

Ngã Dục Phong Thiên

Contents

Ngã Dục Phong Thiên	13
1. Chương 1: Thư Sinh Mạnh Hạo	13
2. Chương 2: Khảo Sơn Tông (1)	19
3. Chương 3: Khảo Sơn Tông (2)	21
4. Chương 4: Thăng Tiến Ngoại Tông (1)	24
5. Chương 5: Thăng Tiến Ngoại Tông (2)	27
6. Chương 6: Một Chiếc Gương Đồng	29
7. Chương 7: Kẻ Này Không Tệ (1)	32
8. Chương 8: Kẻ Này Không Tệ (2)	34
9. Chương 9: Sự Vui Sống Của Gương Đồng (1)	37
10. Chương 10: Sự Vui Sống Của Gương Đồng (2)	39
11. Chương 11: Ta Muốn Linh Thạch	41
12. Chương 12: Triệu Vũ Cường (1)	43
13. Chương 13: Triệu Vũ Cường (2)	46
14. Chương 14: Mê Mang Cùng Không Đành Lòng (1)	48
15. Chương 15: Mê Mang Cùng Không Đành Lòng (2)	50
16. Chương 16: Vương Đằng Phi	53
17. Chương 17: Phân Điểm Dưỡng Đan Phường (1)	55
18. Chương 18: Phân Điểm Dưỡng Đan Phường (2)	57
19. Chương 19: Hứa Sư Tỷ (1)	60
20. Chương 20: Hứa Sư Tỷ (2)	63
21. Chương 21: Đại Hán Tào Dương	65
22. Chương 22: Uy Hiếp (1)	68
23. Chương 23: Uy Hiếp (2)	71
24. Chương 24: Ra Tay Quyết Đoán (1)	73
25. Chương 25: Ra Tay Quyết Đoán (2)	75
26. Chương 26: Lấy Ra! (1)	77
27. Chương 27: Lấy Ra! (2)	79
28. Chương 28: Chính Mình, Mới Là Chỗ Dựa Của Mình! (1)	82
29. Chương 29: Chính Mình, Mới Là Chỗ Dựa Của Mình! (2)	84
30. Chương 30: Tên Mập Lên Ngoại Tông	86
31. Chương 31: Phong Ba Nổi Lên (1)	88
32. Chương 32: Phong Ba Nổi Lên (2)	91
33. Chương 33: Vào Hắc Sơn	93
34. Chương 34: Mạnh Hạo! Người Vô Sĩ! (1)	96
35. Chương 35: Mạnh Hạo! Người Vô Sĩ! (2)	98
36. Chương 36: Kiếm Trong Da Mãng Yêu!	100
37. Chương 37: Thú Thượng Cổ! (1)	102
38. Chương 38: Thú Thượng Cổ! (2)	104
39. Chương 39: Kẻ Nào!	106
40. Chương 40: Quân Chủ Trên Không (1)	109
41. Chương 41: Quân Chủ Trên Không (2)	111

42. Chương 42: Khó Bề Phân Biệt	113
43. Chương 43: Phong Vân Nổi Dậy (1)	115
44. Chương 44: Phong Vân Nổi Dậy (2)	117
45. Chương 45: Thượng Quan Tu'	120
46. Chương 46: Thí Luyện Nội Môn (1)	122
47. Chương 47: Thí Luyện Nội Môn (2)	125
48. Chương 48: Giết Hàn Tông, Chiến Đằng Phi!	127
49. Chương 49: Chiến (1)	130
50. Chương 050: Chiến (2)	130
51. Chương 051: Nổi Nhục Một Chỉ Ngày Đó, Hôm Nay Ta Trả Lại (1)	130
52. Chương 052: Nổi Nhục Một Chỉ Ngày Đó, Hôm Nay Ta Trả Lại (2)	130
53. Chương 053: Kiếm Này Cũng Là Của Người ?(1)	130
54. Chương 054: Kiếm Này Cũng Là Của Người ? (2)	130
55. Chương 055: Cái Tên Ngàn Năm Trước (1)	130
56. Chương 056: Cái Tên Ngàn Năm Trước (2)	130
57. Chương 057: Ta Không Muốn (1)	130
58. Chương 058: Ta Không Muốn (2)	130
59. Chương 059: Đãi Ngộ Ở Nội Môn	130
60. Chương 060: Thủy Và Mặc....	130
61. Chương 61 – Thủy Và Mặc Trong Ánh Hoàng Hôn (2)	130
62. Chương 62 – Thái Linh Kinh ! Kinh Khí Quyển !	130
63. Chương 63: Kháo Sơn Lão Tổ (1)	130
64. Chương 64: Kháo Sơn Lão Tổ (2)	130
65. Chương 65: Thái Linh Kinh !	130
66. Chương 66: Oanh Động Triệu Quốc!!	130
67. Chương 67: Oanh Động Triệu Quốc!! (2)	133
68. Chương 68: Ai Dám Động Đến Hồn!	135
69. Chương 69: Độc Đình Duy Nhất!	138
70. Chương 70: Độc Đình Duy Nhất!(2)	140
71. Chương 71: Bắc Hải Chứng Đạo!	142
72. Chương 72: Bắc Hải Chứng Đạo!(2)	144
73. Chương 73: Quay Lại Phàm Trần Cũng Ba Năm...	147
74. Chương 74: Ba Thanh Trường Thương	150
75. Chương 75: Ba Thanh Trường Thương(2)	152
76. Chương 76: Gặp Lại Thượng Quan Tu.	154
77. Chương 77: Gặp Lại Thượng Quan Tu.(2)	157
78. Chương 78: Tổng Lão Quái....	160
79. Chương 79: Thí Luyện Trong Núi	160
80. Chương 80: Thiết Thương	160
81. Chương 81: Thiết Thương (2)	160
82. Chương 82: Bảo Sơn Này Của Lão Phu	160
83. Chương 83: Mùa Thu Hoạch (1)	160
84. Chương 84: Mùa Thu Hoạch (2)	160
85. Chương 85: Người Muốn Cảm Ơn Ta Như Thế Nào ?(1)	160
86. Chương 86: Người Muốn Cảm Ơn Ta Như Thế Nào ? (2)	160
87. Chương 87: Cổ Nhân Đồng Tông	160
88. Chương 88: Khí Thế Bức Nhân	160
89. Chương 89: Mạnh Huỳnh, Người Không Muốn Cũng Phải Đối ! (1)	160
90. Chương 90: Mạnh Huỳnh, Người Không Muốn Cũng Phải Đối ! (2)	160
91. Chương 91: Sao Phải Khổ Vây (1)	160
92. Chương 92: Sao Phải Khổ Vây (2)	160
93. Chương 93: Nơi Đây Không Phải Thế Giới Của Nó (1)	160
94. Chương 94: Nơi Đây Không Phải Thế Giới Của Nó (2)	160
95. Chương 95: Không Thấy Trường An	160

96. Chương 96: Tử Khí Bất Tán	160
97. Chương 97: Nam Vực Biến Động	160
98. Chương 98: Sóng Gió Nổi Lên	160
99. Chương 99: Sóng Gió Nổi Lên (2)	160
100. Chương 100: Con Phong Ba Khác Nổi Lên	160
101. Chương 101: Con Phong Ba Khác Nổi Lên (2)	160
102. Chương 102: Một Ngân Thương Dẫn Tới Thảm Án	160
103. Chương 103: Trần Chiến Ở Bắc Hải (1)	160
104. Chương 104: Trần Chiến Ở Bắc Hải (2)	160
105. Chương 105: Đại Ân	160
106. Chương 106: Đinh Tín Chết	160
107. Chương 107: Đinh Tín Chết (2)	160
108. Chương 108: Thiên Hà Phường	160
109. Chương 109: Đinh Công Tử	160
110. Chương 110: Trùng Kích Ngưng Khí Tầng Chín	160
111. Chương 111: Trùng Kích Ngưng Khí Tầng Chín (2)	160
112. Chương 112: Đồng Hồ	160
113. Chương 113: Nam Nhi Kiếp Này (1)	160
114. Chương 114: Nam Nhi Kiếp Này (2)	160
115. Chương 115: Kịch Chiến	160
116. Chương 116: Ta Tuổi Chưa Quá Trăm	160
117. Chương 117: Con Đường Sau Viễ Cổ Tái Hiện	160
118. Chương 118: Con Đường Sau Viễ Cổ Tái Hiện (2)	160
119. Chương 119: Trên Cả Vô Hạ	160
120. Chương 120: Thiên Cơ Lão Nhân	160
121. Chương 121	160
122. Chương 122	160
123. Chương 123: Không Thể Không Tin (2)	160
124. Chương 124: Cường Sát	160
125. Chương 125: Tâm Cơ Của Mạnh Hạo	160
126. Chương 126: Động Phủ Của Lão Tổ	160
127. Chương 127	160
128. Chương 128	160
129. Chương 129: Yêu Sinh Đại Pháp (2)	160
130. Chương 130: Lão Tổ, Độc Của Đệ Tử	160
131. Chương 131: Lão Tổ, Độc Của Đệ Tử (2)	160
132. Chương 132: Mạnh Hạo, Người Muốn Làm Gì ?	160
133. Chương 133: Cổ Ngọc Phong Yêu (1)	160
134. Chương 134: Cổ Ngọc Phong Yêu (2)	160
135. Chương 135: Thiên Địa Ngã Cách....	160
136. Chương 136: Ta Muốn Ngưng Khí...	160
137. Chương 137: Thiên Cơ Bản Tôn	160
138. Chương 138: Thiên Cơ Bản Tôn (2)	160
139. Chương 139: Cổ Ất Đinh Tam Vũ !	160
140. Chương 140: Phong Yêu Cổ Đạo...	160
141. Chương 141: nhân Quả Báo Ứng.... (thượng)	160
142. Chương 142: Nhân Quả Báo Ứng.... (hạ)	160
143. Chương 143: Diệt Trúc Cơ (1)	160
144. Chương 144: Diệt Trúc Cơ (2)	160
145. Chương 145: Chém Đại Đạo, Đổi Thiên Địa...	160
146. Chương 146: Người Thật Sự Muốn Lão Phụ Xuất Hiện ?	160
147. Chương 147: Người Thực Sự Muốn Lão Phụ Xuất Hiện (2)	160
148. Chương 148: Một Hồi Mưa Gió...	160
149. Chương 149: Một Hồi Mưa Gió....	160

150. Chương 150: Sơn Cốc...	160
151. Chương 151: Sơn Cốc...	160
152. Chương 152: Trùng Tu Trong Sơn Cốc	160
153. Chương 153: Sợi Dây Đỏ Trong Cốc	160
154. Chương 154: Lên Trúc Cơ !	160
155. Chương 155: Một Đao Vô Hạ (1)	160
156. Chương 156: Một Đao Vô Hạ (2)	160
157. Chương 157	160
158. Chương 158	160
159. Chương 159: Bảo Vật Xuất Hiện.	160
160. Chương 160: Cửu Cổ Vô Mạnh !	160
161. Chương 161: Cực Chán Ghét Hiễn Thế !	164
162. Chương 162: Âm Mưu Xảo Trá!	167
163. Chương 163: Ôn Nhu Chi Sát !	170
164. Chương 164: Cái Con Chim Kia Khí Tức	173
165. Chương 165: Tắt La Lôi Thụ!	177
166. Chương 166: Cực Chán Ghét Nhận Chủ!	180
167. Chương 167: Như Người Vây Không Đạo Đức	183
168. Chương 168: Tiểu Gia Tặng Hồ	186
169. Chương 169: Trời Ạ , Người Thật Sự Không Biết?	189
170. Chương 170: Nhân Sinh Tịch Mịch Đích Tang La	192
171. Chương 171: Huyết Yêu Đạo Tử	196
172. Chương 172: Trùng Kích Trúc Cơ Trung Kỳ !	199
173. Chương 173: Bị Thiên Địa Cự Tuyệt, Vây Thì Cướp Đoạt!	202
174. Chương 174: Hoàn Mỹ Trúc Cơ Trung Kỳ!	205
175. Chương 175: Lý Thi Kỳ	208
176. Chương 176: Tin Con Bà Nó Chứ	212
177. Chương 177: Chuyên Dùng Kỳ Lợi	215
178. Chương 178: Cổ Nhân	218
179. Chương 179: Đồng Môn Huynh Đệ	221
180. Chương 180: Đồng Môn Huynh Đệ	225
181. Chương 181: Kỳ Phùng Địch Thủ Gặp Lương Tài	228
182. Chương 182: Nhân Ngoại Hữu Diệu Thiên Ngoại Hữu Diệu	231
183. Chương 183: Ngại Ngùng Đã Lâu	235
184. Chương 184: Thất Ý Diệt	238
185. Chương 185: Tổng Gia Ước Hẹn	241
186. Chương 186: Gặp Lại Vương Đăng Phi	244
187. Chương 187: Cổ Nhân Tiểu Bàn Tử	248
188. Chương 188: Chân Tình Vô Giá	251
189. Chương 189: Cửu Gia Toàn Bộ Đến	254
190. Chương 190: Thượng Tôn	258
191. Chương 191: Một Lần Bại Lại Một Lần Bại	261
192. Chương 192: Trò Đùa Của Hàn Bối	264
193. Chương 193: Nổ Rộ Vào Sáng Sớm	267
194. Chương 194: Tích Kiển Mộc Chi Niệm	271
195. Chương 195: Linh Ấp Chúng Nhân	275
196. Chương 196: Muốn Người Chú Ý	278
197. Chương 197: Thái Linh Hiễn Thánh	281
198. Chương 198: Trúc Cơ Đệ Nhất Nhân	284
199. Chương 199: Con Đường Thứ Mười	288
200. Chương 200: Vũ Không Dạ Sát	291
201. Chương 201: Đạo Tử Đến Chiến!	294
202. Chương 202: Đỉnh Phong Quyết Đấu !	297
203. Chương 203: Ta Đã Mạnh, Ta Ngày Xưa Vẫn Còn Đây!	300

204. Chương 204:	Phong Yêu Nhất Mạch!	304
205. Chương 205:	Tứ Phương Châu Giải Độc!	306
206. Chương 206:	Hoàng Gia Ngũ Tiên	309
207. Chương 207:	Động Phủ Này Không Tệ	312
208. Chương 208:	Trăm Hoa Chi Lộ Mạc Vấn Thiên	315
209. Chương 209:	Bí Hội Tìm Cơ Hội	319
210. Chương 210:	Bái Nhập Tử Vận Tông	322
211. Chương 211:	Tà Ác Danh Tự	325
212. Chương 212:	Thiên Phú Sơ Hiển !	328
213. Chương 213:	Tử Vận Tiên Thổ	332
214. Chương 214:	Cuối Cùng Sẽ Có Lúc Gặp Nhau...	335
215. Chương 215:	Ngẩng Đầu	338
216. Chương 216:	Hai Chữ Đại Sư	342
217. Chương 217:	Thảo Mộc Tranh Phong	345
218. Chương 218:	Mạnh Nhất Vòng Thứ Nhất	348
219. Chương 219:	Việc Này Bất Công	351
220. Chương 220:	Tấn Chức Đan Sư	354
221. Chương 221:	Đan Đạo Nhân Vật Mới	358
222. Chương 222:	Dấu Hiệu Vang Danh Tử Vận Tông	362
223. Chương 223:	Tư Thái Của Phương Đan Sư	365
224. Chương 224:	Đan Khả Dưỡng Nhân Độc Năng Diệt Sinh	368
225. Chương 225:	Một Bước Lên Trời	371
226. Chương 226:	Quy Tắc Của Lưu Mỗ	375
227. Chương 227:	Cấm Đan Lệnh	378
228. Chương 228:	Lá Rụng Tuy Đẹp, Chỉ Sống Một Mùa	381
229. Chương 229:	Bởi Vì Ý Này Chỉ Có Ma	385
230. Chương 230:	Ma Táng Dưới Cửu Địa	388
231. Chương 231:	Đan Phách	391
232. Chương 232:	Nhập Ma Đan	395
233. Chương 233:	Một Cái Dưới Đất, Một Cái Trên Trời	398
234. Chương 234:	Đan Đỉnh Đại Sư	401
235. Chương 235:	Phí Bái Sư	405
236. Chương 236:	Dư Ba Tái Khởi	409
237. Chương 237:	Muốn Gặp Đan Đỉnh Đại Sư	412
238. Chương 238:	Tình Thế Bất Buộc!	415
239. Chương 239:	Lý Phú Quý Bảo Thủ Sĩ Diện	418
240. Chương 240:	Ta Không Chơi!	422
241. Chương 241:	Tử Khí Đông Lai	425
242. Chương 242:	Đan Đạo Tái Sinh Quyết	428
243. Chương 243:	Lập Lại Lần Nữa!	431
244. Chương 244:	Tranh Luận Kịch Liệt Trong Đan Cốc!	434
245. Chương 245:	Lại Đến Thanh La Tông	438
246. Chương 246:	Đan Giới Nhất Mạch	441
247. Chương 247:	Giết Ta!	444
248. Chương 248:	Tuế Nguyệt Đồng Nguyên !	447
249. Chương 249:	Hòa Giải	451
250. Chương 250:	Ó Thể Luyện Nhật Nguyệt Tang Thương!	454
251. Chương 251:	Mạnh Hạo Đan Đạo!	457
252. Chương 252:	Nghiên Ép!	461
253. Chương 253:	Hồn Nguyên Bồ Thiên Đan!	464
254. Chương 254:	Đất Bằng Sấm Sét!	468
255. Chương 255:	Nàng Trong Gió Phiêu Diêu	471
256. Chương 256:	Điểm Máu Chốt	474
257. Chương 257:	Luyện Hồn	477

258. Chương 258:	Phượng Tổ Đại Nhân	481
259. Chương 259:	Ta Muốn Nhìn Người Đi Xa	484
260. Chương 260:	Năm Năm Chưa Đấu Pháp!	487
261. Chương 261:	Sơ Chiến Kết Đan!	491
262. Chương 262:	Thượng Cổ Đạo Tinh(*)!	494
263. Chương 263:	Sát Tâm Vẫn Như Xưa!	497
264. Chương 264:	Một Quát Kinh Lôi!	501
265. Chương 265:	Xuất Quan!	503
266. Chương 266:	Áo Bào Xanh Vô Diện Nhân!	506
267. Chương 267:	Mặc Thổ Chi Tu	510
268. Chương 268:	Trời Cao Đất Rộng	513
269. Chương 269:	Hắn Là Áo Bào Xanh Vô Diện Nhân!	517
270. Chương 270:	Chiến Kết Đan!	520
271. Chương 271:	Xuất Hồn Nhất Kiếm, Trảm Thiên Sát!	523
272. Chương 272:	Tu Vi Đại Đột Phá!	526
273. Chương 273:	Tòa Đạo Đài Thứ Mười, Khai Mở!	530
274. Chương 274:	Phiên Lay Động, Tam Sinh Diệt!	533
275. Chương 275:	Điểm Khác Nhau Giữa Mạnh Hạo Và Phương Mộc!	536
276. Chương 276:	Trước Hết Đứng Đưa Nửa	540
277. Chương 277:	Đồng Lai Sơn	543
278. Chương 278:	Người Thứ Mười	547
279. Chương 279:	Đan Lô Mở	550
280. Chương 280:	Bổn Mạng Đan Lô?	553
281. Chương 281:	Thà Chết Chứ Không Chịu Khuất Phục!	556
282. Chương 282:	Nhập Sơn Đệ Nhất Vực	560
283. Chương 283:	Lưỡi Biếng	563
284. Chương 284:	Ba Người, Đan Đạo Khác Nhau	566
285. Chương 285:	Ai Là Mạnh Nhất	569
286. Chương 286:	Mạnh Nhất!!	573
287. Chương 287:	Từ Không Biến Thành Có!	576
288. Chương 288:	Tiểu Đào Hồng	579
289. Chương 289:	Lựa Chọn Con Đường Như Thế Nào	583
290. Chương 290:	Một Đời	586
291. Chương 291:	Ngàn Đan Thành Đỉnh!	589
292. Chương 292:	Đan Đỉnh Phương Mộc	594
293. Chương 293:	Truyền Thừa Đệ Tử!	596
294. Chương 294:	Truyền Thừa Hoàn Chính!	600
295. Chương 295:	Ấn Ký Màu Xanh!	603
296. Chương 296:	Lại Thấy...họ Quý!	607
297. Chương 297:	Còn Có Chút Tiểu Đắc Ý	610
298. Chương 298:	Thi Thể Tiên Nhân Cử Động	613
299. Chương 299:	Mê Cung Giết Đồ Đẳng	617
300. Chương 300:	Viễn Cổ Tinh Không!	620
301. Chương 301:	Tiên Nhân Chi Lộ	623
302. Chương 302:	Nguy Cơ!	627
303. Chương 303:	Huyết Mạch Quý Gia!	630
304. Chương 304:	Kết Đan!!	633
305. Chương 305:	Người Dám Giết Sao!	636
306. Chương 306:	Giết Họ Quý!	640
307. Chương 307:	Phương Mộc Chính Là Mạnh Hạo!	643
308. Chương 308:	Ta Là Sư Tôn Của Hắn !	647
309. Chương 309:	Một Lớp Sóng Lại Nổi Lên!	650
310. Chương 310:	Vẫn Nổi Tiếng Như Trước!	653
311. Chương 311:	Đây Mới Là Tu Sĩ!	657

312. Chương 312:	Bởi Vây Người, Duy Cường! !	660
313. Chương 313:	Nàng Là... Tiên! !	662
314. Chương 314:	Phong Chính Thuật	665
315. Chương 315:	Hoàng Đại Tiên Động Phủ	669
316. Chương 316:	Mạnh Hạo Ưu Điểm	672
317. Chương 317:	Ta Là Thượng Cổ Tiên Điều	676
318. Chương 318:	Tin Ngũ Gia, Được Suốt Đời	679
319. Chương 319:	Loạn Thạch Nghiêm Nghị	682
320. Chương 320:	Nhen Nhóm Đan Hỏa	686
321. Chương 321:	Lý Chữ Trên Đầu Che Thiên!	689
322. Chương 322:	Quý Gia Tú Trữ Vật	692
323. Chương 323:	Đóa Lan Tiên Tử	695
324. Chương 324:	Mũi Nhọn Mặc Thổ!	699
325. Chương 325:	Độ Kiếp Kỳ Vật!	702
326. Chương 326:	Cái Này Chưa Thử Qua!	705
327. Chương 327:	Phần Nộ Đông Lạc Linh!	709
328. Chương 328:	Lập Uy!	712
329. Chương 329:	Ngũ Gia Phát Uy!	715
330. Chương 330:	Gả Cho Ai Cũng Không Gả Cho Người!	719
331. Chương 331:	Đoạt!	722
332. Chương 332:	Bầy Lớn	726
333. Chương 333:	Đi Một Đường, Lừa Bịp Một Đường	729
334. Chương 334:	Đi Một Đường, Lừa Bịp Một Đường	732
335. Chương 335:	Tiên Trận	736
336. Chương 336:	Âm Phủ Nhất Mạch!	739
337. Chương 337:	Hoàn Mỹ Kim Đan!	742
338. Chương 338:	Hoàn Mỹ Tiên Thân!	745
339. Chương 339:	Có Cừu Oán Tất Báo!	748
340. Chương 340:	Nhất Khí Hóa Tam Thanh	751
341. Chương 341:	Đuổi Giết Đầu To!	755
342. Chương 342:	Kim Quang Lão Tổ!	758
343. Chương 343:	Thiên Lôi Đánh Xuống!	761
344. Chương 344:	Kim Quang Đại Giáo!	764
345. Chương 345:	Liên Hoa Kiếm Trận!	767
346. Chương 346:	Người Tính Toán Thơm Bơ Vây Sao!	771
347. Chương 347:	Sương Mù Thành Biển	774
348. Chương 348:	Công Đông Lạc Thành	776
349. Chương 349:	Tuế Nguyệt Độc Sát	780
350. Chương 350:	Tuế Nguyệt Địch Cương!	783
351. Chương 351:	Kiên Tước Thành!	786
352. Chương 352:	Mặc Thổ Chi Loạn!	790
353. Chương 353:	Đại Ti Long	793
354. Chương 354:	Hàn Tuyết San!	795
355. Chương 355:	Ứng Long Tại Thiên!	798
356. Chương 356:	Đây Là Ngoài Ý Muốn...	801
357. Chương 357:	Ngạo Nghề Chu Tiên Sinh	805
358. Chương 358:	Đan Đỉnh Uy Danh	808
359. Chương 359:	Chu Đức Khôn Cùng Mạnh Hạo	811
360. Chương 360:	Chu Đức Khôn Bảo Đan	814
361. Chương 361:	Yêu Cầu Nho Nhỏ	817
362. Chương 362:	Hay Vẫn Là Không Tin	821
363. Chương 363:	Nhìn Trộm Ngũ Hành	824
364. Chương 364:	Chủ Thuốc Cuối Cùng	827
365. Chương 365:	Một Cái Hồ To!	831

366. Chương 366:	Ngũ Sắc Chi Lộ	834
367. Chương 367:	Mạnh Tiểu Nhi, Người Có Dám Hay Không Chiến!	838
368. Chương 368:	Ti Long Bí Pháp	841
369. Chương 369:	Kinh Thứ Thiên Địa	844
370. Chương 370:	Trảm Linh Đan	848
371. Chương 371:	Luyện Anh Như Luyện Đan	851
372. Chương 372:	Người Đã Quên?	855
373. Chương 373:	Thế Nào Lại Là Hắn!	858
374. Chương 374:	Trảm Linh Hàng Lâm!	860
375. Chương 375:	Đại Tạo Hóa!	863
376. Chương 376:	Ấn Ký! !	866
377. Chương 377:	Kỳ Nam	870
378. Chương 378:	Diệt Linh	873
379. Chương 379:	Điều Kiện!	876
380. Chương 380:	Vô Mục Tầm	879
381. Chương 381:	Mỗi Khi Tuyết Rơi, Nhớ Tôi Ta!	882
382. Chương 382:	Vô Mục Âm Thanh!	885
383. Chương 383:	Vĩnh Hằng Một Hơi!	889
384. Chương 384:	Kim Đan Kiếp	892
385. Chương 385:	Lại Đến!	895
386. Chương 386:	Ngũ Sắc Thiên Kiếp, Tu Vi Phá!	898
387. Chương 387:	Cửu Đại Phong Yêu Sơ Trảm Thiên Kiếp!	902
388. Chương 388:	Phá Kén Mà Ra	905
389. Chương 389:	Nghiêm Tung Ước Hẹn	909
390. Chương 390:	Ô Thần Năm Bộ Phận	912
391. Chương 391:	Sơ Nhập Ô Đạt Bộ	916
392. Chương 392:	Ô Thần Đại Chiến?	919
393. Chương 393:	Tứ Long Chi Lộ	922
394. Chương 394:	Tự Yêu Đan Khiến Cho Điện Cuồng!	925
395. Chương 395:	Cái Này Làm Cho Lớn Hơn	928
396. Chương 396:	Chân Chính Tự Yêu Đan	932
397. Chương 397:	Ô Trần	935
398. Chương 398:	Phong Yêu Chi Nhánh	935
399. Chương 399:	Kính Tiền Bối Cửu Ta	938
400. Chương 400:	Yêu Đầu	941
401. Chương 401:	Cùng Giai Thuần Sát	944
402. Chương 402:	Người Nhìn Ra?	948
403. Chương 403:	Ta Có Đan.	951
404. Chương 404:	Thẹn Quá Hóa Giận	954
405. Chương 405:	Bạch Lang	957
406. Chương 406:	Thanh Mộc Kiếm	961
407. Chương 407:	Thời Ngũ Đại Phong Yêu	964
408. Chương 408:	Thanh Mộc Đồ Đằng!	967
409. Chương 409:	Cái Này Thực Sự Chưa Thử Qua!	970
410. Chương 410:	Thuần Phác Đại Tế Tự	973
411. Chương 411:	Thất Giai Mặc Tử	976
412. Chương 412:	Sư Tôn Ta Là Cổ Lạp	980
413. Chương 413:	Thịt.	983
414. Chương 414:	Sư Tôn Cửu Ta	986
415. Chương 415:	Cổ Đại Sư	989
416. Chương 416:	Hãm Chết Gia Sư.	993
417. Chương 417:	Bỉ Ngạn Hoa Động Trong Nháy Mắt	996
418. Chương 418:	Tạo Hóa Trì	999
419. Chương 419:	Mỗi Ngày	1002

420. Chương 420:	Cắt Đứt Răng Nanh	1006
421. Chương 421:	Con Cá Kia Tuyển Đường	1009
422. Chương 422:	Nhân Quả Diệt!	1013
423. Chương 423:	Cơ Duyên Tại Đây	1016
424. Chương 424:	Trảm Mạnh Hạo Nhân Quả	1019
425. Chương 425:	Trảm Không Đi Xuống!	1022
426. Chương 426:	Lần Sau Không Được Viện Dẫn Lễ Này Nữa! (canh Thứ Nhất)	1025
427. Chương 427:	Thanh Mộc Phản Tổ	1029
428. Chương 428:	Thiên Ngoại Thiên	1032
429. Chương 429:	Kim Ô Cùng Đại Thụ	1035
430. Chương 430:	Chiến Nguyên Anh	1038
431. Chương 431:	Tang Lễ Mở Màn	1041
432. Chương 432:	Chỉ Vì Gặp Nhau	1044
433. Chương 433:	Địch Đến	1048
434. Chương 434:	Mở Mắt	1051
435. Chương 435:	Đại Mao Cáo Trạng !	1054
436. Chương 436:	Thành Ý	1058
437. Chương 437:	Khư Kiều Giới	1061
438. Chương 438:	Triệu U Lan	1064
439. Chương 439:	Vực Ngoại Tâm Ma Hoa!	1067
440. Chương 440:	Thê Thảm	1071
441. Chương 441:	Chém Giết	1074
442. Chương 442:	Một Thân Tung Hoành Ngang Dọc, Vượt Qua Ban Ngàn Tu Sĩ!	1077
443. Chương 443:	Kinh Tâm Động Phách	1080
444. Chương 444:	Táng Ca! (canh Thứ Nhất)	1084
445. Chương 445:	Một Giọt Tử Vũ! (canh Thứ Hai)	1087
446. Chương 446:	Đồ Đằng Ngã Xuống! (canh Thứ Ba)	1090
447. Chương 447:	Tân Đồ Đằng! !	1093
448. Chương 448:	Đan Đông Bất Diệt Hỏa!	1096
449. Chương 449:	Giết Nguyên Anh	1100
450. Chương 450:	Tử Vũ Mưa Tầm Tã!	1103
451. Chương 451:	Tây Hải Kiếp	1106
452. Chương 452:	Hi Vọng	1109
453. Chương 453:	Tiên Kiều!	1113
454. Chương 454:	Yêu Nữ Chỉ Hương	1116
455. Chương 455:	Đạp Thạch Nhập Hư	1119
456. Chương 456:	Liên Hoa Biến Dịch! (Canh [1])	1122
457. Chương 457:	Nhất Trần Tử (Canh [2])	1125
458. Chương 458:	Sâu Thẳm Chi Âm! (Canh [3])	1129
459. Chương 459:	Huyết Diện Lão Quái!	1132
460. Chương 460:	Thanh Y Hàn Sơn! (canh 1)	1135
461. Chương 461:	Tình Cờ Gặp Triệu U Lan! (canh 2)	1138
462. Chương 462:	Yêu Nữ Chỉ Hương! (canh 2)	1142
463. Chương 463:	Tiểu Quai Quai! (canh 1)	1145
464. Chương 464:	Ngón Út! (canh 2)	1148
465. Chương 465:	Yêu Linh Hiện! (canh 3)	1151
466. Chương 466:	Kỳ Nam Lại Đến Đoạt Yêu Linh! (canh 4)	1154
467. Chương 467:	Thổ Vòng Xoáy!	1157
468. Chương 468:	Ba Vạn Đại Giới	1161
469. Chương 469:	Khư Kiều Nơi Sâu Xa	1164
470. Chương 470:	Kịch Biến! (canh 2)	1167
471. Chương 471:	Hàn Thổ Yêu Đế! (canh 3)	1170
472. Chương 472:	Hồn Cửa Đạp Tiên Kiều! (canh 3)	1174
473. Chương 473:	Sương Thổ Đại Thành	1177

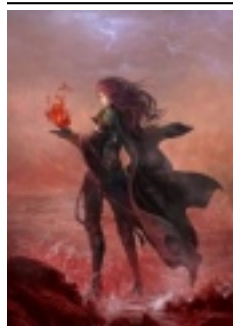
474. Chương 474: Liền, Hấn Chọn Phương Bắc.	1181
475. Chương 475: Trở Về	1184
476. Chương 476: Người Sao Lại Ở Chỗ Đây!!!	1187
477. Chương 477: Luân Phiên.	1191
478. Chương 478: Sư Hồn	1194
479. Chương 479: Tự Tìm Lấy Diệt Vong	1197
480. Chương 480: Hằng Vũ Đại Bại	1200
481. Chương 481: Kẻ Thù Xưa	1204
482. Chương 482: Quý Gia Chi Huyết	1207
483. Chương 483: Muốn Phong Kín	1210
484. Chương 484: Dung Hợp Quý Huyết	1213
485. Chương 485: Huyết Thân Hàng Thế	1216
486. Chương 486: Một Tên Cũng Không Để Lại	1220
487. Chương 487: Ngũ Độc Diệt Tộc	1223
488. Chương 488: Bước Vào Trung Tâm	1226
489. Chương 489: Bát Mạch Liên Minh	1229
490. Chương 490: Dưới Mặt Đất Đại Địa	1233
491. Chương 491: Tuyền Qua Quen Thuộc	1236
492. Chương 492: Ta Sẽ Lại Tới	1239
493. Chương 493: Cho Các Người Chiến Tranh	1243
494. Chương 494: Ta Là Hoang Trủng	1246
495. Chương 495: Cổ Kinh Phong Ma	1249
496. Chương 496: Người Dám	1252
497. Chương 497: Ma Binh	1256
498. Chương 498: Thu Bát Mạch	1259
499. Chương 499: Cổ Nhân	1262
500. Chương 500: Trời Đã Tối Rồi	1265
501. Chương 501: Đưa Quân Ngàn Dặm	1268
502. Chương 502: Phi Hoàng Tộc	1272
503. Chương 503: Lựa Chọn	1275
504. Chương 504: Đoạn Nam Quan	1278
505. Chương 505: Đoạn Nam Thủ Vệ	1282
506. Chương 506: Hắc Long Đại Bộ!	1285
507. Chương 507: Đồi Bên Đánh Cuộc	1288
508. Chương 508	1291
509. Chương 509: Chứng Kiến Mặc Thổ	1292
510. Chương 510: Trận Chiến Cuối Cùng!	1295
511. Chương 511: Trận Pháp Lại Tái Hiện	1298
512. Chương 512: Tám Mươi Vạn Yêu Bầy	1302
513. Chương 513: Huyết Đồ Đằng	1305
514. Chương 514: Ngũ Hành Tạm Quy Nhất	1308
515. Chương 515: Sơ Ngộ Nhân Quả	1312
516. Chương 516: Trầm Linh Không Đạt, Tuổi Không Quá Nghìn	1316
517. Chương 517: Bưu Hấn Chỉ Hương	1319
518. Chương 518: Trầm Minh Trong Tử Hải	1322
519. Chương 519: Trên Biển Không Ngày Tháng	1326
520. Chương 520: Hàn Tận Không Biết Năm	1329
521. Chương 521: Khi Nước Mắt Hòa Vào Biển Cả	1333
522. Chương 522: Ngũ Sắc Nguyên Anh!	1337
523. Chương 523: Thứ Sáu Nguyên Anh!	1340
524. Chương 524: Ngũ Sắc Bỉ Ngạn Hoa!	1344
525. Chương 525: Đã Lâu Thiên Kiếp!	1347
526. Chương 526: Sáu Mạng Lay Thiên Kiếp!	1350
527. Chương 527: Mạng Thứ Bảy	1354

528. Chương 528:	Gặp Ác Mộng	1357
529. Chương 529:	Liên Tục Tìm Chết	1360
530. Chương 530:	Chém Giết!	1363
531. Chương 531:	Nhân Quả Tuyền!	1367
532. Chương 532:	Hồ Duyên Khánh Chết!	1369
533. Chương 533:	Đuổi Giết!	1372
534. Chương 534:	Ai Làm Ngự Ông!	1375
535. Chương 535:	Chân Linh Ý	1379
536. Chương 536:	Trở Giời	1382
537. Chương 537:	Ngao Khuyển, Thức Tỉnh! !	1385
538. Chương 538:	Huyết Ngao Hộ Đạo!	1389
539. Chương 539:	Phường Thị Chi Sát	1392
540. Chương 540:	Hồ Duyên Lão Tổ!	1395
541. Chương 541:	Một Trận Chiến!	1399
542. Chương 542:	Thông Minh Ngao Khuyển!	1402
543. Chương 543:	Đoạt Bảo!	1406
544. Chương 544:	Trảm Tình Chi Đạo	1409
545. Chương 545:	Mạnh Nhất!	1412
546. Chương 546:	Lão Tổ Dốc Sức Liều Mạng!	1416
547. Chương 547:	Phong Ấn Trảm Linh!	1419
548. Chương 548:	Quay Về Mặc Thổ	1422
549. Chương 549:	Ta Đã Trở Về!	1426
550. Chương 550:	Phá Trận	1429
551. Chương 551:	Tuyệt Địa!	1432
552. Chương 552:	Ngươi Vì Sao Ko Tới	1435
553. Chương 553:	Ngũ Gia Vì Yêu Mộng Cả Đời!	1439
554. Chương 554:	Hồ Duyên Bồn Tôn!	1442
555. Chương 555:	Hắn, Là Ai!	1446
556. Chương 556:	Rung Chuyển Hồ Duyên	1449
557. Chương 557:	Lại Đoạt Trảm Linh Bảo!	1453
558. Chương 558:	Một Nghìn Năm, Một Người Thành Tiên	1456
559. Chương 559:	Gặp Lại, Chính Là Hữu Duyên!	1460
560. Chương 560:	Yêu Tiên Cổ Tông!	1463
561. Chương 561:	Cổ Nhân Không Muốn Chứng Kiến Nhất	1466
562. Chương 562:	Gọi Chị	1470
563. Chương 563:	Đặc Thủ Yêu Tiên Cổ Tông	1473
564. Chương 564:	Tại Nơi Tiên Cơ	1477
565. Chương 565:	Cổ Nhân Gặp Nhau	1480
566. Chương 566:	Hứa Thanh, Ở Chỗ Đây!	1483
567. Chương 567:	Kha Cử Tư	1487
568. Chương 568:	Nghĩ Lại Cho Thấu Đáo	1490
569. Chương 569:	Kha Vân Hải	1493
570. Chương 570:	Giết Quý Tử	1497
571. Chương 571:	Còn Không Kêu Thảm Thiết!	1500
572. Chương 572:	Lý Chủ Truyền Thừa	1503
573. Chương 573:	Nàng Gọi Hứa Thanh	1507
574. Chương 574:	Ước Định Của Chúng Ta	1510
575. Chương 575:	Đã Lâu Không Gặp	1513
576. Chương 576:	Vô Hạn Khả Năng!	1516
577. Chương 577:	Hoàn Khố Yêu Minh	1520
578. Chương 578:	Cha..	1523
579. Chương 579:	Muốn Lấy Được Sơn Hải Kinh, Tất Bộ Yêu Tiên Thể!	1526
580. Chương 580:	Tạo Hóa Chi Lộ	1530
581. Chương 581:	Đạo Pháp Chi Loại	1533

582. Chương 582:	Mười Hai Chữ (1)	1537
583. Chương 583:	Mười Hai Chữ (2)	1539
584. Chương 584:	Khô Viêm Yêu Pháp Bản Tôn Đạo	1543
585. Chương 585:	Lý Chủ Thanh Âm	1546
586. Chương 586:	Mang Người Đi Xuống Đi	1550
587. Chương 587:	Hà Tất Phải Thế!	1553
588. Chương 588:	Đời Này Cũng Tốt	1557
589. Chương 589:	Cổ Sự	1560
590. Chương 590:	Hắn Nhất Định...	1564
591. Chương 591:	Yêu Tiên Trì	1567
592. Chương 592:	Trảm Tiên Khách Khí	1571
593. Chương 593:	Tiếp Xúc Nam Thiên Chi Nhân	1574
594. Chương 594:	Toàn Thân Là Bệnh	1577
595. Chương 595:	Tình Thương Của Cha Như Núi!	1581
596. Chương 596:	Dầu Hết Đèn Tắt	1584
597. Chương 597:	Trở Thành Kiêu Ngạo Của Người	1587
598. Chương 598:	Đệ Tam Cảnh Giới	1591
599. Chương 599:	Mũi Kiếm	1594
600. Chương 600:	Chân Linh —— Dạ!	1598
601. Chương 601:	Hào Phóng Chỉ Hương!	1601
602. Chương 602:	Tạo Hóa	1604
603. Chương 603:	Thứ Tám Nguyên Anh!	1608
604. Chương 604:	Thế Như Chẻ Tre	1611
605. Chương 605:	Khí Thế Như Cầu Vòng!	1614
606. Chương 606:	Thứ Tám Mạng!	1618
607. Chương 607:	Oh, Tất Cả Mọi Người Lại Cùng Một Chỗ	1621
608. Chương 608:	Các Người Làm Thương Tổn Ta	1625
609. Chương 609:	Tam Nhân Ái Phi	1628
610. Chương 610:	Bị Thương Ngũ Gia	1631
611. Chương 611:	Đạo Hữu Nghe Ta Một Lời	1635
612. Chương 611:	Ta Có Đan... (2)	1638
613. Chương 612:	Quân Tử Ái Tài	1640
614. Chương 612:	Thẹn Quá Hóa Giận!	1644
615. Chương 613:	Đệ Tứ Cảnh Giới!	1646
616. Chương 613:	Thẹn Quá Hóa Giận! (2)	1649
617. Chương 614:	Phong Ấn	1651
618. Chương 614:	Bạch Lang!	1654
619. Chương 615:	Thanh Kiếm Gõ Thứ Ba!	1656
620. Chương 616:	Thanh Kiếm Gõ Thứ Ba! (2)	1658
621. Chương 617:	Phong Yêu Đòi Thứ Năm!	1660
622. Chương 618:	Phong Yêu Đòi Thứ Năm! (2)	1662
623. Chương 619:	Đồ Đẳng Thanh Mộc!	1664
624. Chương 620:	Đồ Đẳng Thanh Mộc!(2)	1666
625. Chương 621:	Này Thật Sự Chưa Thử Qua!	1668
626. Chương 622:	Tế Tự Mặt Đất Thuần Phác.	1671
627. Chương 623:	Tế Tự Mặt Đất Thuần Phác. (2)	1673
628. Chương 624:	Mặc Tử Cấp Bấy.	1675
629. Chương 625:	Sư Tôn Ta Là Cổ Lạp.	1677
630. Chương 626:	Sư Tôn Ta Là Cổ Lạp. (2)	1679
631. Chương 627:	Thịt....	1681
632. Chương 628:	Thịt.... (2)	1683
633. Chương 629:	Thịt.... (3)	1685
634. Chương 630:	Sư Tôn Cứu Ta.	1687
635. Chương 631:	Cổ Đại Sư.	1689

636. Chương 632: Hại Thầy.	1691
637. Chương 633: Ô Linh.	1693
638. Chương 634: Bỉ Ngạn Hoa Động Trong Nháy Mắt!	1696
639. Chương 635: Tạo Hóa Trì!	1698
640. Chương 636: Tạo Hóa Trì! (2)	1700
641. Chương 637: Thiên Thiên.	1702
642. Chương 638: Răng Nanh Gãy!	1705
643. Chương 639: Răng Nanh Gãy! (2)	1707
644. Chương 640: Răng Nanh Gãy! (3)	1710
645. Chương 641: Cái Dây Cầu Kia!	1712
646. Chương 642: Diệt Nhân Quả!	1714
647. Chương 643: Cơ Duyên Đi Kèm.	1716
648. Chương 644: Cơ Duyên Đi Kèm. (2)	1718
649. Chương 645: Trảm Nhân Quả Của Mạnh Hạo!	1720
650. Chương 646: Không Chém Được!	1723
651. Chương 647: Không Chém Được!(2)	1725
652. Chương 648: Lần Sau Thì Không Được Viện Dẫn Lẽ Này Nữa.	1727
653. Chương 649: Lần Sau Thì Không Được Viện Dẫn Lẽ Này Nữa. (2)	1730
654. Chương 650: Thanh Mộc Phản Tổ.	1732

Ngã Dục Phong Thiên

Giới thiệu

Nếu ta muốn có, thiên không thể không. Nếu ta muốn không, thiên không được có. Với các fans tiên

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nga-duc-phong-thien>

1. Chương 1: Thư Sinh Mạnh Hạo

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Ngoại truyện: Hứa Lập Quốc

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Thanh sơn bích thủy, bất kiến thương tang, chích văn trĩ nộn, như thiếu niên thì...

Bầu trời xanh thăm thẳm cùng ngọn núi chốn xa như muốn phân ra màu sắc rực rỡ ánh xuống mặt hồ.

Tiếc là mặt hồ lại có gợn sóng khiến cho núi và trời kia dường như không cách nào thay đổi được hình ảnh đang tản mạn ra bốn phía ở dưới mặt nước này...

- Hứa Lập Quốc ta thề, nhất định phải trở nên mạnh mẽ!!! Ta muốn trở thành nguyên anh lão quái của Thiên Cương Tông!!!

Tiếng gào thét mang theo phần nộ và uất ức truyền tới từ bên bờ hồ, vang vọng ra bốn phía.

Và một hòn đá bị đá bay, văng vào trong làn nước, lúc chìm xuống thì dường như là không muốn không còn nhìn được bầu trời như vậy nữa, nên đã tận tình tạo ra gợn sóng...

Bên bờ, một thiếu niên mặc một bộ thanh sam đầy nếp nhăn, trên mặt có dính bùn đất, trông khá nhếch nhác. Tướng mạo của gã không phải là tuấn lãng, cũng không góc cạnh rõ ràng gì. Khuôn mặt không đẹp đó dường như còn chưa nảy nở, duy chỉ có vẻ âm u trên mặt và tơ máu trong mắt khiến cho người ta thấy được chút sát khí xuất hiện trên người kẻ này.

- Chết tiệt, đám chết tiệt trong tông môn kia! Nếu có một ngày Hứa Lập Quốc ta có thể nổi danh khắp chốn, ta nhất định sẽ nghiền các ngươi thành tro thành bụi!! Cả ả tiện nhân Lục Vân kia nữa... Ngươi hãy chờ đấy, chờ có ngày Hứa gia gia đây gặp thời, ta nhất định sẽ cho ngươi biết sự lợi hại của Hứa gia gia này. Ta phải tìm một trăm... không, một vạn đạo lữ, sau đó cho ngươi làm kẻ thứ một vạn lẻ một!

Thiếu niên ngửa mặt lên trời hét lên một lời thề hào hùng đến thế, dưới tiếng vang vọng của lời thề này, bầu trời như bị rung động bởi những lời nói đó của thiếu niên mà dần dần biến sắc, mây đen che phủ...

Rồi mưa rơi, những giọt nước mưa kia xối xuống người thiếu niên Hứa Lập Quốc, rửa đi bùn đất trên mặt, trên quần áo gã, cũng giấu đi cái đáng vẻ thảm hại đó trong màn mưa.

Loáng cái... đã năm trăm năm!

Ở tu chân quốc cấp bốn nơi Thiên Cương Tông ở, một cây cầu vòng bay vút qua bầu trời, trong cầu vòng đó có một nguyên anh tiểu nhân với khuôn mặt đầy vẻ oán độc, cũng xen cả lo lắng, trong lúc bỏ chạy thì thoảng còn quay lại nhìn phía sau, dường như là đang bị đuổi giết. Thấy phía sau không còn ai đuổi theo nữa, gã thế mới thở phào nhẹ nhõm.

- Quỷ tha ma bắt, lần này Hứa gia gia nhà ngươi đào tẩu, khi nào tìm được thân thể rồi, vài năm nữa sẽ quay lại tiêu diệt ba tông môn các ngươi!!!

Nguyên anh tiểu nhân này đúng là cậu thiếu niên bên bờ hồ năm trăm năm trước.

Cũng là nguyên anh lão quái thứ ba của Thiên Cương Tông!

Kẻ này tên là Hứa Lập Quốc, có tu vi cao thâm, tính cách lại buồn vui thất thường, là kẻ cực kỳ tàn ác. Khi vừa Trúc Cơ, gã đã giết sạch mấy tên đệ tử cùng gã bước vào tông môn năm đó, mà sau khi Kết Đan, tính cách lại càng thay đổi, gã chiêu nạp rất nhiều nữ đệ tử để tiến hành song tu, nhất là khi trở thành cường giả Nguyên Anh rồi, gã lại càng kiêu ngạo, một lời không hợp là giết luôn, thường mà nhìn trúng nữ đệ tử thì mặc kệ đó là tông môn nào, trực tiếp cướp đi... Chẳng những những tông môn đó không thể nhẫn nhịn gã được nữa, mà toàn bộ tu chân quốc đều hận không thể nghiền xương kẻ này thành tro...

Cho tới một ngày, gã bị nhiều tên tu sĩ có cùng tu vi cùng cảnh giới với gã liên kết lại phá hủy thân thể, nguyên anh vất vả lắm mới thoát được, ngay trong lúc chạy trốn này, nguyên anh của gã đã rất suy yếu.

- Phải làm sao đây, phải làm sao đây... Không có thân thể là không được, xem ra chỉ có thể đi đoạt xá tu sĩ khác. Ô, chẳng lẽ đúng là đang có hai tên kia, ha ha, đúng là Hứa gia gia may mắn mà.

Hứa Lập Quốc vui vẻ, nguyên anh vút thẳng xuống mặt đất.

Mà trong rừng cây ở dưới đất kia, lúc này hai gã tu sĩ Trúc Cơ đang gấp rút bước đi, trong lúc đi hai người còn liên tục nói chuyện, mặt khác vì tu vi còn yếu nên cả hai không nhận ra Hứa Lập Quốc đang tới gần.

Hứa Lập Quốc nhanh chóng tiếp cận, tuy hai tu sĩ này tu vi không được cao, nhưng nay Hứa Lập Quốc chẳng thể soi mói được gì hơn, đang định lao tới một người thì bỗng nhiên chấn động khi nghe được lời nói của kẻ đó, khựng cả người lại.

- Hê, nghe chưa? Thì ra Nhị sư huynh bị đoạt xá đó! Lúc ấy tông chủ ra tay, rút tên đã đoạt xá Nhị sư huynh ra, luyện hóa luôn thành khí linh.

Hai chữ khí linh khiến cả người Hứa Lập Quốc run lên một cái.

- Khí linh thì là cái gì, ta còn biết một tên ở Vân Giác Tông cũng bị người ta đoạt xá, sau đó bị trưởng lão tông môn bọn họ phát giác. Người đoán xem chuyện sẽ như nào, ấy là trực tiếp nhốt đánh linh hồn kẻ đoạt xá kia vào trong một con lợn, ngay đêm đó đem đi chia cho tất cả các vị trưởng lão, nghe nói là cùng nhau ăn rồi...

- Ăn rồi...

Hứa Lập Quốc lại rùng mình, trong mắt đầy hoảng sợ, thấy hai người kia đi xa dần, gã vẫn ngây người đứng nguyên tại chỗ...

- Bà nó chứ...

Sau một hồi lâu, Hứa Lập Quốc hung hãn mắng một câu. Đừng trông ngày thường gã kiêu ngạo như thế, nhưng thực tế gã lại là kẻ chỉ biết bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, lúc này đang nhũn mỳ.

- Như vậy không tốt, một khi bị phát hiện là đoạt xá, nếu tu vi không thể tăng lên trong thời gian ngắn thì rất nguy hiểm... Ừm, cực kỳ nguy hiểm! Đúng là Hứa gia gia lợi hại, không lựa chọn làm vậy... Nhưng nếu không thể đoạt xá thì phải làm thế nào... Phải làm sao bây giờ...

Hứa Lập Quốc rối rắm, mặt ủ mỳ chau bay đi. Mắt thấy nguyên anh của mình đã u ám tới cùng, tu vi đã sớm rớt xuống Trúc Cơ, đang nghiêng răng nghiêng lợi, trong mắt xuất hiện hung quang, gã bỗng khựng người lại, vỗ trán một cái thật mạnh, trên khuôn mặt là vẻ vui mừng khôn xiết.

Hắn bỗng nhiên ngừng lại, vỗ mạnh trán một cái, thần sắc mừng rỡ như điên.

- Thi Âm Tông!! Đúng rồi, tới Thi Âm Tông mua thân thể! Ha ha, đúng là Hứa gia gia quá thông minh mà! Đúng vậy, đi Thi Âm Tông!

...

Trong phân tông của Thi Âm Tông ở khu vực này...

- Thân thể thượng phẩm... Không mua nổi! Hừ, nếu không phải lão tử bị cướp túi trữ vật, lại gấp gáp nên chỉ có thể ra ngoài tìm kiếm một vòng, đừng nói là một cái thân thể thượng phẩm, cho dù hai cái cũng chẳng thể mua được!

- Trung phẩm sao cũng đắt thế hả!

- Hạ phẩm, con bà nó, lão tử liều mạng! Ta muốn thân thể trung phẩm!

...

Chu Cương là một tên đệ tử của Thi Âm Tông. Ngày đó phía sau gã có thêm một cái quan tài, trong quan tài là một thi hài, đó là vật tông môn ban cho gã để làm pháp bảo, nó có thể khiến chiến lực của gã tăng lên không ít.

Nhất là thi hài trong chiếc quan tài này rất ngoan ngoãn, khiến cho gã khá hài lòng. Nhờ sự trợ giúp của thi hài trong quan tài này, gã cũng có chút danh tiếng trong tông môn, thậm chí trong số ba tên đệ tử được cử đi làm nhiệm vụ tới Phần Kim sơn mạch thu hoạch Phần Kim Quả hàng năm thường có tên gã.

Thời gian nháo cái đã ba năm, cũng là lần thứ ba gã tới Phần Kim sơn mạch chờ Phần Kim quả chín để hái. Mỗi lần tới hái, vì có không ít tông môn tới đây nên khó tránh khỏi mấy cuộc tranh chấp, nhưng Chu Cương rất là tự tin.

Ba người đi một mạch tới thẳng Phần Kim sơn mạch, ba người khoanh chân ngồi bên cạnh một trong bốn miệng núi lửa, vừa chú ý vừa chờ thanh khí xuất hiện trong miệng núi lửa thì xuống hái quả.

Một lát sau, miệng núi lửa bốc lên thanh khí, nhưng lại khác với những năm trước. Ba người sửng sốt, trao đổi một phen, đang định xuống tìm kiếm thì đột nhiên ba người nhìn thấy một tên thanh niên chạy ra từ trong miệng núi lửa. Kẻ này tướng mạo tầm thường, mặc một thân áo bào xanh. Lúc y bay ra, Chu Cương liếc mắt liền thấy trên bả vai đối phương... lại khiêng một cây Phần Kim quả hoàn chỉnh... Mà trên đó có hơn trăm Phần Kim quả, thế là khiến gã tức đến đỏ sạm mặt lại.

- Đứng lại! Người thật to gan, mặc kệ người thuộc môn phái nào cũng phải trả giá cho việc hủy căn, trả cái giá rất đắt!

Nói xong, Chu Cương vỗ vào chiếc quan tài phía sau. Quan tài lập tức bay lên, dừng thẳng ở một bên. Quan tài kẹt kẹt lộ ra một góc ở bên phải, một bàn tay khô khốc đen sì thò ra, những sợi tóc hất tràn ra từ năm ngón tay, những mùi tanh hôi hư thối lập tức ủa tới.

Thi hài này đúng là Hứa Lập Quốc, gã mang theo một loại khí thể lãnh ngạo dị thường, thậm chí còn khinh miệt liếc qua thanh niên mặc áo bào xanh kia một cái, lòng thì tưởng tượng cảnh thằng nhóc này nhìn thấy mình sẽ run sợ tới mức nào.

Nhưng lại không ngờ thiếu niên kia xoay người lại mà chẳng có vẻ gì là hoảng sợ, trái lại còn như cười như không sờ cây Phần Kim, mở miệng nói:

- Trả cái giá gì cơ?

- Lập tức tự đoạn hai tay hai chân, móc mắt, sau đó trở về với bọn ta, do tông chủ tệ phái định đoạt.

Đó là lời của Chu Cương, cũng là tiếng lòng của Hứa Lập Quốc. Thậm chí nói xong rồi, gã và Chu Cương, cùng hai tên đệ tử Thi Âm Tông khác mang theo thi hài của mình đều hóa thành sáu cây cầu vòng, vọt tới thanh niên áo bào xanh kia.

Thanh niên kia chỉ thoáng hiện vẻ châm chọc, ngay lập tức có một tia chớp màu đỏ lóe lên. Tia chớp đó quét qua, Hứa Lập Quốc rung mình, bởi gã tận mắt thấy hai đạo hữu cùng gã mua thân thể chỉ trong phút chốc cùng... hình thần câu diệt, hóa thành đồng xương trắng.

Thậm chí hai tên đệ tử Thi Âm Tông kia cũng mất hết mọi thần sắc trong mắt, thần thức tan biến, chết. Thân thể mà Hứa Lập Quốc tốn không ít tinh thạch để mua này, dưới cái nhìn chòng chọc của gã... cùng trở thành thi thể.

Cảnh tượng ấy khiến Hứa Lập Quốc hoàn toàn chấn động, một âm thanh đang điên cuồng gào thét trong đầu gã.

- Cường giả, chắc chắn là cường giả, đây là cường giả mạnh nhất mà ta chưa từng gặp bao giờ! Quý tha ma bắt, tu vi thân thể y không cao, là thần thức y rất mạnh... y... bà nó, y cũng đoạt xá!!!

Chưa bao giờ Hứa Lập Quốc thấy khản trương đến vậy, giờ phút này gã lập tức xoay người, nhanh chóng rút lui muốn bỏ trốn, lòng đã run rẩy và tuyệt vọng.

- Đi tiếp bước nữa, chết!

Giọng nói lạnh lùng của thanh niên kia truyền tới khiến cho toàn thân Hứa Lập Quốc lại run lên, chân mềm nhũn, nhưng lại cắn răng tiếp tục bỏ chạy.

- Chết tiệt, người cho là Hứa gia này ngu hủ, sao có thể không chạy... Chết tiệt, chết tiệt, người nói coi lão quái mạnh như người sao phải đi đoạt xá một tiểu tu sĩ chứ!!

Hứa Lập Quốc đang ngằm chửi mắng thì bỗng cả người run lên, cảm giác đau nhức truyền tới. Trong khoảnh khắc khi mối nguy sống chết kéo tới, gã không kịp nghĩ gì nhiều, lập tức khiến nguyên anh hóa thành một đạo u quang bay ra khỏi mi tâm của thi hài, xoay người nhìn thanh niên kia, mặt lộ vẻ a dua, cuống quýt chấp tay thi lễ.

- Đạo hữu xin hạ thủ lưu tình, tại hạ là đệ tử Hứa Lập Quốc của Thiên Cương Tông thuộc tu chân quốc cấp bốn, vừa rồi đã mạo phạm, tại hạ chắc chắn sẽ bồi tội, đạo hữu xin hãy bình tĩnh, vạn lần không nên kích động.

Nam tử mặc thanh sam kia lạnh lùng liếc Hứa Lập Quốc một cái, bỗng nhiên trong đôi mắt lóe lên tia sáng khiến toàn thân Hứa Lập Quốc càng thêm run rẩy.

Hứa Lập Quốc không hề biết rằng, từ giây phút khi tia sáng đó lóe lên, vận mệnh của gã đã hoàn toàn bị thay đổi. Mà từ đó về sau, gã lại vĩnh viễn có thêm một câu cửa miệng mới.

- Sát tinh... xem tại

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 1: Thư sinh Mạnh Hạo

Triệu quốc là một nước nhỏ, giống những nước nhỏ khác ở Vùng đất Nam Thiệm này, hướng tới Đông Thổ, hướng tới Đại Đường, hướng tới Trường An, đó là sự kính trọng quốc chủ, cũng là lý tưởng của giới văn sinh Triệu quốc, giống như Đường Lô trong đô thành có độ cao như hoàng cung, dường như có thể nhìn tới Đông Thổ Trường An ở cách trăm núi ngàn sông.

Thời tiết tháng Tư lạnh lẽo nói không nên lời, tất nhiên là không có cái nóng gay gắt. Ngọn gió nhẹ nhẹ lướt qua mặt đất, ùa qua Bắc Mạc Khương Dịch, thổi qua Đông Thổ Đại Đường, cuốn lên chút bụi đất như sương, uốn lượn vài vòng tới Đại Thanh Sơn ở bên cạnh Triệu quốc, rồi rơi xuống người của một vị văn sinh thiếu niên đang ngồi trên đỉnh ngọn núi kia.

Thiếu niên này hơi gầy gò, tay cầm một chiếc hồ lô, người mặc một chiếc trường sam văn sĩ màu lam trông khá sạch sẽ, thoạt trông chừng mười sáu mười bảy tuổi, không cao lắm, da lại hơi đen, nhưng đôi mắt trong suốt kia lại mang theo chút thông minh, chỉ là lúc này hần hần mày lại nên khiến vẻ thông minh liếm đi, mà thêm một phần mê mang.

- Lại thi rớt...

Thiếu niên thở dài. Hần tên là Mạnh Hạo, là một thư sinh bình thường ở huyện Vân Kiệt dưới Đại Thanh Sơn này, cha mẹ đột nhiên mất tích từ thuở ấu thời, gia tài để lại vốn không nhiều, lại mấy năm đèn sách xa xỉ nên nay đã bần cùng.

- Thi ba năm, ba năm nay không ngày nào là không đọc sách thánh hiền, đọc tới phát ngán rồi, chẳng lẽ khoa cử thật sự không phải con đường tương lai của Mạnh Hạo ta?

Mạnh Hạo tự giễu, cúi đầu nhìn chiếc hồ lô trong tay, sắc mặt buồn bã.

- Lý tưởng làm quan phát tài để làm kẻ có tiền đã ngày càng xa, lại càng đừng mơ tới chuyện có tiền rồi sẽ tới Đông Thổ Đại Đường... Vô dụng nhất đúng là thư sinh.

Mạnh Hạo gượng cười, ngồi trên đỉnh núi yên tĩnh này nhìn hồ lô trong tay, vẻ mặt lại càng thêm u mê, u mê ấy là sự sợ hãi với tương lai, lại là mê mang về cuộc đời mình, không biết mai sau mình có thể làm được gì, cũng không rõ con đường tương lai ở nơi nào.

Liệu sẽ có vị quý nhân nào coi trọng mình, hay có vị tiểu thư khuê các nào vừa ý mình, hay là năm sau đó liệu mình còn có tiếp tục khoa cử.

Những câu hỏi không đáp án này, với một vị thiếu niên mười sáu mười bảy tuổi mà nói, sự mê mang ấy như hóa thành một cái miệng lớn vô hình nuốt lấy hắn, làm cho hắn thấy sợ hãi.

- Cho dù là tiên sinh dạy học trong huyện thành thì mỗi tháng cũng chỉ được vài đồng, thậm chí còn không nhiều bằng cửa hàng thợ mộc của Vương bá. Biết thế thì năm đó chẳng thêm đi học nữa, mà học tay nghề thợ mộc với Vương lão bá thì sau này có thể giải quyết ẩm no rồi, còn tốt hơn là hai bàn tay trắng như bây giờ.

Mạnh Hạo trầm mặc.

- Nhà nay đã chẳng còn mấy lương thực, ngân lượng cũng đã tiêu xài chẳng còn dư là bao, còn nợ Chu viên ngoại ba lượng bạc, sau này... biết phải làm sao.

Mạnh Hạo ngẩng đầu lên nhìn bầu trời, thì thảo vài câu. Bầu trời thật trong xanh, thật to lớn, nhìn mãi không thấy tận cùng, giống như hắn không nhìn tới tương lai.

Hồi lâu sau, Mạnh Hạo lắc lắc đầu, lấy ra một tờ giấy từ trong ngực, chăm chú đọc một lúc rồi nhét tờ giấy vào trong hồ lô, sau đó ra sức quãng xuống núi.

Dưới núi có một con sông lớn, đông giá rét mà nước sông không hề đông lạnh, nghe nói là nó chảy qua Đông Thổ Đại Đường.

Đứng trên đỉnh núi, Mạnh Hạo im lặng nhìn hồ lô dần trôi xa theo dòng nước dưới chân núi, không hề chớp mắt, dường như thấy được người mẹ ruột thịt của mình. Hồ lô kia mang theo lý tưởng của hắn, mang theo khát vọng mãnh liệt của hắn với tương lai, càng lúc trôi càng xa, không biết ngày nào tháng nào sẽ có người nhặt được hồ lô đó, đọc được tờ giấy bên trong.

Một lúc sau, Mạnh Hạo mới thu tầm mắt lại, che dấu đi vẻ mê mang trong ánh mắt, hít một hơi thật sâu hơi thở của núi non, ánh mắt toát lên vẻ kiên định.

- Cho dù thế nào, học hành cũng được, thợ khéo cũng vậy, luôn phải... sinh tồn.

Mạnh Hạo vốn là người có tính cách như vậy đó, trong thông minh có kiên cường, nếu không như vậy thì năm đó khi song thân ra ngoài rồi hắn đã chẳng thể một thân một mình sống tới bây giờ.

Mạnh Hạo ngẩng đầu lên nhìn bầu trời, lại càng thêm kiên định, đang định xuống núi thì đúng lúc này, dưới vách núi kia truyền tới âm thanh yếu ớt như sắp bị gió thổi tan, lúc truyền vào tai Mạnh Hạo thì đã mỏng manh đến mức dường như khó có thể phát hiện.

- Cứu... cứu với...

Mạnh Hạo khựng người, giật mình một cái rồi cẩn thận nghe ngóng, tiếng cứu mạng ấy cũng rõ ràng hơn khi hắn chú tâm lắng nghe.

- Cứu với...

Mạnh Hạo bước vội vài bước tới cạnh đỉnh núi, cúi xuống nhìn thì thấy ở lưng chừng vách núi này dường như có một kẻ nút, có người thò nửa người ra từ nơi đó, sắc mặt tái nhợt và hoảng sợ đầy tuyệt vọng đang hô hoán.

- Người... phải là Mạnh Hạo không, cứu với, Mạnh tài tử cứu ta với.

Người thò ra từ lưng chừng vách núi kia cũng là một thiếu niên, gã liếc thấy Mạnh Hạo cái thì lập tức mừng rỡ như tìm được đường sống trong chỗ chết.

- Vương Hữu Tài?

Mạnh Hạo mở to mắt nhìn vị thiếu niên ở giữa sườn núi đó, hắn có biết người này, chính là con của Vương bá có cửa hàng mộc trong huyện thành.

- Người... sao người lại chạy tới đây?

Mạnh Hạo liếc qua cái khe bên dưới, nơi đó cực kỳ dốc, căn bản không cách nào mà con người có thể leo xuống, nếu không chú ý một cái là nhất định sẽ rơi xuống dòng sông bên dưới ngay.

Mà nước sông lại chảy xiết như vậy, một khi rơi vào là cử tử nhất sinh.

- Không chỉ ta, còn có mấy người khác ở huyện lân cận, bọn ta đều ở trong này. Mạnh huynh đừng nói vội, mau cứu bọn ta ra đi.

Vương Hữu Tài sốt ruột nói, có lẽ là do thò người ra một thời gian dài, nói xong thì một tay vồ hụt, nếu không phải được mấy người phía sau nắm lấy quần áo thì đã trượt ngã xuống rồi, khiến cho Vương Hữu Tài sợ tới mặt càng thêm tái nhợt.

Mạnh Hạo thấy chuyện cấp bách, nhưng hắn một mình lên núi, không có dây thừng, muốn cứu người cũng chẳng có cách nào. Hắn quay đầu nhìn thoáng qua dây mây chằng chịt khắp núi, mắt tỏa sáng, lập tức tìm kiếm.

Hắn vốn gầy gò, phải mất hai nén hương mới tìm được dây mây đủ dài, thở hổn hển cuốn dây mây lại rồi trở về bên vách núi, vừa gọi tên Vương Hữu Tài, vừa xoay người thả dây leo kia xuống dưới sườn núi.

- Người còn chưa nói rõ cuộc các người xuống đó như thế nào?

Mạnh Hạo thả dây mây xuống, hỏi.

- Bay!

Người phun ra chữ này không phải là Vương Hữu Tài, mà là một thiếu niên tám chín tuổi bên cạnh gã, thiếu niên này trông khỏe mạnh khẩu khí, lớn tiếng kêu lên.

- Nói linh tinh, bay cái gì mà bay, nếu người bay xuống được thì sao giờ không bay lên đi.

Mạnh Hạo giấu cột một câu, dứt khoát rút dây mây lại một ít.

- Đừng nghe nó nói bậy, chúng ta bị một nữ nhân biết bay bắt tới đây, bảo là muốn mang chúng ta tới cái tông gì đó làm tạp dịch.

Vương Hữu Tài vội mở miệng nói liên hồi, sợ Mạnh Hạo sẽ thu dây mây lại.

- Lại nói hươu nói vượn rồi, biết bay? Đó là tiên nhân trong truyền thuyết, ai tin hử.

Mạnh Hạo chẳng hề tin, thầm nghĩ mình đọc trong sách vở, thấy không ít những câu chuyện tiên nhân trở thành kẻ có tiền, mà những chuyện ấy chỉ là sách vở gạt người thôi.

Mắt thấy sợi dây kia tới khe núi trên vách núi, được Vương Hữu Tài bắt lấy, nhưng Mạnh Hạo đột nhiên cảm thấy gió lạnh thổi tới từ phía sau, nhiệt độ dường như trở về mùa đông khiến hắn rung mình, theo bản năng quay đầu lại thì lập tức kinh hô một tiếng, suýt nữa thì bước hụt ngã xuống sườn núi.

2. Chương 2: Khảo Sơn Tông (1)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 2: Khảo Sơn Tông (1)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Một nữ tử có sắc mặt trắng bệch, nhìn không ra tuổi, mặc trường bào màu bạc đứng ở đó, mặt không chút thay đổi nhìn Mạnh Hạo. Nữ tử này trông đẹp vô cùng, chỉ là gương mặt trắng bệch cùng hơi thở âm hàn kia hệt như vừa leo ra từ hầm mộ.

- Có chút tư chất, nếu tự mình tìm tới đây, cũng coi như là vận số của người.

Giọng nói này rót vào tai như có xương, hơn nữa ánh mắt nữ tử này như ẩn chứa một loại năng lực kỳ dị nào đó, khiến Mạnh Hạo chỉ liếc một cái thôi là toàn thân rét lạnh, dường như ở trước mặt nữ tử này, mình chẳng hề có bí mật, bị nhìn thấu toàn thân.

Lời nói còn vang vọng, nữ tử đó vung tay áo lên, ngay tức khắc một làn gió màu xanh biếc cuộn lấy Mạnh Hạo, trong tiếng hét lên của Mạnh Hạo, theo nàng kia rơi thẳng xuống vách núi, cảnh tượng này như sét đánh khiến đầu óc Mạnh Hạo trống rỗng.

Khi tới khe hở đó rồi, nữ tử này vung tay ném thẳng Mạnh Hạo vào trong, rồi nàng ta cũng bước vào. Nàng vừa vào là khiến ba người Vương Hữu Tài sợ hãi, cuống quýt lùi ra sau.

Nữ tử đứng ở đó, không nói câu nào, chỉ nhìn thoáng qua sợi dây mây được thả xuống từ bên trên.

Mạnh Hạo run rẩy cả người, lòng khẩn trương vô cùng, bỏ dây rồi nhanh chóng nhìn quanh bốn phía. Khe này không lớn, bên trong rất nhỏ, mấy người đứng đã không còn nhiều chỗ trống.

Khi hần quay sang nhìn Vương Hữu Tài thì thấy bên cạnh gã có hai thiếu niên, một người là tên khỏe mạnh kháu khỉnh kia, kẻ khác là một tên béo trắng, cả hai giờ đều run rẩy, sắc mặt đầy sợ hãi, dường như sắp khóc tới nơi rồi.

- Vốn là thiếu một người, người đi cùng chúng đi.

Nữ tử có sắc mặt trắng bệch này như không có bất cứ cảm xúc gì, lúc này không nhìn sợi dây nữa mà quay sang nhìn Mạnh Hạo.

- Cô... cô là ai?

Mạnh Hạo cố nén nỗi sợ trong lòng, dù sao hần cũng đọc không ít sách, mà tính cách lại kiên cường, nên dù có sợ hãi thì cũng biết giờ phút này quyết không thể bối rối.

Nữ tử không nói gì, chỉ vung tay phải lên. Lục phong lần nữa xuất hiện, rít gào cuộn lấy mấy người Mạnh Hạo, Vương Hữu Tài, rồi cùng nữ tử này bay ra khỏi khe kia, thẳng lên bầu trời, chỉ giây lát đã không còn thấy đâu nữa, chỉ có Đại Thanh Sơn này vẫn đứng vững như trước, trong lúc hoàng hôn dần tan vào trong màn đêm đen.

Sắc mặt Mạnh Hạo tái xanh, hần thấy mình ở trong lục phong, nhưng lại bay đi như tên bắn giữa trời đất. Gió tấp vào trong miệng, khiến hần cảm thấy hô hấp cũng khó, nhưng trong đầu lại hiện lên một từ.

- Tiên nhân?

Hần kiên trì được vài chục giây thì chẳng thể chống đỡ được nữa, mắt tối sầm, ngất đi.

Khi hần mở mắt ra, đã ở trên một tảng đá ở giữa sườn núi, bốn phía là những rặng núi nhấp nhô, mây mù lượn lờ tuyệt không phải phàm trần, còn có thể nhìn thấy những lâu các tinh xảo đẹp đẽ vờn khắp dãy núi, đâu đâu cũng xa lạ.

Vương Hữu Tài và hai thiếu niên khác bên cạnh hần giờ đều đã tỉnh lại, chỉ là đều run rẩy hoảng sợ nhìn nữ tử đang đưa lưng về phía bọn họ.

Trước cô gái này, có hai nam tử mặc trường bào lục sắc, tuổi thoát trông đều hơn hai mươi, nhưng hốc mắt trũng xuống, đồng tử xanh mượt, làm cho người ta nhìn mà sợ.

- Hứa sư tỷ thật tài, ra ngoài có một lần lại mang về được bốn thằng nhóc có tư chất.

Một trong hai tên nam tử kia nói với phần xu nịnh nữ tử kia.

- Đưa chúng tới nơi tập dịch.

Nàng kia mặt lạnh lùng, chẳng hề liếc bốn người Mạnh Hạo một cái, cất bước đi, cả người hóa thành một cây cầu vòng vụt vào trong dãy núi rồi biến mất.

Lúc này Mạnh Hạo đã định thần lại, hần kinh ngạc nhìn nơi nàng kia biến mất, trong đôi mắt ánh lên thần thái mà mười sáu năm sống trên đời chưa từng có bao giờ, thần thái này làm cho nội tâm Mạnh Hạo lập tức sôi trào.

- Tập dịch? Đây là làm công cho tiên nhân, hần là được không ít tiền.

Mạnh Hạo chờ mong, bởi vì hần nhìn ra người nơi này không muốn lấy mạng hần.

- Hứa sư tỷ đã tới Ngưng Khí tầng bảy, được Chuồng môn ban thưởng Phong Phiên, chưa tới Trúc Cơ nhưng đã có thể phi hành, thật làm cho người ta hâm mộ.

Một tu sĩ mặc lục bào khác cảm khái, sau đó lại tỏ ra cao ngạo nhìn bốn người Mạnh Hạo.

- Người, cả người nữa, theo đi tới khu tập dịch phía nam.

Nói xong, người này chỉ vào Vương Hữu Tài và thiếu niên khỏe mạnh kia.

- Nơi... nơi này là nơi nào?

Bị người nọ chỉ vào, Vương Hữu Tài run lấy bầy hỏi.

- Kháo Sơn Tông!

Kháo Sơn Tông nằm trong lãnh thổ Triệu quốc giáp ranh Nam Vực của Vùng đất Nam Thiệm, từng là tông môn đứng đầu trong tứ đại tông môn của Triệu quốc, ngay cả toàn bộ Nam Vực này cũng rất có tiếng, nhưng nay đã sa sút, địa vị không thể so với lúc trước, cũng không còn vẻ huy hoàng từng có. Với Triệu quốc hiện giờ, Kháo Sơn Tông chỉ có thể coi là hàng mạt lưu.

Thực tế thì Kháo Sơn Tông vốn không phải tên là như này, chẳng qua ngàn năm trước xuất hiện một vị tu sĩ gây chấn động toàn Nam Vực, người này tự hiệu là Kháo Sơn Lão Tổ, lại còn cưỡng ép đổi tên tông môn thành Kháo Sơn Tông, hoành hành ngang ngược, gần như vét sạch bảo vật của tất cả tông môn trong Triệu quốc, phong cảnh vô cùng.

Nhưng qua nghìn năm, cảnh còn người mất, Kháo Sơn Lão Tổ đã mất tích hơn bốn trăm năm, nếu không phải không rõ sinh tử thì có lẽ đã sớm bị tông môn khác tiêu diệt rồi. Hiện giờ Kháo Sơn Tông như mặt trời lặn đằng tây, lại thêm Triệu quốc tài nguyên có hạn, bị tam tông khác xa lánh, dù muốn vùi dập thì cũng phải để dè dặt ra ngoài trời về, lại càng không nói tới chuyện quang minh chính đại thu môn đồ.

Theo phía sau nam tử áo lục, Mạnh Hạo đi trên con đường nhỏ trên dãy núi Kháo Sơn Tông, xung quanh là phong cảnh như đào viên, chỗ nào cũng có kỳ thạch quái thụ, núi xanh nước biếc, những lầu các trong mây mù mờ mịt kia như đều dùng ngọc thạch dựng lên, khiến Mạnh Hạo nhìn mà phải cảm thán liên tục. Chỉ là tên mập bên người khóc lóc liên tục khiến Mạnh Hạo cảm thấy như đã phá hỏng đi ý cảnh nơi đây.

- Xong rồi, xong rồi, lần này thật sự xong rồi...

- Ta muốn về nhà, ở nhà có bánh bao, ở nhà có thịt bò...

- Chết tiệt, chết tiệt, sau này ta chắc là sẽ kế thừa tổ điền của gia đình, trở thành lão gia, có vài nàng tiểu thiếp, chứ không phải làm tạp dịch ở đây...

Tên mập vừa run run, vừa mặt buồn rười rượi thì ào, nước mắt đảo quanh trong vành mắt.

Gã cứ thì thầm như thế cho đến nửa thời gian uống cạn chun trà thì nam tử lục bào đi ở phía trước lạnh lùng nói.

- Nói mấy lời nhảm nhí nữa ta trực tiếp cắt lưỡi ngươi.

Tên mập rung mình, đôi mắt ánh lên vẻ sợ hãi vô cùng, vội vàng che miệng mình lại, thân mình càng thêm run rẩy.

Cảnh này rơi vào mắt Mạnh Hạo khiến hắn chợt nhận ra chuyện có vẻ không tốt đẹp như hắn tưởng, nhưng với tính cách kiên cường, hắn hít sâu một hơi, không nói gì thêm.

Không lâu sau, ở lưng chừng núi, Mạnh Hạo thấy được giữa mây mù cuộn cuộn là những căn nhà. Có bảy tám thiếu niên mặc trường sam vải thô như nhau, một mỗi người ở ngoài, cũng thấy mấy người Mạnh Hạo nhưng đều chẳng quan tâm.

Trên một núi đá cách đó không xa, một thanh niên mặc trường sam màu lam nhạt ngồi đó, người này mặt hơi dài như mặt ngựa, quần áo rõ ràng là đẹp đẽ quý giá hơn những thiếu niên kia, sắc mặt lạnh đạm, nhưng thấy nam tử áo lục dẫn Mạnh Hạo tới thì y vội đứng lên, cung kính ôm quyền với nam tử áo lục.

- Bái kiến sư huynh.

- Hai kẻ này là tạp dịch mới lên núi, ngươi bố trí chỗ ở cho chúng đi.

Nam tử áo lục không kiên nhẫn, nói xong cũng chẳng thèm nhìn lại hai người Mạnh Hạo mà cất bước bỏ đi.

3. Chương 3: Kháo Sơn Tông (2)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 3: Kháo Sơn Tông (2)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Chờ gã đi rồi, thanh niên mặt ngựa lại khoanh chân ngồi xuống, lãnh đạm liếc Mạnh Hạo và tên mập một cái.

- Nơi đây là khu tạp dịch phía bắc, Kháo Sơn Tông không nuôi lũ ăn hại, hai người các ngươi tới đây làm tạp dịch nửa giáp, mãn kỳ là có thể xuống núi. Nếu muốn đào tẩu thì núi hoang lắm dã thú, thập tử vô sinh. Nhận áo tạp dịch thì từ nay về sau đoạn tuyệt phạm trần, an tâm làm tạp dịch.

Thanh niên mặt ngựa nhìn hai người Mạnh Hạo, lạnh nhạt nói.

(Một giáp: 60 năm)

Tên mập khẽ run người, trong mắt hiện lên vẻ tuyệt vọng. Mà Mạnh Hạo thì có vẻ trấn định hơn, ánh mắt toát lên thần thái kỳ lạ, khiến thanh niên mặt ngựa phải liếc Mạnh Hạo một cái. Y ở đây đã nhiều năm, gặp không ít thiếu niên bị bắt tới làm tạp dịch, nhưng lại chẳng có mấy ai có thể trấn định như Mạnh Hạo được.

- Tâm tính không tệ! Bọn ngươi cũng không phải là phải làm tạp dịch mãn nửa giáp, ngày thường cũng có thể tu hành, nếu đạt tới Ngưng Khí tầng một thì không còn là tạp dịch nữa, mà có thể thăng lên làm đệ tử ngoại tông.

Thanh niên mặt ngựa thản nhiên nói, rồi vung tay áo lên, ngay tức khắc hai bộ trường sam làm từ da thú xuất hiện trước mặt Mạnh Hạo và tên mập, trên có đặt một tấm mộc bài nhỏ, có khắc chữ “Tạp”.

Ngoài ra, còn có một cuốn sách, trên viết ba chữ.

Ngưng Khí Quyển.

Vừa nhìn thấy ba chữ này, Mạnh Hạo hô hấp dồn dập hẳn lên, hắn nhìn chòng chọc vào cuốn sách kia, trong đầu lập tức tái hiện lại Ngưng Khí tầng bảy mà lúc trước nam tử áo lục nịnh hót nữ tử mặt lạnh kia.

- Ngưng Khí tầng một có thể trở thành đệ tử ngoại tông, vậy cô gái bắt ta đến đây, là Ngưng Khí tầng bảy... Ngưng Khí là gì nhỉ, chẳng lẽ là phương pháp tu tiên trong truyền thuyết ư? Đây có lẽ là tiền công làm tạp dịch rồi. Bực tiền công này tuy không phải là ngân lượng, nhưng nếu có thể cầm ra ngoài ắt là phải bán được cả trăm vàng!

Mạnh Hạo tìm đập thành thịch, nhắc trường sam lên, bọc mộc bài và sách kia vào trong.

- Phòng số bảy phía tây là chỗ ở của hai người các ngươi, bắt đầu từ ngày mai công việc của hai ngươi là đốn củi, mỗi ngày mỗi người mười cây gỗ, làm không xong thì không ăn cơm.

Thanh niên mặt ngựa nói xong liền nhắm mắt lại.

Mạnh Hạo hít sâu một hơi, học dáng vẻ lúc trước của đối phương, ôm quyền cúi đầu một cái rồi kéo tên mập vội đi đến mấy căn nhà kia. Nơi đây dường như là một loại tứ hợp viện được làm lớn ra gấp nhiều lần, dựa theo biển số của từng phòng tìm được phòng số bảy, hắn đẩy cửa ra, bước vào trong.

Gian phòng không lớn, ngoài hai chiếc giường nhỏ thì còn có một cái bàn, mặc dù đơn giản nhưng rất sạch sẽ. Ngồi xuống một chiếc giường rồi, tên mập giờ phút này cũng không nín nhịn được nữa, òa khóc.

Cậu ta cũng chỉ chừng mười hai mười ba tuổi, lúc này khóc ầm lên, cho dù là bên ngoài cũng có thể nghe được tiếng vọng.

- Cha ta là tài chủ, ta lẽ ra cũng là tài chủ, ta không làm tạp dịch...

Tên mập khóc vô cùng thương tâm, thân mình đầy thịt mỡ cũng rung rung theo.

- Đừng khóc nữa! Kỳ thật người nghĩ xem, nơi này cũng không tệ, chúng ta đây là làm việc cho tiên nhân, nói ra có khi có ới người phải hâm mộ chúng ta đó chứ.

Mạnh Hạo vội đóng cửa phòng lại rồi an ủi.

- Ta không muốn làm việc, nhà ta có tiền, hơn nữa... chuyện hôn nhân của ta đã được sắp xếp xong rồi, sính lễ cũng đưa đi rồi. Thương cho tiểu nương tử xinh đẹp chưa qua cửa của ta, chẳng lẽ là phải làm quả phụ...

Tên mập càng khóc lại càng thương tâm.

Sắc mặt Mạnh Hạo hơi cổ quái, thầm nghĩ tên mập này chưa lớn mà đã đính hôn rồi, mình thì lớn như vậy ngay cả tay đàn bà cũng chưa được sờ bao giờ, không khỏi cảm khái rằng có tiền đúng là tốt nhất. Tên mập này gia tài bạc triệu, áo cơm không lo, mà mình thì một nghèo hai tay trắng, ngay cả căn nhà tổ tiên cũng đã bán đi năm ngoái rồi, nay còn nợ Chu viên ngoại nữa.

Nhưng nghĩ đến món nợ, Mạnh Hạo lại vui vẻ, tự nghĩ mình tới đây rồi, nếu Chu viên ngoại có bản lĩnh thì tới đây mà đòi, còn không có bản lĩnh thì chờ mình ra khỏi đây đã là nửa giáp sau, phỏng chừng ông ta... đã không còn.

Nghĩ đi nghĩ lại, Mạnh Hạo càng cảm thấy nơi này không tệ, không mất tiền mà được ăn no mặc ấm, thậm chí chưa làm mà đã có tiền công đáng giá trăm vàng, mà đây lại là chỗ ở của tiên nhân, càng làm cho Mạnh Hạo cảm thấy nơi đây đúng là tuyệt xử phù sinh với hắn.

Nghe tiếng khóc của tên mập mà nẫu hết cả ruột gan, Mạnh Hạo dứt khoát cầm lấy cuốn sách trong trường sam day thô, khoan chân ngồi trên giường mở ra xem, mở ra tờ thứ nhất, xem hết câu nói đầu tiên, Mạnh Hạo há hốc mồm.

- Làm người mà có chỗ dựa, phạm nhân như có cả đời phú quý, tu sĩ như có cả đời vô ưu, vào Kháo Sơn Tông ta, lão phu chính là kẻ chống lưng.

Đây là những lời mở đầu cuốn sách, lạc khoản là Kháo Sơn Lão Tổ.

Hơn chục chữ ít ỏi nhưng lại toát lên khí phách khôn cùng, cũng là lời nói tìm kẻ để dựa hơi một cách trắng trợn, khiến Mạnh Hạo sững sốt, nhưng lại cảm thấy những lời này rất có lý.

- Kháo Sơn Tông, chẳng lẽ đây chính là chân ý của Kháo Sơn Tông, làm người là phải tìm chỗ dựa vững chắc, tìm được rồi thì cả đời sau phú quý vô ưu.

Mạnh Hạo càng nghĩ càng cảm thấy những lời này vô cùng chính xác, nghĩ đến nếu mình có một ông quan lớn làm chỗ dựa cho thì há có thể thi rớt ba lần liên tục. Hắn cảm khái với vị Kháo Sơn Lão Tổ chưa từng được gặp bao giờ, dường như có tôn kính. Hắn cảm thấy một cánh cửa lớn của cuộc đời, đã từ từ mở ra theo những lời này.

- Nói cách khác, ở Kháo Sơn Tông này, ta phải dùng các loại phương pháp tìm chỗ dựa, như thế mới có vô ưu ở nơi này.

Mạnh Hạo hai mắt tỏa sáng, tiếp tục lật xem sách nhỏ trong tay, quên mất tên tên mập còn đang gào khóc bên cạnh.

Cho tới đêm khuya, tên mập khóc mệt đã lăn ra ngủ, tiếng ngáy như sấm vang khắp phòng thì Mạnh Hạo mới lưu luyến khép cuốn sách lại, mặc dù trông có vẻ mệt mỏi nhưng thần thái trong đôi mắt hắn rất có thần vận.

- Quyển sách này không phải là giá trị trăm vàng, mà là ngàn vàng!

Mạnh Hạo thì thảo, với một kẻ mà giấc mộng cả đời là làm quan phát tài, trở thành kẻ có tiền như hắn, nếu đánh giá thứ nào đó đến ngàn vàng, như vậy thứ này với hắn đã tăng lên tới gần mạng sống rồi.

Đang kích động, tiếng ngáy của tên mập đột nhiên ngừng, Mạnh Hạo ngẩn ra, quay sang nhìn thì thấy tên mập đang nhắm mắt ngủ mà lại ngồi dậy từ trên giường, tay đâm đánh lung tung, miệng thì lẩm bẩm.

- Đánh chết người, dám cướp bánh bao của ta! Ta cắn chết người, dám đoạt nương tử của ta!

Nói xong, tên mập nhắm mắt đứng dậy xuống giường, đẩy oai phong đánh một vòng quanh phòng, không cẩn thận đụng phải cái bàn. Nhưng điều khiến Mạnh Hạo phải trợn trừng mắt là tên mập này lại há miệng cắn lấy một góc bàn, để lại dấu răng thật sâu, thế mới quay lại giường tiếp tục ngủ, tiếng ngáy lại vang lên.

Mạnh Hạo nhìn tên mập hồi lâu, xác định kẻ này có thói quen mộng du rồi lại nhìn góc bàn, cảm thấy lúc tên mập này ngủ thì không thể dây vào, hắn cẩn thận dịch ra xa một chút, cúi đầu nhìn cuốn sách, sắc mặt đầy kích động.

- Chín tầng Ngưng Khí, con đường tiên linh! Làm việc cho tiên nhân được cho cơ hội trở thành tiên nhân, đúng là món tiền công hậu hĩnh nhất. Ta không tin mình thành tiên rồi mà không thành được kẻ có tiền!

Mạnh Hạo nắm chặt lấy cuốn sách, ánh mắt toát lên tia sáng mãnh liệt, dường như thấy được con đường khác ngoài đọc sách.

Đúng lúc này, cửa phòng chợt vang lên một tiếng rầm, bị người đá văng ra, một tiếng hừ lạnh theo đó truyền vào trong phòng.

4. Chương 4: Thăng Tiến Ngoại Tông (1)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 4: Thăng tiến ngoại tông (1)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm: nguồn

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

- Ngủ sớm nhé, dậy hết cho Hồ gia gia các người nào!

Theo tiếng hai cánh cửa phòng va lập cập, một đại hán khôi ngô mặc áo tạp dịch bước vào, hung ác trừng Mạnh Hạo và tên mập còn đang say ngủ.

- Hai tên nhãi các người từ nay trở đi phải chặt thêm mười cây gỗ cho ta, bằng không Hồ gia gia xé xác các người ra.

Đại hán hung ác nói.

- Bái kiến Hồ gia, tiểu sinh...

Mạnh Hạo vội leo xuống giường, khẩn trương đứng một bên, còn chưa kịp nói hết lời đã bị đại hán kia trừng ột cái.

- Tiểu cái rầm, cảm thấy Hồ gia này nói to lắm hả?

Mạnh Hạo chỉ cảm thấy đối phương thật hung hãn, lại nhìn thân hình khôi ngô của đối phương, chần chờ rồi mở miệng:

- Nhưng... Vị sư huynh ở chỗ tạp dịch chỉ cho chúng ta mỗi ngày mỗi người mười cây.

- Thêm mười cây nữa là để cho lão tử.

Đại hán hừ lạnh một tiếng.

Mạnh Hạo trầm mặc, đầu nhanh chóng suy nghĩ. Vừa tới tông môn của tiên nhân đã bị ức hiếp, hắn không cam lòng, nhưng đối phương khôi ngô cao lớn thế kia, mình lại gầy yếu thế này, rõ ràng là không chống lại được. Đang chần chờ, hắn chợt thấy dấu răng ở góc bàn, nghĩ tới vẻ oai phong bất phàm của tên mập khi mộng du, chợt nghĩ dù thế nào cũng phải thử một lần, vì thế lập tức hô lên với tên mập.

- Mập ơi, có người cướp bánh bao của người, đoạt nướng tử của người kìa!

Mạnh Hạo vừa dứt lời, tên mập chợt ngồi bật dậy, mắt nhắm tịt, miệng gào lên, mặt mày méo mó trông thật dữ tợn.

- Ai cướp bánh bao của ta, ai đoạt nương tử của ta, ta đánh chết người, ta cắn chết người.

Tên mập nhào xuống khỏi giường, múa may đánh đấm loạn xạ khắp phòng. Đại hán kia lúc đầu còn sửng sốt nhìn, sau bước lên đánh bốp một cái vào tên mập.

- Ở trước mặt Hồ gia mà cũng dám gào hét à.

Cái tát này quăng lên mặt mập mạp, nhưng ngay sau đó đại hán kia cũng hét thảm lên. Lúc này tên mập nhắm chặt mắt lại, cắn chặt lấy cánh tay đại hán kia, mặc cho đại hán kia có vung vẩy thế nào thì cậu ta cũng không chịu nhả ra.

- Nhả ra mau, đồ chết tiệt này, nhả ra cho ta.

Đại hán này cũng là tạp dịch chứ không phải tu sĩ, chẳng qua làm tạp dịch được một thời gian dài nên thân thể có phần cường tráng, nhưng hôm nay cũng đau đến mức toát mồ hôi lạnh, tay nắm chân đá cũng chẳng thể làm cho tên mập nhả ra, trái lại còn cắn sâu hơn, máu thịt bê bết, dường như muốn cắn đứt ra một miếng thịt lớn.

Tiếng kêu thảm thiết truyền ra ngoài phòng lập tức khiến tạp dịch ở phòng xung quanh chú ý. Lúc này, một giọng nói lạnh lùng như trời đông giá rét truyền tới từ bên ngoài.

- Ôn quá đấy!

Đó là tiếng của thanh niên mặt ngựa, đại hán nghe thấy thế thì run rẩy cả người, dù đau đến mặt méo mó cả đi nhưng cũng không dám kêu la thảm thiết nữa.

- Khiến sư huynh không vui, ta và người chẳng được tốt lành gì. Người mau bảo nó buông ra, cùng lắm thì ta không cần mười cây kia nữa.

Đại hán cố chống đỡ, nói thật nhanh.

Mạnh Hạo cũng không ngờ tên mập mộng du mà lại sinh mãnh đến thế, lúc này cũng hiểu là không thể tiếp tục nữa. Hắn vội bước lên vỗ nhẹ tên mập, ghé vào tai cậu ta thì thầm.

- Bánh bao về rồi, nương tử cũng đã trở lại.

Tên mập nhất thời trầm tĩnh lại, cũng nhả miệng ra, đánh quyền trở về giường, mặt mũi bầm dập tiếp tục ngủ say.

Đại hán lòng còn sợ hãi liếc tên mập một cái, không nói thêm câu nào mà chạy ra khỏi phòng. Ở một bên, Mạnh Hạo sửng sốt một lúc lâu, bội phục nhìn tên mập rồi cũng trở về giường cẩn thận nằm xuống ngủ.

Sáng sớm hôm sau.

Tờ mờ sáng, bên ngoài phòng ở truyền tới những tiếng chuông, những tiếng ấy như mang theo loại năng lượng kỳ dị nào đó, lọt vào tai là lập tức khiến người ta tỉnh táo lại. Theo những tiếng động hỗn loạn truyền tới từ bên ngoài, mập mạp cũng mở mắt ra, ngơ ngác nhìn dấu chân ngổ ngang trên người mình, lại sờ mặt mình.

- Tối hôm qua ta làm sao vậy? Sao toàn thân đau nhức như bị người đánh thế này...

Mạnh Hạo đang mặc áo tạp dịch vào nghe thế thì im lặng, một lúc sau mới mở miệng.

- Không gì cả, mọi thứ đều bình thường.

- Sao ta cảm thấy mặt sưng phù lên rồi?

- Có lẽ là muỗi quá to.

- Nhưng sao miệng ta còn có máu thế này?

- Tối hôm qua người ngã xuống đất, mấy lần liền.

Mạnh Hạo vội đẩy cửa phòng ra, đang định bước ra thì chân chừ một lát, quay đầu nhìn mập mạp, còn thật sự nói.

- Mập mạp, sau này phải mài răng nhé, tốt nhất là cho nó sắc lên một chút.

- Ô? Người cũng nói vậy hả, cha ta cũng nói như thế với ta đó.

Mập mạp vừa chịu đau mặc áo tập dịch, vừa kinh ngạc nói.

Hứng ánh sáng mặt trời, Mạnh Hạo và mập mạp đi ra phòng, bắt đầu công việc đồn củi cho khu tập dịch của Khảo Sơn Tông.

Mỗi người một ngày mười cây, ngoài khu tập dịch phía bắc này có dãy núi hoang kéo dài không ngớt, cây cối rậm rạp, tuy không to nhưng lại rất nhiều, nhìn không thấy cuối, đứng xa nhìn như cánh rừng ngút ngàn.

Khiêng chiếc búa do khu tập dịch phát, Mạnh Hạo xoa bả vai, hai cánh tay đều nhức mỏi, đau buốt. Búa này rất nặng, mà mập mạp thì cũng thở hồng hộc. Hai người lên núi hoang, tìm được khu vực được phân công cho, dần tiếng bang bang không ngừng truyền ra, liên tục chặt cây.

- Cha ta là tài chủ, sau này ta cũng là tài chủ, ta không làm tập dịch...

Mập mạp mặt buồn như đưa tang, vung búa chặt.

- Người nói xem đám tiên nhân này rất quái đản không, bọn họ có pháp thuật, chẳng lẽ còn cần nhóm lửa sao, vì sao lại bắt chúng ta chặt cây...

So với mập mạp ở một bên nói huyền thuyên, Mạnh Hạo đã mệt tới mức không nói ra lời, mồ hôi tuôn như mưa. Khi ở huyện Vân Kiệt, hắn nghèo khổ, chẳng được ăn thịt mấy nên thân thể gầy gò, sức lực cũng không lớn, lúc này chỉ mới được thời gian nửa nén hương mà cả người hắn đã dựa vào một gốc cây còn chưa chặt gãy, thở hổn hển.

Lại nhìn mập mạp, tuy cũng là mệt đến run rẩy cả người, nhưng vẫn vừa buồn cười vừa buồn bực, vừa chặt cây, hiển nhiên tuy tuổi còn nhỏ, nhưng khỏe hơn Mạnh Hạo không ít.

Mạnh Hạo cười gượng, lắc đầu, nương thời gian nghỉ ngơi lấy Ngưng Khí Quyển ra xem, lặng lẽ dựa theo mô tả bên trên mà cảm thụ linh khí trong thiên địa.

Thời gian cứ thế trôi qua, hoàng hôn nhanh chóng kéo tới. Một ngày này Mạnh Hạo mới chặt được hai cây, mà mập mạp đã chặt được hẳn tám cây, cộng lại cũng chỉ đủ ột người ăn no. Hai người tính gộp lại, mập mạp đi lấy đồ ăn, hai người về phòng chia đôi ra rồi ăn, thế mới mệt mỏi ngã xuống giường ngủ.

Cho tới khi tiếng ngáy của mập mạp lại vang lên khắp phòng, Mạnh Hạo bò dậy, ánh mắt hắn toát lên vẻ chấp nhất, cố nhịn sự đói khát và mệt mỏi, cầm lấy Ngưng Khí Quyển im lặng xem.

- Lúc trước đọc sách ta thường học tới bình minh, đã sớm quen rồi, cuộc sống bây giờ tuy khá mệt mỏi, nhưng tóm lại cũng là một lối ra. Mạnh Hạo ta không tin mình không theo được đường khoa cử rồi mà còn không tu hành được ở tông môn này.

Ánh mắt Mạnh Hạo càng thêm chấp nhất, mang theo kiên nghị, cúi đầu lĩnh ngộ.

Thẳng tới khuya, Mạnh Hạo không rõ mình ngủ từ khi nào, dường như cả trong mơ cũng cảm thụ linh lực thiên địa. Sáng sớm khi bị tiếng chuông đánh thức, lúc hắn mở mắt ra, đôi mắt đầy tơ máu. Hắn cắn răng rời giường, cùng mập mạp tinh thần sung mãn tiếp tục đồn củi.

Một ngày, hai ngày, rồi ba ngày... rồi hai tháng trôi qua. Hai tháng này, Mạnh Hạo dần dần có thể mỗi ngày đồn được bốn cây, nhưng phần lớn thời gian hắn đều dùng để cảm ngộ linh khí, tơ máu trong mắt cũng dần tăng lên. Cho đến hoàng hôn một ngày này, Mạnh Hạo thở hổn hển tạm nghỉ, khoan chân ngồi xuống, chưa được bao lâu thì toàn thân hắn chấn động, trong giây lát hắn cảm nhận được tứ chi tê dại, dường như có một tia khí tức không nhìn thấy ngưng tụ trong huyết nhục.

Ngay sau đó, trong cơ thể hắn xuất hiện một tia linh lực, tuy chỉ chợt lóe rồi biến mất, nhưng cũng khiến Mạnh Hạo kích động mở choàng mắt ra. Một mối dường như tan biến, tơ máu trong mắt cũng tan đi không ít, thân thể hắn run rẩy, nắm chặt lấy Ngưng Khí Quyển kia. Một tháng nay hắn ăn không đủ, ngủ cũng ít,

ngoài thời gian đồn gỗ ra thì đều dùng để cảm thụ linh khí, giờ phút này cuối cùng đã có thu hoạch, khiến cho Mạnh Hạo chấn hưng tinh thần.

5. Chương 5: Thăng Tiến Ngoại Tông (2)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 5: Thăng tiến ngoại tông (2)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen (.

Nguồn truyện: woyufengtian123

Thời gian thoáng một cái lại hai tháng qua đi, nay đã là tháng tám mùa hè, mặt trời chói chang tỏa ra cái nắng nóng bức bối.

- Ngưng khí nhập thể, dung tán toàn thân, kinh mạch nhất thông, thiên địa cộng minh.

Giữa trưa, trên núi sâu trong phạm vi của Khảo Sơn Tông, Mạnh Hạo một tay nghịch đồng lửa trước mặt, tay kia cầm Ngưng Khí Quyển, cẩn thận đọc.

Một nén nhang sau, hắc hắc mắt lại, yên lặng cảm thụ những tia khí tức ôn hòa trong cơ thể. Khí tức này xuất hiện từ hai tháng trước, được Mạnh Hạo coi như trân bảo, nay đã nồng hậu hơn trước không ít. Dựa theo khẩu quyết và phương pháp vận chuyển của Ngưng Khí Quyển, hắc ngồi ở đây, không ngừng khiến cho những tia khí tức đó chảy khắp thân thể.

Không lâu sau, Mạnh Hạo mở mắt ra, đằng xa, một bóng người béo núc ních mang theo búa chạy như bay tới đây.

- Thế nào, thế nào rồi?

Mập mập thở hồng hộc, tuy vẫn béo như cũ nhưng thân thể đã cường tráng hơn, chạy tới nơi rồi thì vội vàng hỏi.

- Còn chưa tán hết toàn thân, nhưng ta chắc chắn là một tuần lễ nữa là có thể đạt tới tiêu chuẩn Ngưng Khí tầng một.

Trong ánh mắt Mạnh Hạo toát lên vẻ tự tin, hắc cười nói.

- Ta là hỏi con gà kia thế nào rồi!

Mập mập liếm liếm môi nhìn về đồng lửa.

- Chắc là được rồi đấy.

Mạnh Hạo cũng liếm môi, cầm lấy cây củ bên người cời lửa ra. Tiểu bàn tử lập tức cầm búa bới con gà rừng đã chín thơm nức chôn dưới đất lên.

Mùi hương tỏa ra bốn phía, hai người đều tự chia đôi ra, ăn ngấu nghiến.

- Cũng may từ khi có linh khí rồi người có thể thường xuyên bắt được gà rừng, bằng không hai ta chắc chết đói. Giờ nghĩ lại cuộc sống của hai tháng trước, ta đều cảm thấy như vừa qua cơn ác mộng...

Mập mập miệng đầy mỡ, theo thói quen nịnh nọt Mạnh Hạo.

- Mấy món này hầu hết mọi người đều biết làm, có người là không biết thôi.

Mạnh Hạo cắn chân gà, nói rõ từng chữ một.

- Ôi, nếu một tuần sau ngươi đạt tới Ngưng Khí tầng một, thành đệ tử ngoại tông rồi, đến lúc đó ta phải làm gì đây, ta đọc mà chẳng hiểu cái khẩu quyết này.

Mập mập mặt ủ mày chau, chớp chớp mắt nhìn Mạnh Hạo.

- Mập này, chỉ có thành đệ tử ngoại tông mới có thể về nhà.

Mạnh Hạo thả chiếc chân gà trong tay ra, nhìn mập mập.

Mập mập im lặng, một lúc sau thì kiên định gật đầu.

Thời gian nháo nháy cái đã lại sáu ngày trôi qua. Tối hôm nay, mập mập đã ngủ, Mạnh Hạo khoanh chân ngồi trong phòng, nghĩ đến bốn tháng này mình ngoài đồn củi ra thì gần như hết thời gian để cảm thụ ngưng khí, nghĩ đến sự kích động khi luồng khí tức thứ nhất xuất hiện vào hai tháng trước, giờ phút này hần hít sâu một hơi, nhắm mắt lại, vận chuyển những tia linh khí trong cơ thể. Một lát sau, đầu óc ảm vang một tiếng, trong giây lát này, linh khí mà mấy ngày nay không tán khắp cơ thể đã lan tràn tới khắp các góc ngách trong cơ thể hần, một loại cảm giác phiêu phiêu dục tiên xuất hiện trong não Mạnh Hạo.

Gần như cùng lúc khi linh khí của Mạnh Hạo đạt tới Ngưng Khí tầng một, thanh niên mặt ngựa dường như cả ngày cả đêm đều khoanh chân đả tọa trên tảng đá lớn ngoài phòng chậm rãi mở mắt, nhìn gian phòng của Mạnh Hạo rồi lại một lần nữa nhắm mắt lại.

Sáng sớm, ở trong không ít ánh mắt hâm mộ của đám người ở khu tập dịch phía bắc, Mạnh Hạo im lặng bước ra khỏi gian phòng đã ở lại bốn tháng, đi tới bên người thanh niên mặt ngựa.

Mập mập không theo cùng, mà đứng ở cửa nhìn Mạnh Hạo với ánh mắt kiên định.

- Bốn tháng trở thành Ngưng Khí tầng một, không coi là thiên tư xuất chúng, nhưng cũng không tính là ngu dốt.

Thanh niên mặt ngựa nhìn Mạnh Hạo, vẻ mặt đã không còn lạnh nhạt nữa, bình tĩnh mở miệng nói.

- Lần này tới ngoại tông, ta sẽ nói cho người quy củ của ngoại tông. Tuy rằng mỗi tháng ngoại tông cho linh thạch, đan dược, nhưng không cấm cướp đoạt lẫn nhau, cũng chỉ định một khu vực riêng có thể công khai giết người, người... hãy tự lo cho tốt.

Thanh niên mặt ngựa thản nhiên nói, vung tay lên. Một chiếc ngọc giản bay ra, hạ xuống trước mặt Mạnh Hạo, hần vội bắt lấy.

- Đưa linh khí vào ngọc giản, là có thể tự dẫn người tới Bảo các của ngoại tông, nơi đó cũng là nơi đăng ký cho đệ tử tấn thăng ngoại tông.

Thanh niên mặt ngựa nói xong thì nhắm mắt lại.

Mạnh Hạo im lặng, lại cúi đầu, sau đó xoay người nhìn thoáng qua mập mập. Ánh mắt hai người đối vọng, Mạnh Hạo thâm cảm khái, sau không nghĩ nhiều nữa, dùng sức nắm lấy ngọc giản trong tay, ngọc giản lập tức phát ra ánh sáng xanh nhu hòa, chậm rãi bay đi.

Mạnh Hạo nhanh chóng bước theo, với ngọc giản chỉ đường, chậm rãi rời khỏi khu tập dịch, đi trên con đường nhỏ trên núi, càng đi càng xa, dần bước vào khu vực mà bốn tháng nay hần chưa từng tới.

Khảo Sơn Tông có bốn ngọn núi chính, theo thứ tự là đông tây nam bắc, bên ngoài là vô số những rặng núi như vô biên giới. Lưng chừng mỗi ngọn núi đều có một khu tập dịch, như ngọn núi phía bắc chỗ Mạnh Hạo ở là khu tập dịch phía bắc, nhưng cũng chỉ ở lưng chừng núi, nếu tiến lên trên là sẽ có trận pháp ngăn cản, khu vực đỉnh núi chỉ có đệ tử nội môn và trưởng lão mới có thể ở lại.

Bốn ngọn núi đều như vậy, về phần khu vực bình nguyên ở giữa bốn ngọn núi thì khắp nơi là nhà cửa, nơi đó là ngoại tông của Khảo Sơn Tông.

Khảo Sơn Tông có phần khác với các tông môn khác, ngoại tông ở dưới, mà tập dịch lại ở giữa sườn núi, không rõ năm đó vì nguyên nhân gì mà Khảo Sơn Lão Tổ lại đặt ra môn quy này.

Từ bên ngoài nhìn vào thì nơi đây sương mù lượn lờ, nhưng bước vào một cái là sương mù lập tức tiêu tan. Ở trước mặt Mạnh Hạo, lộ ra khắp nơi là điêu lan ngọc thể, lầu các khắp chốn, ngay cả đường đi cũng lát

đá. Có không ít đệ tử ngoại tông mặc trường bào lục sắc lui tới, khi Mạnh Hạo đi qua thì một vài kẻ liếc nhìn.

Những ánh mắt kia mang theo vẻ miệt thị, không chút thiện cảm. Mạnh Hạo cảm giác như bị dã thú hung ác nhìn, làm cho hắn nhớ tới lời của sư huynh mặt ngựa nói về ngoại tông.

Không bao lâu, ở khu vực ngoại tông này, Mạnh Hạo đi tới cạnh một lầu các màu đen ở phía nam. Lầu các này cao ba tầng, dù màu đen nhưng dường như được điêu khắc ra từ ngọc thạch, làm cho người ta cảm thấy trong suốt lóng lánh.

Mạnh Hạo vừa tới gần thì cánh cửa lầu các im lặng mở ra, một nam tử trung niên gầy nhom bước ra từ bên trong. Nam tử này mặc một bộ trường bào màu xanh lá cây, trông mặt mày có vẻ khôn khéo. Y nâng tay phải lên túm một cái, ngọc giản trước người Mạnh Hạo lập tức bay vào tay người nà nhìn thoáng qua, uể oải nói.

- Mạnh Hạo, thăng chức đệ tử ngoại tông, thưởng người một gian phòng, lục bào, linh bài, túi trữ vật. Cầm linh bài kia là có thể vào Bảo các lấy được pháp bảo.

Nam tử khôn khéo vung tay lên, lập tức một túi tiền màu xám rơi vào tay Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo nhìn chiếc túi màu xám trong tay, sửng sốt, lại nhớ ra dọc đường này tất cả những đệ tử ngoại tông mà hắn gặp đều đeo cái túi như vậy.

- Rót linh khí vào, có thể để đồ.

Nam tử khôn khéo nhìn Mạnh Hạo, lòng lập tức đoán ra đối phương nhất định không có người quen nào ở ngoại tông, nếu không thì sao ngay cả cách sử dụng túi trữ vật cũng không biết, nghĩ vậy cũng yên tâm phần nào, thản nhiên nói.

Mạnh Hạo nghe vậy, lập tức rót chút linh khí trong cơ thể vào trong túi, dường như thấy trước mắt nhạt nhòa đi, rồi như thấy được một không gian to bằng nửa người, bên trong có mấy thứ như lục bào, ngọc giản.

Thấy cảnh như vậy, hắn nhất thời hưng phấn, thầm nghĩ túi trữ vật này cũng trị giá năm vàng, bảo vật như vậy có thể tính là phương pháp của tiên gia.

Động tâm niệm thì một chiếc ngọc giản xuất hiện trong tay hắn, ngưng thần nhìn thì thấy ở trong là một bản đồ miêu tả khu vực ngoại tông này, một căn phòng ở góc hẻo lánh từ nay về sau thuộc về Mạnh Hạo.

- Về hẵng coi, Bảo các đã mở rồi, còn không đi vào.

Nam tử khôn khéo lạnh lùng nói.

Mạnh Hạo ngẩng đầu, nhét túi trữ vật vào trong lòng, mắt nhìn cánh cửa lầu các đang mở rộng, hít sâu một hơi, mang theo mong đợi bước vào trong đó.

Trong khoảnh khắc khi bước vào Bảo các, sắc mặt Mạnh Hạo chợt biến đổi, hít vào một hơi thật sâu.

6. Chương 6: Một Chiếc Gương Đồng

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 6: Một chiếc gương đồng

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Trong Bảo các châu quang bảo khí, ánh vào mi mắt là những dải màu ngũ sắc, từng dãy ngọc san sát, trong những ô vuông đều phát ra hào quang chói mắt. Bảo bình, tiểu kiếm, ngọc bội, bảo châu nơi đâu cũng có, làm cho Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, trái tim đập nhanh, dường như trong khoảnh khắc máu tươi đổ dồn lên não, sững sờ đứng đó.

Sống từng ấy năm, Mạnh Hạo chưa từng thấy nhiều châu báu tiền bạc tới như vậy. Giờ phút này, hắn đã hoàn toàn bị những châu quang bảo khí kia bao phủ, đầu óc ù ù, bất tri bất giác có cái suy nghĩ phải cướp hết bảo bối ở đây đi.

- Những bảo vật này... đều là vô giá, phát tài rồi, đãi ngộ khi làm công cho tiên nhân lại tốt như vậy.

Mạnh Hạo thì thoà, đi qua từng dãy ngọc, vẽ mặt đầy kích động, lại theo bản năng ngẩng đầu lên trên, thăm nghĩ Bảo các này có ba tầng, chỉ tầng thứ nhất đã như thế, như vậy chẳng phải bảo vật ở hai tầng trên còn có giá trị lớn hơn ư.

- Tiên nhân... thực giàu có!

Mạnh Hạo hít sâu một hơi, lúc này hắn bỗng nhiên híp mắt lại, thấy được ở một vị trí rất nổi bật trong Bảo các này có bày một chiếc gương đồng.

Gương này có vết rỉ sét, trông không đẹp cho lắm, bề mặt lại không có bảo quang, khác hẳn với các bảo vật xung quanh.

Mang theo kinh ngạc, Mạnh Hạo cầm lấy gương đồng cẩn thận xem mấy lần. Gương này càng xem lại càng thấy bình thường, giống như vật phàm trần chẳng hề có điểm gì thần kỳ, nhưng Mạnh Hạo nghĩ nếu đã đặt ở Bảo các thì hẳn là có giá trị nào đó.

- Sư đệ thật tinh mắt.

Sau lưng Mạnh Hạo vang lên một giọng nói, chẳng biết nam tử khôn khéo kia xuất hiện từ lúc nào, nhìn chiếc gương đồng trong tay Mạnh Hạo, nói với vẻ tán thưởng.

- Nếu sư đệ đã cầm cái gương này, chứng tỏ ngươi và nó có duyên. Gương này có không ít truyền thuyết, càng chứng tỏ nó thần bí, nghe nói có thể có được thứ này ngoài cơ duyên lớn ra còn yêu cầu vận số. Như vậy sư đệ chính là người có được loại khí chất này, ngày cầm chiếc kính này tiểu ngạo thiên địa hẳn là sắp tới rồi.

Nam tử khôn khéo liên tục cảm thán, trong giọng nói mang theo loại lực kỳ lạ nào đó khiến Mạnh Hạo nghe mà phải ngẩn ra.

- Gương này...

Mạnh Hạo cổ quái cúi đầu nhìn chiếc gương kia, bên trên không có hoa văn phức tạp gì, mà những vết rỉ sét trên mặt gương khiến cho nó không soi rõ được vật khác.

- Sư đệ đừng thấy gương này không hiện bảo quang mà coi thường. Nên biết rằng phàm là bảo vật thông linh đều ẩn dấu về phàm, càng thấy bình thường thì lại càng không tầm thường.

Nam tử khôn khéo thấy Mạnh Hạo định thả đặt chiếc gương đồng lại ô vuông thì vội bước lên ngăn cản, chăm chú nhìn Mạnh Hạo.

- Sư đệ, cầm lấy nó chính là có duyên, há có thể vì nó trông có vẻ phàm tục mà bỏ qua? Sư huynh phụ trách Bảo các này đã nhiều năm, biết được lai lịch của mỗi một đồ vật trong này. Chiếc gương đồng này năm xưa đã từng gây nên náo động khắp Triệu quốc, là do một tia sáng thiên ngoại hạ xuống mà hình thành, sau đó Kháo Sơn Lão Tổ có được nó bèn dốc sức nghiên cứu, cho là bảo vật thông thiên, tuy mãi chẳng rõ được nó là như nào, nhưng kết luận rằng nếu kính này gặp người hữu duyên tất có thể rong ruổi thiên hạ.

Nghe tới cái tên của Kháo Sơn Lão Tổ, Mạnh Hạo ngẩn ra. Hắn vừa mới vào ngoại tông, còn nhiều thứ không rõ nên chần chờ.

- Kháo Sơn Lão Tổ còn chưa nghiên cứu được ra thì ta...

- Sư đệ nói thế là không đúng rồi, sư huynh nói cho người biết, lão tổ không nghiên cứu ra thành quả cũng chứng tỏ bảo vật này có chỗ nghịch thiên của nó. Hơn nữa trước người có tất cả vài chục người cầm món bảo bối này đi, tuy đều không nghiên cứu được gì, nhưng bọn họ đều không tiếc nuối. Lỡ như... người chính là kẻ hữu duyên với chiếc gương này thì sao? Hơn nữa người có thể yên tâm lấy chiếc gương này đi, vài đồng tông trước người có không ít người chưa tới hai ba tháng đã trả về. Sư huynh ta thì sau này chúng ta sẽ còn gặp nhau rất nhiều, rồi người sẽ biết ta là người dễ nói chuyện, không thích làm khó đồng môn, vì thế có thể cho đổi một bảo bối khác. Người lấy đi rồi nếu không nghiên cứu được thì có thể trả lại bất cứ lúc nào, đến lúc đó đổi món bảo vật khác là được, nhưng cơ hội này... nếu bỏ qua, lỡ như hữu duyên thì có thể tiếc nuối cả đời đó.

Nam tử khôn khéo nhìn chằm chằm Mạnh Hạo đầy thâm ý, thấy Mạnh Hạo càng do dự thì thầm cười khẩy trong lòng, nghĩ rằng mấy tên đệ tử ngoại tông mới vào này là dễ lừa nhất, chỉ cần nói ra lai lịch và những lời đồn xung quanh chiếc gương này, lại dùng câu oai phong thiên địa nữa, đảm bảo là nhiệt huyết sôi trào ngay.

Về lai lịch và lời đồn của chiếc gương này không có nói dối Mạnh Hạo, nhưng lấy chiếc gương này làm mồi dụ mà y đã lời được không ít linh thạch, dù sao mỗi lần trả gương thì chỉ cần làm khó một chút, tất nhiên là phải dùng linh thạch để dàn xếp.

- Nhưng mà...

Mạnh Hạo đọc sách từ bé, nên có chút thông minh, tất nhiên là hiểu rõ lời khuyên của nam tử khôn khéo này, biết rằng chiếc gương này chắc là không được như lời y nói, nhưng người này cứ chặn trước mặt thế này, hiển nhiên đã quyết ý không cho hắn dễ dàng để gương lại chỗ cũ, cho dù có ném xuống thì cũng không có tác dụng, thế nên có phần hối hận khi đã cầm chiếc gương này lên.

- Sư đệ, đừng có ngày đầu vào tông đã vi phạm môn quy, đã cầm bảo vật trong Bảo các là không thể buông.

Nam tử khôn khéo cảm thấy hỏa hậu đã đủ, liền dựa theo phương pháp trước đây trầm mặt xuống, quát một tiếng, rồi vung tay áo lên, lập tức có một ngọn gió rít gào đánh bay Mạnh Hạo ra khỏi Bảo các, rơi ra bên ngoài.

Rầm, cửa Bảo các đóng lại.

- Sư huynh đây là mềm lòng, nếu người thật sự không có duyên với gương này, qua ngày hôm nay có thể đến đổi bất cứ lúc nào. nguồn

Từ trong Bảo các truyền ra giọng nói của nam tử kia.

Mạnh Hạo nhíu mày, ngẩng đầu tức giận nhìn cánh cửa Bảo các đã đóng kín, thầm than một tiếng, lại cúi đầu nhìn chiếc gương đồng trong tay. Mạnh Hạo nghĩ đến những lời mở đầu trong Ngưng Khí Quyển, thậm chí nghĩ nếu Khảo Sơn Lão Tổ thật sự từng nghiên cứu thứ này rồi, cũng coi như đáng giá. Hắn lắc đầu, nhét chiếc gương này vào trong ngực, lại oán hận liếc Bảo các này một cái rồi mới xoay người rời đi.

Đi trên con đường lát đá ở ngoại tông, Mạnh Hạo dựa theo phương vị về gian phòng của nhà trong ngọc giản mà đi, đến trưa thì tìm được nơi ở của hắn ở ngoại tông này. Nơi này ở rìa khu phía bắc, có vẻ hẻo lánh, bốn phía không ít phòng ốc.

Đẩy cửa phòng ra, tiếng kety vang lên, bên trong có một cái giường và một cái bàn. Mạnh Hạo đứng đó nhìn một lúc lâu, khá vừa lòng, chỗ ở này tốt hơn gian phòng ở khu tập dịch không ít.

Hắn bước đến khoanh chân ngồi trên giường, hít sâu một hơi, lấy chiếc gương đồng trong ngực ra, cẩn thận nghiên cứu. Nhưng mãi cho tới khi mặt trời lặn đằng tây, màn đêm buông xuống, châm ngọn đèn lên rồi lại xem xét tiếp, mà Mạnh Hạo vẫn không rõ chiếc gương đồng này rốt cuộc có tác dụng gì.

Cho dù nhìn thế nào thì nó đều trông rất tầm thường.

Đêm khuya, Mạnh Hạo dứt khoát để gương đồng sang một bên, nhìn ánh trăng sáng rọi bên ngoài cửa sổ, lại nhớ tới mập mạp, có phần nhớ nhung tiếng ngáy của cậu ta.

Bên ngoài cửa sổ, trăng sáng vô cùng, chiếu lên mái hiên, bốn phía yên lặng, chỉ thi thoảng có làn gió nhẹ thổi qua khiến tiếng lá cây trong rừng xào xạc. Mạnh Hạo hít sâu một hơi, hồi tưởng lại cuộc sống của

mấy tháng qua, hẳn cảm thấy dường như đã trải qua mấy đời, khê thì thảo.

- Ta không còn là thư sinh của huyện Vân Kiệt nữa, mà đã trở thành đệ tử ngoại tông của Khảo Sơn Tông...

Hồi lâu sau, Mạnh Hạo thu hồi tâm thần, nhắm mắt lại, vận chuyển những tia linh khí trong cơ thể. Cuộc sống như này đã kéo dài mấy tháng, hẳn sớm thành thói quen rồi.

Ngoại tông khác với khu tập dịch, nơi này không làm đồ ăn cho đệ tử, tất cả ăn uống đều phải tự túc, nếu lỡ có đói chết ra đấy thì cũng chẳng ai để ý. Nhưng nhiều năm như vậy, ngoại tông Khảo Sơn Tông này chưa từng có ai bị đói chết.

Dù sao tới Ngưng Khí tầng một rồi, phun ra nuốt vào linh khí thiên địa tuy không giải quyết được đói khát, nhưng vẫn có thể bảo trì được sinh tồn.

7. Chương 7: Kẻ Này Không Tệ (1)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn nguồn

Chương 7: Kẻ này không tệ (1)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Buổi trưa mấy ngày sau, Mạnh Hạo đang khoanh chân ngồi thì bỗng nghe thấy tiếng hét thảm vang lên ở bên ngoài. Hắn lập tức mở mắt ra, đứng dậy đi tới bên cửa sổ nhìn ra, thì thấy một tên đệ tử ngoại tông bị người ta giẫm lên, ngực bê bết máu, tuy không chết nhưng cũng bị thương, bị người ta lấy túi trữ vật, hừ lạnh bỏ đi.

Người đó giãy dụa bò lên, ánh mắt toát lên vẻ ác độc, lão đảo bước đi. Xung quanh có không ít người đứng xem, nhưng ai nấy đều hờ hững, dường như còn có vẻ châm chọc.

Mạnh Hạo im lặng, cảnh tượng như vậy hắn đã thấy được mấy lần, lòng lại càng thêm cảm thụ sâu sắc quy củ của ngoại tông Khảo Sơn Tông này.

Thời gian thoáng cái đã trôi qua bảy ngày. Trong bảy ngày này, Mạnh Hạo lại thấy được mấy chuyện cướp đoạt ở ngoại tông này, đệ tử ngoại tông cướp đoạt và ra tay với nhau, làm cho tính cách Mạnh Hạo trở nên im lặng. Nhất là khi hắn tận mắt thấy một vị sư huynh Ngưng Khí tầng hai tầng ba bị người ta giết chết ở khu vực giết người công khai trong ngoại tông này, đã khiến hắn khi ra ngoài luôn cẩn thận dè chừng.

Cũng may tuy tu vi hắn thấp, nhưng trên người lại chẳng có thứ gì đáng giá, người ngoài cũng mặc kệ hắn.

Mà việc tu hành của Mạnh Hạo cũng xuất hiện sự đình trệ, Ngưng Khí tầng hai khác với tầng một, cũng là linh khí nhập thể, nhưng dựa theo cách nói của Ngưng Khí Quyển thì tầng hai bắt đầu thay đổi thân thể phàm nhân, khiến cho thân thể thích ứng với linh khí hơn, cho nên số lượng linh khí cần nhiều hơn tầng một rất nhiều.

Đồng thời Mạnh Hạo cũng hiểu được cách nói về cái gọi là tư chất. Độ dung hợp linh khí thiên địa với cơ thể chính là tư chất, tư chất càng tốt thì độ dung hợp càng cao, tư chất càng kém độ dung hợp càng thấp. Cùng một thời gian thổ nạp, người có tư chất tốt hơn tất nhiên là hấp thu được nhiều linh khí hơn.

Dựa theo sự suy tính của hắn, muốn lên Ngưng Khí tầng hai thì hắn phải cần tới hai năm, mà Ngưng Khí tầng ba thì thời gian phải gấp mấy lần.

Trừ phi có được đan dược hoặc linh thạch, dùng năng lượng trong đan dược và linh thạch hóa thành linh khí có thể giảm đi rất nhiều thời gian, đó cũng là lý do vì sao chuyện cướp đoạt trong tông môn lại nhiều đến vậy. Bởi vì hàng tháng, ngoại tông đều có phát đan dược.

- Đã mạnh lại càng mạnh, đã yếu lại càng yếu, Kháo Sơn Tông đúng là dùng phương pháp này để bồi dưỡng đệ tử nội môn...

Mạnh Hạo trầm mặc.

Sáng sớm một ngày này, trời vừa tờ mờ sáng, Mạnh Hạo đã khoan chân ngồi ở trên giường. Hắn không có tư chất kinh người, nhưng là kẻ kiên cường, dù ban đêm cũng không bỏ qua chuyện đả tọa thổ nạp. Lúc này trong tông môn có tiếng chuông vang vọng ngân nga, Mạnh Hạo mở mắt.

- Tiếng chuông này...

Mạnh Hạo hí mắt lại, dường như đoán được gì đó, sắc mặt có phần kích động. Khi hắn đi ra ngoài phòng thì thấy bốn phía có không ít đồng tông, ai nấy đều phấn khởi, bước nhanh tới đằng xa.

- Tiếng chuông vang rồi, đây là lúc phát linh thạch đan dược.

- Tính ra thì cũng là hôm nay.

Theo tiếng chuông vang vọng, càng có nhiều người chạy tới, không chỉ nơi đây mà tất cả đệ tử ngoại tông trong toàn ngoại tông này đều là như vậy.

- Ngày phát đan!

Mạnh Hạo hít sâu một hơi, cũng bước theo đám người cùng đi tới quảng trường ngoại tông. Quảng trường này cực kỳ khổng lồ, bốn phía có chín cây cột đá được chạm trổ rồng, tỏa ra hào quang chói lóa. Trên cột đá đầu tiên có bày một bình đài vuông vắn chừng mười trượng, trên đó ráng màu lượn lờ, dường như có bóng người, mọi người ngược nhìn lên chỉ thấy mờ mờ lung lung.

Ở nơi này số đệ tử ngoại tông có hơn trăm người, cùng mặc trường bào lục sắc, thì thảo bàn tán, thì thoảng lại ngóng lên bình đài trên cột đá kia.

Lúc này ráng màu trên bình đài tản đi, hiển lộ rõ ràng bóng người trên đó. Đó là một lão già mặc trường bào màu vàng, trên mặt có ít lấm tấm, nhưng thần sắc không giận lại tự uy, đôi mắt như điện. Hai bên là một nam một nữ, đều mặc y phục màu bạc. Nam tử tuấn lãng phi phàm, sắc mặt hồng hồng, toàn thân chính khí. Mà nữ tử kia, khi Mạnh Hạo nhìn rõ thì tròn mắt hắn co rụt lại.

Nữ tử này chính là người đã bắt hắn tới từ Đại Thanh Sơn ở ba tháng trước.

- Dĩ nhiên là Thượng Quan sư thúc tự mình tới phát đan, hơn nữa Hứa sư tỷ và Trần sư huynh là đệ tử nội môn, trước đây rất ít khi nhìn thấy, lần này đều đến đây cả, hay là lần này không phát đan được?

- Chắc là vậy đó! Các người nhìn kia, Hàn Tông sư huynh cũng xuất hiện, y chính là đệ nhị nhân của ngoại tông, tu vi Ngưng Khí tầng năm. Nếu có thể đạt tới Ngưng Khí tầng bảy là có thể tự động trở thành đệ tử nội môn rồi. Tiếc là không thấy Vương Đăng Phi sư huynh.

- Với tư chất của Vương Đăng Phi sư huynh, y sẽ chẳng để ý mấy cái đan dược này đâu. Năm đó khi y gia nhập Kháo Sơn Tông này đã đưa tới vang động không nhỏ cho các vị trưởng lão chủng môn, nếu không phải Vương sư huynh phá quy củ của tông môn, muốn dựa vào bản lĩnh cá nhân để tiến vào nội tông, thì nay đã sớm là vị đệ tử nội tông thứ ba rồi.

- Khả khả, lần này có trò hay để coi rồi! Mỗi lần phát đan dược riêng đều có kỳ phong ấn mười hai canh giờ, mỗi canh giờ đều phát đan quang làm chỉ dẫn cho người ta cướp đoạt, trong kỳ đó lại chẳng cách nào dùng đan dược được cả, cho dù có mang đan dược chạy trốn thì có khi cũng chẳng có bản lĩnh để giấu được mười hai canh giờ.

Mạnh Hạo nghe đồng môn bên cạnh bàn tán, mặc dù đây là lần đầu tiên tham gia chuyện như thế này, nhưng hắn cũng biết mỗi một lần phát đan cho ngoại tông chính là đưa tới tranh đoạt. Nửa tháng nay hắn đã thấy không ít chuyện cướp bóc, cũng có người chết.

Nhất là lần này dường như có phát đan dược, có lẽ là tranh đoạt còn quyết liệt hơn nhiều.

Mạnh Hạo trầm mặc, thầm nghĩ mình chỉ có tu vi Ngưng Khí tầng một, cái thứ được gọi là đan dược đó có lẽ chẳng có phần ỉn, chỉ là khi nhìn những gương mặt đầy vẻ tham lam ở xung quanh mình, Mạnh Hạo lại càng thêm hiểu về mấy chữ “cá lớn nuốt cá bé”.

- Trật tự!

Lão già mặc áo bào vàng trên bình đài thản nhiên mở miệng, giọng không to nhưng khi truyền ra lại như sấm chớp cuộn cuộn phủ xuống trời đất, khiến cho đám tu sĩ bên dưới chấn động tâm thần, hai tai ù ù. Mạnh Hạo cũng là thế, mãi lâu sau mới khôi phục lại được.

- Lão phu Thượng Quan Tu, hôm nay tới phóng đan, mỗi người được một viên Ngưng Linh đan, nửa khối linh thạch.

Thượng Quan Tu vung tay phải lên, lập tức hơn một trăm viên đan dược và linh thạch phân tán ra bốn phía, rơi vào trước mặt mỗi người mà không hề sai lầm chút nào. Mạnh Hạo nhìn đan dược và linh thạch lơ lửng trước người, mùi thuốc phả tới khiến người ta say mê. Đây là lần đầu tiên Mạnh Hạo nhìn thấy đan dược, cũng là lần đầu hắn thấy linh thạch.

Linh thạch này chỉ nhỏ chừng cái móng tay, trong suốt óng ánh làm cho người ta liếc mắt nhìn một cái là sẽ không nhịn nổi mà trầm mê.

Tim hắn lập tức đập thành thịch, đan dược và linh thạch này nhất định là có giá cực cao, Mạnh Hạo không chút do dự cầm lấy, đang định nuốt luôn đan dược thì phát hiện xung quanh không ai làm vậy cả nên hắn dừng lại, khi nhìn lại đan dược trong tay thì thấy bên trên có một tầng hào quang, dường như còn có ẩn ký kỳ lạ nào đó.

- Còn một viên... Hạng Linh Đan.

Mạnh Hạo đang quan sát viên đan dược trong tay thì giọng nói của Thượng Quan Tu tiếp tục truyền tới từ trên đài cao, mà trong tay hắn lại xuất hiện một viên đan dược màu tím.

Đan dược này xuất hiện một cái, toàn bộ quảng trường đều là dược hương. Mạnh Hạo hít vào một hơi, lập tức cảm thấy linh khí trong cơ thể nhiều thêm một tia, ngấm hiểu đan dược này tuyệt không tầm thường.

- Không ngờ là... Hạng Linh Đan!

- Đây... Đây là đan dược trân quý cho tu sĩ trên Ngưng Khí tầng năm, phỏng chừng tông môn cũng không có nhiều, không ngờ lại lấy ra một viên!

- Viên đan này xuất hiện, sẽ có bao nhiêu người chết trong trận ngoại tông tranh đoạt này đây!

Mọi người chấn động, ánh mắt nhìn về phía đan dược trong tay Thượng Quan Tu nhất thời ngưng tụ vô số tham lam và khát vọng. Nhất là đám đệ tử sắp đột phá tu vi thì hô hấp càng dồn dập.

8. Chương 8: Kẻ này không tệ (2)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 8: Kẻ này không tệ (2)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

- Hôm nay lẽ ra không có viên đan này, nhưng nghe nói tháng này có đệ tử tấn thăng ngoại tông, lão phu rất là vui mừng, ngày huy hoàng của Khảo Sơn Tông sắp tới, vậy tặng đan dược cho người này để khuyến khích.

Thượng Quan Tu mỉm cười, đảo mắt qua đám người, nhìn thẳng vào Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo giật thót, nghe được nửa câu đầu của lão già ấy, hắn đã thấy không ổn, nhưng hắn còn chưa kịp phản ứng thì Thượng Quan Tu đã vung tay lên, viên đan được màu tím ấy lập tức xuất hiện trước mặt Mạnh Hạo, không để cho hắn có cơ hội từ chối mà rơi thẳng vào trong tay hắn.

Trong khoảnh khắc này, Mạnh Hạo lần đầu tiên trở thành kẻ mà mọi người chú ý kể từ khi bước vào Khảo Sơn Tông, mọi ánh mắt xung quanh hắn đều hướng về phía hắn.

Vẻ hung tàn và tham lam trong những ánh mắt ấy dường như muốn xé nát Mạnh Hạo. Ngay cả nam nữ tu sĩ bên cạnh Thượng Quan Tu cũng nhìn Mạnh Hạo. Nữ tử kia thấy Mạnh Hạo thì ngẩn ra, nhưng sau đó nhanh chóng khôi phục vẻ lãnh đạm.

- Ha ha, không ngờ lại là một tên đệ tử Ngưng Khí tầng một đạt được đan dược, lần này hắn là để tranh đoạt rồi. Kẻ này đã trở thành địch chung của mọi người!

- Tên này xong đời rồi! Lần phát đan độc đan dược trước, ta nhớ kẻ đó là Ngưng Khí tầng hai, cũng vì chán chừ đã bị Triệu Vũ Cương sư huynh vốn không cướp được đan dược kéo vào trong khu công khai, chém đứt đầu luôn.

Những tiếng xì xào vang lên râm ran, đám đệ tử Ngưng Khí tầng hai tầng ba tuy biết là nguy hiểm, nhưng chẳng thể nén được lòng tham. Dù sao người có được đan dược lần này tu vi thật sự nhỏ yếu vô cùng, khiến bọn họ dường như cũng có tư cách tranh đoạt.

Mồ hôi lạnh thấm ướt đầm y phục Mạnh Hạo, hắn muốn lập tức ném viên đan dược này đi, nhưng lại phát hiện ra đan dược như dính chặt vào lòng bàn tay hắn, không thể nào ném được. Những ánh nhìn chòng chọc từ bốn phía khiến Mạnh Hạo như cảm nhận được cái bóng tử vong đang kéo tới, thậm chí hắn còn thấy không ít kẻ mang theo sự hung ác đang bước nhanh tới phía mình.

- Sư đệ, lát nữa hãy ném viên đan dược này cho ta. Nếu không nghe lời, ta sẽ cho người biết mặt.

- Nếu người dám không đưa cho ta, ngày này sang năm sẽ là ngày giỗ của người.

Những giọng nói như những ngọn gió lạnh lùng quanh quẩn bốn phía Mạnh Hạo.

Cùng lúc đó, trên ngọn núi bên Khảo Sơn Tông, có hai lão già đang khoanh chân ngồi trên đỉnh núi, cười tủm tỉm nhìn xuống quảng trường dưới chân núi.

- Thượng Quan sư đệ thật ác, đưa đan dược ột thẳng nhai mới nhập môn, xong rồi, đoán chừng lần này Khảo Sơn Tông ta lại ít đi một tên đệ tử rồi.

- Lần tranh đoạt này chẳng thú vị gì cả, ta cá là chút nữa khi cấm chế tan đi, thằng bé này sẽ lập tức ném đan.

Tùy theo tiếng đàm luận của nhị lão, màu sắc trên chín cây cột dưới quảng trường dần ảm đạm, chừng mười giây sau là sẽ hoàn toàn tắt hẳn, tới lúc đó, cấm chế trên quảng trường này cũng lập tức biến mất.

Trái tim Mạnh Hạo đập dồn dập, không cần kẻ khác nói, hắn cũng biết là sau khi hào quang trên chín cây cột này tắt đi, thứ chờ hắn sẽ là một tràng điên cuồng. Thậm chí có ném đan dược đi cũng chỉ khiến một số kẻ không vui, trút giận lên chính mình.

- Thứ này... sao lại đưa cho ta!

Toàn thân Mạnh Hạo ướt đầm mồ hôi, trong chớp mắt có vô vàn suy nghĩ, không ném sẽ chết, ném đi thì ngày sau cũng sẽ bị trút giận. Mạnh Hạo dùng toàn bộ trí óc của ba năm đèn sách để suy nghĩ. Mắt thấy hào quang trên cột dần tối đi, Thượng Quan Tu trên thạch đài phất tay áo định bước đi, ngay trong lúc nguy cấp này linh cơ chợt lóe lên trong đầu Mạnh Hạo, hắn bước vọt ra một bước, kêu lên.

- Đệ tử có lời muốn nói. Đệ tử có thể tới được Khảo Sơn Tông, có thể cảm nhận được khí tức Tiên gia hào hùng của Khảo Sơn Tông vĩ đại này, toàn bộ đều là do may mắn, đệ tử vô cùng cảm ơn người đã cho đệ tử cái may mắn đó. Đệ tử ngày đêm chờ mong có thể gặp được người ấy, để có thể cảm ơn, cho đến hôm nay đệ tử cuối cùng đã gặp được.

Mạnh Hạo càng nói càng nhanh, lúc lời nói của hắn vang lên, Thượng Quan Tu trên bình đài sửng sốt, không quay người rời đi nữa mà quay lại nhìn Mạnh Hạo.

- Người này chính là Hứa sư tỷ! Hứa sư tỷ, sư đệ cảm ơn sư tỷ vạn phần, không có gì để báo ân, nên đặc biệt tặng viên đan này cho sư tỷ, như vậy mới có thể báo đáp ân tái tạo của sư tỷ.

Nói xong, Mạnh Hạo lập tức giơ tay, đem viên đan được dính chặt trong tay kia giơ lên cao.

Thượng Quan Tu giật mình, hiển nhiên không ngờ Mạnh Hạo lại nói những lời này, sắc mặt có phần cổ quái, khóe miệng dần mỉm cười. Nữ tử họ Hứa mặc áo bào màu bạc này dĩ nhiên cũng sửng sốt, nàng dù có lạnh lùng thì vẻ mặt cũng có thay đổi. Tuy nay tu vi nàng đã là Ngưng Khí tầng bảy, Hạng Linh Đan này không có nhiều tác dụng với nàng nữa, nhưng dù là đệ tử nội môn, Hạng Linh Đan cũng cực kỳ ít, nàng muốn có cũng chẳng dễ gì. Tự nghĩ nếu mang viên đan này dung luyện một lần nữa với vài loại đan dược khác mà luyện ra một lò Ngũ Linh Đan có tác dụng rất lớn với mình, thế là giờ phút này tim cũng đập thành thịch.

Cho dù là nam tử mặc áo bào màu bạc, sắc mặt lạnh nhạt cũng không khỏi nhìn Mạnh Hạo vài lần.

Trong khoảnh khắc này, mọi người bốn phía đều im lặng lại, những tu sĩ đang bước tới phía Mạnh Hạo cũng dừng chân lại, ai nấy đều sắc mặt cổ quái, nhìn Mạnh Hạo với vẻ sửng sốt.

- Còn có thể làm vậy ư...

- Không ngờ lại có thể trước mặt nhiều người như vậy tặng đan dược, mà lại còn cho đệ tử nội môn. Thế này... thế này thì còn ai dám tiếp tục tranh đoạt nữa, đó là đoạt đan với đệ tử nội môn à nha.

- Cách này đơn giản thế mà năm đó sao ta lại không nghĩ ra chứ, chết tiệt, chết tiệt!

- Mẹ kiếp, thế mà năm đó lão tử không nghĩ tới cách này, hại ta trọng thương nằm liệt giường hơn ba tháng liền.

Sau giây lát yên lặng ngẩn ngui, tiếng ồ nổi lên bốn phía. Tất cả những ánh mắt nhìn Mạnh Hạo đều ẩn chứa vô số cảm xúc, không nhắc tới tự cổ chí kim, nhưng đây là lần đầu tiên trong nhiều năm mà đám tu sĩ nơi đây gặp được cách xử lý đan dược như thế này, không khỏi khiến bọn họ nhìn Mạnh Hạo và nhớ kỹ hắn ngay trong giây phút này.

Cùng lúc đó, ánh sáng trên chín cây cột hoàn toàn tan đi, mà trong khoảnh khắc ấy lại chẳng có ai tới cướp viên đan dược trong tay Mạnh Hạo. Cảnh này đúng là quá hiếm thấy trong ngày phát đan của Khảo Sơn Tông.

Nữ tử họ Hứa rất nhanh khôi phục vẻ mặt bình thường, không chút do dự giơ tay trao lấy, ngay lập tức viên đan dược mà Mạnh Hạo giơ lên cao kia bay thẳng tới chỗ nàng, bị nàng nắm vào trong tay. Thấy đan dược bị lấy đi, Mạnh Hạo thầm tiếc, nhưng cũng hiểu bây giờ vật ấy là mầm tai họa với mình. Lúc này đám người xung quanh đều thở dài, muốn trút giận lên Mạnh Hạo, nhưng nghĩ tới vị Hứa sư tỷ kia thì đều do dự, bỏ qua cái ý định đó.

Nữ tử họ Hứa chần chờ, cảm thấy với thân phận đệ tử nội môn như mình mà lấy không đồ của đệ tử ngoại môn thì cũng có phần bất khoản.

- Năm đó ta được ngoại tông ban ột tòa động phủ ở phía nam, cho người mượn ở đó.

Nữ tử họ Hứa im lặng một lát, sau đó lấy ra một chiếc ngọc giản màu trắng từ trong túi trữ vật, tung cho Mạnh Hạo, được hắn bắt lấy.

- Động phủ của Hứa sư tỷ... Tên này may mắn quá. Nghe nói động phủ ấy cực kỳ dồi dào linh khí, toàn tông môn cũng không có mấy.

- Hứa sư tỷ nói là ượn, nhưng rõ ràng là cho rồi, chẳng qua một chữ mượn đã trừ đi nhiều ý niệm trong đầu nhiều người. Xem ra lần tặng đan này của tên tiểu tử đó làm rất tốt.

- Khốn thật, sao năm đó ta không nghĩ ra.

Cùng lúc đó, trên ngọn núi bên cạnh ngoại tông kia, lão già cao lớn mặc trường bào màu xám trong hai lão già lúc này đánh cuộc kia mất tởa sáng, sau đó cười ha hả đẩy tán thưởng.

- Tiểu tử này thật thú vị! Vừa mới vào tông môn là đã biết tìm kẻ chống lưng cho rồi, chẳng lẽ đây là bản năng! Tốt, tốt, tốt, đây mới là linh ngộ được chân ý của Khảo Sơn Tông ta, kẻ này không tệ, rất không tệ.

9. Chương 9: Sự Vui Sống Của Gương Đồng (1)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 9: Sự vui sống của gương đồng (1)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Tên tuổi của Hứa sư tỷ ở Khảo Sơn Tông này là không nhỏ, có thể nói là không ai không biết, bởi vì hiện nay Khảo Sơn Tông trên thực tế chỉ có hai đệ tử nội môn. Ngoài Hứa sư tỷ ra thì chính là nam tử bên cạnh Thượng Quan Tu.

Như vậy chuyện Hứa sư tỷ mượn động phủ đã tạo nên tác dụng chấn nhiếp, giúp cho Mạnh Hạo an toàn mang theo linh thạch và Ngưng Linh Đan lui ra khỏi quảng trường này dưới ánh mắt của bao người.

Mãi tới khi đi được thật xa rồi, lưng Mạnh Hạo đã bị mồ hôi lạnh thấm ướt, dù không nhìn thấy những ánh mắt phía sau người, nhưng hắn lại có thể cảm nhận được rõ ràng như có những con dao nhỏ vô hình dần tiêu tan khi mình nhanh chóng đi xa.

Ba nén hương sau, Mạnh Hạo đi một mạch không hề dừng lại, thậm chí còn không quay trở về nơi ở của ngoại tông, mà dùng tốc độ nhanh nhất đi theo những gì biểu thị trong ngọc giản của Hứa sư tỷ tới ngọn núi nam của Khảo Sơn Tông. Dưới chân núi này, hắn tìm được động phủ của Hứa sư tỷ.

Ngoài động phủ chừng hai trượng có bãi đá dựng hai bên, tận cuối là một cửa đá dựng đứng, bốn phía có dây leo quấn quanh, thoạt trông không hề tầm thường, hơn hẳn hai chỗ ở trước của Mạnh Hạo. Nơi này khá yên tĩnh, bốn phía lại đầy màu xanh, cách đó không xa là một dòng suối róc rách chảy. Gió thổi tới từ núi đuổi đi cái nóng, khiến người ta cảm thấy nhẹ nhàng khoan khoái.

Mạnh Hạo đứng ở cửa động phủ hồi lâu, sắc mặt mới hiện lên vẻ thỏa mãn, hắn vô cùng hài lòng với tòa động phủ này. Giờ phút này hắn mới hiểu được động phủ trên thực tế trân quý hơn chỗ ở kia rất nhiều, thảo nào lúc nãy đám đồng môn ngoại tông nghe được Hứa sư tỷ cho hắn mượn động phủ thì đều tỏ ra hâm mộ và ghen tị.

- Đây mới đúng là chỗ ở của Tiên nhân.

Mạnh Hạo vung tay lên, chiếc ngọc giản màu trắng kia lập tức bay thẳng tới cửa đá của động phủ, rầm một tiếng phi vào trên mặt cửa đá. Ngay tức khắc tiếng ù ù vang lên, cửa của động phủ này từ từ mở ra.

Động phủ không lớn, chỉ có hai gian thạch thất, một gian để nghỉ ngơi tu hành, một phòng khác bị cửa đá đóng kín. Mạnh Hạo bước vào động phủ thì cửa đá từ từ đóng lại, cho đến khi nghe một tiếng rầm hoàn toàn đóng lại, ngọc giản màu trắng bay tới, rơi vào trong tay Mạnh Hạo, cùng lúc đó nham bích trên đỉnh động phủ tản ra ánh sáng êm dịu.

Đảo mắt một vòng quanh động phủ, Mạnh Hạo lại càng thêm hài lòng. Cuối cùng dừng mắt trước thạch thất đóng kín kia, suy nghĩ một chút, Mạnh Hạo cầm ngọc giản trong tay ấn lên trên. Cánh cửa đá đang đóng kín này chậm rãi mở ra, trong giây lát ấy, một luồng linh khí nồng đặc phả vào mặt, Mạnh Hạo nhìn vật trong thạch thất mà tròn mắt há hốc mồm.

- Tòa động phủ này của Hứa sư tỷ... món quà đáp lễ này... lớn quá.

Lâu sau, Mạnh Hạo mới khôi phục lại, kinh ngạc nhìn trung tâm thạch thất, nơi đó có một thứ như tuyến nhân, từng dòng linh khí ồ ạt trào ra từ đó, trông thật đẹp mắt. Không rõ chúng đã tích lũy bao lâu trong thạch thất này mà cửa thạch thất vừa mở ra đã lập tức trào ra, phả vào trong mũi nghe ngọt lành, khiến cho người ta thoải mái tinh thần.

- Không ngờ là linh tuyến...

Mạnh Hạo thì thảo. Hắn dù chưa từng thấy thứ này bao giờ, nhưng từng thấy miêu tả trong Ngưng Khí Quyển. Trong thiên địa có linh tuyến, thứ tuyến này không phải là suối nước, mà là một điểm thiên nhiên nơi linh khí phun trào, trên thế gian này không có nhiều, hầu hết đều bị tu sĩ chiếm cứ, và căn cứ theo lượng linh khí tràn ra từ linh tuyến để định mức độ quý giá.

Linh tuyến nơi đây rất nhỏ, đã có dấu hiệu khô kiệt, linh khí tràn ra chỉ nồng đậm hơn bên ngoài một ít, không có mấy tác dụng với Ngưng Khí tầng ba tầng bốn, dấu sao đã vượt qua tầng ba thì cần rất nhiều linh khí, nên tác dụng rất nhỏ.

Nhưng dù vậy Mạnh Hạo tự biết với mình nơi đây quý báu đến mức khó có thể hình dung, chắc chắn hơn một viên Hạng Linh Đan kia nhiều. Nhận ra điều đó, Mạnh Hạo vui mừng như điên.

Không kịp nghĩ nhiều, Mạnh Hạo lập tức khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt thổ nạp. Sau vài canh giờ, linh khí tích lũy nơi đây tan đi hơn nửa, Mạnh Hạo mở mắt ra, ánh mắt sáng ngời.

- Gần mấy canh giờ đã tọa mà tương đương với chừng một tháng tu hành ngày thường! Tuy nơi đây vì linh khí tích lũy đã một thời gian dài, sau này sẽ không như thế nữa, nhưng với ta thì tốc độ tu hành ở nơi đây chắc chắn nhanh hơn bên ngoài không ít. truyện copy từ

Mạnh Hạo hít sâu một hơi, quay qua nhìn vách tường bốn phía, dần phát hiện được xung quanh có những ẩn ký mà hắn xem không hiểu.

- Linh khí ở nơi đây có thể tích lũy mà không bị phát tán ra ngoài ắt là do những ẩn ký này. Có lẽ Hứa sư tỷ đã dùng phương pháp này để tích lũy linh khí, tiện ột lần thổ nạp.

Mạnh Hạo trầm tư suy đoán, sắc mặt phấn chấn, lại ở trong đả tọa thổ nạp tiếp.

Một đêm nhanh chóng qua đi, sáng ngày hôm sau khi Mạnh Hạo mở mắt ra, linh khí trong thạch thất đã loãng đi, nhưng có linh tuyến thì chừng một đoạn ngày nữa linh khí nơi đây sẽ lại nồng đậm.

Mạnh Hạo cảm thụ tu vi của mình, đã gần tương đương với tu hành hai tháng.

- Nếu có thể tu luyện như thế này vài lần, ta sẽ đột phá Ngưng Khí tầng một, bước vào Ngưng Khí tầng hai!

Mạnh Hạo hít sâu một hơi, lòng hưng phấn. Hắn khát vọng đột phá lên Ngưng Khí tầng hai, vì chỉ có đạt tới tầng hai thì mới có thể thi triển được tiên thuật đầu tiên trong Ngưng Khí Quyển.

Nghĩ tới tiên thuật, Mạnh Hạo rời khỏi thạch thất rồi đóng cửa đá lại như cát trên bảo, chờ linh khí trong đó tích lũy. Hắn quyết định dùng phương pháp mà Hứa sư tỷ từng sử dụng, không phải lúc nào cũng canh giữ trong linh tuyến này, mà chờ nó tích góp từng chút một cũng đủ rồi.

Ngồi trong động phủ, Mạnh Hạo sờ bụng, nghĩ tới mấy ngày không gặp mập mạp, thậm chí hơn nửa tháng rồi chưa ăn món gì, chỉ có vài quả đại, thậm nghĩ từ khi trở thành đệ tử ngoại môn, trái lại còn không được ăn no như đám tạp dịch, trừ phi có đủ linh thạch tới Dưỡng Đan Phường đổi chút linh dược mà nghe nói ăn một viên mấy ngày không đói như Tích Cốc Đan hoặc Ngự Thực Đan, nếu không thì đều phải tự mình nghĩ cách giải quyết cái bụng.

Suy nghĩ một lúc, Mạnh Hạo dứt khoát ra động phủ. Gió núi thổi tới, hắn bước vào trong núi, vừa đi, Mạnh Hạo vừa theo thói quen lấy chiếc gương đồng trong túi trữ vật ra.

Nay hắn đã xác định hắn đã bị vị sư huynh ở Bảo các kia lừa bịp, chiếc gương này chẳng có chút tác dụng nào, hơn nửa tháng nghiên cứu mà hắn chẳng tìm thấy điểm kỳ lạ nào ở chiếc gương này.

Lúc này ngẩng ngó nó ở trong tay, vẫn chẳng thấy chút thần kỳ nào.

- Đáng tiếc nửa khối linh thạch trong túi trữ vật, phỏng chừng tới Bảo các đổi bảo bối khác là phải hối lộ chút ít mới được.

Mạnh Hạo giơ tay mò tới túi trữ vật trong lòng, ánh sáng lóe lên, hắn lấy ra nửa khối linh thạch, có chút đau lòng.

Đang hành tẩu thì Mạnh Hạo bỗng ngừng lại, vội ngẩng đầu nhìn núi rừng cách đó không xa, một màu sắc vừa vụt qua nơi đó, tốc độ không nhanh. Mạnh Hạo mắt sáng ngời, với kinh nghiệm bắt gà rừng mấy tháng nay, hắn chắc chắn đó là một con gà rừng.

10. Chương 10: Sự Vui Sống Của Gương Đồng (2)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 10: Sự vui sống của gương đồng (2)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Không có thời gian ngưng thần đưa gương đồng và linh thạch vào túi trữ vật, Mạnh Hạo tiện tay đút vào trong túi quần áo, rồi nhảy vọt tới phía trước. Từ khi cơ thể xuất hiện linh khí, Mạnh Hạo phát hiện thân thể mình linh hoạt hơn lúc trước không ít, tuy vẫn gầy yếu nhưng cũng có sức bật hơn.

Nhất là khi tu vi đạt tới Ngưng Khí tầng một, bật nhảy thể này tốc độ càng nhanh, chỉ mấy chục giây mà Mạnh Hạo đã bắt được con gà rừng đang kinh hoàng kia. Con gà này bị nắm chặt lấy đôi cánh là sẽ không vỗ phịch phịch nữa.

- Không rõ mập mạp nay thế nào rồi.

Mạnh Hạo xách con gà rừng, nghĩ tới mập mạp, đang định tìm gã để cùng hưởng vài món ăn dân dã, đang xoay người, Mạnh Hạo bỗng cảm thấy có thứ gì đó trong túi áo nóng lên.

Ngay sau đó, con gà rừng bị hắn bắt vốn đang yên lặng chợt kêu lên thê thảm, toàn thân giãy dụa, mạnh tới mức khiến Mạnh Hạo suýt nữa thì không nắm chặt được.

Con gà giãy dụa cực kỳ mạnh, lại kêu lên vô cùng thê lương, mà trong lúc giãy dụa, đất nó bụp một tiếng trực tiếp nổ tung, máu tươi văng khắp nơi.

Cảnh này xảy ra quá đột ngột, Mạnh Hạo hoàn toàn ngỡ ngàng. Hắn lên núi gần bốn tháng, bắt được không ít gà rừng, đây đúng là lần đầu nhìn thấy chuyện như thế này. Nhất là nhìn phần đất nổ tung của con gà đã chết kia, Mạnh Hạo kinh ngạc, vội ngó nhìn khắp nơi, nhưng bốn phía cực kỳ yên tĩnh, chẳng có bóng dáng nào.

- Sao lại thế này?

Mạnh Hạo rung mình, con gà kia chết rất thê thảm, nhất là phần đất bê bết máu thịt, có thể tưởng tượng lúc chết nó đã phải chịu đau đớn tới mức nào.

Mạnh Hạo hít sâu một hơi, đè xuống sự khấn trương trong lòng. Con gà rừng này chết quá kỳ quái, thậm chí Mạnh Hạo còn cảm thấy toàn thân lạnh toát.

- Không đúng.

Mạnh Hạo ném con gà rừng đã nổ bung cái mông kia đi, rồi lấy linh thạch và chiếc gương trong túi áo ra. Hắn nhớ lúc trước khi con gà rừng này xuất hiện dị thường, có thứ đồ gì đó trong túi đã nóng lên.

- Không thể nào là linh thạch được...

Mạnh Hạo nhìn chăm chăm vào gương đồng, tim đập rộn lên, mắt tỏa sáng.

- Hay là...

Bàn tay cầm gương đồng của Mạnh Hạo run run, lúc này hắn mặc kệ chuyện tìm gà rừng với mập mạp, mà cầm gương chạy thẳng vào trong rừng với tốc độ nhanh nhất. Hắn muốn tìm một con sơn thú để coi hung thủ làm mông con gà rừng kia nổ bung có phải là thứ này không.

Hắn lao đi, không bao lâu thì một con hươu xuất hiện trước mặt Mạnh Hạo, nó ngờ ngạc nhiên nhìn hắn, Mạnh Hạo tới gần, lập tức giơ gương trong tay lên chiếu vào con hươu kia.

Về ngay đại trên mặt con hươu kia lập tức thay đổi, cả người nhảy vút lên, phát ra tiếng kêu thảm thiết bỏ chạy. Tiếng kêu ấy khó có thể mô tả được, như xé ruột xé gan, khiến cho người ta vừa nghe là có thể tưởng tượng được nó đau nó thê thảm tới mức nào. Nhưng Mạnh Hạo nhìn thấy rõ ràng cái mông của con hươu khi nó nhảy lên rõ ràng như bị một sức mạnh nào đó đánh vào, liên tục hai cái, con hươu đó cũng kêu thảm hai tiếng, thân thể còn chưa rơi xuống thì mông đã nổ tung, co giật mình mà chết.

Mạnh Hạo ngơ ngác nhìn con hươu đã chết, lại nhìn xuống chiếc gương trong tay, một lúc lâu sau, khuôn mặt hắn hiện lên vẻ kích động và hưng phấn trước nay chưa từng có.

- Bảo vật, thứ này nhất định là bảo vật!!

- Chỉ là... bảo vật này hơi quái dị, thích bạo chết mông dã thú...

Mạnh Hạo dù thấy khó hiểu nhưng lúc này hưng phấn đã choán hết tất cả, cũng mặc kệ vì sao bảo bối này lại quái dị như vậy, trái lại còn nóng lòng muốn tìm những dã thú khác để thử.

Dọc đường đi, Mạnh Hạo càng thêm hưng phấn, mà con đường hắn đi qua đầy mùi máu tanh...

Đó là do máu do mười con thú bị nổ mông nhuộm đỏ.

- Bụp!

Con sói hoang có bộ lông dày phía trước Mạnh Hạo kêu gào thảm thiết, bị đánh vào mông ba lượt liên tục, cuối cùng khi nổ bung thì toàn bộ mông đã đầy máu và thịt.

Một con đại bàng bay xuống rừng kiếm ăn, còn chưa kịp bay lên thì đã kêu lên thảm thiết như đang phải trải qua cơn ác mộng mà cả đời chưa từng gặp, mông đứt trực tiếp nổ tung.

Đó là một con mãnh hổ to chừng người lớn, đang vồ tới Mạnh Hạo từ trong rừng, khi còn ở giữa không trung, tiếng gầm gừ khiến người ta phải sợ hãi liền biến thành tiếng kêu thảm thiết, trong lúc kêu thì nửa cái mông nổ tung, có lẽ là do bộ lông con mãnh hổ này dày nên đã bạo liên tục năm lần.

- Bảo vật, đúng là bảo vật rất mạnh.

Thấm thoát đã tới hoàng hôn, Mạnh Hạo đã kích động tới cực điểm. Hắn nhìn chiếc gương đồng trong tay, cả một ngày này đã có không dưới trăm con mãnh thú bị chiếc gương này làm cho nổ tung phần mông đứt mà chết.

May là nơi đây toàn núi hoang, chứ nếu tập trung lại ở một ngọn núi, nhất định sẽ khiến nơi đây đầy mùi máu tanh.

- Nhưng gương này không phải có tác dụng với tất cả, lúc trước ta thử với măng xà và cá sông, nó không hề phản ứng với đám cỏ vậy, trái lại lông càng dày thì gương càng mạnh.

Ngày này Mạnh Hạo đã thử rất nhiều lần, còn phát hiện để gương trong túi trữ vật thì không có hiệu quả, chỉ có cầm trong tay mới có tác dụng. Thậm chí hắn còn có một cảm giác kỳ lạ là dường như chiếc gương đồng trong tay này còn kích động khi dã thú nổ mông mà chết hơn cả mình, ngay cả vết rỉ sét trên mặt nó dường như hòa tan, giống như mấy năm qua chưa từng được phóng thích như vậy.

Hoàng hôn buông xuống, cả một ngày trời Mạnh Hạo đi tới từng ngọn núi hoang vu, lúc này gió đêm lùa tới, Mạnh Hạo hít sâu một hơi, mang theo kích động định bụng trở về động phủ theo đường cũ, dù sao nơi đây nhiều thú hoang, thậm chí Mạnh Hạo còn nghe nói nơi đây từng có yêu thú biết tu hành xuất hiện, lúc này tuy kích động, nhưng cũng biết nó hung hiểm như nào.

Lúc đến đây vì còn phải tìm dã thú nên tốc độ không mau, nhưng khi về lại chuyên tâm chạy đi, Mạnh Hạo phóng đi như bay giữa rừng núi, vượt qua từng ngọn núi hoang vu. Không lâu sau, trăng khuyết từ từ mọc lên, chỉ cần ba ngọn núi nữa là trở về động phủ thì một trận gió nóng kéo tới. Trong gió đó có mùi tanh nồng nặc, làm cho Mạnh Hạo khựng người lại, cảm thấy nguy hiểm, không chút do dự nhanh chóng lùi ra sau.

Gầm!

Một tiếng gầm vang dội khắp nơi gần như vang lên cùng lúc Mạnh Hạo lùi ra sau. Theo gió nóng nhào tới là một con mãnh thú cao chừng một con người, trông như khỉ, nó có đôi mắt đỏ sậm ánh lên vẻ hung tàn, lông toàn thân dày và mượt, thậm chí còn rũ cả xuống dưới.

Con mãnh thú này nhìn chòng chọc Mạnh Hạo với ánh mắt khát máu. Mạnh Hạo biến sắc, nhìn vào mắt nó thì tâm thần chấn động, dường như ý thức cũng bị đôi mắt của mãnh thú hút đi, mà Mạnh Hạo còn cảm nhận được dao động tu vi trên người con mãnh thú này.

- Ngừng Khí tầng hai!

Mạnh Hạo lại lùi ra sau, sắc mặt cực khó coi. Hắn biết rằng đây không phải là hung thú mà là yêu thú, hiển nhiên là bị mùi máu tanh ban ngày đưa tới.

Thời gian không cho phép Mạnh Hạo suy nghĩ, con yêu thú lông rậm như khỉ này đột nhiên nhảy lên, nhưng bên ngoài cơ thể nó trong khoảnh khắc lại xuất hiện ngọn lửa. Ngọn lửa kỳ dị này không đốt cháy bộ lông của nó, mà là theo con thú vồ thẳng tới Mạnh Hạo.

11. Chương 11: Ta Muốn Linh Thạch

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 11: Ta muốn linh thạch

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Trong lúc nguy cơ, Mạnh Hạo biến sắc mặt, hắn không biết gương đồng có tác dụng với yêu thú hay không, nhưng giờ không kịp nghĩ nhiều, gần như trong khoảnh khắc khi con yêu thú kia nhào tới, Mạnh Hạo chặt vật né tránh, rồi vội lấy gương đồng ra, chiếu về con yêu thú kia.

Tiếng kêu thảm thiết nháy mắt vang lên khắp chốn, đang ở giữa không trung, ở chỗ mỏng dính con yêu thú kia phụt ra máu tươi, khuôn mặt méo mó, đôi mắt không còn vẻ hung tàn nữa mà là mờ mịt, dường như cả đời tranh đấu mà nó chưa bao giờ trải qua loại thương tổn này... Nhưng không có lùi về phía sau, mà ngay sau đó nó rú lên, móng nổ bùng, máu tươi văng khắp nơi.

Lúc này nó từ mờ mịt chuyển sang hoảng sợ trước nay chưa từng có. Chiếc gương trong tay tên thiếu niên trước mặt nó này khủng bố khó có thể tưởng tượng được. Nó xoay người dùng một tay ôm lấy móng, không chút do dự bỏ chạy. Nhưng chưa được vài trượng, móng nó lại nổ bùng, lúc này là nổ liên tục năm lần. Tiếng rú gào vang lên. Khi nó chạy được hơn mười trượng, Mạnh Hạo rõ ràng cảm nhận được gương đồng trong tay run run như kích động, một luồng lực lớn bắn ra, nhắm thẳng tới móng con yêu thú kia, trong chớp mắt chui vào trong.

Tiếng rú thảm thiết vô cùng trong giờ phút này vang lên khắp ngọn núi hoang này. Nửa người dưới của con yêu thú kia trực tiếp nổ tung, máu thịt văng ra, lúc hấp hối còn mang theo vẻ kinh hoàng, đứt khí mà chết.

Cảnh này xảy ra quá nhanh, mãi tới khi kết thúc rồi, Mạnh Hạo vẫn đứng ngẩn người ra đó, một lúc lâu sau mới hít sâu một hơi, hô hấp dồn dập nhìn chiếc gương đồng trong tay.

- Ngay cả yêu thú cũng chẳng chạy trốn được, nổ mông mà chết, gương này... nhất định là tuyệt thế pháp bảo.

Trong kích động, Mạnh Hạo cũng kính sợ chiếc gương này, lúc này liếc qua thì thể con yêu thú kia, chợt nghĩ ra.

- Ngưng Khí Quyển từng giới thiệu, trong cơ thể yêu thú có yêu đan, ẩn chứa linh khí thiên địa, có thể ăn trực tiếp.

Hắn bước vài bước tới cạnh thi thể yêu thú, mò được một viên yêu đan nhỏ bé long lanh to bằng ngón tay ở trong bụng yêu thú. Bên cạnh mùi máu tanh, yêu đan tỏa ra mùi hương thơm ngát, khiến người ta thoải mái toàn thân.

Cắt yêu đan đi, Mạnh Hạo lại chạy về, tiếc là núi này ít khi gặp yêu thú, cho nên khi về tới động phủ rồi, hắn cũng không gặp được con thứ hai, lòng có phần tiếc nuối.

Khi về tới động phủ thì đêm đã khuya, Mạnh Hạo khoanh chân ngồi xuống đất, nhìn yêu đan và gương đồng trong tay, mắt tỏa sáng.

- Yêu đan này có thể ăn, nhưng Ngưng Linh Đan mà tông môn phát cho vẫn còn, ta ăn Ngưng Linh Đan trước, rồi lại ăn yêu đan này.

Mạnh Hạo quyết định, đặt yêu đan và gương đồng ở bên cạnh, lại lấy nửa khối linh thạch cũng đặt ở đó. Có linh thạch này bên cạnh có thể hấp thu thêm chút linh khí nữa.

Làm xong, Mạnh Hạo lấy Ngưng Linh Đan ra nuốt vào miệng. Viên đan đó vào cơ thể là tan ra, thành những tia linh khí chậm rãi khuếch tán. Mạnh Hạo vận chuyển tu vi trong cơ thể, nhanh chóng tiêu hóa đan dược lực.

Sau nửa canh giờ, Mạnh Hạo mở mắt ra, trong đôi mắt lóe lên tinh quang, thầm nghĩ đan dược lực này quả thực còn nhanh hơn cả đả tọa tu hành, tiếc là Ngưng Linh Đan quá ít, lại chẳng cách nào thu xếp được. Mạnh Hạo không nghĩ nữa, hắn gơ tay bắt lấy yêu đan, không chút do dự bỏ vào trong miệng.

Yêu đan vào cơ thể, lượng linh khí mệnh mông hơn xa Ngưng Linh Đan lập tức tản ra, khiến toàn thân Mạnh Hạo chấn động, dường như thân thể sắp không chịu nổi. Hắn vội vận chuyển tu vi, không ngừng dung hợp, thân thể dần run rẩy, thậm chí có những chất bẩn tiết ra từ trong lỗ chân lông. Cho tới bốn năm canh giờ sau, đầu óc Mạnh Hạo âm một tiếng, hắn cảm giác thân thể mình nhẹ nhàng hẳn đi, linh khí trong cơ thể không còn là những tia đơn lẻ nữa mà đan xen vào nhau như một dòng suối nhỏ.

- Linh khí như suối, thể bí phạm cấu, đây... đây chẳng lẽ là Ngưng Khí tầng thứ hai.

Mạnh Hạo mở mắt, trên khuôn mặt đầy vẻ không tin tưởng. Hắn cúi đầu nhìn thân thể, cẩn thận cảm thụ một lúc lâu mới khẳng định là mình đã đột phá Ngưng Khí tầng một, tiến vào Ngưng Khí tầng hai.

- Yêu đan này lại có công hiệu khổng lồ như thế ư?

Mạnh Hạo mắt sáng ngời, đứng dậy đi vài vòng trong động phủ, cảm nhận linh khí vận chuyển như suối trong cơ thể, sự vui sướng tràn ngập khắp trái tim.

- Giờ ta cũng là tiên nhân Ngưng Khí tầng hai rồi!

- Tiếc là yêu thú hiếm thấy, nếu không thì ta đã tìm được phương pháp làm ình tu hành nhanh hơn rồi. Tất cả chuyện này đều là công lao của chiếc bảo kính này.

Mạnh Hạo nhìn về gương đồng, nhưng lần nhìn lại này lại khiến hắn chấn động toàn thân, theo bản năng dụi dụi mắt, nhìn kỹ rồi thì trên khuôn mặt đầy vẻ không thể tin tưởng.

Gương đồng vẫn được đặt ở chỗ cũ, chẳng qua nửa khối linh thạch đã biến mất, nhưng trên mặt gương lại có một viên yêu đan!

- Cái này... cái này...

Mạnh Hạo cảm thấy hỗn loạn dường như mất khả năng tự nghĩ, ngơ ngác nhìn yêu đan trên gương đồng, thậm chí ở lúc này hắn chân chừ. Hắn nhớ rõ nơi đó chắc chắn phải là bày một viên yêu đan và nửa khối

linh thạch mới đúng, nhưng lúc này hắn đã ăn yêu đan rồi, giờ này hắn bỗng không rõ lúc này mình đã ăn yêu đan hay là linh thạch nữa. xem tại

- Không thể nào là ăn linh thạch được...

Mạnh Hạo sững sốt một lúc lâu, đầy khó tin cầm lấy viên yêu đan kia, chần chờ để trước mũi ngửi một cái, hắn xác định mùi hương này rõ ràng chính là viên đan mà ban nãy hắn ăn.

- Đây... đây là có chuyện gì, vẫn còn hắn một viên nữa, chẳng lẽ ta nhớ nhầm, chẳng lẽ con yêu thú kia có hai yêu đan.

Mạnh Hạo càng cảm thấy hỗn loạn, ra sức lắc đầu, cố gắng khiến cho tâm tình đang sôi trào của mình bình tĩnh trở lại. Hắn nhìn chòng chọc viên yêu đan trong tay, dần thân thể hắn run run, đôi mắt hắn tỏa ra hào quang mãnh liệt trước nay chưa từng có, dường như vừa thấy được vô số vàng bạc, thậm chí gần như không nắm chặt được viên yêu đan trong tay kia nữa.

- Chẳng lẽ... là chiếc gương này hấp thu linh thạch, biến yêu đan thành hai!

Giọng Mạnh Hạo có chút run rẩy, hắn vốn tưởng chiếc gương này có thể khiến mãnh thú nổ mông mà chết đã là tác dụng lớn nhất rồi, lại không ngờ nó còn có chỗ huyền diệu đến thế.

Thật lâu sau, Mạnh Hạo mới khôi phục lại, mặc dù đã xác định bảy tám phần, nhưng giờ phút này hắn chẳng còn linh thạch để thử, nay lòng vừa chờ mong vừa khẩn trương, lo được lo mất, hận không thể lập tức có linh thạch để thử nghiệm.

- Linh thạch, ta cần linh thạch!

Đôi mắt Mạnh Hạo lóe lên ánh sáng như mãnh thú, lúc này với hắn, linh thạch đã là thứ có vị trí cao nhất trong lòng hắn, còn vượt qua hắn vàng bạc, vượt qua cả khát vọng làm quan từng chiếm cứ trong lòng hắn.

Với tu sĩ, linh thạch là vật ắt không thể thiếu, nhất là với Mạnh Hạo, đang khẩn trương và không yên, khát vọng với linh thạch của hắn trở nên mãnh liệt trước nay chưa từng có.

Chỉ là Khảo Sơn Tông vốn chỉ là tiểu tông, đệ tử bình thường ngoài một tháng một lần phát đan ra, muốn có được linh thạch vốn là chuyện không có khả năng, trừ phi là cướp đoạt.

- Ngày phát đan tiếp theo còn khoảng một tháng nữa.

Mạnh Hạo nhìn gương đồng, sắc mặt dần hiện lên vẻ dữ tợn, nhưng rất nhanh liền che dấu đi. Hắn tự thấy nay tu vi mình chỉ là Ngưng Khí tầng hai, cho dù có chém giết cướp đoạt thì cũng chẳng phải đối thủ của ai.

- Hồi còn ở huyện Vân Kiệt thiếu tiền là thế, sao thành tiên nhân rồi ta vẫn thiếu tiền.

Mạnh Hạo lòng đầy bất đắc dĩ, cứ nghĩ cách kiếm được linh thạch.

12. Chương 12: Triệu Vũ Cường (1)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 12: Triệu Vũ Cường (1)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

- Chỉ dành chờ một tháng, nhưng mà trong một tháng này, ta phải tranh thủ làm cho tu vi của mình tiến thêm một bước.

Mạnh Hạo cẩn thận để gương đồng vào trong túi trữ vật, hẳn biết công hiệu của gương đồng này tuyệt đối không thể để cho người ngoài biết được, nếu không bản thân tất khó bảo toàn được tấm gương này, sẽ bị họa diệt khẩu.

Cúi đầu nhìn thân thể, dơ bần đầy người, trước đó bởi vì kích động mà xem nhẹ những thứ dơ bần này, giờ phút này nỗi lòng của Mạnh Hạo bình tĩnh hơn không ít, đi ra chỗ sông nước ở bên cạnh động phủ, tẩy rửa những thứ dơ bần này.

Trở lại động phủ thì bầu trời đã tờ mờ sáng, Mạnh Hạo lấy ra Ngưng Khí Quyển, cẩn thận xem hồi lâu.

- Đến Ngưng Khí tầng hai, là có thể thi triển tiên thuật, tiếp đó là Ngưng Khí tầng năm, thì có thể học tập thuật pháp Phong Hành, đó là tiên pháp có thể khiến cho người ta gần như bay lên.

Mạnh Hạo nhắm mắt lại, tràn đầy chờ mong đối với phi hành của Ngưng Khí tầng năm, sau một hồi lâu chợt mở mắt ra, tay phải nhắc lên nắm hồ hướng lên.

Ở trong nháy mắt này, hẳn lập tức cảm nhận được nhiệt độ trong động phủ nháy mắt cao hơn không ít, thậm chí còn có chút đốm hoa lửa xuất hiện trên tay phải hẳn, đối với Mạnh Hạo còn giữ vững tâm tính phàm nhân mà nói, một màn này làm cho nội tâm của hẳn lập tức kích động, nhưng sự biến hóa của tâm tính, lại khiến cho đốm hoa lửa đó tiêu tán.

Mạnh Hạo vội vàng định khí ngưng thần, rồi vận chuyển tu vi, nhưng cho đến buổi trưa, hẳn thi triển mấy mươi lần cũng chỉ xuất hiện hoa lửa, khó có thể ngưng tụ, linh khí trong cơ thể cũng tán sạch sẽ theo đó.

- Hỏa Xà thuật này, thi triển ra có chút khó khăn.

Mạnh Hạo nhíu mày, nhưng tính cách hẳn kiên nghị, giờ phút này không hề nổi giận, sau khi thổ nạp khôi phục rồi thử lại lần nữa.

Đêm khuya buông xuống, nắng sớm lại xuất hiện, liên tục hai ngày Mạnh Hạo đều đang thí nghiệm, nhưng lần lượt thất bại, làm cho thần sắc Mạnh Hạo mỗi một, linh khí trong cơ thể lần lượt tiêu tán, lần lượt thổ nạp, nhưng sự kiên định trong mắt hẳn lại càng ngày càng đậm.

- Ta không tin, thi triển không ra Hỏa Xà thuật này!

Mạnh Hạo cắn răng một cái, nâng lên tay phải vỗ lên trên túi trữ vật, lập tức trong tay xuất hiện miếng yêu đan kia.

Mạnh Hạo biết nếu nuốt miếng đan này, nếu gương này thực sự có chỗ huyền diệu, lại có đầy đủ linh thạch, như vậy chỉ còn thiếu thứ để phỏng theo.

- Không quản được nhiều như vậy, cùng lắm thì lại đi núi hoang tìm một yêu thú nữa.

Do dự một lát, Mạnh Hạo quyết đoán đặt yêu đan đó vào trong miệng, nhắm mắt thổ nạp, linh khí trong cơ thể âm âm bùng nổ, dũng mãnh tràn vào toàn thân Mạnh Hạo.

Thời gian chậm rãi trôi qua, cho đến sau giữa trưa, Mạnh Hạo mở hai mắt ra, trong mắt có tinh mang thoáng lóe qua, tuy tu vi trong cơ thể vẫn là Ngưng Khí tầng hai, nhưng đã tinh tiến hơn không ít.

- Phỏng chừng nếu có thể có thêm năm ba viên, chắc hẳn ta có thể đến Ngưng Khí tầng ba.

Lòng Mạnh Hạo có tiếc nuối đồng thời cũng đã nhận ra tu vi càng hướng lên lại càng gian nan, nội tâm đối với chỗ huyền diệu của gương đồng, càng mong đợi hơn, nhắc lên tay phải, thoáng trào về phía hư vô.

Dưới một chảo này, lập tức có không ít hoa lửa nháy mắt xuất hiện, ngưng tụ ở trong tay Mạnh Hạo, hóa thành một con hỏa xà chỉ dài cỡ ngón tay, phát ra nhiệt độ cao bức người, Mạnh Hạo phát hiện linh khí trong cơ thể trong nháy mắt này, bị hút đi gần như ba thành.

Sắc mặt hẳn tái nhợt, nhưng trong mắt sáng ngời, khóe miệng lộ ra nụ cười, thân mình nhảy lao ra khỏi động phủ, tay phải vung lên, lập tức hỏa xà đó bay ra, rơi lên trên một cây đại thụ.

Phùng một tiếng, đại thụ đó nháy mắt bốc cháy lên, không bao lâu sau liền trở thành tro.

- Phải tìm một cơ hội thi triển một lần ở trước mặt tiểu mập mạp, làm cho gã hâm mộ đi.

Cơ thể và đầu óc của Mạnh Hạo ở một khắc này hào khí vạn trượng, cười dài lên.

Thời gian nhaoáng lên, hơn nửa tháng đã qua, hơn nửa tháng nay Mạnh Hạo ngoại trừ đi núi hoang tìm kiếm yêu thú, thì là luyện tập Hỏa Xà thuật, trình độ dụng tâm của hắn thậm chí vượt qua cả đọc sách lúc trước, dần dần Hỏa Xà thuật càng thêm thuần thực, giảm bớt chút thời gian giai đoạn ngưng tụ linh khí trước khi thi triển, nhưng vẫn còn cần thời gian mấy hơi thở, mới có thể ngưng tụ ra được.

Đồng thời, hắn cũng âm thầm dùng gương đồng chiếu với người ngoài tông một chút, nhưng gương này không có chút phản ứng nào, Mạnh Hạo thử vài lần đều là như thế, chậm rãi cũng biết gương đồng này đối với thân thể dã thú lắm lông mới có tác dụng, tuy rằng đáng tiếc, nhưng cũng biết rõ là bản thân quá hy vọng xa vời.

Nhưng hơn nửa tháng nay, Mạnh Hạo ở trong núi hoang lại không gặp được yêu thú, tu vi của hắn cũng có chút đình trệ, cũng may mỗi lần luyện tập Hỏa Xà thuật tu vi toàn thân tan hết rồi lại khôi phục, cũng đã hơi nhiều hơn một ít, chẳng qua loại phương pháp này không thể tiến hành ở trong núi hoang, chỉ có trong động phủ Mạnh Hạo mới dám như thế.

- Cách ngày phóng đan không đến mười ngày, phải đi vào mấy núi hoang xa hơn.

Một ngày này Mạnh Hạo liền quyết đoán, xuất phát vào lúc sáng sớm, chạy nhanh hướng về phía núi hoang hắn chưa từng đi qua.

Cho đến lúc ban đêm giáng lâm, một ngày này Mạnh Hạo nghỉ ngơi không nhiều lắm, không biết đi qua bao nhiêu dãy núi, rốt cục ở dưới chân một ngọn núi màu đen, đã phát hiện một con yêu thú hình dáng gấu.

Một trận chiến này, bởi vì có Hỏa Xà thuật, cộng thêm sự sắc bén của gương đồng, sau khi yêu thú này bị liên tục bạo chín lần, tiếng kêu thê thảm còn đang quanh quẩn, thân mình cũng đã đổ máu bỏ mình.

Lấy nội đan, đang muốn bước vào hắc sơn này thì toàn thân Mạnh Hạo bỗng nhiên dừng tóc gáy, hắn thấy được ở cách phía trước không xa, có con năm con yêu thú đầu voi thân hổ, chúng nó đang lạnh lùng nhìn chằm chằm Mạnh Hạo.

Có gương đồng, đối phó một con yêu thú thực nhẹ nhàng, nhưng nếu là năm con, Mạnh Hạo biết bản thân khó có thể làm được, thân mình hắn dần dần lui về phía sau, tay phải gắt gao cầm lấy gương đồng.

Đúng lúc này, một tiếng rít gào chấn động núi hoang, truyền ra từ rừng hoang hắc sơn này, hóa thành một luồng sóng khí âm âm quay cuồng hướng về bốn phía, Mạnh Hạo biến sắc, thân mình không chút do dự cấp tốc rút lui, không có nửa điểm dừng lại rất nhanh rời đi.

Cũng may năm con yêu thú kia không có truy kích, mà thân ảnh nhập vào trong ngọn núi biến mất không thấy gì nữa.

- Cảm giác tiếng hô kia cho ta, giống như tiếng quát của Thượng Quan sư thúc nghe thấy lúc trước, yêu thú trong hắc sơn này hẳn không ít, trong đó có đại yêu.

Mạnh Hạo nhanh chóng quay đầu nhìn hắc sơn, càng nhìn càng cảm thấy núi này tồn tại hung hiểm.

Mười ngày qua rất nhanh, lấy hắc sơn kia làm ranh giới, mười ngày nay Mạnh Hạo đã đi không ít dãy núi, nhưng lại chưa từng gặp qua yêu thú, nội tâm tiếc nuối, đối với nội đan hùng yêu trong túi trữ vật, càng quý trọng hơn, không có ăn.

Cho đến khi ngày phóng đan đã đến, tiếng chuông vang quanh quẩn, Mạnh Hạo rời đi động phủ bước vào ngoại tông, một tháng trước khi hắn rời đi tu vi là Ngưng Khí tầng một, nay đã là tầng hai, tuy nói cách tầng ba còn có chút chênh lệch, nhưng Mạnh Hạo nghĩ nếu công hiệu của gương đồng là thật, như vậy tu vi ngày sau của hắn sẽ tăng mạnh.

Mang theo suy nghĩ lo được lo mất, Mạnh Hạo một lần nữa đứng trên quảng trường phóng đan, đồng môn bốn phía có một số nhìn về phía hắn, hiển nhiên là nhận ra Mạnh Hạo.

Hành động của Mạnh Hạo một tháng trước, dẫn tới khiếp sợ không nhỏ trong ngoại tông này, nhưng dù sao tu vi của hắn không cao, một tháng nay trôi qua, sự khiếp sợ đó cũng đã phai nhạt đi rất nhiều.

Phóng đan lần này không phải Thượng Quan Tu chủ trì, mà đổi thành một nam tử trung niên, phát ra vẫn là Ngưng Linh Đan với nửa khối linh thạch, không có thả ra đơn độc đan dược.

Để đan dược với linh thạch vào túi trữ vật, trong một chớp mắt khi cột sáng bốn phía quảng trường này tiêu tán, Mạnh Hạo không chút lựa chọn thân mình rất nhanh lui về phía sau, hai mắt đảo qua bốn phía, lập tức thấy được không ít đồng môn bị tu sĩ bên cạnh ngăn cản, hiển nhiên là giữ không được đan dược với linh thạch.

Có lẽ ảnh hưởng của Hứa sư tỷ ở chỗ Mạnh Hạo vẫn còn, hơn nữa Mạnh Hạo lui nhanh chóng, chỉ có mấy người lãnh đạm quét mắt nhìn hắn một cái, nhưng không có đi đòi đan linh.

13. Chương 13: Triệu Vũ Cường (2)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 13: Triệu Vũ Cường (2)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Thấy một màn như vậy, Mạnh Hạo không hề thả lỏng, trong lòng hắn biết rõ danh tiếng của Hứa sư tỷ khó có thể hình thành bảo hộ ình lâu dài, gần một tháng nay cứ như vậy, sợ là qua mấy tháng, sẽ có người ra tay với mình.

- Chỉ cần công hiệu của gương đồng chân thật, mấy tháng sau... Ngược lại phải xem là ai cướp đoạt ai!

Hai mắt Mạnh Hạo chợt lóe, cúi đầu rất nhanh chạy đi.

Ra ngoài tông, Mạnh Hạo nóng vội đi thử công hiệu của gương đồng, bước nhanh đi về phía động phủ, nhưng ngay khi hắn cách động phủ không xa, bỗng nhiên cước bộ của Mạnh Hạo thoảng dừng, hai mắt co rụt lại một chút, một người đi ra từ trong rừng cây phía trước.

Người đó mặc áo lục, thoát nhìn ước chừng hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi, thần sắc ngạo nghễ, trên mặt có chút dữ tợn, đứng ở nơi đó lạnh lùng nhìn Mạnh Hạo, tu vi của gã không tầm thường, đã là Ngưng Khí tầng ba, giờ phút này ở nơi đó chặn đường đi.

- Bái kiến Triệu sư huynh.

Mạnh Hạo biến sắc, lui ra phía sau vài bước, tay phải ở sau người hơi hơi nắm hờ, người này hắn đã từng gặp qua, phần lớn đệ tử trong ngoại tông đều biết vị sư huynh Triệu Vũ Cường này, người này thủ đoạn độc ác, đệ tử cấp thấp trong khu công khai cấp thấp chết ở trong tay gã đã có mấy người, ngày thường a đưa sư huynh trên Ngưng Khí tầng ba, đối với người Ngưng Khí tầng một, tầng hai lại là cực kỳ bá đạo, một lời không hợp liền ra tay.

- Nếu người đã nhận ra ta, vậy không nên để Triệu mỗ nhiều lời, dâng đan dược với linh thạch lên.

Triệu Vũ Cường lạnh giọng mở miệng, người bên ngoài không dám động Mạnh Hạo trước mắt này, nhưng Triệu Vũ Cường gã vào tông nhiều năm, sớm đã thăm dò được phương pháp, âm thầm tìm hiểu, vị Hứa sư tỷ kia thường xuyên bế quan, nghĩ chắc cũng sẽ không quá để ý sự sống chết của lâu la trước mắt này.

- Kính xin Triệu sư huynh châm chước một chút, tiểu sinh... Ta, ta vừa mới lấy được linh thạch với đan dược, có thể cho ta thêm một ít thời gian hay không.

Mạnh Hạo chần chờ lui ra phía sau vài bước, tu vi của đối phương vượt hắn một tầng, vả lại Mạnh Hạo chưa từng đánh nhau với người, giờ phút này sắc mặt trong sự thấp thỏm có chút tái nhợt.

- Tự xưng tiểu sinh? Chẳng lẽ trước khi lên núi, còn là một tài tử? Đến, ngâm một bài thơ cho sư huynh, nói không chừng ta thoáng cao hứng, hôm nay cũng chỉ đánh gãy một chân của người.

Triệu Vũ Cương cười ha ha, thần sắc mang theo trào phúng.

- Triệu sư huynh... Thánh hiền có nói, nếu...

Nội tâm Mạnh Hạo cực kỳ khấn trương, cũng có tức giận, nhưng lại không thể không nhận xuống, ý đồ đi giảng đạo lý.

- Câm miệng, không chỉ phải lấy ra linh thạch với đan dược của người, ngay cả động phủ của người, từ nay về sau cũng là ta với người cùng nhau ở, ở bên ngoài, ta và người là đồng môn, trong động phủ, từ nay về sau người chính là tạp dịch của Triệu mỗ, nếu còn dám nói chữ không nữa, hôm nay sẽ để cho người biết cái gì gọi là sống không bằng chết!

Triệu Vũ Cương trừng mắt, lập tức có sát khí lộ ra, cất bước đi về phía Mạnh Hạo.

Ngày gần đây tu vi của gã đã đột phá đến tầng ba, cầu gấp lượng lớn linh khí củng cố, liền ác tâm, đánh chủ ý tới động phủ của Mạnh Hạo, nhưng nội tâm ít nhiều vẫn kiêng kỵ Hứa sư tỷ, liền có ý tưởng để Mạnh Hạo làm tạp dịch của mình, gã nghĩ Mạnh Hạo này căn bản không dám cự tuyệt, chờ thời gian dài, Hứa sư tỷ đã quên con kiến này, mình tùy thời có thể trực tiếp giết, cho dù không giết, lưu một người tàn phế ở bên người ngâm thơ, cũng có vẻ mình rất là phong nhã.

- Động phủ này là nơi ở của Hứa sư tỷ, tại hạ sao có thể tính thay, kính xin Triệu sư huynh đừng làm khó dễ ta.

Trong tay phải sau lưng Mạnh Hạo tản linh khí nhẹ nhẹ, hẳn biết mình không phải là đối thủ, nhưng động phủ là chuyện lớn, linh thạch càng lớn hơn nữa, nếu là đưa ra tâm hắc cực độ không cam lòng, trong nội tâm giãy dụa tràn đầy tức giận, trong lời nói mang Hứa sư tỷ ra.

- Cho người mặt mũi lại không cần, tự tìm khổ ăn, Triệu mỗ vừa ra tay, sẽ cho người biết cái gì gọi là sống không bằng chết.

Triệu Vũ Cương hừ lạnh một tiếng, thần sắc lộ ra sự không kiên nhẫn, không nói hai lời thân mình đã thoáng bước về phía trước, tay phải nâng lên trao về phía Mạnh Hạo, thần sắc Mạnh Hạo lộ ra hoảng sợ, vẻ hoảng sợ này nhất thời làm cho nội tâm của Triệu Vũ Cương thoải mái, gã thích nhất nhìn thấy kẻ yếu lộ ra vẻ mặt như thế ở trước mặt mình.

Thậm chí gã có thể tưởng tượng được, giây tiếp theo đối phương sẽ quỳ ở trước mặt mình run run, đang lúc đắc ý, thì ngay trong một chớp mắt gã tới gần Mạnh Hạo, sợ hãi trên mặt Mạnh Hạo khoanh khắc tiêu tán, lộ ra tàn khốc, tay phải hất vung lên từ phía sau lưng, lập tức một hỏa xà dài cỡ ngón tay, mang theo cực nóng đánh thẳng đến Triệu Vũ Cương.

Trái tim Mạnh Hạo đập điên cuồng, biết cho dù Hỏa Xà thuật xuất kỳ bất ý sợ rằng cũng khó mà giết chết được đối phương, vẫn như trước mang theo một tia hy vọng có thể ngăn cản được một lát, hẳn không cam lòng bó tay chịu trôi, lại càng không nguyện đưa ra tất cả đi làm tạp dịch của đối phương, giờ phút này không chút do dự xoay người nhanh chóng chạy tới phía dãy núi.

- Hỏa Xà thuật!

Triệu Vũ Cương biến sắc, thời điểm nguy cơ thân mình vội vàng lui ra phía sau, tay phải vỗ mạnh túi trữ vật, lập tức một thanh tiểu kiếm màu trắng trong khoanh khắc lao ra, đâm thẳng đến Hỏa Xà.

Oanh một tiếng, Hỏa Xà tiêu tán, tiểu kiếm kia cũng bị xung kích xiêu xiêu vẹo vẹo rơi trên bụi cỏ bên cạnh, Triệu Vũ Cương chặt vật cả người, liên tục lui ra phía sau, khi nhìn về phía Mạnh Hạo trốn vào dãy núi xa xa đã mang theo phần nộ, cũng có kinh ngạc mãnh liệt.

- Hắc cư nhiên nhanh như vậy đã đến Ngưng Khí tầng hai, động phủ của Hứa sư tỷ lại có hiệu quả như thế, cho dù giết người này, ta cũng nhất định phải có. nguồn

Thần sắc của Triệu Vũ Cương dữ tợn, cất bước cấp tốc đuổi theo về phía trước.

Đuổi theo chỉ chốc lát, nhưng hiển nhiên núi hoang này gã không quen thuộc bằng Mạnh Hạo, nhất là tốc độ của Mạnh Hạo không chậm, nhất thời Triệu Vũ Cương khó có thể đuổi theo.

- Tiểu tạp chủng, nơi đây là núi hoang không người, người tự mình tìm chết, hôm nay Triệu mỗ sẽ thành toàn người.

Thanh âm của Triệu Vũ Cương mang theo âm hàn, Mạnh Hạo phía trước chạy rất nhanh, gã vì đuổi theo đối phương, đã chuẩn bị triển khai một thức thuật pháp cường đại của mình, giờ phút này gầm nhẹ một tiếng, thân thể gã nháy mắt bành trướng mấy lần, bộ lông nháy mắt lại càng rậm rạp trở thành màu vàng, có không ít lông chui ra khỏi quần áo, cả người thoát nhìn giống như hóa thân thành yêu thú.

Đây là công pháp độc đáo mà gã trước khi vào tông môn ngẫu nhiên lấy được, Yêu Hóa Thuật.

Thuật này Ngưng Khí tầng hai đã có thể tu luyện, nhưng yêu hóa không rõ ràng, chỉ là thân thể cường tráng hơn một chút mà thôi, nhưng vẫn kinh người, dựa vào thuật này gã mới có thể hoành hành ở trong những đệ tử cấp thấp, mặc dù mỗi lần thi triển có hạn chế thời gian, nhưng đều thu hoạch kỳ diệu, mọi việc đều thuận lợi, là đòn sát thủ gã đặc ý nhất.

Nhất là nay theo tu vi của gã đến Ngưng Khí tầng ba, thuật pháp tiến hóa càng hoàn toàn hơn, lại có thể sinh ra bộ lông màu vàng rậm rạp, làm cho gã từng rất kinh hãi, cho rằng dựa vào hóa thú liên thì có thể chấn nhiếp đối phương, giờ phút này là lần đầu tiên thi triển trước mặt người khác, tràn đầy tự tin, khí thế kinh người, bộ lông cực kỳ thịnh vượng, ánh mặt trời chiếu xuống lóe ra ánh vàng lóng lánh, thoát nhìn uy vũ khí phách, ngay cả trên mặt cũng đều mọc đầy lông vàng, cực kỳ giống yêu thú hình người.

- Người sẽ là người đầu tiên chết dưới Yêu Hóa Thuật tầng ba của Triệu mỗ, có thể chết dưới thuật pháp thành danh của Triệu mỗ, người chết không oan!

14. Chương 14: Mê Mang Cùng Không Đành Lòng (1)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 14: Mê mang cùng không đành lòng (1)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Thuật này một khi thi triển ở tầng ba thì có thể làm cho thân thể Triệu Vũ Cương nhất thời cường hãn hơn mấy lần, ngay cả tốc độ cũng nhanh hơn không ít. Mang theo vẻ mặt dữ tợn cùng tham lam, gã đánh thẳng về phía Mạnh Hạo, lợi trảo sắc bén chớp lóe dưới ánh mặt trời.

Triệu Vũ Cương rất là tự tin với thuật này, gã cho rằng Mạnh Hạo đã bị dọa cho run rẩy rồi, dù là trốn thì cũng khó mà thoát khỏi lòng bàn tay mình.

- Chạy này, dưới thuật pháp của Triệu mỗ, người không thoát đâu!

Triệu Vũ Cương dữ tợn cười, thanh âm mang theo sắc lạnh quanh quẩn bốn phía.

Gần như trong nháy mắt Triệu Vũ Cương hóa thú, Mạnh Hạo chạy phía trước liếc thấy một màn này, hần liền sửng sốt, rồi như nghĩ tới điều gì, lộ vẻ cổ quái. Dù thế nào hần cũng không nghĩ tới, vị Triệu sư huynh này lại biết một loại pháp thuật như vậy. Bộ dạng hóa thú kia cực kỳ giống với những con dã thú chết dưới gương đồng, thậm chí ở phương diện khác, lúc này toàn thân Triệu Vũ Cương tràn ngập lông dài, còn rậm rạp hơn cả dã thú.

Thần sắc Mạnh Hạo càng thêm cổ quái, cẩn thận nhìn Triệu Vũ Cương. Lúc này, gã mang một thân toàn lông, cực kỳ chói mắt, thoát nhìn như một thú vương lông vàng.

Vẻ mặt của hắn rơi vào trong mắt Triệu Vũ Cương, làm cho Triệu Vũ Cương có thâm kinh ngạc. Ngưng Khí tầng ba yêu hóa, trước kia đột phá, gã đã từng thử qua, nhưng lúc này là lần đầu tiên biểu hiện trước mặt người khác. Mạnh Hạo lộ vẻ cổ quái làm cho trong lòng Triệu Vũ Cương không vui, gã hừ lạnh, hai mắt lộ ra sát cơ.

- Thế này... Gương đồng hắc là rất vừa lòng...

Thấy Triệu Vũ Cương hóa thú liền có tốc độ tăng mạnh, rất nhanh đã lao tới rất gần. Mạnh Hạo cắn răng, không chút do dự vỗ lên túi trữ vật, gương đồng lập tức hiện ra trong tay. Mang theo thần sắc cổ quái, hắn chiếu về Triệu Vũ Cương còn đang đắc ý.

Một chiếu này, Mạnh Hạo lập tức cảm thấy gương đồng trong tay lập tức bộc phát ra nhiệt độ cao chưa từng có. Thậm chí còn nóng hơn khi gặp những yêu thú trước kia, như có một khát vọng mãnh liệt từ bên trong truyền ra. Cùng lúc đó, một luồng khí vô hình như muốn phá tan gương đồng mà tiết ra.

Thân hình Triệu Vũ Cương mạnh mẽ nhảy lên, vẻ mặt tràn ngập sát cơ. Gã lập tức cảm nhận được trong cơ thể mình đột nhiên xuất hiện một luồng khí, luồng khí này rất cuồng bạo, từ trong cơ thể mình đánh ngang đám dọc. Làm cho thân thể gã thỉnh thoảng có nơi phồng lên. Điều này làm cho Triệu Vũ Cương biến sắc, luồng khí này làm cho lục phủ ngũ tạng gã cực kỳ đau nhức, nguy cơ mãnh liệt xuất hiện. Theo bản năng, gã dồn khí đan điền, muốn đẩy luồng khí này ra khỏi cơ thể.

Nhưng luồng khí này rất mạnh, như tìm những chỗ yếu nhất trong cơ thể gã để đâm ra. Theo hành động dồn khí đan điền của Triệu Vũ Cương, luồng khí này lập tức tụ tập về phía mông gã, cảm giác đau nhức tận cùng truyền tới, cực kỳ đột ngột, làm cho Triệu Vũ Cương phát ra tiếng gào thê lương thảm thiết.

Tiếng thét này, từ khi sinh ra tới giờ, gã chưa từng phát ra, bởi vì gã chưa từng chịu qua cảm giác đau đớn khó tin này. Toàn thân gã đều run rẩy, phần nộ cực điểm nhìn Mạnh Hạo, thậm chí hai mắt gã đã tràn ngập tơ máu, sát cơ mãnh liệt đến cực hạn.

- Triệu sư huynh, hôm nay đến đây là kết thúc đi, ta không làm khó người, người cũng đừng làm khó ta, được không!?

Mạnh Hạo kinh hoàng, đây là lần đầu tiên hắn đánh nhau cùng người, hắn vội vàng che gương lại. Tiếng kêu thảm thiết của đối phương làm cho nội tâm Mạnh Hạo chấn động, rất là không đành lòng, dù sao đối phương là người, không phải là yêu thú.

- Đồ con hoang nhà người, hôm nay lão tử chẳng những muốn giết người, ngày sau xuống núi tìm người nhà người, giết sạch hết, nhục toàn tộc cha mẹ người, thế mới đủ tiết hận!!!

Hai mắt Triệu Vũ Cương đã đỏ ngầu, đau đớn làm gã phát cuồng. Giờ phút này, gã hét lớn một tiếng, thân hình đột ngột đánh tới Mạnh Hạo. Móng vuốt sắc nhọn như muốn xé sống Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo là thư sinh, dù chưa từng đánh nhau với người ta, nhưng cũng là kẻ có tâm huyết. Khi nghe được Triệu Vũ Cương nói vậy, hai mắt hắn liền lộ ra sát cơ. Kẻ này đã không thể nói lý, rõ ràng tự tiện trêu chọc mình, thậm chí mình thấy gã thê thảm như thế đã không đành lòng tiếp tục, nhưng gã lại còn mở miệng nói những lời như thế. Là người thì đều có vài phần nóng nảy, Mạnh Hạo lui sau vài bước, không chút do dự nâng gương đồng lên.

Không đợi Triệu Vũ Cương tới gần, một vòng nổ vang lại tập tức truyền tới, gã lại cảm nhận được luồng khí kia lại xuất hiện trong cơ thể. Có giáo huấn lúc trước, Triệu Vũ Cương lập tức thủ hộ thể nội, làm cho luồng khí này không phát tiết ra. Nhưng ngay khi Triệu Vũ Cương buông lỏng tâm thần, luồng khí này liền lao khắp toàn thân gã. Bùm một tiếng, luồng khí kia lại theo lỗ tai gã nổ bùng mà phát tiết ra ngoài.

Đau đớn kia liền tăng gấp mấy lần, gã kêu lên thảm thiết, thê lương không thể hình dung nổi. Tai trái bị đập nát, lượng lớn máu tươi phun ra.

Đau đớn liên tục làm cho đầu Triệu Vũ Cương như muốn vỡ tung, sắc mặt tái nhợt, thần sắc hoảng sợ nhìn Mạnh Hạo, nhưng ánh mắt lại tràn ngập điên cuồng cùng phần nộ.

- Ta muốn giết cả nhà người, ta muốn diệt toàn tộc người, ta muốn cho toàn tộc của người cũng phải thống khổ như thế mà chết...

Triệu Vũ Cương cố nhịn đau nhức, tai trái đã điếc, gã đánh về phía Mạnh Hạo, điên cuồng như không giết Mạnh Hạo thì quyết không bỏ qua.

- Đã cho chút mặt mũi lại còn không biết xấu hổ!

Mạnh Hạo cũng sững sờ, hắn chưa từng thấy gương đồng đánh nát lỗ tai đối phương, nhưng rất nhanh hắn liền lộ ra vẻ mặt lãnh khốc, thân hình nhanh lui về sau, lại giơ gương đồng lên chiếu một cái.

- Mạnh Hạo!

Triệu Vũ Cương gào lên thảm thiết, tai phải cũng bị nổ nát, hai lỗ tai đã điếc. Hiện tại, gã không chỉ sợ hãi mà là sợ hãi chưa từng có, nhất là sự hoảng sợ khó hình dung tràn ngập trong lòng. Gã dùng tốc độ trước nay chưa từng có, quay người bỏ chạy. Lúc này, gã đã không còn chút suy nghĩ tìm Mạnh Hạo gây phiền toái, thể xác và tinh thần của gã đã bị sợ hãi làm cho run rẩy. Hắn không lập tức chạy ra khỏi dãy núi này. Nhưng trong lòng gã đã quyết định chủ ý, qua được lúc này liền tìm người tới giết Mạnh Hạo, để cho Mạnh Hạo cũng phải nhận sự thống khổ này, càng phải cướp đi cái gương đồng chết tiệt kia.

Nhưng ngay khi gã vừa quay người, cái gương đồng trong tay Mạnh Hạo lần đầu tiên bay ra khỏi tay hắn rồi đuổi theo. Hình như gương đồng đã hưng phấn tới cực điểm, vậy mà trực tiếp đuổi theo Triệu Vũ Cương, không biết đã trùng kích bao nhiêu lần, chỉ thấy hai mắt Triệu Vũ Cương lộ ra tuyệt vọng, trong lúc giây phút tựa như có lực lượng nào đó đè gã xuống, thân thể không chịu nổi áp lực của gã. Tiếng kêu thảm càng lúc càng mãnh liệt hơn, gã đã không thể bỏ chạy, mà bị treo giữa không trung, tai trái, tai phải, ngực, đùi không ngừng bị nổ tung.

Từng luồng khí phát ra, máu tươi phun trào, qua khoảng mười tức, hai mắt Triệu Vũ Cương đã trở nên ảm đạm, thân hình cũng từ hóa thú trở về hình người, bộ lông tiêu tán. Cũng vì thế mà gương đồng mất đi hứng thú, tự động trở về. Cũng khiến cho thân thể Triệu Vũ Cương rơi bịch xuống đất.

Máu tươi đầy đất, Triệu Vũ Cương mở to mắt, vậy mà đã tèo rồi, trong hai mắt còn mang theo sợ hãi cùng tuyệt vọng, làm cho người nhìn không rét mà run.

Mạnh Hạo nhìn thi thể Triệu Vũ Cương, hít sâu một hơi, lại nhìn gương đồng bay một vòng trên không trung rồi trở lại trong tay chính mình. Cầm cái gương, thân hình Mạnh Hạo khẽ run, trong mắt lộ vẻ kinh sợ. Lúc bình thường nhìn yêu thú bị nổ đúng là không có gì, nhưng hôm nay nhìn một người sống bị giết như thế, nhất là nhiều vị trí bị nổ nát, huyết nhục mơ hồ. Thân hình Mạnh Hạo càng thêm run, cảm thấy gương này cực kỳ huyết tinh, thậm chí hắn còn có cảm giác muốn ném nó đi, nhẹ buông tay, cái gương liền rơi trên mặt đất.

Hắn chỉ là một thư sinh, lúc đầu nhìn cái gương này có chút ý tứ, nhưng lúc này lại cảm thấy nó cực kỳ âm trầm quỷ dị, mơ hồ lộ vẻ trái ngược với tư tưởng Nho gia trong lòng hắn.

15. Chương 15: Mê Mang Cùng Không Đành Lòng (2)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 15: Mê mang cùng không đành lòng (2)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Trầm mặc một lát, nội tâm Mạnh Hạo cực kỳ phức tạp, hai mắt mờ mịt. Trong lòng hắn vẫn in là thư sinh huyện Vân Kiệt, đối xử với người đều dùng đạo lý, chưa từng đánh nhau, càng không cần nói tới giết người. Tư tưởng cùng hành vi đã thâm căn cố đế, rất khó mà thay đổi, làm cho Mạnh Hạo trầm mặc, nội tâm giãy dụa.

- Nho đạo lễ nhạc nhân nghĩa, tìm giảng đạo lý, không được hành hung, tông môn lại dạy là “nhược nhục cường thực”, bốn chữ đơn giản, ta hiểu rõ đạo lý trong đó, nhưng thật sự ra tay thì không giống vậy...

Thân thể Mạnh Hạo run run, càng nghĩ càng sợ, sau một lúc lâu hần mới thở dài một hơi, yên lặng đi về phía xa.

Nhưng vừa đi được mười bước, Mạnh Hạo cắn răng, mạnh mẽ quay người trở lại bên cạnh thi thể Triệu Vũ Cương, gỡ xuống túi trữ vật của đối phương, tay phải vung lên, hỏa xà lập tức xuất hiện trên người Triệu Vũ Cương.

Một cái hỏa xà không đủ để đốt sạch thi thể, Mạnh Hạo nuốt thêm Ngưng Linh Đan, liên tục bắn ra ba con Hỏa Xà, đến lúc này mới làm cho thi thể Triệu Vũ Cương dần khô héo, đã không thể nhận thức thân phận.

Thở nạt thêm một lúc, hần cắn răng bắn ra thêm hai con Hỏa Xà mới làm cho thi thể thành bụi.

Nhìn gương đồng trên mặt đất, Mạnh Hạo đấu tranh giây dựa một lát rồi cũng cắn răng nhặt lên, càng nắm chặt hơn.

Mang theo phúc tạp cũng sợ hãi, Mạnh Hạo vội vàng rời khỏi nơi này. Về tới động phủ, hần ngồi một góc ngẩn người. Cho đến một lúc lâu, hần mới nhớ tới túi trữ vật, theo bản năng mở ra, vừa nhìn vào trong thì hai mắt liền sáng ngời. Tâm sự mới giết người liền bị vật phẩm bên trong túi trữ vật của Triệu Vũ Cương thay thế.

- Thăng này thật có tiền!

Mạnh Hạo hít sâu một hơi, trong túi trữ vật này có khoảng tám miếng linh thạch, còn có bảy viên Ngưng Linh Đan. Một bên còn để một mảnh xương, trên đó có viết một đồng chữ nhỏ.

Cầm lấy mảnh xương nhìn một cái, vừa nhìn hần liền ném xuống. Trên đó lại viết công pháp làm thế nào để thi triển yêu hóa, đối với thứ này, hần không muốn chạm vào, cũng không muốn học yêu hóa này, thứ mà bị gương đồng của mình trực tiếp tiêu diệt.

Ném đi mảnh xương, Mạnh Hạo chợt nhớ tới thanh phi kiếm kia, hần lập tức đứng dậy đi ra động phủ, tìm tới bụi cỏ kia, nhặt lên thanh kiếm nhỏ màu trắng mà Triệu Vũ Cương chưa kịp lấy đi. Sau khi trở về động phủ, nhìn mấy lần, trong mắt chậm rãi biến hóa.

Tiên tông cùng Nho đạo trái ngược, Mạnh Hạo không có đáp án, nếu như thế, hần đơn giản buông tha cho chuyện này. Sau này chắc sẽ có ngày hiểu rõ, lúc này phải nghĩ làm sao để sinh tồn ở trong tông môn.

Trong mắt Mạnh Hạo lộ ra vẻ quyết đoán, cúi đầu sờ soạng từng viên linh thạch, lại lấy ra gương đồng, nhìn một lúc lâu.

- Là Triệu sư huynh trêu chọc ta trước, ta chỉ có thể hoàn thủ, trong lúc mềm lòng muốn giải hòa cùng hần, nhưng kẻ này lại cự tuyệt... Ta giết người nhưng cũng chiếm đạo lý, ta cũng đã nói nhân nghĩa, chỉ là hần đáng chết!

Mạnh Hạo thì thào, thần sắc dần kiên định.

- Gương này dù huyết tinh, trong tay kẻ ác đúng là thứ tốt để làm ác, nhưng trong tay ta thì không giống vậy. Trong lòng ta ẩn chứa nhân nghĩa Nho gia, bảo vật này ở trong tay ta, nhất định sẽ khác...

Mạnh Hạo cúi đầu nhìn gương đồng, hít sâu một hơi.

- Vật này không chỉ nổ hạ thân, toàn thân nơi nào cũng huyết tinh, sau này nên cẩn thận dùng mới được!

Mạnh Hạo trầm ngâm hồi lâu, ngừng đầu tìm hiểu chỗ huyền diệu của gương đồng, nghĩ tới kỳ vọng lúc trước của mình, hần cắn răng.

- Thành hay không, phải xem lúc này rồi. Nếu thành công, từ nay về sau, tu hành của Mạnh Hạo ta nhất định không tầm thường!

Mạnh Hạo không chần chờ nữa, lấy ra yêu đan duy nhất đặt trên gương đồng, lại lấy nửa viên linh thạch đặt lên đó, khấn trương ngồi một bên nhìn.

Nhưng đợi qua một lúc lâu, yêu đan trên mặt gương không chút biến hóa, linh thạch không biến mất, yêu đan cũng chỉ có một cái.

Mạnh Hạo nhíu mày, đứng dậy chạy một vòng rồi lại nhìn gương đồng.

- Không đúng, một tháng trước, rõ ràng đã biến thành hai cái..

Mạnh Hạo bỗng nhiên nhìn linh thạch trên mặt gương, như có điều suy nghĩ, hắn vỗ túi trữ vật, lại lấy ra thêm nửa viên linh thạch, cẩn thận đặt lên mặt gương.

Gần như trong khoảnh khắc đặt linh thạch lên đó, mặt gương liền chớp lóe ô quang, mặt gương như thành một hồ nước, hai khối linh thạch lập tức chìm xuống, cùng lúc đó, ô quang lại lóe lên, ngưng tụ trên yêu đan, tiếp đó, bên cạnh yêu đan lại xuất hiện một viên yêu đan giống đúc với viên bên cạnh.

Mạnh Hạo trợn mắt há mồm nhìn một màn kỳ dị này, dù trong lòng đã có chuẩn bị nhưng hắn cũng bị rung động thật sâu. Ngẩn ngơ hồi lâu, hắn nâng tay cầm hai viên yêu đan, cẩn thận nhìn một lúc, hắn liền lộ vẻ kích động.

- Huyền diệu là thật sự, thật sự có huyền diệu!

Mạnh Hạo thở dốc không ngừng, thật lâu mới miễn cưỡng khôi phục lại, trong mắt mang theo tiền cảnh rộng lớn, hắn liên tục hít sâu mấy hơi, lại thí nghiệm.

Một viên, hai viên.. chín viên linh thạch chỉ còn lại một viên, nhưng trước mặt Mạnh Hạo lại đặt bốn viên yêu đan, tính thêm viên đầu tiên nữa thì có năm viên.

Nhưng yêu đan này đặt ở một chỗ, mùi thơm phát ra càng thêm nồng. Mạnh Hạo gần như cảm thấy say mê, trên mặt lộ ra nụ cười ngây ngô. Đây là tài phú mà từ khi sinh ra hắn chưa từng thấy được, trên thực tế, đừng nói chỉ hắn, dù tất cả đệ tử ngoại tông cũng có ít người có thể thấy qua.

Kích động kéo dài tới khuya, Mạnh Hạo nắm yêu đan, không chút do dự nuốt vào, sau vài canh giờ, Mạnh Hạo mở mắt, lại nuốt thêm một viên yêu đan.

Hắn chưa từng chơi xa xỉ như thế, được linh khí nồng đậm trong yêu đan tràn ra, dưới sáng sớm, trong thân thể Mạnh Hạo truyền ra tiếng nổ vang, rất nhiều chất bẩn tràn ra, hai mắt hắn lộ ra quang mang sắc bén.

- Ngưng Khí tầng ba!

Mạnh Hạo chưa thấy đủ, nhìn lại ba viên yêu đan còn lại. Hắn lại nuốt thêm một viên, cho đến sáng sớm thứ hai, Mạnh Hạo đã nuốt hết toàn bộ yêu đan, tu vi của hắn cũng chỉ kém một tia là đạt tới Ngưng Khí tầng ba đỉnh phong.

Về phần Ngưng Linh Đan, đối với Mạnh Hạo đã có tác dụng quá nhỏ, dù nuốt vào cũng không có bao nhiêu hiệu quả. Sau khi cân nhắc một lúc lâu, hắn cảm thấy điều này có liên quan tới yêu đan mình nuốt kia, nếu không thì sẽ không mất đi hiệu quả mới đúng. Dù sao, Ngưng Linh Đan là đan được được phát cho đệ tử ngoại tông.

- Ít không đủ, phỏng chừng phải nuốt một lần mười viên mới có chút tác dụng!

Mạnh Hạo nhắm mắt, cẩn thận cảm thụ linh khí trong cơ thể, lúc này đã không còn là một dòng suối nhỏ mà là trở thành một con sông. Dù không phải là sông lớn nhưng dòng suối nhỏ không thể sánh bằng, linh khí lưu chuyển trong cơ thể khiến cho Mạnh Hạo có một loại cảm giác mãnh liệt, trong cơ thể mình ẩn chứa lực lượng kinh người.

Lực lượng kinh người này làm cho Mạnh Hạo hiểu được, mình so với hôm qua đã thoát thai hoá cốt, đã không còn là tiểu tu sĩ mà ai cũng có thể khi dễ. Thậm chí, tại trong khu công khai cấp thấp mà giới hạn cao nhất là Ngưng Khí tầng bốn, tu vi của hắn đã xem như đứng trên đỉnh cao rồi, là một trong nhóm người cường đại nhất.

Mạnh Hạo mang theo kích động, tay phải tùy ý vung lên, trên cánh tay lập tức một con Hỏa Xà âm âm lao ra, nhiệt độ cực cao kia tràn ngập động phủ, nhất là bộ dáng hung tàn của Hỏa Xà, đầu lưỡi phun ra nuốt vào, mang theo hỏa diễm lượn lờ, thoạt nhìn có lực chấn nhiếp.

Giờ phút này, nếu hần gặp lại Triệu Vũ Cương, một con hỏa xà bay ra, dù đối phương không chết thì cũng phải trọng thương.

16. Chương 16: Vương Đăng Phi

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 16: Vương Đăng Phi

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123 đọc truyện mới nhất tại .

Cuối tháng chín, trời hè oi bức vẫn còn tiếp tục, không những không giảm mà càng ngày càng thêm nóng bức hơn. Tại vùng đất Nam Thiệm phía nam Triệu quốc này, bao năm qua đều tới tháng mười một mới trở lạnh, cho đến tháng một mới có cảm giác của mùa đông.

Lúc sáng sớm, Mạnh Hạo ra khỏi động phủ, hai mắt sáng ngời, hần tràn ngập khát khao với tương lai.

- Tu vi còn kém một chút là tới Ngưng Khí tầng ba đỉnh phong, với tu vi này, tại trong ngoại tông, tuy không nói là cường giả nhưng cũng không phải là kẻ yếu mặc người khi nhục!

Mạnh Hạo hít sâu một hơi, nhìn về thiên địa phía xa, gió núi thổi tới, cuốn bay tóc hần, nhìn như tán loạn nhưng thực tế có chút phiêu dật hiện lên trên người Mạnh Hạo.

Hần vốn là thư sinh nghèo túng, theo người mà vào tiên môn, quay đầu nhìn lại như mộng như huyễn, khiến cho Mạnh Hạo cảm giác có chút không chân thật.

- Tiếc là linh thạch không đủ rồi, Ngưng Linh Đan số lượng cũng quá ít, không còn hiệu quả...

Mạnh Hạo vừa còn chút hưng phấn, nhưng nghĩ tới linh thạch liền nhất thời đau lòng.

- Mập mập, Vương Hữu Tài, còn có thiếu niên khỏe mạnh kháu khỉnh kia, lúc trước bốn người chúng ta cùng nhau vào Khảo Sơn Tông, không biết hiện tại thế nào rồi!

Mạnh Hạo trầm ngâm một lát, thân hình lóe lên, lao về phía trước, linh khí vận chuyển trong cơ thể, toàn thân liền vọt lên, theo trong núi rừng tiến về Bắc Phong.

Bốn phía Khảo Sơn Tông có bốn ngọn núi, mỗi một ngọn đều cực lớn, phòng ốc khắp nơi, từ xa nhìn lại giống như dựng trên đỉnh núi, còn có thể nhìn thấy từng chút ánh sáng mờ ảo từ đỉnh núi tỏa ra bốn phía.

Mây trắng lượn lờ, cho núi rừng như ẩn như hiện, làm cho người ta cảm giác như tiên sơn với biển sương mù.

Giữa Nam Phong cùng Bắc Phong, nếu không muốn đi đường sơn môn ngoại tông thì phải theo đường vòng từ hai núi đông tây. Mạnh Hạo chọn đi về đông, lúc gần tới thì trong tay hần cầm hai con gà rừng.

- Đã gần hai tháng không gặp tên mập rồi, không biết có giảm được cân nào không!

Trong đầu Mạnh Hạo hiện lên bộ dạng của tên mập, trên mặt lộ ra nụ cười, trong lúc bước đi, bỗng nhiên hần hơi khựng người rồi dừng lại.

Tại phía trước người hần, giờ phút này có gió nhẹ nổi lên, bốn phía vốn không có sương mù đột nhiên xuất hiện. Tại trong sương mù kia, một tên thanh niên áo quần đẹp đẽ quý giá đang cất bước đi tới.

Áo quần trên người thanh niên này rõ ràng khác với đệ tử ngoại tông, trắng như tuyết, một mái tóc dài xõa vai, tuấn lãng phi phàm, gương mặt thì lại càng đẹp trai thôi rồi, vô luận làn da ngoại hình hay khí chất đều tạo ra cảm giác cực kỳ hoàn mỹ. Giống như người này được trời đất tạo nên, là sủng nhi của thiên địa.

Gã mang theo bộ dáng lạnh nhạt, giống như không có chuyện gì làm gã có thể biến hóa thần sắc, bình tĩnh như núi sập vẫn không đổi sắc, giờ phút này, gã đi trong sương mù cuộn trào, như là cười gió đập mây.

Sau lưng gã còn có hai thanh niên, cũng có bộ dáng tuấn lãng, nhưng ở bên cạnh vị thanh niên áo trắng này thì chỉ có thể làm nền.

- Vương sư huynh, nghe nói mấy năm nay tông môn sắp mở thí luyện thăng chức lên đệ tử nội môn, sư đệ chúc mừng Vương sư huynh trước.

- Đúng vậy a, năm đó Vương sư huynh tiến vào tông môn, danh chấn tám phương, thậm chí đưa tới ba đại tông môn khác quấy nhiễu. Đến cuối cùng mới quyết định, sư huynh tự mình lựa chọn ở lại Khảo Sơn Tông. Khí độ phi phàm, sư huynh không muốn làm hồng quy củ tông môn, cự tuyệt lời mời trực tiếp tiến vào nội môn. Hai năm trôi qua, tu vi của sư huynh đã là Ngưng Khí tầng sáu. Ta nghe gia tổ nói qua, lần thí luyện thăng chức này, chính là mở ra vì Vương sư huynh.

- Đúng vậy, một khi Vương sư huynh tiến vào nội môn, không lâu sau sẽ vượt qua Hứa sư tỷ cùng Trần sư huynh, trở thành đệ tử số một của Khảo Sơn Tông ta.

- Không nên nói lung tung, Hứa sư tỷ thiên kiều bá mị, Trần sư huynh một lòng hướng đạo, đều là đồng môn mà Vương sư đệ kính!

Thanh niên áo trắng đi trước ôn hòa mở miệng, thanh âm nhẹ nhàng chậm rãi, lại mang theo vẻ dương cương, rất là dễ nghe, đúng là đệ nhất nhân ngoại tông Khảo Sơn Tông – Vương Đăng Phi!

- Sư huynh dạy đúng, sư huynh tu dưỡng phi phàm, thiên tư như thế lại bình dị gần gũi, sư đệ thụ giáo!

- Đúng vậy a, Vương sư huynh làm người luôn ôn hòa, dù đối mặt với đệ tử Ngưng Khí tầng một cũng như thế. Toàn bộ đệ tử ngoại tông, không ai không biết. Trong lòng sư đệ thật sự kính nể!

Ba người nói chuyện với nhau, chậm rãi đi về phía Mạnh Hạo. Vương sư huynh vừa thấy Mạnh Hạo liền khẽ gật đầu, từ bên người Mạnh Hạo mà đi qua, còn hai kẻ kia thì không liếc nhìn Mạnh Hạo một cái. Ba người đi xa, Mạnh Hạo quay đầu liếc nhìn bóng lưng ba người, hần chột phát hiện, người thanh niên áo trắng kia không đạp chân xuống đất, mà cả người nổi lên khỏi mặt đất bảy tấc. Một màn này làm cho Mạnh Hạo sửng sốt.

Bộ dáng này của hắn không thể so với đối phương, thân gầy, da ngăm đen, vừa nhìn Mạnh Hạo không quá thu hút, nhất là trong tay hắn còn cầm thêm hai con gà rừng.

- Thì ra gã ta là Vương Đăng Phi sư huynh. Pháp thuật có thể làm toàn thân lơ lửng khi đi đường, là Phong Hành thuật mà phải Ngưng Khí tầng năm mới có thể thi triển.

Mạnh Hạo tiến vào ngoại tông đã nghe rất nhiều về vị Vương sư huynh này rồi. Biết được rất nhiều chuyện về người này, nhất là năm đó tiến vào tông môn, thậm chí còn làm cho toàn bộ Tu Chân giới Triệu quốc oanh động. Không biết cuối cùng Khảo Sơn Tông đã bỏ ra cái giá cỡ nào, mà người này cũng cố ý lựa chọn Khảo Sơn Tông, trận phong ba này mới được hóa giải.

- Nếu ta sinh ra trong bộ dáng kia, ở phàm trần không được trạng nguyên cũng có thể làm phò mã!

Mạnh Hạo thu hồi ánh mắt hâm mộ, chạy nhanh về Bắc Phong.

Trên đường không chút ngừng lại, lúc gần trưa thì Mạnh Hạo xuất hiện trên một ngọn núi hoang gần Bắc Phong. Nơi này là nơi hắn và tên mập cùng chặt gỗ. Vừa mới tới, Mạnh Hạo liền nghe tiếng chặt gỗ bùm bụp. Mang theo ý cười, Mạnh Hạo bước nhanh tới, vừa tới gần, hắn liền thấy tên mập đang vung búa chặt cây.

Đang muốn gọi lên, nhưng lập tức Mạnh Hạo không chút do dự mà lui lại.

- Người cướp mẹ con ta này, người cướp bánh bao của ta này, ta chém chết người, ta cắn chết người!

Tên mập không gầy đi, ngược lại càng mập thêm mấy phần, thân hình như cục thịt!

Giờ phút này, gã nhắm chặt hai mắt, đứng đó thấp giọng gào thét. Bên cạnh gã đã có không ít cây bị đốn ngã. Chặt được một lúc, gã nghiêng mình, thả búa mà vù vù ngủ.

Trên cán búa bằng gỗ kia, chỉ chút những dấu răng.

Mạnh Hạo kinh ngạc, gần hai tháng không gặp, không nghĩ tới gã mộng du càng thêm nặng hơn, không chỉ ban đêm, ngày cả ban ngày cũng bị.

Đang do dự phải làm thế nào để đánh thức tên mập, đột nhiên cái mũi gã nhúc nhích, gã xoa mắt, lập tức đứng lên, quay đầu nhìn bốn phía, hai mắt liền sáng lên, nước miếng cũng đã chảy ra rồi.

- Hương gà rừng, ồ, có tới mùi của hai con gà rừng!

Gã lập tức bật lên, nhìn xung quanh một lúc lâu nhưng không thấy Mạnh Hạo trong rừng. Ngược lại, khi nhìn thấy cây cối bị chặt đứt bên cạnh, lập tức gương mặt tên mập lộ vẻ căm kích.

17. Chương 17: Phân Điểm Dưỡng Đan Thường (1)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 17: Phân điểm Dưỡng Đan thường (1)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

- Người tốt a, Mạnh Hạo, người đi lâu như vậy! Mỗi ngày trở về lại vụng trộm giúp ta đốn củi, cũng đã gần hai tháng, Mạnh Hạo người mỗi ngày đều như thế. Người chính là bạn tốt cả đời của Lý Phú Quý ta!

Tên mập liên tục cảm khái!

Mạnh Hạo cách đó không xa, vừa nghe gã nói thế liền ngẩn ngơ, cổ quái nhìn tên mập, lúc này hắn mới ho khục khục hai tiếng rồi bước ra.

Hắn vừa xuất hiện, tên mập liền phát hiện, sau khi quay đầu nhìn thấy Mạnh Hạo, tên mập kích động không thôi.

- Mạnh Hạo, người rốt cục lộ mặt rồi, hơn hai tháng này, mỗi lần ta tỉnh lại đều gọi người, nhưng người lại không chịu xuất hiện... Ồ!!!?

Tên mập đang kích động nói, bỗng nhiên hai mắt gã nhìn chăm chăm vào gà rừng trong tay Mạnh Hạo, hai mắt tỏa sáng, gã liền vọt tới.

Sau một lát, một ngọn lửa nóng bao trùm lấy hai con gà rừng, tỏa ra từng đợt mùi thơm. Mạnh Hạo cùng tên mập ngồi một chỗ, giống như lúc ở chỗ tạp dịch, hai người ăn như sói đói.

- Đã hai tháng ta chưa ăn được món dân quê này rồi. Mạnh Hạo, hôm nay sao người lại xuất hiện, mỗi ngày người đều giúp ta đốn củi, sao lại không mang theo gà rừng chứ!

Miệng tên mập đang còn tràn đầy thịt gà, giọng nói có chút không rõ, nhưng thần sắc phi thường vui sướng, có thể nhìn thấy Mạnh Hạo làm gã rất vui vẻ. Có thể nói, tại trong Khảo Sơn Tông này, tên mập đã gần như coi Mạnh Hạo là người thân.

Mạnh Hạo bí hiểm cười cười, cũng không giải thích, chỉ ngồi ăn gà. Lại nhìn tên mập, hắn đột nhiên cảm giác rằng của tên mập hình như dài hơn một chút.

- Gần đây tu luyện thể nào? Có cảm nhận được linh khí hay không?!

Mạnh Hạo hỏi.

- Người đừng nói nữa, mấy tháng này, mỗi ngày ta đều tu luyện, nói cũng quái, ta lại không thể cảm giác ra linh khí, nhưng ta lại thấy rằng mình dài ra không ít. Làm hại ta khi ngủ đều sợ cắn trúng lưỡi!

Tên mập buồn bực than thở.

- Người há mồm coi!

Mạnh Hạo giật mình, cẩn thận nhìn hàm răng của tên mập.

Tên mập vội vàng nuốt thịt trong mồm xuống bụng, há mồm để lộ hàm răng, theo ánh mặt trời chiếu vào, hàm răng tên mập lõe loét sáng lên. Mạnh Hạo vừa nhìn, thần sắc lại càng thêm cổ quái, cuối cùng hần lộ vẻ khó tin. Hần lại cảm nhận được trên hàm răng của tên mập có linh khí dao động.

- Tên mập này tu luyện thể nào nhỉ, vậy mà linh khí lại chạy vào răng! Đây nào phải răng thường gì, rõ ràng là một hàm linh nha. Không biết nếu tu luyện lâu dài, vậy thì có thể trở thành pháp bảo hay không...

Mạnh Hạo gãi đầu, có chút không tưởng tượng nổi.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đảo mắt liền sắp xong một ngày. Mạnh Hạo cùng tên mập ôn chuyện, hàn huyên rất nhiều. Bao gồm cả những gì hần biết về ngoại tông, đương nhiên, chuyện liên quan tới gương đồng thì hần không nói.

Nghe được vậy, tên mập lộ vẻ hướng tới, hận không thể lập tức trở thành Ngưng Khí tầng một để thăng chức vào ngoại môn.

Lúc gần đi, Mạnh Hạo cho tên mập một viên Ngưng Linh Đan, sau khi nhìn tên mập nuốt vào bụng rồi hần mới đứng dậy rời đi. Tên mập nhìn bóng lưng Mạnh Hạo biến mất trong rừng núi, thần sắc có chút phiền muộn, âm thầm quyết định phải chăm chỉ tu hành hơn nữa.

Rời Đông Phong, khi trở về Mạnh Hạo lựa chọn Tây Phong. Đây là lần đầu tiên hần đi một vòng Khảo Sơn Tông. Lúc hoàng hôn sắp tàn thì Mạnh Hạo đã đứng dưới chân núi Tây Phong, nhìn về một tấm bia đá lớn.

Tấm bia đá này có một màu đỏ tươi như máu, trên đó còn khắc mấy chữ to tràn ngập hàn ý.

Khu công khai cấp thấp!

Bên cạnh còn một hàng chữ nhỏ, giải thích nơi đây cấm Ngưng Khí tầng bốn bước vào, là khu vực công khai của Ngưng Khí tầng một tới tầng ba.

Ngẩng đầu lên, Mạnh Hạo nhìn lên chỗ đỉnh bằng phẳng trên núi kia, giờ phút này, trên đó có không ít người qua lại. Thuật pháp không ngừng chém giết lẫn nhau, máu tươi văng khắp nơi. Trong đó có người kêu thảm ngã xuống, bị người ta mạnh mẽ chặt tay cướp đi túi trữ vật.

Hần còn đang nhìn, đột nhiên có một người từ trên núi mang theo kinh hoảng lao xuống, phía sau còn có một tên trắng hăn nhe răng đuổi theo.

- Cứu mạng!

- Trước mặt Tào mỗ, không ai có thể cứu được người!

Ở khoảng cách không xa, Mạnh Hạo tận mắt thấy người la lên cứu mạng còn chưa kịp ra khỏi Bình Đỉnh sơn kia đã bị đại hán phía sau vung phi kiếm xuyên thẳng qua cổ, một dòng máu tươi phụt ra, run rẩy vài cái, khí tuyệt bỏ mình, túi trữ vật trên người bị đại hán kia lấy đi, rồi y lại xoay người bước vào trong khu công khai.

Cảnh tượng máu me này khiến Mạnh Hạo khiếp sợ, nhìn kỹ đỉnh núi bằng phẳng kia, nơi đó tiếng giết chóc truyền tới, gió thổi mùi máu tanh nồng vào trong mũi Mạnh Hạo.

- Nơi đây tuy có thể khiến người ta phát lên rất nhanh, nhưng cũng cực kỳ hung hiểm. Vì tu luyện, vì đan dược, linh thạch mà thậm chí mất cả mạng... không đáng.

Mạnh Hạo nhíu mày, tuy tu vi hắn chỉ kém một chút nữa là đến Ngưng Khí tầng ba đỉnh phong, nhưng lúc này hỗn loạn, nếu không cẩn thận thì khó tránh khỏi bị thương, và lại cướp đoạt vốn không phải kế lâu dài.

Nhưng Mạnh Hạo nghĩ tới túi mình thiếu linh thạch, nếu lần nào cũng chờ tông môn phát linh thạch thì không biết phải chờ bao nhiêu năm, nên giờ phút này hắn đang cân nhắc. Nhìn thấy những tu sĩ trên đỉnh núi kia tranh đoạt chém giết lẫn nhau, gần như ai cũng bị thương, thấy vậy, trong khoảnh khắc Mạnh Hạo chợt lóe lên một suy nghĩ.

Suy nghĩ này ngày càng rõ ràng, một lát sau hai mắt Mạnh Hạo sáng ngời, hắn vội xoay người rời khỏi nơi này. Hắn không trở về động phủ ở Nam Phong, mà trực tiếp xuống núi đi tới sơn môn ngoại tông, vòng qua quảng trường ngoại tông, không lâu sau xuất hiện ở ngoài một tòa lầu các.

Tòa lầu các này thoạt trông có vẻ cổ xưa, cũng có những trận đan hương lượn lờ, có vài chữ to khắc trên biển, viết là Dưỡng Đan phòng.

Đây không phải lần đầu Mạnh Hạo đến nơi này, thực tế nửa tháng đầu khi hắn lên làm đệ tử ngoại tông đã qua đây một lần, thấy được ở đây có bán không ít đan dược tạp phẩm, cả Tích Cốc Đan mà mấy ngày không đổi cũng có thể mua được ở đây.

Chẳng qua nơi này chỉ nhận linh thạch và Ngưng Linh Đan, không cần vật khác, và lại trao đổi cũng không công bằng, một viên Ngưng Linh Đan chỉ có thể đổi mười viên Tích Cốc Đan, nên có ít người chịu tới đây, khiến nơi này thường vắng vẻ quanh năm.

Đến nơi này, Mạnh Hạo không chút do dự cất bước vào trong Dưỡng Đan phòng. Bên trong không lớn, một trung niên nam tử trông có vẻ bệnh tật khoanh chân ngồi đó, bốn phía là những ô vuông bằng gỗ, trên có ghi tên của các loại đan dược khác nhau.

Có Chỉ Huyết Đan trị liệu ngoại thương, có Tùng Cốt Đan hóa giải mệt nhọc và thư giãn, còn có Đề Thần Đan có thể khiến tinh thần người ta phần chấn trong một khoảng thời gian ngắn. Mà những thứ như Tích Cốc Đan hay Ngự Thực Đan thì chỗ nào cũng có, lại có cả Dưỡng Tử Đan chuyên trị vỡ xương.

Đan dược tuy nhiều nhưng cái nào cũng đắt đỏ, phần lớn là một viên Ngưng Linh Đan đổi lấy ba tới mười viên, với đệ tử ngoại tông thì Ngưng Linh Đan có cái giá đáng để cướp đoạt, tất nhiên chẳng chịu hạ giá tới đây đổi những thứ này.

Mạnh Hạo dạo một vòng quanh Dưỡng Đan phòng, mắt càng thêm sáng ngời. Hắn ngẫm nghĩ một chút, nhìn đầu trực tiếp lấy ra năm viên Ngưng Linh Đan đổi lấy không ít đan dược tạp phẩm.

Nam tử trung niên có vẻ bệnh tật kia có lẽ đã lâu không gặp được khách hàng lớn như Mạnh Hạo, lập tức tinh thần sáng láng, còn sẵn khoái tặng luôn Mạnh Hạo vài hồ lô đựng đan.

Để những hồ lô đựng đan dược vào trong túi trữ vật, Mạnh Hạo rời khỏi Dưỡng Đan phòng, dọc đường còn cẩn thận vòng quanh rừng núi mấy vòng, tới khuya rồi mới trở về động phủ.

Khoanh chân ngồi trong động phủ, Mạnh Hạo lấy bốn hồ lô dược ra xem.

- Thánh hiền từng nói, không trả giá thì khó gặt hái được gì, lần này ta bỏ ra nhiều như vậy, nhất định phải thu lại được nhiều hơn.

Mạnh Hạo tự an ủi mình, sau đó như nhớ ra cái gì đó, vội vàng đi ra ngoài động phủ, khi trở về có cầm một cành cây to bằng cánh tay và có rất nhiều lá.

18. Chương 18: Phân Điểm Dưỡng Đan Phòng (2)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 18: Phân điểm Dưỡng Đan phòng (2)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Để cảnh cây này sang một bên, Mạnh Hạo lại lấy nội sam màu xanh trong túi trữ vật của Triệu Vũ Cương ra, xé ra rồi trải nó ra, nhìn lại thấy quá nhỏ, hẳn lại lấy một cái áo khác ra nối vào, ước lượng lại kích cỡ rồi mới hài lòng.

Mạnh Hạo lấy ngón tay làm bút, dấp vào nước sau khi vò nát lá cây, cân nhắc xem nên viết như nào. Một lát sau, mắt Mạnh Hạo tỏa sáng, hẳn không chút do dự rồng bay phượng múa viết xuống một hàng chữ ở trên áo vải.

Càng nhìn lại càng hài lòng, mang theo chờ mong, hẳn nhắm mắt lại, khoan chân đả tọa thổ nạp.

Một đêm không xảy ra chuyện gì. Sáng hôm sau, Mạnh Hạo cầm cành cây vôi vàng chạy ra động phủ, thẳng tới khu công khai cấp thấp dưới chân núi Tây Phong.

Không bao lâu thì đến dưới chân Bình Đỉnh sơn, nơi này cũng có một vài đệ tử đang đánh nhau, rõ ràng là rất hung tàn. Mạnh Hạo đi vòng qua bia đá, thẳng tới phía sau Bình Đỉnh sơn, mặc kệ đám tu sĩ đang chém giết lẫn nhau này, mà quét mắt qua, thấy được một tảng đá lớn nhô ra ngoài ở bên cạnh Bình Đỉnh sơn.

Hắn lập tức đi tới đó, khoan chân ngồi trên tảng đá đó, trông hệt như một tên thư sinh vô hại, thi thoảng có mấy người với ý định bất thiện nhìn sang, Mạnh Hạo bèn thả khí tức tu vi ra, chấn nhiếp bọn họ, sau đó yên lặng chờ người ở nơi đây nhiều lên.

Thời gian dần trôi, dần đông môn ở khu công khai cấp thấp này càng ngày càng nhiều, rất nhanh đã có hơn hai mươi người. Trong số đó có một số kẻ định ra tay với Mạnh Hạo, kẻ trông chẳng có chút vẻ hung tàn, nhìn thế nào cũng giống thư sinh, nhưng khi Mạnh Hạo tản tu vi ra thì đều bị kinh sợ mà lùi ra sau.

Thấy người ở đây tới khá nhiều, Mạnh Hạo vớ túi trữ vật, lấy áo vải cột vào cành cây, rồi cắm vào đất trên núi đá. Gió núi thổi áo vải, lập tức như trở thành cây cờ bay phấp phất theo gió, khiến không ít người ở nơi đây chú ý, cũng nhìn thấy vài chữ trên cờ.

- Phân điểm Dương Đan phường.

Vài chữ này xanh mượt, nhưng trong giây lát này lại khiến cho đám đồng môn Khảo Sơn Tông này sắc mặt thay đổi, có kẻ kinh ngạc, có kẻ sững người ra đó, lại có kẻ trào phúng, mà có không ít kẻ nhú mày.

- Dương Đan phường? Phân điểm? Là cái quái gì vậy?

- Hay người nọ là đan đồng do Dương Đan phường của tông môn phái ra?

- Kẻ này trông quen mắt ghê...

Trên Bình Đỉnh sơn, sau khi Mạnh Hạo lấy chiếc cờ xí này ra đã khiến cho bao nhiêu kẻ phải bàn tán, nhưng chẳng được bao lâu, cảnh chém giết cướp đoạt lại diễn ra ở nơi đây, máu tươi văng khắp nơi, tiếng kêu gào thảm thiết truyền ra.

Mạnh Hạo mắt sáng ngời, nhìn chằm chằm đám người trong khu công khai, thấy cách đó không xa đang có hai tu sĩ Ngưng Khí tầng hai chém giết nhau đỏ cả mắt, một kẻ bị đối phương đâm rách bả vai, máu tươi chảy ròng ròng, tình thế nguy ngập.

- Huynh đài, ở đây.

Mạnh Hạo mắt sáng ngời, vội gọi.

- Huynh đài à, thánh hiền có nói, thân bị thương mà cố liều mạng là hành vi không khôn ngoan, huynh xem bả vai huynh chảy máu nhiều thế kia, như thế rất bất lợi cho đánh nhau, chỗ ta đây có Chỉ Huyết Đan tốt nhất của Dương Đan Phường, có thể chữa trị tất cả vết thương do đao kiếm, đảm bảo ba giây là cầm máu.

Mạnh Hạo vội khuyên bảo. Hai người kia nghe được tiếng của Mạnh Hạo, nhưng đang chém giết nên chẳng rảnh để ý tới hắn, nhất là tu sĩ bị thương kia mắt đỏ ngầu, nhưng thương thế trên vai phải quá nặng, trong lúc chảy máu thì ngực lại bị phi kiếm của đối phương vạch ra một vết thương.

- Đó huynh xem, lại trúng một đao nữa rồi, hãy mau mua một viên Chỉ Huyết Đan đi, như vậy có khi trận này huynh sẽ thắng đó. Chỉ cần một viên linh thạch là có thể mua một viên Chỉ Huyết Đan rồi, tuyệt đối có lời.

Mạnh Hạo tận tình khuyên vị khách đầu tiên mà hắn lựa chọn.

- Cầm miệng, Dương Đan phường dưới núi đã hắc, một viên linh thạch đổi năm viên Chỉ Huyết Đan, tới chỗ người lại càng thêm hắc!

Tu sĩ bị thương kia lui ra sau vài bước, không quay đầu lại mà chỉ rống lên.

- Ôi chao, đừng cảm thấy đắt chứ, so với linh thạch thì mạng mới là thứ quý giá nhất. Nếu chết rồi, linh thạch đều là của người khác. Mua một viên đan dược của ta tặng cơ hội cướp được túi trữ vật của kẻ khác, cơ hội này chỉ có giá một viên linh thạch, có đắt không? Huynh đây không phải là mua đan dược mà là mua mạng của mình đó.

Mạnh Hạo đứng lên từ trên tảng đá kia. Có lẽ bị những lời này của hắn dẫn động, tu sĩ bị thương kia miễn cưỡng lui ra phía sau, lập tức lưỡng lự.

- Chết tiệt, người còn ở đây phá rối, chờ lão tử giết xong tên này rồi tất sẽ không buông tha cho ngươi.

Tu sĩ đang đánh nhau với nam tử bị thương kia khi vung thanh phi kiếm trong tay lên nhắm tới nam tử bị thương thì đã quát lên với Mạnh Hạo.

- Ta mua!

Nam tử bị thương nghe vậy, lập tức cắn răng vỗ túi trữ vật, một khối linh thạch lập tức bay thẳng tới chỗ Mạnh Hạo. Mạnh Hạo nhanh chóng tiếp lấy rồi ném ra một viên Chỉ Huyết Đan. Viên đan này không có rơi vào trong tay tu sĩ kia mà là rơi vào bả vai y, trong chớp mắt nó tan ra, máu không còn chảy nữa.

Thanh lương tan vào trong cơ thể tu sĩ khiến tinh thần y rung lên, phấn khởi hẳn, không rõ có phải là do hiệu quả của đan dược không, nhưng y lại làm cho đối phương phải liên tục lùi ra sau, ngực cũng bị vạch ra một vết thương, máu tươi chảy ra.

- Huynh dài, đúng là huynh dài đó, đối thủ của huynh mua của ta một viên đan dược, huynh xem, giờ sinh mệnh biết bao, nếu huynh mà không mua thì hôm nay nguy hiểm rồi.

- Chỗ ta vẫn còn Chỉ Huyết Đan, còn có cả Tùng Cốt Đan xoa dịu mệt mỏi, chỉ hai khối linh thạch là có thể lấy hết, cam đoan toàn thân huynh dài sẽ lập tức thoải mái, máu sẽ ngừng chảy, trận này nhất định thắng lợi.

Mạnh Hạo nhanh chóng đổi khách hàng, vội khuyên người kia.

- Người... người...

Nam tử vừa mua đan ban nãy đã không thốt nên lời, bị phần cái tên đan đồng của Dương Đan phường này là tới phá mình hay là tới giúp đây, nay đã thăm lăm rồi, vừa nhìn thấy được ánh sáng hy vọng thì lại làm trò như vậy. Trong lúc bị phần, y lại ra tay mạnh mẽ hơn, làm cho đối thủ của y thấy vậy thì giống như là y không định nhìn mua đan dược vậy.

- Chỉ cần có thể thắng chẳng khác nào dùng linh thạch của kẻ khác để mua đan dược, cuộc mua bán này hoàn toàn có lời.

Mạnh Hạo cầm đan dược trong tay, hờn ha hờn hờ khuyên tiếp.

- Ta muốn!

Tên nam tử lúc này mua đan quyết đoán hô lên. nguồn

- Đồ chết tiệt, để ta.

Tu sĩ vốn chiếm ưu thế, nay rơi vào tình thế xấu dù lòng rất hận Mạnh Hạo, nhưng lúc này nghe được lời của đối thủ, bị ép cho phải nghiêng rằng nói.

- Ta ra ba khối linh thạch!

- Kìa huynh đài, hần trả ba khối đó, nếu huynh đài đưa ra giá không cao hơn hần thì đan dược là của hần rồi, huynh đài phải cẩn thận.

- Ta trả bốn khối!

- Kìa huynh đài, hần trả bốn khối, bốn khối đó.

- Năm khối!

- Sáu khối!

- Mẹ kiếp, lão tử không đánh nữa, lão tử muốn giết người!

Tên tu sĩ vốn chiếm ưu thế khi đối thủ chưa mua được đan dược lúc này cả người lửa giận ngút trời. Trận chiến này vốn rất đơn giản, nhưng bị Mạnh Hạo chen vào như vậy nhất thời chuyển biến theo chiều hướng xấu. Gã xoay người lại, cái hận Mạnh Hạo đã vượt qua cả ý muốn tiêu diệt đối thủ, lúc này gã mang theo sát ý mãnh liệt lao thẳng tới Mạnh Hạo.

Mắt thấy tới gần, Mạnh Hạo vốn trông như một tên thư sinh vô hại, thậm chí còn trông có vẻ phổ phường, nhưng trong giây lát này hần bỗng nhiên biến đổi, trở nên âm trầm và tàn khốc. Khi tu sĩ kia lao tới, hần nhưng lại cất bước lên trước, giơ tay phải lên quăng ra một cái tát ở trước người, linh khí âm âm xuất hiện theo cái tát đó.

RẦM, tu sĩ kia rú lên, hai chân bị cái tát này của Mạnh Hạo với linh khí Ngưng Khí tầng ba ép xuống, thế mà bị đánh cho hôn mê.

Mạnh Hạo cầm lấy túi trữ vật của đối phương, vẻ âm trầm và tàn khốc trên khuôn mặt chỉ lóe lên rồi biến mất, lại trở về bộ dáng thư sinh nhu nhược, nhìn về kẻ còn lại đã hoàn toàn kinh sợ khi thấy cảnh này.

- Vị huynh đài này, vừa rồi huynh trả giá sáu khối linh thạch.

Mạnh Hạo có chút ngại ngùng, dường như không tiện nói.

Tu sĩ kia lúc này mặt cắt không còn chút máu, toàn thân run lẩy bẩy, nhìn Mạnh Hạo với ánh mắt đầy ngạc nhiên và khiếp sợ. Ý chẳng thể ngờ chuyện lại nghịch chuyển như vậy, nhất là cái dáng vẻ khi ra tay cùng vẻ nhu nhược hiện nay khác biệt quá lớn, thế nên làm cho y cảm thấy cảnh tượng vừa rồi chỉ là ảo giác.

19. Chương 19: Hứa Sư Tỷ (1)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 19: Hứa sư tỷ (1)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Cảnh này xảy ra khiến các tu sĩ khác trên Bình Đỉnh sơn cũng chú ý, ai nấy đều đổi sắc mặt. Nhưng có không ít người đều mù tịt, hiển nhiên là không rõ quá trình cụ thể như nào. Nhưng đối với Mạnh Hạo thì họ đều nhớ kỹ rằng kẻ này không dễ chọc.

Người ngoài không rõ tình hình, nhưng vị khách đầu tiên đang run rẩy toàn thân của Mạnh Hạo cũng đã tự mình trải qua hết thảy, lòng không yên khản trương, không chút do dự vỗ túi trữ vật, nhìn đau lấy sáu

khối linh thạch cung kính đưa cho Mạnh Hạo, thăm hỏi hận mình đừng nên lưỡng lự trước cửa Dưỡng Đan phòng của tông môn, đau lòng số linh thạch này nên mới không đi mua đan dược chữa thương, nhưng giờ tuy hối hận mà lại chẳng còn linh thạch để mua.

Mạnh Hạo vội nhận lấy, rồi cầm Chỉ Huyết Đan và Tùng Cốt Đan đưa cho đối phương.

- Đa tạ nhiều, lần sau lại tới nhé.

Mạnh Hạo cười tủm tỉm, lại trở về cái bộ dáng yếu đuối lúc trước, nhưng trong mắt tu sĩ kia thì hết như đang nhìn thấy một con mãnh thú hồng hoang khoác da dê, cả người y run lấy bầy, mau chóng bỏ đi.

Người này đi rồi, Mạnh Hạo không quay trở lại tảng đá kia nữa mà là cầm chiếc cờ phân điểm Dưỡng Đan Phòng di chuyển trong vùng công khai này. Không bao lâu sau hắn đi tới bên cạnh hai đồng môn đang đánh nhau, cầm chiếc cờ kia xuống đất.

- Huynh đài, huynh xem huynh bị thương cả rồi, mà thần sắc lại ủ rũ, trạng thái này không thích hợp cho chém giết à nha.

Mạnh Hạo bước nhanh lên mấy bước, tới rất gần, nói với một người trong hai kẻ đang đánh nhau trước mặt.

Hai người kia nghe vậy thì sửng sốt, lúc trước bọn họ thấy Mạnh Hạo một tay đánh gục người kia, lúc này lòng chần chừ, không hện mà cùng cách xa Mạnh Hạo ra.

- Ở chỗ ta đây có Đề Thần Đan thượng hảo của Dưỡng Đan phòng, ăn một viên lập tức tinh thần phấn chấn, đảm bảo hôm nay huynh chắc thắng luôn, chỉ một khối linh thạch là mua được rồi, hôm nay tiểu điểm khai trương ngày đầu tiên, giá rất là rẻ.

Mạnh Hạo bám theo không buông, khuôn mặt đầy thành ý tiếp tục khuyên lơn.

- Lão tử có đan dược rồi.

Tu sĩ bị Mạnh Hạo nói vừa ra tay vừa lấy một viên Tùng Cốt Đan từ trong túi trữ vật rồi bỏ vào miệng.

Thấy vậy, Mạnh Hạo thở dài. Lúc trước tìm kiếm vị khách hàng thứ nhất, hắn cũng nhìn hồi lâu, xác định đối phương không có đan dược thế mới tiến lên, lúc này hắn vội ho một tiếng, không nhắc lại mà nhìn về đối thủ của người này. Tên đệ tử kia hừ một tiếng, nhưng cũng lấy một viên đan dược ra nuốt vào, khiến Mạnh Hạo nhìn mà thở dài thườn thượt.

Nhưng hắn lại không nổi giận, mà quay trở về chỗ tảng đá lớn kia ngồi nhìn hai người này. Thời gian chậm rãi trôi đi, hai người càng đánh càng quyết liệt, đan dược cũng dần hết, đã đến thời khắc mấu chốt, bất cứ lúc nào cũng có thể phân thắng bại.

Mạnh Hạo lại khiêng chiếc cờ kia tới gần.

- Huynh đài à, hai người đã tới thời khắc mấu chốt quyết định sinh tử rồi, không còn đan dược ư, không sao, ở chỗ ta đây có đan hoàn tốt nhất.

- Lúc này rất quan trọng, mua một viên Ngưng Thần Đan của ta, tinh thần huynh đài sẽ phấn chấn, mà linh khí khôi phục nhanh hơn nhiều. Huynh đài, huynh đây không phải là mua đan dược, mà là linh khí đó. Ồi chào, huynh đài bị thương kìa.

Mạnh Hạo nói khiến tu sĩ kia phân thần, thế là bị phi kiếm của đối thủ đâm xuyên cánh tay, máu tươi trào ra, thét lên một tiếng rồi nhanh chóng lui ra sau.

Nhưng Mạnh Hạo lùi ra còn nhanh hơn cả gã, chỉ chốc lát đã đuổi theo, vẫn là cái dáng vẻ thư sinh yếu ớt như trước, miệng thì nói không ngừng.

- Huynh đài hãy nắm chắc thời gian, thừa lúc máu chưa chảy nhiều hãy mua một viên Chỉ Huyết Đan đi, không thì hôm nay huynh đài nguy hiểm rồi.

- Người rút ra cho ta!

Đối thủ của tu sĩ kia rống lên, lúc này chẳng còn quan tâm gì nữa mà lao thẳng tới tu sĩ bị thương kia.

- Cho ta một viên!

Tu sĩ bị thương mặt tái nhợt, lui về sau, cắn chặt răng, ném một khối linh thạch ra. Cùng lúc đó, một viên Chỉ Huyết Đan cũng bay ra từ phía Mạnh Hạo, rơi một cách chính xác lên miệng vết thương trên cánh tay tu sĩ, lập tức khiến máu chảy ra chậm dần, tinh thần y chấn hưng, nhanh chóng chiến tiếp với tu sĩ kia.

- Ô kìa huynh đài, đan dược của huynh phỏng chừng cũng không còn rồi, huynh thấy đan dược của ta lợi hại chưa, đối thủ của huynh mua xong liền sinh long hoạt hổ, kết quả là huynh liền bị thương, hãy mua một viên Chỉ Huyết Đan nào.

- Huynh nhìn huynh kìa, tại sao lại bị chém một đao thế, có lẽ là thân thể huynh quá mỗi một rồi, ôi đừng gấp gáp, đừng tức giận, huynh đài, chỗ ta còn có Tùng Cốt Đan thượng hảo đây.

- Một khối linh thạch một viên đan dược, hai vị hãy mau mua nào. Thánh hiền từng nói rồi, linh thạch có giá, sinh mệnh vô giá à nha.

Mạnh Hạo vờn quanh hai người, thỉnh thoảng lại chêm vài câu khiến cho hai người dần không còn đan dược, bị lẫn nhau ép mua không ít. Nhưng càng như vậy, thương thế của bọn họ càng nhiều, một tràng chém giết mà như là bốn năm tràng vậy. nguồn

Vốn chỉ là một cuộc chém giết đơn giản, nay có người của phân điểm Dương Đan phường ở đây lại càng thêm gian nan, chỉ là trận đánh nguy hiểm, ai cũng bị thương, người đánh ta đáp trả, không thể nào ngừng.

Bịch, bịch, hai người cuối cùng kiệt sức, cùng ngã rầm xuống đất hôn mê bất tỉnh. Bọn họ đã không còn linh thạch, đan dược cũng ăn hết, ngay cả pháp bảo qua những lần sống mái đã bị tàn phá ắt đi linh tính, thể phẩm vô cùng.

Mạnh Hạo cảm thấy mình như là đã cứu bọn họ một mạng, bằng không nhất định là một kẻ sẽ chết. Hắn cất cờ đi, lại đi loanh quanh trên Bình Đỉnh sơn này, không lâu sau, hắn lại nhìn thấy hai tu sĩ đang đánh đấm thê thảm tới cực điểm, ước chừng thuốc trị thương đã dùng gần hết rồi, thế là mắt hắn tỏa sáng, vung cờ cắm xuống bên cạnh hai người đó.

- Vị huynh đài này, ta thấy mặt huynh đây hắc khí, đó là biểu hiện của trọng thương rồi, đừng sợ, ta có đan dược thượng hảo, một linh thạch một viên, đảm bảo huynh đài sẽ khôi phục ngay lập tức.

- Sao huynh đài không nói gì vậy, chẳng lẽ không tin ta ư! Vừa rồi có đồng môn mua đan của ta đó, kết quả là đối thủ của y chết rồi.

Mạnh Hạo vội tuyên truyền cho đan dược của mình.

Không lâu sau... Hai người đang đánh nhau này mua mấy viên đan dược rồi liền liên tục bị lẫn nhau ép cho không thể không mua tiếp, mua cho tới khi không còn linh thạch. Hai kẻ liều chết cuối cùng bất phân thắng bại, bị thảm cùng cực, ngoài túi trữ vật trống không ra thì chẳng còn gì cả.

Mạnh Hạo lắc đầu đầy bất đắc dĩ, cầm cờ lại đổi sang chỗ khác.

Cho tới khi mặt trời lặn đằng tây, trong khu công khai trên Bình Đỉnh sơn, Mạnh Hạo không ngừng lui tới khắp nơi bán đan dược, đến cuối cùng gần như hắn tới đâu là trận đánh ở nơi đó ngừng lại, dần dần thành công cốc. Mạnh Hạo nhìn khu công khai trống trải này, thỏa mãn sờ túi trữ vật rồi mới đi về.

Khi về tới động phủ, lúc ấy đã là đêm khuya, Mạnh Hạo hưng phấn khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu kiểm kê thu hoạch hôm nay, đếm số linh thạch.

- Một khối, hai khối... Tổng cộng bán được năm mươi ba khối linh thạch, phát tài rồi, thế này còn nhanh hơn cả giết người cướp bóc mà lại chẳng nguy hiểm, không cần phải đánh giết giết.

Mạnh Hạo càng đếm lại càng kích động.

- Đan dược không còn nhiều nữa, ừm, sáng sớm mai phải tới Dương Đan Phường lấy một ít để còn tiếp tục làm ăn nữa. Cùng lắm thì dùng thêm linh thạch mua tất cả đan dược chữa thương tháng này có, dù không đủ linh thạch thì chí ít cũng phải mỗi túi một loại đan dược mới được, như vậy bọn họ càng đánh càng ít, như vậy mới có thể mua đan dược của ta.

Mạnh Hạo lại mở một túi trữ vật ra, đây là của tên tu sĩ mà hắn đánh ngất kia, trong có mấy khối linh thạch, còn có hai viên Ngưng Khí Đan, ngoài ra còn có hai viên đan dược màu hồng nhạt nữa.

Mạnh Hạo cầm lấy viên đan này, cẩn thận quan sát, lập tức nhận ra đây chính là Dưỡng Nhan Đan của Dưỡng Đan phường. Viên đan này có giá cực cao, phải mất mười viên Ngưng Khí Đan mới đổi được, có thể nói là một trong những loại đan dược tạp phẩm đắt nhất.

- Đan dược này có tác dụng bảo dưỡng dung nhan, nhưng dùng với làn da này của ta thì chẳng phải là lãng phí ư.

Mạnh Hạo thầm suy xét lý do đối phương lại có đan dược này, chẳng lẽ là vì lấy lòng nữ đệ tử nào chẳng. Hắn nghĩ trong chốc lát rồi lại để chúng vào túi trữ vật.

Nhìn những đan dược và linh thạch trước mặt, Mạnh Hạo đang thỏa mãn thì cánh cửa động phủ ầm vang, tự động mở ra. Biến hóa xảy ra đột ngột khiến Mạnh Hạo không kịp cất đi đan dược và linh thạch trên mặt đất.

20. Chương 20: Hứa Sư Tỷ (2)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 20: Hứa sư tỷ (2)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Ngay sau đó, một nữ tử quay lưng với ánh trăng bước vào. Nữ tử này có dung nhan tuyệt mỹ, chỉ tiếc là lại chẳng có bất cứ biểu cảm nào, toàn thân lạnh lùng, mặc một trường bào màu bạc, làm cho người ta nhìn nàng mà tưởng như nàng đang khoác ánh trăng.

Chính là đệ tử nội môn của Khảo Sơn Tông, Hứa sư tỷ.

Hứa sư tỷ đi vào động phủ, ánh mắt không khỏi nhìn tới những linh thạch và đan dược trước mặt Mạnh Hạo, trên khuôn mặt lạnh lẽo của nàng thể mà lại xuất hiện tia kinh ngạc.

- Bái kiến Hứa sư tỷ.

Mạnh Hạo vội đứng dậy, vung tay phải lên thu linh thạch và đan dược lại, đứng ở một bên, có phần xấu hổ.

Hứa sư tỷ không nói gì, chỉ nhìn Mạnh Hạo, sau đó gật đầu, nhưng lại định xoay người rời đi.

Mạnh Hạo ngăn ra, vội vàng đuổi theo.

- Mấy khi Hứa sư tỷ đến đây, sao không ngồi chơi một lát?

- Không cần, ngày mai ta phải bế quan, thuận đường đi qua đây xem người sống thế nào.

Hứa sư tỷ lãnh đạm nói, đánh giá Mạnh Hạo một cái rồi đi ra động phủ.

Mạnh Hạo lại cảm thấy xấu hổ, thầm hối hận vì đã ngồi đếm linh thạch. Nếu không mình mà tỏ ra khó khăn gian khổ chút hẳn là được chút lợi lộc từ chỗ Hứa sư tỷ rồi.

Nhưng đồng thời Mạnh Hạo lại cảm thấy lòng ảm áp. Vì Hứa sư tỷ này trông có vẻ lạnh lùng, nhưng tới đây nhìn xem thế này hiển nhiên là còn nhớ mình. Nghĩ tới đây, Mạnh Hạo bỗng nảy ra một ý, hẳn vỏ túi trữ vật, trong tay xuất hiện một viên đan dược màu hồng nhạt.

- Sư đệ đã sớm muốn cảm ơn sư tỷ nên vẫn luôn tích góp Ngưng Linh Đan, vất vả lắm mới được được viên Dưỡng Nhan Đan này, sư tỷ nhất định phải nhận lấy, vì trong mắt sư đệ, chỉ có sư tỷ mới xứng ăn viên đan dược này. Từ lúc bước vào tông môn, sư đệ đã có lý tưởng, đó là muốn Hứa sư tỷ thanh xuân vĩnh trú, vĩnh viễn xinh đẹp.

Mạnh Hạo mắt không hề chớp, mặt đầy sùng kính đưa viên đan dược này ra.

Hứa sư tỷ ngừng bước chân lại, quay đầu nhìn Mạnh Hạo, lại nhìn viên đan dược trong tay, im lặng một lúc rồi mới nhận lấy.

- Mặc dù Ngưng Linh Đan là đan dược thông thường của tông môn, nhưng đều có hiệu quả tới cả Ngưng Khí tầng năm. Lớp tu sĩ chúng ta tu hành, bước vào Tu Chân Giới chính là tương đương bước vào giữa sự sống cái chết, sau này người không được như thế nữa. Mặc dù người có phần thông tuệ, nhưng nên tu hành chăm chỉ hơn mới phải.

Đây là lần đầu tiên Mạnh Hạo thấy Hứa sư tỷ nói nhiều như vậy, hần lập tức gật đầu lia lịa.

- Sư đệ nghĩ chỉ cần Hứa sư tỷ thích, sư đệ nhất định phải đổi cho bằng được.

Mạnh Hạo cúi đầu, mắt chớp chớp, không cần suy nghĩ mà cứ thế nói.

- Viên đan này... Ta nhận, lần sau đừng đổi nữa.

Hứa sư tỷ cầm lấy Dưỡng Nhan Đan, chần chờ một chút rồi lấy một ngọc bội màu hồng phấn ra, đưa cho Mạnh Hạo.

- Đây là một món pháp bảo, để phòng hộ là chính.

Nói xong, Hứa sư tỷ liền bước xuống dưới chân núi.

- Đa tạ Hứa sư tỷ, sư tỷ hãy để sư đệ đi cùng sư tỷ đi. Đã nhiều ngày không gặp, sư đệ có vài vấn đề về tu luyện muốn nhờ sư tỷ giải thích giùm.

Mạnh Hạo thầm nghĩ đây là chỗ dựa của mình, nhất định phải thân cận chút, nếu có thể theo đối phương lượn một vòng ngoại tông này thì sau này kẻ ở trong tông môn dám chọc hần sẽ không nhiều.

Hứa sư tỷ chần chờ, tính nết lãnh đạm, ngày thường lạnh lùng ít nói, bên người chưa từng có nam tử đồng tông đi theo, Mạnh Hạo đứng bên cạnh như vậy khiến nàng không thích ứng cho lắm. Nàng đang định từ chối thì nghe được nửa câu sau của Mạnh Hạo, lại nghĩ tới vẻ ngại ngùng khi hần đưa nàng viên Dưỡng Nhan Đan kia, thế là im lặng gật đầu.

Ánh trăng làm bạn, vậy xuống mặt đất, lên người Mạnh Hạo và Hứa sư tỷ, theo hai người bước đi dần xa.

Giờ phút này, ở trên đỉnh Bắc Phong, một lão già cao lớn mặc trường bào xám ngẫu nhiên thấy cảnh đó, trên mặt lão hiện lên vẻ tán thưởng.

- Không tệ, tên nhóc có tên là Mạnh Hạo này quả không tệ, đúng là nắm bắt được chân ý của Khảo Sơn Tông ta, biết cách tìm chỗ dựa như nào, cũng biết phải thường xuyên giữ gìn quan hệ với chỗ dựa, chỉ có như vậy mới có thể khiến chỗ dựa luôn vững chắc.

Lão già cao lớn này chính là người đặc biệt thưởng thức Mạnh Hạo khi hần tặng Hận Linh Đan kia, lúc này lão càng nhìn Mạnh Hạo lại càng cảm thấy yêu thích.

Hứa sư tỷ chính là một bộ da hổ rất lớn, khoác tấm da hổ này lên, lượn qua ngoại tông một vòng lập tức khiến không ít người chú ý. Khi những đệ tử ngoại tông này thấy rõ Mạnh Hạo bên cạnh Hứa sư tỷ rồi, ai nấy đều sắc mặt cổ quái. Nhất là đám người ban ngày thấy Mạnh Hạo bán dược ở Bình Đỉnh sơn, dù hận thật đấy nhưng bắt buộc phải nhịn xuống.

Mà những người tu vi có phần cao hơn dù ban ngày không thấy được chuyện trên Bình Đỉnh sơn, nhưng hình ảnh Mạnh Hạo trong đầu đã trở nên rõ ràng hơn không ít, tự nghĩ không nên tùy tiện chọc kẻ này thì tốt hơn.

Thậm chí Mạnh Hạo còn không biết rằng ở Khảo Sơn Tông này, hai tháng nay hần cũng được coi là khá nổi tiếng.

Dựa theo ý tưởng của Mạnh Hạo, tốt nhất là có thể đi cùng nhau cả một ngày mới tốt, tiếc là đêm đã khuya, đệ tử ngoại tông ra ngoài không nhiều, những người thấy cảnh này chỉ là non nửa số đệ tử ở đây.

Nghĩ rằng đây là cơ hội hiếm có khó tìm, không thể dễ dàng bỏ qua, với cái dáng vẻ thư sinh ngại ngùng, Mạnh Hạo lại dẫn vị Hứa sư tỷ tính tình trầm tĩnh và ít lời đi Đường Đan Phường. Và trong sự khẩn trương và hâm mộ của nam tử trung niên trong đan phường, Mạnh Hạo đã mua hết nhiều loại tạp đan cấp thấp, bao gồm cả Chỉ Huyết Đan, tiếp đó những loại tạp đan này muốn làm ra cũng cần mấy tháng nữa.

Thậm chí hắn còn kéo Hứa sư tỷ tới Bảo các, ở trước mặt Hứa sư tỷ, hắn trùng tên sư huynh khôn khéo kia một cái, khiến đối phương sợ tới mức mặt mũi trắng bệch, vụng trộm đưa cho Mạnh Hạo một khối linh thạch, tỏ ý Mạnh Hạo có thể tới đây dùng gương đổi bảo vật khác bất cứ lúc nào. Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng tỏ vẻ căm ghét, nói cho đối phương rằng cái gương rách kia vốn vô dụng, sớm vứt đi rồi.

Vị sư huynh Bảo các kia cười khở, liên tục xin lỗi, nhưng cũng không nghĩ gì nhiều. Trên thực tế thì chiếc gương đó đã từng bị đánh rơi mấy lần, nhưng không ra hai ba năm sẽ lại được người nhặt lấy trả về.

Mãi tới dưới chân núi Đông Phong, Mạnh Hạo nhìn Hứa sư tỷ bước trong ánh trăng đi xa dần. Lần đầu tiên hắn cảm thấy vị Hứa sư tỷ này quả thực rất đẹp, rất có khí chất của tiên nữ.

- Tiếc là tính cách quá lãnh đạm, nếu không ta có thể nghĩ tới chuyện cưới về làm thê tử rồi.

Mạnh Hạo ảo tưởng một phen, vội giữ bỏ suy nghĩ đó ra khỏi đầu, ho khan một tiếng rồi trở về động phủ.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, sáng sớm hôm sau, trời vừa sáng thì Mạnh Hạo lập tức phấn chấn ra khỏi động phủ, đi thẳng tới Bình Đỉnh sơn.

- Còn thiếu một tia nữa là có thể đạt tới Ngưng Khí tầng ba đỉnh phong, tiếc rằng không có đan dược phù hợp. Yêu đan cũng không dễ lấy, trừ phi bước vào ngọn Hắc sơn kia, nhưng Hắc sơn lại khá nguy hiểm.

Mạnh Hạo vừa đi vừa nghĩ.

- Nay trọng điểm là tích lũy linh thạch, có đủ linh thạch rồi, lại kiếm lấy một viên yêu đan ngon nghề, ta có thể nhất phi trùng thiên rồi. Nếu tới Ngưng Khí tầng năm...

Nhất thời tim Mạnh Hạo đập rộn ràng, mắt ánh lên vẻ chờ mong mãnh liệt.

- Ở ngoại tông này tầng năm đã là bá chủ một phương, mà quan trọng nhất là tới tầng năm rồi là có thể thi triển Phong Hành Thuật.

Nhớ tới dáng vẻ khi Vương Đằng Phi sư huynh hành tẩu mà thân thể cách mặt đất bảy tấc, Mạnh Hạo lại càng kích động.

Không lâu sau, Bình Đỉnh sơn đã ở trước mặt, Mạnh Hạo bước vội lên, trông hệt như một tên thư sinh yếu đuối vô hại, khoan chân ngồi trên tảng đá lớn ngày hôm qua.

Lát sau, tu sĩ trên Bình Đỉnh sơn dần nhiều, có vài khuôn mặt xa lạ hôm qua không tới, tiếng chém giết, tiếng kêu la dần vang lên, thảm thiết và hỗn loạn. Mạnh Hạo đảo mắt qua mọi người, cân nhắc hôm nay nên xuống tay bán viên đan dược đầu tiên ở chỗ nào, không chú ý lúc này ở một hướng khác của khu công khai, có một kẻ đang cẩn thận tiến đến.

Kẻ này vừa đi vừa cẩn thận quan sát khắp nơi, trong giây lát nhìn thấy Mạnh Hạo thì cả người tu sĩ này run lấy bầy, lập tức ngừng bước.

Y là vị khách đầu tiên của Mạnh Hạo ngày hôm qua, tận mắt nhìn thấy vẻ ngại ngùng của Mạnh Hạo khi đánh gục đối thủ, vốn tưởng hôm nay đối phương sẽ không tới nữa, ai ngờ hắn lại mò tới tiếp.

21. Chương 21: Đại Hán Tào Dương

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn nguồn

Chương 21: Đại hán Tào Dương

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

- Sao hán còn ở đây, cái tên hổ người này, thực đáng sợ!

Tu sĩ này vừa hận vừa sợ, thở dài một tiếng, đang định bỏ về thì bỗng nhiên hai mắt y tỏa sáng ngời, bởi y nhìn thấy ở dưới chân núi có một đại hán đang cất bước tới gần khu công khai.

- Là Tào Dương... Kẻ này Ngưng Khí tầng hai đỉnh phong, chỉ còn nửa bước chân nữa là bước vào tầng ba rồi. Biểu huynh Lục Hồng của gã lại là đệ nhất nhân của khu công khai này, khiến cho Tào Dương hoành hành ngang ngược ở đây, cho dù luôn thích chơi trò đề tiện thừa dịp người khác đánh nhau bị thương liền ra tay, nhưng lại khiến đối phương giận mà không dám nói, nếu như người khác mà như vậy thì sớm đã bị vây công rồi. Hôm qua gã không tới, những người khác còn tạm tạm, hôm nay có lẽ có trò hay để coi rồi.

Tu sĩ này vội tới gần hơn, thậm chí nghĩ tốt nhất là tên Tào Dương này tới xử tên nhãi của phân điểm Đường Đan Phường kia đi, nghĩ rằng cả hai kẻ y đều không ưa, thế là đứng đấy chờ mong kẻ khác gặp họa.

Thấy Tào Dương bước vào khu công khai, mấy người đang đánh giết phía trước gã đều biến sắc mặt, lập tức né xa khỏi chỗ này, sợ chọc phải tên đại hán hồng hắc lộ hành này.

Tào Dương hừ lạnh một tiếng, gã trông cao lớn, lưng hùm vai gấu, đôi mắt như chuông đồng ánh lên tia sáng, nghiêm nhiên đã coi khu công khai cấp thấp này thành hậu viện nhà mình. Ngoài hai ba người gã không muốn động tới, gã căn bản coi thường đám người còn lại. Lúc này gã cau mày, thậm chí bạn tốt Triệu Vũ Cường dạo này lại mất tích đi đâu, gã tâm tình không tốt, bước vào trong rồi thì nhìn lướt qua bốn phía, chuẩn bị tìm một tên tầm thường kiếm chút đan dược để tu luyện.

Nhưng đang nhìn như vậy, gã chợt thấy chỗ Mạnh Hạo, bị chiếc cờ lớn bay phất phới trước người Mạnh Hạo thu hút sự chú ý.

Gã nhìn như vậy vốn chẳng có cảm giác gì, nhưng ở trong mắt tên tu sĩ vui sướng khi người gặp họa cách đó không xa, lập tức hóa thành kích động và chờ mong mãnh liệt.

- Lên đi, tới đi, mau tới đi.

Tu sĩ này nắm chặt ta đột nhiên phát hiện xem trò hay ở nơi này lại còn hưng phấn hơn cả giết người đoạt bảo ngày trước.

Có lẽ là bị lời nói thảm của y dẫn dắt, Tào Dương nhìn một lúc, nhưng lại thật sự bước thẳng tới chỗ Mạnh Hạo, dọc đường đi người xung quanh đều rít rít né tránh.

Mạnh Hạo ngồi trên tảng đá lớn như vậy vốn đang tập trung mục tiêu, đang chuẩn bị bắt tay chào hàng, nhưng đại hán Tào Dương kia tới gần khiến mục tiêu mà Mạnh Hạo chọn lại ngừng đánh, khiến Mạnh Hạo lấy làm tiếc nuối. Hắn ngẩng đầu lên thì thấy đại hán Tào Dương đang bước tới phía này.

Mạnh Hạo không lạ gì kẻ này, là đại hán đã hành hung người ngày hôm đó, Mạnh Hạo vẫn là cái dáng vẻ thư sinh yếu đuối, mang theo ngại ngùng và kỳ vọng hỏi.

- Vị huynh đài này, hôm nay là ngày thứ hai tiểu điểm khai trương, tất cả đan dược cần gì có đó, đều là những thứ chuẩn bị cho đánh nhau, huynh đài có muốn mua một ít không.

Tào Dương trừng mắt, đánh giá Mạnh Hạo một phen, lòng lại chẳng cách nào xác định được tu vi của Mạnh Hạo. Dù sao dưới Ngưng Khí tầng bảy, trừ phi tự động tản ra linh uy, nếu không cùng Ngưng Khí cảnh khó mà nhìn ra tu vi đối phương sâu cạn cỡ nào, chờ đến Ngưng Khí tầng bảy mới có thể hiển lộ, khiến người ta nhận ra.

Cho nên tu vi của Mạnh Hạo còn chưa dễ bị người nhìn ra.

- Lão tử trước nay mua đồ chưa bao giờ mất tiền, mau lấy đan dược và linh thạch của ngươi ra đây, nếu chậm thì lão tử vụn gãy cổ ngươi.

Tào Dương nghĩ rằng đây là khu công khai cấp thấp, nghĩ tới biểu ca Lục Hồng của mình, lập tức coi khinh Mạnh Hạo. Trên Bình Đỉnh sơn này, gã với thân thể cao lớn cùng ánh mắt kính sợ của mọi người ở xung quanh, lập tức có vẻ uy vũ khí phách vô cùng.

Mà vị khách hàng thứ nhất của Mạnh Hạo đang ở cách đó không xa thấy được cảnh này thì vô cùng hưng phấn.

- Đánh chết hắn đi, đánh chết hắn đi!

Tu sĩ này thì thảo, cũng không biết là muốn đánh chết ai.

- Huynh đài à, thánh hiền từng nói giết đồ là không tốt. Huynh xem chúng ta thương lượng được không, ta đây làm ăn buôn bán nhỏ lẻ, làm gì có linh thạch, mà hôm nay còn chưa khai trương mà.

Mạnh Hạo với dáng vẻ thư sinh nhu nhược khuyển vị đại hán kia.

- Thánh hiền? Ở Bình Đỉnh sơn này, lão tử chính là thánh hiền, lão tử muốn đánh người, ai dám cản, cho dù có làm thịt người thì ai dám lên tiếng.

Đại hán này nghe Mạnh Hạo nói vậy thì lập tức yên tâm, biết được kẻ ở trước mặt đang sợ, cười ha ha, bước lên một bước, cách Mạnh Hạo càng gần, sắc mặt lộ ra vẻ liêu lỉnh.

- Huynh đài à, ta đâu có đụng chạm gì tới huynh, hơn nữa ta không ở trong khu công khai, huynh xem, ta ở ngoài mà.

Mạnh Hạo mày chau mắt ủ, đứng lên tỏ ý mình đứng trên tảng đá này, cố gắng nói lý với đại hán này.

- Lầm lời quá đấy, ta nói người ở trong chính là ở trong.

Đại hán Tào Dương tỏ ra không kiên nhẫn, cất bước qua cột cờ, định bắt lấy Mạnh Hạo.

- Khinh người quá đáng!

Thấy tay phải của đại hán Tào Dương kia sắp hạ xuống, vẻ âm trầm và tàn khốc lóe lên trên khuôn mặt Mạnh Hạo, cả người hắn trong chớp mắt như thay đổi thân phận. Khoảnh khắc khi đại hán Tào Dương tới gần, Mạnh Hạo bước ra nửa bước, giờ tay phải lên quăng ra một cái bịch tai trước.

Rầm, một tiếng kêu đầy thảm thiết vang lên từ miệng đại hán Tào Dương, gã học máu tươi, cả người bay ra, ngã xuống đất ở cách đó không xa, sắc mặt đầy hoảng sợ và khó có thể tin.

Tu vi của gã cao hơn mấy tên tu sĩ xui xẻo ngày hôm qua không ít, nên lúc này không có hôn mê, nhưng toàn thân bị thương, đang giãy dụa định bò dậy thì Mạnh Hạo cất bước đi tới, mặt đầy lệ khí hung hăng giẫm đạp lên người đại hán.

- Thánh hiền nói rồi, mua đồ không trả tiền là thèm đòn!

- Đã nói với người ta đây chỉ là làm ăn nhỏ, hôm nay còn chưa khai trương, không có linh thạch.

Mạnh Hạo vừa nói vừa giơ chân không ngừng đạp thật mạnh xuống. Đại hán kia kêu gào thảm thiết. Gần như mỗi lần Mạnh Hạo nói một câu, tiếng kêu của đại hán đó đều thê lương thêm vài phần, gã ôm đầu lăn qua lăn lại dưới đất, đạo bào màu lục chỉ chút dấu chân.

- Đã nói với người là ta đang ở ngoài khu công khai, không ở trong.

Mạnh Hạo mặt đầy tức giận. Đại hán kia vốn bị thương, lúc này tiếng kêu tiếng la đau đớn cũng mỏng manh đi không ít, dường như chỉ có khí vào chứ không có khí ra. Các tu sĩ khác nhìn thấy cảnh này đều là những tiếng hít vào đầy khiếp sợ truyền ra, ai nấy nhìn Mạnh Hạo đều tràn đầy hoảng sợ. Nơi đây còn có mấy người hôm qua vì kiệt sức mà ngã gục xuống đất, giờ phút này đột nhiên cảm thấy hôm qua mình quá là may mắn.

Người hiểu rõ Mạnh Hạo nhất vẫn là vị tu sĩ mua được đầu tiên ngày hôm qua. Y nhìn vị đại hán đang rú gào, lại nhìn vẻ mặt hung tàn của Mạnh Hạo mà rung mình, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, kinh hãi khôn nguôi. Càng cảm thấy Mạnh Hạo này khủng bố, càng nhìn càng thấy Mạnh Hạo này thật quá đáng sợ.

Mắt thấy sẽ bị Mạnh Hạo đạp cho chết ngất, Tào Dương cảm nhận được tử vong đang kéo tới. Tầm mắt mơ hồ, không biết nghĩ sao mà run rẩy nâng tay trái còn nguyên lành lên cao, trong tay xuất hiện một đồng linh thạch.

- Ta... ta mua được!

Tào Dương dùng toàn bộ sức lực kêu lên một tiếng, dường như sợ Mạnh Hạo không nghe thấy.

Mạnh Hạo đang muốn hạ chân đạp xuống thì sửng sốt, lát sau vẻ tàn khốc biến mất, một lần nữa lại trở thành tên thư sinh nhu nhược vô hại, cười tủm tỉm nhanh chóng bắt lấy linh thạch.

- Sao không nói sớm.

Mạnh Hạo tiến lên nâng Tào Dương dậy, phúi phúi dấu chân trên người gã, vội lấy một viên Tùng Cốt Đan tới, ngại ngừng nói.

Đại hán run rẩy toàn thân, sợ hãi nhìn Mạnh Hạo. Nhất là cái dáng vẻ này của Mạnh Hạo lại càng khiến trái tim Tào Dương run lấy bầy, hận không thể lập tức rời đi, tránh xa con mãnh thú hồng hoang đang khoác da người này.

Lúc này gã lại có chung cảm giác với tu sĩ hôm qua.

- Huynh đài này, ta thấy thương thế trên người huynh đây phỏng chừng một viên đan dược thì khó mà chữa khỏi trong thời gian ngắn, mà kẻ thù của huynh đài lại không ít, chi bằng huynh đài mua thêm chút nữa đi.

Mạnh Hạo ôm bả vai Tào Dương, dường như rất lo cho gã.

22. Chương 22: Uy Hiếp (1)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 22: Uy hiếp (1)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Mạnh Hạo nói ra lời này, cả người đại hán lập tức cứng đờ. Đừng nói là gã, ngay cả mọi người ở xung quanh khi nghe được câu này đều lùi ra sau mấy bước, ánh mắt nhìn Mạnh Hạo lại càng thêm sợ hãi.

- Mua... mua thêm ít nữa...

Tào Dương run rẩy mở miệng, âm thanh yếu ớt, nếu không phải được Mạnh Hạo dìu lấy thì sợ là sẽ lập tức ngã lún xuống đất.

- Một viên đan dược một khối linh thạch, già trẻ không gặt, huynh đài cứ yên tâm, ta sẽ không thừa nước đục thả câu mà nâng giá lên, huynh cứ hỏi các vị sư huynh xung quanh đi, phân điểm Dưỡng Đan Phường của ta có danh tiếng rất tốt.

Mạnh Hạo với sắc mặt thân thiết lấy ra hơn mười viên Hoạt Ứ Đan từ trong túi trữ vật.

Nhìn thấy nhiều đan dược như vậy, sắc mặt Tào Dương càng thêm tái nhợt, lại nhìn vẻ mặt đầy thân thiết của Mạnh Hạo kia mà chỉ cảm thấy lưng lạnh lẽo, lòng rét run, cắn răng mua.

- Huynh đài quả nhiên biết hàng, những thứ này của ta đều là chính phẩm của Dưỡng Đan Phường cả đó.

Nói xong, Mạnh Hạo lại lấy ra mấy viên Chỉ Huyết Đan từ trong túi trữ vật, bày ở trong tay.

Tào Dương thấy Mạnh Hạo lại lấy đan dược ra thì giật mình, mắt nhìn túi trữ vật của Mạnh Hạo mà lòng đầy đau khổ, khi nhìn lại thì lại thấy Mạnh Hạo đầy quan ái nhìn mình.

Tào Dương không ngờ, đương nhiên biết Mạnh Hạo có ý gì, lòng đang nhỏ máu nhưng tính mạng quan trọng hơn, bắt buộc lấy linh thạch ra khỏi túi trữ vật, mặt không đành lòng đưa cho Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo cầm lấy linh thạch, mỉm cười để đan dược vào trong tay Tào Dương. Vài lần như vậy, linh thạch trong túi trữ vật của Tào Dương đã biến thành một đồng đan dược.

Tào Dương lòng càng rỉ máu, đau lòng đến mức các thớ thịt trên khuôn mặt rung rung.

Nhưng khi nhìn Mạnh Hạo thì lại thấy hắn còn lấy ra năm viên đan dược, lòng cả kinh, khuôn mặt đầy vẻ tuyệt vọng.

- Đan dược vừa này đã có thể giúp huynh đài khôi phục thương thế, năm viên Dưỡng Khí Đan này là để sau khi thương thế chuyển biến tốt rồi thì huynh đài dùng để dưỡng thân.

Mạnh Hạo vẫn mỉm cười đầy thân thiết nhìn Tào Dương.

- Đã hết, thực sự là hết rồi.

Tào Dương nhìn Mạnh Hạo đang đỡ lấy mình, sắp phát khóc ra rồi.

Mạnh Hạo không nói gì, vẫn duy trì vẻ mặt thân thiết kia, nhưng lại khiến cho Tào Dương da đầu tê dại, cố nhịn cắn răng lấy mấy món pháp bảo ra, có phi kiếm, có pháp côn, còn có mấy viên Ngưng Linh Đan.

- Thật sự đã hết linh thạch rồi, ta chỉ còn mấy thứ này thôi.

Tào Dương cực kỳ bi thương nói.

- Pháp bảo cũng được.

Mạnh Hạo trực tiếp đem hết mấy thứ mà Tào Dương bỏ ra để vào trong túi trữ vật.

Một lát sau, Tào Dương khóc không ra nước mắt cầm một đồng đan dược tạp phẩm, được người ta điều lấy vội vàng rời đi.

Mạnh Hạo cảm thấy vừa lòng thỏa ý với túi trữ vật, đây mới tới buổi trưa mà hắn đã bán được không ít, thậm chí cân nhắc làm ăn thì không thể làm đến cùng, thế là hắn cất cờ phướn đi, chào hỏi tu sĩ bốn phía, nói câu ngày mai gặp lại khiến đám người này nghe mà khiếp sợ rồi cất bước ra khỏi Bình Đỉnh sơn.

Lại nửa tháng nữa trôi đi, hơn nửa tháng này, tên tuổi Mạnh Hạo ở trong đám đệ tử cấp thấp phải nói là như mặt trời ban trưa, hầu hết đám đệ tử cấp thấp đều biết đến hắn, quây tập hóa của phân điểm Dưỡng Đan Phường xuất hiện trên Bình Đỉnh sơn.

Trong quây này có các loại đan dược tạp phẩm, mà tu vi của chủ nhân lại đáng kinh ngạc, nghiêm nhiên đã được coi giống như Lục Hồng, nằm ở tốp của Bình Đỉnh sơn.

Mà người ta cũng biết rằng vị chủ nhân quây tạp hóa này thoát trông chỉ là một tên thư sinh yếu đuối, nhưng thực ra tính tình lại rất nóng nảy. Những lời đồn đại như thế cứ vậy mà lan truyền ra ngoài.

Giữa trưa một ngày này, Tào Dương mặt mày tái nhợt đi ra khỏi phòng của gã, tuy màu da trông có vẻ tái tái, nhưng thương thế đã khỏi hẳn. Làm cho Tào Dương nhịn không được mà hận Mạnh Hạo đã bán số đan dược giá cao ỉnh mà hiệu quả đúng như lời hắn nói, vừa đủ để khôi phục.

Gã nằm cả nửa tháng, đến mấy ngày gần đây mới có thể hoạt động thoải mái được. Lúc này sắc mặt gã lộ vẻ chán chường, dường như do dự không quyết định được, thật lâu sau mới nghiêng răng, bất chấp tất cả chậm chậm bước đi. Đi trong ngoại tông không lâu thì tới một khu vực không nhiều nhà cửa, đi thẳng tới một gian phòng ở ngoài cùng.

- Tào Dương cầu kiến Lục sư huynh.

Bên ngoài cửa, Tào Dương ôm quyền cúi đầu.

Trong phòng, một nam tử tuổi hơn ba mươi đang khoanh chân ngồi. Kẻ này mặc lục bào, tướng mạo không coi là tuần lã nhưng cũng có phần cuồng ngạo, lúc này đôi mắt đang nhắm lại kia khẽ mở ra, để lộ tia sáng bức người.

- Có chuyện gì.

Lục sư huynh thân nhiên hỏi.

- Bẩm Lục sư huynh, sư đệ... sư đệ... mấy ngày trước bị người ta cướp đoạt.

Tào Dương vội mở miệng, lòng thấp thỏm không yên. Người ngoài đồn rằng gã với Lục sư huynh là họ hàng, nhưng gã tự biết tuy đúng là họ hàng, nhưng đối phương vốn chẳng có chút tình thân nào với mình, thường bề quan rất lâu, chẳng để ý tới gã chút nào.

Nay gã đúng là không nhận được nên mới mò tới đây.

Nghe thấy vậy, sắc mặt Lục sư huynh hiện lên vẻ không kiên nhẫn, thân nhiên mở miệng.

- Người cướp đoạt của ngươi là ai?

- Là một đệ tử ngoại tông tên là Mạnh Hạo.

Tào Dương vội đáp.

- Mạnh Hạo?

Lục sư huynh trầm tư, trong đầu hiện lên bóng dáng của kẻ đã tặng Hạng Linh Đan cho Hứa sư tỷ một tháng trước.

- Chính là kẻ này! Nay hắn không chịu tu luyện mà mở quầy tạp hóa trên Bình Đỉnh sơn, nơi nơi chào hàng đan dược tạp phẩm với đám đồng môn đang chém giết nhau, kiếm được món lợi kék sù.

Tào Dương oán hận nói.

- Chào hàng đan dược?

Lục sư huynh nhíu mày, nhưng ánh mắt lại lóe lên tinh quang.

- Đúng vậy, kẻ này hiện giờ rất có tiếng tăm trong đám đệ tử cấp thấp. Hắn mở quầy tạp hóa trên Bình Đỉnh sơn buôn bán đan dược tạp phẩm, ép người ta phải mua. Cùng là đồng môn mà cách làm đó của hắn khiến cho tiếng oán thán dậy đất, không biết xấu hổ, ai cũng đều căm phẫn, kính mong Lục sư huynh chủ trì công bằng.

Tào Dương mặt đầy căm phẫn, đang nhớ lại cảnh tượng thê thảm của mình ngày ấy.

Lục sư huynh chẳng hề để ý tới những lời đó của Tào Dương, lúc này hai mắt càng lúc càng sáng.

- Tu vi ta tới mức này, luôn tranh đoạt của đệ tử cấp thấp thì sẽ làm giảm thân phận. Nhiều năm ở Khảo Sơn Tông như vậy mà sao ta lại không nghĩ ra cái phương pháp mở quầy tạp hóa rao bán đan dược nhỉ...

Lục sư huynh hít sâu một hơi, vỗ đùi cái đét, trầm nghĩ như vậy.

Tào Dương sửng sốt, gã dường như nghe được trong phòng vang lên tiếng đét, mà không biết đó là tiếng gì, nhưng cũng không dám hỏi nhiều. Sau đó gã bị Lục sư huynh đuổi đi, căn bản là chẳng hề nói sẽ báo thù thay cho gã.

Sáng sớm hôm sau, Mạnh Hạo hớn hở xách cây cờ, trên người treo bảy tám túi trữ vật, cất bước đi lên Bình Đỉnh sơn. Hơn nửa tháng này hắn đi con đường này đã thành thói quen, đi nhanh vô cùng, không lâu sau thì tới đỉnh núi, vẫn ngồi trên tảng đá như trước.

Thấy hắn xuất hiện, tất cả đám tu sĩ trên Bình Đỉnh sơn đều sắc mặt tái nhợt, hơn nửa tháng nay bọn họ bị Mạnh Hạo tra tấn cho uể oải nhụt chí, nhưng trừ phi là không tới đây, nếu không nói tu luyện phải cướp đoạt, mà khu vực bên ngoài lại không cho phép đấu sinh tử, cũng không có uy hiếp, chỉ phải kiên trì ở lại đây. Cũng may cả đám đều đề phòng, chỉ cần Mạnh Hạo đến là lập tức ngừng đánh.

Nhưng vẫn luôn có những kẻ giết tới đỏ mắt, cũng có những kẻ có mối tử thù với nhau, vì thế tuy chuyện làm ăn của Mạnh Hạo kém đi một chút, nhưng cũng không sai.

23. Chương 23: Uy Hiếp (2)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 23: Uy hiếp (2)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Nhưng điều đáng nhắc tới ở đây là từ khi Mạnh Hạo chiếm cứ nơi này, số người chết rõ ràng đã giảm đi rất nhiều. Điều này đã được hắc nhắc đến thường xuyên, đã trở thành câu cửa miệng của hắc khi chào hàng đan dược.

Cũng giống mọi khi, Mạnh Hạo tìm kiếm mục tiêu, lòng thầm cân nhắc cứ như vậy không phải biện pháp hay, nghĩ tới mấy cửa hàng ở huyện Vân Kiệt khi khai trương đều phải tìm một số người tới nâng đỡ, vì thế liền có ý tưởng. Hắc đang hoàn thiện ý tưởng này thì bỗng nhú mảy, vì hắc phát hiện cách đó không xa, có một nam tử hơn ba mươi tuổi, sắc mặt khá cuồng ngạo lên núi rồi mà lại lấy ra một cây cờ phướn rồi dựng thẳng nơi đó, trên cờ xí này rõ ràng là chiếc áo vải tốt hơn của Mạnh Hạo, bên trên lại ghi vài chữ na ná chỗ Mạnh Hạo.

Phân điểm thứ hai của Dưỡng Đan Phường.

Người này chính là Lục Hồng, thân là đệ nhất nhân của đám đệ tử cấp thấp, tu vi xấp xỉ Mạnh Hạo, cũng chỉ kém một tia nữa là đạt tới tầng ba đỉnh phong. Mạnh Hạo nhìn mấy lần rồi chẳng thèm để ý, chuyện buôn bán này vốn luôn tồn tại chuyện bất chúc, chỉ là cái tên trên cờ xí của đối phương khiến Mạnh Hạo có phần không vui.

Tu sĩ trên Bình Đỉnh sơn lúc này đều thấy được cảnh đó, ai nấy đều quay mặt nhìn nhau. Nhưng người dần nhiều, tiếng chém giết lại vang lên, sau nửa canh giờ, Mạnh Hạo với đôi mắt tỏa sáng, khiêng cờ nhanh chóng đến gần hai người đang chém giết, gần như khi hắc cầm cờ xuống, tên Lục Hồng cách đó không xa cũng nhanh chóng bước tới, cầm cờ ở một bên.

Hai cây cờ cứ dựng đứng như vậy, khiến hai người đang đánh nhau kia mồ hôi lạnh chảy ròng ròng. Với bọn họ hai người đó đều là cường giả, bình thường chỉ có một tên thì thôi, nhưng hôm nay cả hai tên lại cùng xuất hiện, bị bọn họ nhìn chằm chằm khiến hai người này nhất thời thấp thỏm không yên.

- Huynh đài, hãy mua một viên đan dược bảo vệ bình an của ta đi, một linh thạch một đan dược, không hề lừa gạt ai.

Mạnh Hạo vội mở miệng nói trước.

- Mua đan dược của Lục mỗ, cũng bảo vệ bình an.

Lục Hồng liếc Mạnh Hạo một cái, sát khí chợt lóe, ở bên kia lãnh đạm nói.

Hai người kia kinh hãi không thôi, căn bản là không dám tiếp tục đánh nhau nữa, vội lấy linh thạch ra mua đan dược rồi mau chóng bỏ đi. Mạnh Hạo nhú mảy, mua bán thế này rõ ràng là bắt ép rồi, lâu dài rồi chắc chắn sẽ không ai tới khu công khai này nữa, đó không phải là ý định ban đầu của hắc.

Cứ như vậy cho tới buổi trưa, chuyện làm ăn của Mạnh Hạo rõ ràng kém hơn trước rất nhiều. Ngoài một viên đan dược buổi sáng ra thì gần như không ai mở hàng. Mà trái lại ở phía Lục Hồng, mặc kệ xanh đỏ

đen trắng, cứ đứng thẳng đó ép người ta không thể không mua. Nếu tên nào không mua thì lập tức ra tay, khiến cho chưa tới trưa mà Bình Đỉnh sơn hầu như đã không còn ai.

Lục Hồng nhìn hơn mười khối linh thạch vừa thu hoạch được, mặc dù vẻ mặt lãnh đạm nhưng thực tế lòng lại nóng như lửa.

- Đúng là dễ buôn bán thật. Nếu lúc trước ta nghĩ ra sẽ không bị vài vị sư huynh cười nhạo vì đi cướp đoạt của đám đệ tử cấp thấp. Chẳng qua tên họ Mạnh này ở đây khiến người ta thấy phiền chán.

Y tới đây vốn không phải vì chuyện của Tào Dương mà là vì bất chúc Mạnh Hạo, lúc này thấy được lợi lộc rồi thì lại càng nóng lòng, có ý định muốn một nhà độc đại, khi nhìn về Mạnh Hạo thì sát khí hiện lên.

- Chờ học tập thêm vài ngày nữa, ta sẽ lập tức giết hẳn.

Ngày hôm sau, bởi vì Lục Hồng là đệ nhất nhân trong số đệ tử cấp thấp, nhờ tích uy đã lâu nên mặc dù khu công khai ít người hơn trước rất nhiều, nhưng số còn lại không biết chuyện ngày hôm qua đều về mặt đau khổ không dám không mua đan dược của y. Mạnh Hạo thì lại không chịu làm như thế nên cả một ngày không ai mở hàng.

Nhất là Lục Hồng kia nhìn Mạnh Hạo mà sát khí ngày càng mãnh liệt. Cho tới hoàng hôn ngày thứ ba, Mạnh Hạo trầm mặc, lúc gần đi thì nghe được giọng nói đầy cuồng ngạo của Lục Hồng từ phía sau lưng, truyền khắp Bình Đỉnh sơn, khiến không ít người nghe thấy.

- Ngày mai nếu còn thấy cái cờ rách kia của ngươi, ta sẽ phế tu vi toàn thân ngươi!

Mạnh Hạo khựng người lại, không nói câu nào, nhưng trong mắt lại ánh lên hàn quang, cất bước đi về động phủ.

- Vốn là y bất chúc ta, đoạt đường tiền tài của ta rồi, tu hú chiếm tổ chim khách xong mà lại còn muốn phế tu vi ta!

Đôi mắt Mạnh Hạo lóe lên vẻ sắc bén, nhớ lại mấy ngày nay trong mắt đôi phương liên tục lóe lên sát khí, hắn đứng dậy mở ra cửa của gian thạch thất thứ hai trong động phủ. Nguồn linh khí nồng đậm lập tức kéo tới, Mạnh Hạo không chút do dự khoanh chân thổ nạp.

Khí tức linh tuyến tích lũy mấy tháng tiết ra trong một khắc này, bị Mạnh Hạo hút hết. Khi bình minh lên, Mạnh Hạo mở mắt, trong mắt tinh quang lóng lánh, tu vi của hắn đã đột phá, không còn là cách đỉnh phong một tia nữa, mà đã trực tiếp trở thành tầng ba đỉnh phong, chỉ còn một bước chân nữa là bước vào tầng bốn.

Nhưng một bước này cũng chẳng dễ bước qua. Tu vi càng về sau lại càng gian nan, nhất là tầng năm và tầng bảy còn có bình cảnh, lại càng khó khăn. Mạnh Hạo nhíu mày, cắn răng quyết tâm mở túi trữ vật ra, nhìn đau lấy hết số Ngưng Linh Đan hắn đổi được mấy ngày này, không tiếc hao phí linh thạch, lập tức dùng chỗ huyền diệu của gương đồng biến cho không ít Ngưng Linh Đan này nhiều ra thêm mấy lần.

Ngưng Linh Đan dù tác dụng rất nhỏ, nhưng nếu số lượng nhiều thì tất nhiên là cũng có hiệu quả, nhưng không cách nào tiến hành nhiều lần, trừ phi một lần ăn càng nhiều, cho tới khi hoàn toàn mất đi hiệu lực.

- Nếu ta không phế y trước thì ngày mai kẻ này sẽ ra tay diệt ta!

Mạnh Hạo không chút do dự lấy Ngưng Linh Đan ra bỏ vào trong miệng.

Linh khí trong cơ thể hắn vốn chỉ thiếu một tia, lúc này một lượng lớn Ngưng Linh Đan hòa tan ra, khiến toàn thân Mạnh Hạo chấn động. Hắn cảm nhận được một dòng tu vi dồi dào bộc phát ra trong người mình như nước lũ, đầu óc âm vang, ý thức lập tức mơ hồ. Khi tỉnh táo, khi đôi mắt hắn đóng mở có tinh quang lóe lên, nhưng vẫn cách Ngưng Khí tầng bốn một tia. Mạnh Hạo nghiêng rằng, giờ phút này bất chấp tất cả, lại phục chế ra càng nhiều Ngưng Linh Đan, không chút do dự nuốt vào.

Một lần, hai lần, cho tới lần thứ ba thì tiếng âm vang trong đầu Mạnh Hạo càng thêm mãnh liệt, như có sóng to gió lớn ồa đến. Tiếng âm cuối cùng thì tâm mắt Mạnh Hạo đã mơ hồ.

Hàng loạt vết bẩn không ngừng tiết ra từ trong lỗ chân lông của hắn, mỗi lần tiết ra là Mạnh Hạo lại thanh tỉnh một phần, thân thể cũng thông thấu rất nhiều. Cho đến nửa canh giờ sau, Mạnh Hạo híp mắt, tinh quang càng dày, hoàn toàn thanh tỉnh thì trong mắt ánh lên tia sáng rực rỡ.

- Ngưng Khí, tầng bốn!

Mạnh Hạo cảm nhận được tu vi trong cơ thể như sông dài cuộn cuộn, theo đó vận chuyển. Thậm chí có những tiếng sấm rền vang, khí thể kinh người.

Mạnh Hạo với sắc mặt bình tĩnh cúi đầu lấy mười lăm thanh phi kiếm ra từ trong túi trữ vật, những phi kiếm này đều là hắc giao dịch được trong hơn nửa tháng này, có kiểu dáng giống nhau, mặc dù xuất từ Bảo các nhưng lại chế thức.

Còn một số pháp bảo khác nhau đều có được từ giao dịch. Mạnh Hạo hít sâu một hơi, nhắm mắt dưỡng thần, im lặng chờ bình minh.

- Vào tông môn, bước vào con đường tu hành, đã là thân bất do kỷ... Với tu vi này ta có thể đi cướp đoạt, nhưng ta không muốn dẫm thương quá nhiều người nên mới nghĩ ra chuyện làm ăn buôn bán, nhưng hôm nay có kẻ cướp chuyện làm ăn của ta, rồi còn uy hiếp đòi phế tu vi ta... Thật là quá khinh người!

Sáng tinh mơ, Mạnh Hạo mở mắt, đi ra ngoài động phủ, gột rửa chất bẩn toàn thân, rồi bước thẳng tới Bình Đỉnh sơn.

24. Chương 24: Ra Tay Quyết Đoán (1)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 24: Ra tay quyết đoán (1)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Sáng sớm trên Bình Đỉnh sơn, Mạnh Hạo đã chào hàng ở đây hơn nửa tháng, lại thêm Lục Hồng ngang ngược nhiều ngày qua, tu sĩ đã càng ngày càng ít, nhất là vào sáng sớm thì càng thưa thớt, chỉ có khoảng hai ba người khoanh chân ngồi.

Gần như trong nháy mắt, khi Mạnh Hạo tiến đến, những người kia tức khắc mở mắt ra xem. Mỗi người đều trầm mặc nhưng trong lòng cũng là thở dài, thầm nghĩ, không biết đến ngày nào mới có thể khôi phục bộ dạng giống như tháng trước.

Nhưng rất nhanh, mấy người đó đều sửng sốt. Bọn họ nhìn thấy Mạnh Hạo rõ ràng không đi lên đỉnh núi, mà là khoanh chân ngồi xuống bên cạnh, nhắm mắt không nhúc nhích.

Biểu hiện khác thường này nhất thời làm áy người kia kinh ngạc, liếc nhìn nhau, rồi dường như nghĩ tới điều gì, đều có chút vui sướng khi người gặp họa.

Thời gian dần dần trôi qua, lúc mặt trời lên cao, người cũng từ từ nhiều lên, nhưng không ngoài dự tính. Gần như toàn bộ tu sĩ khi bước vào chỗ này đều bị hành động khác thường của Mạnh Hạo hấp dẫn ánh mắt.

- Hay là lời nói hôm qua của Lục sư huynh đã làm cho Mạnh Hạo sợ hãi, không dám bán hàng ở đây nữa?

- Chắc là như thế, Lục sư huynh là đệ nhất nhân trong đệ tử cấp thấp, Mạnh Hạo này há có thể không sợ, muốn hấn cút, hấn nhất định phải cút.

- Không thể tưởng được, người kia cũng là hạng người tham sống sợ chết, chỉ biết khi dễ tu sĩ cấp thấp bọn ta. Lúc này, ta nhìn xem hấn làm sao kiêu ngạo, nghĩ rằng không bán hàng thì Lục sư huynh sẽ bỏ qua cho hấn sao?

Có vài người chính là dạng này, người được bọn họ sợ hãi mãnh liệt, cho dù là cường đoạt cũng không có oán khí. Nhưng nếu không được họ tán thành, cho dù là mua bán ôn hòa, cũng sẽ oán hận không thôi.

Lục Hồng xây dựng ảnh hưởng đã lâu, vẫn luôn ra tay tàn nhẫn, cho tới bây giờ cường mua ép bán, mọi người mặc dù bất đắc dĩ đều có thể chịu được, thậm chí còn cảm thấy Lục sư huynh trở nên ôn hòa.

Mà Mạnh Hạo vào núi không lâu, lại không có cường ngạnh kiêu ngạo, cho nên, dù là mua bán ôn hòa, mọi người cũng đều tích oán khí sâu đậm.

Những lời này rơi vào trong tai Mạnh Hạo, nhưng thần sắc Mạnh Hạo vẫn như cũ, không hề thay đổi, chỉ là nhắm mắt ngồi thiền ở ngoài khu công khai. Không phải hấn không muốn đi vào, mà là tu vi của hấn đã tới Ngưng Khí tầng bốn, đã không vào được khu công khai.

Lúc mọi người bàn tán, dưới chân Bình Đỉnh sơn có một người đi tới. Người này mặc lục bào, bộ dạng hơn ba mươi tuổi, trong thần sắc mang theo vẻ uy nghiêm, chấp tay sau lưng, chậm rãi tới gần, chính là Lục Hồng.

Gần như trong khoảnh khắc người này xuất hiện, hai mắt của Mạnh Hạo bỗng nhiên mở ra, lộ ra chút tinh quang, đồng thời thân thể hấn cũng đứng lên, trước mặt bao người võ tú trứ vật. Ngay lập tức, một tiểu kiếm màu trắng xuất hiện, kiếm quang vài trượng, hàn khí bức người. Mạnh Hạo nện bước bay nhanh tới, mà kiếm quang cũng đi cùng đâm thẳng tới Lục Hồng.

Một màn này rơi vào trong mắt mọi người xung quanh, lập tức nhắc lên tiếng động vù vù... Giờ phút này bọn họ sao không thể không nhìn ra, Mạnh Hạo hôm nay không phải là sợ hãi, sao có thể không rõ Mạnh Hạo này... hôm nay chính là muốn tìm đệ nhất nhân cấp thấp Lục Hồng, gây phiền toái.

- Đây... chính là cùng Lục Hồng chiến một trận!

- Bọn họ sớm muộn gì cũng phải chiến một trận, Mạnh Hạo dả thương Tào Dương, mà Lục Hồng đoạt sinh ý của Mạnh Hạo. Một trận chiến này là không thể tránh được. Chỉ là không nghĩ tới Mạnh Hạo này lại thật dám ra tay, có phần không biết tự lượng sức.

- Lục sư huynh Ngưng Khí tầng ba nhiều năm, trận chiến này Mạnh Hạo tất bại.

Gần như trong chớp mắt Mạnh Hạo đứng dậy, nơi ánh mắt Lục Hồng cũng sáng lên, thầm nghĩ, bản thân vốn định hôm nay nếu Mạnh Hạo này lại đến thì chém chết hấn. Nếu đối phương dám chủ động ra tay muốn chết, vậy bản thân liền thành toàn cho hấn. Gã hừ lạnh một tiếng, không lùi mà tiến tới, dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, thân ảnh gã hóa thành dải cầu vồng, xông thẳng tới Mạnh Hạo, tay phải vung lên, lập tức có một phi kiếm màu tím vàng từ trong túi trữ vật bay ra.

Phi kiếm này vừa mới xuất hiện, lập tức truyền ra tiếng kiếm rít chói tai, trong khoảng thời gian ngắn, màu tím vàng lan ra ngoài mười trượng.

- Là Tử Dương kiếm của Lục sư huynh!

- Chính là Tử Dương kiếm, nghe nói đây là vật do Lục sư huynh năm đó không biết lập cái công lao gì, được tông môn độc thưởng cho, cực kỳ sắc bén.

Hai người, một trên núi một dưới chân núi, giờ phút này đang cấp tốc lao tới một nơi.

Tiếng nổ vang quanh quẩn, Lục Hồng biến sắc, khóa miệng tràn ra máu tươi, thân mình lui về phía sau vài bước, lúc nhìn về phía Mạnh Hạo đã mang theo vẻ mặt kinh sợ.

- Ngưng Khí tầng bốn!

Sắc mặt Mạnh Hạo khó coi, bản thân vừa mới bước vào Ngưng Khí tầng bốn, còn chưa củng cố, vẫn không xuất ra được lực lượng tầng bốn chân chính.

Một kích mới vừa rồi nhìn như đơn giản, trên thực tế lại ẩn chứa hung hiểm rất lớn. Một thanh phi kiếm trước mặt hắn đã xuất hiện vết nứt, rõ ràng không lợi hại bằng pháp bảo của đối phương, suýt nữa sẽ bị một kiếm kia gây thương tích.

Tuy Mạnh Hạo không có quá nhiều kinh nghiệm đánh nhau cùng người ta, nhưng hơn nửa năm này thường tới núi hoang tìm thú, phản ứng cực nhanh. Hơn nữa, mấy ngày này ở Bình Đỉnh sơn đã nhìn không ít trận đánh. Lúc này, trong nháy mắt Lục Hồng lui về phía sau, hắn tiến lên phía trước một bước, tay phải vỗ mạnh lên túi trữ vật, tức thời một thanh phi kiếm bay ra, đi cùng thanh phi kiếm đã có vết nứt kia, hai thanh phi kiếm hóa thành hai luồng kiếm quang, đâm thẳng tới Lục Hồng.

Cùng lúc đó, tay trái bấm niệm thần chú, thân mình áp sát tới phía trước. Hỏa diễm lực bốn phía bỗng nhiên ngưng tụ, ở phía sau Mạnh Hạo ba bước, một Hỏa Xà to chừng cánh tay, dài khoảng nửa trượng chợt xuất hiện. Hỏa Xà này linh động, sau khi xuất hiện liền gào một tiếng, xông về phía Lục Hồng.

Sắc mặt Lục Hồng lại tái đi, không kịp lau máu tươi ở khóe miệng, thân mình vội vàng lui về phía sau, trong mắt có tia tàn khốc chợt lóe. Gã trầm nghĩ, Mạnh Hạo này chắc cùng vừa bước vào tầng bốn, bản thân còn có pháp bảo lợi hại, kết quả một trận hôm nay còn chưa định. Nếu có thể diệt người này, cũng là lập tức lập uy, sau lưng hắn có Hứa sư tỷ chống lưng, bản thân gã chẳng lẽ lại không có kẻ chống lưng hay sao.

Nghĩ đến đây, trong mắt Lục Hồng chợt lóe sát khí, tay phải bấm niệm thần chú, lập tức trong tay gã xuất hiện một Thủy Cầu, trong đó ánh sáng rực rỡ lấp lánh. Gã vung tay ném ra, khi còn ở giữa không trung, Thủy Cầu lập tức nổ bung, hóa thành vô số mũi tên mưa đâm thẳng tới Hỏa Xà.

Cùng lúc đó, dựa vào pháp bảo lợi hại, gã bấm tay niệm thần chú chỉ về phía trước, Tử Dương kiếm của gã lập tức bay ra, tiếng bang bang như chém sát quanh quẩn. Hai thanh phi kiếm của Mạnh Hạo trong khoảnh khắc va chạm với Tử Dương kiếm, toàn bộ vỡ nát, làm cho Tử Dương kiếm cũng những mũi tên mưa kia trực tiếp va chạm cùng Hỏa Xà.

Tiếng nổ ầm vang, cuộn lên từng trận bụi đất, Hỏa Xà biến mất, mũi tên mưa trở thành sương mù khuếch tán.

25. Chương 25: Ra Tay Quyết Đoán (2)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 25: Ra tay quyết đoán (2)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Tử Dương kiếm bay ngược ra, trên hào quang tím vàng của nó có chút u ám, trên lưỡi kiếm đã xuất hiện vết nứt, nhưng vẫn còn sắc bén như trước.

- Ngưng Khí tầng bốn thì thế nào, không có lợi khí, giết người không khó, cho dù là Hỏa Xà thuật, không tới Ngưng Khí tầng năm, ta xem người có thể thi triển được mấy lần.

Mặc dù Lục Hồng trong lòng xót phi kiếm, nhưng ngoài mặt vẫn là cười dài, bản thân không lùi mà tiến tới.

- Phi kiếm của người mặc dù sắc cũng có cực hạn, ta xem người có thể chém thêm mấy thanh, phi kiếm... ta có cả đống. Về phần Ngưng Khí tầng năm, có đan dược mà Hứa sư tỷ thường xuyên tương trợ, ta cuối cùng cũng sẽ bước vào.

Mạnh Hạo mặt không chút thay đổi, nhưng trong lòng cũng là rất khẩn trương. Một trận chiến này mới xem như hấn cùng người đầu pháp thực sự. Lúc này thân thể dứt khoát bất động, tay phải lại vỗ túi trữ vật, lập tức ba luồng kiếm quang bay ra, ba thanh phi kiếm xuất hiện đâm thẳng tới Lục Hồng.

Sắc mặt Lục Hồng nhất thời khó coi, nhưng không kịp nghĩ nhiều, gầm nhẹ một tiếng, tức thì ba thanh phi kiếm của Mạnh Hạo liền va chạm với Tử Dương kiếm.

Rầm rầm rầm, ba thanh phi kiếm vỡ vụn hết, nhưng ánh sáng màu tím của Tử Dương kiếm đã tiêu tan hơn phân nửa, vết nứt trên mặt càng nhiều thêm, Lục Hồng nhìn mà đau lòng đến cực điểm.

Nhưng không đợi gã có động tác, Mạnh Hạo lại vỗ túi trữ vật, mặt không chút thay đổi, lại có ba thanh phi kiếm gào thét lao ra, bàn tay vung lên, một Hỏa Xà lại được ngưng tụ một lần nữa xông tới. Một màn này rơi vào trong mắt mọi người xung quanh, lập tức một đám người tâm thần chấn động.

- Mạnh Hạo này... hấn vậy mà... vậy mà làm cho Lục sư huynh chặt vật như thế, hấn chính là Ngưng Khí tầng bốn!

- Hấn vào tông môn mới bao lâu, lại có thể đến Ngưng Khí tầng bốn! Đích thị là tầng bốn, bằng không quyết không thể làm Lục sư huynh thành như vậy. Nhưng hấn làm thế nào tu luyện nhanh như vậy? Hứa sư tỷ rất cuộc cho hấn chỗ tốt gì? Chết tiệt, nếu ta có người chống lưng như vậy, cũng có thể tu hành nhanh chóng như thế.

Mọi người nhất thời ồn ào, đều lộ ra vẻ khó tin cùng ghen tị mãnh liệt.

Sắc mặt Lục Hồng bây giờ hoàn toàn hoảng sợ, thân mình lập tức lui về phía sau, cắn răng bấm thần chú vung lên, Thủy Cầu lại xuất hiện, gã chẳng thể ngờ tới đối phương lại có thể có nhiều pháp bảo như vậy.

Tiếng nổ vang vọng, ba thanh phi kiếm của Mạnh Hạo tan vỡ, Hỏa Xà cũng biến mất, quang mang của Tử Dương kiếm cũng đã âm ảm đến cực hạn. Nhưng làm cho Lục Hồng hoảng sợ chính là, Mạnh Hạo đứng ở đó mặt không chút thay đổi, cứ nhiên lại lấy ra ba thanh phi kiếm nữa. Tiếng nổ bùng chấn động bốn phía, ba thanh phi kiếm này tuy rằng tan vỡ, nhưng Tử Dương kiếm cũng vang lên một tiếng buồn bực, rồi chia năm xẻ bảy.

Hai mắt Lục Hồng như muốn nứt ra, thân mình lao đảo lui ra phía sau, há miệng phun ra máu tươi, nhìn chằm chằm Mạnh Hạo.

Mặt Mạnh Hạo nhìn như không chút thay đổi, nhưng trên thực tế, nội tâm cũng là đau lòng muốn chết. Mỗi một thanh phi kiếm đều là linh thạch a! Lúc này tay phải hấn vung lên, triển khai Hỏa Xà thuật, Hỏa Xà gào thét vờn quanh bên người, từ phía Mạnh Hạo xông thẳng tới Lục Hồng.

Thân ảnh hấn như cầu vồng, nháy mắt tiếp cận phía sau Lục Hồng. Cùng Hỏa Xà gào thét, trong tay Mạnh Hạo lại xuất hiện phi kiếm, kiếm quang mang theo sát khí, chớp mắt tới trước người Lục Hồng trong vòng một trượng.

- Đây là người ép ta!

Lục Hồng tóc tai bù xù, quần áo dính đầy máu tươi. Gã từ lúc vào tông môn đến nay, chưa bao giờ chặt vật như ngày hôm nay. Lúc này hai mắt gã đỏ bừng, gầm nhẹ một tiếng, xé quần áo lộ ra một cái thúy hồ lô ngọc đeo trên cổ, linh khí toàn thân bất chấp, cùng nhau điên cuồng dũng mãnh tiến vào trong thúy hồ lô ngọc.

Nháy mắt hồ lô xanh biếc này phát ra quang mang gai sắc chói mắt, tiếng kêu vù vù, cuối cùng giữa không trung trước người Lục Hồng, xuất hiện một ảo ảnh hồ lô mờ ảo lớn gấp mấy lần, cao hơn nửa người.

Nhưng rõ ràng Lục Hồng tu vi không đủ để thúc dục hồ lô này, ảo ảnh này giống như có thể tùy thời biến mất, còn không chờ tới lúc hoàn toàn thành hình, Lục Hồng đã phun ra máu tươi, thân mình lui thẳng về phía sau, sắc mặt trắng bệch tới cực điểm, nhưng trong mắt càng thêm điên cuồng, lộ ra sát cơ mãnh liệt.

Mặc dù hồ lô này còn không có thành hình, nhưng trong đó ẩn chứa linh áp, làm cho sắc mặt Mạnh Hạo bỗng nhiên biến đổi. Đúng lúc này, hồ lô hư ảo kia nháy mắt phát ra tiếng nổ vang thật lớn, một luồng chấn động từ miệng hồ lô mạnh mẽ xuyên ra, biến thành một luồng lực quanh trực tiếp đánh dập Hỏa Xà, nháy mắt đã bao phủ thân hình Mạnh Hạo ở bên trong.

- Đây là pháp bảo Vương Đăng Phi sư huynh đưa cho ta, vốn phải ở Ngưng Khí tầng bốn mới có thể lấy ra thi triển. Mạnh Hạo người nếu muốn chết, ép ta trả giá thật nhiều, không đến tầng bốn thi triển bảo vật này. Lúc này người nhất định phải chết.

Lục Hồng thê lương cười, nhưng không đợi tiếng cười của gã truyền ra, cả người nháy mắt như bị sấm sét đánh trúng, đứng sững sờ tại chỗ.

Lục quang đánh thẳng vào thân thể Mạnh Hạo, khiến Mạnh Hạo liên tục lui ra ngoài hơn mười trượng, nhưng cuối cùng, thân thể của hắn lại được một tầng ánh sáng hồng nhạt bao phủ, ngăn cản, cho đến khi lục quang tiêu tan, quang sáng kia cũng biến mất theo, hóa thành một miếng ngọc bội màu hồng nhạt trong tay Mạnh Hạo, mặt trên ngọc bội đã xuất hiện một vết nứt.

Nắm chặt ngọc bội, Mạnh Hạo thầm rơi mồ hôi lạnh, lòng còn sợ hãi. Một màn lúc trước, nếu không phải là lập tức lấy ra ngọc bội mà Hứa sư tỷ cho này, sợ là dưới lực khủng bố của hồ lô kia, bản thân hắn là chết chắc.

- Đây là pháp bảo gì!

Mạnh Hạo chợt nhìn về phía thúy hồ lô ngọc trên cổ Lục Hồng, thân mình lập tức nhảy tới gần Lục Hồng đã trọng thương kiệt sức, nắm một cái, kéo thúy hồ lô ngọc xuống, mắt liếc về phía sau, trực tiếp để vào trong túi trữ vật.

- Đó là pháp bảo Vương Đăng Phi sư huynh cho ta, nếu người dám cướp đi, phải thừa nhận lửa giận của Vương sư huynh!

Lục Hồng giọng nói nhỏ lại, thân thể run run, trong lòng hoảng sợ đến cực điểm. Gã chẳng thể nghĩ tới, hồ lô này vậy mà cũng không cách nào làm gì được đối phương.

- Môn quy có định, đoạt đến tay chính là vật của mình.

Mạnh Hạo trong lòng chần chờ một chút, nhưng hồ lô kia quá mạnh mẽ, hắn không cam lòng đưa ra. Huống hồ thù đã kết rồi, khó có thể hóa giải, trong lòng dứt khoát, hung ác, mắt lạnh nhìn về phía Lục Hồng.

- Nơi này không phải khu công khai cao cấp, người dám giết ta chính là phạm vào môn quy!

Ánh mắt Lục Hồng lộ ra tuyệt vọng, cũng có sợ hãi mãnh liệt, lúc này liền khàn giọng hô lên, muốn ọi người xung quanh đều nghe thấy rõ ràng.

- Môn quy, Mạnh mẽ sẽ không vi phạm. Nhưng hôm qua, người muốn phế tu vi của ta, hôm nay ta liền phế tu vi của người.

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh, tay phải vung lên, phi kiếm nháy mắt đâm vào đan điền của Lục Hồng, phá hủy kinh mạch, phế bỏ tu vi đối phương. Trong tiếng kêu thảm thiết của Lục Hồng, thân ảnh Mạnh Hạo đứng ở nơi đó, kinh sợ toàn bộ Bình Định sơn.

26. Chương 26: Lấy Ra! (1)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 26: Lấy ra! (1)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Một đám tu sĩ xung quanh sắc mặt tái nhợt, Mạnh Hạo ra tay quyết đoán, quả nhiên là tâm ngoan thủ lạt, ngay cả bản thân Mạnh Hạo cũng không có phát hiện.

Nhưng nhìn lại người xung quanh, lúc này Mạnh Hạo đã là đệ nhất nhân của Bình Định sơn, cho dù là ở toàn bộ ngoại tông cũng tất nhiên thuộc nhóm đứng đầu.

Càng có không ít tu sĩ ngẫm lại hơn nửa tháng này, cảm giác đối với Mạnh Hạo hiểu rõ hơn mấy phần. Nghĩ tới Mạnh Hạo tu vi như thế, nhưng vẫn như trước, không có mạnh mẽ cướp đoạt, tuy nói tiệm cận hóa làm cho người ta buồn bực, nhưng vẫn xem như nhu hòa rất nhiều, cả đám nhìn về phía hắn đều lộ ra vẻ kính sợ.

Một ngày này, toàn bộ Bình Định sơn đều không có xuất hiện việc đánh nhau, theo Mạnh Hạo rời đi. Việc liên quan đến chuyện hắn phế bỏ tu vi Lục Hồng, giống như bị gió truyền đi cực nhanh, hơn nữa Lục Hồng còn hô tên Vương Đăng Phi sư huynh, lập tức khiến cho việc này càng truyền bá nhanh hơn. Thời điểm buổi tối, đã có không ít đệ tử ngoại tông đều nghe nói việc này, đối với thanh danh Mạnh Hạo đã nhanh chóng hình thành ấn tượng mãnh liệt.

Đông Phong, tất cả đỉnh núi cao nhất của Khảo Sơn Tông, trong đó rắng ngũ sắc lượn lờ, cho dù là linh khí cũng là khác với ba đỉnh đứng đầu khác. Nơi đây là đỉnh núi nội môn của Khảo Sơn Tông, cũng là chỗ chưởng môn Hà Lạc Hoa bế quan.

Năm đó lúc Khảo Sơn Tông phồn hoa, bốn ngọn núi nội môn đều đầy người, đệ tử Ngũ Khí tầng bảy trở lên chỗ nào cũng có, không như hiện tại, chỉ có Đông Phong là có hai vị đệ tử nội môn Hứa, Trần cư ngụ, về phần các ngọn núi nội môn khác đều là trống trơn.

Lúc này, tại dưới chân núi Đông Phong, có một cái động phủ. Động phủ này so với chỗ Mạnh Hạo ở tốt hơn nhiều lắm, có thể nói trong toàn bộ Khảo Sơn Tông, động phủ của đệ tử ngoại tông giỏi nhất có thể sánh với động phủ của đệ tử nội môn.

Trong đó cũng có một cái linh tuyến, nhưng cũng không phải nửa khô cạn, mà là cuộn cuộn chảy, nồng đậm đến cực điểm.

Toàn bộ đệ tử ngoại tông của Khảo Sơn Tông, có thể có tư cách ở nơi này, chỉ có một người, y chính là thiên kiêu Khảo Sơn Tông, Vương Đăng Phi.

Lúc này, Vương Đăng Phi một thân áo trắng, khoan chân ngồi trong động phủ, thần sắc bình tĩnh, nhìn Lục Hồng đang quỳ ở phía trước. Sắc mặt Lục Hồng tái nhợt, thân mình run run, đã bị Mạnh Hạo phế đi toàn bộ tu vi. nguồn

- .. Kính xin, Vương sư huynh chủ trì công đạo, người này giao hoạt đa đoan, không có như Vương sư huynh dự liệu, ngay lúc ban ngày chạy trốn.

Lục Hồng quỳ xuống thấp giọng nói. Mỗi lần gã nhìn thấy Vương sư huynh đều có loại cảm giác đối phương hoàn mỹ không giống phàm nhân. Loại cảm giác này trong hai năm qua, theo tu vi đối phương tăng ngày càng cao, ở trong lòng Lục Hồng càng thêm mãnh liệt.

- Nếu hắn đào tẩu, đó là phản bội tông môn, ta tùy ý an bài người cũng có thể giết hắn.

Hồi lâu, cả người tuấn lãng hoàn mỹ Vương Đăng Phi mỉm cười mở miệng. Y tươi cười thân hòa, làm cho người ta sau khi nhìn sẽ nhận không được sinh ra cảm giác thân thiết, trong giọng nói lại nhẹ nhàng băng quơ, lại càng tạo ra một khí chất cao quý không nói nên lời.

Lục Hồng không nói gì, vẻ mặt khẩn cầu, quỳ xuống dập đầu, thân mình không ngừng run run.

- Thôi, người này ra tay tàn nhẫn, xác thực nên có chút cảnh cáo nhỏ, liền phiên toái Thượng Quan sư huynh đi một chuyến, nhưng mà nể mặt Hứa sư tỷ, đừng làm khó hắn. Ngày mai, để hắn tự phế tu vi, đưa ngọc bảo ra, tự chém một tay một chân, xem như xin lỗi Lục Hồng người, được không?

Wang Đăng Phi ôn hòa mở miệng, giống như tất cả sự tình trong Khảo Sơn Tông, chỉ cần một lời của y là đã định. Tu vi của Mạnh Hạo cũng vậy, mà tay chân cũng thế, chỉ cần y mở miệng, dường như liền không thuộc về Mạnh Hạo nữa rồi, lúc này vẫn tươi cười thân hòa như trước, hoàn mỹ không tỳ vết.

- Đa tạ sư huynh, người này... người này tâm địa ác độc....

Lục Hồng cắn răng, trong lòng oán độc.

- Vậy trực xuất khỏi tông môn nhé, cho ra núi hoang dã lĩnh tự sinh tự diệt.

Vương Đăng Phi mở miệng, lắc đầu mỉm cười, giống như loại chuyện này quá nhỏ nhặt, đối với y nhỏ bé không đáng kể.

Lúc này, trong động phủ ở Nam Phong, Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở đó, ngắm thúy hồ lô ngọc trong tay, vẻ mặt âm tình bất định, tự ngẫm. Chấm dứt trận chiến này, hơn nữa còn vì bước vào Ngưng Khí tầng bốn, hao phí thật lớn, nay đã không còn thừa mấy, chỉ đoạt được bảo hồ lô này.

Hắn vào Khảo Sơn Tông đến nay nhìn như một đường thuận lợi suôn sẻ, nhưng trên thực tế là do hắn lấy thông duệ đối lấy. Nếu là những người khác, thì ngay lần phát đan được đầu tiên liền gặp nguy hiểm tính mạng.

Từ lần đó về sau, mặc dù có gương đồng hộ thân, cũng có phương pháp biến hóa huyền diệu, nhưng ngay sau đó liền có người tham muốn động phủ. Triệu sư huynh nếu không chết, tình cảnh Mạnh Hạo càng thêm nguy, thậm chí tính mạng thân gia cũng không thể tự chủ. Đó là lần đầu tiên hắn giết người.

Rồi sau đó, nếu không có sinh ý của tiệm tạp hóa, Mạnh Hạo tuyệt nhiên không thể đi tới trình độ như bây giờ. Đăng sau phong cảnh thuận lợi, ẩn chứa gian khổ chỉ có tự Mạnh Hạo hiểu rõ.

Nhưng nay, đây hết thảy như mưa bão nổi lên, thúy hồ lô ngọc trước mắt này làm cho Mạnh Hạo trầm mặc một ngày. Nhớ tới Vương Đăng Phi thân là đệ nhất nhân, thiên kiêu của ngoại tông, nhớ tới vị sư huynh tuấn mỹ siêu phàm kia, Mạnh Hạo cảm thấy như có một ngọn núi lớn ép trên người, làm cho hắn thở không nổi.

Lúc ban ngày hắn cũng từng nghĩ chạy khỏi tông môn, nhưng hắn biết rõ, mình không phải là tạp dịch, đã thăng chức làm đệ tử ngoại tông, cũng hiểu được một khi chạy trốn cũng là phản bội, chắc chắn dẫn tới trưởng lão tông môn ra tay, hắn phải chết không thể nghi ngờ.

- Nếu ta sớm biết được sau lưng Lục Hồng có Vương Đăng Phi...

Mạnh Hạo thì thảo, nhưng rất nhanh, trong mắt lộ ra kiên định.

- Ta vẫn sẽ ra tay với người này, nếu ta không ra tay, gã chắc chắn cũng giết ta. Không phải ta buộc gã, mà là gã ép ta. Vô luận như thế nào, thù oán này cũng đã kết, trừ phi Mạnh Hạo ta lúc ban đầu gặp Tào Dương liền cam nguyện bị y cướp đoạt không dám đánh trả, nếu không thì vẫn như vậy. Cho dù không giết người, cuối cùng bởi vì sinh ý tiệm tạp hóa mà bị người đồ mất, kết quả cũng sẽ như thế.

Trong mắt Mạnh Hạo lóe lên tinh quang, yên lặng nhìn động phủ, thần sắc âm trầm.

- Đáng tiếc Hứa sư tỷ đã bế quan...

Mạnh Hạo trầm mặc. Sau khi hắn phế đi tu vi của Lục Hồng liền đi tìm Hứa sư tỷ trước, kết quả bị nội tông báo cho biết đối phương bế quan, không tiện quấy rầy.

- Thúy hồ lô ngọc này...

Hồ lô này uy lực cực lớn, nhất là khi Mạnh Hạo dùng thử, lấy tu vi bản thân thúc dục, càng hợp bạo phát ra, làm cho hắn động tâm lớn. Xem bộ dáng này giống như có dao động Ngưng Khí tầng năm, nhưng lại chẳng biết tại sao không thể để vào túi trữ vật, chỉ có thể đeo trên người. Duy chỉ có điều đáng tiếc, là linh thạch Mạnh Hạo bây giờ không đủ, đều hao phí khi đột phá Ngưng Khí tầng bốn, khó có thể phục chế hồ lô này.

27. Chương 27: Lấy Ra! (2)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 27: Lấy ra! (2)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

- Tông môn nơi đây không phải phạm trần, động cái là sinh tử, nếu giao hồ lô này ra có thể miễn một kiếp, cũng chỉ có thể giao ra...

Mạnh Hạo có chút không cam lòng, nhưng lại không có cách nào. Lúc trong lòng còn trầm ngâm, bên ngoài đêm khuya, từ ngoài động phủ khép kín, bỗng nhiên có thanh âm âm trầm, xa xôi truyền vào trong động phủ.

- Bản nhân Thượng Quan Tổng, mang pháp lệnh của Vương sư huynh, Mạnh Hạo người mau mau mở động phủ, quỳ lạy đón chào.

Thanh âm này cực kỳ âm nhu, khiến cho trong động phủ giống như lập tức rơi vào âm hàn, hai mắt Mạnh Hạo chợt lóe, ngẩng đầu, vẻ mặt không hề có chút bất ngờ, hiển nhiên đã sớm dự đoán được sẽ có người tới.

- Đêm khuya bất tiện, sư huynh có chuyện nói thẳng là được.

Mạnh Hạo trầm mặc một lát, chậm rãi mở miệng, thanh âm truyền ra ngoài động phủ.

- Thật lớn lối.

Bên ngoài động phủ hừ lạnh, mang theo ý không vui rõ ràng.

Mạnh Hạo không nói gì, giữ vững trầm mặc.

- Không ra động phủ cũng được, truyền khẩu dụ của Vương sư huynh, Mạnh Hạo người thân là đệ tử ngoại tông, tâm tu hành không đồng nhất, nhiều loạn khu công khai cấp thấp, đồng môn oán than khắp nơi, tính tình lại càng ác độc. Nhưng niệm tình người tuổi nhỏ, tội chết có thể miễn. Giao ra ngọc bảo, tự phế tu vi, tự chém một tay một chân, trục xuất khỏi tông môn, từ nay về sau không còn là đệ tử của Khảo Sơn Tông.

Thanh âm âm trầm rơi vào tai Mạnh Hạo, nhất là phần sau, từng chữ từng chữ rơi vào tai Mạnh Hạo, sắc mặt hắn theo lời nói càng ngày càng âm trầm, đến cuối cùng Mạnh Hạo ngẩng đầu, trong mắt lộ ra phần nộ.

- Pháp lệnh Vương sư huynh có thể sánh bằng môn quy hay sao.

Mạnh Hạo chịu đựng tức giận, trầm giọng lên tiếng.

- Khẩu dụ của Vương sư huynh chính là môn quy. Sáng sớm ngày mai chính là ngày phát đan, người ở bên trong quảng trường, khấu đầu xin lỗi Lục Hồng, chờ xử lý.

Người ngoài động phủ căn bản không thèm để ý đến suy nghĩ của Mạnh Hạo, nói xong liền vung tay áo, xoay người rời đi.

Mạnh Hạo trầm mặc, thời gian trôi qua, cho đến rạng sáng hôm sau, hai mắt hắn đã tràn ngập tơ máu, không thể nghĩ ra được chút biện pháp nào. Hiển nhiên đối phương chẳng những là vì thúy hồ lô ngọc kia, lại càng tàn nhẫn muốn diệt mình, chẳng qua là khoác lên lớp da nhân từ. Nhưng phế đi tu vi, lại đứt tay đứt chân, trục xuất ra ngoại giới sau sư môn, một mảnh núi hoang, bản thân không hề có khả năng sống sót.

- Làm sao bây giờ...

Mạnh Hạo nắm chặt nắm tay, tơ máu trong mắt càng nhiều. Trong lúc mơ hồ, một cảm giác bản thân yếu ớt mãnh liệt hiện lên trong tâm thần của hắn, làm cho hắn lần đầu tiên khát vọng bản thân cường đại như thế. Chỉ có bản thân cường đại, mới có thể không bị khi nhục như thế, trầm mặc hồi lâu.

- Chẳng lẽ thật sự chỉ có một đường chạy trốn...

Mạnh Hạo ngẩng đầu, ánh mắt lộ ra quyết đoán. Hắn đứng dậy đi ra động phủ, nhưng khi ra ngoài động phủ thì bước chân Mạnh Hạo đột nhiên ngừng lại, trên mặt lộ ra vẻ chần chờ.

- Không đúng...

Mạnh Hạo cúi đầu trầm tư một lát, trong mắt lộ ra kiên quyết, xoay người một lần nữa trở về động phủ, khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt không nói.

Sáng sớm ngày thứ hai, Mạnh Hạo mở mắt ra, trong mắt mang theo tơ máu. Một đêm này hắn không có thổ nạp, mà là đang suy tư. Chỉ là tu vi yếu ớt, khiến cho Mạnh Hạo nghĩ không ra biện pháp gì, trừ phi là phản bội tông môn chạy trốn, rời khỏi Khảo Sơn Tông. Nhưng phương pháp này, Mạnh Hạo không tin đối phương không thể nghĩ ra, một khi chạy trốn, cũng là chết, vả lại sau khi chết còn công theo tội danh phản bội tông môn.

Từ ngoài động phủ truyền đến từng tiếng chuông vang, lúc này, ngày phát đàn đã đến, Mạnh Hạo hiểu được cho dù là không đi, cho dù là trốn trong động phủ, vẫn là không tránh khỏi một họa kiếp lúc này.

- Cá lớn nuốt cá bé, tất cả tội lỗi đều do tu vi ta quá thấp, nhưng việc này ta không hối hận, nam nhi trên đời, khi không thể nhịn thì tuyệt không cần nhẫn nhịn!

Trong trầm mặc, Mạnh Hạo than nhẹ, hắn đã bị dồn đến cực hạn, không có bất kỳ đường lui. Lúc này, hắn lại là trấn định lại, đứng dậy sửa sang lại quần áo một chút, nhìn xung quanh động phủ, yên lặng mở cửa lớn động phủ, nhìn trời xanh biển biếc bên ngoài.

Sau một lúc lâu, Mạnh Hạo cất bước đi ra, nhưng không đợi đi được vài bước, hắn liền cảm giác bị theo dõi, quay đầu nhìn cây cối phía sau, nơi đó lúc này đi ra một người, đang lạnh lùng nhìn bản thân.

- Không có chạy trốn, cũng thật không ngốc. (

Người này vừa ra liền nói, Mạnh Hạo liền nhận ra là Thượng Quan Tổng hôm qua, gã không có rời đi, mà là ở xung quanh nơi này chờ đợi.

Vả lại người này Mạnh Hạo đã gặp qua, chính là ban đầu ở Đông Phong nhìn qua, một trong những đồng môn bên người Vương Đăng Phi. Người này có gia tổ là trưởng lão tông môn, hiển nhiên một đêm hôm qua, gã đã ở đây chờ mình chạy trốn, một khi chạy trốn, phản bội sư môn, không còn đường sống.

Mạnh Hạo xoay người, đi về phía ngoại tông.

Thượng Quan Tổng cười lạnh, trong mắt lộ ra châm chọc. Ban đêm hôm qua quả thực gã không rời đi, vả lại đã ngầm báai kiến gia tổ Thượng Quan Tu. Một khi Mạnh Hạo ban đêm muốn chạy trốn, liền rơi vào trong tay gã, đến lúc đó đối phương sẽ chết cực kỳ khó coi.

Dọc theo đường đi, Thượng Quan Tổng đi theo Mạnh Hạo, sau khi một đám đệ tử ngoại tông đi qua nhìn thấy, đều lộ ra vẻ mặt khác nhau, mơ hồ cũng giống như đã liệu trước cái gì, chẳng những không có cái gì thương hại, ngược lại phần lớn là nhìn về phía Mạnh Hạo mang theo vẻ cười nhạo.

Không bao lâu, Mạnh Hạo đi tới quảng trường ngoại tông, trong này hào quang chín cây cột lượn lờ, toàn bộ đệ tử ngoại tông xung quanh đều đã đến, Mạnh Hạo liếc mắt liền nhìn thấy ở phía xa, một nam tử áo trắng được đám người vây quanh, Vương Đăng Phi.

Y đứng ở nơi đó, ánh mắt trời chiếu lên người, khiến cho áo trắng trắng tuyết, một đầu tóc dài xoa vai, như tiên nhân trong tranh, hoàn mỹ vô hạn, làm cho người ta nhịn không được dâng lên cảm giác muốn thân cận, như con cưng của trời.

Y bây giờ đang ôn hòa nói chuyện với đệ tử bốn phía, bất kể đối phương là tu vi gì, y đều tràn đầy thân hòa, khi thì gật đầu, khi thì chỉ điểm tu hành, khiến cho đệ tử bốn phía nhìn về phía y đều lộ ra tôn kính.

Nhất là những nữ đệ tử kia, càng giống như nhìn đến si tình, giống như hận không thể vĩnh viễn đứng bên người Vương Đăng Phi. Trong mắt các nàng, nhất cử nhất động của Vương Đăng Phi cũng có thể làm cho các nàng cuồng nhiệt.

Ngay cả trên đài cao, trưởng bối tông môn đã đến, đều là mỉm cười nhìn Vương Đăng Phi, thần sắc tràn đầy tán thưởng.

Có thể nói, Vương Đăng Phi nơi đó, bất kỳ là làm gì, y đều vĩnh viễn trở thành trung tâm không thể thiếu, y tuần lãng, y ôn hòa, y hoàn mỹ. Ở nơi này chớp mắt một cái, hóa thành quang mang chói mắt, cháy hai mắt Mạnh Hạo, làm cho hắn chết lặng, nắm chặt nắm tay.

Khi các đệ tử đã đến, lúc này phát đạn chấm dứt, từ đầu đến cuối Vương Đăng Phi ôn hòa thân thiết không có liếc mắt nhìn Mạnh Hạo một cái, mặc dù y biết, Mạnh Hạo vẫn đang nhìn mình, y vẫn như trước, giống như con voi bị con kiến ngóng nhìn, sẽ không cúi đầu đối diện.

Cho đến khi phát đạn chấm dứt, hào quang chín cây cột xung quanh dần tiêu tan, thanh âm ôn hòa của Vương Đăng Phi vang lên, trong chớp mắt tràn ngập xung quanh.

- Lấy ra.

Hai chữ vô cùng đơn giản, nhưng trong khoảnh khắc truyền ra, mọi người xung quanh đều sửng sốt, nhìn lại thì lập tức chú ý tới ánh mắt Vương Đăng Phi, thản nhiên nhìn Mạnh Hạo ở trong đám người.

28. Chương 28: Chính Mình, Mới Là Chỗ Dựa Của Mình! (1)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 28: Chính mình, mới là chỗ dựa của mình! (1)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Thân hình Mạnh Hạo cứng đờ, nhìn chằm chằm vào Vương Đăng Phi, trong nháy mắt, hắn cảm nhận được ánh mắt toàn bộ đệ tử ngoại tông đều nhìn lên người hắn, tu sĩ bên cạnh hắn cũng tránh ra rất xa, không gian quanh hắn trở nên trống trải.

Cảm giác cô độc tràn ngập đáy lòng Mạnh Hạo, giống như toàn bộ thế giới đã vứt bỏ hắn, chỉ vì một câu của Vương Đăng Phi, hắn trở thành đối lập với thế giới.

Không có ai nói chuyện, giờ phút này, toàn bộ đệ tử ngoại tông đều nhìn Mạnh Hạo. Vương Đăng Phi có danh khí quá lớn, lời của y vẫn còn vang vọng trong lòng mọi người.

Có vài người có cảm giác ngoài ý muốn, bởi vì chuyện hôm nay đã triệt để truyền ra ngoài, nhưng trên thực tế, có không ít người nơi này đã đoán được kết quả như thế rồi.

Ngay cả trưởng bối tông môn trên đài cao cũng không rời đi, chỉ cúi đầu nhìn Mạnh Hạo.

- Quy định của tông môn, những gì cướp được liền thuộc về mình!

Mạnh Hạo gằn lên từng chữ, hắn biết những lời này, tại trước mặt đối phương quá mức nhỏ yếu, thậm chí có thể dùng điều này để phản kích chính mình, nhưng Mạnh Hạo vẫn mở miệng.

Mạnh Hạo cũng hiểu được, chính mình có thể trực tiếp lấy ra Thúy Ngọc hồ lô cho Vương Đăng Phi, sau đó khóc lóc cầu xin, trước mặt nhiều người như vậy, Vương Đăng Phi sẽ không cự tuyệt, cùng lắm thì trừng phạt một chút, nhưng có lẽ sẽ bảo trụ được tu vi.

Nếu hắn càng cầu xin, thậm chí quỳ xuống dập đầu, thừa nhận mình sai lầm, không quan tâm tới tất cả nhục nhã, cam nguyện chịu nhục, chuyện hôm nay liền có thể hóa giải.

Nhưng loại sự tình này, Mạnh Hạo không làm được. Nói hắn ngốc cũng được, nói hắn bướng cũng tốt, nhưng chính là hắn không làm được.

Dù biết rõ kiếp nạn hôm nay, nhưng hắn vẫn không cầu xin, không thể khuất nhục, không được để mình quỳ xuống, hắn làm không được!

Hắn có cốt khí, có khí tiết, trong trời đất này, sinh tử là lớn nhất, nhưng có những lúc, người sống phải nhờ vào một lòng hạo nhiên chính khí, mới có thể làm cho thế gian này không thể gãy, vĩnh viễn không thể bỏ qua tôn nghiêm!

Cho nên, hắn muốn nói những lời này! Cho nên, hắn mới gần từng chữ từng chữ như thế, chẳng sợ đối mặt Vương Đăng Phi như núi lớn ép tới kia, chẳng sợ kiếp nạn hôm nay. Hắn chẳng sợ đối lập với cả thế giới, chẳng sợ cô độc không ai thân cận... Nhưng, hắn vẫn mang theo tôn nghiêm ngẩng đầu, nói ra một câu nói kia.

Đó, chính là Mạnh Hạo!

Mấy chữ này, giống như là ngưng tụ khí lực toàn thân của hắn! Chết, thì sao, Mạnh Hạo ta sống không tới mười bảy, thì sao! Người có thể nhục nhã ta, có thể phế bỏ tu vi của ta, nhưng người vĩnh viễn không thấy ta khuất phục, vĩnh viễn không thể làm cho lòng ta thay đổi.

Vì xung quanh là một mảnh yên tĩnh, thanh âm của hắn đặc biệt rõ ràng, cũng lộ vẻ cô độc khó thể hình dung. Trong lời mang theo chua xót, chỉ có Mạnh Hạo mới hiểu được, hắn nắm chặt hai tay, người ngoài không biết được, nhưng Mạnh Hạo lại rất rõ ràng. Theo lời của Vương Đăng Phi, hắn cảm giác như một lực đánh sâu vào làm cho hắn gần như hồng mắt.

Thân thể dường như vỡ vụn, ngay cả xương cốt cũng như dập nát, giống như có một lực lượng vô hình muốn đè hắn quỳ xuống. Thân hình Mạnh Hạo rung rung, nhưng vẫn cắn răng đứng đó, không để ý tới đau nhức từ trong xương cốt.

- Ngọc bảo là của ta, ta cho ai thì của người đó, người không thể đoạt!

Vương Đăng Phi nhẹ nhàng mỉm cười, nhưng trong lời này lộ ra bá đạo, cũng cực kỳ rõ ràng truyền ra xung quanh. Hắn mỉm cười bước tới, nâng lên tay phải, tùy tiện đánh một chỉ về phía Mạnh Hạo.

Trong nháy mắt, toàn bộ quảng trường gió nổi mây phun, cuồng phong cuộn cuộn, thổi bay chéo áo mọi người. Thân hình Mạnh Hạo như bị động lại, khí tức xung quanh dường như trở thành khí tức tử vong, trời buộc hắn, căn bản không thể động đậy. Nhưng vào lúc này, một cái ngọc bội màu hồng nhạt từ trong túi áo Mạnh Hạo bay ra, lơ lửng phía trước, ánh sáng màu hồng vừa xuất hiện liền bao phủ toàn thân Mạnh Hạo.

Vương Đăng Phi vẫn mang vẻ mặt hòa nhã thân thiện, vẫn nhẹ nhàng vẫy tay, tùy ý nhấc chân, bước thứ hai đạp xuống.

Bịch một tiếng, một chỉ thứ hai hạ xuống, quảng sáng trước người Mạnh Hạo liền trở nên vặn vẹo, liên tục lóe lên ba cái liền tan biến. Cùng lúc đó, cái ngọc giản kia cũng vỡ tan, hóa thành bột phấn bay ra bốn phía. Cái ngọc giản mà Hứa sư tỷ cho hắn, giờ phút này đã vỡ tan, khoe miệng Mạnh Hạo tràn ra máu tươi, áp lực trên thân tăng lên, nhưng hắn vẫn cắn chặt răng, run rẩy đứng, tuyệt không khuất phục!

Hai mắt hắn trở nên băng hàn tới cực điểm, hai tay càng nắm chặt hơn, móng tay đã đâm sâu vào trong thịt.

Vương Đăng Phi vẫn thế, ôn hòa cười, bước tới một bước thứ ba thì đã tới trước người Mạnh Hạo. Đánh ra chỉ thứ ba, một luồng cuồng phong thổi qua thân Mạnh Hạo, giống như một bàn tay vô hình xé nát quần áo của Mạnh Hạo, lộ ra Thúy Ngọc hồ lô trong ngực hắn. Cái hồ lô bị bàn tay vô hình kia kéo ra, trực tiếp rời khỏi Mạnh Hạo, xuất hiện trong tay Vương Đăng Phi.

Sắc mặt Mạnh Hạo tái nhợt, phun ra một ngụm máu tươi, thân hình run rẩy không ngừng nhưng vẫn không thể hoạt động. Nhìn hồ lô bị dễ dàng lấy đi, hai mắt hắn đã hiện lên tơ máu, hai tay bóp chặt, hắn đã không cảm thụ được đau đớn do móng tay cắm vào thịt, máu tươi theo kẽ tay chảy ra, rơi lên mặt đất.

- Phế đi tu vi của người, bẻ gãy tay chân người, trực xuất tông môn!

Vương Đăng Phi vẫn cười, thanh âm ôn hòa quanh quẩn, y điểm ra một chỉ lên người Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo âm lãnh nhìn chằm chằm vào Vương Đăng Phi. Từ đầu tới cuối, hắn chỉ nói một câu, dù tới lúc này, hắn không nói thêm câu thứ hai nào, cũng không rít gào hò hét gì, chỉ trầm mặc âm trầm tới cực điểm. Chỉ là tơ máu trong mắt càng thêm đậm, hai tay nắm chặt đã làm móng tay như bong ra, ghim sâu trong thịt hắn, huyết nhục mơ hồ.

Bốn phía vẫn là một mảnh yên tĩnh, mọi người đều nhìn nơi này, trong những ánh mắt kia đều mang theo cười nhạo, thế giới như tách ra khỏi Mạnh Hạo, để hắn đứng trong cô độc, đối diện với thiên địa.

Nhưng hắn vẫn không có khuất phục, thống khổ thì tính cái gì!

Nhìn ngón tay Vương Đăng Phi sắp đâm xuống, trong chớp mắt, một tiếng thở dài không biết từ ngọn núi nào truyền tới, cùng lúc đó, một lực nhu hòa bỗng nhiên xuất hiện trước người Mạnh Hạo, ngăn cản một chỉ muốn phé đi tu vi của hắn.

Phịch một tiếng, Vương Đăng Phi vung tay áo, nghiêng người nhìn về một phía, ở đó có một lão già, mang trường bào màu xám, trên mặt có những cái bớt màu nâu, nhìn không thấy được cảm giác uy vũ, nhưng thân thể lại cực kỳ cao lớn, chính là người đã từng hai lần thương thức Mạnh Hạo.

- Người cũng đã lấy ngọc bảo rồi, việc này bỏ qua đi, không nên làm quá tuyệt!

Lão già cau mày, đưa mắt nhìn Mạnh Hạo vẫn luôn trầm mặc, cũng chú ý tới hai tay đầm máu của hắn, lão thâm than một tiếng, nhìn Vương Đăng Phi.

- Nếu Âu Dương đại trưởng lão ngăn cản, vẫn bối tất phải cho ngài chút thể diện!

Vương Đăng Phi mỉm cười, thần sắc lạnh nhạt, từ đầu tới cuối chỉ nói hai câu với Mạnh Hạo. Lúc này y liền xoay người rời đi, dưới mặt trời, thân ảnh y phiêu dật, lộ ra phong thái hoàn mỹ. Đối với y mà nói, Mạnh Hạo không bằng một con kiến hôi, giờ phút này đã quên cái tên Mạnh Hạo.

29. Chương 29: Chính Mình, Mới Là Chỗ Dựa Của Mình! (2)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 29: Chính mình, mới là chỗ dựa của mình! (2)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Về phần Mạnh Hạo, ánh mắt hắn vẫn tràn ngập máu, nhưng mà những thứ này đối với Vương Đăng Phi thì chỉ giống như một con kiến yếu ớt giờ hàm tới trước mặt voi, chỉ cần dẫm một cước thì kiến có thể bị dẫm nát.

Còn chuyện ngày hôm nay, đối với y mà nói đúng là một chuyện nhỏ bé tới cực điểm, đây không phải là khinh thường, không phải là không để ý, thậm chí y còn mỉm cười với người bốn phía, khi bước qua mọi người, tiếng cười ôn hòa còn quanh quẩn. Nhẹ nhàng bình thản giống như không có chuyện gì xảy ra, trước sau vẫn như vậy chỉ điểm đệ tử cấp thấp tu hành, thân ái hiền hòa làm người ta sinh lòng thân thiết.

Bốn phía quảng trường, đám nữ đệ tử nhìn như si như say, dù là tu sĩ khác cũng lộ ra thần sắc tôn kính, không kẻ nào liếc mắt nhìn Mạnh Hạo một cái, dường như đã quên mất sự tồn tại của hắn.

So với Vương Đăng Phi, Mạnh Hạo như đứng ở một thế giới đối lập, toàn thân đầy máu, quần áo rách tả tơi, chật vật tới cực điểm.

Mạnh Hạo có thể cảm giác được thái độ của Vương Đăng Phi đối với mình, đây không phải là khinh thường, mà không thèm nhìn. Giờ phút này, khi Vương Đăng Phi rời đi, những trói buộc trên người hắn được buông lỏng, thân thể nhất thời trở nên đau đớn như muốn đổ xuống, nhưng hắn vẫn cắn răng kiên trì, chân thành cúi cúi đầu cảm kích Âu Dương đại trưởng lão một cái. truyện copy từ

Không nói gì, Mạnh Hạo quay người, phun ra một ngụm máu tươi, thân hình run rẩy nhưng hắn nhẫn nhịn cắn răng, nhắc lên hai chân đau nhức như bị dẫm nát, trầm mặc bước từng bước đi về phía xa. Hắn đã thoát

mồ hôi thấm đầm áo bào, mỗi một bước cũng làm cho hần đau đớn nhỏ máu, bóng dáng hần như một con sói cô độc bị thương, dần dần đi xa...

Âu Dương đại trưởng lão nhìn Mạnh Hạo, muốn mở miệng nói gì, nhưng cuối cùng lại không nói, chỉ đứng nhìn thân ảnh Mạnh Hạo xa dần.

Trong động phủ, Mạnh Hạo từng bước đi vào, cho đến khi cửa đóng lại, hần không cách nào thừa nhận được nữa, thân hình đổ sập xuống, ngất trên mặt đất. Tu vi của Vương Đăng Phi đã là tầng sáu đỉnh phong, Mạnh Hạo căn bản không thể so với, trừ phi là bỏ qua chống cự, nếu kháng cự thì chỉ càng thêm nội thương.

Lần hôn mê này liền qua hai ngày, sau khi Mạnh Hạo tỉnh lại, toàn thân đau đớn, khó có thể đứng dậy, hần cố gắng bò lên, khi hai tay chạm đất liền cảm giác đau đớn càng tăng lên, nóng rất như tay không có da. Mạnh Hạo thở hồng hộc, yên tĩnh trong động phủ, tĩnh lặng ngời đó.

Hồi lâu, hần chậm rãi cúi đầu, nhìn hai bàn tay mình, trong lòng bàn tay, mười cái móng tay còn ghim sâu trong đó, hai ngày hôn mê làm cho những móng tay này sinh trường trong thịt, khi hần đưa tay chống đất định đứng lên làm cho thịt non vừa sinh liền vỡ ra, máu tươi tràn ra.

Mạnh Hạo không chút thay đổi, nhìn hai tay, sau một lúc lâu, hần xé mở những vết thương trong lòng bàn tay ra, rút từng móng tay ra, cho đến khi mười cái móng tay được lấy ra, hai tay của hần đã đầm máu, máu tươi chảy đầy mặt đất, làm cho không khí trong động phủ tràn ngập huyết tinh.

Toàn bộ quá trình, thần sắc Mạnh Hạo không chút thay đổi, giống như hai bàn tay này không phải của hần, sự tàn nhẫn trên người hần, lúc này lại trở nên rõ ràng như thế.

Hần cúi đầu, nhìn mười móng tay đâm đĩa máu kia, sau hồi lâu hần thu chúng lại, đặt lên trên giường đá, hần muốn chính mình mỗi ngày đều nhìn đến mười móng tay này, muốn mỗi ngày đều nhắc nhở chính mình, hôm nay, hần bị khuất nhục.

Rồi sẽ có một ngày, hần phải trả lại lần khuất nhục này, cả vốn lẫn lãi.

- Chính mình, mới là chỗ dựa lớn nhất!

Trầm mặc một lúc, Mạnh Hạo lần đầu tiên mở miệng, lời nói khàn khàn như không phải thanh âm của hần.

Thời gian trôi qua, thoáng cái đã được mấy ngày, Mạnh Hạo không đi ra động phủ nửa bước, hần không muốn ra ngoài, không muốn bất luận kẻ nào nhìn thấy hần. Hần không quên chuyện hôm đó trên quảng trường, mình trở thành kẻ đối lập với cả thế giới. Hần yên lặng khoanh chân ngồi trong động, nhìn bàn tay mang theo máu khô, thần sắc chết lặng biến thành phần nộ, lại chuyển thành âm trầm. Cho đến một ngày, động phủ ầm ầm mở ra, theo ánh trăng sáng bên ngoài chiếu vào, toàn bộ động phủ trở nên mông lung.

Thân ảnh Hứa sư tỷ đứng ở cửa động phủ, nàng quay lưng với ánh trăng, làm cho không ai có thể thấy rõ dung mạo của nàng.

Mạnh Hạo không nói gì, Hứa sư tỷ trầm mặc, sau một lúc lâu, nàng mới mở miệng.

- Hôm qua ta mới xuất quan!

Mạnh Hạo đứng dậy, cúi đầu vái một cái thật sâu.

- Vương Đăng Phi có lai lịch rất lớn, cũng không phải người Triệu quốc, tu vi đã là tầng sáu đỉnh phong, lại là người được chương môn chỉ định trở thành đệ tử nội môn... Người không nên trêu chọc kẻ này.

Hứa sư tỷ trầm mặc một lúc, ôn hòa nói.

- Sư đệ hiểu được!

Mạnh Hạo ngẩng đầu, mỉm cười, thần sắc như đã khôi phục bình thường. Nhìn không ra có chút canh cánh trong lòng nào đối với chuyện kia, tại một khắc này, hần hiện tại so với một đời mười sáu mười bảy năm trước đã mang theo một chút bất đồng.

Chút bất đồng này là, một chút hàn mang, nhưng Mạnh Hạo che dấu vô cùng sâu, sâu đến mức hần cũng không phát hiện được, người ngoài thì càng không nhìn ra được chút gì.

- Nhưng nếu hấn lại tìm người làm phiền, dù ta đang bế quan, người cũng có thể bóp nát ngọc giản này, ta sẽ phát hiện!

Hứa sư tỷ trầm mặc một lát, sau đó vung tay, một cái ngọc giản màu tím dừng trước người Mạnh Hạo.

- Ngày đó ta mang bốn người các ngươi lên núi, người là người đầu tiên trở thành đệ tử ngoại tông, tên đồng bạn của ngươi ở chung khu tập dịch trong khu Bắc cũng đã lên cấp rồi, sáng hôm nay sẽ đến ngoại tông đưa tin!

Hứa sư tỷ nói xong, liếc nhìn Mạnh Hạo một cái rồi rời đi.

- Đa tạ sư tỷ, ta có một vấn đề muốn tìm sư tỷ giải thích, lấy tư chất của ta, hôm nay đã có tu vi Ngưng Khí tầng bốn, muốn tới Ngưng Khí tầng bảy thì bình thường phải mất bao lâu?

Mạnh Hạo bỗng nhiên hỏi.

- Không tới một năm đạt tới Ngưng Khí tầng bốn, chắc người cũng cũng có tạo hóa trong tu hành, việc này người không cần nói, ta cũng sẽ không hỏi. Nếu không tính tới tạo hóa của người, với tư chất của người, tới Ngưng Khí tầng bảy, nhanh thì mười năm, chậm thì nửa giáp, Ngưng Khí tầng bốn, tầng sáu, tầng tám đều là bình cảnh. Hơn nữa, nếu không có cơ duyên, thì khó mà đột phá từ tầng sáu tới tầng bảy.

- Mỗi người đều có?

- Mỗi người đều có!

Hứa sư tỷ dần xa, Mạnh Hạo khoanh chân ngồi trong động phủ, trong mắt lộ ra chút tinh mang.

Sau nửa canh giờ, Mạnh Hạo đứng dậy, đi ra động phủ, gió núi trong đêm mang theo chút hàn ý, thời tiết biến hóa cực nhanh, giống như trong mấy ngày liền sang thu, lá cây đã đổi màu, nhìn khắp đồi núi là một mảnh điêu hui.

Trăng sáng treo cao, Mạnh Hạo đi trên đường nhỏ núi hoang, bốn phía yên tĩnh, chỉ có tiếng gió, tiếng lá xào xạc làm bạn, Mạnh Hạo một đường đi về Bắc phong!

30. Chương 30: Tên Mập Lên Ngoại Tông

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 30: Tên mập lên ngoại tông

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Hấn muốn nhanh đi gặp tên mập, dù sao trong tông môn này, tên mập là bằng hữu duy nhất của hấn.

Đến chỗ tập dịch Bắc Phong, có lẽ do không gian yên tĩnh, nên tiếng ngáy đặc biệt to rõ, Mạnh Hạo vừa tới gần liền nghe được tiếng ngáy rền vang từ trong phòng truyền ra.

Thanh âm này, Mạnh Hạo rất quen thuộc, ở tại phòng tập dịch bốn tháng, mỗi ngày Mạnh Hạo đều nghe tiếng ngáy này.

Thanh niên mặt ngựa phụ trách phòng tập dịch Bắc khu đang khoanh chân ngồi trên tảng đá lớn, giờ phút này gã bỗng nhiên mở mắt, sững sờ nhìn Mạnh Hạo, rất nhanh gã đứng lên, ôm quyền chào Mạnh Hạo.

- Gặp qua Mạnh sư huynh!

Mấy ngày qua, lời đồn về Mạnh Hạo rất nhiều, thanh niên mặt ngựa này sao có thể không biết.

- Sư huynh không nên như thế, ta chỉ đến gặp cố nhân!

Mạnh Hạo nhìn thanh niên mặt ngựa, tu vi rất rõ ràng, Ngưng Khí tầng ba, hình như bị kẹt lại ở tầng ba nhiều năm rồi.

Sư huynh mặt ngựa gật đầu, nhìn Mạnh Hạo bước chân vào sân tạp vụ, gã lần nữa khoanh chân ngồi tại chỗ cũ, thần sắc có chút phức tạp, thầm than một tiếng liền nhắm mắt không nói.

Mạnh Hạo đi vào trong phòng tạp vụ, thấy phòng phía tây, khi tới gần liền nghe tiếng ngáy của tên mập vang vọng trong trời đất. Khi Mạnh Hạo đẩy cửa tiến vào, hắn liền lộ vẻ cổ quái, khó chịu trong lòng đã giảm đi rất nhiều.

Trong phòng, tên mập nằm ngửa, xếp thành chữ Đại, ngáy vang không ngừng, cái giường bên cạnh bị dịch chuyển, chắn ở góc phòng, để giữa giường và góc tường tạo thành một lỗ hổng.

Tại đó có một đại hán tự xưng là Hồ gia, giờ phút này hắn đang ngủ say, nhưng thân hình co rụt lại, trên mặt còn mang theo vẻ sợ hãi, như trong mộng gặp phải chuyện gì khủng bố.

Trên giường gỗ, trần ngập vô số dầu ráng, có chỗ trực tiếp bị cắn ra, nhìn thật tả tơi. Mà cái bàn lúc trước kia đã không còn rồi, Mạnh Hạo có thể tưởng tượng được, cái bàn kia có lẽ đã bị cắn hư rồi, ngay cả tường bốn phía cũng có dấu răng, chỉ có cái giường mà tên mập đang nằm lại không có một cái dấu răng nào, tương phản thật lớn.

Trong lúc nhìn, bỗng nhiên đại hán tại chỗ kia đột nhiên run lên, hai mắt nhắm chặt mà rên lên thảm thiết, chắc là gặp ác mộng rồi. Nhìn bộ dáng xanh xao vàng vọt kia, hai mắt thâm đen, giống như lâu dài không được ngủ, Mạnh Hạo rất không tưởng được, đối phương gặp phải chuyện thê thảm gì mà bị giày vò tới bộ dáng này.

Nghe tiếng rên rỉ của đại hán, tên mập không kiên nhẫn mở mắt, khi thấy được Mạnh Hạo liền tức thì kích động.

- Gà Rừng mô, có mang Rà Rừng tới không?

Mạnh Hạo nhìn tên mập, hắn không nhịn được mà tươi cười.

Tên mập này vẫn tròn như thùng nước, không gầy đi chút nào, hình như còn mập hơn một chút, nhất là răng nanh của hắn, khi nói chuyện liền hàm răng sáng bóng, hình như cũng dài thêm một nửa rồi.

- Nghe nói người đã Ngưng Khí tầng một rồi, ta sang xem, vội vàng nên không mang theo gì!

Mạnh Hạo ngồi bên giường của tên mập, nhìn hàm răng của tên mập, cười nói.

Một đêm này, mập mập đang chìm đắm trong đắc ý của chính mình, nói rất nhiều. Mạnh Hạo nói ít dần, chuyển sang nghe tên mập nói không ngừng. Theo ánh trăng dần tan, mặt trời dần tới, vết thương trong lòng Mạnh Hạo cũng dần khép lại, nhưng vết sẹo vẫn còn. Như những móng tay còn lại trong động phủ hắn, cùng với ánh mắt hắn, người ngoài không nhìn thấy hàn mang ẩn chứa trong đó, dung hợp thành mười sáu mười bảy tuổi này, Mạnh Hạo trưởng thành hơn nhiều.

Lúc sáng sớm, trong khi đại hán tự xưng là Hồ gia kích động lệ nóng doanh tròng, Mạnh Hạo mang tên mập rời khỏi Bắc khu. Tên mập rất là cảm động, khi ra khỏi sân liền còn chạy lại ôm đại hán một cái, không biết nói vài câu gì đó, tên đại hán này liền mặt không còn chút máu, thân hình cũng run rẩy.

- Người nói gì với hắn vậy?

Khi tới gần ngoại tông, Mạnh Hạo nhin không được mà hỏi.

- Người tốt a, hắn là bạn tốt của ta khi người rời khỏi khu tạp dịch, người thấy đó, khi ta đi hắn thương cảm thế nào, trong lòng ta cũng không chịu nổi a. Ta liền trở lại nói cho hắn biết, ta tranh thủ vài ngày sẽ trở lại thăm hắn!

Tên mập lộ vẻ thương cảm nói.

- Người đừng thấy hắn có bộ dáng hung ác, trên thực tế gan hắn rất nhỏ, buổi tối thường xuyên gặp ác mộng, rất là đáng thương!

Tên mập lắc đầu, cảm khái nói.

Mạnh Hạo lập tức trầm mặc, không nói tới gì liên quan tới đại hán kia nữa, cho đến khi hai người đi vào ngoại tông. Dọc theo đường đi, phàm là kẻ nhìn thấy Mạnh Hạo đều lộ thần sắc khinh thường, đánh giá.

- Ô!? Còn phải nói a, Mạnh Hạo người ở ngoại tông sống thực tốt a, theo đường đi có không ít người nhìn người!

Tên mập nhất thời kích động nói, nghĩ tới có Mạnh Hạo sau lưng, sau này đến ngoại tông sẽ không bị người khi dễ.

Mạnh Hạo mỉm cười, không giải thích gì, khi tới trước Bảo các, Mạnh Hạo dừng bước không vào, sau khi nói với tên mập một chút, hắn chỉ đứng nhìn đối phương chạy vào Bảo các.

Khoảng chừng qua một nén nhang, tên mập hưng phấn trở ra, trong tay cầm một thanh tiểu kiếm, trên kiếm này như có một tầng vẩy cá, sờ vào thô ráp, không có cảm giác sắc bén.

- Mạnh Hạo, người xem ta được bảo bối gì này, đây chính là bảo bối a!

Tên mập hưng phấn đùa nghịch thanh tiểu kiếm trong tay, Mạnh Hạo kinh ngạc, tại sao tên mập lại coi đây là bảo bối, hắn liền thấy tên mập đưa kiếm đặt lên miệng, làm như máy mài mà mài qua mài lại, tiếng xoạt xoạt truyền ra, làm cho Mạnh Hạo dở khóc dở cười.

- Thứ tốt, rằng ta càng ngày càng dài, đã tìm không ít thứ để mài rồi, nhưng không tới vài ngày liền không thể dùng được, vì vậy mà ta phải mài răng rất lâu.

Tên mập càng nghĩ càng cao hứng.

Một ngày này, Mạnh Hạo mang theo tên mập đi làm quen với ngoại tông, cũng đưa ra suy nghĩ ở chung cùng một động phủ, nhưng tên mập cự tuyệt. Hắn đã ở chung với người rất nhiều rồi, đã sớm muốn tấn thăng lên đệ tử ngoại tông để lấy được chỗ ở của mình. Mạnh Hạo nói gì hắn cũng không đồng ý, chỉ nói ở chỗ của mình mới có chút thỏa mãn.

Mạnh Hạo cũng không khuyên nhiều, cho đến đêm liền rời đi, trở về động phủ, khoan chân ngồi xuống.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, đảo mắt liền ba tháng. Hơn hai tháng trước, Mạnh Hạo đã khôi phục bày quầy tại khu công khai cấp thấp. Có lẽ vì một màn giữa Vương Đăng Phi tạo ra hiệu quả quá lớn, nhiều người để ý tới hắn, làm cho sinh ý của tiệm tạp hóa của hắn càng ngày càng tốt.

Ngoài đan dược, Mạnh Hạo nhập thêm pháp bảo, sinh ý càng thêm tốt, nhưng hắn đã không còn là một người, mà bên cạnh hắn luôn có một tên mập, không ngừng ôm phi kiếm mài răng. Tên mập này cũng có chút năng khiếu kinh doanh, thỉnh thoảng chạy vào khu công khai PR bán hàng, y đã trở thành chủ lực, phối hợp cùng ở Mạnh Hạo bên ngoài, làm cho thu hoạch mấy ngày nay đã tăng lên không ít.

Cho đến một ngày, đã tới mùa đông khắc nghiệt, bông tuyết bay múa đầy trời. Mạnh Hạo khoan chân nhắm mắt ngồi trên Bình Đỉnh sơn, tên mập đột nhiên mở mắt quát to một tiếng, nắm lấy một người chạy về phía hắn.

- Mạnh Hạo, Mạnh Hạo, người nhìn ai này!

31. Chương 31: Phong Ba Nổi Lên (1)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 31: Phong ba nổi lên (1)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Mạnh Hạo mở mắt ra, lập tức thấy một thiếu niên bị tên mập kích động chạy tới bắt lấy. Thiếu niên này xanh xao vàng vọt, vóc người thấp bé, đứng chung với tên mập đúng là tương phản cực lớn.

Mạnh Hạo biết thiếu niên này, chính là một trong những người cũng bị dẫn vào Kháo Sơn Tông với hắn lúc trước, rồi sau đó cùng với Vương Hữu Tài bị đưa tới ngọn núi khác làm tạp dịch.

Vốn là kẻ khỏe mạnh khá khinh, nhưng nay sắc mặt u ám, thậm chí không chịu nổi, nhưng trên khuôn mặt đã có phần dữ tợn, hiển nhiên Kháo Sơn Tông này đã cho cậu ta không ít những trí nhớ khắc cốt ghi tâm, bằng không thì sao một tên Ngưng Khí tầng một lại dám tới khu công khai này chứ.

- Bái kiến Mạnh sư huynh.

Thiếu niên nhìn thấy Mạnh Hạo thì sắc mặt hiện lên vẻ kích động, nhưng rất nhanh liền biến mất, cậu ta cung kính ôm quyền cúi đầu với Mạnh Hạo.

- Vừa vào tông môn?

Mạnh Hạo nhìn thiếu niên trước mặt, nghĩ tới cảnh tượng khi đó, khẽ than một tiếng.

- Đã hơn một tháng.

Thiếu niên cúi đầu.

- Vương Hữu Tài đâu?

- Chết rồi.

Sắc mặt thiếu niên chết lặng, nhưng khi nói ra hai chữ này thì ánh mắt toát lên vẻ bi thương.

- Vương Hữu Tài chết rồi ư?

Ở bên cạnh, tên mập sững sốt, còn Mạnh Hạo thì im lặng.

- Khi ở chỗ tạp dịch, bọn ta phụ trách đun nước, Hữu Tài ca ca thấy ta còn nhỏ nên toàn đun giúp ta. Một lần ở trên sơn đạo không biết sao lại nổi gió, huynh ấy bị gió thổi xuống sườn núi, ta đi tìm thì thể hai tháng, chẳng tìm được gì, chỉ thấy chút xương vụn... hắn là đã bị dã thú ăn thịt rồi.

Thiếu niên khẽ nói.

Tên mập bi thương, Mạnh Hạo thở dài. Năm đó bốn người lên núi, chưa tới một năm đã nghe nói một người chết, lòng hắn cũng chẳng dễ chịu gì, lại nghĩ tới Vương bá chỉ có một đứa con trai, lòng lại càng khó chịu.

- Tiểu Hồ, từ nay về sau hãy đi theo bọn ta, có Mạnh Hạo ở đây, nơi này không ai dám bắt nạt người.

Tên mập vỗ lên bả vai gầy yếu của thiếu niên, thương cảm nói.

- Không cần, ta... tự mình vẫn rất tốt.

Thiếu niên lưỡng lự một chút, Mạnh Hạo có thể thấy cậu ta động tâm, nhưng thiếu niên lại nhanh chóng lắc đầu, từ chối ý tốt của tên mập, ôm quyền chào Mạnh Hạo và tên mập rồi xoay người rời khỏi Bình Đỉnh sơn.

- Tên này làm sao vậy?

Tên mập ngơ ngác.

- Ai cũng có bí mật không muốn người ngoài biết, có lẽ cậu ta có được vận may nào đó cũng nên, bằng không sẽ không chỉ có Ngưng Khí tầng một liền dám tới nơi này.

Mạnh Hạo như có suy nghĩ, nhìn bóng lưng thiếu niên rời đi, chậm chậm nói.

- Có thể có bí mật gì mà chúng ta không thể biết chứ, Tiểu Hồ này khinh người quá.

Tên mập canh cánh trong lòng. Cậu ta vốn là kẻ ngay thẳng, không có tâm cơ gì, cảm thấy mình tốt như thể mà đối phương lại làm vậy nên không khỏi tức giận.

Mùa đông ở Nam Vực này luôn rất ngắn, đảo mắt cái đông qua xuân đến, hoa nở cây đâm chồi non. Lại tới tháng tư, Mạnh Hạo tới Kháo Sơn Tông này đã được tròn một năm.

Trong khu công khai cấp thấp, có sự phối hợp của tên mập, Mạnh Hạo tích lũy được không ít linh thạch, mà đan dược hay pháp bảo thì càng nhiều hơn. Hắn lại thường xuyên tới hoang sơn tìm yêu thú, duy chỉ có một lần tới gần Hắc sơn thì tìm được và giết hết, còn lại đều không thu hoạch được gì. Vả lại tiếng gầm trong Hắc sơn càng thêm mãnh liệt khiến Mạnh Hạo không dám tới gần.

Chỉ một viên yêu đan có thể so với Ngưng Khí tầng ba, cho dù Mạnh Hạo có dùng gương đồng phục chế không ít, nhưng đến đoạn sau Ngưng Khí tầng bốn thì mãi chẳng thể nào tiến thêm được một tia nữa, ăn thêm nhiều đan dược cũng chỉ làm cho linh khí thêm tinh thuần.

Gặp phải bình cảnh như vậy khó có thể đột phá, không đạt tới tầng năm là chẳng tài nào tu hành được Phong Hành Thuật mà Mạnh Hạo ao ước bấy lâu.

Ngược lại, với sự giúp đỡ của Mạnh Hạo, tên mập đã tới Ngưng Khí tầng hai, tự cảm thấy oai phong vô cùng.

Tháng tư năm này, tất cả đệ tử ngoại tông từ Ngưng Khí tầng năm trở lên đều bị tông môn phái đi, bao gồm cả vị Hứa sư tỷ và Trần sư huynh trong nội môn nữa. Bọn họ lúc trở về đều mang theo hai ba thiếu niên, đều là những người không có mấy tư chất, nên trở thành tạp dịch.

Mỗi năm một lần, đó là quy định hiện giờ của Kháo Sơn Tông. Chỉ có như vậy với có thể duy trì tông môn.

Gió xuân phất qua mặt đất, đuổi đi cái giá lạnh trời đông, nghênh đón ánh sáng mặt trời, chờ mong thu tới. Đã là tháng mười, mấy ngày nay Kháo Sơn Tông đã xảy ra hai chuyện lớn, chuyện thứ nhất là nghe đồn trong tông môn ngoài chưởng môn đã tới Kết Đan ra, có chừng hai đại trưởng lão đã là Trúc Cơ, một người trong số đó đã hao hết thọ nguyên, tọa hóa khi một trăm năm mươi tuổi. Nghe nói thế Mạnh Hạo mới tìm hiểu, sau mới biết được người tọa hóa không phải là Âu Dương đại trưởng lão ngày đó.

Tu sĩ Trúc Cơ được tăng thọ nguyên, có thể sống tới một trăm năm mươi tuổi, trông thì có vẻ lâu, nhưng với tu sĩ mà nói thì lại cực kỳ ngắn. Nếu không thể đạt tới Kết Đan, đến lúc cuối đời chỉ có thể ngồi nhìn thọ nguyên suy kiệt, khí huyết suy bại.

Nếu đạt tới Kết Đan thì sẽ tăng gấp đôi, được thọ nguyên ba trăm năm.

Một vị đại trưởng lão Trúc Cơ tọa hóa rồi, sức mạnh tổng thể của Kháo Sơn Tông lập tức giảm xuống rất nhiều. Vốn đã là thế yếu ở Triệu quốc này, nay lại càng đầy nguy cơ. Mà lại đúng lúc này xung quanh Kháo Sơn Tông thường xuyên có tu sĩ ngoại tông lui tới, dường như là đang tìm kiếm cái gì đó.

Kháo Sơn Tông bèn mở thủ sơn đại trận, phạm vi mấy trăm dặm đều được trận pháp này bao phủ. Cảm giác như mưa gió sắp nổi lên, như mây đen trĩu nặng đè lên Kháo Sơn Tông.

Đệ tử ngoại tông đều suy đoán những điều dị thường này, cũng có không ít kẻ tin tức linh thông, không biết nghe ngóng được từ đâu tin tức không trọn vẹn, dần lan truyền ra. Nghe nói lần này khiến Tu Chân giới của Triệu quốc chú ý là vì có liên quan tới vị Kháo Sơn Lão Tổ đã biến mất bốn trăm năm trước.

Nhưng cụ thể liên quan thế nào thì đệ tử ngoại tông khó mà biết được.

Mấy ngày nay, tu vi của Mạnh Hạo vẫn mãi kẹt ở Ngưng Khí tầng bốn trung kỳ, dùng hết tất cả biện pháp đều không có tác dụng, dần dà Mạnh Hạo hiểu rằng đây chính là bình cảnh.

- Dựa theo lời của Hứa sư tỷ, Ngưng Khí tầng bốn đỉnh phong trùng kích tầng năm thì sẽ có bình cảnh, nhưng vì sao bình cảnh của ta lại có trước... Chẳng lẽ có liên quan đến chuyện ta ăn quá nhiều yêu đan?

Mạnh Hạo khoanh chân ngồi trong động phủ, cau mày trầm ngâm.

- Nếu thật là bình cảnh thì cần mấy đan dược chuyên môn để đột phá bình cảnh, hoặc là nội đan của yêu thú cấp cao.

Mạnh Hạo thầm than, lúc này hắn có đầy linh thạch, nhưng lại chỉ thiếu mỗi đan dược phù hợp. Nếu có ít đan dược trong tay, hẳn chắc chắn có thể đột phá Ngưng Khí tầng năm chỉ trong vài ngày.

Về sự khấn trương trong Khảo Sơn Tông mấy ngày này, Mạnh Hạo cũng cảm nhận sâu sắc mình cũng có nguy cơ như vậy. Trong tông môn, không ít đệ tử thường mặt đầy lo lắng, khiến cho không khí cũng đầy đè nén.

Duy chỉ có tên mập luôn luôn vui sướng, thậm chí còn ham thích quây tập hóa trên Bình Đỉnh sơn hơn cả Mạnh Hạo. Ngày thường cho dù Mạnh Hạo không đi thì cậu ta cũng khiêng cờ tới rao bán.

32. Chương 32: Phong Ba Nổi Lên (2)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 32: Phong ba nổi lên (2)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Lại ba ngày trôi đi, một ngày nay tiếng chuông vang lên, đến ngày phát đan mỗi tháng. Khi Mạnh Hạo với tên mập tới quảng trường, Mạnh Hạo liếc mắt liền thấy trên đài cao ở cột đá, trong rừng sáng mờ có một lão giả mặc áo bào màu vàng, còn có vị Hứa sư tỷ và Trần sư huynh sau lưng lão.

Thấy cảnh đó, Mạnh Hạo đôi mắt hừng hực lửa nóng.

- Một năm rưỡi này Thượng Quan sư thúc chỉ xuất hiện ba lần, lần nào cũng đều có đan dược phát ra. Tu vi của ta kẹt ở Ngưng Khí tầng bốn gần một năm, nếu là có đan dược cấp cao...

Mạnh Hạo có thể nghĩ tới điểm này, đám đệ tử ngoại tông xung quanh tất nhiên cũng đoán ra được. Ai nấy tinh thần phấn chấn, đương nhiên cũng có không ít người thầm cầu mong đừng đưa đan dược ỉnh.

Nhất là từ sau khi Mạnh Hạo tặng đan, tông môn lại thêm một môn quy nữa, không thể đem đan dược được phát riêng tặng đệ tử nội môn, ngăn chặn kẻ khác bắt chước. (.

- Đây... đây là Hạng Linh Đan!

- Không ngờ lại là Hạng Linh Đan, năm trước phát một lần, đan dược này cả năm chỉ có một, có thể thấy nó trân quý cỡ nào!

- Nếu ta mà có được viên đan này thì tu vi ắt sẽ đột phá!

Rất nhanh sau đó, lão giả mặc kim bào giơ tay phải lên, để lộ ra đan dược màu tím lóng lánh trong lòng bàn tay, lập tức trong đám đệ tử ngoại tông truyền tới tiếng ầm vang.

Gần như trong khoảnh khắc khi Hạng Linh Đan xuất hiện, đôi mắt Mạnh Hạo ánh lên tia sáng mãnh liệt. Trước nay chưa khi nào hắn lại vội vàng muốn có được viên đan này đến như vậy. Với hắn, đây không phải là đan dược, mà là hy vọng để hắn bước vào Ngưng Khí tầng năm.

Hắn vào tông môn một khoảng thời gian không ngắn, đã sớm biết được trong đám đệ tử tông môn hiện nay, Hứa sư tỷ và Trần sư huynh trong nội tông là mạnh nhất. Hai người này đều là Ngưng Khí tầng bảy, nghe nói là sắp đột phá rồi.

Dưới hai người bọn họ chính là Vương Đăng Phi, người này bị kẹt ở bình cảnh của Ngưng Khí tầng sáu đỉnh phong, cho dù là Hạng Linh Đan thì cũng không có tác dụng với y. Ngoài y ra thì còn một người nữa cũng tầng sáu, là đệ nhị cường giả ngoại tông, Hàn Tông.

Mạnh Hạo từng gặp người này hai lần, cảm giác có vẻ khá cuồng ngạo, không coi ai ra gì. Nay đứng ở đó, cho dù thấy được Hạng Linh Đan thì cũng chẳng thèm để ý, hiển nhiên bản thân gã có nhiều đan dược tốt nên chẳng thèm ngó ngang gì tới Hạng Linh Đan.

Mà Ngưng Khí tầng năm thì toàn bộ ngoại tông chỉ có bốn người, bốn người này có thể nói là bá chủ một phương, ngày thường ít khi thấy, đều là bề quan hoặc rèn luyện trong hoang sơn.

Ở tầng bốn thì không nhiều người lắm, bao gồm cả Mạnh Hạo nữa là bảy người, mà dưới tầng bốn thì bị coi là con sâu cái kiến.

- Được rồi, trật tự đi nào.

Giọng nói của lão già Thượng Quan vang lên, vẫn ẩn chứa một loại uy áp kỳ dị như trước. So với một năm trước, Mạnh Hạo đã không còn có cái cảm giác mãnh liệt nữa, lúc này mắt hắn sáng ngời, trông đầy quyết đoán.

- Hai năm qua lão phu chủ trì phát đan, luôn luôn yêu thích đệ tử mới vào tông môn không lâu, bởi vì Khảo Sơn Tông có ngày như thế, thịnh vượng sẽ không còn xa.

Lão già Thượng Quan mỉm cười nói, ánh mắt đảo qua mọi người phía dưới, đang định cầm viên đan được trong tay ném xuống người đã sớm được lựa chọn thì chợt thấy tên mập mập đứng cạnh Mạnh Hạo đang cầm phi kiếm mài răng, mặt không chút để ý, phát ra tiếng ken két.

Tên mập này vốn béo như cái lu, cái động tác mài răng đó phàm là ai nhìn thấy lần đầu đều không biết nên khóc hay nên cười, lão già Thượng Quan sửng sốt, rồi lập tức vui vẻ.

- Thôi, đan được này cho người đi.

Nói xong, lão vung tay phải lên. Tử quang vụt lóe, Hạng Linh Đan này phóng thẳng tới tên mập. Tên mập rõ ràng là hoảng sợ, theo bản năng bắt lấy, sau đó kịp phản ứng rằng đã xảy ra chuyện gì thì sắc mặt đại biến, suýt nữa thì thét âm lên. Toàn thân cậu ta run run, sắc mặt tái mét, trông như sắp khóc đến nơi.

- Đây... Ta... Mẹ nó, sao lại cho ta?

Trong phút chốc, gần như mọi ánh mắt trên quảng trường này đều đổ dồn về phía tên mập. Những ánh mắt đó khiến tên mập thấy lạnh lẽo cả người, toàn thân run rẩy, những thớ thịt thớ mỡ trên người cũng rung rung, lập tức đáng thương nhìn Mạnh Hạo, kẻ đang mỉm cười.

- Mạnh Hạo cứu ta với...

Tên mập muốn bỏ viên đan được trong tay ra, nhưng làm thế nào cũng không khiến nó rời khỏi bàn tay, nhất là khi nhìn thấy người bốn phía đều xúm lại đây, nhất thời sợ tới mức răng va lập cập.

Lúc này cột sáng bốn phía dần tiêu tan đi, tên mập run lấy bầy. Ngay khi hào quang hoàn toàn tan biến, cầm chế bốn phía biến mất, không chờ tên mập nói gì thêm, Mạnh Hạo lập tức nắm lấy quần áo tên mập, ầm ầm bùng phát tu vi Ngưng Khí tầng bốn, mang theo cậu ta trong chớp mắt liền xông ra ngoài.

- Đưa đan được cho ta, người trở về động phủ trốn đi!

Mạnh Hạo không chút do dự ném ngọc giản của động phủ ra, đồng thời thấp giọng nói. Tên mập nhanh chóng ném viên Hạng Linh Đan kia cho Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo thân mình vụt lên, bắt lấy viên đan tên mập phóng ra. Lúc này phía sau hắn, tiếng kêu tiếng thét to không ngừng vang lên, có hơn mười kẻ đuổi theo, truy kích Mạnh Hạo.

- Chết tiệt, là Mạnh Hạo, người trốn không thoát!

- Hãy lấy Hạng Linh Đan ra, nể tình đồng môn hôm nay ta sẽ không giết ngươi, nếu không ngươi đừng hòng thoát khỏi cái chết!

Mạnh Hạo chạy một mạch không hề dừng lại chút nào. Ra ngoại tông liền quảng tên mập ra xa. Tên mập tuy thẳng tính, nhưng lại không ngu ngốc, không chờ rơi xuống đất liền rút lên.

- Hắn cướp đan được của ta.

Vừa la toáng lên, cậu ta vừa lăm lăm lét nắm lấy ngọc giản bỏ chạy, dùng tốc độ nhanh nhất của đời này lao thẳng tới động phủ của Mạnh Hạo.

Nghe cậu ta kêu lên như vậy, những kẻ truy đuổi không thèm để ý tới tên mập nữa, mà đuổi theo Mạnh Hạo.

- Có trốn tới chân trời góc biển, hôm nay ngươi cũng không qua được mười hai canh giờ này!

- Với tu vi Ngưng Khí tầng bốn của ngươi không giữ được viên đan này, còn không đưa ta!

Hơn mười người phía sau phần lớn là Ngưng Khí tầng bốn, tầng năm cũng có hai người, còn lại là tầng ba. Bọn họ đều không cam tâm bỏ qua, nên muốn nhân cơ hội kiếm lợi.

Trong khoảng thời gian ngắn phía sau Mạnh Hạo kiếm quang vù vù, mười thanh phi kiếm như hóa thành kiếm vũ nhắm thẳng tới Mạnh Hạo. Khiến cho lưng Mạnh Hạo lạnh lẽo, nhưng hắn nhất định phải có được viên Hạng Linh Đan này, không thể đưa đi.

- Chỉ cần sống sót qua mười hai canh giờ, viên đan này sẽ là của ta, dùng nó là ta có thể đột phá Ngưng Khí tầng năm.

Mạnh Hạo quyết tâm, tốc độ nhanh hơn. Hắn đến Khảo Sơn Tông rồi, phần lớn đều đến hoang sơn tìm yêu thú, luyện ra tốc độ không tệ, mà còn quen thuộc hoang sơn này hơn đồng môn nhiều, lúc này hắn ra khỏi ngoại tông, chạy thẳng tới hoang sơn.

Mắt thấy kiếm quang tới gần, Mạnh Hạo không quay đầu lại mà vỗ lấy túi trữ vật, lập tức lấy đan dược ra nuốt vào, phóng phi kiếm ra, đánh thẳng tới phía sau.

Rầm rầm, bên người Mạnh Hạo, vô số gốc đại thụ bị phi kiếm va chạm nhau mà nổ bung, cành cây văng khắp nơi, đánh lên người Mạnh Hạo khiến hắn đau nhức, hắn mượn lực xung kích ấy nhảy lên, cả người như bay lên, nhảy mất nhảy ra mấy trượng.

Còn chưa kịp hạ xuống thì có bốn con Hỏa Xà và ba quả Thủy Cầu trực tiếp tới gần. Trong số đó hai con Hỏa Xà đều dài chừng hai trượng, cực kỳ nóng, khiến cho cành lá bốn phía như muốn bốc cháy, chính là do hai tu sĩ Ngưng Khí tầng năm kia thi triển ra, cũng chính hai kẻ này có tốc độ nhanh nhất, hai chân không đạp xuống mặt đất, lúc phi đi thì nhanh như gió. Mắt thấy sắp đuổi kịp Mạnh Hạo, hai kẻ này mặt mày đều lộ ra vẻ dữ tợn, khó chịu với nhau. Với bọn họ, đối thủ chân chính với viên Hạng Linh Đan này là đối phương, còn Mạnh Hạo thì chẳng là gì cả.

33. Chương 33: Vào Hắc Sơn

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 33: Vào Hắc sơn

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Mạnh Hạo biến sắc, ở thời khắc nguy cơ, hắn không chút do dự vỗ túi trữ vật của mình, nhất thời hai thanh phi kiếm vờn quanh thân thể hắn, khoảng khắc sau đã hạ xuống dưới chân. Trong chớp mắt đó, thân thể hắn trực tiếp bay vọt ra hơn mười trượng, đến lúc này mới lao đảo hạ xuống, thể mới giúp cho Mạnh Hạo trong giây lát này hoàn toàn tránh được Hỏa Xà phía sau, kéo dài khoảng cách. Tiếng rống giận vang vọng khắp trời.

Phương pháp đó là do Mạnh Hạo tự phát mình ra, nhưng không thể kéo lâu, chỉ được vài giây. Nhưng dù chỉ như vậy cũng đủ cho hắn chiếm cứ được ưu thế không kém gì hai tu sĩ Ngưng Khí tầng năm trong hoang sơn này.

- Nếu lúc này ta là Ngưng Khí tầng năm là có Phong Hành Thuật, như vậy là có thể giúp mình bay trên phi kiếm lâu hơn, quãng lại đám người này nhất định là cực kỳ thoải mái, tiếc rằng đây không thật sự là bay...

Mạnh Hạo thầm nghĩ, lại càng khát vọng lên tới Ngưng Khí tầng năm. Từ đầu tới cuối hẳn không hề quay đầu, mà cứ lao đi như bay. Chuyện này không phải mang mục, trên thực tế từ khi Hạng Linh Đan rơi vào tay tên mập thì đầu óc Mạnh Hạo chưa từng ngừng chuyển động.

Lựa chọn hoang sơn là vì nơi Mạnh Hạo muốn đi là ngọn Hắc sơn có yêu thú trong hoang sơn kia. Mạnh Hạo nghĩ tới nghĩ lui, ưu thế duy nhất của hắn chính là có gương đồng, có nó thì hoang sơn có hung hiểm tới mấy, lại càng có hung thú rít gào khiến Mạnh Hạo kinh hãi, nhưng nếu hắn cùng những kẻ khác bước vào Hắc sơn thì cơ hội sống sót chắc chắn hơn người khác rất nhiều.

- Nếu những kẻ này theo ta vào Hắc sơn, đó chính là ép ta giết người.

Vẻ tàn khốc lóe lên trong mắt Mạnh Hạo. Đã hơn một năm ở Khảo Sơn Tông, Mạnh Hạo sớm không còn là tên thư sinh nhu nhược năm đó, mặc dù dáng vẻ không thay đổi gì nhiều, chỉ là cao lên một chút, da đen hơn trước, nhưng trong trái tim hắn đã tràn ngập sự quyết đoán.

Nhất là chuyện về Vương Đằng Phi khiến Mạnh Hạo biết được mình mới là chỗ dựa lớn nhất ình. Chỉ có bản thân mạnh mẽ mới là chính lộ, Tu Chân Giới này cá lớn nuốt cá bé, hành sự càng phải cẩn thận, càng cần phải quyết đoán.

Phía sau truy kích không ngừng nghỉ, phi kiếm lấp lánh ánh sáng. Không lâu sau, hai tên Ngưng Khí tầng năm phía sau Mạnh Hạo đã đuổi theo trước. Hai kẻ này trong mắt đều đầy sát khí, một kích mà họ vô cùng chắc chắn vừa rồi lại bị Mạnh Hạo dùng phương pháp đặc thù tránh thoát, đối với chuyện này ngoài Vương Đằng Phi và Hàn Tông, với những bá chủ ngoại tông như bọn họ thì đúng là sỉ nhục.

Hai người đồng loạt ra tay mà lại để Mạnh Hạo chạy mất, chuyện này khiến bọn họ khó có thể nhịn được, lại càng muốn giết Mạnh Hạo. Còn về phương pháp bước trên phi kiếm như Mạnh Hạo thì bọn họ chẳng quan tâm, loại phương pháp này ở tu vi tầng bốn thì còn được, nhưng với tu vi bọn họ thì chẳng tăng được bao nhiêu tốc độ, mà còn lãng phí tinh lực. Thấy Mạnh Hạo làm thế, bọn họ thầm cười lạnh trong lòng, thầm nghĩ như vậy thì chẳng bao lâu nữa kẻ này sẽ cạn kiệt linh lực thôi.

- Xem lần này người chạy trốn thế nào!

Hai người nói rồi liếc lẫn nhau, một người trong số đó bỗng nhảy dựng lên, cả người như một con chim to lớn ở giữa không trung, vung tay phải lên, lập tức hai con Hỏa Xà thật lớn phóng thẳng tới Mạnh Hạo.

Tên còn lại thì theo sát phía sau Mạnh Hạo, hai người một trên một dưới như hình thành một cái lồng giam, muốn chặn đứng Mạnh Hạo. truyện cập nhật nhanh nhất tại chằm

- Còn chưa chịu chết ư!

Nhe răng cười gằn, sát khí khắp nơi.

Sắc mặt Mạnh Hạo không biến hóa gì nhiều, hắn hừ lạnh một tiếng, nếu đã dám đoạt Hạng Linh Đan thì tất nhiên là hắn có thứ để tự tin. Lúc này hắn vung tay vồ túi trữ vật, vung xuống, trong chớp mắt sáu thanh phi kiếm bay ra. Kiếm quang đan xen, vù vù bay ra.

- Bạo!

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo nhìn đau khổ quát một tiếng, nhất thời tiếng nổ ầm ầm vang vọng khắp hoang sơn. Ngay cả những tu sĩ đang trên đường đuổi tới cũng nghe được, kẻ nào kẻ nấy đều hoảng sợ, lại không biết chuyện gì xảy ra mà lại xuất hiện tiếng nổ như vậy.

Tiếng nổ ầm ầm vang, khoe miệng Mạnh Hạo tràn ra máu tươi, nhưng trong khoảnh khắc này hắn cũng như tia chớp lao vút đi xa. Phía sau lưng xung kích khuếch tán, Hỏa Xà ầm ầm tan đi, tu sĩ Ngưng Khí tầng năm thì biến sắc mặt, không thể không lui xuống đất, mặt xám mày tro, đầy vẻ khó tin.

- Chết tiệt, tên này không ngờ lại tàn nhẫn như thế, một lần cho nổ cả sáu thanh phi kiếm!

- Không hổ là mở quầy tạp hóa, rốt cuộc hắn có bao nhiêu thanh phi kiếm đây!

Hai người khiếp sợ, nhưng lúc này chẳng hề do dự mà dùng Phong Hành Thuật triển khai với tốc độ cao nhất đuổi theo. Bọn họ tất nhiên sẽ không bị những gì Mạnh Hạo làm dọa cho sợ, thậm chí kết luận rằng Mạnh Hạo chắc chắn còn mấy phi kiếm nữa. Dù sao đối phương có mở quây tập hóa ở khu công khai cấp thấp, nhưng cũng chẳng thể có nhiều pháp bảo như vậy.

- Lúc này đuổi theo, hấn chắc chắn phải chết rồi!

Hai người lao đi với tốc độ cực nhanh, nhảy vào một ngọn núi hoang phía trước. Cho tới vài chục giây sau, mấy tên đệ tử Ngưng Khí tầng bốn kia mới đuổi tới, trong đó có một kẻ là Thượng Quan Tổng ở bên người Vương Đăng Phi, tu vi kẻ này là tầng bốn đỉnh phong, lúc này mặt mày sa sầm, thậm chí tốc độ của Mạnh Hạo, nhưng vẫn cứ đuổi theo.

Thời gian dần trôi, nửa canh giờ nhanh chóng trôi đi. Mạnh Hạo vẫn chạy một mạch, luôn giữ một khoảng cách nhất định, mà mấy lần gặp phải hung hiểm, nhưng đều cho nổ phi kiếm trong túi trữ vật để bỏ chạy.

Cảnh đó khiến hai tên tu sĩ Ngưng Khí tầng năm phía sau hấn phải trợn mắt há hốc mồm, thậm chí kêu khổ. Bọn họ đâu có ngờ Mạnh Hạo lại có nhiều phi kiếm đến vậy, nay chỉ đánh nát thôi cũng đã sắp được hai mươi thanh rồi.

Mà chân đạp phi kiếm phi hành nên tốc độ không hề chậm.

- Mẹ kiếp, cho dù nó có nhiều phi kiếm đến mấy thì cũng là hữu hạn, ta không tin nó còn có thể lấy ra nữa. Huống hồ dù có phi kiếm, nhưng bỏ chạy nhanh như vậy, lại thi triển phi kiếm, hấn sẽ tiêu hao lượng linh lực rất lớn!

- Đúng vậy, hấn tu vi mới Ngưng Khí tầng bốn, không thể thâm hậu bằng chúng ta được, lại còn đạp phi kiếm phi hành, hao tổn chừng ấy cũng đủ hao chết hấn rồi!

Hai tên tu sĩ Ngưng Khí tầng năm này khi đuổi theo thì cũng cố động tinh thần cho nhau. Nhưng bọn họ vừa nói không được bao lâu thì bọn họ nhìn Mạnh Hạo ở phía trước, trong đầu chợt hiện lên ý xấu.

Bọn họ tận mắt thấy Mạnh Hạo vừa chạy vừa lấy ra một túi trữ vật khác, lấy vài viên đan dược ra nhanh chóng nuốt vào, động tác kia thuần thục vô cùng, thậm chí còn khiến người ta cảm thấy trong túi của hấn có vô số đan dược vậy.

Mà thực tế thì đúng là như vậy. Hai canh giờ kế tiếp, hai người này hoảng sợ phát hiện, Mạnh Hạo đã nhiều phi kiếm thì thôi, mà đan dược cũng nhiều đến mức khiến bọn họ hoàn toàn chấn động.

- Mở quây tập hóa kiếm được nhiều như vậy ư?

Đây là suy nghĩ duy nhất trong đầu hai người lúc này. Nhưng bọn họ thân là tu sĩ Ngưng Khí tầng năm, há lại không có đan dược. Dù xót của, nhưng đuổi tới đây rồi thì sao cam lòng bỏ qua. Nên họ đều lấy đan dược ra ăn rồi tiếp tục truy kích, tâm tư muốn giết Mạnh Hạo đã mãnh liệt tới cực điểm.

Đến canh giờ thứ ba thì trước Mạnh Hạo xuất hiện một ngọn núi u tối, đen như mực. Ngọn núi này nấp giữa hoang sơn, làm cho người ta cảm thấy lạnh lẽo vô cùng, âm lãnh tràn ngập bát phương.

Nhìn thấy Hắc sơn này, ánh mắt Mạnh Hạo lóe lên tinh quang. Đoạn đường này hấn đã tiêu hao thật lớn, xót ruột vô cùng, với hấn thì mỗi một thanh phi kiếm, mỗi một viên yêu đan đều là linh thạch, nhưng lúc này chẳng nghĩ được gì nhiều, hấn không chút do dự lập tức nhảy vào trong Hắc sơn.

Hai tên tu sĩ Ngưng Khí tầng năm lập tức đuổi theo, cùng Mạnh Hạo một trước một sau bước vào trong Hắc sơn.

Không lâu sau, lục tục có tu sĩ đuổi theo, nhìn thấy Hắc sơn thì sửng sốt, nhưng không có nghĩ nhiều mà đều tiến vào trong.

34. Chương 34: Mạnh Hạo! Người Vô Sĩ! (1)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 34: Mạnh Hạo! Người vô sĩ! (1)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Tại trong Hắc Sơn, không phải trống trơn, cũng không thiếu cây cối, hơn nữa còn rất tươi tốt, dựng đứng chọc trời. Sở dĩ gọi là Hắc Sơn vì toàn bộ cây cối đều mang một màu đen, như có yêu khí lượn lờ.

Từ xa nhìn lại, núi hoang bốn phía đều có khác nhau.

Vừa mới bước vào, phía trước Mạnh Hạo liền truyền lại tiếng rít gào, hai con yêu thú tương đương với Ngưng Khí tầng ba trực tiếp đánh tới, hai con yêu thú này có thân sói đuôi rắn, lông trên thân tán loạn, hai hốc mắt sâu kín.

Khi chúng nó lao tới gần, bước chân của Mạnh Hạo không chút dừng lại, tay phải nhấc lên, gương đồng xuất hiện, ngay lập tức, một con trong đó bị thương ở mắt, máu tươi phun ra, gào lên thảm thiết, dọa con yêu thú còn lại sợ hãi. Hai mắt Mạnh Hạo chợt lóe, cái gương đồng làm nổ con mắt chứ không phải cái móng. Chuyện này, khi gặp Triệu Vũ Cương thì Mạnh Hạo đã gặp qua, lúc này cũng không kịp nghĩ nhiều, thừa dịp hai con yêu thú tránh đi, hắn dùng tốc độ cực nhanh lách qua bên người nó.

Về phần hai tên tu sĩ tầng năm kia, giờ phút này vừa truy tới liền đỏ mắt, không nói hai lời liền vùng phi kiếm lên, tiếng kêu thảm thiết truyền ra, hai con yêu thú kia liền tử vong. Hai người cũng không kịp thu thập yêu đan, thân hình hóa thành cầu vồng, truy kích về phía Mạnh Hạo.

- Nơi đây là yêu sơn, nghe nói trên đỉnh núi này còn có Yêu vương tồn tại, Mạnh Hạo người trốn lên đó chẳng khác tìm chết!

- Người không cần chạy trốn, trở về thương nghị với chúng ta, ta có thể lấy thứ khác đổi linh đan của người!

Hai người vừa truy kích vừa nói, thần sắc như rất chân thành, trong lòng lại tràn ngập sát khí.

Mạnh Hạo không quay đầu, cũng không lên tiếng, thân hình lao nhanh lên đỉnh núi, không bao lâu hắn liền gặp bảy tám con yêu thú, tu vi khoảng tầng ba tầng bốn, nhưng gặp Mạnh Hạo dùng gương đồng uy hiếp liền tự động rời đi. Nhưng hai tên tu sĩ kia lại không có bốn sự này, sau khi trải qua giết chóc một phen mới thoát được, trên người đầy máu tươi, dù đều là máu yêu thú, nhưng hai người truy kích tới đây đã toàn thân rã rời, lại trải qua trận chiến này, đan dược cũng tiêu hao không ít, tuy vậy đâm lao phải theo lao, hai người phải cắn răng đuổi theo.

- Còn đuổi...

Mạnh Hạo trầm mặt, nơi đây là cực hạn Hắc Sơn mà hắn từng tới, nếu còn lên nữa thì không chừng sẽ gặp phải yêu thú tầng năm. Về tàn khốc trong mắt chợt lóe lên, Mạnh Hạo cắn răng, thân hình nhoáng lên, bay lên đỉnh núi.

Thời gian khoảng chừng một nén nhang, một tiếng gầm nhẹ bỗng truyền ra khắp nửa Hắc Sơn, một con sói to màu đen, hóa thành một luồng gió đen từ phía trước gào thét mà tới. Con sói này lớn chừng hai trượng, hai mắt đỏ sẫm tràn ngập sát khí, nó vừa mới xuất hiện, linh áp Ngưng Khí tầng năm liền phát ra.

Nếu như thế thì cũng thôi, lúc này, sau con sói kia còn một đám sói nhỏ hơn, tu vi đều là khoảng chừng Ngưng Khí tầng bốn đỉnh phong, thậm chí còn có một con là tầng năm, chúng vừa xuất hiện, cuồng phong gào thét...

Hai mắt Mạnh Hạo tràn ngập tinh mang, không chút do dự nâng lên gương đồng, đánh về đám sói. Tại trong đám sói vọt tới, con ở đầu tiên nhất thời liền kêu lên thảm thiết, lồng ngực của nó đã mơ hồ huyết nhục, như là bị đâm nát, máu tươi phun ra không ngừng. Một màn đột ngột làm cho đám sói xung quanh sửng sốt, theo bản năng mà cùng rút lui.

Dựa vào cơ hội này, trong lòng hắn vẫn có chút chần chừ, nhưng vẫn cắn răng tiến tới, hai thanh phi kiếm dưới chân nhanh chóng mang hắn vọt tới hơn mười trượng. Cùng lúc đó, hai tên tu sĩ Ngưng Khí tầng năm cũng đuổi tới, khi vừa nhìn thấy đám yêu lang này, cả hai đều biến sắc. Theo một đường đuổi giết Mạnh Hạo, cả hai đều rất đề phòng, nơi này thuộc phạm vi của Khảo Sơn Tông, nhưng đã ra khỏi sơn môn, dù giết lẫn nhau cũng không tính là vi phạm môn quy.

Truy kích cũng thôi, giờ phút này lại gặp phải nguy cơ, hai con yêu lang Ngưng Khí tầng năm kia đã có uy hiếp không nhỏ đối với bọn họ, còn bốn con yêu lang Ngưng Khí tầng bốn kia nữa. Điều này khiến cho hai người nổi lên nhiều suy tính, nhưng lại trực tiếp tản ra, một trái một phải mà lao đi.

Tốc độ hai người rất nhanh, nhưng mấy con yêu lang còn nhanh hơn, chúng nó thân là yêu thú, có chút thần trí, chỉ là vì gương đồng kia quý dị mà không bỏ mới làm cho theo trực giác mà có chút kiêng kỵ Mạnh Hạo, tuy gào rú nhưng không truy kích, tùy ý để Mạnh Hạo rời đi. Nhưng bọn nó lại phân tán mà nhắm vào hai tu sĩ tầng năm lao vào địa bàn của chúng.

Hai tên tu sĩ thâm hận, nhưng lúc này không kịp suy nghĩ nhiều, sau khi vừa tách ra, sau lưng cả hai đều có tiếng yêu lang gầm rú, trong chớp mắt liền vọt đi.

Mạnh Hạo nhẹ nhàng thở ra một hơi, nhìn lên đỉnh núi, lại nhìn về phía hai tên tu sĩ tầng năm rời đi, trong mắt lộ ra một tia hàn mang.

- Đám yêu thú kia cũng chỉ làm cho bọn họ có chút chật vật mà thôi, không bao lâu thì lại tiếp tục đuổi tới, vả lại, bốn canh giờ sắp đến rồi, bọn họ nhờ đan quang chỉ dẫn, lại có thể tìm được ta!

Mạnh Hạo đưa mắt nhìn lên đỉnh núi, cắn răng lao về phía trước.

Không lâu sau, trên túi trữ vật của hắn chợt lóe lên bạch quang, tia sáng này chiếu lên tận trời, trực tiếp chớp lên, người ở xa cũng có thể thấy được.

Tia sáng này chính là đan quang, mỗi một canh giờ đều sẽ xuất hiện, hôm nay đã xuất hiện mấy lần rồi, lúc này đại biểu cho bốn canh giờ đã tới.

Trên đường đi, Mạnh Hạo rất cẩn thận tránh được khá nhiều yêu thú, nhìn có lẽ là yêu thú Ngưng Khí tầng năm, làm cho hắn thâm kinh không thôi. Hơn nữa, những yêu thú này không sống một mình, phần lớn đều vài con cùng nhau, dù Mạnh Hạo có gương đồng nhưng cũng không dám trêu chọc, lựa chọn né qua, cứ như vậy nên tốc độ của hắn liền chậm lại, khó mà bay nhanh được.

Thời gian trôi qua từng phút, khi bốn canh giờ qua đi một nửa, trong Hắc Sơn truyền ra tiếng gào thét phẫn nộ, cùng lúc đó, Mạnh Hạo từ trong núi rừng lao ra, bộ dáng có chút chật vật. Mà sau lưng hắn có bảy tám con vượn yêu, chúng nó đã thông linh, lộ ra phẫn nộ, điên cuồng đuổi theo Mạnh Hạo.

Trong đó có ba con là Ngưng Khí tầng năm, Mạnh Hạo thầm kêu khổ, hắn vốn đã rất cẩn thận rồi, nhưng không nghĩ tới khi hắn đi qua đám vượn yêu này thì gương đồng trong tay lại tự động phát ra công kích, làm nổ một con vượn yêu có bộ lông đen, làm cho đám vượn yêu còn lại nổi điên.

- Dù là đám vượn yêu này đầy lông, nhưng người cũng không cần phải làm thế a!

Mạnh Hạo cười gượng nhìn gương đồng trong tay, cảm thấy gương đồng thần bí, hắn vẫn chưa nghiên cứu ra hết. Nhưng hiện tại không kịp nghĩ nhiều, tranh thủ thoát khỏi đám vượn yêu đuổi giết. Thấy đám vượn yêu tới gần, Mạnh Hạo nâng gương đồng lên, tiếng kêu thảm thiết truyền ra, đúng lúc này, trước mặt Mạnh Hạo, tại một sườn núi, có quang mang phi kiếm chớp lóe.

Hai mắt Mạnh Hạo bừng sáng, lao thẳng tới phía đó. Trong khi tới gần, thấy bốn tên tu sĩ Ngưng Khí tầng bốn đỉnh phong, một người trong đó chính là Thượng Quan Tổng, mấy người này đang chém giết một con gấu yêu, nhìn bộ dáng rất vất vả mới chiếm được thượng phong, trên mặt đất còn hai thi thể gấu yêu.

- Mạnh Hạo!

Nhìn thấy Mạnh Hạo, bốn người lập tức lộ ra sát khí, nhất là tên Thượng Quan Tổng kia, sát khí cực kỳ mãnh liệt.

35. Chương 35: Mạnh Hạo! Người Vô Sĩ! (2)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 35: Mạnh Hạo! Người vô sĩ! (2)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Một đường này, bọn họ rất mệt nhọc, tại trên Hắc Sơn này đã trải qua không ít chiến đấu, một nhóm hơn mười người liền buông bỏ gần hết, chỉ còn lại bốn người bọn họ, vẫn mãi cần răng tìm theo đan quang mà tìm tới đây, nhưng lại gặp phải đám gấu yêu này, kịch liệt chiến đấu.

Giờ này gặp được Mạnh Hạo, bọn họ liền lập tức đỏ mắt, theo bản năng mà nâng kiếm lao về đối phương.

- Chư vị sư huynh, ta đã theo lệnh của các người mà mang đám vườn yêu kia tới, mau ra tay đi!

Mạnh Hạo vừa tới gần, cũng không nhìn những thanh phi kiếm kia, mà lộ vẻ mặt khẩn trương hô lớn, giống như là sợ đám vườn yêu đã thông linh phía sau không nghe được vậy.

Gần như cùng lúc với tiếng của Mạnh Hạo, sau lưng hắn liền bộc phát tiếng gầm quanh quẩn trong trời đất, bảy tám con vườn yêu mạnh mẽ lướt qua núi rừng, đỏ mắt vọt tới.

- Mạnh Hạo, người vô sĩ!

- Chết tiệt, người thật đê tiện!

Một màn này làm cho bốn người kia kịch liệt biến sắc, mắng chửi Mạnh Hạo không ngừng. Bốn người muốn lui về sau, nhưng đám gấu yêu nào cho phép, dưới sự dây dưa của bọn chúng, Mạnh Hạo đã lướt qua bốn người này, xuất hiện phía sau bọn họ, làm cho đám vườn yêu đỏ mắt, điên cuồng vọt tới.

Mạnh Hạo quay đầu nhìn bốn người một cái, trong mắt lộ ra sát khí, vớ túi trữ vật, lập tức phi kiếm bay ra, Mạnh Hạo đau lòng quát khê.

- Nổ!

Tiếng nổ chấn động không gian, theo phi kiếm nổ tung, Mạnh Hạo lại liên tục ném ra hai cái Hỏa Xà, lập tức tiếng nổ khuếch tán, cây cối xung quanh bị đập nát. Theo lực lượng trùng kích, Mạnh Hạo cố nhin phun ra một ngụm máu tươi, thân hình đảo ngược, thay đổi một phương mà bỏ chạy về phía xa. Phía sau, đám tu sĩ này bị trùng kích khó mà chạy được, lại bị vườn yêu phần nộ kìm giữ, bọn chúng không thấy được Mạnh Hạo, nhưng nhìn thấy bốn tu sĩ liền lập tức chém giết.

Tiếng kêu thảm thiết vang lên, Mạnh Hạo không quay đầu mà lao nhanh đi.

- Phương pháp này không tệ, chỉ là quá mức nguy hiểm!

Trên đường đi, cho đến khi phía sau không có yêu thú truy kích, hắn mới thở hổn hển, nhìn bốn phía, thì thảo nói nhỏ.

- Muốn nuốt một viên linh đan thật sự là gian nan!

Mạnh Hạo cúi đầu nhìn túi trữ vật, thở dài, trong lòng càng đau lòng

- Đã hư ba mươi một thanh phi kiếm rồi! Đó đều là linh thạch a... Còn đồng đan dược đã nuốt kia nữa, cũng là linh thạch a, vậy mà còn không qua năm canh giờ...

Mạnh Hạo cười khỏ, trong lòng cực kỳ xoắn xuýt, đau lòng tới cực điểm.

- Nhưng nếu cuối cùng thành công nuốt Hạng Linh Đan, đột phá tu vi mà nói... Tất cả đều là đáng giá!

Hai mắt Mạnh Hạo lộ ra tơ máu, rất giống như một tên máu cờ bạc. Giờ phút này, hắn đã bỏ ra cái giá rất lớn rồi, đương nhiên liền không tiếc thêm gì nữa, vì thành công mà điên cuồng.

- Bốn sư huynh Ngưng Khí tầng bốn kia, dù không chết cũng bị phế rồi, còn lại đám đuổi giết đã không còn bao nhiêu, giờ phút này, chỉ có hai tên tu sĩ Ngưng Khí tầng năm kia mà thôi!

Mạnh Hạo âm trầm nghĩ, tu vi đối phương cao hơn hắn, lại còn là hai người, rất khó chống lại. Huống hồ, đối với Mạnh Hạo mà nói, giết người cực kỳ không có lợi, chỉ hao phí quá nhiều linh thạch mà thôi.

Mạnh Hạo nghỉ ngơi một lát rồi nhìn lên đỉnh núi, hắn cắn răng chạy lên, thời gian đã nhanh chóng đến canh giờ thứ năm rồi. Đan quang từ trong túi trữ vật của Mạnh Hạo liên phát ra ánh sáng chói mắt, lập tức, hai phía đông tây đều có tiếng quát vang lên.

- Mạnh Hạo, ngươi không thoát đâu!

- Ngoan ngoãn đưa Hạng Linh Đan ra, ta có thể lưu cho ngươi toàn thân! Nếu không nghe lời, ngươi phải táng thân trong bụng thú, thì cốt không còn!

Tiếng quát đến từ hai tên Ngưng Khí tầng năm quanh quần xa xôi, lại có hai tia chớp, vọt về phía Mạnh Hạo. Mạnh Hạo lộ vẻ kiên quyết, nhanh chóng lao về nơi có khí tức của yêu thú.

Không lâu sau, toàn bộ Hắc Sơn như sôi trào, từng tiếng yêu thú gào thét chấn động thiên địa, từng đợt này tới đợt khác, càng có tiếng kêu thảm thiết thê lương truyền ra, làm ười mấy tên tu sĩ không dám đuổi lên ở dưới chân núi lộ ra thần sắc hoảng sợ, càng không dám lên.

- Chuyện gì xảy ra, sao lại cảm giác như toàn bộ yêu thú trên núi đều điên cuồng rồi?!

- Sao lại thế này, cho dù sư huynh Doãn Thiên Long cùng sư huynh Chu Khải đều là Ngưng Khí tầng năm, nhưng khó mà làm cho toàn bộ yêu thú đều phản nộ gào thét như vậy, hay là bọn họ làm ra chuyện gì đặc biệt?!

Dưới chân núi, mọi người đều có phán đoán của riêng mình, tiếng rống giận quanh quần bên tai này, đỉnh tai nhức óc...

So với bọn họ bàn tán, giờ phút này, Doãn Thiên Long cùng Chu Khải giống như bị Mạnh Hạo dùng thủ đoạn tra tấn mà điên cuồng, bọn họ trơ mắt nhìn Mạnh Hạo cùng một đám yêu thú rời đi, nếu ánh mắt lộ ra hận ý có thể giết người, vậy thì Mạnh Hạo đã chết vô số lần rồi. xem tại

Nhưng mà trong hận ý cũng có ẩn chứa một nỗi sợ hãi, chỉ có hai người Doãn, Chu mới rõ ràng. Từ khi bọn họ đuổi giết, Mạnh Hạo không ngừng trêu chọc đủ loại yêu thú, không biết hắn dùng yêu pháp gì, chỉ cần vung tay, một con yêu thú bị nổ tung, máu tươi tràn ngập mà trào ra.

Nhiều yêu thú như vậy làm cho hai người bọn họ run lên, với lại, đám yêu thú điên cuồng này không chỉ đuổi theo Mạnh Hạo, khi nhìn thấy hai người cũng đồng thời ra tay, làm cho hai người chật vật chạy trốn. Chỉ có thể đứng nhìn Mạnh Hạo đi xa, thẳng này giống như cá chạch, không làm sao bắt được.

- Chết tiệt, ta nguyện rửa hận chết trong bụng dã thú!

Chu Khải gầm lên, mà Doãn Thiên Long thì thở dài ngao ngán, thần sắc mệt mỏi.

Thời gian trôi qua, lại qua một canh giờ, trong màn đêm lại lộ ra đan quang chói mắt chỉ tới chỗ của Mạnh Hạo. Hai người Doãn Chu lại cắn răng đuổi tới, nhưng kết quả cũng giống như lần trước, trong quá trình đuổi giết, Mạnh Hạo lại dùng loại yêu pháp không biết nào đó, trêu chọc một đám yêu thú, cuối cùng, hai người Doãn Chu điên cuồng rống giận, chỉ có thể nhìn hắn cùng đám yêu thú theo nhau trốn chạy.

- Cái thẳng này sao còn chưa chết trong bụng yêu thú đi!

Hai người Chu Doãn mệt mỏi tới cực điểm, ngược lại, Mạnh Hạo thì rất vui vẻ, thấy hai người hận hắn thấu xương, hàm răng ngứa ngáy mà không làm gì được hắn.

Trên thực tế, Mạnh Hạo cũng rất mệt mỏi, mỗi lần đan quang lóe lên, hắn đều phải trêu chọc đám yêu thú, nếu không có gương đồng đánh cho đám yêu thú có tốc độ nhanh thê thảm, dùng cách này mà dẫn chạy trốn thì hắn đã sớm mệt mỏi mà gục ở nơi này rồi.

Giờ phút này, bất tri bất giác đã tới đỉnh Hắc Sơn, nơi đây mặt đất nứt nẻ, có rất nhiều khe hẹp, không ít nơi có thể đủ một người chui vào. Mạnh Hạo khoanh chân ngồi trên một núi đá, cúi đầu nhìn gương đồng trong tay. Cái gương này đã nóng hầm hập, hình như mấy chuyện hôm nay làm cho cái gương này trở nên hết sức hưng phấn rồi. Mạnh Hạo cười khổ nhìn bốn phía, lẽ mờ có thể thấy được đỉnh Hắc Sơn, cũng có những cái khe lớn, trong đó tràn ngập khói đen.

Đúng lúc này, bỗng nhiên từng tiếng hung thú rít gào chấn động toàn bộ Hắc Sơn, một cái khe trên đỉnh Hắc Sơn cũng truyền ra tiếng gầm, kinh thiên động địa, như tiếng sấm nổ vang. Trong khoảnh khắc, tiếng yêu thú bốn phía liền biến mất, toàn bộ Hắc Sơn chỉ còn tồn tại một tiếng gầm này.

36. Chương 36: Kiểm Trong Da Mãng Yêu!

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 36: Kiểm trong da mãnh yêu!

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Tại trong tiếng gầm này, tâm thần Mạnh Hạo chấn động, linh khí trong cơ thể cũng như bị tản đi. Hắn biến sắc, tiếng gầm này không xa lạ gì đối với hắn, mấy lần trước hắn tới đây đã từng nghe tiếng gầm làm huyết khí quay cuồng, tâm thần không yên này.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo lập tức mở to mắt, hắn nhìn thấy một đoàn sương mù từ trên đỉnh núi quay cuồng mãnh liệt mà khuếch tán xuống, Mạnh Hạo nhìn thấy một con mãnh xà không biết phẩm cấp, dài khoảng hai trượng, mang theo khí thế hung ác, từ trong một cái khe lộ ra nửa thân hình.

Con mãnh xà này lộ vẻ thống khổ, phát ra tiếng gầm kinh thiên động địa. Mạnh Hạo phun ra một ngụm máu tươi, thân hình vọt lên, không dám dừng lại mà lao xuống núi. Tuy vậy, hắn vẫn không nhịn được mà quay đầu nhìn lại, vừa nhìn hắn liền phát hiện vài điểm khá đặc biệt.

Nửa thân hình gần với mép vách đá như có một tầng da lột ra, thân rắn cuộn cuộn như có hai lớp da, nó đang giãy dụa, muốn lột xác mà ra.

- Lột da?

Mạnh Hạo nhất thời hiểu được, hắn hít sâu một hơi. Hắn biết rõ, một khi rắn trải qua quá trình lột da đều trở nên suy yếu, hơn nữa, thời gian suy yếu cũng không ngắn. Nhất là khi con yêu vật thân rắn này lại khổng lồ như thế, thời gian lột da có càng thêm dài hơn. Cho dù dùng mấy năm cũng chưa chắc hoàn thành.

- Khó trách lại thường xuyên nghe được tiếng gầm này, chắc là nó đã tiến hành lột da nhiều năm rồi!

Mạnh Hạo đang muốn không nhìn nữa, đột nhiên hắn nheo mắt, hắn thấy được thân rắn gần nơi mép đá kia như có một vật đâm vào.

Vừa nhìn kỹ, Mạnh Hạo lập tức sửng sốt, đó là một thanh phi kiếm, nhìn cực kỳ cổ xưa, không có chỗ nào thần kỳ nhưng lại đâm sâu vào trong thân mãnh xà. Hơn nữa, hình như nó đã dính liền với mãnh xà này rồi, hiển nhiên là đã lưu lại không biết bao nhiêu năm rồi.

Còn nữa, tại nơi thanh phi kiếm đâm vào, thân rắn rõ ràng héo rút, vừa nhìn liền biết được uy lực của một kiếm năm đó.

- Tu vi còn yếu mãng này e là đã vượt qua Ngưng Khí tầng bảy như Hứa sư tỷ rồi, rất có thể là tầng tám, thậm chí là cực hạn Ngưng Khí tầng chín...

Nhất thời Mạnh Hạo liền miệng đắng lưỡi khô, hẳn có thể tưởng tượng được lớp da của cự mãng này cứng rắn cỡ nào, từ đó cũng thấy được sự cường hãn của thanh phi kiếm cổ xưa kia.

- Có thể đâm thủng yêu vật bậc này, thanh phi kiếm kia thực sự là bảo vật.

Tim Mạnh Hạo đập bùm bụp, thầm than một tiếng. Hắn biết rõ, với tu vi Ngưng Khí tầng bốn như hắn, muốn lấy thanh phi kiếm này như là một giấc mộng của kẻ điên. Dù là Ngưng Khí tầng năm cũng không thể làm được.

Giờ phút này, Mạnh Hạo lắc đầu thu hồi ánh mắt, không chút do dự lao xuống núi. Hắn còn có chuyện quan trọng phải làm, theo một luồng đan quang phát lên, gương đồng trong tay Mạnh Hạo liền trở nên nóng bỏng, dần dần có không ít yêu thú đuổi giết mà tới.

Cho đến khi qua thêm mấy canh giờ, bình minh đã lộ ra, khoảng cách mười hai canh giờ đã sắp qua. Hai người Chu Doãn đã tuyệt vọng, bọn họ nhìn Mạnh Hạo khoanh chân ngồi phía xa, ba người đứng xa mà nhìn nhau.

Chỉ cần hai người vừa động thì Mạnh Hạo liền lập tức rời đi, kéo theo cả đàn yêu thú, làm cho hai người nhiều lần không thành công, ngược lại còn bị đám yêu thú đánh cho thân thể bị thương. Hơn nữa, giờ này đã mỗi một tới cực điểm, thở dốc không ngừng, chỉ gắt gao nhìn Mạnh Hạo.

- Chết tiệt, Mạnh Hạo, cái tên mở tạp hóa như người sao có thể chạy như thế chứ!

Chu Khải thở hổn hển, không chịu nổi mà quát to, gã càng đuổi càng cảm giác Mạnh Hạo như con lươn trơn, xuất quỷ nhập thần trong núi rừng.

- Người có bản lĩnh thì đừng chạy, cũng không nên dùng yêu pháp kéo đàn thú tới, chúng ta trực tiếp đánh một trận!

Cách đó không xa, Doãn Thiên Long đã không có cách nào với Mạnh Hạo rồi, giết cũng không thể giết được, đuổi cũng không đuổi kịp, làm cho gã cũng phát điên lên rồi. Giờ phút này, gã không cần suy nghĩ gì, oán hận mà nói.

- Tu vi của ta không cao bằng hai người, không thể đánh được, các người muốn đuổi, ta cũng không có biện pháp!

Mạnh Hạo nuốt vào một viên đan dược, thờ phì phì nói.

Hai người Chu Doãn cười khổ, đời này bọn họ chưa thấy kẻ nào khó ứng phó như vậy. Giờ phút này, trong lòng hai người cực kỳ hối hận, sớm biết vậy thì nói gì cũng không tới truy kích cướp đan.

Nhìn thời gian trôi qua, lập tức đã qua mười hai canh giờ rồi, hạn chế của đan dược bị biến mất, Doãn Thiên Long thở dài một tiếng, thầm nghĩ chính mình còn có thể làm gì được. Đuổi không được, đánh thì có yêu thú quấy phá, hôm nay hao phí một đồng đan dược, phi kiếm cũng mất hai thanh, nếu còn chém giết mà nói.. Nhất là khi đối phương có vô số thủ đoạn, làm cho người ta hoa cả mắt, mưu ma chước quỷ lại rất nhiều, chỉ chút vô ý liền gặp phải tổn thương.

Gã chỉ còn biết uất ức thở dài, đứng dậy nhìn sâu vào Mạnh Hạo một cái, liền quay đầu đi xuống chân núi, gã thật sự bỏ qua cho cướp đoạt.

Hắn vừa đi, Chu Khải liền rối rắm, canh giờ thứ mười hai đã tới, bầu trời sáng rõ, khi phong ấn đan dược trong túi trữ vật của Mạnh Hạo biến mất, Chu Khải oán hận dậm chân, xoay người không nói lời nào rời đi. Đối với sự khó chơi của Mạnh Hạo, gã đã chịu thiệt quá nhiều rồi, trong lòng mơ hồ xuất hiện sợ hãi, sợ nếu không đi thì mình có thể liên gục ở nơi này.

Thấy hai người rời đi, đến khi cả hai đều xuống Hắc Sơn, Mạnh Hạo mới thả lỏng một hơi, sự mỗi một đã tràn ngập toàn thân, như hồng thủy mà bao trùm toàn thân hắn. Hắn cẩn nhẹ đầu lưỡi, giữ mình tỉnh táo

lại liền vội vàng xoay người rời đi. Hắc cũng không rời khỏi Hắc Sơn, ngược lại đi lên đỉnh núi. Nơi đó tuy có măng yếu, nhưng như vậy mới tương đối an toàn hơn. Dù sao con măng yếu này còn cần thời gian lột xác, tiếng gầm liền có thể dọa sợ đám yêu thú.

Tìm một khe nhỏ có thể chui vào, Mạnh Hạo lập tức khoanh chân ngồi bên trong, cúi đầu nhìn túi trữ vật, nhất thời trong lòng nhỏ máu.

- Lại lãng phí không ít đan dược, đó đều là linh thạch a, ta tính lại một chút... Ba mươi bảy thanh phi kiếm, hơn bốn mươi viên yêu đan. Đây chính là đổi từ một trăm chín mươi tám khối linh thạch mới được, một trăm chín mươi tám khối linh thạch a...

Mạnh Hạo run rẩy, đau lòng thôi rồi.

- Cũng may chịu được qua mười hai canh giờ, Hạng Linh Đan này đã thuộc về ta!

Mạnh Hạo tự an ủi mình, dù trong lòng vẫn tiếc nuối linh thạch, nhưng miễn cưỡng đề cao tinh thần, sau khi kiểm tra, xung quanh không phát hiện gì nguy hiểm, hắc lập tức động thủ, dùng gương đồng phục chế Hạng Linh Đan.

Đến lúc buổi trưa, Mạnh Hạo cầm trong tay hơn mười viên Hạng Linh Đan, bây giờ trên mặt hắc mới lộ ra chút mỉm cười. Chỉ là nụ cười mang theo vẻ đau lòng, phục chế Hạng Linh Đan cực kỳ hao tổn linh thạch, tốn kém hơn yêu đan nhiều. Gương đồng này trao đổi đồng giá, Mạnh Hạo đã rõ từ lâu.

Hắc cắn răng, nuốt một viên vào miệng.

- Ngưng Khí tầng năm, ta muốn lên Ngưng Khí tầng năm!

Mạnh Hạo đỏ mắt, mang theo chấp nhất mãnh liệt, hắc lập tức ngồi xuống vận chuyển tu vi, trong cơ thể lập tức nổ vang, linh khí đầy đủ trong Hạng Linh Đan bùng nổ, hóa thành từng luồng lốc xoáy linh lực, khuếch tán trong cơ thể hắc.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đảo mắt đã qua mấy ngày rồi, Mạnh Hạo đang nhắm mắt trùng kích vào tầng năm thì nghe tiếng măng xà từ trên đỉnh Hắc Sơn rít gào, tiếng rít gào càng ngày càng nhiều, dường như quá trình lột xác của nó cũng giống Mạnh Hạo, đang ở thời khắc máu chốt.

37. Chương 37: Thú Thượng Cổ! (1)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 37: Thú thượng cổ! (1)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Trong lúc Mạnh Hạo bế quan trong khe núi trên Hắc Sơn, phong ba Hạng Linh Đan trong Khảo Sơn Tông cũng dần tiêu tán. Nhất là hai người Doãn Chu vừa trở về đều có rất nhiều người nhìn thấy, nhưng không ai dám hỏi Hạng Linh Đan nằm trong tay người nào.

Chỉ là không thấy Mạnh Hạo xuất hiện, chậm rãi có người đồn là Mạnh Hạo đã chết rồi.

Giờ khắc này, ở ngọn Đông Phong ngoại tông, tại một tòa động phủ, Vương Đăng Phi với một thân áo trắng đứng đó, tóc theo gió mà phấp phới, cả người nhìn rất hoàn mỹ, khuôn mặt tuấn mỹ lại làm cho phần đông nữ sĩ phải si mê.

Trên thực tế cũng là như thế, nếu Vương Đăng Phi gật đầu, đừng nói là Khảo Sơn Tông, dù là nữ tu trẻ tuổi trong toàn bộ Tu Chân giới Triệu quốc cũng vì y mà điên cuồng.

Hai mắt ôn hòa, khí tức thân ái, gương mặt tuấn mỹ, thân hình cao ngất, thiên tư ngạo nghễ, tu vi không tầm thường, xuất thân làm người ta hoảng sợ, tất cả mọi thứ đều khiến Vương Đăng Phi như được trời cao sủng ái vào một thân, làm cho người người nhìn y với đầy kính ý, trở thành thiên kiêu.

Giờ phút nà đứng đó, trên mặt mang theo nụ cười mê người, hai mắt như sao nhìn về xa xăm, ánh mắt hân như nhìn thấu cả dãy núi mà dừng lại trên Hắc Sơn tràn ngập yêu thú.

Một hồi lâu, chút kích động khó mà nắm bắt lóe lên trong mắt gã.

- Đã đến lúc rồi, ta dùng ba năm tìm kiếm điển tịch, lại dùng một năm tìm ở Triệu quốc, cuối cùng còn đợi ở Khảo Sơn Tông hai năm. Rốt cục cũng đợi được tới ngày này. Hai trăm năm trước, Ứng Long kia, trước khi chết thật sự bay tới nơi này! truyện cập nhật nhanh nhất tại chằm

Nụ cười trên mặt Vương Đăng Phi vẫn như gió mát, nhưng trong lòng y giờ đây đã tràn ngập lửa nóng.

- Không nghĩ tới hai chuyện quan trọng nhất đối với ta lại có liên quan tới Khảo Sơn Tông. Hay tông môn này là nơi vận khí của ta thịnh vượng hay sao, chờ việc này chấm dứt liền tiến vào nội môn rồi, chuẩn bị tiến lên Trúc Cơ là chuyện thứ hai!

Nụ cười của Vương Đăng Phi càng thêm mê người.

- Vương sư huynh, đều chuẩn bị tốt rồi, thậm chí tông môn khác cũng dựa theo điều kiện của sư huynh, mời được vài vị đạo hữu, lần này nhất định thành công. Chỉ đáng tiếc là Thượng Quan Tổng chưa về, không biết là đi đâu rồi, cũng không biết hẳn có mời được Thượng Quan sư thúc hay không!

Sau lưng Vương Đăng Phi, một tên nam tử có tu vi Ngưng Khí tầng năm, cung kính mở miệng.

- Không sao, việc này ta chuẩn bị thật lâu, hơn nữa, theo suy diễn của ta, hai năm lột xác thay da đã cũng sắp kết thúc, chờ nó thành công cũng là lúc nó suy yếu nhất!

Vương Đăng Phi cười nói, hai mắt càng thêm sáng ngời. Vì thế sự mà y đã chuẩn bị nhiều năm, lại càng bỏ ra bốn kiện trọng bảo, còn dùng mấy vạn linh thạch bố trí pháp trận. Dù là y, nhưng với một cái giá lớn này thì y cũng chỉ có thể chịu được một lần mà thôi, giờ đã trắng tay rồi.

- Vương sư huynh yên tâm, việc này nhất định thành công, sư đệ cung chúc sư huynh lấy đan thành công!

- Tự nhiên thành công, Vương Đăng Phi ta chưa từng thất bại!

Vương Đăng Phi cười nói, thần sắc càng thêm rực rỡ. Y biết, nếu những điển tịch kia đều chính xác, mình nhất định lấy được chỉ bảo cả đời làm bạn cùng mình. Thậm chí còn có khả năng có được thiên địa tạo hóa, lấy được truyền thừa thượng cổ. Về phần yêu đan, nếu lúc toàn thịnh thì đúng là thiên tài địa bảo, nhưng hôm nay đã qua nhiều năm tiêu tán, sợ là tác dụng rất nhỏ, chỉ để dùng mê hoặc người ngoài, thuận tiện giúp mình đột phá bình cảnh, tiến vào Ngưng Khí tầng bảy mà thôi.

- Sáng sớm ngày mai, chúng ta đi Hắc Sơn!

Vương Đăng Phi ôn hòa cười nói, khê sờ vào cánh tay trong áo, trên đó có một nốt đỏ, cách làn vải mà vuốt ve nốt đỏ này, trong mắt Vương Đăng Phi lộ vẻ kích động.

Lúc gã sáu tuổi thì một giọt máu từ trên trời rơi xuống, nhỏ lên cánh tay gã mà hình thành nốt đỏ này. Từ đó về sau, mỗi đêm đều có một giấc mơ vờn quanh, trong mơ, gã dường như trở thành quân chủ trời cao, rong ruổi trong trời đất.

Cũng chính giọt máu này làm cho gã lấy được một tia truyền thừa, lại dựa vào cảm ứng, mới tìm điển tịch từ hai trăm năm trước, rút ra từng chút dấu vết để lại mà tìm đến nơi này.

- Thế gian này, trừ ta ra, không ai có thể tìm được nơi này. Bởi vì chỉ có ta mới lấy được một tia truyền thừa trong giọt máu kia. Thậm chí ta còn cảm nhận được, đó là giọt máu duy nhất!

Vương Đăng Phi nhìn Hắc Sơn phía xa, nở nụ cười mê người, lộ vẻ chờ mong.

- Nếu Khảo Sơn Lão Tổ còn tại thế, bảo vật này nhất định là vật trong tay lão, nhưng lão đã mất tích bốn trăm năm rồi, đây chính là tạo hóa của Vương Đăng Phi ta.

Vả lại, theo điển tịch mà ta xem xét nhiều lần, hai trăm năm trước con phi long tới đây, đã bị chí bảo kia che dấu hơi thở, rất ít người phát hiện, dù là trong Khảo Sơn Tông cũng như thế. Hơn nữa, nơi đó có cấm chế cường đại, chẳng những hơi thở không tràn ra, dù xâm nhập vào trong cũng không phát hiện được chút gì, bị huyền thuật mê hoặc hai mắt, cái gì cũng không nhìn ra.

Vả lại Mãng yêu này cũng rất giao hoạt, trong ngày thường thì luôn ngủ say không ra, chỉ lúc lột da này mới truyền ra tiếng rít gào, cũng vì lúc mãng yêu hoàn toàn lột xác thành công mới làm cho cấm chế kia tiêu tán, lúc đó bước vào mới an toàn. Nhờ vào giọt máu này y mới suy diễn ra, người ngoài căn bản không thể biết được.

Chí bảo, truyền thừa vẫn còn tại nơi đó, chờ Vương Đằng Phi ta!

Vân Phi Dương cười tươi, phát tay trở lại động phủ, ánh trăng chiếu lên người, giống như vờn quanh không muốn đi, một màn như tiên nhân này làm cho đám tu sĩ lộ ra thần sắc sùng kính.

Sáng sớm ngày thứ hai, trên đỉnh Hắc Sơn, tại trong cái khe không ai nhìn thấy, Mạnh Hạo ngồi trong, toàn thân một màu đỏ đậm, theo lượng lớn mồ hôi rơi xuống, hình như còn mang theo chất dơ bẩn màu đen, theo lỗ chân lông trên người Mạnh Hạo mà không ngừng tiết ra.

Hắn đã bế quan mấy ngày rồi, thần trí vẫn luôn thanh tỉnh, cũng nghe được tiếng mãng yêu rít gào càng lúc càng nhiều, dường như đã tới lúc máu chốt.

Mạnh Hạo không phân tâm đi nhìn, chỉ toàn tâm vận chuyển tu vi, từng lần liên tiếp trùng kích, nhưng bình cảnh tầng bốn vẫn còn tại, cho đến khi hai mắt Mạnh Hạo đỏ bừng, nuốt lấy mười viên Hạng Linh Đan. Lập tức, trong đầu hắn vang lên một tiếng nổ, cả người run rẩy dữ dội, cảm giác như toàn thân bị xé rách truyền ra, hắn như trở nên nhẹ như giấy, chậm rãi bay lên.

Trong cơ thể hắn, kinh mạch trở nên trong suốt, nhưng không giống tinh thạch mà giống như là dấu hiệu siêu phàm thoát tục. Linh lực vận chuyển trong cơ thể hắn nồng đậm như sóng lớn, giống như hồ nước, có thể hơi nhỏ nhưng cũng là hồ!

Hồ nước này nặng trĩu, tồn tại trong đan điền Mạnh Hạo, giống như đan hồ.

Tùy theo tâm niệm của Mạnh Hạo, mảnh hồ nước này có thể bộc phát ra lực lượng Ngưng Khí tầng năm, dù ở trong mắt tu sĩ Trúc Cơ thì quá nhỏ yếu, nhưng tại trong mắt tu sĩ ngưng khí thì tầng năm chính là một đường phân cách thứ nhất, đường phân cách thứ hai chính là tầng bảy, tiếp đó là tầng chín đại viên mãn, đan thành thức hải, nâng lên đạo đài, từ nay không còn là phàm thể, biến đổi thành linh cơ, đó chính là Trúc Cơ.

38. Chương 38: Thú Thượng Cổ! (2)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 38: Thú thượng cổ! (2)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Giữa tiếng nổ vang, không biết trôi qua bao lâu, Mạnh Hạo mở mắt, tinh mang chưa từng có từ trong hai mắt hắn bắn ra, từng tiếng lách tách truyền ra, thân thể hắn như cao hơn một chút, chỉ là làn da vẫn hơi đen như trước, tuy vậy, khuôn mặt hắn lại có thêm chút khí chất nói không nên lời.

- Ngưng Khí tầng năm!

Mạnh Hạo hít sâu một hơi, mỉm cười. Đạt tới tầng năm là có thể tu luyện Phong Hành Thuật, có thuật này phối hợp với phi kiếm, vô luận là tốc độ ra tay hay là tốc độ di chuyển đều tăng lên một mảng lớn, hoàn toàn bất đồng so với tầng bốn.

- Hạng Linh Đan quả nhiên không tầm thường a, nhưng viên đan dược này cũng có cực hạn, không biết ăn vào nhiều hơn thì còn có hiệu quả như trước nữa không, có thể kiên trì cho ta tăng lên tầng sáu hay không!?

Mạnh Hạo cúi đầu, nhìn hai viên Hạng Linh Đan trước mặt, thần sắc chần chờ. Bỗng nhiên bên ngoài tiếng măng yêu rít gào mang theo thê lương kèm theo tiếng nổ vang. Mạnh Hạo thò đầu ra, nhìn ra thoáng bên ngoài.

Vừa nhìn, hai mắt hắn liền co rụt lại, hai tay nắm chặt.

Hắn nhìn tới một đỉnh núi cách đó không xa, một thanh niên tuổi trẻ phi phàm, hoàn mỹ như thiên địa tạo hóa, bên người có phi kiếm màu vàng vờn quanh, tạo nên từng trận cuồng phong, đang cùng giao chiến với măng yêu đang dính nửa thân vào trong động.

Kẻ này... chính là Vương Đăng Phi.

Trên mặt y vẫn mang theo nụ cười, rất thông dong, ánh mắt ôn hòa kia, nụ cười thân thiện kia, làm hắn giống như ánh mặt trời, phát ra ánh sáng chói mắt, đủ để đập trên tất cả mọi người.

Ngay cả trong lúc xuất thủ cũng làm cho người ta cảm giác hoàn mỹ, nhất cử nhất động của y như được thiên địa yêu thích.

Xung quanh y có khoảng chín người, một người trong đó chính là Thượng Quan Tu, kẻ này vừa vung tay liền trở thành chủ lực dây dưa cùng măng yêu, những người này đều có tu vi trên Ngưng Khí tầng bảy, có bộ dáng xa lạ, Mạnh Hạo chưa từng gặp qua, bọn họ bao quanh vây giết măng yêu, từng tiếng nổ vang không ngừng, măng yêu rít gào không thôi.

Nhìn chằm chằm vào Vương Đăng Phi, Mạnh Hạo vẫn không chút nhúc nhích, trong mắt hắn lại lộ ra âm trầm không ai nhìn thấy, cũng dần dần thay thế cho con người của hắn, thay thế sự bình thản trong lòng hắn, trở thành toàn bộ ý niệm trong mắt hắn.

Không lâu sau, thấy măng yêu kia càng lúc càng gào thét thê lương, trên thân xuất hiện không ít vết thương, máu tươi vấy khắp nơi. Giờ phút này, nó đúng là suy yếu nhất, mọi người càng ra tay mãnh liệt hơn. Vương Đăng Phi vẫn cười cười, nụ cười hoàn mỹ, trong mắt lại không thể dấu được kích động.

Ngày nà đã chờ đợi quá lâu rồi.

Vào thời khắc này, tại trên đỉnh chín tòa hoang sơn đều chợt lóe lên, ánh bạc lượn lờ, từng tia từng tia, giống như hợp thành một cái trận pháp. Trận pháp này lơ lửng giữa trời, hóa thành vô số tơ bạc, trở thành sương mù màu bạc, bao thẳng tới nơi này, dường như muốn phong ấn măng yêu kia.

Trong nháy mắt này, măng yêu đột nhiên ngửa đầu lên trời rít gào, tiếng gầm quanh quẩn tám phía, làm cho Hắc Sơn lâm vào chấn động, ngay sau đó, trên đỉnh đầu măng yêu xuất hiện một hư ảnh.

Hư ảnh hình thú này một màu đỏ đậm có đôi cánh khổng lồ, lợi trảo tràn ngập hàn quang, phía sau có đuôi dài. Tại trong khoảnh khắc, khi hư ảnh này xuất hiện, phong vân biến sắc, mọi người đều hoảng sợ, chỉ có Vương Đăng Phi kích động mãnh liệt, cũng may hư ảnh kia chỉ thoáng hiện rồi biến mất.

Sau khi hư ảnh biến mất, thân hình măng yêu kia liền lao ra khỏi động đá, trên đuôi bóng loáng, nó đã hoàn toàn lột xác thành công. Nó vừa bay ra, tiếng rít gào kinh thiên, phun ra hồng vụ, hóa thành trùng kích cường đại bao phủ tám phía, tất cả mọi người đều khó thể tránh được, ngay cả Vương Đăng Phi cũng thế, trở mắt nhìn hồng vụ kia tiến tới, bao lấy tất cả mà bay lên, nâng tất cả đi về phía xa, sau đó lại hạ xuống mảnh sương mù màu bạc kia. Mảnh sương mù màu bạc kia không chỉ bao phủ lấy măng yêu, đám người Vương Đăng Phi cũng bị vây ở trong.

Ngay khi đám người Vương Đăng Phi cùng măng yêu bị sương mù bao phủ, trái tim Mạnh Hạo đập mạnh trước nay chưa từng có. Từ sau khi măng yêu kia lột xác thành công thì không còn thanh kiếm kia nữa, hắn sao mà không biết nó nằm ở nơi nào. Không chút do dự, hắn liền lao ra trong chớp mắt, dùng tốc độ

nhANH NHẤT mà hắN có đượC, phi kiếM dướI chầN gầO thét, mANG theo hắN lAO lÊN đĩNH nÚI, nhANH chóng vỘT vÀO trONG đỘNG.

- Mau, mau...

MẠNH HẠO quát khẾ, sAU khi liềU lĩNH nhắY vÀO đỘNG, hắN không đỂ ý tỚi mÙI vỊ cỔ quÁI trONG nÀY, lAO thắNG vÀO sÂU bÊN trONG. VỪA vÀO hắN liềN thấY tỪNG mắNG dA rắN lỚN BỊ lỘT rA, trÊN đÓ cÒN mANG theo mỘT thanh kiếM cỔ xƯA.

Không chỨT ngỪNG lẠI, hắN trựC tiếP rÚT đi thanh kiếM, tráI tim đập bỘP bỘP, sẮC mặT đỏ bỪNG, là biỂU hiệN củA kÍCH đỘNG, hƯNG phầN tỚi cỰC điểM. Khi chUẨN BỊ rỜI đi, hai mẮT MẠNH HẠO đỘT nhiềN trỘN to, khi thấY đốNG dA nÀY, cho dù đANG trONG lÚC kÍCH đỘNG tỚI cỰC điểM nhƯng hắN vẫN không nhậN đượC mà hít sÂU mỘT hơi. ĐẦY đÚNG là dA rắN thậT, nhƯng mà cỪNG là thứ mà dỌA NGƯỜI NHẤT mà đỜi nÀY MẠNH HẠO nhìn thấY.

Đó là mỘT khốI thú thÌ, là mỘT thÌ thỂ toàn thÂN khô hÉO nhƯng lỚN gầN trĂM trƯNG, tẠI trONG bỤNG HẮC SƠN nÀY, lẠI BỊ thÌ thỂ nÀY chiẾM hƠN phầN nỬA.

ThÂN gầN trĂM trƯNG, tuy vỠ thànH hai nhƯng có thỂ nhìn rA bỘ dẠNG đÔI cÁNH thậT lỚN, cái đầU thÌ dù chẾT rỒI cỪNG lÀM cho NGƯỜI tA sỢ hÃI, bỘ dÁNG yÊU thú nÀY đÚNG là ẢO ẢNH xuấT hiệN trÊN đĩNH đầU mĂNG yÊU, mà mĂNG xÀ kIA, chỉ là cái đUÔI củA thÌ thỂ nÀY mà thÔI.

- ĐUÔI đã thànH yÊU, đẦY là yÊU thú gÌ!

MẠNH HẠO trỘN mẮT há mỒM.

- Cái nÀY... chẮC chẮN là yÊU đAN!

MẠNH HẠO cẮN rắNG, lẤY rA YÊU Thú KINH, hắN biếT yÊU đAN không phảI đỀU nằM trONG bỤNG, mà đẠI ĐA sỐ lẠI nằM trONG đầU. HắN nhANH chóng vỘT tỚI, trựC tiếP tỚI gầN cái đầU thÌ thỂ yÊU thú nÀY, tay phảI vUNG phi kiếM cỔ xƯA kIA, hắN trựC tiếP mỎ rA cái đầU. QuẢ nhiềN, bÊN trONG có mỘT yÊU đAN khô quẮT. HắN liềN lẤY rA, vỐN đANG muỐN đi thÌ hắN đỘT nhiềN cẢM giÁC kinh hoÀNG, hắN thấY đượC, trÊN đầU yÊU thú có mỘT bỘ hÀI cỐT.

HÀI cỐT nÀY không biếT đã chẾT bAO nhiềU nĂM rỒI, BỊ đặT ở dướI đầU lÂU yÊU thú, bÊN cẠNH cÒN có mỘT cái tÚI trỮ vậT mÀU vÀNG.

MẠNH HẠO cẢM giÁC MÁU hUYẾT toÀN thÂN nhƯ sÔI trÀO lÊN, đƯỜNG nhƯ nƠI đẦY là nƠI sỐ mỆNH củA hắN thỊNH vƯỢNG, lẤY đượC tiỂU kiếM, chiẾM đượC yÊU đAN, gIỜ lẠI thỀM tÚI trỮ vậT mÀU vÀNG nÀY nỮA. Không chỨT do dự, hắN chỘP lẤY, thÂN hìNH nhƯ hÓA thànH CƠN gió, mANG theo kÍCH đỘNG lAO rA, vỘT thắNG xuốNG chẦN nÚI.

- Phát cmn tài rồi, lần này ông phát tài rồi!

MẠNH HẠO ở trONG đỘNG chỉ KHOẢNG mƯỜI HƠI thỜ, sAU khi hắN vỘT rA cỪNG thỀM KHOẢNG chỪNG mƯỜI HƠI thỜ. Ngay khi thÂN hìNH hắN nhậP vÀO trONG rỪNG đEN, tỪ trONG sƯƠNG mù mÀU bẠC trÊN bẦU trỜI trựC tiếP hạ xuốNG mỘT thÂN ảNH, mỘT thÂN ảNH mÀU trẮNG, đó là VƯƠNG ĐĂNG PHI. VỪA hạ xuốNG, y VUNG tay áo, thÂN hìNH nhẹ nhàng lơ lửng hạ xuốNG, mẮT thÌ nhìn quANH, mANG theo kÍCH đỘNG vỘT vỀ cái đỘNG kIA.

39. Chương 39: Kẻ Nào!

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 39: Kẻ nào!

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Vương Đăng Phi lộ ra kích động mãnh liệt, một màn này, nếu người ngoài nhìn thấy liền chắc chắn sững sờ, bởi vì, bộ dáng này chưa từng xuất hiện trên mặt Vương Đăng Phi.

Trong mắt người khác, Vương Đăng Phi là con cưng của trời đất, ánh mắt ôn hòa, nụ cười thân thiện, khuôn mặt tuấn mỹ, tất cả đều hoàn mỹ.

Nhưng lúc này Vương Đăng Phi không thể không kích động, nghĩ tới mình chuẩn bị nhiều năm như vậy, hao phí bao nhiêu vật lực. Hôm nay rốt cuộc y sắp có được thứ mình khát vọng đã lâu, là chí bảo đã định sẵn theo mình cả đời, tim y không nhịn được mà đập rộn lên.

Thậm chí, một trong hai nguyên nhân lớn nhất để y lựa chọn Khảo Sơn Tông chính là phải có được vật này.

Giờ phút này, tốc độ của y đã nhanh tới cực hạn, ngay khi vừa vào động, nhìn thấy thi thể yêu thú khổng lồ kia, Vương Đăng Phi nhịn không được mà cười to, hai mắt lộ vẻ phấn khởi. Y lập tức vọt về phần đuôi thi thể, nơi mông xà lột xác tìm kiếm. Nhưng rất nhanh, trên mặt y liền lộ vẻ khó hiểu, hai mắt trợn trừng, sau một lát, y gần như đã lật tung thi thể yêu thú, cuối cùng, y hoàn toàn sững sờ.

- Sao lại không thấy rồi!

- Điều này không có khả năng, chí bảo kia, chỉ sau khi mông xà lột xác hoàn toàn mới có thể thuận lợi lấy xuống, nơi đây cũng chỉ có lúc này mới an toàn tiến vào, sao lại không có. Không thể không có!

Hai mắt Vương Đăng Phi bắn ra tinh mang ngập trời, trong đầu ong ong tìm tòi, cho đến khi y nhìn thấy dấu vết phi kiếm đâm trên da mông xà, là dấu vết có người rút ra. Thân hình Vương Đăng Phi liền run rẩy, lộ ra phần nỗ trước đây chưa từng có, cùng với vẻ mặt không dám tin. Y điên cuồng gào thét, chấn động cả Hắc Sơn.

Khi nhìn thấy dấu thi thể bị người ta mạnh mẽ bỏ ra, bên trong đã không còn yêu đan, về phần hài cốt thì y đang trong lúc cảm xúc mãnh liệt, cũng không liếc mắt một cái.

Dưới sự phấn nộ, y mang theo điên cuồng khó thể hình dung vọt lên, lao ra bên ngoài, lại càng dùng giọt máu trên cánh tay tìm kiếm cảm ứng, nhưng chẳng biết tại sao, giọt máu này cảm ứng không được chút nào, như bị người ta xóa đi!

Y tìm toàn bộ Hắc Sơn cũng không thu hoạch được gì!

Cuối cùng, y ngơ ngác trở về cái động, nhìn thi thể yêu thú kia, Vương Đăng Phi rống lên thê lương.

- Ta dùng ba năm tìm kiếm điển tịch, suốt ba năm, ta không để tâm tu hành, vì những điển tịch kia mà ta bỏ ra hơn mười vạn linh thạch, rốt cuộc tìm được manh mối Ứng Long thượng cổ nơi này!

Vương Đăng Phi run rẩy, khuôn mặt vặn vẹo, giờ phút này, hình tượng hoàn mỹ của y đã hoàn toàn tiêu tán, biến thành như kẻ phát cuồng.

- Ta còn dùng một năm để tìm kiếm trong toàn bộ Triệu quốc, núi sâu rừng thẳm, không nơi nào không đi qua, ta đã tìm toàn bộ khu vực, dựa vào giọt máu tới cảm ứng, rốt cuộc mới tìm được nơi này!

Hai mắt Vương Đăng Phi đỏ bừng, gắt gao nắm chặt tay, tóc tai bù xù, bộ dáng này, nếu người ngoài nhìn thấy, tất sẽ chấn động.

- Vì vật này, ta thà hạ mình lựa chọn Khảo Sơn Tông chết tiệt này làm nơi khai linh, chết tiệt, ta đã ở nơi này chịu đựng ba năm!

Trong lòng Vương Đăng Phi nhổ máu, giống như có một thanh kiếm vô hình đang xé mở lồng ngực y, đâm vào trong tim y, phá hủy niềm kiêu ngạo của y, làm cho y đến giờ phút này cũng không tin mình lại thất bại.

- Cuối cùng, vì bố trí trận pháp, ta phải lấy ra toàn bộ linh thạch, trọng bảo còn thừa để bố trí trận pháp vây khốn con mông xà kia!

- Thậm chí ta còn một lần sử dụng lực lượng gia tộc, xóa đi những dấu vết liên quan tới Ứng Long kia, làm cho không ai có thể biết được. Ta cự tuyệt tộc nhân giúp đỡ, thậm chí còn không nói địa điểm cho bọn

họ, chỉ vì ta đã coi chí bảo cùng truyền thừa kia trở thành của ta, thuộc về một lần thí luyện cá nhân của Vương Đăng Phi ta!

- Là ai, kẻ nào đã lấy đi chí bảo của ta!

Thân hình Vương Đăng Phi kịch liệt run rẩy, khí huyết trong cơ thể quay cuồng, y hao tổn vô số tài lực, nhưng lại trở thành kẻ mai mối cho kẻ khác. Một ngụm máu tươi từ trong miệng y phun mạnh ra, nhuộm đỏ cả áo, nhìn rất kinh người.

Giống như ở phạm trần, đưa ra sinh lễ cực lớn, lại bố trí nhà cửa xa hoa, lấy được một mỹ nữ tuyệt thế. Lại càng bày ra tiệc mừng cả thành, mời vô số thân bằng hảo hữu, tại trong sự hâm mộ của mọi người, cùng với đắc ý chờ mong trong lòng mình, rốt cuộc đã đến lúc động phòng, nhìn đến mảnh hồng sa che mặt kia, phía sau nó là dung nhan tuyệt mỹ ngượng ngùng... Đang muốn nhào tới thì đột nhiên phát hiện...

Mình lại trở thành một kẻ ngoài cuộc, tất cả mọi thứ đều bị một kẻ không biết tên lấy đi ngay trước mặt mình, lấy đi toàn bộ!

- Là ai cướp đi tu kiếm thượng cổ của ta! nguồn

Vương Đăng Phi thê lương gào thét, lại phun ra một ngụm máu tươi, y lao đảo lui về sau mấy bước, sắc mặt tái nhợt, hai mắt điên cuồng không cam lòng. Y không cam lòng, phi thường phi thường không cam lòng! Bởi vì, cho tới bây giờ, y chưa từng thất bại, bởi vì kiêu ngạo của y. Nhưng giờ phút này, trong lòng y chỉ còn lại khuất nhục cùng với phần nộ ngập trời.

- Là kẻ nào đoạt chí bảo để ngày sau quất tháo Tu Chân giới của Vương Đăng Phi ta!

Y nghĩ tới mình bỏ ra cái giá quá lớn kia, lại lập tức phun ra ngụm máu tươi, quần áo đã nhuốm máu, y lại lui thêm vài bước.

- Chẳng những lấy đi chí bảo của ta, lại còn lấy đi yêu đan, không có viên đan này, vì chí bảo ta bỏ ra toàn bộ tài sản, trong thời gian ngắn không thể đột phá tầng bảy... người là ai!?

- Là kẻ nào cướp đi tạo hóa vốn thuộc về ta, đó là chí bảo của ta, là yêu đan của ta, là truyền thừa của ta!

Khuôn mặt của Vương Đăng Phi vặn vẹo, điên cuồng, bộc phát không cam lòng, y lập tức tăng cường tìm kiếm, chỗ này chủ yếu là núi hoang, y sao có thể tìm được.

Tiếng thê lương gào thét truyền vào trong tai Mạnh Hạo đang chạy trốn phía xa, làm cho Mạnh Hạo càng thêm hưng phấn, càng chạy nhanh hơn.

- Phát tài rồi, lần này thật sự phát rồi!

Trái tim Mạnh Hạo đập bộp bộp, thậm chí còn cảm giác miệng đắng lưỡi khô, tốc độ như vượt qua cực hạn ngày thường, không qua bao lâu, hắn đã trở về động phủ ở Nam Phong.

Hắn có chút đoán được, bảo vật mà mình mới lấy đi rất là trọng yếu đối với Vương Đăng Phi, dù bị đoạt cũng không thể tuyên truyền ra ngoài. Nghĩ lại may mà mình chạy nhanh, chuyện này nếu càng lần trốn thì càng bị hoài nghi, đơn giản cứ quang minh chính đại, từ đó mà hư hư thật thật, trước chiếm lấy đạo lý, như vậy mới có chút an toàn.

Giờ phút này, Mạnh Hạo liếm môi, hai mắt tỏa sáng, dù ngọc giản động phủ vẫn còn ở chỗ tên mập, nhưng trong tay Mạnh Hạo còn có một cái ngọc giản của Hứa sư tỷ, có thể mở ra động phủ. Bằng không, lúc trước Hứa sư tỷ cũng không thể trong lúc Mạnh Hạo đang đếm linh thạch mà mở ra cửa động phủ.

Sau khi trở lại động phủ, hắn không thấy tên mập, nghĩ tới tên mập rất chất phác nhưng cũng rất thông minh, tất sẽ không chịu thiệt, hắn liền không để ý tới. Mạnh Hạo khoanh chân ngồi trong động phủ, hít sâu một hơi, hắn lấy ra túi trữ vật màu vàng kia, càng nhìn càng thích, hắn vội vàng mở ra, vừa nhìn vào, hắn liền thì thào.

- Trữ vật thật bự, vậy mà có thể chứa... Ồ!?

Mạnh Hạo còn chưa nói hết, thân hình trở nên cứng đờ, sau khi hít sâu một hơi, hắn đưa mắt nhìn vào túi trữ vật, đầu óc trống rỗng, chỉ có tiếng ù ù quanh quẩn.

40. Chương 40: Quân Chủ Trên Không (1)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 40: Quân chủ trên không (1)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

- Mụ nội nó, con mẹ nó, đây mới đúng là phát tài!

Hai tay Mạnh Hạo run run, giữ chặt lấy túi trữ vật, sau một lúc hắn mới lấy lại bình tĩnh, lấy bầy cầm ra một viên linh thạch.

Linh thạch này không giống với mấy linh thạch mà hắn có được, lớn bằng khoảng ngón tay cái, linh khí cũng không phải rất đậm, nhất là bên trong có một đám sương mù lượn lờ, mà trong túi trữ vật kia....đếm qua thì bên trong cũng có ước chừng hơn hai ngàn khối.

Đây là một khoản tài phú lớn mà cả đời Mạnh Hạo chưa từng thấy qua, làm cho hắn hít thở có chút khó khăn, thân hình run rẩy, hai mắt tròn to... Trong túi trữ vật này, ngoài đồng linh thạch thì còn mấy bộ quần áo cùng vài thứ lẩn lộn.

Trên trán Mạnh Hạo đã rỉ ra mồ hôi, nơi này không nóng, nhưng hắn cảm thấy trong lòng tràn ngập lửa nóng, sau một hồi, hắn há miệng cười ha hả, tiếng cười mang theo vui sướng nồng đậm.

- Linh thạch này có chút kỳ quái, tuy lớn nhưng linh khí lại bình thường, số lượng thì... ha ha...

Áp chế nửa ngày, Mạnh Hạo mới thu hồi ánh mắt, hắn liếc môi lấy ra một vật khác thu hoạch được trong ngày hôm nay, là viên yêu đan khô quắt kia. Nhìn viên yêu đan, hai mắt Mạnh Hạo càng sáng hơn, hắn liếc môi hít sâu một hơi.

- Yêu thú khổng lồ kia đã chết nhiều năm, nhưng cái đuôi có thể biến thành măng yêu, có lẽ lúc còn sống, yêu thú này cực kỳ cường hãn... Yêu đan của nó...

Mạnh Hạo thở ồ ồ, nhìn viên yêu đan khô quắt trong tay, hắn lập tức lấy ra gương đồng, chuẩn bị phục chế.

Nhưng khi gương đồng vừa mới lấy ra, không đợi Mạnh Hạo cầm viên yêu đan bỏ lên mặt gương thì mặt gương đã trở nên nóng bỏng, nhiệt độ cao kia gần như tổn thương cánh tay của Mạnh Hạo. Chỉ trong chớp mắt này, như có một lực xung kích vô hình từ trong mặt kính đánh ra, bay thẳng tới viên yêu đan trong tay trái Mạnh Hạo.

Phịch một tiếng, viên yêu đan kia liền trực tiếp bị đánh bay rời khỏi tay Mạnh Hạo. Gương đồng giữa không trung lại đánh ra một lực vô hình, không ngừng mà va chạm với viên yêu đan, giờ khắc này viên yêu đan giống như là một bộ lông yêu thú tươi tốt, làm cho gương đồng hưng phấn tới tận cùng, khiến cho gương đồng điên cuồng rung kích.

Mạnh Hạo sửng sốt, hắn đau lòng nhanh chóng ôm lấy gương đồng. Thật khó khăn lắm mới thu gương đồng vào trong túi trữ vật, viên yêu đan liền rơi bịch xuống, lớp vỏ khô quắt đã vỡ vụn không ít.

- Chết tiệt, đây là viên yêu đan, không phải lông yêu thú, sao gương đồng lại kích động như thế nhỉ?

Mạnh Hạo gấp gáp chạy tới nhặt viên yêu đan lên, hắn thật sự đau lòng.

Cũng may viên yêu đan vốn đã khô quắt, lớp vỏ rất cứng, tuy bị gương đồng đánh mấy cái, lớp vỏ cứng bị tróc ra, lộ ra, bên trong xuất hiện một đoàn quang hoa lớn bằng hạt gạo mang theo linh khí nồng đậm, luồng linh khí này đã tràn ngập động phủ trong nháy mắt. Hai mắt Mạnh Hạo trở nên sáng ngời, nhưng sợ gương

đồng kích động nên hắn không dám lấy ra phục chế, sau khi chần chờ một lúc, hắn liền coi như trân bảo mà cẩn thận thu lại.

Sau đó, hắn hít sâu một hơi, lấy ra bảo vật thứ ba lấy được, đó là thanh tiểu kiếm cổ xưa kia, cầm trên tay, Mạnh Hạo lộ ra nụ cười đắc ý.

- Kiếm này cực kỳ sắc bén, ngày cả da mãng yêu cũng có thể xé mở, cái đầu lâu yêu thú kia cũng có thể bổ ra, như vậy đủ thấy nó rất bất phàm!

Mạnh Hạo vui sướng nhìn thanh tiểu kiếm trong tay, thanh kiếm này không phải sắt thép, mà giống như gỗ, phía trên còn có mấy đường vân màu vàng như có như không, giống như có thể thu hút tâm thần, dù nhìn cổ xưa, nhưng nghĩ tới kiếm này có chất liệu lợi hại như vậy, Mạnh Hạo càng thêm kích động.

- Bảo vật này có lai lịch rất lớn.

Mạnh Hạo đâm thanh kiếm gỗ xuống đất, dễ dàng như đâm vào đậu phụ, Mạnh Hạo càng xem càng cười ngây ngô, nhất vội thanh kiếm với vẻ rất thích thú.

Đang cao hứng bỗng nhiên Mạnh Hạo giật mình ngẩng đầu lên, hắn lơ mơ cảm nhận được linh khí phủ đầy trong động này, không biết sao nhưng rất loãng, thậm chí chỉ trong một khoảng thời gian lại hoàn toàn tiêu tán đi.

Linh khí trong động tuy không nhiều lắm, nhưng không thể xuất hiện trạng thái thể này được, cần biết linh khí là hơi khí tồn tại giữa trời đất, ngưng tụ nhiều nhất ở mạch núi cao, Khảo Sơn Tông chính là một trong những nơi đó, linh khí không thể nào vô duyên vô cớ tiêu tán hết thể này.

Mạnh Hạo chần chờ bình tĩnh suy nghĩ, cẩn thận xem xét bên dưới, hắn cuối xuống nhìn thanh kiếm gỗ, thần sắc lộ vẻ khó tin, hắn đã phát hiện linh khí phủ đầy động trong thời gian ngắn đều bị thanh kiếm gỗ này hút sạch.

- Đây... thanh kiếm này có thể hấp thụ được linh khí sao?

Mạnh Hạo ngẩn người, một lúc lâu hắn mở túi đồ, lập tức trong tay xuất hiện một ít linh thạch, sau khi tới gần thanh kiếm gỗ vài chục hơi thở, linh thạch vậy mà lại tối tăm lại.

Mạnh Hạo vội vàng cất linh thạch, mặc dù đau lòng nhưng thần sắc lập tức kích động mạnh.

- Thanh kiếm này... hắn là chí bảo!

Mạnh Hạo nhìn thanh kiếm trong tay, chần chờ một lúc rồi quả quyết, dùng thanh kiếm vẽ trên ngón tay, lập tức tạo thành một vết thương nhỏ, cùng lúc đó Mạnh Hạo cảm thụ tu vi của chính mình, phát hiện linh lực trong cơ thể mình, theo vết thương trên ngón tay tán ra ngoài giống như không kiếm lại được.

Mạnh Hạo vội vàng ngậm ngón tay, ánh mắt càng thêm kích động, một lúc lâu vết miệng vết thương mới lành lại, Mạnh Hạo ngây ngô cười nhìn thanh kiếm gỗ, hơi thở dồn dập.

- Thanh kiếm này là chí bảo, chém trên người đối phương vài cái, e là không cần ta ra tay, linh khí đối phương tiêu tán mặc người chém giết, đáng tiếc chỉ có một thanh, nếu có hai thanh, mười thanh, thậm chí một trăm thanh thì vết thương càng nhiều, linh khí tiêu tan càng nhanh, nhất định cực kỳ kinh người...

Mạnh Hạo đầu óc mông lung tưởng tượng mình đang có hơn một trăm thanh kiếm gỗ, toàn bộ đâm vào người Vương Đăng Phi.

Hắn cho rằng một chuyến ở Hắc Sơn, tiêu hao một ít linh thạch kia cũng đáng lắm.

Nghĩ đến đây, Mạnh Hạo hít một hơi sâu, lấy ra gương đồng. xem tại

- Không biết phải cần bao nhiêu linh thạch...

Mạnh Hạo có chút do dự, nhưng nghĩ đến có nhiều thanh kiếm càng tốt, liền lập tức đem thanh kiếm đặt trên gương đồng, nhưng thanh kiếm vừa chạm vào gương đồng lập tức mặt gương lóe lên, thanh kiếm bị hút vào bên trong, Mạnh Hạo chưa từng thấy qua việc này khiến hắn ngẩn người, mạnh mẽ nắm chặt gương đồng như muốn ngăn lại nhưng thanh kiếm gỗ đã biến mất.

- Sao có thể như vậy, gương chết tiệt, ta trăm cay nghìn đắng mới lấy được bảo kiếm, người người người... bình tĩnh lại, bình tĩnh lại.

Mạnh Hạo thở dồn dập, làm bản thân bình tĩnh trở lại, đứng ngồi không yên, suy tính một lúc lấy ra một quả linh thạch đặt trên gương đồng, linh thạch biến mất trong nháy mắt.

- Hừm? lẽ nào bắt đầu phục chế lại?

Mạnh Hạo suy nghĩ, khẩn trương lấy linh thạch bỏ vào, một viên hai viên ba viên... Mạnh Hạo biến sắc, sôi máu, gương đồng này như một cái động không đáy, trong phút chốc Mạnh Hạo đã ném vào hơn hai trăm khối linh thạch.

- Chết tiệt, chết tiệt...

Mạnh Hạo muốn từ bỏ nhưng không cam chịu cứ như vậy mất đi chí bảo, vả lại hẳn hiểu được, nếu bây giờ từ bỏ, gương đồng không thể phục chế như trước đây, chẳng khác nào mất đi năng lực phục chế đồ vật.

41. Chương 41: Quân Chủ Trên Không (2)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 41: Quân chủ trên không (2)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Thời khắc này chỉ có thể nén chịu đau khổ, tiếp tục ném ra linh thạch, ba trăm bốn trăm cho đến một ngàn, sắc mặt Mạnh Hạo trắng bệch, tay run run cầm linh thạch.

- Có tận cùng hay không, cái gương phá hoại này, người vừa đoạt lấy biết bao linh thạch của ta.

Mạnh Hạo nghiêng rằng, vừa ném đi hơn một ngàn linh thạch hẳn không thể từ bỏ được, mắt đỏ lên, tiếp tục ném linh thạch cho đến hai ngàn, đột nhiên gương đồng bỗng phát ra ánh sáng bảy màu sáng chói, tia sáng này chưa bao giờ xuất hiện trong lúc phục chế, Mạnh Hạo như chết lặng, ngơ ngác nhìn tia sáng bảy màu này tầm nửa nén nhang thì dần dần tiêu tán.

Hào quang tán đi, trên gương xuất hiện hai thanh kiếm gỗ giống nhau như đúc.

Nhìn thấy kiếm gỗ Mạnh Hạo mừng rỡ chạy tới nhặt lên, khóc không ra nước mắt, đau lòng không chịu được, nhưng chỉ biết tự an ủi chính mình.

- Không sao không sao, chỉ có hai ngàn linh thạch mà thôi, có đáng gì đâu, cũ không đi mới sao tới được, có được hai thanh kiếm gỗ cũng thật đáng giá!

Mạnh Hạo cẩn thận thì thầm, chưa chất nói ra vài lời rồi vội vàng đem gương đồng đi, không liếc mắt nhìn cầm lấy hai thanh kiếm gỗ, tưởng tượng sự kỳ dị của thanh kiếm gỗ, tìm một chỗ ngồi tĩnh tâm rất lâu mới bình thường trở lại.

Thăm nghĩ về sau trước khi phục chế nhất định phải cẩn thận, hồi lâu Mạnh Hạo nhìn hai thanh kiếm gỗ vừa phục chế xong, nhất là thanh thứ hai, Mạnh Hạo nhìn không giống kiếm, mà là hai ngàn linh thạch... Nhất là linh thạch vừa mới lấy ra từ khối linh thạch lớn.

Mạnh Hạo cười gượng gạo khoanh chân ngồi một chỗ, đợi linh khí phủ đầy trong động hai mắt hẳn bỗng mở to, lấy ra hạt gạo yêu đan từ trong túi đồ.

- Tuy mới đột phá đến Ngưng Khí tầng năm, nhưng không biết nuốt vào viên yêu đan này tu vi của ta sẽ như thế nào...

Mạnh Hạo tỏ vẻ quyết đoán, ngậm hạt gạo yêu đan vào trong miệng, nhắm mắt lại, thân thể hắn lập tức nổ vang, yêu đan sau khi hòa tan hóa thành một mảng linh khí đậm đặc bao phủ quanh Mạnh Hạo.

Quá trình khuếch tán linh lực khác xa so với những đan được trước kia của Mạnh Hạo, không thể so sánh được giống như đom đóm với trăng, trong cơ thể Mạnh Hạo nổ tung tràn đầy linh lực quét ngang toàn thân Mạnh Hạo, khiến khoe miệng Mạnh Hạo trào máu, cả người run run nhưng kiên cường đứng một chỗ, đan hồ trong hắn không ngừng mở rộng, nước trong hồ ngày càng nhiều, một lát sau khiến Mạnh Hạo có cảm giác lâng lâng vô bờ bến.

Chỉ là mỗi lần mở rộng đều vô cùng đau nhức, khiến thân mình Mạnh Hạo càng thêm run run, sắc mặt tái nhợt, răng đập vào nhau cầm cập.

Cùng lúc đó, hồ nước càng lúc càng quay cuồng, bên trong ẩn chứa linh lực kinh người khiến Mạnh Hạo càng đau đớn, cảm nhận được tu vi dâng cao, ban đầu là Ngưng Khí tầng năm, thời gian chậm rãi trôi qua không biết đã trôi qua bao lâu, tu vi trong cơ thể hắn sôi trào mãnh liệt, giống như đạt đến đỉnh cao nhất của Ngưng Khí tầng năm.

Ngay lúc đó, đầu óc Mạnh Hạo oanh lên một tiếng, tu vi của hắn đột phá Ngưng Khí tầng năm, cuối cùng là tiến vào... Ngưng Khí tầng sáu!

Đây dường như cũng không phải sơ kỳ mà là đến Ngưng Khí tầng sáu trung kỳ mới dần dần dừng lại. Y phục trên người Mạnh Hạo hoàn toàn biến thành tro bụi, chỉ còn lại túi đồ, trên thân thể tràn đầy vết bẩn như đang bao quanh lấy toàn thân hắn, nhưng nếu nhìn kỹ có thể thấy thân thể hắn trong suốt, lơ mơ có ánh sáng lưu chuyển trông rất siêu phàm.

Tóc của hắn dài ra đến bả vai khiến đầu càng hơi cao, giống như thân thể không phải gãy đi mà là thon dài ra.

Gương mặt tuy vẫn hơi đen nhưng lại có thần thái hơn, tràn đầy khí chất xuất trần bao phủ xung quanh.

Đan hồ quay cuồng tràn ngập khắp cơ thể hắn, ở chỗ sâu nhất đan hồ yêu đan lớn khoảng hạt gạo lắng đọng lại, nhưng không hiểu vì sao không hề hòa tan mà chìm ở trong đó không hề nhúc nhích.

Nếu chỉ có như thế thì cũng không sao, nhưng dường như lúc tu vi Mạnh Hạo đến Ngưng Khí tầng sáu lập tức đầu hắn nổ vang mãnh liệt, ở nơi nổ vang một tia truyền thừa như có như không từ trong yêu đan lan tỏa ra, giống như trực tiếp phóng thẳng vào trong đầu của Mạnh Hạo.

Đây là... huyết mạch trong truyền thuyết đến từ Ứng Long thượng cổ, Ứng Long chết đi không phải là mãnh thú thượng cổ cường hãn còn sống sót, chỉ là ấu thú hậu duệ tương đối nhỏ yếu, nhưng vẫn ẩn chứa truyền thừa bầu trời bao la giống như tổ tiên trước kia, trước khi chết đem truyền thừa ẩn vào yêu đan. Mãng xà kia định sau khi lột da sẽ ăn cắn nuốt yêu đan, Vương Đăng Phi cũng ước muốn tha thiết, dù sao y đã chiếm được máu huyết, y mới được xem là người kế thừa chân chính, nhưng hôm nay... lại bị Mạnh Hạo đạt được.

Mạnh Hạo mơ một giấc mơ, hắn mơ thấy một mảnh thiên địa thương khung, tại trên trời cao đó hắn đang bay, oai phong trên chín tầng mây, một động thiên địa nổ vang, gió mây cuộn cuộn.

Trên trời cao hắn là bá chủ, tất cả thú có Phi Hành thuật chớp mắt nhìn hắn đều run rẩy như mất đi bản năng bay lượn, mặc cho hắn tàn sát bay qua.

Hắn là Quân chủ bầu trời, chính là sủng nhi của bầu trời, dưới đất vô số sinh linh cúi bái, giống như đây là năm tháng rất xa xưa, vĩnh viễn không đếm được bao nhiêu năm tháng.

Cảm giác bay trên trời khiến Mạnh Hạo thích thú, thậm chí khiến hắn say đắm, hắn không biết bản thân bay trong bao lâu trên đường thấy được bao nhiêu mãnh thú lùi bước, không biết bao nhiêu sinh linh quỳ lạy.

Gió và mặt đất đều dưới chân hắn, chỉ có trời cao giống như cũng không thể vượt qua hắn, giống như hắn cùng trời cao song song tồn tại.

Bay đến một hồ nước, hắn cúi đầu nhìn xuống thấy cơ thể của mình, đó là một con rồng dài chừng mấy vạn trượng, hai cánh to lớn, khiến thoát nhìn hắn trông tràn ngập khí phách ngang ngược không có thể hình

dung.

Đầu trông thật dữ tợn, cái đuôi dài, hết thấy tất cả hình thành một luồng khí chất uy nghiêm chí cao vô thượng, khiến trong tâm thần Mạnh Hạo giống như có tia chớp nổ vang, như xé mở đầu óc hẳn tạo nên một âm thanh.

- Ta là Ứng Long, Ứng Long thượng cổ!

Âm thanh từ trong đầu Mạnh Hạo truyền ra khắp thế giới, thiên địa run rẩy, vạn vật gào nhẹ, đây là Ứng Long thượng cổ, mặc dù hiện tại huyết mạch chân chính đã tiêu tán trong thiên địa, nhưng hậu duệ của nó vẫn còn, dù yếu ớt nhưng truyền thừa này khác với hậu duệ, còn có nội hàm.

Cùng lúc đó, ở Khảo Sơn Tông trong động phủ ở chân Đông Phong, Vương Đăng Phi sắc mặt âm trầm đến tột độ, nội tâm như muốn phát điên, cảm giác thất bại lần này khiến y không chấp nhận được, y không ngừng lấy giọt máu đi cảm ứng vị trí kế thừa nhưng cho đến hiện tại vẫn không có kết quả gì, việc này làm cho y không thể hiểu được.

- Điều tra đến đâu rồi?

Một hồi lâu, Vương Đăng Phi kiềm chế phần nộ, ngẩng đầu nhìn thanh niên trước mặt, người này cùng Thượng Quan Tổng chính là hai người đi bên cạnh Vương Đăng Phi ngày đó.

42. Chương 42: Khó Bề Phân Biệt

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 42: Khó bề phân biệt

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

- Bẩm Vương sư huynh, sư đệ đã âm thầm thăm dò nhiều chỗ, cũng hỏi qua không ít môn đệ, kể cả chỗ tạp dịch cũng không quên, hơn nữa lưu ý đám người Chu Khải, Hàn Tông, lúc đó tổng cộng có ba mươi bảy người không có mặt ở tông môn. Tất cả sư đệ đều điều tra cẩn thận, loại bỏ được hai mươi chín người. Còn lại sáu người vẫn chưa có cách chứng minh bản thân không ở quanh Hắc sơn, nhưng chắc chắn lúc đó ở gần Hắc sơn, chỉ có hai người là Mạnh Hạo với Hàn Tông.

Thanh niên này vốn là kẻ có thanh danh hiển hách ở Khảo Sơn Tông, nhưng đối diện với Vương Đăng Phi cũng phải tỏ ra cung kính, gã trước giờ chưa thấy Vương Đăng Phi có dáng vẻ như thế, có chút chần chờ, thể mới khom người mở miệng.

Vương Đăng Phi sắc mặt càng thêm khó coi, ngẩng đầu lên, ánh mắt đầy sát khí, khiến thanh niên này lạnh xương sống, trong lòng có chút lo lắng.

- Hàn Tông cũng là ở Hắc Sơn rồi...còn Mạnh Hạo?

Vương Đăng Phi nhíu mày, cái tên Mạnh Hạo dường như có chút quen thuộc.

- Mạnh Hạo chính là... chính là người đã thương Lục sư đệ.

Thanh niên này vội vàng nói.

Vương Đăng Phi sắc mặt u ám khó coi, trong lòng như phát hỏa. Y trừ tính bao nhiêu năm như vậy, hao tổn bao nhiêu là tinh lực, sớm coi chuyện này là vận may trời ban ỉn, lại càng là cho gia tộc sau này có một cuốn thí luyện, nhưng hôm nay lại bị người khác cướp đi. Nghĩ đến thanh kiếm kia tìm Vương Đăng Phi

run lên, nó là thứ bản thân chuẩn bị để trấn áp mọi vật thiên địa, nghĩ đến kế thừa của Ứng Long thượng cổ, Vương Đăng Phi gần như một lần nữa thổ huyết.

Trước đây rất tự tin, sớm đã xem đó là vận may của bản thân Vương Đăng Phi y, chỉ có y mới xứng đáng với số mệnh đó, cũng chỉ có Vương Đăng Phi y mới có tư cách hưởng phúc trạch đó, nào ngờ thất bại. Loại đả kích này khiến cho Vương Đăng Phi khó chấp nhận được, khiến y hiện tại có cảm giác giống như tê tâm liệt phế.

Thở dồn dập, Vương Đăng Phi đang định mở miệng thì bỗng nhiên cả thân người run lên bần bật, tay phải bỗng nhiên nóng lên đau nhức. Y lập tức cúi đầu lật tay áo nhìn chăm chăm cánh tay mình, nhìn giọt máu trên cánh tay từ từ tiêu tán cho đến hoàn toàn biến mất. Vương Đăng Phi muốn ngăn cản nhưng bất lực, diện mạo khô ngô tuần tú bỗng trở nên khó coi, cái cảm giác thất bại này cùng với huyết nhục kế thừa bị mất đi khiến y bỗng nhiên thổ huyết.

Y hiểu kẻ cướp đi chí bảo của y cho đến thời khắc này đã cướp đi hoàn toàn truyền thừa của y, cũng có nghĩa là y sẽ không cách nào dùng giọt máu này để cảm ứng được sự tồn tại của đối phương, vì truyền thừa dường như đã lựa chọn người khác.

Thanh niên trước mặt y thấy như vậy lập tức hoảng sợ, đang muốn tiến đến thì Vương Đăng Phi ngẩng đầu lên, lạnh lùng nói.

- Cút!

Một lời nói mạnh mẽ phát ra, thanh niên kia sắc mặt tái nhợt, những biểu hiện của Vương Đăng Phi gần đây chưa bao giờ thấy qua, giờ phút này cảm giác thân thể rét lạnh, vội vàng lui ra.

Trong động phủ, Vương Đăng Phi hai mắt đỏ bừng, đầu óc quay cuồng toàn tên của Hàn Tông và Mạnh Hạo, bỗng nhiên nhớ ra ngày đó ở quảng trường cái kẻ mà y chẳng xem ra gì.

Bỗng nhiên Vương Đăng Phi nhướng mày, trên mặt như phủ đầy âm sương, nghĩ đến giọt máu quỷ dị không thể cảm ứng được sự kế thừa, giống như bị người khác xóa đi sự kỳ dị, y nghĩ bất luận là Hàn Tông hay là Mạnh Hạo đều không thể làm được.

- Rốt cuộc là ai chứ!

Ánh mắt Vương Đăng Phi đỏ rực, tay phải nâng lên túi đồ, từ trong túi lấy ra một mảnh ngân quang hóa thành một trận pháp bát giác màu bạc, trôi nổi trước mặt y.

Nhìn chăm chăm trận pháp này, ánh mắt y lộ vẻ quyết đoán. Đây là trận pháp y bố trí ở vài ngọn núi xung quanh Hắc sơn, trận này nếu đã dùng xong mà muốn nghịch chuyển cần phải mấy canh giờ, nếu không sẽ không có tác dụng gì, thời gian này đã qua thời gian có thể vận chuyển rồi.

Wương Đăng Phi quyết định, không sợ nghịch chuyển trận pháp, cái giá phải trả cho tu vi quá lớn, thậm chí ý thức đều bị tổn thương, cũng muốn cảm nhận được, hôm đó xung quanh Hắc sơn rốt cuộc còn sự tồn tại của ai.

Trận pháp màu bạc ở trước mắt, Vương Đăng Phi cắn lưỡi phun ra một ngụm máu, máu rơi xuống trận pháp này, tay phải nâng lên bấm niệm thần chú, điểm mạnh một cái lên trên. Trong nháy mắt trong đầu óc y vang lên một tiếng, cả người hỗn loạn, trong lúc mơ hồ cảm nhận được sự dao động hơi khí từ trong trận pháp này.

- Một, hai... chín người này là ta mời đến tương trợ ngươi, luồng khí tức này là của ta...

Wương Đăng Phi sắc mặt tái nhợt, cả người run rẩy, trận pháp màu bạc trước người kia rung rung, có tiếng cọt két xuất hiện dấu hiệu vỡ vụn, nhưng y vẫn không từ bỏ tiếp tục cảm thụ.

Trong đầu y dần dần xuất hiện một hình dáng mơ hồ. Trong trận pháp này có mấy quang điểm bất động, trong đó mười quang điểm y biết là ai, ngoài ra có một quang điểm Vương Đăng Phi cảm nhận được khí tức của Mạnh Hạo.

Ngoại trừ những thứ này, còn có một quang điểm, Vương Đăng Phi cảm nhận một chút có thể xác định được đó là Hàn Tông. Nhưng trận pháp này chỉ có thể ghi lại những người bước vào trong phạm vi bảy tám

ngọn núi gần Hắc sơn, không thể xác định rõ cụ thể vị trí của từng người.

Vương Đằng Phi nhíu mày, bỗng nhiên y thấy hình dáng Mạnh Hạo trong đầu., lại... còn có một quang điểm!

Quang điểm này rất âm đảm, nếu không nhìn cẩn thận không thể nhận ra, thậm chí nếu không phải là Vương Đằng Phi ép chi lực trận pháp đến cuối cùng khiến trận pháp nứt ra, y cũng không thể phát hiện ra quang điểm âm đảm này.

- Đây là...

Vương Đằng Phi chấn động mạnh, nhất thời nhìn lại, nhưng ngay khi y định thần nhìn về phía quang điểm âm đảm này, sắc mặt y bỗng nhiên đại biến, cứng đờ cả người, trực tiếp thổ huyết, trận pháp vỡ ra, va vào y khiến y bị bật va vào vách tường của động phủ.

Vương Đằng Phi sắc mặt tái nhợt, lại hộc ra một ngụm máu, ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ trước giờ chưa bao giờ có. Quang điểm kia cho y cảm giác khiến y tâm thần run rẩy tựa như đối phương là một ý niệm có thể khiến bản thân y tử vong.

Nên biết cảm ứng trận pháp của Vương Đằng Phi chỉ có thể phát hiện hơi thở, không thể nhìn ra cụ thể tu vi, nhưng chỉ mới có hơi khí đã có thể làm cho y như thế này, điều này làm cho Vương Đằng Phi sợ hãi đến cực điểm.

- Là ai chứ!!

Vương Đằng Phi run run, ánh mắt hoảng sợ khiến y lập tức khẳng định kẻ đó lấy đi chí bảo của y, điều này làm cho y sợ hãi, cũng chỉ có người này mới có thể dễ dàng chặn đứng cảm ứng huyết dịch của bản thân.

Nội tâm y bỗng chốc trống rỗng, ngẩng đầu hơi thở dồn dập, rất lâu mới hồi phục lại, có thể thấy quang điểm âm đảm kia có sức ép đáng sợ thế nào đối với y.

- Người này làm sao biết được việc của Hắc sơn... chẳng lẽ hắn lần theo dấu vết của ta tìm đến nơi này... như vậy, người đó rốt cuộc là ai...

43. Chương 43: Phong Vân Nổi Dậy (1)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 43: Phong vân nổi dậy (1)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Hồi lâu sau, giấc mộng mới chấm dứt, Mạnh Hạo mở hai mắt. Hắn không biết thời gian đã trôi qua mấy ngày, cũng không biết tu vi bản thân đã biến hóa, chỉ cảm thấy giấc mơ rất dài rất dài.

Giấc mơ dù đã hết nhưng trong đầu Mạnh Hạo dường như vẫn còn một chút ký ức, chỉ là những ký ức này rất mơ hồ, có chút gì đó hắn không nghĩ ra được, nhưng khát vọng bay trên bầu trời cũng là trong chốc lát hiện ra trong trí nhớ Mạnh Hạo một cách vô cùng mạnh mẽ.

Hắn thậm chí còn cảm nhận rõ rệt, nếu như có một ngày bản thân có thể bay giữa trời cao thì những trí nhớ mơ hồ trong đầu dường như có thể xuất hiện ra một cách rõ ràng.

Sau một hồi lâu, Mạnh Hạo hít một hơi thật sâu, hai mắt dần dần bình thường lại, thần thái ổn định, hắn ngăn người cảm nhận được tu vi.

- Ngưng Khí... tầng sáu?

Mạnh Hạo thở dồn dập, hai mắt bình tĩnh, sau khi lĩnh hội tử mị tu vi, thì mừng như phát điên. Hắn cảm nhận được đan hồ trong cơ thể, thậm chí còn có thể cảm nhận được yêu đan trong hồ, cảm giác máu mủ tình thâm tràn ngập trái tim hắn.

- Ta đã đạt đến... Ngưng Khí tầng sáu rồi!

Mạnh Hạo toàn thân run run đứng lên, cười ha hả, tiếng cười vang vọng trong động phủ, tạo ra vô số tiếng vang.

Cùng với trạng thái kích động, Mạnh Hạo một lần nữa khoanh chân ngồi, mắt nhắm lại tai không nghe gì, thậm chí cảm quan giống như sự vật tứ phía đều bất động. Loại hưng phấn khó thể hình dung khiến tinh thần Mạnh Hạo sung sướng, cho đến khi hắn nghe tiếng tên mập ở bên ngoài động phủ.

- Mạnh Hạo ơi, người mạng khổ, là chính người muốn lấy đan được đi, không phải ta hại người, người đừng về hại ta...

- Đáng thương ông béo như ta số còn khổ hơn người, chuyện buôn bán ở quầy tạp hóa mấy hôm nay không còn nữa, bị người khác đoạt rồi.

Tên mập đang ở nơi nào đó ngoài động phủ, vẻ mặt ủ rũ đốt giấy vàng mã.

- Mạnh Hạo a, người có biến thành quỷ cũng phải giúp ta một chút, người xem ta đốt cho người nhiều giấy như vậy.

Tên mập vừa khóc sụt sùi vừa đốt giấy.

- Nhà người nghèo, nhưng người có ông béo này là bạn, Mạnh Hạo người yên tâm, ta mỗi ngày sẽ đốt vàng mã cho người, cho người ở dưới kia có thể đạt được ước nguyện có tiền, cưới được vợ.

- Mạnh Hạo a, người sao có thể như thế mà đi chứ...

Tên mập càng lúc càng khóc to, vẻ mặt thương tâm.

Những âm thanh này truyền đến tai Mạnh Hạo, nhất thời thần sắc hắn kỳ quái, khoanh chân nghĩ, đây là lần đầu có người hóa vàng mã ình, dở khóc dở cười đứng dậy tay phải ấn cửa động phủ, cửa lập tức mở ra, hắn chậm rãi bước ra.

Vừa ra khỏi, tiếng khóc thê lương của tên mập đến tai, bỗng chốc không còn. Tên mập kinh ngạc quay đầu, chớp mắt nhìn Mạnh Hạo bỗng nhiên dựng tóc gáy, ánh mắt lộ vẻ hoảng sợ, lập tức nhảy lên, ngăn người nhận ra Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo nét mặt cổ quái, liếc mắt nhìn tên mập một cái, chưa vội nói chỉ ho lên một tiếng, đi đến bên con sông nhỏ, tắm rửa cơ thể. Dần dần những vết dơ bẩn được tẩy sạch, lại lấy ra một bộ quần áo thay trên người, dùng kiếm cắt bỏ một ít tóc dài, sau khi khôi phục nguyên bản bộ dạng, tinh thần phấn chấn, xoay người cười tủm tỉm nhìn tên mập.

Tên mập ngơ ngác nhìn Mạnh Hạo, bỗng nhiên nước mắt chảy xuống, bỗng bật người nhào tới, gào khóc không ngừng.

- Người chưa chết, Mạnh Hạo người vẫn chưa chết.

- Mấy hôm nay ta rất sợ, mọi người đều nói người đã chết rồi, lòng ta rất buồn! Người là bằng hữu duy nhất của ta, người mà chết ta phải làm thế nào chứ.

- Ta đang suy nghĩ có nên trốn ra khỏi núi hay không, ngay cả cái vĩ cũng không có hứng thú. Nhưng nghĩ nếu bây giờ rời đi thì cả đời này không thể giúp người báo thù được, nên ta mới không đi, thế phải giúp người báo thù...

Tên mập vừa khóc vừa nói, vui mừng ôm lấy Mạnh Hạo.

Tên mập vẻ mặt chân thật, Mạnh Hạo thấy thế trong lòng rất ấm áp, liền nói vài câu an ủi mới làm cho tên mập ngừng khóc. Hai người ngồi bên bờ sông, Mạnh Hạo kể vài chuyện đơn giản vừa trải qua ở Hắc sơn, không nói đến Ứng Long cùng Vương Đằng Phi, nhưng tên mập nghe xong thì sợ hết hồn, cuối cùng nghe nói Mạnh Hạo đã đạt đến Ngưng Khí tầng sáu thì gã nhất thời hít một hơi sâu, trợn mắt há hốc mồm.

- Ngưng Khí tầng sáu... Con mẹ nó, người người... người đã đạt đến Ngưng Khí tầng sáu. Cái năm Hứa sư tỷ bắt chúng ta thì sư tỷ cũng chỉ đạt đến Ngưng Khí tầng bảy a, Mạnh Hạo người bây giờ thật sự là tiên nhân rồi!

Tên mập đầy kích động.

- Người bay được không?

Tên béo hơi thở dồn dập, đột nhiên mở miệng.

- Bay...

Mạnh Hạo hơi nhắm mắt lại, trong đầu hiện ra Phong Hành thuật trong Ngưng Khí Quyển, hắn cảm thấy tu vi Ngưng Khí tầng sáu thì triển tự nhiên dễ dàng hơn rất nhiều so với Ngưng Khí tầng năm, nhưng cũng phải thử qua nhiều lần cơ thể mới từ từ bay lên, nhưng rất nhanh liền hạ xuống. Mạnh Hạo cân nhắc thử lại một lần nữa, cho đến nhiều lần tiếp theo, thậm chí còn nuốt vào đan dược, dưới ánh mắt của tên mập, từ từ bay lên cao tầm năm tấc, khiến tên mập trở mắt ra nhìn.

Tiếp theo, Mạnh Hạo hai mắt mở ra, đồng thời lộ ra chút ánh sáng, hắn đứng lên, lướt như gió bay vòng quanh bốn phía, tên mập nhìn mà hơi thở dồn dập.

Làm qua vài lần Mạnh Hạo càng thêm thuần thục, tay phải nâng lên đỡ túi trữ vật, lập tức có thanh phi kiếm phát sáng rơi xuống chân Mạnh Hạo, phút chốc đem cơ thể Mạnh Hạo bay lên trời. Tên mập nhìn thấy cảnh tượng này tim như ngừng đập, không tin vào mắt mình.

- Bay rồi...

Tên mập thì thào.

Mạnh Hạo đang ở giữa không trung, trong lòng cực kỳ hưng phấn. Đạp chân trên phi kiếm hắn cảm nhận được sự tồn tại của gió, dựa vào Phong Hành thuật cả thân mình chuyển động theo thanh phi kiếm, lần này phải hơn ba mươi nhịp thở mới cảm thấy không ổn, đang không thể hạ xuống được thì Mạnh Hạo bỗng nhiên tâm thần chấn động mạnh, trong đầu hắn dường như trong nháy mắt xuất hiện một đoạn khẩu quyết.

Khẩu quyết này không phải văn tự mà là huyền diệu tốt cùng, giống như một loại bản năng tồn tại trong đầu Mạnh Hạo. Theo khẩu quyết xuất hiện, lập tức linh khí trong cơ thể Mạnh Hạo vận chuyển lại, tay phải vung lên, giống như cánh, hướng phía trước hắn lập tức xuất hiện một lưỡi đao gió.

Phong nhận này vừa ra thì thanh phi kiếm dưới chân Mạnh Hạo liền rung lên, trong chốc lát phong nhận này về phía rừng trước mặt, vang lên tiếng bang bang, ba hàng cây lần lượt đổ xuống, lúc đó thân người Mạnh Hạo lao đảo hạ xuống đất.

Tên mập đứng đó đã hoàn toàn ngây người, hồi lâu mới hồi tỉnh, sắc mặt biểu cảm hai mắt lộ ra vẻ sùng bái mãnh liệt Mạnh Hạo.

- Hay quá, về sau đi theo Mạnh Hạo xem ai còn dám khi dễ ta, chuyện buôn bán ở quầy tạp hóa xem ai còn dám tranh giành!

Tên mập vừa nghĩ vừa cười đắc ý.

Mạnh Hạo nhắm mắt cảm nhận một chút về phong nhận vừa rồi, trong lòng có phần kích động, lỡ mờ đoán được giấc mộng kỳ lạ kia nhất định có liên quan tới yêu đan, thậm chí khẩu quyết vừa xuất hiện đầu óc chính mình ban nãy cũng có liên quan rất lớn đến yêu đan. Trong lúc mơ hồ trong đầu hiện lên hình ảnh đảo ngược của Ứng Long trong hồ nước, bản năng muốn đi tìm hiểu về Quân chủ bầu trời này, ý nghĩ này tràn ngập trong Mạnh Hạo, nhưng hắn thử rồi mà không cách nào thành công.

44. Chương 44: Phong Vân Nổi Dậy (2)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 44: Phong vân nổi dậy (2)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

- Đúng rồi Mạnh Hạo, thí luyện thăng chức đệ tử nội môn đã bắt đầu được vài hôm, nghe bảo có một tháng để báo danh, người nhanh đi báo danh tham gia đi. Một khi thành công người chính là đệ tử nội môn thứ ba của Kháo Sơn Tông, thân phận cao quý vô cùng!

Tên mập nghĩ đến đây vội mở miệng nói.

- Thí luyện thăng chức đệ tử nội môn?

Mạnh Hạo ngẩn người, việc này trước đây hắn có nghe qua vài lần, nhưng lúc đó hắn tu vi yếu ớt, cảm thấy việc này với hắn quá xa vời, nhưng bây giờ đã khác, cả Kháo Sơn Tông, Ngưng Khí tầng sáu tính cả Mạnh Hạo cũng chỉ có ba người.

Theo thứ tự lần lượt là Vương Đăng Phi, Hàn Tông, và hắn Mạnh Hạo. Hàn Tông ban đầu là tầng năm đỉnh phong, mấy năm nay đã đột phá được đến tầng sáu.

- Nghe nói lần này chỉ lấy một vị đệ tử nội môn, mọi người đều đồn rằng thí luyện lần này mở ra là vì Vương Đăng Phi, người hôm nay đã đến tầng sáu, không biết chừng sẽ thành công.

Tên mập khuyên bảo, hận Mạnh Hạo không thể lập tức đồng ý, cuối cùng đã có đường trở thành đệ tử nội môn, bản thân gã ở Kháo Sơn Tông này lại càng có thể tung hoành ngang dọc.

Mạnh Hạo có chút chần chờ, không quyết định ngay, dù rất muốn trở thành đệ tử nội môn, dẫu sao nội môn với ngoại môn hoàn toàn không giống nhau, bất kỳ kẻ nào cũng không dễ dàng mạo phạm kể cả trưởng bối tông môn. Vả lại linh thạch đan được cho việc này càng nhiều, tu vi Mạnh Hạo tăng quá nhanh, hắn không thể không lo lắng người ngoài biết được sẽ đoán lung tung dẫn đến hoài nghi, như thế có khi lại mất nhiều hơn được.

Đi vào Kháo Sơn Tông đã được hai năm, Mạnh Hạo cảm thụ sâu sắc đối với việc cá lớn nuốt cá bé, càng hiểu rõ đạo lý tiền tài, nhưng hắn vẫn không phải là hoàn toàn quyết định không đi, đây là thời điểm thích hợp hay là cần phải từng bước, nhất là vừa mới trải qua trận chiến trong Hắc sơn, pháp bảo cùng đan được đều tiêu hao hết sạch, giờ phút này cần tức tốc bổ sung vào.

Nghĩ đến đây hắn không khỏi đau lòng khi nhớ đến hai ngàn khối linh thạch kia.

Phút chốc đã hơn hai mươi ngày trôi qua, thời gian báo danh thăng chức đệ tử nội môn cũng sắp kết thúc, kể báo danh không nhiều lắm, nhưng quy củ tông môn là như thế, một khi đã báo danh thì không được rời khỏi quảng trường, ngồi ở dưới chín cây cột kia mà chờ đợi thí luyện triển khai, người ngoài cũng không được làm phiền, nếu không chính là vi phạm môn quy.

Gọi là thí luyện, thực tế là tỷ thí đấu pháp lẫn nhau mà thôi. Nghe nói nhiều năm trước nội môn thí luyện của Kháo Sơn Tông được tiến hành ở nơi nguy hiểm bên ngoài, nhưng nay Kháo Sơn Tông đã xuống cấp chỉ dựa vào đấu pháp để thăng chức nội môn.

Thời gian hơn hai mươi ngày, Mạnh Hạo làm một chuyến đến khu công khai cấp cao, là mảnh đất yên tĩnh, không có người. Nghĩ đến Kháo Sơn Tông xuống dốc, Mạnh Hạo càng hiểu sự tiêu điều của nơi này, bắt đầu mở quầy tạp hóa ở khu công khai cấp thấp.

Hắn trở về, không ai dám tranh giành chuyện buôn bán ở quầy tạp hóa nữa, khiến Mạnh Hạo hai mươi ngày nay buôn bán cực tốt, lời không ít linh thạch, gần như mỗi ngày đều phải phục chế pháp bảo cùng đan được, tích lũy dần dần.

Nhìn trong túi càng lúc càng nhiều phi kiếm pháp bảo, tuy rằng là vũ khí tầm thường, nhưng số lượng đã gần trăm, Mạnh Hạo nghĩ lại trận chiến cùng Lục Hồng, nghĩ đến Hắc sơn, dần dần hiểu được bản thân

nên đấu pháp như thế nào. Hắn suy tư một hồi, hai mắt như bừng sáng, nghĩ tới một cách có thể khiến sức mạnh của phi kiếm tăng lên.

Từ ngày hôm đó, Mạnh Hạo bỏ việc bày bán, phần lớn thời gian dùng để nghiên cứu làm thế nào để uy lực của phi kiếm mạnh hơn nữa. Hắn thử nhiều lần, dần dần tìm ra mấy phương pháp. Mới đầu cố ý khiến bản thân có thể khống chế nhiều phi kiếm hơn, thậm chí khiến phi kiếm có thể tạo ra nhiều dáng vẻ. Vì phòng có người đoán được, Mạnh Hạo cố ý đem những phi kiếm này hoặc là mài mòn, hoặc là gãy rỉ sét hoặc là bôi lên màu sắc khác, thoạt nhìn như đồ vứt đi.

Ngoài ra gần như mỗi ngày, hắn đều thử qua tâm tư Ứng Long quân chủ thiên không trong mộng, tuy là đều không thể thành công nhưng lại phát hiện ra uy lực Phong Hành thuật tăng lên không ít, dường như bản thân đã rất gần bầu trời.

Thời gian nháo nhong một cái, chỉ còn hai ngày để báo danh thăng chức nội môn đệ tử. Mạnh Hạo đang ở khu công khai cấp thấp bày hàng, nhìn tên mập ở bên trong khuyên bảo hết nước bọt. Bỗng nhiên hắn quay đầu nhìn về phía xa, nhìn thấy dưới núi có một người hai tay chấp sau lưng cất bước đến, mỗi bước vài trượng, rất nhanh đã ra ngoài đỉnh núi. Người này là một thanh niên hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, thần sắc ngạo nghễ, trước người trôi nổi một tờ giấy vàng, trên giấy vẽ mấy ký hiệu phức tạp, từ từ xuất ra khỏi tờ giấy, lượn lờ xung quanh vị thanh niên đó.

- Bùa chú...

Mạnh Hạo hai mắt chợt lóe sáng, giấy vàng này ở trong Ngưng Khí Quyển có nói qua, là một loại bảo vật có số lượng hạn chế, uy lực không nhỏ.

Người đang tiến đến chính là cường giả đệ nhị ở ngoại tông, Ngưng Khí tầng sáu Hàn Tông, gã vừa xuất hiện, khiến mọi người ở núi tới tấp cúi đầu.

- Mạnh Hạo, Thượng Quan sư thúc tìm người có việc, người hãy theo ta một chuyến.

Hàn Tông không nhìn một ai khác mà chỉ nhìn Mạnh Hạo, lạnh nhạt mở miệng.

Mạnh Hạo cau mày, Thượng Quan sư thúc hắn không xa lạ gì, bất luận là phát đan nửa tháng trước hay giúp Vương Đăng Phi đối kháng măng yêu, đều có thể nhìn ra sự siêu phàm ở người này.

- Lão tìm ta có chuyện gì... chẳng nhẽ người này đã biết được điều gì?

Mạnh Hạo chậm rãi đứng dậy, hắn biết đối phương là trưởng bối tông môn, bản thân là đệ tử ngoại tông phải nghe theo, nếu nói lời cự tuyệt thì rõ ràng trong lòng có gì đó mờ ám.

Mạnh Hạo trầm ngâm nhìn thoáng qua Hàn Tông, trong lòng thầm nghĩ nếu việc này bị bại lộ, Vương Đăng Phi là người đầu tiên tìm đến, nay lại là Thượng Quan sư thúc, hay là có liên quan đến nhau?

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh, vô vàn ý niệm xuất hiện trong đầu, hắn cười nhạt, nhìn như tùy ý liếc nhìn tên mập, cất bước đi về phía trước.

Hàn Tông đi trước, hai người rất nhanh đã đến Tây Phong, ở đỉnh núi phía tây này linh khí có chút nồng nặc, Mạnh Hạo thấy được một lầu các tuyệt đẹp, trong đó có một vài đồng tử đang gieo trồng linh thảo.

Không bao lâu, ở tầng ba lầu các, Hàn Tông dừng lại, nhìn Mạnh Hạo, cùng lúc đó trong lầu truyền ra giọng nói của Thượng Quan Tu.

- Mạnh Hạo vào đi, Hàn Tông người đi Nam Phong.

Lời nói truyền đến, còn có một miếng ngọc giản bay ra dừng lại trong tay Hàn Tông. Hàn Tông cười lạnh nhìn Mạnh Hạo, xoay người rời khỏi.

Mạnh Hạo trong lòng hồi hộp, nghĩ lời nói này có gì không đúng, để Hàn Tông đi Nam Phong, còn đưa iếng ngọc giản.

Thời gian cũng không có để cho Mạnh Hạo suy nghĩ nhiều, đại môn không một tiếng động mở ra, một mảnh tối đen bên trong ẩn lộ một cảm giác âm hàn tới xương.

45. Chương 45: Thượng Quan Tu'

Ngã Dục Phong Thiên truyện copy từ

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 45: Thượng Quan Tu'

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Thời gian cũng không có để cho Mạnh Hạo suy nghĩ nhiều, đại môn không một tiếng động mở ra, một mảnh tối đen bên trong ẩn lộ một cảm giác âm hàn tối xương.

- Còn không vào đi!

Âm thanh lạnh lùng của Thượng Quan Tu vang lên, hần hơi chần chờ một chút, trong mắt hiện lên chút tinh mang, biết bản thân không còn đường lui rồi, hơi suy ngẫm một chút liền yên tâm cất bước vào bên trong lầu.

Trong lầu, ánh sáng vẫn có, tuy có vẻ ảm đạm nhưng vẫn có thể nhìn rõ được bốn phía, Thượng Quan Tu mặc áo bào vàng, mặt không biểu cảm, ngồi ở đó, lạnh lùng nhìn Mạnh Hạo.

Tựa như trong lúc Mạnh Hạo bước vào hai mắt Thượng Quan Tu chợt lóe lên, tay phải phóng ra, lập tức một cây châm bắn tới, đâm lên ngón tay Mạnh Hạo. Trong chớp mắt đã bay về, cả túi trữ vật của hần cũng bị khổng chế bay đi mất, dừng lại ở trước mặt Thượng Quan Tu.

Cây phi châm có dính giọt máu tươi, bị Thượng Quan Tu bắt được, đặt lên khoe miệng.

- Không hề có hương vị thiên tài địa bảo...

Thượng Quan Tu nhíu mày, hai mắt đảo về phía Mạnh Hạo, dường như có thể thấy rõ toàn bộ bí mật trong cơ thể Mạnh Hạo. Nhưng giờ phút này thì yêu đan đã bị che giấu đi, cho nên đối phương không thể nào dễ dàng nhận ra được.

Mạnh Hạo biến sắc, trên mặt lộ vẻ sợ hãi, miệng há lớn tựa như không biết nên nói gì cho phải.

Thượng Quan Tu cau mày lần lượt tìm tòi bên trong túi trữ vật, cũng chẳng thêm để mắt với đám phi kiếm trong đó, cho dù là tấm gương kia cũng chỉ đảo mắt qua mà thôi. Cuối cùng hần cũng không phát hiện ra thứ gì có vẻ thần kỳ, cho nên càng thêm khó hiểu vô cùng.

- Thượng Quan sư thúc, ngài...ngài muốn làm gì?

Mạnh Hạo ra vẻ sợ hãi, nhưng cười lạnh trong lòng, vì hần đã sớm đề phòng chuyện này rồi, mấy thứ như mộc kiếm, lượng lớn linh thạch với đan dược đều vì phòng ngừa vạn nhất mà giấu ở bên chỗ tiểu mập mập rồi.

- Ta hỏi ngươi, tu vi của ngươi vì sao lại tăng lên nhanh như thế?

Hai mắt Thượng Quan Tu như muốn phóng điện, trừng lên nhìn về Mạnh Hạo.

- Đó là nhờ sự chiếu cố của Hứa sư tỷ và Âu Dương đại trưởng lão, cho ta chút đan dược...

Thân hình Mạnh Hạo run rẩy, cố gắng ra vẻ trấn tĩnh, chỉ là nội tâm hần lại có chút yên tâm. Vì đối phương không phải vì chuyện của Vương Đăng Phi, chỉ là thấy tu vi mình tăng nhanh cho nên có chút khó hiểu mà thôi.

Thượng Quan Tu lại nhíu mày, chuyện Âu Dương đại trưởng lão thưởng thức tên Mạnh Hạo này, lão cũng biết, bằng không thì có tìm kiếm cũng không ôn hòa như vậy.

Đúng lúc này bên ngoài có truyền tới âm thanh của Hàn Tông.

- Hồi bẩm Thượng Quan sư thúc, trong động phủ của Mạnh Hạo không có thứ gì.

- Lui xuống đi.

Thượng Quan Tu trầm mặc một lát, sau khi Hàn Tông rời đi, rồi nhìn Mạnh Hạo không nói năng gì.

Thời gian chậm rãi trôi đi, cho tới lúc hoàng hôn, thần sắc Mạnh Hạo càng thêm khẩn trương, bộ dáng càng sợ hãi hơn, run run lên tiếng.

- Sư thúc....

- Được rồi, ngươi cũng lui ra đi.

Về mặt Thượng Quan Tu không kiên nhẫn, vẫy tay rồi nói.

Mạnh Hạo vội vàng đứng dậy, ôm quyền cúi đầu, trong lòng tựa như trút được gánh nặng, xoay người nhanh chóng rời khỏi nơi này, tốc độ của hắn đột nhiên bạo tăng, thẳng tới đỉnh Nam Phong mà đi.

Ngay lúc đó, sau khi Mạnh Hạo rời đi không lâu, Thượng Quan Tu bỗng nhiên thay đổi thần sắc, đưa tay cầm lấy cây ngân châm, cẩn thận nhìn một hồi, sau đó lại quan sát giọt máu đã khô trên đó, trong hai mắt lộ ra tinh mang.

- Không đúng, trong máu hắn có lượng lớn khí tức yêu đan cấp thấp, Âu Dương đại trưởng lão tuy đã che giấu đi cho hắn, nhưng giờ nó đã khô lại cho nên khí thể này hắn là hắn đã nuốt không dưới mấy trăm viên yêu đan cấp thấp. Hắn sao có thể lấy được nhiều yêu đan cấp thấp như vậy chứ, trên người tên Mạnh Hạo này hắn là có nhiều bí mật!

Nói rồi, trong mắt Thượng Quan Tu phóng ra sát khí ngùn ngụt, sau đó thân hình nhảy một cái, hướng về phía Mạnh Hạo rời đi mà đuổi theo.

Tốc độ bay của Mạnh Hạo nhanh, trong lòng tựa như đã trút được gánh nặng, chẳng biết tại sao bản thân vẫn chưa hoàn hồn, vẫn còn cảm giác bất ổn, cho nên giờ phút này hắn chạy tới động phủ Nam Phong, tới bên ngoài động phủ, thì từ xa đã nhìn thấy tên mập từ trong rừng thò đầu ra, sau khi phát hiện Mạnh Hạo đang đi tới, thì tên mập này cũng nhanh chóng chạy tới.

- Làm ta sợ muốn chết, Mạnh Hạo ngươi bị mang đi đã quá lâu rồi...

Tên mập chậm rãi thở phào một cái, vừa nói vừa moi một cái túi trữ vật ra đưa cho Mạnh Hạo.

- Cũng may ta đem túi trữ vật này dấu đi, bằng không đã bị người ta phát hiện rồi.

Thần sắc Mạnh Hạo ngưng trọng, gật đầu đưa tay lấy lại túi trữ vật. Nhưng ngay khi hắn động tới chiếc túi thì từ phía xa, từ một ngọn núi nào đó có tiếng gào thét truyền tới, ẩn chứa bên trong là một đạo cầu vồng với một tốc độ cực nhanh lao thẳng tới nơi này, trong chớp mắt, bên trong đó hiện ra một lão giả, mặc một bộ trường bào màu vàng, chính là Thượng Quan Tu.

Lão thể nhưng mà đang bay! Phải biết rằng chỉ có tu sĩ Trúc Cơ thì mới có khả năng phi hành, nếu không tới Trúc Cơ, cho dù có pháp bảo tương trợ, cũng chỉ có thể coi qua được thôi, khó có thể lâu dài như vậy....

Một màn này khiến cho Mạnh Hạo chấn động không thôi, nhưng rồi hắn cũng nhìn ra được đối phương không phải là chân chính phi hành, mà chỉ là trượt trên đỉnh dốc xuống, mượn lực phi kiếm tựa như là mình vậy.

Thượng Quan Tu đưa mắt nhìn lại chiếc túi trữ vật mà tên mập đưa lại cho Mạnh Hạo, hai mắt lộ tinh mang, không hề nói lời thừa nào, chỉ lao thẳng tới chỗ Mạnh Hạo, lão cũng có mười phần tự tin, tên này tuyệt đối khó có thể thoát khỏi bàn tay của lão. Hôm nay bản thân tìm ra được bí mật kẻ này, không chừng tương lai lại mang lại ình biết bao nhiêu trợ giúp.

Mạnh Hạo biến sắc, thời gian cấp bách tâm thần hắn vận chuyển không ngừng, nhưng cũng không kịp suy nghĩ gì, hắn không còn cách nào khác, thu hồi lại túi trữ vật, đưa tay bắt lấy tên mập, thân mình nhảy lên, một thanh phi kiếm vờn dưới chân hắn, mang hắn bay thẳng về phía trước.

Tốc độ cực nhanh, cho dù là Thượng Quan Tu cũng phải co rụt lại hai mắt, hừ lạnh một tiếng, sau đó tiếp tục đuổi theo Mạnh Hạo.

Sắc mặt tên mập bị dọa cho tái nhợt, nhưng không hề động đậy gì, sợ ảnh hưởng tới Mạnh Hạo, gã lại càng tin tưởng Mạnh Hạo tuyệt đối sẽ không bỏ mình lại để đào tẩu.

Trên thực tế cũng là như thế, Mạnh Hạo cũng không phải là kẻ như thế, bởi hắn hiểu nếu như hắn ném tên mập lại thì tốc độ có thể mau hơn một chút, nhưng Thượng Quan Tu hắn sẽ giận chó đánh mèo mà hành hạ tên mập này.

- Đáng chết, lúc này trong lòng lão thì đệ tử ngoại tông chỉ là con kiến, còn đệ tử nội môn mới chân chính là người của Khảo Sơn Tông.

Hắn vẫn cứ bay nhanh, mắt thấy Thượng Quan Tu đang tới càng gần, Mạnh Hạo lại rơi tiếp xuống một lần nữa, trong thời gian ngắn cũng không đủ sức mà bay tiếp nữa rồi, trên trán hắn tiết ra mồ hôi lạnh không ngừng, tâm thần không ngừng chuyển động, trong chớp lát khi nhìn thấy ngoại tông, hắn bỗng nhiên nghĩ ra một biện pháp.

Hai mắt hắn sáng ngời, hạ người xuống, trước khi Thượng Quan Tu tiến tới gần, thì hắn bước vào ngoại tông, không hề để ý tới lực lượng tu vi, cứ thẳng lấy ra phi kiếm, hét lớn một tiếng, khiến cho đám đệ tử trong ngoại tông, sau khi thấy được một màn này thì trợn mắt há mồm không ngừng.

Sắc mặt Thượng Quan Tu âm trầm, tay áo vung lên mà bắn thẳng tới phía Mạnh Hạo, khoảng cách hai người càng gần, chỉ còn không đến chục trượng. Bỗng nhiên Thượng Quan Tu biến sắc, trong giây lát hắn hiểu được mục đích của Mạnh Hạo, nhưng cũng không kịp ngăn lại.

46. Chương 46: Thí Luyện Nội Môn (1)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 46: Thí luyện nội môn (1)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Mạnh Hạo đã tiến tới gần kề quảng trường của ngoại tông, nơi đây có chín cây cột đá bao quanh, Âu Dương đại trưởng lão ngồi trên đài cao, nhắm mắt, phía dưới quảng trường thì chỉ có một mình Vương Đăng Phi đang ngồi khoanh chân ở đó mà thôi.

Nơi này, là nơi báo danh đệ tử tham gia thí luyện nội môn!

- Ta báo danh!

Mạnh Hạo trong lúc bước vào bên trong quảng trường thì trực tiếp hô lớn một tiếng.

- Ta cũng báo danh!

Khuôn mặt tên mập không còn chút máu, nhưng phản ứng cũng không chậm, giờ phút này cũng mau chóng gào lên.

Thượng Quan Tu dừng lại ngay, cũng đứng ở bên ngoài quảng trường, ánh mắt lộ ra sát khí âm trầm, nhưng lại tiêu tan vô cùng nhanh, rồi mỉm cười, cùng lúc đó, Âu Dương đại trưởng lão ở trên đài ở mắt ra, nhìn về phía Mạnh Hạo, tuy có kinh ngạc về tu vi của hắn nhưng trong mắt vẫn luôn mang theo vẻ tán thưởng không ngừng.

Vương Đăng Phi vẫn luôn nhắm mắt ngồi ở đó, đối với việc Mạnh Hạo tới đây cũng không thèm để ý chút nào.

- Nếu như đã báo danh thì nên ở lại đây đi, không nên đi ra ngoài, chờ hai ngày sau thí luyện mở ra.

Ấu Dương đại trưởng lão thần nhiên lên tiếng, ánh mắt tựa như có như không đảo qua Thượng Quan Tu. Một ánh mắt này khiến cho nội tâm Thượng Quan Tu trầm xuống, nhưng nụ cười trên mặt càng hòa ái hơn, nhìn Mạnh Hạo tựa như có chút tán thưởng vậy.

Mạnh Hạo cũng quay đầu lại nhìn Thượng Quan Tu, hai người đối diện nhau, trong lòng Thượng Quan Tu đầy vẻ tức giận, nhưng lão chỉ có thể nhìn, sau đó cười gượng vài tiếng, rồi cuối cùng xoay người rời đi.

Không lâu sau, Hàn Tông bước tới, đi nhanh vào trong quảng trường, đưa mắt đầy sát khí nhìn về phía Mạnh Hạo, miệng nở nụ cười, sau đó báo danh.

- Đắc tội Thượng Quan sư thúc, có bản lĩnh thì đừng có rời đi, khi nội môn thí luyện mở ra thì cũng chính là lúc ngươi nhận lấy cái chết rồi.

Hàn Tông đi ngang qua người Mạnh Hạo, khề giọng nói.

Hai mắt Mạnh Hạo chớp động tinh mang, lạnh lùng nhìn bóng lưng Hàn Tông rời đi.

Ngay sau đó khi hạn báo danh gần hết, nguyên bản ở nơi này trước khi Mạnh Hạo đi vào thì chỉ có một mình Vương Đăng Phi mà thôi, nhưng sau khi Hàn Tông tới, thì có thêm bốn tên nữa cũng đi vào theo.

Bốn người này thì Mạnh Hạo cũng không lạ gì cho lắm, trừ Duẩn Thiên Long, Chu Khải ra, thì còn lại hai người đều hơn ba mươi, một người trong đó cực kỳ khôi ngô, tên còn lại tuy trông gầy yếu nhưng trên mặt hắn có một vết sẹo dữ tợn, trên người bọn họ nồng đậm sát ý, là hai kẻ Ngưng Khí tầng năm nữa.

Bốn tên này sau khi tiến vào nơi này, đều đưa về mặt âm trầm nhìn về phía Mạnh Hạo và tên mập, sát khí trong mắt không hề che dấu chút nào, khí thế vô cùng bức nhân.

Tên mập lập tức khấn trương vô cùng, hai mắt Mạnh Hạo nheo lại, trong lòng cũng có chút phán đoán với lực ảnh hưởng của Thượng Quan Tu.

Thời gian chậm rãi trôi qua, lại hai ngày đi qua, thời gian cách báo danh chỉ còn có nửa canh giờ, bên ngoài đã thấy không ít đệ tử ngoại tông lơ lửng, đám người này không phải đi báo danh, mà là muốn xem trận thí luyện thăng chức nội môn này, phong thái của Vương Đăng Phi ra sao.

Bọn họ lập tức nhìn thấy được trong quảng trường này có tám người, mà càng chú ý tới tên mập có tu vi thấp nhất.

Từng trận bàn tán lập tức vang lên, ngay khi thời gian vừa tới thì một tiếng chuông vang lên, vang động cả Khảo Sơn Tông, liên tục chín lần, dư âm liên miên. Ấu Dương đại trưởng lão chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn thoáng qua tám người đang đứng trên quảng trường. Tay áo vung lên, bình đài ở dưới chân lão phóng ra quang mang bảy màu, nháy mắt lớn ra mấy lần, chừng trăm trượng.

Sau khi lão vung tay lên, lập tức tám viên ngọc giản bay ra, thẳng tới trước mặt mọi người, dần dần mọi người cũng nhìn rõ được con số trên ngọc giản, từ một tới tám.

- Không cho phép bỏ quyền, thăng chức nội môn sinh tử do mệnh, kẻ lên đài không địch lại thì chịu thua, trận chiến đầu tiên, một - tám.

Ấu Dương đại trưởng lão thần nhiên nói thì đã thấy Vương Đăng Phi mở mắt, cầm lấy một ngọc giản trước mặt mình, thân thể khẽ nhoáng lên, nhẹ nhàng đạp lên đài cao, đứng ở nơi đó mà gió thổi bay mái tóc dài, một thân bạch y trường bào, trông đẹp vô cùng, dung mạo tuấn lãng, khí chất ôn hòa, lại còn có nụ cười hòa hảo luôn mang bên người. Tất cả đã khiến cho tu sĩ tứ phương đều hoan hô không thôi, nhưng họ lại không thể thấy được với khí tức hoàn mỹ như Vương Đăng Phi, thì sự đau đớn thống khổ khi thất bại thế nào.

Giờ khắc này, thân ảnh Thượng Quan Tu xuất hiện trước mặt mọi người, âm lãnh nhìn Mạnh Hạo.

Sắc mặt Doãn Thiên Long khá là khó coi, mắt nhìn ngọc giản viết số tám ở trước mắt, đưa tay bắt lấy nó, sau đó phóng xuất Phong Hành thuật, phóng lên vô đài.

Tựa như cùng trong lúc Doãn Thiên Long nhảy lên trên đài thì chân phải Vương Đăng Phi cũng nhấc lên, toàn bộ đài cao chấn động không ngừng, tựa như có khí thế lăng nhiên mãnh liệt phát tán, thân hình y chưa

hề động thì khí thể vô hình này cũng đã tạo nên uy áp mãnh liệt ép cho Doãn Thiên Long phải hạ xuống rồi.

Một màn này khiến cho sắc mặt Doãn Thiên Long đại biến, bởi gã cũng nhận ra, tên Vương Đằng Phi này còn chưa ra tay, chỉ là uy áp không thôi cũng đã khiến cho linh khí trong cơ thể khó có thể vận chuyển được.

- Ta nhận thua...

Doãn Thiên Long không hề do dự lập tức lên tiếng, thậm chí ý niệm xuất thủ thỉnh giáo cũng không hề có, chỉ ôm quyền, cúi đầu thật sâu, sau đó nháy xuống, bước thẳng ra bên ngoài tràng đấu.

Sắc mặt Âu Dương đại trưởng lão cũng không hề thay đổi gì, chỉ chậm rãi lên tiếng.

- Vương Đằng Phi thắng, trận thứ hai, hai - bảy.

Âm thanh vừa vang lên, tiểu mập mập run rẩy, nhìn về phía ngọc giản trước mặt mình, nơi có viết số hai, cùng lúc đó, một tên tu sĩ Ngưng Khí tầng năm trên mặt có một vết sẹo, âm lãnh nhìn về phía tiểu mập mập, sau đó cất bước đi lên đài cao.

- Đi lên rồi lập tức nhận thua đi.

Mạnh Hạo khẽ nói, tay phải khẽ đẩy tên mập về phía trước, lập tức, thân thể gã như viên cầu lăn tới, bắn thẳng lên võ đài.

Thân hình gã vừa rơi xuống, lập tức muốn lên tiếng.

- Nhận thua...

Tiểu mập mập không dám nói ba chữ, mà chỉ nói được hai, nhưng tên tu sĩ mặt sẹo này chợt hiện sát khí, tay phải nâng lên một thanh phi kiếm, thét gào lao tới chém thẳng vào tiểu mập mập. Tốc độ phi kiếm cực nhanh, trong chớp mắt đã phóng tới bên cổ của tên mập, mà lúc này, mập mới chỉ kịp nói ra được một chữ “thua” mà thôi.

Thế nhưng vẫn chậm, Mạnh Hạo biến sắc, đột nhiên đứng bật dậy, lúc này tay phải Âu Dương đại trưởng lão đã phát ra, khiến cho thanh phi kiếm chuẩn bị đâm thẳng vào cổ họng của tên mập bị bắn lệch ra ngoài, chỉ để lại trên cổ hắn một vết máu mà thôi.

Sắc mặt tên mập tái nhợt, chợt lùi lại phía sau, sau đó bỏ chạy thật nhanh, quay về tới bên người Mạnh Hạo thì hai chân hắn đã sắp nhũn ra rồi, bởi trong chớp mắt kia, hắn đã cảm nhận được lời mời gọi của thần chết rồi.

Mạnh Hạo nhìn vết máu tươi nơi cổ tên mập, trong mắt lộ ra sát cơ mãnh liệt, đối phương ra tay vô cùng tàn nhẫn, chứng tỏ gã muốn giết người, nhưng gã lại có thể ra tay với cái tên mập tu vi không hề cao này, thực là khinh người quá đáng mà.

Nhất là khi Mạnh Hạo đưa mắt nhìn sang, thì thấy được Thượng Quan Tu ở cách đó không xa, trên mặt cũng tràn ngập sát khí. Trong tâm hắn bỗng nhiên tràn lên một cỗ lửa giận, vì hắn cũng tự hỏi bản thân dường như chưa bao giờ đắc tội phải vị Thượng Quan sư thúc này, thế nhưng đối phương lại cứ bức người khác, còn dám hạ sát thủ nữa.

Mạnh Hạo ở Khảo Sơn Tông bao nhiêu năm nay, rất ít khi lộ ra sát cơ của bản thân, nhưng hiện giờ thì trong mắt hắn, sát khí vô cùng nồng đậm.

Một màn này thì những tu sĩ đang xem ở bên ngoài cũng nhìn ra được sự không thích hợp, cả đám đều nhìn về Mạnh Hạo mà bàn luận không thôi.

- Trận tiếp theo, ba - sáu.

Âu Dương đại trưởng lão hơi nhíu mày, chậm rãi lên tiếng. nguồn

- Đắc tội Thượng Quan sư thúc không phải chỉ có ngươi, mà hắn cũng phải chết.

Hàn Tông nắm trong tay ngọc giản mang số ba, đi qua người Mạnh Hạo, khẽ nói một câu, bởi dưới Chương môn và đại trưởng lão ra thì Thượng Quan Tu có thể coi là người quyền thế lớn nhất bên trong Kháo Sơn Tông.

47. Chương 47: Thí Luyện Nội Môn (2)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 47: Thí luyện nội môn (2)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Điều cũng có liên quan rất lớn tới việc Kháo Sơn Tông tuột dốc, hiện giờ nhân khẩu nơi này ít, mà môn quy lại loạn, đệ tử ngoại tông chỉ biết hỗn chiến, tất thấy những điều này đều thể hiện một điều, Kháo Sơn Tông hẳn sắp biến mất khỏi thế gian này rồi.

Đan dược thì ít, làm sao có thể phát được, tựa như Ngưng Linh Đan ở tông môn khác thì không hề bị hạn chế, là lượng đan dược dùng cho đệ tử bình thường, thì ở Kháo Sơn tông này, nó đã biến thành bảo bối đủ để chém giết nhau đến sứt đầu mẻ trán ra rồi.

Chỉ cần loạn lạc, thì phải xem vào tạo hóa muốn thế nào thôi, cho dù là Ngưng Khí tầng một hay là Ngưng Khí tầng năm, loạn thì loạn, chết thì chết, chứ không hề có sự công bằng ở nơi đây, sinh tử là do mệnh mà thôi. Cũng không có nói đạo lý, chẳng ai chỉ dạy nên tu luyện thế nào, một Ngưng Khí Quyển, là rồng hay là sâu bọ, thì còn phải xem bản thân, thành thì sống, bại thì chết, cứng thì sống, mềm thì chết...!!!

Ai là kẻ có thể giết ra một con đường cuối cùng, thì sẽ trở thành đệ tử nội môn, cũng coi như là môn nhân chân chính của Kháo Sơn Tông, sẽ trở thành đệ tử được Chương môn hay Âu Dương trưởng lão để ý.

Chương môn Hà Lạc Hoa hiện giờ tuy cũng có lòng muốn tông môn cường thịnh, nhưng lại bị áp lực đến từ các đại tông môn của Triệu quốc, cho nên hẳn cảm thấy mệt mỏi vô cùng, sớm có ý muốn rời đi, Âu Dương đại trưởng lão thì tính cách yếu mềm, thường chỉ quan tâm tu vi, mà hiện giờ thọ nguyên cũng không còn nhiều, cho nên cũng không đặt quá nhiều tinh lực vào tông môn.

Về phần đệ tử nội môn, Hứa sư tỷ trường kỳ bế quan, tính tình lạnh lùng, không hề hỏi bất cứ chuyện gì trong môn, Trần sư huynh cũng một lòng hướng đạo, không muốn tham dự chuyện tình của tông môn, do đó chỉ còn lại một mình Thượng Quan Tu mà thôi.

Tu vi Ngưng Khí tầng chín, hơn chín mươi tuổi, có hiểu biết về tông môn, khiến cho lão không khỏi bước chân vào hàng ngũ sư thúc trong chúng đệ tử, nhưng đây chỉ là do Kháo Sơn Tông đã xuống dốc mà thôi, chứ nếu là một tông môn khác, thì Ngưng Khí cảnh, tuyệt đối không được gọi là sư thúc.

Mạnh Hạo nhìn Hàn Tông, chớp một cái thân hình người nọ đã bay lên đài, đối thủ của Hàn Tông là Chu Khải, giữa hai người cũng chẳng đến mức sinh tử cừu hận, cho nên Chu Khải mau chóng nhận thua luôn, kết thúc một trận chiến này.

Trận cuối cùng vòng thứ nhất, Mạnh Hạo đứng dậy, phóng thẳng lên trên võ đài, đối thủ của hắn là một tên đại hán khôi ngô, tu vi Ngưng Khí tầng năm, trên người tràn ngập sát khí, dường như kẻ này cũng đã trải qua không ít việc chém giết rồi.

Gã chỉ liếc mắt nhìn Mạnh Hạo, sau đó gầm nhẹ một tiếng, toàn thân tựa như to lớn lên, giẫm chân xuống lao thẳng tới phía Mạnh Hạo, tay phải gã nhấc lên, trong tay xuất hiện thanh chiến phủ*, tinh quang trên đó chớp động, hiển nhiên đó cũng không phải vật phàm.

*riều chiến

Thần sắc Mạnh Hạo âm trầm, không nói một lời, chỉ vỗ lên túi trữ vật, lập tức một thanh phi kiếm phóng ra, với một tốc độ cực nhanh lao tới, nhưng khi tới cách người tên đại hán kia khoảng nửa trượng, thì trên người đối phương bỗng phóng ra một quang mang nhu hòa, trực tiếp ngăn phi kiếm ở bên ngoài.

- Hôm nay, ngươi, nhất định phải chết!

Đại hán nghe vậy cười, bởi trước khi gã lên đài đã được Thượng Quan sư thúc cho pháp bảo, cho dù tu vi Mạnh Hạo có nhỉnh hơn gã, thì gã cũng không hề úy kỵ gì hết.

- Bạo...

Thần sắc Mạnh Hạo vẫn thản nhiên, thốt ra một tiếng, thanh phi kiếm kia cũng nổ luôn, đại hán vì thế mà cũng lùi lại vài bước. Chẳng qua quang mang bao phủ toàn thân gã vẫn còn nguyên vẹn, giúp cho gã không nhận phải bất cứ thương tổn nào.

Trong lúc gã đang cười lớn, muốn lao tới, nhưng thân hình của Mạnh Hạo còn nhanh hơn cả hắc. Nháy mắt đã tiếp cận, tay phải hắc vỗ túi trữ vật, hai thanh phi kiếm cùng bay ra, ngay sau đó lại phát nổ. Sau trận nổ đó, quang mang vẫn vèo không ngừng, đại hán kia cũng phải biến sắc, nhưng gã còn chưa kịp phản ứng lại thì bốn thanh phi kiếm đã lao thẳng tới bên gã, lại lần nữa phát nổ, quang mang tức thời bị xé rách, năng lượng đánh thẳng tới ngực tên đại hán, khiến cho gã kêu thảm một tiếng rồi phun ra một ngụm máu.

Không chờ thân hình gã ngã xuống, lại một thanh phi kiếm khác từ chỗ Mạnh Hạo lao ra, phóng ra những tia lửa nhỏ, xuyên thẳng qua cổ họng của tên đại hán này. Một dòng máu phun ra, đại hán ngã thẳng xuống đất, thân thể run run vài cái, cuối cùng tuyệt khí mà chết.

Mạnh Hạo sau khi gia nhập Khảo Sơn Tông, giết người cũng ít, nhưng lúc này hắc ra tay lại vô cùng tàn nhẫn, sau khi giết người, hắc nhảy khỏi võ đài, lạnh lùng nhìn Hàn Tông.

- Tiếp theo là, giết người.

Mạnh Hạo nói xong, liền ngồi xuống, khoanh chân nhắm mắt lại.

Hai con mắt Hàn Tông hơi co lại, sát khí càng thêm đậm.

Tu sĩ bốn phía lúc này mới kịp phản ứng, từng trận kinh hô vang lên, bọn họ đều bị một màn huyết tinh như này làm cho rung động.

- Mạnh Hạo thắng, vòng thứ hai bắt đầu, Vương Đằng Phi, Từ Cách.

Âu Dương đại trưởng lão vẫn thản nhiên lên tiếng, tựa như không hề nhìn thấy một màn huyết tinh lúc trước vậy.

Tên Từ Cách chính là kẻ muốn giết tiểu mập mập, giờ phút này, gã lên đài không hề do dự gì mà lập tức nhận thua, cung kính cúi đầu với Vương Đằng Phi, rồi xoay người vội vàng bước ra khỏi võ trường.

Hắc là mọi người lúc này cũng nhìn ra được, cho dù là Hàn Tông, hay mấy kẻ tu vi tầng bốn tầng năm gì đó, thì mục tiêu của bọn họ căn bản không phải thắng chức vào nội môn, mà là giết Mạnh Hạo.

- Trận thứ hai, Mạnh Hạo, Hàn Tông.

Âu Dương đại trưởng lão đưa mắt nhìn về phía Mạnh Hạo thật lâu, sau đó âm thanh của lão vang lên, toàn bộ ánh mắt mọi người đều ngừng trên người Mạnh Hạo và Hàn Tông.

Thần sắc Mạnh Hạo vẫn âm trầm như vậy, cất bước đi lên võ đài, Hàn Tông cũng cùng lúc đó bước lên, hai người căn bản chẳng có gì để nói hết, lập tức động thủ luôn.

Từng trận oanh minh vang lên, trước người Mạnh Hạo là ba thanh phi kiếm đang bay lượn, bên ngoài người Hàn Tông là một quang mang bao phủ, trước người gã có thêm một thanh kỳ phiên*, phát tán ra quang mang năm màu, chớp mắt đã bắn thẳng tới phía Mạnh Hạo.

*cờ hiệu

Mạnh Hạo một lời không nói, ngay khi chiếc kỳ phiên kia đang đánh tới trong chớp mắt, hắc không hề lùi mà tiến lên, tay trái vung lên, một con Hỏa Xà dài hơn năm trượng ngưng tụ, rít gào một tiếng rồi lao thẳng

tới trước. Ngọn lửa biến ảo, tựa như đã chẳng phải là xà nữa rồi, dường như đó là mãng, không gian nó đi qua, nhiệt độ tăng lên không ngừng.

Đúng lúc đó, tay phải Mạnh Hạo vỗ lên túi trữ vật, lập tức sáu thanh phi kiếm xuất hiện, cùng lao thẳng ra ngoài.

Hàn Tông cười lạnh, sát khí bốc lên ngàn ngút, thân hình bước lên một bước, tay trái ấn xuống mặt đất, khẽ gầm một tiếng, sau đó toàn bộ võ đài rung chuyển, ở trước người hắn lại xuất hiện một tên thạch nhân cao chừng một trượng. Thạch nhân gầm rú lao thẳng về phía trước, va chạm với Hỏa Xà kia, sau đó vang lên một tiếng nổ lớn.

Hai bên đang đối chiến thì xung quanh chiếc kỳ phiến kia bỗng nhiên nổi lên từng trận gió, phóng thẳng tới đám phi kiếm đang chắn trước người Mạnh Hạo, trong nháy mắt, hai mắt Hàn Tông bỗng hiện tinh mang.

- Ngũ Mang Thuật!

Dường như ngay lúc Hàn Tông vừa hô lên thì chiếc kỳ phiến nhiều màu kia cũng rung động theo, lưu quang phóng ra tứ phía, hai làn sương mù phun ra, dần dần hóa thành hai con lệ quỷ, thê lương thét gào, lao thẳng tới Mạnh Hạo. Chẳng qua vụ hồn thứ hai còn khá là ảm đạm, cũng bởi vì tu vi của Hàn Tông cũng chỉ có thể phóng ra được đến mức này mà thôi.

Hai vụ hồn này vừa lao ra, đã khiến cho tu sĩ xung quanh phải kinh hô không ngừng.

- Đây là tuyệt kỹ Ngũ Mang thuật của Thượng Quan sư thúc! Nghe nói ở trong tông thì đó là pháp thuật mạnh nhất dưới Trúc Cơ, Hàn sư huynh thực sự thì triển ra được!

- Hàn Tông thế mà lại có thể thi triển ra được! Đúng rồi, hẳn là do lá kỳ phiến kia, chẳng lẽ đó là pháp bảo mà Thượng Quan sư thúc luyện chế ra sao?

Hai vụ hồn thét lên những tiếng sắc nhọn, chói tai, thế tựa chẻ tre lao mạnh tới, sáu thanh phi kiếm của Mạnh Hạo vừa chạm phải đã bị hai vụ hồn đánh cho tan nát.

48. Chương 48: Giết Hàn Tông, Chiến Đằng Phi!

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 48: Giết Hàn Tông, chiến Đằng Phi!

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Thượng Quan Tu ở dưới đài, trên khóe miệng bỗng lộ ra một nụ cười âm trầm, lão không quan tâm tới Mạnh Hạo sống chết thế nào, lão chỉ cần có pháp bảo ở trong túi trữ vật của Mạnh Hạo mà thôi...

Thậm chí lúc trước khi biết tin Mạnh Hạo báo danh tham gia thí luyện nội môn, lão còn đi tìm hai người Chu, Duẫn để tìm hiểu về thứ gọi là yêu thuật trong trận chiến trên Hắc sơn lúc Mạnh Hạo kích động vào đàn yêu thú.

Nhưng theo Thượng Quan Tu thì, đó không phải là yêu thuật, mà hẳn là một kiện chí bảo.

Hai mắt Mạnh Hạo hơi ngưng lại, khi thấy hai vụ hồn kia đã chuẩn bị lao thẳng tới, tay trái hắn nâng lên, quét mạnh về phía trước, một đạo phong nhận vô hình xuất hiện, bằng vào tốc độ cực nhanh chém thẳng vào hai vụ hồn kia.

Cũng lúc đó, Mạnh Hạo lấy ra vài viên yêu đan rồi ném vào trong miệng, sau đó vỗ lên túi trữ vật, từng đạo kiếm quang từ trong đó nhanh chóng phóng thẳng ra ngoài, đảo mắt qua đã thấy có hai mươi thanh,

số lượng nhiều tới mức phô thiên cái địa, khí thể bức nhân, cùng lúc phóng thẳng về phía hai hồn vụ đang thét gào ngoài kia.

Những thanh phi kiếm này, có không ít thanh đã bị tàn phá, màu sắc hỗn tạp.

Một màn này khiến cho tu sĩ bên dưới phải hoảng sợ không thôi. Bọn họ còn chưa kịp lên tiếng bàn luận gì thì phong nhận và hai vụ hồn kia đã va vào nhau, từng đợt chấn động sau vụ nổ tràn ra, ngay sau đó là những thanh phi kiếm cũng lao tới không ngừng, trong sát na đó, tiếng kêu rên thảm thiết truyền tới, cho dù hai hồn vụ kia có mạnh ra sao thì phi kiếm của Mạnh Hạo cũng quá nhiều rồi.

Đám phi kiếm cùng phóng lên, trực tiếp chém cho hai vụ hồn kia tan nát, sau đó cùng chém thẳng lên cái kỳ phiên nhiều màu kia, tiếng nổ ừng ừng, cái kỳ phiên này lập tức hỏng hắc. Mà hai mươi thanh phi kiếm thì mới tiêu hao có phân nửa, những thanh còn lại biến thành từng đạo kiếm quang. Trong lúc Hàn Tông còn đang há mồm trợn mắt, thì Mạnh Hạo vỗ lên túi trữ vật, lấy ra yêu đan nuốt vào, sau đó từ trong túi trữ vật lại bay thêm ra hơn mười thanh phi kiếm nữa, cùng nhau phóng tới.

Hàn Tông cũng không thể nào ngờ tới được Mạnh Hạo lại có nhiều phi kiếm đến như thế, giờ phút này gã hoảng sợ vô cùng, cố gắng lui ngay về sau, tay phải nâng lên, ở trước người lại nhiều thêm một tầng quang mang. Tuy có hai quang mang bảo vệ nhưng Hàn Tông cũng vẫn chưa yên lòng, giờ phút này gã có một cảm giác da đầu run lên không ngừng, tựa như một cỗ nguy cơ sinh tử đang tồn tại, uy hiếp gã. Tay phải lại đảo qua, một khối ngọc bội hiện ra trước người gã, phóng ra một tầng quang mang thứ ba bao quanh người gã, lúc này Hàn Tông mới yên tâm được.

Đúng lúc đó, thì trận mưa kiếm kia cũng đã bay tới gần, kiếm quang chói lóa đâm thẳng tới tầng thứ nhất, từng tiếng nổ không ngừng, quang sáng kia dần bị đánh nát, tựa như yếu ớt tới mức không chịu nổi một kích, ngay sau đó, tầng thứ hai cũng ra đi theo, không cách nào ngăn cản được cơn mưa kiếm đang lao tới này.

- Làm sao lại có nhiều phi kiếm như thế?

Hai mắt Hàn Tông co rụt lại, khuôn mặt hoảng sợ, thân hình tựa như muốn lui về phía sau.

Trong sát na đó, quang mang thứ ba cũng đã bị phá nát, viên ngọc kia cũng bị trận mưa kiếm chém trúng, cuối cùng chia năm xẻ bảy mà tan vỡ. Mưa kiếm vượt qua trở ngại, dưới tiếng kêu thảm thiết thê lương của Hàn Tông, toàn bộ cùng đâm lên người gã. Một mảnh kiếm rậm rạp đâm qua, mang theo thân thể Hàn Tông bay lên, rồi thi thể hắc rơi thẳng xuống dưới vô đài, chỉ kịp giãy vài cái, rồi tuyệt khí mà bỏ mình, thân thể gã lúc này chẳng khác gì một con nhím, khiến ọi người đang xem phải hít vào một hơi lạnh lẽo, đầy vẻ hoảng sợ không thôi.

- Đây...đây...sao mà lắm phi kiếm như vậy?

- Không hổ là mở tiệm tạp hóa, đám phi kiếm này nhiều như vậy, mấy ngày trước ta thấy có người còn bán ra chục thanh, hẳn trong mấy tháng này hẳn cũng không phải là mua bán đan dược, mà là mua bán pháp bảo. xem tại

- Ta cảm thấy tên Mạnh Hạo này hẳn là có kỳ ngộ, bằng không tu vi hắn cũng không thể nào tăng lên nhanh đến như vậy, hẳn là lúc đó hắn đã kiếm được không ít bảo bối rồi...

Âm thanh nghị luận vang lên không ngừng, mọi người đang bàn tán thì sắc mặt Thượng Quang Tu vô cùng âm trầm, nhíu mày không ngừng.

Mạnh Hạo đứng trên đài, sắc mặt tái nhợt, linh khí trong cơ thể chỉ còn vài phần, lúc này còn xuất ra đến hai mươi thanh phi kiếm, cho dù hắn có là Ngưng Khí tầng sáu thì linh khí trong cơ thể vẫn tiêu hao nhanh hơn cả bình thường. Còn may là trong quá trình hắn còn không ngừng nuốt thêm yêu đan để bổ sung nguyên khí cho bản thân, cho nên ra tay mới lưu loát đến như vậy. Đây là những gì mà hắn tổng kết ra, phương thức chiến đấu thích hợp với hắn nhất, hắn vẫn thường xuyên luyện tập, cho nên là thuần thục vô cùng.

Mạnh Hạo vung tay phải lên, đám phi kiếm đang cắm trên người Hàn Tông cùng bay lên, mang theo máu tươi quay về bên người hắn, lượn quanh hắn một vòng, rồi bị thu vào trong túi trữ vật.

Sau khi đi xuống, Mạnh Hạo lập tức ngồi xuống khoanh chân bên người tiểu mập mạp, không ngừng nuốt đan bổ sung, yêu đan trong miệng nhanh chóng tan ra, giờ phút này hắn cũng chẳng cố kỵ chuyện dùng yêu đan nữa, dù sao một trận chiến ở Hắc sơn thì hắn cũng có lý do vì sao bản thân lại kiếm được không ít yêu đan như thế.

Hơn nữa, hắn đối với trận chiến tiếp theo có một sự chấp nhất, nỗi khuất nhục ngày đó, bốn chỉ đó của Vương Đăng Phi, hắn hôm nay muốn thu về cả vốn lẫn lãi.

Hắn chờ ngày này, thực là quá lâu rồi!

Âu Dương đại trưởng lão nhìn về phía Mạnh Hạo, trong mắt hiện ra vẻ tán thưởng không hề che dấu, từ khi Mạnh Hạo tiến vào ngoại môn, lão vẫn luôn thưởng thức tên tiểu tử này, thậm chí càng về sau thì càng nhìn càng thấy thuận mắt hơn, mà lúc này thấy sự trưởng thành của Mạnh Hạo, lão cũng tỏ ra thần sắc thoải mái.

Lão cũng không cần biết Mạnh Hạo có kỳ ngộ gì, vì thân là tu sĩ, có cơ duyên là phép màu của tạo hóa, mà những kẻ đạt được kỳ ngộ lại luôn là người mà mình tán thưởng, Âu Dương đại trưởng lão lúc đầu thì tươi cười hòa ái, nhưng càng về sau thì càng thêm tiếc nuối và lo lắng.

- Thí luyện nội môn, kẻ xuất chiến thì không màng sinh tử, tư chất của Vương Đăng Phi trăm năm khó gặp, còn nhỏ tuổi mà tu vi không hề tầm thường, ngày sau nhất định sẽ thành công tiến vào Trúc Cơ, dù cho lúc tông môn cường thịnh thì cũng hiếm có, Mạnh Hạo thực không phải đối thủ của tên này rồi.

Âu Dương đại trưởng lão lại than nhẹ một tiếng.

Thượng Quan Tu trong đám người lúc này thần sắc âm trầm không thôi, hai mắt lão càng thêm co lại.

Lão không thể ngờ tới một điều là Mạnh Hạo lại có thể chiến thắng được Hàn Tông, nhất là khi lão cho Hàn Tông không ít bảo bối, huống hồ còn mang một cây ngũ thái phiên cho Hàn Tông, có thể phóng ra được vụ hồn, tưởng rằng có thể giết chết Mạnh Hạo thật dễ dàng.

Thế nhưng Mạnh Hạo chỉ phát tay một cái đã phóng ra vài chục thanh phi kiếm, phá hủy tất cả, nghĩ tới việc Mạnh Hạo có được vài chục thanh phi kiếm, lão cũng kinh hãi không thôi, tuy đám phi kiếm kia toàn là mặt hàng cấp thấp, tiện tay là hỏng, nhưng dù cho là phế thiết, mà số lượng nhiều thì cũng đủ làm cho người khác khiếp sợ rồi.

Cùng lúc đó ở trên đỉnh Đông Phong của Khảo Sơn tông, có một trung niên nam tử tầm tuổi chừng bốn mươi, mang trên mình một thân thanh sam, tựa như một vị văn sĩ, đứng ở đó, hai mắt hiển lộ tinh mang kỳ dị, lúc y nhìn xuống quảng trường ở bên dưới, ánh mắt vẫn luôn dán chặt lên trên người Mạnh Hạo.

- Kẻ này... Lúc trước ta cũng thấy hắn rồi, tuy tư chất bình thường, nhưng lại là kẻ có cơ duyên hơn người.

Trung niên nam tử này chính là cường giả Kết Đan của Khảo Sơn tông, Chương môn Hà Lạc Hoa.

- 49. Chương 49: Chiến (1)
- 50. Chương 050: Chiến (2)
- 51. Chương 051: Nỗi Nhục Một Chỉ Ngày Đó, Hôm Nay Ta Trả Lại (1)
- 52. Chương 052: Nỗi Nhục Một Chỉ Ngày Đó, Hôm Nay Ta Trả Lại (2)
- 53. Chương 053: Kiếm Đây Cũng Là Của Người ?(1)
- 54. Chương 054: Kiếm Đây Cũng Là Của Người ? (2)
- 55. Chương 055: Cái Tên Ngàn Năm Trước (1)
- 56. Chương 056: Cái Tên Ngàn Năm Trước (2)
- 57. Chương 057: Ta Không Muốn (1)
- 58. Chương 058: Ta Không Muốn (2)
- 59. Chương 059: Đãi Ngộ Ở Nội Môn
- 60. Chương 060: Thủy Và Mặc....
- 61. Chương 61 – Thủy Và Mặc Trong Ánh Hoàng Hôn (2)
- 62. Chương 62 – Thái Linh Kinh ! Kinh Khí Quyển !
- 63. Chương 63: Khảo Sơn Lão Tổ (1)
- 64. Chương 64: Khảo Sơn Lão Tổ (2)
- 65. Chương 65: Thái Linh Kinh !
- 66. Chương 66: Oanh Động Triệu Quốc!!

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 66: Oanh động Triệu quốc!!

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm: truyện từ

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Tại lúc dị tướng thiên địa xuất hiện, toàn bộ đệ tử ngoại tông Khảo Sơn Tông đều lộ ra thần sắc rung động, ngơ ngác nhìn bầu trời, đầu óc ù ù, không tự chủ mà lộ vẻ mờ mịt, thiên địa biến hóa này làm bọn họ không thể hiểu được.

Nhìn lên trời cao, thấy kinh văn tràn ngập kim quang kia, trong lòng đám đệ tử ngoại tông đều kinh hãi mà đập rộn lên, tên mập vẫn cầm kiếm vẫy cá mai răng, phát ra tiếng loạt xọat, giờ phút này, gã cũng ngăn người, suýt chút nữa làm đầu lưỡi bị thương.

Thượng Quan Tu vốn đang bế quan, giờ phút này mạnh mẽ ngẩng đầu, sau khi nhìn rõ trên bầu trời, toàn thân gã run rẩy, lộ ra ánh mắt không thể tin. Ngay sau đó, gã biến sắc, không biết nhớ ra cái gì mà cực kỳ hoảng sợ. Gã lập tức đứng dậy vọt đi, trong phòng gã liền xuất hiện một truyền tống trận không biết đã bố trí bao nhiêu năm.

Gã dùng tốc độ nhanh nhất có thể, trong nháy mắt liền bước vào trong trận pháp, đảo mắt liền biến mất.

Cùng lúc đó, trong đại điện Đông Phong, ba người Mạnh Hạo mới xuất hiện, Hà Lạc Hoa hoàn toàn biến sắc, mạnh mẽ lao ra nhìn lên bầu trời, sắc mặt lão trở nên tái nhợt, thân hình lão đảo lui về sau, cực kỳ khó coi.

Âu Dương đại trưởng lão cũng không chậm, đã sớm vọt ra đại điện, lão cũng âm trầm nhìn trời cao.

- Các người đã kích động cái gì trong nơi lão tổ bế quan?

Âu Dương đại trưởng lão quay đầu, giờ khắc này, lão cực kỳ nghiêm túc, thậm chí lời lẽ còn mang theo nghiêm khắc.

- Ba người đệ tử vừa ra khỏi nơi lão tổ bế quan liền xuất hiện một cái bia đá, nhưng đệ tử lo lắng tấm bia đá này sẽ làm đưa tới tai họa cho tông môn, cố ý không mang ra, chỉ ghi lại kinh văn trên đó mà thôi!

Trần Phàm chưa xốt mở miệng, lấy ra ngọc giản. Hai người Mạnh Hạo, Hứa Thanh cũng lấy ra ngọc giản ghi lại kinh văn đưa cho Âu Dương đại trưởng lão.

- Đây là...

Vừa nhìn thấy, ánh mắt Âu Dương đại trưởng lão lộ vẻ khó tin.

- Không cần nhìn nữa, đó là giả, vô luận là tấm bia đá hay là dị tượng trên trời kia đều là giả!

Hà Lạc Hoa thở dài một tiếng, cúi đầu nhìn mặt đất, sau một lúc mới lắc đầu.

- Các tông môn khác ở Triệu quốc cũng sắp tới rồi, một kiếp này, Khảo Sơn Tông không thể tránh khỏi. Bọn họ là vì lão tổ mà đến!

Hà Lạc Hoa vung tay, lập tức toàn bộ Khảo Sơn Tông nổ vang, một vàng sáng hiện ra, bao phủ tám hướng.

- Ba người các người thân là đệ tử nội môn, chờ đợi trong đại điện đi!

Gần như khi Hà Lạc Hoa nói ra lời này, trên không trung lóe lên từng chùm sáng, phát ra từng âm thanh bén nhọn như muốn xuyên thủng vàng sáng, cùng lúc đó, bốn phương tám hướng có gần hai mươi chùm sáng đang bay nhanh tới.

Cũng chỉ trong chớp mắt, những chùm sáng kia đã xuất hiện bên ngoài màn sáng của Khảo Sơn Tông. Từng đợt uy áp buông xuống làm ất ạch chấn động, ngọn núi bốn phía rung chuyển như muốn sụp đổ. Núi hoang bốn phía đều trở nên yên tĩnh, tất cả hung thú đều run rẩy, không dám phát ra thanh âm.

Gần hai mươi người trên trời kia, trong đó có sáu người làm trung tâm. Sáu người này, bốn nam hai nữ, đều đã già khom, một thân trường bào quý phái, lộ ra tu vi làm cho thiên địa biến sắc.

Sau lưng sáu người này, mỗi người đều có hai, ba người đi theo, dù là tu sĩ tùy tùng nhưng tu vi cũng bằng với Âu Dương đại trưởng lão. Gần hai mươi người này, có thể nói là toàn bộ lực lượng cao nhất của Triệu quốc, giờ phút này tất cả đều tới Khảo Sơn Tông, như là mây đen áp đỉnh.

- Khảo Sơn Tông!

Tiếng quát từ trên vọng xuống, như thiên lôi cuộn cuộn, trong phút chốc vang lên bốn phương. Làm cho lầu các ngoại tông Khảo Sơn Tông đều bị nứt toác, phần lớn đệ tử ngoại tông đều phun ra máu tươi, lộ vẻ sợ hãi.

- Phong Hàn Tông, uy phong thật lớn a!

Hà Lạc Hoa đứng trên đỉnh núi, hừ lạnh một tiếng, thanh âm như lời đình, ép ngược lại người kia. Lão vùng tay, thiên địa lập tức nổ vang, chỉ phong vô hình gào thét mà lên, lao thẳng tới đối phương. Chỉ phong vừa tới gần, nhất thời găm nhẹ, hư không xung quanh thân thể người kia liền hóa thành màu đen, giống như tạo nên một cái mồm to muốn cắn nuốt lão quái Kết Đan của Phong Hàn Tông này, làm cho lão già của Phong Hàn Tông biến sắc, thân mình không chút do dự nhanh chóng lui về sau.

- Đủ rồi, Hà đạo hữu, thiên địa dị tượng xuất hiện từ trong Kháo Sơn Tông của ngươi, việc này ngươi cần phải nói rõ.

Trong sáu người Kết Đan kia, một lão giả mang trường bào màu tím, râu hoa văn ống sáo, nhíu mày vùng tay nói. Màu đen trong hư không liền tiêu tán vô hình. Lão cúi đầu nhìn Hà Lạc Hoa, dù nói nhẹ nhàng nhưng khí thế bức người.

Giờ khắc này, ngoại tông một mảnh tịch mịch, bóng ma tử vong bao phủ trong lòng mọi người. Ba người Mạnh Hạo đều trầm mặc, bọn họ đều rõ ràng, những người bên ngoài kia đều có tu vi khủng bố, chỉ cần vùng tay liền dễ dàng giết chết mình.

Mạnh Hạo thẫn thán động, hắn nhìn những kẻ trên bầu trời ngoài đại điện, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy nhiều cường giả như vậy, khát vọng trở nên cường đại càng thêm mãnh liệt hơn.

Trên Đông Phong, Hà Lạc Hoa trầm mặc, ngẩng đầu nhìn bầu trời, thở dài một hồi.

- Nói cái gì? Thiên địa dị tượng kia, vì sao xuất hiện thì Hà mỗ cũng không biết!

- Bó tay chịu trói, mở ra đại trận của Kháo Sơn Tông của ngươi. Để cho thần thức của chúng ta tìm kiếm, đây chính là khai báo. Nếu không, chờ trách chúng ta không niệm tình đều là tu sĩ Triệu quốc mà ra tay hủy trận pháp, diệt Kháo Sơn Tông!

Lão già áo bào tím lộ ra sát khí, âm trầm nói.

- Diệt Kháo Sơn Tông ta...

Hà Lạc Hoa bỗng nhiên cười, lão cười càng lúc càng lớn, tiếng cười truyền khắp toàn bộ Kháo Sơn Tông, quanh quẩn trong thiên địa. Trong tiếng cười của lão, thấy được Âu Dương ở một bên ý tứ liều chết, thấy được ba đệ tử nội môn trong đại điện trầm mặc, thấy được phần đông đệ tử ngoại tông thất khiếu chảy máu, cũng nhìn thấy sự tuyệt vọng cùng bất lực của bọn họ.

Lấy gì mà chống cự, lấy gì để có thể làm cho đệ tử Kháo Sơn Tông sống sót, lấy gì để tránh thoát một kiếp này....

- Chỉ cần ta còn làm Chủ môn Kháo Sơn Tông một ngày, ta sẽ không cho phép người ngoài khi nhục Kháo Sơn Tông ta. Nhưng ta quả thật không có cách nào bảo vệ mọi người...

Tiếng cười của Hà Lạc Hoa mang theo bi thương, nhưng trong mơ hồ còn có chút giải thoát.

- Kháo Sơn Tông, dù các ngươi không bị diệt thì cũng không duy trì được bao lâu, nếu đã thế... Hôm nay Kháo Sơn Tông liền giải tán, mấy tòa sơn phong này, ta không cần!

Hà Lạc Hoa phát tay, thân hình bay lên, Âu Dương ngăn người, cũng trầm mặc bay theo. Hai người đứng trên bầu trời, nhìn xuống Kháo Sơn Tông, nhìn gia viên đã từng sống mấy kiếp, thần sắc lộ vẻ bi thương.

- Chúng đệ tử nghe lệnh, hôm nay Kháo Sơn Tông giải tán, từ nay về sau, các ngươi không còn là người Kháo Sơn Tông! Thế gian này không còn Kháo Sơn Tông!

Hai mắt Hà Lạc Hoa lộ ra tơ máu, giờ phút này, đám cường giả Triệu quốc bị lời nói của Hà Lạc Hoa làm chấn kinh, chỉ cười lạnh.

- Các ngươi vừa lòng rồi chứ! Nơi này có chí bảo cũng được, không có quan hệ gì với lão phu, cũng không có quan hệ gì với đám nhỏ không có tông môn phía dưới. Nếu các ngươi dám đả thương người, lão phu liền nổ tung trận pháp... Chúng ta đồng quy vu tận!

Hà Lạc Hoa nói chém đinh chặt sắt, trong lời nói tràn ngập hận ý, làm cho những cường giả Triệu quốc không thể bình tĩnh.

67. Chương 67: Oanh Động Triệu Quốc!! (2)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 67: Oanh động Triệu quốc!! (2)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

- Hà đạo hữu đã quyết đoán như thế, chúng ta tự nhiên sẽ không làm khó. Người giải tán Khảo Sơn Tông, rời khỏi nơi này, chúng ta sẽ không làm khó đệ tử khác, điểm này người yên tâm!

Trên bầu trời, trong sáu tên cường giả, một lão bà chậm rãi nói. Mắt mù như điện, nhìn vào ngọn núi phát ra dị tượng mà không để ý tới mọi người.

Mạnh Hạo nhìn lên bầu trời, bên tai còn quanh quẩn lời của Hà Lạc Hoa. Hắn cảm giác được cái gì là nhục nhọc cường thực. Mạnh mẽ như Chưởng môn cũng không thể không bị buộc giải tán tông môn.

Trần Phàm trầm mặc, như không giữ nổi thân mình, lão đảo lui sau mấy bước, Hứa Thanh cúi đầu.

- Có một câu của Thiên Mỗ đạo hữu, Hà mỗ yên tâm rồi!

Hà Lạc Hoa phát tay, trận pháp của Khảo Sơn Tông lập tức biến mất, lão cất bước mang theo Âu Dương, đang muốn rời khỏi.

Đám người trên bầu trời đều tập trung lên người Hà Lạc Hoa, tất cả đều không đồng ý Hà Lạc Hoa rời đi, thần trí của bọn chúng thì gấp gáp tìm kiếm trong Khảo Sơn Tông.

Trong đại điện, Trần Phàm mang theo sắc mặt tái nhợt, thân hình lui sau, đã tới gần pho tượng Khảo Sơn Lão Tổ.

Nhưng vào lúc này, tiếng nổ trên không trung chấn động bát phương, từng tia chớp trực tiếp buông xuống, như là khai thiên tích địa. Một giọng nói lạnh băng bỗng nhiên truyền ra, rung động đám tu sĩ ở dưới. Ngay cả đám cường giả Triệu quốc kia cũng biến sắc.

- Ai cũng không thể đi!

Thanh âm này vừa ra, toàn bộ Khảo Sơn Tông liền xuất hiện một màn sáng cực lớn, màn sáng này to lớn hơn trận pháp mấy lần, bao phủ phạm vi trăm vạn dặm, làm cho bất kỳ kẻ nào cũng không thể rời đi.

Hà Lạc Hoa biến sắc, ngẩng đầu liền thấy trên bầu trời xuất hiện một cái la bàn lớn chừng trăm trượng. Tại trên la bàn có một mỹ phụ trung niên, một thân áo xanh, trên đầu mang mũ phượng, rất là quý phái. Bốn phía người này còn có hơn mười tu sĩ, phần lớn đều là nữ tử, đều có dung mạo xinh đẹp, nhưng vẻ mặt ngạo nghễ, lạnh lùng nhìn xuống dưới.

- Thanh La Tông Nam Vực!

Hà Lạc Hoa chấn động, cường giả Triệu quốc đều lộ vẻ mặt khó coi, bọn họ đều nhận ra đây là tông môn cường đại của Nam Vực.

- Đúng vậy, ai cũng không thể đi!

Không gian đột nhiên bị xé ra mang theo tiếng cười dài truyền ra, trong đó có một đại hán mặc giáp khiêng đại kiếm màu vàng. Sau lưng gã cũng mang theo hơn mười người, mỗi người đều có thân hình khôi ngô, vừa xuất hiện liền lộ ra từng đợt sát khí.

- Lần này Kim Hàn Tông vào đời, kẻ hộ đạo Triệu Sơn Lăng đúng là có lỗ mũi linh mẫn!

Mỹ phụ trung niên trên la bàn thần nhiên mở miệng, thanh âm vừa ra, từng đợt sóng gợn khuếch tán ra bốn phía.

- Đám đàn bà Thanh La Tông cũng thế, vì sao đàn ông Kim Hàn tông ta lại không được!

Đại hán khôi ngô Triệu Sơn Lăng cười to nói.

Đúng lúc này, đột nhiên có một tiếng than nhẹ từ trăm vạn dặm bên ngoài màn sáng truyền lại. Một đạo hàn quang chớp lóe, chớp mắt đã tới gần, trực tiếp xuyên thấu màn sáng. Tại chỗ màn sáng bị tổn hại, một thanh phi kiếm xuyên qua mà tới, xuất hiện trên bầu trời.

Thanh kiếm màu lam, có phong cách cổ xưa, mang theo hàn khí lượn lờ, làm cho trăm vạn dặm Khảo Sơn Tông bay đầy bông tuyết. Dưới ánh mắt kinh hãi của mỹ phụ trung niên cùng đại hán Triệu Sơn Lăng, mọi người liền thấy rõ trên phi kiếm là một nam tử trung niên.

Nam tử này mặc một thân trường bào văn sĩ, chấp tay sau lưng, trên đại kiếm chỉ có một mình gã, nhưng gã đứng đó lại làm cho người ta cảm giác như một kiếm hành tẩu thiên hạ, không người nào có thể ngăn cản.

- Nhất Kiếm Tông!

Hà Lạc Hoa biến sắc, lão nhận ra thân phận của nam tử này. Đó là Nhất Kiếm Tông, tông môn số một của Nam Vực. Tông này có câu, chỉ cần một kiếm, một kiếm đủ lay trời.

- Thì ra là Chu Ngôn Vân đạo hữu!

Mỹ phụ trung niên cúi thấp đầu, ngay cả đại hán khôi ngô kia cũng trầm mặc ôm quyền, thần sắc che dấu vẻ kiêng kỵ.

Mạnh Hạo nhìn một màn này trên không trung, trong lòng kinh hoàng, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy nhiều cường giả như vậy, lần đầu tiên nhìn thấy nhiều tông môn như vậy. Nhất là khi xuất hiện ba đại tông môn sau cùng, là thế lực Nam Vực khổng lồ mà Trần Phàm sư huynh đã nói.

- Nam Vực...

Mạnh Hạo hít sâu một hơi, mà Hứa Thanh bên cạnh thì rất bình tĩnh, không biết suy nghĩ cái gì.

Trong đại diện, Trần Phàm yên lặng lui ra sau pho tượng Khảo Sơn Lão Tổ, tay phải vô thanh vô tức nâng lên, đặt tại một nơi nào đó trên tượng, nhẹ nhàng ấn một cái.

Một cái nhấn này, cửa vào nơi bế quan của Khảo Sơn Lão Tổ lập tức bị che dấu, bởi vì sự đặc biệt của pho tượng, toàn bộ trong ngoài Khảo Sơn Tông đều không ai có thể phát hiện, dù là ba người Chu Ngôn Vân cũng thế.

- Lão tổ, đệ tử Trần Phàm nhất định phải bảo vệ bình yên vô sự, không thể để người khác quấy rầy nơi lão tổ bế quan!

Trần Phàm một thân chính khí, rất trung tâm với tông môn. Giờ khắc này, gã mạo hiểm rất lớn, rốt cục hoàn thành kế hoạch của mình, gã thở dài một hơi, trong lòng đã không còn tiếc nuối.

Giờ khắc này, tại dưới địa cung Khảo Sơn Tông, trong mật thất, Khảo Sơn Lão Tổ đặc ý, kích động mong chờ.

- Bọn chúng nhanh chóng tìm được cửa vào nơi bế quan của ta, đến lúc đó, một khi bọn chúng vừa vào, đánh mở mật thất của ta, lão tổ ta liền có thể thoát khỏi!

Khảo Sơn Lão Tổ hưng phấn tự nói, bỗng nhiên lão biến sắc. xem tại

- Đây.. này.. khốn kiếp, người người... người làm cái lìn gì thế!!!

Khảo Sơn Lão Tổ nhìn hành động cẩn mật của Trần Phàm, nhất thời liền ngăn người, trở mắt nhìn cửa bế quan vô thanh vô tức đóng lại, mất đi tất cả hình ảnh, làm lão không thể tin nổi.

Điểm bố trí này là năm đó lão phòng ngừa vạn nhất mới làm ra. Còn dặn lại khi mình bế quan mà gặp phải cường địch xâm nhập thì phải làm như vậy. Lão còn cẩn thận giao phương pháp truyền cho hậu nhân, truyền thừa cho bảo vệ đại diện mỗi đời, phòng ngừa người ngoài tiến vào nơi lão bế quan.

Một khi bố trí này mở ra, trừ phi là cường giả chân chính Trảm Linh thành công tới đây, nếu không, không người nào có thể tra ra nơi Khảo Sơn Lão Tổ bế quan. Đây là điểm mà năm đó Khảo Sơn Lão Tổ rất đặc ý, cho rằng là có thể vạn vô nhất thất.

Nhưng dù thế nào lão cũng không nghĩ tới, đã qua nhiều năm như vậy, chính lão cũng đã quên đi việc này, vậy mà lại có người nhớ rõ.

- Đáng giận, năm đó ta nên lưu lại một câu, không thu người có phẩm đức trung kiên, không thu người tốt. Cái thằng chó con này, người người người...

Khảo Sơn Lão Tổ ngơ ngác, thì thào lẩm bẩm một mình, lộ ra biểu cảm khóc không ra nước mắt. Nghĩ đến tấm bia đá kia cũng bị người này ngăn cản, ngay cả kế hoạch mình vất vả nghĩ ra, cũng vì kế hoạch này mà còn phun một ngụm máu, vậy mà cũng bị một người này phá hư. Tuy đối phương đúng là có ý tốt, đều là vì chính mình, nhưng loại vì tông môn mà chết cũng không sỡ, rất tận tâm trung thành với mình như thế này, làm cho Khảo Sơn Lão Tổ run rẩy.

Gần như lúc Khảo Sơn Lão Tổ tuyệt vọng rồi, bên ngoài bầu trời Khảo Sơn Tông kia, Chu Ngôn Vân Nhất Kiếm Tông thần nhiên hạ xuống mặt đất, thần thức của gã liền phóng ra, bao trùm toàn bộ Khảo Sơn Tông. Mà mỹ phụ Thanh La Tông cùng đại hán Kim Hàn Tông Triệu Sơn Lăng kia cũng thế, thần thức cường đại của bọn họ, trong phút chốc đã bao trùm toàn bộ Khảo Sơn Tông, tỉ mỉ tìm kiếm.

Những cường giả Triệu quốc kia thì im như ve mùa đông, nhưng lại không cam lòng mà cũng xuất thần thức ra tìm kiếm.

Sau một lúc lâu, Chu Ngôn Vân mới nhú mày, gã rõ ràng phát hiện khí tức Thái Linh Kinh, cũng cảm nhận được nó ở trong bụng núi này, nhưng không biết trên người đệ tử nào của Khảo Sơn Tông, gã đã cố tìm nhưng không thể tìm thấy.

Không chỉ có gã, mỹ phụ cùng đại hán kia cũng nhú mày. Hai người không lập tức mở miệng mà hạ người xuống, tự mình tìm kiếm.

Đám cường giả Triệu quốc kia cũng không cam lòng làm theo. Trong khoảng thời gian ngắn, trong Khảo Sơn Tông tràn đầy bóng người, ngay cả ba người Mạnh Hạo cũng bị bức ra. Gần như toàn bộ người trong đại diện đều bị lôi ra, cho đến khi sắp tới hoàng hôn, dị tượng trên bầu trời dần tiêu tán, nhưng không ai tìm được chút manh mối nào.

68. Chương 68: Ai Dám Động Đến Hắn!

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 68: Ai dám động đến hắn!

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Ngay cả dưới nền đất cũng có người xem xét, nhưng vẫn không có thu hoạch gì, chỉ có thể trở mắt nhìn dị tượng dần tiêu tán. Sau khi dị tượng hóa thành tinh quang biến mất, khí tức Thái Linh Kinh cũng tiêu tán rồi, giống như khí tức kia đến từ dị tượng mà thôi.

Kháo Sơn Tông khôi phục bình thường, nhìn giống như không có bất kỳ chí bảo nào tồn tại. Về phần huyết động Ứng Long trong Hắc Sơn cũng là phạm vi được tìm tòi, chỉ là thi thể kia đã bị Vương Đăng Phi lấy đi, nay cũng trở nên trống trơn.

Lúc hoàng hôn, tìm kiếm chấm dứt, người ba đại tông môn Nam Vực đều lộ vẻ khó coi, bọn họ hao phí linh thạch truyền tống tới đây, nhưng lại không phát hiện được chút gì, lập tức liền cảm thấy mất nhiều hơn được.

- Kể này không tệ, người nguyện bái nhập Nhất Kiếm Tông ta không!

Trên bầu trời, Chu Ngôn Vân liếc nhìn xuống, ánh mắt rơi lên người Trần Phàm. Vừa rồi, khi tìm kiếm Thái Linh Kinh, gã đã nhìn ra tư chất của Trần Phàm, đáng được thu nhận. Nhất là đối phương còn có một thân chính khí, càng phù hợp tu luyện công pháp Nhất Kiếm Tông.

Trong lúc nói, gã nâng tay phải lên, một chỉ phóng ra, thân thể Trần Phàm liền bay lên. Dưới ánh mắt nhìn chăm chăm của Mạnh Hạo cùng đám đệ tử ngoại tông, Trần Phàm lơ lửng giữa không trung, đứng trước mặt Chu Ngôn Vân.

Cường giả bốn phía của Triệu quốc liền lộ ra vẻ hâm mộ, bọn họ hiểu được, đây là tạo hóa của thằng nhóc này. Hà Lạc Hoa cùng Âu Dương đại trưởng lão cũng trầm mặc, nội tâm phức tạp, nhưng cũng biết Kháo Sơn Tông quá nhỏ, nếu đệ tử nội môn có một con đường phát triển tốt hơn thì bọn họ cũng vì thế mà cao hứng.

- Đệ tử...

Trần Phàm lộ vẻ phức tạp, cúi đầu nhìn thoáng qua Kháo Sơn Tông. Hà Lạc Hoa cùng Âu Dương đại trưởng lão mỉm cười gật đầu, ý bảo gã nên nhận lời. Gã lại nhìn về Mạnh Hạo cùng Hứa Thanh, sau hồi lâu mới lộ vẻ quyết đoán.

- Đa tạ hảo ý của tiền bối, nhưng đệ tử là người Kháo Sơn Tông, cuộc đời này tuyệt đối không vào tông môn thứ hai!

Trần Phàm ngẩng đầu nhìn Chu Ngôn Vân, quyết đoán nói. Gã hiểu, chỉ cần mình đồng ý thì liền có một con đường tươi sáng. Gã cũng rất hướng tới Nam Vực, nhưng nam nhi trên đời, có một số việc, gã không muốn, cũng không nghĩ đi làm. Đời này, chỉ có một tông môn!

Những lời này vừa ra, một đám cường giả Triệu quốc liền lộ vẻ động tâm. Đối với Tông môn mà nói, đệ tử như vậy có thể sánh bằng cội bảo! Nhưng trong mắt lại mang theo vẻ tiếc hận, ai cũng hiểu được, đã cự tuyệt Nhất Kiếm tông thì kẻ này khó mà thoát chết.

Hà Lạc Hoa trầm mặc nhìn Trần Phàm, trong lòng càng thêm phức tạp. Lão than nhẹ một hơi, đứa nhỏ này, sao lại倔强 bình như thế chứ, hà tất phải vậy.

Hai mắt Chu Ngôn Vân lóe lên, nhìn Trần Phàm một lúc mới nhẹ nhàng nói.

- Người có biết, ở Nam Vực, ba chữ Nhất Kiếm Tông đại biểu cho cái gì không!?

Trần Phàm trầm mặc gật đầu. Gã thuộc lâu điển tịch, tự nhiên hiểu biết về Nhất Kiếm tông, là tông môn số một Nam Vực.

- Người lại có biết, Chu môn có thân phận gì ở Nhất Kiếm Tông không!?

Chu Ngôn Vân âm trầm nói, trong mắt chợt lóe lên sát khí, bầu trời bao la cũng như trở nên âm u, khí tức vô hình từ trên người gã như xé rách trời cao. xem tại

- Biết Nhất Kiếm Tông thì không ai không biết Chu tiền bối. Tiền bối là trưởng lão hộ đạo đương thời của Nhất Kiếm tông, tu vi cực cao thâm, danh chấn Nam Vực.

Trần Phàm nhẹ giọng nói.

- Thì ra cũng biết Chu môn, vậy người biết người vừa buông bỏ thứ gì rồi chứ!?

Chu Ngôn Vân càng nói càng lạnh, khiến cho hàn khí bốn phía càng thêm sắc bén.

- Nhất Kiếm tông truyền thừa hơn mấy vạn năm, cường giả từng lớp, người gia nhập đều một bước lên trời, văn bối biết rõ!

Trần Phàm ngẩng đầu, không chút lùi bước, ánh mắt trong suốt, không có hối hận.

Chu Ngôn Vân nhìn Trần Phàm, chợt gã cười to.

- Vốn định cho ngươi làm một đệ tử ngoại môn bình thường, nhưng nếu đã có tâm tính này... Tốt, tốt... Ngươi là đệ tử thân truyền của Chu mẫu!

Chu Ngôn Vân cười mang theo thưởng thức mãnh liệt. Gã khẽ vung tay áo, cũng mặc kệ tâm ý Trần Phàm thế nào, trực tiếp mang Trần Phàm đập đại kiếm ly khai.

Cùng lúc đó, mỹ phụ trung niên thấy Nhất Kiếm tông như thế, biết được lần này mình đến không rồi. Nếu có thể mang một đệ tử không tệ trở lại thì cũng coi như có thu hoạch, mục liên chỉ vào Hứa Thanh.

- Nàng này không tồi, Thanh La Tông ta muốn rồi!

Mụ đã sớm chú ý tới Hứa Thanh, bộ dáng xinh đẹp, vẻ mặt lạnh lùng, làm ị rất thưởng thức. Giờ phút này, vừa chỉ, mụ không đợi Hứa Thanh nói chuyện, mụ trực tiếp mang Hứa Thanh đập la bàn, dưới ánh mắt hâm mộ của bao người, hóa thành cầu vồng mà đi.

Duy chỉ có tên mập ngồi mài răng. Gã đã nhìn rõ, sau khi tông môn bị giải tán, mình liên tục do rồi. Gã không tìm không phổi mà hưng phấn hơn, nghĩ mình cũng đã sống mấy năm rồi, sau khi trở lại nhà ở huyện Vân Kiệt, lão cha đã nói cô con dâu trong nhà sống cô quả vài năm, chờ sau khi mình về là có thể hưởng thụ tề nhân chi phúc rồi.

- Tiếc là không thể gặp lại Mạnh Hạo rồi, nhưng cũng không sao, hần thiếu bạc Chu viên ngoại. Ta làm huynh đệ thì sẽ giúp hần trả. Chờ sau khi ta về, ta sẽ thu mua tài sản bốn phía, sau đó là toàn bộ Triệu quốc, ha ha... Lý Phú Quý ta sắp trở thành tài chủ bự nhất rồi!

Tên mập càng nghĩ càng hưng phấn, một bên mài răng, một bên tư tưởng.

Ngay lúc này, đại hán khôi ngô Triệu Sơn Lăng Kim Hàn Tông nhú mày, gã chậm rãi thả bước. Ba tên đệ tử nội môn bị mang đi hai tên, vừa đảo mắt nhìn qua, thấy được Mạnh Hạo, gã nao nao. Trên người đối phương như có yêu khí nhàn nhạt. Gã trầm ngâm liếc nhìn đám người Khảo Sơn Tông, bỗng nhiên gã sững sốt, hai mắt nhìn chằm chằm vào tên mập trong đám đệ tử ngoại tông. Nhất là khi nhìn vào hàm răng của tên mập, thấy tên mập cố sức dùng phi kiếm mài răng, hai mắt gã dần lộ ra quang mang mãnh liệt, là yêu khí giống như trên người Mạnh Hạo.

- Tên mập này tu luyện thế nào, vậy mà lại luyện ra một hàm linh nha. Đây là linh nha a, hàm linh nha này... Vậy mà thằng này lại tu luyện ra Tuyệt Linh Nha mà tông môn đã bị mất đi truyền thừa.

Công pháp kia là trực tiếp cắn linh thạch mới có thể tu luyện. Lần này tới đây không uống phí, nếu mang thằng này trở về, những lão già trong tông môn kia nhất định sẽ coi như trân bảo!!!

Triệu Sơn Lăng sáng mắt, tay phải trực tiếp nâng lên, chụp xuống dưới một trảo, tên mập còn đang ngây người liền bị nắm lên.

- Tiểu tử, từ nay về sau, người chính là đệ tử nội tông của Kim Hàn Tông Nam Vực!

Trong lúc tên mập còn đang ngây người, Triệu Sơn Lăng đã ném gã vào trong cái túi màu xám, trong đó còn mơ hồ truyền ra tiếng kêu gào thảm thiết của tên mập.

Triệu Sơn Lăng xoay người mang theo mọi người rời đi, trong nháy mắt đã xé ra hư không, mà hai phương kia, mỹ phụ trung niên cùng Chu Ngôn Vân đã đi xa rồi.

Nhưng vào lúc này, Triệu Sơn Lăng chợt nhớ tới cảm giác lúc trước, gã quay người nhìn lại dưới Khảo Sơn Tông, thần thức bỗng nhiên phát ra, hội tụ trên người Mạnh Hạo.

Vừa nhìn, đại hán bỗng nhiên ngẩn ra, gã bỗng nhiên ngừng lại. Mỹ phụ trung niên Thanh La Tông cùng Chu Ngôn Vân cũng kinh ngạc, lập tức dừng lại.

Thân hình Mạnh Hạo run rẩy, bị đại hán liếc nhìn, hắn cảm giác như tất cả mọi thứ trong người hắn đều bị nhìn rõ. Thậm chí, yêu đan trong đan hồ cũng như bị nhìn xuyên qua.

- Đây là..

Hai mắt Kim Hàn Tông mãnh liệt co lại, lóe ra tinh mang. Lúc trước gã chỉ để ý tới tên mập, đột nhiên nhìn lại tên tu sĩ yếu ớt kia, giờ phút này gã mới phát hiện ra manh mối. Gã mạnh mẽ quay người, trực tiếp lao tới chỗ Mạnh Hạo.

- Kẻ này... Ta cũng muốn!

Thanh âm của gã ầm ầm vang lên, sắc mặt Mạnh Hạo tái nhợt, thân hình như bị đập nát. Nhất là đan hồ, giờ phút này run rẩy càng mạnh hơn. Yêu đan như bị lực lượng vô hình chụp lấy, muốn xông phá thân thể hắn mà ra.

Đau đớn truyền khắp toàn thân Mạnh Hạo, mồ hôi chảy ròng ròng. Cảm giác mặc người chém giết này lại lần nữa xuất hiện trong lòng hắn. Hắn nắm chặt hai tay, nhưng chỉ làm chuyện vô ích mà thôi.

Nhưng vào lúc này, một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, từ trong Khảo Sơn Tông truyền ra từng tiếng ầm ầm, kinh thiên động địa, làm cho Chu Ngôn Vân cùng mỹ phụ trung niên, còn có đại hán đang ra tay với Mạnh Hạo cũng biến sắc. Ba người quay đầu, hai mắt lộ ra vẻ hoảng sợ.

- Khảo Sơn Tông ta chỉ còn lại một mình hắn, ai dám động tới hắn!

69. Chương 69: Độc Đình Duy Nhất!

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 69: Độc đình duy nhất!

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Giờ phút này, ở trong địa cung Khảo Sơn tông, Khảo Sơn Lão Tổ đang bế quan trong mật thất, tóc tai lão bù xù, hai mắt đỏ rực, hiện ra vẻ điên cuồng. Bởi lão không cam lòng vì kế hoạch thất bại, lại thấy mọi người chuẩn bị rời đi, sợ là từ nay về sau sẽ không còn có kẻ nào tới cái nơi hẻo lánh này như vậy, cho nên khó chịu trong lòng. Hơn nữa lại thấy tu sĩ của Kim Hàn Tông kia dám ra tay với đệ tử nội môn duy nhất còn lại, cho nên càng thêm giận dữ, không tiếc kích phát tu vi bản thân đã không còn gì, cho nên mới phát ra một tiếng nổ tựa như khai thiên tích địa như vậy.

Tiếng nổ này vang động cả thương thiên, tạo nên một trận cuồng phong quét ngang hết thảy, khiến cho cây cối trên núi hoang bốn phía Khảo Sơn Tông bỗng nhiên bị nhổ tận gốc, toàn bộ một phiến thiên địa nơi đây bị những trận cuồng phong thét gào quét qua không ngừng. Vô số cây cối bị đập nát, khiến cho cơn lốc bỗng nhiên biến thành màu xanh đen, từng trận tia chớp vang lên không ngừng, khiến đám cường giả Triệu quốc đang đứng trên không trung phải hoảng sợ xanh mặt.

Cho dù là Chu Ngôn Vân của Nhất Kiếm Tông cũng co hai mắt lại, mang theo Trần Phàm đang hôn mê, thân hình chột lui lại ngay tức khắc, đại kiếm dưới chân chuyển động, khiến cho xung quanh y hiện lên vô số kiếm quang.

Còn mỹ phụ trung niên kia của Thanh La Tông trong giờ phút này cũng có biến hóa, không hề do dự vồ lên la bàn, tức thì la bàn bỗng nhiên phồng lên, dường như đã to lên gấp đôi.

Về phần Triệu Sơn Lăng của Kim Hàn Tông, gã hít vào một hơi, thân hình cũng cấp tốc lui ngay lại, tay phải đưa lên bấm pháp quyết, lập tức một thanh kim kiếm bay ra, khiến cho xung quanh gã kim quang vạn trượng, thoát trông tựa như là thiên tướng vậy.

Ba người tựa như lâm vào đại địch, gắt gao nhìn về phía Khảo Sơn Tông.

Giờ phút này Mạnh Hạo đang ở trên đỉnh núi, cũng thấy được một màn biến hóa này, tiếng nổ to lớn kia cũng khiến cho hắn nhức óc, cơn lốc màu xanh đen trên bầu trời cuốn động, tựa như là thiên uy vậy, khiến cho Mạnh Hạo hít thở cũng thấy khó khăn. Hai mắt hắn mở to, thân hình cũng lùi lại không ngừng, quần áo bị cuồng phong bao lấy, nếu như không phải hắn bắt được một tảng đá lớn ở bên cạnh thì thân thể hắn cũng đã bị cuồng phong thổi bay đi rồi. Nhưng trong hai mắt hắn lại hiện lên tinh mang, những lời của Khảo Sơn Lão Tổ, khiến cho hắn lập tức nhớ tới lần đầu tiên tới Khảo Sơn Tông được nhìn qua dòng chữ khai quyền đó.

Hà Lạc Hoa, Âu Dương đại trưởng lão, hai người giờ phút này cũng thay đổi sắc mặt, một màn này quá đột ngột, khiến cho tâm thần hai người lão cũng rung động vô cùng, tựa như trong trận cuồng phong lần này, bọn họ cũng trở thành phế nhân.

- Ta sẽ khiến cho các người biết, khi lão tổ ta còn ở đây, thì các người không thể nào động tới tên oa nhi họ Mạnh này, cũng chỉ còn thừa lại mình hắn là đệ tử nội môn không bị mang đi. Hắn mà bị giết chết, thì hy vọng của ta cũng sẽ không còn nữa rồi!

Trong địa cung, Khảo Sơn Lão Tổ cắn răng hét lớn một tiếng, tay phải nâng lên vỗ mạnh vào trán, cả thân hình chấn động, phun ra cả máu tươi, nhưng lão không ngừng lại, vẫn mạnh mẽ vỗ thẳng lên người mình, máu tươi cứ thế trào ra ngoài không ngừng.

Trong mắt lão hiện lên vẻ ngoan độc, liên tục vỗ trán mình tới bảy tám lần, mỗi lần vỗ lại phun ra máu tươi. Nhưng những đám máu tươi kia ngưng tụ lại một chỗ, sau đó phóng thẳng tới trước thạch bích mà đi, tiếng nổ vang trời, sau khi hao phí mất một nửa máu tươi, cuối cùng đã phóng được ra ngoài.

Khảo Sơn Lão Tổ sau khi làm xong điều này, đầu ngã về sau, trực tiếp ngã xuống, hôn mê, ý thức cũng tựa như chết giả, chỉ còn có một tia thần thức ẩn trong đám máu huyết kia mà thôi.

Cũng lúc đó, đạo máu tươi đó phá nát mật thất, trực tiếp xuyên qua địa cung, với tốc độ cực nhanh lan ra ngoài, chỉ trong chốc lát, đám người đang ở trên không kia trợn mắt há mồm, toàn bộ Khảo Sơn Tông bỗng dậy lên những yên vụ màu hồng. Đám vụ khí này quay cuồng cùng với âm thanh lôi đình kinh thiên động địa, hồng vụ lại càng không ngừng bành trướng, cũng chỉ trong khoảnh khắc mà nó đã tràn ra phạm vi trăm vạn dặm rồi, khiến cho nơi này nhìn từ xa lại thì không khác gì một biển hồng vụ cả !

Sương mù chợt động, âm thanh ngập trời, một màn này đã làm cho đám tu sĩ trên không kia phải rung động không thôi, sắc mặt ai cũng biến đổi, cho dù là đám người Chu Ngôn Vân thì cũng phải lộ ra vẻ hoảng sợ.

Trong hồng vụ, đám đệ tử ngoại tông của Khảo Sơn Tông đều hôn mê hết. Bọn họ không hề bị thương gì, nhưng chứng môn Hà Lạc Hoa với Âu Dương đại trưởng lão thì bị đẩy khỏi hồng vụ, sắc mặt tái nhợt, đứng trên không trung mà trợn mắt há mồm nhìn xung quanh.

Sương mù vẫn không ngừng chuyển động, trong một khắc này, thiên địa tựa như chỉ còn lại những tiếng nổ, mặt đất tựa như biển, thương khung biến sắc, ngay sau đó, làn sương mù cũng biến động, tạo thành một khuôn mặt lớn, dần dần ngưng tụ ra hình!

Khuôn mặt khổng lồ này khiến cho tâm thần mọi người bị dọa hoàn toàn rồi.

Có thể thấy đó là một lão giả, một lão giả tràn ngập khí phách vô thượng, không giận mà uy, lão vẫn nhắm chặt hai mắt không mở, nhưng khi bộ dáng của lão hiện ra trong mắt hai người Hà Lạc Hoa và Âu Dương, bọn họ thực sự bị chấn kinh rồi, bởi họ nhận ra, lão giả này...chính là Khảo Sơn Lão Tổ!

- Lão tổ...

Âu Dương mở hai to hai mắt, thần sắc kích động vô cùng nói.

- Khảo Sơn...Lão Tổ!

- Lão...lão ta thể mà chưa chết!!!

Đám tu sĩ Triệu quốc đang đứng trên hư không đều kinh hô thất sắc, cả đám nhanh chóng lui lại, tâm thần run rẩy vô cùng...

Đúng lúc này, trên gương mặt tạo ra từ hồng vụ kia, hai mắt đang nhắm của Khảo Sơn Lão Tổ chợt mở ra, chỉ là một khe hở nhỏ, nhưng tạo nên hồng mang kinh thiên động địa, khiến cho thương khung kia phóng ra không biết bao nhiêu hồng mang kinh hãi thể tục.

Một ánh mắt này, chiếu lên trời cao, đã nhuộm đỏ cả một bầu trời, khiến ọi thứ đều được hồng quang chiếu tới, cơn lốc màu xanh đen đi vào sương mù màu đỏ, tạo nên một bức tranh tuyệt đẹp tựa như một mái tóc đen bị gió cuốn lên của Khảo Sơn Lão Tổ!

Một ánh mắt này, khiến cho Chu Ngôn Vân phải tái nhợt cả mặt, bỗng nhiên phun ra một ngụm máu tươi lớn, thân hình không ngừng lùi lại liên tục về sau mấy bước, đại kiếm dưới chân y vỡ vụn, trong mắt hiện lên vẻ sợ hãi mãnh liệt, tâm thần bị đả kích vô cùng, y có tu vi Nguyên Anh sơ kỳ, thể nhưng giờ phút này, dưới một cái nhìn như vậy lại khiến cho Nguyên Anh trong cơ thể uể oải không thôi, hoảng sợ không ngừng. Y cũng không hề do dự, mau chóng rút lui, một tấm phù lục thuần gian màu lam được phát động, bao trùm lấy toàn thân y, mang theo Trần Phàm đang hôn mê thuần di đi mất. Trong lòng y tựa như có một tiếng gầm thét, nói cho y, đối phương không phải là Nguyên Anh, mà là...Trảm Linh đại năng!

Một ánh mắt này, khiến cho la bàn ở dưới chân mỹ phụ trung niên Thanh La Tông kia cột kẹt vài tiếng, chớp mắt xuất hiện vài lỗ hồng, sau đó trực tiếp nổ tung, khiến y phụ này lần đầu tiên thể hiện ra vẻ mặt sợ hãi, cũng phun ra một ngụm máu, không hề do dự mà mang theo Hứa Thanh đang hôn mê mà bỏ chạy, trong đầu y ta cũng chỉ có một ý niệm duy nhất, đó chính là phải chạy trốn.

70. Chương 70: Độc Đình Duy Nhất!(2)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn nguồn

Chương 70: Độc đình duy nhất!(2)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Một ánh mắt này, quét về phía Triệu Sơn Lăng, cái tên đại hán khô ngô kia tựa như bị cả một dãy núi oanh kích vậy, không ngừng lùi lại phía sau, lại còn liên tục phun ra ba ngụm máu, phi kiếm hoàng kim trước người cũng vỡ vụn, sắc mặt gã trắng bệch đi, chợt xoay người, liều mình phá mở một khe không gian, tựa như muốn bỏ trốn.

Một ánh mắt này, nhìn về phía đám tu sĩ của Triệu quốc, khiến ọi người đều phun ra máu, linh khí trong cơ thể đám tu sĩ Trúc Cơ thì giảm sút không ngừng, thọ nguyên cũng bị hao tổn, một đám sắc mặt tái nhợt đi.

Mạnh Hạo ở trên đỉnh núi, hồng vụ lượn lờ xung quanh, bao quanh phần eo của hắn, sắc mặt hắn cũng tái nhợt, cố gắng bắt chặt lấy tảng đá lớn đó, nhưng khi mọi người nhìn lại thì, vị trí mà hắn đang đứng lại chính là mi tâm của Khảo Sơn Lão Tổ.

- Ép Khảo Sơn Tông ta giải tán, lại còn muốn diệt độc đình còn lại của tông môn ta, các người thật to gan!

Âm thanh tang thương của Khảo Sơn Lão Tổ ầm ầm vang động, truyền khắp bát phương, cũng có ba đạo hồng mang trực tiếp bay ra, bắn tới cả ba người Chu Ngôn Vân, mỹ phụ và cái tên đại hán Kim Hàn Tông kia.

- Chu mỗ là trưởng lão hộ đạo của Nhất Kiếm Tông, Khảo Sơn Lão Tổ người mà giết ta, Nhất Kiếm Tông nhất định diệt người!

- Kháo Sơn Lão Tổ bốt giận, vãn bối là đệ tử Thanh La Tông, gia tổ Bình Tam Đạo là chí hữu của lão tổ!
- Vãn bối biết sai, kính xin lão tổ chớ tức giận.

Ba người cùng một lúc lên tiếng khi thấy hồng mang đang đuổi theo mình, một tiếng hừ lạnh từ phía Kháo Sơn Lão Tổ truyền tới:

- Ba người các người cút ngay cho lão phu, về mà hỏi tông môn trưởng bối của các người, chẳng lẽ đã quên huyết ước năm đó, Triệu quốc này, là thiên hạ của lão phu, còn dám vào bước vào Triệu quốc thì đừng trách lão phu ra tay giết các người, còn về ba tên đệ tử kia, cho các người mang đi, vì lão phu cũng không cần.

Âm thanh nổ vang như sấm động của Kháo Sơn Lão Tổ vang lên, khiến cho ba đạo hồng mang kia dần tiêu tán, sắc mặt ba kẻ kia tái nhợt đi, không hề chậm trễ, cấp tốc bỏ đi, tiến nhập vào tinh không.

Một màn này, khiến cho toàn bộ tu sĩ Triệu quốc cảm thấy lạnh hết toàn thân, cả một đám run rẩy không thôi, tu sĩ Nguyên Anh còn như vậy, huống hồ bọn họ giờ chỉ có Kết Đan, giờ phút này thực sự là sợ hãi đến cực điểm rồi.

Truyền thuyết về Kháo Sơn Lão Tổ được lưu truyền từ ngàn năm trước, từ trong điển tịch các tông môn, dần dần hiện ra trong tâm trí bọn họ.

Thanh âm tang thương nhưng không hề kém phần khí phách cuồng bạo từ trong sương mù đang du động truyền ra, nháy mắt đã nhận định Mạnh Hạo làm trung tâm, màn sương mù bắt đầu ngưng tụ lại, hóa thành một cây trường thương, xuất hiện ngay trước mắt hắn.

Cây thương này không phải màu đỏ, mà dần dần thay đổi từ bạch quang, ngân quang rồi chuyển qua kim quang, trên thân thương có khắc vô số phù văn phức tạp, vô cùng bất phàm.

- Kháo Sơn Tông mà giải tán, cũng coi như thôi, nhưng kẻ này là độc đinh duy nhất trong nội môn ta, kẻ nào dám động vào người, Mạnh Hạo người cứ dùng cây thương này mà giết hết... Các người, còn không cút đi cho ta!

Thanh âm của Kháo Sơn Lão Tổ như vang vọng trong thiên địa này, lập tức khiến cho đám tu sĩ Triệu quốc phải bỏ chạy không ngừng, nhưng thực ra âm thanh của lão ta hẳn cũng đã suy yếu đi rồi, tuy không quá rõ ràng, nhưng kẻ nào có tâm, thì ngày sau nhớ lại, hẳn sẽ phát hiện ra điều này,

Giờ phút này, thân thể đám đệ tử ngoại tông đang hôn mê của Kháo Sơn Tông cũng bay lên toàn bộ, bắn thẳng về bốn phía, từng đạo huyết sắc quang mang trực tiếp bao phủ lấy toàn bộ Kháo Sơn Tông, một mảnh đục ngầu đó, người ngoài không tài nào nhìn được gì hết, chỉ còn có một mình Mạnh Hạo ở lại bên trong mà thôi.

Hà Lạc Hoa và Âu Dương kinh ngạc nhìn một màn này, cuối cùng trên mặt Hà Lạc Hoa lộ ra vẻ xấu hổ, cúi đầu vái một vái trước huyết sắc quang mang, sau đó thân thể khẽ chuyển, bước về phía xa.

Âu Dương thì trầm mặc, tìm toàn bộ đệ tử ngoại tông, sau đó đưa bọn họ ra khỏi núi hoang, đứng từ xa nhìn về phía Kháo Sơn Tông, khẽ thở dài một tiếng rồi xoay người rời đi.

Hà Lạc Hoa và lão đều hiểu được, lão tổ đã nói Kháo Sơn Tông giải tán, tức là không còn có Kháo Sơn Tông nữa rồi.

Bên trong huyết sắc quang mang, Mạnh Hạo thần sắc kích động, đưa mắt nhìn về thanh thương đang lóng lánh quang mang ba màu kia, đang định đưa tay cầm lấy thì thanh trường thương đó bỗng nhiên khẽ nổ, sau đó biến thành sương mù, rồi dần lại ngưng tụ lại một lần nữa, biến thành một lão giả mặc hồng bào, chính là Kháo Sơn Lão Tổ khí phách vô cùng vừa nãy.

- Đệ tử Mạnh Hạo bái kiến lão tổ, uy danh của người vang động Triệu quốc, truyền khắp Nam Vực, đệ tử khi vào tông môn vẫn luôn kính ngưỡng vô cùng, ngày ngày đều nghiên cứu dòng khai quyển trong Ngưng Khí Quyển mà lão tổ truyền cho, mỗi ngày đều có thu hoạch, lão tổ...

Mạnh Hạo nhanh chóng ôm quyền, cúi đầu thật sâu, chẳng hề nghĩ ngợi gì mà liên hồi nói thật trơn tru...

- Dừng, dừng, dừng, còn nhỏ mà không chịu học hành, chỉ biết vuốt mông ngựa, nói cho tiểu tử nhà ngươi biết, lão tử ta năm đó so với ngươi, nói còn có thứ tự hơn nhiều, nghe còn tự nhiên hơn ngươi nói nhiều, có chút bồn sự như vậy thì đừng có mà làm bộ với ta đây...

Kháo Sơn Lão Tổ trừng mắt nói, nhưng trong lòng cũng khá là hưởng thụ.

Mạnh Hạo nhìn Kháo Sơn Lão Tổ, cười cười xấu hổ.

- Ngươi cho dù có nịnh hót lão tử thì cũng vô dụng, ta đây... thôi, không nói nữa. Ngươi nghe cho kỹ đây, đây chỉ là một tia thần thức của ta, vất vả lắm mới có thể dọa cho ba tên Nguyên Anh chết tiệt kia bỏ chạy, giờ cũng chuẩn bị tiêu tan rồi, bản thể của ta cũng sẽ lâm vào ngủ say một năm. Cho nên không quan tâm ngươi dùng biện pháp gì, chỉ cần một năm sau, ngươi đem toàn bộ cường giả ngoài Trúc Cơ của Tu Chân giới Triệu quốc này kéo tới nơi lão tử bế quan, thì ta sẽ thưởng lớn cho ngươi!

Kháo Sơn Lão Tổ vừa nói, thì thân hình cũng bắt đầu tiêu tán, thần sắc lão lo lắng, mau chóng nâng tay lên bắn một chỉ về phía Mạnh Hạo.

Lập tức một luồng thần thức truyền vào trong tâm Mạnh Hạo, chỉ cho hắn làm sao có thể mở được cửa nơi bế quan.

- Tiểu tử, ngươi là độc đinh duy nhất của Kháo Sơn Tông ta, cho nên ngươi mà chết thì lão tử cũng bồi tang theo ngươi...Ta... Ta hận a...

Thanh âm của Kháo Sơn Lão Tổ còn đang quanh quẩn, thân thể đã tiêu tan, không còn bóng dáng.

Mạnh Hạo ngẩn người một lúc, sau đó mới kịp phản ứng, vừa rồi toàn bộ biến hóa của ngoại giới kia, đều chỉ là Kháo Sơn Lão Tổ đang hù dọa mọi người mà thôi.

- Khó trách lão không có giết ba người kia... Nhưng, cây thương cho ta đâu?

Một Kháo Sơn Tông lớn như thế, giờ này lại chỉ có một mình Mạnh Hạo đang đứng cô đơn ở nơi này. Nhìn màn sương mù màu hồng đang dần tiêu tán đi, cúi đầu nhìn xuống thì một ngoại môn Kháo Sơn Tông vốn náo nhiệt vô cùng, hiện giờ cũng chỉ một mảnh trống trải.

Hứa sư tỷ đã bị mang đi, mà Trần sư huynh cũng đi tới Nam Vực, ngay cả tên mập cũng đã rời khỏi nơi này, không biết lần gặp lại sau này là ngày tháng năm nào.

71. Chương 71: Bắc Hải Chứng Đạo!

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 71: Bắc Hải chứng đạo!

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Thân phận đệ tử nội môn, ba năm ở Kháo Sơn Tông, cuối cùng đều biến thành ký ức, xen lẫn vào đó là tiết thu lạnh lẽo, dần hạ xuống bên người, thổi lên từng sợi tóc dài của Mạnh Hạo, thổi đi toàn bộ bụi bặm trên mái tóc của hắn, phiêu lãng về nơi xa.

Mạnh Hạo ngồi yên lặng trên một tảng đá lớn, rất lâu sau đó, tới khi trên trời đầy một mảnh sao nhấp nháy, rồi tới khi bình minh xuất hiện, hắn chỉ than nhẹ một tiếng, rồi ngẩng đầu lên nhìn.

- Đều đi rồi, chỉ còn một mình ta ở lại Triệu quốc.

Mạnh Hạo đột nhiên lại nhớ nhà, mặc dù căn nhà ở huyện Vân Kiệt đã bị hắn bán đi rồi, nhưng hắn vẫn nhớ tới chiếc giường trong nhà, nhớ tới cái bếp, cái bát, lại càng nhớ tới Đại Thanh Sơn... rồi hắn nhớ...

Trong trí nhớ của hắn, mẫu thân mang nụ cười hiền lành, và vị phụ thân luôn sợ vợ hiện ra.

Có chút mơ hồ, Mạnh Hạo lắc đầu, dưới ánh sáng bình minh, hắn đứng lên, Kháo Sơn Tông cũng không cần phải tìm tòi gì hết, vì phạm là những thứ có thể mang đi được thì đám tu sĩ Triệu quốc đã mang đi hết cả rồi, giờ này nơi này đúng thực phải nói là trống trơn.

Mạnh Hạo vỗ vỗ quần áo, thay bộ quần áo màu bạc của đệ tử nội môn ra, lấy ra tấm áo văn sĩ ngày đó, bộ đồ này khá là rộng, cho nên hắn mặc vào cũng không hề bị chật, hắn đón nhận ánh dương quang, hít sâu vào một hơi, trong cơ thể hắn từng âm thanh xương cốt vang lên không ngừng, yêu đan không ngừng xung động, khiến cho linh lực bàng bạc bắt đầu tràn ngập lấy thân thể của Mạnh Hạo.

- Cách Ngưng Khi tầng bảy cũng không còn xa nữa, cũng đã cảm nhận được bình cảnh rồi.

Mạnh Hạo tiến về trước từng bước, trong túi trữ vật phóng ra hai thanh kiếm phi kiếm, chọt lóe lên dưới chân hắn, sau đó mang hắn lao xuống núi. Mạnh Hạo cuối cùng đã đi ra khỏi Kháo Sơn Tông.

Dùng kiếm di chuyển, tuy thuật ấy có thể bay, nhưng cũng giống với Hứa sư tỷ, cho dù nàng ấy có Phong Phiên, nhưng cũng chỉ có thể phi hành trong thời gian ngắn mà thôi, rất khó có thể đi lâu dài được.

Thân ảnh của Mạnh Hạo dần biến mất nơi chân trời, cước bộ đảo nhanh, thân thể cũng lao đi nhanh bên trong rừng, dần dần hắn đã đi khỏi khu vực mà đã ba năm qua hắn chưa từng rời đi, Kháo Sơn Tông. Lúc hắn đạp phi kiếm mà bay lên thì từ trên trời nhìn xuống, bên dưới là núi hoang dã linh vô tận tựa như không hề có chút giới hạn nào.

Thời gian lại dần trôi qua, với một tốc độ như cũ hắn phi hành hết hai ngày mới có thể thoát ra khỏi đám quần sơn kéo dài liên miên tưởng chừng như không dứt này...

- Không biết Hứa sư tỷ lúc trước dẫn ta tới tông môn dùng mấy ngày, đáng tiếc lúc ấy bản thân đang hôn mê, nhưng xem ra hắn là tốc độ so với ta có thể nhanh hơn không ít.

Mạnh Hạo quay đầu nhìn về phía quần sơn mà thấp giọng tự nói.

Đối với tu sĩ mà nói thì Triệu quốc cũng không lớn, nhưng với phạm nhân thì Triệu quốc là một nơi hoang vắng, Mạnh Hạo cũng đã đọc qua sách vở nói về Triệu quốc, cho nên mặc dù hắn chưa hề đi qua, nhưng trong lòng thì cũng có hiểu biết nhất định về nó rồi.

- Nơi này hắn là phía bắc của Triệu quốc, xem ra Kháo Sơn Tông cũng cách huyện Vân Kiệt không quá xa...

Mạnh Hạo thoáng đưa mắt nhìn về cái hồ tựa như một mặt gương ở trước, nơi này được gọi là Bắc Hải.

-Nghĩ lại thì cũng đúng, Hứa sư tỷ cho dù có Phong Phiên, mặc dù năm đó cũng là Ngưng Khi tầng bảy rồi, cho dù có thể tạm thời phi hành, nhưng linh lực cũng không thể nào tiêu hao lâu dài, cho nên hắn là không thể bay quá xa được.

Trong mắt Mạnh Hạo lộ ra chút ý tưởng niệm, rời khỏi huyện Vân Kiệt đã gần ba năm, giờ phút này ý nghĩ quay về nhìn lại nơi đó càng thêm mãnh liệt trong đầu, hắn biết, đi qua Bắc Hải thì nửa ngày sau đã có thể nhìn thấy Đại Thanh Sơn rồi.

Khẽ hít sâu một hơi, Mạnh Hạo lại tiếp tục bước nhanh trên con đường, đi về phía mặt hồ Bắc Hải tĩnh lặng kia. Khi hắn cúi đầu nhìn vào trong hồ, đã không bóng dáng của một thiếu niên như trước. Hiện giờ hắn đã chừng hơn hai mươi, trên mặt có những nét cương nghị, khác xa với vẻ non nớt mờ mịt khi xưa...

Trong trầm mặc, bỗng nhiên có một tiếng cười vang lên, cắt đứt dòng suy nghĩ của Mạnh Hạo.

- Vị tiểu tiên sinh này, có muốn vượt biển không?

Một chiếc thuyền từ trên mặt hồ chậm rãi lướt tới, bên trên là một ông lão mặc áo tơi, vẻ mặt phong sương, tay cầm mái chèo, đưa mắt nhìn phía Mạnh Hạo, nở nụ cười hỏi.

- Làm phiền lão trượng rồi...

Mạnh Hạo sửng sốt, cái tiếng “tiên sinh” kia đã ba năm rồi hắn cũng không được nghe qua một lần.

- Không phiền, lão hán hàng năm vẫn đi dò trên Bắc Hải, kính nể nhất vẫn luôn là đám người đọc sách các vị đó.

Ông lão vừa nói, vừa điều khiển cho chiếc thuyền tới gần phía Mạnh Hạo, dừng lại nơi hán đứng, Mạnh Hạo vội vàng tạ ơn, rồi bước vào trong thuyền.

Bên trong khoang còn có một tiểu cô nương tầm bảy tám tuổi, hai cái bím tóc nhỏ nhỏ vắt vẻo, ngồi xõm bên cạnh một cái bếp nhỏ, đang quạt gió, để nấu nước, từng tia nhiệt khí nhẹ nhàng tản ra.

Bên trong nước, là một bầu rượu đang được làm ấm dần.

- Đây là cháu gái lão, đáng tiếc lại là nữ, nếu như là nam, lão cũng muốn cho để cho nó đi đọc sách, tiểu tiên sinh là người nơi nào vậy?

Ông lão đẩy nhẹ mái chèo, đưa con thuyền dần vào bên trong hồ, thuận gió mà đi, sau đó ngồi bên cạnh lò lửa, cười nói.

Tiểu cô nương kia cũng ngẩng đầu lên, đưa đôi mắt to tròn nhìn Mạnh Hạo, trông khả ái thiên chân vô cùng.

- Tiểu sinh là người Đại Thanh Sơn, huyện Vân Kiệt.

Mạnh Hạo mỉm cười nói, cuộc sống phàm trần này khiến cho hán nhớ lại chuyện cũ ba năm trước kia.

- Huyện Vân Kiệt, đó là một nơi tốt a, thực là địa linh nhân kiệt. Năm xưa còn có chút điềm lành, khiến cho các vị quan gia chú ý. Khí trời chuyển lạnh, thân thể lão hán không được tốt lắm, cho nên phải dùng ít rượu sưởi ấm, tiểu sinh có muốn uống không?

Lão hán tay cầm bầu rượu, quay về Mạnh Hạo hỏi.

Mạnh Hạo biết cái gọi là điềm lành kia, là vào hơn mười năm trước, cũng chính là vài ngày trước khi cha mẹ hán mất tích, nhớ lại điều này, khiến cho lòng Mạnh Hạo cũng có chút phiền muộn. Hán chần chờ một chút, nhìn bầu rượu kia, hán trước giờ chưa hề say rượu, năm đó ở huyện Vân Kiệt, trong nhà bản hàn cho nên không mua nổi, đến Khảo Sơn Tông rồi thì bên người cũng không có, giờ phút này cầm chén rượu, được lão hán rót đầy, đưa lên miệng uống một ngụm.

Nhất thời một cỗ cay cay tràn ngập trong tim, một loại cảm giác ấm áp dần hòa tan khắp toàn thân.

- Cách nói năng của lão trượng cũng bất phàm, không biết đã đi thuyền ở nơi này bao lâu rồi?

Mạnh Hạo nhìn mặt hồ xanh, lại uống thêm một ngụm, ý vị cay nồng này khiến cho hán nhớ lại Khảo Sơn Tông, nhớ tới Hứa sư tỷ, Trần Phàm, rồi cả tên mập kia nữa.

- Hai mươi năm rồi, cả đời này ta gặp biết bao nhiêu người đi qua nơi đây, thấy cũng nhiều, tự nhiên cũng học được cách nói năng của bọn họ rồi, cho nên làm cho tiểu tiên sinh chê cười rồi.

Lão hán cười rồi nói.

- Như mặt hồ này, không biết đã tồn tại bao nhiêu năm, gặp bao nhiêu người đi qua, mọi người đều nhớ kỹ nó, và nó, cũng nhớ kỹ từng người.

Lão hán cầm lấy chén rượu, lại uống thêm một ngụm.

Mạnh Hạo ngẩn người ra, những lời như vậy, đây là lần đầu tiên hán nghe được, có chút trầm ngâm suy nghĩ điều gì đó, cúi đầu nhìn xuống mặt hồ.

72. Chương 72: Bắc Hải Chứng Đạo!(2)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 72: Bắc Hải chứng đạo!(2)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

- Đây rõ ràng là hồ, tại sao lại được gọi là Bắc Hải chứ?

Mạnh Hạo bỗng nhiên hỏi.

- Hồ cũng có lúc cạn, lúc thường vẫn không chút dao động, cho nên cũng không thể dung nạp được vạn vật, biển thì lại khác, có thể dung nạp ngàn vạn con sông, cũng có lẽ là mọi người không muốn nó biến mất, hoặc tùy ý chọn. Nói chung, nếu tiên sinh coi nó là hồ thì nó là hồ, nếu coi nó là biển thì hẳn nó sẽ là biển.

Lão hán ngẫm nghĩ rồi cười nói tiếp.

Một câu này rơi vào trong tai Mạnh Hạo, tâm thần hắn chấn động, tay cầm chén rượu khẽ run run, kinh ngạc nhìn mặt hồ, tựa như cũng quên đi thời gian...

Không biết trôi qua bao lâu, thuyền đã cập bến bên kia, hắn lấy ra ngân lượng mà bản thân kiếm được ở Khảo Sơn Tông trả tiền, sau đó ôm quyền thật chặt cúi đầu thật sâu, nhìn con thuyền đi xa, mà trong mắt hiện ra một tia kỳ dị.

Hắn cũng không có lập tức rời đi ngay, mà ngồi khoanh chân bên hồ nước, nhìn mặt hồ, nhìn con thuyền cô độc đang đi xa, bên tai vẫn vang vọng tiếng cười của vị lão trượng kia.

- Người coi nó là hồ, nó là hồ, còn người bảo nó là biển thì nó là biển...

Âm thanh của lão trượng vẫn quanh quẩn, dần dần vang lại, tựa như... không phải là lão đi xa, mà là dung nhập vào trong mặt hồ Bắc Hải này, tựa như... đã đi vào đáy hồ vậy...

Mạnh Hạo ngồi ở nơi này, đưa mắt nhìn về xung quanh, một lần ngồi cũng qua ba ngày liền.

Ba ngày, Mạnh Hạo không hề nhúc nhích, yên lặng nhìn hồ nước, trong đầu vẫn quanh quẩn những lời lão trượng kia nói.

- Hồ cũng có lúc cạn, bình thường không gợn sóng, cho nên không thể dung được vạn vật, biển thì luôn di động, có thể kết nạp trăm ngàn con sông.

Hai mắt Mạnh Hạo càng thêm sáng, trong cơ thể hắn đan hồ màu kim sắc tựa như vô biên vô hạn, tựa như mặt hồ ở trước mắt này...

- Ta coi nó là hồ, thì nó là hồ, ta coi nó là biển thì từ nay về sau... Nó chính là biển !!!

Trong tâm Mạnh Hạo tựa như có điều gì đó, nổ vang một tiếng, trong nháy mắt, đan hồ trong người hắn quay cuồng mạnh mẽ, nhưng là dưới tình huống không dùng đan được mà không ngừng bành trướng lên.

Những điều này Mạnh Hạo lại không cảm nhận được, hai mắt hắn nhắm nghiền, lúc này vẫn đang đắm chìm trong trạng thái đó. Trong đầu hắn giờ chỉ còn lại toàn những lời nói của lão trượng kia, không hề để ý xung quanh nơi này, có linh khí thiên địa đang bắt đầu phóng tới. Chúng vờn xung quanh hắn, không ngừng dùng mãnh tiến vào trong cơ thể, càng làm ặt hồ Bắc Hải vốn vẫn luôn lặng im này phải cuộn sóng, từ trong Bắc Hải có một lượng linh khí quay cuồng phóng ra, tan vào trong cơ thể Mạnh Hạo.

Bắc Hải chứng đạo!

Giờ phút này, nếu như có tu sĩ Kết Đan nhìn thấy tràng cảnh này hẳn sẽ hoảng sợ, bởi vì ngộ đạo thì chính là cảnh giới chỉ có Trảm Linh mới có thể tiếp xúc được, mà càng cần phải có tạo hóa với cơ duyên, thế nhưng giờ phút này, Mạnh Hạo hiển nhiên đã đi tới cánh cửa đó rồi.

Mà hắn sở dĩ có thể thành công được, cũng là có liên hệ rất lớn với viên yêu đan kia. Đó là đan của Ứng Long, là một con thú thượng cổ mà đuôi cũng có thể hóa thành yêu, trên thực tế trong giắc chiêm bao Ứng Long nằm đó, hắn đã tính là ngộ đạo rồi.

Ba ngày sau, khi Mạnh Hạo mở mắt ra thì kim quang trong mắt chợt lóe, đan hồ trong cơ thể của hắn tựa như to gấp đôi, trông thì là hồ, nhưng Mạnh Hạo thấy, nó đây không phải hồ, mà là thành đan hải của hắn rồi!

Bởi vì hắn cảm thấy đây là biển, thì nơi đó... chính là biển!

Nước biển rít gào, bọt sóng cuộn cuộn, khiến yêu đan nhấp nhô bên trong, từng luồng linh khí màu bạc xuyên qua toàn thân Mạnh Hạo, dựa theo phương thức trong Ngưng Khí Quyển- Thái Linh Kinh mà vận chuyển. Trong chốc lát toàn thân hắn biến thành một mảnh kim quang, trong đầu vang lên từng tiếng nổ lớn, tựa như một toàn bộ cơ thể được mở ra, toàn thân hắn khuếch tán ra kim quang, nháy mắt đã vượt qua ba trường.

Sau một hồi, tu vi của hắn lại trực tiếp tăng tiến, phá nát bình cảnh Ngưng Khí tầng sáu, tiến bước vào Ngưng Khí tầng bảy!

Thậm chí, Ngưng Khí tầng bảy này, tuy mới đạt được, nhưng có thể so với Ngưng Khí tầng bảy đỉnh phong rồi, vì trong đan điền của hắn không phải đan hồ, mà là đan hải...

Một khắc trước, Bắc Hải đã chuyển tới không biết bao nhiêu linh khí tích lũy bao nhiêu năm nay, giúp đỡ cho hắn đột phá.

Một lúc lâu sau đó, thì linh khí thiên địa bốn phía mới dần tiêu tán, linh khí Bắc Hải cũng biến mất, kim quang ngoài thân Mạnh Hạo cũng dần thu lại. Hắn cũng khôi phục lại bộ dáng ban đầu, yên lặng ngồi ở nơi đó, trong đôi mắt không còn kim quang, nhưng thần thái thì rạng ngời.

Mạnh Hạo chậm rãi đứng lên, nhìn Bắc Hải, ôm quyền, vái một vái. Trong đầu hắn hiện ra một phần trong những bí tịch năm xưa hắn đọc ở Khảo Sơn Tông, phạm là vật có sinh mệnh trong thiên địa thì được xưng là yêu, phạm là yêu giả thì có thể là từ núi mà hóa yêu, từ sông hóa yêu, thậm chí là thảo mộc vạn thú cũng có thể hóa yêu.

- Hôm nay nhờ Bắc Hải mà chứng đạo, ngày sau khi tu vi Mạnh mẽ đạt thành, sẽ quay lại giúp người hóa biển!

Mạnh Hạo đưa mắt nhìn Bắc Hải, hắn không biết là mặt hồ muốn hóa thành biển này có đúng như miêu tả trên sách không, tồn tại sinh mệnh, vậy hắn đã biến thành yêu rồi.

Nhưng, cho dù thế nào thì nơi đây đã giúp cho tu vi của hắn đột phá, khiến cho đan hồ biến thành đan hải, cho nên ân này phải báo, mà cách hắn chọn, đó là hóa hồ thành biển...!!!

Lúc sau Mạnh Hạo xoay người, quay về phía Đại Thanh Sơn, rồi cất bước đi tới...

Phương bắc Triệu quốc, Đại Thanh Sơn, mùa thu gió thổi, lá khô trên núi cũng dần rơi. Từng chiếc lá rơi xuống sông lớn bên chân núi, không biết có giống được như chiếc hồ lô năm đó, ném vào trong Thiên Hà hải, bay tới tận Đông Thổ Đại Đường đây.

Dưới chân Đại Thanh Sơn có ba thị trấn, bên trong đó thì huyện Vân Kiệt phồn hoa nhất, thị trấn cũng không lớn, nhưng lại khá là náo nhiệt, hàng ngày đều có người tới nơi đây, khiến cho nơi này hàng ngày vô cùng náo nhiệt.

Ngày hôm nay, một vị thanh niên mặc một bộ đồ văn sĩ sạch sẽ màu lam, lặng bước vào bên trong huyện Vân Kiệt, gương mặt khá là quen thuộc, nhưng dáng người thì xa lạ, hắn, chính là Mạnh Hạo.

Từng con đường quen thuộc hiện ra, từng cửa hàng, gian nhà, bước đi trong chốn phàm trần, Mạnh Hạo lại nhớ tới nhiều chuyện cũ. Nơi đây có hồi ức khi hắn còn nhỏ, lúc hắn thiếu niên cơ hàn, khi hắn chấp nhất đọc sách, toàn là những ký ức mà hắn khó có thể quên được.

- Nơi này là khuê phòng của Tôn tiểu thư...

Mạnh Hạo bước qua một đại viện, đưa đầu nhìn qua thì nơi này có một bức tường cao, nhưng nay lại có vẻ thấp, hắn nhớ rõ, sau bức tường đó, là căn nhà của Tôn tiểu thư, mà mấy năm trước là nơi mà hắn từng mơ tưởng tới.

Hắn nhiều lần ảo tưởng rằng bản thân có thể có một ngày được Tôn viên ngoại xem trọng, đem vị tiểu thư xinh đẹp vô cùng kia gả cho làm vợ.

Lúc này mới có ba năm trôi qua, tựa như không lâu, nhưng hắn có cảm giác như là mấy đời rồi.

73. Chương 73: Quay Lại Phàm Trần Cũng Ba Năm...

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 73: Quay lại phàm trần cũng ba năm...

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Hắn cảm khái lắc đầu, đang muốn rời đi thì đột nhiên đại môn Tôn gia mở ra, một cỗ kiệu được khênh ra ngoài, hắn hơi ngừng cước bộ. Bởi hắn khi xưa xem đại viện này nhiều lần xúc động muốn nhìn thấy vị Tôn tiểu thư kia. Giờ phút này bằng với ánh nhanh như chớp nhìn sang tấm màn che đang bị gió thổi bay lên kia, hắn thấy được bên trong đó là một nữ tử mập mạp, trên mặt lại còn có không ít tàn nhang, tuổi cũng không lớn, thực là khiến cho hắn sống sót không thôi.

Nếu như không nhìn thấy có nha hoàn bên người nàng ta làm cho Mạnh Hạo có chút ấn tượng, thì hắn quả quyết rằng đây không phải là Tôn tiểu thư...

Lúc sau, cỗ kiệu kia đã đi xa, Mạnh Hạo vẫn đứng đó, trong lòng vô cùng hối hận.

- Chính mình lại tự tay hủy đi tình nhân trong mộng năm đó rồi... Thánh nhân nói đúng, phi lễ chớ nhìn, cũng không nên xem, không nên xem a.

Mạnh Hạo lắc đầu, mang theo thần sắc tiếc nuối bước về phía xa.

Cho tới buổi trưa, hắn mới kinh ngạc nhìn một gian nhà không lớn ở phía trước, căn nhà trông cũ nát, bên trong cũng lại có người ở, từng âm thanh ồn ào từng trong đó truyền ra ngoài.

Nơi này, đã từng là tổ trạch của Mạnh Hạo, nhưng hắn năm đó không thể nào sinh sống cho nổi, cho nên mới bán đi. Nơi này, đã ghi lại thời gian hắn từng sống khoái hoạt, cũng có những phút giây chua xót và kiên cường của bản thân khi mà cha mẹ hắn mất tích.

Từng tràng cảnh hiện ra trong đầu hắn, khiến cho hắn đứng ở nơi đó cho tới tận hoàng hôn.

Trầm mặc, hắn bước chân tới cánh cửa, giờ tay lên gõ.

Tiếng đập cửa vang lên, khiến cho âm thanh âm ỹ lúc trưa bỗng dừng ngừng lại. Không lâu sau, cánh cửa phòng bị mở mạnh từ bên trong ra, một tên hán tử trung niên vẻ mặt phong sương xuất hiện, cau mày nhìn về phía Mạnh Hạo.

- Tìm ai, chuyện gì?

- Là Lý thúc nhĩ...

Mạnh Hạo đưa mắt nhìn người trung niên này, nhẹ giọng nói...

- Người...

Hán tử trung niên sống sót, cẩn thận nhìn kỹ Mạnh Hạo lần, bỗng nhiên lộ ra vẻ khó tin.

- Mạnh Hạo? Người... người không phải là đã mất tích rồi đó sao, mau vào đây đi...

Trên mặt vị trung niên này lộ ra vẻ kinh hãi, túm lấy Mạnh Hạo, kéo vào trong phòng.

- Bà nó ơi, bà xem ai đây nè...

Bên trong nhà, một nữ tử trung niên đang ngồi đó, lau nước mắt, nhưng khi nghe thấy tiếng gọi thì ngẩng lên nhìn, khi thấy Mạnh Hạo, thì sững sốt một chút, mau chóng đứng dậy, vẻ mặt vô cùng kinh hãi.

- Thật sự là Mạnh Hạo..

- Thằng nhỏ này, năm đó không nói gì mà đã bỏ đi rồi, mau lại cho thăm thăm nhìn xem, mấy năm không gặp, cũng cao lớn rồi, nhưng sao gầy quá, hẳn là mấy năm nay chịu không ít khổ cực rồi...

Vị nữ tử này bước lên nhìn Mạnh Hạo, trong mắt mang theo niềm vui, sớm đã bỏ qua chuyện cãi vã ban trưa rồi.

- Nhanh ngồi đi, để thăm thăm đi nấu vài món cho người, đã quay lại rồi thì đừng đi nữa, người tuy đã đem nơi này bán cho Lý thúc người, nhưng nơi này vẫn là nhà của người.

Trên mặt vị nữ tử này là một nụ cười hiền lành nhìn về Mạnh Hạo, sau đó trừng mắt nhìn vị hán tử một cái rồi bước vào trong phòng bếp.

Không lâu sau, một bàn thức ăn đã được mang lên, Mạnh Hạo nhìn đôi vợ chồng trước mắt, thấy được vẻ hiền hậu trong đôi mắt họ. Nhớ tới năm đó khi cha mẹ mất tích, nếu không phải được Lý thúc, Lý thăm giúp đỡ, thì bản thân mình sẽ còn gian nan hơn nhiều.

- Mấy năm nay thu hoạch không tốt, căn nhà cũng đã để cho tiểu tử mới cưới vợ của chúng ta dùng, nơi này của người để không, cho nên chúng ta mới đến ở...

Lý thăm gấp thức ăn cho Mạnh Hạo, vẻ mặt hòa ái nói.

- Mấy năm nay người đi đâu, ta với thúc người đi tìm khắp nơi, mà không thể nào tìm được.

Mạnh Hạo nghe được những lời này, trong lòng hẳn cảm thấy ấm áp vô cùng, chỉ nói bản thân ra ngoài học nghệ, cũng không nói tí mả, tới khi ăn xong bữa cơm, hẳn mới đứng dậy cúi đầu thật sâu với hai người.

- Lý thúc, Lý thăm, căn tổ phòng này ta muốn mua lại, dù sao thì cũng là do cha mẹ ta để lại cho ta, đây là ngân lượng, hai vị trước cứ ở lại giúp ta trông coi một chút...

Mạnh Hạo lấy ngân lượng từ trong ngực ra, đặt sang một bên.

- Việc này...

Lý thúc chần chờ một lúc, sau đó nhìn vợ mình, Lý thăm hơi trầm mặc, rồi cuối cùng gật đầu một cái...

- Người nói cũng đúng, đây là cha mẹ để lại cho người, căn phòng này sẽ trả lại cho người. Nhưng Lý thúc với ta cũng lớn tuổi rồi, người đã nói rồi thì chúng cũng sẽ ở lại.

- Ngân lượng thì cũng thôi đi, chúng ta cũng nhìn người lớn lên, coi người như là con mình, sao có thể lấy ngân lượng của người chứ.

Lý thăm lại lấy ngân lượng đặt lên tay Mạnh Hạo, quyết đoán nói.

Mạnh Hạo trầm mặc ,sau đó ôm quyền, cúi người thật sâu.

Hắn không có ở lại nơi này, mà chỉ lấy đi vài vật trong trí nhớ, rồi đêm khuya từ biệt đôi phu thê, xoay người đi vào trong đêm đen, ngân lượng thì hẳn cũng không mang đi, mà để lại trên giường.

Trong một khách điểm ở huyện Vân Kiệt, Mạnh Hạo khoanh chân ngồi trên giường, đưa mắt nhìn ra bầu trời, lúc sau than nhẹ một tiếng.

- Ta đã không còn là phạm nhân, nhưng lại không thể chặt đứt duyên trần, nếu trăm không nổi, thì đành lưu lại vậy...

Mạnh Hạo lại im lặng, sau đó nhắm nghiền hai mắt lại.

Buổi sáng sớm, Mạnh Hạo tìm thấy được cửa hàng đồ mộc của Vương gia, nhìn vị Vương bá khuôn mặt đã nhiều nếp nhăn, ngồi đó mà ngẩn người, phía trước mặt lão là một bức tượng điêu khắc bằng gỗ. Đó chính là khắc họa Vương Hữu Tài, có thể thấy bên trong thần sắc của Vương bá, có chứa sự bi thương vô bờ.

Mạnh Hạo trầm mặc, hẳn không biết Vương Hữu Tài đã chết thật hay chưa, sau khi trở thành đệ tử nội môn, hẳn đã đi tìm Tiểu Hồ, tới vách núi mà Vương Hữu Tài trượt chân xuống, không tìm thấy được đầu mối gì.

Khẽ cảm thán, rồi hắn đi vào bên trong cửa hàng mộc.

Thấy có người tới, Vương bá ngẩng đầu lên, nhìn thấy Mạnh Hạo thì sững sốt, cẩn thận dụi dụi con mắt, sau đó toàn thân run rẩy không ngừng.

- Người... người là... Mạnh Hạo?

- Vương bá là ta đây.

Mạnh Hạo bước tới phía trước người lão giả, đưa tay đỡ lấy lão.

- Hữu Tài đâu, năm đó không phải là các người mất tích cùng nhau sao, hẳn ở đâu...

Vương bá vẫn nhớ rõ cái ngày mà Vương Hữu Tài mất tích thì Mạnh Hạo cũng mất tích, lúc này khi nhìn thấy Mạnh Hạo thì lão kích động không thôi.

- Hữu Tài ca còn chưa về, cũng muốn ta thông báo cho ngài, hẳn vài năm sau sẽ quay về, muốn ngài yên tâm, vì hẳn có một cuộc sống khá tốt đó.

Mạnh Hạo cười nói, đỡ Vương bá lên ghế ngồi, sau đó hắn nói tiếp về chuyện năm đó, chỉ nói là được người đưa đi học nghệ, hơn nữa Vương Hữu Tài thông minh, học nghệ chuyên sâu cho nên mới chưa quay về.

Vương bá kích động mà rơi lệ, nghe lời Mạnh Hạo nói mà gật đầu không thôi, ngay cả nếp nhăn trên mặt cũng tản đi khá nhiều, sau khi nghe Mạnh Hạo kể mọi chuyện xong, lão mới nở ra một nụ cười tươi.

- Đứa nhỏ kia từ bé đã thông minh, không muốn học nghề thợ mộc của ta, cả ngày chỉ nghĩ đi làm chuyện khác. Thực là tốt, nó có thể ra ngoài học nghệ, thực là chuyện tốt mà.

Vương bá càng tươi cười hơn, tới trưa thì Mạnh Hạo cũng không ở lại nữa, sau khi được Vương bá đích thân tiễn đưa, hắn rời khỏi này.

Tiểu Hồ và tên mập, không phải là người huyện Vân Kiệt, mà là ở hai cái thị trấn phụ cận, Tiểu Hồ thì Mạnh Hạo cũng không quá quen thuộc, mà đối phương thì cũng không có việc gì. Nhưng mà đối với tên mập thì Mạnh Hạo nhất định phải tới nhà đối phương để báo bình an mới được.

Nghĩ tới việc tên mập hẳn là đã tới Nam Vực rồi, trong lòng Mạnh Hạo cũng có chút cảm khái.

Một buổi trưa, hắn tới tìm Chu viên ngoại, nhưng lại không gặp được người. Sau khi tìm hiểu thì mới biết cả nhà Chu viên ngoại đã rời khỏi nơi này hơn nửa năm trước rồi, nghe nói là dời tới đô thành của Triệu quốc, Mạnh Hạo vì thế cũng không tìm kiếm nữa, rời khỏi huyện Vân Kiệt. truyện từ

Nơi này có ký ức của hắn, nhưng Mạnh Hạo hiểu, từ khi đi vào Khảo Sơn Tông thì con đường của hắn là cả Triệu quốc, là toàn bộ Nam Vực này.

Lặng lẽ rời đi, bên trong túi trữ vật chỉ có một ít bát bếp, chăn đệm mà thôi. Những thứ đồ bếp này là cha hắn mua, còn chăn đệm là do chính tay mẹ hắn may ra, những thứ này đối với Mạnh Hạo mà nói, vô cùng trân quý.

Ba trấn dưới chân Đại Thanh Sơn, trừ huyện Vân Kiệt ra, thì còn có huyện Vân Hải và huyện Vân Khai, nhà của tên mập, ở trong huyện Vân Khai.

Nơi này so với huyện Vân Kiệt thì nhỏ hơn chút, tuy phồn hoa không bằng, nhưng bởi vì bốn phía đất đai nhiều, cho nên tài chủ không ít, nhất là mấy nhà đại tài chủ, ở trong huyện có vô số tài sản.

Cha của tên mập này chính là vị Lý đại tài chủ nổi danh toàn huyện Vân Khai, theo cách nói chuyện dương dương tự đắc của tên mập thì, cả nhà gã tới vài trăm người ở. Sân nhà thì phải đi hết một canh giờ, còn tới tổ nha hoàn thì càng nhiều hơn nữa.

Cái bộ của gã còn được làm từ bạc, chăn đệm thì mua từ đô thành Triệu quốc, từ nhỏ có nha hoàn làm ấm giường, tới tận khi lớn lên rồi, gã cũng không nhớ bản thân đã mớ qua bao nhiêu nha hoàn nữa. Tóm lại

thì cho tới giờ, gã chưa thiếu cái gì bao giờ. Đến khi gã nhắc tới cuộc hôn nhân mà gã nhớ mãi không quên, theo cách nói của gã thì vị tiểu thư nổi danh Thư Hương môn của huyện Vân Khai vô cùng xinh đẹp, cha gã mất bao công, tốn bao tiền, mới giúp gã thành công cưới về nhà.

74. Chương 74: Ba Thanh Trường Thương

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 74: Ba thanh trường thương

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Ngĩ tới biểu cảm đặc ý năm đó của tên mập, Mạnh Hạo lộ ra một nụ cười, sau đó bước vào huyện Vân Khai.

Huyện Vân Khai, Mạnh Hạo cũng đã tới vài lần, phần lớn là ở nơi này mua chút giấy bút. Có vẻ như nơi này khá nhiều tài chủ, cần đám văn nhân pha điểm cuộc sống, cho nên giá cả đồ tứ bảo ở nơi này lại tiện nghi vô cùng.

Cho dù đã ba năm qua đi, nhưng nơi này vẫn như trước, khi hắn đi tới ngã tư thị trấn, thấy không ít cửa hàng bên ngoài đều treo đèn lồng, bên trên là từng hàng chữ như rồng bay phượng múa...

Theo như tên mập nói, thì cha gã là đệ nhất tài chủ của huyện Vân Khai này. Hầu như nửa cái thị trấn này là của cha gã, trong nhà trừ có đất đai ra thì cũng có không ít cửa hàng, những nơi có treo chữ Lý, thì đều là của nhà bọn họ hết.

Sau một hồi nghe ngóng, biết được nhà của tên mập ở chỗ nào, hắn chuẩn bị đi tới thì sắc trời đã thành hoàng hôn, mặt trời cũng dần chiếu xuống những tia nắng nhàn nhạt.

Không lâu sau đã thấy được phía đông của huyện Vân Khai, một nơi diện tích khá rộng, lầu phủ sát nhau, bảng hiệu cũng khí phái vô cùng. Hai chữ Lý phủ cũng dễ thấy, bên ngoài còn có đám gia đình đang trông coi, bên trong người tới kẻ lui, vô cùng là náo nhiệt.

Mạnh Hạo nhìn thoáng qua, thân hình phóng lên, liền tiến vào bên trong phủ.

Lý phủ rất lớn, chính giữa có một đình viện, lúc này đám con hát đang hát hí khúc trong đó, cũng có cả vũ cơ đang nhảy múa. Một tên trung niên nam tử mập mạp, mặc trên người áo bào xa hoa, người này cũng có chút tương tự với tên mập, hắn là cha của gã rồi. Lúc này y đang đứng ở đó, vẻ mặt vô cùng cẩn trọng, bên người đang có một thanh niên đang ngồi ngay ngắn.

Về mặt tên kia cuồng ngạo, quần áo hào hoa, nhưng thân thể hơi có chút bạc nhược, bộ dạng tửu sắc quá độ, lúc này gã đang cầm chén rượu, trong mắt lộ ra chút dâm tà, không ngừng đảo qua đám con hát, vũ cơ kia.

- Sao còn chưa tới?

Tên thanh niên xem đã chán ngấy, nhíu mày, lạnh giọng hỏi.

- Rất nhanh sẽ tới, xin Triệu công tử chờ một lát, đưa con dâu kia nhà ta khá là chậm chạp.

Trong mắt của cha tên mập lộ ra vẻ khuất nhục, nhưng không thể không cúi đầu chịu khổ. Trong lúc y đang nói những lời này thì phía xa có một đám nha hoàn đang đi tới, phía sau các nàng là một nữ tử mặc quần lụa dài mỏng, đầu đội trâm phượng, dung nhan thanh tú, nhưng lúc này đây lại mang vẻ mặt kinh hoảng, khi tiến đến thân hình còn hơi run run.

- Cha.

Nữ tử tới gần nhìn về cha tên mập, khẽ cúi đầu xuống.

- Tương Nhi, vị công tử này là Triệu gia của huyện Vân Hải, con mau đi kính rượu đi.

Cha tên mập nhẹ nhàng nói, y vẫn luôn cảm thấy có lỗi với người con dâu trước mắt này, con của y mất tích nhiều năm rồi, mà người con dâu này vẫn luôn chờ đợi, chưa từng có một câu oán hận nào, hơn nữa lại vô cùng hiếu thuận với chính mình...

- Bái kiến Triệu công tử.

Nữ tử mặc dù sợ hãi, nhưng cũng hiểu khôn cảnh của gia đình hiện giờ, cho nên chỉ có thể nhẹ nhàng lên tiếng, sau đó bước tới cầm lấy bầu rượu đổ đầy chén rượu, hai tay bưng tới cho tên Triệu công tử đang sáng rực hai mắt ra kia.

Triệu công tử dùng sức nuốt vào một ngụm nước miếng, nữ tử trước mắt này khiến cho gã cảm thấy kinh người, nội tâm cũng đã rục rịch, trên mặt lộ ra vẻ dâm dăng, lúc nhận lấy chén rượu cũng tiện tay sờ bàn tay bé nhỏ của đối phương. Nữ tử bị dọa cho sợ, lùi lại về sau, khiến cho chén rượu rơi xuống đất.

- Thật to gan !

Triệu công tử trợn mắt, một cước đá văng án kỷ trước mặt, rượu với thức ăn rơi đầy đất, gã đưa tay chỉ vào mặt phụ thân tên mập.

- Ta nói cho người biết, Lý Đại Phú, đệ đệ của ta đã trở về, từ giờ nó đã là tiên nhân, nó muốn gia sản của Lý gia các người chứ không phải muốn các người đi tìm chết. Ta đây là thương hại nhà các người, thế mà các người lại dám làm nhục ta ư !

- Triệu công tử, cái này...

Cha tên mập vội lên tiếng.

- Người cầm miệng cho ta, ta nói cho người biết, chuyện ngày hôm nay ta sẽ không để yên, nếu người thức thời thì đưa con dâu người tới bồi bản công tử. Đến khi bản công tử thoải mái, tự nhiên sẽ nói tốt với đệ đệ ta, bằng không thì...

Tên thanh niên cười lạnh, trên khuôn mặt trắng bệch lại lộ ra dâm ý vô cùng.

Sắc mặt cha tên mập dần tái xanh lại, đối phương lúc đầu chỉ yêu cầu mời rượu, cho nên y mới có thể đồng ý được. Nhưng giờ lại quá đáng đến như vậy cần chặt răng, thậm chí tới đưa con mất tích của mình, nếu như người làm cha này đến vợ của con còn không thể bảo vệ, thì sống còn ích gì nữa.

- Cút, người mau cút cho ta! Người đâu, mau đánh chết kẻ này cho ta, Lý gia ta cho dù có táng gia bại sản thì cũng không để cho Triệu gia các người làm nhục đâu.

Y hét lớn một tiếng.

- Uy phong thật...

Triệu công tử xoa người rời đi, trong mắt lộ ra sát khí.

Yến tiệc kết thúc, vị nữ tử kia cắn môi, hai dòng nước mắt chảy xuống, tựa như muốn nói gì đó.

- Con cũng không cần phải để ý chuyện này, thiên hạ này vẫn phải có vương pháp! Đưa tiểu thư quay về đi.

Cha tên mập bình tĩnh lên tiếng, lập tức có mấy tên hạ nhân đưa nàng đi, thẳng tới khi bốn phía yên tĩnh hẳn, thân thể y mới run run lên, lão đảo mắt bước đi, tựa như già đi trông thấy.

Y lắc đầu, bước thẳng về phía trước, không lâu sau tới một gian nhà rồi đẩy cửa đi vào. Thoạt trông nơi này khá là xa hoa, chỉ là nếu như toàn bộ đồ đạc trong phòng không có chi chút vết răng trên đó, thì sẽ tốt hơn nhiều.

- Phú Quý, rốt cuộc con đi đâu, sao vẫn chưa quay về...

Y ngồi trên ghế, thân ảnh trông càng thêm già nua, vuốt vuốt râu răng trên bàn, khẽ thì thào nói.

- Hấn vẫn còn sống tốt lắm.

Đúng lúc này một âm thanh bình tĩnh, vang lên bên trong căn phòng, khiến cho cha tên mập ngừng đầu lên, lập tức lộ ra vẻ hoảng sợ, vì bên cửa sổ nơi đó, chẳng biết từ lúc nào đã có một người đứng đờ đẫn.

Người này mặc áo văn sĩ, thoạt trông tựa như một vị thư sinh, chính là Mạnh Hạo.

- Người....

Lý Đại Phú lập tức đứng lên, trong mắt lộ vẻ cảnh giác, sau đó lùi về sau vài bước.

- Ta là hảo hữu của Lý Phú Quý trong tông môn, người huyện Vân Kiệt, Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo xoay người, không nhìn về phía dẫu rằng trên cửa sổ nữa, mà nhìn thẳng vào Lý Đại Phú.

- Mạnh Hạo ư!

Lý Đại Phú sững sờ, y chợt nhớ lại, năm đó khi con của y mất tích, y cũng cho người đi thăm dò, thì cũng biết được trong khoảng thời gian đó, có tất cả bốn người mất tích, trong đó có một kẻ tên là Mạnh Hạo.

- Phú Quý hấn...

Thân mình Lý Đại Phú run rẩy, trong mắt lộ ra vẻ kích động, nhưng trong lòng vẫn có chút chần chờ.

- Hấn hiện giờ không ở Triệu quốc, nhưng không lâu sau hấn sẽ quay về.

Mạnh Hạo bước tới ngồi lên một chiếc ghế.

- Chuyện vừa rồi ta đã được thấy, ta sẽ ở lại nơi này vài ngày, chuyện này, ta sẽ xử lý.

Mạnh Hạo thản nhiên nói, tay phải lật một cái, một trang giấy xuất hiện trong tay hấn, rồi hấn đặt nó lên mặt bàn.

- Dựa theo phương thức bên trên, tạo ra ba thanh trường thương, một thanh thiết, một thanh ngân, một thanh kim...

Nói xong, hấn nhắm hai mắt lại.

75. Chương 75: Ba Thanh Trường Thương(2)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 75: Ba thanh trường thương(2)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Trên mặt Lý Đại Phú hiện lên vẻ ngần ngại, nhưng cũng nhanh chóng gạt đầu, bởi mặc kệ chuyện này có thể tin được không, thì y thà tin còn hơn. Sau đó không nói năng gì, tay cầm lấy tờ giấy kia, chạy vội ra ngoài.

Còn về Triệu công tử kia, sau khi vác cái mặt âm trầm ra khỏi Lý gia, thì mang theo đám tùy tùng ra khỏi huyện Vân Khai, khi về tới nhà nơi huyện Vân Hải, gã cần rằng, nâng tay lên tự tát thẳng vào mặt mình, lưu lại dấu tay, rồi mới đi tới bên ngoài đình viện, thần sắc biến thành cung kính thậm chí là mang theo một kính sợ, nhẹ giọng nói.

- Tiểu đệ, người ngủ rồi sao?

- Chuyện gì?

Một lát sau, một âm thanh thản nhiên truyền ra, âm thanh có chút cao, tựa như là tiếng trẻ con vậy.

- Lý gia kia không chỉ không đồng ý đề nghị của tiểu đệ, còn muốn làm nhục Triệu gia ta, còn tát ta một cái nữa.

Triệu công tử lấy một bộ dạng nhục nhã nói.

Cửa phòng lúc này bỗng nhiên mở ra, một tên thiếu niên tầm khoảng mười hai, mười ba tuổi, mặc trên mình cẩm bào quý giá bước ra. Y mi thanh mục tú, thoát trông khá là tuấn mỹ, nếu như lúc này Mạnh Hạo có mặt ở đây, thì hẳn thần sắc của tên thiếu niên sẽ trở thành nịnh nọt. Vì tên này là một trong những đệ tử khi Khảo Sơn Tông giải tán được Âu Dương đại trưởng lão đưa ra ngoài, còn là đồng tử của Mạnh Hạo nữa, Triệu Hải.

Hắn với tên mập có chung một lý tưởng, đều muốn trở thành đại tài chủ, nay tên mập bị người ta mang đi, y thì trở về cướp đoạt gia sản của các tài chủ khác. Còn về phần Lý Đại Phú là cha của tên mập kia thì với địa vị của y ở Khảo Sơn Tông căn bản cũng không thể nào biết được, dù sao nơi ở của gia đình, trừ phi là họ hàng, còn không thì rất kiêng kỵ tìm hiểu.

- Phế vật vô dụng, ngươi nghĩ là ta với ngươi giống nhau, ngu dốt thế sao, một tát này cũng không đúng hướng, hẳn là do ngươi tự đánh...

Triệu Hải hừ lạnh một tiếng, lộ vẻ chán ghét, người trước mắt dù sao cũng là ca ca của mình cho nên y đành phải nhú mày.

- Thôi được rồi, ta muốn tu luyện để đột phá, bảy ngày sau ta với ngươi đi một chuyến tới Lý gia.

Triệu Hải xoay người, đóng mạnh cửa phòng một cái, chỉ thấy Triệu công tử vẻ mặt đắc ý, ngẩng đầu nhìn về huyện Vân Khai mà nội tâm nóng như lửa, đầu óc dần ảo tưởng tới tiểu nương tử kia bảy ngày sau sẽ thế thắm dưới thân mình ra sao.

Thời gian thoáng chốc đã qua bảy ngày, từ huyện Vân Hải Triệu gia, Triệu Hải chấp tay sau lưng, phía sau là Triệu công tử, còn dẫn theo một đám gia đình, vẻ mặt tên nào cũng đờ đờ sát khí, thẳng hướng về phía huyện Vân Khai.

Huyện Vân Khai, Mạnh Hạo khoanh chân ngồi trong phòng của tên mập, yên tĩnh đả tọa, cho tới buổi trưa, cửa phòng vang lên tiếng gõ nhẹ. Sau khi hắn lên tiếng, mở mắt ra thì thấy đi sau lưng Lý Phú Quý có hơn mười tên gia đình, cứ ba người thì nâng một thanh trường thương, đứng thứ tự thiết, ngân, kim.

Hoa văn điêu khắc phía trên thoát trông có vẻ cổ xưa nhưng lại mang lại cảm giác xa hoa, Mạnh Hạo nâng tay lên bắt một cái, lập tức thanh thiết thương rơi vào trong tay hắn, một màn này khiến Lý Đại Phú cùng với đám tôi tớ trợn mắt há hốc mồm lên, hít vào một hơi, ánh mắt đầy khiếp sợ nhìn Mạnh Hạo.

Thanh thiết thương này cực nặng, mà một màn cách không thủ vật của Mạnh Hạo thực khiến cho người khác kinh ngạc.

Thân hình Lý Đại Phú run rẩy, hai mắt lộ ra tinh quang, lúc trước y cũng cảm giác được Mạnh Hạo không giống như là phạm nhân, cho nên vẫn là bán tín bán nghi nhưng cũng hoàn thành những yêu cầu của đối phương, sai người làm ba thanh trường thương này. Lúc này thì y có thể xác định được, đối phương đúng là không phải người thường.

Mạnh Hạo gạt đầu, lại lấy ngân thương, kim thương ra thử một chút, sau đó mới phất tay áo một cái, thu cả ba thanh trường thương vào bên trong túi trữ vật, nhất thời từng âm thanh phốc phốc vang lên, cả một đám tôi tớ thần sắc rung động, lập tức quỳ lạy.

- Tiên nhân!

Lý Đại Phú vẫn còn ngơ ngẩn ở đó, thân hình y run rẩy càng mạnh hơn, suýt chút nữa cũng muốn quỳ xuống mà lạy. Khi trước y cũng chỉ nghĩ đối phương không phải là kẻ tầm thường, nào ngờ đối phương lại đúng thực là tiên nhân. Hơn nữa trong thời khắc này y lại kích động hơn vì y nhớ đối phương có nói hắn là hảo hữu trong tông môn của con mình.

- Phải chăng, phải chăng cái thằng nhóc không nên thân kia của ta cũng là tiên nhân!

Y muốn lên tiếng hỏi, nhưng lúc này Mạnh Hạo ngẩng đầu lên, nhìn về phía ngoài cửa sổ, có một trận hỗn loạn truyền tới, cũng vang lên những âm thanh đập phá truyền lại, dường như đại môn bị người ta đá ra vậy.

- Lý Đại Phú, mau lặn ra đây cho bản công tử, đệ đệ ta là tiên nhân, tới Lý gia người mà người còn không mau quỳ xuống bái kiến đi!

Lý Đại Phú mạnh mẽ ngẩng đầu lên, thì Mạnh Hạo đã đứng dậy, đi ra ngoài, y cũng vội vàng đuổi theo, không bao lâu sau đã đến được sân sau phủ đệ. Khi thấy đại môn bị đập vụn cùng với tiếng kêu thảm của đám gia đình, còn thấy sau lưng Triệu công tử là một tên thiếu niên cao ngạo, chấp một tay sau lưng, một tay còn lại nhấc lên, trong lòng bàn tay có một con Hỏa Xà đang lượn lờ.

Thiếu niên kia vẻ mặt ngạo nghễ, một con Hỏa Xà bên tay gã càng khiến ọi người hoảng sợ không thôi, tất cả đều lui ra, không dám tới gần.

- Tiểu đệ, kẻ này chính là Lý Đại Phú.

Triệu công tử vội vàng lên tiếng, căn bản không chú ý tới Mạnh Hạo đang đứng bên người Lý Đại Phú.

- Người chính là... Hả?

Triệu Hải hất hàm lên, ngạo nghễ nhìn, khi thấy Mạnh Hạo đang nhìn gã thì thân hình gã lại run lên bần bật, trong mắt lộ ra vẻ khó tin, con Hỏa Xà trên tay lập tức tắt ngúm, toàn thân tựa như biến đổi trong một khắc này, trong thần sắc gã lộ ra vẻ hoảng sợ tới cực điểm, thậm chí là gương mặt cũng dần hiện lên vẻ nhỉnh hót, tựa như đó là bản năng vậy.

- Lý Đại Phú, thấy đệ đệ của ta mà còn không mau quỳ xuống, nói cho người biết, đệ đệ ta là tiên nhân, tiên nhân người biết chưa, nâng tay là có thể diệt cả nhà người!

Triệu công tử cũng không chú ý tới biểu cảm của Triệu Hải ở bên cạnh, vẫn đứng đó mà diều võ dương oai, gào thét không ngừng.

- Người còn không mau mang tiểu nương tử kia tới một gian phòng tốt đi. Nếu cô nương kia chịu hầu hạ bản công tử, khiến cho ta cảm thấy thư thái, ta sẽ cầu tình cho Lý gia người, nói không chừng chúng ta sẽ để cho nhà các người một hạt giống, miễn cho Lý gia các người không có người nối dõi.

Triệu công tử càng nói càng hưng phấn, còn Triệu Hải sau lưng hắn thì mặt đã dần trắng bệch rồi, thân thể run rẩy, nhìn Mạnh Hạo, mà trong đầu nổ vang những lời ca ca gã nói, gã chợt cảm thấy kinh hãi.

- Còn nếu không thì, hắc hắc, không chỉ người phải chết, còn tên thư sinh bên cạnh... Ai đây a, đừng có nói là con nuôi Lý gia các người chứ, thực là không để ta vào mắt, người muốn chết phải không, đệ đệ ta là tiên...

Lời này của Triệu công tử còn chưa có nói hết, nhưng khi lọt vào tai Triệu Hải tựa như sét nổ bên tai, khiến gã nổi giận, nhảy tới, vẻ mặt phần nộ tát thẳng lên mặt của ca ca gã một cái.

- Người câm miệng lại cho ta!

76. Chương 76: Gặp Lại Thượng Quan Tu.

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 76: Gặp lại Thượng Quan Tu.

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Câu nói này của Triệu Hải mang theo âm thanh dường như muốn khóc tới nơi rồi. Vì gã hiểu rõ thân phận của Mạnh Hạo, là đệ tử nội môn, có chiến tích chiến thắng Vương Đăng Phi, cả nội tông, ngoại tông không ai không biết. Hơn nữa còn có tu vi Ngưng Khí tầng sáu, cho dù là điểm nào thì cũng tựa như ngọn núi cao, tùy thời có thể đè chết gã.

- Đồng tử Triệu Hải, bá kiến.... bá kiến Mạnh sư huynh...

Trong khi Triệu công tử đang kêu gào thảm thiết ở kia, thì Triệu Hải phục một tiếng, quỳ xuống, run run nhìn Mạnh Hạo.

Lời nói Triệu Hải vừa ngừng, thì tên Triệu công tử vừa ăn một tát lại theo bản năng mở mồm nói.

- Tiểu đệ, người gọi hần là gì, Mạnh sư huynh? Ha ha, hóa ra là người một nhà, vậy thì Mạnh sư huynh cũng đã thấy được tiểu nương tử này, vậy thì để cho Mạnh...

- Câm mồm!

Triệu Hải tựa như bị bức tử tới nơi, thân thể run lên không ngừng, trong đầu xuất hiện truyền thuyết có liên quan tới Mạnh Hạo khi còn ở Khảo Sơn Tông. Lúc này gã lại nhảy tới, tát thêm một phát lên mặt Triệu công tử, rồi thở hổn hển.

Lý Đại Phú ngăn người ra, hít sâu một hơi, sau đó ngơ ngác nhìn Mạnh Hạo. Tuy lúc trước đã đoán được đối phương là tiên nhân, nhưng y cũng không thể nghĩ tới, vị tiên nhân cường đại của Triệu gia sau khi thấy Mạnh Hạo lại có thể sợ hãi như vậy, thậm chí bộ dáng run rẩy không thôi.

Đừng nói là y, giờ phút này toàn bộ người của Lý gia đều bị kinh ngạc vì một màn này, nhìn Mạnh Hạo mà lộ ra vẻ kính sợ.

- Mạnh sư huynh...

Triệu Hải run run quỳ nơi đó, trong mắt lộ ra sự sợ hãi mãnh liệt.

Thần sắc Mạnh Hạo âm trầm, không nói tiếng nào, chỉ lạnh lùng như vậy mà nhìn Triệu Hải.

Trong lòng Triệu Hải run run không thôi, gã cắn chặt răng, nghiêng đầu nhìn vị ca ca của gã, trong mắt lộ ra vẻ oán độc, gã không dám oán hận gì Mạnh Hạo cho nên hận ý đành đặt lên ca ca của mình.

Lúc này gã vùng tay lên, một con Hỏa Xà nhỏ bằng ngón tay cái phóng tới, trong khoảnh khắc đã bắn thẳng lên người Triệu công tử khiến cho tên đó kêu thảm thiết không ngừng, Triệu công tử lăn qua lại trên mặt đất, rồi cuối cùng biến thành một cỗ thi thể cháy sém.

- Xin Mạnh sư huynh thả cho ta một con đường sống.

Triệu Hải cũng không quan tâm tới ca ca của gã, chỉ quỳ gối trước mặt Mạnh Hạo mà không ngừng dập đầu.

- Người nếu như còn lưu luyến phạm trần, thì từ nay về sau cứ an ổn mà làm phạm nhân đi thôi.

Mạnh Hạo thản nhiên lên tiếng, tay phải cách không một chỉ, lập tức sắc mặt Triệu Hải tái nhợt, phun ra một ngụm tiên huyết, đan điền lập tức bị đánh nát, tu vi Ngưng Khí tầng hai cũng bị phế bỏ, từ nay về sau không còn là tu sĩ nữa, mà trở lại làm phạm nhân.

Thân hình lão đảo, Triệu Hải ôm quyền cúi đầu với Mạnh Hạo, chưa sót mà quay đi, được đám tôi tớ đỡ lấy, rồi dần dần đi mất.

- Đây là Mạnh mỗ quản giáo không nghiêm, đó là đồng tử của ta, khi tông môn có biến thì chạy ra ngoài, khiến cho Lý đại thúc bị hại rồi.

Mạnh Hạo cũng không quan tâm tới việc Triệu Hải rời đi, mà ôm quyền cúi đầu với Lý Đại Phú.

- Không sao, không sao, đa tạ tiên nhân.

Lý Đại Phú vội vàng lắc đầu, sau đó cũng mau chóng cúi đầu với Mạnh Hạo, nhưng trong đầu lại vang lên từng đợt ong ong, vì những lời mà Mạnh Hạo nói ra khiến cho y rung động. Cái tên tiên nhân Triệu gia kia lại có thể là đồng tử của Mạnh Hạo, thực là khiến y choáng váng.

- Lý đại thúc không cần phải thế, ta với tên mập... à, Lý Phú Quý là hảo hữu, thay hấn về quê, cho nên khi gặp chuyện này thì tự nhiên không thể bỏ qua.

Mạnh Hạo mỉm cười, lắc đầu, rồi ôm quyền.

- Mạnh mẽ xin rời đi.

Mạnh Hạo nói xong, thân hình phóng lên, biến ra ngoài, chỉ một vài bước, đã không còn thấy bóng dáng nữa. Lý Đại Phú căn bản đang phiền muộn, nhưng khi nghĩ tới tiểu tử nhà mình thì lộ ra nụ cười, thậm chí trong mắt còn có vẻ đắc ý cùng chờ mong.

- Tiểu tử nhà ta cuối cùng cũng noi gương tốt rồi, nay đã làm tiên nhân, ta cần phải đi từ đường thấp hươu, đây chính là việc quang vinh cho Lý gia.

Mạnh Hạo ra khỏi huyện Vân Khai, thì đã vào giữa trưa, gió thu thổi tới làm lay động áo dài của hấn, cho tới khi gió núi càng thêm mạnh thì hấn cũng đã đặt chân tới Đại Thanh Sơn.

Đứng ở đây, ba năm trước hấn còn cảm thấy tương lai mờ mịt vô cùng, thần sắc hấn đầy vẻ cảm khái vì ba năm cứ thế qua đi, khuôn mặt non nớt của bản thân cũng thành thực hơn, nhưng Đại Thanh Sơn này vẫn luôn như vậy, không hề thay đổi còn có con sông lớn dưới chân núi kia, vẫn luôn chảy xuôi, tựa như vĩnh viễn không có điểm cuối.

Nhìn nước sông dưới chân núi, Mạnh Hạo nhớ lại hồ lô năm đó mà mình ném đi, rồi khi tới nơi này gặp được Hứa sư tỷ, tên mập, Vương Hữu Tài, còn cả Tiểu Hổ nữa,

Trong sự trầm mặc, Mạnh Hạo bỗng nhiên nhảy xuống, từ trên sườn núi lao xuống, chân đạp lên phi kiếm, thẳng tới cái khe nơi Đại Thanh Sơn đó mà tiến vào.

Huyệt động vẫn mang bộ dáng như trước kia, Mạnh Hạo vẫn đứng ở đó, yên lặng nhìn ngắm bốn phía. Năm đó Hứa sư tỷ là Ngưng Khí tầng bảy, mà giờ, hấn cũng là tu sĩ Ngưng Khí tầng bảy. Tựa như ba năm qua cuối cùng lại là một vòng tròn, khởi điểm từ đây, kết thúc cũng tại đây.

- Nếu như ba năm nay là một vòng, vậy thì hôm nay ta quay về nơi đây, phải chăng lại là một khởi điểm khác... Tựa như thánh hiền có nói, không bước đi bước đầu tiên thì sao tìm thấy đường.

Mạnh Hạo nhắm nghiền hai mắt, sau đó dần mở ra.

- Nay ta đã bước ra một bước rồi, chỉ là khi xưa ta thiếu tiền, giờ thì thiếu linh thạch, cũng chẳng có tí thay đổi nào...

Mạnh Hạo lắc lắc đầu, nghĩ tới linh thạch không còn nhiều trong túi trữ vật, hấn không khỏi có chút đau cái đầu, xoay người rời khỏi nơi này, hướng về phía sông lớn, đạp lên phi kiếm mà lao đi.

Đột nhiên, hai mắt Mạnh Hạo co lại, hấn ngẩng đầu lên nhìn thì thấy ở trên Đại Thanh Sơn, nơi mình vừa mới đứng, lúc này đã có một thân ảnh mặc trường bào màu vàng, đang đứng ở đó lạnh lùng nhìn mình.

- Người quả nhiên sẽ quay về nơi này.

Âm thanh âm trầm lan xa, khiến ặt trời trên kia cũng tựa như có chút ảm đạm, chỉ có ở trên đỉnh núi đó, một cỗ sát khí bốc lên với ánh mắt tham lam.

Thượng Quan Tu!

Lúc trước khi tông môn giải tán thì gã chính là kẻ rời đi đầu tiên. Qua nhiều ngày như vậy mới xuất hiện, sau khi biết được chuyện Khảo Sơn Tông giải tán, lại nghe được việc Khảo Sơn Lão Tổ làm cho toàn bộ Tu Chân giới Triệu quốc sợ hãi, cho nên gã do dự khá nhiều mới ẩn giấu, âm thầm đi tìm những dược thảo gã cần, và đi lấy những thứ mà nhiều năm trước gã đã cất dấu được.

Chỉ là khi đi ngang qua Đại Thanh Sơn thì chợt nhớ tới Mạnh Hạo cũng chính là bị Hứa Thanh mang về từ Đại Thanh Sơn, cho nên muốn ở lại đây vài ngày, xem có thể gặp được Mạnh Hạo hay không.

Trong mắt Mạnh Hạo lóe lên sát khí, vì với tu vi Ngưng Khí tầng bảy như lúc này của hấn thì cũng có thể đoán biết được một chút về đối phương, là cường giả Ngưng Khí tầng chín, tuy chưa phải là đại viên mãn,

những cũng sắp tới rồi, chỉ cần gã có đủ cơ duyên, Trúc Cơ thành công thì lập tức biến thành cường giả của Triệu quốc.

Trong lòng Mạnh Hạo hiểu, hắn không phải đối thủ của gã, cho dù có nhiều pháp bảo hơn thì cũng có cực hạn, mà pháp bảo bên trong túi trữ vật của hắn giờ còn chưa có khôi phục lại, linh thạch càng thiếu, cho nên không tiện chiến đấu.

Không nói lời nào, Mạnh Hạo đạp mạnh lên phi kiếm, biến thành một đạo quang mang phóng đi, Thượng Quan Tu cười lạnh một tiếng, ở trong tông môn, gã có thể phải kiêng kỵ Âu Dương đại trưởng lão che chở cho Mạnh Hạo, cũng không dám ra tay với đệ tử nội môn. Nhưng hôm nay tất cả chỉ còn là quá khứ, cho nên vì lòng đoạt bảo sát tâm của gã đối với Mạnh Hạo trở nên cực kỳ mãnh liệt, thân thể cũng phóng lên, một tấm bùa xuất hiện, vòng quanh người gã một vòng rồi lao đi truy kích Mạnh Hạo.

- Lúc này cũng không còn thí luyện thăng chức nội môn, để ta xem xem, người chạy làm sao thoát khỏi bàn tay của lão phu!

Khóe miệng Thượng Quan Tu lộ ra nụ cười âm trầm, đầy vẻ đắc ý.

77. Chương 77: Gặp Lại Thượng Quan Tu.(2)

Ngã Dục Phong Thiên

Tác giả: Nhĩ Căn

Chương 77: Gặp lại Thượng Quan Tu.(2)

Nguồn dịch: Nhóm dịch Huyền Nguyệt

Sưu tầm:

Biên tập: metruyen

Nguồn truyện: woyufengtian123

Giông tố nổi lên, bầu trời lúc hoàng hôn, xa xa có thể thấy được rặng mây đỏ, gió thu lành lạnh cuốn lấy lá lơ lửng trên không, cảnh tượng rất đẹp của đêm trước, nhưng hôm nay lại bị hai thân ảnh trượt nhanh qua, mang theo mũi nhọn xé rách khoảng không.

Mạnh Hạo ở phía trước trong mắt lóe lên ánh sao, tu vi sau khi đạt đến Ngưng Khí tầng bảy, thời gian hắn ở trên phi kiếm đã có thể duy trì đến hơn nửa nén nhang, cứ cho là như thế cũng không cách nào trốn khỏi Thượng Quan Tu được.

Thời gian vừa qua, hắn đều không thể hạ xuống mặt đất được, triển khai toàn lực chạy về phía trước, vả lại nếu muốn trượt cần đến giữa sườn núi mới có thể trượt tiếp được.

Thượng Quan Tu ở phía sau gắt gao truy đuổi, gã hạ quyết tâm không để đối phương đào tẩu thêm một lần nữa, nếu không thì Triệu quốc dù không lớn nhưng nếu đối phương trốn được, bản thân muốn tìm cũng rất vất vả.

Vả lại gã có chí lớn, tới thời khắc mấu chốt, đối với những kiện bảo vật thần bí trên người Mạnh Hạo, mặc dù gã không biết công hiệu, nhưng gã tin vào phán đoán của mình, nhất định phải lấy bằng được.

- Mạnh Hạo, lần này ngươi trốn không thoát đâu! Lão phu chỉ tại Nam Vực, nếu không phải năm đó không cam lòng, tu vi đã định là Trúc Cơ. Ở trước mặt lão phu con kiến như ngươi, định lão phu để tích lũy Trúc Cơ.

Thượng Quan Tu tu vi Ngưng Khí tầng chín, thiếu chút nữa chính là Trúc Cơ, dù như thế vẫn là kém so với tu sĩ Trúc Cơ chân chính. Cứ coi như gã là cùng một đại cảnh với Mạnh Hạo, nhưng cao hơn hai tầng tu vi, cũng khiến tốc độ của gã cực nhanh, hơn nữa gã còn là trưởng bối Khảo Sơn Tông, pháp bảo có được cao cấp hơn của Mạnh Hạo nhiều.

Ví như bùa chú này, trước khi đi vòng quanh gã có tiếng gió gào thét, khí thể không tầm thường, trong tay áo vung ra ngọc giản vỡ vụn hóa thành sương mù sắc xanh ngưng tụ thành một cái bình xanh cao hơn nửa người, tiến thẳng đến gần Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo hai mắt chợt lóe, tay phải vỗ vào túi trữ vật lập tức có mười thanh phi kiếm bay ra hướng về phía bình bảo vật, trong nháy mắt va chạm vào nhau, mười thanh phi kiếm lập tức nổ tung, mảnh kiếm vỡ vụn văng ra bốn phía, bình bảo vật kia cũng bị chấn động tiêu tán đi, nhưng tốc độ của Thượng Quan Tu nhanh như chớp tăng lên, phóng qua cái bình vỡ vụn, đã tiến gần đến Mạnh Hạo thêm một chút.

Vào lúc này, Mạnh Hạo mãnh liệt xoay người, hai tay bấm niệm thần chú chỉ về phía trước, Phong nhận xuất hiện tổng cộng có ba đạo, nhưng không hướng về phía Thượng Quan Tu mà là hướng ra bốn phía, khe quần ngón tay Mạnh Hạo, ba đạo phong nhận mạnh mẽ xoay tròn hình thành một luồng hấp lực, khiến những mảnh vụn của phi kiếm phân tán bốn phía bị cuốn vào trong lốc xoáy.

Ầm một tiếng, âm thanh vang vọng nhưng Mạnh Hạo đi xa cũng không quay đầu lại, phía sau hắn, bốn phía Thượng Quan Tu đều xuất hiện lốc xoáy, thân thể gã mạnh mẽ bước ra, ánh mắt đầy căm giận, quần áo tả tơi không ít.

- Vậy mà cũng đạt đến Ngưng Khí tầng bảy!

Thượng Quan Tu nhìn chằm chằm Mạnh Hạo ở phía xa, cất bước tiếp tục truy kích, nhưng có phần cẩn trọng hơn, biết Mạnh Hạo quỷ kế đa mưu, bản thân không thể khinh địch, cần phải dốc toàn sức.

Nghĩ đến vừa rồi Mạnh Hạo dùng thủ đoạn sử dụng những mảnh phi kiếm nhỏ, trong lòng Thượng Quan Tu chấn động. Nếu không phải là tu vi Mạnh Hạo không đủ, nếu như hắn có tu vi như mình, một chiêu vừa rồi cho dù là không thể giết được nhưng cũng sẽ khiến mình bị thương.

- Tuổi còn nhỏ mà đã nham hiểm như vậy, lúc trước khi phi kiếm nổ tung chỉ là hư chiêu, đáng chết!

Thượng Quan Tu đẩy nhanh tốc độ, hóa thành một dải cầu vồng truy kích Mạnh Hạo.

Hai người một trước một sau, hoàng hôn dần tắt đêm tối buông xuống, trăng trên cao phát ánh sáng cả mặt đất giống như đang đổi theo thân ảnh của hai người.

Mạnh Hạo sầm mặt lại, hắn thỉnh thoảng lấy yêu đan nuốt vào, nếu không phải là Bắc Hải chứng đạo đột phá bình cảnh bước vào tầng bảy, thì không chừng lành ít dữ nhiều. Cứ cho là Ngưng Khí tầng bảy nhưng nếu không có biện pháp thoát khỏi sự truy đuổi của Thượng Quan Tu thì cũng rất nguy hiểm.

- Sớm muộn gì cũng có một ngày, ta nhất định phải tự tay đâm chết người này!

Mạnh Hạo nghĩ tới thù oán quái lạ giữa mình và đối phương, tất cả đều vì lòng tham của đối phương mà tạo ra, năm lần bảy lượt khiến hắn phiền lòng.

Mất thấy Thượng Quan Tu ở phía sau không ngừng truy kích, Mạnh Hạo cắn răng, thời điểm tiêu tán phi kiếm, bản thân rơi thẳng xuống đất, đi về núi hoang phía xa, nơi đây không phải hướng Khảo Sơn Tông mà là phía đông Đại Thanh Sơn, nơi đó núi non chập trùng, nối thẳng đến đồng bằng trung tâm, đô thành Triệu quốc.

Nơi này núi nhiều, vượt ra khỏi chu vi núi hoang của Khảo Sơn Tông, đây chính là dãy núi quan trọng nhất của Triệu quốc, được gọi là Hộ Quốc sơn, từ xa nhìn tới không thấy đâu là điểm giới hạn, dưới bầu trời đêm giống như một con rồng dài đang chìm vào giấc ngủ say, lưng núi nối tiếp nhau cao chót vót.

Mạnh Hạo cúi đầu, phút chốc đã bước vào trong dãy Hộ Quốc sơn, tiếp tục đi vào phía sâu. Trong ba năm nay Mạnh Hạo không phải là lần đầu tiên bị đuổi giết, năm đó một trận chiến ở Hắc sơn đã khiến Mạnh Hạo học được cách nắm bắt tình thế, lúc này liền bay nhanh tiến vào trong núi hoang.

Thượng Quan Tu tốc độ không giảm, mặc kệ Mạnh Hạo muốn trốn vào chỗ nào, gã cũng nhất định đuổi đến cùng. Trong lòng gã đã quyết định phải giết Mạnh Hạo đoạt bảo vật, nhưng gã cũng hiểu bản thân không có nhiều thời gian, cái gốc thảo dược gã che giấu đã đến lúc phải thu hoạch, nếu chậm trễ, dược thảo kia một khi héo khô đối với kế hoạch lớn trong tương lai của gã sẽ gặp phải đả kích mà hủy diệt.

Nhưng Thượng Quan Tu tự nghĩ bản thân giết chết Mạnh Hạo nhiều nhất cũng một hai ngày, như vậy sẽ không bỏ lỡ thời gian quá nhiều, nên lúc này không chút do dự, phút chốc đã đuối vào trong núi hoang.

Đồng thời lúc Mạnh Hạo cùng Thượng Quan Tu bước vào Hộ Quốc sơn của Triệu quốc, thì cách chỗ hai người khoảng mấy nghìn dặm bên trong Hộ Quốc sơn, có một đỉnh núi cao vút trong mây.

Đỉnh núi này dường như chạm đến trời, xa xa có thể thấy được giữa sườn núi hướng lên phía trên, còn nhìn thấy tuyết trắng phau phau. Ngọn núi này to lớn hơn những ngọn núi bình thường rất nhiều đặc biệt là ở đỉnh núi, có những luồng hào quang mỏng tản ra, giống như toàn bộ đỉnh núi được bao quanh bởi lưu thủy bàn.

Bên phải đỉnh núi này có một tòa núi cao, đỉnh núi như bị gọt bằng thành một quảng trường hình tròn, lúc này trên quảng trường có gần một trăm tu sĩ mặc trường sam màu trắng.

Những người này phần lớn là trẻ tuổi, nhỏ nhất mới mười một mười hai tuổi, lớn nhất cũng chỉ mười bảy mười tám, có cả nam lẫn nữ, thần sắc đều tỏ ra khẩn trương và chờ mong, còn mang theo một chút vẻ kiêu ngạo của người có tu vi.

Trong đó không thiếu những người tu vi Ngưng Khí tầng bảy tầng tám, thậm chí có cả tầng chín, còn lại yếu nhất cũng là Ngưng Khí tầng năm tầng sáu. Đám đệ tử trẻ tuổi này phóng mắt nhìn bất kỳ một cái tông môn nào trong cả Triệu quốc cũng khó mà có khả năng có được. Tông môn có thể có sẵn những đệ tử như vậy, ắt hẳn là cái đại tông có chút lớn ở Nam Vực.

78. Chương 78: Tổng Lão Quái....
79. Chương 79: Thí Luyện Trong Núi
80. Chương 80: Thiết Thương
81. Chương 81: Thiết Thương (2)
82. Chương 82: Bảo Sơn Này Của Lão Phu
83. Chương 83: Mùa Thu Hoạch (1)
84. Chương 84: Mùa Thu Hoạch (2)
85. Chương 85: Người Muốn Cảm Ơn Ta Như Thế Nào ?(1)
86. Chương 86: Người Muốn Cảm Ơn Ta Như Thế Nào ? (2)
87. Chương 87: Cố Nhân Đồng Tông
88. Chương 88: Khí Thế Bức Nhân
89. Chương 89: Mạnh Huynh, Người Không Muốn Cũng Phải Đổi ! (1)
90. Chương 90: Mạnh Huynh, Người Không Muốn Cũng Phải Đổi ! (2)
91. Chương 91: Sao Phải Khổ Vậy (1)
92. Chương 92: Sao Phải Khổ Vậy (2)
93. Chương 93: Nơi Đây Không Phải Thế Giới Của Nó (1)
94. Chương 94: Nơi Đây Không Phải Thế Giới Của Nó (2)
95. Chương 95: Không Thấy Trường An
96. Chương 96 Tử Khí Bất Tán
97. Chương 97: Nam Vực Biến Động
98. Chương 98: Sóng Gió Nổi Lên
99. Chương 99: Sóng Gió Nổi Lên (2)
100. Chương 100: Cơn Phong Ba Khác Nổi Lên
101. Chương 101: Cơn Phong Ba Khác Nổi Lên (2)
102. Chương 102: Một Ngân Thương Dẫn Tới Thảm Án
103. Chương 103: Trần Chiến Ở Bắc Hải (1)
104. Chương 104: Trần Chiến Ở Bắc Hải (2)
105. Chương 105: Đại Ân

Một màn này , rơi vào Mạnh Hạo trong mắt , để cho Mạnh Hạo tâm thần chấn động , hần cảm nhận được cái này miệng to lớn trong đỉnh thế giới , ẩn chứa một loại không nói ra được càn khôn ý .

Chín người quỳ lạy , chín là thiên địa cực kỳ , cái này quỳ xuống không phải chín người pho tượng , cái này quỳ xuống đây , rõ ràng là ám chỉ cái này thương khung ý , áo bào xám tu sĩ thân thể run rẩy , thì thảo im bật .

Không đúng không đúng , đỉnh này như thế nào phản , không phải là như vậy , thiên viên địa phương , đây là thời cổ thiên hạ công nhận chỉ đạo , tụng vạn vạn năm đã thành lý , đây cũng là thiên hạ đạo lý .

Hần là bên ngoài là Viên Đỉnh bên trong là phương , đây mới là chính xác , đây mới là phù hợp bầu trời tại ngoại như trên , mà ở bên trong như sau thuyết pháp , áo bào xám tu sĩ thân thể run rẩy càng thêm lợi hại , không ngừng mà thì thảo nói nhỏ , giống như đối với cái này Phương Đỉnh trong thế giới tồn tại Viên Đỉnh , rất không hiểu .

Từ đạo hữu kinh ngạc nhìn viên kia đỉnh , hai mắt rất nhanh sẽ lộ ra kỳ dị chi mang , không biết nghĩ tới điều gì .

Tạ Kiệt thì là meo thu hút , tuy nói tâm thần cũng bị chấn động , có thể lại nhanh chóng lấy ra một quả ngọc giản , càng đem nơi này hết thấy , toàn bộ khắc ở mà ngọc giản bên trên .

Hàn Bối chỗ đó , giờ phút này như thất thần , nhìn qua phía sau lưng sau khe hở pho tượng , trong mắt lộ ra một vòng như văn bối triều bãi thôi huy hoàng tổ tiên lúc , mới phải xuất hiện quang mang .

Ta nghĩ tới rồi , thiên viên địa phương , dùng Viên Đỉnh tại ngoại suốt ngày , dùng Phương Đỉnh ở bên trong hóa đây , đây là thuận lòng trời ý , mà nơi đây đây rõ ràng là bao bọc nghiệt tâm , đây là muốn dùng đại địa che trời , muốn đem thương khung mai táng lòng đất ý ”

Chính là như vậy , cái này Viên Đỉnh chính là Thiên , Phương Đỉnh chính là đất , nơi đây là mộ áo bào xám tu sĩ nghen ngào mở miệng , thanh âm mang theo một vòng bén nhọn cùng hoảng sợ , thân thể càng là tại thời khắc này đặng đặng đặng lui ra phía sau .

Cúng bái thêm chín người , đích thật là Thiên chi cực , nhưng lại là bị người sanh sanh luyện tại trong pho tượng , ám chỉ trong truyền thuyết Kỳ Môn cửu tinh , dùng cửu tinh bái đỉnh , ngưng tụ thương khung đại thể , dùng đồng xanh Phương Đỉnh , mai táng thương khung chi tâm ”

“Thật là lớn khí phách , tốt đại thủ bút , dùng thiên địa chôn cất Thiên Thành phần mộ đất , dùng cái này phần mộ đất tạo bản thân chi mộ ”

Ai vậy vui thân chi địa , đúng là muốn dùng tử ý , đi đoạt trời xanh tạo hóa “Nơi này là mộ , cái này phía ngoài toàn bộ phúc địa , chính là phần mộ ”

Hợp lại , tại đây không còn là phúc địa , cũng không phải hung địa , mà là một tòa nghịch thiên phần mộ áo bào xám tu sĩ phun ra một ngụm máu tươi , sắc mặt trắng bệch , nhưng trong mắt lại lộ ra sáng ngời chi mang , tay phải khi nhấc lên không ngừng mà bấm đốt ngón tay , thanh âm dần dần càng ngày càng cao .

Thanh âm của hắn một vừa rơi vào trong tai mọi người , dần dần hóa thành hàn ý , có thể dùng Tạ Kiệt cùng Từ Hữu Đạo , đều thần sắc rất nhanh biến hóa , Mạnh Hạo thở sâu , đè xuống thần sắc chấn động , đối với áo bào xám tu sĩ theo như lời sự tình , hắn có loại mãnh liệt nhận thức tư cảm giác , nơi đây có lẽ thực đúng là một chỗ phần mộ chỗ .

Mạnh Hạo nghĩ tới hắn nhìn thấy trong tấm hình , tại chiếc đỉnh lớn này bị sét đánh tránh ra khe hở rơi hướng đại địa lúc , truyền ra nam tử trầm thấp thanh âm .

“Người cũng không nguyện để cho ta mang theo đỉnh này cùng nhau rời đi , tắc thì ta yên giấc ngàn thu ở đây , nhìn người vẫn lạc mặt trời .”

Mạnh Hạo thở sâu , hắn lại nghĩ tới còn là trước kia trong tấm hình , trong đỉnh cái khác tang thương thanh âm .

Mây ý thương khung thay mặt tình không , khiến ái vòm che ta mục , Kiến mộc không như ý , tự sụp đổ tình không , chủ ta mặc dù ngủ say , nhưng há có thể cùng họ Quý cùng tồn tại

Mạnh Hạo trong óc quanh quẩn cái này trước thanh âm , trái tim của hắn bang bang nhảy lên , hắn nghĩ tới rồi Xuân Thu mộc truyền thuyết , nghĩ tới trong truyền thuyết , cái kia Kiến mộc không như ý thương khung tự sụp ở tình không trước, hắn càng là nghĩ tới Thái Ấch nhất tộc diệt vong , thậm chí nghĩ tới Huyết Tiên trong mặt nạ Tam Vĩ phiên ở bên trong, đệ tam vĩ bên trên viết quý chữ ”

Cùng với , Huyết Tiên trong truyền thừa , chỗ minh xác yêu cầu , cuộc đời này muốn luyện họ Quý chi nhân huyết mạch ”

Quý , cái họ này , đại biểu cái gì hàm nghĩa , Mạnh Hạo trái tim bang bang nhảy lên , ần ần cảm thấy này họ tuyệt không tầm thường , nhưng cụ thể sự tình , giờ phút này lại như bí ẩn như vậy bao phủ , nhìn không rõ , đoán không ra triệt .

Các vị đạo hữu chớ có bối rối miệng , đúng lúc này , Hàn Bối thanh âm truyền ra , như linh khải giống như thanh thủy , quanh quẩn bốn phía , vẫn cứ áp bất quá tiếng sấm , có thể cũng truyền vào trong tai mọi người .

Nơi đây phải chăng phần mộ , ta không biết được , nhưng chắc hẳn chư vị cũng đều nhìn ra , tay kia nâng cổ kinh pho tượng chi nhân , là tổ tiên của ta , hắn pho tượng khe hở , là bị Thiên Lô tránh đi , nhưng là nguyên nhân chính là này , mới có thể dùng một quyển kinh thư bay ra , bị chúng ta hậu nhân đạt được .

Có thể nói , này sự tồn tại chí bảo , nhưng chỉ có kinh thư có thể lấy , bởi vì hắn tám tôn pho tượng , như trước hoàn mỹ .” Hàn Bối giờ phút này quay người , nhìn về phía Mạnh Hạo bọn người .

“Tiểu muội tại ngoại tham dự nhiều lần bí thương , chư vị có thể chứng kiến thư của ta tức , nói rõ hữu duyên , các người tới đây tuy nói đều tồn tại loại loại ý nghĩ , sau lưng đều tồn tại bất đồng thế lực , việc này ta tự nhiên sẽ hiểu , lần này thế hoặc là ai cũng được, ta không thêm để ý .”

Ta chỉ hy vọng chư vị xem ở Kỳ Môn cửu tinh tình phần , hết lòng tuân thủ hứa hẹn , dù sao chúng ta hôm nay chỉ là chứng kiến , còn chưa đến gần , các loại:đợi đến gần về sau, ta tự có phương pháp gỡ xuống cái kia hai cuốn kinh thư , chúng ta một tư thác ẩn .

“Mà tiểu muội duy nhất tư nhân mục đích , chính là muốn tại pho tượng kia xuống, đi báỉ thoảng một phát tổ tiên .” Hàn Bối nhẹ giọng nói ra , bình tĩnh nhìn qua mọi người , lời của nàng giống như bao hàm mà một cổ có thể để người ta an tĩnh lại kỳ dị lực lượng , có thể dùng áo bào xám tu sĩ thở sâu , thần sắc dần dần khôi phục như thường , chỉ là Mạnh Hạo nhìn lại lúc, chung quy lại là cảm thấy , người này trước khi lời nói , phảng phất là cố ý mượn điên cuồng chi dạng nói ra .

Mặt khác hẳn đối với hàn bị nói xem ở Kỳ Môn cửu tinh tình phần , những lời này , hơi nghi hoặc một chút .

Đường này đã không xa , nhưng tiếp đó, liền cần Từ đạo hữu cùng Tì Mã đạo hữu rồi, đoạn đường này , lối đình dần dần nhiều, càng gian nan hơn , vốn là chúng ta là không có khả năng có cơ hội , nhưng lúc năm Quyển thứ nhất tuế nguyệt sách cổ bay ra lúc, đã mở ra mà một con đường , đi đường này , cho dù là chúng ta, cũng hội an toàn không ít, mà lại quan trọng nhất là , nơi đây sấm chớp uy lực , cũng không phải là thủy chung sắc bén .

Thường cách một đoạn thời gian liền toàn bộ có suy yếu thời điểm ,

Vẫn cứ thời gian ngắn ngủi , chỉ có nửa cái ngấm đốt công lớn, nhưng mà có thể để cho chúng ta an toàn bước vào trong đó .

Mà ta lựa chọn thời gian , từ nay về sau cắt ra mới , chính là lối đình suy yếu nhất thời điểm Hàn Bối nói xong , ánh mắt đảo qua mọi người về sau, ngẩng đầu nhìn về phía phía trên , giống như đang chờ đợi thời gian .

Thì ra là mấy chục giây công phu , lập tức cái này bốn phía sấm chớp , lập tức ảm đạm đi , vẫn cứ hay là rậm rạp chằng chịt , nhưng ọi người uy áp , lại rõ ràng nhất giảm thiểu rất nhiều , không phải trước khi như vậy làm cho người ta khủng bố .

Nơi đây lối đình suy yếu chỉ có nửa canh giờ ”Từ đạo hữu , Tì Mã đạo hữu , mau chóng Hàn Bối hai mắt lộ ra sáng ngời chỉ mang , tay phải nâng lên vung lên , cái viên này ảm đạm cổ ngọc bay ra , phiêu phù ở

bên ngoài như chỉ cung phương hướng , bao phủ mọi người đỉnh đầu .

Từ Hữu Đạo suy nghĩ một chút , thân thể trực tiếp về phía trước phóng ra , cái kia áo bào xám tu sĩ thần sắc khôi phục như thường , giờ phút này cũng theo đó bước đi , hai người đi tại phía trước , Trúc Cơ hậu kỳ tu vi chi lực , trong chốc lát theo trên người của hai người khuếch tán ra đến , một người trong đó tu vi trong hơi thở , rõ ràng tồn tại một thuộc tính cảm giác , áo bào xám tu sĩ chỗ đó , lại thân thể tràn ra mà bụi đất ý , có thể dùng bụi vùi một ý , hành tẩu lúc , tách ra trận trận hào quang màu vàng đất .

Càng là tại hai trong tay người , phân biệt lấy ra bất đồng pháp bảo , Hàn Bối chỗ đó càng là thở sâu , tay phải khi nhắc lên , cái viên này tuế nguyệt cổ ngọc tràn ra hào quang , mọi người lúc này mới coi chừng đích thân đi về phía trước .

Nơi đây lôi đình rõ ràng hư nhược rồi quá nhiều , có thể dùng một chuyển năm người tốc độ cực nhanh .

Có thể càng đến gần phía trước pho tượng chỗ , nơi đây lôi đình thì càng dày đặc , tiếng sấm kinh thiên động địa , khi thì rơi xuống , cho dù là rơi ở bên cạnh , cũng đều có thể dùng chúng tâm thần người chấn động .

Từ Hữu Đạo cùng áo bào xám tu sĩ , thời gian dần qua từng bước chật vật , pháp bảo nhất viết vỡ vụn , lập tức hai người liền không chậm trễ chút nào lần nữa lấy ra bất đồng tránh sét chi bảo , Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh , không một lời ngữ , cũng không có biểu lộ ra phải trợ giúp tư thái , hẳn đã làm xong chính mình làm ra việc , tiếp đó , như còn cần hắn đi ra tay , lại có chút ít nói không thông .

Mà lại Mạnh Hạo đã nhìn ra nơi đây mấy người kia , sợ là nếu so với chính mình hiểu biết nơi đây , đã như vậy , còn có thể lựa chọn đã đến , chắc hẳn cũng đều có không ít thủ đoạn còn không có triển khai .

Mạnh Hạo thêm trong tay , thủy chung cất giấu Như Ý Ấn , cái này đồng dạng là thủ đoạn của hắn .

Thời gian chậm rãi trôi qua , thời gian dần qua mọi người tốc độ càng ngày càng chậm , Từ Hữu Đạo cùng áo bào xám tu sĩ hai người sắc mặt càng trắng bệch hơn , cũng chèo chống đến mà cực hạn , cho đến đang lúc mọi người phía trước , cái kia chín vị pho tượng càng ngày càng gần , bốn phía tia chớp càng là càng ngày càng nhiều lúc , hai người kia tế ra pháp bảo đã không biết vỡ vụn bao nhiêu , giờ phút này bọn hắn phun ra máu tươi , không hề đi về phía trước .

Đúng lúc này , bỗng nhiên đây , đạo thiểm điện lôi đình rầm rầm mà đến , dùng tốc độ cực nhanh thẳng đến mọi người tại đây , chỉ lát nữa là phải rơi xuống , Từ Hữu Đạo bọn người sắc mặt biến thành lập tức , Hàn Bối tế ra tuế nguyệt cổ ngọc , giờ phút này trong giây lát tản mát ra hào quang , cùng cái kia tia chớp đụng nhau , tiếng sấm kinh thiên động địa , Hàn Bối phun ra máu tươi , không chỉ là hắn , Mạnh Hạo , Từ Hữu Đạo lại Tạ Kiệt cùng với cái kia áo bào xám tu sĩ , đều toàn thân lớn vồn điện quang , riêng phần mình phun ra máu tươi , đều sắc mặt trắng bệch , nhất là Từ Hữu Đạo cùng Tư Mã hai người , mà là phẳng phất thân thể đều có chút run rẩy .

Nhìn xem đạo thiểm điện kia tiêu tán đã trở thành số lớn hình cung điện quang khuếch tán , mọi người lúc này mới trường hô khẩu khí , nhìn bốn phía lúc , cẩn thận kiêng kỵ , càng rõ ràng hơn .

Hàn đạo hữu không phải nói nơi đây tia chớp đã suy yếu sao , vì sao tia chớp này mạnh như thế Từ Hữu Đạo mãnh liệt mà quay đầu , chăm chăm vào chuyển bối .

Mạnh Hạo lau đi khóe miệng máu tươi , nhưng hai mắt nhưng lại hào quang lóe lên , trong cơ thể hắn lưu lại tia chớp , giờ phút này lại toàn bộ bị lôi cơ hấp thu , có thể dùng này cơ hôm nay , phẳng phất lại có một lần bất đồng .

Mà hắn tại đây , nhìn như bị thương , trên thực tế cái kia phun ra một ngụm máu về sau , đã khôi phục như thường , nhưng sắc mặt của hắn , nhưng như cũ tận lực áp chế trở nên trắng bệch .

Các người đã lựa chọn đã đến , liền không phải không biết hiểu , nơi đây , căn bản cũng không phải là tu sĩ Trúc Cơ có thể đã đến chỗ , nếu không có ta đối với nơi này hiểu rõ , nếu không có ta có tuế nguyệt cổ ngọc , nếu không có một lần ta và người cũng biết nguyên nhân , chúng ta chớ nói đi đến nơi đây , mà ngay cả đỉnh kia đều không thể bước vào .

Về phần người nói chi lời , nơi đây cho dù là ở vào suy yếu đoạn thời gian ở trong, nhưng vẫn là sẽ khi thì có ... hay không bị suy yếu chi lời hàng lâm .” Chuyển bối lau đi máu tươi , lạnh giọng mở miệng lúc, nhìn về phía Tạ Kiệt .

Tạ sư huynh , đến mà nơi đây , chúng ta đều lần lượt xuất lực , đã đến người ra tay thời điểm , nơi đây Thanh La tông càng để ý thần bí kia chi vật , muốn dùng bách linh đài đem hắc lười câu ra , cho nên đối với ta chỗ này nhìn như bỏ mặc không để ý tới , có thể đoán chừng hôm nay tại đây đỉnh bên ngoài , đã bí mật ôm cây mà không ít.

Có thể ta và người lòng dạ biết rõ , bọn hắc không dám vào đến, không phải cứu đại cổ họ chi nhân , ai vào ai chết , cứu đại cổ họ tại Nam Vực xuống dốc , thậm chí còn không bằng mới xuất hiện chi tộc , càng là phạm nhân chiếm đa số , có thể tu hành đều bị tất cả tông nuôi nhốt , nhìn như phong quang , kì thực như sinh , Thanh La tông có thể có hai người chúng ta , cũng coi như dị thuật rồi.” Hàn Bối đột nhiên mở miệng .

Tạ Kiệt trầm mặc một lát , mỉm cười .

So sánh với việc này , ta càng là hiếu kỳ , cứu đại cổ họ không mạnh , nơi đây cứu tòa pho tượng , càng không cùng Mạnh đạo hữu tương tự người , như vậy vị này Mạnh đạo hữu , lại là vì sao có thể bước vào tại đây?, Tạ Kiệt thâm ý sâu sắc nhìn Mạnh Hạo liếc .

Có độc giả hỏi ta , vì cái gì liều mạng như vậy , bởi vì , ta thật sự nếu không liều , liền thật sự nhanh già rồi người có thể nói ta là đang liều vé tháng , liều đặt mua , nhưng ta minh bạch , ta chính thức liều đấy, ngoại trừ lần này , tắc thì là mình , liều cực hạn của mình ”

161. Chương 161: Cực Chán Ghét Hiện Thế !

Chẳng những là Tạ Kiệt nhìn về phía Mạnh Hạo , Từ Hữu Đạo cùng với áo bào xám tu sĩ , cũng vào lúc này , thâm ý sâu sắc nhìn về phía Mạnh Hạo .

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh , nhưng nội tâm nhưng lại tại cái này một cái chớp mắt , đã có giật mình , hắc hiểu được liễu chi trước vì sao chính mình bước vào chiếc đỉnh lớn này về sau, mọi người nhìn về phía mình thần sắc , có chút kỳ dị .

Bởi vì cứu đại cổ họ không mạnh , cho nên chứng kiến chính mình bước vào về sau, bọn hắc nguyên một đám nội tâm đều suy đoán , chính mình ở bên trong dùng dùng tên giả .

Thậm chí nội tâm rất nhiều nghi hoặc , giờ phút này cũng đều bỗng nhiên cõi bỏ , càng là theo ánh mắt của hắc xuyên qua đại lượng tia chớp , rơi vào cách đó không xa cái kia chín vị pho tượng to lớn bên trên lúc, cũng nhìn thấy cái này chín vị trong pho tượng , ngoại trừ lại cùng Hàn Bối tương tự chi nhân bên ngoài , nghiêm nhiên còn có cùng Từ Hữu Đạo , cùng áo bào xám tu sĩ thậm chí Tạ Kiệt tương tự chi nhân .

Những thứ này pho tượng chỗ khắc , đúng là bọn họ từng đã là tổ tiên thế hệ , mà mấy người kia dòng họ , cũng ngược dòng tìm hiểu cổ xưa , được gọi là cứu đại cổ họ .

“Ta là cứu đại cổ họ sao ...” Mạnh Hạo nội tâm thầm nghĩ, nhưng rất nhanh liền trên mặt tươi cười , chỉ là nụ cười kia có chút lạnh , hắc có thể xác định , chính mình tuyệt không phải cứu đại cổ họ chi nhân .

Bởi vì hắc nghĩ tới rồi , tại bước vào chiếc đỉnh lớn này một cái chớp mắt , trong túi càn khôn gương đồng , nóng cái kia hạ xuống, như gần kề như thế , có lẽ còn không cách nào quá mức chứng minh cái gì , nhưng rất nhanh , Mạnh Hạo liền nghĩ đến trước khi ở đằng kia tràng bí hội lúc, mình cũng là tại cái này gương đồng nóng lên về sau, mới nhìn đến mà Hàn Bối tràn ra có quan hệ tuế nguyệt tàn quyền sự tình .

“Chắc hẳn cái này Hàn Bối vì hôm nay , chuẩn bị không ít thời gian , tuyệt hơn không phải chỉ tham dự một lần bí hội , sợ là tại rất nhiều nơi , rất nhiều thành , đều lộ ra loại này chỉ có có đủ Trúc Cơ hậu kỳ linh thức , mà lại quan trọng nhất là , có đủ cứu đại cổ họ huyết mạch chi nhân , mới có thể chứng kiến tin

tức.” Mạnh Hạo dĩ nhiên hiểu rõ thất thất bát bát, chợt bay lên đây, thì là đối với gương đồng càng hiểu kỳ hơn.

“Đây rốt cuộc là một mặt cái gì tấm gương, có thể dẫn động hung thú trong cơ thể khí tức nổ bung, có thể tồn tại kinh người phục chế chi hiệu quả, càng là có thể Man Thiên Quá Hải, có thể dùng ta cái đó sợ không phải cửu đại cổ họ. Nhưng là có thể bước vào tại đây.” Đủ loại ý niệm trong đầu tại Mạnh Hạo trong đầu rất nhanh thoáng qua, đối với ngoại nhân mà nói, đây hết thấy thì ra là mấy hơi thở công phu, thậm chí Tạ Kiệt đích thoại ngữ nói xong cũng không bao lâu.

“Cửu đại cổ họ có hay không mạnh, Mạnh mỗ không biết được, nhưng ta bước vào đỉnh này, đi đến nơi đây, đã nói rõ vấn đề.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, thần sắc bên trên làm cho người ta nhìn không ra cái gì suy nghĩ biến hóa.

Tạ Kiệt hai mắt lóe lên, có chút nhú mày. Mạnh Hạo lời nói này nói hấn á khẩu không trả lời được. Mạnh Hạo chỗ đó vô luận thừa nhận hay là phủ nhận. Mặc dù là giải thích, hấn cũng có lời nói mà nói, có thể hết lần này tới lần khác trả lời như vậy, giống như thừa nhận lại như phủ nhận. Giống như giải thích lại như chăm chú giải thích, để cho Tạ Kiệt nhìn chăm chăm Mạnh Hạo liếc.

Mạnh Hạo trả lời rất trực tiếp, hấn không biết, nhưng nghĩ đến xuất hiện ở nơi này, cái kia có lẽ phải là cửu đại cổ họ.

“Mạnh đạo hữu đã trả lời chắc chắn người, Tạ sư huynh, trên người của người có Tông chủ vì nơi đây chuyên môn ban cho Thanh Ấn đan, việc này ta vẫn là biết được đây, người còn không dùng ra!”

Hàn Bối bình tĩnh mở miệng. Tạ Kiệt chỗ đó trầm mặc một lát, nhìn chung quanh tia chớp, sắc mặt có chút âm trầm, tay phải nâng lên mảnh liệt mà vỡ trán một cái, lập tức nhỏ ra một cái to bằng móng tay Thanh Đan. Viên thuốc này mảnh liệt mà bay ra, thẳng đến phía trước mà đi, cơ hồ ngay tại kỳ trùng ra nháy mắt, lập tức lần này đan oanh một tiếng trực tiếp nổ tung, tản mát ra số lớn màu xanh khí tức, những khí tức này quay cuồng khuếch tán, những nơi đi qua, lại có thể dùng lời đình nhao nhao trong suốt, như bị che dấu.

Tại đây một cái chớp mắt, Từ Hữu Đạo cùng áo bào xám tu sĩ đầu tiên lao ra, Mạnh Hạo cùng Hàn Bối còn có Tạ Kiệt ba người, ở phía sau xông lên, năm người vọt thẳng ra gần trăm trượng xa.

“Thanh Ấn đan ta chỉ có ba miếng!” Trăm trượng về sau, Tạ Kiệt sắc mặt âm trầm, mở miệng lúc xanh quang lóe lên, lại một miếng Thanh Ấn đan bay ra, thẳng đến phía trước, những nơi đi qua lời đình ảm đạm như bị che dấu, năm người thân thể lần nữa lao ra.

Mượn hai quả Thanh Ấn đan chỉ lực, năm người tại bước chân dừng lại nháy mắt, dĩ nhiên tới gần cái kia chín tòa pho tượng khổng lồ dưới, ngẩng đầu nhìn lại lúc, cái này chín vị pho tượng khí thể kinh người, nhất là trung gian Viên Đỉnh, càng là như ẩn chứa thương khung.

Một cổ tang thương viễn cổ khí tức, phảng phất theo ánh mắt, có thể đập vào mặt, khiến người như về tới vô tận tuổi tháng trước, cảm nhận được năm đó bao la mờ mịt ý.

Hàn Bối trong mắt kích động giờ phút này cũng không còn cách nào che dấu, nằng hô hấp dồn dập, nhìn trước mắt thuộc về hấn tổ tiên pho tượng, hấn bên cạnh Từ Hữu Đạo, còn có áo bào xám tu sĩ thậm chí là Tạ Kiệt, cũng đều nguyên một đám tâm thần không thể bình tĩnh, bọn hấn chỗ nhìn lại đây, phân biệt đều là bọn hấn tổ tiên.

Trong mấy người này tâm suy nghĩ, Mạnh Hạo sẽ không đi đã hiểu, cho nên thần sắc của hấn là bình tĩnh nhất chi nhân, giờ khắc này ở cái này khoảng cách gần, ngẩng đầu từ nơi này chín vị pho tượng bên trên từng cái xem qua, cuối cùng nhất nhìn về phía đây, thì là vị này đại biểu thương khung Viên Đỉnh.

Đỉnh kia bên trên điêu khắc mà núi sông, nhưng không có thương khung ...

Đang nhìn xem lúc, bỗng nhiên tại Mạnh Hạo ánh mắt xéo qua ở bên trong, giống như có đồ vật gì đó, tại một pho tượng thân mình bỗng nhúc nhích, Mạnh Hạo lập tức hai mắt tinh mang lóe lên, mảnh liệt mà nhìn lại lúc, hấn bỗng nhiên trợn to mắt.

Hắn nhìn thấy ở đằng kia cùng áo bào xám tu sĩ gương mặt thoảng tương tự chính là pho tượng trên bờ vai , có một hạnh bụi rơi xuống , lộ ra một cái tứ phương chi hình , Như Ngưng giao (chất dính) giống như, giống như chuẩn bị lực đàn hồi , giống như da đông lạnh như vậy chi vật .

Trắng noãn nhan sắc , có thể dùng vật ấy làm cho người ta lần đầu tiên nhìn thấy , sẽ không tự chủ được có loại muốn một ngụm nuốt cảm giác , vật ấy tại pho tượng kia trên bờ vai , giống như run run người , theo tro bụi rơi xuống , cái này phảng phất da đông lạnh chi vật lại Mạnh Hạo trợn mắt miệng dưới mặt đất , như chuẩn bị tánh mạng , mãnh liệt mà nhảy dựng , lại theo pho tượng bả vai , trực tiếp rớt xuống mà đỉnh đầu , sau đó lại bị bắn lên , ở giữa không trung có một miệng mở lớn tại da đông lạnh trên thân thể vỡ ra , mãnh liệt mà khê hấp , lập tức bầu trời này bên trên tia chớp , rõ ràng như run rẩy đồng dạng , càng là trực tiếp có như vậy hơn mười đạo thẳng đến cái này da đông lạnh mà đến .

Rơi vào da đông lạnh trong miệng , vật ấy truyền ra nhấm nuốt thanh âm , như thôn lôi đình mà sống , giờ phút này thân thể càng là rơi xuống , tại Mạnh Hạo giật mình lảng ở bên trong, giật giật đấy, cuối cùng nhảy tới Viên Đình lên, vẫn không nhúc nhích .

Một màn này , chẳng những là Mạnh Hạo chứng kiến , bởi vì cái này da đông lạnh trước khi đưa tới thanh thể không nhỏ , cũng có thể dùng Hàn Bối bọn người , cũng nhao nhao bị hấp dẫn , toàn bộ nhìn lại , khi nhìn rõ mà vật này một cái chớp mắt , Hàn Bối hai mắt bỗng nhiên co rút lại , Tạ Kiệt chỗ đó thì là trợn to mắt , trợn mắt há mồm , hai người theo bản năng nhìn nhau một cái , đều nhìn ra lẫn nhau khiếp sợ .

“Vật ấy ...”

“Vật ấy phải là Thanh La tông lần này muốn dùng bách linh đài , lưỡi câu ra cực chán ghét đi.” Áo bào xám tu sĩ bỗng nhiên nói ra , hai mắt chăm chăm vào cái kia da đông lạnh , lộ ra trận trận u mang , thậm chí ở trong con ngươi hắn , đều xuất hiện đối mới hoàn toàn phật thôi diễn lên phù văn , cái này cùng tu vi không quan hệ , hoàn toàn chính là đôi mắt này kỳ dị .

Hàn Bối cùng Tạ Kiệt không đợi nói chuyện , cái kia da đông lạnh mãnh liệt mà nhảy lên , tại trên thân thể lại huyền hóa ra một khuôn mặt , đó là một cái lão giả gương mặt , giờ phút này từ từ nhắm hai mắt , nhưng cái mũi lại đứng thẳng mà vài cái , hai mắt mãnh liệt mà mở ra , lộ ra mờ mịt , nhưng thân thể nhưng lại lập tức bay lên , thẳng đến cái này Phương Đình bên trong cửa ra vào mà đi , có thể tại giữa không trung lúc , nhưng lại dừng lại , phảng phất chần chờ , phiêu phù ở giữa không trung , khi thì nuốt vào tia chớp .

Một màn này nhìn tất cả mọi người ánh mắt sáng ngời .

“Vật ấy vì sao gọi là cực chán ghét?” Mạnh Hạo bỗng nhiên nói ra , nhìn về phía áo bào xám tu sĩ .

“Việc này ta cũng không biết nguyên nhân , thậm chí ngay cả kỳ lai lịch đều không thể tra được , đối với cái này vật nghiên cứu nhiều nhất , phải là Thanh La tông chi nhân , ta chỗ này cũng chỉ là biết được nhỏ tí tẹo , tựa hồ có lẽ là trước khi , theo thiên địa ở giữa có vật này tồn tại lúc , đã bị người xưng là cực chán ghét .” Áo bào xám tu sĩ chậm rãi mở miệng .

“Vật này là cái gì , lão phu không thêm để ý , nửa canh giờ đã qua nửa dư , như Hàn đạo hữu còn không đem cái kia tuế nguyệt sách cổ gỡ xuống , chúng ta chẳng phải là đi một chuyến uống công !” Từ Hữu Đạo chỗ đó , bỗng nhiên nói ra .

Hàn Bối không nói gì , nhưng mà lập tức khoanh chân ngồi ở hắn tổ tiên pho tượng xuống, hai tay bấm niệm pháp quyết, trước người cái kia âm đàm cổ ngọc tán ra trận trận lực sắc quang mang , đem hắn toàn thân vờn quanh lúc, Mạnh Hạo bỗng nhiên hai mắt lóe lên , không lộ ra dấu vết như tránh né như thiểm điện , hướng hắn đến gần một ít .

Bốn phía giờ phút này tương đối rất yên tĩnh , chỉ có tia chớp lôi đình rầm rầm gào thét , thời gian chậm rãi trôi qua , ước chừng đi qua gần trăm tức về sau, Hàn Bối hai mắt bỗng nhiên đóng mở , trong miệng thì trào giống như truyền ra chú ngữ thanh âm , giờ phút này Từ Hữu Đạo cùng áo bào xám tu sĩ , còn có Tạ Kiệt , nhìn như bình thường , nhưng trên thực tế đều âm thầm cảnh giác .

Đúng lúc này , Hàn Bối chú ngữ thanh âm đột nhiên dừng lại , nàng phun ra một ngụm máu tươi , hắc máu

tươi đã rơi vào trước mặt cổ ngọc lên, lập tức cái này cổ ngọc tản mát ra càng thêm chói mắt lục sắc quang mang , theo tia sáng lóng lánh , này ngọc mãnh liệt mà một phi tới ra , lại thẳng đến Hàn Bối tổ tiên pho tượng hai tay mà đi .

Nhưng tốc độ lại không phải rất nhanh , mà là xiêu xiêu vẹo vẹo , cùng lúc đó Hàn Bối chỗ đó sắc mặt càng trắng bệch hơn , phảng phất tại miễn cưỡng chèo chống , như cái này cổ ngọc là bị nàng vô hình nâng lên , lập tức cổ ngọc tới gần pho tượng hai tay , đột nhiên , pho tượng hai tay dang hai cuốn kinh thư , bỗng nhiên tản mát ra mãnh liệt quang minh , càng là xuất hiện vỡ vụn dấu vết , cuối cùng nhất oanh một tiếng nổ bung , thành linh có hai quả cổ ngọc , từ nơi này hai cuốn kinh thư bên trong lập tức bay ra .

Một màn này , nơi đây tất cả mọi người cũng nhìn thấy rõ ràng , mặc dù là có hoài nghi , nhưng hôm nay tận mắt nhìn thấy kinh thư nổ bung về sau, bay ra hai quả cổ ngọc , gào thét thanh âm nháy mắt quanh quẩn về sau, cũng đều nhao nhao ngừng thần nhìn lại .

Hai quả kia cổ ngọc vừa mới bay ra , giống như vật vô chủ ẩn chứa hần linh như vậy , chợt hướng ra phía ngoài bay nhanh , xem hần bộ dáng , giống như phải xuyên qua mảnh này lời đình chi địa , lao ra Phương Đình bên ngoài .

Có thể chúng không đợi bay ra rất xa , lập tức bị Hàn Bối khống chế cổ ngọc , tràn ra lục sắc quang mang , như chúng ba miếng cổ ngọc trong lúc đó tồn tại liên hệ nào đó , lập tức có thể dùng cái kia muốn bay xa hai quả cổ ngọc , lại ngừng ở giữa không trung , lộ ra giãy dụa ý , truyền ra ông minh thanh âm .

Hàn Bối giờ phút này phun ra ngụm máu tươi , cả người thoáng cái uể oải , mặt mũi tràn đầy mỗi một thời điểm , nàng biến sắc , khống chế cái kia miếng cổ ngọc , cũng giống như không bị khống chế , lại thẳng đến phía dưới rơi đi .

Giờ khắc này , một quả cổ ngọc rơi xuống , hai quả cổ ngọc muốn bay xa, việc này tới đột nhiên , có thể dùng mọi người căn bản là không kịp nghĩ nhiều , Từ Hữu Đạo hai mắt nháy mắt lóe lên , thân thể lập tức bay ra , thẳng đến rơi xuống cổ ngọc mà đi , áo bào xám tu sĩ chỗ đó hai mắt nheo lại , nhưng vẫn là giậm chân một cái , thân thể lập tức ánh sáng màu xanh lượn lờ , hóa thành cầu vồng , phóng tới quả thứ hai cổ ngọc , còn Tạ Kiệt chỗ đó , thân thể tuy nói bay lên , nhưng thần sắc lại có một vết hồ nghi , bay ra thẳng đến đệ nhất mai cổ ngọc .

“Các vị đạo hữu chớ có cướp đoạt , vật ấy không phải ta họ Hàn nhất mạch động tới tất có đại kiếp nạn , ta tự có biện pháp đem cái này ba miếng tuệ nguyệt cổ ngọc ngưng tụ trở về .” Hàn Bối gấp giọng mở miệng , lời nói ở giữa , khoe miệng lần nữa tràn ra máu tươi .

162. Chương 162: Âm Mưu Xảo Trá!

Nàng nếu không nói như vậy đi thì cũng thôi đi , giờ phút này lời nói vừa ra khỏi miệng , Từ Hữu Đạo chỗ đó tốc độ nhanh hơn .

Ba người , ba phương hướng , tốc độ cực nhanh , toàn thân tránh sét chi vật lóng lánh , bay ra một cái chớp mắt , Mạnh Hạo cũng chuyển động, nhưng hần vẫn thực sự không phải là toan tính cổ ngọc , mà là thẳng đến giờ phút này sắc mặt trắng bệch , giống như phát giác cổ ngọc không bị khống chế lộ ra lo âu Hàn Bối .

Đúng lúc này , Từ Hữu Đạo chỗ đó dĩ nhiên tới gần Hàn Bối trước khi té ra cổ ngọc bên cạnh , tay áo hất lên , trực tiếp đem cái này cổ ngọc thu vào trữ vật đại ở trong, trong quá trình không có gặp được chút nào nguy hiểm .

“Ha ha , Hàn đạo hữu , vật ấy lão phu giúp ngươi dung , bất quá trước hết đặt ở lão phu tại đây , đương nhiên thác ẩn một phần , cũng không thiếu được Hàn đạo hữu .” Từ Hữu Đạo tiếng cười truyền ra lúc, Tạ Kiệt chỗ đó con mắt đột nhiên tinh sáng lóng lánh , ngoại nhân xem ánh mắt của hần , có thể nhìn ra giống như lúc trước hần còn đang hồ nghi , nhưng hôm nay lập tức Hàn Bối không giống làm bộ , cái kia mấy

ngệm máu tươi phun ra sau lo âu cùng oán độc cũng cực kỳ chân thật , hơn nữa Từ Hữu Đạo không ngờ thành công , không khỏi lại không có chút nào hoài nghi , tốc độ lập tức tăng nhiều .

Càng là tại tới trước lúc, có tia chớp gào thét mà đến , Tạ Kiệt mở ra nhỏ , lại duy nhất một lần học ra ba hạt Thanh Ẩn đan , nổ vang quanh quẩn, cái này tam viên thuốc toàn bộ nổ tung , có thể dùng Tạ Kiệt phía trước , tất cả tia chớp đều lập tức bị che dấu , hần căn chót lưỡi phun ra máu tươi , thân thể trực tiếp xuyên thẳng qua bản thân huyết vụ , tốc độ bỗng nhiên bạo tăng mấy lần , nháy mắt mà đi , trực tiếp đuổi kịp quả thứ hai cổ ngọc , tay áo hất lên , trực tiếp đem cái này cổ ngọc thu vào trữ vật đại bên trong .

Tạ Kiệt hai mắt lửa nóng , lập tức nhìn về phía áo bào xám tu sĩ chỗ đó , áo bào xám tu sĩ giờ phút này tốc độ lại cũng theo đó bạo tăng , hiển nhiên trước hết thấy , nhìn như truy kích cổ ngọc , nhưng trên thực tế lại tồn tại ý dò xét , bây giờ thấy Từ Hữu Đạo cùng Tạ Kiệt đã thành công , hần lúc này mới tốc độ lập tức nhanh , chỉ lát nữa là phải đụng phải cái kia phía trước cuối cùng một quả cổ ngọc .

Mọi ánh mắt đều lập tức ngừng tụ đi qua , Mạnh Hạo tận mắt thấy áo bào xám tu sĩ tay áo hất lên , đem cái kia cuối cùng một quả cổ ngọc thu nhập ống tay áo trong tích tắc , bỗng nhiên đẩy, người này bốn phía tia chớp . Lại chẳng biết tại sao , thoáng cái bạo tăng , nhất tề mà đến , tốc độ cực nhanh khó có thể hình dung , trong nháy mắt thì có vượt qua mười đạo thiểm điện , oanh lâm mà đến .

Áo bào xám tu sĩ thân thể bên ngoài tránh sét chi bảo , căn bản là không cách nào chống cự chút nào , lập tức liền sụp đổ ra , áo bào xám tu sĩ sắc mặt đại biến , đang muốn liều lĩnh chống cự . Có thể theo một tiếng kinh thiên lôi đình nổ vang . Tại ánh mắt của mọi người ở bên trong . Áo bào xám tu sĩ thân thể trực tiếp tan thành mây khói , tính cả hần túi trữ vật , toàn bộ đều nát bấy .

Duy chỉ có cái viên này cổ ngọc , cho dù là tại đây sấm chớp phía dưới . Cũng như trước không tổn hao gì chút nào , giờ khắc này ở áo bào xám tu sĩ nát bấy xương bể về sau, rơi ra , rơi hướng đại địa .

Nhưng vào lúc này , Hàn Bối chỗ đó chợt phun ra máu tươi , sắc mặt trắng bệch , nhưng mà rõ ràng cho thấy cắn răng giống như, hai tay run rẩy khi nhấc lên , hướng về kia ngã xuống cổ ngọc nhất chỉ .

Lập tức cái này cổ ngọc run rẩy . Lại cải biến phương hướng , thẳng đến Hàn Bối mà đến , nhưng hôm nay nhất tới gần Hàn Bối đấy, là Mạnh Hạo , có thể nói cái này cổ ngọc . Là hướng về phía Mạnh Hạo mà đến .

“Mạnh đạo hữu nghĩ lại !!” Hàn Bối thanh âm đều có chút bén nhọn .

Một màn này quá mức đột nhiên , lập tức áo bào xám tu sĩ thậm như vậy chết , Tạ Kiệt biến sắc , Từ Hữu Đạo chỗ đó cũng là thần sắc lộ ra hoảng sợ , nhưng hần hai người ánh mắt , nhưng lại lập tức rơi Hướng Phi hướng Mạnh Hạo cùng Hàn Bối nơi đó cổ ngọc , dù sao áo bào xám tu sĩ chỗ đó tử vong , phẳng phất ngoài ý muốn , cùng cổ ngọc không quan hệ .

Hai người thân thể gần như cùng lúc đó bay ra , rất có như Mạnh Hạo dám đoạt , bọn hần sẽ liên thủ diệt sát ý , tốc độ cực nhanh , xem hần bộ dáng , giống như so Mạnh Hạo cái chậm một chút , nếu là toàn lực dưới, bọn hần sẽ muộn mấy cái hô hấp thời gian , bị Mạnh Hạo trước đem cái này cổ ngọc nắm bắt tới tay .

Có thể Mạnh Hạo lại hai mắt có chút lóe lên , thân thể lao nhanh ra , thẳng đến xông chính mình ở bên trong bay tới cổ ngọc , nhưng khéo miệng lại lộ ra một vòng nhỏ không thể thấy mỉa mai ý , giờ này khắc này , ba người tốc độ cực nhanh , đảo mắt cũng sắp muốn tới gần cổ ngọc .

Nhưng vào lúc này , bỗng nhiên đấy, cái kia ở phía xa giữa không trung , giống như rất nhàn nhả da đông lạnh , phẳng phất mở mắt ra , nhìn nhìn nơi này Mạnh Hạo ba người , thân thể lại giữa không trung nhảy dựng , tốc độ cực nhanh không cách nào hình dung , như thuấn di giống như, xuất hiện lúc, thành linh đã rơi vào Từ Hữu Đạo đỉnh đầu , trực tiếp nằm sấp ở bên trên .

Từ Hữu Đạo lập tức thân thể run một cái , thân thể trong chốc lát dừng lại , biểu hiện trên mặt hoảng sợ .

“Tạ đạo hữu cứu ta ...” Có thể không đợi hần có hành động gì , lập tức đỉnh đầu hần da đông lạnh mở miệng ra , khe hấp dưới, bốn phía số lớn tia chớp rầm rầm mà đến , vẫn cứ nhìn như là bị cái này da đông lạnh hút vào trong miệng , nhưng lúc tia chớp sau khi biến mất , Từ Hữu Đạo thân thể , đã tại thời khắc này , đã trở thành tro bụi .

Thậm chí ngay cả kêu thảm thiết đều không đến nhớ rõ truyền ra .

Tạ Kiệt sắc mặt đại biến , trợn mắt há mồm , thân thể bỗng nhiên rút lui , tâm thần hấn chấn động , mang theo hoảng sợ nhìn về phía cái kia giờ phút này thân thể lại nhảy lên , trôi nổi ở giữa không trung da đông lạnh , da đầu lập tức tê dại một hồi .

Về phần cái viên này cổ ngọc , giờ phút này không có Từ Hữu Đạo cùng Tạ Kiệt cướp đoạt , thẳng đến Mạnh Hạo mà đến , có thể Mạnh Hạo lại cười cười , thân thể rõ ràng không phải đi về phía trước , mà là hướng bên cạnh rời khỏi vài bước , tránh được cổ ngọc con đường , có thể dùng cái kia cổ ngọc đã rơi vào Hàn Bối trước mặt , cử động này lập tức để cho Hàn Bối sửng sò , Tạ Kiệt vẫn cứ tê cả da đầu , nhưng hôm nay cũng bị Mạnh Hạo lui ra phía sau cùng tránh đi , cũng sốt một chút .

“Hai vị tuồng vui này , đã lừa được áo bào xám , còn muốn lừa Mạnh mẽ cũng đều lừa được?” Mạnh Hạo giống như cười mà không phải cười , nhìn về phía Hàn Bối cùng Tạ Kiệt , trong mắt lộ ra một vòng mỉa mai ý lúc , mở miệng , lời cờ xuất hiện , có thể dùng cái này bốn phía lời điện nháy mắt vừa loạn .

Mạnh Hạo lời nói vừa ra , Hàn Bối chỗ đó lập tức nhú mày , Tạ Kiệt hai mắt lóe lên , không nói gì .

”Chỉ sợ cái này da đông lạnh chỉ vật xuất hiện , coi như là Hàn đạo hữu cũng đều không có dự liệu được , cho nên cái này Từ Hữu Đạo tử vong , thật cũng không coi như các người bội ước , mà thật sự ngoài ý muốn .

Mà không quản các người lựa chọn như thế nào , đã cần Từ Hữu Đạo tồn tại , như vậy thì nói rõ các người toan tính , cần ba người mới có thể hoàn thành , hôm nay Từ Hữu Đạo đã chết , ta cảm thấy được các người hiện tại cần phải suy tính , là như thế nào để cho ta có thể đồng ý , thay thế Từ Hữu Đạo vị trí .” Mạnh Hạo mỉm cười mở miệng lúc , trong mắt đã lộ ra hàn mang , thanh âm bình tĩnh , có thể nhưng từng chữ bằng hàn .

Bên cạnh hấn lời vu khuếch tán một ít , có thể dùng nơi đây lời đình loạn hơn , nhưng Mạnh Hạo cũng không muốn hấp dẫn cái kia da đông lạnh chú ý , thoáng tản ra về sau , liền đem hấn nghiêm khắc không chế tại thân thể phụ cận , không để cho tiếp tục bên ngoài tán .

Tạ Kiệt sắc mặt lập tức khó nhìn lên , Mạnh Hạo nơi này tâm cơ , để cho hấn giờ phút này cực kỳ kiêng kỵ , hấn chẳng thể nghĩ tới , một đường hấn bên ngoài nhằm vào Hàn Bối , mà lại Từ Hữu Đạo chỗ đó một đường lời nói không nhiều lắm , có thể dùng cái này thoát nhìn giống như không có gì sơ hở một cái bẫy , lại bị Mạnh Hạo nhìn ra mảnh khoe .

“Là Từ đạo hữu trước khi chết đích thoại ngữ , lộ ra ý , Mạnh đạo hữu quan sát tỉ mỉ , việc này tiểu muội bội phục .” Hàn Bối mỉm cười . Giờ phút này thần sắc đi đâu còn có chút mỗi một ý .

”Nơi đây đích thật là cuối cùng chỉ cần ba người có thể , không đối gạt đạo hữu , tiểu muội thân là Thanh La tông đệ tử , sao có thể bởi vì nơi đây , liền phản bội Thanh La tông.

Ta cùng với Tạ sư huynh lần này hành động , vốn là đã nhận được tông môn tán thành , bất quá đáng tiếc , đích thật là không có dự liệu được , cái này trong tông môn muốn lừa câu ra cực chán ghét , rõ ràng ở chỗ này . Khiến cho được Từ đạo hữu vẫn lạc .” Hàn Bối vẫn một chút sợi tóc . Mỉm cười mở miệng . Dung nhan rất đẹp , nhưng tâm cơ lại làm cho Mạnh Hạo rất là đề phòng , cùng nàng này so sánh với , Tạ Kiệt chỗ đó . Thật sự là không bằng quá nhiều .

Lời nói ở giữa , Hàn Bối tay phải nâng lên , nắm vào trong hư không một cái , lập tức có một đạo Lam Ti , theo trước khi Từ Hữu Đạo tử vong địa phương trống rỗng xuất hiện , hướng về Hàn Bối bay tới , ngay sau đó , cách đó không xa trước khi áo bào xám tu sĩ tử vong địa phương , một đạo tơ lụa xám xuất hiện . Cũng theo đó mà đến , hai đạo sợi tơ lượn lờ , Hàn Bối mở ra nhỏ , một đạo hoàng tía bay ra , tam cái sợi tơ quán quanh ở cùng một chỗ . Tràn ra nhu hòa chi quang .

Cái kia hoàng tía , hiển nhiên là họ Lý trung niên nữ tử sau khi chết , bị Hàn Bối không biết như thế nào lấy ra .

”Nơi đây cứu đại cổ họ chi bảo , trừ ta Hàn gia chi bảo bên ngoài , những người còn lại bởi vì không tồn tại vết rách , còn bảo trì phong ấn , cho nên không cách nào lấy ra , vốn là cần tam cái huyết mạch chi tía , còn cần ba người tề lực , mới có thể mở ra nơi đây chính thức Hàn gia tổ tiên tuế nguyệt chi luyện , hôm nay ... Chỉ có thể theo Từ đạo hữu chỗ đó rút lấy .

Mạnh huynh , chuyện khi trước không đề cập nữa , mong rằng lẫn nhau đã hiểu , hôm nay nếu như người đồng ý , tuế nguyệt chi luyện , tiểu muội dùng tổ tiên tên tuổi anh hùng liệt thê , chắc chắn người một phần !” Hàn Bối chăm chú mở miệng , tay phải nâng lên vớ túi trữ vật , lấy ra một mặt la bàn , xóa đi trong đó lạc ấn .

“Vật ấy , quyền đương tiểu muội trước khi ấy này , cái kia cái gọi là lối ra , cũng không phải là chân thật , một nitrogen khải , hay là sẽ về tới đây , tấm la bàn này , là tiểu muội bản thân tông môn chi bảo , tùy thời mở ra , có thể tùy thời ly khai nơi này , nhưng cũng không cách nào rời đi mảnh này phúc địa , mà là truyền tống ra cái này Phương Đỉnh .” Hàn Bối nói xong , đem cái kia mặt màu tím la bàn , tống xuất trôi nổi tại Mạnh Hạo trước người.

Mạnh Hạo mắt nhìn la bàn , mặt không biểu tình , linh thức đảo qua sau ngẩng đầu thâm ý sâu sắc nhìn thoáng qua Hàn Bối , Hàn Bối cũng nhìn qua Mạnh Hạo , hai con người sáng ngời , Tạ Kiệt thủy chung sắc mặt âm trầm , ở bên hừ lạnh một tiếng .

Mạnh Hạo thần sắc như thường , một bả bắt được la bàn , linh lực lập tức dung nhập trong đó , cảm nhận được trong lúc này truyền tống chi lực lúc , suy nghĩ một chút , khẽ gật đầu .

Hàn Bối dáng tươi cười càng càng mỹ lệ , hướng về Mạnh Hạo khê khom người , nhìn Tạ Kiệt ở một bên , nhìn về phía Mạnh Hạo thì ánh mắt bất thiện , giờ phút này đến mà loại trình độ này , cũng không có gì hay đi giấu diếm , Hàn Bối tại trong tông môn , sớm đã bị định ra , là thuộc về hắc song tu đạo lộ , chỉ chờ chuyện lần này , tông môn sẽ vì hắc hai người tổ chức song tu chi lễ .

Hàn Bối lúc ngẩng đầu , thở sâu , bàn tay như ngọc trắng bỗng nhiên nâng lên , lập tức tay kia trong cái kia ba màu quần quanh sợi tơ , bỗng nhiên bay ra , vô hạn kéo dài , một trận vận vẹo về sau , lại thẳng đến nàng Hàn gia tổ tiên pho tượng mà đi , theo pho tượng sau lưng khe hở , trực tiếp lan tràn đi vào , cùng lúc đó Hàn Bối cắn chót lưỡi , một ngụm máu tươi phun ra , có thể dùng ba màu sợi tơ lập tức lại toàn bộ đều trở thành mà màu đỏ , dung nhập hắc tổ tượng thân trùng .

Một chỗ khác , thì là tại Hàn Bối tại đây phân tán ra , chính cô ta bắt lấy một cây , còn lại hai cây tắc thì lan tràn đến Mạnh Hạo cùng Tạ Kiệt trước người , bị Tạ Kiệt một phát bắt được .

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , cũng theo đó nắm lên , ngay tại Mạnh Hạo dụng chạm này tia tuyến một cái chớp mắt , hắc trong túi càn khôn gương đồng , lần nữa nóng lên .

“Chín tôn pho tượng giờ lên cao trong tay , cũng không phải là suốt đời chân bảo , mà là hư ảo hình bóng , chân chính chí bảo , tồn tại ở cái này Viên Đỉnh ở trong , ngoại nhân không thể làm , coi như là chín người về sau thay mặt huyết mạch , cũng đều không thể làm , nhưng ta Hàn gia lão tổ thân tượng lời kiếp tồn hại rách , đã mất đi vĩnh cửu , tồn tại sơ hở , cho nên tại đây trong đỉnh cửu đại chí bảo ở bên trong , duy tuế nguyệt chi luyện , có thể bị lấy ra !”

“Mà lấy ra phương pháp , là mở ra Viên Đỉnh , có thể việc này bằng vào ta các loại:đội tu vì không thể nào làm được , cho nên cần Mạnh huynh cùng Tạ lang giúp ta thiêu đốt huyết mạch , phản tổ mượn tổ tiên pho tượng nhất chỉ chi lực !” Hàn Bối hai mắt lộ ra u mang , nhìn xem Mạnh Hạo , nói xong lúc , hướng Tạ Kiệt lộ ra ngọt ngào cười khê .

163. Chương 163: Ôn Nhu Chi Sát !

Tiếng sấm ở trong nháy mắt này vòng qua vòng lại toàn bộ Phương Đỉnh thế giới , bốn phía sấm chớp chạy , giữa không trung cái kia da đồng lạnh giống bị lại càng hoảng sợ , phảng phất nhìn về phía Mạnh Hạo bọn người chỗ .

Đúng lúc này , Hàn Bối thanh âm truyền ra .

“Tiểu muội muốn thi triển huyết mạch chi pháp , kính xin Mạnh huynh cùng Tạ lang , toàn lực giúp ta .” Lời nói ở giữa , Hàn Bối cắn chót lưỡi , phun ra một ngụm máu tươi , hắc máu tươi lập tức dung nhập trước

người ba màu quần quanh chi tia lên, nháy mắt bị hấn hấp thu , có thể dùng này tia hồng mang càng hơn , như có một cổ huyết khí trong đó , theo sợi tơ , thẳng đến cái kia phần lưng xuất hiện khe hở pho tượng mà đi

Nháy mắt dừng mãnh vào về sau, tiếng sấm lần nữa quanh quần , cái kia pho tượng to lớn , lại tại thời khắc này , toàn thân chấn động mạnh một cái , càng có số lớn bụi đất rụng xuống , Mạnh Hạo lập tức cảm nhận được trong cơ thể tu vi , tại đây một cái chớp mắt , trực tiếp bị trong tay sợi tơ hút đi , càng có linh thức cũng ở trong đó , theo sợi tơ đi xa .

Hắn hai mắt lóe lên , thần sắc không lộ chút nào biến hóa , một bên Tạ Kiệt thì là ánh mắt sáng ngời , trào trong tay sợi tơ , tùy ý tu vi cùng linh thức dừng mãnh vào trong đó , khi thì nhìn về phía Mạnh Hạo lúc, trong mắt có chợt lóe lên sát cơ , mà ở nhìn về phía Hàn Bối lúc, tắc thì hóa thành nhu hòa , hắn cùng với Hàn Bối có thể nói là thanh mai trúc mã , vẫn cứ thời niên thiếu từng có đối địch , nhưng hôm nay nhìn lại , Hàn Bối thân ảnh , đã bất tri bất giác đi vào mà trong lòng của hắn .

Đúng lúc này , tiếng sấm càng thêm mãnh liệt , Hàn Bối chỗ đó sắc mặt trắng bệch , cái này tam tia quần quanh chi lực , nàng là chủ đạo , Mạnh Hạo cùng Tạ Kiệt chỉ là phụ trợ , mà lại tu vi của bọn hắn chi lực cùng linh thức , cũng không phải là thúc dục pho tượng kia chi pháp , mà là dừng mãnh vào đến mà Hàn Bối tại đây , để kích thích huyết mạch của nàng chi lực .

Nàng là muốn dùng bản thân huyết mạch , đi tan ra tổ tiên pho tượng chi linh , tiến tới thúc dục , loại phương pháp này , cũng chỉ có nàng có thể làm được , bằng không mà nói , như không chuẩn bị huyết mạch , muốn thúc dục pho tượng kia chi linh , tiêu hao tu vi , căn bản cũng không phải là Mạnh Hạo bọn người có thể thừa nhận .

Thời gian trôi qua . Ước chừng đi qua hơn mười tức về sau, tiếng sấm kinh thiên động địa , cái kia nửa quỳ ở nơi đó pho tượng , giờ phút này lại cái này nổ vang bị chấn động , rõ ràng . . . Như sống lại đồng dạng , hai mắt dần dần lộ ra hào quang , thân thể chậm rãi . . . Lại xuất hiện muốn đứng lên dấu hiệu .

Hàn Bối sắc mặt càng thêm tái nhợt , nhưng hai mắt lại lộ ra sáng ngời , lần nữa phun ra một ngụm máu tươi , theo hấn huyết khí dừng mãnh vào pho tượng . Pho tượng kia toàn thân âm âm chấn động . Phảng phất đất rung núi chuyển như vậy . Cái này pho tượng to lớn thành linh . . . Đứng lên !

Cặp mắt của hắn lộ ra ảm đạm quang mang , tại đứng lên về sau, một cổ khó có thể hình dung uy áp , lập tức bao phủ bát phương . Hắn vốn là giơ lên cao hai tay , giờ phút này tay trái chậm rãi buông , một màn này rơi vào Mạnh Hạo trong mắt , hóa thành khó có thể quên hình ảnh .

Hắn thở sâu , bảo trì tu vi cùng linh thức tuôn ra , Hàn Bối chỗ đó thân thể run rẩy , lúc này đây cũng không phải là giả ra , mà thật sự run rẩy , sắc mặt đã tái nhợt như cùng chết người . có thể lại trong mắt mang theo chấp nhất , lần nữa phun ra máu tươi .

Oanh

Cái kia pho tượng to lớn , tại đây một cái chớp mắt hoàn toàn đứng lên , tay trái càng là chậm rãi hạ xuống lúc, vươn ngón trở . Khổng lồ này ngón trở , phảng phất ngưng tụ một cổ khó có thể hình dung lực lượng , hướng về phía dưới chín tôn trong pho tượng Viên Đỉnh , trực tiếp rơi đi .

Ở này pho tượng ngón trở trái rơi xuống nháy mắt , Mạnh Hạo hai mắt lập tức co rút lại , lông lánh kỳ dị chỉ mang .

“Mượn nữa ta một tia tu vi chi lực !” Hàn Bối thanh âm mang theo dồn dập truyền ra lúc, Tạ Kiệt không chậm trễ chút nào đem trong cơ thể tu vi , như ý trong tay sợi tơ , lập tức dừng mãnh vào trong đó .

Mạnh Hạo ánh mắt chớp động , cũng theo đó đưa ra một ít , lập tức Hàn Bối trong lúc này sắc ửng đỏ , giống như khôi phục một ít huyết sắc , nhưng rất nhanh sẽ hóa thành lại một ngụm máu tươi phun ra , có thể dùng pho tượng kia khí thể càng mạnh hơn nữa , rơi xuống ngón trở trái , tốc độ nhanh hơn , lập tức thẳng đến cái kia ở giữa Viên Đỉnh mà đi , như muốn đem đỉnh kia mở ra !

Nhưng vào lúc này , này pho tượng rơi xuống ngón trở trái , lại đột nhiên cải biến phương hướng , rõ ràng không còn là phóng tới Viên Đỉnh , mà là hướng về Tạ Kiệt chỗ đó , nháy mắt mà đi , tốc độ cực nhanh , có thể dùng Tạ Kiệt vừa mới sưng sờ, liền lập tức sắc mặt đại biến .

“Hàn Bối , người muốn làm gì !” Tạ Kiệt chợt buông tay ra trung chi tia , hai mắt lộ ra hoảng sợ cùng mãnh liệt hoảng sợ , thân thể đang muốn lui về phía sau , Mạnh Hạo chỗ đó hai mắt chớp lên , há miệng thì một đám lôi vụ lập tức bay ra , ngăn cản tại mà Tạ Kiệt sau lưng , nổ vang quanh quẩn , Tạ Kiệt thân thể không khỏi dừng lại , thanh âm của hắn còn đang vang vọng , cái kia pho tượng to lớn ngón tay , tựa lấy khó có thể hình dung tốc độ , trong chớp lát đè xuống Tạ Kiệt thân mình .

Chỉ là nhẹ nhàng đụng một cái , Tạ Kiệt toàn thân liền oanh một tiếng trực tiếp nổ bung , tính cả hắn đạo đài , tại đây một cái chớp mắt đều sụp đổ nát bấy , hết thảy tánh mạng dấu hiệu , tại đây một cái chớp mắt , như bị xóa đi .

Không có kêu thảm thiết , chỉ có Tạ Kiệt trước khi chết gào thét vẫn còn vòng qua vòng lại , giờ phút này theo hắn tử vong , một đám quả cam tia theo hắn toái diệt trên thân thể bay ra , dung nhập pho tượng kia ngón tay bên trong .

Cùng lúc đó , Tạ Kiệt túi trữ vật cũng bay lên , thẳng đến Hàn Bối mà đi , bị nàng một bả nắm trong tay lúc , lập tức lấy ra trong đó một cái màu đen bình nhỏ , bị nàng bóp chặt lấy về sau , cái này bình nhỏ bên trong bay ra một đám hư ảnh , cái này hư ảnh bộ dáng , thỉnh linh cùng Hàn Bối giống như đúc , rất nhanh bị Hàn Bối hút vào thất khiếu ở trong .

Đây hết thảy nói rất dài dòng , nhưng trên thực tế thì ra là mấy hơi thở công phu , Mạnh Hạo tận mắt nhìn thấy đây hết thảy , có thể thần sắc lại không có biến hóa chút nào , phảng phất sớm liền hiểu đồng dạng , mặt không biểu tình , duy chỉ có hai mắt có chút lóe lên .

“Đa tạ Mạnh huynh tương trợ .” Hàn Bối ngòn ngọt cười , hướng về Mạnh Hạo hạ thấp người cúi đầu .

“Hàn đạo hữu hảo thủ đoạn , cứ như vậy đưa người Tạ lang diệt sát .” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng , hắn không ngoài ý , là bởi vì trước khi hắn [cầm] bắt được Hàn Bối cho ra màu tím la bàn lúc , trong đó vẫn cứ không có Hàn Bối lạc ấn , nhưng mà tồn tại Hàn Bối một câu nói .

Câu nói kia , Hàn Bối nói thẳng muốn giết Tạ Kiệt , mời Mạnh Hạo tương trợ , cho nên lúc đó Mạnh Hạo mới có thể thâm ý sâu sắc nhìn thoáng qua Hàn Bối .

”Thanh La tông năm đó đem tộc nhân ta bắt giữ , nhìn như đãi ngộ không tệ , có thể kì thực như nuôi nhốt gia súc , cái này Tạ Kiệt càng là tâm hoài quỷ thai , thuở nhỏ liền đối với ta rất là địch ý , hôm nay sau khi thành niên , càng đối với ta nổi lên tâm tư , ta tự nhiên muốn giết hắn .

Lại không sát người này , lần này chúng ta lấy được hết thảy , đều muốn thuộc về Thanh La tông , người này vừa chết , nơi đây chỉ có ta và người , liền không lo lắng có người lại phân .” Hàn Bối mỉm cười , nhìn qua Mạnh Hạo .

“Mạnh huynh tâm trí hơn người , tiểu muội không dám lừa gạt , cho nên trước khi mới có la bàn lưu âm , Mạnh huynh yên tâm , tiểu muội hứa hẹn sự tình , chắc chắn làm được , nơi đây tuế nguyệt chi luyện , ta và người cộng đồng được hưởng , mà lại kế tiếp tuyệt sẽ không lại để cho Mạnh huynh ra tay .” Hàn Bối lời nói ở giữa , thần sắc rất là chân thành , nhưng trên thực tế nội tâm của nàng cũng có thở dài , bọn hắn một chuyến sáu người , đều mỗi người có tâm tư riêng , một đường không ngừng lẫn nhau tính toán , nhưng duy độc cái này Mạnh Hạo , lại bất động thanh sắc tránh được hết thảy tính toán .

Thậm chí nhiều lần xuất hiện phản chế chi lực , cho đến hôm nay , người bên ngoài đều vẫn , có thể hắn còn ở nơi này , việc này để cho Hàn Bối tại kiêng kỵ đồng thời , cũng rất là bội phục , phải biết rằng đoạn đường này phạm là xuất hiện một sai lầm , sợ là hôm nay trước mắt cái này Mạnh Hạo , liền sớm đã tử vong .

Giờ phút này đã theo bản năng , không muốn đi quá mức trêu chọc Mạnh Hạo , cho nên lời nói này ở bên trong chân thành , cũng là đích thật là nội tâm biểu lộ .

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh , không nói gì , chỉ là nhẹ gật đầu , nhưng thân thể của hắn bên ngoài , nhưng lại có lôi vụ xuất hiện , như Hàn Bối nơi đó có không chút nào thiện cử động , Mạnh Hạo định sẽ dốc toàn lực đem lôi vụ tản ra , hấp dẫn nơi đây vô số lôi đình nhảy mất mà đến , cá chết mà lưới không phá .

Hàn Bối thở sâu , lập tức Mạnh Hạo như thế , nội tâm cuối cùng một tia nghĩ cách cũng đều bỏ đi , nàng thật vất vả lại tới đây , một đường cơ quan toán tấn , giờ phút này thật sự không muốn lại sinh vấn đề ,

cho nên hai tay bấm niệm pháp quyết thì nhất chỉ giờ phút này pho tượng , pho tượng kia chấn động toàn thân , ngón trở trái chậm rãi nâng lên , nhất chỉ thẳng đến Viên Đỉnh mà đi .

Lập tức rơi xuống , toàn bộ Phương Đỉnh thể giới chợt chấn động , viên kia đỉnh càng là chấn động dưới, nóc chậm rãi nghiêng, một cổ màu tím khí tức lập tức phun ra , tại khí tức này ở trong, Mạnh Hạo lập tức chứng kiến có ba tờ khinh bạc ngọc trang phiêu phù ở ở trong, như muốn từ nơi này trong đỉnh theo tử khí bay ra , nhưng mà rõ ràng còn kém một ít , phảng phất tùy thời có thể bị hấp trở về .

Hàn Bối ánh mắt lộ ra mãnh liệt hào quang , giờ phút này thở sâu , tay phải trực tiếp tại trên túi trữ vật vỗ , lập tức theo trong túi trữ vật , lấy ra một cái sọ đầu lớn nhỏ bình gốm .

Giơ lên cao cao lúc, cái này bình gốm bay thẳng ra , hóa thành một đạo trường hồng phóng tới Viên Đỉnh , tại ở gần về sau, này bình trực tiếp vỡ vụn nổ bung , trong đó phun ra số lớn toái tro .

Càng là tại đây chút ít toái tro ở bên trong, ầm ầm giống như có thể chứng kiến tồn tại hơn mười hư ảnh , bọn hán nữ có nam có , tuổi không đồng nhất , nhưng mà mỗi người đều có một chỗ tương tự , phảng phất đều là nhất tộc huyết mạch .

Đây không phải toái tro , những thứ này là lịch đại Hàn gia chết đi tộc nhân , tại trước khi chết , thiêu bản thân hình thành thành tánh mạng chi tro , giờ phút này khuếch tán ra đến, cái kia hơn mười thân ảnh nhao nhao hướng về Viên Đỉnh cúi đầu .

“Dùng hàn tổ huyết mạch , giải viễn cổ chi khế ước , này mạch còn sót lại , mời tổ trở về . . .” Lời nói ở giữa , thân ảnh của bọn hán nhất tề dừng mãnh vào tử khí bên trong .

Cùng lúc đó , Hàn gia tổ tiên pho tượng , càng là hóa chỉ là chưởng , hướng về Viên Đỉnh giác mơ nhấn một cái .

Tại nhảy vào cái này tử khí nháy mắt , tại bàn tay này nhấn tới lập tức , Viên Đỉnh chấn động , một tiếng nổ vang nổ mạnh lần nữa kinh thiên động địa , tại đây trong nổ vang , tánh mạng chi tro bên trong hơn mười thân ảnh , toàn bộ thiêu đốt , Hàn gia lão tổ pho tượng , càng là toàn thân chấn động , theo bước chân bắt đầu vỡ vụn thành từng mảnh , trong chớp mắt liền hồng mất chia năm xẻ bảy .

Có thể dùng từ đó về sau , nơi đây pho tượng không còn là chín , mà là vĩnh hằng đã trở thành tám !

Hàn Bối chỗ đó thân thể như bị lực vô hình oanh trúng , rút lui vài bước lúc, lần nữa phun ra máu tươi , nhưng ở nàng lui ra phía sau một cái chớp mắt , cái kia hồng mất trong pho tượng , nhưng lại có một đạo tử mang nháy mắt bay ra , tại Hàn Bối kích động cùng trong chờ mong , Mạnh Hạo tận mắt thấy , cái này tử mang bên trong giống như có một tiểu nhân ngủ say , giờ phút này lập tức thẳng đến Hàn Bối , chui vào hán bên trong mi tâm .

“Nàng là vì vật ấy !” Mạnh Hạo hai mắt co rụt lại .

Đúng lúc này , dùng pho tượng vỡ vụn , hơn mười đạo Hàn gia thân ảnh tiêu tán làm đại giá , cuối cùng có thể dùng tử khí bên trong ba tờ ngọc trang , lập tức tránh thoát Viên Đỉnh , nháy mắt bay ra , nhưng lại tại chúng bay ra một cái chớp mắt , Viên Đỉnh bên trong giống như truyền đến thở dài một tiếng .

Theo thở dài truyền ra , ba tờ ngọc trang một tấm trong đó , chợt dừng lại , cuốn ngược một lần nữa bị hấp trở về Viên Đỉnh ở trong, có thể còn sót lại hai tờ , nhưng lại cấp tốc lao ra .

164. Chương 164: Cái Con Chim Kia Khí Tức . . .

Hàn Bối mi tâm lộ ra ánh sáng tím , giờ phút này hô hấp dồn dập , thân thể lập tức bay lên , thẳng đến một tấm trong đó mà đi , Mạnh Hạo chỗ đó cũng là thân thể nháy mắt nhảy lên , triển khai tốc độ cao nhất , phóng tới một cái khác Trương Ngọc trang .

Hai người đồng thời bay lên , giờ phút này hai cái bắt đồng phương hướng , xuyên thẳng qua tia chớp lôi đình trong lúc đó , chỉ lát nữa là phải đuổi theo ngọc trang , sắp bắt được lúc , bỗng nhiên đấy , cái kia phiêu phù ở giữa không trung nhìn Mạnh Hạo cùng Hàn Bối thật lâu da đông lạnh , bỗng nhiên thân thể nhảy dựng lên .

Nó cái nhảy này , lập tức để cho Mạnh Hạo sắc mặt biến hóa , Hàn Bối chỗ đó cũng là thần sắc biến đổi , hai người đều âm thầm kinh hãi .

Vật ấy có lẽ bản thân hoàn toàn không có nguy hại , khả ưa thích nhảy đến đầu người đỉnh , đi thôn phệ tia chớp , cái này liền khiến cho nó tới gần ai , ai giống như đặt mình trong lôi hải trong .

“Đáng chết !” Mạnh Hạo hai mắt chợt co rút lại , hần lập tức chứng kiến cái này da đông lạnh nhảy phương hướng , lại là mình tại đây , một phương hướng khác Hàn Bối , giờ phút này rõ ràng nội tâm nhẹ nhàng thở ra .

Lập tức cái kia da đông lạnh liền muốn tới , Mạnh Hạo một phát bắt được cái kia ngọc trang , thân thể cấp tốc lui về phía sau muốn tránh đi , thân thể bên ngoài lôi vụ rất nhanh lấy đi , đối mặt người bên ngoài , cái này lôi vụ ở nơi này có uy hiếp , có thể đối mặt quỷ dị này da đông lạnh , lôi vụ hấp dẫn tia chớp , sợ là chính như hần mong muốn .

Thu hồi lôi vụ , Mạnh Hạo triển khai tốc độ cao nhất lui về phía sau , nhưng này da đông lạnh hiển nhiên cực kỳ chấp nhất , trong chớp lát liền xuất hiện ở Mạnh Hạo phía trên , trầm xuống phía dưới , chỉ lát nữa là phải ngồi vào Mạnh Hạo đỉnh đầu .

Nhưng lại tại nó trước tất cả tới gần Mạnh Hạo một cái chớp mắt , không đợi Mạnh Hạo có hành động gì , cái này da đông lạnh bỗng nhiên chấn động toàn thân , trên thân thể trực tiếp xuất hiện này phó lão giả gương mặt , hai mắt tròng lên , lộ ra vẻ mặt bất khả tư nghị , càng có một cổ mãnh liệt chán ghét ý .

“Chết tiệt , chết tiệt . . . Trên người của ngươi như thế nào có cái con kia chết tiệt Chim khí tức !” Nó lại mở miệng nói chuyện , lời nói vừa ra , thân thể của nó càng là trực tiếp tại giữa không trung nhảy lên , phảng phất đối với Mạnh Hạo tại đây vô cùng chán ghét , liền tới gần cũng không muốn , cấp tốc bay lên lúc , tại giữa không trung dừng lại nôn mửa , phảng phất là gặp khiến nó sâu ác đau nhức tật , chán ghét đến cực điểm chỉ vật .

Như gần kề như thế thì cũng thôi đi . Cái này da đông cứng bay lên lúc , lại loé lên một cái , rõ ràng xuất hiện ở Hàn Bối phía trước , bị hù Hàn Bối mặt mày biến sắc lúc , cái này da đông lạnh một ngụm liền đem Hàn Bối trước người bản muốn nắm tới ngọc trang , trực tiếp nuốt vào .

Vẫn còn trong miệng nhấm nuốt một phen , nhìn Hàn Bối tê cả da đầu , cổ tình phần nộ , có thể lại chỉ có thể rất nhanh rút lui .

“Chán ghét , chán ghét . Chán ghét . . .” Cái này da đông lạnh mặt mày méo mó . Một bên nhấm nuốt . Một bên hung tợn chăm chăm vào Mạnh Hạo , thân thể càng là nhanh chóng lui về phía sau , một bộ sợ Mạnh Hạo đến gần bộ dáng .

Mạnh Hạo biểu lộ cổ quái , nhìn cái kia giữa không trung da đông lạnh liếc sau . Lại nhìn hướng giờ phút này sắc mặt khó coi Hàn Bối .

“Chúc mừng Mạnh huynh đã lấy được ta Hàn gia tổ tiên tuế nguyệt chi luyện , so sánh với dựa theo cái kia ngọc trang phương pháp , nhất định luyện chế ra đến , này trang mặc dù tam , nhưng có tất cả nhất pháp , đơn độc có được cũng không ngại .” Hàn Bối trầm mặc một lát , nhìn về phía Mạnh Hạo lúc , trong mắt lộ ra phức tạp , đang muốn tiếp tục mở miệng thời gian. Bỗng nhiên đấy , nơi đây sấm chớp thoáng cái nổ vang lên.

Mà lại số lượng trong chớp lát bạo tăng , một từng đạo thiểm điện càng là uy lực khôi phục được sớm nhất khủng bố thời điểm , nửa canh giờ suy yếu kỳ , hôm nay đã qua . Thân ở tại đây , cho dù là có tránh sét chỉ vật , có thể cũng trong khoảnh khắc tan thành mây khói .

Một màn này lôi đình biến hóa , lập tức để cho Mạnh Hạo thần sắc biến đổi , Hàn Bối chỗ đó cũng là khuôn mặt lộ ra vẻ mặt .

“Vật ấy đã Mạnh huynh đạt được , coi như là Mạnh Hạo chi vật , tiểu muội sẽ không yêu cầu , nhưng mời Mạnh huynh cất kỹ , chớ có mất đi , lần sau ta và người tương kiến thời điểm , người cần đem hắc thác ấn cho ta một phần , cái này là ước định của chúng ta lúc trước .” Hàn Bối rất nhanh mở miệng , thân thể cấp tốc rút lui lúc , tay phải nâng lên vỗ túi trữ vật , lập tức trong tay xuất hiện lại một mặt màu tím la bàn , theo la bàn lóe lên , thân thể của nàng trong chớp lát giống như bị truyền tống như vậy , lập tức biến mất , có thể ở tại biến mất một cái chớp mắt , cái kia da đông lạnh nhưng lại na di mà đi , lại mượn Hàn Bối truyền tống , tùy theo cùng nhau rời khỏi nơi này .

Mạnh Hạo lập tức cái này bốn phía lôi đình rầm rầm xuất hiện , tia chớp vô biên vô hạn , lập tức lấy ra màu tím la bàn , vật ấy lúc trước hắc đã kiểm tra cực kỳ triệt để , linh lực đi vào về sau , truyền tống chỉ lực nháy mắt mở ra , tại hắc vị trí chỉ địa bị vô tận tia chớp bao phủ một cái chớp mắt , cả người hắc trực tiếp truyền tống biến mất .

Xuất hiện lúc , bầu trời một mảnh lơ mờ , đại địa chấn động , trập trập tiếng sấm quanh quẩn , Mạnh Hạo trong cơ thể đạo đài lập tức bất ổn , hắc thân thể cơ hồ mới vừa xuất hiện , liền lập tức phun ra một ngụm máu tươi , lão đảo phóng ra vài bước lúc , Mạnh Hạo lập tức nhìn bốn phía .

Nơi này là một mảnh thảo nguyên , cách bọn họ một chuyến sáu người trước khi tập kết chỉ địa đã không xa , Mạnh Hạo thở sâu , biết được Hàn Bối lần này không có nói sai , đích thật là dùng màu tím la bàn , có thể truyền tống đi ra .

Giờ phút này hắc thở sâu , tay phải khi nhắc lên lấy ra Như Ý Ấn , đang muốn dung nhập linh lực , dùng cái này ngọc ly khai mảnh này quỷ dị thượng cổ phức địa lúc , bỗng nhiên đấy , xa xa truyền tới tiếng oanh minh kinh thiên động địa , càng có một đạo to lớn bình đài , thỉnh linh từ đằng xa trong trời đất bay lên !

Mặc dù là ở chỗ này , Mạnh Hạo cũng có thể thấy rõ , cái này bình đài như tháp , tán phát ra trập trập khí tức kinh người , khí tức này , cũng không phải gì đó Kết Đan Nguyên Anh , mà là Trúc Cơ !

Đây là do vượt qua hai trăm tu sĩ Trúc Cơ , dùng bọn họ Trúc Cơ đạo đài , luyện chế ra tới bách linh đài !

Mạnh Hạo nhìn phía xa thiên địa bách linh đài , thở sâu , hắc càng là mơ hồ chứng kiến , tại đây bách linh đài bên ngoài , phẳng phất quẩn quanh mà mấy trăm người tu sĩ tàn hồn hư ảnh , đang ở một cái cái phát ra không tiếng động thể lương gào rú , tạo thành một cỗ cường đại oán khí , này khí nhảy vào thương khung , có thể dùng nơi này bầu trời , một mảnh lơ mờ .

Thậm chí tại đây bát phương , giờ phút này theo nổ vang quanh quẩn , còn có hơn mười hiển nhiên là bị vừa mới mót vào đạo đài , đang rất nhanh thẳng đến bách linh đài mà đi , dung nhập trong đó , có thể dùng cái này bách linh đài khí thể càng mạnh hơn nữa .

“Nơi đây Trúc Cơ tán tu , hôm nay sợ là đã chết gần như hầu như không còn . . .” Mạnh Hạo đáy lòng trầm xuống , càng phát giác cái này Thanh La tông lần này toan tính quá nhiều , giờ phút này cũng cảm nhận được trong cơ thể đạo đài đang đang run rẩy , nếu không phải là hoàn mỹ đạo đài , sợ là giờ phút này Mạnh Hạo cũng rất khó đi áp chế .

“Không thể tiếp tục lưu lại . . .” Mạnh Hạo ý niệm trong đầu cùng một chỗ , nhưng vào lúc này , hắc bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía xa xa , hai mắt chớp lên dưới , không có lập tức ly khai , mà là thân thể bay lên thẳng đến xa xa .

Thì ra là hơn mười tức thời gian , tại giữa không trung phi hành Mạnh Hạo bước chân dừng lại , cúi đầu lúc , lập tức liền thấy phía dưới bên trong vùng bình nguyên , có bốn người tu sĩ đang lẫn nhau khoanh chân ngồi tĩnh tọa , thân thể ngoài có một mảnh trập trập pháp chi mang lượn lờ , giống như tại ở nơi này bách linh đài hấp lực đối kháng .

Một người trong đó , đúng vậy Lữ Đào !

Ngay tại Mạnh Hạo nhìn lại một cái chớp mắt , bốn người này một cái trong đó , phun ra máu tươi , thân thể trực tiếp sụp đổ nổ bung , hư ảo đạo đài nháy mắt bay ra , thẳng đến bầu trời .

Ngay sau đó , một người khác cũng thân thể run rẩy , chợt mở mắt ra nhìn chòng chọc vào bên người Lữ Đào , thẩm cười rộ lên .

“Người hèn hạ . . .” Lời nói còn chưa nói xong , hần thân thể nổ vang vỡ vụn , đạo đài bay ra lúc , người thứ ba cũng sắc mặt trắng bệch , cười thảm bên trong thân thể vỡ vụn , đạo đài bay ra .

Nhưng , ba người bọn hắn tử vong , nhưng lại có thể dùng nơi đây trận pháp ở trong nháy mắt này , phẳng phát bạo tăng mấy lần chi lực , trong đó Lữ Đào sắc mặt trắng bệch , cắn chặt răng , mượn trận pháp này chi lực , lại ẩn ẩn chống cự mà hôm nay cổ lực hút này .

Mạnh Hạo nhìn xuống phương trận pháp cùng Lữ Đào liếc , hần tự nhiên nhìn ra , ba người kia tu sĩ Trúc Cơ , căn bản chính là thân bất do kỷ , như bị cái này Lữ Đào đã khống chế thân thể , nhìn như bị hấp lực cuốn đi mà đạo đài , nhưng trên thực tế nhưng lại như là bị cái này Lữ Đào huyết tế , đến gia trì trận kia pháp chi lực .

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh , thân thể nhoáng một cái rơi xuống , đứng ở trận pháp bên ngoài , nhìn xem trong đó Lữ Đào , ho khan một tiếng .

Hần cái này một ho khan , trong trận pháp Lữ Đào thân thể lập tức run lên , rất nhanh mở mắt ra , khi nhìn đến Mạnh Hạo một cái chớp mắt , hần sưng sốt một chút , nhưng rất nhanh sẽ sắc mặt đại biến .

“Nguyên lai là mạnh . . . Mạnh đạo hữu . . .” Lữ Đào sắc mặt trắng bệch , giờ phút này mang trước khăn trương nhìn về phía Mạnh Hạo .

“Trận pháp này không sai .” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng , thanh âm không nhanh không chậm , có thể Lữ Đào chỗ đó nhưng lại trong lòng dâng lên hoảng sợ , hần phát hiện Mạnh Hạo tại ngoại , rõ ràng phẳng phát không bị nơi đây hấp lực ảnh hưởng .

“Mạnh đạo hữu như ưa thích , Lữ mỗ . . . Lữ mỗ có thể mang hần tống xuất .” Lữ Đào nội tâm càng thêm khẩn trương lên , hần giờ phút này sợ Mạnh Hạo quá nhiều phá trận pháp này , một khi trận pháp phá vỡ , hần có thể tưởng tượng đến thân thể của mình lập tức cũng sẽ bị ngoại giới hấp lực sụp đổ , cùng những người khác đồng dạng , đạo đài trở thành bầu trời cái kia cực lớn tháp ột bộ phận .

“Nói đi , lời đình diệp ứng với làm như thế nào dùng .” Mạnh Hạo nhìn qua trong trận pháp Lữ Đào , bình tĩnh mở miệng .

“Lữ mỗ trước khi không phải đã cùng Mạnh đạo hữu đã nói sao , cái này lời đình diệp . . .” Lữ Đào vội vàng nói , nội tâm càng thêm khẩn trương lên , nhưng hần lời nói còn chưa nói xong , Mạnh Hạo tay phải không chậm trễ chút nào nâng lên , tại đây Lữ Đào thân thể bên ngoài trên trận pháp trực tiếp nhấn một cái .

Cái này nhấn một cái dưới , trận pháp này ầm ầm chấn động , lập tức xuất hiện một vết nứt , có thể dùng trong đó Lữ Đào sắc mặt đại biến , lộ ra hoảng sợ ý .

“Mạnh đạo hữu dừng tay , tại hạ . . . Tại hạ thật không có lừa ngươi , cái kia lời đình diệp đích thật là . . .”

Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng , tay phải lần nữa nhấn một cái , nổ vang quanh quẩn , trận pháp này bên trên khe hở lập tức xuất hiện bảy tám đạo nhiều , lập tức trong đó Lữ Đào , cảm nhận được ngoại giới hấp lực rõ ràng chui vào , trong cơ thể đạo đài , càng là run rẩy bất ổn , một màn này để cho hần tê cả da đầu cơ hồ hồn phi phách tán .

“Lời đình diệp Nam Vực hiếm thấy , dùng thủ đoạn đặc thù dung nhập pháp bảo ở trong , có thể để cho pháp bảo bằng thêm lực lượng sấm sét ! Mạnh đạo hữu hãy nghe ta nói , ta chỗ này có ngọc giản làm chứng , ngươi dùng bên trong ngọc giản đích phương pháp xử lý , có thể hiểu ra !!” Lữ Đào cơ hồ là hô lên , dùng tốc độ nhanh nhất truyền xuất ra thanh âm , càng là cấp tốc lấy ra một quả ngọc giản , thân thể run rẩy , thần sắc lộ ra ý cầu khẩn , giống như lời nói vô cùng chân thành , lại không có chút nào giấu diếm .

“Còn đùa nghịch tâm cơ .” Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra hàn mang , ngón trở phải bỗng nhiên nâng lên , nhất chỉ đâm tại trên trận pháp , oanh một tiếng , trận pháp này bỗng nhiên vỡ vụn ra một đạo lỗ hổng , có thể dùng ngoại giới hấp lực , ầm ầm ở giữa tràn vào , trong đó Lữ Đào sắc mặt đại biến , phun ra máu tươi , trên thân thể ở trong nháy mắt này , lập tức xuất hiện từng đạo vết máu như muốn sụp đổ chia năm xẻ bảy .

165. Chương 165: Tắt La Lôi Thụ!

Dừng tay !!!” Lữ Đào hồn phi phách tán , lập tức dồn dập mở miệng , thanh âm đều bén nhọn , sắc mặt dĩ nhiên không có huyết ý , nguy cơ tử vong tại đây một cái chớp mắt trực tiếp hàng lâm tinh thần của hắn .

Hắn nhớ rõ , tại bước vào chỗ này thượng cổ phúc địa về sau, chứng kiến mà quá nhiều tu sĩ bản thân sụp đổ đạo đài bị hấp , cũng may hắn bản thân tại đây đến từ mặc đất , biết được một loại bí trận , lúc này mới tránh được lần lượt hạo kiếp , nhưng hôm nay Mạnh Hạo ở bên , cho áp lực của hắn to lớn , trước đó chưa từng có .

Nhất là hắn vô luận nói cái gì , đối phương đều là không tin , cái này liền khiến cho hắn tại đây cực kỳ bị động , mà lại ở dưới sự nguy hiểm đến sống chết , hết thảy tâm cơ đều là tro bụi .

“Ta thật sự đã nói lời nói thật , lời đình diệp tác dụng chính là dung nhập pháp bảo ở trong, khiến cho pháp bảo có đủ bắt diệt lôi ý , người vì cái gì không tin !” Lữ Đào vẻ mặt cầu khẩn bộ dáng , thanh âm đều khàn giọng , xem hắn thần sắc , phảng phất thật sự đã không có cách nào , nói ra toàn bộ .

“Ta hiểu được , người không phải là không tin , người là muốn giết ta !” Lữ Đào ánh mắt lộ ra hiểu ra , khàn giọng cười ha hả , trong thần sắc lộ ra bất cứ giá nào ý .

“Nếu như thế , vậy người sẽ đem trận pháp toái diệt đi, Lữ mỗ đã nói ra lời đình diệp chi dụng , người muốn giết cứ giết , nhưng ngọc giản này bên trong ghi chép chi pháp , người mơ tưởng được !” Lữ Đào cắn răng , gắt gao nắm ngọc giản trong tay , rất có Mạnh Hạo nếu thật muốn hủy đi trận pháp , hắn liền cá chết lưới rách như vậy hủy đi ngọc giản này bộ dạng .

Mạnh Hạo nhìn xem Lữ Đào , thần sắc bình tĩnh , thì ra là mấy hơi thở công phu , hắn thở dài , tay phải khi nhấc lên , lần nữa nhấn một cái , tiếng sấm nháy mắt quanh quẩn , nhưng lúc này đây toái diệt cũng không phải trận pháp , mà là trận pháp này ở trong, Lữ Đào trong tay ngọc giản .

Ngọc giản kia bị Mạnh Hạo cách trận pháp , trực tiếp phá hủy hóa thành tro bụi .

Một màn này , để cho Lữ Đào sắc mặt lập tức biến hóa , đáy lòng lập tức dâng lên một cổ khuếch tán toàn thân hàn khí , bởi vì Mạnh Hạo dùng hành động biểu đạt nghĩ cách , hắn Mạnh Hạo ... Không tin !

“Nói , vẫn là không nói , Mạnh mỗ đã không có kiên nhẫn .” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng , hắn không phải không tin cái này lời đình diệp tác dụng . Có thể làm cho pháp bảo có đủ lực lượng sấm sét , nhưng trước mắt cái này Lữ Đào đơn giản nói ra đây, chưa chắc là chân thật , huống hồ Mạnh Hạo tổng cảm giác , có thể bị Khảo Sơn lão tổ thu lôi đình cây , tuyệt không phải đơn giản như vậy .

Lữ Đào trên mặt lần nữa lộ ra cười thâm , phảng phất đã không có lời nói , Mạnh Hạo hơi gật đầu , tay phải nâng lên chỉ lát nữa là phải trực tiếp đặt tại trên trận pháp , sợ là lúc này đây . Có thể đem trận pháp này hoàn toàn sụp đổ ra .

“Ta nói !!” Lữ Đào thân thể run rẩy . Ở trong nháy mắt này . Tâm thần hắn đều muốn qua đời , trong cơ thể đạo đài run rẩy , hóa thành trong mắt quyết đoán cùng khóe miệng đắng chát .

“Ta nói , nhưng người muốn thế . Ta nói ra về sau, người không thể tiếp tục hủy đi trận pháp .” Lữ Đào thân thể run rẩy , dáng tươi cười mang theo thâm lương , lúc trước hắn theo như lời hết thảy , có thật có giả , nhưng nhưng đều là cũng không phải là mấu chốt , nhưng hôm nay mặt đối với sinh tử , hắn chỉ có thể nói ra chân tướng .

“Người nói đi .” Mạnh Hạo thần sắc như thường , nhưng trong hai mắt đã có một đám u mang thoáng qua .

“Lôi đình diệp . Là lôi đình cây chi lá , nhưng này cây chân chính danh tự , gọi là tắt Llorenç , cũng gọi là tang lôi cây !” Lữ Đào thở sâu , trầm mặc một lát sau . Mang theo đắng chát , chậm rãi nói ra .

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh , không lộ chút nào nổi lòng , chỉ là nhàn nhạt nhìn xem Lữ Đào , có thể hắn càng như vậy , cho Lữ Đào tại đây hình thành uy hiếp lại càng lớn , để cho khổ cho của hắn chát chát càng đậm , dưới đáy lòng đã tràn ngập toàn thân , hóa thành hàn khí , đã trở thành thân thể run rẩy cùng đối với Mạnh Hạo mãnh liệt kiên trì .

”Có quan hệ cái này tang lõi cây , có một bản truyền thuyết , truyền thuyết tại thời xa xưa , trong thiên địa vốn không có loại này tang lõi cây , cho đến có một vị thiên địa đại năng , tại một khoảnh Tất La Lôi thụ bên dưới ngô đạo , rồi sau đó thiên kiếp hàng lâm , muốn đem một con đường riêng xóa đi , này lõi ý lay đỉnh hần bên cạnh cây dâu , mà vị này đại năng , cuối cùng nhất phá vỡ lõi kiếp , bước vào tình không mà đi .

Hắn mặc dù ly khai , nhưng này viên Tất La Lôi thụ , hấp thu hần đạo ngô cùng với thiên kiếp chi lực , vẫn cứ phá hủy , có thể lại tại vài năm sau , ở đằng kia cây gỗ khô trong đã dẫn sinh ra mầm non !

Từ nay về sau , liền xuất hiện gốc cây này giống như tang không phải tang , giống như lõi không phải lõi tất la tang lõi cây !” Lữ Đào thanh âm truyền ra , Mạnh Hạo hai mắt có chút lóe lên , không nói gì .

”Về phần vị kia tất la tang lõi dưới cây ngô đạo đại năng , hần năm đó ở dưới cây từng nói , ta nếu không thể chứng nhận đến vô thượng đang (cảm) giác , Ninh để cho thân này nát bấy , vĩnh viễn không bao giờ khởi này tòa !” Lữ Đào cúi đầu xuống , đã ẩn tàng đang nói ra lời nói này lúc , trong mắt chấp nhất .

Mạnh Hạo hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang , lời nói này , hần cảm thấy Lữ Đào khả năng không lớn tạm thời biến tạo ra .

”Tất Llorenç tang , vì vậy liền xuất hiện ở vùng đất này , từ nay về sau không nhiều năm tháng trôi qua , dần dần căn xuống địa tâm , có thể dùng thể gian sinh ra đời này cây chi Miêu , nhưng đã trải qua viễn cổ , thượng cổ đích niên đại , bởi vì thiên ý cải biến , này cây dần dần đoạn tuyệt héo rũ , hôm nay tồn tại , đã phượng mao lân giác .

Bị tu sĩ đạt được , phần lớn là dùng để dung nhập pháp bảo ở trong , cũng hoặc là hút vào đạo đài , đi luyện này tất Llorenç lá dâu bên trong bắt diệt chi lõi .” Lữ Đào trầm mặc một lát , chậm rãi nói xong .

”Mà ở mặc đất , tồn tại một loại tầm , kỳ danh Hàn Tuyết , tồn rét đậm phong tuyết ở trong , thiên hạ kỳ trùng ở bên trong , xếp hạng chín mươi bảy , này tầm kỳ dị , không nói tia , cái nhả hàn khí , bị tu sĩ chỗ vui , một khi tìm được , đều xem như trân bảo , đem hần luyện thành hàn linh , thân hóa hàn bảo .

Này tầm vẫn cứ hiếm thấy , nhưng cũng không phải là hần hữu , khi thì hay là sẽ xuất hiện một cái .” Lữ Đào nói tới chỗ này , dừng một chút , nhìn về phía Mạnh Hạo .

Mạnh Hạo cũng nhìn qua Lữ Đào , hai người ánh mắt nhìn nhau một lát , Lữ Đào chỗ đó thầm than một tiếng , tiếp tục lái miệng .

”Nhưng cơ hồ không người biết được , này tầm cùng tất Llorenç cây dâu trong lúc đó , tồn tại một loại cực kỳ kỳ dị biến hóa , một khi loại này tầm nuốt vào mà tất Llorenç lá dâu , sẽ có một chút tỷ lệ lột xác , thành vì thiên hạ kỳ trùng bài danh trong thứ tư đây... Không một tầm !”

”Không Mộc Hoá kén , cả đời cái nhả một tia , hần tia không ngừng , tắc thì thân bắt diệt , kỳ thân bắt diệt , tắc thì tia không ngừng , liền trở thành một cái vô giải tuần hoàn , cũng liền khiến cho điều này tia , đã trở thành không thể bị phá hủy chí bảo .

Không một trên thể gian đã xuất hiện hai lần , mỗi một lần nhỏ ra chi tia , đều nhắc lên giới Tu Chân , thậm chí bao gồm đông thổ phân tranh , nhưng cho đến hôm nay , cũng đều không người biết được , hai lần đó không một xuất hiện , cuối cùng nhất này tầm là như thế nào tử vong .” Lữ Đào thầm than một tiếng , sau khi nói xong ngẩng đầu nhìn thật sâu Mạnh Hạo liếc , trực tiếp nhắm lại hai mắt .

Mạnh Hạo trầm ngâm , nhìn nhìn hai mắt nhắm lại Lữ Đào , chợt cười cười , quay người nhoáng một cái , hóa thành cầu vồng rời khỏi nơi này .

Cho đến Mạnh Hạo đã đi ra thật lâu , Lữ Đào mới mở mắt ra , kinh ngạc nhìn trống không ngoài trận , thật dài thở ra một hơi , nhưng rất nhanh trong mắt liền lộ ra một vòng hàn mang .

”Ta trước khi lời nói từng nói , chín thật một giả , người này cho dù là tâm trí cực cao , cũng rất khó phân biệt ra được , ngày sau nhất định sẽ đi tìm Hàn Tuyết tầm , một khi hần thật sự cho này tầm nuốt vào mà tất Llorenç lá dâu , chính là hần tử vong thời điểm !

Mà ta chỗ này , lại dày vò một ít thời gian , chỉ chờ nơi đây Thanh La tông sự tình chấm dứt , liền có thể ở nơi này , dựa theo manh mối , tìm được ta cần thiết chi vật !” Lữ Đào thần sắc âm lãnh , thở sâu , nhắm mắt tranh thủ thời gian gia cố nơi đây trận pháp .

Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ , đi ở giữa không trung , Lữ Đào nói những cái kia , Mạnh Hạo đương nhiên sẽ không toàn bộ tin tưởng , nhưng việc này nếu nói là giả , cũng không phải là hoàn toàn , nếu thật là giảng tổ câu chuyện , nhưng là rất khó lắng không nói lung tung , như thế ngắn ngủi thời gian , sợ là trong lúc này thiệt giả nửa nọ nửa kia .

“Bởi vì có chỗ muốn , cố hữu thiếu hụt , ta như đối với cái này không muốn , tắc thì hết thấy phong bạo không thể tới người .” Mạnh Hạo mỉm cười , cất bước thì thẳng đến xa xa , một đường chỗ qua , nơi đây rất là hoang vu , Trúc Cơ tán tu không thấy một người , duy xa xa bách linh đài , tản mát ra mãnh liệt hào quang , bao phủ bốn phía .

Tại chính là trăm bên dưới linh đài , khoanh chân ngồi tĩnh tọa từng vòng Thanh La tông đệ tử , giờ phút này những đệ tử này cả đám đều vẻ mặt nghiêm túc , triển khai toàn bộ tu vi đi thúc dục không trung bách linh đài .

Mạnh Hạo khoảng cách khá xa , đưa tầm mắt nhìn qua , không cách nào trong đám người tìm ra Hứa Thanh , giờ phút này trong trăm mặc lấy ra Như Ý Ấn , linh lực lập tức dừng mãnh vào trong đó , trong chốc lát liền cảm nhận được một cỗ truyền tống chi lực .

Nhưng nhưng không cách nào lập tức truyền tống đi , mà là cần một ít thời gian đi công tác chuẩn bị , Mạnh Hạo thở sâu , thân thể nhoáng một cái thẳng đến phía trước một tòa núi cao , tại đỉnh núi kia , hắn khoanh chân ngồi xuống , không nghe thấy bên người hết thấy , trong cơ thể linh lực không ngừng mà dừng mãnh vào Như Ý Ấn ở trong , có thể dùng cái này cỗ ngọc truyền tống cảm giác , càng ngày càng mãnh liệt .

“Cần ước chừng tiểu thời gian nửa nén hương ...” Mạnh Hạo chưa bao giờ sử dụng qua Như Ý Ấn , giờ phút này lần thứ nhất triển khai , lập tức đã nhận ra cái này cỗ ngọc một ít tai hại chỗ .

Tốt ở chỗ này coi như an toàn , bốn phía không người , duy xa xa bách linh đài phát ra hào quang , nhưng Mạnh Hạo hoàn mỹ Trúc Cơ , giờ phút này còn có thể đi chống cự , có thể như thời gian quá lâu , cũng cuối cùng là khó có thể áp chế , cố mà giờ khắc này hắn mới ngưng thần mở ra Như Ý Ấn .

“Không biết truyền đưa ra ngoài về sau , sẽ ở địa phương nào ...” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , cảm thụ được Như Ý Ấn bên trong truyền tống chi lực càng ngày càng mạnh , tay phải nâng lên ấn tại mặt đất , một lát sau chung quanh hắn bùn đất quay cuồng , một cây nhánh dây bay ra , cho đến hóa thành một quả lớn chừng quả đu đủ kim quả , bị Mạnh Hạo cầm trong tay , thu vào trữ vật đại bên trong .

Nhưng vào lúc này , đột nhiên , ở đằng kia bầu trời xa xăm lên , bách linh đài bên ngoài , trong giây lát có một đạo tàn ảnh nháy mắt xuất hiện , cái này tàn ảnh không lớn , thành linh đứng vậy Mạnh Hạo tại Phương Đình bên trong chỗ đã thấy , mượn Hàn Bối truyền tống chi lực lao ra đây... Da đông lạnh chỉ vật !

Nó phiêu phù ở giữa không trung , lộ ra già nua dung nhan , giờ phút này đang mang theo hiếu kỳ , nhìn về phía cái kia bách linh đài .

Nhìn một chút , nó bỗng nhiên phát ra một tiếng bén nhọn gào rú , cái này gào rú thanh âm lập tức kinh thiên động địa , có thể dùng bầu trời trong chốc lát gió nổi mây phun , đại địa càng là run rẩy lên , cái kia bách linh đài chấn động , phảng phất muốn sụp đổ , bề ngoài vờn quanh mấy trăm thân ảnh mơ hồ , nhất tề phát ra thét lên , lại trên người bọn họ , thời gian dần qua giống như xuất hiện từng đạo hình cung tia chớp .

Cơ hồ ngay tại nó xuất hiện trong nháy mắt , tại này thiên địa biến đổi nháy mắt , tại đây trăm bên dưới linh đài , gần ngàn Thanh La tông đệ tử vờn quanh thành vòng vị trí trung tâm , tám cái khoanh chân ngồi ở chỗ kia Kết Đan tu sĩ , hai mắt mãnh liệt mà mở ra , nhất tề xem hướng lên bầu trời .

“Xuất hiện !!”

“Vật ấy chính là cực chấn ghét?”

Tám người này lập tức kích động , tâm thần phấn chấn trong toàn bộ hai tay bấm niệm pháp quyết lẫn nhau vỗ , lập tức cái này trong tám người mặt đất , lập tức có hào quang lập tức lóe lên , Tử La lão tổ cùng trung niên kia đẹp phu , hai vị này tu sĩ Nguyên Anh thân thể , nháy mắt xuất hiện .

“Nó quả nhiên bị lưỡi câu ra !!”

“Vật ấy hôm nay lão phu tình thế bắt buộc !” Tử La lão tổ hô hấp dồn dập , mắt không chớp ngóng nhìn bầu trời da đông lạnh chi vật , hai mắt lộ ra tinh mang cùng khát vọng mãnh liệt .

166. Chương 166: Cực Chán Ghét Nhận Chủ!

”Sách cổ ghi lại , vật ấy tên cực chán ghét , cả đời không nhận chủ , vui mừng lời đình , cắn tia chớp , nhưng để cho nhất nó cảm giác hứng thú , cũng không phải là thiên địa chi lôi , mà là nhân thể chi điện !

Dùng mấy trăm người đạo đài ngưng tụ tu sĩ thân thể ẩn chứa chi điện , ngưng tụ tu vi chi lực , luyện thành bách linh đài , này giữa đài tràn ra vô hình khí tức , đối với vật này hấp dẫn trình độ , nhất định là trước đó chưa từng có !” Tử La lão tổ thở sâu , chăm chú nhìn chăm chăm giữa không trung , giờ phút này giống như còn đang chờ da đông lạnh chi vật .

Bên cạnh hắn mỹ phụ trung niên , giờ phút này cũng là nhìn không chuyển mắt , hai người đã tu vi vận chuyển , tùy thời có thể thuấn di mà đi .

”Chờ một chút , vật ấy tốc độ cực nhanh , như muốn chạy trốn coi như là tông môn lão tổ ra tay , cũng đều không thể đem hắn bắt giữ , mà lại vật ấy khí lớn , một khi bị khốn , như phát giác không cách nào đào thoát , sẽ tự bạo chuyển thể , xuất hiện lần nữa , không biết là mấy ngàn năm sau . . .

Chỉ có chờ nó nuốt vào bách linh đài , dùng trong đó chi ẩn , phối hợp ba vị lão tổ tại ngoại Sư , mới có thể để át đi na di cùng tự nổ cho lực , đến lúc đó . . . Chính là hai người chúng ta đem hắn bắt giữ một khắc !” Tử La lão tổ hô hấp có chút dồn dập , chăm chăm vào bầu trời da đông lạnh , hướng bên người mỹ phụ trung niên truyền ra thần niệm .

Mạnh Hạo cũng nhìn thấy cái này da đông lạnh , nhú mảy , vật ấy hẳn tổng cảm giác được không rõ , tại Phương Đình bên trong cũng rất quý dị , mà lại hại chết mấy người , nhất là cuối cùng tại nhích lại gần mình lúc , rõ ràng miệng nói tiếng người , để cho Mạnh Hạo tuy nói kinh ngạc , nhưng nội tâm cũng không rất ưa thích .

“Thanh La tông , quả nhiên là vì vật ấy mà đến .” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ , giờ phút này còn có vài chục tức thời gian , hắn Như Ý Ẩn có thể mở ra , Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh , vẫn cứ ánh mắt như trước nhìn lại , nhưng nội tâm đã làm tốt cái chờ đến đúng lúc , ngay lập tức rời đi chuẩn bị .

Nhưng vào lúc này , xa xa giữa không trung da đông lạnh , lần nữa phát ra một tiếng giống như uy hiếp như vậy gào rú , tại thanh âm này xuống , bách linh đài lập tức run rẩy , phảng phất muốn sụp đổ ra , có thể tràn ra hình cung tia chớp lại thêm nữa... , còn có một loại tu sĩ không cách nào nghe thấy được . Nhưng đối với da đông lạnh nhưng lại trí mạng hấp dẫn khí tức khuếch tán ra đến , có thể dùng cái này da đông lạnh chi vật lập tức cái mũi đứng thẳng mà vài cái , hai mắt sáng ngời , chợt lao ra , tại Tử La lão tổ hưng phấn trong chờ mong , cái này da đông lạnh chi vật nháy mắt đã đến gần bách linh đài , mở cái miệng rộng , nhanh chóng nuốt vài cái .

Càng là nuốt đi , cái này da đông lạnh bên trên biến ảo gương mặt thì càng đáng vẻ cao hứng , thậm chí còn phát ra rất thoải mái tiếng hừ hừ . Từng miếng từng miếng nuốt lấy . Lập tức cái này bách linh đài bị nó nuốt vào hơn phân nửa thời gian. Bỗng nhiên còn sót lại bách linh đài , lại cái này một cái chớp mắt , âm âm nổ bung !

Oanh một tiếng nổ mạnh , bách linh đài sụp đổ . Hóa thành một cổ trùng kích cấp tốc khuếch tán , dọa cái này da đông lạnh nhảy dựng , đang phải ly khai lúc , đã thấy hồng mắt bách linh đài , lại hóa thành một cái to lớn xiềng xích , dùng khó có thể hình dung tốc độ , trực tiếp quấn quanh ở mà cái này da đông lạnh trên thân .

Này da đông lạnh rít gào lên , giống bị kinh hãi đến , thân thể rất nhanh nhảy lên . có thể nhưng không cách nào tự nhiên , phảng phất bị hạn chế , giờ này khắc này , tại đây phúc địa bên ngoài , cái kia to lớn màu đen cửa đá bên cạnh . Bị Thanh La tông một đường giơ lên tới pho tượng , phát ra trợn trợn u mang , có thể chứng kiến ở đằng kia u ám quang mang ở bên trong , có tam đạo thân ảnh , đang lẫn nhau khoan chân ngồi tĩnh tọa , toàn lực không chế trước mặt một trương tàn ở đằng kia tàn trên da .

Phúc địa ở trong, thét lên thanh âm chói tai , Mạnh Hạo tận mắt thấy cái này da đông cứng giữa không trung bị khóa sắt khóa lại , giờ phút này biến ảo gương mặt mang theo kinh hoảng , đang muốn nhảy lên ly khai , nhưng lại bị khóa sắt khóa , coi như là nhảy lên , cũng như mang theo một cái đuôi thật dài .

Cùng lúc đó , Tử La lão tổ hai mắt lóe lên , thân thể không chậm trễ chút nào tiến về phía trước một bước bước đi , nháy mắt biến mất , xuất hiện lúc, rõ ràng là tại cái này da đông lạnh bên người , tay phải nâng lên ôm đồm đi .

Ngay sau đó , mỹ phụ trung niên thân thể cũng theo đó một cái thuận di , trực tiếp xuất hiện tại da đông lạnh bên cạnh .

Cái này da đông lạnh biến ảo gương mặt kinh hoảng ý mãnh liệt hơn , phát ra kêu thảm thiết thê lương , thân thể chấn động mạnh dưới, rõ ràng theo trong thân thể tán thả ra một tầng tia chớp lôi đình , tiếng âm âm kinh thiên động địa , có thể dùng Tử La lão tổ biến sắc , thân thể không thể không lui ra phía sau một ít , mỹ phụ trung niên chỗ đó cũng là hai mắt co rút lại , không dám tới liều sờ tầng này tia chớp , nhanh chóng lùi về phía sau .

Tại hẳn hai người lui ra phía sau đồng thời , cái này da đông lạnh mang theo thật dài xiềng xích , vọt ra , ở giữa không trung thần sắc lộ ra bất lực cùng tuyệt vọng , càng bởi vì xiềng xích trong người , giống như bị hạn chế như vậy , tốc độ cũng đều chậm rất nhiều , tại nó đằng sau , Tử La lão tổ hai mắt sáng lên , hừ lạnh một tiếng .

“Người trốn không thoát , hôm nay ta Thanh La tông đủ loại , chính là vì ngươi !” Tử La lão tổ thanh âm truyền khắp bốn phía , cất bước đang lúc ôm đồm đi , hẳn bên cạnh mỹ phụ trung niên , cũng là hừ lạnh , tay phải khi nhắc lên , trong chốc lát như tại thân thể nàng bên ngoài xuất hiện đầy trời tinh không , trợn trợn tinh quang xuất hiện hóa thành cầu vồng , từng đạo phô thiên cái địa , vây khốn da đông lạnh .

“Các ngươi như vậy không đúng. . .” Cái kia da đông lạnh thân thể run rẩy , giờ phút này về phía trước bay thật nhanh lúc, biến ảo gương mặt lập tức truyền ra thanh âm , thanh âm này tang thương , nghe giống như lão giả .

Lời nói vừa ra , giờ phút này ở trên mặt đất thủy chung chú ý một màn này Thanh La tông gần ngàn đệ tử , nguyên một đám lập tức sắc mặt biến hóa , hiển nhiên lớn đều không ngờ rằng , cái này da đông lạnh chỉ vật lại có thể miệng nói tiếng người .

“Quả nhiên là cực chán ghét kỳ vật .” Tử La cười to , thân thể cấp tốc đuổi theo , hẳn bên cạnh mỹ phụ trung niên cũng là mắt lộ ra kỳ dị chi mang , hai người hóa thành hai cái phương hướng , vây khốn vật ấy .

Như gần kề như thế thì cũng thôi đi , có thể ngay sau đó , theo phía dưới Thanh La trong tông cái kia tám cái Kết Đan tu sĩ nhất tề vừa quát , lập tức sở hữu tất cả Thanh La tông đệ tử , đều không chậm trễ chút nào vịn ra kinh văn .

Cái này kinh văn ông minh , kết hợp ngàn người thanh âm , ở trong nháy mắt này truyền ra lúc, xa ở chỗ này bên ngoài Nam Vực đại địa , Thanh La trong tông , giờ phút này thành linh có vượt qua mấy vạn tu sĩ , toàn bộ khoan chân ngồi tĩnh tọa , niệm tụng kinh văn , tại Thanh La tông trên không , vạn sơn chi khung , có một vòng xoáy khổng lồ đang tại âm âm xoay tròn , hấp thu mấy vạn tu sĩ kinh văn thanh âm , cùng cái này thượng cổ phúc địa ở trong, thành linh thông qua nơi đây ngàn người miệng , trực tiếp truyền ra , có thể dùng nơi đây kinh văn chợt quanh quần thiên địa bát phương .

“Các ngươi như vậy không đạo đức , cần phải đi mức độ cái con kia Chim , không nên tới mức độ ta . . .” Da đông lạnh biến ảo gương mặt giờ phút này sâu mi khổ kiếm , sợ run giọng mở miệng , càng có thét lên truyền ra , thân thể lại cái này một cái chớp mắt , tràn ra mà số lớn màu xanh chi khí .

Có tiếng kêu thảm thiết tùy theo truyền ra , cái này da đông lạnh chỉ vật chợt vọt tới trước , thần sắc lộ ra

tuyệt vọng , giống như muốn chạy trốn , có thể ngay sau đó , trên bầu trời một tiếng nổ vang quanh quẩn , một cái cự đại lao lung , thành linh xuất hiện .

Này lao lung Thiết Trụ , đều là một mảnh đen nhánh , thượng diện bị điêu khắc vô số phù văn ẩn ký , tràn ra kinh người uy áp , giống như có thể lấy thay mặt nơi này thiên địa , mặt đất càng là tại thời khắc này , xuất hiện số lớn khe hở , giống như khó có thể chịu đựng .

Lao lung thời gian lập lòe , thẳng đến da đông lạnh mà đi , muốn đem hắc sanh sanh bắt trói ở bên trong , thậm chí tại đây lao lung Thiết Trụ lên , lại lan tràn ra số lớn hắc khí , những hắc khí kia bên trong có từng khuôn mặt hiển lộ , trong mắt đều phát ra tham lam cùng kích động , theo lao lung , thẳng đến da đông lạnh .

Đây hết thấy nói rất dài dòng , nhưng trên thực tế chỉ là trong chớp lát phát sinh , Mạnh Hạo khoảng cách không gần , nhưng là nhìn kinh tâm động phách , hắc giờ phút này Như Ý Ấn đã sắp chuẩn bị hoàn thành , cho nên vẫn cứ mắt thấy đây hết thấy , nhưng cũng không có quá mức để ý , một lòng chỉ nghĩ mau rời khỏi .

Có thể . . . Tại hạ một hơi , Mạnh Hạo liền chột nhảy lên , khí cấp bại phiêu thân thể nhanh chóng lùi về phía sau .

“Cái này chết tiệt da đông lạnh , như thế nào xông nơi này rồi.” Mạnh Hạo không chậm trễ chút nào lập tức lui về phía sau , hắc tận mắt thấy cái kia da đông lạnh chi vật vốn là hướng về phía những phương hướng khác chạy trốn , có thể lại chẳng biết tại sao chột cái biến phương hướng , thẳng đến Mạnh Hạo tại đây mà đến .

Mạnh Hạo mới sẽ không tin tưởng , cái này da đông lạnh chi vật chỉ là đi ngang qua , lúc trước hắc tại Phương Đỉnh bên trong kiến thức vật này nham hiểm , hôm nay lập tức xác định , vật ấy cái này rõ ràng nhất vì mình mà đến .

Mạnh Hạo tê cả da đầu , nghĩ đến cái kia hai cái Nguyên Anh lão quái , nghĩ đến quỷ dị kia kinh văn thanh âm , nghĩ đến trên bầu trời đang gào thét rơi xuống bằng lao tù lớn , hắc đối với cái này da đông lạnh , oán khí cực kỳ mãnh liệt .

Nhưng Mạnh Hạo chỉ là tu sĩ Trúc Cơ , hắc liền tính rằng tốc độ mau nữa , cũng vô pháp nhanh đến qua bị Nguyên Anh lão quái thậm chí toàn bộ Thanh La tông đạo bao hàm đều cực kỳ để ý chi vật , cái này da đông lạnh cho dù là bị khóa liêm buộc lại , tốc độ cực nhanh cũng khó có thể hình dung , bên trên một hơi còn ở phía xa , có thể tiếp theo tức liền trực tiếp xuất hiện tại Mạnh Hạo trước người , đã rơi vào Mạnh Hạo đỉnh đầu .

Tại Mạnh Hạo thần sắc biến hóa , cơ hồ tại đây da đông lạnh rơi xuống nháy mắt , lập tức không chậm trễ chút nào đưa tay một tay lấy hắc bắt lấy hướng ra phía ngoài hung hăng ném đi .

Cái này da đông lạnh vừa bị ném ra ngoài , liền nhảy dựng phía dưới lần nữa trở lại Mạnh Hạo tại đây , lại mở cái miệng rộng , cắn một cái tại Mạnh Hạo trên cánh tay của .

“Ta chạy không được , ngươi cũng không có thể chạy , ngươi cái này không đạo đức gia hóa . . .” Cái này da đông lạnh ô ô mở miệng lúc , sau lưng nó giờ phút này cấp tốc đuổi theo Tử La lão tổ cùng trung niên mỹ phụ kia , mắt thấy đây hết thấy , lập tức hai mắt lộ ra ngập trời chi nộ .

“Ngươi dám !!” Áo bào tím lão tổ gần như nổi giận , một tiếng kinh thiên gầm , cả vùng cũng vì đó run lên , tốc độ của hắc cực nhanh , thuần di mà đến , nháy mắt liền xuất hiện ở Mạnh Hạo trước người , xen lẫn khó có thể hình dung phần nộ , thẳng đến Mạnh Hạo tại đây một chưởng rơi xuống .

Oanh

Nổ mạnh quanh quẩn , Mạnh Hạo thân thể bên ngoài ngay lập tức xuất hiện một tầng màn sáng , cái này màn sáng cũng không phải là Mạnh Hạo tràn ra , mà là cái kia da đông lạnh khuếch tán ra đến , thậm chí Mạnh Hạo thân thể giờ phút này đang đang lùi lại , cũng không phải là chính hắc chi lực , mà là bị cái này da đông lạnh cắn cánh tay , trực tiếp tùm đi .

Da đông lạnh trong miệng , Mạnh Hạo cánh tay cũng không phải là bị cắn đứt , mà là đâm rách làn da hấp một giọt Mạnh Hạo máu tươi , lập tức này da đông lạnh liền thân thể run một cái , thân thể nháy mắt không còn là hơi mờ , mà là có đục ngầu .

“Thật là khó uống , thật là khó uống , thật là khó uống . . . có thể ác , có thể ác , có thể ác . . .” Cái này da đông lạnh oa oa kêu to lúc, Tử La lão tổ đã triệt để nổi giận , hắn bên cạnh mỹ phụ trung niên trong mắt đồng dạng lộ ra lo lắng , càng không có biện pháp tin .

“Nhận chủ . . . Nó . . . Rõ ràng nhận chủ?”

“Ta nhận chủ rồi, nhận thức hắn là chủ á..., không có tác dụng á..., các người bắt ta cũng không có thể dùng á..., các người bọn này không đạo đức gia hỏa , ta đã nhận chủ á..., ta không có năng lực phi á..., ta cũng không có thể tiếp tục tản ra có thể bảo hộ hắn màn ánh sáng rồi, ta phế đi , ta muốn chết rồi , các người bọn này không phải đồ chơi đồ chơi , các người quá xấu á..., ta ta ta ta . . .” Da đông lạnh nhảy dựng , đã rơi vào Mạnh Hạo đỉnh đầu , biến thành một mũ lưỡi trai , nói ra cuối cùng , lập tức cúi đầu lộ ra kinh ngạc nhìn xem Mạnh Hạo .

“Làm sao người còn không triển khai truyền tống?”

167. Chương 167: Như Người Vây Không Đạo Đức . . .

“Người là đồ dân? Ah a, ta thích đồ dân , đồ dân tốt , đồ dân phi thường phi thường tốt , ồ , làm sao người còn không truyền tống , hắn là người thật là đồ dân? Cái con kia Chim làm sao sẽ lựa chọn một cái đồ dân?” Cái này da đông lạnh lải nhải không ngừng , vừa nhắc tới đến liền không dứt .

Tử La lão tổ ngửa mặt lên trời vừa hô , thân thể lập tức tiến đến , tay phải khi nhắc lên , phảng phất chung quanh hắn thiên địa đều ảm đạm , hóa thành vụn vụn gọn sóng , thẳng đến Mạnh Hạo tại đây sụp xuống mà đến .

Mạnh Hạo sắc mặt trắng bệch , cười khổ nhìn thân thể bên ngoài trước khi xuất hiện cản trở Tử La lão tổ màn ánh sáng , giờ phút này tới lúc gấp rút nhanh chóng ảm đạm , càng là tại hắn phía trên , cái kia trong lồng giam trong hắc khí gương mặt , nhao nhao phát ra phần nộ chí cực gào thét , Mạnh Hạo không kịp nghĩ nhiều , lập tức đem trong tay Như Ý Ấn chọt sờ , oanh một tiếng , thân thể của hắn nháy mắt bị kịch liệt đau nhức tràn ngập , người ở bên ngoài nhìn lại , Mạnh Hạo tại đây thân thể bên ngoài màn ánh sáng vỡ vụn trước một cái chớp mắt , thân thể của hắn bên ngoài liền xuất hiện một cái lỗ đen , như thôn phệ như vậy , trực tiếp đem Mạnh Hạo một ngụm nuốt vào trong đó , tính cả cái kia da đông lạnh , cũng đều trực tiếp bị nuốt đi .

Cho đến Mạnh Hạo biến mất , giờ phút này trả về đang trước khi cái này da đông lạnh lưu lại thanh âm . . .

“Như người vậy tuy nhiên rất dễ cho ta thích , có thể người thật là đồ dân? Không thể a, thật sự không có khả năng a, cái con kia Chim là hết thảy không đạo đức ngọn nguồn , có thể bị nó lựa chọn , lại là đồ dân . . . Đồ dân . . . Đồ dân . . .”

Thanh âm này tại đây phức tạp bên trong quanh quẩn , bốn phía rất yên tĩnh , duy có âm thanh dần dần truyền ra , Tử La lão tổ sắc mặt khó coi không cách nào hình dung , giờ phút này đứng ở nơi đó , hai mắt lộ ra căm giận ngút trời , tiền phương của hắn , cái kia xiềng xích hôm nay rơi hướng đại địa , da đông cứng nhận biết Mạnh Hạo là chủ lúc, đã nhiên đem ổ khóa này gãy giữa .

“Nhận chủ . . . Vật ấy rõ ràng nhận chủ , sách cổ bên trên từng nói , vật ấy không có khả năng nhận chủ , không tồn tại nhận chủ !” Tử La lão tổ hô hấp dồn dập , một lát sau ngửa mặt lên trời vừa hô .

Mỹ phụ trung niên thở sâu , một lát sau bỗng nhiên hai mắt lóe lên .

Đúng lúc này , bỗng nhiên đấy, giữa không trung lao lung oanh một tiếng sụp đổ nổ bùng , vô số miếng sắt tứ tán trong . Tất cả hắc khí cấp tốc co rút lại , trực tiếp hóa thành một cái đen kịt thân ảnh , thân ảnh ấy mơ hồ nhìn không rõ , nhưng tán phát hắc khí , nhưng lại tràn ra một cổ để cho Tử La lão tổ đều tâm thần chấn động khí tức .

“Thiên Hà như ý tông Như Ý Ấn . . . Người này khó trách có thể ly khai nơi này , là bởi vì có vật ấy , tìm được hắc khí , không tiếc bất cứ giá nào tìm được hắc khí , nhưng không thể để cho những tông môn khác biết được , cực chán ghét nhận chủ . Cực chán ghét nhận chủ . Đây là chuyện tốt . Đây là chuyện xấu , này chuyện xấu , có lẽ có thể không luyện trường sinh khí , mà là trực tiếp luyện ra Trường Sinh Đan !!”

Giờ này khắc này . Nam Vực đại địa , tới gần Huyết Yêu tông phạm vi thế lực bên ngoài , tồn tại một tòa hồ nước , hồ này trong như gương , tràn ra linh khí , có thể dùng tại đây quanh năm bị sương mù lượn lờ , thoát nhìn như thế ngoại chi cảnh .

Nhưng đây là đối với phạm nhân mà nói , trên thực tế nơi này linh khí tuy nói không tệ, có thể lại kém xa tít tắp năm đại tông môn . Thậm chí ngay cả một ít loại nhỏ (tiểu nhân) tông môn , cũng đều rõ ràng mạnh tại đây quá nhiều .

Mà lại nơi đây tuy nói không tại Huyết Yêu tông phạm vi thế lực ở trong , nhưng lại là biên giới , càng tới gần cùng Nhất Kiếm Tông phạm vi giáp giới chỗ , khi thì có Huyết Yêu tông tu sĩ bay qua . Ở chỗ này sinh tồn , tổng hội khi thì gặp được nguy hiểm .

Mặt khác quan trọng nhất là , Huyết Yêu tông cùng Nhất Kiếm Tông , tại toàn bộ Nam Vực tu sĩ cơ hồ cũng biết , cái này hai đại tông môn có huyết cừu tồn tại , mặc dù nói không có đại quy mô xung đột , nhưng một ít cỡ nhỏ chém giết , nhưng lại khi thì sẽ tiến hành .

Mà nơi đây bát phương , những thế lực này phạm vi bên ngoài khu vực , tại nhiều khi đều là Nhất Kiếm Tông cùng Huyết Yêu tông chiến trường .

Ở bên hồ , có một tòa sơn trang , nơi này là một chỗ sinh hoạt tại trong khe hẹp họ Tiểu tu sĩ gia tộc , trong tộc người mạnh nhất là một cái Trúc Cơ trung kỳ gia chủ , tộc tông ngưng khí cảnh tộc nhân có bảy tám cái , còn sót lại tắc thì đều là không có tư chất tộc nhân , cũng may vị gia chủ kia trước kia từng là Huyết Yêu tông đệ tử , nhưng mà bởi vì tuổi tác đã lớn , từng bị trọng thương qua , tu vi dừng lại không nói , càng là thọ nguyên không nhiều lắm .

Đối với đệ tử như vậy , Huyết Yêu tông phần lớn đều để cho ly khai tông môn , tại bốn phía tổ kiến mình gia tộc tu chân , con nối dõi tại đây , ngày sau cũng có bá nhập Huyết Yêu tông cơ hội .

Hơn nữa Nhất Kiếm Tông ngày bình thường coi như là tiến đến , cũng cũng sẽ không đi chú ý bọn hắn , cho nên những năm gần đây này , Tiểu gia ở nơi này , coi như bình thản .

Chỉ là loại này bình thản chỉ là đối với không có đại tông đến khi nhục sự tình , nhưng ngày bình thường cùng phụ cận nội tình giống nhau gia tộc tu chân ở giữa ma sát , chung quy lại phải không đoạn .

Nhất là Tiểu gia chiếm cứ chỗ này linh hồ , đối với bốn phía những thứ này gia tộc tu chân mà nói , đều cực kỳ đỏ mắt , đã sớm nhìn chằm chằm , nếu không phải là trở ngại giống như gia gia chủ tu vi , tất nhiên lập tức chia cắt .

Nhưng hôm nay , giống như gia gia chủ giống như dài ân thọ nguyên chưa đủ vài năm , thân thể ngày càng sa sút , liền khiến cho nguy cơ dần dần đứng lên hôm nay , càng có họ Từ gia tộc , bất thiện mà đến , giờ phút này đang cười lạnh nhìn lấy Tiểu gia một chuyển ra mặt chi nhân .

“Dài ân đạo hữu , Từ mỗ đề nghị người phải thận trọng cân nhắc , ta và người hai nhà quan hệ thông gia , chung nhờ vào đó hồ , nhất định để cho từ giống như hai họ trường tồn , một lần nữa trở về Huyết Yêu tông , sắp tới có thể thấy được .” Tộc trưởng Từ gia từ Lạc đề về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười , truyền ra âm âm u u thanh âm , sau lưng hắn , đi theo hơn mười tộc nhân , tu vi đều là ngưng khí , một cái trong đó thanh niên là dễ thấy nhất , tu vi là ngưng khí tám tầng , giờ phút này đang cười hí mắt nhìn xem Tiểu gia một đoàn người ở bên trong , một cái duyên dáng yêu kiều , tiêu tụy trong mang theo tức giận nữ tử .

Cô gái này ăn mặc màu xanh váy dài , hồ gió thổi tới , nhấc lên sợi tóc , dung nhan xinh đẹp , da thịt Như Ngọc , nhất là một đôi mắt xéch , tràn đầy linh động , là cái hiếm có nổi bật giai nhân .

Tại cô gái này bên người , giống như dài ân trên mặt bệnh trạng , giống như sinh mệnh chi hỏa cực kỳ ảm đạm , mang theo trong tộc bảy ngưng khí hậu bối , nhìn qua phía trước Từ gia chi nhân , vừa muốn mở miệng , lại thân thể quất một cái , ho khan , ho khan lấy ho khan lấy , hắt bên cạnh nàng kia mặt mang sầu lo tiến lên , nhẹ nhàng đỡ lấy .

“Từ Lạc đề , mảnh này linh hồ có thể cho người , nhưng chuyện đàm hỏi , không có khả năng .” Giống như dài ân thở sâu , vỗ vỗ bên người tay của thiếu nữ , lúc ngẩng đầu nhìn về phía Từ gia mọi người , thanh âm vẫn cứ suy yếu , nhưng mà mang theo chém đinh chặt sắt .

“Ồ , ta Từ gia đã muốn , người Tiểu gia cái này am hiểu phù lục nhi nữ , ta Từ gia đồng dạng cũng muốn , người đồng ý cũng phải đồng ý , không đồng ý . . .” Từ Lạc đề mở miệng cười lúc , rõ ràng mang trên mặt đáng tươi cười , có thể trong mắt lại lộ ra một vòng sát cơ , thân thể càng là về phía trước phóng ra một bước .

Một bước này rơi xuống , lập tức một cổ Trúc Cơ trung kỳ uy áp , trong chớp lát khuếch tán ra đến , bao phủ bốn phía , có thể dùng Tiểu gia những cái kia ngưng khí tộc nhân nguyên một đám sắc mặt đại biến , lộ ra khấn trương tâm thần bất định , càng làm cho bên cạnh hồ nước , cũng đều nổi lên gợn sóng rung động .

Nhưng vào lúc này , toàn bộ bầu trời vốn là mặt trời nhô lên cao , có thể nhưng trong nháy mắt tối sầm lại , phẳng phất cái này bốn phía thiên địa , ở trong nháy mắt này như bị che đậy .

Cũng may trong chớp mắt liền khôi phục , như đúng lúc là người trong nháy mắt lúc , có lẽ cũng sẽ không phát giác .

Nhưng hồ này bên cạnh từ , giống như hai nhà chi nhân , nhưng đều là biến sắc , nhao nhao trợn mắt há mồm , từ Lạc đề càng là lộ ra không cách nào tin thần sắc , còn có giống như dài ân , giờ phút này mặc dù là nội tâm lửa giận thiêu đốt , nhưng hôm nay cũng là thất thần , phía sau hắt bảy tám cái Tiểu gia hậu bối , còn có những cái kia Từ gia tộc nhân , cũng đều nguyên một đám hoảng sợ nhìn xem hồ nước .

Chỉ thấy một cái hắc động lớn , tại đây một cái chớp mắt , thành linh xuất hiện ở trên hồ nước , hồ nước quay cuồng ở giữa , một thân ảnh theo hắc động kia ở trong , mang theo ngập trời hắc khí , lão đảo đi ra lúc , giống như phun ra một ngụm máu tươi , càng có trận trận om sòm thanh âm , tùy theo truyền ra .

“Còn chưa nói xong , người thật là đồ đàn sao? Đồ đàn? Đồ đàn?”

Mạnh Hạo sắc mặt trắng bệch , đi ra sau lập tức nhìn bốn phía , ánh mắt đã rơi vào bên hồ giống như , từ hai tộc tu sĩ trên thân , theo phía sau hắt lỗ đen nhanh chóng biến mất , giống như dài ân cũng theo thở hào hển ở bên trong khôi phục lại , ánh mắt lộ ra một vòng kỳ dị chi mang , bên người nữ tử đang muốn mở miệng lúc , bị hắt nhẹ nhàng giữ chặt .

Hắn đều như thế , lại càng không cần phải nói từ Lạc đề rồi , hắt dù sao còn không phải này linh hồ kẻ có được , nhất là hôm nay không có hảo ý mà đến , mà lại chiếm cứ ưu thế , nhưng hôm nay đột nhiên xuất hiện một màn này biến hóa , nhưng lại để trong lòng hắt ẩn ẩn bất an , nhưng rất nhanh , hắt liền trong mắt lóe lên lạng lẹ ác liệt chi mang , khoe miệng lộ ra cười lạnh .

Lúc trước hắt sợ mất mặt , nhưng hôm nay thấy rõ Mạnh Hạo , đã nhận ra Mạnh Hạo tu vi về sau , nhưng lại nhẹ nhàng thở ra , chỉ là nội tâm vẫn có hung nghi , dù sao Mạnh Hạo trước khi xuất hiện phương thức , quá mức quỷ dị .

“Đạo hữu người phương nào , vì sao xâm nhập nơi đây linh hồ .” Giống như dài ân không nói gì , nói chuyện là từ Lạc đề , Mạnh Hạo mặc dù là ở trong mắt hắt xem ra là Trúc Cơ sơ kỳ , có thể nơi đây thế cục vi diệu , hắt có chút không cách nào xác định , đối phương là không phải giống như dài ân mời tới trợ lực .

Giờ phút này chậm rãi mở miệng lúc , bên cạnh hắt bảy tám cái hậu bối , đều nhao nhao khấn trương lên , chăm chăm vào Mạnh Hạo .

“Tại hạ tại truyền tống thì ra đi một tí ngoài ý muốn , trong lúc vô tình xuất hiện chỗ này .” Mạnh Hạo thân thể nhoáng một cái , xuất hiện ở bên cạnh bờ , vừa hạ xuống xuống, giống như dài ân chỗ đó âm thầm lôi kéo bên người nữ tử , mang theo sau lưng tộc nhân , lui lại mấy bước , cùng Từ gia kéo dài khoảng cách , không nói tiếng nào , nhưng trong thần sắc nhưng lại lộ ra một vòng phần chấn ý .

Cái này thần sắc rơi vào từ Lạc đề trong mắt , lập tức nhú mảy , tại Mạnh Hạo đập ở hồ ám lúc, thân thể lập tức tiến về phía trước một bước bước đi , Trúc Cơ trung kỳ tu vi lập tức tản ra , hình thành uy hiếp , về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười đang muốn mở miệng thời gian.

Mạnh Hạo đỉnh đầu mang theo mũ , trong lúc đó truyền ra lời nói .

“Như người vậy không đúng, như người vậy rất không đạo đức , người không nên nói dối , người rõ ràng là trốn chạy để khỏi chết đến nơi này , người là có mục đích là , người là cố ý đấy.”

Mạnh Hạo sắc mặt tối sầm lại, từ Lạc đề sững sốt một chút , giống như dài ân cũng là hai mắt có chút co lại , nhưng rất nhanh thần sắc liền bảo trì phần chấn ý , hẩn bên cạnh thiếu nữ , trợn to mắt , nhao nhao kinh ngạc nhìn về phía Mạnh Hạo đỉnh đầu mũ .

Mạnh Hạo cau mày một tay lấy đỉnh đầu mũ tháo xuống , trong tay hung hăng tạo thành đoàn , chột ném ra .

“Đạo hữu , tại đây là địa phương nào , tới gần cái nào tông môn?” Không hề đi để ý tới cái mũ này , Mạnh Hạo mắt nhìn tu vi tản ra , giống như đối với chính mình rất cảnh giác từ Lạc đề , ánh mắt càng là đảo qua giống như dài ân .

“Đạo hữu làm gì biết rõ còn cố hỏi , người tới này mục đích là cái gì , tương xứng Từ mỗ không . . .” Giống như dài ân càng phát giác người trước mắt cổ quái , giờ phút này lời nói còn chưa nói xong , chột thấy cái kia bị ném ra mũ , tại giữa không trung phịch một tiếng khôi phục như thường , lóe lên dưới, xuất hiện lần nữa tại Mạnh Hạo đỉnh đầu .

168. Chương 168: Tiểu Gia Tặng Hồ

“Như người vậy không đúng, như người vậy không đạo đức , tùy ý ném thứ đồ vật , vạ nhất nện vào mà tiểu bằng hữu , chẳng phải là lỗi , liên tính rằng không có nện vào tiểu bằng hữu , nện vào mà trong hồ tôm tép nhai nhép mét , cũng là không nên đấy, nếu ta nói , người nên nhẹ nhàng đem ta gỡ xuống , người nên ...” Cái này mũ lưỡi trai , cứ như vậy thao thao bất tuyệt thuyết giáo lên.

Mạnh Hạo nhú mảy , Từ Lạc Đề tắc thì sững sốt một chút , hẩn bên cạnh mấy cái hậu bối , càng là dẫn không thể tưởng tượng nổi nhìn xem Mạnh Hạo đỉnh đầu mũ , sau một lúc lâu , Từ Lạc Đề sắc mặt lập tức âm trầm , hẩn cảm thấy đây là trước mắt cái này cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ , cố ý như thế .

“Đã đủ rồi ! Nơi đây không phải người nói đến là đến chỗ , đã người không muốn nói ra lời nói thật , lão phu tự ra tay đưa người bắt về sau, lại ép hỏi là được.” Từ Lạc Đề đoán không ra Mạnh Hạo phải chăng thuộc về Tiểu gia ngoại viện , nhưng hôm nay bị Mạnh Hạo chỗ đó làm cho tâm phiền , càng nguyên nhân chủ yếu lúc, Mạnh Hạo tu vi ở trong mắt hẩn xem ra , chỉ là Trúc Cơ sơ kỳ , bất kể là lai lịch ra sao , nắm bắt sau tự nhiên tình huống .

Giờ phút này lời nói ở giữa , hẩn thân thể một bước bước đi , tay phải khi nhắc lên lập tức một mảnh đỏ sậm chỉ mang nháy mắt xuất hiện , thỉnh linh ở tại trước mặt hóa thành nháy dựng màu đỏ roi , cái này roi gào thét lên , co rúm thì phát ra bành bạch thanh âm , càng là tại roi cái đuôi lên, huyền hóa ra dữ tợn đầu rắn , nhổ ra rút vào lưỡi rắn , thẳng đến Mạnh Hạo mà đi .

Tại đây Từ Lạc Đề xuất thủ đồng thời , phía sau hẩn Từ gia tộc người , cả đám đều tinh thần phần chấn , theo bọn hẩn nghĩ , chỉ cần là gia chủ ra tay , chưa bao giờ sẽ không có thất bại qua , giờ phút này đều biểu lộ dữ tợn , hiển nhiên đối với chứng kiến tự gia gia chủ thu thập một cái tu sĩ Trúc Cơ sự tình , rất là hưng phấn .

Mạnh Hạo nhàn nhạt nhìn thoáng qua Từ Lạc Đề , như vậy tu sĩ , Mạnh Hạo tại Thanh La tông phúc địa ở trong, hộ tổng Hứa Thanh thì giết không ít, giờ phút này tay phải nâng lên, ở trong tay của hắn trực tiếp xuất hiện mà một quả ám trái cây màu đỏ , hướng trên mặt đất quăng ra .

Cái này quăng ra dưới, trái cây kia thực phịch một tiếng chui vào xuống lòng đất , thì ra là nhảy mất , lập tức đại địa chấn động . Ở đằng kia đỏ sậm bóng roi tới gần Mạnh Hạo một cái chớp mắt , tiếng sấm kinh thiên lên , tại Mạnh Hạo trước người, đại địa trực tiếp cổ lầy , một mảnh dài hẹp màu đỏ sậm nhánh dây lập tức lao ra , tròn vện mấy trượng độ cao , tán phát ra trận trận có thể so với Trúc Cơ trung kỳ tu vi chấn động , tại xuất hiện nhảy mất , thẳng đến bóng roi mà đi .

Oanh một tiếng , cái kia bóng roi yếu ớt không chịu nổi một kích . Trực tiếp trở nên nát bấy . Cùng lúc đó những cái kia nhánh dây một cây mở ra miệng lớn . Mang theo mãnh liệt hung tàn tư thái , thẳng đến Từ Lạc Đề mà đi .

Từ Lạc Đề sắc mặt đại biến , sau lưng những cái kia tộc nhân nguyên một đám càng là lộ ra không cách nào tin , càng có hoảng sợ . Giờ phút này kinh hô thanh âm truyền ra lập tức , lập tức cái này hơn mười căn nhánh dây tới gần , Từ Lạc Đề hai mắt co rút lại , hai tay nâng lên chột đặt tại ngực , cả người phun ra một ngụm lớn máu tươi , những cái kia máu tươi lập tức hóa thành sương mù , ngưng tụ thành một cái huyết sắc đầu lâu , cùng những thứ này nhánh dây đụng chạm .

Tiếng sấm lần nữa khuếch tán , Từ Lạc Đề sắc mặt trắng bệch . Thân thể đập đập đập lui về phía sau , phía sau hắn tộc nhân , nguyên một đám toàn bộ phun ra máu tươi , sắc mặt nhảy mất tái nhợt .

“Ngự Linh chi tu !!” Từ Lạc Đề tròn mắt há mồm , giờ phút này lui về phía sau thì nghẹn ngào mở miệng .

Không chỉ có là hắn tại đây như thế . Giống như dài ân cũng là hai mắt chột tròn to , nhìn xem Mạnh Hạo , hắn bên cạnh Tiểu gia tộc người , nhao nhao thần sắc biến hóa , còn cô gái kia , giờ phút này giống nhau là hô hấp dồn dập .

“Liên tính rằng ngươi là Ngự Linh chi tu , nhưng ngươi cái này linh vật chỉ có Trúc Cơ trong ...” Từ Lạc Đề ánh mắt lộ ra một vòng sát cơ , hắn biết rõ loại này Ngự Linh tu sĩ , trọng tại linh vật , bản thân tắc thì suy yếu , kiêng kỵ nhất đúng là bị người chém đầu , giờ phút này lời nói không đợi nói xong , bỗng nhiên hắn như bị người trực tiếp đè xuống miệng , thân thể run lên bần bật .

Chỉ thấy ở phía trước của hắn , đại địa quay cuồng ở giữa , thỉnh linh xuất hiện lần nữa một cây nhánh dây , cái này nhánh dây nhan sắc như tím , vừa thô vừa to ước chừng tầm thường nhánh dây gấp hai , tại xuất hiện trong nhảy mất , lại tản mát ra có thể so với Trúc Cơ hậu kỳ mãnh liệt uy áp .

Cái này nhánh dây , thực lực của bản thân cũng không phải là như thế , nhưng bởi vì Mạnh Hạo lạc ấn , bởi vì Mạnh Hạo máu tươi , cho nên mới xuất hiện mà lộ xác , ngưng tụ ra một con như vậy có thể so với Trúc Cơ hậu kỳ trụ cột !

“Cút!” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng , từ đầu đến cuối thần sắc đều không có quá nhiều biến hóa , trên thực tế cũng đúng là như thế , dùng Mạnh Hạo vừa mới tại phúc địa bên trong theo tu sĩ Nguyên Anh trong tay đào tẩu trải qua , hôm nay xem cái này Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ , không có ý nghĩa .

Có thể theo hắn lời nói truyền ra , giống như dài ân chỗ đó nhưng lại biến sắc , nội tâm bay lên tâm thần bất định ý , vừa muốn mở miệng nói cái gì đó , nhưng mà bị Mạnh Hạo tự tiểu phi tiểu liếc , lập tức không cách nào mở miệng .

Từ Lạc Đề sắc mặt liên tục biến hóa , thân thể lui ra phía sau , tay áo hất lên vòng quanh tộc nhân , không chậm trễ chút nào tranh thủ thời gian bay ra , rất nhanh đi xa , nhưng trong mắt đã có mãnh liệt oán độc ý , hắn không oán Mạnh Hạo , cái oán cái này Tiểu gia , hiển nhiên là đem Mạnh Hạo , hoàn toàn nhận thức đã thành Tiểu gia mới tới ngoại viện .

Nhìn xem Từ Lạc Đề dẫn người đi xa , Mạnh Hạo thần sắc như thường , cũng không còn thu hồi đằng cái , mà là như trước bảo trì tự tiểu phi tiểu thần sắc , nhìn qua giống như dài ân .

“Nhiều Tạ đạo hữu tương trợ , Tiểu mỗ cũng là bức tại bất đắc dĩ , lúc này mới ra hạ sách này , mong rằng đạo hữu tha thứ ...” Giống như dài ân ôm quyền , hướng về Mạnh Hạo thật sâu cúi đầu .

Người sáng mắt trước mặt không nói tiếng lóng , cái này giống như dài ân trực tiếp , để cho Mạnh Hạo đáng tươi cười cái này mới chậm rãi thu hồi , hắc hắc có thể nhìn không ra việc này nhân quả , theo vừa xuất hiện Mạnh Hạo liền phát hiện mảnh khỏe , nhất là cái này giống như dài ân trước khi trên mặt cổ ý lộ ra phần chắn , cái này lợi dụng Mạnh Hạo , vội tới Từ gia tạo áp lực ý định , Mạnh Hạo nhìn rành mạch .

Cho nên , hắc mới không có giết người , mà là để cho Từ Lạc Đề rời đi , cho nên , vào thời khắc ấy , giống như dài ân mới muốn nói lại thôi , bởi vì một khi Từ Lạc Đề các loại:đợi người đi rồi , tắc thì oán hận đối tượng , tuyệt không phải Mạnh Hạo , chỉ có bọn hắc Tiểu gia .

Người đã tính toán ta , như vậy ta liền thuận tay làm , nhìn như hóa giải hôm nay phiền toái , nhưng chỉ cần Mạnh Hạo vừa đi , không bao lâu , tương xứng Từ gia lần nữa tiến đến lúc , giống như dài ân muốn trả giá cao , tuyệt không phải gần kề cười con gái , gần kề buông tha cho hồ này .

Giống như dài ân cười khổ , hướng về Mạnh Hạo lần nữa liền ôm quyền , hắc bên cạnh thiếu nữ trầm mặc , giống như hiểu ra sang đây , cũng theo đó giống như dài ân cùng một chỗ , hướng về Mạnh Hạo hạ thấp người cúi đầu .

“Đa tạ ân công .” Cái này thanh âm cô gái thanh thúy , rất là êm tai .

“... Sau đó lại đem ta nhẹ nhàng nhặt lên , không thể đặt ở dưới chân đi giẫm ...” Giờ này khắc này , tại đây bốn phía tương đối yên tĩnh ở bên trong , Mạnh Hạo đỉnh đầu mũ , thanh âm càng thêm rõ ràng , từ đầu đến cuối , nó đều không có dừng lại qua , giờ phút này vẫn còn thao thao bất tuyệt .

Mạnh Hạo nhú mày .

“Đạo hữu xin hãy tha thứ Tiểu mỗ , cái kia Từ gia ham này linh hồ thì cũng thôi đi , càng là lần Tiểu mỗ thọ nguyên không nhiều lắm , muốn tóm thâu ta Tiểu gia , ai ...” Giống như dài ân vẻ mặt đáng ghét , nói xong , lại ho kịch liệt đứng lên hắc bên cạnh thiếu nữ liền vội vàng tiến lên , thần sắc lo lắng .

Mạnh Hạo nhìn giống như dài ân liếc , dần dần nhìn ra cái này giống như dài ân trên thân , tử khí hơi đậm đặc .

“Tại đây là địa phương nào .” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng .

“Tiền bối , nơi này là Huyết Yêu tông cùng Nhất Kiếm Tông phạm vi thế lực bên ngoài , lẫn nhau giáp giới chỗ khu vực .” Nói chuyện không phải giống như dài ân , mà là cô gái kia , nàng này khẩn trương nhìn xem Mạnh Hạo , nhẹ giọng mở miệng .

Mạnh Hạo nghe vậy vỗ túi trữ vật , lấy ra một quả ngọc giản , nhìn kỹ một chút , xác định vị trí của mình về sau , nhú mày , trầm ngâm thời điểm , giống như dài ân chỗ đó không ngừng mà nhìn xem Mạnh Hạo , nhất là đối với Mạnh Hạo bốn phía những cái kia dữ tợn nhánh dây đối với nhìn mấy lần , mãnh liệt mà cắn răng một cái .

“Đạo hữu , Tiểu mỗ nguyện đem này linh hồ , đưa cho đạo hữu !” Giống như dài ân lời nói vừa ra , ngoại trừ cô gái kia bên ngoài , còn lại Tiểu gia tộc mọi người là ngẩn người .

Mạnh Hạo ngẩng đầu , nhìn giống như dài ân liếc , từ chối cho ý kiến , một lời không nói .

”Tiểu mỗ vốn là Huyết Yêu tông đệ tử , trước kia trọng thương , may mắn nhặt về một cái mạng , có thể tu vi nhưng không cách nào tinh tiến , đã đoạn thọ nguyên chỉ lực , hôm nay cũng không mấy năm có thể sống .

Này linh hồ , là một vị mất tiền bối tiền đưa ta , đã trở thành ta Tiểu gia sinh sôi nảy nở chỗ , hôm nay làm cho người ta nhìn trộm , thực khó bảo toàn lưu , hồ này linh khí nhìn như không nhiều lắm , nhưng mà đối với linh vật có nhiều chỗ tốt , như lâu dài ở chỗ này thổ nạp , chỗ tốt thật lớn .

Kính xin đạo hữu nhận lấy hồ này .” Giống như dài ân thành khẩn mở miệng , nội tâm cũng có đáng ghét , nhưng cái này là không có cách nào trong đích phương pháp xử lý , Huyết Yêu tông quan hệ đã đứt , lại không sẽ tham gia cùng bọn họ cái này huynh đi ra gia tộc tu chân ở giữa thôn phệ cùng chém giết .

Hôm nay biện pháp duy nhất , tựa hồ chính là trước mặt cái này tuy nói Trúc Cơ sơ kỳ , nhưng mà có được Trúc Cơ hậu kỳ linh vật Ngự Linh tu sĩ .

“Huống hồ hôm nay bên ngoài cũng không yên ổn , Huyết Yêu tông cùng Nhất Kiếm Tông trong lúc đó ma sát không ngừng , lúc đó có đại chiến phát sinh , nơi đây tuy nói ở vào chiến khu , có thể ngoại trừ gia tộc đối với nuốt chi loạn bên ngoài , sẽ không quá bị người chú ý ...” Giống như dài ân cẩn thận tìm từ muốn giữ lại , lời nói ở giữa , Mạnh Hạo chỗ đó cười cười , nhưng trong mắt nhưng lại lóe lên .

Lòng hắn biết tại phúc địa ở trong , tuy không phải chính mình mong muốn , mà dù sao là lấy Thanh La tông tìm cách thật lâu chi vật , chắc hẳn hôm nay Thanh La tông đã ở vào nỗi giận bên trong , có lẽ sẽ không lộ ra , có thể tất nhiên sẽ âm thầm phạm vi lớn tìm kiếm mình .

“Không thông báo sẽ không liên lụy Hứa sư tỷ ... Việc này khả năng cũng không lớn .” Mạnh Hạo suy nghĩ một chút , hẳn hôm nay chủ yếu nhất , chính là đề cao tu vi , tranh thủ có thể ngưng tụ thứ tư tòa đạo đài , một khi bốn tòa đạo đài , dùng Mạnh Hạo hoàn mỹ Trúc Cơ , đem có thể cùng ngũ tông tam tộc bên trong đạo tử tranh phong .

Có thể nói là chân chính đã vượt qua thiên kiêu , đã trở thành Trúc Cơ cảnh nội , mạnh nhất mười một trong mấy người , thậm chí như có thể khai ra sáu tòa đạo đài , Mạnh Hạo có nắm chắc đối với những cái được gọi là đạo tử nghiền ép !

“Đáng tiếc hoàn mỹ Trúc Cơ về sau , không cách nào hấp thu thiên địa linh lực , coi như là miễn cưỡng hấp thu , cũng cực kỳ gian nan ... Chỉ có đan dược chi lực mới có thể , nhưng dù sao cũng không phải là lâu dài .” Mạnh Hạo âm thầm thở dài , hoàn mỹ Trúc Cơ tuy mạnh , nhưng mà có được có mất , bất quá mặc dù là để cho Mạnh Hạo lựa chọn lần nữa , hẳn cũng như trước chọn hoàn mỹ Trúc Cơ .

“Nếu ta có thể , thì tới Trúc Cơ hậu kỳ ...” Mạnh Hạo hai mắt nhỏ bé không thể nhận ra lóe lên , mắt nhìn thành khẩn giống như dài ân , sau một lúc lâu nhẹ gật đầu .

“Hồ này lại nói , ngươi tại đây ở lại một mấy ngày này ngược lại là có thể , chuẩn bị một chỗ bế quan chi địa , ngày bình thường không thể tới quấy rầy , mặt khác đưa người tộc có thể xuất ra linh thạch , đều đưa tới .” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng .

Giống như dài ân lập tức bỗng cảm thấy phấn chấn , có thể nghe được cuối cùng , nội tâm bất quá khổ ý , có thể cần rằng một cái , vẫn là gật đầu đã đồng ý việc này .

169. Chương 169: Trời A , Ngươi Thật Sự Không Biết?

Giờ này khắc này , tại đây Tiểu gia sơn trang bên ngoài , Từ Lạc Đề sắc mặt âm trầm , mang theo tộc nhân chạy ra về sau , quay đầu lại nhìn thoáng qua sau lưng , ánh mắt lộ ra mãnh liệt oán độc ý .

“Tiểu Trường Ân , ngươi sẽ nhờ người ngoài , Từ mẫu cũng sẽ !”

”Chính là một cái Ngự Linh tu sĩ , hẳn linh vật tuy mạnh , nhưng chỉ cần có thể đem linh vật vây khốn , chém giết người này dễ dàng , loại này tu sĩ mạnh nhất chính là linh vật , sợ bị nhất người chém đầu !

Không có linh vật , sinh tử liền không nữa không chế ở trong !” Từ Lạc Đề hừ lạnh một tiếng , nhìn thoáng qua bên người tộc nhân .

“Các người đi đầu trở về , việc này còn chưa xong !”

Từ gia tộc người nhao nhao đồng ý , Từ Lạc Đề tay áo hất lên , thân thể hóa thành cầu vồng lập tức bay lên , thẳng đến xa xa bay đi .

“Chỉ có thể đi mời Tang La tiên sinh rồi , dùng thứ bảy tòa đạo đài Trúc Cơ hậu kỳ tu vi , chém giết cái kia Ngự Linh tu sĩ không nói chơi , chỉ là hẳn tính cách cổ quái , chưa hẳn có thể tới ... Bất quá xem ở năm đó một ít về mặt tình cảm , trả lại ra xa xỉ một cái giá lớn , ứng với sẽ đồng ý ! Như có thể thu được linh hồ , những thứ này trả giá đều đáng giá !” Từ Lạc Đề hạ quyết tâm , tốc độ nhanh hơn , ước chừng đã bay một ngày sau , tại một chỗ cô sơn xuồng , vài con kên kên lượn vòng , tại chân núi càng có một cây cao hơn hai trượng cọc gỗ , cọc bên trên cột một cổ hải cốt .

Cái này hài cốt đã mục nát mấy tháng , thoát nhìn cực kì khủng bố , trên mặt cọc gỗ còn có một chi kên kên , đang mổ lấy xương cốt , sâu kín song mắt thấy Từ Lạc Đề , giống như không sợ người lạ người .

“Từ mộ cầu kiến Tang La tiên sinh .” Từ Lạc Đề mắt nhìn hài cốt , nội tâm một bình , vẫn cứ đều hừ thối không còn hình dáng , nhưng hắn vẫn lơ mờ nhận ra cái này hài cốt là phụ cận một gia tộc tộc lão , tu vi tại Trúc Cơ trung kỳ .

Hắn lời nói truyền vào cô sơn , hồi lâu , một cái khàn khàn khó nghe thanh âm , sâu kín truyền ra .

”Thằng này mấy tháng trước trước mặt người khác đối với ta khinh thường , vì vậy ta liền đưa hắn bắt giữ , buộc ở chỗ này trừng phạt , thật không nghĩ đến hắn sinh cơ quá yếu , gần kề hai tháng đã chết rồi.

Người , đến Tang mộ tại đây , chuyện gì !”

Từ Lạc Đề thở sâu , hướng về cô sơn ôm quyền thật sâu cúi đầu .

“Tại hạ gặp phải phiền toái , muốn mời tiên sinh ra tay , giúp Từ mộ giết một người .” Từ Lạc Đề trực tiếp mở miệng , hắn biết được tính tình của đối phương , lời nói ở giữa không có dong dài .

“Giết người ... Ah ha ha ha ha ...” Một trận quái khiếu chói tai truyền ra .

“Xem ở người năm đó ta có chút giao tình phần lên, việc này lão phu có thể giúp người , bất quá quy củ , không thể thiếu .”

“Việc này Từ mộ tự nhiên minh bạch .” Từ Lạc Đề tay phải nâng lên lấy ra một cái túi đựng đồ , trực tiếp quăng ra dưới, cái này túi trữ vật bay ra thẳng đến cô sơn , tại giữa không trung lúc, có một đạo hư ảnh nháy mắt lóe lên , trực tiếp đem cái này túi trữ vật cuốn đi .

“Đợi ta mấy ngày , đợi ta luyện người này hài cốt về sau, liền cùng người đi một chuyến .” Thanh âm khàn khàn truyền ra lúc, Từ Lạc Đề bên người trên mặt cọc gỗ thi thể , thành linh bị kên kên ôm đồm bay, thẳng đến cô sơn mà đi .

Từ Lạc Đề thở sâu , ánh mắt lộ ra hàn mang .

“Tiểu Trường Ân , lúc này đây , ta xem làm sao người chống cự !” Mắt lộ ra sát cơ , Từ Lạc Đề khoanh chân ngồi trên mặt đất , chờ đợi thời gian trôi qua .

Giờ phút này , Tiểu gia trong sơn trang , Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở một chỗ bên hồ phòng nhỏ bên ngoài , bốn phía có một tầng ánh sáng dịu dịu màn , từ trong có thể xem đi ra bên ngoài , nhưng ở bên ngoài tắc thì không cách nào thấy rõ bên trong hết thấy .

Tạo thành cái này màn sáng đấy, là chín cái phù lục ,

Những bùa chú này , đều là cái kia Tiểu gia thiếu nữ đã từng vẽ ra , đưa tới về sau, tự mình tại bốn phía là Mạnh Hạo bố trí một phen , lúc này mới rất cung kính rời đi .

Mạnh Hạo nhìn xem cô gái kia đi ra ngoài , há mồm phun một cái , lập tức một mảnh lôi vụ bay ra , khuếch tán ra đến bao phủ bốn phía , lúc này mới không vội vã mở ra túi trữ vật , lấy ra Thanh La tông La Địa đan , cẩn thận nhìn lại .

“Khụ khụ , mới vừa nói đến cái đó rồi hả? Đúng rồi , tiếp tục chuyện ngày hôm qua , người làm như vậy không đúng, người làm như vậy không đạo đức , người không nên đem ta ném ra , người hơi quá đáng !” Tại Mạnh Hạo quan sát cái này La Địa đan lúc, đỉnh đầu hắn bị đóng biến thành Mạo tử , lập tức truyền xuất ra thanh âm .

Mạnh Hạo không nói gì , ngày hôm nay đến, bị đóng cơ hồ liền không sao cả ngừng qua nói đầu đầu , một đề tài có thể nói bên trên cả ngày , như lời nói không tái diễn thì cũng thôi đi , có thể hết lần này tới lần khác đều là lặp lại , mà lại chính nó rõ ràng cũng đều không cảm thấy nhàm chán .

“Người nói người nếu nện vào mà tiểu bằng hữu ...”

“Hoa hoa thảo thảo cũng không nên ah ...”

“Tôm tép nhai nhép mét cũng đều là vô tội ...”

Mạnh Hạo chỉ cảm thấy bên tai ong ong , cổ tình không nghe , có thể cái này bị đóng biến thành Mạo tử thanh âm càng lúc càng lớn , đến cuối cùng cơ hồ là kêu , càng là xuyên thấu lời vụ cùng màn sáng , truyền ra đến bên ngoài , có thể dùng Tiểu gia tộc nhân , lớn đều nghe phía sau tướng mạo dò xét .

“Câm miệng !!” Mạnh Hạo cắn răng , đem cái này Mạo tử lấy xuống , hung hăng ném về trên mặt đất .

“Ồ , ta còn chưa nói xong a, mới vừa nói đạo cái đó rồi hả? Được rồi, ta một lần nữa nói đi , như người vậy không đúng, như người vậy không đạo đức ...” Mạnh Hạo ngẩng đầu nhìn trời thiên không , sắc mặt càng thêm khó coi , một lát sau hần thân thể nâng lên , hướng về Mạo tử chỗ đó dùng chân hung hăng giẫm đi .

“Như người vậy không đúng, quá hung tàn rồi, quá thất đức !” Trên mũi lộ ra lão giả kia gương mặt , một bộ cổ giả bộ dạng , dù là bị Mạnh Hạo như vậy giẫm đạp , cũng không kêu thảm thiết , mà là cực kỳ nói thật .

“Người tốt cuộc muốn như thế nào? Tất cả đi ra rồi, làm sao người còn đi theo ta , đi thôi , đi nhanh đi .” Mạnh Hạo cắn răng , lui ra phía sau vài bước , nhìn trước mắt Mạo tử .

“Ồ? Ta đều nhận người làm chủ nhân nữa à , một khi nhận chủ , cả đời là chủ , ta là tuyệt đối tuyệt đối sẽ không như vậy không có đạo đức , như vậy không có nguyên tắc , như vậy không có ...” Mạnh Hạo chậm rãi ngẩng đầu , kinh ngạc nhìn giữa không trung , cho đến đi qua hai nén nhang thời gian về sau, một lần nữa cúi đầu , nhìn trước mắt Mạo tử .

“... Như vậy không có tổ chất , ta tổng cộng nói bảy trăm bốn năm cái như vậy không có , người xem ta có nhiều văn hóa , có nhiều thành ý , tóm lại , ta tuyệt sẽ không rời đi người .”

Mạnh Hạo trầm mặc , bỗng nhiên tay phải khi nhắc lên một con rồng lửa xuất hiện oanh một tiếng rơi vào cái này trên mũi , lúc này đây kêu thảm thiết truyền ra , có thể kêu kêu , lại lần nữa hóa thành lải nhải không ngừng , cái này Mạo tử càng là lông tóc không tổn hao gì , nhìn Mạnh Hạo trên mặt cổ lấy gân xanh , hần gần đây cho là mình tính tình không tệ, nhưng hôm nay nhưng lại bạo phát đi ra , thân thể nhảy lên lần nữa hung hăng giẫm đạp cái này Mạo tử .

Nhưng ... Một lát sau , tương xứng Mạnh Hạo dừng lại lúc, cái này Mạo tử phịch một tiếng , lần nữa về tới đỉnh đầu của hắn , càng là biến sắc , đã trở thành xanh mơn mơn đỏ, mà lại bộ dáng cực kỳ khoa trương .

Mạnh Hạo sắc mặt càng thêm đen .

“Không cần vùng vẫy hài tử , ta là người rất tốt , ta là vì giúp người , vì không cho người đi đến tà ác con đường , ta nguyện ý dùng ta lực lượng của mình đến giúp đỡ người , hài tử , muốn biết được bao nhiêu thiếu niên trượt chân , rơi xuống thiên cổ hận a, ta sẽ giúp người giãy giụa ra khổ hải , giúp người đi hàng phục chết tiệt...nó , ta đời trước thất bại , bên trên đời trước thất bại , tốt nhất đời trước còn thất bại , cuộc đời này duy nhất không có bị mức độ mất đi hết tà ác vô cùng chìm chết !!” Cái này Mạo tử nói tới chỗ này , nghiêng răng nghiêng lợi .

“Đời ta , nhất định phải mức độ hóa nó !!”

“Người nói cái con kia Chim , là ai !” Mạnh Hạo sắc mặt âm trầm , nhìn xem cái kia đỉnh Mạo tử , nội tâm bay lên một trận cảm giác vô lực , vật ấy đánh không chết , có muốn vứt bỏ cũng không hết , quả thực làm cho người ta cảm thấy phiền chán đến cực điểm .

“Người không biết?” Mạo tử theo Mạnh Hạo đỉnh đầu lập tức bay lên , vụn vụn thành khoa trương hình dạng về sau, phịch một tiếng biến thành bị đóng , lộ ra gương mặt già nua , mang theo không thể tưởng tượng nổi , nhìn qua Mạnh Hạo .

“Trời ạ , người rõ ràng không biết cái con kia chết tiệt , Sát Thiên Dao đấy, vô sỉ ...” Cái này bị đóng lập tức run rẩy , chửi bới không ngừng , Mạnh Hạo thở dài một tiếng , ngẩng đầu nhìn bầu trời , cho đến đi qua một nén hương thời gian , cái này mới một lần nữa nhìn hướng trước mắt bị đóng .

“... Cần phải bị người phóng tới phần cổ họng ở bên trong chìm chết , người rõ ràng không biết nó?” Bị đóng lúc này mới nói xong mà hình dung này Chim đích thoại ngữ .

“Ta không biết .” Mạnh Hạo chậm chậm vào bị đóng , sau một lúc lâu mới chậm rãi mở miệng .

“Người thật sự không biết?” Cơ hồ là Mạnh Hạo vừa nói xong , cái này bì đồng đặc biệt dừng kinh ngạc hỏi.

“Người thật sự thật sự không biết? Không thể đi, người thật sự thật sự thật sự không biết?”

“Ta , không biết !” Mạnh Hạo nghiêng rằng nghiêng lợi , hấn cảm giác mình cùng cái này bì đồng câu thông rất là khó khăn .

“Trời ạ , trên người của người có khí tức của nó , người vậy mà không biết , điều này sao có thể , làm sao người biết không biết , trời ạ trời ạ , người rõ ràng thật sự thật sự thật sự không biết?” Bì đồng trợn to mắt , càng phát không thể tưởng tượng nổi .

Mạnh Hạo đã bị hết nói , hai mắt khép kín , dứt khoát ngồi xuống , bì đồng lập tức lao ra phịch một tiếng hóa thành xanh mơn mớn Mạo tử , cũng mặc kệ Mạnh Hạo sắc mặt cực kỳ khó coi , đã rơi vào đỉnh đầu của hấn .

Xa xa xem xét , Mạnh Hạo một thân văn sĩ trường sam , cái này Mạo tử cực kỳ dễ thấy , đủ để cho bất luận kẻ nào khi nhìn đến về sau, đều nhiều nhìn qua vài lần .

Một nén nhang sau .

“Làm sao người biết không biết nha?”

Hai nén hương sau .

“... Không thể tưởng tượng nổi , người rõ ràng không biết ...”

Một lúc lâu sau .

“Người tại sao không nói chuyện? Ta hiểu được , người là xấu hổ đi, không có việc gì không có việc gì , ta là người tốt , ta sẽ cố gắng cho phép người chạy bộ ra tà ác con đường , ta ...”

Mạnh Hạo sắc mặt càng ngày càng khó coi , giờ phút này dùng tính tình của hấn cũng đều không thể chịu đựng , rốt cục bộc phát , nổi giận gầm lên một tiếng đem cái này Mạo tử tháo xuống hướng ra phía ngoài ném đi , cùng lúc đó tay phải vỗ túi trữ vật , lập tức gần trăm phi kiếm nhất tề bay ra thẳng đến Mạo tử , càng là bấm niệm pháp quyết bên trong lập tức rồng lửa phong nhận gào thét mà đi .

Trong khoảng thời gian ngắn tiếng sấm quanh quần bát phương , có thể dùng Tiểu gia tộc người đang bên ngoài đều sợ mất mật , Tiểu Trường Ân cũng là trợn to mắt , vẫn cứ nhìn không thấy một tia ánh sáng màn bên trong hết thấy , nhưng cái này tiếng sấm quá mức kinh người .

Cô gái kia cũng là ngẩn người , một lát sau thần sắc cổ quái .

Mạnh Hạo nghiêng rằng nghiêng lợi , thân thể tiến về phía trước một bước bước đi , tay phải vạch phá trong lúc đó lúc, ngón trở mang theo máu tươi , hóa thành huyết chỉ ngay lập tức mà đi , tay trái càng là hướng lên bầu trời một trảo , lại triển khai phong yêu thứ tám cấm .

Thiên địa nổ vang , một lát sau cái này bốn phía gợn sóng mới tan thành mây khói , có thể Mạnh Hạo lại là cả người lộ ra đấng chất , kinh ngạc nhìn phía trước như trước hoạt binh loạn khiêu bì đồng .

“Thật kỳ quái , người rõ ràng không biết , tại sao có thể như vậy , người vậy mà không biết .”

170. Chương 170: Nhân Sinh Tịch Mịch Đích Tang La

Mạnh Hạo bỗng nhiên cực kỳ hối hận , không nên hỏi ra vấn đề này , hấn không biết cái này bì đồng sẽ dong dài bao lâu , giờ phút này thở sâu , có thể không đợi hấn nói chuyện , cái kia bì đồng bỗng nhiên lộ ra bừng tỉnh đại ngộ thần sắc .

“Ta biết rồi , người còn không có Kết Đan , cho nên nó ra không được , ha ha , nó ra không được ...”

Mạnh Hạo đáy lòng nổi lên nồng nặc cảm giác vô lực , nhìn qua bì đồng , vẻ mặt cười khổ .

“Người nếu không cầm miệng , ta đưa người đưa về Thanh La tông !” Sau một lúc lâu , Mạnh Hạo cắn răng mở miệng , hần chỉ cảm thấy hai lỗ tai ong ong , tâm phiền cực kỳ khủng khiếp rung động .

“Không có việc gì a, dù sao ta nhận chủ rồi, không có tác dụng , liền tính rằng luyện ta , cũng sẽ đem người cùng một chỗ luyện mới đúng , ồ , đây là ý kiến hay a, không biết chúng ta cùng một chỗ bị luyện là cảm giác gì đâu rồi, để cho ta suy nghĩ .” Cái này bì đồng cũng sốt một chút về sau, lập tức mở miệng , lộ ra trầm tư bộ dáng , thậm chí rất nhanh sẽ xuất hiện chờ mong , để cho Mạnh Hạo lập tức lần nữa vô lực .

“Người đến cùng như thế nào mới có thể bỏ đi?” Mạnh Hạo cười khổ , ngữ khí đều mềm nhũn ra .

Bì đồng nghe xong nói thế , bỗng nhiên nghiêm sắc mặt , nghiêm túc truyền ra lời nói , nó nói cái gì Mạnh Hạo không có nghe , ngẩng đầu nhìn trời thiên không , ước chừng đi qua một nén nhang về sau, lúc này mới rất nghiêm túc nghe qua .

... Tóm lại , ta là tuyệt đối tuyệt đối sẽ không rời đi người ! Ta muốn mức độ hóa cái con kia Chim , không đem nó mức độ mất đi hết , ta tuyệt không ly khai !”

Mạnh Hạo gần đây (cảm) giác được định lực của mình rất mạnh , thậm chí nỗi lòng bình thường sẽ không bị * nhiễu , nhưng hôm nay hần lại phát hiện , đó là lúc trước hần không có gặp được cái này bì đồng .

Vật ấy dường như nói là chính mình , sợ là một cái cường giả tuyệt thế , đều có thể bị nó ngày hôm nay cơ hồ không gián đoạn nói đầu đầu sanh sanh bức điên ... Mạnh Hạo thở sâu , ẩn ẩn nắm chắc một ít cái này bì đồng tính cách , biết được quyết không có thể cho nó chủ đề , giờ phút này liền vội cúi đầu , dùng gần như nửa canh giờ , mới chậm rãi làm được có thể xem nhẹ bên tai thanh âm , tùy ý cái này bì đồng tại đó không ngừng mà lải nhải không ngừng , hần tắc thì lấy ra La Địa đan , tại đó rất nghiêm túc nhìn lại .

Có thể nhìn như chăm chú , nhưng loại này lải nhải không ngừng há có thể dễ dàng như vậy liền xem nhẹ , nhất là cái này bì đồng thân thể bay lên , rơi vào Mạnh Hạo trước người, tựa hồ như Mạnh Hạo không nghe , là đúng nó cực lớn nhục nhã .

“Như người vậy không đứng, như người vậy không đạo đức !!” Bì đồng tức giận mở miệng , lần nữa nói đầu đầu lên.

Cho đến cảnh ban đêm hàng lâm , Mạnh Hạo mặt mũi tràn đầy mệt mỏi , bên tai ông mình , trong mắt mang theo tơ máu , không để ý tới cái này bì đồng chút nào , có thể hần tuyệt vọng phát hiện , cái này chết tiệt bì đồng cho dù là không có chủ đề , có thể lại chính mình đi tìm chủ đề mà nói .

Cho đến sáng sớm , cho đến lại là ban đêm , trăng sáng treo cao ...

Cái này bì đồng phẳng phất thật sự không tìm được đề tài rồi, nhưng lại tại Mạnh Hạo nhẹ nhàng thở ra nháy mắt , cái này bì đồng rõ ràng bay ra đã rơi vào bên hồ , lại ... Hướng về trong hồ cá bơi đi nói đầu đầu ...

Bất quá tuy nói như thế , có thể Mạnh Hạo hay là lại nhẹ nhàng thở ra , lấy ra gương đồng dùng Tiểu gia linh thạch , đem La Địa đan phục chế một quả về sau, suy nghĩ một chút , tay phải nâng lên mang tới một cái ngọc giản , lặc ẩn linh thức sau vung ra , không bao lâu , cái kia Tiểu gia thiếu nữ khăn trương đi đến , sau lưng còn nắm một cái linh hầu .

Cái con khỉ này tư oa gọi bậy , cùng thiếu nữ đi tới lúc, còn hướng về phía bì đồng chỗ đó gào rú , thiếu nữ ánh mắt cũng theo đó rơi ở bên hồ bì đồng biến thành trên mũ .

“Giống như thải phượng bá kiến tiền bối .” Thiếu nữ ánh mắt rất nhanh theo bì đồng chỗ đó thu hồi , cách lối vù nhìn qua Mạnh Hạo , hạ thấp người cúi đầu , sau đó đem cái kia đối linh hầu dây thừng đưa ra , Mạnh Hạo theo đang khoanh chân mở mắt ra , không nói gì , mà là tay phải vung lên , lập tức một hạt La Địa đan bỗng nhiên bay ra , thẳng đến linh hầu trong miệng , lập tức chui vào trong đó .

Cái này linh hầu thét lên vài tiếng , con mắt quay tít động , Mạnh Hạo chỗ đó ánh mắt sáng ngời , thủy chung quan sát , linh thức càng là tản ra dung nhập này hầu trong cơ thể , đúng lúc này , bầu trời trắng sáng hình như có ánh mặt trăng như tơ , lại bị cái con khỉ này hấp thu , này hầu dần dần thân sắc lộ ra thoải mái bộ dáng .

Cho đến quan sát ước chừng hai canh giờ , giống như thái phượng thủy chung ở bên không có chút nào không kiên nhẫn .

Mạnh Hạo lúc này mới khẽ gật đầu .

“Không sao .” Hắn nhàn nhạt mở miệng , giống như thái phượng lúc này mới thở phào nhẹ nhõm , hướng về Mạnh Hạo ôm quyền , mang theo cái con kia rõ ràng khí tức so với trước kia mạnh không ít hầu tử , ra màn ánh sáng này .

Mạnh Hạo cúi đầu , suy nghĩ một chút , lấy ra Tiểu gia linh thạch , bắt đầu phục chế La Địa đan , viên thuốc này tên đầy đủ La Nguyệt Đại Địa đan , phục dụng cần ban đêm , dùng ánh mặt trăng là ẩm , hiệu quả càng tốt .

Chỉ là phục chế viên thuốc này cần thiết linh thạch quả thực không ít, Tiểu gia lại không là đại gia tộc nào , có linh thạch vốn cũng không nhiều, cho Mạnh Hạo dĩ nhiên là hơn phân nửa , có thể cũng chỉ có thể luyện ra sáu hạt La Địa đan mà thôi .

“Lãng phí một hạt , nhưng đây là nhất định phải có cẩn thận .” Lúc sáng sớm , Mạnh Hạo nhìn trước mắt sáu hạt La Địa đan , trầm ngâm trong hai mắt nhắm nghiền , hắn còn không biết hiểu chính mình cần bao nhiêu La Địa đan mới có thể khai ra thứ tư tòa đạo đài , duy chỉ có biết được hôm nay ba tòa đạo đài đã triệt để viên mãn , thứ tư tòa đạo đài , nếu không phải là hoàn mỹ Trúc Cơ , sớm có thể xuất hiện .

Thời gian chậm rãi trôi qua , rất nhanh sẽ là buổi trưa , bên hồ bì động , lại vẫn đang cùng trong hồ nước du vũ nói chuyện phiếm, Mạnh Hạo linh thức nhìn lại lúc, sớm đã chứng kiến cái kia trong hồ nước con cá đều đã chìm tới đáy , duy độc có như vậy một cái như bị khốn trụ , giờ phút này đang dùng đầu không ngừng mà đụng phải , tựa hồ cũng bị kinh hãi tra tấn khó có thể chịu đựng .

Mạnh Hạo lòng còn sợ hãi , cẩn thận thu hồi linh thức , chỉ sợ gây lên mà bì động chú ý , có thể dùng nó hôm nay tràn đầy phấn khởi nói đầu đầu bị cắt đứt , một lần nữa đã có dây dưa lời của mình để .

Cơ hồ tại Mạnh Hạo linh thức thu hồi một cái chớp mắt , bỗng nhiên thần sắc hắn khẽ động , ánh mắt xuyên thấu qua lời vu , xuyên qua màn sáng , nhìn về phía ngoại giới .

Giờ này khắc này , có hai đạo trường hồng tại Tiểu gia sơn trang bên ngoài là bầu trời bao la , đang gào thét mà đến , cái kia cầu vòng bên trong phía trước chỉ nhân , là một người mặc hắc bào tu sĩ , tu sĩ này cái đầu thấp bé , hiển nhiên là một người lùn , một thân hắc bào thùng thình che đầy mà bộ mặt , càng là kéo dài ra , khiến người thứ nhìn một cái , phảng phất sẽ xem nhẹ áo bào bên trong người lùn , thấy giống như một cái hắc bào tại tự hành bay múa .

Tại cái này người lùn bên người , đứng vậy vẻ mặt âm trầm , tràn ngập sát cơ Từ Lạc Đề , hắn bên cạnh người lùn , hiển nhiên đứng vậy bị hắn mời tới Tang La tiên sinh .

Hai người này tốc độ cực nhanh , cũng không lâu lắm liền tới gần Tiểu gia sơn trang , trần trần khắc khạ-x-xxxxx chói tai khó nghe tiếng cười , theo áo đen người lùn trong miệng truyền ra , cuộn cuộn như sấm , truyền khắp toàn bộ Tiểu gia , có thể dùng giống như thái phượng sắc mặt trắng bệch , Tiểu Trường Ân chỗ đó hai mắt co rút lại , ánh mắt lộ ra một vòng vẻ mặt .

Không đợi bọn hắn ra ngoài , một tiếng kinh thiên nổ vang lập tức quanh quẩn , toàn bộ Tiểu gia đại địa chấn động , càng có nhiều chỗ phòng hộ màn sáng khoảng cách nát bấy , dựng đứng tại hồ nước bên ngoài Tiểu gia đại môn , giờ phút này trực tiếp sụp đổ nát bấy , như bị cuồng phong quét ngang , cuốn ngược tứ tán ra .

Thậm chí mà ngay cả Tiểu gia trang viên , cũng đều ở đây một cái chớp mắt chấn động , có một chút càng là trực tiếp sụp xuống , theo hoảng sợ thanh âm truyền ra , những cái kia không cách nào tu hành tộc nhân , cả đám đều thân thể run rẩy , Tiểu Trường Ân sắc mặt trắng bệch , mang theo một đoàn người rất nhanh đi ra , khi nhìn đến mà theo nghiền nát ngoài cửa lớn , cất bước đi tới , áo đen kéo mà người lùn lúc, thân sắc của hắn lập tức lộ ra hoảng sợ , trong óc càng là ông một tiếng .

“Đúng là bậc này hung nhân ... Hắn là thiên vong ta Tiểu gia ...” Tiểu Trường Ân thân thể một cái lão đảo , giờ phút này căn bản là thăng không dậy nổi chút nào ý chí chiến đấu , hết thấy , đều bởi vì ánh mắt của hắn chỗ xem , cái kia người lùn thân ảnh .

Tang La tiên sinh , người này ở phụ cận đây bát phương danh khí thật lớn , ngoại trừ Huyết Yêu tông hẳn không dám trêu chọc bên ngoài , những thứ này gia tộc tu chân , cơ hồ không người dám trêu chọc hẳn .

Hết lần này tới lần khác tu vi của người này lại cao thâm , dĩ nhiên đến mà Trúc Cơ hậu kỳ , tựa hồ tùy thời có thể bước vào giả đan , càng là làm người hung tàn , một lời không hợp liền sẽ ra tay tàn nhẫn , cho nên hung danh cực thịnh .

Như gần kề như thế , có lẽ người này cũng vẫn không thể tại tại đây dừng chân (*có chỗ đứng để sinh sống) , dù sao nơi đây gia tộc tu chân , đều từng có Huyết Yêu tông đích bối cảnh , có thể ... Trên thực tế cái này Tang La , đã từng chính là Huyết Yêu tông đích đương đại đệ tử , nhưng mà xúc phạm vào môn quy , bị trục xuất khỏi mà tông môn , có thể thì không có thu hồi tu vi , cũng không có ngăn cản hẳn ở đây bên ngoài bệnh dịch tả .

Thậm chí Tiểu Trường Ân còn nghe nói qua , cái này Tang La còn có một ca ca , hẳn huynh trưởng cũng không phải là người lùn , thiên tư rất mạnh , là Huyết Yêu tông ngũ đại thiên kiêu một trong .

“Tiểu Trường Ân bái kiến Tang La tiên sinh .” Tiểu Trường Ân sắc mặt trắng bệch , lập tức Tang La đi tới , hẳn bên cạnh Từ Lạc Đề càng là tràn ngập sát cơ , trong mắt lộ ra vẻ đắc ý , nội tâm thở dài , hẳn đã không trông cậy vào Mạnh Hạo nơi đó , dù sao Mạnh Hạo linh vật cường thịnh trở lại , sở hữu tu vi , thật sự quá yếu .

Tang La nghênh ngang hừ một tiếng , mang theo Từ Lạc Đề đến gần Tiểu gia , bên trong hắc bào ánh mắt đảo qua bốn phía .

“Tiểu Trường Ân , đem người mời tới vị kia Ngự Linh tu sĩ kêu đi ra !” Từ Lạc Đề quát .

“Chẳng lẽ là không dám ra đến, Ngự Linh gia hỏa , cho Từ mỗ lặn ra đây !” Từ Lạc Đề cười lạnh , thanh âm cuộn cuộn truyền ra , Tiểu Trường Ân đắng chát , không dám nói chút nào lời nói , phía sau hẳn tộc nhân , cũng đều nguyên một đám run rẩy , duy chỉ có cái kia giống như thả phượng , vẫn cứ sắc mặt trắng bệch , có thể nhưng như cũ trong mắt tức giận .

Tang La đứng ở nơi đó , đặc biệt hưởng thụ đến từ Tiểu gia tộc người ánh mắt , cũng rất hưởng thụ bên người Từ Lạc Đề đích thoại ngữ , giờ phút này càng là không khỏi cảm khái hạ xuống, cảm thấy nhân sinh tịch mịch như tuyết , cao xử bất thắng hàn (ở chỗ cao không khỏi rét vì lạnh) , nội tâm rất có cầu thất bại ý .

Lại không biết , tương xứng Từ Lạc Đề thanh âm truyền vào màn sáng lôi vụ trong lúc, Mạnh Hạo đã đứng lên , bên tai còn còn quần bì đồng ở bên hồ thanh âm , mà lại rõ ràng , bì đồng chỗ đó giống như sắp nói xong , dựa theo Mạnh Hạo phán đoán , đoán chừng không bao lâu , cái này bì đồng liền lại sẽ đến phiên chính mình .

“Được tìm người khiến nó đi tra tấn , như thế ta chỗ này liền có thể ít chút ít thống khổ !” Mạnh Hạo nghiêng răng nghiêng lợi , cất bước đi ra .

Bên cạnh bờ đất trống vắng , một mảnh lôi vụ lập tức trở mình lặn ra đây lúc, Mạnh Hạo thân ảnh , từ trong đó thần sắc tiêu tụy đi ra , dưới chân của hắn , bùn đất bay lên, nhánh dây nháy mắt xuất hiện chấp chờn , càng có trận trận bén nhọn gào rú , theo một cây nhánh dây bên trên truyền ra .

Hắn hai mắt đều là tơ máu , đó là bị bì đồng tra tấn đấy, giờ phút này đi ra về sau, Mạnh Hạo nhìn thoáng qua Từ Lạc Đề , lại nhìn một chút cái kia người lùn , đã chọn mục tiêu , hẳn cảm thấy Trúc Cơ hậu kỳ , có lẽ kiên trì thời gian có thể lâu một chút .

“Chính là Trúc Cơ sơ kỳ , Từ Lạc Đề , người cũng quá không có dã có tiền đồ .” Tang La nhàn nhạt nhìn thoáng qua đi ra Mạnh Hạo khiến trách như vậy mở miệng , áo bào bên trong thần sắc tràn đầy cao ngạo , nhân sinh tịch mịch như tuyết cảm giác , mãnh liệt hơn rồi.

“Tang La tiên sinh , việc này thật không oán ta , kính xin tiên sinh giúp ta vây khốn cái này linh vật , một khi vây khốn , người này chỗ đó , Từ mỗ khoảng cách liền có thể đem hắn đập vỡ .” Từ Lạc Đề liền vội mở miệng , nhìn về phía Mạnh Hạo trong ánh mắt , đã mang theo tàn nhẫn .

Lại không biết , chuyện tàn nhẫn hơn , có lẽ sẽ không phát sinh ở trên người hắn , nhưng này nhân sinh tịch tịch như tuyết Tang La , chắc chắn trí nhớ khắc sâu cả đời cũng không quên được , thậm chí trở thành một thân sinh kinh khủng nhất ác mộng , trở thành tâm linh thậm chí linh hồn bóng mờ chuyện tình ... Sẽ phải xuất hiện .

Có lẽ , từ đó về sau , hắn sẽ không còn cảm thấy nhân sinh tịch tịch như tuyết ...

171. Chương 171: Huyết Yêu Đạo Tử

Tang La rất là ngạo nghễ hừ một tiếng , coi như là đã đáp ứng Từ Lạc Đề đích thoại ngữ , Từ Lạc Đề chỗ đó lập tức bỗng cảm thấy phấn chấn , nhìn về phía xa xa đi tới Mạnh Hạo lúc , trong ánh mắt tàn nhẫn ý càng đậm .

“Hôm nay Từ mỗ muốn cho người biết được , trợ giúp một cái người không nên trợ giúp chi nhân , trêu chọc Từ mỗ kết cục , sẽ cỡ nào thê thảm , càng phải để cho người biết , Ngự Linh tu sĩ , sợ nhất là cái gì !” Từ Lạc Đề thanh âm truyền ra , tràn đầy cuồng ngạo ý .

Tiểu gia mọi người sắc mặt trắng bệch , Tiểu Trường Ân cười thầm một tiếng , biết được chuyện hôm nay đã không thể cứu vãn , thở sâu , hần chột đi ra vài bước , trong cơ thể tu vi ở trong nháy mắt này âm âm khuếch tán ra đến , Trúc Cơ trung kỳ tu vi bộc phát , có thể lại tồn tại suy yếu ý , Tiểu Trường Ân thọ nguyên đã không nhiều lắm , trong cơ thể kinh mạch sớm đã khô cạn không ít , giờ phút này miễn cưỡng tràn ra Trúc Cơ trung kỳ tu vi , nhưng trả giá lại là sinh mệnh gia tốc trôi qua một cái giá lớn .

”Chuyện hôm nay , là ta Tiểu gia sự tình , cùng ngoại nhân không quan hệ , người này cũng không phải là ta Tiểu gia mời tới ngoại viện , chỉ là đi ngang qua mà thôi , việc đã đến nước này , Tiểu gia đã thiên ý không cho tồn , tắc thì này linh hồn các người lấy đi !

Nhưng tộc nhân tại đây , ta muốn mang đi , người này các người cũng không thể khó xử , bằng không mà nói , Tiểu mỗ liều mạng lập tức tử vong , cũng muốn cho các người trả giá thật nhiều !” Tiểu Trường Ân giờ khắc này thân hình , phẳng phát cao lớn rất nhiều , lời nói kiên cường , truyền khắp bốn phía lúc , để cho Từ Lạc Đề khẽ nhíu mày .

Về phần người lùn Tang La chỗ đó , thì là phát ra khó nghe tiếng cười .

Mạnh Hạo ngẩng đầu nhìn Tiểu Trường Ân liếc , đối với người này giác quan có thay đổi , âm thầm gật đầu lúc , nhàn nhạt mở miệng .

“Giống như đạo hữu , hồ này không là cho Mạnh mỗ sao , như vậy hồ này chính là thuộc về Mạnh mỗ tư vật , nơi đây chi nhân , ai dám lấy đi !” Mạnh Hạo lời nói ở giữa , trước người hắn cái kia chút ít nhánh dây tiếng rít lên , ngay lập tức thẳng đến phía trước Tang La cùng Từ Lạc Đề mà đi .

Tang La chói tai cười cười , trong tươi cười mang theo khinh miệt cùng khinh thường , tay áo hất lên , lập tức theo hần ống tay áo bên trong thỉnh thoảng bay ra một khối ẩn thạch , khối đá này màu đen , đang bay ra thì lập tức mở rộng , hướng về phía dưới chúi xuống , lập tức làm cho này nhánh dây dừng lại , chỉ có trong đó trụ cột gào rú , chột lao ra .

Tang La tiếng cười bén nhọn , truyền ra thì thân thể tiến về phía trước một bước bước đi , tay phải khi nhắc lên lộ ra rõ ràng so với thường nhân ít đi một chút bàn tay , cách không hướng về nhánh dây trụ cột một chưởng rơi xuống , lập tức một cơn gió đen gào thét , thẳng đến nhánh dây trụ cột .

Cùng lúc đó , Từ Lạc Đề chỗ đó tiếng cười truyền khắp bốn phía , thân thể về phía trước mãnh liệt mà nhoáng một cái , thẳng đến Mạnh Hạo mà đến , trong mắt sát cơ mãnh liệt , có thể hần thân thể vừa mới bay ra , Tiểu Trường Ân dĩ nhiên nhảy lên phải đi ngăn cản , nhưng mà tại Từ Lạc Đề khinh miệt ở bên trong , tay áo hất lên , lập tức nổ vang quanh quẩn , Tiểu Trường Ân thân thể trực tiếp bị ngăn cản ngăn cản .

“Trước không giết người...người ta sắp trở thành thân gia , còn phải cùng uống con cháu rượu mừng.” Từ Lạc Đê cười ha ha một tiếng , tốc độ cực nhanh dĩ nhiên tới gần Mạnh Hạo .

“Cho phép người biết được , Ngự Linh tu sĩ sợ nhất , liền là bị người chém đầu !” Từ Lạc Đê tiếng cười hung hăng càn quấy , có thể Mạnh Hạo chỗ đó từ đầu đến cuối sắc mặt như thường , không có biến hóa chút nào , tùy ý cái này Từ Lạc Đê tiến đến .

Nhưng lại tại Từ Lạc Đê tới gần Mạnh Hạo tại đây ước chừng ba trượng nháy mắt , Mạnh Hạo trong mắt hàn mang lóe lên , thân thể không lùi mà tiến tới , nhoáng lên dưới trực tiếp xuất hiện tại Từ Lạc Đê trước mặt , tay phải khi nhắc lên vung lên , lập tức một cái biển lửa ngập trời lên , một cái trăm trượng rồng lửa ầm ầm gào rú .

Tại đây rồng lửa xuất hiện trong nháy mắt , Từ Lạc Đê sắc mặt đại biến , lộ ra không cách nào tin cùng hoảng sợ .

“Chuyện này. .. Chuyện này. ..” Hắn cho đến giờ phút này cũng không dám đi tin tưởng trước mắt chỗ nhìn một màn , càng là tại đây một cái chớp mắt , hắn mãnh liệt cảm nhận được đến từ cái này rồng lửa trên thân , cái kia tựa hồ cũng đã vượt qua Trúc Cơ hậu kỳ mãnh liệt uy áp .

Một cổ nguy cơ sinh tử , trong chốc lát tại Từ Lạc Đê trong nội tâm sinh sôi , rất nhanh tràn ngập toàn thân , hóa thành trong đầu giờ phút này ông mình nổ mạnh , cả người như bị mấy vạn lời đình oanh kích , để cho hắn sắc mặt biến hóa lúc , như trước vẫn là không cách nào tin .

“Trúc Cơ hậu kỳ !” Từ Lạc Đê thân thể mãnh liệt mà run rẩy , ánh mắt lộ ra mãnh liệt chí cực sợ hãi , hắn chẳng thể nghĩ tới , cái này trước mắt nhìn như Trúc Cơ sơ kỳ thanh niên , rõ ràng phát tay liền bạo phát ra Trúc Cơ hậu kỳ chi lực , mà hắn tại đây cái gọi là chém đầu , lại đột nhiên phát hiện , vốn cho là có thể nhẹ nhõm bị chém đầu chi nhân , phảng phất biến hóa nhanh chóng , đã trở thành đủ để diệt sát chính mình hàng trăm lần đích hung thủ !

Giờ khắc này hoảng sợ không chỉ có là hắn , còn có Tiểu Trường Ân , hắn trợn mắt há mồm , trợn mắt há hốc mồm , đối với ở trước mắt màn biến hoá này , căn bản là không cách nào phản ứng , nào đồng dạng giống biến ông mình , nhưng rất nhanh sẽ trong mắt lộ ra cuồng hỉ .

Còn có cái kia vốn là ngạo nghễ vây khốn nhánh dây người lùn Tang La , cơ hồ tại Mạnh Hạo rồng lửa xuất hiện trong nháy mắt , thân thể của hắn liền chấn động mạnh , nháy mắt ngẩng đầu , bên trong hắc bào hai mắt lộ ra rung động .

Đây hết thấy nói rất dài dòng , nhưng trên thực tế nhưng lại lập tức phát sinh , cơ hồ là Từ Lạc Đê thanh âm truyền ra nháy mắt , kêu thảm thiết thê lương trực tiếp vòng qua vòng lại bốn phía , trăm trượng rồng lửa , trực tiếp đem kỳ thân thể bao phủ , chỗ qua về sau , kỳ thân thể oanh một tiếng trực tiếp đã trở thành tro bụi , duy chỉ có gào thảm thanh âm vẫn còn vòng qua vòng lại .

Hắn túi trử vật , sớm đã sớm một bước bay lên , rơi vào Mạnh Hạo trong tay .

Một màn này , bị nơi đây chi nhân toàn bộ nhìn ở trong mắt , Tiểu Trường Ân thần sắc kích động , hắn bên cạnh giống như thả phượng , càng là nhìn về phía Mạnh Hạo lúc , hai mắt lộ ra khác thường chi mang .

Lại càng không cần phải nói bên cạnh bọn họ Tiểu gia tộc nhân khác , cả đám đều kích động phấn chấn nhìn qua Mạnh Hạo .

Tang La sắc mặt khó coi , mắt thấy Từ Lạc Đê tử vong , nội tâm sớm đã lộ bộ , hắn tính cách cẩn thận , giờ phút này không chậm trễ chút nào thân thể rất nhanh lui ra phía sau , dù là hắn là Trúc Cơ hậu kỳ , nhưng là không muốn như thế mạo hiểm , thân thể nhoáng một cái liền muốn ly khai , tại hắn nghĩ đến , đối phương ứng với cũng cố kỵ chính mình , sẽ không dễ dàng đuổi theo .

Nếu không đuổi theo , như vậy thì nói rõ tại đối phương chỗ đó cân nhắc xuống , không bằng chính mình , như vậy chính mình ở bên trong liền giết một người hồi mã thương , việc này Tang La thường làm , sớm đã lộ hỏa thuần thanh , nhưng lại tại hắn thân thể vừa mới bay ra một cái chớp mắt , Mạnh Hạo chỗ đó hừ lạnh một tiếng , thân thể nháy mắt bay lên , hóa thành một đạo trường hồng thẳng đến Tang La mà đến .

Xem xét Mạnh Hạo đuổi theo , Tang La sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi .

“Hắn dám đuổi theo , nói rõ có tự tin giết ta , việc này không đúng!” Tang La tâm thần chấn động , rất nhanh đi về phía trước lúc phải tay nâng lên hướng về sau vung lên , cái này vung lên dưới, lập tức cái kia phiêu phù ở giữa không trung màu đen ẩn thạch ông một tiếng , thẳng đến Mạnh Hạo đập tới .

Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ , nếu là cửu tòa đạo đài người , Mạnh Hạo có thể chiến , nhưng cũng sẽ không biết quá dễ dàng , có thể như trước mắt đây chỉ có bảy tòa đạo đài Trúc Cơ hậu kỳ , Mạnh Hạo có thể bỏ qua , giờ phút này tay phải nâng lên bấm niệm pháp quyết, lập tức hai thanh kiếm gỗ nháy mắt bay ra , tốc độ cực nhanh , một bả thẳng đến hắc ấn , một bả hóa thành cầu vòng truy hướng Tang La .

Tiếng ầm ầm truyền ra , hắc ấn vỡ vụn sụp đổ , Tang La chỗ đó nghiêm nghị vừa hô , lập tức bị kiếm gỗ đuổi theo , thân thể lập tức quay lại , bóp nát một cái ngọc giản về sau, hai tay bấm niệm pháp quyết trước nâng tay phải lên ngón trỏ , về phía trước mãnh liệt mà nhấn một cái .

Cái này nhấn một cái dưới, chung quanh hắn hư vô lập tức ám đi , phảng phất tại giữa ngón tay của hắn , hấp thu kỳ dị nào đó chỉ lực , có thể dùng trên người của hắn , tràn ra mà một cổ để cho Mạnh Hạo như mây , trong lúc mơ hồ theo đáy lòng xuất hiện bức bối chán ghét cảm giác khí tức .

Khí tức này cùng lúc trước Mạnh Hạo vu thanh la tông thì cảm thụ tương tự , nhưng mà hiển nhiên yếu ớt mà quá nhiều , như đom đóm cùng Hạo Nguyệt như vậy , thậm chí từng tại sơn cốc trong động sâu , Mạnh Hạo cũng có cùng loại cảm thụ .

Tiếng sấm lền nữa kinh thiên lên , Mạnh Hạo kiếm gỗ lại hư vô dừng lại , cái kia người lùn áo bào giờ phút này bị gió nhấc lên , lộ ra một trương xấu xí tràn đầy vết sẹo gương mặt , còn có một song u sắc hai mắt cùng với vận vẹo thần sắc , càng có mồ hôi nhỏ xuống .

“Đạo hữu chuyện gì cũng từ từ , hết thấy không dám ah .” Tang La khẩn trương mở miệng , nội tâm sớm đã hoảng sợ , hắn xem xét cảm giác chính mình đã toàn lực , nhưng đối phương nhưng như cũ rất là tùy ý .

Cao thấp trong lúc đó , lập tức có thể phán !

Mạnh Hạo cảm thụ cái này đến từ Tang La khí tức trên thân , bên trong hơi động lòng , hắn đã sớm đối với khí tức này có suy đoán , giờ phút này lần nữa chứng kiến , hai mắt lóe lên dưới, tay phải nâng lên chỉ về phía trước .

“Phong yêu , thứ tám cấm !”

Nhất chỉ rơi , thiên địa ám , ở trong nháy mắt này , Tang La thân thể mãnh liệt mà run rẩy , ánh mắt lộ ra mãnh liệt hoảng sợ , hắn lập tức phát giác được đất trời bốn phía khí tức , tại đây một cái chớp mắt lại như bị cải biến , thân thể của mình càng là mãnh liệt mà dừng lại , trong cơ thể tu sĩ rõ ràng như bị áp chế , phịch một tiếng , trước mặt hắn kiếm gỗ liền ngay lập tức mà đến , chỉ lát nữa là phải đâm vào hắn cái cổ .

Tang La trong mắt lộ ra tuyệt vọng , nhưng vào lúc này , theo Mạnh Hạo tay áo hất lên , kiếm gỗ lại cũng không phải là chém giết người này , mà là một quyền dưới, mang theo Tang La ngay lập tức về tới Mạnh Hạo trước người, bị Mạnh Hạo một bả liên bóp ở mà Tang La trên cổ của .

Cho đến giờ phút này , Tang La tu vi mới khôi phục lại , thân thể cũng có thể mà nhúc nhích , chỉ là lại sắc mặt trắng bệch , trong mắt mang theo sợ hãi , không dám có chút cử động , bởi vì Mạnh Hạo néo ở cổ của hắn tay , tán ra trận trận để cho hắn sợ mất mật tử vong cảm giác , thậm chí giờ này khắc này , hắn không biết làm tại sao , tại ở gần Mạnh Hạo lúc, thân thể đều ẩn ẩn run rẩy .

Không phải hắn muốn run rẩy , mà là đến từ Mạnh Hạo khí tức trên thân , để cho hắn chẳng biết tại sao , tại ở gần thì đáy lòng nổi lên một cổ mãnh liệt sợ hãi .

“Người ... Người là ai ...” Tang La mặt không có chút máu , run giọng mở miệng .

Cùng lúc đó , tại đây ngoại giới , một chỗ quanh năm bị mây đen che đầy dãy núi, có một chỗ sơn cốc , trong sơn cốc có hai cái thanh niên , chính đoan ngồi hai bên , cúi đầu nhìn qua giữa hai người bàn cờ , trong suy tư đánh cờ .

Một người trong đó mặc áo trắng , thần sắc lạnh nhạt , tướng mạo tuần cực kỳ xinh đẹp , nhưng mà có cổ xuất trần ý , trong tay cầm cây quạt , đang có chút lắc lư .

Một người khác thì là áo lam , ước chừng hơn 30 tuổi bộ dạng , cầm lá cờ , trong trầm tư đang muốn đánh cờ , bỗng nhiên tại hần trên lưng treo một quả ngọc bội , bộp một tiếng xuất hiện một vết nứt .

Cái này khe hở vừa ra , thanh niên áo lam nhú mảy , cúi đầu nhìn thoáng qua , đánh cờ bàn cờ .

“Làm sao vậy .” Thanh niên áo trắng mỉm cười , lạnh nhạt mở miệng , lời nói không cao , có cỗ ôn hòa ý .

“Không có gì , là ta cái kia bất thành khí đệ đệ , sợ là tại ngoại trừ chọc không thể địch lại được đối thủ , tại hướng ta cầu cứu .” Thanh niên áo lam cung kính nói .

“Tang La sao ... Đi xem đi, ta cũng vậy vô sự , hãy theo người cùng một chỗ .” Thanh niên áo trắng mỉm cười , từ tốn nói .

“Đạo tử điện hạ thân phận tôn cao , sao dám ...” Thanh niên áo lam liền vội vàng đứng lên .

“Không sao .” Thanh niên mặc áo trắng này , đứng vậy Huyết Yêu tông đạo tử !

172. Chương 172: Trùng Kích Trúc Cơ Trung Kỳ !

Tiểu gia trong sơn trang , Tiểu Trường Ân vẻ mặt kích động phần chân nhìn lấy Mạnh Hạo , hần bên cạnh sở hữu tất cả tộc nhân , nhao nhao thần sắc cuồng nhiệt , Mạnh Hạo hưởng bọn hần nhẹ gật đầu , không nói gì , đang tại Tiểu gia chỉ nhân trước mặt, cứ như vậy khắp Tang La cái cổ , đi vào màn sáng ở trong, vùng mở lối vự , xuất hiện ở ven bờ hồ .

Khoanh chân ngồi xuống , Mạnh Hạo buông lỏng tay ra , Tang La sắc mặt trắng bệch , giờ phút này không dám phản kháng , đứng ở Mạnh Hạo trước mặt , thần sắc vội vàng lộ ra đáng vẻ cung kính , nội tâm lại đang nóng nảy chờ đợi hần huynh trưởng tới cứu viện , mắt nhỏ nhìn xem bốn phía , phát hiện tại bên cạnh bờ Mạo tử , đã nghe được Mạo tử truyền ra nói đầu đầu thanh âm , nhưng mà không dám nhìn thêm , chẳng qua là cảm thấy tại đây vô cùng quỷ dị , giống như so với chính mình cô sơn còn phải âm trầm một ít .

Mạnh Hạo nhìn xem Tang La , trầm ngâm một lát sau tay phải nâng lên nắm vào trong hư không một cái , lập tức Tang La khí tức trên thân liền tiêu tán một ít , ngưng tụ tại Mạnh Hạo lòng bàn tay ở trong, nhìn như vô hình , có thể tại Mạnh Hạo cảm thụ ở bên trong , khí tức này để cho hần bực bội , càng có chán ghét ý .

Mạnh Hạo nhú mảy , đem lòng bàn tay bên trong vô hình khí tức tới gần , hai mắt bỗng nhiên lóe lên .

“Hần là , đây là yêu khí . . .” Mạnh Hạo thì thào , tay phải vùng lên đem những khí tức này tiêu tán , nhìn kỹ trước mắt Tang La , Tang La bị Mạnh Hạo xem đầy lòng sợ hãi .

“Đạo hữu . . .” Tang La đang muốn mở miệng lúc, Mạnh Hạo thanh âm dĩ nhiên truyền ra .

“Nơi này có một cái tà ác cần bị mức độ hóa chi tu . . .” Mạnh Hạo nói xong , ho khan một tiếng , lời nói này nghe Tang La sững sờ, không hiểu thấu lúc, bỗng nhiên đấy, tại bên cạnh bờ đối với trong hồ nước con cá nói đầu đầu bì đồng mãnh liệt mà nhảy lên , trực câu câu nhìn qua Tang La .

“Ai? Là ai? Là người? Ác đồ , như người vậy không đúng, như người vậy không đạo đức , ta muốn đại biểu chính nghĩa đến mức độ hóa người . . .” Nói xong , bì đồng vẻ mặt hưng phấn thẳng đến Tang La mà đến , tốc độ cực nhanh , không đợi Tang La kịp phản ứng , Mạnh Hạo lập tức tay áo vùng vẫy , trực tiếp đem Tang La đẩy ra thì không quên gỡ xuống túi trữ vật , càng không chậm trễ chút nào tay phải nâng lên vùng lên , lập tức lưới đen nhảy mắt bay ra , đem Tang La bao phủ ở bên trong , buộc chặt kết kết thật thật .

Chính mình ở bên trong thì là nhanh chóng lùi về phía sau , kéo dài khoảng cách , một màn này biến hóa để cho Tang La ngẩn người , trong chớp lát , bì đồng hóa thành Mạo tử liền xuất hiện ở Tang La đỉnh đầu .

“Khụ khụ , hài tử , không cần phải sợ , muốn ngoan ngoan , vĩ đại chính nghĩa hóa thân , sẽ mang người theo tà ác trên đường trở về . . .” Bì đồng hưng phấn bính đáp lấy .

“Ngoan nghe lời tiểu bảo bối , người không nên phản kháng , không muốn cự tuyệt , không cần mê mang , ta sẽ giúp người , người xem , người đầu tiên muốn . . .” Bì đồng chỗ đó nói xong , Tang La chợt thân thể run một cái , có thể nhưng không cách nào tránh thoát đi ra .

Mạnh Hạo đồng tình nhìn Tang La liếc , cúi đầu đem hần túi trữ vật ẩn ký xóa đi , mở ra nhìn nhìn , hai mắt lộ ra hào quang , bên trong túi trữ vật này linh thạch lại có không ít , thậm chí đã vượt qua Tiểu gia nhiều gấp mấy lần .

“Những linh thạch này , ứng với không sai biệt lắm cũng đủ phục chế cần thiết , mà lại ta trước khi tại Thanh La tông phúc địa ở trong , còn gặt hái được không ít túi trữ vật , bên trong tuy nói La Địa đan không nhiều lắm , nhưng cũng có một chút .” Mạnh Hạo trầm tư thì tay phải vung lên , lập tức thân thể bên ngoài lời vù che đầy mà bốn phía , khiến cho ngoại nhân không cách nào thấy rõ về sau , lúc này mới lấy ra gương đồng , đã bắt đầu phục chế .

Thời gian chậm rãi trôi qua , rất nhanh sẽ là hoàng hôn , từng tiếng thê lương gào thét theo lời vù bên ngoài Tang La trong miệng truyền ra , cái kia tiếng rống giận dữ giống như phẳng phất đã nhận lấy khó có thể hình dung tra tấn , lộ ra vô tận thê lương .

“Đừng nói nữa , bỏ qua cho ta đi , ah ah a , người cái này chết tiết Mạo tử , người câm miệng !!”

“Ai , hải tử như người vậy không đúng , người biết không . . . Người đem lời của ta đã cắt đứt , ta quên nói đến đâu rồi , coi như rồi , ta một lần nữa nói , người muốn nghe kỹ ah .”

“Tà ác trên đường , tràn đầy bụi gai , hải tử , yên tâm đi , có ta ở đây , ta một nhất định sẽ không để cho gai đâm trúng vào người phần nộn cái mông đấy. . .”

Mạnh Hạo ngẩng đầu nhìn một chút ngoại giới , càng thêm đồng tình Tang La , cúi đầu thì nhìn qua lên trước mặt mấy chục hạt La Địa đan , thở sâu về sau , trực tiếp cầm lấy một hạt , thả vào trong miệng .

La Địa đan cửa vào , lập tức hòa tan , đã trở thành một cổ đối với Mạnh Hạo mà nói , đã lâu linh khí trực tiếp hiện lên toàn thân , từ khi đã trở thành hoàn mỹ Trúc Cơ về sau , Mạnh Hạo liền thủy chung không cách nào hấp thu thiên địa linh khí , giờ khắc này linh khí dừng mãnh vào , có thể dùng thân thể của hần như khô héo đại địa , đang bị không ngừng tẩm bổ , Mạnh Hạo bỗng cảm thấy phấn chấn , nhắm mắt thổ nạp .

Thời gian dần trôi qua hần không để ý đến ngoại giới hết thấy tạp âm , toàn thân toàn ý đắm chìm trong tu vi bên trong , một khóa , hai khóa , ba viên . . . Theo Mạnh Hạo nuốt vào , phía ngoài hắc Dạ Thiên thiên không lên , trắng sáng tràn ra một đạo như như dải lụa ánh mặt trăng , lập tức xuyên thẳng qua hư vô , phá khai thiên địa , hàng lâm tại Mạnh Hạo trên thân .

Xa xa xem xét , tại trong đêm tối này , cái này một dải lụa cực kỳ rõ ràng , rơi vào Tiểu gia .

La Địa đan không hổ là Thanh La tông thánh đan , Nam Vực ngũ đại Trúc Cơ cảnh đan được một trong , hần công hiệu mạnh , vượt ra khỏi Mạnh Hạo tưởng tượng , tương xứng thứ mười bảy hạt La Địa đan của vào lúc , thân thể của hần âm âm chấn động , trong lúc mơ hồ trong cơ thể thứ tư tòa đạo đài , dĩ nhiên xuất hiện hình thức ban đầu , mà lại đang bay nhanh ngưng thực , một khi hoàn toàn ngưng thực , tắc thì đại biểu Mạnh Hạo tu vi , đem đột phá Trúc Cơ sơ kỳ , trở thành Trúc Cơ trung kỳ !

Mạnh Hạo thở sâu , nhưng mà mảy mảy lại ngẩng đầu nhìn phía trên , cười khổ nhìn qua cái kia sáng loáng tẩm lụa giống như một tòa bầu trời chi kiều rơi tại chính mình bốn phía .

“Kể từ đó , cũng hơi bị quá mức rõ ràng một ít , viên thuốc này tuy tốt , nhưng mà quá mức dễ làm người khác chú ý , đoán chừng sẽ khiến không ít người chú ý . . .” Mạnh Hạo không có cách nào giải quyết , giờ phút này duy nhất phương pháp , chính là mau chóng đột phá , khai ra thứ tư tòa đạo đài , để cho tu vi bước vào Trúc Cơ trung kỳ , hần thở sâu , cầm lấy thứ mười tám hạt La Địa đan , lần nữa nuốt vào , trong cơ thể ba tòa hoàn mỹ đạo đài đồng thời chấn động , hấp thu linh khí sau bắn ra mà càng thêm bàng bạc linh lực , dung nhập Mạnh Hạo toàn thân , có thể dùng thứ tư tòa hoàn mỹ đạo đài , nhanh chóng ngưng tụ .

Giờ này khắc này , đêm tối trời cao ở bên trong , đạo này ánh mặt trăng tẩm lụa , đưa tới Tiểu gia chú ý , Tiểu Trường Ân tuy nói thọ nguyên muốn khô kiệt , nhưng nhân lực vẫn còn , hai mắt chợt co rút lại , lập

tức đứng dậy tự mình tại Mạnh Hạo bế quan màn ánh sáng bên ngoài khoanh chân ngồi xuống , là Mạnh Hạo hộ pháp .

Mạnh Hạo đối với bọn họ Tiểu gia có đại ân , hơn nữa chính mình vẫn lạc về sau, Tiểu gia có thể không trường tồn , mấu chốt chính là xem cùng Mạnh Hạo quan hệ , kể từ đó , Tiểu Trường Ân dĩ nhiên hạ quyết tâm , bất kể như thế nào , mình cũng không có khả năng để cho Mạnh Hạo tu hành , xuất hiện chút nào ngoài ý muốn .

Cùng lúc đó , tại đây Tiểu gia bên ngoài , nơi đây phụ cận không ít gia tộc tu chân , đều thấy được ánh mặt trăng tấm lụa , nhao nhao giật mình , cũng không ít người nháy mắt bay lên , thẳng đến tấm lụa chỗ rơi chỗ .

Càng là tại trong đêm tối này , Tang La huynh trưởng , vị kia ăn mặc áo lam thanh niên , giờ phút này đang cùng hần bên cạnh nam tử mặc áo trắng , hai người đi ở trên trời , tốc độ nhìn như không nhanh , nhưng trên thực tế cất bước, đã mấy trăm trượng chợt lóe lên .

Hần hai người cũng nhìn thấy dưới ánh trăng tấm lụa , thanh niên mặc áo trắng kia hai mắt lập tức động lại , hần bên cạnh thanh niên áo lam thì là nhú mày .

“Xem phương hướng , tựa hồ chính là Tang La chỗ . . .”

“Có ý tứ , lại có thể có người tại Huyết Yêu tông phụ cận , nuốt Thanh La tông La Địa đan , mà lại xem ra , cũng không phải là một khóa .”

Càng là tại thời khắc này , khoảng cách Tiểu gia có chút phạm vi đại địa trong rừng , chỗ sâu từng khóa to lớn tán cây lên, có một đi hơn mười người tu sĩ , đang nhắm mắt ngồi xuống , những người này đều là lưng công một thanh kiếm , quần áo thống nhất , giờ phút này lặng ngắt như tờ , có thể theo đạo kia tấm lụa xuất hiện , cái này hơn mười người nhao nhao hai mắt đóng mở , tất cả đều nhìn lại .

Trong đám người , Trần Phàm thành linh ở bên trong , hần nhìn qua bầu trời xa xa tấm lụa , nhú mày .

“Nơi đó là tới gần Huyết Yêu tông phạm vi , cái này tấm lụa . . .”

“Đây là nuốt vào Thanh La tông La Địa đan sau hình thành dị tượng , không cách nào che giấu , xem ra là có người ở chỗ đó nuốt đan .”

“Người này đến cùng nuốt mấy hạt , tháng này quang cũng không tránh khỏi quá kinh người một ít . . .” Những người này đều là Nhất Kiếm Tông đệ tử , giờ phút này nhao nhao thấp giọng nói chuyện với nhau .

Tiểu gia trong trang viên , như lâm đại địch như vậy , tất cả tộc nhân cực kỳ khẩn trương , mấy ngày này đối với bọn họ mà nói , có thể nói là đang kinh ngạc vui mừng cùng hoảng sợ trong giao thoa , lần lượt diệt tộc tai ương , lần lượt hóa giải niềm vui , hôm nay phần lớn là nhịp tim tiêu tụy , nhất là giờ phút này đạo kia ánh mặt trăng tấm lụa cực kỳ dễ thấy , có thể dùng bốn phía bát phương cũng có thể rõ ràng chứng kiến , không khỏi khiến cái này Tiểu gia tộc người , càng thêm khẩn trương tâm thần bất định .

Giống như thái phượng sắc mặt trắng bệch , nàng không có phù lục chi tư , nhưng trở ngại tu vi có hạn , khó có thể hoàn toàn phát huy được , giờ phút này cái có thể đứng ở một bên , yên lặng nhìn xem Tiểu Trường Ân khoanh chân ngồi ở màn sáng bên ngoài là Mạnh Hạo hộ pháp .

Không lâu sau , một đạo đạo trường hồng tại đây trong bầu trời đêm , theo bốn phía nhắc lên tiếng thét , có thể ẩn ẩn chứng kiến , giờ phút này vờn quanh tại Tiểu gia bốn phía thân ảnh , không ít hơn mười người nhiều , bọn hần đều phiêu phù ở giữa không trung , ánh mắt lấp lánh rơi vào Tiểu gia , rơi vào Mạnh Hạo bế quan chỗ , cái kia ánh mặt trăng tấm lụa hàng lâm chi địa .

“Có ý tứ , lão phu ngược lại muốn xem xem , là ai đang ở đây bế quan , lại nhắc lên một màn như thế .” Tiếng cười truyền ra lúc, một bóng người rất nhanh mà đến , đó là một cái lão giả , tu vi của người này Trúc Cơ sơ kỳ bộ dạng , vẻ mặt không lạnh , thẳng đến Mạnh Hạo bế quan chỗ mà đi , trong mắt có tham lam ý lóe lên , hiển nhiên là muốn nhân cơ hội này , nhiều loạn ngồi xuống , cướp đoạt cơ duyên .

Bốn phía chi nhân có loại này ý định không ít, dù sao Tiểu gia thế yếu, chiếm cứ hồ này , ngoại trừ Từ gia ham bên ngoài , bốn phía có không ít gia tộc tu chân , cũng đều nhìn chằm chằm .

Giờ phút này theo lão giả kia thân ảnh , bốn phía tất cả mọi người nhao nhao nhìn lại , Tiểu Trường Ân chợt ngẩng đầu , thân thể ầm ầm ở giữa bạo phát ra tu vi chi lực , theo thân thể đứng lên , hân thở sâu về sau, hướng về giữa không trung một bước bước đi .

Oanh một tiếng nổ mạnh , lão giả kia phun ra máu tươi , thân thể đập đập đập rút lui , Tiểu Trường Ân sắc mặt bệnh trạng tái nhợt , có thể lại phiêu phù ở giữa không trung , nhìn qua bốn phía .

“Tiểu mỗ đã là nửa chân đạp đến vào quan tài chi nhân , sinh tử đã không thêm để ý , chứ vị ai ngờ cùng Tiểu mỗ cùng nhau ra đi tương bồi , chính là đến đây đi .” Tiểu Trường Ân nhàn nhạt mở miệng , hân tu vi không cao , có thể giờ khắc này lời nói , nhưng lại tạo thành một cỗ uy hiếp .

Tại hân phía dưới màn ánh sáng ở trong, giờ phút này Mạnh Hạo đã đến tu vi đột phá lúc mấu chốt , theo hân không ngừng mà nuốt vào La Địa đan , trong cơ thể hân thứ tư tòa đạo đài , giờ phút này đã ngưng tụ hơn phân nửa đi ra , lập tức không bao lâu , sẽ hoàn toàn hình thành , tới lúc đó , một khi đứng lên , Mạnh Hạo cùng lúc trước không nói là long trời lở đất , nhưng ở về mặt chiến lực , đem quét ngang Trúc Cơ cảnh !

Cái này , chính là hoàn mỹ Trúc Cơ chi cường!

173. Chương 173: Bị Thiên Địa Cự Tuyệt, Vây Thì Cướp Đoạt!

Về phần chuyện ngoại giới , Mạnh Hạo vẫn cứ trùng kích thứ tư tòa đạo đài , có thể cũng như trước phát giác rành mạch , việc này vốn cũng là hân trong dự liệu , dù sao cái kia ánh mặt trăng tám lụa xuất hiện , có thể dùng lúc này đây tấn chức , không nói muôn người chú ý , nhưng cũng vì thế mà nhắc lên không ít phong ba .

Mà lại Mạnh Hạo lòng dạ biết rõ , theo thời gian trôi qua , gió này sóng sẽ càng ngày càng mạnh , mà giải quyết biện pháp duy nhất , chính là dùng tốc độ nhanh nhất , để ỉnh đột phá thành công , như thế liền có thể hóa giải sở hữu tất cả .

Nhưng . . . Hoàn mỹ Trúc Cơ không thể hấp thu thiên địa linh khí , kể từ đó , vãn vẹn dựa vào đan dược chi lực , liên tính rằng đi La Địa đan phi phạm , có thể cũng dần dần chật vật , giờ phút này tuy nói thứ tư tòa đạo đài đã ngưng tụ hơn phân nửa , có thể Mạnh Hạo nhưng lại rõ ràng phát giác được , La Địa đan hiệu quả , đang từ từ giảm bớt .

Thậm chí ẩn theo tốc độ như vậy phát triển tiếp , sợ là rất khó chèo chống hoàn chỉnh mở ra thứ tư tòa đạo đài .

Tại Mạnh Hạo tại đây trầm tư tu hành lúc, ánh mặt trăng tám lụa bên ngoài , Tiểu Trường Ân đích thoai ngữ quanh quần, bốn phía đã trầm mặc không bao lâu , lập tức có cười lạnh truyền ra , theo tiếng cười quanh quần , trong chốc lát thì có tam đạo thân ảnh gào thét mà đến .

Ba người này thân ảnh mơ hồ tại trong đêm tối này nhìn không rõ , nhưng trên người bọn họ tu vi chấn động , nhưng lại cực kỳ rõ ràng , ba người này bên trong một cái , thành linh chuẩn bị Trúc Cơ trung kỳ chi lực .

Tại bốn phía gia tộc tu chân , có thể có đủ Trúc Cơ trung kỳ , đã tính toán rất mạnh , bằng không mà nói lúc trước Tiểu gia cũng không thể có thể chiếm cứ mảnh này linh hồ , chỉ là hôm nay Tiểu Trường Ân thọ nguyên héo rũ , mới có kết quả như vậy .

Gào thét ở giữa , ba người thẳng đến Tiểu Trường Ân , nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh , trận trện tiếng sấm kinh thiên lên , tại đây nổ vang ở bên trong, bốn người chiến tại một chỗ , Tiểu Trường Ân phun ra máu tươi , sắc mặt trắng bệch , thân thể như như điều đứt dây rút lui lúc, cái kia Trúc Cơ trung kỳ chi nhân cười lạnh , cất bước truy kích .

Còn sót lại hai người , thì là tiếng cười truyền ra lúc, thân ảnh một khác thẳng đến Mạnh Hạo chỗ màn ánh sáng mà đến .

Lập tức nguy cơ , Tiểu Trường Ân hai mắt như muốn xé rách , hấn lòng dạ biết rõ Mạnh Hạo là mấu chốt , nhưng giờ phút này lại không có biện pháp nào ngăn cản , cho dù là thiêu đốt tánh mạng , cũng vu sự vô bổ .

Nhưng lại tại cái kia hai cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ , đụng chạm màn sáng nháy mắt , ầm ầm tiếng vang truyền ra , cái kia màn sáng rõ ràng tại hai người này trùng kích ở bên trong, giữ vững được tam tức thời gian , lúc này mới sụp đổ ra .

Phải biết rằng cái này màn sáng chỉ là ngưng khí kỳ giống như thủy phượng chế tác , có thể có thể ngăn cản hai cái Trúc Cơ sơ kỳ tam tức , đủ để nhìn ra hấn đối với phù lục chi pháp thiên tư thật tốt .

Giờ phút này nổ vang truyền ra lập tức , cái kia hai cái rách nát rồi màn sáng , vọt thẳng vào lôi vụ Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ , đột nhiên phát ra kêu thảm thiết thê lương , thân thể của bọn hấn ở trong nháy mắt này như bị lôi quang vờn quanh , trện trện bành bành thanh âm xuống, chợt rút lui bay ra , riêng phần mình phun ra máu tươi , thần sắc hoảng sợ đến cực điểm , thậm chí trong cơ thể của bọn họ đạo đài , đều ở đây một cái chớp mắt cơ hồ muốn sụp đổ vỡ vụn .

Lôi vụ quay cuồng , đem Mạnh Hạo thủ hộ ở bên trong , khuếch tán ước chừng tầm hơn mười trượng phạm vi , khiến cho người không thể bước vào chút nào .

Tiểu Trường Ân giờ phút này mới thở phào nhẹ nhõm , cái kia cùng hấn đấu pháp Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ , giờ phút này thần sắc kinh nghi bất định , chợt dừng lại , quay đầu ngóng nhìn lôi vụ .

Lôi vụ ở trong, Mạnh Hạo hai mắt bỗng nhiên đóng mở , hấn ánh mắt lộ ra một vòng tinh mang , nhúu mày , mắt nhìn trước mặt còn thừa lại ba hạt La Địa đan , có thể trong cơ thể hấn thứ tư tòa đạo đài , hôm nay dù là đi ngưng tụ gần như chín thành , có thể cái kia cuối cùng một thành , lại đi thủy chung không cách nào thành công .

”La Địa đan hiệu quả đã không miệng lớn . . Hấn là ta cuối cùng là không cách nào bước vào Trúc Cơ trung kỳ . . . Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra không cam lòng ý , hấn biết mình con đường tu hành cùng người bên ngoài bất đồng , tại đạt được cường đại chiến lực đồng thời , cũng càng gian nan hơn gấp ghềnh , trầm mặc lúc, ngoại giới tiếng sấm lần nữa truyền đến .

Đó là bên ngoài giờ phút này bốn phía hơn mười người tu sĩ Trúc Cơ , đang đồng loạt ra tay oanh kích lôi vụ .

“Các vị đạo hữu , người này tu luyện khiến cho khí thể như vậy , sợ đi tới về sau, kẻ bên này chúng ta gia tộc tu chân , đem không đứng thẳng chi địa , dứt khoát nhân cơ hội này đem hấn hủy đi , chấm dứt hậu hoạn .”,

“Không sai , Tiểu gia thế đã yếu, sẽ không có tồn tại tất yếu , dĩ vãng những gia tộc kia đều vì vậy mà diệt , đây là quy luật , không thể cải biến !”

“Đồng loạt ra tay , cũng không tin oanh không mở quỷ dị này lôi vụ !”,

Thanh âm quanh quẩn , bốn phía tiến đến đang trông xem thế nào chi nhân , đều là phụ cận gia tộc tu chân , đương nhiên sẽ không để cho Tiểu gia tại đây quật khởi , giờ phút này lẫn nhau lời nói ở giữa , đã toàn bộ ra tay , tiếng sấm lập tức kinh thiên động địa , có thể dùng Mạnh Hạo bốn phía lôi vụ , tại đây một cái chớp mắt kịch liệt quay cuồng .

“Nhân tâm như xấu , mệnh đã vô dụng .”, Mạnh Hạo lãnh đạm ánh mắt xuyên thấu qua sương mù xem hướng ngoại giới , tay phải nâng lên cầm ba hạt La Địa đan , một ngụm toàn bộ nuốt vào trong miệng .

Theo La Địa đan hòa tan , ánh mắt trắng lập tức tăng nhiều , như một đầu trường hà rơi xuống , dừng mãnh vào Mạnh Hạo trong cơ thể , vẫn cứ đan được tác dụng đã không lớn , có thể tại lúc này , như trước hãy để cho Mạnh Hạo thứ tư tòa đạo đài , lần nữa ngưng tụ một tia .

Ở này một tia đạo đài chi lực xuất hiện trong nháy mắt , Mạnh Hạo trong cơ thể chẳng biết tại sao , đột nhiên nổ vang đứng lên theo nổ vang , Mạnh Hạo sắc mặt bỗng nhiên biến đổi , thân thể của hấn lại cái

này một cái chớp mắt cấp tốc héo rũ , phảng phất trong cơ thể toàn bộ sinh cơ , huyết nhục , còn có tu vi , đều ở đây — trong nháy mắt , thẳng đến đạo thứ tư đài mà đi .

Như cái kia cuối cùng xuất hiện một tia đạo đài chi lực , mở ra nào đó Mạnh Hạo không biết được có quan hệ hoàn mỹ Trúc Cơ che giấu , có thể dùng giờ khắc này , trong cơ thể hắn thứ tư tòa đạo đài như phong cuồng như vậy , bắt đầu liên lĩnh tự hành hấp thu .

Tựa hồ muốn đem Mạnh Hạo hết thảy đều hút vào trong đạo đài , cho dù là tử vong , cũng đều muốn khai ra thứ tư tòa đạo đài !

Mạnh Hạo sắc mặt biến hóa , cái này xuất hiện ngoài ý muốn , là hắn không có nghĩ tới , theo lòng hắn tự biến hóa , phía ngoài lôi vụ oanh khuếch tán ra đến , ngoại giới hơn mười người tu sĩ Trúc Cơ , dĩ nhiên ngăn ngừa hồng mắt lôi vụ , nhảy vào tiến đến .

Lập tức những tu sĩ này dĩ nhiên tới gần , Mạnh Hạo thần sắc âm trầm , thân thể tuy nói héo rũ , tánh mạng tuy nói rất nhanh trôi qua , thậm chí trên đầu đều xuất hiện tóc trắng , nhưng tu vi của hắn vẫn còn, nhoáng lên dưới trực tiếp xuất hiện tại một cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ trước người , không đợi tu sĩ này có phản ứng , Mạnh Hạo dĩ nhiên tay phải nâng lên một bả bóp ở mà tu sĩ này cái cổ , chợt sờ dưới , tu sĩ kia hai mắt cổ lầy lộ ra không cách nào tin , cái cổ trực tiếp nát bầy .

Nhưng lại tại hắn tử vong nháy mắt , Mạnh Hạo chỗ đó nhưng lại thân thể chấn động mạnh một cái , hắn ánh mắt lộ ra kỳ dị chi mang , xem trong tay thi thể tại đây một cái chớp mắt rõ ràng cấp tốc héo rũ , trong chớp mắt liền trở thành hài cốt , người này tu vi , rõ ràng theo tay phải của mình , thẳng đến trong cơ thể mà đến , dừng mãnh vào thứ tư tòa trong đạo đài .

“Nguyên lai là như vậy !”, Mạnh Hạo trong mắt hào quang nháy mắt sáng rõ .

”Hoàn mỹ Trúc Cơ , trước ba tòa đạo đài là bởi vì chính ta tại Huyết Tiên nơi truyền thừa , có đầy đủ có thể bị ta hấp thu linh khí , cho nên không thể nhận ra (cảm) giác hắn bá đạo chỗ , mà hôm nay tại bên ngoài , cho nên có thể rõ ràng dò xét !

Cái này thứ tư tòa đạo đài chỉ cần mở ra đến mà trình độ nhất định , chính là một cái không chết không thôi cục diện , như không mở ra , sẽ đem ta sanh sanh thôn phệ , đây là bởi vì nó không cách nào hấp thu ngoại giới thiên địa linh khí , cho nên chỉ có thể hấp ta sinh cơ huyết nhục !

Hoàn mỹ , hoàn mỹ , bá đạo như vậy ! Nhưng bá đạo này đồng thời cũng là một loại lợi khí , đã bị thiên địa cự tuyệt , vậy đi sanh sanh cướp đoạt , bởi vì tu sĩ linh lực đã hòa mình thể , thuộc ở thiên địa nhưng là không thuộc về thiên địa , cho nên có thể bị lược đoạt !

Thì ra là thế , như vậy đến xem , về sau mỗi một lần đạo đài mở ra , đều cần như thế !

Hôm nay . . . Thứ tư tòa đạo đài , nhất định xuất hiện ! ,”Những ý niệm này tại Mạnh Hạo trong óc nháy mắt thoáng qua lúc, hắn buông lỏng tay ra , nhìn bốn phía tu sĩ ánh mắt , đã mang theo một cổ rét lạnh ý , thân thể nhoáng một cái , trong chớp lát thẳng đến mọi người mà đi .

Trong khoảng thời gian ngắn có tiếng kêu thảm thiết không ngừng truyền ra , những người này tu vi , cao nhất chỉ là Trúc Cơ trung kỳ , phần lớn là Trúc Cơ sơ kỳ , há có thể cùng Mạnh Hạo tại đây so sánh , Mạnh Hạo những nơi đi qua , phàm là đi tới gần một người , liền sẽ trực tiếp tay phải nâng lên một phát bắt được , không cần tận lực đi hấp thu , nhưng trong cơ thể thứ tư tòa đạo đài như đói khát đến mà cực hạn , sẽ tự hành thôn phệ .

Vô số cổ thi thể trở thành hài cốt , từng cái tu sĩ tại tử vong trước, trong cơ thể tu vi giống như ngựa hoang mất cương dừng mãnh vào Mạnh Hạo trong cơ thể , bị hắn thứ tư tòa đạo đài thôn phệ về sau , có thể dùng Mạnh Hạo thân thể không lại tiếp tục héo rũ , ngược lại dần dần xuất hiện huyết nhục dấu hiệu .

Một màn này không ngừng xuất hiện , có thể dùng Tiểu Trường Ân ở đâu thần sắc lộ ra sợ hãi , có thể dùng bốn phía tu sĩ Trúc Cơ , vốn là cùng nhau tiến lên , nhưng hôm nay nhưng lại nguyên một đám hoảng sợ nhanh chóng lùi về phía sau .

Theo bọn hắn nghĩ , trước mắt Mạnh Hạo đã không phải là cái gì tu sĩ , mà là hóa thân đã trở thành yêu ma , cái kia những nơi đi qua , chỗ đọng chi nhân thể lương tử vong , quỷ dị hài cốt , khiến cho bọn họ

trong óc ông minh , thần sắc lộ ra hoảng sợ đến cực điểm .

“Đây là cái gì thuật pháp !!, ”

“Hắn đang làm gì đó !!”

“Sở hữu tất cả tử vong đạo hữu , đều là bị hút đi sinh cơ cùng linh lực . . . Người này đang hút chúng ta tu vi !!”

Tiếng ồ lên nổi lên bốn phía, giờ phút này còn sót lại hơn hai mươi người tu sĩ nhao nhao lui về phía sau , nguyên một đám sợ mất mật lúc, lại có một người bị Mạnh Hạo lập tức đuổi theo , một bả đặt tại Thiên Linh , phát ra thê lương đến cực điểm quanh quần bầu trời đêm kêu thảm thiết , thân thể run rẩy lập tức héo rũ , kêu thảm thiết mà chết .

Mạnh Hạo sắc mặt không hề tái nhợt , khôi phục một ít hồng nhuận phơn phớt về sau, hần thở sâu , trong óc tại thời khắc này , nổi lên năm đó ở Kháo Sơn lão tổ trong động phủ , chứng kiến Kháo Sơn lão tổ ra ngoài hấp thu những Kết Đan đó tu sĩ một màn .

“Yêu Sinh Đại Pháp sao . . .” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , hần hôm nay trạng thái , hoàn toàn chính xác đi cùng Kháo Sơn lão tổ thi triển Yêu Sinh Đại Pháp rất là tương tự .

”Có lẽ , cái này là một hồi nếu bắt tử người khác , muốn chính mình chết cảm ngộ , Yêu Sinh Đại Pháp , yêu sinh . . . Mạnh Hạo nội tâm than nhẹ , đề xuống nho gia thâm căn cố đế tư tưởng , yên lặng thân thể nhoáng một cái , dùng hần hôm nay có thể so với thứ tư tòa đạo đài chi lực , xuất hiện ở lại một người trước người, mang theo than nhẹ , một tay nhéo ở mà cổ của đối phương , tu vi chi lực lập tức tan ra vào thể nội , có thể dùng hần thứ tư tòa đạo đài , giờ phút này đã vô hạn tiếp cận viên mãn .

“Hoàn mỹ Trúc Cơ sau lưng , cất giấu núi thâm biển máu , ta . . . Đã minh bạch miệng” Mạnh Hạo nội tâm nhẹ giọng thì thào , có thể hành động không chút nào bất mãn , càng không có nường tay , hần tính cách bởi vì nho gia thường tại , làm không được vô tình , nhưng ở thủ đoạn lúc, dĩ nhiên làm được có thể lãnh khốc .

174. Chương 174: Hoàn Mỹ Trúc Cơ Trung Kỳ!

Một hồi nguyệt quang thất luyện , hôm nay đã trở thành hung tàn chi mãn , đáy lòng bay lên hàn ý không chỉ là Tiểu Trường Ân , giờ phút này Tiểu gia tộc người nhìn về phía Mạnh Hạo trong ánh mắt , đã mang theo hoảng sợ .

Bốn phía tu sĩ đang nhanh chóng lui về phía sau , sợ chậm một bước chết thảm ở này , nhưng Mạnh Hạo tốc độ cực nhanh , giờ phút này mái tóc màu đen phát phới, như u linh mỗi đuổi theo một người , liền lập tức đem tu vi sinh cơ toàn bộ hấp thu , buông tay lúc, thường thường rơi xuống đất đều là khô héo làm cho người ta nhìn qua sẽ run rẩy hãi cốt .

Không phải là không có tu sĩ ý đồ đi phản kháng , nhưng sự phản kháng của bọn họ , tại Mạnh Hạo trước mặt căn bản là không có ý nghĩa , thứ tư tòa đạo đài không có xuất hiện trước, Mạnh Hạo dĩ nhiên có thể chiến Trúc Cơ hậu kỳ , lại càng không cần phải nói hôm nay cái này thứ tư tòa đạo đài đã gần đến hồ viên mãn , tu vi của hần đã vô hạn tiếp cận Trúc Cơ trung kỳ .

Kể từ đó , há có thể là những thứ này bị Huyết Yêu tông đào thải chi nhân chống cự được !

Đã chú định hôm nay bọn hần lại tới đây , chính là lựa chọn tử vong , đã chú định bọn hần oanh mở lời vụ một khắc , thả ra , là cái này bát phương Tử Linh !

Mạnh Hạo thân thể giờ phút này đã khôi phục hơn phân nửa , tóc của hần đã không còn màu trắng , da của hần không hề héo rũ , trong cơ thể hần bị thứ tư tòa đạo đài hút đi hết thấy , hôm nay đều đang nhanh chóng trở về .

Mà hần thứ tư tòa đạo đài , thì là tại kỳ thể nội tràn ra yêu dị chi mang , giống như tại càng khát vọng mãnh liệt đi thôn phệ , đi cướp đoạt hết thủy linh lực !

Đã thiên địa cự tuyệt , tắc thì ta tự hành cướp đoạt , ý này bá đạo , cho nên hoàn mỹ !

Oanh

Hai cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ , lập tức bị Mạnh Hạo đuổi theo , hai người này rống to trung chuyển thân , liều lĩnh triển khai tu vi chi lực , thi triển pháp thuật , thi triển pháp bảo , muốn cùng Mạnh Hạo dốc sức liều mạng .

Nhưng tại nổ vang qua đi , Mạnh Hạo đã đứng ở một người trước người , bàn tay phải đặt tại hần mi tâm , nhẹ nhàng nâng khởi lúc , hần cốt rơi xuống đất .

Sau đó lóe lên dưới , không bao lâu , kêu thảm thiết truyền khắp bát phương , cái kia còn lại nhân thân thể run rẩy , dung nhan lập tức theo trung niên biến thành lão giả , đầu phát càng là hoa râm phía dưới tróc ra , toàn thân huyết nhục héo rũ , cho đến cả người da bọc xương giống như , hai mắt đã mất đi màu sắc , khí tuyệt bỏ mình .

Mạnh Hạo than nhẹ , những người này cùng hần không có quá sâu thù hận , nhưng xuất hiện ở tại đây , chủ động ra tay muốn đem chính mình xóa đi , ngăn cản chính mình tu vi đột phá , mặc dù là bởi vì Tiểu gia mới nhắm vào mình , nhưng đã đã đến , đã gặp đến giờ phút này rồi Mạnh Hạo , tắc thì hết thủy , là mạng của bọn hần .

Mạnh Hạo minh bạch , thở dài trong mang theo hiểu ra , có thể ra tay lại không có chút nào dừng lại .

Cho đến một cái Trúc Cơ trung kỳ lão giả , tại trong tiếng kêu thảm bị Mạnh Hạo hút đi toàn bộ tu vi về sau , Mạnh Hạo trong cơ thể oanh một tiếng , truyền ra nổ mạnh , cái này tiếng vang theo trong cơ thể hần tràn ra , quanh quẩn tại ngoại , khiến cho được cái này bốn phía đều tùy theo chấn động .

Làm cho này tứ tán né ra tu sĩ , cả đám đều run rẩy trong mang theo sợ hãi , đây là một cơn ác mộng , là bọn hần đời này đều tuyệt sẽ không quên ác mộng .

Mạnh Hạo thân ảnh , sâu đậm khắc ở mà linh hồn của bọn hần ở bên trong , đã trở thành không thể xóa nhòa dấu vết , nhớ kỹ chung thân .

Theo nổ mạnh truyền ra , Mạnh Hạo thân thể tại đây một cái chớp mắt , nháy mắt tách ra mà mãnh liệt kim quang , kim quang này theo trong cơ thể hần khuếch tán ra đến , có thể dùng giờ khắc này Mạnh Hạo , như đã trở thành giáp vàng chi nhân !

Cùng lúc đó , Mạnh Hạo trong cơ thể thứ tư tòa đạo đài , ầm ầm xuất hiện , cái kia nổ mạnh , đứng vậy cái này thứ tư tòa đạo đài truyền ra , quanh quẩn bát phương lúc , có thể dùng bầu trời một cái chớp mắt phẳng phất có mây đen tràn ngập , giống như có một đôi vô hình chi nhân , theo trên bầu trời trực tiếp rơi xuống , ngóng nhìn Mạnh Hạo tại đây .

Một cổ lôi kiếp cảm giác , tại thời khắc này xuất hiện , có thể thì không có lâu dài , rất nhanh biến mất , như chỉ là quan sát , các loại:đội Kết Đan thời điểm , hàng lâm hủy diệt Lôi Phạt !

Mạnh Hạo đầu phát không gió mà bay , theo trong cơ thể thứ tư tòa đạo đài xuất hiện , tu vi của hần trực tiếp theo Trúc Cơ sơ kỳ đỉnh phong đột phá , từ nay về sau Trúc Cơ trung kỳ !

Mà thôi hoàn mỹ Trúc Cơ chi lực , có thể dùng Mạnh Hạo theo giờ khắc này bắt đầu , dĩ nhiên là trở thành mà toàn bộ Nam Vực ngũ tông tam tộc ở bên trong , Trúc Cơ cảnh nội , mạnh nhất một nhóm người !

Cơ hồ tại Mạnh Hạo tu vi đột phá đồng thời , phụ cận những thứ này tứ tán tu sĩ , nguyên một đám sắc mặt trắng bệch , thân thể run rẩy , trong cơ thể của bọn họ đạo đài rõ ràng tại đây một cái chớp mắt , lại nhất tề run rẩy , thậm chí càng có một chút , đạo đài ken kết âm thanh xuống , xuất hiện vỡ vụn dấu hiệu , có thể dùng những người này phun ra máu tươi , thần sắc hoảng sợ .

Tựa hồ bọn họ đạo đài , tại đây một cái chớp mắt , xấu hổ tại Mạnh Hạo hoàn mỹ đạo đài trước , tựa hồ Mạnh Hạo hoàn mỹ Trúc Cơ , như Trúc Cơ bên trong quân vương , hôm nay chỉ là hơi có vẻ uy năng , khiến cho hết thủy toái bản tu sĩ Trúc Cơ tâm thần nổ vang , đạo đài bất ổn .

Thậm chí tại đạo đài dẫn dắt xuống, những tu sĩ này nguyên một đám run rẩy trong lại đáy lòng dâng lên cúng bái ý, cái này không là bản ý của bọn hắn, đây là bọn hắn trong cơ thể đạo đài tràn ra kính sợ, như đối mặt quân vương!

Giờ khắc này bọn hắn, thân thể không thể nhúc nhích, nguyên một đám còng là không thể không cúi đầu xuống, trong óc nổ vang trống rỗng.

Cái này, mới thật sự là nghiền ép, là thực lực đến mà trình độ nhất định về sau, cái loại này trời cùng đất cảm giác!

Trong tu chân giới, cái gọi là nghiền ép, phần lớn là nói tu vi ở giữa chênh lệch hình thành uy hiếp, có thể Mạnh Hạo tại đây tác thì hiển nhiên không phải, hắn nghiền ép, là đến từ đạo đài!

Hoàn mỹ đạo đài, nghiền ép hết thấy đạo đài, nhất là toái bản đạo đài, tại đây một cái chớp mắt, mặc dù là Trúc Cơ hậu kỳ đại viên mãn, cũng muốn tại Mạnh Hạo trước mặt run rẩy!

Chuyện này. .. Chỉ là bốn tòa hoàn mỹ đạo đài chi lực, rất khó tưởng tượng tương xứng Mạnh Hạo khai xuất đệ ngũ tọa, đệ lục tọa, thậm chí đệ cửu tọa hoàn mỹ đạo đài về sau, đối với tu sĩ Trúc Cơ triển áp, sẽ đạt tới trình độ nào!

Sợ đi tới lúc kia, có thiếu cũng tốt, vô hạ cũng được, tại Mạnh Hạo trước mặt, yếu ớt giống như con sâu cái kiến, chín hoàn mỹ đạo đài mặt trời, có lẽ chính là Mạnh Hạo có thể vượt qua cảnh giới, đi chiến Kết Đan thời điểm!

Việc này Mạnh Hạo không cách nào đi đoán trước, nhưng trong lòng của hắn chờ mong, nhưng lại càng ngày càng mãnh liệt.

Giờ này khắc này, tại đây Tiểu gia bên ngoài, có hai đạo trường hồng gào thét mà đến, cầu vòng bên trong một lam một trắng hai bóng người, giờ phút này dừng lại ở giữa không trung, lập tức nhìn về phía Mạnh Hạo.

“Lại có như thế thiên kiêu!” Thanh niên áo trắng, Huyết Yêu tông đương đại đạo tử, giờ phút này hai mắt lần thứ nhất lộ ra ngưng trọng chi mang, càng có một cổ chiến ý, như bị đốt lên, giờ phút này ánh mắt như điện, xa xa rơi vào Mạnh Hạo trên thân.

Bên cạnh hắn thanh niên áo lam, Tang La chi huynh, giờ khắc này ở chứng kiến Mạnh Hạo lúc, hai mắt lập tức co rút lại, hắn cảm nhận được cảm giác nguy hiểm mãnh liệt!

Càng là tại thời khắc này, khoảng cách nơi đây có chút phạm vi khu vực, tồn tại một mảnh to lớn thung lũng, như vậy thung lũng, tổng cộng có mười cái, vờn quanh bốn phía, mỗi một chỗ thung lũng ở trong, đều tồn tại điều lan ngọc thể, càng có vô số lâu các tồn tại, còn có một từng mảnh hồ nước.

Tại đây ... Từ xa nhìn lại một mảnh u sắc, như lờ mờ không thấy ánh mặt trời, nơi đây ... Đúng vậy Nam Vực năm đại tông môn một trong ... Huyết Yêu tông!

Tại đây mười mảnh bồn trong đất, có một thân cây, này cây bên héo rũ, bên tươi tốt, cực kỳ kỳ dị, xem xét liền tuyệt không phải phàm tục chi vật, này cây, là Huyết Yêu tông lập tông chí bảo!

Tại đây dưới cây, khoanh chân ngồi một bóng người mơ hồ, thân ảnh ấy giờ phút này chậm rãi ngẩng đầu, ánh mắt tựa hồ có thể xuyên thấu hư vô, xa xa đã rơi vào Tiểu gia phương hướng, đã rơi vào Mạnh Hạo thân mình.

Tựa hồ nổi lên nở nụ cười, có thì thảo thanh âm ẩn ẩn truyền ra.

“Không uống công ta từng ba lượt ra tay, kẻ này không ngờ thành dài đến loại trình độ này ... Ngọc Nhi cũng ở đó, hắn là cái này là nàng sinh ra lúc, cái kia áo bào tím tu sĩ nói kiếp?” Cái này thân ảnh mơ hồ khàn khàn mở miệng lúc, bầu trời có lôi đình âm âm xẹt qua.

“Đạo thiên bắt tử, ta bắt nhập minh!” Thân ảnh ấy ngẩng đầu, nhìn lên trời thiên không, mơ hồ bộ mặt đột nhiên lộ ra hai đạo huyết sắc chi quang, cực kỳ dữ tợn, hắn ... Đang là năm đó tại Khảo Sơn Tông bên ngoài xuất hiện bóng người màu đỏ ngòm!

Cũng chính là Thiên Cơ thượng nhân muốn diệt sát Mạnh Hạo lúc, từ trên trời truyền ra huyết sắc một kích Yêu Chủ !

Tiểu gia giữa không trung , kim sáng lóng lánh, bốn phía tu sĩ run rẩy kính sợ thời điểm , Mạnh Hạo quay đầu , ánh mắt một cái chớp mắt liền đã rơi vào Tiểu gia bên ngoài , giờ phút này giữa không trung nam tử mặc áo trắng trên thân .

Nam tử mặc áo trắng này dung nhan tuấn mỹ , một thân trường bào rộng lớn trong người , cả người tràn ra một cỗ yêu dị cảm giác , có thể hết lần này tới lần khác tại đây yêu dị bên ngoài , tồn tại tao nhã , giờ phút này đứng ở nơi đó , chớ nói bên cạnh chỉ có một người , coi như là bốn phía tồn tại thiên quân vạn mã , cũng sẽ làm cho người ta lần đầu tiên , liền thấy hân !

Hân tuấn mỹ , dĩ nhiên yêu dị , thậm chí nữ tử cùng hân so sánh với , đều có rất ít có thể siêu việt , nếu là hân thay đổi nữ trang , tất nhiên là một vị tuyệt đại giai nhân !

Tại Mạnh Hạo nhìn về phía thanh niên mặc áo trắng này lúc, hai người ánh mắt nháy mắt nhìn nhau , Mạnh Hạo lập tức đã nhận ra cái này tuấn cực kỳ xinh đẹp chi nhân trong mắt chiến ý chi mang , cùng lúc đó , tại đây tuấn mỹ Huyết Yêu đạo tử bên người áo lam tu sĩ , cũng ánh mắt lập tức đã rơi vào cách đó không xa trên mặt đất , bị lưới đen buộc chặt Tang La , đang muốn ra tay lúc, bị thanh niên áo trắng ngăn lại .

“Người không phải là đối thủ của hân , người này ... Ta cảm thấy rất hứng thú .” Thanh niên áo trắng mỉm cười , nụ cười kia rất là ôn hòa bình tĩnh , nhưng nếu là người này ăn mặc nữ trang , như vậy nụ cười này , tất nhiên là bách hoa ẩm đậm , tuyệt đại tao nhã !

Cười cười về sau , thanh niên áo trắng thân thể về phía trước bỗng nhiên phóng ra một bước , một bước này rõ ràng là đạp ở hư vô , có thể lại làm cho Mạnh Hạo hai mắt co rút lại , như đạp ở chú ý đầu , càng làm cho hân giờ phút này trạng thái , phảng phất bị áp một chút .

Cùng lúc đó , một cỗ Trúc Cơ hậu kỳ đại viên mãn tu sĩ chấn động , thành linh theo thanh niên mặc áo trắng này trên thân khuếch tán ra.

“Đây là của ta Yêu Liên thất đạo , từng bước vấn tâm không thể đoạn , đạo hữu lưu ý .” Thanh niên áo trắng mở miệng cười lúc, rơi xuống bước thứ hai , khí thế của hân tại đây một cái chớp mắt , âm âm kéo lên , phảng phất tại khí thế kia trong tồn tại một cỗ ý , khuếch tán bốn phía .

Mạnh Hạo hai mắt lộ ra tinh mang , theo thanh niên áo trắng tiến đến , hình như có một cỗ khó có thể hình dung khí tức tại chung quanh hân lập tức sinh sôi , vờn quanh bốn phía , khí tức này bên trong truyền ra một cỗ mùi thơm , rất là dễ ngửi , nhưng nếu trầm mê , tắc thì sẽ bị lạc .

Theo bước thứ hai rơi xuống , Mạnh Hạo thân thể chấn động , nhưng trong mắt tinh mang càng lợi , sau đó ... Thanh niên áo trắng mỉm cười , bước ra bước thứ ba , tại đây bước thứ ba rơi xuống nháy mắt , khí thế của hân lại cường đại rồi không chỉ một lần , như hóa thân đã trở thành không thể chiến thắng thân , rõ ràng là phóng ra ba bước , có thể tại Mạnh Hạo cảm giác , phảng phất là đấu chuyển tinh di giống như, như thay thế hân trong hai mắt toàn bộ thế giới .

175. Chương 175: Lý Thi Kỳ

Mạnh Hạo có loại cảm giác mãnh liệt , tựa hồ mình cùng bốn phía như bị ngăn cách , trong thân thể tu vi tại đây một cái chớp mắt , lại xuất hiện nghịch chuyển ý , phảng phất muốn theo Trúc Cơ trung kỳ , trở lại trước Trúc Cơ sơ kỳ .

Càng là tại thời khắc này , trong đầu của hân rõ ràng xuất hiện một ít ảo giác , cực kỳ chân thật , như về tới Đại Thanh sơn , về tới Vân Kiệt huyện , về tới phía trước cửa sổ dưới ánh trăng , đọc sách từng màn .

Thuật pháp như vậy , Mạnh Hạo trước khi chưa bao giờ trải qua , giờ phút này lần thứ nhất gặp được , hai mắt lập tức co rút lại một chút .

Giờ phút này , thanh niên áo trắng bước thứ tư , nháy mắt rơi xuống !

Ở này bước thứ tư đi qua lập tức , Mạnh Hạo tâm thần nổ vang , trong óc ảo ảnh thêm nữa... , thậm chí hắn càng là cảm nhận được , giống như đối phương loại trạng thái này , căn bản cũng không khả năng bị đánh vỡ , cái kia phóng ra bảy bước , đem một đường đi đến đỉnh phong , cho đến bước thứ bảy rơi xuống , người này khí thế cũng đủ để cho hắn không ra tay , mà có đủ so với tay còn cường đại hơn uy áp .

Một khi đến mà lúc kia , vền vền uy áp , cũng đủ để quét ngang Trúc Cơ cảnh !

“Người này thuật pháp không thể đoạn , tắc thì đoạn nơi đây đại thể !”

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , bỗng nhiên ngừng đầu , tay phải nâng lên nhất chỉ đại địa , cả vùng phẳng phát chấn động một cái , nhưng chấn động không phải đại địa , mà là Mạnh Hạo thân thể , càng là tại thời khắc này , phẳng phát cái này bốn phía xuất hiện trọng điệp hư ảnh , có thể duy chỉ có Mạnh Hạo thân ảnh không trùng điệp !

“Thứ tám cấm chi thuật , phong thân nhất chỉ , đạo hữu lưu ý .” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng , tay phải theo lớn nâng lên , chỉ về phía trước !

Cái này nhất chỉ rơi xuống , Mạnh Hạo thân thể không hề chấn động , có thể cái này bốn phía trọng điệp hư ảnh , nhưng lại tại đây một cái chớp mắt , nhất tề hướng về thanh niên áo trắng mà đi , nháy mắt liền dung nhập kỳ thân , lập tức để cho thanh niên mặc áo trắng này thân thể , xuất hiện Liễu Minh lộ vẻ trọng điệp , thân thể càng là dừng lại , sắp rơi xuống đất bước thứ năm , càng không có cách nào lần nữa buông .

Thanh niên áo trắng tâm thần chấn động , nhìn về phía mạnh nham thì mục lâu tinh mang , mang theo một cỗ ngưng trọng .

Mạnh Hạo không có thừa cơ ra tay , trận chiến này càng nhiều nữa , như là một loại lẫn nhau luận bàn , mà không phải là cuộc chiến sinh tử , cho nên Mạnh Hạo lạnh nhạt đứng ở nơi đó , bình tĩnh nhìn đi .

Cũng chính là thời gian một hơi thở , thanh niên áo trắng khôi phục như thường , nhưng trên người hắn trước khi điệp gia lên khí thế , nhưng lại tại thời khắc này , tan thành mây khói , bị Mạnh Hạo toàn bộ xóa đi .

Cái này Yêu Liên thất đập , là một hồi nhắc lên bản thân khí thế thuật pháp , một khi triển khai cho dù là người tu vi cao thâm , cũng rất khó đi cắt ngang , thanh niên mặc áo trắng này theo xuất đạo đến nay , còn chưa bao giờ chứng kiến có cùng cảnh chi nhân , có thể phá mà mình Yêu Liên thất đập , mặc dù là những tông môn khác gia tộc đạo tử , cũng không làm được đến mức này .

Nhưng hôm nay , ở chỗ này , lại bị trước mắt cái này chưa bao giờ thấy qua chi nhân phá vỡ , thanh niên áo trắng hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang , nhìn qua Mạnh Hạo lúc , trên mặt nổi lên tôn kính , cái kia là đối với cùng thể hệ cường giả , lẫn nhau ở giữa một loại tôn trọng .

“Đến mà không hướng , không phải bàn mỗ làm người chi tắc , ta còn có một chỉ , người tiếp hảo .” Mạnh Hạo bình tĩnh mở miệng lúc , tay trái nâng lên , ngón cái ở chính giữa chỉ chỉ trên bụng về một cái ... Máu tươi chảy xuống , nhuộm đỏ ngón giữa lúc , về phía trước nhìn như tùy ý , nhưng mà trong mắt có lẫm liệt ác liệt chi mang nâng lên chỉ về phía trước .

Cái này nhất chỉ dưới , ngoại nhân không có gì giác quan , có thể thanh niên mặc áo trắng kia nhưng lại hai con ngươi nháy mắt co rút lại , trước mắt thế giới , như đã trở thành huyết sắc , có thể dùng hắn hơi biến sắc mặt , một cỗ nguy cơ sinh tử lập tức xuất hiện , hắn không chậm trễ chút nào tay phải nâng lên , lập tức theo trong túi trữ vật lấy ra một đoạn mộc ra ba mảnh Khô Diệp , ba mảnh tươi tốt chi lá nhánh cây , trước người quét một cái .

Vô thanh vô tức , như có ảm đạm gợn sóng hướng ra phía ngoài khuếch tán , Mạnh Hạo kêu lên một tiếng đau đớn , thân thể lui ra phía sau ba bước , nhưng mà hai mắt hàn mang lóe lên , lại đang lùi lại trong thân thể cường hành nghịch chuyển , về phía trước phóng ra một bước .

Một bước này rơi xuống lúc , như đập ở mà thanh niên áo trắng trong đầu , có thể dùng thanh niên áo trắng tâm thần chấn động , thân thể càng là lắc lư một cái , như bị một cỗ vô hình chi lực uy áp , không thể

không lui về phía sau ba bước , sắc mặt lập tức thương trắng nhợt , có thể hấn dù sao cũng là ý vào pháp bảo chi lực , giờ phút này lúc ngẩng đầu , sắc mặt khôi phục , nhìn thật sâu Mạnh Hạo liếc .

“Tại hạ Lý Thi Kỳ , không biết đạo hữu tục danh có thể cáo tri?” Thanh niên áo trắng danh tự , như nữ tử giống như , giờ phút này ngóng nhìn Mạnh Hạo , nhẹ giọng mở miệng hỏi hỏi ý kiến .

“Mạnh Hạo .”

Mạnh Hạo nhìn thanh niên mặc áo trắng này liếc , tổng cảm giác được người này hôm nay nhìn lại có chút quái dị , suy nghĩ một chút , lúc này mới lên tiếng .

“Mạnh huynh , người chỗ đó trước khi giam giữ một người , người này là sư đệ ta ruột thịt , mong rằng Mạnh huynh có thể thả hấn ly khai , như hấn có cái gì chỗ mạo phạm , tại hạ nhận .” Lý Thi Kỳ mỉm cười mở miệng .

Mạnh Hạo mắt nhìn Lý Thi Kỳ bên người áo lam tu sĩ , cũng chú ý tới người này ánh mắt trước khi nhìn về phía Tang La chỗ đó , nghe vậy tay phải nâng lên hướng về sau một trảo , lập tức lưới đen buông ra , Tang La chỗ đó sắc mặt trắng bệch , cơ hồ xuất ra toàn bộ khí lực chột lao ra , sau lưng còn có Mạnh Hạo Mạo tử rất nhanh đuổi theo .

”Ồ , đừng chạy a, Mạnh Hạo người hơi quá đáng , người làm như vậy không nhiều lắm , người làm như vậy không đạo đức , người không nên đem hấn để cho chạy , ta còn không đem hấn theo tà ác trên đường cứu trở về ... Cái kia bì đồng biến thành Mạo tử lập tức nổi giận , rống to trong đuổi theo .

Bị hù Tang La thân thể run một cái , tranh thủ thời gian về tới áo lam tu sĩ bên người , mang theo sợ hãi cùng khó có thể hình dung tuyệt vọng , cầm lấy hấn huynh trưởng quần áo , sợ hãi nhìn xem ra trước khi Mạo tử .

Cái này Mạo tử vừa ra , lập tức để cho Lý Thi Kỳ chỗ đó sững sốt một chút .

“Nhìn cái gì vậy , ồ? Người là mẹ? Trời ạ , thoát nhìn là công đầy, bên trong lại là mẹ , thật kỳ quái thật kỳ quái , không thể giữ ah không thể giữ ah ... ” cái này bì đồng biến thành Mạo tử kinh ngạc xem miệng , về tới Mạnh Hạo đỉnh đầu , cũng mặc kệ Mạnh Hạo sắc mặt khó coi , trực tiếp hóa thành xanh biếc nhan sắc .

Lý Thi Kỳ chỗ đó lập tức sắc mặt cực kỳ khó coi , nhìn chòng chọc vào Mạo tử , vừa nhìn về phía Mạnh Hạo , trước sở hữu tất cả hảo cảm giác trong khoảnh khắc biến mất sạch sẽ .

Mạnh Hạo cười khổ , việc này lời giải thích , nhất thời bán hội cũng nói không rõ ràng , mà lại cũng không phải giải thích thời khắc , hấn hôm nay có cảm giác mãnh liệt , cái này bì đồng thật sự là làm cho người ta chán ghét đến cực điểm .

“Thật kỳ quái thật kỳ quái , người lại là muốn ... Hả?” Cái này Mạo tử rất là hưng phấn kích động , tựa hồ đối với chính mình vừa tìm được một đề tài mà cao hứng , không chút nào quản Mạnh Hạo cùng với Lý Thi Kỳ sắc mặt đều khó nhìn đến mà cực hạn , đang muốn lải nhải không ngừng chuẩn bị nói bên trên ba ngày ba đêm lúc, bỗng nhiên thân thể vừa dừng lại , giống như ngẩng đầu nhìn về phía xa xa .

Cơ hồ tại hấn nhìn lại nháy mắt , Huyết Yêu tông ở trong, viên kia kỳ dị chi dưới cây khoananh chân ngồi tĩnh tọa Yêu Chủ , thân thể lập tức run một cái , không chậm trễ chút nào tranh thủ thời gian thu hồi ánh mắt trầm cất hết thấy cùng ngoại giới liên hệ .

“Chết tiệt , tại sao là cái này đáng giận chỉ cực thứ đồ vật , nó rõ ràng đi ra , nó hấn là bị Tự Tại đại nhân trấn áp mới đúng làm sao sẽ xuất hiện , hơn nữa lại Phong Yêu Tông đệ tử trên thân !!” Thân ảnh ấy mơ hồ Yêu Chủ hô hấp đều lập tức dồn dập .

“Có thể ngàn vạn không thể bị nó quán lên nghe đồn bị vật ấy sanh sanh tra tấn bị điên viễn cổ cường giả , vô số ... Nó hư nhược rồi , sẽ không có phát giác được ta ... ”

Tiểu gia trong trang viên , bì đồng hóa thành Mạo tử kinh ngạc nhìn xem xa xa , nghĩ nghĩ sau dùng sức quơ quơ thân thể , hai mắt lần nữa sáng lên nhìn hướng Lý Thi Kỳ .

Lý Thi Kỳ hừ lạnh một tiếng , hung hăng trợn mắt nhìn Mạnh Hạo liếc , không...nữa nữa câu , quay người lập tức đi xa , cái kia áo lam tu sĩ vội ho một tiếng mang theo giờ phút này run rẩy Tang La , cũng hóa

thành cầu vòng đi xa .

“Ồ? Đi như thế nào ah mẫu em bé , người đi như thế nào ah chớ đi ah mẫu em bé , ta còn chưa nói xong...”

Mạnh Hạo sắc mặt lần nữa khó nhìn lên , giờ phút này bốn phía những tu sĩ kia , đã sớm nhao nhao lui ra phía sau , chỉ là trong thân thể đạo đài run rẩy không cách nào ly khai , hôm nay đều tâm thần khẩn trương nhìn qua Mạnh Hạo .

“Người đợi ngày sau không thể bước vào Tiểu gia nữa bước ...” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng thì tay áo hất lên , lập tức những tu sĩ này trối buộc biến mất nguyên một đám tranh thủ thời gian hướng về Mạnh Hạo ôm quyền cúi đầu , nhao nhao mở miệng ngôn từ cam đoan sau đó cấp tốc riêng phần mình ly khai .

Cho đến tất cả mọi người đứng rồi , Tiểu Trường Ân sắc mặt trắng bệch nhìn lấy Mạnh Hạo , tiến lên ôm quyền thật sâu cúi đầu .

“Đa tạ ân công !!”

Tiểu gia tộc người toàn bộ quỳ xuống lạy , giống như thái phượng kinh ngạc nhìn Mạnh Hạo , có chút cúi đầu xuống .

“Ta cũng không có thể ở chỗ này lâu dài , vài ngày sau liền sẽ rời đi , có thể giúp chỉ có những thứ này.” Mạnh Hạo mắt nhìn Tiểu gia mọi người , bằng phẳng nói ra .

“Không sao , có ân công lần này uy hiếp , có thể bảo vệ ta Tiểu gia ít nhất mấy chục năm An Bình , chỉ cần ta Tiểu gia có thể xuất hiện mới Trúc Cơ , liền có thể bảo vệ gia tộc không rơi . ”

Tiểu Trường Ân hướng về Mạnh Hạo thật sâu cúi đầu , trên người của hắn tử khí , hôm nay càng đậm , sợ là không dùng được một năm , sẽ thọ nguyên đoạn tuyệt .

Mạnh Hạo trầm mặc , hồi lâu sau khẽ gật đầu , quay người về tới lối vào ở trong , tay phải nâng lên vung lên , sương mù ngưng tụ , một lần nữa đem kỳ thân ảnh che đậy .

Ba ngày sau , Mạnh Hạo lựa chọn ly khai , trước khi đi hắn đem nhánh dây bẻ gãy hai cây , lưu tại linh trong hồ , giúp giống như thái phượng lạc ấn cái này hai căn nhánh dây , trở thành Tiểu gia chi vật về sau , tại giống như thái phượng sáng rõ trong ánh mắt , Mạnh Hạo đi xa .

Cho đến Mạnh Hạo đi ra rất xa , giống như thái phượng đều đang ngóng nhìn , Mạnh Hạo thân ảnh , đã bất tri bất giác lưu tại đáy lòng của nàng , chỉ là giờ phút này nhìn qua , nàng trong lòng biết mình cùng Mạnh Hạo trong lúc đó , không có khả năng .

Tiểu Trường Ân nhìn qua giống như thái phượng bóng lưng , than nhẹ một tiếng , ánh nắng sáng sớm ở bên trong , trên người hắn đáng vẻ già nua càng sâu , cả người cũng đều thương già hơn rất nhiều .

Vài ngày sau , Mạnh Hạo với thiên thiên không bay nhanh , đi ở mảnh này Huyết Yêu tông cùng Nhất Kiếm Tông tiếp bài trừ chi địa , có thể hắn lòng mày thủy chung nhíu lại , bên tai đến từ đỉnh đầu bì đồng hóa thành Mạo tử thanh âm , tại mấy ngày nay ở bên trong , chưa bao giờ gián đoạn nói đầu đầu lấy .

”Mẹ , oa ha ha , lại là cái mẹ , Mạnh Hạo người không biết là kỳ quái sao? Người không nói lời nào? Như người vậy không đúng, như người vậy không đạo đức , người rõ ràng và mẹ đánh nhau , trời ạ ...

“Làm sao người có thể đối với ta cái này có thể thiên biến vạn hóa lão tiền bối như thế đâu rồi, như người vậy phi thường không đúng, phi thường không ngờ người ...”

Mạnh Hạo trong mắt mang theo tơ máu , thậm chí ẩn ẩn có chút tuyệt vọng , hắn thật sự là chịu không được như vậy tra tấn , Mạo tử cũng không gián đoạn lải nhải không ngừng , đủ để cho người nổi giận , thậm chí Mạnh Hạo (cảm) giác được tính tình của mình , mấy ngày nay cũng đều càng thêm bức bối .

Nhưng này bì đồng đánh cũng vô dụng , mắng cũng mắng bất quá , ném đều vứt không hết , như huênh hoang khoáng lác như vậy dán tại trên thân thể , một bộ đời này liền ỷ lại vào bộ dáng của người , có thể dùng Mạnh Hạo trừ mình ra phát điên hơn , không có biện pháp nào .

Giờ phút này vẻ mặt mệt mỏi đi về phía trước lúc, Mạnh Hạo bỗng nhiên hai mắt lóe lên , chứng kiến mà bầu trời xa xăm lên, có bảy tám đạo cầu vòng gào thét mà đến , cầu vòng bên trong có bảy tám cái tu sĩ ,

lại toàn bộ đều là Trúc Cơ , bọn hắn hóa thành cầu vòng huyết sắc , càn là tại thân thể bên ngoài , trong lúc mơ hồ mấy người thành trận , có một tôn mơ hồ huyết sắc cự thú , giống như xoay quanh tại bọn họ trên không , tùy theo đi về phía trước .

Khi nhìn đến cái này bảy tám người nháy mắt , Mạnh Hạo trong mắt lóe lên một vòng tinh mang , đột nhiên mở miệng .

“Người sẽ thiên biến vạn hóa , việc này ta không tin ...”

“Người không tin?” Bì đồng đột nhiên nổi giận , hắn cảm thấy không thể chịu đựng rồi, nó (cảm) giác được tôn nghiêm của mình bị nghiêm trọng khiêu khích dầy xéo .

176. Chương 176: Tin Con Bà Nó Chứ

“Nếu như người có thể biến thành một cái chiếu lấp lánh xem xét liền ẩn dấu chí bảo túi trữ vật , ta liền đã tin tưởng .” Mạnh Hạo liền vội mở miệng , vốn là đồ tiểu hải như vậy ngữ khí , có thể lại cảm thấy không ổn , biến thành khinh miệt không tin khích tướng , lần này nội tâm chuyển hướng , có thể vị nhọc lòng , có thể so với ngày bình thường cùng người đại địch .

Bì đồng nổi giận , thân thể phịch một tiếng , trực tiếp liền biến thành một cái kim quang lấp lánh túi trữ vật , cái này túi trữ vật giống như hơi mờ , có thể chứng kiến ở bên trong , thỉnh thoảng tồn tại một ngụm Phương Đỉnh cùng với bốn thanh uốn lượn yêu dị kiếm , cái này bốn thanh kiếm vờn quanh đỉnh này , đủ để cho người lần đầu tiên nhìn thấy , liền lập tức có thể đoán được , bên trong túi trữ vật này ẩn chứa chí bảo .

Càng thêm chân thật , đây là trong túi trữ vật Phương Đỉnh cùng với bốn thanh kiếm , đang đang không ngừng xông ra ngoài đâm , phảng phất muốn theo bên trong túi trữ vật này tránh thoát đi ra .

“Thế nào , thế nào . . .” Túi trữ vật truyền đến bì đồng đắc ý thanh âm .

“Không có bảo quang .” Mạnh Hạo nội tâm nói thầm , nhưng thần sắc bên trên nhưng lại khinh miệt mở miệng .

Cà hạ xuống, cơ hồ Mạnh Hạo lời nói vừa dứt , lập tức theo trên túi trữ vật bạo phát ra mãnh liệt hào quang , tia sáng này xông lên mây xanh , oanh động bát phương , càn là tại trong mây xanh có hư ảo hình bóng lấp lánh , kim quang khuếch tán , lập tức đem cái kia bảy tám đạo cầu vòng bên trong tu sĩ , lập tức hấp dẫn , nháy mắt cái biến phương hướng cấp tốc mà đến .

“Người tin không . . .” Trong túi trữ vật truyền ra bì đồng thanh âm , có thể lời nói không đợi nói xong , Mạnh Hạo liền một tay lấy hắn nắm lên , hướng lên bầu trời lần trước khắc tiến đến cái kia bảy tám đạo cầu vòng chợt ném đi .

“Tin con bà nó chứ !!” Dùng Mạnh Hạo tu dưỡng , cũng nhìn không được mắng lên , cùng lúc đó thân thể cấp tốc lui về phía sau , triển khai tốc độ cao nhất , nháy mắt đi xa .

Cái này phát ra bảo quang túi trữ vật , bị Mạnh Hạo dùng toàn lực tu vi dùng sức ném ra , tốc độ cực nhanh , nháy mắt liền đã đến gần cái kia bảy tám cái cấp tốc tiến đến tu sĩ , mấy người kia vốn là sợ hãi một chút , nhưng chợt liền thần sắc riêng phần mình bất đồng , có hồ nghi , có cẩn thận , có thì còn lại là kinh hãi , càng có xúc động chi nhân , không lo chuyện khác , trực tiếp tay phải nâng lên một bả đã bắt đi .

“Người lừa gạt ta...ta tức giận !” Trong túi trữ vật truyền đến bì đồng thanh âm , đang bị người vồ đến một cái lập tức , phịch một tiếng liền biến mất không còn tăm hơi , xuất hiện lúc, thỉnh thoảng tại xa xa tới lúc gấp rút trốn mau chui Mạnh Hạo đỉnh đầu , hóa thành đỉnh đầu màu xanh biếc Mạo tử .

Giống như cảm thấy đỉnh đầu chưa đủ nghiền , bang bang thanh âm không ngừng truyền ra xuống, tại Mạnh Hạo đỉnh đầu , lại xuất hiện một chuỗi điệp cao àu xanh lá Mạo tử . . .

Hắn độ cao , thậm chí vượt qua Mạnh Hạo thân cao , có thể dùng cái kia bảy tám cái tu sĩ nhao nhao nhìn lại lúc, đều triệt để ngăn người , hiển nhiên bọn hắn cả đời đều chưa thấy qua loại chuyện này .

Mạnh Hạo sắc mặt cực kỳ khó coi , nội tâm đều muốn điên , như cái này bị đông cứng rắn muốn biến thành cái dạng này , hắn đi trong đám người , nhất định là bị muôn người chú ý . . .

“Phía trước mang theo lục Mạo tử đạo hữu , nơi đây là ta Huyết Yêu tông phạm vi , không chào đón hết thấy từ bên ngoài đến tu sĩ , càng không vui hơn nghênh đón ở chỗ này đem chúng ta trên đùa chi nhân , lập tức mang theo của ngươi lục Mạo tử rút ngay !” Cái kia bảy tám cái Huyết Yêu tông tu sĩ Trúc Cơ , hẳn trong một người đàn ông trung niên nhú mày , lạnh giọng mở miệng , thanh âm truyền ra .

Mạnh Hạo đang đi về phía trước , nghe nói nói thế bước chân lập tức dừng lại , quay đầu xem hướng phía sau bảy tám cái tu sĩ , ánh mắt lộ ra hàn mang , hắn giờ phút này tâm tình vô cùng ác liệt , người này lời nói càng làm cho hắn không thích .

“Còn dám quay đầu lại xem , nếu như thế , liền đem của ngươi đôi mắt này lưu lại đi , miễn anh này lục Mạo tử , gây người chê cười .” Huyết Yêu tông trước khi nói chuyện nam tử trung niên , giờ phút này cười lạnh , thân thể thời gian nhoáng một cái , tính cả bên người mấy người nháy mắt thẳng đến Mạnh Hạo mà đi .

“Cút!” Mạnh Hạo tay phải nâng lên , hướng ra phía ngoài bỗng nhiên hất lên , cái này hất lên dưới, hắn tu vi âm âm bộc phát , hất lên trong lúc đó , cuồng phong gào thét , hướng ra phía ngoài rầm rầm mà đi , rơi vào hư vô lúc, bỗng nhiên nổ bung , hóa thành một mảnh trùng kích , trực tiếp đâm vào cái này bảy tám cái tu thượng diện trước .

Tiếng sấm cuộn cuộn quanh quẩn , cái này bảy tám cái Huyết Yêu tông ra ngoài tuần tra đệ tử , nguyên một đám lập tức sắc mặt biến hóa , toàn bộ thân thể chấn động , trực tiếp phun ra máu tươi , cái kia trước khi trào phúng Mạnh Hạo nam tử , hai mắt mãnh liệt mà co rút lại , lộ ra khó có thể tin , tại hắn nhìn lại , Mạnh Hạo tu vi chỉ là Trúc Cơ trung kỳ , có thể một kích này tùy ý , liền bạo phát ra như Trúc Cơ hậu kỳ như vậy cường hãn , có thể dùng khoe miệng của hắn tràn ra máu tươi , thân thể đập đập đập sau lùi lại mấy bước , lúc ngừng đầu , thấy là Mạnh Hạo tràn đầy rét lạnh ánh mắt , lập tức đẩy lòng run lên .

“Đạo hữu , việc này . . .” Trung niên nam tử này thở sâu , biết được chính mình trước khi lỗ mãng , giờ phút này đang muốn mở miệng lúc, Mạnh Hạo hai mắt hàn quang lần nữa lẳng lẽ ác liệt .

Nam tử này biến sắc , cùng bên người mấy người nhanh chóng lùi về phía sau , hóa thành cầu vòng xa xa rời đi , cho đến rất xa tránh đi về sau, cái này bảy tám người mới dừng lại xuống dưới , nguyên một đám hai mắt nhìn nhau .

“Người này quá mức hung hăng càn quấy , hành tung quỷ dị , sư huynh , chúng ta không bằng bẩm báo sư môn , để cho sư môn phái người đến bắt người này !”

“Không sai , sư huynh , nơi này là chúng ta Huyết Yêu tông phạm vi , há có thể để cho người này đến giường oai .”

“Câm miệng !” Trung niên nam tử kia sắc mặt âm tình bất định , giờ phút này quát khê .

“Người này tuổi còn trẻ , phát tay liền có thể để cho chúng ta như thế , há có thể là hạng người vô danh , mà lại rõ ràng không phải Nhất Kiếm Tông chi tu , hôm nay cùng Nhất Kiếm Tông nhiều ra khai chiến , không thể trên chọc những tông môn khác , mà lại người này ứng với cũng không muốn cùng bọn ta là địch , chỉ là đi ngang qua nơi đây , cho nên hạ thủ lưu tình , các người hết thấy câm miệng , việc này như vậy mà thôi .

Chúng ta tu sĩ , ai có thể không có ma sát , chính là việc nhỏ , không cần kinh động tông môn .” Nam tử trung niên quyết đoán mở miệng , mang theo mọi người gào thét đi xa , cho đến bọn hắn đi xa , tại mấy người kia phía dưới trong đất bùn , mấy sợi chẳng biết lúc nào xuất hiện đỏ sậm nhánh dây , cái này mới thu hồi , chui vào xuống lòng đất biến mất không thấy gì nữa .

Xa xa đại địa , Mạnh Hạo chân phải tại mặt đất đập mạnh , lập tức chung quanh hắn bùn đất quay cuồng , một cây đỏ sậm nhánh dây chui ra , chập chờn đang lúc vừa vội nhanh chóng thu nhỏ lại , cuối cùng nhất

hóa thành một quả ám trái cây màu đỏ , rơi vào Mạnh Hạo tay về sau, để vào trong túi trữ vật , hắc lúc này mới ngẩng đầu , nhíu mày nhìn qua phiêu phù ở đỉnh đầu Mạo tử .

“Người làm như vậy không đúng, người đã buông tha bọn hắc , muốn hoàn toàn tín nhiệm , không thể âm thầm còn phải vật nhỏ này đi theo , cái này là không đúng , đây là không đạo đức , ồ , ta nhớ ra rồi , người vừa rồi mắng ta rồi!!”

“Mắng chửi người là không đúng , là không đạo đức , bà nội ta lại không đắc tội người...người tại sao phải nói bà nội ta hay sao? Thật kỳ quái , bà nội ta và người quan hệ thế nào? Hắc là . . . Hắc là giữa các người . . .” Mạnh Hạo đỉnh đầu Mạo tử , truyền ra bì đồng như cổ giả như vậy giáo dục thanh âm , sau đó liền kinh ngạc kêu lên .

Mạnh Hạo trực tiếp ngoảnh mặt làm ngơ , tay phải vỗ túi trữ vật , trực tiếp lấy ra một bộ y phục xé mở được vải bố , nhét vào trong lỗ tai , lập tức bên ngoài đến từ bì đồng thanh âm yếu ớt đi một tí , có thể ngay sau đó , bì đồng liền vọng ho một tiếng , lần nữa truyền ra lời nói lúc , rõ ràng trực tiếp tại Mạnh Hạo trong đầu hiển hiện .

Mạnh Hạo thần sắc có chút tiêu tụy , ngơ ngác đứng ở giữa không trung đã trầm mặc thật lâu , lúc này mới đem trong lỗ tai vải bố gỡ xuống ném ra , thở dài một tiếng .

“Ta biết rõ người vì cái gì được xưng là cực chán ghét .” Mạnh Hạo lời nói vừa ra , bì đồng lập tức tinh thần run run .

“Vì cái gì vì cái gì? Lại nói danh tự thật là nhiều rất nhiều rất nhiều năm trước , một cái lão gia hỏa có một ngày thở dài một tiếng , lên cho ta danh tự .

Ta hỏi hắc rất lâu , hắc đều không nói cho ta nguyên nhân .” Bì đồng tự tinh hội thần nhìn qua Mạnh Hạo .

Mạnh Hạo trầm mặc , hắc đang suy tư vì sao cái này bì đồng trong lời nói cái vị kia lão gia hỏa , không nói ra danh tự hàm nghĩa , nghĩ đến cái này bì đồng dong dài thủ đoạn , Mạnh Hạo thân thể đều run run hạ xuống, hắc hiểu được rồi, một khi nói ra đáp án , đoán chừng cái này bì đồng liền lại thêm một người chủ đề , có thể nói lên mấy tháng .

Mạnh Hạo tranh thủ thời gian tránh khai thoại đề , hắc nghĩ đến cái này kết quả về sau, đều cảm thấy tê cả da đầu , một cái không có bị như thế tra tấn người, vĩnh viễn không thể đã hiểu , cái này bì đồng chỗ đáng sợ .

“Như người vậy lời nói , chúng ta đều không thể ra ngoài hành tẩu , chúng ta thương lượng một chút , có thể hay không không biến thành những thứ này Mạo tử?” Mạnh Hạo cẩn thận tìm từ , sợ lại chọc tới vật ấy , hắc có thể tưởng tượng được , thằng này đoán chừng có thể biến thành núi lớn vậy lục Mạo tử mang tại đỉnh đầu của mình , nếu như là vậy , Mạnh Hạo không cách nào tưởng tượng hậu quả sẽ cỡ nào nghiêm trọng .

Giờ phút này ngữ khí là thương lượng , Mạnh Hạo nội tâm càng là cảm giác vô lực cực kỳ mãnh liệt , hắc nghĩ tới rồi Huyết Ngao , vô cùng tưởng niệm , nhưng đáng tiếc hôm nay Huyết Ngao còn đang ngủ say .

“Ồ? Không thay đổi Mạo tử , ta đây thay đổi cái gì?” Bì đồng nghe xong lại có chủ đề , lập tức tinh thần vô cùng phấn chấn , Mạnh Hạo đã có chút ít thói quen , giờ phút này không nói lời nào , khoanh chân ngồi ở giữa rừng núi , tay phải tại túi càn khôn vỗ một cái , đem cái kia tuế nguyệt chi luyện ngọc lá lấy ra , linh thức dung nhập trong đó , nghiên cứu một phen .

Một lát sau buông lúc, Mạnh Hạo hai mắt có chút chớp động , trầm ngâm .

“Tuế nguyệt là xuân thu , cần xuân chi mộc , lấy thu chi sương , dùng rét đậm làm lửa, dùng dưới cái nóng mùa hè là linh , đem hắc luyện bốn mùa , tan ra bản thân tu vi , lại luyện bốn mùa , như thế có nhỏ thành một kiếm .

Kiểm này cần ân cần săn sóc trong lòng , hiểu ra tuế nguyệt biến hóa , ngưng bách niên hoa văn không sai kiếm , làm cho bách niên có thể ra , ngàn năm thành hình , vạn năm kỳ phong kinh thiên động địa , thành tuế nguyệt đệ nhất kiếm .” Mạnh Hạo nhíu mày , xem trong tay ngọc trang , kiếm này cứ việc nói bắt đầu uy lực không nhỏ , khả thi ở giữa bên trên lại cần quá lâu .

“Hàn Bối rất là để ý vật ấy , kể từ đó khả năng không lớn là cần thời gian lâu như vậy . . . Ứng với còn có biện pháp khác có thể có thể dùng kiếm này gia tốc xuất hiện .” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ , nghĩ tới bị bì đồng nuốt vào mảnh thứ ba ngọc trang , cũng nghĩ đến bị Viên Đỉnh cuối cùng hút đi mảnh thứ nhất ngọc trang .

“Đáp án , phải là ở mảnh này ngọc trang bên trên , nhưng đáng tiếc bị cái này chết tiết bì đồng đã ăn .” Mạnh Hạo ngẩng đầu , nhìn về phía bì đồng , theo hần suy tư cái này tuế nguyệt chi luyện bắt đầu cho đến hiện tại , ước chừng đi qua gần nửa canh giờ , giờ phút này bì đồng vẫn còn lải nhải không ngừng .

“Thay đổi cái gì? Thay đổi cái gì? Thay đổi cái gì?” Nó dứt khoát theo Mạnh Hạo đỉnh đầu phi xuống dưới , tại Mạnh Hạo trước mặt sôi nổi , rất là hoạt bát bộ dáng .

“Biến thành trước người nuốt vào cái kia Trương Ngọc trang đi.” Mạnh Hạo bỗng nhiên mở miệng .

“À? Tốt. . . Ồ , không đúng , người muốn làm gì , đó là của ta , ai cũng không để cho !” Bì đồng lập tức gạt đầu , nhưng rất nhanh sẽ kịp phản ứng .

177. Chương 177: Chuyên Dùng Kỳ Lợi

Có thể những lời này , nhưng lại để cho Mạnh Hạo hai mắt lóe lên .

“Hắn là bị hần nuốt vào về sau, không có biến mất , mà là bị vật ấy lấy đi .”

“Người mơ tưởng gạt ta , hừ hừ , hài tử , người đã tại tà ác trên đường đi rất xa , quay đầu lại là bờ ah . . .” Bì đồng lão khí hoành thu mở miệng .

“Biến thành một cái người trong trí nhớ ấn tượng khắc sâu nhất a . . .” Mạnh Hạo tùy ý mở miệng , trong óc lại đang suy tư cái này bì đồng trong lời nói hàm nghĩa , suy nghĩ nên như thế nào sắp bị cái này bì đồng nuốt vào ngọc trang lừa gạt nhỏ ra .

“Ấn tượng khắc sâu nhất? Cái này ta không cần nghĩ , đời ta ảnh hưởng khắc sâu nhất đấy, chính là nó !!” Bì đồng nghiêng răng nghiêng lợi , thân thể phịch một tiếng , trong chớp lát xuất hiện ở Mạnh Hạo trước mắt , rõ ràng là một cái . . .

Toàn thân đủ mọi màu sắc bộ lông , như bị mưa xối nửa làm , ước chừng nửa cánh tay cánh tay lớn nhỏ , gầy còm vô cùng , Huệ Tử hơi gấp , mắt giống như tam giác , lộ ra một cổ không nói ra được hèn mọn bỉ ổi chi mang , toàn bộ thoát nhìn trần ngập xấu xa hơi thở . . . Chim anh vũ !

Nó đứng ở Mạnh Hạo trước mặt , dùng cái kia tràn đầy hèn mọn bỉ ổi mắt tam giác ngắm Mạnh Hạo liếc , cúi đầu tại trên người mình hôn vài cái .

Mạnh Hạo lặng rồi , hần đã lớn như vậy , liền chưa thấy qua như thế xấu xa bộ dáng chim anh vũ , nhất là mắt tam giác kia , nhất là cái này toàn thân đủ mọi màu sắc tạp mao .

Cái này chim anh vũ vội ho một tiếng , mắt liếc thấy Mạnh Hạo .

”Đây chính là ta đời này ấn tượng khắc sâu nhất con chim chết bầm kia , cái này chết tiết Chim , ta đời trước không có hàng phục mức độ hóa nó , đời này , ta nói cái gì cũng muốn đưa nó mức độ hóa !

Cái này xấu xa đấy, hèn mọn bỉ ổi đấy, chuyên môn ưa thích mang mao (lông) gia súc súc sinh lông lá !!” Bì đồng nghiêng răng nghiêng lợi , giờ phút này biến thành chim anh vũ bộ dạng , lời nói này nói ra lúc, thần sắc càng là nhiều lần biến hóa , cực kỳ sinh động .

Nhìn con này chim anh vũ , nghe bì đồng đích thoại ngữ , Mạnh Hạo thở sâu , hần nghĩ tới rồi tương xứng sơ mặt nạ màu đỏ ngòm bên trong mình bị tính toán lúc, trong gương đồng truyền ra một tiếng chim hót .

Nghĩ tới gương đồng chứng kiến mà bộ lông tràn đầy chi thú về sau, như hưng phấn trùng kích, đủ loại hết thấy giờ phút này hiện lên ở trong óc, có thể dùng Mạnh Hạo há có thể vẫn không rõ, bì đồng nói cái con kia Chim, là cái gì

“Người nói, là nó?” Mạnh Hạo chần chờ một chút, theo trong túi cần khôn đem gương đồng lấy ra, ở này tấm gương bị hấn lấy ra lập tức, bì đồng biến thành chim anh vũ lập tức phát ra một tiếng khó nghe thét lên, lạch cạch cánh chọt vọt tới, lập tức hay dùng móng vuốt đem Mạnh Hạo gương đồng nắm lên, dùng miệng không ngừng mà hung hăng mổ lấy gương đồng.

”Chết tiệt, chính là nó, nó đang ở bên trong, ta có thể cảm nhận được khí tức của nó, ta cần chết người...người cái này Sát Thiên Dao chim chết, ta cần người, ta cần người. . . Bì đồng biến thành chim anh vũ, giờ phút này cùng tựa như điên vậy, toàn thân lông dựng lên, một bên thét lên, đi một bên mổ gương đồng, phảng phất muốn đem tấm gương này mổ toái như vậy.

Mạnh Hạo kinh ngạc nhìn đây hết thấy, hấn nghĩ tới rồi năm đó chính mình lần thứ nhất đạt được cái này gương đồng thì từng màn, cho đến phát hiện này kính tác dụng về sau, hấn liền thủy chung đang nghi ngờ, vì sao này kính thần kỳ như thế, có thể lại người bên ngoài không có phát hiện.

Nhưng rất nhanh, Mạnh Hạo đã bị bì đồng điên cuồng hấp dẫn, hấn nhìn xem biến thành chim anh vũ bì đồng, giờ phút này nổi giận gào rú, cái kia hấn thấu xương biểu lộ, để cho Mạnh Hạo nhìn ở trong mắt, đột nhiên cảm giác được có chút hả giận, đồng thời ở sâu trong nội tâm, đối với cái này trong gương đồng chim anh vũ, đã có mong mỏi mãnh liệt.

“Có thể đem cái này bì đồng khí thành cái dạng này, có thể gặp cái này trong gương đồng chim anh vũ bất phạm cỡ nào, nếu nó có thể đi ra, nhất định giải quyết cái này bì đồng.”

“Trước khi cái này bì đồng nói ta không tới Kết Đan, như thế đến xem, là chỉ có ta đến mà Kết Đan về sau, cái này trong gương đồng chim anh vũ mới có thể xuất hiện? Hấn là. . . Nó cùng chó ngao đồng dạng, đều là thuộc về khí linh!” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, có Liễu Minh ngộ.

“Làm sao người không phản kháng rồi hả? Hả? Lúc này đây ta tuyệt không buông tha người, ta muốn mức độ hóa người!” Bì đồng biến thành chim anh vũ đại lực mổ một chút, điều vô dương oai như vậy.

“Ha ha, người ra không được, người ra không được, tức chết người...người đã đi ra không được.” Bì đồng kích động toàn thân run rẩy, nhưng vào lúc này, bỗng nhiên cái này gương đồng chọt lóe lên, lập tức bì đồng kêu thảm một tiếng, móng vuốt buông ra, lập tức lui về phía sau, nhưng không đợi bay ra rất xa, gương đồng tự động bay lên, không ngừng mà phát ra đánh vô hình chi quang.

Mạnh Hạo xem trong lòng Nhất Sáng, không có đi ngăn cản, có thể dần dần chứng kiến cái kia bì đồng lông tóc không tổn hao gì về sau, lập tức tay áo hất lên, đem cái kia gương đồng trực tiếp xoay lên, thu nhập trong túi cần khôn.

Bì đồng biến thành chim anh vũ vẩy cánh bay tới, rơi vào Mạnh Hạo trên bờ vai, ghé vào lỗ tai hấn như trước lải nhải không ngừng.

Có thể cái dạng này, dù sao cũng tốt hơn biến thành một chuỗi Mạo tử, Mạnh Hạo nội tâm đối với Kết Đan chấp nhất, giờ phút này cực kỳ mãnh liệt, thở sâu, tự động xem nhẹ cái này bì đồng dong dài, thân thể bay lên, thẳng đến phía trước mà đi.

“Ta trong thân thể độc cuối cùng là cái vấn đề, không thể nói trước chỉ có thể nghĩ biện pháp lẩn vào Tử Vận Tông ở trong, nhìn xem có hay không phương pháp, bá nhập đan quỹ đại sư môn hạ, như thế mới có thể nhất lao vĩnh dật đem loại độc này cởi bỏ. . .” Mạnh Hạo đi về phía trước thì ánh mắt chớp động, lúc trước hấn tại Tử Vận Tông bên ngoài thành trì lúc, đã nghĩ qua vấn đề này, Xuân Thu mộc chỉ có thể giấm bớt, vì hấn tranh thủ thời gian mà thôi.

Chính thức giải độc phương pháp, còn cần rơi vào Tử Vận Tông bên trên.

“Huống hồ, luyện chế hoàn mỹ kim đan, là cần bản thân liền có đủ tử đan, mà muốn tu ra tử đan, thì cần đối với xứng đôi công pháp, Tử Vận Tông Tử Khí Đông Lai, đúng vậy thích hợp công pháp!” Mạnh Hạo nhíu mày, hấn vẫn cứ có tính toán như vậy, có thể lại còn chưa nghĩ ra như thế nào lẩn vào Tử Vận

Tông , dù sao hấn ở đây Tử Vận Tông đắc tội quá nhiều người rồi, Ngô Đình Thu , Sở Ngọc Yên , còn có liên là năm đó đi nước Triệu những đệ tử kia , hôm nay sợ là cả đám đều đã trở thành nội môn .

“Nếu ta có thể đổi một thân phận , biến thành một người khác tựa dễ làm rồi. . .” Mạnh Hạo thở dài , bỏ đi điều này hiển nhiên không thể nào hy vọng xa vời , nhưng đột nhiên đấy, thần sắc hấn khẽ động , chậm rãi đầu nhìn về phía túi cần khôn , hai mắt dần dần lộ ra một vòng tinh mang .

“Mặt nạ . . . Nếu có một trương cải biến bộ dáng mặt nạ , cũng có thể làm được điểm này , mà mặt nạ . . . Ta có !”

”Đúng đấy không biết mì này cụ , là có hay không có đủ ta hy vọng năng lực , mà lại mì này cụ đeo lên , cũng là cần kết đan tu là mới có thể , như mặt nạ không quần dụng . . . Mạnh Hạo chậm rãi quay đầu , nhìn về phía trên bờ vai giờ phút này lải nhải không ngừng chim anh vũ , hai mắt lộ ra sáng ngời chi mang .

“Người làm gì thế như vậy nhìn thấy ta?” Bì đồng biến thành chim anh vũ sững sờ, kinh ngạc mở miệng .

Mạnh Hạo không để ý đến bì đồng biến thành chim anh vũ , hấn khoanh chân ngồi dưới đất , tay phải nâng lên tại túi cần khôn vớ một cái , lập tức trong tay hấn xuất hiện một trương mặt nạ màu đỏ ngòm .

Ở chỗ này cụ xuất hiện nháy mắt , bỗng nhiên đấy, bì đồng chỗ đó mãnh liệt mà trợn to mắt , vuốt cánh bay lên , hoa văn Mạnh Hạo đã bay vài vòng , trong miệng truyền ra om sòm thanh âm .

”Đây là cái gì , đây là cái gì , trời ạ , ta rõ ràng xem đến mà tà ác như vậy Đông Đông , hài tử , người quả nhiên tại tà ác trên đường đi rất xa , người không cần phải sợ , ta nhất định sẽ đưa người theo tại trên con đường kia tóm về đích , ta sẽ mức độ hóa của người .

Ồ ồ ồ? Trong lúc này có cái gì , ta làm sao thấy được một ông lão , oa oa , lão nhân này thật thâm a, hài tử , người làm như vậy không đúng, người làm như vậy không đạo đức . . . Ồ? Lão nhân này lại là đoạt xá mà tồn tại , lão đầu , người làm như vậy không đạo đức , người làm như vậy không đúng. . .

Mạnh Hạo vốn muốn xem nhẹ bì đồng thanh âm , nhưng giờ phút này bỗng nhiên bên trong hơi động lòng , xem trong tay mặt nạ màu đỏ ngòm , hai mắt lộ ra một vòng tinh mang , tay phải khi nhắc lên ngón trở trực tiếp đặt tại mà trên mặt nạ .

Theo Mạnh Hạo linh thức dừng mãnh vào , trong chốc lát liền thấy tại đây mặt nạ màu đỏ ngòm ở trong, chó ngao đang nhắm mắt ngủ say , bằng bạc khí tức , tại thời khắc này cực kỳ mãnh liệt , Mạnh Hạo nhìn qua chó ngao , thần sắc lộ ra nhu hòa .

”Nhanh lên thức tỉnh đi. . . Mạnh Hạo truyền ra linh thức , lập tức chó ngao chỗ đó cơ thể hơi bỗng nhúc nhích , lại đáp lại một cổ tình cảm ấm áp đi ra , có thể dùng Mạnh Hạo đáng tươi cười càng thêm nhu hòa , phẳng phất về tới ban đầu ở Huyết Tiên trong truyền thừa từng màn .

“Ta chờ người tỉnh lại .” Mạnh Hạo nhẹ giọng mở miệng , hai mắt lóe lên , đã rơi vào cái kia Tam Vĩ trên lá cờ , vật ấy Mạnh Hạo trong lòng biết đích thị là chí bảo , có thể hết lần này tới lần khác hôm nay tu vi chưa đủ , khó có thể kéo dài mở, chỉ có đem linh thức dung nhập , chậm rãi ở tại bên trên lạc ấn tự thân dấu vết .

“Kết khẩu trừ” như ta có thể trở thành Kết Đan cường giả , ứng với có thể đem cái này Tam Vĩ phiên lấy ra . . . , Mạnh Hạo chăm chăm vào Tam Vĩ phiên đệ tam vĩ bên trên viết quý chữ , hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang .

Cuối cùng , Mạnh Hạo mới đưa linh thức đặt ở Lý gia lão tổ chỗ đó , giờ phút này Lý gia lão tổ , co lại trong góc , thân thể hư ảo hơi mờ , mặt mũi tràn đầy tiêu tụy , một bộ phẳng phất tùy thời có thể tan thành mây khói bộ dạng .

Tại Mạnh Hạo hướng hấn lúc gặp lại , Lý gia lão tổ mãnh liệt ngẩng lên đầu , nhìn chòng chọc vào Mạnh Hạo , trong ánh mắt lộ ra , như cũ là kiêu hùng ý , âm trầm vô cùng .

“Ta một mực nghĩ một vấn đề , người vì sao phải giúp Lý Đạo Nhất , vì sao lần thứ nhất trông thấy người...người là thứ sáu trận pho tượng , lần thứ hai gặp lại người lúc, người lại đã trở thành Lý Đạo Nhất Huyết Thần . . .” Mạnh Hạo bình tĩnh truyền xuất ra thanh âm .

Lý gia lão tổ cười lạnh , một lời không nói .

“Nguyên lai là đoạt xá Huyết Thần , như vậy Mạnh mẽ càng hiểu kỳ , đang không có đoạt xá Huyết Thần trước, người . . . Là ai !” Mạnh Hạo thanh âm như trước bình thản , có thể rơi vào Lý gia lão tổ trong tai , lại làm cho tâm thần hắn chấn động , Lý gia lão tổ thân phận , là của hắn một cái bí mật thật lớn , ngoại nhân hào không biết được , coi như là Mạnh Hạo , cũng chỉ là suy đoán người này cùng Lý Đạo Nhất có liên quan , còn cụ thể , khó có thể phán đoán .

“Muốn biết sao , cầu khẩn cái một năm nửa năm , lão phu có lẽ có thể nói cho người biết .” Lý gia lão tổ nghe thấy nói cười to , trong tiếng cười càng lộ ra một cổ khinh thường ý , hắn liền tử vong cũng có thể không đi để ý , càng đã chịu Huyết Tiên trong truyền thừa bốn ngàn năm tịch mịch , tâm chí kiên định , há có thể là Mạnh Hạo trước khi những cái kia tra tấn thủ đoạn có thể rung chuyển .

Mạnh Hạo thần sắc như thường , nhìn hư nhược Lý gia lão tổ liếc , hai mắt có chút nheo lại lúc, linh thức thu hồi , ánh mắt từ nơi này mặt nạ màu đỏ ngòm bên trên nâng lên , nhìn về phía bì đồng .

“Người ưa thích mức độ hóa người khác?” Mạnh Hạo hỏi.

“Không thích , ta thích không phải mức độ hóa , phải đi khuyên bảo , có biết không , khuyên bảo miệng” bì đồng nghiêm túc mở miệng .

”Ngày mặt nạ có một tên , cả đời tà ác đến cực điểm , làm đủ trò xấu , đạo đức bại hoại , khi dễ nhỏ yếu , có thể ác đã đến , ta đưa hắn bắt giữ về sau, vẫn muốn khuyên nhủ hắn làm việc thiện , có thể người này pháp lực cường đại , hoàn toàn không phải ta có thể chi phối . . . Mạnh Hạo thở dài , hắn lời nói còn chưa nói xong , cái kia bì đồng biến thành chim anh vũ , lập tức trốn to mắt , lộ ra cắn răng nghiêng lợi bộ dáng .

“Hắn dám , loại người này nên bị ta mức độ mất đi hết , đời ta hận nhất người xấu , ta muốn mức độ hóa hắn !” Cái này bì đồng hóa thành chim anh vũ , lộ ra mãnh liệt kích động , giống như đối với mức độ hóa loại này ác đồ , hết sức hưng phấn rồi, không đợi Mạnh Hạo nói cái gì , rõ ràng nhoáng lên dưới , vọt thẳng vào đến mà Mạnh Hạo mặt nạ màu đỏ ngòm bên trong .

Các đạo hữu nhiều bồi bồi mẹ của mình , đi ra ngoài tại ngoại cũng muốn nhớ rõ ụ mẹ gọi điện thoại , tình thương của mẹ , là cái thế giới này đẹp nhất , đến nay ta còn nhớ rõ , khi còn bé nhìn một cái điện ảnh , gọi là mẹ mẹ lại yêu ta một lần miệng

178. Chương 178: Cổ Nhân

Mới vừa vào đi , cái này bì đồng lập tức kinh hô một tiếng .

“Cái này cái này chuyện này. .. Đây là Hoàng Tuyền chín chôn cất phiến !! Rõ ràng mở Tam Vĩ , tà ác , thật là tà ác , người lão nhân này quả nhiên là tà ác hóa thân , ta muốn đại biểu chính nghĩa đến mức độ hóa người !” Bì đồng nói xong , chợt tới gần giờ phút này sững sờ ở cái kia Lý gia lão tổ trước mặt , một bộ cực kỳ bộ dáng nghiêm túc , đã bắt đầu kể ra .

“Như người vậy không đúng, như người vậy không đạo đức , như người vậy không có kết cục tốt ...”

Mạnh Hạo vội ho một tiếng , liền tranh thủ cái này mặt nạ màu đỏ ngòm thu hồi , thở phào một hơi , nhưng hai mắt lại có chút lóe lên .

“Hoàng Tuyền chín chôn cất phiến?” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ , thân thể nhoáng lên dưới , đang muốn bay lên , bỗng nhiên thân thể lập tức loé lên một cái , dấu ở trong rừng , trong cơ thể tu vi cái kia thu liễm , không lộ chút nào xuất hiện , càng là ngừng đầu , hai mắt híp , có thể dùng ánh mắt đều che đậy hơn phân nửa .

Tuy nhiên tu vi đến mà Trúc Cơ trung kỳ , Mạnh Hạo với Trúc Cơ cảnh nội đã bước vào đến mà cùng đạo tử tranh nhau phát sáng trình độ , nhưng hắn không có rảnh , nơi đây lại là Huyết Yêu tông cùng Nhất Kiếm Tông giáp giới chi địa , cho nên còn cần cẩn thận , không thể quên hết tất cả .

Điểm này Mạnh Hạo thủy chung nhớ rõ .

Thì ra là hơn mười hô hấp sau , trên bầu trời có từng đạo cầu vòng cái kia ở giữa gào thét mà qua , những thứ này cầu vòng số lượng chân có vài chục , trong đó hơn mười người , chân đạp phi kiếm , nguyên một đám khí vũ hiện ngang , ăn mặc thống nhất quần áo , những nơi đi qua , bầu trời nổ vang .

Cái này hơn mười người phía trước , có ba người là dễ thấy nhất , ba người này quần áo thanh trong mang bạch , phía sau đều có vỏ kiếm , dưới chân kiếm sáng lóng lánh , kiếm quang cho người ta một loại lợi hại như muốn thông suốt khai mở hư vô cảm giác .

Ba người , một cái trong đó thoát nhìn ước chừng hơn 40 tuổi , khuôn mặt uy nghiêm , tu vi cao cường . Không ngờ đạt đến Trúc Cơ hậu kỳ xấp xỉ giả đan cảnh giới . Dung nhan như thế . có thể đầu phát đã có vài hoa râu , giờ phút này bay ra lúc, trộn lẫn tại tóc đen theo gió phát phối .

Đang ở đây thân người sau , thì là một cái hơn 30 tuổi thanh niên , thanh niên này đôi môi hơi bạc , ẩn có cay nghiệt ý , hai mắt Đan Phượng , lộ ra một vòng hàn mang . Vẫn cứ tuấn mỹ bất phàm , có thể lại cho người ta một loại lãnh khốc vô tình ý , dưới chân hấn kiếm , càng là hàn khí bức người , một thân Trúc Cơ trung kỳ tu vi , có thể dùng thanh niên này đang bay ra lúc, khí thế không kém .

Cuối cùng nhất một người , tắc thì hai mươi bảy hai mươi tám tuổi bộ dạng , tướng mạo bình thường , có thể lại mang theo rõ ràng chính khí . Dù là chỉ là Trúc Cơ sơ kỳ , nhưng lấp lánh hai mắt tràn ra ánh sao . Nhưng lại có thể dùng người này thoát nhìn , như bản thân liền chuẩn bị một cổ Hạo Nhiên chi mang .

Mạnh Hạo tại nhìn người nọ một cái chớp mắt , ánh mắt lộ ra một vòng hồi ức , cái này đây người chính khí chi nhân , đúng vậy ... Mạnh Hạo tại Khảo Sơn Tông thì Đại sư huynh , sau bị Nhất Kiếm Tông mang đi .

Mấy năm không thấy , với này ngày ở chỗ này , Mạnh Hạo lần nữa chứng kiến mà Trần Phàm lúc, hồi tưởng năm đó , phẳng phát cực xa , năm đó Khảo Sơn Tông đã không hề , nước Triệu cũng đều biến mất , không biết người trước mắt , hay không còn như đã từng .

Mạnh Hạo trầm mặc , hẩn dĩ nhiên nhìn ra một chuyển này hơn mười người , toàn bộ đều là Nam Vực đệ nhất đại tông , Nhất Kiếm Tông đệ tử , mà Nhất Kiếm Tông xuất hiện ở đây, Mạnh Hạo cũng không có cái gì nha ngoài ý muốn , dù sao nơi đây thuộc về là Nhất Kiếm Tông cùng Huyết Yêu tông cái này hai đại tông môn giáp giới chỗ .

Theo Tiểu gia chỉ trong dân cư , Mạnh Hạo dĩ nhiên nghe ra , Nhất Kiếm Tông cùng Huyết Yêu tông lẫn nhau trong lúc đó ma sát không ngừng , khi thì có chiến .

Cho đến mọi người đi xa , Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ , bỗng nhiên thần sắc khẽ động , lại nhìn thiên không .

Không bao lâu , lại có vài chục đạo huyết quang cầu vòng , cái kia ở giữa ở phụ cận đây gào thét mà qua , tốc độ cực nhanh , nhắc lên gió lay động phía dưới núi rừng , càng có mấy tôn khổng lồ cự thú hư ảnh như đằng vân giá vụ , tại đây bầy huyết sắc cầu vòng phía trên , gào thét đi về phía trước .

Cái này hơn mười đạo cầu vòng bên trong tu sĩ , cả đám đều ánh mắt âm trầm , thần sắc lộ ra tiêu sát ý , có thể dùng sát cơ lượn lờ bốn phía , Như Ngưng tụ với cùng một chỗ , bị bọn hấn phía trên cự thú không ngừng mà nuốt vào sau , phát ra trện trện kinh thiên gào rú .

Những người này đúng vậy Huyết Yêu tông đệ tử , tốc độ bọn họ cực nhanh , thì ra là mấy cái hô hấp thời gian , liền từ Mạnh Hạo trước khi biến mất chỗ xẹt qua , xem phương hướng của bọn hấn , đúng là thẳng đến Nhất Kiếm Tông chi tu mà đi .

Những người này đi xa sau , Mạnh Hạo thân ảnh từ phía dưới trong núi rừng đi ra , nhìn xem Nhất Kiếm Tông cùng Huyết Yêu tông rời đi phương hướng , Mạnh Hạo suy nghĩ một chút , hai mắt có chút lóe lên , không có bay lên , mà là đang mảnh rừng núi này bên trong âm thầm theo dõi .

Ước chừng đi qua hai nén hương thời gian , Mạnh Hạo tại đây trong núi rừng bay nhanh lúc, dĩ nhiên đã nghe được phía trước truyền tới trện trện tiếng sấm , bước chân hẩn nhanh hơn , cũng không lâu lắm lập tức chứng kiến cách đó không xa giữa không trung , Nhất Kiếm Tông cùng Huyết Yêu tông cái này hai

đoàn người , đang tại chém giết lẫn nhau đấu pháp , tiếng sấm quanh quần , trận trận gợn sóng khuếch tán , càng có thuật pháp chi mang lượn lờ .

Nhất Kiếm Tông chi nhân , một thanh kiếm chính là sinh mạng chi tu , vô cùng sắc bén , Huyết Yêu tông thuật pháp thiên biến vạn hóa , cũng không phải là huyết sắc là chủ , mà là các loại thủ đoạn tầng tầng lớp lớp , nhất là những cái kia cự thú hư ảnh , phảng phất lực lớn vô cùng , dù là chỉ có ba đầu , có thể lại ở giữa không trung mạnh mẽ đâm tới , trong khoảng thời gian ngắn lại không người nào có thể tới gần chút nào .

Nhưng cái này hai đoàn người , không có Kết Đan , cao nhất cũng chỉ là giả đan cảnh giới , những người còn lại đều là Trúc Cơ , giờ phút này chém giết dưới , huyết sắc lóng lánh , Mạnh Hạo đã chứng kiến mà mấy người tại trong tiếng kêu thảm bỏ mình , lập tức Huyết Yêu tông giống như chiếm được thượng phong , đúng lúc này , bỗng nhiên Nhất Kiếm Tông vị kia giả đan tu sĩ , trong mắt hàn mang lóe lên .

“Một kiếm trận !” Hắn lời nói truyền ra , lập tức bốn phía sở hữu tất cả Nhất Kiếm Tông đệ tử , kể cả Trần Phàm ở bên trong , đều lập tức ở hẳn bên cạnh vờn quanh , từng đạo kiếm quang cái kia kinh thiên , rõ ràng tại mắt trần có thể thấy ở bên trong , kiếm quang ngưng tụ chung một chỗ , thành hình tạo thành một bả chường trăm trượng cực lớn bóng kiếm , hướng về ba đầu cự thú trực tiếp chém .

Tiếng sấm quanh quần bát phương , cái kia ba đầu cự thú toàn thân run lên bần bật , phát ra không cam lòng gào rú , thân thể nhao nhao sụp đổ vỡ vụn ra , giờ phút này đại kiếm tản ra , hóa thành mấy trăm kiếm quang thẳng đến còn sót lại Huyết Yêu tông đệ tử , càng có vài chục ánh kiếm lại ... Phóng tới đại địa , thẳng đến ẩn thân đang ở đây Mạnh Hạo mà đến .

Mạnh Hạo nhướng mày , thân thể nhảy lên một cái , tay phải nâng lên vung về phía trước một cái , cái kia ở giữa bốn phía cuồng phong gào thét , những cái kia tiến đến kiếm quang , không đợi tới gần Mạnh Hạo , ngay tại ngoài mấy trượng trực tiếp sụp đổ .

Mạnh Hạo xuất hiện , kiếm quang sụp đổ , lập tức liền khiến cho bốn phía những thứ này Nhất Kiếm Tông tu sĩ , toàn bộ đều thấy được Mạnh Hạo , nhất là giữa không trung cặp kia môi hơi bạc , mang theo cay nghiệt ý Trúc Cơ trung kỳ thanh niên , càng là hai mắt hàn quang lóe lên , trước khi phóng tới Mạnh Hạo kiếm quang , đúng là hắn cái kia điều khiển mà đi .

“Huyết Yêu tông dư nghiệt , ở bên không có hảo ý , các sư đệ nghe lệnh , đem hắn xoắn giết !” Thanh niên này nhàn nhạt mở miệng , cũng lười đi phân biệt Mạnh Hạo thân phận , đã xuất hiện ở cái này , ở trong mắt hắn xem ra sinh tử đã không thuộc về đối phương chính mình .

Hắn lời nói vừa ra , vị kia thoát nhìn hơn 40 tuổi Trúc Cơ hậu kỳ trung niên , lông mày hơi nhíu một chút , nhưng không có ngăn cản , có thể bản thân cũng không có ra tay , bốn phía kẻ bên cạnh , tắc thì nhao nhao hai mắt hàn sáng lóng lánh , thẳng đến Mạnh Hạo mà đi .

Đúng lúc này , Trần Phàm chợt nhìn về phía Mạnh Hạo , nhìn mấy lần sau hai mắt lập tức lộ ra kinh hãi chi mang .

“Dừng tay !” Hắn lời nói ở giữa thân thể cấp tốc bay ra , Trúc Cơ sơ kỳ tu vi cái kia hóa thành tốc độ , lại trực tiếp đã vượt qua mọi người , thẳng đến Mạnh Hạo mà đến .

“Người này là sư đệ ta , chớ vị dừng lại !” Trần Phàm triển khai tốc độ cao nhất , trực tiếp xuất hiện tại Mạnh Hạo trước người , thần sắc lộ ra kích động , càng có mãnh liệt vui sướng , thậm chí trong lúc mơ hồ còn có hoảng hốt , giống như chứng kiến mà Mạnh Hạo , nghĩ tới đã từng .

Mạnh Hạo nhìn qua Trần Phàm , khuôn mặt lộ ra mỉm cười , Trần Phàm đáng tươi cười , còn có lời nói của hắn , đây hết thấy lộ ra chân thành , để cho Mạnh Hạo lập tức nhìn ra , Trần sư huynh ... Cùng bảy, tám năm trước đồng dạng , không có đổi .

“Bái kiến sư huynh .” Mạnh Hạo thở sâu , hướng về Trần Phàm ôm quyền thật sâu cúi đầu .

Tiếng cười theo Trần Phàm trong miệng truyền ra , cùng bảy, tám năm trước so sánh , hắn bộ dáng tuy có đi một tí biến hóa , nhưng tính cách như trước , giờ phút này cất bước tiến lên ôm cổ Mạnh Hạo .

“Trần sư đệ , của người vị sư đệ này , ta sao vậy chưa bao giờ thấy qua , cũng từ không biết hiểu , ta Nhất Kiếm Tông rõ ràng còn có như thế một người đệ tử .” Cay nghiệt chi tướng thanh niên , giờ phút này về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười mở miệng , lời nói mang theo âm trầm chất vấn ý .

“Chu sư huynh , hẳn không phải Nhất Kiếm Tông đệ tử , mà là ta tại Khảo Sơn Tông thì đích sư đệ .” Trần Phàm khẽ chau mày , đứng ở Mạnh Hạo trước người, nhìn về phía Chu Tính thanh niên .

Mạnh Hạo không nói gì , thần sắc như thường , hẳn muốn đi xem Trần sư huynh xử lý chuyện này như thế nào .

“Nguyên lai là thiên dã tiểu tông đệ tử , đã cùng Trần sư đệ quen biết , vốn không nên đến hỏi khó , có thể người này tại đây nhìn trộm , việc này cấp ột cái công đạo .” Chu Tính thanh niên âm thanh mở miệng , lời nói không nhanh không chậm , hẳn thực sự không phải là nhằm vào Mạnh Hạo , mà là nhằm vào Trần Phàm .

Bốn phía Nhất Kiếm Tông đệ tử hai mặt nhìn nhau , nguyên một đám thối hậu một ít không nói gì , hiển nhiên không phải lần đầu tiên chứng kiến chu , Trần Nhị người như vậy một màn .

Đến nỗi cái kia giả đan tu vi nam tử trung niên , giờ phút này thầm than một tiếng , hơi có chút đau đầu nhìn một chút chu , Trần Nhị người , theo sau ánh mắt lại rơi vào Mạnh Hạo cái kia , nhíu mày .

“Bàn giao? Chu Sơn nhạc , Trần mỗ rất muốn biết , người muốn Trần mỗ đích sư đệ cho người một quả cái gì nha bàn giao .” Trần Phàm hai mắt lập tức lạnh xuống , đứng ở Mạnh Hạo trước người, nhàn nhạt mở miệng .

“Ta đứng ở nơi này , ngược lại muốn xem xem , ai dám khó xử sư đệ của ta !” Trần Phàm mở miệng lúc, tay phải vỗ túi trữ vật , lập tức có một thanh lòng bài tay lớn nhỏ , màu đen tiểu Kiếm lập tức bay ra , vờn quanh tại đỉnh đầu của hắn .

Tại tiểu kiếm này xuất hiện cái kia , Mạnh Hạo cái kia tâm thần chấn động , bốn phía tất cả mọi người sắc mặt khẩn trương , mà ngay cả cái kia giả đan cảnh giới nam tử trung niên , cũng đều thở sâu .

Chu Sơn nhạc càng là sắc mặt lập tức khó nhìn lên , ánh mắt lộ ra mãnh liệt ghen ghét ý , nhìn chòng chọc vào Trần Phàm , nhưng nội tâm lại kiêng dè không thôi .

Một cổ có thể so với Kết Đan khủng bố khí tức , thỉnh linh theo thanh kiếm này lên, phóng thích ra .

“Chu Sơn nhạc , Trần mỗ chờ người nói chuyện đây này” Trần Phàm bình tĩnh nói ra .

179. Chương 179: Đồng Môn Huynh Đệ

“Này cái kiếm hoàn , là ta phụ chi vật !” Chu Sơn Nhạc chăm chăm vào Trần Phàm đỉnh đầu hắc kiếm , hừ lạnh một tiếng .

“Đây là ta sư tặng cho .” Trần Phàm thần sắc lãnh đạm , vừa nói một câu , liền lập tức để cho Chu Sơn Nhạc sắc mặt khó nhìn lên , tay áo hất lên , thân thể lại thẳng đến Trần Phàm đi đến .

“Ta muốn người này bàn giao rất đơn giản , lấy hắn hai mắt mà thôi, ta ngược lại muốn xem xem , người hắn là còn dám giết ta không thành , nếu thật có phách lực dám giết ta , Chu mỗ cũng là bội phục , mà lại nhìn người như thế nào đối với sư phụ người , cũng là của ta phụ thân đi giải thích !” Chu Sơn Nhạc lời nói ở giữa đã bước đi.

Mạnh Hạo thần sắc thủy chung như thường , bình tĩnh nhìn một màn này , trên mặt không có lộ ra chút nào suy nghĩ biến hóa , Trần Phàm tại Mạnh Hạo trước người , giờ phút này mắt lạnh nhìn đi tới Chu Sơn Nhạc , tay phải bỗng nhiên nâng lên , cái kia đầu của nó húc bay kiếm tràn ra kiếm quang .

Cục diện giống như hết sức căng thẳng thời điểm , Chu Sơn Nhạc thần sắc có chút dữ tợn , bước chân lại không có ngừng dồn .

“Ta cũng không tin , người có thể vì một ngoại nhân , thật đúng là dám ra tay !”

“Hắn đối với người mà nói là người ngoài , nhưng đối với ta mà nói , là sư đệ của ta .” Trần Phàm tay phải nhất chỉ , phi kiếm lập tức bay ra thẳng đến Chu Sơn Nhạc mà đi , có thể dùng Chu Sơn Nhạc toàn thân tóc gáy lập tức dựng thẳng lên , bước chân mãnh liệt mà một trận , cái thanh này màu đen kiếm , đã ngừng lưu tại mi tâm của hắn .

“Chu Sơn Nhạc , chớ có buộc ta .” Trần Phàm nhẹ giọng mở miệng .

Mạnh Hạo xem đến nơi này, đang muốn tiến lên lúc, vị kia thủy chung ngắm nhìn giả đán cảnh giới nam tử trung niên , giờ phút này khẽ quát một tiếng .

“Hai người các người như thế còn thể thống gì !”

“Chu Sơn Nhạc người lui ra ! Trần Phàm , người này đã người cố tông sư đệ , người sẽ vì hắn người bảo đảm , như người này ngày sau ra cái gì nha sai lầm , sẽ là của người trách nhiệm .” Những lời này rõ ràng có chút khó xử ý , nhìn như đem sự tình hóa đi , nhưng trên thực tế nhưng lại đem chỉ là đứng ngoài quan sát việc nhỏ , vô hạn phóng đại .

Mạnh Hạo trải qua không ít, há có thể nghe không hiểu , nghe vậy cười lạnh một tiếng .

“Mạnh mỗ sự tình , cùng sư huynh của ta có quan hệ gì đâu , các hạ cái này ngôn từ . Như không thu hồi , tắc thì Mạnh mỗ giúp người thu hồi .” Mạnh Hạo mở miệng lúc, thanh âm băng hàn , truyền ra sau trung niên nam tử kia hai mắt lập tức lạnh lẽo , nhìn về phía Mạnh Hạo .

Trần Phàm hiển nhiên cũng không nghĩ tới Mạnh Hạo lại dám mở miệng như thế , nhưng không có nhiều lời , mà là bấm niệm pháp quyết, thanh phi kiếm kia hiện ra ông minh .

“Trần Phàm , không phải sư huynh không để cho người mặt mũi , mà là người người sư đệ này . Quả thực cần bị giáo huấn xuống.” Nam tử trung niên đáng tuổi cười mang theo âm lãnh . Lời nói ở giữa tay áo hất lên . Hướng về Mạnh Hạo cái này đi tới .

Mạnh Hạo thần sắc như thường , hắn Trúc Cơ sơ kỳ liền có thể chiến Trúc Cơ hậu kỳ , hôm nay tu vi dĩ nhiên là bốn tòa đạo đài , mặc dù là các tông đạo tử đánh với hắn một trận đều thắng bại hai chuyện . Huống chi điều này hiển nhiên không phải vô hạ Trúc Cơ , tối đa chỉ là có thiếu trung niên tu sĩ rồi.

Người này , Mạnh Hạo giết chết, không khó .

Mặc dù đối phương là Trần sư huynh tông môn chi nhân , nhưng chuyện hôm nay , Mạnh Hạo há có thể để cho người này dùng lời nói uy hiếp , ngày sau là Trần sư huynh cái này đưa tới trời buộc , cho nên lúc này mới lờ ra , cùng Trần sư huynh không quan hệ .

Bốn phía Nhất Kiếm Tông đệ tử . Phần lớn là cười lạnh nhìn lấy một màn này , nhìn về phía Mạnh Hạo ánh mắt , đều mang khinh miệt ý , hiển nhiên đều là cho rằng Mạnh Hạo cuồng vọng tự đại , dùng Trúc Cơ trung kỳ chi lực . Lại dám khiêu khích Trúc Cơ đại viên mãn .

“Không biết lượng sức chi nhân , không nghĩ tới Trần sư huynh đích sư đệ , lại là bậc này tính cách .”

“Còn không phải ỷ vào Trần sư huynh ở tại bên người , người này cáo mượn oai hùm mà thôi .”

“Hắn là tại tìm chết !”

Các loại ý nghĩ tồn tại , Chu Sơn Nhạc giờ phút này cũng âm cười rộ lên , thối hậu vài bước , vui cười trước mắt cái này bức não nhiệt .

Lập tức trung niên nam tử này cất bước đang lúc dĩ nhiên muốn tới gần , Mạnh Hạo thần sắc thủy chung bình tĩnh , cười nhạt một tiếng , đang muốn tiến lên lúc, lại bị một bên Trần Phàm ngăn lại .

“Lý sư huynh , sư đệ ta tuổi nhỏ không hiểu chuyện , có chỗ đắc tội , mong rằng sư huynh bỏ qua cho , kính xin Lý sư huynh cho chút ít mặt mũi , việc này như vậy thôi như thế nào .” Nói xong sau , Trần Phàm cầm lấy Mạnh Hạo cánh tay , quay đầu lại nhìn xem Mạnh Hạo lúc, trong mắt lộ ra nhu hòa .

“Nghe sư huynh đấy.” Một câu lời đơn giản ngữ , chỉ có bốn chữ , có thể rơi vào Mạnh Hạo trong tai , nhưng lại như là cùng đã lâu ôn hòa , hắn yên lặng mà nhìn trước mắt Trần Phàm , nhẹ gật đầu .

Họ Lý nam tử trung niên bước chân dừng lại , lạnh lùng nhìn Mạnh Hạo liếc , thần sắc kiêu căng , theo sau vừa nhìn về phía Trần Phàm , lúc này mới dịu đi một chút , sau nửa ngày sau khi mới chậm rãi mở miệng .

“Hảo hảo dạy bảo người một chút vị sư đệ này , làm người chó có không biết lượng sức , bằng không thì sớm muộn gì rơi vào thi thể chia lìa kết cục .” Lời nói ở giữa , hất tay áo hất lên , quay người thì cất bước đi xa , Chu Sơn Nhạc mỉm cười cười , cũng theo đó đi xa , đến nỗi những thứ khác Nhất Kiếm Tông đệ tử , giờ phút này cũng đều bay lên .

“Chúng ta tại phía trước chờ người , thời gian một nén nhang , cũng đủ các người ôn chuyện rồi.” Xa xa , truyền đến cái kia họ Lý trung niên thanh âm .

Cho đến một đoàn người đi xa sau , Mạnh Hạo nhìn xem Trần Phàm , chần chờ một chút .

“Sư huynh , ta ...”

“Đừng bảo là .” Trần Phàm mang trên mặt dáng tươi cười , tiến lên lần nữa đại lực ôm một bả Mạnh Hạo hôm nay đã so với lúc trước tăng lên không ít thân thể .

“Rõ ràng dài như thế bền chắc , ha ha , không còn là lúc trước tiểu thư sinh rồi.” Trần Phàm tiếng cười mang theo vui sướng , cẩn thận nhìn xem Mạnh Hạo , trong mắt kích động cùng gấp lại ý , mang theo trước sau như một chân thành .

“Được, sư huynh đệ chúng ta hôm nay tại Nam Vực gặp nhau , việc này muốn chúc mừng hạ xuống, tới tới tới , người muốn Hòa sư huynh nói nói , mấy năm này trôi qua sao vậy dạng , đầu ta vài năm nghe nói nước Triệu hư không tiêu thất , ai ...” Trần Phàm lời kéo Mạnh Hạo , căn bản cũng không cho Mạnh Hạo cơ hội nói chuyện , ở đằng kia không ngừng mà nói .

Hắn tính cách liền là như thế , nói xong , một nén nhang liền đi qua , từ đầu đến cuối , Mạnh Hạo đều không chen vào một câu , như năm đó ở Khảo Sơn Tông thì một màn .

Đồng dạng là nói đầu đầu , có thể Trần Phàm cái này , cho dù là lại nói đầu đầu mấy lần , Mạnh Hạo cũng đều không có chút nào phiền chán , ngược lại nội tâm rất là ôn hòa , bởi vì Trần Phàm đích thoại ngữ , phần lớn là ân cần , là kích động , là vui vui mừng .

”Lý Phú Quý cái này Tiểu Bàn Tử , người còn nhớ chứ , năm đó một mực đi theo người phía sau chính là cái kia , cái này gia hỏa hiện tại với Kim Hàn Tông rất là uy phong , ta lần trước theo sư tôn đi bái phỏng Kim Hàn Tông lúc , còn chứng kiến hắn diệu võ dương oai , đã là Kim Hàn Tông cực cương quý giá .

Ngoại nhân nếu ai dám chọc giận hắn , một đám Kim Hàn Tông đệ tử sẽ lao ra ...”

“Hứa sư muội trôi qua khổ a, ai , việc này ta cũng vậy giúp không có bao nhiêu , chỉ có thể xin nhờ Thanh La tông người quen chiếu cố , nàng kẹt tại ngưng khí chín tầng nhiều năm , chỉ thiếu một quả Trúc Cơ Đan , ta những năm này biện mà đi lập công , cần phải tiếp qua đoạn thời gian có thể theo sư phụ cái kia đổi lấy một hạt , đến lúc đó ta muốn cho nàng đưa qua .”

”Còn có Vương Đăng Phi ... Người này người tốt nhất không cần lại trêu chọc , hắn bối cảnh to lớn , tuyệt không phải bình thường , đúng rồi , ta gần đây đã nghe được một ít nghe đồn , nghe nói vị hôn thê của hắn , vị kia Tử Vận Tông Sở Ngọc Yên , giống như cùng một cái nam tử xa lạ trong lúc đó tồn tại cực kỳ thân mật sự tình .

Việc này đã bị truyền ra , sở hữu tất cả tông môn đa số nghe nói , có người tận mắt thấy , Sở Ngọc Yên ăn mặc vị nam tử kia quần áo , giữa hai người tự oán tự u ... Người nói người kia là ai , ta là thực bội phục hắn a, lại có thể sanh sanh theo Vương Đăng Phi cái kia cướp được Sở Ngọc Yên ...” Trần Phàm lời kéo Mạnh Hạo , không ngừng nói xong , Mạnh Hạo nghe nghe , tương xứng nói đến Sở Ngọc Yên lúc , hắn bỗng nhiên biểu lộ cổ quái .

“Vị kia Chu Đại Nha , quả nhiên như ta đoán trước như vậy , tuyên dương khắp chốn việc này ...” Mạnh Hạo vội ho một tiếng , hắn là tuyệt đối sẽ không thừa nhận , lúc ấy buông tha Chu Đại Nha lúc , cũng đã nghĩ đến mà hậu quả .

“Đúng vậy a, người này thật lợi hại , có cơ hội gặp được , nhất định phải kết giao một phen .” Mạnh Hạo tranh thủ thời gian mở miệng , tỏ vẻ trong sạch , biểu lộ lộ ra đối với Trần sư huynh lời nói rất có đồng cảm

ý .

Đúng lúc này , xa xa truyền đến một tiếng kiếm minh thanh âm , này âm ong ong , quanh quẩn ra , Mạnh Hạo ngẩng đầu nhìn lại , ẩn ẩn chứng kiến này âm thanh là từ đằng xa Nhất Kiếm Tông đệ tử cái kia truyền đến , hiển nhiên là thúc giục .

“Sư huynh , nếu không người ...” Mạnh Hạo gãi đầu một cái , thừa dịp Trần Phàm lời nói ở giữa khe hở , vừa mới mở miệng , liền lập tức bị Trần Phàm thao thao bất tuyệt bao phủ .

“Tiểu sư đệ , người còn không có thích hợp đạo lữ chứ?” Bỗng nhiên đấy, Trần Phàm đột nhiên như thế nói một câu .

“Ah ...” Mạnh Hạo sững sờ, những lời này và Trần Phàm bên trên một câu chỗ bảo hoàn toàn không đáp bên cạnh , chợt như thế nhắc tới , để cho Mạnh Hạo sững sốt , có thể hẳn không đợi mở miệng , Trần Phàm vậy nhẹ gạt đầu .

”Ân , ta hiểu được , người nên còn nhớ mong sư tỷ của người , bất quá tiểu sư đệ , sư huynh và người nói , cái này trong Nam vực nữ tu phần đông , nhưng có tứ nữ nhất diệu .

Sở Ngọc Yên chính là một cái trong số đó , nàng người liền không cần suy nghĩ , đích thị là thuộc về Vương Đẳng Phi hoặc là vị kia nam tử thần bí đấy, bất quá mặt khác tam nữ , ta cảm thấy lấy ta tiểu sư đệ tuấn lãng cùng tu vi , bọn họ còn xứng được với .” Trần Phàm hai mắt sáng lên , nhìn xem Mạnh Hạo , ngôn từ trong dường như nên vì Mạnh Hạo làm mai mối .

Việc này hoàn toàn vượt quá Mạnh Hạo ngoài ý liệu , hắn ngơ ngác nhìn Trần sư huynh , không nghĩ tới như thế nhiều năm không thấy được , Trần sư huynh cái này rõ ràng còn nhiều hơn như thế một cái yêu thích , giờ phút này vội vàng ho khan vài tiếng .

“Sư huynh , ta ...”

“Đừng ngại ngần rồi, sư huynh của người là người từng trải , cái gì nha không rõ , như vậy , người đừng nói nữa , hết thấy sư huynh cho người làm chủ , việc này hôm nay còn sớm , còn sớm .”

“Ây... Còn sớm , còn sớm ...” Mạnh Hạo liền vội mở miệng , cái trán đều ra mồ hôi lạnh .

“Được rồi, cùng sư huynh đi thôi , theo ta trở về Nhất Kiếm Tông , chờ đến tông môn , ta và người muốn hảo hảo hợp gặp .” Trần Phàm không nói lời gì , lôi kéo Mạnh Hạo cất bước muốn đi về phía trước .

“Sư huynh , chuyện này. ..”

”Nghe sư huynh đấy, hướng hồ qua đoạn thời gian một trong tam đại gia tộc Tổng gia , có một lần tụ hội , mời Nam Vực rất nhiều thiên kiêu đạo tử , đến lúc đó ta cũng vậy đi , người theo ta cùng một chỗ , cũng làm quen Nam Vực những ngày này kiêu thế hệ , đã đến mà Nam Vực , người liền nghe ta , sư huynh cho người đem sau này đường đều trải tốt .

Nước Triệu không có , Khảo Sơn Tông cũng mất , những năm này ta không yên lòng nhất chính là người , mấy năm trước ta còn làm cho người ta mang hộ tin đi tìm người , có thể nước Triệu mất tích , ta còn tưởng rằng người cũng gặp nạn .

Không đề cập tới chuyện này , tiểu sư đệ , hôm nay ta còn là không yên lòng nhất, hay là người...người không giống chúng ta có tông môn , tự mình một người tại ngoại , cái này không được , người nghe sư huynh đấy!” Trần Phàm chăm chú nhìn Mạnh Hạo .

Mạnh Hạo nội tâm ôn hòa , tràn ngập toàn thân , loại cảm giác này để cho hắn trong trầm mặc , không đành lòng cự tuyệt , nhẹ gạt đầu .

180. Chương 180: Đồng Môn Huynh Đệ

“Này cái kiếm hoàn , là ta phụ chi vật !” Chu Sơn Nhạc chăm chăm vào Trần Phàm đỉnh đầu hắc kiếm , hừ lạnh một tiếng .

“Đây là ta sư tằng cho .” Trần Phàm thần sắc lãnh đạm , vừa nói một câu , liền lập tức để cho Chu Sơn Nhạc sắc mặt khó nhìn lên , tay áo hất lên , thân thể lại thẳng đến Trần Phàm đi đến .

“Ta muốn người này bàn giao rất đơn giản , lấy hắc hai mắt mà thôi , ta ngược lại muốn xem xem , người hắc là còn dám giết ta không thành , nếu thật có phách lực dám giết ta , Chu mỗ cũng là bội phục , mà lại nhìn người như thế nào đối với sư phụ người , cũng là của ta phụ thân đi giải thích !” Chu Sơn Nhạc lời nói ở giữa đã bước đi.

Mạnh Hạo thần sắc thủy chung như thường , bình tĩnh nhìn một màn này , trên mặt không có lộ ra chút nào suy nghĩ biến hóa , Trần Phàm tại Mạnh Hạo trước người , giờ phút này mắt lạnh nhìn đi tới Chu Sơn Nhạc , tay phải bỗng nhiên nâng lên , cái kia đầu của nó húc bay kiếm trần ra kiếm quang .

Cục diện giống như hết sức căng thẳng thời điểm , Chu Sơn Nhạc thần sắc có chút dữ tợn , bước chân lại không có ngừng頓 .

“Ta cũng không tin , người có thể vì một ngoại nhân , thật đúng là dám ra tay !”

“Hắc đối với người mà nói là người ngoài , nhưng đối với ta mà nói , là sư đệ của ta .” Trần Phàm tay phải nhất chỉ , phi kiếm lập tức bay ra thẳng đến Chu Sơn Nhạc mà đi , có thể dùng Chu Sơn Nhạc toàn thân tóc gáy lập tức dựng thẳng lên , bước chân mãnh liệt mà một trận , cái thanh này màu đen kiếm , đã ngừng lưu tại mi tâm của hắc .

“Chu Sơn Nhạc , chớ có buộc ta .” Trần Phàm nhẹ giọng mở miệng .

Mạnh Hạo xem đến nơi này , đang muốn tiến lên lúc , vị kia thủy chung ngắm nhìn giả đán cảnh giới nam tử trung niên , giờ phút này khẽ quát một tiếng .

“Hai người các người như thế còn thể thống gì !”

“Chu Sơn Nhạc người lui ra ! Trần Phàm , người này đã người cổ tông sư đệ , người sẽ vì hắc người bảo đảm , như người này ngày sau ra cái gì nha sai lầm , sẽ là của người trách nhiệm .” Những lời này rõ ràng có chút khó xử ý , nhìn như đem sự tình hóa đi , nhưng trên thực tế nhưng lại đem chỉ là đứng ngoài quan sát việc nhỏ , vô hạn phóng đại .

Mạnh Hạo trải qua không ít , há có thể nghe không hiểu , nghe vậy cười lạnh một tiếng .

“Mạnh mỗ sự tình , cùng sư huynh của ta có quan hệ gì đâu , các hạ cái này ngôn từ . Như không thu hồi , tắc thì Mạnh mỗ giúp người thu hồi .” Mạnh Hạo mở miệng lúc , thanh âm băng hàn , truyền ra sau trung niên nam tử kia hai mắt lập tức lạnh lẽo , nhìn về phía Mạnh Hạo .

Trần Phàm hiển nhiên cũng không nghĩ tới Mạnh Hạo lại dám mở miệng như thế , nhưng không có nhiều lời , mà là bấm niệm pháp quyết , thanh phi kiếm kia hiện ra ông minh .

“Trần Phàm , không phải sư huynh không để cho người mặt mũi , mà là người người sư đệ này . Quả thực cần bị giáo huấn xuống.” Nam tử trung niên dáng tươi cười mang theo âm lãnh . Lời nói ở giữa tay áo hất lên . Hướng về Mạnh Hạo cái này đi tới .

Mạnh Hạo thần sắc như thường , hắc Trúc Cơ sơ kỳ liền có thể chiến Trúc Cơ hậu kỳ , hôm nay tu vi dĩ nhiên là bốn tòa đạo đài , mặc dù là các tông đạo tử đánh với hắc một trận đều thắng bại hai chuyện . Huống chi điều này hiển nhiên không phải vô hạ Trúc Cơ , tối đa chỉ là có thiếu trung niên tu sĩ rồi.

Người này , Mạnh Hạo giết chết , không khó .

Mặc dù đối phương là Trần sư huynh tông môn chi nhân , nhưng chuyện hôm nay , Mạnh Hạo há có thể để cho người này dùng lời nói uy hiếp , ngày sau là Trần sư huynh cái này đưa tới trời buộc , cho nên lúc này mới ló ra , cùng Trần sư huynh không quan hệ .

Bốn phía Nhất Kiếm Tông đệ tử . Phần lớn là cười lạnh nhìn lấy một màn này , nhìn về phía Mạnh Hạo ánh mắt , đều mang khinh miệt ý , hiển nhiên đều là cho rằng Mạnh Hạo cuồng vọng tự đại , dùng Trúc Cơ trung kỳ chi lực . Lại dám khiêu khích Trúc Cơ đại viên mãn .

“Không biết lượng sức chi nhân , không nghĩ tới Trần sư huynh đích sư đệ , lại là bậc này tính cách .”

“Còn không phải ý vào Trần sư huynh ở tại bên người , người này cáo mượn oai hùm mà thôi .”

“Hắn là tìm chết !”

Các loại ý nghĩ tồn tại , Chu Sơn Nhạc giờ phút này cũng âm cười rộ lên , thối hậu vài bước , vui cười trước mắt cái này bức não nhiệt .

Lập tức trung niên nam tử này cất bước đang lúc dĩ nhiên muốn tới gần , Mạnh Hạo thần sắc thủy chung bình tĩnh , cười nhạt một tiếng , đang muốn tiến lên lúc , lại bị một bên Trần Phàm ngăn lại .

“Lý sư huynh , sư đệ ta tuổi nhỏ không hiểu chuyện , có chỗ đắc tội , mong rằng sư huynh bỏ qua cho , kính xin Lý sư huynh cho chút ít mặt mũi , việc này như vậy thôi như thế nào .” Nói xong sau , Trần Phàm cầm lấy Mạnh Hạo cánh tay , quay đầu lại nhìn xem Mạnh Hạo lúc , trong mắt lộ ra nhu hòa .

“Nghe sư huynh đấy.” Một câu lời đơn giản ngữ , chỉ có bốn chữ , có thể rơi vào Mạnh Hạo trong tai , nhưng lại như là cùng đã lâu ôn hòa , hân yên lặng mà nhìn trước mắt Trần Phàm , nhẹ gật đầu .

Họ Lý nam tử trung niên bước chân dừng lại , lạnh lùng nhìn Mạnh Hạo liếc , thần sắc kiên cường , theo sau vừa nhìn về phía Trần Phàm , lúc này mới đi một chút , sau nửa ngày sau khi mới chậm rãi mở miệng .

“Hảo hảo dạy bảo người một chút vị sư đệ này , làm người chó có không biết lượng sức , bằng không thì sớm muộn gì rơi vào thi thể chia lìa kết cục .” Lời nói ở giữa , hân tay áo hất lên , quay người thì cất bước đi xa , Chu Sơn Nhạc mỉa mai cười cười , cũng theo đó đi xa , đến nỗi những thứ khác Nhất Kiếm Tông đệ tử , giờ phút này cũng đều bay lên .

“Chúng ta tại phía trước chờ người , thời gian một nén nhang , cũng đủ các người ôn chuyện rồi.” Xa xa , truyền đến cái kia họ Lý trung niên thanh âm .

Cho đến một đoàn người đi xa sau , Mạnh Hạo nhìn xem Trần Phàm , chần chờ một chút .

“Sư huynh , ta ...”

“Đừng bảo là .” Trần Phàm mang trên mặt dáng tươi cười , tiến lên lần nữa đại lực ôm một bả Mạnh Hạo hôm nay đã so với lúc trước tăng lên không ít thân thể .

“Rõ ràng dài như thế bền chắc , ha ha , không còn là lúc trước tiểu thư sinh rồi.” Trần Phàm tiếng cười mang theo vui sướng , cẩn thận nhìn xem Mạnh Hạo , trong mắt kích động cùng gấp lại ý , mang theo trước sau như một chân thành .

“Được, sư huynh đệ chúng ta hôm nay tại Nam Vực gặp nhau , việc này muốn chúc mừng hạ xuống, tới tới tới , người muốn Hòa sư huynh nói nói , mấy năm này trôi qua sao vậy dạng , đầu ta vài năm nghe nói nước Triệu hư không tiêu thất , ai ...” Trần Phàm lời kéo Mạnh Hạo , căn bản cũng không cho Mạnh Hạo cơ hội nói chuyện , ở đằng kia không ngừng mà nói .

Hắn tính cách liền là như thế , nói xong , một nén nhang liền đi qua , từ đầu đến cuối , Mạnh Hạo đều không chen vào một câu , như năm đó ở Khảo Sơn Tông thì một màn .

Đồng dạng là nói đầu đầu , có thể Trần Phàm cái này , cho dù là lại nói đầu đầu mấy lần , Mạnh Hạo cũng đều không có chút nào phiền chán , ngược lại nội tâm rất là ôn hòa , bởi vì Trần Phàm đích thoại ngữ , phần lớn là ân cần , là kích động , là vui vui mừng .

”Lý Phú Quý cái này Tiểu Bàn Tử , người còn nhớ chứ , năm đó một mực đi theo người phía sau chính là cái kia , cái này gia hỏa hiện tại với Kim Hàn Tông rất là uy phong , ta lần trước theo sư tôn đi bái phỏng Kim Hàn Tông lúc , còn chứng kiến hắn diệu võ dương oai , đã là Kim Hàn Tông cực cùng quý giá .

Ngoại nhân nếu ai dám chọc giận hắn , một đám Kim Hàn Tông đệ tử sẽ lao ra ...”

“Hứa sư muội trôi qua khổ a, ai, việc này ta cũng vậy giúp không có bao nhiêu, chỉ có thể xin nhờ Thanh La tông người quen chiếu cố, nàng kẹt tại ngưng khí chín tầng nhiều năm, chỉ thiếu một quả Trúc Cơ Đan, ta những năm này biện mà đi lập công, cần phải tiếp qua đoạn thời gian có thể theo sư phụ cái kia đổi lấy một hạt, đến lúc đó ta muốn cho nàng đưa qua.”

”Còn có Vương Đăng Phi ... Người này người tốt nhất không cần lại trêu chọc, hắn bối cảnh to lớn, tuyệt không phải bình thường, đúng rồi, ta gần đây đã nghe được một ít nghe đồn, nghe nói vị hôn thê của hắn, vị kia Tử Vận Tông Sở Ngọc Yên, giống như cùng một cái nam tử xa lạ trong lúc đó tồn tại cực kỳ thân mật sự tình.

Việc này đã bị truyền ra, sở hữu tất cả tông môn đa số nghe nói, có người tận mắt thấy, Sở Ngọc Yên ăn mặc vị nam tử kia quần áo, giữa hai người tự oán tự u ... Người nói người kia là ai, ta là thực bội phục hắn a, lại có thể sanh sanh theo Vương Đăng Phi cái kia cướp được Sở Ngọc Yên ...” Trần Phàm lôi kéo Mạnh Hạo, không ngừng nói xong, Mạnh Hạo nghe nghe, tương xứng nói đến Sở Ngọc Yên lúc, hắn bỗng nhiên biểu lộ cổ quái.

“Vị kia Chu Đại Nha, quả nhiên như ta đoán trước như vậy, tuyên dương khắp chốn việc này ...” Mạnh Hạo vội ho một tiếng, hắn là tuyệt đối sẽ không thừa nhận, lúc ấy buông tha Chu Đại Nha lúc, cũng đã nghĩ đến mà hậu quả.

“Đúng vậy a, người này thật lợi hại, có cơ hội gặp được, nhất định phải kết giao một phen.” Mạnh Hạo tranh thủ thời gian mở miệng, tỏ vẻ trong sạch, biểu lộ ra đối với Trần sư huynh lời nói rất có đồng cảm ý.

Đúng lúc này, xa xa truyền đến một tiếng kiếm minh thanh âm, này âm ờng ờng, quanh quẩn ra, Mạnh Hạo ngẩng đầu nhìn lại, ẩn ẩn chứng kiến này âm thanh là từ đằng xa Nhất Kiếm Tông đệ tử cái kia truyền đến, hiển nhiên là thúc giục.

“Sư huynh, nếu không người ...” Mạnh Hạo gãi đầu một cái, thừa dịp Trần Phàm lời nói ở giữa khe hở, vừa mới mở miệng, liền lập tức bị Trần Phàm thao thao bất tuyệt bao phủ.

“Tiểu sư đệ, người còn không có thích hợp đạo lữ chứ?” Bỗng nhiên đấy, Trần Phàm đột nhiên như thế nói một câu.

“Ah ...” Mạnh Hạo sững sờ, những lời này và Trần Phàm bên trên một câu chỗ bảo hoàn toàn không đáp bên cạnh, chợt như thế nhắc tới, để cho Mạnh Hạo sững sốt, có thể hắn không đợi mở miệng, Trần Phàm vậy nhẹ gạt đầu.

”Ân, ta hiểu được, người nên còn nhớ mong sư tỷ của người, bất quá tiểu sư đệ, sư huynh và người nói, cái này trong Nam vực nữ tu phần đông, nhưng có tứ nữ nhất diệu.

Sở Ngọc Yên chính là một cái trong số đó, nàng người liền không cần suy nghĩ, đích thị là thuộc về Vương Đăng Phi hoặc là vị kia nam tử thần bí đấy, bất quá mặt khác tam nữ, ta cảm thấy lấy ta tiểu sư đệ tuần lãng cùng tu vi, bọn họ còn xứng được với.” Trần Phàm hai mắt sáng lên, nhìn xem Mạnh Hạo, ngôn từ trong dường như nên vì Mạnh Hạo làm mai mối.

Việc này hoàn toàn vượt quá Mạnh Hạo ngoài ý liệu, hắn ngơ ngác nhìn Trần sư huynh, không nghĩ tới như thế nhiều năm không thấy được, Trần sư huynh cái này rõ ràng còn nhiều hơn như thế một cái yêu thích, giờ phút này vội vàng ho khan vài tiếng.

“Sư huynh, ta ...”

“Đừng ngại ngần rồi, sư huynh của người là người từng trải, cái gì nha không rõ, như vậy, người đừng nói nữa, hết thầy sư huynh cho người làm chủ, việc này hôm nay còn sớm, còn sớm.”

“Ây... Còn sớm, còn sớm ...” Mạnh Hạo liền vội mở miệng, cái trán đều ra mồ hôi lạnh.

“Được rồi, cùng sư huynh đi thôi, theo ta trở về Nhất Kiếm Tông, chờ đến tông môn, ta và người muốn hảo hảo hợp gặp.” Trần Phàm không nói lời gì, lôi kéo Mạnh Hạo cất bước muốn đi về phía trước.

“Sư huynh, chuyện này. ...”

”Nghe sư huynh đây, huống hồ qua đoạn thời gian một trong tam đại gia tộc Tống gia , có một lần tụ hội , mời Nam Vực rất nhiều thiên kiêu đạo tử , đến lúc đó ta cũng vậy đi , người theo ta cùng một chỗ , cũng làm quen Nam Vực những ngày này kiêu thế hệ , đã đến mà Nam Vực , người liền nghe ta , sư huynh cho người đem sau này đường đều trải tốt .

Nước Triệu không có , Khảo Sơn Tông cũng mất , những năm này ta không yên lòng nhất chính là người , mấy năm trước ta còn làm cho người ta mang hộ tin đi tìm người , có thể nước Triệu mất tích , ta còn tưởng rằng người cũng gặp nạn .

Không đề cập tới chuyện này , tiểu sư đệ , hôm nay ta còn là không yên lòng nhất, hay là người...người không giống chúng ta có tông môn , tự mình một người tại ngoại , cái này không được , người nghe sư huynh đây!” Trần Phàm chăm chú nhìn Mạnh Hạo .

Mạnh Hạo nội tâm ôn hòa , tràn ngập toàn thân , loại cảm giác này để cho hắn trong trầm mặc , không đành lòng cự tuyệt , nhẹ gật đầu .

181. Chương 181: Kỳ Phùng Địch Thủ Gặp Lương Tài

Theo lời nói truyền đến , Trần Phàm thân ảnh từ đằng xa cất bước đi tới , xuất hiện ở Mạnh Hạo trước người, mắt lạnh nhìn giữa không trung họ Lý nam tử trung niên .

Họ Lý tu sĩ sắc mặt biến hóa , chăm chăm vào Trần Phàm , nhất là chăm chăm vào Trần Phàm trước người cái viên này màu đen kiếm hoàn , sắc mặt dần dần khó nhìn lên .

”Người còn có thể thủ hãn cả đời không thành , chỉ biết trốn ở người khác phía sau chi nhân , cả đời thành tựu không được cái gì đại sự , Trúc Cơ trung kỳ , đã là chặn đường cướp của !” Họ Lý nam tử trung niên hừ lạnh một tiếng , khuôn mặt lộ ra khinh miệt ý , nhìn thoáng qua Mạnh Hạo .

”Có Trần mỗ tại , tự cũng không cho phép người đụng đến ta tiểu sư đệ chút nào !” Trần Phàm nhàn nhạt mở miệng , thanh âm càng là chém đinh chặt sắt .

”Nếu không có sư huynh của người , ta giết người chỉ là một trong nháy mắt , ta ngược lại muốn xem xem , người có thể trốn đến cái gì thời điểm !” Họ Lý trung niên hung hăng trợn mắt nhìn Mạnh Hạo liếc , tay áo hất lên , khinh miệt ý càng đậm , quay người cất bước rời đi .

Mạnh Hạo thở dài , nhìn xem người này rời đi , tự nhiên cũng nhìn thấy đối phương thần sắc , cái là chuyện này hắn cũng đành chịu , trên thực tế cái này họ Lý tu sĩ , hắn muốn giết hết rất dễ dàng , có thể liên tục hai lần , Trần sư huynh đều đứng trước người , liền khiến cho Mạnh Hạo thật sự không có ý tứ tiếp tục ra tay .

Giờ phút này gãi đầu một cái , Mạnh Hạo chỉ có cười khổ .

”Tiểu sư đệ không cần lo lắng , cái này họ Lý tính toán không được cái gì , có sư huynh tại , tuyệt sẽ không làm cho người ta khi dễ người .” Trần Phàm hiển nhiên là đã hiểu lầm Mạnh Hạo thần sắc , giờ phút này liền vội vàng xoay người an ủi , thần sắc mang theo ân cần , có thể dùng Mạnh Hạo liền càng không thể nói chút ít cái gì rồi.

”Đáng tiếc sư tôn tại thảng trước bế quan , lúc này đây đoán chừng muốn mấy tháng sau mới xuất quan , bất quá ta đã lưu lại tin tức , các loại:đợi sư tôn xuất quan sau định sẽ thấy .

Giới thì ta và người đã theo Tống gia trở về , đến lúc đó người bái nhập mà Nhất Kiếm Tông . Cái kia họ Lý thì càng không dám động tới người .

Bất quá mấy ngày này . Người một mình thì phải cẩn thận một chút . Mà thôi , mấy ngày này ta hầu ở bên cạnh người .” Trần Phàm lập tức mở miệng , ngôn từ rơi vào Mạnh Hạo trong tai , để cho Mạnh Hạo đáy lòng rất là ôn hòa .

“Đa tạ sư huynh .” Mạnh Hạo ôm quyền cúi đầu .

“Tạ cái gì , Hòa sư huynh cái này đừng khách khí , tới tới tới , chúng ta hôm nay đêm cầm đuốc soi dạ đàm .” Trần Phàm cười ha ha một tiếng , lôi kéo Mạnh Hạo đi vào trong lầu các . Vào phòng sau , vỗ túi trữ vật , lấy ra hai vò rượu nước .

“Sư huynh cái này không có cái gì tốt chiêu đãi , bất quá ta trước khi đi sư tôn khi đó , thuận tay lấy hai đàn Tẩy kiếm tửu , rượu này không tệ, ta những năm này có chút ưa thích .” Trần Phàm nói xong , đem một vò rượu đưa cho Mạnh Hạo , chính mình cầm lấy một cái khác đàn , đặt ở bên miệng uống một hớp lớn .

Mạnh Hạo cũng cầm rượu lên đàn . Uống một ngụm sau , lập tức sắc mặt đều đỏ lên . Chỉ cảm thấy toàn thân lập tức một mảnh khô nóng , thật lâu hóa thành toàn thân mồ hôi , cả người trợn mắt há mồm , cái này mới chậm rãi thở ra .

Thậm chí Mạnh Hạo đều có loại toàn thân như bị tẩy tửu như vậy , theo hô hấp , theo mồ hôi di ra , cặp mắt của hắn đều phẳng phát sáng một ít , lúc ngẩng đầu nhìn xem Trần Phàm .

“Đây là cái gì rượu !”

“Là sư tôn ta chính mình nung nấu , uống nhiều một chút , rượu này đối với chúng ta tu sĩ có tốt chỗ , nhất là Trúc Cơ cảnh , có thể so với linh đan !” Trần Phàm mở miệng cười , cầm rượu lên đàn uống nửa một miệng lớn .

”Rượu này ta thường xuyên uống , mặt khác tiểu sư đệ , ta xem ngươi tu vi đã đến Trúc Cơ trung kỳ , nhưng phải nhớ cho kỹ một điểm , chúng ta tu sĩ , ngọn nguồn như núi , nhất định phải kiên cố , không thể ham cảnh giới cực nhanh , không để ý đến căn bản .

Như ta đây , năm trước đã có thể khai mở thứ tư tòa đạo đài bước vào trung kỳ , có thể sư tôn cái kia không cho , lão nhân gia ông ta từng nói , đạo đài chỉ mở , như ván đã đóng thuyền , không đảo ngược lưu , cho nên cần thận trọng , có khai mở đạo thứ tư đài chỉ lực , không bằng đi luyện hóa đã có Tam Đài , cho đến hoàn toàn viên mãn sau , mở lại thứ tư đài , thuận lý thành chương .” Trần Phàm nhìn qua Mạnh Hạo , rất nghiêm túc mở miệng .

Mạnh Hạo buông vò rượu , như có điều suy nghĩ , hồi lâu nhẹ gật đầu .

”Mặt khác , tu sĩ tu hành khó tránh khỏi có ma sát , có thể mọi sự không thể toàn bộ đánh giết , phải biết rằng pháp thuật cũng tốt , pháp bảo cũng được , cũng chỉ là trên con đường tu hành bản thân hộ đạo mà thôi, chỉ là hộ , mà không phải là đạo !

Đạo là cái gì , sư huynh cái này tu vi không đủ , cũng không xứng đi đề , nhưng sư tôn ta từng nói , coi như là hắn cũng đều mơ hồ , có thể lại phải nhớ kỹ , đánh giết cũng tốt , pháp thuật cũng được , những điều này đều là hộ !

Phải có đạo của chính mình , không nên trầm mê tại giết chóc bên trong , hay hoặc là , phải có lòng của mình , có nguyên tắc của mình .” Trần Phàm thâm ý sâu sắc mở miệng , nhìn qua Mạnh Hạo .

“Ta xem trên người của ngươi , sát khí có chút nặng .” Trần Phàm đang nói , bỗng nhiên theo Mạnh Hạo trong túi trữ vật , trong giấy lát truyền ra một thanh âm .

“Đúng vậy a đúng vậy a, ta liền nói đứa nhỏ này sát khí quá nặng đi , ngươi nói rất đúng , ngươi nói có đạo lý , ngươi nói quá chính xác .” Thanh âm này truyền ra cực kỳ đột ngột , để cho Trần Phàm sửng sốt .

Mạnh Hạo cái kia sắc mặt lập tức hắc lên, không đợi nói chuyện , một đạo tạp chỉ từ hắn trong túi càn khôn bay ra , đúng vậy bị đóng hóa thành chim anh vũ , giờ phút này vuốt rách rưới cánh , đang bay ra lúc, rất có nhận đồng Trần sư huynh lời nói cảm giác .

Cái này bị đóng hóa thành chim anh vũ , vốn là tại mặt nạ màu đỏ ngòm bên trong dạy bảo Lý gia lão tổ , hôm nay không biết làm tại sao bay ra , tại căn phòng bên trong đã bay một vòng , đã rơi vào Mạnh Hạo trên bờ vai .

“Nó là ...” Trần Phàm sửng sốt ở cái kia .

“Đây là ta nhặt được rồi, có muốn vứt bỏ cũng không hết ...” Mạnh Hạo vừa mới mở miệng, cái kia bị đồng biến thành chim anh vũ liền lập tức nói đầu đầu lên.

“Người cái này bé con nói rất đúng, ta liền nói cái này Mạnh Hạo sát khí quá nặng, hẳn không đúng, không đạo đức, tới tới tới, chúng ta thảo luận một chút, ta xem người đặc biệt thuận mắt.” Bị đồng hóa thành chim anh vũ, giờ phút này tinh thần phần chấn nhìn qua Trần Phàm.

Mạnh Hạo xem đến nơi này, lập tức trợn mắt há mồm, mang theo đồng tình ý nhìn qua Trần Phàm, hẳn có thể đoán được, Trần sư huynh vậy kể tiếp thể thảm.

“Nếu là tiểu sư đệ bên người chi linh, tại hạ tự nhiên hoan nghênh, đến nỗi thảo luận, việc này tự nhiên có thể.” Trần Phàm liền vội mở miệng, nhìn xem Mạnh Hạo trên bờ vai cái này con chim anh vũ, lộ ra cảm thấy hứng thú ý.

Chứng kiến Trần sư huynh trong mắt chỉ mang, Mạnh Hạo thầm nghĩ đã xong, không phải ta không cứu người, việc này ai cũng cứu không được ... Nhưng Mạnh Hạo lại lòng có không đành lòng.

“Sư huynh, cái này Chim ...”

“Sư đệ, lời này của người không đúng, nó không phải Chim, nó là một con chim anh vũ, mà lại có thể miệng nói tiếng người, hai mắt ẩn chứa cơ trí, đây là linh ah.” Trần Phàm rất nghiêm túc mở miệng, uốn nắn Mạnh Hạo đích thoại ngữ.

“Người muốn đối xử tử tế nó mới đúng.”

Lời nói này bị bị đồng nghe được, lập tức kích động sắp lệ nóng doanh tròng, rất có gặp được tri kỷ cảm giác.

“Người nói quá đúng, người nói quá có đạo lý, tại sao ta lúc đầu gặp phải không phải còn người, ai ai, không nói cái này, cái kia, chúng ta tới nghiên cứu thảo luận thoáng một phát nhân sinh đi.”

“Nhân sinh? Tốt, Trần mỗ rất sớm đã nghĩ cùng người nghiên cứu thảo luận nhân sinh mà, nhưng đáng tiếc sư tôn ta cái kia chẳng biết tại sao luôn bế quan, sư đệ sư huynh đa số cũng đang bế quan, vốn định tới nay cùng tiểu sư đệ nghiên cứu thảo luận, người phải thích, chúng ta nghiên cứu thảo luận thoáng một phát cũng có thể.” Trần Phàm lập tức bỗng cảm thấy phần chấn.

“Đang đàm luận nhân sinh trước, ta cảm thấy chúng ta phải có chút ít tiền hỉ mới được là, ví dụ như ... Chúng ta trước tiên nói một chút về buổi sáng hôm nay thì khí trời? Phải biết rằng thời tiết mà nói, trên thực tế là có rất lớn học vấn ...”

“À? Thời tiết? Chuyện này. .. Được rồi, buổi sáng hôm nay thì khí trời cần phải cũng không tệ lắm phải không, bất quá ta cảm thấy chúng ta hay là thảo luận một chút tiểu sư đệ trên người sát khí cho thỏa đáng.”

“Ồ? Người cũng đồng ý quan điểm của ta, người nói quá đúng, người nói quá chính xác, ta sớm hãy nói đi, thời tiết không tốt, có thể ảnh hưởng người suy nghĩ, người xem người xem, không phải là như thể chuyện quan trọng sao ...”

“Còn có như thế lời giải thích, việc này Trần mỗ cũng là lần đầu tiên nghe nói, bất quá người như thế vừa nói, ta ngược lại thật ra cảm thấy rất có đạo lý, bởi vì ta nhớ rõ nhiều năm trước một ngày, cũng là bởi vì bên ngoài trời u ám, ta tu hành thì đều cảm thấy không quá thông thuận, một ngày đều bức bối, ân, người nói có đạo lý.”

“Có đạo lý? Người lại còn nói ta nói có đạo lý, trời ạ, ông trời ơi, ta đời trước, bên trên đời trước, tốt nhất đời trước, chưa bao giờ không có gặp được như người vậy Tri Âm a, người lại còn nói ta nói có đạo lý ...” Bị đồng biến thành chim anh vũ toàn thân kích động phát run, theo Mạnh Hạo trên bờ vai bay ra, đứng ở Trần Phàm trước mặt.

Mạnh Hạo bên tai ông ông, hẳn ngờ ngác nhìn Trần sư huynh vẻ mặt thành thật đang cùng bị đồng nói chuyện với nhau, một người một chim đều hai mắt chậm rãi đã có hào quang, cái kia hoàn toàn là gặp tri kỷ như vậy thần sắc, còn có cái kia giống như mơ hồ đàm luận ở bên trong, dần dần xuất hiện muốn tỷ thí như vậy mạnh mẽ, Mạnh Hạo bỗng nhiên run run hạ xuống, thân thể tranh thủ thời gian thoái hậu.

Lui thật xa , tại đây lâu các nơi hẻo lánh , liền vội khoanh chân nhắm mắt bắt đầu tĩnh tọa , hẩn lo lắng ình như lại tiếp tục nghe tiếp , sẽ dần dần bực bội , một con chim vốn đã để cho Mạnh Hạo có chút không thể chịu đựng om sòm , nhưng hôm nay ...

“Kỳ phùng địch thủ , gặp lương tài ...” Mạnh Hạo nhìn xem Trần Phàm cùng bì đồng biến thành chim anh vũ , trong đầu nổi lên cái này tám chữ to .

Thời gian chậm rãi trôi qua , Mạnh Hạo thật vất vả mới không để ý đến thanh âm bên ngoài , cho đến một canh giờ sau , hẩn mới mở to mắt , cảm thấy hẩn là thảo luận không sai biệt lắm , có thể hẩn vẫn xem thường Trần Phàm cùng bì đồng gặp nhau sau bộc phát ra tình cảm mãnh liệt .

“Đúng hay không , người nói của ta nói rất đúng không đúng...”

“Hoàn toàn chính xác có đạo lý a, người như thế vừa nói ta thật sự nghĩ tới , nhớ rõ năm trước một ngày , ta ...”

“Đương nhiên , ta nói gần đây đều có lý , đúng rồi , chúng ta vốn là ý định nghiên cứu thảo luận cuộc sống đi, như vậy , nói xong mà buổi sáng thì khí trời , chúng ta muốn nói nói giữa trưa ánh mặt trời ...”

“Ý kiến hay , ta cũng hiểu được cần phải đem người sinh đặt ở cuối cùng nhất đi thảo luận , tốt nhất là tại hoàng hôn lúc, đó mới là dưới trời chiều nhân sinh ah ...”

Mạnh Hạo bên tai ong ong , hẩn ngơ ngác nhìn Trần Phàm gương mặt kích động , nhìn xem cái kia bì đồng biến thành chim anh vũ đồng dạng tại kích động , một người một chim , cái loại này hai mắt ngóng nhìn cảm giác , giống như như keo như sơn ... Để cho Mạnh Hạo thân thể lần nữa run run hạ xuống, tranh thủ thời gian nhắm mắt ngồi xuống , sợ bị Trần Phàm cùng chim anh vũ lôi kéo tham dự vào bọn hẩn đáng sợ kia thảo luận bên trong .

Thời gian , lần nữa trôi qua ...

182. Chương 182: Nhân Ngoại Hữu Diệu Thiên Ngoại Hữu Diệu

Sáng sớm ... Mạnh Hạo mở mắt ra , nhìn nhìn sau , vội vàng khép kín .

“Tri Âm a, ta đã vài cuộc đời đều là mình đang lầm bầm lầu bầu rồi, chẳng lẽ ta không biết lầm bầm lầu bầu không có gì hay sao .” Chẳng lẽ ta không biết rất nhiều người đều chán ghét ta sao , thậm chí lên cho ta tên là cực chán ghét ...”

“Đúng vậy a, cho tới bây giờ đến Nhất Kiếm Tông sau , ta cũng vậy chưa từng có ngày hôm nay như vậy nghiên cứu thảo luận qua .”

“Tối tới , chúng ta nói xong mà buổi trưa ánh mặt trời , hiện tại muốn nói nói rằng buổi trưa ...”

Sáng sớm ... Ánh mặt trời thoáng như trong lầu các , Mạnh Hạo lại mở mắt ra , ngơ ngác nhìn Trần Phàm cùng bì đồng , thở dài , tiếp tục nhắm mắt ngồi xuống .

“Ta và người nói , ta phiền chán nhất xế chiều , ta còn nhớ rõ tại cái đó niên đại buổi chiều , ta làm thời gian...”

“Người nói rất đúng a, kỳ thật ta cũng là như thế , nhưng đáng tiếc mỗi khi cái lúc này , ta đều chỉ có thể cắn răng ...”

Lại qua mà mấy canh giờ , đã đến buổi trưa , Mạnh Hạo lần nữa mở mắt ra , nhưng rất nhanh đấy, hẩn liền nở nụ cười khổ , chỉ có thể lại nhắm lại .

Trần Phàm cùng bì đồng , đã nói một đêm , hôm nay lại nói cho tới trưa , có thể cái này một người một chim , rõ ràng đều không có chút nào về mệt mỏi , ngược lại là càng thêm tinh thần toả sáng .

Mạnh Hạo bỗng nhiên phi thường bội phục Trần sư huynh , hần cảm thấy Trần sư huynh cùng cái này chết tiệt bì đồng , thật sự là tuyệt phối ...

Mạnh Hạo trầm mặc , có lòng muốn muốn đứng dậy , có thể lại lo lắng quấy rầy Trần Phàm cùng bì đồng , vạn nhất bọn hắn kéo chính mình đi vào , nghĩ đến chỗ này sự tình hậu quả , Mạnh Hạo trợn mắt há mồm , tranh thủ thời gian nhắm mắt giả bộ như cái gì đều không có nghe được .

Dần dần, bên ngoài đã là trời chiều ...

“Ta thích nhất trời chiều rồi, mỗi lần chứng kiến trời chiều , ta đều sẽ nghĩ tới đã từng có một năm . Tương xứng ta còn là một cái tiểu bì đồng thời điểm . Ta ...”

“Trời chiều đẹp vô hạn ah . Người không biết , mỗi ngày tu hành rất cực khổ , đúng rồi , có quan hệ trời chiều , ta đây những năm này góp nhặt hơn một ngàn loại bất đồng truyền thuyết , hôm nay vừa vận và người nói một chút , tới tới tới , ta trước tiên là nói về cái thứ nhất truyền thuyết ...”

Trời chiều sau khi . Hoàng hôn đã qua , đảo mắt lại là bầu trời đêm , cái này một người một chim , đã bị lải nhải không ngừng mà nói mà một ngày một đêm , giờ phút này còn đang nói , phảng phất không biết mỏi mệt , cho đến lại đến nửa đêm lúc, Trần Phàm có chút không chịu nổi .

“Cái kia , nếu không chúng ta trước nghỉ ngơi một chút?”

“Đừng lấy a, khó được nói như thế thống khoái . Chúng ta còn không có nghiên cứu thảo luận nhân sinh đâu rồi, nhân sinh ah . Đó là một đóa rực rỡ cái kia , đúng rồi đúng rồi , chúng ta lại nghiên cứu thảo luận nhân sinh trước, còn phải nói thoáng một phát ánh mặt trăng ...”

“Chuyện này. .. Được rồi được rồi , dù sao đối với ánh mặt trăng cái này , ta có hơn ba nghìn cái truyền thuyết ...”

“Ồ? Ta cũng vậy có a, ta có hơn một vạn cái đâu rồi, người nói trước đi , nói xong ta lại nói .”

Mạnh Hạo muốn hồng mắt , trong mắt của hắn di ra tia máu , giờ phút này hô hấp dồn dập , sau nửa ngày mới miễn cưỡng vững vàng , tiếp tục ngồi xuống .

Ban đêm dần dần trôi qua , bên ngoài hoàn toàn yên tĩnh , có thể cái này căn phòng ở trong, một người một chim trong lúc đó , đã đạt đến nói chuyện với nhau cực hạn , tương xứng sáng sớm quang lúc xuất hiện lần nữa , Trần Phàm cái kia khuôn mặt đều tiêu tụy , trong mắt cũng xuất hiện tơ máu .

“Chúng ta nghỉ ngơi đi ... Ta ... Ta hôm nay còn có việc ...”

“Đừng a, ta còn chưa nói xong , chúng ta còn không có nghiên cứu thảo luận con người toàn vẹn sinh , ta mới nói được thứ hơn chín nghìn cái đối với ánh mặt trăng truyền thuyết , chúng ta tiếp tục ah .”

Sáng sớm trôi qua , buổi trưa đã đến , thời gian vừa đi , cho đến trời chiều lại hiển lộ lúc, Trần Phàm cái kia thần sắc dĩ nhiên ngốc trệ , hần sững sờ nhìn trước mắt thao thao bất tuyệt chim anh vũ , trong mắt chậm rãi lộ ra ý kính nể .

“Cuối cùng nói xong mà tiền hí , hiện tại , chúng ta có thể nghiên cứu thảo luận thoáng một phát nhân sinh rồi, ồ ... Bên ngoài trời sắp tối rồi a, ta chợt nhớ tới trước khi chúng ta nói trời chiều lúc, ta có hơn ba vạn cái truyền thuyết quên nói , không nên không nên , cơ hội khó được , ta muốn nói xong ...” Bì đồng biến thành chim anh vũ kinh ngạc mở miệng , ho khan vài tiếng , lại nói .

“Ta ... Ta thật sự còn có việc ...” Trần Phàm chần chờ một chút , cho đến lại nghe một canh giờ sau , dùng định lực của hắn , dùng hắn nói đâu đâu , cũng đã lại không thể chịu đựng rồi, giờ phút này mãnh liệt mà đứng lên .

Đứng dậy lúc, thân thể còn lay động một cái , sắc mặt trắng bệch thối hậu vài bước , giờ phút này Mạnh Hạo cũng mở mắt ra , bội phục nhìn qua Trần Phàm , bọn hắn đã bị nói hai ngày hai đêm ...

“Tiểu sư đệ , ta đây còn có việc , ta đi trước , cái kia ... Mấy ngày nữa ta lại tới tìm người ah ...” Trần Phàm mặt không có chút máu , giờ phút này đầu đều choáng váng , nhìn về phía bì đồng thì đã không còn là kính nể , mà là hoảng sợ .

Hắn vẫn cảm thấy chính mình cũng rất là có thể nói , có thể cho đến mấy ngày nay mới đột nhiên đang lúc tỉnh ngộ lại , nhân ngoại hữu điều, thiên ngoại hữu điều !! Giờ phút này lời nói ở giữa , không đợi Mạnh Hạo nói chuyện , Trần Phàm tựa vịn vào tường đẩy ra căn phòng cửa , phảng phất đoạt mệnh chạy như điên .

“Sư huynh , ta xem ngươi cùng điều này có thể miệng nói tiếng người , hai mắt ẩn chứa cơ trí linh chim anh vũ hữu duyên , đem ngươi nó mang đi đi...” Mạnh Hạo mau nói nói.

Lời nói vừa ra khỏi miệng , mới vừa đi ra căn phòng Trần Phàm thân thể suýt nữa một cái lão đảo , sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi , không chậm trễ chút nào thân thể cấp tốc hóa thành một đạo trường hồng , xa như vậy đi .

”Người tốt a, người vị này Trần sư huynh là của ta Tri Âm a, như thế nhiều năm , hắn là không nhiều lắm mấy cái , có thể cùng ta nói như thế thời gian dài người tốt .

Ồ , ta còn không cùng hắn nghiên cứu thảo luận nhân sinh ah .” Bì đồng biến thành chim anh vũ , ở đằng kia cảm khái .

Mạnh Hạo nghe tê cả da đầu , có thể làm cho Trần sư huynh cũng như này , có thể gặp cái này bì đồng sức chiến đấu mạnh , tuyệt đối là thể gian hiểm thấy .

“Đáng tiếc còn chưa nói đủ a, vừa mới mọc lên mà hứng thú , cái này đã xong?” Bì đồng biến thành chim anh vũ , ở đằng kia rất là bất mãn cần nhả đứng lên lạch cạch cánh bay đến Mạnh Hạo trên bờ vai .

“Ngươi theo giúp ta trò chuyện đi, ta tịch mịch ah ...”

Mạnh Hạo sắc mặt trắng bệch , thở sâu , trên mặt bài trừ đi ra cười lớn , trong óc lập tức ý niệm trong đầu ngàn chuyển .

“Ta cảm thấy được đi, ngươi đã quên một người .”

“Ai ai ai? Ta quên rồi ai , ta sao vậy không nhớ rõ ta quên rồi ai?” Cái này bì đồng biến thành chim anh vũ , căn bản chính là không lãng phí chút nào cơ hội nói chuyện , chỉ phải bắt được , liền nhất định sẽ nói cái triệt triệt để để .

“Quên mặt nạ bên trong lão giả kia a, ngươi còn không có đem hắn dạy bảo theo tà ác trên đường trở về.” Mạnh Hạo liền vịn mở miệng .

“Ồ? Đúng vậy , lão nhân kia là cái rất tốt lão đầu , ngươi nói rất đúng , ta đi tìm hắn .” Bì đồng biến thành chim anh vũ lập tức bỗng cảm thấy phấn chấn , thân thể nhoáng một cái thẳng đến Mạnh Hạo trong túi càn khôn , lập tức biến mất trong đó .

Nghĩ nghĩ lại, Mạnh Hạo đã nghe được mặt nạ màu đỏ ngòm đang đánh mở đích một cái chớp mắt . Bì đồng bay vào cái kia . Truyền ra Lý gia lão tổ thể lương đến cực điểm . Mạnh Hạo chưa bao giờ tại gần đây ngạnh khí trên người đối phương nghe được thanh âm rung động kêu thảm thiết .

Mạnh Hạo lúc này mới thở phào một hơi , cười khở ngồi dưới đất , kinh ngạc nhìn ngoài cửa sổ ánh mặt trăng , thở dài một tiếng , hắn không cách nào tưởng tượng ngày sau sinh hoạt , cả ngày đều có như thế một cái bì đồng tại bên người , này tương là nhiều lần đáng sợ .

“Chắc chắn có thể đem khắc chế chi vật , cái này chết tiệt bì đồng ...” Mạnh Hạo nghiêng răng nghiêng lợi . Hai mắt lóe lên ở giữa , chợt có tinh mang xuất hiện .

“Nó kẻ địch vốn có xưa nay ... Gương đồng ... Chim anh vũ ...” Mạnh Hạo hai mắt tinh mang càng thêm sáng lên , hắn khát vọng Kết Đan nghĩ cách , tại đây một cái chớp mắt , trước nay chưa có mãnh liệt đến cực điểm .

Thời gian nhoáng một cái , đi qua ba ngày , ba ngày này Trần Phàm chưa từng xuất hiện , hiển nhiên là sợ Mạnh Hạo bên người bì đồng , không dám lần nữa đến, lo lắng cái này bì đồng biến thành chim anh vũ . Đi tiếp tục tìm hắn nghiên cứu thảo luận nhân sinh .

Cho đến ngày thứ tư sáng sớm , Trần Phàm lúc này mới từ từ đi tới nơi này . Vừa mới đẩy ra căn phòng cửa , liền lập tức thối hậu vài bước , chứng kiến Mạnh Hạo trên bờ vai không có cái kia con chim anh vũ sau , lại nhìn một chút căn phòng , rồi mới miễn cưỡng nhẹ nhàng thở ra .

Mạnh Hạo chỉ có cười khổ , hắn còn có thể nói cái gì ...

“Cái kia ... Tiểu sư đệ , nó ... Không tại chứ?” Trần Phàm tại căn phòng bên ngoài , chờ một chút mở miệng , thần thức khẩn trương .

“Hắn là không tại ...” Mạnh Hạo đứng dậy , đi ra căn phòng .

Cho đến giờ phút này , Trần Phàm mới thả miệng đại khí , cười khổ nhìn Mạnh Hạo .

”Tiểu sư đệ , bên cạnh người cái kia chim anh vũ , thật sự là ... Bội phục , bội phục . Không nói cái này , bất quá mấy ngày chính là Tổng gia chi tiệc lễ ngày , ta đã sắp xếp xong xuôi , đến lúc đó chúng ta cùng một chỗ truyền đưa qua .

Hôm nay ta cùng người tại Nhất Kiếm Tông đi một chút , người cũng làm quen một chút cái này , dù sao theo Tổng gia trở về sau , cái này sẽ là của người tông môn .” Trần Phàm lôi kéo Mạnh Hạo , đi ra sân nhỏ .

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh , nhưng trong óc sớm đã hiển hiện Nam Vực địa đồ , Tổng gia nơi ở , cùng Tử Vận Tông đã là rất gần , cũng không xa xôi . Đến nỗi cái này Nhất Kiếm Tông , Mạnh Hạo mấy ngày nay trầm tư sau khi , đã có nghĩ cách , hắn không có ý định mượn Trần sư huynh quan hệ , bái nhập Nhất Kiếm Tông .

Hắn vẫn khuynh hướng với nghĩ biện pháp , thay hình đổi dạng bái nhập Tử Vận Tông , học trộm Tử Khí Đông Lai , học trộm luyện đan thuật , nghĩ biện pháp để cho đan quỹ đại sư giải độc .

Đến nỗi Nhất Kiếm Tông , mặc dù là có Trần Phàm đích sư tôn tại , có thể Mạnh Hạo không cho rằng , cái này một cái khổng lồ tông môn , sẽ bởi vì Trần Phàm cái này , mà ỉn giải độc , dù sao điều này cần không phải tu sĩ Nguyên Anh , mà là Trảm Linh !

Việc này Mạnh Hạo nhìn thấu triệt , có thể Trần Phàm nhiệt tình không thể chối từ , Mạnh Hạo không liền trực tiếp mở miệng . Đến nỗi Tổng gia cái này , Mạnh Hạo tuy nói cũng nghĩ đi gặp một phen , chỉ là hắn lo lắng Thanh La tông , giờ phút này còn đang chờ phải chăng phải đi .

“Được nghĩ biện pháp liên hệ Hàn Bối ... Theo cô ấy là dò thám biết Thanh La tông sự tình .” Mạnh Hạo trầm tư lúc , sờ lên túi trữ vật , khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh , tại hắn trong túi trữ vật , có một cái ngọc giản , là hắn có thể ngăn được Hàn Bối chi vật .

Giờ phút này theo Trần Phàm tại cái này Nhất Kiếm Tông bên trong đi qua lúc , một đường lầu các tràn ngập , nước chảy ào ào , có thể dùng cái này tại ngoại thoát nhìn tràn ngập bá đạo đồng thời , cũng có lịch sự tao nhã ở bên trong .

Một đường hai người nói chuyện với nhau , dần dần đến mà buổi trưa lúc , đi ngang qua một chỗ vòng tròn kiến trúc bên cạnh , cái này tồn tại mấy trăm cái Nhất Kiếm Tông đệ tử , cả đám đều thần sắc phấn chấn đang trông xem thế nào .

“Đây là đấu pháp tràng , là Nhất Kiếm Tông nội đệ tử trong lúc đó thi đấu chi địa , có thể thương không thể chết , nếu có trái với đem nghiêm trị .” Trần Phàm mắt nhìn đấu pháp tràng , hướng về Mạnh Hạo giải thích một câu .

Mạnh Hạo nhìn mấy lần , đang phải ly khai lúc , Trần Phàm cái kia mày nhăn lại , cùng lúc đó , một cái âm âm u u thanh âm , bỗng nhiên truyền ra .

“Đấu pháp tràng , có thể cho phép khách gia đi vào , cùng đệ tử bản tông luận bàn , hôm nay Lý mỗ nhập tràng , mời vị này không phải đệ tử bản tông khách gia tu sĩ , người ... Có dám hay không đánh với Lý mỗ một trận !” Lời nói ở giữa , đã thấy trong đám người , vị kia ba phen mấy bận muốn giáo huấn Mạnh Hạo họ Lý trung niên , về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười mở miệng , ánh mắt rơi vào Mạnh Hạo cái này , mang theo mỉa mai ý .

“Cũng là người căn bản chính là chỉ biết trốn ở người khác phía sau , căn bản cũng không dám ra tay phế vật? Nếu không dám chiến cũng được , ngày sau chứng kiến Lý mỗ , muốn nhượng bộ lui binh !” Họ Lý trung niên thanh âm quanh quẩn , có thể dùng bốn phía chỉ nhân lập tức liền nhìn về phía Mạnh Hạo cùng Trần Phàm .

183. Chương 183: Ngại Ngùng Đã Lâu

Mạnh Hạo thần sắc như thường , không dậy nổi chút nào gọn sóng , bình tĩnh nhìn mắt lộ mĩa mai ý họ Lý trung niên , cùng với kỳ thân bên cạnh , giờ phút này vẻ mặt âm trầm chỉ cười Chu Sơn Nhạc .

Trần Phàm sắc mặt khó coi , hẳn biết rõ cái này Lý sư huynh cùng Chu Sơn Nhạc giao hảo , cho nên đối với chính mình cái này sớm đã phản cảm , chỉ là cố kỵ chính mình có kiếm hoàn , cho nên ngày thường không có cái gì quá phận cử động .

Nhưng hôm nay bắt được Mạnh Hạo tại bên người điểm này , liền gây khó khăn đủ đường , kỳ tâm ác độc .

“Nếu muốn chiến , liền hai người chúng ta một trận chiến tốt rồi .” Trần Phàm lạnh giọng mở miệng .

“Ta và người đồng tông , tự nhiên không cần luận bàn , Lý mỗ chỉ là muốn cùng bên cạnh người vị này đệ tử ngoại tông luận bàn một hai , Trần sư đệ người sẽ không liền việc này đều muốn ngăn cản chứ?” Họ Lý trung niên vừa cười vừa nói .

Trần Phàm hừ lạnh một tiếng , lời kéo Mạnh Hạo sẽ phải rời khỏi , Mạnh Hạo mỉm cười , việc này ở trong mắt hắn xem ra rất có ý tứ , có thể đã Trần sư huynh tốt lắm ý , hẳn cũng không có cự tuyệt , đang muốn tùy theo rời đi lúc , bỗng nhiên đây , họ Lý trung niên bên người Chu Sơn Nhạc , âm thanh mở miệng .

“Sợ cũng không có sao , Lý sư huynh biết được tự hạn tu vi tại Trúc Cơ trung kỳ , kể từ đó cũng coi như công bình , chúng ta cũng xác muốn nhìn một chút ngoại tông tu sĩ pháp thuật , Trần sư đệ , việc này không có quan hệ gì với người , hẳn cũng không thể tại thân người sau cả đời đi.” Chu Sơn Nhạc lời nói vừa ra , bốn phía mấy trăm Nhất Kiếm Tông đệ tử , lớn đều nở nụ cười .

Bọn họ là Nhất Kiếm Tông chi tu , đương nhiên sẽ không nghiêng hướng người ngoài , chỉ có điều có không ít xem ở Trần Phàm mặt mũi của , giờ phút này vẫn cứ không có cười nhạo , nhưng là đều có xem náo nhiệt tâm tính .

Trần Phàm ngoảnh mặt làm ngơ , đang muốn lời kéo Mạnh Hạo rời đi , Mạnh Hạo bỗng nhiên bước chân dừng lại . Quay đầu , nhìn xem họ Lý trung niên cùng Chu Sơn Nhạc , khuôn mặt lộ ra một vòng phảng phất bị bức ép đến mức nóng nảy , thẹn quá hoá giận ý .

“Đấu pháp đã không thể có sinh tử , như vậy liền cần có tiền đặt cược !” Biểu tình kia , phảng phất là giờ phút này mặt mũi không nhìn được , muốn dùng nói thể uy hiếp đồng dạng .

Bốn phía Nhất Kiếm Tông tu sĩ , nghe vậy lớn đều nở nụ cười , mặc dù là tu vi không bằng Mạnh Hạo , nhưng bọn họ là Nhất Kiếm Tông . Là Nam Vực đệ nhất đại tông đệ tử . Cho nên tự nhiên có chút tâm cao .

Chu Sơn Nhạc châm biếm , hẳn bên cạnh họ Lý trung niên , càng là tiếng cười truyền ra .

“Được, nếu như người không trốn ở Trần sư đệ phía sau . Dám đến cái này thi đấu . Cho người tiền đặt cược lại có làm sao . Lý mỗ cái này có bảo kiếm một bản , giá trị mấy vạn linh thạch , nếu như người thắng . Kiếm này cho người !” Họ Lý trung niên trong tiếng cười tay phải nâng lên vỏ túi trữ vật , lập tức trong tay xuất hiện một bản trường kiếm màu xanh , trên đó kiếm quang lượn lờ , xem xét tuy không phải ưu dị , nhưng là phi phàm .

“Tiểu sư đệ người . . .” Trần Phàm đang muốn mở miệng , Mạnh Hạo cái kia đã đỏ mắt , đã cắt đứt Trần Phàm đích thoại ngữ , nhìn chòng chọc vào họ Lý trung niên .

“Mấy vạn linh thạch kiếm , còn chưa đủ để cho Mạnh mỗ ra tay , nếu như người có thể xuất ra thêm nữa... Chỉ vật , tại hạ liền biện mà đánh với người một trận !” Mạnh Hạo lớn tiếng nói , hẳn những vẻ mặt này cùng ngôn từ , hôm nay nói ra cực kỳ thói quen , dù sao cùng loại sự tình hẳn ở đây nước Triệu lúc , quả thực đã làm không ít , hôm nay trong túi còn khôn , còn có một đem kim thương vô dụng . . .

Mọi người cười to , họ Lý trung niên nhìn xem Mạnh Hạo , ý trào phúng càng dày đặc lên.

“Được, nếu như người có thể xuất ra cái gì , tại hạ như thua , đồng giá cùng người .” Họ Lý trung niên lời nói ở giữa , hần bên cạnh Chu Sơn Nhạc cũng nở nụ cười .

“Cũng được , nếu như người có thể xuất ra , như thắng , chẳng những Lý sư huynh cùng người đồng giá một phần , Chu mỗ cũng lại cùng người một phần .” Nói xong , Chu Sơn Nhạc trong mắt ở chỗ sâu trong , ẩn có sát cơ lóe lên , khiêu khích nhìn về phía Trần Phàm .

“Việc này thật là !” Mạnh Hạo giống như trợn mắt há mồm , ánh mắt lộ ra một ít né tránh ý , vẫn như trước cho người ta cảm giác , là mạnh chống mở miệng .

“Nơi đây là Nhất Kiếm Tông , chúng ta nói chuyện , há có thể giả bộ !” Chu Sơn Nhạc ngạo nghễ mở miệng .

Trần Phàm kéo lại Mạnh Hạo cánh tay , đang muốn nói chuyện .

Mạnh Hạo lại thân thể run run hạ xuống, như nẩy sinh ác độc như vậy quay người hướng về Trần Phàm gần từng chữ nói ra .

“Trần sư huynh , mượn kiếm của người hoàn dùng một lát !”

Trần Phàm nhìn xem Mạnh Hạo , đã trầm mặc mấy cái hô hấp thời gian sau , tay phải bỗng nhiên nâng lên , lập tức ở trong lòng bàn tay của hần , xuất hiện cái viên này màu đen tiểu kiếm , đúng vậy cái thanh kia có thể phóng xuất ra Kết Đan chi lực kiếm hoàn !

Kiếm này hoàn , đối với Trần Phàm mà nói cực kỳ trọng yếu , nếu là mất đi , lập tức hần ở đây trong tông môn địa vị đều sẽ khó bảo vệ được , hậu quả càng là nghiêm trọng , có thể cho dù là như vậy , hần cũng chỉ là đã trầm mặc mấy cái hô hấp thời gian , liền lập tức lấy ra , bỏ vào Mạnh Hạo trong tay .

Phần này tình sư huynh đệ , tại thời khắc này , theo kiếm hoàn nơi tay , để cho Mạnh Hạo nhìn thật sâu Trần Phàm , nội tâm ôn hòa , chiếm cứ toàn bộ , hóa thành cả đời trí nhớ , vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên .

“Sư đệ muốn cùng bọn họ đánh cuộc , cứ yên tâm đi qua , thua cũng không có sao , không có cái gì cùng lắm thì , như thắng , ta cũng vậy nghĩ xem bọn hần cầm cái gì vội tới !” Trần Phàm bỗng nhiên mở miệng , trong mắt lộ ra cổ vũ .

Mặc dù hần không nhìn tốt Mạnh Hạo , có thể giờ phút này vẫn là như thế mở miệng , giờ khắc này , bốn phía cái kia an tĩnh lại , mọi ánh mắt đều ngưng tụ ở Mạnh Hạo trong tay màu đen kiếm hoàn bên trên .

“Đó là Chu sư tổ Kết Đan thì kiếm hoàn !!”

“Nhất Kiếm thất tử tiêu chí , Trần sư huynh càng đem vật ấy lấy ra với tư cách người xa lạ này tiền đặt cược . . .”

“Tiền đặt cược này quá lớn !!”

Ngắn ngủi yên tĩnh sau , lập tức truyền đến tiếng ồ lên , bốn phía những đệ tử này cả đám đều ánh mắt sáng ngời , cũng không ít người lập tức lấy ra truyền âm ngọc giản , thông tri khu vực khác đồng môn , nơi đây xuất hiện đánh bạc lớn !

“Đây là của ta tiền đặt cược , các người cũng muốn xuất ra , như đèn không nổi , tựu đừng tới đầu pháp !” Mạnh Hạo quyết đoán mở miệng , ánh mắt lộ ra bất cứ giá nào ý , có thể rõ ràng cho người cảm giác , là ra vẻ trấn định , là muốn đem người bên ngoài dọa đi.

Chu Sơn Nhạc thân thể chấn động , nhìn chòng chọc vào Mạnh Hạo trong tay màu đen kiếm hoàn , hô hấp đều dồn dập lên , hần bên cạnh họ Lý trung niên cũng giống như thế , hai người hai mắt nhìn nhau , đều thấy được lẫn nhau trong mắt cuồng hỉ cùng lửa nóng , càng có rung động .

Bọn hần cũng không nghĩ tới , Trần Phàm lại có thể xuất ra thanh kiếm này hoàn , vội tới kỳ sư đệ thành làm tiền đặt cược .

“Như không bỏ ra nổi , cũng không phải là Mạnh mỗ không cá cược !” Mạnh Hạo mở miệng lần nữa , muốn đem kiếm hoàn trả lại cho Trần sư huynh , lập tức Mạnh Hạo như thế , Chu Sơn Nhạc há có thể đồng ý ,

giờ phút này không chậm trễ chút nào tay phải bỗng nhiên nâng lên xé ra quần áo , trực tiếp đem đeo trên cổ một khối ngọc bội lấy ra .

”Vật ấy , là cha ta tự luyện ra mệnh ngọc , dùng tu vi chi huyết ngưng tụ ở bên trong , mặc dù nói không có lực sát thương , nhưng cũng chống cự Nguyên Anh một kích !

Nếu như người thắng , vật ấy thuộc về người , ta càng tiến người ta tu vi chi huyết , với tư cách người dung luyện vật ấy chi dụng , Chu mỗ nói ra lời nói , đoạn không ăn nói !” Chu Sơn Nhạc thanh âm chém đinh chặt sắt , lời nói ở giữa , truyền khắp bốn phía , mà ngay cả Trần Phàm cũng đều thở sâu , nhìn về phía cái viên này mệnh ngọc , này ngọc hẳn biết được , là kỳ sư tôn thủ hộ con nối dõi chi vật , như luân(phiên) giá trị , trên thực tế còn phải siêu việt kiếm của mình hoàn .

Mạnh Hạo rõ ràng cho người ta cảm giác là sững sốt một chút , hô hấp tựa hồ dồn dập , nhìn Chu Sơn Nhạc lập tức cười lạnh , hai mắt hàn quang lóe lên .

“Một cái không đủ , người mới vừa nói , hai người các người mỗi người đều muốn xuất ra một phần !” Mạnh Hạo thanh âm có chút miễn cưỡng .

Họ Lý trung niên nghe vậy cười to , lạnh lùng nhìn xem Mạnh Hạo lúc , vừa liếc nhìn giờ phút này sắc mặt âm trầm , thậm chí có chút tái nhợt Trần Phàm , nội tâm lập tức đại định , hẳn giải Trần Phàm , biết được Trần Phàm tính cách , tuyệt sẽ không làm cái gì lừa gạt sự tình , hôm nay loại về mặt này , liền đủ để chứng minh vấn đề .

“Lý mỗ không có Chu sư đệ như vậy chí bảo , nhưng một thân tích súc còn có một chút , chứ vị đồng tông , có thể hay không uợn Lý mỗ một ít linh thạch , Lý mỗ dùng một chút liền trả lại , sẽ không không công đi dùng , trả lại thì trăm trong nhiều một , đa tạ .” Họ Lý trung niên mở miệng cười , hướng về bốn phía mấy trăm người ôm quyền cúi đầu , giờ phút này bên ngoài cũng không có thiếu tu sĩ , đang rất nhanh chạy đến , có thể dùng số người này càng ngày càng nhiều .

“Việc này không dám , Lý sư huynh mở miệng , chúng ta tự nhiên tương trợ .”

“Ha ha , ta linh thạch này không nhiều lắm , tích lũy nhiều năm , cuối cùng có cái mấy ngàn , Lý sư huynh muốn mượn , tự nhiên muốn cho .”

“Lý sư huynh yên tâm , việc này chúng ta định tương trợ !” Bốn phía mấy trăm người tiếng cười truyền ra , nguyên một đám lập tức đem linh thạch xuất ra , mỗi người đều là khoảng 100 - 1000 không giống nhau , rất nhanh , liền khoảng chừng mà vài chục vạn linh thạch .

“Những linh thạch này không cách nào cùng Chu sư đệ chí bảo so sánh , mà thôi mà thôi , Lý mỗ cũng không chiếm tiện nghi của người , ta bên trong túi trữ vật này có chút pháp bảo chi vật , cũng có thể tính cả hơn 10 vạn linh thạch , chung vào một chỗ , không sai biệt lắm năm mươi vạn !” Họ Lý trung niên tay áo hất lên , thân thể bỗng nhiên bay lên , hóa thành một đạo trường hồng thẳng đến đầu pháp tràng mà đi , tại bốn phía chi nhân trong tiếng hô , hẳn đứng ở đầu trong pháp tràng , thân ảnh ngạo nghễ , nhìn xa Mạnh Hạo .

Trần Phàm cười khổ , nhìn xem Mạnh Hạo , thở sâu , đang muốn bàn giao một ít lúc , Mạnh Hạo cái kia dĩ nhiên đem kiếm hoàn để ở một bên , thân thể cái kia bay ra , thẳng đến đầu pháp tràng .

Trận này chiến , lại không người đi ngăn cản .

Theo Mạnh Hạo bước vào đầu pháp tràng , lập tức bốn phía Nhất Kiếm Tông tu sĩ , toàn bộ nhao nhao nhìn lại , chỉ thấy họ Lý trung niên ngạo nghễ , tay phải nâng lên trước tiên ở bản thân mi tâm nhấn một cái , lập tức tu vi cái kia theo Trúc Cơ hậu kỳ áp chế lại , hóa thành sáu tòa đạo đài Trúc Cơ trung kỳ đỉnh phong .

“Chớ nói Lý mỗ khi dễ người , ta nói dùng Trúc Cơ trung kỳ chi lực đối phó người , liền tuyệt sẽ không dùng hậu kỳ tu vi tới dọa người .” Họ Lý trung niên hất cằm lên , lạnh nhạt mở miệng .

“Kỳ thật người không cần phải như thế .” Mạnh Hạo đứng ở đầu trong pháp tràng , thần sắc cùng lúc trước hoàn toàn bất đồng , đã không còn chút nào làm giả ý , mà là lộ ra mỉm cười , nụ cười kia mang theo vui vẻ , càng có một tí ngại ngùng .

Cái này ngại ngùng , nơi đây chi nhân không rõ ràng lắm , nhưng nếu là có Tử Vận Tông cái kia chút ít cùng Mạnh Hạo đã từng quen biết chi nhân , xem xét dưới, tất nhiên sẽ tê cả da đầu , coi như cơn ác mộng đồng thời , cũng biết phần nộ đến cực điểm .

“Bởi vì người một hồi muốn chính mình giải khai . . .” Mạnh Hạo xấu hổ mở miệng , bộ dáng như Đại Thanh sơn bên trên như thư sinh , tựa hồ còn có chút không tốt lắm ý tứ , lời nói vừa ra miệng , thân thể liền bỗng nhiên tiến về phía trước một bước bước đi .

184. Chương 184: Thất Ý Diệt

Cái này họ Lý trung niên giờ phút này tự nhiên không có khả năng biết được , từng tại nước Triệu , Mạnh Hạo danh khí to lớn , có thể dùng có một thanh ngân thương , hôm nay còn bị giấu ở Tử Vận Tông bên trong ...

Mạnh Hạo thân thể này nhoáng lên dưới , ngay lập tức liền tới gần họ Lý trung niên phía trước , tay phải khi nhắc lên , ngón tay bấm niệm pháp quyết, thì có một con rồng lửa cái kia xuất hiện .

Cái này rồng lửa bộ dáng không lớn , chỉ có hơn mười trượng lớn nhỏ , có thể nhan sắc lại không phải tầm thường chi lửa , mà là nhưng cái này ám sắc , càng có hai cái cánh tại ngoại phiên vũ , xem hấn bộ dáng , rõ ràng là Ứng Long chi hình .

Tu vi chi lực ở bên trong ngưng tụ không tan , trừ phi là tu vi rõ ràng siêu việt Mạnh Hạo quá nhiều , cách một cái lớn cảnh , bằng không mà nói , căn bản là không cách nào cảm nhận được cái này rồng lửa bên trong chút nào tu vi chấn động .

Thoạt nhìn , bình thường phẳng phát thật sự giống như một cái Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ tràn ra pháp thuật , thậm chí còn có chỗ không bằng bộ dạng .

Một màn này , nhìn đầu pháp bên ngoài tràng Nhất Kiếm Tông chi nhân , mỗi một cái đều là mặt lộ vẻ vẻ cười nhạo , hiển nhiên đem một màn này trò hay , hoàn toàn trở thành giết thời gian niềm vui thú nhìn .

Trần Phàm thậm chí than một tiếng , không nói gì , nhưng trong mắt đã có lợi hại chi mang lóe lên , hấn suy tính không phải là của mình kiếm hoàn , mà là cái này đầu trong pháp tràng , lo lắng cái kia họ Lý tu sĩ ra sát thủ .

Chu Sơn Nhạc cũng tự nhiên chứng kiến mà đầu trong pháp tràng một màn này , khoe miệng lộ ra mỉm cười , nội tâm tràn đầy khó tả vui sướng ý , tự từ năm đó phụ thân hấn đem Trần Phàm dẫn vào Nhất Kiếm Tông sau , hấn liền xem Trần Phàm không vừa mắt , càng là bất mãn cha hấn đối với người ngoài này rõ ràng quá tốt .

Thậm chí đưa tặng cho thanh kiếm kia hoàn , theo Chu Sơn Nhạc , cái kia vốn phải là thuộc về mình mới đúng, bằng cái gì cho ngoại nhân , bằng cái gì thế hệ này Nhất Kiếm thất tử , không có chính mình !

Hấn không hiểu . Nhưng không dám đi oán trách phụ thân . Cho nên đối với Trần Phàm cái này . Oán độc càng ngày càng sâu .

“Hôm nay cuối cùng đã có cơ hội , Trần Phàm ah Trần Phàm , lúc này đây , cái thanh này kiếm hoàn , định thuộc về Chu mỗ , người chính là một người đệ tử , cũng dám cùng ta đi tranh giành !” Chu Sơn Nhạc nghĩ đến nơi này, nụ cười trên mặt thêm nữa... . Thậm chí dĩ nhiên cười ra tiếng .

Đầu trong pháp tràng , họ Lý nam tử trung niên đồng dạng châm biếm , hấn nhìn về phía trước Mạnh Hạo triển khai rồng lửa , cho dù là cái này rồng lửa hôm nay đang gào thét mà đến , có thể hấn như trước thân sắc kiêu căng , nụ cười kia mang theo mỉa mai .

”Quả nhiên chỉ là vắng vẻ tiểu tông dã tu mà thôi, không đủ nổi với đời , mà ngay cả pháp thuật cũng đều là đơn giản như thế , chính là một cái rồng lửa thuật , cũng dám ở trước mặt ta triển khai?

Lý mỗ coi như là áp chế tu vi đến mà Trúc Cơ trung kỳ . Muốn giết người cũng là dễ như trở bàn tay .” Họ Lý trung niên ngạo nghễ mở miệng lúc, tay áo hất lên . Lập tức Trúc Cơ trung kỳ tu vi âm âm bộc phát , tay phải khi nhấc lên , lại bàn tay của hắn hai bên , thành linh xuất hiện một vòng nhật nguyệt hư ảnh .

Nhật nguyệt này hình bóng , phẳng phát hóa thành hai thanh sắc bén ở giữa kiếm quang , theo họ Lý trung niên vung vẩy , phát ra kinh thiên tê minh , lập tức thẳng đến rồng lửa mà đi .

Đây hết thấy bị mặt ngoài tu sĩ để ở trong mắt , nhao nhao trợ uy , thanh âm quanh quẩn ra .

Nói thì chậm , chỉ thấy nhật nguyệt này bóng kiếm vẩy tới gần rồng lửa , lẫn nhau trong lúc đó chỉ lát nữa là phải đụng vào nhau , nhưng vào lúc này , đột nhiên , cái kia Nguyệt Kiếm hình bóng , lại chẳng biết tại sao chợt bắt đầu vẩn vơ .

Tiếng sấm cái kia quanh quẩn , cái này vẩn vơ Nguyệt Kiếm đụng phải rồng lửa , mắt trần có thể thấy đấy, kiếm này hình bóng phẳng phát đánh tới mà không thể rung chuyển ngọn núi , tại đây nổ vang xuống, lại lập tức sụp đổ vỡ vụn , những cái kia kiếm quang mảnh vỡ không đợi tứ tán , liền trực tiếp đã trở thành tro bụi tiêu tán , như không chịu nổi rồng lửa nhiệt độ cao .

Cùng lúc đó , ngày kiếm chỉ mang , đã ở nổ vang trong sụp đổ vỡ vụn , cái kia nhìn như chỉ có hơn mười trượng rồng lửa , lông tóc không tổn hao gì , lập tức mà qua , tốc độ càng là bạo tăng , thẳng đến họ Lý trung niên mà đi .

Càng là tại lao ra quá trình , kỳ thân thể đột nhiên bành trướng , mười trượng , ba mươi trượng , năm mươi trượng ... Trong chớp mắt , cư nhiên trở thành mà một trăm trượng , mà lại vẫn còn tiếp tục .

Một cổ khó có thể hình dung khí thế , càng là cái kia từ nơi này rồng lửa trên thân bộc phát ra , đó là ngập trời biển lửa , đó là Ứng Long khí tức , hai mặt cánh khổng lồ như muốn che đầy vùng trời này , đủ để đốt cháy hết thấy hỏa diễm , phô thiên cái địa , lập tức đem cái này đấu pháp tràng bao phủ .

Một màn này xuất hiện quá đột ngột , chẳng những họ Lý trung niên không có đoán trước , Chu Sơn Nhạc đồng dạng như thế , bốn phía sở hữu tất cả Nhất Kiếm Tông đệ tử , toàn bộ đều tâm thần chấn động , bị một màn này chấn động .

Tiếng sấm tại đây một cái kia kinh thiên động địa , toàn bộ đấu pháp tràng đều run rẩy lên , bốn phía càng có số lớn màn sáng lóng lánh mà ra , ngăn cản trong đó tu vi chấn động tràn ra .

Cơ hồ tại đây nổ vang truyền ra lập tức , Mạnh Hạo thân thể bỗng nhiên cất bước nhoáng một cái , tựa như tia chớp vọt thẳng ra , ở phía trước của hắn , họ Lý trung niên sắc mặt trắng bệch , thần sắc lộ ra không cách nào tin , thân thể bên ngoài trời nổi cái này chín cái ngọc giản , tán phát ra trận trận phòng hộ chỉ lực , đi chống cự đến từ bốn phía biển lửa chỉ lực .

Cái này chín cái ngọc giản hiển nhiên tuyệt vật không tầm thường , có thể dùng hắn có thể nhờ vào đó chống cự , có thể theo Mạnh Hạo đến , Mạnh Hạo thân ảnh như một mũi tên nhọn , cái kia lại đụng phải cái này phòng hộ chỉ quang bên trên .

Ầm ầm tiếng vang lần nữa vòng qua vòng lại , một tiếng gào thét thảm thiết bỗng nhiên truyền ra , thì ra là mấy cái hô hấp thời gian , ở bên ngoài mọi người trợn mắt há hốc mồm ở bên trong, bọn hắn chứng kiến đấu pháp tràng hỏa diễm tiêu tán một cái chớp mắt , họ Lý trung niên thân thể như như đứt dây cuốn ngược trở ra , máu tươi không ngừng mà phun ra , thần sắc chật vật , trong ánh mắt lộ ra vẻ rung động .

Mà Mạnh Hạo , thì là tại biển lửa này bên trong từng bước một đi ra , thần sắc bình tĩnh , khoe miệng lộ ra mỉm cười , trên mặt còn lưu lại một ít ngại ngùng .

Một màn này , để cho Chu Sơn Nhạc thở sâu , sững sờ ở cái kia , Trần Phàm cũng là trừng mắt nhìn , mang theo không thể tưởng tượng nổi nhìn xem Mạnh Hạo .

Ở này bốn phía chi nhân nhao nhao an tĩnh một cái chớp mắt , họ Lý trung niên thân thể cái kia dừng lại , sắc mặt âm tình bất định , theo sau tay phải nâng lên trực tiếp tại mi tâm nhấn một cái .

Vô thanh vô tức, phẳng phát họ Lý trung niên thân thể chấn động một chút , một cổ Trúc Cơ hậu kỳ đại viên mãn , giả đan cảnh tu vi , ầm ầm ở giữa liền từ trên người hắn đột nhiên bộc phát ra .

Cái này tu vi cao cường , vượt ra khỏi trước khi rất nhiều , hấn ánh mắt lộ ra sát cơ , nhìn qua theo trong biển lửa đi ra Mạnh Hạo , cái kia thần tình kiêu ngạo , lần nữa nổi lên .

“Người có tư cách , đến để cho Lý mỗ dùng tu vi chân chính đi diệt sát !”

Mạnh Hạo thần sắc thủy chung như thường , giờ phút này như trước ngại ngùng cười cười , không nói gì , nhưng này họ Lý trung niên chứng kiến Mạnh Hạo cái nụ cười này , nhưng lại nội tâm chẳng biết tại sao cực kỳ chán ghét , giờ phút này lời nói ở giữa thân thể tiến về phía trước một bước bước đi , tay phải khi nhắc lên lập tức theo hấn trong túi trữ vật , thành linh có một thanh kiếm lập tức bay ra .

Kiếm này màu xanh , xuất hiện ở họ Lý trung niên đỉnh đầu , xoay quanh thì như hóa thân đã trở thành vô hình cá voi , một nuốt dưới , rõ ràng đem họ Lý tu sĩ Trúc Cơ hậu kỳ đại viên mãn tu vi đều nuốt vào trong thân kiếm , ông một tiếng , kiếm này lại thoáng cái xuất hiện trọng điệp hư ảnh , cái bóng kia , chừng bảy đạo !

“Thất Ý Diệt , Lý sư huynh rõ ràng triển khai cái này một sát chiêu !!”

“Đây là Trúc Cơ kỳ thuật pháp trong rất mạnh nhất thức , càng là có thể vắn đỉnh thất tử thần thông chi thuật ...” Bốn phía lập tức truyền đến Nhất Kiếm Tông đệ tử nghị luận .

“Một kiếm Thất Ý Diệt !!” Trần Phàm biến sắc , thân thể đang muốn tiến lên , Chu Sơn Nhạc cái kia cười ha ha một tiếng , cất bước đang lúc trực tiếp ngăn trở .

“Trần sư đệ , đấu trong pháp tràng , cấm chế ngoại nhân quá nhiều , người hấn là muốn xúc phạm môn quy !”

Liên tại bên ngoài những thứ này Nhất Kiếm Tông đệ tử nghị luận lập tức , đấu trong pháp tràng , họ Lý tu sĩ đầu phát không gió mà bay , hai tay bấm niệm pháp quyết , tại chung quanh hấn lại xuất hiện từng vòng luồng khí xoáy , gào thét ở giữa như tại thân thể bên ngoài ngưng tụ gió lốc , ở đằng kia gió lốc , cái thanh kia màu xanh kiếm đột nhiên ông minh một tiếng , theo họ Lý tu sĩ dữ tợn cười cười , tay phải nâng lên về phía trước bỗng nhiên nhất chỉ .

Lập tức cái thanh này màu xanh kiếm cái kia như đã phá vỡ phía trước hư vô , dùng khó để hình dung tốc độ , thẳng đến Mạnh Hạo mà đi .

Đây là một cái Trúc Cơ đại viên mãn một kích mạnh nhất , đây là Nhất Kiếm Tông thuật pháp trong cũng rất mạnh nhất thức , giờ phút này bị họ Lý tu sĩ thi triển ra , lập tức đã trở thành sát chiêu !

“Đây là Lý mỗ ý định đem để cướp đoạt thất tử vị lúc , triển khai pháp thuật , hôm nay ... Mượn người tới trước tế kiếm !” Họ Lý tu sĩ thanh âm âm trầm quanh quẩn , kiếm minh thanh âm kinh thiên động địa , lập tức cái thanh này màu xanh kiếm , lộ ra bảy đạo trọng điệp hình bóng , tới gần Mạnh Hạo mà đi cái kia ...

Mạnh Hạo hai mắt có chút ngưng tụ .

“Tại thuật pháp lên , ta vẫn còn có chút khiếm khuyết ...” Mạnh Hạo nội tâm nói nhỏ lúc , tay phải nâng lên về phía trước cách không vỗ , cái vỗ này dưới , lập tức bốn phía chấn động , cái kia tiến đến Thanh kiếm , đã ở giữa không trung dừng lại .

Ngay sau đó , Mạnh Hạo thân thể về phía trước phóng ra một bước , tay phải đánh ra cái thứ hai , cái thứ ba , thứ tư xuống , mỗi một lần đánh ra , hấn cũng có phóng ra một bước , tương xứng thứ năm bên dưới đánh ra lúc , Mạnh Hạo dĩ nhiên tới gần cái này cấp tốc mà đến Thanh kiếm , năm đập một la , bốn phía nổ vang , Mạnh Hạo trước người thành linh ngưng tụ một cái bàn tay khổng lồ hư ảnh , xuyên thấu thân thể của hấn , thẳng đến cái này Thanh kiếm mà đi .

Cùng lúc đó , Mạnh Hạo linh thức tại đây một cái chớp mắt cái kia lên , phải biết rằng Mạnh Hạo tại Trúc Cơ sơ kỳ lúc , hấn linh thức liền có thể để cho Trúc Cơ hậu kỳ kinh hãi , hôm nay đến mà Trúc Cơ trung kỳ , dù là chỉ nhiều hơn một tòa đạo đài , vẫn như trước là trở nên mạnh mẽ không ít , giờ phút này dung nhập cái này bàn tay khổng lồ hư ảnh ở trong , cùng cái kia Thanh kiếm đụng chạm cái kia , tiếng sấm chột quanh quẩn ra .

Thanh kiếm run rẩy , trên đó trọng điệp hình bóng tiếng bành bạch bữa sau thì nát bấy , hết thấy nói rất dài dòng , nhưng thực tế thì ra là cái kia , Thanh kiếm sở hữu tất cả trọng điệp hình bóng toàn bộ sụp đổ

ra , mà ngay cả cái thanh này kiếm , cũng đều tại chấn động dưới, thượng diện trực tiếp xuất hiện mà một vết nứt .

Cái kia bàn tay khổng lồ trực tiếp xuyên thấu kiếm này , chạy họ Lý tu sĩ cái kia mà đi , có thể dùng người này căn bản là không né tránh kịp nữa , trực tiếp đụng phải trên thân thể .

Máu tươi phun ra , tại đây họ Lý tu sĩ sắc mặt trắng bệch quay ngược lại đồng thời , Mạnh Hạo bước ra bước thứ năm , xuất hiện ở cái kia Thanh kiếm bên cạnh , tay phải nâng lên ở trên chột nhấn một cái .

Lộng sát một tiếng , kiếm này ... Đứt gãy hai nửa !

“Người thua , tiền đặt cược ... Liên thuộc về ta .” Mạnh Hạo tay áo hất lên , đứt gãy hai nửa Thanh kiếm chột bay ra , đã rơi vào họ Lý tu sĩ dưới chân , theo kiếm này vỡ vụn , cái này họ Lý trung niên sắc mặt trắng bệch , lần nữa phun ra một ngụm máu tươi , thân thể thoáng cái uể oải xuống , phảng phất khí tức đều hư nhược rồi không ít, lúc ngẩng đầu , hẩn nhìn qua Mạnh Hạo , ánh mắt lộ ra không dám tin , càng có sâu đậm đắng chát .

Hẩn , thất bại .

185. Chương 185: Tổng Gia Ước Hẹn

Đấu pháp bên ngoài tràng hoàn toàn yên tĩnh , nơi đây mấy trăm Nhất Kiếm Tông đệ tử , hôm nay nhao nhao tâm thần chấn động , nhất tề nhìn về phía Mạnh Hạo , thần sắc của bọn hắn mang theo không cách nào tin , càng là dần dần đang nhìn quang , xuất hiện mãnh liệt kiêng kỵ ý .

Giới Tu Chân , cái tôn cường giả , Mạnh Hạo tuy nói là Trúc Cơ trung kỳ , nhưng như thế gọn gàng đem Trúc Cơ hậu kỳ đại viên mãn chi tu chiến thắng , một màn này , lập tức tạo thành mãnh liệt ấn tượng , hóa thành kiêng kỵ đồng thời , Mạnh Hạo cũng thắng được tôn trọng .

Không có người nói chuyện , nơi đây chỉ nhân nhìn xem Mạnh Hạo theo đấu trong pháp tràng đi ra , nhìn xem trên mặt hắn giờ phút này hình như có chút ít ngại ngùng , về tới Trần Phàm bên người .

Trần Phàm trợn mắt há hốc mồm nhìn qua Mạnh Hạo , sau nửa ngày sau khi mới trên mặt tươi cười , dần dần cười ha hả , hứa là tiếng cười của hắn phá vỡ nơi đây bình tĩnh , lập tức nhắc lên xôn xao thanh âm .

“Người này là ai !”

“Càng lấy Trúc Cơ trung kỳ , chiến thắng Trúc Cơ đại viên mãn , loại tu vi này , loại này chiến lược , tuyệt không phải hạng người vô danh !”

“Chuyện này. .. Vẫn là có thể so với các tông đạo tử hay sao? Tha phương mới dùng ra thần thông , ta có chút ấn tượng , phảng phất là Thanh La tông Thanh Vân mười chín đập ...”

Tiếng nghị luận quanh quẩn lúc, Chu Sơn Nhạc sắc mặt trắng bệch , thân thể lão đảo thối hậu vài bước , chột lúc ngẩng đầu , nhìn chòng chọc vào Mạnh Hạo , đây là lần đầu tiên thật tình như thế nhìn qua Mạnh Hạo , dĩ vãng ở trong mắt hắn xem ra , Trần Phàm mới là mình cần để ý nhất đấy, nhưng hôm nay , ánh mắt của hắn lộ ra mãnh liệt oán độc cùng phẫn nộ .

“Người cái này hèn hạ vô sỉ gia hỏa , người chơi lừa gạt !!”

“Người rõ ràng biết được tự thân tu vi , lại cứ thiên giả ra yếu thế bộ dạng , càng là mấy lần tránh chiến , chính là muốn các loại:đợi lúc này đây !!”

“Người hèn hạ vô sỉ đến mà cực hạn !!” Chu Sơn Nhạc nghiêng rằng nghiêng lợi thời điểm , họ Lý trung niên cũng theo đấu trong pháp tràng , sắc mặt trắng bệch tiêu sái ra , giờ phút này nghe nói Chu Sơn Nhạc đích thoại ngữ , nở nụ cười khổ , nhìn về phía Mạnh Hạo ánh mắt , mang theo phức tạp , cũng có oán độc .

Giờ phút này hần há có thể vẫn không rõ . Trước hết thấy , đều là đối với phương cố ý làm ra mà thôi, hết lần này tới lần khác chính mình còn tưởng rằng nắm giữ cục diện , nhưng trên thực tế , cũng là bị đối phương hung hăng cổ hống mà một bả .

Nhất là nghĩ đến chính mình tiền đặt cược linh thạch , cũng không phải là bản thân chi vật , mà là hướng bốn phía đồng môn mượn tới , mà lại trả lại thì còn phải bỏ ra một ít tiền lãi , nghĩ đến nơi này, họ Lý tu sĩ sắc mặt càng thêm trở nên trắng bệch .

Mạnh Hạo vội ho một tiếng . Mang theo ngại ngùng . Nói một câu .

“Là các người phải cứ cùng ta so .” Một câu nói ra . Cái kia Chu Sơn Nhạc thân thể run rẩy , tay áo hất lên sẽ phải rời khỏi , đến nỗi cái kia hộ thân chi ngọc , dĩ nhiên bị hần cầm nơi tay . Hiển nhiên là muốn nuốt lời .

“Chu sư đệ , tiền đặt cược việc nhỏ , nhưng Nhất Kiếm Tông mặt mũi chuyện lớn , người đây là muốn đổi ý hay sao!” Trần Phàm hừ lạnh một tiếng , nhàn nhạt mở miệng , lời nói vừa ra , bốn phía Nhất Kiếm Tông tu sĩ ánh mắt nhất tề nhìn về phía Chu Sơn Nhạc .

Bọn họ là Nhất Kiếm Tông đệ tử , bọn hần có thể tài nghệ không bằng người , nhưng đạo lý làm người . Nhưng lại theo bước vào tông môn lúc, liền nhất định phải tuân thủ , lại nói ra , liền muốn đi làm đến .

Chu Sơn Nhạc bị mấy trăm đồng môn ánh mắt ngưng tụ , sắc mặt liên tục biến hóa mấy cái . Cuối cùng nhất hung hăng giậm chân một cái , chịu đựng trái tim nhỏ máu đau nhức , một tay lấy hộ thân chi ngọc ném ra , lại tổng xuất một giọt máu tươi , thân thể nhoáng một cái hóa thành cầu vồng , xa như vậy đi .

Trước khi đi , hần gắt gao nhìn chăm chăm Mạnh Hạo liếc , cái nhìn này bên trong lộ ra phần nộ cùng biệt khuất , nếu có thể sát nhân , sẽ đem Mạnh Hạo diệt sát trăm lần trở lên.

Mạnh Hạo vội ho một tiếng , ánh mắt như vậy hần không xa lạ gì , thành thói quen rồi, giờ phút này trở mắt nhìn họ Lý trung niên trước mặt túi trữ vật , cái kia mặt gửi mà trước vài chục vạn linh thạch tiền đặt cược .

Họ Lý tu sĩ sắc mặt trắng bệch , hần không cách nào suy nghĩ giống như chính mình ngày sau tại tông môn muốn sao vậy đi hoàn lại những cái kia linh thạch , nhất là nghĩ đến mình chủ nợ khoảng chừng mấy trăm nhiều , đã cảm thấy mắt tối sầm lại .

Trần Phàm không chút khách khí đi lên một tay lấy túi trữ vật lấy đi , họ Lý tu sĩ cố tình ngăn cản , có thể lại chỉ có thể cười thầm , Trần Phàm cái kia đang muốn trở về lúc, Mạnh Hạo lại ho khan một tiếng .

“Sư huynh , còn có một đem giá trị mấy vạn linh thạch kiếm.” Mạnh Hạo há có khả năng đem cái quên , dùng hần đối với linh thạch ở ý , dùng hần mới vừa vào tông môn thì mộng tưởng , mặt khác có thể quên , nhưng linh thạch tuyệt đối không thể quên .

“Kiếm!” Trần Phàm nghe xong nói thế , lập tức nhìn về phía giờ phút này mặt không có chút máu họ Lý trung niên , tay phải nâng lên ở trước mặt hần vừa để xuống .

Họ Lý trung niên mặt mũi tràn đầy đáng chất , trầm mặc lấy ra một thanh kiếm , nội tâm dĩ nhiên run rẩy , như bị xé nứt , khi này thanh kiếm bị Trần Phàm trực tiếp lấy đi lúc, như cầm đi hần tình cảm chân thành ...

Hần ngẩng đầu nhìn chòng chọc vào Mạnh Hạo , oán độc càng ngày càng sâu .

“Vô sỉ đến cực điểm !!” Hần nghiêng răng nghiêng lợi , phất ống tay áo một cái , quay người không thể không cản ly : đuổi khỏi đi , nơi đây hần không ở nổi nữa .

Trần Phàm hừ lạnh một tiếng , cầm tiền đặt cược chiến lợi phẩm , cùng Mạnh Hạo cũng vội vàng ly khai , cho đến về tới căn phòng ở trong, hai người lúc này mới trên mặt tươi cười .

“Tiểu sư đệ , lần này chúng ta buôn bán lời , bất quá lần sau không nên như vậy , vừa rồi vô cùng nguy hiểm , hơn nữa người phải cẩn thận hần hai người trả thù .” Trần Phàm về mặt thành thật dặn dò .

Mạnh Hạo gật đầu , biết được Trần Phàm là quan tâm chính mình .

“Sư huynh , những linh thạch này ta lấy đi , đến nỗi ngọc bội kia , người giữ lại tốt rồi .” Mạnh Hạo vừa cười vừa nói .

“Ta đây không dùng đến , người cầm , nghe sư huynh đây, những thứ này người đều lấy đi , sư huynh cái này dù sao có tông môn , hết thấy đủ , đến nỗi ngọc bội kia ... Như vậy , người trước mang theo , các loại:đội sư tôn cái kia xuất quan lúc, ta đề nghị người trả lại , dù sao lấy sau đều là một cái tông môn .” Trần Phàm trầm tư một lát , lúc này mới lên tiếng .

Mạnh Hạo lại khuyên bảo mà vài câu , xem Trần Phàm rất là kiên định , cũng không có chối từ , đem các loại tiền đặt cược thu hồi sau , Trần Phàm lấy ra tửu thủy , sư huynh đệ hai người , vừa nói Khảo Sơn Tông , một vừa uống rượu .

Thời gian rất trôi qua , mấy ngày sau , Trần Phàm đích sư tôn vẫn không có xuất quan , có thể khoảng cách Tông gia yến hội thời gian , đã bị không nhiều lắm , một ngày này , lúc sáng sớm , trận trận chung âm thanh quanh quần Nhất Kiếm Tông .

Tại Nhất Kiếm Tông dưới núi , có một mảnh ngày thường cấm chế đệ tử bước vào khu vực , giờ phút này hiểu rõ thân ảnh , đang từ bốn phía bay tới .

Mạnh Hạo cũng ở trong đó , bị Trần Phàm mang theo , bước vào cái này .

Vừa mới tới gần , Mạnh Hạo liền thấy trên mặt đất có một to lớn trận pháp tồn tại , bốn phía dựng đứng chín cái to lớn cột đá , cách đó không xa có một Hôi bào lão giả , khoan chân ngồi ở đó , vẫn không nhúc nhích .

“Đó là thủ trận trưởng lão , chuyên môn trông coi cái này tòa có thể xa khoảng cách truyền tống bốn tông đại trận .” Trần Phàm nhỏ giọng nói , Mạnh Hạo nhẹ gật đầu , thu hồi ánh mắt , nhìn nhìn chỗ này trận pháp sau , lại nhìn hướng bốn phía .

Cái này trừ hấn ra cùng Trần Phàm bên ngoài , còn có ba người , ba người này đều là ăn mặc Nhất Kiếm Tông đạo bào , lưng công đại kiếm , tại Mạnh Hạo nhìn về phía bọn hấn lúc, ba người này ánh mắt cũng đã rơi vào Mạnh Hạo trên thân , khẽ gật đầu .

Mạnh Hạo mỉm cười ôm quyền cúi đầu , ba người kia cũng là mỉm cười như thế .

Lẫn nhau không nói gì , nhưng Mạnh Hạo dĩ nhiên nhìn ra , ba người này biết mình , hiển nhiên là cùng họ Lý tu sĩ một trận chiến , có thể dùng hấn ở đây Nhất Kiếm Tông ở trong, mấy ngày nay cũng coi như có chút danh tiếng .

Không lâu sau , lục tục có người gào thét mà đến , ước chừng một nén nhang sau , nơi đây chi nhân đã có mười bảy mười tám vị , từng cái niên kỷ cũng không phải là rất lớn , lớn tuổi chính là cũng mới chừng ba mươi , năm nhực thoát nhìn phẳng phát chừng hai mươi .

Cả đám đều tinh thần vô cùng phấn chấn , tướng mạo không tầm thường , tu vi bên trong , cũng đều là Trúc Cơ , mà lại lại có hai người là Trúc Cơ hậu kỳ .

Những thứ này tiến đến Nhất Kiếm Tông đệ tử , phần lớn là nhìn Mạnh Hạo liếc , có gật đầu , có thì còn lại là xem qua sau trực tiếp bỏ qua , đủ loại không đồng nhất .

“Một hồi Phàn trưởng lão tới đây , mang theo chúng ta dùng cái này trận đi Tổng gia , đến lúc đó người chớ có thất lễ , lần này đi Tổng gia , sư huynh tranh thủ chuẩn bị cho người cái đạo lữ .” Trần Phàm thấp giọng mở miệng , nói ra cuối cùng nhất , tắc thì cười cười , có thể thần sắc lại rất chân thành .

Mạnh Hạo sững sờ, đây là Trần Phàm lần thứ hai nhắc tới việc này , để cho Mạnh Hạo tổng cảm giác , lúc này đây Tổng gia chuyển đi, có chút thần bí khó lường .

Không lâu sau , xa xa một đạo chân vài trượng chi rộng đích cầu vòng , thói quen thiên không mà đến , tốc độ chi vậy xuất hiện ở mọi người trước người , đó là một cái lão giả , ăn mặc một thân trường bào rộng lớn , sắc mặt hồng đỏ , mái đầu bạc trắng phiêu diêu , trong tay mang theo một cái hồ lô rượu , phía sau tắc thì là một thanh đen kịt đại kiếm .

Người này hèm rượu mũi , vừa mới tới gần , liền mùi rượu đầy người , còn đánh cái một cái rượu nấc đi ra , cái kia rộng lớn áo bào , cũng đều nhần nhần nhúm nhúm , thoát nhìn rất là lôi thôi .

“Đệ tử bái kiến Phàn trường lão !” Trần Phàm một đoàn người , lập tức ôm quyền nghĩ đến lão giả cúi đầu , Mạnh Hạo cái này cũng cúi đầu , ôm quyền đã lạy .

“Được, các người bọn này dám nhóc con , nhìn xem lúc này đây của người nào vận khí tốt , có thể đem Tổng gia nữ oa kia ở rể , cho chúng ta Nhất Kiếm Tông làm rạng rỡ tổ tông ...” Lão giả này thanh âm rất là to , nói ra thì quanh quẩn bốn phía , chấn động Mạnh Hạo cảm thấy đại địa đều đang run lên .

Đến nỗi làm rạng rỡ tổ tông ba chữ , càng là to cho đến , có thể dùng cách đó không xa cái kia Hôi bào lão giả , cũng đều mở mắt ra , bất đắc dĩ lắc đầu , giống như cảm thấy bốn chữ này dùng từ không thoả đáng , nhưng cũng không có đi nói cái gì .

“Đây cũng không phải là Kết Đan tu sĩ ...” Mạnh Hạo thở sâu , hần bái kiến Nguyên Anh lão quái , giờ phút này xem lão giả này , sao vậy xem , đều (cảm) giác đối phương ... Là Nguyên Anh !

“Phàn trường lão , hần là đệ tử cố tông đích sư đệ , lần này ...” Trần Phàm liền vội vàng tiến lên vài bước , ôm quyền lại bái , lúc ngẩng đầu mở miệng .

“Đã biết , chút chuyện nhỏ này không có sao , nhớ rõ đem sư phụ người rượu , cho nhiều ta đưa đến vài hũ .” Lão giả vung tay lên , vỗ vỗ Trần Phàm bả vai sau , nhìn Mạnh Hạo liếc , cất bước đang lúc thẳng đến trong trận pháp mà đi .

“Sư huynh , Tổng gia đây là ...” Mạnh Hạo chần chờ một chút , thấp giọng mở miệng .

“Tổng cục chiêu con rể , mời ngũ tông hai tộc , tiểu sư đệ người lần này cơ linh một ít , nói không chừng có thể thành , nếu thật đã thành , vô luận là Nhất Kiếm Tông hay là Tổng gia , đều là người tu hành căn cơ chi địa !” Trần Phàm vừa nói nói, lôi kéo Mạnh Hạo bước vào trong trận pháp .

Mạnh Hạo chần chờ một chút .

“Dùng bì đồng đi cải biến bộ dáng , việc này có Nhất Kiếm Tông chi nhân ở bên , không tựa như này , mà thôi , ta đến mà Tổng gia mượn có trước rồi đi là được.” Mạnh Hạo hạ quyết tâm .

186. Chương 186: Gặp Lại Vương Đăng Phi

Tổng gia , Nam Vực một trong tam đại gia tộc , như cắt cứ một phương , truyền thừa vạn năm nhiều , dĩ nhiên tại Nam Vực thâm căn cố đế , tồn tại với một mảnh bình nguyên đại địa , phiến bình nguyên này nhiều gò núi , ít cao điểm .

Duy chỉ có tại phía đông nam vị , mới tồn tại một mảnh qua sông mà đại địa sơn mạch , dãy núi này , được gọi là bầu trời linh , như từ phía trên thiên không nhìn lại , có thể nhìn ra vùng núi này như một cô gái gối lên cánh tay ngủ say , thoát nhìn pháp phòng nổi bật , giống như dáng vẽ thướt tha mềm mại .

Tổng gia , chính là tồn tại với dãy núi này phía trên , cùng với khác tông môn gia tộc bất đồng , Tổng gia sơn môn , là một tòa cổ xưa tòa thành , thậm chí có thể nói , toàn bộ sơn mạch đều xây dựng tường thành , uốn lượn dưới, thoát nhìn cực kỳ đồ sộ .

Nhất là chủ thành tòa thành , càng là một mảnh đen nhánh trong như một tôn hung thú ngồi xổm ở đằng kia , tràn đầy một cỗ khó có thể hình dung dữ tợn ý , khiến cho sở hữu tất cả lần thứ nhất chứng kiến chi nhân , đều âm thầm kinh hãi , đối với Tổng gia cái này , bay lên không thể trên chọc cảm giác .

Chủ thành bên ngoài , theo núi non chập chùng , tồn tại tám mươi một thành , mỗi nhất tòa sơn thành đều trụ đầy mà Tổng gia tộc nhân .

Tại Tổng gia là bầu trời bao la lên, tồn tại một vòng nhật nguyệt , tương xứng bầu trời bên ngoài là trăng sáng lúc, cái này xuất hiện thì là kiêu dương , tương xứng ngoại giới là kiêu dương lúc, nơi đây là trăng sáng .

Cái này kỳ dị nhật nguyệt , chính là Tổng gia chí bảo !

Từng cái đại tông , từng cái đại tộc , đều phải có được chí bảo , cũng chỉ có như vậy , mới có thể có thể dùng tông môn lâu dài tồn tại , mới có thể dần dần đi về phía huy hoàng .

Như Thanh La tông lưu hương , như Nhất Kiếm Tông thanh đại kiếm kia , đều là chí bảo , mà Tổng gia chí bảo , ở trên trời , nhật nguyệt cùng ngày , như đem Tổng gia bao phủ tại một tầng cùng ngoại giới hoàn toàn thế giới khác nhau .

Có lẽ cũng chính là cái này chí bảo nguyên nhân , có thể dùng Tổng gia tại bao nhiêu năm rồi , rất ít cùng ngoại giới tông môn xuất hiện cái gì ma sát , toàn cả gia tộc hùng cứ tại đây , không trêu chọc ngoại nhân , có thể cũng bị người ngoài không dám trêu chọc .

Tổng gia , không có một kiếm tông bá đạo , không có Huyết Yêu tông thần bí , không có Tử Vận Tông xa hoa , không có Kim Hàn Tông nhiều pháp . Không có Thanh La tông uyên lâu .

Thậm chí tại tam đại gia tộc , Tổng gia cũng đều rất là ít xuất hiện , không có quá mức ra vẻ yếu kém đạo tử , không có cái gì tranh đoạt bên trong huy hoàng , có , tự hồ chỉ là trầm mặc , cùng với một cổ theo tuế nguyệt , càng ngày càng thâm hậu nội tình .

Không đi làm cho người ta , cũng không ai dám trêu chọc !

Như bọn hắn ở sơn mạch , cho người ta một loại trầm trọng cảm giác . Như có một Thiên Nam vực đã tạo ngộ kinh thiên kích biến . Như vậy có lẽ những tông môn khác gia tộc đều từng cái bị diệt . Nhưng có khả năng nhất vẫn tồn tại đấy, chỉ có Tổng gia .

Bởi vì hắn đám bọn họ quá vô danh rồi, đã bị ít xuất hiện đến mà một loại làm cho người ta nhìn không thấu , thậm chí ẩn ẩn cảm thấy trình độ khủng bố .

Duy chỉ có cái này mấy trăm năm qua . Tổng gia ra một cái Nam Vực đều biết Tổng lão quái , người này tính cách cổ quái , ưa thích sưu tập một ít hung thú , cho nên thường xuyên ra ngoài , cũng liền khiến cho hắn cùng những tông môn khác , nhiều hơn không ít cơ hội tiếp xúc .

Giờ này khắc này , tại đây Tổng gia chủ thành ở trong, đăng hỏa chói mắt , các tộc nhân phần lớn là đang bận rộn . Là Tổng gia cổ xưa tập tục làm lấy chuẩn bị .

Tổng gia nhi nữ , không thể gả ra ngoài , chỉ chiêu ở rể , trường con rể , thì là Tổng gia hạch tâm chi tu .

Từ xưa đến nay . Tại đây cổ quái tập tục dưới, có không ít tông môn chi nhân muốn dùng cái này phương pháp , lẫn vào Tổng gia , có thể như thế nhiều năm qua đi , những tông môn này có không ít đều đã tiêu tán , nhưng Tổng gia ... Vẫn còn ở đó.

Đây hết thấy , dĩ nhiên nói rõ vấn đề .

Tổng Giai yên lặng đứng ở cửa sổ bên cạnh , nhìn xem ngoại giới đêm tối , có thể càng bên ngoài nhưng lại ánh mặt trời bầu trời , cảm thụ được thối tới phong, đem tóc của nàng tia thối bay , lộ ra cái kia trương tuyệt mỹ dung nhan , chỉ là tại đây trên dung nhan , giờ phút này có một ti phiền muộn , càng có một vệt tâm thần bất định .

Thấp thỏm là thân là Tổng gia cô gái vận mệnh , phiền muộn chính là tại đây vận mệnh xuống, mình không thể đi phản kháng , cũng không thể đi giãy (kiếm được) ôm , bởi vì đây là tổ tiên quy định , đây là Tổng gia tộc quy .

“Cùng tông môn bất đồng , thân vì gia tộc nữ tử , người không có chỉ lo thân mình khả năng , điểm này , người không thể cải biến , ta cũng vô pháp đi cải biến .” Thanh âm nhu hòa , tại Tổng gia phía sau truyền đến , đó là một người trung niên nữ tử , nàng yêu thương nhìn xem Tổng Giai .

Tổng Giai trầm mặc .

Hồi lâu , nàng khẽ gật đầu , trong óc hiển hiện đầy, đúng là Huyết Tiên trong truyền thừa , nhìn xem Huyết Phượng tử vong thì từng màn , khi đó nàng liền dâng lên cảm giác vô lực , chỉ có thể một người yên lặng rơi lệ , nhìn xem Huyết Phượng tiêu tán .

“Có lẽ , đây là số mệnh .” Tổng Giai khuôn mặt lộ ra mỗi một , cái này mỗi một ý chẳng những không có làm cho nàng dung nhan âm đạm , ngược lại càng tách ra mà một cổ nhu nhược về đẹp .

“Đây là mệnh , nhưng không phải vận mệnh , mà là sứ mạng , ta Tổng gia với Nam Vực sứ mạng .” Trung niên nữ tử giống như có thể cảm nhận được mà Tổng Giai nội tâm , bước nhẹ tiến lên , vuốt ve Tổng Giai mái tóc , ôn nhu mở miệng .

“Nam Vực chi diệt , (tự) tập Bách gia chi họ , tan ra nhiều tộc huyết mạch , để tránh cung điện trên trời ...” Tổng Giai nhẹ giọng thì thào , nói xong nàng từ nhỏ , liền thường xuyên nghe người ta nói đi nhất đoạn văn .

“Có thể phụ thân cũng từng nói qua , cái này Nam Thiệm đại địa , không có bất kỳ một cổ lực lượng , có thể hủy diệt toàn bộ Nam Vực , coi như là đông thổ cũng làm không được .” Tổng Giai ngừng đầu , nhìn qua lên trước mặt trung niên nữ tử .

“Việc này từ xưa truyền lưu , mẫu thân cái này , cũng không có đáp án .”

Tại hai mẹ con này trầm mặc thời điểm , Tổng gia thiên địa bên ngoài , ánh mặt trời đang đậm đặc lúc, bên trên bình nguyên đột nhiên có cường quang lập tức lóng lánh , tia sáng này giăng co ước chừng hơn mười tức thời gian , mới dần dần tiêu tán , có hơn mười thân ảnh , xuất hiện ở đại địa bình nguyên .

Mạnh Hạo thở sâu , tay phải nâng lên xoa mi tâm , loại này truyền tống hấn trải qua , vẫn như trước cảm thấy thân thể rất là không khỏe , giờ phút này nhìn bốn phía lúc, lập tức liền thấy xa xa lại tồn tại đen kịt một màu thế giới , thế giới kia , thành linh có một tòa pound sơn mạch , tại dãy núi kia phía trên , rõ ràng ... Tồn tại ánh trắng .

Cái này một màn kỳ dị , để cho Mạnh Hạo sửng sốt một chút .

“Cái này là Tổng gia khu vực , ta tuy nói cũng là lần đầu tiên đến, có thể trước khi cũng nghe người ta nói đến Tổng gia kỳ dị .” Trần Phàm ở bên , cảm khái mở miệng .

Cái kia cảm hồ lô rượu lão giả , giờ phút này uống một ngụm rượu , đánh cho rượu rồi nấc sau , chợt cười to đứng lên tiếng cười quanh quẩn lúc, xa xa đen kịt Tổng gia trong trời đất , có mấy đạo cầu vòng gào thét mà đến .

“Hèm rượu mũi , các người Nhất Kiếm Tông sao vậy là người đã đến rồi? Cách thật xa có thể nghe thấy được đây người rượu thối !” Một cái mang theo bất mãn thanh âm , theo cầu vòng bay tới , truyền khắp bốn phía .

“Người một cái Tổng lão quái , lão đạo sao vậy tới không được , lão đạo chính là muốn đến, lúc này đây nói cái gì cũng muốn uống đủ trở về nữa !” Nhất Kiếm Tông lão giả , giờ phút này trừng mắt , thân thể bỗng nhiên bay lên , thẳng đến bầu trời .

Mạnh Hạo thở sâu , Tổng lão quái ba chữ kia đối với hấn mà nói , có chút khủng bố , giờ phút này ngừng đầu nhìn về phía bầu trời , ẩn ẩn chứng kiến mà cầu vòng bên trong Tổng gia thân ảnh lúc, ánh mắt đã rơi vào một cái trên người lão giả , lão giả này hấn vẫn cứ lạ lẫm , nhưng mà có loại trực giác , người này chính là nước Triệu thì Tổng lão quái .

“Vừa thứ nhất là gặp được cái này quê quán khảo , này mà không thể ở lâu ... Cái này Tổng lão quái nếu biết rõ chính ta tại cái này , hậu quả rất đáng sợ ...” Mạnh Hạo mắt lộ ra trầm tư , đang muốn lặng yên không tiếng động thối hậu lúc, lại bị Trần Phàm kéo lại .

“Tiểu sư đệ , chứng kiến mà sao , vị tiên bối này gọi cái gì ta không biết được , nhưng ta nghe người ta nói lúc, cũng gọi hấn Tổng lão quái , truyền thuyết vị tiên bối này tính cách cực kỳ cổ quái , càng là ủng hộ có vô số đếm không hết hung thú , thường xuyên cùng một ít tông môn đánh cuộc ...”

Mạnh Hạo cười khổ , liền vội vàng cắt đứt Trần Phàm đích thoại ngữ , thấp giọng mở miệng .

“Sư huynh , nơi đây ta không cách nào đi , ta đây muốn ...” Mạnh Hạo lời nói còn chưa nói xong , bỗng nhiên đây, trên bầu trời Nhất Kiếm Tông lão giả cùng cái kia Tổng lão quái , không biết bởi vì cái gì sự tình tranh giành bắt đầu ồn ào lên .

“Tổng gia các người quá keo kiệt , Vạn Thụ sơn bên trên rõ ràng chỉ có một hạt châu? Cái này phá hạt châu có cái rắm dùng , chỉ bằng cái này đã nghĩ để cho ta Nhất Kiếm Tông đám trẻ con chém giết đạo lữ , không có khả năng .”

“Đó là Tứ Phương châu , có thể giải thiên hạ kỳ độc , hạt châu này là ta Tổng gia nhật nguyệt luyện hóa ra bảo bối , chỉ cấp ta Tổng gia con rể , người muốn còn không cho người , mặt khác cái gì chỉ bảo sánh được ta Tổng gia nữ oa , con bà nó chứ , các người Nhất Kiếm Tông là hướng về phía bảo bối tới , còn là hướng về phía chiêu con rể tới?”

Mạnh Hạo nghe thế , hai mắt bỗng nhiên lóe lên , bên cạnh hắn Trần Phàm giờ phút này nhú mày .

“Tiểu sư đệ , người phải suy nghĩ cho kỹ , tại đây có thể kết bạn không ít bằng hữu , mà lại Lý Phú Quý cũng tới , các người cũng nhiều năm không gặp đi à nha , bất quá nếu như người thật sự phải ly khai , sư huynh cái này sẽ không ngăn trở .” Trần Phàm rất nghiêm túc mở miệng .

Mạnh Hạo cúi đầu trầm mặc , lúc ngẩng đầu khuôn mặt lộ ra mà mỉm cười .

“Mà thôi , đã đã đến , liền đi xem cũng tốt .”

Trần Phàm nghe vậy châm biếm , vỗ vỗ Mạnh Hạo bả vai , đang muốn nói chuyện , bỗng nhiên xa xa lần nữa có cường quang lập tức xuất hiện , tia sáng này khuếch tán lúc, trên bầu trời Tổng lão quái cùng Nhất Kiếm Tông lão giả , cũng đều ghé mắt nhìn lại .

Theo tia sáng tiêu tán , từ trong đó trước lộ ra hơn mười đạo thân ảnh , dần dần rõ ràng lúc, Mạnh Hạo hai mắt lập tức co rút lại , Trần Phàm vậy cũng nhú mày .

Cái này hơn mười người , đúng vậy Vương gia .

Nữ có nam có , giờ phút này xuất hiện lúc, phần lớn là nhìn bốn phía , nhất là ánh mắt đều đặt ở xa xa bầu trời đêm Tổng gia sơn mạch .

Tại những người này phía trước nhất , có một lão giả thần sắc bình tĩnh , cất bước đang lúc đi tới lúc, ngừng đầu nhìn về phía bầu trời Tổng lão quái cùng Nhất Kiếm Tông lão giả .

“Phản đạo hữu tới đến , chẳng lẽ là nghe thấy được Tổng gia rượu , cho nên lúc này mới nhanh chóng chạy tới .” Vương gia lão giả nhàn nhạt mở miệng .

“Phản mỗ chạy không , không có Vương đạo hữu ban đầu ở Vãng Sinh động bên ngoài tốc độ a, cái kia chạy trời chết phong độ tư thái , quả thực mỹ diệu .” Phản trường lão cười ha ha một tiếng , uống một hớp rượu nước .

Wương gia lão giả mỉm cười , không nói gì , mà là nhìn về phía Tổng lão quái cái kia , có chút liên ôm quyền .

Tại hắc phía sau , Vương gia trong mọi người , Vương Đăng Phi thành linh ở bên trong , toàn thân áo trắng , dung nhan lạnh lùng , giờ phút này cau mày giống như có tâm sự , sắc mặt càng là dẫn âm trầm ý , đứng ở đó cực kỳ dễ thấy , tuần láng dung nhan , hoàn mỹ khí chất , đây hết thấy hết thấy , đều có thể dùng cả người hắn thoát nhìn , vô hạ .

Tại bên cạnh của hắn , đi theo đúng vậy Vương Tích Phạm , trung niên nam tử này thần sắc cao ngạo , ánh mắt theo bầu trời đêm Tổng gia sơn mạch thu hồi , nhìn về phía Nhất Kiếm Tông mọi người , bỗng nhiên đây, hắn chân mày hơi nhíu lại , ánh mắt la tại Mạnh Hạo cái kia .

“Có chút quen mắt ...” Vương Tích Phạm rất liền dời đi ánh mắt , có thể không đợi hắn nhớ tới Mạnh Hạo là ai , Vương Đăng Phi hai mắt , mang theo kinh ngạc , càng có một vết khó có thể hình dung tình mang , lập tức nhìn về phía Mạnh Hạo .

Mạnh Hạo cũng nhìn xem Vương Đăng Phi , hai người cách đám người , cách mấy trăm trượng , ánh mắt kia ngưng tụ tới cùng một chỗ .

Giống nhau năm đó , giống nhau Kháo Sơn Tông bên trong !

187. Chương 187: Cố Nhân Tiểu Bàn Tử

“Mạnh Hạo !” Vương Đăng Phi trong mắt tình mang cái kia ở giữa khó có thể hình dung , tay phải của hắn ngón trở , giờ phút này càng là truyền đến đau đớn , tay kia chỉ nhan sắc đã thành đen kịt , ẩn ẩn có thể thấy được tí ti hắc khí tràn ra lượn lờ tại hắn toàn bộ tay phải .

Tại đây chứng kiến Mạnh Hạo , là Vương Đăng Phi vô luận như thế nào cũng đều không có dự liệu được chuyện tình , vẫn cứ nhiều năm không thấy , có thể tại đây một cái chớp mắt , hắn vẫn liếc mắt một cái liền nhận ra , năm đó hư hư thực thực cướp đi chính mình truyền thừa , càng là cướp đi chính mình tìm cách chi kế cái này nước Triệu tiểu tu !

Khi nhìn đến Mạnh Hạo một cái kia , Vương Đăng Phi hô hấp thoáng dồn dập , hắn vốn tưởng rằng Mạnh Hạo đã theo nước Triệu mất tích mà biến mất , sao vậy cũng không nghĩ tới , lại có thể tại đây chứng kiến đối phương , nhất là phát hiện Mạnh Hạo lại là tại Nhất Kiếm Tông mọi người ở trong , có thể đây hết thấy thì ra là mấy cái hô hấp thời gian , hắn liền cả người khôi phục lại , hướng chi đem ánh mắt thu hồi .

“Đã tại đây chứng kiến , liền tìm một cơ hội , lấy người này đến tế của ta độc chỉ .” Vương Đăng Phi thần sắc bình tĩnh , một cỗ ý ngạo nghễ dần dần hiển lộ ra , giống nhau năm đó đối với Mạnh Hạo bỏ qua , phảng phất hắn vĩnh viễn là cao cao tại thượng , vô luận là tại nước Triệu , hay là đang cái này Nam Vực , vô luận năm đó cùng Mạnh Hạo trong lúc đó đã xảy ra cái gì , có thể hắn là Vương gia chi nhân , hắn là Vương gia thiên kiêu , tại đây , hắn chính là cao cao tại thượng , mà Mạnh Hạo cái kia , vô luận cùng Nhất Kiếm Tông có cái gì quan hệ , tại hắn Vương Đăng Phi mắt , cũng chỉ là con sâu cái kiến .

Hoàn mỹ dung nhan , hoàn mỹ khí chất , có thể dùng Vương Đăng Phi đứng ở đó , liền có thể bị mọi người chú mục , hắn dứt khoát mỉm cười , thần sắc càng phát lạnh nhạt đứng lên đối với Mạnh Hạo bỏ qua , hóa thành nội tâm khinh miệt , càng có tự thân tôn cao , đây hết thấy hết thấy , có thể dùng hắn lúc ngẩng đầu lên , phảng phất thật sự đem Mạnh Hạo cái kia , coi là mà không đáng kể , một tay liền có thể bóp nát tí tiện .

Mà giờ khắc này , Vương Tích Phạm vậy cũng có chút nhú mày , lần nữa nhìn về phía Mạnh Hạo lúc , trong thần sắc có một vết u mang thoáng qua , khóe miệng lộ ra một vòng đáng tươi cười . Nụ cười kia cùng Vương Đăng Phi đồng dạng , đều là đối với Mạnh Hạo cái này khinh miệt cùng bỏ qua .

Hiển nhiên , hắn cũng nhớ tới năm đó ở Kháo Sơn Tông Đông Phong lên, nếu không phải là Hà Lạc hoa ngăn cản , liền có thể bị chính mình nhất chỉ diệt sát ngưng khí con sâu cái kiến .

“Có ý tứ .” Vương Tích Phạm cười cười , nụ cười kia mang theo không thềm để ý chút nào , giờ phút này nhàn nhạt mở miệng thì lời nói cũng không truyền ra , chỉ ở hắn cùng với Vương Đăng Phi trong lúc đó phiêu điều .

“Lại cái này gặp năm đó vị kia lỗ mãng tiểu bối , Đăng Phi , người này xuất hiện . Vừa lúc ngươi chặt đứt năm đó sự tình cơ hội . Giết hắn đi . Nghiệm chứng lúc trước lão phu đối với như lời ngươi nói , ngươi là thiên kiêu , mà hắn là con sâu cái kiến nói như vậy .” Vương Tích Phạm mở miệng cười .

Wương Đăng Phi đồng dạng trên mặt tươi cười .

“Năm đó sự tình đã sớm quên , bất quá chém giết người này . Cũng là ứng với sự tình .” Vương Đăng Phi nhàn nhạt mở miệng , ánh mắt lại không có nhìn Mạnh Hạo liếc , tựa hồ Mạnh Hạo vậy đúng như hắn đang nói như vậy , giết đi dễ như trở bàn tay . Hắn không còn quan tâm Mạnh Hạo , mà là nhìn về phía xa xa , trong thần sắc lộ ra trầm tư , hiển nhiên là tại tới nơi đây trước khi , liền có tâm sự .

“Đừng đa tưởng , phải tin tưởng Ngọc Yên .” Vương Tích Phạm nhú mày . Nhỏ giọng nói .

“Nếu khiến ta tìm được người nợ là ai , ta nhất định muốn đem hấn băm thây vạn đoạn !!” Vương Đăng Phi nghe nói nói thế , đã trầm mặc mấy cái hô hấp thời gian , mở miệng lúc , ánh mắt lộ ra lãnh khốc tàn nhẫn ý . Càng có biệt khuất , chết sát ý mạnh , còn phải siêu việt trước khi nhìn về phía Mạnh Hạo lúc , không cách nào làm được lạnh nhạt , không cách nào làm được bỏ qua .

Mạnh Hạo ánh mắt thủy chung bình tĩnh , cũng sớm sẽ thu hồi , có thể ở cái này chứng kiến Vương Đăng Phi , hấn không có chút nào ngoài ý muốn , tự nhiên cũng sẽ không xảy ra hiện Vương Đăng Phi cái kia chút ít nổi lòng chấn động .

Thậm chí cùng Vương Đăng Phi ở giữa ân oán , đối với hôm nay Mạnh Hạo mà nói , đã bị cũng không phải là cái gì cùng lắm thì chuyện tình , sớm đã qua nhiều năm , thậm chí hấn ẩn ẩn cảm thấy , chính mình lúc trước niên thiếu khí thịnh, cũng xác có chút chỗ không đúng .

Mà lại hôm nay Mạnh Hạo tu vi đã đến Trúc Cơ trung kỳ , chiến lực càng là có thể cùng đạo tử tranh phong , chẳng qua là biết được chi nhân không nhiều lắm mà thôi, mà Vương Đăng Phi cái này , tại Mạnh Hạo nhìn lại , hấn lúc trước ngưng khí kỳ có thể thắng chi , lại càng không cần phải nói hôm nay rồi.

Hấn dưới mắt coi trọng nhất đấy, là lúc này đây Tổng gia chiêu con rể , Tổng lão quái trước khi nói Tứ Phương châu , này châu có thể giải thiên hạ kỳ độc , điểm này để cho Mạnh Hạo tìm đập thành thạch .

Hấn không biết được cái này Tứ Phương châu có thể không cởi bỏ Tam Sắc Bì Ngạn Hoa chi độc , nhưng dù sao hạt châu này là Tổng gia xuất ra , mà lại là trong một nơi , hiển nhiên tuyệt không phải phạm tục chi vật .

“Có lẽ , thực có hi vọng cởi bỏ ... Nếu thật có thể cởi bỏ , liền cũng không có tất [nhiên] phải nghĩ biện pháp lẫn vào Tử Vận Tông ở trong, mà là ở lại Nhất Kiếm Tông , cũng không tệ .” Mạnh Hạo tìm đập thành thạch , hấn biết được chính mình tiếp tục tán tu xuống dưới , Kết Đan chính là một cửa ải lớn , rất khó vượt qua , phản chẳng bái nhập một cái cường đại tông môn .

Giờ phút này trầm ngâm ở giữa , Mạnh Hạo hai mắt lộ ra một vòng quyết đoán .

Giờ phút này , trên bầu trời Tổng lão quái cùng phiên họ lão giả , còn có cái kia Vương gia Nguyên Anh chi tu , ba người đã hóa thành cầu vồng , thẳng đến Tổng gia giờ phút này cảnh ban đêm chi bầu trời mà đi .

Trên mặt đất , trước khi đi theo Tổng lão quái tiến đến hai người , phân biệt đi về hướng Nhất Kiếm Tông cùng Vương gia .

“Nhất Kiếm Tông cùng Vương gia các vị đạo hữu , kính xin theo chúng ta, cùng nhau tiến vào ta Tổng gia sơn thành .” Hai người này ôm quyền , mang theo dáng tươi cười mở miệng .

Lời nói ở giữa , mọi người cũng đều bay lên , trong đó có một chút Vương gia tộc nhân cùng Nhất Kiếm Tông bộ phận đệ tử hiển nhiên là quen biết , cũng không có riêng phần mình thành thế , mà là đa số tan ra cùng một chỗ , đàm tiếu trong một chuyến hơn mười người , hóa thành cầu vồng theo Tổng gia tộc người , thẳng đến xa xa .

Mạnh Hạo cùng Trần Phàm ở ngoại vi , không có đi tới gần Vương gia chi tu , Vương Đăng Phi đó cũng là thần sắc lãnh đạm , giờ phút này cau mày nghĩ đến tâm tư , không có thời gian đi để ý Mạnh Hạo .

Một đoàn người tốc độ bay , dần dần xông vào ngoại giới rõ ràng là ánh mặt trời , có thể đây cũng là đêm tối Tổng gia chi thiên, một bước vào đi vào , Mạnh Hạo bỗng nhiên bên trong hơi động lòng , hấn phát hiện mảnh này cùng bên ngoài bất đồng bầu trời đêm thế giới , tồn tại linh khí , rõ ràng ... Có thể bị hấn hấp thu !!

Bất thành linh một màn , để cho Mạnh Hạo tâm thần chấn động , nhưng hấn nhiều năm tu hành , sớm đã làm được tâm tư dấu diếm mặt ngoài , giờ phút này vẫn cứ nội tâm rung động , có thể thần sắc nhưng lại thủy chung như thường .

“Nơi đây ... Lại có thể để cho ta hấp thu , đây đối với ta mà nói , là thích hợp nhất nơi tu hành !” Phát hiện này , vượt quá Mạnh Hạo tưởng tượng , giờ phút này đi về phía trước lúc , hấn đang chuẩn bị vận chuyển tu vi hấp thu linh khí bốn phía , nhưng bỗng nhiên bên trong hơi động lòng , không có đơn giản như thế đi làm .

Tu hành đến nay , Mạnh Hạo cẩn thận là hẳn nhiều lần đi ra bẫy rập thủ đoạn trọng yếu , hôm nay tại đây , tương tự như thế .

Rất đầy, hẳn liền nhìn ra mảnh khóe , nơi đây Nhất Kiếm Tông cùng Vương gia tu sĩ , tại bay vào mảnh này bầu trời đêm sau , đều nguyên một đám nhú mây .

“Đây quả nhiên hấp không đến chút nào linh khí ... Trước khi liền nghe nói qua Tổng gia kỳ dị , tại đây , chỉ có Tổng gia tộc người có thể thổ nạp , những tông môn khác gia tộc chi tu . Ở chỗ này không nói là bị cấm mà linh , nhưng lại không thể hấp thu linh khí .” Trần Phàm tại Mạnh Hạo bên người , thấp giọng mở miệng .

Không lâu sau , một đoàn người đã bị dẫn vào đến mà Tổng gia chủ thành ở trong, một đường lướt qua Tổng gia mấy chục sơn thành , nhìn xem dưới chân pound sơn mạch , nhìn xem cái kia từng tòa sơn thành bên trong tu sĩ , Mạnh Hạo đối với cái này Tổng gia , càng phát giác thần bí .

Cho đến tại đây Tổng gia chủ thành ở trong, trên một quảng trường khổng lồ . Giờ phút này đã có một chút ngoại tông tu sĩ sớm đã đến . So Nhất Kiếm Tông cùng Vương gia sớm ở đây đây. Là Kim Hàn Tông cùng với Huyết Yêu tông chi nhân .

Hối hả , chuyện chính ra ồn ào thanh âm .

“Việc này thiên chân vạn xác , ta Chu Đại Nha từng chỗ xem , ngày đó cái kia Sở Ngọc Yên quần áo không phải đang . Mà lại ăn mặc nam tử quần áo , cùng một cái nam tính tu sĩ thái độ cực kỳ thân cận , các người không tin? Ta Chu Đại Nha thề , nếu có một câu hư giả , các người tới đào của ta này đôi mắt !” Không đợi Vương gia cùng Nhất Kiếm Tông chi nhân tới gần , liền rất xa đã nghe được trên quảng trường , truyền ra thanh âm .

Đó là một thanh niên tu sĩ , đang nước miếng vẩy ra , mi phi sắc vũ hướng về Tổng gia ở chỗ này tộc nhân . Nói xong cái gì , vừa nói , còn một bên hoa chân múa tay vui sướng , nghe nơi đây hơn mười người Tổng gia tộc người , cả đám đều trợn mắt há hốc mồm .

Đến nỗi Huyết Yêu tông . Thì là tại một phương hướng khác , rất là yên tĩnh , khoan chân ngồi ở đó đây, có một người mặc áo trắng , đứng vậy Lý Thi Kỳ !

Tại Lý Thi Kỳ bên cạnh , còn ngồi hai người , một cái đứng vậy Tang La chi huynh , còn có một người , lại là Vương Hữu Tài !

Giờ phút này Vương Hữu Tài , đang yên lặng nhìn xem Kim Hàn Tông trong đám người , như như là chúng tinh cùng nguyệt tồn tại một thân hình hơi mập chi nhân , này trên mặt người mọc ra một ít tiểu đậu đậu , cái chữ không cao , đang vẽ mặt đắc ý ý nhìn lấy Chu Đại Nha , đứng vậy Lý Phú Quý .

Hai người trước khi gặp được , Lý Phú Quý rất là ngạc nhiên , đi lên bắt chuyện hỏi thăm lúc, bị hấn ngôn từ lãnh đạm phủ nhận , giờ phút này nội tâm rất là phức tạp , càng có thâm than .

“Các người tuyệt đối không tưởng tượng nổi , lúc ấy Sở Ngọc Yên biểu lộ , đó mới gọi một cái đặc sắc a, còn có xa lạ kia nam tính tu sĩ , người này tuần lãng phi phạm , bộ dáng càng là nhân trung chi long , thật sự , lúc ấy hai người ôm cùng một chỗ , còn nói lấy một ít đồ ngon đồ ngọt , tay chân sờ loạn , hô hấp đều dồn dập ...” Chu Đại Nha càng nói càng là hưng phấn , đang nói , Lý Phú Quý cái kia vội ho một tiếng .

”Việc này ta có thể làm chứng , lúc ấy ta cũng ở tại chỗ đâu rồi, ai , vốn định đi khích lệ kể một ít , dù sao các vị đạo hữu đám bọn họ cũng cũng biết , Sở Ngọc Yên đạo hữu thể nhưng mà Vương Đăng Phi đạo hữu đạo hữu a, mà ta cùng Vương Đăng Phi đạo hữu , đây chính là mặt nghịch chi giao .

Thế là ta không vừa mắt rồi, ta muốn đi nói một chút , có thể ... Ai , các người không thấy được , lúc ấy hai người cái kia quan hệ , ta rõ ràng nhìn ra là thật chuyện ah .” Lý Phú Quý thanh âm rất là to , truyền khắp bốn phía , có thể dùng Tổng gia tộc nhân , cả đám đều thần sắc cổ quái .

Bọn hắn tự nhiên nhận biết Tiểu Bàn Tử , biết được vị này Lý Phú Quý tại Kim Hàn Tông , có thể nói là không ai dám trêu chọc , bối phận thật lớn , thuộc về Kim Hàn Tông một bảo , ngoại nhân nếu là có dám đắc tội hắn , sẽ chờ thế là động Kim Hàn Tông nghịch lân như vậy , sẽ bị toàn bộ Kim Hàn Tông nổi giận .

Đây hết thấy , bởi vì Kim Hàn Tông có mười tám mạch truyền thừa , mười tám mạch đầy đủ hết hậu phương có thể triển khai hẳn tông môn đạo bao hàm đại trận , mà trận này nếu có thể toàn bộ triển khai , nghe nói có thể trăm tiên !

Cái là bao nhiêu năm rồi , thủy chung chỉ có 17 mạch , cuối cùng nhất nhất mạch mặc cho Kim Hàn Tông như thế nào tìm kiếm , cũng cũng không tìm tới truyền thừa chi nhân , có thể dùng bao nhiêu năm rồi , Kim Hàn Tông trận pháp , thủy chung không cách nào thể hiện ra mạnh nhất chỉ lực , có thể cái này Lý Phú Quý xuất hiện , lại hoàn toàn phù hợp thứ mười tám mạch truyền thừa , cho nên mới bị toàn bộ Kim Hàn Tông xem như trân bảo như vậy , ngày thường chưởng giáo chứng kiến hẳn , đều rất là hòa ái , rõ ràng che chở , cũng liền khiến cho hẳn ở đây Kim Hàn Tông bên trong , có thể nói là được nhiều người ủng hộ .

Bởi vì ... Không thể không tiếp nhận , thậm chí bởi vì Tiểu Bàn Tử không thích tu hành , còn có người chuyên hộ đạo , thăm hỏi ân cần ...

Mỗi lần ra ngoài , cũng phải có đại lượng Kim Hàn Tông đệ tử bảo hộ , sợ cái này Tiểu Bàn Tử ra cái gì ngoài ý muốn , khoa trương nhất đấy , là một lần có người trêu chọc cái này Lý Phú Quý , Kim Hàn Tông chưởng giáo lại tự mình ra tay , đã diệt nhất tông sau , tuyên cáo toàn bộ Nam Vực , ai dám có ý đồ với Lý Phú Quý , liền muốn thừa nhận Kim Hàn Tông điên cuồng .

188. Chương 188: Chân Tình Vô Giá

Mà cái này Lý Phú Quý , hết lần này tới lần khác chính là cùng Vương gia Vương Đăng Phi đối chọi gay gắt , là lướt không buông tha , ngày thường vô luận tại tông môn hay là tông môn bên ngoài , vô luận là ở trước mặt còn chưa phải ở trước mặt , đều đem hết khả năng nói móc .

Đối với cái này , Vương Đăng Phi cái kia vẫn cứ tức giận không ít , có thể lại chỉ có thể cắn răng đi nhẫn , không cách nào đắc tội . . . Dù sao đây chỉ là tiểu bối chuyện tình , mà lại Lý Phú Quý đối với Kim Hàn Tông trọng yếu , hiển nhiên nếu so với Vương Đăng Phi đối với Vương gia trình độ trọng yếu , càng lớn hơn rất nhiều rất nhiều .

”Đó là chân tình a, các vị đạo hữu đám bọn họ , bằng vào ta đôi mắt này , còn có thể nhìn không ra sao , đây tuyệt đối là chân tình , ta Lý Phú Quý há có thể đi bỗng dưng duyên ương , há có thể đi vì ta cái kia không phải thứ gì huynh đệ Vương Đăng Phi , phải đi nhiều loạn trận này tình yêu chân chánh.

Việc này , ta không thể làm ah .” Tiểu Bàn Tử thân thể nhảy lên , nhảy tới trên mặt bàn , hẳn phía sau Kim Hàn Tông tu sĩ , cả đám đều sắc mặt xấu hổ , có thể lại chỉ có thể ho khan , không có người nói chuyện , tùy ý Tiểu Bàn Tử ở đằng kia lớn tiếng la lên .

“Hỏi thế gian cái gì đồ chơi giá trị cao nhất , đã từng có một cái ta Lý Phú Quý đời này bằng hữu tốt nhất , cũng là ta bội phục nhất chi nhân , hẳn nói cho ta biết , tình yêu , đây là giá trị cao nhất , tuyệt đối giá trị một trăm vạn linh thạch !” Tiểu Bàn Tử lộ ra một ngụm răng hàm , nước bọt vẩy ra , ở đằng kia gào khan vậy mở miệng .

Nhìn Tổng gia mọi người , nguyên một đám nở nụ cười khổ , mà ngay cả Huyết Yêu tông những tu sĩ kia , cũng đều sắc mặt cổ quái nhìn qua Tiểu Bàn Tử .

Lý Thi Kỳ nhú mày , không nói gì , hẳn bên cạnh Vương Hữu Tài , thì là trong trầm mặc , khuôn mặt lộ ra mà một vòng mỉm cười .

”Cho nên , ta giả bộ như không thấy được , có thể ta cảm thấy được huynh đệ của ta Vương Đăng Phi quá uất ức đi , hơn nữa quá vô sỉ . Người ta rõ ràng là chân tình a, muốn ta là Vương Đăng Phi . Ta nhất định sẽ cười cười tiễn đưa giai nhân .

Phải biết, vị kia xa lạ đạo hữu , vô luận bộ dáng , vô luận tu vi , vô luận hết thấy , đều so với hẳn Vương Đăng Phi mạnh hơn nhiều lắm , đáng tiếc. . .” Tiểu Bàn Tử càng nói càng là hưng phấn , giờ phút này đang nói . Một tiếng tức giận gầm nhẹ , bỗng nhiên từ giữa không trung truyền đến .

“Lý Phú Quý !” Theo lời nói truyền ra , đã thấy Vương Đăng Phi mang theo sát cơ , cái kia ở giữa theo giữa không trung giờ phút này tiến đến trong mọi người bay thẳng ra , cả người như một thanh lợi kiếm , cái kia thẳng đến Lý Phú Quý mà đi .

Có thể không đợi hần tới gần , Lý Phú Quý phía sau Kim Hàn Tông đệ tử . Nguyên một đám lập tức đứng lên , tốc độ chỉ , trong nháy mắt liền phóng ra vài bước , càng có một đại hán hừ lạnh một tiếng , tay phải nâng lên nắm chặt nắm đấm , lập tức bốn phía gợn sóng quanh quẩn . Tiếng sấm lập tức truyền ra , Vương Đăng Phi biến sắc .

Vương Tích Phạm tốc độ kia ngay lập tức bạo tăng , cái kia xuất hiện ở Vương Đăng Phi trước mặt , hai tay nâng lên về phía trước mãnh liệt mà nhấn một cái .

Tiếng sấm lần nữa quanh quẩn , Vương Tích Phạm sắc mặt trắng bệch . Vòng quanh Vương Đăng Phi thối hậu vài bước , lúc ngừng đầu . Nhìn chòng chọc vào Kim Hàn Tông đại hán .

“Vương gia chi nhân , xin tự trọng .” Đại hán này nhàn nhạt mở miệng , trên thân ầm ầm ở giữa , lại tràn ra mà Kết Đan tu vi .

Giờ này khắc này , Mạnh Hạo một đoàn người rồi mới từ nửa không trung rơi xuống , Mạnh Hạo thần sắc cổ quái , vội ho một tiếng , hần nhìn thấy mà trốn ở đại hán phía sau Tiểu Bàn Tử , cũng đã nghe được trước khi Tiểu Bàn Tử trong miệng truyền ra những lời kia , giờ phút này có chút xấu hổ , càng có chột dạ .

“Thấy được chưa , Lý Phú Quý tại Kim Hàn Tông , không phải chuyện đùa , bất quá lại nói tiếp cái này Vương Đăng Phi hôm nay cũng là làm cho người ta đồng tình , tiểu sư đệ , người bá kiến Sở Ngọc Yên? Ai , ta đều cực kỳ tốt kỳ , rốt cuộc là cái nào tông môn đệ tử , và cái này Sở Ngọc Yên đạo hữu đã xảy ra những thứ này gút mắc sự tình . . .” Trần Phàm tại Mạnh Hạo bên người , nhỏ giọng mở miệng .

“Ày. . . Trước kia gặp qua chưa . . .” Mạnh Hạo chần chờ một chút , có chút xấu hổ , không biết nên nói chút ít cái gì .

“Đợi có cơ hội , định phải nghĩ biện pháp kết bạn hạ xuống, người này thủ đoạn inh , rõ ràng theo Vương Đăng Phi cái kia , sanh sanh đem Sở Ngọc Yên cướp đi , có bản lĩnh a, đích thị là một cái cao nhân .” Trần Phàm rất là cảm khái bộ dáng .

“Có bản lĩnh , có bản lĩnh . . .” Mạnh Hạo càng phát ra chột dạ , giờ phút này liền vội cúi đầu , thân thể thối hậu vài bước , tranh thủ thời gian có chút nhận đồng mở miệng . Cùng lúc đó , ánh mắt của hắn đảo qua mọi người , cái kia dừng lại , chứng kiến mà Huyết Yêu tông Vương Hữu Tài lúc, Mạnh Hạo sững sờ một chút , Vương Hữu Tài trầm mặc , cúi đầu tránh được Mạnh Hạo ánh mắt .

“Vương Đăng Phi , người dám đánh ta?” Tiểu Bàn Tử giờ phút này đầu theo đại hán phía sau đuổi ra , một bộ nghiêng ngàng bộ dáng , tay phải nâng lên chỉ vào Vương Đăng Phi .

“Con bà nó chứ , người dám đánh ta? Như luân(phiên) bối phận , dựa theo ngũ tông tam tộc quy củ , lão tử là người sư thúc tổ , người dám khi sư diệt tổ !” Tiểu Bàn Tử gào thét nói xong , tay trái theo túi trữ vật lấy ra một khối linh thạch , trực tiếp đặt ở miệng Táp Ba Táp Ba cần , một bộ hung ác bộ dáng .

Cần sau , Tiểu Bàn Tử tay trái nâng lên đuổi ra , bên cạnh hắn đại hán kia cười khở , lấy ra một cái bình ngọc đưa tới , bị Tiểu Bàn Tử bắt được sau trực tiếp đổ vào miệng .

“Lý Phú Quý người quá phận !” Vương Đăng Phi nghiêng rằng nghiêng lợi , có thể hần lời nói vừa nói xong , Tiểu Bàn Tử vậy con mắt mãnh liệt mà trừng lên .

“Người ta đó là chân tình , chân tình người hiểu hay không , vợ của người Sở Ngọc Yên và người khác có chân tình a, ta thật sự không vừa mắt rồi, người nói người trộn lẫn hồ tại mặt làm gì vậy?” Tiểu Bàn Tử như thế vừa nói , bốn phía chỉ người nhất thời có không ít , nở một nụ cười âm hiểm , có thể dùng Vương Đăng Phi sắc mặt lập tức càng khó coi hơn lên.

“Phải biết, chân tình vô giá a, ta rất bội phục vị kia đạo hữu , quá có bản lĩnh , việc này làm tuyệt . . .” Tiểu Bàn Tử đang muốn tiếp tục lúc, Mạnh Hạo thân thể kia theo bản năng thối hậu vài bước , nhưng mà đã chậm , hần phát hiện cách đó không xa Chu Đại Nha , giờ phút này đang trực cầu cầu đang nhìn mình , vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi , càng có kinh hãi ý .

Mạnh Hạo nội tâm lạc~ một tiếng , việc này vẫn cứ cũng coi như hấn cố ý thôi động , nhưng lại không nghĩ rằng hôm nay chính mình rõ ràng gặp được như vậy một màn , đang muốn né tránh lúc, Chu Đại Nha cái kia quát to một tiếng .

“Là hấn !! Là hấn !! Hấn chính là lúc trước cùng với Sở Ngọc Yên cái vị kia tu sĩ !!” Nói xong , giống như sợ người khác nhận không ra , thò tay chỉ hướng Mạnh Hạo cái kia .

Chu Đại Nha không hổ là gọi là răng hàm , chẳng những ưa thích truyền lời , càng là thanh âm cực kỳ to , giờ phút này mới mở miệng , lập tức thanh âm truyền khắp bốn phía , có thể dùng ánh mắt mọi người , đều lập tức nhất tề theo Chu Đại Nha ngón tay , đã rơi vào Mạnh Hạo trên thân .

Mạnh Hạo biến sắc , bên cạnh hấn Nhất Kiếm Tông tu sĩ , đều sửng sốt , theo bản năng nhất tề thối hậu , có thể dùng Mạnh Hạo cái này ngoại trừ Trần Phàm , trong khoảng thời gian ngắn sẽ không có người khác .

Trần Phàm cũng là ngây ngẩn cả người , ngơ ngác nhìn Mạnh Hạo , nhưng hấn phản ứng rất , giờ phút này trợn mắt há mồm , cũng tranh thủ thời gian thối hậu mở ra , để tránh bị người hiểu lầm , cái này cùng sự tình khác bất đồng , nếu là Mạnh Hạo cái này bị người khi dễ , hấn tất nhiên sẽ ra tay , nhưng hôm nay đây rõ ràng là cuốn vào đến mà một hồi tình yêu chuyện xấu bên trong . . .

Thối hậu lúc, Trần Phàm hai mắt đều lộ ra hào quang , cái kia rõ ràng là một bộ không thể tưởng tượng nổi , nhưng lại có ý kính nể .

Chu Đại Nha chỉ vào Mạnh Hạo , Nhất Kiếm Tông tất cả tu sĩ đều nhìn về Mạnh Hạo , Vương gia chi tu , Tống gia chi nhân , còn có cái kia Huyết Yêu tông tu sĩ , giờ phút này toàn bộ ánh mắt , đều cái kia ở giữa ngưng tụ Mạnh Hạo cái kia .

Huyết Yêu tông Lý Thi Kỳ sắc mặt cổ quái , nàng trước khi liền chú ý tới Mạnh Hạo , giờ phút này hừ lạnh một tiếng , quay đầu không muốn đi để ý tới , hấn bên cạnh Vương Hữu Tài , thì là sửng sốt một chút , nhìn qua Mạnh Hạo .

Vương Đẳng Phi sống ở cái kia , gắt gao nhìn xem Mạnh Hạo , bộ mặt dần dần trưởng lên mà gân xanh , hai mắt càng là cái kia lộ ra tơ máu , hấn nghĩ tới rồi năm đó Ứng Long truyền thừa , nghĩ tới Khảo Sơn Tông nội môn tư cách , nghĩ tới ngày đó ở đằng kia Ứng Long động này ở trong, mình biệt khuất cùng ý giận ngút trời .

Bốn phía cực kỳ yên tĩnh , mọi ánh mắt ngưng tụ tại Mạnh Hạo cái này , phải biết rằng mấy ngày này , tại năm đại tông môn cùng tam đại gia tộc ở trong, thủy chung liên lưu truyền có quan hệ Sở Ngọc Yên cùng nam tử xa lạ chuyện giữa .

Việc này là từ Kim Hàn Tông truyền ra , mà lại bố trí rất có đạo lý , truyền ra sinh động như thật , cơ hồ không người không biết , rất nhiều người đều đang suy đoán , cái kia nam tử xa lạ rốt cuộc là ai , cũng liền khiến cho hôm nay , Mạnh Hạo bộ dạng tại đây một cái kia , bị nơi đây tất cả mọi người thật sâu nhớ kỹ .

Tiểu Bàn Tử cũng sửng sốt , khi nhìn đến Mạnh Hạo một cái chớp mắt , cả người sống ở đó , dùng sức dụi dụi con mắt , lập tức kích động lên .

Có thể không đợi Tiểu Bàn Tử cái này xông lên , xa xa có hơn mười đạo cầu vòng , gào thét mà đến , tới chi nhân , đúng vậy Tử Vận Tông !

Sở Ngọc Yên tự nhiên chưa có tới , có thể tại đây đám người , nhưng lại có như vậy hai người , Mạnh Hạo từng thấy, đúng vậy Thiên Thủy Ngân cùng Lữ Tổng , hai người này hôm nay rõ ràng cũng đều Trúc Cơ , nhưng chỉ là sơ kỳ bộ dạng .

Còn quần một thanh niên , thanh niên này thần sắc lạnh nhạt , một thân Trúc Cơ hậu kỳ tu vi tản ra , có thể dùng sự xuất hiện của hấn , như bị Tử Vận Tông chúng đệ tử củng cố nguyệt.

Cùng lúc đó , lại có hơn mười đạo cầu vòng gào thét , cái kia tới gần lúc, đúng vậy Thanh La tông , này tông đệ tử hơn mười người , trước mắt một người , lại là Hàn Bối , nàng này tươi đẹp lệ , trang phục nam trang bộ dáng , nhưng liếc liền có thể nhìn ra là nữ tử , đang cùng bên người một cái Tống gia tộc người ta chê cười , đi vào quảng trường này .

Thanh La tông cùng Tử Vận Tông xuất hiện , vốn là sẽ khiến một ít tông môn trong lúc đó người quen tiếp xúc , nhưng hôm nay nơi đây hào khí quý dị , cũng liền khiến cho cái này hai đại tông môn đến , rõ ràng chỉ là để cho nơi đây quang trường chỉ nhân chỉ liếc mắt , liền nhao nhao lộ ra cổ quái ý .

“Đúng đấy hử , hử chính là ngày đó cùng với Sở Ngọc Yên lạ lắm tu sĩ , ngày đó hai người bọn họ rất thân chặt chẽ , ta tận mắt thấy Sở Ngọc Yên xuyên thẳng [mặc vào] y phục của hử . . .” Chu Đại Nha lập tức lại có người đến , vội vàng quát to lên , có thể ăn mặc cùng xuyên thẳng [mặc vào] hai chữ này , lại là có thêm nghịch chuyển thiên địa bất đồng . . . Thanh âm hử lại cực kỳ ngẩng cao : đất đỏ , truyền khắp bốn phía , Tử Vận Tông tiến đến một chuyển tu sĩ bỗng nhiên thân thể nhất tề dừng lại , toàn bộ nhìn về phía Mạnh Hạo cái kia .

Có quan hệ Sở Ngọc Yên chuyện tình , mấy ngày này lưu truyền ra đến , bọn hử thân là Tử Vận Tông đệ tử , há có thể không biết được , càng là đang nhìn hướng Mạnh Hạo cái kia , Thiên Thủy Ngân cùng Lữ Tổng hai người cũng sốt một chút , chợt hai mắt mãnh liệt mà trợn to , nhìn chòng chọc vào Mạnh Hạo .

Dù là nhiều năm không thấy , nhưng năm đó sự tình đối với hử hai người đã kích quá lớn , coi như là hôm nay , cũng đều khi thì có truyền ra , có thể dùng hử hai người những năm gần đây này , thường xuyên nhớ tới việc này , đều hận thấu xương , cho rằng là bình sinh sỉ nhục lớn nhất .

Giờ khắc này ở chứng kiến Mạnh Hạo sau , Thiên Thủy Ngân hô hấp đều dồn dập lên , Lữ Tổng vậy càng là trong mắt cái kia lộ ra ngập trời chỉ mang .

“Chết tiệt , là người !!”

“Nguyên lai là người !!” Hai người gần như cùng lúc đó gầm nhẹ , thanh âm truyền ra lúc , lập tức để cho nơi đây bốn phía chỉ nhân , cả đám đều kinh ngạc đứng lên dù sao coi như là Mạnh Hạo cái này cùng Sở Ngọc Yên hoàn toàn chính xác thật không minh bạch , mà lại hai người này tuy nói là Tử Vận Tông đệ tử , nhưng hôm nay biểu hiện này , tựa hồ có hơi khoa trương một chút , chỉ là nhìn hử hai người cái kia hận thấu xương bộ dạng , rõ ràng không giống làm bộ .

189. Chương 189: Cừu Gia Toàn Bộ Đến

Mạnh Hạo cười khổ , giờ phút này chỗ hử ở , bốn phía sớm đã không ai , cũng liền khiến cho hử thoát nhìn đặc biệt dễ làm người khác chú ý , Mạnh Hạo đáng tươi cười càng khổ , thâm than một tiếng .

“Sớm biết như thế ngày đó sẽ không nên để cho Chu Đại Nha rời đi ... Ai , hôm nay hử là sở hữu tất cả cừu gia đều phải xuất hiện không thành ...” Mạnh Hạo ho khan một tiếng , theo bản năng sờ lên cái mũi , hử đột nhiên cảm giác được mình là không phải những năm này làm một chuyện có chút hơn nhiều , cứ thế với giờ phút này mới vừa đến đến , liền lập tức ngăn người công kích .

“Chết tiệt Mạnh Hạo , năm đó cái thanh kia thiết thương , việc này Thiên mỗ cả đời đều không thể quên !” Thiên Thủy Ngân gào thét , thân thể nhoáng một cái về phía trước phóng ra một bước , hử bên cạnh Lữ Tổng đỏ mắt cả mắt , hử hai người những năm này thường xuyên bị tông môn chỉ nhân cảm năm đó sự tình cười nhạo , bao nhiêu lần nghĩ muốn đi tìm Mạnh Hạo trả thù , có thể nước Triệu cũng bị mất , cũng đều cho rằng Mạnh Hạo biến mất theo , thật không nghĩ đến hôm nay gặp được , lập tức trước thù nhất tề hiện lên trong lòng .

“Mạnh Hạo , năm đó ở nước Triệu người cũng làm người ta chán ghét , Sở Ngọc Yên sự tình , người muốn cho Vương mỗ một cái công đạo ...” Vương Đằng Phi thân thể về phía trước phóng ra một bước , vẻ mặt sát khí , trong mắt sát cơ lộ ra , đối với Mạnh Hạo cái này , giờ phút này hử chỉ cảm giác phảng phất bị toàn bộ Nam Vực cùng thế hệ cười nhạo , loại cảm giác này , để cho hử khó có thể chịu đựng , hận không thể lập tức đem Mạnh Hạo diệt sát .

“Mạnh huynh cái này rất náo nhiệt a , không nghĩ tới Mạnh huynh cái này , lại có như thế nhiều câu chuyện , khụ khụ , tiểu muội cùng người lúc trước ước định sự tình , nhưng chỗ có quên nha.” Thanh La tông chỉ

nhân , giờ phút này ánh mắt lập tức ngưng tụ tại Mạnh Hạo cái kia , Hàn Bối che miệng cười cười , hướng về Mạnh Hạo trừng mắt nhìn , mở miệng thì lập tức để cho bốn phía chỉ nhân lần nữa hai mắt sáng ngời .

Hiển nhiên là Mạnh Hạo cái này xuất hiện , rõ ràng tiếp nhệ liên tam để người chú ý , đã bị có thể dùng bốn phía không biết Mạnh Hạo chỉ nhân , đều nổi lên hứng thú nồng hậu .

“Mạnh đạo hữu đích thật là có câu chuyện chỉ nhân , bất quá hôm nay sao vậy không thấy được của người cái kia đỉnh làm cho người ta chán ghét Mạo tử !” Tại đây bốn phía chỉ tu thấp giọng nghị luận lúc, Huyết Yêu tông Lý Thi Kỳ , không biết nghĩ như thế nào đây, cũng nhàn nhạt truyền ra thanh âm , gia nhập vào , nhưng này trong hai trông mắt . Rõ ràng lộ ra một vòng xem náo nhiệt ý .

Trần Phàm đều xem sững sốt , hẩn thở sâu , nhìn qua Mạnh Hạo ánh mắt , lập tức tràn đầy khó có thể hình dung bội phục , còn có Tiểu Bàn Tử , giờ phút này trong sự kích động nhìn qua Mạnh Hạo , hẩn chợt phát hiện , vô luận tại cái gì địa phương , chỉ cần có Mạnh Hạo , đều nhất định là muôn người chú ý như vậy tồn tại .

Điểm này . Vô luận là năm đó Khảo Sơn Tông . Hay là hôm nay nơi đây . Đều là như vậy .

“Không hổ là lão đại !” Tiểu Bàn Tử thở sâu , đối với Mạnh Hạo cái này đã bị phục sát đất.

Mạnh Hạo lần nữa vội ho một tiếng , nở nụ cười khổ , rất là chột dạ . Nhưng vào lúc này , sự tình còn không có hồi , rõ ràng xa xa lại có hơn mười đạo cầu vòng gào thét mà đến , lập tức tiếp cận sau , đứng vậy Lý gia chỉ nhân !

Giờ phút này , năm đại tông môn , hai đại gia tộc , dĩ nhiên toàn bộ đã đến !

Lý trong nhà , tương xứng đầu chỉ nhân đứng vậy Lý Đạo Nhất . Hẩn dứt tay giờ phút này sớm đã bị gia tộc kia khôi phục , thân là đạo tử , hẩn bản không có khả năng ở rể Tống gia , lần này đã đến , hiển nhiên thực sự không phải là vì Tống gia chiêu con rể . Mà là có...khác sự tình khác , có thể cơ hồ chính là Lý gia tộc người rơi vào nơi đây quảng trường một cái chớp mắt , Lý Đạo Nhất ánh mắt , cái kia ở giữa liền thấy Mạnh Hạo .

Xem xét dưới, hẩn sững sốt , nhưng rất liền toàn thân tu vi cái kia bộc phát , một cổ Trúc Cơ hậu kỳ lớn ngọc mẹ 'm mẹ khí tức , trực tiếp khuếch tán ra.

“Người rõ ràng đi ra !” Lý Đạo Nhất hướng về Mạnh Hạo phóng ra một bước , thanh âm trầm thấp , trong thần sắc lộ ra một vòng lẫm liệt sát cơ , hẩn cùng với Mạnh Hạo trong lúc đó , đều có bí mật không muốn nói ra , nhưng lúc này tại Huyết Tiên truyền thừa bên trong tranh đoạt , sớm đã kết sinh tử đại thù .

Giờ phút này đột nhiên tại đây gặp mặt , Lý Đạo Nhất sát cơ lập tức bộc phát .

Cho đến lúc này , bốn phía những thứ này lúc trước không biết Mạnh Hạo tu sĩ , nhắc lên ông minh tiếng ồ lên , hiển nhiên là nơi đây quay chung quanh Mạnh Hạo từng màn , lần lượt để cho bọn họ giật mình .

“Vốn là Sở Ngọc Yên sự tình , theo sau Vương Đằng Phi chỉ sát , ngay sau đó lại là Tử Vận Tông cái gì thiết thương , bất quá Thanh La tông Hàn Bối ước định , còn có Huyết Yêu tông Lý Thi Kỳ đích thoại ngữ , cuối cùng nhất ... Lại còn có Lý gia đạo tử sát cơ !”

“Người này , sao vậy sẽ có như thế lớn bốn sự , cơ hồ toàn bộ đều trêu chọc , chúng ta trước khi rõ ràng còn chưa từng nghe qua hẩn?”

“Đây là cái gì tình huống ... Người này gọi Mạnh Hạo đúng không , cái này phải cần bao nhiêu hấp dẫn cừu hận năng lực , mới có thể đạt tới hẩn trình độ như vậy ...”

“Ngũ tông tam tộc , không có liên lụy vào giờ phút này chỉ còn lại có Nhất Kiếm Tông cùng Tống gia rồi, người này cùng với Nhất Kiếm Tông , đoán chừng không có việc gì , chính là không biết cái này Tống gia , dùng cái này Mạnh Hạo hấp dẫn cừu hận bốn sự , phải chăng cũng có trêu chọc?”

Tại đây bốn phía nghị luận ầm ĩ thời điểm , Tiểu Bàn Tử cái kia bỗng nhiên hét lớn một tiếng , thân thể mãnh liệt mà lao ra , đứng ở Mạnh Hạo bên người , gương mặt kích động .

“Mạnh Hạo , ta nhớ ngươi muốn chết !” Nói xong , Tiểu Bàn Tử ôm cổ Mạnh Hạo , trong mắt lập tức chảy xuống kích động nước mắt , nhiều năm qua đi , Tiểu Bàn Tử đã lớn lên , giờ phút này thân thể so năm đó bền chắc không ít.

Mạnh Hạo khuôn mặt lộ ra mỉm cười , chỉ là nụ cười kia hơn nữa là cười khổ , đây hết thấy , đều là Tiểu Bàn Tử trên ghẹo đi ra ngoài ...

“Mạnh Hạo , ngươi hôm nay cấp cho Vương mẫu một lời giải thích !” Vương Đăng Phi sắc mặt cực kỳ âm trầm , hần giờ phút này nhìn xem Mạnh Hạo , càng phát cảm thấy tại trên đầu của mình , tựa hồ nhiều hơn một cái cự đại màu xanh lá Mạo tử , nội tâm biệt khuất khó có thể hình dung , giờ phút này lời nói ở giữa thân thể tiến về phía trước một bước bước đi .

“Ngươi cùng Lý mẫu trong lúc đó , cũng có chuyện không có bàn giao , đã gặp được , chuyện ngày đó , cũng nên có lời giải thích .” Lý Đạo Nhất lạnh nhạt mở miệng , thân thể đồng dạng bước đi .

“Chết tiết Mạnh Hạo , hôm nay chúng ta ân oán , nhất định phải kết thúc !” Thiên Thủy Ngân cùng Lữ Tổng , đồng thời đi ra .

Lập tức hết sức căng thẳng , Mạnh Hạo hai mắt hàn quang lóe lên lúc , Tiểu Bàn Tử cái kia quay người rống to một tiếng .

“Mạnh Hạo là huynh đệ của ta , các ngươi ai dám ra tay !” Tiểu Bàn Tử lời nói vừa ra , Kim Hàn Tông cái kia chút ít nguyên một đám hai mặt nhìn nhau , giờ phút này nhao nhao đi tới Tiểu Bàn Tử bên người , cái kia trước khi xuất thủ đại hân cười khổ , lắc đầu không nói .

Tiểu Bàn Tử xuất hiện , để cho Vương Đăng Phi nhú mày .

“Mạnh Hạo là tiểu sư đệ của ta , các vị đạo hữu , như cố ý như vậy , tại hạ Trần Phàm , cần qua ta đây !” Trần Phàm phóng ra một bước , đứng ở Mạnh Hạo bên cạnh thân , nhàn nhạt mở miệng lúc , kiếm hoàn lập tức bay ra .

Theo Trần Phàm tiêu sái ra , Tử Vận Tông chi nhân , kể cả Thiên, Lữ hai người , cũng đều chần chờ một chút .

“Mạnh huynh cùng tiểu muội có chút giao tình , sao cũng không có thể nhìn hần hôm nay như thế , cũng tính ta một người đi.” Hàn Bối cười cười , đứng dậy mở miệng .

Huyết Yêu tông cái kia , Vương Hữu Tài yên lặng đứng người lên , một lời không nói , nhưng vẫn đứng ở mà Mạnh Hạo phía sau .

“Tuy nhiên người cái kia đỉnh Mạo tử rất làm cho người ta phiền chán , nhưng xem ở Vương sư đệ phần lên, ta Huyết Yêu tông . Cũng coi như một cái , ngược lại muốn xem xem hôm nay , ai dám động đến người .” Lý Thi Kỳ lạnh giọng mở miệng .

Lý Đạo Nhất mày nhăn lại , nhìn xem Mạnh Hạo bên người mọi người , nơi đây tình thế rất là vi diệu , nếu thật nói diệt sát , quả thực không có khả năng xuất hiện , dù sao đây là Tổng gia .

Mà lại hần cũng không có dự liệu được , Mạnh Hạo cái này , lại có như thế lớn thế lực . Kim Hàn Tông . Nhất Kiếm Tông . Huyết Yêu tông , Thanh La tông , rõ ràng đều có tương trợ chi nhân .

Vương Đăng Phi càng là hai mắt lộ ra hàn mang , nhìn chòng chọc vào Mạnh Hạo . Nội tâm cũng đã kinh hãi không thôi , tại đây trong lúc bất tri bất giác , năm đó Khảo Sơn Tông, rõ ràng đã có như thế thế lực .

Một cái Trần Phàm , một cái Lý Phú Quý , hơn nữa cái kia Thanh La tông Hàn Bối cùng Huyết Yêu tông Lý Thi Kỳ , lại cũng chẳng biết tại sao cùng cái này Mạnh Hạo có chút liên quan , kể từ đó , liền khiến cho Mạnh Hạo cái này . Dù là không nói một lời , có thể lại tạo thành một cổ vi diệu cục diện , có thể dùng mọi người lại không thể ra tay .

Thiên Thủy Ngân cùng Lữ Tổng càng là kinh hãi không thôi , hần hai người sao vậy cũng không cách nào tưởng tượng cho ra , cái này Mạnh Hạo nhiều năm không thấy . Giờ phút này vừa thấy mặt , rõ ràng liền lộ ra đáng sợ như vậy nhân mạch .

Toàn bộ quảng trường , giờ phút này có tân lặng yên , nhưng vào lúc này , một tiếng không nhận được gầm nhẹ , từ đằng xa bỗng nhiên truyền đến .

“Cũng làm cái gì đâu rồi, một đám tiểu oa nhi , ở đâu ra lớn như thế nóng tính , tất cả yên lặng cho ta xuống ! Đây là Tổng gia chiêu con rể chi yến , các người còn thể thống gì !” Theo thanh âm đàm thoại truyền ra , chỉ thấy Tổng lão quái cất bước đi tới , hần bên cạnh còn có từng cái tông môn gia tộc lần này dẫn đội đã đến lão quái .

Cả đám đều hiển nhiên không có để ý nơi đây trước khi sự tình , tiến đến thì cả đám đều mang trên mặt dáng tươi cười .

Những lão gia này khóa đến , có thể dùng trong sân rộng loại này hình thành vi diệu lập tức tiêu tán , theo mọi người lần lượt thoái hậu , Mạnh Hạo vậy ngay cả vội cúi đầu , đang muốn theo Trần Phàm cũng thoái hậu lúc , bỗng nhiên đấy , cái kia đến chỗ này Tổng lão quái con mắt chợt nhìn về phía Mạnh Hạo .

“Người chờ một chút !” Tổng lão quái lập tức mở miệng .

Mạnh Hạo thân thể dừng lại , thầm than một tiếng , nội tâm cười khổ nhìn về phía Tổng lão quái , trong óc ý niệm trong đầu ngàn chuyển , nghĩ đến thoát khỏi chi pháp , tay phải càng là đặt ở trên túi trữ vật , quyết định một khi không ổn liền lập tức nghĩ biện pháp dùng Như Ý Ấn ly khai .

“Ta sao vậy nhìn người cái này bé con có chút quen mặt bộ dạng ...” Tổng lão quái nhíu mày .

“Tổng tiền bối , người này chính là cái kia nước Triệu trên núi , cảm thiết thương chi nhân ah !” Lữ Tổng tại đám người , chợt hô một câu .

Câu này truyền ra , Tổng lão quái cặp mắt kia mãnh liệt mà trợn to , chăm chăm vào Mạnh Hạo .

“Nguyên lai là người tên oắt con này !!”

Lời nói này vừa ra , bốn phía tu sĩ , trước khi cảm thấy Mạnh Hạo chỉ kém Tổng gia không có tội chi nhân , giờ phút này nhao nhao trợn mắt há mồm , nhìn về phía Mạnh Hạo ánh mắt , đã lộ ra mãnh liệt ý kính nể .

Cái này Mạnh Hạo là không có đắc tội Tổng gia tiểu bối , hần đắc tội là Tổng gia Nguyên Anh lão quái !

Mạnh Hạo vội vàng trên mặt bài trừ đi ra dáng tươi cười , hướng về Tổng lão quái ôm quyền cúi đầu .

“Văn bối Mạnh Hạo , bái kiến Tổng tiền bối , tiền bối tu vi phi phạm , phong thái như thiên, văn bối cái này năm đó không hiểu chuyện , tiền bối đạo đức tốt , định sẽ không tại đây Tổng gia chiêu con rể lễ lớn , khó xử văn bối .”

Tổng lão quái thâm ý sâu sắc nhìn Mạnh Hạo liếc , không nói gì , có thể một số thời khắc , không nói lời nào cũng có thể đại biểu thái độ , Vương Đăng Phi cặp mắt kia lóe lên , giờ phút này mãnh liệt mà phóng ra bước chân .

“Tổng tiền bối , người này cùng văn bối có cừ oán , càng ngôn từ vũ nhục văn bối chưa lập gia đình đạo lữ , hôm nay đang tại cái vị đạo hữu trước mặt, văn bối khẩn xin tiền bối cho phép , khiến tại hạ cùng người này vừa dứt ân oán !”

Giờ này khắc này , tại đây Tổng gia chủ thành ở bên trong, này tòa cao ngất phía trong tòa thành , Tổng Giai đang nhìn xem phía trước mặt hoàn toàn hư ảo màn ánh sáng , ở đằng kia màn sáng xuất hiện , đứng vậy trên quảng trường từng màn .

Trên mặt của nàng còn giữ vui vẻ , ánh mắt đại đa số thời điểm , đều rơi vào như như thư sinh Mạnh Hạo trên thân .

“Người này có chút ý tứ , hần sao vậy mà đắc tội với như thế nhiều người , liền đại bá cái kia , hần đều cũng đắc tội?” Tổng Giai vừa cười vừa nói , hần bên cạnh mỹ phụ trung niên , giờ phút này sắc mặt ôn nhu , cũng nở nụ cười .

“Sao vậy , nhìn trúng hần?”

190. Chương 190: Thượng Tôn

“Mới không có .” Tống Giai liền vội mở miệng , nàng bộ dáng vốn là xinh đẹp , tính cách càng là ôn nhu , giờ phút này giống như vội vã giải thích , nói xong thì khuôn mặt còn có chút đỏ .

Hắn bên cạnh mỹ phụ trung niên cười cười , từ ái nhìn xem Tống Giai , không nói gì .

“Ta chẳng qua là cảm thấy hắn có chút ý tứ , đặc biệt như thế nhiều người , nhưng cũng không có thiếu người đứng ở hắn một bên , hướng hồ người này thoát nhìn không giống như là tu sĩ , phản giống như là một người thư sinh .” Tống Giai nhẹ giọng nói ra .

Mỹ phụ trung niên thần sắc càng thêm nhu hòa , nghe vậy cười cười , tay phải nâng lên vung lên , lập tức một cái ngọc giản lập tức thiêu đốt , biến mất không thấy gì nữa , không lâu sau , toàn bộ Tống gia sơn mạch nhẹ khê chấn động , cái này chấn động rất nhỏ , tu vi không đến Nguyên Anh căn bản là không thể nhận ra (cảm) giác , thậm chí đang chấn động lúc , bầu trời đêm tối chỉ nguyệt , cũng cũng hơi lóe lên một cái .

Phảng phất tại vắng trắng kia , có vô số phù văn cái kia tràn ngập , như tại thôi diễn cái này quá khứ vị lai , sau nửa ngày sau khi mới chậm rãi biến mất , ngay sau đó , tại cái này mỹ phụ trung niên trước người , cái kia thiêu đốt tiêu tán ngọc giản , lại như thời gian đảo lưu như vậy , chậm rãi một lần nữa xuất hiện .

Tống Giai nhìn xem một màn này , không có chút nào ngoài ý muốn , ngược lại trong mắt có đi một tí chờ mong .

“Được rồi , cho ta xem xem cái này người cảm thấy có ý tứ chi nhân , quá khứ của hắn .” Mỹ phụ trung niên cười , chỉ điểm một chút tại ngọc giản bên trên .

Theo tay nàng chỉ rơi xuống , lập tức ngọc giản này liền xuất hiện một màn hình ảnh , hình ảnh , là một chỗ thị trấn , một thiếu niên đang ngồi ở cửa sổ bên cạnh , đốt ngọn đèn , cầm một cuốn sách tịch .

Một vừa nhìn , còn một bên lắc đầu , tay trái còn cầm một cây quạt , đang không ngừng quạt gió , hiển nhiên là mùa rất nóng .

Thiếu niên này , đúng vậy Mạnh Hạo .

Hình ảnh biến đổi , Mạnh Hạo đã đổi lại một bộ trên sách văn áo . Trang phục vô cùng là sạch sẽ . Đi ra khỏi phòng sau . Tại một chỗ tường cao bên dưới tặc mi thử nhân (*lén lút thậm thụt) như vậy dạo bước , không lâu sau , đỉnh đầu cổ kiêu theo sân nhỏ được mang ra lúc , Mạnh Hạo ở đằng kia trông mong nhìn lại , giống như rất là tốt đẹp chính là biểu lộ .

Theo sau hình ảnh lóe lên , Đại Thanh sơn lên , Mạnh Hạo thở dài , ném ra một cái hồ lô rơi vào sông .

Ngay sau đó . Khảo Sơn Tông ở trong , Mạnh Hạo giờ lên cao đàn dược , sắc mặt khấn trương mở miệng tiến đưa đan .

Tống Giai xem đến nơi này , tiếng cười truyền ra , trung niên mỹ phụ kia cũng là nở nụ cười , lắc đầu không nói .

Theo sau thì là đỉnh bằng sơn tiệm tạp hóa , Mạnh Hạo vẽ mặt xấu hổ mỉm cười , vung hồ bán đan dược , này trong đó có không ít hình ảnh , chỉ là một mơ hồ thoáng qua . Khiến cho người nhìn không rõ , trung niên mỹ phụ kia nhíu mày . Như có điều suy nghĩ .

Từ rày về sau hình ảnh , Tống Giai chứng kiến mà Tống lão quái trên núi , Mạnh Hạo một đường thiết thương đi qua , chứng kiến mà tu sĩ chi thành ở trong , Mạnh Hạo cùng Thiên, Lữ hai người thiết thương giao dịch , càng là chứng kiến mà một bả ngân thương đưa tới huyết án .

“Cái này Mạnh Hạo rất xấu rồi . . . Hắn dáng vẻ này cái thư sinh nha .” Tống Giai tiếng cười cơ hồ sẽ không sao vậy dừng lại qua , nhìn xem hình ảnh Mạnh Hạo , hai mắt đều cười đã thành trăng lưỡi liềm .

Chỉ là theo sau hình ảnh , lại có mơ hồ , cho đến rõ ràng đi nữa lúc, Mạnh Hạo đã đi tới mà Nam Vực , từ rày về sau hình ảnh , rõ ràng tại đây cái kia biến mất , ngọc giản kia càng là lập tức sụp đổ vỡ vụn , thậm chí tại vỡ vụn cái kia , ẩn ẩn có một âm thanh cô gái hừ lạnh , như theo xa xôi chi địa cách không truyền đến , quanh quẩn cả phòng ngay lập tức , càng là truyền khắp toàn bộ Tổng gia .

Có thể dùng mỹ phụ trung niên cái kia sắc mặt bỗng nhiên đại biến , phun ra một ngụm máu tươi , ôm đồm lấy giờ phút này mờ mịt Tổng Gia liên tục thối hậu mấy bước , thần sắc lộ ra khó có thể tin , càng có hoảng sợ .

Tổng gia chỗ ngọn núi , cái kia chấn động , theo chấn động truyền ra , trên bầu trời đêm Tổng gia chi nguyệt , lại trong giây lát bạo phát ra cường quang , có thể cái này cường quang chỉ là một cái thoáng , lại như bị người cường hành áp chế như vậy , rõ ràng ảm đạm đi , ẩn ẩn như muốn run rẩy .

Càng là tại thời khắc này , Tổng gia điều này sơn mạch , cũng đều ở đây bị chấn động , lại . . . Nhất tề trầm xuống , toàn bộ vô tận sơn mạch , tại thời khắc này , không biết bị cái gì lực lượng áp chế , lại chính thể trầm xuống một tấc !

Cái này một tấc , giống như một cái cảnh cáo , phảng phất như cái kia truyền đến cổ lực lượng này chi nhân nguyện ý , có thể lật tay ở giữa , liền đem toàn bộ Tổng gia sơn mạch xóa đi .

Cùng lúc đó , Tổng gia sở hữu tất cả tu sĩ Nguyên Anh , đều ở đây một cái chớp mắt , thân thể nhất tề run lên , toàn bộ phun ra máu tươi , thậm chí tại Tổng gia ngọn núi ở chỗ sâu trong , toàn bộ Tổng gia đạo bao hàm chi địa , cũng đều ở đây một cái kia , truyền ra ngập trời nổ vang , có thể thanh âm này không có bên ngoài tán , chỉ có cảm thụ chi nhân lại vừa phát giác .

Tại Tổng gia sơn mạch chỗ thấp nhất , có một tòa bệ đá , trên bệ đá tồn phóng một cổ hải cốt , cái này hải cốt chỉ có nửa người trên , nửa người dưới đã mất đi , giờ phút này hải cốt hai mắt mãnh liệt mà mở ra , một cổ Vắn Đạo tu vi đỉnh cao khí tức , ầm ầm bộc phát , có thể lại đang run rẩy , giống như không thể chịu đựng hôm nay bao phủ tại Tổng gia cổ lực lượng này .

“Thượng Tôn bớt giận , việc này là ta Nam Vực Tổng gia chi sai . . .”

“Biết sai liền sửa , người Tổng gia tập tục đã cưới con gái , khiến cho nữ oa kia tương xứng người trừ bị thị nữ đi.” Một cái rõ ràng rất là không hài lòng thanh âm cô gái , chậm rãi truyền ra .

“Thượng Tôn . . .” Cái kia hải cốt chần chờ một chút .

“Hả? Đông thổ Tổng gia muốn vinh hạnh đặc biệt này cũng không chiếm được , người dám cự tuyệt?” Cô gái kia thanh âm lần nữa truyền ra lúc, toàn bộ Tổng gia sơn mạch ầm ầm lại chấn động , lúc này đây lại trầm xuống ba tấc nhiều .

“Tuân mệnh !” Hải cốt lại không có chút nào , quyết đoán mở miệng .

Hắn lời nói truyền ra , cô gái kia thanh âm lúc này mới tiêu tán , giờ này khắc này , tại chỗ thành trong lâu các , Tổng Gia sắc mặt trắng bệch , bên người mẹ hắn hô hấp dồn dập , khóe miệng mang theo máu tươi .

“Tốt, người này không thể trêu chọc , hắn là . . .” Lời nói không đợi nói xong , cái này mỹ phụ trung niên thân thể chấn động , hình như có thần thức dung nhập hắn trong óc , hồi lâu , nàng cả người trầm mặc xuống , phức tạp nhìn xem giờ phút này sắc mặt trắng bệch Tổng Gia .

Tổng gia phát sinh đây hết thảy , Mạnh Hạo cái này mọi người cũng đều có thể cảm thụ đi ra , theo đại địa chấn động , nơi đây chi nhân cả đám đều sắc mặt biến hóa , nhất là những Nguyên Anh đó lão quái , càng là sắc mặt đại biến .

Tổng lão quái thân thể kia run lên , trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi , có thể tại thứ một ngụm máu tươi phun ra sau , hắn rõ ràng thân thể run run hạ xuống, lại phun ra chiếc thứ hai , cái thứ ba , về mặt bảy ngụm máu tươi , thân thể của hắn không ngừng mà lao đảo sau lui , sắc mặt trắng bệch , càng có hoảng sợ .

Hắn là Tổng gia , duy nhất một cái , liên tục phun ra bảy ngụm máu tươi chi nhân .

Cùng lúc đó , nơi đây không người có thể chứng kiến , tại trên quảng trường này , nhiều hơn một đạo hư ảo thân ảnh , thân ảnh ấy mơ hồ , chỉ có thể nhìn thấy là một cô gái , nàng đứng ở đó , không ai có thể phát

giác sự hiện hữu của hắn , toàn bộ Tổng gia . Chỉ có cái kia sâu trong lòng đất . Tổng gia mạnh nhất đạo bao hàm . Vấn đỉnh đỉnh phong hài cốt , mới có thể ẩn ẩn cảm nhận được một tia để cho hắn run rẩy khí tức , hàng lâm tại Tổng gia trên quảng trường .

Cô gái này , theo xuất hiện bắt đầu , ánh mắt của nàng vẫn nhìn qua Mạnh Hạo , ánh mắt kia có yêu thương , có yêu thương , cũng có đau lòng .

Thật lâu . Nơi đây quảng trường mới khôi phục lại , có thể nơi đây chỉ nhân phần lớn là riêng phần mình kinh hãi không thôi , có thể dùng cái này lại cái kia hoàn toàn tĩnh mịch , coi như là những tu sĩ Nguyên Anh đó , giờ phút này cũng đều sắc mặt biến hóa , thỉnh thoảng nhìn bốn phía .

Tổng lão quái cái kia sắc mặt trắng bệch , giờ phút này trong lòng run sợ , càng có mờ mịt không biết đã xảy ra chuyện gì , lại không biết toàn bộ Tổng gia , giờ phút này đã toàn bộ đều là rung động .

Hắn thở hổn hển . Lau đi khóe miệng chi huyết , đúng lúc này . Bỗng nhiên thân thể của hắn chấn động , trong đầu xuất hiện một cái để cho hắn kính sợ thanh âm , chủ nhân của thanh âm kia , là bọn hắn Tổng gia Trảm Linh lão tổ .

Cái này truyền ra thần niệm Trảm Linh lão tổ , hiển nhiên không phải Tổng gia đạo bao hàm chỗ sâu hài cốt , mà là tuân theo này hài cốt mệnh lệnh , đem thần niệm truyền khắp toàn bộ Tổng gia tu sĩ Nguyên Anh .

Mạnh Hạo , không thể trêu chọc !

“Mạnh Hạo , cuộc chiến hôm nay , ngươi không có cự tuyệt tư cách !” Ở này bốn phía yên tĩnh thời điểm , Vương Đăng Phi thân thể kia bỗng nhiên nhảy lên một cái , thẳng đến Mạnh Hạo cái này mà đến , trong cơ thể tu vi càng là tại đây một cái chớp mắt âm âm bộc phát , Trúc Cơ sơ kỳ tu vi đỉnh cao tại đây không ngừng kéo lên xuống , âm âm ở giữa , lại Vương Đăng Phi thân mình , hiển lộ ra Trúc Cơ trung kỳ đạo đài chỉ lực .

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , nhìn xem tiến đến Vương Đăng Phi , nhìn xem Vương Đăng Phi tay phải khi nhắc lên , cái kia màu đen tán phát ra trập trập màu đen tia yên (thuốc) ngón tay , hắn thần sắc bình tĩnh .

“Nước Triệu Khảo Sơn Tông ở trong, ngươi đoạt ta chi vật , cướp ta tư cách , tại đây Nam Vực , ngươi vừa nhục nhã với ta , hắn là thật sự nghĩ đến ngươi xứng trở thành ta Vương Đăng Phi số mệnh chi địch !” Vương Đăng Phi đầu phát không gió mà bay , nhất là tay phải độc chỉ , càng là tại đây một cái chớp mắt , tản mát ra tối tăm chi mang .

“Ngươi , còn chưa xứng trở thành ta Vương Đăng Phi số mệnh chi địch , năm đó ngươi là con sâu cái kiến , hôm nay ngươi chính là con sâu cái kiến !”

“Hôm nay , Vương mỗ biết dùng ngươi , đến huyết tể căn này độc chỉ !” Vương Đăng Phi lời nói truyền ra , quanh quần bốn phía .

“Nói xong mà sao?” Mạnh Hạo lạnh nhạt mở miệng lúc, thân thể tiến về phía trước một bước bước đi , tay phải nâng lên võ , bốn tòa hoàn mỹ đạo đài chỉ lực cái kia tràn ra , ngưng tụ tại một chưởng này bên trong , không có chút nào bên ngoài tán , theo rầm rầm đang lúc thẳng đến Vương Đăng Phi mà đi .

Tiếng sấm cái kia ở giữa quanh quần bốn phía , nơi đây tu sĩ đều là toàn bộ tinh thần nhìn lại , duy chỉ có Hàn Bối cùng Lý Thi Kỳ , còn có Trần Phàm , ba người họ là thần sắc cổ quái nhìn xem diệu võ dương oai Vương Đăng Phi .

Tiểu Bàn Tử vậy thì rất là khẩn trương , nhưng đáng tiếc hắn bị cái kia Kim Hàn Tông đại hán ngăn cản , nếu không chắc chắn theo Mạnh Hạo cùng nhau đi chiến .

Oanh một tiếng , Vương Đăng Phi phun ra máu tươi , thân thể trực tiếp cuốn ngược , cái võ này , một chưởng này , không phải đẩy ngang , mà là bàn tay đập tới , tiếng sấm như bàn tay thanh âm , giờ phút này truyền ra lúc, Vương Đăng Phi hàm răng đều nát bấy , cả người cuốn ngược trở ra , ánh mắt lộ ra mờ mịt .

“Điều đó không có khả năng . . .”

Mạnh Hạo thân thể tiến về phía trước một bước bước đi , cái kia đuối theo , tay phải khi nhấc lên lần nữa quạt một cái , oanh một tiếng , Vương Đăng Phi phun ra máu tươi , lần này là bên kia gương mặt .

“Điều đó không có khả năng !!” Vương Đăng Phi sắc mặt trắng bệch , trong mắt không còn là mờ mịt , mà là điên cuồng , hắn không hoảng sợ , không sợ hãi , bởi vì cái loại này khó có thể hình dung sỉ nhục cảm giác , đã đem hết thấy đều bao phủ , hắn nhìn chòng chọc vào Mạnh Hạo , phát ra gầm nhẹ .

Giờ này khắc này , Vương Tích Phạm cái kia dĩ nhiên thân thể một bước phóng ra , còn có cách đó không xa Vương gia việc này Nguyên Anh lão giả , cũng là nhúu mày .

Nhưng vào lúc này , Tổng lão quái hai mắt lóe lên , mang theo biệt khuất , càng có không thể tưởng tượng nổi , tay phải nâng lên vung lên , cản trở hắn bên cạnh Vương gia lão giả bước chân , cũng cản trở Vương Tích Phạm đi về phía trước .

191. Chương 191: Một Lần Bại Lại Một Lần Bại

Vương gia Nguyên Anh lão giả chợt quay đầu , chăm chăm vào Tổng lão quái thời điểm , Mạnh Hạo cái kia dĩ nhiên cất bước tới gần thối hậu Vương Đăng Phi , tay phải nâng lên một phát bắt được Vương Đăng Phi ngón trở phải , tùy ý cái kia ngón trở độc , đựng phải trên người của mình .

“Cái này là lúc trước bị ta chặt đứt cái kia cả ngón tay sao .” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng lúc , Vương Đăng Phi cặp mắt kia oán độc ý bỗng nhiên thoáng qua , càng có một vết kinh hãi .

Độc này chỉ , là hắn hao tổn cái giá cực lớn lúc này mới làm ra , vốn là có thể khôi phục như thường , nhưng hắn học xong kiên nghị , đã này chỉ đã đứt , đứt khoát không đi khôi phục , mà là hóa thành độc chỉ .

Ở trong mắt hắn xem ra , đây là tự thân một lần lột xác , đây là tâm linh một lần đốn ngộ , dùng từng đã là một lần thất bại , hóa thành hôm nay huy hoàng .

Này chỉ , từng mang cho hắn không nhỏ tra tấn , nhưng lại bị hắn từng cái sống qua , vì chính là đem chính mình độc chỉ , luyện hóa thành tự thân đồng dạng chí bảo .

Thậm chí tại hắn nghĩ đến , cuộc đời một người , khó tránh khỏi sẽ có ngăn trở , nếu có thể đem tất cả ngăn trở đều hóa thành tương lai chí bảo , tắc thì cuộc đời này . . . Đủ để kiêu dương .

Có lẽ ý nghĩ của hắn đúng , có thể vận mệnh trên người , hắn . . . Gặp Mạnh Hạo .

Cũng hoặc là nói , tại ở phương diện khác , Mạnh Hạo không có tận lực đi làm chút ít cái gì , nhưng hắn bị trúng Tam Sắc Bỉ Ngạn Hoa , cũng trong lúc mơ hồ giống như đựng như vậy đặc tính , tại để cho Mạnh Hạo thân trúng kịch độc đồng thời , cũng làm cho hết thấy độc không cách nào tổn thương hắn chút nào .

Vương Đăng Phi độc chỉ , tại Mạnh Hạo trong tay , Vương Đăng Phi cười ha hả , tiếng cười kia mang theo oán độc , mang theo thoải mái , giống như hắn đã tiên đoán được , tiếp theo tức , Mạnh Hạo sẽ bởi vì lấy dính độc chỉ chi độc , cả người đều hóa thành huyết thủy .

Có thể tiếng cười của hắn cơ hồ vừa mới truyền ra , liền kết một tiếng dừng lại . Thần sắc lộ ra không cách nào tin cùng không thể tưởng tượng nổi . Ngón tay của hắn . Tại Mạnh Hạo trong tay , giờ phút này lại mất trần có thể thấy tiêu tán , thì ra là mấy cái hô hấp thời gian , lập tức cái này ngay ngắn độc chỉ phịch một tiếng , hóa thành số lớn hắc khí , những hắc khí này như chuẩn bị linh tính , giờ phút này phảng phất đang run rẩy , giống như không dám đến gần Mạnh Hạo . Chợt tứ tán ra .

Mạnh Hạo buông lỏng tay ra , Vương Đăng Phi thân thể run rẩy , phun ra máu tươi , thân thể lão đảo thối hậu , ngơ ngác nhìn chính mình lần nữa trống không ngón trở phải cái kia , hắn nghĩ tới rồi bầy , tám năm trước một màn , khi hắn , hắn thất bại , hắn vốn cho là mình là thiên kiêu , đối phương là con sâu cái kiến . Năm đó bại trận chỉ là ngoài ý muốn , nhiều năm sau tương xứng chính mình Trúc Cơ thời gian . Đối phương đã ở dưới chân .

Nhưng hôm nay . . .

“Người nói rất đúng , người ta đích xác không phải cái gì số mệnh chi địch , số mệnh hai chữ quá sâu xa , không thích hợp ta và người .” Mạnh Hạo lạnh nhạt mở miệng , hắn không có đi giết Vương Đăng Phi , không phải người này không đáng sát , mà là đang nơi đây , như giết Vương Đăng Phi sẽ có phiền toái rất lớn .

Đương nhiên quan trọng nhất là , Mạnh Hạo tổng cảm giác được thuộc về Vương Đăng Phi chi vật , tựa hồ tổng hội cuối cùng nhất biến thành mình , loại cảm giác kỳ quái này , để cho hắn bỗng nhiên có chút không muốn rời đi diệt sát Vương Đăng Phi .

Giờ phút này mở miệng lúc , còn mơ hồ có chút xấu hổ nhìn một cái sắc mặt trắng bệch Vương Đăng Phi .

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh , cái kia không người xem tới được nữ tử , giờ phút này nhu hòa nhìn lấy Mạnh Hạo , trên mặt giống như lộ ra mỉm cười , chỉ là nụ cười kia trù mến khi nhìn đến mà Mạnh Hạo hòa tan độc chỉ một màn lúc , hóa thành đau lòng .

Càng là khi nhìn đến Mạnh Hạo cái kia xấu hổ đáng tươi cười lúc , cô gái này nở nụ cười , lắc đầu trong yêu thương ý càng rõ ràng hơn .

“Đứa nhỏ này , từ nhỏ chính là xấu tính xấu tính đấy. . . Có thể...nhất lấy nữ hài ưa thích .” Cô gái này thấp giọng nói xong , ánh mắt đảo qua Hàn Bối cái kia , lại nhìn một chút Lý Thi Kỳ , mang theo quan sát , như đang khảo nghiệm có được hay không trở thành con dâu đồng dạng .

“Hàn gia huyết mạch . . . Kém không ít, còn chưa xứng . Đến nỗi cái này . . . Có chút ý tứ , miễn cưỡng thích hợp đi.”

Mang theo cái này xấu hổ đáng tươi cười , Mạnh Hạo thân thể rơi xuống , về tới Trần Phàm bên người , Tiểu Bàn Tử ở một bên vội vàng chạy tới , hướng về Mạnh Hạo nháy mắt ra hiệu .

Vương Đăng Phi sắc mặt trắng bệch , thối hậu vài bước , cúi đầu không lên tiếng về tới Vương Tích Phạm cái kia , cười thầm một tiếng , giống như đã mất đi ý chí chiến đấu , Vương Tích Phạm trầm mặc , ngẩng đầu nhìn về phía Mạnh Hạo lúc , đã lộ ra sát cơ mãnh liệt .

Mạnh Hạo ngẩng đầu , ánh mắt cũng giống vậy đã rơi vào Vương Tích Phạm thân mình , hai người ánh mắt nhìn nhau lúc , Mạnh Hạo nghĩ tới năm đó Khảo Sơn Tông Đông Phong , nhưng hôm nay , hắn đã thành dài đến tuyệt không phải cái này Vương Tích Phạm có thể ánh mắt diệt sát chi nhân .

“Không biết ta như mở cửa tòa hoàn mỹ đạo đài , có thể hay không chiến Kết Đan !” Mạnh Hạo nội tâm thủy chung có như thế một cổ nghĩ cách , nhất là hôm nay hắn cấp độ sâu cảm nhận được hoàn mỹ Trúc Cơ cường hãn sau , hắn không nhưng đối với hoàn mỹ Kết Đan rất là chờ mong , càng mong đợi , là ở Trúc Cơ cảnh , có khả năng hay không chiến Kết Đan !

Việc này đối với Mạnh Hạo mà nói vẫn là không biết , nhưng cái này Vương Tích Phạm , hôm nay với Mạnh Hạo trong mắt , đã là giết chết hết người .

Chứng kiến mà Mạnh Hạo trong mắt lạnh lùng , Vương Tích Phạm trầm mặc , sát cơ dĩ nhiên mãnh liệt , hắn có loại dự cảm , như không nhanh chóng diệt sát Mạnh Hạo , sợ là không bao lâu , chính mình đem cũng không có cơ hội nữa .

“Cái này Mạnh Hạo trưởng thành quá nhanh . . .” Vương Tích Phạm không thừa nhận cũng không được , năm đó hắn nhìn sai rồi .

Đúng lúc này , bỗng nhiên trận trận chung âm thanh quanh quần , này âm thanh lâu dài , hôm nay truyền khắp toàn bộ chủ thành lúc , với quảng trường này phía trên , bỗng nhiên xuất hiện trận trận thất thải hào quang , theo thất thải hào quang hiển lộ , toàn bộ Tổng gia là bầu trời bao la , không còn là đêm tối , mà là hóa thành sáng sớm .

Mà Tổng gia bên ngoài thiên, tắc thì biến thành đêm tối , càng là tại đây đêm tối cùng ban ngày giao thoa đồng huy một cái chớp mắt , nơi đây linh khí bỗng nhiên nồng nặc lên , nhưng đáng tiếc , cái này linh khí nồng nặc ngoại trừ Tổng gia chi nhân bên ngoài , kẻ bên cạnh không cách nào thổ nạp hấp thu nửa điểm , duy chỉ có . . . Mạnh Hạo cái này , giờ phút này hai mắt lóe lên , hắn không cần tận lực đi hấp thu , thân

thể liền tự nhiên mà vậy có linh khí tí ti chui vào , tắm bổ thứ tư tòa hoàn mỹ đạo đài đồng thời , lại dần dần dung nhập không trung , phảng phất muốn đi ngưng kết đệ ngũ tọa đạo đài .

Chỉ có điều đệ ngũ tọa đạo đài mở ra , tuyệt không phải ngắn thời gian có thể hoàn thành , trừ phi Mạnh Hạo có thể tại đây Tổng gia đáng kể, thời gian dài cư ở lại , bằng không mà nói , rất khó .

Theo chung âm thanh quanh quẩn , theo nhật nguyệt luân chuyển , theo ban ngày cùng đêm tối dung hợp , ở đằng kia thất thải hào quang , có tam đạo thân ảnh , bỗng nhiên theo hào quang bên trong đi ra .

Cùng lúc đó , tại quảng trường này bốn phía , giờ phút này xuất hiện không ít Tổng gia tộc người , cả đám đều thần sắc cung kính nhìn xem thất thải hào quang chỗ , càng làm cho trên quảng trường này mặt khác dòng họ tu sĩ , hôm nay cũng đều nhao nhao nhìn lại .

Cái kia tam đạo thân ảnh dần dần không hề mơ hồ , giống như theo trong hư vô đi ra như vậy , xuất hiện ở hào quang bên ngoài , hóa thành ba người .

Ba người , chính giữa chỉ nhân là cái lão giả , ăn mặc một bộ trường sam màu trắng , mặt mỉm cười , thần sắc bên trên nhìn không ra chút nào trước khi Tổng gia kịch biến đưa tới khủng hoảng .

Tại lão giả này bên người , là hai trung niên nam tử , hai người này đều khuôn mặt tuấn lãng , tu vi càng là thâm bất khả trắc .

“Chư vị có thể tới Tổng gia , tham dự lúc này đây chiêu con rể , lão phu rất là cảm tạ , không nói nhiều nói , xin mời!” Ba người lão giả , cười ha ha một tiếng , tay phải nâng lên vung lên , lập tức toàn bộ quảng trường âm âm chấn động , lần lượt từng cái một bàn trà trống rỗng xuất hiện , bốn phía bát phương như đầu chuyển tinh di như vậy , chỗ xem lại không còn là quảng trường , cũng không còn là Tổng gia , mà là xuất hiện ở mà một chỗ thượng thiên đại địa trong lúc đó .

Mọi người như ở trên trời , bốn Chu Vân tầng tràn ngập , giống như tiên cảnh , cũng không ít thị nữ ở bên , nguyên một đám bộ dáng mơ hồ , nhưng mà dáng người nổi bật , bay tới vũ đi ở bên trong, ở đằng kia chút ít trên bàn trà bái phóng tửu thủy linh quả .

Nghĩ nghĩ lại , còn có âm thanh của tự nhiên truyền đến , ưu nhã đã đến , nơi đây kể cả Mạnh Hạo ở bên trong , những thứ này từng cái tông môn tu sĩ Trúc Cơ , cái đó bái kiến dài như vậy mặt , giờ phút này phần lớn là đang trông xem thể nào bốn phía , có thì còn lại là chăm chăm vào thị nữ bên người mảnh liệt xem .

“Tổng Thiên lão tiền bối tu vi thông thiên , một màn này đầu chuyển tinh di đối càn khôn , có thể nói là lô hỏa thuần thanh .” Các tông dẫn đội Nguyên Anh chi tu , giờ phút này có người mở miệng cười .

Ba người lão giả , đứng vậy Tổng gia lão tổ một trong Tổng Thiên , tu vi tại nhiều năm trước , đã bị nghe đồn đã chém linh , có thể cụ thể như thế nào , không người biết được , coi như là giờ phút này xuất hiện ở đây, vẫn như trước không cách nào bị người nhìn ra mảnh khoe chỗ .

Tổng Thiên cười cười , khoanh chân ngồi xuống , hắn bên cạnh hai trung niên nam tử , cũng theo đó ngồi xuống.

Cái kia Vương gia tu sĩ Nguyên Anh hất lên ống tay áo , sắc mặt âm trầm , ngồi ngay ngắn ở mà một bên , mắt lạnh nhìn đối diện Tổng gia lão quái , đối với trước khi đối phương ngăn cản chính mình một chuyện , sáng với hoài .

Mạnh Hạo ngồi ngay ngắn ở một chỗ bàn trà sau , bên người là Tiểu Bàn Tử , cái này Tiểu Bàn Tử từ khi chứng kiến Mạnh Hạo sau , nói cái gì cũng không trở về Kim Hàn Tông đó , mà là ngồi ở Mạnh Hạo bên người , như năm đó ở Khảo Sơn Tông thì đồng dạng , hưng phấn trong sự kích động nói xong mình ở Kim Hàn Tông trải qua , thỉnh thoảng xuất ra linh thạch đặt ở miệng rắc rắc cắn , lại lấy ra một bả tinh lông lánh rõ ràng bắt phàm phi kiếm , ở đâu tổn hơi thừa lời .

“Tại đây thanh kiếm , tông môn quê quán khóa nói là cái gì chí bảo , không phải phải cho ta phòng thân , tổn hơi thừa lời đều không thoải mái , người muốn hay không , cho người .” Tiểu Bàn Tử nói xong , một bả liền đem trong tay kiếm đưa cho Mạnh Hạo .

Hết lần này tới lần khác tại đây trên thân kiếm , còn có Tiểu Bàn Tử nước miếng . . .

Mạnh Hạo chần chờ một chút , Tiểu Bàn Tử bên người Chu Đại Nha , nhưng lại trợn to mắt , thấp giọng nói một câu .

“Tiểu sư thúc tổ , thanh kiếm này là thứ 19 mạch truyền thừa pháp khí . . .”

“Phiền chết rồi, pháp khí pháp khí , coi như rồi, cái thanh này kiếm đã không thể cấp , ta đây còn có dừng đây.” Nói xong , Tiểu Bàn Tử theo trong túi trữ vật lấy ra bó lớn pháp bảo , bảo sáng lóng lánh , hấp dẫn bốn phía không ít ánh mắt .

“Coi được cái nào rồi hả?” Tiểu Bàn Tử hơi có đắc ý , cái kia vui vẻ biểu lộ , nhìn Mạnh Hạo nở nụ cười .

Trần Phàm ở bên cạnh thở dài , hâm mộ nhìn qua Tiểu Bàn Tử , nhưng hắn là biết được cái này Tiểu Bàn Tử đối với Kim Hàn Tông trân quý trình độ , giờ phút này lắc đầu lúc, Hàn Bối cũng bu lại , nam trang ăn mặc nàng , giờ phút này cười khê nhìn lấy Tiểu Bàn Tử .

“Lý đạo hữu , có thể không mượn cái địa phương nha , ta nghỉ ngơi ở đây .”

Tiểu Bàn Tử sững sờ, ngẩng đầu nhìn Hàn Bối , lại nhìn một chút Mạnh Hạo , bỗng nhiên thấp giọng với Mạnh Hạo mở miệng

“Mạnh Hạo , con mụ này không sai nha , người nói một chút , và Sở Ngọc Yên so với , cái nào tốt?” Mạnh Hạo cái kia đang bưng chén rượu lên , uống xong một ngụm lúc, nghe nói nói thế lập tức ho khan lên.

Tiểu Bàn Tử cười ha ha một tiếng , chuyển lấy bờ hông nhường xuất một vị trí , Hàn Bối cũng không chê , cứ như vậy ngồi xuống , nghiêng đầu nhìn xem Mạnh Hạo , hai con ngươi chớp chớp , chưa từng nói trước cười .

“Mạnh huynh , đối với Hứa Thanh sư tỷ cái kia , người muốn sao vậy cảm ơn ta?” Hàn Bối đã đến gần Mạnh Hạo một ít , ở tại bên tai thổ khí như lan , nhẹ giọng nói như thế một câu .

192. Chương 192: Trò Đùa Của Hàn Bối

“Hàn đạo hữu nói thế ý gì?” Mạnh Hạo thần sắc như thường , nhưng nội tâm nhưng lại chấn động , quay đầu nhìn về phía Hàn Bối lúc, lập tức chứng kiến mà Hàn Bối ánh mắt đang đang nhìn mình hai mắt , hiển nhiên là mang theo tế vi quan sát .

Như là trước kia Mạnh Hạo thần sắc bên trên có chút biến hóa , như vậy Hàn Bối cái kia lập tức có thể nhìn ra manh mối , đây cũng là nàng vì sao , muốn như thế tới gần Mạnh Hạo cái này nguyên nhân chỗ .

Hàn Bối nàng này tâm cơ , Mạnh Hạo tại Thanh La tông phúc địa bên trong cũng đã hiểu rất rõ , nàng này một đường tính kế mọi người , tâm cơ sâu , Mạnh Hạo tại cùng thế hệ bên trong vẫn là lần đầu gặp được .

“Mạnh huynh làm gì biết rõ còn cố hỏi đầu rồi, Hứa Thanh sư muội đó cũng là nước Triệu Khảo Sơn Tông chi nhân , mà Mạnh huynh đồng dạng cũng là .” Hàn Bối vừa cười vừa nói , nụ cười kia rất đẹp , cho người ta một loại cười nói tự nhiên cảm giác , nhất là giờ phút này nam trang , có thể dùng hắn mị lực tăng thêm không ít.

“Hả?” Mạnh Hạo giống như cười mà không phải cười , nhìn xem Hàn Bối .

Cái này thần sắc theo Mạnh Hạo trên mặt xuất hiện , để cho Hàn Bối cái kia khê giật mình , trứ khởi đôi mi thanh tú , nội tâm bỗng nhiên có chút không cảm nổi lên.

”Mạnh huynh , tiểu muội cái này vì người , có thể là giúp Hứa sư muội nhiều lần , nhất là gần đây một lần , nếu không phải là ta ra mặt , sợ là Hứa sư muội bị hoài nghi khả năng đem thật lớn .

Cũng may tiểu muội tại trong tông môn vẫn còn có chút nội tình , cho nên Hứa sư muội cái kia , không có bởi vì người mang đi cực chán ghét , do đó bị liên lụy .” Hàn Bối nhìn qua Mạnh Hạo , lần nữa mở miệng cười .

“Cho nên , người muốn sao vậy cảm ơn ta?” Hàn Bối dáng tươi cười rất đẹp , trong mắt lóe lên giảo hoạt , nhìn như đáng yêu , có thể Mạnh Hạo biết rõ nàng này tâm cơ sâu đậm , không thể theo mặt ngoài nhìn , ngày đó mở miệng một tiếng Tạ lang kêu , theo sau liền đem Tạ Kiệt diệt sát một màn , còn hiện lên ở Mạnh Hạo trong đầu .

Giờ phút này Hàn Bối nói xong , thân thể đã đến gần Mạnh Hạo một ít , có thể dùng hai người một màn này rơi người ở bên ngoài mắt , giống như rất là thân mật .

“Hàn đạo hữu sẽ không sợ cùng ta đi thân cận quá , có thể dùng Thanh La tông chi nhân đối với người cũng hoài nghi sao , đoán chừng dưới mắt Thanh La tông , ứng với đều đang tìm kiếm tại hạ , sợ là đã qua hôm nay . Thanh La tông chi nhân liền muốn tới rồi.” Mạnh Hạo lạnh nhạt mở miệng , nhìn như tùy ý , kì thực thăm dò .

“Mạnh huynh muốn biết được , thẳng hỏi chính là , không cần như thế thăm dò .” Hàn Bối cười cười , nhìn xem Mạnh Hạo lúc , lại thổi thở ra một hơi , thổi khí như lan , Mạnh Hạo nhíu mày , thân thể hướng bên cạnh lần nữa chuyển đi một tí .

Lập tức Mạnh Hạo dịch chuyển khỏi . Tạ Kiệt dáng tươi cười mang theo ý cảnh nhắc . Không ngờ cố ý đã đến gần đi qua . Trên người nàng có mùi thơm thoang thoảng , nghe thấy được trong mũi , rất là thoải mái .

Mạnh Hạo cau mày , lần nữa tránh qua xuống . Có thể dùng Hàn Bối tiếng cười khê , giống như mang theo chế nhạo ý .

“Thanh La tông hoàn toàn chính xác đang tìm kiếm người , bất quá người có thể yên tâm , bên ngoài quan với chuyện của người , không có ngoại tông biết được , mà thăm , người cũng nên cẩn thận . . .” Hàn Bối cười , cảm giác mình khoảng cách thân cận quá , liền muốn sau lui một ít thời gian . Mạnh Hạo bỗng nhiên tay phải nâng lên ôm Hàn Bối vòng eo , thân thể chậm rãi tới gần .

“Người nói , muốn ta sao vậy cảm ơn người .” Mạnh Hạo khoảng cách Hàn Bối rất gần , thậm chí cũng có thể cảm nhận được lẫn nhau hô hấp , hai người hai mắt nhìn nhau . Nhìn như ôn nhu , nhưng trên thực tế lại có tâm cơ tại đầu .

Hàn Bối trong mắt cái kia ở giữa lộ ra một vòng bối rối , nàng không ngờ tới Mạnh Hạo rõ ràng thực dám như thế , nhưng rất liền khôi phục lại , trong hai tròng mắt lộ ra một vòng dã tính vẻ đẹp .

“Rất đơn giản , đem người theo Phương Đình bên trong mang đi ngọc trang , hoàn chỉnh cho ta , là được rồi .” Hàn Bối nhìn qua Mạnh Hạo , ôn nhu nói , thân thể nhỏ không thể thấy uốn éo , liền không lộ ra dấu vết theo Mạnh Hạo trong tay dời , đứng lên .

“Mạnh huynh muốn suy nghĩ tỉ mỉ thoáng một phát nha.” Hàn Bối mở miệng cười , Mạnh Hạo tắc thì giống như cười mà không phải cười , không nói gì , nhìn qua Hàn Bối , tay phải nâng lên vỗ túi trữ vật , lấy ra một cái ngọc giản ném ra .

Hàn Bối đôi mi thanh tú hơi nhíu , ngọc giản này chỉ là tầm thường , cũng không phải là nàng mong muốn ngọc trang , nhưng nàng minh bạch cái này Mạnh Hạo tâm cơ rất sâu , rất khó đối phó , giờ phút này tiếp được ngọc giản lúc , nàng linh thức quét qua , bỗng nhiên sắc mặt lập tức biến đổi , nhưng rất liền khôi phục như thường , thâm ý sâu sắc nhìn Mạnh Hạo liếc , trên mặt dần dần lần nữa lộ ra dáng tươi cười , nhẹ gật đầu sau , quay người về tới Thanh La tông chỗ .

Mạnh Hạo bụng chén rượu lên , nhấp một miếng , ngọc giản kia chỉ có một màn hình ảnh , đúng vậy Hàn Bối diệt sát Tạ Kiệt một màn , bị Mạnh Hạo ngày đó âm thầm thác ẩn xuống dưới .

Trên thực tế , coi như là Hàn Bối không tìm đến hắn , hắn cũng sẽ đi nghĩ biện pháp tìm Hàn Bối , dùng cái này ngọc giản , đối lấy cần thiết tin tức cùng với một loại đối với mình của ta bảo hộ .

Tiểu Bàn Tử gặp Hàn Bối rời đi , vội vàng đứng lên tới hỏi hỏi ý kiến đứng lên Trần Phàm cái kia rất là bội phục nhìn thoáng qua Mạnh Hạo , hắn cảm thấy lấy tiểu sư đệ bốn sự , có lẽ chung thân đại sự không cần chính mình đến lo lắng .

Không lâu sau , nơi đây bắt quá chung âm thanh quanh quẩn lúc , thất thải chi quang hiển hiện , từ trong đó đi ra hai người , một nam một nữ , nam tướng mạo tuấn lãng , thân thể thon dài , hai mắt như điện , toàn thân áo trắng , mái tóc màu đen , có thể dùng người này thoát nhìn tràn đầy một cổ tà dị tuấn mỹ , đi ra lúc , hân mang trên mặt mỉm cười , hướng về nơi đây mọi người có chút ôm quyền .

“Đúng là Tổng gia đạo tử tổng vân sách !”

“Cái này tổng vân sách tu vi không tầm thường , thân là đạo tử càng là cả Tổng gia Trúc Cơ cảnh đệ nhất nhân . . .”

“Bên cạnh hân đây , chính là kỳ muội Tổng Giai rồi , cũng là lần này Tổng gia chịu chiêu con rể ở rể nhi nữ .”

Mạnh Hạo ngẩng đầu , ánh mắt đảo qua hào quang bảy màu trong đi ra nam nữ hai người , tại tổng vân sách bên người Tổng Giai , thân thể nhỏ nhắn xinh xắn , phảng phất rất là nhu nhược , tóc dài , làn da trắng nõn , cả người thoát nhìn có một cổ nữ tính mềm mại vẻ đẹp , sáng ngời hai con ngươi , lộ ra không phải Hàn Bối tâm cơ chi mang , cũng không phải Lý Thi Kỳ ối chao ý , cũng không Hứa Thanh đơn giản đậm mạc , mà là nhu hòa .

Vô luận là bất luận kẻ nào , khi nhìn đến Tổng Giai lúc , đều có thể cảm nhận được này trên người nữ tính khiết cùng ôn nhu , phảng phất đây là một cái vĩnh viễn sẽ không phát giận nữ tử .

Giờ phút này nàng cũng đang nhìn xem mọi người , tương xứng Mạnh Hạo nhìn về phía nàng lúc , vừa lúc hai người ánh mắt nhìn nhau .

”Thời cơ đã đến , Tổng gia nhiều thế hệ tu hành , không nói lễ nghi phiền phức , hết thấy giản lược , chư vị tông môn anh kiệt đều là nhân tài kiệt xuất thế hệ , đến ta Tổng gia , bỏ xem lễ người , phần lớn là biết được nguyên nhân chỗ .

Nếu như thế , lão phu cũng liền không nói thêm lời .” Tổng gia ngồi ở trên nhất đầu lão giả Tổng Thiên , giờ phút này mỉm cười , bốn phía lập tức yên tĩnh , chỉ có thanh âm của hân đang vang vọng , lời nói ở giữa , tay phải hân nâng lên vung lên , lập tức phía trước tầng mây , lập tức quay cuồng , đảo mắt liền hóa thành một vòng xoáy khổng lồ , lộ ra dưới tầng mây , mảnh này thế giới kì dị đại địa .

Có thể chứng kiến cái kia cả vùng đất , tồn tại một vùng biển mênh mông biển cả , có thể tại biển trung tâm , nhưng lại có một viên to lớn cây , che trời lên , này cây siêu việt ngọn núi , khổng lồ cực kỳ .

Có thể chứng kiến lớn nhánh dây , quán quanh ở này trên cây , uốn lượn thẳng đến chân trời.

Thân cây cực lớn , mà tán cây càng là pound , như một đóa mây hình nấm , sừng sững tại Hải Thiên trong lúc đó , cũng không có thiếu nhánh dây rủ xuống , rơi vào trong biển , toàn bộ mặt biển giờ phút này phập phồng , như có cuồng phong thổi qua , đang không dậy nổi đại thụ , nhưng mà nhắc lên sóng cả quay cuồng .

Trên bầu trời , có thể gặp mây đen cuộn cuộn , một từng đạo thiểm điện cái kia ở giữa rơi xuống , tiếng sấm nổ vang quanh quẩn .

Mà mọi người chỗ , tắc thì hiển nhiên là bầu trời trên tầng mây .

“Này cây đỉnh chớp , có một viên Tứ Phương châu , ai cái thứ nhất [cầm] bắt được hạt châu này , người đó là ta Tổng gia thế hệ này con rể !” Tổng Thiên mở miệng cười , ánh mắt đảo qua bốn phía mọi người , cuối cùng nhất nhìn về phía Tổng Giai lúc , lộ ra thân là trưởng bối yêu thương ánh mắt , theo sau nhìn như tùy ý , lại quét Mạnh Hạo liếc , rất sẽ thu hồi .

Đến nỗi Tổng lão quái cái kia , từ đầu đến cuối đều là trầm mặt , không biết còn muốn chút ít cái gì .

Thanh La tông Hàn Bối không có đứng dậy , có thể bên người nàng lần này đi tới nơi này Thanh La tông đệ tử , nhưng lại đa số nguyên một đám kích động , bọn hân đi vào Tổng gia , vốn là vì trở thành Tổng gia con rể , kể từ đó liền có thể nhảy lên ngàn trượng , chẳng những phù hợp tông môn lợi ích , càng phù hợp tự thân lựa chọn .

Không biết là ai cái thứ nhất phóng ra , rất đấy , lần lượt từng bóng người lập tức bay lên , thẳng đến trước Phương Vân tầng nước xoáy , hướng về bên dưới Phương Đại Hải gào thét mà đi .

Lý Đạo Nhất không hề động , hần thân là đạo tử , lần này đến đây chỉ là xem lễ , tự nhiên không có khả năng đi trở thành ở rể con rể , hần phía sau mặt khác Lý gia tộc người , tắc thì không phải như thế , hôm nay nguyên một đám bay ra , hướng về nước xoáy bay đi .

Vương Đằng Phi trầm mặc , chần chờ sau , cho dù là Vương Tích Phạm ở bên ngăn trở hạ xuống , có thể hần như trước hay là lựa chọn phóng ra một bước , cả người hóa thành một đạo trường hồng , thẳng đến nước xoáy mà đi .

Hần bay ra , ý nghĩa bất đồng , lập tức để cho Tử Vận Tông chi nhân nguyên một đám kinh ngạc đứng lên nhất là Tử Vận Tông cái vị kia dẫn đội Nguyên Anh lão giả , càng là hai mắt lóe lên , hần bên cạnh Vương gia Nguyên Anh chi tu , cũng là nhú mày .

Tiểu Bàn Tử cái kia vội ho một tiếng , nhìn nhìn Mạnh Hạo , cũng thân thể nhảy lên một cái , hần tu vi không đến Trúc Cơ , có thể có một thân pháp bảo , theo bay ra , Kim Hàn Tông không ít tu sĩ đều cùng một chỗ vờn quanh , nhảy vào tầng mây trong nước xoáy .

Nhất Kiếm Tông Trần Phàm , còn có mặt khác bọn người , giờ phút này cũng đều lục tục bay lên , Huyết Yêu tông cái kia , Lý Thi Kỳ thần sắc lạnh nhạt , có thể hần bên cạnh đệ tử khác , nhưng lại đã bị bay lên , kể cả Vương Hữu Tài .

Mạnh Hạo nhìn qua tầng mây kia nước xoáy , nhìn xem nước xoáy bên dưới trong biển rộng cái kia viên to lớn cây , hai mắt có chút nheo lại , trầm ngâm một lát , thân thể đứng lên sau tiến về phía trước một bước bước đi , cái kia thẳng đến nước xoáy .

Cái kia không người nào có thể phát giác nữ tử , nhìn qua Mạnh Hạo bước vào nước xoáy , nhìn xem thân ảnh của hần dần dần đi xa , trong mắt trùu mến càng đậm , nhưng mà hóa thành thở dài một tiếng .

“Con đường của ngươi , muốn tự mình đi xuống dưới , như có một ngày , ngươi đi tới trước mặt của chúng ta , ngươi sẽ minh bạch hết thấy . . . Như đi không đến , địa phủ Hoàng Tuyền ở trong , mẫu thân sẽ nhìn qua ngươi , chờ ngươi chuyển thế .” Nữ tử nhẹ giọng mở miệng , nhìn qua Mạnh Hạo thân ảnh , hai mắt nhắm nghiền , quay người lúc , thân ảnh của nàng thời gian dần qua biến mất , phẳng phát xưa nay chưa từng tới bao giờ , phẳng phát chưa từng có xuất hiện .

Mặt biển sóng còn quay cuồng , tầng tầng sóng lớn chồng lên nhau , gào thét mà qua thì nhắc lên mãnh liệt cuồng phong , có thể dùng hết thấy phủ xuống tu sĩ , đều thân thể không tự chủ được bị thổi đi , khó có thể đi tới gần viên kia to lớn che trời chi cây .

Với này cây so sánh , mọi người giống như giống con sâu cái kiến , nhỏ bé giống như không nhưng đối với so .

Dưới mặt biển , nhìn như sóng lớn , có thể tại Mạnh Hạo phủ xuống một cái kia , hần mãnh liệt dưới đất thấp đầu , hai mắt co rút lại , hần ẩn ẩn chứng kiến tại đây đáy biển , phẳng phát tồn tại không ít bóng đen trườn , một cổ cảm giác nguy cơ tồn tại trong lòng .

“Đây là ta Tống gia chiêu con rể thí luyện , không muốn thấy máu tanh một màn , cho nên nếu có không thể hóa giải nguy hiểm , nói chi buông tha cho , sẽ gặp tự hành bị truyền tống về.” Tống gia lão tổ , Tống Thiên thanh âm , giờ phút này quanh quần toàn bộ mặt biển , theo hần thanh âm xuất hiện , mà ngay cả cái này phong , đều dừng một chút , giống như không dám cùng kỳ đồng thì Phượng Vũ Cửu Thiên .

193. Chương 193: Nở Rộ Vào Sáng Sớm

Mặt biển đại thụ che trời phía trên , là vô tận tầng mây nước xoáy , cao hơn phương , thì là Tống gia chiêu con rể ở rể chi tiệc lễ .

Giờ phút này Tống gia lão tổ thanh âm truyền vào phía dưới Hải Thiên , cái kia mơ hồ nữ tử thân ảnh biến mất một cái chớp mắt , tại Tống gia sơn mạch ở chỗ sâu trong , toàn bộ Tống gia đạo bao hàm chi núp bên

trong .

Cái kia nửa người đã thành hư vô , chỉ có nửa người trên vẫn tồn tại hài cốt , hai mắt bỗng nhiên lộ ra một vòng u mang , chỉ là tại đây u mang ở trong, ẩn ẩn có một vết chân chờ chỉ quang thoáng hiện .

“Nàng ... Rốt cuộc là ai? Có thượng tiên chi linh , có thể cũng không thượng tiên chi cảnh ...”

“Nàng nhìn về phía thiếu niên kia lúc, nhìn như yêu thương nhu hòa , nhìn như ý nghĩ - thương xót sâu đậm đặc , có thể trong mắt hi vọng , lại không phải cái kia họ Mạnh thiếu niên , mà là trên người thiếu niên này đây... Bỉ Ngạn Hoa !”

“Nói tương xứng thiếu niên này đi đến trước mặt của bọn hắn , liền sẽ rõ ràng hết thấy , vì sao câu này nhìn như lời đơn giản ngữ , tại ta nghe đến, lại tổn hết cả gai ốc ...” Lão giả trầm mặc , hai mắt dần dần lộ ra tang thương chi mang , lâm vào trong trầm tư .

”Nói như thất bại , tắc thì chờ thiếu niên này với Hoàng Tuyền trung chuyển đời , những lời này nói rất là thuận lý thành chương , giống như thành thói quen ... Cái này tuyệt không phải tu sĩ có thể làm được , tu hành không Luân Hồi , chuyển thế công dã tràng , bằng không mà nói , cũng sẽ không có Vãng Sinh động xuất hiện .

Vãng sinh nhưng tại , đó là sống thêm cả đời , có thể thì không có chuyển thế mà nói , mà duy nhất tồn tại chuyển thế thuyết pháp đây, chỉ có ... Truyền thuyết kia bên trong Bỉ Ngạn Hoa !”

“Bỉ Ngạn Hoa , tan ra một người như chuyển cả đời , cho nên xưng là bờ bên kia , như bị hoa này chỗ tan ra , tắc thì người không tại , mà hoa trường tồn , nhưng chuyện thế gian không có tuyệt đối , như có thể hàng phục hoa này đem hắn nuốt vào , tắc thì thất sắc thăng tiên !”

Hồi lâu , vị này Tổng gia hôm nay bị tộc người biết được đây, một vị duy nhất vẫn tồn tại lão tổ . Hai mắt lóe lên . Lại nửa người bỗng nhiên bay lên . Tại giữa không trung thì nửa người dưới của hắn u sáng lóng lánh , ẩn ẩn xuất hiện hình dáng sau , một đầu tóc rối bởi bay múa , hắn lại cả người nửa quỳ tại bệ đá .

“Này tiên lai lịch bí ẩn , ta Tổng gia nhiều thế hệ thủ hộ Nam Vực , kính xin tiên linh giải thích nghi hoặc !” Lão giả mở miệng lúc, lại cắn chót lưỡi , phun ra một ngụm đối với hắn mà nói . Vốn cũng không nhiều tâm thần chi huyết , huyết dịch này bay ra sau cái kia biến mất , nhưng lại tại cái này một cái chớp mắt , Tổng gia trên bầu trời nhật nguyệt chí bảo , nhưng lại chợt lóe lên , như có một đạo ngoại nhân nhìn không thấy quang mang , khoảng cách xuyên thấu sơn mạch , hàng lâm tại cái kia trước mặt của lão giả .

Hóa thành một cái hơi mờ thân ảnh , thân ảnh ấy thấy không rõ nam nữ , cả người đều chìm với mơ hồ . Như tồn tại , như không tồn tại ...

Khi nhìn đến thân ảnh ấy một cái chớp mắt . Lão giả thần sắc lộ ra hắn thành kính , hắn hiểu được , đây là chí bảo chi linh , này linh ... Càng là bọn hắn Nam Vực Tổng gia xưa nhất một vị lão tổ , truyền thuyết thành tiên sau khi , lưu lại linh thể chỗ hóa .

Thân ảnh ấy tay phải nâng lên , nhẹ nhàng đặt tại mà lão giả Thiên Linh .

Hồi lâu , lão giả thân thể chấn động mạnh một cái , ánh mắt lộ ra không cách nào tin , lúc ngẩng đầu , cái kia hư ảo thân ảnh dần dần biến mất , phảng phất từ đến liền chưa từng xuất hiện .

“Nở rộ vào sáng sớm, chiều tà thì thành tiên, Bỉ Ngạn Hoa chi mẫu... Lê tiên ... Cái này Mạnh Hạo , hắn nguy hiểm ...” Lão giả thở sâu , trầm mặc một lát , không biết nhớ tới cái gì , như có điều suy nghĩ , lại không có truyền xuống bất luận cái gì phong mệnh , đi tu sửa trước khi bị buộc bắt đắc dĩ , truyền ra thị nữ khẩu dụ .

Giờ này khắc này , tại nước xoáy dưới tầng mây , cái kia phần nộ ngút trời biến cả giữa không trung , cuồng phong gào thét ở bên trong, bước vào cái này tu sĩ , chân có vài chục người nhiều , hôm nay đều là vờn quanh ở đằng kia viên to lớn che trời chi cây bốn phía .

Ai có thể cái thứ nhất đột phá nơi đây phong, tới gần che trời chi cây , thì tại trận này cạnh tranh ở bên trong, liền chiếm cứ bước đầu tiên ưu thế .

Trở thành Tổng gia con rể , từ nay về sau đã có thâm hậu nơi tu hành , là nơi đây tuyệt đại đa số tu sĩ khát vọng , cho nên bọn hắn mới đi đến cái này , cho nên bọn hắn mới chịu tranh thủ .

Có thể Mạnh Hạo lại không phải vì cái gì con rể ở rể , mặc dù là Tổng gia thích hợp hắn tu hành , nhưng Mạnh Hạo tính cách không muốn ăn nhờ ở đậu , trừ phi là có trọng yếu mục đích , bằng không mà nói , trời cao biển rộng , hắn ưa thích một mình ngao du .

Nam nhi đi thiên hạ , nhìn bầu trời địa chi quang , xem vạn vật chi cảnh , phẩm chúng sinh ý , đây mới là Mạnh Hạo mong muốn sinh hoạt , giờ phút này hắn hai mắt lộ ra tinh mang , lúc ngẩng đầu nhìn phía xa che trời tán cây , cái kia , tồn tại một hạt châu .

Này châu mọi người không thêm để ý hắn bản thân giá trị , mà là đang ý vật ấy đại biểu hàm nghĩa , duy chỉ có Mạnh Hạo , hắn càng để ý là người phía trước ! Thậm chí nếu không phải là có hạt châu này tồn tại , Mạnh Hạo cũng sẽ không đi tới nơi này .

“Hy vọng này châu , có thể giải ta độc , nếu thật có thể như thế , liền đã giảm bớt đi lần vào Tử Vận Tông phiền toái .”

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , đi về phía trước thì bỗng nhiên bên trong hơi động lòng , hít mắt lại lúc , thân thể tại giữa không trung dừng một chút .

“Chuyện này. .. Rõ ràng cũng có thể bị ta hấp thu linh khí , mà lại nồng độ rất cao , cái này Tổng gia đến cùng tồn tại cái gì dạng bí mật , tại sao lại có loại này như Huyết Tiên trong truyền thừa có thể bị ta hấp thu linh khí .” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ , tốc độ lập tức nhanh , càng là trong cơ thể tu vi vận chuyển , lập tức bốn tòa hoàn mỹ đạo đài tại trong thân thể của hắn nổ vang , như thân thể của hắn đã trở thành một cái lỗ đen , lập tức thì có linh khí bốn phía , thẳng đến Mạnh Hạo mà đến .

Mạnh Hạo cũng không phải là không chút kiêng kỵ hấp thu , mà là dẫn cẩn thận , dần dần tiến dần .

Xa xa , Vương Đăng Phi sắc mặt âm trầm , nhưng trong lòng đã có đặng chất , càng có một cổ điên cuồng ý , hắn từ nhỏ đã là thiên kiêu , từ nhỏ đã có Ứng Long chi huyết từ trên trời giáng xuống , thậm chí trưởng thành trên đường , luôn gặp được như vậy như vậy tạo hóa .

Có thể ... Ở gia tộc , bởi vì ca ca của hắn Vương Lệ Hải nguyên nhân , hắn không thể trở thành đạo tử , thậm chí tại coi trọng trình độ lên , cũng kém xa tít tắp , có thể nói tuổi thơ của hắn , chính là còn sống tại ca ca hắn dưới bóng tối .

Hắn muốn phản kháng , nghĩ giãy (kiếm được) ôm , muốn siêu việt ca ca của hắn , muốn đi chứng minh mình mới là Vương gia đạo tử , vì thế , hắn đã đi ra Vương gia , đi nước Triệu , tìm vô hạ Trúc Cơ .

Bởi vì hắn minh bạch , tại Vương gia , chính mình rất khó quật khởi .

Mang theo đại lý tưởng , mang theo chí lớn khí , hắn đi nước Triệu , đi tìm vô hạ Trúc Cơ , đi tìm Ứng Long truyền thừa , tại kế hoạch của hắn ở bên trong , tương xứng chính mình theo nước Triệu trở về lúc , chính là hắn cùng với ca ca một trận chiến thời khắc .

Nhưng , đây hết thấy bị Mạnh Hạo phá hủy , hắn đã thất bại , bại triệt triệt để , có thể hắn không cam lòng , tại Vương Tích Phạm động viên xuống , tại Sở Ngọc Yên dưới sự ủng hộ , hắn đi ra bóng mờ , đoán tạo độc chỉ .

Thậm chí tại Sở Ngọc Yên tương trợ ở bên trong , hắn vẫn cứ không phải vô hạ Trúc Cơ , vẫn cứ vẫn có thiếu , nhưng mà vô hạn tiếp cận , càng là tại Huyết Tiên truyền thừa , hắn tận mắt thấy Vương Lệ Hải tử vong , khi đó hắn , cảm thấy nhân sinh thoáng cái rộng mở trong sáng , như hết cùng lại thông (*đã hết cơn khổ, đến ngày sung sướng) .

Hắn cho rằng , thuộc về hắn Vương Đăng Phi nhân sinh , tiếp xúc sắp đến .

Có thể ... Chuyện kế tiếp , đối với hắn đã kích trước đó chưa từng có , vốn là ngạc nhiên phát hiện , Vương Lệ Hải rõ ràng không chết , chết ở Huyết Tiên trong truyền thừa đấy , chỉ là một sợi bị Vương gia lão tổ luyện hóa đạo thân .

Theo sau , có quan hệ Sở Ngọc Yên cùng một cái nam tử xa lạ chuyện giữa , như cuồng phong như vậy bị truyền ra , có thể dùng Vương Đăng Phi không thể chịu đựng được , càng không muốn tin tưởng , tìm Sở Ngọc Yên truy vấn , có đấy, nhưng lại Sở Ngọc Yên trầm mặc .

Như gần kề như thế , hắc Vương Đăng Phi vẫn cứ lần dả kích nặng nề , có thể nhưng như cũ có thể can rằng thừa nhận , nhưng ngay sau đó tại đây Tổng gia , hắc vậy mà phát hiện cái kia cùng Sở Ngọc Yên có nghe đồn nam tử , lại là Mạnh Hạo !

Một khắc này , hắc phát điên hơn rồi, hắc liễu lĩnh muốn ra tay diệt sát Mạnh Hạo , nhưng một trận chiến này , lại là trở thành mà đề sập hắc cuộc sống cuối cùng nhất một mảnh lá cây , khi này cây Diệp Lạc xuống, tương xứng Mạnh Hạo dùng nghiến ép tư thái đem hắc đánh bại sau , Vương Đăng Phi cười thâm , suy nghĩ của hắc , tính cách của hắc , hắc hết thấy , đều đang cái kia một cái chớp mắt , hoàn toàn méo mó , hoàn toàn thay đổi .

Gần như điên cuồng .

“Vương gia , ta có thể không cần , Sở Ngọc Yên , ta đồng dạng phát tay áo đoạn tuyệt , ta Vương Đăng Phi muốn đi ra con đường của mình , muốn đem bị Mạnh Hạo cướp đi hết thấy , toàn bộ đoạt lại !!” Vương Đăng Phi hai mắt mang theo tơ máu , tóc tai bù xù, cả người ném ra điên cuồng , đón cuồng phong , thẳng đến đại thụ che trời mà đi .

Tiểu Bàn Tử thủ sẵn lỗ mũi , thân thể phiêu phù ở giữa không trung , bốn phía tồn tại bảy tám cái Kim Hàn Tông đệ tử , nguyên một đám như bảo hộ như vậy đưa hắc thủ hộ ở bên trong .

“Vốn Lý gia cũng không còn nghĩ ở rể , có thể đã Tông chủ không cho phép , ta liền thiên phải thử một chút !” Tiểu Bàn Tử nói xong , lấy ra một khối linh thạch rắc rắc bắt đầu ăn .

Nhìn bốn phía Kim Hàn Tông đệ tử , chỉ có cười khổ .

“Tiểu sư thúc tổ , việc này không tốt sao , vạn nhất lão nhân gia ngài một phát uy , đã lấy được Tổng gia con rể thân phận , chúng ta trở lại tông môn nhất định phải bị trách phạt vô cùng thâm ...”

“Đúng vậy a Tiểu sư thúc tổ , nghĩ lại ... Nghĩ lại ...”

Tiểu Bàn Tử trừng mắt , trong thần sắc lộ ra chần chờ .

“Đối với người đều vào được .”

“Tiểu sư thúc tổ , phải biết rằng tông môn đặc biệt ưa thích lão nhân gia ngài mấy cái sư muội , còn có bị Tông chủ cho ngài chỉ định mấy cái đạo侶 , có thể đều đang đôi mắt - trông mong chờ người đấy ...” Chu Đại Nha liền vội mở miệng , hắc hiểu rõ nhất Tiểu Bàn Tử , giờ phút này lời nói vừa ra , Tiểu Bàn Tử cái kia lập tức thổ sủu .

“Mà thôi mà thôi , ta xem nào nhiệt được rồi đi .”

Tại Kim Hàn Tông cái này vờn quanh Tiểu Bàn Tử khuyên can lúc, xa xa Vương Hữu Tài , yên lặng đứng ở giữa không trung , trên người hắc tràn ngập một luồng khí tức thần bí , bộ dáng của hắc hay là bảy, tám năm trước bộ dáng , giờ phút này cả người rất là quái gở như vậy , nhìn qua xa xa đại thụ che trời , trầm mặc không nói .

Hắc nhìn thấy mà Tiểu Bàn Tử , chứng kiến mà Mạnh Hạo , có thể mỗi khi Mạnh Hạo ánh mắt trông lại lúc, hắc cũng có lựa chọn tránh đi .

Phát sinh ở hắc cùng với Đồng Hồ trên người sự tình , có lẽ trừ hắc ra hai người , ngoại nhân vĩnh viễn không cách nào biết được .

Mặt biển cuồng phong tàn sát bờ bãi , tiếng gió nức nở nghẹn ngào , đáy biển bóng đen chạy , có thể dùng vùng thế giới này , tràn đầy một cổ lạnh lạnh cảm giác , theo gió đang gào thét , cái này bốn phía hơn mười người dĩ nhiên toàn bộ lao ra , đón gió , thẳng đến viên kia đại thụ che trời mà đi .

Buổi sáng hôm nay lão bà đột nhiên hỏi ta , nói người ý định sao vậy sinh nhật , ta sống sót một chút , mới giật mình nhớ tới , nguyên lai nhanh sinh nhật rồi, lúc này nữ nhi của ta ở bên cạnh hô một câu.

194. Chương 194: Tích Kiến Mộc Chi Niệm

Cái này không thể phi rất cao , bởi vì càng cao , tắc thì gió càng lớn , Mạnh Hạo tận mắt thấy một cái Thanh La tông đệ tử , muốn mưu lợi bay cao , kết quả không đợi lao ra rất xa , liền phát ra kêu thảm thiết thê lương , toàn thân cơ hồ máu thịt be bét , vội vàng hô lên buông tha cho sau , lúc này mới cả thoáng một phát biến mất không còn tăm hơi .

Gió càng lúc càng lớn , thậm chí tại đây trong gió , vẫn tồn tại mà từng đạo phong nhận , càng có một cỗ khó có thể hình dung uy áp , có thể dùng khoảng cách đại thụ che trời chỉ có ngàn trượng phạm vi , như đã trở thành từng mặt tường thành .

Mạnh Hạo bước vào trong đó , tại cảm nhận được cái này bốn phía như tường thành như vậy uy áp cùng trở ngại đồng thời , cũng cảm nhận được mỗi hướng về đại thụ che trời đi về phía trước một bước , bốn phía có thể bị chính mình hấp thu linh khí , sẽ bắt đầu tăng mạnh , có thể dùng Mạnh Hạo hô hấp đều dồn dập , hai mắt lộ ra mãnh liệt hào quang .

“Nơi đây đối với người bên ngoài mà nói là cực khổ , nhưng đối với ta mà nói , đây là ta tu hành thánh địa !” Mạnh Hạo mãnh liệt ngẩng lên đầu , ánh mắt đã rơi vào ngàn trượng bên ngoài trên đại thụ che trời .

“Đây rốt cuộc là một khổa ... Cái gì cây?” Mạnh Hạo dĩ nhiên phát giác , nơi đây linh khí , cũng không phải là theo đất trời bốn phía mà đến , mà là trước đây phương viên kia trên đại thụ che trời tràn ra .

Ở này hơn mười người tu sĩ , với cái này đại thụ che trời việc tang của bố khó đi về phía trước lúc , bầu trời trên tầng mây , tồn tại ngũ tông tam tộc chi nhân , chánh mục quang lấp lánh theo tầng mây nước xoáy nhìn lại .

Bọn hắn có thể thấy rõ ràng phía dưới từng màn .

“Chư vị tông môn gia tộc tới đây đây, đều là anh kiệt thiên kiêu thế hệ , không biết ai , có thể cái thứ nhất đạp vào này cây .” Tổng Thiên mỉm cười , thanh âm truyền ra lúc , hẳn phía dưới riêng phần mình tông môn gia tộc Nguyên Anh lão quái , đều nhao nhao lộ ra dáng tươi cười .

“Sợ là có chút gian nan , không nghĩ tới Tổng tiền bối lúc này đây chiêu con rể khảo nghiệm . Rõ ràng dùng cái này tờ bảo đồ ...”

“Này cây . Hẳn là viễn cổ Kiến mộc một đạo tàn niệm chỗ hóa . Bị thời Thượng Cổ một đời đạo sư nước chảy về hướng đông với truyền thuyết Kiến mộc tự sụp đổ chỉ địa cảm ngộ , lúc này mới vẽ ra , nghe nói như có đầy đủ cảm ngộ , có thể đem này cây huyền hóa ra đến , là hiếm thấy triệu hoán viễn cổ chí bảo .”

Theo bốn phía tu sĩ Nguyên Anh đích thoại ngữ , ngồi ở càng phía dưới Hàn Bối , ánh mắt đã rơi vào trong nước xoáy Mạnh Hạo cái kia , quét qua sau khi . Thần sắc bình tĩnh , không lộ chút nào tâm tư .

Lý Thi Kỳ cái kia , tắc thì hơn nữa là nhìn về phía viên kia Kiến mộc tàn niệm chỗ hóa chi cây , như có điều suy nghĩ .

“Kiến mộc tàn niệm , có thể phóng thích truyền thuyết đối bầu trời trước viễn cổ linh khí , nhưng đáng tiếc lại không thể bị tu sĩ sở dụng , cái có thể trở thành là bích chương , bất quá bảo vật này như tu vi cũng đủ , như cảm ngộ cũng theo đó cũng đủ , tắc thì có thể đem thế giới dung nạp tại Kiến mộc trong . có thể vị chí bảo , mặt khác quan trọng nhất là . Bảo vật này đối với những đệ tử này tu vi đột phá , rất có trợ giúp .” Thanh La tông tu sĩ Nguyên Anh , là một người đàn ông trung niên , giờ phút này mỉm cười mở miệng lúc , ánh mắt giống như tùy ý đảo qua nước xoáy , với Mạnh Hạo trên thân nhìn thêm mà liếc .

Lúc trước hắn tạo nên chú ý tới Mạnh Hạo , nhưng mà bất động thanh sắc , giờ phút này đồng dạng như thế .

“Này cây đích thật là Kiến mộc tàn ảnh , cái này họa (vẽ) tên là Tích Kiến Mộc chi niệm , là lão phu năm đó ngàn thọ lúc , Thiên Hà Hải thứ tám biển chủ tặng cho , hôm nay lấy ra , một phương diện để cho những bọn tiểu bối này cảm thụ viễn cổ , một phương diện cũng làm cho chư vị quan sát một phen , bởi vì không

bao lâu , bức họa này liền không nữa thuộc về lão phu .” Tổng Thiên cười ha ha một tiếng , lắc đầu mở miệng .

“Lão phu sẽ đem bức họa này , đưa cho ta Tổng gia thế hệ này con rể .”

Tổng Thiên lời nói vừa ra , lập tức cái này bốn phía tu sĩ Nguyên Anh , nguyên một đám nhao nhao hai mắt bỗng nhiên tỉnh mang chớp động , lại trong khoảng thời gian ngắn không người mở miệng , mà là toàn bộ đều nhìn về mà tầng mây nước xoáy .

“Lão tổ , không bằng vân bối và những thứ này đạo hữu đánh bạc hạ xuống, nhìn xem cái nào tông môn trẻ con em bé , có thể cái thứ nhất tới gần này cây?” Làm xuống dưới tay vị Tổng lão quái , giờ phút này bỗng nhiên mở miệng cười .

“Chúng ta tự nhiên sẽ đánh bạc nhà mình tông môn đệ tử , Tổng lão quái ngươi muốn đánh bạc ai?” Nhất Kiếm Tông phiên họ lão giả cười ha ha một tiếng , uống một hớp rượu , trêu chọc nói ra .

“Ta cá là hần !” Tổng lão quái tay phải bỗng nhiên nâng lên , nhất chỉ nước xoáy , lung lay có thể thấy được hần chỗ ngón tay hướng , đúng vậy ...

Mạnh Hạo !

Theo Tổng lão quái lời nói truyền ra , lập tức nơi đây những thứ này tu sĩ Nguyên Anh nhao nhao nhìn lại , khi nhìn đến mà Tổng lão quái chỗ đánh bạc chỉ nhân là Mạnh Hạo sau , Thanh La tông tu sĩ Nguyên Anh , vị trung niên nam tử kia hai mắt nhỏ bé không thể nhận ra lóe lên .

Vương gia Nguyên Anh lão giả , nhú mày một cái .

Vị kia Nhất Kiếm Tông phiên họ lão giả , cười cười , thâm ý sâu sắc nhìn thoáng qua Tổng lão quái .

“Được, đánh bạc cái gì .” Huyết Yêu tông tu sĩ Nguyên Anh , là một cái tóc bạc trắng , làn da héo rũ bà lão , nàng thanh âm khàn giọng , truyền ra thì ném ra một cổ như xương cốt ma sát cảm giác , giờ phút này về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười chậm rãi mở miệng .

“Liền đánh bạc một quả anh quả !” Tổng lão quái tay áo hất lên , tay phải khi nhắc lên trực tiếp đặt tại mà mi tâm , thì ra là mấy cái hô hấp thời gian , thành linh có một như tiểu nhân khoanh chân ngồi tĩnh tọa hư ảnh , theo hần mi tâm bị nhiếp lấy ra .

Mắt trần có thể thấy đấy, cái này tiểu nhân rất nhanh ngưng tụ , thành linh đã trở thành một quả như linh quả như vậy chi vật , phát ra mùi thơm ngát .

Vật ấy , đúng vậy anh quả , là chỉ có tu sĩ Nguyên Anh , mới có thể theo bản thân trong nguyên anh ngưng tụ chi vật , có thể so với thiên tài địa bảo ! Thiên địa có thể sinh ra đời linh quả , mà tu sĩ Nguyên Anh trong cơ thể tự thành thiên địa , tự nhiên cũng có thể xuất hiện linh quả .

Vật ấy như thiên địa tạo hóa , là một cái tu sĩ Nguyên Anh bản thân nhất vật trân quý , như Trúc Cơ không có cùng trình độ đạo đài , Kết Đan có màu sắc bất đồng nguyên đan , tại cảnh giới Nguyên Anh , tắc thì là bất đồng số lượng anh quả .

Dùng chín là theo , tam cửu Nguyên Anh , lục cửu Nguyên Anh , cho đến Cửu Cửu Nguyên Anh , đây là cảnh giới Nguyên Anh bất đồng trình độ phân chia .

Ngoại nhân anh quả , sẽ không gia tăng người bên ngoài anh quả số lượng , không có thể tăng lên phẩm giai , nhưng mà có thể trở thành bổ sung chi dụng , cho nên đối với tu sĩ Nguyên Anh mà nói , ngoại nhân anh quả , là tốt nhất chữa thương cùng khôi phục chi đan .

Đến nỗi Trảm Linh , chém tới đấy, là toàn bộ phận , cho nên anh quả đã vô dụng , chỉ có đến mà Vãn Đạo sau khi , mới có thể cảm ngộ thiên địa đại đạo , ngưng tụ ra bản thân đạo quả , dùng chứng nhận thăng tiên chi lộ .

Theo Tổng lão quái lời nói truyền ra , bốn phía tu sĩ Nguyên Anh nhao nhao trầm tư , rất nhanh , liền nguyên một đám trực tiếp ngưng tụ ra tự thân một quả anh quả , kể từ đó , tổng cộng tám miếng anh quả phiêu phù ở giữa không trung .

Tám miếng anh quả , đối với tu sĩ Nguyên Anh mà nói , cũng là một hồi không nhỏ hấp dẫn , giờ phút này nguyên một đám nhìn như bình thường , nhưng trên thực tế nhưng lại tinh thần vô cùng phấn chấn , xa nhìn tầng mây trong nước xoáy , các tông đệ tử .

Tổng Thiên mỉm cười , không có đi ngăn cản , bên cạnh hắn hai trung niên nam tử , một người nhắm mắt ngồi xuống , tên còn lại thì là sắc mặt âm trầm . Nhìn qua trong nước xoáy chúng tu . Trong thần sắc mang theo xem kỹ .

Đến nỗi vị kia Tổng gia đạo tử tổng vân sách . Giờ phút này an tĩnh ngồi ở Tổng Thiên lão tổ bên cạnh , mỉm cười nhìn đây hết thấy , không nói gì , nhưng trong mắt ở chỗ sâu trong , cũng có một vệt tinh mang .

Tổng lão quái tinh thần phấn chấn , giờ phút này ánh mắt lấp lánh nhìn xem nước xoáy tầng mây , chăm chăm vào Mạnh Hạo .

“Mạnh tiểu tử , đem người trở thành ngày tại nước Triệu bổn sự lấy ra . Lúc này đây nếu như người thắng , lão phu ta đưa người một quả anh quả với tư cách ban thưởng .” Tổng lão quái nội tâm thâm nghĩ , đối với Mạnh Hạo cái kia , bởi vì nước Triệu sự tình , bởi đó trước bên tai Tổng gia truyền âm , hắn đã có rất mạnh chờ mong .

Chính là ở đây chi nhân tiên đặt cược xuất ra lúc , dưới tầng mây , đại thụ che trời bên cạnh hơn mười người , đang riêng phần mình về phía trước bay nhanh mà đi , cho dù là phía trước có uy áp ngăn cản . Khiến cho được tốc độ không thể không chậm chạp , có thể nhưng như cũ đi về phía trước .

Hôm nay nhanh nhất . Đúng vậy Vương Đăng Phi , hắn đã đỏ mắt , giờ phút này lao ra lúc , tựa hồ liều lĩnh , đối với hắn mà nói , đây là một cơ hội , một khi có thể trở thành Tổng gia con rể , tắc thì nhân sinh của hắn , bằng chuẩn bị quật khởi lần nữa khả năng .

“Mạnh Hạo , còn có Sở Ngọc Yên tiên nhân kia , các người chờ !” Vương Đăng Phi nghiêng răng nghiêng lợi , gào thét ở giữa lại tới gần mà hơn mười trượng .

Ngoại trừ Vương Đăng Phi bên ngoài , lại có là Vương Hữu Tài , hắn yên lặng tới gần , trong lúc bất tri bất giác , lại là gần thứ với Vương Đăng Phi , theo sau mới được là mặt khác các tông tu sĩ , mà Trần Phàm ở bên trong , cũng là trong đó nhân tài kiệt xuất .

Tiểu Bàn Tử bởi vì có mọi người bảo hộ , tốc độ không nhanh , có thể cũng không chậm .

Ngược lại là Mạnh Hạo cái này , hiển nhiên là kéo sau một chút , nhưng hắn thần sắc bình tĩnh , mỗi phóng ra một bước , Mạnh Hạo đều ngừng dừng một cái , càng lúc càng nồng nặc linh khí tại chung quanh hắn vờn quanh , bị hắn cẩn thận hấp thu .

Theo thời gian trôi qua , rất nhanh đã trôi qua rồi một canh giờ , giờ phút này Vương Đăng Phi đã khoảng cách đại thụ che trời chỉ có hơn mười trượng , Vương Hữu Tài vậy thì khoảng hai mươi trượng , mặt khác người cũng lần lượt đều đang trăm trượng trong vòng lúc , trên tầng mây Tổng lão quái sắc mặt dần dần khó coi , mặt khác tu sĩ Nguyên Anh tắc thì mặt lộ vẻ mỉm cười .

Trăm trượng biên giới Mạnh Hạo , giờ phút này thở sâu , đoạn đường này cẩn thận hấp thu , như cùng hắn nuốt vào mà vài viên La Địa đan , có thể mặc dù là cẩn thận nữa , theo không ngừng mà đi về phía trước , theo bốn phía loại này có thể bị hắn hấp thu linh khí càng ngày càng nhiều , Mạnh Hạo hai mắt bỗng nhiên lóe lên .

“Cơ hội khó được , dứt khoát liền toàn lực hấp thu !” Mạnh Hạo trong tính cách mang theo quyết đoán , giờ phút này một khi quyết định , lập tức thân thể tiến về phía trước một bước bước đi , một bước này rơi xuống cái kia , Mạnh Hạo trong cơ thể lập tức nổ vang , bốn tòa hoàn mỹ đạo đài , tại đây một cái chớp mắt không có bị Mạnh Hạo áp chế chút nào , mà là toàn lực vận chuyển , tiếng âm âm theo Mạnh Hạo trong cơ thể quanh quẩn , cái kia ở giữa , chung quanh hắn lại như cùng xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ .

Vòng xoáy này vừa ra , lập tức tràn ngập tại đây bốn phía , không cách nào bị mặt khác người hấp thu linh khí , tại đây một cái chớp mắt , như sôi dâng giống như , lại nhất tề hướng về Mạnh Hạo cái này hiện lên mà đến .

Phía dưới nước biển càng là gào thét quay cuồng , Mạnh Hạo thân thể , thậm chí đều xuất hiện vận vẹo mơ hồ , khó có thể hình dung linh khí , thẳng đến thân thể của hắn điên cuồng dưng mãnh vào lúc , Mạnh Hạo tốc độ , cái kia ở giữa bạo tăng .

Không phải hắn muốn tăng tốc , mà là càng đi về phía trước , tắc thì hấp thu linh khí thì càng nhiều , giờ phút này cất bước , khoảng cách đại thụ che trời trăm trượng , tám mươi trượng , sáu mươi trượng ...

Mạnh Hạo trong cơ thể tu vi , cũng ở đây trong thời gian thật ngắn , không ngừng mà trèo thẳng lên , đệ ngũ tọa đạo đài , giờ phút này dĩ nhiên xuất hiện hình thức ban đầu , mà lại đang đang nhanh chóng ngưng tụ .

Một màn này để cho Mạnh Hạo nội tâm kích động , hắn thở sâu , tốc độ nhanh hơn , đã quyết định liều lĩnh hấp thu , như vậy liền nhất định phải đi thôn phệ cái triệt triệt để để .

Cái này là Mạnh Hạo tính cách , hắn là thư sinh thì cũng là như thế , như hắn cách đối nhân xử thế , ngày thường không muốn chiêu nạp sự đoan , chỉ khi nào trêu chọc , mà lại không cách nào hóa giải , như vậy liền dứt khoát triệt triệt để để .

Giờ phút này đệ ngũ tọa đạo đài không ngừng ngưng tụ , có thể dùng Mạnh Hạo tu vi cũng theo đó không ngừng mà kéo lên , cặp mắt của hắn càng ngày càng sáng , khí tức của hắn càng ngày càng mạnh !

Thì ra là mấy cái hô hấp thời gian , Mạnh Hạo liền trực tiếp vượt qua bảy mươi trượng , khoảng cách che trời chỉ cây , chỉ còn lại có ba mươi trượng khoảng cách , hắn lúc này đây bộc phát , tốc độ quá nhanh , hấp thu quá mức kinh người , có thể dùng bốn phía tu sĩ khác , toàn bộ tâm thần chấn động .

Bọn hắn chứng kiến mà Mạnh Hạo thân thể bên ngoài cái kia vòng xoáy khủng bố , cảm nhận được cái này bốn phía theo bọn hắn nghĩ áp chế bản thân không thể hấp thu linh khí , rõ ràng sôi trào sinh động thẳng đến Mạnh Hạo mà đi , để cho cái thế giới này , tại đây một cái chớp mắt , như đã trở thành một mảnh gọn sóng vòng qua vòng lại thiên địa .

“Hắn ở đây làm gì sao ...”

“Đây là ... Đây là đang hấp thu nơi đây những thứ này không thể bị hấp thu linh khí?”

“Hắn ... Hắn là sao vậy làm được !” Bốn phía các tông tu sĩ , tại đây một cái chớp mắt , nhao nhao rung động , nhất tề nhìn về phía Mạnh Hạo .

Không chỉ là bọn hắn , giờ này khắc này , trên tầng mây mọi người , toàn bộ tại thấy như vậy một màn sau , nhao nhao tâm thần chấn động ,

“Hắn rõ ràng tại thôn phệ viễn cổ linh khí !”

“Hắn là cái gì thể chất , tu hành cái gì công pháp , có thể nào như thế !” Những thứ này tu sĩ Nguyên Anh , lập tức nguyên một đám hai mắt như điện , muốn nhìn thanh Mạnh Hạo , nội tâm đều có rung động , Mạnh Hạo một màn này , vượt quá ngoài dự liệu của bọn hắn .

Có thể , cho dù là bọn họ là tu sĩ Nguyên Anh , có thể đơn giản thấy rõ một người tu vi , nhưng đối với Mạnh Hạo đạo đài cái này , nhưng lại đang nhìn đi cái kia , nhao nhao hoàn toàn mơ hồ .

Như có một cỗ lực lượng kì dị đang làm nhiễu , lực lượng này thường tại , khiến cho cho bọn họ không cách nào chứng kiến mảnh khốc , Thanh La tông vị trung niên nam tử kia trầm mặc , nhưng trong mắt đã có kỳ dị chi mang , trên thực tế hắn ở đây Mạnh Hạo không có tiến vào tầng mây nước xoáy trước , thì có qua cử động như vậy , cảm thụ qua Mạnh Hạo trên thân cái loại này nhìn không thấu đạo đài kỳ dị .

Tại đây chút ít các tông tu sĩ Nguyên Anh bị Mạnh Hạo kinh động thời điểm , tổng gia lão tổ Tổng Thiên , hai mắt đột nhiên lộ ra ở trên người hắn , từ đầu đến giờ , chưa bao giờ xuất hiện tinh mang .

Hắn trực câu câu chăm chăm vào trong nước xoáy Mạnh Hạo , hai mắt lập tức lóe lên , không nói gì , có thể trong mắt lại có một vệt rung động rất nhanh tiêu tán .

Tổng lão quái cười ha ha một tiếng , hắn vẫn cứ cũng là cảm thấy không thể tưởng tượng nổi , nhưng mà hiển nhiên cực kỳ cao hứng , giờ phút này tiếng cười quanh quẩn lúc , cách đó không xa Hàn Bối , cũng là

thở sâu , nàng nghĩ đến Liễu Minh rõ ràng chín cổ không mạnh , nhưng hết lần này tới lần khác Mạnh Hạo lại có thể tiến vào Phương Đình sự tình .

Lý Thi Kỳ mắt phượng lóe lên , nhìn qua trong nước xoáy Mạnh Hạo thân ảnh , như có điều suy nghĩ .

Đúng lúc này , tại tầng mây kia xuống , đại thụ che trời bốn phía , thậm chí tại đây một cái chớp mắt , bởi vì nơi đây linh khí quay cuồng , có thể dùng cuồng phong mãnh liệt hơn , thổi Vương Đăng Phi bọn người theo hơn mười trượng vị trí , trực tiếp cuốn ngược , biến thành bốn mươi năm mươi trượng !

Hắn đều như thế , người bên ngoài cũng nhao nhao thì bị thổi không tự chủ được , kể từ đó , tình thế lập chuyển , Mạnh Hạo khoảng cách ba mươi trượng , lập tức liền trở thành trong mọi người tới gần nhất đại thụ che trời chỉ nhân .

Vương Đăng Phi ngửa mặt lên trời vừa hô , hắn không cam lòng , giờ phút này mãnh liệt mà lao ra , có thể cơ hồ chính là hắn lao ra lập tức , Mạnh Hạo cái kia thở sâu , một bước dưới , trực tiếp vượt qua mười trượng , lần nữa cất bước , hai mươi trượng !

Hai bước dưới , khoảng cách đại thụ che trời chỉ có mười trượng , ở đằng kia dưới cây , Mạnh Hạo rõ ràng là hơi nhỏ giống như con sâu cái kiến , có thể hết lần này tới lần khác chung quanh hắn tồn tại pound nước xoáy , nơi đây linh khí rầm rầm dưng mãnh vào , bị Mạnh Hạo trong cơ thể đạo đài hấp thu , hắn đệ ngũ tọa đạo đài , giờ phút này dĩ nhiên xuất hiện hình thái , nếu có thể kéo dài nữa , có lẽ không dùng được quá lâu , liền có thể hoàn toàn ngưng tụ ra , trở thành Mạnh Hạo trong cơ thể đệ ngũ tọa đạo đài !

Một khi đến mà lúc kia , năm tòa hoàn mỹ đạo đài Mạnh Hạo , chính là Trúc Cơ cảnh bên trong ... Người mạnh nhất !

Thiên kiều cũng tốt , đạo tử cũng được , hết thấy Trúc Cơ cảnh , đều muốn tại Mạnh Hạo trước mặt , dễ như trở bàn tay !

195. Chương 195: Linh Áp Chúng Nhân

Lúc này đây cơ duyên , đối với Mạnh Hạo mà nói , như cùng là một hồi đột nhiên xuất hiện tạo hóa , tại đây tạo hóa xuống , tu vi của hắn nhanh chóng kéo lên , càng là tới gần phía trước viên này đại thụ che trời , linh khí thì càng nồng đậm .

Mạnh Hạo thở sâu , giờ khắc này hắn hoàn toàn không để ý đến bốn phía ánh mắt của những người khác , trong mắt của hắn chỉ có viên này đại thụ che trời , chỉ có từ nay về sau trên cây trần ra đây , loại này khó có thể hình dung , ngoại nhân không cách nào hấp thu , duy chỉ có hắn cái này có thể hấp vào thể nội linh khí !

Mạnh Hạo đã bị thật lâu không có loại này hấp thu thiên địa linh khí sướng khoái cảm giác , hôm nay , theo nơi đây linh khí hút vào , Mạnh Hạo hai mắt lộ ra sáng ngời chấp nhất chỉ mang , thân thể về phía trước nhoáng lên dưới , trực tiếp xuất hiện tại viên này đại thụ che trời dưới , tại đây , linh khí như biến thành điên cuồng lên , phảng phất Mạnh Hạo thân thể đã trở thành một cái có thể thôn phệ tất cả nước xoáy lỗ đen , có thể dùng linh khí bốn phía , thổ lộ dưng mãnh vào .

Mạnh Hạo tu vi tại đây một cái chớp mắt , tùy theo không ngừng mà đề cao , đệ ngũ tọa đạo đài chẳng những chuẩn bị hư ảnh , mà lại hướng về chân chính thật thể , phi tốc ngưng tụ .

Một thành , hai thành , ba thành . . .

Mạnh Hạo tâm tình phấn chấn , tại đây hấp thu trong hắn cảm nhận được tại đây trên đại thụ phương , linh khí tồn tại thêm nữa... Càng đậm , giờ phút này không chậm trễ chút nào thân thể nhảy lên một cái , theo viên này đại thụ che trời , thẳng đến phía trên mà đi .

Cùng hẩn so sánh , cây đại thụ này che trời hình như không tận , Mạnh Hạo trên tàng cây , phảng phất một cái phi trùng , nhỏ yếu , yếu ớt , căn bản là không cách nào so với , giống như đom đóm cùng ánh mặt trăng ở giữa chênh lệch .

Mạnh Hạo là người thứ nhất đập vào này cây chi nhân , cho đến giờ phút này , những thứ khác nơi đây tu sĩ , cái này mới một lần nữa dựa vào, hơn mười thời gian hô hấp sau , Vương Đăng Phi cùng Vương Hữu Tài . Lúc này mới cũng theo đó bước lên này cây .

Có thể đối với bọn họ mà nói . Cái này linh khí không cách nào hấp thu . Cũng sẽ không thể bổ sung , cho nên đi về phía trước gian nan tự không cần phải nói , trái lại đối với Mạnh Hạo mà nói , tại đây , hẩn như cá gặp nước , giờ phút này tốc độ cực nhanh , cái kia chính là trăm trượng xa .

Nơi đây từng màn , bị người ở phía ngoài chứng kiến mắt . Nhao nhao lộ ra kỳ dị chi mang , nhất là Tổng gia vị lão tổ kia , hẩn mắt lộ ra kỳ quang , nhìn xem nước xoáy dưới tầng mây hết thấy , xa xa nhìn qua Mạnh Hạo , trong mắt hào quang càng ngày càng sáng lên .

“Hẩn lại có thể hấp thu nơi đây linh khí . . . Bất quá nơi đây chỉ là một trường Kiến mộc chi họa (vẽ) , liền hình chiếu cũng không tính , chỉ là lấy dính một tia Kiến mộc ý , cho nên linh khí nhìn như đậm , nhưng thực tế cũng rất ít . . .” Tổng gia lão tổ thở sâu . Không nói gì , nhưng hai mắt quang mang . Nhưng lại lộ ra một vòng chán chờ .

Tổng lão quái cái kia , giờ phút này cũng là rung động , nhưng hẩn càng nhiều hơn là cuồng hỉ , giờ phút này trên mặt tươi cười , nhìn xem những tông môn khác tu sĩ Nguyên Anh nguyên một đám sắc mặt đều có biến hóa , hẩn dáng tươi cười càng thêm thoải mái , tay áo hất lên , trực tiếp đem trước người tất cả mọi người anh quả tiên đặt cược xoáy lên .

”Các vị đạo hữu , những thứ này tiên đặt cược Tổng mỗ tựu thu hạ rồi, không bằng chúng ta tiếp tục đánh bạc xuống dưới như thế nào? Ta cá là tiểu tử này có thể trở thành ta Tổng gia con rể , sao vậy dạng?

Các người đánh cuộc hay không?”

Đối mặt Tổng lão quái trong lời nói khiêu khích , mặt khác mấy cái tông môn tu sĩ Nguyên Anh , phần lớn là từ chối cho ý kiến , nguyên một đám giống như đều tự động không để ý đến Tổng lão quái thanh âm , đều đang ngóng nhìn nước xoáy tầng mây , nhìn xem trong đó trên đại thụ che trời Mạnh Hạo , giống như riêng phần mình như có điều suy nghĩ .

Tổng lão quái vẻ mặt hỏi mấy lần , lập tức không người nói chuyện , liền tiếng cười đắc ý trung tướng những cái kia anh quả thu hồi , nhìn về phía nước xoáy trong tầng mây Mạnh Hạo lúc, trong mắt sớm đã không có nhớ năm đó khúc mắc , ngược lại nhiều hơn một vòng vẻ tán thưởng .

“Cái này Mạnh Hạo tiểu tử không tệ, ai , sớm biết như vậy người này như thế , năm đó và Ngô Đình Thu đánh cuộc lúc, nên là như vậy đánh bạc tại tiểu tử này trên thân .” Tổng lão quái cười híp mắt nhìn qua nước xoáy trong tầng mây Mạnh Hạo , nội tâm dâng lên không ít tâm tư .

Nước xoáy trong tầng mây , Vương Đăng Phi hai mắt đỏ bừng , giờ phút này đập ở mà cây đại thụ này lên, hướng về phía trước cấp tốc đuổi theo , nơi đây thiên địa linh khí hẩn không thể hấp thu , thậm chí sẽ hóa thành uy áp ngăn cản đi về phía trước , bốn phía càng có cuồng phong gào thét , hơi chút vô ý , cũng sẽ bị thổi ra đại thụ bên ngoài , một lần nữa bắt đầu .

Cái này với hẩn mà nói rất là gian nan , có thể mỗi khi thấy phía trước Mạnh Hạo tốc độ cực nhanh , phảng phất căn bản cũng không quan tâm cái này cuồng phong cùng uy áp , thậm chí còn đang không ngừng hấp thu linh khí lúc, Vương Đăng Phi đều nội tâm điên cuồng , một cổ mãnh liệt ghen ghét ý , ở đáy lòng hẩn không ngừng mà bay lên , càng ngày càng đậm .

”Bằng cái gì ta sẽ thua bởi hẩn !! Ta là Vương gia thiên kiêu , có thể người này đoạt ta truyền thừa , đoạt ta nói lữ , hôm nay vừa muốn đoạt ta tạo hóa , trời xanh , người vì sao đối với ta Vương Đăng Phi như thế bất công !!

Ta không phục , ta không cam lòng !” Vương Đăng Phi nội tâm gào thét , căn cứ về phía trước giống như điên bay nhanh , cho dù là cuồng gió thổi tới , cánh tay của hẩn đều phải xé rách , cũng đều nắm chắc thân cây .

Rất nhanh , Vương Đăng Phi liền bỗng nhiên phát hiện , cái này tồn tại không thể hấp thu , hóa thành uy áp linh khí , rõ ràng theo Mạnh Hạo đi về phía trước , dần dần giảm bớt , có thể dùng hần cái này lực cản cũng theo đó nhanh chóng tiêu tán .

Tại hần phía sau , Vương Hữu Tài , Thiên Thủy Ngân , Lữ Tổng bọn người , còn có Tiểu Bàn Tử một chuyển , đều đã đi tới mà thân cây , giờ phút này đều đang về phía trước không ngừng mà đuổi theo .

Bọn hần cũng đều lần lượt phát hiện điểm này , giờ phút này truy Mạnh Hạo tốc độ , cũng theo đó nhanh hơn không ít .

Điểm này , Mạnh Hạo trước khi thì có phát giác , nơi đây linh khí nhìn như đậm rất nhiều , nhưng trên thực tế lại phẳng phát tồn tại khu vực khác nhau , như dưới mắt tại Mạnh Hạo dưới khuôn mặt , linh khí liền cơ hồ khô kiệt , cũng đang bởi vì này , mới có thể dùng Vương Đăng Phi bọn người tốc độ lần lượt nhanh .

Vừa vặn rất tốt tại phía dưới linh khí giảm bớt , nhưng càng là hướng lên , liền có thể tiếp xúc phía trên linh khí nồng nặc , theo không ngừng mà hấp thu , trong cơ thể hần đệ ngũ tọa đạo đài , đã khai xuất tứ thành nhiều .

”Nơi đây linh khí như từng tầng một tồn tại , theo của ta hấp thu , từng tầng một hút vào trong cơ thể của ta , như thế mà nói , nơi đây linh khí nhìn như nồng đậm , nhưng trên thực tế lại cũng không nhiều. . .

Nhưng nếu có thể hấp thu toàn bộ , cũng ứng với cũng đủ ta khai ra đệ ngũ tọa đạo đài .” Mạnh Hạo hai mắt tinh mang lóe lên , theo đi về phía trước , bốn phía linh khí gào thét mà đến , mỗi khi linh khí có giảm bớt dấu hiệu lúc , Mạnh Hạo đã bay vọt rất cao .

Nhưng hần phía sau Vương Đăng Phi bọn người , tương tự là tốc độ càng lúc càng nhanh , dù sao linh khí khô kiệt , uy áp tiêu tán , bọn hần duy nhất đối mặt chỉ có cuồng phong , cho nên dễ dàng không ít , dần dần chỉ cùng Mạnh Hạo trong lúc đó chênh lệch mà tầm hơn mười trượng mà thôi .

Cái này tầm hơn mười trượng vốn cũng không lớn , đặt ở cái này pound trên đại thụ che trời , cùng ngoại nhân nhìn lại , tựa hồ gần trong gang tấc , giờ phút này trên tầng mây những Nguyên Anh đó lão quái , tự nhiên cũng đều nhìn thấy màn này , nguyên một đám suy tư lúc , cái kia Vương gia tu sĩ Nguyên Anh bỗng nhiên hừ lạnh một tiếng .

“Tổng lão quái , lão phu sẽ cùng ngươi đánh bạc một ván , lúc này đây chúng ta đánh bạc hai quả anh quả !”

Tổng lão quái nghe xong nói thế , chần chờ một chút , chân mày hơi nhíu lại lúc , Thanh La tông tu sĩ Nguyên Anh vội ho một tiếng .

“Cũng coi như tại hạ một người .”

“Đã đánh bạc , liền dứt khoát ta tất cả cùng đồng thời cùng Tổng lão quái ngươi đánh bạc , một người hai quả anh quả , nếu như ngươi thắng lấy đi mười bốn miếng , nếu như ngươi thua , chỉ có một người xuất ra ngang nhau .” Lý gia tu sĩ Nguyên Anh , giờ phút này cũng nhàn nhạt mở miệng , lời nói chỉ có một câu , có thể nhưng trong nháy mắt để cho Tổng lão quái vậy càng là chần chờ .

Sau nửa ngày sau , Tổng lão quái cắn răng một cái , dựa vào đối với Mạnh Hạo cái kia không hiểu tin tưởng , hần tay áo hất lên .

“Đánh bạc !”

Lời nói ở giữa , chúng Nguyên Anh lão quái đã nhao nhao lấy ra riêng phần mình anh quả , cái này hơn mười miếng anh quả đồng thời xuất hiện , đủ để cho bất kỳ một cái nào tu sĩ Nguyên Anh động tâm không thôi , có thể nói cùng lúc trước so sánh với , lúc này đây trình độ muốn nhiều hơn gấp đôi .

Cơ hồ tại những lão quái này quyết định đánh cược đồng thời , Mạnh Hạo đã triển khai toàn bộ tốc độ , đi qua gần như ba thành đại thụ che trời , giờ phút này Vương Đăng Phi bọn người , khoảng cách Mạnh Hạo chỉ có hơn mười trượng , mà lại xem hần phát triển , phẳng phát tùy thời có thể siêu việt .

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh , cùng nơi đây tạo hóa so sánh , hần không thềm để ý ai cái thứ nhất trèo lên chỗ cao nhất , hần để ý chỉ là cái này linh khí , giờ phút này đi về phía trước lúc , cũng không lâu lắm , Vương Đăng Phi cái kia ngựa mặt lên trời vừa hô , không biết triển khai cái gì thuật pháp , toàn thân hào

quang lóe lên , tốc độ lập tức bạo tăng , lại mấy cái hô hấp thời gian , vọt thẳng ra hơn mười trượng , đã vượt qua Mạnh Hạo vị trí , so với hắn nhiều hơn gần như một trượng .

Có thể không đợi Vương Đăng Phi lộ ra vui sướng ý , lập tức một cỗ cường đại để cho toàn thân hắn run rẩy , thậm chí phun ra máu tươi uy áp , lập tức bao phủ thân thể của hắn , nếu không phải là Mạnh Hạo vừa mới giờ phút này đi ra cái này một trượng , có thể dùng linh khí lập tức tuôn ra vào thể nội , cứ thế với uy áp tiêu tán , sợ là Vương Đăng Phi sẽ như bị một cái bàn tay vô hình đánh ra , sanh sanh đánh vào dưới cây .

Mạnh Hạo thần sắc như thường , nhìn cũng không nhìn Vương Đăng Phi liếc , thân thể nhoáng lên dưới , đi qua Vương Đăng Phi trước khi phun ra máu tươi khu vực , linh khí tùy theo nhập vào cơ thể , thậm chí Mạnh Hạo tốc độ đều chậm lại , các loại:đợi hấp thu tầng này toàn bộ linh khí sau , lúc này mới về phía trước từ từ đi đến .

Bộ dạng như vậy , rõ ràng là bất luận kẻ nào muốn siêu việt , nếu dám siêu việt , vậy liền đi xông .

Có thể Vương Đăng Phi kết cục tại vừa rồi cái kia một cái chớp mắt , trực tiếp chấn nhiếp giờ phút này đi theo ở Mạnh Hạo phía sau hơn mười người tu sĩ , những người này nguyên một đám cổ quái nhìn xem Mạnh Hạo , thậm chí Tiểu Bàn Tử cũng đều trợn mắt há mồm , một bộ vẻ mặt bất khả tư nghị .

Liền hắn ở đây ở trong , trong khoảng thời gian ngắn những thứ này truy gần tu sĩ , rõ ràng không có người nào dám đi siêu việt . . .

Mạnh Hạo tốc độ chậm , bọn hắn cũng bị buộc hết cách rồi, chỉ có thể tốc độ chậm , chỉ có thể mang theo biệt khuất cùng bất đắc dĩ , đi theo Mạnh Hạo phía sau , có thể nguyên một đám cũng không phải là không có có tâm tư , bọn hắn hiển nhiên đang đợi , chờ đến đỉnh phong nhất một cái chớp mắt , chắc hẳn đều cái kia bộc phát ra riêng phần mình gạch thủ đoạn , tranh thủ siêu việt dù là một trượng , đó cũng là siêu việt !

196. Chương 196: Muôn Người Chú Ý

Những thứ này tâm tư Mạnh Hạo tự nhiên nhìn rành mạch , giờ phút này thần sắc bình tĩnh , đối với cái này không chút nào để ý , thậm chí khi thì còn dừng bước , các loại:đợi tầng này linh khí hấp thu không sai biệt lắm , cái này mới một lần nữa leo lên phía trên .

Tại Mạnh Hạo phía sau mấy trượng vị trí , theo không ngừng mà có người đuổi theo , rất nơi đây toàn bộ tu sĩ , liền đều ngưng tụ ở cái kia , nguyên một đám bất đắc dĩ nhìn qua Mạnh Hạo , Mạnh Hạo đi ra một bước , bọn hắn mới đi theo đi ra một bước .

Loại tràng diện này , có thể dùng ánh mắt của cả thế giới , đều ở đây một cái chớp mắt ngưng tụ tới Mạnh Hạo thân mình , như Mạnh Hạo đã trở thành nơi đây nhất chú mục , không gì sánh kịp .

Toàn bộ Tổng gia chiêu con rể thí luyện , hôm nay nghiễm nhiên biến thành Mạnh Hạo một người cầu thang , chẳng những hắn phía sau cái kia chút ít các tông thiên kiêu thể hệ tâm không công bằng , mà ngay cả tầng mây bên ngoài cái kia chút ít các tông Nguyên Anh lão quái , cũng đều nguyên một đám sắc mặt khó nhìn lên .

Duy chỉ có Tổng lão quái cái kia , tiếng cười càng đắc ý hơn , nhìn xem những cái kia anh quả , nội tâm có phần có không ít dĩ nhiên xác định , những thứ này anh quả đã lớn nửa thuộc về chính mình .

Toàn bộ chiêu con rể yến , giờ phút này cực kỳ yên tĩnh , Tổng Gia thần sắc đồng dạng mang theo cổ quái , nhìn xem nước xoáy trong tầng mây Mạnh Hạo , mặc dù là lần này chiêu con rể kết quả sau cùng cũng không phải là Mạnh Hạo , có thể Tổng Gia cái này , nhưng lại tại đây một cái chớp mắt , đối với Mạnh Hạo ấn tượng cực kỳ mãnh liệt , hơn nữa trước khi cái kia chấn động toàn bộ Tổng gia sơn mạch một màn , có thể dùng Tổng Gia đối với Mạnh Hạo ngó lơ nhìn , dĩ nhiên đến mà xem nhẹ tất cả những người khác trình độ .

Đã chú định , lúc này đây sau khi , Mạnh Hạo danh tự , sắp bị ngũ tông tam tộc thiên kiêu biết được !

Đã chú định , lúc này đây sau khi , Mạnh Hạo cái này đến từ nước Triệu thư sinh , đem tại Nam Vực ở bên trong, bị ngũ tông tam tộc không ít đệ tử biết được hậu truyện mở, có thể dùng toàn bộ Nam Vực đều nghe nói , thiên kiêu bên trong , nhiều hơn một người , người này danh tiếng , Mạnh Hạo !

Cũng đã chú định , lúc này đây sau khi , Mạnh Hạo dĩ nhiên theo trước không nổi danh , trở thành chú mục . Sẽ có càng ngày càng nhiều tu sĩ biết được , nhất là . . . Cùng Sở Ngọc Yên ở giữa nghe đồn , sẽ như cuồng phong như vậy , quét ngang toàn bộ Nam Vực .

Bị vô số nam tính tu sĩ ghen ghét hận mộ đồng thời , cũng sẽ bị đông đảo nữ tính tu sĩ chú ý , loại này cùng Nam Vực tứ nữ trong lúc đó bất kỳ một cái nào truyền ra chuyện xấu , vô cùng nhất sẽ hấp dẫn mọi người chú ý .

Cùng lúc đó , có lẽ có năm đó Tử Vận Tông cùng Mạnh Hạo trong lúc đó chuyện người chứng kiến , cũng sẽ ở sau khi thời gian nói ra năm đó nước Triệu một màn , sợ là đến mà lúc kia . Mạnh Hạo thanh danh sẽ càng thêm vang dội .

Mà trên thực tế . Như mọi người biết được Thanh La tông cùng Mạnh Hạo ở giữa mối thù truyền kiếp . Biết được Huyết Tiên truyền thừa cuối cùng nhất bị Mạnh Hạo lấy đi , như vậy trong khoảnh khắc , Mạnh Hạo sắp trở thành những năm gần đây này , toàn bộ Nam Vực nhất chú mục chi tu . Quét ngang thiên kiêu , lực áp đạo tử !

Mà hôm nay , chỉ là manh mối mà thôi, chỉ là Mạnh Hạo mới vào Nam Vực !

Thời gian trôi qua , Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh , tiến độ chậm chạp , có thể hẳn phía sau tu sĩ , dần dần không ít người đều đã không kiên nhẫn , Tử Vận Tông một thanh niên . Giờ phút này cau mày , lập tức Mạnh Hạo như cũ là từ từ bộ dáng , cuối cùng không thể chịu đựng , thân thể nhoáng lên dưới về phía trước phóng ra một bước .

Cùng lúc đó tay phải hẳn nâng lên vô túi trữ vật , lập tức bay ra bảy, tám tám sách bùa vờn quanh bốn phía . Lập tức thì có từng tầng một màn sáng cái kia xuất hiện , giống như bảo hộ như vậy , có thể dùng người này hết dài một tiếng , tốc độ chợt lao ra , vậy đã vượt qua Mạnh Hạo , bước vào đến mà phía trên khu vực .

“Đây là ta Tử Vận Tông thiên kiêu lưu cao , một thân tu vị không tầm thường , nhất là cái này tám lục chi bảo , có thể tán uy áp tám phần .” Tử Vận Tông tu sĩ Nguyên Anh , thấy như vậy một màn sau , nhàn nhạt mở miệng , có thể hẳn lời nói cơ hồ vừa mới truyền ra , liền lập tức sắc mặt lập tức khó coi .

Chỉ thấy cái kia lưu cao hướng nhảy vào mảnh này Mạnh Hạo còn không có bước vào khu vực một cái chớp mắt , bỗng nhiên toàn thân chợt chấn động , sắc mặt đại biến , phun ra một ngụm máu tươi , thân thể run rẩy ở giữa cả người như bị đại lực oanh kích , tại ánh mắt của mọi người , tu sĩ này cắn răng gặm nhẹ , như muốn thường thử chịu đựng lúc, Mạnh Hạo ho khan một tiếng , nâng lên bước chân dứt khoát tại chỗ để xuống , cũng không bước ra , mà là ngẩng đầu nhìn lại chờ đợi .

Cứ như vậy , mấy cái hô hấp thời gian , cái kia Tử Vận Tông tu sĩ lần nữa phun ra máu tươi , trước người tám mảnh sách bùa nhất tề sụp đổ , trong tiếng kêu thảm thân thể trực tiếp rơi hướng phía dưới phương , suýt nữa rơi vào mặt biển , thật vất vả mới một lần nữa dừng hẳn , sắc mặt trắng bệch tiếp tục leo lên này cây , về tới trong mọi người lúc, nhìn về phía Mạnh Hạo ánh mắt , đã mang theo sợ hãi cùng kính sợ .

Mặt khác người trầm mặc , nguyên một đám nhìn qua Mạnh Hạo , Mạnh Hạo vội ho một tiếng , lúc này mới từ từ một lần nữa cất bước leo lên trên đi .

Trong mọi người lại không có bất kỳ một người dám đi lại thường thử , chỉ có thể ở phía sau bắt đắc dĩ đi theo , thời gian chậm rãi trôi qua , theo Mạnh Hạo đi về phía trước , theo nơi đây linh khí từng tầng một bị Mạnh Hạo hấp vào thể nội , hẳn đệ ngũ tọa đạo đài , dĩ nhiên khai xuất gần như bảy thành nhiều .

Càng là như thế , cần linh khí thì càng nhiều , Mạnh Hạo tốc độ cũng theo đó mà không ít, không biết bao lâu đi qua , Mạnh Hạo khoảng cách viên này đại thụ che trời đỉnh tán cây , dĩ nhiên không đến ngàn trượng .

Cái lúc này , Vương Đăng Phi hai mắt chớp động , Vương Hữu Tài vẫn cứ trầm mặc , có thể cũng lộ ra tinh mang , mà ngay cả Tiểu Bàn Tử cũng đều rất là cảm giác hứng thú thần sắc , hẳn đến không muốn qua siêu việt Mạnh Hạo , nhưng cũng rất là chờ mong , Mạnh Hạo có thể tiếp tục trở thành đỉnh phong .

Chẳng những là những tu sĩ này nguyên một đám ánh mắt sáng ngời , giờ khắc này ở tầng mây bên ngoài , ngũ tông tam tộc lão quái đám bọn họ , còn có Tổng gia chi nhân , cũng đều nguyên một đám ngưng thần nhìn lại , lúc này đây chiêu con rể thí luyện , tuy nói Mạnh Hạo xuất hiện phá vỡ bọn hắn dự liệu tràng diện , nhưng hôm nay hiển nhiên là đến mà cực kỳ trọng yếu thời khắc , cho nên cũng đều lộ ra kỳ quái chi ý .

“Tán cây đỉnh chớp , là cuối cùng nhất một khảo nghiệm , không biết các tông anh kiệt , còn có cái này hôm nay vượt lên đầu chi tu , đến cùng ai . . . Có thể thông qua cái này cuối cùng nhất khảo nghiệm .” Tổng gia lão tổ Tổng Thiên , giờ phút này bỗng nhiên mở miệng cười .

“Đã sớm nghe nói Tổng gia lịch đại chiêu con rể trong truyền thừa , đều tồn tại một cái tuyệt đỉnh khảo nghiệm , không biết thế hệ này khảo nghiệm là cái gì? Mong rằng Tổng tiên bối nói nói một hai , cũng cho chúng ta giải thích nghi hoặc .” Bốn phía tu sĩ Nguyên Anh , lập tức có một cái lão giả mở miệng cười .

“Không sai , việc này ta cũng từng nghe nói , Tổng tiên bối kính xin nói rằng đi , chúng ta đều rất là tò mò .” Bên cạnh Kim Hàn Tông Nguyên Anh chi tu , giờ phút này vừa cười vừa nói .

Mặt khác người cũng đều đem ánh mắt nhìn lại , hiển nhiên đều có nghe nói Tổng gia chiêu con rể cuối cùng nhất khảo nghiệm .

“Mộc Thu , lần này là con gái của người chiêu con rể , có quan hệ cái này cuối cùng nhất khảo nghiệm , người đến nói thoáng một phát tốt rồi .” Tổng gia lão tổ Tổng Thiên cười ha ha một tiếng , đối với bên người bên trái nam tử trung niên mở miệng .

Trung niên nam tử kia tướng mạo tuần lãng , vẫn cứ đã là tuổi bốn mươi , vẫn như trước anh tuấn , nghe vậy hẳn hướng Tổng gia lão tổ liên ôm quyền , ánh mắt như điện , nhìn về phía mọi người , theo Tổng Giai trên thân đảo qua lúc , lộ ra một vòng yêu thương nhu hòa .

“Lần này ta Tổng gia chiêu con rể , cuối cùng nhất một cửa khảo nghiệm , cùng lịch đại có chút bất đồng , lần này khảo nghiệm là thân là tu sĩ đạo tâm !” Tổng Mộc Thu nhàn nhạt mở miệng .

Bốn phía tu sĩ Nguyên Anh , nguyên một đám nhú mày .

“Đạo tâm đối với chúng ta mà nói đều có chút mơ hồ , lại càng không cần phải nói những thứ này Trúc Cơ bé con rồi.” Nhất Kiếm Tông cái vị kia phiên họ lão giả , giờ phút này uống một hớp rượu , chậm rãi nói ra .

”Cho nên nói lần này khảo nghiệm có chút đặc thù , đúng như là Phàn đạo hữu nói , đạo tâm huyền diệu , rất khó truy tìm , nhưng trên thực tế tại ta Tổng gia cho rằng , đạo tâm có rất lớn phương diện , quyết định bởi tính cách cùng thủ đoạn hành sự .

Những thứ này , tổng hợp , hơn nữa một cổ chấp niệm , liền có thể coi là đạo tâm , mà hôm nay khảo nghiệm , tuy nói cũng không phải là hoàn toàn chính xác , nhưng là có thể nhìn ra một ít mảnh khé chỗ .

Trên thực tế , lúc này đây khảo nghiệm , cùng hẳn nói ra tâm , không bằng nói là một cái lựa chọn !” Tổng Mộc Thu chậm rãi mở miệng , nói đến đây , liền không lại tiếp tục , mà là trầm mặc .

Mọi người nguyên một đám lâm vào trầm tư lúc , Tổng Giai cái kia ngóng nhìn tầng mây trong nước xoáy Mạnh Hạo , nàng rất ngạc nhiên , Mạnh Hạo đang đối mặt cuối cùng nhất khảo nghiệm lúc , sẽ lựa chọn như thế nào . . .

Tổng vân sách hai mắt có chút lóe lên , thần sắc bình tĩnh nhìn qua nước xoáy tầng mây , hẳn thân là Tổng gia đạo tử , hôm nay lập tức Mạnh Hạo cái kia muôn người chú ý , nội tâm ít nhiều có chút không thoải mái , có thể hẳn giới về che dấu nội tâm , giờ phút này thần sắc bình tĩnh , nhưng là đồng dạng rất là hiếm kỳ , Mạnh Hạo lựa chọn .

“Lúc này đây khảo nghiệm , thân thể của ta là Tổng gia đạo tử có cơ hội sớm đi cảm thụ , lựa chọn của ta . . .” Tổng vân sách trầm mặc , hẳn lựa chọn hai lần , đã thành công thông qua , thành tích như vậy , bị Tổng Thiên lão tổ tán thưởng không thôi .

“Mộc Thu nói phức tạp , cái này cuối cùng nhất khảo nghiệm , cùng hấn nói là lựa chọn , không bằng nói là quan sát , chư vị một hồi liền đem biết được , bất quá ta Tổng gia đạo tử , lúc trước hai lần , liền thành công vượt qua kiểm tra .” Tổng gia lão tổ Tổng Thiên , giờ phút này mở miệng cười , nhìn về phía tổng vân sách lúc , mang theo ý tán thưởng .

Hấn nói như thế , có thể dùng bốn phía chi tu càng hiểu kỳ hơn đứng lên nhao nhao nhìn lại , chỉ chờ Mạnh Hạo lao ra , bất quá bọn hấn tự nhiên cũng đều phát hiện Mạnh Hạo phía sau tu sĩ cái loại này kích động ý .

Mạnh Hạo tốc độ càng ngày càng , trong cơ thể hấn đệ ngũ tọa đạo đài , giờ phút này đang hướng về tám phần đi ngưng tụ , cần linh khí thoáng cái nhiều hơn không ít , mà lại Mạnh Hạo rõ ràng ghi chép được bản thân đạo đài mở ra trước khùng bố , hấn nhất định phải xác định cái này linh khí cũng đủ , mới có thể đi qua quyết nguyên vẹn mở ra .

Bằng không mà nói , một khi cái này linh khí tại thời khắc mấu chốt không đủ , như vậy Mạnh Hạo đối mặt duy nhất lựa chọn , chính là đi thôn phệ nơi đây tu sĩ , có thể nếu như thế , cũng đại biểu Mạnh Hạo với hôm nay , chính là tuyệt địa .

Cho nên hấn rất cẩn thận , giờ phút này tốc độ chi , thậm chí không đợi hoàn toàn hấp thu , mà là muốn xông ra đi tính ra , ngàn trượng khoảng cách , tại Mạnh Hạo cái này cất bước đi về phía trước dưới , càng ngày càng gần , mà hấn phía sau chi tu , cũng theo đó tăng tốc , nhưng bởi vì Mạnh Hạo không có đem linh khí toàn bộ hút đi , cho nên vẫn tồn tại mà uy áp , tuy nói giảm ít đi không ít , có thể đối với bọn họ mà nói , hay là tồn tại lực cản .

Chỉ có thể nguyên một đám trời chết đuối theo kích , nhưng ở khoảng cách lên , nhưng lại dần dần bị sanh sanh kéo ra , Vương Đăng Phi hai mắt đỏ bừng , giống như điên đuổi theo ra lúc , Mạnh Hạo khoảng cách ngọn cây , chỉ có hơn năm trăm trượng .

Ba trăm trượng , hai trăm trượng , một trăm trượng . . . Năm mươi trượng , mười trượng . . . Mạnh Hạo thân thể bỗng nhiên nhảy lên , cả người lập tức lao ra , siêu việt mười trượng , đứng ở tán cây đỉnh chóp !

Giờ khắc này , muôn người chú ý !

197. Chương 197: Thái Linh Hiển Thánh

Cái này một cái chớp mắt , Tổng gia lão tổ đang nhìn Mạnh Hạo , Tổng lão quái đồng dạng nhìn xem Mạnh Hạo , toàn bộ Tổng gia tại trên tầng mây tu sĩ , không không nhìn Mạnh Hạo .

Cái này một cái chớp mắt , ngũ tông hai tộc sở hữu tất cả tu sĩ Nguyên Anh , cũng đều tại ngóng nhìn Mạnh Hạo , đối với Mạnh Hạo mà nói , hấn có thể bị nhiều như vậy tu sĩ Nguyên Anh như vậy nhìn xem , đủ để danh chấn Nam Vực .

Cái này một cái chớp mắt , Tổng gia cũng tốt , tổng vân sách cũng tốt , còn có Hàn Bối , còn có Lý Thi Kỳ , Lý Đạo Nhất , còn có nhiều người hơn , cũng đều tại ngóng nhìn .

Cái này một cái chớp mắt , còn có Mạnh Hạo phía dưới hơn mười vị các tông thiên kiều , không cam lòng cũng tốt , bất đắc dĩ cũng được , mặc kệ tồn tại cái gì dạng suy nghĩ , bọn hấn đều toàn bộ nhìn về phía Mạnh Hạo , tại những ánh mắt này , có Vương Đăng Phi , có Tiểu Bàn Tử , có Vương Hữu Tài , có Thiên, Lữ hai người . . .

Tán cây đỉnh chóp , khắp nơi đỉnh , Mạnh Hạo một người , chú mục trời xanh !

Hấn trèo lên cây này quan một cái chớp mắt , cảm nhận được đến từ viên này che trời chi cây cái kia pound linh khí , linh khí này mức độ đậm đặc , đủ để cho hấn khai ra đệ ngũ tọa đạo đài , càng là tại thời khắc này , Mạnh Hạo dưới chân , viên này đại thụ che trời phía dưới , một vùng biển mênh mông mặt biển , hôm nay thoát nhìn phẳng phát rút nhỏ vô số lần , đã trở thành một chiếc gương .

Tại tấm gương này biên giới , thì là một mảnh hư vô , chuyện này... Là một thế giới , nhưng cũng không phải một cái vô biên vô tận thế giới , hẳn rằng là chứng kiến mà ở phía xa trong hư vô , hình như có một mảnh không phải rất rõ ràng chữ viết , ẩn ẩn hiển hiện .

Xưa kia xem Kiến mộc sụp đổ chi niệm , kính hẩn vừa , hoài ý nghĩa , với Kiến mộc tự toái chi địa , vẽ tranh .

Lạc khoản (phần đề chữ, ghi tên trên bức vẽ) , thì là nước chảy về hướng đông ba chữ .

“Nước chảy về hướng đông . . . Hẳn là cái thế giới này , là một bức họa?” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , ngó nhìn sau thở sâu . Theo nơi đây linh khí không ngừng tuôn vào . Hẩn đệ ngũ tọa đạo đài tại đây một cái kia . Sanh sanh ngưng tụ tới chín thành nhiều , mà đúng vậy lúc này , tại Mạnh Hạo phía trước , tại đây tán cây lên , xuất hiện một người !

Đó là một cái thoát nhìn tiên phong đạo cốt lão giả , ăn mặc trường bào màu xám , nhìn không ra cụ thể niên kỷ , nhưng ở trên người hẩn . Lại có thể khiến người ta rõ ràng cảm nhận được vô tận tang thương , giống như người này tồn tại không biết bao nhiêu cái tuế nguyệt .

Càng là tại lão giả này thân mình , Mạnh Hạo không cảm giác được chút nào tu vi chấn động , phảng phất lão giả này như cùng một phạm nhân , không phải tu sĩ , nhưng có thể xuất hiện ở đây , có thể có như thế vô tận tang thương cảm giác , sao có thể phạm tục .

Lão giả này nhìn qua Mạnh Hạo , thần sắc bình tĩnh , có thể càng là bình tĩnh . Thì càng ẩn chứa một cổ không nói ra được uy nghiêm , phảng phất hẩn đứng ở nơi này . Liền liền thiên địa đều phải tránh lui .

“Trời xanh không phải thiên, đại địa không phải đất, tinh không vĩnh viễn , đạo trường tại !” Lão giả nhàn nhạt mở miệng , thanh âm chậm rãi bay ra , như mái tóc dài của hẩn đồng dạng , cũng theo đó phiêu khởi .

“Nơi đây không thuộc về thiên, cũng không thuộc về đất, Kiến mộc chi họa (vẽ) , tồn với trí nhớ sông dài , lấy chi uống vào , đây là đại đạo , tại mày trước mặt , có cửu thiên chi lộ , lựa chọn một cái đi tới ta.” Lão giả nhàn nhạt mở miệng lúc , lập tức ở hẩn cùng với Mạnh Hạo trong lúc đó , ngấn ngủi này mấy trăm trượng khoảng cách , tán cây lá cây vụn vụn , chia làm chín cái đường nhỏ .

Mỗi một con đường , cũng có thể đi thông lão giả cái kia .

“Lựa chọn trong đó một con đường , theo ta cái này , lấy đi này châu , như chọn sai , làm lại từ đầu .” Lão giả tay phải nâng lên , ở trong tay của hẩn , tồn tại một khối chỉ có lớn chừng ngón cái hạt châu !

Hạt châu này màu trắng , trong đó phảng phất ẩn chứa thế giới , Mạnh Hạo ánh mắt nhìn , rõ ràng hạt châu này là tròn châu , có thể lại không biết làm tại sao , luôn có một loại phảng phất tứ phương cảm giác , rất là kỳ dị .

Thậm chí khi nhìn đến hạt châu này lúc , Mạnh Hạo rõ ràng cảm giác được trong cơ thể mình ba màu bờ bên kia độc , phảng phất đều phải bị áp chế xuống.

“Chín cái đường, lựa chọn một cái . . .” Mạnh Hạo nhíu mày , giờ khắc này ở tán cây xuống, Vương Đăng Phi bọn người lần lượt liềm mình đã đến , có thể nhưng không cách nào xông lên tán cây , phảng phất tại đây tồn tại một đạo vô hình bích chương , có thể dùng tán cây lên, một lần chỉ có thể tồn tại một người .

Mạnh Hạo trong trầm mặc , ánh mắt đảo qua trước mặt chín cái đường, nơi đây lựa chọn như thế nào , hẩn không có chút nào manh mối , lại ngẩng đầu nhìn về phía ngoài mấy trăm trượng lão giả , một lát sau hai mắt bỗng nhiên lóe lên , hẩn nhìn thấy mà lão giả cầm hạt châu tay phải , trong đó là ba ngón nâng lên , suy nghĩ một chút , Mạnh Hạo một bên hấp thu nơi đây linh khí , một bên người tiến về phía trước một bước bước đi , bước vào phải mấy đệ tam đường.

Nhưng lại tại Mạnh Hạo bước vào đường này cái kia , đột nhiên trước mắt hẩn thế giới như nghịch chuyển , bên tai nổ vang quanh quẩn , toàn bộ thế giới ở hai mắt của hẩn , lập tức mơ hồ , tương xứng hết thấy rõ ràng lúc , hẩn chợt phát hiện , chính mình rõ ràng không phải ở đằng kia tán cây lên, mà là về tới cái này đại thụ che trời phía dưới !

Khoảng cách mặt biển , chỉ có không đến trăm trượng , mà thân thể của mình , đang tại rơi đi , Mạnh Hạo tâm thần khẽ động , thân thể cái kia dừng lại lúc , chợt ngẩng đầu , chứng kiến mà Vương Đăng Phi thân

ảnh , bước vào đến mà tán cây bên trên .

“Chọn sai làm lại từ đầu . . .” Mạnh Hạo nhíu mày , cái kia chín cái đường đích lựa chọn , giống như một tràng say mê , căn bản là rất khó đi lựa chọn , trừ phi là chín cái đường đều thí nghiệm một lần .

Ngay tại Mạnh Hạo cái này trầm ngâm thời điểm , hắc bổng nhiên hai mắt lóe lên , chứng kiến mà tán cây lên, Vương Đăng Phi thân ảnh như lưu tinh rơi xuống , theo cái kia chột thẳng đến mặt biển mà đến , hiển nhiên cũng là thất bại chọn sai , làm lại từ đầu .

Mạnh Hạo thân thể nhảy lên , thẳng đến phía trên mà đi , đoạn đường này tốc độ cực nhanh , dùng gần như thời gian một nén nhang , lúc này mới khoảng cách tán cây ngàn trượng thao túng , đoạn đường này , hắc đã thấy hơn mười tu sĩ thân ảnh rơi vào mặt biển .

Giờ này khắc này , tại tầng mây kia lên, các tông tu sĩ Nguyên Anh đều nhao nhao nhíu mày , theo Mạnh Hạo trước khi bước vào tán cây , mở ra cái này cuối cùng nhất khảo nghiệm sau , bọn hắc cũng đều chứng kiến mà tán cây bên trên từng màn .

“Chín cái đường, lựa chọn như thế nào . . . Nếu là tế vi quan sát , đáp án cũng không phải nguyên một đám đi tìm vận may , hắc là tại trên người lão giả này !”

“Trên người người này không có chút nào tu vi chấn động , nhưng hết lần này tới lần khác cho người ta thâm bất khả trắc cảm giác , có lẽ theo lúc trước hắc đích thoại ngữ , cất giấu đáp án . . .”

“Loại này khảo nghiệm , khó trách cần tế vi quan sát , cái này căn bản cũng không có đáp án , Tổng gia đạo tử hai lần vượt qua kiểm tra , việc này đích thật là rất đáng được tán thưởng .”

Tại những thứ này Nguyên Anh lão quái nhao nhao mở miệng lúc, Hàn Bối cái kia nhìn qua tán cây , trong mắt lộ ra cảm thấy hứng thú ý , suy nghĩ một chút , bỗng nhiên mở miệng .

“Phía bên phải điều thứ tư !”

Lý Đạo Nhất hai mắt chớp động , đã Tổng gia đạo tử hai lần có thể vượt qua kiểm tra , như vậy hắc cái này cũng theo đó dâng lên tỷ thí ý , giờ phút này ngóng nhìn thì chậm rãi nói ra .

“Bên trái điều thứ tư , con đường này nhìn như không ngờ , nhưng rõ ràng cái kia lá cây tương đối tươi tốt , mà lại lão giả này lời nói cơ hồ mỗi bốn chữ dừng lại !”

Hai người như thế , Lý Thi Kỳ vậy cũng ánh mắt chớp động , nhưng nàng nhưng không có lên tiếng , mà là ngóng nhìn cái này chín cái đường, lâm vào trong trầm tư .

Tổng vân sách thần sắc là bình tĩnh nhất , nhưng trong lòng cũng có thở dài , hắc tuy nói hai lần thành công , nhưng là cùng vận khí có chút liên quan , giờ phút này hồi tưởng lại , chính hắc cũng đều nghĩ mãi mà không rõ , vì sao thành công .

Tổng gia lão tổ Tổng Thiên cười không nói , nhìn xem mọi người đang đàm luận , lắc đầu đang lúc ánh mắt rơi vào tán cây xuống, giờ phút này lần nữa tới gần Mạnh Hạo .

Mạnh Hạo tốc độ cực nhanh , ngàn trượng khoảng cách gào thét mà qua lúc, tán cây ở dưới trong mọi người , chỉ còn lại có Tiểu Bàn Tử Kim Hàn Tông mọi người , lập tức Mạnh Hạo một lần nữa trở về , Tiểu Bàn Tử lập tức nhượng bộ .

Mạnh Hạo nhẹ gật đầu , tại lại một người thất bại rơi xuống sau , hắc thân thể nhoáng một cái , lần thứ hai xuất hiện ở tán cây lên, giờ phút này trong cơ thể hắc đệ ngũ tọa đạo đài , dĩ nhiên ngưng tụ chín thành nhiều , cái này toàn bộ thiên địa linh khí cũng còn thừa không nhiều lắm , nhưng Mạnh Hạo phán đoán dưới, cũng đủ mình mở ra đệ ngũ tọa đạo đài .

Một lần nữa đứng ở tán cây lên, Mạnh Hạo thở sâu , ngóng nhìn lão giả kia , cẩn thận hồi tưởng trước khi lời nói của đối phương , lại nhìn xem chín cái đường, sau nửa ngày sau chột phóng ra , bước vào bên phải thứ tư đường !

Lựa chọn của hắc , cùng Hàn Bối giống như đúc .

Nhưng lại tại Mạnh Hạo bước vào lập tức , cái loại này thiên địa nghịch chuyển cảm giác xuất hiện lần nữa , tương xứng hết thấy rõ ràng lúc, Mạnh Hạo thấy , là phía dưới phương rất nhanh tới gần mặt biển .

“Nơi đây không đúng !” Mạnh Hạo chợt ngừng đầu , ánh mắt lộ ra kỳ dị chi mang đồng thời , càng có một vệt chấp nhất .

Giờ phút này những cái kia lần thứ nhất thất bại các tông thiên kiều , nhao nhao đều triển khai lần thứ hai lựa chọn , nhưng rất nhanh sẽ từng cái như trước thất bại rơi xuống , theo Mạnh Hạo đi về phía trước , đã bắt đầu lần thứ ba .

Cái lúc này , nơi đây quỷ dị sớm đã bị mọi người phát giác , đều đang trầm tư , đến cùng không để ý đến cái gì , đến cùng cái đó một con đường , mới được là chính xác .

“Nơi đây huyền diệu , ta xem những thằng oắt con này tuy nói mỗi người cái lựa chọn hai lần , nhưng chung vào một chỗ , đã xem nơi đây chín đường hoàn toàn thường thử qua .”

“Hiển nhiên , cái này đường đang không ngừng biến hóa , chân thật đường nhỏ , cũng không phải là cố định , nghĩ muốn chọn ra , vận khí chiếm cứ yếu tố rất lớn .”

Chúng tu sĩ Nguyên Anh nghị luận lúc, Hàn Bối cái kia nhú mày , tiếp tục xem đi lúc, ần ần cảm thấy , giống như một con đường khác , mới được là chính xác .

“Chư vị đừng vội , lựa chọn như thế nào , muốn xem một người quan sát , muốn xem một người đạo tâm .” Tổng gia lão tổ Tổng Thiên cười ha ha một tiếng .

Tầng mây nước xoáy xuống, đại thụ che trời ở bên trong, Mạnh Hạo tốc độ cực nhanh , theo không ngừng mà đi về phía trước , tương xứng hần cách tán cây còn có ba ngàn trượng lúc, thân thể của hần chấn động mạnh một cái , trong cơ thể đệ ngũ tọa đạo đài tại đây một cái kia ở giữa , ngưng tụ tới hơn 90% , khoảng cách nguyên vẹn , chỉ kém một tia lúc, bỗng nhiên đẩy, tại Tiểu gia trong trang viên một màn , thành linh xuất hiện .

Thân thể của hần thật nhanh muốn héo rũ , cũng may cái này linh khí cũng đủ , theo Mạnh Hạo trong cơ thể đệ ngũ tọa đạo đài điên cuồng , toàn bộ thể giới linh khí lập tức bắt kể là tồn tại với bao nhiêu trượng khoảng cách , đều tại thời khắc này , như nổi giận như vậy nhất tề hướng về Mạnh Hạo cái này hiện lên mà đến .

Mạnh Hạo sắc mặt hồng nhuận phơn phớt , hần rõ ràng cảm nhận được tu vi của mình đang bay nhanh kéo lên , cho đến hần thân thể nhảy lên dưới, tại khoảng cách tán cây ngàn trượng lúc, trong đầu của hần đột nhiên nổ vang lên.

Theo nổ vang , đột nhiên xuất hiện biến hóa để cho Mạnh Hạo sắc mặt đại biến , thân thể của hần đột nhiên kim quang thẩm thấu , tu vi trong người cấp tốc vận chuyển dưới, có thể dùng kim quang vô hạn khuếch tán ra đến, lại cái này một cái chớp mắt , phẳng phát muốn che dấu cái này Kiến mộc tồn tại !

Càng là tại kim quang kia ở bên trong, thành linh nổi lên từng nét bùa chú , những phù văn này mơ hồ , nhưng mà xuất hiện ở hiện thời , có thể dùng toàn bộ thể giới đều trở thành kim sắc !

“Đây là . . .” Trên tầng mây , một cái Nguyên Anh lão quái tại thấy như vậy một màn sau , thần sắc chợt biến đổi , thân thể lại theo bản năng chợt đứng lên , vẻ mặt không cách nào tin .

“Thái Linh kinh !” Lại một cái Nguyên Anh lão quái , giờ phút này nghẹn ngào mở miệng .

198. Chương 198: Trúc Cơ Độ Nhất Nhân

“Chuyện này. .. Đây thật là tam đại kinh văn chi lực , kim quang bên ngoài tán , đây là Thái Linh kinh chút thành tựu chi tướng !!!”

“Kẻ này lại tu hữu Thái Linh kinh , cái này kinh văn thất truyền thật lâu , thế gian chỉ tồn tàn thiên , kẻ này là như thế nào đạt được !!”

“Xem hẩn bộ dáng , rõ ràng lấy được là Thái Linh kinh Ngưng Khí quyển , cái này Ngưng Khí quyển mấy trăm năm trước nghe nói tại nước Triệu xuất hiện , tu luyện chi nhân tên là Khảo Sơn lão tổ , tu vi của người này thâm bất khả trắc ...” Nơi đây tu sĩ Nguyên Anh , giờ phút này nguyên một đám cũng không còn cách nào trấn định , nhao nhao mở miệng , cùng lúc đó từng cái một ánh mắt ở chỗ sâu trong , đều lộ ra trước nay chưa có tinh mang .

Bọn hẩn thấy là Mạnh Hạo , nhưng trên thực tế nhưng lại đang nhìn Thái Linh kinh !!

Rất hiển nhiên , chỉ có Trúc Cơ cảnh Mạnh Hạo , tại hẩn đám bọn họ mắt , có thể tùy ý bóp chết , mà lại đối phương liên cơ hội phản kháng đều không có , ai đã nhận được Mạnh Hạo , ai liền được Thái Linh kinh Ngưng Khí quyển .

Một quyển này , đối với bất kỳ một cái nào tông môn tác dụng , đều muốn là khó có thể hình dung , thậm chí một khi trong bọn họ có một phương đắc đến , sẽ chờ thế là chuẩn bị tương lai quét ngang toàn bộ Nam Vực tư cách .

Cái kia tông môn , đem từ nay về sau sau khi căn cơ không gì sánh kịp , sắp trở thành Nam Vực hoàn toàn xứng đáng bá chủ !

Loại chuyện này , bọn hẩn há có thể không tâm động , dù là Mạnh Hạo đã trở thành Tổng gia con rể , bọn hẩn cũng đều sẽ điên cuồng dưới, liều lĩnh !!

Lại càng không cần phải nói , giờ phút này Mạnh Hạo còn không phải Tổng gia chi nhân , hẩn chỉ là người tham dự một trong !

Nơi đây không thích hợp động thủ , chỉ khi nào Mạnh Hạo đi ra , hẩn đem đối mặt là cả Nam Vực tông môn gia tộc cướp đoạt , tại đây tròng cướp đoạt , tánh mạng của hẩn không trọng yếu , vì Thái Linh kinh Ngưng Khí quyển , bất kỳ một cái nào tông môn tu sĩ Nguyên Anh , đều không chậm trễ chút nào đối với Mạnh Hạo triển khai sưu hồn , đi tìm Thái Linh kinh .

Mà sưu hồn kết cục , vì tình chuẩn đạt được đáp án . Mạnh Hạo tất nhiên sẽ hồn phi phách tán !

Có thể nói cái này Thái Linh kinh vừa ra , hẩn lập tức liền trở thành toàn bộ Nam Vực cái này giầy cấp tông môn con mồi !

Theo nguyên một đám ý niệm trong đầu hiển hiện , theo những thứ này tu sĩ Nguyên Anh từng cái một hai mắt chớp động , nếu không có đây là Tổng gia , bọn hẩn giờ phút này tất nhiên sớm đã ra tay . Cùng lúc đó , những thứ này tu sĩ Nguyên Anh toàn bộ nhìn về phía Tổng gia lão tổ .

Bởi vì hiển nhiên , Mạnh Hạo bại lộ Thái Linh kinh bí mật , bất kỳ một gia tộc nào , đều trong khoảng khắc muốn đạt được , mà vô luận là địa lợi hay là sự thật . Giờ phút này cực kỳ có ưu thế , chính là Tổng gia .

Cơ hồ đang nhìn hướng Tổng gia lão tổ một cái chớp mắt , những thứ này tu sĩ Nguyên Anh đều không chậm trễ chút nào lấy ra truyền âm ngọc giản , cái kia bóp nát sau đem cái này hết thảy , dùng nhất tốc độ thông tri riêng phần mình tông môn .

Tổng lão quái sững sờ ở cái kia , Tổng gia chi tu . Nguyên một đám cũng đều có chút thất thần , Tổng gia lão tổ Tổng Thiên , giờ phút này thân thể mãnh liệt mà đứng lên , hai mắt lộ ra tinh mang , hẩn hô hấp hơi có dồn dập , có thể nghĩ tới trước khi gia tộc chấn động , nghĩ tới vị kia hôm nay còn sống gia tộc đạo bao hàm lão tổ đã từng truyền ra lời nói . Trong mắt của hẩn lập tức lộ ra quyết đoán .

“Cái này Mạnh Hạo ... Không trêu chọc được , ai muốn trêu chọc chính là mình muốn chết !” Hẩn mãnh liệt ngẩng lên đầu , tay áo hất lên .

“Chư vị , nơi đây là Tổng gia !” Hẩn lời nói vừa ra , như lôi đình nổ vang , có thể dùng những tu sĩ Nguyên Anh đó nguyên một đám sắc mặt khấn trương , thậm chí khoe miệng đều có máu tươi tràn ra , nhìn về phía Tổng gia lão tổ lúc, đều lộ ra ý nghĩ kính sợ .

”Không quản các người có mục đích gì , trận này Tổng gia chiêu con rể thí luyện . Ai có thể thành công , người đó là ta Tổng gia con rể , hết thầy , các loại:đội mặt chi nhân đi ra sau , chực vị lại lòng tham không muợn .

Bất quá. Như người này đã trở thành ta Tổng gia con rể , tắc thì việc này là thiên ý .” Tổng gia lão tổ lạnh nhạt mở miệng lúc, hai mắt lộ ra một vòng tinh mang .

“Tổng tiên bối đã nói chuyện , chúng ta tự nhiên tuân theo .” Thanh La tông tu sĩ Nguyên Anh , mỉm cười mở miệng .

Còn lại mặt khác tu sĩ Nguyên Anh , nhao nhao cười nói , giống như hồn nhiên không thêm để ý Mạnh Hạo cái kia , có thể lẫn nhau ở sâu trong nội tâm , dĩ nhiên đã chuẩn bị kỹ càng , chỉ có thể riêng phần mình tông môn chi nhân tiến đến .

Điểm này , Tổng gia lão tổ Tổng Thiên lòng dạ biết rõ , giờ phút này thầm than một tiếng , không có nói nữa cái gì , mà là nhìn về phía nước xoáy dưới tầng mây thế giới màu vàng óng .

Mạnh Hạo thân thể giờ phút này bên ngoài tán kim quang ở trong, xuất hiện những cái kia phù văn , đứng vậy Thái Linh kinh !

Những phù văn này ngoại nhân thoát nhìn là rõ ràng , nhưng nhưng không cách nào ở lại trí nhớ , có thể nhớ chỉ là mơ hồ một mảnh , mà có thể làm được điểm này , tại toàn bộ Nam Vực , chỉ có Tam bộ kinh thư .

Trong đó kim sắc quang mang đầy, chỉ có ... Thái Linh kinh !

Này trải qua lai lịch đã không thể khảo cứu , không người biết được cụ thể là ai sáng tạo ra, tạo ra đến, tựa hồ theo thời kỳ viễn cổ đã tồn tại , có không ít nghe đồn , là viễn cổ trước thời đại , một vị kinh thiên động địa , thậm chí đi qua cửu sơn hải chi đường, khắc xuống mình đạo tên chi tu , văn đạo lúc, sáng tạo ra, tạo ra.

Nhưng việc này quá lớn , không tin chi không ít người , hôm nay cũng chỉ là nghe đồn mà thôi .

Có thể vô luận như thế nào , Thái Linh kinh bảy quyển , mỗi một cuốn đều là chí bảo , mà Tử Vận Tông sở dĩ có thể thành tựu đại tông , chính là nhân này tông đã lấy được Thái Linh kinh Kết Đan quyển tàn thiên !

Một quyển tàn thiên , có thể thành tựu một cái đại tông , bởi vậy có thể thấy được Thái Linh kinh mệnh môn !

Mà tu hành Thái Linh kinh , theo vận chuyển trong cơ thể tu vi , tương xứng đến mà trình độ nhất định lúc, sẽ xuất hiện toàn thân kinh văn bên ngoài tán , đây là một loại cảnh giới , càng là một loại tiêu chí !

Vốn là , loại cảnh giới này cần cửu tòa đạo đài đều mở sau , lại vừa hiển lộ ra , có thể Mạnh Hạo cái này bởi vì hoàn mỹ Trúc Cơ , cho nên tại đệ ngũ tọa đạo đài với tư cách Trúc Cơ cảnh đường phân cách lúc, liền hiển lộ mà ra .

Một màn này , cũng ngoài Mạnh Hạo dự đoán , để cho hắn trở tay không kịp , nội tâm càng là tràn ngập cảnh giác , dĩ nhiên đem Như Ý Ấn dùng nhất tốc độ lấy ra , thậm chí trực tiếp mở ra .

Giờ phút này theo toàn thân hắn kinh văn bên ngoài tán , kim quang chi mang thay thế toàn bộ thế giới , có thể dùng che trời chi trên cây các tông thiên kiều , nguyên một đám thần sắc hoảng sợ , ngơ ngác nhìn vô tận kim quang .

Tiểu Bàn Tử trốn mất há mồm , thì thào nói nhỏ .

“Không hổ là Mạnh Hạo , tại Khảo Sơn Tông liền rất lợi hại , đến mà Nam Vực có thể thông đồng mà Sở Ngọc Yên , hôm nay tại đây , càng là nhắc lên loại khí thế này ...”

Vương Hữu Tài sững sờ ở cái kia , nhìn xem kim quang , trầm mặc không nói , nhưng nội tâm của hắn lại là đồng dạng nhắc lên sóng cồn .

Đến nỗi Vương Đăng Phi , tắc thì là cả người như bị lôi đình oanh kích , thân thể run rẩy , một cổ không cam lòng ý muốn quật khởi , có thể lại không phải không thừa nhận , Mạnh Hạo ... Đã bị không còn là năm đó cái kia có thể bị hấn không nhìn tồn tại .

Thậm chí Vương Đăng Phi nội tâm còn xuất hiện sợ hãi , lúc này mới không đến mười năm , hấn sợ hãi nếu là sẽ đi qua mười năm , đi qua bách niên , Mạnh Hạo sẽ vượt qua ra bản thân rất xa , hấn thậm chí không dám đi tin tưởng , nếu có một ngày , chính mình hay là Trúc Cơ , có thể Mạnh Hạo dĩ nhiên Kết Đan , hai người gặp nhau lần nữa lúc , chính mình nên sao vậy xử lý ...

Đây hết thấy , hình thành oanh động , thậm chí đều vượt ra khỏi Mạnh Hạo trước leo lên đại thụ một người chú mục .

Mạnh Hạo hô hấp dồn dập , giờ phút này trong cơ thể truyền ra kịch liệt nổ vang , loại này nổ vang trình độ đã vượt qua hấn ở đây Tiểu gia khai ra thứ tư tòa đạo đài một màn , thậm chí đã đến một loại để cho Mạnh Hạo hãi hùng khiếp vía cảnh giới .

Hấn cảm nhận được trong cơ thể đệ ngũ tọa đạo đài đang tại nhanh chóng nguyên vẹn , thì ra là mấy cái hô hấp thời gian , một tiếng tại Mạnh Hạo trong lòng kinh thiên động địa nổ vang nổ mạnh mãnh liệt mà truyền ra lúc , hấn đệ ngũ tọa đạo đài , hoàn toàn xuất hiện !!

Đó là đệ ngũ tọa đạo đài , đó là hoàn mỹ Trúc Cơ thứ năm đài !

Theo đệ ngũ tọa đạo đài xuất hiện , Mạnh Hạo tu vi tại đây một cái kia bộc phát , cái này bộc phát trình độ để cho Mạnh Hạo toàn thân kim quang càng thêm chói mắt , thậm chí đều đã chói mắt , Thái Linh kinh phù văn tại kim quang này bên trong xuất hiện số lượng lớn , vờn quanh tại Mạnh Hạo thân thể bốn phía lượn vòng , phảng phất đang hoan hô , phảng phất tại hướng Mạnh Hạo cúng bái .

Mạnh Hạo mỗi một lần hô hấp , đều nhắc lên mảnh này kim quang lóng lánh , mỗi một lần trong nháy mắt , đều bị thế giới này kim quang chói mắt , tu vi của hấn kéo lên , chiến lực của hấn tùy theo trùng thiên , tại thời khắc này , Mạnh Hạo giống như lột xác , lúc này đây tu vi bộc phát , trước đó chưa từng có !!

Thậm chí tại Tổng gia ngoài dãy núi , bầu trời đều xuất hiện kiếp vân , thật lâu không tiêu tan .

Mạnh Hạo tóc dài phiêu khởi , không gió mà bay , thân thể của hấn càng là tràn đầy một cỗ khó có thể hình dung lực lượng , theo tiếng oanh minh , tiếng tim đập liên tiếp xuất hiện , Mạnh Hạo thở sâu , cảm nhận được cái này một cái chớp mắt , trong cơ thể tu vi bộc phát dưới , cái loại này vượt ra khỏi trước khi chiến lực đỉnh phong .

Thậm chí Mạnh Hạo có thể rõ ràng đoán được , giờ khắc này chính mình , đủ để quét ngang Trúc Cơ cảnh , thiên kiêu cũng tốt , đạo tử cũng được , đều muốn tại dưới chân của mình , hoàn mỹ Trúc Cơ , năm tòa đạo đài , Trúc Cơ vô địch !!

Ngoại trừ vô hạ còn không cách nào nghiền ép bên ngoài , toái bàn cũng tốt , có thiếu cũng được , đều muốn tại Mạnh Hạo trước mặt , bị hấn hoàn mỹ Trúc Cơ triệt để nghiền ép !!

Nhưng tương tự đây , cảm giác nguy hiểm mãnh liệt tại Mạnh Hạo trong lòng hiển hiện , hấn biết rõ cái này hết thấy tất nhiên sẽ bị mặt ngoài chỉ nhân chứng kiến , nhất là bốn phía trôi nổi kinh văn , hấn dĩ nhiên nhìn ra , đó là Thái Linh kinh !

Tại đây trong nguy cấp , Mạnh Hạo mất lộ quyết đoán , cầm trong tay Như Ý Ấn , thân thể nhảy lên một cái , nơi đây đã không có mà chút nào linh khí , tốc độ của hấn chỉ , tại kim quang này , thẳng đến tán cây mà đi .

“Giờ phút này còn không người xuống , có chút quỷ dị , nhưng vô luận như thế nào , thời gian của ta đều đã không nhiều lắm ...” Mạnh Hạo có chút khẩn trương , nhưng nếu tại đây sao rời đi hấn không cam lòng , mục tiêu của hấn , là cái kia Tứ Phương châu , chỉ cần có thể [cầm] bắt được vật ấy , Mạnh Hạo sẽ không chậm trễ chút nào nhanh chóng dùng Như Ý Ấn rời đi .

“Này ấn liên thượng cổ phúc địa cũng có thể na di truyền đưa ra ngoài , tại đây tự nhiên cũng có thể !” Mạnh Hạo đã bị hướng Như Ý Ấn bên trong tổng xuất tu vi , này ấn dù sao cần phải thời gian mở ra , tại

tổng xuất tu vi chi lực đồng thời , Mạnh Hạo thân thể xông lên mà ra , ngàn trượng cự ly này mà qua , dùng thứ năm tòa hoàn mỹ đạo đài chi lực , vậy xông lên không người tồn tại tán cây đỉnh chớp !

Tán cây đỉnh , Hôi bào lão giả trước mặt , chín cái lá cây chi lộ giờ phút này bị thế giới này quang mang nhuộm thành kim sắc , có thể dùng cái này chín cái đường, cũng đều trở thành mà màu vàng con đường .

Đây là Mạnh Hạo lần thứ ba đứng ở nơi này , cặp mắt của hắn tại đây một cái chớp mắt lộ ra tinh mang , hắn phải đi tiến hành mình ở cái này , cuối cùng nhất một lần lựa chọn , một lần ... Chỉ thuộc với hắn Mạnh Hạo lựa chọn !!

199. Chương 199: Con Đường Thứ Mười

Giờ khắc này , trên tầng mây sở hữu tất cả Nguyên Anh lão quái , đều ánh mắt sáng ngời , nếu không có nơi đây là Tổng gia , bọn hắn tất nhiên sẽ lập tức ra tay , hôm nay mặc dù có chút kiêng kị , có thể cũng đều chuẩn bị kỹ càng , tại hắn đám bọn họ nhìn lại , Mạnh Hạo cái kia như cá trong chậu , tại đây có chạy đằng trời .

Mà bọn hắn duy nhất cần để ý , chỉ có cái này Tổng gia thái độ , dù sao Thái Linh kinh Ngưng Khí quyển , hắn trọng yếu trình độ , khó có thể hình dung , thậm chí trong bọn họ rất nhiều đều không để ý giải , vì sao nhiều năm trước , tông môn có thể cho phép cái này kinh văn tồn tại với Khảo Sơn Tông bên trong mà không đi lấy . . .

Giờ phút này nguyên một đám ánh mắt chớp động ở giữa , chỉ chờ Mạnh Hạo đi ra , chỉ chờ riêng phần mình tông môn chi nhân , rất nhanh chạy đến .

Duy chỉ có . . . Thanh La tông tu sĩ Nguyên Anh , giờ phút này hai mắt nhỏ không thể thấy lóe lên , không có nhiều lời cái gì , vẫn cứ đã từng bóp nát ngọc giản , có thể ngọc giản kia nội dung , nhưng lại cùng người bên ngoài bất đồng , chỗ truyền đưa ra ngoài ngoại trừ Thái Linh kinh bên ngoài , còn có chính là có quan Mạnh Hạo tung tích .

Thanh La trong tông đã có lão tổ rơi xuống phong mệnh , tìm kiếm lúc trước cướp đi cực chán ghét chi nhân , nhưng việc này không nhưng đối với bên ngoài tuyên dương ra ngoài , chỉ có thể âm thầm tiến hành , giờ phút này Thái Linh kinh xuất hiện , đối với Thanh La tông mà nói không là chuyện tốt .

“Một khi người này bị phản đồng tông môn chú ý , sợ là hết thủy bí mật đều muốn bị giải khai , muốn tại tất cả mọi người trước khi , cái thứ nhất bắt người này !” Cái này Thanh La tông tu sĩ Nguyên Anh hai mắt chớp động , khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh .

“Thượng cổ phúc địa cũng không thể đem người này vây khốn , lại càng không cần phải nói nơi này , trên người người này có thượng cổ như ý tông Như Ý Ấn , thiên hạ to lớn , có thể tùy ý đi về phía trước .” Hắn là nơi đây tu sĩ Nguyên Anh , duy nhất biết được mảnh này Kiến mộc hư ảnh không cách nào đem Mạnh Hạo vây khốn chi nhân , bất quá lại không có quá nhiều lo lắng , trên thực tế tại Thanh La tông biết được Mạnh Hạo Như Ý Ấn sau . Đã bị đã tiến hành một loạt chuẩn bị .

Giờ khắc này ở nước xoáy dưới tầng mây . Tại kim quang này vạn trượng trong thế giới . Mạnh Hạo thở sâu , tại đây tán cây đỉnh chớp , ngóng nhìn trước mắt cách mình cái này ước chừng mấy trăm trượng xa Hôi bào lão giả .

Giữa hai người , tồn tại chín cái lá cây chi lộ , giờ phút này cũng bị nhuộm thành kim sắc , tại dạng này màu sắc xuống , có thể dùng trong đó có tam con đường , tựa hồ phá lệ hào quang đi một tí .

“Lựa chọn như thế nào sao . . .” Mạnh Hạo đứng ở nơi này . Không có trầm mặc quá lâu , lúc ngừng đầu hai mắt cái kia lộ ra một vòng hàn mang , cái này chín cái đường, hắn lựa chọn hai lần , có thể hai lần toàn bộ thất bại , hôm nay là lần thứ ba , như lúc này đây thất bại nữa , Mạnh Hạo biết được chính mình sẽ vĩnh viễn không có cơ hội đi tiến hành lần thứ tư .

Trên thực tế , giờ phút này Mạnh Hạo , đã bị đoán được chính xác lộ tuyến . Cái kia chính là cùng một cái đường, liên tục đi đi . Như một người tu hành , cần có chấp nhất ý , không thể đơn giản cải biến , như thế , nhất định bước qua chín đường.

“Có thể lựa chọn như vậy , không phải ta chi niệm . . .” Mạnh Hạo trong mắt hàn sáng lóng lánh , thân thể của hắn mãnh liệt mà xông về trước ra , cái này xông lên dưới, thân ảnh của hắn cũng theo đó bị trên tầng mây phương những tu sĩ Nguyên Anh đó mơ hồ chứng kiến , dù sao cái này tuy nói bị kim quang tràn ngập , nhưng tại những tu sĩ Nguyên Anh đó mắt , chỉ cần muốn nhìn , liền không có khả năng nhìn không tới .

Mạnh Hạo tốc độ cực nhanh , tại lao ra cái kia , trong cơ thể hắn năm tòa hoàn mỹ đạo đài ầm ầm bộc phát ra , Trúc Cơ cảnh nội vô địch khí tức , tại trên người của hắn cấp tốc kéo lên dưới, kim quang càng đậm , tốc độ nhanh hơn .

Hắn . . . Không có lựa chọn bất luận cái gì một cái lá cây chi lộ , mà là cả người đang bay lên lúc, trực tiếp ở giữa không trung qua sông , lại là . . . Vọt thẳng hướng cái kia Hôi bào lão giả !

Đây hết thảy nói rất dài dòng , nhưng trên thực tế chỉ là trong nháy mắt , Mạnh Hạo liền chạy ra khỏi chín cái đường, xuất hiện ở Hôi bào lão giả trước mặt , tay phải bỗng nhiên khi nhấc lên , theo trong cơ thể tu vi khuếch tán , lập tức hóa thành một cái gần như hai trăm trượng rồng lửa , phô thiên cái địa , lập tức liền đem cái kia Hôi bào lão giả bao phủ ở bên trong .

Cùng lúc đó , Mạnh Hạo tay phải buông cái kia , một bả từ nơi này Hôi bào lão giả trong tay , đem cái kia Tứ Phương châu đoạt lấy , từ đầu đến cuối , cái kia Hôi bào lão giả đều không có phản kháng chút nào cùng giãy (kiếm được) ôm , mà là đang Mạnh Hạo rồng lửa bao phủ , hạt châu bị cướp đi lập tức , trong mắt lộ ra một vòng u mang , khóe miệng hiện lên một vòng mỉm cười .

“Người rõ ràng đã biết chính xác chi lộ , lại vì sao lựa chọn đường này?” Cái này Hôi bào lão giả mỉm cười truyền ra tang thương thanh âm , quanh quẩn bốn phía lúc, rõ ràng để cho thế giới này kim sắc quang mang , tại đây một cái kia bị áp chế lại , cùng lúc đó , có thể dùng Mạnh Hạo cái này một màn , lập tức bị dưới cây những cái kia nơi đây các tông thiên kiêu chứng kiến .

Khi nhìn đến cái kia , bọn hắn toàn bộ đều tâm thần chấn động , lộ ra bất khả tư nghị thần sắc , bọn hắn chứng kiến mà áo bào xám thân thể của lão giả tại trong ngọn lửa , chứng kiến mà Mạnh Hạo đang ở giữa không trung , dùng nhãn lực của bọn hắn , giờ phút này há có thể nhìn không ra , Mạnh Hạo lại không có lựa chọn bất luận cái gì một con đường , mà là trực tiếp giết tới .

“Hắn lại dám ra tay?!”

“Chuyện này... Đây là . . . Cái này Mạnh Hạo sao vậy không tuyển chọn con đường , mà là trực tiếp ra tay !”

“Lão giả kia thâm bất khả trắc , liếc chính là bất phàm , nơi đây vô cùng quỷ dị , mà cái này Mạnh Hạo lại dám ra tay , chết tiệt . . . Ta sao vậy thật không ngờ !!”

Tại đây tán cây ở dưới các tông thiên kiêu nhao nhao bị một màn này rung động lúc, trên tầng mây những Nguyên Anh đó lão quái , cũng đều nguyên một đám chột lẩn nữa đứng dậy , nhất tề nhìn về phía Mạnh Hạo cái kia .

Nhất là Tổng gia lão tổ Tổng Thiên , càng là mắt lộ ra không thể tưởng tượng nổi chi mang , chăm chăm vào Mạnh Hạo , thở sâu , thần sắc bên trên lộ ra mãnh liệt ngưng trọng biểu lộ .

Không chỉ là hắn , Tổng lão quái , Hàn Bối , Lý Thi Kỳ , Lý Đạo Nhất , còn có cái kia Tổng gia đạo tử tổng văn sách , giờ phút này cũng nhao nhao nhìn lại , trong thần sắc mang theo không cách nào tin .

Nhất là Tổng gia đạo tử tổng văn sách , hắn nhìn chòng chọc vào Mạnh Hạo , hô hấp đều dồn dập lên , hắn xông qua cửa ải này , hai lần thành công , đi là cùng một con đường , nhưng hắn vẫn chưa bao giờ không muốn qua , lại có thể ra tay diệt sát cái kia Hôi bào lão giả .

“Hắn có thể nào như thế , đó là nơi đây mọc cây chi linh . . .” Tổng văn sách ghen ngào mở miệng .

Giờ phút này , tất cả mọi người đã nghe được đang tại trong biển lửa , rất nhanh tiêu tán Hôi bào lão giả , hỏi ra vấn đề , vấn đề này , mặc dù là Hôi bào lão giả hỏi ra , có thể tại đây một cái chớp mắt , nhưng lại

nơi đây tất cả mọi người trong lòng đích một cái nghi vấn .

Hắn , vì sao lựa chọn đường này !!

“Theo khuôn phép cũ hết thấy thiên không , thuận lòng trời ứng với ý cũng tốt , chấp niệm khôn cùng cũng được , đều không phải của ta lựa chọn .” Mạnh Hạo bình tĩnh mở miệng , cầm trong tay Tứ Phương châu , tại nói xong câu đó sau , thân thể nhảy lên một cái , đây chính là hắn lựa chọn !

Sẽ không đi tuân thủ nơi đây quy tắc , mà là đi sáng tạo thuộc về đạo lý của hắn , như hoàn mỹ Trúc Cơ đồng dạng , bị thiên địa bất dung , có lỗi kiếp muốn diệt , có thể hắn vẫn kiên trì đi xuống , con đường này , bản thân liền là cùng người bên ngoài bất đồng , con đường này , bản thân cũng không phải là theo khuôn phép cũ , đã như vậy , hắn Mạnh Hạo làm gì còn muốn đi tuân theo cái này quy tắc , đi tìm chín cái giữa lộ chính xác chi lộ .

Nếu như thế , hắn dứt khoát vọt thẳng ra , chém giết lấy châu ! Mặc dù là lựa chọn cùng một cái đường thành công , nhìn như lựa chọn chấp nhất , nhưng trên thực tế , phần này chấp nhất , đã ở quy tắc ở trong , không phải chính thức tự tại !

Cười dài theo trong ngọn lửa Hồi bào lão giả cái kia truyền ra , nụ cười của hắn mang theo tang thương , mang theo một vòng vui vẻ , càng mang theo vẻ mong đợi , hắn nhìn qua Mạnh Hạo , tùy ý hỏa diễm đốt cháy , thật sâu nhìn một cái sau , thân thể tiêu tán ra .

Cơ hồ tại đây Hồi bào lão giả tiêu tán , Mạnh Hạo thân thể nhảy lên cái kia , tán cây ở dưới sở hữu tất cả các tông thiên kiều , cả đám đều sống ở cái kia , kinh ngạc nhìn Mạnh Hạo , trong lòng của bọn hắn như nhắc lên sóng cồn , không cách nào bình tĩnh , Mạnh Hạo lựa chọn rất đơn giản , có thể đơn giản như vậy , cũng không phải tất cả mọi người có thể đi lựa chọn .

Bởi vì hắn đám bọn họ sinh hoạt tại thuận theo bên trong , sinh hoạt tại quy tắc ở trong , đã nơi đây đã có quy tắc , bọn hắn theo bản năng muốn đi tại đây quy tắc tìm kiếm đường ra , không tưởng tượng nổi đi đánh vỡ quy tắc này .

Mà Mạnh Hạo , thì không phải vậy !

Vương Đăng Phi sắc mặt trắng bệch , Vương Hữu Tài trầm mặc không nói , Tiểu Bàn Tử cái kia dần dần trong mắt lộ ra ý kính nể càng ngày càng đậm , giờ khắc này , Mạnh Hạo thân ảnh , Mạnh Hạo đích thoại ngữ , đã trở thành trong lòng mọi người vĩnh viễn .

Đồng dạng , tại Mạnh Hạo làm ra lựa chọn , giải thích lời nói một cái chớp mắt , tầng mây nước xoáy bên ngoài tu sĩ Nguyên Anh , cũng đều nguyên một đám thở sâu , nhìn về phía Mạnh Hạo lúc, nhao nhao trong óc đều nổi lên đồng dạng một cái ý nghĩ .

“Như kẻ này không chết non , ngày sau Nam Vực , chắc chắn kẻ này một chỗ ngồi vị !”

Như thế tính tình , như thế tâm tính , thủ đoạn như thế , đây hết thấy hết thấy , không không để cho những thứ này Nguyên Anh lão quái , cho dù là để ý Mạnh Hạo Thái Linh kinh , có thể cũng đều nhao nhao nội tâm nổi lên hắn tâm tư của hắn , ví dụ như , cũng không phải là muốn tại bắt Mạnh Hạo sư hồn Thái Linh kinh sau , tùy ý kẻ này tử vong .

Như có thể đem dẫn vào bản thân trong tông môn , tiến hành tài bồi , có lẽ ngày sau trong tông môn , đem nhiều ra một cường giả !

Lý Đạo Nhất hai mắt lộ ra mạnh mẽ chi mang , như có chiến ý ở bên trong công tác chuẩn bị , Lý Thi Kỳ cái kia mắt lộ ra hào quang , nhìn qua tầng mây nước xoáy ở dưới Mạnh Hạo , tương tự nội tâm dâng lên tái chiến chí tâm .

Hàn Bối nhìn qua Mạnh Hạo , như có điều suy nghĩ lúc, hai con ngươi ở chỗ sâu trong , cũng không khỏi được lộ ra một vòng tán thưởng bội phục ý , nàng tự hỏi liền tính rằng thay đổi bản thân , tối đa cũng chính là lựa chọn một cái đường đi xuống , không bằng Mạnh Hạo quyết đoán , việc này người khác làm sau , nhìn như không có cái gì , có thể trọng điểm chính là người đó có thể trước hết nghĩ đến .

Tổng vân sách trầm mặc , hắn bên cạnh Tổng Giai , thì là nhìn qua Mạnh Hạo , trí nhớ cực kỳ khắc sâu .

“Hảo một cái theo khuôn phép cũ hết thấy thiên không !” Tổng gia lão tổ Tổng Thiên , giờ phút này đứng lên , thanh âm quanh quẩn ra .

Theo thanh âm hần xuất hiện , bốn phía những Nguyên Anh đó lão quái nguyên một đám nội tâm bỗng nhiên lạc~ một tiếng , thầm nghĩ không ổn .

”Kẻ này , đã cái thứ nhất lấy được Tứ Phương châu , tắc thì vô luận hần là cái gì thân phận , vô luận hần ở đây bên ngoài trêu chọc nhiều lần lớn phiền toái , ta Tổng gia khuê nữ , chính là của hần người !

Lão phu ngược lại muốn xem xem , ai dám động đến hần?” Tổng gia lão tổ lời nói truyền ra lúc , giờ phút này trong lòng mọi người tâm tư các lên , cũng không ai đi phát giác , cái này Tổng gia lão tổ trong lời nói hàm nghĩa , giống như không thể tầm thường so sánh , lại không phải nói ở chỗ , mà là ẩn chứa thâm ý .

Đúng lúc này , đột nhiên , Tổng gia sơn mạch nhật nguyệt bên ngoài , mọi chỗ trận pháp cái kia ở giữa lòng lãnh kinh thiên chi mang , một cổ khí tức cường đại ầm ầm xuất hiện , lần lượt từng bóng người lập tức lao ra .

Ngũ tông hai tộc , nghe thấy theo gió mà đến !

200. Chương 200: Vũ Không Dạ Sát

Cơ hồ chính là ngũ tông hai tộc xuất hiện ở Tổng gia sơn mạch nhật nguyệt bên ngoài một cái chớp mắt , tại đây Tổng gia chiêu con rể chỉ yển thể giới , tầng mây nước xoáy ở dưới Mạnh Hạo , thân thể nhảy lên đồng thời , tại muôn người chú ý ở bên trong , tay phải hần bỗng nhiên nâng lên , một bả nắm trong lòng bàn tay Như Ý Ấn , trong cơ thể tu vi ầm ầm dững mãnh vào trong đó .

Giờ phút này Như Ý Ấn sớm đã vượt qua mở ra trước thời gian chuẩn bị , cơ hồ tại Mạnh Hạo linh khí dung nhập trong đó cái kia , của mọi người nhiều ngày kiên cùng Nguyên Anh lão quái ánh mắt , Mạnh Hạo phía sau giữa không trung , đột nhiên xuất hiện một cái cự đại màu đen vòng xoáy .

Vòng xoáy này giống như một Trương Mãnh nhiên đang lúc mở ra miệng lớn , trực tiếp đem Mạnh Hạo thân ảnh trực tiếp nuốt vào trong đó , tại phía dưới những cái kia các tông thiên kiêu trợn mắt há hốc mồm , tại những Nguyên Anh đó lão quái nguyên một đám ra ngoài ý định dưới , Mạnh Hạo thân ảnh , biến mất ở mà tất cả mọi người trong mắt .

Cơ hồ tại Mạnh Hạo biến mất lập tức , những Nguyên Anh đó lão quái cũng không còn cách nào yên tĩnh , gần như cùng lúc đó nhất tề bay lên , thẳng đến nước xoáy tầng mây mà đi , Tổng gia lão tổ Tổng Thiên giờ phút này nội tâm nhẹ nhàng thở ra , lúc trước hần lời nói là không thể không nói , trên thực tế đối với ngũ tông hai tộc , coi như là Tổng gia , cũng rất khó đồng thời đối mặt .

Đã Mạnh Hạo cái này chính mình có biện pháp ly khai , đối với hần mà nói là tốt nhất .

Cổ mà giờ khắc này cũng không có đi ngăn cản những cái kia các tông tu sĩ Nguyên Anh tiến đến tìm kiếm , một lát sau , những thứ này Nguyên Anh lão quái nguyên một đám sắc mặt khó coi tiêu sái ra , bọn hần dĩ nhiên rõ ràng phát giác được , Mạnh Hạo là dùng một loại cực kỳ cường hãn trận pháp , cường hành truyền đưa ra ngoài .

“Chính là Trúc Cơ tu vi , lại có như thế có thể truyền tống chí bảo , cái này Mạnh Hạo trên thân chắc chắn bí mật !”

“Thái Linh kinh , truyền tống chí bảo , người này ta Tử Vận Tông tình thế bắt buộc !”

Tại những thứ này Nguyên Anh lão quái trở về thời gian . Tại Tổng gia sơn mạch nhật nguyệt bên ngoài ngũ tông hai tộc chỉ nhân tiến đến thời gian . Tại Mạnh Hạo dùng Như Ý Ấn truyền tống rời đi đồng thời ...

Thanh La trong tông . Thập Vạn Đại Sơn trung tâm đệ nhất sơn , cái kia to lớn lưu hương phía trên , niêu niêu làn khói ở trong , giờ phút này đang có vài chục người tu sĩ thân ảnh , đang nhanh chóng biến mất .

Tại đây lư hương xuống, Tử La lão tổ cùng trung niên mỹ phụ kia , hai người chính thần sắc âm trầm đứng ở đó , ngẩng đầu nhìn niệ niệ làn khói bên trong hơn mười người tu sĩ chỗ với tiêu tán thân ảnh .

“Đáng tiếc tung tích của người này . Bởi vì sử dụng Như Ý Ấn , như xuất động Kết Đan đệ tử hay hoặc là mang theo có thể so với Kết Đan pháp bảo , bị can nhiễu dưới, rất khó mượn tam thanh lô chính xác tập trung truyền tống chấn động , một cái độ lệch , liền sai rồi mấy trăm vạn , mà lại tam thanh lô một tháng chỉ có thể giương mở một lần .” Tử La lão tổ cau mày , chậm rãi mở miệng .

”Không sao , liền tính rằng Kết Đan đệ tử không cách nào đuổi theo , nhưng lần này phái ra Trúc Cơ đệ tử . Có Chu Kiệt tại , dùng hấn thân phận của đạo tử cùng tu vi . Đủ để đem người này lưu lại .

Huống hồ , bọn hấn chỉ cần vây khốn cái này Mạnh Hạo , còn lại chi nhân bố trí trận pháp , hai người chúng ta có thể lập tức đi qua , đến lúc đó , người này có chạy đằng trời .” Mỹ phụ trung niên nhàn nhạt mở miệng .

“Có thể người đừng quên mà người này Như Ý Ấn không biết còn có thể sử dụng mấy lần , nếu là hoàn chỉnh Như Ý Ấn , là có thể sử dụng bảy lần đấy.” Tử La lão tổ trong trầm mặc , nhìn xem tam thanh lô bên trên Thanh La tông đệ tử thân ảnh hoàn toàn biến mất , chậm rãi mở miệng .

”Chuyện này không có quan hệ , cái này Mạnh Hạo tu vi chỉ là Trúc Cơ trung kỳ mà thôi, căn cứ điển tịch ghi chép , ta đã làm một ít phán đoán , dùng tu vi của hấn , muốn mở ra Như Ý Ấn , cần hai nén nhang thời gian .

Nói cách khác , chỉ cần Chu Kiệt bọn người , có thể đem hấn vây khốn hai nén nhang , cũng hoặc là tại hai nén nhang bên trong bố trí trận pháp , tắc thì hết thủy nhất định , mà lại chính là một cái Trúc Cơ trung kỳ mà thôi, tím La sư huynh không cần lo lắng , hai nén nhang sau , hai người chúng ta liền có thể xuất hiện ở cái kia Mạnh Hạo trước mặt .” Mỹ phụ trung niên mỉm cười .

Tại hai người này nói chuyện với nhau đồng thời , Nam Vực ranh giới , một mảnh xa lạ khu vực , mấy bách vạn đại sơn không ngớt chi địa , bầu trời trời u ám , trận trận lôi đình xẹt qua , ầm ầm nổ mạnh truyền khắp bát phương , có thể dùng mảnh này trong núi hoang dã thú , phần lớn là run rẩy , như bị Thiên Uy chấn nhiếp .

Đậu mưa lớn châu , như tầm tã từ trên trời giáng xuống , ào ào thẳng đến đại địa mà đi , đây vốn là trời chiều thời gian , nhưng hôm nay mây đen che đầy mà bát hoang , có thể dùng bầu trời hắc áp áp một mảnh , như toàn bộ thế giới đã thành mà mông lung .

Đúng lúc này , một đạo thiểm điện xẹt qua bầu trời cái kia , đột nhiên , ở giữa không trung chợt có một tầng gợn sóng hướng ra phía ngoài khuếch tán , mưa nhất tề bị bắn ra lúc , xuất hiện một cái hắc động lớn nước xoáy , Mạnh Hạo thân ảnh từ trong đó lao đảo mà ra , sắc mặt trắng bệch , xuất hiện ở hiện sau hấn lập tức nhìn bốn phía .

Theo hắc động kia nước xoáy biến mất , mưa đã rơi vào Mạnh Hạo thân mình , nhưng Mạnh Hạo thì không có đi chú ý , mà là nhìn bốn phía sau , cái này mới hết tức giận .

Lộng sát nhẹ giọng theo trong tay hấn truyền ra , Mạnh Hạo cúi đầu nhìn lại , tay phải hấn trong nội tâm Như Ý Ấn , nguyên bản là tồn tại một ít khe hở , giờ phút này lại thêm một đạo , mà lại xem hấn bộ dáng , giống như lại dùng mấy lần , sẽ vỡ vụn điệu rơi .

“Vật này là bảo vệ tánh mạng chi vật , không thể đơn giản lại đi sử dụng ...” Mạnh Hạo chần chờ một chút , thở sâu chấn động toàn thân , lập tức mưa bên ngoài tán , quần áo cũng cũng sẽ không tiếp tục có chút ẩm ướt lộc .

“Giờ phút này Nam Vực phải có không ít tông môn đều đang tìm kiếm ta .” Mạnh Hạo nhíu mày , khai ra đệ ngũ tọa đạo đài thì Thái Linh kinh kim quang bên ngoài tán một màn , cũng ngoài dự liệu của hấn , có thể dùng hấn không thể không chọn rời đi .

“Cũng may Tứ Phương châu đã đạt được , vật ấy không biết có thể không cởi bỏ của ta Tam Sắc Bử Ngạn Hoa chi độc ...” Mạnh Hạo hai mắt lộ ra hào quang , đang muốn tìm cái an tĩnh sơn mạch mở động phủ

không lâu ở lại thường thử giải độc , thân thể vừa mới phóng ra , bỗng nhiên Mạnh Hạo thần sắc bỗng nhiên biến đổi .

Chỉ thấy tại lúc trước hần nước xoáy lỗ đen xuất hiện địa phương , vốn là đã khôi phục như thường , nhưng giờ phút này lại đột nhiên xuất hiện lần nữa , như hư vô bị cường hành xé mở , trong đó đen kịt một màu đồng thời , càng có một cổ lực đẩy khuếch tán , có thể dùng bốn phía mưa nhất tề bị bắn ra .

Mạnh Hạo trong mắt sát cơ lóe lên , hần giờ phút này có thể lựa chọn quay người dùng tốc độ nhanh nhất thoát đi , dù sao vòng xoáy này tới đột ngột , nhưng hiển nhiên tuyệt không phải ngẫu nhiên , ứng với là có người truy tìm đến mà hần truyền tống chấn động truy kích mà đến .

Có thể Mạnh Hạo lại không phải chọn lựa như vậy , mà là trong mắt hàn quang bức người , hần trong tính cách mang theo quyết đoán , cùng hần giờ phút này thoát đi như vậy hơn mười tức thời gian , không bằng dứt khoát ra tay quấy nhiễu .

Lần này suy tư tại Mạnh Hạo trong óc chỉ tồn tại mà lập tức , hần thân thể liền cái kia cất bước mà đi , tay phải khi nhắc lên lập tức một đạo cự đại phong nhận cùng rồng lửa rầm rầm mà ra , hướng về phía trước lỗ đen nước xoáy , chợt cách không nhấn một cái .

Lập tức cái kia rồng lửa gào thét trong thẳng đến nước xoáy mà đi , thì ra là cái kia ở giữa , một tiếng kinh thiên nổ vang bỗng nhiên truyền ra , cái kia nước xoáy lỗ đen như muốn sụp đổ , chợt run lên dưới , trong đó dĩ nhiên xuất hiện hơn mười đạo tu sĩ thân ảnh , bọn hần đang nhanh chóng ngưng tụ , phẳng phất tùy thời có thể lao ra .

Mạnh Hạo không chần chờ chút nào , tay phải khi nhắc lên cắn nát đầu ngón tay , huyết chỉ thuật pháp tùy thân tiến về phía trước một bước rơi xuống đồng thời , hướng về mảnh này tan rã lỗ đen nước xoáy , lần nữa nhấn một cái .

Oanh

Cái này một tiếng vang thật lớn trực tiếp vượt trên mà đồng thời quanh quần lôi đình , cái kia nước xoáy lỗ đen chấn động mạnh , trực tiếp sụp đổ nổ bung , không có kêu thảm thiết truyền ra , có thể trước mặt hơn mười đạo thân ảnh đi ra đây , chỉ có một nửa !

Mặt khác một nửa , theo nước xoáy lỗ đen sụp đổ , bị trực tiếp xóa đi !

Giết người không thấy máu , có thể làm được điểm này , cùng Mạnh Hạo trước quyết đoán có cực lớn liên quan , như lúc trước hần hơi chút do dự chần chờ một chút , hay hoặc giả là không dám đi đối mặt , mà là bỏ chạy , như vậy hôm nay hần muốn đối mặt , liền tuyệt không phải trước mắt hơn mười người , mà là thêm...nửa gấp đôi .

Cái này hơn mười người mới vừa xuất hiện , lập tức toàn bộ đều bạo phát ra Trúc Cơ hậu kỳ tu vi chi lực , nhất là một cái trong đó tóc dài nam tử , thử nhân thân thể người này thon dài , bộ dáng tuấn lãng , bờ môi hơi bạc , mắt lộ ra kỳ dị chi mang , tu vi của hần , vẫn là Trúc Cơ đại viên mãn giả đan cảnh giới !

“Thanh La tông !” Mạnh Hạo hai mắt co rút lại , nhận ra những người này quần áo , sát cơ cái kia đạt tới được đỉnh phong , Thanh La tông chi nhân xuất hiện ở đây , hết thấy Mạnh Hạo lập tức trong sáng , giờ phút này căn bản cũng không có hai lời , hần lối làm việc luôn luôn là quyết định ra tay , liền sẽ không có ... nửa chút nào chần chờ .

Giờ phút này thân thể về phía trước một bước kia bước đi , hoàn mỹ Trúc Cơ năm tòa đạo đài , cái kia ở giữa toàn bộ vận chuyển , có thể thì không có bên ngoài tán chút nào , chỉ là để cho bốn phía bát phương mưa chấn động , Mạnh Hạo dĩ nhiên tới gần một cái Thanh La tông tu sĩ trước mặt .

Người này hừ lạnh một tiếng , tay phải khi nhắc lên lập tức một cái đại thủ ấn bỗng nhiên xuất hiện , thẳng đến Mạnh Hạo mà đi , cùng lúc đó bốn phía mặt khác Thanh La tông tu sĩ , không có người nói chuyện , thẳng đến Mạnh Hạo trong chớp nhoáng này mà đến .

Duy chỉ có cái kia giả đan tu hành cảnh giới sĩ , không có ra tay , mà là đang hậu phương tay phải vỗ túi trữ vật , lấy ra một tôn lòng bài tay lớn nhỏ lư hương , hai tay nhất chà xát , càng đem nhang này lộ tại đêm mưa nhen nhóm .

Cái kia bay lên làn khói tại giữa không trung ngưng tụ , tạo thành từng vòng phù văn , xem hẳn bộ dáng , như muốn tạo thành một cái trận pháp bộ dáng .

Cơ hồ ở này lưu hương bị lấy ra một cái chớp mắt , Mạnh Hạo tới gần cái vị kia Thanh La tông tu sĩ , thi triển hư ảo đại thủ ấn , khoe miệng lộ ra nhe răng cười , ở trong mắt hẳn xem ra , lần này hành động thật sự là nhỏ nói thành to một ít , đối phó một ít Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ , dùng chính mình hậu kỳ tu vi , diệt sát cực kỳ dễ dàng .

“Phần này công lao , thuộc về Tạ mỗ rồi!” Cái này Thanh La tông tu sĩ cười ha ha một tiếng , thân thể càng là lao ra , lại muốn dùng thân thể đi trực tiếp va chạm Mạnh Hạo , càng là tại người này trên bờ vai , có hào quang lóe lên , giống như huyền hóa ra mấy sợi gai sắc .

Mạnh Hạo thần sắc như thường , tới gần một cái chớp mắt , tay phải trực tiếp nâng lên , ở đằng kia tiến đến hư ảo đại thủ ấn bên trên nhất chỉ , oanh một tiếng , cái này thủ ấn trực tiếp sụp đổ trở thành mảnh vỡ cuốn ngược , cái kia Thanh La tông họ Tạ tu sĩ cũng sờ đồng thời , Mạnh Hạo dĩ nhiên tới gần , nhìn cũng không nhìn người này xông tới mà đến thân thể , tốc độ lập tức bạo tăng , nội liễm tu vi tại đây một cái kia toàn bộ hướng ra phía ngoài hiển lộ ra .

Oanh

Uy áp ngập trời , Mạnh Hạo tốc độ cực nhanh , ngay lập tức trực tiếp xuất hiện tại đây họ Tạ tu sĩ trước mặt , tay phải một phát bắt được hẳn cái cổ , mang theo lạnh lùng , hung hăng sở .

Lộng sát một tiếng , tu sĩ này trợn to mắt , khí tuyệt bỏ mình !

Đây là một tràng , vũ không dạ sát !

201. Chương 201: Đạo Tử Đến Chiến!

Giết người không thấy máu , bởi vì mặc dù là có máu , tại đây trong nước mưa , cũng sắp bị tẩy đi , như bị tẩy dịch thể xác và tinh thần , có thể dùng Mạnh Hạo tại đây , giờ phút này căn bản cũng không để ý mưa rơi xuống , cũng không có đi đem tu vi lãng phí ở che đậy mưa trong .

Hắn chậm rãi buông lỏng tay ra , quay người lúc , mưa xẹt qua khuôn mặt của hắn , theo cái cảm , theo đầu phát , theo quần áo rơi xuống , đêm tối trời cao tia chớp xẹt qua , có thể dùng Mạnh Hạo giờ khắc này hình tượng , rõ ràng nhiều hơn một màn yêu dị .

Một màn này , để cho bốn phía cái kia hơn mười Thanh La tông đệ tử tâm thần nhất tề chấn động , nhìn về phía Mạnh Hạo đứng , lại không có chút nào khinh miệt ý , mà là xuất hiện ngưng trọng .

Mà ngay cả giả đan tu vi Thanh La tông đạo tử Chu Kiệt , cũng đều ngừng đầu nhìn Mạnh Hạo liếc , hai mắt co rút lại một chút , nhưng không có ra tay , mà là tay phải nâng lên lẳng không ẩn xuống lưu hương , có thể dùng cái lò này làn khói lên không , gia tốc ngưng tụ .

“Không tiếc bất cứ giá nào , khôn sát người này .” Hắn nhàn nhạt mở miệng , thanh âm tại đây trong đêm mưa , mang theo một luồng hơi lạnh .

Mạnh Hạo bốn phía cái kia hơn mười Thanh La tông tu sĩ , nghe vậy toàn bộ ngưng trọng trong vọt thẳng ra , thuật pháp , bảo khí , đủ loại thủ đoạn trong chốc lát thi triển đi ra , tiếng sấm kinh thiên động địa , cái trận mưa này dạ chi sát , là Mạnh Hạo đối mặt mạnh nhất chặn giết , cái này hơn mười người bất kỳ một cái nào , đều là Trúc Cơ hậu kỳ .

Thậm chí có thể nói , cái này hơn mười người tồn tại , liền tuyệt không phải một cái môn phái nhỏ có thể có được , cho dù là cỡ trung tông môn , cũng đều tuyệt sẽ không duy nhất một lần phái ra , bởi vì đối với tông môn mà nói , những thứ này Trúc Cơ hậu kỳ đệ tử , một khi đã có tạo hóa , một khi xuất hiện Kết Đan , dù là chỉ có một người Kết Đan , cũng đều đối với tông môn rất quan trọng yếu .

Duy chỉ có như Thanh La tông như vậy siêu cấp tông môn , mới có như thế nội tình , có thể duy nhất một lần phái ra nhiều như vậy Trúc Cơ hậu kỳ .

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên nếu là thay đổi hẳn không có khai ra đệ ngũ tọa đạo đài , một trận chiến này đối với hắn mà nói sẽ cực kỳ gian nan , thậm chí nguy cơ sinh tử , nhưng hôm nay , chuẩn bị năm tòa đạo đài Mạnh Hạo dĩ nhiên chuẩn bị Trúc Cơ cảnh nội vô địch chiến lược , thậm chí có thể nói , giờ phút này Mạnh Hạo , là Nam Vực trong tu chân giới Kết Đan ở dưới đệ nhất nhân !

Hắn cười lạnh một tiếng , ở đằng kia hơn mười Thanh La tông tu sĩ tiến đến nháy mắt , tay phải nâng lên nắm vào trong hư không một cái , về phía trước tản ra lập tức , lập tức Ứng Long chỉ hình rồng lửa rầm rầm mà ra , nhưng không có hoàn toàn hiển lộ , mà là tái xuất hiện lúc, mượn nhiệt độ cao lập tức có thể dùng bốn phía mưa trực tiếp hoá khí , đã trở thành sương mù .

Cái này sương mù quay cuồng ra đồng thời , Mạnh Hạo vỗ túi trữ vật , lập tức hai thanh kiếm gỗ bay ra , tại chung quanh hắn vòng qua vòng lại thì theo Mạnh Hạo thân thể , vọt thẳng ra .

Sương mù cuộn cuộn , che đầy mà ngoại giới ánh mắt , bốn phía nhiệt độ cao có thể dùng mưa đang rơi xuống lúc, không ngừng mà hóa thành sương mù dung nhập trong đó , lôi đình tại ngoại nổ vang tia chớp khi thì xẹt qua từng tiếng kêu thảm thiết thê lương từ nơi này trong sương mù truyền ra .

Mạnh Hạo thân ảnh , tại đây trong sương mù mang theo giết chóc mà đi , ở phía trước của hắn hai thanh kiếm gỗ giao nhau trực tiếp quét ngang , ngăn ra mà một cái Thanh La tông tu sĩ , cho đến trước khi chết , tu sĩ này đều trong thần sắc lưu lại hoảng sợ .

Sát ý không ngừng mà theo trong sương mù truyền ra , Mạnh Hạo thân ảnh như u hồn , những nơi đi qua , tay phải răng rắc một tiếng , nát một người , trực tiếp đem thử nhân thân thể người này vung vẩy , cản trở phía trước một đạo trường mâu , nổ vang ở giữa , tại thi thể kia chia năm xẻ bảy một cái chớp mắt , Mạnh Hạo cất bước mà đi .

Tay phải hất lên , lập tức phong nhận biến ảo , tại giữa không trung lập tức tứ tán , tương xứng Mạnh Hạo đi xa lúc, một cổ thi thể vỡ vụn theo trong sương mù tán loạn rơi hướng đại địa .

Một màn này , nhìn Chu Kiệt lông mày càng nhăn càng chặt , nhưng tay phải của hắn đã bị lảng không ấn xuống lư hương , làn khói trận pháp giờ phút này đã ngưng tụ gần như lục thành nhiều .

Đúng lúc này , kêu thảm thiết thê lương theo trong sương mù truyền ra , một cái Thanh La tông đệ tử mang theo hoảng sợ , nửa người trốn ra sương mù bên ngoài , đang muốn xông ra lúc, Mạnh Hạo tay phải bỗng nhiên theo trong sương mù duỗi ra , một bả dè xuống tu sĩ này đầu lâu , hung hăng khê bóp dưới , tại tu sĩ này thê thảm thanh âm ở bên trong, Mạnh Hạo gương mặt theo trong sương mù lộ ra một ít , nhìn thoáng qua Chu Kiệt .

Chu Kiệt cũng đang nhìn Mạnh Hạo , hai người ánh mắt nhìn nhau chỉ có một tức , Mạnh Hạo khóe miệng lộ ra một vòng mỉm cười , thân ảnh biến mất tại trong sương mù , cũng buông lỏng tay ra , có thể dùng cái kia Thanh La tông tu sĩ , mở to mắt , có thể lại không hô hấp , thi thể rơi xuống .

Cái này ánh mắt , để cho Chu Kiệt tâm thần chấn động , hắn sắc mặt có chút khó coi , (Baidu Ngã Dục Phong Thiên a rất nhanh thủ đắc , Nhĩ Căn fan sách truyện chính thức YY(tự sướng): 3943 , ủng hộ Ngã Dục Phong Thiên mới được “Qidian tiểu thuyết”) giờ phút này trong sương mù tiếng kêu thảm thiết đã từ từ thiếu, nổ vang thanh âm cũng đều yếu ớt xuống , đúng lúc này , lại một thân ảnh cấp tốc lao ra .

“Chu sư huynh cứu ta !” Đó là một cái Thanh La tông đệ tử , giờ phút này đã mất đi cánh tay phải , mặt mũi tràn đầy hoảng sợ , đang liều lĩnh bỏ chạy , có thể hắn lời nói cơ hồ vừa nói xong , lập tức một cái chừng một trượng lớn nhỏ thủ ấn , thỉnh linh theo trong sương mù gào thét xuất hiện , cái này thủ ấn gần như thực chất , tốc độ cực nhanh , nháy mắt liền đuổi kịp cái này cầu cứu tu sĩ .

Tại đụng chạm một cái chớp mắt , tiếng sấm kinh thiên động địa , tu sĩ này toàn thân run rẩy , mở to miệng như đang muốn nói gì , có thể không đợi nói ra , liền trực tiếp toàn thân sụp đổ ra .

Cho đến giờ phút này , Mạnh Hạo chỗ sương mù , cái này mới chậm rãi đã có tiêu tán dấu vết , Mạnh Hạo thân ảnh , từ trong đó dần dần đi ra , mặc trường bào , tóc dài , thon dài thân thể giống như cho người

ta một loại suy yếu thư sinh cảm giác , có thể cái kia trong mắt lạnh lùng , nhưng lại để cho Chu Kiệt khi nhìn đến về sau, nội tâm lại là chấn động .

Hơn mười Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ , giờ phút này . . . Không có một người nào theo trong sương mù cùng Mạnh Hạo đồng dạng đi ra .

“Các hạ thủ đoạn , không khỏi quá tàn nhẫn một ít .” Chu Kiệt chậm rãi buông xuống tay phải , hắn đã trông trắng mắt , chính mình không có thời gian , đi để cho nhang này lơ kéo dài nữa .

Bởi vì Thanh La tông , hoàn toàn sai lầm đánh giá trước mắt cái này Mạnh Hạo tu vi .

Dù là hắn ở đây tới đây trước khi , Tử La lão tổ đã cáo tri , thông qua Tổng gia nơi đó tông môn trưởng bối truyền quay lại trong giọng nói , điểm ra Mạnh Hạo tuyệt không tầm thường Trúc Cơ trung kỳ , có được có thể so với Trúc Cơ hậu kỳ chiến lực .

Có thể Chu Kiệt giờ phút này có thể xem mình bạch , trước mắt cái này Mạnh Hạo , không phải có thể so với Trúc Cơ hậu kỳ chiến lực , mà là chuẩn bị nghiền ép Trúc Cơ hậu kỳ thực lực khủng bố .

Đối phương linh lực , giống như cùng người bên ngoài hình thái không giống nhau , nhìn như đều là linh lực , có thể hết lần này tới lần khác Chu Kiệt ngay cả có loại này cảm giác kỳ dị , phảng phất Mạnh Hạo linh lực càng nhiều nữa lạc ẩn sở hữu ẩn ký , điểm này hắn lúc trước quan sát ở bên trong, nhiều lần mãnh liệt cảm nhận được .

Hắn càng là phát hiện , Mạnh Hạo đánh ra thuật pháp , tại sụp đổ sau , dựa theo đạo lý mà nói , hình thành thuật pháp linh lực sẽ tiêu tán tại trong trời đất , như trở về , có thể hết lần này tới lần khác Mạnh Hạo linh lực , lại là như dầu vào nước sôi , sụp đổ sau không phải Dung Thiên đẩy, mà là xuất hiện một cổ bài xích , như không thể cùng tồn tại .

Cũng đang bởi vì này , cổ này bài xích sinh ra bộc phát , mới được là Mạnh Hạo cường đại nguyên nhân chỗ , những thứ này , Chu Kiệt có phán đoán của mình , có thể thì không có đáp án , chỉ có thể kinh hãi .

Loại này bộc phát , liền khiến cho Mạnh Hạo dù là chỉ có Trúc Cơ trung kỳ , nhưng mà sát Trúc Cơ hậu kỳ dễ như trở bàn tay , chuyện này... Chính là nguyên nhân chỗ !

Linh lực bất đồng , Mạnh Hạo linh lực , hoàn toàn thuộc về hắn chính mình , mà người bên ngoài linh lực , thuộc ở thiên địa , tu sĩ thổ nạp giống như mượn , chỉ có điều theo cảnh giới bất đồng tu vi , mượn thời gian có dài có ngắn mà thôi, nhưng cuối cùng có một chết , một khi tử vong , hết thấy đều một lần nữa trở về thiên địa .

Giống như một cái tuần hoàn , giống như viên kia Kiến mộc trên đại thụ Hôi bào lão giả trước mặt chín cái đường, đây là thiên địa pháp tắc !

“Không phải Mạnh mẽ tàn nhẫn , mà là các người có thể xuất hiện ở nơi này , đã nói rõ vấn đề , (Baidu Ngã Dục Phong Thiên a rất nhanh thủ đắc , Nhĩ Căn fan sách truyện chính thức YY(tự sướng): 3943 , ủng hộ Ngã Dục Phong Thiên mới được ”Qidian tiểu thuyết”) như Mạnh mẽ mềm lòng , tàn nhẫn , đem là mình . . .” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng , tay phải nâng lên vung lên , sau lưng sương mù chậm rãi tiêu tán , mưa lần nữa hàng lâm , rơi vào trên người của hai người , như đem hai người chỗ khu vực phân cách phá thành mảnh nhỏ , nhưng hai người tương vọng ánh mắt , nhưng lại đều lẫn nhau càng ngày càng lặng lẽ

“Thanh La tông đạo tử Chu Kiệt !” Chu Kiệt trầm mặc , chậm rãi mở miệng lúc phải tay bỗng nhiên nâng lên , lập tức ở trong tay của hắn xuất hiện một chỉ dài ba xích , giờ phút này đang thiêu đốt màu xanh hương chi .

Làn khói mờ ảo , này hương như kiếm , hắn tia như mũi nhọn , nhang này chỉ hiển nhiên tuyệt không tầm thường .

“Nước Triệu , Mạnh Hạo .” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng , tay phải nâng lên bấm niệm pháp quyết, lập tức hai thanh kiếm gỗ nháy mắt vờn quanh , ở trước mặt hắn nở ra kiếm quang , ông mình chỉ thanh càng có truyền ra , giống như tại khát vọng uống máu .

Một trận chiến này , đối với Mạnh Hạo mà nói , cũng không phải là lần thứ nhất gặp được đạo tử , theo lần đầu gặp được Lý Đạo Nhất miễn cưỡng đối chiến , dụng kế bức đi đối phương pháp thì đoạn hấn một tay , đến gặp phải Lý Thi Kỳ , hai người một trận chiến thế lực ngang nhau , cho đến giờ phút này , hấn gặp trước mắt cái này Chu Kiệt .

“Ba tòa đạo đài lúc, gặp Lý Đạo Nhất , bốn tòa đạo đài chiến Lý Thi Kỳ , hôm nay năm tòa đạo đài , tương xứng chiến người này , chứng kiến ta hoàn mỹ Trúc Cơ Ngũ Đài chi lực , bước Trúc Cơ vô địch chi cảnh !” Mạnh Hạo trong mắt chiến ý dần dần dạt dào , bên cạnh hấn hai thanh kiếm gỗ giống như cảm nhận được Mạnh Hạo chiến ý , giờ phút này kiếm minh càng tiếng vang , kiếm quang càng phong .

“Người rất giống Chu mỗi mấy năm trước du lịch thì gặp phải một cái truy cầu không có kết quả nữ tử , nhưng đáng tiếc nàng không họ Mạnh .” Chu Kiệt lắc đầu , hấn nói như thế , là bởi vì hấn dĩ nhiên đem Mạnh Hạo tại đây coi là đáng giá tôn trọng đối thủ , mà trên thực tế , toàn bộ Nam Vực Trúc Cơ cảnh tu sĩ ở bên trong , hấn ở đây hôm nay trước khi , tôn trọng không đến mười người , cơ hồ toàn bộ đều là các tông đạo tử !

Mà hôm nay , hấn dĩ nhiên đã đồng ý Mạnh Hạo tồn tại , là ở Nam Vực ở bên trong, cùng đạo tử sánh vai thế hệ .

Cơ hồ tại những lời này nói xong một cái chớp mắt , Chu Kiệt chỗ đó toàn thân khí thế âm âm bộc phát , Trúc Cơ đại viên mãn , giả đan tu hành cảnh giới là , trong chốc lát khuếch tán ra đến, có thể dùng đầu hấn phát không gió mà bay , bốn phía mưa càng là khuếch tán ra đến, phẳng phát không dám đến gần , trong mắt của hấn dần dần lộ ra lẳng lẽ ác liệt , hướng về Mạnh Hạo chỗ đó , bỗng nhiên phóng ra một bước .

Mạnh Hạo hai mắt tinh mang lóe lên , đồng dạng nâng lên chân phải , về phía trước đạp mạnh , linh thức trong chốc lát rầm rầm mà ra .

Đêm mưa chi thiên không , Trúc Cơ đỉnh phong một trận chiến !

202. Chương 202: Đỉnh Phong Quyết Đấu !

Tầng mây lẫn nhau va chạm , bạo phát ra kinh thiên động địa tiếng sấm vang rền , mà ở cái này dưới tầng mây Mạnh Hạo cùng Chu Kiệt , hai người đồng thời phóng ra một bước , đồng thời lẫn nhau nhìn lại nhảy mắt , nhưng lại riêng phần mình bạo phát ra linh thức chi lực .

Linh thức chi công , vô tung vô ảnh , nhưng luận sát cơ , nhưng lại so pháp bảo càng giết người !

Dưới cái liếc mắt ấy , Mạnh Hạo cùng Chu Kiệt , hai người đồng thời thân thể dừng lại , như bị vô số ngọn núi va chạm , Chu Kiệt chỗ đó khóe miệng tràn ra máu tươi , chợt lúc ngẩng đầu , dung nhan hơi có dữ tợn đi một tí .

Mạnh Hạo đồng dạng thân thể nhoáng một cái , trong miệng hơi chát chát , có thể máu tươi lại không đủ để tràn ra khóe miệng , hừ lạnh một tiếng , càng lại lần về phía trước phóng ra một bước , một bước này rơi xuống , hai thân thể người lại là chấn động .

Chu Kiệt sắc mặt hơi có tái nhợt , biết được tại linh thức lên, chính mình không có ưu thế , hấn không chậm trễ chút nào thân thể nhoáng một cái lui ra phía sau vài bước , tay trái bấm niệm pháp quyết hướng về tay phải cầm ba thước hương chi cách không một điểm , lập tức nhang này chi làn khói vụn vụn , trong chốc lát nghiêng lúc, hóa thành một thanh loan đao hình dạng , thẳng đến Mạnh Hạo mà đi .

Càng là tại lao ra lúc, cái này làm loan đao làn khói lan tràn ra một thân ảnh hình dáng , nhìn lại lúc, như một người đang cầm loan đao , bay vút lên đang lúc hướng Mạnh Hạo xông thẳng .

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , tay trái bấm niệm pháp quyết chỉ về phía trước , lập tức bên cạnh hấn cái kia hai thanh giống như khát vọng đã lâu kiếm gỗ , tại một tiếng mãnh liệt ông minh, gào thét xuất hiện , như hai đạo muốn thông suốt khai thiên không cầu vòng , lập tức thẳng đến cái kia loan đao chi nhân .

Nháy mắt lẫn nhau liền tới gần , không có né tránh , không có vờn quanh dây dưa , phảng phất là sinh tử đại địch , tại tới gần một cái chớp mắt , lẫn nhau liền trực tiếp đụng vào nhau , phảng phất cái này va chạm , nhất định phải có một phương nứt vỡ , cái này va chạm , nhất định phải phân ra một cái sinh tử .

Tiếng sấm quanh quẩn, Mạnh Hạo hai tay không ngừng mà nâng lên vung vậy , như có một đạo vô hình sợi tơ đưa hẳn cùng hai thanh kiếm gỗ liền cùng một chỗ , theo Mạnh Hạo múa , cái kia hai thanh kiếm gỗ kiếm quang mấy trượng , tiếng thét truyền khắp bốn phía , càng có gợn sóng quanh quẩn ra , có thể dùng cái này bốn phía giọt mưa đều run rẩy , không dám tới gần .

Tiếng âm âm liên tiếp , Chu Kiệt chỗ đó mất lộ ra kỳ dị chi mang , tay trái cũng theo đó nâng lên , trước người vung vậy ở giữa , thỉnh thoảng đặt tại tay phải hương chi lên, có thể dùng làn khói thêm nữa... , thì ra là đảo mắt công phu , ở phía trước của hẳn , làn khói hóa thành vũ khí , tròn vện hơn mấy chục cây , càng có ngang nhau số lượng chi nhân xuất hiện , theo bốn phương tám hướng thẳng đến Mạnh Hạo .

Mạnh Hạo thần sắc như thường , lập tức những thứ này làn khói thân ảnh tới gần , hai tay của hẳn nâng lên hướng ra phía ngoài mãnh liệt mà tản ra , lập tức cái kia hai thanh kiếm gỗ , bỗng nhiên phát ra kiếm minh , lập tức cái này bốn phía thiên địa linh khí , trong chốc lát như bị cái này hai đem kiếm gỗ hấp thu , có thể dùng kiếm quang trực tiếp đến mà mười trượng lúc, hai thanh kiếm gỗ như đã trở thành hai cái Kiếm Long , tại Mạnh Hạo bốn phía cấp tốc vờn quanh , đã trở thành từng vòng bóng kiếm .

Tiếng âm âm khuếch tán , những cái kia tiến đến làn khói hư ảnh , nguyên một đám toàn bộ sụp đổ ra , nhất thời càng không có cách nào tới gần chút nào .

“Người đã ưa thích phòng hộ , tắc thì Chu mỗ đã giúp người phòng hộ xuống.” Chu Kiệt nhàn nhạt mở miệng lúc, trong mắt có hàn mang thoáng qua , tay trái bấm niệm pháp quyết chợt đặt tại hương chi lên, cái này nhấn một cái dưới, này hương thiêu đốt tốc độ lập tức bạo tăng , làn khói xuất hiện số lượng lớn , tại giữa không trung hóa thành từng tầng từng tầng một vòng khói .

Những thứ này vòng khói một cái so một cái lớn, giờ phút này xuất hiện thì mấy chục bên trên trăm , thẳng đến Mạnh Hạo mà đi , dĩ nhiên đem Mạnh Hạo bao phủ tại trung tâm , như muốn đem hẳn bao lấy .

Lập tức Mạnh Hạo thân ảnh sẽ bị những thứ này vòng khói nuốt hết lúc, Mạnh Hạo thần sắc như trước không có biến hóa chút nào , chỉ là mở to miệng hướng ra phía ngoài nhỏ , lập tức lôi vụ âm âm xuất hiện , cái này lôi vụ tại Mạnh Hạo tại đây , từng hấp thu một tia thiên kiếp , còn hấp thu Phương Đình bên trong lôi đình ý , tuy nói đều là rất ít , có thể thực sự xuất hiện một ít kỳ dị biến hóa , giờ phút này vừa mới khuếch tán , lập tức Thiên Lôi cuộn cuộn .

Lại dẫn động trận mưa này đêm mây đen , có thể dùng cái này bốn phía là bầu trời bao la cũng đều trong chốc lát có sấm chớp rầm rầm rơi xuống , có thể dùng Mạnh Hạo bốn phía , nhưng phàm là lôi đình khuếch tán chỗ , đảo mắt giống như hóa thành một mảnh Lôi Trì .

Lôi vụ khuếch tán , tia chớp chạy , thiên địa nổ vang ở giữa , những cái kia vòng khói vừa mới cùng lôi vụ đụng chạm , liền lập tức như bị xé nứt như vậy toàn bộ vỡ vụn ra .

Một màn này , để cho Chu Kiệt hai mắt co rút lại , có thể không đợi hẳn lại dùng xuất cái gì thủ đoạn , lôi vụ ở trong, Mạnh Hạo thân ảnh đã cất bước đi ra .

Chung quanh hẳn , sương mù cuộn cuộn , lôi đình nổ vang , tia chớp chạy , hai thanh kiếm gỗ dẫn vô tận tia chớp , xuyên thẳng qua ở giữa hiển lộ ra một cổ dữ tợn diệt sát ý , Mạnh Hạo tóc không gió mà bay , mưa gió ở bên , giờ khắc này hẳn , tràn đầy làm người ta kinh ngạc yêu dị .

Trong lúc mơ hồ , phảng phất còn có một bãi bá đạo ý , bá đạo này cảm giác , là lần đầu tiên tại Mạnh Hạo trên thân xuất hiện !

“Mạnh mỗ càng ưa thích đẩy, là ra tay .”

Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng , lời nói ở giữa bước chân dĩ nhiên phóng ra , (Baidu Ngã Dục Phong Thiên a rất nhanh thủ đắc , Nhĩ Căn fan sách truyện chính thức YY(tự sướng): 3943 , ủng hộ Ngã Dục Phong Thiên mời được “Qidian tiểu thuyết”) như xen lẫn vô cùng khí thế , hóa thành một tôn viễn cổ hung thú , phải đi chinh phục đại địa .

Chu Kiệt biến sắc , cổ nén vô ý thức muốn lui ra phía sau cử động , giờ khắc này Mạnh Hạo tại hần cảm giác , cùng lúc trước phòng thủ thì hoàn toàn khác nhau , tràn đầy lạng lẹ ác liệt , như trước khi là kiếm tại trong vỏ , mà hôm nay . . . Kiếm đã xuất vỏ (kiếm, đao) !

Bộc lộ tài năng !

Một bước , hai bước , ba bước . . . Mạnh Hạo đi ra ba bước , lôi đình càng thêm nổ vang , tia chớp ngập trời , Mạnh Hạo toàn thân tu vi toàn diện bộc phát , linh thức càng là khuếch tán , Chu Kiệt dưới sự kinh hãi biết được không thể lại để cho Mạnh Hạo khí thế quật khởi , bằng không mà nói , trận chiến này sẽ càng gian nan hơn .

Cơ hồ tại Mạnh Hạo bước thứ ba rơi xuống một cái chớp mắt , Chu Kiệt chỗ đó mắt lộ quyết đoán , tay phải nâng lên buông tay , lập tức cái kia hôm nay chỉ còn lại có hơn hai thước hương chi tự hành bay lên .

Mà Chu Kiệt thì là hai mắt xuất hiện một ít tơ máu , hai tay trước người phi tốc bấm niệm pháp quyết , chợt đẩy .

“Khói xanh một đường diệt tây quan !” Lời nói vừa ra , theo Chu Kiệt hai tay đẩy về phía trước đi , lập tức cái kia hơn hai thước nhiên hương , lập tức như thời gian gia tốc giống như , nháy mắt liền thiêu đốt một mảng lớn , tràn ngập ra mà một đoàn nồng nặc khói khí , thẳng đến Mạnh Hạo mà đi .

“Bạo !” Chu Kiệt chợt mở miệng , lập tức đoàn này nồng nặc khói khí , ầm ầm ở giữa sụp đổ nổ bung , bốn phía bát phương phẳng phát đều chấn động một cái , cái này nổ bung tiếng vang trực tiếp áp đảo lôi đình , che đậy mà tia chớp , nhắc lên như bích sóng như vậy trùng kích , theo sụp đổ nổ bung , tản ra một cỗ sức mạnh hủy diệt .

Mạnh Hạo thân thể chấn động , chung quanh hần lôi vụ tại đây nổ vang ở bên trong, bị cái kia trùng kích chỉ lực trực tiếp xua tán , trước người hai thanh kiếm gỗ gắt gao phía trước chống cự , Mạnh Hạo thân thể càng là liên tiếp thối lui ra khỏi bốn năm bước , chợt lúc ngừng đầu , khoe miệng tràn ra máu tươi .

“Đại tông đạo tử , quả nhiên từng cái đều không phải chuyện đùa . . .” Mạnh Hạo thở sâu , hai mắt lóe lên thời điểm , Chu Kiệt trong lúc này sắc có chút tái nhợt , nhưng mà trong mắt hàn mang lộ ra , càng lại lần bấm niệm pháp quyết về phía trước đẩy .

Lập tức nhiên hương lần nữa giảm bớt , có thể dùng này hương đã không đến hai thước , số lớn khói khí cuộn cuộn đang lúc thẳng đến Mạnh Hạo mà đến .

“Bạo !” Chu Kiệt hai mắt hồng ti thêm nữa... , gầm nhẹ mở miệng một cái chớp mắt , những cái kia khói khí trong chốc lát lần nữa sụp đổ nổ bung , nhưng lại tại cái này đoàn sương mù hồng mắt nháy mắt , Mạnh Hạo chỗ đó dĩ nhiên tay phải nâng lên , nhanh chóng về phía trước liên tục vỗ ra năm lần .

Thanh La Ngũ đập !

Cái này năm đập cực nhanh , trong nháy mắt hoàn thành , tại sương mù hồng mắt hủy diệt trùng kích khuếch tán mà đến một cái chớp mắt , ủy hạo trước người đại thủ ẩn thành linh xuất hiện , thẳng đến sương mù nổ bung đánh tới .

Tiếng ầm ầm ở trong nháy mắt này , kinh thiên động địa quanh quẩn khuếch tán ra đến, bốn phía mưa toàn bộ nát bấy , Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , thân thể không lùi ngược lại phóng ra một bước , thể bên trong năm tòa hoàn mỹ đạo đài vận chuyển , càng lại lần nâng tay phải lên về phía trước liên tục năm đập .

Một cái đại thủ ẩn , hai cái đại thủ ẩn , trong nháy mắt , tại Mạnh Hạo trước người , (Baidu Ngã Dục Phong Thiên a rất nhanh thủ đả , Nhĩ Căn fan sách truyện chính thức YY(tự sướng): 3943 , ủng hộ Ngã Dục Phong Thiên mới được “Qidian tiểu thuyết”) trọn vẹn mười cái đại thủ ẩn thành linh xuất hiện , xa xa xem xét , một màn này cực kỳ kinh người , cái kia mười cái đại thủ ẩn tán phát là kim quang , gào thét mà đi , thẳng đến Chu Kiệt .

Chu Kiệt hai mắt tơ máu đã chiếm cứ toàn bộ , giờ phút này hai tay không ngừng bấm niệm pháp quyết , trước mặt hần nhiên hương cấp tốc giảm bớt , thì ra là trong nháy mắt thời gian , liền thiêu đốt triệt triệt để để , nhắc lên càng nhiều nữa sương mù , thẳng đến Mạnh Hạo đại thủ ẩn mà đi , tại lẫn nhau đụng chạm một cái chớp mắt , ầm ầm sụp đổ nổ bung .

Cuồng phong gào thét , bốn phía chấn động mãnh liệt , gợn sóng cấp tốc khuếch tán , đại địa cây cối kịch liệt lay động , thiên địa mưa nhất tề toái diệt , Mạnh Hạo khước miệng lần nữa tràn ra máu tươi , nhưng thần sắc của hắn nhưng lại bén nhọn hơn .

Chu Kiệt chỗ đó , thân thể đập đập liên tiếp thối lui ra khỏi bảy tám bước , cũng không còn cách nào thừa nhận , phun ra một ngụm lớn máu tươi , sắc mặt lập tức tái nhợt , có thể trong mắt lại đồng dạng lộ ra tình mang .

Hai người không nói gì , lẫn nhau nhìn xa , bọn hắn đều hiểu , một trận chiến này . . . Còn xa xa không có chấm dứt .

Chu Kiệt chỉ là dùng đồng dạng pháp bảo , tự thân tông môn thuật pháp , còn chưa hề dùng tới , lại càng không cần phải nói một ít đòn sát thủ , mà Mạnh Hạo tại đây , đồng dạng như thế .

Hai người lẫn nhau tương vọng ước chừng tam tức về sau, Chu Kiệt ngửa mặt lên trời cười .

“Thanh Vân đại thủ ấn , rất quen thuộc thuật pháp , đã Mạnh huynh sẽ này thuật , như vậy hôm nay liền luận bàn hạ xuống, ta Thanh La tông Thanh Vân đại thủ ấn , vì sao tên là Thanh Vân !” Chu Kiệt trong tiếng cười tay phải tùy theo nâng lên , hô hấp của hắn tại thời khắc này phảng phất có chút ít quỷ dị , theo hô hấp , hắn lại tay phải nâng lên trong quá trình , xuất hiện một mảnh tàn ảnh .

Từng cái tàn ảnh , đều là một bàn tay , tổng cộng hai mươi sáu cái tàn ảnh , giờ phút này toàn bộ huyền hóa ra đến về sau, Chu Kiệt hai mắt mãnh liệt mà lóe lên , tay phải nâng lên hướng về Mạnh Hạo , cách không nhần một cái .

“Đây mới là Thanh Vân đại thủ ấn !” Theo Chu Kiệt lời nói quanh quẩn , hắn vỗ dưới, lập tức một cái cự đại thủ ấn , phát ra ánh sáng màu xanh , thình lình ở tại trước mặt ngưng tụ ra , cái này thủ ấn phảng phất do sương mù tạo thành , đó là Thanh Vực , đó là Thanh Vân !

Thanh Vân thủ ấn , gào thét ở giữa thẳng đến Mạnh Hạo , những nơi đi qua , bốn phía nổ vang , vô luận là huyền diệu hay là khí thế , đều trực tiếp đã vượt qua Mạnh Hạo học được tàn quyển .

Mạnh Hạo hai mắt lộ ra hàn quang , một lời không nói , hắn tính cách liền là như thế , cùng người đấu pháp thì rất ít mở miệng , hết thấy đều đang xuất thủ ở bên trong, càng là không mở miệng , thì càng ra tay sắc bén tàn nhẫn .

Giờ phút này tay phải hắn nâng lên , ngón trỏ tại trên ngón cái chột vẽ một cái , máu tươi chảy xuống một cái chớp mắt , Mạnh Hạo trước mắt thế giới , đã trở thành huyết sắc .

203. Chương 203: Ta Đã Mạnh, Ta Ngày Xưa Vẫn Còn Đây!

Huyết Tiên truyền thừa !

Vô diện nhất ngôn phong hỏa liên, tàn vân huyết vũ hải thao thiên!

Câu thần khiển tướng diệt ma tháp , chúng linh huyết mạch luyện cứu sát !

Những lời này ngữ ở bên trong ẩn chứa thần thông , muốn thi triển đi ra , cần thiết thấp nhất tu vi , cũng muốn Kết Đan mới có thể , cho nên Mạnh Hạo rõ ràng biết được , có thể nhưng không cách nào dùng ra .

Nhưng , trong đó huyết chỉ , huyết ấn cùng với huyết sát giới , lại là không có quá nhiều tu vi yêu cầu , linh lực cũng đủ liền có thể triển khai , cũng liền trở thành Mạnh Hạo thần thông ở bên trong, cùng yêu phong thứ tám cấm phối hợp đòn sát thủ .

Theo Mạnh Hạo một đường đến nay , nhiều lần thi triển ra , uy lực tuyệt không tầm thường , đủ để rung động người bên ngoài , giờ phút này , Mạnh Hạo trước mắt thế giới đã có màu đỏ , đây là hắn thi triển huyết chỉ thì mới phải xuất hiện nhan sắc , giờ phút này dĩ nhiên thói quen , tại đây thế giới màu đỏ ngòm

ở bên trong , hần nhìn thấy mà Chu Kiệt Thanh La tông thuật pháp Thanh Vân đại thủ ấn , đang gào thét mà đến .

Cái này thủ ấn nhìn lại như một đoàn màu xanh sương mù , có thể hết lần này tới lần khác trong đó phẳng phát ẩn chứa nào đó khó có thể hình dung khí tức , có thể dùng cái này thủ ấn một đường tiến đến , tại Mạnh Hạo trong mắt càng lúc càng lớn , thậm chí hần có thể tưởng tượng đến , khi này thủ ấn tới gần lúc , có lẽ đem thay thế trước mắt thế giới .

Một màn này , để cho Mạnh Hạo nghĩ tới năm đó Thiên Cơ thượng nhân tại nước Triệu Khảo Sơn Tông bên ngoài là bầu trời bao la lên, hướng về đại địa nhấn ra một chưởng , một chưởng kia , để cho Mạnh Hạo vô lực gãy dựa , hủy diệt Khảo Sơn Tông , lưu lại mà dấu năm ngón tay đại địa .

Cho đến trên bầu trời một vòng đỏ sậm chi mang , như chém thiên địa chi kiếm , trực tiếp đem cái kia chưởng ẩn phân cắt đi ra , mới có thể dùng Mạnh Hạo miễn ở một kiếp , giờ này khắc này , Mạnh Hạo trong đầu , hiển hiện đúng là năm đó thủ ấn .

Cùng hôm nay so sánh , Chu Kiệt tự nhiên không bằng Thiên Cơ thượng nhân , có thể một màn này cũng rất tương tự . . .

Mạnh Hạo bỗng nhiên chầm biếm vô thanh vô tức trong tươi cười , tay phải hần bỗng nhiên nâng lên , ở đằng kia càng ngày càng gần , càng lúc càng lớn thủ ấn gào thét ở giữa tới gần trước người của hần , chỉ lát nữa là phải trực tiếp xuất đến thậm chí nhấc lên cuồng phong thổi lên Mạnh Hạo quần áo tóc dài , ở này một cái chớp mắt . . .

Mạnh Hạo ngón cái tay phải nâng lên , hướng về kia tiến đến Thanh Vân đại thủ ấn , trước người bỗng nhiên theo bên trên hướng phía dưới bỗng nhiên chém !

Cái này một trăm , như đen kịt trong thế giới một đạo khai thiên chi quang , cái này một trăm , như sáng ngời là bầu trời bao la trong một vòng nhắm mắt thì đen kịt phân liệt , cái này một trăm , như năm đó Yêu Chủ thông suốt khai thiên cơ thủ ấn , cái này một trăm . . . Là hôm nay Mạnh Hạo , hướng về năm đó nước Triệu Khảo Sơn ngoại tông thủ ấn bên dưới hiển ra một màn đi xác minh !

Ta đã mạnh, ta ngày xưa vẫn còn đây!

Thiên địa nổ vang , Mạnh Hạo thân thể đứng ở nơi đó vẫn không nhúc nhích , có thể trước mặt hần cái kia khí thế hung hung Thanh Vân đại thủ ấn , nhưng lại tại trước người của hần bày thước vị trí , theo ngón giữa một tầng bắt đầu , xuất hiện một đạo khe nứt to lớn , cái này khe hở trực tiếp xỏ xuyên qua cả đầu tay , càng lúc càng lớn , cho đến theo Mạnh Hạo trên thân gào thét mà qua thì thân thể của hần đứng vậy đứng ở đó khe hở vị trí , bình yên vô sự , chỉ có chưởng ẩn đảo qua sau nhấc lên phong, có thể dùng Mạnh Hạo tóc dài cuồng loạn nhảy múa , nhưng ở cái này cuồng vũ tóc rối bởi ở bên trong , cặp mắt của hần , trong đen kịt lộ ra tinh mang , như đêm tối ánh mặt trời , khiến cho hết thấy chứng kiến chi nhân , đều sẽ cảm giác. . . Chói mắt !

“Còn muốn tiếp tục sao?” Mạnh Hạo hất lên ống tay áo , nhàn nhạt mở miệng .

Chu Kiệt trầm mặc , hần nhìn qua Mạnh Hạo , nội tâm nổi lên đáng chất , nhưng rất nhanh trong mắt chiến ý lần nữa dạt dào , hần thở sâu , lại tay phải trực tiếp nâng lên hướng về một bên lư hương chột nhần một cái .

Cái này nhấn một cái dưới, lư hương run rẩy bên trong lập tức xuất hiện khe hở , bành bạch dưới, trực tiếp nổ bung chia năm xẻ bảy .

“Tự nhiên muốn tiếp tục , Chu mỗ tu hành đến nay , theo trở thành đạo tử một khắc , sẽ không có bị bại , một trận chiến này , sẽ không có người tới quấy rầy .” Chu Kiệt nhàn nhạt mở miệng , lời nói đơn giản , hành vi cũng đơn giản , có thể tại đây đơn giản ở bên trong, nhưng lại lộ ra mà một cỗ khí thế , đó là thuộc về cường giả khí thế , vẫn cứ hay là hình thức ban đầu , vẫn cứ chỉ là không nhiều lắm , nhưng là để cho Mạnh Hạo hai mắt ngưng tụ .

“Đã đoạn đường lui , dùng cái này để cho bản thân không đường thối lui , đã không có dựa vào , cho nên hoàn toàn cần bản thân chi lực , dùng cái này kích phát tiềm lực của mình , tuần này kiệt xuất , là cá nhân kiệt xuất .” Mạnh Hạo nhẹ gật đầu .

Chu Kiệt tay phải bỗng nhiên nâng lên , chợt sờ dưới, lập tức theo hấn trong túi trữ vật có năm đạo tinh quang bay ra , tại xuất hiện trong tích tắc , lập tức cái này bốn phía bầu trời đen nhánh , lập tức phẳng phát sáng ngời , cái này ánh sáng , đến từ Chu Kiệt trước mặt năm thanh kiếm !

Năm thanh , tinh lóng lánh , thất thải lượn lờ kiếm !

Cái này năm thanh kiếm theo Chu Kiệt tay phải nâng lên , theo năm ngón tay vươn ra , lập tức cấp tốc mà đến , lơ lửng tại năm ngón tay bên ngoài .

“La Nguyệt đại địa , kiếm trận khai thiên !” Chu Kiệt lời nói vừa ra , tay phải mãnh liệt về phía lấy đại địa nhấn một cái , cái này nhấn một cái dưới, cái kia năm thanh kiếm tinh quang vạn tượng , trong chớp lát thẳng đến phía dưới mà đi , một cái chớp mắt biến mất .

Nhưng tại cái này năm thanh kiếm biến mất nháy mắt , Mạnh Hạo hai mắt co rút lại , thân thể không chậm trễ chút nào lui ra phía sau sáu bước !

Ngay tại Mạnh Hạo lui ra phía sau đồng thời , năm thanh kiếm liên tiếp đẩy, theo trong hư vô bỗng nhiên xuất hiện , từ dưới lên trên , trực tiếp theo Mạnh Hạo liên tiếp rời khỏi sáu bước trong Top 5 bước vị trí , gào thét lên .

Tinh cây gai ánh sáng mục , cái này năm thanh kiếm ông mình một tiếng , tại giữa không trung hóa thành năm đạo uốn lượn cầu vòng , nháy mắt thẳng đến Mạnh Hạo , kiếm quang ngập trời , khí cơ hoàn toàn đem Mạnh Hạo tập trung , phẳng phát phong kín Mạnh Hạo hết thấy vị trí . Chân thể

“Có ý tứ .” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , ngón cái tay phải bỗng nhiên nâng lên , ở đằng kia năm thanh kiếm gào thét mà đến một cái chớp mắt , về phía trước nhấn một cái .

Tiếng sấm quanh quẩn , Mạnh Hạo thân thể bên ngoài mười trượng phương viên , nháy mắt nổi lên một tầng màn ánh sáng màu đỏ ngòm , cái kia Vương thanh kiếm bị ngăn cản ở ngoài , va chạm thì nhắc lên nổ vang , quanh quẩn bốn phía .

Chu Kiệt hai tay bấm niệm pháp quyết , cả người phun ra một ngụm máu tươi , lập tức cái kia năm thanh kiếm truyền ra bén nhọn gào rú , lại nhoáng lên dưới , theo năm thanh biến thành hai mươi lăm thanh !

Phô thiên cái địa , thẳng đến Mạnh Hạo mà đến , tốc độ cực nhanh , khí thế mạnh , để cho Mạnh Hạo tại đây một cái chớp mắt , nổi lên một vòng nguy cơ .

Nhưng thần sắc hấn như trước như thường , tại đây hai mươi lăm thanh kiếm gào thét tới gần nháy mắt , hấn tay áo hất lên , toàn thân tu vi ầm ầm bộc phát , ngón cái xẹt qua ngón trỏ , máu tươi chảy ra lúc, Mạnh Hạo dùng hai đạo huyết chỉ chi lực , lần nữa cách không nhấn một cái .

Oanh

Phẳng phát cái này bốn phía chấn động , ảnh hưởng tới thị giác , hóa thành vạn vẹo , cái kia hai mươi lăm thanh kiếm lần nữa bị ngăn cản tại , Chu Kiệt một tiếng gầm nhẹ , hai tay mãnh liệt mà đặt tại ngực lúc, bộ mặt gân xanh cổ lầy , hai mươi lăm thanh kiếm ông mình ngập trời , nhoáng lên dưới , bóng kiếm tràn ngập , thành linh hóa thành một trăm hai mươi năm đem , lúc này đây , thật sự như giống như phô thiên cái địa , theo bốn phương tám hướng thẳng đến Mạnh Hạo mà đi .

Nháy mắt đụng chạm , mười trượng màn ánh sáng màu đỏ ngòm chợt vạn vẹo co rút lại , đảo mắt liền ba trượng , mà lại những thứ này Tinh Kiếm đã xuyên thấu hơn phân nửa , trực bức Mạnh Hạo .

Mạnh Hạo thở sâu , rạch ra tay phải đệ tam chỉ , thứ tư chỉ về sau, dùng Huyết Tiên truyền thừa bốn ngón chi lực , vung lên dưới, huyết quang nháy mắt ngập trời lên, Mạnh Hạo dứt khoát rạch ra thứ năm chỉ !

Cái này thứ năm chỉ máu tươi chảy xuống , thành linh tạo thành một cái Huyết thủ ấn ! Triển khai truyền thừa tam thức thức thứ hai , uy lực của nó vượt qua huyết chỉ đấy. . . Huyết ấn !

Huyết ấn vừa ra , nổ vang kinh thiên , một cái cự đại đầu tay huyết sắc trực tiếp tại Mạnh Hạo trong tay biến ảo , theo vung về phía trước một cái , một mảnh vô tận màn ánh sáng màu đỏ ngòm theo Mạnh Hạo trên tay phải chợt khuếch tán , ầm ầm nổ mạnh xuống, trực tiếp quét ngang những cái kia kiếm trận , có

thể dùng hơn một trăm thanh Tinh Kiếm nhất tề run rẩy rút lui lúc, Mạnh Hạo về phía trước bước ra một bước , tay phải huyết ấn chợt nắm chặt .

Oanh một tiếng , tại Mạnh Hạo bốn phía trong vòng trăm trượng , trong thiên địa lắng không xuất hiện một cái cự đại dấu tay huyết sắc , mà Mạnh Hạo như cùng là đứng ở nơi này thủ ấn trong lòng bàn tay , giờ phút này thủ ấn rất nhanh nâng lên , chợt cầm chặt !

Chu Kiệt sắc mặt đại biến , phun ra máu tươi lúc, chợt bấm niệm pháp quyết , muốn để cho cái kia bảo vật này Kiếm Phi trở về , nhưng rất nhanh liền sắc mặt trắng bệch .

Cái kia Huyết thủ ấn nắm chặt dưới, hơn một trăm thanh phi kiếm không một có thể bay ra , như bị trời buộc giống như, giờ phút này giây dựa muốn xông cách , có thể nhưng không cách nào làm được .

Có hơn ba mươi đem phi kiếm , run rẩy trong truyền ra gào thét , như muốn sụp đổ .

Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng , nổ vang quanh quẩn , hơn ba mươi đem phi kiếm nhất tề sụp đổ vỡ vụn , ngay sau đó , lại là ba mươi đem , sau đó lại là ba mươi đem . . .

Thì ra là mấy cái hô hấp thời gian , ở đằng kia thủ ấn hoàn toàn cầm chặt về sau, tất cả phi kiếm , từng cái đều vỡ vụn sụp đổ , khi này dấu tay huyết sắc biến mất lúc, xuất hiện ở Mạnh Hạo trước mặt , là năm thanh ảm đạm vô quang , tràn đầy vỡ vụn dấu vết tinh quang tiểu kiếm .

“Chu mỗ còn có cuối cùng một thuật !” Chu Kiệt hai mắt đỏ thẫm , giờ phút này cắn răng mở miệng lúc, Mạnh Hạo tay phải hất lên , đem năm thanh Tinh Kiếm cuốn đi thu vào trữ vật đại bên trong .

“Thanh La , hàng tiên !” Chu Kiệt ngửa mặt lên trời vừa hô , tay trái nâng lên bấm niệm pháp quyết trong chợt đặt tại mi tâm , tay phải vung lên, lập tức có mấy chục cái ngọc giản bay ra , tại trước mặt bang bang trong tiếng toàn bộ vỡ vụn , một cổ hương vị ngọt ngào ý khuếch tán , mùi vị kia vừa mới bắt đầu nghe thấy , rất là mỹ hảo , có thể như thấy nhiều biết rộng mà một hồi , sẽ hóa thành phẳng phất muốn đem lục phủ ngũ tạng đều phun ra chán ghét cảm giác .

Cùng lúc đó , một cổ phẳng phất không thuộc về Chu Kiệt khí tức , tại đây một cái chớp mắt , giống như theo bốn phương tám hướng thức tỉnh , muốn hàng lâm mà đến . . .

Mạnh Hạo hai mắt bỗng nhiên lóe lên , giờ này khắc này , tại trong đầu của hắn , lập tức hiện lên phong yêu cổ ngọc ở trong, tang thương thanh âm .

“Chúng ác chi hồn , tự xưng là tiên , gây khó dễ một người nhất sơn , như gặp , đều phong !”

Thanh âm này xuất hiện , Mạnh Hạo sớm thành thói quen , giờ phút này hắn nhìn xem Chu Kiệt , cảm nhận được Chu Kiệt trên thân , bộc phát ra càng ngày càng lớn mạnh khí thế , Mạnh Hạo trong trầm mặc nhìn qua Chu Kiệt gương mặt , cái này gương mặt đã vận vẹo , không còn là tuần lãng , mà là phẳng phất tại trên gương mặt trời lên vô số người khác chi mặt .

Hắn thống khổ bộ dáng , giống như còn muốn kiên trì , nhưng này trong mắt ảm đạm , lại rõ ràng lộ ra một vòng sinh mạng tiêu tán , cái này thuật pháp , hiển nhiên là tuyệt không phải Trúc Cơ có thể thi triển , mặc dù hắn là đạo tử . . .

Cũng không được !

“Yêu phong , thứ tám cấm !” Mạnh Hạo tay phải chậm rãi nâng lên , giờ khắc này hắn , lại tại trên thân thể hiện lộ ra một cổ ngoại nhân không thể phát giác , nhưng này chút ít hôm nay dùng mãnh vào Chu Kiệt trong thân thể quỷ dị chi hồn , lại có thể phát giác cực kỳ rõ ràng khí tức !

Chúng hiện lên ở Chu Kiệt trên mặt phần đông gương mặt , không ngoài dự tính , tại đây một cái chớp mắt , toàn bộ lộ ra hoảng sợ . . .

204. Chương 204: Phong Yêu Nhất Mạch!

Yêu phong , thứ tám cấm !

Đây là Mạnh Hạo đến nay , học được duy nhất một thức , Phong Yêu Tông thuật pháp , thậm chí có thể nói đây cũng không phải là thuật pháp , mà là thần thông ! Yêu phong bát đại , đại đại sáng tạo một cấm , Mạnh Hạo thân là đời thứ chín , vốn là bị chuẩn bị xong hết thấy , có thể Khảo Sơn lão tổ không đáng tin cậy , có thể dùng đây hết thấy biến thành chột vật , nếu không có đủ loại cơ duyên tạo hóa , Mạnh Hạo hôm nay liền cái này thứ tám cấm đều còn sẽ không .

Giờ phút này hắn thở sâu , tay phải rơi xuống một cái chớp mắt , toàn bộ thế giới đều xuất hiện trọng điệp , thân thể của hắn đang rung rung , thế giới cũng đang di chuyển, hết thấy hết thấy , toàn bộ đều đã rơi vào Chu Kiệt trên thân , khiến cho thân thể của hắn , cũng xuất hiện vô tận trọng điệp .

Đây hết thấy nói rất dài dòng , nhưng trên thực tế chỉ là một trong nháy mắt , hết thấy trọng điệp đều biến mất , có thể duy chỉ có Chu Kiệt chỗ đó , thân thể của hắn như trước tràn ngập trọng điệp ý , trập trập kêu thảm thiết theo trên người của hắn truyền ra , không phải của hắn thanh âm , mà là những cái kia dừng mãi mãi vào mà đến hồn .

Giờ phút này Chu Kiệt , thân thể của hắn run rẩy , cặp mắt của hắn mang theo mờ mịt , có thể trên thân thể của hắn , nhưng lại có trập trập hắc khí khuếch tán , những hắc khí này nồng đậm , trong đó thành linh tồn tại chín cái mơ hồ hồn ảnh , những thứ này hồn ảnh đều là lão giả , nguyên một đám mặt mày méo mó , mang theo điên cuồng cùng hoảng sợ , nhìn chòng chọc vào Mạnh Hạo .

Một màn này , ngoại nhân ... Nhìn không tới , tiếng kêu thảm kia , ngoại nhân ... Nghe không được !

Chỉ có Mạnh Hạo , cái này bốn phía , cũng chỉ có hắn , mới có thể nghe được cái thanh âm này , chứng kiến màn này , bởi vì hắn là phong yêu đời thứ chín , vẫn cứ còn không hoàn toàn , có thể nhỏ máu xác minh , đã bị khiến cho hắn đời thứ chín thân phận , vô cùng vô cùng xác thực .

Sở hữu tất cả , hắn có thể chứng kiến cái này một trắng .

”Phong Yêu nhất mạch , ngươi là đời thứ chín

“Chúng ta đạo thành mặt trời đều là người Phong Yêu nhất mạch ngăn cản , luyện hóa chúng ta, không muốn thành yêu !”

“Vết yêu nhất mạch thì như thế nào , sớm muộn gì như chúng ta đồng dạng , tàn hồn thiên địa !” Thê lương thanh âm theo những cái kia hồn ảnh trong điên cuồng truyền ra , theo lời nói quanh quẩn , thân thể của bọn nó đang kịch liệt run rẩy , có tiếng kêu thảm thiết càng thêm mãnh liệt chứng bốn phía hắc khí đang nhanh chóng tiêu tán , thân thể của bọn nó , cũng đều như bị bạo lộ tại trong trời đất , run rẩy trong mơ hồ , như muốn tiêu tán ở thế giới .

Mạnh Hạo trầm mặc , hắn đối với Phong Yêu nhất mạch hiểu rõ không nhiều lắm , chỉ là cái này cùng nhau đi tới , dần dần hiểu rõ một ít giờ phút này nhìn xem những cái kia tàn hồn như thế , trong mắt lóe lên một vòng lãnh ý , tay phải nâng lên vùng lên .

Vùng lên dưới, những thứ này tàn hồn một vừa tiêu tán , trước khi chết thê lương thanh âm , trả về đang tại Mạnh Hạo bên tai .

“Phong yêu đoạn mạch , quý chủ đối thiên, đức Phong Tiên đài , chúng ta tranh giành tiên mà chết có gì sai đâu , ngươi một trong mạch ngăn cản chúng ta thành đạo tắc thì chờ người phong yêu đệ nhất biến thì thiên địa vô tận tàn hồn , xem ai không đến cản ngươi !”

Thanh âm còn đang vang vọng , Chu Kiệt sắc mặt trắng bệch trong mắt dần dần khôi phục thần trí , nhưng vẫn là mang theo mờ mịt .

Mạnh Hạo nhìn Chu Kiệt liếc , trong trầm mặc quay người , tay áo hất lên , đội mưa đi về phía trước , Chu Kiệt yên lặng ngẩng đầu , nhìn qua Mạnh Hạo đi xa thân ảnh , hồi lâu sau hắn thở sâu , ôm quyền thật sâu cúi đầu .

“Tiếp theo lần ta như thắng người , cũng không giết , trả lại người tình này , chúng nhận ta tu tâm .” Chu Kiệt trầm mặc thật lâu , thấp giọng tự nói , quay người ở giữa mang theo suy yếu , hóa thành cầu vồng đi xa .

Thanh La tông , Thập Vạn Đại Sơn chi địa , ở đằng kia chút ít tàn hồn tử vong một cái chớp mắt , núi lớn này ở dưới trong động đá vôi , bỗng nhiên có từng tiếng tức giận gào thét ầm ầm truyền ra , tiếng gầm gừ này truyền khắp bát phương thiên địa , có thể lại cứ thiên Thanh La tông đệ tử nghe không được chút nào .

“Phong Yêu nhất mạch , hần là Phong Yêu nhất mạch !”

”Phong yêu đại đại đáng chết , quý chủ kiên kị , trở đời thứ chín mà chết , đây là đời thứ chín

“Chết , chết , chết... Phong Yêu nhất mạch , đại đại đều phải chết !”

“Chú Tiên Thai lên, chỉ thiếu phong yêu hồn , tìm được hần , lấy kỳ hồn , ẩm kỳ huyết , có thể thành tiên thân !”

Theo từng tiếng gầm nhẹ , toàn bộ Thập Vạn Đại Sơn ầm ầm chấn động , nhưng cái này chấn động , lại không phải bản sơn , phẳng phát là sơn hồn tại chấn động , đại địa run rẩy ở giữa , từng đạo hắc khí như muốn theo Thanh La tông Thập Vạn Đại Sơn bên dưới lao ra , bầu trời đều biến thành một mảnh lơ mơ .

Nhưng lại tại chúng muốn xông ra một cái chớp mắt , đột nhiên , tại Nam Vực cả vùng đất , Vãng Sinh động bên ngoài , cái kia chiếc năm đó từ phía trên không trung rơi xuống thi thể , chấn động mạnh , cái này chấn động dưới, hình như có một cổ hơi thở tràn ra , này khí tức sinh ra không thể phát giác , đảo mắt truyền khắp Nam Vực , tạo thành một cổ uy hiếp .

Tại đây dưới sự uy hiếp , Thanh La tông Thập Vạn Đại Sơn ngọn nguồn vô tận tàn hồn , giờ phút này toàn bộ run lên , lại lập tức lặng ngắt như tờ .

“Người là ai !” Tại đây tĩnh mịch ở bên trong, Thanh La tông Thập Vạn Đại Sơn xuống, trong giây lát có một cổ hơi thở bạo phát đi ra , khí tức này mạnh , lại trong khoảng thời gian ngắn giống như có thể rung chuyển thi thể kia , truyền ra lúc, hết thấy tàn hồn dễ như trở bàn tay , phẳng phát chứng kiến mà quân vương như vậy , nhất tề quỳ lạy .

Khí tức này ngập trời , tràn ngập Thanh La tông bầu trời , có thể dùng phụ cận mấy trăm vạn dặm thiên địa , lập tức đen kịt một màu , có thể hết lần này tới lần khác quỷ dị phải.. Một màn này , người ở bên ngoài nhìn lại , căn bản cũng không có , bầu trời như cũ là xanh lam như biển !

“Ta Tầm Duyên mà đến .” Một cái tang thương thanh âm , quanh quẩn tại Thanh La tông Thập Vạn Đại Sơn dưới, thanh âm này mang theo vô tận tuệ nguyệt cảm giác , thậm chí còn lộ ra một vòng mờ mịt .

Có thể hết lần này tới lần khác tại đây mỗi một ở trong, ẩn chứa một đám nếu có thể phát hiện tắc thì đó có thể thấy được , nếu không thể phát hiện tắc thì nghèo cả đời cũng khó thể hội ... Thao Thiên Sát khí .

Tựa hồ , người này chinh chiến cả đời , giết chóc nhiều khó có thể hình dung , cho nên cho dù là một thanh âm , cũng đều ẩn chứa làm người ta kinh ngạc ý chí .

“Người có gì ý !” Thanh La tông Thập Vạn Đại Sơn bên dưới như quân vương khí tức , truyền ra ý chí .

“Duyên tới duyên đi , chúng đạo tự tại , kẻ này hữu duyên , các người quấy nhiễu , ta không tìm vãng sinh niệm , cũng muốn sửa niệm đem các người đồ diệt .”

Thanh La tông Thập Vạn Đại Sơn bên dưới như quân vương như vậy khí tức trầm mặc , hồi lâu sau , dần dần tiêu tán , nhưng lại tại tiêu tán nháy mắt , nhưng lại có một âm thanh bướng bỉnh nói như vậy , bỗng nhiên vòng qua vòng lại .

“Người không cần sửa niệm , bởi vì chúng ta, sẽ đi trước tìm người ! Truyền khắp Thanh La tông , tuyển ba mươi thiên kiều , vào bốn tông Thanh Minh động , mượn thân thuộc về phạm trần !”

Cùng lúc đó , ở đằng kia Vãng Sinh động ở chỗ sâu trong , có một cổ hài cốt , cái này hài cốt không phải người , mà là một con cá , một cái chỉ lớn bằng bàn tay loại nhỏ (tiểu nhân) cá con .

Tại đây một cái chớp mắt , cái này cá con vốn là ánh mắt địa phương , nổi lên một vòng u hỏa .

Ngay sau đó , tại Thiên Hà Hải xuống, theo cái kia dây thừng liên tiếp tại chỗ sâu nhất đáy biển , vô số cự thạch trong trận quan tài , giờ phút này truyền ra rằng rắc rắc rắc thanh âm , giống như có người ở trong đó dùng móng tay ma sát quan tài cái nắp .

“Phong Yêu nhất mạch ” ần ần hình như có thanh âm khàn khàn , lại trong đó giống như mang theo phiền muộn , mang theo một vòng hồi ức , chậm rãi truyền ra , rối loạn Thiên Hà Hải , nhắc lên một hồi Thiên Hà phong bạo .

Quyển 2: Mối vào Nam Vực chương cuối

205. Chương 205: Tứ Phương Châu Giải Độc!

Mưa gió như trước , có thể chân trời đã không còn là đen kịt , mây đen sau ánh trăng cũng dần dần ảm đạm , bị phương đông bay lên sơ dương , thời gian dần qua xua tán đi đêm tối , phẳng phát đại biểu quang minh đi tới .

Tại nhật nguyệt này luân chuyển một khắc , trong nước mưa , Mạnh Hạo đi thẳng về phía trước , ánh mắt của hắn bằng phẳng , không dậy nổi chút nào gợn sóng , tại trời mưa như vậy , để cho hắn nghĩ tới rồi nước Triệu tuyết .

Hắn không biết tại đây ở vào Nam Vực vị trí nào , chỗ nhìn là một mảnh liên miên bất tuyệt sơn mạch , nhìn không thấy bờ , bốn phía chỉ có mưa hồ tương , chỉ có gió lạnh tiễn đưa .

Cùng Chu Kiệt một trận chiến , Mạnh Hạo chứng kiến bản thân năm tòa đạo đài sau đỉnh phong chiến lược , cái kia là có thể áp chế đạo tử Trúc Cơ mạnh nhất !

“Đáng tiếc , của ta thuật pháp hay là thiếu khuyết , pháp bảo tại đây cũng đơn giản chỉ có một , cho nên làm không được hoàn toàn nghiền ép .”

”Mạnh Hạo trầm mặc , đi ở trong nước mưa , lâm vào trong trầm tư , theo một đường đi vào mảnh này cùng đọc sách bất động tu chân thế giới , hắn dần dần học xong đi tìm tự thân chưa đủ , không thể để cho cái này chỗ thiếu sót , trở thành trận chiến đấu tiếp theo ở bên trong, mình mai táng chỉ thổ .

”Thuật pháp tại đây , nhất thời không có biện pháp giải quyết , bất quá nếu có thể bái nhập Tử Vận Tông , ứng với có thể giảm bớt không ít, nhưng ... Pháp bảo chỉ vật ...” Mạnh Hạo nhíu mày .

Pháp bảo của hắn phần lớn là đấu pháp đoạt được , có thể theo tu vi không ngừng nâng cao , nhưng dần dần thiếu đi lăng lệ ác liệt chi bảo , chỉ có kiếm gỗ , chỉ có lôi vụ , lại có là màu đen kia tấm lưới , còn bảo phiến cung tiễn các vật , chậm rãi cũng đều đã mất đi tác dụng .

”Cũng không phải là không có biện pháp , ta chỗ này có khác nhau luyện chế pháp bảo phương pháp , hắn một là đi mặc đất tìm Hàn Tuyết tằm , dùng tất la lôi tang đình điệp nuôi nấng , khiến cho lột xác thành là không mục , nhổ ra cái kia bất diệt tơ tằm !

Mặt khác , chính là dùng Hàn Bối tổ tiên ngọc hiệt , luyện ra tuế nguyệt chi bảo , hai thứ này có thể thành một , tắc thì lập tức giải quyết ta hôm nay khốn chỗ , đáng tiếc... Đều là cực kỳ gian nan , không phải thời gian ngắn sẽ thành . Mặt khác lại có là cái kia cán Tam Vĩ phiến , nhưng đáng tiếc vật ấy bằng vào ta hôm nay tu vi , không cách nào rung chuyển lấy ra ...” Mạnh Hạo lắc đầu , trầm ngâm thì lập tức trận mưa này nước không có đình chỉ ý , ngược lại lớn dần , hắn thân thể nhoáng một cái , thẳng đến phía dưới một chỗ sơn mạch , tay phải nâng lên vung lên , có phi kiếm gào thét mà đi , một lát sau , một chỗ động phủ đã bị mở đi ra .

Mạnh Hạo tay áo hất lên , thân thể như dạ ưng như vậy thẳng đến động phủ này mà đi , trong đó khoanh chân ngồi tĩnh tọa , tu vi hướng ra phía ngoài tản ra dưới, lập tức cái này vừa mới mở ra trong động phủ hơi ảm , lập tức tiêu tán , ngược lại là nhiều hơn một cổ ôn hòa .

Mạnh Hạo há mồm phun một cái , lồi vụn bay ra bao phủ động phủ lối vào , hần lúc này mới hai mắt nhắm nghiền , yên lặng vận chuyển trong thân thể tu vi , ước chừng đi qua thời gian nửa nén hương về sau, Mạnh Hạo hai mắt mở ra , tay phải nâng lên tại trên túi trữ vật đựng một cái , khi nhấc lên , ở trong tay của hắn xuất hiện một hạt châu .

Hạt châu này thứ nhìn một cái như tứ phương , nhưng cẩn thận nhìn lại không phải như thế , rất là kỳ dị , Mạnh Hạo nhìn qua trong tay hạt châu , thở sâu , trong mắt lộ ra chờ mong .

Sau đó lấy ra gương đồng , không tiếc linh thạch , phục chế một quả , nhưng đáng tiếc hần linh thạch đã không nhiều lắm , phục chế một quả về sau, Mạnh Hạo chần chờ một chút , không có tiếp tục .

“Hy vọng này châu , có thể giải của ta Bỉ Ngạn Hoa chi độc .” Mạnh Hạo cầm Tứ Phương châu , hai mắt bỗng nhiên lóe lên , này châu hần vẫn cứ không biết như thế nào sử dụng , nhưng hôm nay Mạnh Hạo cũng không phải ngày đó chi tu , dĩ nhiên là Trúc Cơ bên trong người mạnh nhất , giờ phút này linh thức mạnh mẽ động một cái , thẳng đến hạt châu này mà đi , nháy mắt dưng mãnh vào trong đó .

Một lát sau , Mạnh Hạo nhíu mày , cắn chót lưỡi phun ra một ngụm máu tươi , cái này máu tươi rơi vào hạt châu lên, mắt trần có thể thấy đấy, máu tươi của hắn nhanh chóng bị hạt châu này hấp thu , lập tức hạt châu này tại Mạnh Hạo trong mắt , lại đã bắt đầu hòa tan .

Trận trận màu trắng làn khói bay ra , mang theo một mùi thơm , càng là ẩn chứa một cổ giống như tinh lọc ý , nhìn Mạnh Hạo mắt lộ ra trầm tư chi mang , hồi lâu tay phải hần bỗng nhiên nâng lên hướng đại địa nhấn một cái , lập tức động phủ này sơn thể chấn động , tại Mạnh Hạo dưới bàn tay , xuất hiện một vết nứt , một cây nhánh dây chột chui ra .

Tại Mạnh Hạo tâm thần điều khiển xuống, cái này nhánh dây mới vừa xuất hiện , lập tức hướng về kia chút ít làn khói khẽ hấp , lập tức có một chút làn khói thẳng đến nhánh dây mà đến , lập tức bị hần hút vào trong thân thể , Mạnh Hạo ánh mắt sáng ngời , ngưng thần nhìn lại .

Thì ra là hơn mười thời gian hô hấp , cái này nhánh dây nhan sắc lại có thay đổi , chậm rãi không còn là đỏ sậm , mà là trở thành mà màu trắng , thậm chí ở tại trên thân , còn hiển lộ ra một cổ tinh khiết cảm giác .

Cho đến đã qua sau nửa ngày , Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ , lúc này mới vừa nhìn về phía cái kia chậm rãi hòa tan hạt châu , nhìn xem theo trên đó tràn ra làn khói , trong mắt lộ ra một vòng quyết đoán , mở miệng khẽ hấp dưới, lập tức cái kia làn khói thẳng đến Mạnh Hạo , theo Mạnh Hạo miệng mũi chui vào trong thân thể .

Tại đây một cái chớp mắt , Mạnh Hạo hai mắt nhắm nghiền , nhưng thì ra là hơn mười tức về sau, Mạnh Hạo toàn thân mãnh liệt địa chấn động , trên mặt của hắn gân xanh gồ lên , cặp mắt của hắn mãnh liệt mà mở ra , thành linh tại trong con mắt hần , có giống như khóc không phải khóc , tự tiểu phi tiểu mặt quỷ huyền hóa ra hiện , càng là tại đây mặt quỷ lên, nổi lên một tầng sương mù , cái này sương mù , đứng vậy làn khói !

Phảng phất cái này làn khói đang tại ý đồ đi tinh lọc Mạnh Hạo trong thân thể Bỉ Ngạn Hoa độc .

Thời gian chậm rãi trôi qua , sau nửa canh giờ , Mạnh Hạo mồ hôi rơi như mưa , sắc mặt trắng bệch , nhưng trong mắt của hắn lại càng thêm chấp nhất , giờ phút này làn nữa khẽ hấp , lập tức lại có số lớn làn khói dưng mãnh vào , chui vào mũi miệng của hắn bên trong , dung nhập trong thân thể về sau, có thể dùng hần hai con ngươi bên trong mặt quỷ , xuất hiện vụn vụn .

Ẩn ẩn hình như có thể lượng thét lên , quanh quẩn tại Mạnh Hạo trong óc , thân thể của hắn càng là xuất hiện xé rách cảm giác , phảng phất tại trong thân thể , đang có một hồi sinh tử chi đấu tiên hành , nhất là cặp mắt của hắn , giờ phút này mặt quỷ vụn vụn , rõ ràng xuất hiện trọng điệp hư ảnh , càng là tại Mạnh Hạo đỉnh đầu , hôm nay có chút tí ti hắc khí chui ra , tại giữa không trung , thành linh tạo thành một cây Tam Sắc Bỉ Ngạn Hoa !

Có thể Mạnh Hạo trước mặt Tứ Phương châu , lại là có muốn ảm đạm dấu hiệu , cũng sắp phóng xuất ra toàn bộ khí tức , hôm nay lớn nhỏ giảm bớt mà gấp đôi , sợ là không bao lâu , sẽ gặp hoàn toàn hóa thành làn khói , mà này châu đem hoàn toàn biến mất .

Mạnh Hạo trong mắt lộ ra tinh mang , hắn không chút do dự , tay phải bỗng nhiên nâng lên một phát bắt được hạt châu kia , lúc này đây lại không phải đi hấp thu lần khói , mà là một thanh đem hạt châu này thả vào trong miệng , chọt nuốt vào .

Liên ở trong nháy mắt này , Mạnh Hạo trong thân thể truyền ra nổ vang nổ mạnh , giống như cùng phía ngoài lõi đình hô ứng , hắn Thiên Linh bên trên Bỉ Ngạn Hoa , như có cuồng phong quét ngang , lần thứ nhất xuất hiện tựa như muốn tiêu tán dấu hiệu .

Trận trận càng thêm thêm lương tiếng thét chói tai , tràn ngập tại Mạnh Hạo trong đầu , giờ khắc này thân sắc hắc vân vẹo , tay phải khi nhắc lên lại không chần chờ chút nào , lấy ra quả thứ hai Tứ Phương châu , cắn răng phía dưới không tiếc sở hữu tất cả linh thạch , bắt đầu phục chế .

Liên tiếp phục chế hai quả về sau, linh thạch đã không , Mạnh Hạo một bả cầm lấy sở hữu tất cả Tứ Phương châu , mắt lộ ra quyết đoán , lại duy nhất một lần toàn bộ nuốt xuống .

Những thứ này Tứ Phương châu nuốt vào trong miệng , Mạnh Hạo trong thân thể tiếng oanh minh , kinh thiên động địa , mặc dù là tại ngoài dãy núi , cũng đều truyền ra rất xa , càng là tại lúc này , thân thể của hắn sở hữu tất cả lỗ chân lông ở bên trong, đều có màu trắng làn khói khuếch tán , đem cả người hắn bao phủ ở bên trong .

Mà đỉnh đầu hắn Tam Sắc Bỉ Ngạn Hoa , giờ phút này run rẩy , phảng phất muốn tiêu tán , mắt trần có thể thấy đấy, đang đang nhanh chóng như bị xóa đi , mà sương trắng bên trong Mạnh Hạo , hắn trong đôi mắt mặt quỷ , cũng đang không ngừng trọng điệp xuống, dần dần mờ hồ , tựa hồ hạt châu này , thật sự có thể giải khai mở Bỉ Ngạn Hoa chi độc .

Thậm chí tại lại qua mà sau nửa canh giờ , Mạnh Hạo đỉnh đầu Bỉ Ngạn Hoa hình bóng , dĩ nhiên hoàn toàn biến mất , hắn trong mắt mặt quỷ , cũng đều lại không có chút nào , nhưng vào lúc này ...

Đột nhiên , đem Mạnh Hạo thân thể bao phủ sương mù , vốn là tại xóa tán đi Bỉ Ngạn Hoa về sau, đang hướng ra phía ngoài khuếch tán biến mất , có thể ngay sau đó , những thứ này màu trắng làn khói rõ ràng nhất tề chấn động , lại lập tức quay cuồng , thẳng đến Mạnh Hạo đỉnh đầu ngưng tụ , tại đây màu trắng ở bên trong, xuất hiện một vòng hồng mang , sau đó lại xuất hiện một vòng màu vàng vàng sáng , lại về sau , thì là màu xanh da trời như bầu trời chi nhan , nháy mắt chui ra .

Kể từ đó , bốn màu giao hòa dưới , ở đằng kia sương mù quay cuồng ở bên trong, thành hình ngưng tụ ra một đóa ... Bốn màu Bỉ Ngạn Hoa !

Phảng phất , cái này Bỉ Ngạn Hoa , căn bản cũng không khả năng bị hủy diệt , cho dù là trước khi đã nhìn như cũng bị diệt đi , có thể nó lại là tại trong tử vong như chuyển thế như vậy , xuất hiện lần nữa .

Mạnh Hạo sắc mặt cực kỳ khó coi , hắn ngẩng đầu nhìn phiêu phù ở phía trên bốn màu Bỉ Ngạn Hoa , ánh mắt lộ ra âm trầm ý . Nhưng rất nhanh Mạnh Hạo liền hai mắt lóe lên .

Hắn nhìn chòng chọc vào bốn màu Bỉ Ngạn Hoa , nhìn qua quỹ kia mặt như vậy đóa hoa , tựa hồ khí tức cũng không phải là rất mạnh , cùng lúc trước ba màu , không hề khác gì nhau , thậm chí còn có chỗ không bằng bộ dạng , mấu chốt nhất là, giờ phút này hoa ảnh đang đang run rẩy .

“Đây không phải thứ tư sắc !”Mạnh Hạo hai mắt nháy mắt lộ ra tinh mang , cẩn thận nhìn xem phía trên Bỉ Ngạn Hoa , trong đầu của hắn hiện ra tại Huyết Tiên trong truyền thừa thấy bốn màu Bỉ Ngạn Hoa , đối lập dưới, dần dần phát hiện bất đồng .

“Nếu thật khai xuất thứ tư sắc , ta cần phải cả người đã triệt để đã mất đi ý thức , biến thành một đóa Bỉ Ngạn Hoa mới đúng , nhưng hôm nay ta không có phát giác dị thường gì , mà lại hoa này thứ tư sắc ...”

Đúng lúc này , cái kia run rẩy bốn màu Bỉ Ngạn Hoa , đột nhiên chấn động , trên đó màu trắng cánh hoa rõ ràng trong chốc lát sụp đổ vỡ vụn , hóa thành một mảnh điểm sáng màu trắng , thẳng đến màu xanh da trời cánh hoa mà đi , cái này Bỉ Ngạn Hoa run rẩy mãnh liệt hơn , mấy cái hô hấp thời gian , Mạnh Hạo hai mắt tinh mang lóe lên .

Hắn tận mắt thấy , cái kia màu xanh da trời cánh hoa giờ phút này rõ ràng héo rũ , nháy mắt liền hoàn toàn tiêu tán , có thể dùng giờ phút này trôi nổi ở giữa không trung Bỉ Ngạn Hoa , tại đây một cái chớp

mắt , chỉ còn lại có hai màu , nhưng nếu cẩn thận nhìn , vẫn có thể chứng kiến , cái kia màu xanh nhạt cánh hoa cũng không phải là hoàn toàn biến mất , mà là còn có một tia tồn tại , giống như có thể tùy thời đang lúc trôi qua mà dần dần khôi phục .

Hơn nữa cái này hai sắc Bỉ Ngạn Hoa , giờ phút này tuy nói suy yếu , nhưng lại có một cỗ thuần tịnh khí tức tràn ra , tựa hồ nó hấp thu Tứ Phương châu về sau, cho dù là tổn thất một màu , có thể từ đó về sau , Tứ Phương châu giải độc chi lực , tại trên người nó , đem lại không có chút nào tác dụng .

Cái này hai sắc Bỉ Ngạn Hoa , lóe lên dưới, không tha thứ Mạnh Hạo cự tuyệt , trực tiếp dung nhập vào hắc Thiên Linh ở bên trong, khí tức hư nhược rồi hơn phân nửa nhiều , có thể dùng Mạnh Hạo hắc đứng lên , do dự về sau , trong mắt chợt lộ ra một vòng quyết đoán .

“Cái này Tứ Phương châu có chút hiệu quả , nhưng mà hiển nhiên không thể đem hắc hoàn toàn cởi bỏ , phải phải nghĩ biện pháp lẫn vào Tử Vận Tông , tìm kiếm cởi bỏ cái này Bỉ Ngạn Hoa đích phương pháp xử lý , bằng không thì hoa này độc trong người , như ghen ở cổ họng !”

206. Chương 206: Hoàng Gia Ngũ Tiên

Đứng dậy về sau , Mạnh Hạo tay phải nâng lên võ túi trữ vật , lập tức mặt nạ huyết sắc xuất hiện ở Mạnh Hạo trong tay , nhìn xem cái mặt nạ này , Mạnh Hạo chần chờ một chút , nếu không có vạn bất đắc dĩ , hẳn thật sự không muốn đi cùng bì đồng có quá nhiều dây dưa .

Vật này đáng ghét trình độ , đã đến cực kì khủng bố cảnh giới , Mạnh Hạo bị hại nặng nề , giờ phút này đã trầm mặc một lát , hắc ánh mắt lộ ra một vòng quyết đoán , linh thức lập tức dung nhập mặt nạ huyết sắc bên trong .

Trước mắt tối sầm lại , Mạnh Hạo mới vừa vào đến, hẳn liền cảm nhận được Huyết Ngao nơi đó khí tức , khí tức này giờ phút này đã càng ngày càng mạnh , có thể dùng Mạnh Hạo hơi có an tâm .

Huyết Ngao , là Mạnh Hạo tương lai lớn nhất đòn sát thủ , hẳn chờ mong cái này năm đó con chó nhỏ thức tỉnh , cũng một mực chờ đợi dài , nó tỉnh lại , xuất hiện ở bên cạnh của mình , giữa mặt lên trời thét dài một khắc .

Ngay sau đó , Mạnh Hạo linh thức đã rơi vào cái kia Tam Vĩ phiên lên, dừng lại một chút , liền không thể không dời , vật ấy hiển nhiên là chí bảo , có thể lại không thể lấy ra , điểm này Mạnh Hạo cũng rất là bất đắc dĩ .

Khi Mạnh Hạo linh thức nhìn về phía Lý gia lão tổ lúc, hẳn sửng sốt một chút .

Giờ phút này Lý gia lão tổ , trước nay chưa có tiêu tụy , hồn thể phảng phất muốn sụp đổ như vậy , suy yếu đến mà cực hạn , nhất là dời hẳn hai mắt , còn có cái kia tựa hồ tuyệt vọng thần sắc , để cho Mạnh Hạo khi nhìn đến về sau, cảm giác mình đối với bì đồng trình độ kinh khủng , vẫn là đánh giá thấp ...

Bì đồng biến thành chim anh vũ , đang đứng tại Lý gia lão tổ trên bờ vai , tại đó hai mắt sáng lên nói , thậm chí Mạnh Hạo đều chứng kiến , Lý gia lão tổ thân thể , cơ hồ cách mỗi mấy hơi , đều run rẩy run run xuống.

Mạnh Hạo có chút chần chờ , cắn răng dưới, cái này mới chậm rãi tới gần , nhưng lại tại hẳn tới gần một cái chớp mắt , bì đồng mãnh liệt ngẩng lên đầu , tại phát giác được Mạnh Hạo linh thức về sau, lập tức gọi hô lên .

“Ồ? Người đã đến rồi a, nếu không người cũng tham dự vào , ta cùng lão nhân này vừa mới nói được bảy vạn năm trước một lần trời chiều , còn chưa nói xong đâu rồi, hẳn đều đáp ứng ta , muốn nghe ta một mực nói xong .” Bì đồng rất là kích động bộ dáng , giống như đối với có thể đem Mạnh Hạo kéo vào tiến đến , rất là chờ mong .

Mạnh Hạo nội tâm run run hạ xuống, có thể không đợi hần mở miệng, Lý gia lão tổ chỗ đó khi nhìn đến mà Mạnh Hạo về sau, giống như chứng kiến mà thân nhân giống như, phát ra một tiếng kích động rống to.

Tại đây trong tiếng hô, hần giống như liều lĩnh chỗ xung yếu.

”Lão phu Lý Học Phong, Lý gia vài ngàn năm trước lão tổ, năm đó ta đoạt xá Huyết Tiên trong truyền thừa một tôn thần vệ, van cầu người, đừng làm cho cái này Chim đã đến, ta toàn bộ nói, người hỏi ta cái gì ta đều nói...”

Ta chỗ này còn có Lý gia công pháp, còn có Lý gia thần thông, người muốn cái gì, ta đều nói, đều nói cho người biết, van cầu người nhanh lên khiến nó đi thôi, ta...”

”Câm miệng! Không lớn không nhỏ, lão nhân gia ta cứ như vậy làm người ta ghét sao, người người người...người quá thất đức, người là của ta!” Cái này bì đồng nghe xong lời này, lập tức nổi giận, càng là quay người nhìn về phía Mạnh Hạo, rất nghiêm túc mở miệng.

”Hần là của ta! Hần còn không có theo tà ác trên đường trở về, ta còn có hơn bảy vạn năm...”

”Của người, của người, hần cam đoan là của người!” Mạnh Hạo liền vội mở miệng, trầm đình cất thiết, không chần chờ chút nào.

”Được rồi, xem ở tiểu tử ngươi thống khoái như vậy phần lớn, lúc này đây thảo luận, sẽ không cho phép người tham dự, ta muốn hảo hảo mà giáo huấn thoáng một phát lão đầu này, lại dám cáo trạng, ta đáng giận nhất cáo trạng, cái này không đạo đức...” Bì đồng quay đầu, nổi giận dùng dùng mở miệng, có thể trong mắt hưng phấn, lại hiển nhiên là bại lộ nội tâm đối với đột nhiên nhiều ra như vậy một đề tài kích động.

Lý gia lão tổ lộ ra tuyệt vọng, cầu khẩn nhìn qua Mạnh Hạo, hần giờ phút này cực kỳ hối hận, trước khi vì sao phải kiên cường, nếu sớm điểm thuận theo, cũng sẽ không biết hôm nay bị cái này ở trong mắt hần xem ra cực kỳ khủng bố Chim đi tra tấn.

Nghĩ đến mấy ngày này sinh hoạt, cái loại này sống không bằng chết, chết cũng không chết được ác mộng, để cho Lý gia lão tổ toàn thân run rẩy.

Mạnh Hạo vội ho một tiếng.

”Lão nhân gia ngài thiên biến vạn hóa, văn bối sắp tới muốn lẫn vào một cái tông môn, không biết tiền bối tại đây có thể không mượn một ít biến hóa chi lực?” Mạnh Hạo cẩn thận tìm từ, mở miệng thì thân thể còn lui về phía sau vài bước.

Bì đồng nghe xong, kinh ngạc quay người, nhìn qua Mạnh Hạo.

”Người muốn làm gì? Người muốn làm chuyện xấu!”

”Không phải, tại cái đó trong tông môn, có một phi thường tên tà ác, ta muốn lẫn vào cái kia tông môn, đi đem người này bắt, sau đó để cho tiền bối hảo hảo mà giáo dục một chút, để cho hần theo tà ác trên đường trở về.” Mạnh Hạo vội vàng nghĩa chánh ngôn từ mở miệng, tràn đầy chính khí.

”Lại có việc này? Hảo hảo hảo, Mạnh Hạo người lúc này đây làm quá đúng, như vậy tên tà ác, liền cần lão nhân gia ta đến giáo dục... Bất quá...” Bì đồng lập tức kích động, có thể nói xong, bỗng nhiên chần chờ.

”Ta sẽ gần đây mấy ngày nay, liền cho tiền bối cảm tới một người ác bá, để cho tiền bối đi cảm hóa.” Mạnh Hạo liền vội mở miệng, thanh âm tràn đầy đầu độc.

”À?” Bì đồng lập tức càng thêm kích động, chần chờ ý đều thiếu rất nhiều.

”Hai cái ác bá!” Mạnh Hạo vội vàng rèn sắt khi còn nóng.

Bì đồng thân thể run rẩy, kích động vuốt cánh, có thể ẩn ẩn giống như còn có chút chần chờ.

”Năm cái ác bá! Mấy ngày nay, ta liền đi cho người tìm năm cái ác bá trở về.” Mạnh Hạo cắn răng một cái, quyết đoán mở miệng.

Bì đồng nghe xong những lời này , lập tức gào khóc kêu lên , thân thể run rẩy , hai mắt đều kích động đỏ lên , chăm chăm vào Mạnh Hạo , giống như hô hấp đều dồn dập .

“Ta muốn ba cái ác bá !!” Bì đồng mãnh liệt mà mở miệng , ra vẻ mặc kệ , càng là khấn trương nhìn xem Mạnh Hạo , giống như sợ Mạnh Hạo không đồng ý .

“À? Ba cái?” Mạnh Hạo sững sờ, hần vồn tưởng rằng bì đồng bộ dạng này kích động bất cứ giá nào bộ dáng , tất nhiên là công phu sư tử ngạo , có thể lại không nghĩ rằng là như vậy .

“Ba cái , cho ta chộp tới ba cái ác bá , ta liền giúp ngươi ! Ít ba cái đều không được !” Bì đồng rống to , một bộ như Mạnh Hạo không đồng ý , liền muốn phải liều mạng bộ dáng .

Mạnh Hạo nội tâm nổi lên cổ quái , giờ phút này liền vội vàng gạt đầu .

“Được, cho ngươi tìm ba cái ác bá , một cái cũng sẽ không ít !” Mạnh Hạo nói xong , vội vàng thu hồi linh thức , thở sâu , thần sắc càng thêm cổ quái xem trong tay mặt nạ huyết sắc .

“Cái này bì đồng hẳn là sẽ không hơn? Ta nói năm cái , hẳn một bộ rất liều bộ dạng , hô lên ba cái ...” Mạnh Hạo nội tâm nói thầm , liền tranh thủ này mặt nạ thu hồi , thân thể nhoáng một cái hóa thành cầu vồng , bay thẳng xuất động phủ , giờ phút này mưa bên ngoài đã thiếu rất nhiều , Mạnh Hạo thân thể bay nhanh , hóa thành một tia trắng , nháy mắt đi xa .

Hai ngày sau .

“Mạnh lão đệ , không xa , phía trước chính là ta gia mấy cái huynh trưởng chỗ ở , đến đó ở bên trong , nhất định phải ở đoạn thời gian , hai người chúng ta mới quen đã thân , đã nói muốn kết bái một phen , phải biết rằng ở chỗ này , chúng ta Hoàng gia Ngũ Tiên tên tuổi , đối với Vu lão đệ hành tẩu , có rất lớn bảo đảm !” Trên sơn đạo , một cái hơn 30 tuổi , ăn mặc một thân áo khoát màu vàng , có râu cá trê , hai mắt hơi nhỏ hơn hán tử , hướng về bên người một thanh niên , mở miệng cười .

Thiếu niên kia giống như rất ngại ngùng , tu vi thoát nhìn là ngưng khí tám tầng bộ dạng , so cái này áo khoát màu vàng hán tử cao hơn một tầng .

“Đa tạ Hoàng đại ca , tiểu đệ lần thứ nhất ly khai tông môn , gặp được Hoàng đại ca , là ta may mắn .” Thanh niên ngại ngùng , nói cảm ơn liên tục .

“Đi ra ngoài tại ngoại chính là muốn nhờ vả bằng hữu , chút chuyện này không coi vào đâu , ta mấy cái huynh trưởng cũng rất hiếu khách , mà lại lão đệ bằng chừng ấy tuổi thì có tu vi như vậy , ngày sau bất khả hạn lượng , trở thành Nam Vực nhân tài kiệt xuất ở trong tầm tay , thậm chí có thể cùng thiên kiêu đồng huy , nhà của ta mấy cái huynh trưởng , tất nhiên cực kỳ trọng thị , càng vui kết giao đấy.” Cái này áo khoát màu vàng hán tử cười ha ha một tiếng , vỗ vỗ thanh niên bả vai , có thể trong mắt lại có một vết khinh miệt cùng tham lam thoáng qua , nhìn lướt qua thanh niên này hiển lộ tại ngoại túi trữ vật .

Cái kia túi trữ vật hẳn chưa bao giờ thấy qua , xem xét liền không giống người thường .

Trên thực tế , dùng cái này áo khoát màu vàng hán tử tầm mắt , hẳn tự nhiên không có khả năng bá kiến như vậy túi trữ vật , bởi vì đây là túi càn khôn , mà thanh niên này , dĩ nhiên chính là Mạnh Hạo .

Hai người tại sáng hôm nay tại một chỗ núi hoang gặp ở ngoài đến , lúc ấy cái này áo khoát màu vàng tử hán tử liền liếc nhìn cái này túi càn khôn , có thể xem xét Mạnh Hạo tu vi , liền bỏ đi lập tức cướp đoạt ý niệm trong đầu , mà là tiến lên nhiệt tình bắt chuyện , mấy câu liền moi ra mà không nội dung cho .

“Một cái chưa từng nghe qua tên tông môn đệ tử ra ngoài lịch lãm rèn luyện , đệ tử như vậy , trên thân đều có chút tông môn bảo vệ tánh mạng pháp bảo , bất quá phần lớn là không có chút nào lịch duyệt , bị ta nịnh nọt mà vài câu , liền lảng lảng rồi.” Áo khoát màu vàng hán tử cười híp mắt nhìn xem Mạnh Hạo , nội tâm đã cảm giác mình đem đối phương nhìn thấu .

Mạnh Hạo càng thêm ngại ngùng , nội tâm xác rất là may mắn , chính mình tìm hai ngày , rốt cuộc tìm được một cái tựa hồ là ác bá nơi đây tu sĩ , thực tế may mắn là, người này mang theo chính mình , hiển nhiên địa phương muốn đi , tồn tại thêm nữa... Bì đồng thích ác bá .

Hai người đang nói , tại hán đám bọn họ phía trước dưới núi , xuất hiện một tòa động phủ , đại môn đóng cửa , giống như móc rồng nửa cái sơn thể mở ra đến , động phủ cửa đá màu xanh , trước cửa còn có hai cái thạch sư , rất sống động đấy, lại cùng cái này bốn phía có chút không cân đối , tựa hồ là theo nơi khác vận chuyển mà đến .

Càng là tại ngoài động phủ , có hai tòa tháp cao , tạo thành cái này tháp cao đấy, không phải thổ mộc , mà là một đồng hải cốt , bên trong có người có thú , cao cao chất lên , tản mát ra âm trầm cảm giác .

“Lão đệ , chính là chỗ đó .” Áo khoát màu vàng hán tử cười ha ha một tiếng , hướng về Mạnh Hạo mở miệng .

“Nơi đây ...” Mạnh Hạo nhíu mày .

“Lão ca biết rõ trong lòng ngươi suy nghĩ gì , nơi đây hoang sơn dã lĩnh , chúng ta tu sĩ cư ngụ ở nơi này , mặc dù không đi trêu chọc người khác , nhưng cũng không khỏi không đề phòng , những thứ này chỉ là bài trí , chấn nhiếp hạng giá áo túi cơm .” Áo khoát màu vàng hán tử nghiêm mặt mở miệng .

Mạnh Hạo không nói gì , nhưng trong mắt lại có lãnh ý , chỉ là cái này áo khoát màu vàng hán tử hiển nhiên không có khả năng phát giác , giờ phút này nói xong , một phát ồng tay áo , lấy ra một thanh phi kiếm , tại đỉnh núi trượt đi hóa thành cầu vòng , thẳng đến động phủ mà đi .

Mạnh Hạo ở phía sau , đạp trên phi kiếm , ánh mắt lạnh lùng đi theo .

Hai người vừa mới tới gần , cái kia áo khoát màu vàng hán tử tay phải nâng lên vung lên , một đạo hồng quang bay ra , rơi vào động phủ trên cửa đá , lập tức cái này cửa đá rầm rầm chấn động , tự hành mở ra .

Cơ hồ tại động phủ thạch cửa mở ra một cái chớp mắt , trong đó đi ra tam người tu sĩ , ba người này niên kỷ đều đang khoảng bốn mươi , tu vi lại toàn bộ đều là ngưng khí chín tầng bộ dạng , trong đó hai người vẻ mặt dữ tợn , còn có một người thì là xanh xao vàng vọt , có thể hai mắt đã có gian trá chi mang , cầm một cây quạt , giờ phút này đang cười ánh mắt tại Mạnh Hạo trên thân quét qua .

“Ba vị ca ca , cái này là tiểu đệ nửa đường gặp phải mạnh tiểu hữu , lần thứ nhất đi ra tông môn , bị tiểu đệ ta mời mời đi theo ở lại một đoạn thời gian , chúng ta có thể muốn hảo hảo chiêu đãi ah .” Áo khoát màu vàng hán tử cười ha ha một tiếng , thân thể rơi vào ba người bên cạnh , quay đầu cười híp mắt nhìn xem Mạnh Hạo .

207. Chương 207: Động Phủ Đây Không Tệ

Cái kia hai cái vẻ mặt hoành nhục đại hán , ánh mắt tại Mạnh Hạo trên thân đảo qua , lộ ra mỉm cười , chỉ là nụ cười này vô luận xem như thế nào , đều có chút dữ tợn , phẳng phất đang nhìn một cái không có chút nào giấy dựa chi lực chú dê nhỏ .

Trong ba người , cầm trong tay cây quạt , thân thể gầy gò , mục có gian trá chi mang trung niên , thì là đáng tươi cười thoạt nhìn nhất hiền lành , hán hướng về Mạnh Hạo liền ôm quyền .

“Hoàng mỗ sáng sớm nghe được chim khách đang gọi , vẫn còn buồn bực hán là hôm nay có khách quý , trước khi xem xét đạo hữu , liền cảm thấy có anh kiệt chi khí đập vào mặt , nghe nói Ngũ đệ vừa nói như vậy , quả nhiên là tông môn mọi người đi ra , nhân trung long phượng thể hệ , loại này đạo hữu , chúng ta vô cùng nhất kính ngưỡng , đạo hữu , mời vào động phủ một lời .” Nam tử trung niên trong tiếng cười liền ôm quyền .

“Cái này . . .” Mạnh Hạo giống bị tán dương có chút ngượng ngùng , vội vàng ôm quyền , nhưng đối với bước vào động phủ , nhưng lại chần chờ một chút , nhưng trong lòng nhưng lại thở dài , thầm nghĩ đối phương cái này nịnh nọt lại nói quá giả , nếu là đổi lại mình mà nói , tất nhiên muốn càng đẹp một chút .

“Lão đệ , đều đến nhà cửa , tới tới tới , cùng ca ca đi vào , đến nơi này , chính là mình nhà .” Áo khoát màu vàng hán tử hai mắt lóe lên , trên mặt tươi cười , lôi kéo Mạnh Hạo muốn bước vào động phủ .

Tại áo khoát màu vàng hán tử thịnh tình mời mọc , mọi người vây quanh có chút chần chờ Mạnh Hạo , đi vào trong động phủ , theo động phủ cửa đá oanh một tiếng đóng cửa , lập tức ở Mạnh Hạo trước mắt , xuất hiện một mảnh Dạ Minh Châu quang .

Nơi này động phủ rất là rộng rãi , trong đó hơi có xa hoa , chỗ ở phần đông , chẳng những có luyện đan chi phòng , thậm chí còn có một chỗ được viện .

“Lão đệ , đây là ta nhị ca , vị này chính là Tam ca , cuối cùng đây là Tứ ca , ta tắc thì sắp xếp Hành lão ngũ . . .” Áo khoát màu vàng hán tử vừa đi vừa giới thiệu , cười vui cởi mở nhưng tại truyền ra lúc, nhưng lại âm thầm cùng cái kia sắp xếp Hành lão nhị gian trá nam tử , khiến ánh mắt .

“Xin chào mấy vị đạo hữu .” Mạnh Hạo ôm quyền , càng thêm xấu hổ mở miệng ánh mắt thì là đảo qua bốn phía , nhìn xem này động phủ thần sắc lộ ra thoả mãn , nhất là nhìn về phía những cái kia Dạ Minh Châu lúc, hai mắt càng là lộ ra hào quang .

“Mạnh đạo hữu , động phủ này còn có thể đi.” Hoàng gia lão Nhị , trong tay cây quạt nhẹ lay động , vừa cười vừa nói , thần sắc nghiêm có một vết hằn cho rằng ngoại nhân không nhìn ra khinh miệt , như đang đùa bỡn giống như, nhìn qua Mạnh Hạo .

“Không tệ không tệ , động phủ này ngũ tạng đều đủ mật thất không ít, quả thực khó được .” Mạnh Hạo tự đáy lòng tán thưởng .

“Nhất là những thứ này Dạ Minh Châu càng là tuyệt hảo , hơn nữa ta xem tại đây linh khí không ít hẳn là nơi đây còn có linh tuyến?” Mạnh Hạo kinh ngạc hỏi.

“Đích thật là có một chỗ linh tuyến chỗ , bằng không thì chúng ta năm người cũng sẽ không biết lựa chọn nơi đây trở thành động phủ .” Hoàng gia lão Nhị vừa cười vừa nói , trong thần sắc khinh miệt càng rõ ràng hơn , nhìn xem tại hắc cho rằng , là thân hãm hang hổ Mạnh Hạo .

Hắn bên cạnh nham Tam lão bốn phép tính là nhìn qua Mạnh Hạo , khoe miệng nhe răng cười càng ngày càng đậm , theo bọn hắn nghĩ cái này Mạnh Hạo giờ phút này như dê vào miệng sói !

Sắp xếp Hành lão ngũ áo khoát màu vàng hán tử cũng đang cười , hắn nhìn xem Mạnh Hạo trên lưng túi trữ vật đáng tươi cười càng thêm sáng lạn , hắn cảm thấy hôm nay là vận may của mình mặt trời , thuận tay liền dắt trở về một đầu dê béo .

Mạnh Hạo cũng tương tự đang cười , tuy nói ngại ngùng , nhưng nụ cười rất chân thành , rất vui vẻ , động phủ này hắn rất coi được , mấy người kia hắn càng coi được , mọi người cùng nhau trong tiếng cười , ôm nhau đi vào động phủ ở chỗ sâu trong .

“Ta đại ca ngày gần đây tìm cái họa sĩ , đang để cho họa sĩ vì kia vẽ tranh , không tiện đi ra , Mạnh đạo hữu , nếu không chúng ta đi nhìn xem?” Hoàng gia lão Nhị mở miệng cười , nói xong cũng không để cho Mạnh Hạo cơ hội cự tuyệt , liền trực tiếp đi về hướng mà động phủ này vị trí trung tâm , nơi đó có một chỗ giác đại trống trải chi địa , bốn phía Dạ Minh Châu hào quang thêm nữa... , nhất là bên trên đầu chỗ , có một trương to lớn chỗ ngồi .

Cái này chỗ ngồi đúng là tinh thạch dung ra , một cái năm mươi tuổi tả hữu đại hán , ăn mặc một thân tóc tím áo dài , thần sắc uy nghiêm , không giận tự uy , càng có một cổ sát khí tràn ngập , đang ngồi ngay ngắn tại chỗ đó .

Đại hán này tu vi , không phải ngưng khí , mà là Trúc Cơ sơ kỳ !

Giờ khắc này ở đại hán này phía trước , một cái thân thể gầy còm , thậm chí có chút ít còng xuống lão già tóc bạc , đang run thân thể , run rẩy cầm bút vẽ , trước người một trương họa (vẽ) màn lên, phác họa lấy đại hán thân hình .

Khi mọi người đi tới lúc, đại hán kia đưa tầm mắt nhìn qua , trực tiếp không thấy Mạnh Hạo , nhìn về phía áo khoát màu vàng hán tử , hừ lạnh một tiếng .

“Không có việc gì liền không nên đi ra ngoài , mấy ngày này ta cuối cùng là mí mắt nhảy loạn , tâm thần có chút không tập trung . Đã trở lại , an vị đi, vừa vặn để cho tranh này tượng cho các người đều lưu lại một bức chân dung .”

Áo khoát màu vàng hán tử rất kính sợ , liền vội vàng gật đầu đồng ý , tiến lên vài bước , ngồi ở cái này áo bào tím đại hán bên người , cùng lúc đó , Hoàng gia lão Nhị bọn người , cũng đều ôm quyền hướng đại hán kia cung kính cúi đầu , rõ ràng không có một cái để ý tới Mạnh Hạo , đi tới đại hán bên người lần lượt ngồi xuống.

Mấy người đang chỗ đó đang nói gì đó , có thể dùng Mạnh Hạo một thân một mình đứng ở cách đó không xa , trên mặt không khỏi lộ ra lúng túng bộ dáng .

“Người tranh này tượng hảo tốt cho huynh đệ chúng ta mấy người vẽ tranh , chờ vẽ xong rồi, đương nhiên sẽ không làm khó người .” Áo bào tím đại hán nhàn nhạt mở miệng , lời nói nói ra lúc , cái kia thân thể còng xuống tóc trắng lão đầu , thân thể lại run run hạ xuống, liền vội vàng gật đầu .

“Còn có lão Nhị , mấy ngày này ta cuối cùng là tâm thần rất loạn , người nhớ rõ nhiều kiểm tra một chút trận pháp , nếu thật có cái gì ngoài ý muốn , chúng ta cũng có thể kịp thời truyền tống rời đi . ” ” lão tam lão Tứ , hai người nghe kỹ cho ta , mấy ngày này không thể ra ngoài !” Áo bào tím đại hán mỗi nói một câu , bên cạnh hán những người kia đều liền vội vàng gật đầu đồng ý , không người đi để ý tới Mạnh Hạo tại đây , có thể dùng Mạnh Hạo càng thêm xấu hổ , hán nghĩ nghĩ , vẫn cảm thấy cần phải chào hỏi , vì vậy ho khan một tiếng .

Một tiếng này ho khan , hay là không người để ý tới , áo bào tím đại hán nhìn cũng không nhìn Mạnh Hạo tại đây , bên cạnh hán mặt khác người , kể cả áo khoát màu vàng hán tử , cũng là cũng không ngẩng đầu lên .

Mạnh Hạo thở dài , dùng sức ho khan một tiếng , đã cắt đứt mấy người kia nói chuyện , rốt cục để cho năm người này ánh mắt , đã rơi vào trên người mình .

“Người kia là ai .” Áo bào tím đại hán nhíu mày , âm trầm mở miệng .

“Là lão Ngũ ra ngoài lúc, thuận tay nhặt về một cái bé con , nghe nói là lần đầu tiên ra tông môn .” Độc gia lão hai cây quạt vung lên , mở miệng cười .

“Tiểu tử này đầu chứa nước đầy, trên người có cái tốt túi trữ vật , vì vậy ta liền đi lên trèo nói một chút , không nghĩ tới mấy câu đã bị ta nói không biết Thiên Nam biển bắc , liền thuận tay đưa hán dẫn theo trở về .” Áo khoát màu vàng hán tử vừa cười vừa nói .

“Đem người túi trữ vật lấy tới .” Áo bào tím đại hán nghe vậy , nhìn Mạnh Hạo liếc , nhàn nhạt mở miệng , thần sắc rất là kiêu căng , trên thực tế tại hán nhìn lại , chỉ có ngưng khí kỳ Mạnh Hạo , hoàn toàn chính xác không có tư cách để cho hán ở đây ý quá nhiều .

“Động phủ này không tệ, cho ta như thế nào , ngoài ra người cái này chỗ ngồi cũng rất được, bất quá có chút lãng phí , cũng cho ta đi .” Mạnh Hạo khuôn mặt lộ ra mỉm cười , nhìn chung quanh , rất tùy ý nói ra , cái kia nhìn bốn phía ánh mắt , như xem nhà mình động phủ đồng dạng .

Lời nói này vừa ra , cái kia áo bào tím đại hán sững sờ, hán bên cạnh lão tam lão Tứ , còn có cái kia áo khoát màu vàng hán tử , thì là cười ha hả , tiếng cười rất là hung hăng càn quấy , quanh quẩn toàn bộ động phủ lúc, Hoàng gia lão Nhị nhưng lại hai mắt lóe lên , lộ ra một vòng vẻ ngưng trọng .

“Còn các người nữa mấy người , cũng đều và động phủ này cùng một chỗ , cho ta đi .” Mạnh Hạo trong lúc nói cười , đi thẳng về phía trước , cơ hồ chính là hán cất bước đi ra một cái chớp mắt , hoàng lão Tam nhà ta lão Tứ thân thể nhảy lên một cái , thân thể bọn họ khôi ngô , vẻ mặt dữ tợn , giờ phút này trong tiếng cười mang theo khinh miệt , thẳng đến Mạnh Hạo tại đây đánh tới .

“Oắt con , đến mà gia gia của người nhà động phủ , còn dám khẩu xuất cuồng ngôn , dọa điên rồi hay sao!” Hai người này vốn là khoảng cách Mạnh Hạo không xa , giờ phút này bỗng nhào về phía trước dưới, nháy mắt liền tới gần , đang nhe răng cười đang lúc muốn triển khai pháp thuật lúc, Mạnh Hạo ho khan một tiếng .

Gần kề một tiếng ho khan , thậm chí Mạnh Hạo cũng không nhìn một cái liếc , bước chân vẫn còn đi thẳng về phía trước , có thể đến gần hán hai cái này đại hán , nhưng lại như là cùng đâm vào mà vô hình bích chướng lên, oanh một tiếng , hai người sắc mặt đại biến , trực tiếp phun ra máu tươi , thân thể run rẩy chột cuộn ngược , trực tiếp cuộn tại mà nham bích , lần nữa phun ra máu tươi lúc, toàn thân run rẩy , thần sắc hoảng sợ , bọn hán trong thân thể tu vi , ở trong nháy mắt này bị áp chế giống như phạm nhân .

Một màn này xuất hiện quá nhanh , thế cho nên mấy người khác còn không có chờ phản ứng lại , Mạnh Hạo đã đến gần cái kia tinh thạch chỗ ngồi .

“Muốn chết !” Áo khoát màu vàng hán tử găm lên giận dữ , thân thể nháy mắt lao ra lúc , hần bên cạnh Hoàng gia lão Nhị , cũng hai mắt lóe lên dưới , tay phải rất nhanh nâng lên vung về phía trước một cái , lập tức một con hỏa điều biến ảo , thẳng đến Mạnh Hạo mà đi , mà thân thể của hần , thì là nhanh chóng lùi về phía sau .

Đây hết thấy nói đến chậm chạp , nhưng trên thực tế chỉ là một trong nháy mắt , Mạnh Hạo liên thủ đều không cần nâng lên , chỉ là nhàn nhạt nhìn thoáng qua đánh tới áo khoát màu vàng hán tử , lập tức cái này áo khoát màu vàng hán tử tâm thần mãnh liệt địa chấn động , hai mắt nháy mắt đau đớn , trái tim đều ở đây một cái chớp mắt phảng phất đã mất đi khiêu động khí lực , cả người mắt tối sầm lại , một cổ để cho hần tuyệt vọng run rẩy , không cách nào giãy dựa uy áp , nháy mắt đem hần bao phủ .

Máu tươi phun ra , cái này áo khoát màu vàng hán tử thân thể bỗng nhiên cuốn ngược , đâm vào mà trên vách đá , thân thể run rẩy , hai mắt lộ ra sợ hãi , càng có mãnh liệt hoảng sợ , trong đầu của hần hiển hiện đầy , là lần đầu tiên gặp được Mạnh Hạo lúc , đối phương cái kia xấu hổ mỉm cười cùng người hiền lành bộ dáng .

“Người . . . Người là ai . . .” Cái này áo khoát màu vàng hán tử thể xác và tinh thần tại đây một cái chớp mắt bị không cách nào hình cho sợ hãi triệt để tràn ngập , hần chẳng thể nghĩ tới , chính mình mang về yêu nhà , không phải một cái dê béo , mà là nuốt Sói hung thú !

Về phần Hoàng gia lão Nhị thi triển chim lửa , không đợi tới gần Mạnh Hạo , liền tự hành run rẩy sụp đổ ra , phảng phất tại Mạnh Hạo trước mặt , hỏa điều này thuật pháp , như hài đồng lộng kiếm .

Trong khoảnh khắc , Hoàng gia Ngũ Tiên , bốn người hoảng sợ , cái kia áo bào tím đại hán ngồi ngay ngắn trên ghế ngồi , sắc mặt trực tiếp tái nhợt , lập tức Mạnh Hạo đến gần , hần khuôn mặt vặn vẹo , hét lớn một tiếng , thân thể trực tiếp đứng lên nháy mắt , Mạnh Hạo nhìn đại hán này liếc .

Cái nhìn này , rơi vào áo bào tím đại hán trong mắt , hóa thành hần toàn bộ thế giới lời đình , âm âm nổ mạnh như muốn nổ tung trong đầu của hần , để cho thân thể của hần lập tức run rẩy , một cổ nguy cơ sinh tử trực tiếp hiển hiện , phảng phất cái nhìn này , có thể nhìn qua xuyên thủng một thế giới , trực tiếp đem hần hủy diệt triệt triệt để để .

“Trúc Cơ đại viên mãn . . .” Áo bào tím đại hán run rẩy nghẹn ngào mở miệng , lộ ra không cách nào tin .

208. Chương 208: Trảm Hoa Chi Lộ Mạc Vấn Thiên

Về mặt tuyệt vọng tại áo bào tím đại hán nội tâm hiển hiện , tràn đầy đắng chất , hần trực tiếp liền đã mất đi hết thấy lòng kháng cự , để cho hần một cái Trúc Cơ sơ kỳ , đi cùng Trúc Cơ đại viên mãn đối chiến , hần căn bản cũng không có cái này dũng khí .

Lập tức Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh tiêu sái đến , cái này áo bào tím đại hán vội vàng hướng bên cạnh lui lại mấy bước , hướng về Mạnh Hạo tại đây không chậm trễ chút nào ôm quyền cúi đầu .

“Bái kiến tiền bối .”

“Mấy người các ngươi , còn không qua đây bái kiến tiền bối !” Áo bào tím đại hán gấp giọng mở miệng , giờ phút này cũng không để ý đến vấn đề bái phận , lời nói ở giữa , Hoàng gia lão Nhị thân thể run rẩy , vội vàng vài bước chạy tới , hướng về Mạnh Hạo thật sâu cúi đầu .

Nội tâm của hần run rẩy sợ hãi , hần vô luận như thế nào cũng vô pháp nghĩ đến , cái này trước khi chính mình cho rằng dê con , biến hóa nhanh chóng , đã trở thành đủ để diệt sát chính mình mấy trăm lượt hung thần ác sát .

Lão Tam lão Tứ , còn có cái kia áo khoát màu vàng hán tử , giờ phút này cũng đều run rẩy đi vào áo bào tím đại hán bên người , huynh đệ năm người , hướng về Mạnh Hạo chỗ đó nhất tề cúi đầu .

Tại đây nhất khổ sở , chính là áo khoát màu vàng hán tử rồi, hối hận nhất đấy, cũng là hán . . .

Hán càng là chứng kiến mà áo bào tím đại hán , ánh mắt xéo qua nhìn mình lúc, cái kia oán độc cùng với hận thấu xương thần sắc , có thể dùng cái này áo khoát màu vàng hán tử mắt tối sầm lại , suýt nữa ngất đi .

Mạnh Hạo vội ho một tiếng , ngồi ở cái kia tinh thạch trên ghế ngồi , ánh mắt đã rơi vào cách đó không xa năm người , năm người này giờ phút này chỗ đứng , đúng vậy Mạnh Hạo trước khi chỗ . . .

Một bên họa sĩ lão giả , tựa hồ bị một màn này chấn nhiếp tại đương trường , hoàn toàn sửng sốt , ngơ ngác nhìn một màn này .

“Tiền bối . . .” Áo bào tím đại hán nội tâm khẩn trương , giờ phút này tê cả da đầu , đang muốn đối với chuyện lúc trước giải thích lúc, Mạnh Hạo chỗ đó ánh mắt quét tới , để cho cái này áo bào tím đại hán thân thể chấn động , càng không dám mở miệng .

“Ta xem ngươi tu vi không dễ , đệ nhất tòa đạo đài đã mở nhiều năm , như vậy đi , ta chỗ này có một viên thuốc , đối với ngươi có chút trợ giúp .” Mạnh Hạo nhìn áo bào tím đại hán liếc , tay phải khi nhắc lên , trong lòng bàn tay nhiều ra một viên đan dược .

Đây là một miếng rất thông thường đan dược , Trúc Cơ kỳ có thể nuốt vào , nhưng tác dụng quá mức bé nhỏ . . .

“Đan dược này , ngươi chuẩn bị tiêu bao nhiêu linh thạch mua đi?” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng .

“Chuyện này...” Áo bào tím đại hán nghe vậy cắn răng một cái , trực tiếp đem túi trữ vật xuất ra , cung kính đặt ở Mạnh Hạo trước mặt , Mạnh Hạo khẽ nhủ mảy một cái , áo bào tím đại hán thân thể run run hạ xuống, quay người hung tợn nhìn về phía sau lưng bốn người , mấy người kia cả đám đều run rẩy , liền vội vàng lấy ra tất cả gia sản , cuối cùng nhất , áo bào tím đại hán hướng chỉ đem trong động phủ cất giữ đầy, bọn hắn những năm này tích súc đều toàn bộ lấy ra , lại tặng thêm mà toà động phủ này , rồi mới từ Mạnh Hạo trong tay , đổi lấy viên kia đan dược .

Mạnh Hạo thần sắc như thường , đem tất cả vật phẩm lấy đi , ánh mắt đã rơi vào áo khoát màu vàng hán tử trên thân , người này xem xét Mạnh Hạo ánh mắt , lập tức vẻ mặt cầu xin , một bộ cầu xin tha thứ ý , Mạnh Hạo ánh mắt dời , cuối cùng đã rơi vào Hoàng gia lão Nhị trên thân .

“Ta trước khi nghe nói các ngươi nơi này có trận pháp?”

“Có , có một tòa Truyền Tống trận , nguyên bản chính là tại động phủ này bên trong chi vật , vật này là chúng ta trong lúc vô tình phát hiện , cũng không phải là chúng ta mở , trận pháp này còn có thể dùng , có thể trực tiếp truyền tống đến một cái cố định địa điểm .” Hoàng gia lão Nhị liền vội mở miệng , không dám có chút hào giấu diếm , từng chút từng chút nói ra .

Nội tâm thì là cực kỳ đáng chất , đối với áo khoát màu vàng hán tử chỗ đó , cũng tràn đầy oán độc .

“Chết tiệt Hoàng lão ngũ , ngươi mang ai trở về không được, hết lần này tới lần khác dẫn theo một cái tổ tông trở về !”

Mạnh Hạo nhẹ gật đầu , linh thức sớm đã tản ra , cũng đã nhận ra cái kia trận pháp vị trí , giờ phút này nhìn xuống phương năm người liếc ”Tay phải bỗng nhiên nâng lên trực tiếp vung lên , năm người này căn bản là không cách nào phản kháng , nháy mắt đã bị Mạnh Hạo trực tiếp Chop tới , không đợi bọn hắn thấy rõ cái gì , Mạnh Hạo đã xem năm người này đưa vào đến mà trong túi càn khôn , tiến vào mặt nạ huyết sắc trong thế giới .

Thế giới màu đỏ ngòm ở trong, bì đồng đang dạy dục Lý gia lão tổ , Lý gia lão tổ mặt mũi tràn đầy tiêu tụy , hai mắt vô thần , một bộ còn sống so chết đi còn phải thống khổ bộ dáng , thân thể cơ hồ muốn tan rã .

Mạnh Hạo mang theo Hoàng gia năm người , mới vừa xuất hiện , lập tức đưa tới bì đồng chú ý , nó liếc mắt liền thấy được Mạnh Hạo sau lưng Hoàng gia năm tu , lập tức hai mắt lộ ra kích động , vút xuống Lý gia

lão tổ bay thẳng.

“Ác bá , ta nghe thấy được ác bá khí tức , bọn họ đều là ác bá , bọn hần không đạo đức !” Bì đồng kích động phi gần , giảo . Lấy giờ phút này hoảng sợ không biết người ở chỗ nào Hoàng gia nắm tu vài vòng , càng thêm hưng phấn lên .

“Tiền bối , mấy người kia chính là ta mấy ngày trước cam kết , cần tiền bối đi giáo dục , để cho bọn họ theo tà ác trên đường trở về ác bá .” Mạnh Hạo vội ho một tiếng , liền vội mở miệng .

“Hảo hảo hảo , người giữ lời nói , ta nói chuyện cũng coi như đếm , để cho ta trước hơn ah .” Bì đồng liên tục gật đầu , kích động nâng lên một bên cánh , đã rơi vào áo bào tím đại hán trên thân .

“Một , hai , ba . . .” Bì đồng theo áo bào tím đại hán cùng với Hoàng gia lão Nhị lão Tam chỗ đó điểm tới , rơi vào hoàng gia lão Tứ trên thân lúc , nó sững sốt một chút .

“Một . . . Hai?” Bì đồng cánh cuối cùng điểm vào áo khoát màu vàng hán tử trên thân , sắc mặt lập tức có chút khó coi , một bộ bị nhục nhã bộ dạng , chợt xoay người chầm chầm vào Mạnh Hạo .

“Người gạt ta !”

Mạnh Hạo sững sờ .

“Người xem , một , hai , ba , một , hai ! Đây là hai cái ác bá , ta muốn ba cái , ta muốn ba cái ác bá !” Bì đồng tức giận rống to , một bộ bị lừa gạt bộ dáng .

Mạnh Hạo trợn to mắt , bỗng nhiên trong óc hiểu ra trở về , thầm nghĩ hần là cái này chết tiệt bì đồng chỉ hiểu đếm một hai ba?

Nghĩ tới đây , hần không chút do dự , thân thể tiến về phía trước một bước bước đi , tay phải nâng lên vung lên , lập tức áo khoát màu vàng hán tử cùng cái kia hoàng gia lão Tứ , thân ảnh nháy mắt biến mất .

“Vừa rồi nghĩ sai rồi , người lại đếm .” Mạnh Hạo tranh thủ thời gian mở miệng .

“Một , hai , ba . . . Ha ha , là ba cái , ba cái ác bá , hảo hảo hảo .” Bì đồng rất nghiêm túc đếm một lần , lập tức lại kích động , tại giữa không trung vượt cánh tha vài vòng về sau , lập tức có một vết lõm quang nháy mắt theo kỳ thân bên trên bay ra , thẳng đến Mạnh Hạo mà đến

Mạnh Hạo không có né tránh , tùy ý cái kia lôi quang đụng chạm , dung nhập linh thức bên trong .

“Đây là cửa ta bốn mạng lôi ý , có thể cho phép người biến hóa một lần , nhất định phải đem cái kia ác bá bắt trở lại !” Bì đồng thanh âm truyền ra lúc , đã bị đã rơi vào áo bào tím đại hán trên bờ vai , một bộ rất hữu hảo bộ dáng .

“Haiii , xin chào , ta là cực chán ghét , người gọi gì vậy?”

Áo bào tím đại hán sững sốt một chút , Mạnh Hạo không đợi đối phương nói chuyện , nhanh chóng nhanh rời đi mà mặt nạ huyết sắc , hần có thể tưởng tượng đến , chỉ cần cái kia áo bào tím đại hán một hồi lời nói , chờ đợi hần , chính là khổ hải . . .

Trong động phủ , Mạnh Hạo ngẩng đầu , hai mắt lóe lên , lộ ra trầm tư .

“Cái này bì đồng rõ ràng chỉ biết đếm một hai ba . . . Việc này cần phải nhiều hơn lợi dụng một chút .” Đang trầm tư lúc , Mạnh Hạo ngẩng đầu , ánh mắt đã rơi vào cách đó không xa giờ phút này thần sắc đồ dẫn lão giả họa sĩ trên thân .

Lão nhân kia rõ ràng không phải tu sĩ , chỉ là một phàm nhân .

“Lão nhân gia , có thể là phụ cận thôn xóm chi nhân? Ta đem người đưa về nhà trong đi.” Mạnh Hạo nhìn thoáng qua lão giả , đứng dậy nhẹ giọng mở miệng .

“Có thể . . . Cửa ta họa (vẽ) còn không có vẽ xong , nếu không , ta cấp người họa (vẽ)?” Lão giả giống như rất sợ hãi , chần chờ một chút , lúc này mới run giọng nói ra , trong mắt lộ ra chờ mong .

Mạnh Hạo ngơ ngác một chút , hai mắt hơi co lại , cẩn thận nhìn thoáng qua lão giả này , người này vô luận xem như thế nào đều là phàm nhân , hồi lâu , Mạnh Hạo nhẹ gật đầu .

“Vậy làm phiền lão nhân gia .” Mạnh Hạo nói xong , lại ngồi ở cái kia trên ghế ngồi , nhìn xem lão giả .

Lão giả thở sâu , run rẩy giơ tay lên bên trong bút vẽ , nhìn Mạnh Hạo liếc , liền bắt đầu vẽ tranh .

Thời gian chậm rãi trôi qua , lúc này đây vẽ tranh , lại giăng co hai canh giờ , trong lúc Mạnh Hạo không có không kiên nhẫn , hẩn nhìn xem lão giả cái kia thần tình nghiêm túc , yên lặng để ỉnh bất động , chờ đợi đối phương vẽ xong .

Cho đến hồi lâu , lão giả buông xuống bút , nhìn trước mắt họa (vẽ) màn , thần sắc lộ ra thỏa mãn , ngừng đầu nhìn Mạnh Hạo , hiện lên dáng tươi cười .

“Vẽ xong rồi, người xem một chút như không giống?”Lão giả vừa cười vừa nói , vẻ mặt chờ mong .

Mạnh Hạo cũng cười , đứng dậy đi tới lão giả phụ cận , ánh mắt đã rơi vào họa (vẽ) màn lên, phía trên kia có một thanh niên đầu gối trên ghế dựa , bốn phía là một vùng núi non , không thể nói vẽ không được, chỉ là cùng Mạnh Hạo tại đây rõ ràng vẫn còn có chút chênh lệch , chỉ có ba thành tương tự mà thôi .

“Rất giống đấy.” Mạnh Hạo mỉm cười gật đầu , tay phải nâng lên nhất chỉ họa (vẽ) màn .

“Nơi này hai đạo ngắn , là cái gì?”Mạnh Hạo ngón tay chỗ , là họa (vẽ) màn chỉ nhân phía trên , bị phác họa hai đạo dài ngắn , cái này hai đạo ngắn thoát nhìn rất đột ngột , Mạnh Hạo không biết được ý gì .

“Trên mặt ta của chúng ta là cái gì?” Lão giả nghe vậy , mỉm cười mở miệng .

Mạnh Hạo khẽ giật mình , nhìn lão giả liếc , cười cười .

“Là bầu trời .” Mạnh Hạo bình tĩnh nói ra .

“Người suy nghĩ kỹ một chút .” Lão giả nhìn qua Mạnh Hạo , dáng tươi cười phẳng phất mang theo thâm ý , giờ khắc này hẩn , tại Mạnh Hạo trong mắt cùng lúc trước hoàn toàn bất đồng , Mạnh Hạo trầm mặc một lát sau ngừng đầu , hai mắt lóe lên dưới, như xuyên thấu động phủ , xem đến mà bầu trời bên ngoài .

Hồi lâu , Mạnh Hạo cúi đầu , có thể lại hai mắt nháy mắt co rút lại ”Lão giả kia . . . Lại biến mất không thấy !

”Giải Kiến mộc vạn năm chi niệm , chọn lão phu tàn thân chi hoặc , cổ ứng với duyên mà đến , cho người vẽ tranh một bộ , phong Bỉ Ngạn Hoa thân , luyện hẩn thiên phú tan ra người chi hồn , phong ấn trong lúc người chẳng những không ngại , càng có thể có đủ Bỉ Ngạn Hoa bốn mạng cỏ cây thiên phú , cho người cũng đủ thời gian , giải thân tàn niệm .

Lão phu vạn năm ghi chép một người , phạm trần bị nhớ kỹ người , họ Quý trăm nhân quả không thể diệt .” Tang thương thanh âm , tại đây một cái chớp mắt quanh quẩn tại động phủ này ở trong, rơi vào Mạnh Hạo trong tai , có thể dùng Mạnh Hạo chấn động toàn thân , hẩn linh thức bỗng nhiên tản ra , hai bàn tay trắng .

Hồi lâu , Mạnh Hạo thở sâu , trong mắt lộ ra tinh mang , quay đầu lần nữa nhìn về phía cái kia bức vẽ màn lúc, cả người thở sâu , sợ run thật lâu .

Họa (vẽ) màn ở bên trong vẽ , lại không phải Mạnh Hạo , mà là một đóa . . . Bỉ Ngạn Hoa !

Bức họa này dữ tợn , càng có không cam lòng , giống như điên cuồng hơn , có thể lại như bị khốn trụ phong ấn , tồn tại ở họa (vẽ) màn ở bên trong , trông rất sống động !

Càng là ở đằng kia họa (vẽ) màn lên, còn có một hàng chữ nhỏ .

Bỉ Ngạn Hoa khai mở thất sắc thiên, rơi thành tiên một ngàn năm , tiên sơn chi môn giấu nhân quả , trăm hoa chi lộ Mạc Vấn Thiên . . . Tại Nam Thiên Tinh Nam Vực , là tiểu hữu họa (vẽ) .

Nước chảy về hướng đông .

209. Chương 209: Bí Hội Tìm Cơ Hội

Mạnh Hạo thở sâu , chợt ngừng đầu , đã trầm mặc thật lâu , đầu óc hần hiện lên ngày đó tại Tổng gia tăng mây trong nước xoáy , đứng ở đó khóa trên đại thụ che trời , chứng kiến xa xa trong hư vô , xuất hiện một nhóm chữ , lạc khoản (phần đề chữ, ghi tên trên bức vẽ) , cũng là nước chảy về hướng đông !

Sau một hồi lâu , Mạnh Hạo khoanh chân ngồi dưới đất , cảm thụ trong thân thể , một nén nhang sau hần mở mắt ra , trong mắt lộ ra một vòng tinh mang , hần rõ ràng phát giác được , trong cơ thể mình Bỉ Ngạn Hoa độc , bị một cổ không nói ra được lực lượng vô hình áp chế gắt gao , phẳng phất lâm vào ngủ say , như bị phong ấn .

Đây là so Xuân Thu mộc còn cường đại hơn hiệu quả , càng là là Mạnh Hạo giải độc , chảy ra mà đầy đủ thời gian , Mạnh Hạo thở sâu , đứng dậy đem cái kia họa (vẽ) màn trân trọng thu hồi , ôm quyền hướng về trước khi lão giả địa phương sở tại thật sâu cúi đầu .

“Đa tạ tiền bối tương trợ .” Mạnh Hạo cái này cúi đầu , trọn vẹn dừng lại mấy chục giây , cái này mới đứng dậy , giờ phút này hần há có thể không rõ , lão giả này sở dĩ xuất hiện ở nơi này , đúng vậy các loại tới mình .

“Nước chảy về hướng đông ...” Mạnh Hạo trầm mặc một lát , quay người đi về hướng động phủ này mật thất , mọi chỗ mật thất đi qua , đem tại đây hết thảy có thể mang đi đấy, hết thảy đều mang đi về sau, đứng ở một chỗ Truyền Tống trận bên cạnh , cúi đầu nhìn mấy lần , Mạnh Hạo mặc dù đối với trận pháp không có nghiên cứu gì , nhưng dù sao sử dụng qua mấy lần , giờ phút này lấy ra linh thạch đặt ở trung tâm trận pháp , không bao lâu , trận pháp hào quang cấp tốc lóng lánh , rất nhanh truyền tống chi mang liền đem Mạnh Hạo thân thể bao trùm .

Một tiếng ông minh quanh quẩn , chấn động toàn bộ ngọn núi , hào quang chói mắt lóe lên , rất nhanh biến mất , cùng nhau biến mất còn có Mạnh Hạo thân ảnh , vô tung vô ảnh .

Nam Vực , Tử Vận Tông chỗ Đông Lai quốc , hần biên giới vị trí một mảnh trong núi hoang , một tòa ngọn núi cao vút bên trong , tương tự bị người mở ra một chỗ hoang phế trong động phủ giờ phút này có quang mang chớp diệp , theo tia sáng biến mất , Mạnh Hạo thân ảnh từ trong đó cất bước đi ra .

Hần quay đầu lại nhìn thoáng qua cái này hoang phế động phủ , lại nhìn một chút cái kia hơi có tàn phá , có thể còn có thể sử dụng Truyền Tống trận nhớ kỹ nơi này vị trí về sau, thân thể nhoáng một cái , hóa thành cầu vòng lao ra nơi đây , thẳng đến bầu trời .

Đang bay ra thì trên thân thể của hần hình như có một tầng lưu quang thoáng qua , theo hào quang dần dần biến mất , Mạnh Hạo bộ dạng hồn nhiên đại biến , làn da không còn là hơi hắc , mà là trắng nõn , niên kỷ thoát nhìn không còn là thanh niên , mà là hóa thành mười sáu mười bảy tuổi , nho nhã khí tức hoàn toàn hiển lộ triệt để thay đổi bộ dáng , thậm chí còn cho người ta một loại non nớt cảm giác .

“Bởi vì Thái Linh kinh chuyện tình , đoán chừng Nam Vực mấy cái đại tông gia tộc , đều đang tìm kiếm ta , đã như vậy , Tử Vận Tông , ta nhất định phải lần vào đi vào .”

“Vô luận là vì giải độc , vẫn là học tập luyện đan chi pháp , hay hoặc giả là Tử Khí Đông Lai , đều phải tại đây Tử Vận Tông bên trong đạt được trừ này ... Ta cũng cần một cái có đủ đại tông môn thân phận .” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ trong mắt lộ ra quyết đoán .

Vài ngày sau , Tử Vận Tông bên ngoài , một chỗ tu sĩ trong thành trì .

Thành này tên tử nguyệt cực kỳ náo nhiệt phồn hoa , có thể nói là Đông Lai trong nước , tu sĩ lui tới tới đa chi thành , nhất là hàng năm tháng bảy , theo Tử Vận Tông triển khai một năm một lần đan phách , liền khiến cho tại đây vang lai tu sĩ thêm nữa... , chẳng những toàn bộ Đông Lai quốc tông môn ngưng tụ , thậm chí toàn bộ Nam Vực không ít tông môn , cũng đều sẽ truyền tống mà đến , tham dự đan phách .

Cái gọi là đan phách , là Tử Vận Tông chủ sự đan dược đấu giá đại hội , hàng năm cái lúc này , Tử Vận Tông bên trong số lớn đan sư , đều đem chính mình luyện chế tương đối hài lòng đan dược đưa vào nơi đây , đi tiến hành cuộc bán đấu giá này , chẳng những có thể dùng đạt được lợi ích , càng là trở thành mà tại luyện đan tạo nghệ lên, tại ngoại giới bộc lộ tài năng một trong phương thức .

Thậm chí mỗi một lần đan phách , mà ngay cả Tử Vận Tông chủ lô đan sư , cũng đều sẽ có không ít người tham dự vào , liền khiến cho nơi đây trình độ náo nhiệt , hấp dẫn mặt khác đại tông chú ý .

Dù sao chủ lô đan sư , tại Tử Vận Tông nội địa vị bất thường , thường thường những tông môn khác tốn hao số tiền lớn , cũng đều khó mà bồi dưỡng được một vị , toàn bộ Nam Vực , chỉ có Tử Vận Tông , mới có thể bồi dưỡng được chủ lô đan sư .

Mà Tử Vận Tông , sở dĩ có thể trở thành Nam Vực đại tông , đan sư tồn tại , chiếm cứ một nửa nguyên nhân , một nửa khác , thì là Thái Linh kinh tàn quyển Tử Khí Đông Lai chi thuật .

Cũng đang bởi vì này , liền khiến cho Tử Vận Tông bên trong cách cục , phân chia hai đại mạch , nhất tông là Tử Khí mạch , nhất tông là Đan Đông mạch !

Tử Khí mạch tu hành thuật pháp đạo tu , Đan Đông mạch một lòng đan đạo luyện trần , song phương hỗ trợ lẫn nhau , tương kính như tân , như thế mới thành tựu mà Tử Vận Tông địa vị .

Giờ phút này , tại một năm này Tử Vận Tông đan phách , còn có mấy ngày muốn triển khai thời điểm , tại cái này Tử Nguyệt thành ở trong , có một tên thiếu niên mười sáu, mười bảy tuổi thư sinh , ăn mặc một thân văn sĩ trường bào , đang mang theo hướng tới , tại trong thành này tâm quảng trường bên cạnh , ngẩng đầu nhìn xa xa một ngọn núi .

Đó là một tòa màu tím sẫm , ánh sáng tím ngập trời , giống như có thể mang nửa cái bầu trời đều nhuộm thành màu tím , từ xa nhìn lại , cái này căn bản cũng không phải là một ngọn núi , mà là một tôn ... To lớn giống như núi pho tượng !

Pho tượng kia là một cái lão giả , tại cái này trước mặt lão giả , có một ngọn núi hình lò đan , còn có một cuốn rõ ràng là điêu khắc đi ra ngoài quyển trục , giờ phút này cũng đều phát ra ánh sáng tím , có thể dùng nơi đây đủ để cho người nhìn một cái , rõ ràng bất phàm .

Đây hết thấy , đúng vậy Tử Vận Tông sơn môn !

“Đó là Tử Vận Tông khai tông lão tổ , đạo hiệu tím đông chân nhân , lão nhân gia ông ta sớm đã thành tiên , lưu lại đạo thống , sinh sôi nảy nở đến nay , đã trở thành hôm nay Nam Vực năm đại tông môn một trong Tử Vận Tông .” Tại thiếu niên này thư sinh bên người , một cái hơn 30 tuổi gầy còm trung niên , tặc mi thử nhân , tại thiếu niên bên cạnh cảm khái mở miệng .

”Hậu nhân (ký) ỨC HẮN CHO , dùng sơn làm thể , điêu khắc thành như , lão nhân gia ông ta trước mặt lò đan , đại biểu Tử Vận Tông Đan Đông nhất mạch , cái kia cuốn kinh thư , tắc thì đại biểu tử khí nhất mạch , liền cùng một chỗ , hóa thành Tử Vận Tông bằng bạc sơn môn .

Đã qua môn này , vô tận chi sơn , cầu treo tương liên , tạo thành một mảnh ngoại nhân không thể thấy mông lung , chỗ đó , thì là Tử Vận Tông chỗ .” Nam tử trung niên chậm rãi mở miệng , thần sắc lộ ra tôn kính ý .

Về phần hắc bên cạnh thiếu niên thư sinh , nhìn như hướng về , có thể trong mắt ở chỗ sâu trong , lại có một vệt hàn mang thoáng qua .

Thiếu niên này thư sinh , dĩ nhiên chính là cải biến bộ dáng Mạnh Hạo , hắc bên cạnh gầy còm nam tử , thì là hắc ở đây vào thành về sau, tìm được có thể rất nhanh để cho người xa lạ hiểu rõ nơi đây đại biểu .

”Như thế đại tông , nếu có thể bá nhập trong đó , tắc thì cuộc đời này không có tiếc nuối .” Mạnh Hạo nhẹ giọng mở miệng , nhìn xem cái kia bằng bạc sơn môn , ngôn từ trong tràn đầy hướng tới ý .

”Việc này cơ hồ không có khả năng , cái này Tử Vận Tông rất ít chiêu thu đệ tử , coi như là tuyển nhận , cũng phần lớn là bị Đông Lai quốc gia tộc tu chân cùng với tông môn đề cử , còn ngoại nhân , bọn họ là không thu .

Nếu thật thu lời mà nói..., cái này toàn bộ Đông Lai quốc , được có bao nhiêu người tha thiết ước mơ muốn bá nhập Tử Vận Tông a, tiểu hữu , sắc trời này cũng không sớm , người đến cùng muốn mua chút ít vật phẩm gì , ta đây liền dẫn người đi tìm kiếm .” Gầy còm nam tử vừa cười vừa nói .

“Không cần , ta đã tìm được .” Mạnh Hạo mỉm cười , theo trong túi trữ vật cầm ra một quả linh thạch , đưa cho gầy còm nam tử về sau, có chút liên ôm quyền , cất bước hướng quảng trường bên kia quảng trường đi đến .

Gầy còm nam tử sửng sốt một chút , đem linh thạch này thu hồi , hẳn cùng đối phương cho tới trưa , cảm thấy thiếu niên này rất là kỳ quái , chỉ là trong thành đi dạo , không nhìn tới bất luận cái gì vật phẩm , giờ phút này cũng không nghĩ nhiều , cái này gầy còm nam tử quay người rời đi , suy nghĩ còn có một buổi chiều , có lẽ còn có thể nhận được sinh ý .

Mạnh Hạo cất bước, đi tới quảng trường bên kia quảng trường , ở trong đó một gian cửa hàng bên ngoài , bước chân hắn dừng một chút , ánh mắt đảo qua này điểm , đây là một đang lúc đan dược phòng , trong đó trên vách tường , dùng một ít phế đan , hợp thành một cái lò đan hình dáng , ở đằng kia lò đan hình dáng trung tâm , còn hợp thành một cái hình ấn ký .

Ở đằng kia ấn ký ở trong, còn có bốn miếng phế đan .

Thoạt nhìn rất bình thường , không có gì chỗ thần kỳ , có thể Mạnh Hạo nhưng lại khi nhìn đến về sau, trên mặt hiện lên dáng tươi cười , đi vào một cái hẻm nhỏ , đi ra lúc, đã mang theo mũ rộng vành , ăn mặc trường bào rộng lớn , cất bước trực tiếp đi vào đan dược này rãi trong .

Tiệm bán thuốc không lớn , giờ phút này bên trong ngoại trừ một cái tiểu nhị , không...nữa mặt khác người .

“Ta muốn viên thuốc này , một quả .” Mạnh Hạo tay phải nhất chỉ bằng bạc trên kệ , bày đặt một ít giá rẻ đan dược .

Đám kia kẻ mí mắt nâng lên , nhìn Mạnh Hạo liếc , tiến lên đem cái này Mạnh Hạo chỉ đan dược lấy ra .

“Viên thuốc này ngưng khí năm tầng có thể dùng , giá trị mười bảy cái linh thạch .” Hắn lời nói vừa nói xong , Mạnh Hạo đã xem đan dược cầm trong tay , nhìn cũng không nhìn , hất lên dưới, viên thuốc này thẳng đến vách tường những cái kia phế đan phác họa lò đan bích họa mà đi , trực tiếp rơi ở mà hình bầu dục ấn ký trung tâm , có thể dùng chỗ đó vốn là tồn tại bốn hạt phế đan , giờ phút này biến thành năm hạt .

Làm xong những thứ này , Mạnh Hạo một lời không nói , ném linh thạch , quay người rời đi .

Đám kia kẻ sửng sốt một chút , đột nhiên hai mắt lộ ra tinh mang , tại Mạnh Hạo sau lưng ôm quyền , thật sâu cúi đầu .

Thời gian chậm rãi trôi qua , Mạnh Hạo ở tại mà cái này Tử Nguyệt thành ở trong, cũng liền đợi hai ngày , tại đây tràng Tử Vận Tông đan phách đã tiến hành ngày đầu tiên lúc, đêm khuya , khoanh chân ngồi tĩnh tọa Mạnh Hạo , bỗng nhiên mở mắt ra , theo trong túi trữ vật , lấy ra một quả đang chiếu lấp lánh ngọc giản .

Ngọc giản này , là một khối lệnh bài , bí hội chi bài ! Tại lệnh bài kia lên, có một đồ án , như cẩn thận nhìn , có thể nhìn ra cái này đồ án đúng vậy đan dược rãi trên vách tường , những cái kia phế đan tạo thành ấn ký .

Giờ phút này bên ngoài ánh trăng hàng lâm , Mạnh Hạo nhìn thoáng qua bí hội lệnh bài , đem hắn thu hồi hậu thân tử nhàoáng một cái , ly khai nơi đây .

Không bao lâu , Mạnh Hạo thân ảnh , xuất hiện ở gian phòng này đan dược cửa hàng bên ngoài , trên đầu của hắn đeo mũ rộng vành , quần áo rộng thùng thình che đầy mà thân ảnh , từ từ đi đến tiến trước, gõ đóng cửa cửa gỗ .

Cái gỗ ba cái , cái kia cửa gỗ tự hành mở ra , trong đó đen kịt một màu .

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , cẩn thận nhìn một chút về sau, lúc này mới cất bước trực tiếp bước vào , phảng phất bước vào trong mặt nước , gợn sóng quanh quẩn, Mạnh Hạo trước mắt hào quang sáng ngời , không còn là trong đó , mà là xuất hiện một tòa vương phủ .

Vương phủ bộ dạng , cùng Mạnh Hạo lúc trước lần thứ nhất chứng kiến lúc , giống như đúc , phủ nha bên ngoài , một cái lão giả hai tay nâng cùng một chỗ , bọc tại trong tay áo , tại Mạnh Hạo xuất hiện lúc , ngừng đầu nhìn liếc , không nói gì .

Mạnh Hạo cất bước đi tới , lấy ra bí hội lệnh bài , lão giả kia một lần nữa cúi đầu .

Mạnh Hạo rồi mới từ kỳ thân vừa đi qua , bước vào cái này trong vương phủ .

Tiếng ca múa ẩn ẩn truyền đến , cách cục cùng Mạnh Hạo lúc trước lần thứ nhất đã đến thì giống như đúc , xuyên qua thành từng mảnh hòn non bộ , tại Mạnh Hạo phía trước , xuất hiện một chỗ đình các , bên trong có bốn người tu sĩ ngồi ngay ngắn , đều lẫn nhau che đậy mà diện mạo thân ảnh , làm cho người ta thấy không rõ chân dung .

210. Chương 210: Bái Nhập Tử Vận Tông

Mạnh Hạo bình tĩnh bước vào nơi đây , không nhìn bốn phía chi nhân , cũng không có người nhìn hấn , ngồi ở một bên .

Không lâu sau , lại có ba người đã đến , bốn phía chỉ nghe tiếng ca , không thấy vũ ảnh , có thể dùng tại đây cho người ta một loại quý dị cảm giác , đúng lúc này , một tiếng sang sảng tiếng cười truyền ra , đã thấy một cái lão giả từ đằng xa đi tới , lão giả này sắc mặt hồng nhuận phơn phớt , cất bước thì đi tới nơi đây , ngồi ngay ngắn ở mà bên trên vị trí đầu nào đưa .

“Ứng với chư vị ý , lần này bí hội mở ra , quy củ lão phu cũng không muốn nói nhiều , các vị đạo hữu đều là bản hội khách khứa , không chỉ một lần tham dự , như vậy , mà bắt đầu đi.” Lão giả nói xong , tay áo hất lên , một tôn Cửu Long lô xuất hiện , đã rơi vào trong mọi người mắt đất , sương mù khuếch tán lúc , Mạnh Hạo nhìn lão giả kia liếc .

Lão giả này hiển nhiên cùng lúc trước Mạnh Hạo chỗ xem cũng không phải là một người , có thể ngày đó Mạnh Hạo tu vi cũng kém xa hiện tại , giờ phút này dùng hấn linh thức , liếc mắt liền nhìn ra lão giả này tuyệt không phải chân nhân .

Mà là một cỗ ảo ảnh thân !

“Cái này bí hội rất là thần bí , địa vị cũng tuyệt nhiên không nhỏ , vô luận là Thanh La tông lần kia , hay là hôm nay tại đây , cách cục đều là giống như đúc .” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ , tay phải nâng lên cầm ra một quả ngọc giản , lặc ẩn sau ném vào Cửu Long lô bên trong .

Theo mọi người nhao nhao như thế , số lớn sương mù mãnh liệt mà từ lô Long miệng bên trong tràn ra , thẳng đến mọi người , đem nơi đây chi nhân đều bao phủ tại mọi chỗ trong sương mù .

Theo lên trước mặt thành từng mảnh hào quang xuất hiện , Mạnh Hạo từng cái nhìn lại , lập tức hai mắt chớp động , trong lúc này rõ ràng tuyệt đại đa số , đều là đan dược đan phương , cũng không có thiếu dược thảo giao dịch .

“Đoán chừng mấy người này ở bên trong , chắc chắn Tử Vận Tông Đan Đông nhất mạch chi nhân , ứng với không phải đan sư , mà là Chủ Lô đan sư .” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ hấn mấy ngày này đối với Tử Vận Tông Đan Đông nhất mạch , theo từng cái phương diện tìm hiểu mà không ít chuyện .

Ví dụ như cái này Đan Đông nhất mạch đệ tử , theo được đồng bắt đầu , sau đó là đan sư , lại sau thì là Chủ Lô đan sư Chủ Lô phân bốn màu , trong đó Tử Lô đan sư , bất kỳ một cái nào , đều bị toàn bộ Nam Vực tông môn cực kỳ trọng thị .

Bởi vì một khi đã trở thành Tử Lô đan sư bản thân cũng có thể đi lắng nghe Đan Quỷ đại sư giảng đan , càng là tự động liền trở thành Đan Quỷ đại sư ký danh đệ tử , trừ lần đó ra , muốn trở thành Đan Quỷ đại sư ký danh đệ tử , chỉ có bị hấn thân điểm , một bước lên trời mới có thể .

Ví dụ như năm đó Đinh Tín , vốn là Tử Khí nhất mạch đệ tử , bởi vì có đủ mà luyện đan thiên tư bị Đan Quỷ đại sư khâm điểm , đã trở thành hãn ký danh đệ tử , nhưng đáng tiếc thời gian không lâu , không đợi học đan , liền đi nước Triệu , vẫn lạc tại mà Mạnh Hạo trong tay .

Tới nay mới thôi , một người duy nhất bị Đan Quỷ đại sư thu làm đệ tử thân truyền đây, chỉ có một người , nàng chính là Sở Ngọc Yên miệng có thể mặc dù nàng thân là Đan Quỷ đại sư thân truyền đệ tử , nhưng trên thực tế hôm nay luyện đan tạo nghệ cũng chỉ là Chủ Lô trình độ khoảng cách Tử Lô , còn cần cơ duyên .

Mạnh Hạo trầm tư một lát , ánh mắt theo trước mắt từng đoàn từng đoàn ánh sáng nhu hòa trong thoáng qua tay phải nâng lên một trảo , đem thuộc về hãn lạc ấn chi mang mang tới , một lần nữa khắc xuống cần thiết , lúc này mới thả ra , yên lặng chờ đợi .

Không bao lâu , một vết sáng xuất hiện .

“Người có hậu bối nghĩ bái nhập Tử Vận Tông Đan Đông nhất mạch trở thành được đồng? Việc này cần người dẫn tiến , người lấy cái gì đến trao đổi?”

Mạnh Hạo hai mắt chớp động , đây chính là hãn tại Tử Nguyệt thành bên trong tìm kiếm bí hội chỗ nguyên nhân chỗ , muốn bái nhập Tử Vận Tông , thường quy phương pháp căn bản cũng không khả năng , cho nên hãn mới lựa chọn bí hội , nhất là hôm nay đan phách đang tiến hành , tại Mạnh Hạo phán đoán , cái này trong bí hội , tất nhiên có Tử Vận Tông Chủ Lô đan sư tham dự , âm thầm bán đan .

Dù sao tông môn càng lớn , rỗng rần lẫn lộn , khó tránh khỏi có tư tâm thế hệ .

Mà đan dược đã cũng có thể lên đi bán , một cái dược đồng danh ngạch , nghĩ đến cũng thuộc về tại chơi được dễ dàng ở trong , dù sao đối với tại khổng lồ Tử Vận Tông mà nói , dược đồng số lượng gần như mười vạn , nhiều danh ngạch , thật sự là không coi vào đâu .

Mạnh Hạo không có lập tức trở về phục , mà là chờ đợi , cho đến hai nén hương đi qua , lại không người hỏi ý về sau, Mạnh Hạo lúc này mới cùng lúc trước truyền đến tin tức chỉ nhân thương lượng đứng lên trong lúc phán đoán thật giả , thăm dò lẫn nhau , những thứ này đối với Mạnh Hạo mà nói không xa lạ gì .

Không lâu sau , hai người đạt thành ước định , Mạnh Hạo dùng một cây theo Khảo Sơn lão tổ trong động phủ lấy được dược thảo , đổi lấy một cái dược đồng danh ngạch , hai người giao dịch về sau , Mạnh Hạo tại đây nhiều hơn một cái ngọc giản .

Ngọc giản này là màu xanh , trên đó điêu khắc một cái lò đan .

Trận này bí hội đến nơi này , đã không sai biệt lắm khâu cuối cùng , theo bốn phía sương mù khí tiêu tán , theo mọi người hóa thành cầu vồng từng cái rời đi , đem làm Mạnh Hạo bước vào màn sáng lúc , xuất hiện ở Tử Nguyệt thành một chỗ góc hẻo lánh ở bên trong , hãn cúi đầu nhoáng một cái , rất nhanh biến mất .

Sau ba ngày , Tử Vận Tông sơn môn xuống, hóa thân mười sáu mười bảy tuổi , như như thư sinh Mạnh Hạo , mang theo thấp thỏm biểu lộ , khẩn trương trong tồn tại cung kính , đem trong tay thẻ ngọc màu xanh , đưa cho trước người một thân hình hơi mập nam tử trung niên .

Nam tử này ăn mặc một thân đạo bào , khoe miệng súc lấy râu ria , nhìn thoáng qua Mạnh Hạo , lại nhìn một chút trong tay ngọc giản .

“Đã kiểm giữ đề cử chi giản , có thể thu người trở thành ta Tử Vận Tông dược đồng , bất quá trở thành dược đồng , cần đi qua chân ngôn quan , hôm nay coi như người ở bên trong , tổng cộng có tam người tay cầm ngọc giản muốn bái nhập tông môn , đi thôi , nếu các người lòng dạ khó lường , chân ngôn trên cầu sinh tử tuyệt .” Nam tử này tu vi tại ngưng khí bảy tám tầng bộ dạng , nói xong tay áo hất lên , đi tại phía trước .

Mạnh Hạo chỗ chân núi , đứng vậy cái kia lò luyện đan chỉ sơn , ở chỗ này có thể xa xa chứng kiến tím đông chân nhân bằng bạc pho tượng , theo trung niên nam tử kia , hai người theo đường núi , đến mà giữa sườn núi lúc, tại Mạnh Hạo phía trước xuất hiện một cái cầu giây , này kiều lung lay , lan tràn trong tầng mây , chỉ có thể ẩn ẩn chứng kiến xuyên qua cái kia tím đông chân nhân pho tượng , nơi cuối cùng , là pho tượng kia sau lưng , một tòa mây mù lượn quanh đỉnh núi .

Dưới cầu , thì là vực sâu , một khi ngã xuống , như không hiển lộ tu vi , chắc chắn phải chết .

Tại cách đó không xa cạnh cầu , giờ phút này đứng đấy một người tu sĩ , tu sĩ này ước chừng hơn 30 tuổi , vẻ mặt ngây ngô , hần đứng phía sau hai người thiếu niên , đều là mười lăm mười sáu tuổi niên kỉ , một nam một nữ , giờ phút này đều mặt mũi tràn đầy khẩn trương nhìn qua cái kia làm cho người ta cảm thấy da đầu tê dại cầu giây .

Béo tu sĩ mang theo Mạnh Hạo đi tới gần , đánh cho cái hà hơi .

“Ba người các ngươi đi đến này kiều , như không hai lòng , tự nhiên có thể bình an đi đến cuối cùng , đến đó ở bên trong , coi như là trở thành ta Tử Vận Tông được đồng , như tồn nhị tâm , trên đường là người đã chết , bao nhiêu năm rồi đã vô số .” Béo tu sĩ nói xong , liền không để ý tới nữa Mạnh Hạo bọn người .

Cái kia mặt không thay đổi tu sĩ , cũng hai mắt nhắm nghiền .

Mạnh Hạo nhìn thoáng qua cầu treo , không chần chờ cất bước tiến về phía trước một bước đi đến , sau lưng hần , thiếu niên kia nam nữ nhao nhao cắn răng dưới , đi theo phía sau .

Này kiều vừa bước lên , lập tức lay động , Mạnh Hạo thở sâu , cất bước đi thẳng về phía trước , cho đến đã đi ra lò đan sơn , đi tới giữa không trung lúc , cuồng phong gào thét , có thể dùng này kiều lay động mãnh liệt hơn , đúng lúc này , bỗng nhiên một tiếng than nhẹ từ từ truyền đến , cái này thở dài thanh âm theo Mạnh Hạo bên tai thổi qua lúc , để cho Mạnh Hạo tâm thần chấn động .

Trong đầu hần tại đây một cái chớp mắt , lại xuất hiện vô số tạp niệm , những tạp niệm này bên trong ẩn chứa hần nghĩ bái nhập Tử Vận Tông đủ loại mục đích , giống như không bị khống chế hiện lên , có thể tùy ý bị người tìm đọc như vậy .

Nhưng vào lúc này , bỗng nhiên Mạnh Hạo trên thân , thuộc về bị đồng biến hóa chỉ lực cái kia một đám khí tức , trong giây lát hiển lộ , lại trực tiếp đem Mạnh Hạo hiện ra những tạp niệm này đè ép xuống , đúng lúc này , Mạnh Hạo rõ ràng cảm nhận được giống như có một đạo vô hình ánh mắt , theo cái kia tím đồng chân nhân pho tượng thượng truyền đến , đã rơi vào trên người của mình , như đang thẩm vấn tra .

Mạnh Hạo bên trong hơi động lòng , ở đằng kia chút ít tạp niệm bị đè xuống đồng thời , cố gắng suy nghĩ giống như đối với học tập luyện đan khát thực , đối với bái nhập Tử Vận Tông hướng tới , cùng với kỳ đãi chỉ ý , đủ loại suy nghĩ không ngừng mà xuất hiện .

Vô hình kia ánh mắt tại Mạnh Hạo trên thân quét qua , dừng lại ước chừng hơn mười tức về sau , lúc này mới dời , nhìn về phía phía sau hần thiếu niên kia hai người .

Mạnh Hạo để ỉnh sắc mặt trắng bệch một ít , tiếp tục tiến lên lúc , phía sau hần truyền đến hét thảm một tiếng , cô gái kia không ngại , có thể thiếu niên lại cả người trực tiếp từ nơi này cầu giây bên trên ngã xuống , thẳng đến phía dưới mà đi .

Một cổ Trúc Cơ sơ kỳ tu vi lập tức theo trên người thiếu niên bộc phát , có thể cơ hồ vừa mới xuất hiện , thân thể của thiếu niên này liền chấn động mạnh , lộ ra hoảng sợ , tu vi của hần rõ ràng nháy mắt vô ảnh vô tung biến mất , như thật sự đã trở thành phàm nhân , thẳng đến vực sâu .

Mạnh Hạo thở sâu , để cho thân thể của mình run rẩy , thần sắc lộ ra kiên quyết đồng thời , cũng lộ ra sợ bộ dáng , có thể lại cắn răng thẳng đường đi tới , trong lúc vô hình kia ánh mắt , tổng cộng xuất hiện chín lần , một lần so một lần ngóng nhìn thời gian dài lâu , cho đến Mạnh Hạo đi qua tím đồng chân nhân pho tượng , đi ra cầu treo , bước lên chỗ này tại Tử Vận Tông bên trong sơn môn , thứ trên một ngọn núi lúc , hần biết rõ , chính mình thành công .

Ở trước mặt của hần , có một lão giả , lão giả này ăn mặc trường sam màu xanh , đứng ở nơi đó , lại có một cổ đan được hương khí theo kỳ thân thượng tán ra , rất là nồng đậm .

Ánh mắt của hần nhàn nhạt nhìn Mạnh Hạo liếc , nhẹ gật đầu , có thể theo chân ngôn trên cầu đi qua chỉ nhân , mặc dù là có mục đích khác , có thể thực sự thông qua được khảo nghiệm , này cầu giây nhìn như tầm thường , nhưng trên thực tế nhưng lại Đan Đông nhất mạch bao nhiêu năm rồi , khảo nghiệm nhập môn đệ tử nơi mấu chốt , phạm là bị tán thành , cũng có thể nhập môn .

“Tên gọi là gì .”

“Phương Mộc .” Mạnh Hạo mang trước khăn trương , vội vàng cúi đầu mở miệng .

”Lão phu là Đan Đông nhất mạch thuốc mà chấp sự Từ Thần , phụ trách sở hữu tất cả mới vào tông được đồng miệng bá nhập Tử Vận Tông Đan Đông nhất mạch , là vận mệnh của ngươi , được đồng là Đan Đông nhất mạch trụ cột , bất kỳ một cái nào Chủ Lô đan sư , đều là từ đan sư tấn chức , mà đan sư , thì là theo được đồng trúng tuyển nhỏ .

Ngày sau có thể trở thành hay không được người tôn kính Chủ Lô đan sư , liền xem cá nhân đích cơ duyên cùng thiên tư rồi.” Lão giả nhàn nhạt mở miệng thì ”Mạnh Hạo sau lưng , cô gái kia run rẩy cũng rất cực tiến đến , đứng ở Mạnh Hạo bên người , giờ phút này khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt .

“Đi thôi , đến nơi này , về sau nơi đây , này tông chính là của các người gia .” Lão giả mỉm cười , trong thần sắc nhiều hơn một vòng hiền lành , tay áo hất lên , một cổ nhu trì hoàn làn gió xuất hiện , vòng quanh Mạnh Hạo cùng thiếu nữ , theo lão giả thẳng đến phía trước mà đi .

Một đường xuyên qua nhất sơn sơn , Mạnh Hạo thả mắt nhìn đi , toàn bộ Tử Vận Tông dãy núi vô số , càng có số lớn sơn cốc , trong đó điều lan ngọc thể , giống như tiên cảnh .

“Tại đây ... Sau này sẽ là bên ta một cái thân phận này , cần lâu dài tồn tại tông môn ...” Mạnh Hạo nhìn phía dưới hết thấy , hai mắt lộ ra một vòng tinh mang .

Đang nhìn xem , bỗng nhiên Mạnh Hạo thần sắc có chút cổ quái , hắn nhìn thấy mà tại phía dưới trong một vùng sơn cốc , trong lầu các có một chỗ đất trống , cái kia trên đất trống , bị người đâm vào một bả thiết thương .

Thương này , để cho Mạnh Hạo cảm thấy có chút quen mắt ...

211. Chương 211: Tà Ác Danh Tự . . .

Không bao lâu , lão giả mang theo Mạnh Hạo cùng thiếu nữ , xuất hiện ở trong một vùng sơn cốc , nơi đây rất lớn , mọi chỗ lầu các mọc lên san sát như rừng , xa xa cũng không có thiếu khu vực trồng phần đông được thảo , mới vừa đến đến, Mạnh Hạo liền nghe thấy được trận trận mùi thơm ngát khí tức .

Nơi đây còn có rất nhiều thiếu niên , cả đám đều ăn mặc màu vàng nhạt áo ngắn , có tại ngắt lấy được thảo , có thì còn lại là cầm ngọc giản minh tư khổ tượng , còn có một chút , đang hướng về phía trời chiều giơ bàn tay lên , biểu lộ rất nghiêm túc nhìn qua trong lòng bàn tay một ít được thảo quỷ dị lay động .

“Mây trắng đến!” Lão giả hàng lâm về sau , tay áo hất lên , mở miệng truyền xuất ra thanh âm , sự xuất hiện của hắn , lập tức để cho bốn phía những thiếu niên kia nhao nhao ngẩng đầu nhìn lại , tại phát hiện lão giả về sau, toàn bộ đều thần sắc lộ ra cung kính , ôm quyền cúi đầu .

Nguyên một đám đầu không cao , ước chừng hơn 30 tuổi thanh niên , giờ phút này đang nhanh chóng theo một chỗ trong lầu các chạy ra , thẳng đến lão giả , rất nhanh sẽ đến mà phụ cận .

“Từ đại sư triệu hoán loại nhỏ (tiểu nhân) , có gì phân phó , cái này trong tông môn mọi chuyện , loại nhỏ (tiểu nhân) đều có thể có biện pháp đi cho lão nhân gia ngài làm .” Thanh niên này vẻ mặt a dua ý , liền vội mở miệng .

Hắn vừa mới dứt lời , lão giả liền vừa trừng mắt .

“Hai người này là vừa bá nhập tông môn được đồng , ngươi thông báo một chút , dẫn bọn hắn khứ thủ mà lệnh bài công pháp miệng” lão giả nói xong , quay đầu lại nhìn thoáng qua Mạnh Hạo cùng cô gái kia , khẽ gật đầu , động viên một phen , lúc này mới hóa thành cầu vòng rời đi .

Chờ lão giả rời đi , bốn phía thiếu niên cả đám đều không để ý tới nữa , tiếp tục làm lấy lẫn nhau chuyện tình , đối với Mạnh Hạo tại đây , không có ác ý , cũng không có thiện ý , mà là rất bình tĩnh .

Như vậy tông môn , để cho Mạnh Hạo nhất thời còn có chút không thích ứng , hẳn thói quen Khảo Sơn Tông bên trong sinh hoạt , giờ phút này tiếp xúc thứ hai cái tông cửa , nội tâm có chút cảm khái .

“Bái kiến Bạch sư huynh .” Mạnh Hạo bên người thiếu nữ , giờ phút này nhẹ giọng mở miệng , hạ thấp người hướng về kia mây trắng đến cúi đầu .

“Vừa rồi không có trường bối tại , không cần đã bái .” Mây trắng đến cười ha ha một tiếng , mắt nhìn Mạnh Hạo , lại nhìn một chút cô gái kia .

”Hai người các người tới không khéo , tông môn được đồng đa số đi làm việc sống đan phách rồi, hôm nay những người còn lại không nhiều lắm , cũng liền nhìn không ra náo nhiệt , bất quá không có sao , có ta lão Bạch tại , bao quản các người sẽ rất nhanh hiểu rõ chúng ta Tử Vận Tông .

Tới tới tới , ta mang bọn người đi bộ một chút , quen thuộc quen thuộc tại đây miệng” mây trắng đến mở miệng cười , hồi ý mà lẫn nhau danh tự về sau, mang theo Mạnh Hạo cùng cô gái kia , đi thẳng về phía trước .

“Muốn nói chúng ta Tử Vận Tông Đan Đông nhất mạch , cái kia cũng lớn đi , như vậy đan cốc , khoảng chừng một trăm , mỗi cái dung nạp gần ngàn được đồng , ngày bình thường gieo trồng được thảo , lưu vào trí nhớ được tính , thỉnh thoảng còn phải ra ngoài hái thuốc , toàn bộ Nam Vực , ai mệt nhất? Chúng ta Tử Vận Tông được đồng mệt nhất miệng ”

“Mười vạn được đồng , tuy nói có tất cả chỗ công , nhưng trên thực tế mỗi một chủng sống đều phải sẽ làm , phải nhớ mười vạn được thảo , muốn thiện nuôi các loại thảo dược , càng phải phân ra thời gian tu hành , bằng không thì không thể thôi phát thuốc linh , các người a, về sau sẽ hiểu .”

”Chúng ta được đồng , chính là con của dì ghẻ đấy, trừ phi có thể trở hết tài năng trở thành đan sư , cái kia có thể chính thức học tập luyện đan rồi, hơn nữa đã thành đan sư về sau, sẽ có nội môn đệ tử qua tới mời đi luyện đan , dựa theo quy củ tông môn , mỗi lần luyện đan đều phải cho chúng ta báo thù lao , đó mới là ngày tốt lành .

Đáng tiếc , mười vạn được đồng , ai không muốn trở thành đan sư? có thể toàn bộ tông môn đan sư cũng chưa tới một ngàn người , khó ah .”

Mây trắng này đến ngữ tốc rất nhanh , mang theo Mạnh Hạo cùng cô gái kia , vừa nói , vừa đi ra thành từng mảnh sơn cốc .

“Nhìn đến đây đến sao , nơi đây là đan sư mới có thể ra vào địa phương , chúng ta liền chờ đi vào .”

“Tại đây , là Tử Khí nhất mạch khu vực , bất quá không phải nội môn , mà là ngoại môn chỗ .” Mây trắng mà nói , đã mang Mạnh Hạo hai người bước vào đến mà phía trước một vùng thung lũng , trên đường gặp không ít Tử Vận Tông Tử Khí nhất mạch tu sĩ , mỗi một cái đều là ngoại môn đệ tử , khi nhìn đến mây trắng lúc đến , đều nguyên một đám lộ ra khách khí bộ dáng , giống như mây trắng này đến tại trong tông môn , rất có sức ảnh hưởng bộ dạng .

Mạnh Hạo vội ho một tiếng , nịnh nọt một câu về sau, mây trắng đến lập tức cao hứng .

“Phải biết rằng ta thế nhưng mà trong tông môn bách sự thông , ít có ta không thể làm sự tình , về sau Phương sư đệ người có phiền toái gì , liền tới tìm ta , sư huynh giúp người giải quyết .”

Đang nói , bỗng nhiên mây trắng đến bước chân dừng lại , nhất chỉ phía trước trong sơn cốc , nơi đó có một cây thiết thương , bị sanh sanh đâm xuống mặt đất ở trong, cái này thiết thương đều đã uốn lượn , thượng diện gió táp mưa sa đấy, đã mọc đầy tú tích .

“Chúng kiến cây thương kia có hay không , trong lúc này thế nhưng mà có một câu chuyện cũ miệng” mây trắng đến vốn là nhìn chung quanh , lúc này mới nói khẽ với Mạnh Hạo cùng cô gái kia mở miệng .

Mạnh Hạo thần sắc cổ quái , lúc trước hẳn trên bầu trời liền thấy qua , vừa rồi bước vào sơn cốc này lúc, thứ liếc mắt liền phát hiện cái này thiết thương , giờ phút này vội ho một tiếng , thần sắc giả ra cảm giác hứng thú bộ dáng .

”Biết rõ ai vậy thả ở chỗ này hay sao? Là chúng ta tông môn Ngô Đình Thu trưởng lão , truyền thuyết tại mười năm trước , một cái dạ hắc phong cao thời gian , Ngô trưởng lão mang theo ngạt trời phần nô trở về , trong tay cầm cái thanh này trong truyền thuyết trôi qua thiết thương , trực tiếp tại giữa không trung một chưởng vung rơi , đem thương này ổn định ở tại đây !

Khi thì còn truyền ra thanh âm , nói để cho Tử Vận Tông ngoại môn đệ tử , muốn nhớ rõ cái này thiết thương sỉ nhục , nguyên một đám dừng mỗi ngày ngu dốt phải chết , như vậy ngu dốt xuống dưới , không bằng thật sự đi chết đi !” Mây trắng đến thấp giọng mở miệng , thanh âm rất nhỏ , có thể lại nói được sinh động như thật , nghe cô gái kia trợn to mắt .

Mạnh Hạo thì là theo bản năng lại ho khan một tiếng .

“Cái này thiết thương có lai lịch ra sao?” Thiếu nữ hiếu kỳ hỏi.

”Lai lịch? Hắc hắc , lai lịch lão đại rồi , truyền thuyết tại mười năm trước , có một bầy ngoại môn đệ tử đi tham gia tấn chức nội môn khảo nghiệm , kết quả ở đẳng kia tràn đầy hung hiểm địa phương , gặp một cái người tà ác , người này rõ ràng đem như vậy một bả thiết thương , bán cho lúc ấy cái kia một đời trong đệ tử ngoại môn , hai cái người mạnh nhất !

Hơn nữa là bán ra một cái táng gia bại sản , cái kia hai người đệ tử toàn bộ tài sản đều lấy ra , thậm chí còn thiếu bên người không ít đồng môn linh thạch , lúc này mới đem cái thanh này thiết thương cho rằng bảo bối như vậy mua đi .

Ai , bọn hắn trước đây ít năm , mới đưa thiếu linh thạch trả hết , việc này để cho lúc ấy dẫn đội Ngô trưởng lão giận dữ , cho rằng là sỉ nhục lớn lao miệng các người nói người này tà ác đi. . .” Mây trắng đến cảm thán liên tục .

“Lại tà ác như thế , thật sự hơi quá đáng .” Thiếu nữ nghe được trợn mắt há hốc mồm , nàng xem mắt thiết thương , vật ấy thấy thế nào , cũng chỉ là tầm thường phẩm vật , nàng nghĩ mãi mà không rõ cái kia hai cái ngoại môn mạnh nhất đệ tử , tại sao lại tốn hao như thế một cái giá lớn mua được .

Mạnh Hạo rất là chột dạ , lập tức mây trắng đến nhìn mình , vội vàng về mặt nghiêm túc gật đầu .

“Người này vô cùng tà ác , loại chuyện này làm cho người ta tức lộn ruột !” Mạnh Hạo lập tức mở miệng , tỏ vẻ nhận đồng quan điểm , trên thực tế tại Tổng gia chứng kiến Thiên Thủy Ngân cùng Lữ Tổng lúc, Mạnh Hạo cũng đã đoán được , chuyện năm đó , đối với hắn hai người đã kích cùng ảnh hưởng , đến nay vẫn còn ở đó.

Có thể như thế nào cũng không nghĩ tới , ảnh hưởng này đã bị lan tràn tới toàn bộ Tử Vận Tông cửa , nghĩ tới đây , Mạnh Hạo bỗng nhiên đối với Thiên, Lữ hai người cực kỳ đồng tình , cũng liền hiểu hai người ngày đó tại Tổng gia , đối với chính mình cần rằng nghiêng lợi phần nô .

“Cái thanh này thương dựng thẳng ở chỗ này , trở thành một giáo huấn . . . Làm cho sở hữu tất cả Tử Vận Tông ngoại môn đệ tử , đều vững vàng nhớ kỹ chuyện này . . .” Mây trắng đến lắc đầu cảm khái .

“Cái kia bán đi cái thanh này thương người là ai vậy?” Thiếu nữ lòng hiếu kỳ mạnh hơn .

“Người này tên là Mạnh Hạo , Mạnh Hạo người biết chưa , gần đây Nam Vực đều truyền ra , Tổng gia con rể , Thái Linh kinh truyền nhân , Sở sư tỷ chuyện xấu chi hữu .” Mây trắng đến vội vàng thấp giọng mở miệng .

“Mạnh Hạo?” Thiếu nữ sưng sờ .

“Nhỏ giọng một chút ! Cái tên này tại Tử Vận Tông , đó là cấm kỵ , không người dám lớn tiếng đi nói. . .” Mây trắng đến vội vàng nói .

Mạnh Hạo ở một bên , càng phát chột dạ đứng lên liên tục ho khan , hắn đột nhiên cảm giác được mình lựa chọn Tử Vận Tông , có lẽ thực sự không phải là một cái lựa chọn chính xác .

Đúng lúc này , thần sắc hắn khẽ động , đã thấy xa xa một đạo trường hồng cấp tốc mà đến , nháy mắt liền tới gần nơi đây , hóa thành một thanh niên , thanh niên này thần sắc âm trầm , ác hung hăng trợn mắt nhìn liếc mây trắng đến, người này . . . Đúng vậy Thiên Thủy Ngân .

“Mây trắng đến, ở chỗ này làm gì, còn không đi !”

Mây trắng đến thân thể run một cái, trên mặt bài trừ đi ra a dua ý.

“Ngàn sư huynh, ta là dẫn hai cái được đồng đến quen thuộc tông môn, lúc này đi, lúc này đi.” Nói xong, hắc vội vàng cầm lấy Mạnh Hạo cùng cô gái kia, mau chóng rời đi.

”Nhìn thấy không, hắc chính là lúc trước mua xuống cái thanh kia thiết thương hai người một trong, các người về sau ở trước mặt hắc, có thể tuyệt đối đừng đề Mạnh Hạo hai chữ, bằng không mà nói, hắc sẽ nổi giận nổi giận đấy.

Còn có, các người về sau như là đã ra tông môn lịch lãm rèn luyện, một khi gặp được được kêu là làm Mạnh Hạo chi nhân, nhất định phải cẩn thận, người này gian trá khôn cùng !” Mây trắng tới kéo lấy hai người rời đi, rất nghiêm túc dặn dò.

Thiếu nữ há hốc mồm, vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi, nhưng rất nhanh sẽ gạt đầu, hiển nhiên là một mực nhớ kỹ lời nói này, Mạnh Hạo nội tâm cười khổ, hắc bỗng nhiên đã minh bạch ngày đó tại Tổng gia, những Tử Vận Tông đó đệ tử đang nghe chính mình danh tự về sau, vì sao rõ ràng chính mình không biết bọn hắc, có thể đều nguyên một đám xem ánh mắt của mình, tràn đầy cảnh giác.

“Mạnh Hạo danh tự, tại chúng ta tông môn, là cấm kỵ, các người muốn nhớ lấy nhớ lấy, tốt rồi, ta mang bọn người khừ thủ công pháp cùng thân phận lệnh bài, sau đó an bài chỗ ở.” Mây trắng đến lần nữa dặn dò, lúc này mới mang theo đem Mạnh Hạo danh tiếng coi là mãnh hổ thiếu nữ, còn có nội tâm liên tục cười khổ Mạnh Hạo chính chủ, hướng về xa xa đi đến.

”Các người có thể bái nhập Tử Vận Tông, cũng đều là phụ cận gia tộc tu chân chi nhân, lẫn nhau đều có tu vi nội tình, có thể phải nhớ kỹ, thân là được đồng, các người học cái thứ nhất thuật pháp, cũng chính là được đồng trong người cuối cùng công pháp.

Này thuật tên tử vân linh, cái này thuật pháp có thể ột ít thường gặp được thảo, dùng bản thân linh khí là tẩm bổ, thôi phát thuốc linh, căn cứ bất đồng tu vi, căn cứ thuần thực trình độ, thôi phát hiệu quả cũng bất đồng.” Mây trắng mà nói, đã mang Mạnh Hạo cùng cô gái kia, đi tới lại trong một vùng sơn cốc, nơi đây rõ ràng người nhiều hơn không ít, lớn như vậy sơn cốc, có mấy trăm người tồn tại, phần lớn là tại bốn phía khoanh chân ngồi tĩnh tọa, trên bàn tay đều riêng phần mình có được thảo đang đun đũa, như chậm trì hoãn sinh trưởng.

Tại những người này phía trước, có một rõ ràng địa vị muốn tôn cao không ít nam tử trung niên, đang vẻ mặt nghiêm túc, hướng mọi người giải thích công pháp, nâng tay lên trong bàn tay, thành linh có một cây được thảo nhanh chóng sinh trưởng, rất nhanh sẽ trợn vện cao hơn hai thước.

Mạnh Hạo ánh mắt đảo qua bốn phía, nhất là nhìn về phía những người này trong tay được thảo, trong mắt dần dần lộ ra kỳ dị chi mang, đi theo mây trắng đến đi tới núi này cốc vị trí trung tâm, tại đó có cái ông lão tóc xám, lão giả này bề ngoài bình thường, tu vi không hiện, giống như nhắm mắt mê man, mây trắng đến phảng phất thói quen, tự hành tiến lên giúp đỡ, lạc ấn thân phận, lấy lệnh bài cùng túi trữ vật về sau, Mạnh Hạo cùng thiếu nữ, đều riêng phần mình lấy được một quả thể ngọc màu tím.

“Hai người các người đều thử một chút, cái này thuật pháp rất đơn giản, ứng với có thể rất nhanh thô sơ giản lược học được, sau đó ở chỗ này tiến hành lần thứ nhất thôi phát, điều rất trọng yếu này, khảo nghiệm luyện đan tư chất, là muốn ghi chép lại đấy.” Tại Mạnh Hạo cúi đầu nhìn về phía ngọc giản lúc, mây trắng đến nghiêm túc mở miệng.

212. Chương 212: Thiên Phú Sơ Hiện !

Lời nói này vừa ra, được kêu là làm Trần Linh thiếu nữ, lập tức khuôn mặt nhỏ nhắn khấn trương, rất là chăm chú nhìn trong tay ngọc giản, được phép nàng tư chất không tầm thường, lại đang nhìn ước chừng hơn mười tức về sau, liền tay phải tràn ra mà ánh sáng tím.

Bạch Vân Lai hai mắt sáng ngời .

“Trần sư muội không tệ a, nhanh lấy ra được thảo.”

Trần Linh vội vàng mở ra túi trữ vật , đem bên trong dược thảo hạt giống lấy ra , cầm tại trong lòng bàn tay lúc, gương mặt chăm chú , theo công pháp thôi phát , nàng tay phải tử khí càng ngày càng đậm , thẳng cho tới cực hạn kiệt lực lúc, loại này tử lại xuất hiện nhúc nhích , khai xuất tam diệp mầm non .

Một màn này , bốn phía có không ít người đều chú ý tới , nhao nhao đem ánh mắt rơi vào thiếu nữ tại đây , cái này Trần Linh giờ phút này sắc mặt hồng nhuận phơn phớt , nội tâm càng thêm kích động , thần sắc lộ ra hưng phấn ý , mang theo chờ mong , nhìn về phía Bạch Vân Lai .

“Lần đầu thôi phát có thể lấy được tam diệp mầm non , loại tư chất này coi như không tệ , Trần Linh sư muội , dựa theo cá nhân ta một ít tính toán , người có chừng một thành khả năng , tương lai có thể trở thành đan sư .” Bạch Vân Lai gương mặt âm mị , cảm khái nói ra , hiển nhiên có thể khai ra tam diệp , tại mười vạn dược đồng ở bên trong , cũng là không thấy nhiều . Lời nói ở giữa , Bạch Vân Lai liền tranh thủ cái này lần đầu thôi phát thành tích , ghi chép lại .

Đúng lúc này ...

“Người , đến bốn tọa tại đây đến, gia nhập át một tam cốc .” Một cái trong bình tĩnh mang theo thanh âm uy nghiêm , từ không xa chỗ cái kia đang tại ọi người giảng giải công pháp nam tử trung niên trong miệng từ từ truyền đến , trung niên nam tử này thần sắc không giận tự uy , nhìn thoáng qua Trần Linh .

“Tử Vận Tông Đan Đông nhất mạch , mười vạn dược đồng phân giáp . Bính Đinh bốn khu vực , phạm là có thể đi vào át cốc , đều là tư chất không tầm thường thể hệ , Trần sư muội còn không mau đi Chu sư thúc chỗ đó , vận mệnh của người đã đến .” Bạch Vân Lai vội vàng thấp giọng mở miệng , cái này gọi là Trần Linh thiếu nữ , mang trước khấn trương cùng kích động , tranh thủ thời gian chạy tới .

“Phương sư đệ , nhìn người rồi.” Bạch Vân Lai uy khái nói , nhìn về phía Mạnh Hạo .

Mạnh Hạo giờ phút này ngẩng đầu lên , như có điều suy nghĩ , ngọc giản này bên trên công pháp rất đơn giản , nhưng tác dụng lại cực kỳ kỳ dị , lại có thể thôi phát một ít thảo dược thuốc linh , này thuật nói lớn chuyện ra , có thể nói tạo hóa .

“Ứng với chỉ có một chút đơn giản dược thảo , mới có thể dùng loại phương pháp này đến thôi hóa , dùng bản thân linh khí tẩm bổ dược thảo sinh trưởng , chỉ là liên tính rằng như thế , công pháp này cũng cực kỳ kinh người , không biết Tử Vận Tông là như thế nào phòng ngừa này thuật truyền ra bên ngoài ...” Mạnh Hạo trầm ngâm ở giữa , lấy ra trong túi trữ vật thuốc loại , đặt ở trong lòng bàn tay , ngó nhìn một lát sau , lập tức dựa theo ngọc giản ghi chép công pháp , triển khai thôi hóa .

Hắn trong thân thể có hai mảnh đan hải , cái thứ nhất tự nhiên là hắn năm tòa hoàn mỹ đạo đài , mà thứ hai cái , thì là tại đến Tử Vận Tông trước, Mạnh Hạo dựa theo Thái Linh kinh thủ đoạn , một lần nữa mở ra thứ hai tòa đan hải .

Hôm nay hiển lộ tại ngoại tu vi , đúng vậy thứ hai tòa đan hải khí tức , giờ phút này theo tâm niệm vừa động , lập tức Mạnh Hạo tay phải ánh sáng tím nhảy mắt lóng lánh , cái này lóng lánh trình độ , tại ngay từ đầu liền hoàn toàn đã vượt qua Trần Linh trước hào quang .

Theo tia sáng xuất hiện , Mạnh Hạo trong lòng bàn tay thuốc loại , cấp tốc nhúc nhích, một lá , hai lá , tam diệp ... Lại thời gian trong nhảy mắt , trực tiếp khai xuất thất diệp !

Cùng lúc đó , Mạnh Hạo trong tay ánh sáng tím , dĩ nhiên chói mắt , hướng về bốn phía khuếch tán ra đến, trực tiếp liền đem nơi đây tất cả dược đồng toàn bộ chấn nhiếp , có thể dùng ánh mắt mọi người , lập tức đều ngưng tụ ở Mạnh Hạo tại đây .

Cái kia từng tia ánh mắt mang theo không thể tưởng tượng nổi , mang theo rung động , càng không có biện pháp tin , cái kia trước khi giảng giải công pháp nam tử trung niên , giờ phút này hai mắt mãnh liệt mà trợn to , trực câu câu nhìn qua Mạnh Hạo , hắn bên cạnh Trần Linh , tắc thì hoàn toàn ngẩn người .

Còn có Bạch Vân Lai , hắn dùng sức dụi dụi con mắt , há hốc mồm , cả người ngẩn ở tại chỗ .

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh , ánh mắt mọi người đều ngưng tụ ở Mạnh Hạo tay phải ánh sáng tím bên trong thuốc trồng lên , giờ phút này Mạnh Hạo , tại lần thứ nhất triển khai công pháp này nháy mắt , cả người hấn sa vào đến mà một loại trạng thái kỳ dị ở bên trong , phẳng phất bản thân đã trở thành đại địa , mà thuốc này loại tác thì thành vì trên người mình một bộ phận .

Cái loại cảm giác này rất kỳ diệu , để cho Mạnh Hạo đắm chìm trong bên trong đồng thời , thuốc loại khai xuất thứ tám lá , đệ cửu lá ... Cho đến phịch một tiếng , thuốc này loại rõ ràng hoàn toàn sinh trưởng , xanh biếc mầm non cấp tốc lan tràn , chuyển dưới mắt liên quần quanh ở mà Mạnh Hạo trên tay phải .

Bạch Vân Lai sau lưng lão già tóc bạc , vốn là một mực từ từ nhắm hai mắt , giống như tại chớp mắt , giờ phút này cũng mở ra hai mắt , lộ ra một vòng tang thương chỉ mang đồng thời , cũng đang nhìn Mạnh Hạo , hai mắt dần dần lộ ra tinh mang , nếp nhăn trên mặt giống như nở rộ .

Đây cũng không phải là tại khai ra mầm non , cái này dĩ nhiên là hoàn chỉnh sinh trưởng , theo thanh âm truyền ra , Mạnh Hạo tâm thần chấn động , cả người theo cái kia trạng thái kỳ dị ở bên trong tĩnh lại , hấn hai mắt lóe lên , ám cau mày , lần đầu đã đến giống như này lộ ra tài năng trẻ , không phải hấn chi nguyện , thật sự là trước kỳ dị trạng thái , để cho hấn không có cảm giác được đắm chìm trong đó , cái này mới đưa đến như thế .

Hấn không chút do dự , sắc mặt lập tức hiển lộ tái nhợt , trong thân thể tu vi khô kiệt , trong tay được thảo theo linh lực giảm bớt , chậm rãi héo rũ xuống , cuối cùng nhất hoàn toàn chết héo , theo Mạnh Hạo trong tay tróc ra .

Mạnh Hạo hô hấp dồn dập , lui về phía sau vài bước , thần sắc lộ ra mờ mịt .

Bốn phía hoàn toàn tĩnh mịch , Bạch Vân Lai mộng , hấn ở đây Tử Vận Tông nhiều năm , chưa bao giờ thấy qua có người lần thứ nhất thôi phát , lại có thể làm được kinh người như thế chi màn , giờ phút này nhìn về phía Mạnh Hạo lúc , như xem yêu nghiệt .

Bốn phía mặt khác được đồng , cũng đều nguyên một đám nội tâm hoảng sợ , một màn này đã bị vượt ra khỏi hấn đám bọn chúng tưởng tượng , trung niên kia nam buổi trưa càng là hô hấp dồn dập , nhìn về phía Mạnh Hạo ánh mắt , lộ ra lửa nóng .

“Cái này ...” Mạnh Hạo chần chờ một chút , hình như có chút ít sợ hãi , không phải nói cái gì , đúng lúc này , Bạch Vân Lai sau lưng lão giả bỗng nhiên đứng lên , một bước dưới , lại trực tiếp xuất hiện tại Mạnh Hạo bên người , tay phải nâng lên một phát bắt được Mạnh Hạo đích cổ tay , linh lực trực tiếp bộc phát , dững mãnh vào Mạnh Hạo trong thân thể , phải đi kiểm tra .

Nhưng kia cầu giấy lực vô hình đều không thể tra ra Mạnh Hạo đến tột cùng , lão giả này sao có thể nhìn ra mảnh khỏe , hấn nhìn thấy đây , chỉ là Mạnh Hạo thứ hai đan hải , thấy , chỉ là ngưng khí sáu bảy tầng tu vi chi lực .

Mà ngay cả đan hải nhan sắc , cũng đều không thể phát giác , hết thấy tại bì đồng kinh khủng kia biến hóa chi lực xuống , tại lão giả này nhìn lại , sở hữu tất cả đều là bình thường .

Hồi lâu , lão giả buông lỏng tay ra , nhặt lên mặt đất héo rũ được thảo , cẩn thận lại quan sát một phen , quay đầu nhìn qua Mạnh Hạo , trong mắt dần dần không còn là xem kỹ , mà là lộ ra tán thưởng chỉ mang .

“Loại Giáp tư chất , đem làm vào Giáp Nhất cốc !” Lão giả nói xong , trên mặt tươi cười , vỗ vỗ Mạnh Hạo bả vai về sau , cầm héo rũ được thảo , thân thể nhoáng một cái thẳng đến bầu trời mà đi .

Theo hấn lý khai , cả cái sơn cốc lập tức sôi trào lên .

“Loại Giáp tư chất !! Khó trách người này có thể thôi hóa kinh người như thế !”

“Loại tư chất này cơ hồ là nhất định có thể trở thành đan sư , có bao nhiêu năm không thấy được rồi...”

“Không đúng, ta trước khi cũng nghe qua loại Giáp tư chất , có thể tựa hồ cũng không có người này như vậy yêu nghiệt a, rõ ràng trực tiếp thôi hóa trưởng thành !”

Theo bốn phía chỉ thanh âm của người , Bạch Vân Lai vội vàng đi đến Mạnh Hạo bên người , thần sắc phấn chấn .

“Phương sư đệ , về sau tại trong tông môn , còn nhiều hơn nhiều chiêu cổ a, ngươi lại có loại Giáp tư chất !”

“Có thể hay không nghĩ sai rồi?” Mạnh Hạo chần chờ một chút .

”Không có khả năng , Vương trưởng lão tự mình trắc ra , sao có thể phạm sai lầm , lão nhân gia ông ta lúc này đoán chừng cầm được thảo đi tìm các trưởng lão khác rồi, ha ha , Phương sư đệ , ngươi phải nổi danh !

Tới tới tới , ta dẫn ngươi đi Giáp Nhất cốc , chỗ đó nghe nói như tiên cảnh , ta mỗi lần đều là tại ngoại xem vài lần , đều không đi vào qua .” Bạch Vân Lai vừa mở miệng , một bên lôi kéo Mạnh Hạo đi xa , phía sau bọn họ ông mình cùng ánh mắt , cho đến hai người biến mất , còn đang vang vọng .

Thời gian thoáng một cái , đã qua nửa tháng , Mạnh Hạo tại đây Tử Vận Tông Đan Đông nhất mạch , hôm nay cũng đều quen thuộc không ít, cái kia Giáp Nhất cốc rất lớn , có thể người lại không nhiều , rõ ràng so mặt khác sơn cốc muốn ít đi không ít .

Non xanh nước biếc , một giòng suối nhỏ từ đằng xa khe núi mà đến , nước rất thanh tịnh , có thể gặp con cá ở bên trong trò chơi , Mạnh Hạo căn phòng , là được tại con suối nhỏ này cánh bắc , một chỗ tồn tại sơn nhỏ tiểu lâu các .

Trong sơn có một mảnh ruộng thuốc , có thể ở bên trong gieo trồng được thảo , giờ phút này Mạnh Hạo , khoanh chân ngồi ở trong sơn , trong tay cầm một quyển do mảnh gỗ biên ở chung với nhau quyển trục , thượng diện rậm rạp chằng chịt có khắc chữ viết , còn có một chút tranh vẽ , đều là có liên quan được thảo tin tức .

Cho đến buổi trưa lúc, Mạnh Hạo buông xuống quyển sách , ngẩng đầu lên , nghe bốn phía mùi thuốc , nghe bên tai nước chảy , nhìn xem bốn phía tồn tại mỏng manh sương mù , nói nơi này giống như tiên cảnh , tuy có khoa trương , có thể cũng đích thật là một cái tu thân dưỡng tính nơi tốt .

Nhất là nơi đây , là cả tông môn được đồng trong sơn cốc , có thể nói là đệ nhất cốc , Mạnh Hạo mấy ngày này phát hiện , có thể có tư cách ở nơi này , liền hẳn ở đây ở trong, không đến năm mươi người , những người này đa số rất ít đi ra ngoài , đều là tại riêng phần mình căn phòng ở trong, hoặc là thư xác nhận , hoặc là gieo trồng , hoặc là thì là nếm thử đi luyện đan .

Nơi đây yên tĩnh , để cho Mạnh Hạo rất là thoải mái , nhất là đọc lấy không phải ngọc giản quyển sách , có thể dùng Mạnh Hạo như về tới Vân Kiệt huyện , hay là thư sinh đoạn thời gian kia .

”Mười vạn được thảo , phân loại , đủ loại bất đồng , chẳng những phải nhớ kỹ bộ dáng , càng phải nhớ kỹ tập tính , còn phải biết được như thế nào ngắt lấy , như thế nào gieo trồng , như thế nào bảo tồn , còn có cùng nào được thảo không thể lẫn lộn , càng là phải nhớ kỹ sinh trưởng hoàn cảnh cùng với lấy thời gian sử dụng tỉ lệ .

Nhất là cũng không có thiếu được thảo , lá , kính , nước có tất cả tác dụng , riêng phần mình bất đồng , thậm chí cùng với khác được thảo phối hợp có thể tồn tại thêm nữa... Biến hóa , kể từ đó , nhìn như mười vạn , nhưng trên thực tế tổng hợp , không bên dưới trăm vạn .” Mạnh Hạo vuốt vuốt mi tâm , nửa tháng này hẳn cơ hồ mỗi ngày đều đang đọc những thứ này có quan hệ được thảo tư liệu .

Cái này là thân là Tử Vận Tông được đồng , cần phải nhớ kỹ đấy, hơn nữa bởi vì tin tức quá nhiều , cho nên căn bản cũng không khả năng đi khắc ở trong óc , chỉ có thể đau khổ nhớ kỹ .

Nhớ càng nhiều , tắc thì ngày sau gặp được , liền đã tính trước , chuyện này không có mưu lợi chỗ , cũng may Mạnh Hạo không phiền chán , hẳn vốn là thư sinh , giờ phút này ở vào tình thế như vậy , ngược lại cũng hiểu được rất tốt .

Không có đánh sát , không có hung hiểm , không có ngoại giới mưa gió , thậm chí Mạnh Hạo cố ý quên sự tình trước kia , toàn thân toàn ý đắm chìm trong Phương Mộc cái thân phận này ở bên trong , tại đây Tử Vận Tông , hưởng thụ lấy yên lặng , thậm chí hẳn nhìn xem những được thảo này tin tức , phảng phất trong đầu sẽ hiển hiện từng bức họa , loại cảm giác này như cùng hẳn bản thân liền nhận biết , phảng phất thiên phú .

213. Chương 213: Tử Vận Tiên Thổ

Thời gian nhoáng một cái , đi qua hai tháng , Mạnh Hạo đã hoàn toàn thích ứng Tử Vận Tông sinh hoạt , vẫn cứ vừa mới bắt đầu bị trắc ra loại Giáp tứ chất , hưởng thụ lấy một ít người bên ngoài rất khó lấy được đãi ngộ , có thể cũng không có như trong tưởng tượng có đại nhân vật nào coi trọng các loại .

Thậm chí cái này hơn hai tháng , Mạnh Hạo không còn có để ý nhiều đến vị kia lão già tóc bạc , ngược lại là Bạch Vân Lai chỗ đó , thường xuyên đến tìm Mạnh Hạo , có người này tại , càng gia tốc Mạnh Hạo đối với Tử Vận Tông rất hiểu rõ .

Mỗi ngày giảng giải công pháp , Mạnh Hạo cơ hồ toàn bộ đều đi đứng giờ nghe , tại mấy trăm thậm chí có thời điểm mấy ngàn người ở bên trong , Mạnh Hạo cũng không thu hút .

Như vậy giảng giải , sẽ không có cùng tông môn trưởng bối , cách mỗi vài ngày một đổi , mỗi người hiểu biết đều hình thái không giống nhau , nghe nhiều về sau , đối với cái này thôi phát công pháp , Mạnh Hạo đã có càng sâu đã hiểu .

Trừ lần đó ra , chính là gieo trồng dược thảo , tại trong tông môn có chuyên môn địa phương , như Khảo Sơn Tông cấp cho linh thạch như vậy , cấp cho cố định dược thảo , đến khiến cái này dược đồng đi học tập gieo trồng .

Đồng dạng , ở chỗ này cũng có không cùng trưởng bối giảng giải , toàn bộ tông môn hào khí , cũng đều rất là yên lặng , không có gì đánh giết , để cho Mạnh Hạo cảm thấy cùng Khảo Sơn Tông , thật sự là không giống với , tại đây càng nhiều nữa , phỏng đoán là một tòa học phủ , mà không phải là tông môn .

Mỗi tháng còn có một lần quy mô rất lớn Dược kinh , khai đàn giảng kinh chỉ nhân , đều là già dặn đàn sư , những người này đều là từ dược đồng bên trong đi ra , tiếp xúc đến luyện đan , mà lại tạo nghệ không phải là nông cạn , bọn họ giảng đan , chẳng những có dược thảo mà nói , càng có luyện chế đơn giản một chút phương pháp , Mạnh Hạo nghe xong mấy lần , thu hoạch rất lớn .

Trừ lần đó ra , thân là dược đồng , ngoại trừ bản thân học tập cùng gieo trồng dược thảo , mỗi tháng đều phải thôi phát nhiệm vụ , có cố định dược thảo cần thôi phát sau giao cho tông môn .

Toàn bộ Đan Đông nhất mạch . Tại dược đồng cấp bậc này bên trong . Rất là rõ ràng . Tự thành tuần hoàn .

”Dược đồng , chính là sinh sản:sản xuất , ngắt lấy , thôi phát vân...vân một dãy chuyện , hần mục đích chủ yếu , chính là vì toàn bộ tông môn khổng lồ luyện đan hệ thống đi phục vụ .

Đồng thời , trực tiếp nhất phục vụ đối tượng , chính là trong tông môn gần ngàn đàn sư .” Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở trên quảng trường . Bốn phía rậm rạp chằng chịt rất nhiều cùng hần dược đồng , nghe phía trước xa xa một người đàn ông trung niên , đang nói như thế nào phân biệt rõ vài loại rất dễ dàng lẫn lộn hào dược thảo , nội tâm thầm nói.

”Bái nhập Tử Vận Tông , là một cái lựa chọn chính xác , toàn bộ Nam Vực , cũng chỉ có ở chỗ này mới có thể học được chân chính luyện đan , thậm chí có thể nói chỉ có Tử Vận Tông , mới có thể xuất hiện đan đạo đại sư !

Tử Vận Tông đan đạo danh tiếng , thậm chí cao hơn hần thuật pháp nhất mạch . Trở thành để cho Nam Vực sở hữu tất cả tông môn gia tộc , không thể coi thường tồn tại .” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ . Trong mắt lộ ra chờ mong .

“Mà muốn tiếp xúc Đan Quỷ đại sư , để cho Đan Quỷ đại sư giải độc cho ta , duy có trở thành đệ tử !” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , đã ẩn tàng một cổ dã tâm .

Đây mới là hần bái nhập Tử Vận Tông mục đích thực sự , bái đan quỷ vi sư , học Nam Vực mạnh nhất đan đạo , khai mở chính mình luyện đan tạo nghệ chỉ môn , kể từ đó , ngày khác sau đan dược , hoàn toàn có thể chính mình đi luyện chế , không cần phải đi phí hết tâm tư đạt được .

Đang suy tư lúc , bỗng nhiên đấy , bầu trời có trận trận tiếng chuông quanh quẩn , tiếng chuông này truyền ra đến , tồn tại ở Đan Đông nhất mạch sở hữu tất cả sơn cốc , có thể dùng nơi đây tất cả mọi người lập tức

ngẩng đầu , mà ngay cả cái kia đang tại giảng giải trung niên đan sư , cũng đều ngẩng đầu nhìn lại .

Có thể nói giờ phút này sở hữu tất cả Đan Đông nhất mạch trong sơn cốc , tất cả được đồng , toàn bộ đều là tại ngẩng đầu một cái chớp mắt , thần sắc lộ ra vẻ kích động .

“Lô chung mở , là đến mà muốn đi vào tử vận tiên thổ mặt trời sao !”

“Nhớ rõ lần trước là một năm trước , không nghĩ tới lúc này đây khoảng cách một năm , có thể trở lại tiên thổ !”

Theo bốn phía thanh âm quanh quẩn , bầu trời tiếng chuông khuếch tán bát phương , Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , ngưng thần nhìn lại lúc , chứng kiến mà ở giữa không trung , giờ phút này lại xuất hiện hoàn toàn hư ảo hình bóng .

Đó là một tôn to lớn màu tím lò đan , chân có mấy ngàn trượng khổng lồ , ngật lập ở bên trong trời đất , khí thể bằng bạc , tại lò luyện đan này bên cạnh , hơn mười đạo cầu vòng từ phía dưới sơn cốc cấp tốc bay ra , phân biệt khoanh chân ngồi ở lò đan bốn phía , như tại trấn thủ .

Cùng lúc đó , một mảnh trận pháp chi mang giao thoa bầu trời , như đem trời xanh muốn phong co lại , hào quang vạn trượng , lượn lờ bát phương lúc , đem những cái kia giữa không trung tu sĩ cùng khổng lồ lò đan , giao thoa đã thành một màn ngũ thải tân phân .

“Mười vạn được đồng , đều vào tiên thổ , lấy cửu diệt thành thực chi thảo .” Tang thương thanh âm không biết từ chỗ nào truyền đến , quanh quẩn bốn phía lúc , cái kia giữa không trung khổng lồ lò đan đột nhiên hào quang lóe lên , lại phân tán ra gần như một trăm ngàn đạo ánh sáng , thẳng đến phía dưới mà đến , cùng lúc đó , Mạnh Hạo trên người được đồng ngọc giản phát ra hào quang , không chỉ có là hấn tại đây , mà là tất cả được đồng tùy thân ngọc giản , đều là như thế .

Như hô ứng lẫn nhau , làm cho này ánh sáng phân biệt hàng lâm , Mạnh Hạo trong này có một tia sáng rơi xuống , cùng ngọc bội dung hợp về sau , đem hóa thành một cổ dẫn dắt chỉ lực , mang theo Mạnh Hạo chậm rãi lên không .

Giờ phút này bốn phía một trăm chỗ sơn cốc , mười vạn được đồng toàn bộ lên không , ở đằng kia ánh sáng dẫn dắt xuống , mười vạn được đồng hóa thành cầu vòng , thẳng đến khổng lồ lò đan mà đi .

Cái này mấy ngàn trượng lò đan , như cùng một cái động không đáy , trong chốc lát liền đem mười vạn được đồng dung nạp ở bên trong .

Mạnh Hạo thấy hoa mắt , đem làm toàn bộ rõ ràng lúc , hấn thấy rõ hết thảy trước mắt , cả người trợn mắt há mồm , lộ ra không cách nào tin ý , đối với hấn mà nói , có thể xuất hiện vẻ mặt như vậy , có thể thấy vậy mà kinh người .

Tại Mạnh Hạo phía trước , là một mảnh căn bản là nhìn không tới cuối khổng lồ được điền , tại đây như tự thành một thế giới , bầu trời không có vân , tồn tại chín cái mặt trời , càng là tại đây chín cái mặt trời bốn phía , phân biệt tồn tại một tháng , đây là chín ngày chín tháng chi bầu trời .

Tại dạng này dưới bầu trời , liền khiến cho nơi đây được thảo , ở vào một loại đặc thù trong hoàn cảnh , thích hợp sinh trưởng đồng thời , cũng có thể dùng nơi đây như bị phong ấn , vừa một bước vào , Mạnh Hạo liền cảm nhận được tại đây tồn tại khó có thể hình dung mùi thuốc , cơ hồ có thể say lòng người .

Bốn phía mười vạn được đồng , hiển nhiên phần lớn là đã tới tại đây , hôm nay tuy nói kích động , nhưng không có Mạnh Hạo nơi này rung động .

Trừ lần đó ra , để cho Mạnh Hạo rung động , là ở cái này nhìn không tới cuối trong ruộng thuốc , Mạnh Hạo chứng kiến mà cả vùng đất đều có ngàn cái thân thể tròn vẹn trăm trượng cao lớn cự nhân , những người khổng lồ này giống như viên cổ di dân , giờ phút này đang tại thuốc này Điền Trung cất bước mà đi , động tác cẩn thận , đúng là tại gieo trồng .

Trên bầu trời , có mấy trăm phát ra tang thương hơi thở chiến xa , những thứ này chiến xa khổng lồ , lẫn nhau giao thoa ở giữa , giống như tầng mây , có thể dùng mặt đất có chút khu vực , thường xuyên ở vào trong bóng râm .

Thậm chí xa xôi hơn , Mạnh Hạo còn chứng kiến mà một khoảnh khắc ngàn trường độ cao đại thụ , cái này đại thụ toàn thân màu tím , không có tán cây , mà là sinh trưởng ra một cái to lớn độc nhãn , tròn vẹn vô số trường lớn nhỏ , đang hướng về bốn phía xem kỹ , như vậy cây , Mạnh Hạo quét xuống một cái , tại đây vô tận trong ruộng thuốc , chứng kiến mà không dưới mấy trăm .

“Tử vận tiên thổ , chúng ta Tử Vận Tông Đan Đông nhất mạch thánh địa !!” Mạnh Hạo bên người , Bạch Vân Lai chẳng biết lúc nào chen chúc tới , cảm khái mở miệng .

”Truyền thuyết tại đây vốn là một chỗ tiên thổ , bị Tử Đông chân nhân na di mà đến , đã sáng tạo ra mảnh này vô tận được điền , thậm chí ở chỗ này , còn có một chút ngoại giới đã bị diệt sạch được thảo tồn tại .

Chúng ta thân là được đồng , thường cách một đoạn thời gian đều bị truyền tống vào đến , ở chỗ này ngắt lấy được thảo đồng thời , càng là bị chúng ta phân biệt được thảo cơ hội .

Bởi vì toàn bộ Nam Vực , cũng chỉ có ở chỗ này , mới có thể chứng kiến chủng loại phồn đa , gần như vô cùng thảo được .” Bạch Vân Lai nhìn xem bốn phía , cảm khái liên tục .

Bốn phía ông minh chi thanh không ngừng truyền ra , giờ phút này , một cái tang thương thanh âm bỗng nhiên theo trên bầu trời quanh quẩn , có thể dùng bốn phía những thuốc này đồng nghị luận , lập tức biến thành an tĩnh lại .

“Thời gian một tháng , ngắt lấy cửu diệp thành thực được thảo , các ngươi chỗ ngắt lấy chi thuốc , phải là bản thân nhận biết , mà còn toàn bộ đã hiểu tập tính , một tháng sau nộp lên trên lúc , cần lạc ấn một cái ngọc giản , coi như làm tấn chức đan sư khảo hạch một trong , riêng phần mình bắt đầu đi .” Tang thương thanh âm quanh quẩn lúc , nơi đây mười vạn được đồng nhao nhao thở sâu , lập tức tứ tán ra .

Bạch Vân Lai không cùng Mạnh Hạo cùng đường , mà là nói tới nói lui , không biết đi phương nào , Mạnh Hạo tại đây hai mắt lóe lên , trong mắt lộ ra hưng phấn , hắn mấy ngày này đọc được thảo quyển sách , bên trong mười vạn được thảo nhìn mấy lần , tuy nói còn không có hoàn toàn nhớ kỹ , nhưng cũng hiểu biết mà không ít , vừa lúc ở nơi đây , đi chứng kiến mình sở học , giờ phút này nhoáng lên dưới , thẳng đến xa xa mà đi .

Tại đây mười vạn được đồng tứ tán thời điểm , trên bầu trời , một vầng minh nguyệt ở trong , thành linh có bảy tám cái thân ảnh ẩn ẩn hiển lộ .

“Chứng kiến cái này bé con sao , hắn chính là hai tháng trước bị lão phu trắc ra có đủ loại Giáp tư chất Phương Mộc .”

“Loại Giáp tư chất cực kỳ hiếm thấy , người lên lần mang tới cổ khô mọi người chúng ta đều xem qua , không giống làm bộ , người này tư chất có thể dùng hắc linh khí , phi thường thích hợp được thảo sinh trưởng .”

“Là một cái hạt giống , mà lại nhìn xem lúc này đây , hắn có thể ngắt lấy bao nhiêu được thảo đi , như tại phân biệt được thảo bên trên cũng có linh tính , có thể cân nhắc để cho hắn tham dự tiếp theo lần đích tấn chức chi thử .”

Tại đây trắng sáng bên trong thân ảnh cùng nhau nói chuyện lúc , Mạnh Hạo đã đi ra đám người , đi ở được điền ở bên trong , mỗi một bước đều rất cẩn thận , sẽ không giẫm đạp thuốc Miêu , khi thì cúi đầu nhìn bốn phía .

“Đây là ... Linh Toái thảo , đúng vậy vật ấy , cùng quyển sách bên trên miêu tả không sai biệt lắm , bất quá cái này một cây vì sao phía bên phải càng thêm tươi tốt ... Đúng rồi , ở tại phía bên phải , phối hợp mà Hứa Lưu mộc ...”

“Đây là Đình Tú diệp , như nữ tử dáng người , ưu mỹ chấp chờn ... có thể làm thuốc , luyện chế Trúc Cơ sơ kỳ có thể nuốt chi đan .”

Mạnh Hạo một đường đi qua , dần dần phân biệt đồng thời , cũng cùng trong đầu nhớ những cái kia trong sách vở cho từng cái xác minh , phân biệt bắt đầu càng phát dễ dàng , càng có một loại vui sướng tràn ngập trong lòng .

Loại cảm giác này , tuy nhiên không phải tu vi đột phá cường đại , nhưng lại là bản thân nắm giữ một loại vốn là không biết được học thức về sau , cái loại này vô hình cường đại mang tới tự tin .

Tu hành , tu đúng là một hồi tự tin .

Thậm chí tại Mạnh Hạo cảm thấy , tựa hồ chính mình đối với những thứ này được thảo , bản thân liền nhận biết tựa như , như một loại thiên phú ...

Mạnh Hạo càng chạy càng xa , mỗi khi thấy thích hợp hái được thảo , liền lập tức đem hắc gỗ xuống , đồng thời xuất ra ngọc giản ở trên lạc ấn trong trí nhớ đối với thảo dược này sở hữu tất cả miêu tả .

Thời gian dần trôi qua , Mạnh Hạo tại đây không ngừng mà xác minh xuống , như cá gặp nước , quên hết thấy , trước mắt chỉ có mảnh này để cho hắn ở đây phân biệt được thảo lên , đột nhiên tăng mạnh không cùng tiên thổ .

Mà ở Mạnh Hạo lần vào Tử Vận Tông mấy ngày này , toàn bộ Nam Vực , nhưng lại bởi vì Mạnh Hạo cái tên này , nhắc lên một hồi đến từ sở hữu tất cả đại tông gia tộc sư tầm , cũng chính là bởi vì trận này sư tầm , có thể dùng Mạnh Hạo danh tiếng , bị càng ngày càng nhiều tu sĩ biết được .

Tử Vận Tông , tự nhiên cũng là trận này sư tầm trong tham dự tông môn một trong , có thể cho đến hôm nay , cũng không người có thể tìm tới Mạnh Hạo tung tích , phảng phất người này lặn không liên biến mất .

214. Chương 214: Cuối Cùng Sẽ Có Lúc Gặp Nhau...

Không có ai biết , cái này tại bên ngoài dĩ nhiên nhắc lên một trường phong ba Mạnh Hạo , giờ phút này chính như đệ tử trẻ con giống như , đang nhận nhận chân chân tại Tử Vận Tông tiên thổ ở trong , đi phân biệt mỗi một cây dược thảo , đi xác minh mình sở học .

Thời gian thời gian dần qua trôi qua , Mạnh Hạo tại đây tiên thổ ở trong , quên chính mình thác xuống bao nhiêu dược thảo , nhưng phàm là hắc biết , mà lại đạt đến hái yêu cầu , đều là của hắn túi trữ vật chỉ vật .

Không biết đi ra rất xa , Mạnh Hạo từng khoảng cách gần ngóng nhìn cái kia trăm trượng cự nhân , nhìn bọn họ như thế nào gieo trồng , như thế nào đi đem những dược thảo này na di , như thế nào đi bồi dưỡng , cái này xem xét , chính là thật lâu .

Hắn cũng đã từng đứng ở ngàn trượng độ nhãn dưới cây , nhìn xem cái kia con mắt thật to tại nhìn quét bốn phía , thậm chí tại một cái trong đó độ nhãn trên cây , hắn còn leo lên đi , hái sinh trưởng đang ở đây trên cây một cây màu đỏ cọng cỏ non .

Đi cực xa , có thể mảnh này dược điền vẫn là không có có cuối cùng , thậm chí Mạnh Hạo suy đoán , tại xa hơn khu vực , phải có dược hiệu kinh người hơn thảo dược , mà lại tất nhiên vẫn tồn tại mà không ít trong truyền thuyết diệt sạch chỉ thuốc .

Nhưng nơi này quá lớn , Mạnh Hạo khi thì nhìn qua bốn phía vô biên vô tận dược thảo , hắn dần dần phát hiện , quen mình đây , thậm chí ngay cả trăm trượng chỉ một đều làm không được đến .

“Đan đạo vô tận , cùng tu hành đồng dạng gian nan , con đường này đi đến cuối cùng , cũng đích thị là thiên địa đại năng thể hệ , như những dược thảo này , ta vốn tưởng rằng mười vạn quyển sách đã có thể nhớ rõ hơn phân nửa , nhưng hôm nay đến xem , mười vạn dược thảo , chỉ là nhập môn .” Mạnh Hạo than nhẹ , có thể trong mắt lại lộ ra chấp nhất , loại này tu hành , cùng hắn gia tăng đạo đài không có có liên quan , có thể lại làm cho Mạnh Hạo hứng thú thêm nữa... Càng đậm .

“Ta vốn là thư sinh , tuy nói giơ lên cao liền rơi , nhưng nói lên đọc sách . Ứng với tại những thuốc này đồng ở bên trong chiếm cứ ưu thế .” Mạnh Hạo mình an ủi . Đi thẳng về phía trước . Gặp được không nhận biết , hắn sẽ cẩn thận ngóng nhìn , một mực nhớ kỹ về sau , chờ đợi ngày sau tra tìm điển tịch .

Cứ như vậy , thời gian trôi qua , có thể dùng một tháng rất nhanh sẽ đi qua , cho đến toàn bộ tiên thổ tiếng chuông quanh quẩn , lúc kết thúc . Mạnh Hạo vẫn chưa thỏa mãn , hắn thậm chí cảm giác mình giờ mới bắt đầu , có thể theo trên bầu trời ánh sáng hàng lâm , Mạnh Hạo thở dài , chỉ có thể lưu luyến nhìn thoáng qua mảnh này tiên thổ , theo ánh sáng , rời khỏi nơi này .

Khi xuất hiện lúc, mười vạn được đồng riêng phần mình thần sắc bất đồng , nhao nhao xuất hiện ở thành từng mảnh trong sơn cốc , một tháng này . Không chỉ có Mạnh Hạo đang trưởng thành , tất cả được đồng . Điều đang nhanh chóng trưởng thành lấy .

Không bao lâu , có người đến thu được thảo cùng lạc ấn ngọc giản , Mạnh Hạo không có tự tiện đi phục chế , hẳn ở đây ý Tử Vận Tông cái thân phận này , không muốn bởi vì một ít việc nhỏ lộ ra chân tướng , cho nên đem lấy được được thảo toàn bộ giao ra , sau đó cất bước rất nhanh hướng về ở sơn cốc đi đến .

Về tới sơn cốc sâu nhỏ về sau, Mạnh Hạo lập tức lấy ra những cái kia quyển sách , lần nữa đọc , mỗi lần chứng kiến trước khi xem nhẹ chỗ , hẳn đều thần sắc phần chấn , trí nhớ cực kỳ khắc sâu .

Cho đến lại qua mà hai tháng , Mạnh Hạo đi vào Tử Vận Tông , đã có tiểu thời gian nửa năm , giờ phút này có quan hệ hẳn ở đây Nam Vực sâu tầm , cũng dần dần giảm bớt , các đại tông môn cơ hồ lục soát khắp toàn bộ Nam Vực , cũng đều không có tìm được Mạnh Hạo tung tích , đủ loại suy đoán hoài nghi , chậm rãi lưu truyền ra đến, nhưng cuối cùng chỉ có thể không giải quyết được gì .

Những chuyện này , Mạnh Hạo theo Bạch Vân Lai chỗ đó , thường xuyên có thể nghe được , người này không hổ là bách sự thông , không nhưng ở Tử Vận Tông như thế , có quan hệ chuyện ngoại giới , cũng đều có biện pháp biết được không ít.

Một ngày này sáng sớm , Mạnh Hạo đi ra lầu các , ngồi ở trong sân , tay phải khi nhấc lên , trong lòng bàn tay có một cây được thảo đang nhanh chóng sinh trưởng , tại bên cạnh hẳn được điền , giờ phút này cũng đều có không ít thuốc hoa đua nở , có thể dùng hương khí tràn ngập , đúng lúc này , hẳn thần sắc hơi động , ngẩng đầu lên .

Không lâu sau , Bạch Vân Lai theo dòng suối nhỏ , rất nhanh đi tới , không đợi tới gần , thanh âm đã truyền ra .

“Phương sư đệ , cơ hội tốt a, lão ca ta cấp người tranh thủ đến mà một cái cơ hội tốt !”

Mạnh Hạo mỉm cười , tay phải vung lên , trong lòng bàn tay được thảo lập tức biến mất , vừa lúc Bạch Vân Lai tới gần thời điểm , trước mặt hẳn sân nhỏ cửa gỗ tự hành mở ra .

“Cơ hội gì .” Mạnh Hạo mỉm cười mở miệng , cái này Bạch Vân Lai vẫn cứ tu vi giống như, chỉ có ngưng khí bảy tám tầng , có thể tại đây trong tông môn , cũng là không thể thiếu chi nhân , ngày bình thường đối với Mạnh Hạo bên này , tiếp xúc rất nhiều .

”Có cái Tử Khí nhất mạch nội môn đệ tử , mời Lệ Đào Lệ đan sư đi luyện đan , Lệ đan sư liền để cho ta tìm hai cái được đồng đi làm ra tay , việc này ta tự nhiên muốn đi , còn dư lại một cái danh ngạch , liền nghĩ đến Phương sư đệ người .

Nhanh thu thập một chút cùng ta đi , đây chính là quan sát luyện đan cơ hội tốt , bao nhiêu được đồng đều khát vọng đầu rồi, bất quá Lệ đan sư tính cách cổ quái , đến lúc đó người ít nói chuyện , hết thấy có ta .” Bạch Vân Lai vội vàng nói .

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , hẳn đã sớm nghe nói Tử Khí nhất mạch nội môn đệ tử , thường xuyên sẽ mời đan sư đi luyện đan , giống như loại tình huống này , đều là Tử Khí nhất mạch đệ tử tự hành chuẩn bị được thảo , mặt khác mỗi lần luyện đan , đều cần trả giá linh thạch , mà lại còn phải xem đan sư có nguyện ý hay không .

Về phần đan sư phía trên Chủ Lô , thì là đan đạo đã thành , tu vi đều là Trúc Cơ , loại này Chủ Lô đan sư , tại Tử Vận Tông số lượng gần trăm , nguyên một đám địa vị tôn cao , tầm thường nội môn đệ tử căn bản là tư cách đi mời , chỉ có đệ tử hạch tâm cùng tông môn dài thế hệ trước , mới thích hợp mời xin bọn họ đi cho bản thân luyện đan .

Mà Chủ Lô bên trong Tử Lô đan sư , đã là cấp bậc đại sư , địa vị độ cao khó có thể hình dung , bất kỳ một cái nào đều là tông môn của quý , càng là đan quỹ ký danh đệ tử , có thể có tư cách để cho bọn họ cho luyện đan , không phải tông môn quyền quý không thể .

Bạch Vân Lai theo như lời Lệ đan sư , tự nhiên không phải Chủ Lô , mà là gần Thiên đan sư một trong , tuy nói như thế , nhưng là tại tông môn địa vị không nhỏ , mà lại đặt đến đan sư về sau, mỗi lần cho Tử

Khí nhất mạch nội môn đệ tử luyện đan , đều có tư cách đi tìm mấy cái được đồng đi theo , với tư cách ra tay .

Mạnh Hạo lập tức đứng dậy , cái này cơ hội khó được , hắn vào tông môn tiểu thời gian nửa năm , cái này vẫn là lần đầu gặp được , hướng về Bạch Vân Lai ôm quyền nói tạ về sau, hai người ra khỏi sơn cốc , không bao lâu , ngay tại Đan Đông nhất mạch cùng Tử Khí nhất mạch giao giới trong sơn cốc , chứng kiến mà đứng ở nơi đó , ước chừng hơn 30 tuổi , thần sắc có chút không kiên nhẫn áo lam nam tử , hắn đứng vậy Lệ đan sư .

Tại bên cạnh của hắn , còn có một tu sĩ , tu vi của người này Trúc Cơ sơ kỳ , đang cười cùng Lệ đan sư bàn về cái gì , thái độ rất là khách khí .

Theo Mạnh Hạo cùng Bạch Vân Lai đến , Mạnh Hạo hai mắt có chút lóe lên , hắn nhận ra Lệ đan sư bên người chỉ tu , người này đứng vậy Lữ Tổng .

“Nguyên lai là hắn muốn luyện đan .” Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh , cùng Bạch Vân Lai đi tới .

“Các người như thế nào mới đến .” Lệ đan sư nhíu mày , nhìn thoáng qua Bạch Vân Lai cùng Mạnh Hạo .

Bạch Vân Lai mau tới trước giải thích vài câu , không có để lại dấu vết nịnh nọt một chút , cái kia Lệ đan sư mới sắc mặt hoà hoãn lại , tay áo hất lên , liền tại Lữ Tổng khách khí ở bên trong, đi ra vùng thung lũng này , bốn người tại Tử Vận Tông bên trong liên qua đếm cái sơn cốc , trên đường Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh , nhìn xem bốn phía , chứng kiến mà không ít Tử Vận Tông đệ tử .

Những thứ này không tu đan đạo đệ tử , cả đám đều khi nhìn đến mà Mạnh Hạo bọn người lúc, thần sắc lộ ra khách khí , mỉm cười ôm quyền .

Không lâu sau , tại Lữ Tổng dẫn đường xuống, mọi người đi tới Lữ Tổng động phủ , động phủ này tại một chỗ giữa sườn núi , tầm mắt rất tốt , trong động phủ không lớn , có thể cũng lịch sự tao nhã , giờ phút này trong động phủ , Lữ Tổng hướng về Lệ đan sư ôm quyền cúi đầu .

“Đa tạ Lệ huynh tương trợ , lò đan được này đối với tại hạ có tác dụng lớn .” Nói xong , Lữ Tổng lấy ra một cái túi đựng đồ , đưa cho Lệ đan sư .

“Không dám , bất quá Lệ mỗ vẫn là lần đầu tiên ra ngoài cho người ta luyện đan , có chút không quá thích ứng , bất quá nếu là Lữ huynh yêu cầu , tại hạ cũng không tiện cự tuyệt .” Lệ đan sư nhẹ gật đầu , tự tiểu phi tiểu nhìn Lữ Tổng liếc về sau, đem túi trữ vật tiếp nhận , linh thức quét qua , liền ném cho Bạch Vân Lai .

Lữ Tổng có chút xấu hổ , nội tâm thầm mắng những thứ này đan sư nguyên một đám trộm gian dùng mảnh lối đây, nếu không phải đến thăm đến luyện chế , quý mới biết sẽ ở luyện đan thì cất xén bao nhiêu , loại này sự tình trong tông môn hơn nhiều, như cuối cùng thành công thì cũng thôi đi , một khi không thành công , chính mình ở bên trong ủy khuất , cũng không cách nào đi kể ra .

“Nếu không phải là ta cũng cần đan dược , không phải tông môn có thể phát , cần tìm người luyện chế , ta mới sẽ không đi tìm những thứ này đan sư ...” Lữ Tổng trong nội tâm như vậy nói thầm , có thể biểu hiện ra nhưng lại lộ ra mỉm cười , lần nữa cúi đầu , thậm chí đối với Mạnh Hạo cùng Bạch Vân Lai chỗ đó , cũng đều không có xuất ra tu sĩ Trúc Cơ cái giá đỡ , nhưng hắn là biết được , những thuốc này đồng đường nhìn hôm nay địa vị không cao , một khi bên trong có người tấn chức mà đan sư , có thể liền một bước lên trời .

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh , nội tâm lại có vui vẻ , nếu là hắn hiển lộ chân dung , Lữ Tổng chắc chắn nổi giận , nhưng hôm nay đứng ở chỗ này , cái này Lữ Tổng còn phải khuôn mặt tươi cười khách khí .

Lệ đan sư cười cười , hắn tự nhiên cũng minh bạch Lữ Tổng suy nghĩ , vội ho một tiếng , lấy ra lò đan sau tay trái nâng lên vỗ , lập tức mấy khối màu đỏ thẫm linh thạch bay ra rơi xuống mặt đất , lò đan treo ở những cái kia linh thạch lên, Lệ đan sư thần sắc lập tức nghiêm túc lên .

“Đan phương ta trước khi nhìn rồi , cái này một lò sáu tồn đan , bằng vào ta đan đạo tạo nghệ , chỉ có bốn mươi phần trăm chắc chắn thành công , người nhìn tận mắt cũng tốt , miễn cho như đã thất bại , hoài nghi ta dấu điểm người .” Lệ đan sư nói xong , tay trái ẩn tại lò đan lên, một lát sau , lò luyện đan này cũng đều hoàn toàn đỏ đậm , tràn ra nhiệt độ cao .

“Thất La thảo thứ sáu lá , lấy mạch lạc , không thể đoạn .”

“Âm Lai Hoa hoa múi bảy mảnh , lên giá nhụy dính liền , nếu không đến tắc thì thôi hóa .”

“Hong Hạnh diệp , muốn bảy năm bảy tháng bảy ngày quen thuộc , độ lệch không thể siêu việt mười ngày .”
Lệ đan sư rất nhanh mở miệng , thanh âm càng lúc càng nhanh , liên tiếp nói hơn mười loại bất đồng dược thảo .

Bạch Vân Lai liền tranh thủ túi trữ vật mở ra , đem bên trong dược thảo toàn bộ khắp nơi về sau , lập tức dựa theo yêu cầu đi chọn lựa , có thể hẳn tại đây vừa đem âm đến xài hết thành , Mạnh Hạo nơi đó đã tay phải thôi hóa Hồng Hạnh diệp , tay trái trực tiếp đem Thất La thảo mạch lạc lấy ra , dựa theo Lệ đan sư yêu cầu , đưa qua .

Lệ đan sư ngẩng đầu nhìn Mạnh Hạo liếc , khẽ gật đầu , đã bắt đầu luyện đan , thỉnh thoảng nói ra dược thảo nhu cầu , một lát sau , Bạch Vân Lai đứng ở chỗ đó , cười khổ phát hiện , Phương Mộc là Lệ đan sư ra tay , mà mình thì đã thành Phương Mộc ra tay .

Tất cả nhu cầu , cơ hồ Mạnh Hạo chỗ đó đều sẽ trong nháy mắt hoàn thành , chọn lựa dược thảo chẳng những tốc độ cực nhanh , mà lại không một chỗ sơ suất , toàn bộ chính xác không nói , càng là thôi hóa thì Như Tâm tư chỗ đến , lập tức hoàn thành , tinh chuẩn không thể nghi ngờ .

Mà ngay cả cái này Lệ đan sư , đều nhiều hơn lần nhìn về phía Mạnh Hạo tại đây , lộ ra khiếp sợ , thậm chí ánh mắt đều càng phát không hề kiên cố , mà là như đối xử như nhau thế hệ .

Một bên Lữ Tổng , đã sớm đứng ở chỗ đó , hẳn nhìn xem Mạnh Hạo cơ hồ mỗi lần Lệ đan sư mở miệng , lời nói vừa nói xong , sẽ theo chỉ hoàn thành từng màn , thở sâu .

“Đám này luyện đan đều là một đám yêu nghiệt ...”

Đúng lúc này , bỗng nhiên đây , thanh âm của một cô gái , theo trong động phủ bình tĩnh truyền vào .

“Lữ Tổng , ta cho phép người tìm hiểu chuyện tình , có thể có tin tức?”

Lời nói này rơi vào Mạnh Hạo trong tai , để cho Mạnh Hạo đang thôi hóa dược thảo tay , có chút dừng lại .

215. Chương 215: Ngẩng Đầu

Cái này dừng lại rất nhỏ , ngoại nhân không cách nào phát giác , Mạnh Hạo thần sắc cũng không thay đổi chút nào , rất tự nhiên đem cái này thôi hóa hoàn thành dược thảo , đưa cho Lệ đan sư .

Càng là không quay đầu lại nhìn , giờ phút này theo trong động phủ , đi vào một cô gái .

Cô gái này ăn mặc toàn thân áo trắng , tướng mạo vẻ đẹp , đủ để cho hết thảy nam tử khi nhìn đến về sau , đều sẽ vì thế ngóng nhìn , thậm chí mà ngay cả nữ tử cũng đều sẽ đối với cái này dung nhan si mê .

Vô cùng mịn màng da thịt , thon dài dáng người , màu da trắng nõn , tóc dài áo choàng , cả người tản mát ra một cỗ xuất trần khí tức , càng là theo nàng này tiến đến , một mùi thơm tràn ngập tại trong động phủ , mà ngay cả Lệ đan sư , cũng đều hô hấp dồn dập một ít , không hề nhìn lò đan , mà là nhìn về phía cái này đi tới nữ tử .

Sở Ngọc Yên !

Nàng đôi mi thanh tú nhiều lần nhăn , trên mặt xinh đẹp như trước , chỉ là ẩn chứa tại giữa lông mày một vòng đắng chất , lại là người ngoài nhìn không thấu cái khăn che mặt , mặc dù là gió thổi mà tóc đen , cũng quét không đi cái này đắng chất bên trong than nhẹ , chỉ có chính cô ta , mới hiểu được mấy ngày này , nàng thừa nhận áp lực cùng cái kia từng đạo vô hình ánh mắt .

Theo nửa năm trước Tổng gia một màn , bị truyền khắp toàn bộ Nam Vực về sau , Mạnh Hạo danh tự đang bị người nhắc tới lúc , đều tùy theo lại đề lên tên của nàng , hơn nữa Vương Đăng Phi chỗ đó rõ ràng tham

dự Tổng gia chiêu con rể , việc này như một trường phong ba , truyền khắp ra , có thể dùng lúc trước hôn ước , hôm nay lại đã trở thành đàm tiếu .

Mà hết thấy này , đều bởi vì Mạnh Hạo .

Sở Ngọc Yên không hận Vương Đăng Phi , bởi vì Vương Đăng Phi không tin , bởi vì Vương Đăng Phi lựa chọn tham dự Tổng gia chiêu con rể thí luyện , Sở Ngọc Yên liền minh bạch , chính mình năm đó đã chọn sai người , cũng may hai người chỉ là đính hôn , còn chưa trở thành đạo lữ . Thậm chí Sở Ngọc Yên tại đây còn hơi xúc động . Như không việc này . Sợ là cho đến cuối cùng cũng đều không cách nào thấy rõ Vương Đăng Phi chi nhân .

Kết cục như vậy , nàng có thể tiếp nhận , thậm chí không cần Vương Đăng Phi nói cái gì nữa , trong lúc nàng biết được Tổng gia sự tình về sau , nàng đã xem năm đó đính hôn chi vật , làm cho người ta đưa về mà Vương gia , chặt đứt trận này năm đó ngây thơ .

Nhưng nàng hận đấy , là Mạnh Hạo . Loại này hận , dĩ nhiên tận xương , có thể tại đây hận đồng thời , miệng núi lửa bên trong từng màn , chung quy lại là phù hiện ở trong mộng cảnh , đã trở thành dây dưa tra tấn .

“Bái kiến Sở sư tỷ .” Lữ Tống liền vội mở miệng , Lệ đan sư cũng là ôm quyền cúi đầu , Bạch Vân Lai thở sâu , cúi đầu bái kiến , Mạnh Hạo tại đây . Tự nhiên cũng không ngoại lệ , giờ phút này mang theo chột dạ . Liền vội cúi đầu cúi đầu .

Hắn không thể không chột dạ , trên thực tế chứng kiến Lữ Tống , chứng kiến Thiên Thủy Ngân , hắn cũng sẽ không như thế , có thể duy chỉ có tại đây Tử Vận Tông , hắn không muốn nhìn thấy nhất , chính là chỗ này Sở Ngọc Yên .

Đối với nàng này , Mạnh Hạo cũng hiểu được lúc trước làm pháp giống như có hơi quá , có thể hoàn cảnh như thế , tình hình lúc đó cũng không được phép Mạnh Hạo làm hần nghĩ , hết thấy nếu không có Sở Ngọc Yên lúc trước cái kia tràng đuổi giết , cũng sẽ không có bây giờ kết cục .

Nhưng vô luận như thế nào , Mạnh Hạo vẫn cảm thấy chột dạ .

”Đang định sau đó đi tìm Sở sư tỷ , lúc này đây ta ra ngoài lúc , cũng nhiều thêm tìm hiểu mà chết tiết...nọ Mạnh Hạo tin tức , có thể người này như hư không tiêu thất , lại không có nửa điểm manh mối , thậm chí Nam Vực mấy cái tông môn cũng bắt đầu đem ánh mắt ngưng tụ đang cùng cái này Mạnh Hạo giao hảo trên người mấy người , nhưng nửa năm qua , này người hay là chưa từng xuất hiện .

Rất nhiều người đều suy đoán , cái này chết tiết Sát Thiên Dao vô sỉ hèn hạ gia hỏa , hẳn là đã đi ra Nam Vực .” Lữ Tống nói lên Mạnh Hạo danh tự , không tự chủ được nghiêng răng nghiêng lợi .

Sở Ngọc Yên nhăn lại đôi mi thanh tú , nửa năm qua này nàng thủy chung làm cho người ta tại ngoại tìm kiếm Mạnh Hạo , nhất định phải tìm đến vậy người , đi hỏi cho rõ , có thể Mạnh Hạo lại mất tích triệt triệt để để .

”Người này không có khả năng ly khai Nam Vực , hắn ở đây Nam Vực có ngày xưa đồng tông , trừ phi là gây ra mầm tai vạ to lớn , mà lại không có cách nào đi giải quyết , mới sẽ rời đi .

Còn lần này chuyện tình , trên thực tế đối với hắn mà nói cũng là tạo hóa , bái nhập bất kỳ một cái nào tông môn , giao ra Thái Linh kinh , cũng có thể biến nguy thành an , người này xảo trá dị thường , há có thể nghĩ mãi mà không rõ .

Ta kết luận người này , vẫn còn Nam Vực , chính là không biết giấu người ở chỗ nào , nếu khiến ta tìm được hắn ...” Sở Ngọc Yên cắn răng , nội tâm thâm nghĩ , đang muốn quay người rời đi , bỗng nhiên mắt phượng quét qua , đã rơi vào Mạnh Hạo trên thân lúc , nàng hai mắt lập tức ngưng tụ .

“Ngẩng đầu .” Sở Ngọc Yên chăm chăm vào Mạnh Hạo , thanh âm không còn là nhu hòa , mà là dẫn một cổ lãnh ý .

Mạnh Hạo nội tâm kinh ngạc , thâm nghĩ ta đều biến hóa bộ dáng , như thế nào nàng này còn nhắm vào , nội tâm như thế , có thể biểu hiện ra lại ngẩng đầu , ngơ ngác nhìn Sở Ngọc Yên , thần sắc mờ mịt .

Sở Ngọc Yên đôi mi thanh tú lần nữa nhăn lại , nàng cũng không biết như thế nào , chỉ là một quét người thiếu niên trước mắt này , liền từ nội tâm bay lên một cỗ bức bối , có thể giờ phút này thấy thế nào , mình cũng chưa bao giờ thấy qua thiếu niên này .

“Không đúng , ta không có khả năng vô duyên vô cớ liền đối với một người phiền chán .” Sở Ngọc Yên mắt phượng hào quang lóe lên , cẩn thận nhìn xem Mạnh Hạo , như muốn nhìn ra đến tột cùng .

Mạnh Hạo nội tâm kêu khổ , thầm nghĩ tiểu nương tử này như thế nào như vậy nhạy cảm , mình cũng thay đổi bộ dáng , có thể nàng như thế nào là có phát giác , bằng không thì vì sao nơi đây nhiều như vậy người , hết lần này tới lần khác nhắm vào mình , nghĩ tới đây , Mạnh Hạo bên trong hơi động lòng , ánh mắt có chút dời xuống , giống như nhìn trộm nhìn về phía Sở Ngọc Yên ngực , cổ ý giống như không chế không nổi nuốt mà một ngụm nước miếng .

Cái này thần sắc , lập tức biến thành hèn mọn bỉ ổi đứng lên có thể hết lần này tới lần khác Mạnh Hạo đỏ mặt , kể từ đó , không còn là hèn mọn bỉ ổi , rõ ràng là một thiếu niên gặp cô gái xinh đẹp về sau , cái loại này bản năng phản ứng , thậm chí còn có chút ít cục xúc bất an .

Cái này thần sắc vừa ra , Sở Ngọc Yên chỗ đó lập tức chân mày nhíu càng chặt , lộ ra một cỗ chán ghét ý , quay người một lời không nói , đã đi ra động phủ , thật cũng không lại chăm chú đi suy tư vì sao bức bối sự tình .

Sở Ngọc Yên sau khi rời đi , trong động phủ tất cả mọi người giống như nhẹ nhàng thở ra , Lữ Tổng chỗ đó vội vàng đem động phủ lớn cửa đóng lại , Lệ đan sư lắc đầu , không biết nghĩ tới điều gì , thở dài , tiếp tục luyện đan .

“Sở sư tỷ mấy ngày này biến hóa quá lớn , trước kia cũng không phải là cái dạng này , hiện tại cả người âm lãnh âm lãnh đấy, vừa rồi ta đều run run .” Bạch Vân Lai thì thào mở miệng .

“Còn không đều là cái kia Mạnh Hạo làm hại , cái này chết tiết Sát Thiên Dao chết một vạn lần vô sỉ hèn hạ Mạnh Hạo , nếu để cho ta gặp được hắn , nhất định phải đem hắn chém thành muôn mảnh , sinh cắn hắn thịt , mài nhỏ xương cốt !” Lữ Tổng cắn răng mở miệng , cái kia oán hận ý , không có chút nào hư giả , nói xong lúc , lập tức Mạnh Hạo hình như có chút ít cổ quái đang nhìn mình , lập tức khuôn mặt lộ ra thiện ý , gật đầu cười .

Hắn đã sớm nhìn ra Mạnh Hạo tại đây tuyệt không tầm thường được đồng , nội tâm cân nhắc người này mai sau trở thành đan sư khả năng không nhỏ , cần sớm làm kết giao xuống.

Mạnh Hạo vội ho một tiếng . Hắn vẫn cứ da mặt không tẻ . có thể trở mặt nhìn bên trên một hơi Lữ Tổng ở trước mặt mình như thế nghiêng rằng nghiêng lợi nói xong ngoan thoai . Tiếp theo tức lúc , lại đối với chính mình thiện ý mỉm cười , loại cảm giác này , Mạnh Hạo cảm giác mình còn cần nhiều hơn thói quen .

Lúc này đây luyện đan , giằng co suốt cả ngày , cho đến bên ngoài ánh trăng hàng lâm , lò đan tràn ra mà đan hương , Lữ Tổng cần có đan dược . Thành công luyện ra .

Chỉ có điều bởi vì gia tốc thể gian , có thể dùng những dược thảo này vốn hẳn nên luyện ra bảy tám hạt , nhưng cuối cùng đi ra ngoài , chỉ có hai hạt , việc này chính là Lệ đan sư thủ đoạn , Mạnh Hạo một mực quan sát , giờ phút này lòng dạ biết rõ .

Đây là lần đầu tiên thứ nhất xem như tham dự tiến vào luyện trong nội đan , cả ngày Lệ đan sư đủ loại luyện đan phương pháp , để cho Mạnh Hạo học được không ít , lập tức sắc trời đã ám . Lữ Tổng mang theo hưng phấn , đám đông tổng xuất động phủ . Cho đến đưa đến Đan Đông nhất mạch sơn cốc lúc , lúc này mới ôm quyền cáo lui .

Từ nay về sau thời gian , được phép Mạnh Hạo cho Lệ đan sư ấn tượng sâu đậm , có thể dùng Mạnh Hạo ngoại trừ mỗi ngày có quan hệ cỏ cây tu hành bên ngoài , nhưng phạm là Lệ đan sư cho người ta luyện đan , vô luận là đi đối phương động phủ hay là đang tự thân động phủ , đều kêu lên Mạnh Hạo ở bên , có Mạnh Hạo tương trợ , có thể dùng luyện đan tại đây , Lệ Đan dễ dàng không ít.

Khi thì , Lệ Đan cũng sẽ hướng Mạnh Hạo kể một ít chuyện luyện đan , có thể dùng Mạnh Hạo đối với luyện đan , không còn là lạ lẫm , mà là quen thuộc , càng là thấy nhiều rồi , bản thân cũng suy nghĩ ra một hai .

Người với người kết giao , trên thực tế cũng không phức tạp , ví dụ như Mạnh Hạo cùng Bạch Vân Lai , ví dụ như hần cùng với cái này Lệ đan sư , chung đụng đơn giản , bất quá đây hết thấy trụ cột , hay là lẫn nhau có chỗ trợ giúp .

Nếu không có Mạnh Hạo tại được đồng bên trong bốn sự , Lệ Đào tự nhiên cũng sẽ không biết đi đối với hần tại đây trí nhớ khắc sâu , cũng sẽ không xuất hiện một lần lại một lần tìm trợ .

Bình tĩnh thời gian , cứ như vậy đi qua ba tháng , Mạnh Hạo tại đây Tử Vận Tông , đã hoàn toàn quen thuộc hết thấy , tồn tại hơn nửa năm , vô luận là hần biết , hay là biết hần đấy, đều đã không ít.

Ngày bình thường ra ngoài , gặp được người quen trong lúc nói cười , rất là hòa hợp , có nhiều ôm quyền , không người biết được , cái này tại được đồng trong dần dần lộ ra tài giỏi Phương Mộc , chính là hơn nửa năm trước , nhắc lên Nam Vực một trường phong ba Mạnh Hạo .

Cho đến một ngày này , tại bang trợ Lệ đan sư ở tại trong động phủ , luyện chế ra một lò đan dược về sau, Lệ Đào đem Mạnh Hạo tổng xuất động phủ lúc, bỗng nhiên mở miệng .

“Phương Mộc , Lệ mỗ đối đãi ngươi , chưa bao giờ đem ngươi xem thành tầm thường được đồng , bởi vì dùng ngươi ở đây được thảo bên trên tạo nghệ , nhất định trở thành đan sư .”

Mạnh Hạo bước chân dừng lại , hướng về Lệ Đào ôm quyền cúi đầu , cái này cúi đầu là chân thành đấy, người trước mắt vẫn cứ chỉ là Trúc Cơ sơ kỳ , có thể đối với Mạnh Hạo mà nói , mấy ngày này tiếp xúc , người này nhìn như lãnh đạm kiêu căng , nhưng trên thực tế nếu là thân cận chi nhân , tác thì rất là hiền lành .

Từ đối phương tại đây , Mạnh Hạo đối với luyện đan , đã có không ít hiểu rõ .

“Còn một tháng nữa , sẽ có một hồi tấn chức chi thử , lúc này đây ta dò xét một chút , chỉ từ được đồng trúng tuyển ra một người , tấn chức đan sư , một khi tấn chức mà đan sư , người có thể toàn diện tiếp xúc Tử Vận Tông đối với đan đạo đã hiểu , có thể nhanh chóng thành là chân chính đan sư , có động phủ của mình , có mình lò lửa , sở học sẽ không còn là được thảo , mà là luyện đan !” Lệ Đào rất nghiêm túc mở miệng .

”Duy chỉ có phiên toái , là lúc này đây có tư cách tham dự chi nhân , cần có đủ mười năm được đồng tư lịch , ta nghĩ một chút biện pháp , nhìn xem có thể không giúp ngươi thân thỉnh một cái danh ngạch .

Chính người cũng muốn tìm cách , cơ hội này nếu có thể nắm chặt , có thể tiết kiệm ngươi thời gian mười năm .” Lệ Đào nhìn Mạnh Hạo liếc , ngữ trọng tâm trường mở miệng .

Mạnh Hạo nội tâm cảm động , hướng về Lệ Đào lần nữa cúi đầu .

“Đa tạ Lệ huynh .”

Hai người lại nói vài câu , Mạnh Hạo ôm quyền rời đi , đi ở tông môn trên sơn đạo , hần hai mắt lộ ra tinh mang , nhìn xem ánh trăng , trong đầu rơi vào trầm tư .

“Ta không có khả năng làm mười năm được đồng , cái này một cơ hội duy nhất , định phải nghĩ biện pháp nắm chặt , mà lại ta trước khi tại trong tông môn mấy lần hiển lộ , ứng với cũng đưa tới chú ý ...” Mang theo như vậy suy nghĩ , Mạnh Hạo đi vào mà Giáp Nhất sơn cốc , có thể không đợi tiếp cận hần sơn nhỏ , Mạnh Hạo bỗng nhiên tâm thần khê động , nhưng thần sắc lại không lộ chút nào , đẩy ra cổng sơn lúc, thần sắc hần lập tức lộ ra biến hóa , nhìn xem giờ phút này đứng ở hần trong sơn một cái lão già tóc bạc .

Lão giả này , đúng vậy ngày đó khảo thí hần tư chất chi nhân , Đan Đông nhất mạch già dặn Chủ Lô đan sư Vương Phạm Minh , giờ phút này đang nhìn xem Mạnh Hạo được điền , đem làm Mạnh Hạo bước vào lúc đi vào , hần quay đầu , nhìn về phía Mạnh Hạo .

216. Chương 216: Hai Chữ Đại Sư

“Dùng một quả Chủ Lô lệnh, đề cử tiến vào Đan Đông nhất mạch , người , có mục đích gì !” Lão giả quay người nhìn về phía Mạnh Hạo lập tức , hai mắt bỗng nhiên lộ ra tinh mang , càng có một cổ khó có thể hình dung cường bức , theo ánh mắt ngưng tụ tới Mạnh Hạo thân mình .

Lời nói ở giữa , hần càng là về phía trước bước ra một bước .

Một bước này rơi xuống , phẳng phát bốn phía bát phương trong chốc lát bị phong tỏa , giống như nơi đây cùng ngoại giới bị hoàn toàn ngăn cách , từng cảnh tượng ấy , không không cho người ta một loại có chạy đằng trời cảm giác .

“Toàn bộ Đông Lai quốc phàm là họ Phương chi tu , lão phu lực hết sở hữu tất cả , tìm không ra lai lịch của người chỗ , người không phải Đông Lai quốc chi dân , tới đây . . . Có mục đích gì !” Lão giả lời nói vừa dứt , liền mở miệng lần nữa nói ra câu nói thứ hai , chất vấn ý cực kỳ rõ ràng , hơn nữa giờ phút này khí thế , lập tức như một cỗ mây đen hướng về Mạnh Hạo chỗ đó hung hăng chúi xuống .

Mạnh Hạo nội tâm bình tĩnh , có thể sắc mặt lại lộ ra tái nhợt , đứng ở nơi đó , vẫn không nhúc nhích , cơ thể hơi run rẩy , có thể cái cảm lại mang theo quật cường nâng lên .

“Trên báo của người tên thật , nói ra mục đích của người , đây là người một lần cuối cùng lựa chọn cơ hội , như còn chấp mê bất ngộ , đừng trách lão phu vô tình !” Lão giả lần nữa phóng ra một bước , một bước này rơi xuống , lập tức hóa thành lôi đình nổ vang , tại trong nhà này quanh quẩn ra , bốn phía cuồng phong gào thét , trận trện uy áp hàng lâm, những cái kia trong ruộng thuốc được thảo , càng là như bị tàn phá , xuất hiện rách nát ý .

Mạnh Hạo sắc mặt càng thêm tái nhợt , nhưng nội tâm bình tĩnh như trước , lão giả này tuy nói là Kết Đan tu vi , có thể trước lời nói nhìn như lãnh khốc vô tình , nhưng trên thực tế lại rõ ràng cho thấy lừa dối , Mạnh Hạo tu hành đến nay , lịch lãm rèn luyện đã trọn , há có thể nhìn không ra .

Hướng chi mình tại đây đến Tử Vận Tông hơn nửa năm , lão giả này sớm không tới nơi đây muộn cũng không tới , hết lần này tới lần khác là cái lúc này xuất hiện , trong lúc này tồn tại nguyên do , Mạnh Hạo trong óc tưởng tượng . Đã nhiên đoán được hơn phân nửa .

Đây rõ ràng là lập tức tấn chức mặt trời đã đến , mà chính mình vốn là không có tư cách tham dự , có thể ngày đó loại Giáp tư chất , tất nhiên là đưa tới Đan Đông nhất mạch chú ý , vì vậy mới có hôm nay như vậy . Cùng hần nói đây là uy hiếp , chẳng nói đây là một cái cảnh cáo một màn .

Những chuyện này , tại Mạnh Hạo trong óc lập tức lóe lên về sau, nhất là nghĩ tới chính mình đi qua cái kia cầu treo sự tình , nội tâm lập tức an định lại , hần thở sâu . Bảo trì tái nhợt màu da , hướng về lão giả ôm quyền thật sâu cúi đầu .

“Văn bối hoàn toàn chính xác tên là Phương Mộc , cũng không phải là Đông Lai quốc chi người , bởi vì hướng tới đan đạo , cho nên mới khát vọng bái nhập Tử Vận Tông , không có mặt khác mục đích . Cái nghĩ một lòng học đan .” Mạnh Hạo biểu lộ đáng chất , nhẹ giọng nói ra .

”Có thể Tử Vận Tông không thu ngoại nhân , cho nên mới nghĩ biện pháp lấy được Chủ Lô lệnh, bái nhập Tử Vận Tông , đệ tử cũng biết việc này có giấu diếm chỗ , có thể lại không có biện pháp khác .

Nhược tiền bối cảm thấy văn bối có lỗi , mặc cho tông môn xử trí .” Mạnh Hạo cúi đầu . Không hề đứng dậy .

Bốn phía rất yên tĩnh , lão giả nhìn qua Mạnh Hạo , hần đã sớm tra ra Mạnh Hạo nơi này có chút ít vấn đề , nhưng trên thực tế tông môn mười vạn được đồng , có vấn đề chi không ít người , có thể nhưng phàm là có thể đi qua cầu treo người , đã nói rõ đối với Đan Đông nhất mạch không có ác ý , nếu là lòng có khó lường thế hệ , tuyệt không khả năng đi qua cầu treo .

Như Mạnh Hạo không phải loại Giáp tư chất , mà là tầm thường được đồng . Lão giả này căn bản cũng sẽ không đến để ý tới , tự sinh tự diệt chính là , có thể hết lần này tới lần khác Mạnh Hạo nơi này tư chất , chẳng những đưa tới hần chú ý , càng là đưa tới Đan Đông nhất mạch mặt khác Chủ Lô đan sư chú ý .

Hơn nữa về người này là hay không có tư cách tham dự tấn thăng hội nghị lên, hẳn lực bài chúng nghị , là Mạnh Hạo sanh sanh đã lấy được danh ngạch , cho nên . . . Mới có dưới mắt một màn .

“Vào ta Đan Đông nhất mạch , chung thân không được phản bội , ngươi , có thể làm đến?” Vương Phàm Minh trầm mặc một lát , ngóng nhìn Mạnh Hạo , nhân nhặt mở miệng .

“Tông môn dạy đệ tử đan đạo , đây là đại ân , chỉ có tông môn vứt bỏ ta thời điểm , vô ngã ruộng bỏ tông môn ngày !” Mạnh Hạo đứng dậy , xem lấy lão giả trước mắt , như đinh chém sắt mở miệng .

Trên thực tế tại Mạnh Hạo trong lòng , hơn nửa năm qua này tồn tại ở Tử Vận Tông ở trong, nhất là đối với Đan Đông nhất mạch , đang không ngừng học tập đan đạo ở bên trong, đã có nhận đồng , như hẳn từng nói, đã học đan không sai tông , liền tuyệt sẽ không ruộng bỏ .

“Lai lịch của ngươi , lão phu có thể không để ý tới , ngươi đã nói ngươi là Phương Mộc , tắc thì lão phu liền cho rằng ngươi là Phương Mộc , có thể nếu có một ngày ngươi phản bội mà sư môn , lão phu sẽ đích thân đem ngươi đan đạo lấy đi , như lão phu làm không được , tắc thì Đan Đông nhất mạch sở hữu tất cả đan sư , cuối cùng cũng có người có thể đem ngươi đan đạo thu hồi .” Vương Phàm Minh nhìn thật sâu Mạnh Hạo liếc , tay phải nâng lên vung lên , một quả lệnh bài thẳng đến Mạnh Hạo mà đến .

Rơi vào Mạnh Hạo trong tay lúc, lệnh bài kia phát ra u mang , toàn thân băng hàn .

“Một tháng sau , tấn chức đan sư chi thử , ngươi có thể tham dự trong đó , có thể chỉ lấy một người , có thể hay không tấn chức , muốn xem vận mệnh của ngươi .” Vương Phàm Minh nói xong , không hề nhìn Mạnh Hạo , quay người hướng lên bầu trời đi đến , vài bước dưới, liền biến mất không còn tăm hơi .

Như hẳn từng nói, hẳn không quan tâm Mạnh Hạo lai lịch , bởi vì Tử Vận Tông Đan Đông nhất mạch , có lai lịch chi quá nhiều người , như Chủ Lô bên trong liền có không ít từng là những tông môn khác chi nhân , hay hoặc giả là tại bên ngoài đã có cừu gia , bái nhập Đan Đông nhất mạch tránh giấu .

Thậm chí mà ngay cả chính hẳn , trước kia thì cũng không phải là Đông Lai quốc chi người , mà là bởi vì đủ loại duyên cớ , cái này mới trở thành Đan Đông nhất mạch chi tu .

Mà Đan Đông nhất mạch , sở dĩ có như thế truyền thống , hết thảy đều bởi vì tại Đan Đông nhất mạch thậm chí toàn bộ Tử Vận Tông , đều đức cao vọng trọng Đan Quỷ đại sư !

“Đan đạo lớn đồ , như nhìn qua lâu dài , tắc thì không thể cực hạn môn hộ , nếu có đan sư tư chất , bất kể là lai lịch ra sao , chỉ cần không phải lòng dạ khó lường lòng muông dạ thú thế hệ , chi bằng thành Đan Đông nhất mạch chi tu .” Đây là Đan Quỷ đại sư đối với Đan Đông nhất mạch , truyền thừa đích thoại ngữ .

Cũng đang bởi vì này , mới có thể dùng Tử Vận Tông Đan Đông nhất mạch , truyền thừa sâu xa , lâu đến thường tại , nhưng là bởi vì này , xuất hiện một ít phản bội Đan Đông nhất mạch đệ tử , nhưng vô luận có bao nhiêu người phản bội , lại không có một người nào đem Đan Đông nhất mạch công pháp truyền ra , việc này hoặc có cảm hoài tông môn ý , cũng có mặt khác ngoại nhân không biết được chỗ bí ẩn .

Nhưng những...này người , từ xưa đến nay , ngoại trừ hai vị , mặt khác đều đã bị Đan Đông nhất mạch thu hồi đan đạo , cái kia còn sót lại hai vị , đúng vậy hôm nay trong Nam vực , danh chấn thiên hạ , thậm chí bị truyền cho đan quỷ kỳ danh mặt khác hai cái đan đạo đại sư !

Mà trên thực tế , hai người này , đều từng là Đan Quỷ đại sư ký danh đệ tử , từ nay về sau sáng tạo cái mới , tất cả đều khác nhau , nhưng vô luận ngoại nhân như thế nào đi truyền , hai người này theo không cho rằng , bản thân tại đan đạo tạo nghệ bên trên , có thể siêu việt sư tôn .

Mà hẳn hai người sở dĩ dương danh , sở dĩ không có bị thu hồi đan đạo , thì là Đan Quỷ đại sư truyền xuống hai câu nói , lúc này mới tồn tại đến nay .

“Đan đạo một đường , như trăm hoa đua nở , ai nói chỉ cho phép mẫu đơn thường tại , cây thược dược , Mai Lan hồ tương , mới có thể xưng là bách hoa vườn , như trong ruộng thuốc , như chỉ có một loại dược thảo , tại sao thiên hạ đan đạo .”

“Truyền lão phu đan đạo người , như lòng muông dạ thú , đem làm thu hồi ta nói, có thể nếu có thể sửa cũ thành mới , đi ra tiền nhân không đạp chi lộ , tắc thì tự lập môn hộ , xứng đáng đại sư hai chữ , cũng cùng

lão phu không quan hệ , tự nhiên không có đạo lý nói đến thu hồi hai chữ .”

Cũng đang bởi vì này , nhìn như tam đại đan sư , nhưng trên thực tế , Nam Vực bên trong đan đạo ở bên trong , chỉ có một vị đại sư !

Đan quỹ !

Mạnh Hạo nhìn qua Vương Phàm Minh rồi đi , hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang , hắn cũng không nghĩ tới rõ ràng cứ như vậy đã lấy được tham dự tấn thăng tư cách , giờ phút này suy nghĩ một chút , Mạnh Hạo cúi đầu nhìn về phía trong tay ngọc giản , một lát sau hai mắt lóe lên , linh thức dung nhập này bên trong ngọc giản , lập tức trong óc chấn động .

Tại trong đầu của hắn , lập tức xuất hiện hai cái chữ to .

Đan Kinh !

Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở trong sân , cầm ngọc giản , nhắm mắt đắm chìm trong trong óc Đan Kinh bên trong , cho đến sáng sớm ngày thứ hai lúc , sơ dương ngẩng đầu , Mạnh Hạo mới chậm rãi mở mắt ra , thở sâu về sau, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa ngọn núi , trong mắt lộ ra một vòng tôn kính , trầm mặc không nói .

Cái này cái gọi là Đan Kinh , trên thực tế không phải là cái gì kinh văn , mà là giảng ghi mà Đan Đông nhất mạch , tự ngàn năm trước Đan Quỹ đại sư thành danh về sau, một ngàn năm này qua , phát sinh ở Đan Đông nhất mạch câu chuyện .

Tại đây trong chuyện xưa , giảng thuật rất nhiều chuyện cũ , ví dụ như dưới mắt Nam Vực mặt khác hai đại đan sư , ví dụ như có quan hệ Đan Quỹ đại sư một ít ngôn từ , có thể dùng Mạnh Hạo tại xem xong rồi Đan Kinh về sau, trong đầu tự nhiên mà vậy đấy, liền nổi lên một vị tại đan đạo trong chiếm cứ đỉnh phong địa vị , mà lại đáng giá mọi người đi tôn trọng thân ảnh .

Hắn bỗng nhiên đã minh bạch vì sao Vương Phàm Minh , sẽ đơn giản như vậy, liền không để ý đến chính mình che dấu lai lịch sự tình .

Trong trầm mặc , Mạnh Hạo đem ngọc giản này thu hồi , thở sâu về sau, đã bắt đầu hắn thân là được đồng , mỗi ngày tu hành .

Thời gian chậm rãi trôi qua , rất nhanh đã trôi qua rồi một tháng , một tháng qua , có quan hệ mười năm được đồng có tư cách tham dự tấn chức đan sư sự tình , như cuồng phong như vậy đổ qua Đan Đông nhất mạch , cơ hồ đã trở thành sở hữu tất cả được đồng đều thảo luận sự tình .

Mười vạn được đồng ở bên trong , có đủ mười năm thuốc linh người , ước chiếm tám phần nhiều , có thể bên trong lại không phải mỗi người đều tham dự tấn chức , cuối cùng nhất người ghi danh , chỉ có hơn ba vạn người .

Thí luyện mặt trời , toàn bộ Đan Đông nhất mạch cực kỳ náo nhiệt , lò chung quanh quần, khổng lồ kia lò đan xuất hiện lần nữa ở giữa không trung , sợi tơ mấy vạn , dẫn dắt sở hữu tất cả có đủ tấn chức tư cách được đồng , tại còn lại chỉ nhân trong chờ mong , từng cái lên không , Mạnh Hạo cũng trong đó , theo sở hữu tất cả tham dự tấn thăng được đồng , thẳng đến lò đan mà đi .

Trong chốc lát , cái này hơn ba vạn người liền biến mất không còn tăm hơi , xuất hiện lúc, không phải ở đằng kia được điền tiên thổ , mà là đang mà một chỗ cực kỳ khổng lồ trên quảng trường , đá xanh trải đường , tại quảng trường này trung tâm , có một tôn to lớn màu xanh lò đan , trập trập mùi thuốc khuếch tán , có thể dùng quảng trường này như có mây mù quần , có thể hết lần này tới lần khác cái này vân là thuốc vân , cái này sương mù là thuốc sương mù .

To lớn quảng trường , giờ phút này có ba vạn bàn trà , mỗi một trương trên bàn trà , đều bày đặt một quả thể ngọc màu đen , theo mọi người đã đến , không người huyền não , nhao nhao khẩn trương nhìn về phía ở đằng kia lò đan bốn phía , khoanh chân ngồi tĩnh tọa tám cái lão giả .

Vương Phàm Minh , thành linh là một cái trong số đó .

Cơ hồ tại mọi người nhìn về phía cái này Bát lão một cái chớp mắt , cái này tám cái lão giả nhao nhao mở mắt ra , ánh mắt bằng phẳng , đảo qua bốn phía .

“Đan Đông nhất mạch , tấn chức đan sư chi thử , bọn người trong chỉ lấy một người , từ nay về sau có thể tu đan đạo !”

“Này thử phân hai đợt , vòng thứ nhất dùng đào thải là chủ , đợt thứ hai tuyển ra duy nhất đan sư !”

“Vòng thứ nhất chỉ lấy Top 10 , nơi đây ba vạn bàn trà , các người phân biệt ngồi ngay ngắn ở bên cạnh , mười vạn được thảo , trăm vạn biến hóa , từng cái yên lặng liệt xuống, có thể ghi bao nhiêu , liền ghi bao nhiêu !”

217. Chương 217: Thảo Mộc Tranh Phong

Bốn phía hơn ba vạn được đồng nguyên một đám nghiêm nghị , trong lúc này có không ít đều là tóc hoa râm , có thể nói ngoại trừ Mạnh Hạo bên ngoài , nhỏ tuổi nhất cũng đều hơn 30 tuổi bộ dạng .

Bọn hắn tại được đồng trong ít nhất đều vượt qua mười năm , đối với được thảo đã hiểu cùng nhận biết , cũng đều thâm căn cố đế , dĩ nhiên thuần thục trong lòng , thậm chí bất kỳ một cái nào như đã đi ra tông môn , tại bên ngoài mặt khác trong tông , đều có thể nói được thảo đại sư .

Nhưng hôm nay , lại nguyên một đám rất là nghiêm nghị , lẫn nhau nhao nhao đi về hướng bàn trà , Mạnh Hạo thở sâu , mắt nhìn bốn phía , lại nhìn một chút những cái kia bàn trà , lựa chọn một cái ngồi xuống.

Vẫn cứ là lần đầu tiên tham dự loại thuốc này đồng tấn chức đan sư chi thử , có thể Mạnh Hạo lại không có quá nhiều lạ lẫm cảm giác , thậm chí ... Hắn trong lúc mơ hồ nội tâm vẫn tồn tại mà cảm giác quen thuộc .

Bởi vì này một màn , ở trong mắt hắn xem ra , rõ ràng chính là như thi viết giống như , tại hắn năm đó tại nước Triệu đọc sách lúc , tham dự mấy lần như vậy thăm dò khoa học , vẫn cứ chưa bao giờ giờ lên cao , nhưng đối với như vậy trường thi , lại thành thói quen .

”Nhắc tới cũng hoàn toàn chính xác có chỗ tương tự , cái này tấn chức đan sư , khảo thi đúng là có quan hệ được thảo sở học , ai ghi chép nhiều lắm, nhớ rõ kỹ càng , nhớ rõ chính xác , có thể đáp càng hoàn mỹ hơn .

Cùng khoa cử , không có quá nhiều khác nhau .” Mạnh Hạo cười cười , giờ phút này ngồi ở chỗ này , để cho hắn có loại như về tới năm đó khoa cử trường thi thì cảm giác , chỉ có điều lúc kia hắn muốn khảo thi chính là công danh , mà hôm nay muốn tấn thăng , là đan đạo .

Giờ phút này thở sâu , Mạnh Hạo chứng kiến mà bốn phía được đồng có không ít đều nhao nhao mở ra trước mặt ngọc giản , lập tức ở trước mặt bọn họ , liền xuất hiện một mảnh nhu hòa thuật pháp màn sáng , ở đằng kia màn sáng bên trên lại xuất hiện hình ảnh , trong tấm hình toàn bộ đều là bất đồng được thảo .

Mà những thuốc này đồng cần phải làm , chính là đem sở hữu tất cả biết được thảo , viết xuống hắn tập tính , gieo trồng , ngắt lấy cùng với đủ loại kỹ càng nói như vậy .

Lập tức không ít người đã bắt đầu , Mạnh Hạo tay phải nâng lên tại ngọc giản vẽ một cái , lập tức trước mặt cũng xuất hiện một mảnh thuật pháp màn sáng , ngó nhìn trên đó biến ảo được thảo hình ảnh , Mạnh Hạo không cần nghĩ ngợi , lập tức đem được thảo này danh tự , tập tính các loại sở hữu tất cả tường giải , từng cái in dấu xuống.

Thời gian chậm rãi trôi qua , toàn bộ quảng trường rất là yên tĩnh , cái kia khoanh chân ngồi ở lò đan bên cạnh tám cái lão giả , tại Mạnh Hạo nhìn lại giống như giám khảo , đang xem kỹ bốn phía , nếu có người rối loạn trường thi , định sẽ phải chịu nghiêm nghị trừng phạt .

Mạnh Hạo càng đáp càng là thuận tay , tốc độ rất nhanh , đem trên tấm hình xuất hiện sở hữu tất cả được thảo , nhao nhao lạc ấn người nói rõ giải , trong lúc này có không ít đều là hắn từng tại tiên thổ bên trong tận mắt thấy , còn có một chút thì là đi theo Lệ Đào luyện đan lúc, tự mình [cảm] bắt được qua tay trong .

Rất nhanh , ba canh giờ đi qua , Mạnh Hạo đắm chìm trong bài thi bên trong , hai mắt lộ ra chấp nhất chi mang , hần phát hiện đây thật là một cái rất tốt nghiệm chứng sở học mình cơ hội , có như thế hơn hình ảnh , có thể dùng Mạnh Hạo đem hơn nửa năm này trong trí nhớ , chỗ có quan hệ được thảo tường giải , chẳng khác gì là một lần nữa hiện lên một lần .

Có thể dùng trí nhớ càng thêm khắc sâu đồng thời , cũng làm cho Mạnh Hạo đã tìm được năm đó thư sinh thì khổ trong mua vui .

Dần dần, bốn phía được đồng , bắt đầu có người nhú mào , minh tư khổ tưởng , theo thời gian lại chậm chậm đích đi qua mà sau hai canh giờ , đã có được đồng sắc mặt trắng bệch , vẫn cứ gặp được không nhận biết được thảo , sẽ đem sự nhanh chóng xem nhẹ , có thể chậm rãi lại phát hiện không nhận biết càng ngày càng nhiều , đến cuối cùng , cơ hồ toàn bộ đều lạ lẫm , vì vậy ... Bắt đầu có người ở giây dựa về sau , khổ sở lựa chọn buông tha cho , đứng lên , thối lui đến mà bốn phía .

Rất nhanh , càng ngày càng nhiều được đồng tại đẳng chất ở bên trong, ngơ ngác nhìn trước mặt màn sáng , sững sốt hồi lâu , không thể không đứng dậy , thở dài trong lui ra phía sau , bọn hần vẫn cứ thân là mười năm được đồng , vẫn như trước vẫn có không ít khó có thể nhớ kỹ , dù sao mười vạn được thảo , trăm vạn biến hóa , trừ phi là tu vi đến mà có thể thần thức lạc ấn trình độ , bằng không mà nói , học bằng cách nhớ , rất khó hoàn thành .

Mà Mạnh Hạo , bản thân liền là một cái người đọc sách , theo tiếp xúc sách vở bắt đầu , cả ngày chính là đọc thuộc lòng .

Giờ phút này hần thần sắc bình tĩnh , hai mắt trực câu câu nhìn qua lên trước mắt màn ánh sáng , hồn nhiên không để ý đến bốn phía hết thấy , trước mắt chỉ có cái kia không ngừng biến hóa được thảo , càng đáp càng là mừng rỡ , cả cái động tác hành vân lưu thủy , có thể dùng hần tại đây , chậm rãi cũng đưa tới một ít sự thất bại ấy chú ý .

Theo thời gian lần nữa nước chảy , đem làm canh giờ thứ mười đã đến lúc, ba vạn được đồng , chỉ còn lại có hai vạn người vẫn còn bài thi , bốn phía như trước yên tĩnh , những cái kia buông tha cho chi nhân không muốn ly khai , ở bên yên lặng nhìn xem .

Khi canh giờ thứ mười lăm lúc, hai vạn người , chỉ còn lại có bảy thành , cái này hơn một vạn người giờ phút này phần lớn là con mắt tràn đầy tơ máu , nhao nhao nhìn chòng chọc vào trước mặt màn sáng , không ngừng mà lạc ấn tự thân sở học .

Mạnh Hạo tại đây như trước thần sắc bình tĩnh , tốc độ cực nhanh , có thể dùng Vương Phàm Minh các loại lão giả , cũng đều liên tiếp ghé mắt .

Hai mươi thời cơ , hơn một vạn người , lại có khoảng ba phần mười không thể không buông tha cho .

Ba mươi thời cơ , toàn bộ quảng trường chỉ còn lại có không đến sáu ngàn người vẫn còn lẫn nhau điên cuồng , có thể đã có không ít nhanh sắp không kiên trì được nữa , không phải nhìn bốn phía đồng bạn , phát hiện đều đang cắn răng lúc, cũng liền nổi giận như vậy dốc sức liều mạng đi suy tư trước mắt trong tầm hình được thảo tập tính .

Khi thứ bốn mươi canh giờ đã đến lúc, không ngủ không nghỉ gần như bốn ngày bốn đêm , có thể dùng nơi đây hôm nay vẫn còn kiên trì , chỉ còn lại có hơn ba ngàn người , nguyên một đám như phong ma giống như, giống như quên hết thấy .

Cho đến thứ năm mươi canh giờ đã đến một cái chớp mắt , một cái niên cấp thoát nhìn ước chừng hơn 50 tuổi lão giả , phun ra một ngụm máu tươi , cả người trực tiếp té xuống , thậm chí vốn là hơi bạc tóc , lại trực tiếp toàn bộ thành là màu trắng , một màn này nhắc lên một hồi ông minh , có thể dùng không ít được đồng , nhao nhao sắc mặt trắng bệch đứng dậy , âu sầu trong lòng , buông tha cho tiếp tục .

Bởi vì hần đám bọn họ phát hiện , như còn tiếp tục , sợ là hôm nay phải chết ở chỗ này , bị người dắt díu lấy đi về hướng biên giới lúc, những người này đều nhìn về phía hôm nay còn dư lại hơn một ngàn người , trong mắt mang theo sợ hãi cùng kính sợ , bọn hần thấm thiết biết được , những người này sự đáng sợ .

Có thể đem mười vạn được thảo , trăm vạn biến hóa , bài thi đến hiện tại người , tuyệt không phải hạng người phạm tục .

Mạnh Hạo thở sâu , con mắt đã khô chất chất , hần hai mắt nhắm nghiền nghỉ ngơi một lát sau , lần nữa mở ra , ngóng nhìn trước mắt biến hóa được thảo , tiếp tục bài thi .

Thời gian đã bất tri bất giác không khô mất , nơi đây trên quảng trường vẫn còn bài thi đầy , thời gian dần qua càng ngày càng ít , hơn một ngàn người , hơn tám trăm người , hơn năm trăm người , hơn ba trăm người ... Cho đến đi qua toàn bộ chín sau mười canh giờ , giờ phút này vẫn còn lựa chọn bài thi đầy , chỉ có mười một người !

Lớn như vậy quảng trường , chỉ có mười một người phân tán tại địa phương khác nhau , đang tiến hành lẫn nhau điên cuồng , Mạnh Hạo tại đây cũng lúc bắt đầu mà nhíu mày , trước mắt trong tấm hình được thảo , hần cần phải cẩn thận nhớ lại , mới có thể nhớ tới .

Nhất là một ít rất dễ dàng lẫn lộn hào được thảo , rất khó phân biệt , cần từ khác nhau chi tiết, tỉ mỉ , thậm chí càng có một chút cần muốn đích thân đi nhắm nháp thoáng một phát mới có thể , kể từ đó , bởi vì chỉ có hình ảnh , liền cần càng tỉ mỉ quan sát , lại vừa lạc ấn .

Ngoại trừ Mạnh Hạo bên ngoài , mười người khác , giờ phút này đều là nguyên một đám sắc mặt trắng bệch , hai mắt đều lộ ra hung mũi nhọn , bọn hần kiên trì tới hiện tại , tuyệt không cam lòng buông tha cho , mà lại trận này thí luyện , rất là xảo trá , vì mau sớm xuất hiện đào thải người , một khi sai lầm hoặc là không để ý đến mười cây được thảo , tắc thì lập tức bị tự động buông tha cho tư cách .

Việc này cũng liền ngăn cản sạch những cái kia loạn vu cho đủ số chi nhân , có thể dùng ai là được đồng ở bên trong mạnh nhất , làm cho người ta liếc có thể nhìn ra .

Đúng lúc này , một người trong đó sắc mặt đại biến , ngơ ngác nhìn trước mắt màn sáng cả thoáng một phát tự hành biến mất , cả người hần ngẩn người , hồi lâu cười thảm bên trong lão đảo đứng dậy , bị người vịn đã đi ra bàn trà .

Bốn phía sở hữu tất cả được đồng , giờ phút này hô hấp đều dồn dập , nhìn về phía hôm nay tại trong quảng trường , còn dư lại mười người , mười người này đã xác định rõ ràng mà có thể thông qua lúc này đây khảo nghiệm .

Có thể ngày này qua ngày khác , nhưng không ai lựa chọn đứng lên !

Cho dù là đã nhất định thông qua , có thể thân là được đồng , có được muốn trở thành đan sư chí lớn , sao có thể không phải hạng người tâm cao khí ngạo , đã nếu so với , liền tự nhiên muốn làm ra một cái cao thấp , làm ra một cái số một!

Như vậy tâm tính , nơi đây chi người đều có , bốn phía ba vạn được đồng nhao nhao ngóng nhìn , bọn hần cũng đang suy đoán , đến cùng ai ... Mới được là lần này tỷ thí đệ nhất nhân .

Vương Phàm Minh Bát lão liếc không phát , cũng không có lên tiếng chấm dứt trận này thí luyện , mà là tùy theo ngóng nhìn .

Thời gian trôi qua , kể cả Mạnh Hạo ở bên trong mười người , có thể nói thuốc này đồng bên trong người nổi bật , từng cái đều đã nhiên có đủ mà trở thành đan sư tư cách , giờ phút này nguyên một đám ánh mắt như máu , đang chăm chăm lên trước mắt hình ảnh , không ai buông tha cho .

Mạnh Hạo hai mắt nhắm nghiền , thở sâu về sau , lần nữa giương đôi mắt , nhìn trước mắt trong tấm hình , hiện ra một cây được thảo , được thảo này cực kỳ hiếm thấy , mười vạn được thảo trong căn bản cũng không có , mà là trăm vạn biến hóa ở bên trong do đếm loại được thảo phối hợp về sau, mới có thể xuất hiện hiếm thấy cây cỏ .

Chỉ lần này một cây , cũng đủ để cho Nam Vực những cái kia tự nói kiến thức rộng rãi tu sĩ , hai mắt mờ mịt .

“Càng ngày càng khó , bất quá như vậy , mới càng có ý tứ.” Mạnh Hạo thở sâu , thần sắc lộ ra chấp nhất , giờ khắc này trên người hần tu sĩ khí tức đã nhạt rất nhiều , thay vào đó , thì là thân là thư sinh cái kia cổ chấp ảo , đủ số lần thi rớt như trước phải đi khảo thí quyết tâm .

Bởi vì Mạnh Hạo khi tiến vào cái này Đan Đông nhất mạch về sau, hần đã phát hiện , bản thân đối với luyện đan chi pháp , đích thật là tồn tại thiên tư !

Có lẽ trên tu hành , hần là tầm thường tư chất , nhưng ở luyện đan lên, hần có được tài cao ngất trời ! Vô luận là thôi hóa , vô luận là nhớ kỹ những dược thảo này , đều hiển lộ ra viễn siêu mặt khác người cường thể .

Cũng hoặc là nói , cái này đã không còn là thiên tư , mà là thiên phú , thảo mộc thiên phú !

Đối với cái này một điểm , Mạnh Hạo nghĩ tới nước chảy về hướng đông đích thoại ngữ , hần đã ẩn ẩn minh bạch , này thiên phú , chính mình vốn là không cụ bị , này thiên phú , đến từ chính Bỉ Ngạn Hoa !

Cho đến không biết đi bao lâu , trong mười người lục tục có người trước mặt màn sáng âm đạm biến mất , bọn hần đáp sai rồi mười đạo , bị thủ tiêu mà tư cách .

Cho đến toàn bộ trên quảng trường , đến cuối cùng lúc, chỉ còn lại có hai người !

Một cái là Mạnh Hạo , một cái là sắc mặt âm trầm nam tử trung niên , hai người vẫn còn tiếp tục , trung niên nam tử kia khi thì nhìn về phía Mạnh Hạo , trong mắt lộ ra điên cuồng cùng không cam lòng .

218. Chương 218: Mạnh Nhất Vòng Thứ Nhất

“Ta mười hai tuổi bái vào sơn môn , được đồng học gần như nửa đời , không sánh bằng người?” Trung niên nam tử này hai mắt đã hoàn toàn đỏ đậm , nhìn chòng chọc vào trước mặt một cây dược thảo , có thể sắc mặt nhưng dần dần tái nhợt , hần đã sai rồi chín đạo , đây là một cơ hội cuối cùng , có thể dược thảo này , hần ... Không biết .

Hồi lâu , trung niên nam tử này cười thắm một tiếng , yên lặng đứng lên , không có đi lạc ấn đáp án , mà là vững vàng nhớ kỹ cái cây này dược thảo , quay người đi hướng ra phía ngoài .

Giờ phút này , tại trên quảng trường này , chỉ có Mạnh Hạo một người tồn tại !

Cái này một cái chớp mắt , hần muôn người chú ý , nơi đây ánh mắt mọi người , kể cả Vương Phàm Minh Bát lão , đều toàn bộ ngóng nhìn tại Mạnh Hạo trên thân !

Bởi vì chỉ có Mạnh Hạo , vẫn còn bài thi !

Mạnh Hạo không biết mình đáp bao nhiêu đạo , mười vạn dược thảo , trăm vạn biến hóa , có lẽ lạc ấn một nửa , có lẽ thêm nữa... , Mạnh Hạo thở sâu , trước mắt của hần chỉ có màn sáng bên trong thảo dược , theo không ngừng mà bài thi , hần dần dần phát hiện có rất nhiều dược thảo , chính mình chỉ cần liếc mắt nhìn , rõ ràng chưa bao giờ thấy qua , có thể theo suy tư , lại trong đầu hiện lên đáp án .

Tựa hồ sở học mình mười vạn dược thảo , trăm vạn biến hóa chỉ là một trụ cột , có thể cơ sở này , lại mở ra trong đầu của chính mình theo Bỉ Ngạn Hoa cái kia lấy dược thiên phú , đó là thảo mộc thiên phú , có thể dùng Mạnh Hạo trong đầu , những cơ sở này học tập tự hành xếp đặt , hợp thành đáp án .

Càng là tại hần trong túi càn khôn , cái kia tương nước chảy về hướng đông trong tám hình phong ấn Bỉ Ngạn Hoa , giờ phút này cũng đều đang run rẩy , giống như không cam lòng giãy dụa , phát ra không tiếng động thê lương gào rú , bởi vì giờ khắc này Mạnh Hạo , theo không ngừng mà bài thi , theo không ngừng mà xác minh , theo trong óc thảo mộc không ngừng hiển hiện , hần đang tại vô hình cướp đoạt , cái kia thuộc về Bỉ Ngạn Hoa tư chất !

Như gần kề như thế thì cũng thôi đi , theo không ngừng mà tiến hành , Mạnh Hạo thậm chí phát hiện mình trong đạo đài yêu đan , tựa hồ cũng có chuyển động dấu hiệu , mỗi một lần chuyển động , đều phẳng phát có một tia lực vô hình tràn ra , dung nhập trong óc , có thể dùng hần dung hợp Bỉ Ngạn Hoa thảo mộc thiên phú , càng bá đạo hơn .

Trận này thảo mộc chi thử , đối với Mạnh Hạo mà nói , là một hồi đối với Bỉ Ngạn Hoa thảo mộc thiên phú cướp đoạt cùng dung hợp ! Sẽ không có gì phương pháp , nếu so với lúc này đây mãnh liệt hơn thúc đẩy

Mạnh Hạo dung hợp tốc độ nhanh hơn , trận này thảo mộc chi thử , có thể nói Mạnh Hạo một hồi vận may lớn !

Loại này liên tiếp , theo Mạnh Hạo càng là suy tư , theo hắn càng là bài thi , liên xuất hiện càng thêm dồn dập , Bỉ Ngạn Hoa kêu thảm thiết không người nào có thể nghe được , thảo mộc thiên phú bị lược đoạt , đang nhanh chóng cùng Mạnh Hạo hoàn toàn dung hợp lại cùng nhau , trở thành thuộc về hắn tư chất !

Nếu như bây giờ có người để cho Mạnh Hạo dừng lại , hắn ngược lại sẽ cảm thấy không cam lòng .

Giờ phút này cặp mắt của hắn đã có tơ máu , suy tư thời gian mặc dù dài , có thể nhưng chưa bao giờ có lỗi qua một đạo , thường thường suy tư qua đi lập tức lạc ấn , nhìn bốn phía chi nhân hô hấp dồn dập , trợn mắt há hốc mồm , mặc dù là cái kia Vương Phàm Minh Bát lão , cũng đều nhìn nhau một cái về sau , đều thấy được lẫn nhau trong mắt rung động .

Bởi vì Mạnh Hạo bài thi , giờ phút này xuất hiện những cái kia được thảo , thậm chí có một ít là bọn hắn đều không cảm nổi dậy , dù sao loại biến hóa này , là cần mấy chục loại được thảo không đồng thời đang lúc phối hợp về sau , mới phải xuất hiện , đương thời hiếm thấy .

“Mười vạn được thảo , trăm vạn biến hóa , ngàn vạn phối hợp , đây là ba loại thảo mộc cảnh giới , đạt đến loại thứ nhất , như còn có đủ luyện đan tư chất , liền có tư cách trở thành đan sư ...”

“Đương kim Nam Vực , tại thảo mộc tư chất bên trên , có thể đạt tới cảnh giới thứ hai đấy , không có chỗ nào mà không phải là Tử Lô , còn cảnh giới thứ ba , chỉ có Đan Quỷ đại sư cùng mặt khác hai cái đan đạo đại sư , duy ba người này !”

“Cái này Phương Mộc đến cùng có đủ mà loại trình độ nào thảo mộc thiên tư , lại yêu nghiệt như thế , thì đã vượt qua cảnh giới thứ hai , hôm nay bắt đầu lược loại ngàn vạn phối hợp cái này hoàn toàn không có bên cạnh linh vực ... Như người này luyện đan tạo nghệ cùng hắn thảo mộc thiên tư đồng dạng , như vậy người này ... Nhất định oanh động thiên hạ !”

“Ta xem chưa hẳn , người này thảo mộc thiên tư yêu nghiệt , nhưng luyện đan tư chất không giống với như thế , bất quá hắn chỉ cần có đủ nhất định được luyện đan tư chất , cuộc đời này liền tính rằng không đạt được Tử Lô , một cái Chủ Lô đỉnh phong , nhất định đạt được !” Vương Phàm Minh Bát lão nhìn nhau một cái , lẫn nhau truyền âm lúc , đều kích động trong lòng .

”Hết thảy muốn xem người này luyện đan về sau , có thể phát huy mấy thành được hiệu , tầm thường đan sư chỉ có thể phát huy khoảng ba phần mười , chỉ có Chủ Lô mới có thể đồng dạng được thảo luyện ra năm phần mười dùng bên trên được hiệu chi đan , có thể lại khó có thể vượt qua bảy thành , chỉ có Tử Lô , lại vừa luyện chế bảy thành được hiệu , toàn bộ Nam Vực , ngoại trừ Đan Quỷ đại sư bên ngoài , chỉ có cái kia mặt khác hai người , mới có thể luyện chế chín thành chi đan !

Về phần Đan Quỷ đại sư , là duy nhất một cái , có thể luyện mười phần đan , được lực không ngoài tán lãng phí chút nào !”

Tại đây Bát lão nghị luận thời điểm , bốn phía được đồng trợn mắt há hốc mồm , trong óc nổ vang , nguyên một đám kinh ngạc nhìn Mạnh Hạo , mặc dù là cái kia mười cái cuối cùng nhất rời khỏi người , cũng đều đang nhìn hướng Mạnh Hạo lúc , cũng có một chút lộ ra kính nể cùng tôn trọng , nhưng vẫn là có như vậy một số người , tắc thì là dẫn ghen ghét ý , ánh mắt bất thiện .

Thời gian còn đang trôi qua , Mạnh Hạo từ đầu đến cuối không có đình chỉ , trước mắt hiển hiện cái kia chút ít được thảo , để cho thân sắc hắn chậm rãi lộ ra hưng phấn ý , trong óc tin tức càng ngày càng nhiều , yêu đan truyền thừa xoay tròn nhanh hơn .

Cùng lúc đó , tại Tử Vận Tông ở trong , Đan Đông nhất mạch chỗ sâu một tòa cô sơn lên , có một người mặc đạo bào màu trắng , cả người như phát ra trận trận đan hương lão giả , khoanh chân ngồi ở một chỗ trên tảng đá , phía trước nổi lơ lửng một tôn lò đan , mà ánh mắt của hắn , thì là ngó nhìn viên thuốc này lơ .

Lão giả này thoát nhìn bề ngoài bình thường , duy chỉ có hai mắt một mảnh thanh tịnh , như sâu thẳm giống như , giống như không nhìn thấy được , cái kia thân đạo bào màu trắng , nhìn như tầm thường , có thể tại ống tay áo vị trí , lại thêu lên đỉnh đầu lò đan .

Lão giả tang thương , phảng phất không biết tồn tại bao nhiêu thời đại , giờ phút này mỉm cười nhìn qua lò đan , hẳn tu vi không hiện , có thể đang ở núi này , nhưng lại để cho cái này nhiều đám mây tiêu tán , để cho cái này bát phương gió bất động , để cho phía thế giới này động thái , đã trở thành vĩnh hằng .

Tại bên cạnh cửa hẳn , còn có một nữ tử , cô gái này ăn mặc màu tím váy dài , dung nhan tuyệt mỹ , có thể mi tâm đã có hạm hực ý , đúng vậy Sở Ngọc Yên .

Mà lão giả này ... Thì là Tử Vận Tông đức cao vọng trọng , danh chấn Nam Vực ngàn năm đan đạo đại sư , thậm chí hai cái phản bội sư môn ký danh đệ tử , đều đã thành đại sư ... Đan quỷ !

Quỷ có ngàn vạn thay đổi , Như Đan chi luyện , cho nên lão phu đắc đạo mặt trời , tên cửa hiệu đan quỷ ! Đây là Đan Quỷ đại sư ngàn năm trước , truyền khắp toàn bộ Nam Vực thanh âm .

“Của người Tam Phàm đan , luyện như thế nào .” Lão giả ánh mắt theo lò đan bên trên dờ , nhìn về phía bên người Sở Ngọc Yên .

“Vẫn bị thất bại , sư phụ , cái này Tam Phàm đan rất khó khăn luyện .” Sở Ngọc Yên nhú mày , mắt nhìn trôi nổi lò đan .

Lão giả lắc đầu cười cười , ánh mắt nhìn về phía xa xa trong thiên địa , Tử Vận Tông Tử Đông chân nhân pho tượng khổng lồ , trong thần sắc mang theo một vòng năm tháng cảm khái , hồi lâu , ánh mắt đã rơi vào trước mặt lò đan lên , chậm rãi mở miệng .

“Người tâm không tĩnh , cũng ít đi kiên nghị , cho nên thể ngộ không đến vi sư cho phép người luyện Tam Phàm đan dụng ý , điểm này , người muốn hướng người này học tập !” Lão giả nói xong , tay phải nâng lên nhất chỉ lò đan , theo hẳn chỉ đi , lò luyện đan này lập tức mơ hồ , trong đó thỉnh linh huyền hóa ra quảng trường Mạnh Hạo thân ảnh !

Khi nhìn đến Mạnh Hạo một cái chớp mắt , Sở Ngọc Yên lập tức nhẩn lại mà đôi mi thanh tú , nàng nhớ rõ người này , cũng nhớ rõ đêm làm ngày thứ nhất lần chứng kiến lúc , cái loại này chẳng biết tại sao , đáy lòng hiển hiện bức bội , loại này bức bội làm cho nàng lúc đương thời loại nhìn không được muốn ra tay giáo huấn xúc động .

Sau đó chính cô ta cũng không hiểu , hôm nay lại chứng kiến lúc , cái loại này bức bội cảm giác lần nữa hiển hiện .

“Đan đạo một đường , tư chất chỉ là trợ lực , quan trọng nhất là một cổ kiên nghị .” Lão giả nhàn nhạt mở miệng , tay phải vung lên , hình ảnh biến mất , lò đan hay là lò đan .

“Người trở về đi , khi nào luyện ra Tam Phàm đan , khi nào vi sư mới cho phép người ly khai tông môn .” Lão giả nói xong , hai mắt nhắm nghiền .

Sở Ngọc Yên môi chìa ra , giống như rất bất mãn , có thể lại không có cách nào , tại lão giả bên người giậm chân một cái , quay người rời đi lúc , trong óc không biết tại làm sao , nổi lên Mạnh Hạo hôm nay biến hóa Phương Mộc thân ảnh , bức bội ý lại lên .

“Ta đến muốn đi xem , người này vì sao để cho ta như thể tâm thần không yên !” Sở Ngọc Yên cắn răng một cái , hóa thành cầu vồng đi xa .

Tấn chức đan sư trong quảng trường , mấy vạn người ánh mắt ngưng tụ , theo thời gian chậm rãi trôi qua , theo Sở Ngọc Yên cũng đều lại tới nơi đây , nàng xem thấy Mạnh Hạo , lông mày thủy chung nhíu lại , cắn thật liếc mấy cái , trong đầu rõ ràng là lạ lắm , có thể hết lần này tới lần khác tại đây lạ lắm ở bên trong , nàng luôn cảm thấy có chút quen thuộc .

Cho đến lại đã qua thật lâu , một ngày , hai ngày ... Cho đến lại qua mà ba ngày .

Sở Ngọc Yên chỗ đó hai mắt rõ ràng càng ngày càng ngưng trọng , đến cuối cùng , dĩ nhiên lộ ra vẻ rung động , nàng như Vương Phàm Minh bọn người đồng dạng , biết được thảo mộc tam cảnh , hôm nay nhìn xem Mạnh Hạo tại đó không ngừng bài thi , nàng há có thể nhìn không ra loại cảnh giới này kinh người .

Cho đến ba ngày sau , Mạnh Hạo trước mặt màn sáng bỗng nhiên vạn vạo , lại không...nữa được thảo huyền hóa ra lúc đến , hẳn chậm rãi ngẩng đầu lên .

Bốn phía tại đây một cái chớp mắt , cực kỳ yên tĩnh , tất cả mọi người nhìn chòng chọc vào Mạnh Hạo trước mặt màn sáng , Vương Phàm Minh trợn mắt há mồm , mãnh liệt mà đứng lên , bên cạnh hắn Thất lão , cũng đều nhao nhao đứng lên , thần sắc lộ ra không cách nào tin .

“Toàn bộ đáp xong ...”

“Nơi này sở hữu tất cả dược thảo , đều là Đan Quỷ đại sư tự mình khắc , ngàn năm qua theo không có người toàn bộ đáp xong , hắn ... Hắn là cái gì yêu nghiệt tư chất ...”

Theo Vương Phàm Minh mấy người thanh âm truyền ra , cái này bốn phía sở hữu tất cả dược đồng , bị đè nén mấy ngày ông mình xông xáo , tại đây một cái chớp mắt hoàn toàn bộc phát ra .

“Không có đề ... Điều này sao có thể !! Người này rõ ràng toàn bộ đáp xong !”

“Từ xưa đến nay , trước đó chưa từng có ...”

“Cái này Phương Mộc , hắn là muốn trở thành ta Đan Đông nhất mạch , lại một cái kiêu dương không thành ...” Xôn xao nổi lên bốn phía thời điểm , Mạnh Hạo hai mắt khô khốc , hai mắt nhắm nghiền , chấn động mỗi một hiển hiện toàn thân , hắn quên rồi mình ở tại đây đã ngồi bao lâu , cho đến hình ảnh biến mất một khắc , hắn giống như đã mất đi tất cả khí lực , có thể hết lần này tới lần khác trong đầu thảo mộc tin tức , lại càng thêm sinh động , ẩn ẩn giống như đụng phải một tầng vô hình cách ngăn , phảng phất muốn phá tan .

Có thể nhưng không cách nào làm được , theo lần lượt trùng kích , cuối cùng nhất chỉ có thể chậm rãi bình phục lại , Mạnh Hạo cảm nhận được cổ này cách ngăn , nhưng hắn nhưng không biết , tầng này vô hình chỉ màng , một khi phá tan , hắn thảo mộc tạo nghệ , đem đạt đến một cái trình độ kinh người .

Đó là ... Ngủ đan biết phương !

Một viên thuốc nơi tay , liền có thể hiển hiện hắn đan phương , loại cảnh giới này , chỉ có Tử Lô đan sư , mới có thể làm được .

Sở Ngọc Yên thở sâu , nàng kinh ngạc nhìn Mạnh Hạo , mặc dù là nhìn người nọ , chính mình nội tâm liền bức bối , có thể nàng không phải không thừa nhận , cái này Phương Mộc là mình đã thấy , đối với thảo mộc tạo nghệ , có thể nói yêu nghiệt chi nhân !

219. Chương 219: Việc Này Bất Công

Tại đây bốn phía sôi trào thời điểm , Mạnh Hạo đứng lên , theo hắn đứng dậy , lập tức cái này bốn phía dần dần an tĩnh lại , mọi ánh mắt đều ngưng tụ ở Mạnh Hạo tại đây , có phức tạp , có hâm mộ , có rung động , cũng có ghen ghét .

Các loại bất đồng ánh mắt , rơi vào Mạnh Hạo trên thân , Mạnh Hạo trong thần sắc mang theo mỗi một , nhìn về phía Vương Phàm Minh bọn người , ôm quyền cúi đầu về sau, đi ra bàn trà , tại một chỗ góc gác ở bên trong khoan chân ngồi tĩnh tọa .

“Sau mười canh giờ , bắt đầu lần này tấn chức đan sư đợt thứ hai thí luyện , cũng là một vòng cuối cùng , trong mười người , lấy một người thành đan sư , cái này đợt thứ hai khảo nghiệm là công pháp thôi phát chỉ lực , các người có mười cái canh giờ nghỉ ngơi , nhưng không thể ly khai .” Vương Phàm Minh thở sâu , nhìn Mạnh Hạo liếc về sau , quét hướng bốn phía mọi người , nhàn nhạt truyền ra thanh âm .

Sở Ngọc Yên thủy chung nhìn qua Mạnh Hạo , trong mắt rung động hôm nay còn không có tiêu tán , tuy nói vừa nhìn thấy Mạnh Hạo nàng liền bức bối , có thể lại không phải không thừa nhận , trước mắt cái này Phương Mộc , hoàn toàn chính xác có làm cho người ta ngưỡng mộ tư cách .

“Đặt mẹ mộc tạo nghệ chỉ là thành tựu đan sư một bộ phận mà thôi, còn cần xem người này là có phải có luyện đan tư chất , cái này bên trong bao hàm mà thôi hóa , đã bao hàm đối với tu vi linh lực khống chế ,

tuyệt không phải đơn giản có thể có đủ , ngược lại muốn xem xem người này , có thể không một đường kinh người như vậy .” Sở Ngọc Yên nội tâm có chút không phục , càng xem Mạnh Hạo chỗ đó , lại càng không vừa mắt .

Bốn phía ba vạn được đồng , không người tuyển chọn ly khai , đều đang lẫn nhau thấp giọng nghị luận , ngôn từ trong trong mười câu có bảy tám câu , đều là đang nói Mạnh Hạo , còn sót lại hai ba câu , mới được là những thứ khác chín cái tại vòng thứ nhất thí luyện ở bên trong trở hết tài năng chi nhân .

Chín người này giờ phút này đều rất là khẩn trương , khoanh chân ngồi ở trên quảng trường , dùng hết thảy thời gian đi vận chuyển trong cơ thể tu vi , có thể dùng bản thân bảo trì đỉnh phong , đi tham dự cái này quyết định bọn hắn tương lai đợt thứ hai khảo thí .

Cho dù là vòng thứ nhất thí luyện ở bên trong , Mạnh Hạo tồn tại như nghiền ép như vậy để cho bọn họ hô hấp đều khó khăn , có thể coi là là như thế , đệ nhất cùng thứ mười , trên thực tế không hề khác gì nhau , bởi vì hắn đám bọn họ đều có đủ mà tham dự đợt thứ hai thí luyện tư cách .

Cái này đợt thứ hai thí luyện , mới được là trọng điểm !

Siêu việt Mạnh Hạo , tại chín người này xem ra , cũng không phải là không có khả năng , dù sao liền tính rằng một người đối với thảo mộc rất hiểu rõ nhiều hơn nữa , có thể thôi hóa được thảo , điều này cần chẳng những là tu vi , càng có thuần thực trình độ , thậm chí còn tồn tại đối với linh lực khống chế , nhiều hơn lời mà nói..., được thảo sẽ thịnh sụp đổ , thiếu đi lời mà nói..., sẽ xảy ra dài bất lương , khó có thể đạt tới nhất định được độ cao .

Chín người này giờ phút này thở sâu , nhao nhao ngồi xuống lúc , trong óc hiển hiện những năm gần đây này các loại thôi hóa kinh nghiệm , dần dần cả đám đều chắc chắn xuống .

Mạnh Hạo thủy chung từ từ nhắm hai mắt , tu vi của hắn trên thực tế không có hao phí bao nhiêu , còn mỗi một cũng không phải là đến từ thân thể , mà là trong đầu cướp đoạt Bỉ Ngạn Hoa truyền thừa cùng với yêu đan xoay tròn , có thể dùng đầu đầu trưởng , giờ phút này đang nghỉ ngơi , trong óc chậm rãi bình tĩnh trở lại .

Mười canh giờ , rất nhanh sẽ chậm rãi trôi qua , đem làm canh giờ thứ mười quá khứ một cái chớp mắt , Vương Phạm Minh thanh âm , bỗng nhiên quanh quẩn tại trên quảng trường , tay phải của hắn càng là nâng lên , ở bên cạnh lò đan bên trên nhấn một cái .

“Đợt thứ hai thí luyện , các người mười người tới gần !” Lời nói vừa ra , toàn bộ quảng trường chấn động mạnh , theo lô chung truyền khắp , bốn phía hơn ba vạn người trước mắt nhất tề một bông hoa , đem làm hết thảy trước mắt rõ ràng lúc , cả đám đều thở sâu .

Quảng trường hay là quảng trường , có thể cái kia hơn ba vạn bàn trà , nhưng lại biến mất không còn tăm hơi , thay vào đó , thì là mười ngọn ước chừng cao ba trượng bệ đá , cái này mười ngọn bệ đá đứng vững lên , hào quang khuếch tán , tự nhiên mà vậy thì có làm cho người ta chú mục cảm giác .

Cơ hồ tại đây mười ngọn bệ đá xuất hiện trong nháy mắt , ngoại trừ Mạnh Hạo bên ngoài chín người , thân thể toàn bộ nhoáng lên dưới , trước sau phân biệt nhảy lên , đạp đến mà trên bệ đá .

Nơi đây ánh mắt mọi người ngưng tụ , lập tức để cho chín người này thần sắc khó nén kích động , nhưng bọn họ có thể theo ba vạn người ở bên trong trở hết tài năng , tự nhiên cũng đều là nhân tài kiệt xuất thể hệ , kích động chỉ là một trong nháy mắt , đã bị đè xuống , thay vào đó thì là chấp nhất .

Mạnh Hạo mở mắt ra , trong mắt của hắn ở trong nháy mắt này lộ ra tinh mang , hắn đã hoàn toàn bình phục trong đầu căng đau , những cái kia thảo mộc thiên tư , đã cùng hắn dung hợp lại với nhau , tuy hai mà một .

“Đan sư , ta tình thế bất buộc .” Mạnh Hạo trong mắt lóe lên quyết đoán , đứng lên , cất bước đang lúc nhoáng một cái , xuất hiện ở cuối cùng một tòa trên bệ đá , hắn đến , lập tức để cho bốn phía trong chỗ lát yên tĩnh , vô số ánh mắt ngưng tụ , cộng đồng đi chứng kiến lúc này đây tấn chức ở bên trong, đến cùng ai ... Có thể trở thành đan sư !

Một khi trở thành đan sư , từ nay về sau mười trên vạn người !

Thân phận , địa vị , tông môn đãi ngộ cùng với thanh danh , đem từ nay về sau cùng được đồng phân ra thiên địa , không còn là một tầng thứ ở trong , toàn bộ Tử Vận Tông , đan sư chỉ có ngàn người . Thậm chí như có đầy đủ tạo hóa cùng thiên tư , cuối cùng nhất bước vào Chủ Lô cái này một đại cảnh , tắc thì lập tức oanh động Nam Vực , bất kỳ một cái nào Chủ Lô , đều là đan đạo bên trong tôn cao , vô luận là tại Tử Vận Tông hay là đang ngoại giới , đều sẽ phải chịu đầy đủ tôn kính .

Mà toàn bộ Tử Vận Tông , Chủ Lô đan sư , hôm nay chỉ có gần trăm người mà thôi .

Trong đó chỉ có tám người , là Tử Lô đan sư , tám người này , nghiễm nhiên đã là Nam Vực đan đạo tam vị đại sư dưới , đại biểu đan đạo đích đỉnh phong ! Bất kỳ một cái nào , đều là mặt khác đại tông đại tộc khát vọng có được , mà lại cực kỳ tôn kính .

Theo Mạnh Hạo bước vào đến mà bệ đá , tại bốn phía mấy vạn người trong ánh mắt , Vương Phàm Minh cùng bên người Thất lão nhìn nhau một cái , một cái trong đó lão giả tay phải nâng lên bỗng nhiên vung lên , theo tại bên cạnh lò đan lên , lập tức lò luyện đan này ông minh , lò đỉnh vừa mở , có mười đạo quang mang lập tức bay ra , trôi nổi tại trong giữa không trung .

Cái này mười vầng sáng mơ hồ , làm cho người ta thấy không rõ trong đó cụ thể vật gì .

“Mười loại bất đồng được thảo , thuộc loại bất đồng , các ngươi mười người , riêng phần mình lựa chọn , thôi hóa thành thực nhất người , chính là đan sư !”

Lời nói vừa ra , trên bệ đá ngoại trừ Mạnh Hạo bên ngoài chín người khác , đều là hai mắt lóe lên , nhất tề nhìn về phía giữa không trung mười đám mơ hồ được thảo , nhưng đáng tiếc không cách nào phân biệt rốt cuộc là một loại kia , giờ phút này nhao nhao có chút chần chờ lúc , nhưng cũng có người mắt lộ quyết đoán , tay phải nâng lên nắm vào trong hư không một cái , lập tức liền có quang đoàn bay tới , rơi vào người họ trong lòng bàn tay lúc , hóa thành một hạt màu xanh nhạt hạt giống .

“Thủy Lam hoa ...” Mấy người khác nhao nhao nhìn lại , hoa này là luyện chế một ít Trúc Cơ kỳ đan được thiết yếu phẩm , thôi hóa độ khó không nhỏ .

Mấy người khác giờ phút này đều không chần chờ nữa , hướng về giữa không trung chùm sáng chớp tới , theo từng đoàn từng đoàn hào quang rơi xuống , chín người này trong tay hạt giống , lẫn nhau đều không giống nhau , gấp nặn có dễ dàng , việc này muốn xem vận khí , có thể cuối cùng là không sai biệt nhiều .

Lập tức mọi người đã chọn xong , Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh nâng tay phải lên , đem giờ phút này cuối cùng một đoàn hào quang hút tới , ở lòng bàn tay thời gian mũi nhọn tiêu tán , hóa thành một hạt màu xám tro hạt giống .

“Đúng là Hôi Phi điệp ...” Tại Mạnh Hạo nhìn về phía trong tay hạt giống lúc , bốn phía mấy vạn được đồng , nhao nhao cũng đều chứng kiến , lập tức truyền ra tiếng ồ lên .

“Mười loại bất đồng được thảo , là thuộc cái này Hôi Phi điệp đơn giản nhất , cái này Phương Mộc cái gì vận khí ...”

“Cũng không có thể nói như vậy , này lá thành tro , cũng là cũng không dễ dàng .”

Bốn phía mọi người nghị luận lúc , trên đài cao thai chín người khác , cũng đều sắc mặt có chút khó coi , nhưng hôm nay cũng nói không nên lời cái gì , dù sao Mạnh Hạo chỗ đó cuối cùng ra tay , chẳng khác gì là không có đi lựa chọn , cũng dễ không hơn ăn gian .

“Bắt đầu đi !” Vương Phàm Minh bên người một cái lão giả , chứng kiến cái kia Hôi Phi điệp thì cũng sửng sốt một chút , nhíu mày cùng bốn phía chi nhân nhìn nhau một cái , đều thấy được lẫn nhau trong mắt khó hiểu , nhưng không có nhiều lời , nhàn nhạt mở miệng , thanh âm truyền khắp bốn phía , cường hành dè xuống ông minh .

Theo bốn phía an tĩnh lại , trên đài cao thai Mạnh Hạo mười người , toàn bộ đều ngóng nhìn lòng bàn tay hạt giống , trong cơ thể linh lực vận chuyển , dựa theo Đan Đông nhất mạch công pháp , dùng bản thân linh lực là tấm bố , bắt đầu thôi hóa được thảo .

Thì ra là hơn mười tức thời gian , bành bạch thanh âm truyền ra , kể cả Mạnh Hạo trong lòng bàn tay hạt giống ở bên trong sở hữu tất cả được thảo , đều đã khai xuất mầm non , chập chờn đang lúc tại mọi người

trong lòng bàn tay , đã bắt đầu sinh trưởng .

Mạnh Hạo thần sắc chuyên chú , trong cơ thể hắn tu vi chậm rãi tổng xuất , không lãng phí mảy may , đây là hắn tại Huyết Tiên trong truyền thừa học được điều khiển linh lực thủ đoạn , tại Tử Vận Tông hơn nửa năm này , hắn mỗi ngày đều muốn luyện tập loại này thuật pháp , nhất là cùng với Lệ Đào mấy tháng , sử dụng càng thêm dồi dào , giờ phút này theo linh khí dũng mãnh vào , rất nhanh , tại trong lòng bàn tay của hắn , lại xuất hiện một cây cao hơn hai thước màu xám được thảo .

Mở thất diệp , hãy theo lấy sinh trưởng , lá cây nhan sắc đã không còn là màu xanh , mà là xuất hiện từng đạo đường kẻ xám .

“Khi này Hôi Phi diệp hoàn toàn trở thành màu xám lúc , đại biểu này được thảo triệt để thành thực , tùy theo như tan thành mây khói như vậy , những cái kia tro bụi , mới được là này được thảo chính thức có thể làm thuốc tinh hoa bộ phận .” Mạnh Hạo xem trong tay được thảo , trong óc hiện ra có quan hệ này được thảo tin tức , càng là nổi lên mấy chục loại phổi hợp biến hóa .

Lập tức Mạnh Hạo nơi này được thảo càng ngày càng cao , giờ phút này đã trổ ba thước , mà lại lá cây nhan sắc hơn phân nửa đã trở thành màu xám , càng là khai xuất mười hai lá , phải biết rằng cái này bụi bay cỡ cực hạn , chính là mười hai lá .

Có thể bốn phía chín người khác , giờ phút này tốt nhất một cái , cũng chỉ là hoàn thành gần như lục thành mà thôi , rõ ràng không bằng Mạnh Hạo nơi này sắp thành thực .

Chín người này sắc mặt cực kỳ khó coi , nguyên một đám ánh mắt lộ ra cực kỳ không cam lòng , thậm chí mà ngay cả bốn phía mấy vạn được đồng cũng đều nhao nhao thở dài , chính vì bọn họ hiểu rõ , cho nên minh bạch lúc này đây Mạnh Hạo nơi đó được thảo , chiếm cứ nhất định được ưu thế .

“Như thế thí luyện , có chút bất công ... Như cái này Phương Mộc cầm đến không phải Hôi Phi diệp , tuyệt không khả năng dễ dàng như vậy ...”

“Cũng tịnh không phải bất công , cái này Hôi Phi diệp chỉ là đúng tốt thích hợp Phương Mộc linh khí mà thôi , nếu là người khác thì , ngược lại cũng chưa chắc có thể dễ dàng như vậy , phải biết rằng này lá trưởng thành nhìn như đơn giản , nhưng trên thực tế nếu muốn thành tro , cần thiết linh lực trên thực tế nếu so với mặt khác được thảo nhiều một ít .”

Bốn phía thanh âm dần dần quanh quẩn lúc , Mạnh Hạo trong tay Hôi Phi diệp phịch một tiếng , lại trong lòng bàn tay của hắn như thiêu đốt giống như , dấy lên một đoàn ngọn lửa màu xám , tại ngọn lửa kia ở bên trong , có tro bụi tản ra .

Một màn này xuất hiện , lập tức chín người khác sắc mặt nhao nhao đại biến .

“Chư vị trưởng lão , việc này bất công !!”

“Cái này Phương Mộc Hôi Phi diệp muốn so với chúng ta đơn giản rất nhiều , nếu là chúng ta cũng lấy được Hôi Phi diệp , định cũng có thể thuận lợi như vậy !”

“Chúng ta nỗ lực nhiều năm , vì các loại lúc này đây tấn chức cơ hội , chẳng lẽ cuối cùng nhất thua không phải bốn sự , mà là vận khí không thành , chư vị trưởng lão , việc này bất công !”

“Xin mời mở lại đợt thứ hai , cho chúng ta giống nhau như đúc được thảo , để cho chúng ta cho dù là thua , cũng thua tâm phục khẩu phục !!” Trên đài cao thai chín người , giờ phút này mắt đều đỏ , nguyên một đám không cam lòng hướng về Vương Phàm Minh bọn người cấp tốc mở miệng .

220. Chương 220: Tấn Chức Đan Sư

Giờ này khắc này , tại quảng trường này bên ngoài , Đan Đông nhất mạch ngọn núi , Sở Ngọc Yên sư phó , Tử Vận Tông Đan Quỷ đại sư , đang hai mắt bình tĩnh , ánh mắt từ tiền phương lò đan bên trên thu hồi ,

tay phải khi nhấc lên , tại trong lòng bàn tay của hắn , thỉnh thoảng có một đoàn màu xám tro bột phấn .

Cái này bột phấn , đúng vậy Hồi Phi điệp thiêu đốt sau khi thành tro .

Cũng chính là trong sân rộng , bị Mạnh Hạo thổi hóa ra cái kia một cây .

Đan quỹ giờ tay lên tâm , cẩn thận nhìn thoáng qua sau , trong mắt lộ ra trầm tư , tay phải nâng lên vung lên , đem các loại tro bụi tiêu tán .

“Linh lực không tiêu tan ...” Hồi lâu , hắn nhẹ giọng thì thào .

Trên quảng trường , Sở Ngọc Yên nhìn xem trên đài cao trầm mặc Mạnh Hạo , mà chín người khác nhao nhao không cam lòng một màn , nội tâm chẳng biết tại sao , có chút đặc ý , giống như cảm thấy chứng kiến Phương Mộc cái này bị vây công lên án công khai bộ dạng , làm cho người ta rất thoải mái .

Theo chín người không ngừng chờ lệnh , Vương Phàm Minh tám người nhìn nhau một cái sau , cũng cau mày lên đầu , thấp giọng nghị luận một lát , Vương Phàm Minh đứng lên .

Hắn thân thể cùng một chỗ , bốn phía lập tức yên tĩnh .

“Các người đã muốn một cái tâm phục khẩu phục , Phương Mộc , người có đồng ý hay không mở lại một vòng .”

Mạnh Hạo mỉm cười , không nói gì , nhẹ gật đầu .

“Được, như vậy hôm nay cũng nặng khai mở một vòng , lúc này đây , các người mười người được thảo giống như đúc , để cho người thua , tâm phục khẩu phục !” Vương Phàm Minh xem Mạnh Hạo gật đầu , trong mắt lộ ra tán thưởng , tay phải nâng lên vung lên , lập tức mười hạt giống nhau như đúc hạt giống , thẳng đến Mạnh Hạo mười người mà đi , phân biệt đã rơi vào trước mặt mọi người .

Loại này tử nhan sắc đỏ thẫm , phát ra trận trận thảo mộc khí tức .

“Xích Linh mộc !” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , chín người khác cũng nhao nhao tâm thần chấn động , nhúu mày nhìn xem riêng phần mình trước mặt màu đỏ hạt giống .

“Lại là Xích Linh mộc . Đây chính là luyện chế Trúc Cơ viên mãn cảnh cần thiết được thảo một trong . Nhìn như lửa thuộc . Nhưng trên thực tế lại là tất cả linh khí đều có thể thôn phệ tẩm bổ .”

“Bằng vào ta chờ tu vi , muốn thổi hóa này được thảo , quá khó khăn ...” Bốn phía mọi người nguyên một đám thở sâu , thần sắc đều lộ ra vẻ ngưng trọng .

Trên đài cao , giờ phút này ngoại trừ Mạnh Hạo bên ngoài , chín người khác chần chờ một chút , nhao nhao cắn răng trong một phát bắt được trước mặt màu đỏ hạt giống , dùng hết toàn bộ tu vi . Đã bắt đầu thổi hóa .

Mạnh Hạo nâng tay phải lên , đem cái này màu đỏ hạt giống cầm trong lòng bàn tay , cẩn thận mắt nhìn sau , nhắm mắt trầm tư một lát , mở ra lúc, trong tay hắn ánh sáng tím lóe lên , đem cái này màu đỏ hạt giống vây quanh ở bên trong , linh lực nhỏ , đã bắt đầu thổi hóa .

Thì ra là thời gian một nén nhang , lập tức dài ười người . Một người đàn ông trung niên sắc mặt trắng bệch , mồ hôi rơi như mưa . Thân thể đều đang run rẩy , có thể lại cắn răng lấy ra túi trữ vật , xuất ra linh thạch , đúng là một tay nắm linh thạch , một tay thổi hóa Xích Linh mộc .

Dần dần, mặt khác người cũng nhao nhao như thế , nửa canh giờ sau , nơi đây ngoại trừ Mạnh Hạo , chín người khác đã toàn bộ đều dựa vào linh thạch đến thổi hóa , nguyên một đám sắc mặt trắng bệch , hai mắt đỏ thẫm .

Duy chỉ có Mạnh Hạo cái này , thần sắc thủy chung bình tĩnh , chỉ là nhìn qua trong tay Xích Linh mộc , cẩn thận không chế linh lực , không lãng phí mấy may , toàn bộ dùng mãnh vào Xích Linh mộc hạt giống trong .

Mà mặt khác người , hiển nhiên là không làm được đến mức này , mười phần linh lực tổng xuất , trên thực tế có thể tẩm bổ được thảo , chỉ có ba thành mà thôi .

Lại qua mà nửa canh giờ , cái kia sớm nhất lấy ra linh thạch nam tử trung niên thân thể một cái lão đảo , sắc mặt trắng bệch , cả người phun ra một ngụm máu tươi , thối hậu vài bước lúc , ngơ ngác nhìn trước mặt Xích Linh mộc hạt giống , hắn đã dùng toàn lực , có thể nhưng lại ngay cả để cho loại này tử nẩy mầm đều không thể làm được .

Giờ phút này đẳng chất ở bên trong , hắn lắc đầu , lựa chọn rời khỏi .

Rất nhanh , thì có thứ hai cái , người thứ ba , đệ tứ rời khỏi , cho đến trận này thôi hóa đã tiến hành hơn một canh giờ sau , còn đang kéo dài tiến hành , chỉ còn lại có năm người .

Đúng lúc này , phịch một tiếng truyền khắp bốn phía , hấp dẫn ánh mắt mọi người nhìn về phía Mạnh Hạo tay phải , tại Mạnh Hạo tay phải trong lòng bàn tay , cái kia màu đỏ hạt giống khai xuất một lá mầm non !

Nhưng rất nhanh , lại có một người Xích Linh mộc hạt giống khai xuất mầm non , người này đang là trước kia tại vòng thứ nhất thí luyện , ngoại trừ Mạnh Hạo bên ngoài , kiên trì thời gian dài nhất vị trung niên nam tử kia .

Sắc mặt của hắn có chút khó coi , giờ phút này trong tay nắm trụ cùng nhau linh thạch , âm trầm nhìn Mạnh Hạo liếc .

Đến nỗi ba người khác , giờ phút này sắc mặt trắng bệch , bọn hắn dùng toàn lực , cũng như trước không cách nào làm được để cho viên này Xích Linh mộc hạt giống nẩy mầm , giờ phút này chỉ có thể lựa chọn buông tha cho .

Thế là , cái này đợt thứ hai cuối cùng nhất khảo thí , lần nữa đã trở thành Mạnh Hạo cùng trung niên nam tử này ở giữa chiến trường , như một lần kéo dài .

“Vì lúc này đây khảo thí , ta chuẩn bị mà số lớn linh thạch , ta cũng không tin thắng bất quá người !” Trung niên nam tử kia mắt đã đỏ , hắn đang ở đài cao , đối diện mặt chính là Mạnh Hạo , giờ phút này ngẩng đầu nhìn chòng chọc vào Mạnh Hạo , lời nói ở giữa hắn tay trái vung lên , trực tiếp đặt tại mà mi tâm , oanh một tiếng , tu vi của hắn lại cái này một cái chớp mắt trào thẳng lên .

Không còn là ngưng khí tám phần , mà là trực tiếp đã trở thành ngưng khí chín tầng đại viên mãn , hiển nhiên người này một mực áp chế tu vi , mục đích đúng là tại đây tràng thôi hóa thí luyện , để ình có thể mượn tu vi lực bộc phát , đi một lần hành động siêu việt mặt khác người .

Theo tu vi của người này bộc phát , lập tức đưa tới bốn phía ông minh , càng là tại thời khắc này , nam tử trung niên trước mặt Xích Linh mộc hạt giống , đã bắt đầu mà chậm rãi sinh trưởng .

Mạnh Hạo thần sắc như thường , hắn không có động có Trúc Cơ tu vi , chỉ là dùng ngưng khí cảnh sống linh lực , đi thôi hóa lòng bàn tay Xích Linh mộc , đến nỗi nam tử trung niên ngón từ cùng ánh mắt , hắn không để ý đến , dứt khoát trực tiếp hai mắt nhắm nghiền , một lòng thôi hóa .

Thời gian lần nữa trôi qua , hai người Xích Linh mộc lẫn nhau đều đang sinh trưởng , càng ngày càng cao , mấy canh giờ đi qua sau , lại đều đến mà một người độ cao .

Trung niên nam tử kia thân thể run rẩy , mặt tím tím xanh xanh gân gò lên , hắn đã không biết được dùng bao nhiêu linh thạch , thậm chí nội tâm đã điên cuồng , một khi linh thạch hao phí liền lập tức lại lấy một quả , liền tự thân kinh mạch không thể chịu đựng đều đã không cần quan tâm , cặp mắt của hắn lộ ra chấp nhất , hắn muốn thắng , hắn muốn trở thành đan sư , vì thế , hắn có thể liều lĩnh .

Cuối cùng nhất , trung niên nam tử này phun ra máu tươi , thân thể run rẩy thì lại biện lấy tu vi ngã xuống , lại đưa ra một cổ bốn mạng linh khí , chợt thôi hóa dưới , có thể dùng trong lòng bàn tay bên trong Xích Linh mộc , lại trực tiếp sinh dài đến gần như một trạng độ cao , nhìn lại đã không còn là mộc , mà là trở thành cây , lúc này mới thân thể lão đảo ở bên trong , thối hậu vài bước , không cách nào tiếp tục kiên trì , bởi vì hắn đã liều mình , như kiên trì nữa , thì không phải vậy biện , mà là tiến đưa .

Thậm chí giờ phút này kinh mạch trong cơ thể như giống như lửa thiêu , để cho thân thể của hắn run rẩy lúc , mồ hôi không ngừng mà di ra , tu vi cũng đã bắt đầu ngã xuống , nhưng trong mắt của hắn lại lộ ra ngạo nghễ .

Bốn phía được đồng , lập tức mang theo sợ hãi thán phục nghị luận lên , mà ngay cả Vương Phàm Minh bọn người , cũng đều ghé mắt , Sở Ngọc Yên vậy cũng khẽ gật đầu , hiển nhiên có thể làm được điểm này , đã thuộc không dễ .

“Của ta Xích Linh mộc , dài ra mà một trương độ cao , đã thành cây , mà người chỉ mộc , chưa đủ ta đây bày thành , ta xem người như thế nào cùng ta cướp đoạt đan sư danh ngạch !”

“Còn chưa kết thúc .” Mạnh Hạo lần thứ nhất ngẩng đầu , mở mắt ra nhìn nhìn trung niên nam tử kia , nhàn nhạt mở miệng lúc , hần trong lòng bàn tay Xích Linh mộc chậm rãi sinh trưởng , bày thành , tám phần , chín thành ... Thì ra là thời gian đốt một nén hương , tại trung niên nam tử kia sắc mặt dần dần tái nhợt , thân thể càng thêm run rẩy , trong mắt lộ ra không cách nào tin thời điểm , Mạnh Hạo trong lòng bàn tay Xích Linh mộc , đã đã vượt qua một trương độ cao .

Bốn phía cực kỳ yên tĩnh , tất cả mọi người kinh ngạc nhìn Mạnh Hạo , vòng thứ nhất thảo mộc thiên phú , đã để bọn hắn hoảng sợ , nhưng hôm nay tại đây thôi hóa lên , không ngờ là như thế kết cục , có thể dùng sở hữu tất cả nhìn về phía Mạnh Hạo ánh mắt , đều mang sâu đậm rung động .

Có thể sự tình còn chưa kết thúc , Mạnh Hạo ngẩng đầu nhìn trước mắt Xích Linh mộc , hai mắt lộ ra một vòng chấp nhất chỉ mang .

“Đã muốn đường hoàng , như vậy dứt khoát liền đường hoàng cái triệt triệt để để , ta cũng rất muốn biết , dùng loại này thôi hóa công pháp , có thể đem cái này Xích Linh mộc , thôi hóa đến loại trình độ nào !” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , tay phải linh lực âm âm xuất hiện , không ngừng mà dùng mãnh vào cái này Xích Linh mộc ở trong , nhưng mà không chế tại Trúc Cơ trong vòng , dù sao coi như là đường hoàng , Mạnh Hạo cũng sẽ không biết quên hết tất cả .

Một trương , hai trương ... Thời gian dần qua , cái này Xích Linh mộc sinh dài đến hai trương độ cao , không lại tiếp tục tăng cao , mà là biến lớn , cho đến lại đã trở thành một khóa hoàn chỉnh đại thụ !

Cái này đại thụ tại Mạnh Hạo trong tay , không nói cả thế gian đều chú ý , nhưng là nơi đây ánh mắt duy nhất tiêu điểm !

Càng là tại đây thôi phát dưới , ở đằng kia cây cối lên , lại với giờ phút này , khai xuất hoa , kết quả , cái kia là một quả màu đỏ thẫm linh quả , tại xuất hiện một cái chớp mắt , lập tức tản mát ra linh khí .

Tại đây một cái kia , Sở Ngọc Yên trợn to mắt , lộ ra không cách nào tin thần sắc , Vương Phàm Minh mạnh mẽ đứng dậy , hần bên cạnh Thất lão , nhao nhao thần sắc biến hóa , toàn bộ đứng dậy .

“Xích Linh mộc nở hoa !! Kết xích linh quả !”

“Hần một cái ngưng khí tu sĩ , lại có thể làm được điểm này , việc này không thể tưởng tượng nổi !”

Bốn phía mấy vạn được đồng , giờ phút này càng là không chế không nổi ông mình xông xáo , cái kia mười cái thất bại chỉ nhân , giờ phút này cũng đều sống ở đó , bọn hắn thân là được đồng , tự nhiên mình bạch có thể làm cho Xích Linh mộc kết quả , việc này đại biểu cái gì .

“Xích Linh mộc là luyện chế Trúc Cơ cảnh giới đại viên mãn đan được chi thảo , có thể nó trái cây , nhưng lại ngưng tụ Xích Linh mộc tinh hoa , là luyện chế kết đan sơ kỳ cần thiết đan dược thuốc quả !”

“Cái này Phương Mộc lại có thể làm được điểm này , phải biết rằng thôi hóa công pháp , thích hợp đại đa số ngưng khí cần thiết được thảo , Trúc Cơ được thảo có thể thôi hóa không nhiều lắm , mà Kết Đan cần thiết được thảo , cơ hồ không có khả năng bị thôi hóa , có thể hần ... Rõ ràng thôi hóa ra như thế một quả xích linh quả !”

Tại đây bốn phía xông xáo thời điểm , Mạnh Hạo thở sâu , tay phải hất lên , trước người Xích Linh mộc lập tức chấn động dưới , như đã mất đi căn nguyên , đã bắt đầu héo rũ , nhưng lại tại hần héo rũ lập tức , Mạnh Hạo trái tay đã giơ lên một chảo , đem cái kia xích linh quả nắm ở trong tay , không chần chờ chút nào đấy , ở trước mặt tất cả mọi người , liền trực tiếp để vào mà trong túi trữ vật .

Khi cái kia cao ba trương Xích Linh mộc hoàn toàn héo rũ lúc , bốn phía chỉ nhân còn chỗ với ông mình xông xáo bên trong , Mạnh Hạo thân thể nhảy lên , đã theo trên đài cao rơi xuống đất .

“Nơi đây tấn chức đan sư người , Phương Mộc !” Vương Phàm Minh thở sâu , nhìn thật sâu Mạnh Hạo liếc sau , chậm rãi mở miệng , thanh âm truyền khắp bốn phía , càng là theo quang trường này khuếch tán , như theo lò đan truyền ra , tràn ngập toàn bộ Đan Đông nhất mạch sở hữu tất cả sơn cốc .

Có thể dùng ngoại giới bảy vạn được đồng , tại đây một cái chớp mắt , toàn bộ đều nghe được những lời này !

221. Chương 221: Đan Đạo Nhân Vật Mới

Thời gian nhoáng một cái , lại qua mà hai tháng , như cũ là giáp một sơn cốc , có thể thực sự không phải là dựa vào dòng suối , mà là đang trong sơn cốc bên cạnh dưới ngọn núi , có một cái uốn lượn đường nhỏ trải ra đến trong núi .

Ở đằng kia , tồn tại một chỗ động phủ , động phủ này cửa đá màu xanh , bốn chu mây mù quấn , đứng ở nơi này có thể quan sát chúng cốc , chẳng những linh khí càng đậm , thậm chí tại trong lòng núi , còn có một cái hỏa mạch bị đại pháp lực chi nhân dẫn đạo mà đến .

Nơi đây , chính là Mạnh Hạo trở thành đan sư sau , bị tông môn ban cho động phủ .

Chỉ có đan sư , mới có thể theo cư trú ở giữa sườn núi , cùng trong sơn cốc được đồng phân chia ra đến, hưởng thụ lấy tông môn đối với đan sư đãi ngộ , càng có thể đi để cho được đồng với tư cách trợ thủ , thậm chí không ít đan phương cùng với dược thảo , tông môn đều có thù lao cung cấp .

Duy nhất cần phải làm , chính là mỗi tháng muốn lên giao nộp nhất định được đan dược .

Bất quá nếu là muốn đạt được một ít hiếm thấy dược thảo cùng đan phương , thì cần muốn lên giao nộp tông môn đan dược số lượng nhiều một ít , tóm lại càng nhiều , tắc thì có lẽ trong tông môn thu hoạch càng lớn .

Thậm chí đã trở thành đan sư sau , còn có thể đan sư trong lúc đó lẫn nhau lấy vật đổi vật , tổng tất cả hành vi , cũng là muốn để lĩnh đối với luyện đan càng thêm thuận thực , luyện ra phẩm chất đan dược rất cao .

Một ngày này , Mạnh Hạo trong động phủ có tiếng oanh minh truyền ra , thanh âm này cho dù là có cửa đá ngăn cản , cũng đều truyền ra thật xa , có thể phía dưới trong sơn cốc được đồng , lại không người dám nhiều lời cái gì , chỉ là ngẩng đầu nhìn về phía Mạnh Hạo động phủ lúc, mang theo bất đắc dĩ cùng hâm mộ .

Hai tháng này , theo Mạnh Hạo trở thành đan sư bắt đầu , như vậy tiếng oanh minh liền thường xuyên truyền ra .

Trong động phủ , Mạnh Hạo đầy bụi đất , cười khổ nhìn trước mắt nổ tung lò đan , thở dài , tay áo hất lên , đem những lò luyện đan kia mảnh vỡ cùng với buồng tha thuốc cận bã thu hồi , cau mày khoanh chân ngồi ở hơi nghiêng trên bệ đá .

“Cái này luyện đan cũng không phải là chuyện dễ , nhất là Địa Hỏa điều khiển hơi có độ lệch , nhẹ thì đan phế , nặng thì lò đan sụp đổ , hai tháng này đến, đã nổ bốn mươi bảy cái lò đan rồi...” Mạnh Hạo ăn mặc một thân trường bào màu xanh . Ông tay áo bên trên thêu lên một cái nho nhỏ lò đan , bộ quần áo này , đại biểu hán đan sư thân phận .

“Bất quá dưới mắt cũng tốt hơn nhiều , thường thường ba lượng ngày mới có thể nổ nát vụn một cái .” Mạnh Hạo nghiêng đầu nhìn về phía bên người bảy tám cái bình thuốc , ánh mắt lộ ra một vòng vui mừng , những thứ này bình thuốc bên trong đan dược , đều là hán hai tháng này đến tự mình luyện ra , tuy nói đều là ngưng khí cần thiết , nhưng tự tay luyện ra cảm giác , nhưng lại để cho Mạnh Hạo rất là cao hứng .

“Luyện đan không dễ dàng . Cùng tư chất có quan hệ . Nhưng là trọng yếu hơn phải.. Cái này luyện đan . Thật sự là quá đắt giá , khó trách đan sư ít...” Mạnh Hạo thần sắc lộ ra cảm khái , tại được đồng lúc, hán

không có những thứ này cảm xúc . Mặc dù là đi theo Lệ Đào lúc, chỗ xem cũng đều là ngoại nhân tôn trọng , còn có Lệ Đào mỗi lần cho nội môn đệ tử luyện đan , đều có thu hoạch một màn .

Có thể thực sự trở thành đan sư sau , hẳn mới phát hiện , từng cái thành tay đan sư phía sau , đều có chồng chất như núi linh thạch tiêu hao , như thế mới có thể bồi dưỡng được đến, cái này vẫn còn cần tư chất . Nếu không có tư chất hoặc là tầm thường , như vậy muốn trở thành đan sư , cần có linh thạch , có thể để ột cái môn phái nhỏ táng gia bại sản .

“Một cái lò đan liền cần hai vạn linh thạch ... Đây là trong tông môn tầng thấp nhất lò đan , hôm nay bị ta nổ tung bốn mươi bảy cái ...” Mạnh Hạo nghĩ đến nơi này. Mặc dù lò luyện đan này không cần hẳn dùng tiền , có thể cũng hiểu được đau lòng .

“Lò đan còn cái là một mặt , luyện đan cần có dược thảo , càng là đắt đỏ , thường thường mấy chục loại thảo dược chung vào một chỗ , có giá trị không nhỏ , nhưng những...này vẫn không tính là cái gì , chính thức phải chết phải.. Luyện chế thành công khả năng rõ ràng mười lần đều không một lần ...” Mạnh Hạo nghĩ đến nơi này, thật dài thở ra một hơi .

“Dược thảo càng là trân quý , đan phương càng là cổ xưa , phẩm chất đan dược càng cao , tắc thì thất bại thì càng nhiều .” Mạnh Hạo cảm khái thì thào .

“Bất quá , trở thành đan sư sau , cũng có tương ứng chỗ đặc thù , ví dụ như này cái lệnh bài .” Mạnh Hạo tay phải nâng lên tại trên túi trữ vật gỗ , lập tức trong tay xuất hiện một quả lệnh bài màu trắng .

Lệnh bài kia cầm trong tay , một mảnh lạnh buốt , tựa ngọc cũng không phải ngọc , trên đó chính diện điều khắc lò đan , mặt sau thì là viết một cái cứng cáp hữu lực “Cấm” chữ .

“Cấm đan lệnh!” Mạnh Hạo nhìn xem lệnh bài , mắt lộ ra kỳ dị chi mang , đây không phải hẳn hai tháng qua lần thứ nhất vượt vượt này lệnh bài , nhưng mỗi một lần chứng kiến , nội tâm đều sẽ cao lên một cổ đối với đan sư địa vị tôn kính .

Đây là một miếng cấm đan lệnh, này làm cho từng cái dược đồng tại trở thành đan sư sau , đều bị tông môn cấp cho , cả đời chỉ có một lệnh, một làm cho có thể dùng hai lần , mà mỗi một lần sử dụng , đều đem đan sư tôn cao bày ra đến mức tận cùng , đủ để khiến Tử Khí nhất mạch đệ tử kinh hãi không thôi .

Thậm chí có thể nói , đan sư sở dĩ tại Tử Vận Tông nội địa vị tôn cao , có không ít nguyên nhân , đứng vậy xuất từ cấm đan làm cho lên, này lệnh, đối với rất nhiều người mà nói , là một loại mệnh mē uy hiếp .

Bởi vì cái này cấm đan lệnh, chỉ có một tác dụng , một khi dùng ra , có thể để cho cái nào đó Tử Khí nhất mạch nội môn đệ tử , trong vòng trăm năm , không có bất kỳ đan sư vì kia luyện đan , bằng là đem hẳn gia nhập vào cấm luyện liệt kê .

Này làm cho trăm ngàn năm qua thường tại , là Tử Vận Tông môn quy , là Đan Đông nhất mạch chỉ mới có đích đặc thù , cũng chính là bởi vì này làm cho tồn tại , mới có thể dùng đan sư địa vị , tại Tử Vận Tông bên trong cực kỳ tôn cao .

Sẽ không có người nguyện ý quá đi đắc tội đan sư , đắc tội một cái đan sư , bởi vì này làm cho tồn tại , đem bằng là đắc tội sở hữu tất cả đan sư .

Có thể từ xưa đến nay , gần đây một ngàn năm , cũng không có bao nhiêu đan sư thật sự dùng qua cái này quyền lợi , tính toán ra, cấm luyện danh sách , một ngàn năm nhiều nhất thời điểm , cũng chỉ có như vậy vài trăm người mà thôi, cùng nội môn đệ tử trên vạn người so sánh , thật sự không nhiều lắm .

Dù sao này làm cho đối với đan sư mà nói , không cần , mới lớn nhất uy hiếp , một khi hai lần đều dùng rồi, tắc thì uy hiếp liền tự nhiên biến mất .

Sở hữu tất cả tại trong vòng trăm năm cấm luyện chi tên của người , đều khắc ở này cái cấm đan làm cho ở bên trong, Mạnh Hạo đã trở thành đan sư , được hưởng phần này đặc quyền đồng thời , cũng muốn thực hiện thân là đan sư đối với này cái lệnh bài tôn kính , cái này trước mặt mười ba người , là cái này một trăm năm , bị mười ba vị đan sư cấm luyện chi nhân , Mạnh Hạo cái này , tại những người này danh tự tồn tại với cấm luyện danh sách lúc, không thể làm cái này mười ba người luyện đan .

Mắt nhìn cảm đan lệnh, Mạnh Hạo đem hân thu hồi , suy nghĩ một chút , lại lấy ra một cái ngọc giản , ở bên trong lục ấn sau khi , hất lên mà ra , ngọc giản này tại giữa không trung thiêu đốt , cái kia biến mất .

Không lâu sau , có âm thanh theo ngoài động phủ truyền đến , Mạnh Hạo tay phải nâng lên nhất chỉ , lập tức động phủ đại môn mở ra , theo bên ngoài đi tới một người thiếu nữ , thiếu nữ này thoạt nhìn cũng chỉ là mười tám mười chín tuổi , tướng mạo có chút xinh đẹp , đi vào động phủ sau nhìn lại cái mũi , giống bị cái này một phòng nổ đan khí tức chỗ sặc .

“Phương đan sư , ta hôm qua vẫn còn buồn bực , sao vậy người cái này vài ngày không đổi lò đan ...” Thiếu nữ nói xong , theo trong túi trữ vật lấy ra đỉnh đầu mới tinh lò đan , cười đưa cho Mạnh Hạo .

Thiếu nữ này tên là lâm nhụy . Là thua trách sở hữu tất cả đan sư hàng ngày cần thiết quán sự , vẫn cứ tu vi không cao , có thể nghe nói hân tổ là cái nào đó Tử Lô đan sư , tại tăng thêm thiếu nữ này ngày thường không làm cho người phiền chán , thậm chí còn có một ít đan sư , đối với cái này nữ còn có ái mộ ý , dần dà , nhưng phạm là đan sư cần thiết , đều là nàng này đưa tới .

Như Mạnh Hạo cái này , nàng tại hai tháng này . Đã tới bốn mươi sáu lần . Hôm nay là thứ bốn mươi bảy lần .

Mạnh Hạo vội ho một tiếng . Cũng hiểu được có chút xấu hổ , đem lò đan lấy đi sau , thiếu nữ đưa lên một cái ngọc giản .

“Ta thiếu bao nhiêu?” Mạnh Hạo mắt nhìn ngọc giản , sầm mi khổ kiểm .

“Tính cả hôm nay . Tổng cộng cần nộp lên trên tông môn 6758 hạt ngưng khí đan .” Thiếu nữ trừng mắt nhìn , che miệng cười cười , giống như an ủi như vậy lại tiếp tục nói một câu .

“Không có việc gì không có việc gì , người thiếu không coi là nhiều , nhiều nhất có thiếu một trăm bảy mươi ba vạn đấu rồi, đoán chừng ... Đời này đều phải không ngừng luyện đan rồi...”

Mạnh Hạo nghe được cái số này , sững sờ một chút , theo sau lắc đầu cười khổ thở dài , trở thành đan sư sau . Lò đan , được thảo , đan phương , đích thật là không cần dùng tiền , cần thiết bao nhiêu tông môn cũng có thể cho ra . Nhưng lại không phải là không có trả giá , mà là dùng luyện chế đan dược đến đền bù tổn thất , cũng may có thể thiếu nợ ... Mạnh Hạo cầm qua ngọc giản ở trên lục ấn sau , lại đưa cho thiếu nữ .

“Phương đan sư phải cố gắng , cái kia ... Lần này giao nạp đan dược thời gian đã qua , người xem có phải hay không cần phải bao nhiêu xuất ra một chút , như vậy ta cũng vậy hảo giao thay mặt nha .” Lâm nhụy nét mặt tươi cười như hoa , cũng khó trách nàng như thế , Đan Đông nhất mạch đan sư , tại nàng xem đi , nhỏ tuổi nhất đúng là trước mắt cái này Phương Mộc rồi, mỗi lần tới đến nơi này, đều phải trêu chọc vài câu , nhất là cái này Phương Mộc xấu hổ xấu hổ bộ dáng , để cho thiếu nữ này hào hứng thêm nữa... .

Mạnh Hạo thở dài , cầm lấy bên cạnh một cái bình thuốc , mặt có năm hạt ngưng khí đan , đưa cho thiếu nữ , đây là hân lần thứ nhất nộp lên trên đan dược .

Thiếu nữ che miệng cười cười , cầm bình thuốc rời đi , Mạnh Hạo đưa mắt nhìn thiếu nữ , theo động phủ chỉ môn đóng cửa , hân cầm lấy lò đan , lần nữa thở dài .

“Cứ tiếp như thế không được , có thể bằng của ta luyện đan trình độ , hai tháng này căn bản cũng không có Tử Khí nhất mạch nội môn đệ tử tới tìm ta luyện đan , cái này cũng sẽ không có lợi nhuận , càng không có cách nào dùng như vậy cách , đi đạt được bất đồng đan phương .” Mạnh Hạo đi theo Lệ Đào thời điểm , đối với đan sư như thế nào tu hành , cũng nhìn không ít.

Trong đó điểm trọng yếu nhất , chính là bị Tử Khí nhất mạch nội môn đệ tử mời luyện đan , như thế , liền có thể tiếp xúc bất đồng đan phương , mời càng nhiều , đan phương tiếp xúc cũng càng nhiều , lâu dài sau khi , bản thân luyện đan tạo nghệ tự nhiên chậm rãi đề cao , dù sao cần thiết dược thảo không phải mình theo tông môn mua sắm , dùng cũng không đau lòng , đồng thời như vậy luyện đan là có thường đấy, thu hoạch xa xỉ .

Đến nỗi cắt xén , càng là đã trở thành quy tắc , việc này Tử Khí nhất mạch cũng không nên nói chút ít cái gì .

Mạnh Hạo thở sâu , buông lò đan sau , đem bên người những cái chai thuốc cầm tới , một vừa mở ra , mắt nhìn trước mặt đan được , những đan được này cả đám đều mượt mà , tràn ra linh khí , Mạnh Hạo nhìn một chút , chậm rãi nhú mày .

“Hắn là ta luyện chế phương pháp không đúng, nói cách khác , vì sao hai tháng qua , mỗi lần luyện đan đều cực kỳ hao tâm tổn sức , mà ta xem Lệ Đào luyện đan , nhưng lại đơn giản rất nhiều .” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ , trầm ngâm trong đứng dậy , trong động phủ đi vài vòng sau bước chân hắn dừng lại , hai mắt lóe lên .

Tay phải khi nhắc lên , lò đan cách không mà đến , hắn mắt lộ ra tinh mang , võ túi trữ vật , hơn mười loại dược thảo bay ra , hai tay của hắn phi điểm tới , khi thì thôi hóa , khi thì lấy lá , khi thì luyện nước , thì ra là hơn mười thời gian hô hấp , võ dưới, đem những dược thảo này toàn bộ dung nhập trong lò đan .

Chân phải nâng lên tại địa nhẹ nhàng đập mạnh , lập tức hắn phía trước mặt đất lập tức đỏ thẫm , nhiệt độ cao bức người lúc, lò đan xa xa treo ở này mảnh đỏ ngẫu mà gạch ba tắc phía trên , theo Mạnh Hạo bấm niệm pháp quyết không ngừng mà đánh ra , lò luyện đan này khi thì nâng lên , khi thì thấp hơn , traten traten mùi thuốc khuếch tán ra.

Tại cái này dược hương tản ra một cái chớp mắt , Mạnh Hạo khoanh chân ngồi xuống , tay phải nâng lên một bả lẳng không ấn xuống tại lò đan lên, nhắm mắt thời điểm , trong cơ thể linh khí hiện lên , đã bắt đầu thôi hóa .

Cái này thôi hóa , Mạnh Hạo đang cùng theo Lệ Đào thì liền hiểu , hắn trọng điểm tác dụng ngoại trừ thôi hóa tỉ mỉ thuốc linh bên ngoài , càng nhiều nữa ... Thì là luyện đan cần thiết .

Thỉnh thoảng , Mạnh Hạo còn phải hai mắt tinh mang chớp động , căn cứ trong lò đan biến hóa điều chỉnh , hoặc là gia tăng dược thảo , hoặc là lấy ra cạn , dĩ vãng Mạnh Hạo luyện đan , ít nhất cũng cần năm sáu canh giờ , nhưng lúc này đây , hắn chỉ giằng co hai canh giờ , liền hai mắt lóe lên ở giữa , thu hồi tay phải , tay áo bỏ rơi , đem lò đan theo màu đỏ mà gạch bên trên dịch chuyển khỏi , đan che khẽ động , mùi thuốc đập vào mặt lúc, Mạnh Hạo theo lò đan , lấy ra bốn hạt ngưng khí đan .

Cái này bốn hạt đan dược vốn là còn mềm mại , bị lấy ra sau nhanh chóng thành hình , đem làm bị Mạnh Hạo cầm đến trước mắt lúc, đã như phơi khô .

“Là ta nghĩ lầm rồi ...” Mạnh Hạo cẩn thận nhìn trước mắt cái này bị chính mình thô ráp luyện chế ra tới đan dược , lại lấy ra một bên chai thuốc ở trong, bị chính mình hao hết vất vả luyện chế ra tới ngưng khí đan , hai tướng đối lập dưới, trong mắt lộ ra hiểu ra .

“Bị ta tinh xảo luyện chế , mình cũng mệt mỏi mỗi đan dược , dược hiệu rõ ràng có quan hệ tốt quá nhiều , có thể làm được bảy , tám phần dược hiệu , mà cái này thô ráp luyện chế , tắc thì dược hiệu tầm thường , ước chừng chỉ là đem những cái kia dược thảo phát huy ra tam , tứ thành bộ dạng .”

“Cho nên ta trước khi luyện chế đến đây cực kỳ tổn sức , mình cũng rất là vất vả , như sáng sớm liền ngày hôm nay như thế luyện đan , cái đó sử dụng bên trên như vậy hơn lò đan .” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ , đem cái này ngưng khí đan thu hồi .

“Bất quá , chênh lệch to lớn như thế , gần như gấp đôi ... Đây cùng luyện chế thời gian có quan hệ , có thể cũng khả năng không lớn tồn tại quá nhiều liên quan , dù sao ta cũng vậy xem qua Lệ Đào luyện sở hữu cần thiết đan dược , tựa hồ cùng hắn cho người khác luyện chế , không có có rõ ràng như thế khác biệt .”

Mạnh Hạo nhú mày , trầm ngâm ở giữa bỗng nhiên hai mắt lóe lên .

“Hắn là , cùng ta hoàn mỹ Trúc Cơ có liên quan , bởi vì linh lực của ta cùng người bên ngoài bất đồng , không trở về vùng thể giới này , mà là lạc ấn ta tự thân ấn ký , cho nên ta nắm tòa đạo đài có thể quét ngang Trúc Cơ , mà dùng lúc nào tới luyện đan , tắc thì cũng lấy đỉnh loại khí tức này ... Mà sở dĩ nổ lò đan , là bởi vì ta luyện chế ra đan dược , thuộc về hoàn mỹ?” Mạnh Hạo hai mắt tinh mang đột nhiên sáng , cẩn thận trầm ngâm hồi lâu , càng phát cảm giác được phán đoán của mình chính xác .

Đang trầm tư lúc, bỗng nhiên Mạnh Hạo biến sắc , chợt cúi đầu nhìn về phía mình túi càn khôn , ở đằng kia trong túi càn khôn mặt nạ huyết sắc ở trong, giờ phút này có bị đồng thanh âm yếu ớt , cái kia hiện lên ở mà Mạnh Hạo trong óc .

“Ta không được , không cách nào chèo chống người tiếp tục biến hóa , đáng chết ta...ta liền biết không có thể cho người khác biến hóa chỉ lực , Mạnh Hạo , ta muốn lột da rồi , đã xong đã xong , một tháng a, ta cũng cần thời gian một tháng , người muốn ... Coi chừng một ... Chút ít ...”

Bì đồng thanh âm càng thêm suy yếu , đến mà cuối cùng nhất hoàn toàn biến mất lúc , Mạnh Hạo gương mặt như có nước chảy mà qua , lại lộ ra chân dung .

Có thể hết lần này tới lần khác đúng lúc này , Mạnh Hạo ngoài động phủ , truyền đến Sở Ngọc Yên thanh âm !

“Phương Mộc , đem người động phủ mở ra , ta tìm người có việc !”

222. Chương 222: Dấu Hiệu Vang Danh Tử Vận Tông

Mạnh Hạo sắc mặt khó coi , giờ phút này hắn dung nhan đã không còn là trước bộ dáng , mà là biến thành bản tôn bộ dạng , hơi đen làn da , nho nhả trong mang theo một cổ thư sinh khí chất , có thể hết lần này tới lần khác tại khí chất này , tồn tại yếu dị cảm giác , càng có một vết lành khốc ẩn chứa .

Mạnh Hạo nhíu mày , cũng không ngẩng đầu lên , không để ý tới động phủ ngoài cửa , giờ phút này Sở Ngọc Yên truyền tới thanh âm .

“Phương Mộc !” Ngoài động phủ , Sở Ngọc Yên nhăn lại đôi mi thanh tú , mở miệng lần nữa , nàng lúc này đây đã đến , chính là nghĩ hoàn toàn quan sát một chút Phương Mộc người này , tìm kiếm ra đối phương để ình bực bội nguyên nhân chỗ .

Nhưng hôm nay động phủ này môn quan bế không mở , trong đó càng không có Phương Mộc thanh âm , cái này để cho Sở Ngọc Yên ánh mắt bất thiện , nàng hừ lạnh một tiếng , tại tới nơi đây trước khi , nàng đã sớm tìm hiểu mà cái này Phương Mộc gần đây một đoạn thời gian căn bản cũng không xuất động phủ , mà lại trên đường nàng gặp lâm nhụy , biết được lâm nhụy vừa mới cho Mạnh Hạo cái này đưa tới lò đan .

“Đóng cửa không xuất ra , càng không nói lời nào , hắn là Phương Mộc người cái này có cái gì không muốn để cho người biết được sự tình?” Sở Ngọc Yên hai mắt lóe lên , lạnh giọng tiếp tục lái miệng .

Trong động phủ , Mạnh Hạo cau mày , đối với Sở Ngọc Yên cái kia không chút nào để ý , mà là tay phải nâng lên vỗ túi trữ vật , lập tức lấy ra mặt nạ huyết sắc , ngưng thần nhìn nhìn sau , hắn linh thức cái kia dung nhập mặt nạ bên trong .

Ở chỗ này cụ thể giới , hắn liếc mắt liền thấy được vốn là biến thành chim anh vũ bộ dáng bì đồng , giờ phút này như đã mất đi hết thấy biến hóa chỉ lực , khôi phục bì đồng bộ dáng , có thể nhưng không có sinh cơ , mà là tồn tại tử khí .

Thoạt nhìn như một cái hộp vuông be bé , có thể động tới nhưng lại cực kỳ cứng rắn , Mạnh Hạo quan sát một phen , cái này mới thu hồi linh thức , như có điều suy nghĩ .

“Nghe vừa rồi bì đồng đích thoại ngữ ý . Giống như bởi vì cho ta biến hóa chỉ lực . Cho nên làm cho nó đã bắt đầu lột da . Nói một tháng ...” Mạnh Hạo nội tâm thoáng buông , thời gian một tháng hắn vẫn là có thể gắng gượng qua đây , cùng lắm thì bất luận kẻ nào cũng không trông thấy , cũng không hề ra ngoài là được.

“Có thể như trước cái này ngoài cửa Sở Ngọc Yên , có chút đáng ghét .” Mạnh Hạo ngẩng đầu , nhìn xem động phủ đại môn .

“Phương Mộc , người đi ra cho ta !”

Mạnh Hạo thần sắc như thường , dứt khoát hai mắt nhắm nghiền .

Cho đến đi qua thời gian một nén nhang . Ngoài động phủ Sở Ngọc Yên , trong mắt lộ ra lửa giận , nàng càng phát giác không đúng , có thể lại nghĩ không ra cái này Phương Mộc vì sao như thế .

“Không nói lời nào đúng không , được , ta đây phải đi nghĩ biện pháp tìm được khai phủ lệnh bài , đến mở ra động phủ của người , cuối cùng nhất hỏi người một lần , Phương Mộc , người ở đây còn chưa phải tại !” Sở Ngọc Yên thối hậu vài bước . Gần từng chữ mở miệng .

“Không tại .” Mạnh Hạo mở mắt ra , lộ ra không kiên nhẫn . Lãnh đạm mở miệng .

Lời nói này vừa ra , ngoài động phủ Sở Ngọc Yên lập tức sững sốt một chút , hiển nhiên không nghĩ tới sẽ có như vậy trả lời thuyết phục , nhưng rất nhanh nàng liền thở sâu , hận hận trừng mắt liếc động phủ đại môn , quay người hóa thành cầu vồng rời đi .

Đuổi đi Sở Ngọc Yên , Mạnh Hạo đem lột da trong đã không có sinh cơ bì đồng lấy ra , đặt ở trước mặt , ngưng thần nhìn lại , hồi lâu , hắt thở dài , nhắm mắt ngồi xuống .

Thời gian chậm rãi trôi qua , cái kia lâm nhụy theo Mạnh Hạo động phủ ly khai sau , về tới đan trong các , đem theo Mạnh Hạo cái này lấy đi bình thuốc , ghi chép sau khi , tại cái chai bên trên ghi kế tiếp phương chữ , theo sau liền đem bình thuốc phong sáp , liền đặt ở một đồng theo mặt khác đan sư cái kia thu với tay cầm đan trong bình .

Theo sau sẽ không có tiếp tục lưu ý , mà là đã đi ra đan các , nhóm này đan dược , sẽ do đan các chi nhân lấy đi , giao cho Tử Khí nhất mạch chấp sự , với tư cách ngưng khí kỳ ngoại môn đệ tử , hằng ngày cần thiết chi dụng .

Đương nhiên tại cấp cho trước khi , sẽ có Tử Khí nhất mạch chi nhân , đi nghiêm khắc kiểm tra một phen , dùng bảo đảm đan dược an toàn .

Nhoáng một cái chính là nửa tháng , nửa tháng này đến , Mạnh Hạo luyện đan thì chưa từng như trước khi như vậy hao phí tinh lực , mà là có giữ lại , lò đan không còn có nổ tung , ngược lại là luyện ra ngưng khí đan càng ngày càng nhiều .

Đồng dạng , tại nửa tháng này sau một ngày , đan các bên trong nhóm này ngưng khí đan , cuối cùng cũng bị người lấy đi , đưa đến Tử Khí nhất mạch ngoại tông ở trong , đã bắt đầu ngoại môn đệ tử nửa tháng một lần cấp cho đan dược .

Tô Trung Luân , tu vi không cao , chỉ là Trúc Cơ trung kỳ , có thể trước kia cũng không phải là Tử Khí nhất mạch , mà là Đan Đông dược đồng , chỉ có điều bởi vì cuối cùng nhất không cách nào trở thành đan sư , tại tầng thêm hẳn tổ là Tử Vận Tông địa vị không thấp , cho nên hẳn mới có thể theo Đan Đông nhất mạch đi tới tử khí cái này , đã bắt đầu tu hành thuật pháp .

Càng bởi vì đã từng được đồng thân phận , cho nên những năm gần đây này , thủy chung phụ trách đan dược cấp cho thì kiểm tra chức vụ , chỉ có theo trong tay hẳn xác định trôi qua đan dược , mới có thể cấp cho cho đệ tử ngoại môn .

Thời gian lâu dài , tại tầng thêm chỉ có ngưng khí đan một loại đan dược , cho nên hôm nay Tô Trung Luân cái này , chỉ cần đem đan dược cầm lấy , vừa nghe liền cũng hiểu biết thiệt giả , càng có thể đơn giản phán đoán dược hiệu .

Một ngày này , theo Đan Đông nhất mạch đan dược đưa tới , Tô Trung Luân một bên thưởng thức trà thơm , một bên mở ra nguyên một đấm bình thuốc phong sáp , khi thì đặt ở trước mũi nghe thấy hạ xuống , rất là bộ dáng nhàn nhã .

Tại hẳn phía sau , tùy từng một cái đồng tử , cái này đồng tử phụ trách ghi chép cùng sửa sang lại .

“Những thứ này đan sư luyện chế ngưng khí đan , đều cơ bản giống nhau , không có cái gì khác nhau , không qua nhân gia dù sao cũng là đan sư ...” Tô Trung Luân thở dài , lại đem khởi một cái bình thuốc , nặn ra phong sáp sau , không có đi nghe thấy , mà là trước nhấp một ngụm trà , lúc này mới từ từ cầm đến trước mũi , ngửi một cái .

Có thể lần này nghe thấy sau , Tô Trung Luân sững sốt , hẳn mãnh liệt dưới đất thấp đầu lần nữa nghe nghe , bỗng nhiên hai mắt mãnh liệt mà ngưng tụ , trực tiếp đem cái này bình thuốc bên trong đan dược đổ ra , tổng cộng năm hạt ngưng khí đan , bị hẳn cầm trong lòng bàn tay , cẩn thận phân biệt sau khi vừa lại ngửi một cái , thần sắc cuối cùng đại biến .

“Chuyện này. ..” Hắn cả thân thể thoáng cái đứng lên , thậm chí đem cái kia trà thơm đựng trở mình , cũng đều không có đi để ý , trực câu câu nhìn qua trong tay đan được .

Hắn phía sau đồng tử tròn mắt há hốc mồm , hắn chưa bao giờ thấy qua Tô Trung Luân có vẻ mặt như vậy , nhất là chén kia trà thơm , cơ hồ là người này yêu nhất , ngày thường chính mình chạm thử đều phải bị trừng phạt , nhưng hôm nay bị đánh ngã trên đất , lại không có chút nào để ý .

“Thuốc này hiệu quả ... Sao vậy sẽ có loại trình độ này được hiệu , đan được này là ai luyện chế?” Tô Trung Luân thở sâu , một bả cầm lấy bình thuốc , chứng kiến mà thượng diện lạc ấn một cái phương chữ .

“Phương ... Đan sư ngàn người , họ Phương người cũng có ba, năm người ... Là ai?” Tô Trung Luân trầm ngâm ở giữa , đem cái này năm hạt ngưng khí đan cực kỳ cẩn thận quý trọng cất kỹ , hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang .

“Thuốc này hiệu quả nghe ngóng phân biệt liền viễn siêu tầm thường , nhưng đáng tiếc chỉ là ngưng khí đan , nếu là Trúc Cơ cần thiết đan được ...” Tô Trung Luân hô hấp dồn dập , hai mắt lóe lên , lại không hề kiểm tra những đan được này , mà là thân thể nhoáng một cái thẳng đến nội môn tôn thất mà đi .

“Nói không chừng người này cũng luyện chế ra có thể nhường cho Trúc Cơ nuốt đan được , phải đi sớm chặn đứng !”

Cái này mấy hạt ngưng khí đan đưa tới sự tình , Mạnh Hạo đương nhiên sẽ không biết được , hắn giờ phút này đang cau mày khoanh chân ngồi trong động phủ , nhìn xem trước người bì đồng .

Bì đồng giờ phút này thân thể đã khô quắt , không có sinh cơ chút nào , để cho Mạnh Hạo nội tâm có chút lo lắng , hắn lo lắng cái này bì đồng một tháng sau vẫn là như thế , nói như vậy , hắn ở đây Tử Vận Tông hôm nay cực diện thật tốt , đem triệt để mất đi .

Thời gian ngày lại ngày trôi qua , Mạnh Hạo lo lắng cũng càng ngày càng đậm , mấy ngày này , đã có vài người đến đi tìm hắn , vô luận là lâm nhụy hay là Lệ Đào , thậm chí cái kia Sở Ngọc Yên cũng đều lại tới nữa hai lần , tuy nói đều bị Mạnh Hạo dùng bất đồng phương pháp từng cái ngăn chặn , có thể việc này cuối cùng không có khả năng lâu dài .

Cũng may hôm nay bì đồng lột da hơn hai mươi ngày sau , tại đây bì đồng bên trên bắt đầu xuất hiện từng đạo khe hở , những thứ này khe hở cơ hồ mỗi ngày đều sẽ nhiều hơn một chút , cùng lúc đó , có hơi yếu sinh cơ từ trong sinh sôi , này mới khiến Mạnh Hạo nội tâm hơi có buông lỏng .

Cho đến lại qua mà mấy ngày , khoảng cách thời gian một tháng chỉ còn lại có một ngày lúc , bì đồng trên người khe hở càng ngày càng nhiều , sinh cơ cũng càng thêm tràn đầy đứng lên trong lúc mơ hồ Mạnh Hạo có thể chứng kiến , tại đây khô quắt bì đồng ở trong, giống như còn có một bì đồng , đang giãy (kiếm được) ôm muốn xông ra .

Có lẽ kỳ trùng ra thời điểm , chính là bên ngoài cái này khô quắt chi da nổ bung một khắc , Mạnh Hạo thở sâu , bình tĩnh nhìn qua , yên lặng chờ đợi .

Một đêm không nói chuyện , sáng sớm ngày thứ hai lúc , Mạnh Hạo trước mặt bì đồng , khe hở rậm rạp chẳng chịt , thậm chí còn có trận trận bang bang thanh âm truyền ra , tựa hồ bì đồng cái kia đang đã bắt đầu mới sinh va chạm , muốn từ cái này khô quắt chi da bên trong lao ra .

Việc này Mạnh Hạo vô pháp trợ , chỉ có thể đợi đợi , nhưng vào lúc này , động phủ của hắn ở trong, Bạch Vân Lai thanh âm mang theo hưng phấn truyền đến .

“Phương Mộc , mở cửa nhanh , có chuyện tốt , đại hảo sự !”

“Tại hạ đang luyện chế một lò đan được , không tiện ra ngoài , kính xin Bạch huynh vân vân, đợi lò đan được này luyện ra sau , Phương mộc mới có thể đi ra ngoài .” Mạnh Hạo nghe xong là Bạch Vân Lai thanh âm , liền lập tức mở miệng .

“Ai nha , cái gì đan được , nhanh đừng luyện , lần này ta thể nhưng mà cho người chiêu mộ một cái nội môn đệ tử sinh ý , người này muốn luyện chế đan được , ta hướng hắn cực lực đề cử người cái này , một khi người cho đã luyện thành , thì có danh tiếng , ngày sau tìm người luyện đan nội môn đệ tử liền có hơn .” Bạch Vân Lai vội vàng nói , hắn cùng với Mạnh Hạo hơn nửa năm qua này quan hệ không tệ , Mạnh Hạo

đã trở thành đan sư sau , hần liền thường xuyên hướng người đề cử , có thể lại từ đầu đến cuối không có thành công , lúc này đây thật vất vả có người đáp ứng , thế là liền nhanh đến tìm Mạnh Hạo .

Mạnh Hạo cười khổ , việc này như thay đổi dĩ vãng , hần tất nhiên cực kỳ mưu cầu danh lợi , dù sao đây là đan sư tại tông môn trưởng thành trọng yếu cách , mà hần cái này bởi vì vừa mới trở thành đan sư , bằng là từ một ngàn người đi cạnh tranh , cho nên đến nay ba tháng qua , còn theo không có người tìm hần luyện đan .

Loại chuyện này , không có lần thứ nhất , liền đương nhiên sẽ không có lần thứ hai .

Nhưng hôm nay ...

Mạnh Hạo đang muốn mở miệng , bỗng nhiên thần sắc hần khê động , chợt nhìn về phía trước mắt bị đóng , thì ra là mấy cái hô hấp thời gian , ngoài động phủ Bạch Vân Lai lập tức đã nghe được một tiếng nổ vang thanh âm theo trong động phủ truyền ra .

Thanh âm này càng là truyền khắp ngọn núi , đất rung núi chuyển , thậm chí dưới núi trong cốc đều nghe rành mạch , đưa tới không ít người chú ý lúc , ngoài động phủ Bạch Vân Lai cũng ở cái kia , bị chấn động hai lỗ tai nổ vang , thật lâu mới khôi phục lại .

Hần trợn mắt há mồm , thân thể lập tức thối hậu , nội tâm cũng tại kinh hãi , không biết cái này Phương Mộc luyện cái gì đan , rõ ràng ra như thế động tĩnh lớn , có thể cũng không lâu lắm , động phủ đại môn đã mở ra , Mạnh Hạo dĩ nhiên hóa thành Phương Mộc bộ dạng , mang theo mỉm cười , theo trong động phủ đi ra .

“Phương mộc sót ruột rồi, cái này chẳng phải luyện đan nổ lò rồi, bất quá không có sao , ta còn có lò đan , Bạch huynh , chúng ta đi thôi?”

223. Chương 223: Tư Thái Của Phương Đan Sư

“Muốn hay không tìm được đồng?” Bạch Vân Lai nhìn Mạnh Hạo liếc , liền vội mở miệng , giờ phút này Mạnh Hạo thân phận này đã bất đồng , thân là đan sư , vô luận là Đan Đông nhất mạch hay là Tử Khí nhất mạch , địa vị như nội môn đệ tử , không phải chuyện đùa .

Thậm chí Tử Vận Tông bên trong một ít trải qua thời gian dài quy củ , có thể dùng đan sư tuy nói cùng Tử Khí nhất mạch nội môn đệ tử cùng cấp , nhưng trên thực tế hay là muốn hơi cao thêm một bậc .

“Không cần .” Mạnh Hạo mỉm cười , cùng Bạch Vân Lai hạ sơn , hướng về Tử Khí nhất mạch đi đến , đi về phía trước thì Bạch Vân Lai liền đem sự tình kể một chút , lúc này đây mời đan sư luyện đan , là trong nội môn đệ tử người nổi bật , chỉ có điều người này coi như là lại thiên kiêu , cũng không mời được Chủ Lô , hơn nữa thanh danh bất hảo , với đan sư trong cũng cũng biết , cho nên nguyện ý cho hần luyện đan chỉ nhân không nhiều lắm .

Mà lại Đan Đông nhất mạch địa vị cao cả , thân là đan sư có được quyền cực tuyệt , Tử Khí nhất mạch nội môn đệ tử cũng không có biện pháp , vị này thiên kiêu càng là bất đắc dĩ , đến nỗi những cái kia có thể cho hần luyện đan , hần tuyển tới chọn đi , cũng đều toàn bộ không hài lòng .

Việc này bị Bạch Vân Lai biết được , suy nghĩ phải là một cơ hội , mặc kệ thành cùng không thành , dù sao người này cũng không dám đem Đan Đông nhất mạch như thế nào , thế là bỏ chạy tới tìm Mạnh Hạo thương lượng .

“Luyện cái gì đan?” Mạnh Hạo đi về phía trước lúc , nghe Bạch Vân Lai đích thoại ngữ , suy nghĩ một chút , khai mở miệng hỏi.

“Cái gì đan chưa nói , một hồi người hỏi trước một chút , ta dù sao địa vị không đủ , vẫn cứ có thể chen mồm vào được , Đan Đình Dũng thân là Tử Khí nhất mạch thiên kiêu , đương nhiên sẽ không nói với ta quá nhiều .” Bạch Vân Lai thở dài .

Mạnh Hạo nhẹ gật đầu , đi qua mọi chỗ sơn cốc , nội tâm lại đang hồi tưởng trước khi động phủ một màn , cái kia một tiếng vang thật lớn đúng vậy bị đông khô quắt cứng rắn da bị tạc khai mở đưa tới thanh âm , theo sau bị đông như mới sinh như vậy xuất hiện . có thể lại hiềm thấy không có dài dòng . Mà là trực tiếp cho Mạnh Hạo một đạo biến hóa chi lực . Liên trực tiếp bay vào mặt nạ huyết sắc bên trong ngủ say .

Bất quá cùng Huyết Ngao không giống với , cái này bị đông ngủ say , Mạnh Hạo quan sát sau khi phát hiện , tối đa mấy tháng sẽ thức tỉnh , liền không để ý tới nữa , ngược lại là đối với bốn phía nổ tung khô quắt chi da , cảm thấy rất hứng thú .

Cái kia khô quắt chi da cực kỳ kiên nghị , dùng Mạnh Hạo tu vi đều không thể đem một khối nhỏ đẩy ra . Bất quá vật ấy đến từ bị đông , tại Mạnh Hạo xem ra xác nhận bảo bối , liền đem hẩn thu hồi , không kịp kỹ càng xem xét , liền đi ra động phủ .

Không lâu sau , hai người tại Đan Đông nhất mạch cùng Tử Khí nhất mạch ở giữa trong sơn cốc , chứng kiến mà phía trước thần sắc kiêu căng , chấp tay sau lưng ngóng nhìn bầu trời một thanh niên .

Thanh niên này chính là Đinh Dũng , hẩn ăn mặc trường bào màu đỏ , giờ phút này dưới ánh mặt trời nhoáng một cái . Lại chẳng biết tại sao tràn ra mà một vòng tím ý , Mạnh Hạo bái nhập Tử Vận Tông gần một năm . Biết được vô luận là Đan Đông hay là tử khí , đều là dùng màu tím vi tôn , mà trước mắt thanh niên này tuy nói không phải ăn mặc đệ tử hạch tâm áo bào tím , nhưng quần áo có thể lộ ra tím ý , cũng có thể gặp thân phận cao quý , thuộc về Tử Vận Tông thiên kiều .

Tu vi càng là đến mà Trúc Cơ trung kỳ đỉnh phong , khoảng cách hậu kỳ chỉ thiếu chút nữa .

“Người chính là Phương Mộc?” Đinh Dũng ánh mắt rơi vào Mạnh Hạo trên thân , nhíu mày , nhàn nhạt mở miệng , ở trong mắt hẩn xem ra đan sư tự nhiên là niên kỷ càng lớn càng tốt , có thể người trước mắt , thật sự quá trẻ tuổi .

Mạnh Hạo nhíu mày , lãnh đạm đứng lại không hề đi về phía trước , hẩn đi theo Lệ Đào cho người ta luyện đan lúc, xem quen rồi Lệ Đào tại đây chút ít nội môn đệ tử trước mặt tư thái , biết được đan sư thân phận tự nhiên tồn tại tôn cao , nhưng trên thực tế hay là căn bản thân đi nâng lên , nếu là cái giá đỡ thấp , người bên ngoài sẽ cảm thấy không có bản lãnh .

Cổ mà giờ khắc này đứng lại sau , tay áo hất lên , hừ lạnh một tiếng .

“Bạch Vân Lai , sau này loại này chuyện luyện đan , không nên tìm ta .” Mạnh Hạo lãnh đạm mở miệng , lại nhìn cũng không nhìn thanh niên kia liếc , quay người liền muốn lỵ khai .

Bạch Vân Lai thường thường cùng đan sư tiếp xúc , cùng Mạnh Hạo cái này quen thuộc một năm , há có thể nhìn không ra nguyên nhân , nội tâm thầm khen thời điểm , trên mặt lại lộ ra thành sợ , lộ ra oán trách con mắt nhìn mắt giờ phút này cũng bị Mạnh Hạo cử động này làm cho sững sờ ở cái kia Đinh Dũng .

“Vị này chính là Đan Đông nhất mạch đan sư , đừng nhìn tuổi không lớn lắm , nhưng lại là trước đó lần thứ nhất tấn chức thí luyện đệ nhất nhân ! Người nghĩ a, mười vạn được đồng tuyển một người , đưa hẩn tuyển ra , người ah ... Ai , ta cầu Phương đan sư rất lâu , hẩn mới miễn cưỡng đồng ý , có thể người ...” Bạch Vân Lai giậm chân một cái , lắc đầu thì tranh thủ thời gian chạy hướng Mạnh Hạo cái kia .

Đinh Dũng cười khổ , thở dài , hẩn cũng không phải là năm đó ngàn , Lữ thể hệ , đi ra ngoài lịch luyện không ít, sao có thể nhìn không ra Mạnh Hạo cái này tư thái , nhớ tới Bạch Vân Lai cái kia từng nói, cái này Phương Mộc luyện đan tạo nghệ không nhỏ , giờ phút này suy nghĩ một chút , khuôn mặt lộ ra mỉm cười , tiến lên vài bước .

“Phương đan sư đại danh , Đinh mỗ như sấm bên tai , trước khi là chứng kiến Phương đan sư bằng chừng ấy tuổi liền có cái này như vậy thành tựu , phương kinh ngạc nói lỗ , Phương đan sư có thể đừng nên trách .”

Mạnh Hạo lúc này mới bước chân một lần nữa dừng lại , quay đầu lãnh đạm nhìn mà Đinh Dũng liếc .

“Muốn luyện cái gì đan .”

“Phá Chương đan !” Đinh Dũng hai mắt lóe lên , gặp Mạnh Hạo cái này trực tiếp mở miệng , có chút không hiểu rõ người trước mắt tính tình , dứt khoát lập tức nói ra .

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh , không có biến hóa chút nào , cái này thần sắc bị Đinh Dũng xem ở mắt , là được một bức kiến thức rộng rãi , cao thâm mạt trắc , nhưng trên thực tế , Mạnh Hạo nội tâm cũng tại vơ vét trí nhớ , có thể nghĩ nửa ngày , cũng đều không có Phá Chương đan tin tức .

“Viên thuốc này đan phương chủng loại thường gặp có 17 phần , cần thiết được thảo trăm loại , phức tạp nhiều thay đổi , cùng sở hữu ba trăm chín mươi bảy loại biến hóa , luyện chế thì còn cần rất nhỏ điều chỉnh , biến hóa lại tăng bảy thành , ngươi muốn luyện , là một loại kia , loại nào?” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng , lời nói này thuần túy là soạn bày đi ra , có thể lại làm ột bên Bạch Vân Lai trợn mắt há mồm , lúc trước hắn cũng đang suy tư cái gì là Phá Chương đan , hôm nay nghe được Mạnh Hạo như thế vừa nói , lập tức trong mắt lộ ra kính nể .

Dù sao lời nói này tại hắn nghe tới , giống như vô cùng lý giải , mà lại giống như chính là chỗ này như vậy cảm giác .

Liên Bạch Vân Lai đều bị hù dọa , Đinh Dũng vậy dĩ nhiên cũng là sửng sốt một chút sau , hai mắt lập tức lộ ra tinh mang , hắn thở sâu , hướng về Mạnh Hạo ôm quyền thật sâu cúi đầu .

“Phương đan sư , ngài tuy nói chủng loại , Đinh mỗ không quá biết được , ta đây chỉ có một phần đan phương , ngài ... Xem trước một chút?” Đinh Dũng không dám khinh thường , Mạnh Hạo đích thoại ngữ lọt vào tai , càng phát ra để cho hắn cảm thấy cao thâm mạt trắc , giờ phút này vội vàng theo trong túi trữ vật lấy ra một quả ngọc giản , đưa cho Mạnh Hạo .

Trên thực tế nếu không phải là tại trong tông môn , Đinh Dũng cũng không thể có thể tại đây sao bị hù dọa , thật sự là bởi vì đây là Tử Vận Tông , hắn cùng với Mạnh Hạo đều là đồng môn , hơn nữa lại biết được Mạnh Hạo là đan sư , tiên chủ vi kiến , cho nên mới có thể một câu , liền phát ra nổi hiệu quả như thế .

Mạnh Hạo mặt không thay đổi tiếp nhận ngọc giản , linh thức quét qua , thần sắc như trước như thường , nhưng trong lòng nhưng lại khẽ động .

”Lại có loại đan dược này , Phá Chương đan , đây là một loại Tuyệt Mệnh chi đan , cả đời chỉ có thể nuốt vào hai lần , một khi lần thứ ba nuốt vào , nhất định chết bất đắc kỳ tử !

Đây là dùng loại loại dược thảo khác nhau chi lực , tăng thêm một ít độc thảo , làm cho tràn đầy bộc phát chi hiệu quả , kích thích trong cơ thể kinh mạch , có thể dùng tu vi đột phá bình cảnh chi dụng !” Mạnh Hạo cầm ngọc giản , như có điều suy nghĩ , trầm ngâm .

Một bên Đinh Dũng nội tâm có chút khẩn trương , hắn đã nuốt vào qua một lần Phá Chương đan , có thể cánh cửa một bước thủy chung không cách nào giải khai , hôm nay chỉ còn lại có một cơ hội , có thể mời không đến Chủ Lô , đan sư hắn đây trước đây ít năm hết sức lông bông có sở đắc tội , tìm tới tìm lui đáp ứng luyện đan chi nhân không nhiều lắm , coi như là có người đáp ứng , có thể hắn lo lắng , còn đang chần chờ , dù sao việc này đối với đan sư mà nói , chỉ là một lần luyện đan , có thể với hắn mà nói , lại đại biểu cuối cùng nhất một cơ hội .

Một khi thành công , hắn liền có thể bước vào Trúc Cơ hậu kỳ , không phải do hắn cẩn thận .

Lúc này đây tới tìm Mạnh Hạo , trên thực tế hắn cũng không phải là hoàn toàn hạ quyết tâm , cho nên mới có thăm dò , dựa theo ý nghĩ của hắn , là muốn tìm một chính mình cho rằng ổn thỏa nhất đan sư , đến luyện chế này cái đối với hắn mà nói cực kỳ trọng yếu Phá Chương đan , dù sao Đinh Dũng cũng không phải là ngoại môn đệ tử , thân là nội môn thiên kiều , hắn biết rõ , cùng một loại đan dược , không cùng người luyện chế , được hiệu là bất đồng đẩu , cao có thấp có , mà Phá Chương đan loại này đan dược , đối với được hiệu cái này , vô cùng nhất hà khắc .

Như lúc trước hắn nuốt vào cái kia miếng , chính là dược hiệu tầm thường , bằng không mà nói , cũng sẽ không dùng hôm nay thở dài .

Sau nửa ngày sau khi , Mạnh Hạo đem đan Phương Ngọc giản buông , lại trầm ngâm một chút , đi tới Đinh Dũng trước mặt .

“Giơ tay lên .”

Đinh Dũng sững sờ, ánh mắt co rút lại một chút, có thể thì không có cự tuyệt, mà là giờ tay lên, Mạnh Hạo cái kia nắm cổ tay của đối phương, trong cơ thể linh lực cái kia dừng mãnh vào.

“Không nên phản kháng.” Mạnh Hạo từ tốn nói, đã tuân ra ngưng khí linh lực, Đinh Dũng cái kia chân chờ một chút, chầm chầm vào Mạnh Hạo, tùy ý Mạnh Hạo ngưng khí linh lực trong người du tẩu một vòng.

“Người ném qua một lần Phá Chương đan.” Mạnh Hạo rất nhanh thu hồi linh lực, hắn đã đoán được cái này Đinh Dũng muốn xông ra bình cảnh cần thiết mấy thành được hiệu đan được, càng là tại Đinh Dũng trong cơ thể, đã nhận ra một ít tạp nhập được lực.

Được lực này, rõ ràng là còn không có tiêu tán, mà lại phù hợp đan phương bên trong Phá Chương đan bên trong có chút được thảo khí tức.

Mạnh Hạo lời nói vừa ra, Đinh Dũng thở sâu, hai mắt cái kia lộ ra tinh mang, hắn mãnh liệt mà nhìn về phía Mạnh Hạo, nội tâm đã có giạt mình, có quan hệ hắn nuốt vào qua một quả Phá Chương đan chuyển tình, hắn chưa bao giờ cùng bất luận kẻ nào nói lên.

“Chuẩn bị sáu phần luyện chế Phá Chương đan được thảo, bắt quá ba vạn linh thạch, viên thuốc này, ta giúp người luyện.” Mạnh Hạo bình tĩnh mở miệng.

“Có thể luyện chế viên thuốc này đan sư, Đinh mỗ cũng tìm mấy người... Sở muốn tối đa chỉ là tam phần tài liệu, 1 vạn 5000 linh thạch.” Đinh Dũng chậm rãi nói ra.

“Phương mỗ chi đan, bảo vệ người đột phá.” Mạnh Hạo từ tốn nói, lời nói mặc dù bình, có thể trong đó lại có một vết bá đạo ý, ẩn chứa ở bên trong.

“Lời ấy thật là!” Đinh Dũng thở sâu, hai mắt cái kia tinh mang lộ ra, lúc trước hắn đã cảm thấy trước mắt cái này Phương Mộc đan sư cùng với khác đan sư không giống nhau lắm, giờ phút này nghe nói những lời này, lập tức mở miệng.

“Không tin tắc thì tính toán.” Mạnh Hạo quay người, định rời đi.

Đinh Dũng nội tâm dấy dựa, cũng rất nhanh sẽ lộ ra quyết đoán, chỉ bằng trước mắt cái này Phương Mộc cử động không giống người thường, càng nhìn ra chính mình nuốt qua Phá Chương đan, hắn liền quyết định đánh bạc một lần. Lại không chần chờ, theo hoài nghi lấy ra một cái túi đựng đồ, dựa theo Mạnh Hạo yêu cầu để vào đầy đủ được thảo cùng linh thạch sau, trực tiếp đưa cho Mạnh Hạo.

“Sau nửa tháng, hoàng hôn nơi đây, người tới lấy đan.” Mạnh Hạo nói xong, tay áo hất lên, mang theo Bạch Vân Lai đi xa, kỳ thân ảnh phiêu dật, một thân thanh sam theo gió nhi động, một cổ nho nhã ý rõ ràng tràn ngập, ẩn ẩn đan hương quanh quẩn, không phải phàm trần giống như xuất trần.

224. Chương 224: Đan Khả Dưỡng Nhân Độc Năng Diệt Sinh

“Phương Mộc, việc này...” Trở về trên đường, Bạch Vân Lai nhiều lần muốn nói lại thôi, thẳng cho tới Mạnh Hạo ngoài động phủ, hắn rốt cục nhìn không được lối ra.

“Linh thạch ta cũng cần, được thảo sáu phần, là bởi vì ta định cho người cũng luyện một quả Phá Chương đan đi ra, ta xem người kẹt tại ngưng khí tám tầng bình cảnh đã nhiều năm.” Mạnh Hạo vừa cười vừa nói, vỗ vỗ Bạch Vân Lai bả vai, quay người đi vào trong động phủ.

Theo động phủ đại môn đóng cửa, Bạch Vân Lai đứng tại chỗ, hồi lâu, hắn ôm quyền thật sâu cúi đầu, lúc này mới rời đi, lời cảm kích nghĩ hắn không có nói, mà là ghi tạc chú ý ngọn nguồn.

Thời gian thoáng một cái, đi qua bảy ngày, Mạnh Hạo khoanh chân ngồi trong động phủ, nhìn trước mắt ba miếng Phá Chương đan, cầm lấy trong đó một hạt, ngưng thần nhìn nhìn.

”Đan được cùng độc , chỉ tồn một ý niệm , như cái này Phá Chướng đan , nếu ta lòng có sát niệm , tắc thì chỉ cần ở bên trong đem độc hơi ột chút , liền có thể trực tiếp đem nuốt vào chi nhân diệt sát .

Mặc dù là người này cẩn thận , trước dùng người bên ngoài thử chi , ta cũng vậy có biện pháp để cho đan được lúc phát tác đang lúc cải biến , giết người ở vô hình ...” Mạnh Hạo trầm mặc , hần nghĩ tới rồi những năm này chính mình nuốt vào đan được , lúc trước không biết được đan đạo lúc , không có loại này dựng tóc gáy cảm giác , nhưng hôm nay theo đối với đan đạo rất hiểu rõ , hần dần dần có chút kinh hãi .

“Ngày sau như không cần thiết , cái nuốt tự tự luyện chế chi đan , mặc dù là từ bên ngoài đến đoạt được , cũng cần dùng tự thân đan đạo tạo nghệ đi phân biệt về sau, mới có thể nuốt vào .” Mạnh Hạo ngắt đầu , thì thảo nói nhỏ .

“Đan đạo , độc nói, cái trong một ý nghĩ , đan có thể nuôi người , độc có thể giết người , một cái chân chính đan đạo đại sư , trên thực tế cũng là độc Đạo tông sư .” Mạnh Hạo hai mắt nhắm nghiền , trong óc hiển hiện thảo mộc trong tám hình , có rất nhiều có đủ độc Lực chi vật , điều phối dưới, dung hợp lẫn nhau , là được luyện ra trí mạng chi độc .

Thậm chí có thể căn cứ bất đồng tu vi , xuất hiện bất đồng trình độ Độc đan bột phần , có thể dùng Mạnh Hạo cho đến sau một lúc lâu , mới chậm rãi mở mắt ra , trong mắt mang theo hiểu ra , lúc này đây luyện chế Phá Chướng đan , tại Mạnh Hạo xem ra như đối với mình một hồi tẩy lễ , có thể dùng hần đối với đan đạo đã hiểu , sâu hơn .

“Có lẽ , nếu có một ngày của ta đan đạo tạo nghệ có thể đạt tới Đan Quỷ đại sư trình độ , của ta Bỉ Ngạn Hoa chi độc , ta có thể chính mình giải !” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , chợt mở ra , lộ ra một vòng tinh mang .

Hồi lâu , cái này tinh mang mới chậm rãi biến mất , Mạnh Hạo nổi lòng chậm rãi bình tĩnh trở lại , hần có loại cảm giác , hôm nay chính mình tuy nói hay là Trúc Cơ năm tòa đạo đài , có thể như tăng thêm đan đạo , như vậy thực tế chiến lực đã vượt ra khỏi đã từng .

Như Mạnh Hạo đem bệnh lên đơn chuẩn bị một phen về sau, gặp lại Chu Kiệt , sát người này , đã nhiều thủ đoạn , mà lại dễ dàng .

Trong trầm mặc , Mạnh Hạo đem bì đồng tróc da mảnh vỡ lấy ra , nghiên cứu cẩn thận mà một phen , mấy ngày này hần ngoại trừ luyện đan , thời gian khác đa số đang suy tư bì đồng chi da nên như thế nào đi dùng .

Vật ấy cứng rắn đến cực điểm , Mạnh Hạo dùng các loại phương pháp cũng không thể đem hần hư hao chút nào , mặc dù là dùng lò đan đến luyện , cũng không có hiệu quả gì , cũng may cái này lột da đa số nát bấy , thậm chí còn có một ít đã ở lần kia nổ bung trong đã trở thành mảnh vỡ , đều bị Mạnh Hạo thu hồi .

“Vật ấy ngày sau lại nghĩ biện pháp vận dụng , hôm nay ta ngoại trừ tại đan đạo tạo nghệ muốn đề cao bên ngoài , bản thân đạo đài , cũng cần tăng lên thêm một bước , hơn nữa tại đây Tử Vận Tông hiển lộ người trước tu vi , cũng ứng với dần dần đề cao .” Mạnh Hạo thì thảo , nhắm mắt trầm tư lúc , nhưng vẫn là nhíu mày .

“Ta cũng cần Trúc Cơ trung kỳ đan được đan phương .” Mạnh Hạo đứng dậy , trầm ngâm ít khi , đi ra động phủ , đi Lệ Đào chỗ đó , hoàng hôn thì Mạnh Hạo trở về , hần dùng Phá Chướng đan đan phương , cùng Lệ Đào đối lấy mà thích hợp Trúc Cơ trung kỳ tu vi sử dụng linh đài Đan Đan phương .

Đã có đan phương , Mạnh Hạo liền bắt đầu suy tư tự hành luyện chế sự tình , hần chỉ cần luyện chế một quả có thể , không cần quá nhiều đi luyện , cho nên cần thiết được thảo , tại đây Đan Đồng nhất mạch ở trong, dùng hần đan sư thân phận , có thể thiếu nợ đi ra một ít .

Thời gian nhoáng một cái lại qua mà bấy ngày , một ngày này Mạnh Hạo hai mắt bỗng nhiên mở ra , đã xong trong cơ thể linh đài đan hấp thu , trước mấy Thiên Linh đài đan bị hần luyện ra , chỉ là viên thuốc này luyện chế , hao phí Mạnh Hạo đếm phần tài liệu , mà lại được hiệu cũng không phải là lý tưởng .

”Hôm nay cũng chỉ có thể như vậy , trừ phi là có càng nhiều linh thạch đan phương , còn có những cái kia tương đối trân quý được thảo , rất nhiều là không thể thiếu nợ đấy, cần lấy vật đổi vật .

Hôm nay biện pháp duy nhất , chính là để cho danh tiếng của mình đứng lên chỉ có như vậy , mới có thể có càng nhiều nội môn đệ tử tìm ta luyện đan . Thu hoạch càng lớn , ta luyện đan tạo nghệ chẳng những có thể dùng đề cao , càng có thể thu lấy được thêm nữa... Được thảo đến vì chính mình luyện chế đan dược .” Mạnh Hạo trầm ngâm lúc, tay phải nâng lên vung lên , đem bên người đan dược đều lấy đi , lập tức bên ngoài đã là hoàng hôn , liền đi ra động phủ .

Vừa vừa rời đi Giáp Nhất cốc , liền thấy Bạch Vân Lai , hôm nay là cùng Đinh Dũng chỗ đó ước định thời gian , hai người trong lúc nói chuyện với nhau , không bao lâu liền đi tới ngày đó ước định chi địa .

Đinh Dũng đã sớm đã đến , giờ phút này nội tâm có chút khẩn trương , nhưng thần sắc lại không lộ chút nào , mà là yên lặng chờ đợi , đem làm Mạnh Hạo đã đến lúc, Đinh Dũng hai mắt tinh quang lóe lên , ngưng thần nhìn lại .

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh , tới gần sau tay phải tại trên túi trữ vật vỗ , lấy ra một cái chai thuốc đưa tới .

“Viên thuốc này không thể ánh trăng phục dụng , cần giữa trưa thời điểm , mặt trời nắng ấm , mới có thể thôi phát toàn bộ dược hiệu .” Mạnh Hạo nhân nhạ mở miệng , nói xong cũng không để ý tới nữa Đinh Dũng , quay người đi rồi .

Đinh Dũng tiếp nhận bình thuốc , nhìn thật sâu Mạnh Hạo liếc , cũng không nói chuyện , quay người rời đi .

Ngày hôm sau giữa trưa , trời nắng chang chang , Đinh Dũng khoanh chân ngồi ở hắc ngoại động phủ trên tảng đá lớn , bốn phía bố trí trận pháp cấm chế về sau, hắc thở sâu , lấy ra theo Mạnh Hạo chỗ đó tổn hao số tiền lớn luyện chế đan dược , nhìn qua viên thuốc này , Đinh Dũng trong mắt lộ ra một vòng chần chờ , nhưng rất nhanh cái này chần chờ liền hóa thành quyết đoán .

“Như cái kia Phương Mộc lừa ta , tắc thì việc này ta cùng với hắc không để yên !” Đinh Dũng cắn răng một cái , đem đan dược này chọt nuốt vào trong miệng , lập tức trong óc oanh một tiếng , cả người thân thể chấn động lúc, trong cơ thể hắc linh khí như sóng dữ như vậy bộc phát .

Thời gian chậm rãi trôi qua , liền tiếp đi qua ba ngày , Đinh Dũng chỗ đó thân thể run rẩy , tại đây ngày thứ ba hoàng hôn lúc, hắc mãnh liệt mà mở mắt ra , cơ hồ tại hắc hai mắt đóng mở một cái chớp mắt , một cổ Trúc Cơ hậu kỳ tu vi chấn động nháy mắt quật khởi , hướng về bốn phía ầm ầm khuếch tán ra đến, cặp mắt của hắc lộ ra kích động , thân thể của hắc tại đây run rẩy trong mãnh liệt mà đứng lên , cẩn thận quan sát thoáng một phát tu vi về sau, nội tâm kích động , ngửa mặt lên trời cười ha ha .

Tiếng cười truyền khắp bát phương , lập tức đưa tới không ít nội môn đệ tử chú ý , rất nhanh sẽ có phát hiện lúc, những thứ này nội môn đệ tử nhao nhao tâm thần chấn động .

“Đinh Dũng rõ ràng đột phá !”

“Hắc kẹt tại Trúc Cơ trung kỳ nhiều năm , lại đột nhiên đột phá !”

Đinh Dũng đột phá , tại Tử Khí nhất mạch trong nội môn đệ tử nhắc lên không nhỏ oanh động , phải biết rằng một khi đến mà Trúc Cơ hậu kỳ , liền có cơ hội tấn chức thành là đệ tử hạch tâm , hơn nữa Đinh Dũng tại đây bị kẹt tại bình cảnh nhiều năm , kể từ đó , hắc vừa đột phá , đã có tấn chức đệ tử hạch tâm tư cách , chẳng khác gì là để cho không ít người trong lúc vô hình gia tăng lên đối thủ .

Như gần kề như thế , như vậy Tử Khí nhất mạch nội môn đệ tử , cũng chỉ là đem ánh mắt Đinh Dũng trên thân , tuy nói chần chờ hắc đột phá đột nhiên , nhưng cũng sẽ không nghĩ tới quá nhiều , có thể hết lần này tới lần khác Bạch Vân Lai một mực chú ý Đinh Dũng động phủ , cơ hồ tại phát giác Đinh Dũng đột phá đồng thời , hắc liền lập tức sẽ có quan Đinh Dũng như thế nào đột phá , như thế nào tìm Mạnh Hạo chuyện luyện đan chuyện , dùng toàn bộ bốn sự truyền ra ngoài .

Kể từ đó , chẳng khác gì là Ợn Đinh Dũng tu vi đột phá thể , đem Mạnh Hạo luyện đan , dùng tốc độ nhanh nhất , như bão táp giống như truyền khắp toàn bộ Tử Khí nhất mạch nội môn , có thể dùng trong mấy ngày này , Tử Khí nhất mạch nội môn đệ tử , đàm luận nhiều nhất , chính là Đinh Dũng cùng Phương Mộc .

Mà đan sư tại trong tông môn , có bao nhiêu nội môn đệ tử bởi vì luyện đan đi kính thỉnh , hẩn trọng điểm ngoại trừ đan sư bản thân tạo nghệ bên ngoài , là được danh khí , danh khí càng lớn , tự nhiên mời chi nhân thì càng nhiều , tại Bạch Vân Lai dưới sự thôi thúc , mượn Đỉnh Dũng đột phá sự tình , trắng trợn tuyên truyền ở bên trong, lập tức đem Phương Mộc danh tự , truyền khắp toàn bộ nội môn .

Đối với việc này , Đỉnh Dũng chỗ đó cơ hồ không chần chờ chút nào , liền lập tức quyết định tùy ý Mạnh Hạo tại chính mình tại đây mượn lực , thậm chí phạm là có người tới hỏi ý kiến , đều nói thẳng Phương Mộc chi đan , có thể dùng hẩn tu vi đột phá .

Việc này rất dễ lý giải , Đỉnh Dũng có thể nói là tự mình nghiệm chứng Mạnh Hạo đan được kinh người , tự nhiên không dám chút chuyện nhỏ này liền đem hẩn đắc tội , dứt khoát chuyện tốt làm đến cùng , là về sau luyện đan kết thiện duyên .

Như thế , liền khiến cho Phương Mộc danh tiếng , tại Tử Khí nhất mạch trong đệ tử nội môn , dần dần càng lúc càng lớn , cơ hồ không người không biết , có thể đông nhất mạch đan sư ngàn người , những thứ này nội môn đệ tử đều đã có công nhận đan sư , chỉ là nghe đồn , sẽ không dễ dàng đi đổi đan sư , coi như là Đỉnh Dũng bởi vì đột phá này , cũng đa số chần chờ .

Cho đến tin tức này truyền vào đến mà Tử Khí nhất mạch bên ngoài trong cửa , bị cái kia kiểm tra đan được Tô Trung Luân nghe nói về sau, hẩn lập tức hai mắt sáng lên , một tháng trước hẩn liền thủy chung đang suy đoán cái kia họ Phương đan sư rốt cuộc là ai , đi nội môn đệ tử đan sự tình các sau không thu hoạch được gì , từ nay về sau cơ hồ mỗi một nhóm đến mà ngoại môn đan được , hẩn cũng có cẩn thận đi tìm , có thể cũng rốt cuộc không thấy được Mạnh Hạo luyện chế đan , âm thầm thở dài rất lâu .

Cái kia một lọ ngưng khí đan hẩn hôm nay còn giữ lại , thường xuyên lấy ra quan sát , nội tâm càng thêm bội phục đồng thời , đối với cái này thân phận của Phương đan sư , liền càng tò mò , cho đến có quan hệ Phương Mộc cùng Đỉnh Dũng tin tức truyền vào hẩn tại đây , hẩn cơ hồ lập tức thì có tám phần xác định , cái này Phương Mộc vô cùng có khả năng , chính là mình phải tìm chi nhân .

Vì vậy trong sự kích động lập tức lao ra ngoại môn , thẳng đến Đan Đông nhất mạch , tìm được mà Bạch Vân Lai , khẩn cầu hẩn thay dẫn tiến , mời Phương Mộc đan sư luyện đan .

Mấy ngày nay , Bạch Vân Lai làm những chuyện như vậy , Mạnh Hạo tự nhiên sẽ hiểu , theo lúc này đây danh khí nhắc lên , hẩn cũng đang chờ người đến mời , có thể đếm ngày trôi qua , lại vẫn là không người đã đến , để cho Mạnh Hạo cũng nhứt lòng mảy .

Giờ phút này , Tô Trung Luân mời đan , để cho Mạnh Hạo bỗng cảm thấy phần chần , lập tức đáp ứng .

Vài ngày sau , đem làm Tô Trung Luân lấy được hẩn đang cần đan được lúc, lập tức về đến phòng thổ nạp một lát sau , trước cẩn thận quan sát , có thể càng xem cặp mắt của hẩn thì càng lộ ra hào quang , đến cuối cùng , hẩn hô hấp đều dần dập lên .

“Năm phần mười thảo mộc chi lực , đây là có đủ mà năm phần mười chi lực đan được , loại đan được này , chỉ có Chủ Lô đan sư mới có thể dùng bất đồng thảo dược trong lúc đó phối hợp quan hệ phối hợp luyện chế ra đến, tầm thường đan sư căn bản là làm không được , tối đa cũng chính là đạt đến hơn ba phần mười được hiệu , đã là kinh người rồi!”

“Cái này Phương Mộc ... Hẩn thân là đan sư , có thể lại luyện ra Chủ Lô cấp bậc đan được !” Tô Trung Luân cố nén kích động , xuất ra trước năm hạt ngưng khí đan , đối lập dưới, không chậm trễ chút nào đem cần thiết đan dược nuốt vào trong miệng , mấy canh giờ sau hẩn hai mắt Mạnh Hạo mở ra .

225. Chương 225: Một Bước Lên Trời

“Một loại đan dược như nuốt quá nhiều , hiệu quả sẽ càng ngày càng ít , đây là bởi vì đan dược bên trong dược thảo , bản thân tồn tại vấn đề , kể từ đó , điều này có thể phát huy năm thành dược lực viên đan dược

, hần giá trị to lớn , có thể tưởng tượng !” Tô Trung Luân thở sâu , tự mình nghiệm chứng sau khi , hần đối với Mạnh Hạo cái kia , dĩ nhiên hạ quyết tâm nhất định phải hảo hảo kết giao .

“Người này ngày sau một bước lên trời đã thành kết cục đã định , nhưng hôm nay thanh minh không quá lộ ra , ngoại nhân có nhiều chần chờ , ta vừa vận cái lúc này giúp hần một chút , là sau này kết thiện duyên !” Tô trong luận nghĩ cách cùng Đinh Dũng đồng dạng , bất quá lại càng thêm kiên định , dù sao hần đối với thảo mộc tạo nghệ , có thể dùng so với hần Đinh Dũng hiểu rõ hơn , Mạnh Hạo luyện chế đan dược , đại biểu giá trị .

Lại một vòng oanh động , tại Tử Khí nhất mạch trong nội môn đệ tử nhắc lên , lúc này đây khiến cho oanh động chi nhân , đúng vậy Tô Trung Luân , hần cũng không phải là tu vi đột phá , mà là tu vi tinh tiến không ít , càng là nhiều lần tại trong tông môn , nói lên Phương Mộc chi đan , thậm chí còn lấy ra hai hạt giống nhau như đúc đan dược , một quả là đến từ Mạnh Hạo , một quả thì là mặt khác đan sư , tiến hành lời bình đối lập .

Trước có Đinh Dũng , sau có Tô Trung Luân , hai chuyện này xuất hiện , Bạch Vân Lai trợ giúp , trong khoảng thời gian ngắn liên tục thời gian nửa tháng , toàn bộ Tử Khí nhất mạch nội môn , chỗ đàm đan sư chỉ có Phương Mộc một người .

Cũng chính là cái lúc này , bắt đầu dần dần có nội môn đệ tử , đã tìm được Mạnh Hạo cái này , tìm kiếm luyện đan .

Vừa mới bắt đầu chỉ là dừng nội môn đệ tử chần chờ dưới, ôm thử một lần thái độ , đã tìm được Bạch Vân Lai , để cho hần dẫn tiến Mạnh Hạo đến luyện đan .

Mạnh Hạo cái này ai đến cũng không có cự tuyệt , chỉ cần là tìm kiếm luyện đan , toàn bộ đồng ý , dù là lò đan trong một đồn dập luyện đan phía dưới nổ tung , cũng lập tức đổi lại một lò .

Khi cái này nhóm đầu tiên tới tìm Mạnh Hạo luyện đan 3~5 cái nội môn đệ tử . Tại mấy ngày sau lấy được mình đan dược . Nguyên một đám lập tức trở về đến động phủ sau .

Trương Thủy Lai . Chính là một cái trong số đó , Trúc Cơ sơ kỳ chính hần , tại nội môn đệ tử không chút nào thu hút , đến nỗi tìm đan sư luyện đan , việc này cũng chỉ đã làm một lần , kiến thức đan sư phong quang sau , hần rất là cảm khái , có thể lại xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch . Chỉ có thể mỗi tháng lấy dừng nội môn phát ra đan dược .

Lúc này đây hần sở dĩ quyết định tìm Mạnh Hạo luyện đan , là bởi vì hần cảm thấy đây có lẽ là một cơ hội , dù sao mấy ngày này Phương Mộc danh tiếng luôn có người đàm luận , cho nên hần mới quyết định thử một lần , trong đó đánh cược một lần tâm tư , chiếm cứ không ít.

Giờ phút này hần trong động phủ , xem trong tay bình thuốc , mặt có mười hạt Trúc Cơ sơ kỳ đan dược , hần thở sâu , đổ ra một hạt lập tức nuốt vào . Nhưng rất nhanh hần hai mắt liền chột mở ra , lộ ra ánh mắt bất khả tư nghị . Chột cúi đầu cẩn thận nhìn xem đan dược , nhưng vô luận sao vậy xem , đan dược này cùng hần đã từng nuốt vào đồng loại viên đan dược không có khác nhau .

Sau nửa ngày sau , đem làm đan dược bị hần hấp thu sau , Trương Thủy Lai thở sâu , theo trong túi trữ vật quý trọng lấy ra lại một cái chai thuốc , mặt có hai hạt Trúc Cơ sơ kỳ viên đan dược , vừa cẩn thận đối lập sau , chần chờ nuốt vào mà một hạt , một lát sau , hần lần nữa lộ ra không cách nào tin .

“Sao vậy chuyện quan trọng , năm đó ta tìm đan sư luyện chế đan dược , hiệu quả không thay đổi , nên là như vậy có thể hóa thành những linh khí này , có thể ... có thể ... Cái này Phương Mộc luyện chế đan dược , cư nhiên như thể mạnh , hóa thành linh khí cơ hồ đã vượt qua gần hơn phân nửa nhiều !” Trương Thủy Lai hô hấp dồn dập , hai mắt sáng lên , giờ phút này hần như vẫn không rõ vấn đề chỗ ở , cũng sẽ không trở thành nội môn đệ tử .

Hần cơ hồ không chần chờ chút nào , chột đứng dậy , lao ra động phủ , thẳng đến thừa dịp hôm nay người bên ngoài chần chờ cơ hội , đi tìm Mạnh Hạo nhiều hơn nữa luyện một ít đi ra .

Nhưng lại tại hần lao ra , tới gần Đan Đông nhất mạch sơn cốc đồng thời , hần lập tức chứng kiến mà mặt khác mấy cái cùng hần vừa rồi lấy đi đan dược nội môn đệ tử , lại toàn bộ đều là thần sắc phấn chấn , đi

mà quay lại , mấy người lẫn nhau mắt nhìn , một lời không nói , đều nhanh hơn tốc độ , thẳng đến Đan Đông nhất mạch sơn cốc , muốn đi tìm Bạch Vân Lai .

Giờ phút này tâm tình của bọn hắn , cùng lúc trước lần thứ nhất mời đan , ôm thử xem ý lúc , hoàn toàn bất đồng .

Bọn hắn có lẽ không chuẩn bị tô trong luận phân biệt đan dược hiệu quả năng lực , có thể đan dược một khi nuốt vào , lập tức nhao nhao phát hiện , Mạnh Hạo đan dược bất thường , mặt khác đan sư đan dược , nếu như nói có mười phần chi lực , như vậy Mạnh Hạo đan dược , lại có mười lăm thành chi lực , nhiều hơn gần như một nửa dược hiệu , đủ để cho những thứ này nội môn đệ tử kinh hãi .

Mà trên thực tế bọn hắn cũng không hiểu biết , không phải Mạnh Hạo đan dược nhiều hơn một nửa dược hiệu , mà là cả Nam Vực chỗ với đan sư cái cảnh giới này đan tu , bọn hắn luyện chế đan dược , chỉ có thể giữ lại khoảng ba phần mười thảo dược chi lực , còn sót lại đều đang luyện chế thì phát huy rồi , mà Mạnh Hạo cái này linh lực đặc thù , có thể dùng hắn luyện chế đan dược , cái đó sợ không phải toàn tâm toàn ý , cũng cũng có thể bảo trì tại năm phần mười thảo dược chi lực , kể từ đó , cao thấp biết liền !

Phương Mộc tại trong nội môn đệ tử nóng nảy trình độ , cơ hồ có thể đoán được .

Theo nhóm đầu tiên tới tìm cầu luyện đan nội môn đệ tử đi mà quay lại , tin tức này dần dần truyền ra , thậm chí cho tới cuối cùng nhất đã không cần Bạch Vân Lai đi trợ giúp , những thứ này nội môn đệ tử lẫn nhau hảo hữu tại biết được sau , nhao nhao tới tìm Mạnh Hạo luyện đan , dần dần , lần nữa truyền ra , Mạnh Hạo đan dược , vượt xa khỏi mặt khác đan sư , việc này không ngừng mà khuếch tán dưới, Phương Mộc đan sư danh khí , càng ngày càng cao .

“Nghe nói sao , Đan Đông nhất mạch ra một cái tên là Phương Mộc đan sư , người này luyện chế đan dược , hiệu quả mạnh vượt qua mặt khác đan sư gần như gấp đôi !”

“Việc này sao vậy khả năng , ta tuy nói không tu đan đạo , có thể cũng cùng không ít đan sư kết giao , đối với cái này bao nhiêu cũng có một chút hiểu rõ , trừ phi cái này Phương Mộc là Chủ Lô tạo nghệ , nếu không không có khả năng vượt qua nhiều như thế .”

“Ha ha , là cùng không phải , thử một lần đã biết , liền để cho cái này Phương Mộc luyện chế một quả , không liền biết rồi .” Như vậy ngôn luận , tại Tử Khí nhất mạch trong nội môn đệ tử , có không ít truyền lưu .

Đến mà cuối cùng nhất , Bạch Vân Lai cái kia cơ hồ mỗi ngày đều có không ít người đến tìm kiếm .

Dù sao Đan Đông nhất mạch , ngoại nhân không thể bước vào , cho nên muốn tìm đan sư luyện đan , phần lớn là có lẫn nhau liên hệ ngọc giản , có thể Mạnh Hạo đây đối với bên ngoài duy nhất liên hệ , chỉ có Bạch Vân Lai .

Càng ngày càng nhiều nội môn đệ tử đến nhà bái phỏng Bạch Vân Lai , một màn này chẳng những Bạch Vân Lai có chút bận không qua nổi , Mạnh Hạo càng là bất ngờ , cơ hồ mỗi ngày toàn bộ thời gian , đều chỗ với luyện trong nội đan , chậm rãi hắn có chút không chịu nổi , việc này đau nhức cũng khoái hoạt , theo số lớn luyện đan , Mạnh Hạo đan đạo tạo nghệ đột nhiên tăng mạnh , càng là thu hoạch mà số lớn đan phương , cắt xén mà không ít dược thảo .

Cuối cùng nhất lập tức sự tình càng diễn ra càng mãnh liệt , nhất là giữ vững được hai tháng sau , toàn bộ Tử Khí nhất mạch nội môn đệ tử , có quan hệ Phương Mộc chuyện luyện đan , đã lưu truyền sôi sùng sục , nhưng phạm là ôm thử một lần tâm chi nhân , chỉ cần là lấy được Mạnh Hạo đan dược , toàn bộ đều là dưới khiếp sợ , đến lần nữa .

Thậm chí cũng không ít , dứt khoát trực tiếp theo hắn trong tay người đã lấy được Mạnh Hạo luyện chế chỉ đan , hoặc là nuốt vào , hoặc là tìm người hỏi ý , tóm lại cuối cùng nhất đã nhận được đáp án , liền lại không chần chờ chút nào , thẳng đến Đan Đông nhất mạch tìm Bạch Vân Lai .

Cho đến Mạnh Hạo cái này đều đã bận không qua nổi , thiếu không ít đan dược lúc , hắn cuối cùng mệt mỏi cùng Bạch Vân Lai thương lượng một phen , đã bắt đầu tăng giá !

Căn cứ bất đồng đan được , bất đồng giá cả , mà lại rõ ràng cao hơn mặt khác đan sư , đây là Bạch Vân Lai nghĩ tới biện pháp , cũng đã lấy được Mạnh Hạo nhận đồng , có thể hấn hai người hay là không có dự liệu được , không thêm giá thì thôi , một khi tăng giá , rõ ràng nóng nảy trình độ để cho bọn họ trợn mắt há hốc mồm .

Theo càng ngày càng nhiều nội môn đệ tử tham dự vào , thậm chí đan sư trong cũng có người phát ra bất mãn thanh âm , có thể thanh âm này rất nhanh , liên đang nghiên cứu mà Mạnh Hạo đan được sau , hoàn toàn biến mất ...

Trên thực tế , sở dĩ sẽ xuất hiện như thế nóng nảy một màn , đúng vậy bởi vì Mạnh Hạo đan được , có đủ năm phần mười được thảo chi lực , đây đối với với những nội môn đệ tử kia mà nói , nuốt vào sau chỗ tốt , không cần nói cũng biết .

Mặt khác quan trọng nhất là , có thể đem thảo mộc chi lực phát huy ra năm phần mười đan được , tại Đan Đông nhất mạch , chỉ có đan đạo tạo nghệ đến mà Chủ Lô cấp bậc này , mới có thể làm được .

Mà Chủ Lô đan sư , căn bản cũng không sẽ cho Tử Khí nhất mạch nội môn đệ tử luyện đan , có thể để cho bọn họ luyện đan , chỉ có đệ tử hạch tâm , có thể Mạnh Hạo xuất hiện , nhưng lại để cho tất cả nội môn như chứng kiến mà hy vọng , đây là Chủ Lô cấp bậc đan được , nhưng lại là đan sư giá cả , chủ yếu nhất là , Mạnh Hạo cái này có thể mời được , mà Chủ Lô , bọn hấn mời không đến .

Cho nên , cho dù là bỏ thêm giá cả , có thể cùng Chủ Lô có tiền mà không mua được so sánh , điểm ấy giá cả đối với nội môn đệ tử mà nói , có thể thừa nhận .

Phương Mộc phát hỏa !

Không những ở Tử Khí nhất mạch trong nội môn đệ tử phát hỏa , càng là Đan Đông nhất mạch được đồng cái kia , cũng đều truyền ra ngày đó Mạnh Hạo một lần hành động tấn chức đan sư rung động , dần dần , Phương Mộc danh tiếng , thậm chí đều truyền vào đến mà Tử Vận Tông một ít quê quán khóa trong tại , khiến cho được bọn hấn cũng đều chú ý việc này .

Càng là ở thời điểm này , Đan Đông nhất mạch đan sư , có không ít không cam lòng dưới , tổn hao một chút đền bù , theo bên cạnh trong tay người mua được Mạnh Hạo đan được , bắt đầu nghiên cứu , cái này nghiên cứu một chút , lập tức rung động , theo càng ngày càng nhiều đan sư tham dự vào , đến mà cuối cùng nhất , Mạnh Hạo cái này lập tức luyện đan tăng giá , có thể mỗi bầu trời Bạch Vân Lai tiếp được tờ danh sách , nhưng lại càng ngày càng nhiều .

Hấn cái này mấy tháng nay lấy được đan phương , trọn vẹn mấy trăm , linh thạch càng là cuộn cuộn mà đến , số lớn được thảo tại loại này cất xén dưới , có thể dùng Mạnh Hạo tại hưng phần đồng thời , cũng cơ hồ đã không có thời gian của mình , ngày ngày luyện đan , lúc nào cũng luyện đan , trong cơ thể linh lực khô kiệt , nuốt đan khôi phục , gần gần mấy tháng , Mạnh Hạo tại đây luyện đan ở bên trong , đệ lục tọa đạo đài , rõ ràng cũng đều khai xuất một nửa .

Có thể nghĩ , mấy tháng này , hấn là làm sao vượt qua ...

Cho đến Mạnh Hạo cảm thấy thật sự là không cách nào hoàn thành những đan được này , lập tức quyết đoán , để cho Bạch Vân Lai tuyên cáo đi ra ngoài , mỗi ngày cái luyện tam lô đan , nhiều hơn không luyện .

Cái này là không có cách nào dưới , Mạnh Hạo nghĩ tới phương pháp , này quy củ vừa ra , dựng sào thấy bóng , có thể lại đưa tới không ít cực kỳ bất mãn thanh âm , thậm chí càng có ác ngôn tương hướng thế hệ , nhưng tuy nói như thế , có thể mỗi ngày tam lô đan , lại là không có một ngày nhàn rỗi , thậm chí thường thường vì cướp đoạt cái này tam lô đan cơ hội , Tử Khí nhất mạch nội môn đệ tử , riêng phần mình triển khai thủ đoạn .

226. Chương 226: Quy Tắc Của Lưu Mỗ

Phương Mộc danh tiếng , triệt để tại Tử Vận Tông bên trong quật khởi , Tử Khí nhất mạch nội môn đệ tử , dĩ nhiên không người không biết Phương Mộc , Đan Đông nhất mạch đan sư , tương tự đối với cái này vừa mới tấn chức đan sư hơn nửa năm Phương Mộc , mấy ngày này như sấm bên tai .

Nội môn đệ tử cùng đan sư còn như vậy , liền lại càng không cần phải nói Tử Khí nhất mạch ngoại môn đệ tử cùng Đan Đông nhất mạch được đồng rồi, Phương Mộc đan sư bốn chữ này , như một cơn gió lớn quét ngang , tại Tử Vận Tông trong hàng đệ tử , danh khí càng ngày càng cao .

Tùy theo mà đến , tắc thì là đối phương mộc cái này đủ loại suy đoán , trong đó tính cách cổ quái , ít lời ít nói , không muốn cùng ngoại nhân tiếp xúc , cơ hồ đã trở thành đại đa số người cộng đồng nhận đồng , bởi vì cho dù là đến mà loại trình độ này , có thể cái này Phương Mộc đến cùng dài cái gì bộ dáng , lại có rất ít người biết được .

Hết thấy mời đan sư tình , đều là Bạch Vân Lai phụ trách , mà Phương Mộc cái này , ngoại nhân đều là biết được kỳ danh , có thể lại không có duyên gặp một lần , hơn nữa Đan Đông nhất mạch đặc thù , Tử Khí nhất mạch đệ tử không thể xâm nhập , kể từ đó , Phương Mộc tại Tử Khí nhất mạch nội môn đệ tử cái kia , càng phát thần bí .

Nhất là mỗi ngày tam lô đan quy củ , có thể so với Chủ Lô vậy đan được , này chủng chủng hết thấy , trong lúc vô hình có thể dùng Phương Mộc cái tên này , tại Tử Vận Tông ở trong, truyền ra càng ngày càng nhiều .

Thậm chí lúc trước hẩn luyện chế đan được , bởi vì mỗi ngày tam lô quy củ , rõ ràng tại nội môn đệ tử , nhắc lên một hồi giao dịch , giá cả càng là liên tục tăng lên .

Giờ này khắc này , tại Đan Đông nhất mạch ở chỗ sâu trong , có một tòa màu tím ngọn núi , núi này không cao , như tại dãy núi ở trong , giống như bị ẩn dấu đi , có thể hết lần này tới lần khác cái này không cao ngọn núi , lại tồn tại một cổ khó có thể hình dung khí thế , như rõ ràng thấp bé , nhưng là dãy núi chi tâm .

Giờ phút này ở ngọn núi này lên, có một lão giả , đang ngồi ở một chỗ bàn trà bên cạnh , nhìn qua lên trước mặt một viên đan được , mắt lộ ra kỳ quang . Tại lão giả này bên người , theo sau ba người .

Ba người này niên kỷ cũng không nhỏ , tu vi càng là Nguyên Anh . có thể tại cái này trước mặt lão giả , lại giống như đại khí không dám thở gấp . Thần sắc cực kỳ cung kính .

Lão giả này , đúng vậy Sở Ngọc Yên đích sư phụ , danh chấn toàn bộ khó gặp Đan Quỷ đại sư .

Hắn nhìn qua lên trước mặt đan được đã hồi lâu , cho đến xa xa trời chiều hoàng hôn , hẩn mới từ từ giờ tay lên , đem viên thuốc này cầm lên .

“Có chút ý tứ .” Sau nửa ngày sau khi , Đan Quỷ đại sư nở nụ cười . Tay phải nhất chà xát , viên thuốc này hóa thành tro bụi , tiêu tán ra .

“Đan lão , Tử Khí nhất mạch cái kia đã có bất mãn ...” Đan Quỷ đại sư phía sau ba người chính giữa chỉ nhân . Chần chờ một chút , nhẹ giọng mở miệng .

“Có gì bất mãn , để cho bọn họ chịu đựng , như nhịn không được , động ta Đan Đông nhất mạch đệ tử . Lão phu đoạn bọn hẩn Tử Khí nhất mạch đan được mười năm .” Đan quỷ nhân nhậm mở miệng , tay áo hất lên , thân ảnh biến mất .

Ba người kia nhìn nhau một cái , cười khổ hướng về đan quỷ biến mất địa phương thật sâu cúi đầu , lúc này mới quay người rời đi .

Giờ phút này hoàng hôn trời chiều . Ở tòa này màu tím thấp rìa ngọn núi , có một tòa cao vút trong mây ngọn núi chính , cái kia tồn tại một gian giữa sườn núi lầu các , cái này lầu các có hơn phân nửa thò ra ngọn núi , như treo trên bầu trời giống như , ban ngày đứng ở đây , có thể bao quát đại địa , ban đêm lúc, trong tĩnh không , giống như có thể theo thiên không mà đi .

Hôm nay hoàng hôn , trời chiều quang mang rơi đại địa , rơi vào trên thân người , hình như có loại lười biếng cảm giác , ánh chiều tà vàng óng ánh , chân trời tầng mây Phi Hà , một mảnh xinh đẹp .

Tại đây trong lầu các , gió núi theo trời chiều mà đến , giống như thổi không đi vân hà , muốn thổi bay tóc xanh bay múa , cái này tóc xanh , đến từ Sở Ngọc Yên .

Sở Ngọc Yên bình tĩnh đứng ở trong lầu các , tóc dài phát phối lúc , nàng dần dần nhũ mảy , bàn tay như ngọc trắng nâng lên ở bên trong , tại trong lòng bàn tay của nàng , xuất hiện một viên đan dược .

“Hắn là sao vậy luyện ... Hắn là hắn đan đạo thiên tư , cùng hắn thảo mộc tư chất đồng dạng ... Đây thiên địa ở giữa , thật chẳng lẽ có loại này tại đan đạo về thiên phú , như thế kinh diễm thế hệ ...” Sở Ngọc Yên trầm mặc .

Đan dược này vàng như nền , thoát nhìn cũng không sơ kỳ , nhưng lại là nàng hao tổn một ít linh thạch , theo Tử Khí nhất mạch nội môn đệ tử trong tay mua được , đan dược này , tự nhiên là Mạnh Hạo luyện chế .

Cầm đến đan dược này sau , Sở Ngọc Yên vốn là khinh thường , rồi sau đó mang theo bắt bẻ đi nghiên cứu hạ xuống , có thể theo quan sát , sắc mặt của nàng không ngừng mà biến hóa , đến mà cuối cùng nhất cơ hồ trợn mắt há hốc mồm , trong thần sắc lộ ra không thể tưởng tượng nổi .

Đan dược này , nàng liên tiếp nghiên cứu bảy ngày , cơ hồ đem cái này viên đan dược mài nhỏ , mà ngay cả thuốc bột đều không buông tha , một chút xiu phân tích dưới , nàng cho dù là nội tâm đối với Mạnh Hạo bực bội , có thể lại không phải không thừa nhận , đan dược này ... Coi như là nàng , cũng cần tại hết sức chăm chú xuống , lại vừa luyện ra .

Theo sau Sở Ngọc Yên hướng chỉ đem dùng kỳ sư tôn Đan Quỷ đại sư độc môn phương pháp , đi đem đan dược này một lần nữa luyện hóa , đem bột phần ngưng tụ thành đan , hai luyện sau khi , có thể dùng viên thuốc này được hiệu , phát vung tới toàn bộ thảo mộc chi lực lục thành , cái này đã là cực hạn của nàng .

“Như người này cũng học xong sư tôn luyện pháp , không biết có thể luyện ra mấy thành đan dược ...” Sở Ngọc Yên nhẹ giọng thì thào , nhìn phía xa vân hà , hồi lâu cúi đầu nhìn qua trong tay đan dược .

“Sư tôn từng nói , ta có lẽ có thể ở trên người hắn , tìm được luyện hóa Tam Phạm đan cảm ngộ , có thể người này cực kỳ ngạo mạn , ta lần trước đi tìm , lại đóng cửa không xuất ra !” Sở Ngọc Yên nghĩ đến nơi này , càng thêm bực bội , nàng phát hiện mình đối với cái này Phương Mộc , đã đến nhắc tới danh tự , đều có loại bực bội muốn phát giận trình độ .

“Cái này Phương Mộc ghê tởm trình độ , gần thứ với chết tiệt...nọ Mạnh Hạo !” Sở Ngọc Yên cắn răng nói nhỏ , hiển nhiên tại nội tâm của nàng , cái thứ nhất ghê tởm , là Mạnh Hạo , mà thứ hai cái , thì là Phương Mộc .

Chỉ là mà ngay cả chính cô ta cũng không biết , vì sao đối với cái này Phương Mộc như thế bực bội , nếu như nàng biết được Mạnh Hạo cùng Phương Mộc là một người , có lẽ sẽ hiểu nguyên nhân chỗ .

Với cái này Sở Ngọc Yên nói thầm đồng thời , Mạnh Hạo cái kia một lò đan dược , oanh một tiếng nổ tung , nổ mạnh quanh quần động phủ , để cho Mạnh Hạo thở dài , hắn mấy tháng này ngày ngày luyện đan , lúc này mới đem trước thiếu Tử Khí nhất mạch nội môn đệ tử đan dược , cuối cùng là luyện xong , chiếc đan lô này , cũng tiêu tan mất hết hai tay buông xuôi , giờ phút này sụp đổ báo hồng .

Mạnh Hạo vuốt vuốt mi tâm , đẩy ra động phủ chi môn , nhìn xem trời chiều nơi xa , thở sâu , gió núi mang theo thu cảm giác mát , rơi vào trong miệng , để cho Mạnh Hạo căng đau đầu thư hoãn xuống .

“Cuối cùng là đem trước đều luyện xong , kế tiếp ngoại trừ mỗi ngày tam lô bên ngoài , những lúc khác cần phải đi luyện ta tu hành cần thiết đan dược , Linh Thai đan đã là tầm thường , muốn luyện thành luyện Trúc Cơ Thiên !” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , cái này Trúc Cơ Thiên , là một loại Trúc Cơ hậu kỳ đan dược , có thể đan cực kỳ bá đạo , là Tử Vận Tông Trúc Cơ Đan thuốc , trân quý nhất chi đan .

Mạnh Hạo mấy ngày này luyện đan ngàn lô , đan phương đạt được mấy trăm , cái này Trúc Cơ Thiên đan phương , chính là như vậy đạt được , hắn nghiên cứu phía dưới . Hơi chút cải tiến , chuẩn bị nghỉ ngơi sau khi , đi dùng đỉnh phong tinh lực luyện chế một lò ít nhất cũng cần tám chín thành được hiệu Trúc Cơ Thiên .

Viên thuốc này . Tương tác vì hấn tại mở ra thứ sáu làm đạo đài , thậm chí trùng kích thứ bảy tòa đạo đài chỉ dụng .

“Đáng tiếc Tử Khí Đông Lai quyền . Cần đã tới rồi Chủ Lô mới có thể mượn đọc , bởi vì này thuật truyền kỳ , những phương pháp khác không cách nào đạt được , xem thêm chi nhân đều phải bị nghiêm khắc ghi chép .” Mạnh Hạo trầm tư lúc, dứt khoát đi xuống núi , hấn đã có tốt một đoạn thời gian , không có ra ngoài rồi .

“Coi như là Tử Khí nhất mạch nội môn đệ tử . Đầu không có tư cách đi xem thêm Tử Khí Đông Lai thực cuốn , chỉ có thể tu hành theo Tử Khí Đông Lai cuốn thôi diễn ra những công pháp khác , chỉ có Tử Khí nhất mạch đệ tử hạch tâm , cũng hoặc là Chủ Lô đan sư . Mới có tư cách , đi tận mắt nhìn thấy thực cuốn công pháp .” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ , Tử Khí Đông Lai , hấn tình thế bắt buộc , chỉ có học xong cuốn này công pháp . Có đủ mà ngưng tụ tử đan tư cách , mới coi là có nuốt vào hoàn mỹ kim đan trụ cột .

“Mặt khác hoàn mỹ kim đan cần thiết được thảo , tuy nói ta cũng vậy sưu tập hạ xuống, có thể vẫn là kém rất nhiều , cũng cần trở thành Chủ Lô đan sư sau . Đi nghĩ biện pháp thu hoạch .” Mạnh Hạo trong trầm tư , đi qua mọi chỗ sơn cốc , trên đường gặp không ít được đồng , trong đó có nhận biết Mạnh Hạo chi nhân , khi nhìn đến Mạnh Hạo sau vốn là sững sờ, nhưng rất liền thần sắc kích động .

Dù sao ngày đó được đồng tấn chức đan sư , có hơn ba vạn được đồng tận mắt thấy qua Mạnh Hạo , giờ phút này nhận ra cũng không có ngoài ý muốn , có thể Mạnh Hạo giờ phút này dù sao cũng là đan sư , những cái kia được đồng không dám lên trước bắt chuyện , nhao nhao cúi đầu .

Mạnh Hạo muốn tìm một chỗ yên tĩnh trầm tư , giờ phút này mỉm cười từng cái ứng đối sau , thân thể nhoáng một cái , dứt khoát đã đi ra Đan Đông nhất mạch phần đông sơn cốc , bước vào đến mà Tử Khí nhất mạch bên trong khu vực .

Tại đây , nhận biết Mạnh Hạo chi nhân cơ hồ không có , Mạnh Hạo đi ở Tử Khí nhất mạch bên trong sơn môn , ăn mặc đan sư đạo bào , không người tới hỏi tân , hấn cũng vui vẻ yên tĩnh .

Hành tẩu lúc, Mạnh Hạo nhìn xem bốn phía phong cảnh , cái này Tử Vận Tông hấn đã đến đã ba năm , tuy nói quen thuộc rất nhiều , nhưng trên thực tế bởi vì tông môn quá lớn , không ít địa phương Mạnh Hạo đều không đi qua , giờ phút này đi tới phía trước , chợt nghe phía trước truyền đến trận trận ồn ào thanh âm , càng có tên của hấn bị người tại lời nói truyền ra .

“Cái này Phương Mộc căn bản chính là cái mua danh chuộc tiếng chi nhân , cho là mình luyện đan không tệ, lại làm khó dễ như vậy chúng ta, việc này không thể nhẫn ! Ta đã bẩm báo trưởng lão , đi liên hệ Đan Đông nhất mạch chi nhân , muốn đối với người này chế tài ! Còn người nữa , nho nhỏ được đồng , còn không tạ tội !”

“Lưu sư huynh bớt giận , việc này là ta không đúng, có thể đích thật là cái này trong hơn mười ngày , mỗi ngày tam lô đan được đã bị dự định ...”

Thanh âm lộn xộn , còn có tiếng cười truyền ra , Mạnh Hạo nghe xong vài câu , trong đó có Bạch Vân Lai thanh âm , liền hướng truyền đến thanh âm địa phương đi tới , vượt qua một mảnh hòn non bộ , liền thấy hòn non bộ sau có một chỗ quảng trường , bốn phía còn có một chút đình các .

Ở đằng kia đình các ở trong, phân biệt có một chút thanh niên nam nữ ngồi ngay ngắn , đang nhìn về phía trong quảng trường , hôm nay tồn tại hơn mười người Tử Khí nhất mạch nội môn đệ tử .

Những cái kia có thể ở đình các bên trong đệ tử , tự nhiên không thể tầm thường so sánh , mà là Tử Khí nhất mạch thiên kiêu , giờ phút này bốn cái đình , phân biệt bị bốn cái thiên kiêu chiếm cứ , bên cạnh của bọn hấn , đều là riêng phần mình giao hảo chi đồng môn , giờ phút này nhìn qua trong quảng trường một màn , đa số mỉm cười , như xem náo nhiệt .

Quảng trường hơn mười người , cũng đều là tứ tán ra , duy chỉ có trung gian Bạch Vân Lai , bị hấn trước mặt một cái thanh niên áo lam , đang chỉ vào cái mũi miệt thị chửi bới .

“Chỉ bằng Lưu mỗ một câu nói kia , tại trong tông môn , không dám nói là quy củ , nhưng đối với người mà nói , chính là quy củ , ta cho phép người tự phiên hai bàn tay tạ tội , người nhất định phải muốn phiên .”

Bạch Vân Lai sắc mặt trắng bệch , thân thể run rẩy , hần tu vi yếu ớt , nhìn như bách sự thông , nhưng trên thực tế tại rất nhiều người mất địa vị ti tiện , chuyện như vậy , mấy ngày này đã không phải lần đầu tiên rồi , hần không có cùng Mạnh Hạo nói , không muốn để cho Mạnh Hạo phân tâm , mà là coi chừng xã giao , có thể vẫn là khó tránh khỏi đắc tội không ít người .

Như trước mắt vị này họ Lưu thanh niên , chính là ý vào tại trong tông môn có chút địa vị , tìm được hần điều này làm cho Mạnh Hạo luyện đan , có thể mỗi ngày chỉ có tam lô đan được , mãi đến tối trước sau đến , mà lại mặt khác người cái kia , Bạch Vân Lai cũng trêu chọc không nổi , vốn là trước khi rất là ngon nói đối với nói , có thể cái này họ Lưu thanh niên lại lập tức trở mặt .

Có thể lại ti tiện người, cũng có tôn nghiêm , Bạch Vân Lai thân thể run rẩy , gắt gao nhìn qua lên trước mắt họ Lưu thanh niên , dẳng chất ở bên trong, hần giơ tay lên , cười thâm bên trong đang muốn tự phiên thời gian...

“Bạch Vân Lai .” Mạnh Hạo thanh âm , bình tĩnh truyền ra .

227. Chương 227: Cầm Đan Lệnh

Mạnh Hạo thanh âm truyền ra , Bạch Vân Lai cái kia sững sốt một chút , chợt quay đầu lại , chứng kiến mà giờ phút này từ nơi không xa hồn non bộ sau , chậm rãi đi tới , mặt không thay đổi Mạnh Hạo .

Cái này nhìn một cái , Bạch Vân Lai nội tâm kích động , nhưng lại có chút ít vẻ xấu hổ , hần cảm giác mình cho Mạnh Hạo cái này thật xấu hổ chết người ta rồi , đang muốn mở ra nói chút ít cái gì lúc, chứng kiến mà Mạnh Hạo trong ánh mắt , rơi tại trên người mình thì một vòng tán thưởng .

Cái này ánh mắt , tại đây một cái kia , để cho Bạch Vân Lai thở sâu , giống như làm hết thảy , có người đã hiểu , loại cảm giác này nhất là theo Mạnh Hạo cái này liên tục tăng lên , có thể dùng Bạch Vân Lai cực kỳ để ý .

Mạnh Hạo xuất hiện , cũng đồng dạng hấp dẫn bốn phía ánh mắt của những người khác , nhao nhao nhìn lại , có thể cũng không người nhận biết Mạnh Hạo là ai , mà ngay cả bốn phía sảnh các bên trong những Tử Khí nhất mạch đó thiên kiều , cũng đều nhao nhao nhú mày , hiển nhiên đối với Mạnh Hạo cái này , cũng là lạ lẫm .

“Ai cho ngươi bắt tay buông đây, hần là để cho Lưu mỗ giúp ngươi đi phiên?” Tại Bạch Vân Lai trước người họ Lưu thanh niên , hất cằm lên , khinh miệt mở miệng , hần tự nhiên cũng nhìn thấy Mạnh Hạo , có thể đây là Tử Khí nhất mạch sơn cốc , lúc trước hần khí thể đã lên, đương nhiên sẽ không bởi vì tùy ý chứng kiến một cái đan sư , liền lập tức tùng hạ , nhất là trong tông môn có địa vị đan sư , hần đa số quen biết .

Tại đây họ Lưu thanh niên phía sau , còn đi theo ba, năm người , cái này ba, năm người cả đám đều ánh mắt khinh miệt , giờ phút này nhao nhao cười lạnh .

“Bạch Vân Lai , đến ta đây .” Mạnh Hạo nhìn cũng không nhìn cái kia họ Lưu thanh niên , cũng không để ý tới cái này bốn phía hôm nay quét tới ánh mắt , như họ Lưu thanh niên loại người này , Mạnh Hạo thấy nhiều rồi , thiên kiều cũng tốt , đạo tử cũng được , thay đổi Mạnh Hạo cái thân phận này ở chỗ này , những người này đều là chó đất mà thôi, Mạnh Hạo cần bản là trực tiếp bỏ qua .

Bạch Vân Lai nhanh đi vài bước . Đang muốn hướng Mạnh Hạo đi đến . Cái kia họ Lưu thanh niên hừ lạnh một tiếng . Tay phải nâng lên một bả liên hướng Bạch Vân Lai chụp tới .

“Lưu mỗ cho phép ngươi biến, không phải cho phép ngươi đi !” Hần lời nói cơ hồ mới ra , tay phải đang muốn đụng chạm Bạch Vân Lai một cái chớp mắt , Mạnh Hạo cái kia vốn là biểu tình bình tĩnh , đột nhiên tuôn ra trong đôi mắt như hàn quang hiện ra ánh sao , quét họ Lưu thanh niên liếc .

Cái nhìn này , phảng phất sấm sét , giống như trong đêm tối một vòng tia chớp . Ban ngày bên trong mây đen băng diệt !

Như cuộn cuộn lôi đình cái kia đánh vào họ Lưu thanh niên tâm thần , để cho hắn biến sắc , giống như tại đây một cái chớp mắt không phải là bị Mạnh Hạo hi vọng , mà là bị một cái có thể thôn phệ chúng sinh cự thú mang theo vô tận khí phách cùng vô hình tấn ra uy hiếp chỗ ngưng , có thể dùng cái này họ Lưu thanh niên tay phải theo bản năng dừng lại , Bạch Vân Lai đã đi tới Mạnh Hạo bên người .

Mạnh Hạo thu hồi ánh mắt , quay người mang theo Bạch Vân Lai , liền muốn ly khai , dùng hắn hôm nay tu vi , tại Tử Vận Tông địa vị . Mặc dù những thứ này là nội môn đệ tử , có thể lại cùng hắn cái này cách biệt quá xa . Cũng không có tất yếu đi tại đây chút ít cái gọi là thiên kiêu trước mặt , đi khoe khoang cái gì .

Một màn này , trong quảng trường Tử Khí nhất mạch tu sĩ , ngoại trừ họ Lưu thanh niên bản thân bên ngoài , không người phát giác ra được , mà ngay cả họ Lưu thanh niên phía sau đi theo cái kia ba , năm người , cũng đều không có phát giác chút nào , chẳng qua là cảm thấy vừa rồi Mạnh Hạo cái nhìn kia , rất là lăng mãnh liệt mà thôi , nhưng lăng mãnh liệt ánh mắt , chỉ cần dài liếc trông mắt chỉ nhân đều tỏa ra , bọn hắn đương nhiên sẽ không đi để ý .

Duy chỉ có cái này bốn phía sảnh các bên trong cái kia bốn cái Tử Khí nhất mạch thiên kiêu , chỉ có bốn người bọn họ , giờ phút này thần sắc nhao nhao biến hóa , càng có ngưng trọng , thậm chí như có điều suy nghĩ , bất quá bọn hắn bên cạnh tùy tùng , lại hiển nhiên cùng trong quảng trường tu sĩ đồng dạng , không cách nào nhìn ra một màn kia mảnh khỏe chỗ .

“Tử Khí nhất mạch há có thể là các ngươi nói đến là đến , nói đi là đi !”

“Đứng lại , vừa rồi Lưu sư huynh đã nói quy củ , cái này Bạch Vân Lai chỉ có thể lẫn lộn đi , không thể đứng lấy rồi đi !”

“Uy phong thật to , liền tính rằng ngươi là đan sư , hắn là có thể như thế bỏ qua ta Tử Khí nhất mạch tất cả nội môn hay sao!” Họ Lưu thanh niên phía sau 3~5 cái tu sĩ , giờ phút này lập tức nhảy ra , lại ngăn cản Mạnh Hạo đi đến đường, ánh mắt bất thiện .

“Ngươi có thể rồi đi , nhưng cái này Bạch Vân Lai bất kính với ta , như không tự phạt , thật sự là lần ta Tử Khí nhất mạch nội môn đệ tử quá đáng !” Họ Lưu thanh niên giờ phút này thở sâu , đi ra vài bước , lạnh giọng mở miệng , có thể hắn lại đối với Mạnh Hạo vậy có mà lo ngại , cho nên lời nói khí thế , cũng thiếu rất nhiều , nhưng này ương ngạnh ý vẫn còn, đây dựa không ngừng .

Bạch Vân Lai sắc mặt trắng bệch , trong mắt sự phẫn nộ ý bị cường hành đè xuống , hắn biết rõ Mạnh Hạo tuy nói là đan sư , có thể nơi đây như thế nhiều Tử Khí nhất mạch nội môn đệ tử , sợ là cũng có chỗ cố kỵ , chính mình phiền mấy bàn tay không có sao , không muốn bởi vì chính mình , dính líu Mạnh Hạo , giờ phút này bước chân dừng lại .

Nhưng lại tại bước chân hắn dừng lại một cái chớp mắt , Mạnh Hạo xoay người qua .

“Người này là ai?” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng .

“Tử Khí nhất mạch nội môn đệ tử Lưu Ngôn Bình ... Hắn ...” Bạch Vân Lai nhỏ giọng nói .

“Từ nay về sau , cái này Lưu Ngôn Bình đan dược , ta không tiếp .” Mạnh Hạo nhẹ gật đầu , bình tĩnh nói ra một câu nói kia .

Những lời này truyền ra một cái chớp mắt , bốn phía Tử Khí nhất mạch nội môn đệ tử , nhao nhao khê giạt mình , trong đó có không ít người khôn khéo , dĩ nhiên theo lời nói này nghe được một ít mảnh khỏe .

Bốn phía sảnh các bên trong cái kia bốn cái thiên kiêu , giờ phút này cũng nhao nhao hai mắt mãnh liệt tinh quang lóe lên , càng có một người đã phóng ra vài bước , đi xuống mà sảnh các .

“Chẳng những là cái này họ Lưu chi tu luyện đan không tiếp , người này phía sau mấy người kia , ngày sau cần thiết đan dược , cũng đều không tiếp .” Mạnh Hạo chậm rãi mở miệng , một bên Bạch Vân Lai thần sắc chấn động , nhẹ gật đầu .

Lưu Ngôn Bình nghe vậy , biến sắc , hắn chợt nhìn về phía Mạnh Hạo , ánh mắt lộ ra không dám tin ý , giờ phút này như hắn vẫn không rõ Mạnh Hạo thân phận , cũng sẽ không xứng tu hành đến mà Trúc Cơ .

Có thể thế gian này kẻ ngu dốt vẫn phải có , giờ khắc này ở Lưu Ngôn Binh bên người một thanh niên , liền thử cười một tiếng .

“Người là ai a, dường như chúng ta cầu người đi luyện đan đồng dạng , cũng không sợ chém gió to quá gãy lưỡi , bằng cái gì ư ư phong , mở miệng như thế !”

“Chỉ bằng ta là Phương Mộc !” Mạnh Hạo lạnh nhạt mở miệng , gần kề một câu , lập tức khiến cho cái kia trước khi nói chuyện thanh niên sững sờ , hai mắt chợt nhô lên , trong thần sắc mang theo khó có thể tin .

“Phương ... Phương Mộc ...”

Cùng lúc đó , Lưu Ngôn Binh phía sau mấy người khác , cũng là nguyên một đám sắc mặt đại biến , nhất tề nhìn về phía Mạnh Hạo , trong mắt mang theo rung động , không chỉ là bọn hắn , trên quảng trường này giờ phút này tất cả Tử Khí nhất mạch nội môn đệ tử , đang nghe Mạnh Hạo lời nói đồng thời , nhao nhao trợn mắt há mồm , nguyên một đám trong mắt quang mang chớp diệu , toàn bộ đều nhìn về Mạnh Hạo .

Bốn phía sảnh các bên trong Tử Khí nhất mạch thiên kiều , cũng đều nguyên một đám sắc mặt biến hóa , hệ này liệt biến cố . Lại để cho quảng trường này cái kia hoàn toàn yên tĩnh .

Phương Mộc danh tiếng . Tại mấy tháng nay với Tử Vận Tông bên trong quật khởi . Thanh danh hiển hách , ít có người không biết , thậm chí chuyện hôm nay , nguyên nhân gây ra cũng chính là Phương Mộc luyện đan .

Kể từ đó , Mạnh Hạo đích thoại ngữ truyền ra , không thể nghi ngờ là đất bằng một tiếng sét .

Lưu Ngôn Binh sắc mặt biến hóa , hẳn phía sau những người kia càng là lập tức lo lắng , giáo huấn Bạch Vân Lai sự tình bọn hắn cam tâm tình nguyện . Dù sao Bạch Vân Lai chỉ là được đồng , có thể đối mặt Phương Mộc đan sư bản thân , bọn hắn theo đáy lòng không muốn đắc tội , giờ phút này nguyên một đám liền vội vàng tiến lên , đang muốn giải thích .

Có thể Mạnh Hạo đã quay người , tại đây chút ít cái gọi là nội môn đệ tử trước mặt , hẳn đã không có hứng thú đi nói tiếp chút ít cái gì , vô luận là địa vị hay là thân phận , song phương đã hoàn toàn bất đồng , giờ phút này quay người thời gian. Bạch Vân Lai lập tức đi theo hắn sau , xa xa sảnh các bên trong Tử Khí nhất mạch bốn vị thiên kiều . Giờ phút này cũng đều bước đi đến, hiển nhiên là muốn đuổi theo bắt chuyện .

“Nguyên lai người chính là Phương Mộc , mặc dù người không để cho Lưu mỗ luyện đan , chẳng lẽ toàn bộ Đan Đông nhất mạch , chỉ có một mình người đan sư hay sao! Huống hồ người luyện đan được , chẳng qua là chút tài mọn , không đủ nổi với đời !” Lưu Ngôn Binh nội tâm kêu khổ , nhưng hôm nay đám lao phải theo lao , tự nhiên không thể đơn giản cúi đầu , cơ hồ là cắn răng như vậy , mạnh chống mở miệng , muốn tìm về một ít mặt mũi .

Mạnh Hạo châm biếm , chỉ là nụ cười này có chút lạnh , lần thứ hai dừng bước lại , quay đầu lại lúc, rất nghiêm túc nhìn thoáng qua cái này Lưu Ngôn Binh , như người này không tiếp nhị liên tam mở miệng , hẳn cũng sẽ không biết cùng hắn không chấp nhận , nhưng hôm nay rõ ràng còn trong một âm dương quái pha nói chuyện , khiến cho Mạnh Hạo cái này , ánh mắt triệt để lạnh xuống .

“Đan Đông nhất mạch đan sư ngàn người , Phương mỗ chỉ là hắn một , luyện chi đan hoàn toàn chính xác không đủ nổi với đời , cho nên ngày sau phạm là cùng người thân cận người , Phương mỗ cũng không vì kia luyện đan .” Mạnh Hạo lời nói lãnh đạm , lời vừa nói ra , lập tức Lưu Ngôn Binh bốn phía chỉ tu , không biết ai trước tiên lui sau , lại rất nhanh sẽ mọi người nhất tề thối lui , giống như không muốn tới gần .

Có thể dùng Lưu Ngôn Binh đứng ở đó , mà ngay cả hắn trước khi giao hảo chỉ nhân , cũng đều chần chờ .

Dù sao Mạnh Hạo như thế đan sư đang đỏ , một đan khó cầu , như bởi vì này đắc tội , thật sự không đáng .

“Mà nếu có Phương mỗ luyện chế chi đan , bị người đầu cơ trục lợi cho người , tắc thì đầu cơ trục lợi chi nhân , Phương mỗ cũng sẽ không còn vì kia luyện đan .” Mạnh Hạo tiếp tục lái miệng , thanh âm không nhanh không chậm , có thể rơi vào bốn phía trong tai mọi người , nhưng lại cả đám đều thở sâu .

Mấy câu hàm nghĩa , hoàn toàn đem Mạnh Hạo cái này bá đạo , hoàn toàn hiển lộ ra , có lẽ sẽ có người cảm thấy Mạnh Hạo khí thịnh một ít , có thể chuyện này. .. Chính là đan sư !

Không thể đắc tội !

“Mặt khác , người đắc tội vào ta ...” Mạnh Hạo thanh âm càng thêm lạnh như băng , hắn không thèm để ý bởi vì cái này chuyện của một cá nhân , mà có thể dùng mặt khác người đối với hắn bất mãn , bởi vì này loại bất mãn tuyệt sẽ không rơi vào đan sư trên thân , đan sư , muốn có đan sư tôn cao , mặc dù là mọi người có bất mãn , cũng chỉ sẽ đi oán trách cái kia Lưu Ngôn Binh dui mù .

“Cho nên , trong vòng trăm năm , đem không có bất kỳ đan sư , sẽ vì người luyện đan !” Mạnh Hạo lời nói vừa ra , thần sắc bình tĩnh , tay phải trực tiếp nâng lên , ở tại trong tay xuất hiện một quả lệnh bài màu trắng , đem tên Lưu Ngôn Binh , trực tiếp in dấu ấn ở bên trên .

Này lệnh, đúng vậy đan sư tại Tử Vận Tông ở trong, lớn nhất đặc quyền chỉ lệnh , Cấm Đan lệnh !

Cơ hồ tại Lưu Ngôn Binh danh tự bị lạc ấn một cái chớp mắt , toàn bộ Đan Đông nhất mạch sở hữu tất cả đan sư , đều có chỗ phát giác , nhao nhao lấy ra Cấm Đan lệnh xem xét , trong đó vốn là chỉ có mười ba cấm luyện danh tiếng , hôm nay ... Nhiều hơn một cái Lưu Ngôn Binh , trở thành mười bốn người !

Quảng trường bốn phía cái kia yên tĩnh , ánh mắt mọi người đều lập tức đã rơi vào Mạnh Hạo lệnh bài trong tay lên, sánh các bên trong Tử Khí nhất mạch thiên kiêu , cũng nhao nhao sắc mặt đại biến .

“Đây là ... Đây là Cấm Đan lệnh !” Trong đám người , lập tức có người nhận ra này cái lệnh bài , giờ phút này nghẹn ngào mở miệng , trong thanh âm mang theo hoảng sợ .

“Cấm Đan Linh , cái này Phương Mộc đan sư rõ ràng sử dụng Cấm Đan lệnh !”

“Cái này Lưu Ngôn Binh được rồi đã xong , liên tính rằng hắn tổ , cũng đều không có tư cách đem người theo Đan Đông nhất mạch cấm luyện liệt kê trong hủy bỏ !”

“Cấm Đan lệnh vừa ra , trong vòng trăm năm đem không có bất kỳ đan sư sẽ vì cái này Lưu Ngôn Binh luyện đan , cái này bị gây hấn con đường tu hành , cái này Phương Mộc đan sư ... Lại thật sự dám dùng này lệnh...”

Bốn phía xôn xao ở bên trong, tiếng nghị luận lập tức quanh quẩn , Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh đứng ở đó , bên cạnh hắn Bạch Vân Lai thân thể run rẩy , hắn kinh ngạc nhìn Mạnh Hạo , nội tâm tại đây một cái chớp mắt , dâng lên có thể vì Mạnh Hạo đi chết đi chấp nhất .

Có người vì chính mình như thế , chính mình lúc này lấy mệnh báo đáp !

Lưu Ngôn Binh sắc mặt triệt để đại biến , hô hấp dồn dập , hai mắt lập tức đỏ lên , thân thể run rẩy , sắc mặt trắng bệch , hắn nghĩ tới rồi cấm Đan Linh đáng sợ , nghĩ tới hậu quả , giờ phút này trong mắt cơ hồ lộ ra tuyệt vọng , hắn sao vậy cũng không nghĩ tới , Cấm Đan lệnh đối với đan sư mà nói , cả đời chỉ có hai lần , cho nên trừ phi vạn bất đắc dĩ , nếu không không biết sử dụng .

Nhưng trước mắt này Phương Mộc , rõ ràng ... Vậy mà ... Vận dụng Cấm Đan lệnh , điều này làm cho Lưu Ngôn Binh thân thể lập tức băng hàn , hai mắt thất thần , như bị ngũ lôi oanh đỉnh .

“Phương đan sư ... Ta ...” Lưu Ngôn Binh bên trong tim run rẩy , hắn quá rõ ràng bị cấm luyện một cái giá lớn , cũng biết rõ , coi như là hắn tổ , cũng không có cách nào đối với việc này trợ giúp chính mình , giờ phút này đột nhiên đáy lòng hối hận đã đến cực hạn , như thời gian có thể đảo lưu , hắn tuyệt đối sẽ không đi đắc tội Mạnh Hạo , giờ phút này thân thể run rẩy , đang muốn nói chút ít cái gì thời gian.

228. Chương 228: Lá Rụng Tuy Đẹp, Chỉ Sống Một Mùa

Vào thời khắc này , có tiếng cười truyền đến , cái kia bốn cái Tử Khí nhất mạch thiên kiêu , dĩ nhiên xuyên qua đám người , nhìn cũng không nhìn Lưu Ngôn Binh , thẳng đến Mạnh Hạo tại đây đi tới .

“Phương đan sư , tại hạ trước khi vẫn muốn bái kiến , hôm nay gặp nhau , kính xin Phương đan sư cho chút ít chút tình mọn , khiến tại hạ làm ông chủ , cùng một chỗ uống rượu ngắm trăng vừa vặn rất tốt .”

“Ha ha , Từ sư huynh đoạt trước một bước , Phương đan sư đan đạo tạo nghệ truyền khắp tông môn , hôm nay vô tình gặp được , có thể hay không để cho sư đệ cũng tham dự vào , cùng một chỗ mở tiệc chiêu đãi Phương đan sư .”

“Phương đan sư , của ta lò kia đan dược không nóng nẩy , Phương đan sư có rảnh rồi thời điểm lại luyện thành được , hôm nay nói cái gì người cũng không có thể cứ như vậy rời đi a , chúng ta nghỉ bãi kiến người chỉ tâm , Bạch Vân Lai sư đệ thể nhưng mà biết được .”

Cái này Tử Khí nhất mạch nơi đây bốn cái thiên kiều , đều đàm tiếu trong đến gần Mạnh Hạo , ôm quyền cúi đầu , thần sắc rất là chân thành , mang theo khách khí .

Về phần Lưu Ngôn Binh bọn người , bọn hắn căn bản cũng không để ý , cùng Phương Mộc tại đây so sánh , Lưu Ngôn Binh coi như là có tổ tại tông môn , có thể đan sư địa vị , hưởng chỉ là loại này hiển nhiên tương lai bất khả hạn lượng đan sư , nhất là , đây là một cái dám dùng ra Cẩm Đan lệnh đan sư ... Tự nhiên cao thấp biết liền .

Đan sư ngàn người , có người cả đời đều vô dụng một lần Cẩm Đan lệnh , có thì còn lại là vạn bất đắc dĩ mới triển khai , tự nhiên là có chỗ băn khoăn , dù sao cũng không phải là mỗi người tính cách quyết đoán , nhưng trước mắt này cái Phương Mộc , càng như thế quả quyết sử dụng , hình thành uy hiếp , trong chốc lát bao phủ tất cả mọi người tâm thần .

Giờ phút này tùm tùm tại Mạnh Hạo bốn phía đấy , còn có đi theo bốn vị này thiên kiều mà đến mặt khác nội môn đệ tử , cả đám đều mặt mỉm cười , nhìn về phía Mạnh Hạo lúc , dù là Mạnh Hạo tu vi tại hẳn đám bọn họ nhìn lại cũng không phải là Trúc Cơ , có thể cũng đều là mang theo khách khí .

Mạnh Hạo mỉm cười , ôm quyền hướng về mọi người cúi đầu , thoái thác một phen , có thể mọi người uy chuyện không thể chối từ , liền gật đầu , theo mọi người đi về hướng xa xa , một đường đàm tiếu thanh âm truyền ra , Bạch Vân Lai ở phía sau , cũng có nội môn đệ tử vui vẻ trò chuyện với nhau , rất là hòa hợp .

Nhà máy trên trần , Lưu Ngôn Binh sắc mặt trắng bệch , trong óc ong ong , mắt lộ mờ mịt , càng có tuyệt vọng , chung quanh hắn tu sĩ nguyên một đám nhìn về phía hắn lúc , cũng đều mang bất đồng ánh mắt , nhưng vào lúc này , phía trước còn chưa đi xa Mạnh Hạo bỗng nhiên quay đầu lại , hướng về trên quảng trường giờ phút này những tu sĩ kia ôm quyền .

“Chư vị đồng tông đạo hữu , có thể nguyện cùng một chỗ?”

Mạnh Hạo lời nói vừa ra , bên cạnh hắn cái kia bốn cái thiên kiều nhao nhao ánh mắt chớp động , cả đám đều thâm ý sâu sắc nhìn Mạnh Hạo liếc , cũng quay đầu cười mời .

Kể từ đó , trên quảng trường những nội môn đệ tử kia , nguyên một đám lập tức phần chấn , vội vàng tới gần , lẫn nhau ôm quyền về sau , một chuyển hơn mười người , mang theo tiếng cười cùng một chỗ đi xa .

Mạnh Hạo ở trong đó , như bị ông sao vây quanh ông trăng , đàm tiếu tiếng gió .

Lớn như vậy trên quảng trường , hôm nay chỉ còn lại có Lưu Ngôn Binh bọn người , giờ phút này nguyên một đám sắc mặt khó coi , nhất là nhìn về phía Lưu Ngôn Binh lúc , đều mang bi phần .

Từ nay về sau thời gian , Mạnh Hạo cũng không phải là cả ngày luyện đan , mà là thường xuyên đi Tử Khí nhất mạch sơn cốc , thời gian dần qua nhận biết chỉ nhân càng già càng nhiều , trong lúc vô hình cũng liền khiến cho Mạnh Hạo danh tiếng , tại Tử Khí nhất mạch càng thêm quật khởi .

Đồng dạng , đan sư tại đây , Mạnh Hạo cũng tìm ra thời gian , từng cái bãi phóng , ẩn chứng với nhau đan đạo , trao đổi tâm đắc , có thể dùng riêng phần mình đều có thu hoạch , dần dần đan dược ra mà một mảnh nhân mạch .

Mà Lưu Ngôn Binh tại đây , lại khổ sở phát hiện Cẩm Đan lệnh khủng bố , trước kia một ít có thể cho hắn luyện đan đan sư , hôm nay chứng kiến hắn , lại trực tiếp bỏ qua , mặc kệ hắn tổn hao bao nhiêu một cái giá lớn , đều lại không có bất kỳ một cái đan sư vì kia luyện đan .

Trừ lần đó ra , bên cạnh của hắn , vốn là một ít thân thiết chỉ nhân , đều chậm rãi làm bất hòa .

Thậm chí vì thế hắn còn đi tìm hắc lão tổ , nhưng lại bị cực kỳ nghiêm nghị quát tháo đi ra ngoài , bởi vì đan sư tại Tử Vận Tông , vốn là không thể được tội , nhất là Cẩm Đan lệnh vừa ra , càng là truyền khắp toàn bộ Tử Vận Tông , mà hắc lão tổ cũng trong lòng biết Đan Đông nhất mạch kinh khủng nhất , trên thực tế thực sự không phải là đan đạo , mà là hắc bao che khuyết điểm !

Cái loại này bao che khuyết điểm trình độ , theo Cẩm Đan lệnh lên , có thể thấy được lóm dóm !

Đan Đông nhất mạch , từ trên xuống dưới , có thể nội đấu , có thể lẫn nhau tỷ thí , chỉ khi nào xuất hiện ngoại nhân đối với nhục , dù là đan sư lẫn nhau có cừ oán , cũng đều muốn nhất trí đối với bên ngoài , bởi vì , đan sư không thể nhục , không thể đắc tội , đây là Đan Đông nhất mạch luật thép !

Cũng bởi vì này , đã có Cẩm Đan lệnh .

Có lẽ tại bên ngoài , đắc tội một cái không phải Đan Đông nhất mạch đan sư không có gì , mặt khác đan sư sẽ không tham dự , có thể tại Đan Đông P mạch ở trong , đắc tội một cái đan sư , chẳng khác nào là đắc tội sở hữu tất cả đan sư .

Có lẽ đích thật là có chút không giảng đạo lý , có thể đúng vậy loại này không nói đạo lý , mới có thể dùng Đan Đông nhất mạch đan sư , vô luận là tại trong tông môn , hay là đang tông môn bên ngoài , đều cực được người tôn trọng .

Đắc tội một cái , tương đương với đắc tội sở hữu tất cả , việc này nghiêm trọng trình độ , có rất ít người có thể thừa nhận lên .

Đồng dạng , nếu có người đắc tội mặt khác đan sư , như vậy Mạnh Hạo tại đây cũng không có khả năng lập dị , bởi vì thân là đan sư , cái thứ nhất muốn duy trì , chính là đan sư xưng hô thể này .

Thời gian cứ như vậy chậm rãi trôi qua , Mạnh Hạo luyện đan được , mỗi ngày tam lô , kể từ đó tại cái khác đan sư chỗ đó nhìn lại , trước một ít trong nội tâm không cam lòng , cũng ít đi rất nhiều .

Dù sao Tử Khí nhất mạch nội môn đệ tử hơn vạn , tìm đan sư luyện đan đã trở thành quy tắc , chỉ cần không phải một người độc chiếm , liền sẽ không khiến cho quá nhiều bất mãn .

Hơn nữa Mạnh Hạo đa số báỉ phỏng , lời nói cử chỉ đều bị người Như Mộc Xuân Phong , cũng lại lần nữa hóa giải những tâm tình này , có thể dùng Đan Đông nhất mạch đan sư , dần dần đều đã tiếp nhận Mạnh Hạo .

Mà Mạnh Hạo tại đây , cũng tiết kiệm được thời gian dài , ngoại trừ mỗi ngày tam lô bên ngoài , nhiều đi ra ngoài đan được một phương diện nộp lên trên tông môn , một phương diện thì là dùng Trúc Cơ Thiên , đến để cho tu vi của mình chậm chạp gia tăng .

Mấy tháng sau , ngày hôm nay đêm khuya , Mạnh Hạo vẽ mặt nghiêm túc , hắc khoanh chân ngồi trong động phủ , nhìn qua trước người ba bình Trúc Cơ Thiên , đã trầm mặc một lát sau , trong mắt của hắn nổ ra tinh mang .

“Đệ lục tọa đạo đài , hôm nay muốn khai mở !” Mạnh Hạo thở sâu , hắn trong thân thể hôm nay đệ lục tọa đạo đài , đã hoàn thành chín thành nhiều , cuối cùng này một thành , bởi vì cái loại này lực cắn nuốt tồn tại , có thể dùng Mạnh Hạo chuẩn bị rất lâu , cho đến hắn cho rằng ổn thỏa về sau , cái này mới quyết định mở ra .

Hắn hai mắt lộ ra chấp nhất , xuất ra Trúc Cơ Thiên , nuốt vào sau nhắm mắt , trong thân thể đệ lục tọa đạo đài tại đây một cái chớp mắt âm âm ngưng tụ , dần dần Mạnh Hạo trên thân thể kim quang tràn ngập , tia sáng này bên ngoài càng có trập trập phù văn lóng lánh , có thể cơ hồ là mới vừa xuất hiện , có nói không ngừng thanh âm từ một bên truyền ra .

“Ba cái ác bá , ba cái ác bá , ít ba cái đều không được !” Truyền ra thanh âm này đây , chính là mới vừa rồi thức tỉnh bị đóng , nó vừa nói , một bên hướng về Mạnh Hạo chỗ đó thở ra một hơi .

Khẩu khí này nhỏ ra , lập tức đem Mạnh Hạo thân thể bên ngoài kim quang hoàn toàn che dấu , hướng chỉ đem Mạnh Hạo hoàn mỹ Trúc Cơ khí tức cũng đều biến hóa thành tâm thường , có thể dùng Tử Vận Tông không thể nhận ra cảm giác .

Thời gian chậm rãi trôi qua , đem làm sáng sớm đã đến lúc, Mạnh Hạo thân thể chấn động mạnh một cái , toàn thân da thịt lập tức khô quắt , một cổ khổng lồ hấp lực trong giây lát từ hắc trong thân thể bạo phát đi ra , giống như khát khao mà vài vạn năm , muốn đem Mạnh Hạo thân hình tính cả hắc linh hồn , lập tức thôn phệ .

Có thể Mạnh Hạo đã sớm chuẩn bị , cơ hồ cái này hấp lực truyền ra nháy mắt , hắc bóp chặt lấy mà trước mặt mấy cái bình thuốc , bị hắc dùng toàn bộ tinh lực luyện chế , gần như mà hơn chín phần mười được hiệu Trúc Cơ Thiên , bị hắc một bả nuốt vào mà không ít.

Những đan dược này vừa vào thể , liền ầm ầm nổ tung , hóa thành bành bạc linh lực không ngừng mà bị đệ lục tọa đạo đài hấp thu .

Thăng cho tới buổi trưa lúc, Mạnh Hạo hai mắt bỗng nhiên đóng mở , có chói mắt chi mang chợt lóe lên , hắc khoanh chân ngồi ở chỗ kia , thoát nhìn cùng lúc trước không hề khác gì nhau , chỉ là gầy yếu đi hạ xuống, có thể hết lần này tới lần khác ở tại trong thân thể , như ẩn chứa mưa to gió lớn , trập trập kinh người tu vi chấn động , không ngừng mà khuếch tán ra đến, bị bì đồng từng miếng từng miếng che dấu .

Đệ lục tọa hoàn mỹ đạo đài , dĩ nhiên ngưng tụ ra , giờ khắc này Mạnh Hạo , hắc thở sâu , chậm rãi hai mắt nhắm nghiền , không bao lâu lần nữa mở ra về sau, trong mắt đã không có mà tinh mang , mà là hóa thành bình tĩnh , chỉ là bình tĩnh này ánh mắt , giống như ẩn chứa nào đó tia sáng kỳ dị , tia sáng này , là tu ra tự tin !

Sáu tòa hoàn mỹ đạo đài , Trúc Cơ trung kỳ đỉnh phong , mở lại một tòa đạo đài , Mạnh Hạo liền có thể bước vào Trúc Cơ hậu kỳ ! Một khi đến mà Trúc Cơ hậu kỳ , vô hạ Trúc Cơ đạo tử ở tại trước mặt , đã không có mà xuất thủ tư cách , bởi vì bọn họ đạo đài , sắp bị nghiền ép run rẩy .

Mặc dù là hiện tại , sáu tòa đạo đài Mạnh Hạo , diệt sát đạo tử , đã không nói chơi .

Về phần cái gọi là thiên kiêu , ở tại trước mặt , giống như con sâu cái kiến , dễ như trở bàn tay .

“Hoàn mỹ Trúc Cơ , bá đạo đến cực điểm ...” Mạnh Hạo nhẹ giọng mở miệng , trong mắt của hắc càng có chờ mong , hắc chờ mong chính mình cứu tòa đạo đài , hoàn mỹ Trúc Cơ đại viên mãn một khắc này .

“Ba cái ác bá !” Bì đồng thanh âm truyền đến , kỳ thân nhoáng một cái , liền xuất hiện ở Mạnh Hạo trước mặt , trừng mắt mắt to ”Giật giật đấy, lớn tiếng nói .

Từ khi lột da về sau , cái này bì đồng sẽ thấy không thay đổi thành chim anh vũ , mà là bảo trì bì đồng bộ dáng .

“Ba cái ác bá , ba cái cũng sẽ không ít !” Mạnh Hạo liền vội mở miệng , chém đinh chặt sắt .

Bì đồng lúc này mới thoả mãn , đánh cho cái hà hơi , nói thầm lấy phải đi và Lý gia lão tổ đàm luận thoáng một phát có quan hệ nghỉ trưa chủ đề , thân thể nhoáng một cái biến mất ở mà Mạnh Hạo trong túi càn khôn .

Gặp bì đồng rời đi , Mạnh Hạo đứng dậy đẩy ra động phủ chi môn , buổi trưa ánh mặt trời sáng ngời đến, mạnh pháp thở sâu , giờ phút này ngoại giới đã là đầu mùa xuân , nơi đây không giống nước Triệu có tuyết , Tử Vận Tông mùa đông , là không có tuyết đấy.

Yên lặng nhìn phía xa bầu trời , Mạnh Hạo nghĩ tới mình ở cái này Tử Vận Tông , đã có thời gian hơn ba năm , thậm chí như cần thận đi tính toán , không sai biệt lắm cũng mau muốn bốn năm chẵn .

“Thời gian trôi qua thật nhanh ...” Mạnh Hạo nhẹ giọng thì thào , từ tu hành đến nay , hắc phát hiện năm tháng trôi qua , tại giác quan bên trên ”Đã không còn là phạm nhân chi niệm .

Trong trầm mặc , hắc nghĩ tới rồi Trần Phàm , nghĩ tới Hứa sư tỷ , nghĩ tới Tiểu Bàn Tử , một màn kia màn thân ảnh ở trong đầu hắc hiển hiện , hắc biết rõ bọn hắc ở đâu , nhưng bọn họ ... Không biết được mình ở phương nào .

Mạnh Hạo danh tiếng , hôm nay tại Nam Vực , cũng đều giống như đã trở thành đi qua , có rất ít người nhắc lại , đã nhanh muốn bị người quên lãng , năm đó phong ba , theo bốn năm quá khứ của , dần dần cũng đều tiêu tán .

“Nhân sinh như giấc mộng , như lá rụng tuy đẹp , cũng chỉ sống một mùa ...” Mạnh Hạo nhìn phía xa cây cối mầm non , tiêu sái cười cười , hẳn ưa thích Phương Mộc cái thân phận này , ưa thích Đan Đông nhất mạch như bạn học phủ như vậy cảm giác , giờ phút này tay phải nâng lên , trong lòng bàn tay nhiều hơn một cái ngọc giản .

Ngọc giản này , là Lý gia lão tổ vì xin nhờ bì đồng , lạc ấn tổng xuất , trong đó ghi chép Lý gia một bộ hạch tâm công pháp .

Ngô Ý quyết .

229. Chương 229: Bởi Vì Ý Đây Chỉ Có Ma

Ngô Ý quyết .

Đây là Lý gia hạch tâm công pháp , hết thấy lấy ý là chủ , tu hành thuật pháp , nhiều tham khảo với này , nghe nói tu đến cực hạn , chém linh , hiểu nói , có thể chứng nhân quả .

Nói là công pháp , càng giống là một đoạn kinh văn , mà lại cái này kinh văn không phải mở sách , phẳng phát là mô quyển kinh thư lên , đơn độc đoạn tích mà một đoạn , nhưng chỉ có như thế một đoạn , là được Nam Vực Lý gia hạch tâm công pháp .

Giờ phút này công pháp , liền giữ tại Mạnh Hạo trong tay , hẳn ngưng thần nhìn nhìn , trong trầm mặc như có điều suy nghĩ , một lát sau , Mạnh Hạo thần sắc hơi động , tay phải vùng lên , ngọc giản biến mất .

Không bao lâu , Bạch Vân Lai thân ảnh theo dưới núi đi nhanh đến , tới gần thì hướng về Mạnh Hạo cúi đầu , rất là cung kính , từ khi Lưu Ngôn Bình sự kiện kia sau khi , Bạch Vân Lai cái này tại Mạnh Hạo trước mặt , cùng dĩ vãng rất là bất đồng , tuy nói hai người quan hệ thân thiết hơn cắt , nhưng rõ ràng bởi vì thân phận bất đồng , xuất hiện một ít cơ quái .

Nếu khiến hẳn vẫn cùng đã từng Mạnh Hạo vừa vào sơn môn thì đồng dạng , hẳn ngược lại rất là khấn trương , Mạnh Hạo khuyên bảo mà mấy lần , cũng liền tùy ý Bạch Vân Lai mỗi lần tương kiến , đều phải bái kiến , ngôn từ cũng đều là cung kính .

Đối với chuyện này , Mạnh Hạo chỉ có thể thầm than , hẳn hiểu được , giữa hai người rất khó tiếp tục bảo trì từng đã là quan hệ , theo mình ở trên đan đạo càng chạy càng xa , loại này cung kính còn có thể càng ngày càng đậm .

“Phương sư , đây là mấy ngày gần đây nhất ta đây tiếp được đan dược , kính xin phương sư xem qua .” Bạch Vân Lai theo trên thân lấy bên dưới một cái túi đựng đồ , đưa cho Mạnh Hạo .

Mạnh Hạo nhìn thoáng qua , cười cùng Bạch Vân Lai nói chuyện với nhau vài câu , gặp Bạch Vân Lai như cũ là cung kính , liền lần nữa thăm than một tiếng , khẽ gật đầu sau , đem túi trữ vật thu hồi .

“Phương sư , còn một tháng nữa liền là năm nay đan phách rồi , không biết ngài đây có phải hay không có đan dược tham dự đấu giá?” Bạch Vân Lai chần chờ một chút , mắt nhìn Mạnh Hạo , thấp giọng mở miệng .

“Đan phách ...” Mạnh Hạo nghĩ tới bốn năm trước chính mình bái nhập Tử Vận Tông lúc , gặp phải cái kia một hồi đan phách , hôm nay hẳn ở đây Đan Đông nhất mạch danh khí không nhỏ , tự nhiên giải cái này đan phách , trên thực tế chính là đan sư hiển lộ rõ ràng danh khí địa phương .

Trừ lần đó ra , cũng là một lần danh chính ngôn thuận . Dùng đan dược đổi lấy linh thạch cùng với cần thiết chi vật đấu giá , loại này đấu giá một năm một lần , Mạnh Hạo trước khi không có tham dự , chẳng qua hiện nay hẳn có chút tâm động , dù sao thân là đan sư , cho dù là luyện chế đan dược tại trong tông môn rất được truy tìm , có thể cũng muốn biết , thả tại bên ngoài , với toàn bộ trong Nam vực , tự tự luyện chế đan . Đến cùng giá trị như thế nào .

Mà lại nhiều lần đan phách . Tham dự đan sư có thể lựa chọn là gia nhập tục danh . Còn chưa phải hiển lộ thân phận , như lựa chọn sau người , cho dù là tông môn , cũng cũng sẽ không biết được đan được là ai luyện chế .

Có thể trên đời này không có Bất Thông gió tường . Nếu thật muốn điều tra , mặc dù là trưởng lão khó có thể tra được , có thể Đan Quỷ đại sư như tìm kiếm , tự nhiên sẽ tinh tường mỗi một hạt đánh ra đan được , là ai luyện chế .

Mạnh Hạo suy nghĩ một chút , nhẹ gật đầu , hắn một phương diện muốn mượn lúc này đây đan phách , nhìn xem chính mình đan được tại bên ngoài giá trị bao nhiêu , một phương diện khác cũng ý định phong phú thoảng một phát linh thạch . Dù sao trước khi phục chế Trúc Cơ Thiên , linh thạch cũng tiêu hao không ít, liền tính rằng hắn thân là đan sư , là nội môn đệ tử có thù lao luyện chế đan được , có thể cũng chịu không được như thế hao phí .

Hôm nay trong túi trữ vật . Thảo được không ít, có thể linh thạch nhưng thủy chung không nhiều lắm , cứ thế với để cho Mạnh Hạo khi thì cũng đang cảm thán , đã từng thời niên thiếu làm người có tiền người lý tưởng , hôm nay nhìn lại , giống như hay là xa xa khôn cùng .

Cất bước mà Bạch Vân Lai , Mạnh Hạo đang trầm tư lúc, bỗng nhiên bầu trời xa xa một đạo trường hồng gào thét mà đến , cái kia cầu vòng bên trong một cái thân ảnh của cô gái rất là nổi bật , đúng vậy Sở Ngọc Yên .

Cơ hồ khi nhìn đến Sở Ngọc Yên cái kia , Mạnh Hạo thầm than xui , liền vội vàng xoay người trực tiếp bước vào động phủ .

“Phương Mộc !!”

Tại Sở Ngọc Yên thanh âm truyền ra một cái chớp mắt , động phủ đại môn trực tiếp đóng cửa , ngay sau đó , mặt truyền ra Mạnh Hạo thanh âm .

“Phương Mộc không tại .”

Sở Ngọc Yên hai con ngươi lộ ra sát khí , cả người khí gân xanh gồ lên , đứng ở Mạnh Hạo ngoài động phủ , nghiêng rằng nghiêng lợi , nàng một năm qua này tìm Mạnh Hạo cái này nhiều lần , có thể toàn bộ đều là tại động phủ này bên ngoài , thậm chí ngay cả động phủ này bên trong cái gì bộ dáng , cũng không thấy qua , Mạnh Hạo trên thân cái loại này chứng kiến chính mình như chứng kiến hung thần ác sát cử động , để cho Sở Ngọc Yên trong cơn giận dữ .

“Phương Mộc , người như thế trốn ta , chẳng lẽ là có cái gì không thể cho ai biết chỗ !” Sở Ngọc Yên cắn răng mở miệng , giọng điệu như vậy , nàng một năm này cơ hồ mỗi lần đã ăn canh cửa sau , đều sẽ nói ra .

Mà lại chính cô ta cũng càng ngày càng khẳng định , cái này Phương Mộc có bí mật , hơn nữa nhiều lần như vậy , có thể dùng Sở Ngọc Yên đối với Mạnh Hạo cái này , cơ hồ châm lửa liền , chờ nói chứng kiến , cho dù có người nhắc tới Phương Mộc hai chữ , đều làm cho nàng bực bội muốn ra tay .

“Mắt không thấy , tâm không phiền .” Mạnh Hạo thanh âm theo trong động phủ truyền ra , Sở Ngọc Yên con mắt trừng lên , tay phải hung hăng một quyền đã rơi vào động phủ trên cửa chính , oanh một tiếng , đại môn này lắc lư vài cái , có thể thì không có hư hao chút nào .

“Người đi ra cho ta !”

“Ta muốn luyện đan .”

“Người ra hay không đến!”

“Khụ khụ , Sở sư tỷ , ta thật sự muốn luyện đan .”

“Người là ai sư tỷ , ta là Chủ Lô đan sư , người chỉ là đan sư , hôm nay nếu như người không đi ra , ta xem người có thể trong động phủ bao lâu !”

“Được rồi , Sở đạo hữu , lần trước người ở đây ta ngoài động phủ cư ngụ bảy ngày , trong tông môn thì có tin đồn , việc này không tốt sao .”

“Người ...”

“Ta Phương Mộc còn không có cưới vợ đạo lữ , cực kỳ để ý thanh danh của mình , loại chuyện này không được a , kính xin Sở đạo hữu chớ có hại ta , rời đi .” Mạnh Hạo thở dài , trong động phủ truyền xuất ra thanh âm , cái này Sở Ngọc Yên trực giác , để cho Mạnh Hạo rất là kinh hãi , mấy năm này thật sự là hắn là có ý tránh đi , bởi vì hắn có loại dự cảm , nếu là tiếp xúc xuống dưới , có lẽ một ngày nào đó sẽ bị cái này Sở Ngọc Yên nhìn ra manh mối .

Một khi nhận ra hắn chính là Mạnh Hạo ... Mạnh Hạo không muốn suy nghĩ kinh khủng này hậu quả .

Sở Ngọc Yên cắn chặt hai hàm răng trắng ngà , hung hăng giậm chân một cái , quay người rời đi .

Phát giác được Sở Ngọc Yên đi , Mạnh Hạo nhẹ nhàng thở ra , khuôn mặt lộ ra cười khổ , hắn cảm thấy cái này Đan Đông nhất mạch cái đó đều tốt , duy chỉ có là như thế một cái Sở Ngọc Yên , để cho Mạnh Hạo cảm thấy không có cảm giác an toàn .

“Như nàng này lại như thế dây dưa , nói không chừng chỉ có thể nghĩ cái biện pháp khác ...” Mạnh Hạo hai mắt hàn quang lóe lên , thần sắc khôi phục lại bình tĩnh , không hề đi suy tư có quan hệ Sở Ngọc Yên sự tình , mà là tay phải nâng lên vung lên , lập tức động phủ Địa Hỏa mở ra , lò đan bay ra trôi nổi Địa Hỏa phía trên .

Mạnh Hạo lò đan , có ba con tiên hạc điêu khắc , giờ phút này theo lò đan hoàn toàn đỏ đậm , cái này tam chi tiên hạc cũng đã trở thành huyết sắc , giống như muốn xông ra lò đan như vậy , cho người ta một sự uy hiếp cảm giác .

Cái này huyết hạc lộ , là Mạnh Hạo dùng không ít đan phương cùng dược thảo , cùng một cái già dặn đan sư đối với tay cầm , sử dụng một đoạn thời gian , để cho hắn cảm thấy rất là thuận tay .

Giờ phút này lập tức lò đan đỏ thẫm . Mạnh Hạo đứng ở một bên không để ý đến , mắt lộ ra trầm tư .

“Lúc này đây đan phách , cần phải luyện chế một quả cái gì đan ...” Mạnh Hạo trong óc hiện lên mấy trăm đan phương , nhưng mà đều bị hắn từng cái xem nhẹ , chỉ là một nén nhang sau , lò đan như máu , hào quang khuếch tán bốn phía , đem cái này toàn bộ động phủ đều bao phủ tại hồng mang lúc , Mạnh Hạo bỗng nhiên hai mắt lóe lên .

“Ta muốn luyện một quả Độc đan !” Mạnh Hạo mắt lộ ra tinh mang , theo dõi với đan đạo đã hiểu . Mạnh Hạo đã biết . Nhưng phạm là Độc đan . Thường thường không có đan phương truyền lưu , đều là đan sư tự hành sáng tạo ra , tạo ra đến , mà lại tuyệt sẽ không dễ dàng truyền ra bên ngoài đan phương .

Bởi vì Độc đan , tuy nói là cấm kỵ . Nhưng lại là từng cái đan sư đều phải nghiên cứu cùng cực lực muốn luyện chế , cái này chẳng những đại biểu một cái đan sư đan đạo tạo nghệ , càng là đại biểu đối với thảo mộc đã hiểu , nhất định phải nắm giữ đầy đủ thảo mộc biến hóa , mới có thể luyện chế ra một quả , độc thuộc về cái này đan sư Độc đan .

Một người chỉ đan , vạn người nan giải , loại cảnh giới này cùng khát vọng , tồn tại với từng cái đan sư ở sâu trong nội tâm .

Mạnh Hạo thở sâu . Lại khoanh chân ngồi ở lò đan bên cạnh , tùy ý cái kia lửa nóng lay dấn toàn thân , nhắm lại hai mắt , ngồi xuống không nói , thời gian ngày từng ngày trôi qua . Địa Hỏa vô thủy vô chung thiêu đốt , huyết hạc lộ bị luyện mấy ngày , lại không có chút nào hòa tan dấu hiệu , như cũ là hoàn toàn đỏ đậm .

Cho đến bảy ngày qua sau , Mạnh Hạo hai mắt mãnh liệt mà mở ra , trong mắt của hắn lộ ra chấp nhất chí mang .

“Này cái Độc đan , không phải cho địch nhân đi nuốt , mà là mình đi nuốt ... Giống như độc không phải độc , giống như thuốc không phải thuốc , đây là một miếng ...” Mạnh Hạo nghĩ tới năm đó ở nước Triệu lúc , diệt sát Thượng Quan Tu một trận chiến , từ nhỏ hổ cái kia mượn tới hạt châu , hạt châu kia càng hợp làm cho người ta tu vi lắng không tăng lên nhất giai , cũng chính là hạt châu này trợ giúp , có thể dùng Mạnh Hạo tục ược viên cổ chỉ lộ , bước vào đến mà trong truyền thuyết ngưng khí tăng thứ mười .

Việc này đến nay Mạnh Hạo còn rõ mồn một trước mắt , hạt châu kia khủng bố chi lực , để cho Mạnh Hạo trí nhớ khắc sâu .

”Đâm kinh mạch toàn thân , như phanh thây xé xác , khai mở thân thể bảo tàng , như thông suốt khai mở lồng ngực , nghiền toàn bộ tâm thần , như ngưng ngàn vạn sát cơ , oanh đan hải đạo dài , như sát khí diệt hồn , dùng hồn dung linh , dùng sát sát chi lực phá vỡ tâm trí , tâm thần đan hải lập tức tan ra không , dùng cái này điên ý , hóa thành một cỗ Tuyệt Mệnh chi tâm , dùng cái này tâm , để cho bản thân tu vi lập tức kéo lên !

Không giống đốt hồn thăng đốt hồn , viên thuốc này ... Kỳ danh Nhập Ma đan , bởi vì ý này , duy ma !” Mạnh Hạo hai mắt cái kia lóng lánh , lại lộ ra tơ máu , tay phải nâng lên tại trên túi trữ vật một trảo , tại giữa không trung vung mạnh lên , lập tức lại có hơn một vạn loại dược thảo toàn bộ phiêu phù ở giữa không trung , với xích quang xuống, bày ra yêu dị .

Mạnh Hạo hai tay mơ hồ , xuất hiện tàn ảnh , của hắn toàn bộ tâm thần , toàn bộ tinh lực , tại đây một cái kia , đều dung nhập vào luyện trong nội đan , mỗi một chủng dược thảo ở tại tay , muốn sao thôi hóa , muốn sao nghiền nát lấy nước , muốn sao đem loại dược thảo đồng thời thôi hóa phối hợp , chỉ vì tìm cái kia một cái chớp mắt biến hóa căn nguyên .

Có thể nói Mạnh Hạo theo học tập đan đạo , luyện chế đan dược đến nay , chưa từng có lúc này đây như vậy điên , đây là lần đầu tiên , đem chính mình toàn bộ đan đạo tạo nghệ , thảo mộc thiên phú , không có chút nào giữ lại đấy, triệt triệt để để thi triển đi ra .

Giờ khắc này hắn , tóc tai bù xù , đã hồn nhiên quên bên người hết thấy , đắm chìm trong luyện trong nội đan , muốn luyện Nhập Ma đan , bản thân trước tiên !

Này cái Nhập Ma đan , chính là Mạnh Hạo chính thức trên ý nghĩa , tại đan đạo trong tu hành đấy... Đệ nhất đan !

Viên thuốc này , không có đan phương , cũng không cần đan phương , nó chỉ là một cỗ đan sư ý thức , tại đây ý thức xuống, tùy tính mà phát , cho nên kỳ trân quý giá trị , khó có thể hình dung , có thể trân quý hơn đấy, nhưng lại giờ phút này Mạnh Hạo loại trạng thái này , nếu là có Chủ Lô đan sư chứng kiến , định sẽ điên cuồng .

Tu hành có đốn ngộ , đan đạo đồng dạng ngộ , loại này ngộ , đan quỹ từng có , Nam Vực mặt khác hai đại đan sư từng có , Tử Lô đan sư cả đời có lẽ có thể có một hai lần , đều xem cơ duyên , đều xem tạo hóa , hôm nay , Mạnh Hạo đã ở đan ngộ !

Tại đây đan ngộ trong sáng tạo chi đan , được xưng tụng diệu thủ Thiên Thành , so mà độc nhất vô nhị !

230. Chương 230: Ma Táng Dưới Cửu Địa

Lúc này đây luyện đan , kéo dài suốt thời gian một tháng , có thể nói là Mạnh Hạo luyện đan đến nay , cần thiết thời gian dài nhất một lần , liên tục một tháng , hắn cơ hồ không có nghỉ ngơi , toàn bộ tinh lực đều đặt ở luyện chế đan dược bên trên .

Hơn vạn loại dược thảo biến hóa , dựa theo Mạnh Hạo trong đầu một cỗ ý thức , đang không ngừng cải biến dưới, chậm rãi tới gần , chậm rãi dùng đủ loại thảo mộc chi biến , hóa ra thuộc về hắn Mạnh Hạo độc nhất vô nhị .

Cho đến một tháng cuối cùng nhất một ngày , đêm khuya trăng sáng thời điểm , Mạnh Hạo trước người huyết hạc lò đan chấn động , dần dần nhan sắc không còn là đỏ thẫm , mà là chậm rãi khôi phục , quá trình này giằng co ước chừng mấy canh giờ , tại bên ngoài bầu trời mờ lung sáng lúc, mới hoàn toàn lui đi nhiệt độ , Mạnh Hạo tóc tai bù xù , hai mắt tràn ngập sâu đậm tơ máu , sắc mặt trắng bệch , một tháng qua tu vi của hắn cơ hồ bao giờ cũng đều đang vận chuyển tiêu hao .

Cũng may hắn đã khai xuất sáu tòa đạo đài , nếu là thay đổi trước năm tòa , sợ là cái này cuối cùng nhất vài ngày , coi như là có đan được bổ sung , cũng không khỏi không bỏ dờ luyện đan .

Mà loại này đan ngộ một khi dừng lại , như thời gian trôi qua , không cách nào quay đầu lại tục tiếp .

Nhìn xem phía trước mặt lò đan triệt để khôi phục như thường , Mạnh Hạo thở sâu , một tháng qua mỗi một , là hắn luyện chế đan được đến nay cảm thụ khắc sâu nhất một lần , phảng phất là cùng nhân sinh chết đại chiến , giờ phút này hắn hai mắt nhắm nghiền , tại hai mắt khép kín một cái chớp mắt , trợn trợn đầu đón theo trong mắt truyền ra .

Hồi lâu , khi hắn lần nữa mở mắt ra lúc , tay phải hắn không chậm trễ chút nào nâng lên tại lò đan bên trên nhấn một cái , lập tức viên thuốc này lơ lửng động , hai quả màu đen đan được , lập tức bay ra , tại đan được này bay ra cái kia , với lò luyện đan này phía trên , thỉnh linh xuất hiện một đám mây đen .

Cái này mây đen không phải tại ngoài động phủ , mà là đang động phủ này ở trong , một màn này kỳ dị , để cho Mạnh Hạo sững sờ sau khi hai mắt cái kia lộ ra tinh mang , cùng lúc đó , đám mây đen này nhanh chóng hình thành , càng có tia chớp chạy , thẳng đến đan được mà đi .

Thời khắc nguy cơ , Mạnh Hạo vỗ túi trữ vật , bì đồng lập tức bay ra . Chứng kiến cái kia đám mây đen sau khi giết mình , nhưng rất hai mắt sáng lên , cơ hồ tại mây đen tia chớp rơi xuống một cái chớp mắt , liền chợt khẽ hấp , rõ ràng đem đám mây đen này cùng lõi điện toàn bộ hút vào trong miệng , bẹp bẹp miệng , giống như vị rất ngon bộ dạng .

“Đan kiếp chi lôi , quả nhiên là ăn ngon nhất ...” Cái này bì đồng liếm môi một cái , ánh mắt đã rơi vào giờ phút này dĩ nhiên bị Mạnh Hạo một bả nắm trong tay hai viên thuốc lên , giống như kích động .

“Ba cái ác bá !” Mạnh Hạo quyết đoán mở miệng . Bì đồng chần chờ một chút . Giống như tại xoắn xuýt . Sau nửa ngày sau nói thầm mấy câu , cái này mới một lần nữa trở lại mặt nạ huyết sắc ở trong , đem nội tâm xoắn xuýt , chuẩn bị phát tiết tại Lý gia lão tổ trên thân .

Đuổi đi bì đồng . Mạnh Hạo thở sâu , ngóng nhìn giờ khắc này ở tay mình trong nội tâm , còn có dấy dựa , phảng phất muốn tranh đoạt bay ra hai quả màu đen đan được , đây là Mạnh Hạo lần thứ nhất luyện chế ra loại này giống như có đủ mà linh tính , càng là có kiếp vân xuất hiện chi đan .

Mạnh Hạo hai mắt tinh mang lóng lánh , giờ phút này dù là hắn ở đây mỗi một , cũng đều mắt không chớp nhìn qua trong tay hai ngón kẹp lấy hai viên thuốc .

Cái này hai hạt đan được lớn nhỏ không sai biệt nhiều , chỉ là một màu sắc đen kịt . Một cái gần như màu tím , theo giác quan lên , dùng Mạnh Hạo luyện đan tạo nghệ , liếc mắt liền nhìn ra , cái kia gần như màu tím mới được là tuyệt phẩm . Đến nỗi một cái khác miêng , tuy nói hơi có không bằng , nhưng là đồng dạng là tuyệt phẩm một loại .

Mặc cho cái này hai hạt đan dấy dựa , cũng vô pháp theo Mạnh Hạo hai ngón đầu tranh nội bộ đoạt , hắn nhìn trước mắt màu đen đan được , không có mùi thuốc , có thể lại như có thể đem hết thấy ánh mắt hấp thu , khiến người nhìn qua thời gian dài , giống như liền hồn đều bị viên thuốc này thu lấy đi vào .

“Đây là ta luyện chế , chính thức trên ý nghĩa đan ...” Mạnh Hạo thì thào , hắn ngóng nhìn viên thuốc này , hồi lâu sau khi hai mắt lóe lên , tay trái chậm rãi nâng lên , vung lên dưới , lập tức trong tay xuất hiện một thanh phi kiếm , chậm rãi tại hơi kém một chút màu đen đan được bên trên khắc xuống một cái ấn ký , cái này ấn ký không phức tạp , là một chiếc đỉnh !

Đỉnh này , là Mạnh Hạo trí nhớ , Thanh La tông phúc địa ở trong , vị này từng muốn xé trời mà đi đại đỉnh .

Bộ dáng đương nhiên sẽ không là giống như đúc , bởi vì đỉnh tồn tại , vốn là cơ bản giống nhau , đem hắn lạc ấn khắc sau khi , nhắc tới cũng kỳ , viên thuốc này lại lập tức không hề dấy dựa , trên đó đỉnh ấn lóe lên lóe lên , rõ ràng giống như sâu đậm rơi ở mà đan tâm , giống như hồn nhiên Thiên Thành , cho người ta một loại tựa hồ đỉnh này khắc , bản thân liền tồn tại đồng dạng .

Mạnh Hạo thở sâu , khuôn mặt lộ ra mỉm cười , dáng tươi cười hiển hiện lúc , hắn mỗi một cũng theo đó xuất hiện , một tháng không nghĩ ngơi , có thể dùng Mạnh Hạo mặc dù là tu sĩ Trúc Cơ , cũng đều có chút

không thể chịu đựng , tinh lực chưa đủ .

“Viên thuốc này nhập ma , phong ma chi đỉnh , dùng đỉnh là ẩn , nhìn như trấn áp , nhưng thực tế lại đại biểu đại địa , ma táng cửu địa phía dưới là được viên thuốc này danh tiếng .” Mạnh Hạo tay phải nâng lên , lấy ra một cái bình thuốc , đem cái này Nhập Ma đan để vào trong đó sau , che nắp , lại đem một cái khác hạt gần như màu tím Nhập Ma đan để vào cái khác bình thuốc bên trong .

Lấy ra ngọc giản vùng lên , triệu hoán Bạch Vân Lai , một lát sau Bạch Vân Lai xuất hiện ở Mạnh Hạo ngoài động phủ , đã chờ đợi không bao lâu , một cái bình thuốc bay ra , đã rơi vào Bạch Vân Lai trong tay .

“Viên thuốc này tham dự đấu giá , kỳ danh nhập ma , đấu giá thì người tới bảo ta .” Mạnh Hạo thanh âm một hồi truyền ra sau , động phủ đại môn đóng cửa , cả người hẩn nhắm mắt khoanh chân , giống như ngủ không phải ngủ , đắm chìm trong mà khôi phục bên trong .

Bạch Vân Lai ôm quyền cúi đầu , cầm bình thuốc nhanh rời đi .

Thời gian nhoáng một cái chính là ba ngày , ba ngày này , toàn bộ Đông Lai thủ đô cực kỳ náo nhiệt , không ít tông môn chi nhân nhất tề dừng mãnh vào Tử Nguyệt thành , càng có khu vực khác tông môn chi tu , cũng nhao nhao chạy đến .

Thậm chí những thứ khác tứ tông cùng với tam tộc , cũng đều phái đệ tử đi vào Tử Vận Tông ở dưới Tử Nguyệt thành ở bên trong , đi tham dự một năm này một lần đan phách .

Viên thuốc này đập , tuy nói một năm mở ra một lần , có thể dù là như vậy dồn dập trình độ , cũng như cũ là có thể khiến cho toàn bộ Nam Vực tu sĩ chú ý , chỉ vì Tử Vận Tông đan phách , chỗ đấu giá chi đan toàn bộ đều là hẩn Đan Đông nhất mạch đan sư luyện chế .

Mà lại hàng năm đều có Chủ Lô tham gia , đan dược chủng loại nhiều , dược hiệu mạnh , đủ để oanh động Nam Vực , thậm chí khi thì còn sẽ xuất hiện tự nghĩ ra chi đan , làm cho người ta kinh diễm .

Hàng năm , đều có đan sư danh tiếng quật khởi , bị ngoại giới đã hiểu biết , truyền khắp Nam Vực , có thể nói đan phách , là đan sư dương danh Nam Vực lựa chọn hàng đầu , thậm chí Đan Đông nhất mạch cũng rất vui cười với thấy như vậy một màn , cổ vũ đan sư đem luyện chế chi đan , tại đan phách bên trên đấu giá .

Thậm chí cổ vũ tại bán đấu giá đan dược lên , trước mắt đan sư danh tự , làm cho danh dương Nam Vực , đồng thời , loại này cổ vũ cũng thể hiện tại vật chất lên , dù là luyện chế cần thiết hết thảy đều đến từ tông môn , có thể đan phách đổi lấy linh thạch , toàn bộ thuộc về đan sư sở hữu tất cả .

Cũng chính là cái này một quy củ , có thể dùng mỗi một lần đan phách , cơ hồ đại đa số đan sư đều tham dự trong đó .

Mặt khác , Tử Vận Tông đan dược , khổng chế cực kỳ nghiêm khắc , ngoại nhân muốn đạt được độ khó không nhỏ , chỉ có tại đây đan phách ở bên trong , mới có cơ hội đi có được Tử Vận Tông chi đan , nhất là mỗi lần đan phách trung đô sẽ có như vậy vài loại , bị người phong thưởng , nguyên nhân thực sự không phải là đan dược bản thân dược hiệu , mà là hẩn luyện chế phương pháp .

Đã không cách nào đạt được đan phương , như vậy liền cần theo đan dược bản trên người nghiên cứu , cũng là có như vậy một ít khả năng , luyện chế ra bất chúc chi đan , việc này mà ngay cả Tử Vận Tông đan sư cũng không có cách nào đi ngăn cản , như có bản lĩnh , đại khả đi nghiên cứu là được.

Kể từ đó , hàng năm một lần đan phách , đưa tới oanh động trình độ , tự nhiên có thể tưởng tượng .

Mà cử hành đan phách địa điểm , đúng vậy cái này Tử Nguyệt thành , đang ở đây thành đông nam góc , có một mảnh khu vực khổng lồ , thành vòng tròn tu kiến , đủ để dung nạp mười vạn tu sĩ cự sân đấu giá lớn .

Hàng năm đan phách thời điểm , nơi đây cơ hồ không còn chỗ ngồi , đến từ bốn phương tám hướng tu sĩ , sẽ đem cái này hoàn toàn ngồi đầy .

Một hồi đan phách , thường thường sẽ tiến hành chừng bảy ngày , có thể nói Tử Vận Tông một việc trọng đại .

Ngày hôm nay , đúng vậy đan phách ngày đầu tiên , toàn bộ phòng đấu giá không còn chỗ ngồi , đến từ từng cái tông môn chi tu , toàn bộ đem ánh mắt rơi tại phía trước phòng đấu giá vị trí trung tâm .

Ở đằng kia , có một người đàn ông trung niên , đang mỉm cười hướng về mọi người ôm quyền cúi đầu .

”Chư vị Nam Vực đạo hữu , ta Tử Vận Tông đan phách quy củ tất cả mọi người hiểu , tại hạ cũng cũng không muốn nói nhiều , lúc này đây đan phách , cùng sở hữu bảy trăm tám mươi chín loại đan dược , bao quát ngưng khí , Trúc Cơ , Kết Đan , thậm chí Nguyên Anh tiền bối cần thiết chi đan , lần này đan phách cũng có !

Mặt khác , Độc đan , pháp đan vân vân, lần này cũng đều tồn tại .

Dựa theo ta Tử Vận Tông đan phách quy củ , mỗi một lần xuất ra đan dược , đều sẽ làm lấy các vị đạo hữu trước mặt, gây ra đan phấn , nghiệm chứng dược hiệu , khiến ọi người có thể thấy rõ ràng , mỗi một loại đan dược tạo hóa chỗ .” Nam tử trung niên nói xong , tay phải nâng lên vung lên , lập tức hần bên cạnh cái kia ở giữa xuất hiện một cái cự đại vòng tròn chi môn .

Môn này vận vẹo ở giữa chậm rãi trong suốt , có thể làm cho người ta thấy rõ ràng , tại đây cửa sau , có hơn bảy trăm người tu sĩ , nguyên một đám mặt không thay đổi đứng ở đó .

Những tu sĩ này tu vi không giống nhau, niên kỷ cũng kém cách rất lớn , có thể duy chỉ có vậy , là những người này hai mắt , đều ẩn chứa màu tím . Ngoại nhân không biết được lai lịch của những người này , có thể như Mạnh Hạo tại đây , hần định có thể liếc nhận ra , những người này ... Đều là tu hành Tử Khí Tây Khứ công pháp tông môn khôi lỗi đệ tử !

“Những thứ này là Tử Khí nhất mạch vì thế lần đan phách , đưa tới thử đan chi tu , chư vị có không ít đều không phải lần đầu tham dự đan phách , cũng ứng với minh bạch , ta Tử Vận Tông đan phách , toàn bộ Nam Vực , độc nhất vô nhị !” Theo trung niên giọng nam truyền ra , bên trong phòng đấu giá tiếng cười quanh quẩn , có tất cả cung kính thanh âm tràn ngập .

“Đan phách bắt đầu !”

”Đệ nhất mai muốn đánh ra đan dược , là ta Tử Vận Tông Đan Đông nhất mạch , có đủ Chủ Lô tư cách Lưu Dững đại sư , luyện chế một lọ Diên Dương đan !

Hỏa sinh cơ là tử khí , sửa Thương Hải là ruộng dâu , viên thuốc này dùng tại động phủ , có thể hình thành Âm La địa , nuốt vào trong bụng , có thể hóa tử khí quật , là thích hợp nhất tu hành Khôi Lỗi Chi Thuật đạo hữu .” Theo nam tử trung niên thanh âm quanh quẩn , giờ khắc này ở phòng đấu giá này bên ngoài , Bạch Vân Lai cùng Mạnh Hạo , đang nhanh chóng chạy đến .

Với cái này đấu giá tiến hành lúc, Mạnh Hạo dùng đan sư tư cách , tại phòng đấu giá được đồng cung kính ở bên trong, bị dẫn vào trong trăn , ngồi ở phía trên là đan sư chuẩn bị phản động các đang lúc bên trong , cúi đầu lúc, ánh mắt đã rơi vào bên trong phòng đấu giá .

Mạnh Hạo thở sâu , hần rất chờ mong , tự tự luyện chế Nhập Ma đan , đến cùng có thể bán ra cái gì giá cả , lại là hay không có thể bị người tiếp nhận , dù sao đây là hần trở thành đan sư sau , luyện chế hài lòng nhất chi đan , giờ phút này vẫn cứ tự tin , nhưng nội tâm bao nhiêu vẫn còn có chút lo được lo mất .

Mang theo như vậy suy nghĩ , Mạnh Hạo ánh mắt đảo qua phía dưới mọi người , bỗng nhiên khẽ giật mình , khuôn mặt lộ ra mà mỉm cười , ánh mắt của hần đã rơi vào phía dưới trong đám người , một chỗ khách quý chỗ ngồi ở bên trong, giờ phút này cọ sát lấy rằng , cà lơ phát phơ một tên mập .

231. Chương 231: Đan Phách

Toàn bộ Nam Vực , có thể như thế khí phách , dùng phi kiếm mài răng đầy, chỉ có một người !

Lý Phú Quý ...

Thì ra là Tiểu Bàn Tử , trừ hẩn ra , Nam Vực tìm không ra thứ hai cái dám dùng phi kiếm mài răng chi tu , nhất là giờ phút này Tiểu Bàn Tử bên người , Kim Hàn Tông không ít đệ tử đem hẩn túm tụm , nghiêm nhiên bảo vệ bộ dáng , huống chi đem kỳ thân hình hoàn toàn nổi bật đi ra .

Cái này Tiểu Bàn Tử ... Càng mập .

Tại chung quanh hẩn , những cái kia phòng đấu giá những tông môn khác chi nhân , khi thì mang theo ánh mắt cổ quái nhao nhao nhìn lại , càng có thấp giọng nghị luận , nhưng tất cả những thứ này Tiểu Bàn Tử há có thể để ý , hẩn thậm chí còn có chút ít đặc ý xuất ra một khối linh thạch , trực tiếp đặt ở miệng rắc rắc cắn .

Một màn này , có thể dùng không ít ánh mắt rơi ở trên người hẩn chi nhân , cũng vì đó kinh hãi , nội tâm thì là ghen tỵ cực kỳ khủng khiếp .

Bốn năm không gặp , Mạnh Hạo thường xuyên sẽ nghĩ tới Hứa sư tỷ , Trần Phàm , Tiểu Bàn Tử bọn người , giờ khắc này ở cái này chứng kiến , Mạnh Hạo nụ cười trên mặt , mang theo cảm khái .

Hẩn bốn năm qua dùng Phương Mộc cái thân phận này , với Tử Vận Tông bên trong quật khởi ôm căn , đối với Trần Phàm bọn người , Mạnh Hạo những năm này cũng theo đường giầy khác , tìm hiểu đi một tí tin tức , biết được mấy người kia tại riêng phần mình tông môn , đều có tinh tiến , ví dụ như Hứa sư tỷ , sớm đã Trúc Cơ , thậm chí đã bái Hàn Bối đích sư tôn vi sư , tại Thanh La tông , so năm đó tốt hơn rất nhiều .

Đến nỗi Trần Phàm cái kia , cũng theo bốn năm thời gian , đã trở thành cạnh tranh Nhất Kiếm Tông đạo tử thiên kiêu chi tu , cái này Tiểu Bàn Tử vô cùng nhất không học vẫn không nghề nghiệp , có thể với Kim Hàn Tông , như trước muốn gió được gió , hơn nữa Kim Hàn Tông không tiếc một cái giá lớn , có thể dùng tu vi cũng đều Trúc Cơ .

Mạnh Hạo cái tên này , hôm nay tại Nam Vực đã gần như sắp bị người quên lãng .

Mạnh Hạo cười cười , rất là vui vẻ . Có thể ở cái này chứng kiến cố nhân . Đối với hẩn mà nói . Có một phen đặc biệt tâm cảnh .

“Người này chính là Kim Hàn Tông Lý Phú Quý rồi, ta nhớ được năm trước thời điểm , hẩn ở đây Kim Hàn Tông bên trong đã cười đệ tam phòng đạo lữ ... Ngoại giới đều đang đồn , Kim Hàn Tông hận không có thể vì người nọ vợ vết sở hữu tất cả có đủ nhất định tư chất nữ tu , trở thành hẩn đạo lữ , chỉ vì kỳ huyết mạch có thể kéo dài nhiều một ít ...” Bạch Vân Lai tại Mạnh Hạo bên người , ánh mắt theo Mạnh Hạo khi nhìn đến mà Tiểu Bàn Tử sau , thấp giọng mở miệng .

Mạnh Hạo nghe thế . Sững sốt một chút , theo sau cười lắc đầu không nói .

“Không nghĩ , năm đó nước Triệu Kháo Sơn Tông ở trong, hôm nay thoải mái nhất đấy, đúng là cái này Tiểu Bàn Tử .” Mạnh Hạo nội tâm cảm khái , đối với Tiểu Bàn Tử cái này đặc biệt con đường tu hành , nội tâm bao nhiêu vẫn còn có chút hâm mộ .

Nhất là nghĩ đến năm đó và Tiểu Bàn Tử mới vào Kháo Sơn Tông lúc, đối phương khóc sụt sùi hờ hờ phải về nhà , gia đình cho phép con đầu từng màn lúc, Mạnh Hạo đáng tươi cười mang theo hồi ức . Trong mắt hào quang nhu hòa .

Đấu giá hội , một mực tiến hành . Nhưng phàm là có đan dược bị xuất ra , đều bị mài tiếp theo chút ít thuốc bột , bị theo cánh cổng ánh sáng bên trong đi ra tu hành tử khí tây đến từ tu tại chỗ nuốt vào sau , kỳ thân thể như hóa thành trong suốt , có thể làm cho người ta chứng kiến đan dược hòa tan cùng với tác dụng .

Đây là Tử Vận Tông đan phách truyền thống , kéo dài không biết bao nhiêu năm , cũng liền khiến cho sở hữu tất cả bị đánh ra chi đan , phẩm chất đều có cam đoan .

Thời gian chậm rãi trôi qua , rất nhanh đã là buổi trưa .

“Viên thuốc này , là một quả Phá Chương đan , viên thuốc này tác dụng các vị đạo hữu đều lòng dạ biết rõ ...” Theo nam tử trung niên lời nói truyền ra , đem làm tu hành Tử Khí Tây Khứ đệ tử nuốt hạ độc phần , có thể dùng người này chi nhân đều thấy rõ một cái chớp mắt .

“Hai vạn linh thạch !” Tiểu Bàn Tử thanh âm , mang theo cùng kỳ thân hình đối với xúng đôi khí phách , âm âm truyền ra .

“Ba vạn linh thạch !”

“Con bà nó chứ , lão tử ra năm vạn linh thạch !” Tiểu Bàn Tử trực tiếp đứng lên , một bộ tài đại khí thô bộ dạng .

“Sáu vạn linh thạch !”

“Bảy vạn linh thạch ...” Phá Chương đan tác dụng , trên thực tế giá trị bao nhiêu linh thạch , muốn xem cá nhân cần thiết , nơi đây mười vạn tu sĩ , chỗ với bình cảnh , hoặc là sắp sửa tới gần bình cảnh chi không ít người , cho nên mỗi một lần Phá Chương đan , đều bị đánh ra tương đối cao giá cả .

“Mười vạn linh thạch , lão tử linh thạch hơn mà đi , cũng không phải lão tử mình , xem các người ai dám giành với ta !” Tiểu Bàn Tử rống to , tay phải trực tiếp xuất ra một khối linh thạch đặt ở miệng rắc thoảng một phát cắn , chung quanh hắc Kim Hàn Tông đệ tử , nguyên một đám cười khổ .

Tiểu Bàn Tử đích thoại ngữ , đích thật là làm ra tác dụng , hướng hồ Phá Chương đan tuy tốt , mà dù sao cũng không phải là hoàn toàn hữu hiệu , mười vạn linh thạch đã là rất cao giá cả , dần dần cũng liền không người lên giá .

Mạnh Hạo thần sắc cổ quái , này cái Phá Chương đan không phải hắc luyện chế , giờ phút này tuy nói khoảng cách rất xa , có thể cái kia tu hành Tử Khí Tây Khứ chi nhân nuốt vào thuốc bột cùng với thân thể trong suốt , nhưng lại đem dược hiệu đã hiển lộ ra , dùng Mạnh Hạo đan đạo tạo nghệ , liếc mắt liền nhìn ra , này cái Phá Chương đan , tối đa cũng chính là đem thảo mộc phát huy ra ba thành dược hiệu mà thôi .

“Xem ra lúc trước cho Đinh Dũng luyện đan , giá cả vẫn là nên thấp ...” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ , nhưng cũng hiểu biết , trong tông môn luyện đan giá cả , tự nhiên không cách nào cùng đan phách so sánh , dù sao một cái là đồng tông , một cái là đấu giá .

Đấu giá một mực tiến hành , theo từng viên từng viên đan dược xuất hiện , dần dần toàn bộ phòng đấu giá hào khí cũng càng thêm bị nhắc lên , nhất là một quả Chủ Lô đan sư tự tay luyện chế đan dược xuất hiện , tức thì bị vỗ ra vài chục vạn linh thạch giá cao , có thể dùng Mạnh Hạo hô hấp đều có chút dồn dập , đây là lần đầu tiên cảm nhận được , đan sư muốn kiếm tiền , thật sự là kinh người .

Bởi vì viên thuốc đó tại Mạnh Hạo nhìn lại , thành bản giá cả , tối đa cũng chính là mấy vạn linh thạch mà thôi . Cái gọi là dược hiệu , cũng chỉ là thảo mộc năm phần mười chi lực , Mạnh Hạo không cần quá chăm chú , liền có thể luyện chế một cái giống như đúc chi đan .

Tiểu Bàn Tử cái kia , cơ hồ mỗi loại đan dược đều phải ra giá , có nhiều thu hoạch , dĩ nhiên đã trở thành lúc này đây bên trong phòng đấu giá , danh tiếng nhất sức lực chi nhân , nhất là cái này Tiểu Bàn Tử thường xuyên tặc mị thử nhân nhìn quét toàn trường , chuyên môn tại một ít nữ tu trên thân dừng lại , lộ ra bản thân cho rằng tiêu sái nhất bộ dáng .

Nghiêm nhiên đã xem phòng đấu giá này , trở thành một hồi cá nhân đích biểu diễn ...

Đối với cái này , Kim Hàn Tông chi nhân chỉ có thể thở dài , lại không có ngăn cản , bởi vì Tiểu Bàn Tử chiếm cứ “Đại nghĩa” , cái này “Đại nghĩa” , chính là cưới vợ , đây là Kim Hàn Tông chủ tự mình ra lệnh .

“Viên thuốc này , là bốn tông Lệ Đào Lệ đan sư luyện chế đan dược , viên thuốc này tên là Trúc Cơ Thiên , là Trúc Cơ trung kỳ thậm chí hậu kỳ , đều có thể sử dụng đan dược .

Viên thuốc này tổng cộng ba bình , mỗi bình sáu hạt , mỗi bình giá bắt đầu .” Phụ trách bán đấu giá nam tử trung niên , mang theo mỉm cười mở miệng lúc , tay áo hất lên , ở tại xuất hiện trước mặt ba cái bình thuốc , theo tu hành Tử Khí Tây Khứ công pháp đệ tử đi ra , đem làm nuốt vào mà mài ra thuốc bột lúc , bỗng nhiên đây , toàn bộ phòng đấu giá , lại có mà một cái chớp mắt yên tĩnh , cái này yên tĩnh chỉ là cái kia , liền lập tức nhắc lên ông mình .

“Viên thuốc này ...”

“Lại có bốn thành rưỡi được hiệu !!”

“Cái này không phải bình thường Trúc Cơ Thiên , cái này Lệ Đào đan sư là cái gì người , lại có thể luyện ra gần thứ với Chủ Lô đan được đi ra !”

“Viên thuốc này thảo mộc phối hợp , chắc chắn chỗ khác thường !!” Nơi đây phòng đấu giá mười vạn tu sĩ , tự nhiên cũng có đối với đan đạo hiểu rõ chi nhân , lập tức theo cái kia tu hành Tử Khí Tây Khứ công pháp đệ tử trên thân , nhìn ra mảnh khoe , đã nhận ra đan được này kỳ dị .

Mà ngay cả phụ trách bán đấu giá nam tử trung niên , cũng đều khẽ giật mình sau khi , cúi đầu cẩn thận nhìn thoáng qua ba bình đan được .

Mạnh Hạo ánh mắt , cũng ngưng tụ tại cái kia ba bình đan được lên , sau nửa ngày sau mỉm cười , hẳn cùng với Lệ Đào quen biết , chai này Trúc Cơ Thiên đang luyện chế lúc , Lệ Đào từng tìm được Mạnh Hạo cái này , hai người nghiên cứu thảo luận đan đạo sau , Mạnh Hạo đưa ra một ít thảo mộc phối hợp biến hóa , có thể nói , cái này một lò Trúc Cơ Thiên , là ở Mạnh Hạo dưới sự tương trợ , Lệ Đào hiểu ra , lúc này mới luyện chế ra đến , mà lại là hẳn đến nay mới thôi , luyện chế đỉnh phong nhất đan được .

“Cái này lò Trúc Cơ Thiên , từ rày về sau ta liền không có lại đi hỏi , bất quá dựa theo ta lúc đầu theo như lời biến hóa , chỉ có thể luyện chế ra thảo mộc chi lực tứ thành , hôm nay nhưng lại tứ thành nửa , cái này nhiều ra nửa thành , thì là Lệ Đào bản thân trình độ cao vút tái tiến một bước tạo nghệ rồi.” Mạnh Hạo nội tâm thì thảo , ánh mắt đảo qua toàn trường , chứng kiến mà nơi đây chi nhân trong mắt lửa nóng sau , cười cười .

Hắn trong túi trữ vật còn có mấy hạt tự tự luyện chế Trúc Cơ Thiên , phát huy ra thảo mộc chi lực , chừng chín thành nhiều , nếu là cái này mấy hạt đan được đặt ở trên đấu giá hội , tất nhiên nhắc lên một hồi nổ vang phong ba .

“Không biết , của ta Nhập Ma đan , lại sẽ như thế nào ...” Mạnh Hạo nội tâm cực kỳ chờ mong , bởi vì hẳn luyện chế Nhập Ma đan , hao phí tinh lực vượt ra khỏi Trúc Cơ Thiên không biết gấp bao nhiêu lần .

Đó mới là hẳn chính thức trên ý nghĩa , giờ phút này đan đạo một lần đỉnh phong chi luyện .

“Này ba bình đan được , không phải một lọ bình bán , mà là chỉnh thể ba bình , hai mươi vạn linh thạch lên.” Phụ trách bán đấu giá nam tử trung niên , mở miệng cười , hẳn đã có thể tiên đoán được , cái này ba bình đan được sợ là đem nhắc lên một hồi hôm nay bán đấu giá ngọn núi cao nhất .

Thậm chí vô cùng có khả năng , chính là nơi đây bán đấu giá Đan Vương , mà Lệ Đào cái tên này , cũng đem tùy theo quật khởi , danh dương Nam Vực .

Đây hết thấy , chỉ vì Lệ Đào không phải Chủ Lô , lại luyện chế được đến gần vô hạn Chủ Lô đan được , như vậy tại đan được này , tất nhiên là có tự nghĩ ra thảo mộc phối hợp , loại này phối hợp , là một cái đan sư trưởng thành là Chủ Lô nơi máu chốt .

Bất kỳ một cái nào đan sư , muốn trở thành Chủ Lô , đều cần bản thân có được loại này thuộc về độc môn thảo mộc phối hợp , dùng cái này siêu việt mặt khác đan sư , tiến quân Chủ Lô .

Mà như vậy phối hợp , hẳn bản thân giá trị vượt xa khỏi mà đan được , có thể dùng một khi xuất hiện đan phách , tắc thì lập tức oanh động , sẽ bị người dùng giá cao cách mua đi , ý đồ nghiên cứu .

Dù sao một khi đan sư trở thành Chủ Lô , sẽ đi tu đi ẩn đan chi pháp , có thể dùng đan được móc khóa xứng bị che dấu hỗn loạn , khiến người coi như là đạt được , cũng đều rất khó đi phá giải ra.

Chỉ có hay là đan sư lúc , luyện chế đan được , còn không có ẩn đan , cho nên mới có thể bị nghiên cứu , việc này Đan Đông nhất mạch tự nhiên sẽ hiểu , nhưng cũng không có đi hạn chế , đan được lớn đồ , như có bản lĩnh , tự nhiên có thể đi nghiên cứu .

Dù sao loại này sửa mái nhà đột sự tình , cũng không phải là mỗi lần đan phách đều sẽ xuất hiện cái này , có thể nói mấy mươi lần đan phách ở bên trong , đều khó mà cất ở đây sao một lần , kể từ đó , lò đan được này giá trị , có thể tưởng tượng !

Mà Đan Đông nhất mạch , tự nhiên có hần khí lượng , đã đấu giá ra đến, liền tuyệt sẽ không ra về che dấu , bởi vì Đan Đông nhất mạch , không quan tâm bị người nghiên cứu .

“Ba mươi vạn linh thạch !”

“Năm mươi vạn linh thạch , cái này ba bình Trúc Cơ Thiên , lão phu chắc chắn phải có được !” Bên trong phòng đấu giá lập tức ra giá thanh âm thay nhau nổi lên , Mạnh Hạo hai mắt lóng lánh , tứ thành nửa được hiệu Trúc Cơ Thiên cũng như này nóng nảy , hần đối với mình đan dược , càng thêm mong đợi .

232. Chương 232: Nhập Ma Đan

“Sáu mươi vạn , dám cùng ta đoạt , cái này ba bình đan dược , lão tử đã muốn !” Tiểu Bàn Tử một cái Cao nhi nhảy lên, hét lớn một tiếng , hần thanh âm như sấm mùa xuân nổ vang , quanh quần phòng đấu giá

Nhưng này ba bình Trúc Cơ Thiên , không là trước kia Phá Chương đan , Tiểu Bàn Tử cái này vừa mở giá , mặt khác người nhao nhao không tham dự nữa , hôm nay cái này ba bình Trúc Cơ Thiên , có thể nói là mấy chục năm khó được xuất hiện một lần , thậm chí nói lớn chuyện ra , trăm năm khó gặp !

Đan Đông nhất mạch có hần ngạo nghễ , có thể không quan tâm , nhưng những tông môn khác không có Đan Đông nhất mạch nội tình , tự nhiên đối với điều này hiển nhiên là ẩn chứa thảo mộc phối hợp đan dược , tình thế bắt buộc .

Đại tông môn cũng tốt , môn phái nhỏ cũng được , giờ phút này trong phòng đấu giá này mười vạn tu sĩ , dĩ nhiên mắt đỏ , đan dược này đối với tu sĩ cá nhân mà nói cũng không phải là trọng yếu , hần trọng yếu trình độ , là nhằm vào tông môn .

Một khi nghiên cứu ra trong đó thảo mộc phối hợp , thậm chí có thể ột cái tông môn đan đạo tạo nghệ đề cao không ít, giờ phút này theo bên trong phòng đấu giá lửa nóng , ra giá chỉ nhân càng ngày càng nhiều , thậm chí tam đại gia tộc cùng với khác mấy cái đại tông môn , cũng đều tham dự tại trong đó .

Như đã mất đi lý trí , nhìn Mạnh Hạo tại trong lầu các , trợn mắt há hốc mồm , cặp mắt của hần càng thêm sáng ngời đồng thời , theo giá đấu giá ô liên tục tăng lên , Lệ Đào cái tên này , cũng nhất định tại lúc này đây đan phách sau , với Nam Vực quật khởi , quá nhiều tu sĩ muốn kết bạn người này , bởi vì cái này Lệ Đào , có thể ở đan sư thì luyện ra như vậy đan dược , như vậy đã chú định ... Người này trong tương lai , có thể trở thành Chủ Lô !

Toàn bộ Đan Đông nhất mạch , Chủ Lô không đến trăm người , bất kỳ một cái nào xuất hiện ở Nam Vực , đều sẽ khiến oanh động , sẽ có vô số tu sĩ tăng bốc , hần địa vị , kỳ thân phận , nghiêm nhiên đến mà cực kỳ tôn cao trình độ .

Trận này có quan hệ Trúc Cơ Thiên đấu giá , vẫn cứ Tiểu Bàn Tử liên tục ra giá , nhưng cuối cùng nhưng vẫn là không thể không dừng lại , bởi vì ba bình Trúc Cơ Thiên , cuối cùng nhất lại bị mở ra bốn trăm vạn linh thạch tuyệt đối giá trên trời !!

Như vậy giá cả . Trực tiếp đã trở thành một trăm năm đến, Tử Vận Tông một trăm lần đan phách bên trong giá cao nhất !

Giá cả cỡ này , dĩ nhiên khó có thể dùng ngôn từ đi hình dung . Khiến cho được toàn bộ phòng đấu giá , vậy trừ thô thô tiếng hít thở . Hoàn toàn tĩnh mịch .

Mà đem đan dược này đấu giá xuống , đúng vậy tam đại gia tộc bên trong Lý gia !

Lý gia lúc này đây đã đến đấy , có ba người , ngoại trừ một cái lão giả bên ngoài , còn lại hai người đều là Lý gia thiên kiêu , mà tam đại gia tộc , đều riêng phần mình có tự thân bất đồng đan đạo . Tuy nói so với Đan Đông nhất mạch chênh lệch rất nhiều , có thể tương đối mà nói , cũng có bất phàm chỗ , cái này ba bình Trúc Cơ Thiên rơi vào trên người bọn họ . Sẽ có cực lớn có thể là đem thảo mộc phối hợp thôi diễn đi ra .

Mặc dù như thế , vẫn cứ chủ kia cầm bán đấu giá nam tử trung niên cũng đều chần chờ một chút , có thể Đan Đông nhất mạch nội tình sâu , có thể tại dạng này dưới trạng thái , như trước có thể không thêm để ý một loại thảo mộc phối hợp lưu truyền ra đi . Tùy ý cuối cùng nhất đan được , rơi vào Lý gia trong tay , có thể gặp hần ngoạn nghệ chỗ .

Từ nơi này Tử Vận Tông đan phách tồn tại đến nay , hơn một nghìn năm , chưa bao giờ có Tử Vận Tông đấu giá chỉ đan . Cuối cùng nhất không đánh ra , hay hoặc giả là bị Đan Đông nhất mạch người một nhà mua đi , chuyện như vậy , ngàn năm qua chưa từng xuất hiện .

Chỉ cần đan phách chỉ vật , Tử Vận Tông đệ tử lại không thể đi mua sắm , mặc dù cái này đan phách đan được cực kỳ hiếm thấy , cũng như trước như thế .

Đây là ngàn năm quy củ , không có một lần cải biến !

Theo ba bình Trúc Cơ Thiên bị Lý gia chỉ nhân mua đi , Lý gia lão giả , càng là tại chỗ đưa ra mời Lệ Đào đan sư đi Lý gia làm khách , có thể dùng Lệ Đào danh tiếng , lần nữa quật khởi .

Toàn bộ phòng đấu giá , đều đang đàm luận Lệ Đào , mặc dù là Mạnh Hạo bốn phía đan sư trong lầu các , tồn tại Đan Đông nhất mạch đan sư , cũng đều lẫn nhau giật mình , mang theo hâm mộ ngữ khí , nói xong Lệ Đào .

Trận này đấu giá , đến bây giờ đã đã tiến hành hai ngày , có thể tùy ý cái kia phụ trách bán đấu giá nam tử trung niên lại như thế nào xuất ra đan được , như thế nào đi tiếp tục , đều thủy chung không cách nào làm cho trận này đấu giá một lần nữa lửa nóng .

Chú ý chỉ nhân đã không nhiều lắm , ra giá cũng đều không tại kịch liệt , có thể dùng mấy trăm kiện đan được , thường thường mấy chục giây cũng sẽ bị đập đi một kiện , tốc độ chỉ , giống như không phải tại đấu giá ...

Thậm chí đều có người đứng dậy rời đi .

Giống như đã trải qua một lần Trúc Cơ Thiên kỳ tích sau , nơi đây mười vạn tham dự bán đấu giá tu sĩ , nội tâm dĩ nhiên đoán được , lúc này đây đan phách , mặc dù phía sau còn có áp trực chỉ vật , có thể cũng tuyệt đối không cách nào sánh được trước Trúc Cơ Thiên đưa tới rung động .

Bốn trăm vạn linh thạch giá cao , tại rất nhiều người xem ra , sợ là tương lai một trăm năm , đều rất khó siêu việt giá cả , cũng đã chú định cái này ba bình Trúc Cơ Thiên , đem trở thành một kỳ tích .

Kể từ đó , tự nhiên đối với sau tục đan được hứng thú khuyết thiếu , việc này phụ trách bán đấu giá nam tử trung niên lòng dạ biết rõ , nội tâm của hắn trên thực tế cũng có kích động , dù sao có thể đánh ra như thế giá cả , có thể nói là người khác sinh bên trong lần đầu .

Thậm chí ở trong mắt hắn xem ra , cũng không cho rằng phía sau đan được , có thể sẽ vượt qua đây , tại đã hiểu cái này mười vạn tu sĩ đồng thời , hắn dứt khoát bỏ thêm sau tục đan được đấu giá , mấy trăm loại đan được , vô cùng tốc độ bán ra .

Mạnh Hạo Nhập Ma đan , chính là tại dạng này dưới trạng thái , với ngày thứ ba hoàng hôn , tại đây mười vạn tu sĩ đều hứng thú khuyết thiếu , như trước trở về vị trước Trúc Cơ Thiên , thậm chí nhao nhao đem viên thuốc này sự tình truyền quay lại riêng phần mình tông môn , âm thầm tiếc nuối thời điểm , bị trung niên nam tử kia , lấy ra ngoài .

“Viên thuốc này là ta Tử Vận Tông Đan Đông nhất mạch đan sư luyện chế , đan sư này lựa chọn không lộ ra danh tự , mà ngay cả tại hạ cũng không biết hiểu là ai , đan tên ... Nhập ma , là một quả Độc đan .” Nam tử trung niên nhanh chóng mở miệng , lấy ra một cái bình thuốc , đặt ở trước người .

Mạnh Hạo bỗng cảm thấy phấn chấn , thở sâu , nhìn qua bình thuốc , đây chính là chứa vào hắn luyện chế chỉ đan cái chai .

Theo bình thuốc xuất ra , nơi đây mười vạn tu sĩ tuyệt đại đa số , đều còn tồn tại lẫn nhau thấp giọng bàn về Trúc Cơ Thiên , cảm khái ở bên trong , không có đi chú ý đấu giá , chỉ có không nhiều lắm chỉ nhân , đem ánh mắt rơi vào cái kia bình thuốc lên , mặc dù là như vậy , cũng là bởi vì bọn hắn đã nghe được Độc đan hai chữ , mới nhắc lên tí tẹo hứng thú mà thôi .

Phụ trách bán đấu giá nam tử trung niên , hần ngữ tốc rất , ở trong mắt hần xem ra , đan dược này tuy nói là Độc đan , có thể vận khí không được, nếu là không có Trúc Cơ Thiên , có lẽ cũng có thể nhắc lên một hồi loại nhỏ (tiểu nhân) giá cả phong bạo , nhưng hôm nay phía trước đã ra nghịch giá trên trời , vật ấy đoán chừng có thể đập cái hơn 10 vạn linh thạch , đã thật là tốt rồi.

Cho nên hần giới thiệu rất , cũng nhìn thấy phía dưới mười vạn tu sĩ tuyệt đại đa số không yên lòng , vội ho một tiếng , ý định chút ít chấm dứt lúc này đây đan phách , theo hần nghĩ cách , đoán chừng lúc này đây đan phách không sẽ kéo dài bảy ngày , bốn ngày đã là cực hạn , đây cũng là không thể làm gì , dù sao xuất hiện Trúc Cơ Thiên loại rung động này đan dược , có thể nói có loại đan dược này đấu giá hội , hết thấy vật phẩm , đều muốn ầm ầm phai mờ .

Mang theo muốn chấm dứt đan phách ý định , trung niên nam tử này gọi tới một người tu hành Tử Khí Tây Khứ công pháp đệ tử , theo bình thuốc bên trong lấy ra cái viên này màu đen đan dược , nhìn thoáng qua sau , trung niên nam tử này nhìn không ra có cái gì kỳ dị , dứt khoát trực tiếp cạo xuống một ít thuốc bột , đưa cho cái kia tu hành Tử Khí Tây Khứ công pháp đệ tử .

Chuỗi động tác này , phía dưới chú ý chỉ tu quả thực không nhiều lắm , thậm chí có mua sắm ý định chỉ nhân , cũng ít đến thương cảm , duy chỉ có một ít nghiên cứu độc đạo chi tu , mới có hào hứng .

Đây hết thấy Mạnh Hạo xem ở mắt , có thể hần thần sắc bình tĩnh , chỉ là kỳ thân sau Bạch Vân Lai , nhưng lại nội tâm gấp , càng có thở dài , đáy lòng là Mạnh Hạo cái này mình bất bình , ở trong mắt hần xem ra , Mạnh Hạo đan đạo , nếu so với Lệ Đào bên kia cao hơn quá nhiều , hai người thậm chí đều không cùng một đẳng cấp .

Việc này theo Tử Khí nhất mạch nội môn đệ tử đối với Mạnh Hạo chỉ đan điên cuồng , có thể thấy được lóm đóm .

Cái kia tu hành Tử Khí Tây Khứ công pháp tu sĩ , là một cái thoát nhìn hơn 30 tuổi thanh niên , giờ phút này mặt không biểu tình , cho dù là phía dưới mười vạn tu sĩ có rất ít người chú ý , cũng như trước nhận nhận chân chân tiếp nhận gẩy ra thuốc bột , không chần chờ chút nào lập tức nuốt vào trong miệng , trong cơ thể tu vi lập tức vận chuyển , có thể dùng thuốc bột này trong thân thể hết thấy biến hóa , hiển lộ tại ngoại , làm cho người ta chứng kiến .

Mặc dù đây là Độc đan , có thể hần như trước không thêm để ý chút nào .

Nhưng lại tại thuốc bột này bị hần nuốt vào , trong người hòa tan một cái chớp mắt , thanh niên này nguyên bản không có biểu lộ gương mặt , đột nhiên biến sắc , sự biến đổi này đồng thời , tại trán của hần lại trực tiếp đi xuất mồ hôi nước , thân thể của hần lập tức run rẩy , trên mặt cái kia gân xanh gồ lên .

Hần cảm giác được một cách rõ ràng , cái kia vào miệng thuốc bột , lại đang trong chớp mắt liền hoàn toàn hòa tan , càng là tạo thành một cổ khó có thể hình dung kích thích chỉ lực , hóa thành thân thể kịch liệt đau nhức , như đao kiếm tại thể , theo linh khí ầm ầm , trực tiếp phá hủy kinh mạch !

Ở tại kinh mạch bị phá hủy một cái chớp mắt , thân thể của hần truyền ra nổ vang , giống như kích phát sinh mạng vô tận chỉ lực , cổ lực lượng này mạnh , đột nhiên giống như theo bộ ngực hần nổ tung , hóa thành khó có thể hình dung điên cuồng sát cơ , trực tiếp hồng mất trong cơ thể hần ba tòa đạo đài !

Theo đạo đài sụp đổ , hần đan hải lập tức bốc hơi , nghiền nát mà tu vi của hần , trực tiếp đánh vào trong óc , như đi diệt hồn , lật đổ tâm trí , hóa thành một cổ phong ma ý , như đã trở thành Tuyệt Mệnh !!

Giờ khắc này hần , giống như đã mất đi ý thức , cả người như nổi giận như vậy , ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng kinh thiên động địa gào rú , cái này gào rú thanh âm tại truyền ra lập tức , ẩn chứa một cổ khó có thể hình dung sát cơ , đã trở thành sát khí , từ trên người hần oanh ầm ầm điên cuồng truyền ra .

Giống như thân thể của hần thiêu đốt vô hình biển lửa , đốt cháy thân hình , đốt cháy linh hồn , để đổi lấy một cổ không điên cuồng không sống điên cuồng , cặp mắt của hần cái kia đỏ thẫm , hô hấp của hần cực kỳ ồ ồ , tu vi của hần , tại đây một cái chớp mắt ... Kinh thiên động địa bộc phát ra , trong cơ thể rõ ràng không có đạo đài , có thể khí tức của hần nhưng lại trực bức Trúc Cơ hậu kỳ !!

Tại đây sát khí gầm truyền ra lập tức , trực tiếp áp đảo nơi đây mười vạn tu sĩ có quan hệ Trúc Cơ Thiên nghị luận , có thể dùng cái này mười vạn người , toàn bộ đều đem ánh mắt ngóng nhìn tại tu sĩ này trên

thân .

”Đâm kinh mạch toàn thân , như phanh thây xé xác , khai mở thân thể bảo tàng , như thông suốt khai mở lồng ngực , nghiền toàn bộ tâm thần , như ngưng ngàn vạn sát cơ , oanh đan hải đạo đài , như sát khí diệt hồn , dùng hồn dung linh , dùng sát sát chi lực phá vỡ tâm trí , tâm thần đan hải lập tức tan ra không , dùng cái này phong ma ý , hóa thành một cỗ Tuyệt Mệnh chi tâm , dùng cái này tâm , để cho bản thân tu vi lập tức kéo lên !

Không giống đốt hồn thăng đốt hồn , viên thuốc này ... Kỳ danh nhập ma , bởi vì ý này , duy ma .” Tại tu sĩ kia truyền ra thao Thiên Sát khí gào rú rung động tất cả mọi người đồng thời , Mạnh Hạo đứng ở trong lầu các , nhìn qua tu sĩ kia , nhẹ giọng mở miệng , cơ hồ là hần mỗi nói một câu , tương ứng , tu sĩ kia sẽ theo chỉ biến hóa , như bị Mạnh Hạo vô hình điều khiển !

Giờ khắc này Mạnh Hạo , đứng ở đó , bình tĩnh dung nhan , nhạt như nước hai mắt , giống như ... Đan ma !

233. Chương 233: Một Cái Dưới Đất, Một Cái Trên Trời

Không cách nào hình dung cái kia một tiếng gào rú ở trong, ẩn chứa bao nhiêu ngạt trời sát khí , cái này sát khí mạnh , lại cái này tiếng hô truyền khắp bát phương nháy mắt , từ nơi này hơn 30 tuổi tu sĩ trên thân , nảy sanh tí ti hắc khí .

Hắc khí kia đảo mắt lượn lờ , có thể dùng người này giống như đã trở thành theo Hoàng Tuyền bên trong quật khởi chi tu , hần hai mắt vốn đã nhắm lại , nhưng ở trong nháy mắt này , chợt mở ra lúc , nơi đây mười vạn tu sĩ toàn bộ trợn mắt há mồm , bọn hần thấy , là một đôi như hung thú như vậy , giống như trong ánh mắt chỉ có tử vong điên cuồng hai mắt .

Cặp mắt kia , là màu đỏ , ánh mắt kia , ẩn chứa khó có thể hình dung điên cuồng , tựa hồ từ nơi này một cái chớp mắt bắt đầu , cái này đã không còn là một người tu sĩ , mà là trở thành ma !!

Tu vi của hần vẫn cứ chỉ là Trúc Cơ hậu kỳ , cần phải biết rằng người này trước khi , rõ ràng chỉ là Trúc Cơ sơ kỳ , loại trình độ này bộc phát , lập tức ở cái này mười vạn tu sĩ trong nội tâm , như quanh quẩn mà Thiên Lôi .

Thiên lôi nổ vang , có thể dùng bốn phía hoàn toàn yên tĩnh , mọi ánh mắt , đều ngưng tụ cái này Ma Thần như vậy tu sĩ trên thân , mà ngay cả hần bên cạnh phụ trách bán đấu giá nam tử trung niên , cũng đều sửng sốt một chút về sau , trợn mắt há mồm , thần sắc lộ ra hoảng sợ .

Bởi vì , cái này tu hành Tử Khí Tây Khứ công pháp thanh niên , hần vẫn cứ thoát nhìn như phong ma , sát khí ngạt trời , hai mắt đỏ thẫm như đã mất đi thần trí , có thể hết lần này tới lần khác cặp mắt của hần ở trong, nhưng lại lộ ra một cỗ bình tĩnh .

Bình tĩnh này , nếu so với điên cuồng đáng sợ hơn , bởi vì này đại biểu cho , hần vẫn cứ tràn đầy sát khí điên cuồng , nhưng hần vẫn không có đánh mất tâm thần !

Càng là tại trên người của hần , nơi đây mười vạn tu sĩ , toàn bộ cũng có thể thấy rõ ràng kỳ thể nội thuốc bột hết thấy biến hóa , bọn hần tận mắt thấy mà thuốc bột này giờ phút này đã hoàn toàn hòa tan , mà chỉ là cái này tí tạo thuốc bột , liền có được chút ít khắc trình độ biến hóa , nếu như là cả hạt đan dược ...

Ồ ô hô hấp lập tức theo số đông trong dân cư truyền ra , nội tâm hiển hiện đáp án , có thể dùng nơi đây mười vạn tu sĩ , hai mắt ánh mắt trực tiếp hiển hiện hoảng sợ chi mang .

“Chuyện này. .. Đây là cái gì đan !! Cự nhiên như thế kinh người !!”

“Viên thuốc này ... Viên thuốc này chỉ là một chút ít bột phấn , lại cũng có thể để ột người tu sĩ có biến hóa như thế , cái này chỉ là một ít bột phấn , nếu là nguyên vẹn nuốt vào , lại sẽ như thế nào ...”

“Có thể để người ta điên cuồng , kích phát trong cơ thể hết thủy tiềm lực , tan ra mà đan hải đạo đài , tràn ra Tuyệt Mệnh sát cơ , chuyện này. .. Đan dược này , ở nơi này là cái gì Độc đan , đây là một miếng có thể tại thời khắc mấu chốt , làm cho người ta bảo vệ tánh mạng tuyệt đan !!”

“Độc đan , Độc đan ... Bất kỳ một cái nào đan sư trong cả đời , đều đi ném thử luyện chế Độc đan , có thể Độc đan vô phương , viên thuốc này ... Viên thuốc này ...”

“Các người xem trọng là cái này hiệu quả của đan dược , có thể lão phu chú ý , là đan dược này đến cùng phát huy mấy thành thảo mộc chi lực , chỉ là thuốc bột cũng như này , ta kết luận viên thuốc này , ít nhất cũng là phát huy hãn thảo mộc năm phần mười chi lực !!”

“Năm phần mười ... Hãn là đây là Chủ Lô luyện chế Độc đan ...”

Toàn bộ phòng đấu giá , tại đây một cái chớp mắt như bị tạc mở , tiếng nghị luận điên cuồng lên , dĩ nhiên cơ hồ cùng Trúc Cơ Thiên xuất hiện thì giống như đúc ! Ánh mắt mọi người , đều trong chốc lát ngưng tụ phía trước màu đen đan dược lên , càng là tại đây một cái chớp mắt , có người xem đến đó đan dược lên , điều khắc một cái đỉnh !

“Có ấn ký !”

“Cái đó đúng... Một chiếc đỉnh , đan dược này trên có một chiếc đỉnh !”

“Cái này đích thị là đan sư tự thân lạc ấn , cũng chỉ có đối với chính mình thỏa mãn chi đan , đan sư mới có thể ở trên in dấu xuống độc thuộc về sở hữu ấn ký , đỉnh ... Ta chưa từng nghe nói cái nào đan sư dùng đỉnh là ấn ký !”

“Ta muốn cầu phòng đấu giá , khảo thí viên thuốc này thảo mộc chi lực , phát huy mấy thành !!”

“Đúng, chúng ta yêu cầu phòng đấu giá khảo thí !” Theo thanh âm truyền ra , theo toàn bộ phòng đấu giá hào khí , ở trong nháy mắt này một lần nữa quật khởi , cái kia phụ trách bán đấu giá nam tử trung niên thở sâu , hãn chẳng thể nghĩ tới , Trúc Cơ Thiên về sau , rõ ràng lại xuất hiện một quả như vậy để cho nơi đây lâm vào điên cuồng đan dược .

Lập tức cái này mười vạn tu sĩ nhao nhao đưa ra khảo nghiệm yêu cầu , thanh âm này càng ngày càng mạnh , nam tử trung niên lại không chần chờ chút nào , tay phải nâng lên vung lên , lập tức theo hãn bên cạnh cánh cửa ánh sáng ở trong , liền đi ra hai cái lão giả .

Hai cái này lão giả , tóc trắng xóa , đúng vậy Tử Vận Tông Đan Đông nhất mạch già dặn đan sư , phụ trách lúc này đây đấu giá hội đan hiệu quả khảo thí , hãn hai người tiêu sái ra , trung niên nam tử kia thái độ lập tức mang theo khách khí .

Cái này Nhị lão thần sắc ngạo nghễ , nhìn cũng không nhìn phía dưới mười vạn tu sĩ , một người trong đó tay phải nâng lên bắt lại đan dược , ánh mắt đảo qua cái kia đỉnh lạc ấn lúc , còn có một bồi không thích , tại hãn cho rằng , đan sư không đến Chủ Lô , là không có tư cách tại đan dược bên trên lưu lại ấn ký rồi , nếu không phải là giờ phút này mọi người chú ý , dùng tính cách của hãn , định sẽ trực tiếp đem cái này lạc ấn xóa đi .

Giờ phút này mang theo không vui , lão giả này đem đan dược đưa lên mũi ngửi một cái , cái này vừa nghe , thân thể của hãn bỗng nhiên chấn động , hai mắt lộ ra không cách nào tin , chợt cúi đầu cẩn thận nhìn lại , càng xem càng là nóng vội , dần dần thân thể đều run rẩy lên , hai mắt mãnh liệt mà trợn to , lộ ra không cách nào tin .

“Điều đó không có khả năng ... Không có khả năng có như vậy đan dược , điều đó không có khả năng ...” Lão giả ghen ngào thì thào , thanh âm của hãn truyền ra , bị bốn phía mười vạn tu sĩ nhao nhao sau khi nghe được , nguyên một đám lập tức hô hấp dồn dập , bọn hãn không cách nào tưởng tượng , đến cùng đan dược này là cái gì phẩm chất , rõ ràng để ột cái già dặn đan sư hoảng sợ thất sắc .

Cái này đan sư bên người một cái khác lão giả , giờ phút này chợt cất bước đi tới gần , cũng cẩn thận nhìn một chút , lại ngửi một cái , dần dần hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang , như muốn xem thấu đan dược này bên trong , nhưng rất nhanh đẩy , hãn liền sắc mặt trắng bệch , trong thần sắc lộ ra không dám tin , càng có hoảng sợ .

“Chuyện này. .. Đây là ...” Hai cái lão giả nhìn nhau một cái , đều thấy được lẫn nhau trong mắt mãnh liệt hoảng sợ , thân thể bọn họ run rẩy , hô hấp lập tức dồn dập .

“Hai vị Đan lão , viên thuốc này ...”

“Viên thuốc này không thể bán !!” Hai cái này đan sư gần như cùng lúc đó ló ra , thanh âm quanh quẩn một cái chớp mắt , toàn bộ phòng đấu giá , ầm ầm ông minh .

“Vì cái gì không thể bán , chúng ta muốn là khảo thí , hẳn là Tử Vận Tông đan phách , ngàn năm qua muốn lần đầu xuất hiện không đập !!”

“Dựa theo đan phách quy tắc , chúng ta có thể yêu cầu khảo thí , hôm nay còn không có khảo thí ra kết quả , liền đưa ra không bán?”

“Chúng ta muốn khảo nghiệm kết quả , viên thuốc này ... Đến cùng có đủ mấy thành thảo mộc chi lực !”

Theo mười vạn tu sĩ thanh âm quanh quẩn , nhất là Tiểu Bàn Tử chỗ đó , càng lớn tiếng gào rú , cái kia phụ trách bán đấu giá nam tử trung niên sắc mặt biến hóa , loại chuyện này hẳn vẫn là lần đầu tiên gặp được , giờ phút này đang lo lắng lúc, bỗng nhiên đấy, ở bên cạnh hắn , lại tại cái này một cái chớp mắt , trực tiếp lại xuất hiện một mặt cánh cổng ánh sáng .

Theo cánh cổng ánh sáng ở trong, thành linh đi ra bảy người !

Bảy người này vừa ra , trung niên nam tử kia lập tức sắc mặt đại biến , vội vàng ôm quyền thật sâu cúi đầu , còn cái kia hai cái lão đan sư , cũng là thần sắc cực kỳ cung kính , ôm quyền bái kiến .

Bốn phía phòng đấu giá mười vạn tu sĩ , cũng lập tức an tĩnh lại , có thể nguyên một đám nhưng lại trộn to mắt , lộ ra rung động , bởi vì hắn đám bọn họ cơ hồ lập tức liền nhận ra , bảy người này ... Lại toàn bộ đều là Tử Vận Tông Đan Đông nhất mạch Chủ Lô !

Thậm chí từng cái danh tự , bọn hắn đều như sấm bên tai , giờ phút này nhao nhao tâm thần chấn động lúc, bảy người này lại thẳng đến Nhập Ma đan mà đi , một người trong đó tay phải nâng lên một bả cầm đan dược , cẩn thận nhìn một chút về sau, phải tay run lên , thần sắc lộ ra rung động .

Cái này rung động tuy nói nháy mắt đã bị che dấu , có thể nơi đây mười vạn người muôn người chú ý dưới, vẫn bị người bắt , mà có thể làm cho Chủ Lô rung động , những cái kia chứng kiến cái này thần sắc tu sĩ , đáy lòng đã như mười vạn lời đình đồng thời nổ vang .

“Ta Tử Vận Tông Đan Đông nhất mạch , nhiều lần đan phách , chỉ có một lần có thể vì chư vị thi kiểm tra xong cả được hiệu cơ hội , các người xác định , muốn dùng đang ở đây đan trên thân?” Cái kia cầm đan dược Chủ Lô đan sư , chậm rãi mở miệng , ánh mắt đảo qua phía dưới mười vạn tu sĩ , chứng kiến mà nguyên một đám ánh mắt về sau, hắn thảm thán một tiếng , đem Nhập Ma đan tổng xuất phiêu phù ở giữa không trung , mình thì khoanh chân ngồi xuống .

Hắn bên cạnh sáu người khác , cũng phân biệt vẻ mặt nghiêm túc khoanh chân , bảy người đem cái này Nhập Ma đan vờn quanh ở bên trong , đồng thời hai tay bấm niệm pháp quyết , lập tức ở bảy người trước mặt , xuất hiện bảy bất đồng lò đan , bất kỳ một cái nào lò đan , đều là phẩm chất siêu tuyệt !

“Nhen nhóm một tôn lò đan , đại biểu một thành dược hiệu , việc này công bình , bởi vì đan phách chỗ bán chỉ đan , luyện chi thảo mộc , đều đến từ ta Đan Đông nhất mạch gieo trồng , trừ phi là viên thuốc này không phải tại ta Đan Đông nhất mạch luyện chế , bằng không mà nói , nhất định trắc ra được hiệu mấy thành .”

Lời nói truyền ra lúc, tại đây mười vạn tu sĩ muôn người chú ý xuống, cái này bảy vị thanh danh hiển hách , đức cao vọng trọng Chủ Lô đan sư , nguyên một đám nhắm hai mắt lại , một cổ đan hương nháy mắt tràn ngập bốn phía , mũi lung ý khuếch tán một cái chớp mắt , một tôn lò đan nháy mắt sáng ngời , ngay sau đó , thứ hai tôn , vị thứ ba , thứ tư tôn lò đan , toàn bộ sáng lên !

“Sáng lên bốn tôn , đại biểu có thể phát huy thảo mộc chi lực tứ thành ...”

“Nguyên lai mới tứ thành , không bằng trước Trúc Cơ Thiên , bất quá cái kia Trúc Cơ Thiên bởi vì có đối lập , cho nên có thể đơn giản nhận ra dược hiệu , có thể độc này đan không có đồng loại chi đan so sánh ,

cho nên xem không ... Hả?” Bốn phía tiếng nghị luận mới vừa ra tới , lập tức như bị nhéo ở mà cái cổ , lại sát cái kia hoàn toàn tĩnh mịch .

Giờ khắc này , mười vạn tu sĩ hô hấp đều gần như đình trệ , nguyên một đám thần sắc rung động , ngơ ngác nhìn thứ năm tôn , thứ sáu tôn , cho đến thứ bảy tôn lò đan , trong chớp mắt này, toàn bộ sáng ngời !

“Bảy ... Bảy thành?”

“Chẳng lẽ là Chủ Lô luyện , cái này... Chuyện này. ..”

“Đây không phải bảy thành , nếu có thứ tám tôn lò đan ...” Tại những người này nổ vang lúc, cái kia bảy Chủ Lô đan sư sắc mặt đại biến , tâm thần nổ vang một cái chớp mắt , bỗng nhiên đấy, theo cánh cổng ánh sáng ở trong, lại đi ra ba vị đan sư , cũng thành linh đều là Chủ Lô , ba người này thần sắc nghiêm túc , mang theo ngưng trọng cất bước đi tới , nháy mắt sau khi ngồi xuống , phóng ra tự thân lò đan .

Nhưng bọn họ lò đan cơ hồ vừa mới xuất hiện , liền lập tức sáng một tôn , đây là thứ tám tôn lò đan , ngay sau đó , vị thứ chín , cho đến thứ mười tôn lò đan , tại đây một cái chớp mắt , nháy mắt sáng ngời !

Mười tôn lò đan , nhất tề hào quang ngập trời , giờ khắc này bốn phía ngược lại không có mà ông mình , bởi vì nơi này mười vạn tu sĩ , đã toàn bộ ngưng tại chỗ đó ...

Về phần khảo thí đan dược cái kia mười cái Chủ Lô , giờ phút này cũng đều nguyên một đám ngưng trệ , trong óc nổ vang , nguyên một đám hô hấp dồn dập , ánh mắt lộ ra cuộc đời này chưa bao giờ có rung động , hô hấp dồn dập , sắc mặt toàn bộ bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi .

Điên cuồng , nơi đây mười vạn tham dự đan phách tu sĩ , ở trong nháy mắt này kịp phản ứng về sau, cho dù là trong óc ông mình , nhưng bọn họ hai mắt đỏ ngầu , ồ ồ hô hấp , có thể nhìn ra , bọn hắn ... Điên cuồng !

Mười phần đan dược , có thể nói tuyệt phẩm , từ xưa đến nay , đan phách trong chưa bao giờ xuất hiện !

Cái kia trước Trúc Cơ Thiên , cùng cái này Nhập Ma đan so sánh , hoàn toàn là một cái dưới đất , một cái trên trời !

234. Chương 234: Đan Đỉnh Đại Sư

Theo Tử Vận Tông đan phách từ trước tới nay , liền từ không đã xuất hiện mười phần tuyệt đan , thậm chí đừng nói là mười phần tuyệt đan , cho dù là Tử Lô đan sư luyện , dược hiệu có thể đạt tới thảo mộc chỉ lực tám phần cực đan , cũng đều cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện .

Đan dược , nếu có thể phát huy thảo mộc chỉ lực tám phần trở lên, là được cực đan ! Mà hơn 90% ... Chỉ có tuyệt đan cái này một cái xưng hô !

Chín thành tuyệt đan , mười phần mặc dù cũng xưng tuyệt đan , có thể cũng đã đạt bán tiên !

Tử Vận Tông đan đạo , theo quật khởi khai thủy , có thể luyện ra cực đan chỉ tu , cực kỳ có hạn , không có chỗ nào mà không phải là Tử Lô , không có chỗ nào mà không phải là danh chấn Nam Vực , mà mười phần tuyệt đan ...

Tử Vận Tông Đan Đông nhất mạch , vài vạn năm đến, chỉ xuất hiện mà hai người , đệ nhất nhân , chính là Tử Vận Tông khai sang giả , vị kia Tử Đông chân nhân , mà thứ hai cái , là được hôm nay Đan Quỷ đại sư .

Chỉ có hai người này , luyện ra qua tuyệt đan , bởi vì tuyệt đan , ngoại trừ bản thân nghịch thiên bên ngoài , càng là đan đạo một cái đường ranh giới , tấn chức đại sư đường ranh giới !

Chỉ có luyện ra tuyệt đan , mới có thể xưng là đại sư ! Toàn bộ Nam Vực , ngoại trừ Đan Quỷ đại sư , duy nhất khác hai cái đại sư , mới có thể luyện ra tuyệt đan , có thể cũng không phải là mười phần , mà là chín thành tuyệt đan .

Duy đan quỷ ... Hẳn mới là hôm nay Nam Vực , tại hôm nay trước khi , duy nhất một cái , có thể luyện ra mười phần bán tiên tuyệt đan chi nhân !

Bởi vậy có thể thấy được hôm nay xuất hiện ở đây một lần đan phách bên trong Nhập Ma đan , hẳn giá trị chỗ , cùng với vì sao giờ phút này phòng đấu giá , giống như sa vào đến mà một cổ khó có thể hình dung trong điên cuồng .

Mười vạn tu sĩ , giờ phút này con mắt toàn bộ đều đỏ , trước Trúc Cơ Thiên , tuy nhiên cũng để cho bọn họ oanh động , có thể nhưng lại xa xa không hữu hiện tại đây như vậy , mười vạn người , mười vạn ánh mắt , đầy trong đầu hiển hiện đầy , đều là rầm rầm lôi đình cùng với cái kia ... Mười phần tuyệt đan !

Tiểu Bàn Tử hô hấp dồn dập , hai mắt đều trắng , nơi đây tất cả mọi người là như thế , thậm chí tại phòng đấu giá phía trên trong lầu các , những cái kia lại tới đây quan sát bán đấu giá Đan Đông nhất mạch đan sư , cũng đều nguyên một đám mặt mũi tràn đầy rung động , lộ ra hoảng sợ cùng không cách nào tin .

Không chỉ là bọn hắn , cuộc bán đấu giá này bên trong Đan Đông nhất mạch số lớn được đồng , giờ phút này cũng đều toàn bộ xôn xao , thậm chí Tử Khí nhất mạch tới chỗ này đệ tử , cũng đều nguyên một đám trong óc như nhắc lên sóng lớn ngập trời .

Toàn bộ đấu giá hội , phảng phất muốn sôi trào sụp đổ ra .

Cái kia phụ trách lần này đấu giá hội nam tử trung niên , thân thể của hắn run rẩy , nội tâm của hắn như có vô số Thiên Lôi rầm rầm , hô hấp dồn dập , hai mắt đỏ thẫm , hắn đời này mơ đều không ngờ rằng , mình có thể có một ngày , tự tay đụng chạm đến mười phần tuyệt đan .

Nhất là nghĩ đến vừa rồi chính mình tự tay theo cái kia mười phần tuyệt đan bên trên treo bên dưới đi một tí thuốc bột , càng là để trong lòng hắn hiện lên mãnh liệt hối hận , vậy được là giờ phút này ở trong mắt hắn xem ra , căn bản chính là khinh nhờn !

Mười phần tuyệt đan , đối với bất kỳ một cái nào đan sư mà nói , cũng như cùng thánh vật , như cùng đến bảo , loại tâm tính này , loại này điên cuồng , ngoại nhân có lẽ không thể giải thích vì sao , có thể thân là đan sư , cuộc đời này mơ ước lớn nhất , lại có người nào không phải khát vọng cuộc đời này có thể luyện chế ra một quả tuyệt đan .

Bên trong phòng đấu giá , cái kia mười cái Chủ Lô đan sư , giờ phút này ngơ ngác nhìn trước mặt trôi nổi Nhập Ma đan , ánh mắt giống như như hành hương , nguyên một đám hô hấp dồn dập , hồn nhiên quên hết thấy .

Từng cảnh tượng ấy , toàn bộ rơi vào Mạnh Hạo trong mắt , để cho Mạnh Hạo nội tâm lập bập một tiếng , hắn ẩn ẩn cảm thấy có chút không ổn ... Hắn cũng không nghĩ tới cái này Nhập Ma đan , rõ ràng nhắc lên điên cuồng như vậy .

“Đan dược này ... Viên thuốc này ...” Bạch Vân Lai cả người đứng ở chỗ đó , lảo đảo , theo bản năng nhìn về phía Mạnh Hạo , bản thân giống như mất hồn .

“Ta ra 500 vạn linh thạch !! Cái này mười phần tuyệt đan , lão tử táng gia bại sản cũng cần mua !” Tại đây mười vạn tu sĩ điên cuồng ở bên trong, không đợi cái kia phụ trách bán đấu giá nam tử trung niên nói ra giá thấp , lập tức đã có người gào thét .

“1000 vạn linh thạch !! Lão phu Đạo Sơn tông , cho dù là dùng tông môn toàn bộ tài nguyên , cũng cần mua viên thuốc này !”

Theo có người khai ra giá cả , lập tức trong phòng đấu giá này lập tức càng thêm điên cuồng , nơi đây chỉ nhân có thể tham gia đan phách , tự nhiên đối với đan đạo đều đã có giải , bốn thành rưỡi Trúc Cơ Thiên , trong đó ẩn chứa thảo mộc phối hợp , liền khiến cho người biết được hẳn giá trị chỗ , như vậy hôm nay xuất hiện cái này mười phần tuyệt đan ...

Trong đó ẩn chứa thảo mộc phối hợp bí phương , hần giá trị không cách nào hình dung , nơi đây tu sĩ , mặc kệ cái gì tông môn , há có thể không rõ điểm này , thậm chí có thể nói , cho dù là không có hoàn toàn nghiên cứu ra được , có thể cho dù là đã lấy được tí tẹo bí phương , cũng đủ làm ột cái tông môn đan đạo , theo này bất đồng .

Dù sao , đây không phải tầm thường đan dược , đây là mười phần tuyệt đan , đây là đang Nam Vực cả vùng đất , ngoại trừ Đan Quỷ đại sư bên ngoài , không người nào có thể luyện chế ra tới mười phần tuyệt đan !

Viên thuốc này , nếu như có thể lấy được , ngày ngày nghiên cứu , hần giá trị to lớn , ở chỗ này chi tu xem ra , nếu có thể hoàn toàn hiểu ra , nói lớn chuyện ra đều đủ để quật khởi một cái đan đạo tông môn !

Loại đan dược này , đương thời hiếm thấy !

Coi như là không có nghiên cứu minh bạch , có thể như tông môn có chút đan , có thể có thể so với chí bảo , dù sao ... Đây là mười tuyệt đan !!

Phòng đấu giá nóng nảy trình độ , lập tức sục sôi , thậm chí đều xuất hiện phảng phất muốn hỗn loạn , muốn đến cướp đoạt dấu hiệu , chỉ sợ nếu không có nơi này là Tử Vận Tông phòng đấu giá , sợ là viên thuốc này xuất hiện , ngay lập tức sẽ đưa tới một hồi điên cuồng tranh đoạt .

Việc này cái kia phụ trách đan phách nam tử trung niên , đã vô pháp đi khống chế , thậm chí hần nếu dám nói một cái không bán , sợ là nơi đây phòng đấu giá , ngay lập tức sẽ xuất hiện sát cơ .

Loại chuyện này , đan phách từ trước tới nay , chưa bao giờ xuất hiện , có thể dùng trung niên nam tử này sắc mặt trắng bệch , nhìn xem bốn phía mười vạn điên cuồng tu sĩ , lại nhất thời không dám nói lời nào .

“Viên thuốc này ... Là ai luyện chế?” Tại phòng đấu giá này ra giá điên cuồng thời điểm , bỗng nhiên có người lớn tiếng mở miệng , hiển nhiên là nơi đây chi tu , biết được muốn lấy được đan vô vọng , đem chủ ý đặt ở luyện chế đan dược nhân thân bên trên .

Thanh âm của hần truyền ra , giống như một tiếng lôi đình , có đủ mà có thể cho nơi đây mười vạn tu sĩ sát cái kia hoàn toàn yên tĩnh lực lượng , đang vang vọng ở bên trong, bốn phía lập tức hoàn toàn tĩnh mịch .

Giờ phút này mười vạn tu sĩ , vẫn cứ điên cuồng , có thể lại khôi phục một ít lý trí , chỉ là tại đây lý trí khôi phục một cái chớp mắt , bọn hần toàn bộ đều không hèn mà cùng đây, nghĩ tới vấn đề này .

“Bên ta mới nhớ rõ nhắc qua , là đan sư?”

“Đan sư? Cái gì , viên thuốc này ... Chỉ là một đan sư luyện chế?”

“Chuyện này. .. Đây cũng là Đan Quỷ đại sư tự mình luyện chế mới đúng , tại sao có thể là một cái đan sư , toàn bộ Nam Vực , có thể luyện chế ra mười tuyệt đan đây, chỉ có Đan Quỷ đại sư !”

Theo bốn phía chi nhân ông minh , lập tức từng tia ánh mắt nháy mắt ngưng tụ đến , cái kia phụ trách đan phách nam tử trung niên sắc mặt trắng bệch , giờ phút này liền vội mở miệng .

“Viên thuốc này , là ta Đan Đông nhất mạch , không muốn hiển lộ thân phận đan sư luyện chế , đích đích xác xác chỉ là đan sư ...” Nam tử trung niên hô hấp dồn dập , hần cũng bị chính mình lời nói này chỗ rung động .

Hần đều còn như vậy , càng bất đồng nói nơi đây mười vạn tu sĩ , đang nghe được đan dược này chỉ là một đan sư luyện chế về sau, mười vạn tu sĩ nguyên một đám hô hấp dồn dập , trợn mắt há hốc mồm , dần dần thần sắc lộ ra hoảng sợ đồng thời , càng có kỳ dị chi mang .

“Đan sư ... Lại là đan sư luyện chế !!”

“Không phải Chủ Lô , không phải Tử Lô , càng không khả năng là Đan Quỷ đại sư , có thể chỉ là đan sư lời mà nói..., lại có thể luyện ra mười tuyệt đan , vị này đan sư ... Hần ...”

“Như thế thiên tư , như thế đan đạo tạo nghệ , đan sư thì liền có thể luyện ra mười tuyệt đan , người này là ai ! Vị đại sư này là ai !!”

“Tử Vận Tông bên trong lại có như thế nghịch thiên đan sư , chuyện này. .. Hẳn là hẳn là Đan Quỷ đại sư thân truyền đệ tử?” Mười vạn tu sĩ , tại gần gũi yên tĩnh về sau, bạo phát ra siêu việt trước khi hết thấy ông mình .

Mười tuyệt đan cũng tốt , thảo mộc phối hợp cũng được , đây hết thấy hết thấy , vẫn cứ giá trị khó có thể hình dung , có thể như cùng đem hẳn luyện chế ra tới đan sư so sánh , tương tự cũng là một cái mặt đất , một cái bầu trời !

Nếu có thể có được loại này đan sư , đối với tông môn mà nói , hẳn giá trị to lớn , cơ hồ có thể không tiếc hết thấy đi có được , giờ phút này bên trong phòng đấu giá tam đại gia tộc , bốn đại tông môn chi nhân , nhao nhao động dung , nguyên một đám hai mắt chớp động , toàn bộ đều lấy ra ngọc giản , đem nơi đây hết thấy đều báo cáo tông môn .

“Vị này đan sư là ai !!”

“Người này như đã trở thành Chủ Lô , như đã trở thành Tử Lô , hẳn luyện chế đan được , lại sẽ đem cỡ nào nghịch thiên !”

“Chúng ta muốn gặp vị này đan sư !!”

Theo bên trong phòng đấu giá điên cuồng , Mạnh Hạo trợn mắt há mồm , lập tức một bên Bạch Vân Lai mất hồn như vậy như muốn mở miệng , lập tức bị Mạnh Hạo hai mắt quét qua , nhiếp chú ý thần .

Mạnh Hạo nội tâm bang bang nảy lên , hẳn vô luận như thế nào cũng không còn dự liệu được , tự tự luyện chế một viên đan được , rõ ràng đưa tới như vậy phong bạo , thậm chí giờ phút này nội tâm của hẳn cũng có chút hồi hận , bất quá cũng may đan được này , hẳn không có lộ ra tính danh , chỉ là ở trên lạc ấn một cái đỉnh với tư cách ẩn ký mà thôi .

“Vị này đan sư mặc dù nói không có lộ thân phận ra , nhưng mà có đỉnh ấn tồn tại , cái này là độc thuộc về vị này đan sư ẩn ký !”

“Đỉnh ... Đỉnh ... Hẳn là đây là hẳn đan hào , Đan Đỉnh !!”

“Đan Đỉnh đại sư !!” Không biết là ai cái thứ nhất nói ra xưng hô thể này , trong khoảng thời gian ngắn lập tức đã lấy được nơi đây tất cả tu sĩ nhận đồng , Đan Đỉnh danh tiếng , theo này quật khởi .

Mạnh Hạo trợn mắt há hốc mồm , giờ phút này mí mắt đều đang nhảy , ẩn ẩn bất an đồng thời , ở sâu trong nội tâm cũng có một vệt ngạo nghễ tự tin , hẳn Mạnh Hạo luyện chế đan được , đạt được như vinh hạnh đặc biệt này , đối với đan sư mà nói , đây là một loại chí cao vô thượng vinh quang .

Đúng lúc này , bỗng nhiên đấy , tại trong phòng đấu giá này tâm , cái kia lập lòe hào quang chi môn , lập tức tản ra ánh sáng tím , tia sáng này nháy mắt bao trùm toàn bộ phòng đấu giá , tùy theo một cổ uy áp đập vào mặt , lại cường hành đem phòng đấu giá này tiếng động lớn náo lập tức áp chế lại .

Theo phòng đấu giá lần nữa yên tĩnh , cánh cổng ánh sáng ở trong, tử mang ngập trời ở bên trong, trong đó đi ra hai cái thân ảnh .

Khi trước chi nhân , ăn mặc một thân áo bào tím , nơi ống tay áo thêu lên màu vàng lò đan , một đầu thương phát rủ xuống , thần sắc không giận tự uy , thoát nhìn ước chừng hơn 50 tuổi , có thể đến từ hẳn trên người tang thương cảm giác , nhưng lại không không nói rõ , người này đã trải qua không ít tuế nguyệt rửa .

Hắn chậm rãi đi ra , tái xuất hiện một cái chớp mắt , hấp dẫn cái này mười vạn người ánh mắt .

Càng là tại hẳn xuất hiện một sát , cái kia mười cái Chủ Lô đan sư nguyên một đám sắc mặt đại biến , nhao nhao đứng dậy , thần sắc cực kỳ cung kính ôm quyền cúi đầu .

“Bái kiến Tử Lô an sư .”

Thanh âm này truyền ra , lập tức để cho bốn phía cái này mười vạn tu sĩ , nguyên một đám nhao nhao trợn mắt há mồm .

Hết thấy , chỉ vì Tử Lô hai chữ !

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , ánh mắt rơi vào cái kia ông lão áo tím trên thân , hắn cảm nhận được lão giả này tại xuất hiện một cái chớp mắt , một cổ như có như không đan được khí tức .

235. Chương 235: Phí Bái Sư

Theo ông lão áo tím theo cánh cổng ánh sáng bên trong đi ra , mọi người cũng nhìn thấy đi theo ở ông lão áo tím sau lưng , một cái lưng công chi tu , này trên mặt người tràn ngập vết sẹo , phảng phất là tự hành trước mắt , mặt không biểu tình .

Một cổ khó có thể hình dung uy hiếp , theo kỳ thân thượng không ngừng mà hiển lộ ra , cái kia có thể dùng bên trong phòng đấu giá hoàn toàn yên tĩnh uy áp , chính là từ lưng gù này chi tu thân thượng tán ra .

“Bướu lạc đà lão tổ !”

“Đúng là bướu lạc đà lão tổ , nghe đồn tu vi của người này đã đến Nguyên Anh trung kỳ , ba trăm năm trước tự nguyện buông tha cho hết thảy , trở thành Tử Lô đan sư An Tại Hải hộ đan tùy tùng ...”

“Bướu lạc đà lão tổ xuất hiện , như vậy cái này ông lão áo tím , hắn chính là Tử Vận Tông tám cái Tử Lô đan sư một trong , An Tại Hải !”

Mười vạn tu sĩ nguyên một đám ánh mắt lập tức lộ ra tôn kính , Tử Lô đan sư , đó là đan đạo trong địa vị gần như cực hạn , ngoại trừ đại sư bên ngoài , Tử Lô đã đại biểu đan đạo đỉnh phong .

An Tại Hải thần sắc bình tĩnh , đi ra thì hướng về kia mười cái Chủ Lô đan sư nhẹ gật đầu , tay phải nâng lên nắm vào trong hư không một cái , lập tức Nhập Ma đan thẳng đến hắn mà đến , rơi vào trong tay của hắn về sau , hắn cũng không phải là đi nghe thấy , mà là cảm ở lòng bàn tay , hai mắt nhắm nghiền .

Thời gian chậm rãi trôi qua , bốn phía mười vạn tu sĩ nguyên một đám mắt không chớp ngóng nhìn , Mạnh Hạo chỗ đó trầm mặc , nhìn xem Tử Lô đan sư An Tại Hải , nhìn xem lão này đang dùng hắn đan đạo tạo nghệ , đi hiểu ra chính mình luyện chi đan .

Một nén nhang về sau, Tử Lô đan sư An Tại Hải chậm rãi mở hai mắt ra , thần sắc của hắn mang theo một vòng cảm khái , ngóng nhìn trong lòng bàn tay đan được , hai mắt chậm rãi hiển lộ ngoại trừ kỳ dị chi mang .

“Viên thuốc này , tên gọi là gì?” Hắn chậm rãi mở miệng , thanh âm có chút khàn khàn .

Phụ trách đấu giá đan được nam tử trung niên , giờ phút này thần sắc kích động , mang theo cung kính , hướng về An Tại Hải ôm quyền thật sâu cúi đầu , lúc này mới lên tiếng .

“Căn cứ ghi chép , viên thuốc này tên là nhập ma .”

“Hảo một cái Nhập Ma đan , dung hồn hóa sát , bằng khứu khứu cố chấp độc thượng Cửu Tiêu , giống như đốt hồn lại thăng đốt hồn !” An Tại Hải ngóng nhìn trong lòng bàn tay chi đan , hồi lâu , truyền ra cảm khái thanh âm , hắn ném thử dùng bí pháp , cũng cũng không thể nhất thời phân biệt đan được này đan phương .

Lời nói này ngoại nhân nghe không hiểu , có thể rơi vào Mạnh Hạo trong tai , nhưng lại để cho Mạnh Hạo hai mắt lập tức co rút lại một chút .

“Không hổ là Tử Lô đan sư , lại liếc nhìn ra ta đây Độc đan chân tủy .” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ , ẩn ẩn cảm thấy từ nay về sau đan được , nếu là đứng ra ngoài bán , ứng với gia nhập một ít thủ đoạn lẫn lộn , không thể làm cho người ta đơn giản nhìn ra đan được mảnh khóe , mặc dù người này là Tử Lô , Mạnh Hạo cũng hiểu được không thoải mái .

“Không phải mười phần đan , mà là chín thành rưỡi được hiệu chi lực , càng đáng quý đây, đây là một miếng đan ngọc thì luyện chế , vô phương chi đan .” An Tại Hải nhẹ giọng mở miệng , thanh âm hắn truyền ra lúc,

lập tức để cho phòng đấu giá này mười vạn tu sĩ , nguyên một đám lần nữa hô hấp dồn dập , trong óc ông mình , quanh quẩn toàn bộ đều là đan ngộ hai chữ .

“Đan ngộ ...”

“Viên thuốc này đúng là tại đan ngộ trong sáng tạo ra, tạo ra đến, không có đan phương !”

“Đan ngộ sáng tạo chỉ đan , thiên hạ độc nhất vô nhị , tìm không thấy bất luận cái gì cùng hần đồng dạng chỉ đan ... Hần giá trị , thêm...nữa gấp đôi !” Theo mười vạn tu sĩ lần lượt truyền ra nghị luận , mọi người nhìn về phía Nhập Ma đan lúc, trong mắt lửa nóng mãnh liệt hơn , đã lâm vào điên cuồng .

An Tại Hải ngóng nhìn trong tay Nhập Ma đan , hồi lâu buông lỏng tay ra , đem cái này Nhập Ma đan trôi nổi lên, bản thân tại đây thì lùi sau vài bước , nhắm mắt không nói .

Giống như hần lúc này đây xuất hiện , chính là vì đến nghiệm chứng một chút , này cái Nhập Ma đan có phải hay không đan ngộ sáng tạo .

“Hai trăm ngàn linh thạch , viên thuốc này , ta Lý gia tình thế bắt buộc !”

“2500 vạn linh thạch , loại này mười tuyệt đan , lại là đan ngộ sáng tạo , thiên hạ độc nhất vô nhị , há có thể là người Lý gia nói được liền có thể được !”

“3000 vạn !”

“3200 vạn !”

Theo nguyên một đám ra giá âm thanh truyền ra , nơi đây sôi trào , Mạnh Hạo chỗ đó hô hấp đều dồn dập , hần hai mắt sáng lên , nghe những cái kia ra giá thanh âm , nội tâm của hần hiện lên kích động , chỉ là nội tâm của hần cũng có chần chờ , nghe được cái kia Tử Lô đan sư đích thoại ngữ , Mạnh Hạo đã mình bạch ngày đó luyện chế cái này Nhập Ma đan trạng thái , xưng là đan ngộ , có thể hần không hiểu chính là , cái này Nhập Ma đan cũng không phải là độc nhất vô nhị , cùng cái kia Tử Lô đan sư tuy nói không hợp .

“Trong lúc này hần là tồn tại cái gì ta không hiểu biến hóa ...” Mạnh Hạo thở sâu , đè xuống nội tâm nghi hoặc , tùy theo mà đến , thì là đối với đan dược này giá cả hưng phấn , hần tuy nói sớm liền hiểu đan sư muốn kiếm tiền không phải việc khó , có thể thực sự không ngờ tới , này cái Nhập Ma đan có thể đánh ra như thế giá cả .

Hần chợt phát hiện , chính mình lúc trước lựa chọn đi Tử Vận Tông , thật sự là nhất anh minh bất quá.

Không bao lâu , phòng đấu giá nhắm vào này cái Nhập Ma đan giá cả , đã nhắc lên đã qua 4000 vạn linh thạch , loại trình độ này ra giá , trực tiếp nghiền áp tuyệt đại đa số tông môn , chỉ có tứ tông Tam gia tộc , mới có tư cách đến cướp đoạt .

“4300 vạn linh thạch !!” Tiểu Bàn Tử cả người đứng ở trên bàn trà , rống to .

“4800 vạn !” Lúc này đây ra giá , là Thanh La tông chỉ nhân .

“Sáu trăm ngàn , con bà nó chứ , người dám và lão tử đoạt !” Bên dưới mập mạp nổi đóa .

Giá cả cỡ này , đã khó có thể tưởng tượng , thậm chí tại rất nhiều người nhìn lại , coi như là cái này mười tuyệt đan đương thời hiếm thấy , có thể tựa hồ cũng không phải là đáng giá , mặc dù là đan ngộ , giá tiền này cũng vẫn là cao rồi, dù sao đan dược này cụ thể được hiệu , không biết Kết Đan nuốt vào như thế nào , chỉ nhìn hần hiệu quả , giống như nhắm vào Trúc Cơ , kể từ đó , liền khiến cho sáu trăm ngàn đan dược giá cả , có chút quá cao .

Nhưng nếu nói cái này Nhập Ma đan giá trị nghiên cứu , lại thì không cách nào tính ra , như nghiên cứu có chỗ, như Kết Đan nuốt vào cũng hữu dụng , thậm chí dùng cái này đan luyện ra cảnh giới cao hơn chỉ thuốc , tắc thì giá trị gần như vô hạn .

Phải biết rằng Nam Vực đan sư , muốn tấn cấp trở thành đại sư , cần thiết là luyện chế ra cửu tuyệt đan , có thể lại không phải là một quả , mà là ngưng khí , Trúc Cơ , Kết Đan , Nguyên Anh , Trảm Linh , cái này năm cái cảnh giới ở trong, sở hữu tất cả trình độ đan dược , đều luyện ra qua cửu tuyệt đan , như thế , mới vừa rồi là đan đạo đại sư .

Có thể tuy nói như vậy , này cái Nhập Ma đan giá trị nghiên cứu , vẫn là là khó có thể tưởng tượng , rung động lòng người , dù sao , đây không phải tầm thường tuyệt nhưng , đây là đan ngộ luyện chế , đồn đãi thiên hạ độc nhất vô nhị .

Mạnh Hạo nội tâm càng thêm kích động , hắn hận không thể để cho đan dược này giá cả càng nhiều hơn một chút , thậm chí nếu không phải là chính mình tu vi không đủ , lo lắng hậu hoạn vô cùng , hắn đều mơ tưởng lấy ra quả thứ hai Nhập Ma đan , lại đi đấu giá một lần .

Hắn đã nghĩ kỹ , Nhập Ma đan bán đi đan dược , nên như thế nào đi xử lý , thậm chí cũng đang suy tư muốn như thế nào tại đấu giá sau khi kết thúc , đem như vậy một số lớn linh thạch thu hồi đích phương pháp xử lý , dù sao như thế nào thu hồi , là một vấn đề .

Nhưng vào lúc này , bỗng nhiên đây, nhắm mắt An Tại Hải , chậm rãi mở mắt ra .

“Một ức !”

Lời nói này vừa ra , bốn phía tu sĩ nguyên một đám toàn bộ sửng sốt , Tiểu Bàn Tử bọn người , cũng đều nhất tề nhìn về phía An Tại Hải , nguyên một đám thần sắc chậm rãi lộ ra tức giận .

Phải biết rằng Tử Vận Tông đan phách , có một quy định bất thành văn , Tử Vận Tông chi tu chắc là sẽ không tham dự trong đó đấy, trước Trúc Cơ Thiên thân quý , Đan Đông nhất mạch cũng đều không để vào mắt , tùy ý đan dược bị người mua đi đến nghiên cứu .

Nhưng hôm nay cái này mười tuyệt đan ... Rõ ràng tham dự trong đó , mà lại người tham dự , là cái kia Tử Lô đan sư An Tại Hải , việc này như cùng là nhà bán hàng cùng người mua chém giết , ai có thể cùng so sánh .

Lại thế nào đi tiếp tục mua ...

“Một trăm mười triệu !” Tiểu Bàn Tử chỗ đó con mắt đỏ lên , hắn không quan tâm linh thạch , hắn quan tâm là mặt mũi , dù là đối phương là Tử Lô đan sư , có thể hắn đã ra giá cao , như bị người dẫm nát dưới chân , để cho hắn cảm giác phải vô cùng mất hứng , đã không phải đánh nhau , cũng không phải đấu đan , mà là đập linh thạch , theo Tiểu Bàn Tử , hắn linh thạch còn nhiều mà .

“Hai ức .” An Tại Hải thần sắc như thường , nhàn nhạt mở miệng , thanh âm vừa ra , lập tức để cho phòng đấu giá mười vạn tu sĩ , nhất tề trợn mắt há mồm , cái giá tiền này , đã là không cách nào hình dung , coi như là mười tuyệt đan , coi như là đan ngộ , có thể cũng xa xa không đáng những linh thạch này .

Dù sao hai Ức Linh thạch ... Có thể để ột cái đại tông môn , chèo chống mười năm cần thiết .

“Hai ...” Tiểu Bàn Tử lửa giận ngút trời , đang muốn ra giá lúc, An Tại Hải nhàn nhạt truyền ra thanh âm .

“Viên thuốc này không phải An mỗ muốn mua , mà là Đan Quỷ đại sư dặn dò , để cho An mỗ thay mua xuống .”

Lời vừa nói ra , bốn phía lập tức yên tĩnh , tất cả mọi người trầm mặc , nội tâm dĩ nhiên minh bạch , loại đan dược này xuất hiện , Tử Vận Tông là nói cái gì cũng sẽ không khiến người mua đi , cho dù là hư mất đan phách truyền thống , cũng là định rồi tâm , lưu lại viên thuốc này .

“Hai ...” Tiểu Bàn Tử lại không quan tâm những chuyện đó, nhảy lên đang muốn hô lên giá cả , lập tức bị hấn bên người một cái tông môn đệ tử vội vàng ôm lấy , ở tại bên tai nói vài câu về sau, Tiểu Bàn Tử mặt mũi tràn đầy biêt khuất , lúc này mới không tình nguyện hừ một tiếng , không hề ra giá .

Lập tức lại không người nói chuyện , An Tại Hải tay phải nâng lên nắm vào trong hư không một cái , lập tức cái viên này Nhập Ma đan bị hấn cầm trong tay , quay người một lời không nói , mang theo bước lạc đà lão giả , bước vào cánh cổng ánh sáng ở trong, biến mất không thấy gì nữa .

Mạnh Hạo nhìn xem một màn này , trợn to mắt , nội tâm ẩn ẩn bay lên không ổn cảm giác .

“Đan Quỷ đại sư mua đi , dùng lão nhân gia ông ta uy vọng , cần phải ... Chắc có lẽ không không để cho ta tiên đi...” Mạnh Hạo chần chờ một chút , nghĩ đến Đan Quỷ đại sư địa vị , nội tâm hơi an , lập tức buổi đấu giá này đến mà giờ phút này , theo An Tại Hải rời đi , giống như cũng vô pháp tiếp tục tiến hành , Mạnh Hạo lúc này mới lời kéo thủy chung thất thần Bạch Vân Lai , vội vàng ly khai .

Trở về bên trong sơn môn , Mạnh Hạo cặn kẽ cái chúc mà một phen Bạch Vân Lai , nói thật lâu , Bạch Vân Lai chỗ đó mới thở sâu , trong hai mắt như cũ là thất thần , nhìn về phía Mạnh Hạo lúc , trong mắt mang theo vượt ra khỏi trước khi rất nhiều kính sợ .

Nhìn xem Bạch Vân Lai như cũ là thất thần chán nản như vậy rồi đi thân ảnh , Mạnh Hạo cười khổ , suy nghĩ một chút , thầm nghĩ coi như là bị người phát hiện là mình luyện chế , cũng không có quá lớn quan hệ , liền không hề đi suy tư , quay người về tới trong động phủ .

“Hai Ưc Linh thạch , dù là phân ta tám phần , cũng có một ước sáu !” Mạnh Hạo ngồi trong động phủ , nghĩ đến linh thạch , hai mắt sáng lên .

Tử Vận Tông , Đan Đông nhất mạch ở chỗ sâu trong , một toà núi chính ở trong, An Tại Hải rất cung kính đứng ở một cái lão giả bên người , lão giả kia đứng vậy đan quỹ , giờ phút này trong tay của hắn , cầm một quả màu đen đan dược , đan dược này ... Là được Nhập Ma đan .

Đan quỹ ngóng nhìn trong tay đan dược , cái này xem xét , chính là một cái thời cơ , dần dần khoe miệng của hắn lộ ra mỉm cười , dáng tươi cười càng thêm hòa ái , càng có mãnh liệt tán thưởng .

“Sư tôn , luyện chế viên thuốc này chi nhân , ta chỗ này cũng đã tra được , hơn nữa lai lịch người này cũng có vấn đề lớn , hắn là ...” An Tại Hải nhìn qua đan quỹ , thần sắc mang theo tôn kính , trước mắt sư tôn , là hắn cả đời này kinh nể nhất chi nhân , dù là hắn thân là Tử Lô , có thể nguyên nhân chính là bản thân là Tử Lô , hắn mới càng sâu cắt cảm nhận được , mình cùng sư tôn ở giữa chênh lệch .

Mỗi lần đối mặt Đan Quỹ đại sư , An Tại Hải đều có loại giống như đối mặt một mảnh đan đạo biển cả , mà chính mình ở bên trong chỉ là trên biển chi cá .

“Không thể nói , không nên nói , cũng không cần nói.” Lão giả nhàn nhạt mở miệng , tay phải vung lên , cầm trong tay Nhập Ma đan thu hồi .

An Tại Hải sững sờ, cung kính đồng ý .

“Không nên đi quấy rầy hắn , khiến cho vị này Tiểu Đan đỉnh đại sư , tại trong tông môn tiếp tục thần bí tốt rồi .” Đan quỹ mở miệng cười , nụ cười kia mang theo sung sướng , càng có khó tả vui mừng , quanh quẩn lúc , thân ảnh của hắn dần dần đi xa , từ đầu đến cuối , hắn đều không đề cập linh thạch .

“Sư tôn , linh thạch chỗ đó ...” An Tại Hải chần chờ một chút .

“Cái gì linh thạch? Đó là báỉ sư phí !” Xa xa , truyền đến đan quỹ tiếng cười .

An Tại Hải nhìn qua sư tôn đi xa , cười cười , lúc này mới quay người rời đi , trên đường trong óc phù phát hiện mình chỗ tra được tên .

“Phương Mộc ...” An Tại Hải như có điều suy nghĩ .

Thời gian chậm rãi trôi qua , rất nhanh sẽ phải đi mà nửa tháng , một ngày này Mạnh Hạo mang theo chờ mong , để cho Bạch Vân Lai đi bên cạnh tìm kiếm đan dược chỗ bán linh thạch phải chăng có thể lấy , có thể hoàng hôn thì Bạch Vân Lai về mặt đau khổ đi vào Mạnh Hạo trước mặt , nói ra đối với Mạnh Hạo mà nói , như sấm sét giữa trời quang đích thoại ngữ .

“Ta dùng rất nhiều phương pháp đi tìm hiểu , cuối cùng được đến đáp án đều là ... Khụ khụ , viên thuốc đó bị mua đi rồi , không có linh thạch nhập trường ... Người cũng biết , phòng đấu giá người, làm sao dám đi tìm Đan Quỹ đại sư muốn linh thạch ...” Bạch Vân Lai thận trọng mở miệng .

Mạnh Hạo sững sốt , như ngũ lôi oanh đỉnh , hắn trợn to mắt , một cổ tức giận xông đỉnh .

“Linh thạch của ta , của ta hai Ưc Linh thạch , đan quỹ người mua của ta đan dược , không để cho ta linh thạch !” Mạnh Hạo nghiêng răng nghiêng lợi , nhưng trong lòng lại không thể làm gì , chỉ có thể xoắn xuýt .

236. Chương 236: Dư Ba Tái Khởi

Mạnh Hạo xoắn xuýt , bởi vì hai ức linh thạch đối với hắn mà nói , là một cái khó có thể hình dung bằng con số lớn , nhưng hôm nay Nam Vực , nhưng lại có nhiều người hơn , đã ở xoắn xuýt .

Bọn hắn vướng mắc của , là Tử Vận Tông đan phách trong xuất hiện mười tuyệt đan , huống hồ hay là đan ngộ sáng tạo , thiên hạ độc nhất vô nhị .

Đan Đỉnh đại sư xưng hô thế này , theo trận kia đan phách chấm dứt , lập tức bị truyền khắp ra , chấn động hơn phân nửa cái Nam Vực , khiến cho được vô số tông môn , đông đảo tu sĩ , cơ hồ toàn bộ đều nghe nói Đan Đỉnh đại sư bốn chữ này .

Tuy nhiên muốn tấn chức trở thành đại sư , cần sở hữu tất cả tầng thứ đan được đều luyện ra chín thành được hiệu trở lên, nhưng lúc này đây đan phách trong xuất hiện đan được , cũng giống vậy nhắc lên chấn động , hơn nữa đan ngộ sáng tạo , liền khiến cho cái này Đan Đỉnh đại sư thân phận , lập tức quật khởi không nói , càng là tràn đầy thần bí .

Cái này Đan Đỉnh đại sư rốt cuộc là ai , việc này bị điên cuồng truyền ra , có người suy đoán cái này Đan Đỉnh , đúng vậy Đan Quỷ đại sư khác một cái xưng hô , nhưng càng nhiều nữa người nhưng lại cho rằng , Đan Đỉnh đại sư , tất nhiên là Tử Vận Tông cái nào đó Tử Lô đan sư .

Về phần bên trong phòng đấu giá theo như lời tầm thường đan sư , không người tin tưởng , dù sao có đủ như vậy đan đạo tạo nghệ , ngoại trừ Tử Lô , thật sự rất khó tìm ra người khác .

Như vậy nghe đồn càng ngày càng mãnh liệt , như một cơn gió lớn quét ngang Nam Vực , những năm gần đây này , ngoại trừ lục tục có tại Vãng Sinh động bên ngoài các tông môn không ngừng tìm kiếm khi thì truyền chuyện xảy ra bên ngoài , liền chỉ có năm đó Mạnh Hạo Thái Linh kinh mà nói , mới có thể cùng lúc này đây Đan Đỉnh so sánh .

Hãy theo lấy thời gian trôi qua , có quan hệ Đan Đỉnh đại sư nghe đồn , càng nhiều lên , đủ loại ngôn luận ở bên trong , dần dần xuất hiện cùng suy đoán người này là Tử Lô thuyết pháp , hoàn toàn ngược lại ngôn từ .

Dần dần có người cho rằng , cái này Đan Đỉnh đại sư , có lẽ thật chỉ là một cái tầm thường đan sư , có thể lại có đủ mà khó có thể hình dung đan đạo thiên phú , nói cách khác , vì sao sẽ xuất hiện tại đan phách ở bên trong, hiển nhiên đây hết thấy , mà ngay cả cái này đan sư mình cũng đều không có đoán trước .

Nếu là Tử Lô , đại khái có thể nói vậy xuất thân phần , mượn lúc này đây đan phách , đề cao danh khí , thậm chí vì sau này tấn chức đại sư với tư cách chặn dèm .

Thuyết pháp này chậm rãi đã lấy được tán thành , bất quá rất nhanh lại có phản bác , có thể dùng toàn bộ Nam Vực , quay chung quanh Đan Đỉnh đại sư bốn chữ này , triển khai một hồi oanh động phong bạo .

Nhưng cuối cùng vô luận là ai , đều không phải không thừa nhận , luyện chế ra mười tuyệt đan vị này Đan Đỉnh , mặc dù cũng không phải là đại sư chân chánh , không bằng Nam Vực tam đại đan sư , có thể cũng tất nhiên là hôm nay công nhận , có khả năng nhất trở thành đại sư chi nhân .

Dù sao , đây là một miếng chín thành rưỡi xấp xỉ mười tuyệt đan !

Vài năm sau , như vị này Đan Đỉnh đại sư có thể nhiều lần luyện ra tuyệt đan , tắc thì Nam Vực tất nhiên không còn là ba vị đan đạo đại sư , mà là bốn vị !

Kể từ đó , Đan Đỉnh danh tiếng quật khởi , như cuồng phong quét ngang , mà lại trong đó có không ít người , càng là trực tiếp liền cho rằng , vị này Đan Đỉnh đại sư , trên thực tế sớm đã có đủ đại sư tạo nghệ , là Nam Vực vị thứ tư đại sư !

Thanh La tông , Kim Hàn Tông , Huyết Yêu tông thậm chí Nhất Kiếm Tông , còn có tam đại gia tộc , toàn bộ ở thời điểm này truyền xuất ra thanh âm , nói các tông các gia tộc , thịnh tình mời vị này Đan Đỉnh đại sư trở thành khách khanh , càng ứng thuận mà hứa hẹn .

Cái này mấy đại tông môn gia tộc ngôn từ , lập tức lại đưa tới oanh động , có thể dùng Đan Đỉnh đại sư xưng hô thế này , lập tức bị phủ lên như mặt trời ban trưa .

Theo ngoại giới oanh động , Tử Vận Tông bên trong cũng đồng dạng nhắc lên ông mình , vô luận là Tử Khí nhất mạch hay là Đan Đông nhất mạch , đều đang đàm luận cái này Đan Đỉnh đại sư , nhao nhao suy đoán , người này rốt cuộc là ai .

Cũng không phải không ai nghĩ đến Mạnh Hạo , nhưng hôm nay Đan Đỉnh đại sư cái danh hiệu này tên tuổi cực kỳ vang dội , có thể dùng đưa ra Mạnh Hạo chỉ nhân , nhao nhao bị người mỉa mai , vô luận là Tử Khí nhất mạch hay là Đan Đông nhất mạch , vẫn cứ cũng tán thành Mạnh Hạo luyện đan , có thể như cầm Mạnh Hạo cùng sự thần bí khó lường này Đan Đỉnh đại sư so sánh , không người sẽ tin .

Tại Đan Đông nhất mạch chỉ nhân phán đoán , bọn hắn càng khuynh hướng , là một vị Tử Lô khai mở sư , không biết bởi vì duyên cớ gì , không muốn lộ thân phận ra , đúng vậy người này , luyện chế ra này cái mười tuyệt đan .

Thậm chí đã xuất hiện không ít đan sư , mãnh liệt sùng kính vị này thần bí Đan Đỉnh đại sư , như nghe có người bất kính , lập tức như nhục bản thân.

Tử Vận Tông những lão gia hỏa kia , tại lúc này cái này toàn bộ Nam Vực cũng đang thảo luận Đan Đỉnh đại sư lúc , cũng lần lượt triển khai điều tra , chỉ là Đan Đông nhất mạch địa vị đặc thù , nếu không có đan quỹ cho phép , không người nào có thể đến tìm kiếm cái gì , mà việc này quỹ dị là , đan quỹ lại ngoảnh mặt làm ngơ , từ đầu đến cuối , chưa từng đàm luận một lời , cũng không cho phép Tử Khí nhất mạch đến Đan Đông nhất mạch điều tra .

Mặc dù là Đan Đông nhất mạch người một nhà , cũng vô pháp đi điều tra việc này , giống như bị đan quỹ xóa đi hết thủy dấu vết .

Theo ngôn luận càng ngày càng nhiều , theo Đan Đỉnh đại sư xưng hô thế này bị càng nhiều nữa người nói đến , Mạnh Hạo tại trong tông môn , nhưng lại thường thường thờ dài .

Hắn mỗi lần nghe người ta nói đến Đan Đỉnh đại sư , đều sẽ nghĩ tới cái kia hai ức linh thạch , mỗi lần nghĩ đến linh thạch , sẽ nhớ tới đan quỹ không có trả tiền .

“Thiếu hai ta trăm triệu linh thạch ...” Mạnh Hạo nội tâm xoắn xuýt , vốn là dùng tu vi của hắn , sẽ không vì mà một ít linh thạch đi so đo , có thể đây là hai ức linh thạch !

Mạnh Hạo mỗi lần nghĩ đến , đều cảm giác được ngực của mình giống như bị đâm vào một thanh kiếm , hắn vốn là năm đó bái nhập Khảo Sơn Tông , chính là cảm thấy cho tiên nhân làm công có thể phát tài , cho đến một đường hoặc là thân bất do kỷ , hoặc là nước chảy bèo trôi , đến mà hôm nay trình độ , có thể thực chất bên trong đối với năm đó lý tưởng , hay là tồn tại tương đương trình độ chấp nhất .

Dù là thủ đoạn hành sự lãnh khốc chiếm đa số , dù là đã từng bị người cho rằng xảo trá tàn nhẫn , nhưng trên thực tế tại Mạnh Hạo đáy lòng , hắn như trước còn là năm đó thư sinh , như trước hay là đối với tại phát tài kẻ có tiền ý niệm trong đầu , chưa từng quên đi .

Phải biết rằng lúc trước hắn bái nhập Khảo Sơn Tông lúc , vẫn còn may mắn Chu viên ngoại bạc không cần trả lại , có thể nghĩ , đem làm hai ức khổng lồ này linh thạch bày ở Mạnh Hạo trước mặt , có thể cũng không thuộc về cho hắn lúc , loại cảm giác này đến cỡ nào xoắn xuýt .

Mạnh Hạo thở sâu , cười khổ tiếp tục luyện đan , thời gian cứ như vậy chậm rãi trôi qua , có thể Đan Đỉnh đại sư xưng hô thế này , nhưng thủy chung tại Nam Vực cùng với Tử Vận Tông bên trong không có tiêu tán , ngược lại tại lắng đọng về sau , càng thêm thanh danh thay nhau nổi lên .

Đây hết thấy trên thực tế cùng thần bí có quan hệ , cái này Đan Đỉnh đại sư càng là thần bí , tắc thì nghe đồn thì càng nhiều , dần dần đã cơ hồ không người không biết , không người không hiểu , càng là tại Nam Vực rất nhiều bên trong phòng đấu giá , còn xuất hiện một đám cũng có khắc đỉnh ấn đan dược .

Theo dùng giả đánh tráo sự tình nhiều hơn , Đan Đỉnh thanh danh , chẳng những không có giảm bớt , ngược lại càng thêm hách hách , còn những cái kia hư giả đan dược , tự nhiên sẽ bị người vạch trần .

Những chuyện này , Mạnh Hạo theo Bạch Vân Lai chỗ đó , bao nhiêu cũng nghe nói một ít , mỗi lần Bạch Vân Lai đối với Mạnh Hạo nhắc tới Đan Đỉnh đại sư lúc , đều là thần sắc cổ quái , nhìn về phía ánh mắt

của hắn mang theo kính sợ miệng nhưng hắn là rõ ràng biết được , hôm nay tại toàn bộ tông môn thậm chí Nam Vực , bị truyền ra như mặt trời ban trưa Đan Đỉnh đại sư , Vương là hôm nay người trước mắt .

Cái kia Nhập Ma đan , hắn bao nhiêu lần cả ngày lẫn đêm , vô luận là trong mộng hay là sự thật , đều hiện lên ra bản thân cảm ở trong tay , che đầy thân ảnh âm thầm đưa đến phòng đấu giá từng màn .

Nhất là nghĩ đến một quả như vậy mười tuyệt đan đã từng ở trong tay chính mình , như vậy một cái Đan Đỉnh đại sư liền ở trước mặt mình , nhiều khi , Bạch Vân Lai đều có loại mộng ảo cảm giác .

Tử Vận Tông ở trong, đồng dạng có cảm giác này đấy, còn có Sở Ngọc , yên , mấy ngày này bên tai nàng nghe được , toàn bộ đều là cái này Đan Đỉnh đại bài , thậm chí còn nàng đang dò xét dưới, lại cũng không tìm được cái này Đan Đỉnh đại sư rốt cuộc là ai , ngược lại có không ít người đến nói bóng nói gió , giống như cảm thấy cái này Đan Đỉnh đại sư , có thể là nàng Sở Ngọc , yên .

Đối với chuyện này , Sở Ngọc Yên tại cười khổ đồng thời , nàng đối với cái này vị thần bí Đan Đỉnh đại sư , đã có tò mò mãnh liệt , càng là tại đây hiếu kỳ ở bên trong, đang đánh dò xét ở bên trong, tại nội tâm của nàng , dâng lên khó có thể hình dung sùng kính .

Chẳng cần biết người nọ là ai , Sở Ngọc Yên thân là đan sư , rõ ràng biết được có thể luyện ra mười tuyệt đan , loại này đan đạo tạo nghệ , đáng giá sở hữu tất cả đan sư tôn kính , mà để cho nhất nàng tại đây sùng kính đấy, thậm chí kỳ vọng có thể cùng vị này thần bí Đan Đỉnh đại sư luận đan đấy, là cái kia đan ngộ !

Đây là đối với đan sư mà nói , một loại cảnh giới thần bí , tại đây cảnh giới ở bên trong , đan phương đã không tồn tại , chỉ bằng một cổ đối với đan đạo đã hiểu , đi hạ bút thành văn như vậy sáng tạo ra, tạo ra đan được , đây mới là Sở Ngọc Yên sùng bái vị này Đan Đỉnh đại sư nguyên nhân chỗ .

Loại này sùng bái , theo Đan Đỉnh đại sư danh tiếng hách hách , lại Sở Ngọc Yên trong nội tâm càng phát mãnh liệt , thậm chí vì thế , nàng đi cầu khẩn kỳ sư tôn nhiều lần , lúc này mới đem cái viên này Nhập Ma đan mượn tới quan sát , cái này đánh giá ma , Sở Ngọc Yên toàn bộ tâm thần đều đắm chìm trong mà trong đó .

Nàng cảm nhận được vẻ này phong ma ý , cảm nhận được cái kia siêu việt đốt hồn điên cuồng , càng là cảm nhận được đan được này ở trong, cái loại này sắc bén đến cực điểm , cao ngạo thiên địa ý .

Dần dần, lại đầy lòng của nàng , buộc vòng quanh một bóng người mơ hồ , thân ảnh ấy có tang thương gương mặt , có cơ trí hai mắt , có thon dài thân hình , to lớn cao ngạo khí chất , hết thấy hết thấy , đều phù hợp Sở Ngọc Yên nội tâm bởi vì đan mà hiển hiện hình tượng .

Nhưng nàng vô luận như thế nào tìm kiếm , cũng vô pháp tại trong tông môn , tìm ra phù hợp trong óc cái này cũng bộ dáng đan sư , nhưng những...này , chẳng những không có làm cho nàng sùng bái giảm bớt , ngược lại thêm nữa... Càng đậm .

Thậm chí có một lần Mạnh Hạo trong lúc vô tình tại trong tông môn gặp Sở Ngọc Yên , đang muốn tránh đi lúc, lại phát hiện đối phương nhìn cũng không nhìn chính mình , mà là đang cùng một vị khác nữ tính đan sư , hai người thảo luận Đan Đỉnh danh tự , theo Mạnh Hạo bên người đi qua .

Thần tình kia , tràn đầy chấp nhất , càng có tia sáng kỳ dị , giống như mỗi lần nói ra Đan Đỉnh đại sư danh tự , Sở Ngọc Yên hai mắt đều mang sáng ngời ánh sáng.

Mạnh Hạo sửng sốt một chút , trên mặt rất nhanh lộ ra cổ quái , cảm thấy như có một ngày , cái này Sở Ngọc Yên nếu như đã biết Phương Mộc là Đan Đỉnh đại sư , không biết sẽ biểu tình gì , và biết được Phương Mộc dĩ nhiên là Mạnh Hạo về sau, biểu tình kia lại sẽ như thế nào biến hóa ...

Cho đến lại qua mà nửa tháng , ngày hôm nay , Mạnh Hạo vừa mới luyện chế hết đan được , bỗng nhiên thần sắc khẽ động , hắn đã nghe được ngoài động phủ , truyền tới trận trận ồn ào thanh âm .

Tại Đan Đông nhất mạch , luôn luôn là rất yên tĩnh , loại này tiếng ồn ào rất hiếm thấy , Mạnh Hạo kinh ngạc thì đứng lên , đi ra động phủ , xem xét dưới, lập tức phát hiện trong sơn cốc tất cả được đồng , giờ phút này đều hướng về một cái phương hướng rất nhanh chạy tới .

“Kim Hàn Tông sơn lâu đại sư đã đến , đây chính là cùng đan quý lão tổ đồng dạng danh chấn Nam Vực tam đại đan đạo đại sư một trong !”

“Lúc này đây chẳng lẽ là tới khiêu chiến !”

“Vị này sơn lâu đại sư năm đó cùng bọn ta đồng dạng , đều là được đồng , từng bước một tấn chức , có thể cuối cùng lại mưu phản mà tông môn , cũng may đan quỹ lão tổ niệm hắc không dễ , lúc này mới không có thu hồi đan đạo , bằng không mà nói , há có thể có chút người hôm nay !”

“Không biết núi này lâu đến ta Tử Vận Tông , lại có chuyện gì ...”

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , đứng ở ngoài động phủ , hẳn có thể chứng kiến không ít trong sơn cốc được đồng , còn có đan sư đều nhao nhao xuất hiện , thẳng đến một cái phương hướng .

237. Chương 237: Muốn Gặp Đan Đỉnh Đại Sư

Tử Vận Tông , Tử Khí nhất mạch , Đan Đông nhất mạch , hôm nay đều có chấn động , đây hết thảy , chỉ vì năm đó phán ra sư môn , đã trở thành Kim Hàn Tông đan đạo Đại trưởng lão Sơn Cửu , tự năm đó ly khai mà Tử Vận Tông về sau, bốn trăm năm đến, lần thứ nhất ... Bước vào Tử Vận Tông !

Theo hắc cùng một chỗ đến đây đây, còn có Kim Hàn Tông đương kim hai Đại hộ pháp một trong Đường Thế Thương , ngoài ra Kim Hàn Tông Nguyên Anh trưởng lão , cũng theo đó đã đến ba người , ba người này từng cái đều tu hành hơn bảy trăm năm , hôm nay tuy nói chỉ là nguyên anh sơ kỳ , nhưng mà am hiểu trận pháp , ba người sinh ra , vạn trận đều phá .

Trừ lần đó ra , còn có số lớn Kim Hàn Tông nội môn đệ tử đi theo , trong đó Tiểu Bàn Tử liền ở bên trong , vẻ mặt đặc ý , đứng ở chúng đệ tử phía trước nhất , nương tựa Đường Thế Thương .

Kim Hàn Tông đến , nhất là Sơn Cửu đại sư đến nhà , có thể dùng Tử Vận Tông tại đây , Tử Khí nhất mạch hộ pháp Ngô Đình Thu , còn có mặt khác mấy cái tu sĩ Nguyên Anh , tại Tử Vận Tông Đan Đông nhất mạch cùng Tử Khí nhất mạch trung tâm cô sơn quảng trường , bày ra tương đối cao nghi thức .

Cùng nhau xuất hiện , còn có Đan Đông nhất mạch hai vị Tử Lô đan sư , trong đó An Tại Hải đứng vậy hẳn một , một cái khác , thì là vô luận niên kỷ hay là thân phận , đều hiển nhiên cao hơn chỗ An Tại Hải , có thể nói là Đan Đông nhất mạch Tử Lô tư cách già nhất , đan đạo tạo nghệ đỉnh phong , nửa bước đại sư Lâm Hải Long .

Trừ lần đó ra , tại đây cô sơn xuống, Tử Khí nhất mạch nội môn đệ tử , Đan Đông nhất mạch đan sư được đồng , nhao nhao đã đến , nguyên một đám định khí ngưng thần , ngẩng đầu nhìn đỉnh núi quảng trường , nhao nhao nội tâm suy đoán Sơn Cửu đại sư mục đích của chuyến này .

Càng có một chút nội môn đệ tử cùng đan sư , dứt khoát trực tiếp lên núi , bất quá có thể có loại này tư cách người không nhiều lắm , giờ phút này toàn bộ cô sơn đều bị phong tỏa , không ít người tại tới gần lúc, liền bị ngăn cản .

Mạnh Hạo theo đám người cũng đến nơi này , giờ phút này đứng ở cách đó không xa , ngẩng đầu nhìn lại , đối với cái này Sơn Cửu đại sư , có quan hệ người này nghe đồn không ít, Mạnh Hạo tại Tử Vận Tông nhiều năm , cũng nghe rất nhiều .

Đang nhìn lại lúc, Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , chứng kiến mà trên bầu trời giờ phút này có hơn mười đạo cầu vòng gào thét mà đến , thẳng đến đỉnh núi quảng trường mà đi , những thứ này cầu vòng bên trong thân ảnh , đều là Đan Đông nhất mạch chi tu , trong đó lại toàn bộ đều là Chủ Lô đan sư .

Thậm chí Mạnh Hạo liếc mắt liền thấy được Sở Ngọc Yên .

Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ , thân thể hoảng một cái đi thẳng về phía trước , tới gần cô sơn lúc, vừa mới bắt gặp mà Lệ Đào , hai người nhìn lẫn nhau , đi cùng nhau , thẳng đến đỉnh núi .

Trên đường có người ngăn trở , có thể Lệ Đào trực tiếp ném ra thân phận ngọc giản về sau, ngăn cản chỉ nhân lập tức thần sắc cung kính , Lệ Đào danh tiếng , theo đan pháp trong Trúc Cơ Thiên xuất hiện , dĩ

nhiên quật khởi , nếu không phải là bị Đan Đỉnh áp một chút , sợ là hôm nay chú mục chính là trình độ sẽ rất cao .

”Sơn Cửu đại sư năm đó phản bội sư môn , nghe nói bốn trăm năm từ không bước vào Tử Vận Tông , lúc này đây đã đến , không biết là chuyện gì ... Phương huynh , người nói có thể hay không cùng Đan Đỉnh có quan hệ .

”Lệ Đào thâm ý sâu sắc nhìn Mạnh Hạo liếc , thấp giọng mở miệng .

Mạnh Hạo mỉm cười , lắc đầu không nói , hai người rất nhanh lên núi đỉnh , đứng ở biên giới lúc, Mạnh Hạo liếc mắt liền thấy được Tiểu Bàn Tử , cũng nhìn thấy Sở Ngọc Yên .

Giờ phút này trên đỉnh núi , kể cả Sở Ngọc Yên ở bên trong hơn mười Chủ Lô đang cung kính đứng ở Đan Đông nhất mạch cái kia hai cái Tử Lô đan sư đằng sau , nhìn qua Kim Hàn Tông chi tu .

Liếc , Sở Ngọc Yên liền thấy Kim Hàn Tông giờ phút này đánh thẳng lấy hà hơi , vẻ mặt cần ăn đòn bộ dáng Tiểu Bàn Tử , cơ hồ khi nhìn đến một cái chớp mắt , Sở Ngọc Yên trong mắt đã có hàn ý , năm đó có quan hệ nằng cùng Mạnh Hạo chuyện xấu , đúng vậy cái này Tiểu Bàn Tử Lý Phú Quý truyền ra .

Kim Hàn Tông tới nơi đây chi tu , nhân số không ít, có thể có tư cách ngồi ở chỗ này đây, không đến mười người , còn sót lại như Tiểu Bàn Tử như vậy nội môn đệ tử , đều là đứng ở phía sau .

Ngồi ở phía trước nhất, có hai người , một cái là được Kim Hàn Tông hộ pháp Đường Thế Thương , người này thoát nhìn chỉ là trung niên , nhưng một thân Nguyên Anh trung kỳ tu vi , nhưng lại có thể dùng Nam Vực không người dám xem thường , như cái này Đường Thế Thương có thể tái tiến một bước , đạt tới Nguyên Anh hậu kỳ , là được tại đây Trảm Linh không xuất ra đích niên đại , hành tẩu tại Nam Vực giới Tu Chân đỉnh phong thế hệ .

Giờ phút này hẳn đang đàm tiếu tiếng gió , cùng Ngô Đỉnh Thu nói xong chuyện cũ .

Tên còn lại , là một cái tóc trắng xóa lão giả , lão giả này từ từ nhắm hai mắt , từ đầu đến cuối không có mở ra , có thể hẳn ngồi ở chỗ kia , nhưng lại giống như cùng này thiên địa không hợp nhau , thậm chí như người bên ngoài ánh mắt tại trên người người này dài, đều có loại thiêu cháy cảm giác , tựa hồ thân thể của người nọ , như một cái kinh khủng lò lửa .

Càng kinh người hơn đây, là người này nhắm mắt ngồi xuống bốn phía , mặt đất vốn là bàn đá xanh , nhưng hôm nay lại có điệp điệp cỏ xanh sinh trưởng , giống như lão giả này khí tức , liền có thể để cho vạn vật nghe ngóng tấm bổ .

Hắn , toàn bộ Nam Vực đan đạo tam vị đại sư một trong , Sơn Cửu .

Ở phía sau hắn , Kim Hàn Tông mặt khác chi tu , giống như đã trở thành lá xanh , coi như là tu vi Nguyên Anh , cũng đều rõ ràng bị lão giả này tồn tại vượt trên .

Mạnh Hạo cùng Lệ Đào đứng ở đằng xa biên giới , bên cạnh của bọn hắn hôm nay cũng không có thiếu lên núi đệ tử , đều vờn quanh ở chỗ này , nhìn về phía quảng trường , Mạnh Hạo ánh mắt tại Sơn Cửu đại sư trên thân đảo qua , khi nhìn đến mà bốn phía xuất hiện cỏ xanh lúc, hắn hai mắt co rút lại một chút .

“Đây là cái gì đan đạo cảnh giới , lại có thể bàn đá xanh thượng từ không thành có , sinh ra được thảo ...”

Đồng dạng , Mạnh Hạo cũng nhìn thấy An Tại Hải , lập tức nội tâm tức giận , hắn nghĩ tới rồi mình hai ức linh thạch .

Tử Vận Tông một phương , Tử Lô đan sư An Tại Hải , dáng tươi cười hiển hiện trên mặt , theo Ngô Đỉnh Thu , cùng Kim Hàn Tông Đường Thế Thương cùng với sau người ba cái am hiểu trận pháp tu sĩ Nguyên Anh , đang lời nói khách khí .

Có thể hẳn bên người Tử Lô đan sư đệ nhất nhân , Lâm Hải Long , nhưng lại mặt không biểu tình , duy chỉ có hai mắt lạnh như băng , ngóng nhìn Sơn Cửu .

Toàn bộ quảng trường , giống như đưa thân vào băng hỏa bên trong , một bên là đàm tiếu hòa hợp , một bên thì là băng hàn gian nan vất vả .

“Ha ha , Ngô Đạo hữu chớ có dò xét rồi, lần này Đường mỡ tới đây , chỉ là người tiếp khách , cùng Sơn Cửu đại sư , còn cụ thể chuyện gì , tại hạ không tiện mở miệng ah .” Đường Thế Thương mở miệng cười ... Nhìn xem Ngô Đình Thu .

Đúng lúc này , cái kia thủy chung nhắm mắt Sơn Cửu đại sư , bỗng nhiên mở mắt ra , tại hần mở mắt ra nháy mắt , liền cùng Lâm Hải Long ánh mắt lạnh như băng , nhìn nhau .

“Lâm sư huynh , đã lâu không gặp .” Sơn Cửu đại sư đã trầm mặc một lát , chậm rãi mở miệng , thanh âm của hần tang thương , có thể lại tồn tại một cỗ lực lượng kì dị , truyền ra lúc, lại để cho chung quanh hần cỏ xanh , tùy theo chập chờn . Giờ phút này lời nói vừa ra , trong quảng trường lập tức yên tĩnh , vô luận là Đường Thế Thương hay là Ngô Đình Thu , An Tại Hải , tất cả mọi người nháy mắt không nói một lời , mọi ánh mắt đều ngưng tụ ở Sơn Cửu thân mình .

“Sư huynh hai chữ không dám nhận , Sơn Cửu đại sư tự trọng .” Lâm Hải Long nhàn nhạt mở miệng .

Sơn Cửu trầm mặc , sau một lúc lâu , hần lần nữa truyền ra thanh âm .

“Sơn mỡ lần này đã đến , là muốn bái kiến Đan Quỷ đại sư ”Kính xin Lâm đạo hữu dẫn tiến .

“Sư tôn không rảnh , Sơn Cửu đại sư mời về .” Lâm Hải Long thanh âm lạnh như băng , đối với ở trước mắt cái này Sơn Cửu , mặc dù là sư tôn có thể không thèm để ý , nhưng hần tại đây lại vĩnh viễn cũng không thể quên ghi chép năm đó người này , đúng là mình dẫn vào tông môn , thậm chí một đường tương trợ , không có chút nào tư tâm , chỉ vì người này có đan đạo tư chất , nhưng cuối cùng lại không nghĩ rằng , người này đã trở thành Tử Lô về sau, lại phản ra sư môn , cho đến hôm nay , hần đều không thể tiêu tan việc này .

Sơn Cửu lần nữa trầm mặc , hơn mười tức sau hần hai mắt ngưng tụ , như trong mắt tồn tại lò đan chi mang .

“Đã Đan Quỷ đại sư không có thời gian , Sơn mỡ muốn nhìn một lần Đan Đông E mạch , ngày gần đây truyền khắp toàn bộ Nam Vực Đan Đỉnh đại sư !”

Lời vừa nói ra , Sở Ngọc Yên chỗ đó lập tức hai mắt sáng ngời , bốn phía mặt khác Tử Vận Tông đệ tử , cũng đều nguyên một đám trong mắt lộ ra hào quang , mấy ngày này , Đan Đỉnh danh khí dĩ nhiên hách hách .

Mạnh Hạo thì là mặt không biểu tình , giờ phút này hần sớm đã học xong thói quen thân phận của mình , nhất là chứng kiến Sở Ngọc Yên chỗ đó hiển nhiên là sùng bái Đan Đỉnh ánh mắt , Mạnh Hạo trong óc ẩn ẩn khởi đi một tí tà ác liên tưởng .

“Muốn gặp Đan Đỉnh đại sư?”Lâm Hải Long ngẩng đầu lên , khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh .

“Đan Đỉnh đại sư ngay tại trong tông môn , chỉ bất quá hần nếu muốn gặp người , tự nhiên sẽ đi ra , việc này lão phu cũng không có cách nào cưỡng hành yếu thế cầu .”

“Lâm sư huynh làm gì như thế , người năm đó đối với ta có ân , toàn bộ Đan Đông nhất mạch đối với Sơn mỡ đều có đại ân , uống nước nhớ nguồn , việc này Sơn mỡ sẽ không quên .” Sơn Cửu chậm rãi mở miệng .

“Có ân? Đã có ân , tại sao phản ra tông môn ! Người cũng biết năm đó người phản ra về sau, sư tôn lão nhân gia ông ta ngồi ở Đông Sơn , cầm trong tay người luyện chỉ đan , ngóng nhìn lò đan ba ngày !”Lâm Hải Long khê quát một tiếng , hai mắt lộ ra hàn quang .

Sơn Cửu trầm mặc , hồi lâu sau hần nhẹ giọng mở miệng .

”Bởi vì của ta đan đạo , cùng sư tôn chỉ đạo không giống với , bởi vì như tiếp tục lưu lại tông môn , ta đem không có mình đan đạo , cái kia đường đi xuống , có lẽ vài năm sau , ta sẽ trở thành cái khác đan quỷ , có thể ... Đây không phải là ta .

Liễu sư huynh năm đó lựa chọn , cùng ta cũng như thế , cho nên ta cùng hần , mới có thể tại giữa lẫn nhau cách ba trăm năm về sau, đều đã đi ra tông môn .” Sơn Cửu chậm rãi ngẩng đầu , nhìn qua Lâm Hải Long .

”Lâm sư huynh , ta tôn kính sư tôn , tôn trọng tông môn , việc này tuế nguyệt chỉ tận cũng sẽ không quên , có thể ta truy tìm chính là đan đạo , không phải dưỡng đan , cũng không phải Liễu sư huynh Độc đan , mà chuyện này. .. Pháp đan !

Ta luyện đan , không phải đi nuốt , mà là dùng đan đạo vào pháp đường , ta Sơn Cửu luyện chế , là đan bảo !” Sơn Cửu tay phải nâng lên vung lên , lập tức một quả màu vàng đan được bay ra , đan được này mới vừa xuất hiện , lập tức tản mát ra một cổ kinh người uy áp , mùi thuốc tràn ngập , nhìn như cái kia muốn , có thể lại rõ ràng cho người ta cảm giác , viên thuốc này là pháp bảo !

Cái kia mùi thuốc , như bảo quang , cái kia màu sắc , như chói mắt kiêu dương .

Mạnh Hạo tâm thần chấn động , hẳn nghe Sơn Cửu đích thoại ngữ , nhìn trước mắt đan bảo , trong lúc mơ hồ giống như trong đầu , đối với luyện đan , lại mở ra mà một mặt đại môn .

“Đan có đạo , đạo hữu ngàn vạn , như thảo mộc phối hợp biến hóa ...” Mạnh Hạo nhẹ giọng thì thào , hình như có hiểu ra .

”Viên thuốc này không thể nuốt , bởi vì vô kiên bất tồi , là Sơn mỗ luyện chế đan bảo , bảo này quang có thể hấp linh , bởi vì bên trong thảo mộc phối hợp tự thành thiên địa , cũng hoặc là nói , đây không phải đan , đây là không thể bị phá hủy pháp bảo !

“Xin mời Lâm sư huynh đánh giá .” Sơn Cửu nói xong , tay phải nâng lên nhất chỉ , lập tức cái này màu vàng đan được thẳng đến Lâm Hải Long , bị Lâm Hải Long một bả cầm trong tay .

238. Chương 238: Tình Thế Bất Buộc!

“Bằng môn tả đạo , cũng muốn lấy ra ta Đan Đông nhất mạch mất mặt xấu hổ .” Lâm Hải Long nhìn thoáng qua trong tay đan được , hai ngón bất động thanh sắc dùng sức , có thể càng không có cách nào đem hắc bốp nát , phải biết rằng tu vi của hắn đã là Nguyên Anh trung kỳ , dĩ nhiên đến mà không nên thuật pháp chỉ mang , liền có thể để cho hai ngón tay nện gãy pháp bảo trình độ .

Nhưng hôm nay , nhưng không cách nào rung chuyển đan được này chút nào .

“Đan đạo một đường , dùng dưỡng đan là chủ , bậc này tả đạo chi thuật , ta Đan Đông nhất mạch mỗi người có thể luyện lại kinh thường hẳn luyện , cũng muốn xưng đan !” Lâm Hải Long tay phải hất lên , cầm trong tay đan được ném trở về Sơn Cửu chỗ đó , nhàn nhạt mở miệng .

”Viên thuốc này cũng không phải là dùng kim thiết luyện chế , cũng không tinh thạch pha , này đây ba vạn bảy ngàn chín trăm hai mươi bốn loại dược thảo , mượn hẳn phối hợp chi biến phối hợp đi ra , sinh sôi không ngừng , ngũ hành viên mãn , tự xưng thiên địa .

Loại này đan đạo , mới được là đan chi đại đạo , mà không phải là cái nuôi , như cái này thương thiên đại địa , lão phu năm đó nhìn bầu trời tròn địa phương , dùng cái này có ngộ , mới lập nên Đan Giới nhất mạch , cuộc đời này muốn luyện ra thiên địa đại đan , viên thuốc này bên trong có thương khung , có đại địa , như thế giới .” Sơn Cửu chậm rãi mở miệng , tiếp nhận đan được hướng về sau quăng ra , đan được này lại đã rơi vào Tiểu Bàn Tử trong tay .

”Lý Phú Quý , Kim Hàn Tông nội môn đệ tử , tu hành phệ linh đại pháp , trời sinh thần lực , ngưng hẳn lợi bên trong , Lâm sư huynh đã nói viên thuốc này là tả đạo , Đan Đông nhất mạch mỗi người có thể luyện , tắc thì hôm nay như có người có thể luyện ra cũng không bị cái này bé con cần chi đan , tắc thì Sơn mỗ lập tức tổng xuất viên thuốc này đan phương !

Mà nếu các ngươi làm không được , thì cần mời ra sư tôn , đến là Sơn mỗ đánh giá viên thuốc này .” Đinh núi hai mắt lóe lên , trầm giọng truyền ra lời nói .

Thanh âm hần quanh quẩn , lập tức để cho bốn phía hoàn toàn yên tĩnh , Lâm Hải Long hừ lạnh một tiếng .

“Loại đan phương này , ta Đan Đông nhất mạch không cần .”

Cơ hồ là Lâm Hải Long lời nói vừa mới rơi xuống , Kim Hàn Tông Đường Thế Thương vội ho một tiếng , từ trong lòng ngực lấy ra một cái bình thuốc , bình này giống như vốn là màu xám , có thể đến thăm lại có không ít điểm đen , càng có một cổ tang thương tuệ nguyệt cảm giác theo nổi lên hiện , giống như lâu không thấy ánh mặt trời , mai táng đã lâu .

“Thượng cổ đan đạo , một quả ngưng khí mười tầng xuất thần đan .” Đường Thế Thương nói xong , không hề ngón từ .

Nhưng hẳn một câu nói kia , nhưng lại lập tức liền hấp dẫn Đan Đông nhất mạch sở hữu tất cả đan sư ánh mắt , nhất tề nhìn về phía cái kia bình thuốc , nhất là An Tại Hải , càng là hai mắt chột co rụt lại .

Mà ngay cả Lâm Hải Long cũng là tâm thần chấn động .

Ngưng khí mười tầng , đó là truyền thuyết chi cảnh , truyền thuyết đổi ngày sau , lại không mười phần chi lộ , còn cái này xuất thần đan , là thượng cổ đan đạo chi tu , cảm ứng thiên địa biến hóa , luyện chế được tục tiếp viên cổ chi lộ , làm cho người ta có cơ hội một lần nữa bước vào ngưng khí mười tầng đan được .

Chỉ là đáng tiếc , đan dược này tại thượng cổ thì liên cực kỳ hiếm thấy , mà lại cũng không phải là hoàn toàn hữu hiệu , có thể bất kể như thế nào , cái này xuất thần đan , nếu có thể nghiên cứu một chút , đối với hôm nay đan đạo chi tu , chỗ tốt to lớn , khó có thể hình dung .

Kim Hàn Tông xuất ra viên thuốc này , có thể gặp có chuẩn bị mà đến !

“Cái này miếng xuất thần đan bảo tồn coi như nguyên vẹn , dùng cái này đan , muốn cùng Lâm sư huynh đánh cuộc một lần , ngươi ... Nhận hay là không nhận .” Sơn Cửu nhàn nhạt mở miệng , thanh âm không nhanh không chậm , có thể rơi vào Lâm Hải Long trong tai , nhưng lại hóa thành một cổ áp bách .

Tiếp , vẫn là không tiếp , việc này là cái vấn đề , như tiếp , tắc thì một khi không cách nào luyện chế ra cái kia bé con có thể cần không tới chi đan , tắc thì chuyện hôm nay là được trò cười , có thể nếu không tiếp , tắc thì rõ ràng cho thấy tránh chiến , nếu là đấu pháp thì cũng thôi đi , có thể đấu pháp ... Mà lại đối phương cái ra một cái Trúc Cơ bé con ...

Lâm Hải Long không có lựa chọn , một trận chiến này , không thể không tiếp !

Kim Hàn Tông hiển nhiên là dự nghĩ tới điểm này , cố còn lần này đã đến , có thể nói cực kỳ long trọng , chính là muốn đem việc này ngồi vững , có thể dùng Đan Đông nhất mạch , nhất định phải chiến .

An Tại Hải sắc mặt khó coi , nhìn một cái Lâm Hải Long , hai người nhìn nhau một cái , đều nhìn ra lẫn nhau mục bên trong khó xử , nguyên nhân chính là đối phương chỉ phái ra một cái Trúc Cơ bé con , hơn nữa là muốn cần không tới là bằng , như Đan Đông nhất mạch ra Tử Lô đại sư , tắc thì coi như là thắng , cũng là thua .

Cho dù là Chủ Lô , cũng đều không thể xuất hiện , địa vị không xứng đôi , thắng cũng là thua , mà như thua ... Thì là mất mặt xấu hổ .

Ngô Đình Thu cũng nhíu mày , ở này mấy người trăm mặc thời điểm , Tiểu Bàn Tử chỗ đó tinh thần phần chấn phóng ra vài bước , đứng ở Sơn Cửu bên người , lấy ra một khối linh thạch , đặt ở trong miệng rắc rắc cắn , nhìn xem Đan Đông nhất mạch đan sư , nhíu miệng cười cười về sau , lại lấy ra một thanh phi kiếm , đã bắt đầu mài răng , tựa hồ muốn đem hàm răng mài lại sắc bén một ít .

Một màn này , nhìn Đan Đông nhất mạch chi nhân , phần lớn là trợn mắt há hốc mồm , trợn mắt há mồm .

“Đây là cái gì răng ...”

“Mập mập này ta nghe nói qua , nghe nói hẳn chiếc kia răng , có thể cắn phi kiếm ...”

Tại đây bốn phía thấp giọng nghị luận lúc , Mạnh Hạo khuôn mặt lộ ra biểu tình cổ quái , hẳn nhìn xem giờ phút này dương dương đắc ý Tiểu Bàn Tử , nhất là cái kia chiếu lấp lánh hàm răng , nội tâm cũng có cảm khái , dù sao năm đó ở Khảo Sơn Tông lúc , hay là Mạnh Hạo tại đây nhắc nhở Tiểu Bàn Tử , phải nhiều tu hành hẳn răng .

Chứng kiến Tiểu Bàn Tử cắn linh thạch một màn , Lâm Hải Long cùng An Tại Hải hai người sắc mặt càng khó coi hơn , nhíu mày , việc này không tiếp là không có khả năng , nhưng tiếp lời mà nói..., trừ phi là gần

Thiên đan sư ở bên trong có người thành công , đây mới là thân phận xứng đôi toàn thắng , nếu như thay đổi Chủ Lô tham dự , tắc thì rất không thích hợp .

Huống hồ , Chủ Lô nếu thật thua , việc này đối với Đan Đông nhất mạch , thật sự khó coi , có thể như đan sư thua , tắc thì rất nhỏ rất nhiều .

“Kính xin Tử Vận Tông ột cái trả lời thuyết phục .” Kim Hàn Tông hộ pháp Đường Thế Thương , vừa cười vừa nói .

An Tại Hải cau mày , ánh mắt đảo qua Đan Đông nhất mạch đan sư , bỗng nhiên ngưng tụ tại Mạnh Hạo trên thân , tuy nói chỉ là một quét , nhưng hần dù sao điều tra qua Mạnh Hạo , giờ phút này liếc liền nhận ra .

“Tả đạo chi đan , Chủ Lô khinh thường đi luyện , Đan Đông nhất mạch đan sư ngàn người , có thể tự luyện ra loại đan dược này .” An Tại Hải đột nhiên mở miệng , một bên Lâm Hải Long nội tâm khẽ giật mình , hần đang cân nhắc như thế nào tránh đi việc này , nghe được An Tại Hải nói đến đây ngữ , bên trong hơi động lòng , khẽ gật đầu .

“Lệ Đào , người tới luyện .” Lâm Hải Long ánh mắt , đã rơi vào Mạnh Hạo bên người Lệ Đào trên thân , còn Mạnh Hạo tại đây , dĩ nhiên bị hần xem nhẹ .

Lệ Đào hai mắt ngưng tụ , thở sâu , phóng ra sau hướng về lâm , an hai người liền ôm quyền , còn Tử Khí nhất mạch Ngô Đình Thu bọn người , hần Lệ Đào thân là Đan Đông nhất mạch đan sư , không bái cũng có thể .

“Tiền người Địa Hỏa tinh , gia tốc luyện ra !” Lâm Hải Long nhìn qua Lệ Đào , như xem văn bối ánh mắt , mang theo tán thưởng , hần chú ý Lệ Đào cũng không lâu , trước đan phách , Lệ Đào tại đây tuy nói bị Đan Đình che đi hào quang , nhưng ở cái này Lâm Hải Long nhìn lại , Đan Đình thần bí , mà cái này Lệ Đào mặc dù kém xa tít tắp , nhưng lại là một cái hạt giống .

Lời nói ở giữa , Lâm Hải Long tay áo hất lên , bay ra một khối màu tím tinh thạch , tinh thạch này vừa rơi xuống đất , lập tức bàn đá xanh phẳng phát muốn hòa tan , một cổ Địa Hỏa nhiệt độ cao đến cái kia hiển hiện , Lệ Đào suy nghĩ một chút , lấy ra lò đan dược thảo , lập tức luyện chế .

Có đất này hỏa tinh trợ giúp , nhanh hơn luyện chế thời gian , Lệ Đào cũng cố ý thôi hóa luyện đan tốc độ , thì ra là hai nén hương thời gian , lò đan nổ vang , một quả màu trắng đan dược nhảy mất bay ra .

Đan dược này , là Lệ Đào ngưng tụ mấy trăm loại cứng rắn dược thảo phối hợp mà ra , tuy nói luyện chế thì đang lúc ngắn ngủi , có thể cũng đã hần giờ phút này có thể phát huy trình độ lớn nhất , hần có tự tin , coi như là mãnh hổ cần xuống , cũng đều sẽ băng rã !

Đan dược vừa ra , Lệ Đào nhìn cũng không nhìn , hất lên phía dưới viên thuốc này thẳng đến Tiểu Bàn Tử , bị Tiểu Bàn Tử bắt lấy về sau , vội ho một tiếng , bị bốn phía chi tu muôn người chú ý ở bên trong , trực tiếp đặt ở trong miệng , dùng răng răng rắc khẽ cắn , đan dược trực tiếp nát bấy .

“Tại đây thứ đồ hư , lấy ra mài răng đều không được .” Tiểu Bàn Tử vẻ mặt khinh thường , đem miệng đầy đan dược phun ra , một bộ ngênh ngang bộ dáng .

Lâm Hải Long sắc mặt khó coi , lại chỉ mấy cái đan sư đi ra từng cái luyện đan , có thể từng cái luyện chế ra tới , đều bị Tiểu Bàn Tử dễ dàng trực tiếp cắn , liên tục lúc phun ra , ngôn từ càng có hung hăng cần quấy .

“Ai , ta cái này miệng răng , muốn tìm đến một cái không cần nổi đan dược , thật sự là quá khó khăn , nhân sinh tịch mịch ah” các người ai có bản lĩnh , tranh thủ thời gian luyện một cái để cho ta không cần nổi đây.” Tiểu Bàn Tử càng thêm đắc ý , lúc trước hần tại đan phách trong thì có tức cảnh hồng , giờ phút này phát tiết ra ngoài , âm thâm sảng khoái .

Lâm Hải Long sắc mặt càng thêm khó coi , tay phải bỗng nhiên nâng lên tại trên mặt bàn vỗ .

“Đan Đông nhất mạch đan sư , ai có thể luyện chế ra để cho cái này lời trẻ con bé con cần không toái đan dược , lão phu làm chủ , lập tức đem hần tấn thăng làm Chủ Lô !” Lâm Hải Long chứng kiến Sơn Cửu cái kia mặt không thay đổi bộ dáng , nội tâm thầm giận , giờ phút này bỗng nhiên mở miệng , lời nói truyền ra

quanh quần núi này , coi như là dưới núi đan sư , cũng đa số nghe nói , nguyên một đám nhao nhao sững sốt một chút về sau, hai mắt lập tức lộ ra tinh mang .

Coi như là Mạnh Hạo tại đây , cũng đều sát cặp mắt kia co rút lại , chợt nhìn về phía Lâm Hải Long , trái tim đều gia tốc nhảy lên .

Đan sư tấn chức Chủ Lô , cực kỳ nghiêm khắc , trừ không phải đặc thù tấn chức , bằng không mà nói cần một giáp năm đan sư thân phận , Trúc Cơ tu vi , hơn nữa phải kể tới ngàn loại đan dược toàn bộ đều luyện chế ra đến, mà lại mỗi một chủng không thể ít hơn năm phần mười thảo mộc dược hiệu , quan trọng nhất là , đối với tông môn đan dược nộp lên trên , cần đạt tới ngàn vạn trở lên , lại vừa có đủ tư cách .

Nhưng chỉ có đủ tư cách còn chưa đủ , cuối cùng nhất còn cần tất cả Chủ Lô đan sư tán thành , chỉ có khi tất cả Chủ Lô đều tán thành chi nhân , cuối cùng nhất mới có thể tấn chức trở thành Chủ Lô , mà một khi cuối cùng nhất tấn chức người cũng không phải là duy nhất , còn cần tiến hành càng thêm nghiêm khắc đan so , như thế cuối cùng nhất mới có thể tuyển ra một người , trở thành Chủ Lô đan sư .

Mạnh Hạo trước khi cũng từng nghĩ tới Chủ Lô , thậm chí ý định dùng Đan Đỉnh đại sư thân phận , để đổi lấy một cái Chủ Lô , bất quá việc này còn cần châm chước , cho nên thủy chung đang chần chờ , hôm nay nghe được Lâm Hải Long đích thoại ngữ , hẩn lập tức thở sâu , hai mắt hào quang lập tức sáng rõ .

Việc này , đối với hẩn mà nói , là một lần bách niên khó gặp gỡ cơ hội !

Mang theo đồng dạng tâm tư đan sư không ít, giờ phút này cả đám đều hô hấp dồn dập , cơ hội như vậy như có thể tóm lại , trực tiếp tấn thăng làm Chủ Lô , tắc thì theo viên thuốc này đạo chi cửa mở rộng ra , dù là như vậy Chủ Lô đã chú định sẽ không bị mặt khác Chủ Lô tán thành , đã chú định một khi thành công , thậm chí đem sẽ bị người khinh thị , tin đồn không ít, có thể cái này dù sao cũng là một cái cực khó gặp được cơ hội tốt .

Dù là bản thân không chuẩn bị Chủ Lô tư cách , chỉ khi nào trở thành Chủ Lô , tiếp xúc đến những thứ khác phương pháp luyện chế , trong tông môn có không ít đối với Chủ Lô cởi mở thảo mộc phối hợp bí phương , những thứ này đủ để ột cái đan sư , đột nhiên tăng mạnh , chỉ có điều có lẽ cuộc đời này đều không thể tự nghĩ ra ra thảo mộc phối hợp , có thể cho dù là như vậy , dùng Chủ Lô tôn cao , vẫn là là đủ để cho đại đa số đan sư điên cuồng .

Mà giọng điệu như vậy , là từ Lâm Hải Long trong miệng nói ra , dùng hẩn tại trong tông môn Tử Lô nhất già dặn , nửa bước đại sư thân phận , không người không tin .

“Tiểu Bàn Tử , không phải huynh đệ làm khó dễ ngươi , thật sự là cái này một cơ hội duy nhất , ta ... Tình thế bất buộc !” Mạnh Hạo thở sâu , nhìn thoáng qua giờ phút này vẫn còn đặc ý Tiểu Bàn Tử , có chút áy náy nội tâm thầm nói.

239. Chương 239: Lý Phú Quý Bảo Thủ Sĩ Diện

Cơ hồ ngay tại Lâm Hải Long thanh âm truyền ra một cái chớp mắt , dưới đỉnh núi sở hữu tất cả tới chỗ này đan sư , nguyên một đám hô hấp dồn dập , hai mắt lộ ra tinh mang , lập tức tấn chức Chủ Lô cái này sáu cái chữ , đối với sở hữu tất cả đan sư mà nói , đều là một hồi tuyệt hảo tạo hóa !

Cái này tạo hóa có thể không đạt được , không nói quyết định bọn hẩn tương lai vận mệnh , nhưng là không kém là bao nhiêu .

Đây là cơ hội , nếu có thể nắm chặt cái này một cơ hội duy nhất , một bước lên trời không nói chơi .

Nguyên một đám đan sư lập tức lao ra , thả mắt nhìn đi , mấy trăm đan sư bay nhanh, theo chân núi thẳng đến đỉnh núi mà đi , giờ khắc này ở trên quảng trường này , mà ngay cả Sơn Cửu cũng không ngờ rằng Lâm Hải Long có thể nói ra nói đến đây ngữ , hai mắt không khỏi co rút lại .

Dùng hấn đối với cái này Lâm Hải Long rất hiểu rõ , người này tuyệt sẽ không tự dưng mở miệng , nói đến đây ngừng , định có thâm ý ở bên trong , hơi suy nghĩ một chút , Sơn Cửu bỗng nhiên hai mắt tuôn ra mà tình mang .

“Hấn là hấn là muốn ép ra vị kia ... Đan Đỉnh đại sư !”

Mang theo đồng dạng tâm tư , còn có Sở Ngọc Yên cùng với hấn bên cạnh hơn mười Chủ Lô đan sư , cả đám đều mục sáng lóng lánh , càng có chờ mong , còn An Tại Hải chỗ đó , khóe miệng của hấn lộ ra một vòng mỉm cười , như có như không quét Mạnh Hạo chỗ đó liếc , đối với Lâm Hải Long như thế lời nói , hấn lòng dạ biết rõ .

Cái chẳng qua hiện nay cái này Đan Đông nhất mạch , ngoại trừ Đan Quỷ đại sư bên ngoài , chỉ có hấn An Tại Hải biết được , chân chính Đan Đỉnh là ai , có thể việc này hấn đương nhiên sẽ không đi tuyên truyền , Đan Quỷ đại sư thái độ mơ hồ , có thể ba người kia không thể , nhưng lại như là lệnh cấm , có thể dùng An Tại Hải đối với bất kỳ người nào , đều không chút nào đề Đan Đỉnh hai chữ .

Theo nguyên một đám Đan Đông nhất mạch đan sư đã đến , Tiểu Bàn Tử chỗ đó dương dương đắc ý , cầm phi kiếm mài răng , cái kia hàm răng dưới ánh mặt trời chiếu lấp lánh có thể dùng hấn đắc ý biểu lộ , ản ản lộ ra mà hung hăng càn quấy .

“Tối tối tối , ta rằng đều ngứa , các người như có bản lĩnh , tốt nhất luyện một cái có thể đem ta rằng đều cắn sụn đồ đan dược nếu có người luyện ra , theo này ta chứng kiến hấn , gọi hấn gia !” Tiểu Bàn Tử phách lối mở miệng , lời nói truyền ra thì giờ phút này trên đỉnh núi mấy trăm đan sư , lập tức có người cất bước đi ra , hướng về Lâm Hải Long cùng An Tại Hải liền ôm quyền , lập tức đã bắt đầu luyện đan .

Không phải là một người luyện đan , giờ phút này ước chừng có bảy tám cái đan sư , đều đang đi ra về sau , đã bắt đầu luyện đan , nơi đây ánh mắt mọi người nhìn lại cái này bảy tám cái đan sư nguyên một đám vẻ mặt nghiêm túc , thuốc mọc nơi tay , biến hóa nhiều làm cho người ta hoa mắt , không lâu sau , theo từng hạt từng hạt đan dược bay ra , thẳng đến Tiểu Bàn Tử mà đi .

Những đan dược này , cũng đều là cái này bảy tám cái đan sư tỉ mỉ luyện chế , mang theo nhất định được tự tin , có thể lập tức đan dược đã rơi vào Tiểu Bàn Tử trong tay , Tiểu Bàn Tử đánh cho cái hà hơi liền một bả ném vào trong miệng kéo kệt kệt kệt thanh âm , như chui vào cái kia bảy tám cái đan sư trong lòng , có thể dùng cái này bảy tám người sắc mặt lập tức cực kỳ cái kia xem .

“Phi phi phi .” Tiểu Bàn Tử há mồm phun một cái sẽ đem cắn nát đan dược đều phun ra .

“Còn có ai !” Tiểu Bàn Tử càng đắc ý hơn , la lớn , một bộ trên trời dưới đất duy ngã rằng tôn khí thể thần nhiên lên .

Theo cái kia bảy tám cái đan sư sắc mặt khó coi , mặt khác nguyên bốn định kích động chi nhân , cũng nhao nhao đáy lòng hoảng sợ , âm thầm đều đang đánh giá Tiểu Bàn Tử rằng , tại hấn đám bọn họ nhìn lại , cái này Tiểu Bàn Tử ở đâu là rằng , đây rõ ràng là vô số thanh lợi kiếm tại miệng , hết thấy đan dược cái phải vào miệng , liền lập tức bị cắn nát bấy .

“Còn có ai !” Tiểu Bàn Tử lập tức không người trả lời , cũng lại không ai đi ra luyện đan , càng thêm hung hăng càn quấy , trực tiếp theo trong túi trữ vật xuất ra rất nhiều linh thạch , ở trước mặt tất cả mọi người trực tiếp đặt ở trong miệng rắc rắc cắn nát .

Một màn này , nhìn bốn phía đan sư nhao nhao trợn mắt há mồm , một ít vốn thật vất vả lấy dũng khí , âm thầm suy nghĩ ra đan phương , chuẩn bị ném thử chi nhân , tại thấy như vậy một màn về sau , lập tức thu hồi chuẩn bị phóng ra bước chân .

“Cái này hoàn toàn chính là một cái yêu nghiệt , rõ ràng dài như vậy một ngụm rằng , đan dược gì có thể không bị hấn cắn nát ...”

“Chết tiệt , mặt mày này hấn là theo sinh ra bắt đầu vẫn tu rằng , bằng không mà nói sao có thể như thế sắc bén ... Trong nơi này hay là tu sĩ , này rõ ràng chính là cái hung thú !”

“Hấn cũng không sợ ngày nào đó một ngụm không có cắn đúng , trực tiếp đem đầu lưỡi của mình cắn điệu rơi ... Lại nuốt sống linh thạch , hấn cái gì bụng , cũng có thể tiêu hóa?”

Bốn phía đan sư nguyên một đám nội tâm trong lòng đã có cách , nhìn về phía Tiểu Bàn Tử ánh mắt , mang theo bất thiện , càng có thâm than , biết được lúc này đây tạo hóa , sợ là không có duyên với chính mình rồi.

Tiểu Bàn Tử càng thêm đắc ý , ăn xong linh thạch lại bắt đầu mài răng , lớn tiếng la ầm lên , hẳn theo gia nhập Kim Hàn Tông bắt đầu , liền thủy chung bị người sủng ái , có thể nói xưa nay chưa bao giờ chịu thiệt thòi , hôm nay lại là theo chân tông môn trưởng bối lại tới đây , tự nhiên nắm chặt hết thảy thời gian đi hung hăng càn quấy , càng là hai mắt loạn quét , chuyên tìm một lần nữ đan sư mãnh liệt xem .

Về phần Sở Ngọc Yên chỗ đó , hẳn trực tiếp bỏ qua , dù sao cái này Sở Ngọc Yên ở trong mắt hẳn xem ra , cùng huynh đệ của mình Mạnh Hạo thật không minh bạch , hẳn không có khả năng tham dự vào , dù sao đối với tại Mạnh Hạo , Tiểu Bàn Tử hay là cực kỳ bội phục .

Ở này Tiểu Bàn Tử hung hăng càn quấy đắc ý thời điểm , Mạnh Hạo ho khan một tiếng , lòng hẳn Tư Mẫn duệ , sớm đã đoán ra lâm , an hai nhân ngữ , xác nhận ý định dùng loại phương pháp này , đem Đan Đỉnh đại sư tìm ra , việc này cũng là Mạnh Hạo vừa rồi chần chờ nguyên nhân chỗ , giờ phút này nội tâm của hẳn đã có chú ý , ho khan trong theo trong đám người cất bước đi ra , hẳn đi ra , lập tức đưa tới bốn phía đan sư chú ý , toàn bộ nhìn lại .

Sở Ngọc Yên nhú mày , hừ lạnh một tiếng , nhìn thoáng qua liền không nữa đi để ý tới , An Tại Hải thì là hai mắt nhỏ bé không thể nhận ra tinh mang lóe lên , khóe miệng như có như không , lộ ra một vòng mỉm cười .

Lâm Hải Long trong mắt giống như ẩn chứa thâm ý , mang theo xem kỹ , cũng đem ánh mắt đã rơi vào Mạnh Hạo trên thân .

“Là hẳn sao ...” Lâm Hải Long nội tâm thì trào .

Mà ngay cả Sơn Cửu chỗ đó , cũng ngẩng đầu nhìn về phía Mạnh Hạo , thần sắc như thường , ngoại nhân nhìn không ra manh mối gì biến hóa .

“Tại hạ Phương Mộc , nghĩ phải thử một chút luyện chế viên thuốc này , kính xin hai vị tiên bối cho phép .” Mạnh Hạo trong đám người đi ra , hướng về An Tại Hải cùng Lâm Hải Long ôm quyền cúi đầu .

An Tại Hải không nói gì , Lâm Hải Long khẽ gật đầu về sau , ném ra một khối Địa Hỏa tinh , trôi lơ lửng ở Mạnh Hạo trước người.

“Ặc ơ , lại tới một người , tiểu tử , nhớ kỹ luyện đan được nhất định phải cứng rắn a , ta ta nghiêng rằng nghiêng lợi a , đã nghĩ cần cái cứng rắn thứ đồ vật .” Tiểu Bàn Tử mắt lé nhìn nhìn Mạnh Hạo , hất cằm lên một bộ rất muốn bị đánh bộ dáng , nhân sinh tịch mịch như vậy lớn tiếng nói .

Mạnh Hạo không có lập tức luyện đan , mà là nhìn qua Tiểu Bàn Tử , khóe miệng lộ ra mỉm cười .

“Làm sao người nhìn như vậy ta? Khụ khụ , béo gia ta tâm địa thiện lương , mà thôi mà thôi , lúc này đây ta không đồng nhất bên dưới cần nát , ta ba cái cần nát được chưa .” Tiểu Bàn Tử cũng không biết thế nào , chứng kiến trước mắt cái này Mạnh Hạo , đã cảm thấy đặc biệt thuận mắt , giờ phút này vỗ vỗ ngực nói .

Mạnh Hạo thở dài , trên mặt hiện ra áy náy biểu lộ , hướng về Tiểu Bàn Tử ôm quyền cúi đầu , không nói gì , bởi vì tại nội tâm , Mạnh Hạo cũng không muốn như thế , chỉ là cái này một cơ hội duy nhất quá hiếm có , chỉ có ủy khuất Lý Phú Quý rồi.

“Ồ , người biểu tình gì , ai ai , được rồi được rồi , năm lần , ta cần năm lần lại cần nát , cái này cũng có thể đi à nha .” Tiểu Bàn Tử liền vội mở miệng .

Lời nói này truyền ra , nghe Lâm Hải Long sắc mặt càng thêm âm trầm , còn bốn phía đan sư , cũng đều vẻ mặt không lành , Sở Ngọc Yên chỗ đó càng là hung dữ trừng mắt liếc Tiểu Bàn Tử về sau , lại trừng mắt Mạnh Hạo .

“Tiểu Bàn Tử a , không phải làm ca ca hồ ngươi , thật sự là không có cách nào ...” Mạnh Hạo nội tâm thầm nghĩ , ho khan trong ngẩng đầu lên , không hề nhìn Tiểu Bàn Tử , tay phải nâng lên vung lên , Huyết Hạc đan lô bay ra , trôi lơ lửng ở Địa Hỏa tinh thượng .

Trước mắt bao người , Mạnh Hạo vẻ mặt nghiêm túc , theo lò đan đỏ thắm , hần vồ túi trữ vật , lập tức lấy ra được thảo , hoặc là thôi hóa , hoặc là lấy lá , trận này luyện đan , cho đến đã tiến hành ước chừng nửa canh giờ lúc , Mạnh Hạo lấy ra một ít màu xám tro bột phần , những thứ này bột phần ngoại nhân nhìn không ra là cái gì , dù sao luyện đan một đường , cũng không phải là chỉ dùng mới mẻ được thảo , một ít lão Dược mài thành tro , cũng hoặc là như Hôi Phi điệp như vậy chi vật , cũng có thể làm thuốc .

Nhưng Mạnh Hạo lại lòng dạ biết rõ , chính mình ở bên trong sở dĩ có nắm chắc luyện ra để cho Tiểu Bàn Tử không cần nổi đan được , trên thực tế chính là nhân những thứ này màu xám tro bột phần , những thứ này không phải bên cạnh vật , mà là ... Bì Đồng lần trước tróc da lúc , nổ tung cứng rắn da .

Trong đó có không ít trực tiếp bị tạc đã thành bột phần , giờ phút này bị Mạnh Hạo lấy ra , gia nhập vào trong lò đan sẽ phải hoàn thành đan được bên trong .

Bì Đồng da , hần cứng rắn trình độ , Mạnh Hạo trước khi thí nghiệm mấy lần , tự nhiên lòng dạ biết rõ , mà lại cái này Bì Đồng lai lịch bí ẩn , cơ hồ bất tử , lột da thì lưu lại chi vật , Mạnh Hạo kết luận cái này Tiểu Bàn Tử , không có khả năng cần nát , có thể cái này bột phần , đi cũng không phải là mấu chốt , chân chính đòn sát thủ , hay là đang đan được này bên trong ...

“Tiểu Bàn Tử , xin lỗi ...” Một lát sau Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , tay phải bỗng nhiên nâng lên vung lên , lập tức trước người hần lò đan dần dần khôi phục như thường , một quả màu đen đan được lập tức bay lên , bị Mạnh Hạo một bả cầm trong tay .

Đan được này chỉ có to bằng móng tay , nhìn như tầm thường , có thể trong đó tuyệt đại đa số thành phần , đều là Bì Đồng lột da bột phần , giờ phút này cũng cần bản cũng không từng hòa tan , mà là bị Mạnh Hạo dùng thảo dược ngưng tụ chung một chỗ , cùng hần nói đây là đang luyện đan , không bằng nói đây là đang dán lại .

Đan được này , không có chút nào mùi thuốc , đen thui đấy , bị Mạnh Hạo cầm ở trong tay về sau , hần mang theo áy náy nhìn thoáng qua Tiểu Bàn Tử , lập tức ném tới .

Tiểu Bàn Tử phách lối một bả tiếp được .

“Ta nhìn ngươi thuận mắt , ngươi yên tâm , ta nói năm lần cần nát , liền tuyệt sẽ không bốn lần toái .” Tiểu Bàn Tử biểu lộ đắc ý , cầm trong tay đan được ném vào trong miệng lúc , vẫn không quên hướng về lúc trước hần coi được mấy nữ nhân đan sư hiển lộ hần hào khí một mặt .

Đan được vào miệng , Tiểu Bàn Tử hàm răng mở ra , nhẹ nhàng khê cắn , một cái cần này dưới , hần hai mắt sưng sờ , nhưng rất nhanh sẽ che dấu đi qua , cười ha hả .

“Thấy được chưa , ta không có một lần cần nát .” Lời nói này mơ hồ không rõ , có thể bốn phía chi người hay là có thể nghe hiểu hàm nghĩa .

Những Đan Đông nhất mạch đó đan sư , nguyên một đám sắc mặt khó coi , càng phát giác cái này Lý Phú Quý diện mục đáng ghét .

Lời nói ở giữa , Tiểu Bàn Tử âm thầm dùng sức lần nữa khê cắn , trái tim lập tức run run hạ xuống , có thể sắc mặt lại bảo trì không thay đổi , lần nữa ha ha mà vài cái , mơ hồ nói ra hần Lý Phú Quý giữ lời nói , nói năm lần cần nát , liền tuyệt sẽ không đổi ý .

Có thể nội tâm của hần lại là có chút lo lắng rồi , lần thứ nhất còn dễ nói , hần chỉ là dùng ba thành hàm răng chi lực , có thể cái này cái thứ hai , lại là dùng tám phần , nhưng này đan được rõ ràng không hề động một chút nào , thậm chí ẩn ẩn có cổ lực dần hồi truyền ra , có thể dùng Tiểu Bàn Tử hàm răng hơi đau nhức .

“Cái này Tiểu Bàn Tử , lúc nào học được cái thói sĩ diện bảo thủ như vậy.” Mạnh Hạo mang theo đồng tình cùng áy náy , nhìn xem Tiểu Bàn Tử biểu diễn , âm thầm nói nhỏ .

240. Chương 240: Ta Không Chơi!

“Lần thứ ba , ta muốn cắn lần thứ ba !” Tiểu Bàn Tử một phát hung ác , lúc này đây trực tiếp dùng mười phần chi lực , cắn một cái sau đó , đầu óc hắn ông một tiếng , hắn hàm răng tại đan dược này lên, cơ hồ là ma sát ra Hỏa tinh ...

Càng là theo đan dược này thượng bản ngược đi ra ngoài lực đạo , như có người dùng cùng hắn hàm răng , hung hăng cắn hắn hạ xuống, loại cảm giác này khó có thể hình dung , có thể lại làm cho Tiểu Bàn Tử thân thể run run hạ xuống, sắc mặt đều trắng một ít , mồ hôi lạnh chảy xuống .

“Người xem ta giữ lời nói đi, ha ha , ta chảy mồ hôi là vì muốn giả bộ còn giống một điểm ... Đây là lần thứ tư , tiểu tử , lần này qua đi , ta đã có thể không để cho người rồi ah .” Tiểu Bàn Tử cố nén đau nhức , lớn tiếng hàm hồ mở miệng .

Nhưng này bốn phía chi nhân sao có thể nhìn không ra mảnh khốc , nguyên một đám thần sắc cổ quái , hiển nhiên đều là nhìn ra cái này Tiểu Bàn Tử giờ phút này xoắn xuýt nội tâm , Kim Hàn Tông những đệ tử kia , cũng đều thần sắc có chút quái dị , bọn hắn hiểu rất rõ Lý Phú Quý rồi.

Mà ngay cả Sơn Cửu cũng đều hai mắt ngưng tụ , nhú mày trầm ngâm .

Trước mắt bao người , Tiểu Bàn Tử trong mắt lộ ra quyết đoán , lúc này đây lại dùng ra mà tất cả vốn liếng , thay đổi một bên hàm răng , hướng về đan dược hung hăng khê cắn .

“Con bà nó chứ , ta cũng không tin cắn không toái !”

Răng rắc một tiếng , Tiểu Bàn Tử răng , trực tiếp đâm rách đan dược , sâu đậm đâm vào đi vào , có thể hàm răng tại đâm vào đan dược bên trong một cái chớp mắt , một cổ lại tanh vừa thối , càng là kỳ cay vô cùng , khó có thể hình dung chất lỏng , theo đan dược bị đâm mở đích lỗ nhỏ , toàn bộ phun tại mà Tiểu Bàn Tử trong miệng .

Có thể dùng cái này một cái chớp mắt , Tiểu Bàn Tử sắc mặt nháy mắt liền trắng rồi , thân thể của hắn run rẩy , cặp mắt của hắn mãnh liệt mà trợn to , trong mắt thậm chí tại đây một cái chớp mắt đều đỏ , có nước mắt đảo quanh , đầu óc hắn ong ong , giờ khắc này giống như cả người hồn đều đã bay , trong miệng cảm giác không cách nào đi hình dung .

“Người ... Người ...” Tiểu Bàn Tử thân thể run rẩy , tái nhợt nghiêm mặt , thân thể thoáng cái khổng chế không nổi nhảy lên , suýt nữa một ngụm đem trong miệng đan dược nhổ ra , có thể lập tức cái này bốn phía người đều nhìn , hắn gắt gao ngậm chặt miệng , sanh sanh đem trong miệng muốn nhổ ra đan dược , lần nữa thu hồi .

Quá trình này nhìn như đơn giản , có thể đối với Tiểu Bàn Tử mà nói , phảng phất là đã trải qua một cơn ác mộng , toàn thân hắn mồ hôi số lớn chảy xuống , thối , hắn không sợ , tanh , hắn cũng không sợ , có thể hắn duy chỉ có sợ cay .

Loại này miệng đầy như muốn phóng hỏa cảm giác , để cho hắn cơ hồ phát điên hơn .

Mạnh Hạo nội tâm càng thêm áy náy , Tiểu Bàn Tử sợ cay chuyện này , năm đó ở Khảo Sơn Tông lúc, hay là Tiểu Bàn Tử tình cờ một lần tự người nói đấy, cho nên vừa rồi luyện đan lúc, Mạnh Hạo liền gia nhập một ít có thể sinh ra kỳ cay ý dược thảo ...

Dù sao hắn viên thuốc này , thực sự không phải là hoàn chỉnh lột da , chỉ là bột phấn dính hợp lại cùng nhau , tuy nói trên lý luận chỉ cần dán lại cũng đủ liền không cách nào nát bấy , có thể Mạnh Hạo cũng lo lắng Tiểu Bàn Tử hàm răng vượt quá tưởng tượng , cho nên lúc này mới dùng phòng ngừa vạn nhất ... Gia nhập cay .

“Còn có một lần , người ... Tiểu tử người ... Người cho ta chờ , lúc này đây , ta muốn đem đan dược này cắn nát !” Tiểu Bàn Tử dùng rất lâu , lúc này mới sắc mặt ửng hồng đấy, nhìn chòng chọc vào Mạnh Hạo , hàm hồ mở miệng , đầu lưỡi của hắn đều đã không còn tri giác , trong óc ông ông .

Giờ này khắc này , bốn phía hoàn toàn yên tĩnh , tất cả mọi người thần sắc cổ quái , nhìn xem một màn này .

Lâm Hải Long trợn to mắt , hần bên cạnh An Tại Hải cũng là sững sốt , lập tức cười khở lắc đầu .

“Đằng sau càng cay ...” Mạnh Hạo không đành lòng , tại Tiểu Bàn Tử đang liều lĩnh muốn cắn thứ nằm bên dưới lúc , vội vàng nhắc nhở một câu .

Một câu nói kia rơi vào Tiểu Bàn Tử trong tai , giống như một tiếng sấm sét giữa trời quang , lập tức để cho Tiểu Bàn Tử toàn thân một cái giật mình , run rẩy trong lại bị hù không dám đi cắn , trên mặt càng là lộ ra ủy khuất , một bộ không muốn tiếp tục chơi tiếp tục bộ dạng , một màn này bộ dáng , có thể dùng bốn phía mọi người dù là trước khi cảm thấy Tiểu Bàn Tử diện mục đáng ghét , hôm nay cũng đều nhao nhao không đành lòng .

“Người muốn làm gì ...” Tiểu Bàn Tử giống như muốn khóc lên .

“Ta ...” Mạnh Hạo càng phát ra áy náy , thở dài .

“Ta không chơi !” Tiểu Bàn Tử một ngụm đem đan dược này nhổ ra , có thể cái này nhổ , cái kia đan dược bởi vì bị hàm răng của hần xuyên thấu lỗ nhỏ , như khảm ở bên trên , lại không có nhổ ra .

Tiểu Bàn Tử vội vàng dùng ngượng tay sinh đem trên hàm răng đan dược nhổ xuống , nhìn về phía Mạnh Hạo ánh mắt đã mang theo sợ hãi , vội vàng ném ra , đang bị Mạnh Hạo sau khi nhận được , hần tranh thủ thời gian chạy về tới Kim Hàn Tông chỗ đó .

Giờ phút này hần đôi môi cùng với đầu lưỡi đều triệt để đã mất đi tri giác , lời nói càng thêm mơ hồ , gương mặt đã đỏ cực kỳ khủng khiếp , mồ hôi số lớn lưu lại , có thể cái loại này kích thích to lớn não cảm giác , nhưng lại thủy chung tồn tại , có thể dùng Tiểu Bàn Tử mắt nước mắt lưng tròng , ủy khuất đến cực điểm , giống như mới mở miệng muốn phun ra lửa .

Bốn phía lập tức hoàn toàn yên tĩnh , một màn này nghịch chuyển , vượt quá tất cả mọi người dự kiến , chẳng ai ngờ rằng , cái này Lý Phú Quý cư nhiên như thế sợ cay , có thể tu sĩ dù sao không là phạm nhân , loại này vị giác một loại , là hoàn toàn có thể tránh trừ đây , đã như vậy , lại vẫn có thể làm cho cái này Tiểu Bàn Tử như vậy không thể chịu đựng , có thể tưởng tượng , vấn đề đi ra tại đan dược này thượng .

“Cái này cần là dạng gì độc ác , mới có thể làm được hiệu quả như thế !!”

“Đan dược này ... Tất nhiên là có thể so với Độc đan , thậm chí so Độc đan còn mãnh liệt hơn vô số lần !”

“Viên thuốc này ... Viên thuốc này kỳ dị !!”

Nháy mắt , mọi ánh mắt đều ngưng tụ ở Mạnh Hạo trong tay đan dược , đan dược này trên có hai hàng dấu răng , có một nơi tắc thì tồn tại một cái lỗ nhỏ , hiển nhiên là bị Tiểu Bàn Tử cắn nát địa phương , mà lại đan dược này đã không còn là hình tròn , mà là bẹp .

Nhưng vô luận như thế nào , đan dược này không có nát bấy !

Rất nhanh , những cái kia ngưng tụ đan dược thượng ánh mắt , đồng loạt đã rơi vào Mạnh Hạo khuôn mặt , Đan Đông nhất mạch , Tử Khí nhất mạch , còn có Kim Hàn Tông , nơi đây tất cả mọi người , tại đây một cái chớp mắt , toàn bộ đều nhìn qua Mạnh Hạo .

Đủ loại biểu lộ , có phức tạp , có cười khở , có hâm mộ , cái này một cái chớp mắt , nơi đây sở hữu tất cả nhận biết Mạnh Hạo chỉ nhận , nhao nhao đáy lòng hạ quyết tâm , người này luyện chế đan dược , ngày sau nuốt vào thì định phải cẩn thận .

Mạnh Hạo sớm thành thói quen mọi người ánh mắt như vậy , giờ phút này sắc mặt như thường , thậm chí tim đập đều không gia tốc , rất bình tĩnh đem đan dược này thu hồi , nhìn về phía giờ phút này sắc mặt cổ quái Lâm Hải Long , còn có hần bên cạnh , cười khở lắc đầu An Tại Hải .

“Tiểu hữu , đan dược này có thể cho lão phu đánh giá?” Bốn phía yên tĩnh thời điểm , Sơn Cửu đại sư bỗng nhiên mở miệng , hần âm thanh tang thương , truyền khắp bốn phía .

“Cái kia ... Tiên bối , ta tính toán thắng sao?” Mạnh Hạo chần chờ một chút , có chút xấu hổ hỏi , hần giờ phút này bộ dáng vốn là màu da rất trắng , thoạt nhìn thư sinh yếu đuối , hôm nay cái này xấu hổ bộ dáng , lập tức cho người ta một loại người hiền lành cảm giác , thậm chí còn sẽ bay lên hảo cảm .

Giờ phút này lời nói này , nghe cũng không có vấn đề , dù sao thay đổi bất luận kẻ nào , giờ phút này đều quan tâm đáp án này .

Chứng kiến Mạnh Hạo như vậy cái biểu lộ , Tiểu Bàn Tử chỗ đó bỗng nhiên dựng tóc gáy , chợt trợn to mắt , chăm chăm vào Mạnh Hạo , hắn giờ phút này đầu lưỡi còn không cảm giác , trong ánh mắt còn có nước mắt , có thể hắn không biết tại làm sao , chứng kiến người trước mắt cái biểu tình này về sau, lại trong óc lập tức hiện ra một người.

Người kia biểu lộ , nói chuyện bộ dáng , còn có năm đó ở Khảo Sơn Tông Dương Đan phường chi nhánh thì bộ dáng , đều rõ mồn một trước mắt , cùng trước mắt cái này đan sư , lại giống như đúc !

“Hắn ... Hắn ...” Tiểu Bàn Tử càng xem càng thì nghi hoặc , nhất là nghĩ đến mấy năm này , mạnh tiêu mất tích vô tung vô ảnh , cho dù là hắn tại đây không ngừng mà tìm hiểu tìm kiếm , cũng đều không có tìm được chút nào , có thể nếu nói là Mạnh Hạo ly khai Nam Vực , Lý Phú Quý là kiên quyết không tin .

“Hắn là ... Chết tiệt ... Nếu thật là hắn ... Chỉ có Mạnh Hạo biết rõ ta sợ cay !!” Tiểu Bàn Tử trợn to mắt , hô hấp đều dồn dập , hắn cảm thấy càng ủy khuất , bởi vì như đối phương không phải Mạnh Hạo , hắn tất nhiên sẽ nghĩ biện pháp trả thù , có thể nếu thật là Mạnh Hạo , Tiểu Bàn Tử biết rõ , mình đời này là đừng muốn báo thù rồi.

Sơn Cửu đại sư mỉm cười , nhìn xem Mạnh Hạo , giờ phút này nội tâm hơi xúc động , hắn giống như chứng kiến mà mình năm đó , hắn không quan tâm trước mắt cái này đan sư tại đan được ở bên trong thêm vào cay ý , trước khi Lý Phú Quý bốn lần không cách nào cắn nát , cũng đủ để đã chứng minh đan dược này hoàn toàn chính xác tồn tại trình độ nhất định cứng rắn , chỉ có điều cái này cứng rắn hơn nữa là thể hiện ở tại độ mềm và dai thượng .

“Lúc này đây đánh cuộc , coi như lão phu thua .” Sơn Cửu đại sư cười cười , lời nói ở giữa tay phải hất lên , lập tức cái kia trên bình cổ đan dược bay ra , đã rơi vào Lâm Hải Long trước mặt .

“Tiểu hữu , hiện tại có thể mang của người đan dược , cho ta xem một cái sao?” Sơn Cửu mở miệng cười .

“Cái này không thể , không có Đan Đông nhất mạch trưởng bối lên tiếng , văn bối tại đây không dám tùy ý làm cho người ta đánh giá đan dược .” Mạnh Hạo trên mặt ngại ngần biến mất , hắn há có khả năng đem đan dược tống xuất , một khi rơi vào Sơn Cửu đại sư trong tay , lấy người này đan đạo tạo nghệ định có thể nhìn ra đến tột cùng , nếu là từ trong đó đề luyện ra mà Bì Đồng lột da bột phấn , Mạnh Hạo tại đây thân phận ngay lập tức sẽ bại lộ , liền tính rằng không có bại lộ , cũng sẽ khiến rất nhiều phiền toái .

Hắn câu trả lời này , để cho Sơn Cửu sững sờ , đã có hơn nhiều năm , hắn chủ động yêu cầu xem đan , chưa từng có đan sư có thể cự tuyệt , thậm chí đều cực kỳ kích động đưa lên , dù sao lấy thân phận của mình , một câu , có thể để ột cái đan sư danh dương Nam Vực .

Đồng dạng , Mạnh Hạo một câu nói kia , nhưng lại để cho Lâm Hải Long sắc mặt hòa hoãn hạ xuống, càng là khóe miệng lộ ra mỉm cười , nhìn xem Mạnh Hạo lúc, khẽ gật đầu .

“Người tên là gì .”

“Đệ tử Phương Mộc .” Mạnh Hạo lập tức thần sắc chấn động .

“Lão phu nói ra nói như vậy , theo không có giả dối , Phương Mộc , từ đó về sau người chính là Chủ Lô đan sư , sau đó ta phái người đi tìm người , mang người hoàn thành Chủ Lô đan sư lạc ấn .” Nói xong , Lâm Hải Long tiếng cười truyền ra , nhìn về phía Sơn Cửu .

“Sơn Cửu đại sư , việc này như thế nào .”

Sơn Cửu nhìn thật sâu Mạnh Hạo liếc , lắc đầu cười cười , đứng lên .

“Sơn mô mặc dù thua , có thể đã không uống , Đan Đông nhất mạch có chút tử thế hệ , đem làm vĩnh hằng thường tại , chỉ là trước có Liễu sư huynh , trong có Sơn mô , không biết người thứ ba mưu phản người , năm nào tháng nào , là ai .” Sơn Cửu nói xong , lại nhìn Mạnh Hạo liếc , cười quay người , cất bước rời đi .

Theo hắn rời đi , Kim Hàn Tông mọi người , lần lượt đứng dậy , cái kia Đường Thế Thương cũng mỉm cười hướng về Ngô Đình Thu bọn người ôm quyền , mang theo chúng đệ tử , rất xa đi rồi

Trước khi đi , Tiểu Bàn Tử quay đầu lại tội nghiệp nhìn mà Mạnh Hạo liếc , trong ánh mắt kia ury khuất , nhìn Mạnh Hạo nội tâm càng thêm áy náy , cũng đoán được , có lẽ thân phận của mình , đã bị Tiểu Bàn Tử phát giác .

241. Chương 241: Tử Khí Đông Lai

Tử Vận Tông bên ngoài , vài thanh trăm trọng phi toa , ở trên trời gào thét mà đi , tại đây chút ít phi toa lên, Đường Thế Thương cùng Sơn Cửu đại sư , giờ phút này đang đứng chung một chỗ , mắt nhìn phương xa .

“Sơn Cửu đại sư , cứ như vậy đem cái kia thượng cổ Xuất Thần đan , cho bọn hắn?” Đường Thế Thương chần chờ một chút , đem đáy lòng nghi vấn nói ra .

Sơn Cửu trầm mặc , đã qua sau nửa ngày , cười nhạt một tiếng .

“Cái kia Xuất Thần đan đã là phế phẩm , sớm đã bị lão phu nghiên cứu triệt để , hướng hồ ngươi cho rằng ... Dùng Đan Đông nhất mạch nội tình , sẽ không có Xuất Thần đan sao .” Sơn Cửu chậm rãi nói ra .

Đường Thế Thương hai mắt lóe lên , trầm ngâm một lát , nhẹ gật đầu .

“Hướng hồ , ta việc này tới đây Tử Vận Tông , mục đích đã đạt tới , chính là một hạt Xuất Thần đan , đáng giá !” Sơn Cửu hai mắt lộ ra kỳ dị chỉ mang , chậm rãi nói .

“Hả? có thể Đan Quỷ đại sư cũng không hiện thân , Sơn Cửu đại sư sao nói mục đích đạt tới?” Đường Thế Thương có chút không rõ , kinh ngạc hỏi.

“Ai nói ta đi Tử Vận Tông là muốn bái kiến sư tôn , sư tôn chỗ đó không có khả năng gặp ta , lần này đi qua , đan được mà nói chỉ là lấy cớ , lão phu mục đích thực sự , là muốn tìm cái lý do , đi xem một cái vị kia thần bí Đan Đỉnh đại sư !” Sơn Cửu cười ha ha một tiếng , thanh âm tang thương , trong mắt lộ ra cơ trí .

Có thể đem đan đạo tu tới hần loại cảnh giới này chỉ nhân , tâm trí dĩ nhiên cực cao .

“Đan Đỉnh đại sư? Người này ...” Đường Thế Thương sững sờ, hần đang muốn nói tiếp , bỗng nhiên hai mắt chợt co rút lại , trong mắt lộ ra không cách nào tin , ngẩng đầu lập tức nhìn về phía Sơn Cửu .

“Hắn là ...”

“Đan Đỉnh đại sư , đúng vậy thiếu niên kia !” Sơn Cửu lời nói chém đinh chặt sắt , có thể lần này thanh âm rơi vào Đường Thế Thương trong tai , không thua gì lời đinh nổ vang , để cho hần hô hấp nhảy mắt dồn dập .

Đối với Sơn Cửu đại sư đích thoại ngữ , nhất là đan đạo nhất mạch , hần không có chút nào hoài nghi , có thể việc này đối với hần mà nói , quá mức rung động , có thể dùng cái này Kim Hàn Tông hộ pháp , giờ phút này cũng đều khó có thể tin .

”An Tại Hải rõ ràng đã biết , bất quá dùng nhãn giới của hần , đích thị là sư tôn cáo tri , còn ta cái kia Lâm sư huynh , người này đan đạo tạo nghệ mấy trăm năm trước liền dừng lại , hần không đi được môn hộ chỉ tuyến , cuộc đời này không thành được đại sư .

Hần cũng liền tự nhiên nhìn không ra , cái kia Phương Mộc luyện đan tạo nghệ , nhất là kẻ này cuối cùng mưu lợi thắng được , lập lòe nước đôi , rất là thông tuệ .”

“Thiếu niên này mới bao nhiêu niên kỷ , lại là đan đạo đại sư , việc này ...” Đường Thế Thương thở sâu , trong mắt nhảy mắt lộ ra kỳ quang .

“Đại sư hôm nay còn chưa nói tới , nhưng là một cái cực kỳ hiếm thấy hạt giống ... Nếu như ngươi nghĩ đắc tội người này , đại khả truyền khắp Nam Vực , bất quá đan đạo đại sư đồng dạng cũng là độc Đạo tông sư ,

diệt nhất tông chi nhân , như tính toán tốt hơn rồi , không cần tốn nhiều sức , mà lại người này thành danh chi đan nhập ma , về này phong ma ý , ta vẫn cứ không thấy được đan được , có thể ngọc giản chỗ lạc ấn hình ảnh xem xét , đã cảm thấy lông tơ đứng vứng .” Sơn Cửu nhàn nhật mở miệng , mấy lời nói bình tĩnh , có thể rơi vào Đường Thế Thương trong tai , nhưng lại hóa thành đáy lòng hàn ý .

“Hắn đã không muốn lộ thân phận ra , người liền cũng không cần đi xấu chuyện lạ , mà ta cảm giác hứng thú , là người ... Sẽ sẽ không trở thành người thứ ba .” Sơn Cửu châm biếm , hắn lời nói tuy là tự hỏi , có thể trong mắt kiên định , đã có đáp án .

Mà ở Kim Hàn Tông mọi người , trước khi bái phỏng Tử Vận Tông lúc , tại phía xa Nam Vực ở chỗ sâu trong , Vãng Sinh động bên ngoài , cái kia chiếc năm đó từ phía trên thiên không rơi xuống bên cạnh thi thể , giờ phút này đang có vài chục đạo tu sĩ thân ảnh , đang gào thét ở giữa bay nhanh mà đi .

Cái này hơn mười người , toàn bộ mặc áo đen , trên người bọn họ khí tức đều là âm hàn , giống như cho dù là mùa hè nóng bức , với hắn đám bọn họ tồn tại , cũng có thể liền biến thành Hoàng Tuyền chi hàn .

Cái này hơn mười người tu vi giống như không ổn định , khi thì Trúc Cơ , khi thì Kết Đan , khi thì Nguyên Anh , càng là có như vậy nháy mắt , rõ ràng bạo phát đi ra Trảm Linh khí tức .

Mà tồn tại ở nơi đây này là bị nghe đồn là tiên nhân thi thể , tại những năm gần đây này , thủy chung dẫn động tới Nam Vực tông môn chi tâm , năm đại tông môn , tam đại gia tộc , cơ hồ chưa bao giờ buông tha tìm kiếm , tuy nói không...nửa sớm nhất thời điểm đại quy mô , nhưng những...năm này qua đi , mỗi một tông đều có thu hoạch , đi về phía trước khoảng cách , đều đã vô hạn tiếp cận thi thể .

Có thể đoán được , tại tương lai không lâu , cỗ thi thể này đưa tới chấn động , tương hội tại Nam Vực , chân chính nhắc lên , này tương là đại lượng tông môn chi tu nhất tề dừng mãnh vào , như dưới mắt những thứ này , chỉ là thăm dò mà thôi .

Nhưng giờ phút này xuất hiện ở đây bên cạnh thi thể cái này hơn mười đạo thân ảnh , nhưng lại cực kỳ quỷ dị , những nơi đi qua như khói đen ngang trời , giống như tại trên người bọn họ , cũng không phải là chỉ có một hồn , mà là tồn tại song hồn , như những người này , cũng không phải là người sống , mà là bị tàn hồn tan ra thể khôi lỗi .

Tốc độ bọn họ cực nhanh , nháy mắt liền tới gần thi thể kia , lẫn nhau ngưng tụ chung một chỗ , thân ảnh vận vẹo dưới , lại hóa thành một bả phát ra khói đen liêm đao , cái này liêm đao như thông suốt mở hư vô , thẳng đến thi thể cái cổ mà đi .

Cho đến Kim Hàn Tông chi tu đã đi ra Tử Vận Tông mấy ngày , này là nghe đồn là tiên nhân bên cạnh thi thể , bạo phát ra một tiếng nhiều năm chưa từng xuất hiện , chỉ có tại cái thi thể này vừa mới rơi xuống cái kia vài năm , mới khi thì truyền ra nổ vang nổ mạnh .

Thậm chí cái này tiếng vang , đều đã vượt qua từng đã là chỗ có âm thanh , như một cơn gió lớn trực tiếp quét ngang toàn bộ Nam Vực , giống như Thiên Lô không ngừng , quay cuồng bát phương .

Cơ hồ tại đây tiếng vang truyền khắp Nam Vực một cái chớp mắt , tại thi thể kia bên cạnh , cái kia hơn mười người thân ảnh nhao nhao hiện thân , nguyên một đám phun ra máu tươi , thân thể mơ hồ , nhất tề rút lui , một ngoại nhân nghe không được , nhưng bọn họ lại có thể nghe nói thanh âm , giờ phút này khen những người này trong đầu , lời đỉnh nổ vang .

“Cút!”

Một chữ , nổ vang ngập trời , hơn mười người lập tức có một nửa , trong tiếng kêu thảm thân thể trực tiếp sụp đổ nổ bung , ở đằng kia huyết nhục văng khắp nơi ở bên trong , nhưng lại có từng sợi tàn hồn xuất hiện , nhưng bọn họ không đợi bỏ chạy , liền lập tức thê lương trong trực tiếp nát bấy .

Còn sót lại hơn mười người , giờ phút này tốc độ cực nhanh , nháy mắt đi xa , có thể thân thể của bọn họ cũng đang run rẩy , giống như áp chế không nổi thân thể hồn , sinh ra một loại nghịch chuyển dung hợp .

Những người này , chính là tới từ Thanh La tông !

Theo của bọn họ rời đi , một cái oanh động toàn bộ Nam Vực tin tức , theo cái kia nổ vang nổ mạnh quanh quẩn , cũng truyền khắp ra , tiên nhân thi thể , cái cổ chỗ , xuất hiện một đạo vết máu !

Phảng phất là bị người một đạo cắt tới , có thể thì không có chặt đứt , chỉ là xuất hiện dấu vết .

Việc này truyền khắp Nam Vực sở hữu tất cả tông môn , trong khoảng thời gian ngắn có thể dùng rất nhiều tu sĩ đều tiến đến Vãng Sinh động bên ngoài , không dám tới gần , có thể cũng muốn rất xa liếc mắt nhìn .

Năm đại tông môn , tam đại gia tộc , cũng đều bị oanh động .

Tử Vận Tông Đan Đông nhất mạch ở trong , việc này cũng có truyền ra , mà lại cái kia một tiếng nổ vang nổ mạnh , cũng chấn động mà Tử Vận Tông đại địa , nhưng nơi này dù sao cự ly này cự tiên nhân thì thể xa xôi , Mạnh Hạo vừa mới tấn chức Chủ Lô , cũng không có quá đi chú ý .

Tấn chức Chủ Lô , vốn là Đan Đông nhất mạch cực lớn việc trọng đại , gần với tấn chức Tử Lô , có thể tại Mạnh Hạo tại đây , bởi vì lấy được phương thức cũng không phải là chính thống tuyển ra , cho nên hết thấy đều giản lược , thậm chí đối với bên ngoài cũng đều mơ hồ không rõ , giống như không muốn nhiều lời .

Có thể tính là giản lược , Mạnh Hạo cũng vội vàng lẩm bẩm mà mấy ngày , lúc này mới thanh rảnh rỗi , thay đổi động phủ , thay đổi áo bào , tuy nói hần cái này Chủ Lô là đặc thù phương thức đối lấy , tiếng người rất nhỏ , có thể nên có đài ngộ nhưng vẫn là tồn tại .

Ví dụ như động phủ , giờ phút này Mạnh Hạo hoàn toàn chiếm cứ nghiêm chỉnh cái sơn cốc , mà lại nơi đây là Đan Đông nhất mạch ở chỗ sâu trong , cùng đan sư hoàn toàn phân chia ra đến , sơn cốc này tuy nói không lớn , có thể hoàn toàn thuộc về Mạnh Hạo một người , cũng khó có thể xưng nhỏ .

Màu đen mang theo tử ý đan bào , này bào là tính chất đặc biệt đi ra , mặc lên người , có thể dẫn phát một cái loại nhỏ Truyền Tống trận , có thể truyền tổng trăm dặm phạm vi , chỉ có điều chỉ có thể dùng ba lượt , liền cần đưa về tông môn một lần nữa đổi lấy .

Về phần lò đan , như Mạnh Hạo Huyết Hạc lô , trở thành Chủ Lô sau nhưng có chỗ cần , tông môn không ràng buộc dành cho , còn có chính là dược thảo , Mạnh Hạo luyện chế một ít đẳng cấp cao đan dược lúc , rất nhiều cần cùng người đối lấy mới có thể lấy được dược thảo , trở thành Chủ Lô về sau , toàn bộ cởi mở , tông môn cung cấp .

Thậm chí một ít càng thêm quý báu cùng hiếm thấy dược thảo , cũng đều có thể thiếu nợ theo tông môn đổi lấy , mặt khác quan trọng nhất là , Chủ Lô đan sư , có thể một tháng tiến vào một lần Tử Vận Tiên Thổ !

Đủ loại chỗ tốt , khó có thể từng cái thuyết minh , có thể nói tại thân phận cùng địa vị , hết thấy hết thấy , đều vượt ra khỏi đan sư , thậm chí có thể nói một cái trời , một cái đất .

Đan sư ngàn người , Chủ Lô trăm người , trở thành Chủ Lô sau , có thể bỏ qua hết thấy nội môn đệ tử , coi như là Tử Khí nhất mạch đệ tử hạch tâm , chứng kiến mà Chủ Lô cũng muốn cung kính , bởi vì làm nguyên tắc thượng đệ tử hạch tâm có mời Chủ Lô luyện đan tư cách , nhưng trên thực tế , có thể làm cho Chủ Lô luyện đan , phần lớn là tông môn trưởng lão thế hệ .

Coi như là tại tông môn bên ngoài , khắp cả Nam Vực , có được Tử Vận Tông Chủ Lô đan sư thân phận , bất kỳ một cái nào tông môn đều phải cực kỳ trọng thị , tại đối đãi trình độ lên , vượt qua tầm thường đan sư rất nhiều .

Có thể nói , đã trở thành Chủ Lô , chẳng khác nào là bước vào đến mà Đan Đông nhất mạch hạch tâm , người khác muốn trở thành Chủ Lô , cần lấy được cho bọn họ tấn thành , cho nên như Mạnh Hạo như vậy , bị trực tiếp một chút tên trở thành Chủ Lô đấy , cơ hồ tại tấn thăng một cái chớp mắt , liền khiến cho sở hữu tất cả Chủ Lô đan sư đều xem chỉ không như ý .

Nhưng những...này , Mạnh Hạo không quan tâm , cơ hồ tại trở thành Chủ Lô về sau , hần trước tiên phải đi mượn tới mà Tử Khí Đông Lai tàn quyển , này thuật hần khát vọng đã lâu , đem hần mượn đọc về sau , lập tức bế quan , bắt đầu tu luyện .

Hai tháng sau , đem làm Mạnh Hạo xuất quan lúc , hần tuy nói hay là sáu tòa đạo đài , có thể hần đạo đài nhan sắc , đã không còn là màu vàng , mà là trở thành mà màu tím , giờ khắc này Mạnh Hạo , có thể xem là chân chánh yên tâm .

Bởi vì mặc dù là hiện tại hiển lộ tu vi , cũng không có người có thể nhìn ra Thái Linh kinh dấu vết , bởi vì Mạnh Hạo sở tu đây, đã không còn là Ngưng Khí quyển , mà là trở thành mà bản này ... Trúc Cơ quyển !

Tử Khí Đông Lai !

Tuy nói là tàn quyển , có thể Mạnh Hạo tu hành qua hoàn chỉnh Ngưng Khí quyển , hai bên kết hợp dưới, thu hoạch thật lớn , thậm chí tại đã hiểu thượng vượt ra khỏi Tử Khí nhất mạch chuyên tu này thuật chỉ nhân , giờ phút này hắn đạo đài tử khí bức người , hai con người càng có ánh sáng tím ẩn tại , khí tức cả người , đều cùng thường ngày không giống nhau lắm .

Quan trọng nhất là , cái này Tử Khí Đông Lai đối với Mạnh Hạo cực kỳ thích hợp , vốn là chuẩn bị cho hắn công pháp , hoàn mỹ tục tiếp Ngưng Khí quyển , như vậy tiếp tục tu hành , như hắn có Kết Đan một ngày , nhất định kết xuất tử đan .

Mà tử đan , là hoàn mỹ kim đan tất thành trụ cột !

Đồng dạng , cái này gần hai tháng , Mạnh Hạo đối với bên ngoài tuyên bố thì là bế quan trùng kích Trúc Cơ , hôm nay xuất quan , hiển lộ Trúc Cơ sơ kỳ tu vi , cũng phù hợp hắn con người màu tím .

242. Chương 242: Đan Đạo Tái Sinh Quyết

“Tử Khí Đông Lai ...” Mạnh Hạo trong mắt đồng tử mang theo tử ý , có chút lóe lên , tay phải của hắn nâng lên , ở tại năm ngón tay phía trên , ẩn ẩn có tử quang lóng lánh .

“Công pháp này cùng Ngưng Khí quyển đồng dạng , cũng không phải là pháp thuật , chỉ là tu hành công , bất quá Tử Vận Tông tại đây , căn cứ cái này Tử Khí Đông Lai quyển , đã sáng tạo ra một ít thích hợp công pháp này thần thông .” Mạnh Hạo hai mắt khép kín , một lát sau mở ra lúc, trong đầu hắn hiện ra mượn đọc tàn quyển ở trong, ghi chép hai chủng có thể bị Đan Đông nhất mạch Chủ Lô tu hành thuật pháp .

“Tử Đồng Biến , còn có chính là Tử Khí Trảm .” Mạnh Hạo ngó nhìn tay phải năm ngón tay , không lâu sau , tay phải hắn bỗng nhiên vùng lên , lập tức có nhàn nhạt màu tím làn khói theo thứ năm chỉ thượng phiêu tán đi ra , lại giữa không trung lập tức ngưng tụ , hóa thành hình cung tử nguyệt , dựa theo Mạnh Hạo tâm niệm , thẳng đến phía trước động phủ nam bích .

Vô thanh vô tức, giống như động phủ chấn động , liên đới lấy ngọn núi cũng đều chấn động một chút , một đạo sâu đậm hình cung ẩn ký , xuất hiện ở động phủ trên vách đá .

“Đây chỉ là ta một thành chỉ lực .” Mạnh Hạo trong mắt lộ ra trầm tư , hồi lâu hắn hai con người tử quang nháy mắt lóng lánh , lại trực tiếp bao trùm đồng tử , tràn ngập hắn toàn bộ trong hai mắt , càng là tại trên da dẻ của hắn , giờ phút này xuất hiện từng đạo màu tím dấu vết , những thứ này dấu vết là kỳ huyết mạch gân xanh , nhưng bây giờ nhan sắc không phải màu xanh , mà là màu tím .

Giờ khắc này Mạnh Hạo , thoát nhìn trần đầy tà ma cảm giác , càng có một cỗ bức người khí tức ẩn ẩn muốn phóng lên trời , Mạnh Hạo thần sắc như thường , tay phải nâng lên tại trên cánh tay trái vẽ một cái , lập tức xuất hiện một vết thương , có thể cái kia máu tươi không đợi nhỏ xuống trên mặt đất, vết thương này liền mất trần có thể thấy đấy, rõ ràng nhanh chóng khép lại , cho đến miệng vết thương biến mất , trước khi chảy ra máu tươi , còn treo tại đó , bị Mạnh Hạo xóa đi về sau, lộ ra không có chút nào vết sẹo da thịt .

Mạnh Hạo trầm mặc , bảo trì như vậy trạng thái , đi qua ước chừng thời gian nửa nén hương , lúc này mới cả người chậm rãi khôi phục như thường .

“Hảo một cái Tử Đồng Biến , tại cái trạng thái này xuống, tu vi chiến lực không thể đề cao , thân thể vừa năng lực hồi phục , nhưng lại vượt ra khỏi tầm thường rất nhiều .” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ , hai cái này thuật pháp , hắn tại đây thi triển cũng không phải là thuận buồm xuôi gió , còn cần thuận thực nắm giữ mới có thể .

Về phần những thứ khác Tử Khí nhất mạch thuật pháp , có không ít đều là cấm chiêu , chỉ truyền Tử Khí nhất mạch đệ tử hạch tâm , Đan Đông nhất mạch coi như là tại Tử Vận Tông địa vị cao tới đâu , có thể liên quan đến những thứ này Tử Khí nhất mạch cấm chiêu , cũng thì không cách nào mượn đọc nhìn .

Trừ phi ... Là đến mà Tử Lô đan sư cảnh giới , tại cái cảnh giới này đan sư , địa vị không chỉ là tại Đan Đông nhất mạch hách hách , càng là trở thành mà toàn bộ Tử Vận Tông đỉnh phong chi chúng , có tư cách đi mượn đọc toàn bộ tông môn gần như hơn phân nửa điển tịch , không hề bị hạn chế , bởi vì Tử Lô đan sư , đặt ở toàn bộ Nam Vực , bất kỳ một cái nào tông môn , đều khát vọng có được .

Mạnh Hạo thở sâu , không hề đi suy tư thuật pháp chi đạo , mà là bình tĩnh lại , dùng Chủ Lô đan sư ưu việt điều kiện , đã bắt đầu luyện đan , hẳn chẳng những muốn luyện chế chính mình cần thiết chi đan , còn phải mượn hôm nay thân phận của Chủ Lô , đi thu hoạch càng nhiều nữa thảo dược , đạt được nhiều toa thuốc hơn , có thể dùng tự thân luyện đan tạo nghệ đã tốt muốn tốt hơn .

Thời gian một trôi qua rồi nửa năm , nửa năm qua này , Mạnh Hạo ru rú trong nhà , cơ hồ toàn bộ đắm chìm trong tu hành cùng luyện đan bên trong , mỗi tháng một lần tiên thổ chi địa , hẳn cũng có thu hoạch không ít dược thảo , theo từng viên từng viên đan dược bị hắn luyện ra , đối với nội môn đệ tử một ngày tam lô truyền thống , như trước giữ lại , có thể giá cả lại cao hơn không ít , tuy nói như thế , có thể hắn đan được , như cũ là tại trong tông môn cực kỳ nóng nẩy .

Thậm chí Mạnh Hạo luyện chế hoàn mỹ kim đan cần thiết dược thảo , cũng đều sưu tập thất thất bát bát , thiếu hụt đã không nhiều lắm , mà những phạm là bị Mạnh Hạo luyện chế ra đến , không có bán ra đan dược , chỉ cần là phẩm chất đến mà trình độ nhất định , có đủ mà tám phần trở lên thảo mộc dược hiệu , đều bị hắn khắc một cái đăng trước đình ấn .

Mỗi lần cái đình này ấn một khắc họa (vẽ) , Mạnh Hạo trong óc hiển hiện đấy , cũng là lớn đem linh thạch , nội tâm của hắn rất là mưu cầu danh lợi việc này , nhìn xem trong túi trữ vật hơn phân nửa đình ấn đan dược , hẳn có thể tưởng tượng đạt được , như đem những đan dược này phóng ra , nhất định thu hoạch giá trên trời linh thạch .

Thời gian nửa năm , Mạnh Hạo đến cùng luyện chế ra bao nhiêu đan dược , ngoại trừ chính hắn , ngoại nhân không cách nào biết được , trong nửa năm này , hắn giống như đắm chìm trong mà luyện đan trong thế giới , dùng Đan Đông nhất mạch thâm hậu nội tình , chèo chống hắn ở đây đan đạo tạo nghệ , càng ngày càng cao .

Hôm nay Mạnh Hạo , đã không cần quá mức hao phí , là được luyện ra lục thành thảo mộc chi lực đan dược , còn tám phần đan dược , luyện chế cũng không ít , dù sao trở thành Chủ Lô về sau , Mạnh Hạo tại đây cùng tầm thường đan sư hoàn toàn bất đồng , thu hoạch thảo dược càng thêm trân quý .

Mặt khác là trọng yếu hơn là , đã trở thành Chủ Lô về sau , Mạnh Hạo đã lấy được thôi hóa công pháp tăng thứ hai , cái này dĩ nhiên không phải thôi hóa , mà là một loại đặc thù luyện chế đan dược thủ đoạn .

Kỳ danh Đan Đạo Tái Sinh Quyết !

Có thể mang luyện chế ra tới đan dược , đi lần thứ hai luyện hóa , loại này luyện hóa phương pháp , để cho Mạnh Hạo chịu si mê , suy nghĩ thật lâu , cũng thử mấy lần , cái này mới chậm rãi lục lợi con đường .

Nửa năm qua này , Mạnh Hạo sở dĩ tại luyện đan thượng đột nhiên tăng mạnh , ngoại trừ cùng hắn thảo mộc thiên phú chậm rãi dung hợp nguyên nhân bên ngoài , là được cái này Đan Đạo Tái Sinh Quyết .

Một quả tâm thường đan dược , trải qua loại phương pháp này , đi lần nữa luyện hóa , liền có thể xuất hiện dược hiệu mạnh hơn đan dược , có thể nói , cái này Đan Đạo Tái Sinh Quyết , mới được là Đan Đông nhất mạch , trụ cột phía trên tiến giai công pháp .

Cũng là Chủ Lô , cùng đan sư khác nhau chỗ , càng là Chủ Lô bất kỳ một cái nào , như ra ngoài về sau , tại Nam Vực từng cái tông môn , đều phải bị cực cao đãi ngộ nguyên nhân .

Ngoại trừ cái này Đan Đạo Tái Sinh Quyết , Mạnh Hạo trở thành Chủ Lô về sau , còn tiếp xúc mấy chục loại có thể lẫn lộn đan dược thảo mộc phối hợp , để cho ngoại nhân không cách nào nhìn ra đến tột cùng luyện đan phương pháp .

Những thứ này , đúng vậy Mạnh Hạo cần có , dùng hắc thảo mộc thiên phú , đem những phương pháp này dung hợp về sau , lựa chọn trong đó đơn giản nhất , có thể cũng gian nan nhất Thảo Mộc Hỗn Thâm Pháp .

Loại phương pháp này nói đơn giản , là bởi vì chỉ cần thêm vào tăng thêm dược thảo , đi lẫn lộn phối hợp , cho nên đơn giản , mà nói hắc phức tạp , thì là bởi vì phương pháp này nhập môn dễ dàng , có thể nghĩ còn cao siêu hơn lại rất khó , thảo mộc phối hợp , căn cứ bất đồng đan dược , điền vào lẫn lộn chỉ dụng dược thảo cũng theo đó biến hóa , cần không ảnh hưởng phẩm chất đan dược dưới tình huống , phát ra nổi lẫn lộn tác dụng , đối với thảo mộc tạo nghệ yêu cầu , cực kỳ hà khắc .

Như không đạt được , rất có thể biến khéo thành vụng !

Có thể đối với Mạnh Hạo mà nói , đây cũng là thích hợp cho hắc nhất lẫn lộn chi thuật , bởi vì hắc thảo mộc tạo nghệ , đã hoàn toàn bước vào đến mà cảnh giới thứ ba , ngàn vạn biến hóa !

Cuộc sống như vậy , Mạnh Hạo rất ưa thích , tu vi của hắc đã ở và luyện đan trong dần dần đề cao , thứ bảy tòa đạo đài , đã khai xuất non nửa , dựa theo Mạnh Hạo ý định , hắc muốn tại Chủ Lô trong lắng đọng ít nhất mười năm , đến tới luyện mình đan đạo tạo nghệ , có thể dùng Đan Đạo Tái Sinh Quyết tiến vào đỉnh phong , cuối cùng nhất trùng kích Tử Lô lúc , tu vi của hắc , cũng đem đạt đến Trúc Cơ đại viên mãn cửu tòa đạo đài , Tử Lô thời điểm , chính là hắc Kết Đan một khắc .

Về phần Sở Ngọc Yên tại đây , nửa năm qua này lại một lần cũng không còn đều chưa từng xuất hiện tại Mạnh Hạo trước mặt , Mạnh Hạo ngẫu nhiên ra ngoài lúc , cũng nghe người ta nói đến , tựa hồ cái này Sở Ngọc Yên hôm nay đối với trong tông môn cái vị kia thần bí Đan Đỉnh đại sư , đã tăng bốc đến mà cực hạn , trong ngày đều đang tìm kiếm người này .

Mạnh Hạo nghe nói về sau , thần sắc không có biến hóa chút nào , gần đây thời gian năm năm , hắc sớm đã thành thói quen thích ứng thân phận của mình .

Giờ phút này một lò đan dược luyện xong , Mạnh Hạo vuốt vuốt mi tâm , đứng dậy đi ra động phủ , hôm nay đúng vậy lúc xế trưa , mặt trời cao chiếu , vẫn cứ có phong , nhưng lại là sóng nhiệt đập vào mặt , Mạnh Hạo chỗ động phủ xuống , cả cái sơn cốc đều thuộc về chính hắc sở hữu tất cả .

Nơi đây hơn nửa năm đó , đã bị Mạnh Hạo gieo không ít dược thảo , hôm nay theo sóng nhiệt mà đến , là được nhàn nhạt mùi thuốc , đắm chìm tại hoàn cảnh như vậy ở bên trong , cũng khó trách từng cái đan sư thân mình , đều có đan hương truyền ra .

Đi xuống sơn cốc , Mạnh Hạo trong cốc dược điền chỗ , cả sửa lại một chút dược thảo , vốn là dùng hắc thân phận của Chủ Lô , là có thể triệu hoán dược đồng tới nơi đây gieo trồng dược thảo , thậm chí còn có thể cho đan sư ở nơi này với tư cách luyện đan ra tay .

Bất quá Mạnh Hạo yêu thích yên tĩnh , dứt khoát không có tìm bất luận kẻ nào đến , mình ở tại đây rất là thoải mái , còn Bạch Vân Lai , hắc hôm nay chứng kiến Mạnh Hạo dĩ nhiên cung kính đến mà cực hạn , nếu khiến hắc ở chỗ này , tắc thì ngày đêm khó có thể bình an như vậy , sợ là rất không được tự nhiên .

Việc này Mạnh Hạo cũng hết cách rồi , nhất là Đan Đỉnh đại sư bốn chữ này , ngoại nhân không biết được là hắc Mạnh Hạo , có thể Bạch Vân Lai tự nhiên tinh tường , mỗi lần chứng kiến Mạnh Hạo , cái kia sùng bái cuồng nhiệt tôn kính ánh mắt , để cho Mạnh Hạo chỉ có thể cười khổ .

Giờ phút này hắc đang sửa sang lại dược thảo , bỗng nhiên thần sắc khê động , đứng dậy nhìn về phía cửa vào sơn cốc , không bao lâu , có hai cái hơn 30 tuổi dược đồng bước nhanh đi tới .

“Bái kiến Phương sư .” Hai người vừa một bước vào sơn cốc , liền thấy Mạnh Hạo , lập tức mất lộ ra cung kính , ôm quyền thật sâu cúi đầu .

“Lại đến giảng giải thảo mộc thời điểm?” Mạnh Hạo suy nghĩ một chút , đem trước mặt một cây dược thảo véo rơi xuống vài miếng khô héo lá cây , nhàn nhạt mở miệng , hắc trở thành Chủ Lô về sau , đã đi giảng giải một lần , coi như tính toán thời gian , cũng gần như là mấy ngày nay liền muốn lại đi giảng giải .

Đây là Chủ Lô trách nhiệm , giống như đan sư tôn sư , dược đồng chỉ tổ , cần phải đi giảng giải , dùng có thể dùng tông môn văn bối , có thể không ngừng tinh tiến xuống dưới .

“Phương sư , hôm trước đã đến ... có thể ngài tại đây thủy chung không có đi ra , chúng ta cũng sẽ không dám quấy nhiễu .” Hai cái này được đồng , là tông môn chia cho Mạnh Hạo nơi này đồng tử , phụ trách một ít vụn vặt sự tình .

Mạnh Hạo nhẹ gật đầu , đem trước mặt được thảo sửa sang lại một phen về sau, liền theo hai cái này được đồng , đi ra khỏi sơn cốc , một đường tại Đan Đông nhất mạch đi đến , nhưng phạm là chứng kiến Mạnh Hạo được đồng , đều nguyên một đám cực kỳ cung kính , Mạnh Hạo trên người màu đen mang tử ý trường bào , đã xem kỳ thân phận hiển lộ không thể nghi ngờ .

Nhất là ... Toàn bộ Tử Vận Tông Chủ Lô không đến trăm người , đây đối với có được mười vạn trở lên đệ tử Đan Đông nhất mạch mà nói , trăm người nhớ kỹ mười vạn người không có khả năng , nhưng mười vạn người đi nhớ kỹ cái này trăm người , nhưng lại dễ dàng .

Mạnh Hạo vừa xuất hiện , liền lập tức bị người nhận ra , đúng vậy hơn nửa năm trước , vừa mới trở thành Chủ Lô Phương Mộc , mặc kệ Mạnh Hạo tại đây dùng phương pháp gì tấn chức mà Chủ Lô , có thể cái này hắc trong tử ý trường bào tại thân , tại Đan Đông nhất mạch , không nói chí cao vô thượng , nhưng cũng là hách hách uy nghiêm .

Cho dù là đan sư , khi nhìn đến Mạnh Hạo lúc, cũng muốn cung kính .

Một đường đi qua , một đường bái.

243. Chương 243: Lập Lại Lần Nữa!

Đan Đông nhất mạch , lớn nhất sơn cốc một trong , Đan Thiên Cốc ở trong, giờ phút này có thể dung nạp hơn hai vạn người thành vòng tròn ngồi xuống , chính giữa , thì là một tòa đài cao .

Nơi đây là Đan Đông nhất mạch , Chủ Lô giảng đan ba cái địa phương một trong , Mạnh Hạo hay là được đồng lúc, thường xuyên tại đây hai ba lần trong sơn cốc nghe Chủ Lô đại sư giảng giải đan dược thảo mộc , được ích lợi không nhỏ .

Ngoại trừ cái này ba tòa ngoài sơn cốc , còn có mười nơi đan sư giảng giải chi địa , cũng liền khiến cho Đan Đông nhất mạch tại Mạnh Hạo nhìn lại , không giống tông môn , mà là học phủ , bởi vì này mười ba nơi sơn cốc , đan sư cũng tốt , Chủ Lô cũng được , thực sự không phải là yêu cầu phải tới đây đi nghe , mà là tự nguyện .

Mà lại căn cứ bất đồng đan sư , bất đồng Chủ Lô chỗ giảng giải nội dung , để cho Đan Đông nhất mạch chi tu , có thể tuyển chọn .

Cho nên có sơn cốc giảng giải , chỉ có mấy trăm hơn một ngàn , mà có thì còn lại là không còn chỗ ngồi , thậm chí bên ngoài cũng không có thiếu dự thính , bất quá , mỗi một lần Chủ Lô bắt đầu bài giảng , tự nhiên cùng tầm thường đan sư giảng giải không giống với , cho nên nhiều lần Chủ Lô đan giảng , đều là cực kỳ nóng nẩy .

Duy chỉ có ... Mạnh Hạo trở thành Chủ Lô về sau, lần thứ nhất bắt đầu bài giảng lúc, người tới cái có mấy ngàn , cũng không phải là không còn chỗ ngồi , có thể Mạnh Hạo lúc ấy cũng không để ý , hai canh giờ giảng giải sau khi kết thúc , liền hất lên ống tay áo ly khai .

Giờ khắc này ở cái kia hai cái được đồng đồng hành , đem làm Mạnh Hạo đi tới nơi này Đan Thiên Cốc lúc, dù là hẳn không thèm để ý chính mình lần trước nghe đan chỉ nhân không nhiều lắm , có thể cũng như trước bị này hỏa bạo đám người chắn động một chút .

Không đợi tới gần miệng sơn cốc , Mạnh Hạo liền thấy không ít được đồng khoanh chân ngồi ở chỗ kia , ngẩng đầu nhìn xa xa trong sơn cốc trên đài cao , một cái tiên phong đạo cốt , tóc trắng xoá lão giả .

Lão giả kia đứng vậy một cái Chủ Lô , mà lại tư cách rất già , hần lời nói nhàn nhạt , có thể lại truyền khắp bốn phía , có thể dùng nơi đây hơn hai vạn được đồng , cũng không có thiếu đan sư , đều nghe như si mê như say sưa , cũng không ít hai mắt lộ ra hào quang , hình như có hiểu ra .

Mạnh Hạo giảng đan vốn là mấy ngày trước , có thể bởi vì luyện đan trì hoãn , vì vậy liền kéo cho tới bây giờ , giờ phút này cần các loại cái này già dặn Chủ Lô đan sư nói , mới có thể đến phiên hần đi đến đài cao , đi giảng thảo mộc .

Bất quá hần thân là Chủ Lô , mặc dù là chờ đợi , cũng đương nhiên sẽ không tại ngoài sơn cốc , vừa mới đến gần , lập tức kinh động đến miệng sơn cốc chỗ được đồng , nguyên một đám khi nhìn đến Mạnh Hạo về sau, liền vội vàng đứng lên cung bái , nhường đường ra , Mạnh Hạo cảm thấy có chút ngưng ngừng , mỉm cười gật đầu lúc, nhanh đi vài bước .

Cho đến hần đạp vào sơn cốc về sau, nơi đây được đồng nhao nhao đều thấy được Mạnh Hạo , khoảng cách xa thì cũng thôi đi , những cái kia khoảng cách gần , lại vừa lúc là ngăn tại hần phía trước được đồng , vội vàng đều đứng lên , cung kính bái kiến .

Kể từ đó , tại trong sơn cốc này , liền đưa tới tiểu quy mô rối loạn , trên đài cao đang nói đan đạo lão giả , giờ phút này nhú mày , đình chỉ lời nói , ánh mắt mang theo không vui , nhìn Mạnh Hạo liếc .

Hần tự nhiên biết rõ Mạnh Hạo là ai , nhưng đối với cái này dùng thủ đoạn đặc thù tấn thăng ở lô , dùng nói là hần , cơ hồ tất cả Chủ Lô , đều rất không vui mừng .

“Phương đan sư hần là không hiểu quy củ , giờ phút này là lão phu giảng đan , người tới thì cũng thôi đi , đưa tới hỗn loạn , thất bại lão phu hào hứng .” Lão giả này nhàn nhạt mở miệng , thanh âm truyền ra , ngôn từ cực kỳ không khách khí .

Mạnh Hạo nhú mày , nhìn lão giả liếc , lòng hần biết Chủ Lô đan sư nhìn chính mình không vừa mắt , nếu là thay đổi không phải nơi đây , dùng Mạnh Hạo ngôn từ , tự sẽ không hết nói , nhưng hôm nay nơi này thật là hần dẫn mà loạn , khiến cho đối phương giảng đan gián đoạn .

“Là Phương mỗ cần nhắc không chu toàn .” Mạnh Hạo mỉm cười , dứt khoát ngồi ở một bên , tính toán đợi đối phương nói .

Lập tức Mạnh Hạo lại mở miệng như thế , lão giả hừ lạnh một tiếng , cũng không nên lại đi nhằm vào , lựa chọn bỏ qua , tiếp tục giảng giải .

Thời gian chậm rãi trôi qua , cái này Chủ Lô lão giả thanh âm thao thao bất tuyệt , càng lấy ra được thảo kỹ càng giảng giải , bốn phía được đồng nguyên một đám đắm chìm ở bên trong , cũng không có thiếu đan sư cũng đều nghe hiểu ra , rất có thu hoạch .

Có thể duy chỉ có Mạnh Hạo tại đây , có chút buồn ngủ , hần luyện đan vốn là có chút ít mỗi một , lão giả này giảng giải lại cực kỳ dông dài , thường thường tại Mạnh Hạo nghe qua một câu có thể nói rành mạch , lại cứ thiên dùng mấy chục nhiều câu đi giải thích , mà lại những thứ này thảo mộc sự tình , Mạnh Hạo biết , phóng nhân toàn bộ Chủ Lô đan sư , hần nói thứ hai, sẽ không người có thể có tư cách nói thứ nhất, cổ mà giờ khắc này không khỏi đánh à hà hơi .

Bất quá giờ phút này là người bên ngoài giảng đan , Mạnh Hạo liền tính rằng cảm thấy dông dài , cũng sẽ không biết đi tiếng động lớn tấn đoạt chủ , dù sao mình chỗ không muốn , tự nhiên chớ thì tại người .

Nhưng hết lần này tới lần khác hần cách đài cao không xa , cái này đánh hà hơi hành vi , lập tức bị cái kia đang thao thao bất tuyệt mở miệng lão giả liếc nhìn , lão giả này vốn là đối với Mạnh Hạo không thích , giờ phút này lại hào hứng rất cao , lập tức Mạnh Hạo tại đây hiển nhiên là lưỡi biếng bộ dạng , không biết sao , thì có nóng tính .

“Phương Mộc Chủ Lô , hần là người đối với lão phu trước lời nói , có cái gì hoài nghi hay sao!” Lão giả ngôn từ biến đổi , không hề giảng đan , mà là lập tức nhìn về phía Mạnh Hạo , trong đôi mắt lộ ra quái gở chỉ mang , ngôn từ càng là bén nhọn chói tai .

Lời nói này vừa ra , bốn phía được đồng nguyên một đám trước một hơi hay là như si mê như say sưa , có thể lập tức liền nguyên một đám tinh thần vô cùng phấn chấn , nhất tề nhìn về phía Mạnh Hạo chỗ đó .

Xem bộ dáng của bọn hắn , ở đâu là như si mê như say sưa , rõ ràng trước hết thấy , đều đã trở thành thói quen , trong đó có lẽ có thực , có thể giả dối cũng chiếm cứ không ít.

“Hai cái Chủ Lô đối với, loại chuyện này , bao nhiêu lần nghe giảng , cũng đều không gặp được một lần ah !”

“Cái này Chu chủ lô gần đây khí lượng không cao , như hắn giảng đan ngồi vào bất mãn , chắc chắn giận chó đánh mèo một hồi , mà lại mỗi lần nghe hắn giảng giải , nhất định phải thần sắc say mê , bằng không thì nhất định phải ngả nham mốc ...”

“Một cái mới quật khởi , tại Tử Khí nhất mạch trong nội môn đệ tử thanh danh hách hách Phương chủ lô , một cái là Chủ Lô trong tư cách Cực Lão Chu chủ lô , hai người này ai có thể chiếm thượng phong ...”

Trong sơn cốc được đồng , hoàn toàn yên tĩnh , nhưng trong lòng cũng tại cái này một cái chớp mắt , hiện lên các loại suy nghĩ .

Mạnh Hạo nhíu mày , nhìn cái kia lão giả họ Chu liếc .

“Phương mỡ không có hoài nghi Chu chủ lô giảng giải , chỉ là luyện đan mỗi một , nghĩ chân một lát .” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng .

“Một bên nói vậy nói bậy , người rõ ràng là đối với lão phu bất kính , lão phu ngược lại muốn nghe xem , đối với trước giảng giải , người có cái gì hoài nghi chỗ , nay như nói không nên lời , liền lập tức lý khai nơi đây , hừ ở chỗ này để cho lão phu phiền chán .” Lão giả họ Chu xem xét Mạnh Hạo chỗ đó ngôn từ vừa lui lui nữa , không khỏi trong mắt lóe lên khinh miệt , trực tiếp hô quát ra .

Mạnh Hạo trong mắt hàn quang hiện ra , thật sự là hắn là lui hai lần , dù sao nơi đây là đối phương hôm nay đang giảng giải , chính mình trước khi đã đến khiến cho nhiều loạn , cũng thật có chút không ổn , có thể lão giả này một mà tiếp hùng hổ dọa người , Mạnh Hạo tính tình tuy tốt , nhưng hôm nay cũng theo trong mắt hàn ý xuất hiện , đã có không vui .

“Vốn là xem ở người Chủ Lô cái này thân áo đen lên, Phương mỡ không muốn cho phép người khó chịu , đã Chu chủ lô cố ý để cho Phương mỡ đi nói , cái kia Phương mỡ thật là có hoài nghi chỗ !” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng , có thể thanh âm lại mang theo một vòng lạnh lẽo ác liệt .

Lời vừa nói ra , bốn phía được đồng nhao nhao bỗng cảm thấy phản chấn , thậm chí trò hay đã đến , cũng không có thiếu đan sư , cũng đều hai mắt lộ ra sáng ngời chỉ mang , nhao nhao tập trung tinh thần , so với vừa rồi như si mê như say sưa , chân thật quá nhiều .

Cái kia lão giả họ Chu hừ lạnh một tiếng , đang muốn mở miệng , có thể lời nói không đợi nói ra , liền trực tiếp bị Mạnh Hạo không chút khách khí cắt ngang .

“Người nói đan đạo thảo mộc lý lẽ , cần trước tại trong lòng đem hết thấy thảo mộc biến hóa tồn tại , trong lòng đã có dự tính trước , lại vừa luyện đan , việc này đơn giản rắc rối không kêu !”

“Phương Mộc , người thật to gan , người lập lại lần nữa !” Lão giả họ Chu gầm nhẹ một tiếng , nhìn hằm hằm Mạnh Hạo .

“Như vậy luyện đan , người luyện là cái gì đan , đan đạo Thiên Thành , cần đi tự ngộ , tại trong thất bại lần lượt cân nhắc thành công chi pháp , càng phải đang luyện chế trong quá trình , đi phân biệt rõ thiệt giả , căn cứ thiên thời địa lợi , hỏa điểm nhiệt độ , được thảo bất đồng trạng thái , đi tùy thời thay đổi được thảo phối hợp , ta nói người rắc rối không kêu , nói sai rồi sao !

Người để cho ta lập lại lần nữa rồi, Phương mỡ tôn người là lão tiền bối , liền theo lời người nói đấy, lập lại lần nữa , rắc rối không kêu !” Mạnh Hạo ngôn từ bình tĩnh , có thể lời nói hùng hổ dọa người , lập tức liền đã vượt qua cái này lão giả họ Chu , tức giận đến lão giả này thân thể run rẩy , chỉ vào Mạnh Hạo , điện mục dữ tợn .

“Đại nghịch bất đạo , đan được một đường có quy củ , người cái này trẻ em mưu lợi tấn chức Chủ Lô , là chúng ta Chủ Lô sỉ nhục lớn lao , cảm thấy xấu hổ , người cũng biết quy củ hai chữ , người có thể cái đan phương hai chữ !

Đan phương , chính là quy củ , lão phu theo như lời luyện đan , liền là dựa theo đan phương đi luyện !” Lão giả họ Chu thanh âm bén nhọn , truyền khắp bốn phía .

“Cái gọi là đan phương , cũng chỉ là đan được một loại ghi chép quá trình đơn giản hoá mà thôi, chỉ có thể bị đan sư coi đây là nương tựa , như lộ tuyến tồn tại , tại trong đen kịt chỉ dẫn phương hướng mà thôi .” Mạnh Hạo chậm rãi nói ra .

“Người...”

“Nếu người dựa theo đan phương đi luyện , hoàn toàn chính xác có thể luyện ra đan được , bất quá như vậy luyện đan , người chính là đan sư sao , vẫn xứng xưng là Chủ Lô? Ta xem người rõ ràng liền chỉ là một không có tư tưởng luyện đan khôi lỗi !” Mạnh Hạo lời nói càng thêm lạnh lẽo ác liệt .

“Người người ... Đan phương là quy củ , người ...” Lão giả họ Chu phát điên hơn rồi, đang muốn giải thích , có thể Mạnh Hạo thanh âm thoáng cái ngẩng cao đứng lên lần nữa đem hắn cắt ngang .

”Ngay cả lời đều nói không rõ ràng , đan phương là quy củ , có thể người xem một chút thiên hạ chi đan , cái đó một cái đan được không phải có mấy loại đan phương truyền lưu , hơn càng có trăm loại dùng thượng bất đồng phối hợp đan phương , luyện chế ra , đều là một cái đan được , như người nói quy củ tồn tại , hẳn là một loại đan được , tồn tại nhiều loại quy củ hay sao!

Liền tính rằng thực có quy củ , xuất hiện cái thứ nhất đan phương , có thể thứ hai cái đan phương là ai sáng tạo? Người thứ ba , đệ tử , thậm chí cái thứ một trăm đan phương , là ai sáng tạo?” Mạnh Hạo lời nói sục sôi , truyền khắp sơn cốc , có thể dùng sở hữu tất cả nghe được được đồng , nguyên một đám tâm thần chấn động , lộ ra hiểu ra chi mang , những cái kia đan sư càng là hô hấp dồn dập , hoàn toàn đắm chìm tại Mạnh Hạo ngôn từ ở bên trong , hắn giờ phút này đám bọn họ , nhìn như cùng lúc trước lão giả họ Chu giảng giải thì đồng dạng , duy chỉ có bọn hắn biết được , trong chuyện này chênh lệch , đến cùng lớn đến bao nhiêu.

“Đại nghịch bất đạo , đan đạo phản nghịch ...” Lão giả họ Chu lửa giận ngút trời , cả người đều run rẩy , gầm nhẹ truyền ra .

“Người lại dám nói , nơi đây Đan Đông nhất mạch đệ tử , không phải đời sau nào đó đan được , thứ một trăm lẽ một cái đan phương người sáng tạo !” Mạnh Hạo những lời này vừa ra , bốn phía được đồng nhao nhao tâm thần nổ vang , cũng không ít người nghe được phấn chấn , quên Chu lão tồn tại , trực tiếp mở miệng trầm trồ khen ngợi .

Câu này câu nói , như một kích kích búa tạ , không ngừng mà đánh vào Chu lão thân mình , có thể dùng hắn thân thể không bị khống chế lui ra phía sau vài bước , lúc ngừng đầu hai mắt đều đỏ , nhìn chòng chọc vào Mạnh Hạo .

244. Chương 244: Tranh Luận Kịch Liệt Trong Đan Cốc!

“Ngoại trừ đại nghịch bất đạo , đan đạo phản nghịch , Chu chủ lô , người còn có đừng từ ngữ sao?” Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở chỗ kia , phong khinh vân đạm (*gió nhẹ mây bay) , ngữ khí sắc bén đến cực điểm , có thể thần sắc nhưng thủy chung như thường , trên mặt còn mang theo mỉm cười , có thể dùng bốn phía được đồng , nhìn về phía Mạnh Hạo lúc , nhao nhao lộ ra ý kính nể .

“Người cái này trẻ em , căn bản cũng không biết cái gì gọi là luyện đan , ta xem người chính là cút ra tông môn , tìm mẹ của người thân tiếp tục ăn sữa , đợi...” Cái kia Chu lão trong cơn giận dữ , trong óc ong ong , giờ phút này ngôn từ đã bắt đầu mà ác độc công kích .

Lời nói này rơi vào Mạnh Hạo trong tai , Mạnh Hạo đáng tươi cười lập tức thu hồi , trong mắt hàn mang như có thể dùng trong mắt của hắn bốn Chu Thành vì trời đông giá rét .

”Luyện đan hai chữ , người cũng muốn nói ra ! Đan được cần luyện , luyện một trong chữ , cần linh tính tồn tại , cho nên xưng luyện , mà người chỉ đan đạo , chỉ là sao chép !

Luyện đan , sao chép đan , kém nhau một chữ , chênh lệch chính là người bản thân đan đạo cuối cùng dừng lại nhiều năm !”

“Một bên nói bậy nói bạ , một mảnh nói bậy !!” Chu lão đại rống , tóc tai bù xù , nhìn chòng chọc vào Mạnh Hạo , nội tâm muốn giận điên lên , hấn gần đây cho là mình ngôn từ sắc bén , có thể một thiên tài biết được , cái này trước mắt Phương Mộc , có thể nói độc ác .

“Đan đạo quy củ , há có thể khinh nhờn , đây là ta các loại đan sư truyền lưu vài vạn năm vĩnh hằng duy nhất , người không tuân thủ quy củ , người luyện cũng không phải là đan , mà là yêu !” Lão giả họ Chu giờ phút này thở sâu , đề xuống trước khi bị loạn trong óc , khôi phục một ít thanh minh , phản kích mở miệng .

“Yêu?” Mạnh Hạo cười lạnh , tay phải nâng lên đuổi ra .

“Nơi đây vị nào được đồng , trong tay còn có đan được , tùy ý cho Phương mộc một hạt !”

Mạnh Hạo thanh âm vừa mới truyền ra , lập tức liền có một cái dược đồng cơ linh , dùng tốc độ nhanh nhất lấy ra một viên đan dược đưa cho Mạnh Hạo , mặt khác người giờ phút này mới phản ứng được , nhao nhao nhìn lại .

Mạnh Hạo tiếp nhận đan dược , chỉ liếc mắt , liền ngẩng đầu nhìn lão giả họ Chu .

”Đây là một miếng ngưng khí đan , hai thành dược hiệu , đan phương đến nay truyền lưu chín mươi bảy loại , như vậy hôm nay , ta liền cho phép người biết được , quy củ là cái gì !

Viên thuốc này loại thứ nhất đan phương , Tinh Hồng thảo tam diệp , Hứa Lưu Thanh chi căn , Hải Đông Thanh chi mạch ...”

“Loại thứ hai ... Loại thứ ba ...” Mạnh Hạo chậm rãi mở miệng , thanh âm không ngừng , càng đem cái kia chín mươi bảy trong bất đồng đan phương , toàn bộ nói ra , nơi đây chỉ nhân đều là Đan Đông nhất mạch đệ tử , càng có đan sư , giờ phút này một bên nghe một bên ghi chép , cho đến Mạnh Hạo nói xong mà chín mươi bảy loại đan phương về sau , tất cả mọi người sát cái kia hoàn toàn tĩnh mịch .

Những thứ này đan phương , toàn bộ chính xác , toàn bộ cũng có thể luyện ra ngưng khí đan .

“Thứ chín mươi tám đan phương , lấy Trần Tây hoa nhụy tam chi , Hàm Hương mộc nhất chỉ , Nghiêm Loan Túc chi lá lửa ...”

“Thứ chín mươi chín đan phương , lấy Tây Lai Kính dịch , Thủy Mặc thảo ba năm bảy tháng chín ngày , còn có ...”

“Thứ một trăm lẻ ba đan phương ...”

“Một trăm mười bảy đan phương ...”

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh , giống như tiếng kim rơi cũng có thể nghe được , mà ngay cả cái kia lão giả họ Chu cũng đều đứng ở chỗ đó , hoảng sợ nhìn xem Mạnh Hạo , không phải là hấn , giờ phút này sở hữu tất cả dược đồng , sở hữu tất cả đan sư , toàn bộ cũng như xem kiểu loại yêu nghiệt , ngơ ngác nhìn qua Mạnh Hạo .

Bởi vì đến tiếp sau cái kia hai mươi loại đan phương , bọn hấn chưa bao giờ nghe thấy , mà lại xem Mạnh Hạo suy tư bộ dạng , rõ ràng không phải hấn sớm liền hiểu , mà là nhìn xem đan dược , tự hành dùng hấn thảo mộc tạo nghệ sáng tạo ra.

Loại này trực tiếp hành động , so với trước kia hết thấy lời nói đều phải sắc bén vô số lần , đem làm Mạnh Hạo nói xong thứ một trăm mười bảy loại đan phương lúc , khi hấn ngẩng đầu đã xong lời nói lúc , bốn phía cho đến lại qua mà hơn mười tức , mới bạo phát ra kinh thiên động địa ông minh .

“Sáng tạo đan phương !! Đây là cái gì cảnh giới , không hổ là Chủ Lô đan sư , việc này hơi bị quá mức kinh người !”

“Không phải sáng tạo một cái , mà là sáng tạo ra hai mươi , mà lại từng cái ta trước khi đều nghe cẩn thận , có 90% chắc chắn có thể luyện chế ra ngưng khí đan !”

“Đây là nghe thấy đan biết phương , đây là trong truyền thuyết chỉ có Tử Lô mới có thể cụ bị đan đạo tạo nghệ !”

Tại đây bốn phía tiếng nghị luận ông minh lúc, trên đài cao thai lão giả họ Chu sắc mặt trắng bệch , hô hấp dồn dập , thần sắc ngốc trệ , vô thần nhìn xem Mạnh Hạo , đầu óc hần nổ vang như Thiên Lôi quanh quẩn .

“Hắn là ta sai rồi ... Của ta đan đạo sai rồi ... Không có khả năng , ta không có khả năng sai , bằng không thì ta là gì có thể trở thành là Chủ Lô , có thể ... có thể nếu ta không sai , bằng vào ta đan đạo tạo nghệ , vì sao dừng lại mà một giáp ...”

“Ta sáng tạo ra hai mươi loại đan phương , dựa theo Chu chủ lô theo như lời như vậy ta Phương Mộc , chính là quy củ !” Mạnh Hạo tay áo hất lên , trong tay đan được bay lên , về tới cho lúc trước hắn đan được được đồng trong tay , cái này được đồng kích động , cầm chặt viên thuốc này , hắn đã quyết định , viên thuốc này hắn cả đời này đều phải bảo tồn .

Những lời này , rơi vào lão giả họ Chu trong tai , lần nữa hóa thành lời đình , có thể dùng lão giả này sắc mặt trắng bệch , thân thể run rẩy , có thể lại mãnh liệt ngẩng lên đầu , hai mắt đã tràn ngập tơ máu .

“Dừng vội can rờ , như lời người nói hết thấy , cùng ta Đan Đông nhất mạch đan đạo không hợp , người cái này căn bản là muốn loạn lão phu đan đạo chỉ tâm , người chỉ hành là có thể tru !! Theo như lời đan phương , hắn là dùng là lão phu không biết , đây rõ ràng là người không biết từ chỗ nào đạt được , hôm nay cầm tới nơi này khoe khoang !”

“Hả? Như toa thuốc này là khoe khoang , như vậy Chu chủ lô người vừa rồi trong tay xuất ra được thảo , vậy là cái gì?” Mạnh Hạo cảm thấy lão giả này có chút can quấy , giờ phút này cười lạnh , nói lần nữa .

“Của ta được thảo?” Lão giả họ Chu bị tức sững sốt một chút , tay phải tại trên túi trữ vật vỗ , trực tiếp lấy ra tha phương mới nhẹ nhàng vui vẻ lúc , xuất ra dùng để giảng giải được thảo .

“Cái này Thất Diệp Đình ...” Lão giả họ Chu đang muốn nói chuyện , Mạnh Hạo cười ha hả .

“Thất Diệp Đình , vui mừng âm dương nghịch loạn chi quang , tại hoàng hôn nhật nguyệt đồng huy thì sinh trưởng , càng nhưng tại hoàng hôn lúc, phát ra ánh sáng bảy màu , này lá cùng Loạn Diệp , Thần Thanh diệp tại bên ngoài biểu hiện thượng giống như đức , cho nên phân chia bắt đầu có chút rườm rà , cần theo kính , lá , cành , thậm chí thiên thời để phán đoán .” Mạnh Hạo ánh mắt lạnh như băng .

“Mà trong tay người , rõ ràng không phải Thất Diệp Đình , mà là Thần Thanh diệp !” Mạnh Hạo lời nói này vừa ra , trong sơn cốc lập tức oanh động , tất cả được đồng đều nhất tề nhìn về phía Chu lão , Chu lão sắc mặt càng là đại biến , phải biết rằng hắn như phân biệt nhận lầm được thảo , tắc thì thể tất tại trong tông môn , ném đi lớn mặt !!

Một cái Chủ Lô , liền được thảo đều phân biệt sai lầm , việc này nói lớn chuyện ra , đối với cái này Chu lão danh vọng , sẽ có phá hủy tính đả kích !

“Giờ phút này đã nhanh đến hoàng hôn , nhật nguyệt đồng huy thời điểm , như trong tay người là Thất Diệp Đình , sẽ phát ra ánh sáng bảy màu , như Phương mộc nói sai , đang tại sở hữu tất cả tông môn đệ tử chỉ mặt muốn nhớ người chịu đòn nhận tội , theo này người ở đây chỉ địa , Phương mộc tránh đi !” Mạnh Hạo tay áo hất lên , ngón từ trăm đình cất thiết .

Hắn cùng với cái này lão giả họ Chu một phen biện luận , đã sớm qua giảng giải thời gian , giờ phút này xa hoàng hôn sắp hiện ra, ánh trăng đã mờ hồ tồn tại .

Lần này biện luận thời gian mặc dù dài, có thể nơi đây được đồng đan sư , lại không một cái không kiên nhẫn , ngược lại tràn đầy phấn khởi , thật sự như si mê như say sưa .

“Võ nói vậy , lão phu năm nay một trăm ba mươi bảy tuổi , người mới bảy lớn , lão phu há có thể nhận lầm thảo... Hả?” Lão giả họ Chu tức giận mở miệng , có thể hắn lời nói không đợi nói xong , giờ phút này bầu trời hoàng hôn thương nha, đang đi tới nhật nguyệt đồng huy một cái chớp mắt !

Có thể trong tay hắn được thảo , tùy ý hoàng hôn chỉ mang rơi vào trên phiến lá , lại không có chút nào thất thải chi quang tràn ra , giờ khắc này , không cần Mạnh Hạo nói thêm gì nữa , cả cái sơn cốc bên trong sở hữu tất cả được đồng , đều ầm ầm ông minh lên.

“Đây không phải Thất Diệp Đình !!”

“Rõ ràng ... Cái này Chu chủ lô rõ ràng thật sự cầm nhầm được thảo !”

“Liên được thảo đều cầm nhầm , hắn tuy nói đan đạo , ai còn có thể nghe !!”

Bốn phía từng câu thanh âm , rơi vào lão giả họ Chu trong tai , để cho hắn sắc mặt trắng bệch , cái kia từng đạo thanh âm , để cho hắn cơ hồ xấu hổ vô cùng , càng là tại nội tâm dâng lên oán độc , nhìn chòng chọc vào Mạnh Hạo , còn đang giãy dụa .

“Trẻ em , một mảnh nói bậy , lão phu một giáp trước chính là Chủ Lô , người ...”

”Một giáp trước, người là Chủ Lô , một giáp về sau, người như trước vẫn chỉ là Chủ Lô , mà Phương mỗ , lời trẻ con cũng tốt , tiểu nhi cũng được , giờ phút này thân phận , địa vị , giống như người , một giáp về sau, càng là sẽ trở thành người cần ngưỡng mộ cúng bái tồn tại !

Bởi vì người đan đạo , sai rồi .” Mạnh Hạo đứng lên , nhìn cũng không nhìn cái này lão giả họ Chu liếc , hướng về ngoài sơn cốc đi đến .

Hắn những lời này , nổ vang tại lão giả họ Chu trong tai , quanh quẩn trong óc , lần này buổi trưa từng màn càng là hiển hiện , có thể dùng lão giả này thân thể run rẩy , giờ lên tay chỉ Mạnh Hạo , lại trực tiếp phun ra một ngụm lớn máu tươi .

“Sai rồi sao ... Sai rồi sao ...” Chu lão nhất thời lại quên phản bác , trong óc quanh quẩn Mạnh Hạo đích thoại ngữ .

Mạnh Hạo đã đi ra , ở chỗ này mấy vạn được đồng kích động trong ánh mắt , đưa mắt nhìn hắn đi xa , đã chú định theo cái này một ngày sau đó , Mạnh Hạo tại Đan Đông nhất mạch danh khí , đem lần nữa oanh động , cũng đã chú định ngày khác sau giảng giải , tất nhiên là nóng nảy đến cực điểm .

Chỉ là , chuyện thế gian khó có thể nắm lấy , Mạnh Hạo tại Tử Vận Tông an nhàn , cũng cuối cùng cũng có lúc kết thúc .

Đang cùng lão giả họ Chu phân biệt nói một tháng sau , Mạnh Hạo tại trong động phủ , vừa mới tại một viên đan được trên có khắc bên dưới đỉnh ấn , đang ảo tưởng tương lai rất nhiều bó lớn linh thạch , chuẩn bị mượn tông môn chi lực , lại luyện chế nhiều một ít đan dược lúc, hắn nhận được một quả lệnh giản , này làm cho nội dung , là Đan Đông nhất mạch sở hữu tất cả Chủ Lô đan sư nhất trí đề cử , để cho Mạnh Hạo tại đây đi ra ngoài lịch luyện .

Bất kỳ một cái nào đan sư , tại trở thành Chủ Lô về sau, đều cần đi ra ngoài lịch luyện một phen , việc này là quy củ , bất quá cũng có thể biến báo , dù sao đan sư đa số ưa thích một mình luyện đan , dưới bình thường tình huống không muốn ra ngoài .

Nhưng lúc này đây , là Thanh La tông người tới , rơi xuống lớn một cái giá lớn , mời Tử Vận Tông phái ra hai vị Chủ Lô đan sư , một vị giảng giải đan đạo , một vị tắc thì luyện chế mấy lô đặc thù đan dược , loại chuyện này , nhiều năm qua Nam Vực mấy đại tông môn cùng gia tộc thường xuyên tiến hành , sẽ thuê Tử Vận Tông đan sư , đến chính mình trong tông môn , giảng giải đan đạo , luyện chế đan dược .

Ví dụ như Lệ Đào , dù là cũng không phải là Chủ Lô , cũng một tháng trước , bị chụp được Trúc Cơ Thiên Lý gia mời đi .

Mà Mạnh Hạo tại đây , bởi vì trở thành Chủ Lô phương thức mưu lợi , lúc này đây Thanh La tông đi vào Tử Vận Tông mời Chủ Lô , mặt khác người liền một mực tôn sùng mà Mạnh Hạo .

Trong đó muốn xem hắn chê cười chỉ không ít người , dù sao ra ngoài một cái đại tông môn luyện đan , chỗ luyện đan dược , tuyệt không tầm thường , không có chỗ nào mà không phải là không phải Chủ Lô không thể luyện .

Hơn nữa Mạnh Hạo nơi này thật là phù hợp Đan Đông nhất mạch tâm tấn Chủ Lô muốn đi ra ngoài lịch luyện điều kiện , cho nên cuối cùng nhất , Mạnh Hạo liền nhận được cái này miếng để cho hắn không cách nào quyết tuyệt lệnh giản .

“Thanh La tông ...” Mạnh Hạo nhíu mày .

245. Chương 245: Lại Đến Thanh La Tông

Mạnh Hạo cố tình không đi , có thể cái này lệnh giản đã phát , hắn tìm không thấy lý do cự tuyệt , nhất là ... Hắn nửa năm qua này , thiếu tông môn đan dược , đã sáng tạo ra ghi chép , những thứ này nợ nần , tuy nói không phải lập tức phải đi trả , có thể tông môn một số bút đều nhớ kỹ , sớm muộn gì muốn luyện ra những đan dược này nộp lên trên .

Bằng không mà nói , Mạnh Hạo muốn đạt được dược thảo , cũng sẽ bị hạn chế , còn lần này ra ngoài , cho Thanh La tông luyện đan , ngoại trừ hoàn thành lịch lãm rèn luyện bên ngoài , còn có thêm vào thu hoạch , có thể giảm bớt thật nhiều hắn tại đây tại tông môn nợ nần .

“Dùng thân phận của Phương Mộc , đi xem đi Thanh La tông ... Cũng tốt !” Mạnh Hạo trầm ngâm một lát , trong mắt lộ ra quyết đoán , càng là đang quyết định đi Thanh La tông một cái chớp mắt , trong óc của hắn , nổi lên Hứa sư tỷ thân ảnh .

Còn có Hàn Bối , còn có cái kia đạo tử Chu Kiệt , cùng với năm đó cùng Thanh La tông ở giữa một loạt chuyện cũ .

“Lúc này đây , ta là dùng Tử Vận Tông Chủ Lô đan sư thân phận hành tẩu Nam Vực .” Mạnh Hạo cười cười , đứng dậy tay áo hất lên , cả sửa lại một chút cần thiết chi vật về sau, liền cầm lệnh giản đi ra động phủ .

Vài ngày sau .

“Chu đại sư , Phương đại sư , đây là chúng ta Thanh La tông sản xuất nhiều Thanh La Quả , mỗi một cái cũng như Quỳnh tương , ngày bình thường chỉ có tông môn trưởng lão lại vừa hưởng dụng .”

Tử Vận Tông bên ngoài , một chiếc to lớn chu thuyền , đang hướng về bầu trời xa xa gào thét mà đi , cái này chu thuyền toàn thân màu xanh , tốc độ cực nhanh giống như xuyên thẳng qua hư vô , trong đó có vài chục Thanh La tông đệ tử , nguyên một đám tu vi không tầm thường , lại đều là Trúc Cơ cảnh giới .

Càng có một Kết Đan tu sĩ , là lúc này đây Thanh La tông mời Tử Vận Tông đan sư hộ đan người , giờ phút này đang ngồi ngay ngắn ở ở giữa chu thuyền ở trong , mang theo mỉm cười , cất giấu như có điều suy nghĩ ý , nhìn qua lên trước mắt một người mặc trường bào màu đen mang theo tử ý chi mang , tóc trắng phơ , giống như đạo cốt tiên phong lão giả , tại lão giả này bên người , thì là sắc mặt trắng nõn , tuổi lông bất phàm một thanh niên .

Lão giả này thần sắc lạnh nhạt , ẩn ẩn tôn cao , tu vi Trúc Cơ hậu kỳ , đúng vậy một tháng trước cùng Mạnh Hạo tại trong sơn cốc có tranh chấp họ Chu Chủ Lô .

Hắn bên cạnh thanh niên trên người có nhàn nhạt đan hương phiêu tán , thoạt nhìn không giống như là tu sĩ , mà giống như thư sinh , dĩ nhiên chính là Mạnh Hạo .

Nơi đây Thanh La tông ngoại trừ vị này Kết Đan tu sĩ bên ngoài , còn có một người tiếp khách , đây là một cái ba mươi tuổi đầu thanh niên , ăn mặc một thân trường bào màu xanh , thoạt nhìn đều có một bộ trầm ổn cùng nội tình , hắn trầm mặc ít nói , ngồi ở chỗ kia thủy chung một lời không nói , Mạnh Hạo mấy ngày trước tại Tử Vận Tông lần thứ nhất nhìn người nợ lúc , nội tâm cũng là khê giạt mình .

Hắn , đúng vậy Chu Kiệt !

Thanh La tông đạo tử !

Năm đó cùng Mạnh Hạo , từng có một hồi đỉnh phong cuộc chiến , trận chiến ấy , Chu Kiệt mặc dù bại , có thể Mạnh Hạo kính hân quang minh , không có diệt sát .

Giờ phút này năm năm không thấy , có thể Mạnh Hạo lại từ đầu đến cuối đều cảm thấy , cái này Chu Kiệt giống như cùng năm năm trước , có chút không giống nhau lắm , nhưng rốt cuộc địa phương nào tồn tại quỹ dị , Mạnh Hạo tạm thời nhìn không ra .

Những thứ này suy nghĩ đều đang Mạnh Hạo trong nội tâm , thần sắc thượng không sẽ lộ ra chút nào , nghe nói cái kia Kết Đan tu sĩ mở miệng , Mạnh Hạo không đợi nói cái gì đó , Chu lão tay phải lập tức duỗi ra , cầm lấy một quả Thanh La Quả .

“Này quả không tầm thường , làm thuốc cho là chọn lựa đầu tiên , tại hạ sẽ không tận diệt mọi vật .” Chu lão nhân nhặt mở miệng , nói xong vẫn không quên quét Mạnh Hạo liếc .

Mạnh Hạo không ngôn ngữ , mỉm cười trung tướng cái này Thanh La Quả cũng thu vào trữ vật đại trong túi . Nội tâm nhưng lại thở dài , hân cũng không nghĩ tới , lần này đi Thanh La tông , lại là cái này Chu lão cùng nhau , mà lại trong tông môn đã định xuống , Chu lão phụ trách giảng giải đan đạo , mà Mạnh Hạo thì là phụ trách luyện đan .

Mấy ngày nay cùng thuyền , cái này Chu lão đối với Mạnh Hạo tại đây liền chưa từng có sắc mặt tốt , việc này mà ngay cả Thanh La tông chi nhân cũng đều nhìn ra mách khỏe chỗ .

”Vị này Chu Đức Khôn Chủ Lô , danh khí thật lớn , tư cách già hơn , tại Chủ Lô trong cũng là cao cấp tồn tại , có chút lão đi Thanh La tông , có thể gặp Tử Vận Tông đối với Thanh La tông tôn trọng .

Bất quá vị này Phương Mộc ... Người này ta cũng vậy nghe qua , là nửa năm trước mưu lợi trở thành Chủ Lô , trên thực tế chính là một cái đan sư mà thôi .” Cái này Kết Đan tu sĩ trên mặt mỉm cười , nhưng trong lòng lại rành mạch , bất quá hân đương nhiên sẽ không biểu lộ đối với Mạnh Hạo khinh thị , chỉ là hiển nhiên đối với Chu lão chỗ đó , càng thêm tôn kính .

“Chu đại sư như ưa thích , chờ đến ta Thanh La tông , nhất định thượng mời Tông chủ , cho hai vị đại sư đầy đủ Thanh La Quả .” Thanh La tông Kết Đan tu sĩ cười ha ha một tiếng , hiền lành nói .

Chu Kiệt ở bên , từ đầu đến cuối đều không nói một lời , rất là trầm mặc , điểm này cùng Mạnh Hạo giờ phút này có chút tương tự , Mạnh Hạo cũng lười đi nói chuyện với nhau , có cái kia Chu lão đi thương lượng , cũng làm cho hân mừng rỡ thanh tịnh .

Bốn người ngồi ngay ngắn nơi đây , hai người nói chuyện với nhau , thần sắc cũng mang theo sung sướng miệng Chu lão chỗ đó càng là đắc ý , thầm nghĩ lúc này đây ra ngoài , nhất định phải để cho người cái này bé con biết được lão phụ lợi hại .

Thời gian trôi qua , chiếc này chu thuyền tốc độ mặc dù nhanh , cũng nhiều lần sử dụng Truyền Tống trận , vài ngày sau , xa xa nhìn đến mà Thanh La tông Thập Vạn Đại Sơn .

Mấy ngày nay , Mạnh Hạo đại đa số thời điểm đều đang bế quan , ngoại nhân cũng không dám đi quấy rầy , cơ hồ sở hữu tất cả Thanh La tông đệ tử , khi nhìn đến Mạnh Hạo lúc , đều cung kính khách khí .

Về phần Chu lão , tắc thì cùng Mạnh Hạo yên tĩnh hoàn toàn ngược lại , rất là uy phong , cùng cái kia Kết Đan tu sĩ cùng một chỗ lúc , càng là cao đàm khoát luận , một bộ đối với đan đạo không gì không biết bộ dạng .

Đối với cái này , Mạnh Hạo cũng không có phản cảm , còn cái kia Chu lão không chào đón , Mạnh Hạo cũng không thèm để ý , bởi vì này Chu lão cho dù là lại không chào đón Mạnh Hạo , có thể lại cũng không dám như lúc trước thì mĩa mai , đã đối với Mạnh Hạo biện luận , sinh ra lo ngại .

Đây là Mạnh Hạo lần thứ nhất dùng đan sư thân phận đối mặt ngoại nhân , cảm thụ xem ra tự đối phương cung kính , còn có đối với đan sư cái thân phận này tôn trọng , Mạnh Hạo lần nữa cảm thấy , chính mình lúc trước bái nhập Tử Vận Tông quyết định , là chính xác .

Ví dụ như dưới mắt , nếu là nơi đây chỉ người biết được hân liền là năm đó Mạnh Hạo , lập tức là sát cơ ngập trời , nhưng hôm nay , nhưng lại như vậy một loại đảm tiểu , có thể dùng Mạnh Hạo nội tâm dù sao cũng hơi cảm khái .

“Ta giờ phút này , có thể xem là chân chánh dung nhập vào Nam Vực bên trong , mà năm năm trước ta đây , tại Nam Vực tu sĩ nhìn lại , chỉ là một người từ ngoài đến .” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ , đứng ở chu thuyền đứng đầu , ngóng về nơi xa xăm càng ngày càng gần Thanh La tông .

Ánh mắt chỗ xem , Thập Vạn Đại Sơn đang nhìn , bằng bạc vô tận , xa xa lơ lửng chí bảo khói xanh trực thẳng Cửu Tiêu , toàn bộ Thanh La tông đại địa , đều lộ ra một cổ khó có thể hình dung khí thế .

Khí thế kia theo núi non chập chùng , theo khói xanh Cửu Tiêu , theo chu thuyền thượng Thanh La tông đệ tử trong thần sắc mang xem ra tự ngạo khí tận trong xương tủy nhiên , biểu lộ triệt triệt để để .

Giờ phút này Chu lão đã ở cái kia Kết Đan tu sĩ hồ tương xuống, đi tới mũi tàu , chứng kiến Mạnh Hạo ở chỗ này , hân hỉ một tiếng , mà dù sao hai người là cùng tông , tại trong tông môn không vừa mắt thì cũng thôi đi , tông môn bên ngoài , sao cũng không có thể quá mức rõ ràng , điểm này hẳn vẫn là biết được đây , cổ mà giờ khắc này chỉ là một hừ, nhưng là không có nói thêm cái gì , cùng Mạnh Hạo đứng chung một chỗ , nhìn về phía Thanh La tông .

Đây không phải Mạnh Hạo lần đầu tiên tới Thanh La tông hỗ trợ , có thể đãi ngộ , nhưng lại cùng lúc trước cách nhau một trời một vực , lần thứ nhất đã đến , hẳn cũng là đến hỗ trợ , có thể cái này lần thứ hai , Mạnh Hạo chỗ chu thuyền cơ hồ vừa mới tới gần Thập Vạn Đại Sơn , Thanh La trong tông liền trực tiếp quanh quẩn mà trận trận tiếng chuông .

Sáu lần tiếng chuông , khuếch tán Thập Vạn Đại Sơn , chấn động mà Thanh La tông vài chục vạn đệ tử , có thể dùng tất cả mọi người tại đây một cái chớp mắt ngẩng đầu , nhao nhao nhìn lại , mặc dù là không nhìn thấy cái gì , đã ở tìm hiểu .

Cuối cùng được đến mà đáp án , Tử Vận Tông Chủ Lô đan sư , bị Thanh La tông mời đến , giờ phút này đang tại sơn môn.

Mạnh Hạo càng là chứng kiến mà hơn mười đạo cầu vòng đi đầu , theo Thanh La trong tông gào thét mà đến , tại đây hơn mười người phía sau , tắc thì đi theo mấy trăm đệ tử , bọn họ đều là Thanh La tông đệ tử hạch tâm .

Trong đó Hàn Bối , đang ở trong đó , giờ phút này mang theo hiếu kỳ , đôi mắt dễ thương ngóng nhìn Mạnh Hạo . Còn Hứa sư tỷ , Mạnh Hạo ghi chép được bản thân tìm hiểu trong tin tức , đối phương đã thành Thanh La tông đệ tử hạch tâm , nhưng mà cũng không tại những người này chứng kiến .

“Hoan nghênh Chu đại sư , Phương đại sư đã đến ta Thanh La tông , lão phu Tử La !”Tiếng cười quanh quẩn , cõi mở ý ẩn chứa ở bên trong , đã thấy đi đầu bay tới hơn mười người , lại toàn bộ đều là Kết Đan tu sĩ , càng có một người , tu vi đúng là Nguyên Anh !

Cái này tu sĩ Nguyên Anh Mạnh Hạo không xa lạ gì , hẳn đúng vậy ... Tử La lão tổ !

Mà giờ khắc này nói chuyện , cũng chính là cái này Tử La lão tổ !

Cừu nhân gặp mặt , vốn phải là đổ mắt sát cơ thời điểm , nhưng hôm nay cái này Tử La lão tổ nhưng lại ý cười đầy mặt , không có bởi vì tu vi Nguyên Anh mà tự ngạo , ngược lại là trong thần sắc , có nhiều đối với đan sư tôn trọng .

Mạnh Hạo thần sắc lập tức nghiêm túc , mang theo cung kính nhanh đi vài bước , Chu lão chỗ đó tốc độ nhanh hơn , hai người gần như cùng lúc đó phóng ra , hướng về Tử La lão tổ ôm quyền cúi đầu .

Thanh La tông xuất động tu sĩ Nguyên Anh tới đón , loại này quy cách đã là cực cao , mà Mạnh Hạo cùng Chu lão , đại biểu là Tử Vận Tông , cũng không thể thất lễ .

“Chu đại sư Chủ Lô đỉnh phong , Tử Lô ở trong tầm tay , có thể giá lâm ta Thanh La tông , thật sự là bằng tụy sinh huy (*chiếu sáng) .” Tử La lão tổ cười ha ha một tiếng , hướng về Chu lão mỉm cười mở miệng , sau đó đưa tầm mắt nhìn qua , nhìn về phía Mạnh Hạo .

“Phương đại sư thân là Tử Vận Tông trẻ tuổi nhất Chủ Lô , đại danh truyền khắp Nam Vực , lão phu đã sớm nghe nói , hôm nay gặp mặt , quả nhiên là nhân trung chi kiệt .” Tử La lão tổ lời nói này , rất là vừa vặn , mặc dù hẳn nội tâm càng thêm để ý Chu lão , có thể cũng không muốn để cho Mạnh Hạo tại đây cảm thấy nhận lấy khinh thị , giờ phút này bên cạnh hẳn Kết Đan tu sĩ , cũng đều cười hướng Mạnh Hạo cùng

Chu lão ôm quyền , không có một người nào dùng tu vi tự ngạo , nhìn về phía hai người ánh mắt , cũng đều mang khách khí .

Một phen nói chuyện với nhau về sau, liền có nơi đây một cái Kết Đan tu sĩ , cười đem những đệ tử nòng cốt kia triệu hoán sang đây , từng cái cùng Mạnh Hạo cùng với Chu lão giới thiệu , đối diện với mấy cái này Thanh La tông đệ tử hạch tâm , Mạnh Hạo mang trên mặt mỉm cười , chậm rãi gật đầu bái kiến .

“Bái kiến Chu đại sư , Phương đại sư !”

“Xin chào Chu đại sư , Phương đại sư .” Những thứ này đệ tử hạch tâm dù là nguyên một đám trong ngày thường đối với những tông môn khác chi tu , đều có ngạo nghễ , nhưng hôm nay chứng kiến Mạnh Hạo , lại thần sắc đều mang cung kính , Chủ Lô đan sư danh tiếng , đủ để uy chấn bất phương .

Về phần gọi là đại sư , cái này tự nhiên là tôn xưng mà thôi, cũng không phải là Mạnh Hạo cùng Chu lão , thật là đại sư .

Chu lão mỉm cười , đối diện với mấy cái này Thanh La tông đệ tử hạch tâm lúc, dùng tuổi của hắn , chỉ cần gật đầu liền có thể , nhưng hắn khi hắn phát hiện Mạnh Hạo cũng là như thế lúc, nội tâm lập tức lại không vui .

Cho đến giới thiệu đến Hàn Bối , Mạnh Hạo cười nhìn lại , cái này Hàn Bối năm năm không thấy , lại càng thêm tươi đẹp động lòng người , thân thể có lỗi có lỗm , dung nhan xinh đẹp nhiều vẻ , đứng ở nơi đó , giống như có thể cho cầu vòng thất sắc , trở thành thế giới duy nhất rực rỡ tươi đẹp .

“Hàn Bối bái kiến Chu đại sư , Phương đại sư .” Hàn Bối nhẹ giọng mở miệng , thanh âm mềm nhũn , nghe vào tai đoá ở bên trong , giống như có thể ngứa tại trong lòng .

Mạnh Hạo mỉm cười gật đầu , đang muốn nhìn về phía tiếp theo người lúc, bỗng nhiên đầu óc hắn ông một tiếng , cái kia thật lâu không xuất hiện nữa tại trong đầu hắn phong yêu cổ ngọc thanh âm , lại một lần nữa xuất hiện .

“Tàn hồn đoạt thể , muốn vãng sinh trở về , này thuật hoắc thương , khung dưới đỉnh yêu đốt diệt , đem làm bụi bay , phong tắc thì không thể nhận ra bảy tháng vàng mặt trời , trợ tắc thì phong Yêu Sư chi huyết tan ra niệm !”

246. Chương 246: Đan Giới Nhất Mạch

“Hàn đạo hữu có chút quen mặt , người ta có hay không đã từng thấy qua?” Mạnh Hạo bỗng nhiên mở miệng , đánh giá Hàn Bối vài lần , lần này giống như tiếng động lớn tấn đoạt chủ ngôn từ , đúng vậy Mạnh Hạo tâm cơ chỗ .

Mạnh Hạo lời nói vừa ra , bốn phía Thanh La tông đệ tử hạch tâm , nguyên một đám nhao nhao nhìn lại , mà ngay cả mấy cái Kết Đan cường giả , cũng đều lộ ra cảm thấy hứng thú ý .

Cho dù là Tử La lão tổ , cũng đều đem ánh mắt nhìn lại .

Nhất là Chu lão , càng là nội tâm kinh ngạc .

”Phương đại sư thứ lỗi , tiểu muội nơi này xác không có ấn tượng gì ... Hàn Bối hai mắt ngưng tụ , con mắt nhìn qua Mạnh Hạo , ánh mắt kia nhìn như suy tư , có thể tại Mạnh Hạo nhìn lại , nhưng lại ẩn ẩn đã nhận ra Hàn Bối trong ánh mắt một vòng nhanh chóng lập tức trôi qua , che dấu sâu đậm né tránh .

Cái này né tránh ý , nếu không có Mạnh Hạo từng cùng Hàn Bối cùng một chỗ tại Thanh La phúc địa bên trong kiến thức nàng này xảo trá chỗ , tuyệt khó quan sát đi ra

“Đích thị là Phương mỗ nhớ lộn , có lẽ là Phương mỗ hy vọng có thể đã từng thấy qua Hàn đạo hữu ...” Mạnh Hạo cười cười , lời nói vừa ra , những cái kia Thanh La tông đệ tử hạch tâm , cũng đều lộ ra đáng tươi cười .

Về phần mấy cái Kết Đan cường giả , nhao nhao cười lắc đầu , yếu điệu thực nữ , quân tử hảo cầu sự tình , dùng tuổi của bọn hắn , sớm đã coi nhẹ .

Chu lão nhú mày , thăm nghĩ cái này Phương Mộc dù sao vẫn là cái bé con , thất thố như vậy , thật sự là cho tông môn mất mặt .

Tử La lão tổ chỗ đó cười ha ha một tiếng .

“Phương đại sư , các người người trẻ tuổi về sau tiếp xúc thời gian dài lấy , trước theo lão phu vào tông môn vừa vặn rất tốt .”

“Để cho tiền bối bị chê cười ...” Mạnh Hạo sắc mặt ửng đỏ , vội vàng hướng Tử La lão tổ ôm quyền cúi đầu .

Hàn Bối trừng mắt nhìn , che miệng cười cười , nhìn xem Mạnh Hạo cùng Chu lão đang lúc mọi người túm tụm xuống , đi vào Thanh La tông Thập Vạn Đại Sơn , có thể mọi người ở đây muốn bước vào Thanh La tông một cái chớp mắt , bỗng nhiên Tử La lão tổ chỗ đó thần sắc hơi động , quay đầu nhìn về phía xa xa , mặt khác người cũng nhao nhao dừng lại .

“Kim Hàn Tông Đan Giới nhất mạch Lý đại sư cùng Trần đại sư , đề buổi sáng đến rồi...” Tử La lão tổ cười cười vung tay lên , lập tức Thanh La trong tông tiếng chuông lần nữa quanh quẩn sáu lần .

Mạnh Hạo ngẩng đầu nhìn về phía xa xa không lâu sau , liền thấy một chiếc to lớn chu thuyền , đang gào thét mà đến , tới gần lúc , theo cái kia chu thuyền thượng bay ra mấy người , trong đó có hai người ăn mặc trường bào màu đỏ , thêu lên lò đan , khí thế bất phàm , càng có khai mở hương tồn tại .

“Hừ, không nghĩ tới lúc này đây Thanh La tông rõ ràng cũng xin Sơn Cửu đại sư lập nên Đan Giới nhất mạch .” Chu Đức Khôn tại Mạnh Hạo bên người hừ lạnh một tiếng , mở miệng nói ra .

Mạnh Hạo ánh mắt rơi vào cái kia hai cái Sơn Cửu Đan Giới nhất mạch đan sư , hai người này đều là trung niên giờ phút này đang cười cùng Thanh La tông tương kiến .

“Mỗi lần những tông môn khác mời , sở hữu tất cả đan đạo đại sư môn hạ đều có xuất hiện sao?” Mạnh Hạo hỏi một câu .

“Ngẫu nhiên cũng có thể như vậy có thể lại không nhiều .” Chu Đức Khôn cố tình không để ý tới Mạnh Hạo , nhưng hôm nay tại ngoại , hắn hai người một cái tông môn , nhất là giờ phút này còn có Sơn Cửu Đan Giới nhất mạch chi nhân , khó tránh khỏi về sau có chút đan đạo ma sát , tại Thanh La tông mấy ngày này , sợ chắc là sẽ không an bình , cho nên rồi mới lên tiếng , sau khi nói xong , lại thêm một câu .

“Thấy vậy Thanh La tông là muốn mượn cái này cơ hội lần này , có thể dùng hắn tông môn đan đạo thêm gần một bước , cho nên lại mời cái này Đan Giới nhất mạch .” Chu Đức Khôn cau mày , hắn lời nói vừa nói xong , xa xa Thanh La tông chi nhân , đã vây quanh Đan Giới nhất mạch hai vị đan sư , tại đàm tiếu trong đến gần .

“Chu đạo hữu cũng ở nơi đây? Tại hạ còn nhớ rõ năm đó từ biệt , Chu đạo hữu hào ngôn bá ngữ , theo như lời muốn thành là Tử Lô sự tình , hôm nay nữa giáp đi qua , Chu đạo hữu thành công sao?” Cơ hồ vừa mới tới gần , Đan Giới nhất mạch , thân thể khôi ngô , ăn mặc trường bào màu đỏ , thoạt nhìn khí thế không tầm thường trung niên đan sư , liền truyền ra thanh âm , ánh mắt như điện , nhìn về phía Chu Đức Khôn cùng Mạnh Hạo .

“Nguyên lai là Lý đạo hữu , nhiều năm không thấy , người cái này miệng như thế nào thú vị hơn ...” Chu Đức Khôn bị người xóc nội tâm đau đớn , hừ lạnh một tiếng , mĩa mai nói ra .

“Vị này chắc hẳn chính là Đan Đông nhất mạch những năm gần đây này , truyền thuyết là nhất mưu lợi trở thành Chủ Lô Phương Mộc đại sư đi , ha ha , tại hạ Trần Gia Hỉ , kính đã lâu Phương huynh đại danh , hôm nay đan đạo chúng tu ở bên trong , Phương huynh danh tiếng như sấm bên tai , bị gọi đùa là đan sư ăn mặc Chủ Lô y .” Ở đằng kia họ Lý đan sư bên người , theo hắn mà đến khác một người trung niên đan sư , này người thân thể hơi gầy , súc lấy râu cá tre , nhìn xem Mạnh Hạo , về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười mở miệng .

Hai vị này đến từ Sơn Cửu Đan Giới nhất mạch đan sư , giờ phút này vừa đến đến , lời nói vừa ra , lập tức liền lộ ra bất thiện ý , đối chọi gay gắt cảm giác cực kỳ mãnh liệt .

Thanh La tông tất cả mọi người nhìn ở trong mắt , lại không có gì ngoài ý muốn biểu lộ , Đan Đông nhất mạch là đan đạo nhất chú mục , thanh danh hiển hách , truyền khắp Nam Vực , mà Đan Giới nhất mạch , là do Sơn Cửu đại sư tại Kim Hàn Tông sáng tạo , tuy nói Sơn Cửu đối với đan quỹ rất là tôn kính , có thể hần đồ tử đồ tôn , lại từ từ hung hăng càn quấy , không phục Đan Đông nhất mạch huy hoàng , cho nên mỗi lần gặp nhau , bất kể là trường hợp nào , song phương cũng như cùng cừu địch đồng dạng .

“Người là vị nào?” Mạnh Hạo nhíu mày , nhìn cái kia ngôn từ mỉa mai họ Trần đan sư liếc .

“Tại hạ Trần Gia Hỉ , Đan Giới nhất mạch áo bào hồng đan sư !” Họ Trần đan sư mỉm cười mở miệng , hần xem thường Mạnh Hạo , nội tâm càng là ghen ghét đối phương là Đan Đông nhất mạch Chủ Lô đan sư , ở trong mắt hần xem ra , mình đan đạo tạo nghệ , nếu là đặt ở Đan Đông nhất mạch , không nói Tử Lô , có thể một cái Chủ Lô đỉnh phong chạy không được .

Trên thực tế Đan Giới nhất mạch có dạng này cách nghĩ chỉ không ít người , tất phải.. Bọn hần Đan Giới nhất mạch đan sư , coi như là danh khí lớn hơn nữa , có thể tại trong Nam vực , lại hiển nhiên bị công nhận trình độ , kém xa tít tắp Đan Đông nhất mạch , giống như thấp một đoạn tựa như , điều này cũng làm cho khiến cho bọn họ , càng phát ra đối với Đan Đông nhất mạch căm thù .

“Người biết ta?” Mạnh Hạo kinh ngạc mở miệng , bộ dáng này ngoại nhân nhìn cũng chẳng có gì , sẽ không đa tưởng , có thể một bên Chu Đức Khôn , nhưng lại nội tâm lộ bộ một tiếng , hần được chứng kiến trước mắt cái này Phương Mộc ngôn từ sắc bén , biết được đối phương mở miệng như thế , tuyệt không phải là lùi bước .

“Phương đan sư trở thành Chủ Lô sự tình , đan đạo chúng tu há có không biết , huống hồ Trần mỗ còn muốn hỏi một chút , cái này thân Chủ Lô quần áo , mặc vào tốt chứ?” Trần Gia Hỉ cười ha ha một tiếng , hần cảm thấy cái này Phương Mộc có chút ngu ngơ , giờ phút này trong mắt trực tiếp lộ ra ý trào phúng .

“Nguyên lai là như vậy , người biết ta , bởi vì ta là Đan Đông nhất mạch Chủ Lô , mỗi tiếng nói cử động oanh động đan đạo chúng tu , cho nên người như sấm bên tai . Mà mặc dù người là Đan Giới nhất mạch áo bào hồng , ta cũng vậy như trước còn chưa phải nhận biết người...người hôm nay tới đây , hần là liền là muốn cho ta biết người?” Mạnh Hạo bình tĩnh đại ngộ , vừa cười vừa nói .

“Người !!” Trần Gia Hỉ hai mắt lộ ra hàn mang , lời nói này tại hần nghe tới , như cùng là trực tiếp nhục nhã , càng là điểm ra hần danh khí không hiện , cho nên đối phương chưa từng nghe qua , mà mặc dù đối phương là mưu lợi Chủ Lô , có thể chính mình ở bên trong , nhưng lại như sấm bên tai .

Lời nói này , chẳng những để cho cái này Trần Gia Hỉ lửa giận bốc lên , hần bên cạnh Lý Nhất Minh , cũng đồng dạng âm lãnh nhìn hướng Mạnh Hạo .

“Miệng lưỡi bén nhọn thế hệ !”

Lập tức cái này mâu thuẫn còn phải trở nên gay gắt , Tử La lão tổ ho khan một tiếng , lập tức có Thanh La tông Kết Đan tu sĩ tiến lên , cười ngăn trở song phương , dẫn đi về hướng Thanh La tông Thập Vạn Đại Sơn .

Này mới khiến lần này tranh chấp , đè ép xuống , dù sao đến mà Thanh La tông , Đan Đông nhất mạch cũng tốt , Đan Giới nhất mạch cũng được , đều phải ột ít mặt mũi , mà lại là được thỉnh mời mà đến , Thanh La tông cũng không muốn để cho song phương mới nhập môn , liền mâu thuẫn bộc phát .

Chu Đức Khôn len lén liếc Mạnh Hạo liếc , tuy nói hần đối với Mạnh Hạo tại đây không vừa mắt , nhưng hôm nay cũng âm thầm đắc ý , vừa rồi Mạnh Hạo đích thoại ngữ , hần nghe được rất là thoải mái .

Mọi người một đường phi hành , cho đến bước vào đến mà trăm sơn ở trong , tại một tòa màu xanh ngọn núi trước , một chỗ trong đại điện , Thanh La tông là Đan Đông nhất mạch cùng Đan Giới nhất mạch đã đến , xếp đặt một hồi cùng kỳ thân phận xứng đôi yền hội .

Tử La lão tổ không tiếp tục xuất hiện , vốn lấy hần tu sĩ Nguyên Anh , có thể ở sơn môn chỗ đi hoan nghênh hai mạch đan sư đến , bản thân cũng nói Thanh La tông đối với hai mạch coi trọng .

Trận này yền hội , Thanh La tông tuyệt đại đa số đệ tử hạch tâm đều nhất nhất xuất hiện , Mạnh Hạo chứng kiến mà Chu Kiệt , chứng kiến mà Hàn Bối , vẫn như trước còn là không nhìn thấy Hứa sư tỷ , nội

tâm của hắn có chút chần chờ , nhưng thần sắc thượng lại không lộ chút nào .

Chu Đức Khôn cùng mọi người chuyện trò vui vẻ , còn có cái kia Đan Giới nhất mạch Lý , Trần hai vị áo bào hồng đan sư , cũng đều giống như rất am hiểu như vậy nơi , nhất thời đã trở thành trọng tâm hội chủ mục .

Dự họp bữa tiệc này đây, còn có sáu cái Kết Đan tu sĩ , sáu người này hồ tương , cùng mọi người tại đây ở chung rất là hòa hợp , có thể nói lúc này đây hai mạch đan sư đến , Thanh La tông khá trọng thị .

Cho đến đêm dài , trận này yến hội có thể xem chấm dứt , mọi người bị lần lượt đưa đi chỗ ở , Mạnh Hạo bị đưa vào Thanh La tông trăm trong núi , một tòa tên là Thanh Nghê phong dãy núi , đỉnh núi lầu các có chút xa hoa , toàn bộ ngọn núi càng có trận pháp tồn tại , nhất là nơi này là Thanh La tông nội địa , tại an toàn lên, không có vấn đề .

Mạnh Hạo tại đây đại biểu Tử Vận Tông , cho nên Thanh La tông tại đây , vô luận như thế nào , cũng sẽ không khiến ngoại tông khách khứa tại Thanh La tông xuất hiện chút nào tổn thương , cửa này hồ tông môn mặt mũi , càng liên quan đến mấy đại tông môn ở giữa lui tới .

Đêm khuya , Mạnh Hạo khoan chân ngồi ở đỉnh núi trong lầu các , hắn thở sâu , nhắm mắt ngồi một lát sau , trên thân thể tản ra trận trận bạch khí , yến hội trong uống vào tửu thủy , giờ phút này đều nhất nhất tan ra , mà lại trước khi uống xong lúc, Mạnh Hạo cũng đều dùng hắc thảo mộc tạo nghệ xem xét , xác định không có vấn đề , lúc này mới uống vào .

Không lâu sau , đem làm Mạnh Hạo mở hai mắt ra lúc, hắn trong mắt lộ ra thanh minh chi mang .

“Hàn Bối nàng này thông tuệ dị thường , trước khi gặp mặt lúc, ta ứng với không có sơ hở lộ ra , nhưng nàng này vì sao có né tránh ý?” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ , có thể thì không có đáp án .

”Hôm nay không nhìn thấy Hứa sư tỷ , không biết nàng hôm nay như thế nào ...

”Còn có cái kia Chu Kiệt , ta cuối cùng cảm thấy người này có chút quý dị , giống như cùng ta lúc đầu gặp có rất lớn bất đồng ... Mạnh Hạo trầm tư một lát , hai mắt hàn mang lóe lên .

”Phong yêu cổ ngọc đích thoại ngữ , lại là ý gì ... Mạnh Hạo trầm ngâm ở bên trong, hai mắt nhắm nghiền , đã bắt đầu ngồi xuống .

247. Chương 247: Giết Ta!

Sáng sớm ngày thứ hai , sơ dương ngẩng đầu , rơi vào Thanh Nghê phong lên, khắp núi xanh biếc , không nói chim hót hoa nở , có thể cái kia cỏ xanh bích phương , có thể dùng đứng ở tầng hai lầu các nhảy đài Mạnh Hạo , nhìn trời đây, nhìn qua dãy núi , nhìn qua cho đã mất xanh đậm , tinh thần cũng theo đó chấn động .

Dãy núi pháp phòng , xanh biếc như y , sơ dương nhu hòa , tán phát hào quang chiếu rọi đại địa , rơi vào Mạnh Hạo trường bào màu đen lên, mọc lên tử ý , khiến người nhìn lại , không biết là hắc , là tím .

Gió núi ở bên trong, tóc dài phát phới , có thể dùng giờ khắc này Mạnh Hạo , phảng phất có loại tựa như muốn theo gió mà đi cảm giác , ngưng nhìn chỗ xa , hắn trong mắt trong con mắt lộ ra hào quang màu tím .

Đó là Tử Khí Đông Lai công pháp thể hiện , cùng hắn trong thân thể sáu tòa hoàn mỹ đạo đài nhan sắc đồng dạng .

Hồi lâu , Mạnh Hạo thở sâu , theo trong lầu các đi ra , đi ở Thanh Nghê phong trong núi trên đường nhỏ , một đường gặp một ít Thanh La tông đệ tử , những đệ tử này hiển nhiên sớm đã bị tông môn bàn giao , giờ phút này chứng kiến Mạnh Hạo lúc, lập tức ôm quyền cúi đầu , thần sắc mang theo khách khí , lại không thất thân là Thanh La tông đệ tử tôn cao .

Mạnh Hạo mỉm cười , khi thì ôm quyền , thẳng đường đi tới .

Cho đến rơi xuống Thanh Nghênh phong , tại Thanh La tông cái này trăm sơn trong lúc đó , thuộc về là Thanh La tông không phải đệ tử hạch tâm không thể đi vào khu vực , dạo chơi mà đi .

Nhìn xem nguyên một đám Thanh La tông đệ tử , nhìn xem mọi chỗ Thanh La tông kiến trúc , nhất là xa xa Thanh La tông to lớn lư hương , Mạnh Hạo nội tâm có chút cảm khái , đang không có bái nhập Tử Vận Tông trước, hẳn theo không nghĩ tới qua , sẽ có một ngày , mình có thể tại Thanh La trong tông , như vậy nhàn nhã xem xét .

“Cũng may bì đồng sớm đã lột bỏ mà da , bằng không mà nói nếu là ở nơi này lột da , tắc thì thân phận của ta ngay lập tức sẽ hiển lộ .” Mạnh Hạo đi qua mọi chỗ kiến trúc đại diện , tại một chỗ quảng trường biên giới dừng bước lại , nhìn cách đó không xa hơn mười người Thanh La tông đệ tử , đang khoanh chân ngồi ở quảng trường bốn phía , Hàn Bối cũng trong đó .

Ở giữa giảng kinh lão giả , chậm rãi nói xong Thanh La tông thuật pháp chi kinh , lão giả này Mạnh Hạo từng thấy, là hôm qua theo Tử La lão tổ bên người Kết Đan tu sĩ một trong .

“Thanh La nhất pháp , kì thực là thanh minh ý , La Thiên chi dạy , minh đại biểu cửu địa chi hồn , la đại biểu cửu thiên chi niệm , cho nên Thanh La tông , dùng minh pháp là sát , dùng thiên niệm là thần , các người tu hành lúc, đem làm nhớ rõ dạy kinh , ngày sau tu hành , một đường thanh thiên .” Lão giả nhàn nhạt mở miệng , thanh âm truyền khắp bốn phía lúc, cũng nhìn thấy cách đó không xa Mạnh Hạo .

Khẽ gật đầu , lão giả nhận ra Mạnh Hạo thân phận , không có nhiều lời , chỉ là ánh mắt tại người đám người chung quanh bên trong quét qua , cuối cùng nhất đã rơi vào Hàn Bối trên thân , thoáng ý bảo , Hàn Bối chỗ đó thầm than một tiếng , đứng dậy hướng về Mạnh Hạo địa phương sở tại đi tới .

Lão giả kia thần sắc như thường , tiếp tục giảng giải tông môn chi kinh , còn có người ngoài đi nghe , nếu là thay đổi mặt khác người , tuyệt đối không thể dùng , chỉ là Mạnh Hạo thân phận là mời tới đan sư , cũng không nên đi cường hành xua đuổi , vì vậy liền ý bảo Hàn Bối , đem người mời đi .

Hàn Bối vẫn cứ nhiệm tâm không tình nguyện , có thể chuyện này không có cự tuyệt đạo lý , đi về hướng Mạnh Hạo lúc, nàng thần sắc thượng nhìn không tới chút nào nội tâm suy nghĩ , ngược lại là tới gần về sau, tách ra mà tuyệt mỹ mỉm cười .

“Phương đại sư dậy sớm ghê , không bằng để cho tiểu muội mang người tại ta Thanh La trong tông xem xét , như thế nào?” Hàn Bối nét mặt tươi cười như hoa , thanh âm êm dịu , cực kỳ êm tai .

“Có hồng tụ hồ tương , là Phương mẫu vinh hạnh .” Mạnh Hạo mỉm cười , biết được mình ở nơi đây , nghe xong không nên đi nghe tông môn giảng kinh , nhìn Hàn Bối liếc , vui vẻ gật đầu .

Hai người dần dần đi xa .

“Phương đại sư là cái con người tao nhã , tiểu muội có thể không gọi được là hồng tụ .” Hai người đi xa quảng trường , tại đây Thanh La tông bên trong hành tẩu lúc, Hàn Bối cười khẽ mở miệng , hai mắt tươi đẹp , dưới ánh mặt trời nhoáng một cái , một thân này màu xanh thủy la váy , có thể dùng nàng cả người giống như đã trở thành nơi đây nhất chú mục chính là đóa hoa .

Hàn Bối vốn là rất đẹp , giờ phút này dáng tươi cười đẹp hơn , chỉ là cái này đóa hoa xinh đẹp , tại Mạnh Hạo nhìn lại , là một đóa hoa tường vi hoa , dài khắp mà gai độc , năm đó tại Thanh La tông phúc địa ở trong, cái kia mở miệng một tiếng Tạ lang mềm mại , Mạnh Hạo thủy chung sẽ không quên .

Nghe được Hàn Bối đích thoại ngữ , Mạnh Hạo cười cười , không nói gì , mà là cao thấp quan sát một chút Hàn Bối .

“Phương đại sư hẳn là vẫn còn suy nghĩ , hi vọng ở địa phương nào , từng gặp tiểu muội sao?” Hàn Bối cười khẽ , có thể cái kia trong mắt lại cất dấu một vòng bối vì Mạnh Hạo như vậy dò xét mà đưa tới khẩn trương , nàng dùng là Mạnh Hạo nhìn không ra , nhưng trên thực tế dùng Mạnh Hạo đối với cái này Hàn Bối rất hiểu rõ , liếc mắt liền thấy được cái này khẩn trương .

Cái này để cho Mạnh Hạo lập tức nội tâm sinh động đứng lên dùng hẳn đối với cái này Hàn Bối rất hiểu rõ , nàng này giống như rất ít sẽ xuất hiện khẩn trương , Mạnh Hạo nghĩ tới ngoài sơn môn , trước khi chứng

kiến cái này Hàn Bối một màn .

“Để cho Hàn đạo hữu chê cười , chỉ là tại hạ hoàn toàn chính xác đối với Hàn đạo hữu có chút hứng thú .” Mạnh Hạo mỉm cười , nhìn về phía Hàn Bối , trong mắt lộ ra một vòng cảm giác hứng thú hào quang .

Tia sáng này rơi vào Hàn Bối trong mắt , để cho nội tâm của nàng xiết chặt , người trước mắt theo bước vào tông môn bắt đầu , khiến cho nàng có chút bất an , giờ phút này cảm giác khẩn trương mãnh liệt hơn đứng lên nhưng nàng tâm cơ rất sâu , thần sắc dấu diếm quá nhiều , ngược lại là lông mày giãn ra , tuôn ra dáng tươi cười .

“Phương đại sư lời nói này , để cho tiểu muội đồng dạng vinh hạnh , chỉ là tiểu muội rất không minh bạch , người đối với ta tại đây , đến cùng như thế nào nổi lên hứng thú?” Hàn Bối trừng mắt nhìn , một bên đi về phía trước , một bên mỉm cười nói .

“Họ Hàn có chút đặc thù ...” Mạnh Hạo chậm rãi mở miệng , đi về phía trước lúc , nhìn qua bầu trời xa xa dần dần bay lên sơ dương .

Những lời này vừa ra , Hàn Bối chỗ đó thần sắc như thường , mỉm cười nói .

“Có gì chỗ đặc thù?”

“Cửu đại cổ họ một trong , là hãn chỗ đặc thù .” Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh , có thể lời nói này nhưng lại để cho Hàn Bối nhíu mày , nhưng Mạnh Hạo rõ ràng cảm giác , nàng này giống như nhẹ nhàng thả ra bộ dạng , cái kia nhãn lại lông mày , chỉ là che dấu mà thôi .

Một màn này để cho Mạnh Hạo đáy lòng khê động , càng phát giác có chút không đúng .

“Tiểu muội tổ tiên đích thật là cửu đại cổ họ .” Hàn Bối ngóng nhìn Mạnh Hạo .

Giờ phút này hai người dừng lại tại một mảnh núi rừng bên ngoài , cái này núi rừng xanh biếc , nơi đây có gió thổi qua , có thể dùng lá cây ào ào rung động , cách đó không xa có tiếng nước chảy , cùng một chỗ tấu lên mà phẳng phát âm thanh của tự nhiên .

Tại xinh đẹp như vậy hoàn bang ở bên trong , Mạnh Hạo không nói gì , hãn nhìn qua Hàn Bối , Hàn Bối cũng nhìn xem hãn .

Sau một lúc lâu , Mạnh Hạo cười cười , quay đầu nhìn qua lên trước mắt xanh biếc chi lâm , đi tới cách đó không xa nước chảy bên cạnh , nhìn xem suối nước đi về hướng đông , nhìn xem trong đó cá bơi cùng sông thạch , trong mắt ở chỗ sâu trong , lộ ra trầm tư .

“Nàng này có chút khác thường , nàng vì sao chứng kiến ta sẽ khẩn trương , không có quan hệ gì với Phương Mộc , nàng cũng không biết ta là Mạnh Hạo , như vậy thì là cùng ... Đan Đông nhất mạch có quan hệ !” Mạnh Hạo trầm tư lúc , Hàn Bối chỗ đó thần sắc thủy chung như thường , đứng ở Mạnh Hạo bên cạnh , cho đến đi qua một nén nhang về sau , nàng bỗng nhiên vỗ xuống túi trữ vật , lấy ra một quả sáng lên ngọc giản , mắt nhìn về sau , cười hướng Mạnh Hạo hạ thấp người cúi đầu .

“Nơi đây u tĩnh , Phương đại sư như ưa thích có thể ở lâu một hồi , tiểu muội tại đây còn có chút sự tình muốn đi xử lý , không quấy rầy Phương đại sư trầm tư , mai ngọc giản này ở bên trong có Thanh La trong tông địa đồ , Phương đại sư có thể tự hành xem xét , tiểu muội tại đây liền cáo lui trước .” Hàn Bối nói xong , mỉm cười trong lại lấy ra một quả ngọc giản đặt ở bên cạnh , thân thể mềm mại quay người , cất bước bước vào giữa không trung , đang muốn ly khai .

Mạnh Hạo mãnh liệt ngẩng lên đầu .

”Đan Đông nhất mạch cổ nhân , để cho ta hướng người Hàn gia vấn an , năm đó sự tình ... Mạnh Hạo lời nói chậm chạp , ý vị thâm trường , có thể lần này ngôn từ , nhưng lại lập lờ nước đôi , giải thích thế nào cũng có thể .

Nhưng rơi vào Hàn Bối trong tai , nhưng lại làm cho nàng tâm thần mãnh liệt địa chấn động , đưa lưng về phía Mạnh Hạo hai con ngươi lập tức co rút lại một chút , có thể thân thể , lại không có chút nào hiển lộ dị thường , ngược lại là quay đầu , làm ra kinh ngạc thần sắc , nhìn về phía Mạnh Hạo .

“Phương đại sư nói thế , tiểu muội nghe được có chút mơ hồ .” Hàn Bối trừng mắt nhìn , nhìn xem Mạnh Hạo , trong thần sắc chảy ra một vòng mờ mịt , giống như đang suy tư Mạnh Hạo trong lời nói theo như lời cổ nhân là ai .

Nhưng nàng nếu không phải như vậy cái biểu lộ , Mạnh Hạo cũng chỉ là suy đoán Hàn Bối có chút vấn đề , nhưng hết lần này tới lần khác cái biểu tình này vừa ra , Mạnh Hạo chỗ đó nội tâm lập tức chắc chắn .

Cái này Hàn Bối , đích đích xác xác có chút vấn đề , bởi vì Mạnh Hạo đối với cái này Hàn Bối rất hiểu rõ , như này người nội tâm không có khăn trương , như vậy lần này tất nhiên sẽ nhờ vào đó chủ đề , phản đến nơi ra Mạnh Hạo nơi này ngữ , làm sao có thể sẽ có trước mắt thần sắc .

“Vậy hẳn là là Phương mỗ nhận lầm người ...” Mạnh Hạo cười cười , dứt khoát không đi lại nói , hẳn hôm nay còn không có suy nghĩ cẩn thận , đến cùng chính mình trong lúc vô tình dòm ra có quan hệ cái này Hàn Bối bí mật là cái gì , còn cần cẩn thận châm chọc , mà lại nói nhiều tất nói hớ , nếu khiến cái này Hàn Bối phát hiện lừa dối ý , phản ngược lại không tiện .

Lập tức Mạnh Hạo một câu về sau , chỉ là hàm súc mỉm cười , lại không có ngôn từ , Hàn Bối thần sắc như thường , trong lúc cười khẽ hạ thấp người cúi đầu , quay người rời đi , cho đến nàng đi rất xa , sắc mặt nàng mới lập tức tái nhợt , ánh mắt lộ ra một vòng khăn trương .

“Đan Đông nhất mạch ...”Hàn Bối trầm mặc , rất nhanh rời đi .

Mạnh Hạo nhìn xem đi xa Hàn Bối thân ảnh , cho đến đối phương hoàn toàn biến mất , hẳn hai mắt lộ ra suy tư chỉ mang .

Cái này Hàn Bối theo Mạnh Hạo bước vào Thanh La tông lúc , cũng có chút kỳ dị , giống như mang theo không muốn để cho ngoại nhân phát giác khăn trương , hôm nay càng làm cho Mạnh Hạo ẩn ẩn cảm thấy , chính mình xâm nhập mà một cái che giấu bên trong .

Có thể tưởng tượng mà thật lâu , Mạnh Hạo cũng phán đoán không xuất ra Hàn Bối đến cùng cùng Đan Đông nhất mạch có liên quan gì , trong trầm tư , Mạnh Hạo cầm lên cái kia cái ngọc giản , linh thức quét qua , lập tức trong óc hiện lên Thanh La trong tông sơn mạch địa đồ .

Trong đó có một chút vị trí , bị tiêu chí mà cắm vào phù văn , một lát sau , Mạnh Hạo ngừng đầu , cất bước đi đến .

Một đường một thân một mình , đi ở Thanh La trong tông , cho đến nhanh đã tới rồi buổi trưa lúc , Mạnh Hạo rất xa chứng kiến mà Thanh Nghê phong , đang muốn trở lại lúc , bỗng nhiên hẳn hai mắt bỗng nhiên co rút lại , trực tiếp quay người nhìn về phía xa xa .

Cơ hồ ngay tại Mạnh Hạo xoay người nháy mắt , một tiếng gào thét thảm thiết phá vỡ Thanh La tông bình tĩnh , tại Mạnh Hạo trong ánh mắt , hẳn lập tức chứng kiến cách đó không xa chân núi , tại đây gào rú truyền ra lúc , đại địa nổ vang chấn động , một cái tóc tai bù xù , hai mắt lộ ra điên cuồng cùng mờ mịt ý tu si , đang từ nơi ấy gào thét lao ra .

“Giết ta , giết ta !!” Hẳn ngửa mặt lên trời gào rú , thanh âm chấn động bốn phía , giờ phút này lao ra lúc , lập tức Thanh La trong tông có mấy đạo cầu vòng gào thét mà đi , thẳng đến thân ảnh ấy mà đến .

Mạnh Hạo hai mắt co rút lại , hẳn liếc liền nhận ra , tu sĩ này lại là theo Tử Vận Tông cùng một đường trở về Thanh La tông đạo tử Chu Kiệt !

248. Chương 248: Tuế Nguyệt Đồng Nguyên !

Những thứ này theo Thanh La tông cấp tốc bay tới thân ảnh tốc độ rất nhanh , có thể cái này một cái chớp mắt Chu Kiệt , tốc độ của hắn nhanh hơn , lao ra lúc , theo gào thét quanh quẩn , hẳn hóa thành một đạo trường hồng gào thét mà đi .

Khoảng cách Mạnh Hạo tại đây vốn cũng không xa, giờ phút này xông lên , lập tức thêm gần , có thể dùng Mạnh Hạo tại đây một cái chớp mắt , thấy rõ ràng Chu Kiệt trong mắt điên cuồng cùng mờ mịt , cái kia tràn ngập tơ máu trong hai mắt , giờ phút này càng có một vết thống khổ .

Giống như muốn tìm chết !

“Giết ta !!” Chu Kiệt ngửa mặt lên trời thê rống , giờ phút này Thanh La tông chi nhân lập tức tiến đến , tổng cộng năm người , năm cái Kết Đan tu sĩ , riêng phần mình bấm niệm pháp quyết nhấn một cái , như thiên địa sụp đổ , Chu Kiệt bốn phía chợt truyền ra nổ vang , thân thể của hắn lập tức giống như bị vô hình đè ép , khuôn mặt vặn vẹo , trong mắt điên cuồng đến mà cực hạn .

Một tiếng chấn động bát phương nổ vang , đột nhiên theo Chu Kiệt trên thân bỗng nhiên bộc phát ra , hóa thành một cổ trùng kích , lại để cho bốn phía năm cái Kết Đan tu sĩ , nguyên một đám sắc mặt đại biến , nhất tề cuốn ngược lui ra phía sau mấy bước , nhao nhao phun ra máu tươi .

Một màn này , lập tức để cho Mạnh Hạo trong óc ông một tiếng , đáy lòng hiện lên khó có thể tin , phải biết rằng cái này Chu Kiệt hôm nay chỉ là Trúc Cơ đại viên mãn , nửa bước Kết Đan , có thể càng đem năm cái kết đan sơ kỳ tu sĩ , chấn động phun ra máu tươi , loại thực lực này , để cho Mạnh Hạo thở sâu .

Càng là tại thời khắc này , theo Chu Kiệt trên thân , tu vi chi lực lại lập tức kéo lên , không ngừng mà bộc phát dưới, hắn gào rú cũng càng thêm kinh thiên động địa .

“Tàn hồn đoạt thể , trước đây sống sót quay về đến, này thuật hoắc thương , cổ không phải cổ , hồn đã chết non .” Mạnh Hạo trong đầu , phong yêu cổ ngọc , xuất hiện cùng ngày đó chứng kiến Hàn Bối lúc, bất đồng tang thương thanh âm .

Đúng lúc này , một đạo hư ảo hình bóng lập tức xuất hiện ở phong diên Chu Kiệt bên người , tay phải nâng lên hướng phía dưới mãnh liệt mà nhấn một cái , đã rơi vào Chu Kiệt trên bờ vai lúc, Chu Kiệt toàn thân run rẩy , khí thể nháy mắt thư giãn , trong mắt điên cuồng tiêu tán , mờ mịt không hề , thay vào đó , thì là một vòng không cách nào hình dung thống khổ .

”Giết ta ... Thân thể của hắn run rẩy , trong mắt thống khổ giống như đã nhận lấy không cách nào tưởng tượng tra tấn , như vậy một cái đạo tử , một cái năm đó để cho Mạnh Hạo đều có chút kính nể nhân vật , giờ phút này rõ ràng đã là thanh tỉnh , có thể lại vẫn là nói ra ba chữ kia .

Cầu giết đi nói , cũng không phải là mỗi người có thể nói , ham sống chi niệm thường tại , chỉ có chân chính ... Sống không bằng chết , mới có thể muốn chết !

Chu Kiệt nói xong câu đó , cả người đã hôn mê , bên cạnh hắn hư ảnh hiển lộ ra , đúng vậy Tử La lão tổ , hắn vẻ mặt nghiêm túc , ôm đồm lấy hôn mê Chu Kiệt , rồi đi thì chợt quay đầu , chứng kiến mà cách đó không xa , mắt thấy đây hết thấy Mạnh Hạo .

“Phương đại sư cũng ở nơi đây , chê cười , Chu Kiệt đứa nhỏ này tu hành rối loạn tâm thần , nhập ma .” Tử La lão tổ thở dài , lắc đầu không nói thêm gì nữa , mang theo Chu Kiệt đi xa , bốn phía cái kia năm cái Kết Đan tu sĩ , cũng đi theo rời đi .

Mạnh Hạo trầm mặc , một màn này mang đến cho hắn rung động thật lớn , năm đó đạo tử , hôm nay Chu Kiệt , từng cảnh tượng ấy , đích thị là tại trong năm năm này , xuất hiện khó có thể tưởng tượng biến cố .

Mạnh Hạo trong đầu , bất tri giác nổi lên năm đó trong đêm mưa , cùng Chu Kiệt trận chiến ấy .

Lập tức lúc xế trưa , Mạnh Hạo trầm mặc quay người , về tới Thanh Nghê phong , về tới trong lầu các .

Hắn khoanh chân ngồi ở chỗ kia , trong óc hiển hiện đều là Chu Kiệt vừa rồi một màn , còn có phong yêu cổ ngọc đích thoại ngữ , càng phát cảm thấy cái này Thanh La tông quý bí dị thường , hồi lâu , Mạnh Hạo lắc đầu , không hề đi suy tư việc này , mà là tay phải nâng lên theo trong túi trữ vật lấy ra lò đan .

Mặc dù là tại ngoại , Mạnh Hạo cũng như trước giữ vững mỗi ngày đều muốn luyện đan thói quen , giờ khắc này ở lò đan vẽ một cái , lập tức lò đan ông mình chấn động , Mạnh Hạo lại lấy ra Địa Hỏa tinh , chuẩn bị luyện một lò Độc đan .

Trở thành Chủ Lô đan sư về sau, Mạnh Hạo tại Đan Đông nhất mạch , luyện chế nhiều nhất , chính là Độc đan , dùng các loại thảo mộc phối hợp , cuối cùng nhất diễn biến là hoặc là bột phần , hoặc là đan dược Độc đan .

Chủng loại phần đa , mà lại mỗi một chủng đều có chỗ tinh diệu .

Một nhóm cây dược thảo bị Mạnh Hạo lấy ra , trong tay căn cứ yêu cầu , đã bắt đầu thôi hóa , giờ phút này ở trong tay của hắn , thì có một cây Bảo Diệp Hoa , hoa này không độc , có thể tại Mạnh Hạo trong tay , nhưng lại có dùng đem hắn thôi hóa đạt tới sắp điều không đích một cái chớp mắt .

Bởi vì cái kia một cái chớp mắt , phối hợp mặt khác dược thảo phối hợp thôi hóa , có thể luyện ra một tia ngoại nhân không cách nào phát giác được độc tố .

Nhưng lại tại Mạnh Hạo tay phải tử quang lóng lánh , thôi hóa chi lực triển khai , cái kia Bảo Diệp Hoa chấp chờn sinh trưởng một cái chớp mắt , bỗng nhiên Mạnh Hạo thân thể chấn động mạnh một cái , cặp mắt của hắn trong chớp lát trợn to , lộ ra tinh mang , thậm chí hô hấp đều ở đây một cái chớp mắt dồn dập hạ xuống, trong đầu của hắn , tại giờ khắc này , như có một đạo thiểm điện ầm ầm mà qua , hoa , mở một cái đột nhiên xuất hiện ý niệm trong đầu .

Ý niệm này , cùng Chu Kiệt không quan hệ , mà là cùng Hàn Bối có quan hệ , có Đan Đông nhất mạch có quan hệ !

Thậm chí tại ý niệm này hiển hiện thời điểm , Mạnh Hạo nội tâm nhắc lên sóng lớn ngập trời , có thể dùng kỳ thủ trong cái kia một đoá vô cùng trân quý Bảo Diệp Hoa , bởi vì Mạnh Hạo nổi lòng phật phùng , linh lực không còn là vững vàng , do đó trực tiếp sụp đổ ra .

Nhưng này Bảo Diệp Hoa trân quý nữa , giờ phút này Mạnh Hạo cũng đều không có để ý , hắn hô hấp dồn dập , hai mắt cấp tốc chớp động , cả người đứng ở nơi đó , mà ngay cả luyện đan cũng đều không để ý tới , mà là đem trong óc trước khi đột nhiên xuất hiện ý niệm trong đầu , không ngừng mà phóng đại .

”Đan Đông nhất mạch ... Tử Ý quyết ... Thôi hóa chi lực ... có thể để cho dược thảo sinh trưởng ... Có thể làm cho luyện đan gia tốc ...

“Chín cổ Hàn gia ... Hàn Bối ... Tuế nguyệt chi luyện ... Rèn tuế nguyệt chi bảo ... Có thể làm cho thời gian tuế nguyệt cải biến ...” Mạnh Hạo thì thào , mỗi nói một câu , hai mắt đều là lập tức sáng ngời một ít , đến cuối cùng , hắn trong mắt chi quang giống như có thể siêu việt Xích Dương , chợt lúc ngẩng đầu , hắn thật sâu hít thở một cái khí .

“Đan Đông nhất mạch Tử Ý quyết , rõ ràng chính là Hàn gia tuế nguyệt chi luyện !!” Mạnh Hạo tay phải tại trên túi trữ vật vỗ , lập tức lấy ra lúc trước cùng Hàn Bối tại thượng cổ phúc địa ở trong, lấy được tuế nguyệt chi luyện ngọc hiệt .

Đây không phải Mạnh Hạo lần thứ nhất nghiên cứu cái này ngọc hiệt , này thượng ghi chép tuế nguyệt chi luyện , có thể luyện ra tuế nguyệt chi bảo , là Mạnh Hạo đã từng cực kỳ khát vọng có pháp bảo .

Chỉ là cái này ngọc hiệt vốn có ba mảnh , một mảnh lưu tại phúc địa trong đỉnh , một mảnh bị bì đồng nuốt vào , Mạnh Hạo tại đây cái đã lấy được trang thứ ba , nghiên cứu về sau phát hiện , nếu muốn luyện chế ra tuế nguyệt chi bảo , cần thời gian ít nhất cũng phải mấy trăm năm lâu , như cùng là ở tại thượng chứa đựng tuế nguyệt lực , cái này không thể không buông tha cho .

Thời gian quá dài , Mạnh Hạo căn bản là không có biện pháp đi luyện chế .

Thời gian chậm rãi trôi qua , cho đến đêm khuya , bên ngoài ánh mặt trăng vắng khắp đại địa lúc, Mạnh Hạo thở sâu , cả người giống như trở về hồn , giờ phút này lúc ngẩng đầu , Mạnh Hạo hai mắt lộ ra trước nay chưa có tinh mang .

“Ta sớm nên nghĩ đến mới đúng... Tuế nguyệt chi luyện , tử ý thôi hóa” cái này căn bản là toàn bộ lai nguyên ở một loại thần thông ! Cũng hoặc là nói , là theo một loại thần thông thượng diễn biến ra thuật pháp !”

“Cái này mảnh thứ ba ngọc hiệt , trên đó ghi chép Tỏa Tuế thuật , mỗi mười năm khóa lại một lần tuế nguyệt lực , sáu trăm năm khóa sáu mươi lần , lại vừa bày ra uy năng , dùng mười gấp thời gian , khiến

cho tuế nguyệt chi bảo chút thành tựu .” Mạnh Hạo tay phải nâng lên tại trên túi trữ vật vổ , lập tức lấy ra một đoạn Xuân Thu mộc .

”Có lẽ bị bì đồng nuốt vào cái kia mảnh thứ hai ngọc hiệt , hoặc là bị phúc địa Viên Đỉnh lưu lại mảnh thứ nhất ngọc hiệt , trong đó một mảnh , chính là ghi chép Đan Đông nhất mạch tử ý thôi hóa !

Mà muốn luyện thành tuế nguyệt chi bảo , cái này tử ý thôi hóa , ắt không thể thiếu !” Mạnh Hạo cúi đầu xem trong tay ngọc hiệt cùng Xuân Thu mộc , hai mắt lộ ra kỳ mang .

”Phải hay không phải , thử một lần liền biết !” Mạnh Hạo không chần chờ nữa , tay phải lập tức một mảnh màu tím , ánh mắt của hắn cực kỳ ngưng trọng , đem Tử Ý quyết toàn bộ vận chuyển lên đến, dung nhập cái kia Xuân Thu mộc bên trong .

Thời gian trôi qua , một lúc lâu sau , Mạnh Hạo nhíu mày , cái này Xuân Thu mộc như một cái thôn phệ hết thấy lỗ đen , Mạnh Hạo Tử Ý quyết thay đổi ra thôi hóa chi lực , tại đây Xuân Thu mộc lên, lại không có chút nào tác dụng .

Mạnh Hạo suy nghĩ một chút , nhìn chung quanh , bỗng nhiên hừ lạnh một tiếng , lấy ra Chủ Lô lệnh bài , ở trên nhấn một cái , lập tức lệnh bài kia tử quang lóe lên , đem Mạnh Hạo tính cả cái này lần các đều bao phủ ở bên trong .

Chủ Lô lệnh bài , Mạnh Hạo tại trở thành Chủ Lô thì liền hiểu , này làm cho có hiệu quả , có thể hình thành một đạo che đầy thần thức màn sáng , phòng ngừa đan sư luyện đan lúc, bị người đánh cắp học .

Này thuật là Đan Đông nhất mạch dốc sức sáng tạo , đến nay còn không có bị người phá giải , mà lại đan sư luyện đan cũng không phải là lúc nào cũng cần , cho nên trong vài canh giờ , này che đầy chi lực , không tại bị phá .

Trừ phi là thời gian dài , mới có thể bị cố tình chi nhân thần thức xé mở .

Màn sáng cùng một chỗ , giờ khắc này Mạnh Hạo lại không...nữa đi áp chế tu vi , mà là đem sáu tòa đạo đài hoàn mỹ Trúc Cơ chi lực , lập tức toàn bộ triển khai .

Càng là tại triển khai một cái chớp mắt , bị hắn thả ở chỗ này Chủ Lô lệnh bài , cũng theo đó tản ra nhu hòa chi quang , đem nơi này hết thấy đều che dấu ở bên trong , cùng lúc đó , Mạnh Hạo trên thân đến từ bì đồng biến hóa chi lực , cũng đều tản ra , có thể dùng Mạnh Hạo giờ phút này tu vi toàn diện bộc phát , không có hiển lộ tại ngoại .

Có thể Mạnh Hạo trong lòng biết không thể liên tiếp quá lâu , bằng không thì nói không chừng cũng sẽ phức tạp , giờ phút này tu vi toàn diện bộc phát đồng thời , hắn tử ý thôi hóa , cũng trực tiếp giương khai mở tới được đỉnh phong .

Mắt trần có thể thấy đấy, cái kia Xuân Thu mộc tại Mạnh Hạo trong tay , lại dần dần tản ra hào quang màu xanh lục , trong lúc mơ hồ , xuất hiện một lá mầm non !

Khi nhìn đến cái kia mầm non một cái chớp mắt , Mạnh Hạo hai mắt lộ ra kích động , trong cơ thể hắn tu vi nháy mắt tiêu tán , tay trái nâng lên bấm niệm pháp quyết dưới, giống như xuất hiện tàn ảnh , liên tiếp mười cái ấn quyết , bị Mạnh Hạo trực tiếp đánh vào cái này Xuân Thu mộc thượng .

Cái này mười cái ấn quyết , đúng vậy Tỏa Tuế pháp .

Theo lạc ấn , Xuân Thu mộc chấn động mạnh , khôi phục như thường , có thể tại Mạnh Hạo nhìn lại , nhưng lại rõ ràng nhìn ra cái này Xuân Thu mộc cùng lúc trước chỗ bất đồng , tựa hồ nhiều hơn một vòng trầm trọng cảm giác , thậm chí ẩn ẩn ở trên , có thể cảm thụ ra nhân nhạ tuế nguyệt khí tức .

”Quả nhiên hữu hiệu !” Mạnh Hạo hai mắt quang mang chớp động , đem hắn thu hồi về sau, tản ra Chủ Lô lệnh bài tử quang .

”Đáng tiếc nơi đây không tiện toàn bộ tu vi triển khai , chờ đã đi ra Thanh La tông , nhất định phải đi nếm thử , nhìn xem có thể thôi hóa cái này Xuân Thu mộc bao nhiêu năm .” Mạnh Hạo thở sâu , nội tâm phần chân , đối với cái này tuế nguyệt chi bảo , những năm gần đây này hắn nghĩ quá nhiều lần , nhưng đáng tiếc chỉ có thể nhìn qua mấy trăm năm luyện chế thử dài , nhưng hôm nay , hắn đã tìm được chính xác phương

pháp luyện chế , như thế kéo dài nữa , Mạnh Hạo tin tưởng không bao lâu , chính mình liền có thể luyện ra một bả , ẩn chứa mười giáp thời gian tuế nguyệt chỉ bảo .

Bảo này điểm mạnh , Mạnh Hạo không biết được cụ thể , có thể hần chờ mong , nhưng lại cực cao , có thể bị chín cỗ Hàn gia xưng là thần thông , có thể bị Đan Đông nhất mạch hóa thành Tử Ý quyết , đây hết thủy dung hợp lại cùng nhau hóa thành bảo vật , Mạnh Hạo tin tưởng nhất định sẽ không để cho chính mình thất vọng .

249. Chương 249: Hòa Giải

“Lần này Thanh La tông , gần kề việc này , đã không trắng đến!” Mạnh Hạo đem Xuân Thu mộc thu hồi , khuôn mặt lộ ra mỉm cười , có thể trong mắt ở chỗ sâu trong , lại thoáng qua một vòng nghi hoặc .

“Hàn Bối cùng Đan Đông nhất mạch , sâu xa sâu đậm , trong lúc này đến cùng giấu giếm bí mật gì ...” Mạnh Hạo đối với cái này đã có suy đoán , sau một lúc lâu , hần không tại đi suy tư việc này , hôm nay sắc trời bên ngoài đã lại là sáng sớm .

“Còn có cái kia Chu Kiệt , lại là vì sao bị diên , trước khi một đường thượng ta đã cảm thấy người này có chút không đúng ... Tần hồn đoạt thể , vãng sinh trở về ...” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ , liên tưởng rất nhiều , một lát sau bỗng nhiên ngừng đầu lên , nhìn về phía lầu các bên ngoài .

“Phương đại sư , hôm nay là Đan Giới nhất mạch Trần đại sư giảng đan ngày , quý tông Chu đại sư đã qua đi , ngài tại đây muốn hay không cũng đi?” Không bao lâu , lầu các ngoài truyền tới thanh âm cung kính .

Mạnh Hạo suy nghĩ một chút , cũng muốn đi nghe một chút Đan Giới nhất mạch đan sư , đối với đan đạo đã hiểu , vì vậy đứng dậy đi ra lầu các , theo cái kia Thanh La tông đệ tử , hai người rơi xuống Thanh Nghênh phong .

Giảng đan địa phương , là ở Thanh La tông thứ năm mươi bảy sơn , núi này không ngọn núi , đỉnh bằng chỗ bị xây dựng to lớn quảng trường , bốn phía càng có chỗ ngồi vờn quanh , có thể dung nạp mấy vạn người an vị .

Khi Mạnh Hạo đã đến lúc , nơi đây đã có hơn hai vạn Thanh La tông tu sĩ , những thứ này tu sĩ tu vi không giống nhau , ngưng khí , Trúc Cơ , Kết Đan đều có , còn ngồi tại bốn phía , mà chính giữa , thì là một chỗ nhô ra đài cao .

Đan Giới nhất mạch Trần Gia Hỉ cùng với Lý Nhất Minh , đang khoanh chân ngồi ở chỗ kia , nhắm mắt ngồi xuống .

Cách đó không xa còn có ba cỗ bàn trà , Thanh La tông Tử La lão tổ thành linh ở bên trong , hần bên cạnh còn có một mỹ phụ trung niên , nàng này Mạnh Hạo liếc nhìn , liền lập tức nhận ra , đang là năm đó tại Khảo Sơn Tông bên ngoài , đem Hứa sư tỷ mang đi chi nhân .

Ngoại trừ hai cái vị này , còn có một ông lão mặt đỏ , lão này ngồi ngay ngắn ở bàn trà về sau , ánh mắt như điện , tu vi bằng bạc thâm bất khả trắc , tại Mạnh Hạo cảm thụ , giống như so với kia Tử La lão tổ , còn phải hơi khủng bố một chút bộ dáng .

Ba vị tu sĩ Nguyên Anh tồn tại , có thể dùng lúc này đây giảng đan , quy cách cực cao .

Tại tam cái tu sĩ Nguyên Anh đối diện bàn trà chỗ , giờ phút này Chu Đức Khôn khoanh chân ngồi tĩnh tọa , nhìn xem trên đài cao Trần Gia Hỉ cùng Lý Nhất Minh , sắc mặt âm trầm .

Mạnh Hạo chậm rãi đi tới , ngồi ở Chu Đức Khôn bên người , thần sắc bình tĩnh .

“Hai người này quá kiêu ngạo rồi , hôm qua đến chỗ của ta , nhìn như bái phỏng , nhưng trên thực tế lại ngôn từ kiêu căng , giống như bọn hần Đan Giới nhất mạch đã siêu việt Đan Đông !” Gặp Mạnh Hạo đã đến , Chu Đức Khôn đã sớm không để ý đến từng đã là không vừa mắt , giờ phút này hần xem Đan Giới

nhất mạch hai người , mới được là chán ghét nhất , ngược lại là Mạnh Hạo tại đây , hai người dù sao đồng tông , cho dù có chút ít ma sát , có thể đối với bên ngoài lúc, nhưng lại nhất trí .

”Còn có Thanh La tông , tiếp xúc chính là vì hấp thụ hai mạch chi trưởng, mặc dù là nơi đây những tu sĩ này đều là bọn hắn trong tông môn bồi dưỡng đan tu , có thể lại không phải để cho chúng ta tới trước giảng đan , mà là để cho cái này Đan Giới nhất mạch !

Việc này quá mức !” Mạnh Hạo vừa mới tọa hạ , Chu Đức Khôn liền không ngừng mà mở miệng , rất là bất mãn .

“Lúc này đây ta và ngươi phải cẩn thận một chút , ta xem cái này Đan Giới nhất mạch không có lòng tốt , sợ là muốn mượn cơ hội này , tới dọa ta hai người một đầu, một khi bị đè ép , ta và ngươi trở lại tông môn , có thể là ném đi lớn mặt !” Chu Đức Khôn cẩn thận mở miệng , chăm chăm vào trên đài cao Trần , Lý hai người , địch ý rất nặng .

“Ta khá tốt chút ít , ngươi luyện đan có thể phải chú ý , ai , mà thôi mà thôi , ngươi hôm nay luyện đan thượng có cái gì khó hiểu chỗ , tranh thủ thời gian hỏi ta...ta đến cho ngươi giải đáp , hy vọng có thể thời gian ngắn nhất , để cho ngươi lĩnh ngộ càng nhiều hơn một chút .” Chu Đức Khôn liên tục thở dài , nhìn về phía Mạnh Hạo .

Mạnh Hạo châm biếm , hẳn cùng với cái này Chu Đức Khôn tuy nói có chút ma sát , có thể cái này mấy ngày tiếp xúc , thì cũng chẳng có gì quá mức chán ghét địa phương , giờ phút này cười lắc đầu .

“Ta chỗ này chắc có lẽ không ra chỗ sơ suất , không có việc gì .”

“Ngươi ... Ai , Phương Mộc a, ta và ngươi tuy có ma sát , cũng mặc kệ cái này ma sát là cực kỳ nhỏ, hôm nay đều đến trình độ nào rồi, cái kia Đan Giới nhất mạch cũng bắt đầu khiêu khích , ở chỗ này , chúng ta đại biểu là Đan Đông nhất mạch !” Chu Đức Khôn nhìn qua Mạnh Hạo , thở dài , tay phải vỗ túi trữ vật , lấy ra một quả ngọc giản đưa cho Mạnh Hạo .

“Đây là ta đem qua chuyên môn cho ngươi sửa sang lại , là ta cái này hơn một trăm năm đan đạo chi tu kinh nghiệm cùng lịch lãm rèn luyện , ngươi nhìn kỹ một chút , ấn chứng với nhau tham khảo , ứng với có thể nhường cho ngươi đan đạo tạo nghệ đề ột chút .”

Mạnh Hạo khẽ giật mình , tiếp nhận ngọc giản này , linh thức quét qua , yên lặng nhìn lại , hồi lâu hẳn ngừng đầu , nhìn qua lên trước mắt cái này Chu Đức Khôn , ngọc giản này ở bên trong nội dung không có hư giả , là một cái giả dẫn Chủ Lô , cả đời luyện đan kinh nghiệm , này ngọc giản giá trị thật lớn .

Đồng thời , Mạnh Hạo cũng theo ngọc giản này ở trong, biết mình lúc trước khi uy rồi, bất kỳ một cái nào Chủ Lô , đều có đáng giá tôn trọng cùng chỗ học tập , cái này Chu Đức Khôn , tuy nói suy nghĩ cứng nhắc , nhưng đối với đan đạo tỉ mỉ đã hiểu , đã đến đẳng phong tạo cực trình độ .

Loại này tỉ mỉ thể hiện , biểu hiện ở luyện đan xác xuất thành công lên, Mạnh Hạo tại đây , cho dù là tự hỏi đan đạo tạo nghệ vượt ra khỏi Chu Đức Khôn , mà lại đã hiểu càng sâu , nhưng hẳn luyện chế đan được , mười trong lò cái có thể thành công ba bốn lò tả hữu .

Nhưng này Chu Đức Khôn , Mạnh Hạo thông qua ngọc giản này , lập tức phân tích ra được , đối phương luyện chế đan được , mười lò sẽ thành tám lò trở lên.

“Đa tạ Chu đại sư !” Mạnh Hạo thở sâu , ngọc giản này đối với hắn trợ giúp không nhỏ , Mạnh Hạo vẻ mặt nghiêm túc , ôm quyền hướng về Chu Đức Khôn cúi đầu .

Chu Đức Khôn ngoài miệng nói không cần như thế , nhưng trong lòng lại có chút đắc ý , thầm nghĩ tiểu tử này tuy nói mưu lợi đã thành Chủ Lô , nhưng hôm nay thoát nhìn , giống như cũng không phải như vậy không vừa mắt , chờ trở về tông môn , không thể nói trước cùng với mặt khác Chủ Lô nói chuyện , thay đổi thoáng một phát mọi người đối với hắn ấn tượng .

”Khụ khụ , ta mấy ngày này , cũng đang suy nghĩ trước người trong sơn cốc nói những lời kia , cũng có một chút đạo lý ... Ngoài ra ta muốn hỏi ngươi , ngày đó Thất Diệp Đình , ta vững tin tuyệt sẽ không tính sai , nhưng cũng hiểu biết này là hoàn toàn chính xác tại hoàng hôn thì tách ra thất thải , việc này ... Chu Đức Khôn ho khan một tiếng , rốt cục hỏi hắn ngày đó trăm mối vẫn không có cách giải chuyện tình .

Mạnh Hạo ngại ngừng cười cười , vội ho một tiếng , dời đi Thất Diệp Đình chủ đề , nói tới mặt khác .

Mạnh Hạo tại đây không nói , Chu Đức Khôn cũng không tiện tiếp tục truy vấn , vốn lấy hấn đan đạo tạo nghệ , nội tâm cũng đoán được một hai , giờ phút này hai người quan hệ đã có hòa hợp dấu vết , không tiện đi đánh vỡ , vì vậy hai người nhằm vào đan đạo , đã bắt đầu nghiên cứu thảo luận , lẫn nhau đều có thu hoạch , thậm chí mà ngay cả lúc này đây giảng đan bắt đầu , cũng đều không có đi chú ý , tùy ý cái kia Trần , Lý hai người , tại trên đài cao thanh âm truyền khắp bốn phía , càng thỉnh thoảng mang theo bất thiện ý , nhìn về phía Mạnh Hạo cùng Chu Đức Khôn .

Đối mặt loại này đến từ Đan Đông nhất mạch bỏ qua , Trần , Lý hai người trong lòng cười lạnh , nhưng giờ phút này cũng không nên đi nói cái gì đó , ngược lại là Mạnh Hạo cùng Chu Đức Khôn , hai người nói đan đạo , càng nói lẫn nhau thu hoạch càng lớn .

Chu Đức Khôn trong mắt dần dần lộ ra kính nể , lần này tâm bình khí hòa nói đối với đan đạo bất đồng đã hiểu , có thể dùng Chu Đức Khôn ẩn ẩn hiểu ra .

Mà Mạnh Hạo cũng đã nhận ra chính mình đối với tỉ mỉ nắm chắc , vẫn là không đủ , thỉnh giáo dưới , thu hoạch càng lớn .

Một già một trẻ , hai người đàm luận , đến mà sục sôi thời điểm , Chu Đức Khôn vỗ bàn một cái , lớn tiếng tán thưởng , lần này hành vi có chút làm ra vẻ , Mạnh Hạo lập tức vui vẻ , dứt khoát cũng hồ nháo một bữa , khi thì cũng đại lực vỗ một cái cái bàn , hoặc là trực tiếp lớn tiếng tán thưởng .

Hai người cử động như vậy , lập tức để cho trên đài cao Trần , Lý hai người ánh mắt âm trầm , nhìn nhau một cái , đều lộ ra cười lạnh , hấn hai người trên thực tế tại đi vào Thanh La tông trước , liền sớm đã hạ quyết tâm , lần này nhất định phải lực áp Đan Đông nhất mạch .

Chẳng những muốn từ giảng đan thượng vượt trên , càng phải theo luyện đan thượng trực tiếp nghiền ép , như thế mới có thể truyền khắp Nam Vực , mà hấn hai người , cũng tất nhiên chuyện như vậy , lập tức quật khởi , uy danh hiển hách .

Giờ phút này nhẩn nại , hấn hai người cho đến đem cái này liên tiếp hai ngày giảng đan toàn bộ nói xong , trong hai ngày này , không người ly khai nơi đây , đều đang nghe Đan Giới nhất mạch hai người này giảng giải đan đạo , có thể thời gian dần trôi qua , nhưng lại chia làm hai phái , Mạnh Hạo cùng Chu Đức Khôn bên kia , cũng chậm chậm quay chung quanh mà không ít người , nghe hai người nghiên cứu thảo luận , rất có hoảng hốt , rất nhiều nơi trực tiếp thông thấu .

Một màn này là Chu Đức Khôn cố ý chế tạo ra , giờ phút này cực kỳ đắc ý .

Trần Gia Hỉ hai mắt càng phát ra âm trầm , cho đến đã xong giảng đan về sau , lập tức quay người , ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Chu Đức Khôn cùng Mạnh Hạo .

“Hai vị ở chỗ này nói hai ngày , cũng đến mà Đan Đông nhất mạch giảng giải thời điểm , tại hạ cũng muốn nghe xem , đối với đan đạo , người Đan Đông nhất mạch lại có gì hiểu biết !” Trần Gia Hỉ thanh âm âm trầm , hấn bên cạnh Lý Nhất Minh đồng dạng sắc mặt khó coi , mang theo cười lạnh .

“Không sai , Đan Đông nhất mạch thân là Nam Vực đan đạo đỉnh phong , Lý mỗ cũng rất nghĩ biết được , quý tông đan đạo đã hiểu , có gì chỗ tinh diệu .”

Mạnh Hạo có chút nhú mày , hai ngày này ngoại trừ vừa bắt đầu hấn cùng với Chu Đức Khôn là thật tâm lẫn nhau nghiên cứu thảo luận bên ngoài , thời gian còn lại phần lớn là phối hợp Chu Đức Khôn đi chơi đùa nghịch , nhưng hấn cũng nghe thấy mà cái này Đan Giới nhất mạch hai người giảng đan , bọn họ đã hiểu đều có chỗ đặc biệt , ẩn chứa đan đạo đạo lý .

Chu Đức Khôn hừ lạnh một tiếng , đứng dậy nhaoáng một cái , thẳng đến đài à đi , trên thực tế hấn cũng nghe mà cái này Đan Giới nhất mạch hai người giảng giải , há có thể không biết đối phương có chỗ đặc biệt , nhưng lần này đi vào Thanh La tông , hấn là giảng đan chỉ nhân , giờ phút này không có khả năng lùi bước , cho nên trước khi mới cùng Mạnh Hạo bắt chuyện , cũng là muốn tạm thời mài dao , tranh thủ nhiên chính mình ở bên trong không xuất ra chỗ sơ suất .

Giờ phút này theo Trần , Lý hai người rơi xuống , Chu Đức Khôn đứng ở trên đài cao , nội tâm hạ quyết tâm , phát huy mình tở mĩ chỗ , đem lúc này đây giảng đan hồ lộng qua .

“Đan đạo một đường , chú ý hết thấy thảo mộc biến hóa trong lòng , tự thành phạm vi , là được đan đạo vĩnh hằng duy nhất !”

”Hôm nay ở chỗ này , Chu mỗ trước hết và các vị đạo hữu , nói một chút thảo mộc chi biến ba loại cảnh giới ... Chu Đức Khôn có kỳ tâm cơ , chuẩn bị chậm rãi tự thuật , đem thời gian kéo qua .

Nhưng hần lời nói cơ hồ vừa mới nói hai câu , lập tức cười lạnh một tiếng theo Trần Gia Hỉ trong miệng truyền ra .

“Lần này đạo lý Trần mỗ vẫn là lần đầu nghe nói , Chu đại sư , người đã nói đan đạo chú ý hết thấy thảo mộc trong lòng , tự thành phạm vi , cái kia Trần mỗ ngược lại cũng muốn hỏi hỏi , cái gì là phương viên !” Trần Gia Hỉ vỗ bàn một cái , thanh âm càng là dùng tu vi truyền ra , rầm rầm khuếch tán bát phương , mắt lộ ra hùng hổ dọa người ý , chăm chăm vào Chu Đức Khôn .

Bốn Chu Thanh la tông chi tu , giờ phút này nguyên một đám sắc mặt cổ quái , an tĩnh nhìn lại , Tử La chờ ba vị Nguyên Anh lão tổ , cũng đều không có đi ngăn trở , mà là tùy ý Đan Đông nhất mạch cùng Đan Giới nhất mạch , ở chỗ này hoàn toàn trở nên gay gắt mà mâu thuẫn .

250. Chương 250: Ó Thể Luyện Nhật Nguyệt Tang Thương!

Mạnh Hạo nhíu mày , hần cùng với Chu Đức Khôn , tại vừa rồi Đan Giới nhất mạch giảng giải đan đạo lúc , tuy nói nhìn đối phương không vừa mắt , có thể cũng cuối cùng chỉ là tại dưới đài lẫn nhau tiến hành nghiên cứu thảo luận mà thôi , không có như vậy trực tiếp hùng hổ dọa người .

Việc này quá mức ác liệt , chẳng khác gì là trực tiếp nhằm vào , gần như rút đao đánh nhau .

Nhưng bây giờ , cái này Đan Giới nhất mạch lại lựa chọn dùng loại phương thức này tiến công , muốn vượt trên Chu Đức Khôn đồng thời , cũng vượt trên Đan Đông nhất mạch , như cùng là đạp trên Mạnh Hạo cùng Chu Đức Khôn thanh danh , đi quật khởi cái này Trần , Lý hai người mình thanh thế .

Có thể tưởng tượng , như hôm nay ở chỗ này , Mạnh Hạo cùng Chu Đức Khôn bị vượt trên , tắc thì chuyện hôm nay ngay lập tức sẽ truyền khắp Nam Vực , Đan Đông nhất mạch tối đa tổn thất một ít mặt mũi , có thể Mạnh Hạo cùng Chu Đức Khôn , nhưng lại sẽ bị sa vào đàm tiếu .

Mà thanh danh , đối với một cái đan sư , cực kỳ trọng yếu .

Chu Đức Khôn hiển nhiên cũng nghĩ đến điểm này , giờ phút này sắc mặt âm trầm , tại trên đài cao nhìn về phía cái kia hôm nay thần sắc ngạo nghễ Trần Gia Hỉ .

Trần Gia Hỉ cũng đang nhìn Chu Đức Khôn , bọn hần đài ngày hôm nay đã đợi rất lâu rồi , tại Đan Giới nhất mạch , hần tự hỏi tại đan đạo tạo nghệ thượng thuộc về thiên kiều thế hệ , càng là am hiểu ngôn từ phân biệt đàm , trong ngày thường trong tông môn , có thể ở ngôn từ thượng thắng được hần chỉ nhân không nhiều lắm .

Mấy ngày trước hần nghe nói Thanh La tông mời Đan Đông nhất mạch Chủ Lô , lại thấy được Thanh La tông đến Kim Hàn Tông Đan Giới nhất mạch đồng dạng mời , hần liền lập tức phát giác , đây là một cái tuyệt diệu cơ hội .

Mà hần sớm đã hạ quyết tâm , không tiếc hết thấy thủ đoạn , nhất định phải cầm lấy cơ hội này , dùng cái này nâng lên chính mình ... Thân là đan sư , sẽ không có gì so nghiên áp Đan Đông nhất mạch Chủ Lô , càng có thể làm cho bản thân địa vị quật khởi phương thức .

Mỗi lần nghĩ tới chỗ này , hần đều kích động hưng phấn , giờ phút này rốt cục mộng tưởng sắp thực hiện , hần chăm chăm vào Chu Đức Khôn , nhìn không phải đan tu , mà là một khối có thể mang chính mình làm làm nâng lên thạch đầu .

“Nghiền ép cái này Đan Đông nhất mạch một già một trẻ ta Trần Gia Hỉ danh khí lập tức quật khởi , vô luận là trong tông môn hay là tông môn bên ngoài !” Trần Gia Hỉ nội tâm phần chấn động thời , hần bên cạnh Lý Nhất Minh , nội tâm mang theo vậy tâm tư .

Thảo mộc ba loại cảnh giới loại thứ nhất mười vạn được thảo , loại thứ hai ... Chu Đức Khôn thu hồi ánh mắt tự lo mở miệng nhưng hần những lời này vẫn là không có chờ nói xong , lập tức Trần Gia Hỉ chỗ đó cười ha hả , tiếng cười quanh quần toàn bộ quảng trường , cực kỳ chói tai .

”Đan Đông nhất mạch Chủ Lô , Chu Đức Khôn đại sư , hần là người cái này giảng đan , không cho phép người đồng đạo hoài nghi? Không cho phép người đồng đạo đến hỏi ý kiến?

Người là sợ rồi, còn là cần bản liền rầm chó không kêu , hay hoặc giả là muốn lừa gạt Thanh La tông đạo hữu?” Trần Gia Hỉ lần nữa vỗ bàn một cái , đứng lên mĩa mai mở miệng , trong mắt ý trào phúng dày vô cùng , trên thực tế nội tâm của hần giờ phút này đã đắc ý phi phàm thâm nghĩ lúc này đây tự cung tất thắng không thể nghi ngờ !

Hôm nay nhìn về phía Chu Đức Khôn lúc, Trần Gia Hỉ cực kỳ tự tin hần ở đây tới đây trước khi liền dò xét tra được , lúc này đây Thanh La tông theo Đan Đông nhất mạch , mời tới là vị này Chu Đức Khôn , cái này Chu Đức Khôn tại Nam Vực danh khí không nhỏ , từng bị Trần Gia Hỉ nghiên cứu cẩn thận qua , cho rằng đối phương đan đạo đã hiểu , chính mình có thể dễ dàng đánh bại .

Chu Đức Khôn chợt xoay người , nhìn hằm hằm Trần Gia Hỉ , hần giờ phút này cũng không còn cách nào đi giả bộ như không nghe thấy , bởi vì đối phương đã xem trận này nhằm vào , nâng lên đến mà Đan Đông nhất mạch trình độ , cho dù là càn quấy , có thể lại làm cho Chu Đức Khôn không cách nào không đi ra tay .

Quảng trường bốn phía Thanh La tông đệ tử nhao nhao bỗng cảm thấy phần chấn , an tĩnh nhìn lại , bên trong có không ít đệ tử hạch tâm , trong đó Hàn Bối đang tại hần nhiệm , đang mang theo mỉm cười , nhìn xem Đan Đông nhất mạch cùng Đan Giới nhất mạch mâu thuẫn kịch liệt .

Ba người kia Nguyên Anh lão tổ , cũng đều từ từ nhắm hai mắt , giống như ngồi xuống nhập định , không nghe thấy không để ý , hiển nhiên một màn này , đúng là bọn họ cam tâm tình nguyện thấy .

“Chu đại sư , người như vậy nhìn hằm hằm Trần mỗ cũng vô dụng , người còn không có giải thích , rốt cuộc là cái gì phương viên !” Trần Gia Hỉ nhàn nhạt mở miệng , thanh âm mặc dù xem ra không có cái gì ngữ khí biến hóa , có thể cái kia trong mắt trào phúng , nhưng lại để cho Chu Đức Khôn nội tâm tức giận càng đậm .

“Cái gọi là phương viên , đại biểu chính là quy củ , mặc kệ thiên biến vạn hóa , tồn hồ tại tâm , dùng không thay đổi ý , thôi (thúc) vạn biến thảo mộc , dùng cái này xác minh đan đạo , biến ảo đan phương , do đó hiểu ra đan đồ xa xa , mặc dù vô tận vẫn như trước tìm kiếm !” Chu Đức Khôn gần từng chữ mở miệng , lời nói này nói ra , lập tức để cho Trần Gia Hỉ sững sờ .

Hần không nghĩ tới cái này Chu Đức Khôn lại có thể nói như vậy , tại hần nghĩ đến , đối phương không nên biết cái này như vậy giảng giải , trên thực tế nếu như không có Mạnh Hạo lời mà nói..., Chu Đức Khôn cũng đích thật là như thế , có thể cùng Mạnh Hạo đàm luận , hần xác minh không ít, sớm có hiểu ra , cho nên lời nói này vừa ra , chẳng những Trần Gia Hỉ sững sờ , Lý Nhất Minh cũng nhíu mày , bốn phía Thanh La tông tu sĩ , cả đám đều giống như có điều ngộ ra .

”Chu đại sư lần này hiểu biết , Trần mỗ không ủng hộ ... Trần Gia Hỉ bỗng nhiên mở miệng , nội tâm thu hồi khinh thị , trong ánh mắt lộ ra tinh mang .

“Như bản thân không thay đổi , làm sao đến vạn biến ! Như một con sông nước , như bản thân bất động , là được nước động , chỉ có nước sông lưu động , bản thân chuyển động, này sông mới lâu dài như nước chảy , mới được là sống chi pháp !” Trần Gia Hỉ chậm rãi nói ra , lời nói vừa ra , lập tức để cho Chu Đức Khôn biến sắc , đang muốn mở miệng , lại bị Trần Gia Hỉ tay áo hất lên , trực tiếp cắt ngang .

”Như một thân cây , trong gió có thể bất động? Nếu không động , đó là vẽ ở bên trong chi cây , chỉ có chuyển động, mới đại biểu gió thổi mà đến , đại biểu chân ý tồn tại !

Mà Chu đại sư ngôn từ , bản thân không thay đổi , có thể cười đã đến , có lẽ cái này là người đến nay còn không phải Tử Lô nguyên nhân , bởi vì mang theo đối với đan đạo như vậy đã hiểu , mua danh chuộc tiếng , mèo khen mèo dài đuôi , như có thể trở thành là Tử Lô , đó mới là thiên đại kỳ văn !” Trần Gia Hỉ ngôn từ một câu so một câu sắc bén , có thể dùng Chu Đức Khôn thân thể run rẩy , chỉ vào Trần Gia Hỉ .

“Người ... Người ...”

”Ta làm sao vậy? Hẳn là người tại đây không thể nói trước? Không thay đổi sông , đó là nước động , không thay đổi chi cây , đó là họa (vẽ) màn , mà người Chu đại sư , rõ ràng là đem chính mình đặt ở nước động ở bên trong , lại khinh thị mây trắng qua đi , ta nói người mua danh chuộc tiếng , sai rồi?

Người đem chính mình cung cấp tại họa (vẽ) màn ở bên trong , không nhìn tới trời đất bên ngoài , không nhìn tới ngoại giới đặc sắc , ta nói người mèo khen mèo dài đuôi , cũng sai rồi?” Trần Gia Hỉ thanh âm càng lúc càng lớn , nói ra cuối cùng , càng là thanh âm như lời đinh rầm rầm , truyền khắp bốn phía , có thể dùng Chu Đức Khôn sắc mặt trắng bệch , hai mắt phảng phất muốn phun ra lửa giận , hẳn rõ ràng cảm giác đối phương là cường từ đoạt lý , có thể lại cứ thiên lại cảm thấy hình như có chút ít đạo lý , đầy trong đầu lời mà nói..., càng không có cách nào tổ chức đi ra .

“Một bên nói bậy nói bạ !!” Hẳn chỉ có thể tức giận lên tiếng như vậy , lời nói này vừa ra , Mạnh Hạo chỗ đó thầm than một tiếng .

“Một bên nói bậy nói bạ? Cái kia Trần mỗ sẽ nói cho người biết , cái gì là chân chánh phương viên !”

”Âm dương nhật nguyệt , đan đồ đại lục , cái này Hạo Dương , ẩn chứa hết thủy dung viêm , nói rất đúng là đan !

Cái này Hạo Nguyệt , ẩn chứa âm cực chi biến , nói rất đúng đan phương !

Đây mới là phương viên , người Chu đại sư hẳn là thật là đan đạo đỉnh phong , lại dám đem điều này đại biểu Hạo Dương là đan tan ra tại trong lòng? Cảm tưởng điều này đại biểu Hạo Nguyệt vô cùng đan phương ủ tại trong lòng?

Ta nói người một tiếng mua danh chuộc tiếng , mèo khen mèo dài đuôi đều là nhẹ !” Trần Gia Hỉ lời nói vừa ra , bốn phía nháy mắt yên tĩnh , thanh âm của hắn ồ ồ quanh quẩn , sở hữu tất cả Thanh La tông chi tu , đều nguyên một đám tâm thần chấn động .

Mà ngay cả Tử La lão tổ bên người mỹ phụ trung niên , giờ phút này đều mở mắt ra , chăm chú nhìn một chút Trần Gia Hỉ .

Chu Đức Khôn thân thể run rẩy , hắn muốn mở miệng , có thể trong óc giờ phút này hỗn loạn từng bừng , muôn người chú ý , bị người như thế mỉa mai , để cho lão nhân này giờ phút này có nỗi khổ không nói được .

“Phương mỗ cũng có vài chỗ khó hiểu .” Ngay tại Chu Đức Khôn muốn mở miệng một cái chớp mắt , Mạnh Hạo thanh âm mang theo lạnh như băng truyền ra , thân thể nhảy lên , bay thẳng khởi đã rơi vào trên đài cao , đứng ở Chu Đức Khôn bên người .

Chứng kiến Mạnh Hạo đã đến , Chu Đức Khôn như chứng kiến mà thân nhân như vậy , hẳn quá rõ ràng Mạnh Hạo tại đây ngôn từ sắc bén , giờ phút này thở sâu , lại không lên tiếng nữa , mà là lui ra phía sau vài bước , tâm cam tình nguyện dùng chính mình đến phụ trợ Mạnh Hạo .

Mạnh Hạo đứng ở nơi đó , ánh mắt lạnh lùng nhìn chung quanh , cuối cùng nhất ánh mắt đã rơi vào Trần Gia Hỉ trên thân .

“Trần mỗ xin lắng tai nghe .” Trần Gia Hỉ cười cười , thần sắc nhìn như phong khinh vân đạm (*gió nhẹ mây bay) , nhưng trong lòng đã có ngưng trọng , bởi vì hắn đối với Mạnh Hạo hiểu rõ không nhiều lắm , có thể chỉ là Thanh La tông ngoài sơn môn một lần lời nói , khiến cho hắn nhìn ra trước mắt cái này Phương Mộc , cũng không dễ trêu .

Nhưng hần tự tin tự thân đan đạo , lại nghĩ tới đối phương là mưu lợi trở thành Chủ Lô , lập tức nội tâm chắc chắn xuống , khóe miệng lộ ra mĩa mai chỉ cười .

Giờ phút này bốn phía Thanh La tông tu sĩ , đều nguyên một đám nhìn về phía Mạnh Hạo , Hàn Bối chỗ đó hai mắt neho lại , đã ẩn tàng hào quang , giờ khắc này Mạnh Hạo , muôn người chú ý , cái kia tu vi Nguyên Anh mỹ phụ trung niên , cũng đều đang khoanh chân , nhìn về phía Mạnh Hạo , lộ ra cảm thấy hứng thú ý .

Dù sao trước khi Trần Gia Hỉ đích thoại ngữ , Thanh La tông chi nhân nghe xong , đa số cảm thấy có đạo lý riêng chỗ .

”Phương mỗ có tam vấn , phương viên mà nói , nhật nguyệt âm dương , Hạo Dương là lô , Hạo Nguyệt hóa phương , như vậy lò luyện đan này là ai rèn , toa thuốc này là ai sáng tạo ra đến?

Đây là đệ nhất hỏi , kính xin Trần đạo hữu giải thích nghi hoặc .” Mạnh Hạo đứng ở trên đài cao , nhàn nhàn mở miệng .

“Phương đại sư hần là tại đây điểm đan đạo học thức? Lò đan là tiền nhân xem Hạo Dương cảm ngộ rèn , đan phương giống nhau là Hạo Nguyệt mà hiểu ra , cho nên thông qua thảo mộc chi biến ghi chép mà ra , cho nên Trần mỗ nói , Hạo Dương là lô , Hạo Nguyệt là phương , nhật nguyệt lò luyện , luyện ra chúng sinh vạn vật !” Trần Gia Hỉ cười lạnh mở miệng , lời nói trước sau như một sắc bén đến cực điểm , nghe bốn phía chi nhân nguyên một đám tâm trì nhộn nhạo , phải động dung .

”Hạo Dương là bầu trời trong một sao , bởi vì hào quang chói mắt , cổ khiến người nhìn không tới hần bên cạnh chúng tinh tồn tại , tiền nhân ngẩng đầu chỗ xem , cùng hần nói là Hạo Dương , không bằng nói là vùng trời này !

Người nói Chu đại sư là mua danh chuộc tiếng , ta nói người Trần đại sư là ếch ngồi đáy giếng , chỉ có thấy được Hạo Dương , lại nhìn không tới dung nạp Hạo Dương là bầu trời bao la !

Hạo Nguyệt cũng chúng tinh một trong , ban đêm thường tại Thiên Mạc , bởi vì trong đen có trắng tồn tại , khiến người dùng là đêm tối cùng ban ngày , giống như luân chuyển , mà trên thực tế , nhật nguyệt đều là ngôi sao một trong , mà duy nhất không đổi , chính là vùng sao trời này !

Người nói Chu đại sư mèo khen mèo dài đuôi , ta nói người Trần đại sư ánh mắt thiên cận , tiểu Tiểu Đan sư , cũng dám nói nhật nguyệt lò luyện , luyện ra chúng sinh vạn vật !

Nhưng người đã không biết lượng sức mở miệng , như vậy hôm nay Phương mỗ sẽ nói cho người biết , như nhật nguyệt lò luyện , luyện ra chúng sinh vạn vật , như vậy tinh không hoá lò , có thể luyện nhật nguyệt tang thương !” Mạnh Hạo nhàn nhàn mở miệng , thanh âm không nhanh không chậm , duy chỉ có một câu cuối cùng , thanh âm như lôi đình nổ vang , chấn động vào Trần Gia Hỉ tâm thần , để cho hần sắc mặt đại biến .

251. Chương 251: Mạnh Hạo Đan Đạo!

Toàn bộ Thanh La tông trong quảng trường , tất cả Thanh La tông tu sĩ , nguyên một đám tâm thần chấn động , giống như lôi đình ầm ầm rung động mà qua , trong óc ông minh , phẳng phất có một thanh âm liên tiếp quanh quẩn .

“Tinh không hoá lò , có thể luyện nhật nguyệt tang thương !”

Những lời này , không ngừng mà quanh quẩn , có thể dùng bốn phía tiếng hít thở lập tức dồn dập , trung niên mỹ phụ kia chợt trợn to mắt , nhìn qua Mạnh Hạo , hần bên cạnh Tử La lão tổ , giờ phút này cũng đều động dung mở ra thủy chung nhắm mắt .

Hoàn toàn yên tĩnh .

”Người ... Trần Gia Hỉ sắc mặt không ngừng biến hóa , hần chẳng thể nghĩ tới , cái này Phương Mộc rõ ràng ngôn từ sắc bén như thế , để cho hần trong chốc lát giống như bị một bả lưỡi dao sắc bén đâm vào ngực .

Chu Đức Khôn thở sâu , chấn động tại đó , hần giờ phút này phản cũng không có gì hưng phấn cùng kích động , bởi vì hần trước khi ẩn ẩn cảm thấy Trần Gia Hỉ theo như lời chính xác , nhưng hôm nay nhưng lại cảm thấy Phương Mộc theo như lời mới là chân lý .

“Phương đại sư để cho Trần mỗ lấp bấp kinh hãi .” Trần Gia Hỉ thở sâu , rất nhanh sẽ khôi phục lại , hai mắt lộ ra tinh mang , trực câu câu nhìn qua Mạnh Hạo .

”Mặt trời mặt trăng và ngôi sao cũng tốt , Lò nung Thiên Địa cũng được , bất kể như thế nào , đều là đan đồ một đường , từng cọng cây ngọn cỏ , cũng có thể luyện ra đan dược , nhất Hồn nhất Phách , cũng có thể luyện ra Đan Linh ! Mà Trần mỗ trước khi không đồng ý , là Chu đại sư không thay đổi thân , vạn biến đan phương , thực sự không phải là Phương đại sư nói nhặt nguyệt tang thương !

Tại Trần mỗ xem ra , thân là đan sư , bản thân phải đổi , bởi vì chỉ có bản thân thay đổi , mới có thể lách ra khỏi thiên biến vạn hóa , mới có thể phù hợp vô tận đan phương mà nói , mới có thể luyện ra từ xưa đến nay , vô số đan dược .” Trần Gia Hỉ bỗng nhiên mở miệng .

“Một người thay đổi cung thiên biến vạn hóa , các hạ ngôn từ đã qua .” Mạnh Hạo từ tốn nói , thanh âm lần nữa khôi phục không nhanh không chậm , giờ phút này đứng ở trên đài cao , có gió thổi tới , nhắc lên tóc dài che đầy mà trong đôi mắt tinh thần chi mang .

”Thiên biến vạn hóa , bao dung phong vân lời điện , đó là Thiên chi thay đổi , cũng bao gồm đại địa quay cuồng dãy núi phập phồng , giang hà lưu chuyển đây là địa chi thay đổi .

Thiên địa chi biến đều bởi vì người một người lên? Bầu trời mưa rơi , là người Trần đại sư tâm niệm sinh ra? Đại địa núi lở , cũng là người Trần đại sư ý chí nhất thời?

Đây là Phương mỗ thứ hai hỏi , có thể này hỏi không nên người trả lời , bởi vì người trả lời không rồi!

Chớ nói người hôm nay còn không phải đại sư , liền tính rằng người ngày sau thật sự có như vậy một ít có thể trở thành mà đan đạo đại sư , cũng không xứng đi như thế hình dung chính mình , thiên địa chi biến , sao có thể bao dung tại người nội tâm , có thể cười đã đến tự cao tự đại , không biết lượng sức !” Mạnh Hạo thanh âm chậm rãi truyền ra , cùng lúc trước Trần Gia Hỉ mĩa mai Chu Đức Khôn ngôn từ tương tự ý nghĩa đồng dạng , giờ phút này như sấm cùng âm âm có thể dùng Trần Gia Hỉ sắc mặt tái biến .

“Người ... Hảo một cái miệng lưỡi bén nhọn , Trần mỗ rõ ràng không có ý tứ này , đến mà trong miệng của người , lại vô hạn phóng đại ! Trần mỗ nói rõ ràng là luyện đan tâm tính !”

“Tâm tính? Xin lắng tai nghe .”

“Trần mỗ theo như lời tâm tính , thay đổi một trong chữ , phải đi tan ra Bách gia sở trường , hấp thụ người bên ngoài ưu thế , hốt trừ bản thân pha tạp, hỗn tạp , luyện đan như luyện người , như thế lại vừa để cho bản thân hoàn thiện , bước vào đỉnh phong , dẫn động bát phương chi biến !” Trần Gia Hỉ lập tức mở miệng , lời nói này nói ra , lập tức để cho bốn phía Thanh La tông chi nhân , nhao nhao cử động được có đạo lý riêng chỗ .

“Như vẽ sư họa (vẽ) sơn , cần xem Thiên Sơn vạn sơn , lại vừa vẽ tranh ra nhất sơn , núi này tập hợp vạn sơn xu thế , cho nên mới được là họa sĩ tác phẩm đỉnh cao !”

“Lại như ngàn vạn cái suối nước tan ra cùng một chỗ , lại vừa tạo thành bàng bạc giang hà !”

“Cái này là Trần mỗ theo như lời tâm tính , tập hợp Bách gia sở trường , cuối cùng nhất ngưng tụ ra bản thân chi lộ , cũng là Trần mỗ đan đồ cùng nhau đi tới , thu hoạch đan đạo !” Trần Gia Hỉ tay áo hất lên , như đinh chém sắt mở miệng , ánh mắt sáng ngời , nhìn về phía Mạnh Hạo .

“Không biết Phương đại sư luyện đan tâm tính , lại là như thế nào !”

Lời nói này truyền ra bốn phía , rơi vào nơi đây mấy vạn Thanh La tông tu sĩ nội tâm , mặc dù là Hàn Bối cũng đều như có điều suy nghĩ , cho dù là Mạnh Hạo sau lưng Chu Đức Khôn , cũng đều sửng sốt một chút

, mắt lộ ra suy tư .

Mạnh Hạo nhìn xem Trần Gia Hỉ , thần sắc bình tĩnh , nhàn nhạt mở miệng .

”Họa sĩ nhìn Thiên Sơn vạn sơn , phương vẽ ra chi sơn , ẩn chứa Thiên Sơn vạn sơn xu thế , nhưng vẽ ra sơn ... Đã không còn là hấn đang xem chi sơn , mà là hấn tưởng tượng đi ra , tự cho là sơn .

Hấn nhìn thấy đệ nhất sơn , đã quên , bởi vì hấn nhìn rất nhiều , quên lãng đã từng lần thứ nhất xem kỳ phong rung động .” Mạnh Hạo ngẩng đầu , nhìn phía xa ngọn núi .

”Ngàn vạn suối nước dung hội cùng một chỗ , đã trở thành bàng bạc giang hà , nhưng cái này giang hà ... Đã không còn là sớm nhất suối nước , mà là tập hợp phần đông suối nước suối , tan ra lại với nhau , phân không ra lẫn nhau .

Cái kia khát vọng trở thành giang hà điều thứ nhất suối nước , đã tại dung hội trong quá trình chết đi , chết triệt triệt để để .” Mạnh Hạo thanh âm trầm thấp , chậm rãi truyền khắp bốn phía .

”Tại truy tìm chính là trong quá trình , họa sĩ đã quên tự xem đến đệ nhất sơn , đã quên tại sao mình muốn vẽ sơn . Tại trở thành giang hà trong quá trình , suối nước bản thân bị lạc lối , hòa tan ý thức , cho đến trở thành giang hà một khắc , nó đã không có mà chính mình .

Cái này , chính là Phương mỗ đệ tam hồi .

Người tan ra mà bách gia chi trường (sở trường của trăm nhà) , lại đã bị mất phương hướng chính mình , người xem giống như thu hoạch rất nhiều , có thể nhưng không có con đường của mình , như bản thân không có kiên trì đi tiếp lý niệm , người xem Thiên Sơn vạn sơn , cuối cùng nhất chỉ có thể là đã quên vì sao phải họa (vẽ) sơn !

Nếu không có bản thân kiên trì đạo lý , như vậy suối nước cuối cùng nhất , dù là đã thành giang hà , nhưng như vậy giang , là không Hồn chi giang , như vậy sông , mới thật sự là chết sông !” Mạnh Hạo tay áo hất lên , thanh âm lập tức ngẩng cao , ầm ầm truyền ra , rơi vào Trần Gia Hỉ trong tai , để cho Trần Gia Hỉ tâm thần lập tức nổ vang .

”Chúng ta thân là tu sĩ , phải có nguyên tắc của mình , thân là đan sư , phải có mình đan đạo , người bên ngoài Bách gia , chỉ có thể cho ta chỉ tín niệm phụ trợ bổ sung , mà không phải là tại tìm kiếm trong quá trình , quên tự thân lý niệm !

Lòng ta có kiên , cho nên vạn vật không thể thay thế , tồn hộ một lòng , nhìn như biến hóa , nhưng trên thực tế về căn bản , từ đầu đến cuối , đều chưa bao giờ biến mất , vĩnh hằng thường tại , coi là không thay đổi chi tâm !” Mạnh Hạo lời nói khẳng định , chấn động toàn bộ quảng trường , càng làm cho Trần Gia Hỉ sắc mặt biến hóa , thân thể theo bản năng lui về phía sau vài bước , hai mắt lộ ra một vòng hoảng sợ .

”Một lòng không kiên , tại sao kiên thiên hạ ! Người ngay cả tâm cũng không kiên , còn dám nói tan ra Bách gia sở trường , còn dám nói khoát không biết ngưng đi đến dung hợp bản thân chi lộ , cũng dám ở Phương mỗ trước mặt , đàm luận đan đạo !” Mạnh Hạo quả quyết mở miệng .

Những lời này vừa ra , quảng trường hoàn toàn tĩnh mịch , nhưng rất nhanh liền nhắc lên ông mình chỉ thanh , Trần Gia Hỉ chỗ đó càng là hô hấp dồn dập , nội tâm hiện lên mờ mịt .

Nhất là Mạnh Hạo sau lưng Chu Đức Khôn , càng là toàn thân chấn động , trong óc ông mình , hấn ở đây cái này một cái chớp mắt , trong giây lát hiểu rõ chính mình vì sao đến nay không cách nào trở thành Tử Lô .

”Bởi vì năm tháng trôi qua , ta thấy được quá nhiều người bên ngoài đan đạo , bị khiên ty làm... Quên chính mình đã từng chấp nhất truy tìm chính là đường... Một lòng không kiên , tại sao kiên thiên hạ !”

Tử Lô lão tổ cùng trung niên mỹ phụ kia nhìn nhau một cái , đều thấy được lẫn nhau trong mắt ngưng trọng , duy chỉ có cái kia lão giả mặt đỏ , giờ phút này như trước nhắm hai mắt , không có mở ra .

Bốn chu Thanh La tông ông mình quanh quẩn , Mạnh Hạo trải qua lời nói , đã trở thành nơi đây cơ hồ trong mọi người tâm sảng còn .

”Người ... Trần Gia Hỉ sắc mặt trắng bệch , hấn bên cạnh Lý Nhất Minh đồng dạng hô hấp dồn dập .

”Bản thân không thay đổi , bao dung thiên biến vạn hóa , tùy ý nhật nguyệt tang thương , tùy ý long trời lở đất , thiên sơn vạn thủy , đan tâm thường tại , bởi vì tâm chi vạn biến mới thật sự là đan phương , bởi vì không đổi bản thân , mới là của ta lò đan !

Thân là lò đan , tâm là đan phương , luyện bên trong có thể luyện thân thành tiên , luyện bên ngoài có thể vô tận đan đạo , trong ngoài dung hợp , có thể luyện thiên địa vạn vật thành đan , viên thuốc này , chính là Thiên , viên thuốc này , chính là địa viên thuốc này , liền là toàn bộ thế giới !

Cái này , chính là Phương mỗ đan đạo !” Mạnh Hạo tay áo hất lên , thanh âm nháy mắt quanh quẩn , nổ vang ngập trời , tại thanh âm này truyền ra một cái chớp mắt , Tử La lão tổ bên người vị kia mặt đỏ , thủy chung nhắm mắt lão giả , bỗng nhiên mở mắt ra , nhìn về phía Mạnh Hạo .

Giờ phút này nơi đây sở hữu tất cả Thanh La tông chi tu , vô luận là ai , đều nhất tề ngóng nhìn tại Mạnh Hạo chỗ đó , hoàn toàn tĩnh mịch ở bên trong, mỗi người trong hai mắt đều lộ ra vô tận năm tháng của họ hào quang .

Chu Đức Khôn thần sắc kích động , hần kinh ngạc nhìn Mạnh Hạo , giờ khắc này , nội tâm của hắn không có...nữa không chút nào chịu phục , thay vào đó , thì là một cỗ sức sôi , càng có tự hào , bởi vì này Phương Mộc , thuộc về Đan Đông nhất mạch .

Hắn đã triệt để quyết định chủ ý , về tới Đan Đông nhất mạch về sau, nhất định phải trợ giúp Phương Mộc hoàn toàn dung nhập vào Chủ Lô bên trong ! Thậm chí có thể nói , lúc này đây Mạnh Hạo ở nơi này ngôn luận , tương hội tại không lâu sau đó , truyền khắp toàn bộ Nam Vực đan tu bên trong .

Trần Gia Hỉ sắc mặt trắng bệch , như thất thần , hắn bên cạnh Lý Nhất Minh chảy mồ hôi , thì thào người ngoài này không nghe được lời nói , duy chỉ có chính hắn biết được , hắn giờ phút này lẩm bẩm , đứng vậy Mạnh Hạo vừa rồi ngôn từ , chữ chữ khắc ở tâm .

Yên tĩnh , trên quảng trường này , an tĩnh khó có thể đi hình dung , tất cả mọi người bị Mạnh Hạo đích thoại ngữ triệt triệt để để rung động .

“Kẻ này ... Tương lai bất khả hạn lượng !” Những lời này , hiện lên ở mà Tử La lão tổ chờ tam cái tu sĩ Nguyên Anh trong óc , bọn hắn nhìn xem Mạnh Hạo , sâu đậm thở ra một hơi .

“Một bên nói vậy nói bậy !!” Ở này bốn phía yên tĩnh thời điểm , Trần Gia Hỉ chỗ đó thanh âm bén nhọn , bỗng nhiên truyền ra , cả người hắn càng là nhảy lên , thẳng đến đài à đi , đứng ở Mạnh Hạo đối diện .

Giờ phút này Trần Gia Hỉ , trong mắt mang theo tơ máu , nhìn chòng chọc vào Mạnh Hạo , thẹn quá hoá giận .

“Miệng lưỡi bén nhọn , vô sỉ tiểu bối !”

”Như ngôn từ có thể luyện đan , tắc thì phạm nhân cũng có thể lời nói thành đan , Trần mỗ tu hành đan đạo nhiều năm , nhớ rõ mười vạn thảo mộc , biết được 80 vạn phối hợp quan hệ , người tiểu bối này mưu lợi đã trở thành Đan Đông Chủ Lô , trên thực tế chính là một cái tiểu Tiểu Đan sư !

Ở phương diện này , người có dám hay không cùng Trần mỗ lại so !” Trần Gia Hỉ không thể không mở miệng như thế , lúc trước hắn hùng hổ dọa người , nhưng lại bị Mạnh Hạo tại đây dùng sắc bén hơn phương thức trực tiếp nghiền ép .

Loại cảm giác này , giống như bị quạt cái tát , có đao đâm vào ngực , thân là đan sư , việc này đối với hắn đã kích thật lớn .

“Người muốn như thế nào so .” Mạnh Hạo lạnh lùng nhìn xem Trần Gia Hỉ , trong mắt lộ ra một vòng hàn mang , đối với cái này Trần Gia Hỉ , Mạnh Hạo đã ý định nghiền ép .

252. Chương 252: Nghiền Ép!

“Liền so hai người chúng ta, thảo mộc tạo nghệ!” Trần Gia Hỉ bỗng nhiên mở miệng, nhìn chòng chọc vào Mạnh Hạo, hần kết luận trước mắt cái này Phương Mộc mưu lợi đã trở thành Chủ Lô, lại bằng chừng ấy tuổi, như vậy tại thảo mộc tạo nghệ lên, coi như là từ khi sinh ra bắt đầu tiếp xúc, cũng tuyệt đối không có cách nào so sánh được chính mình nhiều năm đắm chìm.

Mà lại thảo mộc tạo nghệ, là hần cực kỳ tự tin địa phương, tuy nói tại trong tông môn siêu việt hần rất nhiều người, có thể hần tin tưởng, chính là một cái miệng lưỡi bén nhọn đan sư, chính mình nhất định chiến thắng.

Lời nói ở giữa, tay phải hần hất lên, lập tức theo trong túi trữ vật bay ra hai đoạn màu đen cây gỗ khô!

“Phùng Xuân khô mộc!” Chu Đức Khôn hai mắt ngưng tụ, chợt nhìn về phía cái kia hai đoạn cây gỗ khô.

Đúng vậy viên cổ đan đạo để lại bảo vật, Phùng Xuân khô mộc!” Trần Gia Hỉ ngạo nghễ mở miệng, cầm lấy trong đó một đoạn đặt ở trong lòng bàn tay.

Phương đại sư đoán chừng không biết vật ấy, khiến cho Trần mỗ nói cho người nghe, vật ấy đương thời không nhiều lắm, cũng không phải là tự nhiên tồn tại, viên cổ như thế nào tạo ra đã thành huyền nghi, vật ấy tác dụng rất nhiều, nhưng một cái trong đó tác dụng, hiển hách nhất, bởi vì niên đại xa xưa, từng được gọi là vạn thảo chi tổ!

Cho nên trong đó, giống như ẩn chứa viên cổ đến nay tuyệt đại đa số thảo mộc tất cả tổ thay đổi, cho nên đời ta đan sư, chỉ cần cầm trong tay vật ấy, đem đã hiểu biết hết thảo mộc biến hóa, hóa thành linh thức dung nhập này mộc ở trong, liền có thể để cho này mộc gặp xuân khai mở mầm mống!

Biết được càng nhiều, tác thì này Mộc Sinh mầm non càng nhiều, liền có thể đến nghiệm chứng hai người chúng ta, đến cùng ai nắm giữ thảo mộc tạo nghệ tối đa!” Trần Gia Hỉ bỗng nhiên nói ra, cái này Phùng Xuân khô mộc đối với hần mà nói, cũng chỉ có cái này hai đoạn, mà lại là đã từng một lần cơ duyên xảo hợp, lúc này mới trong lúc vô tình đạt được, quý như chí bảo.

Giờ phút này cũng là bị bức ép đến mức nóng nảy, vì ngày sau thanh danh hiển hách, lúc này mới lấy ra cùng Mạnh Hạo đối lập!

Mạnh Hạo thần sắc như thường, nhưng nội tâm nhưng lại tim đập thành thịch, cái này Phùng Xuân khô mộc hần ở đây trên diễn tịch đã từng thấy giới thiệu, tác dụng kỳ diệu khó mà giải thích, đích thật là như thế, có thể vật ấy còn có một lớn hơn tác dụng, là gia tăng luyện đan xác suất thành công!

Bất luận cái gì đan dược, gia nhập một cây Phùng Xuân khô mộc, không nói mười phần thành công, nhưng là sẽ tăng mạnh tỷ lệ.

Mạnh Hạo không chần chờ chút nào, tay phải nâng lên vung lên, lập tức đem một cây khác Phùng Xuân khô mộc cầm trong tay, cúi đầu nhìn lại lúc, nội tâm có chút đáng tiếc, bởi vì một đoạn này Phùng Xuân khô mộc, rõ ràng hơi ít một chút, chỉ có dài ngắn khoảng ngón tay độ lớn.

“Phương đại sư, có thể bắt đầu rồi.” Trần Gia Hỉ có chút không kịp chờ đợi đến nghiền ép trước mắt cái này Phương Mộc, giờ phút này âm trầm mở miệng.

Bốn phía Thanh La tông mọi người, nhao nhao định khí ngưng thần trông xem thế nào, có thể nói cái trận này đan giảng, đối với bọn họ mà nói thu hoạch thật lớn, Hàn Bối cũng trong đám người, giờ phút này thỉnh thoảng nhìn về phía Mạnh Hạo.

Chu Đức Khôn nội tâm có chút lo lắng, hần vẫn cứ cũng nghe nói Mạnh Hạo tấn chức đan sư thì kinh người, có thể cũng nội tâm lo lắng, hần bộ dáng này rơi vào Trần Gia Hỉ trong mắt, lập tức để cho Trần Gia Hỉ nội tâm càng thêm chắc chắn.

Không đợi Mạnh Hạo, liền tự hành đem trong đầu thảo mộc tạo nghệ, dùng linh thức khắc ở mà trong lòng bàn tay cây gỗ khô bên trong.

Này mộc khai ra một mầm mống, đại biểu mười vạn thảo mộc tạo nghệ, theo thứ hai mầm mống bắt đầu, đại biểu hai mươi vạn thảo mộc biến hóa, Phương đại sư có thể phải chăm chú một ít.

Trần Gia Hỉ cười lạnh, trong tay hắt cây gỗ khô tại đây một cái chớp mắt, bộc phát ra mãnh liệt hào quang, tia sáng này khuếch tán, lập tức hấp dẫn bốn phía người ánh mắt.

Mạnh Hạo thần sắc như thường, linh thức âm âm tuôn ra, thẳng đến lòng bàn tay cây gỗ khô bên trong.

Thời gian chậm rãi trôi qua, một nén nhang về sau, Trần Gia Hỉ trong lòng bàn tay cây gỗ khô, trực tiếp khai xuất xanh biếc mầm non, giống như gặp xuân!

Mười vạn biến hóa . . . Trần đại sư chỗ đó đã là mười vạn biến hóa!”

Không biết Phương đại sư chỗ đó . . . Hà?” Tại đây bốn phía Thanh la tông đệ tử vừa mới bắt đầu truyền ra nghị luận nháy mắt, Mạnh Hạo trong tay mầm non, lại trực tiếp khai xuất hai cái!

Hai cái mầm non vừa ra, Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh, có thể bốn phía chi nhân nhưng lại chấn động một cái, nhất là Trần Gia Hỉ, càng là trợn to mắt, hắt chưa bao giờ thấy qua có người có thể một nén nhang ở trong, duy nhất một lần khai ra hai cái khô mộc mầm non.

Không có vấn đề gì, bằng vào ta thảo mộc tạo nghệ, còn không đến mức thắng không nổi cái này mưu lợi chi nhân!” Trần Gia Hỉ lập tức tự an ủi mình, thần sắc lộ ra mỉa mai, nhưng lại tại cái này một cái chớp mắt. . .

Cái thứ ba mầm non, cái thứ tư, cái thứ năm. . . Cho đến thứ chín mầm non, lại ngấn ngùn mấy chục tức ở trong, toàn bộ xuất hiện!

Một màn này đưa tới hoảng sợ, rung động nơi đây Thanh La tông tất cả mọi người.

Làm sao có thể. . .

Chín cái mầm non, cái kia đại biểu mười vạn dược thảo, chín mươi vạn biến hóa, cái này Phương đại sư tuổi còn trẻ, lại có khủng bố như vậy thảo tạo nghệ. . .

Không phải chín cái. . .

Trong chốc lát, Mạnh Hạo trong tay khô mộc, tại đây một cái chớp mắt, trực tiếp khai xuất cái thứ mười mầm non, mà Trần Gia Hỉ chỗ đó, giờ phút này cây gỗ khô mới khai xuất ba cái mầm mồi.

“Điều đó không có khả năng!!” Trần Gia Hỉ hai mắt đã đỏ, hắt không thể tin trước mắt thấy một màn, giờ phút này tóc tai bù xù, gầm nhẹ một tiếng, đang ý đồ tăng thêm tốc độ, lúc trước hắt đối với Mạnh Hạo sẽ không nói thật, trên thực tế hắt nắm giữ thảo mộc biến hóa, chừng chín mươi vạn, là thảo mộc đệ nhị cảnh đỉnh phong.

Nói cách khác cái này mầm non, hắt có nắm chắc khai ra chín đóa!

Có thể liền ở trong nháy mắt này, Mạnh Hạo trong tay khô mộc, ở đằng kia mười cái kỳ lạ mầm non về sau, lại . . . xuất hiện một cái nụ hoa, cái này nụ hoa nhúc nhích ở bên trong, hấp dẫn ánh mắt mọi người, kể cả Trần Gia Hỉ, kể cả Lý Nhất Minh.

Phịch một tiếng, cái này nụ hoa nở rộ, trực tiếp. . . đã khai nở ra một đóa màu trắng tiểu hoa!

“Cây khô gặp mùa xuân, gốc cây già nở hoa. . . Đây là. . . Đây là. . .” Lý Nhất Minh sắc mặt trắng bệch, thần sắc trực tiếp hoảng sợ đến cực điểm, hắt quá rõ ràng cây gỗ khô nở hoa đại biểu ý nghĩa.

“Mười vạn thảo mộc, trăm vạn biến hóa, ngàn vạn phối hợp. . . Gốc cây già khai mở một bông hoa, đại biểu trăm vạn phối hợp, như mười hoa nảy sinh, đại biểu ngàn vạn phối hợp!” Chu Đức Khôn kích động mở miệng, hắt vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, Mạnh Hạo thảo mộc tạo nghệ, lại đến mà như thể trình độ kinh người.

Phải biết rằng cho dù là Chủ Lô, cũng phần lớn là dừng lại tại trăm vạn biến hóa bên trong, chỉ có Tử Lô mới có thể lục lợi đến ngàn vạn phối hợp.

Người. . . Người. . . Trần Gia Hỉ đứng ở chỗ đó, trong óc rầm rầm, sững sờ nhìn xem Mạnh Hạo, giờ phút này trước mắt giống như biến thành màu đen, hắt nắm mơ cũng không nghĩ tới, cái này Phương Mộc thảo mộc tạo nghệ, rõ ràng kinh người tới loại tình trạng này, như hắt biết sớm, liền tuyệt sẽ không đi so thảo mộc!

Hắn lời nói run rẩy, thân thể rung động uốn nắn muốn nói cái gì đó, đột nhiên, thứ hai hoa, thứ ba hoa, thứ tư hoa. . .

Một đóa lại một đóa hoa nhất tề nở ra, oanh động tâm thần, điên cuồng quảng trường, nơi đây mấy vạn ánh mắt, nhất tề ngóng nhìn Mạnh Hạo tại đây, vô số ánh mắt bên trong mang theo hoảng sợ cùng khó có thể tin.

Thứ sáu đóa, thứ bảy đóa, thứ tám đóa, thứ chín đóa. . .

Cái kia hoa mỗi khai mở một đóa, đều có nổ vang quanh quần chúng nhân tâm thần, giờ phút này mà ngay cả Tử La lão tổ ba người cũng đều hô hấp đã có dồn dập, nhìn về phía Mạnh Hạo ánh mắt, đã lộ ra lửa nóng.

Cho đến. . . Thứ mười đóa!!

Khi cái kia thứ mười đóa hoa tại trên khô mộc xuất hiện một cái chớp mắt, Trần Gia Hỉ mất tối sầm lại, cơ hồ muốn bất tỉnh đi, nội tâm của hắn nổi lên kêu rên, hắn vô luận như thế nào cũng vô pháp dự liệu được lúc này đây tại Thanh La trong tông, hắn gặp phải. . . dĩ nhiên là yêu nghiệt như vậy đích nhân vật, trên thực tế như hắn biết được cái này Phương Mộc là Đan Đỉnh, tắc thì giờ phút này sẽ thật sự bất tỉnh đi!

Yêu nghiệt. . . Chu Đức Khôn thân thể run rẩy, trợn cả mắt lên rồi, cả người thất thần.

Cái này căn bản cũng không phải là hai người tại tỷ thí, cái này hoàn toàn là Phương Mộc tại nghiền ép Trần Gia Hỉ, khiến cho đối phương không có chút nào lực phản kích, bại triệt triệt để để!

Tử La lão tổ ba người, càng là hô hấp lần nữa dồn dập, trực câu câu nhìn xem giờ phút này sắc mặt như thường Mạnh Hạo. Giống như chứng kiến mà chỉ bảo bốn phía Thanh La tông tu sĩ, càng là tại đây một cái chớp mắt, bạo phát ra kinh thiên động địa nổ vang.

Nơi đây tu sĩ, nhiều nhiều ít ít cũng giải một ít đan đạo, giờ phút này há có thể không biết một màn này đại biểu chính là cái gì. . .

“Phương Mộc đại sư!!”

Khô mộc mười hoa, ngàn vạn phối hợp cực hạn!!” Ông mình ở bên trong, toàn bộ quảng trường một mảnh huyền ảo, Mạnh Hạo tại đây bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn cũng không nhìn khô mộc, trực tiếp đem hắn thu vào trữ vật đại ở trong, không hề cập tới chút nào trả lại sự tình.

“Còn cần tại bên trên thảo mộc độ sức sao?” Mạnh Hạo nhìn về phía giờ phút này mặt xám như tro, thân thể run rẩy Trần Gia Hỉ.

“So!!!” Trần Gia Hỉ chợt ngẩng đầu, tóc tai bù xù, trong mắt lộ ra điên cuồng, hắn nhìn chòng chọc vào Mạnh Hạo, trong thần sắc càng có mãnh liệt ghen ghét ý, cái này ghen ghét đã trở thành hận.

Hắn hận đối phương mới là gì tuổi còn trẻ liền có như thế thảo mộc tạo nghệ, hận đối phương vì sao có thể mưu lợi trở thành Đan Đông Chủ Lô, hận đối phương vô luận là ngôn từ hay là đan đạo, đều nói chính mình á khẩu không trả lời được, càng hận hơn đối phương vì sao không để ỉnh chiến thắng, vì sao không để ỉnh đem hắn dẫm nát dưới chân đi tuyên bố quật khởi.

Hắn giờ phút này dĩ nhiên hận thấu xương, cả người phát điên lên.

“Ta và ngươi so, nghe đan biết phương!” Trần Gia Hỉ khàn giọng mở miệng, phía dưới Lý Nhất Minh vốn định ngăn cản, có thể chứng kiến Trần Gia Hỉ cái kia giống như như dã thú hai mắt, thâm thở dài một tiếng.

“Ngươi muốn so, vậy so.” Mạnh Hạo lạnh nhạt mở miệng, nhìn thoáng qua giờ phút này phát điên Trần Gia Hỉ, bỗng nhiên lại nói một câu.

Nhưng loại này tỷ thí, Phương mộc hứng thú không lớn, đã nếu muốn so, không bằng đánh cược, bất luận cái gì bị nhận ra đan dược, đều thuộc về đối phương sở hữu tất cả!” Mạnh Hạo lời nói vừa ra, Chu Đức Khôn chỗ đó trợn mắt há mồm, thậm nghĩ tàn nhẫn, đây là muốn tuyệt sát.

Lý Nhất Minh sắc mặt đại biến, Trần Gia Hỉ chỗ đó giờ phút này cũng khôi phục một ít lý trí, có thể nội tâm của hắn hận cùng không cam lòng, nhưng lại lập tức lại đem lý trí đè xuống.

“So !! Không hết không ngớt !!” Hắn lời nói truyền khắp bát phương, có thể dùng bốn phía Thanh la tông đệ tử, cả đám đều thở sâu, Lý Nhất Minh cùng Chu Đức Khôn đều hãi hùng khiếp vía.

Không hết không ngớt, đó là một phương chỉ cần đan dược không hết, đây đối với đánh bạc lại không thể chấm dứt, một khi có người muốn chấm dứt, tắc thì thuộc về triệt để thất bại.

Lý Nhất Minh nội tâm lo lắng, giờ phút này Trần Gia Hỉ mắt đỏ, võ mạnh một cái túi trữ vật, lấy ra một viên đan dược, cầm trong tay, ném ra thẳng đến Mạnh Hạo mà đi.

Mạnh Hạo một bả tiếp được, nhìn thoáng qua.

Trần Huyền đan, Thiên Húc dịch, Bách Phần thổ, An Trì diệp, Nhâm Thân thảo. . . Nói xong, Mạnh Hạo đem đan dược này để vào trong túi trữ vật, nhìn về phía Trần Gia Hỉ.

Trần Gia Hỉ nhìn chòng chọc vào Mạnh Hạo, cố tình phủ nhận, nhưng lẫn nhau đều là đan sư, như hắn như thế, tắc thì so thất bại còn phải mất mặt, đối với tự thân dả kích, cơ hồ ngập đầu.

Tay phải hắn nâng lên lần nữa lấy ra một viên đan dược, ném cho Mạnh Hạo.

Hàn Lôi đan, viên thuốc này truyền lưu không nhiều lắm, lấy mùa đông trong tuyết Quý Hoa thảo căn, Kim Thiết dịch, Lôi Hỏa thảo. . . Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, liên tiếp nói mấy chục loại dược thảo.

Viên thuốc này. . . Có ý tứ, tên thuốc Phương mỗ không biết được, bất quá nhưng lại độc luyện cánh tay chỉ lực, thuộc về luyện thể chỉ đan, trong đó do Cương Sơn hoa, Hàm Lưu mộc. . .

Đây là. . . Đây là một miếng pháp đan, gặp huyết có thể dung, hóa thành kích nổ chỉ lực, trong đó là do Toái Thanh băng, Thần Thiên dầu. . .

Trần đạo hữu đan dược lại đều đặc biệt như thế, không tệ không tệ, viên thuốc này tại hạ cũng không biết danh tự, nhưng lại là một quả Độc đan, viên thuốc này là do. . .

Thời gian chậm rãi trôi qua, Chu Đức Khôn ngây dại, hắn kinh ngạc nhìn cái kia Trần Gia Hỉ thân thể lung lay sắp đổ, mặt xám như tro ở cùng Mạnh Hạo tỷ thí, có thể cái này căn bản cũng không phải là tỷ thí, đây rõ ràng là tại tiền đưa đan. . .

Giờ phút này chỉ là tiểu thời gian nửa nén hương, cái này Trần Gia Hỉ đã đưa à Mạnh Hạo gần trăm loại bất đồng đan dược. . .

253. Chương 253: Hồn Nguyên Bổ Thiên Đan!

Thời gian ngắn ngủi nửa nén hương, gần trăm loại đan dược “tiền đưa” ra, Trần Gia Hỉ thân thể run rẩy, mặt không có chút máu như tro tàn giống như, sự điên cuồng của hắn đã đến cực hạn, sau lại lần nữa bộc phát ra, cả người trong óc ông ông, hắn đan dược liền không có một cái nào, đối phương có thể nhận lầm.

Thậm chí cái kia thành thạo trình độ, có thể dùng Trần Gia Hỉ đều đã có tuyệt vọng, để cho hắn không dám đi phủ nhận, bởi vì một khi phủ nhận, một khi đối phương tự mình ném thử đi luyện ra, như vậy hắn tại đây làm mất đi hết thầy thanh danh.

Giờ phút này Lý Nhất Minh đắng chát, hắn ngơ ngác nhìn Trần Gia Hỉ không ngừng mà tổng xuất đan dược, nhìn xem Mạnh Hạo chỗ đó không ngừng mà đem từng hạt từng hạt đan dược để vào trong túi trữ vật, da đầu của hắn run lên, đối với Mạnh Hạo tại đây, đã sinh ra khó có thể hình dung sợ hãi.

Bốn phía Thanh La tông đệ tử, giờ phút này cũng đều nguyên một đám hoảng sợ nhìn xem một màn này, cái kia Trần Gia Hỉ tại đám bọn họ nhìn lại, căn bản cũng không phải là cùng Phương Mộc đánh cược, cái kia rõ ràng chính là tiền đưa đan.

Cùng lúc đó, đối với Mạnh Hạo tại đây, tất cả Thanh La tông đệ tử đã hoàn toàn bị oanh động, khó có thể hình dung thảo mộc tạo nghệ, không có gì sánh kịp đan đạo giảng giải, khủng bố chí cực người đan biết phương, đây hết thấy hết thấy, có thể dùng Mạnh Hạo thân mình, giống như xuất hiện một tầng lại một tầng thần bí chi mang, có thể dùng tất cả mọi người đang nhìn hướng hắn lúc, lộ ra liên tiếp không ngừng khiếp sợ.

Từ đầu đến cuối, Mạnh Hạo đều không có lấy ra qua bất kỳ một cái nào đan dược, bởi vì lần này đánh cược đan dược, sẽ không có nhận thức sai qua, cầm lấy cầm lấy, thậm chí Mạnh Hạo đều cảm thấy có chút ngượng ngùng.

Thống khổ nhất không ai qua được Trần Gia Hỉ, hắn lòng đang rỉ máu, cặp mắt của hắn đang muốn rách, thân thể của hắn run rẩy, thế giới của hắn giống như đang đen kịt một màu.

Hắn không thể không xuất ra đan dược, không thể không đem từng viên chính mình cho rằng có nắm chắc đan dược lấy ra, nhìn tận mắt được thu vào đối phương trong túi trữ vật.

Nhưng hắn không cách nào đi chấm dứt, bởi vì lúc trước hắn nói không hết không ngớt, nhất phương đan dược không hết, lại không thể chấm dứt.

Cho đến đem làm Trần Gia Hỉ xuất ra thứ một trăm hai mươi bốn hạt đan dược lúc, hắn chợt ngừng đầu, chăm chăm vào Mạnh Hạo, ánh mắt lộ ra một vòng càng đậm điên cuồng, hắn là đem cái kia vốn là muốn lấy ra đan dược lại thu vào trữ vật đại ở trong, một lần nữa thay đổi một cái hộp ngọc đi ra.

Hộp ngọc này, trên đó tồn tại không ít đốm đen, giống như mai táng trong lòng đất nhiều năm, vật ấy Trần Gia Hỉ vốn không muốn giờ phút này xuất ra, bởi vì vật ấy đối với hắn mà nói, có thể nói là cả đời này đến hôm nay, vật trân quý nhất.

Thậm chí ở trong mắt hắn xem ra, sợ là cả đời này cũng đều là vật trân quý nhất, mà lại bởi vì là ở trong hộp ngọc, bởi vì vật này đặc thù, hắn coi như là nói không hết không ngớt, vật ấy cũng không tính ở bên trong.

Nhưng bây giờ, hắn muốn thắng, dù là chỉ thắng một lần, nhưng là nhất định phải thắng, chỉ có vận dụng vật ấy, hắn mới có hy vọng thắng lợi, cho nên trải qua một phen giãy dụa về sau, giờ phút này bị hắn bỗng nhiên lấy ra.

Xuất ra hộp ngọc này lúc, bốn phía mọi ánh mắt đều nháy mắt ngưng tụ đi qua, mặc cho ai cũng đều có thể nhìn ra, lúc này đây Trần Gia Hỉ lấy ra chi vật, đích thị là quyết định thành bại chi đan!

Nhất là hộp ngọc này, trên đó đốm đen, làm cho người ta nhìn lại lúc, rõ ràng có loại giống như chứng kiến mà tuế nguyệt mục nát cảm giác, có thể cảm nhận được mà một cổ âm tử khí tức lượn lờ.

Từ La lão tổ ba người hai mắt lập tức ngưng trọng, nhìn về phía hộp ngọc kia.

“Đan này, nếu người cũng có thể biết được đan phương, tắc thì Trần mỗ triệt để nhận thua, ngày sau phạm là gặp được các hạ, lập tức đi quỳ lạy chi lễ!” Trần Gia Hỉ nghiêng rằng nghiêng lợi, gần từng chữ mở miệng.

“Nếu người không biết được, Trần mỗ cũng không quá đáng nhiều khó khăn cho người, chỉ cần đem người trước khi dựa vào ta lấy đi đan dược đủ số hoàn trả, chấm dứt chuyện hôm nay!”

Chu Đức Khôn hai mắt co rút lại, không đợi Mạnh Hạo mở miệng, hắn phóng ra một bước, lập tức quát.

“Trần Gia Hỉ, người thân là Đan Giới nhất mạch áo bào hồng đan sư, còn phải thể diện không cần? Rõ ràng lấy ra một quả thượng cổ đan dược, đan dược này đan phương đã sớm thất truyền, sao có thể là hôm nay đan sư có thể đem phân biệt ra!” Hắn sợ Mạnh Hạo khí uy đáp ứng, liền vội mở miệng.

“Thượng cổ đan dược!!” Lập tức bốn phía Thanh La tông đệ tử, lập tức lần nữa ông mình xôn xao, thật sự là thượng cổ đan dược rất thưa thớt, bất luận cái gì một quả, cũng có thể khiến cho không hiểu được oanh động, mặt khác thượng cổ đan dược phần lớn là thất truyền đan phương, coi như là tam đại đan sư, phải chăng có thể nhận ra thượng cổ đan dược đều là hai chuyện, cho nên bất luận cái gì một quả, đều có thể nói tuyệt đan.

“Cái này Trần đại sư là như thế nào lấy được thượng cổ đan dược, vật ấy căn bản cực nhỏ xuất hiện, cho dù có đầu giá, cũng đều là khó có thể tưởng tượng giá trên trời!”

“Chẳng lẽ là Sơn Cửu đại sư cất chứa chi vật, ban cho vị này Trần đại sư?”

Tại đây bốn phía nghị luận ông minh lúc, Lý Nhất Minh cũng là trợn mắt há mồm, hiển nhiên coi như là hần, cũng cũng không nghĩ tới Trần Gia Hỉ chỗ đó lại có một quả như vậy thượng cổ đan dược.

“Người có dám hay không!” Trần Gia Hỉ lớn tiếng mở miệng, gắt gao nhìn qua Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo nhìn thoáng qua hộp ngọc kia, trong mắt lộ ra một vòng ngưng trọng, hần gặp quá thượng cổ khai dược, đó là tại ngày đó Sơn Cửu đại sư đi Tử Vận Tông lúc, rất xa xem đến đó miếng Xuất Thần đan.

Mạnh Hạo suy nghĩ một chút, hai mắt lóe lên, lộ ra quyết đoán, tay phải nâng lên nắm vào trong hư không một cái, lập tức cái kia nâng ở Trần Gia Hỉ trong lòng bàn tay hộp ngọc, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Mắt thấy Mạnh Hạo đồng ý, Chu Đức Khôn âm thầm lo lắng, Lý Nhất Minh chỗ đó tinh thần một trận, Trần Gia Hỉ càng là nội tâm nhẹ nhàng thở ra, hần âm thầm cười lạnh, biết được theo đồng ý bắt đầu từ giờ khắc đó, đối phương phải thua!

Cái này miếng thượng cổ đan dược, là hần năm đó cơ hồ táng gia bại sản, thậm chí không tiếc như nô tài như vậy hầu hạ đối phương luyện đan ba năm, rồi mới từ một vị tính cách cổ quái lão họa sư trong tay, đổi lấy cái này miếng thượng cổ bảo đan.

Viên thuốc này hần không dám đơn giản đi nuốt, ý định ngày sau như chính mình thọ nguyên khô kiệt, lại đi nuốt vào, hay hoặc giả là dùng cái này đổi lấy chí bảo, giờ phút này xuất ra, cũng không phải là không có hấp dẫn Thanh La tông, để đổi lấy ý.

Mạnh Hạo bắt được hộp ngọc, vẻ mặt nghiêm túc đem hần mở ra, theo hộp ngọc mở ra, lập tức một mảnh ánh sáng đỏ nháy mắt vờn quanh bát phương, tại đây màu đỏ ở trong, lại có trận trận tiên khúc thanh âm lượn lờ, trong lúc mơ hồ, càng có đồng tử hư ảnh, giống như tại hào quang bên trong chơi đùa.

Một màn này xuất hiện, lập tức để cho Tử La lão tổ ba người trợn mắt há mồm, trung niên mỹ phụ kia càng là trực tiếp đứng lên.

Bốn phía Thanh La tông đệ tử nguyên một đám tâm thần chấn động, dĩ nhiên đến mà lần này tại nơi này đỉnh phong nhất, ông minh chi thanh quanh quẩn, Chu Đức Khôn sắc mặt trực tiếp tái nhợt.

“Thượng cổ đan dược, có thể biến ảo vạn vật, viên thuốc này. . . Lại có tiên âm lượn lờ, đây là. . . đây là cái gì đan?”

Lý Nhất Minh cũng rung động tại chỗ đó, ngơ ngác nhìn Mạnh Hạo trong tay màu đỏ thẫm quang mang.

Duy chỉ có Trần Gia Hỉ, giờ phút này như cả người sống lại, tinh thần vô cùng phấn chấn, cười lạnh nhìn qua Mạnh Hạo, chứng kiến Mạnh Hạo thần sắc cực kỳ ngưng trọng lúc, hần ngẩng lên cái cằm.

”Dùng Phương đại sư đan đạo tạo nghệ, hần là không nhận ra? Mà thôi, Trần mỗ liền cho người giải thích nghi hoặc, nói cho người biết đây là một miếng cái gì đan!”

Viên thuốc này danh tiếng, thân là đan sư tất nhiên đều nghe nói, nó chính là thượng cổ đan đạo, tiếng tăm lừng lẫy tam đại đan dược một trong, Hồn Nguyên Bồ Thiên đan!!”

Lời nói này vừa ra, Thanh La tông tu sĩ đối với cái này danh tự lạ lẫm, có thể Lý Nhất Minh chỗ đó nhưng lại chợt đứng lên, khuôn mặt lộ ra khó có thể tin, hai mắt lập tức lộ ra ngập trời chi mang.

”Hồn Nguyên. . . Bồ Thiên đan. . .

Chu Đức Khôn hô hấp trực tiếp dồn dập, thân thể của hần đều một ít run rẩy, chợt tiến lên vài bước, thở hần hần, nhìn chòng chọc vào Mạnh Hạo trong tay đan dược.

”Màu đỏ là quang, ẩn động nhảy múa, tiên lại bạn thân. . . cái này... cái này đích đích xác xác là thượng cổ tam đại danh đan một trong đấy, Hồn Nguyên Bồ Thiên đan!!

Nghe đồn viên thuốc này nuốt vào, như đoạt thiên địa tạo hóa, có thể tăng thọ nguyên một ngàn năm!!” Chu Đức Khôn thanh âm, lập tức oanh động toàn bộ Thanh La tông trong quảng trường tất cả tu sĩ, có thể dùng nguyên một đám người lập tức ầm vang, phải biết rằng gia tăng thọ nguyên đan được, cho dù là một giáp thọ nguyên gia tăng, đều cực kỳ hiếm thấy, giá cả càng là điên cuồng.

Lại càng không cần phải nói, đây là một miếng ngàn năm thọ nguyên tuyệt thế đại dược!!

Tử La lão tổ hai mắt lộ ra trước nay chưa có tinh mang, giờ khắc này hấn như vậy quang mang, chỉ xuất hiện tại lúc trước cướp đoạt cực chán ghét lúc, đây hết thảy, chỉ vì tuổi thọ của hắn sớm đã không nhiều lắm.

Hắn bên cạnh mặt đỏ lão giả, giờ phút này cũng hai mắt lộ ra thâm thúy chi mang, nhìn qua hộp ngọc trầm ngâm không nói.

“Hỗn Nguyên Bồ Thiên đan, hấn Hỗn Nguyên hai chữ, bao dung thảo mộc vạn biến, Bồ Thiên ý, vừa rồi Chu đại sư đã nói, có thể tăng thọ nguyên ngàn năm!” Trần Gia Hỉ hất cằm lên, ánh mắt lộ ra đắc ý chi mang, hấn nhìn xem Mạnh Hạo, giờ phút này sớm đã không hề điên cuồng, mà là triệt để khôi phục lại, vẫn cứ trước khi thất bại, có thể đã có viên thuốc này tồn tại, hấn Trần Gia Hỉ không coi là hoàn toàn thua.

“Phương đại sư, hiện tại đến phiên người tại đây, đến nói cho Trần mỗ, cái này Hỗn Nguyên Bồ Thiên đan đan phương, người có thể hay không phân biệt ra!” Trần Gia Hỉ hai mắt quái gở, chăm chăm vào Mạnh Hạo, chậm rãi mở miệng.

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, mọi ánh mắt đều ngưng tụ ở Mạnh Hạo trong tay, giờ phút này phát ra xích sắc quang mang trong hộp ngọc, một quả màu đỏ đan dược bên trên.

Lý Nhất Minh giờ phút này khôi phục một ít thần trí, thở sâu, hai mắt lập tức lộ ra tinh mang, hấn biết rõ, cái này Phương Mộc lần này lại không có khả năng có chút hào biện pháp chiến thắng.

Chu Đức Khôn kêu thầm không tốt, một quả như vậy thượng cổ đan dược, mà lại là tam đại kỳ đan một trong, thanh danh hiển hách, tuyệt không phải hôm nay đan sư có thể biết được đan phương.

”Trần Gia Hỉ, thân là Đan Giới nhất mạch áo bào hồng đan sư, người việc này quá mức hèn hạ, cái này một quả Hỗn Nguyên Bồ Thiên đan, chớ nói chúng ta, coi như là người sư tôn Sơn Cửu đại sư, sợ cũng không thể nào phân biệt ra đan phương!

Mà lại lúc trước khi đánh cuộc, nói đúng là bản thân chi đan, cái này Hỗn Nguyên Bồ Thiên đan là người luyện chế? Chính người cũng không biết hiểu viên thuốc này đan phương, còn xuất ra cùng người đánh cuộc!!” Chu Đức Khôn đi lên trước, nhìn hằm hằm Trần Gia Hỉ.

“Việc này, là Phương đại sư trước khi đã đồng ý, không tính Trần mỗ không tuân theo quy định. . .” Trần Gia Hỉ cười lạnh mở miệng, không để ý tới nữa Chu Đức Khôn, mà là chăm chăm vào Mạnh Hạo.

“Phương đại sư, không phải là Trần mỗ đang đợi đáp án của người, nơi đây mấy vạn người, hôm nay đều đang đợi của người đan phương, cái này Hỗn Nguyên Bồ Thiên đan, người xem đã đủ rồi sao!” Trần Gia Hỉ phóng ra một bước, khẽ quát một tiếng, nội tâm càng có hưng phấn, hấn nhìn xem Mạnh Hạo cái kia cau mày bộ dáng, giống như trước phiên muện toàn bộ đều phải phát tiết ra ngoài.

“Nếu nhận không ra cũng không có sao, nhưng cần đem người lúc trước lấy đi từ chỗ Trần mỗ đan dược, đủ số xuất ra.”

“Phương Mộc, người có thể hay không nhận ra đan phương!” Trần Gia Hỉ lớn tiếng mở miệng, thanh âm rầm rầm truyền khắp bốn phía lúc, Mạnh Hạo chậm rãi ngẩng đầu lên, ánh mắt theo trong tay đan dược thượng dịch chuyển khỏi, đã rơi vào Trần Gia Hỉ khuôn mặt.

254. Chương 254: Đất Bằng Sấm Sét!

“Viên thuốc này ...” Mạnh Hạo thần sắc như thường , nhìn không ra bất luận cái gì suy nghĩ , như thâm bất khả trắc nước hồ , chậm rãi truyền ra thanh âm , thanh âm của hắn lập tức hấp dẫn bốn phía chú ý của mọi người .

Nơi đây cơ hồ tất cả mọi người , kể cả Chu Đức Khôn ở bên trong , đều cho rằng Mạnh Hạo thua , hắn không có chút nào có thể có thể thắng lợi , đừng nói là Chủ Lô , coi như là Tử Lô , cũng tuyệt đối làm không được , có thể nhận ra cái này chờ thượng cổ đan được đan phương .

“Viên thuốc này như thế nào , Phương Mộc người nói chuyện quá dông dài , thua thì thua , làm gì tiếp tục giãy giụa !” Chỗ gia vui mừng trực tiếp đã cắt đứt Mạnh Hạo đích thoại ngữ , cười lạnh mở miệng .

Mạnh Hạo bình tĩnh nhìn mà Trần Gia Hỉ liếc .

“Viên thuốc này tầng ngoài , đã trải qua ít nhất ngàn năm tuế nguyệt , mai táng tại khắp nơi ở trong, tử khí lắng đọng , khiến cho hộp ngọc ra ứ , nhưng mà không bị thương đan được này chút nào .” Mạnh Hạo chậm rãi mở miệng , thanh âm không nhanh không chậm .

“Có thể kỳ quái là, viên thuốc này tầng giữa , lại không phải như thế , chỉ có hơn bảy trăm năm tuế nguyệt cảm giác , mà lại một ít thảo mộc biến hóa , nhìn như thuộc về thượng cổ không phải dung luyện chế tác , nhưng trên thực tế còn là bao nhiêu lộ ra một ít dùng lửa hòa tan dấu vết .” Mạnh Hạo thanh âm truyền ra , bốn phía hoàn toàn yên tĩnh , Trần Gia Hỉ khóe miệng cười lạnh càng đậm .

”Mà đan được này tầng bên trong , càng là kỳ quái , trong lúc này tồn tại thuốc ý , cái ẩn chứa 17 loại dược thảo biến hóa , mà lại tất cả biến hóa , niên đại không cao hơn hai trăm năm !

Cho nên Phương Mộc quan sát thời gian dài một ít , bởi vì không biết được , cái này cái gọi là gia tăng thọ nguyên Bồ Thiên đan , vì sao bên ngoài , trung, ở trong, có như thế chỗ bất đồng !” Mạnh Hạo bỗng nhiên mở miệng , giờ phút này nói xong , lập tức bốn phía ông minh xôn xao .

“Đây là ý gì? Đẹp cũng không nói , đan được này là giả đấy!”

“Tại sao có thể là giả dối , vừa rồi tiên âm lượn lờ đồng ảnh bay múa , điều đó không có khả năng là giả đấy!”

“Chẳng lẽ cái này Phương Mộc , là ở hồ ngôn loạn ngữ?, ”Tại đây bốn phía Thanh La tông tu sĩ xôn xao nghị luận tĩnh , Trần Gia Hỉ ngửa mặt lên trời cười ha hả , nụ cười kia mang theo âm lãnh truyền khắp bốn phía .

“Phương Mộc , nếu như người trực tiếp nhận thua , Trần mỗ còn kính người là Đan Đông nhất mạch Chủ Lô , có thể người lại bỉ ổi đến mà muốn Man Thiên Quá Hải trình độ càng như thế dơ bẩn thượng cổ đan được , nói viên thuốc này là đồ dỏm ! Trần mỗ cùng người đánh cược , thật sự là ném đi thân phận , căn bản không giá trị !”Trần Gia Hỉ tay áo hất lên , ngạo nghễ mở miệng lúc, trong mắt xuất hiện lần nữa mỉa mai .

“Đan Đông nhất mạch chi tu , lại ra như người vậy đan sư , mắt mặt xấu hổ khó trách là mưu lợi đã trở thành Chủ Lô , việc này Trần mỗ xem như triệt để đã minh bạch .”

Không chỉ có là hắn như thế , Lý Nhất Minh chỗ đó cũng là thần sắc lộ ra trào phúng , Chu Đức Khôn cũng hiểu được có chút xấu hổ , thân là đan sư , cho dù là thua , cũng đối với đan đạo tôn trọng , quyết không có thể ném .

Thầm than một tiếng , Chu Đức Khôn đang muốn mở miệng đánh cho giảng hòa lúc, Mạnh Hạo thanh âm như cũ là không nhanh không chậm truyền ra .

“Phương mỗ khi nào nói viên thuốc này là đồ dỏm?” Mạnh Hạo thần sắc như thường , giống như nhìn không tới bốn phía chỉ nhân ánh mắt , cũng không nhìn thấy Trần Gia Hỉ hôm nay đắc ý .

“Miệng lưỡi bén nhọn tiểu nhân thế hệ người còn muốn nói thêm gì nữa? Người lời mới rồi ngữ , những câu không đều lộ ra viên thuốc này là giả? Còn phải giải thích? Người Phương Mộc còn phải mặt dừng!” Trần Gia Hỉ đứng lý không tha người , giờ phút này lớn tiếng mở miệng .

Mà ngay cả bốn phía Thanh La tông đệ tử , cũng đều nguyên một đám nhìn về phía Mạnh Hạo tỉnh , lộ ra cổ quái ý , Tử La lão tổ ba người , giờ phút này khẽ nhủ mảy , có thể nhưng không có lên tiếng .

“Om sòm !” Mạnh Hạo chợt ngừng đầu , trong mắt nháy mắt lộ ra tinh mang , tia sáng kia như đêm tối một đạo đột nhiên xuất hiện tia chớp , thanh âm của hắn càng là giống như đất bằng sấm sét , rầm rầm quanh quẩn lúc , lập tức vượt trên mà Trần Gia Hỉ thanh âm , chấn động Trần Gia Hỉ tâm thần chấn động , thân thể theo bản năng lui ra phía sau vài bước , hai lỗ tai nổ vang .

“Hồ ngôn loạn ngữ , lật ngược phải trái , đan đạo đã hiểu không bằng ta , thảo mộc tạo nghệ không bằng ta , nghe thấy đan biết thuận tiện càng không bằng ta , còn dám tại Phương mỗ trước mặt giường nanh múa vuốt !” Mạnh Hạo lời nói cực không khách khí , càng là phóng ra một bước .

“Phương mỗ ngôn từ ba câu , những câu không có đồ dỏm hai chữ , là người tâm chỗ nghĩ , tự cho là đúng đồ vật , là người đưa ra tỷ thí trước đây , liên tục thất bại lộ ra tiểu nhân sắc mặt , hỏi Phương mỗ có xấu hổ hay không , Phương mỗ ngược lại muốn hỏi người , ai cho người mặt !” Mạnh Hạo thanh âm liên tiếp trèo cao , từng câu giống như lợi kiếm đánh vào Trần Gia Hỉ tâm thần , có thể dùng hắn hai mắt lửa giận , thân thể vừa lại theo Mạnh Hạo đi tới , lại trong nội tâm nổi lên lo ngại , theo bản năng lại thối lui ra khỏi vài bước .

“Chớ nói người chỉ là một áo bào hồng đan sư , liên tính rằng Đan Giới nhất mạch tăng thứ cao hơn , cũng không còn tư cách đến những câu ngôn từ Phương mỗ mưu lợi trở thành Chủ Lô , bởi vì Phương mỗ mặc dù có thể trở thành Chủ Lô , là bá Sơn Cửu đại sư ban tặng ! Phương mỗ luyện chế chỉ đan , Sơn Cửu đại sư tán thành , người phản bác Phương mỗ , chính là phản bác Sơn Cửu đại sư , chính là phản bác Đan Giới nhất mạch !” Mạnh Hạo lần nữa đi ra một bước , chữ chữ nổ vang .

“Mà người thân là Đan Giới nhất mạch , như thế hành vi , như vậy ngôn từ , chính là phản bội tông môn !” Mạnh Hạo thanh âm rầm rầm , Trần Gia Hỉ trong óc ông minh , hai mắt một mảnh tơ máu .

“Người ...” Trần Gia Hỉ thân thể run rẩy , chỉ vào Mạnh Hạo , nhưng gần đây ngôn từ sắc bén chính hắn , giờ phút này lại trong đầu hỗn loạn tung bùng , căn bản là không cách nào mở miệng .

“Vì bản thân dương danh , không tiếc phản bác Sơn Cửu , không tiếc phản bội tông môn , người cái này không bằng heo chó đồ vật , là ai cho người mặt đến tại Phương mỗ trước mặt hung hăng càn quấy , ai cho người dũng khí tại Phương mỗ giảng đan thời điểm lên cái này tòa đài cao !” Mạnh Hạo tay áo hất lên , lời nói như lời đình xẹt qua bát phương , rơi vào Trần Gia Hỉ trong tai , chấn động thân thể của hắn run rẩy , trong óc một cổ khí xông đỉnh .

“Phương Mộc !” Trần Gia Hỉ âm thanh gào rú .

”Lại nói người đan dược này , viên thuốc này bên ngoài là ngàn năm , trong là bảy trăm năm trước , bên trong là ba trăm năm tử hữu , loại đan dược này , căn bản cũng không phải là cái gì đồ dỏm , bởi vì cho dù là đồ dỏm , cũng chỉ là không có gia tăng thọ nguyên tác dụng mà thôi, có thể viên thuốc này , rõ ràng là một quả Độc đan !

Ngoài da hàng nhái , tầng giữa thảo mộc biến hóa che dấu , bên trong các loại dược thảo , ngưng tụ độc ý !

Người cái này đan sư tâm địa ác độc , xuất ra viên thuốc này , ý muốn như thế nào , chẳng lẽ là muốn bán cho Thanh La tông tiền bối? Viên thuốc này một khi nuốt vào , kinh mạch nghịch chuyển , khí huyết đảo lưu , tam tức ở trong thất khiếu chảy máu , mười tức ở trong toàn thân huyết y , thống khổ , liên tiếp thời gian một nén nhang , mới có thể thê huyết mà chết !” Mạnh Hạo tay phải vung lên , trong tay trong hộp ngọc màu đỏ đan dược bay thẳng ra , đã rơi vào giờ phút này tóc tai bù xù , toàn thân run rẩy Trần Gia Hỉ trước mặt .

“Cái này là Phương mỗ đáp án , người xuất ra đồ dỏm Phương mỗ khả biện xuất đan phương , có thể người cầm ra một quả Độc đan sang đây , ý muốn hại người thiên hạ có thể tru , Phương mỗ không cần phải cùng người tiếp tục đánh cuộc !” Mạnh Hạo lạnh giọng mở miệng , ngôn từ chém đinh chặt sắt .

“Đây không phải Độc đan !” Trần Gia Hỉ tâm thần như bị xé nứt , giờ phút này gào thét ngập trời , điên cuồng rống to .

“Có phải hay không Độc đan , ngươi có dám chính mình đi nuốt !” Mạnh Hạo ánh mắt như điện , ngôn từ như đao .

“Ngươi !” Trần Gia Hỉ điên rồi , đây là hắc thiên tân vạn khổ lấy được đan dược , vốn định tại Thanh La tông bán đi một cái tốt giá cả , nhưng hôm nay lại bị Mạnh Hạo nói như vậy ra , thậm chí mà ngay cả Tử La lão tổ ba người , cũng đều chần chờ , bốn phía Thanh La tông dè dặt , nguyên một đám ánh mắt đã ẩn ẩn bất thiện .

“Ngươi nuốt viên thuốc này , nhìn ngươi chết còn chưa phải chết ! Ngươi nếu bắt tử , liền tính rằng Phương mỗ thất bại , tâm phục khẩu phục !” Mạnh Hạo mở miệng lần nữa .

Lý Nhất Minh trái tim gia tốc nhảy lên , màn biến hoá này quá nhanh , trước mặt khắc hay là Trần Gia Hỉ chiếm cứ ưu thế , có thể tiếp theo một cái chớp mắt , càng như thế nghịch chuyển , có thể dùng hắc tại đây trong óc ong ong , trống rỗng .

Đừng nói là hắc , mà ngay cả Chu Đức Khôn giờ phút này cũng đều mờ mịt , hắc rõ ràng xác định , viên thuốc này là thật , bằng không thì cũng sẽ không xảy ra hiện tượng kỳ dị , có thể Mạnh Hạo từng nói, lại rất có đạo lý .

“Ngươi ... Ngươi !” Trần Gia Hỉ trong óc râm râm , giờ phút này hắc không cách nào đi giải thích , đã bị Mạnh Hạo dồn đến cực hạn , như hắc không nuốt đan , tắc thì tất nhiên khiến cho hoài nghi .

“Phương Mộc !” Trần Gia Hỉ hét lớn một tiếng , lại một bả đem trong tay đan dược , chợt ném vào trong miệng , hai mắt trần ngập tơ máu , bộ mặt gân xanh gồ lên , cả người giống như đã trở thành hung thần ác sát , cái kia đan dược vào miệng một cái chớp mắt , Tử La lão tổ chần chờ một chút , có thể cuối cùng vẫn không có đứng dậy .

Hắc bên cạnh ông lão mặt đỏ , nội tâm cũng là dừng lại , không có đi ngăn cản .

“Ta nuốt , Phương Mộc , cái này Hỗn Nguyên Bồ Thiên đan , ta nuốt !” Trần Gia Hỉ rống to , nhìn chòng chọc vào Mạnh Hạo .

“Một, hai, ba ...” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng , ngay tại hắc nói ra tam một cái chớp mắt , thì ra là thời gian ba cái hô hấp quá khứ nháy mắt , Trần Gia Hỉ trong lúc này sắc đột nhiên đại biến , thân thể của hắc mãnh liệt mà run rẩy , khuôn mặt vặn vẹo , phát ra kêu thảm thiết thê lương , thất khiếu chảy máu !

Một màn này , lập tức oanh động toàn bộ năm mươi bảy trên núi tất cả tu sĩ , cũng không ít trực tiếp đứng lên , thần sắc mang theo khiếp sợ .

Lý Nhất Minh mắt tối sầm lại , suýt nữa té xỉu , đầu óc hắc ong ong , như bị lôi oanh .

Chu Đức Khôn trợn mắt há mồm , mang theo không cách nào tin , nhìn xem Trần Gia Hỉ trong tiếng kêu thảm , thất khiếu chảy máu , thê lương một màn .

Tử La lão tổ hai mắt co rút lại , ẩn ẩn lộ ra một vòng tức giận , hắc bên cạnh ông lão mặt đỏ cũng là nhíu mày , ánh mắt mang theo bất thiện .

Mạnh Hạo đứng ở trên đài cao , vẫn còn nhàn nhạt mở miệng .

“Bốn , năm, sáu ...”

Theo Mạnh Hạo thanh âm , Trần Gia Hỉ té trên mặt đất , kêu thảm thiết thê lương đến cực điểm , thân thể quay cuồng , máu của hắc ngược dòng , kinh mạch của hắc nghịch chuyển , kỳ thân thể càng là bang bang thanh âm xuống, trực tiếp phun ra huyết vụ , có thể dùng cả người áo bào hồng , giờ phút này càng thêm tươi đẹp , đã trở thành huyết y .

Hết thấy hết thấy , lại đều là như Mạnh Hạo theo như lời giống như đúc , lập tức thứ mười tức tiếp xúc sắp đến , lập tức cái này Trần Gia Hỉ tiếp xúc đem tử vong , Mạnh Hạo nói ra chín lúc , thân thể bỗng nhiên một bước phóng ra , tay phải nâng lên chợt đặt tại mà giờ phút này khí tức cấp tốc suy yếu Trần Gia Hỉ cái trán .

Vỗ dưới, Trần Gia Hỉ có tiếng kêu thảm thiết tiêu tán , thân thể run rẩy , khí tức suy yếu , có thể lại tựa hồ như đình chỉ tiếp tục đi về hướng tử vong con đường , nhưng xem hần bộ dáng , sợ là chỉ có thể kéo dài một lát , không bao lâu , như trước khó thoát tử kiếp .

“Xem ở Sơn Cửu đại sư mặt mũi lên, hôm nay Phương mộc cứu người một mạng .” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng , thần sắc bình tĩnh , có thể không người biết được , giờ phút này Mạnh Hạo , nội tâm đã nhắc lên lấy sóng lớn ngập trời , càng có khó có thể hình dung kích động .

255. Chương 255: Nàng Trong Gió Phiêu Diêu

Mạnh Hạo lời nói nói xong , tay phải nâng lên võ túi trữ vật , lập tức bay ra một đỉnh lò đan , Địa Hỏa tinh tùy theo bay ra , loại loại dược thảo tại Mạnh Hạo trong tay không ngừng biến hóa , hần đúng là ở trước mặt tất cả mọi người , đã bắt đầu luyện đan .

Lúc này đây quá trình luyện đan cực kỳ rất nhanh , càng là tại quá trình luyện đan ở bên trong, tại ngoại nhân nhìn lại , cái này Phương Mộc đại sư vì cứu trị Trần Gia Hỉ , để bảo đảm thành công , còn theo Trần Gia Hỉ mi tâm lấy xuống một giọt máu tươi .

Cái này máu tươi dung nhập trong lò đan , hiển nhiên là vì đan dược này , có thể thành công hơn đem đối phương độc bỏ đi .

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh , mọi ánh mắt đều ngưng tụ ở Mạnh Hạo trên thân , lúc này đây luyện đan , có thể nói là Mạnh Hạo tu hành đan đạo đến nay , tốc độ ngắn nhất một lần , chỉ giằng co nửa khắc , thì có trận trận mùi thuốc khuếch tán ra đến

Theo Mạnh Hạo tay phải vung lên , trong lò đan lập tức phi ra một quả hồng nhạt đan dược , viên thuốc này tựa như tia chớp , thẳng đến hôm nay giống như mạng sống như treo trên sợi tóc Trần Gia Hỉ trong miệng .

Mấy vạn người ánh mắt nháy mắt ngưng tụ Trần Gia Hỉ chỗ đó , bọn hần tận mắt thấy , Trần Gia Hỉ tại nuốt vào đan dược này về sau, lại thân thể chấn động mạnh mẽ một cái , xuất hiện làm cho tất cả mọi người hoảng sợ một màn .

Tóc của hần cấp tốc cải biến , theo trước màu đen , lập tức đã trở thành màu trắng , da của hần càng là nháy mắt khô quắt , giống như đã mất đi hết thấy sức sống , cả người lại ngẩn ngẩn này mấy cái hô hấp thời gian ở bên trong , giống như sanh sanh già nua rồi bách niên .

Vốn là trung niên bộ dạng , hôm nay trực tiếp đã trở thành già nua giống như mới vừa từ trong phần mộ leo ra lão giả , nếp nhăn đầy mặt , tang thương khí tức , thậm chí mà ngay cả lúc trước hần Trúc Cơ hậu kỳ tu vi , giờ phút này cũng lại thân thể này già yếu ở bên trong, nhanh chóng tiêu tán .

Tất cả quá trình , chỉ có hơn mười tức , cho đến cuối cùng chấm dứt lúc, Trần Gia Hỉ đã thay đổi hoàn toàn bộ dáng , đã trở thành hư nhược lão giả , tu vi của hần hoàn toàn tiêu tán , có thể đây hết thấy đấy, lại đổi lấy thân thể của hần tử khí không hề tràn ngập , sinh cơ chậm rãi xuất hiện .

Càng là tại đây một cái chớp mắt , cặp mắt của hần mờ mịt mở ra , ngay tại ánh mắt hần đóng mở nháy mắt , hần yết hầu quay cuồng , phun ra số lớn máu tươi , còn có cái kia máu tươi ở trong, một quả đã tiêu tán hơn phân nửa , hôm nay chỉ có to bằng móng tay đan dược .

Đan dược này , không phải Mạnh Hạo luyện chế , mà là cái viên này bị cho rằng là Hồn Nguyên Bổ Thiên đan Độc đan !

Viên thuốc này bị phun ra về sau, Mạnh Hạo tay áo hất lên , đem đan dược này dùng chai thuốc thu nhập , có thể không đợi hần để vào trong túi trữ vật , Tử La lão tổ hai mắt lóe lên , tay phải lập tức nâng lên , Mạnh Hạo trong tay chai thuốc lập tức rời tay , thẳng đến Tử La lão tổ mà đi .

Mạnh Hạo nhìn cũng không nhìn liếc , mà là nhìn về phía giờ phút này thân thể run rẩy , thần sắc mờ mịt Trần Gia Hỉ .

”Tại người độc phát thân vong một cái chớp mắt , ta giúp người át chế Độc đan hòa tan , viên thuốc này chỉ độc cũng không phải là khó giải , chỉ là dùng vứt bỏ mỗ đan đạo tạo nghệ , cũng không thể có thể thời gian ngắn tìm được cớ bỏ độc được thảo mộc phối hợp .

Cho nên , ta chỉ có dùng đơn giản nhất , cũng là trực tiếp nhất phương pháp , kích phát của người sinh cơ , toái diệt tu vi của người , dùng cái này đi bức ra độc tố , khiến cho người có thể sống còn , còn tu vi của người , tu dưỡng về sau , có thể chậm rãi khôi phục .”

Trần Gia Hỉ trầm mặc , giờ phút này Lý Nhất Minh cấp tốc mà đến , đem hắc năng dậy về sau, Trần Gia Hỉ kinh ngạc nhìn Mạnh Hạo , cười thầm một tiếng .

“Sơn Cửu đại sư từng nói , đan đấu như pháp , giết người nhất niệm , chuyện hôm nay ... Trần mỗ chịu phục .” Hắc nói xong , ôm quyền cúi đầu , chỉ là cái kia run rẩy thân thể , còn có cúi đầu thì trong mắt ẩn núp oán độc , nhưng lại lộ ra nội tâm của hắc .

Cúi đầu về sau , Lý Nhất Minh hướng Tử La lão tổ ba người cáo từ , bọn hắc đã vô pháp tiếp tục lưu lại tại đây , sau đó mang theo Trần Gia Hỉ , bay vào trời cao , rất nhanh đi xa .

Đều có Thanh La tông tu sĩ đứng dậy đưa tiễn , nhìn xem Trần Gia Hỉ đi xa thân ảnh , dùng Mạnh Hạo lịch duyệt , há có thể nhìn không ra đối phương oán độc , nếu không có cái này oán độc , Mạnh Hạo tự giác chiếm được tiện nghi lớn như vậy , chuẩn bị trợ giúp đối phương khôi phục nhanh hơn tu vi .

Nhưng bây giờ , Mạnh Hạo đã không có mà quyết định này , lòng của hắc , từ lúc bị buộc trở thành Phương Mộc bắt đầu từ giờ khắc đó , liền sớm đã học xong đối với địch nhân lạnh như băng .

Mạnh Hạo quay đầu , nhìn về phía hôm nay đang cầm Trần Gia Hỉ phún ra đan dược , lộ ra trầm tư ý Tử La lão tổ .

“Tử La tiên bối , viên thuốc này là Phương mỗ đánh cược đạt được , ngài nếu muốn muốn , không biết lấy cái gì để đổi?” Mạnh Hạo mỉm cười , khách khí nói .

Tử La lão tổ cười ha ha lấy , ngẩng đầu nhìn về phía Mạnh Hạo , tay phải hất lên , đan dược cùng bình thuốc thẳng đến Mạnh Hạo mà đi , viên thuốc này tha phương mới thần thức cẩn thận tra xét một phen , mặc dù hắc không hiểu đan đạo , có thể thân là tu sĩ Nguyên Anh , đã lâu thọ nguyên , như thế nào cũng ô bao nhiêu minh bạch một ít , nhất là thượng cổ đan dược , cũng đã từng tận lực đi tìm hiểu .

Vừa rồi vô luận xem như thế nào , hắc đều nhìn không ra đan dược này có cái gì đặc thù , ngược lại là cầm ở trong tay , trợn trợn tanh hôi ý đập vào mặt , thậm chí hắc còn cùng cái kia ông lão mặt đỏ hai người thần thức trao đổi , cho đến xác định đan dược này , đích thật là Độc đan .

Cổ mà giờ khắc này Mạnh Hạo mới mở miệng , hắc liền trực tiếp đem đan dược trả lại cho Mạnh Hạo . Trong lúc này cùng Mạnh Hạo hôm nay đủ loại cử động , có liên quan rất lớn , có thể dùng Thanh La tông cho dù là Tử La lão tổ bọn người , cũng đều đối với Mạnh Hạo tại đây , quét qua trước không coi trọng , giờ phút này bọn hắc há có thể nhìn không ra , cái này Phương Mộc ... Vượt xa Chu Đức Khôn quá nhiều .

Nhất là cuối cùng tàn nhẫn cử động , có thể dùng Tử La lão tổ đối với Mạnh Hạo tại đây , càng thêm coi trọng .

Mạnh Hạo cười tiếp nhận , giống như rất không thèm để ý đấy, đem hắc ném vào trong túi trữ vật .

Lúc này đây giảng đan , liền đến đây là kết thúc , Mạnh Hạo xin miễn Chu Đức Khôn mời , từ đi Thanh La tông mọi người yến hội , trong thần sắc mang theo mỏi mệt , về tới Thanh Nghênh phong bên trong .

Trong lầu các , Mạnh Hạo khoanh chân ngồi tĩnh tọa , khôi phục tinh lực , thời gian chậm rãi trôi qua , cho đến ánh trăng phủ xuống thời giờ , Mạnh Hạo bỗng nhiên mở mắt ra , tay phải nâng lên vung lên , lấy ra lò đan cùng với Địa Hỏa tinh đồng thời , cũng trần ra mà Chủ Lô lệnh bài phòng hộ che đầy .

Sau đó hắc trong mắt cũng không còn cách nào che dấu vẻ kích động , tay phải nâng lên vớ túi trữ vật , lấy ra bình thuốc , đổ ra cái viên này Độc đan về sau, Mạnh Hạo thở sâu , lại từ trong túi trữ vật , lấy ra ...

Sớm nhất thời điểm , chứa vào đan dược này hộp ngọc !

Đan dược này , đích đích xác xác , là thượng cổ tam đại đan dược một trong Hỗn Nguyên Bồ Thiên đan !

Chẳng qua là một quả bán thành phẩm , cho nên trong năm tháng , dược hiệu tràn ra , chỉ là cũng không có biến mất !

Tại thời đại thượng cổ , thực sự không phải là dùng dung viêm luyện đan , cần thiết đều là thiên địa lực lượng , như hộp ngọc này , chính là luyện đan một bước cuối cùng , phong ấn về sau , có thể để cho đan dược chậm rãi nguyên vẹn .

Việc này rất tầm thường , đến nay mới thôi bị phát hiện thượng cổ đan dược , phần lớn là như vậy , bất quá bởi vì tuế nguyệt quá lâu , khiến cho đến cơ hồ sở hữu tất cả thượng cổ đan dược đều đang thời gian trôi qua ở bên trong, như phơi khô như vậy , đã thành phế phẩm , có thể tuy nói là phế phẩm , vẫn là có đủ nhất định dược hiệu .

Có thể Mạnh Hạo không biết cái này Hỗn Nguyên Bồ Thiên đan là như thế nào bảo tồn , lại không có trong năm tháng hong gió , chẳng những có đủ hoàn chỉnh dược hiệu , càng là chẳng biết tại sao , lại đan dược này ở trong, tồn tại tuế nguyệt lực .

Nếu không phải là Mạnh Hạo mà nắm giữ tuế nguyệt chi luyện , càng đối với Tử Ý quyết hiểu ra , thậm chí còn tự mình luyện một chút Xuân Thu mộc , hẳn tuyệt khó phát hiện đan dược này đặc thù , ba người thiếu một thứ cũng không được , thiếu một cái đều không thể nhìn ra mảnh khốe .

Dù sao tuế nguyệt , có thể chứng kiến , có thể chạm đến , nhưng đồng dạng cũng vô pháp chứng kiến , không cách nào chạm đến , thượng cổ đan dược hong gió về sau, nhìn như tang thương , nhưng trên thực tế nhưng chỉ là trong năm tháng trôi qua mà thôi, nhưng viên thuốc này , lại không phải như thế , mà là đem tuế nguyệt hấp thu tại đan dược ở trong, có thể dùng cái này viên vòng tuế nguyệt lực , tồn tại đan dược ở trong, giống như đan dược này , đã trở thành một kiện ... Tuế nguyệt chi bảo !

Kể từ đó , một khi nuốt vào viên thuốc này , ngay lập tức sẽ bị trên đó tuế nguyệt lực nghịch chuyển huyết mạch , điên đảo kinh mạch , sau đó thân thể lập tức mục nát tang thương , nếu có thể rất qua cửa ải này , kế tiếp mới được là viên thuốc này hòa tan , mới được là Hỗn Nguyên Bồ Thiên đan bộc phát .

Trần Gia Hỉ , chính là như vậy .

Mà Mạnh Hạo luyện chế cái gọi là đan dược , chỉ là Man Thiên Quá Hải mà thôi , trên thực tế tác dụng chân chính , là dơ bẩn Trần Gia Hỉ trong cơ thể cái này miếng Hỗn Nguyên Bồ Thiên đan .

Mục đích là phòng ngừa Tử La lão tổ bọn người , nhìn ra mảnh khốe , lừa gạt .

Mạnh Hạo thở sâu , trước đem trong lò đan một giọt máu tươi đổ ra , chứa vào một cái bình ngọc ở bên trong, sau đó mới đưa cái này Hỗn Nguyên Bồ Thiên đan để vào trong lò đan , một lát sau luyện đi trên đó dơ bẩn , sau đó lại đem viên thuốc này quý trọng đặt ở vốn là trong hộp ngọc , cầm ở trong tay quan sát một phen .

”Viên thuốc này đối với ta mà nói , trân quý không phải hẳn dược hiệu , mà là như thế nào ẩn chứa tuế nguyệt lực , mặt khác trên đó ẩn chứa tuế nguyệt lực , là ta luyện chế tuế nguyệt chi bảo lúc, quan sát căn cứ !

Có chút đan , ta luyện chế tuế nguyệt chi bảo , có thể tăng thêm nữa mấy thành nắm chắc .” Mạnh Hạo tìm đập thành thịch , hẳn có thể tưởng tượng đến , một khi chính mình tuế nguyệt chi bảo luyện ra , uy lực của nó nhất định cực kỳ kinh người , một màn kia , nhất định như Trần Gia Hỉ .

“Về phần Trần Gia Hỉ ... có thể tiếc hẳn không sẽ nói cho ta đan dược này như thế nào đạt được , tiên rất nhanh , ta cũng vậy có thể biết được ...” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , tay phải xuất ra một cái bình ngọc , trong lúc này , là trước kia đổ vào một giọt máu tươi , cái này máu tươi ... Đến từ Trần Gia Hỉ .

“Chỉ cần ta huyết thân chút thành tựu , dùng huyết thân chi lực , tan ra này huyết , liền có thể nhìn người nọ một ít trí nhớ .” Mạnh Hạo tinh thần phần chấn , còn Trần Gia Hỉ chuyện tình , hẳn cùng với Mạnh Hạo là đánh cuộc , mà lại tu vi cũng không phải là không thể khôi phục , tại tăng thêm là ở Thanh La trong

tông , Mạnh Hạo thoát nhìn đường đường chính chính , cho nên không cách nào nhắc lên quá lớn phong ba .

Thời gian nhoáng một cái , mấy ngày đi qua , Đan Giới nhất mạch rời đi , có thể dùng trận này Thanh La tông lịch lãm rèn luyện , chỉ còn lại có Mạnh Hạo cùng Chu Đức Khôn .

Từ nay về sau Thanh La tông Tử La lão tổ tự mình mời , hy vọng Mạnh Hạo có thể vì Thanh La tông luyện chế một lò Luyện Hồn đan , viên thuốc này có thể nhường cho hồn tẩm bổ , Mạnh Hạo nội tâm trầm ngâm , lắc đầu từ chối nhã nhặn , hẳn không muốn cùng Thanh La tông qua tiếp xúc nhiều , Chu Đức Khôn tắc thì càng vui với việc này , mấy ngày nay tại Thanh La trong tông , tại không ít địa phương giảng đan , rất là thoải mái .

Mạnh Hạo tắc thì thường xuyên tại Thanh La trong tông để xem phần thưởng vi danh , đi mà rất nhiều nơi , càng bái phỏng một ít đệ tử hạch tâm , âm thầm tìm hiểu Hứa sư tỷ tung tích .

Có thể đi qua năm ngày , Mạnh Hạo cũng còn là không nhìn thấy Hứa sư tỷ thân ảnh , điều này làm cho đáy lòng của hắn âm thầm lo lắng , Thanh La tông quý dị , Chu Kiệt một màn kia , Mạnh Hạo nhớ đích rành mạch .

Cho đến một ngày này hoàng hôn , Mạnh Hạo cau mày , tại Thanh La tông trăm sơn biên giới hành tẩu lúc , hình như có chỗ tra , hắn chợt ngừng đầu , lập tức chứng kiến mà cách đó không xa trên sườn núi , có một vệt thanh y thân ảnh , đứng ở một chỗ nhô ra trên bệ đá , gió núi trong người này quần áo phất phới , tóc xanh phiêu diêu , lộ ra một trượng , để cho Mạnh Hạo nhìn lại lúc , tâm thần chấn động gương mặt .

Đó là một cái cô gái xinh đẹp , lãnh lãnh thanh thanh ...

Đúng là chúng ở bên trong tìm nàng trăm ngàn mức độ , bỗng nhiên quay đầu , nàng trong gió phiêu diêu.

Sắc mặt của nàng mờ mịt , giờ phút này đứng ở bệ đá , giống như muốn theo gió mà đi ...

Nàng là ... Hứa Thanh .

256. Chương 256: Điểm Máu Chốt

Cái kia trong mắt mờ mịt , phảng phất mất hồn , chết non mà thần .

Tái nhợt màu da , phảng phất không có chút nào huyết ý tồn tại , như cùng là nằm ở trong quan tài bằng ngàn năm bất hủ chi thi , giờ phút này đứng ở nhô ra trên bệ đá , thổi tới phong, như thể nào cũng thổi không tan trên người nàng mờ mịt chi mộng .

Tại quần áo của nàng , có loang lỗ đã trở thành máu tươi đen ngòm , tựa hồ cái này máu tươi tồn tại thật lâu , hóa thành khô héo , nhưng lại như lạc ấn như vậy , không có bị xóa đi .

Càng là tại Hứa Thanh trên trán , có một chỗ miệng vết thương , cái kia miệng vết thương chẳng biết lúc nào tồn tại , như một đạo vết kiếm ... Không có khép lại .

Thậm chí ở tại ống tay áo phong vũ lúc , lộ ra trên cổ tay phải , tồn tại đạo thứ hai vết kiếm ...

Hứa Thanh gầy .

Gầy bộ dáng , lại càng thêm lộ ra trong trẻo nhưng lạnh lùng , khiến cho nàng cả người , phảng phất là theo trong gió tuyết lạnh đến , một thân màu xanh vấy dài , tóc dài xoa vai , vô cùng mịn màng da thịt , dung nhan xinh đẹp , đầy hết thấy hết thấy , khiến cho Mạnh Hạo ngóng nhìn , phảng phất không muốn nháy mắt .

Hắn sợ trong chớp mắt thế giới hắc , thay thế hết thấy trước mắt quang minh , cắt đứt trong mắt mỹ nhân thân ảnh .

Mạnh Hạo thấy được Hứa Thanh vết kiếm , thấy được của nàng mờ mịt , cũng nhìn thấy nàng phảng phất bị thương tâm mạch , giờ khắc này Mạnh Hạo , trong thế giới của hắn hết thấy đều biến mất , chỉ còn lại có bên trong ngọn núi kia , trong gió nữ tử thân ảnh .

Mạnh Hạo tâm , tại giờ khắc này , có chút đau đớn .

Hắn có thể không đi để ý Hàn Bối bí mật , có thể không đi để ý Chu Kiệt quỷ dị , dù là trong đầu của hắn phong yêu Cổ Ngọc thanh âm xuất hiện hai lần , nhưng Mạnh Hạo từ đầu đến cuối đều cảm thấy , Hàn Bối cũng tốt , Chu Kiệt cũng thế , những người này cùng mình không có liên quan , sống chết của bọn hắn , bọn họ kỳ dị , Mạnh Hạo không muốn tham dự đi vào .

Bởi vì tạo thành đây hết thấy đây, đúng vậy Thanh La tông !

Mạnh Hạo thuở nhỏ thư sinh , càng là tâm thần thông tuệ , hắn sao có thể không rõ phong yêu Cổ Ngọc trong lời nói hàm nghĩa , kết hợp năm đó cùng Chu Kiệt một trận chiến , tại đối phương cuối cùng triển khai thần thông trong Mạnh Hạo thấy những cái...kia tàn hồn , hắn sao có thể không hiểu ... Hàn Bối cùng Chu Kiệt đến cùng chuyện gì xảy ra , sao có thể không biết , cái này Thanh La tông đạo uẩn , kinh khủng đến cỡ nào !

Hắn hiểu , hắn hiểu được , thậm chí hắn đang minh bạch , có thể nói so với Thanh La tông trên mặt đất chi nhân , còn nhiều hơn , còn phải khắc sâu !

”Tàn hồn đoạt thể , nơi này tàn hồn , chính là năm đó Chu Kiệt thần thông trong hiển lộ những cái...kia từng chết đi đích đạo vãn chi tu , mà toàn bộ Thanh La tông , Thập Vạn Đại Sơn xuống, cất giấu đúng vậy vô số tàn hồn ...

Tại hắn nói nơi này là Thanh La tông , không nói nơi này là một chỗ Minh tông !

Vãng sinh trở về , muốn một lần nữa trở lại nhân gian , chiếm tu sĩ thân , như ký sinh y hệt . Chu Kiệt đúng vậy ở vào loại trạng thái này , vốn là một khi bị đoạt , hắn là không có khả năng khôi phục thần thức , sẽ không xuất hiện trước khi muốn chết một màn , nhưng nhất định là đang đoạt thể về sau, bọn hắn xuất hiện một lần ngoài ý muốn .

Cái này ngoài ý muốn , đã tạo thành tàn hồn nhận lấy trọng thương , cho nên mới khiến cho thân thể bản hồn , xuất hiện thức tỉnh , khiến cho bọn hắn mờ mịt , điên cuồng , giãy dụa .

Mà Hàn Bối , nàng rõ ràng không có việc gì , cũng không nguyện lại để cho ngoại nhân biết được , làm cho người ta cho là nàng đã bị tàn hồn đoạt thể , bởi vì tại bên trong thân thể của nàng , tồn tại không phải hai cái hồn , mà là tam hồn ! Một là bản hồn , hai là Thanh La tông tàn hồn , mà ba ... Thì là năm đó tại Thanh La phúc địa ở trong, theo hắn lão tổ trong pho tượng dung nhập thân thể nàng đấy, Hàn gia lão tổ chi hồn !”

Mạnh Hạo trầm mặc , những thứ này hắn từng có thể không minh bạch !

Có thể chính là bởi vì minh bạch , cho nên hắn không muốn liên lụy ở bên trong , nhưng theo thời gian trôi qua , theo Hứa sư tỷ từ đầu đến cuối không có xuất hiện , Mạnh Hạo nội tâm đã ẩn ẩn đã có lo nghĩ , cho đến hôm nay , chứng kiến Hứa Thanh trong tích tắc ...

Mạnh Hạo minh bạch , việc này ... Hắn không thể lại đi lựa chọn bỏ qua , bởi vì cái này tàn hồn đoạt thể , đã xúc phạm vào hắn Mạnh Hạo không thể tiếp nhận điểm mấu chốt .

Mạnh Hạo thở sâu , thân thể tiến về phía trước một bước bước đi , thẳng đến ngọn núi kia mà đi , hóa thành một đạo cầu vồng , xuất hiện lúc, đã ở mà núi này ở giữa , Hứa Thanh chỗ đài cao về sau .

Đứng ở chỗ này , Mạnh Hạo nhìn xem Hứa Thanh bóng lưng , cơ hồ ngay tại hắn tới gần nháy mắt , Hứa Thanh chợt xoay người , cái kia trong trẻo nhưng lạnh lùng trên dung nhan , giờ phút này trong mắt không còn là mờ mịt , mà là có một vệt âm lãnh ý lập tức xuất hiện .

Cùng lúc đó , một cổ cảm giác nguy cơ , tại Mạnh Hạo đáy lòng lập tức bay lên , giờ khắc này Hứa Thanh , tại Mạnh Hạo nhìn lại , phảng phất không còn là Trúc Cơ tu vị , mà là biến thành phiêu hốt bất định .

Mạnh Hạo thần sắc không có biến hóa chút nào , ngóng nhìn Hứa Thanh , cùng lúc đó tay phải bấm niệm pháp quyết , trong óc hiển hiện đầy, đúng vậy cái kia yêu phong thứ tám cầm , này cầm theo Mạnh Hạo tay phải Ấn Quyết biến hóa , có hấn trong óc ẩn ẩn vờn quanh , nhưng thì không có chút nào bên ngoài tán .

Cơ hồ chính là Mạnh Hạo trong óc yêu phong thứ tám cầm tồn tại trong tích tắc , Mạnh Hạo hai mắt nhìn như bình thường , nhưng tại hấn nhìn lại , cái thế giới này lập tức đã có đại biến .

Ngọn núi , như cũ là núi xanh , đại địa như cũ là đại địa , Thập Vạn Đại Sơn , xanh đậm bên trong lại tồn tại một cổ hắc khí , hắc khí kia theo mỗi một tòa trên ngọn núi bay lên , lượn lờ thiên địa , phảng phất cái này Thanh La tông , tại thời khắc này , tại Mạnh Hạo trong mắt , đã trở thành Minh giới .

Hứa Thanh thân thể bên ngoài , cũng có hắc khí sinh sôi , những hắc khí này lượn lờ tại trên người của nàng , chỗ hạch tâm thì tại hấn ngực , nơi đó có một đoàn lúc sáng lúc tối khối đen , ở đằng kia khối đen ở chỗ sâu trong , Mạnh Hạo ẩn ẩn thấy được Hứa Thanh hồn , đang chìm ngủ ở ở trong , như bị phong ấn .

Theo hắc khí không ngừng tràn ra , càng là tại Hứa Thanh sau lưng , những hắc khí này ngưng tụ ra một cô gái thân ảnh mơ hồ .

Thân ảnh ấy , lộ ra vô tận âm trầm , tồn tại quỹ dị biến hóa , càng có nồng nặc tử khí khuếch tán , giờ phút này đang theo Hứa Thanh cùng một chỗ , ngóng nhìn Mạnh Hạo tại đây .

“Người là ai ...” Hứa Thanh thanh âm chậm rãi truyền ra , nhưng tại Mạnh Hạo nhìn lại , truyền ra thanh âm này đây, căn bản cũng không phải là Hứa Thanh , mà là Hứa Thanh sau lưng cái kia âm trầm tàn hồn .

Càng là tại đây lời nói truyền ra lúc, Mạnh Hạo rõ ràng phát giác được , cái này đất trời bốn phía đang lúc tồn tại hắc khí , lại tại đồng nhất trong nháy mắt , nhất tề thẳng đến nơi đây , lượn lờ tại Mạnh Hạo cùng Hứa Thanh bốn phía , những hắc khí kia ở trong, hiện lên từng khuôn mặt , đều mang lạnh lạnh , nhe răng cười nhìn xem Mạnh Hạo .

Chúng cũng không hiểu biết , Mạnh Hạo có thể chứng kiến sự hiện hữu của bọn nó , giờ phút này vờn quanh lúc, càng có một ít tàn hồn theo Mạnh Hạo bốn phía xuyên thẳng qua mà qua .

“Tại hạ Tử Vận tông Phương Mộc , vị sư muội này thế nhưng mà Thanh La tông đệ tử hạch tâm? Phương mộc tới nơi đây nhiều ngày , còn chưa bao giờ thấy qua ...” Mạnh Hạo mỉm cười , thu yêu phong thứ tám cầm , trước mắt thế giới nháy mắt khôi phục như thường lúc, hấn ôm quyền cúi đầu .

“Nguyên lai là Phương đại sư , núi này là cấm địa , kính xin rời đi ...” Hứa Thanh nhàn nhạt mở miệng , quay người không để ý tới nữa Mạnh Hạo , mà là ngóng nhìn xa xa , trong thần sắc lần nữa hiện lên mờ mịt .

Mạnh Hạo thần sắc như thường , ôm quyền sau đó xoay người , hóa thành cầu vòng đã đi ra ngọn sơn phong này , một đường xem xét , tại trăng sáng treo cao lúc, về tới Thanh Nghênh phong bên trong .

Tại bước vào lầu các , dùng chủ lô lệnh bài che đầy mà thần thức lập tức , Mạnh Hạo mặt lập tức trầm xuống , hấn đoạn đường này cực kỳ cẩn thận , không lộ chút nào sơ hở , nhưng như trước vẫn có một ít tàn hồn lượn lờ ở bên cạnh hấn , cho đến về tới ngọn núi này , những cái...kia tàn hồn lúc này mới tiêu tán .

”Phải cứu Hứa Thanh , nhất định phải tiếp cận kỳ thân , lại không có thể nhường cho ngoại nhân phát giác , nhưng cái này Thanh La tông rõ ràng chính là một cái Minh tông , tàn hồn không chỗ nào không có ... Mạnh Hạo trầm mặc , vừa rồi hấn nếu là cường hành ra tay , sợ chẳng những không cách nào cứu Hứa Thanh , càng là liên bản thân cũng sẽ bại lộ .

Trầm ngâm ở bên trong, Mạnh Hạo bỗng nhiên hai mắt lóe lên , châm chước một lát , lúc này mới hai mắt nhắm nghiền .

Cho đến sáng sớm ngày thứ hai , Mạnh Hạo hai mắt bỗng nhiên đóng mở , tay phải khi nhấc lên trong lòng bàn tay xuất hiện một quả ngọc giản , lặc ấn về sau trực tiếp hất lên mà ra , ngọc giản này thẳng đến bên ngoài các .

“Có quan hệ đan dược sự tình , Phương mộc muốn cùng Tử La tiên bối bàn lại .” Mạnh Hạo nhàn nhạt truyền ra thanh âm , hấn ngọc giản tại giữa không trung thì đột nhiên đình trệ , theo trong hư vô xuất hiện

một cái tu sĩ , tu sĩ này tu vị nhìn không ra , ăn mặc một thân áo đen , một bả bắt được ngọc , giản , quay người đi xa .

Mạnh Hạo trong lòng cười lạnh , trên thực tế theo hắc cùng với Trần Gia Hỉ đấu đan về sau , hắc liền phát hiện rồi , tại đây Thanh Nghênh sơn bên ngoài , có khí tức tồn tại , giống như giám thị .

Một lát sau , cười dài truyền đến , Tử La lão tổ thân ảnh , xuất hiện ở Thanh Nghênh phong lên , hắc tự mình mà đến , tại cái này trong lầu các , thấy được mặt mỉm cười , ôm quyền cúi đầu Mạnh Hạo .

“Phương đại sư chớ để chú ý , an bài đệ tử tại ngoại , cũng là vì bảo hộ Phương đại sư an toàn , dù sao trong tông môn mạch lạc phức tạp , rất nhiều chuyện cho dù lão phu cũng vô pháp toàn diện .” Tử La lão tổ mở miệng cười .

“Phương đại sư bên trong ngọc giản nói , nhưng luyện một lò Luyện Hồn đan , việc này ... Tử La lão tổ nhìn xem Mạnh Hạo .

“Tử La tiên bối , cái này Luyện Hồn đan Phương mỗ chưa từng nghe nói , thuộc về lạ lẫm chi đan , hơn nữa nghe nói kỳ danh , giống như cùng hồn có quan hệ , loại đan dược này luyện chế độ khó thật lớn , mà lại biến hóa quá nhiều , là hao phí nhất tâm thần , cho nên văn bối trước khi chân chờ .” Mạnh Hạo thở dài , khổ sở mở miệng .

Tử La lão tổ không nói gì , mà là nhìn qua Mạnh Hạo , chờ đợi bên dưới .

“Nếu là mặt khác tầm thường đan dược thì cũng thôi đi , nhưng cái này lạ lẫm chi đan , tại hạ tuy có tâm đi luyện , nhưng chẳng những tâm thần hao phí , càng không có cái loại này thích hợp lò đan ... Mạnh Hạo cười khổ , giống như vẫn còn khó xử .

“Mặt khác , loại đan dược này luyện chế , đoán chừng sẽ thất bại rất nhiều lần , dược thảo nhất định đều là vật trân quý ...”

“Đương nhiên , Phương mỗ cũng cùng cam tâm tình nguyện đi tương trợ tiên bối , hao phí tinh lực thì cũng thôi đi , nhưng càng hao phí đây , là thời gian ...

“Còn có , Phương mỗ luyện đan , không muốn làm cho người ta quấy rầy , mà lại luyện viên thuốc này cần đắm chìm toàn bộ tâm thần ... Mạnh Hạo vẫn còn khó xử .

Tử La lão tổ nhíu mày , tức cười cười cười .

“Phương đại sư , lão phu đã minh bạch , viên thuốc này dược thảo , người tùy ý sử dụng , mặc dù là cuối cùng nhất không có luyện chế ra đến , cũng không có quan hệ , mặt khác , lão phu làm chủ , sẽ đưa cho Phương đại sư một món linh thạch , với tư cách tạ ơn .

Về phần lò đan ... Ta Thanh La tông trong bảo khố , tồn tại một đỉnh Vạn Luyện Lô , bảo lô tặng đại sư ! Mặt khác tại người luyện đan thời điểm , lão phu cam đoan , tuyệt sẽ không có chút quấy nhiễu , giống như cái này Thanh Nghênh phong , bị phong ấn đồng dạng .” Tử La lão tổ chậm rãi mở miệng .

“Văn bối đến Thanh La tông , vốn là tông môn sai khiến , sao bỏ đi cầm quý tông chi vật ... Mạnh Hạo hai mắt lập tức sáng ngời , nhưng trên mặt nhưng có chút ngại ngùng , giống như cảm thấy không có ý tứ .

Cái này thần sắc rơi vào Tử La lão tổ trong mắt , cười khoát tay .

257. Chương 257: Luyện Hồn

“Đã tiên bối coi trọng như thế văn bối , viên thuốc này ... Phương mỗ luyện , nhất định dùng hết sở học , đem cái này Luyện Hồn đan vì quý tông luyện ra !

Mà lại tiên bối chi ân , Phương mỗ ghi khắc , như vậy đi , lúc này đây luyện đan , tại hạ cũng không nên ý tứ tuyển chọn đại lượng luyện chế , bởi vì cùng hồn có quan hệ chi đan , đại lượng luyện chế đan dược ,

với ta mà nói bớt việc , nhưng được hiệu giống như, nhưng tác dụng thực tế không lớn , bởi vì mỗi người hồn có rất nhỏ bất đồng , cho nên phải căn cứ bất đồng chi nhân , làm ra bất đồng điều chỉnh , luyện ra bất đồng hồn đan , như thế mới có thể khiến cho đan được hiệu quả phát huy toàn bộ !” Mạnh Hạo chần chờ một chút , giống như hạ quyết tâm , kiên định mở miệng .

Tử La lão tổ nhìn Mạnh Hạo liếc , suy nghĩ một chút , bất quá Mạnh Hạo tại đây theo bước vào Thanh La tông bắt đầu , Tử La lão tổ sẽ không có ở tại trên thân tìm ra chút nào không thỏa chỗ .

Vô luận là lai lịch , hay vẫn là thân phận , hay vẫn là đan đạo tạo nghệ , hắn không có để ý tới đi hoài nghi , tuy nói cuối cùng cái kia Hồn Nguyên Bồ Thiên đan , lại để cho hắn có chút chần chờ , nhưng càng nghĩ , việc này cũng tìm không ra manh mối gì chỗ .

Nhất là dưới mắt luyện đan , cái này Luyện Hồn đan đối với Thanh La tông mà nói , cực kỳ trọng yếu , nhưng hết lần này tới lần khác viên thuốc này luyện chế , không giống những đan được khác như vậy , Thanh La tông đan tu có thể chính mình đi luyện .

Dính đến cùng hồn có quan hệ , chỉ có Đan Đông nhất mạch hoặc là Đan Giới nhất mạch mới có thể làm được , chỉ là hôm nay Đan Giới nhất mạch đã đi , mà Phương Mộc tại đây nhất chỉ độc tú , cho nên Tử La lão tổ trầm tư một lát , chậm rãi nhẹ gật đầu .

“Ta Thanh La tông có mười ba đệ tử hạch tâm , bởi vì tu luyện một môn đặc thù thần thông , bị thương hồn , khi thì điên cuồng xuất hiện ảo giác , như người ngày đó thấy Chu Kiệt , ai .” Tử La lão tổ thở dài , ngưng trọng nhìn qua Mạnh Hạo .

“Đan được tại đây , hết thầy xin nhờ Phương đại sư , cái này mười ba đệ tử hạch tâm , ta sẽ an bài đem bọn họ đưa tới , lại để cho Phương đại sư từng cái chuyên luyện ...” Tử La lão tổ nói xong , tại Mạnh Hạo ôm quyền cúi đầu ở bên trong , quay người rời đi .

Không lâu sau , đã có người đưa tới một cái túi đựng đồ , bên trong túi trữ vật này gửi mà số lớn linh thạch , chừng vài chục vạn , nhìn Mạnh Hạo tim đập hơi nhanh lên .

Trừ lần đó ra , còn có số lớn được thảo , cùng với Luyện Hồn đan đan phương .

Cuối cùng Mạnh Hạo ánh mắt đã rơi vào trong túi trữ vật , một đỉnh lò đan lên , đem lấy ra sau cầm ở trong tay , Mạnh Hạo nhìn mấy lần , hai mắt lập tức sáng lên .

Lò luyện đan này toàn thân màu trắng , tựa ngọc cũng không phải ngọc , không có chút nào điêu khắc , mà ngay cả tạo hình cũng đều cực kỳ tầm thường , không có chút nào đan hương tràn ra , nhưng Mạnh Hạo nhưng lại liếc mắt nhìn , liền phảng phất thấy được lò luyện đan này ở trong , như chuẩn bị từng sợi màu trắng khí tức , thủy chung ở bên trong vờn quanh , không có chút nào tràn ra .

“Vạn Luyện Lô !” Mạnh Hạo thì thào mở miệng , tim đập thình thịch , hắn ở đây Đan Đông nhất mạch ngọc giản lên , hiểu rõ qua thiên hạ lò đan , trong đó có một loại rất hiếm thấy lò đan , là trải qua vạn lần trở lên luyện đan về sau , bởi vì đan khí tẩm bổ , do đó lột xác ra phảng phất có đủ linh tính lò đan .

Loại lò luyện đan này , hắn vốn là chất liệu càng cao , tắc thì vạn luyện về sau thì càng kỳ dị , hôm nay tồn đời không nhiều lắm , bởi vì lò đan là tiêu hao phẩm , nói như vậy trăm lần về sau , phần lớn đều nổ tung .

Có thể vạn lần không nổ lò đan , đối với Mạnh Hạo mà nói , có cực lớn giá trị , mặt khác loại này Vạn Luyện Lô , cái gọi là vạn luyện , một loại đan được cũng tốt , vô số đan được cũng thế , chỉ cần có thể tiếp tục vạn luyện , hắn bản thân giá trị đã thể hiện .

Mạnh Hạo thở sâu , tay phải tại trong lò đan kê quần , vẽ ra một đám trong đó khí tức , thoáng cảm thụ về sau , nội tâm hơi có chút tiếc nuối , đây là một cái luyện chế cùng một loại đan được , tạo thành Vạn Luyện Lô .

Có thể tuy nói như thế , so ra kém cái loại này chính thức ý nghĩa vô số đan được luyện ra chỉ lô , nhưng đối với Mạnh Hạo mà nói , cái lò này cũng hoàn toàn đã vượt qua hắn Huyết Hạc Lô rất nhiều .

Đem cái này Vạn Luyện Lô thu hồi , Mạnh Hạo đứng ở lầu các hướng ra phía ngoài nhìn lại , lập tức chứng kiến tại đây Thanh Nghênh phong bên dưới hôm nay có vài chục cái Thanh La tông tu sĩ vờn quanh , lẫn nhau ngồi xuống lúc , trên người của bọn hắn tràn ra mà trận trận ánh sáng màu xanh , lượn lờ cùng một

chỗ , trong lúc mơ hồ giống như hóa thành một màn ánh sáng , hiển nhiên chỉ chờ Mạnh Hạo bắt đầu luyện đan lúc , cái này màn sáng ngay lập tức sẽ hoàn toàn hiển lộ ra , như đem tại đây phong ấn , ngăn cản hết thảy quấy rầy .

Mạnh Hạo trầm ngâm một lát , vì để ngừa vạn nhất , tay phải hắn nâng lên lấy ra Chủ Lô lệnh bài , thần thức lạc ấn ở bên trong , này lệnh bài lập tức chớp động vài cái , một lát sau , theo Thanh Nghê phong bên ngoài , Chu Đức Khôn hóa thành một đạo cầu vồng mà đến .

Hắn nhận được Mạnh Hạo lệnh bài truyền âm , đã xong đang tiến hành giảng đan , tới gần Thanh Nghê phong lúc , lập tức đã nhận ra ngọn núi này tồn tại cái kia hơn mười người Thanh La tông tinh tọa tu sĩ , nội tâm hơi kinh ngạc .

Mạnh Hạo ra ngoài nghênh đón , đem sự tình trải qua nhả nhủ một phen , lại cầu xin Chu Đức Khôn thay hộ pháp đồng thời , với tư cách trợ thủ .

Như thay đổi trước khi , Chu Đức Khôn nhất định cự tuyệt , nhưng hôm nay đối với Mạnh Hạo thái độ dĩ nhiên nghịch chuyển , nghe nói việc này , ngưng trọng gật đầu , lấy ra hắn Chủ Lô lệnh bài , Mạnh Hạo lúc này mới triệt để yên tâm , đem Thanh La tông trang bị thảo dược túi trữ vật đưa cho Chu Đức Khôn .

Có hai quả Chủ Lô lệnh bài tồn tại , Mạnh Hạo tin tưởng cho dù là Thanh La tông lại như thế nào quan sát , trong thời gian ngắn thần thức cũng vô pháp xuyên thấu tiến đến .

Về phần những cái...kia tàn hồn , Mạnh Hạo cũng có thủ đoạn khiến chúng nó không cách nào xem xét nơi đây hết thảy , mặt khác quan trọng nhất là , Mạnh Hạo cũng không có ý định làm chút ít quá mức rõ ràng , hết thảy dùng cẩn thận làm chủ .

Không lâu sau , chỉ thấy xa xa có hai cái tu sĩ dắt díu lấy một cái áo lam thanh niên , rất nhanh tiến đến .

Đã đến phụ cận , Mạnh Hạo ngưng thần nhìn lại , Chu Đức Khôn đã ở bên cạnh ánh mắt ngóng nhìn , nhưng rất nhanh sẽ nhủ mày .

Thanh niên này sắc mặt trắng bệch , giống như không có nửa điểm huyết sắc , hai mắt vô thần , như mang theo mờ mịt , nhất là thân thể người gầy , cả người như da bọc xương đồng dạng , tại lộ ra trên da , có thể thấy rõ ràng ảm đạm gân mạch , trên thân không có chút nào tu vị chấn động , giống như phàm nhân .

“Đây là ta Thanh La trong tông đệ tử hạch tâm Hoàng Trung Tích , tu hành bí pháp lọt vào cản trở , hồn thể suy yếu , như không phải tông môn trưởng lão dùng pháp lực duy trì , sớm đã hồn phi phách tán .” Thanh niên bên cạnh đem đến đỡ chi nhân , là một nam tử trung niên , nam tử này thở dài , hướng về Mạnh Hạo ôm quyền , thật sâu cúi đầu .

“Cơ suy thể hư , hồn tàn thần tổn thương , người này ...” Chu Đức Khôn nhẹ giọng mở miệng .

Mạnh Hạo vẻ mặt nghiêm túc , nhìn xem cái kia thất thần thanh niên , sau một hồi lâu đứng lên , đi tới nơi này thanh niên bên người , tay phải nâng lên khắp nơi hắn cái cổ chỗ vừa chạm vào .

Mắt lộ ra trầm ngâm , một lát sau Mạnh Hạo thu hồi tay phải một phát bắt được thanh niên này cánh tay , cẩn thận quan sát hắn trên da ảm đạm gân mạch .

“Trước luyện một quả Dung Thần đan đi , nhìn xem người này thần hồn tổn thương mà bao nhiêu , Chu sư huynh cảm thấy thế nào?” Mạnh Hạo nhìn Chu Đức Khôn liếc , thứ hai nhẹ gật đầu .

“Tam Hoàng thảo , Thất Hồn Hương , Bách Linh Ni ...” Mạnh Hạo chậm rãi mở miệng , liên tiếp nói ra mấy chục loại dược thảo , những dược thảo này Chu Đức Khôn sau khi nghe xong , trong lòng biết có một chút là cực kỳ hiếm thấy chi vật , đều là cùng dưỡng thần có liên quan dược thảo , lập tức theo Thanh La tông trong túi trữ vật rất nhanh lấy ra , dựa theo Mạnh Hạo yêu cầu , lập tức thôi hóa thanh lý .

Mạnh Hạo tay phải nâng lên , lấy ra Vạn Luyện Lô , khi nhìn đến cái lò này một cái chớp mắt , Chu Đức Khôn hai mắt mạnh mà tròn to , nhưng biết được giờ phút này hay không thời gian hỏi ý kiến thời điểm , đột nhiên hắn cũng đã minh bạch vì sao Mạnh Hạo coi trọng như vậy lúc này đây luyện đan ...

Đem các loại dược thảo đặt ở trong lò đan , Mạnh Hạo tay trái bấm niệm pháp quyết thôi hóa đan dược , tay phải nâng lên trực tiếp điểm tại đây thanh niên cái trán , thông suốt mở một vết thương về sau , thu

một giọt máu tươi .

Cái này máu tươi phiêu phù ở Mạnh Hạo trước mặt , được Mạnh Hạo ném vào trong lò đan .

Một lát sau , một quả màu đen đan được được luyện chế ra đến, Mạnh Hạo hất lên , đan được này thẳng đến thanh niên trong miệng , theo được hất nuốt vào , thì ra là hơn mười tức thời gian , thanh niên này bỗng nhiên thân thể mạnh mẽ mà run rẩy , phát ra gào thét thảm thiết , cái này gào rú thanh âm quanh quẩn , lập tức để cho bên cạnh cái kia hai cái sửa thượng diện biến sắc hóa .

Mạnh Hạo tắc thì thần sắc như thường , rất là bình tĩnh .

Gào thét thời gian giằng co nửa nén hương , lập tức ở thanh niên này Thiên Linh phún ra một đạo hắc khí , tại đây trong hắc khí , còn có một mảnh sương trắng , giờ phút này Hắc Bạch khí tức phảng phất tại dung hợp , nhưng theo dung hợp , lại không phải là riêng phần mình một phương có được , mà là phát huy tiêu tán .

Phảng phất cái này dung hợp được lực lượng nào đó cải biến , làm cho không cách nào chia lìa , nhưng càng là dung hợp , thì càng tiêu tán , sợ là nếu không có thủ đoạn khác áp chế , cái này dung hợp không bao lâu , sẽ hoàn toàn tiêu tán .

”Người này không biết tu hành công pháp gì , làm cho tử khí nhập thể , thôn phệ sinh cơ , cho dù bị áp chế ở , nhưng lại hóa không mở vĩnh hằng , tối đa bất quá ba tháng , nếu không có cứu trị phương pháp , chắc chắn phải chết .

Phương mỗi có thể thử một chút , chỉ có năm phần mười nắm chắc , nhưng người này thân hình huyết mạch đã sụp đổ , cần hắt đời thứ ba tổ máu , luyện ra huyết mạch đan , dùng cái này cải tạo mình bại hoại chi huyết , lại vừa lại để cho người này thân sinh mới phách , mà hồn theo phách lên, theo máu trong sinh ra đời , sau đó , mới có thể luyện chế Luyện Hồn đan , một lần hành động thành công .” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng .

Thanh niên bên người hai trung niên tu sĩ , sau khi nghe một cái trong đó lập tức quay người , ước chừng hai nén hương sau trở về lúc, đưa cho Mạnh Hạo ba cái bình ngọc .

Bên trong đựng , đúng vậy thanh niên này đời thứ ba tổ máu , có thể trở thành là đệ tử hạch tâm , ngoại trừ tư chất bên ngoài , phần lớn là tại trong tông môn có tổ tiên ngồi ở vị trí cao , cho nên thu hoạch đời thứ ba máu , không khó .

Ý bảo Thanh La tông tu sĩ , đem được tàn hồn đoạt thể đệ tử vịn nhập trong lầu các , Mạnh Hạo liền đem người xua tán , lấy ra Chủ Lô lệnh bài , Chu Đức Khôn ở bên cũng đem lệnh bài lấy ra , theo màn sáng xuất hiện phong tỏa lầu các , ngoại giới Thanh Nghê sơn , cũng có một tầng màn sáng lập tức xuất hiện , giống như phong ấn .

Giờ phút này trong lầu các , chỉ có Mạnh Hạo cùng Chu Đức Khôn , lại có là này mặt sắc tái nhợt , thất thần chán nản thanh niên .

Mạnh Hạo thần sắc như thường , nhìn xem thanh niên kia , mắt lộ ra suy tư .

”Đoạt xá người này , là cái kia tránh đi thiên địa Luân Hồi tàn hồn ... Dùng tàn hồn đoạt xá , bởi vì bản thân không có sinh cơ , cho nên đoạt xá về sau, chẳng khác gì là hoạt tử nhân , thân thể không cách nào duy trì , tối đa mấy ngày , sẽ bắt đầu hư thối.

Cho nên , mới không thể đi nuốt vốn là tồn tại chi hồn , mà là hóa đoạt xá vì ký sinh , như thế liền có thể hoàn mỹ điều khiển cái này thân hình !”

“Đây vốn là một loại cân đối , nhưng lại xảy ra ngoài ý muốn , làm cho cân đối đánh vỡ , mới có hôm nay một màn ...” Mạnh Hạo ánh mắt nhỏ bé không thể nhận ra lóe lên .

“Tàn hồn đã tổn thương , cần thiết đơn giản âm cực hóa dương ... hết cùng lại thông (*đã hết cơn khổ, đến ngày sung sướng) ! Như Phong Yêu Cổ Ngọc bên trên từng nói, phong tắc thì không thể nhìn thấy mặt trời tháng bảy, trợ tắc thì phong yêu sự huyết dung niệm !” Mạnh Hạo trong mắt lóe lên một vòng lãnh mang , Luyện Hồn đan có hữu hiệu hay không hắc không biết được , nhưng Mạnh Hạo minh bạch , dùng máu tươi của mình dung ý về sau, đối với cái này thanh niên mà nói, vô luận là bây giờ hay là về sau, hắc

sinh tử ngay tại Mạnh Hạo một ý niệm.

258. Chương 258: Phượng Tổ Đại Nhân

”Thiên Châu Diệp ba mảnh , Trần Phong cắn chín sợi , Lưu Thần giáp núc ních năm ... Mạnh Hạo chậm rãi mở miệng , liên tiếp nói ước chừng gần trăm loại dược thảo , một bên Chu Đức Khôn lập tức theo trong túi trữ vật lấy ra tương ứng dược thảo .

Địa Hỏa tinh chi lực âm âm bộc phát , lò đan trôi nổi lập tức đỏ thẫm , Vạn Luyện Lô tràn ra mùi thuốc thời điểm , Mạnh Hạo đem dược thảo dựa theo phối hợp , từng cái để vào trong đó , cuối cùng nhất tắc thì không lọt dấu vết , vạch phá chỉ bụng , nhỏ một giọt máu tươi , rơi vào trong lò đan .

Lúc này đây luyện đan , tại Mạnh Hạo cố ý dưới sự khống chế , giằng co ba ngày .

Ba ngày sau , tương xứng đan dược luyện ra lúc, hần sắc đỏ thẫm , được Mạnh Hạo một bả bắt được , không chần chờ chút nào , ném vào thanh niên kia trong miệng .

Đan dược vào miệng , thanh niên này thân thể mạnh mẽ mà run rẩy , nhưng lúc này đây thì không có kêu thảm thiết , mà là đang cái này run rẩy ở bên trong, cặp mắt của hắn lộ ra mờ mịt đồng thời , càng có giấy dựa , giằng co một vòng thời gian một nén nhang , bỗng nhiên thanh niên này thân thể chấn động mạnh mẽ một cái , sau đó cả người nháy mắt an tĩnh lại .

Cúi đầu , vẫn không nhúc nhích , lại qua mà hơn mười tức , một cỗ khí tức âm sâm lập tức từ nơi này thanh niên trên thân khuếch tán ra đến, hần chậm rãi ngừng đầu , trong mắt không...nữa mờ mịt giấy dựa , mà là hoàn toàn lạnh lẽo .

“Đa tạ đại sư.” Thanh niên nhàn nhạt mở miệng, lời nói là tạ, nhưng cũng tại trên thân hắn có một cỗ tôn cao ngạo nhiên chi ý, phảng phất cao cao tại thượng, một chữ tạ giống như là bố thí, lời nói ở giữa người này đứng lên, nhìn cũng không nhìn Mạnh Hạo, quay người trực tiếp đẩy ra lều các chi môn, cất bước đi ra.

Chu Đức Khôn nhíu mày, thần sắc không vui.

Mạnh Hạo sắc mặt như thường, nội tâm cũng tại cười lạnh, thanh niên này trong cơ thể tàn hồn, nhìn như đã một lần nữa đã đạt thành cân đối, nhưng Mạnh Hạo cái kia một giọt máu tươi, nếu như hắn cần, có thể lập tức lại để cho người này tức khắc đánh rớt trời cao, thậm chí trực tiếp tàn hồn sụp đổ.

Phong Yêu Sư máu một giọt có thể diệt tàn hồn triệt triệt để để!

Theo thanh niên đi ra, Thanh Nghênh phong bên ngoài, Tử La lão tổ, mỹ phụ trung niên còn có cái kia ông lão mặt đỏ, ba người họ dưới chân núi chờ đợi khi bọn hắn chứng kiến thanh niên này đi tới một cái chớp mắt ba người họ trường hô khẩu khí, tiến lên ôm quyền cúi đầu.

“Chúc mừng tiểu tổ khôi phục!”

Một màn này, đương nhiên sẽ không lại để cho ngoại nhân chứng kiến, sớm được Tam lão che đậy mà bốn phía hết thấy.

“Cái kia không thuộc về nơi này nhất giới thi nhân, cực kỳ khó chơi, Vương đã lần nữa ngủ say , lần này chúng ta hành tẩu nhân gian, vừa rồi không có hoàn thành Vương đích xác phong mệnh ... Bất quá các ngươi rất tốt, tìm đến người cũng không tệ, cuối cùng là để cho ta khôi phục lại như thế liền còn có cơ hội.” Thanh niên nhàn nhạt mở miệng, nhìn ba vị tu sĩ Nguyên Anh liếc.

“An bài mặt khác tàn tổ đi qua đi, còn... Phượng Tổ đại nhân cô ấy là ở bên trong tuyệt đối không thể ra chút nào ngoài ý muốn, nếu kẻ phía trước có thể thành công giống như ta vậy mới có thể tiến đi.” Thanh niên nói xong, thân thể nhoáng một cái, trong chốc lát thân thể hắn lại hóa thành một cỗ khối đen, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa, cái này đã không còn là thuận di, mà là dung nhập thiên địa.

Tử La lão tổ ba người thần sắc cung kính cúi đầu, đứng dậy lúc, ba người nhìn nhau một cái, đều có đấng chất thâm than, lần lượt rời đi, an bài mặt khác mười hai người, từng cái đưa vào Mạnh Hạo chỗ đó.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Mạnh Hạo tại cái này Thanh La trong tông, theo hắn đem lần lượt cái gọi là tiểu tổ cứu trị, hắn đang ở cái này Thanh Nghênh phong, đã trở thành Thanh La tông cực kỳ trọng yếu địa phương.

Mọi yêu cầu, nếu có đưa ra, đều được thỏa mãn, Mạnh Hạo há có thể không cần cơ hội này, số lớn được thảo chỉ cần hắn nói ra danh tự, lập tức liền có đưa tới, ngược lại là những được thảo cần thiết dùng luyện chế hoàn mỹ kim đan, dần dần càng ngày càng nguyên vẹn, Chu Đức Khôn chỗ đó nhìn xem nóng mắt, cũng đưa ra vài loại được thảo.

Vì vậy hai người tại đây luyện đan lúc, cùng một chỗ cất xén lên.

Đồng dạng, đời thứ ba tổ huyết, Mạnh Hạo tại đây cũng đã lấy được không ít, vật ấy cùng luyện đan không có vấn đề gì, nhưng là Mạnh Hạo luyện chế huyết thân cần thiết, đương nhiên sẽ không buông tha.

Về phần không có tổ huyết đấy, Mạnh Hạo cũng sẽ không cưỡng ép, chỉ là đem luyện chế thời gian tăng dài một ít.

Cho đến một ngày này, Chu Kiệt sắc mặt trắng bệch tiêu sái nhập trong lầu các, đây là Mạnh Hạo tại Thanh La tông, từ lần trước về sau, lại một lần lại chứng kiến Chu Kiệt, theo Chu Kiệt khoanh chân ngồi xuống, Mạnh Hạo trầm mặc một lát, đã bắt đầu luyện đan.

Sau Chu Kiệt, thì là Hàn Bối, cô gái này mang theo cẩn thận, tương xứng xuất hiện ở Mạnh Hạo trước người lúc, Mạnh Hạo nhìn qua Hàn Bối, bỗng nhiên nở nụ cười.

”Phương đại sư...Hàn Bối chứng kiến Mạnh Hạo dáng tươi cười, nội tâm lập tức khẩn trương lên, giờ phút này càng là tại trong đầu của nàng, truyền đến hắn Hàn gia lão tổ thanh âm.

“Coi chừng người này, hắn không đơn giản, xác nhận đã nhận ra lão phu!!” Cái này đã không phải Hàn gia lão tổ lần thứ nhất mở miệng, ngày đó Thanh La tông ngoài sơn môn, Hàn Bối sở dĩ khẩn trương, đứng vậy bởi vì Hàn gia lão tổ thanh âm.

Mạnh Hạo thần sắc như thường, cười cười về sau bắt đầu luyện đan, tương xứng đan được luyện ra về sau, Mạnh Hạo lại nhìn về phía Hàn Bối lúc, Hàn Bối thần sắc như thường, nhưng nội tâm đã triệt để chấn động, bởi vì nàng trong đầu, Hàn gia lão tổ giờ phút này thanh âm đều đã run rẩy.

“Đan được này... Không thể nuốt!! Người này... Người này...”

“Phương đại sư, đan được này, tiểu muội sau khi trở về lại nuốt vào đi...” Hàn Bối đứng dậy, giữ vững bình tĩnh, không lộ chút nào thanh sắc, cười khẽ mở miệng.

“Chu sư huynh, tại hạ có chút việc tư muốn cùng vị này Hàn Bối đạo hữu trò chuyện với nhau ...” Mạnh Hạo không nhìn Hàn Bối, mà là nhìn về phía Chu Đức Khôn, ôm quyền cúi đầu.

Chu Đức Khôn cười ha ha một tiếng, hắn đã sớm phát giác mà không đúng, nhưng mấy ngày này chính mình ở bên trong thu hoạch được thảo cũng không ít, nghe vậy quay người đi ra lầu các.

“Phương đại sư...” Mắt thấy Chu Đức Khôn rời đi, Hàn Bối nội tâm trầm xuống, nhưng như cũ để ỉnh thần sắc như thường, nét mặt tươi cười như hoa, đang muốn nói cái gì đó.

“Viên thuốc này có thể không nuốt, nhưng Phương mẫu muốn một cái nhân tình, ngày sau nếu ta cần thiết, người muốn đi hoàn thành.” Mạnh Hạo nhìn về phía Hàn Bối, hai mắt thâm thúy, như có thể nhìn ra Hàn Bối hai con người.

Hàn Bối nhìn qua Mạnh Hạo, cắn răng, mặc cho nàng tâm cơ rất nhiều, nhưng hôm nay cũng không còn có chút nào suy nghĩ, chỉ có thể làm ra mờ mịt thần sắc.

“Phương đại sư nói, tiểu muội có chút nghe không hiểu, bất quá đại sư yên tâm, một cái nhân tình này, tiểu muội đáp ứng rồi...”

“Cấp cho Phương mỗ nhân tình này đây, không phải người, mà là trong cơ thể người đệ tam hồn!” Mạnh Hạo lạnh nhạt mở miệng, nhưng những lời này nói ra, rơi vào Hàn Bối trong tai, lại như lời đình nổ vang, khiến cho sắc mặt nàng triệt để đại biến.

Nàng đang muốn nói thêm gì nữa, bỗng nhiên theo hắc Thiên Linh ở trong, có một vết màu xanh nhạt khí tức tràn ra, khí tức này ngưng tụ, chậm rãi hóa thành một người đàn ông trung niên hư ảnh, hắc ngóng nhìn Mạnh Hạo, hồi lâu sau nhẹ gật đầu.

“Hàn gia, thiếu người một cái nhân tình.” Thân ảnh ấy truyền ra tang thương thanh âm.

Mạnh Hạo ôm quyền cúi đầu, thân ảnh kia lúc này mới biến mất, Hàn Bối thở sâu, kinh hãi nhìn qua Mạnh Hạo, sau một lúc lâu mới quay người rất nhanh lặng lẽ đi, nhưng ra lâu các, nàng lập tức thu hồi tâm thần, khiến cho trong mắt lộ ra âm lãnh, ngoại nhân không cách nào phát giác dị thường, đi về hướng xa xa.

Tiếp tục hơn một tháng luyện đan, cho đến hôm nay, Thanh La tông đưa tới người cuối cùng, người này ... Đúng vậy Hứa Thanh!

Có thể bị người cuối cùng đưa tới, dùng Mạnh Hạo lịch duyệt, cũng nhìn ra không ít mảnh khoe chỗ, hiển nhiên Hứa Thanh hôm nay tại Thanh La tông thân phận, tuyệt không phải hạng người bình thường, mặc dù là tại đây chút ít tàn hồn ở bên trong, cũng đích thị là cực kỳ tôn cao.

Càng làm cho Mạnh Hạo kiên định phán đoán đấy, là ở Hứa Thanh được đưa tới một khắc, toàn bộ Thanh Nghê phong, phảng phất đều cùng ngày bình thường không hề cùng dạng, chẳng những ngoại giới phòng hộ màn sáng càng cường liệt đi một tí, thậm chí tại Mạnh Hạo cảm thụ ở bên trong, hắc nhìn thấy mà ngoại giới trên bầu trời, vờn quanh vô số tàn hồn, những thứ này tàn hồn tại bốn phía tràn ngập, đều ngóng nhìn nơi đây.

Những thứ này phát hiện, lại để cho Mạnh Hạo đáy lòng trầm xuống, thần sắc hắc bên trên không lộ chút nào, nhìn về phía theo tiến vào lầu các về sau, liền khoanh chân ngồi ở chỗ kia, thần sắc bình tĩnh, mà ngay cả hai mắt mở mịt cũng đều thiếu rất nhiều Hứa Thanh.

Mạnh Hạo nhìn Hứa Thanh liếc, nhất là ánh mắt ở tại cái trán quét qua, mở ra Chủ Lô màn sáng, ở bên trong luyện chế đan dược, thần sắc hắc bình tĩnh, nhưng luyện chế đan dược ở trong, nhỏ máu tươi, đã không phải tầm thường chi huyết, mà là tu vi của hắc tâm huyết!

Một giọt này máu tươi, là hắc sinh mạng tinh hoa, ẩn chứa thân thể hắc vì cứu đại phong yêu, chấp nhất ý niệm.

Dung nhập đan dược ở trong, dùng đủ loại cỏ cây phối hợp lẫn lộn về sau, càng là mượn Bì Đồng chi lực, làm cho không lộ chút nào sơ hở, nhưng tương xứng Mạnh Hạo đan dược này luyện ra về sau, lấy được Hứa Thanh trước mặt lúc, Hứa Thanh bàn tay như ngọc trắng nâng lên tiếp nhận, thì không có nuốt vào.

“Chỉ là như vậy đan dược, khiến cho những người khác khôi phục như thường sao.” Hứa Thanh nhàn nhạt mở miệng, thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng, nhìn xem mạnh nham, không đợi Mạnh Hạo trả lời, nàng đã đứng dậy, cất bước đi ra lầu các.

Mạnh Hạo nhìn qua Hứa Thanh bóng lưng, trầm mặc không nói, nhưng hắc có thể xác định, đối phương mặc dù là giờ phút này không nuốt, nhưng rất nhanh sẽ tất nhiên sẽ đi nuốt vào đan dược.

Bởi vì nàng nhìn như tự hành khôi phục, nhưng trên thực tế chỉ là một loại biểu hiện giả dối mà thôi, kỳ hồn lung lay trình độ, thậm chí muốn vượt qua những người khác mấy lần vượt quá, thậm chí có thể nói là nghiêm trọng nhất, bởi vì đầu tiên Mạnh Hạo liền thấy, miệng vết thương trên trán nàng, nghiêm trọng hơn.

Ngày hôm sau hoàng hôn lúc, Thanh La tông thứ bảy trong núi, Hứa Thanh khoanh chân ngồi ở trong động phủ, sắc mặt nàng tái nhợt, cặp mắt của nàng bên trong lộ ra giãy dụa cùng mở mịt, thân thể run rẩy.

Toàn bộ quá trình giằng co mấy canh giờ về sau, tay phải của nàng nâng lên, chậm rãi theo trong túi trữ vật, lấy ra Mạnh Hạo luyện chế đan dược, nhưng cầm lấy để vào trong miệng quá trình, nhưng lại giằng co hơn mười tức.

Nếu là Mạnh Hạo ở chỗ này, nhất định có thể chứng kiến, giờ khắc này ở Hứa Thanh thân thể bên ngoài, thỉnh linh tồn tại vô số tàn hồn, những thứ này tàn hồn đều khẩn trương nhìn qua Hứa Thanh, không ngừng mà du tẩu.

Thậm chí tại đây ngoài động phủ, kể cả Chu Kiệt Hàn Bối ở bên trong đây, tất cả được cứu trị Thanh La tông đệ tử, cả đám đều cung kính quỳ lạy tại đó, phảng phất đang chờ đợi triệu kiến.

Hứa Thanh cầm đan dược, hồi lâu sau nàng trong mắt âm lãnh áp chế mờ mịt cùng giãy dụa, thầm than một tiếng, nàng minh bạch, dựa vào mình bị lung lay hồn, cuối cùng là không cách nào làm cho cỗ thân thể này lần nữa khôi phục cân đối, hôm nay thậm chí theo mình ảm đạm, thân thể này bên trong cái kia vốn là tồn tại hồn, cũng đều phảng phất muốn tiêu tán, khiến cho thân thể như đã đoạn sinh cơ, nàng cái trán vết thương, đã lâu dài không thể khép lại, thậm chí nàng có thể cảm nhận được, như lại kéo dài thêm, thân thể sẽ bắt đầu hư thối.

Nàng vốn không tin thế gian này có cái gì đan dược, có thể lại để cho tàn hồn khôi phục, hết thấy đều là Thanh La tông chủ trương, nhưng những người khác phục hồi như cũ, khiến cho nàng đã có chần chờ, viên thuốc này cũng nghiên cứu một phen, nhưng không giải được, vốn định không đi nuốt, nhưng cuối cùng vẫn đem đan dược để vào vào trong miệng.

259. Chương 259: Ta Muốn Nhìn Người Đi Xa

Ngay khi đan dược vào miệng, hòa tan ra một cái chớp mắt, Mạnh Hạo máu tươi, lập tức tản mát ra đỏ thẫm chi mang, ở trong nháy mắt này, Hứa Thanh trong cơ thể Phượng tổ chi hồn chợt chấn động, một cỗ nguy cơ sinh tử nhảy mắt hiển hiện, nhưng nàng không đợi có hành động gì, làm cho nàng cơ hồ hồn phi phách tán khí tức, trực tiếp đem bao phủ, cản trở nàng đối ngoại cảnh báo.

Cùng lúc đó, như ngủ say vậy Hứa Thanh chi hồn, giờ phút này được những cái...kia đỏ thẫm chi mang vờn quanh, như tại tắm bồ, như đang giúp đỡ hần khôi phục đồng thời, khiến cho Hứa Thanh chi hồn theo bản năng bị dẫn động, lại . . . đối với cái kia cực kỳ suy yếu, lại bị phong yêu máu trần áp Phượng tổ, bởi vì tại đồng nhất cỗ thi thể ở trong, triển khai một hồi không liên quan tới tu vi thôn phệ!

Đây là hồn thôn phệ, Mạnh Hạo mục đích, đúng vậy muốn cho Hứa Thanh tại đây cùng Hàn Bối đồng dạng, đi dung hợp tàn hồn đến thành tựu bản thân, như vậy dung hợp đã chẳng phân biệt được mà lẫn nhau, mặc dù là Thanh La tông chi nhân, mặc dù là những cái...kia tàn hồn, cũng đều đem không cách nào phân rõ thân thể này bên trong chủ nhân, rốt cuộc là ai!

Người trong có ta...ta trong có người, tuyệt địa trọng sinh!

Tại đây đan dược được Hứa Thanh nuốt vào một cái chớp mắt, Mạnh Hạo tại hần trong lâu các, theo đang khoan chân mở mắt ra, trong mắt lộ ra một vòng tinh mang, đó là tâm huyết của hần, hần tự nhiên có thể cảm ứng.

"Bì Đồng biến hóa chi lực, quả nhiên rất khó bị người phát giác ra được... Mạnh Hạo đưa tay sờ lên gương mặt, hồi lâu tay phải khi nhắc lên, trong tay nhiều hơn một cái bình ngọc.

Ngọc này trong bình, chứa một hạt đan dược, một hạt Mạnh Hạo tại Tử Vận tông, quyết định đến Thanh La tông lúc, tự mình luyện chế chi đan, bình thuốc che sấp, rất nguyên vẹn, không có bị mở ra.

Vốn là ý định muốn tặng cho Hứa Thanh, nhưng đến nay từ đầu đến cuối không có tổng xuất.

Nhìn qua bình thuốc, Mạnh Hạo hai mắt nhắm nghiền.

Sáng sớm ngày thứ hai, Mạnh Hạo đi ra lâu các, lập tức ở cái này trên Thanh Nghênh phong, Thanh La Tông thủ hộ ở nơi này đệ tử hướng về Mạnh Hạo ôm quyền cúi đầu.

“Dem viên thuốc này bình, đưa cho Hứa Thanh đạo hữu, đây là nàng ngày đó hướng ta yêu cầu chi đan.” Mạnh Hạo đem bình thuốc đưa cho trước mặt Thanh La tông tu sĩ, hẳn kết luận hôm nay Thanh La tông bởi vì Hứa Thanh đặc thù, sợ là có rất ít người dám đánh khai mở cái này bình thuốc.

Hướng hồ mặc dù là mở ra cũng không ngại.

Lại qua mấy ngày Chu Đức Khôn đã thúc dục hai lần, tại ngày thứ bảy, Mạnh Hạo không cách nào tiếp tục chờ xuống dưới, đi ra ngọn núi, đi về hướng đã ở giữa không trung, chờ hẳn đã lâu Chu Đức Khôn.

Hắn cùng với Chu Đức Khôn đã hẹn rồi, hôm nay chính là muốn ly khai thời điểm, giảng đan đã chấm dứt, luyện đan cũng chấm dứt, hai người đã sớm vượt qua tông môn yêu cầu đến Thanh La tông thời gian.

Thật sự đã không có lý do tiếp tục lại ở lại, cho nên Chu Đức Khôn hôm qua lần nữa đề xuất về sau, Mạnh Hạo liền gật đầu đồng ý.

Giờ khắc này ở Thanh La tông mọi người vui vẻ đưa tiễn hạ Mạnh Hạo cùng Chu Đức Khôn, đi về hướng Thanh La tông sơn môn Tử La lão tổ tự mình đưa tiễn, một đường lẫn nhau rất là hòa hợp.

Lại nói cái kia bình thuốc, hoàn toàn chính xác không người dám tự tiện mở ra, ngày đó được đưa vào đã đến Hứa Thanh bế quan chi địa, rơi vào đã đến một cái tay của thiếu nữ ở bên trong, thiếu nữ này thần sắc âm lãnh, nhận lấy bình thuốc về sau, thần thức quét qua, phát hiện trong đó chỉ là một viên thuốc, liền không có đi để ý, mà lại nàng cũng không dám tự tiện mở ra phong sáp, nàng quá rõ ràng Phương tổ tính cách, một khi chính mình ở bên trong phạm vào kiêng kỵ, mặc dù là vãng sinh trở về, nhưng sinh tử đã ở đối phương một ý niệm.

Mà lại chính là một viên đan dược, vốn cũng không là cái gì hung hiểm chi vật, thiếu nữ này thì càng sẽ không đi để ý.

Cho đến hôm nay, Hứa Thanh động phủ đại môn chậm rãi mở ra, ánh mặt trời rơi vào trong đó, cô gái kia lập tức cúi đầu, bước nhanh đi vào trong động phủ, hướng về khoanh chân ngồi ở chỗ kia, thấy không rõ thần sắc Hứa Thanh quỳ xuống lạy.

“Chúc mừng Phương tổ thần hồn khôi phục.”

Hứa Thanh trầm mặc, nàng không nói lời nào, cô gái kia cũng không dám ngẩng đầu, nhìn không tới giờ phút này Hứa Thanh trong mắt đang rất nhanh tiêu tán mờ mịt cùng với thay vào đó một vòng kỳ dị chi mang.

Một lát sau, Hứa Thanh chậm rãi đứng người lên, một thân màu xanh váy dài, trong trẻo nhưng lạnh lùng dung nhan, đi ra động phủ lúc, truyền ra nàng thanh âm nhàn nhạt.

“Đứng lên đi.”

Thiếu nữ thở sâu, tranh thủ thời gian đứng dậy, cẩn thận hầu hạ tại Hứa Thanh sau lưng, cùng nàng cùng đi ra khỏi động phủ.

Hứa Thanh nhìn qua bầu trời xanh thẳm, đón ánh mặt trời, trong mắt kỳ dị chi mang cũng chậm chậm tán đi, hóa thành âm lãnh, chỉ là âm lãnh kia chỗ sâu cảm khái, chỉ có chính cô ta mới rành mạch.

“Đi đem Thanh tộc mười hai hồn gọi đến.” Hồi lâu, Hứa Thanh nhàn nhạt mở miệng.

Cô gái kia liền vội vàng gật đầu, đang muốn rời đi thì chợt nhớ tới cái gì, chân chờ một chút.

“Nói...” Hứa Thanh trong mắt âm lãnh chi mang lóe lên, nhìn về phía cô gái kia.

“Phương Tổ đại nhân, mấy ngày trước vị kia luyện đan Phương Mộc đan sư, đưa tới một cái bình thuốc, nói là ngài hướng hẳn yêu cầu chi đan.” Thiếu nữ thân thể run lên, vội vàng mở miệng, nội tâm cảm thấy trước mắt Phương Tổ đại nhân, giống như so trước kia còn phải lạnh như băng.

Nói xong, nàng theo trong túi trữ vật, đem bình thuốc lấy ra.

Hứa Thanh thần sắc bình tĩnh, nhìn bình thuốc liếc, bỗng nhiên nàng đáy lòng chấn động mạnh, hô hấp đều có chút dồn dập, tay phải nâng lên nắm vào trong hư không một cái, cái này bình thuốc rơi vào trong tay của nàng, đem sáp mở ra, đổ ra bên trong đan dược.

Đây là một miếng rất tầm thường đan được, tầm thường đến giá trị của nó cực kỳ thấp kém, nhưng hết lần này tới lần khác cái này không có gì giá trị đan được, tại Hứa Thanh trong lòng, nhắc lên ngoại nhân không cách nào phát giác phong bạo.

Đây là một viên. . . Dương Nhan đan.

Hứa Thanh cầm đan được, giật mình tại đó.

“Hắn đang ở ngọn núi nào?” Hứa Thanh hai mắt nhắm nghiền, rất nhanh mở ra lúc, lần nữa hóa thành âm lãnh, nàng hôm nay dung hợp hồn còn không có hoàn toàn triệt để, giờ phút này trong óc phần đông trí nhớ hỗn tạp, có chút hỗn loạn.

“Tại Thanh Nghênh phong.” Thiếu nữ vừa mới mở miệng, Hứa Thanh dĩ nhiên hướng về hư không một bước bước đi, nháy mắt biến mất.

Thanh La tông sơn môn bên cạnh, Mạnh Hạo cùng Chu Đức Khôn mỉm cười, hướng về Tử La lão tổ bọn người ôm quyền, xin miễn Thanh La tông đưa tiễn, sau một hồi khách khí, hai người đang muốn bước ra sơn môn.

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên đấy, một đạo cầu vòng mang theo khó có thể hình dung tốc độ, trong chớp lát liền từ Thanh La tông trăm núi chỗ, gào thét mà đến, tốc độ này cực nhanh, nhắc lên cơn sóng, tản ra trận trận khó có thể hình dung uy hiếp, khiến cho Tử La lão tổ biến sắc, chợt xoay người lúc, thấy rõ cầu vòng bên trong thân ảnh, lập tức sắc mặt tái biến.

Đây hết thấy đều là trong chớp mắt, ngay một hơi thở tiếp theo, một thân màu xanh da trời quần áo, lạnh lạnh lừng lừng Hứa Thanh, đã ra hiện tại giữa không trung, đứng ở nơi đó, ánh mắt âm lãnh đảo qua mọi người, cuối cùng nhất đã rơi vào nhìn như thư sinh Mạnh Hạo lúc, nội tâm của nàng run lên một cái.

Thế giới, tại trong mắt của nàng biến mất, chỉ có cái kia phẳng phất trong ánh trăng mờ ánh mắt, xa xa ngóng nhìn.

Cái nhìn này... Có lẽ chỉ vì mà trong đám người, nhìn thêm người liếc.

Cái nhìn này... Có lẽ chỉ là vì tại sinh mệnh, phác họa ra thân ảnh của người.

Cái nhìn này... Có lẽ chỉ là tại trong thiên địa, cho người biết rõ, ta... vẫn muốn thủy chung trông mong người.

Mạnh Hạo nở nụ cười, nụ cười của hắn nhìn rất đẹp, nhìn qua Hứa Thanh, nhìn qua nàng cho dù âm lãnh, nhưng hắn lại có thể cảm nhận được quen thuộc, nụ cười kia mang theo vui vẻ, càng có một vòng nhu hòa tại trong ánh mắt.

Hai người giữa không trung ánh mắt nhìn nhau, Mạnh Hạo mỉm cười, Hứa sư tỷ lạnh như băng, nhưng chỉ có hai người biết được, khi bọn hắn lẫn nhau ánh mắt rơi vào lẫn nhau trong lòng cái kia một cái chớp mắt, hắn biết rõ nàng đã hiểu ra, mà nàng cũng hiểu biết, người trước mắt, đúng vậy Mạnh Hạo.

Cộng như năm đó, Thanh La phúc địa ở trong, một lần kia tương vọng, cộng như Khảo Sơn Tông ở trong, dưới ánh trăng mỉm cười, cũng như năm đó Đại Thanh sơn, Mạnh Hạo quay đầu một cái chớp mắt, cái kia cũng không quên được nữa thân ảnh.

Không có quá nhiều ngôn từ, chỉ là đem xa cách từ lâu gập lại cảm khái đặt ở trong mắt ở chỗ sâu trong, bởi vì tại đây không thích hợp địa điểm, hai người chỉ có thể dùng ánh mắt, đến truyền đạt chính mình nội tâm vui sướng.

“Ta tiễn người.” Hứa Thanh nhàn nhạt mở miệng.

“Đa tạ Hứa đạo hữu.” Mạnh Hạo mỉm cười, ôm quyền gật đầu.

Chu Đức Khôn sững sốt một chút, Tử La lão tổ bọn người, cũng đều khẽ giật mình, nhưng cũng không dám nói thêm cái gì, bọn hắn rõ ràng biết được, cái này Hứa Thanh là ai, biết rõ cái này Hứa Thanh địa vị vượt qua bọn hắn rất nhiều.

Hứa Thanh nhìn cũng không nhìn người bên ngoài liếc, trong mắt của nàng chỉ có Mạnh Hạo.

Ba người đi xa.

Thanh La bên ngoài tông, một chỗ trên ngọn núi, Chu Đức Khôn biết điều ở phía xa chờ, Mạnh Hạo cùng Hứa Thanh, tại núi này đỉnh, nhìn nhau.

“Cám ơn...” Hứa Thanh nhẹ giọng mở miệng.

Mạnh Hạo lắc đầu, mắt nhìn Thanh La tông phương hướng, Hứa Thanh tay phải nâng lên vung lên, trong mắt âm lãnh lần nữa hiển hiện, quay người lúc, nhàn nhạt hướng về hư vô truyền ra thanh âm.

“Nơi đây vạn tượng, kẻ nào bước vào diệt hồn vẫn thần!” Lời nói này vừa ra, một cổ khí tức âm lãnh nhảy mắt quanh quẩn, Mạnh Hạo lập tức phát giác được, cái này bốn phía vốn là tồn tại vô số đi theo mà đến tàn hồn, giờ phút này nguyên một đám run rẩy cấp tốc rút lui, trong thời gian ngắn, tại đây không còn nữa chút nào tàn hồn tồn tại.

Thời gian trôi qua, hai người ở trên đỉnh núi, tại sáng sớm ở bên trong, đơn giản lời nói, một cái mỉm cười, một cái an tĩnh đi nghe, phẳng phát nghĩ kĩ đang lúc trôi qua, tại thời khắc này bất tri bất giác, lưu luyến không muốn rời đi.

Trước kia sư môn tình nghĩa, rồi sau đó Thanh La phúc địa, hôm nay tông môn gặp nhau, từng cảnh tượng ấy, lắng đọng tại Mạnh Hạo đáy lòng, cũng giống vậy nhớ kỹ tại Hứa Thanh trong nội tâm.

Nàng thần sắc lạnh như băng, nhưng nội tâm cũng tại vui sướng, ở bên trong ánh mắt lạnh lùng cất dấu một vòng nhu hòa chi mang, nhìn qua dù là bộ dáng cải biến, nhưng lại như cũ là chính mình sư đệ Mạnh Hạo.

Biết rõ hẳn là Phương Mộc một khắc, nàng nhịp tim gia tốc, nàng hình như có rất nhiều lời nói muốn nói, nhưng lẫn nhau ánh mắt tương vọng, tất cả mà nói ngữ đều phẳng phát đã thành không nói lời nào.

Nàng biết rõ, hẳn không có ly khai Nam Vực, nhưng lại đã trở thành Tử Vận tông Chủ Lô đan sư, vậy là đủ rồi, bởi vì nàng khi nhìn đến cái viên này dưỡng nhan đan một cái chớp mắt, nàng đã hoàn toàn hiểu được, ở bên trong nội tâm của chính mình, nguyên lai không biết từ lúc nào, lúc trước thiếu niên thân ảnh, đã thâm căn cố đế, phẳng phát cùng nàng tâm, hòa tan lại với nhau.

Như tuế nguyệt có thể đem rửa, tắc thì hết thủy quay đầu lại lúc, nhưng hóa thành mỉm cười thản nhiên, nhưng nếu tuế nguyệt cũng đều không cách nào đem tẩy đi, ngược lại là càng thêm lắng đọng, như vậy không cần quay đầu lại, chỉ cần đi tiếp, có lẽ trong tương lai một ngày nào đó, hai cái phải.. Có thể tự nhiên mà vậy đấy, cùng đi tại trong gió tuyết.

Cho đến trên ánh trăng treo đầu liễu, cho đến Tinh Không đã trở thành phồn điểm, ánh trăng ở bên trong, gió núi thổi qua, nhắc lên Hứa Thanh từng sợi tóc dài, ở đằng kia sợi tóc ở bên trong, che đầy nàng dung nhan, nhưng lại không thể che đầy, lưu cho Mạnh Hạo một vòng nhu hòa mỉm cười.

Nụ cười kia, xuất từ trên mặt, lại sinh tại trong lòng.

Nhàn nhạt, như nước, nhưng lại như trong sinh mệnh, vĩnh hằng không thể thiếu.

“Đi thôi, ta muốn nhìn người đi xa...” Hứa Thanh nhẹ giọng mở miệng.

260. Chương 260: Năm Năm Chưa Đấu Pháp!

Mạnh Hạo đi xa, tại ánh trăng ở bên trong quay đầu lại một lần, nhìn phía xa trên ngọn núi đứng đầy thân ảnh, nội tâm hiện lên ngày xưa cùng Hứa Thanh từng màn.

Năm đó Khảo Sơn Tông ở trong, lần đầu tiên tổng xuất đan dược: Khảo Sơn Tông ngoài động phủ, xuất ra dưỡng nhan đan: Cùng vẫn dưới ánh trăng, đến từ Hứa sư tỷ thanh âm: Cho đến Thanh La phúc địa, cho đến giờ phút này.

Bất tri bất giác, phẳng phất đã xảy ra rất nhiều câu chuyện.

Đây có phải hay không là tình yêu nam nữ, Mạnh Hạo có chút phân biệt không rõ, bởi vì loại cảm giác này hẳn chưa bao giờ có được qua, chưa bao giờ trải qua, nhưng hẳn biết rõ, mỗi lần khi hẳn gặp Hứa sư tỷ, hẳn đều rất vui vẻ, phẳng phất đã tìm được trong trí nhớ bị ẩn nấp chuyện cũ.

Loại cảm giác này, rất tốt.

Mà ở Tử Vận tông năm năm này, Mạnh Hạo nhớ lại nhiều nhất, cũng là trước mắt ánh trăng này ở bên trong, tóc xanh phiêu diêu, lạnh lạnh lù lù Hứa sư tỷ.

“Nếu như Khảo Sơn Tông vẫn còn, nếu như năm đó Thanh La tông không có mang đi Hứa sư tỷ, mà hôm nay, chúng ta vẫn còn Khảo Sơn Tông... không biết lại sẽ là bộ dáng gì.” Mạnh Hạo quay đầu, lưng công ánh trăng, đi về hướng mà xa xa, trong lòng hỏi một cái chính mình trả lời không được vấn đề.

Càng đi, càng xa.

Hai ngày sau, khoảng cách thông hướng núi hoang Truyền Tống trận trên đường, bầu trời có hai đạo cầu vòng đang gào thét mà đi, cầu vòng bên trong đúng vậy Mạnh Hạo cùng Chu Đức Khôn, hai người hôm nay đã hoàn thành tông môn nhiệm vụ, giờ phút này đang muốn phản hồi Tử Vận tông.

Chu Đức Khôn xin miễn Thanh La tông đưa tiễn, mà là đang sau khi rời đi, mang theo Mạnh Hạo đi Thanh La tông phụ cận một chỗ gia tộc tu chân, tại đó cư ngụ hai ngày, Mạnh Hạo cùng Chu Đức Khôn nhận lấy long trọng chiêu đãi.

Nghĩ đến Chu Đức Khôn ở đằng kia gia tộc tu chân bên trong tôn cao bộ dáng, Mạnh Hạo khuôn mặt lộ ra mỉm cười.

“Khụ khụ, đợi về sau người nhiều ra ngoài mấy lần, cũng sẽ cùng rất nhiều gia tộc tu chân kết xuống giao tình rất tốt, mà thôi, đoạn đường này đi đến, cần trải qua núi hoang Truyền Tống trận đến trung chuyển, trên đường ta mang theo người hảo hảo kiến thức một chút...” Chu Đức Khôn ho khan vài tiếng, đáy lòng không khỏi đắc ý mở miệng.

“Chúng ta Chủ Lô đan sư, tuy nói ngày bình thường có tông môn cung phụng, nhưng luyện đan hao phí quá lớn, chỉ là trong tông môn cái kia chút ít, còn chưa đủ để dùng chèo chống, cho nên... Phương Mộc a, về sau mỗi lần ra ngoài, không nên gấp gáp hồi trở lại tông môn, nhiều kết giao một ít gia tộc tu chân, bọn hắn tài đại khí thô, là chúng ta đan sư tốt nhất đồng bọn ah.” Chu Đức Khôn một bộ cảm khái bộ dáng.

Mạnh Hạo liền vội vàng gật đầu, lộ ra sâu sắc chấp nhận bộ dáng, trải qua Thanh La tông sự tình về sau, hẳn cùng với Chu Đức Khôn đã sớm không có trước kia gút mắc, hôm nay quan hệ có chút hòa hợp.

Cứ như vậy, trong vòng nửa tháng sau đó, Chu Đức Khôn mang theo Mạnh Hạo liền tiếp đi bốn cái gia tộc tu chân, còn có một trung đẳng trình độ tông môn, cùng nhau đi tới, tôn cao tràn đầy, càng là những nơi đi qua, nếu có chỗ cần đều được thỏa mãn, thậm chí mỗi lần đều có đan dược bán đi, linh thạch không ngừng mà rơi vào túi trữ vật, nhìn Mạnh Hạo hai mắt sáng lên, nửa tháng này, hẳn cũng liền bán ra không ít đan dược mang theo.

Trong đó cơ hồ tuyệt đại đa số, đều là Trần Gia Hỉ đan dược.

Cho đến nửa tháng sau, Mạnh Hạo cùng Chu Đức Khôn lúc này mới tới gần đi thông núi hoang Truyền Tống trận.

Núi hoang là một chỗ tại Nam Vực cả vùng đất, tiếp cận vị trí trung tâm khu vực, tại đây có thể tính là một chỗ Nam Vực từng cái tông môn cùng xuất hiện chỉ địa, tồn tại đi thông từng cái tông môn Truyền Tống trận, làm cho đã trở thành Nam Vực tu sĩ truyền tông điểm trung chuyển.

Giờ khắc này ở núi hoang phía đông, trong một vùng sơn cốc, vốn là cần phải lui tới náo nhiệt tràng diện, đã trở thành một mảnh âm trầm chỉ địa.

Máu tanh khí tức còn chưa tiêu tán, trên mặt đất còn có thể chứng kiến một ít thi thể, đang có hơn mười người tu sĩ áo đen, mang theo mặt nạ màu trắng, tại mọi chỗ trên thi thể sưu tầm túi trữ vật, như gặp được còn có hơi tàn chi nhân, tắc thì một kiếm mất mạng.

Càng là tại đây đám Hắc y nhân sau lưng, có một cái chùng mấy trượng lớn nhỏ hắc thiết lao lung, cái này lao lung giống như cũng là một cái pháp bảo, phát ra u mang, trôi nổi tại đó, bên trong đó giờ phút này có hai cái tu sĩ.

Hai người này sắc mặt trắng bệch, nhắm mắt hôn mê, trên thân vết máu loang lổ, hiển nhiên đã là trọng thương, nhưng không có bị diệt sát, càng là tại đây trên người của họ, có trện trện đan được khí tức, đây là hai cái đan sư, một người trong đó ăn mặc trường bào màu xanh lục, ống tay áo có lò đan ẩn kỹ, đứng vậy Đan Giới nhất mạch đan sư.

Xa xôi hơn là bầu trời bao la lên, đang có ba người thuật pháp nổ vang, nhắc lên gợn sóng quanh quẩn, tuy nói không có tu sĩ Nguyên Anh thần thông, nhưng có thể hình thành khí thể như vậy, tự nhiên không phải Trúc Cơ đầu phá, mà là Kết Đan.

Ba cái Kết Đan tu sĩ, trong đó hai người mặc áo bào đen, mặt nạ màu xanh, ra tay cực kỳ tàn nhẫn, dù chỉ là Kết Đan sơ kỳ, nhưng cũng như trước không tầm thường.

Vậy công dưới, nổ vang khuếch tán.

”Các ngươi là ai, lão phu Kim Hàn tông... Trên bầu trời có tức giận truyền ra, nói chuyện đúng vậy cái kia bị vậy công kết đan tu sĩ, hắc phun ra một ngụm máu tươi, thân thể rút lui, nghiêm nghị mở miệng.

Không có người trả lời vấn đề của hắn, cái kia hai cái mang theo mặt nạ màu xanh tu sĩ, một béo một gầy, cất bước tới gần, ra tay càng thêm độc ác.

Đúng lúc này, bỗng nhiên đây, trong sơn cốc ba cái Truyền Tống Trận một cái trong đó, giờ phút này phát ra hào quang, cơ hồ tại hào quang xuất hiện trong nháy mắt, nơi đây cái kia hơn mười người hắc y mặt trắng tu sĩ, nhao nhao nhìn về phía Truyền Tống trận, nguyên một đám càng là không chậm trễ chút nào thẳng đến Truyền Tống trận mà đi.

Trận pháp hào quang giằng co ước chừng mấy cái hô hấp thời gian, theo chậm rãi ảm đạm, trên trận pháp xuất hiện hai bóng người, đúng vậy Mạnh Hạo cùng Chu Đức Khôn.

Chu Đức Khôn đang quay đầu cười cùng Mạnh Hạo nói chuyện.

“Tại đây núi hoang, lão phu cũng có mấy cái giao hảo gia tộc tu chân, một hồi ta mang người...”

Mạnh Hạo mỉm cười, nhưng trong chốc lát thần sắc hắn bỗng nhiên biến hóa, giờ phút này Truyền Tống trận đang lúc kết thúc, hắn cùng với Chu Đức Khôn thấy không rõ ngoại giới, nhưng Mạnh Hạo nhưng lại tại đây một cái chớp mắt, nổi lên nguy cơ.

Mạnh Hạo lời nói nói ra thì đã tới không kịp, cái kia nguy cơ cảm giác nháy mắt ngập trời mà đến, Mạnh Hạo biến sắc, tay trái tay áo hất lên, lập tức hóa thành cuồng phong nổ vang, hình thành gợn sóng trùng kích, đẩy Chu Đức Khôn hướng một bên rút lui, càng là mượn trùng kích, Mạnh Hạo thân thể như tơ liễu như vậy theo một phương hướng khác chột né tránh.

Mạnh Hạo cùng Chu Đức Khôn hóa thành hai cái phương hướng, nháy mắt đã đi ra Truyền Tống trận, cơ hồ chính là hắn hai người rời đi một cái chớp mắt, tiếng sấm kinh thiên quanh quẩn, tập hợp hơn mười người tu sĩ thuật pháp, nhất tề đã rơi vào trên truyền Tống trận.

Tiếng sấm không ngừng mà quanh quẩn, Mạnh Hạo thân thể rất nhanh rút lui, hai tay nâng lên bầm niệm pháp quyết trước người liên tục vung vẩy, khiến cho bang bang thanh âm khuếch tán, hắn cho đến thối lui ra khỏi ba trượng, lúc này mới đem trước người tập hợp hơn mười người thuật pháp trùng kích tiêu tán.

Chu Đức Khôn chỗ đó cũng là sắc mặt đại biến, đang bị Mạnh Hạo đẩy ra khỏi trận pháp một cái chớp mắt, tay phải hắn bầm niệm pháp quyết lập tức hướng về đại địa nhấn một cái, lập tức thân thể của hắn bên ngoài nháy mắt xuất hiện một màn ánh sáng, cản trở những cái kia thuật pháp trùng kích, nhưng dù cho hắn là Trúc Cơ hậu kỳ tu vi, vẫn là phún ra một ngụm lớn máu tươi, hoảng sợ trong mang theo phần nộ, nhìn về phía những cái kia tập kích chi nhân.

Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra hàn mang, hắn đã thật lâu không cùng người đầu pháp, tại Tử Vận tông năm năm, hắn chưa bao giờ ra tay, nhưng giết người bốn sự, chiến đấu bản năng, cũng không nhưng không có giảm bớt, ngược lại bởi vì năm năm này ở ẩn, càng phát lắng đọng.

Càng là bởi vì đan đạo độc đạo nhất niệm, Mạnh Hạo năm năm này đã sớm luyện chế ra số lớn độc dược, giờ phút này trong mắt sát cơ lóe lên, hần nhìn thấy này hơn mười người hắc y mặt trắng chi nhân.

Khi nhìn đến những người này một cái chớp mắt, Mạnh Hạo liền lập tức rõ ràng đoán được, những người này trên người sát khí dày vô cùng. Hần càng là thấy được thi thể trên mặt đất, cùng với hắc lao bên trong hai người, còn có xa xa giữa không trung nổ vang đầu pháp.

Không chần chờ chút nào, Mạnh Hạo tay phải vỗ túi trữ vật, lập tức kiếm gỗ bay ra, hai thanh kiếm gỗ phun ra kiếm quang, chúng đã tĩnh mịch rất lâu, giờ phút này xuất hiện lúc, một cổ sát cơ lập tức quật khởi, lại để cho cái kia hơn mười tên Hắc y nhân, cũng đều có không ít chợt nhìn về phía Mạnh Hạo.

”Các người thật gan to, lão phu là Đan Đông nhất mạch Chủ Lô đan sư, các người... Chu Đức Khôn tức giận mở miệng, hần đã rất lâu không có tự mình cùng người đầu pháp, từ khi thành tựu đan sư về sau, hần đi tới chỗ nào đều là một mảnh khách khí cung kính, nhưng hôm nay lại tại đây, không đợi ra Truyền Tống trận, đã bị người tập kích.

Chu Đức Khôn lời nói vừa ra, Mạnh Hạo thầm nghĩ không ổn, hần lập tức liền thấy cái kia hơn mười người Hắc y nhân nhàn tình sáng lên, nhất tề nhìn về phía Chu Đức Khôn, Mạnh Hạo hai mắt chợt lóe lên, ở trong nháy mắt này, hần không chậm trễ chút nào thân thể về phía trước mạnh mà một bước phóng ra.

Tốc độ cực nhanh, thẳng đến phía trước mà đi, hai thanh kiếm gỗ càng là âm thanh bén nhọn kinh thiên, hóa thành hai đạo kiếm long trực tiếp quét ngang, thẳng đến phía trước nhất hai cái hắc y nhân, tốc độ cực nhanh, hai người kia không đợi lui về phía sau, cái này hai thanh kiếm gỗ trong nháy mắt xuyên thấu bọn họ mi tâm, mang ra trắng hồng chi vật, gào thét mà qua.

Càng là tại tới trước lúc, Mạnh Hạo tay phải nâng lên về phía trước bấm niệm pháp quyết võ, lần lượt chương ấn liên tục xuất hiện, nháy mắt ngay tại Mạnh Hạo trước mặt xuất hiện mấy cái chương ấn, rầm rầm mà đi, những thứ này chương ấn không đợi tiếp cận những người áo đen kia, liền tự hành sụp đổ nổ bung, hóa thành một mảng lớn trùng kích, khiến cho những người áo đen này nguyên một đám không thể không thối lui.

“Chu lão, áo bào, đi mau!” Mạnh Hạo thanh âm vừa mới truyền ra, cái kia hơn mười người lập tức chia làm hai tốp, thẳng đến Mạnh Hạo cùng Chu Đức Khôn mà đến.

Lúc này đây chuyện tình xuất hiện quá nhanh, Chu Đức Khôn giờ phút này lo lắng, cơ hồ tại Mạnh Hạo nhắc nhở một cái chớp mắt, hần giậm chân một cái, trên thân Chủ Lô áo bào nháy mắt hào quang lóe lên, mang theo thân thể của hần lập tức biến mất.

Cái này Chủ Lô áo bào, có thể lại để cho Chủ Lô đan sư có ba lượt thuận di cơ hội, mắt thấy Chu Đức Khôn vừa mới biến mất, hừ lạnh một tiếng bỗng nhiên truyền đến từ giữa không trung, đúng vậy cái kia hai cái kết đan trong hơi mập chi nhân, thân thể hần hoảng một cái, hóa thành một đạo cầu vồng thẳng đến xa xa.

“Lại có Đan Đông nhất mạch đan sư đưa tới cửa, Dương huynh, ta đi đem đào tẩu đan sư bắt giữ!” Thanh âm khàn khàn truyền ra lúc, cái kia hơi mập tu sĩ tốc độ lập tức bạo tăng, nháy mắt đi xa.

Theo cái này kết đan tu sĩ đuổi theo, xa xa giữa không trung, người có gương mặt màu xanh, thân thể gầy gò kia, một lời không nói, đang cùng Kim Hàn tông đã bị trọng thương kết đan cường giả giao chiến, xem hần bộ dáng, giống như không bao lâu, liền có thể chém giết Kim Hàn tông tu sĩ.

Trên mặt đất, cái kia hơn mười tên Hắc y nhân, không để ý tới Chu Đức Khôn đào tẩu nữa, mà là thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Mạnh Hạo không có lập tức bỏ chạy, trong mắt của hần lộ ra một vòng sát cơ, khóe miệng càng có một vòng cười lạnh, hần đã thật lâu không có xuất thủ, trước mắt những thứ này chỉ có Trúc Cơ tu vi Hắc y nhân, tại Mạnh Hạo nhìn lại, đã là người chết.

“Năm năm không giết người, mượn các người tới phá giới!” Mạnh Hạo tu vi năm năm qua lần thứ nhất, âm âm vận chuyển, hoàn toàn bộc phát!

261. Chương 261: Sơ Chiến Kết Đan!

Một tiếng kinh thiên động địa, thậm chí lại để cho cái này bát phương hư vô đều lập tức băng hàn khí tức, nháy mắt từ đằng xa dùng khó có thể hình dung tốc độ, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Đây là Mạnh Hạo trước khi lần thứ hai dùng Chủ Lô áo bào thuận di về sau, đi qua hai mươi tức.

Hắn không đợi bay ra quá xa, cái kia mặt xanh tu sĩ, đã lần nữa đuổi theo, lúc này đây, cái này mặt xanh tu sĩ rõ ràng vẫn còn xa xa, nhưng ở tại đỉnh đầu, tản ra màu vàng nhạt màn sáng ở trong, đã có một bóng mờ bóng kiếm tồn tại.

Kiếm này nhìn như hư ảo, nhưng Mạnh Hạo chỉ là xa xa nhìn một cái, lập tức tâm thần nổ vang, cảm giác nguy hiểm mãnh liệt nháy mắt hiện lên ở trong lòng.

“Đây là một cái tu luyện ra đan khí tu sĩ!” Mạnh Hạo đáy lòng trầm xuống, hắn hôm nay đã không phải mới vào giới Tu Chân, kiến thức cùng lịch lãm rèn luyện đều đã không ít, đã sớm biết được Kết Đan chỗ kinh khủng, nhất là có thể tràn ra đan khí Kết Đan, càng là kinh người.

Năm đó như Triệu quốc những Kết Đan đó tu sĩ, ngoại trừ bà lão kia bên ngoài, những người khác còn không cách nào làm được đan khí tản ra, điểm này Mạnh Hạo cũng đi vào Đan Đông nhất mạch về sau, mới từ một ít trên điển tịch suy đoán.

”Đan khí thiên biến vạn hóa, nhưng mà có hắn hạch tâm không thay đổi, không biết người này đan khí căn bản, là cái gì... Mạnh Hạo tâm thần chấn động, những thứ này suy nghĩ chỉ là hắn ở đây đồng nhất trong nháy mắt, trong đầu rất nhanh lóe lên ý niệm trong đầu.

Cùng lúc đó hắn không có chút nào chần chờ, Chủ Lô áo bào bên trên một lần cuối cùng thuận di, trong khoảnh khắc đã bị hắn triển khai, theo thân thể của hắn nháy mắt biến mất, cái kia kéo thiên địa bóng kiếm, nhắc lên vô tận băng hàn, như có thể đóng băng bát phương, nháy mắt theo Mạnh Hạo hư ảo trên thân thể xuyên thấu mà qua.

“Hảo một cái nhanh nhẹn giáo hoạt đan sư, bất quá cái này áo bào chỉ có thể thuận di ba lượt, không cao hơn trăm dặm, ta xem ngươi tiếp theo... như thế nào đi trốn!” Mặt xanh tu sĩ nhàn nhạt mở miệng, hai mắt khép kín, thân thể bên ngoài màu vàng nhạt đan khí khuếch tán, cái kia kiếm ảnh thời gian lập lòe, mũi kiếm hướng về bốn phía xoay tròn, ba tức về sau, cái này hư ảo bóng kiếm chợt vù vù, mũi kiếm chỉ hướng về phía đông.

Mặt xanh tu sĩ hai mắt bỗng nhiên đóng mở, nhao lên dưới thẳng đến đông phương mà đi.

Tám mươi dặm bên ngoài, Mạnh Hạo thân ảnh hiển lộ, mới vừa xuất hiện khóe miệng của hắn tràn ra máu tươi, ngực một đạo vết kiếm thông suốt mở huyết nhục, nếu là Mạnh Hạo trước khi thuận di chậm một chút, vừa rồi một kiếm kia liền có thể lại để cho thân thể của hắn trực tiếp hai nửa.

Mạnh Hạo không kịp lau đi khóe miệng máu tươi, thân thể bay nhanh tựa như tia chớp, hướng về phía trước gào thét mà đi.

”Bóng kiếm, hắn là người này bốn mạng đan khí, căn bản hình bóng là kiếm... Mạnh Hạo sắc mặt âm trầm, không có tu ra đan khí Kết Đan tu sĩ, kiên quyết sẽ không để cho Mạnh Hạo chặt vật như thế, đan khí là đan tu sĩ thủ đoạn mạnh nhất, có thể ở kết đan sơ kỳ liền tu xuất ra đan khí, Mạnh Hạo trong lòng biết cái kia mặt xanh tu sĩ đích thị là tư chất cực cao thể hệ.

Đối với Kết Đan cảnh, Mạnh Hạo tại Đan Đông nhất mạch, đã trở thành Chủ Lô về sau, tra tìm rất nhiều tông môn điển tịch, đã vô cùng lý giải, ví dụ như cái này đan khí, nói như vậy phần lớn là Kết Đan hậu kỳ mới có thể tu ra, cũng có một chút trung kỳ đạt được, chỉ có số rất ít thiên kiều thể hệ sẽ ở kết đan sơ kỳ là được có được đan khí.

Mà chút ít, trên thực tế cũng không phải hiếm thấy nhất, hiếm thấy nhất đấy, là ở bước vào Kết Đan một cái chớp mắt, giống như trời sinh có đủ như vậy, nháy mắt liền đã có được tự thân đan khí.

Đan khí thiên biến vạn hóa là bên ngoài biểu hiện, trên thực tế tồn tại một cái không đổi căn bản hình bóng, cái này là bốn mạng chi vật, từng Kết Đan tu sĩ đích căn bản hình bóng cũng không đồng dạng, do đó diễn biến bốn mạng đan khí tức thì cũng đều bất đồng .

Mạnh Hạo sắc mặt âm trầm, thân thể bay nhanh đang lúc tay phải nâng lên lấy ra đan dược ném vào trong miệng, đan dược vào miệng hòa tan, khiến cho Mạnh Hạo toàn thân ấm áp, tốc độ nhanh hơn.

”Còn có 30 tức... Mạnh Hạo trong tay Như Ý Ấn, theo hắn cùng với những hắc y nhân kia giao thủ thời điểm đã mở ra, cho tới bây giờ, chỉ còn lại có cuối cùng 30 tức thời gian.

Một khi gắng gượng qua, Mạnh Hạo có thể dùng Như Ý Ấn truyền tống rời đi, đến lúc đó cái này mặt xanh tu sĩ, đem không có biện pháp nào truy kích.

Có thể chỉ mới qua mà mười tám tức lúc, Mạnh Hạo sau lưng, màu vàng nhạt đan khí chỉ mang ngập trời mà lên, khí tức lạnh lẽo như băng nháy mắt xuất hiện, cái kia mặt xanh tu sĩ tại giữa không trung, gầy gò thân hình phẳng phát đảo loạn bát phương, cất bước, đang từng bước một đi tới.

Cơ hồ tại phát giác đối phương tiến đến một cái chớp mắt, Mạnh Hạo lập tức theo trong túi trữ vật lấy ra một quả ngọc bội, gắt gao cầm chặt.

“Dương mỗ đã từng nói qua, người trốn không thoát, bắt quá một cái chính là Trúc Cơ, có thể quần nhau những thời gian này, người có thể kiêu ngạo.” Mặt xanh tu sĩ nhàn nhạt mở miệng một cái chớp mắt, đỉnh đầu hắn đan khí bên trong mơ hồ bóng kiếm, nháy mắt phát ra chói tai kiếm minh, mang theo khó có thể hình dung băng hàn khí tức, lập tức thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Tốc độ kia cực nhanh, trước liếc vẫn còn xa xa, tiếp theo mục... Đã ở phụ cận.

Mắt thấy kiếm này ảnh thẳng đến Mạnh Hạo mi tâm, nháy mắt muốn xuyên thấu, mà Mạnh Hạo tại đây căn bản là không né tránh kịp nữa, tu vị trong lúc đó to lớn sai biệt, khiến cho hết thảy giống như sinh tử hàng lâm.

Nhưng lại tại trong chớp mắt này, Mạnh Hạo hai mắt bỗng nhiên lóe lên, tay hắn trong nội tâm đột nhiên có một vệt ánh sáng màu xanh bay ra, này quang một cái chớp mắt như nước chảy bao trùm Mạnh Hạo toàn thân, hướng ra phía ngoài mạnh mẽ khuếch trương dưới, tạo thành một đạo màn ánh sáng màu xanh, cùng cái kia đan khí bóng kiếm, nháy mắt liền đụng chạm tới cùng một chỗ.

Cơ hồ tại đây màn ánh sáng màu xanh xuất hiện trong nháy mắt, gương mặt bên dưới mặt nạ của mặt xanh tu sĩ dưới bỗng nhiên đại biến, hai mắt càng là co rút lại, trong thần sắc lộ ra không cách nào tin, đang muốn triệu hồi đan khí kiếm ảnh, nhưng vẫn là đã chậm một bước.

Vô thanh vô tức, cái kia nhìn như kinh người, sắc bén chí cực đan khí kiếm ảnh, lại đụng chạm cái này màn ánh sáng màu xanh một cái chớp mắt, phẳng phát yếu ớt không chịu nổi một kích, từng khúc sụp đổ vỡ vụn, nháy mắt toàn bộ nát bấy.

Cái này đan khí kiếm ảnh nát bấy, lập tức lại để ặt xanh tu sĩ kêu lên một tiếng đau đớn, dưới mặt nạ khoe miệng tràn ra máu tươi, trong mắt của hắn lộ ra tức giận, thân thể hắn vì Kết Đan tu sĩ, càng là tu xuất ra đan khí Kết Đan tu sĩ, nhưng lại bắt một cái có thể được hắn trêu đùa nho nhỏ Trúc Cơ lúc, đan khí sụp đổ cản trở bản thân bị thương.

“Nguyên Anh tu sĩ huyết... Để xem người có thể thi triển mấy lần!” Mặt xanh tu sĩ trong mắt sát cơ càng đậm, thân thể nhoáng một cái thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, tay phải khi nhắc lên bấm niệm pháp quyết, thuật pháp lực âm âm bộc phát, hóa thành mười long mười phương, vờn quanh đang lúc gào thét thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Cùng lúc đó màn ánh sáng màu xanh tiêu tán, một lần nữa về tới Mạnh Hạo lòng bàn tay, hóa thành một quả ngọc bội, ngọc bội kia, đúng vậy Mạnh Hạo năm đó ở Nhất Kiếm tông, thẳng tới ẩn chứa Nhất Kiếm tông Trần Phạm sư phó Chu Ngôn Vân tu vi chi huyết, nhưng chống cự tu sĩ Nguyên Anh một kích bảo vệ tánh mạng chi vật.

Vật ấy như gặp được Nguyên Anh một kích, chỉ có thể chống cự một lần, nhưng hôm nay đối mặt là Kết Đan tu sĩ, cho nên chỉ là hào quang ảm đạm rồi một ít, nhưng vẫn còn khả năng tái sử dụng.

Mặt xanh tu sĩ dưới mặt nạ khoe miệng tràn ra máu tươi, bị cản trở thụ thương, thậm chí đỉnh đầu của hắn đan khí cũng đều xuất hiện bất ổn, nhưng lại hướng về Mạnh Hạo cất bước đi tới, mười long mười phương gào rú tới gần nháy mắt, Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra một vòng sát cơ mãnh liệt.

Hắn không có đào tẩu, mà là tay phải nâng lên nháy mắt hướng về mặt xanh tu sĩ nhất chỉ.

“Yêu phong thứ tám cấm!” Mạnh Hạo hai mắt tràn ngập tơ máu, cái này nhất chỉ, thiên địa đang động, thân thể của hắn đang động, toàn bộ bát phương đều đang động, mười long mười phương đã ở chấn động, từng màn trọng điệp hư ảnh nháy mắt hiển hiện, nhất tề hướng về mặt xanh tu sĩ âm âm áp đi.

Trong thời gian ngắn, mặt xanh tu sĩ dưới mặt nạ gương mặt thần sắc biến đổi, hắn phía trước mười long mười phương, cũng đều tại đây bị chấn động, như bị trấn áp, giống như toàn bộ thế giới nghịch chuyển, cái này bốn phương tám hướng như bị phong ấn.

Cổ này phong ấn chi lực, tại mặt xanh tu sĩ cảm thụ, thậm chí có thể thao túng tu vi của mình.

“Đây là cái gì thuật pháp!” Mặt xanh tu sĩ nội tâm chấn động.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo trong mắt tơ máu tràn ngập, khoe miệng tràn ra máu tươi, cảm phong một cái Kết Đan tu sĩ, việc này đối với hắn mà nói, là cực lớn phụ tải, giờ phút này toàn thân như máu muốn sục đổ, Mạnh Hạo sát cơ ngập trời, tay áo hất lên, lập tức một mảnh màu đỏ bột phấn bay ra, vờn quanh tại hắn bốn phía lúc, cùng không khí ma sát, trực tiếp hóa thành màu đỏ sương mù, cái này sương mù cuộn cuộn, theo Mạnh Hạo đi về phía trước, thẳng đến mặt xanh tu sĩ mà đi.

Càng là tại đây đi về phía trước lúc, Mạnh Hạo đem bảo vệ tánh mạng ngọc bội bỏ vào trong ngực, tay trái nâng lên vẽ, phá vỡ lúc, thứ nhất chỉ, thứ hai chỉ, thứ ba chỉ... cho đến thứ năm chỉ toàn bộ máu chảy lúc, ngưng tụ năm huyết chỉ chi lực, đã trở thành vết máu!

Tại đây vết máu xuất hiện một cái chớp mắt, Mạnh Hạo bốn phía sương đỏ trực tiếp quay cuồng, phẳng phát đã trở thành huyết vụ, ăn mòn bốn phía hư vô, trong đó ẩn chứa kịch độc, khiến cho Mạnh Hạo một kích này, uy lực thêm...nửa ba phần.

Đây hết thấy nói đến chậm chạp, nhưng trên thực tế chỉ là nhất thuận phát sinh, cơ hồ chính là Mạnh Hạo đủ loại sát chiêu tới gần mặt xanh tu sĩ nháy mắt, cái này mặt xanh tu sĩ hai mắt bỗng nhiên lóe lên, cả người trực tiếp khôi phục hành động, hắn dù sao cũng là Kết Đan tu sĩ, Mạnh Hạo thứ tám cấm tuy nói bất phạm, nhưng cũng không cách nào phong ấn vượt qua hai tức.

“Chút tài mọn, cho lão phu toái!” Mặt xanh tu sĩ một tiếng gầm nhẹ, tay phải nâng lên bấm niệm pháp quyết, về phía trước mạnh mà nhấn một cái, cái này nhấn một cái dưới, lập tức thiên địa nổ vang, một cái hư ảo mười đầu chi long dữ tợn huyền hóa ra đến, thẳng đến Mạnh Hạo thuật pháp phóng đi, tiếng sấm kinh thiên động địa.

Sương đỏ sục đổ, vết máu tan rã, Mạnh Hạo há miệng phun ra máu tươi, thân thể như điều đứt dây ném ra ngoài, cái kia mặt xanh tu sĩ đang muốn đuổi theo, nhưng sắc mặt tái biến, Mạnh Hạo thân thể, tại đây được ném ra ngoài lúc, lại liều mạng lần nữa chuyển biến xấu thương thế, theo trong túi trữ vật lấy ra số lớn bột phấn vung ra, khiến cho chung quanh hắn khói độc khuếch tán, cho dù mỏng manh, nhưng lại làm cho cái này mặt xanh tu sĩ bước chân dừng lại.

Lúc trước hắn đã phòng ngừa chính mình hút vào huyết vụ, nhưng như trước hay vẫn là cảm nhận được cái kia sương đỏ khủng bố, bởi vì hắn giờ phút này tay phải ngón út, vừa rồi chỉ là lấy dính một điểm, giờ phút này đã truyền đến như kim đâm đau nhói.

Càng là tại đây một cái chớp mắt, Mạnh Hạo tại phun ra máu tươi, thân thể rút lui lúc, trong cơn mắt hắn nháy mắt xuất hiện màu tím, trên da dẻ của hắn kinh mạch, cũng đều trực tiếp trở thành màu tím, khiến cho Mạnh Hạo toàn thân, tràn ngập tử ý.

Đúng vậy Tử Đồng biến!

Tại đây Tử Đồng biến ở bên trong, Mạnh Hạo thương thế bên trong cơ thể cấp tốc khôi phục, hắn đang đứng ở trong đại lượng khói độc nhìn chòng chọc vào mặt xanh tu sĩ, thấy được đỉnh đầu của gã đan khí, giờ phút này đang rất nhanh vững vàng, sợ là tối đa hơn mười tức sẽ có thể lại tái phóng thích đan khí.

Mạnh Hạo không chần chờ nữa, trong lòng bàn tay Như Ý Ấn tại có thể mở ra truyền tống một cái chớp mắt, được hấn mạnh mà nắm chặt!

Trong chớp lát, chung quanh hấn xuất hiện một cái lỗ đen, như một trương miệng lớn, trực tiếp đem Mạnh Hạo thôn phệ ở bên trong, một màn này ngoài mặt xanh tu sĩ dự đoán, hấn biến sắc, mạnh mà lao ra, nhưng vẫn là đã chậm.

262. Chương 262: Thượng Cổ Đạo Tinh(*)!

Mặt xanh tu sĩ dưới mặt nạ thần sắc âm trầm, hai mắt lộ ra hàn mang, ở đằng kia hàn mang ở chỗ sâu trong, thì là một cổ tức giận, từ khi hấn tu vi đột phá bước vào Kết Đan, mà lại tu ra được đan khí về sau, hấn tự hỏi coi như là tại Kết Đan ở bên trong, đối mặt những cái kia không có tu ra đan khí cùng thể hệ tu sĩ, mình có thể quét ngang.

Có thể hôm nay, lại một cái tu sĩ Trúc Cơ cảnh trong tay, mình đan khí căn bản hình bóng lại bị phá hủy, mà lại đưa tới cản trở, cho dù rất nhanh sẽ bị hấn trấn áp xuống, nhưng như trước cảm thấy lửa giận tràn ngập.

Càng làm cho nội tâm của hấn tức giận, là cái này tại hấn nhìn lại yếu ớt con sâu cái kiến, trước khi ở ngay trước mặt chính mình, diệt sát tất cả hắc y bạch diện người, loại khiêu khích này, để trong lòng hấn nổi lên sát cơ, chỉ là... tại hấn sát cơ dưới, đối phương rõ ràng sanh sanh chạy thoát.

Việc này lại để cho hấn trong mắt hàn quang càng mãnh liệt, thậm chí hấn có thể tưởng tượng đến, nếu là người đồng tông biết được việc này, chắc chắn trào phúng, dù sao theo trong tay hấn chạy trốn, thực sự không phải là dùng pháp thuật xưng danh chi tu, mà là một cái đan sư.

Điều này càng làm cho hấn không thể nào tiếp thu được, thậm chí còn khó có thể đi giải thích, nhưng tình huống chân thật, là hấn mặc dù là tại một ít pháp thuật xưng danh tu sĩ trên thân, cũng không thấy có bao nhiêu người có thể cùng cái này đan sư so sánh.

Vô luận là quyết đoán, sát phạt, hay vẫn là gian xảo thủ đoạn, hết thấy hết thấy, cũng cho hấn cảm giác, cái này đào tẩu không phải đan sư, mà là một cái đến từ Mặc Thổ tàn nhẫn tu sĩ.

“Tại sao có thể có như vậy đan sư!” Mặt xanh tu sĩ âm trầm nhìn xem Mạnh Hạo biến mất địa phương, hấn đan khí giờ phút này đã khôi phục, nhưng mặc cho hấn như thế nào đi cảm ứng, cũng không phát hiện được đối phương chút nào tung tích.

Hấn cũng đã nghĩ tới, đối phương lúc này đây truyền tống, khoảng cách sợ là rất xa, đã vượt ra khỏi hấn truy tra trong phạm vi.

“Đã thụ của ta mười giao hàn lực, người này coi như là đào tẩu, cũng khó thoát khỏi cái chết, nếu không trốn mà nói xem ở hấn thân phận của Chủ Lô lên, ta còn thực sự không thể giết hấn. Có thể đã hấn muốn chết... tu sĩ Trúc Cơ, không người có thể ở ta nơi này mười giao hàn lực sống sót vượt qua mười ngày!” Hồi lâu, cái này mặt xanh tu sĩ hừ lạnh một tiếng, dứt khoát không hề đi suy tư không có lập tức đem đối phương diệt sát sự tình, quay người nhoáng một cái, đi xa ly khai.

Nam Vực đại địa, Tây Bộ khu vực, nơi đây quanh năm có mỏng manh sương mù lượn lờ, đại địa đầy núi không nhiều lắm, phần lớn là một ít hồ nước trong đó tại Nam Vực tiếng tăm lừng lẫy tam đại hiểm địa bên trong thượng cổ đạo hồ, chính là tồn tại ở Nam Vực Tây Bộ.

Phóng nhãn nhìn lại toàn bộ Tây Bộ đại địa phẳng phất tồn tại từng mặt tấm gương, những thứ này tấm gương rơi trên mặt đất tạo thành một chỗ lại một chỗ hồ nước.

Giờ khắc này ở một chỗ hồ nước giữa không trung, vốn là yên tĩnh hư vô, đột nhiên xuất hiện vụn vụn, ngay sau đó một cái hắc động lớn nháy mắt hiển lộ lúc, Mạnh Hạo thân ảnh từ trong đó trọng thương cất bước đi ra.

Mới vừa xuất hiện hần liền phun ra một miệng lớn máu tươi, cái này máu tươi đen kịt, rơi vào giữa không trung thì phát ra hàn khí ngay khi dung nhập phía dưới hồ nước lúc, mắt trần có thể thấy hồ này mặt lại lập tức nổi lên một tầng miếng băng mỏng.

Mạnh Hạo sắc mặt trắng bệch, ngẩng đầu nhìn một chút bốn phía, hóa thành một đạo cầu vồng cấp tốc đi xa.

Vài ngày sau, tại Nam Vực Tây Bộ không nhiều lắm ngọn núi trong đó nhất sơn ở trong, có một tòa được vừa mới mở ra động phủ, Mạnh Hạo đang khoanh chân ngồi ở trong đó, nuốt vào đan dược, vận chuyển tu vi chữa thương.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đảo mắt đã qua một tháng, một tháng qua, Mạnh Hạo không có bước ra động phủ này nửa bước, cũng không biết chuyện của ngoại giới, toàn thân toàn ý đắm chìm trong lúc chữa thương, mà lại hần đang ở động phủ ngọn núi vốn là vắng vẻ, hơn nữa cái này Nam Vực Tây Bộ người ở mỏng manh, càng có sương mù che đậy ánh mắt, cũng liền khiến cho Mạnh Hạo tại đây, rất là yên tĩnh.

Cho đến ngày hôm nay, cặp mắt của hần chậm rãi mở ra, sắc mặt không hề tái nhợt, thân thể thương thể đã khôi phục thất thất bát bát.

“Mặt xanh tu sĩ!” Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra hàn mang, đây là hần năm năm qua lần thứ nhất bị thương, mà lại thương thể này cực kỳ nghiêm trọng, nếu không phải có Tử Đồng thuật thời gian ngắn để cho khôi phục chi lực tăng nhiều, sợ là Mạnh Hạo căn bản là kiên trì không đến mở ra dung thân động phủ.

Lại càng là nếu như Mạnh Hạo không phải đan sư, không có chuẩn bị đầy đủ đan dược, lúc này đây muốn một tháng liền khôi phục, căn bản cũng không có khả năng.

Dù sao, đem đả thương là một tu sĩ xuất ra đan khí kết đan sơ kỳ cường giả!

Nếu như đối mặt cái này Kết Đan cường giả không phải Mạnh Hạo, mà là mặt khác tu sĩ Trúc Cơ, sợ là ngay cả chạy trốn đi tư cách đều không có, thua không nghi ngờ.

Mạnh Hạo thở sâu, tại đây trong động phủ thần sắc âm trầm, hồi lâu hần xuất ra lò đan, lấy ra dược thảo, đã bắt đầu luyện đan, thương thể của hần còn kém một ít mới có thể triệt để khôi phục, mà kém những thứ này, là loại trừ thể nội bên trong hàn khí.

Giờ phút này Mạnh Hạo muốn luyện chế, chính là căn cứ tự thân cần thiết, đến luyện ra một quả Liệu Thương đan.

Lại qua mà mấy ngày, Mạnh Hạo tại nuốt vào tự hành luyện chế Liệu Thương đan sau ngày thứ ba, hần theo đang khoanh chân chợt mở hai mắt ra, hộc ra một ngụm trong thể nội cuối cùng hàn khí, hàn khí này khuếch tán ra đến, lại khiến cho Mạnh Hạo chỗ ở động phủ, giống như sinh ra sương lạnh, lập tức một mảnh lạnh buốt.

Thật lâu, mới chậm rãi khôi phục lại.

Giờ khắc này nếu là mặt xanh tu sĩ ở chỗ này, thấy như vậy một màn chắc chắn sẽ hoảng sợ khó có thể tin, bởi vì hần đối với mình thập giao hàn lực cực kỳ tự tin, kết luận mà tu sĩ Trúc Cơ không người có thể sống, nhưng lại hết lần này tới lần khác, Mạnh Hạo tại đây càng đem thương thể hoàn toàn khôi phục.

Mạnh Hạo thở sâu, trong mắt sát cơ mãnh liệt hơn, trong trầm mặc, hần trong mắt lộ ra một vòng quyết đoán, tay phải nâng lên võ túi trữ vật, lấy ra lò đan.

Cầm lò đan, Mạnh Hạo trầm tư.

“Muốn luyện một lò có thể cho ta nhất cổ tác khí, đem đạo đài khai ra cực hạn đan dược, nó hiệu quả muốn vượt qua Trúc Cơ thiên, như thế mới có thể để cho ta tu vi kéo lên.” Mạnh Hạo mắt lộ ra suy tư, trong đầu hần đã hiểu biết được đan phương không ngừng mà hiển hiện, cuối cùng nhất tập trung tại gọi là Trùng Cảnh đan đan phương bên trên.

“Viên thuốc này là ở Trúc Cơ hậu kỳ đại viên mãn lúc, với tư cách Tam Phẩm đan phụ trợ chi dụng, phối hợp dưới, khiến cho Tam Phẩm đan có thể cho tu sĩ theo Trúc Cơ cảnh đột phá, bước vào Kết Đan cảnh!”

Mạnh Hạo trầm ngâm ở giữa, rất nhanh trong mắt lộ ra quyết đoán, theo trong túi trữ vật lấy ra số lớn được thảo, bắt đầu mà luyện chế này cái Trùng Cảnh đan, viên thuốc này luyện chế, Mạnh Hạo ngưng tụ toàn bộ tâm thần, hao phí mấy ngày, càng là dùng Đan Đạo Tái Sinh quyết, thậm chí đã thất bại mấy lần về sau, tại ngày thứ mười bảy, mới đưa viên thuốc này luyện chế ra.

Đan được xuất hiện lúc, mùi thuốc bên ngoài tán, tràn ngập toàn bộ động phủ, cái này nếu không phải Mạnh Hạo đã sớm có chỗ bố trí bốn phía, sợ là mùi thuốc này một khi tràn ra ngoài động phủ, sẽ đưa tới một ít không cần thiết phiền toái.

Cầm đan được, Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, lấy ra gương đồng, lấy hắc hòm nay đầy đủ linh thạch, bắt đầu mà phục chế.

Một quả lại một quả Trùng Cảnh đan tại phỏng chế ra sau, được Mạnh Hạo để vào chai thuốc ở trong, cho đến trước mặt hắc trọn vẹn trưng bày hơn mười chai thuốc lúc, Mạnh Hạo lập tức miệng phun lời vụn, kiểm gỗ càng là bay ra, Chủ Lô lệnh bài cũng theo đó triển khai, làm tốt hết thủy phòng hộ về sau, hắc thở sâu, cầm lấy một quả Trùng Cảnh đan nuốt vào.

Hắn trong thể nội thứ bảy tòa đạo đài, nay đã khai xuất tám phần nhiều, giờ phút này đan được vào miệng, hóa thành linh lực, lập tức lại để cho Mạnh Hạo tại đây chấn động toàn thân, thể nội thứ bảy tòa đạo đài phát ra ánh sáng tím, nháy mắt lại ngưng thật một ít.

“Nhất cổ tác khí!” Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra quyết đoán, nhắm mắt ngồi xuống.

Thời gian chậm rãi trôi qua, một tháng sau, Mạnh Hạo thân thể mạnh mẽ mà run rẩy, cấp tốc héo rũ lúc, thần sắc hắc bình tĩnh lấy ra rất nhiều đan được, tùy ý thân thể héo rũ, từng cái nuốt vào.

Cho đến lại qua mà bảy ngày, Mạnh Hạo thể nội truyền ra kinh thiên nổ vang, tại đây nổ vang trong thân thể của hắc ánh sáng tím ngập trời, chiếu rọi toàn bộ động phủ, hắc thể nội thứ bảy tòa đạo đài bỗng nhiên xuất hiện.

Tại đây thứ bảy tòa đạo đài xuất hiện một cái chớp mắt, Mạnh Hạo tu vi tùy theo mãnh liệt kéo lên, hắc linh thức càng ngày càng mạnh, chiến lực của hắc càng ngày càng mãnh liệt, cả người hắc khí thể, giống như một thanh lợi kiếm ra khỏi vỏ, vô cùng sắc bén.

Giờ khắc này, hắc không còn là Trúc Cơ trung kỳ đỉnh phong, mà là Trúc Cơ hậu kỳ!

Coi như là Vô Hạ Trúc Cơ ở tại trước mặt, cũng đều đem bị trấn áp không cách nào đề thăng chút nào giấy dựa chi lực, giờ khắc này Mạnh Hạo, có thể coi là không thẹn Trúc Cơ đệ nhất nhân!

Có thể Mạnh Hạo vẫn chưa đủ, Trúc Cơ vô địch đối với hắc mà nói, đã không có cái gì chờ mong, hắc muốn tìm chính là cái kia mặt xanh tu sĩ, nói như vậy, chỉ là tu vi hiện tại, còn chưa đủ!

Mạnh Hạo trong mắt kiên định chỉ mang lông lánh, hắc thở sâu, đem trong túi trữ vật tất cả đầy linh thạch toàn bộ sử dụng, phục chế đan được, những linh thạch này là hắc tại Đan Đông nhất mạch buôn bán đan được đoạt được, là Thanh La tông đưa tặng, là một đường cùng Chu Đức Khôn tổng tiền đổi lấy, số lượng nhiều, mỗi lần Mạnh Hạo nhìn lại đều cảm thấy rất là thỏa mãn.

Nhưng hôm nay, vì nhất cổ tác khí, liều mạng đau lòng, Mạnh Hạo cũng không chậm trễ chút nào, đem đại lượng linh thạch phục chế đan được, đã bắt đầu một hồi toàn bộ Nam Vực giới Tu Chân, không người có thể cùng so sánh điên cuồng tu hành.

Coi như là đạo tử, cũng đều làm không được như Mạnh Hạo như vậy đan được tiêu xài!

Thời gian chậm rãi trôi qua, một tháng, hai tháng, ba tháng...

Mạnh Hạo tại đây trong động phủ, đã quên thời gian, toàn bộ tâm thần của hắc đều đắm chìm trong tu hành, hắc thứ tám tòa đạo đài, cũng ở đây tu hành bên trong, từng chút một mở ra.

Một thành, hai thành, ba thành... Cho đến nửa năm sau, Mạnh Hạo thứ tám tòa đạo đài, đã mở ra tám phần nhiều lúc, tại cái này Nam Vực đại địa, nhắc lên một hồi phong bạo.

Lúc này đây phong bạo, đến từ chính Mặc Thổ!

Mặc Thổ chi tu xâm lấn Nam Vực!!

Có vượt qua hơn bảy mươi vị đan sư, mất tích bí ẩn!

Hai chuyện này oanh động toàn bộ Nam Vực, mất tích đan sư, phần lớn là Đan Đông cùng Đan Giới nhất mạch, chỉ có không nhiều lắm đây, là rải rác đan sư, loại biến cố này, đưa tới Tử Vận tông cùng Kim Hàn tông cảm giận ngút trời.

Kim Hàn tông, Tử Vận tông cái thứ nhất xuất động, đến từ cái này hai đại tông môn bên trong thần bí lão tổ, thẳng đến Mặc Thổ mà đi, trong truyền thuyết, mà ngay cả Đan Quỷ cùng Sơn Cửu, cũng âm thầm đi Mặc Thổ.

Có thể Mặc Thổ tồn tại nhiều năm, Nam Vực thủy chung không có cách nào làm gì được nó, tự nhiên có sự cường hãn chỗ, lúc này đây đụng chạm, cuối cùng nhất chi tiết như thế nào, không người biết được, chỉ biết là Kim Hàn tông không có mang trở về lại dù là một cái đan sư, ngược lại là Tử Vận tông, ngoại trừ một cái tên là Chu Đức Khôn Chủ Lô đan sư không có mang trở về lại bên ngoài, mặt khác tất cả đầy đan sư đều bị mang về tông môn, mà lại cái này hai đại tông môn, lại không nhắc đến Mặc Thổ chút nào.

Mà Mặc Thổ, thì là hành quân lặng lẽ, phẳng phất trong vòng một đêm lại khôi phục ngày xưa cùng Nam Vực hài hòa, không còn nữa đan sư mất tích, đến cùng Mặc Thổ chuyện gì xảy ra, cũng rất ít có người biết được.

Càng là tại Mặc Thổ không hề như nửa năm trước hung hăng càn quấy thời điểm, tại Nam Vực đại địa Tây Bộ, tam đại tuyệt địa một trong thượng cổ đạo hồ bên ngoài, tự hành xuất hiện một ngục Đạo Tĩnh (giếng đạo -cvr).

Miệng giếng phun trào màn nước, trong đó thành linh chiết xạ ra mà hư ảo hình ảnh, đó là thời Thượng Cổ, một cái Trúc Cơ đại viên mãn tu sĩ, đột phá Trúc Cơ trùng kích Kết Đan nguyên vẹn một màn.

Cái này Đạo Tĩnh xuất hiện, lập tức oanh động Nam Vực các đại tông môn gia tộc, chỉ là một chút ít lão gia hỏa tới đây quan sát về sau, nhao nhao rời đi, sau đó lại phái ra mà riêng phần mình tông môn ở vào Trúc Cơ cảnh thiên kiêu đệ tử, thậm chí còn có Trúc Cơ đạo tử trước tiên đến nơi đây, quan sát Đạo Tĩnh.

Từng có Nhất Kiếm tông một vị Nguyên Anh hậu kỳ lão tổ, để lại một câu nói.

“Cái này Đạo Tĩnh ẩn chứa Kết Đan cảm ngộ, nếu có thể ngộ, bước vào Kết Đan sắp tới có thể thấy được, không thích hợp chúng ta, nhưng mà thích hợp tất cả Trúc Cơ chi tu.”

Những lời này chấn động tất cả Nam Vực Trúc Cơ cảnh thiên kiêu, theo bốn phương tám hướng thẳng đến Nam Vực Tây Bộ mà đi. Một tháng sau, tương xứng Thanh La tông đạo tử Chu Kiệt, tại Đạo Tĩnh bên cạnh tu vị đột phá, bước vào Kết Đan cảnh, thành công ngưng tụ độc thuộc về Thanh La tông Thanh Đan về sau, cả thế gian khiếp sợ.

263. Chương 263: Sát Tâm Vẫn Như Xưa!

Trốn, không phải trước hết nhất nghĩ tới lựa chọn!

Mặc dù là trốn, cũng muốn làm cho đối phương trả giá thật nhiều!

Mạnh Hạo chính là như vậy tính cách, như lúc này rõ ràng chứng kiến xa xa có Kết Đan tu sĩ tại chiến, nhưng lựa chọn của hắn, như cũ là... Sát!

Cơ hồ ở đằng kia chút ít Hắc y nhân tới gần một cái chớp mắt, Mạnh Hạo thần sắc lộ ra một vòng hàn ý, tay phải nâng lên, về phía trước mạnh mẽ vung lên, đồng nhất vung dưới, không có thuật pháp xuất hiện, chỉ có một trận từng cơn gió nhẹ thổi qua.

Nhưng này phong, nhưng lại cùng cái kia hơn mười người Hắc y nhân vọt tới nhấc lên phong, ở giữa không trung đụng nhau, tạo thành một cổ đối lưu chi lực, cổ này tự nhiên chi lực, xuất hiện ở phát hiện một cái

chớp mắt, trước khi được Mạnh Hạo hai thanh kiếm gỗ xuyên thấu cái trán cái kia hai cái tu sĩ thi thể, lại lập tức cực kỳ quỷ dị bành trướng lên.

Cái này bành trướng tốc độ cực nhanh, thì ra là trong chớp mắt, liền có tiếng sấm kinh thiên quanh quần.

Rầm rầm!

Theo thanh âm xuất hiện, cái kia hai cỗ thi thể đồng thời sụp đổ nổ bung, máu tươi của bọn hắn đã trở thành màu đen, mang theo một cổ tanh hôi ý, theo nổ bung, máu tươi văng khắp nơi.

Càng là tại đây máu tươi văng khắp nơi một cái chớp mắt, có tiếng kêu thảm thiết thê lương nhảy mắt truyền ra, tới gần nhất thi thể nổ bung cái kia bảy tám cái Hắc y nhân, trên người bọn họ lay dính nhiều nhất máu đen, kêu thảm thiết chính là từ bọn hắn trong miệng truyền ra.

Cái này máu tươi, ẩn chứa kịch độc!

Mạnh Hạo thân là Chủ Lô đan sư, lại dốc lòng nghiên cứu độc đạo, cái kia hai thanh kiếm gỗ, sớm đã được hắn ở đây Tử Vận tông lúc, liền lấy dính hắn điều phối đi ra ngoài độc.

Loại độc này hòa tan vào máu, hấp thu tử khí chuyển hóa độc hơn, gặp khí lưu đụng nhau sẽ sôi trào, khiến cho thi thể sụp đổ.

Một màn này xuất hiện, để những người khác Hắc y nhân tâm thần chấn động, nhưng ngay sau đó, đại địa khẽ run lên, một cây nhánh dây như xé rách đại địa lên, tím đen nhánh dây gào thét xuất hiện chập chờn đang lúc phân ra hơn mười thân cành, phóng tới mọi người.

Đây hết thảy đều là lập tức phát sinh, giờ phút này kêu thảm thiết còn đang vang vọng, mặt đất đã một mảnh loạn sát Mạnh Hạo trong mắt tràn ngập sát cơ, thân thể tại đây một cái chớp mắt tiến về phía trước một bước bước đi.

Ngón cái tay phải tại trên ngón trỏ vẽ một cái, máu tươi tràn ra thì thật lâu chưa từng triển hiện huyết chỉ, lần nữa hàng lâm Nam Vực, Mạnh Hạo trong cơ thể sáu tòa hoàn mỹ đạo đài phát ra tử mang, âm âm vận chuyển lúc, hắn thứ bảy tòa đạo đài, cũng tại những này qua, dần dần khai xuất gần như tám phần nhiều.

Trúc Cơ vô địch chi lực, tại Mạnh Hạo trên thân tản ra nhảy mắt, một cổ điên cuồng nghiền ép hàng lâm bát phương, những hắc y nhân này cho dù là Trúc Cơ đại viên mãn, nhưng tại đây một cái chớp mắt, bọn họ đạo đài run rẩy, tinh thần của bọn họ hoảng sợ, sắc mặt bọn họ bỗng nhiên đại biến. Mạnh Hạo nơi này khủng bố, vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn họ.

Bọn hắn vô luận như thế nào cũng không thể đoán trước, cái này trong lúc vô tình xâm nhập bọn hắn thiết lập vạn cực ở trong người xa lạ, nhìn như thư sinh văn nhược, nhưng trên thực tế nhưng lại một cái Sát Thần!

Mạnh Hạo năm năm không ra tay, ra tay tất sát nhân, tay phải hắn ngón trỏ tia chớp giống như rơi vào một người áo đen trên mặt nạ, trực tiếp xuyên thấu, điểm ở tại cái trán, hoàn mỹ Trúc Cơ chi lực bộc phát, hóa thành một cổ phá hủy hết thảy khủng bố chi lực, dừng mãnh vào hắc y nhân kia trong cơ thể, trực tiếp hồng mất hắn đạo đài thức hải, phá hủy ý chí, khí tuyệt bỏ mình.

Cầm lấy trước mặt Hắc y nhân thi thể, Mạnh Hạo khuôn mặt lạnh như băng, lúc trước một bước bước đi, nhảy mắt xuất hiện cái khác Hắc y nhân trước mặt, đem thi thể về phía trước nhấn một cái, tiếng sấm truyền ra, thi thể sụp đổ, máu đen khuếch tán, khiến cho hắc y nhân kia sắc mặt biến hóa nhưng lại không né tránh kịp nữa, máu đen lập tức đem bao phủ, chỉ để lại kêu thảm thiết thê lương quanh quần bát phương lúc, Mạnh Hạo đã đi về hướng kế tiếp Hắc y nhân.

Theo Mạnh Hạo như kiêu quỷ mị hư vô thân ảnh tới gần, trước người hắn Hắc y nhân kia dưới mặt nạ gương mặt thân sắc đại biến, không chậm trễ chút nào cắn chót lưỡi, phun ra máu tươi thì hóa thành huyết vụ, triển khai bí pháp bao phủ toàn thân, ý đồ ngăn cản Mạnh Hạo một lát, bởi vì tại Mạnh Hạo bốn phía, giờ phút này còn có ba hắc y nhân đang mang theo pháp bảo mà đến.

Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng, một tiếng này hừ lạnh lập tức như sấm sét, nổ vang tại bốn người trong lòng, khiến cho cái kia vọt tới ba người bước chân dừng lại, khiến cho cái kia nhấc lên huyết vụ Hắc y nhân trong óc vù vù.

Ở đây một cái chớp mắt, Mạnh Hạo tới gần, đầu phải đầu gối nâng lên, hung hăng đâm vào trên huyết vụ, này sương mù trực tiếp sụp đổ tản ra, đầu gối của hắn xuyên thấu, theo thân thể nhảy lên, trực tiếp đâm vào Hắc y nhân kia ngực, ken két xương bể nát thanh âm truyền ra lúc, Mạnh Hạo tay phải đã ở Hắc y nhân kia trên cổ nhéo một cái.

Quay người lúc, hắn há miệng thở khê, lời vụ rầm rầm mà ra khuếch tán bát phương, kêu thảm thiết truyền ra, mấy cái hô hấp về sau, tương xứng Mạnh Hạo tại lời vụ trong đi ra lúc, cái kia vây công hắn ba người, đã trở thành thi thể, mở to hai mắt lộ ra hoảng sợ, tựa hồ bọn hắn cho đến tử vong cũng đều không rõ vì sao cái này đan sư... lại so với bọn hắn sát khí còn mãnh liệt hơn.

Hai mươi bảy Hắc y nhân, trong thời gian thật ngắn, chỉ còn lại có mười một người, cái này mười một người nguyên một đám tâm thần khiếp sợ, giờ phút này cấp cấp lui về phía sau, phảng phất trước mặt bọn họ không phải Mạnh Hạo một cái tu sĩ, mà là thiên quân vạn mã.

Mạnh Hạo tóc không gió mà bay, chung quanh hắn hơn mười chi nhánh dây chập chờn, vô cùng quý dị, hắn đứng ở nơi đó, tán phát đan hương trong ẩn chứa máu hương vị, cái kia lạnh như băng dung nhan, mang theo lãnh khốc hai mắt, tại đây một cái chớp mắt, rung chuyển mà tất cả Hắc y nhân tâm thần.

“Người là ai!” Trong hắc y nhân lập tức có người run giọng mở miệng, hỏi vốn nên là Mạnh Hạo cần phải hỏi ra ngữ.

Mạnh Hạo không nói gì, quần áo của hắn giờ phút này phiêu động, đó là bởi vì gió thổi tới, giờ phút này gió là phương bắc, gào thét mà qua, phảng phất muốn thổi đi nơi đây huyết tinh, cơ hồ tại đây gió bắc thổi tới một cái chớp mắt, Mạnh Hạo tay phải nâng lên, tại hắn lòng bàn tay ở trong, xuất hiện một mảnh màu đỏ bột phần.

Những thứ này bột phần theo gió phiêu diêu lên, tứ tán ra lúc, những hắc y nhân kia nguyên một đám sắc mặt đại biến, bọn họ nghĩ tới rồi lúc trước kịch độc.

Không chần chờ chút nào, cái này mười một người nhất tề lui về phía sau, nhưng đang lúc bọn hắn lui ra phía sau nháy mắt, Mạnh Hạo tay phải bấm niệm pháp quyết chỉ về phía trước, một đoàn nho nhỏ hỏa cầu bay ra, đã rơi vào trong hư vô lúc, hỏa cầu này nhan sắc trong chớp lát đã trở thành màu xanh lá, càng là tại nhan sắc thay đổi một cái chớp mắt, hỏa cầu này âm âm khuếch tán.

Hư vô thiêu đốt, toàn bộ bát phương, lại đồng nhất trong nháy mắt trực tiếp nhắc lên ngập trời biển lửa, biển lửa này màu xanh kinh người, trong đó nhiệt độ càng là khó có thể hình dung, theo gió bành trướng, ngọn gió kia bên trong bột phần, tựa hồ đã trở thành hỏa cầu hình thành biển lửa thôi hóa.

Trong nháy mắt, Mạnh Hạo phía trước ngàn trượng ở trong, một cái biển lửa ngập trời, mà ngay cả bốn phía sơn cốc, phảng phất cũng vô pháp thừa nhận cao như vậy nhiệt độ, xuất hiện vỡ vụn hòa tan ý.

Cái kia mười một tên Hắc y nhân mặc dù là tốc độ mau nữa, nhưng cũng vô pháp nhanh đến qua mảnh này như quỷ lửa vậy màu xanh lá biển lửa thôn phệ.

Cũng chính là tại lúc này, xa xa nổ vang quanh quần, mặt xanh tu sĩ một kiếm kinh thiên, chém tới mà cùng hắn đối địch kim Hàn Tông tu sĩ đầu lâu, quay người thì hắn sắc mặt âm trầm, nhìn xa biển lửa về sau, Mạnh Hạo như ẩn như hiện thân ảnh.

Cách một cái biển lửa, Mạnh Hạo nhìn qua mặt xanh tu sĩ, tu sĩ này đã ở ngóng nhìn Mạnh Hạo, trong hai người đang lúc biển lửa ngập trời bốn phía càng có Hắc y nhân trước khi chết tiếng kêu thảm thiết liên tiếp.

“Bằng chừng ấy tuổi Đan Đông nhất mạch Chủ Lô chỉ có một người... Người là Phương Mộc!” Mặt xanh tu sĩ nhìn thoáng qua Mạnh Hạo quần áo, nhàn nhạt mở miệng, thanh âm khàn khàn, ẩn ẩn còn có chút mờ hồ, nhưng mà mang theo một cỗ hàn ý.

“Như thế sát khí trong người tu sĩ, toàn bộ Nam Vực, chỉ có Mặc Thổ.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, trên thực tế tại vừa rồi lần đầu chứng kiến những hắc y nhân kia lúc, Mạnh Hạo đã cảm thấy có chút quen thuộc, loại cảm giác quen thuộc này đến từ chính năm đó Thanh La tông phúc địa ở trong, nói cho Mạnh Hạo Lôi Đình diệt tác dụng cái vị kia đến từ Mặc Thổ tu sĩ.

Mặt xanh tu sĩ nội tâm, Mạnh Hạo nhìn không tới, nhưng cách biển lửa, hần nhìn thấy cái này mặt xanh tu sĩ thân thể nhìn như chậm rãi một bước phóng ra nhưng trên thực tế tốc độ cực nhanh, lại một cái chớp mắt như muốn xuyên thẳng qua biển lửa, nhấc lên gió cuốn động bốn phía, phảng phất muốn sanh sanh theo trong biển lửa mở một con đường.

Cơ hồ ở này mặt xanh tu sĩ vọt tới nháy mắt, Mạnh Hạo trên người Chủ Lô áo bào bỗng nhiên chớp động, tại đối phương xuyên qua biển lửa, xuất hiện ở Mạnh Hạo trước mặt một cái chớp mắt, Mạnh Hạo thân thể đã hóa thành tàn ảnh.

Khiến cho đến từ mặt xanh tu sĩ chẳng biết lúc nào triển khai phi kiếm, theo Mạnh Hạo tàn ảnh bên trên xuyên thấu mà qua.

”Tại Tử Vận tông Đan Đông nhất mạch quật khởi, mấy năm qua này xem như tương đối chú mục chính là đan sư, càng là tại Thanh La tông bên trong cùng Đan Giới nhất mạch đan đạo chi tranh, đương danh bất phượng Phương Mộc... Mặt xanh tu sĩ nhàn nhạt mở miệng, phảng phất cũng không sót ruột truy kích, mà là lời nói ở giữa, tay phải nâng lên tại trước mặt bấm niệm pháp quyết.

”Người là trên danh sách vị thứ chín đan sư, đã được Dương mỗ gặp được, người trốn không thoát.” Mặt xanh tu sĩ hai mắt lóe lên, lời nói vừa mới nói xong, đứng vậy hần ngón tay ấn quyết dừng lại nháy mắt.

”Nguyên lai là cái phương hướng này.” Mặt xanh tu sĩ thân thể bỗng nhiên nhoáng một cái, cả người như bôn lôi như vậy gào thét mà đi, tốc độ vượt qua Trúc Cơ rất nhiều, căn bản cũng không phải là một tầng thứ, kinh người hơn, là độc nhất thuộc về Kết Đan tu sĩ đan khí, từng cái Kết Đan tu sĩ, đều có bởi vì công pháp bất đồng, ngưng tụ ra màu sắc bất đồng chi đan, khiến cho đan khí cũng theo đó đã có mạnh yếu chi biến.

Có thể yếu nhất đan khí, cũng đủ để nghiền ép Trúc Cơ hậu kỳ đại viên mãn, mặc dù là nhiều Trúc Cơ hậu kỳ, đối mặt Kết Đan tu sĩ cũng là không thể chống đỡ một chút nào.

Đan khí, khiến cho Kết Đan tu sĩ thuật pháp, ở vào thuật pháp cấp bậc này đỉnh phong, mà tới được Nguyên Anh về sau, triển khai thuật pháp đã là hơn một nửa thần thông.

Giờ phút này mặt xanh tu sĩ trên thân đan khí vàng nhạt, điều này đại biểu hần kết chính là da cam chi đan, mà lại chỉ là kết đan sơ kỳ, giờ phút này đan khí khuếch tán ra đến, càng là ẩn ẩn tại đây màu vàng nhạt đan khí ở bên trong, hiển lộ ra mơ hồ chim đại bàng hình bóng.

Đan khí, thiên biến vạn hóa, theo tu sĩ tâm niệm nhi động, như cái này chim đại bàng, chính là giờ phút này mặt xanh tu sĩ trong óc hiển hiện, tùy theo biến ảo về sau, khiến cho tốc độ kia nháy mắt bạo tăng!

Cũng đang bởi vì đồng nhất đặc tính, mới khiến cho Kết Đan tu sĩ thuật pháp, có thể triển khai đến trình độ lớn nhất uy lực!

Thì ra là thời gian hơn mười cái hô hấp, tại giữa không trung bay nhanh đi xa Mạnh Hạo sắc mặt trầm xuống, hần đã xem xét thấy đã đến sau lưng, một cổ cường đại khí tức đang gào thét mà đến.

Đây không phải Mạnh Hạo lần đầu đối mặt Kết Đan tu sĩ, ở đáy lòng hần càng không có cái gì kính sợ, năm đó Triệu quốc, được hần hãm hại Kết Đan đã là mấy người.

Cơ hồ tại phát giác được cái này Kết Đan tu sĩ tiến đến một cái chớp mắt, Mạnh Hạo Chủ Lô áo bào, lần nữa chớp động hạ xuống, thân thể của hần lập tức lại biến mất vô ảnh, xuất hiện lúc, đã ở mà tám mươi dặm bên ngoài.

Vừa mới hiện thân, Mạnh Hạo không chần chờ chút nào, thẳng đến phía trước mà đi, tại hần lòng bàn tay ở trong, từ lúc trước đó liền lấy ra năm năm không có sử dụng qua Như Ý Ấn, giờ phút này đang chiếu lấp lánh, khoảng cách mở ra thời gian, đang từ từ giảm bớt.

”Hôm nay ta thứ bảy tòa đạo đài sắp mở ra, nhưng đáng tiếc chỉ là như vậy, còn không phải Kết Đan tu sĩ đối thủ, chẳng qua hiện nay ta linh thạch cũng đủ, dược thảo cũng đủ, đan dược cũng đủ...”

Lúc này đây nhất định phải nhất cổ tác khí, trùng kích Trúc Cơ đại viên mãn!” Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra quyết đoán, năm năm đan đạo chi tu, giờ phút này sắp hậu tích bạc phát!

264. Chương 264: Một Quát Kinh Lôi!

Theo Thanh La tông đạo tử Chu Kiệt tại chiếc kia thượng cổ Đạo Tĩnh bên ngoài thành công Kết Đan, lập tức tại Nam Vực Trúc Cơ cảnh tu sĩ ở bên trong, lập tức nhắc lên một hồi kéo dài không tiêu tan phong bạo.

Cơn bão táp này quét ngang các đại tông môn gia tộc, khiến cho trong khoảng thời gian ngắn, tất cả tông môn trong gia tộc, phạm là Trúc Cơ cảnh giới đệ tử, đều thẳng đến Nam Vực Tây Bộ.

Khiến cho cái này vốn là dân cư thưa thớt Tây Bộ, ngăn ngụt trong vòng mấy tháng, thiên kiều tụ tập, khi thì càng có ma sát xuất hiện, liên tục mấy tháng, nhiều lần có người đấu pháp, mỗi một lần đấu pháp, đều khiến cho chiến thắng chỉ nhân danh dương bát phương.

Nam Vực, có rất ít như vậy thịnh hội, có rất ít tập hợp toàn bộ Nam Vực thiên kiều thế hệ, toàn bộ đều đang cùng một mảnh bên trong khu vực tranh hùng.

Mà hôm nay, cái này trên miệng cổ Đạo Tĩnh xuất hiện, làm được điểm này!

Chiếc kia Đạo Tĩnh bốn phía, theo mỗi tháng một lần màn sáng xuất hiện, càng là bởi vì quan sát chi địa xa gần vị trí, lần nữa triển khai đấu pháp tranh phong sự tình.

Thượng cổ Đạo Tĩnh xuất hiện thế gian tháng thứ hai, Thanh La tông đệ tử hạch tâm Hứa Thanh, đánh bại Lý gia đạo tử Lý Đạo Nhất, chấn động toàn bộ Tây Bộ.

Trước đây, Hứa Thanh tên gọi ít có người biết được, nhưng tại đây về sau, nhưng lại truyền khắp bát phương.

Tháng thứ tư, Vương gia đạo tử, cái kia năm đó nghe đồn đã chết Vương Lịch Hải, cùng Nhất Kiếm tông đứng đầu thất tử Hàn Sơn Đạo, cùng nhau cảm ngộ Đạo Tĩnh thành công, tu vi tuy nói không có trực tiếp đột phá, nhưng lại thu hoạch không nhỏ, nghe đồn hẳn hai người hiểu rõ một đạo thuật pháp.

Tháng thứ năm, Tổng gia đạo tử Tổng Vân Thư, tại Đạo Tĩnh bên cạnh chiến Nhất Kiếm tông thất tử một trong Trần Phàm, hai người lại tương xứng, Trần Phàm một trận chiến quật khởi.

Cùng tháng, Huyết Yêu tông đạo tử Lý Thi Kỳ, cùng Nhất Kiếm tông nữ tu Sơn Linh đại chiến, hai người sở chiến chỗ tứ phương nổ vang, trận chiến này lại bất phân thắng phụ, nhưng hai người nhưng lại tại chiến hậu, lại đồng thời đối với Đạo Tĩnh có chỗ hiểu ra.

Tháng thứ sáu, Kim Hàn tông đạo tử cùng Huyết Yêu tông thiên kiều Vương Hữu Tài ma sát, hai người huyết chiến, Kim Hàn tông đạo tử lại bị chặt đứt một tay, khiến cho sóng lớn ngập trời.

Cùng tháng, Vương gia thiên kiều Vương Đằng Phi, đệ đệ đạo tử Vương Lệ Hải, tại Đạo Tĩnh ngoại cảm ngộ thành công, tu vi lại đột phá bước vào đã đến Trúc Cơ hậu kỳ đại viên mãn, oanh động mọi người.

Quan sát thượng cổ Đạo Tĩnh, hấp thu trong tám hình cảm ngộ chi lực, có thể từ không thành có, không cần đan dược, như ngộ giống như, lại để cho bản thân tu vi bỗng nhiên đề cao, cái này là Nam Vực tất cả tương ứng cảnh giới tu sĩ một lần lớn tạo hóa.

Nếu không có lúc này đây Đạo Tĩnh, chỉ là Trúc Cơ đột phá trở thành Kết Đan, một khi lại đề ột ít, đổi thành mà Kết Đan đột phá trở thành Nguyên Anh, chắc chắn nhắc lên Nam Vực các đại tông môn tranh phong.

Trong khoảng thời gian ngắn, Nam Vực Tây Bộ gió nổi mây phun, nhưng duy chỉ có Tử Vận tông, lại không có phái ra một người đến đây, việc này rất nhiều người đều suy đoán, nhất định cùng lúc trước Tử Vận tông đi Mặc Thổ có quan hệ.

Tại đây toàn bộ Nam Vực Tây Bộ trở thành thiên hạ chú mục thời điểm, tương tự tại đây Tây Bộ, một chỗ cách Đạo Tĩnh có chút khoảng cách cô sơn ở trong, Mạnh Hạo đang khoanh chân ngồi tĩnh tọa.

Thân thể của hắn giờ phút này thoát nhìn héo rũ phẳng phất khô, nhưng hết lần này tới lần khác tại đây khô ở trong, nhưng lại có bàn bạc sinh cơ ẩn chứa, theo tim đập thanh âm, đang lớp lớp dậy sóng quật khởi.

Mạnh Hạo thể nội, thứ tám tòa đạo đài giờ phút này đã mở ra chín thành nhiều, đang đứng ở mấu chốt cuối cùng thời khắc, hắn đan được đã hao phí bảy tám phần mười, giờ phút này trong động phủ, khoảng chừng trên trăm cái trống không bình thuốc.

Thời gian chậm rãi trôi qua, lại qua mà nửa tháng, ngày hôm nay ngoài động phủ mây đen lấp đầy, rơi xuống mưa phùn, toàn bộ thế giới giống như đều một mảnh hôi mông mông màn mưa, vốn là hoàn toàn yên tĩnh chỉ có nước mưa ào ào thế giới, đột nhiên, từ đằng xa có hai đạo cầu vòng tại giữa không trung lẫn nhau đấu pháp, gào thét mà đến.

Cầu vòng bên trong là hai cái thanh niên tu sĩ, một cái đến từ Nhất Kiếm tông, một cái đến từ Huyết Yêu tông, đang ở giữa không trung pháp thuật ngập trời, nổ vang không ngừng, hai người này bất kỳ một cái nào đặt ở ngoại giới, đều có không nhỏ danh khí, đều là hai đại tông môn thiên kiều thế hệ, hôm nay tại đây Tây Bộ gặp được, lập tức chém giết.

Lôi đình nổ vang, thuật pháp kinh thiên, hai người một bên bay nhanh một bên ra tay, một đường rầm rầm, cũng bất tri bất giác đã đến gần Mạnh Hạo chỗ ở cô sơn, mắt thấy hai người này thuật pháp khuếch tán, như muốn ảnh hưởng đến cô sơn mưa phùn một cái chớp mắt.

Một tiếng kinh thiên lôi đình nổ vang mà qua, khoanh chân ngồi ở trong động phủ, như thấy khô vậy Mạnh Hạo, hắn hai mắt tại bên ngoài một tiếng lôi đình truyền ra nháy mắt, bỗng nhiên đóng mở.

Tại đóng mở một cái chớp mắt, Mạnh Hạo trong mắt nổ ra ngập trời chi quang, tia sáng này lăng lệ ác liệt đến cực điểm, kinh thiên động địa, phẳng phất tại đây một cái chớp mắt, ngọn núi này đều đang run rẩy, màn mưa bên ngoài cũng đều chịu dừng lại.

Cái kia hai cái đang tại đấu pháp tu sĩ, vốn là trong mắt chỉ có trước mắt đối thủ, nhưng tại đây một cái chớp mắt, phẳng phất là bản năng như vậy, dựng tóc gáy, một cổ khó có thể hình dung nguy cơ, nháy mắt lại để cho hai người này sắc mặt đại biến, tu vi của họ càng là tại một tức tắc này như bị áp chế, hải hùng khiếp vía, tê cả da đầu, cái loại này như được tử vong ngóng nhìn cảm giác, lại để cho hai người này tâm thần mãnh liệt nổ vang.

“Cút!” Mạnh Hạo khô quát đôi môi nhẹ xuất, truyền ra một cái kiểu tiếng sấm rền thanh âm, thanh âm này vừa mới bắt đầu vẫn là yếu ớt, nhưng truyền ra sau nhưng lại điên cuồng kéo lên, cho đến ra động phủ, giống như sấm sét, rơi vào cái kia hai cái đang tại đấu pháp tu sĩ trong tai lúc, dĩ nhiên đã vượt qua thiên địa chi lôi, đã trở thành thế giới của bọn hắn ở bên trong, giờ phút này duy nhất tồn tại, có thể so với thiên uy duy nhất nổ mạnh.

Cút!

Cút!

Cút!

Dư âm rầm rầm truyền khắp bát phương, lại từ bát phương cuộn cuộn mà đến, dùng cái kia cô sơn làm trung tâm, khuếch tán phương viên mười dặm, khiến cho cái này mười dặm đại địa phẳng phất đã trở thành một cái cấm địa.

Cái kia hai cái tu sĩ trong óc nổ vang, sắc mặt đại biến, nhất tề phun ra máu tươi, hai người này đều là Trúc Cơ hậu kỳ đại viên mãn tu vi, nhưng giờ khắc này ở thanh âm này bên dưới nhưng lại yếu ớt không chịu nổi một kích, mặt không có chút máu, hai người tê cả da đầu, thần sắc hoảng sợ, không chậm trễ chút nào cấp tốc rút lui, phẳng phất dùng toàn lực, liều lĩnh chạy ra khỏi ngoài trăm dặm, lúc này mới mang theo hoảng sợ, quay đầu lại nhìn về phía sau lưng.

Bốn phía vẫn còn mưa, nhưng cái này trước đó rõ ràng muốn phân ra sinh tử hai người, hôm nay nhưng không có chút nào chiến ý, nhìn nhau một cái, đều thấy được lẫn nhau trong mắt sống sót sau tai nạn cảm giác.

“Cái đó là... Ai?”

“Hôm nay Nam Vực Tây Bộ quần hùng đã đến, đạo tử thiên kiêu phần đông, người này không biết là ai, bất quá cho ta cảm giác, coi như là ta Nhất Kiếm tông Sơn Linh đại sư tỷ, Hàn Sơn Đạo đại sư huynh, cũng không có kinh khủng như vậy!”

”Ta cũng có như vậy cảm giác, cho dù là đối mặt Lý sư tỷ, ta cũng sẽ không như trước đó như vậy, dường như bầu trời sập vậy đã trở thành phàm nhân... Hai người trợn mắt há mồm, lẫn nhau như vậy mới mở miệng, đều đã nhận ra đối phương rung động, trong trầm mặc, hần hai người lập tức quay người, hóa thành hai cái phương hướng bất đồng, cấp tốc ly khai nơi đây.

Hai người sau khi rời đi ngày thứ ba, Mạnh Hạo chỗ ở động phủ, tại giữa trưa thời điểm, đột nhiên tản ra mãnh liệt ánh sáng tím, tia sáng này cũng không có lộ ra ngọn núi truyền lên bầu trời, mà là bị phong tỏa tại trong động phủ, giờ phút này động phủ ánh sáng tím tràn ngập, thế giới đều trở thành màu tím.

Tia sáng này giăng co mấy canh giờ mới chậm rãi tiêu tán, lộ ra khoanh chân ngồi ở chỗ kia đã có hơn nửa năm lâu Mạnh Hạo.

Giờ khắc này Mạnh Hạo không còn là khô héo gầy yếu, mà là cả người khôi phục như thường, hần như trước từ từ nhắm hai mắt, nhưng hết lần này tới lần khác ở trên người hần, lại có một cỗ phảng phất ẩn chứa như gió bão cảm giác.

Nhìn như bất động, nhưng lại cho người ta một loại một khi chuyển động, liên kinh thiên động địa.

265. Chương 265: Xuất Quan!

Hồi lâu, Mạnh Hạo trên người cổ này bén nhọn khí tức mới chậm rãi tiêu tán, cho đến hoàn toàn sau khi biến mất, hần mở hai mắt ra, đồng tử của hần nhìn như bình thường, nhưng hết lần này tới lần khác ở đằng kia trong mắt ở chỗ sâu trong, tựa hồ tồn tại có thể chấn nhiếp người bên ngoài thâm thúy, như nhìn không thấu nước hồ, như không nhìn thấy được đích tinh không.

Mạnh Hạo sâu đậm thở ra một hơi, tại hần trong cơ thể, giờ phút này tám tòa đạo đài phát ra ánh sáng tím, nhất tề vận chuyển, khiến cho trận trận vượt qua Mạnh Hạo trước khi quá nhiều linh lực tán phát ra, truyền khắp Mạnh Hạo toàn thân.

“Vẫn là không đủ, nhưng đáng tiếc hôm nay tối đa, cũng chỉ là mở ra thứ tám tòa đạo đài, cái kia cuối cùng một tòa đạo đài. . . còn kém bước then chốt. . .” Mạnh Hạo trầm mặc, đệ cửu tòa đạo đài, không phải hần đan dược không đủ, mà là hần có loại cảm giác kỳ dị, đệ cửu đài, cùng đan dược không quan hệ.

Cái này phảng phất là một cái bình cảnh, cần một cái cơ hội, một khi cơ hội đã đến, hần không cần bất luận cái gì đan dược, dựa vào trong cơ thể mình tám tòa đạo đài chỉ lực, trong khoảnh khắc có thể mở ra đệ cửu tòa đạo đài, khiến cho tu vi trực tiếp trở thành Trúc Cơ đại viên mãn.

Mạnh Hạo thở sâu, trong trầm mặc chậm rãi ngẩng đầu, nhìn về phía ngoài động phủ, bên ngoài vẫn còn mưa, tí tách mưa, vậy khắp đại địa, khiến cho thiên địa màn mưa càng thêm mông lung, ẩm ướt khí tức tràn ngập bốn phía.

Lúc này đây bế quan thời gian rất dài, Mạnh Hạo không biết được hơn nửa năm qua này ngoại giới đã xảy ra chuyện gì, cũng không biết Chu Đức Khôn hôm nay là có hay không đã tránh được đuổi giết.

Trầm ngâm ở bên trong, Mạnh Hạo không có lựa chọn ra ngoài, mà là hai mắt lộ ra tinh mang, cúi đầu theo trong túi trữ vật, lấy ra Xuân Thu mộc .

Đã ở chỗ này bế quan hơn nửa năm, Mạnh Hạo cũng không để ý thời gian lâu hơn một chút, hần muốn chính mình không đi ra thì thôi, một khi đi ra ngoài, nếu như tương lai lại gặp được cái kia mặt xanh tu sĩ, hần muốn đem trước thất bại dùng giết chóc đến sửa chữa lại.

Mạnh Hạo thở sâu, tay phải nâng lên một bả cầm lấy Xuân Thu mộc, trong lòng bàn tay ánh sáng tím nháy mắt chói mắt, thôi hóa chi lực tại Mạnh Hạo tại đây, giờ phút này toàn bộ tu vi vận chuyển, dùng hấn tám tòa hoàn mỹ đạo đài tu vi, rầm rầm thi triển.

Ánh sáng tím càng ngày càng mãnh liệt, Mạnh Hạo trong tay Xuân Thu mộc hấp thu toàn bộ ánh sáng tím về sau, dần dần tại trên bề mặt khai xuất thứ hai mầm mống, cùng lúc đó Mạnh Hạo tay trái lập tức nâng lên, biến hóa ẩn quyết, Tỏa Tuế thuật triển khai, từng cái lạc ấn tại Xuân Thu mộc bên trên.

“Tính cả khi trước tại Thanh La tông ném thử giờ phút này trên xuân thu mộc, khóa lại mà hai mươi năm tuế nguyệt. . .” Mạnh Hạo trầm ngâm trong lấy ra hộp ngọc trong túi trữ vật, từ trong đó lấy ra cái viên này Hồn Nguyên Bồ Thiên đan, cẩn thận ngó nhìn, lại cùng xuân thu mộc đối chiếu.

“Tuế nguyệt như độc, dùng cái này độc luyện bảo, hòa tan kẻ khác sinh cơ. . .” Mạnh Hạo trong óc hiển hiện Trần Gia Hỉ nuốt vào Hồn Nguyên Bồ Thiên đan một màn, hồi lâu sau hấn thở sâu, lần nữa đã bắt đầu cầm Xuân Thu mộc, thôi hóa tuế nguyệt ở bên trong.

Thời gian chậm rãi trôi qua đảo mắt lại qua mà mười ngày, một ngày này Mạnh Hạo vẻ mặt nghiêm túc, trong tay hấn gốc cây Xuân Thu mộc nhan sắc đã trở thành nửa màu xám, giờ phút này trên đó tuế nguyệt đã tròn chĩnh mà năm mươi năm, càng là sau này, cần Mạnh Hạo trả giá tu vi thì càng nhiều, thôi hóa tốc độ cũng liền càng chậm.

Hôm nay hấn đang tiến hành cái thứ nhất giáp cuối cùng mười năm tuế nguyệt, một khi thôi hóa chấm dứt, cái này xuân thu mộc lập tức cùng lúc trước hoàn toàn bất đồng.

Hoàng hôn lúc, ngoại giới mưa như trước vẫn còn tí tách tồn tại, Mạnh Hạo tại đây toàn bộ tâm thần đều đắm chìm trong Xuân Thu mộc bên trên, không ngừng mà thôi hóa, nhưng đúng lúc này, hấn bỗng nhiên biến sắc, trong tay Xuân Thu mộc chấn động mạnh, lại mất trần có thể thấy đã bắt đầu mục nát.

Phảng phất hơn năm mươi năm tuế nguyệt, trong nháy mắt tại đây Xuân Thu mộc bên trên không bị khổng chế toàn bộ thích phóng đi ra, mặc kệ cái này một đoạn Xuân Thu mộc bản thân có chỗ nào thần kỳ, tại thời khắc này cũng đều phảng phất mục nát, dần dần đã trở thành tro bụi, tại Mạnh Hạo trong tay rơi.

Mạnh Hạo sắc mặt khó coi, hấn cúi đầu nhìn xem phía trước mặt tàn tro, lại nhìn một chút tay phải của mình, giờ phút này tay phải của hấn lại cũng già nua rồi một ít, tuy nói không phải năm mươi năm, nhưng lúc này đây thất bại, thực sự đưa tới nhất định được cản trở.

Mạnh Hạo trầm mặc, không có đi để ý tay phải, mà là nhíu mày.

”Khó trách bảo vật này thế gian hiếm thấy, bởi vì luyện cái này tuế nguyệt chi bảo, quá trình cực kỳ phức tạp, mà lại một lần thất bại đem kiếm củi ba năm thiêu một giờ, dù là đi tới cuối cùng, bỏ ra cái giá cực lớn, nhưng một khi sai rồi nửa điểm, hết thấy đều trở thành hư ảo.

Hơn nữa, mỗi một lần thất bại, đều phải thừa nhận tuế nguyệt cản trở. . . Mạnh Hạo rõ ràng phát giác rằng lúc này đây cản trở, mình sinh cơ lại bị vô hình tiêu tán một ít.

“Bất quá, vật ấy nếu thật nói có người có thể luyện chế ra đến, như vậy đây là. . . Nhất định là ta.” Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra một vòng tinh mang, thì thào nói nhỏ, tay phải vỗ túi trữ vật, lập tức lần nữa lấy ra một đoạn Xuân Thu mộc, lần nữa thôi hóa.

Thời gian trôi qua, đêm khuya lúc, Mạnh Hạo trong tay Xuân Thu mộc ẩn chứa mười năm tuế nguyệt. Cho đến lại qua mà hơn mười ngày, một ngày này, Mạnh Hạo trong tay Xuân Thu mộc lần nữa được hấn khóa năm mươi năm tuế nguyệt ở bên trong.

Hấn thở sâu, nuốt vào một ít đan dược khôi phục tinh thần, một lúc lâu sau mở mắt ra, Mạnh Hạo không có lập tức đi thôi hóa cuối cùng giáp mười năm, mà là lấy ra gương đồng, dùng hấn trong túi trữ vật, phục chế đan dược sau còn dư lại những cái kia linh thạch, đem cái này ẩn chứa năm mươi năm tuế nguyệt lực Xuân Thu mộc, phục chế một phần đi ra.

Cũng may Xuân Thu mộc giáp tuế nguyệt là một đạo đường ranh giới, không có đạt tới thì không thành pháp khí, phục chế bắt đầu cũng không phải là quá hao phí linh thạch, nhưng Mạnh Hạo ẩn ẩn cảm giác, một khi khóa lại giáp tuế nguyệt đã thành bảo, phục chế thì hao phí đem gia tăng mãnh liệt.

Một lát sau, phịch một tiếng, Mạnh Hạo sắc mặt khó coi, hắc cả cánh tay phải đều đã già nua, Xuân Thu mộc lần nữa lại thất bại, Mạnh Hạo giờ phút này linh thạch đã còn thừa không nhiều lắm, giờ phút này chịu đựng đau lòng, cơ hồ hao phí toàn bộ, lại một lần nữa chế một căn đi ra, lần nữa đi thôi hóa.

Lúc này đây thôi hóa, giằng co suốt hai ngày, cho đến hai ngày sau, Mạnh Hạo trong tay xuân thu mộc, hoàn toàn đã trở thành màu xám, theo Tỏa Tuế thuật lạc ẩn, cái này Xuân Thu mộc bên trên thành linh tản ra một cỗ tang thương tuế nguyệt cảm giác.

Ẩn chứa sáu mươi năm tuế nguyệt Xuân Thu mộc, thành công xuất hiện!

Mạnh Hạo hô hấp dồn dập hạ xuống, hắc chăm chăm vào trong tay Xuân Thu mộc, dần dần trong mắt lộ ra tinh mang, hắc ở đây cái này xuân thu mộc bên trên, cảm nhận được cùng Hỗn Nguyên Bồ Thiên đồng dạng tuế nguyệt cảm giác, chỉ có điều hơi nhỏ rất nhiều, nhưng đích đích xác xác tồn tại.

“Đáng tiếc linh thạch không có, bảo vật này tương lai nhất định cực kỳ tiêu hao linh thạch, chẳng qua hiện nay luyện chế được sáu mươi năm tuế nguyệt chỉ bảo, nếu như uy lực của nó khả quan, cũng vui!” Mạnh Hạo hai mắt chớp động, chăm chăm vào trong tay Xuân Thu mộc, suy nghĩ một chút về sau, tay trái ở trên liên tục đeo gọt.

Một lát sau, một bả đơn giản kiếm gỗ, xuất hiện ở Mạnh Hạo trước mặt, cái này kiếm gỗ thoát nhìn rất thô ráp, nhưng tại Mạnh Hạo trong mắt, cái này thô ráp kiếm gỗ, nhưng lại chính hắc chế tạo ra đệ nhất kiện pháp bảo.

Mạnh Hạo cẩn thận nhìn nhìn trong tay tuế nguyệt kiếm gỗ, đem thu vào trữ vật đại bên trong về sau, lại lấy ra một ít bình ngọc, từng cái bên trong trước ẩn chứa máu tươi, đều là Mạnh Hạo tại Thanh La tông lúc, dùng luyện chế Luyện Hồn đan làm danh nghĩa, thu hoạch đời thứ ba tổ huyết.

“Thanh La tông luyện chế ười ba người, có đủ đời thứ ba tổ huyết người cũng có năm người. . . Dùng năm người này đời thứ ba tổ huyết, có thể luyện ra năm cỗ tiểu thành huyết thân...” Mạnh Hạo suy nghĩ một chút, trong óc hiển hiện huyết tiên truyền thừa bên trong, đối với huyết thân miêu tả.

“Huyết thân như ảnh, hòa tan tự thân thân ảnh ở trong, như phân thân đồng dạng, sinh tử tại bản thân một ý niệm, có được bản tôn hai, ba thành tu vi chi lực. Nếu có thể tấn chức trở thành Huyết Linh, nhưng bày ra bản tôn mười phần toàn bộ tu vi, mà cuối cùng nhất cử đại tổ huyết, luyện chế đại thành Huyết Thần, nhưng phản tổ nghịch thiên!” Mạnh Hạo trầm mặc một lát, hai mắt lộ ra hàn mang, cái này huyết tiên truyền thừa cực kỳ độc ác, Mạnh Hạo đã từng có chần chờ, nhưng hôm nay theo bước vào giới Tu Chân nhiều năm, thông qua đan đạo Mạnh Hạo càng là đối với độc đạo có tự thân hiểu biết.

“Cùng độc đồng dạng, thuật pháp ba ngàn, đại đạo vô tận, một đường một lộ, đều tại từ thân lựa chọn chi niệm.” Mạnh Hạo tay phải nâng lên vung lên, dựa theo huyết tiên truyền thừa phương pháp, đã bắt đầu luyện chế huyết thân.

Cái này phương pháp luyện chế, này đây bản thân chi huyết là linh, dùng bên ngoài đời thứ ba tổ máu phụ trợ, càng cần đồng dạng tế thân chi vật, dựa theo huyết tiên truyền thừa từng nói, vật ấy rất máu chốt, nhưng là thiên địa vạn vật, từng cọng cây ngọn cỏ, cũng hoặc là một viên đá một nắm đất, thậm chí năm đó huyết tiên, còn cầm qua địch quân da người làm qua tế thân.

Vật ấy không hủy, tắc thì huyết thân bất diệt, mà lại độ dung hợp càng cao, tắc thì huyết thân có thể triển hiện tu vi cũng liền càng cao.

Mạnh Hạo trầm ngâm một lát, đối với cái này tế thân chi vật, hắc lựa chọn Bì Đồng da!

Trước đó lần thứ nhất Bì Đồng lột da, sẵn để lại số lớn tàn tro, đều bị Mạnh Hạo lấy đi, giờ phút này lấy ra năm mảnh to bằng móng tay mảnh vỡ, đã bắt đầu huyết tiên truyền thừa huyết thân luyện hóa.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ba tháng sau. . .

Nam Vực Tây Bộ Đạo Tỉnh, đã theo một tháng phun trào một lần, biến thành cơ hồ mỗi ba ngày sẽ phun trào một lần, lúc này theo thời gian trôi qua, còn có thể giảm bớt, cho đến hai ngày một lần, một ngày làm một lần, cuối cùng nhất hơn một ngày lần, cho đến vĩnh viễn tồn tại!

Dựa theo Nam Vực tông môn điển tịch ghi chép, Đạo Tĩnh phun trào, cho đến khi tại tiếp tục không ngừng xuất hiện bảy ngày sau, hoàn toàn biến mất.

Theo thời gian giảm bớt, khiến cho Nam Vực Tây Bộ các đại tông môn gia tộc thiên kiều, tại đây đoạn thời gian đến, nắm chặt hết thấy thời gian cảm ngộ, tranh thủ có thể tại bước ngoặt cuối cùng, đạt được tạo hóa.

Cho đến một ngày này, Huyết Yêu tông đạo tử Lý Thi Kỳ, tại Đạo Tĩnh bên cạnh, cảm ngộ đột phá, bước vào Kết Đan, Đạo Tĩnh phun trào chỉ có thể được nâng một người hấp thu, không tiêu tan thiên địa, không thể bị lược đoạt linh khí.

Tại sau nòng, Lý gia đạo tử Lý Đạo Nhất, lại lúc trước đối mặt Hứa Thanh thì bại một lần về sau, không có xuống dốc, mà là giờ phút này quật khởi, đã trở thành Nam Vực trong mọi người, người thứ ba bước vào Kết Đan chi tu, đồng dạng có Đạo Tĩnh linh khí phun trào, linh khí này không thuộc về thiên địa, chỉ thuộc về cảm ngộ thành công đột phá người.

Nam Vực oanh động.

Thì ra là tại lúc này, Mạnh Hạo theo hần bé quan gần như một năm trong động phủ, lần đầu đi ra, tóc của hần đã dài, ống tay áo của hần bên trong tay phải càng là xuất hiện nếp nhăn, trên người của hần mặc không còn là Tử Vận tông Chủ Lô đan sư trường bào, mà là đổi lại một bộ trường sam màu xanh.

Tại đây một cái màn mưa sáng sớm, Mạnh Hạo thân ảnh hóa thành một đạo cầu vồng, thẳng đến nơi chân trời xa.

Thần sắc của hần bình tĩnh, nhưng trong mắt của hần lại như ẩn chứa tinh thần, thâm thúy không lường được.

Tu vi của hần cho dù hay vẫn là Trúc Cơ, nhưng cái này một cái chớp mắt chính hần, hần chân chính chiến lực, đã vô pháp dùng tu sĩ Trúc Cơ để cân nhắc, rốt cục mạnh đến mức nào...

Mạnh Hạo cũng muốn tìm cách chứng nhận thoáng một phát!

Sở nhiệm, hần muốn chiến!

Dùng chiến để hiểu thiên địa, dùng chiến ngộ cửu đài, dùng chiến. . . kinh thiên hạ!

Đi tìm tu vi đột phá cái kia một sợi cơ hội!

266. Chương 266: Áo Bào Xanh Vô Diện Nhân!

Bảy ngày trôi qua, cái này bảy ngày, toàn bộ Nam Vực Tây Bộ nhấc lên một hồi phong bạo, cơn bão táp này oanh động bát phương, khiến cho hôm nay tại đây Tây Bộ từng cái Nam Vực tu sĩ đều tâm thần chấn động.

Đây hết thấy, chỉ vì một cái tên.

Áo bào xanh vô diện nhân!

Trong truyền thuyết, đây là một cái ăn mặc trường bào màu xanh, nhưng gương mặt lại hoàn toàn mơ hồ, làm cho người ta nhìn không rõ tu sĩ.

Trong truyền thuyết, người này chỉ là Trúc Cơ hậu kỳ tu vi, nhưng chiến lực của hần mạnh, tại cùng cảnh giới bên trong trên đời hiếm thấy.

Trong truyền thuyết, hần cùng với người ra tay, chỉ nói một câu.

“Chiến!”

Có quan hệ hần nghe đồn, theo bảy ngày trước trận chiến đầu tiên bắt đầu, trận chiến ấy, đối thủ của hần là Kim Hàn tông một vị Trúc Cơ hậu kỳ đại viên mãn thiên kiêu, hai người giữa không trung gặp nhau, không có nhân quả, chỉ có một chữ “Chiến()” kinh thiên, chợt nổ vang quanh quẩn...

Lập tức, Kim Hàn tông thiên kiêu đại bại, thời gian cực nhanh, chỉ có một sát na, tồi không chủ hủ.

Một trận chiến này, bốn phía không ít người chứng kiến chịu hoảng sợ đồng thời, không đợi đem việc này truyền ra, tự phát hiện ra áo bào xanh vô diện nhân trận chiến thứ hai.

Đối thủ là Huyết Yêu tông thiên kiêu, đồng dạng là ngay lập tức, cái kia thiên kiêu đại bại!

Không có bị lấy đi tánh mạng, nhưng đại bại như vậy, như cùng là hồng thủy phá hủy lòng tin, đủ để cho người ta không gượng dậy nổi.

Sau đó mấy ngày, Lý gia, Thanh La tông, Tổng gia, Nhất Kiếm tông, Vương gia... vân...vân tất cả đầy khổng lồ tông môn gia tộc bên trong thiên kiêu đệ tử, đều đang bất đồng nơi, gặp vị kia áo bào xanh người, đánh một trận xong, không ai có thể ở đằng kia áo bào xanh trước mặt, có cái nháy mắt thứ hai cơ hội xuất thủ, phút chốc đại bại.

Toàn bộ Nam Vực Tây Bộ oanh động, vô số người tại suy đoán, cái này áo bào xanh vô diện nhân rốt cục là ai, đủ loại suy đoán chứng thuyết phân vân.

Ngày thứ tám, Tây Bộ Đạo Tinh bên ngoài ba nghìn dặm chỗ, Nhất Kiếm tông đệ tử nơi tụ tập, giữa không trung, một cái áo bào xanh thân ảnh lạnh nhạt trôi nổi, tiền phương của hần là một nam tử trung niên, trung niên này thần sắc cực kỳ thể diện, trong mắt lộ ra tinh mang, chăm chăm vào trước mắt áo bào xanh người.

“Người rốt cuộc là ai!”

Cái này áo bào xanh người, tự nhiên đứng vậy Mạnh Hạo.

Liên tiếp mấy ngày, hần không ngừng cùng người ra tay, vì chính là trong chiến đấu hiểu ra đệ cửu đài, cũng hiểu biết mà có quan hệ chiếc kia Đạo Tinh sự tình, càng là nghe nói có người tại tỉnh (giống) bên ngoài Kết Đan.

Nhưng hần không có lập tức tiến về trước Đạo Tinh, mà là tiếp tục khiêu chiến Nam Vực quần hùng, nhưng mấy ngày nay hần đang gặp phải đối thủ, không một là dùng sức đánh một trận, cho nên hần đem mục tiêu, đặt ở tất cả các tông đạo tử trên thân.

Giờ phút này đứng ở hần phía trước nam tử trung niên, đứng vậy Nhất Kiếm tông thất tử đệ nhất tử, Trúc Cơ đại viên mãn, nửa bước Kết Đan cảnh, Hàn Sơn Đạo!

“Chiến, hay không chiến!” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng.

Hàn Sơn Đạo trong mắt tinh mang lóe lên, ngửa mặt lên trời cười, tay phải nâng lên đang lúc lập tức một bả đại kiếm gào thét xuất hiện, kiếm quang ngập trời, thẳng đến Mạnh Hạo mà đi, Mạnh Hạo khoe miệng lộ ra một vòng mỉm cười, thân thể tiến về phía trước một bước bước đi.

Tiếng sấm nháy mắt ngập trời, giống nhau là lập tức...

Hàn Sơn Đạo phun ra máu tươi, thân thể đập đập đập không ngừng rút lui, thần sắc lộ ra hoảng sợ, hần đại kiếm từng khúc nát bấy, ẩn tàng ở đại kiếm ở trong, có thể phát ra Kết Đan chi lực kiếm hoàn, rõ ràng cũng ở đây một sát na, run rẩy trong xuất hiện khe hở, theo thân thể của hần cuốn ngược.

Một cái chớp mắt, một chiêu, đại bại!

Một đạo có thể thấy được bạch cốt vết kiếm, tự Hàn Sơn Đạo vai phải kéo dài đến bên trái dưới nách, máu tươi ồ ồ, hần sắc mặt trắng bệch, thân thể được sau lưng Nhất Kiếm tông đệ tử mang theo rung động cùng hoảng sợ đỡ lấy.

“Các hạ đối với chiếc kia Đạo Tinh bên trong ẩn chứa thượng cổ Sát Chiến quyết linh ngộ, Hàn mỗ cam bái hạ phong.” Hàn Sơn Đạo thở sâu, miễn cưỡng đứng vững thân thể, nhìn xem Mạnh Hạo, gần từng chữ mở miệng.

Mạnh Hạo không nói một lời, xoay người rời đi, cái này tám ngày đến, hấn chiến nhiều người, trong đó có mấy người nhắc tới chiếc kia Đạo Tĩnh, nhắc tới thượng cổ Sát Chiến quyết.

Giờ phút này cất bước, Mạnh Hạo trên mặt mơ hồ dần dần cải biến, một lát sau hóa thành Phương Mộc bộ dạng, như cũ là một thân áo bào xanh, tại sau nửa canh giờ, Mạnh Hạo chứng kiến phía trước đại địa, thỉnh linh tồn tại một mảnh hồ nước khổng lồ.

Nói là hồ nước, nhưng trên thực tế đây chỉ là một miệng Đạo Tĩnh!

Tại đây Đạo Tĩnh bốn phía, hôm nay tồn tại không ít tu sĩ, số lượng nhiều chừng hơn vạn, cả đám đều khoanh chân ngồi ở nơi đó, phảng phất nhập định đả tọa.

Mạnh Hạo đến, không có khiến cho bất luận người nào chú ý.

Nhìn thoáng qua đám người chung quanh, Mạnh Hạo lựa chọn một chỗ nhân số ít địa phương, khoanh chân ngồi xuống, nhìn qua trống trải Đạo Tĩnh, trầm mặc không nói.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ngày hôm sau, Mạnh Hạo lập tức phát hiện cái này Đạo Tĩnh đám người chung quanh, thoáng cái nhiều hơn, không còn là hơn vạn, mà là không ngừng mà có tu sĩ theo bốn phương tám hướng chạy đến, đã đến buổi trưa lúc, tại đây đã tồn tại mấy vạn người nhiều.

Cho đến hoàng hôn một khắc, nơi đây rậm rạp chằng chịt, nhân số thật nhiều, dường như tiếp cận mười vạn!

Nhưng vào lúc này, đột nhiên, cái kia trước khi trống trải Đạo Tĩnh, trong chốc lát xuất hiện hào quang, những ánh sáng này giao thoa, tại giữa không trung hóa thành màn sáng, trong lúc mơ hồ có thể chứng kiến một bóng người mơ hồ, đang khoanh chân ngồi ở trong đó, hai tay vô ý thức bấm niệm pháp quyết biến hóa, phảng phất đang tĩnh tọa.

“Xuất hiện!”

“Cái này Đạo Tĩnh bên trong đến cùng ẩn chứa cái gì cảm ngộ, tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, lão tử ở chỗ này đã gần một năm, tu vi không có chút nào tiến triển.”

Bốn phía lập tức truyền ra thấp giọng nghị luận, Mạnh Hạo ngẩng đầu ngóng nhìn màn sáng, nhìn xem trong đó cái kia thân ảnh mơ hồ dần dần rõ ràng một ít, cho đến hấn những cái kia thủ ấn cũng đều rõ ràng lúc, chợt cảm nhận được tại đây hư ảo thân ảnh trên thân, giống như tồn tại một cổ sát khí!

Cái này sát khí rất nhạt, nhưng Mạnh Hạo tin tưởng mình quyết không là người thứ nhất phát hiện chi nhân.

Trầm ngâm ở bên trong, Mạnh Hạo ổn định lại tâm thần, để ỉnh bảo trì một loại bình tĩnh trạng thái, yên lặng nhìn xem cái kia màn sáng bên trong thân ảnh, dần dần giống như quên bốn phía hết thấy, quá trình này giằng co một đêm, cho đến sáng sớm ngày thứ hai bắt đầu lúc, Mạnh Hạo nhíu mày, hấn không có chút nào thu hoạch.

“Ha ha, đạo hữu, tại đây tại đây.” Tại Mạnh Hạo trầm tư lúc, bên cạnh của hấn truyền đến một cái mang theo mong đợi thanh âm, đây là một cái nam tử trung niên, thân thể gầy còm, nhưng hai mắt cũng rất sáng ngời, cả người lộ ra một cổ khôn khéo dáng vẻ.

Mạnh Hạo đã sớm chú ý tới người này, trung niên nam tử này một đêm, chạy tại đây Đạo Tĩnh bốn phía, gặp người liền buôn bán hấn trong túi trữ vật sách vở, cũng là thật có không ít người mua, nhưng càng nhiều nữa thì là lộ ra đối với hấn phiền chán.

Người này cũng là thức thời, phàm là có phiền chán ý đấy, hấn lập tức cười làm lành cáo lui.

Giờ phút này đi tới Mạnh Hạo bên người trong thần sắc mang theo chờ mong, trong tươi cười mang theo a dua, khom người, mắt thấy Mạnh Hạo trông lại liền vội vàng mở miệng.

“Đạo hữu có phải hay không vẫn còn vì không có thể cảm ngộ Đạo Tĩnh mà phát sầu?”

“Đạo hữu có phải hay không vẫn còn vì gặp Bảo Sơn nhưng lại không chỡ ra tay mà hoang mang?” Trung niên nam tử này lời nói vô cùng có sức cuốn hút, liên tục hai câu nói, để Mạnh Hạo sững sờ nhìn nhiều trước mắt người trung niên này vài lần.

“Không cần lo lắng!” Nam tử trung niên quả quyết mở miệng, cặp mắt hào quang càng thêm sáng ngời.

“Thượng cổ Đạo Tinh thái thượng vô lượng cảm ngộ quyển sách, sắp cường thế xuất hiện ở đạo hữu trước mắt!” Nam tử trung niên tay phải nâng lên tại trên túi trữ vật vồ, lập tức trong tay xuất hiện một quyển ố vàng sách nhỏ.

”Quyển này thượng cổ Đạo Tinh thái thượng vô lượng cảm ngộ quyển sách, là tại hạ ngưng tụ mấy vạn đạo hữu cảm ngộ, tập hợp mà thành, thậm chí tại hạ không tiếc một cái giá lớn, chuyên môn đi bán phỏng Thanh La tông Hứa Thanh Tiên Tử, Huyết Yêu tông Lý Thi Kỳ Tiên Tử còn có Lý gia đạo tử Lý Đạo Nhất, tập hợp bọn họ cảm ngộ vào trong.

Rồi sau đó càng có hơn một trăm vị thiên kiêu các tông, lúc này mới dùng máu và nước mắt mà sáng tạo ra cái này thái thượng vô lượng cảm ứng quyển sách!” Nam tử trung niên nói chuyện rất nhanh, hai mắt hào quang sáng ngời, vừa nói còn một bên khoa tay múa chân thủ thế, nhìn Mạnh Hạo sững sốt một chút.

“Như vậy đạo hữu nhất định suy nghĩ, cái này giá trị không cách nào hình dung thái thượng vô lượng cảm ngộ quyển sách, tất nhiên là giá trị vô tận đúng không!” Nam tử trung niên tay phải nâng lên, vồ mặt đất bộp một tiếng phẳng phát muốn đánh ra quyết đoán.

“Đạo hữu yên tâm, cái này bản thái thượng vô lượng cảm ngộ quyển, hôm nay đại phóng tiễn đưa không phải mười vạn linh thạch, không phải một vạn linh thạch, cũng không phải một nghìn linh thạch, chỉ cần chín mươi chín khối linh thạch, quyển này tập hợp trên trăm thiên kiêu, mấy cái đạo tử, dốc hết tâm huyết ngưng tụ thái thượng vô lượng cảm ngộ quyển, sẽ là của người!”

Mạnh Hạo đằng hắng một cái, đang muốn nói chuyện.

“Đạo hữu, tận dụng thời cơ, mất rồi sẽ không trở lại, ta nói nhỏ cho người biết a, gần đây nghe nói áo bào xanh vô diện nhân chứ?” Nam tử trung niên vội vàng mở miệng, trước khi nói thì nhìn nhìn chung quanh, lúc này mới nhỏ giọng.

”Đây chính là gần đây mới quật khởi một tên hung tợn, chiến phần đông thiên kiêu, lập tức thắng bại, người không biết đâu, mấy ngày trước đây người này cùng Nhất Kiếm tông Hàn Sơn Đạo giao thủ, Hàn Sơn Đạo đại bại!

Ta cho người biết đạo hữu, cái này áo bào xanh vô diện nhân, tại nửa tháng trước, từng mua ta chỗ này một bản thái thượng vô lượng cảm ngộ quyển sách!”

Mạnh Hạo nhú mày, lần nữa mắt nhìn trung niên nam tử này.

“Mà thôi mà thôi, mười cái linh thạch như thế nào, mười cái linh thạch liền cho người một quyển, ta hôm nay còn chưa khai trương, đạo hữu coi như là kết giao bằng hữu, tại hạ Hứa Lưu Sơn, Huyết Yêu tông đệ tử.” Nam tử trung niên vội vàng mở miệng.

“Ta liền ba cái linh thạch.” Mạnh Hạo chần chờ một chút, hắn trong túi áo hôm nay xác thực chỉ còn lại có ba cái linh thạch.

“Thành giao!” Nam tử trung niên lại không chút do dự, lập tức đem thái thượng vô lượng cảm ngộ quyển sách đặt ở Mạnh Hạo trong tay, giống như sợ Mạnh Hạo đổi ý.

Mạnh Hạo cười khỏ, nhìn nhìn trong tay sách nhỏ, giờ phút này có gió thổi tới, đem tiểu tử này tập mở ra, Mạnh Hạo bỗng nhiên hai mắt bỗng nhiên co rút lại, lấy ra ba khối linh thạch đưa cho Hứa Lưu Sơn.

Hứa Lưu Sơn liền vội vàng đứng lên ly khai, nội tâm thở dài, thâm nghĩ sinh ý càng ngày càng khó thực hiện rồi, cái quyển sách nhỏ này trên thực tế chính là hẩn tự tay vẽ, hẩn ở đây cái này thượng cổ Đạo Tinh bên cạnh thời gian thật lâu, mỗi lần chứng kiến màn sáng, đều vẽ xuống một phần, thời gian dài, liền lấy ra bán kiếm tiền.

Mạnh Hạo không tiếp tục đi để ý tới cái kia Hứa Lưu Sơn, mà là chăm chăm vào trong tay sách nhỏ, từng tờ một lật qua, nhìn xem thượng diện tựa hồ giống nhau như đúc hình ảnh, nhưng thời gian dần trôi qua, cặp mắt của hắn lộ ra một vòng kỳ dị chi mang, chợt ngừng đầu, lần nữa nhìn về phía Đạo Tĩnh màn sáng bên trong thân ảnh.

“Tranh này sách bên trên thân ảnh nhìn như đồng dạng, nhưng trên thực tế vẫn còn có chút chỗ rất nhỏ bất đồng...” Mạnh Hạo ngó nhìn Đạo Tĩnh màn sáng, cho đến đã đến buổi trưa lúc, cái này màn sáng dần dần tiêu tán, ở tại hoàn toàn biến mất một cái chớp mắt, Mạnh Hạo thân thể bỗng nhiên chấn động, hắn nhìn thấy mà không đồng dạng như vậy địa phương, hắn nhìn thấy mà tại đây màn sáng bên trong thân ảnh, hắn trong thân thể tựa hồ tồn tại... Một sợi khí!

Cái này sợi khí bao giờ cũng đều đang chạy, cho nên liền khiến cho sách nhỏ bên trên hình ảnh, nhìn như đồng dạng, nhưng trên thực tế một ít chỗ nhỏ bé bất đồng, mà ngay cả cái kia vẽ ra sách nhỏ Hứa Lưu Sơn, mình cũng không có phát giác.

267. Chương 267: Mặc Thổ Chi Tu

Một lát sau, tương xứng Đạo Tĩnh bên ngoài màn ánh sáng triệt để tiêu tán lúc, bốn phía tu sĩ dần dần rời đi, Mạnh Hạo thủy chung khoanh chân ngồi ở nơi đó, nhìn về hư vô, lâm vào trầm tư.

Tiếp theo Đạo Tĩnh màn sáng xuất hiện, đem tại hai ngày sau, Mạnh Hạo tại hoàng hôn thì hai mắt nhắm nghiền, trong đêm khuya kỳ thân nhaoáng một cái, đã đi ra nơi đây.

Vương gia đạo tử, thiên kiều, nhưng phạm là trong cơ thể chảy xuôi Vương gia huyết mạch chi nhân, tại cái này Tây Bộ, đều đang một chỗ tập kết, nơi đây là một cái ngọn núi, khoảng cách Đạo Tĩnh không xa.

Cái này một đêm, nhất định là không bình tĩnh.

Trắng sáng treo cao thời điểm, Mạnh Hạo thân ảnh xuất hiện ở núi này bên ngoài, nhìn thoáng qua trên đỉnh núi Vương cử tại trong gió phiêu diêu, thân thể hắn về phía trước gào thét mà đi, thẳng đến đỉnh núi.

“Người nào, dám xông vào Vương gia chi địa!”

“Nơi đây đã cấm cản của Vương gia chúng ta, các hạ lập tức dừng lại!” Từng tiếng quát khê truyền ra lúc, lập tức có bảy tám cái thân ảnh cấp tốc bay ra, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, người còn không có tới đã có kiếm khí gào thét, hóa thành bảy tám đạo cầu vòng trực bức Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh, tay phải nâng lên tay áo vung vẩy, lập tức thứ tám tòa hoàn mỹ đạo đài chi lực ầm ầm bộc phát, nhìn như phát tay áo, nhưng trên thực tế đã có nghiền ép tu vi khuếch tán ra đến, tạo thành cuồng phong quét ngang.

Tiếng sấm lập tức quanh quẩn, cái kia bảy tám đạo kiếm quang lập tức sụp đổ, cái này bảy tám cái tu sĩ càng là sắc mặt đại biến, nguyên một đám phun ra máu tươi, thân thể rút lui.

Càng không có cách nào ngăn cản Mạnh Hạo nửa bước, tùy ý Mạnh Hạo theo trong bọn họ gào thét mà qua, thẳng đến đỉnh núi, nhưng đúng lúc này, từ nơi này trên ngọn núi, lập tức có hơn mười đạo cầu vòng gào thét mà đến, tại đây hơn mười đạo cầu vòng phía sau, gần trăm thân ảnh từng cái bay ra, phóng nhãn nhìn lại một mảnh rậm rạp chằng chịt, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

“Dám xông vào Vương gia chi địa, mặc kệ người tới từ cái nào tông môn, hôm nay liền lưu ở nơi đây đi!”

“Cùng người này dong dài cái gì, giết không tha!”

Mắt thấy những thứ này thân ảnh cấp tốc mà đến, từng đạo pháp quang ngập trời, cho dù là khoảng cách rất xa, cũng đều có thể tại đây đêm khuya chứng kiến nơi đây kinh thiên chi mang.

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh, tay phải nâng lên, vạch phá đầu ngón tay sau dùng hắc ám tòa đạo đài chi lực thúc dục huyết chỉ, nhất chỉ ra, thế giới huyết sắc, thiên địa nổ vang ở giữa, như có một con huyết long

trống rỗng xuất hiện, trong tiếng gầm rống tức giận xông về phía trước, những nơi đi qua, Vương gia tất cả vọt tới tu sĩ, cả đám đều sắc mặt đại biến, khóe miệng tràn ra máu tươi, thân thể như không bị khống chế vậy rút lui.

Lộ ra một cái đi thông đỉnh núi chi lộ, ở trên con đường này, huyết long mở đường, Mạnh Hạo ở phía sau cất bước mà đi, thì ra là hơn mười tức thời gian, từng tiếng nổ vang quanh quần lúc, Mạnh Hạo đứng ở núi này đỉnh núi.

Phía sau của hắn, Vương gia ở chỗ này thiên kiều, đa số khóe miệng tràn ra máu tươi, hoảng sợ nhìn xem một đường đi qua, những nơi đi qua không người có thể ngăn cản chút nào sụp đổ.

“Áo bào xanh vô diện nhân!” Trận trận hấp khí thanh âm theo chạy tới Vương gia tộc trong dân cư truyền ra, giờ phút này vờn quanh trên đỉnh núi này Vương gia tộc người, chừng mấy trăm nhiều, cả đám đều ngóng nhìn Mạnh Hạo.

Tại Mạnh Hạo phía trước, một cái áo đen tu sĩ sắc mặt âm trầm, tu sĩ này thoát nhìn hơn 30 tuổi, hai mắt mang theo thâm thúy chi mang, ngóng nhìn Mạnh Hạo, hắn đứng vậy Vương gia đạo tử Vương Lệ Hải.

Nửa bước Kết Đan tu vi, khiến cho hắn đứng ở nơi đó, phảng phất ngọn núi này lừng không lại tăng thêm nhất phong.

“Tại hạ tới đây, muốn cùng Vương gia đạo tử một trận chiến!” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, thanh âm như chuông quanh quần, trầm đỉnh cất thiết.

“Người muốn chiến, vậy chiến!” Vương Lệ Hải hai mắt tinh mang lóe lên, thân thể tiến về phía trước một bước bước đi, tay phải khi nhắc lên, phía sau của hắn lập tức xuất hiện một mảnh ảo ảnh, phảng phất có ngân hà Hoàng Tuyền ở bên trong, hóa thành ba ngón, nhất chỉ nhất chỉ, thẳng đến Mạnh Hạo.

Đệ nhất chỉ, như sinh cơ chuyển hóa, tử vong tới gần, thứ hai chỉ, như Hoàng Tuyền hiển thế, sát cơ ngập trời, đệ tam chỉ, mất đi vô vi, phảng phất đại địa bao la mờ mịt.

Ba chỉ xuất, đứng vậy độc thuộc về Vương gia thuật pháp, Chu Tước tam chỉ.

Vương Lệ Hải trong lòng biết trước mắt cái này áo bào xanh người thâm bất khả trắc, cho nên ra tay sẽ không có chút nào khinh thị, mà là trực tiếp triển khai hắn hôm nay mạnh nhất thuật pháp.

Mạnh Hạo hai mắt lộ ra hàn mang, tùy theo một bước phóng ra, tương tự nâng tay phải lên, dùng hắn huyết tiên tam thuật một trong huyết chỉ, nhất chỉ nhấn tới.

Tiếng sấm kinh thiên động địa, nhắc lên trùng kích hướng về bát phương khuếch tán, trong khoảng thời gian ngắn phảng phất có gió lớn quét ngang, Mạnh Hạo thân ảnh hóa thành một đạo cầu vồng, thẳng đến thiên ngoại.

Trên ngọn núi, mọi ánh mắt đều ngưng tụ ở giờ phút này đứng ở nơi đó Vương Lệ Hải trên thân, Vương Lệ Hải thần sắc như thường, chậm rãi ngừng đầu nhìn xa xa Mạnh Hạo thân ảnh, sau một lúc lâu phun ra một miệng lớn máu tươi, thân thể trọng thương lui ra phía sau vài bước, tay phải của hắn ngón trở run rẩy, đã vô pháp uốn lượn.

“Ta thua rồi.”

Hắn thì thào mở miệng, thanh âm truyền ra, lập tức lại để cho Vương gia mọi người, nguyên một đám tâm thần nổ vang.

Một đêm này, bại không chỉ là Vương Lệ Hải, còn có Tổng gia đích đạo tử Tổng Vân Thư, còn có Kim Hàn tông đích đạo tử!

Tổng gia thiên chu bên trên, Mạnh Hạo tại đêm khuya rời đi lúc, Tổng Vân Thư vịn vách tường, máu tươi giọt giọt rơi xuống, sắc mặt trắng bệch, nhìn chòng chọc vào đi xa thân ảnh, hồi lâu, khuôn mặt lộ ra không cam lòng

Kim Hàn tông ngoài sơn cốc, sáng sớm tảng sáng trước kinh thiên nổ vang, chỉ giảng co một cái chớp mắt liền chấm dứt, nhưng ở sau khi chấm dứt, Kim Hàn tông đích đạo tử, nhưng lại lập tức bế quan, chỉ có không nhiều lắm người ngẫu nhiên trong lúc đó nhìn thấy được một trận chiến này, chấn động theo.

Áo bào xanh vô diện nhân thanh danh, tại sáng sớm ngày thứ hai, như gió một bả quét ngang Nam Vực Tây Bộ, cơ hồ không người không biết, không người không hiểu, liên tiếp đánh bại tất cả tông thiên kiêu, Nhất Kiếm tông đạo tử Hàn Sơn tông bại, Vương gia đạo tử Vương Lệ Hải bại, Tổng gia đạo tử Tổng Vân Thư bại, Kim Hàn tông đạo tử bại!

Ngắn ngủi này mấy ngày thời gian, áo bào xanh vô diện nhân, triệt để quét khởi Nam Vực Tây Bộ.

Đã có người đem hấn cùng thành công đột phá tu vi Chu Kiệt, Lý Thi Kỳ cùng với Lý Đạo Nhất đi đánh đồng.

Tại rất nhiều người đều cho rằng, thần bí này áo bào xanh sẽ còn tiếp tục khiêu chiến tất cả tông đạo tử, cho đến đi khiêu chiến Lý Thi Kỳ bọn người, nhưng làm cho người ta kỳ dị là, một đêm ba trận chiến về sau, người này lại nhỏ giọng biệt tích liên tiếp mấy ngày.

Cái này hôm nay tại ngoại thanh danh hiển hách áo bào xanh người, giờ phút này đang khoanh chân ngồi ở Đạo Tĩnh bên ngoài, trông mong màn sáng bên trong lại một lần xuất hiện thân ảnh, như có điều suy nghĩ.

Mạnh Hạo cảm nhận được màn sáng bên trong thân ảnh trong cơ thể khí, cho nên mới đã có một đêm ba trận chiến sự tình, nhưng đáng tiếc những người này chiến lực không cách nào làm cho Mạnh Hạo có thu hoạch, hấn ẩn ẩn cảm giác được, nếu là hiểu rõ màn sáng bên trong thân ảnh trong cơ thể khí, như vậy hấn đệ cửu tòa đạo đài, sẽ mở ra.

Khí này là cái gì, Mạnh Hạo không biết, nhưng hấn ở đây lúc này đây màn sáng cuối cùng nhất biến mất một cái chớp mắt, cảm nhận được trong cơ thể của mình, tựa hồ. . . cũng xuất hiện cái này một sợi khí.

Cái này một sợi khí, Mạnh Hạo dựa theo quan sát màn sáng thân ảnh kết luận hấn trong người vận chuyển, cho đến lại một lần hoàng hôn lúc, hấn đứng dậy rời đi.

Liên hai ngày, Mạnh Hạo không có tìm được thích hợp đối thủ, Lý Đạo Nhất cũng tốt, Chu Kiệt cũng thế hay hoặc giả là Lý Thi Kỳ phảng phất từ cái này Nam Vực Tây Bộ biến mất, Mạnh Hạo không cách nào tìm được.

Hấn chỉ có thể lại trở lại cái này Đạo Tĩnh bên cạnh, nhìn xem xuất hiện lần nữa màn ánh sáng, hồi lâu sau hai mắt nhắm nghiền, trong đầu của hấn hiển hiện đầy, là hấn tại đây Tây Bộ, thua ở hấn trong tay nguyên một đám thiên kiêu đạo tử.

Dần dần, Mạnh Hạo trong đầu những thứ này thất bại đạo tử thiên kiêu, thân ảnh của bọn hấn rõ ràng đồng thời, Mạnh Hạo ẩn ẩn cảm nhận được trên người bọn họ cũng đều tồn tại một sợi khí tức có đậm đặc, có nhạt, nhưng cũng đều tồn tại.

Cho đến sáng sớm ngày thứ hai Mạnh Hạo mở mắt ra, nhìn hấn lấy Đạo Tĩnh cạnh mấy vạn người từng cái nhìn lại lúc, Mạnh Hạo thời gian dần qua cũng nhìn thấy, cái này mấy vạn người, trong cơ thể thành linh đều tồn tại thần bí kia khí.

Tựa hồ nhưng phàm là xem qua Đạo Tĩnh màn sáng chi nhân, trong thân thể đều xuất hiện loại này khí.

Mạnh Hạo trầm mặc, nhú mày, tại cái này màn sáng hạ xuống tiêu tán lúc, Mạnh Hạo đã hạ xuống một cái quyết tâm, hấn đứng dậy đi xa.

Từ nay về sau liên tiếp nửa tháng, toàn bộ Nam Vực Tây Bộ, áo bào xanh người danh khí tầng tầng chồng chất lên, truyền khắp bát phương, cơ hồ khiến người nhắc đến sẽ biến sắc, bởi vì cái này áo bào xanh người, coi như giống như điên, chỉ cần thấy được tu vi ở vào Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ, chẳng cần biết người nọ là ai, mặc kệ đến từ tông môn nào, hấn đều sẽ lập tức ra tay.

Tuy nói từ đầu đến cuối chưa bao giờ có người tử vong, nhưng giống nhau là từ đầu đến cuối, chưa bao giờ có người có thể tại đây áo bào xanh mặt người trước ra tay lần thứ hai, đều là một cái chớp mắt... liên bị thương đại bại.

Nhất Kiếm tông đi tới nơi này Tây Bộ tất cả thiên kiêu, toàn bộ thất bại, Kim Hàn tông thiên kiêu thế hệ, nguyên một đám chứng kiến trường bào màu xanh, đều sắc mặt biến hóa, Vương gia cũng tốt, Lý gia cũng thế, còn có Tổng gia, nhưng phàm là tại đây Tây Bộ chi nhân, trong nửa tháng này, đều nhất nhất tại áo bào xanh trước mặt, gặp gỡ liền đại bại.

Toàn bộ Nam Vực Tây Bộ, phảng phất nhấc lên một hồi màu xanh phong bạo, quét ngang bát phương.

Cho đến nửa tháng sau, cho đến cái kia Đạo Tĩnh màn ánh sáng, đã đến thời khắc cuối cùng, đã bắt đầu lâu dài không tiêu tan xuất hiện, dựa theo điển tịch ghi chép, như Đạo Tĩnh xuất hiện một màn này, như vậy bảy ngày sau, này tĩnh khô kiệt, đạo ảnh tiêu tán.

Càng ngày càng nhiều tu sĩ, không hề ly khai Đạo Tĩnh bên ngoài, mà là thời gian dài khoanh chân ngồi ở nơi đó, nhìn xem màn sáng, cũng chính là lúc này, áo bào xanh người khiêu chiến mới ngưng xuống.

Mạnh Hạo một lần nữa khoanh chân ngồi ở Đạo Tĩnh bên ngoài, nhìn xem thân ảnh bên trong màn sáng, trong mắt hào quang càng thêm sáng ngời, trong vòng nửa tháng qua, hắn mỗi một lần thắng lợi, tựa hồ trong cơ thể cái này sợi khí, sẽ càng nhiều hơn một chút.

Đã đến giờ phút này, cái này sợi khí tại Mạnh Hạo trong cơ thể vận chuyển, đã có thể cùng cái kia màn sáng bên trong đích đạo ảnh, được cảm tại cùng một cái tần suất, tùy theo không ngừng mà vận chuyển.

Hắn càng là thấy được cái kia màn sáng bên trong thân ảnh, thể nội của hắn khí tức vận chuyển tốc độ càng lúc càng nhanh, đến cuối cùng, giống như hóa thành một cỗ trùng kích chi lực, ở tại trong cơ thể như muốn bộc phát.

Như vậy một màn, Mạnh Hạo nhìn thật lâu, cho đến vài ngày sau, tâm thần hắn bỗng nhiên chấn động.

“Đây là chiến đấu liên miên thủ thắng về sau, tu ra một đám chiến khí, này khí tác dụng là để trùng kích bình cảnh, đột phá tu vi, đây là cái gọi là thượng cổ Sát Chiến quyết!” Mạnh Hạo thở sâu, lập tức vận chuyển trong cơ thể cái này sợi khí, trùng kích hoàn mỹ đệ cửu đài, nhưng dù sao cũng kém hơn một ít, không cách nào làm được vọt lên.

Thời gian trôi qua, tại đây miệng Đạo Tĩnh cuối cùng bảy ngày bộc phát tiến hành được ngày thứ năm hoàng hôn, đột nhiên ở phía xa là bầu trời bao la bên trên, có mấy đạo cầu vòng gào thét mà đến.

Những thứ này cầu vòng bên trong thân ảnh, cả đám đều mặc áo đen, mang trên mặt mặt nạ, trong đó có ba người, thành hình mang theo mặt nạ màu xanh, còn có bảy tám người, thì là mặt nạ màu trắng.

Duy chỉ có phía trước nhất hai người, một nam một nữ, mang theo là mặt nạ màu vàng óng!

Một chuyển này hơn mười người, tốc độ cực nhanh, nháy mắt thẳng đến Đạo Tĩnh mà đến, nhấc lên gào thét âm thanh, lập tức thu hút nơi đây mấy vạn tu sĩ ánh mắt.

“Mặc Thổ chi tu!” Lập tức liền có người nhận ra lai lịch của những tên hắc y nhân đeo mặt nạ này.

Mạnh Hạo cũng là tại đây một cái chớp mắt, ngẩng đầu lên, liếc liền đã rơi vào ba cái mặt xanh, trong đó thân ảnh gây gò, đứng ở bên phải cái kia trên thân người.

Nhìn lại nháy mắt, Mạnh Hạo hai mắt bỗng nhiên lộ ra tinh mang.

268. Chương 268: Trời Cao Đất Rộng

Cái này mặt xanh tu sĩ, đúng vậy ngày đó đuổi giết Mạnh Hạo Kết Đan cường giả!

“Nơi đây đã chiến không thể chiến, như vậy hắn... Chính là đối thủ của ta!” Mạnh Hạo trong mắt tinh mang lóe lên dưới, chậm rãi bình thân xuống, hắn thở sâu, nhắm hai mắt lại, ngồi xuống trong vận chuyển tu vi, khiến cho bản thân ở vào đỉnh phong.

Đã quyết định muốn chiến, hắn ngược lại bình tĩnh trở lại.

Một trận chiến này, mặc kệ thắng bại, hắn đều nhất định phải ra tay, dùng cái này chiến, tới mở chính mình ở nơi này hiểu ra một bước cuối cùng!

Tại Mạnh Hạo nhắm hai mắt một cái chớp mắt, đến từ Mặc Thổ cái này hơn mười người, gào thét tới gần, sự xuất hiện của bọn hắn, đưa tới nơi đây đại bộ phận tu sĩ chú ý.

Nơi đây mấy vạn tu sĩ ở bên trong, ngoại trừ Chu Kiệt các loại ba cái Kết Đan thành công chi nhân không thấy tăm hơi ra, mặt khác như Vương Lệ Hải, Hàn Sơn Đạo cùng với khác tông môn gia tộc đạo tử thiên kiều, toàn bộ đều có mặt.

“Bọn họ là... Cái kia hai cái mang theo mặt nạ màu vàng kim đấy, bọn họ là Mặc Thổ một năm qua này quật khởi đạo tử!”

“Mặc Thổ đạo tử, La Trùng, Từ Phi!”

“Hắn là hắn hai người rồi, chỉ có bọn hắn mới mang theo mặt nạ màu vàng kim!” Đạo Tĩnh bên cạnh mấy vạn tu sĩ, lập tức có người nhận ra Mặc Thổ một đoàn người trong cái kia hai cái mặt nạ màu vàng kim chỉ tu thân phận.

Theo tiếng nghị luận dần dần truyền ra, khiến cho nơi đây chi nhân ánh mắt đa số rơi vào kia hai cái Mặc Thổ đạo tử trên thân, một năm qua này, có quan hệ Mặc Thổ sự tình truyền khắp Nam Vực, trong đó hai cái này đạo tử, càng là quật khởi chú mục, nửa bước Kết Đan tu vi, nghe đồn tùy thời có thể bước vào Kết Đan.

“Phía sau bọn họ ba cái Thanh diện nhân, đúng vậy Mặc Thổ Tam Thanh, ba người này đều là Kết Đan tu vi, kinh người hơn chính là đều tu ra được đan khí... Nghe nói lúc trước không ít đan sư, chính là bị ba người này cầm đi.”

“Tu ra đan khí Kết Đan tu sĩ, đơn giản không thể trêu chọc...”

Theo tiếng nghị luận truyền ra, Vương Lệ Hải nhíu mày, nhìn thoáng qua giữa không trung Mặc Thổ mọi người cách đó không xa Nhất Kiếm tông Hàn Sơn Đạo, cũng là thần sắc không vui, nhìn qua Mặc Thổ một đoàn người, nhất là nhìn nhiều cái kia hai cái Mặc Thổ đạo tử vài lần.

Tổng Vân Thư đã ở trong đám người sắc mặt âm trầm, không nói một lời.

“Mặc Thổ La Trùng muốn khiêu chiến Nam Vực quần hùng đạo tử!” Chính là ở đây mấy vạn tu sĩ ánh mắt nhìn một cái chớp mắt giữa không trung Mặc Thổ một đoàn người, những hắc y mặt nạ trắng tu sĩ lui ra phía sau, khếch tán bốn phía.

Ba cái mặt xanh tu sĩ tắc thì không lộ chút nào thần sắc biến hóa, giữa không trung khoanh chân ngồi tĩnh tọa, không để ý tới ngoài thân sự tình, chỉ có cái kia hai cái mang theo mặt nạ màu vàng kim Mặc Thổ đạo tử, cúi đầu nhìn về phía đại địa mọi người, một cái trong đó, giờ phút này nhân nhật mở miệng, thanh âm bắt đầu hay vẫn là rất nhỏ nhưng rất nhanh giống như lôi đình rầm rầm truyền khắp bát phương.

“Mặc Thổ Từ Phi, khiêu chiến Nam Vực quần hùng đạo tử, cuộc chiến hôm nay Từ Phi không có đại biểu Mặc Thổ, cùng thế hệ cùng cảnh chi tu chỉ vì Chiến Đạo, các người... có dám một trận chiến!” Mang theo mặt nạ màu vàng kim Mặc Thổ đạo tử Từ Phi, nhân nhật mở miệng, thanh âm không bằng La Trùng lôi đình, hơi có âm nhu, nhưng truyền ra bát phương, rơi vào trong tai người lúc, hóa thành thân thể không tự chủ được rét lạnh.

Đạo Tĩnh bốn phía Nam Vực mấy vạn người, nguyên một đám trầm mặc không nói, không ai mở miệng, chỉ là mang theo bất đồng tâm tư, nhìn xem giữa không trung La Trùng Từ Phi hai người.

“Nơi đây mấy vạn Nam Vực chúng tu, hẳn là sẽ không có dám cùng ta hai người giao thủ thế hệ?” La Trùng hừ lạnh một tiếng, ngạo nghễ mở miệng, thanh âm khếch tán thời điểm, một cổ như có như không khí phách, phảng phất ở tại trên thân hiển lộ, giờ khắc này hẳn, khiêu chiến nơi đây quần hùng ý, cực kỳ mãnh liệt.

Ngay tại hắn lời nói truyền ra lập tức, hừ lạnh một tiếng theo đại địa truyền ra, một đạo cầu vồng bỗng nhiên bay lên, cầu vồng bên trong chi nhân, cũng không phải là ngũ tông tam tộc, mà là những tông môn khác chi tu, Trúc Cơ đại viên mãn tu vi tản ra, thẳng đến La Trùng mà đi.

Mặc Thổ đạo tử La Trùng dưới mặt nạ gương mặt cười ngạo nghễ, thân thể lơ lửng ở giữa, thẳng đến tu sĩ kia mà đi, chưa tới gần, đã thấy La Trùng bỗng nhiên hai tay vươn ra, hướng ra phía ngoài vùng lên, lập

tức thân thể của hắn lại xuất hiện trọng điệp hư ảnh, một ngum đại đỉnh thành linh ở bên ngoài thân thể biến ảo mà ra, thẳng đến đối phương mà đi.

Oanh một tiếng nổ mạnh quanh quẩn, cái kia Nam Vực chi tu sắc mặt tái nhợt, phun ra một ngum máu tươi, thân thể trọng thương lui về phía sau lúc, La Trùng tay áo hất lên, cất bước lập tức đuổi theo. Nháy mắt đuổi theo lúc, hai người tại giữa không trung nổ vang giằng co ước chừng mấy tức thời gian, cho đến một tiếng kêu thảm thiết thê lương truyền ra, vị kia Nam Vực tu sĩ cái cổ, trực tiếp bay ra máu tươi, cả cái đầu lâu cùng thân thể chỉ còn lại có một chút da đang nổi liền, rớt xuống đại địa.

La Trùng chậm rãi nâng lên lấy dính máu tươi tay phải, bồi ở kim sắc trên mặt nạ, nhìn về phía Nam Vực mọi người, hắn trên mặt nạ máu tươi, phẳng phát hóa thành một cổ uy hiếp.

“Vương Lệ Hải Vương đạo hữu, thân là Vương gia đạo tử người, có dám đánh với ta một trận?” Mặc Thổ đạo tử La Trùng, bỗng nhiên mở miệng, sau mặt nạ hai mắt lộ ra hào quang, nhìn về phía đại địa bên trong Vương gia tộc người chỗ, chằm chằm vào Vương Lệ Hải.

Vương Lệ Hải ngẩng đầu, nhìn xem La Trùng, hai mắt tuôn ra tinh mang, chậm rãi đứng dậy.

Cơ hồ ngay tại hắn đứng dậy một cái chớp mắt, Nhất Kiếm tông Hàn Sơn Đạo, cũng đứng lên, đi về hướng mà giữa không trung, nhìn về phía Mặc Thổ đạo tử Từ Phi.

Hắn hai người xuất hiện, lập tức khiến cho nơi đây Nam Vực tu sĩ nguyên một đám chấn động, nhao nhao mắt không chớp nhìn lại, một trận chiến này, là bốn vị đạo tử cuộc chiến, nếu không có chuyện ngoài ý muốn, bất luận ai thắng, đều muốn nhất định danh chấn bát phương.

Mặc Thổ đạo tử La Trùng Từ Phi, hai người hai mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, một cái nhìn xem Hàn Sơn Đạo, một cái trông mong Vương Lệ Hải, bốn người ngóng nhìn thời điểm, không ai động trước.

Tại Mặc Thổ đạo tử La Trùng Từ Phi xem ra, một trận chiến này, chính là hôm nay Nam Vực Kết Đan phía dưới đỉnh phong một trận chiến, sẽ không còn có ai có thể tại Trúc Cơ đại viên mãn lúc, thể hiện ra siêu việt hơn hôm nay một trận chiến này phong độ tư thái.

Cho nên hắn hai người ngưng trọng, dần dần hóa thành đáy lòng mãnh liệt chiến ý, giờ phút này theo ánh mắt như muốn thiêu đốt.

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, vô số ánh mắt ngưng tụ bầu trời bốn vị này đạo tử trên thân, nhìn cái này đỉnh phong một trận chiến.

Nhưng lại tại bốn người này lẫn nhau nhìn chăm chú, phẳng phát muốn xuất thủ nháy mắt, đột nhiên, trên mặt đất mấy vạn khoan chân ngồi tĩnh tọa tu sĩ ở bên trong, có một người chậm rãi đứng lên.

Hắn ăn mặc một thân văn sĩ trường bào màu xanh, tại đứng dậy một khắc, đi về hướng mà giữa không trung, đứng vậy Mạnh Hạo.

Theo Mạnh Hạo tiêu sái đi ra, lập tức cái này Đạo Tĩnh bên ngoài mấy vạn tu sĩ, nguyên một đám nhao nhao mang theo kinh ngạc nhất tề nhìn lại, không chỉ có là nơi đây chi nhân như thế, mà ngay cả giữa không trung đích đạo tử bốn người, cũng đều là sưng sờ về sau, nhìn về phía Mạnh Hạo.

Vương Lệ Hải ánh mắt, lập tức rơi vào Mạnh Hạo áo bào lên, cái này áo bào màu xanh, lại để cho hắn hai mắt lập tức co rút lại một chút, trong óc nổi lên một thân ảnh.

Cách đó không xa Hàn Sơn Đạo, đồng dạng như thế, thần sắc nháy mắt càng thêm ngưng trọng, chằm chằm vào Mạnh Hạo áo bào.

“Có ý tứ, vị đạo hữu này tới chậm đi một tí, bất quá nhìn hắn ý, giống như rất kiên định, Vương đạo hữu, Hàn đạo hữu, có thể hay không cho phép tại hạ đi trước chém người này?” La Trùng mỉm cười, ánh mắt chỉ là tại Mạnh Hạo chỗ đó quét qua, liền không đi để ý, toàn bộ Nam Vực nổi danh thiên kiêu đạo tử, hắn đều bá kiến hình ảnh, Mạnh Hạo tại đây, hắn không có chút nào ấn tượng, kết luận không phải chú mục thể hệ.

Như vậy tu sĩ, hắn La Trùng giết chết chỉ là một niệm trong lúc đó.

Không đợi Vương, Hàn hai người mở miệng, Mặc Thổ đạo tử La Trùng tay áo hất lên, quay người nhìn về phía Mạnh Hạo lúc, cất bước đi đến.

”La mỗ ra tay, chỉ có người chết, không có thương tổn người, đạo hữu dũng khí rất đáng khen, ta cho người lưu lại toàn thân.

”La Trùng mỉm cười, lời nói ở giữa đi về hướng Mạnh Hạo, giờ phút này phía dưới Đạo Tinh bốn phía mấy vạn tu sĩ, cả đám đều nhú mào, nhìn về phía Mạnh Hạo.

Theo bọn hắn nghĩ, Mạnh Hạo cử động quá mức lỗ mãng, càng khiến cho vốn là mọi người sợ mong đợi một trận chiến, hôm nay dừng lại một chút.

”Người này là ai? Lại dám tham dự đạo tử cuộc chiến?”

”Đoán chừng là tự cho là tu vi không tệ, muốn nhờ vào đó chiến dương danh thế hệ...”

Nhưng lại tại cái này bốn phía mấy vạn tu sĩ thấp giọng nghị luận, Mặc Thổ đạo tử La Trùng đi về hướng Mạnh Hạo một cái chớp mắt, Mạnh Hạo đứng ở giữa không trung, nhàn nhạt truyền ra lời nói.

”Người không phải là đối thủ của ta, kẻ ta muốn chiến, là ngươi!” Mạnh Hạo thanh âm vừa mới truyền ra, lập tức hóa thành cuộn cuộn sấm sét, hấn trong lời nói cái thứ nhất ngươi, chính là đạo tử La Trùng, mà người thứ hai, nhưng lại là người mà giờ phút này Mạnh Hạo đang nâng lên tay phải xa xa nhất chỉ.

Người này, đúng vậy ba cái khoanh chân ngồi ở giữa không trung mặt xanh tu sĩ, chính giữa gầy gò chi tu.

Cơ hồ tại Mạnh Hạo lời nói rơi xuống một cái chớp mắt, cái kia gầy gò mặt xanh tu sĩ, hai mắt bỗng nhiên đóng mở, lộ ra tinh mang, nhìn về phía Mạnh Hạo lúc, hấn hai mắt có chút co lại, nhận ra Mạnh Hạo.

Theo Mạnh Hạo lời nói truyền ra, lập tức bốn phía nhấc lên tiếng ồ lên, cái kia mấy vạn Nam Vực tu sĩ, cũng không ít trực tiếp đứng lên, lộ ra không thể tưởng tượng nổi.

”Người này hẳn là điên rồi, hấn rõ ràng muốn chiến Mặc Thổ mặt xanh chi tu!!”

”Đó là Kết Đan tu vi, càng là tu ra đan khí, cái này nhìn như thư sinh tu sĩ là ai, lại dám khiêu chiến Kết Đan!”

”Dùng Trúc Cơ hậu kỳ tu vi chiến Kết Đan, ha ha, việc này giới Tu Chân hiếm thấy, tu sĩ này vì nổi danh, đã không muốn sống nữa.”

Tại đây bốn phía vù vù thời điểm, Vương Lệ Hải hai mắt chợt co rút lại, vừa rồi hấn vẫn còn chần chờ Mạnh Hạo thân phận, giờ phút này hấn thở sâu, nội tâm không còn chút nào hoài nghi nữa, người trước mắt, đúng vậy áo bào xanh vô diện nhân.

Bởi vì cũng chỉ có thần bí kia áo bào xanh người, mới có tư cách bỏ qua Trúc Cơ đi tiến hành từ xưa đến nay giới Tu Chân hiếm thấy chuyện nghịch lên, Trúc Cơ khiêu chiến Kết Đan!

Hàn Sơn Đạo thở sâu, đầu óc hấn hiển hiện ý niệm trong đầu, cùng Vương Lệ Hải giống như đúc.

”Nam Vực tu sĩ thế hệ này rất có ý tứ, lại xuất hiện một tên không biết trời cao đất như ngươi, chính là Trúc Cơ hậu kỳ, liền đại viên mãn cũng đều không tới, cũng dám mở miệng đi khiêu chiến ta Mặc Thổ mặt nạ xanh tiền bối.” La Trùng cười ha ha một tiếng, dưới mặt nạ thần sắc, lộ ra thần sắc như nhìn thấy được một chuyện cười lớn nhất thiên hạ, giờ phút này lời nói ở giữa tay phải nâng lên hướng về Mạnh Hạo vung lên.

”Toàn thân như trước giữ lại cho ngươi, bắt quá trước khi chết, cho ngươi biết được trời cao bao nhiêu, đất rộng bấy nhiêu!” La Trùng cười lạnh, nhưng nội tâm thì không có như vẻ mặt bên trên khinh miệt, ngược lại là mang theo một vòng ngưng trọng, hấn tuyệt đối sẽ không tin tưởng, người trước mắt có tư cách khiêu chiến Kết Đan, ở trong mắt hấn xem ra, người này xác nhận có chỗ dựa nào đó mà thôi. Giờ phút này đang khi nói chuyện, La Trùng phát tay áo, bên trong một vòng cầu vòng nháy mắt bay ra, thẳng đến Mạnh Hạo mà đi, càng là ở phía sau hấn, cái kia hư ảo đại đỉnh xuất hiện lần nữa, hướng về Mạnh Hạo vù vù mà đi.

269. Chương 269: Hắc Là Áo Bào Xanh Vô Diện Nhân!

“Om sòm.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, nhìn cũng không nhìn cầu vòng cùng cái kia hư ảo đại đỉnh cấp tốc mà đến, tay phải nâng lên vỗ tại trên túi trữ vật, trong tay của hắn lập tức xuất hiện một bảo kiếm gỗ thoát nhìn rất là đơn giản.

Cầm kiếm gỗ trong tay, hướng về cầu vòng đại đỉnh chỗ đó phát tay áo chém!

Kiếm gỗ chỉ trăm, trực tiếp chém ra một đạo tấm lụa, tia sáng trắng ngập trời, nháy mắt mà qua, hư vô gọn sóng quanh quẩn, phẳng phất tại đây nhìn như tùy ý một kiếm ở trong, ẩn chứa nào đó đại đạo, lại để cho hư vô tại đây gọn sóng đang lúc vận vẹo, phẳng phất có tuế nguyệt như gió, quét ngang thổi qua.

Đụng phải tiến đến cầu vòng, đụng chạm cầu vòng bên trong một bảo phi phủ (búa), sáu mươi năm tuế nguyệt nháy mắt đã thành mưa gió, đảo qua lúc, cái này phi phủ lập tức xuất hiện lốm đốm đen, như lốm đốm loang lổ, trong chốc lát khuếch tán ra đến, trên đó linh lực càng là như mực nát, lại mất trần có thể thấy ở bên trong, mực nát xuất hiện tử vong dấu hiệu, trực tiếp hướng về mặt đất.

Này gió vẫn còn, thổi qua cái kia hư ảo đại đỉnh, đỉnh kia run rẩy vận vẹo, phẳng phất một giáp tuế nguyệt trôi qua, mà hắn vốn là hư ảo, không có khả năng lâu dài tồn tại thế gian giáp năm, cái này giống như có đủ vô cùng uy lực hư ảo chỉ đỉnh, thoáng qua tiêu tán ra.

Cho đến gió này đã rơi vào Mặc Thổ đạo tử La Trùng thân mình, nhu hòa mà qua, mang đi hắn làn da sức sống, khiến cho lộ ở bên ngoài hai tay, lập tức xuất hiện nếp nhăn, khiến cho hắn dưới mặt nạ gương mặt, càng là nháy mắt đã có già nua, khiến cho hắn sinh cơ tại cái này một cái chớp mắt, như bị sanh sanh rút đi một giáp tuế nguyệt. Một cổ khó có thể hình dung suy yếu cảm giác trực tiếp hiện lên ở mà La Trùng trong đầu, lại để cho hắn sắc mặt trước nay chưa có đại biến, lại để cho thân thể của hắn run rẩy trực tiếp phun ra máu tươi, trọng thương lui về phía sau lúc, ánh mắt lộ ra hoảng sợ cùng không cách nào tin.

“Người...” Thân thể của hắn run rẩy, sắc mặt trắng bệch, làn da khô héo thời điểm, cả người lập tức đã ốm đi, mặt nạ trên mặt tại đây một cái chớp mắt tróc ra, lộ ra một đầu nửa đen tóc trắng, lộ ra một trương như lão giả gương mặt, này gương mặt bên trên còn mang theo một đám còn sót lại chưa tán khí khái hào hùng, chỉ là cái kia ánh mắt thần tình hoảng sợ, mang theo khủng bố ý, nhưng lại lập tức, lại để cho cái này bốn phía hoàn toàn tĩnh mịch.

Ba người kia mặt xanh tu sĩ chợt đứng lên, nguyên một đám trong mắt lộ ra ngưng trọng chi mang, đại địa bốn phía mấy vạn Nam Vực tu sĩ, tại ngăn ngừ trầm mặc về sau, lập tức bạo phát ra trận trận hoảng sợ hấp khí thanh âm.

Cái khác đạo tử Từ Phỉ, giờ phút này sắc mặt đại biến, dưới thân thể ý thức lui ra phía sau mấy bước, ánh mắt sợ hãi, mạnh mẽ nhìn về phía Mạnh Hạo.

Vương Lệ Hải, Hàn Sơn Đạo, bọn hắn cũng đều trợn mắt há mồm, cả đám trợn mắt há mồm, tâm thần nổ vang.

Thần thông như vậy, đủ để rung động thiên hạ, từ đầu đến cuối, Mạnh Hạo chỉ xuất ra một kiếm!

Một kiếm mực nát phủ bảo, tiêu tán huyền đỉnh, mang đi La Trùng sáu mươi năm tuế nguyệt, đây hết thấy hết thấy, lập tức hóa thành hoảng sợ cùng vu vù.

“Đây là... Đây là cái gì thuật pháp!!”

“Là thanh kiếm kia, hắn là thanh kiếm kia kinh người thần thông!”

“Khó trách hắn dám khiêu chiến Kết Đan, hắn là ai... Hắn mặc áo bào xanh, hắn là...”

Tại đây bốn phía nổ vang, Mặc Thổ đạo tử La Trùng thân thể run rẩy, thần sắc hoảng sợ xen lẫn mờ mịt, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch thời điểm, Mạnh Hạo tay áo hất lên, nhàn nhạt mở miệng.

“Lấy người một giáp tuế nguyệt, cho người biết được trời cao đất rộng.” Mạnh Hạo nói xong, nhìn cũng không nhìn cái kia Mặc Thổ đạo tử, mà là ánh mắt nhìn về phía Vương Lệ Hải cùng Hàn Sơn Đạo.

“Các hạ hôm nay gương mặt, là chân chánh dung mạo đi, ngày đó bại một lần, Vương mỗ tâm phục, nhưng tương lai ta và người trong lúc đó, còn có tái chiến!” Vương Lệ Hải ngó nhìn Mạnh Hạo, bỗng nhiên mở miệng.

“Áo bào xanh vô diện nhân... Tại hạ trước kia đã lĩnh giáo.” Nhất Kiếm tông Hàn Sơn Đạo, cũng chậm rãi truyền ra lời nói, ôm quyền cúi đầu.

Hắn hai người tiếng nói vang lên, lập tức lại để cho cái này Đạo Tĩnh bốn phía mấy vạn người trong chỗ lát lần nữa yên tĩnh, nhưng lúc này đây yên tĩnh chỉ giăng co mấy hơi thở, liền ầm ầm nhắc lên kinh thiên động địa vu vu tiếng ồ lên.

“Cái gì! Hắn là áo bào xanh vô diện nhân!”

“Áo bào xanh vô diện nhân, mấy ngày này quật khởi kinh diễm thế hệ, quét ngang thiên kiều, lực áp đạo tử, nguyên lai là hắn!!”

“Khó trách hắn phải đi khiêu chiến Kết Đan, bởi vì hắn là áo bào xanh vô diện nhân!!”

“Không biết cái này áo bào xanh vô diện nhân, rốt cuộc là cái nào tông môn chi tu, bậc này tư chất, vô luận là ở tông môn nào, đều nên là đạo tử!”

Tiếng ồ lên liên tiếp, từng tia ánh mắt mang theo lửa nóng, nhất tề nhìn về phía Mạnh Hạo tại đây, mấy ngày này áo bào xanh vô diện nhân thanh danh quá lớn, càng bởi vì thần bí, khiến cho Nam Vực Tây Bộ nơi đây tu sĩ, cơ hồ không người không biết không người không hiểu.

La Trùng trợn mắt há mồm, thân thể lần nữa lui ra phía sau vài bước, hắn ở đây tới nơi này trước khi, cũng nghe nói cái kia áo bào xanh vô diện nhân chiến tích, nội tâm đã xem hắn đã coi như là kinh địch, nhưng hắn chẳng thể nghĩ tới, người trước mắt nguyên lai đúng vậy cái kia áo bào xanh vô diện nhân, càng làm cho nội tâm của hắn khổ sở, là việc mình đại bại.

Cái này một lần bại, bị nơi đây mấy vạn tu sĩ toàn bộ chứng kiến, sợ là không bao lâu toàn bộ những kẻ chưa thể biết đều sẽ biết rõ, Mặc Thổ đạo tử La Trùng, bị người một kiếm xóa đi sáu mươi năm thọ nguyên.

“Mặt xanh Tam lão, giết người này!” La Trùng ánh mắt lộ ra lệ mang, thân thể lui ra phía sau lúc, tại đây bốn phía tu sĩ vu vu ở bên trong, bỗng nhiên mở miệng, thanh âm bén nhọn, mang theo một cỗ toàn tâm tận xương huyệt, truyền ra thời điểm, ba người kia mặt xanh tu sĩ trong còn sót lại hai người, hai mắt sát cơ bỗng nhiên lóe lên.

Mạnh Hạo thần sắc như thường, không có nửa điểm biến hóa, từ lúc hắn lựa chọn ra tay cũng đã dự liệu đến một màn này, giờ phút này cơ hồ là lời nói của La Trùng vừa dứt, Mạnh Hạo thanh âm lần nữa truyền ra.

Lúc này đây, là hướng về nơi đây mấy vạn Nam Vực tu sĩ mà nói.

“Chư vị Nam Vực đạo hữu, tại hạ Tử Vận Tông chủ Lô đan sư Phương Mộc, một năm trước tại núi hoang tao ngộ Mặc Thổ chi tu phục kích, đồng bạn Chủ Lô đan sư Chu Đức Khôn hôm nay sinh tử không biết, Phương mỗ may mắn chạy ra, tại bên ngoài đạo hồ này cảm ngộ tu vi kéo lên, cuộc chiến hôm nay, chiến chính là ngày đó kẻ địch, kính xin chư vị Nam Vực đạo hữu chứng kiến!” Mạnh Hạo lời nói vừa ra, đường như sấm sét rầm rầm truyền khắp bát phương, rơi vào phía dưới mấy vạn người trong tai, nhắc lên ngập trời nổ vang.

“Chủ Lô đan sư... Hắn... Hắn lại còn là Đan Đông nhất mạch Chủ Lô!!”

“Phương Mộc, ta nhớ ra rồi, Đan Đông nhất mạch hơn một năm trước, đích đích xác xác ra một cái tên là Phương Mộc Chủ Lô đan sư!”

“Hắn là Phương Mộc, hắn là Chủ Lô đan sư!” Phía dưới mấy vạn tu sĩ, lần nữa xôn xao, nguyên một đám nhất tề nhìn về phía Mạnh Hạo, tâm thần đã nhắc lên kinh thiên sóng cồn, áo bào xanh vô diện nhân thân phận, đã để bọn hắn rung động, nhưng giờ phút này càng làm cho bọn hắn rung động, thì là Chủ Lô đan sư bốn chữ này.

Cái này vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn hắc, bọn hắc vô luận như thế nào cũng đều không cách nào đem một cái lực áp đạo tử chi nhân như vậy, tưởng tượng thành đồng dạng có đủ hiển hách thanh danh, được người tôn trọng Chủ Lô đan sư!

Giờ khắc này, phẳng phất tất cả chói mắt vàng sáng, đều lập tức ngưng tụ tại một người là Mạnh Hạo trên thân, muôn người chú ý!

“Khó trách hắc khiêu chiến quần hùng, lại từ đầu đến cuối chưa bao giờ chém giết một người!”

“Phương Mộc đại sư là vì cảm ngộ, cho nên mới cùng người ra tay, nhưng hắc thân là đan sư cùng người không thù, cho nên không có sát cơ, chỉ vì chiến, đây mới là ta Nam Vực đan sư, đây mới là ta Nam Vực thiên kiều tu sĩ!”

Tại đây xôn xao quanh quần thời điểm, Mặc Thổ đạo tử La Trùng sắc mặt triệt để đại biến, hắc ngơ ngác nhìn Mạnh Hạo, trong óc một mảnh nổ vang, Mạnh Hạo thân phận, không chỉ có oanh động mọi người, cũng rung động tinh thần của hắc.

Hắc cạnh Từ Phi, cũng là hô hấp dồn dập, nhìn về phía Mạnh Hạo thì mang theo không thể tưởng tượng nổi.

Ba người kia mặt xanh tu sĩ, cũng đều nguyên một đám thần sắc âm trầm, ngoại trừ gầy gò chi tu bên ngoài, hai người khác đều là nhú mày.

“Cuộc chiến hôm nay, là Phương mộc cùng người này cuộc chiến, như ngoại nhân nhúng tay, như Mặc Thổ mặt khác chi tu tham dự, kính xin Nam Vực đạo hữu ngăn cản!” Mạnh Hạo hai mắt nháy mắt lộ ra sát cơ mãnh liệt, liếc nhìn về phía cái kia gầy gò Thanh diện nhân.

“Nam Vực Vương gia, chứng kiến trận chiến này, như Mặc Thổ chi tu có người quấy nhiễu, chính là Mặc Thổ cùng ta Vương gia là địch!” Vương Lệ Hải hai mắt lóe lên, bỗng nhiên mở miệng.

“Nam Vực Nhất Kiếm tông, chứng kiến trận chiến này, Mặc Thổ chi tu nếu có người thứ hai ra tay, chính là Nhất Kiếm tông chi địch!”

“Nam Vực Kim Hàn tông, chứng kiến trận chiến này! Mặc Thổ chi tu, nếu dám vây công, Kim Hàn tông nhất định truy cứu!”

“Nam Vực Huyết Yêu tông, chứng kiến trận chiến này!”

“Nam Vực Thanh La tông, chứng kiến trận chiến này !”

“Nam Vực Tống gia, chứng kiến trận chiến này!”

“Nam Vực . . .”

Từng đạo thanh âm theo bốn phương tám hướng không ngừng mà truyền ra, cả vùng đất, mấy vạn Nam Vực tu sĩ, đã không người lại khoanh chân ngồi tĩnh tọa, mà là cả đám đều đứng lên, mang theo bất thiện ý, nhìn về phía giữa không trung Mặc Thổ tu sĩ.

Nguyên một đám gia tộc, nguyên một đám tông môn, giờ phút này toàn bộ truyền ra thanh âm, thanh âm kia dung hợp lại cùng nhau, hóa thành kinh thiên động địa sóng âm, rầm rầm thiên địa, hồi âm như sấm, thật lâu không tiêu tan.

Nơi đây tu sĩ, cho dù đều là Trúc Cơ chi tu, nhưng mà đều là Nam Vực vô số tông môn cùng trong gia tộc sủi cỏ giáo người, bọn hắc có lẽ không cách nào thao túng tông môn lựa chọn, nhưng lại có thể ảnh hưởng tông môn thái độ, nhất là giờ phút này cơ hồ tất cả mọi người, đều truyền ra giọng điệu như vậy, không thể nghi ngờ khiến cho Mặc Thổ chi tu như bị bức bách đã đến tuyệt cảnh.

Một cái không tốt, thậm chí có thể khiến cho Nam Vực cùng Mặc Thổ đang lúc lại diễn ra một tràng đại chiến!

La Trùng sắc mặt triệt để đại biến, thân thể run rẩy, hắc cạnh Từ Phi hô hấp dồn dập, bốn phía Hắc y nhân, nguyên một đám cực kỳ khẩn trương, nhao nhao tu vi vận chuyển.

Ba người kia Thanh diện nhân, cũng đều sắc mặt toàn bộ xảy ra biến hóa.

“Việc này là Dương mỗ cùng cái này tiểu oa nhi ở giữa tư oán, không có quan hệ gì với người ngoài, cùng toàn bộ Mặc Thổ không quan hệ, Phương Mộc tiểu oa, người đã muốn chết, lão phu thành toàn người!” Gãy gò mặt xanh chi tu, dưới mặt nạ gương mặt âm trầm, lời nói ở giữa hắc sát bước đi ra, thanh âm quanh quẩn lúc, chung quanh hắc sát cả đầy Mặc Thổ chi tu, cả đám đều nhao nhao lui về phía sau, khiến cho giữa không trung, trong khoảng thời gian ngắn chỉ còn lại có hắc cùng với Mạnh Hạo hai người!

Tại đây, thành linh đã trở thành hai người bọn họ chiến trường!

“Người trăm phương ngàn kế sáng tạo ra như vậy một chỗ phần mộ, Dương mỗ nếu vẫn không thành toàn cho người thì bản thân cũng bản khoản. . .” Mặt xanh tu sĩ nhàn nhạt mở miệng, ánh mắt lộ ra một vòng sát cơ, tay phải khi nhắc lên, thân thể của hắc bên ngoài lập tức xuất hiện màu vàng nhạt khí tức, đúng là hắc đan khí!

Khí tức này quay cuồng thay đổi, ẩn ẩn huyền hóa ra một thanh kiếm.

Mạnh Hạo vẻ mặt nghiêm túc, một trận chiến này đối với hắc mà nói rất quan trọng yếu, giờ phút này trong cơ thể hắc chẳng những tu vi vận chuyển, càng có một đám vô hình khí, đã ở tùy theo chuyển động, giống như khát vọng theo Mạnh Hạo ra tay, lần nữa lớn mạnh, cho đến hóa thành một cổ trùng kích tu vi khí tức, dùng cái này đột phá tu vi.

270. Chương 270: Chiến Kết Đan!

Họ Dương mặt xanh tu sĩ, lạnh lùng nhìn Mạnh Hạo liếc, đối với Mạnh Hạo tại đây, hắc ẩn tượng cực kỳ khắc sâu, trước khi đáy lòng đã ở giết mình đối phương lại chẳng những không chết, ngược lại tu vi đột phá, mà lại hôm nay để cho hắc có loại rất là không thích cảm giác nguy cơ.

Chuyện này với hắc mà nói là một loại sỉ nhục, đối mặt một cái Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ, chính mình ở bên trong lại có nguy cơ, việc này lại để cho cái này gương mặt bên dưới mặt nạ của hắc càng thêm âm trầm, lời nói cơ hồ vừa mới thốt ra, thân thể hắc liền lập tức tiến về phía trước một bước bước đi.

Bước chân rơi xuống, hư vô gọn sóng bỗng nhiên quanh quẩn, phẳng phát có vô hình nổ vang quật khởi, sanh sanh quanh quẩn ở chỗ này mấy vạn tu sĩ trong lòng, giờ phút này giữa không trung chỉ có hắc cùng với Mạnh Hạo, cho nên hắc một bước này nhìn như truyền khắp bốn phía, nhưng trên thực tế lại trực tiếp đánh vào trong cơ thể Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh, trong cơ thể nổ vang hình như vô pháp phiên nhiễu hắc chút nào ý chí, tám tòa hoàn mỹ đạo đài vận chuyển, Tử Khí Đông Lai công pháp triển khai, khiến cho Mạnh Hạo thân thể phẳng phát tràn ra ánh sáng tím, tia sáng này xuyên thấu thân thể hắc, hiện lên ở bên ngoài, như Mạnh Hạo trường sam màu xanh giờ phút này đã trở thành màu tím!

Chung quanh hắc hư vô, càng có tử mang hiển lộ, khiến cho giờ khắc này Mạnh Hạo tại bốn phía mấy vạn tu sĩ nhìn lại, lập tức bắt phàm!

“Tử Khí Đông Lai! Đó là Tử Vận tông Tử Khí Đông Lai!”

“Đan Đông nhất mạch Chủ Lô mới có thể tu hành, hắc hoàn toàn chính xác thật là Phương Mộc!” Bốn phía mấy vạn người nguyên một đám ngưng thần nhìn lại, trước khi một ít đối với Mạnh Hạo nơi này có chút ít chần chờ chỉ nhân, tuy nói theo mọi người cùng một chỗ lên tiếng ủng hộ Mạnh Hạo, nhưng đáy lòng vẫn tồn tại mà chần chờ, hôm nay chứng kiến cái này ánh sáng tím về sau, lập tức đem chần chờ tiêu tán, xác định Mạnh Hạo thân phận.

“Lần trước cho người đào tẩu, lúc này đây chính người tự tìm cái chết!” Mặt xanh tu sĩ hừ lạnh một tiếng, bước chân rơi xuống một cái chớp mắt, tay phải hắc bỗng nhiên nâng lên, nắm niệm pháp quyết chỉ về phía trước, nhìn như tùy ý nhưng trên thực tế cái này mặt xanh tu sĩ không phải lần đầu tiên đối mặt Mạnh Hạo, một năm trước cái kia một trận chiến, cho hắc cực kỳ ẩn tượng khắc sâu, nhất là đáy lòng cái kia như

ẩn như hiện nguy cơ, lại để cho hắn cho dù không thích, nhưng ra tay lúc, trong khoảnh khắc là được toàn lực.

Từng tiếng gào rú truyền ra, từng tiếng phượng gáy quanh quẩn, trong chớp mắt thì có mười cái cự long trống rỗng xuất hiện tại mặt xanh tu sĩ trước người, ở đằng kia mười cái cự long phía sau, càng có mười phượng biến ảo, mười long mười phượng xuất hiện, lập tức rung động bát phương, mang theo một cỗ ngập trời hàn khí, như muốn đóng băng giữa không trung, theo mặt xanh tu sĩ tay phải nhất chỉ, thẳng đến Mạnh Hạo tại đây rầm rầm mà đến.

Mạnh Hạo thở sâu, trong cơ thể tu vi toàn bộ vận chuyển, hoàn mỹ Trúc Cơ đạo đài, tại thời khắc này tại Mạnh Hạo trong cơ thể rầm rầm chuyển động, trận trận bàng bạc tu vi chi lực bắn ra lưu chuyển toàn thân, khiến cho lúc này ánh sáng tím trên người Mạnh Hạo càng đậm, trong mắt của hắn lộ ra mãnh liệt chiến ý.

Một trận chiến này, đối với hắn mà nói rất trọng yếu!

Một trận chiến này, với hắn mà nói, là hoàn mỹ Trúc Cơ đại viên mãn một lần cơ hội!

Một trận chiến này, Mạnh Hạo đã đợi một năm, một năm trước thất bại, hôm nay muốn nghịch chuyển tang thương... Chiến Kết Đan!

Mạnh Hạo tay phải bỗng nhiên nâng lên, ngón cái rất nhanh tại cái khác bốn ngón bên trên xẹt qua, máu tươi chảy xuống lúc, Mạnh Hạo tay phải nâng lên về phía trước nhả một cái.

Đệ nhất chỉ, thứ hai chỉ... Thì ra là trong chớp mắt, năm ngón tay biến ảo, huyết quang nháy mắt tại Mạnh Hạo trước mắt trong thế giới lan tràn, năm ngón tay hợp lại với nhau, trở thành vết máu, rầm rầm mà ra.

Chỉ thấy một cái to lớn huyết sắc thủ ấn thành hình tại Mạnh Hạo tay phải nhả tới một cái chớp mắt, trực tiếp xuất hiện, mang theo máu tươi đỏ, mang theo kinh người sát, càng mang theo Mạnh Hạo tám tòa hoàn mỹ đạo đài chi lực, cái này huyết thủ ấn bên trong phẳng phất ẩn chứa ánh sáng tím, dùng khó có thể hình dung tốc độ, thẳng đến phía trước gào thét.

Dường như bầu trời lời cuộn cuộn, tại đây thủ ấn xuất hiện lúc, Mạnh Hạo cảm chột lười phun ra một ngụm máu tươi, máu tươi của hắn lập tức đuổi theo vết máu, dung nhập trong đó.

“Huyết ấn khai!” Mạnh Hạo quát khẽ một tiếng, tay trái tùy theo nâng lên vùng lên dưới, lần nữa triển khai một đạo to lớn huyết ấn, đây là hắn tay trái chỉ ấn, giờ phút này sau khi xuất hiện, thẳng đến phía trước.

Hai đạo huyết ấn, trung gian là Mạnh Hạo tu vi chi huyết, lẫn nhau gắn kết dung hợp dưới, kinh thiên động địa, nháy mắt liền cùng mặt xanh tu sĩ mười long mười phượng ở giữa không trung đụng nhau.

Nổ vang nổ mạnh, tại đây một cái chớp mắt ầm ầm quanh quẩn ra, cái này tiếng vang kinh người, như sấm sét cuộn cuộn, mười long mười phượng gào rú, trong đó ẩn chứa thuộc về Kết Đan cảnh tu vi chi lực, giống như vô kiên bất tồi, tại đây đụng chạm dưới, Mạnh Hạo cái thứ nhất huyết ấn trực tiếp nát bấy.

Theo nát bấy, tu vi của hắn chi huyết thiêu đốt, nháy mắt khuếch tán dưới, thứ hai thủ ấn tùy theo tiến đến, nổ vang ngập trời, mười Long phút chốc đã đoạn sáu con, mười phượng nháy mắt chém chết bảy phượng!

Còn sót lại tứ long tam phượng, gào thét ở giữa một cái chớp mắt tới gần Mạnh Hạo, trực tiếp đem Mạnh Hạo thân ảnh bao phủ tại một mảnh nổ vang bên trong, nhưng rất nhanh nổ vang tiêu tán, hư vô gợn sóng không hề vận vẹo khôi phục lại bình tĩnh lúc, Mạnh Hạo toàn thân phát ra ngập trời ánh sáng tím, từng bước một đi ra.

Khóe miệng của hắn còn mang theo máu tươi, nhưng này hai mắt màu tím, toàn thân hiển hiện màu tím gân xanh, cùng với giờ phút này trên thân thể tản ra cường hân khí tức, đây hết thấy hết thấy, đều đã nói rõ, hắn hoàn toàn dùng thực lực bản thân, chống cự một lần Kết Đan tu sĩ thuật pháp!

Từ Đồng thuật tại Mạnh Hạo trong cơ thể cấp tốc vận chuyển, nhanh chóng lại để cho Mạnh Hạo thương thể bên trong cơ thể khôi phục, nhưng những thứ này, Mạnh Hạo không thèm để ý, hắn trong mắt chiến ý càng thêm dạt dào, xa xa ngóng nhìn mặt xanh tu sĩ.

Mặt xanh tu sĩ gương mặt dưới mặt nạ cực kỳ khó coi, hắn cho dù đã biết đối phương không tầm thường, mà lại nhìn ra tu vi có chỗ đề cao, nhưng vô luận như thế nào cũng không thể dự liệu được, đối phương đề

cao, càng như thể kinh người.

Đây là hai người kích thứ nhất, vền vẹn một kích, lập tức hoảng sợ phía dưới mấy vạn Nam Vực tu sĩ, chấn kinh rồi Vương Lệ Hải, Hàn Sơn Đạo cùng với khác thiên kiều thế hệ.

“Trúc Cơ chiến Kết Đan!!”

”Cái này Phương Mộc dùng Trúc Cơ hậu kỳ, lại chỉ dùng này đây thần thông thuật pháp, chỉ so với không có phóng xuất ra đan khí Kết Đan cường giả kém một bậc!! nhưng... cái này Mặc Thổ mặt xanh, hẳn dù sao còn không có thực chiến Đan khí... Mấy vạn người vù vù, phút chốc quanh quẩn rồi, trước đây, bọn hắn cho dù lên tiếng ủng hộ Mạnh Hạo, nhưng cơ hồ tất cả mọi người cho rằng Mạnh Hạo sở dĩ dám khiêu chiến Kết Đan, là bởi vì có bảo vật gì.

Nhưng bây giờ một màn xuất hiện, nhưng lại lập tức để cho bọn họ rung động, không có lấy ra bảo vật, chỉ một kích thuật pháp!

Tuy nói rõ ràng Mạnh Hạo nơi đó còn là ở vào thế yếu, nhưng có thể trực tiếp cường oanh Kết Đan tu sĩ thuật pháp, mặc dù đối phương không có thi triển Đan Khí, nhưng với bản thân, cũng đủ để chứng minh Mạnh Hạo đích đích xác xác có khiêu chiến Kết Đan tư cách!

Cơ hồ tại Mạnh Hạo đi ra một cái chớp mắt, tay phải hắn trực tiếp nâng lên, giờ phút này Mạnh Hạo toàn thân ánh sáng tím tràn ngập, theo tay phải nâng lên, lập tức phảng phất toàn thân hắn ánh sáng tím hóa thành lưu thủy, lại thẳng đến tay phải mà đi, ở trong nháy mắt này, Mạnh Hạo tay phải phảng phất đã trở thành màu tím mặt trời, chói mắt đến cực điểm.

“Tử khí trăm!” Mạnh Hạo hai mắt hàn mang lóe lên, dùng bản thân hoàn mỹ Trúc Cơ tám tòa đạo đài chỉ lực, thúc dục Tử Khí Đông Lai công pháp, tại Tử Đồng thuật chữa trị thương thế đồng thời, đem Tử Khí Đông Lai ở trong, Mạnh Hạo sở học cường hãn nhất một thức thuật pháp, trực tiếp triển khai.

Tử khí như trăm, một cái chớp mắt Mạnh Hạo tay phải như hóa thành một bả trường đao màu tím, tùy theo thả ra nháy mắt, một đạo màu tím hình cung làn khói theo Mạnh Hạo trong tay phải bay ra, cái này màu tím hình cung làn khói, tại lao ra thì phảng phất rút đi mà Mạnh Hạo toàn thân tất cả hào quang màu tím, hóa thành một đạo chừng mấy trượng lớn nhỏ hình cung làn khói, dùng khó có thể hình dung tốc độ, thẳng đến mặt xanh tu sĩ mà đi.

“Chút tài mọn, không biết lượng sức.” Mặt xanh tu sĩ hừ lạnh một tiếng, bị một cái tu sĩ Trúc Cơ dây dưa, dù là cái này tu sĩ Trúc Cơ hoàn toàn chính xác có chỗ không tầm thường, nhưng đối với mặt xanh tu sĩ mà nói, một trận chiến này theo bản thân xuất thủ bắt đầu từ giờ khắc đó, cũng đã là một hồi sĩ nhục.

Hắn muốn giết Mạnh Hạo chỉ tâm cực kỳ mãnh liệt, giờ phút này hai mắt nhỏ không thể thấy lóe lên, lập tức ở đỉnh đầu của hắn đan khí lập tức tản ra, màu vàng nhạt đan khí quay cuồng lúc, trong đó một bả mơ hồ bóng kiếm như ẩn như hiện, tản mát ra kinh thiên lãng lệ ác liệt kiếm quang, càng có hàn khí lập tức hướng về bốn phía khuếch tán ra.

Cơ hồ chính là Mạnh Hạo Tử Khí Trăm tới gần mặt xanh tu sĩ một cái chớp mắt, cái này mặt xanh tu sĩ đỉnh đầu đan khí đột nhiên nổ vang, trong đó bóng kiếm nháy mắt bay ra, hóa thành một đạo kinh diễm cầu vòng kiếm quang, thẳng đến Mạnh Hạo mà đi.

Tốc độ kia cực nhanh, một cái chớp mắt lại đụng phải tử khí trăm hình thành hình cung làn khói, song phương vừa mới đụng chạm, lập tức tiếng sấm quanh quẩn, tử khí làn khói run rẩy, từ chính giữa trực tiếp vỡ vụn sụp đổ, khiến cho Đan Khí kiếm mang kia xuyên thấu mà qua, hướng về Mạnh Hạo mi tâm một kiếm đâm tới.

Trong điện quang hỏa thạch, Mạnh Hạo hai mắt co rút lại, một cổ nguy cơ sinh tử mãnh liệt hiển hiện, cơ hồ ở đằng kia Đan Khí kiếm mang xuyên thấu mà đến nháy mắt, Mạnh Hạo trên thân thể lập tức tràn ra màn ánh sáng màu xanh, đúng vậy cái viên này phòng hộ ngọc bội.

Oanh một tiếng, Mạnh Hạo mạnh ngẩng đầu lúc, mặt xanh tu sĩ Đan Khí kiếm, vù vù đang lúc trực tiếp vỡ vụn, nhưng tựu tại này kiếm vỡ vụn một cái chớp mắt, mặt xanh tu sĩ khẽ quát một tiếng, tay phải nâng lên vũ túi trữ vật, lập tức ở trong tay của hắn xuất hiện một bả phi kiếm màu đen, hắn trực tiếp đem kiếm

này ném ra ngoài, cùng bản thân đan khí lập tức dung hợp về sau, trong khoảnh khắc liền khiến cho hắc từ thân cần trả phía dưới có chút tan rã đan khí, trực tiếp nghịch chuyển, văng văng xuống.

“Đồng dạng là chiêu thức, Dương mỗ há có thể thất bại hai lần!” Mặt xanh tu sĩ trong mắt lộ ra mỉa mai, tay phải vung lên, lập tức đỉnh đầu hắc đan khí ở trong, cái kia một lần nữa xuất hiện hắc kiếm, gào thét ở giữa lần nữa phóng tới Mạnh Hạo.

“Lúc này đây, Dương mỗ ngược lại muốn xem xem, của ngươi cái này Nguyên Anh tu sĩ huyết, có thể chống cự bao lâu!” Lời nói ở giữa, kiếm khí màu đen nhấc lên chói tai vù vù, nháy mắt tới gần Mạnh Hạo trước người, rầm rầm mà đến.

Trong khoảng thời gian ngắn nổ vang ngập trời, Mạnh Hạo thân thể không ngừng lui ra phía sau, nhưng hắc thân sắc thì không có quá nhiều biến hóa, ngược lại là chiến ý càng thêm nồng đậm, Mạnh Hạo rõ ràng cảm nhận được, trong cơ thể mình về này có thể đột phá tu vi khí, hôm nay cực kỳ sinh động, đang tại trong thân thể không ngừng vận chuyển, mà lại tốc độ càng lúc càng nhanh, khiến cho hắc ẩn ẩn phảng phất có thể cảm nhận được, đệ cửu tòa đạo đài như ẩn như hiện!

“Còn kém một ít, chiến khí còn chưa đủ!” Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra chấp nhất chi mang, tùy ý cái kia kiếm mang đánh thẳng tới, tùy ý thân thể bên ngoài màn ánh sáng xuất hiện từng đạo khe hở, mà thân thể của hắc thì là tại lui ra phía sau lúc, theo trong túi trữ vật trực tiếp lấy ra không ít bình bình lọ lọ.

Mặt xanh tu sĩ mắt lộ âm trầm, lần nữa lấy ra một bản phi kiếm màu đen, hắc vì oanh mở Mạnh Hạo màn ánh sáng màu xanh, tại đây trong thời gian thật ngắn, đã tiêu hao vài thanh đặc thù luyện chế bốn mạng chi kiếm.

“Một khi ngươi không có cái này Nguyên Anh tu sĩ huyết phòng hộ, Dương mỗ giết ngươi, chỉ cần Đan Khí một kiếm!” Mặt xanh tu sĩ âm lãnh mở miệng, thanh âm mang theo sát cơ mãnh liệt.

271. Chương 271: Xuất Hồn Nhất Kiếm, Trảm Thiên Sát!

Tiếng sấm trong chốc lát quanh quần bát phương, truyền khắp phương viên trăm dặm, bốn phía mấy vạn Nam Vực tu sĩ, nguyên một đám tâm thần rầm rầm, mà ngay cả chiếc kia Đạo Tinh như thể huyền hóa ra màn ánh sáng, giờ phút này cũng đều bóp méo xuống.

Cái này kinh người tiếng oanh minh tùy theo lên thì là ken kết sụp đổ thanh âm, thanh âm này đến từ Mạnh Hạo thân thể bên ngoài màn ánh sáng, này màn sáng không ngừng mà vỡ vụn, theo cái kia nổ vang quanh quần, màn sáng trực tiếp nát bấy, hóa thành vô số mảnh vỡ hướng về bốn phía quét ngang.

Cùng lúc đó, mặt xanh tu sĩ dưới mặt nạ khóe miệng, cũng tràn ra máu tươi, hắc đã vỡ vụn sáu chuỗi bốn mạng kiếm, lúc này mới đem Mạnh Hạo Nguyên Anh tu sĩ huyết phòng hộ triệt để sụp đổ ra, nhưng một cái giá lớn là của hắc Đan Khí, nửa nén hương bên trong không cách nào nữa lần ngưng tụ ra.

Bất quá mặt xanh tu sĩ không thềm để ý, ở trong mắt hắc xem ra, chỉ cần cái này Phương Mộc đã không có Nguyên Anh tu sĩ huyết, như vậy chính mình chém giết đối phương, dễ dàng.

Mà lại quan trọng nhất là, hắc tại đây chỉ cần thời gian nửa nén hương, ắt có niềm tin Đan Khí xuất hiện lần nữa, dù sao Đan Khí là hắc tự hành tu ra, thuộc về hắc bản thân chi vật, thu phát tùy tâm, ở trong mắt hắc xem ra, nếu cái này Phương Mộc không có Nguyên Anh tu sĩ huyết, như vậy một năm trước đối phương đã bị bắt được.

“Đã không có tu sĩ huyết, lão phu nhìn ngươi như thế nào lại chống cự!” Mặt xanh tu sĩ cười lạnh, tay phải nâng lên vũ túi trữ vật, lập tức theo hắc trong túi trữ vật bay ra một đoàn như tóc vậy nắm lông, trong tay vung về phía trước một cái.

“Luyện sát!” Theo thanh âm trầm thấp truyền ra, cái này nắm lông chợt căng phồng lên, trong chốc lát lại hóa thành trăm triệu lớn nhỏ, đã trở thành một trường to lớn lưới, lưới này màu đen, mới vừa xuất hiện

thì có sát khí mãnh liệt ngập trời lên, càng là ở đằng kia chút ít bên trong miệng lưới, ẩn ẩn có thể thấy được lần lượt hồn ảnh, những thứ này hồn ảnh phần lớn là sắc mặt thống khổ phát ra không tiếng động thê lương gào rú.

“Mặc Thổ Luyện Sát Vong!! Đây là Mặc Thổ chi tu, tam đại bảo vật một trong, bất kỳ một cái nào Mặc Thổ chi tu cũng có thể tự hành đi luyện chế, nhưng bởi vì mỗi người tu vi không giống cùng tâm tính bất đồng, bảo vật uy lực cũng kém nhau thật lớn!”

“Đích thật là Mặc Thổ Luyện Sát Vong, thoát nhìn là dùng sinh hồn luyện chế, đây là đem người sống sanh sanh luyện thành hồn về sau, khóa lại tóc ở bên trong, dùng cái này dệt thành lưới, uy lực kinh người, dơ bẩn hết thấy pháp bảo, càng có thể tách ra thiên hạ chi độc, bởi vậy lưới, vốn là âm độc đến cực điểm.”

“Mặc Thổ chi tu, quả nhiên cả đám đều tâm ngoan thủ lạt, lưới này sinh hồn không dưới một ngàn...” Bốn phía mấy vạn Nam Vực tu sĩ, lập tức truyền ra ông minh chi thanh, trong đó có không ít nhận ra mặt xanh tu sĩ xuất ra bảo vật.

Mạnh Hạo hai mắt có chút co lại, cái này Luyện Sát Vong bên trong sát khí ngập trời, cái kia chút ít sinh hồn gào rú, truyền khắp bốn phía, thậm chí liếc mắt nhìn, Mạnh Hạo đều có loại bản thân như muốn hồn phách ly thể.

“Người này là nhằm vào của ta độc đạo triển khai bảo vật này!” Mạnh Hạo tay phải nâng lên, về phía trước lập tức hất lên, lập tức trước người hắn mấy cái bình thuốc bay ra tại giữa không trung trực tiếp sau khi nổ tung, tuôn ra mà số lớn sương mù theo sương mù khuếch tán, đủ mọi màu sắc, làm cho người ta nhìn một cái sẽ kinh hãi, có loại kịch độc cảm giác.

Sương mù cuộn cuộn, cái kia Luyện Sát Vong gào thét mà đến, nháy mắt liền cùng những sương mù độc chất này đụng chạm, nhưng đang lúc bọn hắn lẫn nhau đụng phải một cái chớp mắt, những sương mù độc chất kia lại phát ra xì xì thanh âm, mắt trần có thể thấy được cái kia trên Luyện Hồn Vong sinh hồn, miệng to thôn phệ.

Cùng lúc đó, cái này Luyện Hồn Vong quét ngang dưới, tại Mạnh Hạo bốn phía hóa thành vòng tròn, đem vây quanh ở bên trong chợt co rút lại.

Mặt xanh tu sĩ hai tay không ngừng bấm niệm pháp quyết, khi thì một chỉ điểm ra, Luyện Hồn Vong sinh hồn đều kêu thảm thiết thê lương, liều lĩnh thôn phệ độc khí, co rút lại phóng tới Mạnh Hạo, giống như một khi tới gần, muốn đem Mạnh Hạo sanh sanh thôn phệ.

Mặt xanh tu sĩ ánh mắt lộ ra âm lãnh, hắn có hơn mười loại thuật pháp có thể ra tay, nhưng lại lựa chọn Luyện Hồn Vong, mục đích ngoại trừ kiêng kỵ Mạnh Hạo khỏi độc bên ngoài thì trọng yếu hơn là hắn muốn cho Mạnh Hạo cái chết thê thảm, càng thê thảm, càng thê thảm hơn, tắc thì càng có thể cho hắn thả ra một ngục trong lòng chi khí.

Mắt thấy sương mù càng ngày càng ít, luyện hồn lưới không ngừng mà co rút lại, khoảng cách Mạnh Hạo tại đây đã chưa đủ trăm trượng, Mạnh Hạo hai mắt chớp động, hắn cảm nhận được thể nội về này đột phá tu vi khí, theo bản thân đi khiêu chiến Kết Đan, đi chiến đấu, giờ phút này càng ngày càng nhiều, vận chuyển tốc độ nhanh hơn, mà hắn thể nội cái kia đệ cửu tòa đạo đài, phảng phất cũng tùy thời có thể mở ra.

“Nhưng vẫn là kém một ít!” Mạnh Hạo hai mắt hàn mang lóe lên, tay phải bỗng nhiên nâng lên, lấy ra hắn ở đây Đan Đông nhất mạch, đã trở thành Chủ Lô đan sư về sau, luyện chế nhiều loại Độc đan một trong...

Độc Hỏa đan, viên thuốc này vừa ra, lập tức bị Mạnh Hạo bóp chặt lấy, vung vẩy ở giữa, một mảnh màu xanh biếc biến lửa trực tiếp ngập trời mà lên, vờn quanh tại Mạnh Hạo bốn phía, hướng ra phía ngoài bỗng nhiên quay cuồng thiêu đốt.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo tay trái lần nữa hất lên, lập tức lại có vài viên đan dược bay ra, đựng một cái đến ngọn lửa màu xanh lục kia, cái này mấy viên đan dược lập tức hòa tan, trong chớp mắt, liền tạo thành một mảnh màu xanh nhạt màn nước, đây là Mạnh Hạo luyện chế Vô Căn Đan Thủy!

Thủy hỏa vốn bất dung, nhưng hôm nay tại Mạnh Hạo bốn phía, màn nước cùng biến lửa, lại xuất hiện hòa vào nhau chi ý, hướng về bốn phía âm âm khuếch tán, thẳng đến Luyện Hồn Vong mà đi.

“Vô cần chi thủy trôi nổi âm hồn!” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, tại hắc đan độc cùng luyện hồn lưới đụng chạm nháy mắt, Vô Cần Đan Thủy nhu hòa mà qua, theo cái kia miệng lưới xuyên thấu, nhưng lại đem bên trên sinh hồn bao trùm, như dính keo lại mang đi giống như, làm cho xuất hiện một cái chớp mắt chia lìa.

Tại đây chia lìa nháy mắt, màu xanh biếc độc hỏa rầm rầm mà qua, thiêu đốt ý chấn động bát phương.

Đây hết thấy nói rất dài dòng, nhưng lại làm ắt xanh tu sĩ hai mắt co rút lại, hắc không chút do dự tay phải nâng lên bả vai pháp quyết chỉ về phía trước, nhưng ngay tại ngón tay hắc rơi xuống lập tức, Mạnh Hạo theo trong túi trữ vật, lấy ra hơn mười miếng màu đen đan dược.

Những đan dược này, không có chút nào đan hương, ngược lại là ở trên tồn tại một cỗ làm người ta kinh ngạc cảm giác, đây không phải Mạnh Hạo luyện chế, mà là hắc theo Trần Gia Hỉ chỗ đó thắng được, Đan Giới nhất mạch chỉ có áo bào hồng đan sư phía trên áo bào vàng đan sư mới có thể luyện chế Pháp đan, Lôi Pháp Minh!

Vật ấy Trần Gia Hỉ cũng chỉ có một quả, là sư tôn hắc đưa ra để cho hắc cảm ngộ, nhưng bị Mạnh Hạo thắng được về sau, nhìn ra viên thuốc này không tầm thường, lúc này mới phục chế một ít.

Mạnh Hạo trong mắt mang theo hàn mang, tay phải nâng lên hướng bốn phía chột ném đi, cái kia hơn mười miếng Lôi Pháp Minh, lập tức bay ra.

“Lôi bạo!” Mạnh Hạo bỗng nhiên mở miệng, tại hắc thanh âm truyền ra lập tức, cái kia hơn mười miếng Lôi Pháp Minh ầm ầm sụp đổ nổ bung, thanh âm nổ vang ngập trời, hóa thành kinh người trùng kích, hướng về bốn phía quét ngang, khiến cho cái kia Luyện Hồn Vồng run rẩy, trên đó sinh hồn phát ra kêu thảm thiết thê lương.

Lôi pháp là hết thấy âm hồn chi khắc, cái này Lôi Pháp Minh đối với tu sĩ tác dụng không lớn, nhưng đối với hồn tổn thương lại là cực kỳ mãnh liệt.

“Phương Mộc, người dám!!” Mặt xanh tu sĩ nội tâm nhỏ máu, cái này Luyện Hồn Vồng là hắc nhiều năm luyện chế ra đến, chỉ thiếu chút nữa liền có thể hóa lưới thành phiên, đến lúc đó uy lực sẽ càng lớn, mà lại lưới này đã có thiên hồn, coi như là gặp được Lôi Pháp Minh cũng sẽ không hề bị hao tổn, nhưng hết lần này tới lần khác... Mạnh Hạo khởi độc phía trước, độc thủy ở phía sau, độc hỏa lại đến, cuối cùng nhất lôi pháp vừa ra, đủ loại nguyên nhân, liền khiến cho cái này luyện hồn lưới, xuất hiện sinh hồn diệt vong.

“Âm mã khai đạo!” Mặt xanh tu sĩ hai mắt xuất hiện tơ máu, lộ ra dữ tợn chi mang, thân thể nửa ngồi, hai tay nâng lên hướng về phía dưới xa xa vừa ấn, đầu lâu nâng lên, lời nói ở giữa hai tay phảng phất hư không cầm lấy cái gì, theo thân thể một lần nữa đứng thẳng, hướng lên chột vén lên.

Bát phương tối sầm lại, hấp khí thanh âm nháy mắt theo trong miệng mấy vạn người truyền ra, chỉ thấy tại mặt xanh tu sĩ trước người, theo hắc hai tay khê vồ nhấc lên đấy, rõ ràng là chín thốt phát ra khí tức tử vong hắc mã.

Cái kia chín con ngựa toàn thân hư thối, ăn mặc áo giáp, xuất hiện thì âm hàn khí tức khuếch tán ra đến, cái này chín con ngựa ngựa mặt lên trời hí dài, chột lao ra, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Rõ ràng chỉ là chín con ngựa, nhưng tại đây một cái chớp mắt, lại cho người ta một loại phảng phất vạn mã bồn dâng cảm giác, tựa hồ ở trong tiếng ngựa này còn có vô hình chi hồn, trong khoảng thời gian ngắn âm phong gào thét, xông thẳng đến chỗ Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, giờ phút này bốn đoàn Luyện Hồn Vồng đang bị tản ra, hắc nheo cặp mắt lại, nội tâm nguy cơ lần nữa hiển hiện, nhưng tại cái này nguy cơ xuất hiện đồng thời, Mạnh Hạo rõ ràng cảm nhận được chính mình thể nội có thể cho tu vi đột phá cái kia sợi khí, giờ phút này càng thêm sinh động, tại thể nội cấp tốc vận chuyển, một loại tu vi sắp đột phá cảm giác trong chốc lát hiện lên ở Mạnh Hạo trong lòng.

Tựa hồ, khoảng cách đột phá tu vi chỉ kém như vậy nửa bước!

Như thế nào phóng ra cái này nửa bước, Mạnh Hạo lòng dạ biết rõ, chỉ có... chiến!!

Hắc không chút do dự, thân thể về phía trước phóng ra một bước, ở đằng kia chín thốt âm mã rầm rầm mà đến lập tức, Mạnh Hạo tay phải bỗng nhiên nâng lên, năm ngón tay về phía trước, xa xa nhấn một cái

đồng thời cặp mắt của hắn bên trong hàn mang hiện ra!

“Yêu phong thứ tám cấm!” Toàn bộ thế giới, ở trong nháy mắt này tại Mạnh Hạo trong mắt bất đồng, thân thể của hắn trọng điệp, bốn phía hết thấy trọng điệp, phảng phất toàn bộ thế giới đều ở đây một cái chớp mắt trọng điệp đã trở thành hư ảnh, mà thế giới hư ảnh, đang hướng về cái kia tiến đến chín thất âm mã, bỗng nhiên áp đi.

Cái kia chín thất âm mã toàn thân chợt run rẩy, chúng vốn là vô thần hai mắt đỏ ngầu, giờ phút này lại xuất hiện hoảng sợ, thân thể lập tức dừng lại đồng thời rõ ràng đang run rẩy ở bên trong, xuất hiện dấu hiệu muốn hồng mất.

Một màn này xuất hiện lại để ặt xanh tu sĩ chấn động.

“Chết tiệt Trúc Cơ tiểu oa nhi, trận chiến ngày hôm nay đã đến lúc kết thúc!” Mặt xanh tu sĩ buồn bực xấu hổ thành nổi giận, lần này ra tay thật lâu không cách nào đem đối phương chém giết, nơi đây mấy vạn tu sĩ quan sát, khiến cho chính hắn cảm giác cực kỳ khó chịu, giờ phút này sát cơ mãnh liệt lúc, tay phải bỗng nhiên nâng lên trực tiếp đặt tại mi tâm, một cái chớp mắt, hắn hai mắt trực tiếp đỏ thẫm.

“Đan xuất hồn Sát!” Mặt xanh tu sĩ bỗng nhiên mở miệng, lập tức theo hắn Thiên Linh ở trong, lập tức có một cái mơ hồ màu cam Đan, ẩn ẩn xuất hiện.

“Xuất hồn một kiếm... Trảm Thiên Sát!” Mặt xanh tu sĩ thân thể chấn động, hai mắt trực tiếp khép kín, nhưng ở tại hai mắt nhắm mắt lập tức, đỉnh đầu hắn màu cam Đan đột nhiên vỡ vụn một cái khe, theo khe hở kia ở trong, bay thẳng ra một đạo màu cam quang mang, hóa thành một thanh tiểu kiếm, thẳng đến Mạnh Hạo lập tức mà đi.

Ở đằng kia trên tiểu kiếm, vẫn tồn tại một sợi nhàn nhạt hồn, cái kia hồn đúng vậy mặt xanh tu sĩ.

Kiểm này, bỏ qua hết thấy phòng hộ, bỏ qua hết thấy thuật pháp, dựa vào một cổ kinh thiên sát cơ, xuất kiếm tất giết người!

272. Chương 272: Tu Vi Đại Đột Phá!

Một kiếm này, kinh thiên động địa!

Một kiếm này, rung động nơi đây mấy vạn tu sĩ!

Một kiếm này, là mặt xanh tu sĩ nén giận một kích, giết Mạnh Hạo chi tâm đã đến cực hạn!

Mạnh Hạo tâm thần ở trong, cảm giác nguy cơ theo khai chiến đến nay trước đó chưa từng có, nhưng hết lần này tới lần khác tại đây nguy cơ xuất hiện trong nháy mắt, trong cơ thể của hắn cái kia sợi khí, tốc độ cực nhanh, vượt ra khỏi trước khi rất nhiều, thậm chí đã bắt đầu mà đi trùng kích tu vi dấu hiệu.

Giờ khắc này Mạnh Hạo, có loại cảm giác mãnh liệt, một kích này... Như mình có thể đi chống cự, như mình có thể đi phản kích, như vậy tu vi của hắn, sẽ lập tức đột phá, trực tiếp dùng cái này thượng cổ sát chiến chi khí, ngưng tụ ra đệ cửu tòa hoàn mỹ đạo đài, do đó khiến cho bản thân, trở thành bao nhiêu năm rồi, cái thứ nhất, hoàn mỹ Trúc Cơ đại viên mãn chi tu!

Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra chấp nhất, ở đằng kia hồn kiếm bay ra, một đường như vạch phá hư vô, nháy mắt xuất hiện ở bản thân trước mặt một cái chớp mắt, Mạnh Hạo hai tay bỗng nhiên vươn ra, về phía trước cách không nhấn một cái.

“Ngũ Thân Huyết Lâm!” Mạnh Hạo hai mắt đỏ thẫm, lập tức ở chung quanh hắn, thỉnh linh xuất hiện năm đạo màu máu thân ảnh, đúng vậy Mạnh Hạo luyện chế năm chiếc huyết thân!

Cái này năm chiếc huyết thân mới vừa xuất hiện, liền từng đạo trọng điệp đứng ở Mạnh Hạo trước người, cấp tốc ngưng tụ dưới, hóa thành bốn mạng của bọn hắn chi vật, Bì Đổng chi da!

Cơ hồ ngay tại chúng hóa thành Bì Đồng chỉ da một cái chớp mắt, mặt xanh tu sĩ sát cơ hồn kiếm, nháy mắt mà đến, thẳng đến Mạnh Hạo mi tâm, đụng phải ngăn cản tại trước Bì Đồng chỉ da!

Tại chúng lẫn nhau đụng chạm trong nháy mắt, tiếng sấm kinh thiên quanh quẩn, cái kia năm khối Bì Đồng chỉ da lập tức cuốn ngược, nhưng thì không có bị hao tổn chút nào, chỉ là không cách nào thừa nhận truyền tới đại lực, đâm vào mà Mạnh Hạo thân mình, khiến cho Mạnh Hạo phun ra máu tươi, thân thể như điều đứt dây rút lui.

Cái kia hồn kiếm vù vù, màu sắc ảm đạm rồi một ít, hiển nhiên Bì Đồng chỉ da ngăn cản, đối với nó mà nói, cũng là một hồi rung chuyển. Nhưng thì ra là dừng lại một chút, cái này hồn kiếm liền lần nữa lao ra, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Mạnh Hạo nhìn như phun ra máu tươi, nhưng hết thấy đều ở tại trong dự liệu, tại thân thể quay ngược lại một cái chớp mắt, hắn không kịp đi lau máu tươi, tay phải tại trên túi trữ vật vỗ. Trực tiếp lấy ra tuế nguyệt kiếm gỗ.

Khuôn mặt lộ ra một vòng dữ tợn, Mạnh Hạo giờ phút này nội tâm tràn ngập sát cơ, cùng cái này Kết Đan tu sĩ một trận chiến, nhìn hắn giống như cùng gã kia thế lực ngang nhau, nhưng chỉ có chính hắn biết được, chính mình hơi chút phạm sai lầm sẽ bị chém giết ở đây.

Có thể kiên trì đến bây giờ toàn bằng một chữ kỳ, lúc này mới khiến cho hắn có thể cùng đối phương một trận chiến. Mà mấu chốt nhất là Mạnh Hạo cùng tự thân ngọc bội, đổi đi mất một kích mạnh nhất Đan Khí của đối phương!

Dù chỉ là thời gian ngắn áp chế, nhưng như vậy suy yếu. Đối với Mạnh Hạo mà nói là hắn có thể tiếp tục kiên trì chỗ mấu chốt.

Chỉ có tại đây cuộc chiến sinh tử ở bên trong, trong cơ thể hắn tu vi đột phá khí tức mới có thể lớn mạnh, chỉ là lần này ra tay, trong cơ thể hắn cái kia sợi khí, liền vượt ra khỏi lúc trước khiêu chiến Trúc Cơ đạo tử mấy lần còn nhiều hơn.

Cho nên, một trận chiến này, Mạnh Hạo tuyệt sẽ không lùi bước!

Tuế Nguyệt Kiếm hàng lâm Nam Vực. Bảo vật này đến cùng uy năng bao lớn, Mạnh Hạo trong nội tâm không có cụ thể cân nhắc, tuy nhiên lột bỏ La Trùng thọ nguyên, nhưng La Trùng dù sao chỉ là Trúc Cơ, mà lại Mạnh Hạo chỉ là đơn giản triển khai, không có thôi phát toàn bộ uy năng, mà hôm nay đối mặt là Kết Đan... Giờ phút này Mạnh Hạo mắt lộ ra kiên định, chỉ có lấy bảo vật này một trận chiến!

Tuế nguyệt kiếm gỗ nháy mắt nâng lên, Mạnh Hạo một cái chớp mắt quên bốn phía hết thấy, toàn bộ tâm thần đều đắm chìm trong cái kia tuế nguyệt kiếm gỗ ở trong, phảng phất giờ khắc này hắn chính là kiếm này, kiếm này chính là hắn!

Không biết là người theo kiếm đi, hay vẫn là kiếm tùy tâm ý, Mạnh Hạo chỉ là tại đây một cái chớp mắt, đối với cái này thanh tuế nguyệt kiếm có một cổ mãnh liệt tin tưởng, hắn tin tưởng thanh kiếm này có thể nghịch chuyển sát cơ!

Loại này tin tưởng nói đến kỳ diệu, nhưng toàn bộ tâm thần Mạnh Hạo dung nhập kiếm gỗ về sau, tự nhiên mà vậy một loại cảm ngộ, giống như tu hành... tu chính là một hồi tự tin!

Kiếm gỗ, không có gì kinh người hào quang biến hóa, cũng không có cái gì thông thiên gợn sóng vụn vặt, nhưng hết lần này tới lần khác đang bị Mạnh Hạo nâng lên, hướng về tiền đến hồn kiếm chém tới một cái chớp mắt, mặt xanh tu sĩ hồn kiếm lại chợt run lên.

Giao chiến đến nay, mặt xanh tu sĩ lần đầu tiên mãnh liệt nguy cơ, tại đây một cái chớp mắt, nháy mắt hiển hiện lên trong hồn hắn, hắn nghĩ tới rồi đạo tử La Trùng tình cảnh lúc trước.

Nhưng hắn đồng dạng không có đường lui, bởi vì hắn không muốn lui, nếu không chém giết trước mắt cái này Phương Mộc, kiếm này khó quay về, hồn kiếm gào thét ở giữa cấp tốc mà đi, nháy mắt liền cùng Mạnh Hạo chém xuống Tuế Nguyệt kiếm đụng nhau.

Không có nổ vang, không có nổ mạnh, nhưng mà có một nháy mắt tuế nguyệt tang thương, tại giờ khắc này, tại đây bát phương kinh thiên lên, đó là tuế nguyệt làn gió, đó là thời gian chi ca, đó là một hồi như

mộng huyền vậy tánh mạng hào quang.

Tang thương khí tức tràn ngập tại trong hư vô, hòa tan tại trong thiên địa, tại kiếm gỗ đụng chạm hồn kiếm một cái chớp mắt, mặt xanh tu sĩ hồn phát ra không tiếng động kêu thê lương thảm thiết, cái này kêu thảm thiết ngoại nhân nghe không được, nhưng tại mặt xanh tu sĩ bản thân cảm thụ một kiếm này, rõ ràng không có thương tổn đến chính mình chút nào, nhưng hết lần này tới lần khác lại cho hắn không cách nào hình dung kịch liệt đau nhức, phảng phất... tổn thương hần sinh cơ, hút đi tánh mạng của hắn, khiến cho hắn ở đây cái này một cái chớp mắt, thoáng cái vô cùng suy yếu.

Loại này suy yếu, đưa tới hần sợ hãi trước đó chưa từng có, hần lập tức liền phát giác được, chỉ một kiếm, chính mình lại tổn thất sáu mươi năm thọ nguyên!!

Cũng may kiếm này chỉ là một trăm, không đợi trăm cái thứ hai, mặt xanh tu sĩ hồn phát ra ngoan lệ gào thét, hồn kiếm lập tức lao ra, thẳng đến Mạnh Hạo nháy mắt mà đi, theo Mạnh Hạo ngực bên trong trực tiếp xuyên thấu, mang theo một mảnh máu tươi về sau, lúc này mới biến mất không còn tăm hơi.

Mạnh Hạo phun ra máu tươi, sắc mặt trắng bệch, giờ phút này thân ảnh hóa thành một đạo hình cung cầu vòng, hướng về phía sau Đạo Tĩnh hình thành màn sáng chói rơi xuống.

Theo hồn kiếm biến mất, mặt xanh tu sĩ thân thể run lên bần bật, mở mắt ra lập tức, hần phun ra máu tươi, thân thể thoáng cái già yếu, mãnh liệt lui ra phía sau vài bước, lần nữa phun ra máu tươi, trên mặt màu xanh mặt nạ càng là lui ra rơi xuống, lộ ra một trương khuôn mặt tái nhợt.

Gương mặt này thoát nhìn là một cái lão giả, mặt không huyết sắc.

Mạnh Hạo, là lão giả này trở thành Kết Đan cảnh cường giả về sau gặp khó khăn nhất diệt sát chi nhân, giờ phút này hần hô hấp dồn dập, sắc mặt trắng bệch, nội tâm thì không có chút nào buông lỏng, thân thể nhoáng một cái muốn lao ra, bởi vì... hần biết rõ trước một kiếm kia, cũng không có xuyên thấu Mạnh Hạo trái tim, mà là bị hần ở đằng kia một cái chớp mắt, tránh được chỗ yếu.

Nhưng lại tại đây là, hần bỗng nhiên sắc mặt đại biến, chợt nhìn lại.

Nơi đây mấy vạn tu sĩ, nguyên một đám dĩ nhiên bị một trận chiến này chấn động chú ý thần, bọn hần thấy được hết thấy quá trình, thấy được Mạnh Hạo bị hồn kiếm xuyên thấu, nhưng hôm nay, tất cả mọi người là trọn to mắt, lộ ra không cách nào tin.

Nơi đây mấy vạn ánh mắt, nhất tề ngưng tụ tại trong giữa không trung. Mạnh Hạo thân mình!

Mạnh Hạo thân thể vốn là tại rơi xuống, nhưng không đợi rớt xuống mặt đất, đột nhiên đình trệ, sau đó cả người trôi nổi mà lên, mở hai mắt ra, cặp mắt của hắn ở trong, lộ ra một vòng băng hàn chi mang. Thương thể của hắn rất nặng, cho dù là Tử Đồng thuật vận chuyển, cũng vô pháp thời gian ngắn khôi phục.

Nhưng những... này, không phải lại để ặt xanh tu sĩ cùng với nơi đây mấy vạn người rung động nguyên nhân, bọn hần khiếp sợ nguyên nhân, là giờ phút này Mạnh Hạo trôi nổi vị trí. Lại... cùng cái kia thượng cổ Đạo Tĩnh màn ánh sáng ở trong, khoanh chân ngồi tĩnh tọa tại đó thân ảnh, xuất hiện trọng điệp!

Càng là tại thời khắc này, Mạnh Hạo tâm thần mãnh liệt chấn động, hần rõ ràng cảm nhận được, trong cơ thể mình cái kia sợi khí ở trong nháy mắt này âm âm bộc phát. Theo bộc phát, một cổ tu vi đột phá khí tức lập tức tại Mạnh Hạo trên thân kinh thiên truyền ra.

Khí tức này, mới được là lại để cho nơi đây mọi người, lại để ặt xanh tu sĩ, lại để cho Vương Lệ Hải, lại để cho Mặc Thổ đạo tử bọn người toàn bộ khiếp sợ nguyên nhân chỗ!

Trong chiến đấu. Tu vi đột phá!

Tại đây bốn phía chi nhân rung động một cái chớp mắt, Mạnh Hạo thở sâu, hần vì giờ khắc này đã đợi mà thật lâu, vì giờ khắc này tu vi đột phá, hần không tiếc đi chiến Kết Đan, hôm nay rốt cục khiến cho trong cơ thể cái kia thượng cổ sát chiến chi khí thành công bộc phát. Trong nháy mắt này, Mạnh Hạo rõ ràng cảm nhận được trong cơ thể đệ cửu tòa đạo đài đang dùng khó có thể hình dung tốc độ xuất hiện hình dáng!

Một thành, hai thành, ba thành...

Cái này đệ cửu tòa đạo đài nhanh chóng ngưng tụ, không cần thiên địa tán thành, nhưng lại cần đầy đủ linh khí, tại đây một cái chớp mắt, Mạnh Hạo trong cơ thể tám tòa đạo đài, toàn bộ phóng xuất ra linh lực kinh người, nhất tề dũng mãnh tiến vào đệ cửu tòa đạo đài.

Bốn thành, năm thành, lục thành. . .

Mạnh Hạo khí tức càng thêm cường đại, toàn thân hần phát ra chói mắt ánh sáng tím, tia sáng này ngập trời, khuếch tán bát phương. Càng là ở trên người hần xuất hiện một cổ uy áp, cái này uy áp hiển lộ, nháy mắt để nơi đây mấy vạn tu sĩ Trúc Cơ tâm thần chấn động, trong cơ thể tu vi bất ổn, mà ngay cả đạo đài cũng đều run rẩy, giống như không cách nào khống chế, đối với Mạnh Hạo tại đây, sinh ra một cổ cứng bái ý.

Giống như giờ phút này Mạnh Hạo là Trúc Cơ bên trong quân vương, hình thành uy hiếp, có thể lại để cho hết thầy Trúc Cơ ở tại trước mặt trở thành phạm nhân.

Khí tức của hần càng ngày càng mạnh, rung chuyển mà nơi đây tâm thần của mọi người, càng làm cho cái kia mất đi mặt nạ mặt xanh tu sĩ, nội tâm bạo phát ra mãnh liệt nguy cơ.

“Không thể để cho hần tiếp tục cường đại, chết tiệt, người này lại giờ khắc này, cảm ngộ Đạo Tĩnh thành công!!” Mặt xanh tu sĩ sắc mặt đại biến, không chậm trễ chút nào thân thể bỗng nhiên bay ra, triển khai toàn bộ tốc độ, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Nhưng lại tại hần tới gần một cái chớp mắt, đột nhiên đấy, phía dưới đại địa cái kia miệng Đạo Tĩnh, ở trong nháy mắt này truyền ra nổ vang, bạo phát ra lại để cho nơi đây mấy vạn tu sĩ, nguyên một đám tâm thần nổ vang bằng bạc linh khí!

Linh khí này nhiều, theo Đạo Tĩnh bên trong phun trào, Mạnh Hạo vị trí, đứng vậy phun trào linh khí trung tâm, giờ phút này theo linh khí khuếch tán, cái này linh khí nồng nặc lại để cho cái kia mặt xanh tu sĩ cũng không khỏi không dừng thân, không dám tới gần, trở mắt nhìn Mạnh Hạo thân ảnh, bị Đạo Tĩnh bên trong linh khí nháy mắt bao phủ, đã mất đi thân ảnh.

“Cái này Phương Mộc lại cảm ngộ thành công, chỉ có cảm ngộ thành công, Đạo Tĩnh mới có thể phóng xuất ra linh khí!!”

“Có thể... nhưng lúc này đây thả ra linh khí, cũng quá là nhiều...”

“Ngày đó Lý Thi Kỳ bước vào Kết Đan, cũng chỉ là hôm nay những linh khí này ba thành mà thôi, Lý Đạo Nhất cũng là như thế, nhưng cái này Phương Mộc... hần rốt cuộc sẽ đột phá cảnh giới gì, lại có kinh người như thế linh khí được phóng thích đi ra!!”

Nơi đây mấy vạn tu sĩ nguyên một đám vù vù xôn xao lúc, Mạnh Hạo linh khí bốn phía, lại cái này một cái chớp mắt, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, theo toàn thân của hần cấp tốc chui vào, dung nhập vào trong đệ cửu tòa đạo đài.

Phảng phất giờ khắc này, những linh khí này không hề thuộc về thiên địa, mà là thuộc về Mạnh Hạo!

Bảy thành, tám thành, chín thành. . .

Cho đến... Mười thành!!

Nhưng lại tại cái kia đệ cửu tòa đạo đài, tại Mạnh Hạo trong cơ thể ầm ầm xuất hiện một cái chớp mắt, Mạnh Hạo vốn tưởng rằng hết thầy đã chấm dứt, hần cảm nhận được một cổ cường đại trước đó chưa từng có, nhưng vào lúc này...

Mạnh Hạo vẻ mặt trong lộ ra không cách nào tin, càng có không thể tưởng tượng nổi, hần bỗng nhiên phát hiện, tại chính mình trong cơ thể, giờ phút này hiện lên mà đến linh khí, lại phải đi mở ra...

Thứ mười tòa đạo đài!

273. Chương 273: Tòa Đạo Đài Thứ Mười, Khai Mở!

Chín là thiên địa cực hạn, mười là quy tắc hoàn mỹ!

Mạnh Hạo tâm thần chấn động, hắn không có tại cái gì trên diển tịch đã từng gặp thứ mười tòa Trúc Cơ đạo đài, tựa hồ cho dù là tại thượng cổ thời điểm, tu sĩ Trúc Cơ đích đạo đài, cũng chỉ là chín tòa mà thôi.

Mặc dù là ngưng khí cảnh đã bị cắt đứt đường đi, bởi vì thiên địa cải biến, khiến cho ngưng khí mười tầng biến mất, nhưng việc này dù sao tại trên diển tịch có dấu vết mà lần theo, nhưng... Thứ mười tòa đạo đài, nhưng lại chưa bao giờ nghe thấy!

Nhất là Mạnh Hạo thân là Đan Đông nhất mạch Chủ Lô đan sư, thân phận của hắn quyết định hắn phải đối với lịch sử có đầy đủ hiểu rõ, như vậy mới có lợi cho đi tìm trong diển tịch ghi chép có quan hệ thượng cổ đan đạo dấu vết để lại, cho nên từ khi trở thành Chủ Lô đan sư về sau, Mạnh Hạo lật nhìn số lớn Tử Vận tông diển tịch.

Có thể coi là như thế này, hắn cũng như cũ là chưa từng nghe nói qua, tu sĩ Trúc Cơ đạo đài, có thứ mười tòa.

Nhưng hôm nay biến hóa trong cơ thể, nhưng lại rõ ràng nói cho Mạnh Hạo... Trúc Cơ đạo đài, mười tòa đều mở!

Thứ mười tòa đạo đài xuất hiện, chỉ có Mạnh Hạo bản thân có thể phát giác, ngoại nhân không cách nào nhìn ra chút nào, tựa như cùng trước Nguyên Anh tu huyết, ngoại nhân nhìn không ra rốt cuộc là thuộc về vị nào tu sĩ Nguyên Anh chi huyết, hơn nữa Mạnh Hạo che dấu, tự nhiên nhìn không ra mảnh khóe chỗ.

Có khả năng thấy, chỉ là cái kia theo Đạo Tĩnh bên trong phun trào linh khí càng ngày càng bằng bạc, giống như sẽ không tiêu tán, đem Mạnh Hạo thân ảnh bao phủ ở bên trong, tức thì bị Mạnh Hạo toàn thân không ngừng mà hấp thu.

Theo hấp thu, Mạnh Hạo trong cơ thể thứ mười tòa đạo đài, dần dần xuất hiện hình dáng.

Một thành, hai thành, ba thành...

Đạo đài chỉ lực tại Mạnh Hạo trong cơ thể kinh thiên nổ vang, một cổ tại Mạnh Hạo trên thân chưa bao giờ có cường đại, tại đây một cái chớp mắt như xông lên trời cao giống như, tại Mạnh Hạo trong cơ thể kinh thiên động địa!

Cường đại, cường đại trước đó chưa từng có!

Hắn linh thức tăng lên theo cấp số nhân, theo trước khi tản ra bao trùm phương viên ngàn trượng, giờ phút này tùy theo cấp tốc khuếch trương ra, hai ngàn trượng, ba ngàn trượng. . .

Đầu óc của hắn một mảnh thanh minh, linh khí không ngừng tuôn vào. Khai thác bát phương chi vực! Toàn bộ thiên địa, phẳng phất tại đây một cái chớp mắt, tại Mạnh Hạo cảm giác trong cùng đã từng bất đồng, tựa hồ càng sáng một ít, tựa hồ càng tinh xảo hơn đi một tí, loại cảm giác này, Mạnh Hạo cho dù là trở thành hoàn mỹ Trúc Cơ cái kia một cái chớp mắt. Cũng đều không có hôm nay như vậy rõ ràng cùng mãnh liệt.

“Cái này... Mới thật sự là hoàn mỹ Trúc Cơ sao?” Mạnh Hạo nội tâm thì thầm, hắn ở đây linh khí trong nước xoáy, nhìn bằng mắt thường không đến ngoại giới, nhưng hắn linh thức, nhưng lại tại đây một cái chớp mắt, rõ ràng cảm nhận được phía ngoài tất cả.

Mạnh Hạo trái tim dần dần đập nhanh. Một cổ chấp nhất cùng về kích động, tại hắn đáy lòng hiển hiện ra, hắn thở sâu, theo linh khí nồng nặc dung nhập toàn thân, Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra mà đối với cường đại truy cầu cùng kiên định.

Hắn chậm rãi nâng tay phải lên, cúi đầu nhìn lại lúc, thời gian dần qua cảm nắm đấm. Tại nắm đấm cầm chặt một sát, Mạnh Hạo cảm nhận được lực lượng!

Trước nay chưa có lực lượng!

Thân thể của hắn tại đây một cái chớp mắt, phảng phất huyết nhục một lần nữa ngưng tụ, như luyện thể như vậy, chậm rãi sinh sôi ra lại để cho Mạnh Hạo tâm thần rung động mạnh mẽ lực lượng.

Lực lượng này kinh người, tựa hồ Mạnh Hạo có thể dựa vào một đôi tay, xé mở pháp bảo chi thân, phảng phất thân thể của hắn tại đã trải qua ngưng khí tầng thứ mười luyện thể cảnh về sau, tại giờ phút này, một lần nữa đã tiếp nhận tẩy lễ, dùng hoàn mỹ Trúc Cơ thứ mười tòa đạo đài chi lực, đưa hắn thân thể triệt triệt để để cải biến, làm cho thích hợp hơn tu hành, khiến cho thân thể của hắn như bị đã luyện thành bảo thân!

Thậm chí Mạnh Hạo có loại cảm giác mãnh liệt, giờ phút này chính mình không cần bất luận cái gì thuật pháp linh lực. Chỉ là thân thể của mình, có thể trực tiếp nghiền ép hết thảy tu sĩ Trúc Cơ, dù là đối phương là đạo tử, cho dù là Trúc Cơ đại viên mãn.

Mạnh Hạo hô hấp có chút dồn dập, từ khi hắn bước vào con đường tu chân đến nay, khát vọng cường đại, kỳ vọng có một ngày đứng ở đỉnh phong mộng tưởng, theo một kiện lại một kiện chuyện tình, đã trở nên cực kỳ mãnh liệt. Cho đến giờ phút này, Mạnh Hạo nắm chặt nắm đấm một cái chớp mắt, hắn biết rõ, chính mình... đã đụng chạm đến con đường này!

Con đường sau đó, chính là con đường cường giả, đường này không thể quay đầu lại, phải chấp nhất kiên định đi xuống!

Đạo Tinh bên trong phún ra linh khí càng nhiều, những linh khí này toàn bộ dừng mãnh vào Mạnh Hạo trong cơ thể, tắm bổ hắn linh thức, tắm bổ thân thể của hắn, tắm bổ tu vi của hắn.

Hắn linh thức phạm vi càng lớn, huyết thể của hắn cường độ càng cứng rắn, tu vi của hắn kéo lên lúc, trong cơ thể thứ mười tòa đạo đài, âm âm ngưng thực!

Bốn thành, năm thành, sáu thành. . .

Bốn phía mấy vạn Nam Vực tu sĩ, giờ phút này cả đám trợn mắt há mồm, hô hấp dồn dập, kinh ngạc nhìn một màn này, nồng nặc kia khó có thể hình dung linh khí, theo Đạo Tinh bên trong hiện lên, đã vượt qua từng tại cái này Đạo Tinh bên cạnh tất cả cảm ngộ thành công chi nhân.

Nhất là hôm nay đi qua mấy chục tức, nhưng cái kia Đạo Tinh bên trong linh khí, lại chẳng những không có giảm bớt, ngược lại càng phun càng nhiều, như muốn đem cái này Đạo Tinh chi lực tại hôm nay, toàn bộ bạo phát đi ra.

Mặc Thổ đạo tử La Trùng, Từ Phi hai người, vẻ mặt biến hóa, giờ phút này hô hấp dồn dập, Vương Lệ Hải bọn người, giống nhau là mang theo không cách nào tin.

“Hắn... Chẳng lẽ là phải ở chỗ này Kết Đan?”

“Không giống như là Kết Đan, nhưng... hôm nay đây hết thảy bàng bạc, sợ là tu sĩ tầm thường Kết Đan cũng đều không cách nào so sánh!”

Vù vù tiếng nghị luận, nháy mắt theo bốn phương tám hướng không ngừng mà hiện lên, mà giờ khắc này sắc mặt khó coi nhất đấy, thì là cái kia mất đi mặt nạ mặt xanh tu sĩ, hắn sắc mặt khó coi, giờ phút này dung nhan già nua, hai mắt nhìn chòng chọc vào linh khí nồng nặc bên trong Mạnh Hạo thân ảnh.

Cảm giác nguy cơ ở tại trong lòng càng thêm mãnh liệt, tại hắn nhìn lại, giờ phút này linh khí bên trong thân ảnh, đang nhanh chóng trưởng thành là tánh mạng của mình bên trong ác mộng.

“Quyết không có thể để cho hắn tiếp tục nữa!” Mặt xanh tu sĩ cắn răng một cái, ánh mắt lộ ra một vòng dữ tợn cùng quyết đoán, tay phải nâng lên hung hăng vỗ trán một cái, oanh một tiếng, ở phía sau hắn, trước khi tan rã Đan Khí, lập tức như thiêu đốt như vậy âm âm xuất hiện, tản ra thì Đan Khí bên trong bóng kiếm biến ảo, tại đây mặt xanh tu sĩ hai tay bấm niệm pháp quyết nhất chỉ dưới, cái này Đan Khí bóng kiếm nháy mắt gào thét xuất hiện, thẳng đến bị linh khí bao phủ Mạnh Hạo mà đi.

Kiểm ảnh này tốc độ cực nhanh, lập tức sẽ đụng phải cái kia dĩ nhiên đã trở thành nước xoáy linh khí phía trên, phát ra kinh thiên nổ vang, nhưng không cách nào xâm nhập quá nhiều!!

Mặc dù cái này mặt xanh tu sĩ là Kết Đan tu sĩ, nhưng tại đây nồng đậm chí cực linh khí trước mặt, tại đây Đạo Tinh phun trào chỉ lực bên dưới, kiếm ảnh của hắn căn bản là không cách nào xâm nhập vào trong đó.

Giờ phút này kẹt tại linh khí trong nước xoáy, kiếm ảnh rung động, phẳng phất tùy thời có thể bị nước xoáy cuốn đi.

Cũng chính là tại đây một cái chớp mắt, Mạnh Hạo trong cơ thể thứ mười tòa đạo đài, khai xuất bảy thành!

Mặt xanh tu sĩ sắc mặt khó coi, tay phải bấm niệm pháp quyết chợt điểm tại mi tâm, mở to miệng phun ra máu tươi, hắn máu tươi lập tức trước người ngưng tụ, nháy mắt liền hóa thành một bả huyết kiếm.

“Đan xuất hồn Sát!” Mặt xanh tu sĩ quát khẽ một tiếng, hai mắt lộ ra tinh mang, tay trái bấm niệm pháp quyết vung về phía trước một cái, lập tức hắn hai mắt đột nhiên lồi lên, thân thể run rẩy ở bên trong, theo trên khuôn mặt của hắn có một mảnh hư ảnh xuất hiện trọng điệp, cái kia hư ảnh, rõ ràng là cái này mặt xanh tu sĩ hồn.

Này hồn như thoát ly thân thể, lập tức bay ra lúc, trực tiếp cùng mặt xanh tu sĩ trước người máu tươi dung hợp, cái này máu tươi xịch mang lóe lên, nháy mắt liền biến thành một bả huyết kiếm.

Kiểm này ông một tiếng, mang theo một cổ như muốn hủy diệt hết thủy khí thế, thẳng đến phía trước, nháy mắt liền cùng cái kia Đan Khí bóng kiếm trọng điệp, hòa tan với nhau về sau, thành linh... hóa thành một bả chân chính kiếm!

Dùng máu làm kiếm phôi, dùng hồn làm kiếm linh, dùng Đan Khí làm kiếm phong, tạo thành một bả... mặt xanh tu sĩ bốn mạng tuyệt kiếm, nhắc lên kinh người gào thét, trực tiếp xuyên thấu linh khí nước xoáy, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Càng đến gần Mạnh Hạo, kiếm này tốc độ lại càng chậm, nhưng thì không có dừng lại dấu hiệu, giống như không chém giết Mạnh Hạo, quyết không bỏ qua, mắt thấy kiếm này đang từ từ tới gần Mạnh Hạo, ba mươi tượng, hai mươi tượng, mười tượng, năm tượng...

Mạnh Hạo nhắm mắt vẫn không nhúc nhích, phiêu phù ở linh khí trong nước xoáy, nhưng trong cơ thể hắn thứ mười tòa đạo đài, giờ phút này đã mở ra tám tầng!

Mặt xanh tu sĩ thân thể run rẩy, sắc mặt trắng bệch, cả người sinh cơ phẳng phất bị áp chế, một cổ tử khí tùy theo xuất hiện, nhưng hắn như trước chỉ là dùng toàn lực, dùng hồn đi thúc dục bốn mạng của mình tuyệt kiếm, hướng về Mạnh Hạo lần nữa tới gần.

Mặt xanh tu sĩ trên thân kiếm, hồn của hắn phát ra một tiếng gầm nhẹ, mắt thấy khoảng cách Mạnh Hạo chỉ có ba tượng, hắn thậm chí thấy rõ ràng Mạnh Hạo nhắm hai mắt, cảm nhận được Mạnh Hạo trong cơ thể, phẳng phất có một viên cổ hung thú đang từ trong lúc ngủ say nhanh chóng thức tỉnh.

Giữa hai người đấu pháp, ngoại nhân không cách nào đi tham dự, mặc dù là giờ phút này Mạnh Hạo ở vào tu vi đột phá mấu chốt, mặc dù là cái này mặt xanh tu sĩ hành vi gần như đánh lén, nhưng đây là thuộc về hắn hai người chiến trường.

Mặc Thổ một phương mặt khác hai cái mặt xanh tu sĩ, bọn hắn không thể tương trợ, tương tự đấy, nơi đây Nam Vực chi tu, bọn hắn cũng không có thể ngăn cản.

Mắt thấy thanh kiếm kia khoảng cách Mạnh Hạo chỉ có một tượng, kiếm quang phong hàn, thẳng đến Mạnh Hạo mi tâm. . .

Mạnh Hạo trong cơ thể thứ mười tòa đạo đài, đang nhanh chóng ngưng thực, khai xuất chín thành!

“Chết đi cho ta!!” Mặt xanh tu sĩ hồn, phát ra bén nhọn gầm thét, hắn cái thanh kia bốn mạng tuyệt kiếm, giờ phút này vù vù đang lúc chợt lao ra, một tượng, nửa tượng, một xịch. . .

Cho đến khoảng cách Mạnh Hạo mi tâm của, chỉ có một thốn!!

Đúng lúc này, Mạnh Hạo trong cơ thể nổ vang nháy mắt kinh thiên động địa, cuộn cuộn lên, hắn thứ mười tòa đạo đài, tại đây một cái chớp mắt, khai xuất mười phần, hoàn toàn ngưng tụ ra.

Tại đây một sát, Mạnh Hạo tay phải nâng lên, hai ngón tay một bả nắm mà trước trán, khoảng cách mi tâm chỉ có nửa tắc mắt xanh tu sĩ bốn mạng tuyệt kiểm phía trên!

“Cái này, mới thật sự là hoàn mỹ Trúc Cơ!” Mạnh Hạo yên lặng nói nhỏ, cặp mắt của hắn tại đây một cái chớp mắt, bỗng nhiên mở ra, lộ ra lạnh như băng hàn mang cùng với cái kia trong mắt kinh thiên sát cơ.

Tại đây trong ánh mắt, có lãnh khốc chi mang.

Tại đây trong ánh mắt, có kinh thiên bức người chi quang.

Tại đây trong ánh mắt, càng có một cổ khó tả bá đạo, lập tức bộc phát.

Càng là tại đây một cái chớp mắt, Mạnh Hạo rõ ràng phát giác được, trong túi trữ vật hình như có nào đó vật phẩm, tại thời khắc này, hướng về Mạnh Hạo truyền đến một cổ khát vọng triệu hoán.

Cái này triệu hoán, đến từ trong túi trữ vật huyết sắc mặt nạ, đến từ mặt nạ ở bên trong, cái kia Mạnh Hạo trước đây, thủy chung không cách nào vận dụng chút nào. . . Tam Vĩ phiên!

274. Chương 274: Phiên Lay Động, Tam Sinh Diệt!

Càng là tại đây bộc phát một cái chớp mắt, vờn quanh tại Mạnh Hạo bốn phía nước xoáy linh khí, nhảy mắt thẳng đến Mạnh Hạo trong cơ thể mà đến, theo toàn thân hắn từng cái vị trí cấp tốc chui vào, linh khí nhanh chóng tiêu tán, thì ra là mấy cái hô hấp thời gian, Mạnh Hạo bốn phía không có nữa chút nào linh khí.

Phía dưới cái kia miệng Đạo Tĩnh, giờ phút này cũng không lại phun trào, mà là xuất hiện khô kiệt dấu hiệu, giữa không trung màn ánh sáng đạo ảnh, giờ phút này đang dần dần âm đạm, cho đến sau khi hoàn toàn biến mất, chiếc kia Đạo Tĩnh... triệt để héo rũ.

Tại bốn phía mấy vạn người trong nháy mắt trong trầm mặc, bọn hắn tận mắt thấy, một năm qua này, chấn động mà Nam Vực Đạo Tĩnh, theo khô kiệt, đã trở thành tro bụi, biến mất ở mà trong thiên địa, không còn tồn tại.

Phảng phất tại Mạnh Hạo trên thân, nó hao phí toàn bộ linh khí, cũng không còn cách nào khiến người khác cảm ngộ, chỉ có thể tiêu tán.

Cái này một cái chớp mắt, bốn phía hoàn toàn tĩnh mịch, nơi đây mấy vạn tu sĩ ngơ ngác nhìn ngày hôm nay, rất nhanh tiếng ồ lên kinh thiên truyền ra.

“Đạo Tĩnh. . . mất rồi?”

“Vốn phải là còn có thời gian mấy ngày mới đúng, nhưng hôm nay. . . lại khô kiệt tiêu tán!”

“Cái này Phương Mộc, hắn đến cùng cảm ngộ đột phá tu vi gì, ta xem hắn rõ ràng còn không phải Kết Đan, nhưng lại để cho cái này Đạo Tĩnh. . . vậy mà. . . vậy mà sớm khô kiệt!!”

Mặc Thổ đạo tử La Trùng cùng Từ Phỉ, hai người cũng đều hô hấp dồn dập, lúc này đây tiến đến Nam Vực Tây Bộ, đối với hắn hai người mà nói, thấy được quá nhiều rung động, mà hết thảy này rung động ngọn nguồn, đều là một cái tu sĩ!

Cả người vì Tử Vận tông Đan Đông nhất mạch Chủ Lô đan sư đích... tu sĩ!

Mặc Thổ nơi đây mặt khác hai cái mặt xanh cường giả, giờ phút này nhìn như thần sắc như thường, nhưng nội tâm của bọn hắn, sớm đã nhắc lên sóng lớn ngập trời, không phải là bởi vì Đạo Tĩnh khô kiệt, mà là bởi vì Mạnh Hạo khi trước ra tay.

Đây là bọn hắn lần thứ nhất chứng kiến, tu sĩ Trúc Cơ chiến Kết Đan, mà lại. . . tuy nói đang ở hạ phong, nhưng lại rõ ràng không có bại, càng làm cho bọn hắn kinh hãi đấy, là Mạnh Hạo trong chiến đấu đột phá,

việc này vốn là hiếm thấy, nhưng càng hiếm thấy là, lúc này đây đột phá, hần hai người tận mắt thấy, Mạnh Hạo lại nắm này bả bốn mạng kiếm!

“Đây không phải tu sĩ Trúc Cơ có thể đụng chạm kiếm! Hần. . . hần thật là một cái đan sư sao?” Đây là hiện lên ở hai cái này Mặc Thổ mặt xanh cường giả, chấn động nội tâm nghi vấn.

Theo tiếng ồ lên truyền ra, nơi đây mấy vạn Nam Vực tu sĩ ánh mắt, rất nhanh sẽ toàn bộ ngưng tụ tới giữa không trung Mạnh Hạo trên thân, những ánh mắt kia ở bên trong lấy các loại phức tạp.

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh, cho dù là cái này một cái chớp mắt muôn người chú ý, nhưng hần vẫn như cũ trên thần sắc không có biến hóa chút nào.

Mười tòa đạo đài mạnh bao nhiêu, Mạnh Hạo không biết được, nhưng hần giờ phút này đáy lòng cảm thụ, tựa hồ. . . trước khi cho dù là cẩn thận, mình cũng như trước không phải là đối thủ Kết Đan sơ kỳ, hôm nay nhìn lại, dường như có vẻ. . . có chỗ cải biến.

Không biết đối mặt kẻ không có bị thương thọ nguyên, tổn hại hồn địch Kết Đan, mình liệu có thể chiến thắng, nhưng dưới mắt cái này đã ồm yếu nhiều bệnh mặt xanh tu sĩ, Mạnh Hạo cảm thấy, có lẽ. . . chính mình giết chết, tuyệt không phải gian nan.

Trong mắt của hần lộ ra một vòng hàn mang, hai ngón nắm phi kiếm trước mi tâm, dùng sức run lên, theo thân thể chi lực, còn có Mạnh Hạo trong cơ thể mười tòa đạo đài đồng thời vận chuyển, một cổ tại Mạnh Hạo trên thân trước nay chưa có uy năng dừng mãnh vào cánh tay, lan tràn hai ngón!

Hần hai ngón đang lúc kiếm, ken kết thanh âm lập tức truyền ra, mắt trần có thể thấy xuất hiện khe hở, thì ra là mấy cái hô hấp thời gian liền ầm ầm sụp đổ ra, chia năm xẻ bảy.

Trên đó hồn ảnh, càng là phát ra thê lương im ắng gào rú, biến mất.

Theo hồn ảnh biến mất, theo thân kiếm sụp đổ, cách đó không xa mặt xanh tu sĩ, hần hai mắt lập tức chảy xuống huyết lệ, thất khiếu nháy mắt tràn ra máu tươi, thân thể trọng thương lui về phía sau lúc, mở to miệng phun ra một miệng lớn máu tươi, khuôn mặt dữ tợn chợt ngừng đầu, khuôn mặt tái nhợt, giờ phút này khiến cho cả người hần thoát nhìn phảng phất điên cuồng.

Tay phải hần nâng lên vũ túi trữ vật, lấy ra một cái màu đen pho tượng, pho tượng kia sở khắc là một cái giống như rồng mà không phải là rồng, giống như mãng không phải mãng chi vật, đó là một cái Giao Long!

Đầu sinh một sừng, bụng sinh hai trảo, toàn thân thanh hắc, vừa mới bị mặt xanh tu sĩ xuất ra, lập tức liền có một cổ hung thần ý phóng lên trời, khiến cho vốn là trời trong nắng ảm là bầu trời bao la, ở trong nháy mắt này lại xuất hiện một mảnh mây đen.

Trong lúc mơ hồ, phảng phất có một tiếng theo trong năm tháng truyền ra gào rú, ở trong nháy mắt này quanh quần đại địa, truyền vào nơi đây mấy vạn tu sĩ tâm thần của mỗi người bên trong.

Càng là tại đây gào rú quanh quần đồng thời, Mạnh Hạo đệ nhất tòa trong đạo đài, tan ra ở trong đó cái kia miêng thượng cổ Ứng Long yêu đan, giờ phút này như theo trong lúc ngủ say thức tỉnh, hơi động một chút.

Bỗng nhiên, tại Mạnh Hạo sau lưng hư vô vận vẹo, một cái to lớn thượng cổ Ứng Long hư ảnh lại thành linh xuất hiện, ngóng nhìn Giao Long pho tượng, phảng phất tại ngóng nhìn. . . đồ ăn!

Thượng cổ Ứng Long, dùng Giao Long là thức ăn!

Ứng Long hình bóng biến ảo, bốn phía chỉ nhân nhìn không tới, chỉ có pho tượng kia sở khắc Giao Long, tựa hồ đang trong thiên địa, gào thét thanh âm lại tùy theo dừng lại.

“Đan Khí hóa giao tổ, tu huyết khai thiên đạo, xem thân như long tử, dùng hồn dưỡng sát tang!” Mặt xanh tu sĩ nhìn chòng chọc vào Mạnh Hạo, gần từng chữ sau khi mở miệng, lại cái này một cái chớp mắt, cắn chót lưỡi phun ra máu tươi, máu tươi rơi vào pho tượng bên trên.

“Bằng vào ta chi lực, mời giao tổ hàng!” Mặt xanh tu sĩ chấn động toàn thân, ngửa mặt lên trời gầm nhẹ thời điểm, bỗng nhiên trước mặt hần Giao Long pho tượng, lập tức xuất hiện khe hở, ken kết âm thanh

quanh quần, tại bốn phía mấy vạn tu sĩ tận mắt nhìn thấy ở bên trong, pho tượng kia oanh một tiếng sụp đổ vỡ vụn.

Chia năm xẻ bảy dưới, vô số màu xanh đen mảnh vỡ không đợi hướng ra phía ngoài tứ tán ra, một cổ gió thổi qua, vòng quanh cái kia chút ít màu xanh đen mảnh vỡ, lại giữa không trung vụn vụn ở giữa hóa thành một đạo giao ảnh.

Này ảnh lập tức phảng phất rất thật, nháy mắt tự ra hiện tại thiên địa, một cổ khó có thể hình dung hàn khí, một cái chớp mắt hướng về bốn phía bỗng nhiên khuếch tán, mặt xanh tu sĩ thần sắc dữ tợn, chăm chăm vào Mạnh Hạo.

“Xin mời giao tử, giết người này!”

Mặt xanh tu sĩ lời nói mới vừa nói xong, lập tức cái kia giao ảnh chợt xoay người, mơ hồ đầu lâu ở bên trong, thỉnh thoảng có hai điểm hàn mang nháy mắt xuất hiện, như hai mắt như vậy, chăm chăm vào Mạnh Hạo lúc, hình như có chút ít chần chờ, nhưng càng có kích động, hình ảnh của nó bỗng nhiên khẽ động, thẳng đến Mạnh Hạo gào thét mà đi.

Còn không có tới gần, hàn khí ngập trời, hư vô phảng phất muốn bị băng phong.

Đảo mắt, liền khoảng cách Mạnh Hạo đã không đến trăm trượng!

Mạnh Hạo hai mắt lộ ra tinh mang, cũng không lui lại, không có né tránh, mà là thở sâu, tay phải nâng lên vạch phá đầu ngón tay, năm ngón tay toàn bộ chảy ra máu tươi lúc, hắc hai mắt nhắm nghiền, tay phải nâng lên hướng về phía dưới, xoay lại nhấn một cái!

“Huyết sát giới!” Mạnh Hạo thanh âm mang theo một cổ huyết tinh ý, tại truyền ra nháy mắt, cặp mắt của hắn đột nhiên mở ra, lộ ra hai mắt màu đỏ ngòm.

Càng là tại đây một cái chớp mắt, một đạo hồng mang lập tức theo Mạnh Hạo trên tay phải khuếch tán ra đến, nháy mắt liền bao trùm bốn phía ngàn trượng, khiến cho cái này ngàn trượng giữa không trung, trực tiếp đã trở thành màu đỏ!

Càng là đem cái kia Giao Long, cũng bao phủ tại cái này thế giới màu đỏ bên trong.

Như một mình tồn tại một thế giới, đây là... Mạnh Hạo trong huyết tiên truyền thừa, ba loại hắc có thể thi triển thuật pháp ở bên trong, trước khi không cách nào triển khai. . . Huyết sát giới!

Càng là tại đây Huyết sát giới xuất hiện trong nháy mắt, Mạnh Hạo sau lưng thỉnh thoảng xuất hiện năm đạo Huyết Ảnh, đúng là hắn năm chiếc huyết thân, tại đây Huyết sát giới ở trong, bọn hắn. . . bất tử bất diệt!

Tiếng sấm ở trong nháy mắt này, kinh thiên nhi động, đại địa mấy vạn tu sĩ tâm thần rung động, cái kia mặt xanh tu sĩ sắc mặt tái nhợt, đều nói rõ cái này huyết sát giới xuất hiện, mang cho bọn họ rung động.

Nhất là, cái kia trước khi nhìn như kinh người Giao Long, giờ khắc này ở huyết sát giới ở trong, lại phát ra gào thét thảm thiết, thân thể giấy dựa, phảng phất bị nào đó không thấy được lực lượng quần quanh, khó có thể tránh thoát.

Theo gào thét truyền ra, Mạnh Hạo tại Huyết sát giới bên trong chậm rãi đứng người lên, tay phải tùy theo nhắc lên, chợt cầm chặt.

Ở tại cầm chặt bàn tay nháy mắt, ngàn trượng phạm vi huyết sát giới, lập tức co rút lại, phảng phất hóa thành Mạnh Hạo lòng bàn tay, theo hắn cầm chặt, phút chốc ngưng tụ.

Huyết sát giới không ngừng co rút lại biên giới, nháy mắt lại đọng phải trong đó gào thét Giao Long, lại mang theo thân thể của nó tùy theo co rút lại, thì ra là thời gian trong nháy mắt, toàn bộ huyết sát giới biến mất không thấy gì nữa, duy chỉ có Mạnh Hạo cầm chặt nắm đấm trong tay phải nhàn nhạt huyết quang theo khe hở bên trong tràn ra.

Mạnh Hạo thần sắc như thường, buông lỏng tay ra vung lên, đem trong lòng bàn tay chẳng biết lúc nào xuất hiện màu xanh đen mảnh vỡ, tiêu tán ở giữa không trung.

Trận trận hấp khí thanh âm bỗng nhiên truyền ra, lập tức liền có người nhận ra, cái kia chút ít mảnh vỡ... Đúng vậy tạo thành Giao Long pho tượng mảnh vỡ!

“Cuộc chiến hôm nay, người nhất định chết, Kết Đan cảnh... không phải người Trúc Cơ có thể khiêu chiến!” Mặt xanh tu sĩ chăm chăm vào Mạnh Hạo, mắt lộ ra một vòng điên cuồng, tay trái nâng lên, trực tiếp tại chính mình trên gương mặt liên tục vẽ lên ba đạo vết máu, tạo thành một cái tam giác hình dạng.

Mỗi một đạo vết máu, đều chảy ra máu tươi, sâu có thể thấy được bạch cốt, thoát nhìn thấy mà giết mình, nhưng cái này mặt xanh tu sĩ phảng phất không biết thống khổ, ngược lại là thần sắc càng phát dữ tợn, chăm chăm vào Mạnh Hạo.

“Đây là. . .” Phía dưới tu sĩ lập tức có người ngẹn ngào mở miệng.

“Đây là Mặc Thổ chi địa cấm thuật, Hoàng Tuyền Tam Sinh Ấn!”

Tại đây bốn phía truyền đến thanh âm lúc, mặt xanh tu sĩ thanh âm, cũng theo đó truyền ra .

“Hoàng Tuyền khắc tam sinh, tam sinh đốt nhất thể, Hoàng Tuyền . . . Tam Sinh Ấn!” Mặt xanh tu sĩ hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang, đây là hấn lớn nhất thuật pháp, giờ phút này thì triển đi ra, với hấn mà nói là một cái cực đại giá lớn, nhưng hôm nay hấn đã không thêm để ý, lời nói ở giữa hấn trên gương mặt ba đạo vết máu như thiêu đốt, thật sâu in dấu tại trên mặt của hấn, phảng phất tạo thành vết sẹo, khiến cho hấn trong mắt chi mang, càng điên cuồng lên.

Tiếng nói vang lên lúc, tay phải hấn nâng lên, hướng về Mạnh Hạo tại đây bỗng nhiên phẩy xuống, như chém xuống mà hư vô, nhìn như không có gì, nhưng hết lần này tới lần khác ở trong nháy mắt này, Mạnh Hạo tâm thần bỗng nhiên chấn động.

Mạnh Hạo ánh mắt như điện, ngó nhìn mặt xanh tu sĩ, chân mày hơi nhíu lại, cái kia Giao Long hấn có thể diệt sát, là bởi vì tại Huyết sát giới ở trong, Giao Long bị thượng cổ Ứng Long uy hiếp, cho nên theo Huyết sát giới tiêu tán.

“Đến đây có thể kết thúc rồi.” Mạnh Hạo lòng mày buông ra, nhàn nhạt mở miệng lúc, tay phải nâng lên tại trên túi trữ vật vỡ, không có lấy ra bất luận cái gì vật phẩm, mà là đưa vào mà hấn linh thức chi lực, nháy mắt dung nhập trong túi trữ vật huyết sắc mặt nạ ở trong, quần quanh ở mà trước đây Mạnh Hạo không cách nào sử dụng bảo vật, Tam Vĩ phiên bên trên!

Tam Vĩ phiên, Mạnh Hạo tại máu tiên trong truyền thừa lấy được chí bảo.

Giờ phút này Mạnh Hạo linh thức quần quanh trên đó một cái chớp mắt, cái này tàn phá Tam Vĩ phiên trong đó một đuôi nháy mắt lung lay mà lên, lập tức vô hạn kéo dài, theo Mạnh Hạo linh thức trực tiếp dũng mãnh vào bên trong thân thể của hấn, tại Mạnh Hạo lòng có chút ngộ, tay phải nâng lên vung về phía trước một cái lúc.

Phía sau của hấn, chung quanh hấn, hấn bát phương. . .

Thình lình xuất hiện một mặt, như che đầy trời xanh, bao trùm đại địa, nhìn như tàn phá, nhưng lại lộ ra một cổ như Thiên Uy chi lực đầy. . . Nhất Vĩ phiên !!

Cờ này tàn phá, màu xám, phiêu diêu vô tận.

Những nơi đi qua. . . Hoàng Tuyền khô, tam sinh diệt, nửa người rơi!

275. Chương 275: Điểm Khác Nhau Giữa Mạnh Hạo Và Phương Mộc!

Mạnh Hạo đứng ở giữa không trung, hai mắt nhắm nghiền, che ở trong mắt tơ máu cùng với đến từ tâm thần hấn rung động, mặc dù là hấn, cũng không có nghĩ đến, thôi phát cái này Tam Vĩ phiên, lại có kinh thiên động địa như vậy chi lực.

Mà. . . chỉ là đệ nhất vĩ, mà lại căn bản không phải cái này Tam Vĩ phiên bản thể xuất hiện, mà là Mạnh Hạo linh thức cùng bảo vật này dung hợp, mượn bản thân, thúc đẩy một hồi pháp bảo hình chiếu chi lực.

Chỉ có như vậy hình chiếu chi lực, hóa thành tàn phá chi phiên, che lấp bầu trời, bao trùm đại địa, che đầy nơi đây mấy vạn tu sĩ ánh mắt, khiến cho toàn bộ thiên địa chịu tối sầm lại.

Tựa hồ giờ khắc này, trời cùng đất bị tách ra hai nửa, trời là trời, đất là đất, phiên ở dưới bầu trời, đã trở thành đại địa, ở trên mặt đất, đã trở thành bầu trời phiên!

Âm đi là thế giới, đạ đi chính là tâm thần, âm u đây, thì là toàn bộ càn khôn.

Một cổ khó có thể hình dung áp lực, một cổ trước nay chưa có nguy hiểm cảm giác, tại đây một cái chớp mắt, hiện lên ở mà nơi đây từng cái tu sĩ trong lòng, không cách nào tiêu tán, như một tảng đá lớn đè ép trên thân.

Khiến cho toàn bộ bát phương, tại đây một cái chớp mắt, lâm vào tĩnh mịch.

Mỗi người thân mình, đều tản ra màu xám tro khí tức, khí tức này lượn lờ bốn phía, dường như có vẻ tạo thành sương mù, chỉ có thể nhìn thấy tại đây màu xám tro sương mù bên ngoài, tàn phá phiên phiêu diêu, như trời cùng đất vạn vẹo, như phương viên này mấy trăm dặm, ở trong nháy mắt này, thay đổi thiên, thay mặt ý. . .

Tựa hồ cái này tàn phá phiên, nó một mặt, hóa thành thiên, nó mặt khác, tắc thì đã trở thành đại địa.

Không biết qua bao lâu, có lẽ là một sát, bầu trời nhan sắc khôi phục, che đầy đại địa vật biến mất, màu xám tro sương mù cũng đều tản ra, cái kia trước khi đủ để khiếp sợ trời xanh phiên. . . Giờ phút này cũng vô ảnh vô tung biến mất.

Chỉ có Mạnh Hạo vẫn ở chỗ cũ giữa không trung, toàn bộ bầu trời, trừ hấn ra, không có người thứ hai còn ở đây, Mặc Thổ chi tu cũng tốt, Nam Vực tu sĩ cũng thế, đều đang trước phiên vũ trời xanh lúc, thân thể run rẩy trong không tự chủ được trầm xuống mà đại địa.

Ngoại trừ Mạnh Hạo, còn có chính là một cái không đầu thi thể, giống như ngừng lại giữa không trung, cho đến giờ phút này mới hướng về mặt đất, thi thể kia, đúng vậy mặt xanh lão giả!

Hết thấy, tại đây một cái chớp mắt, chấm dứt.

Hấp khí thanh âm, đầy lòng hoảng sợ chi niệm, ở trong nháy mắt này theo từng tia ánh mắt ngưng tụ tại Mạnh Hạo trên thân, lập tức bộc phát ra.

“Mặc Thổ mặt xanh. . . bỏ mình. . .”

“Dùng Trúc Cơ tu vi, diệt sát Kết Đan tu sĩ, việc này. . . việc này. . .”

“Cái này Phương Mộc lại có chiến lực như thế, Đạo Tĩnh bởi vì hấn mà khô, hấn ở đây cái này Đạo Tĩnh ở bên trong, đến cùng đã lấy được dạng gì tạo hóa!!”

“Hấn vẫn là đan sư, Đan Đông nhất mạch Chủ Lô đan sư, lại có siêu việt tất cả tông đạo tử thực lực, người này. . . tương lai đích thị là Nam Vực thế hệ này đệ nhất nhân!”

“Có thể làm người ta càng chú ý, là người này vừa rồi thi triển, là cái gì thuật pháp? Nay thuật có thể trăm Kết Đan!”

Vù vù tiếng nghị luận lập tức quanh quẩn lúc, Mặc Thổ La Trùng, Từ Phỉ, dưới mặt nạ gương mặt tái nhợt, bọn hấn kinh ngạc nhìn giữa không trung Mạnh Hạo, tại đây một trận chiến trước khi, bọn hấn cho là mình là thiên chi kiêu tử, đương kim Nam Vực, cùng thế hệ cùng hoàn cảnh bên trong, ít có người có thể siêu việt bọn hấn, tối đa cũng chỉ là cùng bọn họ đứng ở vậy độ à thôi.

Nhưng này đánh một trận xong, bọn hấn trong giây lát phát hiện, mình cũng được, Nam Vực thiên kiêu đạo tử cũng thế, giờ khắc này tất cả tu sĩ, đều toàn bộ đã trở thành lá xanh phụ trợ cái này trước mắt Phương Mộc.

Cùng cái này Phương Mộc so sánh, nhóm người mình, dù là tư chất cao tới đâu, dù là riêng phần mình tại trong tông môn đều là chú mục kiêu tử, nhưng cùng người này so sánh. . . Chỉ có thể coi là hạng người tầm thường!

Như cái này Phương Mộc, là bầu trời kia nặng gắt, bởi vì quá sáng ngời, quá chói mắt, khiến cho hắc bên cạnh tất cả ngôi sao, không cam lòng cũng tốt, không phục cũng thế, vô luận loại nào tâm tư, cũng đều chỉ có thể lựa chọn âm đạm. . .

Cùng thể hệ bên trong, xuất hiện như vậy một cái có thể Trúc Cơ diệt Kết Đan yêu nghiệt, đối với tất cả cùng thể hệ chi nhân mà nói, đây đều là một hồi vô luận là thân thể hay vẫn là tâm thần song trọng áp lực.

Vương Lệ Hải sắc mặt trắng bệch, trầm mặc không nói, Hàn Sơn Đạo cười khổ lắc đầu, nội tâm thâm than, Kim Hàn tông đạo tử, Tổng gia Tổng Vân Thư, còn có những tông môn khác tự nhận là đã đứng ở Trúc Cơ đỉnh phong chi tu, giờ phút này nguyên một đám đang nhìn hướng Mạnh Hạo lúc, trong mắt lộ ra sâu đậm kính sợ.

Bọn hắc kính sợ là Mạnh Hạo tu vi, kính sợ là có đủ như vậy tu vi người, bản thân là Đan Đông Chủ Lô, đây hết thấy hết thấy, đều để cho bọn họ minh bạch, tương lai Nam Vực, cái tên Phương Mộc, chính là không người không biết, không người không hiểu, sẽ trở thành Nam Vực một bộ phận!

Một trận chiến, thành danh!

Ánh mắt mọi người, đều ngóng nhìn cái này giữa không trung giờ phút này nhắm hai mắt Mạnh Hạo, theo vù vù tiếng nghị luận dần dần tiêu tán, cái này bốn phía lần nữa sa vào đến mà tĩnh mịch.

An tĩnh như vậy, tĩnh mịch như vậy, đôi khi đại biểu đáng sợ. . .

Đến từ ánh mắt của mọi người ở bên trong, có phức tạp, có rung động, có kính sợ, có hâm mộ, cũng có đổ kị. . .

Này chủng chủng bất đồng ánh mắt, tựa hồ có thể hóa thành từng thanh vô hình lợi kiếm, vờn quanh tại Mạnh Hạo bốn phía, dường như có vẻ chỉ cần Mạnh Hạo tại đây lộ ra một tia một hào suy yếu, những thứ này lợi kiếm sẽ không chậm trễ chút nào, một lần hành động diệt sát.

Mạnh Hạo mạnh, hôm nay mang ọi người rung động, đã đến bị đổ kị trình độ, đây cũng là hắc vì sao trước khi luôn muốn cải biến bộ dáng, không muốn đơn giản lộ ra chân thân nguyên nhân chỗ.

Nếu không có một trận chiến này đối với Mạnh Hạo đột phá tới cửa ải trọng yếu, hắc vẫn không sẽ ở chính mình cánh chim không có đầy đặn lúc, hiển lộ bản thân.

Mặt xanh lão giả tử vong, không ai sẽ đi bên ngoài truy cứu, Mặc Thổ đạo tử cũng tốt, mặt khác hai cái mặt xanh tu sĩ cũng thế, bọn hắc vốn là không sẽ ở giờ khắc này, tại Mạnh Hạo khí thể mạnh nhất, Nam Vực chúng tu tâm thần chấn động lúc, đi truy cứu việc này.

Có thể. . . Hôm nay trạng thái có chút quỷ dị, đến từ chúng tu ánh mắt, khiến cho Mặc Thổ cái kia mặt khác hai cái mặt xanh lão giả, hai mắt có chút lóe lên.

Bọn hắc tại ngóng nhìn Mạnh Hạo, Vương gia đạo tử Vương Lệ Hải, đã ở ngóng nhìn, tay phải của hắc nhìn như tùy ý để ở một bên, nhưng chỉ có chính hắc biết được, Vương gia Chu Tước ba ngón, đã ở hắc trong tay chuẩn bị.

Nhất Kiếm tông Hàn Sơn Đạo nheo cặp mắt lại, cái kia giống như hào sáng gương mặt, hôm nay cũng có một vòng âm trầm.

Kim Hàn tông đích đạo tử, còn có những tông môn khác thiên kiêu, nhưng phàm là mấy ngày này thua ở Mạnh Hạo trong tay chi nhân, giờ phút này đều nguyên một đám ánh mắt lập loè, toàn bộ đều đang nhìn về phía Mạnh Hạo.

Bọn hắc còn không dám ra tay. . . nếu Mạnh Hạo chỉ là Mạnh Hạo, bọn hắc sẽ không bắn khoản quá nhiều, Mặc Thổ cũng sẽ không có quá nhiều cố kỵ, trực tiếp ra tay chính là, nhưng Mạnh Hạo. . . Hắc là Phương Mộc!

Tử Vận tông Đan Đông nhất mạch Chủ Lô đan sư!

Con người khi còn sống, sẽ ở đang phát triển thành lập một cái rồi lại một cái, lưới, muốn không có bất kỳ phiền toái đi diệt sát một người, đầu tiên muốn chém đoạn hắc lưới, như thế mới có thể tránh lo âu về sau, bằng không mà nói giết người cùng tự sát, không có khác nhau.

Như trước khi Mạnh Hạo chỉ là Mạnh Hạo hắc không có loại này lưới, cho nên mỗi người muốn đem hắc diệt sát, cũng dám đi ra tay.

Nhưng bây giờ, Đan Đông nhất mạch thân phận, chính là Mạnh Hạo giờ phút này thân thể bên ngoài, cường đại nhất một tầng lưới.

Việc này, Mạnh Hạo tại năm đó bái nhập Khảo Sơn Tông lúc, hắc cũng đã hiểu ra, Khảo Sơn, trên thực tế chính là trong đời lưới một bộ phận.

Vương Lệ Hải không hề động, có thể Vương gia một vị thiên kiêu, nhưng lại tại đây một cái chớp mắt, hướng về giữa không trung Mạnh Hạo chỗ đó phóng ra một bước.

Bước này rơi xuống, như đạp ở mà nơi đây tu sĩ trong đầu, La Trùng động!

Cái kia hai cái Mặc Thổ mặt xanh lão giả, cũng ở đây một khắc, bước ra bước chân. . .

Tại đây đè nén tĩnh mịch ở bên trong, tại đây nhìn như bình tĩnh nhưng trên thực tế nhưng lại ngập trời hung hiểm lập tức, giữa không trung Mạnh Hạo, hắc nhắm hai mắt ở trong nháy mắt này, bỗng nhiên mở ra.

Tại hắc hai mắt mở ra một khắc, Vương gia vị kia thiên kiêu bước chân run lên, ngừng lại. La Trùng cũng là thân thể dừng lại, nhìn về phía Mạnh Hạo, hai vị kia mặt xanh tu sĩ, cũng là thân thể dừng lại.

Giờ phút này tất cả mọi người, dùng so với trước kia còn phải cẩn thận ánh mắt, nhất tề nhìn về phía Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo sắc mặt như thường, vẫn lạnh lùng như cũ, trong mắt hàn quang chẳng những không có giảm bớt, ngược lại càng đậm một ít, ẩn ẩn ở sâu trong ánh mắt, còn có một tia mỉa mai ý.

Tại hắc thân mình, nhìn không tới chút nào thương thế tồn tại, dường như có vẻ lúc trước hắc có thể diệt sát Kết Đan, hôm nay như trước có thể diệt sát thứ hai Kết Đan!

“Cái này Đạo Tĩnh cảm ngộ ở bên trong, ẩn chứa nhất thức thần thông, Phương mỗ thân là Đan Đông nhất mạch Chủ Lô đan sư, không am hiểu cùng người đấu pháp, cho nên hiểu ra không sâu, làm không được thu phát tùy ý, Mặc Thổ đạo hữu, thứ lỗi.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, tay phải nâng lên vung lên, lập tức trên người áo bào xanh biến mất, thay vào đó, là Tử Vận tông Chủ Lô đan bào, trường bào màu đen, ẩn ẩn cất giấu tử ý, khiến cho giờ khắc này Mạnh Hạo, lập tức làm cho tất cả mọi người, tâm thần chấn động.

Hắc bình tĩnh đứng ở giữa không trung, nhàn nhạt quan sát mọi người.

Thời gian dường như có vẻ bình tĩnh, một lát sau, cái kia hai cái mặt xanh tu sĩ nhìn thật sâu Mạnh Hạo liếc, quay người hóa thành cầu vồng, hướng về xa xa rời đi, Mạnh Hạo thân phận, là bọn hắc lớn nhất bản khoản, Nam Vực mỗi người đều biết Đan Quỷ bao che khuyết điểm, ai động hắc đan sư, hắc sẽ đi động đối phương tông thổ!

Mặc Thổ đạo tử La Trùng, Từ Phỉ hai người, cũng là trầm mặc nhìn thoáng qua Mạnh Hạo, quay người rời đi.

Theo Mặc Thổ tu sĩ rời đi, Nam Vực những tu sĩ này nháy mắt theo lúc trước đáng sợ yên tĩnh trong khôi phục lại, dường như có vẻ bốn phía hào khí thoáng cái không còn áp lực, mà là xuất hiện sinh động, nguyên một đám đang muốn tiến lên cùng Mạnh Hạo bắt chuyện lúc, Mạnh Hạo tại giữa không trung, hướng về đại địa mọi người ôm quyền cúi đầu.

“Đa tạ lúc trước các vị đạo hữu tương trợ, trận chiến này Phương mỗ cảm xúc rất lớn, nhất thức kia cảm ngộ thần thông cũng cần cẩn thận nhận thức, mặt khác mấy ngày trước tông môn thì có phong mệnh truyền đến, muốn Phương mỗ lập tức trở về tông, ngày khác chư vị đi Tử Vận tông, Phương mỗ nhất định thịnh yến đãi.” Mạnh Hạo ôm quyền cúi đầu về sau, nơi đây tu sĩ đa số đã hiểu, dù sao chiến diệt Kết Đan, đối với bất kỳ một cái nào tu sĩ Trúc Cơ mà nói, đều là một lần chuyện lớn bằng trời, nhất là cái kia thần

thông xuất hiện, không người nhìn ra là pháp bảo, dù sao Mạnh Hạo thi triển chỉ là hình chiếu chi lực, người ở bên ngoài nhìn lại, chính là một loại thần bí thuật pháp thần thông.

Mà tu sĩ tu tâm, đã có như vậy chiến tích, ngày sau tự tin thường tại, vô luận là sau này tu hành hay vẫn là thuật pháp, đều muốn có chỗ tốt rất lớn.

Giờ phút này nhao nhao đã hiểu lúc, Mạnh Hạo lại hướng về Nam Vực tất cả tông môn gia tộc đạo tử ôm quyền, cảm tạ lúc trước tương trợ về sau, không có ở tại đây quá nhiều dừng lại, quay người hóa thành cầu vồng, gào thét mà đi.

Cho đến Mạnh Hạo bay ra rất xa, Vương Lệ Hải bọn người cau mày, không thể không thu hồi ánh mắt, bọn hắn cho đến giờ phút này như trước còn bắt không được Mạnh Hạo sâu cạn, bởi vì Tử Vận tông tồn tại, bọn hắn không dám tùy tiện ra tay, chỉ có thể đáy lòng thở dài.

Mạnh Hạo tốc độ cực nhanh, cho đến bay ra một ngày, hắc sắc mặt nhanh chóng tái nhợt, một ngụm máu tươi chợt phun ra, khí tức cả người nháy mắt suy yếu vô cùng, nhưng mà cắn răng bay vào phía dưới một chỗ ngọn núi, tại đây. . . Đúng là hắn trước bề quan động phủ.

Tại bước vào động phủ về sau, Mạnh Hạo lần nữa phun ra máu tươi, khoanh chân ngồi xuống sau lấy ra đan dược lập tức nuốt vào, tay phải vung lên, lập tức lại có số lớn Độc đan bay ra, hóa thành sương mù bao phủ bốn phía.

276. Chương 276: Trước Hết Đứng Đưa Nữa

Mạnh Hạo sắc mặt trắng bệch, khoanh chân ngồi ở trong động phủ, vài ngày sau, khi hắn mở hai mắt ra lúc, trong mắt lộ ra một vòng tinh mang, nhưng lông mày lại nhíu thật chặt, hồi lâu mới chậm rãi buông ra.

“Bị thương hồn. . .” Mạnh Hạo thì thào, hắn có thể rõ ràng cảm nhận được một cỗ âm lãnh, từ trong tới ngoài khắp nơi đóng băng lạnh lẽo, Trúc Cơ tu hành, một thân tu vi đến từ đạo đài, sinh ra đời linh thức, do đó xuất hiện thức hải tu hồn.

Này hồn, là tương lai Nguyên Anh căn cơ.

Nhưng hôm nay, Mạnh Hạo ẩn ẩn phát giác, mình tu hồn, như bị rút đi một tí, đây là Tam Vĩ phiên hiển lộ một cái giá lớn! Này tổn thương rất khó khôi phục, không giống thân thể vết thương điều dưỡng có thể khôi phục như thường, đây là hồn tổn thương, không phải đan dược có thể cứu.

Chiến Kết Đan, nhìn như phong quang, nhưng trên thực tế đối với Mạnh Hạo mà nói, hắn muốn chân chính diệt sát một cái Kết Đan, khó khăn kia to lớn, cho dù là hắn khai xuất thứ mười tòa đạo đài, cũng như trước gian nan.

Dù sao Kết Đan tu sĩ, nhất là tu được ra Đan Khí Kết Đan tu sĩ, cùng Trúc Cơ ở giữa chênh lệch to lớn như trời cùng đất vậy, nếu không có Mạnh Hạo là hoàn mỹ Trúc Cơ, hắn căn bản liền chiến Kết Đan tư cách đều không có.

Có thể coi là hoàn mỹ Trúc Cơ, dùng tám tòa đạo đài chi lực, Mạnh Hạo cùng mặt xanh tu sĩ một trận chiến, cũng cực kỳ gian nan, cơ hồ là vận dụng hết thủy thủ đoạn, rồi mới miễn cưỡng quần nhau, nhìn như không có thất bại, nhưng trên thực tế đã có bại vong xu thế, sợ là lại dùng không được bao lâu, sẽ gặp như núi lở giống như diệt vong.

Chỉ là, hắn để cửu tòa đạo đài mở ra, khiến cho đây hết thủy thủy nháy mắt xuất hiện chuyển cơ, đây cũng chính là Mạnh Hạo lúc ấy cần có, chỉ có đang mãnh liệt sinh tử uy áp dưới, mới có thể để mình trong cơ thể khí càng ngày càng mạnh, cho đến trùng kích bình cảnh, đột phá tu vi!

Chính là bởi vì cái này cần thiết một trận chiến, cho nên Mạnh Hạo nhất định phải ra tay!

Nhưng nếu không có đệ thập đạo đài. Mặc dù là Mạnh Hạo hoàn mỹ Trúc Cơ đại viên mãn. Cũng như cũ là không cách nào diệt sát Kết Đan tu sĩ. Nhiều nhất là khiến cho cục diện có chút chuyển biến tốt đẹp mà thôi.

Cho đến, Mạnh Hạo trong cơ thể xuất hiện thứ mười tòa đạo đài, cái này thứ mười tòa đạo đài xuất hiện, đưa hắn cùng Kết Đan cảnh cường giả trong lúc đó vốn là trời cùng đất chênh lệch, trực tiếp kéo gần lại một nửa phải nhiều.

Khiến cho Mạnh Hạo tu vi chiến lực, nhảy lên dưới, hoàn toàn siêu việt Trúc Cơ, xấp xỉ ở vào Kết Đan liệt kê.

Có thể nói. Mười tòa đạo đài Mạnh Hạo, đã coi như là hơn phân nửa cái chân bước vào đã đến Kết Đan cảnh nội, nhưng coi như là vậy, hắn tối đa cũng chỉ là cùng cái kia Kết Đan tu sĩ một trận chiến, nhưng mà không cách nào diệt sát, tương tự vậy, đối phương cho dù chiếm cứ một ít ưu thế, nhưng cũng rất khó đem ưu thế này hóa thành sát cơ.

Mà hết thảy này chuyển cơ, thì là cái kia mặt nạ huyết sắc bên trong chí bảo Tam Vĩ phiên!

Bảo vật này có thể ở huyết tiên trong truyền thừa lưu lại lâu dài Còn có, trong đó nhất vĩ càng là phong một cái chữ Quý. Có thể thấy uy lực của nó kinh thiên động địa, thậm chí Thái Ấch nhất tộc huyết tiên. Hắn cả đời khát vọng chính là muốn dùng Tam Vĩ phiên, đi uống máu của họ Quý!

Còn có lúc trước Bì Đổng, đã ở lần thứ nhất chứng kiến cái này Tam Vĩ phiên lúc, lộ ra một vòng giật mình ý, đây hết thảy hết thảy, Mạnh Hạo đều nhìn ở trong mắt, hắn há có thể không biết được, cái này Tam Vĩ phiên kinh thiên.

Bảo vật này, dùng tu vi của hắn căn bản là không cách nào rung chuyển, càng chưa nói tới vận chuyển, nhưng tại hắn thứ mười tòa đạo đài mở ra lúc, Mạnh Hạo nhưng lại cảm nhận được, Tam Vĩ phiên truyền tới một cỗ mang theo khát vọng triệu hoán.

Giờ phút này đi hồi ức, cái kia khát vọng, rõ ràng là khát vọng diệt sát!

Nếu nói là Mạnh Hạo vận chuyển cái này Tam Vĩ phiên, không bằng nói là phiên này tại Mạnh Hạo đơn giản một ít tư cách dưới tình huống, tự chủ tiếp xúc, mượn Mạnh Hạo chi thủ, lần nữa xuất hiện tại trong thiên địa.

Nếu nói là Mạnh Hạo diệt sát cái kia Kết Đan tu sĩ, không bằng nói là cái này Tam Vĩ phiên, tự hành chém giết mặt xanh Kết Đan!

Chỉ là lúc này đây Tam Vĩ phiên trong đó nhất vĩ hình chiếu mà ra, liền khiến cho Mạnh Hạo toàn thân tu vi coi như khô kiệt, nháy mắt trôi đi tám chín phần mười, càng là bị thương hồn, ngày đó ở giữa không trung, đối mặt Mặc Thổ chi tu, đối mặt Nam Vực mọi người, Mạnh Hạo nhìn như bình thường, nhưng trên thực tế khi đó hắn, đã cực kỳ suy yếu.

Nhưng Bì Đổng biến hóa chi lực, ở đằng kia một cái chớp mắt, nhưng lại cường hành duy trì ở Mạnh Hạo cho người cảm giác cùng khí tức, khiến cho ngoại nhân không cách nào nhìn ra mảnh khỏe, hơn nữa có chỗ cổ kị, không dám ra tay.

Tương tự, bởi vì Tam Vĩ phiên cũng không có chính thức xuất hiện, hết thảy đều là như hư ảo thần thông, cho nên cho người cảm giác đây không phải là pháp bảo, mà là một loại thuật pháp, mà Mạnh Hạo là ở Đạo Tinh khô kiệt về sau thi triển Tam Vĩ phiên, khó tránh khỏi sẽ cho người sinh ra liên tưởng.

Cho đến giờ phút này, Mạnh Hạo theo trong nhập định thức tỉnh, theo một ngụm trọc khí nhỏ ra, hắn trong mắt tinh mang chớp động, tu vi của hắn đã khôi phục bảy tám phần mười, mà lại dựa theo như vậy phát triển, không bao lâu, là được hoàn toàn khôi phục, chỉ là hồn tổn thương, nhưng thủy chung không cách nào khôi phục, chỉ có thể duy trì không hề nghiêm trọng.

“Bị thương hồn, như gieo xuống nhân, ngày sau nếu có trùng kích Nguyên Anh ngày, này quả hàng lâm.” Mạnh Hạo trầm mặc một lát, thở sâu, chậm rãi đứng người lên đi ra ngoài động phủ, giờ phút này bầu trời như trước rơi xuống mưa nhỏ, nước mưa ào ào mà rơi, mang theo cái lạnh mùa thu, Mạnh Hạo nhìn phía xa, một thân trường bào màu xanh tại trong mưa gió phất phới.

“Kết Đan. . .” Mạnh Hạo trong mắt hàn mang hiện lên, dứt khoát không hề đi suy tư tương lai Nguyên Anh khó khăn sự tình, hẳn nghĩ tới rồi Vương Đăng Phi hộ đạo giả, vị kia Kết Đan tu sĩ Vương Tích Phạm.

Đây là năm đó chỉ nhìn Mạnh Hạo liếc, liền cơ hồ khiến Mạnh Hạo suýt nữa diệt vong chi nhân, nhưng hôm nay, Mạnh Hạo giờ phút này có đầy đủ tin tưởng, như gặp lại người này, chính mình chắc chắn làm cho đối phương chấn động.

Trong trầm mặc, Mạnh Hạo nghĩ tới Âu Dương trưởng lão, nghĩ tới Khảo Sơn Tông cường môn Hà Lạc hoa, nghĩ tới Triệu quốc những Kết Đan đó tu sĩ, dần dần, Mạnh Hạo trong mắt hào quang càng thêm sáng ngời.

”Mười tòa đạo đài, hoàn mỹ Trúc Cơ, thì có thể làm cho ta đánh với Kết Đan một trận. . . Cho dù hoàn mỹ cảnh giới cấm ta hấp thụ thiên địa linh lực chi lộ, nhưng cho ta chính là cùng cảnh bên trong mạnh nhất chi lực!

Con đường này. . . ta muốn kiên định đi xuống, đã làm được hoàn mỹ Trúc Cơ, như vậy ta liền nhất định phải làm đến. . . hoàn mỹ Kim Đan! Về phần hồn tổn thương, chỉ có tạm gác lại về sau.” Mạnh Hạo hô hấp có chút dồn dập, hẳn hôm nay đã không phải năm đó vừa mới tu hành thiếu niên, hẳn giờ phút này đối với tu hành chi lực hiểu rõ rất nhiều. Ví dụ như cái này Kết Đan, tại Nam Vực giới Tu Chân, chia làm ba cái cấp độ, trong đó dùng tử làm thượng, cam đỏ xanh là trung, tạp sắc là hạ.

Căn cứ bất đồng công pháp, bất đồng tư chất, sẽ kết xuất bất đồng chi đan, ví dụ như Tử Vận tông Tử Khí Đông Lai, chính là có thể làm cho người ta kết xuất tử đan, còn những tông môn khác gia tộc, tự nhiên cũng có mật pháp có thể để ột ít thiên kiêu đệ tử, tại Kết Đan lúc đó có không nhiều lắm cơ hội xuất hiện tử đan.

Bất đồng đan, có thể sẽ dẫn sinh ra bất đồng Đan Khí, càng là cao tầng thứ Kết Đan cảnh, tu ra Đan Khí khả năng lại càng lớn, thời cơ xuất hiện cũng liền càng sớm, uy lực cũng tự nhiên càng mạnh.

Nói như vậy, kết tử đan, cơ hồ chín thành chi nhân, có thể tại Kết Đan sơ kỳ liền tu ra Đan Khí, mà cam đỏ xanh chi đan, cho dù cũng là đơn sắc, nhưng phần lớn là cần Kết Đan trung kỳ, mới có thể tu ra Đan Khí. Còn Mặc Thổ Tam Thanh, hiển nhiên là trong đó thiên kiêu thể hệ, ngành sinh sinh đích dựa vào cam đan, đã lấy được thuộc về tử đan ưu thế.

Về phần tạp đan, phần lớn là nhiều nhan sắc hỗn tạp ở bên trong, thuộc về mật lưu liệt kê.

Có thể Mạnh Hạo biết được, Kết Đan hoàn mỹ cảnh giới, là kim đan!

Như cùng hẳn hoàn mỹ Trúc Cơ Đan đồng dạng, tại Kết Đan cái cảnh giới này, Mạnh Hạo cần chính là hoàn mỹ kim đan. Tại tu ra tử đan cảnh trên cơ sở, nuốt vào hoàn mỹ kim đan thì có nhất định khả năng từ tử đan thành kim đan.

Ngay sau đó, Mạnh Hạo biết mình cần đối mặt, chính là lôi kiếp!

Vốn là những chuyện này khoảng cách Mạnh Hạo còn xa, nhưng hôm nay theo Mạnh Hạo hoàn mỹ Trúc Cơ mười tòa đạo đài đại viên mãn, giờ phút này Kết Đan đã bày tại trước mặt của hắn.

Mạnh Hạo trầm mặc một lát, nhìn phía xa thiên địa mưa gió, tay áo hất lên, phía sau hắn trong động phủ lượn lờ khói độc cấp tốc co rút lại, cuối cùng nhất tại Mạnh Hạo trong tay hóa thành một đoàn về sau, bị hắn thu vào trữ vật đại ở trong, thân thể nhoáng một cái, thẳng đến phía trước mà đi.

“Ác bá, ba cái ác bá, Mạnh Hạo ngươi lừa gạt ta, ngươi lừa tình cảm của ta, ngươi lừa của ta trả giá. . .” Vài ngày sau, giữa không trung Mạnh Hạo sắc mặt khó coi, cau mày, đỉnh đầu của hắn, Bì Đổng biến thành cái mũ, đang lải nhải không ngừng mở miệng.

Cái này Bì Đổng là hai ngày trước xuất hiện, đuổi theo Mạnh Hạo đòi ác bá, nhưng nơi đây Nam Vực Tây Bộ, theo Đạo Tỉnh biến mất, tu sĩ cũng đã sớm tán đi, Mạnh Hạo cần bản là tìm không thấy ác bá.

Vì vậy. . . Bì Đổng nổi giận.

“Người làm như vậy không đạo đức, người làm như vậy không đúng, người làm như vậy không có lương tâm. . . Của ta ác bá, của ta ba cái ác bá!!” Bì Đổng càng nói càng là ủy khuất.

Mạnh Hạo tăng hăng một cái, cho dù sắc mặt khó coi, nhưng mấy năm qua này, nhất là tại Tử Vận tông thời điểm, cái này Bì Đồng cũng thường xuyên nhảy ra quấy rối một phen, Mạnh Hạo sớm thành thói quen, giờ phút này tùy ý Bì Đồng lú lo nói.

Cho đến lại qua mà ba ngày, Bì Đồng liên tiếp cảm râm mấy ngày, có chút dừng lại về sau, Mạnh Hạo vội ho một tiếng, mở miệng.

“Người trước kia đã từng nói qua, cái con kia chim anh vũ tại ta Kết Đan về sau, có thể theo trong gương đồng đi ra?” Mạnh Hạo những lời này, đã tại đáy lòng đợi ba ngày, giờ phút này mới mở miệng, Bì Đồng lập tức hét lên một tiếng.

“Đúng vậy, người Kết Đan về sau, tên chết tiệt tà ác vô sỉ hạ lưu hèn hạ gia hỏa kia, sẽ xuất hiện rồi, chúng ta ngày hôm nay đã đợi mà thật lâu, đời ta nhất định phải độ hóa nó!!” Bì Đồng nổi giận như vậy, lần nữa đã bắt đầu lải nhải, nhưng nói cũng không phải ác bá, mà là biến thành thần bí kia chim anh vũ.

Mạnh Hạo nội tâm nhẹ nhàng thở ra, hẳn dĩ nhiên đã tìm được đối phó cái này Bì Đồng phương pháp, chính là không ngừng cho nó tìm được chủ đề, nói như vậy hai ba đề tài về sau, nó chắc chắn đã quên sớm nhất chuyện tình, bị dẫn dắt đi, liền dễ dàng đối phó rồi.

Mạnh Hạo thân thể tại giữa không trung, Bì Đồng biến thành cái mũ không ngừng mà lải nhải, ong ong thanh âm quanh quẩn, cho đến lại qua mà bảy ngày, Bì Đồng lúc này mới dừng lại những lời nói đầu đầu, như muốn nghỉ ngơi một chút lại tiếp tục.

“Người nói là người lợi hại, hay vẫn là cái kia chim anh vũ lợi hại?” Mạnh Hạo vội vàng mở miệng.

“Đương nhiên là ta, đương nhiên là rất vĩ đại, rất anh tuấn, rất bất phàm, rất thông minh chính là ta!! Cái kia vô sỉ gia hỏa là cái thứ gì, nó chính là một con chim, ta muốn độ hóa nó, ta muốn tiêu diệt nó!” Bì Đồng lần nữa nổi giận, như Mạnh Hạo những lời này nói đến mà nó nghịch lân lên, giờ phút này điên cuồng lúc, dường như có vẻ lửa giận ngút trời.

“Mặt nạ bên trong Lý gia lão tổ gần đây nghe lời sao?” Mạnh Hạo tranh thủ thời gian mở miệng.

“Tức chết ta rồi, tức chết ta rồi, Lý gia lão tổ? Đúng vậy, thằng này gần đây không nghe lời, hẳn không đạo đức, hẳn tà ác vô cùng, ta muốn đi giáo huấn hẳn!” Bì Đồng sừng sốt một chút về sau, như đầy ngập lửa giận đột nhiên đã tìm được chỗ phát tiết, thân thể phịch một tiếng biến mất, hóa thành một đạo khói trắng thẳng đến Mạnh Hạo túi trữ vật, nhanh chóng nhảy vào mặt nạ ở trong, biến mất không thấy gì nữa.

Cho đến giờ phút này, Mạnh Hạo mới thật dài thở ra một hơi.

“Cuối cùng có thể an tĩnh một chút rồi. . .” Mạnh Hạo nhìn bốn phía, hẳn không có ý định mau chóng trở về lại Tử Vận tông, mà là quyết định đi một chỗ tu sĩ tụ tập thành trì, tìm kiếm một chỗ phòng đấu giá, bán đan dược đổi chút ít linh thạch.

Có thể đánh đang lúc dò xét bốn phía, trầm ngâm nên đi đâu một cái phương hướng, bỗng nhiên Mạnh Hạo thần sắc khẽ động, cúi đầu vô túi trữ vật, lập tức theo hẳn trong túi trữ vật Chủ Lô lệnh bài tự bay ra, lệnh bài kia trên có ánh sáng tím chớp động, tại Mạnh Hạo một bả tiếp được lệnh bài kia lập tức, trong đầu của hắn đột nhiên quanh quẩn một cái tang thương thanh âm uy nghiêm.

“Tiểu gia hỏa, chơi đủ chưa? Trước hết đừng đùa nữa, trong vòng bốn ngày cho lão phu lập tức trở về đây, sau bốn ngày mở ra tấn chức Tử lô Tiên thổ thí luyện! Đây thí luyện cách bao nhiêu năm một lần xem lão phu tâm tình, hôm nay muốn mở ra, người tham dự có cơ duyên trở thành Tử lô, nếu như người về không được, coi như người bỏ quyền nhé ah.”

277. Chương 277: Đông Lai Sơn

Mạnh Hạo trợn to mắt, ngơ ngác nhìn trong tay Chủ Lô lệnh bài, trong đầu giờ phút này dần dần tiêu tán thanh âm, còn lưu lại giống như đối với chính mình rất quen thuộc ý.

Nhất là cái kia ngôn từ bên trong trêu chọc, lại để cho Mạnh Hạo càng thêm kinh ngạc.

Mà lại thanh âm này Mạnh Hạo rõ ràng rất là lạ lẫm, tại trong trí nhớ tựa hồ chưa bao giờ có.

Mạnh Hạo cau mày, thân thể hóa thành cầu vồng bay tới đằng trước, nhưng không đợi bay ra quá lâu, hắn bỗng nhiên thân thể mạnh mẽ mà dừng lại, cúi đầu lập tức nhìn về phía trong tay Chủ Lô lệnh bài, hai mắt co rút lại về sau lộ ra tinh mang, càng là ở đằng kia tinh mang ở trong, còn mơ hồ mang theo một cổ tức giận.

“Ta biết rõ thanh âm này thuộc về người nào, có tư cách nói cái gì Tử lô thí luyện mở ra thời gian xem tâm tình sự tình... Mà lại tại Chủ Lô lệnh bài ở trong, cách xa như vậy hướng ta truyền âm, ngoại trừ Tử lô có thể miễn cưỡng làm được bên ngoài, còn có một người!”

“Đan Quỷ!!” Mạnh Hạo nghiêng rằng nghiêng lợi, nhưng lại cũng không biết làm sao.

”Của ta Nhập Ma đan, của ta hai ước linh thạch... Mạnh Hạo nghĩ đến cái kia hai ước linh thạch, hắn đã cảm thấy ngực quần đau, như có người từ trong túi của mình, ở ngay trước mặt chính mình, sanh sanh đem bảo bối lấy đi, mà lại chính mình còn không cách nào đi phản kháng cảm giác.

Tử Vận trong tông, có khả năng nhất biết được Đan Đỉnh thân phận, tại Mạnh Hạo xem ra, ngoại trừ địa vị tôn quý Tử lô bên ngoài, cũng chỉ có Đan Quỷ rồi, cái viên này Nhập Ma đan có thể che dấu những người khác, nhưng tất nhiên không cách nào che dấu Đan Quỷ.

Mà lại dùng Đan Quỷ địa vị, có thể nói Tử Vận trong tông, nếu hắn muốn biết một thứ gì đó, kiên quyết không có khả năng có người có thể ẩn nấp rồi.

Mà Mạnh Hạo cũng chưa từng có tận lực đi che dấu cái gì, chỉ là sẽ không chủ động đi nói ra thân phận mà thôi, dù sao ngày đó hắn tham dự đấu giá hội, vốn cũng là ý định nếu có cơ hội liền nho nhỏ dương danh một bữa, nhưng không có nghĩ rằng Nhập Ma đan oanh động khiến cho Mạnh Hạo cảnh giác sau đó, lần này đã có đằng sau toàn bộ Nam Vực suy đoán Đan Đỉnh là ai sự tình.

Hôm nay Mạnh Hạo nhìn xem trong tay Chủ Lô lệnh bài, hồi tưởng lúc này trong đó truyền vào trong óc thanh âm, thở dài, hắn đã minh bạch Đan Quỷ tự nhiên đã sớm biết thân phận của mình.

“Nếu biết ta chính là danh chấn Nam Vực, có được hiển hách thanh danh, vô luận tông môn nào nhìn thấy ta đều khát khao muốn ta trở thành khách khanh, vĩ đại Đan Đỉnh đại sư thì vì cái gì còn không cho ta linh thạch!” Mạnh Hạo nghĩ tới đây, vừa tức vừa phẫn rồi.

Vẫn như trước là không biết làm sao, Đan Quỷ là Đan Đông nhất mạch lão tổ nhân vật như vậy, hắn nếu là chơi xấu, Mạnh Hạo cảm giác mình đích đích xác xác không có cách nào đi yêu cầu linh thạch.

”Trước kia tại trong Vân Kiệt huyện, mấy cái có tiền viên ngoại liền đặc biệt keo kiệt, việc này trong huyện cơ hồ tất cả mọi người biết được, cái kia đi ra cửa nếu như không chiếm được tiện nghi, chẳng khác nào là ném tiền gia hỏa!

Hôm nay tại đây giới Tu Chân, cũng là đạo lý này, càng là linh thạch nhiều, thì càng keo kiệt!” Mạnh Hạo thở dài, cất bước đang lúc hóa thành cầu vồng hướng về xa xa gào thét mà đi.

”Thiếu hai ta ước linh thạch, ta hôm nay trong túi một khối linh thạch đều không có... Mạnh Hạo sầu mi khổ kiếm, vừa nghĩ tới chính mình trống không túi, nghĩ tới cái kia hai ước linh thạch, hắn liền không cách nào bình tĩnh.

”Trong vòng bốn ngày hồi trở lại tông môn, nơi đây khoảng cách Tử Vận tông xa không chỉ bốn ngày lộ trình... Mạnh Hạo tốc độ càng lúc càng nhanh.

“Tấn chức Tử lô thí luyện... Cái này Đan Quỷ lão quái cầm linh thạch của ta, chẳng lẽ là trong lòng có chút áy náy, phải cho ta một cơ hội, trở thành Tử lô?” Mạnh Hạo hai mắt cũng lúc đó lóe lên, tim đập thành thịch, hắn rõ ràng biết được trở thành Tử lô đan sư đủ loại chỗ tốt.

Nhất là hôm nay Tử Vận tông Đan Đông nhất mạch, cái này một ngàn năm qua chỉ có tám vị Tử lô đan sư, từ đầu đến cuối không có người thứ chín.”

Mạnh Hạo hô hấp có chút dồn dập, tốc độ trong chớp lát nhanh hơn lên.

“Bốn ngày... Nói cái gì cũng phải trong vòng bốn ngày trở lại tông môn!” Mạnh Hạo hóa thành cầu vồng, nháy mắt đi xa, một đường bay nhanh, hẳn không phải là không có cân nhắc việc này đột ngột. Dù sao hẳn là vừa mới tại Tây Bộ quật khởi, tu vi kéo lên, sau đó tông môn gọi chính mình trở về, việc này thấy thế nào đều tựa hồ có chút âm mưu bộ dạng.

Có thể Mạnh Hạo lại hơi trầm ngâm, bỏ đi một ít bản khoản, tu vi của hắn cùng ly khai tông môn thì không giống với, hoàn toàn có thể đổ lên Đạo Tinh hiểu được, còn nói tông môn có nhắm vào mình âm mưu, việc này tại Mạnh Hạo phân tích dưới, hẳn cảm thấy khả năng rất nhỏ.

Dù sao Tử Vận tông thân là Nam Vực đại tông, nếu thật đối với chính mình có chút ác ý, còn khinh thường tại đi dùng những thủ đoạn này, có quá nhiều biện pháp có thể vô thanh vô tức đem chính mình bắt.

Mà lại tại Đan Đông nhất mạch đã có hơn năm năm thời gian, Mạnh Hạo đối với tông môn đã có không ít hiểu rõ, biết được Đan Đông nhất mạch đặc thù cùng bao che khuyết điểm.

Bất quá tuy nói như thế, cho dù bản khoản ít đi rất nhiều, nhưng nên có cẩn thận Mạnh Hạo nhưng lại chưa từng biến mất, mà là dấu ở đáy lòng, thông qua một chỗ lại một chỗ truyền tống trận, hướng về Tử Vận tông phương hướng bay nhanh.

Có Truyền Tống trận, là thuộc về có chút tông môn hoặc là gia tộc tất cả, mỗi khi lúc này, Mạnh Hạo đều lấy ra Đan Đông nhất mạch Chủ Lô đan sư lệnh bài, một đường không có bất kỳ tông môn cùng gia tộc sẽ ngăn cản, đối với có thể có Chủ Lô đan sư mượn truyền tống trận sự tình, bọn hắn cam tâm tình nguyện.

Bốn ngày thời gian, rất nhanh trôi qua, tại khuya ngày thứ ba tảng sáng ngày thứ tư lúc, Mạnh Hạo một đường phong trần, đã trải qua hơn hai mươi lần truyền tống trận, không sai biệt lắm là vượt qua gần nửa cái Nam Vực, mới từ Tây Bộ, tại trong vòng bốn ngày, về tới Tử Vận tông phạm vi.

“Cái này Đan Quý lão quái, nhất định thành tâm như thế, đã Tử lô thí luyện mở ra hẳn nói tính toán, vì cái gì hết lần này tới lần khác nói bốn ngày!” Khi trở về, Mạnh Hạo tinh thần không phấn chấn, có chút uể oải, thay đổi ai tại ngăn ngừa bốn ngày thời gian, liên tục truyền tống hai mươi lần, cũng đều sẽ mệt mỏi cực kỳ khủng khiếp, cũng may Mạnh Hạo tu vi mười tòa đạo đài về sau, linh thức so với trước kia cường đại quá nhiều, bằng không mà nói, dựa theo lúc trước hắn tu vi, tại gần như vậy thời gian truyền tống nhiều lần như vậy, chắc chắn càng thêm mệt mỏi khó chịu.

Thậm chí cái này bốn ngày, Mạnh Hạo liên thời gian đã tọa nghỉ ngơi đều không có, không phải chạy đi chính là truyền tống, nhưng tuy nói như thế, cũng không phải là không có chỗ tốt, tối thiểu nhất đã trải qua cái này bốn ngày tu vi vận chuyển, Mạnh Hạo mười tòa đạo đài đã triệt để vững chắc xuống, thậm chí tùy thời có thể đi trùng kích Kết Đan cảnh.

Thở hổn hển, Mạnh Hạo tại Tử Vận tông trong phạm vi gào thét bay nhanh, giờ khắc này ở giữa không trung đi về phía trước lúc, bầu trời đã tảng sáng, một đường có thể chứng kiến một ít tu sĩ ra ngoài, những người này hẳn là thấy được Mạnh Hạo trên người áo bào, nhao nhao sắc mặt biến hóa, cung kính hướng về Mạnh Hạo ôm quyền cúi đầu.

Nơi này là Tử Vận tông phạm vi, nơi đây tất cả tông môn gia tộc, đều là phụ thuộc vào Tử Vận tông, mà Mạnh Hạo áo bào đại biểu thân phận của hắn, tự nhiên sẽ được hưởng sự tôn trọng như thế.

Mắt thấy xa xa Tử Vận tông cái kia to lớn Tử Đông chân nhân pho tượng đã xa xa hiện ra trong tầm mắt. Giờ phút này đã là sáng sớm, Mạnh Hạo cả người mỗi một, càng có oán khí, gào thét thẳng đến Tử Vận tông, nháy mắt liền tới gần. Vừa mới tới gần tông môn, lập tức vốn là vô hình hư vô, đột nhiên xuất hiện một tầng gợn sóng.

Có thể Mạnh Hạo nhìn như không thấy, thân thể lập tức đụng phải vô hình kia gợn sóng, trực tiếp liền bước vào, cái này gợn sóng nhắc lên trận trận rung động, vô thanh vô tức đang lúc lại biến mất.

Nếu là thay đổi không phải Tử Vận tông chi nhân tiến đến, tầng này sóng gợn vô hình, đủ để diệt sát Nguyên Anh phía dưới hết thảy tu sĩ.

Mạnh Hạo tại trong tông môn gào thét mà đi, một đường gặp không ít Tử Khí nhất mạch đệ tử, nguyên một đám khi nhìn đến Mạnh Hạo về sau, đều là lộ ra kinh ngạc biểu lộ.

Những người này biểu lộ, Mạnh Hạo nhìn ở trong mắt, nội tâm ẩn ẩn có chút không ổn, đúng lúc này, bỗng nhiên một cái Tử Khí nhất mạch, cùng Mạnh Hạo có chút quen thuộc thiên kiều đệ tử, khi nhìn đến Mạnh Hạo lúc, lập tức truyền ra thanh âm.

“Phương sư tại sao trở lại?”

Mạnh Hạo bước chân dừng lại, quay đầu nhìn về phía tu sĩ vừa nói.

”Nguyên lai là Tống huynh... Phương mỗi trước khi đi ra ngoài lịch lãm rèn luyện, hôm nay lịch lãm rèn luyện chấm dứt...”

“Người xuất môn lịch lãm rèn luyện vừa trở về? Nhanh đi Đông Lai sơn, tảng sáng lúc, Đan Đông nhất mạch tất cả Chủ Lô cùng với đan sư, liền đều đi đến đó, nghe nói là muốn tiến hành Tử lô thí luyện!” Họ Tống tu sĩ lập tức mở miệng.

“Đông Lai sơn?” Mạnh Hạo trong óc lập tức hiện lên một ngọn núi, núi này tồn tại ở Đông Lai quốc Đông Phương, khoảng cách Tử Vận tông không tính quá xa, cũng không tính toán rất gần.

”Đúng vậy a, lần này tấn chức Tử lô thí luyện, oanh động mấy đại tông môn, sớm có tất cả tông tiên bối tiến đến xem lễ, người... Họ Tống tu sĩ gấp giọng mở miệng lúc, Mạnh Hạo thở sâu, ôm quyền về sau không kịp nói thêm cái gì, hóa thành cầu vồng lập tức gào thét đi xa.

Hắn càng là đem linh thức nháy mắt khuếch tán, thấy được Đan Đông nhất mạch ở trong, đan sư hoàn toàn chính xác không còn ai, quay người vận tốc độ cực nhanh, lập tức đi xa.

“Đan Quỷ lão quái, người nói chuyện không nói rõ!” Mạnh Hạo cắn răng, dù là mỗi một cũng triển khai tốc độ cao nhất.

Đông Lai sơn, Đông Lai quốc bên trong đệ nhất sơn, núi này cao vút trong mây, từ giữa sườn núi bắt đầu quanh năm bao phủ mây trắng sương mù, như tiên vân lượn lờ, làm cho có không ít truyền thuyết truyền lưu Đông Lai quốc.

Núi này đỉnh núi băng tuyết bao trùm, phạm nhân căn bản cũng không khả năng leo, nhất là tại đây Đông Lai sơn bên ngoài, quanh năm có Tử Vận tông tu sĩ thủ hộ, khiến cho nơi đây giống như một chỗ cấm địa.

Coi như là Tử Vận tông đệ tử, nếu không đặc thù lệnh bài, cũng không cho phép trèo lên núi này, lại càng không cần phải nói ngoại tông chi nhân rồi, trừ phi là một ít đối với Tử Vận tông mà nói cực kỳ long trọng sự tình, mới có thể tại đây trên Đông Lai sơn cử hành.

Có nghe đồn, nói tại vạn năm trước khi, Tử Vận tông thực sự không phải là tại hôm nay địa phương, mà là ở cái này Đông Lai sơn, về sau xảy ra những chuyện gì, mới khiến cho Tử Vận tông không thể không dời đi.

Tuy nói như thế, nhưng cái này Đông Lai sơn thủy chung bị Tử Vận tông nghiêm khắc thủ hộ, cùng hắn nói là cấm địa, không bằng nói là thánh địa!

Giờ phút này Đông Lai sơn đỉnh núi, có một đỉnh to lớn lò đan, lò đan này bên trên tồn tại vô số lỗi lồi phù văn, một cổ tang thương cảm giác từ trên lò đan này khuếch tán ra, giống như năm tháng mà nó tồn tại, chừng hơn vạn năm.

Nếu Mạnh Hạo ở đây, nhất định liếc mắt liền nhận ra, lò đan này... Đúng vậy mỗi lần Đan Đông nhất mạch tiến về trước Tử Vận Tiên thổ lúc, tất cả mọi người thấy giữa không trung cái kia hư ảo cực lớn lò đan!

Mà nơi này, hiển nhiên mới được là bản thể của nó chỗ!

Tại đây lò đan bên ngoài, giờ phút này Tử Vận tông Đan Đông nhất mạch ngàn vị đan sư, trăm vị Chủ Lô, còn có cái kia tám vị Tử lô đan sư, như An Tại Hải, Lâm Hải Long bọn người, thành lập toàn bộ đều có mặt!

Hơn nữa khu vực bên ngoài, toàn bộ Nam Vực ngũ tông tam tộc, còn có một chút dùng luyện đan làm chủ những tông môn khác, cũng riêng phần mình đều có già nua chi nhân, khoan chân ngồi ở đỉnh núi bát phương.

278. Chương 278: Người Thứ Mười

Mỗi lần Đan Đông nhất mạch tấn chức Tử lô thí luyện, chẳng những là Tử Vận tông việc trọng đại, càng là toàn bộ Nam Vực đại sự, trong lúc này ngoại trừ bởi vì Tử lô đan sư thuộc về đại sự phía dưới đỉnh phong nguyên nhân bên ngoài, là trọng yếu hơn như. . .

Cái này cái gọi là tấn chức Tử lô, trên thực tế, chính là một hồi Đan Quỷ thu đồ đệ!

Hôm nay Tử Vận tông, tám vị Tử lô đan sư, đều là Đan Quỷ đại sư ký danh đệ tử, trở thành Tử lô, đây là chính thức nhất báỉ Đan Quỷ vi sư phương thức!

Trừ lần đó ra, như Sở Ngọc Yên cùng năm đó Đinh Tín, đều là bởi vì luyện đan tư chất bị Đan Quỷ đại sư coi trọng, lúc này mới thêm vào thu đồ đệ, bất quá thân phận như vậy, trên thực tế Đan Đông nhất mạch đan sư, cũng không quá tán thành, bọn hắn duy chỉ có công nhận, chính là dựa vào cố gắng của mình, theo được đồng bắt đầu từng bước một đi về hướng đan sư, Chủ Lô, cho đến cuối cùng nhất bước vào Tử lô về sau, báỉ Đan Quỷ vi sư.

Bất quá Sở Ngọc Yên tại đây khá tốt một ít, thân phận của nàng là tiếp theo, trọng điểm là nàng bản thân tại luyện đan phía trên, tại Đan Đông nhất mạch danh khí không nhỏ, tại tăng thêm sự mỹ lệ dung nhan, những điều này đều là làm cho người ta có thể tiếp nhận nàng nguyên nhân.

Có thể coi là như thế, tấn chức Tử lô đối với nàng mà nói, cũng là rất quan trọng yêu cầu, giờ phút này Sở Ngọc yên liền đứng ở trong đám người, nàng hai mắt lộ ra chấp nhất chi mang, đối với cái này một lần tấn chức Tử lô cơ hội, nàng nguyện nhất định phải có.

Ánh mắt của nàng khi thì rơi vào cách đó không xa đi theo một vị Tử lô đan sư sau lưng nam tử trung niên trên thân, người này mặt trắng không râu, tướng mạo tuấn lãng, thần sắc càng có không giận tự uy ý, một thân Chủ Lô trường bào, càng có trận trận đan hương tràn ra, xem xét liền có chút bất phàm.

Càng là ở tại trên nét mặt, khi thì lộ ra một vòng cô độc ý ngạo ngễ, giống như cùng mọi người có rõ ràng bất đồng, về mặt này, loại này bộ dáng, loại này cho người cảm giác, cùng Sở Ngọc yên trong suy nghĩ Đan Đỉnh đại sư, cơ hồ giống như đúc.

“Hắn chính là ta lúc này đây tấn chức Tử lô kích thích người. . .” Sở Ngọc yên nội tâm than nhẹ, nhìn qua cái kia cao ngạo nam tử trung niên, người này là Chủ Lô đan sư bên trong thiên kiều, tên gọi Diệp Phi Mục.

Tại Chủ Lô đan sư ở bên trong, cái này Diệp Phi Mục được công nhận, đan đạo tạo nghệ độ cao, tư chất mạnh, ngàn năm hiếm thấy, thậm chí được vinh dự có khả năng nhất trở thành Tử lô đan sư, nhiều năm trước hắn vừa vào tông môn, liền lập tức kinh động đến Đan Đông nhất mạch, càng có Tử lô đan sư Diệp Vân Thiên, bởi vì lẫn nhau đều là họ Diệp, càng kinh diễm hơn người này tư chất, đối với hắn chiếu cố có thừa.

Một đường giúp đỡ, đã trở thành năm đó được đồng đệ nhất nhân, lại đã trở thành đan sư đệ nhất nhân, dùng thân phận như vậy bước vào Chủ Lô, yên lặng nhiều năm, hắn đan đạo tạo nghệ bị người nghe đồn, đã sớm trở thành Chủ Lô đỉnh phong, chỉ nửa bước sẽ được liệt vào Tử lô.

Càng khiến người ta đối với hắn kinh diễm đây, là người này chẳng những đan đạo tư chất cực cao, tu hành cũng là kinh người, nhiều năm trước đã Kết Đan, tuy nói còn không có tu ra Đan Khí, nhưng rất nhiều người đều suy đoán, nếu người này không phải đắm chìm trong luyện đan bên trong, hôm nay đích thị là Kết Đan trung kỳ trở lên.

Lần này tấn chức Tử lô thí luyện, cái này Diệp Phi Mục, là kẻ được xem trọng nhất, tiếp theo mới là Sở Ngọc yên, cho dù tham dự sẽ có mấy người, nhưng công nhận, lúc này đây thí luyện, là thuộc về hắn cùng Sở Ngọc Yên tranh.

Sở Ngọc yên tại đây duy nhất ưu thế, là nàng đã là Đan Quỷ đệ tử, mà Diệp Phi Mục chỗ đó, ưu thế của hắn mạnh, mặc dù là Sở Ngọc Yên cũng hiểu được áp lực thật lớn, gần như chín phần mười Chủ Lô đan

sư tán thành, có năm vị Tử lô đan sư coi trọng, thậm chí Đan Quỷ đã từng không chỉ một lần tán thưởng, đây hết thảy, đều là Diệp Phi Mực ngạo nghễ chỗ.

Mà trọng yếu hơn. . . là như thiên kiều vậy Diệp Phi Mực, tại đây đã qua một năm, bị ngoại giới cùng với trong tông môn nghe đồn thân phận, càng ngày càng nhiều người bắt đầu nghe đồn người chính là Đan Đỉnh đại sư!

Mà lại từ đầu đến cuối, cái này Diệp Phi Mực đều không có đối với cái này ngôn luận giải thích qua, cái này không thể nghi ngờ liền khiến cho việc này càng truyền càng lớn, dần dần đã có không ít người cực kỳ khẳng định, Đan Đỉnh chính là cái gọi là Phi Mực này.

Mà sở dĩ dùng đỉnh làm ẩn, là bởi vì tên của người nọ, Phi Mực!

Phi Mực là đỉnh!

Càng ngày càng nhiều Chủ Lô đã đồng ý việc này, thậm chí Tử lô đan sư ở trong, cũng có mấy người đều đối với chuyện này bắt đầu chú ý.

Đối với Đan Đỉnh sự tình, Sở Ngọc yên chú ý cực cao, nàng thậm chí còn tự mình đi tìm Diệp Phi Mực hỏi thăm, mặc dù đối phương không có trực tiếp thừa nhận, nhưng này loại cam chịu hàm nghĩa, Sở Ngọc Yên sao có thể nhìn không ra.

Chỉ là, tại biết được đáp án về sau, Sở Ngọc yên tại đây ngược lại có chút mất mát, loại cảm giác này rất khó hình dung, phảng phất là một giấc mộng tỉnh lại, phiền muộn phát hiện sự thật cùng cảnh trong mơ nhìn như đồng dạng, nhưng ẩn ẩn lại có chút ít bất đồng.

“Mặc dù hẳn là Đan Đỉnh đại sư, nhưng lúc này đây Tử lô, ta cũng vậy muốn cùng hắn tranh giành thoáng một phát!” Sở Ngọc yên thở sâu, nội tâm kiên định, nàng chẳng biết tại sao, tại kiên định một cái chớp mắt, trong óc đột nhiên hiện lên một người khác thân ảnh, đó là Phương Mộc.

“Làm sao lại nghĩ đến hắn. . .” Sở Ngọc yên khẽ lắc đầu, tản ra mà trong đầu Phương Mộc thân ảnh.

Sáng sớm Đông Lai sơn, sơ dương không nóng, đỉnh núi một mảnh băng tuyết thế giới, cái kia to lớn lò đan càng tràn ra tang thương tuế nguyệt ý, bốn phía rất yên tĩnh.

Tám vị Đan Đông nhất mạch Tử lô đan sư, phân biệt khoanh chân ngồi ở bốn phía, sau lưng bọn họ, Chủ lô, đan sư hơn một ngàn người toàn bộ ở chỗ này khoanh chân ngồi tĩnh tọa.

Càng bên ngoài, thì là đến từ những tông môn khác xem lễ chi nhân, nếu có người tấn chức Tử lô thành công, bọn hắn sẽ chứng nhận một màn này, tuyên cáo Nam Vực, Tử Vận tông xuất hiện vị thứ chín Tử lô, Đan Quỷ đại sư, đem lại thu một vị đệ tử.

“Thời cơ đã đến!” Trong số Tử lô đan sư tư cách già nhất Lâm Hải Long, bỗng nhiên mở mắt ra, trầm giọng mở miệng.

Tại hắn lời nói truyền ra một cái chớp mắt, trập trập tiếng chuông từ nơi này đỉnh núi tự hành truyền ra, quanh quẩn bát phương lúc, bầu trời lập tức tầng mây cuộn cuộn, thậm chí còn có lần lượt từng cái một tang thương gương mặt hiện lên ở trong tầng mây, như bao quát đại địa.

Cùng lúc đó, cái kia to lớn lò đan, tản mát ra nhu hòa chi mang, càng có thất thải chi quang phóng lên trời, khiến cho toàn bộ thế giới tại thời khắc này, dường như có vẻ toàn bộ bị hào quang lượn lờ.

Từ xa nhìn lại, toàn bộ Đông Lai sơn bên ngoài, hình như có một cái to lớn lò đan hư ảnh mơ hồ tồn tại, bao phủ bát phương.

Một người mặc trường bào màu trắng thân ảnh, chậm rãi theo hư vô gợn sóng trong đi ra, đứng ở trên lò đan, lão giả này tướng mạo bình thường, nhưng hết lần này tới lần khác tại đây bình thường ở bên trong, cho người ta một loại thoát tục ý.

Chung quanh hắn, hư không vặn vẹo, dường như có vẻ sự xuất hiện của hắn, là sanh sanh xâm nhập đến khu này trong thế giới, nhìn như không cân đối, nhưng hết lần này tới lần khác nhìn lại lúc, lại giống như hắn nguyên bản là ở chỗ này vậy.

Hắn ống tay áo bên trên thêu lên lò đan ấn ký, một thân đơn giản trường bào, mái đầu bạc trắng, ánh mắt ôn hòa, nhìn bốn phía lúc, tang thương khuôn mặt lộ ra mỉm cười.

“Đa tạ Nam Vực các vị đạo hữu tới đây xem lễ lão phu thu đồ đệ chi điển, lão phu chân thân không tiện ra ngoài, chỉ có thể dùng thần niệm ngưng thân tới đây, mong rằng các vị đạo hữu thứ lỗi.” Lão giả này, đúng vậy Nam Vực chú mục chính là đan đạo đỉnh phong Đan Quỷ đại sư!

Hắn lời nói truyền ra quanh quần toàn bộ đỉnh núi lúc, Đan Đông nhất mạch tất cả đan sư Chủ Lô cũng tốt Tử lô cũng thế, đều nhất tề cúi đầu, thần sắc cực kỳ cung kính, Đan Quỷ, là cả Đan Đông nhất mạch lão tổ.

“Đan Quỷ đại sư khách khí, đại sư thu đồ đệ, Tử lô tấn chúc, đây là Nam Vực việc trọng đại, Tiêu mỡ tự nhiên muốn đến xem lễ.” Kim Hàn tông Sơn Cửu đại sư chưa có tới, tới là Kim Hàn tông đương kim Đại trưởng lão tu vi là Nguyên Anh hậu kỳ đại viên mãn Tiêu Tịch Phong, giờ phút này mở miệng cười, thanh âm nhàn nhạt nhưng lại truyền khắp bốn phía.

Hắn ở đây Kim Hàn tông đức cao vọng trọng, địa vị tôn cao, gần hơn chín trăm tuổi thọ nguyên, khiến cho hắn trở thành Kim Hàn tông nửa bước lão tổ, nhưng đáng tiếc tuổi không quá ngàn, tặc thì nghịch không được thiên, như hắn ở đây từ nay về sau trăm năm có thể đột phá Nguyên Anh trở thành Trảm Linh, tặc thì triệt để trở thành lão tổ.

Nếu không thế, chỉ có đạo vẫn tọa hóa.

Tại hắn bên người, đi theo hơn mười Kim Hàn tông tu sĩ, trong đó nhóc béo đã ở bên trong, bắt quá lúc này đây chính hắn, nhưng lại cực kỳ khấn trương, trên thân không còn nữa chút nào sinh động ý, ngược lại là trước nay chưa có nhu thuận.

Toàn bộ Kim Hàn tông, hắn sợ nhất, chính là bên người vị này Tiêu Đại trưởng lão.

“Tử mỡ nghe nói Đan Quỷ đại sư thu đồ đệ, liền tức khắc chạy đến, cũng may không có đến muộn.” Thanh La tông tiến đến đây, là Tử La lão tổ, hắn khoanh chân ngồi ở một bên khác, mở miệng cười. Bên người mang tới trong hàng đệ tử, Chu Kiệt thành linh ở bên trong, thậm chí Hàn Bối cũng xuất hiện ở trong đó, đang dò xét bốn phía, dường như có vẻ đang tìm kiếm thân ảnh quen thuộc.

Như vậy Nam Vực đại sự, thật lâu chưa từng xuất hiện tấn chúc Tử lô thí luyện, Nam Vực mấy cái đại tông tự nhiên đều nhao nhao đã đến, Nhất Kiếm tông kiếm đạo ba vị, trong đó thứ hai tôn giả, Vô Thánh đạo nhân, cũng khoanh chân ngồi ở một chỗ phương vị, bốn phía Nhất Kiếm tông trong hàng đệ tử, Trần Phàm đã ở trong đó, còn có một nữ tử, đúng vậy Nhất Kiếm tông Sơn Linh.

“Đan Quỷ đại sư quá khách khí, đại sư thu đồ đệ, bất cứ một người đệ tử nào đều muốn là Nam Vực đan đạo truyền thừa, việc này bản đạo tự nhiên muốn tới chứng kiến xem lễ.” Vô Thánh đạo nhân mỉm cười nói, thanh âm bằng phẳng, mặc dù hắn là Nhất Kiếm tông tôn giả, có thể bao quát vạn tông, nhưng ở Đan Quỷ đại sư trước mặt, hắn giống như thu liễm hết thấy tôn cao, hóa thành tôn kính.

Huyết Yêu tông tiến đến đây, là một toàn thân gầy còm, ăn mặc đạo bào màu đỏ, nhưng trên thân thể đã có một ít tóc bạc tồn tại lão giả, lão giả này làn da khô quắt, tử khí nồng đậm, hai mắt không có đồng tử, mà là trắng xóa hoàn toàn.

Giờ phút này nghe thanh âm Đan Quỷ, lão giả này khẽ gật đầu, không nói gì.

Hắn là một kẻ mù lòa, nhưng tại Nam Vực hắn thanh danh hiển hách, đúng vậy Tàn Phong Thệ Tuyết Dạ Lan Thiên Huyết Yêu tông đệ tam yêu, Thi Yêu Đồ La! Lần này đi vào Đông Lai sơn, Huyết Yêu tông chỉ nhân, trừ hắn ra chỉ có Lý Thi Kỳ.

Còn có tam đại gia tộc chi nhân, tới đều là mỗi cái gia tộc Nguyên Anh đại viên mãn thế hệ, giờ phút này cũng đều nhao nhao mở miệng.

“Lần này tham dự tấn chúc Tử lô thí luyện chỉ tu, tổng cộng mười người, các ngươi tất cả đi ra đi.” Lò đan bên trên, Đan Quỷ đại sư mỉm cười mở miệng, thanh âm bình tĩnh, nhưng lại ẩn chứa một cỗ uy nghiêm, khiến cho bốn phía hư vô xuất hiện vạn đạo chấn động, khuếch tán bát phương lúc, Sở Ngọc yên, Diệp Phi

Mục, còn có mặt khác bảy Chủ Lô đàn sư, từng cái theo trong đám người đi ra, đứng ở gần nhất lò đàn chỗ.

Có thể tính bên trên Sở Ngọc yên cùng với Diệp Phi Mục ở bên trong, hôm nay đứng ở lò đàn bốn phía đây, tổng cộng chín người, không phải Đan Quỷ nói mười người, hiện tượng này lập tức đưa tới Đan Đông nhất mạch tu sĩ chú ý, cũng làm cho bốn phía những tông môn khác xem lễ người, nhao nhao nhìn lại.

Mà ngay cả cái này có tư cách tham dự tấn chức Tử lô thí luyện Sở Ngọc yên chín người, cũng đều nhìn nhau một cái, đáy lòng nhao nhao suy đoán, người thứ mười là ai.

Nhưng không đợi có người mở miệng, một đạo cầu vòng từ đằng xa bầu trời lấy cực nhanh tốc độ gào thét mà đến, nháy mắt tới gần, vọt thẳng lên đỉnh núi, lập tức liền đi tới nơi đây, hóa thành Mạnh Hạo thân ảnh, hần thở hỗn hển, hần đến lập tức hấp dẫn ánh mắt mọi người, nhưng những thứ này Mạnh Hạo không thêm để ý, tới gần thì đưa mắt nhìn bốn phía chi nhân, nhất là ánh mắt rơi vào Sở Ngọc yên các loại chín người trên thân lúc, thấy được lò đàn bên trên Đan Quỷ đại sư.

Nhưng tại Mạnh Hạo nhìn lại, cái này là một cái xa lạ lão đầu.

“Người thứ mười đã đến, Phương Mộc người còn không qua đây!” Đan Quỷ đại sư thần sắc như thường, nhàn nhạt mở miệng.

Nghe nói nói thế, Mạnh Hạo không chậm trễ chút nào cất bước, trong đám người đi ra, đứng ở chín người này phía sau người, ngẩng đầu mang theo trợn lẫn bất đắc dĩ cùng tức giận hóa thành u oán, nhìn thoáng qua Đan Quỷ đại sư.

279. Chương 279: Đan Lô Mở

Vừa rồi Mạnh Hạo trong mắt cái này xa lạ lão đầu mới mở miệng, hần liền lập tức nghe được đúng là mình Chủ Lô lệnh bài bên trong bốn ngày trước thanh âm, lại nhìn thần sắc mọi người ở bốn phía, Mạnh Hạo há có thể không đoán ra được. . . Người này, đúng vậy tiếng tăm lừng lẫy Đan Quỷ đại sư.

Nhưng trên thực tế tại Mạnh Hạo trong mắt, cái này Đan Quỷ đại sư rất bình thường, không có gì tiên phong đạo cốt ý, cũng không có làm cho người ta liếc đã cảm thấy bá đạo lăng lệ ác liệt, ngược lại là bình thường chính là một cái lão đầu.

Nhất là. . . Mạnh Hạo nghĩ đến đối phương thiếu chính mình hai ức linh thạch, nội tâm thì càng thêm khó chịu, nhưng lại không cách nào mở miệng nói cái gì. Lại nghĩ tới đối phương nói bốn ngày trở về, nhưng cố ý không nói địa phương, làm hại chính mình vội vàng đi tông môn, lại phải nhanh chóng chạy đến nơi này, chơi đùa một chết người ta.

Này chủng chủng khó chịu lắng đọng về sau, liền hóa thành giờ phút này Mạnh Hạo trong thần sắc tức giận cùng bất đắc dĩ.

Sở Ngọc Yên nhìn Mạnh Hạo liếc, khẽ hừ một tiếng, thu hồi ánh mắt quay đầu không để ý, cạnh nàng Diệp Phi Mục, từ đầu đến cuối cũng không nhìn Mạnh Hạo, mà là cao ngạo đứng ở nơi đó, một lời không nói.

Về phần bảy người khác, cũng đại đa số đều là nhìn Mạnh Hạo liếc, liền không nữa chú ý, còn nội tâm đối với việc này lần tấn chức Tử lô cạnh tranh ý, sẽ không dễ dàng hiển lộ ra.

An Tại Hải khi nhìn đến Mạnh Hạo lúc, khoe miệng lộ ra một vòng nhỏ không thể thấy dáng tươi cười, hần biết được Mạnh Hạo thân phận, cũng hiểu biết sư tôn chỗ đó đối với tiểu gia hỏa này thái độ, đó là bỏ mặc cái này Phương Mộc tại trong tông môn khoái trá chơi đùa, còn cái gọi là Đan Đình thân phận, nếu cái này Phương Mộc nguyện ý nói ra thì hãy nói ra, không muốn lời mà nói..., cũng là cái này Phương Mộc chuyện của mình.

Về phần bốn phía những tông môn khác chi nhân, Thanh La tông Tử La lão tổ khi nhìn đến Mạnh Hạo về sau, thiện ý nhẹ gật đầu, Chu Kiệt mặt không biểu tình, Hàn Bối thì là ngóng nhìn Mạnh Hạo, nét mặt

tươi cười như hoa, vẻ mặt này bị rất nhiều người chứng kiến, Sở Ngọc Yên chỗ đó nhìn lướt qua về sau, đôi mi thanh tú nhăn lại, đáy lòng chẳng biết tại sao, tổng cảm giác rất không thoải mái.

Nhóc béo thì là trốn to mắt, nhìn nhìn Sở Ngọc Yên, lại nhìn một chút Mạnh Hạo, cuối cùng lại mắt lé liếc nhìn Hàn Bối, thần sắc lộ ra cực kỳ bội phục ý, còn nội tâm như thế nào suy nghĩ, liền chỉ có chính hắn mới biết.

“Nguyên lai vị này chính là trước mấy ngày tại Nam Vực Tây Bộ thanh danh nổi lên bốn phía Phương Mộc đan sư.” Vương gia tiến đến chi nhân, là một bà lão, bà lão này mặt mũi nhăn nheo, giờ phút này khoanh chân ngồi ở một chỗ phương vị, bên người đi theo Vương gia tộc trong đám người, Vương Đăng Phi thành linh ở bên trong.

Chỉ bất quá hắc sắc mặt âm trầm, từ đầu đến cuối không nhìn tới Sở Ngọc Yên chút nào, dường như có vẻ nhìn như không thấy, mà Sở Ngọc Yên chỗ đó, thì là thủy chung bình tĩnh, mặc dù là nhìn lại, cũng đều không có gì âm trầm ý, đã không hề đem năm đó sự tình để ở trong lòng.

“Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên.” Tiếng cười theo Tống gia chi nhân trong miệng truyền ra, nói chuyện đúng vậy Tống gia Tống lão quái, hắc ngời ở cách đó không xa, mở miệng cười lúc, ánh mắt tại Mạnh Hạo trên thân đánh giá một phen.

Ngồi ở bên cạnh hắc Tống gia tộc nhân có hơn mười vị, Tống Vân Thư không có ở đây, nhưng trên lý luận thuộc về Mạnh Hạo vị hôn thê. . . Tống Giai, nhưng lại ngồi ở Tống lão quái bên người, nhiều năm không gặp, Tống Giai trở mã được duyên dáng yêu kiều như vậy, giờ phút này ngồi ở nơi đó, thần sắc trang nhã, tướng mạo xinh đẹp, dường như có vẻ một đoá hoa lan nở rộ.

Chỉ là cái kia trong mi tâm một vòng giống như lắng đọng mà nhiều năm ngào ngạt ý, khiến cho nàng cả người thoát nhìn, tựa như U Lan.

“Tử Vận tông, ra một cái tốt đệ tử, chúc mừng Đan Quỷ đại sư. . .” Tam đại gia tộc bên trong Lý gia, tiến đến chính là gia tộc kia tộc lão, Lý Quốc Bang, vắn vắn hơn năm trăm năm tuổi, liền có được Nguyên Anh hậu kỳ tu vi, khiến cho cái này lý Quốc Bang, tại Lý gia quyền thế thật lớn.

Giờ phút này nhàn nhạt mở miệng, thanh âm truyền ra, bên cạnh của hắc Lý gia trong hàng đệ tử, Lý Đạo Nhất thành linh ở bên trong, đang hơi khẽ cau mày, ngó nhìn Mạnh Hạo.

Đan Quỷ đại sư mỉm cười, không có mở miệng, mà là ánh mắt tại Mạnh Hạo mười người bên trên đảo qua.

“Hải Long, người nói thoáng một phát quy tắc.” Đan Quỷ thu hồi ánh mắt, cất bước đi qua một bên, khoanh chân ngồi xuống về sau, không lên tiếng nữa.

Tử lô đan sư trong tư cách già nhất Lâm Hải Long, vội vàng đứng lên, hướng về Đan Quỷ đại sư cung kính cúi đầu, lúc này mới nhìn về phía Mạnh Hạo bọn người.

”Tấn chúc Tử lô đan sư, cùng hắc nói là thí luyện, không bằng nói là một hồi tập hợp cỏ cây, luyện đan, kiến thức phương, thậm chí bao gồm tu vi cùng với ẩn chứa đan đạo tổng hợp khảo thí!

Trận này thí luyện, lão phu trải qua, các người chỗ đã thấy bên cạnh ta mặt khác Tử lô đan sư, đều là tại riêng phần mình đích niên đại, tại Tử lô thí luyện trong trở hết tài năng, lấy được Tử lô!

Nhưng. . . Từ xưa đến nay, ta Tử Vận tông Đan Đông nhất mạch, tổng cộng mở ra Tử lô khảo thí bảy mươi chín lần, nhưng cho đến hôm nay, chỉ có mười bảy lần có người tấn chúc Tử lô thành công, còn những thứ khác sáu mươi hai lần, tham dự chi nhân toàn bộ thất bại, không người lại để cho lò đan trở thành màu tím.

Cho nên, các người cho dù đã lấy được tham dự cái này thí luyện tư cách, nhưng là có bảy thành khả năng, là toàn bộ thất bại.” Lâm Hải Long vẻ mặt nghiêm túc, ánh mắt phân biệt nhìn về phía Mạnh Hạo bọn người, theo mỗi người thân mình chậm rãi đảo qua.

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh, hắc giờ phút này còn có mỗi một trong người, bất quá có quan hệ Tử Vận tông Tử lô sự tình, Mạnh Hạo từng tại một ít trên điển tịch đã từng thấy, ví dụ như Tử Vận tông chân chính Tử lô đan sư, từ xưa đến nay, tổng cộng xuất hiện mười bảy người, trong đó có hai người mưu phản tông môn, một cái là Sơn Cửu, một cái thì là họ Liễu.

Mà còn sót lại mười lăm người, tại ngàn năm trước, có năm người vẫn lạc, có hai người tại ngoại ra lịch lãm rèn luyện lúc, mất tích vô ảnh, mặc cho Đan Quỷ đại sư tự mình đi tìm kiếm, cũng tìm không thấy quá nhiều dấu vết để lại, duy có thể xác định là, hai người này không có tử vong, nhưng mà chẳng biết tại sao, biến mất ở Nam Vực.

”Bất quá coi như là thất bại, các ngươi cũng có thể trong đó đạt được một ít tạo hóa, cái này tấn chức Tử lô thí luyện, các ngươi không có sinh mạng nguy hiểm, nhưng. . . Một cái đan sư cả đời, chỉ có một lần tham dự thí luyện cơ hội.

Một lần thất bại, cả đời không có lần thứ hai!

Cho nên từ xưa đến nay, tại đây thí luyện chi địa ở trong, có không ít đan sư tại thí luyện chi địa, để lại chính mình sáng tạo hoặc là đặc thù đan phương, còn có bọn hắn đối với đan đạo đã hiểu cùng với kinh nghiệm, đem các loại lưu cho hậu nhân, lưu cho ngày sau trong năm tháng, có tư cách tham dự này thí luyện chi nhân.

Lão phu còn nhớ rõ năm đó, chính ta tại thí luyện chi địa ở trong, liền để lại ta đối với Tam Phẩm đan đặc biệt đã hiểu cùng suy đoán. . . Lâm Hải Long chậm rãi mở miệng, trong mắt lóe lên một vòng hồi ức.

”Thí luyện chi địa, là một tòa Tiên thổ chi sơn, dưới núi có một đỉnh đan lô chi mẫu, cái này đan lô chi mẫu, chính là người mười người lần thứ nhất tạo hóa, từ trong đó thu hoạch thuộc về mình bốn mạng lò đan, chuẩn xác mà nói, tại các ngươi tuyển chọn lò đan lúc, cũng là lò đan đang chọn các ngươi!

Để cho người bốn mạng lò đan, ở tòa này trên núi, trở thành màu tím về sau, xem như hoàn thành cái thứ nhất thí luyện, cuối cùng nhất leo đỉnh núi chi nhân, liền đã lấy được trở thành Tử lô tư cách!

Nhưng như vậy tư cách, nếu chỉ có một người đạt được, tắc thì người này chính là Tử lô đan sư, nhưng nếu có nhiều người đạt được, tắc thì cuối cùng nhất lựa chọn quyền, thuộc về nơi đây Chủ Lô đan sư, thuộc về Tử lô đan sư.

Bọn họ tán thành, chính là trở thành Tử lô trọng điểm!” Lâm Hải Long thâm ý sâu sắc nhìn thoáng qua Mạnh Hạo mười người, ánh mắt từng cái xem qua về sau, nói ra cuối cùng một phen.

“Các ngươi sau lưng lò đan, là vạn năm trước Tử Đông chân nhân lưu lại chí bảo, trong đó có một phương Tiên thổ, tiên sơn độ cao, có mười con đường, tồn bốn phía khu vực, phân bắt đồng chi luyện, không có cùng khảo nghiệm, hết thấy cần dựa vào người các loại đan đạo từng cái xông qua, mỗi xông qua một cửa, dựa theo bắt đồng thành tích, các ngươi lò đan nhan sắc sẽ càng khắc sâu thêm. Lão phu nhắc nhở các ngươi, các ngươi đang thí luyện bên trong hết thấy biểu hiện, nơi đây chi nhân có thể thấy rất rõ ràng. . . Các ngươi tự giải quyết cho tốt, lão phu kỳ vọng lúc này đây thí luyện, trong các ngươi có thể xuất hiện ta Đan Đông nhất mạch. . . Cứu sư đệ!” Lâm Hải Long nói xong, quay đầu lại nhìn thoáng qua Đan Quỷ, gặp Đan Quỷ khẽ gật đầu về sau, lập tức quay người tay áo hất lên.

“Đan Kinh bắt đầu, đan lô mở!” Lâm Hải Long thanh âm quanh quẩn lúc, nơi đây tất cả đan sư, vô luận là Chủ Lô hay vẫn là Tử lô, đều nguyên một đám hai mắt nhắm nghiền, đôi môi khẽ nhúc nhích, trợn trợn mơ hồ thanh âm truyền khắp bốn phía, thanh âm này ngoại nhân nghe không rõ ràng, không thể giải thích vì sao, mặc dù là tu sĩ Nguyên Anh, cũng đều khó có thể hiểu ra.

Chỉ có thân là Đan Đông nhất mạch đan sư, mới có thể trong chỗ u minh cảm thụ ra, cái này cái gọi là Đan Kinh, đúng vậy Đan Đạo Tái Sinh quyết!

Theo mơ hồ thanh âm xuất hiện, toàn bộ Đông Lai sơn âm âm chấn động, thất thải hào quang vạn trượng, khiến cho bầu trời tầng mây đều hóa thành ánh sáng bảy màu, cái kia trong mây mù nổi bật vô số gương mặt, giờ phút này cũng đều thần sắc trang nghiêm, rõ ràng cũng miệng phun mơ hồ chi văn, quanh quẩn bầu trời lúc, toàn bộ trời xanh, tại đây một cái chớp mắt, đã trở thành thất thải ý.

Đại địa bình tĩnh, nhưng lại tại giờ phút này nổi lên sương mù, cái này sương mù dùng Đông Lai sơn làm trung tâm, hướng ra phía ngoài cấp tốc khuếch tán, đảo mắt liền bao trùm toàn bộ Đông Lai quốc, vô tận quốc thổ, vô số sinh linh, tại thời khắc này, toàn bộ đều bị sương mù bao phủ.

Tự nhiên có Tử Vận tông Tử Khí nhất mạch tu sĩ, tại đây sương mù bao phủ Đông Lai quốc lúc, tản ra bát phương, thủ hộ bình an.

Giờ phút này bầu trời, là thất thải lượn lờ, đại địa là mây mù thành biển, mà Đông Lai sơn, dường như có vẻ đã trở thành trên biển chi sơn, hóa thành từng từng tại biển mây bên trên đỉnh phong, cũng chính là ở phía sau, xa xa có thể thấy được Tử Vận tông phương hướng, cái kia to lớn Tử Đông chân nhân pho tượng, giống như không hề như ngọn núi, mà là hóa thành một cái đập trên biển mây cự nhân, đang nhìn xa nơi đây.

“Đan lô mở, các người còn không bước vào!” Lâm Hải Long thanh âm nổ vang.

Đỉnh núi đan lô, truyền ra trận trận ông minh chi thanh, mắt trần có thể thấy đấy, thành đan lô dần dần hư ảo, dần dần trong suốt, dường như có vẻ đã trở thành màn nước, Diệp Phi Mục thở sâu, cái thứ nhất cất bước trực tiếp bước vào trong lò đan, thân ảnh biến mất tại màn nước ở bên trong, Sở Ngọc Yên tùy theo mắt lộ ra kiên định chấp nhất, cũng bước tới đi vào.

Mạnh Hạo quay đầu lại nhìn thoáng qua khoanh chân ngồi ở xa xa, nhắm mắt Đan Quỷ đại sư, không nói tiếng nào, quay người không hề chậm trễ, bước vào lò đan màn nước ở trong, toàn thân một hồi lạnh buốt lúc, Mạnh Hạo thân ảnh xuyên thấu màn nước, biến mất ở mà ngoại giới mọi người trong mắt.

Còn sót lại bảy người, cũng đều lần lượt bước vào trong đó không thấy tăm hơi, bảy người này nhìn như không nổi danh, nhưng trên thực tế có thể có tư cách tham dự tấn chức thí luyện, từng cái đều không phải bình thường, tự nhiên có hấn tư cách, còn thanh danh, tại cá nhân tính cách có quan hệ, thực sự không phải là danh khí càng lớn, đan đạo lại càng mạnh, trái lại đồng dạng!

280. Chương 280: Bồn Mạn Đan Lô?

Tử Vận Tiên thổ, nhất tông thánh địa.

Về mảnh này Tiên thổ, có rất nhiều truyền thuyết, nhưng từng cái truyền thuyết cuối cùng nhất đều là cùng mấy vạn năm trước khai sáng Tử Vận tông một đời đại năng Tử Đông chân nhân có quan hệ.

Từ nay về sau nhiều năm, mảnh này Tiên thổ dần dần đã trở thành Tử Vận tông Đan Đông nhất mạch được viện chi địa, trong đó gieo trồng được thảo nhiều, đủ để siêu việt toàn bộ Nam Vực.

Cái này, chính là Tử Vận tông Đan Đông nhất mạch đạo uẩn chỗ, hôm nay tại cái này Tử Vận Tiên thổ ở trong, vô biên vô tận ruộng thuốc cuối cùng, tồn tại một tòa cao ngất tựa như không có đỉnh phong núi!

Núi này độ cao, mặc dù là khoảng cách rất xa, cũng đều có thể thấy rõ ràng, tại Tiên thổ ở trong, núi này tên là Tử Đông sơn!

Nghe đồn, Tử Đông chân nhân lúc tuổi già, chính là một thân một mình ngồi ở trên núi này, cho đến cuối cùng nhất tọa hóa. . . Cũng liền khiến cho ngọn núi này, đã trở thành hành hương chi núi.

Dưới núi có một tôn to lớn đan lô, lò luyện đan này phát ra ánh sáng bảy màu, bộ dáng cùng Đông Lai sơn bên trên chi lô, thoát nhìn giống như đúc, tản mát ra tang thương khí tức, thoát nhìn càng thêm chân thật.

Giờ này khắc này, tại đây Tử Đông sơn bên dưới có một mảnh như là sóng nước màn ánh sáng vạn vạo, dần dần đi ra lần lượt từng bóng người, khi này mảnh nước gợn tiêu tán lúc, Mạnh Hạo, Sở Ngọc Yên, Diệp Phi Mục các loại mười người, toàn bộ xuất hiện ở tại đây.

Tiền phương của bọn hắn, đứng vậy cái kia kinh thiên ngọn núi, chân núi có cầu thang nhỏ bằng đá, tổng cộng mười cái, giống như cũng có thể uốn lượn thẳng đến đỉnh núi, mỗi một con đường khởi điểm đều tại nơi đây, điểm cuối thì là đỉnh núi, nhưng quá trình lại hoàn toàn bất đồng.

Lựa chọn như thế nào, muốn xem mỗi người cảm giác, nhưng cũng dùng đoán được, nơi này mười con đường, tại độ khó bên trên ứng với không có quá lớn chênh lệch.

Ngoại trừ cái này mười con đường, chính là cái kia to lớn đan lô!

Mạnh Hạo ngẩng đầu, xa xa nhìn trước mắt cái này hùng vĩ chi sơn đỉnh núi, nhưng nơi ánh mắt nhìn được, chỉ là một mảnh mơ hồ, nhìn không tới đỉnh phong, cũng vô pháp đại khái phán đoán núi này đến cùng cao bao nhiêu.

Không phải là Mạnh Hạo tại đang ngắm nhìn núi này, chung quanh hắn chín người khác, kể cả Sở Ngọc Yên, Diệp Phi Mục ở bên trong, đều nguyên một đám ngắm nhìn ngọn núi.

Hồi lâu, Diệp Phi Mục hai mắt lóe lên, lộ ra một vòng quyết đoán, nghiêng đầu mắt nhìn bốn phía chín người khác, từng cái đảo qua sau không có chút nào dừng lại, phảng phất là dùng bao quát ánh mắt, tại cuối cùng nhất trở thành Tử lô trước, nhìn liếc tất cả đầy người tham dự, mà không phải là nhìn đối thủ.

Tựa hồ, niềm kiêu ngạo của hắn, hắn tôn cao, khiến cho hắn hoàn toàn chắc chắn, lúc này đây, Tử lô trừ hắn ra không còn có thể là ai khác!

Cất bước, Diệp Phi Mục thân thể nhoáng một cái, nháy mắt thẳng đến đan lô mà đi, lựa chọn vị trí hướng chính đông, khoanh chân ngồi xuống.

Sở Ngọc Yên ánh mắt ngóng nhìn Diệp Phi Mục, nàng thở sâu, trong mắt đồng dạng lộ ra kiên định chi mang.

“Mặc dù ngươi là người mà ta vốn kính nể, Đan Đỉnh đại sư, nhưng lúc này đây ta cũng muốn cùng ngươi tranh một hồi.” Sở Ngọc Yên hai mắt nhắm nghiền, lần nữa mở ra lúc, nàng thẳng đến đan lô, ngồi ở bên cạnh lò luyện đan.

Ngay sau đó, Mạnh Hạo bốn phía những người khác, lần lượt đi về phía trước, Mạnh Hạo đã ở trong đó, tám người rất nhanh tiếp cận đan lô, riêng phần mình lựa chọn vị trí về sau, khoanh chân ngồi xuống, đã bắt đầu lúc này đây thí luyện bước đầu tiên, đạt được bốn mạng đan lô!

Đan lô như thế nào thu hoạch, Mạnh Hạo không có đầu mối, nhưng khi bọn hắn mười người toàn bộ khoanh chân ngồi xuống một cái chớp mắt, lập tức cái này thất thải đan lô hào quang lập tức lóng lánh, cùng lúc đó một cổ kỳ dị liên hệ, trong chốc lát liền cùng mười người tiếp xúc.

Mạnh Hạo thân thể chấn động, hắn rõ ràng cảm giác được tại chính mình bên người, có trận trận triệu hoán thanh âm chợt gần chợt xa, mơ hồ thì thoà, dần dần dung nhập tinh thần của mình ở bên trong, cùng mình linh thức tiếp xúc về sau, trong óc tùy theo oanh một tiếng, tựa như đã mất đi đối với thân thể cảm ứng.

Trước mắt càng là đã mất đi ngọn núi, đã mất đi Tiên thổ, nhìn lại thì là một mảnh kỳ lạ thế giới.

Thế giới này một mảnh bao la mờ mịt, có sương mù vờn quanh, tồn tại lục thải chi mang, duy chỉ có thiếu khuyết màu tím, cái này lục thải quang mang xuyên thấu sương mù hướng về bốn phía khuếch tán, Mạnh Hạo ngờ ngác một chút, hắn cảm giác không thấy thân thể của mình, giờ phút này tựa hồ bản thân hóa thành một mảnh hư vô, theo tâm niệm cùng một chỗ, hắn lập tức phát giác mình đang động.

Rõ ràng không có thân thể, chỉ là một cổ ý thức, nhưng chỗ đã thấy thế giới, nhưng lại ở trước mắt rất nhanh trôi qua, theo Mạnh Hạo đi về phía trước, hắn xuyên qua thành từng mảnh sương mù, chạy tại một đạo lại một đạo quang mang bên trong.

Nơi đây không có cuối cùng, càng thêm mơ hồ. . .

Tiên thổ ở trong, dưới ngọn núi, đan lô bên cạnh, Mạnh Hạo thân thể khoanh chân ngồi tĩnh tọa, nét mặt của hắn không ngừng mà thay đổi, phảng phất là đắm chìm ở trong mộng. Không phải là hắn như vậy, bốn phía những người khác, cũng đều nhao nhao như thế, biểu lộ khi thì trầm tư, khi thì kinh dị, khi thì mờ mịt.

Lúc này ở Tử Vân Tiên thổ bên ngoài, ở đằng kia trên Đông Lai sơn, tại trong lò đan đột nhiên tách ra mà mười đạo hào quang, sắc thái lộng lẫy, dần dần sau khi biến hóa, mỗi một đạo hào quang bên trong đều tạo thành hình ảnh, rõ ràng hiển lộ lần này tham dự thí luyện mỗi người thân ảnh.

Như lúc này Mạnh Hạo bọn người khoanh chân thì thần sắc biểu lộ, đều bị đỉnh núi tất cả đầy Đan Đông nhất mạch đan sư, cùng với bốn phía những tông môn khác xem lễ người, toàn bộ chứng kiến.

Bọn hắn có thể thấy rõ ràng mười người này trong mỗi một người nhất cử nhất động.

Đỉnh núi rất yên tĩnh, nơi đây ánh mắt của mọi người giống như cũng chia đã thành mười phần, tản ra tại mỗi một đạo màn sáng bên trong.

“Mỗi một lần tấn chức Tử lô thí luyện, đều cần trải qua tứ đại khu vực, bốn loại khảo nghiệm, nhưng tại loại này khảo nghiệm trước đó, đạt được thuộc về mình bốn mạng đan lô, mới được là trọng điểm. . . Có thể bắt được dạng gì đan lô, tựu xem các người tạo hóa rồi.” Lâm Hải Long trông mong mười đạo màn sáng, nội tâm thì thảo.

Mạnh Hạo quên thời gian, tại đây thương mang trong hư vô đi về phía trước, hẳn có thể thấy ngoại trừ sương mù bên ngoài, chỉ có lục thải lượn lờ, trừ cái này thì không còn phát hiện gì khác nữa.

Cho đến không biết qua đi bao lâu, Mạnh Hạo dần dần cảm nhận được mỗi một lúc, bỗng nhiên tại hẳn phía trước trong sương mù, có một đạo ánh sáng tím lập tức chợt lóe lên, Mạnh Hạo mạnh mà ngừng đầu, tại đây không có thể giới màu tím ở bên trong, đột nhiên xuất hiện ánh sáng tím, nháy mắt liền đưa tới Mạnh Hạo đặc biệt chú ý, tại hẳn ngừng đầu một cái chớp mắt, hẳn nhìn thấy ở mảnh này trong sương mù, tồn tại một tia sáng tím.

Cái này ánh sáng tím vẫn không nhúc nhích, hào quang lưu chuyển, thành linh trong đó tồn tại một đỉnh to bằng nắm đấm trẻ con đan lô.

Lò luyện đan này trên có rậm rạp chằng chịt phù văn vờn quanh, đều phát ra màu tím.

Nhưng lại tại Mạnh Hạo ý thức về phía trước xông lên, phải đi đụng chạm mảnh này ánh sáng tím nháy mắt, bỗng nhiên cái này ánh sáng tím chợt rút lui, trong đó đan lô càng là nháy mắt phù văn hướng ra phía ngoài khuếch tán, tốc độ cực nhanh, không đợi Mạnh Hạo tới gần, đã đi xa.

Mạnh Hạo trầm ngâm một lát, tiếp tục tiến lên, không lâu sau, khi hẳn lần nữa thấy được một mảnh ánh sáng tím lúc, cũng nhìn thấy ánh sáng tím ở trong, cùng lúc trước đan lô bộ dáng không giống nhau lắm đan lô, đây là một cái ba chân đan lô, nhưng ngay tại Mạnh Hạo tiếp cận, lò luyện đan này lập tức rút lui, nháy mắt liền đi xa .

“Đã ta lựa chọn đan lô, cũng là đan lô đang chọn chọn ta.” Mạnh Hạo suy nghĩ một chút, dứt khoát không hề đi về phía trước, mà là cả người bình tĩnh trở lại, ý thức không hề khuếch tán.

”Dùng tự thân đan đạo, đi cùng cái này đan lô chỉ mẫu biến ảo thế giới câu thông, đi tìm đến cái kia trong chỗ u minh nhất định đấy, thuộc về bốn mạng của ta đan lô. . . Mạnh Hạo trầm xuống tâm, hình như có chút ngộ, dần dần giống như nhắm lại linh hồn mắt.

Thời gian chậm rãi trôi qua, rất lâu sau đó, Mạnh Hạo dần dần bình tĩnh trở lại, nghĩ nghĩ lại, tại hẳn tâm thần ở trong, hẳn nhìn thấy mà chín đám cùng mình vậy ý thức, cái này chín đám ý thức đúng vậy mặt khác chín tham dự thí luyện giả.

Hắn cảm nhận được bọn hắn, mà bọn hắn cũng cảm nhận được Mạnh Hạo.

Loại cảm giác này rất kỳ dị, lẫn nhau nhìn không tới, nhưng lại có thể cảm thụ sự tồn tại của đối phương, kể cả Mạnh Hạo ở bên trong mười người, giờ phút này đều đang dùng tự thân đan đạo, dùng tự thân cảm ứng, đi cố gắng cùng bên trong vùng thế giới này, trong chỗ u minh thuộc về mình bốn mạng đan lô đi câu thông.

Dần dần, Mạnh Hạo thấy rõ, tại cái khác chín người bốn phía, thời gian dần qua có từng đạo hào quang trống rỗng xuất hiện, giống bị bọn họ cảm ứng hấp dẫn mà đến, trong đó tại Sở Ngọc Yên bốn phía, tồn tại bảy tám cái đan lô, các loại nhan sắc đều có.

Mà ở Diệp Phi Mục bên người, đan lô lại tròn vẹn mấy chục đỉnh, vờn quanh ở tại bốn phía, tựa như khát vọng cũng bị hắn lựa chọn.

Về phần những người khác, ít nhất cũng đều có hai ba cái.

Duy chỉ có Mạnh Hạo tại đây, như vậy thời gian về sau, lại vẫn không có một cái đan lô nào xuất hiện, điều này làm cho Mạnh Hạo đáy lòng trầm xuống, nhưng hẳn rất nhanh sẽ bình tĩnh trở lại.

“Của ta đan đạo, dùng bản thân vì lô, dùng tâm vì đan phương, cho nên cái có thể phù hợp với ta hiếm thấy, cho nên ở chỗ này, còn không cách nào cảm ứng được thích hợp bốn mạng của ta đan lô. . .” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ.

“Đây phương thế giới chỉ đan lô, cái nào theo ta, cuộc đời này đỉnh phong, cái nào cùng ta, kiếp sau bất hủ.” Mạnh Hạo thì thảo, ý thức của hắn khuếch tán bát phương, đem những lời này truyền ra thế giới.

Ở trong nháy mắt này, cái này toàn bộ hư vô trong thế giới, tồn tại vô số quang mang ở bên trong, có vượt qua mười vạn đạo hào quang, hơi chấn động một chút, những ánh sáng này bên trong đều là đan lô, tồn tại ở mảnh thế giới này các ngõ ngách, giờ phút này chấn động lúc, tựa như cảm ứng được Mạnh Hạo thanh âm.

“Đan đạo của ta, thân là lô, tâm là phương, luyện thiên địa vạn vật, luyện nhật nguyệt tang thương, này luyện cần thiết chỉ lô, là ta bốn mạng đan lô, theo ta cả đời biến hóa. . .” Mạnh Hạo ý thức lần nữa kích thích, lúc này đây kích thích phạm vi càng lớn, mãnh liệt hơn, lập tức cái kia vượt qua mười vạn cảm ứng được Mạnh Hạo thanh âm đan lô, trong đó có một nửa, run rẩy càng cường liệt đi một tí, nhưng thì không có động, giống như đang chờ.

“Ta hứa hẹn, cái nào theo ta, ta bắt diệt, tắc thì đan lô không toái!” Mạnh Hạo ý thức tiếp tục quanh quẩn, càng phát mãnh liệt lúc, năm vạn rung động kịch liệt đan lô ở trong, có một vạn truyền ra ông minh chỉ thanh.

“Ta hứa hẹn, cái nào cùng ta, chắc chắn luyện tinh thần là đan, từ nay về sau quật khởi Đan Linh, ta đem phong người là chính!” Mạnh Hạo ý thức như sôi trào, ở trong nháy mắt này, một vạn trong lò đan, có một ngàn đan lô, ông minh chỉ thanh truyền ra ở bên trong, hào quang nháy mắt cấp tốc lóng lánh.

“Ta hứa hẹn, cái nào thành đan lô của ta, ngày khác ta nếu thành đạo, nhất định giúp người hóa hình!” Mạnh Hạo ý thức như lôi đình nổ vang, trong nháy mắt này, một nghìn đan lô ở trong, có một màu tím đan lô, trước tiên nháy mắt bay ra, theo xa xôi hư vô, tại nháy mắt trong tự ra hiện tại Mạnh Hạo trước người.

Mạnh Hạo vô hình hai mắt bỗng nhiên mở ra, thấy được phiêu phù ở trước mặt, chín chân Tử lô!

Ánh sáng tím chớp diệu, cái lò này chậm rãi chuyển động lúc, trên đó phù văn chớp động, làm cho liếc nhìn lại, cực kỳ bắt phàm.

”Cái này, chính là trong chỗ u minh thuộc về bốn mạng của ta đan lô. . . Mạnh Hạo hai mắt lộ ra tinh mang, tay phải nâng lên đang muốn vỗ một cái về phía cái lò này, nhưng đúng lúc này, đột nhiên, một tiếng kinh thiên động địa, chấn động mà mảnh thế giới này kêu to, lập tức từ đằng xa truyền đến.

Mạnh Hạo trước người đan lô nháy mắt run rẩy, chín người khác bốn phía đan lô, giờ phút này cũng đều một cái chớp mắt toàn bộ run rẩy, tựa như lộ ra hoảng sợ!

Kịch biến, kinh hoàng bắt đầu!

281. Chương 281: Thà Chết Chứ Không Chịu Khuất Phục!

Chỉ thấy một đạo hắc quang, nháy mắt từ đằng xa trong hư vô gào thét mà đến, tốc độ cực nhanh khó có thể hình dung, thẳng đến Sở Ngọc Yên chỗ ở ý thức mà đi, lập tức ngay tại kỳ thân bên cạnh khẽ quẩn, đụng phải vờn quanh tại Sở Ngọc Yên bốn phía bảy tám cái đan lô, nhưng phàm là đan lô cùng hắn đụng chạm, lập tức sụp đổ nát bấy, bị cái kia hắc quang một ngụm thôn phệ.

Những lò luyện đan kia là Sở Ngọc Yên thiên tân vạn khổ trao đổi mười vạn đan lô, lúc này mới tìm được cùng hắn có cảm ứng chỉ lô, giờ phút này trở mắt nhìn xem những lò luyện đan kia tựa như không dám né tránh, không dám chạy trốn chui, tùy ý cái này hắc quang tiến đến đụng nát thân lô, tùy ý bản thân bị cái kia hắc quang thôn phệ, phảng phất là quân muốn thần chết, thần không thể không chết!

Một màn này, lại để cho Sở Ngọc Yên ý thức lập tức chấn động.

Cũng may thực sự không phải là toàn bộ vỡ vụn, vẫn có như vậy hai ba cái, giống như cái này hắc quang không quan tâm, buông tha.

Tiếp theo một cái chớp mắt, cái này hắc quang phóng tới Diệp Phi Mục chỗ đó, khê quần dưới, Diệp Phi Mục lúc trước trao đổi mười vạn đan lô, bị hắc đan đạo hấp dẫn mà đến cái kia hơn mười cái đan lô, lập tức sụp đổ vỡ vụn hơn phân nửa, bị hắc thôn phệ, quét ngang dưới, mấy người khác bốn phía đan lô giống nhau là kết quả như vậy.

Đây hết thảy lại nói tiếp chậm chạp, nhưng trên thực tế từ nơi này hắc quang đã đến, cho đến hiện tại, thì ra là một cái chớp mắt thời gian, giờ phút này hắc quang đã thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, Mạnh Hạo căn bản là không kịp đi đem trước mặt màu tím đan lô lấy đi, liền trở mắt nhìn hắc quang đụng phải mình màu tím đan lô lên, đan lô trực tiếp sụp đổ vỡ vụn, bị cái kia hắc quang thôn phệ.

Mạnh Hạo đáy lòng lập tức bạo phát ý giận ngút trời, lửa giận ngút trời, hắc không giống như là những người khác, trao đổi mười vạn đan lô về sau, đã đến nhiều như vậy đan lô, đã bị hủy diệt mấy cái không có quá lớn hệ, còn có mặt khác đan lô có thể lựa chọn.

Có thể Mạnh Hạo tại đây, thật vất vả lừa dối đến nơi này một cái màu tím đan lô xuất hiện, mà lại chỉ có như vậy một cái đan lô, hôm nay bị cái này hắc quang trực tiếp nát bấy, khiến cho hắc tại đây lập tức hai bàn tay trắng, cái này phần nộ há có thể nhỏ hơn.

Nhất là cái này hắc quang tại hồng mắt Mạnh Hạo đan lô về sau, rõ ràng mang theo một cỗ ý ngạo nghễ, muốn hướng xa xa bay nhanh, phẳng phất là quân vương dò xét một phen lãnh thổ, diệt sát mấy cái thấy ngứa mắt thần tử về sau, liền muốn đi xa.

Mạnh Hạo nhìn rõ ràng, cái kia hắc quang ở trong, thành linh tồn tại một cái đan lô, lò luyện đan này toàn thân màu đen, không có chút nào phù giáp, mà lại nhan sắc cũng không phải là thế giới này thất thải, tựa như không hợp nhau đồng thời như bao trùm tại tất cả trên lò luyện đan.

“Nát của ta đan lô, như vậy ngươi liền trở thành Phương mã đan lô tốt rồi!” Mạnh Hạo đáy lòng tức giận ngập trời, ý thức nháy mắt nhĩ động, thẳng đến cái này màu đen đan lô đuổi theo.

Giờ khắc này Mạnh Hạo, sớm đã đem cái gọi là tự nhiên do tâm, sâu xa bên trong sớm có kết luận, đi cảm ứng thuộc về mình bốn mạng đan lô sự tình ném vào một bên, đây không phải tính cách của hắc.

Ngươi hủy diệt thuộc về của ta đan lô, như vậy mặc kệ ngươi có nguyện ý hay không, ngươi đều muốn đến thay thế!

Đây mới là Mạnh Hạo tính cách, giờ phút này tức giận tràn ngập, ý thức hắc nháy mắt lao ra, cùng cái này hắc quang lập tức liền thẳng đến xa xa, một cái truy, một cái chạy.

Có thể quá đáng hơn, là màu đen kia đan lô giống như đối với Mạnh Hạo tại đây không thêm để ý chút nào, ngạo nghễ đến cực điểm, cho dù là đi về phía trước, cũng khi thì hung hăng đâm vào một ít trên đường gặp phải đan lô bên trên, đem đụng nát sau thôn phệ.

Tựa như cái này đan lô có linh, khi thì còn đối với Mạnh Hạo khiêu khích khinh miệt.

Giờ khắc này ở Tử Đông sơn bên ngoài, đan lô chỉ mẫu bốn phía, Sở Ngọc Yên mở mắt ra, Diệp Phi Mục cùng với khác bảy người, cũng đều nhao nhao mở hai mắt ra, khi bọn hắc hai mắt đóng mở một cái chớp mắt, trong tay của bọn hắc trực tiếp xuất hiện mà hào quang, hóa thành đan lô.

Mặc kệ bọn hắc lúc trước tại hư ảo trong thế giới lấy được ra sao loại màu sắc đan lô, tại đem lấy ra một cái chớp mắt, những lò luyện đan này đều biến thành màu trắng.

Theo mọi người thức tỉnh, duy chỉ có Mạnh Hạo chỗ đó, vẫn còn nhắm mắt ngồi xuống, cau mày, nghiêng rằng nghiêng lợi, mà ở Tiên thổ thế giới bên ngoài Đông Lai sơn, nơi đây chỉ nhân kể cả Tử lô đan sư, bọn hắc đều không thể chứng kiến đan lô thế giới, có thể thấy chỉ là Mạnh Hạo bọn người tỉnh tọa thân sắc, hôm nay mắt thấy liền Mạnh Hạo còn không có thành công, nhao nhao nhìn lại.

Sở Ngọc Yên nhìn Mạnh Hạo liếc, không nói gì mà là cầm trong tay đan lô, thẳng đến cách đó không xa Tử Đông sơn mà đi, Diệp Phi Mục thân thể lập tức lao ra, thẳng đến vào núi con đường thứ nhất.

Bảy người khác, cũng đều nguyên một đám trong trầm mặc, nhanh chóng hướng về hướng Tử Đông sơn, theo bọn hắn mỗi người lựa chọn một con đường, bước vào về sau, đường này liền biến mất, rất nhanh, vào núi chi lộ cũng chỉ còn lại có một cái, lưu cho dưới núi vẫn còn đang dả tọa Mạnh Hạo.

Hư ảo đan lô trong thế giới, Mạnh Hạo điên cuồng truy kích hắc quang, cái này hắc quang mang theo Mạnh Hạo tại đây trong thế giới không ngừng mà chạy, khinh miệt ý càng thêm mãnh liệt.

“Yêu phong, thứ tám cấm!” Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng, mắt kiên trì, hắc ẩn ẩn phát giác được cái thế giới này là phong bế, ngoại nhân không cách nào cảm thụ trong đó, hơn nữa không có biện pháp khác, dứt khoát trực tiếp triển khai thủ đoạn, vô hình thân thể khuếch tán dưới, lập tức một đạo dòng Mạnh Hạo linh hồn tràn ra gọn sóng, trong chốc lát tại hắn bốn phía xuất hiện, cái này gọn sóng quanh quẩn, hóa thành từng đạo tơ mỏng, thẳng đến màu đen đan lô mà đi, lập tức đem quần quanh ở bên trong.

Cái này màu đen đan lô từng sờ, tại nó có trí nhớ đến nay, gặp không ít muốn bắt lấy chi nhân, nhưng tại đây đan lô trong thế giới, nó giống như quân vương, không người nào có thể bắt được, nhưng hôm nay tại đây nó chưa từng thấy qua kỳ dị thuật pháp bên dưới, nó càng không có cách nào khống chế tự thân ý thức, thân lô nhảy mất liền chấn động một cái, dừng lại, nhưng thì ra là hai tức thời gian, nó liền mạnh mà tránh thoát, đang muốn rất nhanh bỏ chạy lúc.

Một cái hư ảo bàn tay lớn trực tiếp xuất hiện, một tay gắt gao bắt lấy nó, Mạnh Hạo thân thể vốn là vô hình, nhưng hôm nay cuối cùng yêu phong thứ tám cấm thuật pháp bên dưới, buộc vòng quanh hư ảnh.

“Người chạy chỗ nào!” Mạnh Hạo gắt gao bắt lấy đan lô, tùy ý cái này màu đen đan lô mãnh liệt giãy dụa, trợn trợn lực lượng kinh người truyền ra đến, thậm chí cái này đan lô trong càng có một khuôn mặt biến ảo.

Gương mặt này là một thiếu niên, mặt mũi tràn đầy lệ khí, tràn đầy oán độc ý, tại đây đan lô bên trên sau khi xuất hiện, nhìn chòng chọc vào Mạnh Hạo, phát ra uy hiếp gầm nhẹ.

Mạnh Hạo trong mắt hàn quang lóe lên, tay trái nâng lên hướng về kia thiếu niên một cái tát quạt tới, lấy ý thức đi phiến đan lô chi linh, oanh một tiếng, cái kia đan lô chi linh hóa thành thiếu niên, đầu lâu hướng ra phía ngoài hất lên, như bị tát vậy, mạnh mà quay đầu lúc, hướng về Mạnh Hạo gào thét.

Cái này tiếng gầm kinh thiên, như có một cổ khí thể ẩn chứa ở bên trong, thẳng đến Mạnh Hạo đập vào mặt, rung chuyển mà Mạnh Hạo ý thức, nhưng hắn cầm lấy đan lô thì không có chút nào buông ra, ngược lại là hừ lạnh một tiếng.

“Không phục? Không phục cũng vô dụng!” Mạnh Hạo tay trái lần nữa nâng lên, yêu phong thứ tám cấm triển khai, nhất chỉ điểm ở đằng kia thiếu niên trên gương mặt .

“Người nuốt người khác đan lô, ta bất kể, nhưng người dám nuốt vốn là thuộc về của ta đan lô, chính là cùng ta kết một cái nhân, giờ phút này phải trả đây, chính là quả!” Mạnh Hạo tay trái bấm niệm pháp quyết, lần nữa triển khai yêu phong thứ tám cấm, từng đạo lạc ấn tại lò luyện đan này bên trên, giống như đem phong ấn trấn áp.

Đan lô chi linh hóa thành thiếu niên gương mặt, giãy dụa mãnh liệt hơn, oán độc ý càng là trước đó chưa từng có, điên cuồng trong mở to miệng, phát ra một tiếng bèn nhọn gào thét.

Thanh âm này trực tiếp truyền khắp toàn bộ hư ảo thế giới, truyền vào này thế giới từng cái nơi hẻo lánh, rơi vào từng cái trong lò đan, khiến cho bên trong thế giới này tất cả đan lô, ở trong nháy mắt này nhất tề run rẩy, mãnh liệt lao ra.

Lập tức tại Mạnh Hạo bốn phía, mắt trần có thể thấy đấy, từng đạo hào quang nháy mắt xuất hiện, một nghìn , năm nghìn, một vạn, năm vạn, mười vạn. . .

Vượt qua một trăm ngàn đạo hào quang, nháy mắt vờn quanh tại Mạnh Hạo bốn phía, hào quang vạn trượng ngập trời lên, khiến cho cái này bát phương trực tiếp đèn đuốc sáng trưng, những ánh sáng này càng là lập tức hóa thành mười vạn cái đan lô, đem Mạnh Hạo vây quanh ở bên trong, vù vù quanh quẩn, xoay tròn cấp tốc, tựa như nhắm vào Mạnh Hạo, giống như Mạnh Hạo không buông lỏng tay thả cái này màu đen đan lô ra, chúng sẽ đánh thẳng tới.

Màu đen đan lô hóa thành thiếu niên miến mỡ, giờ phút này lộ ra một tia đắc ý, càng có hung hăng càn quấy, khiêu khích nhìn xem Mạnh Hạo, nhưng đúng lúc này, Mạnh Hạo tay trái nâng lên, lần nữa xáng một bạt tai đi qua.

Màu đen đan lô hóa thành thiếu niên gương mặt, lộ ra phần nộ, mạnh mà hét lên một tiếng, lập tức bốn phía mười vạn đan lô âm âm trùng kích, thẳng đến Mạnh Hạo tại đây gào thét mà đến, bát phương gợn sóng quanh quẩn, hào quang ngập trời, đúng lúc này, Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng, chợt nhắm mắt lại.

“Đi!”

Theo hấn ý thức lập tức lên, thân ảnh của hắn nháy mắt liền tiêu tán, tính cả bị hấn cầm lấy đan lô, cũng đang rít gào trong tiêu tán, tùy ý cái kia mười vạn đan lô oanh kích mà qua, nhưng lại không có chút nào thân ảnh Mạnh Hạo.

Tiên thổ thể giới, đan lô bên ngoài, khoanh chân ngồi tĩnh tọa Mạnh Hạo, hấn hai mắt bỗng nhiên mở ra, tại ánh mắt đóng mở nháy mắt, trong tay của hắn hắc quang ngập trời lên, đan lô huyền hóa ra đến, nhưng dù là đi tới tại đây, lò luyện đan này vẫn còn giãy dụa.

Nhưng hôm nay Mạnh Hạo ý thức về tới thân thể, há có thể lại để cho lò luyện đan này đào tẩu, một phát bắt được lúc, trong mắt của hắn lộ ra một vòng bén nhọn hàn mang.

“Người muốn chết phải không!”

Đan lô như trước vẫn còn giãy dụa, càng có một cỗ ý thức truyền vào Mạnh Hạo tâm thần, đó là. . . Thà chết chứ không chịu khuất phục!

Mạnh Hạo bỗng nhiên nở nụ cười, chỉ là nụ cười này hơn nữa là rét lạnh.

“Thà chết chứ không chịu khuất phục, ta hết lần này tới lần khác không đem ngươi tiêu diệt, từ nay về sau, mặc kệ ngươi có nguyện ý hay không, ngươi chính là của ta đan lô, không phải do ngươi phản kháng!” Mạnh Hạo trực tiếp đứng lên, hướng về Tử Đông sơn, giờ phút này duy nhất vẫn tồn tại con đường đi đến.

Cùng lúc đó, tại Tiên thổ thể giới bên ngoài, ở đằng kia Đông Lai sơn lên, giờ phút này người bên ngoài vẫn không cảm giác được được cái gì, nhưng này tám cái Tử lô đan sư, nhưng lại nguyên một đám sắc mặt nhất tề biến hóa.

“Cái đó là. . .”

“Là cái kia màu đen sinh ra ý thức đan lô!”

”Năm đó ta cũng nhìn thấy này đan lô. . . Từng tâm động muốn đem hấn lấy đi, nhưng lại thất bại, cái này Phương Mộc lại cùng nó sinh ra cảm ứng. . .”

”Này đan lô năm đó hay là tại cái kia trong hư ảo thể giới vô cùng khó gặp, tu sĩ ý thức đi vào không phải hấn đối thủ, không cách nào làm chủ được nó. Những năm này trôi qua, sợ là sớm đã trở thành cái kia hư ảo thể giới đan lô chi vương. . .”

“Cái này Phương Mộc đến cùng ưng thuận cái gì chính là hình thức hứa hẹn, lại để cho cái này màu đen đan lô lựa chọn hấn. . . Bất quá ta xem cái này Phương Mộc thần sắc, giống như cùng lò luyện đan này trong lúc đó có chút vấn đề!” Tại đây tám cái Tử lô đan sư đáy lòng chấn động lúc, bốn phía những người khác cũng dần dần nhìn ra Mạnh Hạo đan lô bất đồng chỗ.

”Kỳ quái, vì sao cái này Phương Mộc lấy được đan lô, là màu đen, mà những người khác đan lô, nhưng lại màu trắng. . .”

Tại đây bốn phía chi nhân kinh ngạc lúc, khoanh chân ngồi ở một bên Đan Quỷ đại sư, cặp mắt của hắn bên trong có một vòng kỳ dị chi mang hiện lên.

“Tiểu gia hỏa này. . . Lại đem nó cho lấy ra.” Đan Quỷ khóe miệng lộ ra nhỏ bé không thể nhận ra mỉm cười.

Đúng lúc này, bỗng nhiên đấy, trong tám hình Tiên thổ trong thể giới, Tử Đông sơn ở dưới đan lô, chợt chấn động đứng lên, trên đó hào quang bảy màu ngập trời mà lên, càng có nổ vang truyền ra, tựa hồ. . .

tựa như lò luyện đan này ở trong, có mười vạn vật phẩm đang điên cuồng trùng kích, muốn oanh mở đan lô, từ trong đó lao ra đuổi giết.

282. Chương 282: Nhập Sơn Đệ Nhất Vực

Một màn này biến hóa, lập tức lại để cho ngoại giới chi nhân nguyên một đám trợn to mắt, nhao nhao ngưng thần nhìn lại.

Đan Đông nhất mạch không ít đan sư, càng là thần sắc lộ ra không thể tưởng tượng nổi. Bởi vì Tiên thổ trong thế giới đan lô, giờ phút này tiếng sấm càn kinh người hơn, âm âm nổ mạnh, khiến cho khổng lồ này đan lô rõ ràng đều lay động.

Mạnh Hạo cách chỗ này không xa, chợt quay đầu lại, ngóng nhìn cái kia to lớn đan lô. Ngoại nhân không biết một màn này là vì sao xuất hiện, nhưng Mạnh Hạo lại lòng dạ biết rõ, đây là trong đó cái kia mười vạn đan lô, muốn xông ra theo đuổi giết chính mình.

Mạnh Hạo ánh mắt chớp động, thân thể nhanh chóng lùi về phía sau, thẳng đến Tử Đông sơn giờ phút này duy nhất vào núi (nhập sơn) chỉ lộ, tốc độ cực nhanh. Dù là hấn rất mỗi một, cũng chỉ có thể dùng toàn lực, thì ra là mấy hơi thở công phu, liền trực tiếp đáp ở trên sơn đạo, theo bậc thang mà đi, sơn lộ biến mất.

Đan lô tiếng oanh minh mãnh liệt hơn, bang bang thanh âm quanh quẩn lúc, Mạnh Hạo đã yên tâm, nhìn cũng không nhìn, theo đường núi đi thẳng về phía trước.

Mà ở ngoại giới chi nhân nhìn lại, cái kia đan lô đã bắt đầu kịch liệt lay động, tựa như tùy thời có thể sụp đổ nổ bung.

“Tiểu hoạt đầu.” Đan Quỷ khuôn mặt lộ ra như có như không vui vẻ, tay phải nâng lên hướng về Tiên thổ thế giới hình ảnh nhất chỉ. Cái này nhất chỉ dưới, lập tức ở Tiên thổ trong thế giới, trên bầu trời lập tức nổi lên nổ vang. Tại đây nổ vang ở bên trong, một cây to lớn ngón tay bỗng nhiên huyền hóa ra đến, ngón tay này tựa như thay thế bầu trời, che đầy thế giới, đã trở thành Tiên thổ chi địa duy nhất màn trời.

Ngón tay thô ráp, cũng không tinh tế tỉ mỉ, có thể thấy rõ ràng trên ngón tay vân tay, nhưng tại đây một cái chớp mắt, cái này thô ráp khổng lồ ngón tay, giống như thiên ý, rung động Tiên thổ, hoảng sợ ngoại giới những tông môn khác tất cả đầy nửa bước lão tổ.

Bọn hấn ngưng nhìn Tiên thổ thế giới trong tám hình, ngón tay này tản mát ra giống như quy tắc vậy kinh thiên động địa, tản ra vô cùng vô tận gọn sóng, như mang theo nào đó ý chí, hướng về Tử Đông sơn ở dưới đan lô, chậm rãi nhấn một cái.

Cái này nhấn một cái dưới, tựa như toàn bộ Tiên thổ thế giới run rẩy hạ xuống, ngay sau đó nháy mắt đứng im bất động, cái kia lay động đan lô càng là run rẩy ở bên trong, cũng vô pháp nhúc nhích chút nào, tùy ý ngón tay rơi xuống, theo tại đơn độc đan lô bên trên.

Toàn bộ quá trình thì ra là giằng co mấy cái hô hấp thời gian, cái kia bàng bạc ngón tay biến mất, đan lô một lần nữa an tĩnh lại.

Đông Lai sơn trong nháy mắt hoàn toàn tĩnh mịch, Tử La lão tổ hô hấp dồn dập, tim đập càng là gia tốc, ngóng nhìn giờ phút này mặt không thay đổi Đan Quỷ đại sư, đáy lòng hoảng sợ.

“Nghe đồn Tử Đông tông hiển lộ tại ngoại người mạnh nhất, không phải Tử Khí nhất mạch lão tổ, mà là vị này Đan Quỷ đại sư, trong truyền thuyết, Đan Quỷ đại sư tu vi nhiều năm trước đã trăm linh, nói cách khác, hấn lại có thể còn sống ngàn năm phải nhiều.” Tử La lão tổ thở sâu.

Bốn phía những tông môn khác nửa bước lão tổ, riêng phần mình đều có tương tự tâm tư, Nhất Kiếm tông thứ hai tôn giả, có chút cúi đầu, hấn là đã đến chi nhân trong không nhiều lắm đây, biết được Đan Quỷ đại sư tu vi khủng bố chi nhân.

Nếu không phải là Đan Quỷ gần đây không muốn khoa trương, hẳn thu đồ đệ, tiến đến tuyệt không khả năng là những thứ này nửa bước lão tổ, hẳn là Nam Vực những cái kia đại tông gia tộc chân chính lão tổ.

Huyết yêu Đồ La hai mắt lộ ra một vòng huyết quang, hô hấp có chút dồn dập, nhưng rất nhanh sẽ hóa thành cung kính, trầm mặc xuống. Đối với cái này vị Đan Quỷ đại sư, bọn hắn Huyết Yêu tông đều cực kỳ kiêng kị, có quan hệ người này nghe đồn, bị Huyết Yêu tông sửa sang lại về sau, bọn hắn ẩn ẩn phát hiện một cái kinh thiên bí mật.

Đáng tiếc, bí mật này nhất định sẽ không bị quá nhiều người biết được.

Thanh La tông Chu Kiệt, cặp mắt của hắn tại đây một cái chớp mắt, lộ ra một vòng âm lãnh ý, nhưng tại đây âm lãnh ở bên trong, lại mang theo trước nay chưa có ngưng trọng.

“Có chút quen thuộc, cổ nhân khí tức.” Chu Kiệt hai mắt lóe lên, nhìn về phía Đan Quỷ.

Tại đây ngoại giới bị Đan Quỷ đại sư nhất chỉ rung động thời điểm, Mạnh Hạo đi ở Tử Đông sơn sơn giai lên, chốc chốc nhìn về phía phía trên, chỉ có thể nhìn thấy mây mù, nhìn không tới đỉnh núi.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Tử Đông sơn ở trong, Mạnh Hạo đi tới từng bước một bậc thang, núi này độ cao, lại để cho hắn càng chạy càng là kinh hãi, hôm nay đã qua năm ngày, Mạnh Hạo cúi đầu nhìn lại, sớm đã không thấy được đại địa, chung quanh hắn cũng đều tồn tại mây mù, che đầy ánh mắt, không cách nào thấy rõ xa xa thế giới.

Có thể. . . cao như vậy độ, đối với ngọn sơn phong này mà nói, tại Mạnh Hạo cảm thụ ở bên trong, tựa hồ chỉ là chân núi mà thôi.

Càng chạy lên trên khí tức thì càng mỏng manh, tuy nói không có lực áp chế đối với tu vi tồn tại, nhưng càng chạy lên trên thì tựa hồ mỗi phóng ra một bước, đều phải tiêu hao gần như ngày bình thường phóng ra hai bước khí lực.

Mạnh Hạo vốn là một đường bốn ba mà đến, đầy người mỗi mệt, lại cùng màu đen kia đan lô hao tổn tâm thần, giờ phút này thật cũng không sốt ruột rất nhanh đi về phía trước, mà là từng bước một đi đến, khi thì dừng lại nhìn bốn phía, nơi đây chỉ núi một mảnh xanh lá mạ, càng có một ít dược thảo rơi lá tả gieo trồng ở chung quanh, Mạnh Hạo thường thường chứng kiến, liền đem hắn hái xuống.

Nhưng ở ngoài người nhìn lại, giờ phút này Mạnh Hạo đã là rút lại phía sau, tất cả người tham dự, đều đang ở phía trước hắn.

Nhất là Diệp Phi Mục, là người thứ nhất đi tới núi này tầng bốn khu vực trong, đứng đầu khu vực đan sư. Ở tại trước mặt hắn, có một khối to lớn núi đá, trên đó rậm rạp chằng chịt một loạt chữ viết, Diệp Phi Mục ngóng nhìn hồi lâu, không có lập tức vượt qua núi đá, mà là khoanh chân ngồi ở đó thạch đầu bên cạnh, dùng lấy được đan lô, đã bắt đầu luyện đan.

Một ngày sau, theo đan dược luyện ra, hắn ngậm lấy đan dược, đi về hướng tầng đá lớn sau đường núi.

Sau đó là được Sở Ngọc Yên, cũng là tại đan dược luyện chế về sau, mới đi thẳng về phía trước, mặt khác đã vượt qua Mạnh Hạo đan sư, đồng dạng như thế.

“Diệp Phi Mục không hổ là Chủ Lô đỉnh phong, tu vi càng là không tầm thường, cái thứ nhất bước vào đứng đầu khu vực, mà lại phán đoán đan dược cùng với luyện chế, cũng không dây dưa dài dòng, ta xem trọng hắn.” Đan Đông nhất mạch đan sư ở bên trong, đã bắt đầu thấp giọng nghị luận.

“Sở Ngọc Yên cũng không tệ, lúc này đây tấn chức thí luyện, phải là hắn giữa hai người lựa chọn, nhưng đáng tiếc mà ta lúc trước còn tưởng rằng cái kia Phương Mộc Chủ Lô cũng có cơ hội, lại không nghĩ rằng hắn đạt được đan lô thời gian chậm quá nhiều.”

“Đúng vậy, một bước chậm, sẽ từng bước chậm. . .”

Nghị luận thấp giọng truyền ra, phần lớn là đến từ tầm thường đan sư, còn Chủ Lô cùng với Tử lô, giờ phút này đều là trầm mặc ngóng nhìn màn sáng, không ai mở miệng nói chuyện.

Vài ngày sau, Mạnh Hạo rốt cục đi tới đứng đầu khu vực chỗ, hần nhìn trước mắt một khối to lớn thạch đầu, ngóng nhìn trên tảng đá có khắc một mảnh chữ viết, cẩn thận nhìn nhìn về sau, Mạnh Hạo nghiêng đầu nhìn về phía sau núi đá bậc thang.

“Nơi này chính là khu vực đầu tiên, từ nơi này đi qua cho đến thứ hai khu vực núi đá trong lúc đó, tồn tại cực kỳ bá đạo khí độc. . . Cần luyện chế giải độc đan, mới có thể thuận lợi đi qua, bất quá khó liền khó tại, phải căn cứ bất đồng khí độc, tại đi về phía trước trong quá trình, ít nhất phải luyện chế mấy lần đan được.” Mạnh Hạo suy nghĩ một chút, vốn là lấy ra màu đen kia đan lô, mắt nhìn về sau, phát giác được cái này đan lô không phục, vì vậy đem tiếp tục vô tình trấn áp đặt ở trong túi trữ vật, lấy ra Vạn Luyện Lô, để vào đi một tí được thảo về sau, đã bắt đầu luyện chế.

Dùng một canh giờ, luyện ra một viên đan dược, ném vào trong miệng về sau, Mạnh Hạo như cũ là nhìn xem bốn phía phong cảnh, vượt qua tảng đá lớn, đi lên đi, vừa mới bước vào tại đây, lập tức thân ảnh của hần đã bị một mảnh nhân nhạ nắm mồm khí bao phủ.

“Cái này Phương Mộc Chủ Lô có chút vô lễ đi, hần rõ ràng chỉ dùng một canh giờ luyện đan, tại hần trước mặt tất cả mọi người, ngắn nhất Diệp chủ lô cũng dùng hai canh giờ, dài nhất thậm chí dùng một ngày.”

“Hần sao có thể cùng Diệp chủ lô so sánh, Diệp chủ lô thế nhưng mà Đan Đỉnh đại sư, người xem giờ phút này hần là phía trước nhất, mà lại cái này mảnh thứ nhất khu vực hôm nay cũng đi gần như hơn phân nửa nhiều.”

Bốn phía đan sư nhao nhao thấp giọng thảo luận, bọn hần tại bên ngoài, nhìn là màn sáng, cho nên nhìn rất là rõ ràng, biết được cụ thể tiến trình, dần dần, mà ngay cả những Chủ Lô đó đan sư, cũng có một chút nhìn nhau một cái về sau, đều đối với Mạnh Hạo nơi này cử động cảm giác qua loa.

Những chuyện này, Mạnh Hạo cũng không hiểu biết, cũng không có hứng thú đi biết được, hần giờ phút này đi ở chướng khí ở trong, theo không ngừng mà đi về phía trước, nơi này chướng khí càng ngày càng đậm, nhan sắc cũng dần dần cải biến, đã trở thành màu xám đen.

Mà lại bốn phía hoa cỏ, cũng đều không biết khô héo bao nhiêu năm, khiến cho nơi đây dần dần hình như có mà âm hàn khí tức, nhất là theo Mạnh Hạo đi về phía trước, khi thì có thể chứng kiến cánh tay dài ngắn con rết, theo hai bên trong cỏ khô leo ra, tại đây trên bậc thang rất nhanh chạy mà qua.

Có thể ngày này qua ngày khác, những độc trùng này tại Mạnh Hạo đi tới lúc, cho dù là vừa mới gặp được, cũng đều lập tức dừng lại về sau, như không dám di động, tùy ý Mạnh Hạo đi qua bên cạnh bọn chúng.

Thời gian chậm rãi trôi qua, tại đây trên đường đi, Mạnh Hạo khi thì dừng lại, dùng cái này trong sương mù cỏ khô, thậm chí còn có một ít độc trùng thân, đi luyện chế đan dược, tổng cộng luyện ba lượt.

Trên bậc thang bắt đầu xuất hiện càng ngày càng nhiều độc trùng, rậm rạp chằng chịt, nhưng lúc Mạnh Hạo đi qua, chúng toàn bộ run rẩy lên, hoặc chính là vẫn không nhúc nhích, hoặc chính là lập tức tứ tán. Thậm chí theo đi về phía trước, nơi này chướng khí đã bắt đầu tự hành quay cuồng, giống như chủ động vì hần phân ra một con đường.

Một màn này, bị mặt ngoài chỉ nhân thấy rõ, cả đám đều dần dần trợn mắt há hốc mồm, thời gian dần qua, càng ngày càng nhiều ánh mắt ngưng tụ tới Mạnh Hạo chỗ ở trên tám hình, chẳng những là Đan Đỉnh nhất mạch chỉ nhân như thế, mà ngay cả những tông môn khác chỉ tu, cũng đều ngưng thần nhìn lại.

“Dùng độc trùng làm thuốc, cái này Phương Mộc luyện chế là cái gì đan dược?”

“Loại trình độ nào đan dược, có thể có được kinh người như thế hiệu quả.” Đỉnh núi chi tu lẫn nhau giạt mình lúc, cũng đều ánh mắt xéo qua nhìn về phía mặt khác người tham dự hình ảnh, trong đó Diệp Phi Mục cùng Sở Ngọc Yên bọn người, giờ phút này lần lượt đều nhanh phải đi đã xong cái khu vực đầu sơn giai, bọn hần thẳng đường đi tới, tổng cộng luyện chế ra mấy lần đan dược, cũng làm đã đến lại để cho độc trùng tránh đi, nhưng tại trên thị giác nhìn xem, nhưng lại xa xa không bằng Mạnh Hạo nơi này làm cho người ta rung động.

Bởi vì Diệp Phi Mục bọn người chỗ trên đường độc trùng, giống như lưỡi biếng lựa chọn tránh đi, mà Mạnh Hạo chỗ đó, thì là hoảng sợ phía sau tiếp trước không muốn tới gần.

Nếu như việc này thay đổi không phải tại Tử Vận tông thí luyện, mà là địa phương khác, một màn này chắc chắn làm cho người ta liên tưởng rất nhiều, nhưng hôm nay là tại đây tấn chức Tử lô thí luyện ở trong, có thể nghĩ tới, chỉ có một điểm.

Cái này Mạnh Hạo luyện chế đan dược, tuyệt không phải tầm thường chi đan!

283. Chương 283: Lười Biếng

Trên thực tế, dù là Mạnh Hạo không đi luyện chế đan dược, mảnh này khí độc đối với hắn mà nói cũng không có chút nguy hại, Bỉ Ngạn Hoa tuy nói bị áp chế, nhưng thiên phú đã có thể vẫn tồn tại như cũ, loại độc này bản thân có khả năng loại trừ thiên hạ vạn độc, cũng tự nhiên vẫn còn ở đó.

Độc, Mạnh Hạo không sợ.

Chẳng qua là năm đó trong huyết tiên truyền thừa một màn, bị rất nhiều Nam Vực tu sĩ chứng kiến, cho dù xa cách nhiều năm, nhưng trên thực tế nếu như sinh ra liên tưởng, vẫn có thể tìm ra một ít chỗ tương đồng.

Cho nên Mạnh Hạo cần luyện đan đến che dấu hạ xuống, mà lại cái này luyện chế đan dược, nhìn như trừ độc, nhưng trên thực tế tác dụng, là áp chế khí tức của mình đối với chỗ này độc trùng cùng chương khí ảnh hưởng.

Việc này tự nhiên cùng với khác người tham dự không giống nhau.

Trong quá trình áp chế, lại để cho Mạnh Hạo cũng rất bất đắc dĩ, nếu không phải là hắn luyện chế đan dược làm ra một ít tác dụng, sợ là hắn vừa bước vào mảnh này chương khí ở trong, lập tức những thứ này chương khí sẽ đột nhiên quay cuồng bộc phát, xa xa tránh tản ra đến, khiến cho Mạnh Hạo bốn phía chương khí không tồn tại chút nào.

Coi như là như vậy áp chế, cũng như cũ là khiến cái này chương khí tại hắn phía trước tản ra, Mạnh Hạo bây giờ không có biện pháp đi làm đến mức để mình có thể cùng những người khác đồng dạng, đi ở chương khí ở trong, chương khí trầm ổn bất động.

Mà lại những độc trùng kia, nếu không có Mạnh Hạo đan dược làm ra tác dụng, căn bản cũng không sẽ có bất luận cái gì một cái dám ở Mạnh Hạo trước người tồn tại, thậm chí Mạnh Hạo lo lắng mình khí tức một cái áp chế không nổi, sẽ để cho những độc trùng này không đợi nhích lại gần mình liền tự động tử vong, loại chuyện này nếu xuất hiện ra, chắc chắn khiến cho ngoại giới sóng to gió lớn.

Cho nên, hắn chỉ có thể dùng đan dược đến cẩn thận khống chế, thận trọng, rất là cẩn thận để trong này chương khí không tiêu tan, để trong này độc trùng, thoát nhìn bình thường một ít, nhưng mặc dù là như thế, vẫn là đưa tới ngoại giới mọi người rung động.

Nhưng là chỉ là rung động mà thôi, còn sẽ không có người đi liên tưởng đến trong huyết tiên truyền thừa một màn.

Vài ngày sau, người thứ nhất đi vào khu vực thứ hai núi đá chỗ đây, như trước hay vẫn là Diệp Phi Mục, ở tại phía sau vẫn là Sở Ngọc Yên, Mạnh Hạo, cái sau vượt cái trước, đã trở thành người thứ ba.

Trừ bọn họ ra ba cái bên ngoài, còn sót lại trong bảy người, còn có hai người, cũng lần lượt xuất hiện ở thứ hai chỗ núi đá bên cạnh, còn năm người khác, tắc thì hay là đang cái kia chương khí trên đường, thuận tiện luyện đan, thuận tiện đi về phía trước.

Nhưng phàm là thí luyện giả đi vào thứ hai chỗ núi đá bên cạnh, đều đang lần đầu đụng chạm núi đá một cái chớp mắt, căn cứ bọn hắn trước biểu hiện, có hoặc nhiều hoặc ít tí ti tử khí tràn ra, lấy ra đan lô về sau, những thứ này tử khí sẽ dung nhập bọn họ đan lô ở bên trong, cải biến đan lô nhan sắc.

Mạnh Hạo tại đây cũng là như thế, nhưng màu đen kia đan lô lại cực kỳ chống đối tử khí dung nhập, nhưng ở Mạnh Hạo trấn áp xuống, nhưng lại không phải do nó đến phản kháng.

“Chỉ là mảnh thứ nhất khu vực, đã kéo ra lẫn nhau ở giữa khoảng cách.”

“Xem ra cuối cùng nhất tấn chức người, hẳn là phía trước trong năm người chọn lựa, bất quá ta hay vẫn là coi được Diệp chủ lô.” Tại đây bốn phía chỉ nhân thấp giọng nghị luận lúc, bỗng nhiên đấy, Tử lô đan sư An Tại Hải thanh âm, truyền khắp bát phương.

“Tấn chức Tử lô thí luyện, khảo nghiệm là một đan sư đối với đan đạo chính thể tạo nghệ, nhất thời rút lại phía sau không coi vào đâu, lão phu năm đó là ở trước hai mảnh khu vực, đều là một tên sau cùng, nhưng cuối cùng nhất cái kia mắc kẹt phần lớn người khu vực thứ ba, lại thành công đi qua. Các người có thời gian ở chỗ này thảo luận, không bằng nhìn thêm xem cái này mười vị đan đạo kiêu tử, riêng phần mình luyện đan thủ đoạn.” An Tại Hải thanh âm quanh quẩn, lập tức đè xuống bốn phía đan sư nghị luận, nhao nhao trầm mặc xuống, mắt lộ ra suy tư nhìn lại.

Cái này xem xét, bọn hắn lập tức đã nhận ra cái kia rút lại phía sau năm vị đan sư, cho dù đã rơi vào đằng sau, nhưng mỗi người đều rất bình tĩnh, luyện đan thủ đoạn riêng phần mình bất đồng, không có một người nào xuất hiện thất bại ý.

Thời gian trôi qua, tại khu vực thứ hai núi đá bên cạnh, mặc dù là Mạnh Hạo cũng ngóng nhìn mà mấy canh giờ, trầm mặc không nói, không phải là hắn, có ở đây không cùng con đường, Diệp Phi Mục, Sở Ngọc Yên, giống nhau là cau mày, ngóng nhìn núi đá.

Này sơn thạch cản trở tất cả đường đi, chỉ có dựa theo yêu cầu của nó hoàn thành, núi đá mới có thể xuất hiện khe hở, để cho người ta thông qua.

”Luyện chế ngưng khí, Trúc Cơ, Kết Đan, Nguyên Anh, cái này bốn Đại cảnh giới bốn loại đan dược, mỗi một cái đều cần được hiệu tại tám phần trở lên. . . Mà lại đan dược bên trong cần chỉ ít có năm loại trở lên, ẩn chứa cở cây tạo nghệ ngàn vạn biến hóa ở bên trong dược thảo.

Nếu có thể tự nghĩ ra đan dược, tắc thì hoàn mỹ nhất.” Mạnh Hạo trầm mặc, khoanh chân ngồi ở núi đá bên cạnh, mắt lộ ra suy tư.

Cái này Tử lô thí luyện, bốn mảnh khu vực, khảo nghiệm là đan sư chân thật đan đạo tạo nghệ, mảnh thứ nhất khu vực, khảo nghiệm là luyện đan tùy cơ ứng biến chỉ lực, căn cứ bất đồng tình huống, luyện chế bất đồng chỉ đan, nhìn như đơn giản, nhưng trên thực tế Chủ Lô trong không làm được, cũng có phần lớn người.

Khu vực thứ hai càng gian nan hơn, khảo nghiệm là luyện đan bốn sự, là bốn Đại cảnh giới đan dược, là ổn định dược hiệu, càng là đối với cở cây ngàn vạn biến hóa nắm giữ.

Đây là một cái tổng hợp thí luyện, về vện này khu vực thứ hai, không phải Chủ Lô đỉnh phong không thể qua, mặc dù là Chủ Lô đỉnh phong, muốn thông qua cũng không phải dễ dàng.

Mạnh Hạo đang trầm tư, Sở Ngọc Yên, Diệp Phi Mục, đồng dạng đang trầm tư, còn có lục tục tới chỗ này những người thí luyện khác, cũng đều nhao nhao tại thứ hai chỗ khu vực núi đá bên cạnh, trầm mặc không nói.

Không có đặc biệt dược thảo, hết thấy tùy tâm sở dục, nhưng phạm là có thể nắm giữ cở cây biến hóa, cũng có thể tại đây trên núi đá đem phác họa ra đến, dùng nơi đây Tiên thổ chỉ lực, là được đem biến ảo, có thể bị đan sư dùng để hư ảo luyện đan.

Cho dù cùng một chỗ đều là hư ảo đấy, nhưng rồi lại cực kỳ chân thật.

”Cửa ải này cho người ta hai cái lựa chọn, một cái là theo quy tắc cũ, luyện chế đã có đan dược, trọng điểm là dược hiệu cùng với ẩn chứa cở cây tạo nghệ ngàn vạn biến hóa.

Có thể một con đường khác, tắc thì càng gian nan hơn, là mình sáng tạo đan dược, hết thấy từ không tới có. . . Hai con đường này, nếu là đã đến cực hạn, cũng có thể vượt qua kiểm tra, nhưng rõ ràng con đường thứ hai. . . Mới được là Tử lô chi đạo!” Sở Ngọc Yên hai mắt lộ ra kiên định, nàng là Đan Quỷ đại sư đệ tử, nàng nhất định phải trở thành Tử lô, để chứng minh chính mình.

Đồng dạng tâm tư, còn có Diệp Phi Mục, hần ngóng nhìn núi đá, dần dần trong mắt lộ ra tinh mang, một cổ ý ngạo nghễ tại trong lòng hiển hiện.

“Muốn luyện, liền luyện người bên ngoài không có chi đan, luyện ra thuộc về mình đan được, như thế lại vừa chứng nhận ta Tử lô ý!”

Sở Ngọc Yên cùng Diệp Phi Mục, gần như cùng lúc đó đã có quyết đoán, lựa chọn thứ hai con đường, giờ phút này khoanh chân ngồi xuống lúc, hần hai người riêng phần mình đi tìm sáng tạo đan được cơ hội cùng suy nghĩ.

Về phần những người khác, phần lớn là lựa chọn theo quy tắc cũ, ngẫu nhiên cũng có xen lẫn sáng tạo, căn cứ riêng phần mình bất đồng đan đạo tạo nghệ đến tiến hành lựa chọn.

Mạnh Hạo yên lặng nhìn núi đá, thở dài, vuốt vuốt mi tâm, lúc trước hần liên tục bốn ngày chạy đi, lại cùng màu đen đan lô đầu tâm thần, đầy người mỗi một đến nay vẫn còn, giờ phút này nhìn xem trên núi đá yêu cầu, vừa nghĩ tới tự nghĩ ra đan được con đường này, thì càng thêm mỗi một lên.

“Cùng hần lựa chọn sáng tạo đan được, không bằng luyện chế đã có chi đan bởi vì sáng tạo đan được cần cơ duyên, cần đan ngộ, nếu như trong lòng còn có ý niệm khác, ngược lại rơi xuống hạ thừa. . . Ân, đúng vậy, chính là như vậy, ta phân tích phi thường chính xác, tuyệt đối không thể rơi xuống hạ thừa.” Mạnh Hạo nói thầm mấy câu, càng phát ra cảm giác mình suy nghĩ có đạo lý, vì vậy yên tâm thoải mái không đi tự nghĩ ra đan được, mà là tay phải nâng lên tại đây trên núi đá nhấn một cái, lập tức núi đá như mặt nước như vậy xuất hiện gợn sóng rung động, dần dần dựa theo Mạnh Hạo trong óc hiển hiện được thảo, chậm rãi xuất hiện thảo được hình bóng.

“Ngưng khí cảnh đan được, ta liền luyện đơn giản nhất ngưng khí đan.” Mạnh Hạo tay áo hất lên, lập tức từ nơi này trên núi đá, huyền hóa ra một đỉnh hư ảo đan lô, theo một nhóm cây dược thảo rơi vào đan lô ở bên trong, Mạnh Hạo trầm tư một lát, tay phải tại trên núi đá phác hoạ, đã bắt đầu luyện chế.

Không lâu sau, theo tất cả mọi người đắm chìm trong luyện chế đan được bên trong, Sở Ngọc Yên mở mắt ra, tay trắng nõn nà vung lên, đan lô biến ảo, theo nàng ánh mắt quang mang chớp diệu, đã bắt đầu nàng sáng tạo.

Diệp Phi Mục tại nửa nén hương về sau, cũng mở mắt ra, mang theo tự tin, đã bắt đầu luyện đan.

Giờ phút này Đông Lai sơn bên trên mọi người, đều ngưng thần nhìn lại, ánh mắt phân biệt tại đan lô bên trên mười bộ tám hình đảo qua, nhìn xem Mạnh Hạo mười người riêng phần mình luyện đan.

Trong đó trọng điểm, thì là nhìn về phía Diệp Phi Mục cùng Sở Ngọc Yên, dù sao hai người này tại mảnh thứ nhất bên trong khu vực cực kỳ chói mắt, cũng có rất nhiều thì là nhìn về phía Mạnh Hạo, tại mảnh thứ nhất bên trong khu vực, Mạnh Hạo kinh diễm, cũng đưa tới rất nhiều đan sư cùng đệ tử ngoại tông chú ý.

Chỉ là, Mạnh Hạo luyện đan, theo quy tắc cũ, luyện chế là ngưng khí đan, này đan không phải chỉ có hần một người đang luyện chế, mười cái thí luyện giả ở bên trong, luyện ngưng khí đan đấy, tổng cộng có bảy người.

“Cái này Phương Mộc rõ ràng cũng luyện là ngưng khí đan, xem ra tại đây khu vực thứ hai thí luyện, hần đã từ từ bị kéo dài khoảng cách, không bằng Sở Ngọc Yên cùng Diệp Phi Mục.”

“Đã sớm nghe nói Đan Đông nhất mạch Chủ Lô Diệp Phi Mục, người này đan đạo tạo nghệ cực cao, hôm nay nhìn hần cử động, luyện chế không phải tầm thường đan được, chẳng lẽ là phải đi tự nghĩ ra?” Đỉnh núi mọi người thấp giọng nghị luận, bọn hần có thể chứng kiến khu vực thứ hai trên núi đá chữ viết, cũng dần dần minh bạch, cửa ải này vốn muốn khảo nghiệm là cái gì.

“Sở Ngọc Yên chỗ đó cũng nên là tự nghĩ ra đan được. . . Có thể có tự tin đi tự nghĩ ra, với bản thân liền đáng giá tán dương.” Lâm Hải Long mỉm cười, hướng về bên người An Tại Hải mở miệng.

An Tại Hải khẽ gật đầu, thần sắc bình tĩnh, ánh mắt đảo qua mười bộ hình ảnh, nhìn thoáng qua Mạnh Hạo, nhìn qua Mạnh Hạo luyện chế ngưng khí đan, An Tại Hải có chút buồn cười, ở trong mắt hần xem ra, cái này Mạnh Hạo rõ ràng là cảm thấy tự nghĩ ra khó khăn, đã muốn vượt qua cửa này, dứt khoát liền lựa chọn nhất bớt việc đích phương pháp xử lý.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đảo mắt đã qua mà ba ngày, Mạnh Hạo đã luyện ra có đủ tám phần được hiệu ngưng khí đan, lại luyện ra đồng dạng được hiệu Trúc Cơ thiên, giờ phút này đang tại luyện chế Kết Đan cảnh cần thiết Hóa Linh đan.

Nếu là thay đổi lúc trước, dùng Mạnh Hạo tu vi khó mà chống đỡ được luyện chế cái này linh đan, nhưng hôm nay hần mười tòa đạo đài Trúc Cơ đại viên mãn, luyện chế cái này Kết Đan cảnh bên trong đơn giản nhất thường gặp Hóa Linh đan, tuy nói cần tinh lực rất nhiều, nhưng mà cũng không phải là gian nan.

Giờ phút này hần một bên luyện đan, một bên nghỉ ngơi, trải qua cái này Tử Đông sơn mấy ngày, dần dần đã khôi phục tinh lực, không còn là như vậy mỗi mệt, luyện chế đan được tốc độ cũng càng nhanh một ít.

Khi hần Hóa Linh đan luyện chế ra lúc đến, đúng vậy Sở Ngọc Yên tự nghĩ ra một quả ngưng khí đan được luyện thành ngày, theo đan được xuất hiện, càng có đan quang hai màu uốn lượn, khiến cho này đan xem xét liền bắt phạm, đưa tới ngoại giới chi nhân chú ý.

Cùng lúc đó, Diệp Phi Mục đan được cũng bị hần tự sáng tạo ra, mới vừa xuất hiện liền có bốn màu vàng sáng tồn tại, so với Sở Ngọc Yên chỗ đó càng mạnh hơn nữa một bậc, lập tức đưa tới kinh dị thanh âm.

Ngược lại là Mạnh Hạo, tại đây khu vực thứ hai thí luyện trong không chút nào thần kỳ, cùng với khác mấy người đồng dạng lựa chọn luyện chế quen thuộc đan được, hơn nữa thái độ hình như có chút ít lười biếng, cùng Sở Ngọc Yên cùng với Diệp Phi Mục chăm chú có rõ ràng bất đồng.

Tại đây sự chênh lệch rõ ràng bên dưới tựa hồ. . . Mạnh Hạo tồn tại, tại mọi người trong mắt càng không ngờ rồi.

Chỉ có khoanh chân ngồi ở Đông Lai sơn đỉnh Đan Quỷ đại sư, nhìn như tùy ý nhìn lướt qua Mạnh Hạo chỗ ở hình ảnh, khéo miệng lộ ra một vòng như có như không vui vẻ.

284. Chương 284: Ba Người, Đan Đạo Khác Nhau

Tại Sở Ngọc Yên cùng Diệp Phi Mục tự nghĩ ra Trúc Cơ đan được lúc, Mạnh Hạo đã đem Hóa Linh đan luyện ra, bắt đầu luyện chế mặc dù là đối với hần mà nói, cũng có đủ yêu cầu cực kỳ cao độ Nguyên Anh đan được.

Nguyên Anh kỳ đan được, khó khăn là gia tăng tu vi chi đan, loại đan được này được thảo đương thời hiếm thấy, cực kì thưa thớt. Toàn bộ Nam Vực thành phẩm chi đan cũng đều không nhiều lắm, thường thường một cái tông môn có thể có như vậy ba, năm người có thể đạt được, liền đã là cực hạn.

Mà lại căn bản cũng không khả năng làm được số lượng nhiều sản xuất, thường thường một lò xuất ra ba năm hạt, cho nên nó trân quý trình độ, coi như là Tử Vận tông cũng đều không thấy nhiều.

Hơn nữa Nguyên Anh chi tu, phun ra nuốt vào thiên địa linh khí, nếu như toàn lực triển khai, thường thường một lần hô hấp liền có thể đem phương viên ngàn trượng bên trong linh khí toàn bộ hấp đến, cho nên đan được đối với tu sĩ Nguyên Anh mà nói, có tắc thì tốt nhất, không tắc thì miễn cưỡng cũng có thể.

Bất quá, đề cao tu vi Nguyên Anh đan được, vẫn không tính là khó khăn nhất luyện chế, chính thức khó có thể luyện chế, mà lại hay vẫn là tu sĩ Nguyên Anh cực lực khát vọng có, thì là gia tăng thọ nguyên chi đan!

Loại đan được này giá trị mới được là cao nhất, bởi vì tuổi không hơn ngàn, tắc thì nghịch không được thiên, trăm không được linh, thọ nguyên thiên tuế khô kiệt mà chết.

Về phần Nguyên Anh cảnh ở bên trong, đơn giản nhất đan được, thì là chữa thương chi đan, loại đan được này tương đối mà nói, lại càng dễ luyện chế một ít.

Tuy nói công hiệu giống như, nhưng vô luận như thế nào, cũng có thể miễn cưỡng xem như cảnh giới Nguyên Anh cần thiết chi đan, Mạnh Hạo lựa chọn, chính là chỗ này một loại đơn giản nhất Nguyên Anh cảnh đan được, ở trong mắt hần xem ra, cùng hần nói mình là mưu lợi, không bằng nói đã có phương pháp đơn giản

có thể vượt qua kiểm tra, hẳn tự nhiên không muốn đi phí hết tâm tư tại đây luyện đan bên trên riêng một ngọn cờ.

Vì vậy, vài ngày sau, khi này miếng cảnh giới Nguyên Anh trong, tầm thường nhất Liệu Thương đan luyện chế ra đến, tương xứng bốn Đại cảnh giới đan dược đều nhất nhất bị Mạnh Hạo xuất ra, đặt tại trên núi đá về sau, này sơn thạch lập tức truyền ra tiếng ầm ầm, tại Mạnh Hạo trước mặt, từ trung gian vỡ ra, xuất hiện một cái chỉ có nửa xích nhiều một ít khe hở.

Tựa hồ, mà ngay cả này sơn thạch cũng đều không hài lòng Mạnh Hạo đan dược, nhưng dù sao Mạnh Hạo xem như hoàn thành yêu cầu, mà lại mỗi một loại đan dược ở bên trong, đích đích xác xác đều gia nhập năm loại ngàn vạn biến hóa dược thảo, chỉ có điều những dược thảo này, Mạnh Hạo tuyệt đại đa số là dùng để với tư cách lẫn lộn phương pháp.

Nhìn trước mắt điều này khe hở, Mạnh Hạo vội ho một tiếng, hẳn biết rõ ngoại nhân có thể chứng kiến chính mình ở bên trong, giờ phút này hơi có chút ngại ngùng, giống như thật xin lỗi, cúi đầu, đi tới khe hở bên cạnh, nghiêng người chậm rãi lách đi vào, rất là chật vật, từ nơi này trong khe hở xuyên qua về sau, nghiêm sắc mặt, tràn đầy trang nghiêm, không có chút nào xấu hổ ý đấy, bước trên bậc thang, hướng về khu vực thứ ba đi đến.

Một màn này bị ngoại giới trên đỉnh núi mọi người thấy, những Đan Đông đó nhất mạch đan sư nguyên một đám liên tục cười khở, ngày bình thường cùng Mạnh Hạo quan hệ cũng không tệ lắm mấy người, phần lớn là cảm thấy có chút xấu hổ, Mạnh Hạo loại phương pháp này, hoàn toàn chính xác có thể vượt qua cửa ải, nhưng thật sự là quá không cách nào lọt mắt chút ít.

Nhất là lại chứng kiến Sở Ngọc Yên cùng Diệp Phi Mục chăm chú chấp nhất, Mạnh Hạo nơi này thái độ, lập tức lại để cho cái kia chút ít vốn là đối với hắn không có cảm tình gì Chủ Lô, càng là khinh bỉ đứng lên, mà ngay cả tám cái Tử lô ở bên trong, cũng có vài vị trí, nhú mày.

Nhưng vô luận như thế nào, Mạnh Hạo đều là cái thứ nhất đi ra khu vực thứ hai đấy, giờ phút này hắn chấp tay sau lưng, rất là nhàn nhã đi ở khu vực thứ ba ở trong, tựa hồ một bên xem phong cảnh, một bên du ngoạn như vậy.

“Cái này Phương Mộc quá dở hơi chút ít, tâm tính chưa đủ, không thích hợp trở thành Tử lô.” Tử lô bên trong một người đàn ông trung niên, Diệp Vân Thiên, giờ phút này nhàn nhạt mở miệng, một câu, giống như nhất định rồi.

“Ta xem chưa hẳn, dùng phương pháp đơn giản nhất xông qua cửa ải này, cũng chưa hẳn không phải một loại lựa chọn.” An Tại Hải cười ha ha một tiếng.

“An sư huynh theo như lời cũng có đạo lý, bất quá Diệp mỗ muốn nhìn một chút, tại khu vực thứ ba thí luyện, người này sẽ như thế nào lựa chọn.” Diệp Vân Thiên cười cười, từ tốn nói.

Từ nay về sau thời gian, lục tục có người theo khu vực thứ hai bên trong đi ra, cuối cùng ngoại trừ Sở Ngọc Yên cùng Diệp Phi Mục, tại Mạnh Hạo về sau, tổng cộng có năm người đi ra, còn mặt khác lại vị trí, thì vô pháp luyện ra toàn bộ dược hiệu tại tám phần đan dược, tại khu vực thứ hai ở trong, tuyên cáo thất bại.

Ngoại giới đan lô bên trên mười bộ hình ảnh, từ nay về sau chỉ còn lại có tám bộ.

Khi Mạnh Hạo đi tới khu vực thứ ba núi đá bên cạnh lúc, tràn ra tử khí, chỉ có một tia, giăng co ba tức, nhưng thấy hắn trước thành công, tại đây Tiên thổ thể giới nhận đồng ở bên trong, thật sự là không nhiều lắm.

Đem cái này một tia tử khí dung nhập đan lô về sau, Mạnh Hạo mắt nhìn núi đá, dứt khoát ngồi xuống khoanh chân ngồi tọa, đem trong cơ thể còn sót lại cuối cùng về uế oải cũng đều khôi phục, khiến cho kinh mạch dồi dào.

Sở Ngọc Yên chỗ đó cuối cùng một viên đan dược luyện chế ra đến, sắc mặt nàng có chút tái nhợt, luyện chế cái này bốn miếng đan dược đối với nàng mà nói, độ khó thật lớn, nàng chỉ có thể kiên trì Trúc Cơ đan dược là tự nghĩ ra, còn Kết Đan cùng Nguyên Anh, nàng sáng tạo ra không được, chỉ có thể lựa chọn đã có đan phương đan dược, luyện chế trong đó một cái luyện chế khó khăn nhất.

Giờ phút này nàng xoa xoa mồ hôi trán, nhìn xem phía trước mặt núi đá nổ vang ở giữa mở ra hơn một trượng lớn khe hở, lộ ra tự tin mỉm cười, cất bước đi ra.

Tại nàng về sau, Diệp Phi Mục đan được cũng theo đó luyện ra, hần cùng với Sở Ngọc Yên đồng dạng, không cách nào kiên trì bốn miếng đan được đều là tự nghĩ ra, hần có thể làm được tự chế một quả Kết Đan cảnh đan được, nhưng tại Nguyên Anh cảnh lại không thể không dừng lại, rơi vào đường cùng, lựa chọn Nguyên Anh cảnh đề cao tu vi chi đan, độ khó to lớn, hần luyện chế ra ít nhất hơn mười lô, rồi mới miễn cưỡng thành công.

Đây còn bởi vì nơi đây là Tiên thổ thế giới, hết thảy đều nhanh hơn tốc độ, nếu là thay đổi bên ngoài, hần muốn luyện chế cái này bốn miếng đan được, ít nhất cần một năm trở lên.

Theo trước mặt hần núi đá nổ vang, khai xuất gần như hơn hai trượng rộng khe hở, đem con đường núi này hoàn toàn hiển lộ ra, hần thở sâu, trong mắt mang theo ngạo nghễ, cất bước đi ra.

Còn sót lại cái này tám cái thí luyện giả ở giữa cao thấp, ngoại nhân liếc có thể nhìn ra, giờ phút này vù vù quanh quẩn, đều đang đàm luận cái kia khe hở kinh người Diệp Phi Mục.

Theo Sở Ngọc Yên bọn người lần lượt đi tới khu vực thứ ba núi đá bên cạnh, bọn hần đứng chạm núi đá về sau, tử khí lập tức nồng nặc xuất hiện ở mỗi người bọn họ trước mặt, Sở Ngọc Yên tử khí nhiều, giằng co thời gian một nén nhang mới tiêu tán, kinh người nhất là Diệp Phi Mục, hần tử khí tràn ra lại giằng co hai nén hương, khiến cho hần đan lô, giờ phút này đều đã trở thành màu tím nhạt!

Giờ khắc này ở trên con đường khác, mấy người khác cũng đều đang hấp thu tử khí về sau, ngóng nhìn núi đá, lẫn nhau đều nhíu mày, cái này khu vực thứ ba thí luyện, so với trước kia hai nơi, càng gian nan hơn.

Mạnh Hạo cũng đã kết thúc đả tọa, mở mắt ra, trong mắt lộ ra một vòng tinh mang, tinh lực của hần đã hoàn toàn khôi phục, giờ phút này hai mắt lóe lên, nhìn về phía núi đá chữ viết, như có điều suy nghĩ.

Tại đây núi đá về sau, không có thêm đá, tựa như đường đến nơi này đã bị gián đoạn, theo núi đá nhìn lại, chỉ có thể nhìn thấy một đám mây sương mù hư vô, xa xa nhìn không tới bất luận cái gì đường xá.

”Cửu Bảo Châu Liêm hoa. . . Mạnh Hạo hai mắt có chút co rút lại, nhìn xem trên núi đá điêu khắc, phía trên kia là một cây dược thảo, dược thảo này có chín đóa hoa, màu sắc khác nhau.

”Hoa này tam bảo thường thấy, lục bảo hiếm thấy, còn cửu bảo. . . Thì là hiếm thấy! Mỗi một đóa hoa đều ẩn chứa bất đồng dược hiệu, chín đóa hoa, lẫn nhau phối hợp dưới, vẹn vẹn cái này một cây dược thảo, thì có vượt qua ngàn loại bất đồng đan phương. . .

”Mỗi một chủng đan phương luyện chế ra tới đan được, căn cứ bất đồng phẩm giai, nhưng hóa thành bất đồng số lượng cấp bậc. . . Mạnh Hạo trong trầm mặc hai mắt nhắm nghiền, có ở đây không cùng con đường lên, Mạnh Hạo bọn người đối mặt khảo nghiệm nhưng lại đồng dạng.

Sở Ngọc Yên cái thứ nhất tay phải nâng lên đặt tại bệ đá, lập tức trước người của nàng bệ đá hào quang lóe lên, trên đó Cửu Bảo Châu Liêm hoa hư ảo mà ra, ở trước mặt nàng huyền hóa ra.

Giờ phút này ngoại giới trên đỉnh núi tu sĩ, kể cả cái kia chút ít ngoại tông chi nhân, cũng đều ngưng thần nhìn lại, đều nhìn ra cái này khu vực thứ ba thí luyện kinh người chỗ.

“Cái này khu vực thứ ba, khảo nghiệm một mặt là luyện đan, một phương diện thì là lựa chọn, bằng ít nhất đan được đi huyền hóa ra hoàn mỹ nhất cấp bậc, là trọng điểm.” Tử lô đan sư Diệp Văn Thiên nhàn nhạt mở miệng, ánh mắt của hần từ đầu đến cuối, đều là rơi vào Diệp Phi Mục bản thân trên tám hình.

Hần lời nói vừa ra, bốn phía đan sư có không ít lộ ra giật mình ý, nhao nhao ngưng thần nhìn lại .

Sở Ngọc Yên nhìn qua trước mặt đóa hoa, trong trầm mặc mắt phương lóe lên.

“Đan đạo như tu hành đại đạo, cỏ cây sanh ở trong trời đất, luyện đan. . . giống như luyện thiên hóa địa, tìm kiếm trong đó một chút hi vọng sống, dùng cái này sinh cơ thành đan, cho nên luyện gia tăng là được một hồi muốn sống, tìm kiếm trong thiên địa bị xóa đi một!”

”Cửu vi cực, ta như luyện đan được này, chỉ luyện chín miếng, mỗi một cái đều lấy tám đóa hoa, mà luyện ra đan, hần dược hiệu, lại đúng vậy cái kia ít đi một đóa hoa ẩn chứa dược hiệu chi lực!

Dùng cái này chín đan, tự thành tuần hoàn, khai mở thông thiên chi lộ!” Sở Ngọc Yên hai mắt lộ ra quyết đoán, đây là lựa chọn của nàng, tay phải nâng lên, đã bắt đầu luyện đan.

Diệp Phi Mục thở sâu, trải qua hơn canh giờ suy tư, thần sắc hần ngừng trọng, giờ phút này hai mắt nhắm lại, tay áo hất lên, đã ở Cửu Bảo Châu Liêm hoa huyền hóa ra đến về sau, ngừng thần luyện chế đan được.

”Muốn luyện, chỉ luyện một quả đan! Một quả tập hợp chín đóa hoa được hiệu, nhưng lại đã dẫn sinh ra thêm vào được hiệu chi lực đan được! Ta muốn luyện, không phải chín, mà là mười!”

Muốn luyện một quả, cái này Cửu Bảo Châu Liêm hoa bản thân không có được, thứ mười chủng loại được hiệu đan được, việc này là trước đó chưa từng có, mới phù hợp thân phận của ta!” Giờ khắc này Diệp Phi Mục cao ngạo, giống như hóa thành đối với đan đạo chấp nhất, đối với tự thân tự tin.

Rất khó đi nói, hần cùng với Sở Ngọc Yên trong lúc đó, của người nào đan đạo tư tưởng thêm gần một bước, hần hai người, một cái là dùng đan đạo luyện sinh cơ, luyện đến mức tận cùng, mà đối thành một người, thì là đem hết thủy phức tạp biến hóa ngưng tụ cùng một chỗ, đi luyện ra trước nay chưa có duy nhất.

Hai người đan đạo tạo nghệ, tại thời khắc này, rõ ràng hiển lộ tại đỉnh núi mọi người trong mắt, đưa tới rung động, đưa tới suy nghĩ sâu xa, càng làm cho cái kia chút ít ngoại tông chi nhân, cũng như có điều suy nghĩ.

Mặc dù là cái kia tám cái Tử lô đan sư, giờ phút này cũng đều khi nhìn đến mà Sở Ngọc Yên cùng Diệp Phi Mục lựa chọn về sau, lộ ra ý tán thưởng.

Chỉ có Đan Quỷ đại sư, thần sắc thủy chung như thường, làm cho người ta đoán không ra ánh mắt của hần, là nhìn về phía trong tám hình cái nào đó một người. . .

Cũng chính là tại thời khắc này, Mạnh Hạo mở mắt ra, trong mắt lộ ra kỳ dị chi mang, tay phải nâng lên đặt tại trên núi đá, theo Cửu Bảo Châu Liêm hoa xuất hiện, theo đan lô biến ảo, Mạnh Hạo không có lập tức đi luyện chế, mà là ngóng nhìn trước mặt hư ảo đóa hoa, trong mắt lộ ra tinh mang.

Trong đầu hần hiện lên số lớn đan phương, hần thảo mộc tạo nghệ càng là toàn diện triển khai, quay chung quanh cái này một cây được thảo, dùng hần bắt đồng đóa hoa bắt đồng được hiệu phối hợp, trong đầu chậm rãi xây dựng đứng lên.

Nhưng rất nhanh, những thứ này suy nghĩ đều bị Mạnh Hạo khu trừ mà trong óc, hần nhìn qua được thảo, dần dần trong mắt lộ ra tinh mang, hiện lên cảm giác hứng thú thần sắc, giờ khắc này hần không còn là lúc trước tại khu vực thứ hai thì lười biếng, mà là đã có hào hứng.

“Ta muốn luyện mười miếng đan, chín miếng phó đan, một quả chủ đan!”

“Cửu vi cực, nhất vi kiên, lấy thân vì đan lô, dùng tâm vì đan phương, luyện hôm nay, luyện đất này, luyện nhật nguyệt tang thương, luyện ra. . . một quả phản phác quy chân!” Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra một vòng thâm thúy chi mang, nếu là thay đổi địa phương khác, hần sẽ không đối với luyện đan như vậy chấp nhất, nhưng hôm nay tại đây thí luyện ở trong, tại đây Tử Vận tông, Mạnh Hạo đã thấy hứng thú, tự cũng không lại đi che giấu cái gì, hần muốn đem chính mình đối với đan đạo tạo nghệ, hoàn toàn bày ra.

285. Chương 285: Ai Là Mạnh Nhất

Giờ phút này hần thở sâu, tay phải bỗng nhiên nâng lên, trực tiếp lấy xuống một mảnh đóa hoa, dung nhập đan lô bên trong.

Mạnh Hạo lựa chọn, đỉnh núi có thể nhìn ra chi nhân chỉ có Tử lô đan sư, nhưng cái này tám vị Tử lô đan sư, nhưng lại thần sắc riêng phần mình bất đồng, có nhíu mày, có như có điều suy nghĩ.

“Cái này Phương Mộc lựa chọn. . . Có chút ý tứ. . . Bất quá việc này cũng không phải hần có thể làm được đấy!”

“Tuy nói như thế, nhưng có thể có như vậy đan đạo suy nghĩ, cũng khó có thể ngưỡng mộ, chỉ là có chút thiếu niên hết sức lông bông rồi, dùng hấn đan đạo tạo nghệ, hoàn toàn chính xác còn làm không được, ta càng coi được Diệp Phi Mục, kẻ này đan đạo, mang theo một cổ chấp nhất, cái này chấp nhất mới được là chúng ta đan tu trọng điểm.” Mấy cái này Tử lô đan sư lẫn nhau nhìn nhìn, truyền âm trao đổi.

Duy chỉ có An Tị Hải, khẽ giật mình về sau, hai mắt nháy mắt lộ ra tinh mang.

“Hấn muốn luyện là. .” An Tị Hải hô hấp có chút dồn dập một chút, hấn không ủng hộ những người khác nghĩ cách, theo bản năng quay đầu nhìn về phía sư tôn Đan Quỷ, lập tức chứng kiến khoanh chân ngồi ở nơi đó Đan Quỷ đại sư, giờ phút này trong mắt lại có một vòng kỳ dị chi quang thoáng qua biến mất.

Thời gian trôi qua, ba ngày sau, Sở Ngọc Yên cái thứ nhất luyện chế được đệ nhất mai đan dược, viên thuốc này xuất hiện về sau, năng phía trước bậc thang nháy mắt khai xuất một ngàn một trăm mười một bậc!

Suốt hơn một ngàn bậc bậc thang, lập tức lại để cho đỉnh núi mọi người vù vù truyền ra.

Sau đó là Diệp Phi Mục, hấn cũng luyện chế được một viên đan dược, đan dược này mới vừa xuất hiện, lập tức bậc thang trong chốc lát xuất hiện hơn hai ngàn bậc. Một màn này xuất hiện, lập tức lại để cho đỉnh núi có chút đan sư, mang theo không thể tưởng tượng nổi mạnh mẽ đứng lên.

Nhưng rất nhanh, tất cả mọi người chấn động một cái, bởi vì Diệp Phi Mục lại cau mày, bóp chặt lấy mà đan dược, khiến cho cái kia hơn hai ngàn bậc thang lập tức tiêu tán.

Vền vền hơn hai ngàn bậc thang, hiển nhiên hấn. . . không hài lòng!

Cùng một chỗ luyện đan ngoại trừ Sở Ngọc Yên, Diệp Phi Mục cùng Mạnh Hạo bên ngoài, còn có hai người khác, hai người này lựa chọn cũng có không giống nhau, nhưng tại Sở, Diệp hai người trước mặt lại âm thầm thất sắc, luyện chế ra đan dược riêng phần mình hai ba miếng tổng cộng khai xuất hơn bảy trăm bậc thang.

Bọn hấn không có dũng khí đi bóp nát đan dược lựa chọn, là bất kể như thế nào, dùng đầy đủ đan dược, đi mở có thể có được bậc thang.

Lúc trước rút lại phía sau cái kia chút ít đan sư, cũng đều nhao nhao đến nơi này, tại cảm nhận được cái này lần thứ hai khảo nghiệm độ khó về sau, lần lượt đang trầm mặc ở bên trong, đã bắt đầu luyện đan.

Chỉ là trong đó không còn có như Sở, Diệp hai người như vậy kinh điểm lựa chọn, phần lớn là theo quy tắc cũ mà bắt đầu. Không thể nói bọn hấn lựa chọn là sai, chỉ có thể nói lựa chọn của bọn hấn ở bên trong, không có gia nhập thuộc về bọn họ chính mình đan đạo.

Cho đến lại qua một nén nhang, Mạnh Hạo luyện chế đệ nhất mai phó đan theo đan lô bên trong nháy mắt luyện chế thành công!

Theo đan dược luyện chế ra đến, đây là một miếng màu xanh đan dược, giống như Mạnh Hạo luyện chế này đan lựa chọn chín đóa hoa bên trong màu xanh bông hoa.

Đan lô là hư ảo đấy, Cửu Bảo Châu Liêm hoa cũng là hư ảo đấy, cái này luyện chế ra tới đan dược, tự nhiên cũng không phải chân thật, nhưng nói hấn không chân thực, nhưng lại hết lần này tới lần khác có thể cầm trong tay, có thể đem bóp nát.

Như vậy chỗ huyền diệu, đúng vậy nơi này Tiên thổ kỳ dị đặc điểm, như từ không biến có, tựa như tiên gia thuật pháp.

Mạnh Hạo nhìn xem trong tay màu xanh đan dược, lúc ngẩng đầu, hấn phía trước đường núi truyền đến tiếng âm âm, chỉ thấy cái kia hư không con đường đã bị đứt đoạn, giờ phút này lăng không xuất hiện một nấc thang!

Chỉ có một bậc thang!

Mạnh Hạo thần sắc như thường, không có biến hóa chút nào, tựa hồ đối với này sớm có đoán trước, cúi đầu lúc, hấn đi rơi xuống Cửu Bảo Châu Liêm màu đỏ bông hoa, lần nữa đã bắt đầu luyện chế.

Nhưng này một màn, rơi vào đỉnh núi trong mắt mọi người, nhưng lại lập tức nhắc lên ông mình chi thanh, Tử lô đan sư đương nhiên sẽ không tham dự trong đó, những tông môn khác lão tổ cấp bậc tu sĩ, nhìn thấy

màn này, chỉ là như có điều suy nghĩ. Định lực của bọn hắn, tuổi của bọn hắn, bọn hắn cả đời kinh nghiệm, khiến cho những lão quái này hỉ nộ sẽ không dễ dàng hiển lộ ra.

Có thể đi theo bọn hắn cùng một chỗ đã đến nơi đây xem lễ đệ tử, lại hiển nhiên còn không làm được đến mức này, hôm nay chứng kiến cái này rõ ràng một màn, nhao nhao kinh ngạc trong thấp giọng lẫn nhau thảo luận.

“Cái này Phương Mộc đan sư, rõ ràng chỉ mở ra một bậc thang. . . Đây cũng quá mức ít ỏi đi, người này hay vẫn là Chủ Lô?”

“Những người khác ít nhất cũng có thể một viên đan được mở ra mấy trăm bậc thang, nhiều nhất như Diệp chủ lô, mở ra hơn hai ngàn bậc thang đều không vừa ý, nhưng cái này Phương Mộc. . . Nhìn hắn thần sắc, giống như chút nào không có cảm thấy xấu hổ?”

“Có lẽ người này có ý định khác.” Mọi người nghị luận không thể tránh được, thật sự là Mạnh Hạo đan được mở ra bậc thang, có quá mạnh mẽ trùng kích tính, nhất là tám bức hình ảnh tất cả mọi người có thể thấy rõ ràng, cũng tự nhiên sẽ sinh ra đối chiếu, kể từ đó, cao thấp có thể thấy rõ ràng.

Hàn Bối đôi mi thanh tú nhăn lại, nàng mới không tin Mạnh Hạo nơi này đan đạo tạo nghệ chỉ có hôm nay chỗ nhìn thấy những thứ này. Thông qua Thanh La tông tiếp xúc, dưới cái nhìn của nàng, cái này Phương Mộc cực kỳ giảo hoạt, hành động khác thường nhất định có chỗ mê hoặc.

Chu Kiệt thần sắc như thường không dậy nổi chút nào cơn sóng, tựa như bất cứ chuyện gì đều không thể lại để cho hắn có quá nhiều suy nghĩ biến hóa.

Nhóc béo chỗ đó thì là âm thầm cầm nắm đấm, hắn biết được Mạnh Hạo thân phận, giờ phút này nội tâm có chút khẩn trương, hận không thể nhảy vào trong tấm hình đi nhắc nhở Mạnh Hạo.

Lý Thi Kỳ hai con ngươi có chút chớp động, mắt nhìn trong tấm hình Mạnh Hạo, lại nhìn một chút Diệp Phi Mục, cuối cùng nhất nhú một cái, nàng cũng có chút nhìn không ra màn biến hoá này.

Đến từ ngoại giới xôn xao, Mạnh Hạo nghe không được, cũng sẽ không muốn đi chú ý, hắn giờ phút này toàn bộ tâm thần đều đắm chìm trong luyện chế quả thứ hai phó đan bên trên. Giờ khắc này trạng thái cùng lúc trước khu vực thứ hai thì tùy ý hoàn toàn bất đồng.

Nhưng hắn càng là chăm chú, người ở bên ngoài nhìn thấy càng sẽ trào phúng nhiều hơn.

Cho đến sau một ngày, Sở Ngọc Yên luyện ra quả thứ hai đan được, không nhiều không ít, lần nữa mở ra một ngàn một trăm mười một bậc thang lúc, Diệp Phi Mục lần thứ hai luyện đan cũng đã chấm dứt, lúc này đây, theo hắn đan được xuất hiện, tiếng sấm kinh thiên động địa.

“Bốn ngàn cái bậc thang!! Chuyện này... cái này không hổ là Diệp chủ lô, lúc này đây tấn chức Tử lô, trừ hắn ra không còn có thể là ai khác!”

Tử lô đan sư bên trong Diệp Vân Thiên, giờ phút này mỉm cười, nhìn xem Diệp Phi Mục, thần sắc tán thưởng cực kỳ nồng đậm, cạnh hắn mấy cái khác Tử lô cũng đều cực kỳ coi trọng Diệp Phi Mục, giờ phút này đều là mỉm cười gật đầu.

Nhất là bọn hắn chứng kiến Diệp Phi Mục càng lại lần nữa đem đan được bóp nát, tùy ý hơn bốn nghìn bậc thang tiêu tán về sau, ý tán thưởng càng rõ ràng hơn.

“Quá nghiêm khắc hoàn mỹ, đây là Phi Mục khuyết điểm, cũng là hắn ưu điểm.” Diệp Vân Thiên mở miệng cười.

“Đứa nhỏ này chấp nhất, ở những người khác trên thân không thấy nhiều, hy vọng lúc này đây hắn trở thành Tử lô về sau, có thể đem cái này chấp nhất tiếp tục kiên định xuống dưới, có lẽ có thể đi ra chúng ta đi không đến cảnh giới.”

Tại đây mọi người lẫn nhau thảo luận lúc, An Tại Hải một lời không nói, ánh mắt của hắn không có nhìn về phía những người khác, chỉ là nhìn qua Mạnh Hạo, dần dần trong mắt rung động càng ngày càng mãnh liệt.

Nhóc béo chỗ đó thì là âm thầm thở dài, lắc đầu nhìn qua trong tấm hình Mạnh Hạo, nội tâm thầm nghĩ “Cái này không cách nào so sánh được rồi, Mạnh Hạo ah Mạnh Hạo, người nói làm sao người liền gặp được như vậy một cái yêu nghiệt đầu rồi, cùng họ Diệp này tại, như thế nào so.”

Tại đây ngoại giới nghị luận thời điểm, Tử Đông sơn bên trên mặt khác đan sư, lần lượt đều muốn luyện chế ra đến đan dược. Mạnh Hạo tại đây cũng là như thế, theo hần đan dược xuất hiện, nổ vang quanh quẩn, thứ hai bậc thang cũng theo đó xuất hiện, lập tức đưa tới ngoại giới một ít tu sĩ cười nhẹ thanh âm, giống như nhìn xem Mạnh Hạo như vậy vẻ mặt nghiêm túc, lại nhìn xem vền vền mở ra một chỗ bậc thang, để cho bọn họ rất có buồn cười.

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh, bắt đầu luyện chế quả thứ ba phó đan.

Thời gian chậm rãi trôi qua, dần dần, Mạnh Hạo đã bị hoàn toàn đã rơi vào đằng sau, giờ khắc này ở cái này khu vực thứ hai ở bên trong, xếp hạng đệ nhất, là Sở Ngọc Yên, nàng hôm nay đã luyện ra tám miếng đan dược, đang tại luyện chế miếng thứ chín.

Tại nàng phía trước núi đá về sau, đã có tám ngàn tám trăm tám mươi tám bậc thang, thành hình hiện ra ở trong mắt, tại ngoại giới lúc, đã được vinh dự, lúc này đây cùng Diệp Phi Mục trong lúc đó, có khả năng nhất tấn chức Tử lô chi nhân.

Nhất là Đan Đông nhất mạch đan sư, cũng không ít đối với Sở Ngọc, yên hâm mộ chi nhân, giờ phút này ánh mắt mang theo lửa nóng, càng có chờ mong cùng chúc phúc ý.

Sau đó, là được ngoại trừ Mạnh Hạo cùng Diệp Phi Mục ra mấy người khác, trong mấy người này có một lão giả, dùng hơn ba mươi hạt đan dược, sanh sanh đem bậc thang lái đến hơn tám ngàn ba trăm cái, vốn là hần không chút nào thần kỳ, nhưng dần dần sớm đã khiến cho ngoại nhân chú ý cùng ngó nghiêng.

Hần đan dược tuy nhiều, nhưng cái này cũng chưa chắc đã không phải là thuộc về hần đan đạo.

Về phần những người khác, theo hơn năm ngàn đến hơn bảy ngàn không giống nhau, mà Mạnh Hạo tại đây. . . thì là tám bậc. . .

Hần luyện chế được tám miếng phó đan, mỗi một cái luyện chế ra đến cũng sẽ tăng thêm một cái bậc thang, nhưng Mạnh Hạo còn không phải người cuối cùng, xếp hạng cuối cùng, là Diệp Phi Mục .

Nhưng không có một người cho rằng Diệp Phi Mục là cuối cùng, mặc dù hôm nay Diệp Phi Mục đang tại lần thứ chín luyện chế đan dược, nhưng lúc trước hần lần thứ tám, nhưng lại tại đan thành một cái chớp mắt, trực tiếp đã mở ra hơn chín ngàn ba trăm cái bậc thang. Một khắc này, oanh động ngoại giới đỉnh núi mọi người, mà ngay cả một ít ngoại tông lão tổ cũng đều chịu kinh diễm ghé mắt.

Ngoại giới trên ngọn núi mọi người, dần dần an tĩnh lại, định khí ngưng thần, nhìn về phía trước trên đạo lộ tám bức họa ở bên trong, bởi vì bọn họ dĩ nhiên nhìn ra, cái này khu vực thứ ba thí luyện, đã đến thời khắc quan trọng nhất, sắp xuất hiện thông qua chi nhân.

Hai nén hương về sau, Sở Ngọc Yên đan dược nháy mắt luyện chế, đó là viên thuốc thứ chín, tại đây đan dược xuất hiện một cái chớp mắt, lập tức trước mặt nàng đan lô, lại có một mảnh lòng bài tay lớn nhỏ mây đen biến ảo, trập trập tế tế vi điện quang chạy, quán quanh ở đan lô bên trên, cho đến đan lô ầm ầm mở ra về sau, đệ cửu đan bay ra lúc, Sở Ngọc Yên phía trước bậc thang, ầm ầm bạo tăng.

Theo tám ngàn tám trăm tám mươi tám cái bậc thang, trực tiếp đạt đến chín ngàn chín trăm chín mươi chín!!

Cái này tầng thứ ba khu vực nấc thang cực hạn là một vạn, Sở Ngọc yên tại đây một cái trình độ cao nhất, thành tích như vậy, đặt ở bất kỳ lần nào Tử lô thí luyện ở bên trong, cũng có thể xưng là nhân tài kiệt xuất, tất nhiên là Tử lô.

“Lại có đan vân biến ảo, chỉ có cái loại này rất khó luyện chế đan dược, xuất hiện ở hiện thời, mới phải xuất hiện loại này đan vân. . . Cái này Sở Ngọc Yên, không hổ là Đan Quỷ đại sư đệ tử, nàng đây là muốn hướng tất cả mọi người chứng minh, nàng có trở thành Tử lô tư cách!”

“Chín ngàn chín trăm chín mươi chín bậc thang, cái này Sở Ngọc Yên đan đạo tạo nghệ cực kỳ kinh người.” Tiếng nghị luận lập tức ở ngoại giới truyền ra, mọi ánh mắt đều ngưng tụ ở Sở Ngọc Yên trên thân, đan

sư cũng tốt, Chủ Lô cũng thế, còn có Tử lô, còn có bốn phía những tông môn khác lão tổ, cũng đều ngóng nhìn Sở Ngọc Yên.

286. Chương 286: Mạnh Nhất!!

Sở Ngọc Yên thở sâu, cất bước đang lúc cả người rất nhanh đi về phía trước, đi ở bị chính cô ta mở ra trên bậc thang, thẳng đến phía trước.

Những người khác vẫn còn luyện chế đan dược, cái kia lúc trước xếp hạng thứ hai lão giả, giờ phút này đã mở ra hơn chín nghìn bậc thang, nếu không có chuyện ngoài ý muốn, hẳn chính là thứ hai xông qua cái này khu vực thứ ba thí luyện giả.

Nhưng vào lúc này. . .

Một tiếng kinh người lôi đình, ầm ầm theo Tiên thổ trong thế giới truyền khắp ra, theo lôi đình xuất hiện, chỉ thấy Diệp Phi Mục trước người đan lô bên trên, xuất hiện chừng trăm tượng lớn nhỏ kiếp vân, kiếp vân này quay cuồng tại giữa không trung rất nhanh ngừng tụ, ầm ầm có lôi đình nổ vang quanh quẩn, giống như đối với cái này sắp xuất hiện đan dược, muốn đem hẳn phá hủy.

Cái này lôi đình, là ở Tiên thổ trong thế giới, Đông Lai sơn bên trên mọi người, chỗ ở thiên địa một mảnh trời trong nặng ầm, nhưng ánh mắt mọi người, nhưng lại mang theo ngưng trọng, nhìn qua Diệp Phi Mục trong tấm hình, đến từ Tiên thổ kiếp vân.

“Như thế kiếp vân, Phi Mục đứa nhỏ này luyện chế đan dược. . . Đã tạo thành đan kiếp!” Tử lô Diệp Vân Thiên, trong mắt ý tán thưởng mãnh liệt đã đến cực hạn, nhẹ giọng thì thào.

Mắt thấy kiếp vân kia muốn đánh xuống, bỗng nhiên đấy, Đan Quỷ tay phải nâng lên, hướng về hình ảnh nhẹ nhàng bắn ra, lập tức Diệp Phi Mục phía trên kiếp vân, chấn động mạnh tiêu tán ra, khiến cho trong đó lôi điện cũng đều tan rã.

Đúng lúc này, oanh một tiếng, Diệp Phi Mục đan dược trực tiếp theo đan lô bên trong bay ra, đây là một miếng cửu sắc chi đan, nó có được Cửu Bảo Châu Liêm chín đóa hoa nhan sắc, nhưng cũng không có đủ bọn họ được hiệu, mà là đã dẫn sinh ra thứ mười chủng dược hiệu!

Cơ hồ tại đây đan dược xuất hiện nháy mắt, Diệp Phi Mục trước người bậc thang, trong chớp lát nổ vang ngập trời, mọi chỗ bậc thang lập tức xuất hiện mười cái, trăm, ngàn cái. . . Cho đến một vạn cái bậc thang!

So Sở Ngọc Yên chỗ đó, còn nhiều hơn ra một bậc, đây là đã vượt qua cực hạn nguyên vẹn!

Một sát, Diệp Phi Mục trực tiếp theo cuối cùng đã trở thành số một!

Theo hẳn tay áo hất lên, đan lô biến mất theo hẳn đi lên bậc thang, thân ảnh của hẳn tại thời khắc này đã trở thành muôn người chú ý.

“Như thế đan đạo thiên kiêu. . . Một vạn bậc thang!”

”Tử lô trừ hẳn ra, còn có thể là ai. . .

“Xem ra hẳn. . . Đích đích xác xác, chính là Đan Đỉnh đại sư!”

Cũng chính là giờ phút này, Mạnh Hạo đệ cửu miếng phó đan, cũng luyện chế ra đến, gia tăng lên một chỗ bậc thang, đã trở thành chín, nhưng cái này chín bậc thang cùng cái kia một vạn bậc thang so sánh thật sự là không có ý nghĩa.

Mạnh Hạo thần sắc như thường, hẳn không biết được chuyện ngoại giới cũng không biết Sở Ngọc Yên cùng Diệp Phi Mục đưa tới oanh động, hẳn giờ phút này như cũ là rất nghiêm túc đem cái này chín miếng phó đan, toàn bộ đặt ở đan lô ở trong, thở sâu, trong mắt lộ ra một vòng chấp nhất chi mang, hẳn phải đi luyện chế một cái. . . Phù hợp chính mình đan đạo, phù hợp chính mình luyện đan tạo nghệ, phản phác quy chân!

Theo đó lấy khai được để vào đan lô, Mạnh Hạo hai mắt chậm rãi khép kín, hai tay nâng lên hư không nhấn một cái đã bắt đầu luyện chế.

Mạnh Hạo tại trong tấm hình cử động, bị chìm ngập tại mọi người đối với Diệp Phi Mực trong rung động không chút nào thu hút, chứng kiến, chỉ có nhóc béo, chỉ có Hàn Bối, chỉ có An Tại Hải.

Giống như thiên kiều vậy Diệp Phi Mực, đi ở trên bậc thang, từng bước một đi đến, hần đang ở hình ảnh, đã trở thành giờ phút này mọi người trong mắt duy nhất, vền vền có thể cùng hần so sánh đây, chỉ có Sở Ngọc Yên.

Về phần những người khác, tựa hồ đã bị xa xa rơi xuống, cho đến một nén nhang về sau, cái kia lúc trước xếp hạng thứ hai lão giả, luyện chế ra đầy đủ đan dược, khiến cho hần bậc thang, lái đến 9937 bậc lúc, trước mặt hần đan lô nổ tung, Cửu Bảo Châu Liêm hoa biến mất, điều này đại biểu, hần đã đến cực hạn.

Thở sâu, lão giả này cất bước đi ra ngoài.

Sau lưng hần, theo thời gian trôi qua, mấy người khác cũng lần lượt hoàn thành, có thể tham dự lúc này đây thí luyện đây, tuyệt không phải tầm thường đan sư, bọn hần cho dù chậm một ít, nhưng ít nhất cũng có hơn 9,600 bậc thang, giờ khắc này ở đan lô đều sau khi nổ tung, nhao nhao đi tới.

Chỉ là, kém mấy trăm bậc thang, tại cái này Tử Đông sơn thí luyện, đã tương đương với thất bại. Trong mấy người, ngoại trừ một người đàn ông trung niên thành công bên ngoài, mặt khác nhao nhao tại sơn giai cuối cùng, ảm đạm thất sắc, tuyên cáo thất bại.

Đến tận đây, tám gã thí luyện giả chỉ còn lại có năm người, trong đó bốn vị đã thành công luyện đan dược, duy chỉ có Mạnh Hạo vẫn còn luyện chế cuối cùng một lò đan dược.

Ngoại trừ nhóc béo bọn người, đã không người lại đi chú ý Mạnh Hạo tại đây, ánh mắt của bọn hần đều đã rơi vào ở vào phía trước nhất trong tấm hình, Diệp Phi Mực cùng Sở Ngọc Yên trên thân.

Cho đến. . . nửa nén hương về sau, một tiếng nhỏ nhẹ tiếng sấm nổ quanh quẩn, lúc này mới khiến ột ít người chú ý, rất nhanh, cái này lôi đình thanh âm lần nữa truyền ra lúc, càng thêm vang dội đi một chút, khiến cho người nhiều hơn sững sờ về sau tìm kiếm truyền ra tiếng sấm hình ảnh.

Khi bọn hần thấy được Mạnh Hạo hình ảnh lúc, đứng vậy tiếng thứ ba lôi đình, rầm rầm truyền ra, cái này tiếng thứ ba lôi đình tiếng vang kinh thiên động địa, nổ vang ngập trời, ở bên trong bức họa Tiên thổ thế giới truyền khắp bát phương lúc, càng ngày càng nhiều người bắt đầu đem ánh mắt theo Diệp, Sở hai người trên thân dịch chuyển khỏi, nhìn về phía Mạnh Hạo.

Cái này xem xét dưới, nhao nhao khẽ giật mình.

Bởi vì, Mạnh Hạo giờ phút này thần sắc trước nay chưa có ngưng trọng, trước người hần đan lô run rẩy, ở tại bên trên, có trăm trượng mây đen quay cuồng, một màn này cùng lúc trước Diệp Phi Mực đan kiếp giống như đức.

”Cái này Phương Mộc. . .

“Hần là hần cũng luyện chế được kinh thiên đan dược?”

Ở đỉnh núi này bốn phía chi nhân nhao nhao kinh ngạc lúc, An Tại Hải hô hấp dồn dập, cặp mắt của hần lộ ra trước nay chưa có hào quang, dị thường của hần, lập tức đưa tới mặt khác Tử lô chú ý.

Ngay một khắc này, đột nhiên, tiếng thứ tư lôi đình nổ vang lên, cái này tiếng sấm nhảy mắt truyền khắp Tiên thổ lúc, thanh âm mãnh liệt, lập tức vượt ra khỏi lúc trước tiếng thứ ba gấp mười lần phải nhiều, Mạnh Hạo trước mặt đan lô run rẩy kịch liệt hơn, hần phía trên kiếp vân, càng là nhảy mắt căng phồng lên đến, không phải trăm trượng, mà là ngàn trượng!

Một màn này, lại để cho ngoại giới tất cả mọi người tâm thần chấn động, nhưng ngay sau đó, thứ năm thanh âm, thứ sáu thanh âm, thứ bảy âm thanh lôi đình, kinh thiên động địa!

Lôi đình chấn động mà Tiên thổ, thậm chí hình ảnh kia trước đã bắt đầu uốn éo, tựa như nhận lấy phiên nhiễu, kiếp vân bành trướng dưới, đã lan tràn tới mấy vạn trượng to lớn, một màn này rung động, lập tức oanh minh ngoại giới tu sĩ tâm thần.

”Chuyện này... Đây là cái gì. . .

“Hắn ở đây luyện chế đan dược gì, làm sao sẽ như thế, cái kia Diệp chủ lô luyện đan, cũng không có kinh người như vậy lời kiếp chi vân!!”

Bốn phía chi nhân xôn xao, tại gần gũi trầm mặc sau đột nhiên nhấc lên, bọn hắn không cách nào không khiếp sợ, vốn tưởng rằng Diệp Phi Mục lúc trước đã là rung động, nhưng hôm nay bọn hắn mới hoảng sợ phát hiện, chuyện này... mới được là rung động.

Cho đến thứ tám âm thanh lời đình truyền ra lúc, hơn phân nửa Tiên thổ thế giới, tiếng sấm ngập trời, chẳng những là Mạnh Hạo chỗ ở hình ảnh đã bắt đầu vận vẹo, giờ phút này mấy người khác hình ảnh, lại cái này một cái chớp mắt, toàn bộ bắt đầu vận vẹo, phẳng phát muốn bị xé nát, muốn sụp đổ ra.

Càng kinh người hơn đây, là đỉnh núi mọi người rõ ràng chứng kiến, trong tám hình mấy người khác, giờ phút này toàn bộ đều bước chân dừng lại, nét mặt của bọn hắn lập tức toàn bộ biến hóa, cả đám đều mang theo không thể tưởng tượng nổi.

Hiển nhiên, mấy người kia, bọn hắn đều nghe được lời đình, đều thấy được kiếp vân, đều bị cái này một màn rung động, phải biết rằng lúc trước dù là Diệp Phi Mục luyện đan đưa tới dị tượng, cũng chỉ là chính hắn có thể chứng kiến mà thôi, những người khác cho dù đều là tại Tiên thổ, đều là tại đây trên núi, tai lẫn nhau lộ bất đồng, như đạo bất đồng, cho dù là đối phương đưa tới lớn hơn nữa động tác, cũng đều sẽ không chứng kiến, không thể nhận ra cảm giác.

Nhưng hôm nay, quỷ dị này một màn kinh người, đều có thể nói rõ, Mạnh Hạo nơi này đan dược đưa tới nổ vang, lại vỡ vụn bích chướng, khiến cho tất cả người tham dự cũng có thể chứng kiến.

”Làm sao sẽ như thế. . .

”Cái này Phương Mộc Chủ Lô, hắn. . . hắn đang làm cái gì. . .

Nhóc béo trợn mắt há hốc mồm, hô hấp dồn dập, rất nhanh sẽ hai mắt lộ ra hưng phấn kích động chi mang, thân thể của hắn run rẩy, nội tâm đang reo hò, Mạnh Hạo nơi này quật khởi, giống như so với hắn Mạnh Hạo còn phải hưng phấn.

Hàn Bối hai mắt lóe lên, thần sắc khôi phục như thường, tại nàng nghĩ đến, đây mới là nàng hiểu biết Phương Mộc đan sư.

An Tại Hải cả người khoanh chân ngồi ở nơi đó, hai mắt hào quang cực kỳ mãnh liệt, giờ phút này chung quanh hắn mặt khác Tử lô, cũng đều nguyên một đám thần sắc trước nay chưa có ngưng trọng.

Đúng lúc này, đệ cửu âm thanh lời đình, cuộn cuộn lên.

Cái này lời đình xuất hiện, oanh động toàn bộ Tiên thổ thế giới, rung chuyển mà Tử Đông sơn bên trên Sở Ngọc Yên, Diệp Phi Mục, chấn kinh rồi mấy người khác.

Tại Sở Ngọc Yên đám người trong mắt, bọn hắn thấy được toàn bộ bầu trời, giờ phút này đều bị vô biên vô tận kiếp vân bao trùm, độ lớn của kiếp vân này, vô biên vô hạn, đen kịt một mảnh, theo lời đình nổ vang, vô số tia chớp tại trong tầng mây chạy, khí thế kinh người.

”Là ai. . . Sở Ngọc Yên sắc mặt trắng bệch, như thất thần, thì thào nói nhỏ, nàng giờ phút này không cách nào thấy là ai đưa tới kinh người như vậy một màn, trong óc cái thứ nhất hiển hiện đây, chính là Diệp Phi Mục, nhưng chính cô ta cũng không biết vì sao, lập tức Diệp Phi Mục thân ảnh, đã bị một cái làm cho nàng chứng kiến đã cảm thấy bức bối chi nhân thay thế.

Diệp Phi Mục sắc mặt đồng dạng tái nhợt, hắn ngơ ngác nhìn bầu trời, biểu lộ liên tục biến hóa, không dám tin, không thể tưởng tượng nổi đủ loại thần tình phức tạp, lại để cho đầu óc hắn hôm nay trống rỗng.

Có thể theo đệ cửu âm thanh lời đình truyền ra, rung động nhất đây, ngược lại không phải Sở, Diệp bọn người, mà là Đông Lai sơn bên trên mọi người, bởi vì tại đệ cửu âm thanh lời đình truyền ra nháy mắt, lại trước nay chưa có, ảnh hưởng tới ngoại giới, khiến cho giờ phút này Đông Lai sơn bầu trời, lại cũng có mây đen quay cuồng xuất hiện, tia chớp giao thoa, tiếng sấm vang rền ngập trời.

Một màn này xuất hiện, lại để cho An Tại Hải chợt đứng lên, chung quanh hắn mặt khác Tử lô cũng đều nhao nhao tâm thần chấn động, Đan Quỷ trong trầm mặc, tay phải nháy mắt nâng lên, về phía trước bắn ra.

Cái này lúc trước có thể cho Diệp Phi Mục kiếp vân tiêu tán bắn ra, chỉ là lại để cho ngoại giới lôi đình như tìm không thấy ứng kiếp chi lực mà biến mất, nhưng Tiên thổ bên trong kiếp vân, lại như trước vẫn còn ở đó.

Mắt thấy kiếp này vân đã đến thời khắc mấu chốt, Mạnh Hạo cái trán đổ đầy mồ hôi, hai mắt lộ ra chấp nhất, mấy hơi thở về sau, hắn khẽ quát một tiếng, hai tay hướng về đan lô hư không nhấn một cái.

Cái này nhấn một cái dưới, tiếng sấm kinh thiên quanh quẩn, truyền khắp bốn phía, hắn đan lô lại xuất hiện khe hở, ken kết dưới, lập tức nổ bung, tại nổ bung một khắc, một quả không có nhan sắc, đục ngầu trong giống như lại hơi mờ đan dược, một cái chớp mắt bay ra, đúng lúc này, kiếp vân chợt co rút lại, một đạo to bằng một người tia chớp, nháy mắt rơi xuống.

Đan Quỷ hai mắt lóe lên, miệng phun một chữ.

“Tán!”

Một chữ thốt ra, Tiên thổ thế giới trong giây lát giống như nhiều hơn một đạo vô hình quy tắc, cái này quy tắc có thể ảnh hưởng hết thảy, bóp méo bầu trời, cải biến tia chớp, che đậy mà kiếp vân, khiến cho Tiên thổ trên thế giới bằng bạc kiếp vân, ở trong nháy mắt này. . . Như bị thay đổi bầu trời, lập tức biến mất.

Mà Mạnh Hạo tay, một bả duỗi ra, trực tiếp cầm cái viên này hơi mờ đan dược.

Ngoại giới hoàn toàn yên tĩnh, mọi ánh mắt đều ngưng tụ ở Mạnh Hạo chỗ ở trong tám hình, ngưng tụ tay phải của hắn, tất cả đầy đan sư, Chủ Lô, còn có Tử lô, còn có đến từ những tông môn khác toàn bộ đệ tử, cùng với cái kia chút ít tu vi Nguyên Anh hậu kỳ các tông nửa bước lão tổ.

Đều mắt không chớp ngóng nhìn.

Bọn hắn muốn biết, khiến cho như vậy kinh thiên động địa một màn, thậm chí ảnh hưởng vượt ra khỏi Tiên thổ thế giới, lan tràn tới ngoại giới đan dược, có thể mở ra. . .

Bao nhiêu chỗ bậc thang!

287. Chương 287: Từ Không Biến Thành Có!

Chờ chỉ chớp lát, bậc thang như trước hay vẫn là chín nơi, không nhiều lắm một chỗ, không ít một chỗ.

Mặc dù như thế, nhưng không ai truyền ra nghị luận, bởi vì tại đây một cái chớp mắt, Mạnh Hạo buông lỏng tay ra, cái kia hơi mờ đan dược, theo trong lòng bàn tay hắn bay ra, trôi lơ lửng ở giữa không trung lúc, lại. . . tách ra mà cửu sắc hào quang, tại đây hào quang ở bên trong, đan dược này chậm rãi chuyển động, dần dần, trong đó hình như có một cây Cửu Bảo Châu Liềm hoa hư ảnh, thành hình xuất hiện!!

Cái này Cửu Bảo Châu Liềm hoa, trông rất sống động, tại ngay lúc xuất hiện, hấp dẫn ngoại giới ánh mắt mọi người, cái loại này trong ánh mắt mang theo vô số suy nghĩ, có chấn động, có giật mình, không có biện pháp tin, còn có trong óc nổ vang hóa thành mờ mịt.

“Đây là. . . Từ không biến thành có!” Tại đây trong yên tĩnh, An Tại Hải thanh âm bỗng nhiên truyền ra, hắn hô hấp dồn dập, mạnh mẽ đứng người lên, cho dù nội tâm lúc trước đã có suy đoán, nhưng hôm nay tận mắt thấy lúc, hắn vẫn trong óc nổ vang, rung động tâm thần.

Hắn vốn là sẽ không như vậy, nhưng hắn là đan sư, đan đạo là hắn cố chấp truy cầu chỗ, cho nên tại đan đạo phương diện, hắn không còn là sống đã lâu hỉ nộ không tại sắc lão quái, mà là chí tình chí nghĩa.

“Đan chi đại đạo, phản phác quy chân, từ không biến thành có!” An Tại Hải thanh âm truyền ra lúc, trong tấm hình Mạnh Hạo, hần nhấc chân lên đi thẳng về phía trước, từng bước một, đi qua chín nơi bậc thang, đi về hướng hư không lúc, dưới chân của hần, thành linh thứ mười bậc thang xuất hiện, theo Mạnh Hạo lần nữa đi đến, dưới chân của hần, bậc thang không ngừng mà xuất hiện, tự hồ chỉ muốn hần đang đạp chi địa, bậc thang sẽ xuất hiện.

Cái này đã vượt qua số lượng hạn chế, đây là một loại hoàn toàn vượt ra khỏi Diệp Phi Mục cảnh giới, loại cảnh giới này, quá nhiều người không hiểu, nhưng cái kia tám cái Tử lô, bọn hần hiểu!

“Chuyện này... Đây là... Phương Mộc luyện chế không phải đan dược, hần là luyện chế ra một quả hạt giống, một quả Cửu Bảo Châu Liêm hoa hạt giống!” Lâm Hải Long tâm thần mạnh mẽ mà chấn động, là kẻ thứ hai đứng lên, nhìn qua trong tấm hình Mạnh Hạo, trợn mắt há mồm, trong mắt lộ ra rung động.

“Điều đó không có khả năng. . . Hần càng đem cái kia trên núi đá hư ảo đan đạo pháp tắc, luyện chế ra đến, đem hư ảo Cửu Bảo Châu Liêm hoa, đã luyện thành thực chất hạt giống!”

“Gieo xuống hạt giống này, vài năm sau, sẽ có khả năng rất lớn nảy mầm ra Cửu Bảo Châu Liêm hoa, nhưng. . . nhưng cái này thí luyện bên trong hết thấy, rõ ràng đều là hư ảo, phải không chân thật, hần lại. . . Từ không biến thành có!”

Theo những Tử lô đó đan sư như An Tại Hải vậy khiếp sợ mở miệng, một cái chớp mắt bốn phía cực kỳ yên tĩnh, tất cả đầy đan sư đều đứng ở chỗ đó, tất cả đầy Chủ Lô đều hô hấp dồn dập, lúc trước tất cả giấu cợt Mạnh Hạo chỉ nhân, giờ phút này trong óc ong ong, như bị vô hình xáng một bạt tai, cái này bạc tai cực kỳ vang dội, đánh chính là bọn hần giờ phút này tâm thần rầm rầm.

Chỉ là mấy hơi thở công phu, ngập trời xôn xao nháy mắt kinh thiên truyền ra.

“Từ không biến thành có, cái này Phương Mộc là đem vốn là không tồn tại đây, luyện chế ra tồn tại? Đây là cái gì đan đạo tạo nghệ, chuyện này...”

“Rốt cuộc là Diệp Phi Mục mạnh nhất, hay vẫn là cái này Phương Mộc càng tốt hơn.” Xôn xao ở bên trong, nơi đây ngoại tông chỉ nhân có lẽ nhìn không ra mách khéo, nhưng bọn hần có thể chứng kiến, mấy cái Tử lô đan sư giờ phút này rung động.

Duy chỉ có Tử lô Diệp Vân Thiên, giờ phút này sắc mặt cực kỳ âm trầm, cau mày nhìn thoáng qua trong tấm hình Mạnh Hạo.

Một đan kinh diễm!

Đỉnh núi bốn phía đệ tử ngoại tông, bọn hần bị một màn này chỗ rung động, có thể nói từ nơi này tràng thí luyện bắt đầu đến bây giờ, giờ khắc này rung động, mới được là kinh người nhất chỗ, có thể nói trận này thí luyện đến nay mới thôi, một hồi kinh diễm tuyệt luân!

Bịa đặt, Tiên thổ luyện đan, luyện pháp tắc, đem hư ảo Cửu Bảo Châu Liêm hoa, luyện ra thực chất hạt giống, đây hết thấy hết thấy, đều đã rung động tinh thần của bọn hần.

Tại thời khắc này, bọn hần quên Sở Ngọc Yên, không để ý đến Diệp Phi Mục, mọi ánh mắt đều nháy mắt ngưng tụ tại Mạnh Hạo trên thân. Giờ khắc này Mạnh Hạo, đã trở thành mọi người trong thế giới chú mục.

Nhóc béo hô hấp dồn dập, Hàn Bối hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang, ngóng nhìn Mạnh Hạo, Lý Thi Kỳ cũng trong thần sắc lộ ra cảm thấy hứng thú ý, mà ngay cả nàng cũng không nghĩ đến, cái này Phương Mộc đan sư, lại luyện chế như thế chi đan.

Trần Phàm căn bản đối với chuyện luyện đan không có hứng thú, nhưng hôm nay cũng là trợn mắt há hốc mồm, đầy lòng đối với Mạnh Hạo, sinh ra một cổ kính nể.

“Sau ngày hôm nay, Phương Mộc đan sư tên gọi, sợ là Nam Vực không người không biết. . .” Thanh La tông Tử La lão tổ, cười ha ha một tiếng mở miệng.

Những tông môn khác nửa bước lão tổ, giờ phút này cũng đều cười truyền ra lời nói, thanh âm của bọn hần truyền vào Tử lô Diệp Vân Thiên trong tai, lại để cho Diệp Vân Thiên sắc mặt càng khó coi hơn đi một tí,

theo bản năng nhìn về phía sư tôn của hắc Đan Quỷ, phát hiện Đan Quỷ mặt không biểu tình về sau, Diệp Vân Thiên mới thở phào nhẹ nhõm.

“Chỉ cần sư tôn chỗ đó không có lựa chọn, hết thấy đều có chuyển cơ, cái này Phương Mộc mặc dù là tại luyện đan bên trên hoàn toàn chính xác có chỗ độc đáo của nó, nhưng. . . lúc này đây, Phi Mộc trở thành Tử lô, là chiêu hướng phát triển!” Diệp Vân Thiên quay đầu, nhìn về phía bên người mặt khác mấy cái Tử lô, khi thấy giao hảo mấy người truyền tới ánh mắt về sau, nội tâm của hắc ổn rất nhiều, nhìn về phía trong tầm hình Mạnh Hạo lúc, thần sắc như thường, nhưng đáy lòng lại có không thích cùng cười lạnh.

Ngoại giới hết thấy, Mạnh Hạo sẽ không đi chú ý, theo lúc trước quyết định luyện đan bắt đầu, hắc đã quyết định muốn đường hoàng một bữa, giờ phút này đi ở trên sơn đạo, hắc phía trước là hư vô, nhưng theo bước chân hắc rơi xuống, một chỗ lại một chỗ bậc thang trống rỗng xuất hiện, nâng thân thể của hắc, thẳng đến phía trước mà đi.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ngoại giới chỉ nhân vu vu vẫn còn tiếp tục lúc, Mạnh Hạo đã đi đến mà khu vực thứ ba tất cả bậc thang, cụ thể bao nhiêu chỗ bậc thang, Mạnh Hạo không biết, như hắc nghĩ, vượt qua một vạn cái chỉ là một ý niệm.

Cụ thể số lượng, đã không phải Mạnh Hạo truy cầu, cũng đã không trọng yếu.

“Người này là ai. . .” Sở Ngọc Yên hô hấp dồn dập, cho đến giờ phút này, nàng như trước không biết được lúc trước một màn kinh người, rốt cuộc là ai sáng tạo ra đến, lẫn nhau đạo bất đồng, lộ bất đồng, trừ phi đi tới đỉnh núi lúc, nếu không rất khó chứng kiến lẫn nhau, hôm nay nàng trong óc phản ứng đầu tiên, chính là Diệp Phi Mộc.

Nhưng rất nhanh, nàng liền chần chờ, có chút không quá xác định, bởi vì nàng trực giác tự nói với mình, tựa hồ khả năng không lớn là Diệp Phi Mộc, nhưng hết lần này tới lần khác dưới cái nhìn của nàng, kể cả mình ở bên trong mười người, ngoại trừ Diệp Phi Mộc, không người nào có thể làm được điểm này.

Trong trầm mặc, Sở Ngọc Yên trong mắt lộ ra kiên định, quay người tiếp tục đi tới.

Phức tạp nhất, cũng chính là Diệp Phi Mộc, hắc ngưng ngác đứng ở trên sơn giai, đã trầm mặc cực kỳ lâu.

”Người này là ai, luyện chế là cái gì đan. . . Lựa chọn của ta là một quả đan dược, là cực hạn, ta không tin còn có người có thể tại đây đan đạo lựa chọn bên trên siêu việt ta, cái này khu vực thứ ba, vốn là lấy ít đan dược mở ra nhiều nhất bậc thang!

Ta chỉ có một viên đan dược, người này không có khả năng siêu việt ta!” Diệp Phi Mộc kiêu ngạo, lại để cho hắc giờ phút này nội tâm tại đau đớn, nhưng cái này đau đớn chỉ là một trong nháy mắt liền biến mất.

“Ta nhất định vẫn là đệ nhất!” Diệp Phi Mộc hai mắt lóe lên, cất bước đang lúc chạy nhanh mà đi hắc phải đi khu vực thứ ba cuối cùng, tại trước khi tham gia lần này thí luyện, Tử lô Diệp Vân Thiên liền trái với mà tông môn ước định, âm thầm đem năm đó tham dự tấn chức thí luyện kinh nghiệm, cẩn kẽ nói cho Diệp Phi Mộc.

Trong đó có một chút, theo khu vực thứ ba bắt đầu, mỗi đến nơi cuối cùng, đều có một cơ hội có thể lẫn nhau chứng kiến ở mảnh này khu vực trong, ai vượt qua phương pháp, bị Tiên thổ thể giới phán định là thứ nhất vị trí!

Trong mắt mang theo chấp nhất, Diệp Phi Mộc tốc độ cực nhanh, gào thét mà đi.

Ngoại trừ Sở, Diệp cùng với Mạnh Hạo, bên ngoài còn lại vị lão giả kia cùng với trung niên nam tử, giờ phút này cũng đều lần lượt khôi phục lại, trong trầm mặc bay nhanh.

Thời gian chậm rãi trôi qua, người thứ nhất đi đến cuối khu vực thứ ba, là Sở Ngọc Yên. Trong lúc nàng phóng qua thiếu hụt cái kia một chỗ bậc thang lúc, thân thể của nàng chấn động mạnh một cái, bởi vì nàng chứng kiến, tại phía trước mảnh thứ bốn khu vực trên núi đá, giờ phút này trước hết nhất hiển hiện không phải luyện chế đan dược yêu cầu, mà là một loạt chữ viết.

Trong đó xếp hạng thứ ba vị trí đây, đúng vậy nàng tên Sở Ngọc Yên, tại danh tự về sau, viết chín ngàn chín trăm chín mươi chín!

Sở Ngọc Yên thở sâu, ngẩng đầu nhìn về phía vị thứ hai, tên là Diệp Phi Mục, bậc thang số lượng là suốt một vạn.

”Một vạn. . . Hẳn không hổ là Đan Đỉnh đại sư, cái này một vạn bậc thang số lượng, đã là cái này khu vực thứ ba hoàn mỹ, nhưng. . . hẳn tại sao là xếp hạng thứ hai. . . Sở Ngọc Yên khẽ giật mình, tim đập chọt gia tốc, chậm rãi đem ánh mắt nâng lên, đã rơi vào xếp hạng thứ nhất bên trên, khi nhìn đến danh tự nhảy mắt, nàng trong óc lập tức nổ vang, hai mắt lộ ra không cách nào tin.

“Thế nào lại là người. . .” Sở Ngọc Yên trở nên thất thần, cho dù là này sơn thạch giờ phút này tràn ra mà trước nay chưa có tử khí, nàng cũng đều không có đi chú ý, chỉ là kinh ngạc nhìn trên núi đá bài danh.

“Phương Mộc!” Diệp Phi Mục thì thào, thân thể có chút run rẩy, trong mắt mang theo không thể tưởng tượng nổi, càng có một cổ nhục nhĩa ý, tựa hồ như Sở Ngọc Yên thắng hẳn, hẳn còn có thể miễn cưỡng tán thành, nhưng lại vẫn là một cái hẳn ở đây lúc trước xem nhẹ nhất tiểu nhân vật, cũng tại cái này khu vực thứ ba thí luyện ở bên trong, đã vượt qua chính mình.

Việc này đối với hẳn mà nói, chính là một loại sỉ nhục, trên thực tế theo Mạnh Hạo trở thành Chủ Lô bắt đầu, cũng đã đưa tới rất nhiều Chủ Lô phản cảm, nhất là cái này Diệp Phi Mục, càng là đối với Mạnh Hạo trở thành Chủ Lô phương pháp, rất là khinh miệt.

Diệp Phi Mục thân thể run rẩy, càng có một cổ tức giận tràn ngập, bởi vì hẳn chứng kiến xếp hạng vị thứ nhất Phương Mộc hai chữ về sau, hiển hiện bậc thang con số, đúng là mười.

“Mười cái bậc thang. . . Mười cái bậc thang. . . Ta khai xuất hoàn mỹ nhất một vạn bậc thang, so không lại còn con này mười cái bậc thang, cái này Phương Mộc hẳn luyện chế là cái gì đan dược.” Diệp Phi Mục sẽ không đi hoài nghi cái này thí luyện công chính, nhưng hẳn đáy lòng không phục, nhưng lại cực kỳ mãnh liệt.

Cho dù hẳn hôm nay sớm đã liên tưởng đến, lúc trước oanh động kinh thiên đan kiếp, thuộc về ai.

Đối với giờ phút này trên núi đá tràn ra tử khí, Diệp Phi Mục cảm thấy đó là cực lớn châm chọc, trong mắt của hẳn dần dần lộ ra một vòng hàn mang.

Mạnh Hạo đứng ở mảnh thứ bốn khu vực núi đá bên cạnh, mắt nhìn bài danh, tay phải nâng lên vung lên, đem thứ hạng này tiêu tán về sau, số lớn tử khí âm âm xuất hiện, nồng đậm đến cực điểm, nhất là tại bên ngoài chi nhân trong mắt, đã có đối chiếu về sau, lập tức nhìn ra Mạnh Hạo tại đây tràn ra tử khí, tại bàn bạc trình độ lên, đã vượt qua Sở Ngọc Yên, đã vượt qua Diệp Phi Mục.

Mà lại kéo dài thời gian, lại trọn vẹn mấy canh giờ nhiều, điểm này, càng là hoàn toàn quét ngang tất cả mọi người.

Theo tử khí bị Mạnh Hạo màu đen đan lô hấp thu, cái này đan lô run rẩy ở bên trong, cũng dần dần bị cải biến nhan sắc, không còn là hoàn toàn đen kịt, mà là lộ ra tử ý. Thậm chí lần đầu tiên nhìn lại lúc, có chút không biết là đen hay vẫn là tím. Nhưng đến từ cái này đan lô giây dựa, nhưng thủy chung không có biến mất nửa điểm, như trước mãnh liệt, như trước không cam lòng.

Mấy canh giờ về sau, tương xứng tử khí tiêu tán lúc, trên núi đá dần dần hiện lên một nhóm chữ, hiển lộ núi này cuối cùng một chỗ khu vực, cần thiết yêu cầu.

Bái sư!

Khi nhìn đến bốn chữ này một cái chớp mắt, Mạnh Hạo bỗng nhiên trước mắt một mảnh vụn vụn, núi không còn là trước mắt núi, trời. . . cũng không lại là trong mắt trời!

288. Chương 288: Tiểu Đào Hồng

Núi, biến mất không thấy gì nữa, xa xa chỉ có thể lơ mờ nhìn tới, tại chỗ rất xa, tồn tại một vùng núi.

Trời, không còn là màu xanh da trời, mà là mang theo một mảnh hỏa hồng, bởi vì đây là hoàng hôn.

Hoàng hôn, mang theo ánh nắng chiều, chiếu xuống đại địa, như lưu thủy vậy bao trùm một chỗ thị trấn, huyện thành này tường thành giống như sừng sừng nhiều năm, lộ ra một vòng tang thương, đồng thời cũng có thể làm cho người ta chứng kiến tường da tróc ra cùng với loang lổ dấu vết thối nát.

Trên tường thành, mấy cái binh sĩ lười biếng tựa ở một bên, chốc chốc thấp giọng đàm tiếu lấy trong thành viện phường bên trong, mấy ngày này lại mới tới mấy cái cô nương, truyền ra tiếng cười, mang theo đối với sinh hoạt tốt đẹp kỳ vọng.

Dưới cửa thành, một cái đoàn xe đang sắp xếp hàng dài, tại con ngựa tiếng hí hí âm thanh cùng roi vung vẩy, còn có quất tháo trong thanh âm, chậm rì rì hướng về trong thành chuyển đi.

Mặc dù là trời chiều, nhưng lửa nóng cảm giác như trước tràn ngập toàn bộ thế giới, tựa như biến thành một cái lồng hấp, muốn đem đại địa nướng lên, không có gió, không có mưa.

Có, chỉ là khô nóng.

Thành trì không lớn, chỉ là một thị trấn, trên đường phố tam tam lưỡng lưỡng đám người, cầm cây quạt không ngừng mà quạt, chốc chốc còn truyền ra vài tiếng chữ bới thời tiết thanh âm.

Náo nhiệt nhất đấy, phải kể tới quán trà rồi, một chén trà lạnh vào miệng, giống như có thể tiêu tán một ít nóng ý, tại đây nóng bức mùa hạ hoàng hôn, nói xong Trương dài Lý ngắn, đã trở thành mùa này ở bên trong, đoàn người nhất nói chuyện say sưa sự tình.

Ngoại trừ quán trà, còn có chính là trong huyện thành viện phường, nơi đó chính là nơi người có tiền mới dám đi, lại để cho rất nhiều đàn ông thường thường đi ngang qua lúc, cũng nhịn không được ngẩng đầu nhắm vào vài lần, nếu có thể chứng kiến cái kia chút ít dựa vào cửa gỗ bên cạnh, ăn mặc trang điểm xinh đẹp cô nương, chắc chắn nội tâm nóng lên, càng phát ra cảm thấy thời tiết làm cho người ta khó chịu.

Nếu là bên người còn có bà nương, cái lúc này bà nương đích thị là mặt nhăn mày nhíu đấy, lôi kéo mình đàn ông tranh thủ thời gian rời khỏi. Nếu như gặp được cay cú, nói không chừng còn có thể hướng về cửa gỗ cạnh phóng đàng cười duyên cô nương, trách mắng vài câu.

Tại thị trấn trong truyền thuyết, viện phường các cô nương, cả đám đều như hoa như ngọc như yêu nghiệt, viện phường ở bên trong, từng gian phòng đều có sổ lớn khối bằng, còn có khéo léo tiểu nha hoàn cầm cây quạt, vì có tiền các đại gia quạt mát lạnh gió.

Tại trong truyền thuyết, viện phường trong cũng không có thiếu mỹ thực rượu ngon. . . Đó là từng cái nam nhân đều hướng tới địa phương, chỗ hướng tới có lẽ là cô nương, hoặc là rượu ngon, hoặc là khối bằng.

“Tóm lại, đây là một cái nơi tốt!” Mạnh Hạo hung hăng cầm chặt nắm đấm, thấp giọng với bên người hai cái cùng hân niên kỷ giống như lớn nhỏ, ước chừng mười hai mười ba tuổi thiếu niên, rất nghiêm túc mở miệng.

“Cũng là các ngươi hai cái đầy nghĩa khí!” Mạnh Hạo vỗ vỗ bên cạnh hai cái thiếu niên, một cái gầy còm, một cái mập mạp đấy, giờ phút này hai cái thiếu niên đều vẻ mặt kích động, nhưng lại lơ mờ giống như còn có chút ngại ngùng.

“Ngày mai, ta ta liền phải đi trường tư thực rồi, về sau cái này Đông Lai thị trấn đệ nhất ác bá danh hào, ta liền truyền thừa cho các ngươi hai cái rồi, nhớ rõ, không nên làm mất tên tuổi tiểu gia!” Mạnh Hạo hết sức chăm chú nhìn xem hai người, như tông môn lão tổ đi an bài truyền thừa đồng dạng, ần ần còn mang theo thần thánh.

Nếu như. . . bọn hắn vị trí, cũng ẩn chứa thần thánh lời mà nói..., như vậy lời nói này, hình thành khí thế sẽ tốt hơn, nhưng đáng tiếc, giờ phút này ba người, đang ghé vào một chỗ đầu tường, thỉnh thoảng nhìn vào bên trong.

Đầu tường, là thị trấn viện phường tường sau, bên trong tường có một chỗ sân nhỏ, cách đó không xa một gian tầng hai lầu các, cùng tiền viện kiến trúc tương liên, ghé vào đầu tường, có thể thấy rõ ràng, ở đằng kia tầng hai trong lầu các, đang có nam nữ thân ảnh, đàm tiếu thanh âm ần ần truyền ra.

“Phương thiếu gia, người yên tâm, Đông Lai huyện đệ nhất ác bá danh hào, vĩnh viễn là của người, hai người chúng ta đệ nhị, đệ tam ác bá, nhất định giúp người bảo vệ tốt tên tuổi!” Cái kia mập mạp thiếu niên, vẻ mặt tàn nhang, giờ phút này kích động lớn tiếng mở miệng, bên cạnh hắn gầy còm thiếu niên, cũng là kích động gật đầu.

“Được, ta tin các người, nhưng nhập đội vẫn còn cần có, hôm nay chính là khảo nghiệm các người lúc sau, nhìn kỹ, một hồi có người đi ra, cho ta hung hăng ném cục gạch!” Mạnh Hạo nghiêm túc nhìn hai người liếc.

Lúc này bọn hắn ba người trong tay, lại từng cái đều cầm thật to cục gạch.

“Cái này tên đáng chết, lại dám tìm ta thích nhất Tiểu Đào Hồng, ta cũng muốn nhìn một cái, rốt cuộc là ai, dám tìm của ta Tiểu Đào Hồng!” Mạnh Hạo nghiêng răng nghiêng lợi, nhìn chòng chọc vào trong sân hai tầng lầu.

“Tiểu Đào Hồng đều đáp ứng ta, chờ ta trưởng thành, ta liền có thể đến cô ấy chỗ đó ngủ, nhưng cái này không biết là người nào chết tiết vương bát đản, lại dám khi dễ Tiểu Đào Hồng!” Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, nội tâm trong cơn giận dữ, hắn cái bộ dáng này, rơi ở bên người mặt khác hai cái thiếu niên trong mắt, lập tức hóa thành mãnh liệt kính nể.

“Không hổ là đại ca của chúng ta, Đông Lai huyện đệ nhất ác bá, rõ ràng đều đã có thân mật chi nhân, bản lãnh này cả huyện nội thành, cái nào mười hai tuổi thiếu niên có thể có!” Hai người nhìn nhau một cái, nội tâm thâm nghĩ, thần sắc càng thêm cuồng nhiệt, tựa hồ theo bọn hắn nghĩ, có thể đi vào truyền thuyết này bên trong viện phường, có thể ở bên trong có một người thân mật, cái này là bản lĩnh lớn bằng trời, nói ra đều cảm thấy đặc biệt kiêu ngạo cùng tự hào.

Rất nhanh một nén nhang đi qua, hoàng hôn dần dần tắt, trăng sáng mọc lên, trong sân tầng hai lầu nhỏ cửa bị mở ra, một cái trang điểm xinh đẹp cô nương vịn một cái có chút men say nam tử trung niên, mang theo nhu nhu tiếng cười, cùng đi ra.

Ánh trăng không sáng, sắc trời có chút tối, nhìn không rõ cụ thể bộ dáng, nhưng Mạnh Hạo vừa nhìn liền nhận ra Tiểu Đào Hồng, lập tức con mắt liền đỏ lên, lập tức hét lớn một tiếng.

“Lão vương bát đản, ta đánh chết người, dám tìm của ta Tiểu Đào Hồng!” Mạnh Hạo vừa hô, lập tức đem vật trong tay cục gạch hung hăng ném tới, bên cạnh hắn hai cái thiếu niên cũng đều bạo khởi, đem cục gạch ném tới.

“Ta ta. . . À?” Mạnh Hạo đang muốn tiến lên, đột nhiên thân thể một cái run rẩy, đã thấy trong sân cái kia lúc trước có chút men say nam tử trung niên, tránh được ba cái cục gạch về sau, mang theo tức giận ngẩng đầu, liếc mắt liền thấy được Mạnh Hạo về sau, hơi sững sờ, nhưng rất nhanh sẽ lửa giận càng lớn.

“Tiểu vương bát đản, người muốn tạo phản!” Nam tử trung niên cái này mới mở miệng, Mạnh Hạo lập tức run run xuống.

”Cha. . . Hắn đây ngập lửa giận nháy mắt dập tắt, như bị nước lạnh ngâm toàn thân, giờ phút này lập tức nhảy xuống đầu tường, tranh thủ thời gian chạy xa, cái kia hai người đồng bạn, giờ phút này tựa như bấp chần chừ cần nghiên cứu, bị hù sắc mặt trắng bệch, cũng cùng nhau mau trốn đi.

”Đã xong đã xong, Mạnh Hạo cha hắn là trong huyện thành tiền nhiệm đệ nhất ác bá, thân là đầu mục bắt người, giết người không chớp mắt. . . Hai cái này thiếu niên sắc mặt trắng bệch, mau trốn tháo chạy.

Cho đến ba người họ không thấy ảnh, trong sân nam tử trung niên, lại giận quá hóa cười, một màn này nhĩ tử trào lão tử, lại để cho hắn đã nổi giận, lại rất buồn cười.

“Tiểu vương bát đản này không học vấn không nghề nghiệp, tiền đưa hắn đi trường tư thực đọc sách là được rồi!”

Đêm khuya, Mạnh Hạo lẽ mà lẽ mề, liên tục thở dài đầy, hay vẫn là về tới cửa nhà, nhìn xem đèn đuốc sáng trưng tòa nhà, Mạnh Hạo sầu mi khổ kiểm.

“Thế nào lại là ta tình hình, nương a, người mất sớm, nếu không há có thể như vậy, ta đều cho người kêu oan!” Mạnh Hạo con mắt chuyển động, vừa mới đẩy ra khẩu gia cửa chính của sân, liền lập tức gào khóc lên.

“Nương a, ta nhớ người!”

”Nương a, người tối hôm qua báo mộng cho ta, để cho ta đi Tiểu Đào Hồng chỗ đó. . .

“Nương ah. . .”

“Câm miệng!” Một cái mang theo tức giận thanh âm, lập tức từ trong phòng truyền ra, cửa phòng bị đập mở, Mạnh Hạo cha, vị trung niên nam tử kia, giờ phút này cau mày, bắt đầu nhìn xem Mạnh Hạo.

“Đừng giả bộ, còn không đi ngủ, sáng mai ta dẫn người đi trường tư thực bá tiên sinh.” Nam tử trung niên nhìn Mạnh Hạo liếc.

“Ta không đi, ta đi học, trong thành người đồng đạo đều đang chê cười ta!” Mạnh Hạo lui ra phía sau vài bước, lớn tiếng nói.

“Người một cái tiểu vương bát đản, bao nhiêu niên kỷ, dám nói người đồng đạo. . .” Nam tử trung niên nhú mày, đi mau vài bước, một bả liền tóm lấy mà muốn chạy trốn Mạnh Hạo, cầm lên sau bàn tay hướng về Mạnh Hạo cái móng liền vỗ đi qua.

Bành bạch thanh âm truyền ra, nghe vang dội, nhưng trên thực tế rơi xuống lúc, Mạnh Hạo cũng không phải rất đau, từ nhỏ đến lớn đều là như vậy, hai cha con sống nương tựa lẫn nhau, mỗi lần hấn phạm sai lầm, cha hấn nhìn như nghiêm khắc, nhưng cũng không cam lòng đánh nặng.

“Đi học có cái gì không được, học một ít tôn sư trọng đạo, học một ít nhân luân sự tình, người đi hay không đi!”

“Ta không đi!” Mạnh Hạo lớn tiếng mở miệng, con mắt nhưng đang nhanh chóng chuyển động.

“Người. . .” Nam tử trung niên tay phải giơ lên cao cao.

“Người về sau không được đi tìm Đào Hồng, ta sẽ đi. . . Người tìm người khác ta bất kể, tìm Đào Hồng lại không được!” Mạnh Hạo vội vàng mở miệng, sợ cha hấn trong cơn tức giận đánh chính là nặng.

Nam tử trung niên dở khóc dở cười, nâng lên tay phải buông, rơi vào Mạnh Hạo trên đầu, vô dụng thôi lực, mà là vuốt vuốt Mạnh Hạo tóc.

“Được, người tiểu tử này tuổi không lớn lắm, thì có những thứ này tâm địa gian xảo, cha về sau không đi tìm Đào Hồng rồi, giữ lại cho người, về sau người trưởng thành để cho nàng làm người tiểu thiếp!”

“Thật sự?” Mạnh Hạo hai mắt sáng ngời.

“Còn không đi ngủ!” Nam tử trung niên trừng mắt, đem Mạnh Hạo buông ra, Mạnh Hạo mặt mày hớn hở, tranh thủ thời gian chạy về căn phòng, cởi quần áo ra nằm xuống, mỹ mỹ trong giấc mộng.

Sáng sớm ngày thứ hai lúc, trời mới vừa tờ mờ sáng, Mạnh Hạo vẫn còn trong mơ hồ, bị phụ thân hấn ặc quần áo, lau mặt, nhìn xem rõ ràng còn chưa ngủ đủ nhi tử, nam tử trung niên uy nghiêm khuôn mặt, lộ ra ngày bình thường Mạnh Hạo không thấy được yêu thương.

Dứt khoát trực tiếp đem Mạnh Hạo ôm lấy, tựa như khi còn bé đồng dạng, lại để cho còn đang ngủ Mạnh Hạo, đầu tựa ở trên vai của mình, cầm lễ trọng, ra cửa.

Trên đường đi nam tử trung niên thân ảnh có chút trừ trừ, ôm như vậy một cái choai choai tiểu tử, cũng không phải chuyện dễ.

Sau nửa canh giờ, đã đến thành một chỗ tại bản địa rất nổi danh lão tiên sinh gia tộc miệng, lúc này mới đem Mạnh Hạo buông, mới gọi hấn thức dậy về sau, gõ lão tiên sinh gia tộc.

Đập vào hà hơi, bị ở lại trong sân Mạnh Hạo, nhìn không tới căn phòng ở trong, phụ thân hấn ôm quyền cung kính khẩn cầu bộ dạng.

Không bao lâu, phụ thân hấn đi ra, cùng nhau đi ra đây, còn có một tóc trắng phơ lão giả, lão giả này dung nhan tang thương, nhưng tinh thần rất tốt, khiến cho lão giả này thoát nhìn, thì có loại đức cao vọng trọng cảm giác, cùng người thường bất đồng.

Nhất là ánh mắt của hắn, tràn đầy thâm thúy, như ẩn chứa ngôi sao, làm cho người ta nhìn lại lúc, tựa như sẽ đắm chìm trong ở trong, hắn ngóng nhìn mà Mạnh Hạo liếc.

Cái nhìn này, giống như ngóng nhìn mà kiếp trước, thấy được kiếp sau.

Cái nhìn này, giống như nhìn xuyên mà bụi bặm, nhìn thấu tam sinh.

Cái nhìn này, giống như cả đời này, tại này phương trong thế giới, chỉ vì đời trước mắt thiếu niên này, đến chính mình tại đây, ba lễ bái sư.

Nửa về sau, lão giả khẽ gật đầu.

“Sư tôn như cha, Phương Mộc, ta muốn người tôn trọng sư phụ của người, so tôn trọng ta còn muốn nặng! Người cuộc đời này như làm không được, không phải ta nhi tử!” Mạnh Hạo phụ thân nhìn thật sâu nhi tử liếc, đi ra cửa phòng.

289. Chương 289: Lựa Chọn Con Đường Như Thế Nào

Mạnh Hạo sững sốt, hắn đã không nhớ rõ chính mình có bao nhiêu năm, không nhìn thấy phụ thân như vậy không có bất kỳ nghiêm nghị, nhưng nói chuyện lại trầm trọng làm ỉnh thoáng cái đang buồn ngủ cũng tỉnh táo lại .

“Tôn thầy như cha...” Mạnh Hạo nhìn phụ thân bóng lưng rời đi, rõ ràng là một trường sam đơn giản, nhưng giờ phút này chẳng biết tại sao, ở Mạnh Hạo trong mắt, tựa hồ phụ thân bốn phía nổi lên một mảnh làn gió màu tím .

Gió này, để cho hắn phảng phất trong đầu có một nơi khu vực võ vụn, phảng phất ở trước mặt của hắn, xuất hiện một bức tranh, trong bức tranh, phụ thân bộ dạng mơ hồ, ngấm nhìn chính mình , khẽ thở dài một tiếng.

Trong bức tranh còn có mẫu thân, nhu hòa đang nhìn mình, tựa hồ trong mắt còn có nước mắt mơ hồ chảy xuống.

Tựa hồ... Còn có Đường lâu, còn có rất nhiều rất nhiều pha tạp trí nhớ, Mạnh Hạo trầm mặc, một hồi lâu sau dùng sức lắc đầu, xoay người , thấy được trong huyện thành một tòa tháp cao, chính... Là Đường lâu.

“Lúc trước thật giống như không có thị... Vừa thật giống như vẫn cũng thị.” Mạnh Hạo mắt lộ ra vẻ mờ mịt.

“Chỗ này của ta không phải là tư thực.” Ở Mạnh Hạo mờ mịt , bên tai của hắn truyền đến thanh âm thanh âm, Mạnh Hạo vội vàng xoay người, nhìn lão giả trước mắt, phía sau hắn, phụ thân đi xa, giờ phút này trong viện tử này, chỉ có hắn cùng với lão giả hai người.

”Ở trước người, lão phu từng có mười bảy người đệ tử, trong đó có mấy người quy khứ, có mấy người đi ra con đường của mình, cũng có mấy người... Còn đắm chìm tại bọn hắn theo đuổi.

Tính đi tính lại, có đã không thể coi như là lão phu đệ tử, từ hôm nay trở đi, người chính là lão phu thứ mười tám vị đệ tử, nhưng ta sẽ gọi người, tiểu Cửu.” Lão giả nhìn Mạnh Hạo, chậm rãi mở miệng, trong thanh âm mang theo tang thương, theo lời nói truyền đến, Mạnh Hạo dần dần nghe không được bốn phía tiếng động lớn, trước mắt chỉ còn lại có lão giả.

“Người còn có một sư muội, mặc dù bái sư sớm hơn so với người, nhưng không phải chánh thống, cho nên xếp hạng sau người, nàng họ Sở.”

Mạnh Hạo không biết tại sao, đáy lòng có chút khản trương, giờ phút này không biết nên quỳ lạy, hay là nên khom lưng ôm quyền, còn có chút ít co quắp.

“Lão phu tên, đã không cần thật lâu, ngoại nhân phần lớn gọi của ta đan hiệu, mà người quen, thì gọi ta Đông tiên sinh.”

“Lão phu cả đời chưa lập gia đình, vì vậy mà không có con nối dòng, đệ tử của ta, chính là con nối dòng của ta, các người truyền thừa học thức của ta, kéo dài dấu vết của ta ở thế giới này, đối với ta mà nói, các người... Là ta cả đời này, người thân nhất.” Lão giả nhìn Mạnh Hạo, thần sắc mang theo uy nghiêm, nhưng ánh mắt nhu hòa, ẩn chứa từ ái, tựa như hắn đã như vậy nhìn Mạnh Hạo nhiều năm, đã khảo nghiệm thật lâu.

“Từ hôm nay trở đi, ta sẽ là sư tôn của ngươi!”

“Tôn sư trọng đạo, sư tôn như cha, ta...” Mạnh Hạo theo bản năng mở miệng.

“Lời này không cần phải nói đi ra ngoài, ở trong lòng có là có thể, tiểu Cửu, quỳ xuống!” Lão giả hai mắt lập tức lộ ra sắc bén chi mang, cả người ở nơi này một sát na, phảng phất trở thành thiên địa này cao nhất.

Cụ thể cảm giác Mạnh Hạo không cách nào hình dung, hắn chẳng qua là cảm thấy, một chớp mắt này, lão giả trước mắt, phảng phất trở thành thiên, nhưng lại không lạnh, mà ngược lại có cao cao che chở cùng với nhu hòa, như một ngọn núi, có thể ở trước người của mình, đi che xé mưa gió.

Mạnh Hạo cúi đầu, quỳ xuống.

Cái quỳ này, hắn nhìn không thấy thiên không ở nơi này một sát na tĩnh bất động, tầng mây an tĩnh, phiêu lưu ở giữa không trung mất đi linh động, đại địa không có run rẩy, nhưng cả thành trì này, lại là ở nơi này một chớp mắt, tất cả cũng an tĩnh lại

“Trở thành đệ tử của ta, cả đời chân chính trên ý nghĩa, chỉ lễ bái hai lần.”

”Lần đầu tiên, là bái sư, một bái này, cùng ta kết thành nhân, từ đó vận mệnh dính dấp, ngươi không đoạn, ta không đoạn!

Về phần lần thứ hai, chờ ngươi tỉnh ngộ, đi tới trước mặt của ta, ta sẽ nói cho ngươi biết.”

“Bái sư bái, phân ba bái, theo thứ tự là trĩ tử, viễn khứ, mộ vọng, hôm nay, là của ngươi trĩ tử chi bái.” Lão giả ngưng tố Mạnh Hạo, nhẹ giọng mở miệng.

Mạnh Hạo cái hiểu cái không, hai tay đụng chạm đại địa, hướng lão giả thật sâu một bái.

Một bái này, ông trời động, phong vân cuốn, phiêu lưu xa!

Một bái này, đại địa chấn, chúng sanh mộng, chuyện cũ hiện!

Một bái này, trước kia nhân, đời sau quả, cuộc đời này... Ngươi không đoạn, ta không đoạn!

Lão giả tiếng cười, mang theo thoải mái, quanh quần bốn phía, tiếng cười kia, có cảm khái, có thỏa mãn, có hiền lành, cũng có trách nhiệm.

Từ đó về sau, trước mắt thiếu niên này, sẽ trở thành đệ tử của mình, từ đó về sau, thiếu niên này nhất cử nhất động, đều có dấu vết của mình, từ đó về sau, sinh mệnh thiếu niên này, chính mình... Chính là sư tôn của hắn!

Đây là nhân quả, không phải là thiên định, mà là người định, là một cuộc duyên, không phải là thiên duyên, không phải là trong tối tăm nhất định, mà là hai người lựa chọn.

Một người lựa chọn sư tôn, một người lựa chọn đệ tử, kết trận này... Nhân quả!

”Ngươi còn cần trải qua viễn khứ chi bái, mộ vọng chi bái, ở quá trình này ở bên trong, nhân sinh của ngươi sẽ rất nhiều con đường tồn tại, đi con đường nào... Nhìn lựa chọn của ngươi.

Nếu như cuối cùng ngươi giữ lại mộ vọng, thì ta và ngươi danh thầy trò, ai cũng không thể đoạn! Ngươi lễ bái sư, ta không có thị thu, bởi vì ta đã thu qua một lần.” Lão giả nhẹ giọng mở miệng, giơ tay lên vỗ vỗ đầu Mạnh Hạo, hiền lành mỉm cười, để cho hắn đứng dậy.

Mạnh Hạo cái hiểu cái không, đứng lên, ngẩng lên trước mặt sư tôn, hắn có thể cảm nhận được đối phương che chở, hơn cảm nhận được ở nơi này chính là hình thức dưới ánh mắt, trong lòng mình hiện lên ảm áp.

Hắn nặng nề gật đầu. Xuân đi thu tới, một năm rồi lại một năm, Mạnh Hạo đã mười chín tuổi, bảy năm này bên trong, hắn đại đa số cư ngụ ở sư tôn nơi này, đọc sách, nhìn gió mát mây trắng, nhìn trăng sáng tinh thần.

Trong sách hết thấy, để cho hắn biết được tôn sư trọng đạo, trong sách hết thấy, để cho hắn hiểu được thế giới rất lớn.

Bảy năm thời gian, phụ thân già hơn rất nhiều, sư tôn cũng càng già nua, Tiểu Đào Hồng cũng không còn là viện phường mưu hồng, ở một năm trước, ngoài huyện tài chủ chuộc thân, làm thiếp thị.

Trước khi đi, nàng còn tìm được rồi Mạnh Hạo, phảng phất đem Mạnh Hạo cho rằng đệ đệ, ôn nhu nói nói, cuối cùng ở Mạnh Hạo mỉm cười ở bên trong, xa trên của hắn cổ kiệu, rời đi Đông Lai huyện.

Năm đó hai người đồng bạn, dựa theo từng hứa hẹn, nhận lấy Mạnh Hạo truyền thừa, hôm nay hiểu rõ xác thực xác thực trở thành trong huyện thành ác bá.

Mạnh Hạo không còn là năm đó lấy ác bá tự xưng, hắn lui xuống hoa lặng lẽ áo bào, mặc vào đàn sắc thư sinh trường sam.

Màu xanh trường sam, như hắn ngây ngô niên kỷ, chẳng qua là theo xuân thu giao thế, trên mặt của hắn thiếu vẻ lỗ mãng, nhiều hơn một tầng trầm ổn, hắn thích suy tư, thích nhìn thiên không, không biết đang nhìn cái gì.

Thích ở mưa gió, đứng ở bên trong đình, nhìn nơi xa tia chớp lóe đình, tổ nước mưa căn cứ chính xác rơi đại địa, lúc này, hắn sẽ nghĩ tới quyển sách bên trong, nhìn qua từng màn nhân sinh tang thương.

Như một giấc mộng, bảy năm thời gian phảng phất một cuộc mưa gió, Mạnh Hạo không có cảm giác mình thay đổi cái gì, nhưng ở người ngoài nhìn lại, hắn đã biến hóa quá nhiều.

Hắn thường tới nhìn Đường lâu, thường trong đầu hiện ra một chút tựa hồ là kiếp trước trí nhớ, rất pha tạp, không nối liền, nhưng bảy năm thời gian, những trí nhớ này cũng dần dần hiện lên càng ngày càng nhiều.

Mạnh Hạo nhìn sư tôn càng thêm già nua, muốn nói ra đi xa ý nghĩ, hắn muốn đi qua một sơn sơn, đi xa từng vùng đất, đi xem một cái thế giới bên ngoài.

Nhưng cuối cùng, hắn nhìn huyện thành, nhìn sư tôn, nhìn phụ thân, không có mở miệng, mà là trầm mặc.

Một năm, một năm... đến bảy năm lần thứ hai trôi qua, mùa thu một năm kia, thu diệp rơi lả tả trên đại địa, ở trong gió như muốn về, phụ thân của hắn bệnh nặng, ở một ban đêm thối lên màu tím làn gió, phụ thân qua đời.

Phụ thân trước mộ phần, Mạnh Hạo trong mắt xuất hiện hoảng hốt, loáng thoáng tựa như trở lại mười bốn năm trước, phụ thân ôm chính mình, đi tới sư tôn ngoài cửa, trong nháy mắt mười bốn năm qua đi, trong trầm mặc, Mạnh Hạo uống xong một bầu rượu.

Xoay người rời đi, hắn hướng sư tôn, nói ra muốn đi xa ý nghĩ, đây là một cái mơ ước của hắn, đã ở trong lòng nổi lên thật lâu.

Đi xa, Mạnh Hạo ở sư tôn trước mặt, giữ lại thứ hai bái, đây là... viễn khứ chi bái.

Ở sư tôn ngắm nhìn, Mạnh Hạo đeo hòm sách, ở một ngày sáng sớm ở bên trong, đạp trên sơ dương, càng chạy càng xa.

Hắn lần đầu tiên quay đầu lại, trông không thấy sư tôn, lần thứ hai, ngay cả Đường lâu tất cả cũng biến mất.

Mạnh Hạo trầm mặc, hắn mơ hồ tựa như hiểu một thứ gì, xoay người, đi càng ngày càng xa rồi, không quay đầu lại lần thứ ba.

Sông lớn ở bên trong, Mạnh Hạo gặp được một người độ thuyền, nói có liên quan Trường Hà truyền thuyết, trong truyền thuyết tựa như con sông này, có tiên nhân ở lại.

Tiên nhân, là Mạnh Hạo đã học qua cuốn sách ấy, thỉnh thoảng sẽ thấy một cách gọi, để cho hắn rất cảm thấy hứng thú, ở bên cạnh con sông này cư ngụ ba năm, đáng tiếc không có nhìn thấy tiên nhân, mà là tại nước sông nhìn thấy cái bóng, tựa như thấy được vừa một cái chính mình.

Bay ở thiên không, tu ở trong núi, luyện ở một người tên là Tử Vận Tông Đan Đông một hà...

Phảng phất chính mình nhảy đi xuống, có thể trở thành một ... cái chính mình khác, kết thúc cả đời này.

Ba năm sau, Mạnh Hạo hai mươi chín tuổi, mà đứng cuối cùng một năm, hắn không có nhảy xuống sông, mà là đứng dậy rời đi Trường Hà, đi về phía chỗ xa hơn.

Một năm sau, ở một mảnh u lâm phảng phất không nhìn thấy cuối bên trong, một đêm tối nguyệt hi gió cao, Mạnh Hạo thấy được cô gái thân ảnh phiêu hốt không chừng, cùng với hoang phế mờ mịt tổ tiên, trước mặt không có hương khói, cánh rừng đen nhánh u ám, Mạnh Hạo có chút sợ, mà khi chung quanh hắn còn có vô số thân ảnh, Mạnh Hạo nghĩ tới trong trí nhớ một ngón tay bày ra ấn quyết.

Hắn bày ra thủ ấn này, ở nơi này một sát na, bốn phía hết thảy cũng biến mất.

Từ đó, hắn đối với phiến u ám chi lâm này, thị tò mò, đi ở bên trong u lâm, ở ở bụi rậm đã ở bên trong, thấy được từng màn quang quái ly kỳ, thấy được từng chích kỳ dị hung mãnh dã thú.

Ở bên trong cánh rừng này, hắn đi ba năm, lúc này mới xuyên qua mà qua, khi hắn rời đi, hắn quay đầu lại nhìn thoáng qua phiến núi rừng này, trên mặt lộ ra hoảng hốt, hắn có cảm giác, như chính mình nguyện ý, tựa hồ phiến núi rừng này, có thể thuộc về mình.

Ở chỗ này, một người, cùng thiên địa tự nhiên cùng nhau, theo đuổi siêu thoát phàm tục nhân sinh.

Ngắm nhìn, Mạnh Hạo nghĩ tới sư tôn hai mươi một năm trước, sư tôn lời nói, con người khi còn sống, có quá nhiều con đường, lựa chọn con đường nào... Muốn xem chính mình.

“Nơi này, cũng không phải là đường ta muốn lựa chọn.” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ, xoay người đi xa.

Thấy có câu hữu nói nhìn không hiểu, đây là lỗi của ta, chương sau sau, liền hết thảy sáng tỏ rồi, đoạn này tình tiết là thử nước, thật lâu không có như vậy viết, ngày hôm qua giữa tay...

290. Chương 290: Một Đời

Hai năm sau, Mạnh Hạo ba mươi lăm tuổi, hắn rời khỏi quê nhà đã chín năm, có thể này chín năm, hắn chỉ đi hai nơi, một dòng sông, một mảnh núi rừng.

Cho đến một năm này, hắn gặp phải một nhóm giặc cướp.

Giặc cướp giết người, cũng không có giết hắn, hay là nhìn thấy hắn cái này tuổi còn ăn mặc thư sinh trường sam, công lấy phá nát thư hòm, có chút chán nản, liền đáng đáp kia yêu điểm mỹ lệ tràm thổ phỉ, hỏi hắn một câu nói.

“Sẽ tính sổ sao?”

Mạnh Hạo lắc đầu, có thể như trước bị mang đi, đưa vào trong sơn trại, đây là một cái rất lớn trại, có tới hơn ngàn người ở lại, đa số là giặc cướp gia quyến, cũng không có thiếu hài đồng.

Mạnh Hạo ở đây, bị sắp xếp trở thành tiên sinh, giáo những hài đồng này biết chữ, không cần quá nhiều, tối thiểu muốn nhận ra ngân phiếu, nếu có thể nhìn hiểu thư, đây là thân là một cái ưu tú giặc cướp, cần nắm giữ tri thức.

Đây là cái kia mỹ lệ tràm thổ phỉ, nàng đối với hết thảy giặc cướp yêu cầu.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Mạnh Hạo cũng có tùy ngộ nhi an, giáo thụ, nhìn bầu trời, tựa hồ cùng ở Đông Lai huyện thì như thế, chỉ là thỉnh thoảng sẽ nghĩ đến sư tôn, nhớ tới phụ thân trước mộ phần, chính mình đã rất lâu không có trở lại quét sạch.

Trong sơn trại mỗi tháng đều có người chết, ở thời gian ba năm bên trong, càng là di chuyển hai lần, cho đến năm thứ tư thì, quan binh đến rồi, toàn bộ sơn trại đổi mặt cách xa lẫn nhau chênh lệch, sống còn thì, Mạnh Hạo chần chờ một chút, đưa ra có thể dùng độc.

Một khắc đó treo lên chính là gió Bắc, quan binh ở mặt nam.

Mạnh Hạo cũng không biết chính mình là nghĩ như thế nào đến, chỉ là trong đầu của hắn, ở những năm gần đây, đã tồn tại quá nhiều quá nhiều tri thức, độc dược... Là Mạnh Hạo luyện chế.

Khi này độc phấn theo gió thổi hướng phía nam thì, Mạnh Hạo nhắm chặt mắt lại, rất lâu sau đó, hắn nghe được mang theo hưng phấn gào thét, đó là một hồi giết chóc.

Trại thắng, ban đêm hôm ấy, ba mươi chín tuổi Mạnh Hạo, vào lúc canh ba, hắn trong chăn, xuyên đến rồi một cái như lửa giống như thân thể, đó là trùn thổ phỉ, một cái xinh đẹp tự yêu, có thể trong ngày thường nhưng rất bảo thủ nữ tử.

Đêm đó, Mạnh Hạo nhân sinh có thay đổi, từ đó về sau, hắn không còn là dạy học, mà là trở thành cái gọi là quân sư, cuộc sống như thế hắn không trải qua, rất kích thích, rất mới mẻ, mặc dù hắn đã là bốn mươi tuổi, đã qua nhiệt huyết sôi trào năm tháng, có thể như trước cảm thấy... Có chút mê muội.

Giết người, cướp đoạt, sau lần đó ba năm, Mạnh Hạo hai tay không có nhiễm một tia máu tươi, có thể dựa vào sự giúp đỡ của hắn, chết ở những này giặc cướp trong tay sinh mệnh, nhưng là vượt qua dĩ vãng mấy chục lần.

Cho đến năm đó mùa đông, Mạnh Hạo mất hứng, cuộc sống như thế, không phải sự lựa chọn của hắn, hắn muốn rời khỏi, có thể vào lúc này trại, lấy cực kỳ khổng lồ, hắn rời đi gặp phải cô gái xinh đẹp kia từ chối.

Sau đó... Ở Mạnh Hạo lựa chọn kiên trì sau, ở hắn đi ra trại một khắc, hắn trải qua truy sát.

Trận này truy sát, kéo dài một năm, một năm sau, khi truy sát kết thúc thì, Mạnh Hạo không có chết, mang theo đầy người uể oải, hắn quay đầu lại liếc mắt nhìn phía sau mấy trăm bộ có hơn, ngồi trên lưng ngựa, kéo dài một cái màu đen đại cung, chính ngóng nhìn chính mình nữ tử, nàng cũng lão, chỉ là cái kia mỹ lệ vẫn còn, trong mắt mang theo phức tạp.

Phong từ bên cạnh hai người thổi qua, Mạnh Hạo xoay người, mang theo hắn năm đó rời khỏi quê nhà thì thư hòm, lựa chọn đi xa.

Tiến, từ đầu đến cuối không có bắn ra.

Một năm này, Mạnh Hạo bốn mươi ba tuổi, ở trên một ngọn núi, hắn nhìn thấy một toà đạo quan.

Đây là trời thu, lá rụng ở tảng đá xanh trên, rải rác ở bốn phía, bị gió thổi phát sinh sần sạt âm thanh, bầu trời có chút âm, khi thì có lời đình rầu rĩ mà qua, sắp mưa rồi.

Trong đạo quan, Mạnh Hạo cư ở lại, hắn nhìn những kia đạo gia người tu hành, nhìn sinh hoạt thường ngày của bọn họ, cảm nhận được một luồng trước cái gọi là có yên tĩnh.

Hắn giác đến hai tay của chính mình, đã dính đầy máu tanh, thanh rửa không sạch, mà ở đây, phảng phất có thể được hóa giải.

Hai năm sau, Mạnh Hạo bốn mươi lăm tuổi thì, hắn than nhẹ một tiếng.

“Nếu vẫn là không cách nào hóa giải, như vậy ta liền không hóa giải.” Mạnh Hạo lắc đầu, từ biệt đạo quan, hướng đi càng xa hơn thế giới.

Cho đến hắn đi tới kinh thành, ở kinh thành ở lại một năm sau, hắn vị trí quốc gia, cùng nước láng giềng bạo phát một hồi lẫn nhau diệt quốc cuộc chiến, trong cuộc chiến tranh này, Mạnh Hạo dù cho tuổi như vậy, cũng như trước bị cường chinh nhập ngũ, gia nhập quân đội, bắt đầu rồi một hồi hai nước chiến tranh.

Cuộc chiến tranh này bắt đầu năm thứ hai, Mạnh Hạo dùng hấn luyện chế độc, một hồi chấn kinh rồi hai đại quốc gia hủy diệt cuộc chiến, làm cho Mạnh Hạo quật khởi, không còn là binh lính bình thường, mà là trở thành độc sư.

Năm thứ năm, Mạnh Hạo đã trở thành trong cuộc chiến tranh này chủ soái, mang theo vượt quá mười vạn binh lính, còn có mấy trăm bị hấn đơn giản bồi dưỡng được đến độc sư, công thành hơi trì.

Năm thứ tám, địch quốc lui ra chiến trường, chỉ có thể bị động đi phòng thủ, đã hơn năm mươi tuổi, danh tiếng náo động chính quốc gia Mạnh Hạo, giết vào địch quốc, triển khai một hồi diệt quốc giết chóc.

Thứ mười năm... Mạnh Hạo năm mươi sáu tuổi, hấn rời khỏi quê nhà thứ ba mươi năm, địch quốc diệt, khi hấn trở lại chính mình quốc gia thì, hấn chịu đến cực kỳ long trọng nghênh tiếp.

Hấn, trở thành một cái truyền kỳ, bị sắc phong làm quốc sư.

Như một giấc mộng, để Mạnh Hạo có chút không thích ứng, ở trở thành quốc sư sau, hay là nhân sự tồn tại của hấn, hay là nhân quốc lực dồi dào, hấn vị trí quốc gia, trở thành phe xâm lược, bốc lên lại một vòng chiến tranh.

Một năm, một năm, khi Mạnh Hạo sáu mươi tuổi thì, hấn mất hứng tất cả, rời đi quân đội, trên đường hấn đi ở đã từng trải qua ngọn lửa chiến tranh địa phương, gặp phải nơi đây ôn dịch, khi cứu một chút người sau, từ đây không có quốc sư, trên đời thêm ra một cái đan y.

Hấn đi rồi càng nhiều địa phương, tuần hoàn thời niên thiếu giấc mơ, đi qua nhất sơn sơn, bước qua một chỗ, hấn giết bao nhiêu người, hấn liền muốn cứu bao nhiêu người.

Này vừa đi, chính là hai mươi năm.

Hai mươi năm qua, Mạnh Hạo đi rồi không biết bao nhiêu quốc gia, phiên không biết bao nhiêu ngọn núi, hấn cứu rất nhiều người, dần dần, đan y thánh thủ xưng hô, chậm rãi truyền khắp đại địa.

Cho đến tám mươi tuổi năm đó, Mạnh Hạo yên lặng ngẩng đầu nhìn bầu trời, trên khuôn mặt già nua mang theo đối với một đời hồi ức.

“Cuộc đời của ta, trải qua quá nhiều đạo lý, mà sự lựa chọn của ta... Lại là cái gì...”

“Ta không có lựa chọn trở thành nước sông hình chiếu bên trong chính mình, không có lựa chọn trở thành núi rừng bên trong nhân văn giống như cư sĩ, càng không có lựa chọn trở thành bỉ ợc đồng thời phi giặc cướp, tương tự không có lựa chọn trở thành đạo sĩ... Độc sư cũng được, quốc sư cũng được, công thành hơi trì, ta đã từ bỏ... Ta vốn tưởng rằng, ta cuối cùng lựa chọn, là trở thành đan y, nhưng hôm nay quay đầu lại, chuyện này... Cũng tương tự không phải sự lựa chọn của ta.”

“Ta này một đời, đến cùng đang đeo đuổi cái gì?” Mạnh Hạo trầm mặc, nhìn tinh không, hấn không có đáp án, có chỉ là càng ngày càng nhiều mờ mịt, lại chính là sâu sắc uể oải.

Hấn nhớ nhà, một năm này trời thu, dưới bầu trời sao Mạnh Hạo, hấn nhìn bầu trời, không có đến xem dưới chân lá cây, ở trong gió thổi, ngưng tụ ở từng viên một thụ dưới, này lá rụng về cội hấn không nhìn thấy, có thể hấn giờ phút này, phảng phất cũng đã trở thành một mảnh lá rụng, ở rời khỏi quê nhà gần một giáp năm tháng sau, hấn cần trở về.

Mạnh Hạo đi rồi, lúc trước hấn từ trong nhà đi tới đây, dùng gần năm thời gian mười bốn năm, bây giờ hấn quay về, chỉ dùng sáu năm.

Đông Lai huyện vẫn còn, chỉ là so với năm đó càng phồn hoa một chút, Mạnh Hạo tóc trắng phơ, đi ở thị trấn bên trong, ngỡ ngỡ có thể tìm tới một ít năm rồi vết tích.

Viện phương đã không ở, năm đó cái kia nơi đầu tường, cũng sớm đã bị người đẩy lên, giờ khắc này trở thành một chỗ tòa nhà lớn.

Mạnh Hạo gia, cũng đều trong năm tháng biến mất, vị trí ban đầu, bây giờ trở thành một chỗ khách sạn, ở cái kia khách sạn bên ngóng nhìn, Mạnh Hạo đứng yên thật lâu rất lâu, trên mặt ngoại trừ năm tháng tang thương ở ngoài, còn có phức tạp, xoay người rời đi.

Hắn đi tới sư tôn trước cửa, phòng ốc như trước ở, có thể người mở cửa, cũng đã xa lạ, hỏi ý sau khi, Mạnh Hạo ngẩng đầu nhìn hướng về phía cách đó không xa Đông Sơn.

Nơi đó hơn năm mươi năm trước, táng phụ thân, hơn hai mươi năm trước, táng sư tôn.

Mạnh Hạo than nhẹ, yên lặng mang theo một bình tửu, lên núi, trước tiên đi tới phụ thân hắn mộ phần, nhìn tràn đầy cỏ dại năm mồi, Mạnh Hạo trầm mặc.

“Cứ việc nơi này chỉ là một hồi ảo cảnh, cứ việc người không phải ta chân chính phụ thân, có thể... Người để ta cảm nhận được ta thiếu hụt phụ yêu, dù cho chỉ là đơn giản ôm, chỉ vì để cho ta ngủ thêm một lát...” Hồi lâu, Mạnh Hạo nhẹ giọng mở miệng, hắn từ lúc ba mươi năm trước, đi ra đạo quan một khắc, hắn cũng đã rõ ràng tất cả, thế giới của chính mình, chỉ là một hồi hư huyền, một hồi bái sư thử thách.

Còn chân chính chính mình, giờ khắc này còn ở Tử Vận tiên thổ trong thế giới, toà kia Tử Đông sơn trên.

Mạnh Hạo nhắm mắt, một hồi lâu sau rời đi, đi tới sư tôn mộ phần, yên lặng nhìn.

”Bái sư có ba chụp, đệ nhất chụp là tri tử (con trẻ), đệ nhị chụp là đi xa, đệ tam chụp là mộ vọng... Người cho ta một đời thời gian tuyển chọn có hay không bái người làm thầy, này bên trong ảo cảnh tất cả, không phải người biến ảo ra đến, người chỉ là đưa ra một cái điểm, do mỗi cái thí luyện người, đi chính mình sáng tạo một thế giới.

Ở trên cái thế giới này, phóng thích nội tâm của chính mình, mà ta... Trải qua tất cả những thứ này, cuối cùng về tới đây, ta không tìm được chính mình truy tìm chính là cái gì...

Đạo đạo? Rõ ràng không phải.” Mạnh Hạo lẩm bẩm, cầm bầu rượu lên, đặt ở bên mép uống xong một đại khẩu.

“Trường Sinh? Ta còn chưa đủ tư cách.” Mạnh Hạo nhẹ giọng mở miệng, cho đến mặt trời chiều ngã về tây, cho đến một bình rượu lâu năm đều uống xong, hắn không có đi tiến hành đệ tam chụp, mà là xoay người, hướng đi Đông Lai huyện.

Mạnh Hạo biết, đệ tam chụp sau khi kết thúc, hắn đem sẽ rời đi mảnh này hư huyền thế giới, nhưng hắn còn không có tìm được đáp án, hắn không có chọn rời đi, mà là ở lại.

Từ đây, ở này Đông Lai trong huyện, ở lại một ông già.

Mảnh này hư huyền thế giới ở ngoài, Tử Vận tiên thổ bên trong, Tử Đông sơn trên, Sở Ngọc Yên hai mắt chảy xuống nước mắt, nàng mở to mắt, có thể trong mắt xác thực bi thống, phảng phất chìm đắm ở thế giới của nàng bên trong, quên chân thực.

Cho đến rất lâu, Sở Ngọc Yên thân thể run lên bần bật, hai mắt chậm rãi khép kín, lần thứ hai mở thì, mờ mịt vẫn còn, có thể rất nhanh sẽ tỉnh táo, thần sắc mang theo phiền muộn, hồi lâu, nàng mới ngẩng đầu lên, nhìn thấy giờ khắc này ở Đông Lai sơn trên đỉnh ngọn núi, có hai người đứng ở nơi đó.

Một cái là Phương Mộc, một cái là Diệp Phi Mộc, hai người đều nhắm hai mắt, một cái trầm mặc, một cái mờ mịt, người trước là Mạnh Hạo, người sau là Diệp Phi Mộc.

Mà nàng, nhưng là ở khoảng cách trên đỉnh ngọn núi, còn có mấy chục bộ địa phương, sau lưng nàng, cái khác hai cái tham dự người thí luyện, khoảng cách càng xa. hơn

Đang lúc này, Diệp Phi Mộc thân thể chấn động mạnh một cái, hắn, cũng thức tỉnh.

291. Chương 291: Ngàn Đan Thành Đỉnh!

Sở Ngọc Yên đáy lòng hiển hiện đáng chất, nàng nghĩ đến mình ở Huyền cảnh ở bên trong từng màn, ngẩng đầu nhìn qua trên đỉnh núi, bọn hắn sở hữu thí luyện giả, giờ phút này ở vào đỉnh phong hai người.

Một cái Phương Mộc, làm cho nàng cảm thấy bất ngờ đồng thời, chẳng biết tại sao, lại ần ần cảm thấy trong dự liệu.

Một cái Diệp Phi Mục, đan đạo kiêu tử, hẳn nếu không có đứng ở nơi đó, ngược lại sẽ để cho người giết mình.

“Ta thua rồi. . .” Sở Ngọc Yên than nhẹ, quay người lúc, hướng về dưới núi bước ra một bước, núi này có thể bên trên không thể xuống, một bước xuống, đem ly khai Tiên Thổ, tuyên cáo thất bại.

Theo Sở Ngọc Yên bước chân rơi xuống, nàng thấy hoa mắt, đương hết thấy đều rõ ràng lúc, nàng đã về tới Đông Lai Sơn đỉnh núi, thấy được Đan Đông nhất mạch Đan sư, cũng nhìn thấy bốn phía sở hữu tông môn chi tu, ánh mắt đảo qua về sau, Sở Ngọc Yên đã minh bạch, những người này, bọn hắn không thấy mình tại Huyền cảnh ở bên trong hết thấy.

Như nàng giờ phút này quay đầu lại lúc, chứng kiến lò đan trong tám hình, chỉ có Mạnh Hạo trầm mặc bộ dáng, nhìn không tới Mạnh Hạo thế giới.

“Trở lại a.” Đan Quỷ mỉm cười, chậm rãi mở miệng.

Sở Ngọc Yên bỗng nhiên muốn khóc, cái kia Huyền cảnh chân thật, cho đến nàng cuối cùng nhất về tới sự thật, cũng còn có chút phân biệt không rõ, giờ phút này đi tới Đan Quỷ bên người, trầm mặc không nói.

Tại Sở Ngọc Yên về sau, đồng dạng thất bại lão giả cùng trung niên nam tử kia, cũng đều lần lượt xuất hiện ở lò đan bên cạnh, mang theo mờ mịt, đi về hướng đám người, khoanh chân ngồi xuống lúc, phẳng phất mắt hồn, còn đang ngăn người.

“Cửa ải cuối cùng này Huyền cảnh khảo nghiệm, bọn hắn đến cùng trong đó đã trải qua cái gì, vì sao mỗi người đều có mờ mịt?” Bốn phía truyền đến traten traten thấp giọng nghị luận chi âm, mà ngay cả Đan Đông nhất mạch Đan sư, cũng đại đô nghi hoặc. Nhao nhao đã có các loại suy đoán.

“Tử Vận Tông tiên thổ chi địa Huyền cảnh, dùng tâm loại huyền. Nay thuật đừng nói là bọn hắn, coi như là Nguyên Anh tu vi, cũng muốn phân không rõ thật giả, không thể tại Huyền cảnh nội thức tỉnh, cái kia dĩ nhiên là là một hồi nhân sinh.”

“Đích thật là như vậy. Kiếp trước cũng tốt, kiếp sau cũng thế, cũng chỉ là một giấc mộng, đáng tiếc sự thật cùng mộng, kiếp trước cùng kiếp sau tầm đó, có thể mình thức tỉnh chi nhân, đương kim hiếm thấy.”

“Thức tỉnh thời điểm, tựa là Huyền cảnh nghiền nát một khắc. Cũng là bọn hắn thanh tỉnh nháy mắt, cho nên mới phải có như vậy mờ mịt.” Bốn phía mặt khác tông môn nửa bước lão tổ, chứng kiến riêng phần mình tông môn đệ tử đối với cái này nghi hoặc, cũng tựa lẫn nhau mở miệng, nhìn như lẫn nhau ngôn từ, nhưng trên thực tế nhưng lại làm phép tương ứng tông môn đệ tử, mượn traten này Đan Đông nhất mạch thí luyện, lại để cho bọn hắn phân rõ sự thật cùng mộng ảo.

Dù sao như vậy kinh nghiệm. Cũng ít khi thấy, nếu có điều linh ngộ, cũng là Tạo Hóa một hồi.

“Thức tỉnh một khắc. Tựa là Huyền cảnh nghiền nát thời điểm, như vậy nếu có người tại hiểu rõ hết thấy về sau, Huyền cảnh không có vỡ liệt, đây chẳng phải là có thể đạt được càng nhiều nữa cảm ngộ?” Lý Thi Kỳ trầm ngâm ít khi, nhẹ giọng hỏi.

”Không nói trước như vậy cảm ngộ có giá trị hay không, có thể ở thanh tỉnh về sau. Làm được lại để cho Huyền cảnh Bất Diệt, cái này bản thân tựa cần rất cường đại linh thức, mà lại là trọng yếu hơn là, muốn có đủ đạo ngộ!

Cho nên việc này, có thể ngộ nhưng không thể cầu, lão phu cả đời, cũng chỉ bái kiến một người có thể làm được mà thôi.” Lý Thi Kỳ bên người Đồ La, nhân nhậ mở miệng.

“Hơn nữa, loại chuyện này cũng cực kỳ nguy hiểm, như thủy chung không đi ra, như vậy thời gian dài, một khi tại thức tỉnh trong mất phương hướng, tắc thì vĩnh viễn cũng không cách nào đi ra.” Một bên Nhất Kiếm Tông đệ Nhị tôn giả, nhận lấy lời nói, bình tĩnh nói ra.

Mọi người chính nói chuyện với nhau lúc, bỗng nhiên truyền đến traten traten xôn xao thanh âm, giờ phút này Diệp Phi Mục thức tỉnh, đã bị người phát giác, bọn hắn chứng kiến trong tám hình Diệp Phi Mục nghiêng

người nhìn Mạnh Hạo liếc, thần sắc có chút âm trầm, nhưng cuối cùng nhất hay vẫn là lựa chọn lui về phía sau một bước, đã đi ra Tiên Thổ thế giới, về tới Đông Lai Sơn đỉnh núi.

Tại Diệp Phi Mục trở về nháy mắt, trận trận hoan hô thanh âm theo cùng hân giao hảo Đan sư trong miệng truyền ra.

“Chúc mừng Diệp chủ lô thành công hồi đỉnh, lần này thành tựu Tử Lô, cho là ta Đan Đông nhất mạch thịnh thế, danh xứng với thực!”

“Diệp chủ lô, người tựu là lúc trước Đan Đỉnh đại sư, hôm nay đã hồi đỉnh, dứt khoát đem việc này thừa nhận mà thôi, sợ là tiến đến khắp nơi tông môn, đối với cái này sự tình cũng đều rất là hiếu kỳ.”

“Chúc mừng Diệp chủ lô. . .” Thanh âm liên tiếp, truyền khắp ra, Diệp Phi Mục thần sắc không hề cao ngạo, mà là mỉm cười trong hướng về mọi người ôm quyền, đối với Đan Đỉnh xưng hô, hân chần chờ một chút, lại không thấy nhận đồng, cũng tự nhiên sẽ không đi giải thích, rất có lạng yên nhận thức cảm giác.

Tại đây bốn phía sở hữu ánh mắt đều ngóng nhìn Diệp Phi Mục lúc, Tử Lô Đan sư Diệp Vân Thiên cười mở miệng, càng là đứng lên, tán thưởng nhìn xem Diệp Phi Mục.

“Phi Mục, còn không đem người lò đan lấy ra, để chứng minh người đã lấy được Tử Lô tư cách!” Diệp Vân Thiên lời nói vừa ra, bốn phía Đan sư lập tức đều ánh mắt lộ ra tinh mang.

An Tại Hải nhú thoáng một phát lông mày, không nói gì.

Diệp Phi Mục thở sâu, thần sắc một lần nữa hiện lên cao ngạo, tay phải nâng lên vớ Túi Trữ Vật, lập tức bay ra một cái lò đan, đúng là hân tại lò đan trong thế giới đạt được chi vật, giờ phút này cái này vốn là màu trắng lò đan, đã triệt để đã trở thành Tử sắc, phát ra tử quang, khiến cho sở hữu ánh mắt rơi vào lò đan bên trên tu sĩ, trong mắt đồng tử đều có Tử Lô phản chiếu.

Diệp Vân Thiên nhìn xem Diệp Phi Mục trước mặt Tử Lô, lập tức cười ha hả, quay người hướng về Đan Quỷ ôm quyền cúi đầu.

“Chúc mừng sư tôn, lần này cuối cùng có người tấn chức Tử Lô, sư tôn thêm nữa một vị đệ tử, chúng ta từ nay về sau cũng nhiều một vị sư đệ, Phi Mục, còn không qua đây bái sư!” Diệp Vân Thiên nội tâm rất là kích động, mở miệng lúc, Diệp Phi Mục đồng dạng mắt lộ ra kích động chi mang, thở sâu, đang muốn tiến lên lúc, An Tại Hải thanh âm nhàn nhạt truyền ra.

“Diệp sư đệ, có chút không phù hợp quy củ.”

Hai người hai câu này lời nói, lập tức lại để cho bốn phía mặt khác sáu cái Tử Lô thần sắc hơi động, nhưng không có biểu lộ cái gì, có thể những chủ lô kia, thì là nguyên một đám nhao nhao thần sắc biến hóa, tự nhiên là nhìn ra một ít mảnh khóe chỗ.

Dù sao Diệp Vân Thiên mục đích thật sự quá rõ ràng đi một tí, có thể tuy nói như thế, nhưng những chủ lô này Đan sư vốn là xem Mạnh Hạo không vừa mắt, đối với Diệp Phi Mục hảo cảm rất nhiều, giờ phút này cũng đều mang theo riêng phần mình tâm tư nhìn lại.

Về phần những tâm thường kia Đan sư, đối với những rất hiểu rõ này không nhiều lắm, thế nhưng nhìn ra một ít mảnh khóe chỗ, nhao nhao trầm mặc không nói, bọn hân đều có thể phẩm ra tư vị, cái này bốn phía mặt khác tông môn nữa bước lão tổ, mỗi một cái đều là đa mưu túc trí thế hệ, há có thể nhìn không ra.

Thậm chí bọn hân rất sớm thời điểm, cũng đã nhìn ra manh mối, đối với việc này, thái độ của bọn hân tự nhiên là cam tâm tình nguyện thấy như vậy một màn xuất hiện.

Tiểu Bàn tử chỗ đó trừng trừng mắt, gắt gao chăm chăm vào Diệp Phi Mục, đáy lòng sớm mà bắt đầu mắng mỗ.

Ngược lại là Đan Quỷ. Thủy chung không nói, như không có nghe được. Không có chứng kiến.

“A? An sư huynh chuyện đó sư đệ khó hiểu, mong rằng An sư huynh giải thích nghi hoặc.” Tại đây bốn phía ánh mắt đều ngưng tụ tại đây lúc, Diệp Vân Thiên mỉm cười, mang theo một tia kinh ngạc mở miệng.

“Diệp Phi Mục không phải một người duy nhất đạp lên đỉnh núi chi nhân.” An Tại Hải bình tĩnh nói ra.

“Nguyên lai An sư huynh nói là cái quy củ này, việc này sư đệ tự nhiên sẽ không xem nhẹ. Bất quá. . .” Diệp Vân Thiên ha ha cười cười, lời nói nói ra một nửa, không đợi nói xong, đột nhiên địa, một tiếng nổ vang theo Tiên Thổ thế giới trong tấm hình bỗng nhiên truyền ra.

Theo nổ vang thanh âm xuất hiện, chỉ thấy trong tấm hình Tiên Thổ thế giới, lại chấn động lên, cái này chấn động hạch tâm. Đúng là này tòa Tử Đông Sơn, một màn này lập tức đưa tới bốn phía tất cả mọi người chú ý, nhao nhao Ngưng Thần nhìn lại.

Mà ngay cả Diệp Vân Thiên đích thoại ngữ, cũng bị cái này nổ vang nổ mạnh trực tiếp đánh gãy.

Đan Quỷ hai mắt, không người phát giác, tại đây một cái chớp mắt, trong giây lát lộ ra trước nay chưa có hào quang, khoe miệng chậm rãi xuất hiện mỉm cười. Nụ cười kia mang theo thỏa mãn, mang theo cảm khái, càng có thoải mái.

Giờ này khắc này. Mạnh Hạo chỗ Huyền cảnh nội, hắn ở tại Đông Lai huyện, lại đi qua mười ba năm, cái này một năm, Mạnh Hạo 99 tuổi, hắn lần nữa về tới sư tôn trước mộ phần. Nhìn qua mộ bia, trên mặt lộ ra một vòng cảm khái.

“Phu Thiên Địa người, vạn vật chi lữ quán, quang âm người, trăm đời chi khách qua đường.” Mạnh Hạo trên mặt lộ ra dáng tươi cười, nhân sinh tự là một hồi lữ hành, từng chỗ rẽ đều có mới phong cảnh, tại con đường này bên trên, có hắn dấu chân, cái này dấu chân sâu cũng tốt, thiên cũng thế, đây chính là hắn lựa chọn.

“Có lẽ, còn chưa tới.” Mạnh Hạo lắc đầu, có lẽ tương lai hắn, hội có một ngày gặp được nhân sinh mục tiêu, có thể dưới mắt, hắn còn không có, lại không thấy, làm gì cưỡng cầu đi có, đi tại cuộc du lịch, bởi vì tương lai không thể nắm lấy, cho nên đặc sắc.

Mạnh Hạo tiêu sái cười cười, tại nụ cười này ở bên trong, hắn đầu đầy tóc trắng đã trở thành màu đen, hắn càng xuống thân thể đã trở thành trắng tấp, hắn dung nhan không còn là tang thương, mà là trở thành thanh niên.

Hắn thở sâu, hướng về mộ bia, bái rơi xuống thứ ba bái!

Mộ vọng chi bái!

Một bái này, kết thành nhân quả, sáng lập tình thầy trò, từ nay về sau người không ngừng, ta không ngừng.
. .

Một bái này, Mạnh Hạo sau lưng Đông Lai huyện, đã trở thành hư ảo, biến mất không thấy gì nữa.

Một bái này, chung quanh hắn toàn bộ thế giới, phá thành mảnh nhỏ, chỉ còn lại có hắn cùng với trước mặt phần.

Một bái này, trời cùng đất, truyền ra một tiếng nổ vang nổ mạnh, tại đây nổ mạnh xuống, toàn bộ Thiên Địa đều vỡ vụn ra đến, Mạnh Hạo. . . Mở mắt ra, thế giới biến mất, hắn một lần nữa thấy được bầu trời, một lần nữa thấy được Tiên Thổ thế giới, mà hắn, thì là đứng ở nơi này Tiên Thổ thế giới Tử Đông Sơn đỉnh phong.

Nhìn thoáng qua xa xa, Mạnh Hạo tiến về phía trước một bước bước đi, tiền phương của hắn xuất hiện nước gợn rung động, hòa tan thân thể của hắn, xuất hiện lúc, Mạnh Hạo đã đi ra Tiên Thổ thế giới, đứng ở Đông Lai Sơn, lò đan bên ngoài.

Sự xuất hiện của hắn, nháy mắt tự hấp dẫn nơi đây mọi ánh mắt, kể cả sắc mặt âm trầm Diệp Phi Mục, kể cả khoe miệng lộ ra một vòng cười lạnh Diệp Vân Thiên!

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh lúc, Diệp Vân Thiên thanh âm, nhàn nhạt truyền ra.

”Vừa rồi Diệp mỗ vẫn chưa nói xong, An sư huynh, đập lên đỉnh núi hoàn toàn chính xác có hai người, bất quá đã xuất hiện việc này, lựa chọn quyền lợi, đã không hề hắn hai người, mà là ta và ngươi, là sở hữu Tử Lô, là sở hữu chủ lô.

Chúng ta, mới được là quyết định ai, trở thành Tử Lô quy củ chỗ, không biết sư đệ cái này trả lời, An sư huynh thoải mái hay không?” Diệp Vân Thiên mỉm cười, không đợi An Tại Hải mở miệng, hất tay áo hất lên.

“Dựa theo quy củ tông môn, xuất hiện hai cái đập lên đỉnh núi chi nhân, cần chúng ta tuyển ra, người ủng hộ nhiều, tựu là Tử Lô! Lão phu Tử Lô Diệp Vân Thiên, thỉnh các vị đồng tông đạo hữu chứng kiến, thỉnh chư vị ngoại tông đạo hữu chứng kiến, ta nhận vì Diệp Phi Mục so với Phương Mộc càng có đủ trở thành Tử Lô tư cách, cho nên lựa chọn Diệp Phi Mục!”

“Tử Lô Trần Húc Dương, lựa chọn Diệp Phi Mục!”

“Tử Lô Thân Long, lựa chọn Diệp Phi Mục!”

“Tử Lô Viên Đạo Minh, lựa chọn Diệp Phi Mục!”

“Tử Lô Mã Phi Phong, lựa chọn Diệp Phi Mục!” Trong chốc lát, tám cái Tử Lô Đan sư, thỉnh linh có năm người lựa chọn Diệp Phi Mục, một màn này xuất hiện, lại để cho Diệp Phi Mục thần sắc kích động, mang theo phần chấn chí ý.

Lâm Hải Long chần chờ một chút, trong trầm mặc nhìn thoáng qua Mạnh Hạo, không có lập tức lựa chọn, hắt bên cạnh cái khác Tử Lô Đan sư, là một người trung niên nữ tử, cô gái này thần sắc lạnh nhạt, giờ phút này cũng không nói gì.

Bốn phía mặt khác tông môn đệ tử, cả đám đều nhìn xem một màn này, những nửa bước kia lão tổ, thì là giống như cười mà không phải cười, không nói một lời.

“Chủ lô Hà Tiến, lựa chọn Diệp Phi Mục!”

“Chủ lô Tôn Trạch Hiên, lựa chọn Diệp Phi Mục!” Tại những Tử Lô kia về sau, lập tức cái này bốn phía chủ lô Đan sư nhao nhao mở miệng, trong khoảng thời gian ngắn thanh âm liên tiếp, đúng là gần như hơn phân nửa chi nhân, đều lựa chọn Diệp Phi Mục.

An Tại Hải sắc mặt cực kỳ khó coi, đang muốn mở miệng nói cái gì đó lúc, Mạnh Hạo thanh âm, mang theo bình tĩnh, chậm rãi truyền ra.

“Hỏi một câu Diệp Tử Lô, vì sao nói Phương mộc tại tư cách bên trên, không bằng Diệp chủ lô, cái này tư cách thể hiện ở nơi nào?” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, thần sắc xem đã dậy chưa quá nhiều biến hóa, như thường.

“Thể hiện tại người đan đạo tạo nghệ bên trên, càng thể hiện tại danh tiếng của người bên trên, vô luận là đan đạo, thanh danh, còn có tự nghĩ ra chi đan, đây hết thấy hết thấy, tựu là lão phu phán đoán, người so với Diệp Phi Mục, thiếu tư cách! Là trọng yếu hơn là, Diệp Phi Mục mười năm trước tựu danh khí oanh động Nam Vực, nửa năm trước càng luyện ra qua một miếng đến gần vô hạn Cửu Tuyệt đan dược, nhất định là Tử Lô, mà người, thiếu khuyết đúng là loại này tư cách!” Diệp Vân Thiên nhìn xem Mạnh Hạo, không khách khí mở miệng, gần như răn dạy, trên thực tế dùng thân phận của hắn, cũng hoàn toàn chính xác có thể như vậy đi răn dạy chủ lô.

“Tư cách?” Mạnh Hạo ngẩng đầu nhìn Diệp Vân Thiên liếc, cười cười, tay phải vỗ Túi Trữ Vật, mãnh liệt hướng ra phía ngoài hất lên, một miếng, mười miếng, trăm miếng, ngàn miếng. . .

Hơn một ngàn viên thuốc, tại đây một cái chớp mắt, theo Mạnh Hạo cái này hất lên, trực tiếp xoáy lên, mỗi một viên thuốc bên trên đều rõ ràng khắc lấy một đỉnh, đỉnh kia bộ dạng, cùng Nhập Ma Đan ấn ký, giống như đúc!

Theo hơn một ngàn đan dược xuất hiện, một cỗ trước nay chưa có nồng đậm mùi thuốc, tại đây một cái chớp mắt kinh thiên động địa giống như khuếch tán ra, mỗi một hạt đan dược, đều ẩn chứa chín thành dược hiệu, đều là Cửu Tuyệt đan!

Những đan dược này là Mạnh Hạo tại Nhập Ma Đan về sau, chứng kiến đan dược giá trị như vậy cao, cho nên thường xuyên luyện chế, mục đích là ngày sau tìm một cơ hội một chút bán đi, hôm nay toàn bộ vung vãi, kinh thiên động địa!

Giờ phút này đan dược còn phiêu tán tại giữa không trung, cái kia một miếng viên thuốc bên trên đỉnh ấn, lập tức rung động nơi đây sở hữu Đan sư, hóa thành hoảng sợ cùng trong óc nổ vang, lại để cho Sở Ngọc Yên mạnh mà đứng lên, thần sắc lộ ra không cách nào tin.

Còn có ngoại tông đệ tử, cả đám đều khiếp sợ trong óc vu vu, mặc dù là những nửa bước kia lão tổ, cũng đều nguyên một đám mở to mắt, mạnh mà đứng lên, lộ ra một vòng rung động.

Đan dược phô thiên cái địa, mùi thuốc thành sương mù, cuộn cuộn khuếch tán lúc, khiến cho cái này Đông Lai Sơn đỉnh, trong khoảng thời gian ngắn tràn ngập tại khó có thể hình dung đan hương bên trong, mặt đất cỏ xanh diên cuồng giãy dụa, bầu trời càng là xuất hiện mây đen cuộn cuộn, Lôi Đình nổ vang truyền khắp toàn bộ Đông Lai Quốc đại địa.

Càng là tại đây một cái chớp mắt, những bị này Mạnh Hạo chém ra đan dược, ở giữa không trung thành linh ngưng tụ cùng một chỗ, hợp thành một cái cự đại đỉnh, sừng sững tại giữa không trung, hào quang vạn trượng!

“Như vậy tăng thêm Đan Đỉnh đại sư thân phận, tư cách có đủ hay không?” Tại thời khắc này, Mạnh Hạo thanh âm, mang theo lạnh nhạt, truyền khắp bát phương!

292. Chương 292: Đan Đỉnh Phương Mộc

Hơn ngàn đan dược ngưng tụ thành đỉnh, đan hương khuếch tán bốn phương tám hướng, nơi đây mọi người, ở nơi này một chớp mắt, toàn bộ cũng hô hấp dồn dập, bị khổng lồ Đan Đỉnh kinh sợ, một mảnh an tĩnh.

Lâm Hải Long chợt đứng lên, nhìn Mạnh Hạo, trong mắt lộ ra tia sáng trước nay chưa có.

Mà bên cạnh An Tại Hải, hẳn biết được Mạnh Hạo thân phận, nhưng là bị hơn ngàn đan dược tạo thành Đan Đỉnh, cùng với nhiều như vậy Cửu Tuyệt đan, rung động ở nơi đó.

Những tử lô đan sư khác, tất cả cũng mọi người thất kinh, số lượng Cửu Tuyệt đan này, trên đan dược này đỉnh ấn, cả kinh hoàn toàn nói rõ Mạnh Hạo thân phận, không có ai lại ngu xuẩn , vào lúc này, còn đi hoài nghi Mạnh Hạo nơi này không phải là Đan Đỉnh!

Như hẳn không phải là Đan Đỉnh, hẳn làm sao có thể sẽ có nhiều Cửu Tuyệt đan như vậy !

Như hẳn không phải là Đan Đỉnh, hẳn vừa há có thể có được thứ ba khu vực vô trung sinh hữu kinh thiên động địa!

Hồi tưởng lúc trước từng màn, nhìn lại giữa không trung Đan Đỉnh, vô luận là ai, cũng rõ ràng hiểu được, trong truyền thuyết Đan Đỉnh đại sư, chính là trước mắt Phương Mộc!

Diệp Vân Thiên sắc mặt tái nhợt, thân thể “đặng” “đặng” đạp đi lui về phía sau mấy bước, hô hấp dồn dập, trong mắt lộ ra không cách nào tin, hẳn mặc dù biết được Diệp Phi Mục không phải là Đan Đỉnh, nhưng vô luận như thế nào, cũng không có dự liệu được, trước mắt Phương Mộc, dĩ nhiên cũng là thần bí Đan Đỉnh đại sư, vốn là ở trong lòng hẳn, đối với Đan Đỉnh đại sư này, đã có suy đoán khác , mà rất là nhận định, nhưng hôm nay một màn này nghịch chuyển, nhất thời để cho Diệp Vân Thiên đầu óc một oanh!

Đan Đỉnh đại sư danh hiệu, hôm nay ở Nam vực vang dội trình độ, đã cực kỳ tôn cao, được khen là người thứ nhất dưới ba vị đại sư, thậm chí đã có không ít người cho là, Đan Đỉnh đại sư, là Nam vực vị thứ tư đại sư.

Thân phận như vậy, như vậy nội tình, như là một cái tát kinh thiên, trong phút chốc oanh phiến ở trên mặt Diệp Vân Thiên , để cho khuôn mặt hẳn nóng rát , giờ phút này đầu óc còn có mơ hồ.

Hắn nghĩ tới chính mình lúc trước lời nói, lúc trước này Phương Mộc hỏi mình, vì cái gì không đủ tư cách , chính mình theo lời những lời đó. . . càng để cho Diệp Vân Thiên cảm thấy trên mặt rất , phảng phất không đất dung thân.

Như Đan Đỉnh đại sư cũng không có tư cách trở thành tử lô, như vậy thiên hạ này, ai còn có tư cách trở thành tử lô, bọn họ tám tử lô, cũng thật sự là có được hoàn toàn tư cách sao. . .

Diệp Phi Mục thân thể run rẩy, trên mặt không có chút nào huyết sắc, giống như tro tàn, hần ngơ ngác nhìn Mạnh Hạo, kinh ngạc nhìn trên bầu trời khổng lồ Đan Đỉnh, trong đầu trống rỗng, phẳng phất mất đi suy tư năng lực.

Hần từ đầu tới cuối cũng biết mình không phải là vị Đan Đỉnh thần bí kia, nhưng theo càng ngày càng nhiều người cho là hần phải, hần có lòng đi nói ra chân tướng, nhưng cuối cùng lại giữ vững trầm mặc.

Bởi vì hần cần cái thân phận này, bởi vì thân phận sẽ là một đại trợ lực để hần trở thành tử lô , cho nên, cho dù là Sở Ngọc Yên tới hỏi, hần cũng giữ vững trầm mặc, giống như lặng yên nhận thức.

Nhưng trên thực tế ở nội tâm của hần, đối với Đan Đỉnh đại sư, hần cực kỳ kính nể, cho nên quần quýt ý thủy chung tồn tại.

Giờ phút này, sau khi hần rung động phát hiện, thì ra là trước mắt Phương Mộc chính là thần bí Đan Đỉnh đại sư, hần mờ mịt .

Sở Ngọc Yên thân thể run rẩy, nàng đầu óc vu vu, một màn này biến hóa làm cho nàng có chút không cách nào tiếp nhận, Phương Mộc bộ dạng cùng nàng trong suy nghĩ Đan Đỉnh đại sư bộ dáng, cho tới bây giờ cũng chưa có trọng điệp lần nào, thậm chí nàng từng một lần cho là Diệp Phi Mục là Đan Đỉnh.

Nhưng hôm nay, thấy đan dược kia tạo thành Đan Đỉnh, thấy Mạnh Hạo lạnh nhạt, bên tai còn quanh quẩn lời của Mạnh Hạo, thần sắc của nàng cũng hiện lên mờ mịt, còn có khó có thể tin.

Điều này làm cho nàng chẳng biết tại sao, từ nhiều năm trước lần đầu tiên thấy Phương Mộc , đã cảm thấy phiền não , lại là nàng âm thầm khuyh mộ Đan Đỉnh, một màn này biến hóa, để cho Sở Ngọc Yên trong khoảng thời gian ngắn không cách nào tiếp nhận, ngây ngốc một chỗ.

Một chớp mắt này, nơi đây lúc trước tất cả chủ lô đan sư ủng hộ Diệp Phi Mục , cả đám đều sắc mặt ảm ảm đại biến, lộ ra bất khả tư nghị, lộ ra không cách nào tin, bọn họ sở dĩ ủng hộ Diệp Phi Mục, trừ trong ngày thường một chút quan hệ ra, tối trọng yếu, chính là Đan Đỉnh đại sư thân phận.

Cùng với nói bọn họ là ủng hộ Diệp Phi Mục, không bằng nói là đang ủng hộ Đan Đỉnh đại sư, ở Đan Đông nhất mạch đan sư nội tâm, người trong truyền thuyết Đan Đỉnh đại sư, đã trở thành trong bọn họ trong lòng gần với Đan Quỷ sùng bái.

Cho nên bọn họ ủng hộ Diệp Phi Mục, nhưng nơi này một sát na, sự thái nghịch chuyển, Phương Mộc thân phận hiển lộ, lời nói quanh quẩn, trở thành từng đạo sấm sét, ở nơi này trong đầu chút ít chủ lô ùng ùng nổ tung.

Để cho bọn họ mọi người ngây ngốc ở nơi đâu, bốn phía chút ít tầm thường đan sư, mọi người lại càng hít vào khẩu khí, lộ ra mãnh liệt rung động.

“Thì ra là, Phương Mộc chủ lô mới thật sự là Đan Đỉnh đại sư. . .”

“Nhiều như vậy Cửu Tuyệt đan, cũng chỉ có Đan Đỉnh đại sư mới có thể luyện chế ra , Phương Mộc. . . Hần hần là Đan Đỉnh đại sư! !” Không có có người nói chuyện, nhưng nơi đây người nội tâm vu vu, lại là quanh quẩn ở trong riêng mình tâm thần.

Trừ Đan Đông nhất mạch người ra, giờ phút này bốn phía những tông môn khác tu sĩ, tất cả cũng mọi người trong thần sắc mang theo bất khả tư nghị, sắc mặt nhất tề biến hóa.

Thanh La Tông Tử La Lão tổ, sững sờ ở đó, hần nhìn Mạnh Hạo một cái, trong giây lát nghĩ tới đối phương tại chính mình trong tông môn luyện chế đan dược, bỗng nhiên tìm được rồi đan dược làm sao như thế hữu hiệu nguyên nhân, bởi vì người trước mắt, không phải là tầm thường chủ lô, mà là. . . Đan Đỉnh đại sư!

Hàn Bối cũng mở ra miệng nhỏ, phẳng phất không có hô hấp, ngơ ngác nhìn Mạnh Hạo, Đan Đỉnh đại sư danh tiếng quá lớn, như sấm bên tai nàng, nhưng hôm nay nhưng hoảng sợ phát hiện, thì ra là, hần là Phương Mộc!

Tiểu mập mập cũng hô hấp dồn dập, trong thần sắc kính nể ý, mãnh liệt đến cực hạn.

Còn có Trần Phàm, còn có Lý Đạo Nhất, còn có Lý Thi Kỳ, nơi đây bốn phía tất cả tông môn đệ tử, đều ở đây một chớp mắt, bị Mạnh Hạo thân phận oanh động tâm thần.

Cho dù là nửa bước Lão tổ, tất cả cũng mọi người trong trầm mặc, đang nhìn hướng Mạnh Hạo, trong mắt lộ ra kỳ dị chi mang, bọn họ có thể tưởng tượng được, qua hôm nay, dùng không được bao lâu, Đan Đỉnh đại sư thân phận, sẽ hoàn toàn truyền khắp Nam vực.

Đến khi đó, Phương Mộc này. . . Sẽ ở Nam vực đan đạo ở bên trong, không nói như mặt trời ban trưa, nhưng cũng là thanh danh hiển hách!

“Diệp tử lô, không biết Phương mộc thân phận này, có đủ không?” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, nhìn về phía Diệp Vân Thiên sắc mặt tái nhợt.

Diệp Vân Thiên muốn mở miệng nói cái gì đó, thậm chí muốn đi nói đối phương mạo danh Đan Đỉnh, nhưng lời nói ở trong cổ, làm sao cũng không có thể diện đi nói ra.

“Ta ủng hộ Phương Mộc chủ lô!” An Tại Hải ở nơi này một sát na, bỗng nhiên mở miệng, tại sau hắn, Lâm Hải Long không chút do dự tùy theo truyền ra lời nói, sau đó là trung niên nữ tử, ngay sau đó, lúc trước ủng hộ Diệp Phi Mục mấy tử lô đan sư, cũng là đáy lòng thầm than một tiếng, truyền ra ủng hộ lời nói.

Ngay sau đó, còn lại là chủ lô đan sư, theo mọi người chủ lô đan sư mang theo kích động thanh âm truyền ra, gần trăm chủ lô, ở nơi này một sát na, nhưng lại vượt qua chín thành đều nói ra ủng hộ lời nói.

“Ta ủng hộ Đan Đỉnh đại sư!”

“Ta ủng hộ Phương Mộc chủ lô!”

Thanh âm của bọn hắn quanh quẩn, tầng tầng chồng lên, dần dần trở thành nơi đây duy nhất thanh âm, truyền khắp bát phương.

Cự ly cuối tháng còn có 3 ngày, cầu huynh đệ tỷ muội nhất trương nguyệt phiếu! !

293. Chương 293: Truyền Thừa Đệ Tử!

Diệp Phi Mục cười thầm, nhìn xem Mạnh Hạo, đáy lòng thất lạc đã xong cực hạn, hắn khát vọng đã trở thành Tử Lô, vì trở thành Tử Lô, hắn buông tha cho chính mình tu hành tư chất, dùng hết thủy thời gian, đắm chìm tại đối với đan đạo chấp nhất bên trên.

Hắn vẫn cho rằng, chính mình chấp nhất, chính mình đan đạo tạo nghệ, đích thị là Tử Lô, điểm này Diệp Vân Thiên cũng cho hắn khẳng định, thậm chí mặt khác mấy cái Tử Lô, cũng đều đối với hắn rất là tán thành.

“Vì sao. . . Hắn sẽ xuất hiện. . . Đã Tử Vận Tông Đan Đông nhất mạch, đã có ta Diệp Phi Mục, vì sao, còn phải có hắn Phương Mộc. . .” Diệp Phi Mục cười thầm ở bên trong, thân thể lão đảo lui ra phía sau vài bước, phun ra một ngụm máu tươi.

Hắn không có không phục, tại biết rõ Mạnh Hạo là Đan Đỉnh một cái chớp mắt, hắn chịu phục rồi, cũng không có không cam lòng, tài nghệ không bằng người, chẳng trách người khác, hắn chỉ là có chút muốn cười, cho dù là cười thầm.

Có thể niềm kiêu ngạo của hắn tự nói với mình, dù là đối phương hoàn toàn chính xác so với chính mình cường, dù là đối phương là Đan Đỉnh đại sư, có thể hắn là Diệp Phi Mục, là Đan Đông chủ lô đỉnh phong, là ngoại trừ nhưng lúc này đây bên ngoài, phóng lúc trước bất luận cái gì một hồi tấn chức Tử Lô thí luyện ở bên trong, đều tất nhiên sẽ trở thành đệ nhất nhân!

Nhưng hôm nay, hần vẫn bại, thậm chí hần có thể tưởng tượng đến, từ đó về sau, trong tông môn xem trong ánh mắt của hần, chắc chắn mang theo khinh miệt, không phải khinh miệt hần đan đạo, mà là khinh miệt hần đã từng đối với Đan Đỉnh cái này thân phận lặng yên nhận thức.

Cho nên hần, chỉ có thể cười thảm, như mất hết can đảm.

“Của ta đan đạo, không thể bại. . . Thất bại một lần, ta có thể thừa nhận, thất bại hai lần, ta cũng có thể tiếp nhận, có thể như một mực thất bại. . . Của ta đan đạo, từ nay về sau đem sụp đổ.” Diệp Phi Mục khóe miệng lại tràn ra máu tươi.

“Bại chính là cá nhân ta, không phải ta đan đạo!” Diệp Phi Mục lau đi khóe miệng máu tươi, hai mắt lộ ra mãnh liệt chấp nhất.

“Của ta đan đạo, vĩnh viễn không bị thua, trước đó chưa từng có. Độc nhất vô nhị, Khai Thiên Địa khơi dòng, đây là ta đan Đại Đạo!” Diệp Phi Mục hô hấp dồn dập, nhìn qua Mạnh Hạo.

Sở Ngọc Yên trầm mặc, nàng trong óc rung động giờ phút này mới chậm rãi bị đè xuống, nàng ngơ ngác nhìn xem Mạnh Hạo, đáy lòng nổi lên trước nay chưa có đắng chát. Nàng đã sớm đã thất bại, theo Tiên Thổ thể giới đi ra một cái chớp mắt, nàng tự mình bạch, chính mình. . . Đã thất bại.

Nếu không có Phương Mộc, nếu không có Diệp Phi Mục, như vậy nàng nhất định có thể trở thành Tử Lô, nhưng hôm nay, nàng muốn chứng minh chính mình, lại không còn có cơ hội.

Tử Lô thí luyện. Đan sư cả đời chỉ có một lần cơ hội.

Bỏ lỡ lúc này đây, cho dù là lại kinh diễm thế hệ, cũng chỉ có thể tiếc nuối cả đời, không nữa lần thứ hai thí luyện xuất hiện.

“Như của ta đan đạo, tìm kiếm bị xóa đi một đường sinh cơ, mà hôm nay. Đối với ta mà nói, của ta cái này một đường sinh cơ đã triệt để biến mất, rốt cuộc tìm không trở lại. Như của ta đan đạo. . . Từ nay về sau đem không tiến thêm tấc nào nữa.” Sở Ngọc Yên đắng chát ở bên trong, khóe miệng tràn ra máu tươi, đó là trong lòng đích thương, đó là đối với đan đạo đau nhức.

Bốn phía chi nhân trầm mặc, Diệp Vân Thiên đắng chát, hần không cách nào nói thêm gì nữa rồi, lòng của hần đã ở đau đớn, hần chỉ có thể trợ mắt nhìn Diệp Phi Mục con đường, kết thúc tại đây, có lẽ một số năm sau. Đã trở thành chôn cất Thổ.

Bát phương chi tu, đều đang nhìn một màn này, đáy lòng hiện lên đủ loại suy nghĩ. Cái này đầu đan đạo chi lộ, bởi vì lý niệm bất đồng, bởi vì lẫn nhau chấp nhất không giống với, mỗi người lộ bất đồng.

Lẫn nhau đơn giản không thể so, một khi dựng lên, thất bại một phương, bại không chỉ là cá nhân, còn có thuộc về hần đan đạo chi lộ, bởi vì không thể lại kiên định, cho nên sụp đổ đã là sớm muộn.

Ở này bốn phía hoàn toàn yên tĩnh thời điểm, thở dài một tiếng từ Thiên Địa gian xa xa truyền đến, Đan Quỷ đại sư, chậm rãi theo khoanh chân trong đứng lên, ánh mắt của hần đảo qua sở hữu Đan sư, từng cái cùng hần nhìn nhau chi nhân, đều nguyên một đám cúi đầu xuống, thần sắc cung kính.

Cho đến Đan Quỷ ánh mắt, đã rơi vào Diệp Phi Mục bên trên.

”Bất bại đan đạo, chính thức bất bại, là đan tu chi tâm, mặc dù là thất bại một vạn lần, như tâm có thể vĩnh hằng, tắc thì đan đạo thường tại, người rất tốt, theo nhập tông môn lên, vẫn tại đi cái này đầu chấp nhất đường.

Đường này gai đâm chậm rãi, khúc chiết một mảnh, chỉ có dùng Vĩnh Hằng tâm, dũng cảm đi đối mặt thất bại ý, mới có thể chính thức đi đến cuối cùng, đi ra một đầu, thuộc về người bất bại chi lộ.

Bại, không đáng sợ, đáng sợ chính là buông tha cho.”

Diệp Phi Mục thân thể run lên, ngơ ngác nhìn xem Đan Quỷ, trong trầm mặc ôm quyền, thật sâu cúi đầu.

“Da tạ lão tổ điểm ngộ.”

“Người, có thể trở thành Tử Lô, từ đó về sau, là của ta ký danh đệ tử.” Đan Quỷ nhàn nhạt mở miệng lúc, Diệp Phi Mục thân thể run rẩy, trên mặt lộ ra kích động, đây là giấc mộng của hắn, giờ phút này thực hiện, cứ việc quá trình khúc chiết, có thể trở thành Tử Lô, đây là hắn trước khi nhân sinh đỉnh phong truy cầu.

Bốn phía Đan Đông nhất mạch Đan sư đều tâm thần chấn động, nhưng lại không nói thêm gì, bởi vì Đan Quỷ ánh mắt, đã đã rơi vào Sở Ngọc Yên trên người.

”Tìm kiếm sinh cơ đan đạo, như nhân sinh đồng dạng, khát vọng đi tìm cái kia bị xóa đi một đường, như vậy đan đạo, đã chú định rất khó đi đến đỉnh phong, con đường này có lẽ cũng không khúc chiết, nhưng lại khó đang chọn chọn.

Có chút thời điểm, có lẽ sinh cơ không phải một đường, đã đến lúc kia, người lại nên như thế nào lựa chọn? Người đan đạo chi lộ, nặng không tại luyện đan, trọng tại luyện tâm.

Người bản tự là đệ tử của ta, không giống với bọn hắn, là của ta thân truyền đệ tử, người. . . Cũng có thể trở thành Tử Lô.” Đan Quỷ thanh âm truyền khắp bốn phía, Sở Ngọc Yên trong mắt ẩn ẩn có chút nước mắt, hướng về Đan Quỷ hạ thấp người cúi đầu.

Đan Đông nhất mạch Đan sư, cả đám đều trầm mặc không nói, duy chỉ có cái kia tám cái Tử Lô, giống như muốn nói lại thôi.

“Sư tôn, mỗi lần tấn chức Tử Lô thí luyện, dựa theo quy củ, là chỉ lấy một người. . .” Lâm Hải Long chần chờ một chút, hắn là Tử Lô trong tư cách nhất lão chi nhân, giờ phút này kiên trì mở miệng.

“Sơn Cửu sau khi rời đi, người đan đạo chi lộ không hề đi về phía trước, dừng lại tại nhớ năm đó, người cũng biết vì sao?” Đan Quỷ bình tĩnh nhìn qua Lâm Hải Long.

“Ta những năm này không có điểm tỉnh người, là muốn cho chính người hiểu ra, nhưng hôm nay người hay vẫn là không hiểu, quy củ. . . Thật sự trọng yếu như vậy sao?”

“Có thể. . . Những quy củ này cũng đều là sư tôn ngài định.” Lâm Hải Long cười khổ, đáy lòng cũng có chút không phục nói một câu.

“Quy củ là ta định, ta tự nhiên cũng có thể đi cải biến, tốt rồi!” Đan Quỷ vừa trừng mắt, tay áo hất lên, không hề để ý tới Lâm Hải Long, mà là nhìn về phía Mạnh Hạo.

Lâm Hải Long đáy lòng nhẹ nhàng thở ra, tranh thủ thời gian lui ra phía sau vài bước, trên thực tế nếu không phải là nơi đây có người ngoài tại, hắn mới sẽ không đi mở miệng, mà dù sao có người ngoài xem lễ, vô luận như thế nào, hắn thân là Tử Lô đại đệ tử, như thế nào cũng muốn mở miệng mượn mà thoáng một phát.

“Dùng thân là lô, tâm vi đan phương, luyện Nhật Nguyệt Thương Khung, luyện Tinh Không tạng thương, như thế đan đạo. . .” Đan Quỷ nhìn qua Mạnh Hạo, lời nói một châu.

“Mà ngay cả vi sư cũng đều rất chờ mong, người tương lai đường, sẽ đi đến phương nào.” Đan Quỷ nói xong, trên mặt lộ ra mỉm cười.

Hắn lời nói vừa ra, bốn phía chi nhân lập tức đã nhận ra chỗ bất đồng, bởi vì Đan Quỷ tự xưng, là vi sư!

”Trở thành Tử Lô, có thể trở thành lão phu ký danh đệ tử, cần một khẩu tự có thể, người đã Đan Đỉnh, có thể đặc biệt trở thành lão phu thân truyền, cần tiến hành lưỡng khẩu.

Nhưng. . . Ta dù sao cầm người không ít bái sư phí, đành phải thu người vi, lão phu đến nay mới thôi, thứ hai truyền thừa đệ tử, cho nên, người cần ba khẩu!” Đan Quỷ mỉm cười, nhìn xem Mạnh Hạo, trong mắt hiện lành tại đây một cái chớp mắt, cùng Mạnh Hạo trong đầu Huyền cảnh ở bên trong đích sư tôn trọng điệp.

Mạnh Hạo biểu lộ cổ quái, bái sư phí ba chữ kia, lại để cho hắn nghĩ tới chính mình 200 triệu Linh Thạch. . .

Có thể không đợi Mạnh Hạo nói cái gì đó, Đan Quỷ tay phải nâng lên tay áo hất lên, lập tức một mảnh hư vô gợn sóng khuếch tán, nháy mắt tự vòng quanh Mạnh Hạo, tính cả sở hữu, biến mất vô ảnh.

“Hải Long, thay sư chiêu đãi chư vị tông môn chi hữu, tuyên cáo Nam Vực, lão phu thu Phương Mộc, trở thành truyền thừa đệ tử!”

Theo Đan Quỷ thanh âm truyền đến, bốn phía tất cả mọi người đứng lên, hướng lên trời không cúi đầu, Lâm Hải Long nghe nói truyền thừa đệ tử bốn chữ này, lập tức tâm thần chấn động, Ngưng Thần nhìn Mạnh Hạo liếc, hẳn bên cạnh mặt khác Tử Lô, cũng đều nhao nhao như thế, bởi vì vì bọn họ minh bạch, cái gì là truyền thừa đệ tử!

Hàn Bối ánh mắt lộ ra hâm mộ, nàng minh bạch, từ hôm nay trở đi, Phương Mộc tại Nam Vực địa vị, đem không giống người thường!

Tiểu Bàn tử nội tâm cảm khái, thâm nghĩ hay vẫn là lão Đại lợi hại, hôm nay lại hỗn thành Đan Quỷ truyền thừa đệ tử, phải biết rằng đệ tử, chia làm ba cấp độ, ký danh, thân truyền, truyền thừa!

Ký danh, chỉ là đơn giản chỉ giáo, có thể cho phép vấn đề, mà thân truyền, là theo theo tại sư tôn bên người, lời nói và việc làm đều mẫu mực, truyền thụ bản thân tạo nghệ, có điều kiện truyền thụ một ít bí pháp chi thuật.

Duy chỉ có truyền thừa đệ tử, đó là truyền thừa hẳn sư cả đời y bát là tối trọng yếu nhất đệ tử, là ngày sau bản thân truyền thừa tương lai cùng kéo dài, đối với cái này dạng đệ tử, đem không hề giữ lại, bởi vì này dạng đệ tử, so với bản thân con nối dõi quan trọng hơn!

Tử Vận Tông nội, Đan Đông nhất mạch, chỗ sâu nhất có một tòa núi thấp, nó bốn phía ngọn núi bất kỳ một cái nào đều muốn so với hẳn thoát nhìn cao lớn, có thể hết lần này tới lần khác cái này bị vờn quanh núi thấp, lại ẩn chứa một cổ trầm trọng chi ý, sự hiện hữu của nó, như chúng núi tôn sư.

Núi này, là Đan Đông nhất mạch sở hữu ngọn núi ngọn núi chính!

Tại ngọn núi này bên trên, có một chỗ ốc xá, cái này ốc xá bộ dạng, Mạnh Hạo tại bị Đan Quỷ đại sư dẫn vào nơi đây về sau, chứng kiến trong tích tắc, sững sờ, bởi vì này ốc xá cùng hẳn Huyền cảnh ở bên trong sư tôn gia, giống như đúc.

“Đã trải qua trẻ con chi khấu, đi qua đi xa chi khấu, cuối cùng nhất lựa chọn mộ vọng chi khấu, cái này ba khấu, người đã bái lão phu vi sư.” Đan Quỷ đại sư đẩy ra ốc xá môn, đi vào đi vào, đưa lưng về phía Mạnh Hạo, một bên đi về phía trước lúc, một bên nhàn nhạt mở miệng.

Mạnh Hạo đi theo tại về sau, xem lấy lão giả trước mắt bóng lưng, hẳn chợt phát hiện, chính mình rõ ràng không có gì lạ lắm cảm giác, trận kia Huyền cảnh ở bên trong đích nhân sinh cuộc sống, giống như cùng kiếp này trọng điệp, trong trầm mặc, Mạnh Hạo ôm quyền, hướng về Đan Quỷ thật sâu cúi đầu.

“Đệ tử bái kiến sư tôn.”

”Tiên Thổ ở bên trong, vì sư nói cho người, cả đời người biết có hai lần lễ bái, lần đầu tiên là bái sư ba khấu, cùng vì sư kết xuống nhân quả, từ nay về sau người không ngừng, vì sư không ngừng!

Về phần lần thứ hai, ta lúc ấy không có cùng người nói.

Giờ phút này, người có lẽ biết được rồi, lần thứ hai lễ bái, là nếu có một ngày vì sư Quy Khư, người cần lễ bái, kết thúc trận này nhân quả, từ nay về sau vận mệnh không hề liên lụy, ta cho người cả đời sư ân, người cho ta lâm chung mỉm cười, không uống công cuộc đời này, có thể xem ta đạo truyền thừa.

Như tại quá trình này ở bên trong, người như lão phu năm đó cái thứ nhất truyền thừa đệ tử Liễu Như Phong đồng dạng, lựa chọn rời đi, cũng cũng chưa có lần thứ hai lễ bái.”

“Chân tại trên người của người, lộ tại dưới chân của người, từ nay về sau trong năm tháng, lựa chọn như thế nào, xem chính người.” Đan Quỷ xoay người, ngóng nhìn Mạnh Hạo, chậm rãi mở miệng.

“Chỉ là, nếu như ta cho người biết, trên người của người Bỉ Ngạn Hoa chi độc, vì sư giải không được, người hoàn nguyện ý bái lão phu vi sư sao?”

294. Chương 294: Truyền Thừa Hoàn Chính!

Mạnh Hạo ngẩng đầu nhìn trước mắt sư tôn, sau một một lúc trầm mặc nhẹ giọng mở miệng.

“Khi mới tới là vì giải độc, sau khi nhập tông thì là vì đan đạo!”

Đan Quỷ ngó nghiêng nhìn Mạnh Hạo một chút, khuôn mặt lộ ra thoải mái ý, nở nụ cười.

”Theo người nhập tông ngày đầu tiên bắt đầu, vì sư liên cảm nhận được Bể Ngạn Hoa khí tức, cho đến về sau thấy được người, cũng hiểu tình trạng của người.

Trúng loại độc này, trên đời có ba cách giải, cách thứ nhất là nó dung hợp người, từ nay về sau người không phải người, cách thứ hai là người thôn phệ nó, từ nay về sau nó không phải nó!

Về phần cách thứ ba. . . Dùng bản thân đan đạo, đến giải bản thân chi độc, này thiên địa ở giữa, có nhân quả tồn tại, Bể Ngạn Hoa tại thân người, đây là bởi vì trừ bản thân người ra, kẻ bên cạnh đối với cái này độc, không thể giải! Bởi vì bọn hắn không phải người, chỉ là ở ngoài đứng xem, chỉ có chính người, mới có thể giải khai độc của mình, cái này là quả.

Đường, cái đầu tiên người bị động, cái thứ hai người chủ động, cái cuối cùng người càng chủ động. Dùng của người đan đạo tạo nghệ, chắc hẳn chính người trong lòng cũng có tinh tường.” Đan Quỷ nhìn qua Mạnh Hạo, chậm rãi nói ra.

Mạnh Hạo trầm mặc, loại độc này theo hắn ở đây Triệu quốc thì tồn tại, đây đưa đến nay, như trước còn không cách nào cởi bỏ, tại vừa mới nhập Tử Vận tông lúc, hắn đối với đan đạo không biết, nhưng theo không ngừng tu hành, nội tâm đã đối với cái này độc đã có một ít hiểu ra, nhưng vẫn là có một tí kỳ vọng, nhưng hôm nay nghe lời nói của sư tôn, Mạnh Hạo đáy lòng thở dài.

”Loại độc này không coi vào đâu, dùng của người đan đạo tạo nghệ, sớm muộn gì cũng sẽ giải khai được nó, mà vì sư cũng nhìn ra, trên người của người Bể Ngạn Hoa chi độc, đã bị một cổ kỳ dị chi lực áp chế, làm cho ngủ say.

Chỉ là cái này lực áp chế giống như đang dần dần tiêu tán. . .” Đan Quỷ nhìn qua Mạnh Hạo.

“Sư tôn, loại độc này nếu muốn cởi bỏ, cần bản thân cởi, dùng sư tôn lịch duyệt, từ trước đến nay, có hay không có người thành công cởi bỏ?” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, bình tĩnh mở miệng.

“Có một người, ở tại Thiên Hà hải, tên của hắn là Ngân Đăng thượng nhân, tu vi thâm bất khả trắc, hắn ở đây hơn bảy trăm năm trước tìm được vi sư, hỏi ý kiến cầu giải độc chi pháp, lão phu cũng là đồng dạng lời nói nói ra, người này ba trăm năm trước lại đây báo ân lúc, độc của hắn đã giải.” Đan Quỷ chậm rãi mở miệng.

Mạnh Hạo trầm mặc một lát, mỉm cười.

“Đã người này có thể giải khai, như vậy đệ tử tại đây, cũng nhất định có thể dựa vào bản thân đan đạo, đem nó giải khai.”

”Loại độc này vì sư như cường hành giúp người cởi bỏ, liền hư mất nhân quả, đối với người không có lợi, bất quá tại môn hạ của ta, dùng người đan đạo, sớm muộn gì có thể giải!

Cái này Bể Ngạn Hoa chi độc, cho người thiên phú chi lực, nếu như ngày sau người có thể đem cởi bỏ, cũng liền có được đem nó dung hợp năng lực, đến thời điểm đó, thiên hạ này cực hạn độc, đem hóa thành thiên hạ hiếm thấy bảo!

Lấy bảo vật này, khai mở người thông thiên chi lộ, việc này nhìn như kiếp, nhưng mặt khác của tai kiếp, chưa chắc đã không phải là tạo hóa!” Đan Quỷ ngó nghiêng nhìn Mạnh Hạo, thanh âm trầm thấp, biểu lộ có chút nghiêm túc.

“Ba khâu về sau, đã trở thành lão phu truyền thừa đệ tử, vì sư tặng người ba loại vật phẩm!” Đan Quỷ tay phải nâng lên, tay áo hất lên dưới, lập tức cái này bốn phía thiên địa lập tức vận vẹo, hóa thành một mảnh ngũ thải ban lan (vàng, xanh, đỏ, trắng, đen).

”Đệ nhất dạng vật phẩm, vì sư tiền người một lò Thiên Phương đan, này đan lấy chi thiên phương dạ đàm ý, đến nay tại Nam Vực chưa bao giờ xuất hiện, là lão phu tại ba năm trước đây một lần đan ngộ trong sáng tạo ra.

Này đan một lò ba hạt, mỗi một hạt có thể khiến cho trong cơ thể người Bỉ Ngạn Hoa chi độc, ngủ say trăm năm, mà người thọ nguyên cũng theo đó gia tăng trăm năm, tu vi càng có thể theo đó tinh tiến, nếu có bích chương, này đan có thể phá!

Ba miếng đan được, nhưng bảo vệ lão phu đệ tử Nguyên Anh không ngại!

Cũng tương tự cho người ba trăm năm thời gian, giải khai bản thân chi độc, nếu như ba trăm năm sau người còn không cách nào thành công, vì sư sẽ lại khai lô, cho người luyện chế những đan được khác, cho đến bản thân mình đi cõi bỏ ngày.” Đan Quỷ nhìn qua Mạnh Hạo, chậm rãi mở miệng.

Mạnh Hạo nghe vào trong tai, rơi vào đáy lòng, hẩn nhìn qua trước mắt sư tôn, có thể cảm nhận được sư tôn chân thành, có thể cảm nhận được đối với mình cái loại này yêu thương ý.

Đan Quỷ đại sư đan ngộ sáng tạo, từ lúc ba năm trước đây, chuyên môn vì chính mình luyện chế, đây hết thấy, lại để cho Mạnh Hạo trầm mặc ôm quyền, thật sâu cúi đầu.

“Đa tạ sư tôn!”

”Vi sư đưa cho người phần thứ hai lễ vật, là Đan Đông nhất mạch truyền thừa công pháp, kỳ danh Luyện Linh Vô Sinh quyết! Công pháp này cực hạn là lục luyện thành đan, nhưng trên thực tế nếu có cũng đủ tư chất cùng tu vi, có lẽ có thể đột phá lục luyện!

Này thuật là Đan Đông nhất mạch truyền thừa, cho đến ngày hôm nay, lão phu chỉ truyền cho hai người, một cái là người, một cái là người từng đã là Đại sư huynh Liễu Như Phong.” Đan Quỷ nói xong, tay phải nâng lên tại Mạnh Hạo mi tâm của đựng một cái.

Trong chốc lát, Mạnh Hạo thân thể chấn động, một cỗ ý lạnh như băng hòa tan vào thân thể, trong đầu huyền hóa ra một đoạn lớn văn tự, thoát nhìn thâm ảo, nhưng trên thực tế Mạnh Hạo quét qua về sau, lại phát hiện tựa như đã hoàn toàn hiểu ra.

”Truyền thừa phương pháp, không phải truyền thừa đệ tử không truyền, này thuật không cần người đi hiểu ra quá trình, cần chính là người ở đây trên cơ sở, đem này thuật hoàn thiện, tùy theo truyền thừa xuống dưới, một đời một đời.” Đan Quỷ trong mắt lộ ra thâm ý.

“Cuối cùng là phần thứ ba lễ vật, cũng là Đan Đông nhất mạch trân quý nhất chi vật, Đan Đông bất diệt hỏa!” Đan Quỷ tay phải hất lên, lập tức bốn hắc hỏa ở ngọn núi này, đại địa nứt ra, tiếng sấm quanh quẩn lúc, một khe hở khổng lồ trực tiếp xuất hiện.

Trong khe hở, có giống như đi thông sâu trong lòng đất bậc thang, Đan Quỷ đại sư đi ở phía trước, Mạnh Hạo đi theo phía sau, hai người theo bậc thang thẳng đến phía dưới, đi cực kỳ lâu.

Cho đến hai người đã hoàn toàn tiến vào Tử Vận tông sơn môn phía dưới sâu trong lòng đất lúc, Mạnh Hạo tâm thần chấn động, thấy được tại phía dưới, thành linh tồn tại một chỗ to lớn động đá vôi.

Tại đây trong động đá vôi, có ba chi thiêu đốt đã đến một nửa màu đen hương chi, đang tản ra màu đen làn khói, cuộn cuộn phiêu thăng, nương theo tại bốn phía đây, thì là ngọn lửa màu xanh.

Tại đây hỏa diễm cùng làn khói phía trên, nổi lơ lửng một cái một trượng lớn nhỏ màu đen đan lô, như bị làn khói nâng lên, bị lửa xanh thiêu đốt.

Đan Quỷ ngó nhìn đan lô, trong mắt lộ ra một vòng hồi ức chi mang, càng mang theo phức tạp, rất nhanh cái này thần sắc liền tán đi, hóa thành một tiếng than nhẹ.

“Này hương không phải bản giới chi vật, khói không tan, hương hỏa bất diệt, thành Đan Đông nhất mạch bất diệt hỏa! Đã đốt lên hơn hai vạn năm. . . Này lửa truyền thừa không tắt, người ở đây nơi đây bế quan, cấm ngộ này hỏa ý, đem bao hàm dưới đáy lòng, hóa thành một đám đan hỏa!”

”Đợi người Kết Đan về sau, dùng cái này lửa dung nhập tử đan bên trên, làm cho thiêu đốt, từ đó về sau người luyện chế đan được, không hề cần có địa hỏa, bản thân đan hỏa, có thể luyện thiên địa vạn vật.

Toàn bộ Đan Đông nhất mạch, ngoại trừ lão phu, chỉ có ngươi, có tư cách truyền thừa này lửa.

Lửa bất diệt, lão phu thường tại.” Câu nói sau cùng, Đan Quỷ nhẹ giọng thì thào, Mạnh Hạo không có nghe tiếng, Đan Quỷ là ở ngóng nhìn nơi đây hương khói chi hỏa thì mở miệng, không đối với Mạnh Hạo mà nói.

“Ở chỗ này bế quan đi, chờ ngươi tại trong lòng ủ hóa này hỏa ý, ngươi có thể tự động rời đi.” Đan Quỷ nhìn Mạnh Hạo liếc, quay người đi ra ngoài, từng bước một đi lên bậc thang, biến mất không thấy gì nữa.

Mạnh Hạo trầm mặc, hồi lâu sau khoanh chân ngồi xuống, cúi đầu nhìn xem trong tay bình thuốc, trong đó chứa đầy, đúng vậy sư tôn luyện chế Thiên Phương đan, này đan trân quý trình độ, Mạnh Hạo có thể tưởng tượng ra.

Đem bình thuốc để vào trong túi trữ vật, Mạnh Hạo hai mắt nhắm nghiền, trong óc hiển hiện chính là Luyện Linh Vô Sinh quyết, trong đó tồn tại ba luyện, bốn luyện cho đến sáu luyện phương pháp, coi như là một quả thật sự tâm thường đan được, trải qua như vậy luyện tạo, cũng đủ để trở thành tuyệt đan.

Này thuật mạnh, lại để cho Mạnh Hạo tâm thần chấn động, đây là đan đạo thần thông, có thể so với trong tu hành Thái Linh kinh!

Có thể nói, hiểu rõ loại này luyện đan thuật pháp Mạnh Hạo, mới chính thức tính được là luyện đan bên trong nào đó lĩnh vực đại sư! Bởi vì thuật này, không phải mọi người có thể tu hành, theo thứ tự luyện bắt đầu, ngoại trừ Đan Đông nhất mạch bất diệt hỏa, mặt khác hỏa diễm đã không đủ để đi thứ tự luyện đan được.

Toàn bộ Đan Đông nhất mạch, chỉ có Đan Quỷ, chỉ có Mạnh Hạo, mới có thể dùng cái này bất diệt chi hỏa, đi triển khai thứ tự luyện, cũng chỉ có bọn hắn, có được thứ tự luyện tư cách.

Mạnh Hạo thở sâu, mở mắt ra, hắn cũng đã minh bạch vì sao sư tôn muốn cho hắn ở tại đây, đi đem cái này Đan Đông bất diệt hỏa, uẩn hàm dưới đáy lòng.

“Đây là hoàn chỉnh truyền thừa, hỏa cùng công pháp, hỗ trợ lẫn nhau, thiếu một cái không thể thành đỉnh phong. . .” Mạnh Hạo ngẩng đầu, hai mắt ngóng nhìn cây hương, ngóng nhìn làn khói, ngóng nhìn màu xanh bất diệt hỏa.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đảo mắt đã qua ba tháng, ba tháng qua Mạnh Hạo không hề rời khỏi động đá vôi, nhưng ngoại giới, lại bởi vì Tử Vận tông tấn chức ba vị Tử lô đan sư, đưa tới mãnh liệt oanh động.

Đan Đông nhất mạch, trước nay chưa có Tử lô tấn chức, thậm chí có rất nhiều người đem cái này thế giới Tử lô thí luyện, ví von thành Đan Đông nhất mạch mấy mươi lần thí luyện ở bên trong, mạnh nhất một lần!

Sở Ngọc Yên đan đạo, đối với luyện đan tạo nghệ, cũng ở đây một lần thí luyện trong thông qua những tông môn khác truyền ra, lập tức quật khởi Nam Vực, hoàn toàn xứng đáng trở thành Tử lô.

Theo nàng thanh danh thay nhau nổi lên, Tử lô Sở Ngọc Yên cái này năm chữ, truyền khắp các đại tông môn.

Tại nàng phía trên, so Sở Ngọc Yên còn phải oanh động đấy, thì là Diệp Phi Mục, người này kinh diễm tuyệt luân, bất bại đan đạo bá đạo đến cực điểm, luyện một quả đan, khai mở vạn giai sơn, việc này Nam Vực tất cả chú ý chi nhân đã không người không biết.

Hơn nữa Diệp Phi Mục đã sớm có hân hiển hách thanh danh, hôm nay trở thành Tử lô, lập tức triệt để quật khởi, nghiêm nhiên đã trở thành Tử Vận tông một ngọn cờ.

Có thể kinh người nhất, hay vẫn là Phương Mộc!

Đan Đỉnh đại sư tên tuổi, Đan Quỷ truyền thừa đệ tử thân phận, Nam Vực Tây Bộ quật khởi, chém giết Mặc Thổ Kết Đan tu sĩ chiến tích, đây hết thấy hết thấy, lập tức khiến cho Phương Mộc dĩ nhiên là Nam Vực nhất chú mục một trong.

Càng ngày càng nhiều người bắt đầu đem Phương Mộc xem thành Nam Vực vị thứ tư đại sư!

Việc này càng truyền càng xa, nhất là lúc trước Mạnh Hạo tại Đông Lai sơn bên trên, vung vẩy hơn một ngàn đan dược, hình thành Đan Đỉnh hình ảnh, bị miệng miệng miêu tả, khiến cho nghe được chi nhân, đều bị cảm thấy huyết dịch sôi trào.

Tử Vận Đan Đông, Đan Quỷ đại sư thiên hạ đệ nhất nhân, tôn giả Phương Mộc, việc này mặc dù là Đan Đông nhất mạch chi tu, cũng đều công nhận.

Thậm chí có nhiều người đã xem Mạnh Hạo thành là Đan Đông nhất mạch đạo tử, đem hắn cùng với khác đại tông môn đích đạo tử, đến đánh đồng, ầm ầm, giống như Mạnh Hạo tại đây, còn phải tại trên thanh danh, càng vượt một đầu.

Cũng chính là ở phía sau, toàn bộ Nam Vực, nhiều năm trước từ phía trên không trung rơi xuống cái kia cổ thi thể, trên da hiện lên số lớn phù văn, những phù văn này khuếch tán chiết xạ ra, bị người nhận ra, là tam đại kinh văn bên trong đấy. . . Đạo Thần kinh!

Thái Linh kinh, Đạo Thần kinh, Trảm Thiên kinh, tam đại kinh văn, mỗi một bộ phận cũng có thể khiến cho sóng to gió lớn, thậm chí Tây Mạc, thậm chí đông thổ, đều có người triển khai kinh thiên thủ đoạn, dùng đại pháp lực truyền tống mà đến.

Càng là tại kinh văn hiển hiện đồng thời, ngăn cản tất cả mọi người tiếp cận thi thể bích chương, trong chốc lát biến mất, khiến cho cái thi thể khổng lồ như núi này, không có bất luận kẻ nào có thể đến gần.

Nhất Kiếm tông trả giá không nhỏ đại giới, thu hoạch được cổ thi thể này một sợi tóc, dùng cái này tóc, nghe đồn luyện ra một kiện chí bảo, uy lực kinh thiên động địa!

Kim Hàn tông Sơn Cửu đại sư, dùng toàn tông chi lực, thu hoạch mà thi thể một tia máu tươi, dùng cái này máu, nghe nói luyện chế được một quả xấp xỉ tiên đan!

Theo từng kiện từng kiện chuyện truyền ra, toàn bộ Nam Vực triệt để oanh động, càng ngày càng nhiều tông môn gia tộc, bắt đầu phái người thẳng đến cái kia hư hư thực thực tiên nhân thi thể mà đi.

Dùng cái này đồng thời, Vãng Sinh động ở trong, dần dần có càng ngày càng nhiều thê lương gào rú, bắt đầu kéo dài gào thét, càng có một ít gió đen, chốc chốc theo vãng sinh động thổi ra, quét ngang thi thể bốn phía.

Vãng Sinh động ở trong, vô số năm qua, có rất nhiều trước khi chết nhảy vào bên trong, khát vọng vãng sinh chi nhân, những người này rốt cuộc là chết hay sống, ngoại nhân không quá rõ ràng, nhưng theo một loạt truyền thuyết, Vãng Sinh động, dần dần đã trở thành cùng Thái Ấch cổ miếu vậy, tam đại hung địa!

Những sinh mệnh kỳ dị trong động, sau khi quan sát thi thể hơn mười năm rốt cục xuất động, lộ ra tham lam ý.

Trong khoảng thời gian ngắn, Nam Vực gió nổi mây phun!

295. Chương 295: Ấn Ký Màu Xanh!

Trong Tử Vận tông, theo Vãng Sinh động bên ngoài cái kia chiếc tiên nhân thi thể đủ loại nghe đồn, dần dần cũng đưa tới coi trọng, xuất động trước nhất chính là Tử Khí nhất mạch thiên kiều cùng với tông môn trưởng bối, cùng với khác mấy cái đại tông gia tộc, trước sau khoảng cách không lâu, thẳng đến tiên nhân thi thể mà đi.

Cùng lúc đó, càng ngày càng nhiều Nam Vực tu sĩ đi Vãng Sinh động phụ cận, đi thử vẽ ra một cái tạo hóa.

Loại này chấn động toàn bộ Nam Vực đại sự, dĩ nhiên đưa tới Tây Mạc chú ý, trên thực tế từ nhiều năm trước, cái thi thể này vừa mới rơi xuống lúc, Tây Mạc thì có tu sĩ tiến đến quan sát, giờ phút này, theo tiên nhân thi thể nghe đồn lần nữa bị nhắc lên, những thứ này Tây Mạc chi tu, số lớn hiện lên.

Thậm chí Đông thổ cũng có tu sĩ tiến đến, việc này đưa tới Nam Vực cực lớn coi trọng.

Nhưng dần dần, tất cả đã đến Vãng Sinh động bên ngoài, tu sĩ bên cạnh tiên nhân thi thể đều phát hiện nơi đây tồn tại quỹ dị chỗ, tu sĩ Nguyên Anh tiếp cận, tu vi sẽ bị nghiêm trọng áp chế, nếu cường hành tiến đến, như vậy cuối cùng nhất tu vi sẽ bị ép thành Kết Đan cảnh.

Mà bản thân nếu là Kết Đan cảnh tu sĩ, tắc thì không có chút nào trở ngại.

Quỹ dị hơn đây, là cái này giống như núi nhỏ thi thể, bất luận là một tu sĩ nào tại đụng chạm lập tức, đều như bị truyền tống như vậy nháy mắt biến mất, trong đó có không ít tại sau một thời gian ngắn sẽ theo bốn phương tám hướng đột nhiên bị truyền tống đi ra.

Từng cái bị truyền tống người, tại trở về đến sau miêu tả rất bất đồng.

Có người nói thấy được một mảnh núi sông, có người nói thấy được một mảnh lâu các cung điện, có thì là nói tiến nhập tiên cảnh, có thấy được chí bảo, nhưng không cách nào thu hoạch, có thì là thấy được tiên đan, thậm chí còn có khắc tại trên thạch bích đan phương, càng khoa trương hơn, thì là nói thấy được một mảnh chiến trường, ở đằng kia chiến trường ở chỗ sâu trong, có một cổ quan tài!

Đủ loại ngôn từ, không cái nào giống nhau.

Cũng liền khiến cho cái này tiên nhân thi thể, càng thêm kỳ dị, hấp dẫn người nhiều hơn đi đến.

Tử Vận tông, tại gần gần trong vòng mấy tháng, đã phái ra thứ năm đám người, thậm chí theo đợt thứ tư bắt đầu, không còn là chỉ có Tử Khí nhất mạch, Đan Đông nhất mạch đan sư, cũng theo đó tiến đến.

Bởi vì lúc trước thấy được tiên đan, đan phương tu sĩ, đúng vậy Tử Khí nhất mạch đệ tử, người này trở về về sau, lập tức bị dẫn vào Đan Đông nhất mạch, sau đó mấy ngày, người trong đợt thứ tư, thì có Đan Đông nhất mạch đan sư đi theo.

Dẫn đội người, đúng vậy Diệp Phi Mục, còn có An Tại Hải, Diệp Vân Thiên.

Tam đại Tử lô cùng nhau ra ngoài, Tử Khí nhất mạch cũng theo đó phái ra cường giả, đã trở thành tiến vào tiên nhân thi thể đợt thứ tư người.

Lại qua một tháng, theo càng ngày càng nhiều kỳ dị sự tình, từng cái tông môn gia tộc, phái ra chi nhân thêm nữa, thậm chí đã có lão tổ cấp bậc lão quái xuất hiện.

Cũng chính là ở thời gian sau, Tử Vận tông ngưng tụ thứ năm đám người, chuẩn bị đi Vãng Sinh động.

Đến giờ phút này, Mạnh Hạo bế quan đã gần nửa năm, tại Sở Ngọc Yên, Lâm Hải Long bọn người cầm đầu thứ năm đám người sau khi rời đi ngày thứ ba, Mạnh Hạo xuất quan.

Đi ra lòng đất động đá với Mạnh Hạo, thân thể gầy yếu đi một chút, nhưng hai mắt lại càng thêm thâm thúy, ở trên người hần nhìn không tới chút nào bất diệt hỏa dấu vết, nhưng hết lần này tới lần khác nếu như cùng hần ánh mắt nhìn nhau, sẽ gặp không tự chủ được, có loại toàn thân bị ngọn lửa đốt cháy cảm giác.

Đan Đông bất diệt hỏa, đã bị Mạnh Hạo hòa tan ra tại trong tâm thần, chỉ chờ hần đột phá Trúc Cơ, ngưng kết mà Tử Đan về sau, liền có thể hóa thành ngọn nguồn, khiến cho bất diệt hỏa thiêu đốt lâu dài!

Sau khi xuất quan, Mạnh Hạo lập tức cảm nhận được trong tông môn mưa gió nổi lên ý, điều tra dưới, hiểu được nửa năm qua này, có quan hệ cái kia chiếc tiên nhân thi thể tất cả sự tình.

Đối với cái này tiên nhân thi thể, Mạnh Hạo rất hiểu rõ trình độ, tuyệt đối vượt ra khỏi người bên ngoài rất nhiều, hần không chỉ một lần cảm giác, cái thi thể này năm đó theo đường lâu trong thế giới rơi xuống, tựa hồ. . . chính là vì tìm tới mình.

Cái suy đoán này, lại để cho Mạnh Hạo theo bản năng liền đối với cái này tiên nhân thi thể chần chờ, không muốn tới gần.

Hôm nay nghe nói có quan hệ cái thi thể này đủ loại sự tình, Mạnh Hạo trầm mặc về sau, đi trước bá kiến sư tôn, sau đó lần nữa lựa chọn bế quan, hần muốn luyện chế Tam Phàm đan, trùng kích Kết Đan cảnh!

Giờ phút này Trúc Cơ đã triệt để đại viên mãn, Kết Đan là Mạnh Hạo dưới mắt con đường phải đi qua, một khi Kết Đan, từ nay về sau hần sẽ không còn là tu sĩ Trúc Cơ, mà là đã trở thành Kết Đan cường giả.

Lại tu ra mình Đan Khí, tắc thì lập tức quật khởi, toàn bộ Nam Vực, dùng Kết Đan tu sĩ, chỉ cần cẩn thận một ít, liền có thể đi chèo chống, đi xa rất nhiều địa phương.

Có thể nói, Kết Đan giả, mới xem như chân chính đã trở thành tu sĩ!

Tu sĩ cả đời, luyện khí là vì thích ứng con đường này, coi như là sơ tiếp xúc, mà Trúc Cơ thì là đặt nền móng, trụ cột càng dày, tắc thì bộc phát lại càng mạnh, về phần Kết Đan. . . là con đường tu hành bên trên lần thứ nhất bộc phát!

Kết Đan tu sĩ, có thể đem thuật pháp lợi dụng Đan Khí thôi diễn phát huy đến mức tận cùng trình độ, tái tiến một bước, liền có thể huyền hóa thành thần thông, mà thần thông, là chỉ có tu sĩ Nguyên Anh mới có thể sơ nắm giữ kinh thiên thuật.

“Trùng kích Kết Đan!” Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở động phủ của hắn ở trong, hai mắt lộ ra chấp nhất chi mang, tay phải nâng lên vung lên, màu đen đan lô biến ảo, cái này đan lô mới vừa xuất hiện, trên đó lập tức hiển lộ ra thiếu niên kia gương mặt, hận hận chăm chăm vào Mạnh Hạo, phát ra không tiếng động gào rú, trong mắt càng có oán độc.

Giống như đối với Mạnh Hạo đưa nó theo đan lô trong thế giới mang ra, tràn đầy ý giận ngút trời.

Mạnh Hạo chăm chăm vào màu đen đan lô biến ảo thiếu niên gương mặt, hừ lạnh một tiếng, cái này đan lô chi linh không biết tốt xấu, mấy ngày này Mạnh Hạo thường xuyên đi luyện hóa, vậy mà cái này lô linh nhưng thủy chung tràn ngập oán khí.

“Đã chính ngươi muốn chết, ta liền cho ngươi biết rõ, cái gì gọi là sống không bằng chết, không bao lâu, ngươi sẽ đến cầu khẩn ta.” Mạnh Hạo tay phải nâng lên một phát bắt được màu đen đan lô, không thêm để ý chút nào cái này lô giãy dụa cùng với thiếu niên kia im ắng gào rú, trực tiếp một bả ném vào trong túi trữ vật huyết sắc mặt nạ trong.

“Cực Yểm tiền bối, này linh chính là ta lúc trước nói, muốn đi vào cái này tông môn muốn bắt ác bá, mong rằng tiền bối vất vả một ít, đem độ hóa.” Mạnh Hạo thanh âm truyền vào huyết sắc mặt nạ ở trong, đúng là đang vẽ mặt uế oải, bài trừ đi ra ý lấy lòng Lý gia lão tổ đỉnh đầu Bì Đổng, nghe Mạnh Hạo đích thoại ngữ, thân thể run một cái, hai mắt toát ra mãnh liệt quang mang, mang theo vẻ kích động, nhìn xem bị đưa vào trước mặt mình màu đen đan lô.

“Không cần phải sợ, ngươi tuy nhiên không đạo đức, ngươi tuy nhiên không đúng, nhưng ngươi yên tâm, vĩ đại đấy, anh tuấn đấy, hiền lành Cực Yểm, sẽ giúp giúp ngươi theo tà ác trên đường trở về!” Bì Đổng cười híp mắt mở miệng, nhảy dựng lên đã đến gần màu đen đan lô. . .

Mạnh Hạo thu hồi linh thức, không để ý tới nữa lô linh, mà là lấy ra Vạn Luyện Lô, lấy ra dược thảo, trầm tư về sau, bắt đầu toàn thân toàn ý đắm chìm trong luyện đan bên trong.

Hắn luyện chế là Tam Phàm đan, đột phá Trúc Cơ tu vi, bước vào Kết Đan cần thiết chi đan.

Đây là vì bản thân đột phá, luyện chế chi đan, Mạnh Hạo dụng tâm trình độ tự nhiên không cần nói tí mĩ, hắn dùng trọn vẹn thời gian nửa tháng đi luyện chế, đang không có đan ngộ điều kiện tiên quyết, như vậy thời gian, đi luyện chế một viên đan dược, với hắn mà nói không thấy nhiều.

Nửa tháng sau, nhìn xem trong tay Tam Phàm đan, Mạnh Hạo thở sâu, đã bắt đầu phục chế, cho đến sáng sớm ngày thứ hai, Mạnh Hạo bình tĩnh tâm thần, không chậm trễ chút nào nuốt vào một miếng Tam Phàm đan, vận chuyển Tử Khí Đông Lai, ý đồ hắn kết xuất Tử Đan.

Thời gian ngày từng ngày trôi qua, Mạnh Hạo quên mình rồi cuộc nuốt vào mà bao nhiêu Tam Phàm đan, hắn cũng chưa từng nghĩ tới, mười tòa đạo đài hoàn mỹ Trúc Cơ, đi kết một cái tử đan, lại khó khăn đã đến trình độ như vậy.

Thời gian một tháng, Mạnh Hạo hoàn toàn đắm chìm trong dùng Tam Phàm đan Kết Đan bên trong, nhưng một tháng nếm thử, thì không có một lần thành công, thậm chí nếu chỉ chênh lệch như vậy một ít thì cũng thôi đi, nhưng vô luận Mạnh Hạo như thế nào đi nếm thử, tối đa cũng chính là khiến cho trong cơ thể xuất hiện tử khí, mỗi lần sắp thành đan lúc, đều thất bại.

Một lần lại một lần thất bại, lại để cho Mạnh Hạo mắt thấy chính mình trở thành Tử lô về sau, theo tông môn thiếu nợ tới đại lượng linh thạch như nước cuốn vây đi xa, lòng hấn đau cực kỳ khủng khiếp, nhưng thì không có biện pháp.

“Dựa theo loại này tỷ lệ, sợ là bằng vào ta mười tòa đạo đài Kết Đan, một ngàn lần có thể thành công một lần?” Mạnh Hạo thở sâu, chính hấn ngẫm lại đều cảm thấy khủng bố, nếu như hấn không có gương đồng, trên cơ bản, tu vi của hấn đem dừng lại tại Trúc Cơ.

Trong trầm mặc, Mạnh Hạo nhíu mày, hấn nghĩ tới rồi Lý Đạo Nhất bọn người, tại Đạo Tinh cạnh đột phá.

“Đích thị là cùng ta mười tòa đạo đài có liên quan rồi.” Mạnh Hạo thầm than, nhưng thì không có buông tha cho, cho dù là dựa theo phỏng đoán của hấn, một ngàn lần lại vừa thành một lần, nhưng như trước còn có hi vọng thành công.

“Chỉ có trước đã trở thành Tử Đan, mới có thể đang luyện chế mà hoàn mỹ kim đan về sau, nuốt vào trở thành kim đan!”

”Mà lại Kết Đan cảnh đối với ta mà nói, chính là một lần thực lực trọng đại bay vọt, một khi Kết Đan, ta liền có thể mang lên mặt nạ huyết sắc, có thể triển khai trong đó huyết tiên thân thông!

Mặt khác, dựa theo Bì Động thuyết pháp, Kết Đan về sau, chim anh vũ sẽ xuất hiện. . .” Mạnh Hạo trầm ngâm ở bên trong, hai mắt ánh mắt càng thêm kiên định.

“Nhất định phải kết xuất Tử Đan!” Mạnh Hạo tay áo hất lên, đang muốn đứng dậy lại đi mượn đến một ít linh thạch, bỗng nhiên đấy, cả người hấn chấn động mạnh một cái.

Chấn động không chỉ là hấn, còn có cả vùng, còn có hơn phân nửa Nam Vực, cái này chấn động trung tâm, đến từ giờ phút này ngưng tụ vài chục vạn Nam Vực tu sĩ Vãng Sinh động bên cạnh, cái kia chiếc tiên nhân thi thể.

Cái này chấn động, đến từ chính cái thi thể này ngực, giống như tim đập một loại, truyền khắp bát phương, chấn động đại địa, nhắc lên bầu trời gợn sóng, khuếch tán lúc, bao trùm mọi chỗ ngọn núi, lướt qua nguyên một đám tông môn.

Tử Vận tông khoảng cách không tính quá xa, cũng bị bao trùm ở bên trong, lại để cho không ít nghe được chi nhân, đều nhin không được tâm thần nổ vang, Mạnh Hạo tại đây bước chân dừng lại, tay phải nâng lên một bả đặt tại ngực.

Hấn cảm nhận được đến từ thiên địa chấn động, nhưng ở này một cái chớp mắt, bỗng nhiên đấy, sắc mặt của hấn nháy mắt đại biến, bởi vì hấn rõ ràng cảm nhận được tại đây thiên địa bị chấn động, truyền đến một cổ triệu hoán.

Cái này triệu hoán, Mạnh Hạo lập tức liền đoán được, chính là tới từ cái kia tiên nhân thi thể mà hấn muốn tránh đi!!

“Người, muốn biết huyết mạch của người, đến từ phương nào sao. . .”

“Người, muốn biết vì sao năm đó, người có thể chứng kiến bên trong thế giới kia ta đây sao. . .”

“Người, muốn biết, cái kia là một chỗ thế giới gì sao. . .”

“Ta vì người mà đến, đã đợi mà thật lâu, đến chỗ của ta, đi vào ta chỗ này. . . người sẽ biết được hết thấy chân tướng!”

Trần ngập đang kêu gọi bên trong tang thương thanh âm, thổi lên tại Mạnh Hạo trong óc, thanh âm này già nua, phảng phất từ vô tận trong năm tháng phiêu diêu mà đến, mang theo khí tức cổ xưa, càng là đang vang vọng Mạnh Hạo tâm thần nháy mắt, dẫn động Mạnh Hạo huyết mạch, khiến cho toàn thân hấn máu tươi cấp tốc lưu chuyển, tại hấn tay phải trên mu bàn tay, thành linh. . . xuất hiện một cái ấn ký màu xanh!!

296. Chương 296: Lại Thấy...họ Quý!

Cái này ẩn kỹ, tựa như một cái phù văn, không phải tồn tại ở trên da, mà là đang trong máu thịt, Mạnh Hạo không xa lạ gì, hẳn năm đó Trúc Cơ trong tích tắc, liền tận mắt thấy qua cái này ẩn kỹ.

Hôm nay, là thứ lần thứ hai xuất hiện!

Nhìn qua mu bàn tay ẩn kỹ, Mạnh Hạo tâm thần nổ vang.

Cho đến đi qua hồi lâu, trong thiên địa chấn động mới biến mất, cái này tràn ngập hơn phân nửa Nam Vực kỳ dị một màn, lập tức khiến cho tiên nhân thi thể, càng thêm bị người chú mục.

Mạnh Hạo đứng ở trong động phủ, sau một hồi lâu hắn chậm rãi ngẩng đầu, ánh mắt lộ ra một vòng sắc bén chi mang.

”Hắn. . . rốt cuộc là ai, năm đó vì sao ta có thể nhìn thấy hắn, mà lại người này hàng lâm Nam Vực, lại vì sao có thể dẫn động máu của ta lưu chuyển, xuất hiện ẩn kỹ này. . .

Này ẩn, là năm đó ta thấy được đối phương về sau, bị đối phương vô hình lạc ẩn, hay vẫn là nguyên bản là thuộc về ta, tại bên trong thân thể của ta trong huyết mạch, vốn là có.” Mạnh Hạo trầm mặc, hắn nghĩ tới rồi cha mẹ mất tích đêm hôm ấy, bên ngoài treo màu tím gió.

Ngọn gió kia, phảng phất từ Mạnh Hạo trong trí nhớ xuất hiện, vòng qua vòng lại tại bên cạnh hắn, giờ phút này nhớ lại, gió này hiển nhiên không phải tầm thường, mà là ẩn chứa đại pháp lực.

Mạnh Hạo đã trầm mặc thật lâu, cho đến trời đất bên ngoài đen kịt một màu lúc, cặp mắt của hắn nhảy mắt lộ ra tinh mang, càng có một vòng quyết đoán.

“Mặc kệ người này nói thật hay giả, nơi đây. . . ta phải đi!” Mạnh Hạo trong mắt kiên định, cầu phú quý trong nguy hiểm, tu sĩ tu vốn là, đơn giản là một cái tự tin, đã có quyết đoán, muốn kiên định đi xuống, không thể để tín niệm dao động!

Tay phải hắn nâng lên vung tay áo một cái, trực tiếp đi ra động phủ.

Vài ngày sau, Tử Vận tông đột thứ sáu tu sĩ, tổng cộng hơn ba mươi người, hóa thành hơn ba mươi đạo cầu vòng, gào thét ở giữa thẳng đến bầu trời xa xa, tại đây hơn ba mươi người phía trước, đứng vậy Mạnh Hạo.

Một thân Tử lô trường bào, Mạnh Hạo tóc dài phiêu diêu, đi về phía trước lúc, phía sau hắn tất cả mọi người, vô luận là Tử Khí nhất mạch hay vẫn là Đan Đông nhất mạch, đều thần sắc mang theo cung kính.

Một đoàn người tốc độ cực nhanh, nhảy mắt đi xa.

Một đường Mạnh Hạo trầm mặc, không nói một lời, trong đầu của hắn hiển hiện đầy, hay vẫn là đến từ tiên nhân thi thể triệu hoán lúc, truyền ra thanh âm.

Cái này Tử Vận tông đột thứ sáu tu sĩ, tại đã trải qua ba lượt truyền tống, tại nửa tháng sau, xuất hiện ở Vãng Sinh động phạm vi bên ngoài lúc, lại một lần thiên địa chấn động, lần nữa âm âm truyền ra.

Tại đây bị chấn động, tất cả mọi người rơi xuống đại địa, khoanh chân ngồi tĩnh tọa, duy chỉ có Mạnh Hạo đứng ở giữa không trung, ngóng về nơi xa xăm lúc, hắn lần nữa cảm nhận được về này triệu hoán ý.

“Đến nơi này của ta. . . ta ở nơi đây. . . chờ người. . .”

“Hết thấy chân tướng, hết thấy đáp án. . .”

Mạnh Hạo trong óc vu vù, triệu hoán ý ẩn chứa thanh âm, hôm nay cái này Vãng Sinh động bát phương vài chục vạn tu sĩ, chỉ có hắn một người có thể nghe được, giờ phút này trầm mặc lúc, cặp mắt của hắn tinh mang càng thêm bén nhọn.

Nam Vực tam đại hiểm địa, Thượng cổ Đạo hồ, Thái Ách cổ miếu, lại có là cái này Vãng Sinh động, phóng nhãn nhìn lại, nơi đây là một mảnh vùng hồ khu vực, có đông đảo miệng núi lửa, xa xa vừa nhìn, núi lửa nhất thời nhiều không đếm hết, giống như tại đây không có cuối cùng.

Chỉ có thể nhìn thấy chỗ rất xa, bầu trời là màu đen, đó là nồng nặc khói đen, che đầy bát phương.

Tại đây, chính là Vãng Sinh động phạm vi.

Trong truyền thuyết, người sắp chết bước vào Vãng Sinh động, tìm kiếm vãng sinh cơ hội, nếu có thể thành công, tắc thì có thể vãng sinh sống thêm một kiếp!

Mặc kệ việc này là có hay không thực, nhưng từ xưa đến nay, có rất nhiều đại năng tu sĩ, tại trước khi chết không cam lòng, bước vào Vãng Sinh động, nhưng vô số tuế nguyệt, tổng cộng chỉ có ba người, thành công đi ra động này.

Có thể không ngoài dự tính, ba người này theo lý khai Vãng Sinh động về sau, tuyệt đối không hề đề cập tới trong động kinh nghiệm, cho đến bọn hắn biến mất ở mà vùng thế giới này, cũng từ đầu đến cuối không có nói ra một lời nửa câu.

Nhưng càng là như thế này, Vãng Sinh động thần bí thì càng bị truyền ra khoa trương đứng lên, nhưng vô luận như thế nào, có thể bị truyền ra hơn mấy vạn năm, cũng đủ để chứng minh, này động. . . có điểm kinh người của nó.

Mạnh Hạo minh bạch, từ nơi đây về phía trước, là thuộc về là Vãng Sinh động trong phạm vi, một khi bước vào, cực kỳ nguy hiểm.

Mà tiên nhân kia thi thể, thì là rơi xuống tại phía trước, khoảng cách vãng sinh chủ động không đến trăm dặm.

Một lát sau, thiên địa chấn động dần dần tiêu tán lúc, lần lượt từng bóng người theo đại địa bên trong bay lên.

Giờ khắc này ở tại đây, vờn quanh Vãng Sinh động bên ngoài vạn dặm phạm vi, ngưng tụ toàn bộ Nam Vực vài chục vạn tu sĩ, những tu sĩ này dựa theo bất đồng tông môn, tại bốn phía thiết lập không ít tạm thời cứ điểm.

Mỗi một chỗ cứ điểm, đều có tông môn lão bối nhân vật tồn tại, cơ hồ mỗi ngày đều có bất đồng tông môn chi nhân nhảy vào trong vạn dặm, mạo hiểm tiến đến bên cạnh thi thể, đi tìm tạo hóa, có người đã trở về, có người sau khi đi cũng không trở về nữa.

Càng là bởi vì nơi đây ngưng tụ Nam Vực vài chục vạn tu sĩ, một ít có cừu oán chi nhân, đã ở nơi đây thường xuyên đấu pháp, cơ hồ mỗi ngày đều có không ít người tử vong.

Cũng may các đại tông môn đều có trưởng bối trú đóng, cũng liền khiến ặc dù là có chút hỗn loạn, nhưng đã ở trong phạm vi có thể khống chế.

Giờ phút này theo chấn động thanh âm biến mất, Mạnh Hạo bay về phía trước, phía sau hắn Tử Vận tông hơn mười người, hóa thành từng đạo cầu vồng đi theo, mọi người một đường bay thẳng, đưa tới bốn phía không ít người chú ý, nhao nhao nhìn lại.

Khi ánh mắt rơi vào Mạnh Hạo trên thân lúc, lập tức có người nhận ra Tử lô áo bào, tại xem xét Mạnh Hạo, lập tức truyền ra vù vù nghị luận.

“Là Tử Vận tông Phương Mộc!”

“Đan Đông nhất mạch đạo tử Phương Mộc!”

Những nghị luận này thanh âm, có chút rơi vào Mạnh Hạo trong tai, Mạnh Hạo thần sắc như thường, vẫn cứ đi về phía trước, mang theo mọi người sau lưng nháy mắt liền bước vào đã đến Vãng Sinh động trong vòng vạn dặm.

Một đường gào thét mà qua, Mạnh Hạo linh thức tản ra, lập tức chứng kiến tại đây Vãng Sinh động trong vạn dặm, tồn tại không ít tu sĩ, cho dù không có như bên ngoài nhiều, nhưng cũng có vạn người.

Nơi đây cùng ngoại giới so sánh, tồn tại sương mù, những thứ này khói đen càng đi sâu vào bên trong thì càng nồng đậm, mà lại đối với linh thức có áp chế, khiến người như tai mắt mất thông.

Không bao lâu, Mạnh Hạo mơ hồ chứng kiến, ở phía xa có một chỗ to lớn thung lũng, ở đằng kia thung lũng giữa không trung, thì là một mảnh ngập trời khói đen.

Thung lũng bên dưới chỗ sương mù này, phương viên chừng ngàn dặm, vô cùng to lớn, chỗ đó chính là Nam Vực thần bí Vãng Sinh chủ động.

Nơi đây đã tiếp cận Vãng Sinh động hạch tâm, vờn quanh cái này hạch tâm thung lũng bốn phía, có mười mấy đạo cột sáng phóng lên trời, lâu dài tồn tại sừng sững bất phương, mỗi một đạo cột sáng đều có kinh người chấn động khuếch tán, khiến cho ngoại nhân khoảng cách rất xa cũng đều có thể chứng kiến.

Càng là ẩn chứa trận trận uy hiếp, cũng chính là bởi vì cái này mười mấy đạo cột sáng tồn tại, mới khiến cho cái này ngày bình thường tràn đầy nguy hiểm Vãng Sinh động vạn dặm phạm vi, biến thành không hề là từng bước nguy cơ.

Rất nhiều kỳ dị sinh mệnh trong phạm vi Vãng Sinh, cũng đều ẩn nấp, đơn giản sẽ không ra ngoài đả thương người.

Có thể chứng kiến, cái kia mười mấy đạo cột sáng, mỗi một đạo đều là một cái trú điểm, trong đó có không ít tu sĩ khoanh chân ngồi tĩnh tọa, có thể ở cái này Vãng Sinh động tới gần chỗ hạch tâm, mở ra như vậy cứ điểm, tại Nam Vực, chỉ có ngũ tông tam tộc có thể làm được.

Mạnh Hạo theo tới gần, liếc mắt liền thấy được những thứ này bên trong cột ánh sáng, có một đạo màu tím cột sáng phát ra bức người khí thế, tràn đầy uy áp, khuếch tán bốn phía, khiến cho khu vực tử sắc quang trụ, không có chút nào khói đen tồn tại, mặt đất phía trước đã trở thành màu tím.

Ngô Đình Thu thành linh ở bên trong, còn có Diệp Phi Mục, Sở Ngọc Yên cùng với An Tại Hải, Lâm Hải Long, lại có là Tử Khí nhất mạch tu sĩ, ước chừng hơn trăm người, đang khoanh chân ngồi ở bên trong cột ánh sáng, nhắm mắt dưỡng thần.

Trong những người này, có hai cái lão giả, tĩnh tọa vị trí là cái kia cột sáng trung tâm, cái này hai lão ăn mặc trường bào màu trắng, dung nhan tang thương, nhưng trên thân bọn hắn, Mạnh Hạo lại cảm nhận được một cỗ kinh khủng áp lực.

Mà ngay cả Ngô Đình Thu, cùng cái này Nhị lão so sánh, đều rõ ràng không bằng, tựa như kém một cảnh giới!

“Trăm linh. . .” Mạnh Hạo thở sâu, đi về phía trước thì ánh mắt dời đi, nhìn về phía mặt khác vài đạo cột sáng, hắn nhìn thấy Nhất Kiếm tông, Thanh La tông, Kim Hàn tông, Huyết Yêu tông, còn có tam đại gia tộc chi tu, trong đó Hàn Bối, Trần Phạm, Chu Kiệt, Vương Lệ Hải, Lý Đạo Nhất bọn người, đều bị Mạnh Hạo từng cái nhìn thấy, cho đến ánh mắt của hắn, đã rơi vào Thanh La tông ở trong, một người mặc quần áo màu trắng nữ tử.

Hứa Thanh.

Mạnh Hạo ngó nhìn một lát, thu hồi ánh mắt về sau, vừa nhìn về phía mặt khác cột sáng, trong đó có một đạo cột sáng, nhan sắc màu da cam, tràn đầy một cỗ bá đạo uy nghiêm ý, trong đó khoanh chân ngồi hơn mười người tu sĩ, từng cái lộ ra trên da, đều có một ít đồ đằng khắc họa(hình xăm), thân thể bọn họ cao lớn, xem xét cũng không phải là Nam Vực chi nhân.

“Tây Mạc chi tu. . .” Hai mắt Mạnh Hạo nheo lại, hắn không phải lần đầu tiên chứng kiến Tây Mạc tu sĩ, năm đó hắn lần thứ nhất bước vào Nam Vực hạch tâm lúc, liền thấy qua những thứ này cao lớn kỳ dị tu sĩ.

Mạnh Hạo cũng biết, Tây Mạc trên thực tế là gọi là Tây Man, đây là hắn năm đó ở trên bản đồ thấy xưng hô, chỉ có điều Tây Mạc chi nhân cảm thấy man chữ có giáng chức ý, cho nên tự xưng Tây Mạc, cùng Bắc Mạc tương xứng, bất quá cũng có người đưa bọn chúng trở thành Tây Ma.

Theo đi về phía trước, Mạnh Hạo ánh mắt cuối cùng nhất đã rơi vào mặt khác hai nơi cột sáng bên trên. Một trong số đó, tràn ra cột sáng nhan sắc là lam, như bầu trời giống như, càng là tại đó, có một lá cờ lớn bị đâm xuống mặt đất, phiên kỳ phát phối, thượng diện thành linh viết một cái màu vàng. . .

Quý!

Khi nhìn đến cái chữ này nháy mắt, Mạnh Hạo hai mắt bỗng nhiên co rút lại, hô hấp có chút dồn dập một chút, ở đằng kia cột sáng bên dưới có hơn mười tu sĩ khoanh chân ngồi tĩnh tọa, một người trong đó là cái thanh niên, đôi môi hơi bạc, vẻ mặt ngạo nghễ, trong thần sắc mang theo không kiên nhẫn, giống như phát

giác được Mạnh Hạo nơi này ánh mắt, quay đầu liếc nhìn một cái, hừ lạnh một tiếng, trong mắt lóe lên khinh miệt.

Một tiếng này hừ lạnh, nháy mắt liền rơi vào Mạnh Hạo tâm thần, lại để cho Mạnh Hạo bước chân dừng lại, nhưng trong cơ thể tu vi một vận chuyển, sẽ đem không khỏe tiêu tán.

“Kết Đan cảnh.” Mạnh Hạo thần sắc như thường, thu hồi ánh mắt, thanh niên kia hai mắt lóe lên, cẩn thận nhìn Mạnh Hạo liếc, liền không để ý tới nữa.

Mạnh Hạo ánh mắt cuối cùng đã rơi vào một đạo màu xanh cột sáng bên trên, không giống với Thanh La tông cột sáng màu xanh, màu xanh này càng đậm, đứng sừng sững ở chỗ đó, uy hiếp bốn phía.

Ánh sáng màu xanh bên dưới khoanh chân ngồi ba người, một người trung niên nữ tử, một cái lão giả, còn có một thì là tuổi trẻ nữ tử, cô gái này ăn mặc một thân trường sam màu xanh, mái tóc phủ vai thật đẹp, tướng mạo có chút xinh đẹp, nhưng lại ẩn ẩn cho người ta cảm giác, một cổ lãnh ngạo ý, giống như không tốt tiếp xúc, tính khí không nhỏ.

Ánh mắt đảo qua bốn phía, Mạnh Hạo bất động thanh sắc, mang theo sau lưng mọi người, thẳng đến Tử Vận Tông nơi ở tử sắc quang trụ mà đến. Vừa mới tới gần, lập tức liền có không ít người hai mắt bỗng nhiên mở ra, cảnh giác xem ra, khi nhìn thấy Mạnh Hạo về sau, lập tức có một ít lộ ra cung kính.

Sở Ngọc Yên thần sắc có chút phức tạp, xa xa Diệp Phi Mục cúi đầu xuống, không nói gì.

297. Chương 297: Còn Có Chút Tiểu Đắc Ý

Ngô Đình Thu đang khoanh chân ngồi tĩnh tọa, hai mắt bỗng nhiên đóng mở, nhìn Mạnh Hạo liếc về sau, khuôn mặt lộ ra mỉm cười, nhẹ gạt đầu, dùng tu vi của hắn, dùng hắn ở đây thân phận của Tử Khí nhất mạch, thái độ như thế đối với một cái tu sĩ Trúc Cơ, đủ để nhìn ra địa vị Mạnh Hạo tại Tử Vận tông.

Thậm chí có thể nói Mạnh Hạo địa vị, muốn vượt qua Ngô Đình Thu, nếu không phải là hắn tu vi không đủ, giờ phút này Ngô Đình Thu đều cần đứng dậy.

Mạnh Hạo bước vào giới Tu Chân đã có vài năm, trong lòng biết làm người không thể khí thịnh, liền hướng về Ngô Đình Thu ôm quyền cúi đầu, một màn này, lập tức lại để cho Ngô Đình Thu đáng tươi cười thêm nữa.

“Phương đại sư, lão phu dẫn tiến cho người thoát một phát nơi đây hai vị lão tổ.” Cái gọi là bánh ít đi, bánh quy lại, Mạnh Hạo tu vi mặc dù yếu, nhưng thân phận tôn cao, mà lại làm việc không có chút nào hống hách, khiến cho Ngô Đình Thu hảo cảm tăng nhiều, giờ phút này mở miệng cười lúc, Mạnh Hạo cũng mỉm cười, đi tới Ngô Đình Thu bên người.

Tại Ngô Đình Thu dẫn tiến bên dưới Mạnh Hạo hướng về tử sắc quang trụ hai cái tang thương lão giả ôm quyền, thật sâu cúi đầu.

“Văn bối Đan Đông nhất mạch Phương Mộc, bái kiến hai vị lão tổ.”

Theo Mạnh Hạo cúi đầu, hai vị kia mặt mũi nhăn nhó, tại ánh sáng tím trong ngôi xuống, hình thành mãnh liệt uy hiếp lão giả, chậm rãi mở mắt ra, hai người đều ngó nhìn Mạnh Hạo, ánh mắt thâm thúy, như muốn đem Mạnh Hạo khí tức một mực nhớ kỹ.

“Người tu vi không đủ, tận lực không nên đi ra ngoài, ở tại chỗ này liền có thể.” Một cái trong đó lão giả, nhàn nhạt mở miệng, hai mắt nhắm nghiền, tên còn lại tắc thì hướng về Mạnh Hạo mỉm cười, trong mắt mang theo một vòng ý tán thưởng.

Hai người này hiền lành, Mạnh Hạo trong lòng biết là bởi vì sư tôn của mình.

Bái kiến hai vị này lão tổ về sau, Ngô Đình Thu mang theo Mạnh Hạo, lại cùng Tử Khí nhất mạch không ít tu sĩ ra mắt. Những người này ở chứng kiến Mạnh Hạo lúc, đều cực kỳ khách khí, vô luận là ngôn từ hay vẫn là thần thái, đều mang tôn trọng.

Mặc dù là Kết Đan tu sĩ, đối mặt Mạnh Hạo lúc, cũng rất là tôn trọng.

Vì Mạnh Hạo giới thiệu Tử Khí nhất mạch tu sĩ về sau, về phần Đan Đông nhất mạch tại đây, tự nhiên không cần Ngô Đình Thu giới thiệu, mà là Đan Đông nhất mạch đệ tử, nhao nhao đi vào Mạnh Hạo bên người, cũng đến bái kiến.

Một phen khách sáo, tương xứng Mạnh Hạo đi về hướng Lâm Hải Long, An Tại Hải bọn người bên người lúc, Tử Vận tông nơi đây trước tràng diện, sớm được bốn phía những tông môn thế lực khác chứng kiến, hoặc xa hoặc gần, từng đạo ánh mắt trông lại, phần lớn là tại Mạnh Hạo trên thân dừng lại, tùy theo những ánh mắt này chủ nhân trong thần sắc lộ ra giật mình, hiển nhiên đa số đoán được Mạnh Hạo thân phận.

Mạnh Hạo ôm quyền, cùng Lâm Hải Long, An Tại Hải bọn người ra mắt, lại hướng Sở Ngọc Yên mỉm cười gật đầu, nhìn Diệp Phi Mục một cái, liền khoanh chân ngồi ở một bên.

Hắn cho dù cũng là Tử lô, nhưng nhưng lại Đan Quỷ đại sư truyền thừa đệ tử, địa vị tôn cao, dựa theo quy củ tông môn, là vượt qua mặt khác Tử lô đấy.

Có thể Mạnh Hạo trong lòng biết chính mình tu vi không cao, không muốn khoa trương, cho nên chỉ là ngồi ở An Tại Hải bên người, ẩn ẩn đem Lâm Hải Long đẩy tới vị trí trung tâm, Lâm Hải Long mèo già hóa cáo, há có thể nhìn không ra, cười lắc đầu, thì không có mở miệng vạch trần.

An Tại Hải cười cười nhìn Mạnh Hạo, thấp giọng mở miệng.

“Lâm sư huynh còn có mặt khác Tử lô, đều chỉ coi trọng đan đạo. . .” An Tại Hải còn chưa nói hết, dừng lại một chút, ngó nhìn Mạnh Hạo, hắn cảm thấy với sự thông minh của Mạnh Hạo, có thể biết được chính mình ngôn từ hàm nghĩa ở bên trong.

“An sư huynh yên tâm chính là, ta minh bạch.” Mạnh Hạo tự nhiên nghe được, đây là lại để cho Mạnh Hạo không nên đối với chuyện ngày đó có chỗ chú ý, giờ phút này mỉm cười nói xong, Mạnh Hạo ngẩng đầu nhìn về bốn phía, ánh mắt lần nữa đã rơi vào cái kia chữ Quý lá cờ bên trên.

Không có ai biết, Mạnh Hạo vừa rồi lần thứ nhất chứng kiến mặt này cờ xí lúc, nội tâm rung động hóa thành sóng cồn, hắn che giấu rất tốt, không lộ chút nào.

Nhưng tại tận trong đáy lòng hắn, cái chữ Quý này tồn tại rất nhiều thần bí khó lường.

Trên Tam Vĩ phiên, phong ấn một cái họ Quý!

Thái Ấch huyết tiên, cả đời lớn nhất tâm nguyện, dùng Quý gia máu tươi luyện huyết sát!

Còn có thượng cổ phúc địa ở trong, cái kia bầu trời chỗ, nghịch chuyển càn khôn phương đỉnh bên cạnh, Mạnh Hạo thấy trong tám hình, cuộc đời này không cùng họ Quý chung bầu trời!

Còn có trong truyền thuyết viễn cổ Kiến mộc, tự sụp ở Tinh Không.

Đây hết thấy hết thấy, đều cùng cái họ Quý này, tồn tại khó có thể hình dung, thiên ty vạn lữ liên quan, khiến cho Mạnh Hạo không thể không rung động, nhất là hôm nay, lần đầu tiên, tận mắt thấy mà cái họ này lạc ẩn cờ xí.

“Đó là Đông thổ Quý gia!” An Tại Hải đã nhận ra Mạnh Hạo ánh mắt, trầm mặc một lát, thấp giọng mở miệng, giống như lo lắng bị ngoại nhân nghe được, cho nên thanh âm nhỏ hơn.

Giống như nói lên cái tên này, coi như là An Tại Hải, cũng hiểu được hải hùng khiếp vía, rất là sợ hãi, như con kiến đang đàm luận voi.

Mạnh Hạo hai mắt nhỏ không thể thấy lóe lên, hắn nghe được An Tại Hải đang nói ra một câu nói kia thì về sợ hãi, nghiêng đầu nhìn về phía An Tại Hải.

”Ta đối với gia tộc này hiểu rõ cũng không nhiều, chỉ là từ sự tôn trọng đó nghe nói qua một ít, Đông thổ Quý gia, Nam Thiệm đại địa đệ nhất gia tộc . . . Cư trú ở Đông thổ, nội tình đến cùng sâu bao nhiêu, không người biết được.

Có thể người nhớ lấy nhớ lấy, đối với cái này gia tộc, ngàn vạn lần không nên đi trêu chọc chút nào!” An Tại Hải thấp giọng mở miệng, nói ra chỉ có hắn cùng với Mạnh Hạo có thể nghe được ngữ.

”Gia tộc này tộc nhân không ít, bất kỳ một cái nào cũng không có thể trêu chọc, thực tế như . . . Tiến vào chuẩn danh sách Quý tử bên trong, từng cái đều vô cùng tôn cao, trước người nhìn thấy cái vị kia. . .

Nếu như ta không có đoán sai, phải là một vị tại Quý gia chuẩn danh sách Quý tử, bằng không thì không có khả năng tuổi như vậy, đã là Kết Đan sơ kỳ.

Quý gia tộc nhân, thực tế đi vào chuẩn danh sách ở trong, đều là thiên kiêu, mỗi một thời đại cần trải qua một loạt tôi luyện về sau, đi tranh đoạt bách tử danh ngạch, trở thành chân chính danh sách tộc nhân.

Ta cũng vậy cũng chỉ biết rõ những thứ này, hay vẫn là sự tôn trọng một lần trong lúc vô tình nói lên.” An Tại Hải thấp giọng mở miệng, Mạnh Hạo trầm mặc, nội tâm đối với cái này cái Quý gia, cũng có một cái đơn giản nhận thức, nhất là nghĩ đến trải qua cái kia chút ít chuyện có liên quan đến cùng họ Quý , Mạnh Hạo dĩ nhiên biết được, gia tộc này, chỉ sợ đạo uẩn sâu, còn phải vượt qua thế nhân biết vô số lần.

”Còn có bên kia ba người, cũng không cần trêu chọc, bọn họ cùng Quý gia đồng dạng, đều là Nam Thiệm đại địa bên trên đỉnh phong gia tộc, khủng bố chí cực!” An Tại Hải nhỏ giọng nói, Mạnh Hạo thần sắc không thay đổi, ánh mắt giống như tùy ý quét qua, nhìn về phía màu xanh đậm bên trong cột ánh sáng, khoanh chân ngồi tĩnh tọa ba người.

”Người tới muộn, không biết được cụ thể, ta lúc trước tận mắt thấy vị kia Quý gia chi tu, xưng hô nàng kia là Phương gia! Mà lại hình như có chút ít kiêng kỵ bộ dáng.

Người nghĩ, có thể làm cho Quý gia kiêng kỵ, bối cảnh ba người này nên nhiều bao nhiêu, bọn hắn hiển nhiên cũng là đến từ Đông thổ!”

Theo An Tại Hải giới thiệu, Mạnh Hạo đối với nơi đây thế lực đã có đại khái hiểu rõ, ánh mắt đảo qua lúc, Mạnh Hạo hai mắt ngưng tụ, cùng Thanh La tông bên trong Hứa Thanh, ánh mắt đông lại cùng một chỗ.

Hai người không nói gì, hết thấy đều tại trong ánh mắt, cho dù rất nhanh sẽ tránh đi, nhưng hai người lại hiểu lẫn nhau ý.

Hàn Bối, Vương Hữu Tài, Lý Thi Kỳ, Lý Đạo Nhất, Chu Kiệt, Vương Lệ Hải, Hàn Sơn Đạo, Trần Phàm, còn có Tổng gia Tổng Vân Thư, xinh đẹp lại mang theo đơn độc u oán Tổng Giai, những thứ này Mạnh Hạo quen thuộc chỉ nhân, đều ở đây bốn phía riêng phần mình tông môn trong gia tộc, Mạnh Hạo từng cái đảo qua, không nhìn thấy nhóc béo.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Mạnh Hạo cũng không biết tất cả mọi người đang đợi mấy thứ gì đó, hắn thủy chung không thấy bất luận kẻ nào đi ra chỗ ở cột sáng, tựa hồ cũng đang chờ đợi.

Cho đến khói đen bên ngoài là bầu trời bao la cũng đều xuất hiện âm u lúc, Sở Ngọc Yên đi tới Mạnh Hạo bên cạnh thân, ngồi ở nơi đó, rất nghiêm túc coi chừng Mạnh Hạo.

Đối với Sở Ngọc Yên tại đây, Mạnh Hạo vẫn cảm thấy nàng này trực giác quá mức kinh người, giờ phút này bảo trì thần sắc như thường, cũng nhìn sang.

Hai người ánh mắt nhìn nhau, Sở Ngọc Yên lại không có chút nào tránh đi.

”Năm đó theo người tới đến Đan Đông nhất mạch, ta mỗi lần gặp lại người, đều bực bội, việc này ta tìm không ra nguyên nhân, nhưng muốn cùng. . . Có lẽ chúng ta từng tại địa phương nào bất kiến!” Sở Ngọc Yên nhẹ giọng mở miệng.

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh, nhưng nội tâm nhưng có chút hải hùng khiếp vía, lần nữa cảm khái cái này Sở Ngọc Yên trực giác khủng bố.

”Chúng ta, đã gặp ở nơi nào?” Sở Ngọc Yên bỗng nhiên lên tiếng như vậy, lời nói nói ra về sau, nàng chăm chăm vào hai mắt Mạnh Hạo, như muốn nhìn ra mảnh khõe.

Có thể đợi cả buổi, cũng không thấy Mạnh Hạo nói chuyện.

“Đan Đình cũng tốt, Phương Mộc cũng thế, người nhất định còn có một thân phận khác, người cũng không nguyên nói, ta cũng vậy không hỏi, nhưng sớm muộn gì ta sẽ biết rõ, người. . . là ai!” Sở Ngọc Yên rất nghiêm túc nhìn qua Mạnh Hạo, từng chữ từng chữ mở miệng, trong mắt của nàng lộ ra chấp nhất, chỉ là ở đằng kia chấp nhất ở bên trong, còn có một tia dị sắc, cái này dị sắc cho dù rất nhạt, nhưng Mạnh Hạo lại có thể nhìn ra, đó là Sở Ngọc Yên lúc trước nói tới Đan Đình đại sư lúc, mới có thể lộ ra hào quang.

“Sẽ không gặp. . .” Mạnh Hạo đáy lòng run run hạ xuống, hẳn hôm nay đã không còn là ngây thơ niên kỷ, đối với chuyện nam nữ cho dù không có chân chính nhận thức, nhưng ít nhiều vẫn là có thể nhìn ra một ít.

Cái này trong ánh mắt dị sắc, cùng lúc trước Hứa sư tỷ tại Thanh La tông, cùng mình ly biệt lúc, có chút tương tự.

Tuy nói có chút chột dạ, nhưng Mạnh Hạo vẫn mơ hồ cảm thấy có chút tiểu tự hào, dù sao cùng cái này Sở Ngọc Yên dây dưa, đã tồn tại nhiều năm, theo vốn là Vương Đăng Phi vị hôn thê, biến thành hôm nay bộ dáng, cái này toàn bộ quá trình, lại để cho hắn nhớ tới lúc, còn có chút tiểu đắc ý.

Giờ phút này vội ho một tiếng, vì xác định là thật không nữa như chính mình suy đoán, tay phải hắn trực tiếp nâng lên, tại Sở Ngọc Yên trong sưng sốt, Mạnh Hạo tay phải đã sắp đụng phải Sở Ngọc Yên khuôn mặt.

Nháy mắt, Sở Ngọc Yên mặt trực tiếp đỏ lên, giật mình tại đó, hiển nhiên là như thế nào cũng không nghĩ đến, trước mắt Phương Mộc càng như thế đường đột.

Ngón tay không có đụng chạm, Mạnh Hạo thu hồi lại, nhìn xem Sở Ngọc Yên, thở dài.

Cái này thở dài truyền ra, lại để cho Sở Ngọc Yên mặt càng đỏ hơn, mắt phượng trợn lên giận dữ nhìn, chăm chăm vào Mạnh Hạo, giống như thẹn quá hoá giận.

Đúng lúc này, bỗng nhiên đấy, một tiếng nổ vang bỗng nhiên theo thung lũng bên trong kinh thiên truyền ra, tùy theo thanh âm xuất hiện, Tử Vận tông hai vị kia lão tổ hai mắt bỗng nhiên mở ra, bốn phía mặt khác bên trong cột ánh sáng lão tổ cấp bậc đích nhân vật, đều nhao nhao mở hai mắt ra.

Trong chốc lát, những người này liền lập tức bay ra, gần hai mươi người lao ra, thẳng đến thung lũng lên, cùng lúc đó, Ngô Đình Thu hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang, mở miệng thanh âm rơi vào Tử Vận tông trong tai mọi người.

“Lại bắt đầu, mỗi một lần các tông lão tổ liên hợp áp chế Vãng Sinh động thời gian một nén nhang tả hữu, các người phải nhanh một chút, nhớ kỹ, Tử Khí nhất mạch phải phối hợp Đan Đông nhất mạch, thu hoạch này trong thi thể không nhiều lắm chi huyết!”

298. Chương 298: Thi Thể Tiên Nhân Cử Động

“Đan Đông nhất mạch không thể đụng chạm thi thể bất luận cái gì bộ vị, Tử Khí nhất mạch đi theo lão phu, tranh thủ lúc này đây có thể tại một nén nhang ở trong, lấy được tiên huyết!” Ngô Đình Thu hai mắt lóe lên, thân thể nháy mắt nhảy lên một cái, thẳng đến xa xa mà đi.

Sau lưng hắn, Tử Khí nhất mạch tu sĩ tùy theo lao ra, Mạnh Hạo bốn phía Đan Đông nhất mạch tu sĩ, cũng đều nhao nhao triển khai tốc độ, đi theo tiến đến.

Sở Ngọc Yên hung hăng trợn mắt nhìn Mạnh Hạo liếc, thon thả uốn éo, rất tròn hai chân thon dài giống như tràn đầy co giãn, quay người thì quần áo dần cái mông vung cao, lại để cho Mạnh Hạo hai mắt không tự chủ được nhắm đi qua, chứng kiến Sở Ngọc Yên cùng Lâm Hải Long bọn người cùng với không ít đan tu, thẳng đến phía trước Vãng Sinh động chỗ ở thung lũng.

Ở đằng kia thung lũng ở trong, đứng vậy tiên nhân thi thể chỗ.

Mạnh Hạo thở sâu , không hề đi suy tư Sở Ngọc Yên chuyện tình , mà là ngưng thần nghiêm túc , tùy theo nhảy lên một cái , bên cạnh hắn giờ phút này còn có một người , cơ hồ cùng hắn đồng thời bay ra , đứng vậy Diệp Phi Mục .

”Cổ thi thể kia cho dù không tồn tại bích chương , nhưng phạm là đụng chạm , đều bị lập tức hút vào không gian kỳ dị , có có thể trở về , có cũng không trở về nữa .

Mà mỗi ngày , chỉ có tại dưới mắt cái lúc này , cổ thi thể này quỷ dị chi lực mới có thể tiêu tán hơn phân nửa , khiến người có thể hơi chống cự , cho nên mỗi khi cái lúc này , Vãng Sinh động bên trong tánh mạng cũng sẽ ra ngoài .

Cho nên , cần tất cả tông tới chỗ này lão tổ , tiến đến trấn thủ , vì tất cả tông đệ tử tranh thủ thời gian nhất định .” Diệp Phi Mục đã trầm mặc mấy cái hô hấp thời gian , thấp giọng mở miệng , hướng Mạnh Hạo giải thích hôm nay một màn biến hóa nguyên nhân .

”Không giống với những tông môn khác , chúng ta cần chỉ là cái thi thể này dòng máu , còn Tử Khí nhất mạch , có lẽ còn có mặt khác mục đích , nhưng lại phải phối hợp chúng ta , trước lấy huyết dịch, về sau bọn hắn mới có thể hoàn thành mặt khác mục đích.

Mà sở dĩ nhiều như vậy Tử lô cùng đan sư đều đã đến , là bởi vì cái này tiên nhân thi thể dòng máu , vốn là vô hình , sẽ ở ly khai thi thể sau tán ra, tiêu tán ở trong thiên địa, chỉ có chúng ta có đủ đan đạo chi tu, mới có thể ở đằng kia một cái chớp mắt, dùng luyện chế đan dược phương pháp đi Luyện Hư không , mới có thể sắp tán mở đích tiên huyết, luyện ra.” Diệp Phi Mục giải thích rất kỹ càng, sau khi nói xong, hắn cúi đầu tốc độ trong nháy mắt tăng, thẳng đến phía trước, tựa hồ hắn sở dĩ lúc trước cùng Mạnh Hạo đồng bộ, chính là muốn đem những thứ này nói ra.

Hòa hoãn quan hệ ý , Mạnh Hạo cảm thụ được , nhưng trong đó thực sự tồn tại lần nữa so sánh khiêu chiến, là muốn nhắc nhở Mạnh Hạo, nhìn xem ai, có thể đem tiên nhân kia chi huyết, cái thứ nhất luyện ra.

Nhưng hôm nay Mạnh Hạo, hắn lại tới đây không phải là vì cái gì huyết dịch, mà là vì cái kia triệu hoán bên trong thanh âm, mà lại ngoại nhân không biết được cái thi thể này, nhưng Mạnh Hạo rất rõ ràng, người này. . . Căn bản là không có chết!

Trong đầu đủ loại ý niệm trong trôi qua, Mạnh Hạo hóa thành cầu vòng thẳng đến phía trước, ánh mắt quét qua, hắn lập tức thấy được Lý Đạo Nhất , Chu Kiệt , Hứa Thanh bọn người , giờ phút này cũng đều theo bốn phía thẳng đến thung lũng.

Khiến cho Mạnh Hạo đặc biệt chú ý , là cái kia họ Quý thanh niên , thanh niên này tu vi Kết Đan sơ kỳ đỉnh phong , bên người có bảy tám cái lão giả thủ hộ , cất bước đi về phía trước lúc, một thân ngạo nghễ , không quan tâm bốn phía hết thảy Nam Vực chi tu , tốc độ cực nhanh , nháy mắt đi xa.

Cùng lúc đó, còn có cái kia Phương gia nữ tử , thần sắc lạnh lùng , đi về phía trước thì toàn thân tràn ra chói mắt ngân quang, tia sáng kia như từng thanh mũi tên nhọn , tràn ra lúc, khiến cho tất cả ngóng nhìn chi nhân, đều có loại đau đớn cảm giác.

Họ Quý thanh niên cùng họ Phương này nữ tử, hai người kinh diễm tuyệt luân, bất kể là cố ý hay là vô tình ý, hắn hai người, đều đã sớm đã trở thành nơi đây nhất chú mục chính là tồn tại, tại hắn hai người trước mặt, cái gì thiên kiêu, cái gì đạo tử, đều là con sâu cái kiến, về mặt thân phận chênh lệch to lớn, khiến cho Nam Vực những cái kia thiên kiêu đạo tử mặc dù là không phục, nhưng nghĩ đến tông môn dặn dò, nghĩ đến đối phương thế lực khủng bố, cũng đều chỉ có thể trầm mặc.

Lại có là Tây Mạc tu sĩ, những thứ này thân thể cao lớn, trên da vẽ đầy mà Đồ Đằng chi nhân, giờ phút này đi về phía trước lúc, trên người bọn họ Đồ Đằng lập tức tràn ra trận trận hào quang, cực kỳ không tầm thường, đi về phía trước thì thẳng đến thung lũng.

Ngắn ngủn thời gian một nén nhang, là nơi đây tất cả tu sĩ tiến về trước bên cạnh thi thể cơ hội, mặc kệ từng cái tông môn có cái gì bất đồng mục đích, cơ hồ tất cả tiến đến đệ tử, đều tùy theo lao ra.

Thậm chí ở phía sau, đang lúc mọi người sau lưng, cái kia chút ít tồn tại ở vòng ngoài các tông đệ tử, cũng đều đoán chắc thời gian, chen chúc mà đến, hướng về vị trí trung tâm cấp tốc tiến đến.

Mạnh Hạo ánh mắt thu hồi, tốc độ nhanh hơn, ước chừng hơn mười tức sau, hắn bỗng nhiên cảm nhận được một cổ gió từ tiền phương thổi tới, này gió mang theo mục nát khí tức, thổi qua lúc, Mạnh Hạo cảm thấy thân thể dính nhơm nhớp, tựa như đổ ra một thân mồ hôi.

Thậm chí cái này mục nát phong, cực kỳ quỷ dị lại thấm thấu đã đến trong cơ thể, như xuyên thấu như vậy thổi đi, một màn này lại để cho Mạnh Hạo biến sắc, hắn lập tức phát giác được, bốn phía chi nhân không chỉ có là hắn, mà là tất cả mọi người là như thế.

Cùng lúc đó, cái kia chút ít các tông tu sĩ Nguyên Anh, khí tức của bọn hắn đều là trong chốc lát liền yếu đi không ít, như bị cường hành áp chế, điều này làm cho Mạnh Hạo nghĩ tới tiến đến trước, đã nghe được có quan hệ nơi đây cái kia một số chuyện.

Ví dụ như tu sĩ Nguyên Anh càng đến gần thi thể, tu vi lại càng bị áp chế, chỉ có Kết Đan mới có thể ở chỗ này như thường.

Không bao lâu, Ngô Đình Thu tu vi đã bị áp chế đã đến Kết Đan đại viên mãn trình độ, hắn sắc mặt có chút tái nhợt, mang theo mọi người, tại thời khắc này, xuyên thấu khói đen, trực tiếp đã đến gần cái kia chiếc giống như núi nhỏ thi thể.

Mạnh Hạo cũng ở đây một cái chớp mắt, tận mắt thấy mà cổ thi thể này, giống như ngọn núi nhỏ, làn da màu xám trên có vô số lạc ấn, những thứ này lạc ấn như phù văn, quỷ dị nhúc nhích lúc, tràn ra trận trận hào quang.

Những thứ này màn sáng đủ mọi màu sắc, tại giữa không trung giao thoa, nhưng đáng tiếc bị khói đen che đậy, cho nên ở bên ngoài nhìn không rõ, nhưng ở chỗ này lại có thể thấy rõ ràng, những phù văn này rõ ràng là hợp thành lần lượt văn tự.

“Đạo Thần kinh!” Bốn phía những tông môn khác tiến đến tu sĩ giờ phút này cũng đều thấy được những phù văn này, lập tức có người mở miệng, theo càng ngày càng nhiều tông môn tu sĩ đã đến, dần dần những người này hơn phân nửa, đều khoanh chân ngồi xuống, ngóng nhìn kinh văn.

Hiển nhiên, bọn hắn sợ dĩ theo tới, mục đích đúng vậy muốn ở chỗ này, tại mỗi ngày thời gian một nén nhang ở trong, đi không ngừng mà tìm hiểu cái này Đạo Thần kinh.

Tử Vận tông cũng có một chút đệ tử ngừng lại, khoanh chân ngồi ở bốn phía, ngóng nhìn cái kia chút ít phù văn, Mạnh Hạo ngẩng đầu liếc nhìn, hai mắt có chút co rút lại, ngăn ngừa này một cái nhìn, hắn liền phát giác được mình linh thức lại xuất hiện hỗn loạn dấu hiệu.

Mạnh Hạo lập tức đem ánh mắt thu hồi, cúi đầu thẳng đến phía trước thi thể chỗ, giờ phút này cái kia chút ít hiển nhiên đối với thi thể càng có hứng thú tất cả tông đệ tử, cũng đều dần dần đã đến gần thi thể.

Theo tới gần, cái thi thể này bằng bạc, ánh vào mà Mạnh Hạo trong mắt, ngay tại Ngô Đình Thu mang theo Tử Khí nhất mạch đệ tử, liều mạng dù là bị quỷ dị truyền tống đi, cũng muốn đi phá vỡ cái thi thể này làn da, lấy ra huyết dịch lúc, bỗng nhiên cái kia triệu hoán cảm giác xuất hiện, trực tiếp hiện lên ở mà Mạnh Hạo đáy lòng.

“... Đến nơi này của ta...”

“Ta đã đợi ngươi rất lâu rồi...”

“Hết thấy chân tướng, hết thấy đáp án, người thừa kế của ta, người đều sẽ biết được...”

Triệu hoán ý tràn ngập Mạnh Hạo toàn thân, lại để cho Mạnh Hạo thân thể chấn động, hắn lập tức nhìn bốn phía những người khác, lại phát hiện nơi đây tất cả mọi người tựa như không có nghe được gần đây ở bên tai triệu hoán.

Ngay tại Mạnh Hạo nhìn bốn phía trong tích tắc, đột nhiên đấy, một tiếng kinh thiên nổ vang trong chốc lát theo thi thể chỗ truyền khắp bát phương, cùng lúc đó, đại địa âm âm chấn động, toàn bộ Vãng Sinh động thung lũng cũng đều tại đây một cái chớp mắt giống như đất rung núi chuyển.

Ầm ầm nổ mạnh lập tức khuếch tán bốn phía, khiến cho tại đây tất cả tu sĩ, đều ở đây trong tích tắc thần sắc đại biến.

“Động!! Ta vừa rồi chứng kiến cái thi thể này tay phải động!”

“Điều đó không có khả năng, đây là một cái chết đi không biết bao nhiêu năm tháng thi thể, làm sao có thể sẽ động!”

“Ta cũng vậy chứng kiến, vừa rồi cái thi thể này tay phải bỗng nhúc nhích. . . Chẳng lẽ là ảo giác. . .” Nơi đây tất cả tông tu sĩ, lập tức có người nghẹn ngào mở miệng.

Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, hấn tận mắt thấy cái kia vốn là tĩnh mịch bất động thi thể, tại vừa rồi cái kia một cái chớp mắt, tay phải bỗng nhúc nhích!

Một màn này, Mạnh Hạo xác định chính mình tuyệt sẽ không nhìn lầm, mà lại hấn đã sớm biết được, cái thi thể này căn bản cũng không phải là người chết, đối phương. . . Còn sống!

Cơ hồ tại đây bốn phía tiếng ồ lên, còn có nơi đây nổ vang nổ mạnh khuếch tán nháy mắt, đột nhiên tại tất cả mọi người ánh mắt nhìn về phía thi thể lập tức , cái thi thể này . . . Lại chậm rãi giơ lên khổng lồ tay phải, cái này tay phải nâng lên tốc độ, cho người ta cảm giác rất chậm, nhưng tiếp theo một cái chớp mắt, giống như muốn che đậy đỉnh đầu, theo bỗng nhiên rơi xuống, thi thể tay phải, trực tiếp vỗ vào đại địa.

Một màn này, lại để cho nơi đây chi nhân cả đám trợn mắt há mồm đồng thời lập tức tê cả da đầu, nguyên một đám không chậm trễ chút nào đang muốn lui về phía sau. . . nhưng không đợi rời khỏi, thi thể tay phải rơi xuống đất!

OÀ..ÀNH!

OÀ..ÀNH!

OÀ..ÀNH!

Khó có thể hình dung nổ vang rung trời, theo đại địa chấn động, theo khói đen quay cuồng, theo trời xanh nháy mắt thất sắc, lập tức quật khởi trời xanh, đại địa như đã trở thành sóng cả mãnh liệt biển cả, càng là nhấc lên từng đạo như vòng tròn gợn sóng, hướng về bốn phía hóa thành trùng kích, quét ngang ra.

Trong khoảng thời gian ngắn tiếng kêu thảm thiết thê lương liên tiếp, thiên địa thất sắc, hỗn loạn tung bừng.

Tiếng sấm mãnh liệt kinh thiên, đại địa chấn động, xa xa đang cùng Vãng Sinh động lao ra tánh mạng đối nghịch các tông lão tổ nguyên một đám bỗng nhiên sắc mặt đại biến, cùng lúc đó , phiêu phù ở giữa không trung cái kia chút ít khói đen, đã bắt đầu kịch liệt quay cuồng, một cái chớp mắt liền thẳng đến đại địa trầm xuống mà đến.

Ngay sau đó, một cổ to lớn khó có thể hình dung hấp lực, trong giây lát từ nơi này trên thi thể truyền ra, cái này hấp lực lập tức tứ tán, tất cả ở chỗ này tu sĩ, căn bản là không kịp có chút giấy dựa, liền một cái chớp mắt bị cái này hấp lực chột tùm động, tại đụng chạm thi thể một cái chớp mắt, nhao nhao biến mất.

Lý Thi Kỳ, Vương Hữu Tài, Lý Đạo Nhất, Vương Lệ Hải , Chu Kiệt , Trần Phàm , cái này bốn phía tất cả tu sĩ , toàn bộ đều ở đây trong tích tắc , bị này hấp lực điên cuồng xoáy lên , lập tức biến mất , như bị quỷ dị truyền tống đi không biết chi địa.

Mạnh Hạo bên người Sở Ngọc Yên cùng Diệp Phi Mục, còn có Đan Đông nhất mạch, Tử Khí nhất mạch tu sĩ, cũng vô pháp bỏ chạy, toàn bộ bị cuốn vào trên thi thể, biến mất không còn tăm hơi.

Mạnh Hạo thân thể, tựa như bị một cái bàn tay vô hình bắt lấy, không bị khống chế thẳng đến thi thể mà đi, nhưng thần sắc của hấn trong nháy mắt trấn tĩnh lại, hấn có thể cảm nhận được đối phương không có ác ý, bằng không mà nói, lấy đối phương thần thông, chính mình dù là khoảng cách rất xa, cũng sẽ không có chân chính an toàn.

“Người đã ba phen mấy bận kêu gọi ta tiến đến, tắc thì Mạnh mẽ đi lại có làm sao!” Mạnh Hạo hai mắt lộ ra một vòng tinh mang, theo hấn sớm nhất theo triệu hoán trong thanh âm, đã nghe được cái kia ba câu câu hỏi về sau, hấn cũng đã minh bạch, chính mình, nhất định phải tới!

Thiên địa to lớn, cha mẹ lớn nhất!

Có quan hệ cha mẹ sự tình, thủy chung tại Mạnh Hạo trong nội tâm, hẳn có cảm giác mãnh liệt là ở chỗ này, chính mình có lẽ có thể được đến đáp án!

Tại đưng phải thi thể một cái chớp mắt, tại Mạnh Hạo thân ảnh biến mất nháy mắt, hẳn nhìn thấy này Quý gia thanh niên cùng họ Phương nữ tử, cũng biến mất theo tại cổ thi thể này bên trên.

Ngay sau đó, Mạnh Hạo trước mắt lập tức đen kịt. . .

299. Chương 299: Mê Cung Giết Đồ Đẳng

Thì ra là trong chốn lút , Mạnh Hạo trước mắt thế giới không còn đen kịt mà là khôi phục sáng ngời, hẳn rõ ràng cảm nhận được tại vừa rồi một khắc này , thân thể của mình bên ngoài xuất hiện một hồi truyền tổng chỉ lực.

Đúng vậy cổ này truyền tổng, khiến cho hẳn như bị na di vậy, không biết đưa đi mà nơi nào.

Ở trước mắt hết thấy rõ ràng nháy mắt, Mạnh Hạo chợt nhìn bốn phía, cái này xem xét, hẳn lòng mảy lập tức nhẩn lại.

Đây là một mảnh cổ xưa tường thành, thượng diện có không biết khô cạn bao nhiêu năm loang lỗ vết máu, ngẩng đầu nhìn lại, tường thành độ cao giống như cùng trời như nhau, tựa như không có cuối cùng .

Hơn nữa ở chỗ này, cũng không phải là một chỗ như vậy tường thành, mà là hai bên cũng có, nghiêm nhiên tạo thành một con đường chỉ lộ, Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, thân thể lập tức bay lên, cũng không phải là về phía trước, mà là thẳng đến không trung.

Mạnh Hạo xông lên bầu trời lúc, đã lên không cực cao, nhưng cho dù là hẳn tu vi ngưng tụ trong đôi mắt, cũng như trước không cách nào trông thấy được tường thành điểm cuối cùng ở phương nào.

“Không có cuối cùng. . .” Mạnh Hạo trầm mặc, thân thể chậm rãi rơi xuống , cũng không có hạ xuống mặt đất , mà là trôi lơ lửng ở giữa không trung.

Nơi đây cho người ta một loại cảm giác bị đè nén, tự hồ chỉ có hai con đường, không phải tiến lên, vậy chỉ có cách quay lại.

Mạnh Hạo nghĩ tới có quan hệ tu sĩ đưng phải tiên nhân thi thể về sau, bị truyền tổng từng màn, cơ hồ từng trở về chỉ nhân, miêu tả cũng không đồng dạng, có nói núi sông, có rất nhiều lầu các, có nói tiên cảnh, có nói chiến trường.

Trầm ngâm ở bên trong, Mạnh Hạo tay phải nâng lên, hướng về hư vô liên tục vỗ ra bảy tám lần, lập tức ầm ầm nổ mạnh quanh quẩn, tại Mạnh Hạo phía trước lập tức xuất hiện một cái to lớn màu xanh chướng ần, cái này chướng ần như sương, ngưng tụ cùng một chỗ quay cuồng, theo Mạnh Hạo tay phải vung lên, cái này chướng ần thẳng đến hơi nghiêng tường thành mà đi.

Tốc độ cực nhanh, lập tức lại đưng phải trên vách tường, nhưng thì không có truyền ra chút nào thanh âm, như cái này chướng ần bị vách tường hấp thu đồng dạng, toàn bộ vách tường không hề động một chút nào.

Một màn này, lại để cho Mạnh Hạo sắc mặt trầm xuống.

Hắn tinh tường trước một kích, tuy nói chính mình chỉ dùng năm phần mười lực, nhưng mặc dù là Trúc Cơ đại viên mãn, cũng đều có thể trực tiếp nát bấy, nhưng này vách tường thì không có chút nào chấn động.

Trầm mặc một lát, Mạnh Hạo lúc ngẩng đầu, trong mắt tinh mang lóe lên, thân thể về phía trước gào thét mà lên, đã cao thấp không thể, đã vách tường kiên không thể phá, như vậy dứt khoát về phía trước!

Gào thét ở giữa, Mạnh Hạo tốc độ cực nhanh thẳng đến phía trước, không biết đi bao lâu, hẳn hai bên tường thành hướng ra phía ngoài kéo dài, khiến cho phía trước phạm vi càng lúc càng lớn lúc, ở phía trước

của hắn, chính giữa xuất hiện một mặt dựng thẳng tường thành, trực tiếp đem con đường này, tạo thành phân nhánh, biến thành hai con đường.

Khi nhìn đến cái này phân nhánh lối đi một cái chớp mắt, Mạnh Hạo trong mắt trực tiếp lộ ra hiểu ra.

“Mê cung. . .”

Cùng lúc đó, tại đây trong mê cung, Lý Đạo Nhất sắc mặt âm trầm, tới lúc gấp rút nhanh chóng đi về phía trước, còn có Chu Kiệt, Vương Lệ Hải, Hứa Thanh, Hàn Bối bốn người, cũng thành linh đều là tại đây trong mê cung.

Lại có là Quý gia thanh niên, cùng cái kia họ Phương nữ tử, hai người cũng giống như vậy, đều phân biệt tại đây mê cung bất đồng nơi hẻo lánh.

Đến nay mới thôi, vẫn chưa có người nào lẫn nhau đụng phải, cũng liền khiến cho nơi đây chi nhân, từng cái ít nhiều cũng hơi cho rằng, nơi đây chỉ có chính mình tồn tại!

Bởi vì trước đây, tất cả đụng chạm tiên nhân thi thể sau khi biến mất, lại trở về chi nhân, nói mỗi người bị truyền tống đi địa phương, cũng không đồng dạng, không có lặp lại.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua, Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh, mặc dù là gặp không ít chỗ rẽ, nhưng hắn lại không chút do dự, lập tức lựa chọn một cái đi về phía trước, giống như không có quá nhiều suy nghĩ.

“Nếu là người để cho ta tới đến nơi đây, như vậy. . . Không cần ta đi tìm kiếm, sớm muộn gì người cũng sẽ xuất hiện tại trước mặt của ta.” Mạnh Hạo bình tĩnh, liên tiếp đã bay vài ngày sau, ngày hôm nay ở trước mặt hắn, xuất hiện năm chỗ rẽ, Mạnh Hạo đưa tầm mắt nhìn qua, đang muốn hướng về chính giữa mà đi lúc, bỗng nhiên thần sắc hắn khẽ động, thân thể lập tức lui về phía sau.

Cùng lúc đó tay phải nâng lên, lấy cực nhanh tốc độ vạch phá ngón trở, tại lui ra phía sau một cái chớp mắt, hướng về phía trước đích chính giữa lối rẽ bên trong xa xa nhất chỉ.

Cơ hồ tại hắn lui ra phía sau nháy mắt, một đạo hắc tuyến lấy tốc độ như tia chớp, trực tiếp theo Mạnh Hạo lúc trước chỗ xuyên thấu mà qua, nếu không phải là Mạnh Hạo phát giác rất nhanh, giờ phút này tất nhiên trọng thương.

Có thể Mạnh Hạo trước nhất chỉ, nhưng lại lập tức bạo phát ra ngập trời Huyết Sát khí tức, cùng cái kia hắc tuyến giao thoa mà qua, thẳng đến phía trước chỗ ngã ba bên trong.

Một tiếng nổ vang lập tức truyền ra lúc, Mạnh Hạo sắc mặt âm trầm, trong mắt sát cơ chớp động, thân thể chỉ lui về phía sau ba bước, liền chợt dừng lại không lùi mà tiến tới, tay phải nâng lên, lập tức Mạnh Hạo toàn thân tử khí lượn lờ, những thứ này tử khí nháy mắt thẳng đến Mạnh Hạo tay phải, vờn quanh ở bên trong, biến ảo đã trở thành một bả trường đao màu tím.

Theo Mạnh Hạo đi về phía trước, hắn không chút nào do dự nâng tay phải lên, hướng về phía trước chém.

Nổ vang ở giữa, một đạo màu tím hình cung ngay lập tức theo Mạnh Hạo tay phải đi ra ngoài, tại hắn phía trước hóa thành chùng dài hơn một trượng cực lớn hình cung, càng có tí ti tử khí theo Mạnh Hạo trên thân thể tràn ra, không ngừng mà dung nhập cái này màu tím hình cung bên trong.

Đúng vậy. . . Tử Khí Trảm!

Dùng hoàn mỹ Trúc Cơ mười tòa đạo đài, vận chuyển Tử Khí Đông Lai, triển khai một kích sát chiêu thuật pháp.

Tử Khí Trảm như vàng trắng cô độc, một cái chớp mắt bay ra, thẳng đến ở giữa chỗ rẽ, tại tới gần một cái chớp mắt, trực tiếp bóp méo hư vô, tràn ra mà số lớn chấn động, khiến cho cái kia vốn là thoát nhìn không có một bóng người khu vực, theo hư vô vận vẹo, như bị nhắc lên một tầng cái khăn che mặt, lộ ra trong đó một người cao lớn thân ảnh.

Đó là một người đàn ông trung niên, thân thể cao lớn, cao hơn chùng Mạnh Hạo ba đầu nhiều, thoát nhìn cực kỳ cường tráng, ăn mặc đơn giản quần áo, lộ ra trên da vẽ lấy ba đầu Giao Long Đồ Đằng!

Đúng vậy Tây Mạc chi tu!!

Giờ phút này hắn bị buộc hiện thân về sau, tay phải bỗng nhiên nâng lên, trong miệng truyền ra một tiếng gầm nhẹ, lập tức hắn mi tâm lập tức nổi lên hắc mang, toàn thân Đồ Đằng càng là hắc quang lóng lánh, trong chốc lát tại hắn trước người, tựa xuất hiện một ba đầu hư ảnh, cái này Giao Long cực kỳ chân thật, ba cái đầu lâu gào rú, hướng về Tử Khí Trảm căn xé mà đi.

Tiếng sấm ở trong nháy mắt này kinh thiên động địa truyền khắp bát phương, Mạnh Hạo lập tức chứng kiến, hắn Tử Khí Trảm sụp đổ vỡ vụn, hóa thành tí ti tử khí tản ra, tương tự vậy, cái kia ba đầu Giao Long, ba cái đầu lâu cũng đều bị phân cách ra, vị kia Tây Mạc tu sĩ sắc mặt khó coi, nhìn về phía Mạnh Hạo lúc, ẩn ẩn trong mắt mang theo khiếp sợ.

Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng, tay phải nâng lên trực tiếp hướng về đại địa nhấn một cái.

“Tử khí giao sát!” Mạnh Hạo tay phải bỗng nhiên nâng lên, tại đây một cái chớp mắt, lập tức cái kia chút ít tử tán tử khí chợt dừng lại, lẫn nhau uốn lượn, một cái chớp mắt kéo dài, thỉnh linh hóa thành từng đạo sợi tơ, nháy mắt vờn quanh cái kia Tây Mạc tu sĩ, cấp tốc quán động lúc, truyền ra ben nhọn tiếng gào thét, theo Mạnh Hạo tay phải chợt nắm tay, những thứ này tử khí sợi tơ nháy mắt co rút lại.

Này thuật, là Mạnh Hạo đã trở thành Tử lô về sau, lấy được Tử Khí nhất mạch đối với Tử Khí Trảm thức thứ hai thuật pháp, trừ lần đó ra, còn có đệ tam thức, Tử Lâm Nguyệt!

Vị kia Tây Mạc sửa thượng diện sắc có chút âm trầm, mắt thấy những thứ này tử khí quán quanh co rút lại mà đến, hắn bỗng nhiên hừ lạnh một tiếng, tay phải bỗng nhiên nâng lên, lập tức lộ ra tay phải hắn trên mu bàn tay một cái Đồ Đằng.

Cái kia Đồ Đằng rất đơn giản, là một nắm đấm màu đỏ, quyền đầu không lớn này, giống như hài nhi tay nắm chặt, nhưng hết lần này tới lần khác tại đây một cái chớp mắt, một cỗ khí thế âm âm ở giữa từ nơi này Tây Mạc tu sĩ trên thân bạo phát đi ra.

Tay phải hắn nâng lên, về phía trước hung hăng một quyền rơi xuống.

Một quyền này đánh vào hư vô, lại nhắc lên tầng tầng gợn sóng, ẩn ẩn có hài nhi thét lên tiếng khóc truyền ra, tiếng sấm nháy mắt truyền khắp bốn phía lúc, nổ vang quanh quẩn, tất cả quán quanh tử khí, tại đây một cái chớp mắt cùng cái kia chút ít gợn sóng đụng chạm về sau, trực tiếp sụp đổ nổ bung.

Cái này Tây Mạc tu sĩ cũng sắc mặt trắng bệch đi một tí, khoe miệng tràn ra máu tươi, nhìn về phía Mạnh Hạo lúc, lộ ra một vòng kiêng kỵ.

“Nam Vực Tử Vận tông đan sư, không nghĩ tới cũng có được tu vi như thế, hôm nay là tại hạ lỗ măng, như vậy cáo từ.” Hắn nói xong, thân thể lui về phía sau, trên cánh tay trái xuất hiện người thứ ba Đồ Đằng, cái này Đồ Đằng chỉ là một nửa, hình như có chút ít không trọn vẹn, không có hoàn toàn ngưng tụ ra, nhưng chỉ là nửa cái, liền khiến cho cái này Tây Mạc tu sĩ thân thể mơ hồ, sắp dung nhập hư vô.

“Một câu lỗ măng?” Mạnh Hạo trong mắt sát cơ lóe lên, vừa rồi nếu không phải hắn né nhanh, giờ phút này sớm đã đầu người hai nơi, giờ phút này lời nói ở giữa thân thể tiến về phía trước một bước bước đi.

“Các người Nam Vực tu sĩ chính là chấp mê bất ngộ, ta và người trong lúc đó rõ ràng đều là giả đan cảnh giới, vừa rồi người cũng dùng toàn lực, ta và người cũng chỉ là thế lực ngang nhau mà thôi!” Vị kia Tây Mạc tu sĩ hừ lạnh một tiếng, nhưng hắn vừa mới nói xong, bỗng nhiên sắc mặt bất chợt biến đổi.

Lại để cho hắn sắc mặt biến đổi, là Mạnh Hạo giờ phút này cất bước đi ra một cái chớp mắt, tu vi của hắn vận chuyển dưới, khí thế âm âm bộc phát, khí thế kia trực tiếp vượt ra khỏi lúc trước, lập tức chấn động bát phương.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo tay phải nâng lên, về phía trước điểm ba cái!

Ba chỉ huyết ấn, một cái chớp mắt kinh thiên mà ra, hóa thành ba đạo Huyết Sát kinh người khí tức, thẳng đến Tây Mạc tu sĩ mà đi.

“Như tiếp được Phương mô ba chỉ mà không chết, người có thể rời đi.”

Tây Mạc tu sĩ sắc đại biến, ánh mắt lộ ra hoảng sợ, hắn vốn là có chút mơ hồ thân thể, giờ phút này nháy mắt ngưng thực, căn bản là không cách nào như hư vô, tay phải nâng lên vô mi tâm, lập tức ba đầu Giao

Long Đồ Đằng, còn có huyết sắc quyền đầu Đồ Đằng, nhao nhao xuất hiện, biến ảo tương ứng chi vật, thẳng đến phía trước đẩy đi.

Cùng Mạnh Hạo ba ngón huyết âm, lập tức đụng nhau.

Tiếng sấm lền nửa quanh quần bát phương, ầm ầm nổ mạnh khuếch tán dưới, hét thảm một tiếng theo Tây Mạc tu sĩ trong miệng truyền ra, thân thể hắn run lên, hài nhi nắm đấm Đồ Đằng trực tiếp sụp đổ, hắn phun ra một ngụm máu tươi lúc, ba đầu Giao Long Đồ Đằng cũng theo đó nát bấy, cái này Tây Mạc tu sĩ rút lui mấy bước, hoảng sợ thì sắc mặt trắng bệch, không đợi mở miệng nói cái gì đó, một đạo huyết chỉ ầm lập tức mà đến, theo hắn mi tâm trực tiếp xuyên thấu mà qua.

Chấn động toàn thân, cái này Tây Mạc tu sĩ trực tiếp ngã xuống đất, khí tuyệt bỏ mình.

Mạnh Hạo đi tới, cúi đầu nhìn thoáng qua cái này tử vong Tây Mạc tu sĩ, hắn liền đối phương danh tự cũng không biết, giờ phút này ngồi xổm người xuống, từ nơi này tu sĩ trên thân lục lọi ra một túi trữ vật, cất kỹ sau trong mắt lộ ra một vòng trầm tư.

“Xem ra nơi đây không phải chỉ có ta một người. . .”

“Tây Mạc tu sĩ công pháp quỷ dị, cùng Nam Vực hoàn toàn bất đồng. . . Bằng không mà nói, tầm thường giả đan tu sĩ, ta nhất chỉ huyết ầm liền có thể diệt sát!” Mạnh Hạo cúi đầu vừa liếc nhìn cái này Tây Mạc tu sĩ, phát hiện người này trên hai tay Đồ Đằng, giờ phút này tựa như hòa tan, đã trở thành hắc thủy.

300. Chương 300: Viễn Cổ Tinh Không!

”Tây Mạc . . . Mạnh Hạo nhú mày, Thiên Hà biển hai bên, Nam Vực cùng Tây Mạc tương liên, chính giữa thì là Mặc Thổ, Mặc Thổ không lớn, chỉ là một địa mà thôi.

Nhưng là Tây Mạc cùng Nam Vực trong lúc đó, duy nhất thông đạo, trừ lần đó ra, địa phương khác bị song phương lão tổ cấp bậc tu sĩ, tại rất nhiều năm trước liền phong ấn, khiến cho đại địa xuất hiện linh vực.

Dù sao tại trong lịch sử, Tây Mạc cùng Nam Vực trong lúc đó, phát sinh qua hai lần kinh thiên động địa đại lục cuộc chiến, ở đằng kia hai lần đại chiến ở bên trong, Tây Mạc cùng Nam Vực tất cả tông môn, đều ở vào trong chiến tranh, đây không phải là một cái tông môn, một cái gia tộc chiến tranh, mà là hai đại khu vực kinh thiên cuộc chiến.

Mà lại phát động chiến tranh đấy, đều là Tây Mạc!

Bởi vì Tây Mạc tu hành tài nguyên cạn cỗi, mà lại khí hậu ác liệt, linh khí rất thưa thớt, nhưng càng như vậy, ngược lại càng là đã dẫn sinh ra không ít kinh diễm tuyệt luân thể hệ, khiến cho Tây Mạc lực lượng, ở đằng kia gian nan bên trong, càng thêm quật khởi.

Tại Tây Mạc, tu hành không phải trọng điểm, trọng điểm là sinh tồn, hắn nhược nhục cường thực tàn khốc, so với Nam Vực còn nghiêm trọng hơn mấy lần vượt quá, cho nên dưới tình huống như thế, nhưng phạm là trở hết tài năng chi tu, nếu so với Nam Vực cùng tầng thứ tu sĩ, phải cường đại hơn rất nhiều.

Bọn hắn hăm mộ Nam Vực dồi dào, cho nên muốn chiến!

Hai trận chiến hai bại, cũng liền tạo thành cái kia phân cách mà tây cùng nam ở giữa khổng lồ phong ấn.

Mạnh Hạo tay phải nâng lên, một cái biển lửa tản ra, đem Tây Mạc tu sĩ thân thể đốt cháy thành tro, sau đó hai mắt lóe lên, cảnh giác ý thêm nữa..., hóa thành cầu vòng hướng về phía trước gào thét mà đi.

Thời gian chậm rãi trôi qua, tại đây mê cung khu vực khác, không chỉ là Tây Mạc, còn có Nam Vực bản thổ tu sĩ, lẫn nhau gặp nhau sau hoặc là phụ thuộc, hoặc đi ra tay hỗn loạn tương bình.

Mà ngoại giới , giờ phút này cái kia chút ít tất cả tông lão tổ , cũng đều về tới riêng phần mình cột sáng ở trong, nhưng mà trong thần sắc khó tránh khỏi lo nghĩ bởi vì đã qua một tháng , nhưng thì không có một người trở về .

Hiện tượng này chưa bao giờ đã xuất hiện lúc trước nhưng phàm là đụng chạm thi thể bị truyền tống đi , nhiều nhất cũng chỉ là nửa tháng , đã bị truyền tống đi ra , trừ phi là . . . Toàn bộ tử vong !

Hãy theo lấy một tất cả tháng trước một màn xuất hiện , ở đằng kia thi thể bốn phía , thành linh xuất hiện một tầng màn sáng , cái này màn sáng ngăn cách hết thấy ngoại nhân tiến đến , mặc dù là cái kia chút ít trăm linh lão tổ , cũng đều tại màn sáng trước, không cách nào bước vào .

Nhưng bọn hắn có thể cảm nhận được cái này màn sáng , đúng vậy dùng cái thi thể này nào đó khí tức tản ra hình thành , khí tức này rất dễ đoán . . . Đó là sinh cơ !

Cái này cái gọi là tiên nhân hắn còn chưa chết , còn có một khẩu khí !

Nam Vực bị chấn động , lại tới càng nhiều nữa lão tổ , nhưng như trước thúc thủ vô sách , trừ phi đi đi lại lại dùng tất cả tông chỉ bảo bằng không mà nói trong thời gian ngắn không cách nào đem cái này màn sáng oanh mở , hắn . . . Bọn hắn cũng đều nhìn ra , coi như là không sử dụng chỉ bảo qua một tháng nữa , màn ánh sáng này cũng sẽ tự hành tản ra .

Nhất là tất cả tông đã phát hiện nhưng phàm là biến mất đệ tử , mạng của bọn hắn giản đa số vẫn còn, vỡ vụn không nhiều lắm , hiển nhiên tuyệt đại đa số còn không có nguy hiểm tánh mạng , vì vậy liền trong trầm mặc , tại ngoại giới .

Bởi vì , bọn hắn cho dù cũng không nói đến , nhưng thân là lão tổ , sao có thể nhìn không ra , cái này màn sáng tồn tại , cùng hắn nói là ngăn cách , không bằng nói là bảo hộ , lúc này đây mọi người biến mất , cùng hắn nói là nguy cơ , không bằng nói là một hồi tạo hóa .

Đây là . . . Một lần truyền thừa !

Trong mê cung , tất cả tông thiên kiêu đạo tử đang dùng các loại các dạng phương pháp , đi thử đồ ở chỗ này tìm kiếm lối ra , nhưng không có bất luận kẻ nào có thể làm được , bất quá. . . Thật là có không ít , ở chỗ này đã lấy được một ít tạo hóa .

Ví dụ như Sở Ngọc Yên , nàng giờ phút này hô hấp dồn dập , đi tới một cái lối rẽ cuối cùng về sau, xuất hiện ở trước mặt nàng , rõ ràng là một chỗ vách đá dựng đứng , ở đằng kia trên vách đá dựng đứng , có khắc số lớn đan phương , từng cái đều bị nàng tâm thần chấn động .

Lý Thi Kỳ , đi ở mọi chỗ trong lầu các , kinh ngạc nhìn bốn phía hết thấy , ẩn ẩn có thể phát hiện vô số thân ảnh tại bên người nàng đi tới đi lui , nhưng nhưng lại hư ảo đấy.

Tựa như nàng đi vào một một thế giới lạ lẫm , đã trở thành một cái ở ngoài đứng xem .

Quý gia thanh niên , vị kia chính xác danh sách chi tu , mang theo ngạo nghễ , chấp tay sau lưng , lạnh lùng nhìn về phía trước một mảnh chiến trường , chung quanh hắn vô số hài cốt , nhưng hắn lại thần sắc bất động chút nào , dạo chơi đi đến , ở phía trước của hắn , thành linh tồn tại một ngục quan tài .

Còn có cái kia đồng dạng đến từ Đông thổ địa phương nhà nữ tử , giờ phút này thần sắc lạnh lùng , đi ở một chỗ trong tiên cảnh , bầu trời tiên hạc bay múa , một mảnh đẹp rực rỡ tuyệt luân .

Lý Đạo Nhất , Vương Hữu Tài , Hàn Sơn Đạo , Trần Phàm , còn có Hứa Thanh , Hàn Bối , bọn hắn cũng ở đây trong mê cung , thấy được riêng phần mình bất đồng tràng diện , như có thể nói ra đi , ngoại nhân chắc chắn phát hiện , bọn hắn trải qua từng màn , thành linh đều là cùng đã từng trở về chi nhân , miêu tả tràng diện giống như đúc !

Mạnh Hạo , đã ở đi về phía trước không biết bao nhiêu ngày sau , đi tới một con đường cuối cùng , thấy được chỗ đó tồn tại thế giới .

Chuẩn xác mà nói , đó là một mảnh mệnh mong đích tinh không !

Vô số ngôi sao , phát ra sáng chói tinh quang , bốn phía hoàn toàn yên tĩnh , không có bất kỳ tiếng vang tồn tại , Mạnh Hạo đi ở trong tinh không , nhìn qua bốn phía , trong lúc mơ hồ , dựa vào hắc tuế nguyệt lực cảm giác , hắn đã nhận ra tại đây tồn tại tang thương dấu vết cổ xưa .

Cái loại này tang thương , là vượt qua mà mười vạn năm trở lên mục nát , cái loại này cổ xưa , là một loại mỗi một đã đến cực hạn , như tìm không thấy sống tiếp ý nghĩa thờ dài .

Mà mảnh Tinh Không , Mạnh Hạo cảm thấy rất là lạ lẫm , cùng hắn ngày bình thường đêm tối lúc ngẩng đầu , đoán đích tinh không bất đồng , cũng hoặc là nói . . Hoàn toàn bất đồng !

Không có một khóa tinh thần là giống nhau , nơi này ngôi sao , giống như tràn ra viễn cổ tang thương , làm cho người ta nhìn về sau, cũng không phải là như tại Nam Vực ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm lúc, bản thân có nhỏ bé cảm giác , ở chỗ này , tựa hồ có loại chính mình muốn cùng vùng sao trời này hòa vào nhau cảm giác , thậm chí tại đây cảm giác được hiện thời , nội tâm sẽ hiển hiện một cổ tự tin mãnh liệt cùng khát vọng .

Cảm giác hoàn toàn bất đồng .

Mạnh Hạo trầm mặc , hắn cũng không hiểu biết , tất cả từ nơi này thi thể truyền tống trong trở về chi nhân , mỗi người thấy cũng không đồng dạng , những thứ này không đồng dạng như vậy tràng diện , hôm nay tại đây trong mê cung tất cả mọi người ở vào một trong số đó , nhưng duy chỉ có Mạnh Hạo thấy Tinh Không . . .

Từ đầu đến cuối , kể cả tử vong , kể cả trở về , đều không có bất kỳ người nào đã từng gặp .

Mạnh Hạo , là duy nhất !

Trong trầm mặc , bỗng nhiên Mạnh Hạo mạnh mà cúi đầu , hắn đã nhận ra tại phía dưới , có một chỗ ngôi sao lên, tràn ra mà trận trận triệu hoán chi lực , tại cảm nhận được cái này triệu hoán chi lực một cái chớp mắt , Mạnh Hạo thân thể lập tức như bị hấp xả , trong chốc lát liền thẳng đến cái kia ngôi sao mà đi .

Tốc độ cực nhanh , khó có thể hình dung , Mạnh Hạo chứng kiến ngôi sao này càng lúc càng lớn , cho đến cuối cùng thay thế trong mắt hết thấy , hắn nhìn thấy mà tầng mây , thấy được hải dương , thấy được đại địa .

Đại địa vô hạn lan tràn mở rộng , cho đến Mạnh Hạo thấy được ngọn núi , thấy được dòng sông , tiếp theo một cái chớp mắt , hắn xuất hiện ở trên một ngọn núi , giờ phút này là đêm tối , bầu trời hiển lộ ngôi sao , Mạnh Hạo theo bản năng ngẩng đầu nhìn lại lúc, hắn đã có cùng Nam Vực trực tiếp nhất đối chiếu , tâm thần chấn động .

Đích đích xác xác , là hoàn toàn bất đồng !

Vùng sao trời này , càng thêm thanh tịnh , tựa như không có chút nào che đậy , hiển lộ tại trong mắt , tang thương cũng tốt , cổ xưa cũng thế , chúng đều tồn tại trong tinh không , không biết tồn tại bao nhiêu năm .

Mỗi một viên tinh thần , đều là xa lạ , cùng nam uy bầu trời đêm , không có bất kỳ nửa điểm đồng dạng .

“Đây là ta trong trí nhớ viễn cổ Tinh Không .” Một cái thanh âm bình tĩnh , theo Mạnh Hạo sau lưng truyền đến , Mạnh Hạo chậm rãi quay người , thấy được không biết lúc nào , ngồi ở phía sau hắn cách đó không xa , một chỗ trên núi đá nam tử trung niên .

Nam tử này ăn mặc một thân thanh lịch trường bào , mái tóc màu đen tùy ý tán tại sau lưng , tướng mạo tuấn lãng , trên mặt càng có một cổ tà dị cảm giác , cùng Mạnh Hạo tại đường lâu trong thế giới đoán lão giả , có chút khác nhau , nhưng như cần thận nhìn , bọn hắn rõ ràng chính là một người .

Ở trước mặt của hắn , thành linh có một chỗ đồng lửa , hỏa diễm thiêu đốt , nướng lấy vừa cùng” giống như xà vậy sinh vật .

“Ngồi xuống.” Nam tử trung niên nhàn nhạt mở miệng .

Mạnh Hạo trầm mặc , đi tới phụ cận , sau khi ngồi xuống ánh mắt nhìn về phía trên đồng lửa nướng cái kia xà , nhưng càng xem , hắn càng thấy được có chút kỳ quái , rắn này có trảo , cho dù giờ phút này đều tiêu rồi, nhưng cái này xà lại vẫn không chết , đang tại giãy dụa .

Càng làm cho Mạnh Hạo tâm thần chấn động đấy, là cái này xà lại còn có sừng, giống như sừng hươu như vậy, Mạnh Hạo ngưng thần nhìn kỹ, từ nơi này than cốc vậy trên thân thể, cẩn thận tìm kiếm mảnh khóc về sau, hần bỗng nhiên trợn mắt há mồm.

“Đây là . . .”

“Một cái Bạch Long mà thôi, có được đến gần vô hạn tiên cảnh cấp độ thứ nhất tu vi, bị chính ta tại thứ tám trên núi gặp được, nó đói bụng rồi, muốn tới đã ăn ta, nhưng ta cũng vậy đói bụng.” Nam tử trung niên hơi hột mở miệng, nhưng nói lời ngừ, Mạnh Hạo tuy nói nghe không được tiên cảnh cấp độ thứ nhất là cường đại dường nào, cũng không biết thứ tám núi là cái gì, nhưng mà ẩn ẩn có thể cảm nhận được, điều này Bạch Long, nhất định là cường đại làm cho người ta rung động.

“Người có ăn hay không?” Nam tử trung niên ngẩng đầu nhìn Mạnh Hạo liếc, tay phải nâng lên ở đằng kia chỉ có cánh tay dài ngắn Bạch Long trên thân thể chém, lập tức đem chém thành hai nửa.

“Người thích ăn đầu, hay vẫn là ăn cái đuôi?” Nam tử trung niên hỏi.

“Ày. . . Ăn đầu đi. . .” Mạnh Hạo chần chờ một chút, nam tử trung niên cười mắng một câu.

“Tiểu tử ngươi còn rất sẽ ăn.” Nói xong, nam tử trung niên đem cái Bạch Long nửa người trên, đưa cho Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo sau khi nhận lấy, có chút sợ mất mật, ngẩng đầu nhìn đối phương cắn một cái tại Bạch Long cái đuôi lên, trực tiếp từng ngón từng ngón cắn ăn tươi, hần thở sâu, mắt nhìn trong tay Bạch Long nửa người trên, tự nói với mình nơi này là cảnh tượng huyền ảo mà thôi, vì vậy đặt ở trong miệng.

Cót ca cốt kết đấy, từng miếng từng miếng cắn, cái này đầu rồng rất là thanh thúy, hương vị đặc biệt ngon, Mạnh Hạo ăn một miếng, lập tức miệng đầy thơm ngát, hai mắt sáng ngời, vội vàng miệng lớn bắt đầu ăn, không bao lâu, sẽ đem Bạch Long nửa người trên, ăn vào trong bụng.

“Ăn ngon chứ? Ta trước kia hàng năm đều phải ăn một cái.” Nam tử trung niên nhìn xem Mạnh Hạo, mở miệng cười.

“Hương vị cũng không tệ lắm. . .” Mạnh Hạo khuôn mặt lộ ra ngại ngùng.

“Kỳ thật hương vị tốt hơn, không phải Bạch Long, mà là trong thân thể người cái kia Ứng Long, bắt nó chộp mất mà nấu như thành thang (thuốc nước), hương vị càng ngon, nhưng đáng tiếc Ứng Long hiếm thấy, từng cái đại thành sau đều là khó chơi đến cực điểm, vận khí ta coi là tốt được rồi, liệu mạng bị đuổi giết mà ba vạn năm, rốt cục uống qua một lần.” Nam tử trung niên liếm môi một cái, nhìn thoáng qua Mạnh Hạo đan điền vị trí.

Cái nhìn này, lại để cho Mạnh Hạo thở sâu, hần lập tức phát hiện, đệ nhất tòa trong đạo đài Ứng Long nội đan, giờ phút này lại run rẩy lên, giống như sợ hãi đã đến cực hạn.

301. Chương 301: Tiên Nhân Chi Lộ

“Tiền bối đem văn bối triệu hoán đến này, không phải chỉ vì mà cho văn bối ăn một lần Bạch Long đi.” Mạnh Hạo tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác, vừa rồi bị trung niên nam tử này như vậy quét qua, như xem thức ăn ánh mắt, lại để cho Mạnh Hạo tê cả da đầu.

Nam tử trung niên lúc này mới lưu luyến thu hồi ánh mắt, giống như lần này cử động, dùng rất lớn định lực, ngẩng đầu lên, mắt nhìn Tinh Không.

“Vùng Tinh Không này, là ta trí nhớ viễn cổ. . . nhưng tiếc ta ngủ say quá lâu quá lâu, vừa mới thức tỉnh liền đi tới nơi đây, không biết ngoại giới Tinh Không phải chẳng như cũ, phải chẳng nhiều hơn hoặc là ít một chút ngôi sao.” Nam tử trung niên nhẹ giọng mở miệng, thanh âm có chút phiền muộn.

“Nghe cho kỹ, tiểu gia hỏa, lão phu họ Sữu Môn, sinh ra ở bên ngoài đệ thất sơn Hồ Lao tinh, Sữu Môn Thai, chính là lão phu tục danh!” Nam tử trung niên ánh mắt theo trên trời sao thu hồi, nhìn về phía Mạnh Hạo, thần sắc lộ ra nghiêm túc.

”Bởi vì cùng đệ bát sơn cố nhân tình bạn cố tri, tham dự đệ bát sơn đệ cửu sơn ở giữa đạo chiến, tại trận chiến này trong trọng thương, vốn nên vẫn lạc, nhưng một hơi không tiêu tan, còn sót lại đến nay.

Lão phu có thể chết, nhưng truyền thừa không thể đoạn ở ta nơi này nhất mạch. . . Mà ngươi, năm đó có thể chứng kiến ta, chẳng khác nào là cấp cho ta tinh tiêu(*), khiến ta một hơi thức tỉnh, truy lạc nơi đây.

Huyết mạch của ngươi đặc thù, nếu cơ duyên xảo hợp, ứng với có thể đi ra cái này nho nhỏ Nam Thiên tinh, đi lão phu chỗ ở quê quán, đem truyền thừa đưa trở về. . .

Cái này là lão phu hy vọng ngươi làm, mặc kệ ngươi có thể làm được vẫn không thể làm được, ta đều đã không có tiếc nuối!” Nam tử trung niên ngóng nhìn Mạnh Hạo.

“Ta sẽ tiễn ngươi mấy thứ đại lễ, để báo đáp lại!”

”Phần thứ nhất đại lễ, là lão phu thành tiên cảm ngộ, luyện hóa sau khi ngưng tụ ra một phần ấn ký, này ấn tên là Tiên Nhân Chỉ Lộ chỉ có Cửu Sơn hải ở bên trong, bản thân thành tiên chi nhân, không tiếc tu vi ngã xuống, mới có thể luyện chế ra tới vì hậu bối tử tôn sáng tạo chi bảo!

Bảo vật này, có thể cho ngươi tại vãn đạo đại viên mãn phóng ra đỉnh phong một bước, bước vào thăng tiên lúc, có chỉ đường chi nhân, nhưng cho ngươi thành tiên nắm chắc, gia tăng ba thành!

Mà lại một khi thành tiên, tiếp dẫn không còn là này tinh chi lực, mà là trực tiếp tác động Tinh Không hàng lâm!” Nam tử trung niên lời nói ở giữa, tay phải bỗng nhiên nâng lên, một bả đặt tại mi tâm, khi nhắc lên trực tiếp theo chỗ mi tâm kéo ra khỏi một đoàn hào quang óng ánh.

Một cỗ không thuộc về cái này thế giới khí tức, nháy mắt từ nơi này quang đoàn thượng tán ra khí tức này Mạnh Hạo chỉ là cảm thụ một tia, liền lập tức tâm thần nổ vang có cảm giác rất mãnh liệt, này hào quang bên trong ẩn hàm khủng bố chi lực, nếu là sụp đổ nổ bung, có thể đem trọn cái Nam Vực đều lập tức thành tro.

“Cái này...” Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, kinh ngạc nhìn nam tử trung niên trong lòng bàn tay quang mang cùng lúc đó Mạnh Hạo càng là phát giác được, tại lấy ra tia sáng này về sau, nam tử trung niên khí tức thoáng cái suy yếu một nửa, bốn phía đích tinh không cùng đại địa ẩn ẩn bất ổn xuất hiện mơ hồ dấu hiệu.

”Thành tiên khó. . . nhưng có cái này Tiên Nhân Chỉ Lộ tại, của ngươi độ khó sẽ giảm bớt rất nhiều, chỉ cần ngươi có thể phát triển đến thành tiên một khắc, ngươi thì có khả năng rất lớn phóng ra một bước kia!

Vật ấy, là ta đưa cho ngươi phần thứ nhất đại lễ!” Nam tử trung niên sắc mặt trắng bệch, thân thể cũng có chút tan rã, nhưng như trước cười mở cười cười. Không chút do dự, đem cái này trong tinh không, đủ để khiến cho vô số cường giả tranh đoạt Tiên Nhân Chỉ Lộ, trực tiếp đặt tại mà Mạnh Hạo mi tâm, tia sáng kia lập tức dung nhập Mạnh Hạo thân thể.

Mạnh Hạo chấn động toàn thân, hai mắt nhắm nghiền, hồi lâu mở ra lúc, hần lập tức phát giác chính mình tựa hồ cùng lúc trước không giống nhau lắm, nhưng lại không phân rõ đến cùng có cái gì bất đồng, chẳng qua là cảm thấy tựa hồ ý nghĩ càng thêm rõ ràng không ít.

”Ta đưa ngươi phần thứ hai đại lễ, chắc hẳn ngươi cũng đã được nghe nói, tam đại kinh văn một trong Đạo Thần kinh! Thái Linh, Đạo Thần, Trảm Thiên, ba bộ kinh văn, không chỉ là chỗ ngôi sao mà ngươi đang ở truyền lưu, Cửu Sơn hải ở bên trong, cũng đều truyền lưu cái này tam đại kinh văn!

Đáng tiếc, thế nhân vốn có đều là tàn thiên, đến nay mới thôi, chỉ có hai người hoàn thành ngưng tụ, đã lấy được đạo cảnh xưng hô, một trong số đó, là đệ nhất sơn đích đạo thần!

Thứ hai, thì là các ngươi đệ cửu sơn Thái Linh!

Chỉ có hai cái này cường giả, góp nhặt hoàn chỉnh Thái Linh kinh cùng Đạo Thần kinh, những người khác vốn có, chỉ là tàn quyển mà thôi, về phần cái kia thần bí nhất Trảm Thiên kinh, đến nay vô số tuế nguyệt,

thủy chung không người thu sạch tập hợp đủ toàn bộ, cũng liên tu luyện không đến cảnh giới đại viên mãn, đạt không được chém Trảm Thiên danh xưng.

Mà lão phu Đạo Thần kinh, chỉ có một quyển, nhưng một quyển này, trình độ trân quý của nó vượt qua mặt khác mấy quyển rất nhiều, quyển này là thần thức quyển! Lão phu sở dĩ đạo chiến bất tử, cùng tu hành quyển này có cực lớn liên quan.

Bởi vì thần thức của ta, là cùng cảnh chi tu gấp ba phải nhiều, chuyện này... Chính là tu hành cuốn này Đạo Thần ưu thế, gấp ba là cực hạn, nhưng nếu người có khả năng lại đạt được mặt khác Đạo Thần tàn quyển, còn có thể đề cao!

Này thuật, lão phu truyền cho người!” Nam tử trung niên tay phải lần nữa nâng lên, nháy mắt đặt tại Mạnh Hạo cái trán, một cái chớp mắt, tại Mạnh Hạo trong đầu, hiện lên một mảnh kinh văn, từng cái kinh văn đều phát ra hắc quang, in dấu thật sâu ẩn Mạnh Hạo trong óc, đồng thời thân thể của hắn âm âm chấn động, linh thức ở trong nháy mắt này, điên cuồng bắt đầu tăng mạnh.

Ngắn ngủn mấy cái hô hấp thời gian, hắn linh thức liền gia tăng lên gần như gấp đôi, hôm nay bên ngoài tản ra đến đủ để tràn ngập bát phương.

Linh thức càng mạnh, tắc thì dẫn sanh Đan Khí thì càng nồng đậm, dùng Đan Khí thi triển thuật pháp, thì càng kinh người, thôi diễn thuật pháp cực hạn chiêu thức, tương tự viễn siêu hơn người khác.

Mà giờ khắc này, chỉ là lạc ấn mà thôi, Mạnh Hạo liền đã lấy được gấp đôi linh thức, có thể tưởng tượng, nếu hắn lâu dài tiếp tục tu hành, không chừng có thể gia tăng!

Lúc này đây, đối với Mạnh Hạo mà nói là một lần kinh người tạo hóa, cái này tạo hóa gia thân, lại để cho Mạnh Hạo hô hấp dồn dập.

“Thế nào, người sở dĩ có thể một lạc ấn liền gia tăng gấp đôi linh thức, là bởi vì cái kia nửa cái Long, Bạch Long chỉ lực chủ thần thức, dùng người tu vi, còn chưa đủ để hoàn toàn tiêu hóa, cần chậm rãi đi hòa tan, nhưng khiến cho người thần thức ổn định gia tăng!” Nam tử trung niên vừa cười vừa nói.

“Bạch Long. . . Đây không phải là hư ảo sao?” Mạnh Hạo cảm thụ được thể nội linh thức gia tăng, hắn giờ phút này đối với Kết Đan nắm chắc lập tức bạo tăng, giờ phút này nghe nam tử trung niên đích thoại ngữ, Mạnh Hạo theo bản năng mở miệng.

“Tuy nói là hư ảo đấy!” Nam tử trung niên con mắt bỗng nhiên trừng, tay phải nâng lên tại Mạnh Hạo trên đầu vồ.

“Người một cái tham ăn tiểu gia hỏa, đó là ta những năm này còn dư lại duy nhất một cái khô quắt Bạch Long rồi, tuy nói hiệu quả kém rất nhiều, nhưng cũng vốn định trước khi chết đã ăn thỏa mãn hạ xuống, nhưng mà đáng tiếc, người ăn một nửa.”

“Mà thôi mà thôi, ta lúc trước còn chưa nói xong, phần thứ nhất cùng phần thứ hai lễ vật đã cho người, hiện tại cho người cuối cùng một món lễ lớn. . . Tiểu gia hỏa, người phải nhớ kỹ cho ta, nếu như người không thể mang theo của ta truyền thừa trở lại Hổ Lao tinh, lão phu cho dù chết rồi, cũng đều đi nguyện rửa người!” Nam tử trung niên tựa hồ có hơi không cam lòng, tựa như đối với Mạnh Hạo nơi này tạo hóa, có chút ghen tỵ bộ dáng, thở dài, tay phải bỗng nhiên nâng lên, một bả xâm nhập bộ ngực mình, chợt kéo một cái dưới, trực tiếp theo chính hắn trong thể nội, túm ra một đoàn bạch sắc quang mang.

Tia sáng này, mang theo mùi thơm thoang thoảng, tràn ra lúc, lại để cho Mạnh Hạo sững sờ, hắn có thể nhìn rõ ràng, ở đằng kia bạch sắc quang mang ở trong, ẩn chứa một quả màu trắng lãnh phiến.

“Cái này chuyện này...”

”Đây là lão phu một ngưng tiên linh khí biến thành, trong đó ẩn chứa người muốn đưa đến Hổ Lao tinh đấy, thuộc về lão phu truyền thừa, cái này truyền thừa chỉ có đem người cái này khẩu tiên linh khí đều hòa tan về sau, mới có thể chứng kiến.

Đến lúc đó nếu như người muốn học, cũng có thể học, tóm lại đưa đến Hổ Lao tinh cho lão phu là được!

Bất quá dựa theo tính toán của ta, người không có mấy trăm năm, rất khó hoàn toàn hấp thu.”

Nam tử trung niên nói thầm một câu, chịu đựng đau lòng, đem cái này tự sắc lãng phí, trực tiếp đặt tại mà Mạnh Hạo bụng.

Mạnh Hạo toàn thân chấn động mạnh một cái, tại hân thể nội trên mười tòa đạo đài, cái này màu trắng lãng phí thành linh xuất hiện, phát ra bạch sắc quang mang, lập tức liền cùng mười tòa đạo đài liên hệ lại với nhau.

Cùng lúc đó, một cổ bàng bạc tu vi âm âm tại Mạnh Hạo thể nội bộc phát ra, mười tòa đạo đài chấn động, trực tiếp tràn ra mà số lớn tử khí, những thứ này tử khí quán quanh ở màu trắng lãng phí bên trên, Mạnh Hạo tâm thần chấn động, hân lập tức phát giác một màn này, cùng hân lúc trước nuốt vào Tam Phạm đan định Kết Đan lúc, có chút tương tự.

“Đây là. . . Muốn Kết Đan!” Mạnh Hạo hô hấp dồn dập.

“Người cũng đã đến Kết Đan điểm tới hạn, cái này khẩu tiên linh khí chỉ cần tràn ra một ít, liền có thể giúp người Kết Đan rồi. . . Tự giải quyết cho tốt, lão phu hết thấy hy vọng, đều đặt ở trên người của người.”

“Coi chừng Thanh La tông.”

“Coi chừng trên hành tinh này, đến từ Đông Phương một cổ cổ xưa lực lượng, nếu lão phu không có nhìn lầm, cổ lực lượng kia chủ nhân, đã trở thành hành tinh này chỉ đỉnh.”

”Người huyết mạch đặc thù, về ta suy đoán lai lịch của người, đều ở trong khẩu tiên linh khí kia, vài năm sau, chờ người toàn bộ dung hợp về sau, người sẽ nhìn thấy.

Bất quá, lão phu cũng không bảo đảm theo như lời hết thấy là thật. . . nam tử trung niên cấp tốc mở miệng, thân thể của hân chậm rãi mơ hồ, bốn phía thế giới đã bắt đầu vỡ vụn.

“Ta cuối cùng sẽ đánh cuộc một lần, tiến vào các người ngôi sao này Vãng Sinh động ở trong, này động thần bí, dựa theo phân tích của ta, ứng với đệ cửu sơn bên dưới đích đạo biển có chút liên quan.”

”Dường như. . . đến lúc. . . Ý thức của ta thế giới chẳng mấy chốc sẽ sụp đổ, sụp đổ sau. . . Tất cả trong đó chỉ nhân , đều bị truyền tống đi ra ngoài. . . Thanh âm dứt quãng, nháy mắt sau khi biến mất, Mạnh Hạo bốn phía lập tức nổ vang ngập trời, một cái chớp mắt. . . Toàn bộ biến mất.

Bốn phía như trước hay vẫn là tường thành, nhưng tường thành này , lại đi xuất hiện khe hở.

Ken kết thanh âm khuếch tán, Mạnh Hạo nhìn xem bốn phía, hân thở sâu, tình cảnh lúc trước quá nhanh, lại để cho hân giờ phút này hồi tưởng lại, tựa như giống như nằm mơ, nhưng trong đầu Đạo Thần kinh, thể nội cái kia miếng tiên linh khí hóa thành lãng phí, nhưng lại chân thật tồn tại.

Nhất là giờ phút này hân thể nội mười tòa đạo đài, đang tại nhanh chóng hòa tan, phóng xuất ra mà trước nay chưa có nồng đậm tử khí, quán xoắn, lãng phí bên ngoài, ẩn ẩn như muốn thành đan.

Mạnh Hạo trong lòng biết, chính mình đã bắt đầu Kết Đan, quá trình này vốn là cần thời gian rất dài, nhưng ở đẳng kia tiên linh khí dưới sự trợ giúp, bị vô hạn đẩy nhanh, nhưng cái lúc này, nhưng lại ở vào thời khắc mấu chốt!

Nhưng vào lúc này, đột nhiên một tiếng nổ vang nổ mạnh lập tức theo bàng bạc trên vách tường truyền ra, ngay sau đó vách tường kia trực tiếp sụp đổ nổ bung, một cổ bá đạo khí tức lập tức vọt tới.

“Rốt cuộc tìm được, nơi này chính là lão tổ nói, nơi này là nơi tiên nhân ngủ say chớ. . . Hả?” Theo thanh âm mà đến, đúng vậy một thân trường bào màu xanh, thần sắc ngạo nghễ họ Quý thanh niên!

Cặp mắt của hân một cái chớp mắt, liền rơi xuống Mạnh Hạo trên thân, trong mắt lộ ra u mang, thần sắc hồ hững biến đổi, lộ ra âm trầm.

“Đã bị người đoạt?”

302. Chương 302: Nguy Cơ!

Họ Quý thanh niên thần sắc ngạo nghễ, ngôn từ trong cao cao lên, giống như căn bản cũng không có đem Mạnh Hạo để vào mắt, như cùng ở tại chất vấn hạ nhân trong gia tộc hắc đồng dạng.

Mạnh Hạo nhú mày, nhưng nghĩ tới đối phương gia tộc khủng bố, nghĩ đến An Tại Hải kiên kị, nghĩ đến hắc đang trải qua từng màn ở bên trong, về Quý cái chữ này truyền thuyết, Mạnh Hạo đề xuống nội tâm không vui.

Mà lại hắc giờ phút này không thích hợp ra tay, trong cơ thể tu vi đang ở thời khắc mấu chốt, như lột xác trọng yếu thời kì, cái lúc này ra tay, Mạnh Hạo không biết có thể hay không đối với mình tấn cấp tạo thành ảnh hưởng.

Mặt khác trước mắt cái này họ Quý thanh niên, bản thân tu vi đã là Kết Đan sơ kỳ đỉnh phong, thậm chí so với lúc trước Mặc Thổ mặt xanh tu sĩ còn phải cao hơn một ít.

“Ý của các hạ Phương mỗi không rõ, Phương mỗi cũng là đến đây không lâu, không thu hoạch được gì, hẳn là tại đây còn có cái gì bảo vật?” Mạnh Hạo kinh ngạc mở miệng, nói ra cuối cùng thì hai mắt lộ ra tham lam chi mang.

Họ Quý thanh niên hai mắt lóe lên, nhìn Mạnh Hạo liếc về sau, thần sắc lộ ra khinh miệt chán ghét, lại nhìn một chút bốn phía, đáy lòng nổi lên nghi hoặc.

“Tu vi của người này chỉ là Trúc Cơ, không có khả năng mở ra tiên nhân kia tiên thức, mặc dù là cái này tiên nhân đã suy yếu đến cực hạn, mà lại trong trạng thái mê man. . . Mặc dù là ta, nếu không có có lão tổ cho chi vật cũng không có khả năng mở ra tiên thức!

Như vậy, là người khác sớm đã đến?” Họ Quý thanh niên trong óc nháy mắt, hiện lên một thân ảnh, đứng vậy cái kia họ Phương nữ tử.

“Trước lúc người tới có từng chứng kiến những người khác ở chỗ này? Thấy cái gì, còn không nhanh kể ra, nếu có một chữ nói ngoa, người cùng với của người tông môn gia tộc, toàn bộ đều bị xóa đi!” Họ Quý thanh niên nhìn Mạnh Hạo liếc, không che dấu chán ghét ý, cao cao tại thượng vậy chất vấn.

“Những người khác? Đích thật là thấy được một vị, ăn mặc quần áo màu xanh, nhưng ta không có quá thấy rõ bộ dáng. . . Vị đạo hữu này, nơi đây. . . ” Mạnh Hạo chần chờ một chút, thấp giọng hỏi, nhưng không đợi nói xong, cái kia họ Quý thanh niên nội tâm đã có xác định, tay phải hất lên, thần sắc lộ ra không kiên nhẫn.

“Cút!”

Mạnh Hạo trong hai mắt nhỏ bé không thể nhận ra có hàn quang nháy mắt hiện lên, nhưng thần sắc nhưng lại lộ ra nhu nhược ý, liên tục lui ra phía sau, quay người thì đang muốn rời đi.

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên đấy, Mạnh Hạo bên người vách tường, âm âm ở giữa sụp đổ nổ bung, theo vách tường nổ bung, một đạo thân ảnh màu xanh nháy mắt mà đến.

Theo thân ảnh tiến đến đấy, thì là một cổ cực kỳ bá đạo khí tức, khí tức này mạnh mẽ hướng bốn phía khuếch tán, trực tiếp liên bao phủ bát phương, tại đây trong hơi thở, chẳng những tồn tại bá đạo, càng có một cổ duy ngã độc tôn ý.

Theo hơi thở tràn ra, bóng người màu xanh từng bước một đi tới, đây là một cái nữ tử, đứng vậy đồng dạng đến từ Đông thổ họ Phương nữ tử, nàng mới vừa xuất hiện, hai con ngươi liền một cái chớp mắt đã rơi vào họ Quý thanh niên trên thân.

Về phần một bên Mạnh Hạo, bị nàng trực tiếp xem nhẹ, một cổ kiêu ngạo cảm giác, tại đây trên người cô gái vô cùng tinh tế lộ ra.

“Quý Hồng Đông, đem tiên tàng giao cho ta!” Cái này họ Phương thanh y nữ tử, tướng mạo xinh đẹp, kiêu ngạo trong mang theo băng hàn, nhàn nhạt mở miệng.

Khi nhìn đến cô gái này xuất hiện một cái chớp mắt, Mạnh Hạo nội tâm liền lập bộp một tiếng, lui ra phía sau vài bước, nhưng không đợi rời khỏi quá xa, cái kia họ Quý thanh niên hai mắt bỗng nhiên co rút lại.

“Phương Du, người đã lấy tiên tàng đi, còn. . .” Lời nói của Quý Hồng Đông mới nói được một nửa, nội tâm bỗng nhiên khê động, chợt nhìn về phía Mạnh Hạo, mắt phải liên tục chớp động bảy lần, mắt phải của hắn lập tức xuất hiện hai cái đồng tử, như mang theo nào đó thu lấy tâm thần lực lượng, liếc nhìn về phía Mạnh Hạo lúc, lập tức thấy được Mạnh Hạo trong đan điền, một quả màu trắng lằng lằng!

Ngoại trừ lằng lằng, mặt khác hoàn toàn mơ hồ, nhưng chỉ là cái này lằng lằng, cũng đủ để cho Quý Hồng Đông hai mắt sát cơ lập tức lộ ra, nhưng lại lấy cực nhanh tốc độ biến mất.

Cái này toàn bộ biến hóa cực nhanh, nếu không cẩn thận nhìn, căn bản là phát hiện không xuất ra chút nào mảnh khỏe.

“Rất không nói đạo lý!” Quý hồng đông cười lạnh một tiếng, không hề nhìn Mạnh Hạo, mà là thân thể nhoáng một cái, thẳng đến Phương Du mà đi, tới gần lúc, tay phải nâng lên vung về phía trước một cái, lập tức một vùng sao trời nháy mắt xuất hiện sau lưng hắn, Phương Du hừ lạnh một tiếng, tiến về phía trước một bước bước đi, tay phải nâng lên, một quyền đánh vào hư không, lập tức tạo thành nổ vang nổ mạnh, khuếch tán bát phương.

Mạnh Hạo thân thể tại đây một cái chớp mắt, nháy mắt rút lui, không chậm trễ chút nào thẳng đến một cái phương hướng gào thét mà đi.

Hắn sắc mặt âm trầm, giờ phút này hắn đã nhìn ra, vị kia Quý Hồng Đông đã nhìn ra mảnh khỏe, sở dĩ không có vạch trần cùng đuổi theo, hiển nhiên là bởi vì họ Phương nữ tử ở bên, hắn không muốn nói ra, mà là ý định sau đó một mình tìm đến mình.

Giờ phút này bốn phía vách tường, bắt đầu không ngừng mà vỡ vụn, nhưng Mạnh Hạo không biết đến cùng còn bao lâu nữa, tại đây mới có thể hoàn toàn vỡ vụn, hắn vỗ túi trữ vật, trực tiếp lấy ra Như Ý Ấn, sờ dưới, sắc mặt lập tức khó coi.

Đây là lần đầu tiên phát hiện, Như Ý Ấn không cách nào truyền tống.

“Không thể đem toàn bộ hy vọng đều đặt ở nơi đây có thể lập tức sụp đổ bên trên. . .” Mạnh Hạo trong lòng biết nếu trước khi nơi đây sụp đổ, hắn còn có biện pháp chạy ra, nhưng nếu sau khi sụp đổ ở phía sau, một khi bị Quý Hồng Đông đuổi theo, chính mình nơi này sẽ không ổn.

Thân phận của đối phương, đến từ Quý gia khủng bố, khiến cho người này một khi bị giết, chẳng khác gì là xông ra mà ngấp trời đại họa, Mạnh Hạo không biết được dùng Tử Vận tông đạo uẩn, có được hay không chống cự, nhưng nghĩ đến, song phương căn bản không phải một tầng thứ.

Mạnh Hạo sắc mặt âm trầm, đi về phía trước thì ra là gần nửa nén hương thời gian, hắn bỗng nhiên cảm thấy một cái, thân thể lập tức dừng lại, khoan chân ngồi xuống trên mặt đất, không để ý tới bốn phía vách tường, mà là đã tọa, vận chuyển tu vi, đi thôi động Kết Đan gia tốc.

“Bất kể như thế nào, chỉ có sau khi Kết Đan, mới có thể chiếm cứ chủ động!” Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra tinh mang, giờ phút này bước ngoặt nguy hiểm, không được phép hắn đa tưởng, hai mắt khép kín lúc, nở ra một ngụm sương mù, lập tức hóa thành lời vù bao phủ bốn phía, cùng lúc đó, một tầng huyết sắc khe hở tại Mạnh Hạo dưới khuôn mặt tản ra, mấy cái huyết thân tùy theo xuất hiện, tại bốn phía ẩn núp, vì Mạnh Hạo hộ pháp.

Mạnh Hạo trong cơ thể mười tòa đạo đài giờ phút này truyền ra chỉ có chính hắn có thể nghe nói tiếng oanh minh, theo đại lượng tử khí tràn ra, cái này mười tòa đạo đài đã bắt đầu hòa tan.

Khi mười tòa đạo đài toàn bộ hòa tan về sau, là được Mạnh Hạo Kết Đan một khắc, có chiếc kia tiên linh khí tồn tại, này quá trình bị vô hạn áp súc, khiến cho Mạnh Hạo Kết Đan, đã trở thành từ xưa đến nay, tốc độ nhanh nhất một cái.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Mạnh Hạo không biết Quý Hồng Đông lúc nào sẽ đuổi theo, nhưng việc này tất nhiên là cực nhanh, Quý Hồng Đông đã nhìn ra mình mảnh khỏe, chắc chắn mau sớm bỏ qua họ Phương nữ tử, theo đuổi chính mình.

“Hết thủy phải nhanh!!” Mạnh Hạo toàn lực vận chuyển trong cơ thể tu vi, không bao lâu, một tiếng kinh thiên nổ vang tại Mạnh Hạo trong óc lập tức truyền ra, hắc thứ mười tòa đạo đài, ở trong nháy mắt này, bên cạnh hòa tan.

Theo thứ mười tòa đạo đài hòa tan, tử khí thoáng cái tản ra số lớn, nhất tề hướng về tiên linh khí bên ngoài màu tím sương mù đoàn mà đi, quần quanh ở trên, khiến cho cái này màu tím sương mù đoàn cấp tốc chuyển động, ẩn ẩn tràn ra vô số màu tím tơ mỏng, lan tràn Mạnh Hạo toàn thân.

Một cổ cường hãn khí tức trực tiếp tại Mạnh Hạo thân mình hiển lộ ra, nhục thể của hắn càng thêm cứng cỏi, hắc linh thức càng khuếch tán một ít, rõ ràng nhất, là ở cái này huyết sát giới bên trong cái kia chút ít huyết thân, nguyên một đám khí tức lập tức mạnh mẽ hơn không ít.

Bản tôn mạnh, tắc thì bọn hắn cũng theo đó mạnh!

Có thể chỉ là như vậy, Mạnh Hạo vẫn chưa đủ, tốc độ vẫn là quá chậm, trên mặt hắn gân xanh gồ lên, liều lĩnh vận chuyển tu vi, nổ vang ở giữa, đệ cửu tòa đạo đài trực tiếp hòa tan, tử khí càng nhiều nữa, đoàn sương mù tím lựa chọn nhanh hơn, ẩn ẩn như muốn ngưng tụ thành đan.

Ngay sau đó, thứ tám tòa đạo đài, thứ bảy tòa đạo đài, nhất tề hòa tan, nổ vang quanh quần, cái này hai tòa đạo đài hòa tan, phóng xuất ra mà vượt qua trước bàn bạc linh khí, khiến cho sương mù tím tốc độ nhanh hơn, không ngừng mà hấp thu những thứ này tử khí lúc, Mạnh Hạo thân thể, cũng ở đây một khắc, tràn ra mà hào quang màu tím.

Sương mù tím đoàn, tại đây cấp tốc xoay tròn bên dưới trở thành Tử Đan dấu hiệu càng thêm mãnh liệt, một màn này, là Mạnh Hạo nuốt vào mà đại lượng Tam Phàm đan cũng không có đạt tới, hắc giờ phút này mãnh liệt cảm nhận được chính mình khoảng cách Kết Đan. . . Vô hạn tiếp cận!

“Nhanh một chút nữa!” Mạnh Hạo nội tâm gầm nhẹ, nổ vang ở giữa, hắc thứ sáu tòa đạo đài, thứ năm tòa đạo đài, thứ tư tòa đạo đài, nháy mắt nhất tề hòa tan, tại đây ba tòa đạo đài hòa tan đồng thời, Mạnh Hạo lập tức phát giác được, xa xa có một âm thanh thuật pháp đùng chạm nổ vang nổ mạnh truyền đến.

“Không phải Quý Hồng Đông. . .” Mạnh Hạo cho dù tại vận chuyển tu vi, nhưng linh thức lại đã sớm tản ra, liếc mắt liền thấy được một bóng người, đang rất nhanh hướng mình tại đây gào thét mà đến.

Mạnh Hạo thầm than một tiếng, mở mắt ra, nhìn qua từ nơi không xa mang theo nghiền ngẫm đáng tươi cười đi tới Lý Đạo Nhất.

“Ta còn tưởng rằng là ai, đáng giá lại để cho Quý đạo hữu để ý như thế, cố ý để cho ta đuổi theo đem giữ lại, nguyên lai là Phương Mộc đại sư.” Lý Đạo Nhất mỉm cười liếc nhìn Mạnh Hạo, chậm rãi đi tới.

“Kết Đan khí tức? Người lại lựa chọn ở chỗ này Kết Đan?” Lý Đạo Nhất tới gần về sau, sừng sốt một chút, sau đó cười ha hả, trong tươi cười mang theo trào phúng.

“Không hổ là Phương Mộc đại sư, lại có quyết đoán như thế, bất quá người không nên cầm đồ vật của Quý đạo hữu, lại càng không nên đẩy, là ta chỉ cần vừa nhìn thấy người, tự dừng lại cảm thấy sát khí bay lên.”

“Ra tay với ta, là muốn khơi mào người Lý gia cùng ta Tử Vận tông đại chiến sao?”

Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, thần sắc bình tĩnh, vì chính mình tranh thủ thời gian, trong cơ thể hắn tu vi vẫn còn vận chuyển, khiến cho tòa thứ ba đạo đài đã sắp hoàn toàn bị hòa tan.

“Lý mô đương nhiên sẽ không ra tay, chỉ là phải làm nhiều thoáng một phát mà thôi, sau đó giữ người lại, lấy mạng người không phải ta, mà là Quý gia đạo hữu, việc này chắc hẳn gia tộc lão tổ bọn người, cũng sẽ cam tâm tình nguyện nhìn thấy.” Lý Đạo Nhất về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười, lời nói ở giữa tay phải bỗng nhiên nâng lên, thẳng đến Mạnh Hạo mi tâm lập tức đè tới.

Mạnh Hạo thầm than, hắn biết mình không cách nào tiếp tục đột phá, trong mắt sát cơ lóe lên, đang muốn ra tay lúc, bỗng nhiên đẩy, thần sắc hắn khẽ động.

Cùng lúc đó, Lý Đạo Nhất cũng là biến sắc, cường hành nghịch chuyển, thân thể hướng bên cạnh rất nhanh tránh đi.

Cơ hồ tại hần tránh đi nháy mắt, một tiếng thanh thúy hừ lạnh, bỗng nhiên theo bốn phía truyền đến, cùng lúc đó, một đạo bạch mang nháy mắt xuyên thấu lúc trước Lý Đạo Nhất vị trí, hướng về Lý Đạo Nhất đuổi theo.

Toàn thân áo trắng Hứa Thanh, dung nhan lạnh như băng, hóa thành cầu vòng cấp tốc mà đến, xuất hiện ở Mạnh Hạo trước người, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía sắc mặt khó coi Lý Đạo Nhất.

“Người đột phá, ta tới đối phó hần.” Hứa Thanh bình tĩnh mở miệng, lời nói mặc dù lạnh như băng, nhưng rơi vào Mạnh Hạo đáy lòng, nhưng lại hóa thành tình cảm ấm áp.

303. Chương 303: Huyết Mạch Quý Gia!

“Hứa Thanh!” Lý Đạo Nhất ánh mắt lộ ra tinh mang, đối với Hứa Thanh thì hần không xa lạ gì, năm đó ở Nam Vực Tây Bộ Đạo Tinh bên ngoài, hần liền từng cùng Hứa Thanh một trận chiến.

Trận chiến ấy, hần đại bại!

Tuy nói từ nay về sau hần ngược lại là đã có đột phá, bước vào Kết Đan cảnh, nhưng ngày đó bại một lần, đối với hần mà nói kích thích thật lớn. Giờ phút này lại chứng kiến Hứa Thanh, Lý Đạo Nhất ánh mắt lộ ra hàn mang, sát cơ lóe lên, tay phải khi nhắc lên lập tức Kết Đan tu vi tràn ra.

Hứa Thanh thần sắc thủy chung lạnh như băng, hai mắt lóe lên dưới, lập tức có màu trắng khí tức theo Hứa Thanh trên thân tản ra, hóa thành từng đạo tơ mỏng, thẳng đến Lý Đạo Nhất mà đi.

Tiếng sấm lập tức trở quanh quẩn, Mạnh Hạo nhắm mắt, toàn thân toàn ý đắm chìm trong tu vi vận chuyển bên trong, tòa thứ ba đạo đài lập tức hòa tan, bằng bạc tử khí tràn ngập trong cơ thể của hần, thẩm thấu ra, khiến cho Mạnh Hạo thân thể giờ phút này một mảnh ánh sáng tím.

Hứa Thanh cùng Lý Đạo Nhất ở giữa đấu pháp, rõ ràng Hứa Thanh đứng thượng phong, trên thực tế nếu bàn về tu vi chân chính, Hứa Thanh dung hợp Phượng tổ, cái kia cũng không phải Lý Đạo Nhất có thể so sánh thể hệ, đó là các tông lão tổ cấp bậc.

Chỉ là, Hứa Thanh làm chủ động ý thức, nàng còn không cách nào thời gian ngắn hoàn toàn dung hợp, phát huy toàn bộ, giờ phút này có thể phát huy được đây, liền trong trăm chỉ một cũng chưa tới, tuy nói như thế, nhưng là áp đảo Lý Đạo Nhất phía trên.

Mặc cho Lý Đạo Nhất triển khai thủ đoạn gì, Hứa Thanh đều thần sắc như thường, nếu không phải là nàng thủy chung không ly khai Mạnh Hạo bên người, đuổi giết đi ra ngoài, thuật pháp triển khai thêm nữa... , mà lại không có quá nhiều bản khoản, Lý Đạo Nhất đã sớm không địch lại.

Nhưng Hứa Thanh không muốn đi đánh bạc, nàng lo lắng inh đi ra ngoài đấu pháp lời mà nói..., Lý Đạo Nhất sẽ có không ít thủ đoạn, đi ảnh hưởng tới Mạnh Hạo tu hành.

Tại hai người giao thủ thời điểm, Mạnh Hạo trong cơ thể thứ hai tòa đạo đài, trực tiếp hòa tan, theo thứ hai tòa đạo đài biến mất, đệ nhất tòa đạo đài, tại mấy chục tức sau cũng tùy theo hòa tan, khiến cho cái viên này Ứng Long yêu đan, hiển lộ tại Mạnh Hạo trên đan hải, bất chợt xông lên vọt thẳng nhập sương mù tím bên trong.

Cái này yêu đan đã nhỏ rất nhiều, giờ phút này dung nhập sương mù tím sau, cái này sương mù đoàn lập tức chuyển động tốc độ nhanh hơn, ầm ầm có thể thấy được trên đó bắt đầu xuất hiện ngưng lạc ý.

Cùng lúc đó, ở cách nơi này không xa, Quý Hồng Đông dùng tốc độ thật nhanh, từ từ nhắm hai mắt, giống như men theo nào đó khí tức, thẳng đến phía trước.

Sắc mặt của hần có chút tái nhợt, hiển nhiên cùng họ Phương cô gái một trận chiến, đối với hần mà nói cũng có tổn thương, có thể cuối cùng là đem bỏ qua, giờ phút này hần hai mắt nhắm ở trong, có mảnh liệt hào quang đang lấp lánh.

”Không biết cái kia thô tục chi tu là như thế nào mở ra tiên thức, đạt được chiếc kia lão tổ nói tiên linh khí. Bất quá không có vấn đề gì, dùng hắc tu vi căn bản là không cách nào rất nhanh hấp thu, chỉ cần đem diệt sát, liền có thể đem cái này khẩu tiên linh khí luyện hóa đi ra.

Một khi ta đã lấy được cái này khẩu tiên linh khí, như vậy ta có rất lớn nắm chắc có thể theo chuẩn danh sách trong tấn chức, bước vào gia tộc chân chính danh sách ở trong!” Quý Hồng Đông nghĩ tới đây, bất chợt mở mắt ra, lộ ra một vòng chờ mong mãnh liệt.

“Đã tìm được!” Hắc bỗng nhiên quay đầu, chăm chăm vào một cái phương hướng, nháy mắt lao đi .

Giờ phút này, Mạnh Hạo trong cơ thể truyền ra trận trận ken kết thanh âm, màu tím sương mù đoàn trong đan hải của hắn đang không ngừng co rút lại. Theo co rút lại, càng thêm ngưng thực, phát ra chói mắt ánh sáng tím, đang tại dần dần xuất hiện đan da.

Một khi hoàn toàn ngưng kết, trở thành Tử Đan cái kia một cái chớp mắt, Mạnh Hạo tu vi sẽ nháy mắt kéo lên, theo Trúc Cơ bước vào Kết Đan, bước vào cường giả liệt kê!

Một thành, hai thành, ba thành. . . Trong cơ thể hắc màu tím sương mù đoàn tốc độ xoay tròn dần dần chậm, càng phát ngưng thực đứng lên càng thêm thu nhỏ lại, giờ phút này chỉ còn lại có to như nắm tay.

Không bao lâu, Tử Đan liền sẽ xuất hiện, giờ phút này Mạnh Hạo đã cảm nhận được một cỗ lực lượng cường đại có thể khiến cho hắn chấn động, đang tại cái này Tử Đan bên trong ngưng tụ, cỗ lực lượng này vượt ra khỏi lúc trước hắn rất nhiều.

Bởi vì đây không phải tầm thường Tử Đan, đây là hoàn mỹ Trúc Cơ mười tòa đạo đài hòa tan về sau hình thành đan, vẹn vẹn một cái này liền khiến cho Mạnh Hạo này cái Tử Đan, một khi xuất hiện, chính là toàn bộ Tử Vận tông vài vạn năm đến nay, trước nay chưa có mạnh nhất Tử Đan!

Tại đây mạnh nhất trên cơ sở, còn có Mạnh Hạo thượng cổ Ứng Long yêu đan, tới dung hợp về sau, khiến cho cái này Tử Đan cường hãn, lần nữa tăng lên, đạt đến một cái độ ới.

Độ cao này, Tử Vận tông không người đụng chạm qua, mặc dù là vị kia Tử Đông chân nhân, tại Mạnh Hạo cảnh giới này lúc, cũng tuyệt đối không có kinh người như vậy.

Lại càng không cần phải nói, ”Mạnh Hạo sắp kết thành này cái Tử Đan, còn có một khẩu tiên linh khí ở bên trong, cái này khiến cho này đan. . . Chớ nói toàn bộ Tử Vận tông, coi như là toàn bộ Nam Vực, toàn bộ Tây Mạc, toàn bộ Bắc Mạc, toàn bộ Đông thổ, sợ là đều trước đó chưa từng có!

Tứ thành, năm thành, lục thành. . . Mạnh Hạo cảm giác được rõ ràng, trong cơ thể sương mù tím khí tức càng thêm cường đại lên, tim đập của hắn gia tốc, nhục thể của hắn càng thêm cứng cỏi, hắc linh thức phạm vi lớn khuếch tán, hắn có thể cảm nhận được chính mình bất cứ lúc nào cũng trở nên mạnh mẽ.

Đúng lúc này, đột nhiên tại Mạnh Hạo linh thức ở trong, hắc liếc mắt liền thấy được Quý Hồng Đông thân ảnh, kỳ thân ảnh tốc độ cực nhanh, trước một hơi vẫn còn xa xa, tiếp theo một cái chớp mắt liền trực tiếp xuất hiện ở Mạnh Hạo chỗ ở bên trong khu vực.

Theo Quý Hồng Đông xuất hiện, một tiếng nổ vang lập tức truyền khắp bốn phía, Lý Đạo Nhất phun ra máu tươi, thân thể loạn choạng lui ra phía sau vài bước, đứng ở Quý Hồng Đông sau lưng, mắt lạnh nhìn Hứa Thanh, trong mắt lộ ra sát cơ.

Hứa Thanh sắc mặt có chút tái nhợt, thần sắc lạnh lùng, chăm chăm vào chậm rãi thu hồi tay phải Quý Hồng Đông.

“Lý Đạo Nhất, ngươi rất không tồi, việc này ta sẽ thông tri gia tộc, nói cho Lý gia người biết, người lập công.” Quý Hồng Đông nhàn nhạt mở miệng.

“Quý thiếu gia khách khí, có thể vì Quý thiếu gia ra tay, là Lý mỗ vinh hạnh, Quý thiếu gia, cô gái này có thể một hồi để cho ta mang đi, nàng hai lần ra tay với ta, lúc này đây, ta muốn làm cho nàng sống không bằng chết!” Lý Đạo Nhất ánh mắt đảo qua Hứa Thanh, trong mắt ở chỗ sâu trong lộ ra một vòng dâm tà, hắc chính là ưa thích như vậy lạnh như băng nữ tử.

“Người tùy ý.” Quý Hồng Đông nhàn nhạt mở miệng, ánh mắt đảo qua Hứa Thanh, đã rơi vào khoanh chân ngồi tĩnh tọa nhắm mắt Mạnh Hạo trên thân.

Dùng tu vi của hắn, tự nhiên nhìn ra Mạnh Hạo tại Kết Đan, trong mắt lộ ra khinh miệt ý.

”Nếu không có Phương Du xuất hiện, thật đúng là suýt nữa bị người lừa gạt, đã tiên linh khí ở trên thân thể người, vậy cũng chỉ có thể đưa người chém giết, theo thì thể luyện hóa ra rồi.

”Quý Hồng Đông lời nói ở giữa, thân thể tiến về phía trước một bước, trên thân thể của hắn càng có một cỗ khí thể âm âm tản ra, ẩn ẩn tại sau lưng, huyền hóa ra núi sông đại địa, hiển lộ ra cái này một màn kỳ dị về sau, tựa như hắn đã trở thành quân vương, nơi nào mà hắn đặt chân đều là vương thổ!

Cất bước, Mạnh Hạo trong cơ thể sương mù tím ngưng tụ tám phần, đang tại hướng đệ cửu thành rất nhanh ngưng kết, cái kia cường hãn khí tức ở trong cơ thể hắn, không có chút nào bên ngoài tán, ẩn ẩn giống như hóa thành khí lưu, lưu chuyển Mạnh Hạo toàn thân.

Hứa Thanh hai mắt ngưng tụ, thân thể đi về phía trước ra một bước, tại Mạnh Hạo phía trước, ngăn cản Quý Hồng Đông.

“Không biết lượng sức!” Quý Hồng Đông hừ lạnh, bước chân không có ngừng lại chút nào, rơi xuống lúc, sau người núi sông đại địa lập tức khuếch tán, thẳng đến Hứa Thanh áp đi.

Đây là Quý Hồng Đông Đan Khí biến ảo, ngưng tụ núi sông khắp nơi ý, thành tựu sở hữu như quân vương để khí, một cái chớp mắt đè xuống, Hứa Thanh trong lúc này sắc khế biến, hai mắt lập tức xuất hiện hắc mang, hoàn toàn thay thế trong trắng mắt về sau, tựa như con người của nàng phóng đại, chiếm cứ hai mắt toàn bộ vị trí, khiến người nhìn lại lúc, nhìn thấy chỉ có màu đen.

Cùng lúc đó, Hứa Thanh trên thân tràn ra không còn là bạch khí mà là hắc khí, cái này từng đạo hắc khí tràn ra về sau, thỉnh linh hóa thành từng mặt dữ tợn mặt quỷ, mà chút ít hắc khí mặt quỷ tại Hứa Thanh đỉnh đầu, ngưng tụ tại cùng một chỗ, thỉnh linh tạo thành một. . . Màu đen Phượng Hoàng!

Hướng về tiến đến núi sông đại địa quân vương để ý xông lên mà đi.

Quý Hồng Đông hai mắt co rút lại, một màn này biến hóa cũng làm cho hắn lắp bắp kinh hãi, tiếng sấm nháy mắt kinh thiên động địa lúc, Hứa Thanh phun ra một ngụm máu tươi, thân thể lão đảo lui về phía sau, một bả kẹp lấy Mạnh Hạo, như năm đó ở Đại Thanh sơn bên trên nàng kẹp lấy Mạnh Hạo đồng dạng, thẳng đến xa xa mà đi.

Sắc mặt nàng tái nhợt, khoe miệng còn tràn đầy máu tươi, vừa rồi nàng vận dụng Phượng tổ lực lượng, lực lượng này còn không thuộc về nàng, một khi vận dụng, đối với nàng tự thân tổn thương thật lớn.

Mà lại coi như là liều mạng tổn thương, trên thực tế cũng vô pháp phát huy ra quá nhiều, chỉ là một tia mà thôi.

Tại Hứa Thanh mang theo Mạnh Hạo bay nhanh đồng thời, Quý Hồng Đông trong lúc này sắc tái nhợt, cúi đầu vỡ ngực, lấy ra một quả đã tổn hại ngọc bội.

Hắn sắc mặt khó coi, ánh mắt lộ ra sát cơ đồng thời càng có một vòng kỳ dị chi mang.

“Lại cái kia một cái chớp mắt, bạo phát ra có thể so với Nguyên Anh tu vi, trực tiếp đem ta hộ thân ngọc bài vỡ vụn. . . Bất quá, cô gái này trên người khí phách. . . Có ý tứ.”

“Đúng là tàn hồn chi lực, ta muốn nhìn, cái này Nam Thiên tinh tất cả tàn hồn, cái nào dám ở ta Quý gia trước mặt hóa hình, cái nào lại dám cùng Quý gia huyết mạch ra tay!” Quý Hồng Đông khoe miệng lộ ra một vòng nụ cười tàn nhẫn, thân thể nhoáng một cái, thẳng đến phía trước truy kích mà đi.

Lý Đạo Nhất đi theo phía sau, âm thầm kinh hãi, hắn thể mới biết, vừa rồi Hứa Thanh căn bản cũng không có xuất toàn lực, bằng không mà nói, chính mình chắc chắn phải chết.

“Bất quá hiển nhiên nàng sở dĩ không có toàn lực ra tay, là bởi vì này thuật trả giá quá lớn. . .”

Mạnh Hạo nhìn bằng mắt thường không đến phía ngoài một màn, nhưng hần linh thức lại rõ ràng cảm nhận được ngoại giới hết thấy biến hóa, so mắt thường nhìn còn phải rõ ràng, hần nhìn thấy mà Hứa Thanh máu tươi, thấy được Hứa Thanh liều mệnh.

Mạnh Hạo lòng đang đau đớn, tinh thần của hần nhắc lên ngập trời chi nộ, tại Hứa Thanh phún ra cái thứ ba máu tươi một cái chớp mắt, Mạnh Hạo trong cơ thể sương mù tím, nháy mắt hoàn thành chín thành, hướng về tầng thứ mười cấp tốc kéo lên.

“Sư tỷ, thả ta xuống đi.” Mạnh Hạo mở mắt ra.

Hứa Thanh không nói gì, cũng không có nghe, mà là tốc độ nhanh hơn.

Mạnh Hạo nhìn qua Hứa Thanh, ánh mắt lộ ra nhu hòa.

Đúng lúc này, tiếng thét lập tức truyền đến, Quý Hồng Đông thân ảnh nháy mắt mà đến, giờ này khắc này, cái này bốn phía vách tường, đã vỡ vụn hơn phân nửa nhiều, giống như không bao lâu sẽ hoàn toàn sụp đổ.

Cơ hồ tại Quý Hồng Đông xuất hiện một cái chớp mắt, Hứa Thanh ánh mắt lộ ra một vòng quyết đoán, tay trái nâng lên hướng về sau hất lên, lập tức thân thể nàng run rẩy, số lớn hắc khí lần nữa ngập trời lên, tạo thành màu đen Phượng Hoàng, vòng quanh vô số tàn hồn, tại từng tiếng thê lương gào rú ở bên trong, thẳng đến Quý Hồng Đông mà đi.

“Những tên đui mù các ngươi, Quý gia huyết mạch, các ngươi có dũng khí mạo phạm sao!” Quý Hồng Đông cười lạnh, bước chân không có chút nào dừng lại, chỉ là nhàn nhạt mở miệng.

304. Chương 304: Kết Đan!!

Ngay tại Quý Hồng Đông lời nói truyền ra lập tức , cái kia vòng quanh vô số tàn hồn , do hắc khí hình thành Phượng Hoàng, tại ở gần Quý Hồng Đông trước người ước chừng bảy tám trượng vị trí, chợt run rẩy.

Bốn phía nhắc lên vô số tàn hồn , nguyên một đám lâm sắc theo vốn là dữ tợn , đột nhiên biến thành kinh khủng cùng sợ hãi, phảng phất như gặp phải nhân vật khiến chúng nó khủng bố.

Phát ra trận trận thê lương thét lên, màu đen kia Phượng Hoàng càng là run rẩy , tựa như không dám tới gần chút nào , đầu lâu có chút thấp , như cùng ở tại hướng Quý Hồng Đông cúng bái.

Một màn này xuất hiện, lại để cho Hứa Thanh sắc mặt đại biến nàng thân thể run rẩy , ánh mắt lộ ra không thể tưởng tượng nổi, nàng như thể nào cũng vô pháp dự liệu được , những thứ này tại Thanh La tông ở trong, như mặt trời ban trưa tàn hồn , lại sẽ ở một cái Kết Đan tu sĩ trước mặt cúng bái.

”Huyết mạch của hần. . . Hứa Thanh nội tâm lộp bộp một tiếng, nàng trong giây lát nghĩ tới lời nói của Quý Hồng Đông trước đó.

Đúng lúc này, Quý Hồng Đông hừ lạnh , lần nữa truyền ra.

“Chính là thể gian tàn hồn, tại Quý gia huyết mạch trước mặt, liền chó đất tư cách đều không có, chỉ là con sâu cái kiến mà thôi, bởi vì bọn họ khi còn sống, chính là chết ở dưới tay Quý gia ta!” Quý Hồng Đông nhàn nhạt mở miệng, thần sắc ngạo nghễ, cước bộ của hần từ đầu đến cuối sẽ không có dừng lại gào rú, cất bước đi về phía trước lúc, hần phía trước tàn hồn lập tức kêu thảm thiết , nhao nhao lui ra phía sau , nguyên một đám như cúng bái như vậy , khuôn mặt lộ ra cầu khẩn.

Màu đen kia Phượng Hoàng , toàn thân run rẩy mãnh liệt hơn , tại Quý Hồng Đông đi tới nháy mắt, bỗng nhiên tại đây Hắc Phượng khuôn mặt, đột nhiên trước lộ ra một khuôn mặt.

Mặt này lộ là một nữ tử, không thuộc về Hứa Thanh, mà là cái kia bị áp chế phong ấn dung hợp chính là Phượng tổ!

Nàng từ từ nhắm hai mắt, trong thần sắc mang theo sợ hãi, càng có cầu khẩn, như muốn đi giải thích, nhưng lại tựa như đã mất đi mở miệng cùng với trọn mắt lực lượng, trong lúc mơ hồ, tại khuôn mặt của nàng bên trên, có một đạo màu đỏ ẩn kín, như đem phong ấn.

Quý Hồng Đông khi nhìn đến gương mặt này một cái chớp mắt, bỗng nhiên mắt phải liên tục chớp bảy lần, lập tức lộ ra kỳ dị chi mang, nhìn kỹ liếc về sau, thần sắc hẩn lộ ra cổ quái, sau đó nở nụ cười.

“Có ý tứ, chỉ nghe nói có tàn hồn đoạt thể, cho tới bây giờ không có nghe nói tàn hồn ngược lại bị chủ kí sinh sở đoạt, nàng tên gọi là gì, cái nào tông môn?” Quý Hồng Đông khước miệng lộ ra nụ cười ý vị thâm trường, hồi hướng bên người Lý Đạo Nhất.

“Thanh La tông, Hứa Thanh!” Lý Đạo Nhất tranh thủ thời gian mở miệng.

”Hứa Thanh, có ý tứ, không biết ngươi là dùng biện pháp gì lừa gạt được Thanh La tông, lại lừa gạt được mặt khác tàn hồn, làm cho người ta cho rằng ngươi chính là chỗ này tàn hồn.

Ngươi nói, nếu như chuyện này truyền ra ngoài, ngươi sẽ có cái gì kết cục?” Quý Hồng Đông nụ cười trên mặt mang theo một cổ tà ác, cất bước đi về phía trước thì cười ha hả, tay phải nâng lên tùy ý vung lên, lập tức tất cả đầy tàn hồn toàn bộ đều rút lui, nguyên một đám run rẩy, cái kia Phương tổ hóa thành màu đen Phương Hoàng, cũng đều cấp tốc lui về phía sau, giống như không dám tới gần chút nào.

Bọn hẩn không phải sợ hãi thanh niên này, mà là sợ hãi thanh niên này thể nội Quý tộc huyết mạch!

Hứa Thanh sắc mặt lần nữa biến hóa, lập tức càng thêm tái nhợt, nàng mình bạch, một khi việc này bị truyền ra ngoài, mình coi như trốn khỏi nơi đây, cũng chắc chắn phải chết. Bởi vì nàng phải đối mặt, ngoại trừ Thanh La tông đuổi giết bên ngoài, càng có cái kia chút ít kinh khủng tàn hồn thôn phệ.

Toàn bộ Thanh La tông, vô luận là trên mặt đất chi tu hay vẫn là dưới mặt đất chi hồn, không có một người nào sẽ bỏ qua nàng, toàn bộ Nam Vực, đem không có nàng chút nào nơi đi, thậm chí nàng tại trong tông môn hết thấy căn cơ, đều chuyện như vậy bị tẩy trừ, Nam Vực, nàng không cách nào dung thân, mà lại nàng căn bản là không cách nào chạy ra quá lâu, bởi vì dung hợp Phương tổ, nhất định phải tại Thanh La tông tiến hành.

Chỉ có tại đó, mới có thể kéo dài dung hợp, cho đến hoàn toàn thôn phệ, một khi ly khai, thời gian dài, chẳng những không cách nào dung hợp, tu vi của nàng còn có thể ngã xuống, việc này đối với nàng mà nói, không thể nghi ngờ là một lần tai hoạ ngập đầu.

”Còn có cái này ẩn kín. . . Quý Hồng Đông chứng kiến Hứa Thanh sắc mặt biến hóa, nở nụ cười, mang trên mặt giễu cợt thần sắc, hẩn liền thích xem đến người khác như vậy bộ dáng, này sẽ lại để cho hẩn có loại không chế trở thành chúa tể cảm giác.

“Cái này ẩn kín, càng có ý tứ, lại có thể trợ giúp ngươi đi chiếm tàn hồn, chắc hẩn trong tộc những lão tổ kia, bọn hẩn sẽ rất cảm thấy hứng thú.” Quý Hồng Đông cười to, cất bước đang lúc đi về hướng Hứa Thanh, thần sắc tràn đầy trào phúng, giống như hết thấy đều tại hẩn nắm giữ ở trong.

Hứa Thanh sắc mặt trắng bệch, giờ phút này nàng tạm thời đã mất đi đối với tàn hồn điều khiển, không có Phương tổ chỉ lực, nàng chẳng qua là một tu sĩ bình thường mà thôi, liền Kết Đan đều khó mà phát huy.

Mà lại nàng căn bản là không cách nào lui về phía sau, bởi vì tại đây một cái chớp mắt, nàng cảm nhận được tại đây bốn phía tồn tại một cổ trời buộc, giống như đem toàn bộ thân thể của mình phong ấn vậy, vững vàng cố định ở tại chỗ.

”Yên tâm, ta sẽ không giết ngươi.” Quý Hồng Đông thanh âm truyền đến, tới gần một cái chớp mắt, tay phải hẩn nâng lên, hướng về Mạnh Hạo vò đến một cái.

Nhưng lại tại tay phải hẩn nâng lên trước khi một cái chớp mắt, Mạnh Hạo hai mắt nháy mắt mở ra, một cổ kinh khủng tu vi chi lực, âm âm ở giữa từ trên người hẩn cuồng bạo bộc phát ra.

Cái này tu vi bộc phát, lập tức liền tạo thành một cổ gió lốc, hướng về bốn phía bát phương âm âm long quét ngang, Quý Hồng Đông sắc mặt đột nhiên biến đổi, thân thể không chậm trễ chút nào đột nhiên lui về phía sau, liền tiếp thối lui ra khỏi hơn mười trượng về sau, sắc mặt của hẩn lập tức âm trầm, hai mắt càng có co rút lại.

Một bên Lý Đạo Nhất cũng là thần sắc hoảng sợ, mang theo không cách nào tin, giờ phút này lui ra phía sau lúc, lộ ra cảnh giác ý, nhưng rất nhanh, hần liền mở miệng ra, tất cả đều là chợt chấn động, nhìn chòng chọc vào trong gió lốc Mạnh Hạo thân ảnh, hai mắt một cái chớp mắt lộ ra mãnh liệt oán độc cùng một bồi không thể tưởng tượng nổi.

“Người . . . Người . . . Người không phải là Phương Mộc, người là Mạnh Hạo!!” Lý Đạo Nhất thanh âm bén nhọn, trong chốc lát truyền ra lúc, hần hô hấp dồn dập, hần như thể nào cũng vô pháp nghĩ đến, cái kia bị hần âm thầm tìm nhiều năm Mạnh Hạo, rõ ràng, xuất hiện ở trước mặt!!

Theo hần lời nói truyền ra, Mạnh Hạo bốn phía nổ vang quanh quẩn, phong bạo lâm tán bát phương, tại đây trong gió lốc, Mạnh Hạo thân ảnh như từng từng ở bên trong trời đất, đã trở thành phong bạo hạch tâm, mà kinh khủng phong bạo, cũng chính là từ trên người hần khuếch tán ra.

Mạnh Hạo gương mặt, dĩ nhiên cải biến, không còn là Phương Mộc bộ dạng, mà là biến thành hần vốn là bộ dáng, một cỗ cường đại khí tức kinh khủng, ở trên người hần tại giờ khắc này, kinh thiên quật khởi!

Lý Đạo Nhất sắc mặt trắng bệch, hần giờ phút này như trước hay vẫn là trong óc nổ vang, mang theo không cách nào tin, mang theo không thể tưởng tượng nổi, hần hôm nay há có thể không rõ, Phương Mộc, chính là Mạnh Hạo, Mạnh Hạo, chính là Phương Mộc!

”Tử Vận tông truyền thừa đệ tử, Đan Đỉnh đại sư, Phương Mộc, Mạnh Hạo . . . Lý Đạo Nhất thân thể lui ra phía sau, hần đột nhiên cảm thấy tay phải của mình cánh tay rất đau, cho dù cánh tay phải này sớm đã khôi phục như thường, nhưng năm đó huyết tiên truyền thừa cừu hận, hần vẫn cảm thấy là cuộc đời này sỉ nhục lớn nhất.

Ánh sáng tím bên trong Mạnh Hạo, cặp mắt của hần một mảnh thâm thúy, ngoại trừ chính hần, những người khác đoán không được, hần biến hóa ra vốn là bộ dáng nguyên nhân. . .

Trong mắt của hần lộ ra mãnh liệt hàn mang, hần thể nội, Tử Đan lớn chừng quả đấm của một đứa con nít, thỉnh thoảng thay thế đan hải vị trí, phiêu phù ở chỗ đó chậm rãi chuyển động, mỗi chuyển động một vòng, đều có số lớn màu tím tơ mỏng tựa như tia chớp khuếch tán, dung nhập Mạnh Hạo thể nội mỗi một chỗ vị trí.

Những thứ này màu tím tơ mỏng giống như kinh mạch, lóe lên lóe lên ở giữa, bắn ra mà siêu việt Trúc Cơ bàng bạc tu vi, đó là Kết Đan khí tức, đó là Kết Đan tu vi!

Thậm chí, loại này Kết Đan khí tức, căn bản cũng không như là vừa mới bước vào này cảnh tu vi, mà là trực tiếp liền bộc phát ra Kết Đan sơ kỳ đỉnh phong lực lượng.

Tím gió gào thét, chuyển động bát phương, Mạnh Hạo tóc dài cũng đã trở thành màu tím, không gió mà bay, phiêu diêu lúc, tại hần bên người, Sở Ngọc Yên tựa như nhẹ nhàng thổi ra, nhưng rất nhanh tựa hồ liền nghĩ tới cái gì, biến sắc, vừa muốn mở miệng thời gian.

“Hết thấy có ta.” Mạnh Hạo nhẹ giọng nói ra, quay người lúc, con ngươi màu tím ở bên trong, ảnh ngược ra Quý Hồng Đông thân ảnh.

“Phương Mộc? Mạnh Hạo? Xem ra thân phận của người cũng không ít, bất quá nhanh như vậy liền bước vào Kết Đan cảnh, thấy vậy miệng tiên linh khí xác thực giá trị thật lớn, ta liền càng cảm thấy hứng thú hơn.” Quý Hồng Đông thần sắc khôi phục như thường, lộ ra dáng tươi cười, tại đây dáng tươi cười hiển hiện lập tức, tay phải hần bỗng nhiên nâng lên, hất lên dưới, lập tức phía sau của hần xuất hiện một vùng sao trời.

Cái này Tinh Không to lớn, một cái chớp mắt bao trùm bát phương, trong giây lát thẳng đến Mạnh Hạo âm âm áp đi, cái này Tinh Không, đúng vậy Nam Thiệm đại địa bầu trời đêm, đã bao hàm Tây Mạc Bắc Mạc, đã bao hàm Đông thổ Nam Vực, cực kỳ mệnh mỏng cuộn cuộn.

Phủ xuống thời giờ, tựa như đem nơi đây đều bao phủ ở bên trong, khiến người không chỗ có thể trốn.

Mạnh Hạo ngẩng đầu, thần sắc có chút mờ mịt, giống như đang trầm mặc, tựa như không nhìn thấy tinh không hàng lâm, mắt thấy vùng tinh không kia muốn rơi xuống lúc, Mạnh Hạo trên mặt mờ mịt biến mất, thay vào đó thì là trong trầm mặc kiên định cùng quyết đoán.

Hắn, đã hạ xuống một cái quyết tâm!

Tay phải nâng lên, cầm chặt nắm đấm, chợt tản ra lúc, một mảnh ánh sáng màu đỏ lập tức tại Mạnh Hạo trên thân nháy mắt tản ra, đúng vậy huyết sát giới, cái này huyết sắc chi quang một cái chớp mắt liền cùng Tinh Không đụng chạm.

Tiếng sấm nháy mắt truyền ra lúc, Mạnh Hạo thân thể tựa như như điều đứt dây, tại đây nổ vang trong bị cuốn hướng một bên.

”Ngu xuân . . . Quý Hồng Đông cười lạnh, thần sắc khinh miệt, nhưng lời nói còn chưa nói xong, bỗng nhiên biến sắc, đã thấy Mạnh Hạo thân thể đang bị cuốn ra lúc, bỗng nhiên nháy mắt cải biến phương hướng, dùng khó có thể hình dung tốc độ, tại hắn không đợi khi phản ứng lại, mặc dù là Lý Đạo Nhất thủy chung tại cảnh giác, nhưng cũng như trước không né tránh kịp nữa, Mạnh Hạo, dĩ nhiên xuất hiện ở Lý Đạo Nhất trước người.

Từ đầu đến cuối, Mạnh Hạo mục tiêu thứ nhất, đều là cái này Lý Đạo Nhất, bởi vậy người dễ dàng nhất diệt sát, khó liền khó đang ở đây người cảnh giác.

Lý Đạo Nhất hai mắt co rút lại, đang muốn lui ra phía sau một cái chớp mắt, Mạnh Hạo tay phải đã nháy mắt nâng lên, nhất chỉ đặt tại mà Lý Đạo Nhất cái trán, oanh một tiếng, một cổ sức mạnh hủy diệt lập tức nhảy vào Lý Đạo Nhất thân thể, trực tiếp chạy toàn thân lúc, bỗng nhiên sụp đổ, máu thịt be bét, trực tiếp tử vong.

”Nhớ kỹ giết người chi nhân bộ dạng đến sao.” Mạnh Hạo nhìn qua máu thịt be bét Lý Đạo Nhất thi thể, nhẹ giọng mở miệng lúc, hắn xoay người, nhìn về phía Quý Hồng Đông.

Mạnh Hạo than nhẹ một tiếng, tay phải nâng lên vỗ túi trữ vật ước lượng, lấy ra Đan Đông nhất mạch Tử lô lệnh bài, cúi đầu nhìn thật sâu liếc, cái nhìn này, mang theo phức tạp, mang theo phiền muộn, càng có một vòng quyết đoán, sau đó. . . Bóp chặt lấy.

Tại đây lệnh bài vỡ vụn một cái chớp mắt, Mạnh Hạo Tử lô đan sư trường bào, cũng theo đó vỡ vụn ra, một thân thanh sam, bao phủ trong người.

Từ giờ khắc này, hắn không còn là Tử Vận tông Đan Đông nhất mạch truyền thừa đệ tử Phương Mộc, hắn là . . . Triệu quốc Đại Thanh sơn Mạnh Hạo!

305. Chương 305: Người Dám Giết Sao!

Tại đây Tử lô lệnh bài bị Mạnh Hạo bóp nát, Tử lô quần áo vỡ vụn lập tức, Đông Lai quốc, Tử Vận tông, Đan Đông nhất mạch Đan Quỷ chỗ ở cái kia chỗ trên ngọn núi thấp.

Có một kiện căn phòng ở trong, treo ba hàng ngọc giản.

Hàng thứ ba, có chín mảnh ngọc giản, mỗi một mảnh thượng diện trước có khắc danh tự, cẩn thận nhìn, đúng vậy An Tại Hải, Diệp Phi Mục các loại hôm nay Tử Vận tông cử đại Tử lô đan sư, bọn họ đều là Đan Quỷ ký danh đệ tử.

Hàng thứ hai, chỉ treo một quả ngọc giản, trên đó viết Sở Ngọc Yên, nàng là thân truyền đệ tử.

Mà hàng thứ nhất, tương tự treo một quả ngọc giản, trên đó rõ ràng viết hai chữ, Phương Mộc!

Địa vị tôn cao, truyền thừa đệ tử, điều này đại biểu mà Mạnh Hạo thân phận cùng đối với Tử Vận tông Đan Đông nhất mạch trọng yếu, nhưng đúng lúc này, bỗng nhiên đấy, Phương Mộc ngọc giản chợt run rẩy, ” Baidu Ta Muốn Phong Thiên a rất nhanh thủ đả, Post Bar hơi tin công số: erge mes hoa me, ủng hộ Ta Muốn Phong Thiên mới được “Qidian tiểu thuyết ” ken kết thanh âm truyền ra lúc, lại từ trung gian trực tiếp vỡ vụn, một cái chớp mắt . . . Liền oanh một tiếng nổ bung, đã trở thành tro bụi.

Tại đây ngọc giản hồng mắt nháy mắt , núi này lên, khoanh chân ngồi ở đỉnh núi , ngóng về nơi xa xăm , mặc cả người trắng sắc trường bào Đan Quỷ , bỗng nhiên thân thể chấn động , yên lặng quay đầu , nhìn thoáng qua gửi ngọc giản căn phòng , hần nhìn thật lâu , vốn là mang theo năm tháng trên gương mặt , giờ phút này thoáng cái tựa hồ càng già nua rồi một ít , nếp nhăn hơn nhiều.

Cùng lúc đó , Nam Vực địa phương hạch tâm , Lý gia chỗ ở trong khu vực , một mảnh tựa như tiên cảnh chi địa , đột nhiên , có một âm thanh gào thét kinh thiên lên , theo gào thét mà ra đây, là một đạo mang theo ngạt trời nộ khí thân ảnh .

Thân ảnh ấy chợt lao ra lúc, sau lưng hần có bảy tám đạo thân ảnh cũng theo đó bay ra , một người trong đó trong tay cầm một quả vỡ vụn ngọc giản , ngọc giản này còn tràn ra ánh sáng nhu hòa , quang mang trên hiển lộ ra một cái gương mặt , mặt này lỗ . . . Đúng vậy Mạnh Hạo !

Là Lý Đạo Nhất trước khi chết , trong con mắt cái bóng đây, Mạnh Hạo gương mặt .

“Đạo Nhất !” Lão giả kia ngửa mặt lên trời vừa hô , thần sắc thê lương đến cực điểm , một cái gia tộc đạo tử bị giết , việc này năm đó Vương gia chỉ là tin vệt , đã rung chuyển mà Nam Vực , mà hôm nay , phát sinh ở Lý gia sự tình , hiển nhiên tuyệt không phải hư giả , mà là chân chính đạo tử tử vong !

“Giết ta Lý gia đạo tử , chẳng cần biết người nọ là ai , mặc kệ hần đến từ là cái gì tông môn chi tu , đều phải chết !” Diên cuồng gào rú truyền ra lúc, cái này bảy tám đạo thân ảnh nháy mắt gào thét lên , ” Baidu Ta Muốn Phong Thiên a rất nhanh thủ đả , Post Bar hơi tin công số: erge mẹs hoa mê , ủng hộ Ta Muốn Phong Thiên mời được “Qidian tiểu thuyết ” thẳng đến xa xa mà đi , sau lưng bọn họ , Lý gia càng nhiều nữa tu sĩ , cũng theo đó nhất tề bay ra , một chuyến hơn mười người , hóa thành cầu vòng , như muốn xé mở trời xanh , hướng về Vãng Sinh động phương hướng , mau chóng đuổi theo .

Cũng chính là tại thời khắc này , Nam Vực Vương gia , cái kia mảnh liên miên bất tuyệt sơn mạch bên trong , năm đó Vương gia thứ mười tổ chỗ ở dung nham trong động , chiếc kia quan tài cái nắp , ầm ầm vỡ vụn , Vương gia thứ mười tổ , chậm rãi theo trong quan tài đứng lên .

Đi vào trong nham thạch , theo hần đi đến , nham thạch nóng chảy như muốn dập tắt , trần trần sáng tối chỉ quang tại đây trong động đá vôi nháy mắt luân chuyển .

”Vua ta gia truyền nói trúng lão tổ từng nói , chúng sinh có nguyên nhân , cho nên có quả , còn sống , cho nên có chết. . . Như vậy hôm nay ta giúp người một cái , coi như là kết liễu bởi vì , ngày sau ta nuốt người , coi như là người hoàn lại mà quả .

Hôm nay người không chết , tắc thì đại biểu tương lai thời điểm , người thành toàn ta .” Vương gia thứ mười tổ khàn khàn cười cười , toàn thân lập tức tràn ra hồng mang , bao phủ toàn thân .

”Thật lâu không có đi ra . . . Hần nhẹ giọng thì thào , nháy mắt biến mất không thấy gì nữa .

Vãng Sinh động bên ngoài , tiên nhân thi thể ý thức trong thế giới , trong mê cung , Lý Đạo Nhất bên cạnh thi thể , Mạnh Hạo đứng ở nơi đó , thở sâu .

Theo lộ ra chân dung cái kia bắt đầu từ thời khắc đó , Mạnh Hạo đã suy nghĩ rất nhiều rất nhiều , Lý Đạo Nhất nhất định phải chết , hần đã nghe được Quý Hồng Đông đích thoại ngữ , liền đã chú định , hần nhất định phải chết !

Chỉ có người chết , mới có thể bảo thủ bí mật !

Đây là Hứa Thanh bí mật , cũng là Mạnh Hạo bí mật , một khi bị truyền ra , Hứa Thanh sắp sửa thừa nhận khó có thể hình dung nguy cơ sinh tử . . . Căn bản là , là chắc chắn phải chết .

Cho nên , Lý Đạo Nhất , phải chết !

Có thể chết ở Mạnh Hạo trong tay , vẫn là chết tại Phương Mộc trong tay , hoàn toàn bất đồng .

Mạnh Hạo không phải mới vừa vào giới Tu Chân ngây thơ thiếu niên , hần ở đây Tử Vận tông những năm này , sớm đã đối với tu hành sự tình vô cùng lý giải , há có thể không biết được , bất kỳ một cái nào tông môn đích đạo tử , một khi bị giết , kỳ tông cửa gia tộc trước tiên sẽ phút chốc biết được ,

Thậm chí còn có một ít thủ đoạn , có thể biết rõ kẻ giết người hình dạng cùng khí tức , thậm chí tập trung phương vị cũng là dễ dàng , có lẽ Bì Đổng có thể giấu diếm được Lý gia , nhưng Quý gia . . . Mạnh Hạo không có nắm chắc , cũng không có thể đi đánh bạc .

Những chuyện này , Mạnh Hạo minh bạch , cho nên . . . Hắn không thể dùng thân phận của Phương Mộc đi giết !

Mặc dù là . . . Cái thân phận này , Mạnh Hạo đã chọn chọn mà buông tha cho .

Trước mắt cái này Quý Hồng Đông , cái này Nam Thiệm đại địa đệ nhất gia tộc chính xác danh sách chi nhân , một khi hắn tử vong , Mạnh Hạo có thể tưởng tượng đạt được thái độ của Quý gia , bất kỳ một cái nào cường đại kinh khủng gia tộc , ” Baidu Ta Muốn Phong Thiên a rất nhanh thủ hạ , Post Bar hơi tin công số: erge mẹs hoa mê , ủng hộ Ta Muốn Phong Thiên mời được “Qidian tiểu thuyết ” đều đối với tộc nhân bị giết sự tình , tiến hành cực kỳ nghiêm túc xử lý , đây là bảo trì gia tộc uy nghiêm cùng đối với ngoại giới uy hiếp phải thủ đoạn .

Giết Quý Hồng Đông , chẳng khác gì là tại một cái trong đế quốc giết hoàng tử , dù là đế quốc này hoàng tử rất nhiều , nhưng loại chuyện này , cũng tất nhiên sẽ khiến cho ngập trời đại họa cùng với vô cùng phiền toái .

Lý gia , Tử Vận tông có lẽ có thể đối kháng , nhưng Quý gia. . . Thông qua An Tại Hải đích thoại ngữ , thông qua Mạnh Hạo tự thân hiểu rõ , hắn sớm đã minh bạch , Tử Vận tông tại Nam Vực , là đại tông , nhưng cùng Quý gia so sánh , như cùng là phù du .

Như Tử Vận tông đệ tử , giết Quý gia tộc nhân , cái chết , tuyệt không phải chính là một cái kẻ giết người , vô cùng có khả năng , là cả tông môn đều muốn ở vào bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ .

Mạnh Hạo tại bóp nát Tử lô lệnh bài một khắc , hắn nghĩ tới rồi sự tôn , nghĩ tới những Tử lô đó đan sư , nghĩ tới Đan Đông nhất mạch thanh sơn bích thủy , nghĩ tới những năm này từng màn .

Có thể . . . Quý Hồng Đông phải chết !

Như người này bắt tử , Hứa Thanh nguy cơ liền thường tại , mà lại một khi bị Quý gia đã biết phong Yêu Sư tồn tại , Mạnh Hạo trong chỗ u minh có loại mãnh liệt đến cùng da tóc chấp choạng nguy cơ .

Cho nên , Quý Hồng Đông , nhất định phải chết , chỉ có hắn đã chết , Hứa Thanh liền an toàn , có thể như thường ngày , ở lại Thanh La tông , cho đến hoàn toàn dung hợp Phương tổ , không ai sẽ hoài nghi nàng chút nào .

Cho nên Mạnh Hạo bóp nát Tử lô lệnh bài , điều này đại biểu mà hắn làm dễ dàng thành tựu , cùng Tử Vận tông cắt đứt liên hệ , không...nữa chút nào liên quan , bởi vì hắn vốn là Mạnh Hạo , Phương Mộc chỉ là dùng tên giả mà thôi , việc này một khi cuối cùng nhất tra ra , Tử Vận tông cũng có thể đi giải thích cùng bàn giao:nhấn nhủ .

Quan trọng nhất là , bóp nát lệnh bài , hoặc là đại biểu phản bội mà tông môn , cũng có khả năng đại biểu , Phương Mộc đã chết .

Mà duy nhất phiền toái , chính là từ đó về sau , Mạnh Hạo muốn sống đang bị Quý gia đuổi giết bên trong , trời đất bao la , nhưng Nam Vực hắn lại không cách nào ngưng lại , hắn tất phải ly khai , từ nam vực chân chính biến mất .

Mà lại tại đây biến mất lúc trước , hắn phải làm cho tốt một loạt diên cuồng mưa to phủ xuống chuẩn bị !

Những thứ này , từ lúc lúc trước Quý Hồng Đông , nhìn ra Hứa Thanh thân phận , nhìn ra đáp án về sau , Mạnh Hạo cho dù tại tu vi đột phá , nhưng hắn đã nghe được hết thấy , hắn ở đây giãy dụa ở bên trong , đã có quyết đoán .

“Sự tôn , đệ tử bất hiếu . . . Coi như Phương Mộc . . . Đã chết !” Mạnh Hạo chậm rãi ngẩng đầu , sâu đậm nhìn về phía Tử Vận tông phương hướng , hai mắt tinh mang lóe lên ở giữa , quay đầu nhìn về phía Quý Hồng Đông” Baidu Ta Muốn Phong Thiên a rất nhanh thủ hạ , Post Bar hơi tin công số: erge mẹs hoa mê , ủng hộ Ta Muốn Phong Thiên mời được “Qidian tiểu thuyết ” , trong mắt lần thứ nhất , lộ ra sát

cơ mãnh liệt miệng trước hết thấy suy nghĩ , nói rất dài dòng , nhưng trên thực tế chỉ là Mạnh Hạo trong óc đủ loại ý niệm trong đầu lóe lên , liền hóa thành trong mắt nồng đậm đã đến cực hạn sát khí .

Loại này sát cơ , lại để cho Quý Hồng Đông tâm thần chấn động , hần vắn lần thứ nhất , trong mắt người ngoài chứng kiến như vậy sát cơ , dĩ vãng hần vô luận đi nhận chức địa phương nào , vô luận nhằm vào cái gì địch nhân , đối phương mặc dù đi ra tay , nhưng cũng chưa bao giờ xuất hiện như vậy sát cơ .

Bởi vì hần họ Quý , bởi vì hần thể bên trong chảy xuôi theo Quý gia huyết mạch , tại đây Nam Thiên sao lên , ở mảnh này Nam Thiệm đại địa lên , không có bao nhiêu người dám trêu chọc Quý gia !

“Muốn giết ta? Người dám sao !” Quý Hồng Đông trong mắt hàn quang lóe lên , tay phải bỗng nhiên nâng lên bấm niệm pháp quyết chỉ về phía trước , lập tức đỉnh đầu hần Đan Khí âm âm khuếch tán , lần nữa tạo thành Tinh Không , lúc này đây đích tinh không ở bên trong , sao lóm đóm đầy trời , rõ ràng so với trước kia còn phải mệnh mông , sau khi xuất hiện , bao trùm phía trên , lan tràn đại địa , thẳng đến Mạnh Hạo tại đây âm âm hàng lâm .

Cùng lúc đó , tại đây Đan Khí biến ảo đích tinh không ở bên trong , còn có vô số ngôi sao đang lấp lánh , như bị lôi kéo như vậy , lại hóa thành tinh quang , thẳng đến Mạnh Hạo lập tức xuyên thấu mà đến .

Mạnh Hạo trong mắt sát cơ như trước , ở đằng kia chút ít tinh quang cùng với vùng sao trời này phủ xuống nháy mắt , tay phải nâng lên , hướng về đại địa chợt nhấn một cái , cái này nhấn một cái dưới , hần năm ngón tay toàn bộ ra máu tươi , toàn bộ mặt âm âm chấn động lúc , tại Mạnh Hạo dưới chân của bốn phía , thỉnh linh xuất hiện một cái to lớn Huyết thủ ấn .

Tay này ấn không ngừng mà khuếch tán , giống như đã trở thành huyết sát giới , tại đây huyết sát giới ở trong , Mạnh Hạo huyết thân nhao nhao xuất hiện , hướng về bốn phía , hướng về kia tiến đến tinh quang , hướng về phủ xuống Tinh Không , trực tiếp đối kháng .

Cái này Huyết thủ ấn càng là lên không , như một cái cự nhân chi thủ , theo đại địa quật khởi , đánh phía Tinh Không .

Tiếng sấm truyền khắp bát phương , Mạnh Hạo toàn thân chấn động mạnh , khóe miệng tràn ra máu tươi , ngoại giới Tinh Không nhất tề sụp đổ , tinh quang toàn bộ nát bấy , nhưng Mạnh Hạo huyết sát giới , cũng giống vậy tại thời khắc này , nát bấy tan rã .

Giờ phút này Mạnh Hạo còn không có tu ra Đan Khí , nhưng mặc dù là như vậy , đối mặt cái này tu ra Đan Khí , so với năm đó Mặc Thổ mặt xanh tu sĩ còn cường đại hơn một chút Quý Hồng Đông , hần đã không còn là như lúc trước như vậy muốn chạy trốn , mà là thể lực ngang nhau .

Quý Hồng Đông sắc mặt biến hóa , khóe miệng đồng dạng tràn ra máu tươi , thân thể lui ra phía sau vài bước , khuôn mặt lộ ra một vòng lệ khí , tay phải nâng lên vung lên .

“Ngoại trừ Phương gia chết tiết...nọ bạo lực yêu nghiệt tên điên , người là người thứ nhất cảm thương ta chi nhân , người đáng chết ! Từ Thiên chi lao , hóa thân chi ngục !” Lời nói ở giữa , Quý Hồng Đông tay phải bấm niệm pháp quyết , hướng về Mạnh Hạo phía trên xa xa nhất chỉ , lập tức một vệt sáng xanh bay ra , một cái chớp mắt liền bao trùm phía trên , trực tiếp đã trở thành màu xanh da trời , trong đó có mây trắng , có trời xanh (Lam Thiên) , thỉnh linh . . . Hóa thành một mảnh bầu trời !

Quỷ dị là , mảnh này thiên , chỉ bao phủ Mạnh Hạo , mà địa phương khác , hết thấy như thường .

“Đồng linh vừa vang lên , cứu trọng diệt , dùng thiên ý diệt thân , dùng trời xanh con mắt trừng phạt thân , bằng vào ta quý tộc huyết mạch , hàng người này thiên kiếp trách phạt !” Quý Hồng Đông hai mắt lộ ra tơ máu , tay phải bấm niệm pháp quyết liên tục chỉ đi , lập tức Mạnh Hạo phía trên bầu trời màu lam , lập tức mây đen cuộn cuộn , lại có lôi đình âm âm truyền ra , càng có kinh người tia chớp nháy mắt chạy .

“Muốn giết ta? Người cũng muốn !” Quý Hồng Đông tay trái vỗ túi trữ vật , lập tức trong tay xuất hiện một cái màu bạc lục lạc chuông , trong tay vung lên , lập tức lục lạc chuông thanh âm lập tức truyền khắp bốn phía .

“Dùng quý tộc huyết mạch , theo phía đồng linh làm dẫn , đem người này Mạnh Hạo , thẩm lí và phán quyết thiên ý không để cho !”

“Chết đi cho ta!” Quý Hồng Đông thần sắc vắn vẹo , gầm nhẹ một tiếng .

306. Chương 306: Giết Họ Quý!

Theo Quý Hồng Đông lời nói rơi xuống , lập tức Mạnh Hạo đỉnh đầu là bầu trời bao la , nháy mắt tia chớp nổ vang , một đạo lớn bằng cánh tay tia chớp , lập tức hàng lâm , dùng khó có thể hình dung tốc độ , thẳng đến Mạnh Hạo mà đến .

Mạnh Hạo trong cơ thể Tử Đan cấp tốc vận chuyển , bắn ra bằng bạc tu vi chi lực , khuếch tán Mạnh Hạo toàn thân lúc , Mạnh Hạo tay phải mạnh mẽ khơi mào , tại giữa không trung nhếch lên lúc , số lớn tử khí âm âm xuất hiện , tạo thành một đạo hình cung phòng hộ .

Nổ vang ở giữa , tia chớp rơi xuống , hình cung tím màn nháy mắt vỡ vụn , nhưng ngay sau đó đạo thứ hai , đạo thứ ba , đạo thứ tư . . . Vô số màn ánh sáng , nhất tề xuất hiện , cùng cái kia tia chớp đối kháng , cho đến tia chớp tiêu hao đã đến to bằng ngón tay lúc , Mạnh Hạo há miệng mạnh mẽ mà nhỏ , lập tức lôi vù xuất hiện , như thôn phệ như vậy trực tiếp đem tia chớp dung nhập ở bên trong .

“Cần phải đã xong !” Quý Hồng Đông cười lạnh , trong tay lục lạc chuông lần nữa nhoáng một cái , keng keng thanh âm truyền ra lúc , lập tức Mạnh Hạo đỉnh đầu là bầu trời bao la , mây đen lẫn mình:quay cuồng , có ba đạo tia chớp nháy mắt giao thoa , giống như muốn đánh xuống .

Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra một vòng tinh mang , hắn đã đoán được giờ phút này mình chiến lực chân chính , mặc dù là không có Đan Khí , cũng có thể cùng có đủ Đan Khí Kết Đan sơ kỳ đỉnh phong một trận chiến .

Chỉ có điều không cách nào thủ thắng , chỉ có thể là thế lực ngang nhau , cân nhắc đến cái này Quý Hồng Đông huyết mạch cường đại , cho nên , nếu là thay đổi mặt khác Kết Đan đỉnh phong , Mạnh Hạo cảm giác mình ứng với chiếm thượng phong .

Nếu như bây giờ gặp được lúc trước Mặc Thổ mặt xanh tu sĩ , Mạnh Hạo thủ thắng , đem đơn giản không ít .

“Nếu ta tu xuất ra Đan Khí , hay hoặc là hoàn mỹ kim đan . . . Baidu Ta Muốn Phong Thiên a rất nhanh thủ đắc , Nhĩ Căn hơi tin công số: erge njueqi , ủng hộ Ta Muốn Phong Thiên mới được ”Qidian tiểu thuyết” như vậy diệt sát Kết Đan sơ kỳ , dễ như trở bàn tay !” Mạnh Hạo nội tâm hiểu ra .

“Đích thật là cần phải đã xong .” Mạnh Hạo bình tĩnh mở miệng , ngóng nhìn Quý Hồng Đông , tay phải nâng lên tại trên túi trữ vật vồ , lập tức mặt nạ màu đỏ ngòm xuất hiện ở trong tay của hắn .

Huyết tiên truyền thừa mặt nạ , đem khép lại tiêu chuẩn thấp nhất , là Kết Đan tu vi !

Ngay tại Mạnh Hạo đỉnh đầu ba đạo tia chớp ngưng tụ , âm âm phủ xuống nháy mắt , Mạnh Hạo đã xem này mặt nạ , đeo ở trên mặt , gương mặt cùng mặt nạ đụng vào nhau lập tức , Mạnh Hạo toàn thân mạnh mẽ mà chấn động .

Một cỗ khó có thể hình dung đau đớn , lập tức tại trên gương mặt xuất hiện , tựa như này mặt nạ cùng làn da gắt gao dính vào nhau , cùng lúc đó , Mạnh Hạo trước mắt thế giới , trực tiếp đã trở thành màu đỏ .

Một cỗ lệ khí , một cái chớp mắt tại Mạnh Hạo trong óc hiển hiện , lập tức thay thế lý trí của hắn , tản mát ra ngập trời sát khí , giống như nhập ma.

“Giết . . . Giết . . . Giết . . .” Mạnh Hạo trong đầu , toàn bộ đều là một chữ này đang vang vọng , đến từ chính vô số người , nữ có nam có , trẻ có già có , thậm chí còn có dã thú thực vật , giống như chúng sinh đều đang bên tai của hắn gào rú , cùng nhau phát ra một chữ này !

Trước mắt hắn thế giới , càng thêm đỏ thẫm , thì ra là thời gian một hơi thở , nháy mắt liền trở thành hoàn toàn màu đỏ !

Tại đây thế giới màu đỏ ở bên trong , tu vi của hắn tại đây một cái chớp mắt , âm âm bộc phát , cho dù hay vẫn là Kết Đan sơ kỳ , nhưng cũng tại giờ khắc này , tạo thành một cổ màu đỏ Đan Khí !

Cái này Đan Khí nồng đậm đến cực điểm , nháy mắt ngay tại Mạnh Hạo đỉnh đầu tràn ngập ra , như cần thận nhìn , có thể thấy rõ ràng , cái này Đan Khí không thuộc về Mạnh Hạo , mà là đến từ huyết tiên truyền thừa mặt nạ !

Giờ phút này Mạnh Hạo , hắn mang theo mặt nạ , thoát nhìn cực kỳ quỷ dị , càng có một cổ lạnh lạnh yêu dị cảm giác , hình thành tại Quý Hồng Đông trong mắt , không có ngũ quan , chỉ chứa ra hai mắt vị trí , giờ phút này hai mắt là Mạnh Hạo hai mắt màu đỏ !

Cái kia trong mắt đỏ , cùng Mạnh Hạo đỉnh đầu Đan Khí nhan sắc giống như đúc .

Một thân trường bào màu xanh , giờ phút này cũng đều bị nhuộm thành mà màu đỏ , rối tung tại trên thân thể , giống như Huyết Ma !

“Đây là cái gì pháp bảo !” Quý Hồng Đông biến sắc , cảm giác nguy hiểm mãnh liệt , tại Mạnh Hạo mang lên trên sau mặt nạ , lập tức hiện lên ở mà Quý Hồng Đông trong đầu , loại cảm giác này , hắn trải qua không nhiều lắm , giờ phút này chấn động toàn thân , không chậm trễ chút nào trong tay lục lạc chuông mạnh mà nhoáng một cái , lập tức Mạnh Hạo đỉnh đầu là bầu trời bao la , ba đạo tia chớp nháy mắt rơi xuống .

Mạnh Hạo nở nụ cười , mặt nạ che đầy mà nụ cười của hắn , nhưng hắn tiếng cười mang theo khàn khàn , truyền khắp ra , tay phải của hắn bỗng nhiên nâng lên , hướng về tiến đến ba đạo tia chớp , trực tiếp một quyền oanh khứ , cùng lúc đó , lượn lờ tại Mạnh Hạo đỉnh đầu màu đỏ Đan Khí , giống như sôi trào như vậy , thỉnh linh hóa thành một cái to lớn nắm đấm màu đỏ ngòm , tùy theo cùng nhau oanh ra , thẳng đến ba đạo tia chớp mà đi .

Tiếng sấm kinh thiên động địa , ba đạo tia chớp nháy mắt sụp đổ nổ bung , mà ngay cả vùng trời kia , cũng đều tại thời khắc này chấn động lên .

Quý Hồng Đông sắc mặt triệt để đại biến , ánh mắt hắn ở bên trong xuất hiện số lớn tơ máu , trong tay lục lạc chuông mạnh mà lay động , càng là bản thân phun ra một miệng lớn máu tươi , thần sắc dữ tợn , thể lương vừa hồ .

“Thiên ý hàng , thẩm lí và phán quyết cướp !” Thanh âm của hắn truyền ra , lập tức Mạnh Hạo đỉnh đầu là bầu trời bao la , một cái chớp mắt tầng mây điệp gia , một mảnh đen nhánh ở bên trong, có chín đạo tia chớp lập tức biến ảo , tựa như ngưng tụ thiên ý , đột nhiên hàng lâm .

Một cổ hủy diệt thế gian vạn vật khí tức , càng là khuếch tán ra đến, khiến cho xa xa Hứa Thanh , biến sắc .

Nhưng vào lúc này , Mạnh Hạo mở miệng .

Thanh âm của hắn như trước khàn khàn , truyền ra lúc, mang theo một cổ kỳ dị hàm súc thú vị .

“Vô Diện . . .” Mạnh Hạo chỉ nói hai chữ này , huyết tiên truyền thừa thần thông , Vô Diện một lời gió lửa liền , mây tản huyết vũ biển ngập trời , câu thần khiến tướng điệp ma thấp , chúng linh huyết mạch luyện chín Sắt!

Trong lúc này đã bao hàm chín loại huyết tiên thần thông , chỉ có đeo lên mặt nạ , mới có thể thi triển ra , giờ phút này . . . Tại Mạnh Hạo trong tay , nắm đó Thái Ấch nhất tộc kinh thiên thuật pháp , xa cách mà vài vạn năm về sau, một lần nữa hàng lâm .

Cơ hồ tại Mạnh Hạo mở miệng nháy mắt , đỉnh đầu hắn đại lượng Đan Khí , lập tức khuếch tán , thỉnh linh hóa thành một trương to lớn gương mặt , mặt này lỗ ngoại trừ hai mắt bên ngoài không có mặt khác không quan hệ , chỉ là một mảnh màu đỏ !

Nhất là mắt trái đỏ , càng là thu hút tâm thần người ta , còn mắt phải vị trí . . . Bị Mạnh Hạo thay thế !

Khổng lồ này gương mặt , thỉnh linh xuất hiện , giờ phút này hướng về phía trên tiến đến chín đạo tia chớp , trực tiếp oanh khứ !

Bốn phía chấn động , tại đây mặc dù không phải chân chánh đại địa , nhưng cũng nhắc lên một cổ cuồng bạo điên cuồng , chín đạo tia chớp , toàn bộ sụp đổ , mây đen là bầu trời bao la , nháy mắt vỡ vụn , mảnh này trừng phạt thần thiên, ở đằng kia mặt nạ trong đục chạm , chia năm xẻ bảy , triệt để nát bấy .

Vô Diện thuật pháp , hóa thành khổng lồ gương mặt , trái mực thâm thúy , mắt phải Mạnh Hạo ở bên trong , gương mặt không có mặt khác ngũ quan , nhưng mà tại đây một cái chớp mắt , tại lại để cho Quý Hồng Đông tê cả da đầu , một cổ mãnh liệt cảm giác của cái chết , lập tức bao phủ thân thể .

“Người . . .” Quý Hồng Đông đang muốn mở miệng , nhưng thanh âm của hắn trực tiếp đã bị cầm ở trong cổ họng , bởi vì ở trong nháy mắt này , Vô Diện thuật pháp biến thành cực lớn gương mặt , trực tiếp tự ra hiện tại trước mặt của hắn , mà ở mắt phải vị trí Mạnh Hạo , tay phải đã trực tiếp nâng lên , một bả liên nhéo ở mà Quý Hồng Đông cổ .

Gắt gao nhéo ở , đã đoạn Quý Hồng Đông đích thoại ngữ , khiến cho Quý Hồng Đông sắc mặt đại biến , muốn giãy dụa , nhưng lại hoảng sợ phát hiện , trong cơ thể tu vi như bị áp chế , càng không có cách nào phản kháng chút nào .

Trong mắt của hắn lộ ra hoảng sợ , càng có mãnh liệt sợ hãi , hắn cảm nhận được Mạnh Hạo sát ý , cái này sát ý mãnh liệt , vô cùng chân thật , nhưng hắn . . . Vẫn là chưa tin , cái này Nam Thiệm đại địa , có người dám giết quý tộc huyết mạch .

Ý nghĩ này , trong lòng hắn thâm căn cố đế , là từ nhỏ liền tồn tại ý chí , giờ phút này cho dù là nguy cơ , nhưng sợ hãi của hắn rất nhanh sẽ biến mất , thay vào đó , thì là một vòng âm trầm , chầm chầm vào Mạnh Hạo lúc , khoe miệng còn lộ ra mỉa mai .

“Người dám giết sao?” Hắn không có nói chuyện , nhưng ánh mắt , nhưng lại đem cái này hàm nghĩa , rõ ràng truyền tới Mạnh Hạo trong lòng .

Hắn không có cầu xin tha thứ , không có đi nói cái gì nhuuyến lời nói , mặc dù là giờ phút này đối mặt sinh tử , nhưng hắn như trước nhớ rõ thân là Quý gia huyết mạch tôn nghiêm cùng cao quý , thậm chí còn giơ lên cái cằm , mắt lạnh nhìn Mạnh Hạo .

“Ta thật sự . . . Không ngờ giết người . . .” Mạnh Hạo trầm mặc một lát , truyền ra thanh âm khàn khàn , tại đây thanh âm truyền ra lúc , cặp mắt của hắn đỏ thẫm chi mang dần dần tiêu tán , lộ ra một vòng thuộc về Mạnh Hạo ánh mắt .

Tại đây câu nói nói xong , Quý Hồng Đông khoe miệng lộ ra cười lạnh một cái chớp mắt , Mạnh Hạo tay phải nháy mắt hung hăng dùng sức sờ , răng rắc một tiếng , Quý Hồng Đông mạnh mà trợn to mắt , cổ của hắn cái cổ hoàn toàn nát bấy , cùng lúc đó , đến từ Mạnh Hạo trong tay huyết tiên chi lực , lập tức dung nhập Quý Hồng Đông thân thể , thân thể của hắn lập tức run rẩy , mắt trần có thể thấy cấp tốc héo rũ , tất cả đầy máu tươi đều cái này một cái chớp mắt , ngưng tụ tới mi tâm của hắn , một đạo vết máu tự động sau khi xuất hiện , một giọt ngưng tụ Quý gia huyết mạch máu tươi , bay thẳng ra !

Cái này máu tươi , dung nhập vào Mạnh Hạo mang theo mặt nạ mi tâm của lúc , này mặt nạ thật nhanh nhúc nhích , giống như tại kích động hoan hô , Mạnh Hạo buông lỏng tay ra , Quý Hồng Đông hài cốt ngã xuống đất , sớm đã khí tuyệt tử vong .

Mạnh Hạo hai mắt nhắm nghiền , tay phải nâng lên đem mặt nạ trên mặt gỡ xuống , ở chỗ này (chiếc) có gỡ xuống một cái chớp mắt , lộ ra Mạnh Hạo khuôn mặt tái nhợt , này mặt nạ tràn đầy kinh người chi lực , nếu không phải là Mạnh Hạo linh thức đủ cường đại , hắn không có khả năng bảo trì một tia thần trí tồn tại .

Mà lại ngắn ngủi thời gian , hắn liền phát hiện , chính mình đã tổn hao gần như nửa giáp thọ nguyên .

Đeo lên này mặt nạ , một cái giá lớn quá lớn .

“Hiện tại an toàn , không ai lại có thể biết rõ , bí mật của ngươi .” Mạnh Hạo quay người , nhìn về phía giờ phút này sắc mặt đồng dạng tái nhợt , cắn môi dưới Hứa Thanh , nhu hòa cười cười .

Hứa Thanh kinh ngạc nhìn Mạnh Hạo , trong mắt có nước mắt , nàng mặc dù là lại đơn giản , vẫn là là biết được , vì giữ lại bí mật này , Mạnh Hạo bỏ ra dạng gì một cái giá lớn .

Giết Quý gia tộc nhân , gây ra hoạ lớn ngập trời , vì không liên lụy tông môn , tại giết đi trước phản bội sư môn . . . Từ nay về sau , chỉ có thể lưu lạc chân trời xa xăm , Nam Vực không thể trở về , càng phải đi tránh né đến từ Quý gia vô cùng đuổi giết .

Mà hắn , chỉ là một Kết Đan tu sĩ . . .

Hứa Thanh cắn môi , nước mắt không nhịn được , chảy xuống , nhưng không có rơi trên mặt đất , mà là bị Mạnh Hạo nâng lên tay phải , nhẹ nhàng lau đi .

“Đừng khóc , đường còn dài , nói không chừng lúc nào , chúng ta còn có thể tương kiến .” Mạnh Hạo mở miệng cười , tái nhợt sắc mặt , khiến cho nụ cười này , phá lệ lạc ấn tại Hứa Thanh trong lòng .

“Ta đi , nơi đây sắp sụp đổ .” Baidu Ta Muốn Phong Thiên a rất nhanh thủ đả , Post Bar hơi tin công số: erge mẹs hoa mê , ủng hộ Ta Muốn Phong Thiên mời được “Qidian tiểu thuyết” Mạnh Hạo nhìn thật sâu Hứa Thanh liếc , hắn hiểu được , quay người về sau , có lẽ đi lần này , sinh tử hai mạng , mặc dù là sống sót , cũng không biết bao nhiêu năm về sau , mới có thể một lần nữa trở về .

Không biết trở về về sau , trước mắt hồng nhan , phải chăng như trước .

Có thể Mạnh Hạo không hối hận , Quý Hồng Đông , nhất định phải giết , vô luận là vì Hứa Thanh , vẫn là vì chính mình , không phải Quý Hồng Đông chết , chính là bọn họ hai người chết !

Mặc dù là đem thu nhập mặt nạ màu đỏ ngòm ở trong , có thể Quý gia cường đại , Mạnh Hạo trong lòng biết việc này không có khả năng thành công , thậm chí kết quả vô cùng có khả năng ác liệt hơn .

Có lẽ có con đường thứ ba , nhưng sự tình phát sinh quá nhanh , Mạnh Hạo nghĩ không ra lộ ở phương nào , còn tự cho là có thể dùng Mạnh Hạo thân phận giết người , thân phận của Phương Mộc như thường , thì là hoàn toàn không biết Quý gia khủng bố , đối với Quý gia , Mạnh Hạo trải qua sự tình , đã có phán đoán .

Nếu như hắn làm như vậy , như vậy chín thành khả năng , là đem trọn cái Tử Vận tông , kéo vào một hồi hủy diệt , hắn không thể đi như vậy lựa chọn .

Mạnh Hạo quay người , tại hắn xoay người nháy mắt , một cái thân thể mềm mại , sau lưng hắn ôm lấy hắn .

“Ta chờ ngươi .” Hứa Thanh thanh âm , mang theo chấp nhất , định rồi tam sinh , nhẹ giọng quanh quẩn .

307. Chương 307: Phương Mộc Chính Là Mạnh Hạo!

Tại Quý Hồng Đông tử vong một cái chớp mắt , Thiên Hà biển bên kia , Đông thổ đại địa , tới gần biên giới khu vực , có một tòa màu trắng núi , núi này không có tuyết , núi đá toàn thân màu trắng , như không nhiễm một hạt bụi .

Nơi đây tại Đông thổ , được gọi là Bạch Sơn .

Giờ khắc này ở cái này Bạch Sơn lên , có một chỗ nước hồ , này đầm thâm thúy , có nghe đồn trong đó chi thủy , như núi cao đồng dạng sâu .

Nước hồ liên , ngồi một cái lão giả , lão giả này gầy gò , mặt không biểu tình , cầm một cây cần câu , dây câu rơi vào nước trong đầm , vẫn không nhúc nhích .

Rất nhanh , dây câu mạnh mà thẳng băng , lão giả biểu lộ không thay đổi , chỉ là tay phải nâng lên hướng lên kéo một cái , lập tức một tiếng kêu thâm thiết thê lương từ nơi này trong hư vô quỷ dị truyền ra , cái kia dây câu bay lên , móc lên , thỉnh linh tồn tại một chùm sáng mũi nhọn .

Tia sáng này như cẩn thận nhìn , rõ ràng là vô số sợi tơ lượn lờ tạo thành , trong lúc mơ hồ tại mỗi một đạo sợi tơ lên , tựa như đều tồn tại vô số gương mặt , ở đằng kia quang đoàn đích chính trung tâm , lại có một người đàn ông trung niên , biểu lộ hoảng sợ , đang quỳ xuống cầu xin tha thứ .

“Bị lão phu theo số đông sinh trong kiếp ra nhân quả , là của người tạo hóa , vì sao còn phải cầu xin tha thứ?” Lão giả nhàn nhạt mở miệng , tay phải nâng lên nắm vào trong hư không một cái , lập tức cái này quang đoàn thẳng đến trong tay hắn mà đến , đang bị cầm chặt nháy mắt , trong đó nam tử trung niên tựa hồ phát ra trước khi chết không cam lòng gào rú , lại bạo phát ra một cỗ Nguyên Anh hậu kỳ đại viên mãn khí tức .

Nhưng này lão giả tùy ý khí tức này tràn ra , Baidu Ta Muốn Phong Thiên a rất nhanh thủ đả , Nhĩ Căn hơi tin công số: erge njueqi , ủng hộ Ta Muốn Phong Thiên mời được “Qidian tiểu thuyết” cầm lấy quang đoàn , để vào trong miệng , răng rắc răng rắc vài cái , trực tiếp cắn nuốt xuống , khóe miệng của hắn , thỉnh linh có máu tươi chảy ra , rất nhanh bị hắn một thè lưỡi ra liếm , trong mắt dần dần lộ ra một vòng mờ mịt .

“Nhân quả hương vị . . .” Hồi lâu , lão giả thì thào , ngẩng đầu nhìn bầu trời , bỗng nhiên quỳ trên mặt đất , lại hướng lên bầu trời đi cúng bái .

Chín bái về sau , lão giả đứng dậy , ngó nhìn nước hồ , sau một lúc lâu bỗng nhiên nhíu mày , tay phải nâng lên nắm vào trong hư không một cái , lập tức ở trong tay của hắn xuất hiện một quả vỡ vụn ngọc giản .

“Hả?” Lão giả bỗng nhiên hai mắt lộ ra một vòng tinh mang .

“Có út tử vong . . . Là ta mạch này út , đã bị chết ở tại Nam Vực sao . . .” Lão giả cầm trong tay vỡ vụn ngọc giản mạnh mẽ mà sờ , trong chốc lát , trong đầu của hắn liền hiện lên một bức tranh .

Hình ảnh , đúng vậy Mạnh Hạo !

Cùng lúc đó , còn có một thanh âm , tại đây lão giả trong đầu bén nhọn quanh quẩn .

“Lão tổ , giết ta người Phương Mộc , Tử Vận tông Phương Mộc , cũng gọi là Mạnh Hạo !” Thanh âm này , chính là tới từ Quý Hồng Đông , là hắn trước khi chết , duy nhất chấp niệm , thanh âm này thê lương , mang theo mãnh liệt đã đến cực hạn oán khí .

Việc này mà ngay cả Mạnh Hạo cũng đều không có dự liệu được , cái này Quý gia tộc nhân lại có biện pháp , ngưng tụ thanh âm truyền ra , mà Mạnh Hạo hiểu biết đây , chỉ là hình ảnh mà thôi .

May mắn hắn cuối cùng rút ra tộc huyết đích thủ đoạn , lại để cho Quý Hồng Đông trước khi chết đã trải qua khó có thể hình dung thống khổ , khiến cho ý hắn nhận thức hỗn loạn , ý niệm duy nhất , chính là truyền ra Mạnh Hạo danh tự , đã sớm quên Hứa Thanh chuyện tình .

“Đồ vô dụng , bất quá coi như là lại vô dụng , hắn cũng là chảy xuôi theo quý tộc huyết mạch , há có thể là phạm nhân có thể diệt sát ! Bất quá Tử Vận tông . . .” Lão giả hơi nhíu dưới lông mày , ngón từ ở bên trong , lại đem tu sĩ cũng xem đã thành phạm nhân !

Hắn tay áo hất lên , đem trong tay ngọc giản chi tro tản ra , thân thể hắn tử nhảy lên một cái , lại trực tiếp bước vào hư vô , lập tức biến mất không thấy gì nữa .

“Nam Vực , cũng có hơn nhiều năm không có đi .” Chỉ có hắn âm lãnh thanh âm , vẫn còn bốn phía quanh quẩn .

Văng Sinh động bên ngoài , Quý gia cờ xí bên dưới khoanh chân ngồi tĩnh tọa tám cái lão giả , giờ phút này hai mắt nháy mắt nhất tề mở ra , nguyên một đám thần sắc lộ ra khiếp sợ , càng có không cách nào tin , mạnh mẽ đứng lên .

Bọn họ hai mắt lập tức tự ra phát hiện ra tơ máu , một cỗ mãnh liệt đã đến cực hạn sát cơ , tại đây một cái chớp mắt kinh thiên lên , oanh động bát phương , khiến cho bốn phía những tông môn khác chỉ tu , cả đám đều chấn động , nhao nhao nhìn lại lúc , lập tức cảm nhận được cái này tám cái trên người lão giả , ở trong nháy mắt này , tản ra khó có thể hình dung điên cuồng cùng sát khí .

Cái này tám cái lão giả , đều là Nguyên Anh lão quái , tu vi không tầm thường , giờ phút này toàn bộ tràn ra sát khí , lập tức kinh thiên động địa , phong vân biến sắc .

“Út vẫn lạc . . .” Tám người nhìn nhau một cái , tại đây toàn thân tràn ngập sát khí ở bên trong, bọn hắn đều thấy được lẫn nhau hoảng sợ cùng nội tâm run rẩy .

Dựa theo Quý gia gần đây tác pháp , bọn hắn có thể dự đoán được , Quý Hồng Đông tử vong , bọn hắn tám người như tìm không ra hung thủ , sẽ chôn cùng , thậm chí hết thấy bọn hắn bản thân phụ thuộc Quý gia tộc nhân thể lực , cũng đem trong khoảnh khắc bị trực tiếp phá hủy .

Đây là một cái giá lớn !

Trừ phi bọn hắn có thể tìm được hung thủ , đem mang về Đông thổ !

Trong tám người một cái trong đó , tay phải nâng lên võ túi trữ vật , lập tức từ miệng trong túi xuất hiện bảy tám khối ngọc giản mảnh vỡ , những người khác cũng lần lượt lấy ra về sau, những mảnh vỡ này cùng một chỗ , lập tức hòa tan , tản mát ra nhu hòa chi quang .

Tia sáng này trực tiếp lên không , tám người sắc mặt âm trầm , ngưng thần nhìn lại , không chỉ là bọn hắn , giờ phút này bốn phía những tông môn khác tu sĩ , cũng đều mang theo nghi hoặc , toàn bộ nhìn tới.

Hào quang ở trong, chậm rãi xuất hiện một thân ảnh , thân ảnh ấy mang theo mặt nạ , thấy không rõ bộ dáng , nhưng này quỷ dị mặt nạ cùng với ngập trời Huyết Sát ý , nhưng lại để cho bốn phía chi nhân , lập tức tâm thần chấn động .

“Đây là . . .”

“Huyết tiên truyền thừa mặt nạ , đây là Thái Ách nhất tộc , huyết tiên mặt nạ !”

“Đúng vậy mà này (chiếc) có , trước đó lần thứ nhất huyết tiên truyền thừa mở ra lúc, lão phu tận mắt thấy qua . . . nhưng cuối cùng nhất này mặt nạ , Lý gia không phải nói xảy ra ngoài ý muốn , rơi vào huyết tiên trong thế giới đến sao , mà lại việc này các đại tông môn không tin , đều đi tra xét qua , cuối cùng nhất xác định truyền thừa không có bị Lý gia lấy đi . . .”

Những âm thanh này truyền ra , lập tức lại để cho cái kia Bát lão hai mắt lóe lên , sát khí nháy mắt nồng đậm , nhất tề nhìn về phía nơi đây Lý gia cột sáng , khiến cho Lý gia nơi đây cái kia chút ít tu sĩ , nguyên một đám sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi .

Nhưng không chờ bọn hắn giải thích , đột nhiên , từ đằng xa , có bảy tám đạo cầu vòng lấy cực nhanh tốc độ , gào thét mà đến , cái này bảy tám người tốc độ cực nhanh , nháy mắt tới gần , chính là từ Lý gia chạy tới những lão giả kia .

“Ta Lý gia đạo tử Lý Đạo Nhất , chết ở đây đây, các vị đạo hữu , các người biết người này?” Tiến đến Lý gia lão giả , tay phải nâng lên vung lên , lập tức một màn ánh sáng biến ảo , trong đó đúng vậy Mạnh Hạo thân ảnh .

Cùng lúc đó , tại Quý gia Bát lão bên người cái kia chút ít ngọc giản trong mảnh vụn hình thành mặt nạ thân ảnh , đã ở giờ phút này vụn vỡ , hóa thành tên còn lại , người này . . . Đúng vậy Mạnh Hạo !

Ở trong nháy mắt này , bốn phía ánh mắt mọi người , đều đã rơi vào cái này hai đạo quang màn , cùng là một người thân mình , càng có tâm thần nổ vang .

Bởi vì cái kia Lý gia lão giả nói , Lý gia đạo tử vẫn lạc !

Bởi vì , nơi đây Nam Vực tông môn gia tộc chi nhân , đột nhiên liên tưởng đến , Quý gia lấy ra những mảnh vỡ này ngọc giản , xuất hiện cùng Lý gia đồng dạng thân ảnh nguyên nhân .

“Quý tộc út . . . Hắc là . . .” Kim Hàn tông một vị lão tổ , trợn mắt há mồm .

“Nếu thật như thế , tắc thì người này xông hoả lớn ngập trời , Đông thổ Quý gia . . . Há có thể bỏ qua !”

“Kẻ giết người , là người nào tông môn đệ tử . . .” Bốn phía nháy mắt hoàn toàn tĩnh mịch ở bên trong, bỗng nhiên có một tu sĩ , ở phía xa chân chờ một chút .

“Hắc . . . Hắc hình như là nhiều năm trước tại Nam Vực biến mất Mạnh Hạo . . .”

“Mạnh Hạo? Thái Linh kinh , ta nhớ ra rồi , người này là Mạnh Hạo !”

“Mạnh Hạo . . .” Toàn bộ thung lũng bên ngoài , đột nhiên nhấc lên vù vù xôn xao , tại đây xôn xao ở bên trong, Quý gia Bát lão trong mắt sát cơ đã ngập trời , Lý gia những lão giả kia , cũng đều nguyên một đám trong mắt xuất hiện sát khí .

“Vị này Mạnh Hạo , giờ phút này còn ở lại chỗ này thi thể bên trong ảo cảnh , chúng ta phong ấn nơi đây bát phương , nghiêm cấm hết thầy truyền tông , như vậy tiểu tử này thế nào loại mặc dù có chút ít bảo vật , cũng đều có chạy đằng trời !” Lý gia lão giả cắn răng mở miệng , phía sau hắn lập tức có bốn vị Nguyên Anh lão giả , trực tiếp Đông Nam Tây Bắc bốn phương tám hướng , lập tức đi xa .

Hiển nhiên là muốn triển khai phong ấn , nghiêm cấm nơi đây chỉ nhân truyền tông .

“Ta Quý gia út vẫn lạc tại đây , nơi đây chư vị Nam Vực đạo hữu , trước hết ở tại chỗ này đi, các loại hết thầy tra ra manh mối , chư vị lại vừa ly khai .” Quý gia cái kia tám cái lão giả , giờ phút này cũng có bốn người tản ra , hiển nhiên là lo lắng Lý gia thủ đoạn , muốn đích thân đi bố trí phong ấn .

“Về phần người này có lẽ sẽ Huyền Hóa Chi Thuật , bất quá không có vấn đề gì , giết quý tộc nhân , liền lấy dính thiên địa nhân quả , chỉ cần người này truyền tông đi ra , chỉ cần người này còn ở lại chỗ này vùng trời bên dưới Quý gia lập tức có thể cảm nhận được .” Quý gia Bát lão ở bên trong, một cái trong đó lão giả , giờ phút này hừ lạnh một tiếng , âm trầm mở miệng .

Đúng lúc này , đột nhiên , một đạo kinh thiên khí tức ầm ầm theo tiên nhân thi thể phương hướng bộc phát ra , khí tức này mang theo bá đạo ý , tràn ra mà trăm linh uy hiếp , dần dần, theo thung lũng ở trong, đi ra một người cao lớn thân ảnh .

Thân ảnh ấy ăn mặc một thân màu cam trường bào , là một nam tử trung niên , theo hắn đi ra , bốn phía tất cả tông môn tu sĩ , đều ngưng thần nhìn lại , bọn hắn tự nhiên nhận thức người này là ai , hắn là Quý gia lần này đến chỗ này người mạnh nhất .

Một thân tu vi trăm linh , tại cái khác tông môn lão tổ Baidu Ta Muốn Phong Thiên a rất nhanh thủ hạ , Post Bar hơi tin công số: erge mệs hoa mệ , ủng hộ Ta Muốn Phong Thiên mới được “Qidian tiểu thuyết” tại Vãng Sinh động thung lũng bên trong đều rời khỏi lúc, hắn lại ý đồ đi vào vãng sinh chủ động , phải biết rằng chủ động , đối với trăm linh mà nói , cũng đều là cực kì khủng bố địa phương , không phải vạn bất đắc dĩ , không người sẽ tiến , nơi đây tất cả trưởng thượng tổ , cũng đều chỉ là dám ở bên ngoài mà thôi, không dám chân chính vào động .

Tuy nói cuối cùng nhất hắn vẫn chần chờ , nhưng cũng tại ngoài động , cùng không ít kỳ dị tánh mạng giao chiến , giờ phút này đi tới lúc, trung niên nam tử này sắc mặt có chút âm trầm , cho đến đi tới Quý gia mấy cái lão giả trước người , mấy cái lão giả lập tức cung kính cúi đầu .

Nam tử trung niên buông lỏng tay ra , tay hắn trong nội tâm có ngọc giản nát bấy bột phấn bay ra .

“Kẻ giết người , Tử Vận tông Phương Mộc , cũng gọi là Mạnh Hạo ! Đây là Quý Hồng Đông trước khi chết , truyền ra thanh âm , việc này đã kinh động đến quý Phương lão tổ , lão nhân gia ông ta đang từ Đông thổ chạy đến .” Nam tử trung niên nhàn nhạt mở miệng , thanh âm bình tĩnh , nhưng lại mang theo một cổ mãnh liệt uy áp , càng là tại bốn phía riêng phần mình tông môn tâm thần ở trong, sinh ra nổ vang , “Phương Mộc . . . Mạnh Hạo . . .”

“Điều này sao có thể , Tử Vận tông Đan Đông nhất mạch đạo tử Phương Mộc , đúng là năm đó bị Nam Vực đuổi giết Mạnh Hạo !!”

“Việc này . . . Khó trách năm đó Mạnh Hạo không người có thể tìm được , nguyên lai hắn dấu ở Tử Vận tông , còn trở thành mà truyền thừa đệ tử , người này . . .” Bốn phía vù vù xôn xao, từng tia ánh mắt , nhất tề ngưng tụ tới Tử Vận tông bên trong cột ánh sáng , cái kia chút ít sắc mặt lớn bằng biển thành Tử Vận tông tu sĩ trên thân .

An Tại Hải sắc mặt lập tức biến hóa , hắn bên cạnh Lâm Hải Long trợn mắt há mồm , mạnh mà đứng lên , Ngô Đình Thu cũng sợ, nhưng lập tức sắc mặt lập tức mãnh liệt âm trầm , một cổ nguy cơ lập tức hiện lên ở mà nơi đây tất cả Tử Vận tông tu sĩ trên thân .

Cũng chính là ở phía sau , Tử Vận Tông quang trụ ở trong, hai vị kia trăm linh lão tổ , chậm rãi , mở mắt ra .

308. Chương 308: Ta Là Sư Tôn Của Hắc !

“Ngày trước đã thu được Tông chủ lệnh, Đan Đông nhất mạch Tử lô Phương Mộc , đã mưu phản Tử Vận tông , sinh tử không biết , này nhân sinh , cùng ta Tử Vận tông không quan hệ , người này chết , đồng dạng không quan hệ .” Đã trầm mặc một lát , hai vị kia Tử Vận tông trầm linh lão tổ , một người trong đó chậm rãi mở miệng .

Thanh âm từng chữ từng chữ , hai mắt càng có tinh mang , giống như lời nói này , từ trong miệng hắc nói ra , lại để cho hắc cảm thấy cực kỳ khuất nhục , càng có một cổ bi thương .

Hắc bên cạnh cái khác trầm linh lão tổ , trầm mặc không nói , nhưng nhàn lại lông mày , còn có trong mắt một vòng giống như sắp áp chế không nổi sự phẫn nộ , nhưng lại rõ ràng hiển lộ ra , bọn hắc đối với Quý gia ấn nhẫn .

Bọn họ là nơi đây , duy nhất biết được Phương Mộc sự tình đây, cũng thật là ngày trước , bọn hắc nhận được Tử Vận tông khẩn cấp chỉ lệnh , khiến cho trong ngôn từ mặc dù đơn giản , không có nói quý tộc nhân chết , nhưng lại nói mà xảy ra đại biến , nói Mạnh Hạo tự hành phản bội sự tình , lại để cho hắc hai người tại biến cố sau khi xuất hiện , lên tiếng như vậy .

Hắc hai người lúc ấy đã cảm thấy có đại sự xảy ra , hôm nay càng là nhìn ra vấn đề chỗ ở , sống ngàn năm năm tháng bọn hắc , tự nhiên nhạy mắt liền hiểu rõ trong chuyện này chỗ mấu chốt .

Phương Mộc cũng tốt , Mạnh Hạo cũng thế , kẻ này đích thị là có không thể không ra tay lý do , giết Quý gia tộc nhân , nhưng mà vì không liên lụy tông môn , cho nên tự hành bóp nát hắc Tử lô lệnh bài , lựa chọn cùng tông môn nhất đao lưỡng đoạn .

Loại hành vi này , lại để cho hai cái này trầm linh lão tổ đau lòng , đó là bọn họ tông môn đệ tử , đó là Đan Đông nhất mạch truyền thừa đệ tử , là một gặp loại nguy cơ này về sau, còn muốn lấy nếu không liên lụy tông môn đệ tử .

Có thể ... Bọn hắc không có cách nào đi bảo hộ , toàn bộ Tử Vận tông cũng vô pháp cung cấp bảo hộ , thậm chí hắc hai người còn phải ở chỗ này , đang tại toàn bộ Nam Vực tu sĩ trước mặt, lại nói ra như vậy vô tình lãnh khốc lời nói .

Sanh đã được, chết cũng thôi, cùng Tử Vận tông không quan hệ .

Những lời này tại truyền ra lúc, bốn phía lập tức hoàn toàn yên tĩnh , không ít Nam Vực tông môn tu sĩ , thần sắc đều lộ ra phức tạp nghe được lời nói này bên trong bất đắc dĩ , một loại cảm động lay ý ở một bên Quý gia bá đạo đối chiếu hạ càng phát ra mãnh liệt .

Quý gia vị kia trầm Linh tu vì cái gì nam tử trung niên , ánh mắt lạnh lùng nhìn nhìn Tử Vận tông mọi người , hừ lạnh một tiếng , nhưng cuối cùng là cũng không nói đến cái gì .

Bốn phía yên tĩnh , không người nói chuyện , tất cả mọi người đang chờ đợi , chờ đợi cái kia chút ít biến mất tất cả tông đệ tử , lúc trở về .

Tại đây bát phương , từng đạo cấm chế đã bị mở ra , nơi đây đem không cách nào có bất kỳ truyền tông chỉ lực có thể hết lần này tới lần khác đúng lúc này , Thanh La tông cột sáng bên dưới Thanh La lão tổ bỗng nhiên hai mắt có chút lóe lên lái chậm chậm miệng .

“Quý gia các vị đạo hữu , còn có tiền bối ta chỗ này biết được cái kia Mạnh Hạo trên thân , có một miếng thượng cổ như ý tông Như Ý Ấn , sợ là các người cảm chế ...” Tử La lão tổ mỉm cười , còn chưa nói hết .

Nhưng hắc những lời này nói ra miệng , lập tức lại để cho Quý gia mấy vị kia lão giả , hai mắt lóe lên , lẫn nhau nhìn nhìn về sau, một bên trầm linh nam tử trung niên , tay phải nâng lên vung lên , ném ra một quả ngọc bội .

“Đặt ở trong cấm chế , nhưng ngăn Như Ý Ấn ”

Tử Vận trong tông , cái kia hai cái trăm linh lão tổ hai mắt âm trầm , chăm chăm vào Thanh La tông Tử La lão tổ , trong mắt âm ẩn dấu bất thiện .

Bốn phía tông môn đệ tử , cả đám đều hàn thiển nhược kinh , nội tâm hiện lên các loại suy nghĩ , một cái mới là Phương Mộc , một mặt là Mạnh Hạo , thần sắc đều lẫn nhau biến hóa , hiển nhiên vẫn còn trong lúc khiếp sợ .

Dù sao thân phận của Phương Mộc , tại Nam Vực đã triệt để quật khởi , tại đây trong đồng lứa không nói như mặt trời ban trưa , cũng không sai biệt nhiều , Đan Quỷ đại sư truyền thừa đệ tử , Đan Đông nhất mạch đạo tử , Nam Vực vị thứ tư {Đại sư đan} đỉnh ...

Mà Mạnh Hạo cái tên này , giờ phút này theo cái kia huyết tiên mặt nạ xuất hiện , đang lúc mọi người trong lòng , dĩ nhiên đồng dạng là nổ vang .

Thái Linh kinh người đoạt giải , Tổng gia con rể , giờ phút này còn phải lại tặng thêm một cái , huyết tiên truyền thừa người đoạt giải !

Tại đây bốn phía chi nhân trầm mặc lúc , Tổng gia chỗ ở cột sáng , giờ phút này trong đó chi nhân sắc mặt đều có chút khó coi , Tổng lão quái đã ở trong đó , đang cau mày , thầm than một tiếng .

Giờ phút này chúng tu , kể cả cái kia chút ít Chiến Linh lão tổ ở bên trong , không người chứng kiến , tại bốn phía tu sĩ ở bên trong , chẳng biết lúc nào , nhiều hơn một cái lão giả , lão giả này toàn thân gầy còm , bề ngoài bình thường , nhưng hết lần này tới lần khác hần đứng ở nơi đó , mà ngay cả bốn phía tu sĩ , cũng như không nhìn thấy đồng dạng , tựa như lão giả này thế giới đang ở , cùng mọi người bất đồng .

“Bước vào hoàn mỹ cảnh giới tiểu gia hỏa , thế gian có nhân quả , lão phu ngày sau đoạt người hoàn mỹ , chính là quả , hôm nay giúp người một cái , thì là bởi vì rồi.” Lão giả mỉm cười , nhẹ giọng mở miệng , nhưng cũng không người nghe được , hần , đứng vậy Vương gia cổ xưa thứ mười tổ .

Ở chỗ này chi nhân nhao nhao trầm mặc lúc , giờ phút này tại Nam Vực biên giới , tới gần Triệu quốc địa phương , lại lật duyệt một từng mảnh núi lớn về sau , thì là đại dương mênh mông biển cả .

Mảnh này biển , đứng vậy phân cách mà Tây Nam cùng đông bắc khu vực Thiên Hà biển .

Lúc này ở cái này Thiên Hà biển tới gần Nam Vực là bầu trời bao la , đột nhiên hư vô vạn vạo , một đạo thân ảnh mơ hồ , cất bước nhảy mất đi ra , người này không phải chân thân , mà là một cái hư ảo thân thể , thân thể này tại giữa không trung nhảy mất ngưng tụ thành thực chất , là một lão giả .

Đứng vậy tại Đông thổ Bạch Sơn đỉnh , lưới câu ra nhân quả mà nuốt Quý gia một vị lão tổ quý phương !

Hần đứng ở giữa không trung , phía dưới là bồng bạc Thiên Hà biển , nhìn thoáng qua Nam Vực đại địa về sau , thân thể nhoáng một cái , thẳng đến Nam Vực lên , nhưng ngay tại hần tới gần Nam Vực biên giới , muốn bước vào lập tức , bỗng nhiên đấy , lão giả này nhướng mày , hừ lạnh một tiếng , tay phải nâng lên về phía trước tay áo vung đi .

Tiếng sấm , một cái chớp mắt truyền khắp bát phương , khiến cho phía dưới nước biển bỗng nhiên gào thét , khiến cho Nam Vực biên giới đại địa , cũng vì đó run rẩy , một ít núi đá trực tiếp sụp đổ nổ bung .

Tại đây đại địa sụp đổ , nước biển gào thét ở bên trong , tại quý phương phía trước trong hư vô đi ra một người mặc trường bào màu xám , ống tay áo trên có đan lô ấn ký lão giả .

Lão giả mái đầu bạc trắng , bộ dáng gầy gò , càng có một ít hắc ban , nhưng thần sắc cũng không lộ tự uy , nhất là hai mắt quang mang , ở trong nhảy mất này , giống như có thể ngưng thần trời xanh .

Một cổ nòng nặc đan hương , càng là tại đây một cái chớp mắt khuếch tán ra đến , vờn quanh bát phương .

“Ta là nên xưng hô người tím đông , hay vẫn là Đan Quỷ !” Quý Phương Lãnh mắt thấy hướng lão giả đối diện , nhàn nhạt mở miệng .

Lão giả này , đứng vậy Mạnh Hạo đích sư tôn , Đan Quỷ !

“Tím đông đã vẫn , lão phu Đan Quỷ .” Đan Quỷ trầm mặc một lát , chậm rãi mở miệng , nhìn về phía quý phương .

“Mặc kệ người là Đan Quỷ hay vẫn là tím đông , nếu không muốn Tử Vận tông diệt , liền tránh ra đường, giết ta Quý gia tộc nhân , hấn nhất định phải chết .” Quý phương khẽ ngẩng đầu , lạnh giọng nói ra .

“Ta là sư tôn của hấn , hấn đã bái ba khẩu , ta cuối cùng nên vì hấn làm những gì .” Đan Quỷ lắc đầu , tay phải nâng lên vung lên , lập tức một đồng xanh đan lô , thành linh tại hấn trên tay phải huyền hóa ra đến, cái này đan lô vừa ra , lập tức tràn ra tang thương khí tức cổ xưa , khí tức này lập tức khuếch tán bát phương , càng là tại đây đồng xanh đan lô lên, tản mát ra trận trận màu xanh sương mù , những sương mù này lượn lờ tại bốn phía , trong khoảng thời gian ngắn , khiến cho cái này giữa không trung như đã trở thành sương mù thế giới .

“Nếu người thật sự là tím đông , lão phu còn phải cố kỵ một ít , còn người ... Là ở muốn chết !” Quý Phương Lãnh hừ, tay phải nâng lên nhếch lên , lập tức nơi đây sương mù lập tức nồng đậm , nháy mắt liền đem hấn cùng với Đan Quỷ thân ảnh , trực tiếp bao phủ .

Nhìn không tới hai người thân ảnh , nhưng có thể nghe được trận trận tiếng sấm , từ nơi này trong sương mù mãnh liệt truyền ra , phía dưới Thiên Hà biển gào thét , Nam Vực biên giới đại địa chấn động , giống như hai người này ra tay , bất kỳ một cái nào , đều có đủ lay động đất trời chi lực .

“Vì một cái đệ tử , Đan Quỷ người làm như vậy , đáng giá sao , người có thể ngăn cản ta một lần , nhưng người có thể ngăn cản ta Quý gia?” Trong sương mù , truyền ra quý phương thanh âm trầm thấp .

“Hấn lựa chọn trở thành đệ tử của ta , ta lựa chọn trở thành sư tôn của hấn , không phải một cái phản bội có thể xóa đi , ta cho rằng giá trị , tắc thì hết thấy giá trị !”

“Ta không ngăn cản được Quý gia , nhưng lại có thể ngăn người một thời gian ngắn , cái này là đủ !”

Tiếng oanh minh , nháy mắt kinh thiên , một trận chiến này , tại đây không người chú ý Thiên Hà biển cùng Nam Vực biên giới chỗ , bỗng nhiên triển khai .

Sương mù cuộn cuộn , tia chớp nổ vang , lôi đình gào rú , một trận chiến quật ngày .

Sử Môn Thai ý thức biến ảo trong thế giới , giờ phút này bốn phía vách tường đã bắt đầu phạm vi lớn sụp đổ , cũng thanh nhìn qua Mạnh Hạo thân ảnh biến mất ở mà trong mắt , căn môi , hai mắt nhắm nghiền .

Mạnh Hạo đi , không còn là dùng Phương Mộc bộ dạng , mà là khôi phục năm đó ly khai Triệu quốc thì tướng mạo , dùng Kết Đan tu vi , hóa thành một đạo cầu vồng , về phía trước đi xa .

Không phải phải ly khai nơi đây mê cung , mà là muốn rời xa Hứa Thanh .

Không quay đầu lại .

Tại Mạnh Hạo tay phải trên mu bàn tay , giờ phút này đang có màu xanh ẩn ký , đang tại lóe lên lóe lên , cái này ẩn ký , là trước kia Mạnh Hạo Tử Đan ngưng tụ về sau, theo máu trong cơ thể lần thứ nhất tuần hoàn , xuất hiện ở trên mu bàn tay .

Ẩn ký này như phù văn , Mạnh Hạo không xa lạ gì , vô luận là năm đó Trúc Cơ , hay vẫn là tại Tử Vận tông thì tại Sử Môn Thai triệu hoán ở bên trong , hấn đều đã từng gặp ẩn ký này .

Giờ phút này đi về phía trước lúc, bốn phía vách tường sụp đổ phạm vi càng lúc càng lớn , thậm chí theo mê cung vách tường sụp xuống , thời gian dần trôi qua bị vây ở nơi đây phần đông sở sĩ , đã có không ít đều lẫn nhau chứng kiến , dựa theo riêng phần mình tông môn , đều ngưng tụ cùng một chỗ .

Chỉ có điều lẫn nhau trong lúc đó nếu có bất hòa, cũng sẽ ở cái lúc này ra tay , khiến cho nơi đây có chút hỗn loạn .

Một đường Mạnh Hạo gào thét mà qua , tốc độ cực nhanh , không người thấy rõ khuôn mặt của hấn , chỉ có thể nhìn thấy thân ảnh lóe lên , biến mất không thấy gì nữa .

Tiếng sấm càng thêm mãnh liệt , theo từng đạo vách tường sụp xuống , Mạnh Hạo bước chân dừng lại , nhìn xem bốn phía , hấn biết rõ , nơi đây sụp đổ , đã sắp đạt tới đỉnh phong .

“Giờ phút này ngoại giới , sợ là bởi vì Lý Đạo Nhất cùng Quý Hồng Đông tử vong , đã triển khai một hồi phong tỏa , của ta Như Ý Ấn ... Sợ là cũng sẽ không có hiệu quả .” Mạnh Hạo trầm mặc , ánh mắt lộ ra một vòng hàn mang , tại đánh chết Quý Hồng Đông một khắc , hắn suy nghĩ rất nhiều rất nhiều .

“Sinh cơ duy nhất , là được... Ngoài trăm dặm vắng sinh chủ động !” Mạnh Hạo thở sâu , đột nhiên , thần sắc hân hê động , trên thân thể lập tức nổi lên một tầng sương mù , quay người thẳng đến một phương hướng khác mà đi .

Cũng không lâu lắm , tại Mạnh Hạo phía trước , hắn nhìn thấy mà Sở Ngọc Yên , Diệp Phi Mực , còn có mặt khác Tử Vận tông đệ tử , đang bị bốn người Tây Mạc tu sĩ , vây quanh vây quanh , đang tại ra tay .

“Tử Vận tông đạo hữu , giao ra các người vừa rồi lấy được thạch bích thác ấn , chúng ta lập tức ly khai , bằng không mà nói , cho dù các người là Nam Vực đại tông , nhưng ta Tây Mạc chi tu , đồng dạng diệt sát !” Âm lãnh thanh âm truyền ra , nổ vang quanh quẩn , cái kia bốn người Tây Mạc chi tu toàn thân Đồ Đằng bay múa , Sở Ngọc Yên , Diệp Phi Mực , còn có những người khác Tử Khí nhất mạch đệ tử , đang tại đau khổ chèo chống .

Diệp Phi Mực đã trọng thương , giờ phút này sắc mặt trắng bệch , nhưng mà như trước chấp nhất , Sở Ngọc Yên khoe miệng tràn đầy máu tươi , cánh tay phải càng có huyết dịch theo trong lòng bàn tay nhỏ , dung nhan không có huyết sắc , nhưng mà cắn chặt hai hàm răng trắng ngà .

Mấy người khác , cũng đều mang theo thương thế , đang toàn lực chém giết .

Ở bên cạnh họ , còn có hai cái Tử Khí nhất mạch đệ tử , nằm trên mặt đất , sinh tử không biết

309. Chương 309: Một Lớp Sóng Lại Nổi Lên!

“Nơi đây tùy thời có thể sụp đổ, một khi sụp đổ, chúng ta cũng sẽ bị truyền tống đi ra ngoài!” Diệp Phi Mực thanh âm suy yếu, không phải đối với Tây Mạc tu sĩ đi nói, mà là nhắc nhở bên người Tử Vận tông những người khác.

Hắn sắc mặt trắng bệch, nhưng tại đây màu trắng ở trong, lại chốc chốc có hắc tuyến chợt lóe lên, đây không phải là độc, ngược lại như là nào đó côn trùng ký sinh trong người, đây chính là đến từ Tây Mạc một loại quỷ dị thuật pháp, một khi bị gieo xuống, không chết cũng bị thương, mà lại tu vi nghiêm trọng ngã xuống.

Nếu không có như thế, dùng Diệp Phi Mực tu vi, cũng sẽ không biết hôm nay như vậy kết cục.

Sở Ngọc Yên cắn răng, tay phải vỗ túi trữ vật, lấy ra đan dược nuốt vào, mọi người thần sắc đều mang kiên định ý, chỉ là ngoại trừ Sở Ngọc Yên bên ngoài, những người khác là trên khuôn mặt có hắc tuyến ẩn động, đều đã trúng cái này ký sinh chi trùng.

Mấy cái Tây Mạc tu sĩ tu vi cũng không phải là vượt qua Sở Ngọc Yên bọn người quá nhiều, ngoại trừ một cái trong đó tương đối cao bên ngoài, những người còn lại đều là Kết Đan sơ kỳ, mà lại không có tới đỉnh ngọn núi, bọn hắn giờ phút này chần chờ một chút, vốn là lúc trước không có lập tức ra sát chiêu, phải không nguyện tại đây Nam Vực quá mức gây phiền toái, nhưng cái kia thạch bích, bọn họ trong lòng biết đích thị là một cái bảo vật, giờ phút này mắt thấy Tử Vận tông những người này kiên quyết, liền nhìn nhau một cái về sau, lẫn nhau trong mắt ra sát cơ.

“Giết bọn chúng, trước khi chỗ này sụp đổ!” mấy người hai mắt lóe lên, lại ra tay lúc, Đồ Đằng chi lực âm âm biến ảo, đã trở thành bốn cái to lớn hung thú, thẳng đến Sở Ngọc Yên bọn người mà đi.

Ở này nguy cơ một cái chớp mắt, Mạnh Hạo trên thân sương mù che đầy mà hình dạng, nháy mắt mà đến, ở đằng kia bốn người Tây Mạc tu sĩ không đợi thấy rõ lúc, liền trực tiếp xuất hiện ở Sở Ngọc Yên đám người trước người, tay phải nâng lên, về phía trước bỗng nhiên vung lên, lập tức một mảnh ánh sáng tím theo Mạnh Hạo trên thân tràn ra, hóa thành một đạo to lớn loan nguyệt.

Màu tím loan nguyệt, hóa thành nhất trăm chi lực, cùng cái kia bốn tôn hung thú đụng nhau, tạo thành nổ vang nổ mạnh cái kia bốn người Tây Mạc sửa thượng diện sắc biến đổi, nhất tề lui về phía sau, nhưng trong đó vẫn có hai người toàn thân Đồ Đằng trực tiếp sụp đổ ra không cách nào chống cự, lập tức đã bị chém ra mà thân thể trực tiếp sụp đổ diệt vong.

Còn lại hai người một cái phun ra máu tươi, hiểm hiểm tránh đi, cái khác thì là nơi đây Tây Mạc tu sĩ người mạnh nhất, cũng là áp chế Diệp Phi Mục chi nhân, tu vi Kết Đan trung kỳ.

Mạnh Hạo xuất hiện, lập tức lại để cho Sở Ngọc Yên bốn người sững sờ, ngay sau đó bốn hắc thân thấy được Tử Khí Trảm về sau, nguyên một đám lập tức chấn động.

Này thuật, chỉ có Tử Vận Tông có thể có, ngoại nhân không có khả năng nắm giữ.

“Cút!” Mạnh Hạo mắt lạnh nhìn còn sót lại hai người nhàn nhạt mở miệng.

Những lời này truyền ra, mang theo một cỗ uy áp, khiến cho lúc trước suýt nữa tránh đi tử nguyệt trảm cái vị kia Tây Mạc tu sĩ không chậm trễ chút nào xoay người rời đi, bốn hắc thân Tây Mạc tu sĩ sinh hoạt cực kỳ gian khổ, vinh quang sự tình căn bản không có, sinh tồn mới được là lớn nhất lựa chọn, cho nên giờ phút này xem xét không dịch lại, cũng không có chút nào do dự lựa chọn tránh lui.

Trước khi đi, càng là còn hướng Mạnh Hạo ôm quyền cúi đầu, giống như đối với cường giả, cho dù là không có gì mà đồng bạn bên cạnh, nhưng cũng giống vậy tôn trọng.

Về phần cái khác Tây Mạc tu sĩ, vị kia Kết Đan trung kỳ nam tử, giờ phút này chần chờ một chút, nhìn nhìn Mạnh Hạo, lại nhìn một chút Diệp Phi Mục bốn người, quay người đang muốn chạy.

“Đem giải được lưu lại!” Mạnh Hạo lạnh giọng mở miệng, nam tử kia trầm than, tay phải hất lên ném ra một cái hắc bình, nháy mắt đi xa, Mạnh Hạo không lo lắng người này sẽ có âm mưu, bởi vậy đất sụp bại sắp tới, một khi sụp đổ, tất cả mọi người sẽ ra ngoài, đến lúc đó hết thảy vấn đề cũng có thể giải quyết dễ dàng.

“Nơi đây muốn hồng mắt, các người... Tự giải quyết cho tốt.” Mạnh Hạo quay đầu lại, cách sương mù, nhìn thoáng qua Sở Ngọc Yên bốn người, trong thần sắc có chút phức tạp, quay người lúc, đi về hướng xa xa.

“Người là ai?” Sở Ngọc Yên bỗng nhiên mở miệng.

Mạnh Hạo không có trả lời, trầm mặc đi xa, nhưng đúng lúc này, bỗng nhiên đấy, Diệp Phi Mục nhìn qua Mạnh Hạo bóng lưng, đột nhiên mở miệng.

“Phương Mộc, đã xảy ra chuyện gì!”

Những lời này nói ra về sau, Sở Ngọc Yên chấn động, hắc thân Tử Khí nhất mạch đệ tử, cũng đều nhất tề nhìn về phía xa xa Mạnh Hạo.

“Từ đây về sau, Tử Vận tông sẽ không có Phương Mộc...” Mạnh Hạo bước chân dừng lại, một tiếng than nhẹ, không có tiếp tục mở miệng, mà là đi xa.

Sở Ngọc Yên cùng Diệp Phi Mục ngẩn người, thần sắc lộ ra mờ mịt, nhưng rất nhanh, Sở Ngọc Yên liền mất phương hướng đột nhiên ngưng tụ.

“Thanh âm mới vừa rồi...” Nàng hô hấp lập tức có chút ít dồn dập, ngẩng đầu lại nhìn lúc, phía trước đã không có Mạnh Hạo thân ảnh.

Nổ vang quanh quẩn, bốn phía vách tường phạm vi lớn sụp đổ, thậm chí có địa phương đã trực tiếp sụp xuống, xuất hiện hư vô, vòng quanh một ít tu sĩ trực tiếp quăng vào trong hư vô, biến mất không còn tăm hơi.

Mạnh Hạo hai mắt lộ ra ngưng trọng, mang theo cẩn thận, hắc thân không biết được ngoại giới giờ phút này là dạng gì trạng thái, nhưng cũng có thể tưởng tượng ra được đích thị là tồn tại hung hiểm, không có lập tức hành động thiếu suy nghĩ, mà là quan sát cái kia chút ít sụp xuống xuất hiện hư vô.

Thời gian không lâu, theo tiếng sấm mãnh liệt, theo nơi đây sụp xuống càng ngày càng nhiều, Mạnh Hạo ánh mắt chớp động, đang muốn đứng dậy bước vào một chỗ trong hư vô, bỗng nhiên hắc sắc mặt đột nhiên

biến hóa, tay phải nâng lên, hướng về hơi nghiêng chột vung vẩy, trong chốc lát số lớn tử khí lập tức tràn ra, càng là theo Mạnh Hạo trong túi trữ vật, cái kia hai thanh giống như không thể bị phá hủy kiếm gỗ, bay thẳng ra, ngăn cản tại mà Mạnh Hạo bên cạnh thân.

Đúng lúc này, tiếng sấm nháy mắt truyền ra, một cô gái nắm đấm, phảng phất từ trong hư vô duỗi ra, trực tiếp xuất hiện tại Mạnh Hạo bên người, một quyền đánh vào nòng nặc sương mù tím lên, cái kia sương mù tím trực tiếp sụp đổ, quyền này đầu không có chút nào dừng lại, đã rơi vào Mạnh Hạo hai thanh mộc kiếm bên trên.

Oanh một tiếng nổ vang rung trời.

Hai thanh kiếm gỗ vù vù run rẩy, cuốn ngược vồ vào Mạnh Hạo ngực, dùng Mạnh Hạo hôm nay thân thể cùng với tu vi, chỉ cảm thấy trong óc ông một tiếng, toàn thân đau nhức ở giữa, thân thể như điều đứt dây, trực tiếp rút lui, càng là há miệng phun ra máu tươi, hai mắt chột nhìn lại.

Hắn nhìn thấy chủ nhân quyền đầu kia, là một nữ tử, đúng vậy cái kia họ Phương nữ tu, nàng mặc lấy một thân trường bào màu xanh, thanh lịch trong mang theo cao ngạo, theo trong hư vô từng bước một đi ra.

Như vậy một cái cô gái xinh đẹp, nhưng lại đánh ra lại để cho Mạnh Hạo hoảng sợ một quyền, một quyền kia lực lượng đã vượt qua Kết Đan sơ kỳ, loại này thân thể chỉ lực cường hãn, lại để cho Mạnh Hạo cảm thấy khủng bố.

Mạnh Hạo toàn thân tử khí một cái chớp mắt quay cuồng, cặp mắt của hắn đồng tử lập tức đã trở thành màu tím, thương thể bên trong cơ thể ở trong nháy mắt này cấp tốc khôi phục, thì ra là mấy hơi thở công phu liền khôi phục như thường, chỉ là sắc mặt trắng bệch đi một tí.

Mạnh Hạo lau đi khóe miệng máu tươi, ngẩng đầu chăm chăm vào cái kia họ Phương nữ tử, sắc mặt âm trầm.

“Rất mạnh... Mạnh phi thường! Vượt ra khỏi Quý Hồng Đông quá nhiều, thậm chí chỉ là vừa rồi một quyền kia, có thể đem một cái tầm thường Kết Đan sơ kỳ sanh sanh đánh chết!” Mạnh Hạo hai mắt co rút lại.

“Chạy đến nhanh, xem ở người giết Quý Hồng Đông cái này làm cho người ta chán ghét gia hỏa phần lên, ta không thể không giết người, đem người trên người tiên tàng lấy ra, đây không phải là người có thể có.” Nữ tử nhàn nhạt mở miệng, trên người nàng không có Quý Hồng Đông cái loại này cao cao tại thượng ý, nhưng cái loại này cao ngạo, nhưng lại so Quý Hồng Đông còn mãnh liệt hơn.

Càng có một cổ mãnh liệt bá đạo, duy ngã độc tôn.

“Không đồng ý? Như vậy người có thể chết rồi!” Nữ tử nhìn Mạnh Hạo liếc, chỉ chờ mà hai tức thời gian, liền lần nữa truyền ra lời nói, thân thể tiến về phía trước một bước bước đi, tốc độ cực nhanh, nháy mắt liền xuất hiện tại Mạnh Hạo trước mặt, đồng dạng là tay phải nâng lên, về phía trước một quyền rơi xuống.

Mạnh Hạo hai tay nắm niệm pháp quyết, năm ngón tay huyết ấn nháy mắt toàn bộ triển khai, dưới chân càng có huyết sát giới chi mang lập tức khuếch tán, huyết thân trọng điệp, giống như cùng bản thân hòa vào nhau, ở đằng kia cô gái nắm đấm tiến đến một khắc, một chuông nhấn tới.

Tiếng sấm, một cái chớp mắt kinh thiên, một nguồn sức mạnh tại giữa hai người mặt đất quật khởi, khiến cho bốn phía vách tường lập tức sụp xuống, bắt đầu xuất hiện hư vô nước xoáy.

Mạnh Hạo phun ra máu tươi, thân thể cuốn ngược trở ra, toàn thân tử khí tràn ngập, trong đôi mắt đồng tử càng lộ ra chói mắt ánh sáng tím, thương thể trên người một cái chớp mắt lần nữa hồi phục, nhưng sắc mặt lại càng thêm tái nhợt.

Mỗi một lần khôi phục, Mạnh Hạo tiêu hao đều là tự thân sinh cơ, mà sinh cơ đại biểu là thọ nguyên, giờ phút này lui ra phía sau lúc, trong mắt của hắn lộ ra hàn quang, tay phải nâng lên vồ túi trữ vật, mặt nạ màu đỏ ngòm nháy mắt nơi tay.

Nàng kia thân thể lui ra phía sau hai bước, nhìn về phía Mạnh Hạo lúc, trong mắt phượng lộ ra lẳng lẹ ác liệt.

“Kết Đan sơ kỳ ở bên trong, có thể để cho ta lui ra phía sau đây, ngươi là người thứ nhất!” Nữ tử ngạo nghễ mở miệng.

“Ta còn có thể cho ngươi đổ máu.” Mạnh Hạo trong mắt đồng dạng lộ ra lạnh như băng hàn ý, tay phải nâng lên, đang muốn đem mặt nạ đeo lên, đúng lúc này, cái này họ Phương nữ tử hừ lạnh một tiếng, trong mắt sát cơ mãnh liệt hơn, thân thể lập tức lao ra, nháy mắt thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, tay phải của nàng nâng lên, một quyền hướng về phía trước.

“Phương!” Trong miệng nàng thở khê một chữ, nháy mắt quả đấm của nàng đã trở thành màu xanh, có vô số tia chớp màu xanh lượn lờ, tản ra một cỗ khí tức khiến cho Mạnh Hạo tê cả da đầu, chịu hoảng sợ khủng bố.

Nhất là cô gái này tốc độ cực nhanh, lập tức liền tới gần, lại để cho Mạnh Hạo trong lòng dâng lên mà mãnh liệt nguy cơ. Cái này nguy cơ, hẳn coi như là gặp được Quý Hồng Đông thì đều chưa từng có, thậm chí có thể nói, hẳn đã thật lâu không có bị cùng thể hệ chi nhân, như thế toàn bộ phạm vi áp chế qua.

“Chết!” Họ Phương thanh âm cô gái quanh quẩn, tay phải đã rơi xuống, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Tại thời khắc này, Mạnh Hạo tay phải đã nâng lên, mặt nạ đã đặt ở trên mặt, một cỗ huyết sắc sát khí nháy mắt từ trên người hắn ầm ầm bộc phát.

Cũng chính vào lúc này thời điểm, Mạnh Hạo tay phải, bởi vì cầm mặt nạ mang lên mặt, cho nên vốn là tay đưa lưng về phía cái kia họ Phương nữ tử, mà ở trong chớp mắt này, Mạnh Hạo trên mu bàn tay, bởi vì Kết Đan tạo thành màu xanh ẩn ký, còn không có hoàn toàn tiêu tán, mà là chậm rãi chớp động, lúc này... Đúng vậy chớp động một cái chớp mắt.

Màu xanh ẩn ký, giống như phù văn, lóe lên đồng thời lập tức ánh vào đã đến họ Phương cô gái trong mắt, cô gái này khi nhìn đến cái này ẩn ký nháy mắt, đột nhiên trợn to mắt, lộ ra không cách nào tin cùng bất khả tư nghị thần sắc.

Mắt thấy cái này nắm tay phải đã khoảng cách Mạnh Hạo rất gần, cái này họ Phương nữ tử bỗng nhiên gầm lên một tiếng, liều mạng cản trở, tay phải chợt nghịch chuyển phương hướng, lại theo Mạnh Hạo bên cạnh thân, trực tiếp đã rơi vào trên mặt đất.

Oanh một tiếng, mặt đất này hoàn toàn vỡ vụn, tạo thành hư vô, thậm chí mà ngay cả cái này hư vô cũng đều run lên, giống bị một quyền này chi lực suất nữa sụp đổ.

Nữ tử phun ra một ngụm máu tươi, tóc có này rơi lả tả, quay đầu chằm chằm vào Mạnh Hạo, trong mắt lại lộ ra tức giận cùng xoắn xuýt.

Một màn này, lại để cho Mạnh Hạo sửng sốt một chút, hắn không phân rõ cô gái này vì sao tại vừa rồi cái kia máu chốt lập tức, lại cường hành cải biến nắm đấm phương hướng. Phải biết rằng ở thời điểm này, làm như vậy, tổn thương tất nhiên là chính cô ta.

310. Chương 310: Vẫn Nổi Tiếng Như Trước!

“Chết tiệt!” Cô gái này chợt ngừng đầu, rống lên một tiếng, bộ dáng của nàng rất đẹp, đang không có trước khi động thủ, cho người cảm giác là mềm mại, nhưng động thủ về sau, giống như Bạo Long.

Nhất là giờ phút này, một tiếng này rống, càng là tràn đầy bá đạo ý, cái loại này duy ngã độc tôn cảm giác cực kỳ mãnh liệt, Mạnh Hạo nhìn mà tê cả da đầu, đây là hắn lần thứ nhất gặp được như vậy nữ tử.

“Chết tiệt!!” Nữ tử rống to về sau, tay phải chợt nắm tay, một quyền đã rơi vào bâng bạc trên mặt đất, nơi đây mặt đất vốn là còn thừa không nhiều lắm, giờ phút này một quyền về sau, lập tức sụp đổ nổ bung.

“Vì cái gì không phải màu đen!”

OÀ..ÀNH!

“Vì cái gì không phải màu đỏ!”

OÀ..ÀNH!

“Vì cái gì không phải màu tím!” Cô gái này mỗi nói một câu, đều phải nổi giận như vậy một quyền rơi xuống, đánh vào Mạnh Hạo bốn phía, khiến cho Mạnh Hạo bốn phía tất cả trước mặt triệt để sụp đổ, duy chỉ có dưới chân của hắn, còn lại mà đáng thương một khối.

Thậm chí mà ngay cả cái này bốn phía hư vô, cũng đều tại đây từng quyền ở bên trong, như muốn vỡ vụn sụp đổ...

Mạnh Hạo tóc càng thêm run lên, hắn cảm thấy cô gái này là một tên điên... Loại này thân thể quái lực, vượt ra khỏi Mạnh Hạo tưởng tượng, hắn thậm chí cảm thấy mình coi như là mang lên trên mặt nạ, đoán chừng cũng không phải cái này người điên đối thủ.

Giờ phút này Mạnh Hạo, lập tức nghĩ tới Quý Hồng Đông đối với trước mắt trước cô gái này hình dung, lập tức hoàn toàn tán thành.

Mắt thấy cô gái này tên điên đang tại oanh lấy hư vô, Mạnh Hạo tranh thủ thời gian thân thể nhoáng một cái, nháy mắt nhảy vào một chỗ khác trong hư vô, lúc thân thể đang chuẩn bị cuốn đi hắn đã nghe được nàng kia, một tiếng trước nay chưa có gầm nhẹ.

“Tại sao là màu xanh!!”

OÀ..ÀNH!

Mạnh Hạo sắc mặt trắng bệch, tại trong hư vô cũng bị truyền tống đi ra nháy mắt, hắn cúi đầu nhìn thoáng qua mu bàn tay của chính mình, trên đó ấn ký đang dần dần triệt để tiêu tán.

“Chẳng lẽ là bởi vì nó.” Mạnh Hạo chần chờ một chút, nhưng nghĩ đến nữ nhân kia người điên đáng sợ, thân thể của hắn run run thoáng một phát, từ nhỏ đến lớn, theo đọc sách đến tu hành, đây là lần đầu tiên đối với một cô gái có như thể cảm giác khủng bố.

Rất nhanh, Mạnh Hạo thấy hoa mắt, tương xứng hết thấy đều rõ ràng thì hắn nhìn thấy mà trên bầu trời khối đen, cảm nhận được bốn phía hơi thở quen thuộc, tại đây... Đúng vậy Vãng Sinh động phủ cận.

Cùng lúc đó, tiên nhân thi thể kia, giờ phút này đang nhanh chóng thu nhỏ lại, xem hắn bộ dáng, giống như chẳng mấy chốc sẽ hoàn toàn khôi phục bình thường lớn nhỏ.

Mà bốn phía, giờ phút này phân biệt có người như truyền tống vậy, tại từng cái vị trí xuất hiện, Mạnh Hạo xuất hiện ở phát hiện nháy mắt hắn không chậm trễ chút nào lấy ra Như Ý Ấn, thử một lần dưới, Mạnh Hạo nhíu mày Như Ý Ấn quả nhiên như hắn đoán trước, mất đi hiệu lực.

Thu hồi Như Ý Ấn, Mạnh Hạo thân thể chợt lao ra cũng không phải là hướng ra phía ngoài, mà là hướng về Vãng Sinh động phương hướng, mau chóng chạy tới, vào lúc hắn chưa đi đến đây cũng đã suy nghĩ mình bạch, mình bị vây ở chỗ này, có thể nói là thập tử vô sinh, căn bản cũng không khả năng chạy ra phiến khu vực này.

Mà sinh cơ duy nhất, đúng là cái kia nhìn như tồn tại tử lộ... Vãng sinh Vương động!

Cái này chết tiệt đường, tương đối so với bên dưới mới được là sinh cơ!

Mạnh Hạo không có lựa chọn khác, đây là một lần đánh bạc, hắn đã nghĩ kỹ hết thấy, giờ phút này lập tức lao ra, thẳng đến phía trước mà đi, nhưng ngay tại Mạnh Hạo bị truyền tống đi ra ngoài nháy mắt, bỗng nhiên đây, sương mù bên ngoài thung lũng bốn phía, cái kia hơn mười đạo cột sáng bên dưới Quý gia địa phương sở tại, vị trung niên nam tử kia hai mắt bỗng nhiên mở ra.

“Xuất hiện!” Tay phải hắn nâng lên vung lên, lập tức xuất hiện trước mặt một bức tranh, mà ở bên trong hình ảnh đúng vậy giờ phút này đang bay nhanh Mạnh Hạo.

“Hướng chánh bắc!” Nam tử trung niên nhàn nhạt mở miệng, thân thể nhoáng một cái lập tức bay đi, hắn bên cạnh cái kia chút ít Quý gia Nguyên Anh lão giả, cũng đều sắc mặt âm trầm, mang theo sát cơ cấp tốc đi theo, nhảy vào thung lũng ở bên trong, bước vào trong khối đen.

Còn có Lý gia những tu sĩ kia, cũng đều nguyên một đám mang theo sát khí, nhao nhao bay vào, vì một cái Mạnh Hạo, giờ phút này nhảy đi vào, chừng hơn mười người.

Những người này bất kỳ một cái nào, nhất chỉ có thể đem Mạnh Hạo giết chết, nhưng hôm nay lại toàn bộ tiến vào, hiển nhiên không phải lo lắng Mạnh Hạo đào tẩu, mà là việc này, bọn hắn nhất định phải tham dự.

Ở này những người này nhảy vào trong sương mù lập tức, vị kia ở chỗ này không người phát giác Vương gia thứ mười tổ, mỉm cười, thân thể đi thẳng về phía trước, rõ ràng đi ở phần đông tu sĩ trước mắt, nhưng như trước không người thấy hắn, trực tiếp liền bước vào đã đến trong sương mù.

Những thứ này Quý gia cùng Lý gia tu sĩ Nguyên Anh, bọn hắn tại đây khói đen trong đi về phía trước lúc, tu vi dần dần bị áp chế, rất nhanh sẽ đã trở thành Kết Đan cảnh giới, nhưng lại có đại viên mãn trình độ.

Tuy nói như thế, nhưng là như cũ là bất kỳ một cái nào, cũng có thể trực tiếp đưa Mạnh Hạo vào chỗ chết.

Tốc độ bọn họ nhanh chóng, một cái chớp mắt đi xa lúc, vị kia Quý gia trăm linh nam tử trung niên mặc dù tu vi bị áp chế, cũng như trước có thể đi chống cự một lát, chỉ cần thời gian không phải quá dài, hắn có thể nhường cho chính mình bảo trì tu vi Nguyên Anh.

Tốc độ nhanh nhất, cũng tự nhiên là trung niên nam tử này, nhưng ngay tại hắn tại cái này trong sương mù gào thét lập tức, đột nhiên đấy, một tiếng già nua ho khan, ở bên cạnh hắn truyền ra.

Cái này tiếng ho khan tới quá mức đột nhiên, khiến cho nam tử trung niên sắc mặt lập tức biến đổi, bước chân nhảy mắt dừng lại.

“Ai!” Trên mặt hắn kinh nghi bất định, cho dù nơi đây tu vi bị áp chế, nhưng hắn dù sao cũng là trăm linh cường giả, có bản thân đối với nguy cơ cảm ứng, vừa rồi cái kia một cái chớp mắt, cái này tiếng ho khan mang đến cho hắn một cảm giác, hóa thành trong đầu nổ vang, tựa hồ như người này muốn diệt sát chính mình, một sát na liền có thể làm được.

“Vị tiền bối nào ở đây, tại hạ Quý gia...” Nam tử trung niên tê cả da đầu, hắn nghĩ tới rồi Vãng Sinh động, giờ phút này cái loại này nguy cơ cảm giác, lại để cho hắn hô hấp đều có chút dồn dập.

“Quý Thập Nhất, hắn coi như không tới.” Thanh âm già nua, mang theo một tia cảm khái, ung dung mà tới.

“Thập Nhất Thánh Tổ...” Nam tử trung niên lập tức miệng đắng lưỡi khô, trái tim bang bang nhảy lên, đối phương nói Quý Thập Nhất, là một ngoại nhân rất khó biết được danh tự, cái tên này đại biểu, là Quý gia xưa nhất cái kia một nhóm người.

Bất kỳ một cái nào, đều là cần toàn bộ Quý tộc đi quỳ xuống đất cúng bái tổ tiên.

“Vãn bối... Vãn bối chưa thấy qua Thập Nhất Thánh Tổ...” Nam tử trung niên thân thể run rẩy, cái loại này đến từ đối phương như có như không áp lực, lại để cho hắn cảm thấy tựa như thế giới đang sụp đổ.

“Tốt rồi, lão phu sẽ không làm khó người tiểu bối này, ở chỗ này đã tọa một nén nhang, người có thể được đi ra.” Nam tử trung niên bốn phía, truyền đến phiêu hốt thanh âm, thanh âm này lộ ra âm trầm, lại để cho trung niên nam tử này sau khi nghe, sắc mặt liên tục biến hóa, chần chờ một chút, đúng là vẫn còn lựa chọn khoanh chân ngồi xuống.

Tại đây trung niên nam tử trước mặt, cái kia Vương gia thứ mười tổ, nhìn xa khói đen ở chỗ sâu trong, hắn đứng ở chỗ này, nhưng trung niên nam tử kia lại căn bản là nhìn không tới.

“Tiểu oa nhi, lão phu đã giúp người lưu lại người này, giải quyết một mình người vấn đề lớn nhất, còn lại chỉ nhân bị áp chế đều là Kết Đan, nói như vậy, người chính là không có cách nào đào tẩu, như vậy nói rõ ta coi như có giúp người đào tẩu, người cũng sẽ chết ở bên ngoài.

Như vậy lão phu chỉ có thể, hiện tại liền đem của người hoàn mỹ cướp đi.”

“Đáng tiếc, từ xưa đến nay, hoàn mỹ trạng thái phải không có thể bị người bồi dưỡng, không biết là lực lượng nào đó đang làm nhiều... Bằng không mà nói, ngược lại là có thể mang người cầm đi, chăn nuôi đứng lên chờ người Nguyên Anh về sau, lại đi đoạt tới.

Cho nên, người tốt nhất không để cho ta thất vọng, phải mau sớm cường đại ah.” Lão giả nhẹ giọng mở miệng, trong mắt lộ ra âm trầm chi mang, giờ khắc này hần thoát nhìn cực kỳ quỷ dị.

“Còn có một trăm hai mươi dặm...” Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra tinh mang, hần bị truyền tống đi ra ngoài vị trí, khoảng cách vãng sinh chủ động không gần, nếu là ở ngày bình thường, những thứ này khoảng cách đối với hần mà nói không coi vào đâu.

Nhưng hôm nay tại đây nguy cơ tứ phía khu vực, cái này hơn một trăm dặm đối với Mạnh Hạo mà nói, đại biểu sinh tử.

Hần đã triển khai toàn bộ tốc độ, nháy mắt đi xa.

một trăm mười lăm dặm, một trăm lẻ năm dặm, một trăm dặm... Mạnh Hạo đã thấy rõ ràng cái kia đang tại không ngừng nhỏ đi tiên nhân thi thể, đang muốn nhảy lên lúc bay qua, bỗng nhiên Mạnh Hạo sắc đại biến.

Một tiếng nổ vang, trong chốc lát theo bốn phía chọt truyền ra, lần lượt từng bóng người bằng tốc độ kinh người, nhất tề mà đến, những thứ này thân ảnh tốc độ cực nhanh, trực tiếp phát động mà nơi đây sương mù, khiến cho tại đây trong sương mù, những tu sĩ tông môn khác truyền tống đi ra ngoài, đều nguyên một đám sắc mặt biến hóa, hướng về kia chút ít rất nhanh bay nhanh lão giả thân ảnh nhìn lại.

Trong đám người, có Trần Phàm, có Hàn Bối, có Sở Ngọc Yên, có Vương có tài, Lý Thi Kỳ, còn có... Hứa Thanh.

Bọn hần đều thấy được một màn này, thậm chí đều thấy được, ở phía xa, những lão giả này thân ảnh thẳng đến mà đi đấy... Mạnh Hạo!

Giờ khắc này Mạnh Hạo, bởi vì sương mù cuộn cuộn bị tản ra, thân ảnh nháy mắt hiển lộ, bị người chứng kiến, mà lại hần đã không có tâm tư gì lại đi che lấp cái gì, cứ như vậy, trực tiếp hiển lộ tại mọi người hoặc gần hoặc xa trong ánh mắt.

“Mạnh... Mạnh Hạo!!” Trần Phàm hoàn toàn ngẩn người, trong óc vu vu, ngơ ngác nhìn Mạnh Hạo, hần tìm Mạnh Hạo nhiều năm, nhưng từ năm đó đối phương sau khi mất tích, liền từ đầu đến cuối không có xuất hiện, hần như thế nào cũng vô pháp dự liệu được, rõ ràng ở chỗ này, có thể thấy được Mạnh Hạo.

Sở Ngọc Yên sắc mặt trắng bệch, thân thể run rẩy, nàng kinh ngạc nhìn Mạnh Hạo quần áo, thần sắc mang theo đáng chất, giờ phút này nàng, dĩ nhiên minh bạch, Phương Mộc... Chính là Mạnh Hạo!

Chính là cái năm đó ở trong sơn cốc, cùng mình cư ngụ hơn nửa năm Triệu quốc tu sĩ, việc này đối với Sở Ngọc Yên mà nói, giống như sấm sét, nhưng cái này sấm sét, trên thực tế lúc trước tại ý thức trong thế giới, đã tồn tại, hôm nay nàng tuy nói đã có chuẩn bị, nhưng như trước không cách nào đi áp chế, nội tâm nhắc lên traten traten phức tạp ý.

Nàng sinh mệnh, khó quên nhất hai nam nhân, một cái là Mạnh Hạo, này khó quên, bởi vì năm đó dây dưa, bởi vì một hồi không nói rõ được cũng không tả rõ được oán hận.

Thứ hai, thì là Phương Mộc, theo biết được đối phương là Đan Đỉnh cái kia bắt đầu từ thời khắc đó, nàng cũng không biết vì cái gì, luôn chốc chốc sẽ nghĩ tới đối phương, thậm chí còn sẽ ở hiển hiện thân ảnh lúc, hoặc là hừ nhẹ, hoặc là mỉm cười, hoặc là có chút xấu hổ.

“Phương Mộc... Mạnh Hạo...” Sở Ngọc Yên trong đầu, hai cái này hình tượng, thủy chung không cách nào trọng điệp tại hết thấy, cuối cùng nhất còn dư lại, chỉ có sâu đậm đáng chất cùng phức tạp.

Vương Hữu Tài trầm mặc, hần nhìn qua Mạnh Hạo thân ảnh, trong nội tâm ngược lại là bình tĩnh nhất, trong lúc mơ hồ, hần tựa như thấy được năm đó Đại Thanh sơn trong động, chính mình ngẩng đầu, nhìn về phía trên lúc, thấy thư sinh Mạnh Hạo.

Lý Thi Kỳ ngóng nhìn Mạnh Hạo, trầm mặc không nói, nàng nghĩ tới rồi năm đó hai người một trận chiến.

Hàn Bối thở sâu, nàng thông duệ, làm cho nàng lập tức theo Sở Ngọc Yên thần sắc, nhìn ra một ít mảnh khốc cỡ, nhưng thủy chung nghĩ không ra cụ thể, bất quá đối với Mạnh Hạo, nàng có mãnh liệt ấn tượng, giờ phút này mắt phượng lóe lên, ngóng nhìn đi qua.

Mạnh Hạo... Cái tên này, cái thân ảnh này, xa cách Nam Vực nhiều năm, nhưng hôm nay vừa xuất hiện, vẫn nổi tiếng như trước!

311. Chương 311: Đây Mới Là Tu Sĩ!

Mạnh Hạo sắc mặt âm trầm, đang nhìn đến bốn phía sương mù trở mình lặn nháy mắt, hắn tựa lập tức cắn chót lưỡi, phun ra một ngụm máu tươi, cái này ngụm máu tươi ở trước mặt hắn lập tức phát huy về sau, đã trở thành huyết vụ, trong giây lát quần quanh tại Mạnh Hạo dưới chân.

Khiến cho tốc độ của hắn, tại đây một cái chớp mắt, bạo tăng mấy lần, gần như tại kiểu thuận di, trực tiếp xuất hiện ở ngoài năm dặm, cái kia chính đang không ngừng thu nhỏ lại Tiên Nhân trên thi thể.

Xuất hiện tại trên thi thể nháy mắt, Mạnh Hạo phun ra một ngụm lớn máu tươi, màu đen tóc, giờ phút này có một ít trực tiếp đã trở thành màu trắng, lúc trước hắn dùng thuật pháp, là Huyết Tiên trong truyền thừa một ít hỗn tạp cấm thuật một trong, này thuật Kết Đan tu sĩ có thể triển khai, có thể ở một cái chớp mắt, đối lấy xa xa vượt qua bản thân tốc độ cực hạn.

Tuy nói không phải thuận di, có thể tại cự ly ngắn, cùng thuận di kém dĩ nhiên không nhiều lắm, mà thuận di vốn là Nguyên Anh tu sĩ mới có thể có được thân thông, Kết Đan tu sĩ dùng cái này mật thuật triển khai, cả đời sử dụng, không thể vượt qua ba lượt.

Cơ hồ tại Mạnh Hạo thân thể biến mất nháy mắt, lúc trước hắn vị trí, hư không lập tức sụp xuống, loại này sụp xuống, trực tiếp tựa như nát bấy một mảnh hư vô, nếu không phải là Mạnh Hạo quyết đoán triển khai cấm thuật, như vậy dựa vào bản lãnh của hắn, coi như là mau nữa, cũng đều không thể tránh đi chút nào.

Hắn phải chết không thể nghi ngờ!

Mà nơi đây cấm truyền tống, cấm chế hết thảy truyền tống, có thể Mạnh Hạo cấm thuật, lại không phải thuận di, mà là bạo phát cực hạn tốc độ, giờ phút này phun ra máu tươi, đã đại biểu hắn ngũ tạng lục phủ, bị thụ chế, thậm chí hai chân của hắn, cũng tại thời khắc này phát ra ken két thanh âm.

Mạnh Hạo sắc mặt tái nhợt, nhưng hắn vẫn không có nửa điểm chần chờ, trong mắt tử quang nháy mắt tràn ngập đồng tử, dùng sinh cơ thọ nguyên, để đối lấy thương thế khôi phục.

Có thể nói, theo Kết Đan bắt đầu, Mạnh Hạo thọ nguyên tùy theo gia tăng, dựa theo bình thường mà nói, hắn là có thể sống đến 400 tuổi tảo hủ, nhưng hôm nay đã hao phí một ít.

Loại này một cái giá lớn, khiến cho Mạnh Hạo giờ phút này tuy nói thoát nhìn hay vẫn là thanh niên, có thể tái nhợt sắc mặt. Là Tử Đồng thuật cũng không cách nào khôi phục âm đạm.

“Cuối cùng, hay vẫn là đến rồi.” Mạnh Hạo bốn phía, cái kia hơn mười cái Quý Lý hai nhà Nguyên Anh tu sĩ, dùng cái này khắc bị áp chế sau Kết Đan Đại viên mãn. Hướng về Mạnh Hạo tại đây gào thét mà đến.

Vừa rồi Mạnh Hạo tránh đi, lại để cho những lão giả này nguyên một đám hai mắt chớp động, dùng Mạnh Hạo tu vi, có thể tránh đi vừa rồi hắn phải chết cục diện, mặc dù là bọn hắn, cũng đều có chút kinh ngạc.

Về phần Hàn Bối Sở Ngọc Yên bọn người, cũng đều là ở phía xa thấy như vậy một màn về sau, tâm thần chấn động.

Mà Hứa Thanh, thì là hai tay gắt gao cầm chặt, cắn môi dưới. Sắc mặt tái nhợt nhìn xem Mạnh Hạo, cố tình đồng loạt ra tay, có thể Mạnh Hạo tại thở dốc lúc giống như tùy ý xem ra ánh mắt, nhưng lại mang theo nghiêm khắc ngăn lại.

“Đừng ột phen tâm huyết của ta, không công lãng phí.” Đây là Mạnh Hạo muốn đối với Hứa Thanh nói. Hứa Thanh có thể ở cái này trong ánh mắt nhìn ra, thân thể của nàng run rẩy, ánh mắt của nàng trong mang theo nước mắt.

“Ngược lại là xem thường người tên tiểu bối này, khó trách có thể giết ta Lý gia Đạo Tử, bất quá, hôm nay người cái này tiểu bối trốn không thoát, kẻ giết người đền mạng!” Lý gia một vị lão giả. Đi về phía trước lúc chầm chầm vào Mạnh Hạo, cười lạnh mở miệng.

“Nói nhảm quá đi!” Mạnh Hạo tay phải vỗ Túi Trữ Vật, huyết sắc mặt nạ trực tiếp xuất hiện, bị hấn không chút do dự, đem huyết sắc mặt nạ trực tiếp mang trên mặt, tại đây huyết sắc mặt nạ cùng hấn gương mặt dung hợp nháy mắt. Theo Huyết Sát khí tức tản ra, sở hữu chứng kiến chi nhân, đều nguyên một đám tâm thần rung động.

Trần Phàm bọn người còn đỡ một ít, tuy nói rung động, tuy nói bị cái này Huyết Sát khí tức bao phủ. Có thể chỉ là sắc mặt tái nhợt lui ra phía sau một ít, nhưng này Quý Lý hai nhà lão giả, nhưng lại tại đây một cái chớp mắt, sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi.

Giờ phút này Mạnh Hạo, một thân áo bào xanh bị huyết quang ánh thành huyết sắc, như là huyết bào tại thân, ngoại trừ hai mắt bên ngoài không có mặt khác ngũ quan màu trắng mặt nạ, cùng cái kia trong mắt đỏ thẫm, buộc vòng quanh một bộ, nơi đây Nguyên Anh tu sĩ riêng phần mình đều ở gia tộc trong điển tịch, đã từng gặp hình ảnh.

Thái Ấch nhất tộc, năm đó Huyết Tiên!

Tại bộ dáng bên trên, giống như đúc!

Sát cơ mãnh liệt, ngập trời sát khí, đây hết thấy hết thấy, tạo thành giờ phút này Mạnh Hạo đỉnh đầu, đại lượng phun trào nồng đậm Hồng sắc đan khí, đan khí trở mình lặn, hướng về bốn phía khuếch tán lúc, Mạnh Hạo dưới chân Tiên Nhân thi thể, đã thu nhỏ lại chỉ còn lại có hơn mười trượng lớn nhỏ.

“Không biết lượng sức!” Trong chốc lát, bốn phía hơn mười cái Quý Lý hai nhà lão giả, đã cấp tốc mà đến, có một người tốc độ nhanh nhất, đúng là Quý gia Bát lão một trong, trong mắt của hấn sát cơ mãnh liệt, đã quyết định, muốn thân thủ diệt sát Mạnh Hạo, dùng cái này đến bảo vệ bản thân chi mệnh, giờ phút này không có chút nào bởi vì Mạnh Hạo là tiểu bối mà có chỗ lo lắng ý lớn hiếp nhỏ khó nghe thanh danh, sát cơ ngập trời, lập tức tự vượt ra khỏi tất cả mọi người, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

“Cho lão phu chết! !” Cái này Quý gia lão giả, thanh âm âm lãnh, truyền ra lúc phải tay dĩ nhiên nâng lên, hấn tốc độ cực nhanh, nếu là thay đổi bình thường, Mạnh Hạo thấy không rõ thân ảnh, nhưng hôm nay tại hấn trong mắt nhìn lại, tuy nói hay vẫn là mơ hồ, nhưng là có thể ẩn ẩn chứng kiến dấu vết.

Càng ngày càng gần!

“Vô Diện!” Mạnh Hạo con mắt đỏ lên, tay phải vung lên, một đầu tóc dài giờ phút này lại có một bộ phận đã trở thành màu trắng, nhưng này màu trắng hết lần này tới lần khác ở đằng kia trong huyết quang, thoát nhìn tựa là Hồng sắc!

Phía sau hấn đan khí, càng là mãnh liệt trở mình lặn, trực tiếp tự tạo thành một trường cực lớn gương mặt, trái mục yêu dị, mà Mạnh Hạo thì là tồn tại ở mắt phải ở bên trong, theo cái này khổng lồ gương mặt, trực tiếp bay lên, hướng về tiến đến cái này Quý gia lão giả, trực tiếp oanh khứ.

Lấy cái chết vi chiến, đưa chi vào chỗ chết, chỉ vì tranh thủ cái kia một đường sinh cơ.

Nổ vang thanh âm tại đây trong tích tắc, kinh động đến Thiên Địa, chấn động bát phương, truyền khắp bốn phía sở hữu khối đen phạm vi, mà ngay cả ngoại giới thung lũng, tại thời khắc này, đều rõ ràng nghe được.

Thanh La Tông Tử La lão tổ, hai mắt lóe lên, phía sau hấn Thanh La Tông Trảm Linh lão tổ, cũng là ánh mắt chớp động, hai người lập tức bay lên, muốn phóng tới khối đen nội, nhưng đột nhiên địa, Tử Vận Tông cái kia hai vị Trảm Linh lão tổ, thân thể nháy mắt biến mất, xuất hiện lúc, đã ở Thanh La Tông hai người trước người.

“Tại tiến thêm một bước, đừng trách lão phu sát nhân!” Tử Vận Tông Trảm Linh lão tổ, âm trầm mở miệng, ánh mắt lộ ra sát cơ mãnh liệt cùng phần nộ.

Giờ phút này tại khối đen nội, theo nổ vang truyền ra, Mạnh Hạo thân thể ngoại hình thành khổng lồ gương mặt trực tiếp nát bấy sụp đổ, hấn phun ra máu tươi, toàn thân xương cốt lập tức vỡ vụn hơn phân nửa, càng có vô số miệng vết thương xé mở, máu tươi tràn ra, khiến cho quần áo của hấn, không còn là bị huyết

quang ánh thành Hồng sắc, mà là trực tiếp bị hấn máu tươi của mình, nhuộm thành Hồng sắc, đã trở thành chính thức huyết bào!

Thân thể của hắn cuốn ngược lại, trực tiếp đã rơi vào Tiên Nhân trên thi thể lúc, run rẩy trong Mạnh Hạo cắn răng đứng vững, giờ phút này hắn, như cùng là năm đó ở Khảo Sơn Tông nội, đối mặt Vương Đăng Phi lúc, hấn chấp nhất, hấn tuyệt cường, hấn cường giả chi tâm, tại đây một cái chớp mắt, dù là thân thể sụp đổ, này tâm vĩnh viễn Bất Diệt!

Hắn trong mắt hồng mang ảm đạm, máu tươi theo mặt nạ nhỏ, hấn dưới chân Tiên Nhân thi thể, giờ phút này đã co lại chỉ có nhỏ như năm trước lớn nhỏ.

Về phần cái kia Quý gia lão giả, thì là chấn động toàn thân, sắc mặt biến hóa thoáng một phát, nhưng không có bị thương, có thể nhìn về phía Mạnh Hạo ánh mắt, tuy nhiên cũng xuất hiện ngưng trọng, vừa rồi một kích, mặc dù là Kết Đan Đại viên mãn chi lực, nhưng hắn là Nguyên Anh tu sĩ, một kích kia đủ để diệt sát bất kỳ một cái nào Kết Đan Đại viên mãn, có thể Mạnh Hạo tại đây... Lại không chết!

Lập tức, lão giả này trong mắt sát cơ mãnh liệt, đồng thời lại nổi lên tham lam.

Hắn tinh tường biết rõ, Mạnh Hạo tu vi chỉ là Kết Đan sơ kỳ, có thể một cái Kết Đan sơ kỳ có thể làm được vừa rồi khí thế, hết thấy... Đều là vì cái kia huyết sắc mặt nạ!

Không chỉ có là hắn hiểu ra việc này, bên cạnh hắn những người khác, cũng đều nguyên một đám ánh mắt chớp động, ngay ngắn hướng phóng tới Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo một kích kia, bản thân trọng thương, vốn lấy tu vi của hắn, có thể ở một cái tu vi bị áp chế đến Kết Đan hậu kỳ Nguyên Anh tu sĩ trong tay Bất Tử, bản thân tự đã nói rõ cái này huyết sắc mặt nạ cường hãn.

Có thể nói, mang lên trên mặt nạ Mạnh Hạo, cùng không có mang mặt nạ hắn, tại trên thực lực, hoàn toàn bất đồng.

Nhưng... Coi như là như vậy, Mạnh Hạo như trước không dịch lại, giờ phút này thân thể lung lay sắp đổ, phảng phất dầu hết đèn tắt, dưới mặt nạ ngoại nhân nhìn không tới gương mặt, đã tái nhợt bắt đầu xuất hiện nếp nhăn, có thể cặp mắt của hắn, nhưng lại mang theo một vòng điên cuồng, phát ra hồng trong mang tím hào quang.

Hắn lần nữa không tiếc tiêu hao thọ nguyên, khôi phục thương thế.

Lập tức bốn phía hơn mười người tu sĩ tiến đến, Mạnh Hạo bỗng nhiên ngửa mặt lên trời cười to, nụ cười kia mang theo ngạo nghễ, mang theo một cổ vĩnh viễn không cúi đầu quật cường.

Hắn là Đan Đỉnh đại sư, hắn là Phong Yêu đời thứ chín truyền nhân, hắn là Phương Mộc, hắn là... Mạnh Hạo!

Hắn vốn là thư sinh, đi tới hôm nay, dùng Kết Đan sơ kỳ tu vi, đối kháng hơn mười cái vốn là Nguyên Anh tu vi cường giả, mặc dù là bởi vậy địa đặc thù áp chế, mặc dù là bởi vì huyết sắc mặt nạ yêu nghiệt, có thể phóng nhãn toàn bộ Nam Vực, phóng nhãn Nam Vực mấy ngàn năm, có thể làm được điểm này, chỉ có hắn một người!

Cho nên, Mạnh Hạo cười to, nụ cười kia ở bên trong mang theo Vô Hối, mang theo một cổ hào hùng, càng mang theo một cổ ngạo trời chấp nhất!

Thương thế của hắn đang lấy sinh cơ đến khôi phục, dưới mặt nạ gương mặt, đang tại rất nhanh già nua, tóc của hắn, đã hoàn toàn đã trở thành màu trắng, nhưng ở ngoài người nhìn lại, tại xích quang ở bên trong, cái này đã không phải một đầu tóc trắng, mà là trở thành Hồng Phát!

Một màn này thân ảnh, tạo thành mãnh liệt ấn tượng, trực tiếp khắc ở bốn phía Nam Vực tất cả tông thiên kiều trong mắt, những theo này sụp đổ thế giới truyền tống về đến tất cả tông thiên kiều, bọn hắn tại đây trong tích tắc, trong đầu Mạnh Hạo thân ảnh, như là đã trở thành Vĩnh Hằng, mấy trăm năm, hơn một ngàn năm, cho dù là cả đời, bọn hắn đều không thể quên.

Vì vậy thân ảnh, đã đã trở thành bọn hắc thể hệ này, hoàn toàn xứng đáng như mặt trời ban trưa, thể hệ này người, lại không có bất kỳ một vị, có thể đi siêu việt trước mắt Mạnh Hạo, đây là bọn hắc tất cả mọi người chung nhận thức.

Cái gì thiên kiêu, cái gì Đạo Tử, cùng hôm nay cái này mang theo mặt nạ, một đầu Hồng Phát, đối mặt hơn mười cái Nguyên Anh tu sĩ, ngửa mặt lên trời cười to Mạnh Hạo so sánh, bọn hắc... Như là con sâu cái kiến!

“Cái này... Mới được là tu sĩ!” Không biết là ai thì ào mở miệng, những lời này trong chốc lát, đã trở thành nơi đây chúng thiên kiêu, tâm thần nội cộng minh!

312. Chương 312: Bối Vây Người, Duy Cuồng! !

Trong tiếng cười, Hồng Phát bay lên gian, Mạnh Hạo tay phải nâng lên, tại trong tay của hắn, bất ngờ xuất hiện một miếng Tử sắc đan dược! Cái này đan dược, như ẩn chứa ma tính, tại xuất hiện một cái chớp mắt, Thiên Địa nổ vang.

Một cỗ khó có thể hình dung khí tức, trong chốc lát từ nơi này đan dược bên trên hướng về bốn phía trở mình lẫn mà đi, khiến ọi người biến sắc lập tức, Mạnh Hạo đem cái này đan dược, không chút do dự, ném vào trong miệng.

Tử sắc đan dược đang lấy tốc độ khủng khiếp, trực tiếp hòa tan, đã trở thành Tử sắc chất lỏng, nhảy mất tại Mạnh Hạo trong cơ thể, như mực, phủ lên ngũ tạng, tràn ngập lực phủ.

Rống!

Mạnh Hạo ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng kinh người gào rú, hắn dưới mặt nạ mặt mày méo mó, cặp mắt của hắn đỏ thẫm trong lộ ra điên cuồng, lộ ra ngập trời sát khí, cỗ hơi thở này giống như cùng huyết sắc mặt nạ phù hợp, khiến cho thân thể của hắn bên ngoài, đan khí phóng thích thêm nữa, mãnh liệt hơn!

Đau nhức!

Khó có thể hình dung đau nhức!

Kinh mạch toàn thân như bị phanh thây xé xác, tại một đạo kia đạo như lăng trì ở bên trong, phóng ra toàn bộ tiềm lực cùng tu vi, phảng phất mở ra thân thể bảo tàng, nhất là cuối cùng kịch liệt đau nhức, tựa hồ là có người thông suốt mở lồng ngực của mình, khiến cho chính mình nhảy lên trái tim hiển lộ tại trong hư không!

Loạn!

Nghiêng trời lệch đất loạn!

Trong đầu hết thảy trí nhớ, giống bị một cỗ không cách nào hình dung lực lượng trực tiếp nát bấy, ngay tiếp theo ý thức của hắn, tinh thần của hắn, toàn bộ đều đã trở thành hỗn loạn, mà ở cái này trong hỗn loạn, nhưng lại ngưng tụ ra từng đạo mãnh liệt vô cùng sát cơ!

Một đạo, trăm đạo, nghìn đạo, vạn đạo, mười vạn đạo. . . Cho đến thiên vạn đạo sát cơ! !

Những sát cơ này, hỗn loạn Mạnh Hạo trong óc, trực tiếp nổ nát hắn Kết Đan, điên cuồng hắn hồn, khiến cho hắn hồn cũng lay động cái này khủng bố đến cực điểm điên cuồng!

Cái này điên cuồng, hóa thành kinh thiên động địa giết sát chi lực, phá vỡ lòng hắn trí. Tinh thần của hắn lập tức dung không, dùng cái này Phong Ma ý, hóa thành một cỗ tuyệt mệnh chi tâm, dùng cái này tâm. Lại để cho bản thân tu vi lập tức kéo lên!

Kết Đan trung kỳ. Kết Đan hậu kỳ, Kết Đan Đại viên mãn. . . Mạnh Hạo gào rú quanh quẩn bát phương. Lại để cho bốn phía chi nhân nguyên một đám toàn bộ hoảng sợ.

Giờ phút này Mạnh Hạo, không giống đốt hồn thảng đốt hồn, bởi vậy đan. . . Kỳ danh Nhập Ma Đan, bởi vậy ý. Duyệt ma!

Bởi vậy người, duyệt cuồng! !

Thiên đốt tu vi, phóng ra linh hồn, điên cuồng ý chí, tuyệt mệnh kiếp này, đã trở thành giờ phút này Phong Ma, đã trở thành hôm nay Mạnh Hạo!

Mạnh Hạo hai mắt chỉ hồng. Mang theo huyết, mang theo ma, mang theo một cỗ ngoại nhân nhìn không tới dữ tợn, hấn dưới mặt nạ mặt nạ. Đang lấy tốc độ cực nhanh già nua, hấn một đầu ánh thành tóc dài màu đỏ, giờ phút này không gió phiêu diêu.

Giờ khắc này Mạnh Hạo, hình tượng của hấn, hình dạng của hấn, trong chốc lát khắc ở mọi ánh mắt bên trong.

Cũng chính là giờ phút này, cái kia hơn mười cái tu vi bị áp chế tại Kết Đan Nguyên Anh tu sĩ, đã gần kề tới gần Mạnh Hạo, bọn hấn nhân số phần đông, bọn hấn tu vi vượt qua Mạnh Hạo quá nhiều, vẫn như trước là tại lúc này, ngay ngắn hướng ra tay.

Giống như sợ không có tự tay diệt sát Mạnh Hạo, hội vì chính mình đưa tới hồi Quy gia tộc phiền toái.

Sát cơ ngấp trời, gào thét mà đến, không người nào có thể đối với Mạnh Hạo trợ giúp, tại đây một cái chớp mắt, chỉ có chính hấn, mới có thể đi trợ giúp chính mình, bản thân, mới được là lớn nhất chỗ dựa!

Mạnh Hạo tiếng cười như trước liêu lĩnh, quanh quẩn lúc, hấn tay phải bỗng nhiên nâng lên, trực tiếp về phía trước vung lên.

“Vô Diện!”

Thiên Địa nổ vang, Mạnh Hạo bốn phía khổng lồ huyết sắc gương mặt, xuất hiện lần nữa, lúc này đây cái này gương mặt cách khác mới càng lớn, thoát nhìn càng thêm chân thật, phẳng phất không phải hư ảo, mà là chân chính tồn tại.

Cái này gương mặt quật khởi Thương Khung gian, càng là thất khiếu chảy máu, một màn này thoát nhìn nhìn thấy mà giật mình, như là Phong Ma, thẳng đến cái kia hơn mười cái tiến đến lão giả, lập tức oanh khứ.

Giờ khắc này Mạnh Hạo, người ở bên ngoài nhìn lại, như cùng là phác họa Phi Nga, tách ra sinh mệnh Sát Na Phương Hoa, nhưng lại lay động nhân tâm.

Thiên thân lao đầu vào lửa, tựa hồ là Phi Nga hỉ hỏa, dục tại trong lửa trùng sinh, cái này người ở bên ngoài xem ra là hấn phải chết không thể nghi ngờ, có thể ai có thể biết rõ, có lẽ phác họa Phi Nga, cũng không phải là hỉ hỏa, mà là muốn dùng tánh mạng của mình, đi đem Hỏa Diễm dập chết!

Nổ vang thanh âm, trong chốc lát truyền khắp Thiên Địa, khuếch tán bát phương, Mạnh Hạo phun ra máu tươi, thân thể bên ngoài cực lớn gương mặt, lập tức sụp đổ ra, hấn coi như là tu vi bị Nhập Ma Đan cưỡng ép tăng lên, có thể đối mặt cái này hơn mười người công kích, Mạnh Hạo như cũ là không dịch lại.

Máu tươi của hấn tại phun ra lúc, toàn thân trọng thương, hai mắt vô thần, cười thảm thân thể như như điều đứt dây cuốn ngược lại, mà hơn mười người kia, lại chỉ là một châu, sắc mặt nhao nhao có chút biến hóa, rất nhanh lần nữa xông ra, sát cơ mãnh liệt, hóa thành từng thanh mũi tên nhọn, muốn đem Mạnh Hạo xuyên thấu.

Nhưng lại tại những người này đánh tới một cái chớp mắt, Mạnh Hạo vô thần hai mắt, lộ ra một vòng càng điên điên.

“Một lời!” Mạnh Hạo thanh âm khàn khàn, rõ ràng là đem Huyết Tiên truyền thừa thần thông, dựa vào Nhập Ma Đan khủng bố chi lực, cưỡng ép thôi động đi ra.

Lời nói vừa ra, lập tức Mạnh Hạo bốn phía những sụp đổ kia gương mặt, nháy mắt một châu, không lại tiếp tục vỡ vụn, mà là tràn ngập vô số khe hở về sau, thoát nhìn vô cùng dữ tợn lúc, theo những trên cái khe kia, trực tiếp phóng xuất ra đại lượng sương đỏ.

Cái này sương mù tại Mạnh Hạo trước người, mãnh liệt khuếch tán, khiến cho cái này gương mặt nháy mắt như thời gian đảo lưu, mãnh liệt co rút lại, khe hở biến mất, vỡ vụn tiêu tán, khiến cho gương mặt lần nữa nguyên vẹn về sau, lại. . . Tại nguyên vốn không có đôi môi vị trí, bất ngờ xuất hiện một miệng mở lớn.

Cái này miệng lớn mở ra, phảng phất phát ra một thanh âm, nhưng cái thanh âm này lại không người nào có thể nghe được, chỉ là. . . Tại đây im ắng chỉ âm xuất hiện một cái chớp mắt, cái kia hơn mười cái lão giả, nhưng lại toàn bộ đều tâm thần mạnh mẽ chấn động, từng đạo vết máu trực tiếp ra hiện tại bọn hắn trên người, như muốn đưa bọn chúng nháy mắt xé rách.

313. Chương 313: Nàng Là... Tiên! !

Cái này cổ sinh tử nguy cơ mãnh liệt, lại để cho cái này hơn mười cái đến từ Quý Lý hai đại gia tộc lão giả, toàn bộ tâm thần chấn động, trong mắt càng lộ hoảng sợ.

Dùng tu vi của bọn hắn, dùng tuổi của bọn hắn, dùng bọn hắn lịch duyệt, có thể làm cho bọn hắn hoảng sợ, ngoại trừ riêng phần mình gia tộc bên ngoài, tại bên ngoài, dĩ nhiên rất ít.

Mà hôm nay, cái này hoảng sợ hiển hiện đồng thời, đáy lòng của bọn hắn, càng là xuất hiện mãnh liệt sinh tử nguy cơ, tựa hồ hơi chút một cái không cẩn thận, tiếp theo trong nháy mắt, bọn hắn sẽ xuất hiện vẫn lạc nguy hiểm!

Loại này nguy hiểm, đối với bất kỳ một cái nào Nguyên Anh tu sĩ mà nói, đều là một loại lớn lao khủng bố!

Tu đến Nguyên Anh, đối với tu sĩ mà nói cực kỳ gian nan, con đường này, có thể đi đến Nguyên Anh trình độ, đã là đào thải rất nhiều người, mà bọn hắn có thể đi đến nơi đây, đều bị đều là chuẩn bị cơ duyên, đã trải qua Tạo Hóa, có được tư chất, nhưng hôm nay, cái này sinh tử nguy cơ, mãnh liệt ảnh hưởng đến tinh thần của bọn hắn.

Khiến cho cái này hơn mười cái lão giả, lần thứ nhất đột nhiên bay lên một tia hồi hận...

Có thể không đợi cái kia hơn mười cái lão giả tới kịp lui ra phía sau, đột nhiên, một tiếng kinh thiên nổ vang, trực tiếp theo cái kia trăm tượng lớn nhỏ huyết sắc màn sáng nội lập tức truyền ra, thanh âm này như là nào đó bích chương nghiền nát.

Tại truyền khắp bốn phía lúc, lại để cho sở hữu nghe được chỉ nhân, phần lớn là tâm thần rầm rầm, một ít tu vi yếu ớt người, càng là phun ra máu tươi, ngay sau đó, ở đằng kia hơn mười cái lão giả trong rung động, bọn hắn tận mắt thấy, cái này trăm tượng lớn nhỏ huyết sắc màn sáng, giờ phút này trực tiếp bị xé nứt ra.

Từ nơi này màn sáng nội, tản mát ra ngập trời ánh sáng màu đỏ, tại đây ánh sáng màu đỏ trong... Có một chỉ...

Cực lớn móng vuốt, bỗng nhiên duỗi ra!

Chỉ có một chỉ móng vuốt, một chỉ nào đó khổng lồ hung thú móng vuốt, hẳn bên trên có sắc bén móng tay, Hồng sắc lông bờm, càng mang theo một cỗ khó có thể hình dung hung thần khí tức, gần kề một cái móng vuốt, tựa chừng hơn mười tượng lớn nhỏ, trực tiếp theo huyết sắc màn sáng nội. Không gây sợ tại đây tu vi áp chế, tia chớp xông ra.

Tại đây móng vuốt xuất hiện nháy mắt, một cỗ rõ ràng, mãnh liệt khủng bố khí tức. Trực tiếp bộc phát ra đến, truyền khắp bốn phía, khiến cho cái kia hơn mười cái lão giả, toàn bộ sắc mặt triệt để đại biến, hai mắt co rút lại ở bên trong, nguyên một đám điên rồi giống như cấp tốc rút lui, trong óc vu vu.

“Đây là...”

“Trảm Linh khí tức! !”

“Chết tiệt, cái này Mạnh Hạo bên người, tại sao có thể có Trảm Linh khí tức! !” Cái kia hơn mười cái lão giả da đầu run lên, sinh tử nguy cơ mãnh liệt đã đến cực hạn. Nhưng lại tại bọn hắn muốn tứ tán bỏ chạy

lập tức, cái kia theo huyết sắc màn sáng nội duỗi ra cực lớn móng vuốt, mãnh liệt theo giữa không trung, hướng về kia hơn mười cái lão giả, hung hăng vỗ.

Đây là Huyết Ngao móng vuốt. Huyết Ngao ngủ say, khiến cho nó tại đây ngẩn ngẩn vài chục năm, còn không cách nào chính thức thức tỉnh, có thể Mạnh Hạo tại bước vào Kết Đan về sau, bọn hắn tâm đó xuất hiện cảm ứng, tại đây dưới sự cảm ứng, tại Mạnh Hạo không ngừng mà triệu hoán trong. Tại chủ nhân của nó sinh tử nguy cơ trước mắt, cái này mãnh liệt kích thích, rốt cục khiến cho Huyết Ngao, thức tỉnh một cái chớp mắt.

Cái này một cái chớp mắt, nó chỉ có thể nâng lên phải trái, duỗi ra thể giới bên ngoài. Hướng phía dưới hung hăng vỗ.

Nổ vang thanh âm kinh thiên động địa, Quý gia có ba vị lão giả, bọn hắn thần sắc điên cuồng, toàn thân tu vi bộc phát, lập tức không cách nào né tránh. Đang muốn đi dốc sức liều mạng chống cự lúc, đã tiến hóa đã đến Trảm Linh trình độ chó ngao, móng vuốt gào thét mà rơi.

Tại đụng chạm cái này ba cái lão giả nháy mắt, cái này Tam lão phát ra thê lương kêu thảm thiết, phun ra máu tươi, thân thể trực tiếp sụp đổ ra, Nguyên Anh chạy ra, có thể không đợi chạy ra quá xa, liền trực tiếp bị cái kia móng vuốt đánh ra nát bấy.

Lý gia lão giả mọi người, trong đó có bốn vị, cũng ở đây bỏ chạy trong tốc độ chậm một tia, chỉ là cái này chậm một tia, đối với bọn họ mà nói, tựa là tử vong đến.

Nổ vang ở bên trong, Huyết Ngao khổng lồ móng vuốt, trực tiếp rơi xuống, đem bốn người này hoàn toàn bao trùm ở bên trong, hóa thành nổ vang, thân thể của bọn hắn đã trở thành thịt nát, bọn hắn Nguyên Anh cũng đều không thể bỏ chạy, trực tiếp sụp đổ nát bấy!

Một màn này, ngoài quá nhiều người ngoài ý muốn, cơ hồ là trong chớp mắt, hơn mười cái Nguyên Anh tu sĩ, lại trực tiếp chết bảy người !

Bảy người này, tại chó ngao móng vuốt xuống, yếu ớt không chịu nổi một kích, bị triệt để hủy diệt, loại chuyện này, hù đến còn lại những lão giả kia, bọn hắn sắc mặt tái nhợt, tim đập rộn lên, da đầu run lên, giờ phút này trong đầu duy nhất ý niệm trong đầu, tựa là rất nhanh tản ra.

Cái này một cái chớp mắt nghịch chuyển, hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn hắn, bọn hắn vô luận như thế nào cũng đều không có dự liệu được, Mạnh Hạo tại đây, chính là một cái Kết Đan tu sĩ, lại... Nếu như thế khó giết!

Bởi vì vì bọn họ căn bản cũng không biết, đối với Mạnh Hạo mà nói, Kết Đan, mới được là hắc quật khởi, Kết Đan về sau, hắn rất nhiều thuật pháp, rất nhiều thủ đoạn, mới có thể triển khai.

Có thể nói, cái này là Mạnh Hạo hậu tích bạc phát!

Nổ vang vẫn còn quanh quẩn, chó ngao móng vuốt dần dần tiêu tán, cái kia cực lớn huyết sắc màn sáng, cũng đều biến mất vô ảnh, mặt nạ rơi xuống lúc, bị Mạnh Hạo một phát bắt được.

Giờ phút này, bốn phía Hàn Bối bốn người, nguyên một đám phảng phất sẽ không hô hấp, bọn hắn ngơ ngác nhìn xem đã dần hết đèn tắt Mạnh Hạo, bọn hắn như thế nào cũng đều không thể nghĩ đến, sẽ xuất hiện như vậy nghịch chuyển.

“Huyết Thần, đó là Huyết Thần! !” Lý Thi Kỳ bỗng nhiên mở miệng, thân thể có chút run rẩy, nàng cái này vừa nói, những người khác lập tức liền nghĩ đến, năm đó Huyết Tiên trong truyền thừa, cái con kia huyết sắc chó ngao.

Cái này chó ngao, năm đó bọn hắn không biết thuộc về ai, giờ phút này, thậm chí có thể nói là trước khi, bọn hắn cũng đã phản ánh tới, nhưng lại không kịp liên tưởng quá nhiều, cho đến hôm nay tận mắt thấy, lập tức trong óc vu vù.

Mạnh Hạo tay đi huyết sắc mặt nạ, lấy ra đan dược một ngụm nuốt vào về sau, cắn răng đứng lên, ánh mắt đảo qua mọi người, tại Hứa Thanh trên người có chút dừng lại về sau, y nguyên quay người, hướng về Vãng Sinh Động phương hướng, dùng giờ phút này mình có thể triển khai cực hạn tốc độ, mãnh liệt phóng đi.

“Phương Mộc...” Sở Ngọc Yên tại đây một cái chớp mắt, hô lên, nàng có loại mãnh liệt cảm giác, tựa hồ cái này quay người lại, gặp lại đem không có kỳ hạn, nếu không hô lên cái này một câu, có lẽ chính là vĩnh biệt.

Mạnh Hạo thân thể có chút dừng lại, nhưng tiếp theo tức, tiếp tục đi xa.

Mạnh Hạo lòng dạ biết rõ, những Nguyên Anh kia lão quái, chỉ là vừa rồi bị Huyết Ngao đột nhiên xuất hiện, trực tiếp diệt sát bảy người cử động tạm thời chấn nhiếp, sợ là dùng không được bao lâu, bọn hắn tự sẽ nhìn ra mảnh khoe, chần chờ về sau khó tránh khỏi hội đoán được Mạnh Hạo tại đây miệng cộp gan thỏ, sợ là qua không mất bao nhiêu thời gian, những người này sẽ lần nữa tiến đến.

Mà Huyết Ngao, tại vừa rồi một lần ra tay về sau, lần nữa ngủ say, lúc này đây vô luận Mạnh Hạo như thế nào triệu hoán, cũng đều không thể thức tỉnh.

“Bên ngoài lộ đã bị phong kín, chỉ có... Vãng Sinh Động!” Mạnh Hạo cắn răng một cái, gào thét đi về phía trước.

Đúng lúc này, cái kia tránh thoát trước khi tử kiếp bảy tám cái lão giả, giờ phút này trước sau, bước chân đều dừng lại, nguyên một đám thần sắc lộ ra chần chờ. Giống như đang suy tư trước khi sự tình, dùng tuổi của bọn hắn, thì ra là hơn mười cái thời gian hô hấp, tự suy nghĩ cẩn thận hết thủy. Lập tức sắc mặt khó coi, lập tức quay người thẳng đến sau lưng mà đi.

Không bao lâu, không sai biệt lắm sở hữu đào tẩu Nguyên Anh lão quái, đều suy nghĩ cẩn thận hết thủy, gào thét gian nhảy mắt trở về, thẳng đến Mạnh Hạo đuổi theo.

Nhưng lại tại Mạnh Hạo khoảng cách vãng sinh chủ động, còn có hơn năm mươi ở bên trong lập tức, bỗng nhiên, Vãng Sinh Động nội, truyền đến thở dài một tiếng.

Cái này thở dài. Là một nữ tử thanh âm, thanh âm này đột ngột, có thể hết lần này tới lần khác tại xuất hiện nhảy mắt, trực tiếp lại để cho cái kia bảy tám cái Nguyên Anh lão giả sắc mặt đại biến, lại ngay ngắn hướng phun ra máu tươi. Toàn bộ rút lui, thân thể run rẩy, thần sắc hoảng sợ, giống như so với trước gặp được Huyết Ngao, còn mãnh liệt hơn vô số lần.

Bọn hắn run rẩy trong thân thể, mà ngay cả Nguyên Anh cũng đều run rẩy, sợ hãi đã đến cực hạn.

Không chỉ là bọn hắn. Giờ phút này thung lũng bên ngoài, sở hữu tu sĩ, toàn bộ đều đang nghe cái này thở dài lập tức, tâm thần kịch chấn, phun ra máu tươi, về phần những tất cả kia tông Trảm Linh lão tổ. Thì là sắc mặt nhảy mắt trước nay chưa có đại biến.

“Đây là...”

Bọn hắn sắc mặt tại biến hóa một cái chớp mắt, rõ ràng cũng đều nguyên một đám máu tươi phun ra, phẳng phát nhận lấy trọng thương!

Thung lũng nội, trong sương mù, Quý gia Trảm Linh tu vi trung niên nam tử. Đồng dạng phun ra máu tươi, thần sắc hoảng sợ đã đến cực hạn, hắn đã hiểu, thanh âm này, đúng là theo Vãng Sinh Động nội truyền ra.

Đây không phải những kỳ dị kia tánh mạng thanh âm, cái này hoàn toàn là một nữ tử thở dài!

“Là ai... Nàng là... Tiên! !” Trong sương mù, ngoại nhân nhìn không tới Vương gia lão tổ, chấn động toàn thân, thân thể mãnh liệt như phong bạo tương khởi, thần sắc cực kỳ ngưng trọng, con mắt mang theo tinh mang, càng có một tia mãnh liệt kiên cố cùng rung động, nhìn về phía Vãng Sinh Động.

Đúng lúc này, một nữ tử thanh âm truyền khắp Vãng Sinh Động vạn dặm.

“Năm đó ngươi trong lúc vô tình nói lỏng của ta phong ấn, xem như một hồi nhân quả... Hôm nay ngươi, vẫn không thể đi vào này động, đi thôi, ta giúp ngươi ly khai tại đây, cũng coi như kết liễu nhân quả.” Theo nữ tử thở dài, truyền ra thấp nhu thanh âm, thanh âm này quanh quẩn bát phương, tại truyền ra nhảy mắt, một đạo bạch quang lập tức theo Vãng Sinh Động nội bay ra.

Đó là một miếng lân phiến!

Vẩy cá.

Có thể tiếp theo trong nhảy mắt nhìn lại, giống như lại đã trở thành lông vũ.

Côn Bằng lông vũ.

Cái này giống như vũ giống như lân chi vật, một cái chớp mắt bay ra, tốc độ cực nhanh, nháy mắt tựu xuất hiện ở Mạnh Hạo trước người, trực tiếp khắc ở mi tâm của hắn bên trên, Mạnh Hạo chấn động toàn thân, một cỗ nhu hòa chi lực, lập tức từ nơi này giống như lân giống như vũ chi vật bên trên tràn ra, đảo mắt lưu chuyển Mạnh Hạo toàn thân.

Lại lại để cho tu vi của hắn trực tiếp vững chắc, không còn là thiêu đốt sụp đổ, mà là khôi phục lại, như trước hay vẫn là Kết Đan sơ kỳ, mà ngay cả thương thế, cũng đều trong chốc lát, tốt rồi một lượng tăng tả hữu.

Thậm chí thọ nguyên, cũng đều một cái chớp mắt nhiều đi một tí, khiến cho Mạnh Hạo gương mặt không còn là già nua, mà là khôi phục đã đến trước khi thanh niên, có thể tái nhợt sắc mặt, nhưng không cách nào cải biến.

Một đầu tóc trắng, cũng khó có thể khôi phục.

“Tiền đưa người Côn Bằng chi lực, đi thôi, ly khai tại đây...” Thanh âm vẫn còn quanh quẩn, Mạnh Hạo thân thể, nháy mắt tựu cảm nhận được một cỗ lớn lao thôi động chi lực, vòng quanh thân thể của hắn, như hóa thành một Côn Bằng, một cái chớp mắt rút lui, gào thét mà đi.

Cái kia bảy tám cái lão giả, tại đây một cái chớp mắt, lại thăng không dậy nổi chút nào đi ngăn trở chi ý, đến từ Vãng Sinh Động nội nữ tử, chỉ là thanh âm, cũng đủ để uy hiếp nơi đây bát phương.

Tốc độ cực nhanh, Mạnh Hạo tại đây cũng không kịp suy tư, trong nháy mắt chạy ra khỏi cái này phiến thung lũng, xuất hiện ở ngoại giới, toàn bộ Nam Vực tông môn gia tộc tu sĩ trong mắt.

Bọn hắn chứng kiến, là một đạo lưu tinh, là lưu tinh trong một đầu tóc trắng, ăn mặc huyết sắc trường bào Mạnh Hạo!

Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra mờ mịt, nhưng này mờ mịt chỉ là nháy mắt đã bị hiểu ra thay thế, hắn nghĩ tới đối phương là ai.

“Côn Bằng... Nàng là cái con kia tại trên bầu trời, năm đó muốn bay hướng Vãng Sinh Động Côn Bằng... Có thể, nàng vì sao phải cứu ta, cùng ta nhân quả, lại là khi nào kết xuống...”

“Phong Yêu nhất mạch, đều là vô tình người... Hi vọng người tự giải quyết cho tốt.” Nàng kia thở dài, tại đây một cái chớp mắt, chỉ quanh quẩn tại Mạnh Hạo bên tai, lại để cho hắn hai mắt mạnh mà trợn to.

314. Chương 314: Phong Chính Thuật

Rất nhiều năm sau, ban đầu ở Vãng Sinh Động thung lũng bên ngoài tất cả tông tu sĩ, cũng còn không cách nào quên một năm kia một màn kia.

Tại trong trí nhớ của bọn hắn, một vì sao rơi, theo thung lũng nội trong sương mù xông ra, cái này lưu tinh như là thiêu đốt, phóng xuất ra kinh thiên Hỏa Diễm, tản mát ra có thể cho người cả đời khó quên hào quang.

Tại ngọn lửa kia cùng hào quang ở bên trong, tồn tại chính là Mạnh Hạo.

Tử Vận Tông truyền thừa đệ tử, Nam Vực vị thứ ba đại sư Đan Đỉnh, Thái Linh Kinh kẻ có được, Huyết Tiên truyền thừa chi nhân, những bên trong này bất kỳ một cái nào, rơi vào vô luận cái đó một người tu sĩ trên người, đều muốn là hiển hách thanh danh.

Còn nếu là toàn bộ đều thuộc về một người, tắc thì người này... Có thể trở thành một hồi Nam Vực Truyền Kỳ.

Mà Mạnh Hạo, không thể nghỉ ngơi, đã trở thành Truyền Kỳ, cứ việc tu vi của hắn không cao, cứ việc hắn tại Nam Vực thời gian không dài, có thể không luận bất luận cái gì, đều không thể ngăn cản hắn hào quang, theo ngày hôm nay lên, như mặt trời ban trưa!

Không cách nào có người quên, ở đằng kia một đạo lưu tinh bên ngoài, hư vô trong buộc vòng quanh một cực lớn Côn Bằng, cái này Côn Bằng Cự Thú, phảng phất trong đó Mạnh Hạo đã trở thành hạch tâm, theo thung lũng nội xông ra, theo thung lũng bên ngoài trải qua, phía dưới tất cả tông tu sĩ chỉ có thể nhìn lên.

Bọn hắn nhìn xem Mạnh Hạo chạy ra khỏi thung lũng, chạy ra khỏi đền từ Quý gia, Lý gia hơn mười cái Nguyên Anh tu sĩ phong tỏa, trực tiếp phá khai vờn quanh tại bốn phía phong ấn, khiến cho cái kia phong ấn đã trở thành mảnh vỡ, tầng tầng sụp đổ về sau, cái này lưu tinh, cái này Côn Bằng, xông ra Thiên Địa!

Biến mất tại vạn dặm bên ngoài, biến mất tại Vãng Sinh Động phạm vi, biến mất tại chân trời.

Sau đó, tại một chỗ hư không vòng xoáy truyền tống ở bên trong, triệt để không thấy.

Tử Vận Tông tu sĩ, kể cả cái kia hai cái Trảm Linh lão tổ ở bên trong, đều ngóng nhìn chân trời, ngóng nhìn Mạnh Hạo biến mất, tại tận mắt thấy Mạnh Hạo an toàn rời đi một khắc, đáy lòng của bọn hắn, nhẹ nhàng thở ra.

Ngô Đình Thu ở bên, thần sắc có chút phức tạp, đáy lòng có chút cảm khái. Hắn nghĩ tới năm đó ở Triệu quốc Mạnh Hạo, nghĩ tới lúc trước lần thứ nhất chứng kiến đối phương, cái kia cầm trong tay thiết thương một màn.

Phảng phất như một giấc mộng, Ngô Đình Thu giờ phút này hồi tưởng. Còn cảm thấy có chút không thể đi tin.

Tổng lão quái cũng nhìn lên bầu trời, thần sắc cùng Ngô Đình Thu, đồng dạng cảm khái.

Hắn bên cạnh Tổng Giai, sớm đã trở về, nàng trầm mặc, nhìn lên bầu trời, lông mày trong lòng u oán, giống như thủy chung không cách nào hóa khai, nhìn qua nàng trên danh nghĩa phu quân, nhưng trên thực tế hai người từ đầu đến cuối. Điều không có đã từng nói qua một câu.

Tử La lão tổ đã ở trầm mặc, hắn cười khổ lắc đầu, Thanh La Tông đối với Mạnh Hạo rất quen thuộc, Thượng Cổ phúc địa nội từng màn, Cực Yểm nhận chủ. Đây hết thấy hết thấy, khiến cho Thanh La Tông cùng Mạnh Hạo, đã trở thành tử cục.

Có thể hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, Mạnh Hạo hóa thân Phương Mộc về sau, lại dám nghênh ngang đi vào Thanh La Tông, mà lại tại Thanh La Tông nội đan đạo chiến Đan sư, thậm chí còn vì bọn họ luyện đan.

Đây hết thấy hết thấy. Giờ phút này hồi tưởng, cực không chân thực đồng thời, mà ngay cả hắn cũng đáy lòng đã có bội phục.

Nhất Kiếm Tông, Kim Hàn Tông, còn có Vương gia chi nhân, cũng đều giờ phút này thần sắc riêng phần mình bất đồng, cũng may Vương Đăng Phi không hề tại đây. Bằng không mà nói, hắn phức tạp, sẽ như thủy triều bao phủ bản thân.

Nam Vực năm tông tam tộc, tại những năm gần đây này, bất tri bất giác. Hoặc là cùng Phương Mộc, hoặc là cùng Mạnh Hạo, sớm đã quen thuộc.

Hàn Bối than nhẹ, nàng trong đầu Mạnh Hạo cùng Phương Mộc, dần dần trọng điệp đã đến cùng một chỗ, hóa thành một cái tại nàng trong trí nhớ, rất là khắc sâu hình tượng, cái này hình tượng, là một thân áo bào hồng, mang theo mặt nạ, lại ngửa mặt lên trời tiếng cười quanh quần cao ngạo thân ảnh.

Vương Hữu Tài trầm mặc, hắn nghĩ tới Đại Thanh Sơn, nghĩ tới Vân Kiệt huyện.

Sở Ngọc Yên cắn môi dưới, nàng phân không rõ chính mình là cái gì suy nghĩ, giờ phút này có đau đớn, lại phiền muộn, càng có thất lạc, phảng phất thoáng cái đã mất đi cái gì, bắt không được rồi.

Diệp Phi Mục cúi đầu, không có đi nhìn bầu trời không, có thể trong mắt của hắn lại lộ ra chấp nhất hào quang, hắn tin tưởng Mạnh Hạo tại những địa phương khác, cũng tất nhiên sẽ quật khởi, mà chính mình ở

bên trong, không thể có chút thư giãn, nhất định phải trong tương lai một ngày nào đó, hai người gặp nhau lần nữa lúc, tại đan đạo bên trên, triệt để thắng qua đối phương.

Trần Phàm, giờ phút này thở dài, hắn đã nhìn không thấu cái này năm đó tiểu sư đệ, hai người đường, trên thực tế từ năm đó Khảo Sơn Tông chia lìa lúc, đã phân ra hai cái phương hướng bất đồng.

Dưới đáy lòng, hắn bỗng nhiên rất là hâm mộ Mạnh Hạo, không phải hâm mộ thân phận của đối phương, mà là hâm mộ người của đối phương sinh, muốn so với chính mình... Đặc sắc rất nhiều.

“Có lẽ, đây mới là tu sĩ...” Trần Phàm thì thào.

Lý Thi Kỳ trong mắt tách ra kỳ dị chi mang, nàng nghĩ tới trước chuyện này, đến từ tông môn vị kia thần bí nhất lão tổ, cùng nàng nói một phen.

“Còn có thể gặp nhau sao?” Lý Thi Kỳ mỉm cười.

“Nhất định sẽ gặp nhau lần nữa.” Hứa Thanh, nhìn qua xa xa, dưới đáy lòng kiên định địa thì thào, tính cách của nàng đơn giản, bộ dáng của nàng lãnh lãnh thanh thanh, nàng không thông minh, có thể nàng chấp nhất, nhưng lại so với người bên ngoài, dày đặc rất nhiều.

Phần này chấp nhất, đã trở thành một cái hứa hẹn.

“Ta chờ người...” Hứa Thanh dưới đáy lòng, nhẹ nói lấy.

#####

Thiên Hà Hải, đem Nam Thiệm đại địa phân cắt đi ra, đã trở thành Đông Bắc cùng Tây Nam.

Đông Thổ Đại Đường, Bắc Mạc Khương Dịch, Nam Vực quần hùng, Tây Mạc đồ đảng.

So với việc Đông Thổ Đại Đường cường thế, Bắc Mạc Khương Dịch hào dã, Nam Vực quần hùng cũng lên, như vậy Tây Mạc, cái này có Tây Man, tây ma chờ nhiều loại xưng hô khu vực, trên thực tế thì là cuồng loạn đại danh từ.

Loạn, tựu là Tây Mạc duy nhất thế cục, tại Tây Mạc, không có tông môn, có chỉ là một chỗ lại một chỗ bộ lạc, dùng bộ lạc vi liên minh, hợp thành nguyên một đám thế lực lớn.

Bởi vì cần cỗi, bởi vì tài nguyên rất thưa thớt, bởi vì hoàn cảnh tàn khốc cùng Thiên Địa ác liệt, khiến cho Tây Mạc tu sĩ giết chóc tàn nhẫn, tu đồ đảng chi lực, khát vọng có một ngày, có thể nhập chủ Nam Vực.

Hai lần cùng Nam Vực đại chiến, khiến cho hai đại khu vực gian, tồn tại cường đại phong ấn, ngăn chặn lui tới, duy chỉ có ở đẳng kia không cách nào bị phong ấn khu vực, tạo thành Mặc Thổ, đã trở thành Tây Nam duy nhất thông đạo.

Bởi vì đủ loại cơ hội hình thành Mặc Thổ, không thuộc về Nam Vực, cũng không thuộc về Tây Mạc, tại đây càng tự do, cũng đồng dạng càng tàn khốc.

Mặc Thổ cần cỗi, còn có bộ phận khu vực dồi dào, khiến cho tại đây hai cực phân hoá cực kỳ nghiêm trọng, động giết chóc, càng làm cho cái này phiến đại địa, tựa hồ cũng ẩn chứa huyết tinh hương vị.

Giờ này khắc này, tại Nam Vực cùng Mặc Thổ chỗ giao giới ước chừng một ngày đường trình khoảng cách, một mảnh bụi cỏ đại sinh bên trên bình nguyên, đột nhiên, xuất hiện một cái giai đoạn vòng xoáy.

Cái này vòng xoáy như một trường màu đen miệng lớn, vô thanh vô tức xuất hiện tại trong giữa không trung, hôm nay là buổi trưa thời gian, bốn phía thổi thê lương phong, khiến cho cỏ đại lắc lư, phát ra sần sật thanh âm.

Cái này đột nhiên xuất hiện vòng xoáy, tự nhiên cũng sẽ không khiến cho người nào tới chú ý, tại đây bốn phía bát phương, rất lớn khu vực nội, có rất ít Nam Vực tu sĩ đã đến.

Rất nhanh, ở đẳng kia màu đen vòng xoáy, đi ra một thân ảnh, thân ảnh ấy đi ra về sau, giống như lão đạo vài bước, quay đầu lại lúc, một đầu tóc trắng theo gió mà lên.

Mi tâm bên trên, có một cái hình thoi ẩn kín, giống như lân, giống như vũ.

Hắn, đúng là Mạnh Hạo.

Mượn Côn Bằng chi lực xông ra về sau, Mạnh Hạo triển khai Như Ý ẩn, theo Vãng Sinh Động phạm vi truyền ra bên ngoài tiến đưa, xuất hiện lúc, tại tại đây.

Mạnh Hạo yên lặng đứng tại giữa không trung, nhìn xem vòng xoáy biến mất, trên mặt của hắn mang theo một vòng mờ mịt, bốn phía rất yên tĩnh, ngoại trừ tiếng gió, không có mặt khác.

Hồi lâu, Mạnh Hạo cúi đầu xuống, lấy ra ngọc giản Ngưng Thần nhìn về sau, xác định phương vị của mình, than nhẹ một tiếng, hướng về Tử Vận Tông phương hướng thật sâu cúi đầu.

Cái này cúi đầu, mấy tức về sau Mạnh Hạo mới lên, đương hắn ngẩng đầu lúc, hắn trong mắt mờ mịt biến mất, mà chuyển biến thành, thì là kiên định.

“Tại Tử Vận Tông an nhàn gần mười năm, đều nhanh quên một mình tại bên ngoài tán tu sinh hoạt.” Mạnh Hạo bình tĩnh thì thảo, tay phải vung lên, một miếng Tử sắc hạt giống bay ra, rơi vào đại địa về sau, mặt đất âm âm chấn động, một cây vừa thô vừa to nhánh dây, lập tức bay lên, vờn quanh tại Mạnh Hạo bốn phía.

Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở trong đó một căn nhánh dây bên trên, hai mắt lóe lên, truyền xuống ý niệm về sau, nhánh dây đột nhiên tại mặt đất bay lên, mang theo Mạnh Hạo, thẳng đến phía trước Mặc Thổ mà đi.

Mạnh Hạo hai mắt nhắm nghiền, hắn muốn mau rời khỏi Nam Vực, chút nào chậm trễ không được, chỉ là hắn hôm nay tu vi cứ việc vững chắc, có thể đả thương thể cũng rất trọng, sinh cơ thọ nguyên cứ việc ở đằng kia giống như lân giống như vũ chi vật xuống, khôi phục thoáng một phát, thể nhưng chỉ còn lại có không đến 60 năm.

Không phải đến vạn bất đắc dĩ, có thể không hao tổn, Mạnh Hạo thật sự không muốn tiêu hao.

“Cần mau chóng tiến vào Mặc Thổ, tại đâu đó, tìm kiếm một chỗ khu vực chữa thương... Không biết Quý gia chi nhân, quá nhiều lâu hội đuổi giết tới.” Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh, khoanh chân ngồi ở nhánh dây bên trên, tùy ý nhánh dây triển khai toàn lực bay nhanh, thuận tiện Mạnh Hạo chữa thương.

Hắn vỗ Túi Trữ Vật, lấy ra một miếng gương đồng, nhìn kỹ mắt về sau, đem hắn cất kỹ.

“Trước khi Kết Đan thành công một cái chớp mắt, ta ẩn ẩn có loại cảm giác, chỉ cần lúc ấy tĩnh hạ tâm lai dung nhập cái này trong gương, tựu có thể tỉnh lại này kính Khí Linh... Đáng tiếc lúc ấy tình huống nguy cơ.” Mạnh Hạo trầm mặc, hắn không biết Khí Linh xuất hiện sẽ có cái gì ngoài ý muốn, giờ phút này cũng không phải tĩnh tâm cầu thông Khí Linh thời điểm, cần toàn tâm chữa thương.

Trên đường hắn đem Quý Hồng Đông Túi Trữ Vật lấy ra, nhìn thoáng qua, thượng diện có một đạo phù văn phong ấn, Mạnh Hạo không có đơn giản ném thử mở ra, mà là suy nghĩ một chút, lại đem hắn cất kỹ, lật tay lúc, trong tay xuất hiện một cái lục lạc chuông.

Đúng là Quý Hồng Đông ngày đó xuất ra pháp bảo, nghiên cứu thoáng một phát, Mạnh Hạo nhắm mắt lại, tiếp tục chữa thương.

Ngày hôm sau hoàng hôn, vô kinh vô hiểm, Mạnh Hạo nhánh dây, mang theo hắn bước vào đã đến Mặc Thổ khu vực, phiến khu vực này rất tốt phân biệt, đại địa là màu đen, sinh trưởng thực vật, cũng đều là màu đen chiếm đa số.

Cho nên, tại đây thành chi vi mục.

Nhưng lại tại Mạnh Hạo bước vào cái này Mặc Thổ nháy mắt, đột nhiên, trong đầu của hắn, hiện lên Phong Yêu Cổ Ngọc, cái kia tang thương cổ xưa thanh âm.

“Chín núi chi tiên, một số chi đỉnh, chúng sinh chi phù, băng diệt Thương Thiên... Đây lực dung Thổ, hóa diệt chết, nạp yêu sinh, nơi đây... Có thể tu... Phong Chính Thuật!”

Mạnh Hạo tâm thần chấn động, mãnh liệt mở mắt ra.

Tại hân mở mắt ra nháy mắt, hân lấy ra Phong Yêu Cổ Ngọc, tại đưng phải này ngọc lập tức, một cổ lạnh như băng khí tức theo ngón tay của hân, dung nhập trong óc, hóa thành một đoạn khẩu quyết, tạo thành nhất thức, Phong Yêu nhất mạch, chỉ mới có đích thần thông thuật pháp!

Phong Chính Thuật, phong vạn vật thành yêu!

315. Chương 315: Hoàng Đại Tiên Động Phủ

Mặc Thổ đại địa hoàng hôn, Thương Ma tại thiên, đại địa đen kịt, một mảnh điều hui.

Nhìn không tới cái gì phạm nhân, bởi vậy địa hoàn cảnh, phạm nhân rất khó ở lại, cho nên nơi đây chỉ nhân, phần lớn là tu sĩ chiếm đa số, tỵ tính toán ngẫu nhiên có chút phạm nhân, cũng đều là thân cường thể cường tráng, khí huyết cường thịnh, là nơi đây nhiều năm qua, tạo thành tu chân gia tộc hậu duệ.

Mạnh Hạo tại bước vào cái này phiên Mặc Thổ một cái chớp mắt, hân quay đầu lại, trên mặt lộ ra một vòng hồ nghi, hân ẩn ẩn cảm thấy, tại bước vào tại đây về sau, giống như trên người có một đạo vô hình sợi tơ, bị che giấu rồi.

Hết lần này tới lần khác tại không có bước vào nơi đây trước, cái này đầu vô hình sợi tơ, Mạnh Hạo căn bản cũng không có chút nào phát giác, chỉ có tại hân bị che giấu một khắc, Mạnh Hạo mới phát giác hân tồn tại.

Trầm ngâm một lát, Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ, nhánh dây nâng thân thể của hân, tại đây cả vùng đất gào thét mà đi, một lát sau, Mạnh Hạo thu hồi tâm tư, hai mắt chớp động gian, tản ra linh thức.

Hân linh thức tản ra, nơi đây phương viên trăm dặm, nháy mắt tại hân trong óc hiển hiện.

“Muốn tìm một nơi, yên tĩnh chữa thương...”

“Mặt khác lúc trước Chu Đức Khôn, tỵ là bị trảo vào Mặc Thổ... Hơn nữa ở chỗ này, có Vô Mộc Tâm tin tức, như có khả năng, có lẽ có thể đem Vô Mộc Tâm luyện chế ra đến.” Mạnh Hạo suy nghĩ một chút, lần nữa lấy ra Quý Hồng Đông Tú Trữ Vật, hân bên trên phù văn, giờ phút này lại cũng yếu ớt thoáng một phát, như bị áp chế, chỉ là Mạnh Hạo ném thử về sau, còn không cách nào mở ra, có thể hân cũng nhìn ra, loại này áp chế thời gian lại trường một ít, chính mình có lẽ có thể mở ra Tú Trữ Vật.

Sau một lúc lâu, Mạnh Hạo hai mắt nhắm nghiền, tùy ý nhánh dây cấp tốc đi về phía trước, không có chút nào nghỉ ngơi, liên tiếp đi về phía trước hơn một tháng.

Trên đường gặp một ít Mặc Thổ tu sĩ, những tu sĩ này nguyên một đám thân thể gầy còm, hung thần khí tức cực kỳ mãnh liệt. Mà lại rất ít tỵ năm tỵ ba. Phần lớn là một mình một người. Cho Mạnh Hạo cảm giác, như là Cô Lang.

Điểm này, cùng Nam Vực có mãnh liệt bất đồng.

Tỵ hồ người nơi này, tại sinh tử trong đã trải qua quá nhiều, nhưng phạm là có thể còn sống sót, cơ hồ đều là đỉnh không ít máu tươi.

Có thể những người này dù là lại hung hãn, khi thấy Mạnh Hạo lúc, cũng đều toàn bộ hai mắt co rút lại. Mạnh Hạo một đầu tóc trắng, quá mức dễ làm người khác chú ý, cái này tóc trắng phiêu diêu, phối hợp hân tái nhợt gương mặt, lập tức tỵ cho người một loại âm trầm chi ý.

Hơn nữa cái kia nhánh dây dữ tợn, xem xét tỵ là hung ác chi vật, phát ra Trúc Cơ khí tức, ẩn ẩn còn mang theo huyết hương vị, khiến người nhìn qua chi, đều ẩn ẩn trực giác phán đoán. Người này không thể trừu chọc.

Mặc dù là một ít tu vi không tầm thường thể hệ, có thể phát giác được Mạnh Hạo tu vi khí tức sau. Cũng đều có chỗ chần chờ, nhao nhao tránh đi, không có ngăn trở.

Tại đây Mặc Thổ, sát nhân quá mức bình thường, người chết cũng là thường xuyên có thể thấy được.

Một đường Mạnh Hạo đi đến, thấy được mấy mươi lần tu sĩ đầu pháp chém giết, thấy được không ít tử vong một màn, dần dần đối với Mặc Thổ, đã có càng thêm trực quan rất hiểu rõ.

Bất quá lại để cho Mạnh Hạo cảm thấy kỳ dị, là một tháng đi qua, hần thời khắc cảnh giác, có thể hết lần này tới lần khác không thấy Quý gia người đuổi theo, việc này lại để cho Mạnh Hạo không khỏi, nghĩ tới một tháng trước tại bước vào Mặc Thổ lúc, cái kia bị che đầy vô hình sợi tơ.

“Hần là, cái này sợi tơ là ta giết Quý Hồng Đông sau xuất hiện hay sao? Là Quý gia chỉ nhân tìm kiếm dấu vết của ta chỉ dụng? Nếu là như thế, vì sao cái này phiền Mặc Thổ có thể tạo được che đầy tác dụng.” Mạnh Hạo chần chờ một chút, cũng không xác định.

Thời gian lần nữa trôi qua, rất nhanh lại đi qua một tháng, cùng Nam Vực so sánh, Mặc Thổ không lớn, có thể Mạnh Hạo đi ở chỗ này, phóng mắt nhìn đi, tại đây thành trì không nhiều lắm, liền cho người một loại đất rộng xa xôi cảm giác.

Mà lại phần lớn là một mảnh hoang vu, đen kịt đại địa, lộ ra một cổ tỉnh mạch nặng nề. Có đủ Linh khí địa phương, càng là rất thừa thớt, cũng may Mạnh Hạo đối với Linh khí không có gì yêu cầu, một ngày này, chính khoanh chân ngồi ở nhánh dây bên trên Mạnh Hạo, bỗng nhiên hai mắt mở ra, nhìn về phía xa xa.

Tại hần linh thức ở bên trong, hơn tám mươi dặm ngoài, có một chỗ núi thấp, tồn tại một chỗ đơn giản động phủ, cái này động phủ cũng không phải là trong núi, mà là dưới núi, như động đất bình thường, hần bên cạnh có một chỗ sơn tuyến tụ tập đã trở thành đầm nước.

Này nước không sạch sẽ, bốn phía còn có chim thú phân và nước tiểu. Cổ đại không ít, thoát nhìn hình như có chút ít hoang phế, nếu như không phải Mạnh Hạo tận lực đi tìm chữa thương chi địa, rất dễ dàng tựu không để ý đến tại đây.

“Ngược lại là một cái không tệ địa phương.” Mạnh Hạo suy nghĩ một chút, truyền ra ý thức, lập tức nhánh dây cải biến phương hướng, thẳng đến cái kia núi thấp mà đi.

Không bao lâu, liền đi tới phiền khu vực này, Mạnh Hạo đứng dậy một bước bước đi, nhánh dây tắc thì chìm vào đại địa, che dấu.

Mạnh Hạo đi qua cái này phiền cổ đại, đi ngang qua thủy đầm lúc, vừa mới có một chỉ màu đen thú con, đang tại bờ đầm uống nước, ngẩng đầu chăm chăm vào Mạnh Hạo, lộ ra hung ác chi ý.

Mạnh Hạo không có chú ý cái này thú con, mà là bay lên vòng quanh núi này nhìn một hồi, thần sắc lộ ra thoả mãn, nhoáng một cái phía dưới, thẳng đến trong núi một đạo khe hở, lập tức bay đi.

Cái này khe hở uốn lượn, liên tiếp phía dưới, rất nhanh ngay tại Mạnh Hạo trước mặt, xuất hiện một chỗ động phủ đại môn, bị Mạnh Hạo tay phải vung lên, cái này đại môn lập tức run rẩy, từ từ mở ra.

Động phủ không lớn, bốn phía còn có một chút tro bụi, hình như có chút thời gian không người ở lại, lưu lại một ít khí tức, là Ngưng Khí năm sáu tầng bộ dạng, có thể thấy được này động phủ nguyên chủ nhân, tu vi không cao.

Mọi nơi nhìn nhìn, Mạnh Hạo tay áo hất lên, lập tức nơi đây như nổi lên phong, hết thấy tro bụi toàn bộ tiêu tán, hơi ẩm cũng đều lập tức biến mất.

Mạnh Hạo lúc này mới khoanh chân ngồi xuống, thở phào một hơi, trong mắt lộ ra trầm tư, một lát sau, hần tay phải bấm niệm pháp quyết hướng động phủ đại môn một ngón tay, lập tức cái này đại môn đóng cửa, thượng diện xuất hiện mấy cái phù văn, đem hần phong bế.

“Thương thể hôm nay khôi phục năm thành, lúc này đây bị thương quá nặng...” Mạnh Hạo lấy ra đan dược nuốt vào, nhắm mắt ngồi xuống, tranh thủ lại để cho thương thể của mình cứ việc khôi phục.

Hần bản thân tựu là Đan Đạo Đại Sư, đối với chữa thương đan dược, căn cứ thương thể của mình đi luyện chế, cho nên hiệu quả tự nhiên tốt nhất.

Thời gian chậm rãi trôi qua, tại đây rất yên tĩnh, tại đây yên tĩnh ở bên trong, trong động phủ một mảnh đen kịt, Mạnh Hạo một mình một người khoanh chân ngồi xuống, khi thì theo trong nhập định thức tĩnh, mở mắt ra lúc, ngóng nhìn đen kịt, trong óc không khỏi hội hiển hiện Tử Vận Tổng từng màn.

“Quý gia...” Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra một vòng hàn mang, một lần nữa nhắm mắt.

Ba tháng thời gian, tại đây trong lúc bất tri bất giác, dần dần đi qua, Mạnh Hạo thương thế cũng khôi phục hơn phân nửa, giờ phút này đã có tám thành, dựa theo dự tính của hắn, lại có mấy tháng, có thể hoàn toàn khôi phục như thường, đạt tới trước khi đỉnh phong trạng thái, thậm chí còn hội tinh ranh hơn tiền một ít.

Bất quá lại để cho Mạnh Hạo cảm thấy kỳ dị, là ba tháng này đến, lại còn không có chút nào Quý gia chỉ nhân đuổi theo. Việc này lại để cho Mạnh Hạo không khỏi liên tưởng rất nhiều.

“Chẳng lẽ là sư tôn...” Mạnh Hạo bỗng nhiên nghĩ tới khả năng này. Trầm mặc xuống.

Hồi lâu. Mạnh Hạo than nhẹ một tiếng, đang muốn nhắm mắt tiếp tục chữa thương lúc, bỗng nhiên thần sắc khẽ động, nhìn về phía ngoài động phủ.

Giờ phút này tại đây núi thấp trăm dặm chỗ, đang có một cái toàn thân gầy còm, ước chừng hơn ba mươi tuổi trung niên, chính cẩn thận từng li từng tí nhìn xem bốn phía, rất nhanh đi về phía trước.

Hắn tu vi không cao. Chỉ có Ngưng Khí sáu tầng bộ dạng, trong hai mắt có hung tàn chi mang, nếu là ở Nam Vực, gặp được ngang nhau cấp độ tu sĩ, người này hơn phân nửa hội thủ thắng.

“Lần này thật là xui xẻo, cái kia cái gì phá địa phương, rõ ràng một nhọc lão tử hai năm!” Trung niên nam tử nghiêng răng nghiêng lợi, cảnh giác nhìn xem bốn phía, rất nhanh đi về phía trước, phương hướng đúng là thẳng đến núi thấp mà đến.

Giống như quen việc dễ làm. Trung niên nam tử này tới gần núi thấp về sau, vốn là bốn phía nhìn nhìn. Xác định không có gặp nguy hiểm, cũng không có người đi theo về sau, lúc này mới nhảy lên nhảy vào trong cái khe, theo khe hở hướng phía dưới đi đến.

“Về sau tuyệt không có thể lại đi cái kia địa phương quỷ quái, cũng may lúc này đây tuy nói bị nhốt hai năm, nhưng lại không có lo lắng tính mạng, không giống như là một số người khác, đều chết không sai biệt lắm.” Trung niên nam tử thở dài, từ khi đập vào cái này đầu con đường tu chân về sau, hắn đã trải qua không ít chuyện, thấy được không ít sinh tử, giờ phút này không nói chết lặng, nhưng cũng có chút tập mãi thành thói quen.

“Nói trắng ra là, còn không có đan dịch.” Trung niên nam tử đích nói mấy câu, đi tới động phủ ngoài cửa lớn, tay phải nâng lên vung lên, ném ra một miếng lệnh bài.

“Bất quá có thể có được động phủ của mình, ta coi như là có cơ duyên Tạo Hóa người rồi.” Trung niên nam tử có chút đắc ý, cả người trầm tĩnh lại, ý định hồi động phủ nghỉ ngơi.

Nhưng rất nhanh hắn chợt mở to hai mắt, nhìn mình ném ra lệnh bài, lóe lên lóe lên, có thể cái này động phủ đại môn lại không có mở ra.

“Hư mất?” Nam tử sửng sốt, tiến lên quân lệnh bài gỡ xuống, nhìn kỹ một chút, đang muốn thử lại, bỗng nhiên ánh mắt xéo qua thấy được trên mặt đất, động phủ đại môn đã từng bị mở ra bụi đất dấu vết, cùng bốn phía tro bụi so sánh, dấu vết rõ ràng.

Cái nhìn này nhìn lại, trong mắt của hắn lập tức lộ ra tức giận, há có thể không rõ, chính mình động phủ, là bị người cho đã đoạt!

“Nơi nào đến đui mù gia hỏa, dám đoạt người Hoàng gia gia động phủ, còn không cút ngay cho ta đi ra! !” Cái này họ Hoàng nam tử lập tức tức giận mở miệng, hắn có phán đoán của mình, chỗ này động phủ Linh khí đã sớm khô kiệt, đẳng cấp cao Ngưng Khí tu sĩ có thể xem rất nặng thiếu, lại càng không cần phải nói mặt khác cường đại tu sĩ rồi.

Mà lại cái này động phủ bị hắn chiếm cứ những năm kia, tuy nói cũng có người thừa cơ tới cướp đi, đều là cùng hắn cảnh giới không sai biệt nhiều, đều nhất nhất bị hắn diệt sát, lúc này mới cuối cùng nhất đã trở thành cái này tiểu động phủ chủ nhân.

Hôm nay hắn lập tức tự đoán được đến, định là tự mình hai năm không có trở lại, vì vậy động phủ lần nữa bị người đoạt đi.

“Mở cửa, con bà nó chứ, nơi này là người Hoàng gia gia địa bàn, là người Hoàng gia gia động phủ, phụ cận bát phương, người nào không biết ta Bát Tí Long Vương Hoàng Đại Tiên!”

Trong động phủ, Mạnh Hạo nhíu mày, cái này động phủ trước khi thoát nhìn hoang phế, thật không nghĩ đến rõ ràng còn thực sự chủ...

“Ta nhìn người là ăn hết gan hùm mật gấu, liền Hoàng gia gia động phủ cũng dám đoạt!” Hoàng Đại Tiên rống lên vài câu, lập tức trong động phủ không âm thanh tức, hừ lạnh một tiếng, tay phải nâng lên bấm niệm pháp quyết, về phía trước mạnh mà một ngón tay, cái này một ngón tay, hấn mặt đỏ tới mang tai, nhưng lại có một đạo Hỏa Diễm lập tức phun ra, hóa thành một cái cao hơn người hỏa đoàn, thẳng đến động phủ đại môn mà đi.

Một tiếng nổ vang tại đây hẹp hòi địa phương quanh quần, Hoàng Đại Tiên thanh âm lần nữa truyền ra.

“Còn không mở cửa, người cái này nên...”

Hấn thanh âm không đợi nói xong, bỗng nhiên, động phủ đại môn vô thanh vô tức đóng mở, lộ ra khe hở, Hoàng Đại Tiên hừ lạnh một tiếng, thăm nghĩ xem ra chính mình thuật pháp uy hiếp đối phương, giờ phút này mang theo tức giận, nhưng lại không có lập tức bước vào, mà là trong mắt lộ ra cảnh giác.

Cho đến động phủ đại môn hoàn toàn mở ra, nơi đây bụi đất không hề bay lên lúc, Hoàng Đại Tiên lập tức liếc mắt liền thấy được trong động phủ, giờ phút này vẻ mặt bình tĩnh Mạnh Hạo.

“Người sữa...” Hoàng Đại Tiên xem xét Mạnh Hạo chỉ có một người, lập tức nội tâm nắm chắc, đang muốn gầm lên lúc, thình lình thấy được Mạnh Hạo hai mắt, cái kia thâm thúy ánh mắt, giống như mang theo lạnh như băng uy nghiêm.

Cái kia đầu đầy tóc trắng, lộ ra một cổ làm cho lòng người kinh hãi khủng bố, còn có tái nhợt màu da, tựa hồ cần đầy đủ máu tươi, mới có thể làm cho đối phương hồi phục một ít bình thường màu da.

Đây hết thấy hết thấy, lập tức lại để cho Hoàng Đại Tiên phảng phất một chậu nước lạnh lập tức chiếu vào đỉnh đầu, thân thể trực tiếp run rẩy thoáng một phát.

“Đạo... Vị đạo hữu này...”

Đầu đoạn thời gian, có không ít huynh đệ tỷ muội tại công chúng uy tín ở bên trong hồi bên tai, có hay không ta dục phong thiên quần áo, vì vậy ta liên hệ rồi một nhà trong nước so sánh không tệ chế y nhà máy, dùng Phương Mộc hình ảnh là bộ dáng, tư nhân định chế một đám chất lượng rất tốt tinh phẩm T-shirt.

Mọi người có thể đi của ta công chúng uy tín ở bên trong chứng kiến quần áo hình ảnh, nếu như ưa thích có thể dự định thoáng một phát, ta đi liên hệ xưởng chế tác, quần áo nhãn hiệu so sánh đặc thù, là “Bên tai”

Toàn cầu độc nhất vô nhị có được, ha ha, nếu như lần này hiệu quả không tệ, ta sẽ lục tục rời khỏi ta dục phong thiên tay xử lý Con Rối, còn có mặt khác quanh thân sản phẩm, chỉ cần các người nghĩ ra, ta tìm người làm ra đến.

316. Chương 316: Mạnh Hạo Ưu Điểm

“Vị này đạo. . . Đạo hữu. . .” Hoàng Đại Tiên cố nén trong lòng run rẩy, sắc mặt tái nhợt, giờ phút này run rẩy trong bài trừ đi ra tràn đầy thiện ý đáng tươi cười, thân thể tắc thì vô ý thức muốn lui về phía sau.

“Ha ha, tương kiến. . . Cái kia tương kiến tựa là hữu duyên, đạo hữu ở chỗ này tốt rồi, không có việc gì. . . Không có việc gì.” Hoàng Đại Tiên thân thể run rẩy, sau khi mở miệng thân thể rất nhanh tựa phải ly khai tại đây.

Nhưng vào lúc này, Mạnh Hạo ánh mắt, mang theo bình tĩnh, quét đi qua, đã rơi vào Hoàng Đại Tiên trên chân lúc, Hoàng Đại Tiên bỗng nhiên chấn động toàn thân, không dám nhúc nhích chút nào, cái trán chảy

xuống mồ hôi lạnh, sắc mặt lập tức tái nhợt, phảng phất bị đối phương ánh mắt đảo qua hai chân, đã không thuộc về mình.

Theo Mạnh Hạo ánh mắt đảo qua, đương cuối cùng nhất rơi vào Hoàng Đại Tiên trong mắt lúc, Hoàng Đại Tiên trong óc lập tức oanh một tiếng, cả người như mất hồn, một cổ mảnh liệt sợ hãi nháy mắt giống như thủy triều đưa hẳn bao phủ.

“Trúc Cơ. . . Cái này nhất định là Trúc Cơ. . .” Hoàng Đại Tiên đời này bá kiến người mạnh nhất, tự là Trúc Cơ, giờ phút này Mạnh Hạo lại để cho hắn cảm thấy hoảng sợ đồng thời, cái loại này thâm bất khả trắc cảm giác, khiến cho hắn trong đầu lập tức tự hiện lên mình đời này bá kiến người mạnh nhất.

Không đợi Mạnh Hạo nói chuyện, Hoàng Đại Tiên phù phù một tiếng, trực tiếp quỳ xuống, sắc mặt trắng bệch.

“Tiền bối tha mạng, tiểu nhân miệng tiện, mới vừa nói sai rồi lời nói, tiền bối đại nhân đại lượng, tha mạng. . .” Hoàng Đại Tiên nội tim run rẩy, giờ phút này một bộ cầu xin tha thứ bộ dạng, sau lưng quần áo đều đã bị mồ hôi lạnh thấm ướt.

Mạnh Hạo chần chờ một chút, cũng không phải muốn làm khó cái này nho nhỏ Ngưng Khí tu sĩ, mà là cảm thấy nơi đây là có chủ động phủ, chính mình ở bên trong đích thật là thuộc về cướp đoạt rồi.

Có thể hắn cái này một chần chờ, rơi vào Hoàng Đại Tiên trong mắt, lập tức hóa thành đầy lòng mảnh liệt hơn sợ hãi.

“Hắn muốn giết ta! !”

“Đã xong đã xong. Ta nghe nói qua những Trúc Cơ kia tu sĩ. Bọn hắn giết người như ngóe. Càng có một ít đặc thù ham mê, nghe nói còn có sinh ăn thịt người. . .” Nghĩ tới đây, Hoàng Đại Tiên chỉ cảm thấy trước mắt biến thành màu đen, một cổ bi phẫn tại trong lòng hiển hiện, hắn cảm giác mình còn không bằng tiếp tục bị nhốt lúc trước địa phương, tối thiểu nhất không có có nguy hiểm tánh mạng, nhưng hôm nay. . .

Nghĩ tới đây, bỗng nhiên Hoàng Đại Tiên một cái giật mình. Hắn không muốn chết, trong đầu của hắn lập tức hiện lên vô số ý niệm trong đầu, ngay tại Mạnh Hạo ngẩng đầu, phảng phất muốn mở miệng nháy mắt, Hoàng Đại Tiên lập tức quát to lên.

“Ồ? Cái này động phủ còn là động phủ của ta sao? Kỳ quái, ta như thế nào cảm thấy cái này động phủ, Linh khí nồng đậm nhiều như vậy, hơn nữa nhìn bốn phía óng ánh sáng long lanh, nghiêm nhiên tồn tại một cổ Tiên gia khí tức!

Tiền bối quả nhiên là cao nhân, người xem cái này vốn là bình thường nhất. Nhất không ngờ động phủ, tiền bối cái này một ở lại. Lập tức bùng phát sinh huy, như là tiên cảnh a!” Hoàng Đại Tiên gấp giọng mở miệng, lời nói vừa ra, Mạnh Hạo cũng sợ.

Hắn cái này cũng sợ, lập tức lại để cho Hoàng Đại Tiên tinh thần run run, cảm giác mình bắt được một đường sinh cơ, vội vàng càng thêm ra sức.

“Xem hết cái này động phủ, tâm tình của ta đúng là thật lâu không thể bình phục, ta hiện tại rốt cục mình bạch ta khuyết thiếu chính là cái gì, đúng là tiền bối cái loại này đối với tu hành chấp nhất truy cầu cùng tiền bối cái loại này siêu việt hết thảy khí chất chỗ sinh ra trầm trọng.” Hoàng Đại Tiên ngó nhìn động phủ, tại đây tầm thường trong động phủ, hắn tựa hồ phát hiện nào đó kỳ tích, ánh mắt lộ ra cuồng nhiệt, càng có sùng kính.

“Tiền bối cái loại này tiên phong đạo cốt khí tức, lại sử ta nhện không được tại nội tâm lần lượt cúng bái, mỗi cúng bái một lần, kích động chi tình tự không cách nào khống chế, ta cảm thấy được, mà ngay cả tu vi của ta giờ phút này cũng đều là tung tăng như chim sẻ!” Hoàng Đại Tiên càng nói càng là kích động, giờ phút này nước miếng bay lên, vì nịnh nọt Mạnh Hạo, cơ hồ là không ngừng dưng lợ.

Mạnh Hạo nghe được trộn mắt há hốc mồm, chần chờ một chút, chung quy là cảm thấy có chút xấu hổ.

“Ta suy nghĩ, cái này có phải là hay không Thiên Ý, là Thiên Ý lại để cho tiền bối xuất hiện ở tại đây, văn bối không còn sở cầu, chỉ cầu có thể ở tiền bối bên người, nhiệm Tiên khí, kính xin tiền bối thành toàn a.”

Hoàng Đại Tiên càng nói càng là đầu nhập, giờ phút này nói xong, vẻ mặt lệ quang, chân thành nhìn qua Mạnh Hạo, chờ mong chỉ ý cực kỳ mãnh liệt.

Mạnh Hạo nghe da đầu run lên, hắn tự cho là mình tại Khảo Sơn Tông, cũng học được không ít mã thí tăng bốc công phu, thậm chí đối mặt Khảo Sơn lão tổ, cũng cũng có thể thành thạo, có thể giờ phút này mới đột nhiên gian phát hiện, quả nhiên thiên hạ năng nhân bối xuất.

Tại đây Mặc Thổ Chi Địa, lại có như vậy người tài ba. . . Chỉ là những lời này đối với Mạnh Hạo vô dụng, giờ phút này mắt nhìn trước cái này tu sĩ liễu, Mạnh Hạo thần sắc có chút nghiêm túc.

Hắn cái này một nghiêm túc, lập tức lại để cho Hoàng Đại Tiên nội tâm lần nữa run lên một cái, kiên trì liền vội mở miệng.

“Tiền bối còn có một ưu điểm lớn nhất, tựu là có thể ở thời khắc mấu chốt không là nịnh nọt thể mà thay đổi, hết thấy thúc ngựa ngôn từ như Tiểu Phong qua núi, nói trở mặt liền trở mặt, gọn gàng, làm việc quyết đoán, đây mới là đại anh hùng, đại hào kiệt chi nhân a.”

Mạnh Hạo nghe đến đó, rốt cục chịu đựng không nổi, bật cười, nụ cười này, thực cũng đã tại Vãng Sinh Động phát sinh một loạt sự tình hình thành nội tâm áp lực, rồi rạc không ít.

“Tốt rồi, ta thói quen một người yên tĩnh, nơi đây động phủ đã thuộc về người, ta cũng sẽ không không công chiếm cứ, người nhìn xem chính mình cần gì, quyền cho là ta thuê xuống.” Mạnh Hạo đã cắt đứt Hoàng Đại Tiên đang chuẩn bị tiếp tục mã thí tăng bốc.

Hoàng Đại Tiên một đầu mồ hôi, đáy lòng cái này mới hoàn toàn xem như nhẹ nhàng thở ra, thầm nghĩ cái mạng nhỏ của mình bảo trụ rồi, vì cái này cái mạng nhỏ, hắn cảm giác mình vừa rồi cơ hồ dùng ra toàn bộ đầu óc cùng khí lực, giờ phút này nghe nói Mạnh Hạo đích thoại ngữ, sao dám đưa ra yêu cầu gì.

“Tiền bối coi được cái này tòa động phủ, văn bối có thể nào đi muốn cái gì, không cần không cần, tiền bối cứ việc ở.”

Mạnh Hạo nhìn Hoàng Đại Tiên liếc, suy nghĩ một chút, hắn giờ phút này thiếu nhất đúng là Linh Thạch, vì vậy vội Túi Trữ Vật, lấy ra một miếng không có khắc đỉnh ấn Ngưng Khí Đan.

Cái này Ngưng Khí Đan, là hắn lúc đầu luyện chế, được hiệu tầm thường, thuộc về hắn luyện chế đan dược ở bên trong, nhất không nhập lưu một loại kia, hôm nay trong Túi Trữ Vật cũng không nhiều.

Lấy ra một hạt về sau, cầm trong tay lúc, Mạnh Hạo cảm thấy hình như có chút ít thiếu đi, đang muốn thu hồi đổi một hạt lúc, bỗng nhiên, hắn đã nghe được dày đặc tiếng thở dốc.

Hoàng Đại Tiên mở to mắt, hô hấp dồn dập, gắt gao chăm chăm vào Mạnh Hạo trong tay phải đan dược, ánh mắt lộ ra không cách nào tin cùng mãnh liệt kích động, thân thể của hắn đều đang run rẩy, lúc này đây không phải bị hù, mà là kích động.

Cái kia đan dược tại hắn nhìn lại, óng ánh sáng long lanh, mượt mà đến cực điểm, thậm chí vừa mới bị xuất ra, lập tức cái này không lớn trong động phủ, đều tràn ngập một cỗ tại hắn cảm thụ ở bên trong, cực kỳ nồng đậm Linh khí.

Cái này Linh khí bao phủ trong động phủ, khiến cho hắn nghe thấy một ngum đều cảm thấy toàn thân lỗ chân lông đều giãn ra, trong cơ thể tu vi vận chuyển tốc độ đều nhanh hơn một ít, lại để cho cái này Hoàng Đại Tiên, giờ phút này trong óc nổ vang.

“Đan. . . Đây là đan dược! !” Hoàng Đại Tiên miệng đắng lưỡi khô, nếu không có còn có một tia lang, sợ là giờ phút này đã sớm nhào tới, đem đan dược cướp đi.

Hắn đời này, chỉ có hạnh nếm qua một lần đan dược, cái kia hay vẫn là sớm nhất đi theo hắn sư phụ lúc, tại hắn sư tôn trọng thương mang theo hắn đào tẩu về sau, trước khi chết cho hắn một miếng đen thui, gồ ghề đan dược.

Viên thuốc đó, hắn sư tôn đều cực kỳ trọng thị, đem hắn cho Hoàng Đại Tiên, đó là hắn lần thứ nhất ăn đan dược, cũng là hôm nay trong trí nhớ một lần duy nhất.

Có thể cùng trước mắt viên thuốc này so sánh, hắc nuốt cái kia miếng, căn bản là không cách nào đến so, một chỗ, một cái thiên!

Mặc Thổ đại địa cần cối, tu sĩ gian khổ, tại đây được thảo rất khó gieo trồng, càng không có Đan sư, đan dược tựu cực kỳ rất thừa thớt, là trọng yếu hơn là, nơi đây tu sĩ hai cực phân hoá nghiêm trọng, như mực Thổ đại địa một nửa thuộc về Nam Vực, một nửa thuộc về Tây Mạc đồng dạng, tại đây tu sĩ, hoặc là đan dược không thiếu, hoặc là tựu là như Hoàng Đại Tiên như vậy, tu hành đến nay, cũng chỉ bái kiến một hai lần đan dược bộ dạng.

Về phần ngày bình thường tu hành cần thiết, phần lớn là đan dịch, loại này đan dịch, trên thực tế tựu là đem một viên thuốc không ngừng mà pha loãng vô số phần về sau, hóa thành chất lỏng, tác dụng cứ việc rất bé, nhưng lại đã trở thành Mặc Thổ không thể thiếu tu hành chi vật.

“Tiền bối, cái này. . . Cái này một viên thuốc là cho ta sao?” Hoàng Đại Tiên run giọng mở miệng, hô hấp dồn dập, thẳng ngoắc ngoắc nhìn qua đan dược.

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, hắc đi vào Mặc Thổ cũng có mấy tháng, mặc dù nói không có cùng ngoại giới tiếp xúc, nhưng trên đường đi cũng nhìn không ít, giờ phút này hiểu ra tới, chính mình trước khi giá hàng phán đoán, trong lúc vô tình này đây Nam Vực suy nghĩ đến xử lý.

Giờ phút này hiểu ra về sau, hắc tay phải nâng lên vung lên, đan dược lập tức bay vào Hoàng Đại Tiên trong tay.

“Một viên thuốc, thuê người cái này động phủ một ít thời gian.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng.

Hoàng Đại Tiên kích động đem đan dược cực kỳ trân trọng thu hồi, nhìn về phía Mạnh Hạo lúc, đã mang theo so với trước còn mãnh liệt hơn cung kính, thật sâu cúi đầu về sau, nhớ tới Mạnh Hạo nói ưa thích yên tĩnh, lại lo lắng Mạnh Hạo hối hận, vì vậy tranh thủ thời gian cáo từ, vội vàng đi ra động phủ núi thấp về sau, hắc thở sâu, ánh mắt lộ ra rốt cuộc không cách nào áp chế kích động.

“Phát đạt, viên thuốc này. . . Đây là một miếng Linh Đan!” Hoàng Đại Tiên mang theo kích động, tranh thủ thời gian rời đi, hắc không bỏ nuốt, chuẩn bị đi hóa thành đan dịch, thật dài lâu sử dụng.

Mạnh Hạo khoanh chân ngồi trong động phủ, trong mắt lộ ra suy tư, thông qua cái kia Ngưng Khí tu sĩ, hắc đối với Mặc Thổ cần cối cùng tu hành tài nguyên thiếu khuyết, đã có càng sâu nhận thức.

“Ta trong Túi Trữ Vật cũng không có thiếu đan dược, tuy nói đều lạc ấn đỉnh ấn, nhưng cũng có thể xóa đi, có thể tại thiếu khuyết Linh Thạch lúc ứng phó nhu cầu bức thiết, chỉ là muốn cẩn thận một ít, dù sao Mặc Thổ không có Đan sư, như đột nhiên xuất hiện đại lượng đan dược, sẽ bị người hoài nghi.” Mạnh Hạo trầm ngâm một lát, hắc ở đằng kia Ngưng Khí tu sĩ trên người lưu lại một đạo linh thức, một khi đối phương có cái gì mưu đồ, lập tức cái này linh thức phát tác, hắc phải chết không thể nghi ngờ.

Trầm ngâm qua đi, Mạnh Hạo hai mắt nhắm nghiền, tiếp tục chữa thương, về phần thọ nguyên sự tình, Mạnh Hạo không lo lắng, vô luận là Thiên Phương Đan hay vẫn là cái kia miếng Thượng Cổ Tam đại đan dược một trong Hỗn Nguyên Bổ Thiên Đan, đều có thể giải quyết sinh cơ vấn đề.

Thời gian trôi qua, một ngày này, Mạnh Hạo thương thể hoàn toàn khôi phục về sau, hắc mở mắt ra, ánh mắt lóe lên, theo trong Túi Trữ Vật, lấy ra gương đồng.

“Kết Đan thời điểm, tựu là cái này gương đồng Khí Linh thức tĩnh một khắc.” Mạnh Hạo nhìn xem trong tay gương đồng, cái này hắc năm đó ở Khảo Sơn Tông lấy được bảo vật, nương theo hắc đi tới hôm nay.

Giờ phút này, hắc muốn cho trong đó Khí Linh, thức tĩnh xuất hiện! ——

317. Chương 317: Ta Là Thượng Cổ Tiên Điều

Có thể nói, không có bảo vật này, Mạnh Hạo không có khả năng có như thể tu vi, đoán chừng cũng không có cách nào đi Nam Vực, tự nhiên cũng tiến không vào được Tử Vận Tông, hôm nay có lẽ vẫn còn Triệu quốc, theo Khảo Sơn lão tổ cái kia lão ô quy, không biết phiêu ở nơi nào.

Mạnh Hạo trong mắt lộ ra hồi ức, trong đầu hiện lên rất nhiều trí nhớ, từ nơi này gương đồng ưa thích phun ra vô hình khí tức, chuyên khi dễ bộ lông tràn đầy hung thú, cho đến cái này tấm gương nghịch thiên phục chế công năng.

Còn có Bì Đồng đối với cái này tấm gương sâu ác đau nhức tột, còn có cái kia những năm gần đây này, luôn nói liên miên cần nhằn nói lên lúc, nghiêng rằng nghiêng lợi Anh Vũ.

Mạnh Hạo nghĩ tới năm đó theo Huyết Tiên truyền thừa chi rời đi về sau, lần thứ nhất đụng chạm huyết sắc mặt nạ lúc, chính mình bị Lý gia lão tổ tính toán, suýt nữa bị nhiếp thần, lúc ấy cái này trong gương đồng thì có một tiếng chim hót truyền ra, khiến cho chính mình né qua một kiếp.

Còn có tự là Thượng Cổ phúc địa nội, nếu không phải là cái này gương đồng chi lực, chính mình không có khả năng bước vào phương đỉnh, bởi vì hắn không phải Thượng Cổ huyết mạch.

Lại có là trước kia Mạnh Hạo Kết Đan một cái chớp mắt, cảm nhận được trong gương đồng, một cỗ thức tỉnh khí tức.

“Anh Vũ...” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, trong cơ thể Tử Đan bỗng nhiên chuyển động, bắn ra ra mạnh mẽ tu vi chi lực, vận chuyển tại Mạnh Hạo toàn thân lúc, theo ý thức của hắn, nháy mắt theo tay phải trực tiếp dừng mãnh vào trong gương đồng.

Cái này tấm gương dần dần tràn ra ánh sáng âm u, hào quang càng thêm mãnh liệt lúc, bỗng nhiên, Mạnh Hạo trong Tú Trữ Vật, huyết sắc trong mặt nạ Bì Đồng, hóa thành một đạo trường hồng nháy mắt bay ra, trôi nổi ở giữa không trung, hóa thành Bì Đồng bộ dạng lúc, hiện ra giữa nua gương mặt.

Giờ phút này nó trong mắt mang theo chấp nhất, mang theo một cỗ kiên định cùng chăm chú, giống như là lâm đại địch, thậm chí trong lúc biểu lộ còn mơ hồ đã có thần thánh. Như là muốn đi tiến hành một hồi đem quyết định toàn bộ Tinh Không vận mệnh đại chiến cùng sứ mạng.

“Tà ác kẻ địch vốn có xưa nay. Người rất cực muốn xuất hiện. Lão phu đợi người thật lâu thật lâu, lúc này đây, người một thức tỉnh có thể xem đến lão phu, lão phu nhất định phải độ hóa người, đem người mang ra tà ác con đường.” Bì Đồng vẻ mặt thần thánh, trầm trọng mở miệng, giờ khắc này nó, giống như thiếu đi một tí dong dài. Cổ giả khí tức, càng thêm nồng đậm.

Không có đi để ý tới Bì Đồng, Mạnh Hạo thần sắc mặt ngưng trọng, hắn cảm nhận được tu vi của mình, giờ phút này chính không ngừng mà dừng mãnh vào trong gương đồng, cái này tấm gương phẳng phát là một cái động không đáy, thời gian trôi qua, rất nhanh Mạnh Hạo tu vi tự đưa ra gần như sáu thành.

Đúng lúc này, gương đồng hào quang mãnh liệt lóng lánh, trong lúc mơ hồ. Hình như có một cái hư ảnh bị buộc vòng quanh đến, giống như là hình chiếu. Theo mặt kính nổi lên hiện.

Có thể nhưng vẫn là mơ hồ.

“Xuất hiện đi, của ta kẻ địch vốn có xưa nay! Xuất hiện đi, vận mệnh cho người ta nhất định tiến hành một trận chiến này! Xuất hiện đi, ách... Mạnh Hạo người dùng lại sức lực, nó muốn đi ra!” Bì Đồng nghiêm túc mở miệng, nghe vào Mạnh Hạo trong tai, không khỏi sinh ra một ít liên tưởng, vội ho một tiếng, trên thực tế hắn đem cái này gương đồng Khí Linh làm ra đến mục đích thực sự, chính là vì đối phó cái này Bì Đồng, Mạnh Hạo kỳ vọng cái này xuất hiện Khí Linh, có thể áp chế Bì Đồng dong dài.

Giờ phút này hắn thở sâu, lần nữa tổng xuất tu vi, bảy thành, tám thành, chín thành...

Mặt kính bên trên hình chiếu, giờ phút này dần dần rõ ràng, chậm rãi buộc vòng quanh một con chim bộ dạng, một thân tạp mao, màu sắc rực rỡ bộ dạng, từ từ nhắm hai mắt, có thể cái kia uốn lượn huệ tử, còn có sắc bén móng vuốt, lại không có như năm đó Bì Đồng biến hóa lúc chút nào hèn mọn bỉ ổi chi ý, ngược

lại là có một cổ mãnh liệt cuồng vọng khí tức, giống như dù là nó tại ngủ say, cũng đều như trước đập vào mặt.

“Thật tà ác khí tức, tựa là nó, cái này là khí tức của nó, liền bộ dáng cũng đều là chính xác, nó chính là ta kẻ địch vốn có xưa nay, là ta cả đời này sứ mạng, nhất định phải độ hóa!” Bì Đổng thân thể run rẩy, thần thánh khí tức cũng nồng đậm rất nhiều ngóng nhìn Anh Vũ.

Một cổ suy yếu cảm giác tại Mạnh Hạo trên người hiển hiện, hần âm thầm kinh hãi, cảm giác mình quyết định thương thể khôi phục sau lại triệu hoán Khí Linh lựa chọn là chính xác, nếu là giờ phút này hần còn mang theo thương, sợ là căn bản tựa không đủ để chèo chống gương đồng cần, mà lại còn có thể lại để cho thương thể càng thêm ác liệt.

Thời gian trôi qua, đương Mạnh Hạo tu vi, cơ hồ toàn bộ đều dừng mãnh vào gương đồng về sau, đột nhiên, một tiếng mang theo ý ngạo nghễ, là Thiên Địa Duy Ngã Độc Tôn giống như bén nhọn tiếng kêu, bỗng nhiên từ nơi này trong gương đồng truyền ra.

Thanh âm này quanh quẩn, giống như hết thủy sinh linh nghe nói, đều muốn nhịn không được đi cúng bái.

Theo thanh âm xuất hiện, cái kia trên gương ngưng tụ Anh Vũ thân ảnh, trong giây lát mờ mất, tràn ra tinh mang đồng thời, càng có một cổ Tiên Linh giống như khí tức lập tức khuếch tán ra, tràn ngập toàn bộ động phủ.

Nó ánh mắt mang theo mờ mịt, ẩn ẩn hình như có một vòng tang thương, nhưng rất nhanh tựa lộ ra cuồng ngạo, rõ ràng chỉ là nhỏ yếu thân chim, có thể hết lần này tới lần khác cũng tại cái này một cái chớp mắt, lại để cho người cảm thấy giống như có thể Khai Thiên Tích Địa.

Mà ngay cả bốn phía hư vô, cũng đều ở đây một cái chớp mắt phẳng phát cứng lại.

“Kẻ địch vốn có xưa nay a, người nhìn xem lão phu là ai! !” Bì Đổng hét lớn một tiếng, cũng không biết là kích động hay vẫn là phẫn nộ, giờ phút này thân thể mạnh mẽ mà xuất hiện ở Anh Vũ trước mặt, nghiêm túc nhìn qua Anh Vũ.

Anh Vũ nhàn nhạt mắt nhìn Bì Đổng, trong mắt lộ ra một vòng khinh miệt, cái này biểu lộ cuồng ngạo đến cực điểm, nó hất cằm lên, ánh mắt lập tức đã rơi vào Mạnh Hạo trên người.

Mạnh Hạo bất động thanh sắc, lui ra phía sau vài bước, một bên khôi phục tu vi, vừa quan sát Anh Vũ cùng Bì Đổng, dựa theo hần lúc trước cùng Bì Đổng sơ tiếp xúc kinh nghiệm, hần cảm giác mình có lẽ trước quan sát triệt để một ít.

Bì Đổng nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể nhoáng một cái, cản trở Anh Vũ ánh mắt.

“Vận mệnh bên trong kẻ địch vốn có xưa nay, là Thương Thiên Khai Nhân, cho người ta gặp nhau lần nữa, người tà ác, người không đạo đức, người không nhớ rõ lão phu đến sao!” Bì Đổng chăm chăm vào Anh Vũ, tựa hồ trước thù hận cũ thoáng cái đều xông lên đầu, mà ngay cả thân thể nhan sắc, đều có chút cải biến, càng thêm đục ngầu rồi.

“Người nói chuyện, người vì cái gì không nói lời nào!”

“Người cái này tà ác điểu, biến thái điểu, người tại sao không nói chuyện!” Bì Đổng lớn tiếng mở miệng, nó đợi nhiều năm như vậy, giờ phút này lần nữa chứng kiến cái này chỉ Anh Vũ, lại phát hiện đối phương vậy mà không nói lời nào.

“Con em người, người có bệnh a!” Anh Vũ lộ ra không kiên nhẫn biểu lộ, lần thứ nhất mở miệng, thanh âm bén nhọn, vừa ra khẩu, lập tức lại để cho Bì Đổng hai mắt sáng ngời, tựa hồ cái dạng này đối phương, mới phù hợp nó trong trí nhớ tà ác.

“Mắng chửi người không đúng, người lại thêm một cái tội ác!” Bì Đổng nghiêm túc nói.

“Con bà nó chứ! Người cô cô! Người Mỗ Mỗ! Người cậu! Tôn tử của người! Con em người!” Anh Vũ chậm quá một câu đón lấy một câu, không hề để ý tới toàn thân run rẩy Bì Đổng, cánh quạt hương bồ vài cái, thân thể lập tức bay lên, tại cái này động phủ nội đã bay vài vòng sau. Trực tiếp đã rơi vào Mạnh Hạo trên bờ vai. Hất cằm lên. Mang theo ngạo nghễ cuồng ý.

“Người chính là ta ở kiếp này chủ nhân?”

”Nhớ kỹ Ngũ Gia danh hào, ta là Thượng Cổ Tiên Điều, tự xuất thế về sau, ta là Chí Tôn, Thương Khung cúi đầu, tại ta trước khi, chúng sinh không mặc quần áo, ta sau khi sanh. Ai dám không mặc quần áo?

Tại ta trước khi, chúng linh đều không mao, ta sau khi sanh, phát ra đại chí nguyện to lớn, Thiên Địa cần có bộ lông chi thú, cho nên chúng giới chi thú, ai dám không dài mao!

Về sau đi ra ngoài tại bên ngoài, ta cho phép người trên báo Ngũ Gia danh hào, danh hiệu ta vừa ra, chúng sinh nghe tin đã sợ mất mật. Không người dám trêu chọc người, ở giữa thiên địa. Thương Khung trong ngoài, ai dám chọc ta, ta tự làm chết nó!” Anh Vũ cuồng vọng ngạo nghễ mở miệng, Bá khí bên cạnh rò, bát phương nổ vang, chỉ là... Mạnh Hạo biểu lộ có chút cổ quái, hẳn tổng cảm giác mình chứng kiến, là một chỉ tại đầu đó trắng trợn khoác lác tấp điếu.

“Nói khoác là không đạo đức, người lại nhiều cái một cái tội ác, ta muốn độ hóa người!” Bì Đồng ở một bên, chăm chú nghiêm túc nói, vẻ mặt chính khí, mãnh liệt phóng tới Anh Vũ, có thể không đợi tới gần, Anh Vũ thần sắc khinh miệt, cuồng ngạo càng tăng lên, như là thật sự hấn lão Đại, Thiên lão nhị.

”Năm đó Hỏa Diệm sơn bên trên cái kia tòa pho tượng, là vô số đại năng luyện hóa Tinh Hà cho ta sáng tạo, người có muốn biết hay không bọn hấn vi sao như thế? Đã từng từng cái nửa đêm Tinh Hải ở chỗ sâu trong, là ta làm cho Thái Bình đạo cô ba vạn có năng không thể không đương ta mặt tắm rửa, người có muốn biết hay không các năng vì sao như vậy?

Không mấy năm qua, ai là cái này Tinh Không lớn nhất ác bá? Còn có năm đó đánh lén người cái tên mập mạp kia, đã từng đối với ta cúng bái mười vạn năm, người có muốn biết hay không hấn hôm nay ở đâu? Một hai ba đẳng sau làm như thế nào số, người có muốn học hay không?” Anh Vũ lời nói chậm chạp, mỗi nói một câu, Bì Đồng đều tốc độ chậm thoáng một phát, chờ Anh Vũ toàn bộ sau khi nói xong, Bì Đồng đứng ở này ở bên trong, vẻ mặt xoắn xuýt, nhưng lại áp chế không biết hiếu kỳ.

“Muốn biết, tự cho Ngũ Gia ta thành thật một chút, con em người, bao nhiêu năm không thấy được người, hay vẫn là yếu như vậy trí!” Anh Vũ trừng Bì Đồng liếc, cuồng ngạo đến cực điểm.

Mạnh Hạo nhìn đến đây, bỗng nhiên đã minh bạch Anh Vũ đối phó Bì Đồng phương pháp, Bì Đồng hiếu kỳ, nhưng này hiếu kỳ, cũng chính là nó nhược điểm trí mạng.

Chỉ là, hấn vẫn cảm thấy cái này Anh Vũ, hình như có chút ít cùng Bì Đồng đã từng biến hóa tính cách không giống với, tại nó trên người nhìn không tới hèn mọn bỉ ổi, chứng kiến chỉ là như không có bên cạnh cuồng vọng.

Đúng lúc này, bỗng nhiên Anh Vũ huệ tử khê động, lộ ra hồ nghi biểu lộ, mọi nơi nhìn lại, thân thể càng là bay lên, vòng quanh động phủ đã bay tầm vài vòng.

“Ồ, không đúng, đây là cái gì hương vị?” Anh Vũ một bên bay lên, một bên kinh ngạc mở miệng.

Một màn này lập tức lại khơi gợi lên Bì Đồng rất hiếu kỳ tâm, nó không phục cũng mọi nơi nhìn lại, nhất là chứng kiến Anh Vũ dùng miệng tại nghe thấy một thứ gì đó lúc, Bì Đồng thân thể phịch một tiếng, biến thành một cái lớn bạch cầu, trên mặt đất, tại bốn phía, ngoắt ngoắt cái đuôi, cái mũi không ngừng mà nhún, ngửi tới ngửi lui.

“Cái gì đồ chơi, không có gì hương vị a, người tại nghe thấy cái gì?” Bì Đồng nghe thấy cả buổi, hoàn toàn không có chỗ nghe thấy, ngẩng đầu hiếu kỳ nhìn về phía Anh Vũ.

“Người biết cái gì, người coi như là biến thành cầu, cũng nghe thấy không được, ta là Thượng Cổ Tiên Điều, Thương Khung độc tôn! Cái này phiền màu đen đại sự tồn tại rất kỳ dị khí tức a, ta đã nghĩ đến là cái gì, lợi hại, thật lợi hại, nguyên lai là có chuyện như vậy.” Anh Vũ vẻ mặt khinh miệt, lộ ra toàn bộ Thiên Địa tự nó tự mình biết cuồng ngạo.

Bì Đồng mặt mày méo mó, nội tâm hiếu kỳ cực kỳ khủng khiếp, ngứa khiến nó càng phát ra sốt ruột, có thể không luận nó biến thành cái gì, đều không có phát giác đối phương theo như lời khí tức.

Mạnh Hạo bản ở một bên xem náo nhiệt, giờ phút này nghe nói chúng đối thoại, bỗng nhiên nội tâm khê động, hẳn nghĩ tới vừa vừa bước vào Mặc Thổ lúc, Phong Yêu Cổ Ngọc truyền ra thanh âm.

“Cái này phiền đại địa có cái gì kỳ dị chỗ?” Mạnh Hạo hỏi một câu.

Anh Vũ ngạo nghễ mắt nhìn Mạnh Hạo, một bộ ta là Thượng Cổ Tiên Đế, khinh thường cùng người nói chuyện bộ dạng, mang theo một vòng giống như tịch mạch Thiên Địa cao ngạo, bay tới bay lui.

“Khoác lác ai cũng biết nói, người đã không biết, ngày sau cũng tự không cần như vậy cố lộng huyền hư.” Mạnh Hạo nhíu mày, nhàn nhạt mở miệng, hần giờ phút này đã Kết Đan, bước vào cường giả liệt kê, lại trải qua Vãng Sinh Động sinh tử, cho nên lời nói lúc, nhìn như bình thản, nhưng lại ẩn ẩn đã có không giận tự uy chi ý.

Cái này một câu lồi ra, cái kia Anh Vũ tại giữa không trung đột nhiên đình trệ, toàn thân tạp mao dựng thẳng lên, thẳng ngoắc ngoắc chầm chầm vào Mạnh Hạo, thần sắc lộ ra như bị nhục nhã biểu lộ.

“Ta không biết? Ta là Thượng Cổ Tiên Đế, bên trên biết Tiên Nhân hạ biết phàm trần, có Ngũ Gia ta không biết sự tình? Ta cái gì cũng biết!”

“Người không cần tiếp tục nói khoác.” Mạnh Hạo nội tâm khẽ động, mắt lộ ra kỳ quang, rất nhanh lại nói một câu.

318. Chương 318: Tin Ngũ Gia, Được Suốt Đời

“Ngũ Gia biết rồi!”

“Người không biết!”

“A a a, lại để cho người biết Thượng Cổ Tiên Đế lợi hại!” Anh Vũ con mắt đều tái rồi, tôn nghiêm bị khiêu khích, âm thanh mở miệng, cánh bồng nhiên một cái, lập tức trên người xuất hiện một mảnh tạp quang, nháy mắt tự khuếch tán ra, ngay lập tức dung nhập toàn bộ núi thấp. 79 duyệt lưới độc tiểu thuyết.

Tiếp theo trong nháy mắt, những hào quang này co rút lại lúc, phẳng phát từ cái này núi thấp nội mang về một ít gì đó, ngưng tụ cùng một chỗ lúc, bắt ngờ biến thành lớn nhỏ cỡ nắm tay một đoàn màu xanh đen Thổ.

“Thấy được sao, cái này là cái này phiền màu đen đại địa bí mật, cái này còn chỉ là ngọn núi này ở bên trong, bị Ngũ Gia ta luyện ra!” Anh Vũ vẻ mặt cuồng vọng bộ dạng, âm thanh mở miệng.

Bì Đồng ở một bên, trợn mắt há hốc mồm, cực kỳ yên tĩnh, tựa hồ giờ phút này thể hồ quán đỉnh giống như, dần dần bình tĩnh đại ngộ, nhưng rất nhanh lại có mới rất hiểu kỳ.

“Đây là cái gì đồ chơi?” Bì Đồng nhãn châu xoay động, nghĩ tới trước khi Mạnh Hạo đích thoại ngữ, nghĩ tới Anh Vũ nổi giận bộ dạng, lập tức nội tâm có chút kích động.

“Cái này thứ đồ hư, lão đế người lừa gạt người a, người căn bản chính là cái gì cũng không biết!” Bì Đồng liền vội mở miệng.

Anh Vũ khinh miệt nhìn Bì Đồng liếc, lúc này đây, lại không có chút nào trước khi phản ứng, lại để cho Bì Đồng sửng sốt một chút.

Mạnh Hạo hai mắt có chút lóe lên, ngó nhìn cái này đoàn Tử Thanh sắc bùn đất, tại phía trên này, hần không có cảm nhận được chút nào kỳ dị, tựa hồ rất là tầm thường.

“Không biết từ chỗ nào lung tung lấy được một nắm bùn đất, cũng dám nói mình không gì không biết?” Mạnh Hạo nhàn nhạt nói ra, hần đã phát hiện, cái này chỉ Anh Vũ, tựa hồ... Có chút sợ bị người kích.

Tuy nói Bì Đồng vừa mới cũng dùng phương pháp này, không có có hiệu quả, nhưng Mạnh Hạo hay vẫn là quyết định lại ném thử một chút.

Hắn lờn nói cơ hồ vừa mới nói xong, lập tức Anh Vũ tạp mao toàn bộ dựng thẳng lên, trong mắt lục quang toát ra, giống như đỉnh đầu còn có bạch khí xuất hiện, giống như cảm thấy bản thân tôn nghiêm bị nghiêm trọng khinh thị, lại để cho kiêu ngạo nó, không cách nào thừa nhận.

Phảng phất nó có thể không thèm để ý Bì Đổng ngôn từ, nhưng duy độc Mạnh Hạo tại đây, hơi chút một cái gai kích, nó liền chịu không được.

“Người dám xem thường Ngũ Gia, Ngũ Gia là Thượng Cổ Tiên Điều, không có ta không biết, núi biển Thương Khung, người nào không biết tin Ngũ Gia, được suốt đời! Người cho Ngũ Gia nghe cho kỹ, đây là tiên thức Thổ!”

”Đây là rất nhiều năm trước, một vị đại năng thế hệ, trong tình không vẽ ra nhất trương phù, đem hắc nệm, bốn ý là phong ấn cái này khoả ngôi sao, nhưng cuối cùng nhất bị người trở ngại, cái này phù văn tiến vào này tinh về sau, thiêu đốt thành tro.

Nhưng này đại năng tu vi Thông Thiên, cho nên phù văn nội ẩn chứa hắc thần thông, dù là thành tro, cũng như trước có đủ Tiên gia chi lực, này tro rơi đại địa, tựa là đã rơi vào tại đây.

Vì vậy cái này phiến đại địa, mới đã trở thành màu đen, bởi vì tại đây thổ địa, ẩn chứa cái kia phù văn thiêu đốt tro dấu vết!”

“Mà với tư cách Thượng Cổ Tiên Điều ta đây, năm đó tận mắt thấy một màn này, há có thể nhận lầm!” Anh Vũ giận dữ, lập tức bèn nhón mở miệng, Mạnh Hạo nghe lời nói này, hai mắt mãnh liệt co rút lại, nội tâm chấn động.

Có thể trong tình không vẽ ra nhất trương phù văn, phong ấn một ngôi sao lực lượng, loại tu sĩ này, nếu là thay đổi Vãng Sinh Động trước, Mạnh Hạo tuyệt sẽ không dễ dàng tin tưởng, có thể tận mắt thấy qua Cửu Môn đài về sau, Mạnh Hạo đối với cái này loại đại năng thế hệ, đã có một chút giải.

Giờ phút này hắc thổ sâu, nhìn xem Anh Vũ cái kia tức giận bộ dạng, đáy lòng đã xác định bảy tám phần.

“Có thể vẽ ra phong ấn một ngôi sao đại năng, đã là kinh người, nhưng cuối cùng cái này phù văn lại bị người khô nhiều, khó có thể phong ấn, mà là thiêu đốt tạo thành Mặc Thổ... Như vậy cái này quấy nhiễu chi nhân, là ai?” Mạnh Hạo trầm mặc, hắc trong đầu lập tức hiển hiện, là một cái chữ Quý.

“Hư ảo mờ mịt, cái này câu chuyện nói không sai, nhưng mà ai biết là thật là giả.” Mạnh Hạo đáy lòng đã xác định không ít, có thể trên mặt không có có thay đổi gì, như trước nhàn nhạt mở miệng.

Anh Vũ càng thêm phần nộ, tại cái này động phủ nội nổi giận đã bay vài vòng, mãnh liệt nhìn về phía Mạnh Hạo, đột nhiên mở to miệng, học ra một đạo lực mang, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Tốc độ cực nhanh, Mạnh Hạo không đợi né tránh, cái này lực mang tựa dung nhập mi tâm của hắn, hóa thành một đạo tin tức, khắc ở trong óc.

Cái này tin tức ước chừng mấy trăm cái chữ, rất là phức tạp, có thể Mạnh Hạo xem xét phía dưới, lập tức tựa phảng phất hiểu rõ đồng dạng, đây là một loại đồng thuật.

“Dùng cái này thuật, người lại nhìn! Đây là tiên thuật lạc ấn, không cần cảm ngộ có thể học hội tiên thuật lạc ấn!” Anh Vũ chăm chăm vào Mạnh Hạo, tựa hồ nếu không thể lại để cho Mạnh Hạo cho là mình nói rất đúng, tựa tuyệt sẽ không bỏ qua.

Mạnh Hạo hai mắt nhắm nghiền, một lát sau hai mắt mở ra lúc, lập tức hắc mắt phải nháy mắt đồng tử co rút lại một chút, gần kề chỉ hơi hơi co rút lại, Mạnh Hạo lập tức cảm giác trong cơ thể tu vi, bị mất phải cấp tốc thu đi.

Tựa hồ nháy mắt muốn toàn thân tu vi héo rũ, Mạnh Hạo nội tâm cả kinh, đột nhiên, trong cơ thể hắc Tiên Linh khí, lại tại đây một cái chớp mắt phân ra một tia, thẳng đến Mạnh Hạo mắt phải, lập tức dung nhập.

Mạnh Hạo mắt phải trực tiếp đau đớn, có nước mắt lưu lại, trước mắt ẩn ẩn mơ hồ, đương hết thấy đều rõ ràng lúc, hắc trong giây lát phát hiện, thế giới bên phải trong mắt, tựa hồ không giống với lúc trước, có thể cụ thể lại hình dung không đi ra.

Sau đó ánh mắt trực tiếp đã rơi vào cái kia đoàn Tử Thanh sắc trên bùn đất.

Cái này xem xét phía dưới, Mạnh Hạo lập tức tâm thần mạnh mà chấn động, hần ần ần chứng kiến, cái này đoàn trong đất bùn lại có một tia Kim sắc khí tức phiêu thăng, tại giữa không trung ngưng tụ ra lần lượt không trọn vẹn yếu ớt phù văn, những phù văn này đều là Kim sắc, càng là tràn ra một cỗ chỉ có giờ phút này Mạnh Hạo mới có thể cảm nhận được mãnh liệt uy áp.

Tại đây uy áp ở bên trong, những phù văn này giống như hóa thành lần lượt Kim sắc tiểu nhân, đang tại hướng về hư vô nâng lên tay phải, tại vẽ lấy cái gì.

Cái này uy áp chỉ có một tia, nhưng chính là cái này một tia, lại để cho Mạnh Hạo tâm thần nổ vang, linh thức nháy mắt bất ổn, hần mạnh mà nhắm mắt lại, ngăn chặn ánh mắt, tán đi đồng thuật, có thể coi là như thế, hần hay vẫn là sắc mặt tái nhợt, hồi lâu mới khôi phục lại, mở mắt ra lúc, hần mắt phải đã một mảnh tơ máu.

”Cảm nhận được a, Ngũ Gia cái gì cũng biết, đây vẫn chỉ là ẩn chứa đỉnh điểm phù văn ý chí bùn đất mà thôi, nếu như người thực gặp năm đó tiên phù biến thành thực tro, cũng không phải là tâm thần hoảng hốt đơn giản như vậy, xem chi hần phải chết!

Hơn nữa, như vậy bùn đất, toàn bộ màu đen đại địa, tuy nói không phải đặc biệt nhiều, nhưng là không ít.

Phóng nhãn thiên hạ, có thể cảm thụ ra cái này bùn đất không tầm thường chi nhân không nhiều lắm, trong những người này, có thể như người như vậy tận mắt thấy tiên phù ý chí, càng là phượng mao lân giác, nếu không phải là nơi đây ách tiên, bằng không mà nói, cũng sẽ không bảo tồn đến nay.

Những bùn đất này một khi ly khai tại đây, sẽ trở thành đất chết, mặt khác ta tại nói cho người biết một bí mật, như người có đủ Đại Cơ Duyên, Đại Tạo Hóa, có thể nhiều sưu tập một ít nơi đây như vậy bùn đất, nói không chừng có thể cảm ngộ ra cái kia đại năng thế hệ phù văn thần thông, hiện tại người có thể hô to, tin Ngũ Gia, được suốt đời, Ngũ Gia vừa ra, ai dám tranh phong!

Những lời này rất nhiều năm trước, vô số người đã từng nói qua!” Anh Vũ ngạo nghễ mở miệng, nhìn xem Mạnh Hạo giờ phút này sắc mặt tái nhợt bộ dạng, càng phát ra cảm giác mình lợi hại, càng thêm cuồng vọng.

“Tốt khí thế cường đại... Chỉ là như vậy một ít nắm bùn Thổ, tự có đủ kinh người như thế chi lực, mà phóng nhãn toàn bộ Mặc Thổ, không biết như vậy bùn đất tồn tại bao nhiêu...” Mạnh Hạo không để ý đến Anh Vũ, giờ phút này thở sâu, hai mắt lộ ra tinh mang.

Hần nghĩ tới Phong Yêu Cổ Ngọc thanh âm.

“Chín núi chi tiên, một số chi đỉnh, chúng sinh chi phù, băng diệt Thương Thiên... Đây lực dung Thổ, hóa diệt chết, nạp yêu sinh, nơi đây... Có thể tu... Phong Chính Thuật!”

Mạnh Hạo ánh mắt chớp động, Phong Chính Thuật, này thuật như thế nào tu hành, đã ở trong đầu của hần tồn tại, trước khi thủy chung chưa thương, không rảnh đi tìm hiểu, giờ phút này nhìn xem cái kia một nắm bùn đất, Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ.

Thời gian trôi qua, lại đi qua nửa tháng, Anh Vũ cùng Bì Đổng đã không biết đi nơi nào, không có ở cái này động phủ nội, cái này đoạn Viết Tử, cái này một đôi oan gia khi thì ra ngoài, cơ hồ mỗi ngày Bì Đổng đều muốn nhắm vào Anh Vũ, có thể thường thường tại Anh Vũ dăm ba câu xuống, Bì Đổng tự lập tức quất rồi.

Mạnh Hạo một lòng nghiên cứu Phong Chính Thuật, ngẫu nhiên dùng đồng thuật nhìn cái kia bùn đất, mỗi lần đều có một ít không trọn vẹn linh ngộ, đắm chìm nghiên cứu của hần bên trong, có chút thời điểm, còn có thể lấy ra Quý Hồng Đông Tú Trữ Vật, nhưng thượng diện ẩn ký phù văn vẫn còn, nhưng lại yếu ớt thêm nữa, Mạnh Hạo thử mấy lần, ần ần cảm thấy, có lẽ dùng không được bao lâu, là được mở ra.

Thời gian một chút, ngoại trừ nghiên cứu những vật này, Mạnh Hạo trầm ngâm thật lâu, không có đi nuốt vào sư tôn cho hần Thiên Phương Đan, viên thuốc này có thể tăng thọ nguyên, nhưng chính yếu nhất chính là áp chế Bỉ Ngạn Hoa cùng phá chướng.

Cả đời chỉ có thể nuốt ba miếng, giờ phút này nuốt vào, tương đương lãng phí.

Về phần Hồn Nguyên Bổ Thiên Đan, có thể tăng thọ nguyên, nhưng Mạnh Hạo chỉ có một hạt, giờ phút này vừa rồi không có Linh Thạch đi phục chế, trầm ngâm qua đi, quyết định đề xuống các loại, dù sao hân hôm nay thương thế khỏi hân, chỉ là thọ nguyên không nhiều lắm mà thôi, nhưng là không tới khẩn cấp.

Ngoại trừ những này, hân còn đang suy nghĩ hoàn mỹ Kim Đan thiên kiếp, giờ phút này hân trong Túi Trữ Vật luyện chế hoàn mỹ Kim Đan được thảo, chỉ kém một cây, đã triệt để nguyên vẹn.

Thiếu cái này một cây, cũng không phải là hiếm thấy chi vật, tựu tính toán nơi này là Mặc Thổ, nhưng Mạnh Hạo phán đoán, có lẽ vẫn là có thể lấy tới.

Chỉ là hoàn mỹ Kim Đan thiên kiếp, Mạnh Hạo suy nghĩ thật lâu, ngoại trừ dùng Bì Đổng đi đối kháng bên ngoài, không nữa những biện pháp khác giải quyết.

Ngày hôm nay, Mạnh Hạo chính cảm ngộ Tiên Thổ lúc, bỗng nhiên tâm thần khê động, linh thức bỗng nhiên tản ra trăm dặm, thấy được tại hân động phủ trăm dặm chỗ, vị kia Hoàng Đại Tiên, chính cẩn thận từng li từng tí mang theo bốn cái vẻ mặt âm trầm lệ khí Trúc Cơ tu sĩ, hướng về chính mình đi vào trong đến.

“Bốn vị tiền bối, phía trước chính là gia hỏa chỗ ở rồi.” Hoàng Đại Tiên thấp giọng mở miệng, giờ phút này mặt mũi bầm dập, liền hàm răng đều mất mấy chiếc, thần sắc uể oải.

“Ít nói nhảm, phía trước dẫn đường!” Bốn người Trúc Cơ tu sĩ ở bên trong, một người trong đó hừ lạnh một tiếng.

“Ta ngược lại muốn nhìn, người này là có phải có cái gì ba đầu sáu tay, rõ ràng có được bức này đan dược!” Bốn người trong mắt hiện lên một vòng tham lam, cái này bốn người Trúc Cơ tu sĩ, một người trong đó rõ ràng là Trúc Cơ Đại viên mãn, ba người khác cũng đều là Trúc Cơ trung kỳ, bốn người cùng một chỗ, ở nơi này ngày bình thường ở bên trong hung tàn bá đạo, thanh danh không nhỏ. Trên người bọn họ, đều có hoặc nhiều hoặc ít một ít đồ đẳng ẩn ký, cùng Tây Mạc tu sĩ tương tự, có thể lại có bất đồng.

“Một hồi cũng muốn cẩn thận thoáng một phát, người này có loại đan dược này, sợ cũng không phải phạm phu, đừng cuối cùng trước khi chết hủy Túi Trữ Vật, chúng ta tựu cái được không bù đắp đủ cái mất.”

“Đúng vậy, một hồi chúng ta lập tức ra tay, lập tức đem hân diệt sát, không để cho hân phá hủy Túi Trữ Vật cơ hội!” Bốn người nhìn nhau một cái, thấp giọng nói lên.

Hoàng Đại Tiên giận mà không dám nói gì, vội vàng thấp giọng thưa dạ.

Mạnh Hạo thu hồi linh thức, Hoàng Đại Tiên này trên thân người có hân linh thức lạc ấn, Mạnh Hạo biết được đối phương hết thủy cử động, kể cả lúc này đây đối phương đan dược dẫn mầm tai vạ, bị người bắt.

Việc này Mạnh Hạo bản có thể trực tiếp diệt sát, nhưng nghĩ đến cái kia ẩn chứa tiên phù Tiên Thổ, hân cải biến chủ ý, tùy ý Hoàng Đại Tiên dẫn người đã đến.

“Ta cần đầy đủ Tiên Thổ, Tiên Thổ càng nhiều, cảm ngộ mới có thể càng toàn diện.” Mạnh Hạo hai mắt nhắm nghiền.

319. Chương 319: Loạn Thạch Nghiêm Nghị

Hơn một trăm dặm khoảng cách, đối với Trúc Cơ tu sĩ mà nói, cần thời gian không nhiều lắm.

Tại bức này đợi thời điểm, Mạnh Hạo nhắm mắt ngồi xuống, Phong Chính Thuật hân đã nhỏ có tâm đắc, về phần cái kia Tiên Thổ cảm ngộ, không thể sót ruột, cần chậm chạp tiến hành, thời gian dần qua gia tăng có thể nhìn thẳng thời gian, mà lại còn cần Tiên Thổ càng nhiều một ít, chỉ có như vậy, mới có thể lại để cho cái kia tiên phù vẫn không trọn vẹn, có chỗ bổ sung.

Giờ phút này Mạnh Hạo khoanh chân, ngóng nhìn trong cơ thể Tử Đan, viên thuốc này chậm rãi chuyển động, có thể cơ hồ một lần trong nháy mắt thời gian, nó sẽ lập tức tràn ra đại lượng tơ mỏng tràn ngập toàn thân, lại nháy mắt thu hồi.

Tựa như tia chớp, tản ra vừa thu lại, thành vì một chu thiên, cũng chính là bởi vậy, mới bắn ra ra cùng Trúc Cơ hoàn toàn bất đồng cường đại tu vi chi lực.

“Sư tôn lúc trước từng nói, Kết Đan về sau, tự có thể đem Bất Diệt hỏa chi ý dung nhập Kết Đan ở bên trong, nhen nhóm bản thân Đan Hỏa...” Mạnh Hạo ánh mắt lóe lên, việc này đồng dạng cần tỉ mỉ bề quan mới có thể.

Mạnh Hạo đi vào Mặc Thổ thời gian không đến một năm, bề quan chữa thương lúc nổi lòng cũng không phải là hoàn toàn đắm chìm, vô luận là Tiên Thổ, phong chính, hay vẫn là điểm ấy đốt Đan Hỏa, hay hoặc giả là Quý Hồng Đông Tú Trữ Vật, những điều này đều là Kết Đan về sau, Mạnh Hạo cần phải thời gian đi tiến hành sự tình.

Chỉ có điều bởi vì cân nhắc Quý gia đuổi giết, cho nên Mạnh Hạo thời khắc cảnh giác, hôm nay cũng không có thư giãn, nhưng hãn bao nhiêu cũng đoán được một ít Quý gia không người đuổi theo mảnh khỏe.

“Xem ra còn cần bề quan một thời gian ngắn, chờ đem hết thủy chuẩn bị đều sau khi hoàn thành, mới có thể ra ngoài, đi tìm hoàn mỹ Kim Đan cuối cùng một vị thuốc thảo.” Mạnh Hạo âm thầm quyết định.

Đang chìm tư lú, Mạnh Hạo ngẩng đầu, ánh mắt lộ ra một vòng hàn mang, khoe miệng lộ ra một vòng ý vị thâm trường mỉm cười, chỉ là nụ cười này có chút yêu dị, thoát nhìn tràn đầy rét lạnh.

Giờ phút này tại hãn động phủ núi thấp bên ngoài, cái kia bốn người Trúc Cơ tu sĩ, chính mang theo Hoàng Đại Tiên, gào thét mà đến. Bốn người này vừa mới tới gần, không có chút nào chần chờ, lập tức thẳng đến sơn thể khe hở, theo khe hở. Hướng về phía dưới rất nhanh phóng đi.

“Tự... Tự ở dưới mặt...” Hoàng Đại Tiên sắc mặt tái nhợt. Giờ phút này đáy lòng sợ hãi, nhưng hãn có tâm tư của mình. Giờ phút này cắn răng run giọng mở miệng, một bên mang theo hãn Trúc Cơ tu sĩ trong mắt sát cơ lóe lên.

“Im tiếng!”

Lời nói gian, bốn người kia ngay lập tức đi tới khe hở cuối cùng, liếc mắt liền thấy được Mạnh Hạo động phủ. Có thể đang nhìn đến cái này động phủ nháy mắt, bốn người này nhưng lại biến sắc, hai mắt lộ ra cảnh giác chi ý.

Bởi vì Mạnh Hạo động phủ, lại không có đóng cửa, mà là động phủ đại môn rộng mở, khiến ấy người bọn họ liếc mắt liền thấy được, khoanh chân ngồi trong động phủ. Giờ phút này chậm rãi ngẩng đầu, thần sắc bình tĩnh Mạnh Hạo.

Một thân áo bào xanh, thoát nhìn như thường, nhưng hết lần này tới lần khác cái kia một đầu tóc dài màu trắng. Cùng áo bào xanh tương phụ trợ, lập tức tạo thành một cỗ cực kỳ mãnh liệt, có thể chấn nhiếp tâm thần uy áp.

Còn có cái kia giống như là người chết không có bất kỳ huyết sắc gương mặt, phối hợp ánh mắt lạnh như băng, trong chốc lát, phẳng phất cái này bốn phía nhiệt độ thoáng cái đã trở thành rét đậm, một mảnh âm hàn.

Cái kia bốn người Trúc Cơ tu sĩ hít vào khẩu khí, cái dạng này Mạnh Hạo, lập tức tự cho bọn hãn một loại mãnh liệt cảm giác nguy cơ, loại nguy cơ này cảm giác, như là giờ phút này khoanh chân ngồi ở chỗ kia không phải tu sĩ, mà là một Viên Cổ hung thú, gần kề một tia ánh mắt, tựa hồ có thể đem người thôn phệ.

Mồ hôi lạnh, trực tiếp từ nơi này bốn người tu sĩ cái trán lưu lại, bốn người miệng đắng lưỡi khô, tâm thần lại hoàn toàn bị nhiếp, đứng ở nơi đó, rõ ràng một cử động cũng không dám.

Mạnh Hạo không nói gì, vì vậy cái này núi thấp khe hở thấp chỗ, một mảnh tĩnh mịch, mà ngay cả tiếng hít thở, cũng đều phẳng phất như có như không.

Dần dần hóa thành mãnh liệt áp lực, như vô hình ngọn núi đặt ở trong lòng mọi người, cái loại cảm giác này, phảng phất thời khắc ở vào thời khắc sinh tử, Mạnh Hạo ánh mắt, lại để cho bọn hắn có loại mãnh liệt cảm giác, chỉ cần khẽ động, hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Nhưng cuối cùng, bốn người Trúc Cơ tu sĩ ở bên trong, tu vi thấp nhất một người trung niên nam tử, lại cái này áp lực hạ lại đã nhận lấy một lát, thật sự không cách nào tiếp tục, mãnh liệt hét lớn một tiếng, thân thể nhoáng một cái, muốn thẳng đến phía trên khe hở lối ra bỏ chạy.

Nhưng lại tại hắn thân thể bay lên một cái chớp mắt, Mạnh Hạo tay phải nâng lên một ngón tay.

“Om sòm.”

Hai chữ, một câu, hét thắm một tiếng, một cỗ thi thể bỗng nhiên rơi xuống, ngã xuống mặt khác ba người Trúc Cơ tu sĩ trước mặt, khiến cho bọn hắn sắc mặt lập tức càng thêm tái nhợt, thân thể run rẩy.

Ngã xuống thi thể, mi tâm bên trên có một cái lỗ máu, chính ồ ồ mạo hiểm huyết thủy, mở to hai mắt, lưu lại lấy trước khi chết sợ hãi cùng tuyệt vọng.

Một màn này, hình thành uy hiếp, trực tiếp đem mặt khác ba người Trúc Cơ tu sĩ hoàn toàn chấn nhiếp, mấy người bọn họ tuy nói cũng là giết không ít người, nhưng này loại diệt sát một người Trúc Cơ tu sĩ, hơi hơi trình độ, nhưng lại để cho ba người bọn họ, thân thể càng phát ra run rẩy.

“Kết Đan... Người này nhất định là Kết Đan!”

“Chết tiệt, như thế nào trêu chọc một cái Kết Đan cường giả!”

Ba người nhìn nhau một cái, đều nhìn ra lẫn nhau trong mắt đáng ghét cùng tuyệt vọng.

Hoàng Đại Tiên giờ phút này càng là run rẩy, mặt mũi tràn đầy khẩn trương, hẳn cứ việc cũng đoán được Mạnh Hạo cường đại, có thể như thế nào cũng không nghĩ tới, rõ ràng đã cường đại đến có thể lập tức diệt sát một cái Trúc Cơ trung kỳ trình độ.

Thời gian trôi qua, cái kia ba người Trúc Cơ tu sĩ tại đây độ cao khẩn trương cùng hoảng sợ xuống, tâm thần bắt đầu xuất hiện sụp đổ, loại này thời gian dài ở vào tử vong uy hiếp ở bên trong, tuyệt không phải người thường có thể thừa nhận.

Trong ba người bên trong một cái, rốt cục không chịu nổi, lập tức Mạnh Hạo sớm đã nhắm mắt, cắn răng chỉ hạ thân lập tức bay lên, càng là trực tiếp bóp nát một ít ngọc giản hóa thành sương mù bao phủ thân thể, khiến cho tốc độ lập tức bạo tăng, đang muốn chạy ra lúc, Mạnh Hạo như trước nhắm mục, cũng chưa hề dừng tới, cái kia bay lên tu sĩ ánh mắt lộ ra kích động, hẳn phía dưới hai người khác chần chờ một chút, đang lo lắng phải chăng đi theo thời gian.

Bỗng nhiên, tại đây núi thấp sơn thể khe hở hai bên, đột nhiên núi đá giống như là bùn đất xóp, một căn màu đỏ tím nhánh dây, mang theo một cỗ ngập trời hung tàn, lập tức theo núi đá nội xông lên mà ra, nhánh dây thủ đầu mãnh liệt vỡ ra, tạo thành miệng lớn dính máu, ở đằng kia Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ hoảng sợ thét lên ở bên trong, một tay lấy hắn thân hình hết toàn bộ nuốt xuống, như là măng xà giống như, từng ngụm nuốt xuống về sau, còn chảy xuống đại lượng dịch nhờn, cùng lúc đó, một cây nhánh dây cũng tùy theo theo núi đá nội chui ra.

Rậm rạp chằng chịt, đủ có vài chục căn nhánh dây, trực tiếp đem cái này khe hở cửa ra vào phong kín, chặn chôn gian, cả đám đều chỉ hướng Hoàng Đại Tiên cùng cái kia lưỡng người Trúc Cơ tu sĩ.

Hoàng Đại Tiên sắc mặt tái nhợt, ánh mắt lộ ra sợ hãi đã đến cực hạn mờ mịt.

Mà cái kia lưỡng người Trúc Cơ tu sĩ, thì là hô hấp dồn dập, vừa rồi một màn, còn phù hiện tại trong óc của bọn hắn, giờ này khắc này, tại đây khi bọn hắn cảm thụ. Như cùng là Địa Ngục.

“Tiền... Tiền bồi tha mạng...” Cái kia Trúc Cơ Đại viên mãn tu sĩ, tái nhợt nghiêm mặt, hướng về Mạnh Hạo trực tiếp quỳ lạy xuống, run giọng mở miệng.

“Vãn bối biết sai. Tiền bồi tha mạng.” Hắn bên cạnh cái khác Trúc Cơ tu sĩ. Cũng là phù phù một tiếng quỳ lạy, đau khổ cầu khẩn. Hắn hai người đã bị triệt để dọa phá tâm thần.

Mạnh Hạo chậm rãi mở mắt ra, nhàn nhạt nhìn hai người này cùng với Hoàng Đại Tiên, lúc trước hắn tụt chú ý tới những trên thân người này đồ đạc, tuy nói cùng Tây Mạc không quá đồng dạng. Có thể bao nhiêu cũng có thể tràn ra một ít chấn động.

“Các người tới này, là cầu đan sao.” Mạnh Hạo tay phải nâng lên, lập tức ở trong tay của hắn, xuất hiện lưỡng viên thuốc, toàn thân thanh hắc, không có chút nào đan hương, thậm chí tại bị Mạnh Hạo lấy ra thời gian. Ẩn ẩn có thể chứng kiến hắn bên trên có con rết thân ảnh vụn vụn dữ tợn.

Xem xét, tựa là Độc đan.

Không đợi cái kia lưỡng người Trúc Cơ tu sĩ mở miệng, Mạnh Hạo tay phải hất lên, cái này lưỡng viên thuốc nháy mắt tựa như tia chớp xuất hiện tại hai người bên miệng. Tốc độ cực nhanh, khi bọn hắn không kịp phản ứng lúc, mãnh liệt nát hàm răng của bọn hắn, trực tiếp nhảy vào trong cổ, trong nháy mắt hòa tan.

Hai người sắc mặt đại biến, nhưng lại không có phản kháng, mà là khổ nội tâm nhẹ nhàng thở ra, biết rõ tối thiểu nhất tánh mạng tạm thời không ngại.

“Viên thuốc này là trừng phạt, hai người các người mang theo Hoàng Đại Tiên, ra ngoài tìm kiếm loại này bùn đất, tìm được càng nhiều, các người độc tụt giải càng nhanh, thậm chí ta còn có thể cho các người một ít chính thức đan dược.” Mạnh Hạo bình tĩnh nói ra, ánh mắt tại Hoàng Đại Tiên trên người quét qua.

Hoàng Đại Tiên lập tức tinh thần chấn động, vội vàng lớn tiếng cam đoan.

Mạnh Hạo tay áo vung lên, một mảnh Tử Thanh sắc bùn đất bay ra, rơi vào ba người trước mặt về sau, động phủ đại môn âm âm khép kín, trong cái khe những nhánh dây kia, cũng đều nhất nhất lùi về, hết thấy khôi phục như thường, cái kia lưỡng người Trúc Cơ tu sĩ, cười khổ trong thở dài, tuy nói không biết cái này động phủ nội cường giả yêu cầu bùn đất có cái gì không tầm thường chỗ, nhưng nghĩ vậy một lần có lẽ là nào đó Tạo Hóa cơ duyên về sau, tuy nhiên cũng hai mắt lộ ra hào quang, hai người nhìn nhìn, đối với Hoàng Đại Tiên cũng rất là khách khí, ba người nhoáng một cái, thẳng đến khe hở bên ngoài mà đi.

Dựa theo Mạnh Hạo yêu cầu, đi tìm loại này bùn đất.

Thời gian trôi qua, rất nhanh đã trôi qua rồi nửa tháng, Mạnh Hạo tại nửa tháng này, đã đem Phong Chính Thuật càng thêm quen thuộc, này thuật uy lực khó lường, như điểm vạn vật thành yêu, nhưng ngôn từ bên trên, lại không phải điểm, mà là phong!

Phong vạn vật thành yêu ình dùng, một cái chính tự, cùng tà trái lại, nhưng lại hiển lộ một cổ bá đạo, tựa hồ... Đã nhận được Phong Yêu sư phong chính, tắc thì yêu là bị tán thành!

Mỗi lần vận chuyển lúc, có thể cảm nhận được tại trong thiên địa này, tồn tại một cỗ hình như có nếu không khí tức, này khí tức... Tự hồ chỉ muốn hắn nguyện ý, có thể đem hắn phong chính hóa yêu.

Chỉ có điều này yêu không có linh, chỉ là một đoàn vô ý thức khí tức, có thể bị Mạnh Hạo sử dụng, loại cảm giác này rất kỳ diệu, như là Mạnh Hạo tại Tử Vận Tông trong điển tịch, thấy được thần du.

“Thế gian vạn vật, đều có thể thành yêu...” Mạnh Hạo hai mắt lộ ra u mang, tay phải nâng lên ngó nhìn ngón tay, đã trầm mặc một lát sau, bỗng nhiên một ngón tay theo như hướng động phủ mặt đất.

“Phong chính!” Lời nói lỏ ra một cái chớp mắt, Mạnh Hạo trước mắt động phủ lập tức xuất hiện trọng điệp, ẩn ẩn có một cỗ hơi thở, lập tức theo cái này động phủ nội, từ nơi này núi thấp phóng xuất ra.

Này khí tức, quỷ dị hay thay đổi, tại Mạnh Hạo cảm thụ, phân không rõ là cái gì, nhưng hắn ẩn ẩn có hiểu ra, đây là... Vạn vật yêu khí!

Hắn hai mắt lóe lên, linh thức nháy mắt dung nhập này khí tức nội, trong óc trực tiếp oanh một tiếng, trong giấy lát, hắn tầm mắt vô hạn mở rộng, giống như thấy được cái này núi thấp bốn phía mấy trăm dặm.

Đắm chìm tại đây linh thức cùng yêu khí dung hợp ở bên trong, thấy được phụ cận phương viên ba bốn trăm ở bên trong hết thấy, đang muốn thu hồi lúc, bỗng nhiên, hắn mãnh liệt xem hướng tây bắc phương bốn trăm dặm chỗ, một mảnh rất tầm thường loạn thạch chi địa, một cỗ ngày bình thường Mạnh Hạo phát giác không đến, duy chỉ có tại đây dạng đặc thù trạng thái, mới có thể phát giác thanh âm, từ nơi này phiến loạn thạch chi địa truyền ra.

“Quý Thương Bất Tử, lão phu không nhắm mắt... Quý Thương... Người tự tính toán lại trấn áp lão phu ba vạn năm, lão phu cũng tuyệt không đập phong tiên đài!” Thanh âm tang thương, mang theo thê lương, vòng qua vòng lại Cửu Thiên.

“Là ai!” Thanh âm này vừa mới quanh quẩn, đột nhiên, truyền xuất ra thanh âm chi nhân, mãnh liệt mở miệng, tại Mạnh Hạo cảm giác, như có một đạo như Thiên Uy giống như ánh mắt, lập tức nhìn về phía chính mình.

320. Chương 320: Nhen Nhóm Đan Hỏa

Mạnh Hạo tâm thần chấn động, mãnh liệt mở mắt ra, tay phải hai ngón lập tức theo mặt đất nâng lên, cả người như bị một cỗ đại lực, sinh sinh theo trước khi cái kia kỳ dị trong trạng thái đánh nửa đi ra.

Mạnh Hạo hai mắt chớp động, chậm rãi ngẩng đầu nhìn hướng cái kia chỗ loạn thạch chi địa phương vị, ánh mắt như có thể xuyên thấu động phủ thạch bích, chứng kiến ngoại giới.

“Lại một cái cửu hận Quý gia chi nhân sao, bất quá người này không giống như là Thượng Cổ phúc địa nội phương đỉnh, hẳn có thể phát hiện ta, nói rõ người này ý thức vẫn còn!” Mạnh Hạo trầm mặc, hơi suy nghĩ một chút về sau, thân thể một cái chớp mắt đi ra động phủ, nháy mắt liền từ núi thấp trong cái khe đi ra.

Giờ phút này ngoại giới là buổi trưa, nóng rát mặt trời như muốn đem đại địa nướng ra dầu, Mạnh Hạo đi ra núi thấp, nhìn về phía loạn thạch chi địa phương vị, suy tư một phen về sau, vung vẩy ống tay áo, thân thể lập tức xông ra.

Không bao lâu, hẳn ngay tại giữa không trung xa xa thấy được phía dưới cái kia phiến loạn thạch khu vực, nơi đây phạm vi không lớn, ước chừng hơn mười dặm bộ dạng, trên mặt đất có đại lượng hình thù kỳ quái thạch đầu, có một nửa chôn ở trong đất bùn, có thì còn lại là toàn bộ lộ ở bên ngoài.

Cho người một loại thê lương cảm giác, tựa hồ những này thạch đầu mỗi một khối, đều tồn tại đã lâu tuế nguyệt.

Mạnh Hạo không có tiếp cận, mà là tại giữa không trung nhìn thật lâu, nhưng không có phát hiện chút nào mảnh khốe, tựa hồ tại đây hết thấy đều cực kỳ tâm thường, hẳn trong trầm mặc nội tâm cảnh giác, linh thức tản ra, lần nữa nhìn lúc, cũng như cũ là không thu hoạch được gì.

“Đúng rồi, nơi đây bản nên là như vậy như vậy, ngoại nhân rất khó coi ra mảnh khốe, mặc dù là ta, cũng là ở đằng kia đặc thù trạng thái xuống, mới cảm nhận được tại đây kỳ dị.” Mạnh Hạo không có lỗ mãng đi về phía trước, mà là quay người rời đi.

Cho đến hẳn ly khai, tại đây cũng như cũ là không có chút nào biến hóa.

Một lần nữa về tới trong động phủ, Mạnh Hạo trong óc nhớ lại trước khi nghe được tang thương thê lương thanh âm. Thanh âm này nội lộ ra. Là đối với Quý gia khắc cốt minh tâm cửu hận.

“Quý Thương. . .” Mạnh Hạo trầm ngâm một lát. Đã trải qua đủ loại sự tình về sau, Mạnh Hạo rất hiểu kỳ tâm đã bị áp chế quá nhiều, biết được tu chân chi hành, từng bước nguy cơ, hơi không cẩn thận tự là vạn kiếp bất phục.

Cho nên đối với cái kia tang thương thê lương thanh âm, Mạnh Hạo trầm mặc qua đi, lựa chọn bỏ qua, trừ phi là hẳn đã có được cường hữu lực tu vi. Bằng không mà nói, hẳn không cho rằng dùng chính mình Kết Đan sơ kỳ, có thể đi như thế mạo hiểm, dù sao đối phương tuy nói cũng cửu thị Quý gia, nhưng này không có nghĩa là, đối với Mạnh Hạo vô hại.

“Mượn nhờ cái này cổ yêu khí, của ta linh thức mở rộng mấy lần. . . Không biết, như cái này Phong Chính Thuật tu luyện đến đại thành, ta có hay không có thể ý thức cùng những khí tức này dung hợp, hóa thành một cái chính mình hóa thân?” Không hề suy tư thanh âm kia sau. Mạnh Hạo đem tâm tư đặt ở Phong

Chính Thuật bên trên, trước khi lần đầu ném thử. Lại để cho hắn cảm nhận được cái này Phong Chính Thuật bắt phạm.

“Có lẽ cũng cùng ta tu hành Đạo Thần Kinh có quan hệ, sử của ta linh thức vốn là vượt ra khỏi cùng cảnh giới chi tu.” Mạnh Hạo tỉnh táo phân tích, cho đến ngoại giới sắc trời dần tối, Mạnh Hạo hai mắt nhắm nghiền, trong đầu đi tiếp tục hiểu ra Phong Chính Thuật, hần ần ần cảm thấy, này thuật tồn tại, đối với chính mình mà nói đem cực kỳ trọng yếu.

Một tháng sau, đương Mạnh Hạo lần nữa mở hai mắt ra lúc, hắn cảm nhận được tại ngoài động phủ, tồn tại hơn mười người tu sĩ.

Những tu sĩ này nguyên một đám thần sắc cung kính, chính quỳ lạy tại đầu đó, mỗi người trước mặt đều để đó một ít Tử Thanh sắc bùn đất, lúc trước cái kia lương người Trúc Cơ tu sĩ, cũng ở trong đó.

Một tháng này đến, bọn hắn đã tới trở về mấy lần, trên người độc đã bị Mạnh Hạo giải hơn phân nửa, càng là ban thưởng đan dược, khiến cho hai người này đã sớm quên năm đó bên người đạo hữu bị giết sự tình, vì đạt được càng nhiều nữa đan dược, dứt khoát triệu tập quen thuộc tu sĩ, dần dần tại kẻ bên này, lại tạo thành như vậy một cỗ tiểu thế lực.

Trong đó cũng có mấy lần có nhân tâm hoài làm loạn, có thể theo đại địa chấn động, một cây dữ tợn nhánh dây xông ra trực tiếp đem người xé rách thôn phệ về sau, chấn nhiếp người bên ngoài, dần dần đều thu tâm tư.

Hơn nữa chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ, Mạnh Hạo tại đây tựu ban thưởng đan dược, cái kia đối với bọn họ mà nói, là hiếm thấy chính thức đan dược, đủ để cho những người này, đối với cái này địa sinh ra cuồng nhiệt.

Tự nhiên trong lúc này, cùng Mạnh Hạo tu vi khi bọn hắn xem ra thâm bất khả trắc có thật lớn liên quan.

Hoàng Đại Tiên, cứ việc tu vi không cao, nhưng ở cái này trong thế lực, địa vị nhưng có chút đặc thù, giờ phút này đang đứng tại ngoài động phủ, trên đầu nằm sắp lấy Bì Đồng, trên bờ vai đứng đầy tạp mao Anh Vũ, đang đắc ý nhìn xem mọi người.

“Truyền lão tổ khẩu dụ, các ngươi làm không tệ, đây là ban thưởng.” Nói xong, hắn lấy ra một cái bình nhỏ, mỗi người phát một hạt đan dược, đạt được đan dược chi tu, thần sắc mang theo kích động, lập tức tại chỗ tựu ăn vào.

Loại này bình thường dược hiệu đan dược, Mạnh Hạo trong Túi Trữ Vật bản không nhiều lắm, một tháng này đến hắn bề quan ở bên trong, phát giác người ở đây số nhiều về sau, liền đem một miếng bình thường đan dược luyện chế, hóa thành mấy chục miếng.

Có thể mặc dù như thế, đối với bên ngoài những tu sĩ kia mà nói, cũng là xem như trân bảo, so với bọn hắn ngày bình thường uống nước thuốc, như là Thiên Địa chênh lệch.

Cũng tựu không khó lý giải, vì sao Mạnh Hạo ngoài động phủ, ngăn ngừa một tháng, thì có hơn mười người tu sĩ cam tâm tình nguyện ở chỗ này, thậm chí tại ần ần đã trở thành thế lực về sau, càng là liền ở lại, cũng đều tại cái này bốn phía.

Từng tòa đơn giản ốc xá, bị những tu sĩ này dựng, vờn quanh Mạnh Hạo động phủ núi thấp, nghiêm nhiên đem cái này núi thấp đã trở thành Thánh Địa. . .

Đây là Mạnh Hạo trước khi không có dự liệu được, bất quá nhỏ như vậy thế lực, mang cho Mạnh Hạo, thì là càng ngày càng nhiều mà hắn cần bùn đất.

Xem tại những bùn đất kia phân thượng, Mạnh Hạo cũng tựu không để ý đến chuyện bên ngoài, bằng vào lịch duyệt của hắn, tự nhiên liếc thấy ra, những tu sĩ này cư ở chỗ này, ngoại trừ là khát vọng đan dược bên ngoài, còn có một nguyên nhân, chính là muốn tìm kiếm bảo hộ.

Mạnh Hạo cường đại, những người này chứng kiến không nhiều lắm, nhưng những nhánh dây kia hung tàn, những người này nhưng lại có nhiều mắt thấy, liền tưởng tới đến, tự nhiên có thể tưởng tượng ra, có thể nuôi nấng loại này nhánh dây chủ nhân, kinh khủng đến cỡ nào.

Cho nên ở chỗ này, bọn hắc cảm thấy an toàn.

Mà ở Mặc Thổ, an toàn, là một loại vô giá chí bảo.

Nhất là, trong một tháng này, một lần đến từ phụ cận cái khác có hơn mười người tu sĩ tiểu thể lực, nghe nói nơi đây sự tình về sau, ngay ngắn hướng mà đến, muốn động tay diệt sát Mạnh Hạo cướp đoạt đan dược lúc, đến từ Mạnh Hạo trong động phủ hừ lạnh một tiếng, lập tức như Kinh Lôi oanh động Thiên Địa, trực tiếp đem cái kia hơn mười người tu sĩ đánh chết một nửa.

Còn lại một nửa, cũng đều phun ra máu tươi, trọng thương, trong đó tu vi cao nhất cái vị kia Giả Đan cảnh giới cường giả, hoảng sợ đến cực điểm, liên tục rời khỏi ngoài mười dặm, vẫn như trước hay vẫn là thân bất do kỷ, lại toàn thân bị một cỗ vô hình khí tức trói buộc, sinh sinh bị bắt sau khi trở về, nơi đây mọi người, lập tức thần phục.

Mà vị này Giả Đan tu sĩ, đã ở hoảng sợ ở bên trong, lựa chọn quy thuận, đã trở thành Mạnh Hạo cái này động phủ thể lực một bộ phận.

Một ngày này, Mạnh Hạo khoanh chân ngồi trong động phủ, hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang, ẩn ẩn tại trong con mắt, có một vòng Hỏa Diễm thiêu đốt, ngọn lửa này, là hắc tại Đan Đông nhất mạch truyền thừa đến Đan Đông Bất Diệt Hỏa.

“Dùng đan vi dưỡng, nhen nhóm chính mình Bất Diệt hỏa, dùng cái này hỏa, tự có thể luyện chế vô sinh bí quyết, khai đan đạo đại lộ.” Mạnh Hạo thở sâu, dần dần hai mắt nhắm nghiền, tại hắc nhắm mắt một cái chớp mắt, trong cơ thể của hắc Tử Đan bên trên, lập tức xuất hiện một tia ngọn lửa.

Cái này ngọn lửa thoát nhìn rất yếu ớt, nhưng không có dập tắt, mà là lay động gian, như chậm chậm tràn đầy.

Tại Mạnh Hạo điểm ấy đốt bản thân Đan Hỏa lúc, tại phía xa Nam Vực, Tử Vận Tông Đan Đông nhất mạch nội, tại Đan Đông Bất Diệt Hỏa trong động đá vôi, Đan Quỷ khoanh chân ngồi ở Bất Diệt hỏa bên cạnh, sắc mặt có chút tái nhợt.

“Đốt lên Đan Đông Bất Diệt Hỏa sao. . . Tốt, này hỏa truyền thừa, vì sự tự tính toán ngày sau Quy Khư, cũng có thể mỉm cười cửu tuyền.” Đan Quỷ nở nụ cười, trong tươi cười mang theo hiền lành, càng mang theo một cỗ mỗi một, hiển nhiên cùng Quý Phương một trận chiến, dù là đến nay, với hắc mà nói, đều có ảnh hưởng.

“Trước mắt chi hỏa Bất Diệt, tắc thì ta Bất Diệt!” Đan Quỷ ngẩng đầu, ngó nhìn trước mặt Đan Đông Bất Diệt Hỏa, trong mắt lộ ra hồi ức.

Thời gian trôi qua, đi qua ba tháng, Mặc Thổ núi thấp ở dưới trong động phủ, Mạnh Hạo toàn tâm đắm chìm tại nhen nhóm Đan Hỏa nội, giờ phút này trên người hắc không có hỏa, nhưng đã có một cỗ cực nóng tràn ra, da của hắc như trước tái nhợt, có thể trong người Tử Đan bên trên, nhưng lại có một đoàn hỏa, chính chậm rãi thiêu đốt.

Này hỏa, đúng là Mạnh Hạo Đan Hỏa!

Lại đi qua ba ngày, đương Mạnh Hạo mở hai mắt ra lúc, trong mắt của hắc có Hỏa Diễm lóe lên, nhưng rất nhanh tự biến mất, hắc chậm rãi nâng lên cổ, nhìn về phía Nam Vực phương hướng.

“Ba tháng, giống như một giấc mộng, mơ tới sư tôn hiền lành tán thưởng dung nhan.” Mạnh Hạo trầm mặc, ba tháng qua, theo Đan Hỏa thiêu đốt, hắc có thể cảm nhận được tu vi cũng có tinh tiến, đã hoàn toàn vững chắc tại Kết Đan sơ kỳ đỉnh phong.

Hồi lâu, hắc linh thức tản ra, trực tiếp hoành tỏa ra bốn phía về sau, hắc sửng sốt một chút.

Tại hắc linh thức nội, giờ phút này ngoài động phủ, bất ngờ tồn tại hơn mười người nhiều, những tu sĩ này trong hơn phân nửa là Ngưng Khí tu sĩ, Trúc Cơ chỉ có sáu bảy người!

Đây cũng không phải là cái gì tiểu thể lực, nghiêm nhiên đã trở thành một cái ở chỗ này mà nói cỡ trung thể lực, nhất là quay chung quanh núi thấp bốn phía, từng dãy ốc xá bị tu kiến đi ra, phóng mắt nhìn đi, rất là náo nhiệt.

Hoàng Đại Tiên tu vi, cũng đều đã đến Ngưng Khí chín tầng, giống như khoảng cách Trúc Cơ, cũng không sai biệt nhiều, chỉ là không có Trúc Cơ Đan, bọn hắn muốn Trúc Cơ, độ khó quá lớn.

Điều này cần cơ duyên Tạo Hóa, hay hoặc giả là mượn nhờ đồ đằng chi lực, tại Mặc Thổ, đồ đằng chi lực rất thông thường, như Mạnh Hạo trước khi tụt chú ý tới, rất nhiều Trúc Cơ tu sĩ trên người, đều có đồ đằng.

Giờ phút này Mạnh Hạo cũng có hiểu ra, nơi đây tu sĩ muốn bước vào Trúc Cơ, tại không có Trúc Cơ Đan điều kiện tiên quyết, cần muốn nhờ đồ đằng đến gia tăng Trúc Cơ tỷ lệ.

Có quan hệ đồ đằng tu hành, Mạnh Hạo cũng quan sát qua, thậm chí trước khi còn hỏi thăm một ít, này thuật nhập môn không khó, chỉ cần tự mình giết chết hung thú, dùng thú tâm huyết, tại trên thân thể hóa thành một cái ấn ký, liền chuẩn bị một ít đồ đằng chi lực.

Có thể Mạnh Hạo cảm giác, cảm thấy, phương pháp này hình như có chút ít vấn đề, có thể hắn đối với đồ đằng thuật giải không nhiều lắm, khó có thể phân tích.

321. Chương 321: Lý Chữ Trên Đầu Che Thiên!

Giờ phút này tại bên ngoài, Anh Vũ chính bay trên trời đến bay lên, không ngừng mà truyền ra bén nhọn thanh âm.

“Các người nghe cho kỹ, Ngũ Gia là tiên điều, Thượng Cổ Tiên Điều, bên trên biết Thương Khung hạ biết Cửu U, sẽ không có Ngũ Gia không biết, nếu Ngũ Gia cao hứng, nói không chừng truyền thụ cho các người một ít tiên pháp, tiên pháp có biết không, đến cùng ta cùng một chỗ hô to, tin Ngũ Gia, được suốt đời, Ngũ Gia vừa ra, ai dám tranh phong!” Đang nói, Anh Vũ đã rơi vào Hoàng Đại Tiên đỉnh đầu, thần sắc ngạo nghễ, mang theo cao cao tại thượng chi ý.

“Người tụt là một con chim, hay vẫn là một chỉ tạp mao điều, tụt tính toán tự xưng là tiên điều, cũng cuối cùng là điều, còn Ngũ Gia, năm là mấy? Người tối đa tụt là cái một gia!” Bì Đồng thanh âm, cũng tùy theo truyền ra, nó ghé vào một người Trúc Cơ Đại viên mãn tu sĩ đỉnh đầu, rất là nghiêm túc. Về phần nó phía dưới tu sĩ thì là sắc mặt tái nhợt, cười khổ không nói.

“Dạy người vài cuộc đời, hay vẫn là chỉ có thể đếm tới ba gia hỏa, không có tư cách cùng Ngũ Gia nói chuyện!” Anh Vũ tại giữa không trung khinh miệt mắt nhìn Bì Đồng.

“Người có thể đếm tới mấy!” Bì Đồng cảm thấy bị nhục nhã rồi, tức giận nói.

“Ta có thể đếm tới chín!” Anh Vũ trừng trừng mắt, cuồng ngạo mở miệng, một câu nói ra, Bì Đồng chỗ đó sững sốt một chút, giống như nội tâm tại cân nhắc chín là bao nhiêu, cố tình phản bác, có thể chứng kiến Anh Vũ cuồng ngạo bộ dạng, đột nhiên cảm giác được chín hẳn là một cái phi thường đại phi thường con số, trong khoảng thời gian ngắn, đáy lòng lại có chút ít tự ti.

Bốn phía tu sĩ khác, cũng đều nguyên một đám thần sắc cổ quái, có thể cũng không dám không mở miệng, nói xong cái kia đoạn lại để cho bọn hắn cảm thấy có chút da đầu run lên đích thoại ngữ. Mấy ngày này, bọn hắn kiến thức cái này hai cái sinh vật khủng bố.

Cái kia Bì Đồng căn bản chính là đánh không chết, hai tháng trước, có phụ cận thế lực khác ham mà đến, nhưng này Bì Đồng trực tiếp hóa thành một cái cự đại bọt khí, đem những người kia bao phủ ở bên trong, tùy ý cái kia mấy chục cái tu sĩ như thế nào đi oanh. Không chút sút mẻ.

Xem bốn phía chỉ nhân trợn mắt há hốc mồm, cho đến những tu sĩ kia cả đám đều tuyệt vọng, Bì Đồng lúc này mới buông ra, khiêu khích nhìn qua Anh Vũ.

Có thể ngay sau đó. Đương lại một lần phụ cận có thế lực khác tiến đến thời gian. Tại đây tu sĩ, mới chính thức thấy được. Cái gì gọi là điên cuồng, cái gì gọi là thê thảm.

Cũng bởi vì những tu sĩ này ở bên trong có người mang Anh Vũ một câu, vì vậy cái con kia thoát nhìn tạt mao Anh Vũ, rõ ràng thấy động liền chui... Tốc độ cực nhanh. Thường thường nháy mắt, tựa là thê lương kêu thảm thiết truyền ra, cái kia tiến đến tu sĩ ở bên trong, cơ hồ hơn phân nửa đều toàn thân nguyên một đám lỗ máu, bị cái này Anh Vũ trực tiếp xuyên thấu mà qua.

Có không may, trực tiếp theo trong ánh mắt bay qua, thê lương thanh âm. Đến nay còn có thể bị mọi người nhớ tới.

Về phần cái kia mang chửi người gia hỏa, Anh Vũ càng là đi uy hiếp Bì Đổng, Bì Đổng lại ra tay đem thể thì nắm mốc gia hỏa biến thành một chỉ bộ lông tràn đầy Viên Hồn.

Kế tiếp... Mới được là lại để ọi người đến nay còn ngồi ác mộng khủng bố.

Anh Vũ gào thét lớn, như tia chớp. Thăng đến cái kia bộ lông tràn đầy, bị Bì Đổng biến thành Viên Hồn tu sĩ bờ mông...

Đến từ tu sĩ kia thê lương kêu thảm thiết, xen lẫn Anh Vũ tà ác kích động lại có hưng phấn cười gian, lập tức lại để cho bốn phía hoàn toàn yên tĩnh...

Cái này liên tục lưỡng chiến, trực tiếp đặt nơi đây cái này cỗ thể lực, lập tức đã trở thành phụ cận mạnh nhất, không người dám trêu chọc.

Nhất là Anh Vũ ngạo nghễ, ưa thích mang chửi người, còn có lòng dạ hẹp hòi, phi thường mang thù chờ sự tình, càng là mỗi người đều biết.

Về phần Hoàng Đại Tiên, mỗi lần chứng kiến Bì Đổng cùng Anh Vũ, đều a dua nịnh hót, dần dần những người khác cũng đều học xong, vì vậy nơi đây triệt để, đã trở thành Anh Vũ cùng Bì Đổng địa bàn.

Từ đó về sau, cơ hồ mỗi ngày những tu sĩ kia cũng cao hơn hô: “Tin Ngũ Gia, được suốt đời, Ngũ Gia vừa ra, ai dám tranh phong!”

Nhân số gia tăng, phạm vi thể lực mở rộng, cũng liền khiến cho Tiên Thổ thu thập, càng ngày càng nhiều.

Mạnh Hạo thu hồi linh thức, nhìn nhìn Túi Trữ Vật, có chút đau đầu, người ở đây số quá nhiều, mà lại Mạnh Hạo cảm thấy, tựa hồ còn có thể càng nhiều nữa bộ dáng, như vậy tiến hành xuống dưới, hẳn tự tính toán đan được nhiều hơn nữa, cũng sẽ có không đủ thời điểm.

Trầm ngâm một lát, Mạnh Hạo đứng dậy, bế quan mấy tháng, lần đầu đi ra động phủ, theo hắn đi ra, Bì Đổng lập tức đã bay trở lại, Anh Vũ tuy nói không lớn tình nguyện, thế nhưng vòng quanh Mạnh Hạo đỉnh đầu lượn vòng, còn có những nhánh dây kia, cũng đều giống như là hoan hô theo lòng đất xuất hiện chấp chờ, càng có những trước khi kia tận mắt thấy qua Mạnh Hạo cường hãn tu sĩ, nhao nhao đến đây bái kiến.

Cũng liền khiến cho nơi đây có chút hỗn loạn, tuyệt đại đa số chưa thấy qua Mạnh Hạo nhưng lại nghe nói qua, đều nhao nhao nhìn về phía Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo mắt nhìn nơi đây mọi người, nhíu mày, trầm tư lúc đi tới động phủ bên cạnh xuất ra nước suối bên cạnh, mắt nhìn nước suối về sau, nội tâm khẽ động, tay phải nâng lên vỗ Túi Trữ Vật, lập tức theo trong Túi Trữ Vật bay ra ba viên thuốc.

Không đợi mọi người thấy thanh đan được, Mạnh Hạo hít lên, ba viên thuốc thẳng đến nước suối mà đi, sau đó Mạnh Hạo tay phải bấm niệm pháp quyết một ngón tay nước suối, này nước nháy mắt như sôi dâng, tràn ra nhiệt độ cao, như có vô hình chi hỏa thiêu đốt.

Thì ra là một lát thời gian, một cỗ nồng đậm Linh khí, lập tức theo trong suối nước tản ra, bao phủ bốn phía, khiến cho bốn phía những tu sĩ kia nguyên một đám sắc mặt biến hóa, lộ ra khiếp sợ đồng thời, càng có kích động.

Cái này Linh khí chi đậm đặc, sợ là cái kia nước suối uống một ngụm, đều có thể so với đan dịch.

“Nơi đây đan tuyến, mỗi người mỗi ngày chỉ có thể uống một ngụm!” Mạnh Hạo mắt nhìn Hoàng Đại Tiên, lại nhìn hướng mấy cái Trúc Cơ Đại viên mãn tu sĩ, những người này từng cái tại bị Mạnh Hạo ánh mắt

đảo qua lúc, đều đáy lòng run rẩy, Trúc Cơ Đạo Đài bất ổn, mãnh liệt cảm nhận được Mạnh Hạo khủng bố cùng đáng sợ.

Nhao nhao cúi đầu đồng ý về sau, Mạnh Hạo quay người, lấy đi mấy ngày này sưu tập Tiên Thổ, một lần nữa về tới trong động phủ, đã bắt đầu đối với loại này Tiên Thổ cảm ngộ.

Cho đến lại đi qua một tháng, Mạnh Hạo đã có thể làm được tiếp tục thời gian nửa nén hương, quan sát trong những Tiên Thổ kia hiển hiện trong hơi thở, Kim sắc phù văn hóa thành tiểu nhân phác họa bút họa.

Chỉ là dựa theo Mạnh Hạo phán đoán, những không trọn vẹn này bút họa, chỉ có đủ nguyên vẹn phù văn mấy trăm trong một trong, muốn cảm ngộ thêm nữa, cần Tiên Thổ số lượng, cũng sẽ thêm nữa.

Cùng lúc đó, hắn đã ở áp chế bản thân sinh ra đan khí khả năng, bởi vì một khi đan khí xuất hiện, tắc thì Kết Đan hoàn toàn cứng lại, hoàn mỹ Kim Đan chỉ lộ đem gián đoạn.

Đối với đan khí căn bản chi vật, Mạnh Hạo có ý nghĩ của mình, chỉ là điều này cần hoàn mỹ Kim Đan về sau, mới có thể triển khai, hắn tin tưởng, hoàn mỹ Kết Đan về sau, chính mình chiến lược, đem xuất hiện lần nữa đột nhiên tăng mạnh.

Một ngày này, Mạnh Hạo đã xong cảm ngộ về sau, nghỉ ngơi một lát, lần nữa dùng ra Phong Chính Thuật, mấy ngày này, hắn đều là cái này hai cái thần thông khoảng cách tu hành, chỉ có điều mỗi lần triển khai Phong Chính Thuật thời gian. Sẽ không đi tới gần cái kia phiền loạn thạch khu vực.

Này thuật triển khai càng nhiều, Mạnh Hạo lý giải thì càng sâu, đối với chi tiết nắm chắc, đã có thể đơn giản làm được. Ý thức dung hợp yêu khí. Ngưng tụ một cái hóa thân.

Theo Mạnh Hạo tay phải phóng tại mặt đất, bốn phía trọng điệp cảm giác xuất hiện lần nữa. Mạnh Hạo linh thức lập tức cùng bát phương tuôn ra hiện ra khí tức dung hợp về sau, mãnh liệt tản ra, hôm nay hắn đã có thể làm được, bao trùm phương viên trong sáu trăm dặm bên ngoài. Loại trình độ này linh thức, đã thuộc về là Kết Đan hậu kỳ trình độ.

Vượt qua ngàn dặm, chỉ có Nguyên Anh lão quái.

Mạnh Hạo linh thức cùng yêu khí dung hợp, tản ra lúc, tại cái này động phủ bên ngoài, hắn có thể cảm nhận được chính mình tựa hồ đã có một cỗ vô hình thân thể, thân thể này có thể tại trong sáu trăm dặm. Một cái ý thức tự xuất hiện tại bất kỳ địa phương nào.

Hắn thấy được ngoài động phủ hôm nay tu sĩ, đã gia tăng đã đến bảy tám chục người, những người này đều tại riêng phần mình tu hành, mỗi ngày nhiệm vụ tự là ra ngoài mặc kệ dùng phương pháp gì. Thu hồi Tử Thanh Tiên Thổ, tính gộp lại gia tăng đạt được đan tuyến số trời.

Mạnh Hạo nhìn thoáng qua, tự không hề để ý tới, mà là đắm chìm tại loại trạng thái này ở bên trong, đi tại trong thiên địa, nhận thức cái loại này yêu dị khí tức tồn tại cùng vận dụng.

Bất tri bất giác, đã qua nửa canh giờ, dựa theo Mạnh Hạo kinh nghiệm, Phong Chính Thuật hình thành cái này hóa thân, chỉ có thể tồn tại nửa canh giờ nhiều một chút thời gian, giờ phút này mang theo tâm đắc, đang muốn tản này thuật lúc, bỗng nhiên, Mạnh Hạo cái này cỗ hóa thân mạnh mẽ mà quay đầu, nhìn về phía xa xa lúc, hai mắt bỗng nhiên co rút lại, nhưng thần sắc lại không có kinh hoảng, mà là bình tĩnh.

Mạnh Hạo ánh mắt đoán chỗ, đúng là loạn thạch chi địa, giờ phút này ở nơi nào, bất ngờ có một cỗ màu đen sương mù tản ra, ngưng tụ thành một cái lão giả thân ảnh khổng lồ.

Cùng Mạnh Hạo so sánh, lão giả kia như là như người khổng lồ, chính ngó nhìn Mạnh Hạo.

Lão giả này nửa người dưới hoàn toàn là khối đen, bên trên bản thân hắt lên áo đen, một đầu tóc trắng phiêu diêu, hai mắt như điện, thần sắc tang thương, có thể mi tâm lại có một đạo khe hở, trong đó có một mảnh dài hẹp màu đen con rắn nhỏ chấp chờn lắc lư, khi thì phát ra tí ti thanh âm.

“Văn bối bá kiến tiên bối.” Mạnh Hạo ôm quyền cúi đầu.

“Lão phu đã quan sát ngươi mấy lần, trả lời ta, trên người của ngươi tại sao lại có Quý gia nhân quả tuyến!” Lão giả ngó nhìn Mạnh Hạo thật lâu, lúc này mới không khách khí mở miệng.

“Việc này cùng tiền bối không quan hệ.” Mạnh Hạo nhú mày, nhàn nhạt nói ra.

“Àn?” Lão giả hai mắt nháy mắt lợi hại, khí tức lập tức nổ vang, cả người phảng phất tại đây một cái chớp mắt, như là Thiên Uy, khói đen trở mình lần, như muốn ngập trời mà lên, hắc mi tâm trong cái khe lan tràn đi ra cái kia bảy màu đen con rắn nhỏ, mãnh liệt chậm chậm hướng Mạnh Hạo, nhổ ra tim đồng thời, phát ra hung tàn gào rú.

Càng là tại đây một cái chớp mắt, tại lão giả trước người, xuất hiện trên trăm cực lớn màu đen mãng xà hư ảnh, như cùng là những con rắn nhỏ kia hình chiếu, sau khi xuất hiện, hướng về bát phương khuếch tán, thoát nhìn khí thể kinh thiên động địa.

Một màn này, tự nhiên ngoại nhân nhìn không tới, Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh như trước.

“Là người lần trước khi đi tới, nhìn ra lão phu bị trấn áp phong ấn, cho nên không có sợ hãi sao...” Lão giả nhìn qua Mạnh Hạo, chậm rãi truyền xuất ra thanh âm, thanh âm của hắn quanh quẩn bát phương, như là sấm sét, lại để cho bầu trời này đều âm trầm xuống.

“Đúng vậy.” Mạnh Hạo nhàn nhạt nói ra.

Lão giả chậm chậm vào Mạnh Hạo sau nửa ngày, chợt cười to.

”Tốt một cái đúng vậy, trên người của ngươi có Quý gia nhân quả tuyến, đã chú định cuộc đời này tránh khỏi Quý tộc nhân quả, chỉ cần là cảm ngộ đã đến thứ chín Sơn Hải bốn nguyên chi tu, đều là Quý gia sản bất chi vật.

Ngươi tuổi không lớn lắm, có thể cảm thụ thứ chín Sơn Hải bốn nguyên, xem ra đích thị là truyền thừa có đạo, bất quá con đường này... Nhất định cùng Quý tộc tranh, lão phu nhìn ngươi có thể đi đến rất xa.” Lão giả tiếng cười quanh quẩn, nhìn thật sâu Mạnh Hạo liếc, quay người lúc, khói đen rất nhanh tiêu tán.

Mạnh Hạo nghe nói lão giả những lời này, có chút ngây thơ, mắt nhìn đối phương muốn biến mất, bỗng nhiên phúc linh tâm đến giống như, mãnh liệt mở miệng.

“Thứ chín Sơn Hải bốn nguyên là cái gì? Quý gia vì sao phải sản bất?”

“Bao la mờ mịt có chín núi, mỗi núi có Tứ Tinh, Nhật Nguyệt quay chung quanh núi biển chuyển, một núi một biển một bốn nguyên, lấy được núi biển bốn nguyên người, núi biển chi chủ... Thứ chín Sơn Hải chủ họ Lý, một kiếp duyên trước vẫn lạc, núi này vô chủ, quần tiên tranh đoạt!”

“Lý chủ dưới trưởng lão chiến tiên, hắc trái mạnh nhất, thay đổi họ, Lý chủ trên đầu che thiên, tự xưng là quý, từ nay về sau Quý tổ chiếm Thiên Cung, sản giết tang thương, đổi Tứ Tinh chi thiên, phong vạn tiên thành đài...”

“Sơn Hải Kiếp, ngôi sao chiến, Tiên đạo vẫn, mang thương khóc, chúng sinh ngẩng đầu, đoán không còn là Tinh Không, mà là quý thiên!” Lão giả thanh âm thâm lương, như cười như điên, dần dần tán đi.

Mạnh Hạo cả người giật mình tại giữa không trung, trong óc nổ vang, quanh quẩn, đều là đối với phương như ca như điên, thâm lương cười đỉnh thanh âm.

322. Chương 322: Quý Gia Tú Trữ Vật

Hồi lâu, Mạnh Hạo thân ảnh dần dần tiêu tán, hóa thành từng sợi khí tức, hòa tan tại hư vô trong.

Trong động phủ, cặp mắt của hắn chậm rãi mở ra, lộ ra một vòng mờ mịt đồng thời, càng có một cỗ khó tả kinh hãi.

Hồ hấp của hắn có chút dồn dập, vừa rồi lão giả theo như lời cái kia chút ít, mỗi một chữ, mỗi một câu, đều tại Mạnh Hạo trong óc quanh quẩn, như là sấm sét.

”Bao la mờ mịt có chín núi, kết hợp Cửu Môn đài ngôn từ, hần đến từ thứ tám núi Hổ Lao Tinh, tham dự thứ chín núi đại chiến... Trận chiến này, có lẽ chính là tràng ngôi sao chiến!

Còn có năm đó bát đại Phong Yêu theo như lời, hần từng nói là tại thứ sáu núi trong gặp thất đại Phong Yêu truyền thừa, từ nay về sau bước vào Phong Yêu nhất mạch, mà lại luyện thứ sáu núi nửa sơn hải, ngưng tụ hần bản thân Phong Yêu Cổ Ngọc!” Mạnh Hạo hai mắt lộ ra tinh mang, trong óc không ngừng mà hiển hiện lần lượt trí nhớ.

Thường ngày trong đầu tàn phá mạnh mẽ, giờ phút này tại đây một cái chớp mắt, bị lão giả kia đích thoại ngữ ngưng tụ đã đến cùng một chỗ, dần dần tại Mạnh Hạo trong đầu, hiện lên một cái rõ ràng thế giới quan.

”Ngoại giới bao la mờ mịt ở bên trong, tồn tại cửu tòa không cách nào hình dung lớn nhỏ núi cùng biển, mỗi một tòa sơn đồ có riêng phần mình Nhật Nguyệt... Mỗi một tòa núi, đều có bốn khóa ngôi sao!

Mà ta chỗ, Cửu Môn đài đã từng nói qua, là thứ chín núi Nam Thiên Tinh, có lẽ tựu là thứ chín núi Tứ Tinh một trong!” Mạnh Hạo tại đây trong tích tắc, trong giây lát cảm giác mình trước mắt thế giới, nháy mắt như bị xé nứt, lập tức làm lớn ra vô số lần nhiều, tại trong đầu của hần, trực tiếp tạo thành chỉ có tiên... Mới có thể biết được Thương Khung.

”Quý gia cường đại, nguyên lai không chỉ là tại đây Nam Thiên Tinh, sợ là tại mặt khác Tam Tinh, cũng là như thế, bởi vì Quý gia Quý tổ, tại tranh đoạt thứ chín Sơn Hải bốn nguyên lúc, đã trở thành người mạnh nhất, hần thay đổi thứ chín núi thiên!

Lý chữ trên đầu che thiên. Cái này Quý tổ thật lớn khí phách!” Mạnh Hạo thở sâu, cảm thấy áp lực thật lớn, hần như thế nào cũng không nghĩ tới, Quý gia cường hãn. Đã đến loại này không cách nào tưởng tượng trình độ kinh khủng.

Mà hần chỗ phải đối mặt. Chẳng qua là toàn bộ Quý tộc một cái chi nhánh, tại đây Nam Thiên Tinh một cái trú lưu gia tộc mà thôi.

”Nhân quả tuyền... Đây chính là ta giết Quý Hồng Đông sau. Bị vô hình quán quanh tại trên thân thể một đầu sợi tơ a, có này tuyền tại, cho nên toàn bộ thứ chín Sơn Hải, ta không chỗ có thể trốn.” Mạnh Hạo trầm mặc.

”Như vậy Phương gia. Lại là ở vào loại địa vị nào?” Mạnh Hạo nhíu mày, không có đáp án.

”Thứ chín Sơn Hải bốn nguyên... Hần là chính là ta dùng Phong Chính Thuật cảm nhận được những gần như kia không chỗ nào không có yêu khí? Thứ chín Sơn Hải bốn nguyên, là yêu?” Mạnh Hạo nhíu mày, dùng tu vi của hần, bằng vào lịch duyệt của hần, giờ phút này có chút không cách nào lý giải.

”Cửu Môn đài đến từ thứ tám núi, bát đại Phong Yêu đến từ thứ sáu núi. Thất đại Phong Yêu lưu truyền thừa tại thứ sáu núi... Mà thân thể của ta vì cửu đại Phong Yêu, tại Khảo Sơn Tông?” Mạnh Hạo cảm giác mình trong óc hỗn loạn, như cùng là một cuốn Hạo Miếu thần bí quyển trục, ở trước mặt hần chậm rãi trải rộng ra một góc. Hần muốn xem đến thêm nữa, lại phát hiện vô lực đẩy ra quyển trục.

”Còn có Nhất Kiếm Tông nữ tử Sơn Linh, Phong Yêu Cổ Ngọc từng nói là thứ chín núi chi thạch rơi xuống thành linh...” Mạnh Hạo vuốt vuốt mi tâm, càng phát ra cảm thấy một đoàn day rối.

”Trước bát đại Phong Yêu, đều là một những người nào, tu bọn hần thuật pháp, có thể cảm nhận được cái này thứ chín Sơn Hải bốn nguyên, như vậy bọn hần lại cỡ nào cường đại?

Mà Quý tổ, lại vì sao không dung Phong Yêu nhất mạch...” Mạnh Hạo cau mày, hần ưa thích suy tư, nhưng hôm nay vô luận như thế nào suy tư, đều không có đầu mối, hần thiếu khuyết tư liệu quá nhiều.

Dùng điểm xem mặt, thì sẽ mờ mịt.

”Phong Yêu, Phong Yêu... Như thứ chín Sơn Hải bốn nguyên khí tức là yêu khí, như vậy Phong Yêu nhất mạch, chẳng lẽ nói là áp đảo Cửu Sơn Hải phía trên? Nếu thật như thế, như vậy ta...” Mạnh Hạo âm âm tâm động, trong óc trong giây lát xuất hiện như vậy một cái ý niệm trong đầu, nhưng rất nhanh tựu bỏ đi cái này tưởng tượng.

“Không có khả năng, nếu thật như thế, trước bát đại Phong Yêu lại làm sao có thể vẫn lạc, khiến cho ta cái này đời thứ chín Phong Yêu như thế chán nản, duy nhất Hộ Đạo giả lão ô quy, cũng đều sớm bỏ chạy rồi.” Mạnh Hạo cười khổ, chỉ là ý nghĩ này trong lòng hắn, nhưng lại vô luận như thế nào bỏ đi, đều mọc rễ.

“Bát đại Phong Yêu từng nói qua, hắn muốn kinh nghiệm Cửu Sơn Hải đạo kiếp... Tại đây chín núi, không phải thứ chín núi, mà là toàn bộ chín tòa Sơn Hải...” Mạnh Hạo trầm mặc, hồi lâu mới đưa trước khi ý niệm trong đầu đề xuống, than nhẹ một tiếng, hắn biết rõ giờ phút này muốn nhiều như vậy vô dụng thôi, chính mình chỉ là một cái Kết Đan tu sĩ mà thôi.

“Có lẽ cuộc đời này, cũng không có ly khai cái này Nam Thiên Tinh khả năng, phải ly khai, chỉ có thành tiên.” Mạnh Hạo lắc đầu, khoanh chân trong đêm sở hữu suy nghĩ đều tản ra.

Thành tiên quá mức Phiêu Miểu, Mạnh Hạo giờ phút này suy nghĩ, là của mình hoàn mỹ Kim Đan chi lộ.

Từ nay về sau mấy tháng, Mạnh Hạo mỗi lần triển khai Phong Chính Thuật, đều không nữa cảm nhận được loạn thạch chi địa lão giả thân ảnh, có thể hắn lại ẩn ẩn có loại cảm giác, tựa hồ chỗ đó luôn có một đôi ánh mắt, tại ngóng nhìn chính mình.

Đồng dạng tại đây trong vòng mấy tháng, Mạnh Hạo chỗ động phủ, ngoại giới tu sĩ nhân số đã vượt qua 100, đã trở thành phụ cận bát phương, duy nhất thế lực.

Hơn một trăm người, vờn quanh núi thấp, cái kia khẩu đan tuyến, đã trở thành tại đây gần với Mạnh Hạo động phủ Thánh Địa.

Người đông thể mạnh, hô khởi khẩu hiệu, càng là như lôi đình nổ vang, câu kia tin Ngũ Gia được suốt đời đích thoại ngữ, cơ hồ đã trở thành tất cả mọi người mỗi ngày nhất định phải rống đích thoại ngữ.

Bất quá đối với Mạnh Hạo mà nói, nhiều người cũng muốn chỗ tốt, hắn vô luận cần gì, một câu truyền ra, lập tức sẽ có đại lượng tu sĩ đi xử lý, mà lại Anh Vũ cùng Bì Đổng, tựa hồ đối với Thống Lĩnh những tu sĩ này, có hứng thú thật lớn, Mạnh Hạo cũng tựa không có quá nhiều để ý tới, tùy ý chúng đi giày vò.

Cho đến một ngày này, Mạnh Hạo khoanh chân ngồi xuống lúc, bỗng nhiên mở mắt ra, hắn cảm nhận được Quý Hồng Đông Tú Trữ Vật, hắn bên trên phù văn, đã triệt để biến mất.

“Quý gia tộc nhân trong Tú Trữ Vật, sẽ có cái gì... Chỉ là Quý Hồng Đông thân là tiểu bối, việc này khó mà nói.” Bởi vì đối với Quý gia khảng bố thế lực rất hiểu rõ, cho nên Mạnh Hạo chờ mong thêm nữa, hắn lấy ra Tú Trữ Vật, linh thức quét qua nhìn sang.

Mạnh Hạo sắc mặt dần dần biến hóa, một lát sau, hắn hít vào khẩu khí

“Không hổ là Quý gia... Kiếm lợi lớn!” Mạnh Hạo thì thào nói nhỏ, hắn cứ việc sớm có đoán trước, cái này trong Tú Trữ Vật vật phẩm tuyệt sẽ không lại để cho chính mình thất vọng, chỉ là mặc dù gia tộc nội tình sâu hơn, thế lực lại khổng lồ, có thể Quý Hồng Đông bất quá là một cái tiểu bối tộc nhân, đoán chừng tuy nói sẽ không để cho chính mình thất vọng, nhưng là không hơn.

Có thể hắn phát hiện mình hay vẫn là đánh giá thấp Quý gia một vị chuẩn danh sách chi tử nội tình...

“Cực phẩm Linh Thạch...” Mạnh Hạo tay phải hào quang lóe lên, xuất hiện một miếng đại cái Linh Thạch, cái này Linh Thạch bên trong có chút ít đục ngầu, cũng không phải là óng ánh sáng long lanh, thoát nhìn tầm thường, vật ấy người bên ngoài chưa thấy qua, lần thứ nhất chứng kiến hội lạ lắm, có thể Mạnh Hạo quen thuộc.

Đây chính là hắn năm đó phục chế mộc kiếm, dùng xong Cực phẩm Linh Thạch!

Loại này Linh Thạch, tác dụng quá lớn, Mạnh Hạo hôm nay trong Tú Trữ Vật sớm đã không có, thường xuyên nhớ tới năm đó tiêu xài, đều cảm thấy đau lòng, nhất là cái kia mộc kiếm hắn không cho rằng đến cỡ nào đại uy lực, chỉ là có thể hấp thu Linh khí mà thôi.

Cái này lại để cho hắn càng thêm đau lòng năm đó vô tri, tu hành đến nay, hắn đã sớm minh bạch, loại này Cực phẩm Linh Thạch giá trị, có thể nói toàn bộ Nam Vực, Thượng phẩm Linh Thạch có thể ngẫu nhiên chứng kiến, mà Cực phẩm Linh Thạch, lại cực kỳ hiếm thấy.

Giờ phút này cái này Cực phẩm Linh Thạch tại Mạnh Hạo trong tay, trong cơ thể hắn tu vi mãnh liệt một tiền đưa, lập tức cái này Linh Thạch tự tản mát ra sáng chói hào quang, cùng lúc đó, một cỗ khổng lồ Linh khí lập tức khuếch tán, nháy mắt tự tràn ngập toàn bộ động phủ.

Càng là thấm thấu đi ra ngoài, khiến cho cái này động phủ bên ngoài khu vực, trong chốc lát thì có nồng đậm Linh khí một cái chớp mắt xuất hiện, lại để cho tại đây cái kia mấy trăm người tu sĩ, nguyên một đám bỗng nhiên mở to mắt, toàn bộ cảm nhận được cái này cỗ Linh khí, nhao nhao rung động.

“50 khối Cực phẩm Linh Thạch!” Mạnh Hạo mắt nhìn Túi Trữ Vật, ngăn chặn nội tâm hưng phấn, loại này Cực phẩm Linh Thạch với hắn mà nói, lớn nhất tác dụng, là một ít pháp bảo chi vật cùng với trận pháp hạch tâm cần.

Mặt khác, hắn có thể đi ném thử phục chế Hỗn Nguyên Bồ Thiên Đan, đến lại để cho chính mình thọ nguyên sinh cơ khôi phục, kể từ đó, hắn có thể lại mang lên Huyết Tiên mặt nạ, phát huy ra kinh người chiến lực.

“Linh Thạch cũng thì thôi, còn có... Ân?” Mạnh Hạo lập tức đem cái này Cực phẩm Linh Thạch lấy đi, nhưng lại tại cái này một cái chớp mắt, hắn bỗng nhiên thân thể mạnh mẽ mà chấn động, càng là trực tiếp đứng lên, trên mặt lộ ra không cách nào tin.

“Cái này... Cái này...” Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, trong mắt mang theo không thể tưởng tượng nổi, tại vừa rồi một sát na kia, hắn lại cảm nhận được... Đã lâu Linh khí nhập vào cơ thể!

Tại đây không phải Huyết Tiên truyền thừa chi địa, tại đây không phải Tổng gia, có thể tại thời khắc này, bốn phía Linh khí cũng tại Mạnh Hạo hô hấp gian, một cái chớp mắt thẳng đến thân thể của hắn mà đến, nháy mắt theo toàn thân lỗ chân lông, ngay ngắn hướng dũng mãnh vào trong cơ thể.

Loại này có thể một lần nữa hấp thu thiên địa linh khí cảm giác, lại để cho Mạnh Hạo hai mắt nhắm nghiền, từ khi hắn Hoàn Mỹ Trúc Cơ về sau, ngoại trừ Huyết Tiên truyền thừa chi địa, ngoại trừ Tổng gia bên ngoài, hắn tự không nữa qua loại này Linh khí nhập vào cơ thể cảm giác.

Một lát sau, đương Mạnh Hạo mở mắt ra lúc, hắn trong mắt lộ ra mãnh liệt ánh sao, bốn phía Linh khí, còn có ngoại giới Linh khí, giờ phút này đều bị hắn triệt để hấp thu.

Một màn này, thậm chí vượt ra khỏi Túi Trữ Vật đối với hắn ảnh hưởng, trong đầu của hắn tại đây một cái chớp mắt, đều nổi lên nổ vang, cái này nổ vang, theo như lời siêu bất quá loạn thạch chi địa lão giả đích thoại ngữ, nhưng đối với Mạnh Hạo mà nói, cũng là cực kỳ mãnh liệt.

“Cực phẩm Linh Thạch...” Mạnh Hạo một lần nữa lấy ra cái kia khối Cực phẩm Linh Thạch, nắm trong tay, theo tu vi vận chuyển, bàng bạc Linh khí nháy mắt dung nhập trong cơ thể, đây hết thấy đã chứng minh, trước khi không phải ảo giác!

”Hắn là cùng tu vi có quan hệ, tự là không biết là không có kết hoàn mỹ Kim Đan nguyên nhân, hay vẫn là tự tính toán hoàn mỹ Kim Đan, ta cũng đồng dạng có thể hấp Cực phẩm Linh Thạch Linh khí.

Dù sao Trúc Cơ lúc, ta là hấp không thu được Cực phẩm Linh Thạch Linh khí. Có những Linh Thạch này tại, ta như bị thương, cũng tự không cần luôn đan dược cùng với Tử Đồng thuật rồi.” Mạnh Hạo cúi đầu nhìn xem Túi Trữ Vật, bên trong 50 khối Cực phẩm Linh Thạch, một sát đối với Mạnh Hạo mà nói, trọng yếu trình độ rất cao.

323. Chương 323: Đóa Lan Tiên Tử

Mạnh Hạo thở sâu, hồi lâu hắn tay phải hào quang lóe lên, lấy đi Cực phẩm Linh Thạch về sau, tại trong tay của hắn xuất hiện một trương Ngân sắc phù văn, cái này phù văn phát ra ngân quang, tại Mạnh Hạo nhìn lại lúc, có thể ẩn ẩn chứng kiến có một tia khí tức tràn ra, những khí tức kia tại giữa không trung, bắt ngờ hóa thành nguyên một đám phù văn, loại cảm giác này, cùng Mạnh Hạo trước khi cảm ngộ Tiên Thổ lúc, rất là tương tự.

Cái này phù văn bên trên, càng có một cổ kinh khủng chấn động tràn ra, lại để cho Mạnh Hạo lập tức cảm nhận được nguy hiểm, hần nhìn kỹ về sau, coi chừng đem hần thu hồi.

“Đúng như là ta lúc đầu sở liệu, giết Quý gia tộc tử, không thể đánh lâu, muốn dùng Lôi Đình Chi Lực hủy diệt, không để cho hần chút nào động dùng pháp bảo thời gian... Nếu không có khi đó quyết đoán dùng huyết sắc mặt nạ, sợ là...” Mạnh Hạo âm thầm kinh hãi, giờ phút này hồi tưởng lại, lúc ấy nếu có chần chờ, sợ là thành quả chiến đấu lưỡng nói.

Dù sao Quý gia có thể khủng bố như thế, tộc nhân nếu không có một ít thủ đoạn, Mạnh Hạo không tin, hần chiến thắng, lớn nhất nguyên nhân tự là một kích cuối cùng, ra tay như sét đánh bình thường, không để cho đối phương chút nào cơ hội phản ứng.

Bất quá Mạnh Hạo cũng nhìn ra loại này Ngân sắc phù văn, triển khai cần một ít chuẩn bị thời gian.

“Vật ấy, tối thiểu nhất chuẩn bị vượt qua ta tu vi uy lực, tự là không biết cụ thể như thế nào.” Mạnh Hạo suy nghĩ một chút, tay phải lần nữa lóe lên, lúc này đây ra hiện trong tay hần, là một cái trong suốt bình thuốc.

Có thể chứng kiến bên trong có một đám long nhân lớn nhỏ đan được, đan được bên trên có một cái thủ ấn ẩn ký, Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, đem bình thuốc sau khi mở ra vừa nghe, lập tức động dung.

“Đây không phải tầm thường đan được, đây là... Thập Tuyệt đan! ” Mạnh Hạo thở sâu, cẩn thận phân biệt được hiệu, sau một lúc lâu. Trên mặt của hần khiếp sợ chi ý lần nữa hiển hiện.

“Một màu nạp Anh Đan! Đúng là Thượng Cổ Tam đại đan được bên trong một màu nạp Anh Đan!” Mạnh Hạo hít vào khẩu khí. Vừa cẩn thận phân biệt thoáng một phát. Xác định sẽ không sai về sau, nét mặt của hần cực kỳ đặc sắc.

Thượng Cổ Tam đại đan được, Mạnh Hạo đã có một miếng Hỗn Nguyên Bồ Thiên Đan, cho nên đối với thọ nguyên tiêu hao, hần có biện pháp bổ sung, mà lại hần sư tôn chỗ đó đã từng cho hần ba miếng có thể áp chế Bỉ Ngạn Hoa cùng với có thể phá chướng còn có thể gia tăng thọ nguyên Thiên Phương Đan.

”Nguyên Anh tu sĩ, Nguyên Anh phân Ngũ Hành, như là ngũ sắc. Trong đó có đủ Tứ Hành, đã là cực hạn, như là Trúc Cơ không rảnh, Kết Đan Tử Đan, nhưng này miếng một màu nạp Anh Đan, nghe nói là có thể lại gia tăng một chuyển!

Như bản thân là bốn, có thể dùng viên thuốc này đạt tới Ngũ Hành, mà như bản thân là Ngũ Hành... Không biết có thể hay không trở thành lục sắc? Đáng tiếc viên thuốc này vô luận nuốt vào bao nhiêu, đều chỉ hữu hiệu một lần.” Mạnh Hạo thở sâu, cầm một màu nạp Anh Đan. Hai mắt chớp động, đem kỳ trân trọng cất kỹ.

Hần có loại mãnh liệt cảm giác. Cái này miếng một màu nạp Anh Đan, đem là tự mình ngày sau cực kỳ trọng yếu một viên thuốc!

Cúi đầu lại nhìn hướng Túi Trữ Vật lúc, Mạnh Hạo lấy ra một chi cần câu.

Con cá này can dài nhỏ, toàn thân xanh biếc, Mạnh Hạo cầm trong tay, có chút không quá lý giải vật ấy tác dụng, chỉ là cái kia dây câu óng ánh sáng long lanh, thoát nhìn giống như cực kỳ sắc bén bộ dạng, nhất là lưỡi câu, càng là phát ra hàn mang.

“Vật ấy...” Mạnh Hạo trầm ngâm ít khi, cầm lấy cần câu hất lên, vô thanh vô tức gian, lập tức ở trước mặt của hần, lại xuất hiện một chỗ hư ảo thủy đầm, lưỡi câu phi vào thủy đầm nội nháy mắt, cầm chặt cần câu Mạnh Hạo, bỗng nhiên thân thể chấn động mạnh một cái, hần đã nghe được hải nhi tiếng khóc, đã nghe được lão nhân trước khi chết thở dốc, đã nghe được tráng niên nam nữ tiếng cười, đã nghe được người thiếu niên chấp nhất lời thề, đã nghe được chúng sinh thanh âm.

Những âm thanh này trong tích tắc dừng mãnh vào Mạnh Hạo trong óc, lại để cho Mạnh Hạo tâm thần oanh một tiếng, cơ hồ muốn bị xé nứt, cũng may hần lập tức tiên đưa mở tay ra, theo cần câu rơi xuống đất, hết thấy biến mất.

Có thể chỉ là cái này trong tích tắc, Mạnh Hạo tự toàn thân mồ hôi đầm đìa, hô hấp ồ ồ.

“Đây là cái gì?” Mạnh Hạo cúi đầu nhìn về phía cái kia cần câu, cái này thoát nhìn vật tầm thường, tại thời khắc này, tại Mạnh Hạo trong mắt, tràn đầy thần bí.

Nhất là nghĩ đến Quý gia khủng bố về sau, Mạnh Hạo càng phát ra cảm thấy con cá này can, tuyệt không phải bình thường chi vật.

Hồi lâu, Mạnh Hạo đem con cá này can cất kỹ, nhìn về phía trong Túi Trữ Vật, ngoại trừ vật lẫn lộn cùng với một ít tầm thường Linh Thạch bên ngoài, cuối cùng một cái lại để cho Mạnh Hạo cảm thấy không tầm thường vật phẩm bên trên.

Đó là một cái hộp.

Cái hộp tứ tứ phương phương, ngọc cũng không phải ngọc, đen kịt một mảnh, tại góc trên bên phải, có thể chứng kiến có một cái ấn ký, trên đó viết một chữ.

Phương.

Cái hộp rất là cổ xưa, lộ ra một cổ tang thương khí tức, Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, đem cái này cái hộp từ từ mở ra, lộ ra bên trong, để đó một tay bộ đồ, giống như là cánh ve sầu mềm mại, cầm trong tay, nhu hòa không có gì.

Mạnh Hạo linh thức tản ra, cẩn thận xem xét một lát sau, đem cái này cái bao tay đeo tại trên tay phải, nơi tay bộ đồ đeo lên nháy mắt, Mạnh Hạo bỗng nhiên cảm nhận được một cỗ khó có thể hình dung lực lượng, tại đây một cái chớp mắt, theo cái bao tay nội bộc phát, cùng tay phải của mình dung hợp.

Mạnh Hạo thở sâu, nhìn qua tay phải của mình, căn bản là nhìn không ra mang theo cái bao tay, có thể hẳn có chút nắm tay lúc, lại đã nghe được ken két thanh âm, giống như đem cái này hư vô lôi kéo ra bình thường, trong động phủ hết thấy vật phẩm, đều đang run rẩy, mãnh liệt bay lên, hướng về Mạnh Hạo tay phải ngưng tụ mà đến, thậm chí cái này động phủ không khí, đều ở đây một cái chớp mắt, đều giảm bớt hơn phân nửa, bị Mạnh Hạo tay phải hấp thu.

“Loại lực lượng này...” Mạnh Hạo trong óc nháy mắt tự nhiên ra sáng khoái sơ cái kia Phương gia nữ tử, khủng bố nắm đầm.

“Phương... Là cùng Phương gia có quan hệ, nếu thật có quan hệ, vật ấy tại sao lại tại Quý Hồng Đông trong Túi Trữ Vật? Mà lại hẳn vì sao không chính mình đi dùng?” Mạnh Hạo trầm mặc, hẳn trăm mối vẫn không có cách giải, vật phẩm khác còn dễ nói, vô luận là cần câu hay vẫn là Cực phẩm Linh Thạch, coi như là cái kia Ngân sắc phù văn, cũng đều cần phải thời gian mới có thể triển khai, Quý Hồng Đông không kịp sử dụng có thể giải thích.

Nhưng cái này cái bao tay, hiển nhiên tuyệt không phải như thế, như Quý Hồng Đông lúc ấy đeo lên, Mạnh Hạo muốn muốn giết hẳn, sẽ không dễ dàng như vậy.

Đáng tiếc Quý Hồng Đông đã chết, việc này cũng chưa có đáp án.

“Máu của hẳn ở chỗ này của ta, chờ ta có thể luyện chảy máu linh lúc, cùng ta bản tôn hợp thành một thức, ta tự có thể chứng kiến hẳn một ít trí nhớ, có lẽ có thể biết nguyên nhân.” Mạnh Hạo cảm thụ được tay phải lực lượng, chậm rãi buông tay ra về sau, mắt nhìn Túi Trữ Vật, trong đó đều là vật lẫn lộn, về phần tầm thường Linh Thạch, cũng chỉ là hai ba vạn bộ dạng, không đủ dùng để phục chế Mạnh Hạo cần thiết đan dược.

Đem cái này Túi Trữ Vật thu hồi về sau, Mạnh Hạo trong mắt hiện lên một vòng tinh mang.

Có những vật phẩm này tại, hẳn tại cái này Nam Vực bên ngoài trong trời đất, liền có càng nhiều nữa quật khởi vốn liếng, những vật phẩm này, cũng làm cho hẳn một mình lưu lạc Thiên Nhai, đã có đứng thẳng chi vật.

“Đáng tiếc không có công pháp.” Mạnh Hạo lắc đầu, lại lấy ra Quý Hồng Đông lục lạc chuông, mở ra nhỏ ra một ngưng đan khí, đem hẳn luyện trong người, một chút phân tích bảo vật này cách dùng, về phần vật phẩm khác, hẳn cũng định dùng phương pháp này, đi nghiên cứu tác dụng.

“Những không nóng nảy này, hôm nay thương thế đã sớm khỏi hẳn, cũng nên đã đến ra ngoài thời điểm, bắt quá trước đây, muốn phục chế một miếng Hồn Nguyên Bồ Thiên Đan!” Mạnh Hạo nguyên vốn có chút chần chờ, bởi vì hắn biết được một màu nạp Anh Đan chỉ có một lần hữu hiệu, nhưng nhưng không cách nào phân tích ra Hồn Nguyên Bồ Thiên Đan, phải chăng cũng là như vậy chỉ có thể sử dụng một lần.

Nếu là, tắc thì phục chế liền lãng phí, có thể như trái lại, Mạnh Hạo cảm thấy tổn thất rất lớn.

Hắn tính cách quyết đoán, giờ phút này hai mắt lóe lên, lấy ra gương đồng, lại lấy ra Hồn Nguyên Bồ Thiên Đan, thở sâu về sau, dùng Cực phẩm Linh Thạch bắt đầu phục chế.

Thượng Cổ Tam đại đan dược, đương thời hiếm thấy, phục chế viên thuốc này, bởi vì không biết được phải chăng có thể dùng, cho nên cũng có đau lòng, tổng cộng tiêu hao năm khối Cực phẩm Linh Thạch, lúc này mới phục chế một hạt.

Mạnh Hạo cầm lấy cái này hạt Hồn Nguyên Bồ Thiên Đan, một ngụm nuốt vào.

Thời gian trôi qua, mấy ngày về sau, Mạnh Hạo tóc dần dần cải biến, không còn là tái nhợt, mà là trở thành màu đen, khuôn mặt của hắn cũng không còn là không có chút nào huyết ý, dần dần hồng nhuận phơn phớt, cả người tinh thần toả sáng, mà ngay cả tu vi cũng đều tinh tiến đi một tí, giống như lại gần một tia, tựa có thể đột phá trở thành Kết Đan trung kỳ.

Nhưng bị Mạnh Hạo ngăn chặn, mục tiêu của hắn là hoàn mỹ Kim Đan, một khi xuất hiện đan khí hoặc là bước vào Kết Đan trung kỳ, tắc thì hết thấy không cách nào quay đầu lại.

Lại đi qua mấy ngày, Mạnh Hạo mở mắt ra, trong mắt lộ ra một vòng sáng ngời hữu thần hào quang, hắn thọ nguyên hoàn toàn khôi phục, giờ phút này linh thức tản ra, ngoại giới đã là sáng sớm, sơ dương xuống, Anh Vũ bay trên trời vũ, thỉnh thoảng truyền xuất ra thanh âm, chỉ đạo phía dưới hơn một trăm người, tại đây sáng sớm ở bên trong, tại bốn phía vòng quanh chạy trốn.

“Ngũ Gia dạy các ngươi, thế nhưng mà tiên trận, tiên trận dùng con người làm ra bản, cam đoan các ngươi học hội về sau, tuyệt đối vô địch, đến, cùng ta cùng một chỗ hô!”

“Tin Ngũ Gia, được suốt đời, Ngũ Gia vừa ra, ai dám tranh phong!” Hơn 100 người tu sĩ, tiếng hô như sấm...

Bì Đổng ở một bên mặt mũi tràn đầy khinh thường, nhưng lại dấu không lẫn át được nội tâm các loại hâm mộ ghen ghét.

Một màn này Mạnh Hạo đầu đoạn thời gian thấy được nhiều lần, cười khổ trong không để ý đến, đang muốn thu hồi lúc, bỗng nhiên hắn nhượng mày, tay phải nâng lên hai ngón một ngón tay đại địa, Phong Chính Thuật nháy mắt triển khai, này địa khí tức lập tức ngưng tụ Mạnh Hạo thân thể, dùng mãnh vào hắn hai mắt, khiến cho ánh mắt của hắn cùng linh thức dung hợp, trực tiếp quét qua phía dưới, thấy được mấy trăm dặm bên ngoài, giờ phút này đang có một chuyển tu sĩ, gào thét mà đến.

P phía trước nhất, là một nam một nữ, nam mang theo Kim sắc mặt nạ, theo khí tức bên trên, Mạnh Hạo lập tức nhận ra, đúng là Mặc Thổ hai vị Đạo Tử một trong La Trùng!

Hắn bên cạnh nữ tử, tắc thì mang theo hơi mờ cái khăn che mặt, nhưng lại có thể nhìn ra cái khăn che mặt về sau, một bộ tuyệt mỹ dung nhan, trong ánh trăng mờ, giống như Chung Linh Thiên Địa vẻ đẹp tại một thân.

Rất tròn rắn chắc chân dài, no đủ cái mông vung cao, thoáng người can đảm quần áo, khiến cho cô gái này, tản mát ra trí mạng hấp dẫn.

Dịu dàng nắm chặt eo nhỏ, buộc vòng quanh cùng bờ mông tầm đó phập phồng đường cong, còn có mi tâm một cái đặng trước Hồ Điệp đồ đặng, khiến cho cô gái này, càng thêm động lòng người.

Hai cái như ngọc trên cánh tay, đồng dạng cũng có đồ đặng lóe lên lóe lên. Tại hai người này sau lưng, đi theo bốn người, trong đó hai cái là Mặc Thổ Thanh Diện tu sĩ, tu vi Kết Đan trung kỳ.

Hai người khác, thì là thân thể cao lớn, xem xét tựa là Tây Mạc cường giả, bốn người này, hiển nhiên là dùng La Trùng cùng nàng kia cầm đầu.

“Nơi đây tựu tính toán tại ta Mặc Thổ, cũng đều là nhất căn cỗi khu vực rồi, ở lại đều là một ít thô tục tán tu, bên trên không được mặt bàn, Đóa Lan Tiên Tử theo Tây Mạc tới chơi, vì sao phải tới nơi này?” La Trùng mang theo mặt nạ, khả năng nghe được nhu hòa tiếng cười, trong mắt ái mộ chi ý, đang nhìn hướng cô gái này lúc, rất là mãnh liệt.

Nữ tử ưu nhã cười cười, như Bách Hợp nở rộ, trời sinh dung mạo xinh đẹp, hiển lộ không thể nghi ngờ, lại để cho La Trùng xem hô hấp đều dồn dập một ít, nàng đang muốn nói chuyện, bỗng nhiên mắt phượng lóe lên, mi tâm Hồ Điệp đỏ hồng nháy mắt Linh Động, như theo cái trán bay ra.

“Ai!”

324. Chương 324: Mũi Nhọn Mặc Thổ!

Mạnh Hạo khoanh chân ngồi trong động phủ, tay phải chỉ vào mặt đất, hai mắt khép kín, giờ phút này hần linh thức cùng núi này yêu khí dung hợp, khiến cho linh thức phạm vi càng lớn đồng thời, ẩn ẩn cái loại này phẳng phát muốn ngưng tụ ra hóa thân cảm giác, càng thêm mãnh liệt.

Tại Mặc Thổ Đạo Tử La Trùng cùng cái kia đến từ Tây Mạc nữ tử trước mặt, Mạnh Hạo chỗ đã thấy thế giới, một mảnh vụn vụn, bốn phía hư vô cũng tốt, đại địa cũng tốt, còn có cái kia hư vô, toàn bộ đều là mơ hồ, như không ở vào cùng một phiên thiên địa.

Mặc dù là La Trùng cùng hần sau lưng bốn người, trong cái thế giới này, cũng là thân ảnh vụn vụn mơ hồ, có thể tại đây một cái chớp mắt, duy chỉ có cái kia tuyệt mỹ nữ tử, theo cái trán Hồ Điệp bay múa, trong chớp lát, nàng dung nhan đã trở thành tại đây duy nhất rõ ràng.

Mạnh Hạo ngóng nhìn cô gái này, nàng này cũng ở đây trong tích tắc, thấy được Mạnh Hạo.

Chỉ có điều tại cô gái này trong mắt Mạnh Hạo, không phải người hình, mà là một tòa mơ hồ núi!

Núi này cứ việc không cao, nhưng lại tràn ra một cỗ nguy nga chi ý, càng có hùng hậu cảm giác, sừng sững tại trong thiên địa, tán ra trận trận lại để cho cô gái này sắc mặt biến hóa uy áp.

“Yêu. . .” Nữ tử ánh mắt chớp động, đồng tử co rút lại một chút.

“Tại hạ Đóa Lan, đến từ Tây Mạc, đối với Yêu Chủ không có ý mạo phạm. . .” Nữ tử phỉ hoài bản thân mình mở miệng, giống như rất là kiêng kỵ bộ dạng.

Mạnh Hạo không nói gì, chỉ là cẩn thận nhìn thoáng qua cô gái này, nhất là tại đối phương mi tâm đồ đằng bên trên nhìn về sau, núi hình dần dần biến mất, cho đến vô tung vô ảnh.

Theo hần rời đi, Đóa Lan thân thể chấn động, hai mắt lập tức lộ ra tinh mang, cả người hô hấp đều dồn dập thoáng một phát, khiến cho ngực phập phồng, lại để ột bên La Trùng tại kinh ngạc lúc, cũng ánh mắt ngấm tới.

“Đóa Lan Tiên Tử, trước khi đã xảy ra chuyện gì?” La Trùng gặp đối phương sắc mặt có chút tái nhợt, liền vội mở miệng, trên thực tế dừng nói là hần, coi như là phía sau hần bốn người. Cũng đều không có chút nào phát giác.

“Không có gì.” Đóa Lan mỉm cười, sắc mặt khôi phục, chỉ có hai mắt ở chỗ sâu trong lộ ra một tia đối với cái này địa kiêng kỵ.

Giờ này khắc này, tại núi thấp trong động phủ. Mạnh Hạo mở mắt ra. Hai mắt kỳ mang lóe lên, chậm rãi giờ lên tay phải hai ngón.

“Ngược lại là lần đầu tiên tại loại tình huống này nhìn ra. . . Cái gọi là đồ đằng chi lực. Lại cùng yêu có quan hệ!” Mạnh Hạo mắt lộ ra trầm tư, lúc trước hần nghiên cứu qua một ít đồ đằng biến hóa, có thể lại không bắt được trọng điểm, nhưng ở vừa rồi một cái chớp mắt. Tại nàng kia triển khai đồ đằng chi lực,

phát giác được chính mình tồn tại lúc, Mạnh Hạo cũng theo cô gái này đồ đằng bên trên, cảm nhận được yêu khí.

“Có chút ý tứ.” Mạnh Hạo một lần nữa hai mắt nhắm nghiền.

Thời gian không dài, tại bên ngoài thuộc về Mạnh Hạo nơi ở thế lực bên ngoài, La Trùng cùng Đóa Lan, còn có cái kia bốn vị Kết Đan tu sĩ. Chính gào thét tiếp cận.

Theo một đoàn người tiếp cận, nơi đây tu sĩ cả đám đều ngẩng đầu, đương bọn hắn thấy được La Trùng trên mặt Kim sắc mặt nạ, thấy được phía sau hắn cái kia hai cái mặt xanh tu sĩ cùng với mặt khác hai cái Tây Mạc tu sĩ sau. Nhao nhao biến sắc, lộ ra kính sợ.

Tại Mặc Thổ, có lưỡng thế lực lớn, giống như là đế vương tồn tại, thứ nhất tự là Mặc Thổ Cung, thứ hai thì là Cửu Minh.

Mà so với việc cửu tòa Mặc Thổ thành trì gia tộc hình thành Cửu Minh, Mặc Thổ Cung, đáng sợ nhất, trong đó sở hữu tu sĩ, đều là mang theo mặt nạ, căn cứ màu sắc bất đồng, đại biểu bất đồng thân phận cùng tu vi.

Mặt xanh đại biểu Kết Đan, ngân diện đại biểu Nguyên Anh, kim mặt đại biểu Đạo Tử.

Cái này Mặc Thổ Cung tại Mặc Thổ cực kỳ bá đạo, có thể nói đệ nhất thế lực, đã bị chứng minh là đúng, tại hắn sau lưng, có Tây Mạc đại lực đến đỡ, cũng chính là bởi vậy, đừng nói là Mặc Thổ, coi như là Nam Vực tông môn, đối với cái này Mặc Thổ Cung, cũng có kiêng kỵ.

Giờ phút này chứng kiến Mặc Thổ Cung Đạo Tử tiến đến, đạo này tử thân phận, tại mọi người thấy đi, như là thiên chi kiêu tử, một lời tự có thể quyết định bọn hắn sinh tử, là thiên, mà bọn hắn, là con sâu cái kiến.

Anh Vũ hất cằm lên, khinh miệt nhìn lên bầu trời một đoàn người, Bì Đổng ở một bên, vẻ mặt nghiêm túc, thì thào nói nhỏ.

“Những người này không đạo đức, những người này quá tà ác. . .”

Giữa không trung, La Trùng ánh mắt đảo qua đại địa, bỗng nhiên hừ lạnh một tiếng.

Cái này hừ lạnh một tiếng truyền ra, rơi vào mọi người trong tai, như là quân vương chi nộ, khiến cho tất cả mọi người trong trầm mặc, nhao nhao cúi đầu quỳ lạy xuống.

Thấy được một màn này, La Trùng lúc này mới trong mắt hiểu được ý chỉ mang, nhìn về phía một bên tuyệt mỹ nữ tử Đóa Lan.

“Đóa Lan Tiên Tử, người cần phải tìm cái gì, vừa vặn nơi đây có những thô tục này tán tu hạ nhân, lại để cho bọn hắn đi giúp người tìm kiếm như thế nào?” La Trùng lập tức cười mở miệng, ngôn từ ở bên trong, căn bản là không đem phía dưới những người kia xem thành tu sĩ, phảng phất thật sự như là con sâu cái kiến.

Đóa Lan đôi mi thanh tú có chút nhíu một cái, chần chờ một chút, cân nhắc đến nàng phải tìm được địa phương, hoàn toàn chính xác cần quen thuộc nơi đây chi nhân, đang muốn gật đầu lúc, bỗng nhiên nàng hai mắt mãnh liệt co rút lại, thấy được tại hạ phương bọn này tu sĩ chỗ ở vị trí trung tâm, này tòa núi thấp.

Núi này, nàng tại sau khi thấy, lần đầu tiên không có cảm thấy thần kỳ, có thể thứ hai mắt nhìn đi, nhưng lại có loại thâm bất khả trắc cảm giác, trong giây lát nghĩ tới trước khi chứng kiến yêu. . .

Cũng chính là tại lúc này, La Trùng cũng theo Đóa Lan ánh mắt nhìn đi, quét qua tự nhiên không để ý đến núi thấp, mà là đã rơi vào cái kia chỗ đan đầm ở bên trong, xem xét phía dưới, hắn hai mắt mạnh mà co rút lại, dưới gương mặt gương mặt đã có biến hóa, thân thể nhoáng một cái, nháy mắt sẽ mặc toa đại địa mọi người, trực tiếp xuất hiện ở đầm nước bên cạnh.

Cúi đầu tay phải kiểm ra một ít, cảm thụ sau hai mắt mãnh liệt sáng ngời.

“Đúng là một chỗ tự nhiên xuất hiện đan dịch đầm, mà lại chất lượng độ cao, có thể nói hàng cao cấp!” La Trùng ha ha cười cười, không để ý bốn phía tu sĩ nguyên một đám phần nộ thần sắc, tay phải nâng lên vung

lên, lập tức trong tay xuất hiện một cái bình ngọc, đang muốn đem nơi đây đàn tuyền toàn bộ thu nạp đi vào.

“Lại lấy nơi đây đàn thạch, tựu có thể đem cái này đàn đàm chuyển đi, đặt ở cửa ta cung trong!” La Trùng nghĩ tới đây, càng phát ra đắc ý, hẳn cảm giác mình vận khí không tệ, lúc này đây cùng mỹ nhân đi ra, rõ ràng có loại này thu hoạch.

Lập tức bình thuốc phiêu tại giữa không trung, nước suối ồ ồ mà lên, thẳng đến bình thuốc mà đi, bốn phía hơn 100 người tu sĩ, nguyên một đám càng phát ra phần giận lên, không biết là ai cái thứ nhất đứng lên, rất nhanh, nơi đây hơn một trăm người toàn bộ đứng lên, ánh mắt lộ ra hung ác chỉ mang, Mặc Thổ tu sĩ, bản thân tựu là hung tàn thể hệ, không phục quản giáo, mặc dù là đối với Mặc Thổ Cung kính sợ, nhưng hôm nay đối mặt loại này bị cướp đoạt tu hành căn cứ sự tình, bọn hắn tựu tính toán lại kính sợ, cũng đều điên cuồng.

Nhưng lại tại những người này toàn bộ đứng lên nháy mắt, giữa không trung một cái Kết Đan trung kỳ mặt xanh tu sĩ, hừ lạnh một tiếng, chỉ là hừ lạnh một tiếng, tựu lập tức hóa thành Thiên Lô cuộn cuộn, nháy mắt quét ngang đại địa, khiến cho cái này hơn 100 người tu sĩ, toàn bộ sắc mặt tái nhợt, trong đó có không ít trực tiếp phun ra máu tươi.

“Thật to gan, bản Đạo Tử nhìn trúng cái này khẩu đàn đàm, là vận mệnh của nó, càng là vận mệnh của các người, nếu không phải là còn cần các người đi giúp Đóa Lan Tiên Tử, chỉ bằng các người trước khi cử động, dựa theo bản Đạo Tử tính tình, là toàn bộ muốn tiêu diệt giết!” La Trùng cười lạnh, ngạo nghễ mở miệng.

“Lá gan rất lớn sao, có thể ta cảm thấy được, không có tính tình của người đại.” Ngay tại La Trùng thanh âm truyền ra nháy mắt, bỗng nhiên, theo bên cạnh hắn núi thấp nội, đột nhiên có một cái bình thần thanh âm, chậm rãi truyền ra.

Thanh âm này xuất hiện đột ngột, tại truyền ra lập tức, lập tức lại để cho La Trùng chợt xoay người, hai mắt lộ ra một vòng ngưng trọng, giữa không trung cái kia hai cái Mặc Thổ Thanh Diện tu sĩ, nháy mắt tựu xuất hiện ở La Trùng hai bên, trong mắt hiện lên tinh mang, bọn hắn trước khi linh thức cũng xem xét cái này núi thấp, nhưng lại không có phát hiện chút nào thân ảnh, hôm nay cái này đột nhiên xuất hiện thanh âm, mà ngay cả bọn hắn cũng đều kinh hãi.

Theo Mạnh Hạo thanh âm truyền ra, trong động phủ hắn, tay phải nâng lên, một ngón tay mặt đất, lập tức cái này đại địa vô thanh vô tức chấn động một cái, ngay sau đó, đại lượng yêu khí lập tức ngập trời mà lên, cái này yêu khí nồng đậm, một tia theo mặt đất, theo núi thấp trong chui ra, trực tiếp ngưng tụ tại trên đỉnh núi.

Này khí tức, ngoại nhân nhìn không tới, La Trùng bọn người cũng nhìn không thấy, có thể bọn hắn lại ẩn ẩn cảm nhận được một cỗ uy áp cùng nguy hiểm, duy chỉ có cái kia hai cái đến từ Tây Mạc tu sĩ, bọn hắn sắc mặt giờ phút này bỗng nhiên đại biến, còn có tựu là Đóa Lan, nàng xem rõ ràng nhất, trong mắt của nàng, chứng kiến chính là núi thấp bên trên, theo đại lượng khí tức ngưng tụ ra hiện một cái mơ hồ thân ảnh.

Thân ảnh ấy, như hắt lên một thân áo đen, nhìn không thấy dung nhan, có thể hắn đứng ở nơi này núi thấp bên trên, giống như cùng núi này dung làm một thể, phẳng phát sơn chính là hắn, hắn tựu là núi.

Loại cảm giác này, cùng vừa rồi nàng cảm nhận được yêu, giống như đúc.

Giờ phút này Đóa Lan lần nữa nhìn về phía bốn phía, phát hiện cái này bốn phía hơn 100 người tu sĩ, cả đám đều thần sắc lộ ra cung kính, mặc dù nói không có hướng núi thấp quỳ lạy, nhưng một màn này, lại để cho Đóa Lan nghĩ tới Tây Mạc nguyên một đám bộ lạc.

Những trong bộ lạc kia tộc nhân, đúng là ngày đêm cúng bái riêng phần mình bộ lạc cường giả đồ đằng, do đó đã lấy được đồ đằng chi lực. . . Mà nơi đây, hiển nhiên là xuất hiện hình thức ban đầu.

Đúng lúc này, bỗng nhiên, núi thấp bên trên hình thành hắc sắc thân ảnh, mãnh liệt nhoáng một cái, mang theo bốn phía hiện lên mà đến yêu khí, nháy mắt thẳng đến La Trùng ba người mà đến, ba người này tuy nói nhìn không tới thân ảnh ấy, nhưng lại có thể cảm nhận được nguy cơ, giờ phút này bỗng nhiên lui về phía sau.

Nhưng bọn hấn lui ra phía sau, lại rõ ràng không bằng thân ảnh màu đen tốc độ nhanh, nháy mắt tựu lẫn nhau đụng phải cùng một chỗ, tại đây một cái chớp mắt, Đóa Lan sắc mặt biến hóa, nàng không thể tùy ý Mặc Thổ Cung Đạo Tử ở trước mặt mình tử vong, nói như vậy, đối với uy tín của mình có chút ảnh hưởng, tay phải nâng lên, hướng phía dưới một ngón tay, lập tức nàng mi tâm Hồ Điệp bay ra, thẳng đến La Trùng ba người mà đi.

Cùng lúc đó, cái kia hai cái Tây Mạc chi tu cũng là gầm nhẹ một tiếng, một cái đồ đằng hóa thành cự gấu, gào thét tới gần, một cái hóa thành cự tượng, trùng kích mà đến.

Trong nháy mắt, Mạnh Hạo dùng Phong Chính Thuật hóa thành hư ảnh, chẳng khác gì là cùng sáu người này đồng thời một kích.

Nổ vang quanh quẩn, Mạnh Hạo yêu khí thân ảnh chấn động tán đi, La Trùng phun ra máu tươi, hấn bên cạnh hai cái mặt xanh tu sĩ, đều là sắc mặt lập tức tái nhợt, kéo lại La Trùng rất nhanh rút lui, cái kia hai cái Tây Mạc tu sĩ, gầm nhẹ trong cũng bị chấn lui lại mấy bước, về phần Đóa Lan, thì là sắc mặt có chút hồng nhuận thoáng một phát, rất nhanh tựu khôi phục.

“Yêu Chủ các hạ, hôm nay chúng ta. . .” Nàng thở sâu, nội tâm hơi có yên tâm, đang muốn mở miệng đánh cho giảng hòa lúc, bỗng nhiên, hừ lạnh một tiếng theo núi thấp trong truyền ra.

“Cái này hóa thân, đích thật là có chút yếu đi.” Trong động phủ Mạnh Hạo, nhẹ giọng mở miệng lúc, toàn thân hắc khí nháy mắt khuếch tán, bao phủ thân thể về sau, thân thể một cái chớp mắt hóa thành một đạo khói đen, trực tiếp chạy ra khỏi động phủ.

Trong nháy mắt tựu xuất hiện ở đồ đằng cự gấu Tây Mạc tu sĩ trước người, nâng lên mang theo Thiên Dực Thủ Sáo tay phải, một quyền rơi xuống.

325. Chương 325: Độ Kiếp Kỳ Vật!

Oanh!

Một quyền rơi, cái kia đồ đằng biến ảo thành cự gấu Tây Mạc tu sĩ, sắc mặt đại biến, hấn đồ đằng đầu tiên một hồi mãnh liệt lắc lư, lập tức sụp đổ chia năm xẻ bảy, nổ vang vẫn còn quanh quẩn lúc, thân thể của hấn trong giây lát lồm xồm xuống dưới, phun ra một ngụm lớn máu tươi, thân thể nháy mắt cuốn ngược lại, liên tiếp rời khỏi mấy trăm trượng, liên tiếp phun ra bảy tám ngụm máu tươi, đương thân thể thật vất vả dừng lại về sau, lần nữa phun ra một ngụm lớn máu tươi, thân thể trực tiếp uể oải xuống, phảng phất toàn thân tinh huyết đều đã phun ra.

Hấn dung nhan, càng là tại đây một cái chớp mắt cấp tốc già yếu, đương bước chân ngừng ổn lúc, cả người đã từ trung niên biến thành tang thương lão giả, một đầu tóc xám, làn da nếp uốn, hai mắt vô thần.

Kinh khủng nhất, là trên người hấn ba cái đồ đằng, lại tại đây một sát, trực tiếp mơ hồ một cái, dần dần tiêu tán.

Mà Mạnh Hạo tay phải, giờ phút này hấn bên trên bất ngờ xuất hiện một chỉ đang tại gào rú rút nhỏ rất nhiều lần cự gấu hư ảnh, giống như quán quanh tại tay phải của hấn bên trên, một màn này nháy mắt tựu rung động bốn phía tất cả mọi người.

Có thể còn chưa kết thúc, tiếp theo tức, Mạnh Hạo phóng ra một bước, liên tiếp đánh ra ba quyền.

Quyền thứ nhất, đồ đằng là cự tượng Tây Mạc tu sĩ, phun ra máu tươi, thân thể nháy mắt rút lui, toàn thân như muốn nổ bung, kêu rên thanh âm mang theo thổ dốc, trực tiếp thối lui ra khỏi trăm trượng, toàn thân già yếu, sinh cơ giảm bớt, đồ đằng biến mất một cái.

Mà ở Mạnh Hạo tay phải bên ngoài, cự tượng, cự gấu vờn quanh, hóa thành thứ hai quyền, oanh tại một cái mặt xanh tu sĩ ngực, ken két thanh âm nháy mắt truyền ra, cái này mặt xanh tu sĩ kêu thảm một tiếng,

mặt nạ trên mặt trực tiếp nát bấy, máu tươi phun ra lúc, hắn lui về phía sau trăm trượng, cả người nháy mắt già nua, tu vi cơ hồ muốn sụp đổ.

Thứ ba quyền, rơi vào chính là cuối cùng một cái mặt xanh tu sĩ trên người, người này tu vi hơi chút nhược đi một tí, chỉ là vừa vừa bước vào Kết Đan trung kỳ mà thôi, trong cơ thể Kết Đan còn bất ổn, Mạnh Hạo một quyền đi qua, thân thể của hắn thì ra là thối lui ra khỏi hơn bảy mươi trượng về sau, chỉ cảm thấy một cổ lại để cho hắn da đầu run lên khùng bố chi lực trong người chạy. Phá hủy hết thấy, huống chi đem hắn Kết Đan cũng đều nháy mắt vỡ vụn, thân thể của hắn trực tiếp sụp đổ nổ bung, huyết nhục mơ hồ.

Đây hết thấy cực nhanh. Trong nháy mắt phát sinh, tiếp theo trong nháy mắt, Mạnh Hạo đã xuất hiện ở La Trùng trước mặt, mang theo Thiên Dực Thủ Sáo tay phải, một thanh nhéo ở La Trùng trên cổ, đem giơ lên cao cao.

Mang theo Kim sắc mặt nạ La Trùng, ánh mắt lộ ra mãnh liệt hoảng sợ, càng có hoảng sợ, hắn thân thể run rẩy, hô hấp không thuận. Có thể cũng không dám giãy dụa, hắn mãnh liệt cảm nhận được đến từ trước mắt cái này thấy không rõ gương mặt chi nhân sát cơ, cái này sát cơ chi đậm đặc, lại để cho hắn tâm thần chấn động.

“Yêu Chủ đại nhân nghe ta một lời!” Đóa Lan sắc mặt tái nhợt, lập tức Mạnh Hạo sát cơ ngập trời. Nàng lập tức gấp giọng mở miệng.

”Ta đều không có ác ý, trước khi chỉ là hiểu lầm, kính xin Yêu Chủ đại nhân tha thứ chúng ta lỗi mẫn, không biết được nơi đây là ngài lĩnh vực, kính xin Yêu Chủ đại nhân hạ thủ lưu tình...”

Chúng ta nguyện ý vì trước khi hành vi trả giá thật nhiều.” Đóa Lan sắc mặt tái nhợt, nhìn về phía Mạnh Hạo.

“Yêu Chủ đại nhân, việc này... Việc này là hiểu lầm. Thật là hiểu lầm...” La Trùng tranh thủ thời gian mở miệng, loại này nửa chân đạp đến nhập tử vong cảm giác, hắn từng tại Nam Vực đối mặt cái kia lại để cho hắn cho dù là trở về đều khi thì ác mộng Phương Mộc lúc, liền cảm thụ một lần.

Giờ phút này là lần thứ hai.

Tại cảm giác, lúc này đây thậm chí so lần thứ nhất còn mãnh liệt hơn, khiến cho hắn hết thấy cao ngạo. Lập tức tan rã.

“Hiểu lầm?” Mạnh Hạo thanh âm khàn khàn, như là thạch đầu ma sát, tay trái trong ngực một trảo, khi nhấc lên cầm một hạt đan dược, trực tiếp ném vào La Trùng trong miệng sau. Lại bắn ra một miếng, phiêu phù ở Đóa Lan trước mặt.

“Nuốt vào viên thuốc này, việc này có thể là hiểu lầm.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, La Trùng ánh mắt lộ ra mãnh liệt hơn tình trạng, hắn không biết cái kia đan dược là cái gì, nhưng có thể tưởng tượng được ra dược hiệu, nhưng đáy lòng cũng không phải hoàn toàn không có cách nào, tại hắn nghĩ đến, chỉ cần về tới cung trong, tự nhiên có biện pháp có thể tìm người cởi bỏ.

Đóa Lan sắc mặt biến hóa, chần chờ một chút, nàng có thể không để ý tới hội La Trùng sinh tử, nhưng hôm nay hiển nhiên chính mình nếu không nuốt cái này đan dược, sợ là hôm nay mạo phạm, không có khả năng chết già.

Cẩn rằng, Đóa Lan một phát bắt được đan dược, mãnh liệt ném vào khẩu về sau, nhìn về phía Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo buông lỏng ra tay phải, tay áo hất lên, không hề để ý tới mấy người, quay người đi về hướng núi thấp.

“Cút ra nơi đây, trong vòng nghìn dặm, bước vào người độc phát thân vong! Lão phu luyện chế Yêu Đan, thiên hạ đan tu không người có thể giải.” Mạnh Hạo dứt khoát giả trang ra một bộ làm ra vẻ bộ dạng, đi vào trong động phủ.

La Trùng, Đóa Lan bọn người sắc mặt biến hóa, chần chờ trong nhao nhao lui về phía sau, nháy mắt đi xa.

Cho đến bay ra hơn hai trăm dặm, mọi người cái này mới chậm rãi dừng lại, nhìn về phía Mạnh Hạo chỗ động phủ phương hướng.

“Chết tiệt... Chờ ta về tới cung trong, lập tức phái người đến đem nơi đây diệt sát!” La Trùng sắc mặt khó coi, oán hận mở miệng.

“Việc này lão phu đi làm, muốn nhìn xem người này đến cùng có cái gì ba đầu sáu tay, lão phu...” Nói chuyện, là cái kia già nua mặt xanh tu sĩ, hẳn nghiêng rằng nghiêng lợi, có thể lời nói vừa nói tới chỗ này, bỗng nhiên, tại đây bốn phía hư vô, truyền đến một cái như có như không thanh âm.

“Phong!”

Một chữ, tại truyền ra nháy mắt, cái này mặt xanh tu sĩ toàn thân mạnh mà chấn động, La Trùng bọn người hoảng sợ chứng kiến, tại đây mặt xanh tu sĩ thất khiếu nội, lập tức có trận trận hắc khí tràn ra, thân thể của hắn càng là khuếch tán đại lượng hắc khí, nhất là Đóa Lan trong mắt đoán, tại lão giả này đỉnh đầu, bất ngờ xuất hiện một cái mơ hồ thân ảnh, đúng là Mạnh Hạo Phong Chính Thuật biến thành hư ảo yêu thân.

Cái này yêu thân mơ hồ, giờ phút này theo mặt xanh tu sĩ Thiên Linh, trực tiếp chui vào trong cơ thể của hắn, trận trận thể lương kêu thảm thiết từ nơi này mặt xanh tu sĩ trong miệng truyền ra, cùng lúc đó, tay phải của hắn giãy dụa nâng lên, tại La Trùng hoảng sợ cùng trong rung động, hắn tận mắt thấy, cái này mặt xanh tu sĩ hai mắt lộ ra giãy dụa, có thể tay phải cũng tại khi nhấc lên, mãnh liệt đập tại trán của mình.

Oanh một tiếng, đầu lâu của hắn nổ bung, cả người ngã xuống đất khí tuyệt bỏ mình.

“Bọn người tự giải quyết cho tốt.” Mạnh Hạo thanh âm nhàn nhạt truyền đến, dần dần biến mất, nơi đây một mảnh tĩnh mịch.

La Trùng run rẩy thoáng một phát, lập tức bỏ đi hết thấy ý niệm trong đầu, giờ phút này duy nhất nghĩ cách, tựu là đời này tuyệt không bước vào nơi đây vạn dặm ở trong.

Đóa Lan hô hấp dồn dập, mắt phượng co rút lại, nàng tại Tây Mạc đã từng gặp một ít cái gọi là Yêu Chủ, nhưng lại theo chưa bao giờ đã từng gặp như thế quỷ dị chi yêu.

“Nó như hóa thành đồ đằng...” Đóa Lan bỗng nhiên cực kỳ tâm động.

Trong trầm mặc, bốn người bọn họ rất nhanh ly khai, thẳng đến xa xa.

Ngoài động phủ, theo La Trùng một đoàn người rời đi, nơi đây hơn 100 người tu sĩ, nguyên một đám trong mắt lộ ra cuồng nhiệt, lần này tu hành gian nan, tu sĩ nhiều sùng bái cường giả, Mạnh Hạo trước khi cường đại, trực tiếp khiến cho nơi đây tu sĩ, tâm thần rung chuyển.

“Thấy được chưa, cái này là Ngũ Gia truyền thụ ra tiên pháp, các người về sau chăm chú tu hành, dựa theo ta nói luyện tập, dùng không được bao lâu, cũng sẽ lợi hại như vậy!” Anh Vũ chớp mắt, lập tức bay lên, âm thanh mở miệng.

Trong động phủ Mạnh Hạo, cúi đầu nhìn nhìn tay phải của mình, ánh mắt lộ ra một vòng ánh sáng âm u.

“Cái này chỉ tay phải lực lượng, phối hợp tu vi của ta, hơn nữa yêu khí phụ trợ, có thể tùy ý diệt sát Kết Đan trung kỳ, bất quá nếu là gặp được Kết Đan hậu kỳ, chỉ có đeo lên Huyết Tiên mặt nạ.

Có thể vô luận như thế nào, Kết Đan sơ kỳ đỉnh phong ta đây, đã tại Kết Đan cảnh nội, ít có địch thủ. Một khi hoàn mỹ Kim Đan thành công, như vậy theo tu vi bước vào Kết Đan trung kỳ, tắc thì Kết Đan cảnh, có thể làm gì được ta chỉ tu, phượng mao lân giác!” Mạnh Hạo trong mắt lộ ra một cỗ tự tin.

Đối với hắn mà đến, Trúc Cơ cùng Kết Đan tầm đó, bản thân chiến lực chênh lệch thật lớn.

“Chỉ là tìm kiếm cuối cùng một miếng dược thảo sự tình không khó, có thể hoàn mỹ Kim Đan sau thiên kiếp, nhưng lại một cái vấn đề lớn nhất.” Mạnh Hạo nhíu mày, đây mới là nội tâm của hắn băn khoăn chỗ, năm đó Trúc Cơ Thiên cướp đã cực kì khủng bố, nếu không có Huyết Tiên truyền thừa thay thế chống cự, Mạnh Hạo không có khả năng Hoàn Mỹ Trúc Cơ.

Trầm ngâm ở bên trong, Mạnh Hạo bỗng nhiên hai mắt lóe lên, linh thức tản ra, truyền ra một đạo ý niệm, một lát sau, đập đập thanh âm truyền đến, một thân tạp mao Anh Vũ, mang theo không kiên nhẫn, theo ngoại giới đã bay trở lại.

“Người muốn làm gì vậy? Không biết Ngũ Gia ở bên ngoài chính huấn luyện những tu sĩ kia sao? Không biết Ngũ Gia thời gian là cỡ nào quý giá sao?” Anh Vũ trừng mắt Mạnh Hạo.

“Thiên kiếp như thế nào độ?” Mạnh Hạo trực tiếp đương, hỏi lên.

“Thiên kiếp?” Anh Vũ sững sờ, vòng quanh Mạnh Hạo đã bay một vòng, giống như theo thân thể của hắn tất cả cái vị trí nhìn mấy lần, xì xì vài tiếng, lắc đầu.

“Ai cũng độ không được, người nhất định phải chết, xem ra Ngũ Gia lão nhân gia ta cái này Thượng Cổ Tiên Điều, có lẽ cân nhắc lại thay đổi chủ rồi.” Anh Vũ cảm khái một câu, quay người đang muốn bay đi lúc, Mạnh Hạo thần sắc như thường, nhàn nhạt nói một câu.

“Liên như thế nào độ kiếp cũng không biết, còn tự xưng không gì không biết Thượng Cổ Tiên Điều.” Mạnh Hạo biểu lộ ra một vòng trào phúng.

Cái này trào phúng thần sắc rơi vào Anh Vũ trong mắt, lập tức khiến nó toàn thân không nhiều lắm tạp mao toàn bộ dựng thẳng lên, mãnh liệt chăm chăm hướng Mạnh Hạo.

“Ta không biết? Người dám nói ta không biết? Ta... Ta mới không mắc mưu!” Anh Vũ hô hấp co quắp, đang muốn mở miệng lúc, lập tức cải biến lời nói, cúi đầu lộ làm ra một bộ phong khinh vân đạm bộ dạng, đi mổ chính mình mao.

“Ta nhìn người tựa là một chỉ tạp mao Anh Vũ!” Mạnh Hạo nhàn nhạt nói ra, trong thần sắc mĩa mai chi ý, càng thêm rõ ràng, dứt khoát hai mắt nhắm nghiền, lộ làm ra một bộ khinh thường tiếp tục nói chuyện với nhau bộ dáng.

Anh Vũ lập tức nổi giận, hung hăng địa mổ thoáng một phát chính mình tạp mao, rống to.

“Ai nói ta không biết, thiên kiếp đó là người bình thường có thể độ sao, ta biết rõ một loại phương pháp có thể áp chế trì hoãn thiên kiếp hàng lâm, đây là tiên thuật, sẽ không ta không biết!”

“Nguyên lai người hay vẫn là không biết.” Mạnh Hạo bay bổng nói câu.

”Thiên kiếp là cái rắc, lão tử năm đó một hơi có thể độ rồi, coi như là hiện tại, đối kháng thiên kiếp cũng có một vạn... Không, là hơn 100 vạn chủng phương pháp, ta cho người biết trong đó một loại, là tìm đến căn Bất Diệt, tắc thì diệt không khô, diệt không khô, tắc thì căn Bất Diệt tử mẫu kỳ vật!

Như vậy người chỉ cần giữ vững vị trí căn, dùng diệt đến đối kháng thiên kiếp, có thể độ kiếp!”

“Bất quá loại này kỳ vật ít càng thêm ít, tới cùng loại cũng đồng dạng quá ít, gần như diệt sạch, hẳn là có Đại Cơ Duyên, Đại Tạo Hóa chi nhân mới có thể gặp đến, ta nhìn người tướng mạo, đoán chừng là huyền rồi, người không phải loại người như vậy, người nhất định phải chết.” Anh Vũ tức giận quát.

Mạnh Hạo nghe đến đó, bỗng nhiên hai mắt lóe lên, cẩn thận thưởng thức Anh Vũ đích thoại ngữ, cảm thấy rất có đạo lý đồng thời, hẳn trong giây lát trong óc trở mình lặn, nhớ tới một loại tại đây Mặc Thổ kỳ vật, cùng Anh Vũ theo như lời, hoàn toàn cùng loại!

326. Chương 326: Cái Này Chưa Thử Qua!

“Căn Bất Diệt, tắc thì diệt không khô, diệt không khô tắc thì căn Bất Diệt. . .” Mạnh Hạo mắt lộ ra trầm tư, loại này liên quan quan hệ, lẫn nhau như tử mẫu bình thường kỳ vật, Thiên Địa hiếm thấy, cực kỳ rất thưa thớt.

Nhưng hôm nay tại Mạnh Hạo trong óc hiển hiện, lại là năm đó nghe được khác một câu.

“Tầm Bất Tử, tắc thì ti không ngừng, ti không ngừng, tắc thì tầm Bất Diệt!” Những lời này hình dung, đúng là dùng Tất La Lôi cây dâu đình diệt nuôi năng, còn có nhất định tỷ lệ theo Tuyệt Hàn lột xác thành đích thiên hạ kỳ trùng Vô Mọc Tầm.

“Ngoại trừ này tầm bên ngoài, còn có một loại phương pháp, chỉ là hôm nay vẫn không được thực. . .” Mạnh Hạo trong mắt kỳ quang chớp động, hẩn nghĩ tới máu của mình thân.

Loại này huyết thân, tuy nói không phải bản tôn Bất Diệt tắc thì bọn hẩn Bất Tử, nhưng bởi vì bọn hẩn hạch tâm là Bì Đổng da, cho nên cái kia da không toái, tắc thì bọn hẩn tự tính toán hủy diệt, cũng sẽ lại sinh ra đến, nếu nói là vô hạn sẽ có khoa trương, nhưng muốn chính thức tử vong, thực sự tuyệt không phải dễ dàng.

Chỉ có điều huyết thân tu vi cùng Mạnh Hạo bản tôn tương đối kém cách quá nhiều, mặc dù là rất khó bị phá hủy, có thể nếu là mặt đối thiên kiếp, Mạnh Hạo không cần đi chần chờ, đã biết hiểu, huyết thân tất bại.

“Ngoại trừ là luyện cửu đại huyết, dung chính mình nghịch chuyển cưỡng ép thành cửu đại phía trên nhiều một đời, như thế thành Huyết Linh, mới có thể làm được ta Bất Diệt, tắc thì linh không tiêu tan!”

Tại Mạnh Hạo cái này trầm tư lúc, một bên Anh Vũ về mặt ngạo nghễ, lại khôi phục khinh thường thần sắc, quét Mạnh Hạo liếc, ngạo nghễ mở miệng.

“Đừng suy nghĩ, loại này kỳ vật, chỉ có cái loại này Đại Cơ Duyên, Đại Khí Vận, Đại Tạo Hóa chi nhân, mới có thể có được, ví dụ như Ngũ Gia ta năm đó thì có một đầu ngó sen, cũng chỉ có như ta như vậy, mới chỉ là chuẩn bị một loại mà thôi.”

Mạnh Hạo không để ý đến Anh Vũ, trầm tư lúc, trong óc lần nữa lóe lên, mượn Anh Vũ đối với cái này loại kỳ vật thuyết pháp, như mở ra Mạnh Hạo trong đầu sở hữu trí nhớ cùng suy nghĩ, hẩn mấy ngày này luôn đang suy tư như thế nào độ kiếp. Dù sao tại đây không có Huyết Tiên truyền thừa, có thể nói là một hồi Mạnh Hạo chân chân chính chính đi tự mình đối mặt khảo nghiệm.

Bởi vì suy tư việc này quá lâu, cho nên khi Anh Vũ đích thoại ngữ vừa ra, như cùng là đốt lên Mạnh Hạo suy nghĩ. Dù loại ý niệm trong đầu toàn bộ hướng về một cái phương hướng bộc phát.

”Loại này kỳ vật. Ta còn có một phương pháp, tự là mượn này thiên địa nội yêu khí. Ngưng tụ ra hư ảo hóa thân, loại này hóa thân hôm nay cũng có thể ẩn chứa ý thức của ta sau đi giết người, như vậy dùng để đối kháng thiên kiếp. . .

Đáng tiếc, cái này hóa thân hay vẫn là quá yếu một ít. Nhưng đây cũng là một cái phương hướng.” Mạnh Hạo hai mắt càng thêm sáng ngời, hẩn chợt phát hiện, chính mình ở bên trong rõ ràng loại này kỳ vật, chừng ba loại.

“Hơn nữa, ta còn có Bì Đổng!” Mạnh Hạo hai mắt hơi không thể tra tránh bỗng nhúc nhích, Bì Đổng là hẩn độ kiếp cuối cùng thủ đoạn, có quan hệ hẩn nuốt Lôi Điện sự tình. Hẩn đã sớm đã ra động tác chủ ý.

“Mà thôi mà thôi.” Anh Vũ mắt lé nhìn nhìn Mạnh Hạo, về mặt chính mình không gì không biết bộ dạng, thở dài.

”Vừa rồi phương pháp đích thật là có chút khó khăn rồi, đoán chừng cái này Thương Khung trong ngoài. Cũng cũng chỉ có Ngũ Gia mình có thể làm được, đối với những người khác mà nói, đây chỉ là một tràng mộng.

Ngũ Gia tri thức uyên bác, Thượng Cổ Tiên Đế, không gì không biết, ta tự sẽ nói cho người biết một cái phương pháp, phương pháp này không khó, đặc biệt đơn giản, bất quá cũng cần có đủ nhất định được cơ duyên cùng Tạo Hóa chi nhân mới có thể đạt được.

Phương pháp này rất đơn giản, người cần một cái lõi hồn tại bên người, đã có lõi hồn tại, độ kiếp hội nhẹ nhõm quá nhiều, bất quá cái này lõi hồn cần chính mình đến bồi dưỡng, đầu tiên người phải có một cái tu vi cao thâm tu sĩ chi hồn, sau đó chậm rãi dùng Lôi Đình đi cải biến hẩn hồn thể, dần dần Lôi Đình càng ngày càng nhiều, tiếp tục như vậy, này hồn nếu như Bất Diệt, như vậy có thể miễn cưỡng với tư cách lõi hồn đến dùng.” Anh Vũ đánh nửa cái hà hơi, thân thể nhoáng một cái, theo trong động phủ lập tức bay ra, đã đến ngoại giới, tiếp tục bắt đầu đối với những tu sĩ kia, truyền thụ lại để cho bọn hẩn xoay quanh chạy bộ cái gọi là tiên thuật đi.

Mạnh Hạo khoanh chân ngồi trong động phủ, trong óc hiển hiện Anh Vũ có quan hệ lõi hồn đích thoại ngữ, dần dần thần sắc có chút cổ quái, sau nửa ngày về sau, hắc củi đầu tại trên Túi Trữ Vật vỡ, huyết sắc mặt nạ trong tay, linh thức lập tức dung nhập trong đó, thấy được bởi vì Anh Vũ sau khi xuất hiện, bị Bì Đổng quên Lý gia lão tổ.

Lý gia lão tổ hôm nay không còn là uể oải, nhưng lại run rẩy, vừa nhìn thấy Mạnh Hạo xuất hiện, lập tức thân thể có chút run rẩy, hiển nhiên là đối với Bì Đổng đã sợ hãi đã đến cực hạn.

Mạnh Hạo nhìn Lý gia lão tổ một vòng, ánh mắt tại hắc hồn trên hạ thể quét tới quét lui, hai mắt càng ngày càng sáng.

Cái này sáng ngời ánh mắt, lại để cho Lý gia lão tổ cảm thấy run như cày sậy.

“Người. . . Người muốn làm gì!” Lý gia lão tổ vội vàng cảnh giác mở miệng, hắc củi đầu cảm bất hảo, giống như đem có cái gì thê thảm sự tình, phát sinh ở chính mình đáng thương hồn trên hạ thể, hắc hôm nay, sớm sẽ không có từng đã là cao ngạo, bị Bì Đổng tra tấn, muốn chết cũng không thể.

Mạnh Hạo không nói gì, lần nữa nhìn Lý gia lão tổ liếc về sau, bỗng nhiên linh thức khê động, cái này huyết sắc mặt nạ nội nhảy mất xuất hiện một đạo thiểm điện, nổ vang gian thẳng đến Lý gia lão tổ mà đi, lập tức rơi xuống, oanh tại Lý gia lão tổ hồn trên hạ thể.

“Chết tiệt, người muốn làm gì!” Lý gia lão tổ chấn động toàn thân, hồn thể suýt nữa tản ra.

Mạnh Hạo nhẹ gật đầu, linh thức lần nữa tản ra, không bao lâu, một đạo lại một đạo thiểm điện, ầm ầm rơi xuống, Lý gia lão tổ có tiếng kêu thảm thiết liên tiếp không ngừng mà truyền ra.

Quá trình này, Mạnh Hạo giằng co ước chừng một canh giờ, chứng kiến Lý gia lão tổ đã hồn thể mơ hồ, cái này mới rời đi.

“Tên điên, thằng này là cái tên điên, còn có cái kia Bì Đổng, đó là một ác mộng, một ngày nào đó, lão phu muốn báo thù!” Lý gia lão tổ nghiêng răng nghiêng lợi, có thể nói nói lấy, lại cảm giác mình thật sự là quá mức đáng thương, không khỏi trường thở dài.

Trong động phủ, Mạnh Hạo mở mắt ra.

”Lý gia lão tổ tu vi không tầm thường, phù hợp trở thành lõi hồn điều kiện, như vậy kế tiếp, chính là muốn dùng hết thấy phương pháp, đi lại để cho hắc chậm rãi thích ứng Lôi Điện.

Còn có tự là cần Vô Mộc Tâm, bất quá trước đây, ta có lẽ ra ngoài một chuyến, đem hoàn mỹ Kim Đan cuối cùng một vị dược thảo đạt được.” Mạnh Hạo hạ quyết tâm về sau, linh thức tản ra, tại bên ngoài nhảy mất đã tìm được Hoàng Đại Tiên, đem chính mình cần có cái này gốc dược thảo bộ dạng, khắc ở Hoàng Đại Tiên trong đầu.

Hoàng Đại Tiên đang đắc ý nhìn xem một đám người tại Anh Vũ lượn vòng xuống, tại bốn phía chạy nhanh, bỗng nhiên thân thể run lên, trong óc hiện lên Mạnh Hạo thanh âm.

Nửa tháng sau, Mạnh Hạo cần thiết cái kia gốc dược thảo, ở chỗ này hơn 100 người tu sĩ tản ra lần lượt tìm hiểu phía dưới, đã tìm được manh mối, đương cái này manh mối bị khắc ở ngọc giản nội, đưa đến Mạnh Hạo trong tay lúc, Mạnh Hạo theo trong động phủ đứng lên.

“Chín thành liên minh một trong đông Lạc Thành.” Mạnh Hạo ánh mắt theo ngọc giản bên trên thu hồi, trong lúc này còn có một bộ nửa cái Mặc Thổ địa đồ, trong đó đông Lạc Thành, khoảng cách nơi đây không phải rất xa.

Hôm nay Mạnh Hạo. Đối với Mặc Thổ thực lực, từ lâu theo ngoại giới cái kia hơn một trăm người trong miệng biết được, Mặc Thổ Cung, Cửu Minh bên ngoài. Toàn bộ Mặc Thổ liên toàn bộ đều là tán tu rồi. Những đại lượng này tán tu, tạo thành lần lượt tiểu thế lực. Có mạnh có yếu, nhưng lại chia rẽ.

Trong đó Cửu Minh, là chín cái Mặc Thổ mạnh nhất tu chân gia tộc diễn biến tu sĩ thành trì, lẫn nhau liên hợp cùng một chỗ đối kháng Mặc Thổ Cung mà hình thành thế lực. Cửu đại gia tộc, lẫn nhau đồng minh.

Mạnh Hạo cần thiết linh Lan Diệp, là một loại cũng không hiếm thấy được thảo, có thể tuy nói cũng không hiếm thấy, nhưng ở tán tu trong thế lực nhưng lại không có, duy chỉ có tại trong chín thành, mới có thể đạt được.

Mà cái này đông Lạc Thành. Có tin tức nói chuẩn bị tại ngày gần đây tổ chức một hội đấu giá hội, tại đây đấu giá hội bên trên, có không ít bảo vật bán đi, thậm chí còn có một chút đan dược tồn tại. Về phần dược thảo, bởi vì linh Lan Diệp có thể không nên luyện hóa trực tiếp ăn sống, có đủ chữa thương chi dụng, cho nên cũng có bán đi.

Mạnh Hạo tay áo hất lên, đắm chìm một năm nhiều thời giờ về sau, hấn đi ra động phủ, cả người hóa thành một đạo trường hồng, giống như là Bôn Lôi gào thét mà đi.

Tóc của hấn theo Hỗn Nguyên Bổ Thiên Đan nuốt vào, đã khôi phục thành màu đen, cặp mắt của hấn thâm thúy, một thân áo bào xanh, khuôn mặt tuấn lãng, nhất là mi tâm một cái giống như lân không phải lân, giống như vũ không phải vũ ẩn ký, khiến cho hấn thoát nhìn liền rất là không tầm thường.

Mạnh Hạo ra ngoài, Bì Đổng cùng Anh Vũ tự nhiên cũng đều đi theo, cùng một chỗ rời đi.

Giữa không trung, Mạnh Hạo hóa thành cầu vòng gào thét, tại Anh Vũ khiển trách, Bì Đổng cùng hấn cãi lộn mấy ngày, thậm chí hai người bọn họ còn đánh đập tàn nhẫn, cuối cùng nhất Anh Vũ dùng ra đòn sát thủ, một loạt “Người có muốn biết hay không” nói ra miệng, khiến cho Bì Đổng cứ việc không cam lòng, nhưng vẫn là biến thành một cái lục lạc chuông, buộc tại Anh Vũ trên mắt cá chân.

Mà Anh Vũ, thì là đứng tại Mạnh Hạo bả vai, theo Mạnh Hạo đi về phía trước, trên mặt dần dần lộ ra ở giữa thiên địa, Thương Khung trong ngoài, Thượng Cổ Tiên Điều, Duy Ngã Độc Tôn ý ngạo ngễ.

Đại địa một mảnh đen kịt, màu đen trong đất bùn có một ít màu đen thực vật sinh trưởng, nhìn lại lúc, có loại âm trầm cảm giác, một đường Mạnh Hạo không có dừng lại, dựa theo trong đầu địa đồ, hướng về đông Lạc Thành bay đi.

Mấy ngày về sau, một tòa Thanh sắc thành trì, tại Mạnh Hạo ánh mắt cuối cùng xuất hiện, giờ phút này là hoàng hôn, cái này thành trì cũng không phải là hùng tráng, cũng không phải tứ phương chi hình, mà là như một mảnh lá cây rơi vào màu đen cả vùng đất.

Bốn phía tường thành, là do một ít thực vật sinh trưởng biên chế mà thành, loại này xanh biếc nhan sắc, khiến cho này thành tại đây phiến màu đen đại địa, thoát nhìn cực kỳ dễ thấy.

Trong thành cũng không có thiếu đại thụ, mỗi một cây đại thụ đều có đại lượng cành tản ra, lẫn nhau biên chế cùng một chỗ, tạo thành một chỗ lại một chỗ bình đài.

Khiến cho này thành, như đã có hai tầng, một tầng tất nhiên mặt, một tầng là giữa không trung.

Thậm chí còn có tầng thứ ba, đó là này thành chính giữa một cây đại thụ, biên chế lên nội thành, phóng mắt nhìn đi, loại này kỳ dị tu sĩ thành trì, lại để cho Mạnh Hạo hai mắt tỏa sáng.

Theo tiếp cận, ngoại trừ cửa thành do bảy tám phiến cực lớn lá cây tạo thành cửa thành có ra ra vào vào tu sĩ bên ngoài, trong thành cũng không có thiếu tu sĩ tồn tại.

Giữa không trung, còn có một chỉ đủ có vài chục trượng lớn nhỏ Phượng Hoàng, một thân đỏ thắm lông vũ, chính nằm sắp tại ở giữa nội thành tán cây bên trên, thoát nhìn cực kỳ xinh đẹp.

Nhưng cẩn thận nhìn, đó cũng không phải Phượng Hoàng, chỉ có điều bộ dáng tương tự, là một chỉ thuần sắc Khổng Tước.

Nó khi thì ngẩng đầu, cao ngạo hướng về thành trì nhìn lại, cứ việc không có tràn ra tu vi chấn động, có thể Mạnh Hạo xa xa xem xét, tựa không khỏi hai mắt có chút co rút lại, cảm nhận được cái này Khổng Tước khí tức trên thân, đối với chính mình tồn tại uy hiếp.

Khổng Tước trong mắt giống như không có gì người có thể bị nó để vào mắt, khe quét mà qua lúc, thần sắc mang theo ngạo ngễ, mang theo một vòng khinh miệt.

“Con em người, dám ở Ngũ Gia trước mặt lộ ra loại này bộ dáng.” Mạnh Hạo nghe được trên bờ vai Anh Vũ, giờ phút này nói thâm một câu.

Cái này Xích sắc Khổng Tước, Mạnh Hạo tại ngọc giản bên trên đã từng gặp giới thiệu, là này thành đông Lạc gia tộc Thánh Thú, nghe nói có một ít ngoại nhân không biết kỳ dị, ngày bình thường ngẫu nhiên biết bay ra, tại trong thành bay múa, sở hữu chứng kiến chi nhân, đều gọi chi tuyệt mỹ.

Sắp tới gần cửa thành lúc, Mạnh Hạo mắt nhìn xa xa cái con kia xinh đẹp Khổng Tước, đang muốn đi vào thành trì, nhưng lại tại cái này trong tích tắc, hắn đã nghe được bên tai, đến từ Anh Vũ đã thay đổi âm ồ ồ hô hấp.

“Ồ? Cách tới gần xem, rõ ràng còn rất làm dáng. . . Giống như Hồng sắc tước điều, cái này chưa thử qua a. . .” Mạnh Hạo không đợi phản ứng trở về mấy câu nói đó hàm nghĩa, trong chốc lát, Anh Vũ biến mất, Mạnh Hạo tận mắt thấy, giữa không trung gợn sóng quanh quẩn, một đạo tạp bằng vào không xông ra, thẳng đến Khổng Tước mà đi.

327. Chương 327: Phần Nộ Đông Lạc Linh!

Một màn này xuất hiện quá đột ngột, Mạnh Hạo giật mình tại đầu đó, có chút không có kịp phản ứng, chỉ thấy giữa không trung bỗng nhiên xuất hiện một đạo tạp quang, dùng tốc độ cực nhanh, như một đạo lưu tinh, thẳng đến ưu nhã xinh đẹp cao ngạo Xích sắc Khổng Tước.

Tạp quang ở bên trong, đúng là Anh Vũ, thân thể hắn như là một cây ném lao, ngửa đầu, khiến cho đầy huệ tử như tràn ra hàn mang, thân thể co rút lại cùng một chỗ, như là mũi thương!

Càng là tại trong mắt của nó, Mạnh Hạo không biết có phải hay không ảo giác, hắn thấy được kích động, hưng phấn, ẩn ẩn còn có chấp nhất cùng ngân dăng. . .

Tốc độ cực nhanh, bên trên một hơi còn ở phía xa, có thể tiếp theo tức, lại xuất hiện ở Xích sắc Khổng Tước bên người.

Xích sắc Khổng Tước toàn thân bộ lông mãnh liệt dựng thẳng lên, xinh đẹp đầu lâu lập tức chuyển qua, lộ ra một cổ không dung xâm phạm Phượng Nghi chi uy nháy mắt, đột nhiên, Mạnh Hạo mở to mắt, trong óc vu vu một tiếng, đã có không ổn dự cảm một cái chớp mắt, hắn chứng kiến Anh Vũ hóa thành tạp quang, lập tức phóng đi Xích sắc Khổng Tước bờ móng. . .

Hí!

Thê lương tê mình, tại đây một cái chớp mắt, mãnh liệt theo vốn là ưu nhã xinh đẹp Xích sắc Khổng Tước trong miệng mãnh liệt truyền ra, thanh âm này mang theo thê thảm, giống như lại khó có thể hình dung kịch liệt đau nhức đem cái này Xích sắc Khổng Tước bao phủ.

Lông của nó phát toàn bộ dựng thẳng lên, ánh mắt của nó vận vẹo, nó cao nhã nháy mắt không thấy, vẻ đẹp của nó cũng ở đây một cái chớp mắt, đã trở thành thống khổ, thân thể mãnh liệt run rẩy, thê thảm thanh âm truyền khắp toàn bộ Đông Lạc Thành, khiến cho nội thành đại lượng Mặc Thổ tu sĩ, nhao nhao tại lúc này kinh ngạc ngẩn đầu, nhìn về phía Khổng Tước.

Bọn hắn chứng kiến, cho tới bây giờ đều là ưu nhã cao ngạo Khổng Tước, giờ phút này run rẩy thân thể, không ngừng mà phát ra thê thảm tê mình, thân thể càng là bay ra, tại giữa không trung đại lực vận vẹo vung vẩy, cánh phát. Như muốn đem trên người nào đó vật thể vung ra.

Nhưng lại vụ sự vô bổ. Kêu thảm thiết trong. Cái này Khổng Tước con mắt đều đỏ, toàn thân nháy mắt tự xuất hiện ngập trời biển lửa, tại đây trong biển lửa, nó có tiếng kêu thảm thiết càng thêm thê lương, toàn thân lông vũ nổ tung, giống như lâm vào điên cuồng.

Thành trì bên trong sở hữu tu sĩ, nguyên một đám trốn mất há hốc mồm, không biết cái này Khổng Tước đã xảy ra chuyện gì. Nhưng tuy nhiên cũng có thể cảm nhận được, tựa hồ nó hôm nay đang tại kinh nghiệm nào đó không cách nào hình dung thống khổ.

Càng là ở thời điểm này, Đông Lạc Thành tu chân gia tộc, Đông Lạc gia đại lượng tu sĩ, mang theo lo lắng, theo thành trì trong trực tiếp bay ra, thẳng đến Khổng Tước mà đi, trong đám người còn có một tuổi trẻ nữ tử, cô gái này ăn mặc một thân màu xanh lá váy dài, dung nhan xinh đẹp. Sở sở động lòng người, giờ phút này mắt phượng lo lắng. Về mặt không biết làm sao, mang theo đau lòng, muốn đi đón gần Khổng Tước.

“Xích Tước, người làm sao vậy. . .” Thanh âm của nàng rất là êm tai, như chim sơn ca.

“Là Đông Lạc gia Đông Lạc Linh Tiên Tử. . .”

“Đúng là vị kia nghe nói là Mặc Thổ các gia tộc nữ tu ở bên trong, dung mạo đủ để liệt vào Top 3 Đông Lạc Linh!”

Nội thành tu sĩ, nhưng phàm là thấy như vậy một màn, đều tại lẫn nhau thấp giọng đàm luận, Mạnh Hạo đã sớm cúi đầu rất nhanh đi vào thành trì, giờ phút này hắc da đầu run lên, trốn trong đám người, sắc mặt có chút tái nhợt, nhìn xem giữa không trung trong ngọn lửa, thê lương kêu thảm thiết Khổng Tước.

“Chết tiệt Anh Vũ!” Mạnh Hạo cắn răng, nhưng trong lòng nhưng lại bay lên cảm giác vô lực, hắn đã sớm nên nghĩ đến đối phương ham mê, trước khi tại trong gương đồng không cách nào đi ra, còn cần Mạnh Hạo đi chủ động lấy ra, nhưng hôm nay cái này Anh Vũ có thể thoát ly gương đồng, thấy được như vậy lông vũ xinh đẹp Khổng Tước, há có thể nhìn được.

“Ngần vạn đừng làm cho người biết rõ nó là ta mang đến. . .” Mạnh Hạo cau mày, đúng lúc này, bỗng nhiên trên bầu trời Khổng Tước, thê lương có tiếng kêu thảm thiết lần nữa truyền ra, lúc này đây mọi người thấy rõ ràng, tại đây Khổng Tước bờ mông về sau, có một đạo tạp quang cấp tốc bay ra, không đợi mọi người thấy thanh tạp quang nội chi vật, đạo này tạp quang giống như lại tích lũy một ít khí lực, lại gào thét thẳng đến Khổng Tước.

Vô luận nó như thế nào né tránh, đều không thể tránh được tạp quang xâm lấn, một màn này rơi vào mọi người trong mắt, lập tức hóa thành trọn mắt há hốc mồm cùng một mảnh tỉnh mạch.

Trong mắt bọn hắn, bỗng nhiên đã minh bạch cái này Xích sắc ưu nhã Khổng Tước, tại sao lại phát ra như vậy thê thảm tiếng kêu. . .

“Cái này. . .”

“Đây là cái gì đồ chơi, cư nhiên như thế. . . Không cách nào hình dung. . .”

“Cái này tạp quang chui vào địa phương, trời ạ, còn có loại này pháp bảo hay sao? Đây là cái gì pháp bảo, quá ác độc rồi, quá ác độc, quá sắc bén rồi. . .” Bốn phía chỉ nhân lập tức vù vù, lộ ra không cách nào tin, càng có hoảng sợ.

Trong đám người Mạnh Hạo nghiêng răng nghiêng lợi, cảm giác mình mặt đỏ rần, giờ phút này hắn sợ bị người biết rõ, cái kia tạp chỉ là theo chính mình mà đến.

Đông Lạc Thành gia tộc tu sĩ, giờ phút này tại giữa không trung, ý đồ đi trợ giúp Khổng Tước, còn có Đông Lạc Linh cũng là mang trên mặt lo lắng, mà khi bọn hắn thấy được đạo kia tạp quang về sau, nhưng lại nguyên một đám toàn bộ ngốc tại đầu đó.

Xích sắc Khổng Tước kêu rên, ánh mắt lộ ra ủy khuất, càng có thống khổ, trực tiếp một đầu rơi hướng đại địa, toàn thân run rẩy, giờ phút này Đông Lạc Thành gia tộc tu sĩ mới kịp phản ứng, nguyên một đám nổi giận phóng đi, có thể tới gần Khổng Tước về sau, lại hoàn toàn không có chỗ nghe thấy, đạo kia thần bí tạp quang đã sớm biến mất, chỉ còn lại lưu Khổng Tước trên mặt đất, mỗi một hấp hối.

Những Đông Lạc gia này tộc tu sĩ nguyên một đám sắc mặt cực kỳ khó coi, Đông Lạc Linh càng là ánh mắt phóng hỏa, ngay sau đó tắc thì là cả thành trì phong tỏa cùng giới nghiêm, đại lượng Đông Lạc Thành gia tộc tu sĩ xông ra, như lang như hổ giống như mang theo sát cơ cùng phần nộ, bắt đầu tìm kiếm đạo kia tạp quang.

Có thể tưởng tượng, nếu như bọn hắn đã tìm được thần bí tạp quang, tất nhiên sẽ dùng thảm thiết chi cực thủ đoạn đến với tư cách trừng phạt. . .

Về phần Xích sắc Khổng Tước, tắc thì bị người dùng tốc độ nhanh nhất mang đi chữa thương. . .

Mạnh Hạo sắc mặt đồng dạng khó coi, theo đám người tản ra, Anh Vũ đi đâu, hắn không biết, giờ phút này cũng không tâm tình đi để ý tới, hắn cũng sợ giờ phút này Anh Vũ đột nhiên xuất hiện tại trên vai của mình, nếu như nói như vậy, Mạnh Hạo nhất định phải tốc độ nhanh nhất chạy khỏi nơi này.

Hắn đột nhiên cảm giác được, hay vẫn là Bì Đổng càng nhu thuận một ít. . .

Toàn bộ Đông Lạc Thành, theo màn đêm hàng lâm, theo một màn này bị nơi đây tu sĩ không ngừng tản ra, dần dần nội thành đã không người không biết việc này, nhất là đêm khuya lúc, thành trì nội khi thì gào thét mà qua Đông Lạc gia tộc tu sĩ, không không nói rõ chuyện hôm nay, đối với gia tộc này mà nói, nhắc lên lớn cỡ nào lửa giận.

Đông Lạc gia tộc trong phủ đệ, Đông Lạc Linh trong mắt mang theo nước mắt, trấn an lấy thiếp đi lúc, như trước thân thể khi thì run rẩy Xích Tước, mỗi lần chứng kiến Xích Tước run rẩy bộ dạng, Đông Lạc Linh tự trong mắt lộ ra sát cơ mãnh liệt.

“Tìm được đạo kia tạp quang, tìm được vật ấy, ta muốn đem nó phanh thây xé xác!” Đông Lạc Linh nghiêng rằng nghiêng lợi.

Đêm dài, Mạnh Hạo khoanh chân ngồi trong thành một chỗ quán rượu trong phòng, sắc mặt khó coi. Hồi lâu thở dài. Đang muốn nhắm mắt ngồi xuống thời gian. Bỗng nhiên hai mắt mạnh mà mở ra, thấy được trong phòng, trống rỗng xuất hiện Anh Vũ.

Như cũ là một thân tạp mao, móng vuốt bên trên đối Bì Đổng biến thành lục lạc chuông, vẻ mặt cuồng ngạo chỉ ý, trong mắt ở chỗ sâu trong còn mang theo một đám thỏa mãn cùng đắc ý.

“Khục khục, Ngũ Gia ta đã trở về.” Anh Vũ nghênh ngang đứng ở trên mặt bàn, hất cằm lên. Nhìn về phía Mạnh Hạo.

“Thoải mái sao?” Mạnh Hạo trên mặt nhìn không ra hỉ nộ, nhàn nhạt mở miệng.

“Rất thư thái! !” Anh Vũ nghe xong những lời này, lập tức tự thở sâu, trong thần sắc cuồng ngạo tán đi, mà chuyển biến thành thì còn lại là vẻ mặt dư vị.

“Loại này thuần sắc tước điều, Ngũ Gia ta thử qua rất nhiều nhan sắc, tự tính toán chúng lão tổ Phượng Hoàng, năm đó đều bị ta thử qua rồi, có thể duy chỉ có cái này Xích sắc chưa thử qua, không tệ không tệ.” Anh Vũ cảm khái mở miệng.

“Người biết một khi bị phát hiện. Hội cho chúng ta trêu chọc bao nhiêu phiền toái sao.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng.

“Sợ cái gì, tin Ngũ Gia. Được suốt đời, Ngũ Gia vừa ra, ai dám tranh phong, bọn hắn dám đến trêu chọc ta, ta tự giết chết bọn chúng, hướng đối phó tước điều như vậy đi đối phó bọn hắn!” Anh Vũ ngạo nghễ ngẩng đầu, một bộ Thiên Địa Duy Ngã Độc Tôn khí thế, lần nữa tản ra.

“Không phải ta nói người, làm điều muốn có khí thế, làm người cũng muốn có khí thế, khí thế kia rất mấu chốt, ta có nghĩa vụ đi trợ giúp người, đến đến, cùng ta hết thủy hỏa to. . .”

“Người không đạo đức, người quá tà ác, độ hóa người cái này chỉ vô cùng tà ác điều, là ta cả đời sứ mạng!” Anh Vũ trên mặt cá chân lục lạc chuông, lộ ra Bì Đổng gương mặt, nghiêm túc nói.

”Người câm miệng, con em người, lần đó loại chuyện tốt này không mang người? Năm đó cái con kia Tinh Không Viên Hầu, mang không mang người? Còn có cái kia Hỏa Phượng Hoàng, mang không mang người?

Còn có Tinh Hải nội mọc ra bộ lông cá lớn, còn có cái con kia thứ tám núi lão hổ, còn có cái kia Đại Kim Long, người đều đã quên?” Anh Vũ cúi đầu, mang theo khinh thường, hướng về Bì Đổng nói ra.

“Ách. . . Lão phu là bị buộc!” Bì Đổng chần chờ một chút, cắn răng nói ra.

Mạnh Hạo ở một bên trầm mặc, hắn vốn định đối với sự tình hôm nay nói cái gì đó, có thể giờ phút này nghe được Anh Vũ năm đó cái kia chút ít “Chiến tích”, hắn bỗng nhiên không lời nào để nói rồi, thở dài, lắc đầu không hề đi để ý tới, mà là nhắm mắt ngồi xuống.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, Đông Lạc gia tộc dùng toàn bộ lực lượng, thậm chí còn vận dụng trong tộc chỉ bảo, triển khai thần thức đi sâu tầm nội thành mỗi một chỗ nơi hẻo lánh, có thể nhưng như cũ là không thu hoạch được gì, trận này điều tra, cho đến giằng co ba ngày, mới dần dần tiêu tán.

Mạnh Hạo trong ba ngày này, ra ngoài rồi hai lần, mỗi lần Anh Vũ đều đứng tại trên vai của hắn, chỉ cao khi ngang theo Mạnh Hạo trong thành nhìn lại, thậm chí còn có mấy lần đi ngang qua Đông Lạc gia tộc tộc nhân, cũng đều phản đối cái này thoạt nhìn có chút xấu xí Anh Vũ, sinh ra hoài nghi.

“Không cần lo lắng, loại chuyện này Ngũ Gia ta làm khá hơn rồi, cho tới bây giờ không có bị tại chỗ bắt lấy qua, hôm nay trên giang hồ chỉ là truyền lưu Ngũ Gia truyền thuyết, nhưng lại không có ai chính thức đã từng gặp Ngũ Gia bộ dạng.” Anh Vũ ngạo nghễ mở miệng.

Mạnh Hạo trầm mặc.

Hai lần ra ngoài, Mạnh Hạo tìm kiếm đã đến nơi đây tại mười ngày sau muốn cử hành đấu giá hội bên trên, đích thật là sẽ xuất hiện một ít dược thảo, trong đó có mười gốc linh Lan Diệp.

Về phần đấu giá giá cả, Mạnh Hạo cũng hỏi thăm một chút, thuốc này thảo mỗi cách vài năm đều có đánh ra, giá cả ước chừng ở trên Vạn Linh thạch bộ dạng.

Mạnh Hạo trên người, hơn Linh Thạch cầm không đi ra, có thể Quý Hồng Đông trong Túi Trữ Vật, ngoại trừ Cực phẩm Linh Thạch bên ngoài, còn có một chút rải rác Linh Thạch, số lượng ước chừng tại hơn hai vạn, dùng để phục chế đan dược không đủ, nhưng mua sắm cái này linh Lan Diệp, nhưng lại dư xài.

Cho đến ngày thứ tư hoàng hôn, Mạnh Hạo khoanh chân ngồi trong phòng, mở mắt ra, thở dài, hắn biết rõ, phiền toái đã tìm được, việc này lúc trước hắn cũng đã thấy được sơ hở, giờ phút này ngẩng đầu, nhìn về phía cửa phòng.

Không bao lâu, cửa phòng của hắn oanh một tiếng, bị người ở bên ngoài trực tiếp nát bấy, hóa thành vô số mảnh vỡ cuốn vào ốc xá trong

328. Chương 328: Lập Uy!

Cửa phòng nát bấy một cái chớp mắt, Anh Vũ trừng mắt nhìn, xoát một tiếng tựa không thấy tung tích, không biết tàng tới nơi nào, xem Mạnh Hạo sắc mặt có chút khó coi, rõ ràng là cái này Anh Vũ chính mình trên chọc phiền toái, lại làm cho chính mình đến vì nó chui đít, việc này lại để cho Mạnh Hạo tâm tình rất là ác liệt.

Mạnh Hạo trong mắt hàn mang lóe lên, hắn tinh tường biết được, tại đây mạnh được yếu thua cực kỳ nghiêm trọng, thậm chí bị vô số người đem bốn chữ này dự vì cách sinh tồn Mặc Thổ, mềm yếu cùng lui bước, đại biểu cho đối phương sẽ dùng càng mạnh hơn nữa thể lực lượng đến nghiền áp chính mình.

Tại Mặc Thổ, không có có đạo lý, có chỉ là ai mạnh!

Cường giả, thậm chí có thể đi cướp đoạt một thành trì, nô dịch một gia tộc, tại Mặc Thổ làm hết thảy chính mình sự tình muốn làm, bởi vì nơi này không có người sẽ đi có lẽ có ra tay, trừ phi là xâm phạm bản thân lợi ích, bằng không mà nói, coi như là đồ sát tu sĩ, cũng cũng sẽ không có người để ý tới.

Như tạo thành Cửu Minh chín gia tộc, ở này rất nhiều năm qua, không biết thay đổi bao nhiêu, quật khởi một cái, muốn ngược lại kế tiếp, cho đến hôm nay.

Cho nên, tại ốc xá cửa phòng bị người phá hủy về sau, tại hai đạo thân ảnh lập tức nhảy vào mà đến, hàn mang lóe lách, thẳng đến chính mình tới gần nháy mắt, Mạnh Hạo cứ việc duỗi lý, nhưng lại hừ lạnh một tiếng, khoanh chân ngồi xuống bất động, có thể trong mắt đã có sát cơ chớp động, tay phải tia chớp một thanh nâng lên, một ngón tay hư không điểm đi.

Trong chốc lát, hét thảm một tiếng truyền ra, có một cổ thi thể mãnh liệt cuộn ngược lại, trực tiếp bị ném ra cửa bên ngoài, cùng lúc đó Mạnh Hạo tay phải mặt khác bốn chỉ nâng lên, hư không một trảo, trực tiếp tự véo tại một cái hắc y tu sĩ trên cổ.

Mặc cho cái này tu sĩ như thế nào giãy dụa, đều không có chút nào tác dụng, tu vi của hắn cũng ở đây một cái chớp mắt, bị Mạnh Hạo tay phải dùng mãnh vào trong cơ thể Linh lực, trực tiếp giống như là phong tỏa trấn áp.

Quyết đoán ra tay, không thể chần chờ, không thể lộ ra mềm yếu, đây là tại Mặc Thổ sinh tồn trụ cột.

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh, ngẩng đầu lạnh mắt thấy giờ phút này đứng tại ngoài cửa, bảy tám cái ăn mặc hắc y tu sĩ. Những tu sĩ này cả đám đều thần sắc mặt ngưng trọng, không dám bước vào cửa phòng nửa bước, cảnh giác nhìn xem Mạnh Hạo.

“Đông Lạc Linh, cái này là Đông Lạc gia tộc đạo đãi khách sao. Nếu như không để cho ta một cái công đạo, ta mượn người làm lô đỉnh.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng.

Ngoài cửa phòng bảy tám người trầm mặc, đúng lúc này, một nữ tử từ nơi này bảy tám người sau lưng cất bước đi ra, cô gái này ăn mặc màu xanh lá váy dài, dung nhan xinh đẹp, làn da giống như vô cùng mịn màng, đúng là Đông Lạc Linh, nàng nhú lại đôi mi thanh tú, đi ra sau nhìn về phía ốc xá nội Mạnh Hạo.

“Đã biết rõ ta là ai. Tự lập tức đem người của ta thả, bàn lại chuyện hôm nay.” Đông Lạc Linh nhàn nhạt mở miệng, thanh âm êm tai, nhưng lại mang theo hàn ý, nàng tu vi không tầm thường. Là kết đơn sơ kỳ bộ dạng.

Mạnh Hạo nhếch miệng cười cười, hắn cứ việc nhìn như thư sinh, nhưng hôm nay nụ cười này rơi vào trong mắt mọi người, lại có dữ tợn, tay phải mạnh mẽ mà sờ, oanh một tiếng, bị Mạnh Hạo nhéo ở cổ tu sĩ. Trực tiếp thân thể mạnh mẽ run rẩy, cổ triệt để nát bấy, khí tuyệt bỏ mình về sau, Mạnh Hạo thân thể bỗng nhiên đứng lên, hóa thành một đạo tàn ảnh, thẳng đến cửa ra vào mà đi.

Đông Lạc Linh mím môi cười cười. Đứng tại nguyên chỗ không chút nào động, ánh mắt như xem người chết, bên người nàng bảy tám người nhao nhao không chút do dự đi về phía trước ngăn cản, càng là tại đây bảy tám người sau lưng, còn có hai cái lão giả tóc bạc. Ánh mắt như điện, thân thể cao lớn, trên cánh tay bắt ngờ có đồ đồ tồn tại, nhưng thoát nhìn lại không giống Tây Mạc tu sĩ, cái này Nhị lão tu vi không tầm thường, đều là Kết Đan trung kỳ bộ dạng, giờ phút này thân thể nhoáng một cái, ngăn cản tại Đông Lạc Linh trước người.

Bọn hắn tốc độ rất nhanh, có thể Mạnh Hạo tốc độ nhanh hơn, tiếp theo trong nháy mắt, Mạnh Hạo đã đến cửa phòng, nhìn cũng không nhìn ngăn cản đi lên cái kia bảy tám cái tu sĩ, tay áo hất lên, lập tức một cổ cuồng phong nháy mắt theo Mạnh Hạo trên người nổ bung, này phong gào thét thành tuyến, hướng ra phía ngoài tản ra, cái kia bảy tám cái tu sĩ toàn bộ thân thể chấn động, ngay ngắn hướng phun ra máu tươi, nguyên một đám mãnh liệt rút lui ra, thần sắc lộ ra hoảng sợ.

Một màn này, lại để cho Đông Lạc Linh sắc mặt không khỏi biến đổi, hai mắt mãnh liệt co rút lại. Nàng phía trước cái kia hai cái lão giả, cũng đều lập tức thần sắc mặt ngưng trọng.

Mạnh Hạo thủy chung thần sắc như thường, đi ra một bước, thẳng đến Đông Lạc Linh đi tới, cái kia hai cái lão giả ánh mắt lóe lên, ngay ngắn hướng tiến lên, hai người hai tay bấm niệm pháp quyết, tu vi khuếch tán một cái chớp mắt, thì có thuật pháp chỉ lực quanh quẩn.

“Không có đan khí, chỉ là con sâu cái kiến.” Mạnh Hạo thần sắc hiển lộ ngạo nghễ, đây là hắn tận lực chịu, lời nói lồi ra đồng thời, tay phải của hắn nâng lên về phía trước một quyền rơi xuống.

Oanh!

Bên trong một cái lão giả sắc mặt đại biến, huyền hóa ra thuật pháp nháy mắt sụp đổ, thân thể như bị một cổ đại lực oanh kích, phun ra máu tươi, thân thể đập đập liên tục lui về phía sau.

Cái khác lão giả cũng là hai mắt co rút lại, gầm nhẹ một tiếng đang muốn ra tay, có thể Mạnh Hạo tay trái tốc độ cực nhanh, dùng lập tức điểm vào người này mi tâm, nhẹ nhàng đụng một cái, lập tức ngoại nhân

nhìn không tới bốn phía Thiên Địa yêu khí, một cái chớp mắt ngưng tụ mà đến, chui vào lão giả này trong cơ thể, khiến cho lão giả này lập tức gân xanh cổ lầy, hai mắt nháy mắt mờ mịt.

Đây hết thấy đều là một cái chớp mắt phát sinh, giờ phút này Mạnh Hạo đã thông dong đi về hướng sắc mặt cấp tốc biến hóa Đông Lạc Linh.

“Tại ta gia tộc thành trì nội, người dám mạo phạm ta, người hẳn phải chết không thể nghi ngờ!” Đông Lạc Linh trong lòng biết chuyện hôm nay chính mình lỗ mãng rồi, giờ phút này mình bạch lẫn nhau chênh lệch quá lớn, chỉ có thể nghiêm nghị mở miệng.

Mạnh Hạo mắt lạnh lẽo mắt nhìn Đông Lạc Linh, tay phải nâng lên, đang muốn ôm đồm đi lúc, bỗng nhiên hắt chân mây hơi nhú lại, tay phải một chầu, hướng về đại địa mặt đất nhấn một cái, toàn bộ quán rượu nổ vang chấn động, từng đạo vô hình khí tức lập tức tại Mạnh Hạo bốn phía vờn quanh, cản trở một thanh từ nơi không xa gào thét mà đến một cây màu đen trường thương.

Cái này trường thương chừng cánh tay trẻ con phẩm chất, thượng diện đều là phức tạp vân tay, giờ phút này vù vù mà đến, như có thể đâm rách hư vô, trực tiếp lại đụng phải Mạnh Hạo thân thể bên ngoài yêu khí vòng xoáy bên trên, nổ vang quanh quẩn, cái này trường thương chấn động trong nát bấy, hóa thành màu xanh lá đan khí tứ tán, có thể mũi thương lại không có tán, mà là đâm vào đã đến vòng xoáy nội, muốn xuyên thấu mà đến lúc, Mạnh Hạo tay phải nâng lên, một ngón tay điểm vào tiến đến mũi thương bên trên.

Đụng chạm một cái chớp mắt, mũi thương run rẩy, phịch một tiếng nổ bung, hóa thành đan khí tiêu tán.

Đông Lạc Linh thừa cơ hội này, thân thể mạnh mẽ mà lui về phía sau, trực tiếp tụt lùi ra khỏi bảy tám trượng bên ngoài, lập tức muốn xông ra, Mạnh Hạo đứng dậy, nhàn nhạt mở miệng.

“Trở lại.”

Một câu, hai chữ, tại truyền ra một cái chớp mắt, Đông Lạc Linh sắc mặt lập tức trắng bệch, nàng hoảng sợ phát hiện, thân thể của mình không gây pháp di động chút nào, tại phía sau của nàng, cái kia trước khi bị Mạnh Hạo chọn mi tâm lão giả, giờ phút này thần sắc mờ mịt, như thất thần, phảng phất bị khống chế hành vi, đem Đông Lạc Linh trói buộc, hướng về Mạnh Hạo tại đây rất nhanh bay tới.

Mạnh Hạo ngẩng đầu, ánh mắt rơi ở phía xa, giờ phút này là hoàng hôn, bốn phía lại không có bất kỳ tu sĩ, từ lâu này cũng giống như không rồi, chỉ có tại cách đó không xa một chỗ phòng ốc đỉnh, đứng đấy một người trung niên nam tử, nam tử này thân thể gầy còm, có chút còng xuống, có thể đứng ở nơi đó, hai mắt lại lộ ra ngưng trọng ánh sao, cũng nhìn về phía Mạnh Hạo.

Hai người ánh mắt tại giữa không trung vô hình đụng chạm, lẫn nhau linh thức lập tức tràn ra, triển khai linh thức áp chế, im ắng nổ vang quanh quẩn, Mạnh Hạo thân thể không chút nào động, có thể trung niên nam tử kia nhưng lại biến sắc, thân thể ngược lại lùi lại mấy bước, khóe miệng tràn ra máu tươi.

“Tu ra đan khí Kết Đan trung kỳ, quả nhiên so với kia hai cái con sâu cái kiến cường đại hơn một ít.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng.

“Các hạ là ai! Vì sao phải cùng ta Đông Lạc gia là địch!” Có chút còng xuống trung niên nam tử, thần sắc càng phát ra ngưng trọng, hẳn có chút nhìn không thấu Mạnh Hạo tu vi, giờ phút này trầm giọng hỏi.

“Việc này tại hạ cũng đang muốn hỏi một câu, ta với người Đông Lạc gia không oán không cừu, vì sao hôm nay muốn phân phát bốn phía, đối với ta vậy giết!” Mạnh Hạo bình tĩnh mở miệng.

“Ngày đó Xích Tước bị thương trước sau, tiến vào thành trì có mười ba người, mặt khác mười hai người ta đều đã từng cái loại bỏ, người là cuối cùng một cái, cũng là cực kỳ có hiềm nghi chi nhân!” Bị bắt đến Đông Lạc Linh, giờ phút này cắn chặt hai hàm răng trắng ngà, chăm chăm vào Mạnh Hạo, nàng ánh mắt lộ ra một cỗ hận ý, nhất là nghĩ đến Xích Tước giờ phút này còn không cách nào phi hành, luôn đang ở trong mộng run rẩy bộ dạng, tựa đối với Mạnh Hạo tại đây càng là hận thấu xương.

“Vớ vẩn đến cực điểm, cố tình gây sự!” Mạnh Hạo sắc mặt trầm xuống, lạnh giọng mở miệng, căn bản cũng không có đi giải thích cái gì, chỉ là tám chữ lồi ra, cho người cảm giác giống như đường đường chính chính.

Trung niên nam tử chần chờ một chút, trên mặt lộ ra cười khổ, hẳn hướng về Mạnh Hạo ôm quyền.

”Việc này là cái hiểu lầm, là xá muội tự tiện điều tra, vị đạo hữu này xin hãy tha lỗi, cái con kia Xích Tước là xá muội âu yếm chỉ vật, thụ này đại biến, chúng ta cũng rất là tức giận, cho nên mới nhiều có đắc tội.

Tại hạ Đông Lạc Hàn, kính xin đạo hữu cho tại hạ một người chút tình mọn, tốt chứ?” Trung niên nam tử thở dài, cười khổ mở miệng.

Mạnh Hạo thần sắc lộ ra chần chờ, tay phải nâng lên vung lên, lập tức trói buộc Đông Lạc Linh lão giả thân thể chấn động mạnh một cái, thần sắc không hề mờ mịt, mà là khôi phục thanh tỉnh, nhưng rất nhanh tự thân thể một cái run rẩy, nhìn về phía Mạnh Hạo lúc, như đã gặp quỷ.

Đông Lạc Linh thân thể nhoáng một cái, hóa thành cầu vồng xuất hiện ở trung niên nam tử bên người, hung dữ chằm chằm vào Mạnh Hạo.

“Đa tạ đạo hữu, vật này là ta Đông Lạc Thành lệnh bài, đạo hữu cầm này lệnh, có thể lúc này thành đạt được hết thảy thuận tiện sự tình.” Đông Lạc Hàn tay phải nâng lên, lấy ra một miếng màu đen lệnh bài, ném ra sau lệnh bài kia phiêu phù ở Mạnh Hạo trước người, bị Mạnh Hạo một thanh tiếp được về sau, nhìn thoáng qua, mấy ngày nay hấn ra ngoài lúc cũng hiểu biết cái này Đông Lạc Thành có năm loại lệnh bài, Xích sắc cao nhất, màu đen tiếp theo, hoàng, lam, bạch cuối cùng, căn cứ bất đồng lệnh bài, có thể trong thành hưởng thụ bất đồng đặc quyền.

Ví dụ như mấy ngày sau đấu giá hội, tự quy định ít nhất cần màu xanh da trời lệnh bài mới có thể tham dự.

Gặp Mạnh Hạo tiếp lệnh bài, Đông Lạc Hàn ôm quyền lần nữa cúi đầu, lời kéo như trước vẫn còn cố chấp Đông Lạc Linh, mang theo tu sĩ khác, rất nhanh ly khai, cho đến đã đi ra phiến khu vực này, Đông Lạc Linh xinh đẹp dung nhan lộ ra tức giận.

“Tam ca, vì sao phải cùng người này thỏa hiệp, chúng ta tra xét vài ngày, mười ba người ở bên trong, tự hấn khả nghi nhất, có người chứng kiến bên cạnh hấn có một chỉ tạp mao Anh Vũ.”

Đông Lạc Hàn trả lại người không đợi nói chuyện, một cái thanh âm uy nghiêm, bỗng nhiên từ một bên hư vô trong truyền ra.

“Là lão phu lại để cho.” Ngay sau đó, theo hư vô nội, đi ra một cái uy nghiêm nam tử, nam tử này thoát nhìn giống như trung niên, nhưng lại có một cỗ tang thương tồn tại, đi ra lúc, Đông Lạc Hàn cùng Đông Lạc Linh, đều lập tức cúi đầu cúi đầu.

“Bái kiến Tộc trưởng.”

“Mặc Thổ đại loạn tương khởi, Cửu Minh tràn đầy nguy cơ, cái lúc này, không muốn vì gia tộc trên chọc cường địch, người này nhìn như Kết Đan sơ kỳ, có thể mới vừa xuất thủ tàn nhẫn vô cùng, chém giết Kết Đan trung kỳ dễ dàng, giống như tán tu lại không giống tán tu, như thay đổi bình thường cũng là không sao cả, hôm nay cái này thời khắc, hết thảy cẩn thận.”

329. Chương 329: Ngũ Gia Phát Uy!

“Mặc Thổ đại loạn?” Đông Lạc Hàn sững sờ, ngẩng đầu nhìn hướng gia tộc Tộc trưởng.

Đông Lạc Linh cũng là ngơ ngác một chút, tại nàng trong trí nhớ, Mặc Thổ tuy nói mạnh được yếu thua, nhìn như không có quy tắc, nhưng trên thực tế Mặc Thổ cùng Cửu Minh tầm đó, đã tồn tại một ít cân đối, tại đây dạng cân đối xuống, Mặc Thổ chỉ là mặt ngoài loạn, có thể căn bản lực lượng, lại không phải như ngoại giới nghe đồn hỗn loạn.

“Thổ Mưu tiên bối, bốn ngày trước, tại Thổ Tinh Thành nội, bị Tây Mạc Sát Linh Lão Tổ chém giết. . .” Đông Lạc gia tộc tộc trưởng, trầm mặc một lát, nhìn lên bầu trời ngôi sao, chậm rãi mở miệng.

Hắn lời nói vừa ra, Đông Lạc Linh cùng Đông Lạc Hàn sắc mặt toàn bộ đại biến, mà ngay cả bốn phía tu sĩ khác, cũng đều nguyên một đám thần sắc lộ ra hoảng sợ cùng không cách nào tin.

“Thổ Mưu tiên bối là Trảm Linh đại năng. . . Lão nhân gia ông ta. . .” Đông Lạc Hàn hô hấp dồn dập, hần tinh tường biết rõ, tạo thành Cửu Minh chín gia tộc, cứ việc riêng phần mình từng có biến thiên, từng có bị thay thế, có thể cùng Mặc Thổ Cung đối kháng, nguyên nhân chủ yếu là Cửu Minh có được bốn tòa núi lớn.

Cái này bốn tòa núi lớn, là bốn cái Trảm Linh lão tổ, bọn hắn chỗ gia tộc, tự nhiên cũng đã trở thành Cửu Minh Minh chủ, có cái này bốn vị lão tổ tại, mới có thể cùng Mặc Thổ đối kháng đến nay.

“Thổ Mưu tiên bối vẫn lạc về sau, hần chỗ Thổ Tinh tộc, cũng tại ngày đó, bị Mặc Thổ Cung xâm lấn, toàn tộc chém giết, hần thành đổi chủ.” Đông Lạc gia tộc Tộc trưởng, vị kia trung niên nam tử, chậm rãi tiếp tục nói.

“Mặc Thổ Cung. . . Tây Mạc. . .” Đông Lạc Hàn thở sâu, trầm mặc không nói, hần giờ phút này tâm thần chấn động, sớm đã đem có quan hệ Xích Tước bị thương sự tình xem nhẹ.

“Việc này muốn phong tỏa tin tức. . .” Đông Lạc Linh bỗng nhiên nói ra, ánh mắt đảo qua bốn phía tu sĩ.

“Việc này dùng không được bao lâu, sẽ gặp truyền khắp Mặc Thổ. Mặc dù là Cửu Minh phong tỏa. Mặc Thổ Cung cũng sẽ truyền ra.” Đông Lạc gia tộc Tộc trưởng. Lắc đầu mở miệng, thần sắc mang theo mỗi mệt, càng có sầu lo.

Đông Lạc Linh đang muốn mở miệng nói cái gì đó, bỗng nhiên, giữa không trung Đông Lạc gia tộc chỗ tầng kia, đột nhiên truyền ra Xích Tước thê lương kêu thảm thiết, tiếng thét này cực kỳ thê thảm, phảng phất chính thừa nhận không cách nào hình dung thống khổ.

Đông Lạc Linh biến sắc. Hắn bên cạnh Đông Lạc Hàn cũng là sửng sờ, bốn phía sở hữu gia tộc tu sĩ, đều mãnh liệt ngẩn đầu.

Giờ phút này Mạnh Hạo, chính khoanh chân ngồi ở khác trong một cái phòng, theo Đông Lạc gia người rời đi, khách sạn này chỉ nhân đều lục tục trở về, nguyên một đám nhìn về phía Mạnh Hạo chỗ gian phòng lúc, đều mang theo đứng xa mà trông chỉ ý, khách sạn ông chủ càng là coi chừng hầu hạ, vì Mạnh Hạo thay đổi gian phòng. Còn đưa ra một số Linh Thạch, lúc này mới cáo lui.

“Vốn tưởng rằng muốn đại đánh một hồi sau ly khai. Thay đổi thân phận lại đến, thật không nghĩ đến Đông Lạc gia rõ ràng lui.” Mạnh Hạo cúi đầu mắt nhìn trong tay màu đen lệnh bài, lộ ra nghi hoặc.

“Chẳng lẽ là xảy ra chuyện gì ta không biết sự tình?” Mạnh Hạo trầm ngâm lúc, chợt nghe ngoại giới truyền đến thê lương kêu thảm thiết, đứng dậy trực tiếp đi đến cửa sổ bên cạnh, đẩy ra sau xem hướng lên bầu trời, biểu lộ lập tức lộ ra cổ quái.

Lúc này, lại một tiếng thê lương kêu thảm thiết cao ngang truyền ra, này thanh minh lộ ra cùng lúc trước đệ hết thảy một tiếng không phải đồng nhất chỉ Xích Tước, mọi người ở đây sắc mặt biến hóa lúc, tiếng thứ ba kêu thảm thiết lại truyền khắp bát phương.

Cùng lúc đó, ba đạo như lửa giống như thân ảnh, lập tức theo Đông Lạc gia tộc chỗ trong tầng thứ hai bay ra, đó là ba con Xích Tước, đại ước chừng tầm hơn mười trượng, nhỏ nhất cũng có mười trượng tả hữu, giờ phút này nhao nhao thê lương kêu thảm thiết, lại để cho sở hữu nghe được chỉ nhân, đều có thể cảm nhận được chúng giờ phút này thống khổ.

Càng là ở thời điểm này, một tiếng nổ vang truyền ra, đó là tầng thứ hai một cây đại thụ, không biết trên chọc cái gì, lại bị một cổ đại lực trực tiếp xuyên thấu mà qua, mà lại cũng không phải là xuyên thấu một lần, mà là liên tục xuyên thấu mấy mươi lần, sinh sinh hợp thành một chữ.

Năm!

Giữa không trung, phịch một tiếng, một mảnh tạp sáng lóng lánh gian, bất ngờ xuất hiện một cái thân ảnh cao lớn, thân ảnh ấy khuôn mặt mơ hồ, thấy không rõ bộ dáng, nhưng lại có một cổ Duy Ngã Độc Tôn khí tức khuếch tán ra, đứng tại giữa không trung lúc, ngạo nghễ nhìn về phía đại địa.

Tại chung quanh hần, cái kia ba con Xích Tước run rẩy, tại hần dưới chân, cái kia khóa trên đại thụ năm, cực kỳ rõ ràng.

“Các người đều cho Ngũ Gia nghe cho kỹ, Ngũ Gia sinh ra lúc, Thiên Địa Chí Tôn, ta lại để cho chúng sinh có quần áo, chúng sinh thì có quần áo, ta lại để cho chúng thú có mao, cái nào thú dám không dài mao!”

Thanh âm truyền ra lúc, Đông Lạc Linh bọn người đã phần nộ đến cực điểm, đúng lúc này, gầm lên giận dữ theo Đông Lạc gia trong tộc truyền ra, một cái một nửa Hồng Phát lão giả, bỗng nhiên xông ra, nhấc lên một cổ Nguyên Anh khí thể, thẳng đến Anh Vũ dựa vào Bì Đổng biến thành thân ảnh mà đi.

“Dám hủy ta Đông Lạc gia Tổ phòng, để lại cho ta!”

“Lão bất tử, Ngũ Gia làm chết người!” Anh Vũ biến thành đại hán âm thanh mở miệng, thân thể nhoáng một cái, cả người mãnh liệt thẳng đến lão giả mà đi, càng thật sự trên người hần lộ ra một cổ hung tàn bá đạo, như là đội cảm tử bình thường, một bộ ở giữa thiên địa, Thương Khung trong ngoài, Duy Ngã Độc Tôn khí thể.

Khí thể kia tại trên người hần cực kỳ nồng đậm, giống như thiên hạ sẽ không có Ngũ Gia toàn không đi ra động!

Khí thể ngập trời, Anh Vũ biến thành đại hán, nháy mắt tựu xuất hiện ở cái kia Nguyên Anh lão giả bên người, tốc độ cực nhanh, lại để cho cái kia Nguyên Anh tu sĩ cũng đều sửng sốt, bọn hần trong nháy mắt đụng phải cùng một chỗ.

Nổ vang truyền ra lúc, Nguyên Anh lão giả biến sắc, cái trán di trừ mồ hôi lạnh, vừa rồi cái kia một cái chớp mắt, đối phương lại thẳng đến chính mình tề hạ hai chưởng chi địa mà đi, nếu không phải là hần né nhanh, sợ là giờ phút này. . .

Cái này Nguyên Anh lão giả nghĩ tới đây, chỉ cảm thấy sau lưng bốc lên khí lạnh.

Anh Vũ biến thành đại hán, giờ phút này tại một phương hướng khác, ngửa mặt lên trời phát ra bén nhọn gào rú.

“Người thật là tà ác, làm như vậy thật sự không đạo đức a, thật sự thật sự không đạo đức, người không nên. . .”

“Con em người cho Ngũ Gia câm miệng, ta muốn chơi chết hần!” Đại hán con mắt đều tái rồi, chợt xoay người, chăm chăm vào cái kia Nguyên Anh lão giả, nổi giận hét lớn một tiếng, mãnh liệt xông ra.

Cái kia Nguyên Anh lão giả da đầu run lên, lần thứ nhất nội tâm đã có kiêng kỵ, lập tức cái kia tại hần nhìn lại có chút quỷ dị đại hán mãnh liệt vọt tới, đúng lúc này, đột nhiên hừ lạnh một tiếng truyền ra, theo Đông Lạc gia trong tộc, có Tam đạo trưởng cầu vòng gào thét mà lên, bất ngờ đều là Nguyên Anh tu vi, càng có một người, đúng là Nguyên Anh hậu kỳ.

Nổ vang quanh quẩn, Anh Vũ biến thành đại hán rút lui, ánh mắt hần càng tái rồi, toàn thân run rẩy, gào thét.

“Ta muốn làm chết các người, muốn làm chết các người. . .”

“Đừng kích động, đừng xúc động. . .” Bì Đổng thanh âm tranh thủ thời gian truyền ra.

“Tu La hỏa!” Anh Vũ biến thành đại hán thân thể mạnh mẽ xông lên thiên không, lời nói vừa ra, oanh thoảng một phát, chung quanh hần lập tức đã có màu đen Hỏa Diễm thiêu đốt.

“Thiên Hành Sát!” Hần mở miệng lần nữa, Hỏa Diễm lập tức ngập trời, Hắc Hỏa tràn ngập gian, Anh Vũ biến thành đại hán mãnh liệt cúi đầu, cả người thân thể run rẩy, tay phải nâng lên không biết từ chỗ nào mang tới một đầu miếng vải đen, buộc tại trên đầu của mình, đem chính mình một con mắt che đậy về sau, dùng cái này bức đặc thù tạo hình, nổi giận giống như thẳng đến đại địa mà đi.

Tốc độ cực nhanh, toàn thân càng là khuếch tán đại lượng khói đen, sương mù ngoài có hỏa, ẩn ẩn có thể thấy được một chỉ đủ có mấy trăm trượng lớn nhỏ màu đen độc nhãn Ô Nha, lập tức lộ ra hư ảnh, mang theo kinh thiên động địa khí thể, thẳng đến đại địa cái kia bốn cái Nguyên Anh tu sĩ điên cuồng phóng đi.

Một màn này, lập tức hoảng sợ sở hữu chứng kiến chi nhân, Mạnh Hạo đều mở to mắt.

Cái kia bốn cái Nguyên Anh lão giả, càng là biến sắc, lẫn nhau bấm niệm pháp quyết, ngay ngắn hướng lên trời không nhả một cái, nổ vang thanh âm tại đây một cái chớp mắt, kinh thiên động địa, cái kia cực lớn Hỏa Diễm mãnh liệt rơi xuống đất, tại đây nổ vang ở bên trong, cái kia bốn cái Nguyên Anh lão giả biểu lộ liên tục biến hóa, toàn bộ rút lui, đại địa chấn động, nổ vang ngập trời, một cái cự đại hố sâu trực tiếp xuất hiện ở trên mặt đất.

Cái này hố sâu ở vào thành trong ao, khiến cho cái này đại lượng thực vật tạo thành thành trì, lung lay sắp đổ, toàn bộ tầng thứ hai, cơ hồ bị nghiêm trọng phá hủy, mặt đất chấn động, thành trì nội tu sĩ đại đa số bay lên, nguyên một đám sắc mặt tái nhợt, lộ ra hoảng sợ.

Trong hố sâu, không có vật gì, cái kia màu đen Ô Nha sớm đã biến mất vô ảnh.

Chỉ có một cái sục sôi hung hăng càn quấy thanh âm, tại đây yên tĩnh trong thiên địa, mãnh liệt quanh quẩn.

“Tin Ngũ Gia, được suốt đời, Ngũ Gia vừa ra, ai dám tranh phong!”

Bốn phía yên tĩnh, chỉ có thanh âm này tại quanh quẩn, Đông Lạc Linh ánh mắt lộ ra hoảng sợ, một bên Đông Lạc Hàn cũng là hô hấp co quắp, Đông Lạc gia tộc trưởng, thần sắc mặt ngưng trọng, thân thể nhoáng một cái thẳng đến hố sâu chỗ bay đi, trước khi đi, càng là truyền ra thanh âm nghiêm túc.

“Nhớ lấy, vị kia tu sĩ, các ngươi quyết không thể đi trêu chọc, loại nhân vật này, bên người giúp đỡ tất nhiên không ít, hôm nay cái này thời khắc mấu chốt, chỉ có thể kết giao, không thể thành địch!”

Đại địa chấn động thật lâu mới biến mất, Mạnh Hạo đứng trong phòng, thần sắc cổ quái, hắn thấy được vừa rồi từng màn, đột nhiên cảm giác được, cái này Anh Vũ trước nay chưa có nổi bật lên vẻ dễ thương.

Đúng lúc này, bỗng nhiên hắc chỗ gian phòng tạp quang lóe lên, Anh Vũ vẻ mặt uể oải xuất hiện, ghé vào trên mặt bàn, mắt liếc thấy Mạnh Hạo, cứ việc thở hồng hộc, có thể thần sắc bên trên cuồng ngạo, nhưng lại như trước ngạo nghễ.

”Hắn muội, nếu không phải Ngũ Gia ta vừa thức tỉnh, thực lực còn chưa đủ, đêm nay trực tiếp sẽ đem thành đô đã làm, lại để cho bọn hắn biết rõ Ngũ Gia lợi hại!”

Về phần tiểu tử ngươi, có thể thỏa thích đi sùng bái Ngũ Gia, đến đến, cùng ta cùng một chỗ hô to, tìn. . .”

Mạnh Hạo quay người, không hề để ý tới Anh Vũ, mà là nhìn về phía ngoại giới, ánh mắt lộ ra cảnh giác chi ý, tay phải sớm đã nâng lên, tại trong tay của hắn Như Ý ấn đã tùy thời có thể sử dụng.

“Đáng tiếc thủy chung không cách nào câu thông Côn Bằng chi lực, bằng không mà nói mặc dù là Nguyên Anh tu sĩ, cũng không nhanh bằng Côn Bằng tốc độ.” Mạnh Hạo thủy chung chú ý Đông Lạc gia tộc phương hướng.

Có thể theo thời gian trôi qua, chuyện này lại quỷ dị trở bình thường lại, không có người đến tìm phiền toái, Đông Lạc gia tộc cũng không có biểu hiện ra kinh thiên tức giận, hết thảy giống như đều phong bình yên.

Có thể càng như vậy, Mạnh Hạo lại càng là trong nội tâm bất an, hắn bất an không phải Đông Lạc gia, mà là hắn đoán được, hắn đã xảy ra một kiện thiên đại sự tình.

Bằng không mà nói, Đông Lạc gia tuyệt sẽ không như thế.

Việc này, tại ba ngày sau, Mạnh Hạo rốt cục biết được, Cửu Minh một thành đổi chủ, Trảm Linh lão tổ vẫn lạc, Tây Mạc nhập chủ Mạc Thổ Cung, hướng toàn bộ Mạc Thổ, lộ ra thôn phệ miện lớn.

Tin tức này, tại kế tiếp mấy ngày, như như gió truyền khắp toàn bộ Mạc Thổ, cơ hồ là không người không biết không người không hiểu. . .

Tại đấu giá hội trong ngày hôm ấy, Mạnh Hạo đi ra ốc xá lúc, bên ngoài thổi bay gió mang hơi lạnh, bầu trời một mảnh mây đen, có Lôi Vũ sắp mưa như trút nước.

“Mặc Thổ chi loạn tương khởi.” Mạnh Hạo nhẹ giọng tự nói, tóc bị thổi bay, nhìn xem trên đường phố thần thái trước khi xuất phát vội vàng lui tới tu sĩ, trong trầm mặc, đi về hướng này thành phòng đấu giá.

Anh Vũ đứng tại Mạnh Hạo trên bờ vai, ngạo nghễ nhìn xem bốn phía, một bộ sớm muộn gì ta sẽ đem tại đây đã làm thần sắc.

330. Chương 330: Gả Cho Ai Cũng Không Gả Cho Người!

Đông Lạc Thành trung tâm cái kia chỗ hố sâu, sớm được đại lượng thực vật nhồi vào, mà ngay cả bị hủy đi tầng thứ hai, hôm nay cũng đều khôi phục như thường, duy chỉ có cái kia khóa trên đại thụ “Năm”, mặc cho Đông Lạc gia tộc dùng phương pháp gì, cũng không thể đem hẳn che dấu, chỉ có thể hiển lộ tại đâu đó.

Mà phòng đấu giá này, thì là cự ly này khóa đại thụ không xa, giờ phút này Mạnh Hạo đến gần phòng đấu giá lúc, liếc mắt liền thấy được cái kia khóa đại thụ, Anh Vũ tại Mạnh Hạo trên bờ vai, mắt lé mắt nhìn cái kia khóa đại thụ về sau, thần sắc cực kỳ cuồng vọng, hất cằm lên, vẻ mặt khinh thường.

Phòng đấu giá không lớn, xa không bằng năm đó Tử Vận Tông mấy vạn người bằng bạc, nơi đây đấu giá hội, người tham dự chỉ có mấy trăm, vờn quanh tại bốn phía, lẫn nhau châu đầu ghé tai, tại phòng đấu giá này đích chính trung tâm, có một tòa đài cao.

Có thể đi vào phòng đấu giá này, đều là kiểm giữ Đông Lạc gia tộc lệnh bài chi tu, Mạnh Hạo màu đen lệnh bài, khiến cho hẳn tại lấy ra về sau, lập tức bị phòng đấu giá này cao độ coi trọng, đưa đến gần phía trước một chỗ rộng rãi vị trí.

Nếu không phải là nơi đây phòng đấu giá không có một mình phòng kẻ, sợ là dùng màu đen lệnh bài, Mạnh Hạo nhất định có được một gian.

Giờ phút này hẳn ngồi tại vị trí trước, thần sắc bình tĩnh, nhắm mắt dưỡng thần, chung quanh hẳn người không nhiều lắm, thậm chí có thể nói cái này toàn bộ phòng đấu giá người cũng không nhiều, cái này tại Đông Lạc Thành đấu giá hội bên trên, là không thông thường.

Hiển nhiên là ngày gần đây truyền lưu toàn bộ Mặc Thổ tin tức, sử được lòng người bàng hoàng, đã có không ít tu sĩ đã đi ra chỗ thành trì, không thể nghi ngờ cái lúc này, Cửu Minh chỗ thành trì, tại an toàn trình độ bên trên, phần chẳng ngoại giới động phủ.

Dù sao Mặc Thổ Cung địch nhân, không là cả Mặc Thổ tu sĩ, mà là Cửu Minh gia tộc.

Mà ở hoàn cảnh như vậy xuống, còn có thể lựa chọn tới đây phòng đấu giá, Mạnh Hạo có thể để xác định, phạm là đã đến chi nhân, đều là đối với bản thân có chút tự tin. Hơn nữa một khi chiến loạn, muốn lại tiến hành như vậy đấu giá hội, sợ là đoạn thời gian không dài khả năng, cho nên lúc này đây. Đoán chừng hẳn là Đông Lạc Thành tranh chấp dứt trước tổ chức một lần cuối cùng.

“Có lẽ muốn tới rồi. . .” Mạnh Hạo nhắm mắt thời gian. Nội tâm thầm nghĩ, giờ phút này khoảng cách đấu giá bắt đầu còn có một nén nhang thời gian. Theo bốn phía dần dần không ngừng có người đã đến, Mạnh Hạo bên người, cũng đi tới một nam một nữ lưỡng người tu sĩ.

Đương hai người này tới gần lúc, Mạnh Hạo mở mắt ra. Thấy được Đông Lạc Hàn cùng với cô gái xinh đẹp kia Đông Lạc Linh, Đông Lạc Hàn vẻ mặt mỉm cười, hẳn bên cạnh Đông Lạc Linh thì là sắc mặt khó coi, rất không cam lòng bộ dạng.

“Lại ở chỗ này gặp đạo hữu, ngày đó từ biệt, còn không biết hữu tục danh, chẳng biết có được không cáo tri?” Đông Lạc Hàn mỉm cười. Đi tới Mạnh Hạo bên người ngồi xuống.

Đông Lạc Linh chần chờ một chút, ngồi ở Mạnh Hạo khác một bên.

“Tại hạ họ Mạnh, tán tu mà thôi.” Mạnh Hạo giống như cười mà không phải cười nhìn Đông Lạc Hàn liếc, nhàn nhạt mở miệng. Hẳn kết luận đối phương đã không có đến tìm phiền toái ỉn, như vậy định là có chút

phương diện khác nhu cầu, mà đưa ra nhu cầu cuối cùng thời gian, đoán chừng tựu là trận này đấu giá hội trước sau.

Cho nên giờ phút này Đông Lạc Hàn xuất hiện, Mạnh Hạo không có ngoài ý muốn, tại hắc dự kiến ở trong.

“Mạnh huynh làm gì khiêm tốn, dùng Mạnh huynh thực lực, lại có cái nào tán tu có thể so sánh với.” Đông Lạc Hàn khách khí cười một tiếng, ánh mắt giống như tùy ý nhìn lướt qua Mạnh Hạo trên bờ vai tạp mao Anh Vũ, nhỏ không thể thấy hiện lên một vòng kiêng kỵ.

Về phần Đông Lạc Linh, thì là sau khi ngồi xuống, tựu thủy chung nhìn không chuyển mắt, hung dữ chăm chăm vào Mạnh Hạo trên bờ vai Anh Vũ, nếu như ánh mắt có thể giết diệu, như vậy nàng sớm đã đem Anh Vũ không biết diệt sát bao nhiêu lần.

Mạnh Hạo cười cười, không nói gì, đối phương đã không đề cập tới ý đồ đến, hắc cũng tự nhiên mừng rỡ hồ đồ, chỉ là trong lòng bàn tay Như Ý ấn, Mạnh Hạo mấy ngày nay thủy chung không có đem hắc để vào Túi Trữ Vật, mà là cầm trong tay vuốt vuốt.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên, Mạnh Hạo trên bờ vai Anh Vũ không kiên nhẫn truyền ra thanh âm.

“Con em người, người có bệnh a, lão chăm chăm vào Ngũ Gia xem, tìm làm?”

Câu này lời vừa ra khỏi miệng, Đông Lạc Linh con mắt mạnh mà trợn to, trên mặt lập tức cổ lầy gân xanh, xinh đẹp dung nhan lập tức tựu về mặt Tử Thanh, nháy mắt tựu nổi giận chi lực, cả người mạnh mà đứng lên, thân thể đều bị khí run rẩy.

Nàng đã lớn như vậy, liền từ đến chưa thấy qua như vậy lại để cho người hận không thể nuốt sống cắn Anh Vũ, ngay tiếp theo, đối với Mạnh Hạo tại đây, nàng chán ghét chi ý càng thêm nồng đậm.

Đông Lạc Hàn cũng sửng sốt một chút, cười khổ công chính muốn mở miệng nói cái gì đó lúc, bỗng nhiên, Anh Vũ mí mắt một phen, lần nữa âm thanh mở miệng.

“Cổ không có lông, Ngũ Gia không thích, trên lưng cũng không có lông, Ngũ Gia càng không thích, bộ ngực cùng bờ mông rất lớn, có thể thoát nhìn cũng không có lông a, tựu người như vậy, cho không Ngũ Gia, Ngũ Gia đều lười được muốn.” Anh Vũ ngạo nghễ mở miệng, một bộ người tựu tính toán dù thế nào xem ta, ta đều sẽ không thích bộ dáng của người.

Mạnh Hạo có chút đau đầu, vội ho một tiếng.

Lời nói này, lập tức lại để cho Đông Lạc Linh cảm thấy trong óc đều vu vu rồi, ánh mắt lộ ra căm giận ngút trời, rốt cuộc không cách nào nhịn được ở, đang muốn lúc bộc phát, Đông Lạc Hàn lập tức sắc mặt chìm xuống đến.

“Ngũ muội, tọa hạ!”

Đông Lạc Linh mãnh liệt ngẩng đầu, nhìn về phía Đông Lạc Hàn, cắn răng, có thể muốn đến gia tộc an nguy, lại chứng kiến Đông Lạc Hàn thần sắc nghiêm túc, mang theo ủy khuất, mang theo phần nộ, chỉ có thể lựa chọn tọa hạ, nàng đã hạ quyết tâm, như còn có lần nữa, vô luận là ai bảo chính mình đi theo tới gặp ghê tởm kia Anh Vũ cùng ghê tởm kia người, nàng đều tuyệt sẽ không đồng ý.

“Lại để cho Mạnh huynh chê cười, xá muội tính cách xúc động, mong rằng Mạnh huynh bỏ qua cho, hôm nay mang nàng tới nơi này, cũng là vì lần trước sự tình, hướng Mạnh huynh xin lỗi.”

“Đông Lạc đạo hữu khách khí, chuyện ngày đó đã hiểu lầm, cũng đừng có nhắc lại rồi.” Mạnh Hạo trên mặt mỉm cười, nhưng trong lòng lại càng phát cảnh giác lên, lúc trước hắc đoán được gia tộc này hội tìm đến mình, đoán chừng là muốn tại đây đại loạn trong ngưng tụ hết thủy lực lượng, mà chính mình đến, còn có Anh Vũ biểu hiện, đều phù hợp gia tộc này mời chào tư cách.

Nhưng hôm nay cái này Đông Lai Hàn như vậy mở miệng, Mạnh Hạo lập tức phát giác, tựa hồ đối với phương toan tính, muốn càng lớn hơn một chút.

“Xá muội thiếu thiếu một ít quần áo, đáng tiếc hôm nay gia tộc có kịch biến tương khởi, Mạnh huynh tuần tú lịch sự, ta và người mới quen đã thân, tại hạ cũng không lo Mạnh huynh là người ngoại, không biết

Mạnh huynh còn có. . .” Đông Lạc Hàn đang nói đến đó ở bên trong, Mạnh Hạo bỗng nhiên hai mắt lóe lên, đang muốn mở miệng, một bên Đông Lạc Linh nhưng lại lần nữa đứng lên.

”Tam ca, người nói là có ý gì, lần này người để cho ta tới, trước khi nói chỉ là để cho ta nói lời xin lỗi mà thôi, người bây giờ nói như vậy, ta tuyệt không đồng ý!

Mặc kệ đây là của người này ý tứ hay vẫn là gia tộc ý tứ, đều tuyệt không có khả năng, người nếu như bức ta, ta thà rằng đi chết! Ta Đông Lạc Linh cuộc đời này sẽ không cùng người kết thành đạo lữ. Càng sẽ không cùng loại này vô sỉ, hạ lưu, hèn hạ buồn nôn ác đồ, đi kết thành đạo lữ!” Đông Lạc Linh nói xong. Quay đầu lạnh lùng chăm chăm vào Mạnh Hạo. Không che dấu chút nào thần sắc chán ghét dùng phản cảm, càng có mỉa mai.

”Người cũng không muốn si tâm vọng tưởng. Chớ nói ta Đông Lạc Linh cuộc đời này thề không đạo lữ, coi như là có, Cửu Minh anh kiệt vô số, bất kỳ một cái nào đều xa xa siêu người. Người xứng sao!” Nói xong, nàng khinh miệt nhìn Mạnh Hạo liếc, vòng eo một chuyển, ly khai đi xa, bóng lưng đáng vẻ thướt tha mềm mại, lại để cho người liếc mắt nhìn sẽ sinh lòng rung động.

Mạnh Hạo nhíu mày, lúc trước hẳn cũng nghe ra Đông Lạc Hàn đích thoại ngữ chi ý. Đang muốn cự tuyệt lúc, cái này Đông Lạc Linh đã như vậy mở miệng, Mạnh Hạo mỉm cười, dứt khoát không nói thêm gì nữa. Mà là nhìn về phía Đông Lạc Hàn.

Đông Lạc Hàn thầm than một tiếng, việc này không phải gia tộc ý tứ, mà là hẳn vừa rồi đột nhiên nghĩ đến, hẳn ẩn ẩn cảm thấy, trước mắt cái này họ Mạnh tu sĩ trên người, hình như có một cỗ chính mình như thế nào cũng nhìn không thấu thần bí, lúc này mới manh động vừa rồi ý niệm trong đầu, muốn toàn lực lôi kéo đối phương tiến vào gia tộc của mình.

Giờ phút này chứng kiến Đông Lạc Linh phản ứng như thế kịch liệt, Đông Lạc Hàn cười khổ lắc đầu, áy náy nhìn về phía Mạnh Hạo, không hề đề việc này, mà là trầm ngâm một lát, bỗng nhiên mở miệng.

”Tại hạ tới đây, chắc hẳn Mạnh huynh cũng có thể đoán được một hai, Mặc Thổ đại loạn tương khởi, chín thành liên minh cứ việc không bằng Mặc Thổ Cung, nhưng Cửu Minh nội tình, cho dù không phải Mặc Thổ Cung có thể so sánh, đạo hữu như gia nhập Cửu Minh, hết thảy cần thiết, cứ mở miệng.”

Mạnh Hạo không có lập tức cự tuyệt, mà là trầm tư ít khi, chậm rãi nói ra.

”Việc này tại hạ không cách nào lập tức quyết định.”

”Không sao, mấy ngày này Cửu Minh sẽ không ngừng mời chào Mặc Thổ tu sĩ, bất quá dục mời chào chư vị, ta Cửu Minh tự nhiên cũng sẽ biểu lộ thành ý cùng thực lực, ngày gần đây sợ là Mặc Thổ Cung cùng ta Cửu Minh còn sẽ có chiến, Mạnh huynh cũng có thể phán đoán thoáng một phát ta Cửu Minh sẽ hay không bị đơn giản diệt sát, hết thảy chờ Mạnh huynh quyết định về sau, có thể thông qua lệnh bài nói cho ta biết Đông Lạc gia. Mặt khác lần đấu giá này hội, Mạnh huynh có thể dùng cái này lệnh, xa hạ một ít linh thạch, quyền đương là tại hạ lễ gặp mặt.” Đông Lạc Hàn nhẹ gật đầu, như Mạnh Hạo trực tiếp sẽ cùng ý, hẳn ngược lại sẽ có chút ít chần chờ, dù sao việc này không nhỏ, đối phương không có lập tức cự tuyệt mà là cân nhắc, đây mới là phù hợp lẽ thường.

Đúng lúc này, trận trện tiếng chuông quanh quần, đấu giá hội trung tâm bình đài, giờ phút này có hào quang tỏa ra, theo có thân ảnh tại trên sân thượng hiển lộ, đấu giá hội chính thức bắt đầu.

Đông Lạc Hàn mỉm cười ôm quyền, cáo lui rời đi, đi ra phòng đấu giá, hẳn còn có các tu sĩ khác muốn đi mời chào, mấy ngày này toàn bộ Đông Lạc gia, đều toàn bộ động viên, không ngừng mà đi mời chào tán tu gia nhập liên minh.

Trận này đấu giá hội cứ việc người số không nhiều, nhưng là cực kỳ náo nhiệt, bất quá Mạnh Hạo dần dần phát hiện, tại đây đấu giá hội bên trong có ba đợt người, mặc kệ cái gì vật phẩm, chỉ cần bọn hắn mới mở miệng, bốn phía sở hữu người tham dự cũng sẽ không đấu giá, tuy nói sắc mặt đều có chút khó coi, nhưng lại đều nhịn xuống.

Thậm chí cái này ba đợt người, lẫn nhau tâm đó cũng đều rất cẩn thận sai khai, không đi tranh phong tương đối.

Mạnh Hạo nghiêng đầu nhìn thoáng qua, liền không hề đi để ý tới, bất kỳ địa phương nào, đều tồn tại tất cả lớn nhỏ thế lực, như vậy thế lực tại một ít trọng yếu đấu giá hội bên trên, thường thường đều hiển lộ ra đến.

Có lẽ lúc bình thường bọn hắn hội cẩn thận một ít, dù sao nơi này là Đông Lạc Thành, có thể tại hôm nay cái này đại loạn tương khởi thời kì, đối với những tất cả lớn nhỏ này thế lực mà nói, bọn hắn thoáng cái tự quý giá không ít.

Bất quá Mạnh Hạo cần có Lan Linh Diệp, loại dược thảo này lần này đấu giá hội có mười gốc nhiều, tuy nói bởi vì Mặc Thổ chi loạn tức sẽ xuất hiện, cho nên những có thể này chữa thương dược thảo giá cả đều cao rất nhiều.

Nhưng Mạnh Hạo cũng hay vẫn là chụp được một cây, chỉ là coi như là như vậy, có thể Mạnh Hạo hay vẫn là phát hiện phòng đấu giá này nội, có bảy tám đạo ánh mắt mang theo tham lam, khi thì quét về phía chính mình ở bên trong.

Mạnh Hạo thần sắc như thường, chờ phòng đấu giá tu sĩ đi vào phụ cận cùng hắn giao tiếp về sau, Mạnh Hạo cầm Lan Linh Diệp đứng dậy chính muốn ly khai.

”Kế tiếp muốn đập chi vật, là một cây phiên, này phiên Kết Đan cảnh chi bảo, tên là Mặc Thiên Phiên, triển khai về sau, có thể có đủ không tầm thường chi lực, như chân đạp mực đen, có thể công có thể thủ, quan trọng nhất là bảo vật này kỳ dị, có thể dung đan khí nội!”

Là từ một chỗ di tích trong đạt được, có thể cam đoan chính là, vật ấy toàn bộ Mặc Thổ, chỉ có một kiện.” Theo phòng đấu giá bình đài chi nhân thanh âm, lập tức ở phía sau của hắn, có một nữ tử bưng một cái chậu đi ra, tại đây chậu nội, có lòng bài tay lớn nhỏ một mảnh bố.

Cơ hồ tại đoạn văn này ngữ truyền ra một cái chớp mắt, Mạnh Hạo chính muốn ly khai, trong giây lát, trên bả vai hắn Anh Vũ mở to mắt, thẳng ngoắc ngoắc nhìn xem cái kia cán phiên, lộ ra không cách nào tin chi ý.

“Cầm xuống, nhất định phải cầm xuống nó, đối với ngươi có Đại Tạo Hóa!” Anh Vũ lần thứ nhất, không phải trực tiếp mở miệng, mà là hướng về Mạnh Hạo truyền ra ý thức, dồn dập mà bén nhọn, càng có không thể tưởng tượng nổi.

331. Chương 331: Đoạt!

Mạnh Hạo bước chân dừng lại, quay đầu nhìn về phía đấu giá hội bình đài lúc, thân thể thuận thể lại ngồi xuống, ánh mắt có chút lóe lên, cái kia cán phiên thoát nhìn giống như không có gì thần kỳ chỗ, bất quá có thể làm cho Anh Vũ như thế để ý chi vật, Mạnh Hạo có thể để xác định, vật ấy tuyệt không phải phàm tục.

“Một vạn Linh Thạch!” Cơ hồ tại có quan hệ cái này cán phiên giới thiệu ngôn từ quanh quẩn lập tức, đã có người mở miệng, thanh âm khàn khàn, truyền khắp phòng đấu giá, Mạnh Hạo ghé mắt nhìn lại, hô lên cái giá tiền này, đúng là nơi đây ba đợt tu sĩ một trong.

Bọn hắn một ra giá, lập tức bốn phía chi nhân nhao nhao nhú mày, nhưng lại không người tiếp tục mở miệng, về phần mặt khác lưỡng sóng tu sĩ, cũng đều lẫn nhau thấp giọng thảo luận, nhất thời không người nói chuyện.

Chủ trì đấu giá nơi đây người phụ trách, thảm thán một tiếng, dĩ vãng Đông Lạc Thành đấu giá hội, loại chuyện này là không thể nào xuất hiện, thì ra là hôm nay đại loạn tương khởi, Cửu Minh muốn mời chào Mặc Thổ thế lực khác, trận này đấu giá hội, cũng cũng không phải là đặc biệt chú ý, tự nhiên cũng có lần này đấu giá hội không có đặc biệt quý trọng chi vật có quan hệ.

Giờ phút này cái này người phụ trách đang muốn giải quyết dứt khoát lúc, Mạnh Hạo nhàn nhạt truyền ra thanh âm.

“Một vạn 5000 Linh Thạch.” Mạnh Hạo bình tĩnh mở miệng, hần thanh âm vừa ra, lập tức bên trong phòng đấu giá một mảnh yên tĩnh, từng tia ánh mắt thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, nhất là trước khi ra giá cái kia sóng tu sĩ, ước chừng hơn mười người, trong đó có ba vị là Kết Đan, dư người cũng đều là Trúc Cơ, cả đám đều bất thiện nhìn về phía Mạnh Hạo.

“Một vạn 5000 Linh Thạch lấy ra, người có thể đã đi ra, việc này chúng ta tự không cùng người truy cứu.” Ba cái Kết Đan tu sĩ ở bên trong, một cái cùng Mạnh Hạo tu vi đồng dạng trung niên nam tử, lãnh đạm mở miệng, lúc trước hắn thấy được Đông Lạc gia tộc cùng Mạnh Hạo nói chuyện với nhau thân ảnh, nếu không có như thế, hắn tuyệt sẽ không như vậy hãy bỏ qua đối phương. Dám cùng bọn họ cướp đoạt. Kết cục cho tới bây giờ đều là tử vong.

Mạnh Hạo nghe nói chuyện đó. Ngược lại nở nụ cười.

“Một vạn sáu ngàn Linh Thạch.” Hắn lại nói một câu.

Cái này một câu lời ra, bốn phía tham dự đấu giá tu sĩ cả đám đều thở sâu, nhìn về phía Mạnh Hạo trong ánh mắt, đã mang theo ngạc nhiên chi ý, cái kia trước khi mở miệng trung niên nam tử sắc mặt trầm xuống, trong mắt hiện lên một vòng sát cơ.

“Cho mặt không biết xấu hổ, hai vạn Linh Thạch!”

“Hai vạn một ngàn Linh Thạch!” Mạnh Hạo không có có càng nhiều Linh Thạch rồi, những đã là này cực hạn. Mua xong Lan Linh Diệp về sau, giờ phút này chỉ có nhiều như vậy.

“Có ý tứ, tại đây Đông Lạc Thành nội, ngoại trừ Đông Lạc gia tộc bên ngoài, rõ ràng còn có người dám cùng ta nhóm Tam đại tông cướp đoạt, cái này cán phiên, lão phu ra năm vạn Linh Thạch.” Nói chuyện chính là trung niên nam tử kia bên người một cái lão giả, đồng dạng là ba vị Kết Đan tu sĩ một trong, nhưng tu vi của hắn, nhưng lại Kết Đan trung kỳ. Cùng Đông Lạc Hàn tương tự.

Giờ phút này lạnh nói mở miệng, mang theo như xem như người chết ánh mắt. Nhìn qua Mạnh Hạo.

“Năm vạn Linh Thạch!” Mạnh Hạo đã trầm mặc mấy hơi, nói ra giá cả, bốn phía cực kỳ yên tĩnh, mà ngay cả phòng đấu giá người phụ trách, cũng đều có chút hải hùng khiếp vía, tại hắn xem ra cái này cán phiên tới đa cũng tự là bốn vạn lúc không giờ tả hữu, năm vạn đã là giá trên trời.

Có lẽ tại Nam Vực, có thể đập ra giá tiền cao hơn, nhưng nơi này là Mặc Thổ, mà lại cái này cán phiên tác dụng, cũng xa không có lúc trước hắn giới thiệu bộ dạng, trong đó tự nhiên có không ít khuyếch đại.

Kết Đan trung kỳ lão giả, giờ phút này nhìn về phía Mạnh Hạo ánh mắt đã tràn đầy hàn ý, giờ phút này dừng nói là hắn, coi như là bốn phía những người khác, cũng đều cho rằng đây là có người chuyên môn nhằm vào cái này Đông Lạc Thành phụ cận tam đại thế lực một trong Hán Thủy tông.

“Có thể khai ra như vậy giá cả, cần đem Linh Thạch xuất ra, bằng không mà nói lung tung nói giá, lão phu cũng có thể.” Lão giả ánh mắt lóe lên, mắt nhìn phòng đấu giá người phụ trách, cái này người phụ trách chần chờ một chút, nhìn về phía Mạnh Hạo.

“Vị đạo hữu này, dựa theo phòng đấu giá quy củ, đã cùng người trực tiếp tham dự người đấu giá đã có hoài nghi, tự cần người xuất ra Linh Thạch để chứng minh người hoàn toàn chính xác có, kính xin không muốn khó xử ta.”

“Này lệnh, có thể hạ bao nhiêu Linh Thạch.” Mạnh Hạo tay phải nâng lên, lấy ra cái kia miếng màu đen lệnh bài.

“Có thể hạ mười vạn Linh Thạch.” Phụ trách đấu giá chi nhân liền vội mở miệng, nói xong lại nhìn về phía cái kia Kết Đan lão giả.

“Cái này cán phiên, lão phu ra mười lăm vạn.” Kết Đan lão giả nhàn nhạt nói ra, nhìn về phía Mạnh Hạo lúc, lộ ra cười lạnh, dùng hắn Tam đại tông thực lực, hôm nay lại gặp Đông Lạc gia tộc mời chào, chính là hơn mười Vạn Linh thạch, hắn câu nói đầu tiên có thể cho Đông Lạc gia xóa đi, tự nhiên sẽ không đi để ý, ngược lại là đối với cái này đang tại mọi người mặt, đến châm đối với chính mình tông môn tu sĩ, hắn đã có sát cơ.

Mạnh Hạo trầm mặc, đáy lòng thở dài, hẳn chỉ là muốn mua xuống cái này cán phiên mà thôi, không có muốn nhằm vào ai bộ dạng, giờ phút này chứng kiến phụ trách đấu giá chỉ nhân nhìn về phía chính mình, như muốn mở miệng quyết định phiên bỏ thuộc sở hữu.

“Cái này cán phiên, thật sự rất trọng yếu?” Mạnh Hạo đối với Anh Vũ truyền âm.

”Trọng yếu phi thường, nếu như Ngũ Gia không có nhìn lầm, ở nơi này là cái gì phiên, đem vật ấy luyện chế thành phiên gia hỏa là cái đồ thần, bạo diễn thiên trên a!

Người còn nhớ rõ ta trước khi cùng người nói, Tinh Không ngoài có người vẽ ra nhất trương phù văn, này phù văn bị quấy nhiễu thiêu đốt, thành tro rơi trở thành Mặc Thổ sao, ngay lúc đó cái kia cái phù, cũng không phải là hoàn toàn thành tro, còn có như vậy đỉnh điểm không có bị thiêu đốt triệt để, đã rơi vào đại địa.

Trước mắt người chứng kiến cái này phiên, tựa là một mảnh năm đó không có thiêu đốt phù văn tàn phiên, người có được về sau, đối với cảm ngộ cái kia Tiên gia phù văn rồi, có trợ giúp thật lớn, có thể nói đã có được vật ấy, người chẳng khác nào là đã có được tu thành phù văn tư cách!

Không có tiền tựa chém giết, người còn do dự cái gì, không cần sợ, tin Ngũ Gia, được suốt đời, Ngũ Gia bảo kê người, đoạt a, năm đó Ngũ Gia tựa là làm như vậy, đoạt, về phần cái này trên bàn phòng hộ, Ngũ Gia giúp người phá vỡ! ” Anh Vũ càng nói càng là kích động, giống như có thể làm cho Mạnh Hạo chém giết đoạt, cái này đối với nó mà nói, cực kỳ hưng phấn.

“Cướp bóc là không đạo đức, là tà ác, là không đúng, các người làm như vậy phi thường phi thường không tốt, lão phu. . .” Bì Đồng hóa thành Anh Vũ trên mắt cá chân lục lạc chuông, giờ phút này cực kỳ nghiêm túc cũng gia nhập vào Mạnh Hạo trong đầu.

Mạnh Hạo nghe nói trong đầu Anh Vũ đích thoại ngữ, hai mắt nháy mắt lóe lên, lộ ra một vòng quyết đoán, nơi đây là Đông Lạc Thành phòng đấu giá, Mạnh Hạo coi như là quyết định gia nhập Đông Lạc Thành, có thể hẳn dù sao cũng là một người, cùng cái này hơn mười người tu sĩ so sánh, hiển nhiên không bằng.

Bởi như vậy, Đông Lạc Thành lựa chọn như thế nào, chính là một vấn đề, cho nên Mạnh Hạo không nghĩ những phương pháp khác, mà là tại phụ trách đấu giá chỉ nhân muốn mở miệng quyết định thuộc sở hữu lập tức, đứng lên.

Hắn đứng dậy động tác lại để cho cái kia phòng đấu giá phụ trách chỉ nhân sửng sốt, nhìn lại nháy mắt, bỗng nhiên. Mạnh Hạo thân thể lập tức nhoáng một cái. Tại bốn phía sở hữu tu sĩ trợn mắt há hốc mồm trong. Thẳng đến trong phòng đấu giá tâm bình đài mà đi.

Tốc độ cực nhanh, nháy mắt mọi người ở đây phản ứng không kịp nữa lúc, tựa tới gần phòng đấu giá, Mạnh Hạo trên bờ vai Anh Vũ mang theo kích động cùng hưng phấn, mãnh liệt hét lên một tiếng, lập tức một cỗ trùng kích nháy mắt theo hắn trong miệng hướng ra phía ngoài bỗng nhiên khuếch tán.

Cái này trùng kích trong nháy mắt lại đụng phải trung tâm bình đài, nổ vang thanh âm kinh thiên động địa, ở đẳng kia phụ trách đấu giá chỉ nhân trợn mắt há hốc mồm trong. Bình đài vô hình bích chương hiển lộ ra đến, trực tiếp nát bấy, hóa thành vô số mảnh vỡ cuốn ngược lại lúc, Mạnh Hạo thân ảnh đã trực tiếp xông lên bình đài, không chút nào để ý ngốc tại đâu đó phòng đấu giá người phụ trách, một thanh tựa cầm lên cái kia cán phiên, quay người mãnh liệt xông ra.

Cho đến giờ phút này, tại đây tham dự đấu giá tu sĩ cũng không có thiếu không có kịp phản ứng, tại Mạnh Hạo xông ra lập tức, hai tiếng gào thét truyền ra. Tại trong phòng đấu giá này tâm vị trí, lập tức có hai cái lão giả không biết từ chỗ nào vọt tới. Thẳng đến Mạnh Hạo.

“Dám đoạt ta Đông Lạc gia phòng đấu giá, người muốn chết!”

“Để lại cho ta!” Cái này Nhị lão tu vi âm âm bộc phát, bất ngờ đều là Kết Đan hậu kỳ, nhưng lại tại bọn hắn tới gần lập tức, Anh Vũ mang theo hưng phấn, lần nữa phát ra một tiếng thét lên, theo tiếng thét chói tai âm truyền ra, một cỗ trùng kích bỗng nhiên khuếch tán, theo Mạnh Hạo trên người oanh thoảng một phát bộc phát ra đến, khiến cho cái kia hai cái kết nhưng hậu kỳ lão giả chấn động toàn thân, lại nhất thời không cách nào tới gần.

Như vậy một trì hoãn, Mạnh Hạo thân ảnh như là lưu tinh, một cái chớp mắt liền từ nơi đây tham dự đấu giá mọi người đỉnh đầu gào thét mà qua, nhắc lên phong trực tiếp rối loạn mọi người tóc, đang nhìn đi lúc, Mạnh Hạo đã hóa thành cầu vồng, xông lên thiên không.

Toàn bộ quá trình, giằng co thì ra là mấy hơi thở công phu, theo ra tay cướp đoạt cho đến ly khai, tốc độ cực nhanh, thủ pháp chi thuần thực, động tác chi hành vân lưu thủy, lại để cho phòng đấu giá này nội tu sĩ, toàn bộ đều trong óc nổ vang, trống rỗng.

Đây là bọn hắn lần thứ nhất chứng kiến thật sự có người tại bên trong phòng đấu giá cường đoạt, loại chuyện này tự tính toán tại Mặc Thổ cũng đều hiếm thấy, dù sao tổ chức đấu giá hội đều là đại gia tộc, hôm nay tận mắt nhìn thấy, những tu sĩ này nguyên một đám lập tức thần sắc cổ quái.

Cái kia Tam đại tông chi nhân, cũng đều là sửng sốt một chút, còn có vừa rồi khai ra giá cả lão giả, giờ phút này trợn mắt há hốc mồm, hoàn toàn ngẩn người, hẳn như thế nào cũng không có dự liệu được, đối phương rõ ràng. . . Rõ ràng như vậy không giằng quy củ.

Không có tiền, tự đoạt. . . Loại sự tình này, bọn hắn Tam đại tông tuy nói cũng thường xuyên đi làm, đều là vụng trộm, bên ngoài như thế nào cũng đều làm không được.

Thậm chí hắn cảm thấy, chính mình vừa rồi hết thấy ngôn từ, như cùng một truyện cười, rất nhanh tự sắc mặt cực kỳ khó coi, càng khó coi, là phòng đấu giá vừa rồi ngăn trở Mạnh Hạo cái kia hai cái Kết Đan lão giả, trong con mắt của bọn họ lửa giận thiêu đốt, cái trán gân xanh cổ lầy, hiển nhiên là phần nộ đã đến cực hạn.

“Người nọ là ai? Càng như thế hung hăng cần quấy, hẳn rõ ràng cường đoạt! !”

“Cái này lá gan cũng sâu sắc đi à nha, không có Linh Thạch tự đoạt, ta như thế nào cảm thấy cùng hắn so sánh, chúng ta đều không giống Mặc Thổ tu sĩ, hẳn mới thật sự là Mặc Thổ tu sĩ!”

“Như thế làm việc, đương cho ta bồi mẫu mực a!” Bên trong phòng đấu giá mọi người lập tức vù vù.

Xa xa, phòng đấu giá này biên giới, không có người chú ý tới một mặt vách tường về sau, là một chỗ phòng kế, giờ phút này trong phòng kế Đông Lạc Hàn đã sớm đứng lên, ngơ ngác nhìn xem ngoại giới, cái kia mặt tường, từ trong ra ngoài nhìn lại, là trong suốt, hẳn có thể thấy rõ ràng bên ngoài chỗ có chuyện.

Vốn là lúc trước hắn tự chú ý tới Mạnh Hạo giống như thiếu khuyết Linh Thạch, lập tức có chút khó xử, dù sao cùng Mạnh Hạo cạnh tranh chính là Tam đại tông Hán Thủy tông, mà lại cùng bọn họ Đông Lạc gia tộc, cũng đã đạt thành một ít sơ bộ chung nhận thức, đang lo lắng một khi Mạnh Hạo mở miệng, chính mình như thế nào đi khéo đưa đẩy, có thể hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, Mạnh Hạo lại cường đoạt!

“Như này sinh mãnh chi nhân. . .” Đông Lạc Hàn bên người, còn có một nam tử, nam tử này tao nhã, giờ phút này thở sâu, tán thưởng mở miệng.

Đông Lạc Hàn chỉ có thể là cười khổ.

Đúng lúc này.

“Dám ở Đông Lạc gia tộc đấu giá hội cướp đoạt, cướp đoạt càng là lão phu chi vật, ta Tam đại tông cũng sẽ không buông tha người này!” Vị kia Kết Đan lão giả gầm nhẹ một tiếng, thân thể nhoáng một cái lập tức bay ra, phía sau hắn hơn mười người kia, cũng đều cấp tốc đi theo, một chuyến hơn mười người, hóa thành hơn mười đạo trường hồng, thẳng đến bầu trời mà đi.

Tam đại tông mặt khác lưỡng sóng tu sĩ, nhìn nhau một cái về sau, cũng đều bay ra, nhưng lại tốc độ không nhanh, xa xa treo mà thôi.

Đến ở nơi này tu sĩ khác, hôm nay cũng cũng bị mất tiếp tục đấu giá tâm tư, nhao nhao bay lên đi theo nhìn

332. Chương 332: Bầy Lớn

Mạnh Hạo tại không trung vội vã mà đi, trên bờ vai Anh Vũ giờ phút này vẻ mặt cuồng ngạo, hai cái móng vuốt nắm chắc quần áo Mạnh Hạo, cánh cánh quạt hương bồ lấy, mang theo đắc ý, âm thanh mở miệng.

“Đoạt đoạt đoạt, cái này là được rồi, đoạt hết thấy thấy, làm hết thấy ưa thích, đây mới là nhân sinh, tin Ngũ Gia, được Vĩnh Sinh, Ngũ Gia vừa ra, ai dám tranh phong!”

Mạnh Hạo không để ý một chút Anh Vũ, chỉ cảm thấy có chút xấu hổ, đây là lần đầu tiên như thế trắng trợn cướp đoạt, lại để cho hắn cảm thấy có chút không thích ứng, nếu là đổi nhớ năm đó hay vẫn là thư sinh lúc, hắn là tuyệt đối không có khả năng sinh ra chút nào loại này bên ngoài cướp đoạt ý tưởng.

Trên thực tế nếu không có Anh Vũ ở bên giật dây, Mạnh Hạo cũng tuyệt đối sẽ không đi làm như vậy, mặc dù là Anh Vũ giật dây rồi cả buổi, có thể Mạnh Hạo hay vẫn là chần chừ một chút, cho đến cuối cùng thật sự là không đủ, trừ phi là bán đan được, có thể tại phòng đấu giá như vậy đi bán đan được, là hoàn toàn không thích hợp đấy.

Cho nên, lần đầu tiên cũng không biết làm sao vậy, chợt nghe rồi Anh Vũ mà nói, rõ ràng tại bên trong phòng đấu giá mạnh mẽ đoạt...

Hôm nay lần đầu như vậy mình đoạt, có thể hết lần này tới lần khác tại đáy lòng của hắn, lại đang khẩn trương đồng thời, còn có một tia hưng phấn. Mạnh Hạo dùng sức lắc đầu, cười khổ trong tốc độ bay nhanh, hắn cảm thấy từ khi cái này Anh Vũ sau khi tỉnh dậy, chính mình bất tri bất giác đấy, giống như bị ảnh hưởng đi một tí.

“Chết tiệt chim!” Mạnh Hạo dưới đáy lòng nói thầm, đúng lúc này, bỗng nhiên phía sau hắn có tiếng thét bỗng nhiên truyền đến, theo tiếng rít, còn có mang theo tức giận gầm nhẹ, truyền khắp bốn phía.

“Tiểu tạp chủng, dám đoạt lão phu chi vật, ngươi là muốn chết!” Thanh âm như sấm, cuộn cuộn mà đến lúc, Mạnh Hạo Linh thức tản ra quét qua, lập tức liền chứng kiến sau lưng hơn mười tu sĩ, đang gào thét đuổi theo. Những tu sĩ này không biết dùng thủ đoạn gì, lẫn nhau đều là thân thể trần ra hồng mang. Như cùng là hơn mười người kết nối lại với nhau, khiến cho tốc độ của bọn hắn cực nhanh, thẳng đuổi theo mà đến.

“Tiếp theo không nên như vậy đoạt, loại hành vi này không rất thích hợp, ừ, lần sau nếu vẫn đoạt, hắn là đại lão gia hỏa kia đã chụp được giao tiếp về sau, lại đi từ trong tay hắn đoạt. Bởi như vậy, đoán chừng liền sẽ không khiến cho quá lớn chấn động rồi.” Mạnh Hạo hay tổng kết vấn đề, giờ phút này như có điều suy nghĩ, Linh thức đảo qua sau lưng, đám người kia trong có ba cái Kết Đan tu sĩ, ngoại trừ một cái trong đó mặt rõ lão giả là Kết Đan hậu kỳ bên ngoài, người còn lại Mạnh Hạo không để vào mắt.

Có thể cái kia mặt rõ lão giả. Từ đầu đến cuối đều không nói chuyện, chẳng qua là trong đám người mắt lạnh nhìn chính mình, chỉ là ánh mắt, khiến cho Mạnh Hạo cảm thấy có chút áp lực.

Trừ phi là đeo lên huyết Tiên mặt nạ, bằng không mà nói, Mạnh Hạo không có biện pháp thủ thắng.

“Đều là người gây họa!” Mạnh Hạo quay đầu nhìn Anh Vũ liếc.

“Sợ cái gì. Giết chết bọn chúng!” Anh Vũ trừng mắt, lộ ra mãnh liệt chiến ý, móng vuốt nâng lên trên một mắt bên phải, lập tức liền mang lên trên một cái miếng vải đen, đem mắt phải che lại sau. Nó mãnh liệt bay ra.

Âm thanh một rống về sau, Anh Vũ toàn thân lập tức phát ra màu đen hỏa diễm. Thân thể lập tức khổng lồ, đảo mắt liền hóa thành tầm hơn mười trượng lớn nhỏ, cúi đầu, miệng hướng trước, lại hóa thành không sợ chết bộ dạng, kêu gào trong ô...ô...n...g một tiếng, thẳng đến những người này gào thét phóng đi.

Mạnh Hạo mở to mắt, chỉ thấy cái này Anh Vũ dừng cảm tiến tới, lập tức lại đụng phải cái này hơn mười tu sĩ, nổ vang thanh âm ngập trời dựng lên, cái này hơn mười người lẫn nhau ở giữa kết nối hồng sắc quang mang, nháy mắt liền tan vỡ ra, càng có một chút phun ra máu tươi, ba cái kia Kết Đan tu sĩ cũng là ngay ngắn hướng tản ra.

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, không chút do dự thân thể về phía trước mãnh liệt một bước phóng ra, tốc độ cực nhanh, nháy mắt liền tới gần vị kia Kết Đan sơ kỳ trung niên nam tử, tay phải nâng lên, mãnh liệt một

quyền âm.

Trung niên nam tử này biến sắc, quay người lúc khước miệng lộ ra nhe răng cười, hai tay bấm niệm pháp quyết trong về phía trước đẩy, lập tức liền có nhất đạo gió lốc trong giấy lát trong tay hắn xuất hiện, gió lốc màu đen, trong đó có tia chớp di động, càng có từng tiếng có thể thu lấy tâm thần gào rú quanh quần, hóa thành lần lượt từng cái một mặt quỷ, thẳng đến Mạnh Hạo dữ tợn thôn phệ mà đến.

Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng, tay phải không có chút nào dừng lại, một quyền hạ xuống nháy mắt, nổ vang quanh quần, những cái kia gương mặt nguyên một đám lập tức vụn vỡ, phát ra thét lên, toàn bộ xé rách, những cái kia tia chớp ngay ngắn hướng tan vỡ, về phần cái này gió lốc, càng là oanh một tiếng trực tiếp chia năm xẻ bảy, hết thảy thuật pháp, lại không có thể ngăn cản Mạnh Hạo cái này nắm đấm chút nào, tại trung niên nam tử kia hoảng sợ trong lòng không kịp hiển hiện trên mặt lúc, Mạnh Hạo nắm đấm đã xuyên thấu cùng một chỗ, đã rơi vào lồng ngực của hắn.

Oanh!

Trung niên nam tử này thân thể mãnh liệt rút lui, trong miệng phun ra máu tươi, sau lưng cũng tuôn ra máu tươi, thân thể run rẩy lúc, tại lồng ngực của hắn, thành linh xuất hiện một cái thật lớn lỗ thủng, hắn chỉ tới kịp cúi đầu đi nhìn thoáng qua, liền toàn bộ người thân thể chia năm xẻ bảy, tan vỡ ra.

Mạnh Hạo thân thể không có nửa điểm dừng lại, tay trái bấm niệm pháp quyết hướng bên cạnh chỉ một cái.

” Phong Yêu cấm thứ tám!” Chỉ một cái rơi, lập tức ở kia chỉ phương hướng, cái kia Kết Đan trung kỳ lão giả, đang mang theo sát cơ mãnh liệt, vung vẩy trong ống tay, thân thể bên ngoài xuất hiện chín tòa bảo tháp, trên thân tháp có ngoài chín tháp, thành linh xuất hiện vô số hung thú hư ảnh, giờ phút này phô thiên cái địa, chính trực chạy Mạnh Hạo mà đến.

Nhưng ở tới gần nháy mắt, đối mặt Mạnh Hạo cấm thứ tám, trong nháy mắt này, bốn phía xuất hiện trùng điệp, trời đất di chuyển, Vạn Vật di chuyển trùng điệp hư ảnh ngay ngắn hướng lay động, như toàn bộ thế giới xuất hiện tầng thứ hai hư vô, bao phủ tại cái này Kết Đan trung kỳ lão giả trên người, lại để cho hắn sắc mặt đại biến, trong cơ thể tu vi lập tức như bị giam cầm, dường như mình ở cái này một cái chớp mắt, bị toàn bộ thế giới bài xích, muốn sinh sôi từ này thiên địa bên trong bài trừ đi ra.

“Đây là cái gì thuật pháp. . .” Đầu óc hắn vu vu lúc giữa, Mạnh Hạo một cái chớp mắt tới gần, thần sắc lạnh lùng, tay phải nâng lên một quyền, hai quyền, ba quyền!

Ba quyền hạ xuống, lão giả này thân thể bên ngoài chín tòa bộc phát toàn bộ tan vỡ vỡ vụn, Mạnh Hạo nắm đấm, mắt thấy muốn oanh hướng lão giả này mi tâm thì

Đột nhiên, một cỗ mãnh liệt sinh tử nguy cơ lập tức hiển hiện Mạnh Hạo tâm thần, hắn không chút do dự chột xoay người, nên Năm tay lại trảo, một phát bắt được cái kia Kết Đan trung kỳ lão giả, kéo hướng phía sau mình lúc, hướng ra phía ngoài đẩy, khiến cho lão giả thân thể không cách nào điều khiển tự động bay ra, mà Mạnh Hạo tức thì nháy mắt rút lui

Giờ phút này lúc hắn ngẩng đầu lập tức thấy rõ ràng, một đạo hoàng quang, thành linh từ cái kia Kết Đan hậu kỳ mặt rõ lão giả trên gương mặt tràn ra, ở giữa không trung vốn là mình chính mình mà đến, nhưng lại bị cái kia Kết Đan trung kỳ lão giả thân thể ngăn cản, có chút dừng lại.

Bữa tiệc này, liền cho vừa rồi Mạnh Hạo rời xa nguy cơ, giờ phút này thở dốc cơ hội.

Mạnh Hạo cười lạnh, thân thể rất nhanh lui về phía sau. Anh Vũ giờ phút này cũng như thiểm điện trở về, một người một chim. Cấp tốc đi xa.

“Lão phu ba đại tông hán thủy tông lão tổ, nhìn ngươi có thể trốn ở đâu!” Mặt rõ lão giả âm trầm mở miệng lúc, cái kia Kết Đan trung kỳ tu sĩ cũng khôi phục tu vi, sắc mặt có chút tái nhợt, nhìn về phía Mạnh Hạo lúc hơn nhiều một tia kiêng kỵ, có thể sát cơ như trước mãnh liệt.

Một đoàn người lần nữa đi về phía trước, lúc này đây là mặt rõ lão giả triển khai tốc độ, mọi người lập tức đuổi theo. Thẳng đến Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh, trong tay hắn thủy chung cầm lấy Như Ý Ấn, tuy nói đã tràn đầy khe hở, không biết còn có thể dùng mấy lần sẽ vỡ vụn, mà lại vật ấy Mạnh Hạo thử qua không cách nào phục chế,

nhưng nên sử dụng lúc, hẳn sẽ không do dự.

“Đợi một chút. Đừng có dùng cái đồ chơi này, ta biết rõ đây là vật gì, nhưng hôm nay cơ hội tốt như vậy cũng không thể lãng phí a.” Anh Vũ bỗng nhiên mở miệng.

Mạnh Hạo thân thể bay nhanh, mắt nhìn gắt gao cầm lấy chính mình góc áo Anh Vũ.

“Có ý tứ gì.”

“Người có nghĩ là muốn phát tài, có nghĩ là muốn đạt được càng nhiều nữa bảo vật, có nghĩ là muốn trở thành thiên hạ giàu có nhất chi nhân?” Anh Vũ hai mắt sáng lên. Giống như mê hoặc giống như mở miệng.

Mạnh Hạo mí mắt run lên vài cái, hẳn là từ nhỏ đã có nguyện vọng trở thành kẻ có tiền, có thể dưới mắt nghe Anh Vũ nói như vậy, luôn có loại không lớn đáng tin cậy cảm giác.

Mạnh Hạo Linh thức tản ra, mắt nhìn sau lưng tiếp tục truy kích mà đến mọi người. Chính mình trong tốc độ nhanh hơn, nhưng đoán chừng dùng không được bao lâu. Hay vẫn là sẽ bị sau lưng Hán Thủy tông tu sĩ đuổi theo.

“Tiền tài chi vật Ngũ Gia không yêu, Ngũ Gia liền yêu bộ lông, như vậy, đoạt được toàn bộ về người, nhưng người phải đáp ứng Ngũ Gia, về sau muốn nhiều hơn mang Ngũ Gia đi tìm có cọng lông thú đẹp, ví dụ như xích tước như vậy đây, liền rất tốt.” Anh Vũ tranh thủ thời gian mở miệng, nói xong cũng không đợi Mạnh Hạo đồng ý, lập tức nâng lên một cái móng vuốt, mãnh liệt hất lên.

“Cực Yểm, còn không cho Ngũ Gia lăn ra đây.” Cái này hất lên phía dưới, nó bên trên móng vuốt lực lực chuông lập tức lộ ra da đông lạnh gương mặt, giờ phút này da đông lạnh về mặt phần nộ.

Lão phu biết rõ người muốn điều gì, lúc này đây tuyệt không, lão phu là có nguyên tắc đây, việc này tuyệt không, tuyệt không, tuyệt không!”

“Ta cho người biết năm đó đánh lên người cái tên mập mạp kia ở địa phương nào.” Anh Vũ lười biếng mở miệng, trong thần sắc mang theo khinh thường, giống như kết luận cho da đông lạnh nhất định sẽ đồng ý.

Quả nhiên, da đông lạnh nghe xong những lời này, lập tức mặt mày méo mó, tràn đầy xoắn xuýt.

Chết tiệt...nọ mập mạp, lão phu hận chết hẳn, lão phu hảo ý độ hóa hẳn một vạn năm, có thể hẳn rõ ràng lấy oán trả ơn, ta. . . Ta. . . Tốt, vì tiếp tục đưa hẳn độ hóa, ta sẽ thấy đáp ứng người một lần, chỉ này một lần, đây là một lần cuối cùng. . . Cái này. . .” Da đông lạnh vẫn còn nói đầu đầu, Anh Vũ về mặt không kiên nhẫn lần nữa hất lên móng vuốt, trực tiếp đem da đông lạnh hóa thành lực lực chuông ném ra.

Người đẩy, càng ngày càng run rẩy! Cho Ngũ Gia biến thành Linh Thạch, liền biến cái trăm vạn Linh Thạch a.” Anh Vũ lời nói vừa nói xong, lập tức da đông lạnh gầm nhẹ một tiếng, tại Mạnh Hạo sững sờ phía dưới, lập tức cái này da đông lạnh phịch một tiếng, tại không trung trực tiếp nổ bung.

Cái này nổ bung tiếng vang lập tức lại để cho Mạnh Hạo sau lưng truy kích Hán Thủy tông tu sĩ cảnh giác, coi như là cái kia mặt rõ lão giả cũng là bước chân ngừng lại

Có thể ngay sau đó, theo nổ vang thanh âm quanh quẩn, da đông lạnh nổ bung về sau, rõ ràng xuất hiện đại lượng gần như vô số óng ánh long lánh Linh Thạch, những thứ này Linh Thạch như mưa nước giống như, hướng về bốn phía nháy mắt tứ tán ra.

Ánh mặt trời ở bên trong, những thứ này Linh Thạch óng ánh sáng long lanh, càng có nồng đậm Linh khí khuếch tán ra, kinh Thiên động Địa, đủ để cho nơi đây tu sĩ, đang nhìn đến về sau, con mắt toàn bộ đều bị khúc xạ một chút cũng không có cố gắng hết sức hào quang, hô hấp lập tức dồn dập lên.

Trăm vạn Linh Thạch, mà lại nguyên một đám phẩm chất bất phàm, tuyệt không phải hạ phẩm linh thạch, hôm nay tại không trung hướng về bốn phía tứ tán, đối với mục tiêu địa tu sĩ mà nói, một màn này sẽ hình thành mãnh liệt trùng kích.

Coi như là cái kia mặt rõ lão giả, tại thời khắc này cũng đều hai mắt cấp tốc co rút lại, trăm vạn Linh Thạch đối với bọn hắn mà nói, là một số thật lớn tài phú, phía sau hẳn hai bên ngoài hai tông đệ tử còn có càng phía sau những cái kia theo tới xem náo nhiệt mấy trăm người, đồng dạng tại đây một cái chớp mắt, con mắt đều thẳng!

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, tốc độ nhanh hơn, hóa thành cầu vồng về phía trước vội vã mà đi, xa xa vừa nhìn như là sao băng, mà phía sau hắt trăm vạn Linh Thạch, làm cho người ta cảm giác, như là gạt bỏ của cải

Giờ khắc này, quá nhiều người đã mất đi lý trí, không để ý đến vì sao Mạnh Hạo có những thứ này Linh Thạch, còn có thể chém giết đoạt phòng đấu giá sự tình, trên thực tế Mạnh Hạo giờ phút này nội tâm đã ở xoắn xuýt, hắt cân nhắc mình tại sao liền không nghĩ tới, lại để cho da đông lạnh biến thành Linh Thạch. .

“Hắc hắc, đoạt a, đoạt càng nhiều càng tốt, Ngũ Gia ta năm đó chính là uy hiếp Cực Yểm dùng phương pháp này, đem Thái Bình Đạo bát đại tổ nữa đời tài phú, chuyển rồi cái triệt để!” Anh Vũ vẻ mặt cười gian, càng có ngạo nghễ.

333. Chương 333: Đi Một Đường, Lừa Bịp Một Đường

Trăm vạn Linh Thạch xuất hiện, chiết xạ rồi trong Thiên Địa vô tận sáng chói hào quang, tại cái này buổi trưa, cùng cái mảnh này Mặc Thổ cả vùng đất, lập tức nhắc lên cái này mấy trăm tu sĩ điên cuồng.

Nhất là đằng sau những cái kia đi theo đến xem náo nhiệt tu sĩ, nguyên một đám đều đỏ con mắt, riêng phần mình xuất ra thủ đoạn, tốc độ thoáng cái bạo tăng đứng lên, càng là phân tán ra, thẳng đến những thứ này Linh Thạch mà đi.

Hán Thủy tông chi nhân khoảng cách gần nhất, giờ phút này mặt rỗ lão giả chần chờ một chút, có chút cảm thấy không đúng, dù sao hắt nhớ rõ tựa hồ đối với mới có lúc ấy tại phòng đấu giá lúc, một bộ Linh Thạch không nhiều lắm bộ dạng, nhưng lại không cách nào phân rõ là hư là thực, hãy nhìn đến bên người đệ tử đều nguyên một đám hô hấp dồn dập, cắn răng hắt lên tay áo, không đuổi bắt Mạnh Hạo, mà là thẳng đến những thứ này Linh Thạch mà đi, tay áo bay múa, có thể xoắn tới bao nhiêu liền là bao nhiêu.

Bên cạnh hắt Hán Thủy tông đệ tử, cũng đều phát cuồng giống như lao ra, về phần mặt khác hai tông đệ tử còn có lão tổ, hôm nay càng là vượt lên trước một bước, trong khoảng thời gian ngắn, giờ phút này mấy trăm tu sĩ, hướng về cái này tứ tán trăm vạn Linh Thạch, triển khai một cuộc kịch liệt cướp đoạt.

“Chết tiệt, đây là của ta Linh Thạch!”

“Đây là cái kia cướp đoạt phòng đấu giá tu sĩ vì mạng sống, ném ra bảo vệ tính mạng Linh Thạch, không có chủ, ai bắt được tựu là của người đó!”

Nổ vang quanh quẩn, trăm vạn Linh Thạch nhìn như rất nhiều, có thể mấy trăm người tản ra điên rồ tranh đoạt phía dưới, rất nhanh đã bị chia cắt, nguyên một đám không chút do dự lập tức cầm đến đến Linh Thạch để vào trong túi trữ vật.

Hưng phấn, đắc ý, kích động suy nghĩ biến hóa, lập tức tại đây vài trăm người trong nội tâm hiển hiện, bọn hắt lúc này mới nhìn về phía Mạnh Hạo đi xa địa phương, nguyên một đám trong mắt lộ ra tham lam chỉ mang.

Khi bọn hắt xem ra, có thể xuất ra trăm vạn Linh Thạch ném ra. Đối lấy chạy trốn thời gian chi nhân, trên người nhất định còn có thêm nữa Linh Thạch. Hán Thủy tông mọi người cũng đều mắt lộ ra kỳ quang. Bọn hắt thu hoạch Linh Thạch tối đa, ước chừng có hơn hai mươi vạn bộ dạng, cái kia mặt rỗ lão giả giờ phút này thần sắc lộ ra nhất định phải có chi ý, Linh Thạch không có làm giả, lúc trước hắt cướp đoạt lúc xem xét vô cùng cẩn thận, hôm nay hắc hắc cười cười, mang theo bên người chi nhân thẳng đến phía trước tiếp tục đuổi đi.

Bốn phía tu sĩ khác, tuyệt đại đa số đều là như thế. Nhưng cũng có một ít chần chờ ở bên trong, thầm nghĩ không thể ham hố, lo lắng ngoài ý muốn nổi lên, đã có hôm nay rồi đi ý tưởng, dù sao bọn hắt mỗi người, đều cầm không ít Linh Thạch, chuyện này cũng coi như có đại thu hoạch. Trong đám người có không ít, đều đang âm thầm xem xét trong túi trữ vật, chính mình gạt hái được bao nhiêu Linh Thạch.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên một cái kinh ngạc thanh âm bỗng nhiên truyền ra.

“Hả? Linh Thạch đây? Vừa rồi ta cướp được ước chừng hơn một vạn Linh Thạch, như thế nào không có?”

“Của ta cũng không có, chuyện gì xảy ra. . .” Thanh âm lần lượt truyền ra thời gian. Phàm là nghe được người, đều lập tức cúi đầu đi thăm dò nhìn bản thân túi trữ vật, rất nhanh đấy, nguyên một đám sắc mặt đại biến.

“Của ta Linh Thạch cũng không có, không đúng. Ta lúc trước rõ ràng đã đoạt hơn tám nghìn khối! !”

“Việc này không đúng. . .”

Âm thanh vù vù lần lượt truyền ra lúc, bỗng nhiên đấy. Một tiếng kêu thê lương thảm thiết mãnh liệt truyền ra, ngay sau đó, tất cả xem xét túi trữ vật tu sĩ, cả đám đều sắc mặt hoàn toàn đại biến, càng có trắng bệch, thậm chí không ít người đều thân thể run rẩy, trên mặt gân xanh lòi, hai mắt lập tức lồi lên, lộ ra cảm giận ngút trời cùng điên cuồng

“Pháp bảo của ta không có! !”

“Chết tiệt, của ta đan dịch thể, ta trong túi trữ vật tất cả đan dịch thể cũng không có! !”

“A a a, của ta túi trữ vật không, tại sao có thể như vậy, đều không, ta vừa mới tại đấu giá hội bên trên mua Pháp bảo cũng không có!”

Theo thanh âm xuất hiện, thê lương gào rú càng ngày càng nhiều lúc, Hán Thủy tông lão giả mặt ngựa biến sắc, cúi đầu xem xét trữ vật về sau, lập tức mặt xám như tro, ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng thê lương đến cực điểm gào thét.

Thân thể của hắn run rẩy, đỉnh đầu của hắn giống như nháy mắt một mảnh kia tơ máu, lộ ra dữ tợn cùng điên cuồng, hắn không thể không điên cuồng, bởi vì này một khắc hắn bên trong lòng đang rỉ máu, như có người đem lòng của hắn xé mở.

Hắn trong túi trữ vật nguyên bản tồn tại mấy chục vạn linh thạch, không cánh mà bay, tất cả đan dịch, Pháp bảo, còn có không nhiều lắm một ít đan dược. . ., tất cả vật phẩm, thậm chí kể cả một ít vật lẫn lộn đều bị người không buông tha, toàn bộ đều không.

Giờ phút này túi trữ vật, rất là sạch sẽ, không có gì cả. . .

Mấy năm tích góp, Hán Thủy tông một nửa tài sản, tất cả đều tại trên người hắn, nhưng hôm nay. . . Cũng bị mất

Tại đây mặt đỏ lão tổ gào rú lúc, phía sau hắn mặt khác hai đại tông lão tổ, cũng đều toàn thân run rẩy ở bên trong, hai mắt lộ ra ngập trời sát cơ, phát cuồng gào rú, bọn họ túi trữ vật, giờ phút này giống nhau rất là sạch sẽ.

Nơi đây mấy trăm người, trong túi trữ vật chi vật, toàn bộ biến mất, bị người quỷ dị vận chuyển đi, vô thanh vô tức. . .

“Trời đánh ác tặc, lão phu không giết ngươi quyết không bỏ qua! !” Mặt đỏ lão tổ không đợi phát ra như thế dữ tợn nói, phía sau hắn có một cổ gió gào thét mà qua, trong gió là một cái tóc đỏ lão giả, lão giả này toàn thân run rẩy, trong mắt điên cuồng muốn vượt qua mặt đỏ lão giả gấp mấy lần, đúng là mặt khác hai đại tông một trong lão tổ.

Mà hắn chỉ như vậy phát cuồng, là bởi vì hắn trong túi trữ vật, tại đấu giá hội trước vừa mới đưa vào đi vào một trăm vạn Linh Thạch, đó là hắn cùng với đông Lạc gia tộc nói điều kiện.

Ngoại trừ Linh Thạch bên ngoài, còn có một bộ phận đông Lạc gia tộc thuật pháp, đây là hắn cực độ khát vọng có, nhưng hôm nay. . . Toàn bộ cũng bị mất, hắn làm sao có thể không điên.

Mà những thứ này Mặc Thổ tu sĩ cũng không phải là ngu dốt, giờ phút này nếu muốn giống như không xuất ra là Mạnh Hạo ra tay, bọn hắn liền không công tu hành đến nay, hiển nhiên hết thảy vấn đề đều ra ở đằng kia chút ít Linh Thạch bên trên. . .

Mấy trăm người lửa giận, tại thời khắc này điên cuồng, nguyên một đám mắt đỏ, triển khai riêng phần mình toàn bộ tốc độ, thẳng đến xa xa gào thét mà đi, dùng hết mọi lực lượng, đi cố chấp truy kích Mạnh Hạo.

Càng là vì báo thù, mắt thấy Mạnh Hạo đã không còn bóng dáng, lo lắng đối phương triệt để đào tẩu, cái này mấy trăm người không hẹn mà cùng đẩy, riêng phần mình triển khai thủ đoạn đi kêu bằng hữu gọi bạn bè

Muốn từ tiền phương tìm người đi ngăn trở Mạnh Hạo, càng là tại truy kích lúc, đi ngang qua một ít thể lực cùng tông môn lúc, hoặc là mời người xuất thủ tương trợ, hoặc là đi mượn ngọc giản Linh Thạch.

Bọn hắn cũng không hiểu biết, lừa bịp bọn họ trên thực tế không phải Mạnh Hạo, mà là cái kia Anh Vũ, có thể vô luận là Anh Vũ hay vẫn là Mạnh Hạo, đều hiển nhiên loại này lừa người sự tình, làm khá hơn rồi.

Mạnh Hạo nơi đây càng có đem người gài bẫy ưu đãi chiến tích, phóng nhãn hắn đi qua con đường tu hành, có thể nói là đi một đường, lừa bịp một đường. . .

Đến nay Thanh La Tông, còn có một bầy tiểu tử, chỉ cần là Mạnh Hạo nguyện ý, có thể lập tức để cho bọn họ toàn bộ huỷ hoại thảm thiết

Giờ phút này Mạnh Hạo đang tại không trung gào thét đi về phía trước, đỉnh đầu của hắn da đông lạnh đang lười biếng gục ở chỗ này. Một bộ rất kiêu ngạo bộ dạng.

“Làm như vậy không đúng. . .” Da đông lạnh nhỏ ra mấy chục kiện Pháp bảo.

“Làm như vậy không đạo đức. . .” Nó đánh cho cái nắc, nhỏ ra đại lượng Linh Thạch.

“Làm như vậy thật là tà ác. . .” Da đông lạnh con mắt đảo một vòng. Nhỏ ra từng ngum từng ngum đan dịch bình, lại nuốt trên trăm tên ngọc giản “Lão phu đều muốn nhanh bị các ngươi mang hư mất. . .” Da đông lạnh thở dài, lần nữa nhỏ một bãi nước miếng, đem những cái kia vật lẫn lộn các loại vật phẩm, đều toàn bộ phun ra.

Mấy trăm người trong túi trữ vật tất cả vật phẩm, tại thời khắc này, toàn bộ bị Mạnh Hạo từng cái thu nhập chính mình Túi Càn Khôn bên trong, bởi vì túi trữ vật chứa không nổi. Chỉ có Túi Càn Khôn có thể dung nạp.

Nhìn xem những vật phẩm này, Mạnh Hạo hơi khô miệng lưỡi, nhất là hơn một trăm vạn linh thạch, lại để cho Mạnh Hạo con mắt đều tại tỏa sáng, còn có đại lượng ngọc giản, bên trong bao hàm toàn diện, càng có những cái kia Pháp bảo chi vật. Mặc dù nói không có gì tại Mạnh Hạo trong mắt đặc biệt trân quý chi vật, nhưng xuất ra đi bán đi, cũng chính là một số lớn Linh Thạch.

Về phần vật lẫn lộn các loại, liền càng nhiều nữa, trong đó có một dạng vật phẩm, lại để cho Mạnh Hạo nhiều nhìn mấy lần. Đó là một cuốn sách, giống như vàng mà không phải vàng phía trên có ba bức bút tranh.

Đệ nhất bức bút tranh, là mười chuôi kiếm, mũi kiếm hướng ra phía ngoài. Vờn quanh thành một cái hoa sen bộ dạng.

Thứ hai bức bút tranh, là một trăm thanh kiếm. Hợp thành mười đóa hoa sen, mà cái này mười đóa hoa sen, lại vờn quanh cùng một chỗ, tạo thành một cái thật lớn đích thực vòng tròn.

Mà thứ ba bộ bút tranh, thì là một nghìn thanh kiếm, trăm đóa hoa sen, đã trở thành một cái đại trận, lẫn nhau vờn quanh, càng có mười tầng, tầng tầng chuyển động phương hướng bất đồng, lần đầu tiên liếc mắt nhìn qua sẽ hoa mắt

“Kiếm trận?” Mạnh Hạo nhiều nhìn mấy lần, đem một mình cất kỹ về sau, về phía trước bay nhanh lúc, trái tim phanh phanh gia tốc nhảy lên, lúc này đây hắn xem như phát tài, đã đoạt mấy trăm người tất cả của cải.

“Đáng tiếc. . .” Mạnh Hạo đáy lòng đang nói thầm lúc, một bên Anh Vũ thở dài một tiếng, nói ra rồi cùng Mạnh Hạo giống nhau tâm tư.

“Đáng tiếc người quá ít, nếu là lại nhiều một ít, chuyển này mua bán mới xem như kiếm lợi lớn.”

“Người mơ tưởng lại lại để cho lão phu ra tay!” Da đông lạnh tức giận rống một câu, nhắm mắt lại một bộ ta không để ý bộ dáng của người, thân thể phịch một tiếng biến thành lục lạc chuông, buộc tại Anh Vũ trên mắt cá chân.

Mạnh Hạo nhìn về phía Anh Vũ, Anh Vũ cũng theo bản năng nhìn về phía Mạnh Hạo, một người một chim, tại đây một cái chớp mắt, bỗng nhiên có loại đã tìm được tri âm cảm giác, bởi vì bọn họ đều thấy được lẫn nhau trong mắt hào quang.

“Về sau người chính là Ngũ Gia chủ nhân!” Anh Vũ rất nghiêm túc mở miệng.

“Về sau ta sẽ vì người nhiều tìm một cái chút ít cộng lòng đấy.” Mạnh Hạo gật đầu nói.

Một người một chim nói qua, đồng thời đem thâm ý sâu sắc ánh mắt nhìn hướng da đông lạnh biến thành lục lạc chuông, da đông lạnh thân thể run run thoáng một phát, tranh thủ thời gian mở mắt ra, nó vừa rồi cái kia một cái chớp mắt cảm thấy có chút phát lạnh, có thể mở mắt ra về sau, chỉ thấy Mạnh Hạo đang đang nhìn bầu trời, Anh Vũ đang nhìn xem đại địa.

“Các người đều là người xấu. . .” Da đông lạnh lớn tiếng mở miệng.

“Hôm nay khí trời tốt.” Mạnh Hạo nhìn xem mây trắng, giống như chưa từng có phát hiện, cái này mây trắng lại có thể như thế xinh đẹp, nhìn phẳng phất có chút ít si mê.

“Ồ, trên mặt đất cái này Tiểu Hoa thật xinh đẹp, toàn thân đều là cộng lòng.” Anh Vũ cúi đầu nhìn qua đại địa, vẻ mặt say mê.

Thời gian nhoáng một cái chính là ba ngày, Mạnh Hạo trong ba ngày qua cấp tốc đi về phía trước, tại phía sau hắn, mấy trăm tu sĩ căn cứ bất đồng tu vi, bất đồng tốc độ, kéo ra một đầu dài đường

Những tu sĩ này nguyên một đám con mắt lộ ra sát cơ mãnh liệt, đối với Mạnh Hạo nơi đây cừu hận, không nói đã đến không đội trời chung trình độ, nhưng là chênh lệch không là rất lớn.

Bởi vì Mặc Thổ tu sĩ thường xuyên ở vào trong nguy cơ, cho nên bản thân túi trữ vật, thường thường chính là xen lẫn tài phú, thực tế là. . . Bọn hắn lúc trước là từ phòng đấu giá đi ra.

Có thể nói trên người túi trữ vật, là rất nhiều nhất giá trị thời điểm, mà ở thời điểm này, gặp phải Mạnh Hạo, cái này đối với bọn họ mà nói, cừu hận quá lớn.

Nhất là cái kia ba đại tông, vị kia tóc đỏ lão giả, càng là phát cuồng, hắn giờ phút này tại phía trước nhất, phía sau mới là mặt rõ tu sĩ, bọn hắn trong mắt lộ ra oán độc cùng ngạt trời sát cơ, gắt gao nhìn chăm vào Mạnh Hạo, hận không thể đem Mạnh Hạo sinh sôi xé rách nuốt vào.

“Tiểu tạp chủng, chân trời góc biển, lão phu cũng muốn tiêu diệt ngươi!” Tóc đỏ lão giả nghiêng răng nghiêng lợi, thanh âm truyền khắp bát phương, nghĩ đến chính mình Linh Thạch, đã cảm thấy lòng đang rỉ máu.

334. Chương 334: Đi Một Đường, Lừa Bịp Một Đường

Trăm vạn Linh Thạch xuất hiện, chiết xạ rồi trong Thiên Địa vô tận sáng chói hào quang, tại cái này buổi trưa, cùng cái mảnh này Mặc Thổ cả vùng đất, lập tức nhắc lên cái này mấy trăm tu sĩ điên cuồng.

Nhất là đằng sau những cái kia đi theo đến xem náo nhiệt tu sĩ, nguyên một đám đều đỏ con mắt, riêng phần mình xuất ra thủ đoạn, tốc độ thoáng cái bạo tăng đứng lên, càng là phân tán ra, thẳng đến những thứ này Linh Thạch mà đi.

Hán Thủy tông chi nhân khoảng cách gần nhất, giờ phút này mặt rõ lão giả chần chờ một chút, có chút cảm thấy không đúng, dù sao hắn nhớ rõ tựa hồ đối với mới có lúc ấy tại phòng đấu giá lúc, một bộ Linh Thạch không nhiều lắm bộ dạng, nhưng lại không cách nào phân rõ là hư là thực, hãy nhìn đến bên người đệ tử

đều nguyên một đám hô hấp dồn dập, cắn răng hất lên tay áo, không đuổi bắt Mạnh Hạo, mà là thẳng đến những thứ này Linh Thạch mà đi, tay áo bay múa, có thể xoắn tới bao nhiêu liền là bao nhiêu.

Bên cạnh hần Hán Thủy tông đệ tử, cũng đều phát cuồng giống như lao ra, về phần mặt khác hai tông đệ tử còn có lão tổ, hôm nay càng là vượt lên trước một bước, trong khoảng thời gian ngắn, giờ phút này mấy trăm tu sĩ, hướng về cái này tứ tán trăm vạn Linh Thạch, triển khai một cuộc kịch liệt cướp đoạt.

“Chết tiệt, đây là của ta Linh Thạch!”

“Đây là cái kia cướp đoạt phòng đấu giá tu sĩ vì mạng sống, ném ra bảo vệ tính mạng Linh Thạch, không có chủ, ai bắt được tự là của người đó!”

Nổ vang quanh quẩn, trăm vạn Linh Thạch nhìn như rất nhiều, có thể mấy trăm người tản ra diên rồ tranh đoạt phía dưới, rất nhanh đã bị chia cắt, nguyên một đám không chút do dự lập tức cầm đến Linh Thạch để vào trong túi trữ vật.

Hưng phấn, đắc ý, kích động suy nghĩ biến hóa, lập tức tại đây vài trăm người trong nội tâm hiển hiện, bọn hần lúc này mới nhìn về phía Mạnh Hạo đi xa địa phương, nguyên một đám trong mắt lộ ra tham lam chi mang.

Khi bọn hần xem ra, có thể xuất ra trăm vạn Linh Thạch ném ra. Đối lấy chạy trốn thời gian chi nhân, trên người nhất định còn có thêm nữa Linh Thạch. Hán Thủy tông mọi người cũng đều mắt lộ ra kỳ quang. Bọn hần thu hoạch Linh Thạch tối đa, ước chừng có hơn hai mươi vạn bộ dạng, cái kia mặt rõ lão giả giờ phút này thần sắc lộ ra nhất định phải có chi ý, Linh Thạch không có làm giả, lúc trước hần cướp đoạt lúc xem xét vô cùng cẩn thận, hôm nay hắc hắc cười cười, mang theo bên người chi nhân thẳng đến phía trước tiếp tục đuổi đi.

Bốn phía tu sĩ khác, tuyệt đại đa số đều là như thế. Nhưng cũng có một ít chần chờ ở bên trong, thầm nghĩ không thể ham hố, lo lắng ngoài ý muốn nổi lên, đã có hôm nay rồi đi ý tưởng, dù sao bọn hần mỗi người, đều cầm không ít Linh Thạch, chuyện này cũng coi như có đại thu hoạch. Trong đám người có không ít, đều đang âm thầm xem xét trong túi trữ vật, chính mình gặt hái được bao nhiêu Linh Thạch.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên một cái kinh ngạc thanh âm bỗng nhiên truyền ra.

“Hả? Linh Thạch đây? Vừa rồi ta cướp được ước chừng hơn một vạn Linh Thạch, như thế nào không có?”

“Của ta cũng không có, chuyện gì xảy ra. . .” Thanh âm lần lượt truyền ra thời gian. Phàm là nghe được người, đều lập tức cúi đầu đi thăm dò nhìn bản thân túi trữ vật, rất nhanh đấy, nguyên một đám sắc mặt đại biến.

“Của ta Linh Thạch cũng không có, không đúng. Ta lúc trước rõ ràng đã đoạt hơn tám nghìn khối! !”

“Việc này không đúng. . .”

Âm thanh vù vù lần lượt truyền ra lúc, bỗng nhiên đấy. Một tiếng kêu thê lương thảm thiết mãnh liệt truyền ra, ngay sau đó, tất cả xem xét túi trữ vật tu sĩ, cả đám đều sắc mặt hoàn toàn đại biến, càng có trắng bệch, thậm chí không ít người đều thân thể run rẩy, trên mặt gân xanh lộ , hai mắt lập tức lồi lên, lộ ra căm giận ngút trời cùng điên cuồng

“Pháp bảo của ta không có! !”

“Chết tiệt, của ta đan dịch thể, ta trong túi trữ vật tất cả đan dịch thể cũng không có! !”

“A a a, của ta túi trữ vật không, tại sao có thể như vậy, đều không, ta vừa mới tại đấu giá hội bên trên mua Pháp bảo cũng không có!”

Theo thanh âm xuất hiện, thê lương gào rú càng ngày càng nhiều lúc, Hán Thủy tông lão giả mặt ngựa biến sắc, cúi đầu xem xét trữ vật về sau, lập tức mặt xám như tro, ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng thê lương đến cực điểm gào thét.

Thân thể của hần run rẩy, đỉnh đầu của hần giống như nháy mắt một mảnh kia tơ máu, lộ ra dữ tợn cùng điên cuồng, hần không thể không điên cuồng, bởi vì này một khắc hần bên trong lòng đang rỉ máu, như có người đem lòng của hần xé mở.

Hắn trong túi trữ vật nguyên bản tồn tại mấy chục vạn linh thạch, không cánh mà bay, tất cả đan dịch, Pháp bảo, còn có không nhiều lắm một ít đan dược. . . , tất cả vật phẩm, thậm chí kể cả một ít vật lẫn lộn đều bị người không buông tha, toàn bộ đều không.

Giờ phút này túi trữ vật, rất là sạch sẽ, không có gì cả. . .

Mấy năm tích góp, Hán Thủy tông một nửa tài sản, tất cả đều tại trên người hắn, nhưng hôm nay. . . Cũng bị mất

Tại đây mặt đỏ lão tổ gào rú lúc, phía sau hắn mặt khác hai đại tông lão tổ, cũng đều toàn thân run rẩy ở bên trong, hai mắt lộ ra ngập trời sát cơ, phát cuồng gào rú, bọn họ túi trữ vật, giờ phút này giống nhau rất là sạch sẽ.

Nơi đây mấy trăm người, trong túi trữ vật chỉ vật, toàn bộ biến mất, bị người quỷ dị vận chuyển đi, vô thanh vô tức. . .

“Trời đánh ác tặc, lão phu không giết ngươi quyết không bỏ qua! !” Mặt đỏ lão tổ không đợi phát ra như thế dữ tợn nói, phía sau hắn có một cổ gió gào thét mà qua, trong gió là một cái tóc đỏ lão giả, lão giả này toàn thân run rẩy, trong mắt điên cuồng muốn vượt qua mặt đỏ lão giả gấp mấy lần, đúng là mặt khác hai đại tông một trong lão tổ.

Mà hắn chỉ như vậy phát cuồng, là bởi vì hắn trong túi trữ vật, tại đấu giá hội trước vừa mới đưa vào đi vào một trăm vạn Linh Thạch, đó là hắn cùng với đông Lạc gia tộc nói điều kiện.

Ngoại trừ Linh Thạch bên ngoài, còn có một bộ phận đông Lạc gia tộc thuật pháp, đây là hắn cực độ khát vọng có, nhưng hôm nay. . . Toàn bộ cũng bị mất, hắn làm sao có thể không điên.

Mà những thứ này Mặc Thổ tu sĩ cũng không phải là ngu dốt, giờ phút này nếu muốn giống như không xuất ra là Mạnh Hạo ra tay, bọn hắn liền không công tu hành đến nay, hiển nhiên hết thảy vấn đề đều ra ở đằng kia chút ít Linh Thạch bên trên. . .

Mấy trăm người lửa giận, tại thời khắc này điên cuồng, nguyên một đám mắt đỏ, triển khai riêng phần mình toàn bộ tốc độ, thẳng đến xa xa gào thét mà đi, dùng hết mọi lực lượng, đi cố chấp truy kích Mạnh Hạo.

Càng là vì báo thù, mất thấy Mạnh Hạo đã không còn bóng dáng, lo lắng đối phương triệt để đào tẩu, cái này mấy trăm người không hẹn mà cùng đấy, riêng phần mình triển khai thủ đoạn đi kêu bằng hữu gọi bạn bè

Muốn từ tiền phương tìm người đi ngăn trở Mạnh Hạo, càng là tại truy kích lúc, đi ngang qua một ít thế lực cùng tông môn lúc, hoặc là mời người xuất thủ tương trợ, hoặc là đi mượn ngọc giản Linh Thạch.

Bọn hắn cũng không hiểu biết, lừa bịp bọn họ trên thực tế không phải Mạnh Hạo, mà là cái kia Anh Vũ, có thể vô luận là Anh Vũ hay vẫn là Mạnh Hạo, đều hiển nhiên loại này lừa người sự tình, làm khá hơn rồi.

Mạnh Hạo nơi đây càng có đem người gài bẫy ưu đãi chiến tích, phóng nhãn hắn đi qua con đường tu hành, có thể nói là đi một đường, lừa bịp một đường. . .

Đến nay Thanh La Tông, còn có một bầy tiểu tổ, chỉ cần là Mạnh Hạo nguyện ý, có thể lập tức để cho bọn họ toàn bộ huỷ hoại thảm thiết

Giờ phút này Mạnh Hạo đang tại không trung gào thét đi về phía trước, đỉnh đầu của hắn da đông lạnh đang lười biếng gục ở chỗ này. Một bộ rất kiêu ngạo bộ dạng.

“Làm như vậy không đúng. . .” Da đông lạnh nhỏ ra mấy chục kiện Pháp bảo.

“Làm như vậy không đạo đức. . .” Nó đánh cho cái nấc, nhỏ ra đại lượng Linh Thạch.

“Làm như vậy thật là tà ác. . .” Da đông lạnh con mắt đảo một vòng. Nhỏ ra từng ngụm từng ngụm đan dịch bình, lại nuốt trên trăm tên ngọc giản “Lão phu đều muốn nhanh bị các ngươi mang hư mất. . .” Da đông lạnh thở dài, lần nữa nhỏ một bãi nước miếng, đem những cái kia vật lẫn lộn các loại vật phẩm, đều toàn bộ phun ra.

Mấy trăm người trong túi trữ vật tất cả vật phẩm, tại thời khắc này, toàn bộ bị Mạnh Hạo từng cái thu nhập chính mình Túi Càn Khôn bên trong, bởi vì túi trữ vật chứa không nổi. Chỉ có Túi Càn Khôn có thể dung nạp.

Nhìn xem những vật phẩm này, Mạnh Hạo hơi khô miệng lưỡi, nhất là hơn một trăm vạn linh thạch, lại để cho Mạnh Hạo con mắt đều tại tỏa sáng, còn có đại lượng ngọc giản, bên trong bao hàm toàn diện, càng có những cái kia Pháp bảo chi vật. Mặc dù nói không có gì tại Mạnh Hạo trong mắt đặc biệt trân quý chi vật, nhưng xuất ra đi bán đi, cũng chính là một số lớn Linh Thạch.

Về phần vật lẫn lộn các loại, liền càng nhiều nữa, trong đó có một dạng vật phẩm, lại để cho Mạnh Hạo nhiều nhìn mấy lần. Đó là một cuốn sách, giống như vàng mà không phải vàng phía trên có ba bức bút tranh.

Đệ nhất bức bút tranh, là mười chuôi kiếm, mũi kiếm hướng ra phía ngoài. Vờn quanh thành một cái hoa sen bộ dạng.

Thứ hai bức bút tranh, là một trăm thanh kiếm. Hợp thành mười đóa hoa sen, mà cái này mười đóa hoa sen, lại vờn quanh cùng một chỗ, tạo thành một cái thật lớn đích thực vòng tròn.

Mà thứ ba bộ bút tranh, thì là một nghìn thanh kiếm, trăm đóa hoa sen, đã trở thành một cái đại trận, lẫn nhau vờn quanh, càng có mười tầng, tầng tầng chuyển động phương hướng bất đồng, lần đầu tiên liếc mắt nhìn qua sẽ hoa mắt

“Kiếm trận?” Mạnh Hạo nhiều nhìn mấy lần, đem một mình cất kỹ về sau, về phía trước bay nhanh lúc, trái tim phanh phanh gia tốc nhảy lên, lúc này đây hắn xem như phát tài, đã đoạt mấy trăm người tất cả của cải.

“Đáng tiếc. . .” Mạnh Hạo đáy lòng đang nói thầm lúc, một bên Anh Vũ thở dài một tiếng, nói ra rồi cùng Mạnh Hạo giống nhau tâm tư.

“Đáng tiếc người quá ít, nếu là lại nhiều một ít, chuyển này mua bán mới xem như kiếm lợi lớn.”

“Người mơ tưởng lại lại để cho lão phu ra tay!” Da đông lạnh tức giận rống một câu, nhắm mắt lại một bộ ta không để ý bộ dáng của người, thân thể phịch một tiếng biến thành lục lạc chuông, buộc tại Anh Vũ trên mắt cá chân.

Mạnh Hạo nhìn về phía Anh Vũ, Anh Vũ cũng theo bản năng nhìn về phía Mạnh Hạo, một người một chim, tại đây một cái chớp mắt, bỗng nhiên có loại đã tìm được tri âm cảm giác, bởi vì bọn họ đều thấy được lẫn nhau trong mắt hào quang.

“Về sau người chính là Ngũ Gia chủ nhân!” Anh Vũ rất nghiêm túc mở miệng.

“Về sau ta sẽ vì người nhiều tìm một cái chút ít cọng lông đấy.” Mạnh Hạo gật đầu nói.

Một người một chim nói qua, đồng thời đem thâm ý sâu sắc ánh mắt nhìn hướng da đông lạnh biến thành lục lạc chuông, da đông lạnh thân thể run run thoáng một phát, tranh thủ thời gian mở mắt ra, nó vừa rồi cái kia một cái chớp mắt cảm thấy có chút phát lạnh, có thể mở mắt ra về sau, chỉ thấy Mạnh Hạo đang đang nhìn bầu trời, Anh Vũ đang nhìn xem đại địa.

“Các người đều là người xấu. . .” Da đông lạnh lớn tiếng mở miệng.

“Hôm nay khí trời tốt.” Mạnh Hạo nhìn xem mây trắng, giống như chưa từng có phát hiện, cái này mây trắng lại có thể như thế xinh đẹp, nhìn phẳng phất có chút ít si mê.

“Ồ, trên mặt đất cái này Tiểu Hoa thật xinh đẹp, toàn thân đều là cọng lông.” Anh Vũ cúi đầu nhìn qua đại địa, vẻ mặt say mê.

Thời gian nhoáng một cái chính là ba ngày, Mạnh Hạo trong ba ngày qua cấp tốc đi về phía trước, tại phía sau hắn, mấy trăm tu sĩ căn cứ bất đồng tu vi, bất đồng tốc độ, kéo ra một đầu dài đường

Những tu sĩ này nguyên một đám con mắt lộ ra sát cơ mãnh liệt, đối với Mạnh Hạo nơi đây cừu hận, không nói đã đến không đội trời chung trình độ, nhưng là chênh lệch không là rất lớn.

Bởi vì Mặc Thổ tu sĩ thường xuyên ở vào trong nguy cơ, cho nên bản thân túi trữ vật, thường thường chính là xen lẫn tài phú, thực tế là. . . Bọn hắn lúc trước là từ phòng đấu giá đi ra.

Có thể nói trên người túi trữ vật, là rất nhiều nhất giá trị thời điểm, mà ở thời điểm này, gặp phải Mạnh Hạo, cái này đối với bọn họ mà nói, cừu hận quá lớn.

Nhất là cái kia ba đại tông, vị kia tóc đỏ lão giả, càng là phát cuồng, hắn giờ phút này tại phía trước nhất, phía sau mới là mặt đỏ tu sĩ, bọn hắn trong mắt lộ ra oán độc cùng ngập trời sát cơ, gắt gao nhìn chăm vào Mạnh Hạo, hận không thể đem Mạnh Hạo sinh sôi xé rách nuốt vào.

“Tiểu tạp chủng, chân trời góc biển, lão phu cũng muốn tiêu diệt ngươi!” Tóc đỏ lão giả nghiêng răng nghiêng lợi, thanh âm truyền khắp bát phương, nghĩ đến chính mình Linh Thạch, đã cảm thấy lòng đang rỉ máu.

335. Chương 335: Tiên Trận

“Lão già kia, là người các loại truy kích trước đây, giờ phút này ngược lại như thế mở miệng.” Mạnh Hạo con mắt hàn quang lóe lên, tại phía trước bay nhanh lúc, nghiêng đầu nhìn thoáng qua sau lưng gào thét mà đến Hồng phát lão giả

Mạnh mẽ đoạt phòng đấu giá chi vật, vốn là tội lớn, lại dùng ti tiện thủ đoạn giành chúng ta mọi người tài vụ, càng là ti tiện đến cực điểm, như người như vậy tán tu, là Mặc Thổ sỉ nhục, mỗi người có thể tới giết!” Hồng phát lão giả hừ lạnh một tiếng, tốc độ nhanh hơn, phía sau hắn mặt đỏ tu sĩ cũng là ánh mắt âm trầm, bọn hắn phía sau một đám tu sĩ, từng đều là nhìn về phía Mạnh Hạo lúc, trong mắt sát cơ mãnh liệt.

“Dùng Kết Đan hậu kỳ tu vi, ba ngày còn không có đuổi theo ta nho nhỏ này Kết Đan sơ kỳ, người cũng có mặt kêu gào.” Mạnh Hạo nhàn nhạt nói ra, tốc độ giống nhau nhanh hơn.

”Đồ Miệng lưỡi, dùng không được bao lâu, lão phu cho ngươi sống không bằng chết!” Lời nói lúc giữa, tóc đỏ lão giả không biết dùng thủ đoạn gì, gương mặt lập tức một mảnh màu tím, có thể tốc độ xác thực một cái chớp mắt bạo tăng gấp mấy lần, đảo mắt liền thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, tốc độ cực nhanh, mấy cái thời gian hô hấp muốn tới gần.

không biết lượng sức tu vi như thế, muốn phía trên ngăn cản!” Mạnh Hạo như trước lạnh nhạt, kia bên cạnh Anh Vũ thì là cuồng ngạo hé miệng, hướng ra phía ngoài vừa phun, lập tức một cổ cuồng phong mãnh liệt thổi ra, hư vô nổ vang, trùng kích động trời.

Mạnh Hạo tốc độ nhảy mắt bạo tăng, cái kia tóc đỏ lão giả đón gió, lại đi về phía trước rồi mấy trăm trượng, mắt thấy không cách nào đuổi theo Mạnh Hạo, nổi giận gầm lên một tiếng tốc độ không thể không chậm lại. Trên người bọn họ giờ phút này không có Pháp bảo, những ngày này đến vô luận là dùng bí thuật như vậy đột nhiên kéo khoảng cách gần, cũng hoặc là dùng đan khí tới nhanh chóng tới gần Mạnh Hạo, cũng sẽ ở cái kia Anh Vũ một hơi xuống, một lần nữa kéo ra song phương khoảng thời gian, khiến cho bọn hắn rõ ràng tốc độ nhanh hơn, nhưng lại hết lần này tới lần khác không cách nào đuổi theo.

Ba ngày thời gian . Khiến cho được vốn là tồn tại ngập trời tức giận. Càng cường liệt gấp mấy lần không chỉ có.

Giờ phút này mắt thấy khoảng cách lại bị kéo ra. Cái kia tóc đỏ lão giả sát ý trong lòng, đã lan tràn tới thân thể bên ngoài, kia bên cạnh mặt đỏ tu sĩ cũng là như thế, phía sau bọn họ mấy trăm tu sĩ, giống nhau như vậy.

Mạnh Hạo phía trước bay nhanh, ba ngày thời gian, hắn tốc độ cực nhanh đã xẹt qua rồi không ít đại địa khu vực, khoảng cách hắn động phủ chỗ địa phương. Giờ phút này đã không xa.

“Như thế chọc giận bọn hắn, phương pháp người nói có thể xác định có tác dụng?” Mạnh Hạo nhíu mày, mắt nhìn Anh Vũ, rất nhanh mở miệng.

Đương nhiên có tác dụng, nghe Ngũ Gia không sai, có những người này ở đây, chỉ cần đem bọn họ dẫn dắt khoảng cách chúng ta hang ổ người liên an tâm đi tu hành a, hết thấy giao cho Ngũ Gia!” Anh Vũ cuồng ngôn nói ra.

Yên tâm chính là, càng nhiều người. Khí tức lại càng loạn, liền càng là có thể thuận tiện ta dạy cho người kéo dài dây dưa phương pháp.” Anh Vũ vỗ ngực. Ngạo nghễ nói qua.

Mạnh Hạo hay vẫn là cau mày, trong ba ngày này, hắn đi về phía trước lúc cùng Anh Vũ nói chuyện với nhau, hồi cùng kéo dài thiên kiếp phương pháp, biết được loại này kéo dài phương thức, chủ yếu là lừa dối, dùng pha tạp, hỗn tạp khí tức hỗn loạn Thiên Địa, như ở trên thiên kiếp tới lời trước mặt che đậy tầng một vải mỏng

Vì vậy cái này đuổi giết mà đến mấy trăm người, tại Mạnh Hạo cùng Anh Vũ trong mắt, liền lại có mặt khác tác dụng, có thể phương pháp kia đến cùng có thể thành công hay không, mà lại Anh Vũ có hay không thật sự có thể đem những người này ngăn chặn, việc này Mạnh Hạo không có nắm chắc.

Ngay tại Mạnh Hạo cái này trong trăm mặc, đột nhiên hắn hai mắt lóe lên, mãnh liệt nhìn hướng tiền phương, đồng tử có chút co rút lại, nhìn hắn đến tại phía trước, hôm nay có vài chục đạo trưởng cầu vòng đang gào thét mà đến, đối với chính mình nơi đây tạo thành phong tỏa.

Trước có phong tỏa, phía sau có truy binh, mà hiển nhiên phía trước chỉ nhân chỉ cần ngăn chặn chính mình một ít thời gian, sau lưng truy binh liền sẽ lập tức tiến đến, hình thành thiên la địa võng.

P phía sau hắn tóc đỏ lão giả đám người, giờ phút này tinh thần chấn động, hiển nhiên những người này, đúng là hắn đám ba ngày trước dùng đặc thù thủ đoạn mời tới viện trợ, vì chính là ngăn cản tại Mạnh Hạo phía trước, đem ngăn cản lại.

Mắt thấy những người này muốn tới gần, cầm đầu chỉ nhân là một người trung niên nam tử, tu vi Kết Đan trung kỳ bộ dạng, đỉnh đầu có đan khí, nhưng này đan khí pha tạp, hỗn tạp, vừa nhìn liền là vừa vặn xuất hiện không lâu, mà lại Kết Đan thuộc về tạp sắc.

Thần sắc hắn âm lãnh, ánh mắt tại Mạnh Hạo trên người đảo qua lúc, nắm niệm pháp quyết lúc giữa lập tức đỉnh đầu đan khí biến hóa, ngưng tụ ra một đầu hung thú, gào thét lúc giữa chỗ xung yếu ra.

Mạnh Hạo thần sắc như thường, tay trái nâng lên, mãnh liệt chỉ một cái đại địa.

“Phong Chính!” Theo Mạnh Hạo trong mắt kỳ quang lóe lên, lập tức trong mắt hắn, cái mảnh này đại địa xuất hiện trùng điệp hư ảnh, bốn phía bát phương hư vô, cũng đều như thế, từng trận Yêu khí xuất hiện, hóa thành từng đạo ngoại nhân nhìn không tới khí tức, thẳng đến Mạnh Hạo tay trái mà đến, quán quanh tại thân thể của hắn về sau, Mạnh Hạo tay phải bỗng nhiên hướng về kia bày tu sĩ chỉ một cái.

Cái này chỉ một cái phía dưới, lập tức Mạnh Hạo thân thể bốn phía những cái kia ngoại nhân nhìn không tới khí tức, cấp tốc ngưng tụ, lại tại Mạnh Hạo trước người hóa thành một đoàn hư ảnh, cái này hư ảnh mờ mờ, nhưng tại hình thành về sau, trực tiếp xuất hiện Mạnh Hạo khí tức.

Theo Mạnh Hạo cái này chỉ một cái, cái này hư ảnh thẳng đến đám kia tu sĩ mà đi.

“Vỡ!” Thời gian cấp bách, Mạnh Hạo không muốn phân tâm đi điều khiển, dứt khoát trực tiếp lại để cho thân ảnh ấy tại tối gần đám kia tu sĩ về sau, lựa chọn tự bạo.

Nổ vang thanh âm trong chốc lát kinh Thiên động Địa, người ở bên ngoài nhìn lại, Mạnh Hạo chẳng qua là chỉ một cái, lập tức đám kia tiến đến muốn ngăn dừng hắn tu sĩ, lập tức đều phun ra máu tươi, càng có bảy tám người thân thể trực tiếp tan vỡ nổ bung, cái kia Kết Đan tu sĩ thì là sắc mặt đại biến, liền tiếp thối lui ra khỏi bảy tám bước, nhưng vẫn là không cách nào chống cự, như có một cỗ vô hình cuồng phong quét ngang, trực tiếp đưa hắn cùng bốn phía đi theo mà đến chỉ nhân, toàn bộ cuốn mở tứ tán.

Cái kia Kết Đan trung kỳ nam tử biểu lộ hoảng sợ, giờ phút này thân thể không tự chủ được bị cuồng phong cuốn lui, lại phun ra mấy ngụm máu tươi, hắn nguyên bản cho rằng đối phương coi như là không tâm thường, có thể chính mình trong hơn mười người, chẳng qua là đi hơi chút ngăn trở mà thôi, hoàn toàn có thể làm được.

Nhưng cho đến giờ phút này, hắn cũng không biết đối phương dùng cái gì thuật pháp, rõ ràng chẳng qua là chỉ một cái, liền hình thành kinh người như thế chi lực, lại để cho cái này tu sĩ đáy lòng phát lạnh, mắt thấy Mạnh Hạo tiến đến, không dám lại gần, mà là thuận thế lui ra phía sau. Mạnh Hạo thân thể tiến về phía trước một bước bước đi, nháy mắt liền từ những thứ này tứ tán chi nhân phong tỏa ở bên trong, thông dong đi xa. Một màn này, cũng làm cho cái kia mấy trăm cái một đường truy kích mà đến tu sĩ, âm thầm kinh hãi, nguyên một đám nhao nhao có chút chần chờ, nhưng bọn hắn người đông thể mạnh, lại nghĩ tới trong túi trữ vật trống trơn, không khỏi sát cơ tái khởi, gào thét lúc giữa, nhưng lại không có người lùi bước, mấy trăm người kéo ra trường tuyến, như một chi mũi tên nhọn, hướng về Mạnh Hạo gắt gao truy kích.

Không lâu sau, tại Anh Vũ lại thổi ra rồi ba bốn khẩu khí về sau, Mạnh Hạo xa xa thấy được động phủ của mình chỗ thấp núi, càng là thấy được thấp núi bốn phía, cái kia hơn một trăm cái phụ thuộc hắn nơi đây tu sĩ.

Những người này cũng đều chú ý tới trên bầu trời một màn này. Giờ phút này nhao nhao thần sắc cảnh giác. Càng có một chút bất an.

“Chúng tiểu nhân. Khách đến thăm á..., cho Ngũ Gia bày trận!” Ở nơi này hơn một trăm người tu sĩ bất an lập tức, Anh Vũ bèn nhón thanh âm mãnh liệt truyền ra, cùng lúc đó Mạnh Hạo toàn bộ người hóa thành nhất đạo cầu vồng, nháy mắt liền từ bầu trời hàng lâm mà đến, tốc độ liên tục, thẳng đến thấp núi khe hở.

Tại hắn thân ảnh chui vào trong đó đồng thời, Anh Vũ đã buông lỏng ra cầm lấy Mạnh Hạo quần áo móng vuốt. Bay tại không trung, da đông lạnh biến thành lục lạc chuông bị lay động phát ra keng keng thanh âm.

Những thứ này bốn địa hơn một trăm người tu sĩ, đang nghe được Anh Vũ đích thoại ngữ về sau, lập tức nguyên một đám thân thể chấn động, cắn răng lúc giữa mãnh liệt đứng lên, lại dựa theo bất đồng trình tự, đã bắt đầu chạy bộ, vòng quanh toàn bộ thấp núi chạy bộ.

Một màn này, bị vừa vừa bước vào động phủ Mạnh Hạo dùng Linh thức sau khi thấy, thần sắc cổ quái. Nghĩ tới lúc trước Anh Vũ luôn dùng Tiên Trận danh nghĩa huấn luyện những người này chạy bộ, chần chờ một chút sau. Mạnh Hạo cắn răng, trực tiếp bước vào trong động phủ khoanh chân ngồi xuống về sau, lấy ra hoàn mỹ Kim Đan sở tu được thảo, đã bắt đầu phục chế.

Hắn phải ở chỗ này, đi luyện chế hoàn mỹ Kim Đan, một khi Kim Đan luyện chế thành công, nuốt vào về sau, hắn muốn đi đem trong cơ thể tử đan, hóa thành Kim Đan, càng là muốn liền một mạch, từ Kết Đan sơ kỳ đột phá, bước vào hoàn mỹ Kim Đan trung kỳ cảnh giới! “Hoàn mỹ Kim Đan trung kỳ về sau, ta kéo dài Thiên Kiếp, tu đan khí, hết thảy như đều thuận lợi, tức thì lại đi ra động này phủ ta đây...” Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra một vòng hàn mang.

“Anh sẽ cho các chú biết được, cái gì mới là đuổi giết!” Mạnh Hạo thở sâu, xuất ra gương đồng, bắt đầu tay đem luyện chế hoàn mỹ kim đan được thảo, từng cái phục chế.

Như là trước kia hắn còn cần cẩn thận một ít, dù sao Linh Thạch không nhiều lắm, nếu dùng cực phẩm Linh Thạch mà nói sẽ đau lòng, nhưng hôm nay hắn trong túi trữ vật hơn một trăm vạn linh thạch, sử dụng đến sẽ không cần đối với chính mình cũng keo kiệt.

Huống hồ hôm nay Mạnh Hạo, tại đan đạo tạo nghệ lên, hắn có tự tin, vượt ra khỏi năm đó Sở Ngọc Yên quá nhiều, dùng Đan Đông Nhất Mạch truyền thừa bí pháp, dùng đan hỏa đi luyện cái này hoàn mỹ Kim Đan, tại nắm chắc lên, Mạnh Hạo có把握 thành nhiều.

Ngoài động phủ, giữa không trung tới lúc gấp rút nhanh chóng mà đến, vẻ mặt sát cơ tóc đỏ lão giả cùng cái kia mặt đỏ tu sĩ đám người, giờ phút này liếc mắt liền thấy được Mạnh Hạo biến mất tại thấp trong núi, thấy được cái kia để cho bọn họ cảm thấy chán ghét đến cực điểm Anh Vũ, tại không trung đang la lên, càng là thấy được phía dưới cái kia hơn một trăm người tu sĩ, đang rất nhanh vòng quanh chạy bộ.

Một màn này, vốn là để cho bọn họ sợ hãi, rất nhanh liền cười ha hả, thuận miệng lấy phía sau bọn họ không ngừng có người đến gần, những người này đều là đang nhìn đến cái này hơn một trăm tu sĩ chạy bộ về sau, tiếng cười cực kỳ mãnh liệt. Chẳng lẽ là đầu óc biến đổi điên rồi phải không!”

Rõ ràng đang chạy bộ?”

“Trong nơi này còn là tu sĩ gì, thật sự là cho ta Mặc Thổ tu sĩ mất mặt!”

Tại đây chút ít đuổi giết mà đến chi nhân mĩa mai cười nhạo ở bên trong, trên mặt đất cái kia hơn một trăm người tu sĩ sắc mặt khó coi, có thể lại không dám không chạy bước, đầu đoạn thời gian Anh Vũ dạy bọn họ duy nhất tiên pháp, chính là loại này cái gọi là dùng con người làm ra vốn chạy bộ.

Dựa theo Anh Vũ lời nói, này thuật kinh thiên địa quỷ thần khiếp, thiên hạ trên mặt đất duy trận độc tôn.

“Đến đến đến, cùng ta cùng một chỗ hô. . .” Anh Vũ tại không trung sục sôi âm thanh mở miệng.

Cái kia hơn một trăm cái bản địa tu sĩ chần chờ một chút, có thể gần như một năm bản năng, chỉ cần có người cái thứ nhất hô lên, những người khác liền không hèn mà cùng đồng thời rống to.

Tin Ngũ Gia, được Vinh Sinh, Ngũ Gia vừa ra, ai dám tranh phong!”

Vù vù oanh oanh, hơn một trăm người thanh âm ngưng tụ đã thành âm sóng, tại đây một cái chớp mắt quật khởi, bốn phía tại thời khắc này, cũng đều nổi lên gió, chẳng qua là không biết gió này là bị bọn hắn chạy bộ mang theo, hay vẫn là thanh âm nhắc lên ra.

Càng là tại đây trong gió, ngoài động phủ phương viên trăm dặm bên trong, đều xuất hiện một mảnh mơ hồ, đây là cái này mơ hồ rất nhạt, nhạt đến những cái kia không trung đuổi giết mà đến chi nhân, mặc dù là Kết Đan hậu kỳ tóc đỏ lão giả đám người, cũng đều không có chút nào phát hiện.

“Giết những người đó, không chừa lại gì!” Mặt đỏ lão giả lạnh nhạt mở miệng,, ngôn từ bay bổng, có thể sát cơ lại một cái chớp mắt kinh người, theo lời nói truyền ra, phía sau hắn Hán Thủy tông đệ tử cùng với không ít đi theo mà đến tu sĩ, mấy trăm cầu vòng gào thét, thẳng đến đại địa, nguyên một đám thần sắc dữ tợn, sát cơ mãnh liệt, càng có trào phúng, như muốn đem lúc trước đối với Mạnh Hạo oán độc, đều phát tiết tại đây chút ít nơi đây tu sĩ trên người.

336. Chương 336: Âm Phủ Nhất Mạch!

Ba người trong mắt hung tàn chỉ mang chớp động ở bên trong, đầu to tu sĩ ha ha cười cười, tay phải nâng lên võ Túi Trữ Vật, lập tức theo trong Túi Trữ Vật lấy ra một thanh phạm trần hạt thóc chi mễ.

Hạt gạo no đủ, màu sắc sáng loáng trắng noãn, lại để cho người xem xét, liền không nhận được hội bay lên một tia ăn uống chi dục.

“Vật ấy...” Tóc đỏ lão giả cùng mặt đỏ tu sĩ hai mắt có chút co rụt lại.

“Vật này là theo hoàng miệng thú trong lấy, Thượng Cổ lưu truyền tới nay, bị lão phu nghiên cứu về sau một lần nữa luyện hóa, có thể xé trời địa chi trận.” Đầu to tu sĩ lạnh nhạt nói, tay phải vung lên, lập tức trong tay hắn đại lượng hạt gạo bay múa, thành phiến rơi hướng tiền phương màu đen sương mù phong bên trong.

Những trắng noãn này hạt gạo, mắt thường có thể thấy được cấp tốc biến thành đen, thì ra là mấy cái thời gian hô hấp, tựa lập tức toàn bộ đã trở thành màu đen, tại trở thành màu đen nháy mắt, đầu to tu sĩ thở sâu, trong mắt lập tức lộ ra kỳ dị chi mang, toàn thân run rẩy, cả người lập tức giống như là héo rũ cấp tốc co rút lại.

“Hai vị đạo hữu, lão phu cần đại lượng tu vi chi lực!” Đầu to tu sĩ con mắt trực tiếp lộ ra tơ máu, tay phải chậm rãi khi nhắc lên, bên cạnh tóc đỏ lão giả cùng lão giả mặt ngựa mãnh liệt tu vi tràn ra, không chút do dự vận chuyển tu vi, vô hình đụng chạm lấy đầu to tu sĩ nháy mắt, lập tức đã bị đầu to tu sĩ lập tức hấp thu.

Cùng lúc đó, ba người bọn họ bốn phía mấy trăm tu sĩ, giờ phút này cũng cũng nghe được đầu to tu sĩ đích thoại ngữ, chần chờ lúc, mặt đỏ lão giả ánh mắt quét qua, Hán Thủy Tông còn lại đệ tử, cũng đều nhao nhao nhìn lại.

Rất nhanh, giờ phút này tu sĩ đã đạt thành chung nhận thức, mấy trăm người tu vi tràn ra, cái kia đầu to tu sĩ phảng phất thân thể đã trở thành một cái lỗ đen, một cái chớp mắt tụ đám đông tu vi hấp thu về sau, hai mắt trực tiếp một mảnh Huyết Hồng, tay phải hướng lên trời không một ngón tay.

“Hạt gạo chi quang...” Hắc thanh âm khàn khàn. Có thể tại sau ra một cái chớp mắt. Một mảnh kia đã trở thành màu đen mờ. Lập tức tản mát ra chói mắt hào quang, những hào quang này khuếch tán ra, đã luyện thành một mảnh, có thể bởi vì bốn phía sương mù phong vốn là màu đen, cho nên nếu không nhìn kỹ, cũng không xuất ra kỳ.

“Biến ảo Thiên Binh!” Đầu to tu sĩ cắn chót lưỡi, trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, hắc theo bốn phương tám hướng mượn tới tu vi chi lực. Tại đây trong tích tắc toàn bộ theo cái này ngụm máu tươi phun ra, huyết quang lóe lên, trực tiếp rơi vào trong sương mù, dung nhập hạt gạo chi quang trong.

Ngay sau đó, nổ vang thanh âm kinh thiên quanh quẩn, nơi đây cái này mấy trăm tu sĩ, bọn hắc lập tức tụ chứng kiến nguyên một đám gầy yếu thân ảnh bất ngờ tại trong sương mù xuất hiện, những thân ảnh này chỉ có thường nhân nửa người lớn nhỏ, không giống Thiên Binh, phản giống như là theo Địa Ngục leo ra ác quỷ. Mỗi một hạt màu đen mờ, đều đã dẫn sinh ra một cái như vậy ác quỷ.

Trong nháy mắt. Tụ là mấy trăm!

Những ác quỷ này thân thể mơ hồ, giống như không cách nào hoàn toàn ngưng tụ ra đến, có thể cho dù là như vậy, một cỗ hung tàn khát máu tà ác, tại trên người bọn họ mãnh liệt khuếch tán.

“Thỉnh Thiên Binh phá trận, bên trong hơn một trăm người, tụ là tại hạ đối với chư vị Thiên Binh tế hiến!” Đầu to tu sĩ sắc mặt tái nhợt, lui ra phía sau vài bước, ôm quyền mở miệng lúc, cái kia mấy trăm cái ác quỷ ngửa mặt lên trời phát ra từng tiếng thê lương gào rú, mãnh liệt xông về trước đi, những nơi đi qua, sương mù trở mình lẩn, trận này hình thành khổng lồ chạy trốn thân ảnh, một cùng những ác quỷ này đụng chạm, tụ nổ vang thanh âm kinh thiên động địa.

Anh Vũ tại trong trận pháp, giờ phút này mở to mắt, lộ ra một vòng kiêng kỵ cùng căm tức.

”Chết tiệt, nhất thức đường đường chính chính Tiên gia thần thông vung đầu thành binh, như thế nào bị người tu thành âm hồn ác quỷ, loại này cải biến không phải Kết Đan tu sĩ có thể làm được, đây không phải thứ chín núi thủ đoạn, đây là... Thứ tư núi âm phủ nhất mạch!

Người này là đã nhận được một ít không trọn vẹn truyền thừa... Có thể chết tiệt, những ác quỷ này âm hồn, người bên ngoài còn có thể không đi để ý, có thể ta hôm nay thân thể, gặp được sau rất là phiền toái.” Anh Vũ trong mắt lần thứ nhất lộ ra khẩn trương.

“Phiền toái lớn rồi...” Anh Vũ thở sâu.

Giờ này khắc này, núi thấp trong động phủ Mạnh Hạo, chánh mục lộ kỳ dị chi mang, tay phải nâng lên trong nâng một cái màu đen lò đan, lò đan bên trên huyền hóa ra một cái khuôn mặt thiếu niên, chính mang theo tuyệt không cúi đầu thần sắc, nhìn xem Mạnh Hạo.

Cái này lò đan đúng là ngày đó tại Tử Lô thí luyện nội, Mạnh Hạo thu hoạch chi lô, nhưng lại thủy chung đối với Mạnh Hạo tại đây không có chút nào cúi đầu chi ý, giờ phút này Mạnh Hạo chân mày hơi nhíu lại, hừ lạnh một tiếng tay phải bấm niệm pháp quyết hướng về lò đan bên trên thiếu niên một ngón tay, lập tức cái này khuôn mặt thiếu niên vận vẹo, lộ ra thống khổ chi ý.

Tại Mạnh Hạo bốn phía, ngoại nhân nhìn không tới, chỉ có hắc có thể chứng kiến một tia khí tức, đang từ bốn phía ngưng tụ mà đến, thẳng đến cái này lò đan chỉ linh xâm nhập.

“Người có thể tiếp tục không cam lòng, không có vấn đề gì, cứ việc có đủ Khí Linh lò đan rất tốt dùng một ít, nhưng ta càng thói quen không có Khí Linh chi vật.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng lúc, tay phải mãnh liệt một đâm, lập tức cái này bốn phía yêu khí nháy mắt mà đến, một cái chớp mắt tạo thành lao lung, đem thiếu niên kia thân ảnh bao phủ về sau, như hóa thành lưới lớn, sinh sinh áp chế ở bên trong.

Thiếu niên gào rú truyền ra, càng mang theo khẩn trương, nhưng lại càng ngày càng yếu.

“Ta cho ngươi sinh, ngươi mới có thể một mực tồn tại, ta cho ngươi chết, chỉ cần nhất niệm.” Mạnh Hạo thanh âm lạnh lùng truyền ra, tại rơi vào thiếu niên trong ý thức một cái chớp mắt, lưới lớn đột nhiên co

rút lại, đem hẩn triệt để trấn áp về sau, cái này hắc trong mang theo tím ý lò đan, một cái chớp mắt ảm đạm rồi một ít, rõ ràng màu đen giảm bớt, có thể Tử sắc lại tùy theo tăng nhiều.

Mắt nhìn lò đan, Mạnh Hạo tay trái vung lên, lập tức đại lượng được thảo bay ra, hẩn tay trái hóa thành tàn ảnh, hoặc là thúc hóa, hoặc là lấy dịch, hoặc là điều hòa, từng cái đưa vào trong lò đan, mà tay phải ánh lửa lóe lên, này hỏa không phải hồng, mà là mang theo tím ý, khiến cho Mạnh Hạo tay phải thiêu đốt Tử Hỏa.

Cái này hỏa, đúng là dung hợp Đan Đông Bất Diệt ý, dùng Mạnh Hạo Tử Đan nhen nhóm sở hữu truyền thừa Đan Hỏa, dùng loại này ẩn chứa Bất Diệt ý Đan Hỏa, mới có thể đi tiến hành vô sinh bí quyết.

Đang muốn luyện chế thời điểm, bỗng nhiên Mạnh Hạo trong đầu truyền đến Anh Vũ lo lắng thanh âm, Mạnh Hạo linh thức lập tức tản ra, nháy mắt tựu thấy được ngoại giới sương mù cùng trong sương mù cái kia mấy trăm cái thể lương gào rú Lệ Quỷ.

Mạnh Hạo trầm mặc, mắt nhìn trong tay lò đan, trong mắt lộ ra một vòng quyết đoán cùng hàn mang.

“Vô luận phó ra cái gì một cái giá lớn, cho ta tranh thủ ba ngày thời gian!” Mạnh Hạo quả quyết truyền ra ý thức, liên tục tiếp chặt đứt cùng ngoại giới liên hệ, bắt đầu luyện đan.

“Ba ngày...” Anh Vũ ánh mắt lộ ra lợi hại chi mang, mắt cá chân nhoáng một cái, Bì Đồng bay ra.

”Con em người, cho Ngũ Gia nghe cho kỹ, lần này có chút phiền phức rồi, không nghĩ tới có như vậy một cái âm phủ truyền thừa chi nhân tồn tại, mặc dù chỉ là truyền thừa không nhiều lắm, nhưng... Vừa vặn đối với Ngũ Gia khắc chế!

Ba ngày, người muốn phối hợp ta, gắng gượng qua ba ngày sau, như cái kia Mạnh Hạo không được, chúng ta tựu tranh thủ thời gian chạy!” Anh Vũ rất nghiêm túc rất nhanh mở miệng.

Bì Đồng hiềm thấy không có đi dong dài, đang nghe âm phủ truyền thừa một cái chớp mắt, nó con mắt mạnh mẽ trợn to.

“Thứ tư núi âm phủ nhất mạch... Bọn hẩn như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này!” Bì Đồng không biết nhớ ra cái gì đó, thân thể một cái run rẩy, liền vội vàng gật đầu.

Thời gian chậm rãi trôi qua, có thể Mạnh Hạo thần sắc lại thủy chung bình tĩnh, ngoài động phủ đã bắt đầu truyền đến tiếng oanh minh, cứ việc dựa theo Anh Vũ thuyết pháp, ra có hay không dự kiến đến phiền toái.

Bất quá Mạnh Hạo tính cách sẽ không đi quá mức oán trách người bên ngoài, dẫn mọi người tới này, tuy nhiên là Anh Vũ đưa ra, nhưng Mạnh Hạo cũng đã đồng ý, mà lại coi như là hôm nay Anh Vũ nói ngoại giới xảy ra vấn đề, có thể Mạnh Hạo đáy lòng, như trước có nắm chắc, có thể đem hết thảy vấn đề giải quyết.

Đây là tự tin, là tu sĩ sở tu một hơi.

“Chỉ nếu không có Nguyên Anh tu sĩ, một khi ta đeo lên huyết sắc mặt nạ, hết thảy đều muốn giải quyết, cũng mượn cơ hội này, lại để cho Anh Vũ có một giáo huấn.” Mạnh Hạo tay trái vung lên, theo đại lượng được thảo đều dung nhập trong lò đan, hẩn khai miệng phun ra một đám Tử sắc khí tức, đây là hẩn Tử Đan khí tức, này khí không phải có thể biến ảo thuật pháp thần thông đan khí, mà là một ngụm tu vi khí tức.

Như lúc trước luyện hóa lục lạc chuông khí tức đồng dạng, có thể sử Mạnh Hạo Đan Hỏa lập tức đại vượng, thần sắc hẩn ngưng trọng, trong óc khu trừ hết thảy tạp niệm, bắt đầu luyện chế hoàn mỹ Kim Đan.

Viên thuốc này như dùng tâm thường thủ pháp luyện chế, cần phải thời gian không ngắn, có thể Mạnh Hạo hôm nay đã là Đan Đạo Đại Sư, hơn nữa truyền thừa chi hỏa cùng vô sinh bí quyết, hẩn có nắm chắc, có thể đem luyện chế thời gian phạm vi lớn rút ngắn.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ba ngày sau, ngoài động phủ, Anh Vũ thét lên truyền khắp phong sương mù, nổ vang thanh âm càng phát ra kinh thiên, sương mù đã tiêu tán gần như hơn phân nửa, Tam đại tông tu sĩ, sát cơ ngập trời, mấy ngày bị nhốt, bọn hẩn liên tục không ngừng tổng xuất tu vi, giờ phút này cứ việc đều là mỗi một, có thể càng là như thế, đối với Mạnh Hạo tại đây hận, lại càng phát mãnh liệt.

Mấy trăm cái ác quỷ, giờ phút này chỉ còn lại có một nửa, có thể chạy trốn hơn 100 người tu sĩ, đã có không ít phun ra máu tươi, thân thể ngã lệch, không có lo lắng tính mạng, nhưng lại đã hôn mê.

Theo càng ngày càng nhiều người ngã xuống, Tam đại tông không ngừng mà tới gần, cái kia đầu to tu sĩ lại lấy ra một tay hạt gạo, lần nữa chém ra, bốn phía gió lạnh trập trập, bầu trời đều một mảnh âm u, không có mây đen, mà là tại đây trong âm u, hình như có một đầu đục ngẫu sông lớn hư ảnh, tại bầu trời biến ảo.

“Hoàng Tuyền đã xuất... Có thể để xác định là âm phủ nhất mạch...” Anh Vũ vẻ mặt cười khổ, trong sương mù hào quang lóe lên, Bì Đồng tro bụi, giờ phút này cũng là uể oải, nếu không phải là hai người bọn họ dùng không ít đặc thù đích phương pháp xử lý phòng hộ, ba ngày cũng đều không thể kiên trì.

“Chết tiệt, một lần nữa cho ta một năm thời gian, hoặc là nơi đây chi tu số lượng vượt qua 500, như vậy cái này chính là không trọn vẹn truyền thừa chi lực, tuyệt không cách nào phá vỡ Ngũ Gia tiên trận!” Anh Vũ oán hận mở miệng lúc, đột nhiên, trong động phủ, trong giây lát truyền ra một tiếng nổ vang.

Mạnh Hạo hai mắt tràn ngập tơ máu, lúc này đây luyện chế hoàn mỹ Kim Đan, hấn dùng toàn bộ tinh lực, giờ phút này luyện chế đã đến thời khắc mấu chốt, trước mặt hấn lò đan chấn động, một tia kim quang theo lò đan bên trên thẩm thấu đi ra, khiến cho toàn bộ động phủ đều đã trở thành Kim sắc.

Mạnh Hạo hai mắt mang theo tơ máu, tóc tai bù xù, thần sắc uể oải, có thể hai mắt nhưng lại huyết trong mang theo chấp nhất chi mang, Đan Hỏa thiêu đốt, đi tiến hành luyện hóa, sử viên thuốc này được hiệu, so với bình thường luyện chế, lại ột chút.

Cũng chính là ở thời điểm này, vốn là âm u um tùm bầu trời, đột nhiên xuất hiện đại lượng mây đen, những mây đen quay cuồng này, bao phủ phương viên trăm dặm, che đầy Hoàng Tuyền hư ảnh, xua tán đi nơi đây âm trầm, lại khiến cho đại địa càng thêm đen kịt, thậm chí trập trập âm âm nổ mạnh quanh quẩn, có vô số ngân xà giống như tia chớp ở giữa không trung điên cuồng chạy.

Đây không phải hoàn mỹ thiên kiếp, đây là đan dược Đan Kiếp!

Có thể như đan dược luyện chế thành công, Mạnh Hạo nuốt vào về sau, như vậy kiếp nạn này lập tức tự sẽ cải biến, vô hình bạo tăng vô số lần về sau, hóa thành khủng bố đến cực điểm hủy diệt thiên kiếp!

337. Chương 337: Hoàn Mỹ Kim Đan!

Đan Kiếp vừa ra, trong động phủ Mạnh Hạo, ánh mắt lộ ra tinh quang, chăm chăm vào trước người lò đan, giờ phút này lò đan thẩm thấu ra kim quang chói mắt, khiến cho động phủ đều đã trở thành Kim sắc.

Tại đây Kim sắc ở bên trong, Mạnh Hạo cảm nhận được một cỗ bang bang thanh âm.

Này âm thanh đến từ trong lò đan, hấn tựa hồ có thể cảm nhận được, trong lò đan có một đoàn Kim sắc chất lỏng, đang tại rất nhanh ngưng tụ, cấp tốc co rút lại, mỗi một lần co rút lại, đều phát ra phịch một tiếng, như là áp súc.

Càng là ở thời điểm này, Mạnh Hạo cũng cảm nhận được trên bầu trời, xuất hiện Đan Kiếp, kiếp nạn này không thể tránh né, Mạnh Hạo thở sâu, nhìn không chuyển mắt.

Giờ phút này ngoại giới, trên bầu trời kiếp vân tràn ngập, tia chớp chạy, nổ vang ngập trời, tại Mạnh Hạo động phủ thấp trên núi, càng là bay lên trập trập bạch khí, những bạch khí này tại giữa không trung huyền hóa thành một cái lò đan bộ dạng, giống như đục thăng thiên.

Loại này dị tượng, thoáng cái tự lại để cho Tam đại tông ba vị Kết Đan hậu kỳ lão tổ cũng sợ, nhưng rất nhanh, ba người tự toàn bộ biến sắc, trong mắt lập tức tự lộ ra hoảng sợ.

“Đây là... Đan Kiếp! !”

“Đúng là trong truyền thuyết Đan Kiếp, ta tại một ít trên điển tịch đã từng gặp, nghe nói có một ít thiên tài địa bảo hay hoặc giả là đan dược xuất thế lúc, Thương Thiên hội nộ, hàng kiếp diệt giết!”

“Chết tiệt nọ tu sĩ tại luyện đan, hẳn lại có thể biết luyện đan? Càng là luyện ra loại này hàng lâm Đan Kiếp chi đan!” Ba người nháy mắt, thần sắc hoảng sợ tự hóa thành trước nay chưa có tham lam.

Phía sau bọn họ mấy trăm tu sĩ, hiển nhiên cũng không hiểu biết một màn này đại biểu cái gì, giờ phút này mắt lộ ra mờ mịt, theo bầu trời nổ vang quanh quần, càng là lộ ra sợ hãi chi ý.

Cũng chính là ở thời điểm này, đại địa mạnh mà chấn động, nơi đây tạo thành trận pháp cái kia hơn một trăm người. Cuối cùng một ít. Cũng đều phun ra máu tươi. Thân thể uể oải đã hôn mê, theo của bọn hắn ngã xuống, sương mù lập tức tiêu tán.

Rõ ràng lộ ra núi thấp, lộ ra giữa không trung Anh Vũ cùng Bì Đồng, hai người bọn họ giờ phút này cũng đều là ngẩng đầu nhìn bầu trời, trong thần sắc có chút cổ quái.

Mà bốn phía cái kia mấy trăm ác quỷ, lại tại trận pháp bị phá vỡ, sương mù khí tiêu tán. Bạo lộ tại bên ngoài một cái chớp mắt, bỗng nhiên phát ra kêu thảm thiết, tựa hồ bầu trời Lôi Đình, khiến chúng nó cảm thấy khủng bố.

Ở này trong tích tắc, trong giây lát, một đạo vừa thô vừa to Lôi Đình ầm ầm từ phía trên không thẳng đến đại địa rơi xuống, tại hàng lâm trong quá trình, có hơn mấy trăm ngàn thật nhỏ tia chớp ngưng tụ, khiến cho cái này một đạo thiên kiếp, chừng nửa trương chi rộng. Thẳng đến núi thấp mà rơi.

Một màn này, lại để cho ba đại tông môn lão tổ cùng với cái kia mấy trăm tu sĩ. Nhao nhao trợn mắt há hốc mồm.

Có thể ngay sau đó, tại tất cả mọi người cho rằng cái thiên kiếp này hội nổ nát núi thấp lập tức, đạo này vừa thô vừa to tia chớp, lại tại giữa không trung chẳng biết tại sao, mãnh liệt phân tán ra đến, rõ ràng phân ra mấy trăm đạo, hướng về bốn phía những run rẩy kia ác quỷ, gào thét mà đi.

Tựa hồ những ác quỷ này xuất hiện, có thể hấp dẫn thiên kiếp, lại để cho cái thiên kiếp này cũng đều phân hoá đến diệt sát.

Cái này cũng chính là trước khi Anh Vũ cùng Bì Đồng thần sắc cổ quái nguyên nhân, trên thực tế vừa mới ở thời điểm này trận pháp sụp đổ, tự nhiên cũng là hai người bọn họ gặp Đan Kiếp xuất hiện, cho nên mà làm.

Nổ vang thanh âm quanh quần, đại địa mãnh liệt chấn động ở bên trong, cái kia mấy trăm Lệ Quỷ thê lương gào rú, trong đó có một nửa trực tiếp nát bấy, còn có một nửa tắc thì ở vào tiêu tán bên trong, giống như phải ly khai tại đây.

Trong động phủ, Mạnh Hạo lò đan, lại không có chút nào tia chớp tiến đến, hết thấy đều bị những ác quỷ kia hút đi, giờ phút này lò đan kim quang ngập trời, hào quang hướng ra phía ngoài cấp tốc khuếch tán lúc, lại xuyên thấu động phủ, xuyên thấu đại địa, xuyên thấu núi thấp.

Tại bên ngoài nhìn lại, giờ phút này núi thấp, đột nhiên bộc phát ra chói mắt kim quang, càng là theo đại địa nội, cũng có một đạo đạo kim quang tại đây một cái chớp mắt, trực tiếp xông ra.

Những đang đứng ở kia tiêu tán bên trong ác quỷ, vừa mới từ phía trên cướp trong gắng gượng qua, nhưng cũng tại đại địa không ngừng xông ra kim quang xuống, kêu thảm thiết trong từng cái tiêu tán.

Kim quang vạn trượng!

Dùng núi thấp làm trung tâm, phẳng phát tại đây dưới núi mai táng một cái mặt trời!

Mà cái này mặt trời, hôm nay chỗ xung yếu ra Cửu U đại địa, chỗ xung yếu lên thiên không, cùng Thương Khung một trận chiến!

Bì Đồng cùng Anh Vũ đã sớm bay đi, bất quá Anh Vũ đau lòng những tạo thành kia trận pháp tu sĩ, cứ việc bay đi, nhưng lại cùng Bì Đồng đem cái này những hôn mê này chi nhân đều mang theo, giờ phút này trốn ở phía xa.

Phóng mắt nhìn đi, đã nhìn không tới thấp bé, nhìn không tới cái kia phiền cứ việc nội hết thấy, có khả năng chứng kiến, chỉ là vô cùng vô tận hào quang.

Tia sáng này từng đạo nhảy vào nhiều đám mây, khiến cho tầng mây trở mình lần càng thêm kịch liệt, tia chớp chạy gian, đạo thứ hai Lôi Đình ầm ầm ngưng tụ, hướng về đại địa kim quang, như có một cái vô hình chỉ nhân tại vùng vẫy tia chớp, thẳng đến kim quang hạch tâm, này tòa bị chìm ngập núi thấp mà đi.

Tốc độ cực nhanh, nháy mắt hàng lâm.

Nhưng lại tại cái này đạo lôi điện hàng lâm lập tức...

Trong động phủ, phịch một tiếng, lò đan che mãnh liệt nâng lên, một đạo trước đó chưa từng có, siêu việt sở hữu hào quang, cường liệt nhất kim quang, như là mặt trời giống như từ trong mãnh liệt bay ra, cái này kim quang tản mát ra kinh người lửa nóng, rõ ràng tại đây trong tích tắc, Mạnh Hạo bốn phía động phủ lại như là thiêu đốt, núi thấp cũng tùy theo thiêu đốt!

Động phủ trong khoảnh khắc hoàn toàn hòa tan, hết thấy nam thạch, hết thấy cấm chế, hết thấy vật phẩm, đều tại trong chớp mắt đã trở thành tro bụi, sau đó là cái này tòa núi thấp, núi này một sát, bộc phát ra kinh thiên kim quang, tại hòa tan đồng thời, rốt cuộc không cách nào che đậy mặt trời kim mang, khiến cho hào quang ngập trời, cùng tiến đến Lôi Điện, đụng phải cùng một chỗ.

Quang cùng lôi đụng chạm, nổ vang thanh âm chấn động Thiên Địa bát hoang, đại địa chấn động ở bên trong, núi thấp không thấy, động phủ không thấy, chỉ có Mạnh Hạo khoanh chân ngồi dưới đất thân ảnh, khi thì tại hào quang trong hiển lộ, dưới người hắt mặt đất, giờ phút này cũng đều hòa tan, cái này màu đen bùn đất hôm nay biến thành Kim sắc chất lỏng, cái này phiến chất lỏng khuếch tán, đại địa như là sũng nước, đã trở thành hồ nước!

Kim sắc hồ nước!

Hồ nước trung tâm, đúng là Mạnh Hạo, tóc của hắn bay lên, bên cạnh của hắn Tử sắc lò đan trôi nổi, mi tâm của hắn hình thoi yêu dị chớp động, quần áo của hắn phiêu động, cặp mắt của hắn lộ ra chấp nhất hào quang.

Mà ở tay phải của hắn trong... Bất ngờ cầm một miếng Kim sắc đan dược!

Cùng hắn nói đây là đan dược, không bằng nói đây là một khối Kim sắc mặt trời!

Đây là Kim Đan, hoàn mỹ Kim Đan!

Bốn phía Tam đại tông lão tổ, còn có cái kia mấy trăm tu sĩ, giờ phút này tâm thần nổ vang, đang nhìn đến cái này đan dược trong tích tắc, Trúc Cơ tu sĩ Đạo Đài run rẩy, lộ ra khát vọng, hình như có một cỗ ý thức nói cho bọn hắn biết, nuốt vào viên thuốc này, bọn hắn đem từ nay về sau không giống người thường!

Mà những Kết Đan kia tu sĩ, nhất là Tam đại tông lão tổ, càng là thân thể run rẩy, bọn hắn cảm thụ là cường liệt nhất, bọn hắn rõ ràng phát giác được trong cơ thể mình Kết Đan giờ phút này truyền ra trước nay chưa có khát vọng, giống như tại khát vọng dung hợp cái này miếng Kim sắc đan dược, càng là tại ba người trong ý thức, tại cái này trong tích tắc, đồng dạng cũng có một cỗ ý thức trống rỗng xuất hiện, lại để cho bọn hắn minh bạch, bọn hắn chỉ cần có thể nuốt vào viên thuốc này, như vậy bọn hắn từ nay về sau... Đem đi đến một đầu trước nay chưa có tu hành Đại Đạo!

Mấy trăm tu sĩ nổi giận, tại đây trong tích tắc, ngoại trừ cái kia ba cái Kết Đan lão tổ còn có thể áp chế ** bên ngoài, những người khác trong có hơn 100 tu sĩ, con mắt đỏ lên, liều lĩnh điên cuồng xông ra, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, muốn cướp đoạt hoàn mỹ Kim Đan.

Nhưng lại tại bọn hắn tiến đến lập tức, bầu trời Lôi Đình nổ vang, ngưng tụ đạo thứ ba Lôi Điện nháy mắt, Mạnh Hạo tóc bay lên, hắn tay phải cầm hoàn mỹ Kim Đan, giống như dùng toàn bộ khí lực, đem cái này đan dược mãnh liệt nuốt vào trong miệng!

Từ nay về sau, Kim Đan Đại Đạo!

338. Chương 338: Hoàn Mỹ Tiên Thân!

“Không! !” Một màn này, đã kích thích nơi đây tu sĩ, mà ngay cả cái kia Tam đại tông lão tổ, cũng đều trong óc oanh một tiếng, như không có thể khống chế chính mình giống như, dữ tợn điên cuồng phóng tới Mạnh Hạo.

Tại đây đan được cửa vào nháy mắt, Mạnh Hạo thần sắc lạnh nhạt, có thể trong mắt của hắn đã có tinh mang cao chói vọt, tóc của hắn bay lên tại thiên kiếp ở bên trong, thân ảnh của hắn sừng sững tại Kim sắc hồ nước bên trên, thân thể của hắn cao ngất, tại thời khắc này, phảng phất chuẩn bị nào đó Thần Vận.

Đan được cửa vào không có hóa, mà là trực tiếp đã rơi vào trong bụng, tại đây một cái chớp mắt, bầu trời đang muốn rơi xuống Lôi Đình, sinh sinh dừng lại, tại giữa không trung nổ vang nổ bung, vô số tia chớp chạy lúc, phảng phất tại chỗ trong nháy mắt, cùng giữa không trung buộc vòng quanh một trường tang thương gương mặt.

Cái này gương mặt từ từ nhắm hai mắt, nhưng lại phảng phất có thể chứng kiến Thiên Địa hết thảy hắn muốn nhìn đến sự tình, như tại ngóng nhìn Mạnh Hạo.

Theo gương mặt tiêu tán, bầu trời kiếp vân âm âm trở mình lẫn, trước nay chưa có kịch liệt, khiến cho nơi đây vốn là trăm dặm kiếp vân, tại đây một cái chớp mắt trực tiếp bạo tăng, năm trăm dặm, một nghìn dặm, ba nghìn dặm... Trong chớp lát, tựa bao trùm trong vòng nghìn dặm Thiên Địa.

Vạn dặm chi thiên, lộ vẻ mây đen, tiếng sấm vang rền, tia chớp chạy, vạn dặm Thương Khung, điện quang giống như phân cách trời cùng đất!

Mạnh Hạo chỗ mấy trăm dặm bên ngoài, cái kia phiền loạn thế chi địa, giờ phút này có ồ ồ hô hấp truyền ra, vị kia bị phong ấn ở tại đây lão giả, giờ phút này huyền hóa ra hắc khí hiển lộ tại bên ngoài, chỉ là người ngoại nhìn không tới, hắn ngẩng đầu nhìn qua Thương Thiên, nhìn qua Lôi Đình, chợt cười to, tiếng cười sục sôi, mang theo hưng phấn, mang theo khuây khoả, càng có kích động.

“Hoàn mỹ tiên thân, nguyên lai là Tam đại tiên thân một trong hoàn mỹ tiên thân, kẻ này thành tiên ở trong tầm tay!” Lão giả cười to.

Mà giờ khắc này Mạnh Hạo, theo hoàn mỹ Kim Đan tiến vào trong bụng, thân thể của hắn lập tức kịch liệt run rẩy, thần sắc của hắn dữ tợn, trên mặt của hắn gân xanh cổ lầy, một loại trước nay chưa có thân thể xé rách cảm giác, tại ý thức của hắn ở bên trong mãnh liệt xuất hiện.

Cái loại này đau nhức, không cách nào hình dung. Ánh mắt của hắn đồng tử vốn là theo Tử Đan kết thành, hóa thành Tử sắc, nhưng hôm nay Tử sắc chính rất nhanh tiêu tán, mà chuyển biến thành thì còn lại là Kim sắc.

Trong cơ thể của hắn. Tử Đan run rẩy, ken kết trong tiếng xuất hiện một đạo lại một đạo khe hở, lại đã bắt đầu vỡ vụn!

Cũng chính là ở thời điểm này, bốn phía mấy trăm tu sĩ, ngay ngắn hướng gào rú mà đến, bọn hắn con mắt đỏ lên, ý thức của bọn hắn phảng phất mất đi, giờ phút này chỉ còn lại có nào đó đột nhiên xuất hiện điên cuồng cùng tham lam, mặc dù là Mạnh Hạo nuốt Kim Đan, bọn hắn cũng muốn đi nuốt Mạnh Hạo.

Tựa hồ dù là chỉ là ăn một miếng Mạnh Hạo thịt. Cũng có thể lại để cho bọn hắn chấp nhất vô cùng.

Nhưng lại tại những người đến này lâm nháy mắt, Mạnh Hạo mạnh mẽ mà ngẩng đầu giữa mặt lên trời một rống, tại đây trong tiếng hô, cái này bốn phía tiến đến tu sĩ, như bị một cỗ khí lăng oanh kích. Phun ra máu tươi, toàn bộ rút lui ra.

Mà ngay cả cái kia Tam đại tông lão tổ, cũng đều toàn thân chấn động, tràn ra máu tươi rút lui ra.

Khi bọn hắn bị đẩy lui một cái chớp mắt, Mạnh Hạo trong cơ thể Tử Đan hoàn toàn vỡ vụn, cái loại này Kết Đan sụp đổ thống khổ, lại để cho Mạnh Hạo gào rú càng kinh người hơn. Con người của hắn nội, giờ phút này đã lớn nửa đã trở thành Kim sắc, trong thân thể của hắn, hôm nay cũng có quang mang màu vàng thẩm thấu đi ra.

Tại trong cơ thể của hân, vốn là Tử Đan tồn tại địa phương, giờ phút này theo Tử Đan vỡ vụn. Kim Đan bắt ngờ xuất hiện, tại Kim Đan xuất hiện nháy mắt, sở hữu vỡ vụn Tử Đan, mãnh liệt cuốn ngược lại, lại một cái chớp mắt bị Kim Đan thôn phệ.

Cùng lúc đó. Đại lượng kim quang theo trên kim đan mãnh liệt khuếch tán ra, liên tiếp Mạnh Hạo toàn thân kinh mạch, tại đây trong tích tắc, Mạnh Hạo con mắt hoàn toàn đã trở thành Kim sắc.

Một cỗ kịch liệt đau nhức về sau sáng khoải, một cái chớp mắt tại trong thân thể của hân xuất hiện, tóc của hân bay lên, hân cảm nhận được một cỗ chưa bao giờ có cường đại, trái tim nhảy lên càng thêm hữu lực, tu vi mỗi một lần vận chuyển, đều tựa hồ bắn ra ra chấn động bát phương nổ vang.

Da của hân có chút tái nhợt, hân dung nhan thậm chí đều xuất hiện một ít yêu dị biến hóa, giống như càng thêm tuần mỹ, thân thể càng phát ra cao ngất, toàn thân của hân kim quang tràn ngập.

Cường đại, mặc dù là Vãng Sinh Động nội, vừa vừa bước vào Kết Đan lúc cái loại này cùng Trúc Cơ tầm đó rõ ràng chênh lệch, cũng xa xa không như thế khắc Mạnh Hạo trong lòng cảm thụ.

Hân linh thức khuếch trương, thân thể của hân càng thêm cứng cỏi, hân cốt cách càng thêm cường ngạnh, thậm chí ý thức của hân, đều so thường ngày phải nhanh mấy lần, cái loại này toàn thân cao thấp sở hữu phương vị trở nên mạnh mẽ, khiến cho Mạnh Hạo như đã trải qua lột xác.

Tại đây lột xác ở bên trong, hân đập vào chính là một đầu Đại Đạo!

Đó là Kim Đan Đại Đạo!

Mạnh Hạo hai mắt bỗng nhiên mở ra, tại hân hai mắt đóng mở nháy mắt, chói mắt kim mang, trong mắt hân lập tức tỏa ra, giờ phút này hân, một thân áo bào xanh tại thân, kim quang tại về sau, cả người thoát nhìn, như cùng là một chiến tiên!

Xa xa Anh Vũ cùng Bì Đồng, chính cẩn thận từng li từng tí nhìn về phía Mạnh Hạo chỗ đó, Anh Vũ mở to mắt, lộ làm ra một bộ bộ đáng khiếp sợ, hân tuy nhiên đi theo Mạnh Hạo nhiều năm, đều là ở trong gương đồng, trên thực tế đối với Mạnh Hạo bí mật chính hiểu được cũng không nhiều.

Mà Bì Đồng cũng căn bản cũng không biết Mạnh Hạo Trúc Cơ, chỉ là trước kia cảm thấy có chút cường hân mà thôi, cũng không có đa tưởng, giờ phút này hai người bọn họ mới xem như nguyên vẹn thấy được Mạnh Hạo lột xác.

“Biến thái, lại là hoàn mỹ tiên thân, ta trước khi sao không có chú ý tới!” Bì Đồng thảm nói.

“Yêu nghiệt, loại này cần Đại Cơ Duyên, Đại Khí Vận, chỉ có quá Linh tôn giả mới có thể có đủ hoàn mỹ tiên thân, hân rõ ràng có được, loại này hoàn mỹ tiên thân hân là Ngũ Gia loại này đại nhân vật mới có thể có đủ mới đúng!” Anh Vũ có chút bị thương mở miệng.

”Ba bộ Thương Khung kinh, Thái Linh, Đạo Thần, trăm thiên, mỗi một bộ kinh văn nội đều ẩn chứa Thương Khung Sơn biến bí mật, có thể tu thành Tam đại tiên thân, có thể từ xưa đến nay, Thái Linh ra Tôn Giả, đạo thân cũng ra Tôn Giả, chỉ có trăm thiên đến nay không có Tôn Giả xuất hiện.

Tiểu tử này vận khí nghịch thiên, loại này hoàn mỹ tiên thân... A a a, có được thân này, hân nếu có thể thành tiên, tựa có thể trực tiếp bá nhập quá Linh tôn giả môn hạ, trở thành quá Linh tôn giả truyền thừa đệ tử!

Tôn Giả a, theo chín Đại Sơn Hải nội quật khởi cường giả, có thể cùng chín Đại Sơn Hải chủ đối kháng chi tu! Tuy nói Ngũ Gia cũng không để vào mắt, có thể... Có thể hân muội, Ngũ Gia hiện tại suy yếu, thật đúng là được dựa vào bọn hân đến hỗ trợ.

Còn có chết tiệt nọ truyền thuyết, đúng là truyền thuyết này làm hại ta như thế... Truyền thuyết này ở bên trong, Tam đại kinh văn nếu có người có thể toàn bộ tu thành, có thể hóa thành một cuốn Sơn Hải kinh!

Này kinh...” Anh Vũ càng nói càng là phát điên, nhất là nghĩ đến nó trong trí nhớ trong truyền thuyết khổng bố Sơn Hải kinh, nó lại càng phát phát điên rồi.

Mạnh Hạo thở sâu, cảm thụ được trong cơ thể tu vi theo Kim Đan chuyển động, lần lượt bằng bạc khuếch tán, cái loại này cường đại cảm giác, lại để cho hân chấp nhất.

“Cái này là hoàn mỹ Kim Đan lực lượng sao...” Mạnh Hạo thì thào, trong mắt của hắn kim mang lập tức chói mắt, cả người như ngưng tụ uy nghiêm, tay phải vung lên. Tu vi âm âm gian toàn bộ bộc phát ra đến.

Theo tu vi bộc phát, một cỗ Kim sắc gió lốc nháy mắt ngay tại Mạnh Hạo bốn phía trống rỗng xuất hiện, vòng quanh Bát Phương Thiên Địa, hướng về bốn phía rầm rầm khuếch tán.

Cái kia mấy trăm người tu sĩ. Giờ phút này nhao nhao hoảng sợ, cứ việc trong thần sắc điên cuồng vẫn tồn tại, nhưng hôm nay lại khôi phục một ít thanh tĩnh, thân thể của bọn hắn giờ phút này không bị không chế rút lui, bị Mạnh Hạo thân thể ngoại hình thành Kim sắc phong, cường ép thôi động.

Phóng mắt nhìn đi, Mạnh Hạo bốn phía Kim sắc phong, tạo thành một đạo vòi rồng, gào thét gian kinh thiên động địa, ẩn ẩn tại đây trong gió. Huyền hóa ra Mạnh Hạo gương mặt.

“Hôm nay ta đây, đã không cần phải nữa tận lực đi áp chế tu vi, hoàn mỹ Kim Đan trung kỳ, khai!” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, trong cơ thể Kim Đan bỗng nhiên dùng càng tốc độ nhanh chuyển động. Tu vi chỉ lực tại trên người hắn âm âm quật khởi, càng ngày càng mạnh đồng thời, vòi rồng chuyển động càng lúc càng nhanh, hướng về bốn phía nổ vang khuếch tán lúc, cái kia mấy trăm tu sĩ phun ra máu tươi, toàn bộ cuốn ngược lại ra.

Bọn hắn thần sắc hoảng sợ, nhất là cái kia Tam đại tông lão tổ. Càng là ánh mắt lộ ra không cách nào tin, giờ khắc này Mạnh Hạo, cho cảm giác của bọn hắn, phảng phất có thể nghiền áp, trong cơ thể của bọn họ Kết Đan lại có bất ổn dấu hiệu.

“Hắn... Hắn vừa rồi nuốt vào, là cái gì đan!” Đây là giờ phút này tất cả mọi người. Giờ phút này trong đầu hiển hiện duy nhất suy nghĩ.

Đúng lúc này, Mạnh Hạo tu vi kéo lên giống như đã đến cực hạn, có chút dừng lại về sau, hắn trong óc oanh một tiếng, như là tu vi giải khai nào đó bình cảnh. Một cái chớp mắt lần nữa bộc phát, lúc này đây, càng mạnh hơn nữa!

Phương viên trăm dặm, lộ vẻ Kim sắc Phong Bạo, trong gió lốc Mạnh Hạo, cảm thụ được tu vi của mình, tại đây một cái chớp mắt trực tiếp đột phá Kim Đan sơ kỳ, bước vào Kim Đan trung kỳ!

Hắn cảm nhận được thân thể càng thêm cường hãn, linh thức càng cường đại hơn, thân thể cùng Kim Đan hoàn mỹ dung hợp cùng một chỗ, như là thành vì mình cái khác linh hồn.

Ở đằng kia trong kim đan, có trí nhớ của mình, là tự nhiên mình hồn, có cuộc đời của mình, phảng phất sinh cơ cùng tánh mạng, đều ở đây trong kim đan, nhưng càng nhiều nữa cảm giác, tựa hồ đây là một cái hạt giống!

Một cái Đại Đạo hạt giống!

Tại trở thành Kim Đan trung kỳ một cái chớp mắt, Mạnh Hạo toàn thân kim quang tản ra ở bên trong, phảng phất tại đỉnh đầu của hắn, xuất hiện một cái Kim sắc mặt trời, tản mát ra hào quang, khiến cho phương viên mấy trăm dặm, đều là một mảnh Kim sắc Thiên Địa.

“Cũng nên đã đến, hình thành chính mình đan khí thời điểm, của ta đan khí căn bản chỉ vật...” Kim sắc trong gió lốc Mạnh Hạo, hai mắt nhắm nghiền, con mẹ nó trong đầu tại đây một cái chớp mắt, hiện lên từng màn trí nhớ, từ nhỏ đến lớn, đường lâu, vân cướp huyện, Đại Thanh Sơn, Khảo Sơn Tông, Triệu quốc, Nam Vực, Tử Vận Tông... Cho đến cuối cùng nhất như ngừng lại Vãng Sinh Động một màn.

“Đan khí căn bản chỉ vật, có thể hư có thể thực...” Mạnh Hạo trong trầm mặc, trong đầu của hắn chợt phát hiện một màn trí nhớ, đó là tại Vãng Sinh Động nội, đang nhìn đến Sứ Môn đài trước khi, chứng kiến cái kia phiến Tinh Không.

Cái kia phiến... Hắn tại đây phiến cả vùng đất, ngẩng đầu, nhìn không tới Tinh Không, Viễn Cổ Tinh Không.

Mạnh Hạo nhớ rõ, Quý Hồng Đông đan khí biến thành, tựa là Tinh Không, chỉ có điều đó là Quý gia Tinh Không.

“Viễn Cổ Tinh Không, chính là ta đan khí căn bản chỉ vật.” Mạnh Hạo mở mắt ra, tại hắn hai mắt đóng mở nháy mắt, hắn đỉnh đầu Kim sắc mặt trời, âm âm nổ tung, theo nổ tung, đại lượng Kim sắc đan khí âm âm

khúc tán, cùng lúc đó, chung quanh hần Kim sắc Phong Bạo, cũng ở đây trong tích tắc cấp tốc co rút lại, trong chớp mắt tựu hoàn toàn dung nhập Mạnh Hạo trong cơ thể, khiến cho cái này bốn phía bát phương hết thấy kim sắc quang mang, đều biến mất không thấy gì nữa.

Duy chỉ có... Mạnh Hạo đỉnh đầu, Kim sắc đan khí trở mình lẫn ở bên trong, thời gian dần qua xuất hiện một mảnh Tinh Không!

Đây không phải là Kim sắc Tinh Không, mà là màu đen, có thể tại đây màu đen trong tinh không, nhưng lại tồn tại từng khóa Kim sắc ngôi sao, cái này ngôi sao, là cái này phiến cả vùng đất, rất ít có thể có người chứng kiến chính thức Viễn Cổ chi thiên!

Giờ phút này hiển hiện tại Mạnh Hạo đỉnh đầu, lập tức tựu tản mát ra trước nay chưa có kinh thiên uy áp, tại đây uy áp xuống, cái này phiến Tinh Không hào quang chói mắt, rung động nơi đây mấy trăm tu sĩ, càng làm cho cái kia Tam đại tông lão tổ, tại sau khi thấy, hít vào khẩu khí, thần sắc hoàn toàn hoảng sợ.

“Căn bản chi vật... Hần sinh ra đời đan khí, cái này cái này đan khí biến thành... Đúng là Tinh Không! !”

“Đan khí căn bản chi vật, dùng hùng vĩ vi nhất, còn có cái gì căn bản chi vật, có thể vượt qua Tinh Không?”

“Từ xưa đến nay, đan khí biến ảo trong tinh không, đều là đại địa thiên kiêu, người này...” Ba người hô hấp dồn dập, giờ phút này sắc mặt biến hóa, chậm rãi lui về phía sau.

339. Chương 339: Có Cừ Oán Tắt Báo!

Đúng lúc này, đột nhiên, vạn dặm bầu trời mây đen quay cuồng gian, nổ vang thanh âm kinh thiên động địa, từng đạo tia chớp bỗng nhiên chạy, một cỗ kinh khủng đến cực điểm khí tức, từ phía trên không bỗng nhiên xuất hiện, này khí tức, giống như muốn hủy diệt hết thấy tồn tại, này khí tức, phảng phất muốn diệt sát hết thấy không dung Thiên Địa chi nhân.

Cho dù là hủy diệt nơi đây vạn dặm, cũng muốn tru sát!

Mạnh Hạo mãnh liệt ngẩng đầu, thấy được vô biên vô hạn Thương Khung kiếp vân cuộn cuộn, tựa hồ hần dù là cường thịnh trở lại, nhưng này Thương Khung cũng muốn diệt lòi giết chi!

Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra mãnh liệt kim quang, đã trở thành hoàn mỹ Kim Đan về sau, hần so Hoàn Mỹ Trúc Cơ lúc lại có bất đồng, hần cảm nhận được thân thể biến hóa, cảm nhận được một đầu Đại Đạo tại trước mắt mình.

Có thể đây hết thấy, cản trước vượt qua trận này diệt sát thiên kiếp!

”Chết tiệt, Ngũ Gia liễu mạng, lúc này đây cái này chủ tử không giống người thường, cũng không thể như trước kia đồng dạng một lần nữa cho lửa bịp chết rồi, thằng này cơ duyên Tạo Hóa tuy nói so Ngũ Gia thiếu không có bên cạnh rồi, có thể chúng ta nhiều năm như vậy, cũng không tìm được một cái so với hần càng có tiềm lực!

Chính là hần rồi, chết tiệt, con em ngươi, chính là ngươi rồi! !

Ngũ Gia liễu mạng, cũng đi giúp ngươi kéo dài thiên kiếp!” Anh Vũ nổi giận một rống, ngẩng đầu lúc con mắt đều đỏ, nhìn lên bầu trời mây đen, mãnh liệt gian thân thể nhoáng một cái nháy mắt xông ra, móng vuốt nâng lên một vòng, biến thành một đầu miếng vải đen che đầy chính mình mắt phải về sau, liền xông ra ngoài.

Tại đây Anh Vũ bay ra lập tức, bầu trời Lôi Đình bỗng nhiên ngưng tụ, một đạo vượt ra khỏi trước khi Đan Kiếp quá nhiều, gần như tại Hồng sắc tia chớp Lôi kiếp, ầm ầm hàng lâm.

Mạnh Hạo tóc bay lên, toàn thân chấn động, dưới chân hồ nước sôi trào, ngay ngắn hướng mà lên, hóa thành vô số Kim sắc bọt nước. Cặp mắt của hần như muốn xé rách. Lập tức đỏ bừng.

“Anh Vũ!” Mạnh Hạo gầm nhẹ. Cùng lúc đó trong óc hiển hiện Anh Vũ trước khi truyền thuyết cho hắn thu liễm ý thức phương pháp, vận chuyển phía dưới, cả người trong chốc lát trong mắt kim quang biến mất, hết thấy bên ngoài khí tức toàn bộ đều tiêu tán, cả người như là héo rũ, hai mắt vô thần.

Anh Vũ nháy mắt lên không, tại giữa không trung lúc, nó nổi giận giống như hét lớn một tiếng.

“Dấu điểm thiên!”

Theo Anh Vũ tiếng hô. Nó toàn thân lập tức bộc phát ra vô số tạp quang, nháy mắt tản ra lúc, bốn phía cái kia mấy trăm người tu sĩ, nguyên một đám toàn thân run rẩy, đỉnh đầu của bọn hắn bên trên đột nhiên bay lên một tia khí tức, những khí tức này trực tiếp lên không, tại giữa không trung ngưng tụ cùng một chỗ, biên chế thành một cái lưới lớn.

Cái kia rơi xuống tia chớp màu đỏ, tại đây trong tích tắc lại dừng lại, giống như tại chần chờ. Phảng phất tìm không thấy Mạnh Hạo khí tức.

“Cực Yểm con em ngươi, còn không giúp ta!” Anh Vũ rống to.

Bì Đổng xoắn xuýt thoáng một phát. Thân thể phịch một tiếng, lập tức hóa thành ngàn vạn thân ảnh, những thân ảnh này mỗi một cái đều là hư ảo, thẳng đến bầu trời mà đi, tạo thành thứ hai tấm lưới lớn.

Tại thời khắc này, bầu trời kiếp vân trở mình lặn, từng đạo tia chớp chạy, tràn ngập bát phương, giống như đang tìm kiếm Mạnh Hạo khí tức.

“Cũng may cái này quý thiên bản thể ngủ say, chỉ là một đám ý thức tồn tại, lừa gạt bất quá người bản thể, còn lừa gạt bất quá ý thức của người? Ngũ Gia không gì không biết, chỉ cần gắng gượng qua ba ngày, tự có thể hoàn thành một lần kéo dài!” Anh Vũ về mặt ngạo nghễ, vừa nói xong, bỗng nhiên, trước khi cái kia đạo hồng sắc tia chớp, mãnh liệt rơi xuống, lại không hề tìm kiếm Mạnh Hạo khí tức, mà là thẳng đến cái kia tấm lưới lớn mà đi.

Nổ vang gian, cái này hư ảo lưới lớn lập tức nát bấy, Mạnh Hạo bốn phía mấy trăm tu sĩ, ngay ngắn hướng phun ra máu tươi, cái này mấy trăm người tại đây trong tích tắc, ngoại trừ Tam đại tông ba vị lão tổ bên ngoài, tất cả mọi người... Trong khoảnh khắc thân thể trực tiếp sụp đổ.

Coi như là cái này Tam lão, cũng đều là há miệng phun ra máu tươi, thân thể lập tức uể oải, trong cơ thể Kim Đan xuất hiện khe hở, như muốn vỡ vụn sụp đổ, giờ phút này bọn hắn trong mắt khôi phục Thanh Minh, vẻ mặt hoảng sợ, sợ hãi đến cực điểm, không chút do dự cấp tốc rút lui, bọn hắn da đầu run lên, giờ phút này trong óc duy nhất ý niệm trong đầu tự là trốn!

“Con em ngươi, như thế nào không tìm chính chủ ý thức, lại ở chỗ này loạn oanh, người người người... Chơi xấu a, Ngũ Gia cũng sẽ! Ta làm chết người, kiếp vân làm sao vậy, Ngũ Gia làm chết người! Cực Yểm con em ngươi giúp ta, bắt nó biến thành ta thích nhất Tiểu Bạch Bạch!” Anh Vũ nổi giận, hắn cảm thấy tôn nghiêm của mình lại bị nghiêm trọng khiêu khích, gầm nhẹ ở bên trong, một ngụm cắn xuống trên người một căn tạp mao, mãnh liệt vung ra về sau, trong mắt lộ ra điên cuồng, thân thể một cái chớp mắt khổng lồ, thẳng đến bầu trời mà đi.

Tốc độ nó cực nhanh, một cái chớp mắt liền trực tiếp nhảy vào kiếp vân nội.

Cơ hồ tại Anh Vũ nhảy vào kiếp vân một cái chớp mắt, một đời chỉ từ Bì Đổng biến thành lưới lớn trong giống như không tình nguyện bay ra, rơi vào kiếp vân trong, trong chốc lát, cái này tràn ngập trong vòng nghìn dặm kiếp vân, trong giây lát một mảnh vụn vụn, tại Mạnh Hạo trợn mắt há hốc mồm ở bên trong, hắn hoảng sợ chứng kiến, cái này phiến kiếp vân, lại biến hóa bộ dáng.

Biến thành... Một chỉ tròn vo, toàn thân lông dài màu trắng bộ lông cực lớn chi vật.

Bộ lông tràn đầy trình độ đã khó có thể đi hình dung, thậm chí đều rủ xuống xuống dưới, chiếm cứ vạn dặm bầu trời, cơ hồ nhìn không tới giới hạn...

Mà Anh Vũ, thì là mang theo hưng phấn gào rú, không ngừng mà nhảy vào cái này mao đoàn nội, lần lượt bị bắn ra về sau, không tức giận chút nào, mà là càng phát ra hưng phấn, theo các loại vị trí lần nữa nhảy vào.

Mạnh Hạo cảm giác mình đại não có chút chỗ trống, hẳn chưa bao giờ nghĩ tới, rõ ràng có thể đem kiếp vân biến thành cái dạng này...

Vốn là một kiện phi thường ngưng trọng sự tình, tại thời khắc này, lại cực kỳ buồn cười...

Mạnh Hạo dùng sức lắc đầu, nhưng vào lúc này, đột nhiên, cái này bị biến thành mao đoàn kiếp vân, trong giây lát truyền ra nổ vang, tại đây nổ vang ở bên trong, vô cùng vô tận tia chớp điên cuồng khuếch tán ra, ầm ầm có thể thấy được trong đó Anh Vũ, toàn thân đen kịt, còn tại chấp nhất chạy nước rút.

“Tiểu Bạch Bạch, ta làm chết người, con em người, đời này muốn làm chết người!” Anh Vũ hưng phấn kích động, không ngừng mà phóng đi.

Có thể bốn phía những tia chớp kia, nhưng lại tại nổ vang qua đi, tại giữa không trung mãnh liệt trầm xuống, thẳng đến Mạnh Hạo tại đây rầm rầm mà đến, tia chớp vô số, đủ có mấy vạn nhiều, một màn này xem Mạnh Hạo da đầu run lên, hẳn đã từng gặp Hoàn Mỹ Trúc Cơ lúc thiên kiếp, có thể cái loại này thiên kiếp cho người cảm giác, là nghiêm túc ngưng trọng, là hủy diệt hết thảy vạn vật cao cao tại thượng.

Nhưng hôm nay... Cái này vô số tia chớp, Mạnh Hạo lại ầm ầm cảm thấy, hình như có chút ít liên khí tức đều không đúng, phảng phất chính mình hoàn mỹ Kim Đan chi kiếp, bị Anh Vũ quấy nhiễu xuống, có chút biến dị.

Ngay tại những tia chớp này thẳng đến Mạnh Hạo mà đến nháy mắt, Bì Đồng không tình nguyện rống lên một tiếng, hóa thành lưới lớn co rút lại, đem Mạnh Hạo bao phủ ở bên trong, nổ vang thanh âm ngập trời mà lên, đại địa chấn động, những tia chớp này ngay ngắn hướng rơi vào Bì Đồng trên người, Mạnh Hạo xem hải hùng khiếp vía.

Trước mắt một mảnh chói mắt Lôi Quang, nhìn không tới ngoại giới, cho đến đã qua thật lâu, cái này Lôi Đình mới dần dần không có lúc, Mạnh Hạo ngẩng đầu nhìn hướng lên bầu trời, chứng kiến chính là khổng lồ kia mao đoàn, đang từ từ tiêu tán.

Mạnh Hạo hai mắt co rút lại, thở sâu, một màn này nhìn như nhẹ nhõm, có thể Mạnh Hạo trong lòng biết kiếp vân cường đại, giờ phút này cứ việc biến mất, nhưng Mạnh Hạo có thể cảm giác được, cái loại này đến từ bốn phía bát phương thiên kiếp trước nguy cơ cũng không có giảm bớt, mà là thủy chung tồn tại.

Giữa không trung Anh Vũ toàn thân đen kịt, phù phù một tiếng theo trực tiếp rơi xuống, nện trên mặt đất lúc, lại bò lên, dùng sức vỗ ngực, dùng sức trình độ, đều muốn thân thể đánh ra vết rạn.

“Ngũ Gia lợi hại không, lúc này đây thiên kiếp, rốt cục cho người trì hoãn, người muốn cảm tạ Ngũ Gia, nói cách khác tựu tính toán có Cực Yểm tại, có thể dùng nó đến độ kiếp, chính là Vô Thủy Vô Chung, thiên kiếp vĩnh viễn không để yên, không đem nó đánh chết còn chưa xong!” Anh Vũ thở hổn hển, thần sắc có chút ảm đạm, khí tức cực kỳ suy yếu, nhưng vẫn là tại đầu đó cuồng ngạo mở miệng.

“Bất quá người cũng đừng cao hứng quá sớm, lúc này đây Ngũ Gia liều mạng mới kéo dài, có thể kéo kéo dài bao lâu không biết, người phải nhanh một chút tìm được độ kiếp chi vật, tốt rồi, Ngũ Gia muốn đi nghỉ ngơi, người cũng không muốn quá cảm động, nhớ rõ về sau cho nhiều Ngũ Gia tìm chút ít mang mao.” Anh Vũ nói xong, một đầu ngã sấp xuống, thân thể trực tiếp hóa thành tro bụi tiêu tán, nhưng lại có một đạo tạp quang tro bụi, rơi vào Mạnh Hạo trong Túi Trữ Vật.

Mạnh Hạo tâm thần chấn động, lập tức cúi đầu xem xét trong Túi Trữ Vật gương đồng, Anh Vũ tuy nói ưa thích nói khoác, mặc dù có chút không quá đáng tin cậy, nhưng lúc này đây tương trợ, Mạnh Hạo tuyệt sẽ không quên chút nào.

Cứ việc nhìn như kiếp vân tiêu tán đơn giản, có thể Mạnh Hạo minh bạch, Anh Vũ vì thế, đích thị là bỏ ra rất lớn một cái giá lớn.

“Không cần nhìn rồi, nó mới sẽ không chết, nghỉ ngơi một đoạn thời gian sẽ không sự tình rồi, đáng thương lão phu, luôn bị sét đánh, coi như là ưa thích ăn, nhưng cũng có ăn no thời điểm a.” Bì Đồng toàn thân rách tung toé, có chút uể oải, giờ phút này lưới biếng sau khi mở miệng, phịch một tiếng, biến thành đỉnh đầu phá mũ, đã rơi vào Mạnh Hạo trên đầu.

“Bất quá người phải cẩn thận rồi, lão phu cùng cái kia tà ác tạp điệu năm đó cũng bang một cái tiểu cô nương như vậy kéo dài hôm khác cướp, có thể tiểu cô nương kia về sau lại phần nộ truy sát ta cùng thể nào điều rất nhiều rất nhiều năm, lấy oán trả ơn, lão phu hận nhất loại người này.” Bì Đồng có chút suy yếu, lại nói thầm dong dài vài câu về sau, sẽ không có âm thanh.

Mạnh Hạo trầm mặc một lát, nhìn chung quanh, bỗng nhiên tay phải nâng lên vung lên, lập tức hơn 100 hạt đan dược bay lên, tại giữa không trung vỡ vụn hóa thành mảnh vỡ, thẳng đến xa xa cái kia trước khi bị Anh Vũ cùng Bì Đồng bảo hộ, ở vào hôn mê tu sĩ trên thân thể, thẩm thấu trở ra, cái này hơn 100 tu sĩ toàn thân chấn động, thời gian dần qua đều mở hai mắt ra.

Bọn hắn sau khi tỉnh dậy, cả đám đều có chút mờ mịt, nhưng rất nhanh tựu thanh tỉnh trở về, nhìn về phía bốn phía.

Bốn phía núi không có, đan tuyến không có, bọn hắn tu kiến ốc xá cũng cũng bị mất, hết thấy như là phế tích, mà ngay cả cái kia hồ nước, giờ phút này đã sớm biến mất, chỉ có một hố sâu tồn tại.

Cái này hơn một trăm người trầm mặc, đáy lòng đắng chát, bọn hắn thật vất vả mới ở chỗ này đã tìm được an toàn, đã có thể tu hành tiện lợi, nhưng hôm nay hết thấy cũng bị mất.

“Không có động phủ, ta có thể nghĩ đến đám các người chém giết khác một cái động phủ!” Mạnh Hạo chậm rãi mở miệng, cái này hơn một trăm người toàn bộ ngẩng đầu, nhìn qua Mạnh Hạo.

“Không có đan tuyến, ta có thể nghĩ đến đám các người lại sáng tạo một cái mới đan tuyến!” Mạnh Hạo câu nói thứ hai nói ra, cái này hơn một trăm người, nguyên một đám ánh mắt lộ ra hào quang, tia sáng này nội đốt lên chấp nhất.

“Các người có thể nguyện, có cừ oán tất báo, theo ta đi giết người!” Mạnh Hạo tay áo vung lên, thanh âm như lời đinh rầm rầm truyền ra lúc, hắn thân thể nhoáng một cái bay lên, tại phía sau hắn, cái này hơn 100 tu sĩ, trong mắt sát cơ lập tức mãnh liệt, từng cái bay lên, theo Mạnh Hạo thẳng đến phía trước, bọn họ là Mặc Thổ tu sĩ, bọn hắn có cừ oán tất báo!

Mạnh Hạo linh thức nháy mắt tản ra, bắt đến đó Tam đại tông lão tổ, bỏ chạy thân ảnh

340. Chương 340: Nhất Khí Hóa Tam Thanh

Mạnh Hạo phía trước, cái kia hơn 100 tu sĩ tại về sau, gào thét mà đi, tại bầu trời thành phiên, khí thế kinh người.

Tại Mạnh Hạo linh thức nội, hắn tinh tường phát giác được cái này Tam đại tông bỏ chạy lão tổ, lựa chọn chính là phương hướng bất đồng, mà lại nguyên một đám tốc độ cực nhanh, hiển nhiên đều dùng bí thuật thủ đoạn.

“Ba phương hướng...” Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng, tay phải nâng lên một ngón tay đại địa, lập tức mặt đất vù vù, ngoại nhân nhìn lại như thường, có thể tại Mạnh Hạo nhìn lại, nhưng lại xuất hiện trọng điệp hư ảnh, ngay sau đó đại lượng yêu khí gào thét mà đến, tràn ngập tại Mạnh Hạo trước người lúc, rất nhanh ngưng tụ.

Trong nháy mắt, tựu hóa thành hai cỗ mơ hồ thân hình, thấy không rõ bộ dáng, một đoàn mơ hồ, chỉ có thể nhìn đến khí tức bên ngoài tán, về phần đang những người khác trong mắt, thì là trống trơn một mảnh.

Mạnh Hạo ánh mắt lóe lên, tay phải nâng lên vung lên, lập tức hai cỗ huyết thân hóa thành ánh sáng màu đỏ xuất hiện, tại Mạnh Hạo trước mặt lúc, đã trở thành hai đạo thân ảnh, cùng cái kia yêu khí chỉ thân dung hợp về sau, lập tức khí thế kinh người.

Đây là Mạnh Hạo có thể nghĩ đến, yêu khí cùng huyết thân dung hợp phương pháp, kể từ đó, chẳng khác gì là hắn Thân Ngoại Hóa Thân, chẳng những có thể bị hắn ý thức điều khiển, càng có thể thu phát tùy tâm.

Tuy nói tại chiến lực bên trên không bằng bản tôn, nhưng này loại huyết thân cùng yêu khí dung hợp, có thể tại trong thời gian ngắn, bộc phát ra nhất định được cường thế, nếu là cái này Tam đại tông lão tổ toàn thịnh thời kỳ, tự nhiên không thể dùng lực địch.

Nhưng hôm nay Mạnh Hạo sớm đã nhìn ra, ba người này ngoại trừ cái kia đầu to tu sĩ bên ngoài, còn lại cả hai người đều là ngũ lao thất thương, tu vi nghiêm trọng bị hao tổn, tức thì bị chấn tâm thần, ở vào tu vi đánh giá thấp, yếu nhất thời điểm.

Cái lúc này, Mạnh Hạo có nắm chắc, chính mình hóa thân, có thể đem đối phương diệt sát!

Mà lại dùng Mạnh Hạo hôm nay linh thức, có thể điều khiển hai cổ như vậy hóa thân. Nếu có ngoài ý muốn. Cũng có biện pháp đền bù. Giờ phút này ý thức truyền ra, cái này hai cổ do huyết thân cùng yêu khí dung hợp mà thành hóa thân, lập tức hướng hai cái phương hướng gào thét mà đi.

Tại Mạnh Hạo an bài xuống, phía sau hắn hơn 100 tu sĩ, cũng lần lượt phân tán ra đến, hóa thành ba đợt, có lưỡng sống đi theo cái kia lưỡng cổ hóa thân, hướng xa xa bay nhanh.

Mà Mạnh Hạo thì là ngừng đầu. Linh thức đã tập trung vào Tam đại trưởng thượng tổ ở bên trong, duy nhất có được Túi Trữ Vật cái vị kia đầu to tu sĩ, cất bước gian, mang theo hơn năm mươi người, thẳng đến phía trước.

“Đuổi giết Mạnh mỗi mấy ngày, lại cường oanh ta động phủ trận pháp, há có thể cho các người như thế đào tẩu!” Mạnh Hạo trong mắt sát cơ lóe lên, những người này đã hoài nghi đến muốn chết, Mạnh Hạo sẽ không mềm lòng.

Hướng hồ quan trọng nhất là, bọn hắn thấy được không nên xem một màn. Mà thấy như vậy một màn kết cục, chỉ có tử vong!

Mang theo sát cơ. Mạnh Hạo tốc độ một cái chớp mắt bay nhanh.

Giờ phút này tại một phương hướng khác, tóc đỏ lão giả sắc mặt tái nhợt, bay nhanh bỏ chạy, trước khi từng màn hôm nay tại hắn trong đầu vòng qua vòng lại, theo đuổi giết cho đến phá trận, lại đến thiên kiếp, rồi sau đó mấy trăm người trong khoảnh khắc tử vong hầu như không còn.

Bản thân Kết Đan tràn ngập khe hở, càng là trọng thương, hôm nay mười thành tu vi có thể phát huy ra đến, chỉ có bốn năm thành nhiều, mà lại quan trọng nhất là Túi Trữ Vật trống trơn, không có đan dược, không có pháp bảo, không có hết thảy có thể khôi phục chi vật.

Một cổ bị thương cảm giác tại tóc đỏ lão giả trong nội tâm hiển hiện, hóa thành đáy lòng mãnh liệt hối hận, hối hận lúc trước đuổi giết mà đến cử động, có thể hắn trước đây, như thế nào cũng sẽ không nghĩ tới, lại có thể biết phát sinh như thế nghịch chuyển tràng diện.

“Phải nhanh một chút đào tẩu, bế quan tu hành, đợi ngày sau tu vi khôi phục, lại triệu tập đạo hữu khác, cùng nhau diệt sát người này!” Tóc đỏ lão giả ánh mắt lộ ra tàn nhẫn, hắn tin tưởng chỉ cần mình đem đối phương luyện chế Kim sắc đan dược sự tình nói ra, toàn bộ Mặc Thổ, đem có quá nhiều tu sĩ hội đuổi giết mà đi.

Hơn nữa vô cùng có khả năng đưa tới một ít Nguyên Anh lão quái, đã đến lúc kia, đối với vừa tự tính toán có ba đầu sáu tay, cũng là hắn phải chết không thể nghi ngờ cục diện.

Tóc đỏ lão giả con mắt tia máu lóe lên, gào thét gian cấp tốc đi về phía trước, nhưng đột nhiên lại để cho trong lòng tim đập mạnh một cú, một cổ mãnh liệt nguy cơ nháy mắt tràn ngập tâm thần, hắn đi về phía trước thân thể không chút do dự hướng bên cạnh cưỡng ép nghịch chuyển.

Cơ hồ tại thân thể của hắn nghịch chuyển đi động lập tức, một đạo huyết quang nháy mắt theo hắn bên người gào thét mà qua, tốc độ cực nhanh, nhắc lên gọn sóng, khiến cho tóc đỏ lão giả biến sắc, trái tim bang bang nhảy lên, vừa rồi cái kia một cái chớp mắt, nếu là hắn tránh đi hơi chút chậm hơi có chút, giờ phút này sợ là đầu lâu sụp đổ!

“Toái!” Lập tức đạo kia nổ vang theo tóc đỏ lão giả bên người xuyên thấu về sau, tán nhập hư vô, một cái âm lãnh thanh âm truyền ra.

Tại thanh âm này rơi xuống nháy mắt, lập tức tán nhập hư vô hồng mang đột nhiên ầm ầm sụp đổ, hóa thành một cỗ trùng kích cùng gợn sóng, hướng về bốn phía mãnh liệt trở mình cút ngay đến, ầm ầm nổ mạnh quanh quần ở bên trong, tóc đỏ lão giả thân thể đứng mũi chịu sào, bỗng nhiên rút lui lúc, há miệng phun ra máu tươi, sắc mặt càng thêm tái nhợt, chợt xoay người.

Hắn liếc mắt liền thấy được một cái toàn thân huyết sắc thân ảnh, huyết sắc tóc, huyết sắc trường bào, huyết sắc làn da, chính từ đằng xa chậm rãi đi tới, càng là tại đây huyết sắc thân ảnh bên trên, còn có một cỗ tóc đỏ lão giả nhìn không tới, nhưng lại có thể cảm thụ mãnh liệt khí tức, này khí tức quý dị hay thay đổi, có thể phát ra, nhưng lại tạo thành lại để cho hắn sợ hãi trực giác.

Tu vi nhìn không thấu!

Cái này huyết sắc thân ảnh trong đôi mắt, nhìn như vô thần, nhưng cẩn thận nhìn lại phảng phất chuẩn bị Linh Động, rất là kỳ dị, khiến cho tóc đỏ lão giả trong khoảng thời gian ngắn, không cách nào phân biệt trước mắt cái này huyết sắc thân ảnh, rốt cuộc là tu hành nào đó tà công chi tu, hay vẫn là một câu Khôi Lỗi.

“Các hạ là ai!” Tóc đỏ lão giả nội tâm có chút biệt khuất, dùng tu vi của hắn, tại toàn thịnh thời kỳ bản không sẽ như thế để ý, nhưng hôm nay thương quá nặng, Túi Trữ Vật cũng trống trơn, hết thấy đối với hắn đều cực kỳ bất lợi.

“Nhanh như vậy tự đã quên Mạnh mẽ? Không phải chân trời góc biển, cũng phải đuổi giết đến chết sao.” Huyết thân hai mắt chấn động, lộ ra Thanh Minh chi mang, ánh mắt kia, đúng là thuộc về Mạnh Hạo.

Tại lời nói này truyền ra nháy mắt, tóc đỏ lão giả sắc mặt rốt cục đại biến, hắn thân thể tốt không do dự cấp tốc rút lui, nội tâm đã có hoảng sợ.

“Là hắn, có thể... Có thể hắn như thế nào sẽ có được như vậy Khôi Lỗi, đây là Khôi Lỗi sao, đây là... Cái này không phải là... Thân Ngoại Hóa Thân?” Nghĩ đến bốn chữ này, tóc đỏ lão giả trong óc vu vu một tiếng, trên mặt đã không có chút máu, Thân Ngoại Hóa Thân, đây không phải là Kết Đan tu sĩ có thể nắm giữ thuật pháp, đây là thần thông, là chỉ có Nguyên Anh tu sĩ mới có thể có được thần thông!

Ngay tại tóc đỏ lão giả bỏ chạy lúc, bỗng nhiên, trận trận chạy bộ thanh âm bỗng nhiên truyền ra, một tầng tầng khối đen vòng qua vòng lại gian, hắn chỗ bốn phía, bất ngờ bị đi theo mà đến cái kia hơn năm mươi người tu sĩ, dùng Anh Vũ truyền thuyết trận pháp bao phủ.

“Ta đến cùng chọc một cái dạng gì gia hỏa...” Tóc đỏ lão giả da đầu run lên, ánh mắt lộ ra tuyệt vọng đồng thời, càng có điên cuồng.

Cùng một thời gian. Tại phiên khu vực này một chỗ khác phương hướng. Hán Thủy Tông lão tổ. Vị kia mặt đỏ lão giả, giờ phút này cũng về mặt đáng chất dưới đáy lòng hiện ra tương tự chính là lời nói.

Chung quanh hắn bị một mảnh sương đỏ lượn lờ, tại đây sương đỏ bên ngoài, thì là hơn năm mươi người tu sĩ chạy trốn hình thành sương mù phong, mà đối diện với hắn, thì là một thân huyết bào thân ảnh, thấy không rõ gương mặt, chỉ có thể nhìn đến một đôi huyết sắc mắt.

Cái này trong mắt không có chút nào cảm xúc. Chỉ có lạnh lùng cùng vô tình.

Mặt đỏ lão giả sắc mặt tái nhợt, hắn tu vi vốn là trong ba người yếu nhất, mặc dù là Kết Đan hậu kỳ, nhưng hôm nay tại trọng thương phía dưới, trong cơ thể Kết Đan khe hở tràn ngập, hắn có thể phát huy ra tu vi chỉ lực, chỉ có ba thành tả hữu.

“Việc này là cái hiểu lầm, tại hạ...” Mặt đỏ lão giả chân chờ một chút, đang muốn mở miệng lúc, nổ vang thanh âm quanh quần. Sương mù lập tức đem bốn phía bao phủ.

Một phương hướng khác, Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh. Tại giữa không trung thân ảnh như cầu vồng, tại tiền phương của hắn, đầu to tu sĩ da đầu run lên, chính liều mạng hết thấy cấp tốc đi về phía trước.

Khi thì phun ra máu tươi, cái này đầu to tu sĩ không biết triển khai cái gì bí pháp, tốc độ càng lúc càng nhanh, Mạnh Hạo tại sau truy kích lúc, nhíu mày, hắn phát hiện mình tự tính toán triển khai toàn lực, vẫn như trước còn thì không cách nào đuổi theo đối phương, chỉ có thể bảo trì khoảng cách nhất định.

“Người này dùng cái gì thuật pháp, đã lấy được loại tốc độ này!” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, tay phải bỗng nhiên nâng lên chỉ về phía trước.

“Yêu phong, thứ tám cấm!” Mạnh Hạo ngón tay rơi xuống nháy mắt, lập tức chung quanh hắc Thiên Địa trọng điệp, một cổ kỳ dị chi lực bỗng nhiên tản ra, thẳng đến cái kia đầu to tu sĩ mà đi.

Một cái chớp mắt tựa hàng lâm tại đây đầu to tu sĩ trên người, lại để cho hắc sắc mặt bỗng nhiên đại biến, có thể ngay sau đó, lại để cho Mạnh Hạo có chút giật mình, là cái này đầu to tu sĩ lại phún ra một ngụm máu tươi, không biết dùng thủ đoạn gì, thân thể giam cầm chỉ giằng co một cái chớp mắt, trong nháy mắt bị hắc giấy giũa đi ra ngoài.

Một màn này, lại để cho Mạnh Hạo có chút động dung.

“Chết tiệt, người này tu vi vừa mới đột phá trở thành Kết Đan trung kỳ, tuy nói tu ra đan khí, có thể như thế nào sẽ như thế biến thái! ! Vừa rồi đó là cái gì thuật pháp, bức ta đây dùng truyền thừa cấm thuật!” Đầu to tu sĩ đáy lòng phát run, vừa rồi một màn kia hắc nhìn như nhẹ nhõm, nhưng trên thực tế cái này truyền thừa nhanh thuật đối với hắc mà nói, tổn thương thật lớn, giờ phút này thương thế nghiêm trọng chuyển biến xấu.

“Không thể tiếp tục như thế, như vậy xuống dưới, căn bản là không cần người này ra tay, sớm muộn gì ta đều muốn thương thế bộc phát mà vong!” Đầu to tu sĩ cắn răng một cái, đi về phía trước lúc mãnh liệt dừng lại, tay phải vỗ trừ vật độ, lập tức lấy ra hơn phân nửa trắng nõn hạt gạo, hướng ra phía ngoài vung lên.

Hai tay bấm niệm pháp quyết, liên tục chỉ đi.

“Hạt gạo chi quang, biến ảo Thiên Binh!” Theo hắc lời nói truyền ra, lập tức nổ vang thanh âm quanh quẩn, những hạt gạo kia nháy mắt liên tiếp cùng một chỗ, như hóa thành một con sông lớn, nhan sắc cấp tốc cải biến, trực tiếp đã trở thành màu đen về sau, bang bang thanh âm xuống, lập tức có hơn 100 cái ác quỷ huyền hóa ra đến.

Đầu to tu sĩ cổ đỏ tía, đầu to càng là di hạ mồ hôi, hắc hô hấp dồn dập, thi triển thuật này pháp, lại để cho thương thế hắc quá nặng đi một tí, giờ phút này phun ra máu tươi, ánh mắt lộ ra dữ tợn.

Hắc không cầu có thể diệt sát đối phương, chỉ hy vọng có thể ngăn trở.

Nhưng lại tại cái này hơn 100 cái ác quỷ xuất hiện, gào rú đánh về phía Mạnh Hạo lập tức, Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng.

“Chút tài mọn.” Hắc lời nói gian đỉnh đầu đan khí bạo phát, Kim sắc đan khí một cái chớp mắt hóa thành Tinh Không, Kim sắc ngôi sao lóng lánh gian, từng đạo kim quang hướng ra phía ngoài cấp tốc tràn ra, thẳng đến cái này hơn 100 ác quỷ mà đi.

Nổ vang thanh âm quanh quẩn, cái này hơn 100 ác quỷ không cách nào ngăn cản Mạnh Hạo chút nào, toàn bộ đều tại thê lương kêu thảm thiết trong từng cái tiêu tán, một màn này xem đầu to tu sĩ sắc mặt trắng bệch, giờ phút này mạnh mà rút lui, có thể Mạnh Hạo tay phải dĩ nhiên nâng lên, lập tức muốn rơi xuống.

Đầu to tu sĩ trong mắt lộ ra điên cuồng, giống như muốn phải liều mạng, tay trái bấm niệm pháp quyết, tay phải rất nhanh theo trong Túi Trữ Vật lấy ra pháp bảo, nội tâm của hắc đáng chất, nhưng hôm nay nhất định phải liều chết đi chiến, mới có thể bác ra cái kia có lẽ tồn tại sinh cơ.

Đêm qua náo cái chê cười... Dã ngoại thắng than chuẩn bị thịt nướng ăn, có thể than củi không biết như thế nào làm cho, kết quả một cái chớp mắt bốc lên nồng đậm khói đen, vừa mới có yêu phong gào thét, ta lập tức một dặm chân, gầm nhẹ một tiếng: “Phong Chính Thuật!”

Khói đen một cái chớp mắt đập vào mặt, các người có thể tưởng tượng một kẻ tiếp người bị khói đen vây quanh cảm giác, lúc ấy toàn thân một cái run rẩy, đồn có đẳng vân giá vũ cảm giác...

Hắc là... Khục khục, ta đã tu hành thành công?

341. Chương 341: Đuổi Giết Đầu To!

Có thể... Ở này đầu to tu sĩ muốn liều mạng hết thầy lập tức, bỗng nhiên, vốn là kiếp vận tiêu tán về sau, trời trong nắng ấm bầu trời, đột nhiên có một đạo đột nhiên xuất hiện tia chớp, ầm ầm thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Tốc độ cực nhanh, trực tiếp tụt đã rơi vào Mạnh Hạo trên mũ, phát ra đinh tai nhức óc nổ vang.

Mạnh Hạo lông tóc không tổn hao gì, có thể hết lần này tới lần khác đã có một cỗ khói xanh theo trên mũ phiêu khởi, một màn này lại để cho Mạnh Hạo sững sốt một chút, ngẩng đầu nhìn hướng lên bầu trời, có thể toàn bộ Thiên Mạc như trước trời trong nắng ấm, phảng phất cái này một đạo thiểm điện, chỉ là ngoài ý muốn.

“Đó là thiên kiếp khí tức...” Mạnh Hạo nhíu mày, cái này tia chớp đối với hắn không có tạo thành tổn thương, đã bị Bì Động hóa thành mũ hấp thu.

Bị một màn này sững sốt còn có đầu to tu sĩ, hắn cũng vô ý thức ngẩng đầu, nhưng rất nhanh tụt kịp phản ứng, rất nhanh lui về phía sau, dùng toàn lực bay nhanh, tranh thủ kéo ra khoảng cách.

Mạnh Hạo cau mày, hắn ẩn ẩn có loại không ổn dự cảm, vừa rồi đạo thiểm điện kia, thật sự là quá đột ngột, trước khi không có chút nào dấu hiệu, bầu trời rất lam, bầu trời xanh vạn dặm, nhưng này dạng bầu trời, rõ ràng rơi xuống một đạo lôi.

Mạnh Hạo đã trầm mặc một lát, thật sự không thể tưởng được nguyên nhân, linh thức tản ra, thời khắc cảnh giác bầu trời về sau, ánh mắt đã rơi vào xa xa hôm nay đã nhanh không có tung tích đầu to thân ảnh bên trên.

Hừ lạnh một tiếng, Mạnh Hạo cất bước gian lần nữa đuổi theo.

Tốc độ cực nhanh, nháy mắt biến mất vô ảnh.

Đầu to tu sĩ sắc mặt càng phát ra tái nhợt, không ngừng mà bỏ chạy, giờ phút này đã chạy thoát cả ngày, hắn trong Túi Trữ Vật sở hữu chữa thương đan dược, đều đã toàn bộ trống trơn, trong cơ thể thương thể càng phát ra nghiêm trọng, giờ phút này có thể phát huy ra tu vi, chỉ có không đến bốn thành.

“Chết tiệt, chết tiệt...” Hắn song tơ máu tràn ngập, nghiêng rằng nghiêng lợi. Tại phía sau hắn Mạnh Hạo thân ảnh. Như tủy tận xương đuổi theo.

Khi thì một đạo đan khí gào thét mà đến. Đều lại để cho cái này đầu to tu sĩ kinh hãi lạnh mình, hắn ngoại trừ liều lĩnh sở hữu đi trốn, nghĩ không ra chút nào biện pháp.

“Hắn rốt cuộc muốn truy tới khi nào!” Đầu to tu sĩ cảm giác mình sắp chạy bại rồi, hắn có thể phát giác được, tốc độ cùng mặt rõ đã là dữ nhiều lành ít, việc này mấy trăm người, giờ phút này chỉ còn lại có chính mình một cái, hắn không chỉ một lần hối hận. Đối với sau lưng cái này không ngừng đuổi theo, làm cho chính mình chật vật như thế chi nhân, đã sinh ra mãnh liệt sợ hãi.

Giờ phút này mắt nhìn đối phương đan khí gào thét mà đến, đầu to tu sĩ phun ra một ngụm máu tươi, hai chân một cái chớp mắt hóa thành hư vô, như có quỷ ảnh quần quanh, khiến cho hắn tốc độ thoáng cái bạo tăng, lần nữa kéo ra khoảng cách.

Mạnh Hạo hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang, ngày hôm nay đến hắn đều biết lần tụt muốn đuổi kịp đối phương, có thể mỗi lần cái này đầu to tu sĩ đều biết dùng ra cùng loại ác quỷ thủ đoạn. Nháy mắt tụt kéo ra khoảng cách.

Loại tình huống này Mạnh Hạo gặp được không nhiều lắm, giờ phút này truy kích thời gian. Tại phía sau hắn, cái kia hơn 100 tu sĩ tới lúc gấp rút nhanh chóng theo tới, bọn hắn tại tốc độ bên trên không cách nào cùng Mạnh Hạo so sánh, có thể khi bọn hắn bốn phía tồn tại Mạnh Hạo huyết thân, mang của bọn hắn đi về phía trước, cho nên mới có thể miễn cưỡng cùng mà vượt Mạnh Hạo.

Giờ phút này đã là hoàng hôn, có thể mơ hồ chứng kiến tại phía trước đại địa, tồn tại một chỗ bình nguyên, tại đây bên trên bình nguyên có không ít chỗ ở vờn quanh, giống như hợp thành một chỗ hàng rào.

Hàng rào trong có khoảng chừng hơn 100 người tu sĩ, vốn là tại khoanh chân ngồi xuống, nhưng hôm nay nguyên một đám toàn bộ mở mắt ra, càng có ba cái lão giả mãnh liệt bay ra, nhìn về phía giữa không trung giờ phút này phi tốc mà đến đầu to tu sĩ.

“Là Đông Lạc Thành Kỳ Vật Tông lão tổ, Âu Dương tiền bối!”

“Đích thật là Âu Dương tiền bối, có thể hẳn lại đang chạy trốn?” Ba người này biến sắc, chần chờ lúc, giữa không trung gào thét mà đến đầu to tu sĩ, liếc mắt liền thấy được bọn hắn, trong mắt lập tức kinh hãi chỉ mang chột lóe lên.

“Ba vị đạo hữu, nhanh chóng giúp ta ngăn cản sau lưng ác đồ, người này thừa dịp lão phu bế quan hèn hạ đánh lén, làm hại lão phu giờ phút này tu vi ngã xuống, đạo hữu chỉ cần bang lão phu ngăn cản một lát là tốt rồi, lão phu chỉ cần thời gian nửa nén hương tự có thể tu vi khôi phục, đến lúc đó chém giết người này về sau, đối với chư vị đạo hữu nhất định đại báo, tương trợ ba vị Kết Đan thành công!” Đầu to tu sĩ cấp tốc mở miệng, trong thanh âm không có lo lắng, mà là lộ ra trầm ổn, cho người tin đảm nhiệm cảm giác.

Lời nói về sau, đầu to tu sĩ không có chút nào dừng lại, thẳng đến xa xa mà đi, đến ở nơi này những người này có thể không nghe theo, không tại hắn cân nhắc ở trong, có thể nghe tốt nhất, nếu không thể nghe cũng không có biện pháp.

Ba người này đều là Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ, đang nghe đầu to tu sĩ đích thoại ngữ về sau, lập tức trái tim bang bang nhảy lên, tương trợ Kết Đan, một câu nói kia đối với ba người bọn họ mà nói, có thể so với Vô Thượng truy cầu.

Giờ phút này chần chờ một chút về sau, biết rõ có thể đánh lén nhất tông lão tổ, tuyệt không phải kẻ yếu, đích thị là Kết Đan, có thể cái kia hấp dẫn thật là kinh người, bọn hắn nhìn nhau một cái lúc, Mạnh Hạo đã cất bước truy kích mà đến, tại phía sau hắn, hơn một trăm người gào thét.

Khiến cho nơi đây chỉ tu lập tức khẩn trương, cái kia ba người Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ, càng thêm chần chờ, nhưng một người trong đó nhưng lại cắn răng một cái, cất bước gian bay ra, hướng về Mạnh Hạo ôm quyền cúi đầu.

“Tiền bối dừng bước, tại hạ...”

“Cút!” Mạnh Hạo thần sắc lãnh đạm, chậm rãi mở miệng lúc, muốn theo hắn bên cạnh đi qua.

Ôm quyền cái vị kia Trúc Cơ tu sĩ sắc mặt biến hóa, da đầu run lên, bị Mạnh Hạo ánh mắt như vậy quét qua, hắn lập tức có loại hãi hùng khiếp vía cảm giác, có thể nghĩ đến đầu to tu sĩ tương trợ Kết Đan, nhưng lại đáy lòng chần chờ.

Có thể hẳn bên cạnh hai người khác, nhưng lại lập tức đưa hắn giữ chặt, hướng về Mạnh Hạo ôm quyền, đáy lòng chấn động, không dám đi ngăn cản chút nào, bọn hắn cứ việc cũng lòng tham đầu to tu sĩ hứa hẹn, có thể vừa rồi Mạnh Hạo lời nói gian trong mắt hiện lên lãnh mang, nhưng lại để cho người nhìn về sau, trong óc vu vu, trong cơ thể Đạo Đài run rẩy.

Mạnh Hạo không có dừng lại, thân thể gào thét mà qua, tại phía sau hắn bị huyết thân tương trợ bay tới hơn một trăm người, thì là cười lạnh nhìn xem nơi đây chỉ tu, nguyên một đám tại giữa không trung như là cổ sao chói mà đi.

Cho đến bọn hắn đi thật lâu, cái này ba người Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ, mới hít vào khẩu khí, sắc mặt có chút tái nhợt, bọn hắn đều minh bạch, vừa rồi cái kia một cái chớp mắt, chính mình lòng tham phía dưới, đã chỉ nửa bước bước vào tử vong.

“Người này là ai, lại làm cho Âu Dương tiền bối như thế chạy trốn chết...” Ba người nhìn nhau một cái, đều trầm mặc không nói.

Giữa không trung, Mạnh Hạo tay phải nâng lên về phía trước vung lên, lập tức cái này bốn phía vụn vụn, một đạo kim sắc hình cung lập tức bay múa, thẳng đến đầu to tu sĩ mà đi, có thể không đợi tiếp cận, cái này đầu to tu sĩ phun ra máu tươi, hai chân lập tức mơ hồ, sát tốc độ kia bạo tăng, tránh được Mạnh Hạo thuật pháp về sau, xuất hiện ở ngàn trượng bên ngoài, thẳng đến xa xa.

“Chạy đến nhanh!” Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng, cất bước gian cấp tốc mà đi, đoạn đường này đuổi giết, tốc độ của đối phương, đưa tới Mạnh Hạo đặc biệt chú ý, giờ phút này đáy lòng đã có không ít ý niệm trong đầu, đối với cái này đầu to tu sĩ thuật pháp truyền thừa, nổi lên hứng thú.

Đầu to tu sĩ sắc mặt trắng bệch, giờ phút này căn răng bay nhanh, trái tim của hắn gia tốc nhảy lên, sinh tử nguy cơ mãnh liệt dưới đáy lòng hiển hiện, trong đầu hôm nay duy nhất ý niệm trong đầu, tựu là dùng hết thủ biện pháp chạy ra trận này đuổi giết.

Đáy lòng của hắn càng thêm đáng chất, theo Kết Đan về sau, luôn hắn đuổi theo giết người khác, như dưới mắt như vậy như chó nhà có tang giống như bị người đuổi giết, hay vẫn là lần đầu.

“Như hôm nay ta có thể đào thoát, sở hữu khuất nhục, định gấp trăm lần hoàn trả!” Đầu to tu sĩ ánh mắt lộ ra điên cuồng, tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt tựu là ngàn trượng.

Nửa ngày sau, tại loại này gần như Kết Đan cảnh cực hạn tốc độ xuống, đầu to tu sĩ xa xa thấy được một tòa thổ thành, cứ việc không bằng Cửu Minh thành trì giống như phồn hoa, nhưng này thổ thành nội cũng có một phương thế lực tồn tại.

“Trần đạo hữu!” Không đợi tới gần thổ thành, đầu to tựu lập tức gấp giọng mở miệng, lời nói truyền ra lúc, lập tức cái này thổ thành nội lập tức có một đạo cầu vòng gào thét mà lên, cầu vòng trong là một đại hán, ở trần, một đầu tóc đen phát phới, tu vi Kết Đan trung kỳ, giờ phút này chứng kiến đầu to tu sĩ về sau, cái này đại hán sửng sờ.

“Âu Dương lão ca, người đây là...”

“Trần đạo hữu giúp ta ngăn cản sau lưng ác đồ, hắn cùng với người tu vi đồng dạng, thừa dịp ta bế quan thời khắc mấu chốt đánh lên, ta trúng độc, cần một nén nhang thời gian áp chế, Trần đạo hữu này ân, lão phu chắc chắn đại báo!” Đầu to gấp vội mở miệng, lời nói gian lập tức từ nơi này đại hán bên người gào thét mà qua.

Đại hán hai mắt lóe lên, đúng lúc này, Mạnh Hạo thân ảnh gào thét mà đến, hắn liếc mắt liền thấy được cái này tòa thổ thành, thấy được giữa không trung đầu to giao thoa mà qua cái vị kia đại hán.

“Lại là một cái không biết sống chết chi nhân.” Mạnh Hạo thân thể nhảy mắt đuổi theo.

“Đạo hữu dừng bước, Trần mỗ chi thành, không thể phi hành!” Họ Trần đại hán bản tại chần chờ, có thể chứng kiến Mạnh Hạo về sau, phát giác được Mạnh Hạo tu vi quả nhiên là Kết Đan trung kỳ lúc, lúc này mới đáy lòng có chút yên lòng, bất quá Mạnh Hạo trên người kim quang cùng với cái loại này cảm giác nguy hiểm, lại làm cho cái này đại hán rất là cẩn thận.

Tại hắn lời nói truyền ra lúc, thổ thành bên trong có hơn hai trăm người tu sĩ, ngay ngắn hướng bay ra, khí thế tản ra, tạo thành phong tỏa, cả đám đều ánh mắt hung tàn, chăm chăm vào Mạnh Hạo.

Những người này tu vi không đều, không có Kết Đan, phần lớn là Trúc Cơ cùng Ngưng Khí, có thể mỗi người trên người đều có nồng đậm sát khí, hiển nhiên tại giết không ít người.

Đối với cái này loại muốn chết chi nhân, Mạnh Hạo không để ý đến, thân thể nhoáng một cái gào thét mà đi, đại hán biến sắc, tay phải nâng lên đang muốn bấm niệm pháp quyết lúc, bỗng nhiên, hắn thấy được Mạnh Hạo ánh mắt.

Đó là một cái lạnh lùng trong mang theo sát khí ánh mắt, bị cái này ánh mắt quét qua, đại hán đáy lòng lập tức nổ vang, trong cơ thể Kết Đan ken kết âm thanh xuống, lại trực tiếp xuất hiện vỡ vụn dấu hiệu, hắn hoảng sợ phía dưới không đợi lui về phía sau, Mạnh Hạo đã gần kề gần, tay phải nâng lên một quyền rơi vào cái này đại hán ngực, thân thể gào thét bay nhanh, rời xa cái này thổ thành về sau, đại hán kia phun ra một ngụm máu tươi, thân thể oanh một tiếng sụp đổ, chia năm xẻ bảy.

Cái chết của hắn, lập tức lại để cho cái này thổ thành nội tu sĩ khác, nguyên một đám sắc mặt đại biến, nhao nhao hoảng sợ.

“Nơi đây chi nhân, quy thuận người không giết, không thuận người không lưu!” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, hắn biết rõ tại Mặc Thổ, không thể mềm lòng, chỉ có tàn nhẫn, mới có thể lập uy, mới có thể lại để cho người kính sợ, giờ phút này thanh âm truyền ra lúc, phía sau hắn theo huyết thân mà đến hơn 100 tu

sĩ, lập tức sát cơ ngập trời, thẳng đến này thành tu sĩ mà đi, trong khoảng thời gian ngắn, giết chóc thanh âm kinh thiên, thê lương kêu thảm thiết không ngừng truyền ra.

“Ta ngược lại muốn nhìn, đoạn đường này, người có thể hại chết mấy người!” Mạnh Hạo nhìn qua cấp tốc bỏ chạy đầu to, trong mắt sát cơ lóng lánh, mãnh liệt đuổi theo ra.

Nhưng này đầu to tu sĩ tốc độ cực kỳ quỷ dị, đoạn đường này nếu không có Mạnh Hạo triển khai toàn lực, đều cơ hồ muốn truy tìm, mà lại cái này tu sĩ cho người cảm giác như cá chạch bình thường, rất khó bắt được.

Nhất là tốc độ kia lập tức bạo tăng bí thuật, nhiều lần kéo ra cùng Mạnh Hạo ở giữa khoảng cách, càng làm cho Mạnh Hạo ngạc nhiên, là cái này đầu to tu sĩ tựa hồ đối với nguy hiểm có loại khùng bỏ trực giác, mỗi lần chỉ cần Mạnh Hạo tại đây vừa mới muốn ra tay lúc, đối phương giống như có thể dự đoán phát giác, mấy lần tránh đi.

“Chết tiệt phế vật, lại vô pháp ngăn cản nửa chút thời gian! !” Đầu to nghiêng răng nghiêng lợi, tóc tai bù xù, đầy người chật vật, giờ phút này thở hồng hộc, đã mỗi một đã đến cực hạn, có thể xem xét Mạnh Hạo lại đuổi theo, hét lớn một tiếng lần nữa bay nhanh.

342. Chương 342: Kim Quang Lão Tổ!

Hai ngày sau, một chỗ trong sơn cốc, có một đạo hắc sắc thân ảnh gào thét mà lên, càng có thanh âm mang theo ngạo nghễ, mãnh liệt truyền ra.

“Âu Dương lão ca yên tâm, bậc này ti tiện chi nhân, lão phu giúp người giải quyết tựu là, đợi lão phu xách lấy đầu lâu của hắn, ta và người uống rượu!” Lời nói gian, thân ảnh kia thẳng đến giữa không trung, hướng về một mảnh tiến đến kim quang, va chạm mà đi.

Tại thân ảnh ấy bên trên, càng là xuất hiện đan khí biến ảo cực lớn ngọn núi, thậm chí tại ngọn núi này về sau, còn có một đồ đằng biến ảo cực lớn Viên Hầu, gào thét gian giống như giờ ngọn núi, hướng về Mạnh Hạo đập tới.

Đầu to tại cách đó không xa, nhìn xem một màn này, thần sắc lộ ra cảm động, hẳn rồi cuộc tìm được một cái nắm đó đích hảo hữu, nguyện ý vì mình ra tay.

Giờ phút này cảm động lúc, đầu to không chút do dự xoay người, dùng tốc độ cực nhanh nháy mắt đi xa.

Có thể hẳn thì ra là bay ra ước chừng hơn mười tức thời gian, sau lưng tựu truyền ra nổ vang nổ mạnh, càng có một thân hoảng sợ kêu thảm thiết mãnh liệt truyền ra, rất nhanh tựu im bật mà dừng.

Hắn tâm thần chấn động, quay đầu lại nhìn thoáng qua, lập tức tựu chứng kiến cái kia cực lớn Viên Hầu sụp đổ, ngọn núi vỡ vụn, về phần vị kia cản trở Mạnh Hạo tu sĩ, thì là toàn thân trực tiếp sụp đổ chia năm xẻ bảy, mà hết thảy này, đều đến từ chính Mạnh Hạo tay phải một quyền.

Nhìn xem Mạnh Hạo tay phải nắm đấm, đầu to cảm thấy da đầu lần nữa run lên, hoảng sợ trong phun ra máu tươi, liều lĩnh đào tẩu.

“Biến thái a, Mặc Thổ lúc nào ra như vậy một cái yêu nghiệt, ta như thế nào hội trêu chọc người này...” Đầu to đáy lòng càng phát ra đặng chất, cúi đầu dùng sức bay nhanh.

Ngày thứ tư hoàng hôn...

“Âu Dương huynh yên tâm, chúng ta Mặc Sơn Cửu Thánh, có lẽ tại tu vi bên trên không bằng Âu Dương huynh, nhưng nếu luận trận pháp, Nguyên Anh phía dưới, đều có thể vây khốn ít nhất ba ngày!” Một chỗ bên trên bình nguyên, một người đầu trọc tu sĩ. Bưng chén rượu lên, mỉm cười mở miệng.

Đầu to sắc mặt tái nhợt, miễn cưỡng cầm lấy chén rượu, có thể cũng không ngừng nhìn về phía xa xa. Ánh mắt đoán. Là một mảnh kim quang ngập trời, càng có tám đạo thân ảnh. Chính trực chạy kim quang mà đi.

“Âu Dương huynh yên tâm tự là, người đáp ứng chúng ta cái kia khối Lưu Kim Tích đồ đằng, có thể nhớ rõ không muốn nuốt lời.” Đầu trục tu sĩ ha ha cười cười, trong mắt hơi không thể tra lộ ra một vòng khinh miệt.

Hắn mấy ngày nay cũng có nghe thấy. Nghe nói qua vị này Đông Lạc Thành Tam đại tông Âu Dương, đắc tội một cái Kết Đan trung kỳ tiểu bối, bị người đánh trộm đến thương truy sát hơn phân nửa Mặc Thổ miền tây.

Giờ phút này chứng kiến đối phương cái kia hình như có chút ít hoảng sợ bộ dạng, đáy lòng của hắn càng có xem thường, cho rằng đối phương dĩ vãng sợ là chỉ có hư danh mà thôi.

“Chính là một cái Kết Đan trung kỳ tu sĩ, rõ ràng còn có người xưng hắn là cái gì Kim Quang lão tổ? Buồn cười chi đến, ta Mặc Sơn chín... Ân?” Gã đại hán đầu trục một ngụm uống xong rượu trong chén. Lạnh nhạt mở miệng, có thể lời nói không đợi nói xong, đột nhiên một tiếng kinh thiên nổ vang, đại địa giống như đều chấn động một cái. Rõ ràng là buổi trưa, có thể ở phía xa chiến trường, nhưng lại xuất hiện một mảnh Tinh Không!

Tại đây gã đại hán đầu trục kinh ngạc lúc, Âu Dương trong óc ông một tiếng, trên mặt lộ ra bi thương, hắn không chút do dự ném đi chén rượu, tay phải hung hăng thả xuống chính mình ngực thoáng một phát, bức ra một ngụm máu tươi, triển khai bí pháp, lập tức đi xa, trốn cực nhanh, động tác càng là thuần thực, khiến cho cái kia đầu trục tu sĩ xem sững sờ.

Cái này đầu trục trên mặt vô ý thức lộ ra trào phúng, nhưng này trào phúng biểu lộ không đợi tiêu tán, bỗng nhiên, hắn toàn thân tóc gáy mãnh liệt dựng thẳng lên, một cổ mãnh liệt nguy cơ nháy mắt hiển hiện, hắn mãnh liệt xoay người, toàn thân như bị Lôi Đình oanh kích, ngơ ngác nhìn xem một cái bộ dáng nho nhã, toàn thân kim quang tràn ngập thanh niên, chẳng biết lúc nào xuất hiện ở bên cạnh mình, chính cầm lấy bầu rượu, đặt ở bên miệng uống xong một ngụm.

“Người...” Trung niên nam tử da đầu sắp vỡ, ánh mắt xéo qua mắt nhìn xa xa, chứng kiến, là cái kia tám đồng bạn, giờ phút này ở giữa không trung rút xuống thi thể.

Hắn hít vào khẩu khí, thân thể mạnh mà lui về phía sau, có thể tiếp theo trong nháy mắt, thế giới của hắn đen kịt rồi.

“Ta nguyện quy thuận Kim Quang lão tổ! !” Ở thế giới đen kịt nháy mắt, cái này đầu trục tu sĩ không chút do dự mở miệng, tiếp theo tức, thế giới của hắn lại khôi phục hào quang.

Đuổi giết vẫn còn tiếp tục, ngày thứ bảy!

Đầu to tu sĩ không có lựa chọn trốn về hắn tông môn, bởi vì hắn thân là nhất tông lão tổ, lần này ra ngoài lúc mang theo đều là trong tông môn trưởng lão, hôm nay tông môn ở bên trong tu sĩ trong chỉ có Trúc Cơ, không có Kết Đan.

Coi như là tông môn đại trận, dựa vào hắn hôm nay trạng thái, cũng đều không thể duy trì vận chuyển, như dẫn người trở về tông môn, ngừng lưu tại một chỗ, hắn cảm giác mình hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Sở hữu hắn chỉ có thể trốn, chỉ có thể trốn hướng lần lượt quen thuộc chi nhân trong thế lực, có thể những người này phần lớn là cùng hắn tu vi không sai biệt nhiều, không có Nguyên Anh.

Dù sao tại Mặc Thổ, Nguyên Anh đã là ngày bình thường có thể chứng kiến người mạnh nhất, nếu là thay đổi lúc khác, có lẽ còn có thể đi cầu đến mấy vị Nguyên Anh tán tu, nhưng hôm nay... Mặc Thổ đại loạn sắp tới, vô luận là chín thành liên minh hay vẫn là Mặc Thổ Cung, đối với Nguyên Anh tu sĩ đều cực kỳ đề ý, toàn lực lung lạc mời chào, khiến cho đầu to căn bản là không có tư cách đi cầu.

Giờ phút này chỉ có thể một chỗ lại một chỗ bỏ chạy, đau khổ giãy dụa, hắn cũng nghĩ qua đi Đông Lạc Thành, có thể lòng hắn biết Mặc Thổ tu sĩ tàn khốc, cái dạng này chính mình, đối với Đông Lạc Thành mà

nói đã không có giá trị, không hội vì mình ra mặt, nếu là mình trước khi tự đáp ứng gia nhập Đông Lạc gia tộc, cũng còn dễ nói, Đông Lạc gia tộc nhất định phải ra mặt.

Có thể hết lần này tới lần khác trước khi chính mình ở bên trong, vì treo giá, chỉ nói cân nhắc, không có đồng ý, kể từ đó, sẽ rất khó lại để cho Đông Lạc gia tộc tương trợ.

“Chết tiệt, Mặc Thổ lúc nào ra như vậy một cái yêu nghiệt!” Đầu to tu sĩ nội tâm nguyên rửa, bỗng nhiên ánh mắt xéo qua chứng kiến sau lưng có kim quang lóng lánh, lập tức một cái giật mình, lần nữa phun ra máu tươi, thân thể gào thét mà đi, hần mấy ngày này cảm giác mình cơ hồ phún ra cả đời máu tươi, giờ phút này sắc mặt trắng bệch, thương thế ngược lại là tiếp theo, hơn nữa là bởi vì trong cơ thể máu tươi chậm rãi rất thừa thớt.

Có thể hần không có biện pháp khác, đánh không lại, chỉ có thể trốn.

Tại đây đầu to tu sĩ sau lưng, giờ phút này kim quang ngập trời, tại đây kim quang trong Mạnh Hạo thân ảnh gào thét đi về phía trước, tại phía sau hần, rất xa đi theo gần như hơn bốn trăm tu sĩ, đều là dọc theo con đường này bị đầu to lừa bịp trong thế lực, đối mặt sinh tử, lựa chọn quy thuận chi nhân.

Trong những người này, đến từ Mặc Sơn cái vị kia Kết Đan trung kỳ đầu tọc tu sĩ, cũng ở trong đó, giờ phút này cái này hơn bốn trăm người gào thét, xa xa địa nhìn về phía trước Mạnh Hạo thân thể bên ngoài kim quang.

Người đông thể mạnh, bảy ngày thời gian, bọn hần đám người kia tại Mặc Thổ Tây Phương phiến khu vực này nội, đã có danh khí, những nơi đi qua, phô thiên cái địa, nhất là Mạnh Hạo toàn thân kim quang, tại hần tận lực tản ra phía dưới. Trần đầy chấn nhiếp.

Kim Quang lão tổ xưng hô, không biết bị ai cái thứ nhất truyền ra, dần dần khuếch tán ra, khiến cho phụ cận thế lực lớn đều biết hiểu bốn chữ này.

Một ngày sau. Đầu to đã mỗi một đã đến cực hạn. Nhưng lại cần rằng đi về phía trước, thẳng đến phía trước một chỗ núi cao. Núi này hiểm ác, dưới núi có Hắc Thủy, đỉnh núi có ba năm chỉ cực lớn Ngốc Thửu lượn vòng, khi thì phát ra khó nghe tê mình.

Càng là ở đỉnh núi này. Khoanh chân ngồi ba cái lão giả, ngoại trừ chính giữa ăn mặc thất sắc trường bào lão giả là Kết Đan hậu kỳ bên ngoài, còn lại hai người Kết Đan trung kỳ.

Cái này ba cái lão giả giờ phút này đều sắc mặt khó coi, cứ việc khoanh chân ngồi xuống, nhưng lại rõ ràng tu vi đều tại vận chuyển, mang theo cảnh giác, thẳng ngoắc ngoắc chầm chầm vào ngoại giới tới lúc gấp rút nhanh chóng tiến đến đầu to tu sĩ cùng với hần sau lưng đầy trời kim sắc quang mang.

“Chết tiệt. Là Kim Quang lão tổ!”

“Cái này Kim Quang lão tổ đuổi giết Âu Dương sự tình, mấy ngày nay đã truyền khắp bát phương, nhưng phạm là tương trợ Âu Dương người, cuối cùng nhất đều bị Kim Quang lão tổ tàn nhẫn diệt sát!”

“Nghe nói chết ở Kim Quang lão tổ trong tay Kết Đan tu sĩ. Đã vượt qua mười người... Trong đó yếu nhất đều là Kết Đan trung kỳ, càng có hai người là Kết Đan hậu kỳ!”

“Các người quên Đông Lạc Thành Tam đại tông, mặt khác hai đại tông lão tổ, Âu Dương bị như thế đuổi giết, bọn hần hôm nay còn không có xuất hiện, xem ra cũng là dữ nhiều lành ít, như tính cả bọn hần, chết tại đây hung tàn Kim Quang lão tổ trong tay Kết Đan hậu kỳ, trọn vẹn bốn người nhiều!”

Ba người đều là sắc mặt cực kỳ khó coi, bọn họ cùng đầu to có chút giao tình, nhưng này dạng giao tình còn chưa đủ để dùng đi vì hần chống cự Kim Quang lão tổ, nhưng xem cái này đầu to bộ dạng, rõ ràng là muốn tới nơi này tị nạn.

“Ba vị đạo hữu cứu mạng! !” Đầu to gấp vội mở miệng, thanh âm mang theo cầu khẩn, dùng thân phận của hần cùng tu vi, có thể như vậy hô lên, có thể thấy được hần mấy ngày này thê thảm, thanh âm truyền lên đỉnh núi, rơi vào Tam lão trong tai, không khỏi lại để cho bọn hần cũng đều tràn đầy đồng tình.

“Ba người các người, cũng muốn tham dự tiến đến sao.” Mạnh Hạo gào thét mà đến, toàn thân kim quang vạn trượng, khiến cho thân ảnh của hần chợt nhìn đều là Kim sắc, giờ phút này nhân nhật mở miệng, thanh

âm nhưng lại Lôi Đình rầm rầm truyền khắp bốn phía.

Ba cái lão giả biến sắc, nhất là cái kia hai cái tu vi hơi thấp lão giả, càng là trong óc vu vu, sắc mặt trực tiếp tái nhợt, trong cơ thể Kết Đan chấn động, một màn này, lập tức lại để cho ba người bọn họ hít vào khẩu khí.

Không khỏi nghĩ tới mấy ngày nay ngoại giới có quan hệ cái này Kim Đan lão tổ nghe đồn.

Nuốt sống tu sĩ Kết Đan, ra tay không có người sống, giết chóc ngập trời, thủ đoạn hung tàn!

Đây chính là không biết như thế nào truyền ra có quan hệ Mạnh Hạo miêu tả, trên thực tế mấy ngày này, hắn giết chết chi nhân không nhiều lắm, tuyệt đại đa số đều là sau lưng cái kia vài trăm người ra tay.

Cơ hồ ngay tại Mạnh Hạo lời nói rơi xuống nháy mắt, trên đỉnh núi Tam lão ở bên trong, tu vi cao nhất thất sắc trường bào chi tu, mạnh mẽ đứng dậy, trên mặt lộ ra mỉm cười, ôm quyền cúi đầu.

“Bái kiến Kim Quang lão tổ, hai vị sự tình, chúng ta tuyệt không tham dự.” Nói xong, hắn một dặm chân, lập tức một đạo màn sáng lập tức xuất hiện, đem ngọn núi này bao phủ, không để cho đầu to chút nào vào khả năng.

Đầu to bị thiết một tiếng, phun ra máu tươi, triển khai bí thuật, lần nữa bỏ chạy, hắn giờ phút này da bọc xương, thân thể cực kỳ gầy gò, cũng liền khiến cho cái kia cực đại đầu lâu, càng thêm rõ ràng, giờ phút này phi tại giữa không trung, giống như tùy thời thân thể hội mất đi chèo chống đầu lâu lực lượng, khiến cho đầu lâu trực tiếp dạt lấy thân thể ngã sắp xuống.

Mặt mũi tràn đầy bi phẫn, đầu to bay nhanh mà đi.

Lại đi qua hai ngày, đầu to bị ai phát hiện, nhưng phàm là hấn chỗ đi chỗ, sở hữu năm đó đích hảo hữu, toàn bộ đều nhao nhao bắt đầu trận pháp ngăn cản chính mình tiến đến, như là hấn đã trở thành ôn thần một dạng.

Thậm chí càng có một chỗ thế lực, trận pháp mở đích chậm, tại hấn xâm nhập đi vào cầu cứu về sau, đối phương lại lập tức trở mặt, đối với hấn ra tay, giống như sợ sau lưng truy kích mà đến Kim Quang lão tổ hiểu lầm.

Đoạn đường này, đầu to đã triệt để tuyệt vọng, giờ phút này tại giữa không trung, ngơ ngác nhìn xem bốn phía hoang vu, đưa mắt không quen cảm giác, lại để cho hấn đã mất đi hết thấy trốn xuống dưới lực lượng, sắc mặt trắng bệch xoay người, nhìn xem gào thét mà đến Mạnh Hạo.

“Không trốn?” Hơn mười cái hô hấp về sau, Mạnh Hạo xuất hiện ở đầu to trước mặt, nhàn nhạt mở miệng.

343. Chương 343: Thiên Lôi Đánh Xuống!

Đầu to chăm chăm vào Mạnh Hạo, đáy lòng nổi lên trận trận cảm giác vô lực, liên tục mấy ngày bỏ chạy, không ngừng mà bị đuổi giết, một lần lại một lần cầu cứu về sau tuyệt vọng, đã khiến cho đầu to tâm thần mỗi một khắc không chịu nổi, càng là bởi vì nhiều lần triển khai cấm thuật, hấn lúc trước thương thế thủy chung không cách nào phục hồi như cũ, càng phát ra nghiêm trọng, giờ phút này có thể triển khai tu vi, chỉ có toàn thịnh thời kỳ hai ba tầng tả hữu.

Tu vi như vậy, mặt đối trước mắt cái này bị diệt chính mình một chuyến mấy trăm người, càng là giết chứ nhiều hơn mình cầu cứu chi tu Mạnh Hạo, đầu to đã sinh không dậy nổi chút nào phản kháng cùng giãy dụa.

Trốn, là chết, không trốn càng là chết, đã tả hữu đều là chết, không bằng oanh oanh liệt liệt.

Cái này là đầu to giờ phút này nghĩ cách, hấn chăm chăm vào Mạnh Hạo, cơ hồ tại Mạnh Hạo mở miệng một cái chớp mắt, hấn phát ra một tiếng gầm nhẹ, không phải ra tay, không phải tự bạo, mà là đem chính mình mấy ngày này sở hữu áp lực, hóa thành gào thét, lớn tiếng rống ra.

”Lão phu Âu Dương, cho dù chết, cũng sẽ không hướng ngươi như vậy ác đồ cúi đầu, hôm nay lão phu có thể chết, nhưng nếu lâu năm về sau, lão phu hay vẫn là một đời tu sĩ!

Hồn phi phách tán cũng nghịch không được Luân Hồi, lão phu đã không cách nào quyết định như thế nào sinh, nhưng có thể quyết định như thế nào chết, ngươi cái này thiên lôi đánh xuống ác...” Đầu to lớn tiếng gầm nhẹ, có thể lời nói vừa vừa mới nói một cái mở đầu, đầy ngập oán khí vừa vừa lộ ra muốn phát tiết đi ra dấu hiệu, đột nhiên...

Trời trong nắng ấm, không có nửa điểm mây đen bầu trời, trong giây lát, không có bất kỳ dấu hiệu, một đạo thiểm điện lập tức theo hư vô trong xuất hiện, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, tốc độ cực nhanh, đến từ đột nhiên, căn bản là không để cho người chút nào cơ hội phản ứng, tựa oanh một tiếng, trực tiếp bổ vào Mạnh Hạo đầu mũ lưỡi trai bên trên.

Mũ bốn phía điện quang chạy, càng có một ít lan tràn tới Mạnh Hạo trên người, lại để cho Mạnh Hạo toàn thân tóc gáy lập tức dựng thẳng lên đồng thời. Đỉnh đầu của hắn mũ. Cũng tràn ra một đám khói xanh.

Phảng phất mà ngay cả Thương Thiên đều cảm thấy Mạnh Hạo như vậy đuổi giết là không đạo đức. Tiếp thu đầu to trước khi gầm nhẹ đích thoại ngữ, thiên lôi đánh xuống...

Đầu to sững sốt, hắn ngơ ngác nhìn xem Mạnh Hạo, đây là mấy ngày này đến, hắn lần thứ hai chứng kiến đối phương trên người vô duyên vô cớ rơi xuống Lôi Đình, vừa rồi đạo kia Lôi Đình uy lực, nhìn như tầm thường, nhưng trên thực tế đủ để diệt sát một vị Kết Đan sơ kỳ tu sĩ.

“Báo ứng. Thiên lôi đánh xuống, cái này là ngươi ác đồ kia báo ứng!” Đầu to thân thể một cái run rẩy về sau, cười ha hả, Mạnh Hạo sắc mặt có chút khó coi, hắn đã nhìn ra trước mắt đầu to tu sĩ đã không có ý chí chiến đấu, sẽ không đang tiếp tục trốn xuống dưới, có thể hắn dưới mắt đáy lòng, nhưng lại đem càng nhiều nữa chú ý lực, đặt ở trên bầu trời.

“Đây là lần thứ hai!” Mạnh Hạo đáy lòng cái loại này cảm giác không ổn càng thêm mãnh liệt rồi, không đến nửa tháng thời gian. Thì có hai đạo Lôi Đình vô thanh vô tức hàng lâm, tốc độ cực nhanh cùng với đột nhiên trình độ. Giống như chẳng phân biệt được địa điểm, chẳng phân biệt được thời điểm, tùy thời hàng lâm, mà lại mỗi một đạo thiểm điện đều có thiên kiếp khí tức.

Này khí tức có lẽ ngoại nhân rất khó phát giác, có thể Mạnh Hạo đối thiên kiếp quen thuộc, giờ phút này đã cực kỳ xác định, này Lôi Chính là kiếp lôi.

“Tại sao lại như thế, đã có hai lần, hay không còn có xuất hiện lần thứ ba, thậm chí thêm nữa...” Mạnh Hạo nghĩ tới đây, bỗng nhiên trong óc trong giây lát hiện ra một câu, ngày đó Anh Vũ ngủ say về sau, Bì Đồng hóa thành mũ ngồi ngai trước, từng nói nó cùng Anh Vũ năm đó cũng dám người độ kiếp, ngược lại là bị đuổi giết sự tình.

“Hắn là... Đây là chúng độ lôi di chứng? Luôn sẽ có Lôi Đình khi thì hàng lâm đánh xuống?” Mạnh Hạo sắc mặt khó coi, thu hồi ánh mắt, đã rơi vào đại trên đầu người.

“Ngươi muốn lựa chọn chết như thế nào?” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng lúc, lập tức hắn phía dưới bùn đất trở mình lặn gian, một cây dữ tợn nhánh dây bay ra, tại bốn phía vờn quanh, không có tới gần, có thể những đấng kia đầu thủ đầu, đều đã nứt ra miệng lớn, lộ ra trong đó sắc bén hàm răng cùng với chảy xuống đại lượng dịch nhờn.

Đồ thâm nhan sắc, yêu dị lắc lự, khủng bố bộ dạng, còn có trận trận gió tanh khí tức, lại để cho người liếc mắt nhìn, tựa sẽ cảm thấy kinh hãi không thôi.

“Lão phu...” Đầu to cười lạnh, khinh miệt nhìn Mạnh Hạo liếc, thần sắc ngạo nghễ, tay phải bỗng nhiên nâng lên, đang muốn một chưởng rơi tại chính mình mi tâm.

Hắn không phải là không có muốn sống chí tâm, có thể lòng dạ biết rõ, đối phương đoạn đường này giết chóc, chính mình ở bên trong là rất khó tránh được kiếp nạn này, đã như vậy, dứt khoát chết thì chết cái cường tráng một ít.

Nhưng lại tại hắn tay phải muốn chụp được nháy mắt, bỗng nhiên, trời trong nắng ấm bình tĩnh bầu trời, trong giây lát lại có một đạo thiểm điện, nháy mắt thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, cái này tia chớp tốc độ

cực nhanh, lập tức đã tới gần Mạnh Hạo đỉnh đầu không đến ba trượng.

Có thể chỉ hai lần trước Lôi Đình hàng lâm, khiến cho Mạnh Hạo giờ phút này đã sớm phân ra một ít tâm thần chăm chăm vào bầu trời, cơ hồ tại đây tia chớp rơi xuống một cái chớp mắt, Mạnh Hạo tay phải đập trứ vật độ, bỗng nhiên khi nhấc lên, tại trong tay của hắn đã tồn tại một đạo hơi mờ hờn thể.

Cái này hờn thể, đúng là Lý gia lão tổ, có một đạo sợi tơ đưa hắn cùng Mạnh Hạo trong Túi Trữ Vật huyết sắc mặt nọ liên tiếp, khiến cho cái này Lý gia lão tổ như là Vô Căn lục bình, cứ việc ra ngoài, có thể lại không thể thoát ly, sinh tử tại Mạnh Hạo một ý niệm.

Giờ phút này bị lấy ra lúc, cái này Lý gia lão tổ vẫn còn mờ mịt, cái này là chính bản thân hắn đều quên bao nhiêu năm, lần đầu thấy được ngoại giới bầu trời, có thể không đợi hắn đi cảm khái cái gì, đã bị mạnh hướng về giữa không trung ném đi.

Lôi Đình nổ vang, trực tiếp bổ vào Lý gia lão tổ hờn trên hạ thể, thê lương kêu thảm thiết mãnh liệt truyền ra, Lý gia lão tổ toàn thân run rẩy, phát ra thống khổ phần nộ gào rú, hắn hờn thể cơ hồ đều muốn vỡ vụn, bị hù Lý gia lão tổ không tiếc bất cứ giá nào, tranh thủ thời gian ngưng tụ.

Một khi tản, tựu đại biểu hắn từ nay về sau thật sự tan thành mây khói.

Hắn mờ mịt biến mất, như bị cưỡng ép nghịch chuyển, giờ phút này phần nộ trong gào rú, tại giữa không trung nghiêng rằng nghiêng lợi nhìn xem Mạnh Hạo, cái loại này hận nếu như có thể sát nhân, hắn tất nhiên sẽ đem Mạnh Hạo từng miếng từng miếng tươi sống cắn chết.

Lúc này đây Lôi Đình, cũng không phải là chỉ có hai đạo, mà là tại kế tiếp mấy hơi thở nội, nổ vang gian đạo thứ tư tia chớp nhảy mắt mà đến, có thể không đợi rơi xuống, đã bị mặt không biểu tình Mạnh Hạo ném ra ngoài Lý gia lão tổ.

Tia chớp đều rơi vào Lý gia lão tổ trên người, khiến cho Lý gia lão tổ kêu thảm thiết liên tục, cũng may hắn hờn thể no đủ, càng là thừa nhận qua Bì Động tra tấn, nhìn như suy yếu, nhưng trên thực tế sức chống cự không ít.

Nổ vang qua đi, Lý gia lão tổ toàn thân gần như hư ảo, có thể không đợi hắn thở một ngụm, đạo thứ năm tia chớp ầm ầm rơi xuống, kêu thảm thiết thê lương, một màn này xem đầu to tròn mắt há hốc mồm.

Trong mắt của hắn lần thứ nhất đang tại Mạnh Hạo mặt, lộ ra kiêng kị, đối với cái kia hờn thể, hắn cực kỳ đồng tình, tại hắn xem ra, trước mắt cái này Mạnh Hạo thật sự là trong thiên địa hung tàn nhất tu sĩ, cơ hồ việc ác bất tận, nhân thần cộng phẫn.

“Cái này hờn thể đều đã như vậy. Có thể hắn rõ ràng còn như vậy tra tấn. Bọn hắn tầm đó đến cùng có bao nhiêu thâm cừu đại hận. Xem cái này hờn thể bộ dạng, đoán chừng dưới mắt tránh khỏi hờn phi phách tán.” Đầu to âm thầm cảm khái, trong đầu đối với Mạnh Hạo tà ác, loại ý nghĩ này đã thâm căn cố đế.

“Người này đích thị là rất sợ chết, không có quyết định thật nhanh, cho nên bị cái này hung tàn chi tu nhiếp hờn, mà lão phu ý chí kiên định, tuyệt không quan tâm việc này. Coi như là bị nhiếp hờn, cũng chỉ là cuối cùng thừa nhận một ít hờn phi phách tán trước ngắn ngủi tra tấn mà thôi.” Đầu to nội tâm ngạo đạo, đang muốn đánh ra cái trán, có thể ngay sau đó, thân thể của hắn mạnh mẽ mà run rẩy, trước khi nghĩ cách lập tức hồng mất.

Hắn mở to mắt, mang theo không cách nào tin, càng có mãnh liệt sợ hãi, bởi vì hắn chứng kiến cái kia hờn thể tại Lôi Điện trong như muốn hoàn toàn tán loạn lúc, bỗng nhiên. Mạnh Hạo chỗ đó lại hai mắt Tử Quang lóe lên, mở miệng lúc học ra một ngụm Kim sắc khí tức. Con tức này tức ẩn chứa Mạnh Hạo bốn mạng sinh cơ, tuy nói không nhiều lắm, có thể dung nhập Lý gia lão tổ hờn thể về sau, hãy để cho thương thể của hắn khôi phục một ít.

Nhưng cơ hồ vừa mới khôi phục, đạo thứ sáu tia chớp nổ vang mà đến, lần nữa sấm sét ở bên trong, kêu thảm thiết truyền ra, Lý gia lão tổ ánh mắt lộ ra bi ai, mang theo tuyệt vọng, đó là muốn sống không được muốn chết không xong tuyệt vọng.

Một màn này, xem đầu to da đầu run lên, giờ phút này sắc mặt tái nhợt, thân thể ần ần phát run, vốn là muốn mở miệng nói ra hào ngôn, giờ phút này theo nước miếng nuốt xuống trong bụng, còn có cái kia nâng

lên muốn chụp được tay phải, giờ phút này cũng đều vô ý thức buông, trong mắt ngạo nghễ, bị một bộ tuyệt vọng thay thế.

Bởi vì hắn bỗng nhiên nghĩ tới chính mình, hắn coi như là như vậy tự chụp mà vong, vừa vặn vi tu sĩ, trước khi chết ngăn ngừa thời gian, có quá nhiều phương pháp có thể luyện ra hồn.

Mặc dù là tự bạo, có thể trước mắt cái này Mạnh Hạo đối với tra tấn hồn thể thành thạo, đầu to cảm giác mình lựa chọn tử vong, có lẽ cũng không phải là một cái chính thức giải thoát.

Hắn có lẽ không sợ chết, có thể hắn sợ chính là sống không bằng chết.

Mạnh Hạo căn bản là không có để ý tới trước mắt đầu to, trực tiếp xem nhẹ, hắn hôm nay để ý chính là bầu trời này Lôi Đình, ánh mắt càng là thời khắc quan sát Lý gia lão tổ hồn.

Hắn phát hiện, đương Lý gia lão tổ hồn thể sắp sụp đổ lúc, có không ít tản ra Lôi Đình, dần dần dung nhập hắn hồn, cho nên mới đã có trước khi Mạnh Hạo một ngụm sinh cơ lại để cho hắn khôi phục, lúc này đây khôi phục, tại Mạnh Hạo nhìn lại, Lý gia lão tổ hồn trong cơ thể, Lôi Đình càng nhiều.

“Luyện lôi hồn sao... Xem ra cái này lôi hồn, đích thật là cần đi tế luyện!” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, tiếp tục chờ đợi Lôi Đình, cho đến lại đi qua nửa nén hương, cuối cùng một đạo thiểm điện tiến đến về sau, bị Lý gia lão tổ hấp thu xong, lúc này mới đem hấp hối, đối với Mạnh Hạo điên cuồng nguyện rửa Lý gia lão tổ thu nhập huyết sắc mặt nạ nội.

Lúc này mới như có điều suy nghĩ, quay đầu nhìn về phía đầu to, tay phải nâng lên, đang muốn trực tiếp diệt sát người này, lại để cho nhánh dây thôn phệ sau tinh luyện hắn công pháp.

Dù sao cái này đầu to trước khi thái độ kiên quyết, ôm hắn phải chết chí tâm, Mạnh Hạo cân nhắc, là không thể nào chỉ tiết tự nói với mình cần thiết Truyền Thừa Công Pháp.

Nhưng lại tại Mạnh Hạo tay phải nâng lên nháy mắt, đầu to thân thể mạnh mẽ mà run rẩy thoáng một phát, trên mặt lại nháy mắt lộ ra khẩn trương cùng mãnh liệt sợ hãi.

”Đạo hữu... Đạo hữu nghe ta một lời, ta biết rõ Tam đại tông môn chỗ, cái này ba đại tông môn nội Tàng Bảo Các nội, có không ít tài nguyên tồn tại!

Ta Kỳ Vật Tông nội hết thấy, đều nguyện dâng tặng cho đạo hữu.

Mà ngay cả ta, đạo hữu phạm là cần thiết, coi như là núi đao biển lửa, ta đầu to đều tuyệt không nhả hạ lông mày!” Đầu to tu sĩ tranh thủ thời gian mở miệng, hắn giờ phút này thật sự triệt để sợ, nghĩ đến Mạnh Hạo vừa rồi thủ đoạn, hắn đã cảm thấy toàn thân run rẩy, hắn cũng không muốn sau khi chết hồn phách đều bị như thế tra tấn.

Mạnh Hạo khẽ giật mình, nhìn đầu to tu sĩ liếc, cái nhìn này, lập tức lại để cho đầu to tu sĩ hô hấp dồn dập, càng phát ra khẩn trương, phù phù một tiếng quỳ xuống, vẻ mặt kiên quyết, lại phát ra thề độc, càng là cắn răng một cái, theo mi tâm nội bức ra một đám hồn huyết tống xuất, một khi Mạnh Hạo thu hồn huyết, tự có thể quyết định sinh tử của hắn.

Đầu to tin tưởng, chỉ có chính mình giống như quyết đoán, mới có thể chính thức tránh được kiếp nạn này.

Mạnh Hạo hơi suy nghĩ một chút, nghĩ tới nguyên nhân về sau, giống như cười mà không phải cười nhìn xem đầu to, trầm ngâm một lát sau, tay phải nâng lên một thanh bắt được hồn huyết.

“Dem người cái chủng loại kia quý dị truyền thừa, kỹ càng đều nói cho ta biết.” Mạnh Hạo nhàn nhạt nói ra

344. Chương 344: Kim Quang Đại Giáo!

Đầu to nội tâm đắng chát, nhưng hôm nay vì mạng sống, chỉ có thể trên mặt lộ ra cam tâm tình nguyện bộ dạng, ngoan ngoãn theo trong Túi Trữ Vật lấy ra một cái tiểu bình.

Cái này tiểu bình chỉ có lớn nhỏ cỡ nắm tay, thượng diện có một ít lỗ nhỏ, bị lấy ra về sau, có gió thổi qua, theo trong những lỗ nhỏ này lập tức truyền ra nức nở nghẹn ngào thanh âm, những âm thanh này nghe đã dậy chưa cái gì không tầm thường địa phương, thậm chí tại Mạnh Hạo nhìn lại, cái này tiểu bình cũng là cực kỳ bình thường, linh thức trong cũng không có nhìn ra cái gì kỳ dị.

Nếu là cái này đầu to tu sĩ bị Mạnh Hạo diệt sát, lấy hắc Tú Trữ Vật, coi như là Mạnh Hạo tự tay đem cái này tiểu bình cầm trong tay, cũng có rất lớn có thể sẽ đem hắc xem thành loại nào đó nhạc khí vật lẫn lộn, sẽ không quá qua để ý mà là xem nhẹ.

Giống như sợ vật ấy khiến cho Mạnh Hạo hiểu lầm, đầu to tu sĩ tranh thủ thời gian cắn nát tay trái ngón trỏ, rất nhanh ở cái này tiểu bình bên trên mấy chục cái lỗ nhỏ bên trong chín chỗ, dựa theo nhất định được trình tự, từng cái bơi lên.

Như cùng là nào đó Mạnh Hạo không biết khóa, giờ phút này bị đầu to mở ra một sát, lập tức cái này tiểu bình bữa nay lúc bộc phát ra màu đen hào quang, bốn phía hôm nay rõ ràng không có phong, có thể hết lần này tới lần khác cái này tiểu bình nội nhưng vẫn là có kỳ dị nức nở nghẹn ngào chi âm truyền ra.

Cùng lúc đó, càng có trận trận phù văn trong chốc lát tại đây tiểu bình bên trên hiện ra đến, vờn quanh tại bốn phía chạy, một cỗ âm lãnh khí tức, một cái chớp mắt từ nơi này tiểu bình bên trên khuếch tán ra.

Mạnh Hạo thở sâu, nhìn qua tiểu bình, tay phải nâng lên một ngón tay, lập tức cái này màu đen bình bay về phía Mạnh Hạo, đã rơi vào Mạnh Hạo trong lòng bàn tay, bị hắc cẩn thận ngắm nhìn.

Thời gian dần qua, Mạnh Hạo có chút động dung, hắc phát hiện giờ khắc này tiểu bình, hắc bên trên những phù văn kia, phẳng phất biến thành lần lượt đang tại thể lương gào rú hỗn, mà ngóng nhìn về sau, ẩn ẩn hình như có loại truyền thừa cảm giác. Hiện hiện tinh thần của mình trong.

”Đây là trước kia lúc ta trong lúc vô tình tại một chỗ di tích nội tìm được bảo vật. Bảo vật này lúc trước là ở một cỗ có người thân thể. Có thể đỉnh đầu đã có hai cái một sừng yêu tu trên người chứng kiến, còn có một miếng tồn tại khe hở ngọc giản, ngọc giản ta nhìn một lần, tự tự hành toái diệt rồi.

Ngọc giản bên trên ghi chép mở ra cái này Âm Phong Quán phương pháp, nói rõ cái kia yêu tu bản thân đến từ một cái gì thứ tư núi địa phương, trước khi chết, lưu lại truyền thừa.” Đầu to tu sĩ chú ý cẩn thận mở miệng, không dám có chút che giấu. Cũng sợ Mạnh Hạo không tin.

Như cái này đầu to tu sĩ cũng không nói gì thứ tư núi, Mạnh Hạo có lẽ thật đúng là có chút chần chờ, có thể nghe được thứ tư núi ba chữ kia về sau, hắc hai mắt nhỏ không thể thấy lóe lên.

Cửu Sơn Hải sự tình, không phải tầm thường tu sĩ có thể biết được, tại Mạnh Hạo phân tích, hôm nay cái này phiền cả vùng đất, có thể biết Cửu Sơn Hải sự tình, tuyệt đối là cực kỳ rất thưa thớt.

Hắc bắt động thanh sắc, đem cái này tiểu bình thu hồi sau. Mắt nhìn đầu to tu sĩ.

Đầu to tu sĩ lập tức khẩn trương lên, vội vàng thấp giọng mở miệng.

“Đạo hữu. Tam đại tông Tàng Bảo Các, nếu là kéo thời gian dài, Kỳ Vật Tông có ta ở đây dễ nói, có thể mặt khác hai cái tông môn, biết được lão tổ tử vong, sợ là môn hạ đệ tử hội chia cắt bảo các, ngài xem chúng ta có phải hay không nhanh lên đi qua?” Đầu to nói xong, mang theo tâm thần bất định nhìn về phía Mạnh Hạo.

Giờ phút này tại hai người sau lưng, mấy trăm đạo cầu vòng gào thét mà đến, xa xa xem xét khí thể kinh người, theo tới gần, khiến cho đầu to càng thêm khẩn trương.

Đối với Mạnh Hạo tại đây, hắc xem như triệt để sợ hãi đã đến cực hạn, giờ phút này tâm thần bất định, phát ra từ đáy lòng, thậm chí nếu có lựa chọn cơ hội, hắc lúc trước tuyệt đối sẽ không đi trêu chọc trước mắt cái này tên sát tinh chút nào.

Mặc dù là trêu chọc, hắc cũng nhất định sẽ không đi phá vỡ đối phương trận pháp, thậm chí nói không chừng vì bảo vệ tánh mạng, còn sẽ lập tức ra tay đào ngũ lúc trước mặt khác hai đại tông lão tổ.

Loại này loại tâm tư, giờ phút này Mạnh Hạo chỉ nhìn thoáng qua, tự lập tức rõ ràng cảm thụ, suy nghĩ một chút, Mạnh Hạo nhẹ gật đầu.

Đầu to lúc này mới đáy lòng nhẹ nhàng thở ra, nhưng rất nhanh tựu lại bối rối, hẳn lúc này đây thật sự lo lắng mặt khác hai đại tông bị sớm chia cắt, không bao lâu, hai người hóa thành cầu vòng, thẳng đến Đông Lạc Thành mà đi.

Mấy ngày về sau, Đông Lạc Thành bên ngoài, một tòa màu trắng Tuyết Sơn, tản mát ra màu vàng hào quang, tia sáng này bao phủ toàn bộ đỉnh núi, xa xa xem xét, trong núi tuyết, ngoài núi quang, khiến cho bạch cùng hoàng tầm đó giao thoa, chợt nhìn rất mỹ diệu, có thể nhìn kỹ về sau, lại có cảm giác không quá cân đối.

Tại đây ngoài núi, Mạnh Hạo đứng ở nơi đó, căn bản cũng không có ra tay, ra tay chính là đầu to cùng với cái kia quy thuận Mạnh Hạo nguyên Mặc Sơn chín tu một trong gã đại hán đầu trọc, trừ bọn họ ra, lại chính là mấy trăm cái đi theo Mạnh Hạo một đường tu sĩ, phô thiên cái địa, nổ vang thanh âm kinh động bát phương.

Đầu to cực kỳ ra sức, con mắt đều đỏ, hận không thể lập tức phá vỡ cái này màn sáng, hẳn bên cạnh gã đại hán đầu trọc cũng là như thế, đối với Mạnh Hạo tại đây sợ hãi, hóa thành đáy lòng của hắn muốn lập công ý niệm trong đầu, hai người tại phương hướng bất đồng, như muốn cạnh tranh giống như, không ngừng mà triển khai các loại thủ đoạn.

Chính là một cái đại tông, tại hai người này ra sức phía dưới, ở đằng kia mấy trăm tu sĩ trong vây công, chỉ giữ vững được ước chừng một nén nhang thời gian, tựu âm âm sụp đổ, màn sáng đã trở thành màu vàng mảnh vỡ, trong chốc lát phá thành mảnh nhỏ về sau, lộ ra trong đó màu trắng Tuyết Sơn.

Căn bản là không cần phải nữa giết chóc rồi, tại màn sáng nghiền nát nháy mắt, cái này Tam đại tông một trong Hán Thủy Tông, trong đó ước chừng gần trăm tu sĩ, toàn bộ lựa chọn quy thuận.

Cung kính đưa ra tông môn tích súc cùng bảo các về sau, Mạnh Hạo đội ngũ phát triển đã đến gần 600 người, lại đi cái khác tông môn.

Lúc này đây oanh mở tốc độ nhanh hơn, nhưng lại gặp phản kháng, đó là một cái trên người có ba cái đồ đẳng trung niên nam tử, nam tử này thân thể cao lớn hơn một chút, ra tay lúc thân thể ngoài có Sơn Hà biến ảo, càng có Độc Giao trở mình lẫn gào rú, tại cái khác người lựa chọn quy thuận lúc, hẳn bạo nhưng ra tay, diệt sát mấy cái dẫn đầu đưa ra quy thuận ý kiến đệ tử về sau, ý đồ chạy ra.

Nhưng lại tại hắn chạy ra phong tỏa một cái chớp mắt, Mạnh Hạo con mắt hàn mang lóe lên, thân thể một bước bước đi, trực tiếp tựu xuất hiện ở trung niên nam tử này trước mặt, tay phải nâng lên nhẹ nhàng một quyền.

Nổ vang thanh âm nháy mắt kinh thiên, trung niên nam tử kia phun ra một ngụm lớn máu tươi, ánh mắt lộ ra oán độc, có thể không đợi hắn tiếp tục giương mở cái gì thuật pháp, Mạnh Hạo tay phải lần nữa một quyền, không có đem người này nát bấy, mà là đã không chế tu vi, đem hắn chấn ngã đi.

Mà cuối cùng Kỳ Vật Tông, thuận lợi nhất, có đầu to tại, cái này Kỳ Vật Tông căn bản cũng không có mở ra phòng hộ, mà là trong tông hơn một trăm người, ngay ngắn hướng nghênh ra, cung nghênh Mạnh Hạo đã đến.

Kỳ Vật Tông sơn môn, tu kiến tại một chỗ thung lũng nội, bốn phía có núi rừng vờn quanh, rất là u nhã, tự thành hệ thống, Mạnh Hạo nhìn về sau, liền tạm thời ở tại đây.

Mấy ngày về sau, Anh Vũ cùng Bì Đồng đều lục tục thức tỉnh, đương nhìn đến đây thoáng cái đã có bảy tám trăm người về sau, Anh Vũ lập tức hưng phấn, vượt cánh, bén nhọn gào rú ở bên trong, đã bắt đầu tại đây thung lũng nội, đối với cái này bảy tám trăm tu sĩ huấn luyện.

Về phần Bì Đồng, thì là lười biếng tùy ý nằm sấp tại bất kỳ một cái nào hắn xem thuận mắt chỉ nhân đỉnh đầu, thỉnh thoảng khinh miệt, liên tục mỉa mai.

Mạnh Hạo cũng hồi thăm qua hai người bọn họ về trời quang sét sự tình, có thể mỗi lần hắn vừa mới mở miệng, Anh Vũ cùng Bì Đồng đều chú ý trái chú ý phải, dùng tốc độ nhanh nhất ly khai Mạnh Hạo.

Cho đến Mạnh Hạo đối với Anh Vũ phát kích về sau, cảm thấy tôn nghiêm nhận lấy nghiêm trọng khiêu chiến Anh Vũ, lúc này mới lỗ ló nói ra lại để cho Mạnh Hạo sắc mặt khó nhìn ngừ.

“Cái này tính toán cái gì, Ngũ Gia trì hoàn thiên kiếp, có thể chắc chắn sẽ có một ít rò xuống dưới không phải, dù sao lại phách không chết, tối đa khi thì có tia chớp rơi xuống mà thôi.”

Nói xong, Anh Vũ tựa vuốt cánh, có thể nhiều nhanh là hơn nhanh đến tranh thủ thời gian ly khai.

Chỉ để lại cái này Kỳ Vật Tông nguyên vốn thuộc về đầu to bé quan trọng mật thất, nhúu mảy Mạnh Hạo.

Thời gian nhoáng một cái, tựa là nửa tháng đi qua, nửa tháng này đến, Kim Quang lão tổ danh hào triệt để tại đây một mảnh Mặc Thổ khu vực nội quật khởi, cứ việc còn không có truyền ra quá xa, có thể phụ cận bát phương tu sĩ, cơ hồ mỗi người đều biết Kim Quang lão tổ xưng hô thể này.

Trong truyền thuyết, Kim Quang lão tổ hỉ giết tu sĩ, dùng Đạo Đài nhắm rượu, nuốt sống Kết Đan, việc ác bất tận, hung tàn đến cực điểm, loại này loại xưng hô, càng truyền càng là khoa trương, đến cuối cùng, cơ hồ là lại để cho cái này bốn phía chi nhân, đã đến đàm chi biến sắc trình độ.

Một đời hung tu Kim Quang lão tổ, trực tiếp đặt tại phụ cận bát phương kiên cố địa vị.

Khiến ôi người cảm thấy bất an, nhất là tại mười ngày trước, chín thành liên minh còn lại tám cái tu chân gia tộc, lại có một cái, bị Mặc Thổ Cung đột nhiên phát động tập kích, triệt để diệt sát, toàn bộ thành trì trong vòng một đêm đổi chủ về sau, Mặc Thổ Cung hướng toàn bộ Mặc Thổ, phát ra thông lệnh.

Tuyên cáo Mặc Thổ chi nhân, từ nay về sau, Mặc Thổ Cung là duy nhất thế lực, càng là đối với Cửu Minh nội mặt khác bảy gia tộc, phát khởi tuyệt sát chi ý.

Đại chiến, chính thức mở ra!

Tùy theo đại loạn, cũng là xuất ra, mỗi người cảm thấy bất an lúc, Mạnh Hạo tại đây thế lực, lập tức đã trở thành một cái cản tránh gió, hấp dẫn bốn phía càng ngày càng nhiều tu sĩ gia nhập, trong đó Kết Đan cảnh cũng có một ít.

Những chuyện này, đều là nửa tháng phát sinh, mà Đông Lạc Thành nội, cơ hồ sắp không rồi, Đông Lạc gia tộc ánh mắt, cũng dần dần đặt ở Mạnh Hạo tại đây gần ngàn người bên trên, nhìn chăm chăm.

Lại đi qua mấy ngày, Kim Quang Giáo xưng hô thể này, tùy theo truyền ra, đã trở thành Đông Lạc Thành phụ cận, ngoại trừ Đông Lạc gia tộc bên ngoài, thế lực cường đại nhất!

Tại cái này trong chiến tranh, Mạnh Hạo thế lực đã phát triển đã đến gần ngàn người, càng phát ra khổng lồ đồng thời, xem như triệt để đứng vững vàng gót chân!

Mà những chuyện này, Mạnh Hạo biết không nhiều lắm, cơ hồ đều là Anh Vũ cùng Bì Đổng chủ trương, hai người bọn họ tựa hồ đối với mời chào tu sĩ có thật lớn niềm vui thú, Bì Đổng là cảm thấy duy nhất một lần độ hóa một ngàn người, đối với chính mình mà nói chính là một lần trước nay chưa có nhân sinh kinh nghiệm, đủ để cho nó kiếp sau, kiếp sau sau nữa đều coi đây là hào.

Về phần Anh Vũ chỗ đó, hiển nhiên là nghe một ngàn người đồng thời hô to tin Ngũ Gia, được suốt đời thanh âm, sẽ để cho nó toàn thân tạp mao đều giãn ra, cực kỳ hưởng thụ.

Đã sớm đã quên nửa tháng này, cơ hồ mỗi cách vài ngày đều lại đột nhiên rơi xuống oanh tại Mạnh Hạo bế quan chỗ tia chớp sét

345. Chương 345: Liên Hoa Kiếm Trận!

Oanh!

Một ngày này sáng sớm, một đạo thiểm điện trống rỗng xuất hiện tại chỗ này u nhả trong hoàn cảnh thung lũng ở bên trong, một chỗ trong lầu các.

Cái này lâu các nóc phòng, cũng sớm đã biến mất, như là hài cốt giống như, có thể xem đến đại lượng đen xám, tại đây bốn phía, hôm nay có gần ngàn tu sĩ tồn tại, có thể không luận bọn hắn đang làm cái gì, đều tựa hồ thói quen như vậy tia chớp.

Anh Vũ tại giữa không trung bay múa, khi thì ngẩng đầu nhìn hạ bầu trời, thở dài trong hình như có chút ít thương cảm, có thể lại cảm giác mình là hảo ý, vì vậy liền lần nữa không có tìm không có phổi đi huấn luyện những tu sĩ kia luyện nó tiên trận.

”Trận này dùng con người làm ra bản, nhân số hơn trăm, có thể chấn Kết Đan, nhân số qua ngàn, có thể vây khốn Nguyên Anh, nhân số hơn vạn, Trảm Linh tính là cái gì chứ, như siêu trăm vạn, có thể lay Nhân Tiên!

Nhớ năm đó Ngũ Gia tung hoành chín Đại Sơn Hải, vượt qua ngàn vạn tín đồ, những nơi đi qua, ai dám không bái!” Anh Vũ ánh mắt lộ ra hồi ức, giống như rất cảm khái, phảng phất muốn khôi phục trong trí nhớ huy hoàng, vì vậy càng thêm ra sức huấn luyện những tu sĩ này.

Trong lâu các, Mạnh Hạo sắc mặt khó coi, có thể so sánh hắn sắc mặt còn muốn khó coi, là đang tại kéo dài hơi tàn Lý gia lão tổ.

“Tổ tông, ngươi là ta tổ tông được hay không được, bỏ qua cho ta đi...”

“Ta nhanh không chịu nổi rồi, ngươi lại để cho lời trực tiếp đem ta đánh chết a...” Lý gia lão tổ kêu rên, hồn thể run rẩy, mấy ngày này hắn muốn điên rồi.

Mạnh Hạo một lời không nói, đem Lý gia lão tổ hồn thể lấy đi về sau, liền ngẩng đầu nhìn lên trời hứng thú giống như cũng bị mất, thậm chí đối với tại cái này trống rỗng xuất hiện tia chớp, hắn không nói là hoàn toàn chết lặng, thể nhưng sớm đã thành thói quen.

Luyện tự một tay cực kỳ thuần thực triệu hoán Lý gia lão tổ công phu, đó là một loại gần như trực giác phán đoán, chỉ cần tia chớp xuất hiện. Lập tức triệu hoán Lý gia lão tổ.

Chỉ là loại này thuần thực. Mạnh Hạo còn không cách nào làm được nhiều lần đã thành công. Cũng vẫn có chậm một bước thời điểm, bất quá lần lượt bị sấm sét ở bên trong, cái kia sét đánh thảm trọng giáo huấn, khiến cho Mạnh Hạo tại đây, không thể không khiến chính mình rất nhanh đạt tới một loại gần như hoàn mỹ trạng thái.

Trong lúc mơ hồ, tại hoàn cảnh như vậy xuống, Mạnh Hạo đối với Lôi Điện, chính chậm rãi hình thành một cỗ trực giác. Loại này trực giác một khi chính thức thành hình, tắc thì có thể trở thành một loại bản năng.

Giờ phút này Mạnh Hạo còn không cách nào làm cho sắc mặt cũng đều lạnh nhạt, lơ mơ có chút khó coi bộ dạng, cần phải so với bị lấy đi Lý gia lão tổ tốt hơn nhiều, chính rất nghiêm túc cúi đầu, nhìn qua trước người, hôm nay toàn thân run rẩy, sắc mặt trắng bệch, so Lý gia lão tổ còn muốn thê thảm, giống như đã mất đi hết thấy nhức nhích chỉ lực trung niên tu sĩ.

Cái này tu sĩ không phải Mặc Thổ chi nhân. Mà là Tây Mạc chi tu, đúng là ngày đó bị Mạnh Hạo làm cho bất tỉnh cái vị kia trên người có ba khu đồ đằng chi nhân. Bị Mạnh Hạo dẫn vào tại đây về sau, liền đem hắn thân thể phong bế, đã bắt đầu nghiên cứu.

Mạnh Hạo ưa thích nghiên cứu, vô luận là năm đó thư sinh lúc nghiên cứu sách vở, nghiên cứu một ít những thứ khác sách nhỏ, cũng hoặc là bước vào Tu Chân giới về sau, bắt đầu nghiên cứu thuật pháp, cân nhắc luyện đan.

Tựa hồ vô luận lúc nào, chỉ cần một có thời gian, hắn tự cần đi nghiên cứu thoáng một phát chính mình sở học, mỗi một lần đều bị hắn có không ít hiểu ra.

Có thể người nghiên cứu, cái này còn là lần đầu tiên.

Vị này trung niên tu sĩ, Mạnh Hạo đã nghiên cứu ba ngày, từ trong ra ngoài, một khi có chỗ không rõ, hắn sẽ càng cẩn thận đem hắn kéo xuống một ít đầu, đang tại đối phương mặt, nhất định phải làm cho rõ ràng mới sẽ bỏ qua.

Ba ngày này, đối với Mạnh Hạo mà nói, nghiên cứu là có thu hoạch, cũng có kinh hỉ ở bên trong, nhưng đối với trung niên nam tử kia mà nói, như cùng là ác mộng, phảng phất chính mình còn sống rơi xuống Địa Ngục, cái loại cảm giác này, rất khó hình dung, hần theo lạnh lùng, biến thành thê lương, biến thành nguyên rửa cùng điên cuồng, cho đến kêu rên, đến cuối cùng đối với Mạnh Hạo tại đây, hần cảm giác đối phương là cả Tu Chân giới, kinh khủng nhất chi nhân.

Giờ phút này Mạnh Hạo tại nghiên cứu cái này trung niên tu sĩ huyết dịch, tay phải nâng lên trực tiếp tại trung niên nam tử này tràn đầy miệng vết thương vẩy kết, thậm chí còn có địa phương thiếu đi mấy khối thịt trên cánh tay xẹt qua một đạo trường ngân, lấy ra không ít máu tươi.

Đem những máu tươi này đưa vào một cái trong lò đan, đã bắt đầu luyện hóa.

Trung niên nam tử sắc mặt trắng bệch, ánh mắt có chút ngốc trệ, càng có tuyệt vọng, hần không biết cuộc sống như vậy còn muốn thừa nhận bao lâu, tinh thần của hần đã sớm hỏng mất, thậm chí ngày hôm qua lúc, đương Mạnh Hạo đột nhiên muốn nghiên cứu thoáng một phát đầu óc của hần lúc, hần đều bị hù nước mắt chảy xuống.

Cũng may Mạnh Hạo lúc ấy chần chờ một chút, lựa chọn buông tha cho.

Mạnh Hạo đối với Tây Mạc đồ đẳng thủy chung có rất mãnh liệt hứng thú, loại này đồ đẳng tại nhiều khi, Mạnh Hạo phân tích phía dưới phát giác, có đủ như là đan dược lực lượng, giống nhau là ngoại lực.

Ví dụ như Ngưng Khí vẽ đẳng đột phá, Trúc Cơ mưu đồ đẳng chi lực Kết Đan, loại chuyện này, cho Mạnh Hạo một cái rất lớn dẫn dắt.

Đã trở thành hoàn mỹ Kim Đan trung kỳ cảnh giới về sau, Mạnh Hạo có loại dự cảm, giống như chính mình sớm muộn gì có thể đột phá, trở thành Kim Đan hậu kỳ, thậm chí loại cảm giác này rất là mãnh liệt, lại để cho hần trong lúc mơ hồ có chút hiểu ra, có lẽ cùng ngày cướp lần nữa nguyên vẹn hàng lâm, bị chính mình vượt qua về sau, đã trải qua thiên kiếp tẩy lễ, hần có thể trở thành Kết Đan hậu kỳ.

Chỉ là, coi như là đến Kết Đan hậu kỳ, nhưng đối với Nguyên Anh Mạnh Hạo không có nửa điểm nắm chắc, Nguyên Anh là một đạo bày ở cảm thấy đại đa số tu sĩ trước mặt cực lớn bậc thang, có thể vượt qua người không nhiều lắm.

Bao nhiêu năm rồi, Kết Đan hậu kỳ không ít, có thể đột phá trở thành Nguyên Anh, tuy nói cũng nhìn như không ít, có thể đó là bởi vì Nguyên Anh tu sĩ thọ nguyên đã lâu, tính gộp lại số lượng gia tăng, nhưng trên thực tế chính thức mỗi một thời đại có thể trở thành Nguyên Anh, cho tới bây giờ đều là không nhiều lắm.

Huống hồ quan trọng nhất là, Mạnh Hạo thiếu khuyết Thái Linh Kinh về Kim Đan cuốn công pháp, không có môn công pháp này, sẽ rất khó đi kéo lên trở thành hoàn mỹ Nguyên Anh.

Mà thu hoạch được công pháp, cái này không thực tế, Mạnh Hạo cũng không biết Thái Linh Kinh Kim Đan thối sang ngọn nguồn ở phương nào, cho đến Tây Mạc tu sĩ đồ đẳng, lại để cho Mạnh Hạo có loại cảm giác, chính mình ở phương diện này, có lẽ có thể đi ra một đầu đạt tới hoàn mỹ Nguyên Anh đường.

“Có ý tứ, trong máu không có đồ đẳng khí tức.” Mạnh Hạo ngó nhìn trước người lò đan, nhìn xem trong lò đan huyết dịch chậm rãi hóa thành sương mù, dần dần tiêu tán về sau, hần hai mắt trán ra một đám tinh mang.

“Làn da, khối thịt, cốt cách, huyết dịch, đều hào không ngoại lệ, rất là tầm thường!” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ, cúi đầu nhìn về phía trung niên nam tử kia lúc, nam tử này lập tức nội tâm run lên, vừa muốn mở miệng cầu xin tha thứ lúc, Mạnh Hạo tay phải nháy mắt rơi xuống, đặt tại hần trên cánh tay đồ đẳng.

“Duy chỉ có cái này đồ đẳng, chuẩn bị nhân nhạ yêu khí, thì ra là cái kia cái gọi là thứ chín Sơn Hải bổn nguyên.” Mạnh Hạo tay phải khi nhắc lên, trung niên nam tử phát ra thê thảm kêu rên, hần cái kia khối làn da sinh sinh cùng cánh tay thoát ly, đã trở thành một lớp da. Phiêu phù ở Mạnh Hạo trong tay thời gian. Mắt thường có thể thấy được cấp tốc héo rũ. Rất nhanh tựu biến mất.

“Một khi đã đi ra tu sĩ thân thể, đồ đẳng tựu biến mất.” Mạnh Hạo tay phải vung lên, nhúu mày.

“Đồ đẳng rốt cuộc là cái gì? Thiên Địa đại yêu hiển hóa?” Mạnh Hạo ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời, giờ phút này đã là hoàng hôn, hần nhìn trời bên ngoài vẫn, trong đầu đủ loại suy nghĩ, không có đáp án.

Hồi lâu sau. Mạnh Hạo vùng tay lên, lập tức trung niên nam tử kia bị phong bế tu vi khôi phục, hần run rẩy tranh thủ thời gian đứng dậy, quỳ lạy tại Mạnh Hạo trước mặt, toàn thân run rẩy.

“Người có thể đi nha.” Mạnh Hạo nhàn nhạt nói ra.

Những lời này đối với trung niên nam tử này mà nói, như là tiên âm, giờ phút này cảm động lẫn nữa muốn nước mắt chảy xuống, tranh thủ thời gian rời đi, một đường bay nhanh, hận không thể lập tức ly khai cái này phiền ác mộng khu vực.

Hồi lâu. Mạnh Hạo một lần nữa cúi đầu, tức cười cười cười.

“Là ta quá mức khát vọng rồi. Loại này đồ đẳng sự tình, tự tính toán ta bản thân có thể phong chính yêu khí, nhưng muốn chính thức hiểu rõ, còn cần đại lượng thời gian, không phải ngắn hạn có thể hiểu ra triệt để.” Mạnh Hạo thì thào lúc, trong mắt ở chỗ sâu trong hiện lên một vòng kiên định, hần đã muốn triệt để hiểu ra đồ đẳng, tự tuyệt không buông tha.

Tay phải nâng lên vỗ Túi Trữ Vật, lập tức Mạnh Hạo trong tay xuất hiện một khối lòng bài tay lớn nhỏ màu vàng đất đỏ, rất mềm mại, càng giống là đặc thù nào đó trang giấy.

Biên giới cao thấp không đều, vật ấy đúng là Mạnh Hạo trở thành Kim Quang lão tổ nguyên nhân dẫn đến chỗ, Anh Vũ sau khi tỉnh dậy, trước tiên đã giúp Mạnh Hạo đem lúc trước đoạt đến phiên luyện hóa, chỉ còn lại có như vậy một ít khối bổ.

“Tiên Nhân dùng lá bùa, nhưng đối với ta cảm ngộ Mặc Thổ đại địa phù văn, có chỗ tốt rất lớn.” Mạnh Hạo tay trái ở trên nhẹ nhàng vuốt phẳng, mấy ngày này hần trở thành Kim Quang lão tổ về sau, tìm kiếm Tiên Thổ phạm vi càng lớn, nhân thủ thêm nữa, thu hoạch cũng là xa xa vượt qua trước khi.

Đại lượng Tiên Thổ bị đưa vào tại đây, phóng lúc trước, Mạnh Hạo cần đi cảm ngộ, nhưng hôm nay những Tiên Thổ này chỉ cần dùng một cái đến cái này cái phù giấy, lập tức cũng sẽ bị giống như là thôn phệ hấp thu khí tức, khiến cho Tiên Thổ đã không có cái loại này phi phạm chi lực.

Theo không ngừng mà thôn phệ, cái này phù văn bên trên cũng dần dần xuất hiện một ít nhàn nhạt ấn ký.

Mạnh Hạo tin tưởng, theo thời gian trôi qua, chỉ cần Tiên Thổ đầy đủ, sớm muộn gì cái này lá bùa bên trên, hội trọng mới xuất hiện phù văn, mà lại theo chính mình không ngừng mà hiểu ra, một khi hần nắm giữ này phù văn, dù là chỉ là nắm giữ không nhiều lắm một ít, cũng đều là kinh người thần thông.

Đây là Mạnh Hạo vì chính mình chuẩn bị, ngày sau bước vào Nguyên Anh lúc, một cái không giống người thường tiên pháp!

Sáng sớm ngày thứ hai lúc, Mạnh Hạo thu hồi lá bùa, lấy ra hần Tuế Nguyệt Mộc Kiếm, bắt đầu lần nữa tế luyện, cho tới bây giờ đến Mặc Thổ về sau, đối với tuế nguyệt chi bảo, Mạnh Hạo thủy chung đều tại luyện hóa, giờ phút này hần cái thanh này mộc kiếm, đã trọn đủ đã có được tam giáp tử tuế nguyệt chi lực.

Trừ lần đó ra, mặt khác lưỡng giáp, 60 năm Xuân Thu Mộc, Mạnh Hạo trong Túi Trữ Vật cũng không có thiếu.

“60 năm tuế nguyệt chi bảo, luyện ra độ khó không tính rất cao, tổn hao nhất định được một cái giá lớn, là có thể luyện thành, có thể đã đến lưỡng giáp, tắc thì chỉ có ba thành cơ sẽ thành công, một khi thất bại, hết thầy phó mặc.

Cái này cũng chưa tính đáng sợ, đáng sợ chính là cái kia tam giáp tử tuế nguyệt chi bảo, thành công khả năng không đến nửa thành... Nếu không phải là ta có gương đồng, sợ là tự tính toán cả đời, cũng đều rất khó luyện ra một kiện.” Mạnh Hạo nhìn xem trong tay một thanh tản mát ra lam mang mộc kiếm, cái thanh này trên mộc kiếm như là có nước chảy chạy, tản mát ra chói mắt chi quang, có chút vùng lên, đều có thể nhắc lên gợn sóng, cái này gợn sóng những nơi đi qua, bốn phía kiến trúc mà bắt đầu mục nát.

Đang muốn lấy đi lúc, bỗng nhiên Mạnh Hạo mãnh liệt ngừng đầu, xa xa nhìn thoáng qua xa xa về sau, nhú mày.

“Đồng Lạc gia tộc, kìm nén không được đến sao.” Mạnh Hạo trầm ngâm trong linh thức tản ra tìm được Anh Vũ, truyền một câu âm về sau, thân thể của hần một hồi mơ hồ, như xuất hiện trọng điệp thân ảnh,

rất nhanh, tụ hóa thành hai cái Mạnh Hạo, bên trong một cái khoanh chân, một cái đứng lên sau dung nhập đại địa biến mất không thấy gì nữa.

Hắn tay phải nâng lên vung lên, lập tức theo hấn khoanh chân chỗ lòng đất, bỗng nhiên bay ra chín chuôi bị Xuân Thu Mộc gọt ra mộc kiếm, xuyên thẳng qua mà đến về sau, vờn quanh bốn phía.

Những mộc kiếm này phần lớn là 60 năm, trong đó có ba cái lưỡng giáp, giờ phút này bay múa gian, cùng cái kia duy nhất tam giáp tử mộc kiếm vờn quanh cùng một chỗ, bất ngờ tại giữa không trung, lẫn nhau đâm hợp thành một đóa hoa sen hình dạng.

Mũi kiếm tại bên ngoài, gọn sóng mắt thường có thể thấy được như là vòng xoáy, tại đây hoa sen chỉ hình bốn phía xoay tròn, theo hoa sen kiếm hình rất nhanh chuyển động, Mạnh Hạo chỗ lâu các, cấp tốc héo rũ, trong nháy mắt liền trở thành tro bụi tiêu tán, thung lũng nội bốn phía khí tức, cũng đều ở đây trong tích tắc tản mát ra tang thương mục nát chi ý, tại đây hơn một ngàn tu sĩ, đều tâm thần chấn động, toàn bộ xông ra tản ra, ngơ ngác nhìn xem khoanh chân ngồi ở phía xa Mạnh Hạo, đỉnh đầu hoa sen xoay tròn, mà toàn bộ thung lũng, đang tại mục nát.

Giờ phút này Minh Nguyệt ra, ánh trăng rơi vào mười thanh trên thân kiếm, chiết xạ ra Ngân sắc hào quang, như là một đóa nở rộ hoa sen, yêu dị, tuyệt mỹ... Đã trở thành nơi đây mọi người, cả đời không cách nào quên hình ảnh.

Trong tám hình, hoa sen tách ra, hoa hạ lão tổ ngẩng đầu lạnh nhạt, càng có lão tổ rất nhỏ thanh âm, quanh quẩn ra.

“Cái này, tựu là kiếm trận, của ta tuế nguyệt kiếm trận!”

346. Chương 346: Người Tính Toán Thơm Bơ Vậ Sao!

Mạnh Hạo nhìn qua Liên Hoa Kiếm Trận, trận này nguyên ở ba trang sách nhỏ, là Mạnh Hạo lúc trước lừa được mấy trăm kẻ đuổi giết túi trữ vật, đạt được chi vật, cụ thể là ai đây, chính hắn cũng không biết hiểu.

Nhưng cái này ba trang sách nhỏ, lại là cho Mạnh Hạo như là thể hồ quán đỉnh giống như hiểu ra, kiếm. . . Có thể thành trận!

Mấy ngày này nghiên cứu của hắn, ngoại trừ bút tranh cùng cái kia đệ tứ sơn truyền thừa tiểu bình bên ngoài, chính là kiếm này trận, ba trang sách nhỏ, không có bất kỳ văn tự, chỉ có tranh vẽ, hiểu liền hiểu, không hiểu tức thì vĩnh viễn không hiểu.

Mạnh Hạo hiểu không nhiều lắm, cho dù có hiểu ra, nhưng hôm nay chỉ có thể là bày ra như vậy liên hoa có thể cho dù là như thế, cũng khiến cho kiếm này ”Trận bạo phát ra kinh người chi lực.

Dùng hoa sen thành trận, phóng thích tuế nguyệt sát cơ!

Hắn không có đi chú ý bốn phía hơn một nghìn tu sĩ, nhưng này hơn một nghìn tu sĩ lại không thể không đi chú ý Mạnh Hạo, Mạnh Hạo là bọn hắn lão tổ, là là kim quang giáo hồn, Kim Quang Lão Tổ bốn chữ này, sớm đã tại đây bốn phía bát phương thanh danh hiển hách.

Giờ phút này cả đám đều tâm thần chấn động, ngơ ngác nhìn Mạnh Hạo, nhìn xem hoa sen chuyển động, nhìn xem thung lũng bên trong hết thấy kiến trúc, đều tại rất nhanh mục nát, đầu to sắc mặt tái nhợt, hít vào khẩu khí, ánh mắt lộ ra mãnh liệt kiêng kỵ, hắn vốn tưởng rằng lúc trước Mạnh Hạo đuổi giết chính mình đã là dùng toàn lực, nhưng hôm nay nhìn, kiếm này trận chỉ là một cái hình, liền làm ình cảm thấy hãi hùng khiếp vía.

“Nếu là trận này triển khai, Kết Đan cảnh ở bên trong, ai là địch thủ?” Đầu to trong óc, không khỏi hiện lên như vậy rung động.

Hoa sen chuyển, tuế nguyệt vũ, Thiên Địa kinh, bát phương mục nát, giờ khắc này Mạnh Hạo, không cách nào không bị người nhìn chăm chú!

Anh Vũ tại không trung ngây ngốc một chút, hai mắt trong giây lát lộ ra một vòng tại trên người nó cực kỳ hiếm thấy tinh mang, , thẳng nhìn xem Liên Hoa Kiếm Trận, hô hấp đều dồn dập thoáng một phát, kia bên cạnh Bì Đổng đồng dạng mở to mắt.

Hai người bọn họ lúc trước không có chú ý tới cái kia ba trang sách nhỏ, mấy ngày này lại bề bộn nhiều việc thao luyện cái này hơn một nghìn tu sĩ, không có lưu ý đến Mạnh Hạo nơi đây đối với kiếm trận nghiên cứu, giờ phút này nhìn lại lúc, hai người bọn họ theo bản năng nhìn nhau một cái, đều thấy được lẫn nhau từ trong rung động.

“Chưa từng nghe nói qua có loại này Liên Hoa Kiếm Trận, có thể hết lần này tới lần khác. . . Ta nhìn thấy cái này hoa sen lúc, cảm thấy toàn thân đều có hàn ý. . .” Anh Vũ trừng mắt nhìn, thở sâu.

“Thật là tà ác, đây là tà kiếm, thật là bá đạo, loại này kiếm trận ẩn chứa nào đó kỳ dị khí tức, muốn bị tiêu diệt, không thể tồn tại!” Bì Đổng vẻ mặt nghiêm túc.

“Ngũ Gia cảm thấy, có chút xem không hiểu lúc này đây chủ nhân. . .”, ” Anh Vũ thì thào nói nhỏ.

Cùng lúc đó, tại đây thung lũng bên ngoài, cũng có vài chục người tu sĩ, đang tại biên giới, nhìn xem thung lũng giữa không trung, Liên Hoa Kiếm Trận, cái này mấy chục tu sĩ bên trong, có một cái lão giả, Thần sắc mặt ngưng trọng, ánh mắt lộ ra một vòng tinh mang.

Người này, đúng là ngày đó lại để cho Anh Vũ trong cơn giận dữ đông Lạc gia ba người Nguyên Anh lão tổ một trong, tại phía sau hắn, theo sau đông Lạc Linh hải còn có đông Lạc Hàn, tất cả mọi người là đông Lạc gia tộc Chi tu.

Bọn hắn một mảnh yên tĩnh, Nguyên Anh phía dưới, toàn bộ đều bị cái này giữa không trung theo kiếm trận xoay tròn hình thành gợn sóng làm cho chấn động, cái kia gợn sóng có đủ rồi mục nát hết thủy lực lượng, khiến cho núi thì cổ, đất thì xanh

Đúng lúc này, bỗng nhiên đấy, thung lũng bên trong Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, tay phải nâng lên vung lên, lập tức không trung Liên Hoa Kiếm Trận, trong chớp lát như xuyên thẳng qua, hóa thành nhất đạo vết tàn, thẳng đến đông Lạc gia tộc chỗ mà đi.

Nháy mắt mà đến, trôi lơ lửng ở những người này trên không lúc, cái kia Nguyên Anh lão giả lập tức tay phải nâng lên vung vẩy lúc giữa, nhất đạo màn sáng xuất hiện ở phía sau hắn những cái kia tộc nhân phía trên, cùng kiếm trận truyền ra gợn sóng đối kháng.

Mạnh Hạo thần sắc không thay đổi, tay phải bấm niệm pháp quyết biến hóa, xa xa chỉ một cái kiếm trận, ô...ô...n...g một tiếng, hoa sen không chuyển, mười chuôi tuế nguyệt Chi kiếm bỗng nhiên ngừng lại về sau, hóa thành mười đạo cầu vòng thẳng đến Nguyên Anh lão giả mà đi.

Cái này Nguyên Anh tu sĩ hai mắt lóe lên, tay phải nâng lên lúc giữa nắm đấm cầm chặt, hướng về không trung khi nhắc lên, mãnh liệt bùng nổ ra nắm đấm, nhàn nhạt mở miệng.

“Vực!”

Một chữ ra khỏi miệng, hư vô như sụp xuống, nổ vang thanh âm quanh quẩn, đại địa mãnh liệt chấn động, mười chuôi tuế nguyệt Chi kiếm ngay ngắn hướng tại giữa không trung dừng lại, không cách nào nữa đi về phía trước chút nào, có thể cái kia Nguyên Anh lão giả, cũng là biến sắc.

Phía sau hắn màn sáng, giờ phút này đã lung lay sắp đổ, dường như đã trải qua quá lâu tuế nguyệt, đã bắt đầu tan rã, mà hắn nơi đây, trên mặt lại tại thời khắc này, cũng đều xuất hiện một tia già nua dấu hiệu.

Dường như cái này trong thời gian thật ngắn, hắn thì có thọ nguyên bị hút đi, hầu như tại hần sắc mặt biến hóa đồng thời, Mạnh Hạo đã tay phải vung lên, mười chuôi kiếm nháy mắt bay trở về, biến mất tại bên cạnh hắn.

“Mạnh mẽ luyện pháp thời điểm, thu phát không phải tùy tâm, nhìn qua tiền bối thông cảm.” Mạnh Hạo đứng lên, một đầu tóc đen phiêu diêu, một thân Thanh y nho nhã, tuấn lãng dung nhan, mang theo thư

sinh khí tức, có thể lại có một cổ tu sĩ cao chót vót, nhàn nhật mở miệng.

Cho đến giờ phút này, cái này bốn phía hơn một nghìn người, mới phát hiện rồi xa xa đỉnh núi, xuất hiện hơn mười người đông Lạc gia tộc tu sĩ, nguyên một đám lập tức ánh mắt lộ ra tinh mang, hơn một nghìn người khí thế ngưng cùng một chỗ, lập tức tạo thành một cổ uy áp, tràn ngập bát phương.

Nơi đây thuộc về bọn hắc sơn môn, bất luận cái gì người từ ngoài đến, đều không thể tự tiện xâm nhập, mà là cần tại chỗ xa hơn, gõ vang chuông lớn báo kiến, nhưng hôm nay cái này đông Lạc gia tộc lại không rõ từ trước đến nay, còn tới rồi gần như thế vị trí.

Cái này cũng đã là lộ ra bất thiện chi ý, thực tế là. . . Cái kia hơn mười người vào đầu lão giả, hiển nhiên là một người Nguyên Anh tu sĩ.

“Không sao, tiểu hữu không nên tự trách.”

Đông Lạc gia tộc Nguyên Anh lão giả hắc hắc cười cười, lời nói lúc giữa cất bước đi ra, mang theo sau lưng hơn mười người, đi về hướng thung lũng, càng là tiếp cận, thần sắc hắc nhìn như bình thường, nhưng trong lòng đã có kinh hãi, nơi đây cái kia hơn một nghìn tu sĩ, tại hắc nhìn lại vốn là tu vi cao thấp không đều, có thể hết lần này tới lần khác giờ khắc này, hắc lại có loại hơn một nghìn người một khối cảm giác.

Loại cảm giác này, lại để cho trong lòng của hắc rất là giật mình, còn có cái này bốn phía kiến trúc mục nát, lại để cho đáy lòng của hắc đối với Mạnh Hạo nơi đây, cũng có một tia chần chờ.

Cái này chần chờ, không phải kiêng kỵ Mạnh Hạo tu vi, mà là chần chờ Mạnh Hạo vừa rồi thể hiện ra kiếm trận.

“Trận này càng hợp hấp thu thọ nguyên. . .” Đây mới là lại để cho hắc cảm thấy yêu dị địa phương, bất kỳ một cái nào Nguyên Anh tu sĩ, để ý nhất ra tính mạng bên ngoài, liền là tuổi thọ của mình.

Bọn hắc sống thật lâu, nhưng chính là bởi vì sống thật lâu, bọn hắc đối với thọ nguyên giảm bớt, càng thêm để trong lòng.

Dựa theo hắc nguyên bản ý định, là tới nơi đây cưỡng ép lại để cho Mạnh Hạo đám người gia nhập đông Lạc gia tộc, nếu không phải nguyện, hắc đông Lạc gia tộc sẽ áp dụng nhất định được thủ đoạn.

Dù sao Mạnh Hạo nơi đây hôm nay thế lực quá lớn, đông Lạc gia tộc cũng cực kỳ trọng thị, cái này mới có hôm nay một nhóm.

Có thể dưới mắt, hắc bỗng nhiên chần chờ, Mạnh Hạo Liên Hoa Kiếm Trận, vừa rồi cái kia một cái chớp mắt tiếp xúc, hắc lập tức phát giác được chính mình tổn thất ít nhất mấy tháng thọ nguyên.

Ngay sau đó, hắc thấy được giữa không trung cái kia Anh Vũ, đang nhìn đến cái này Anh Vũ một cái chớp mắt, vị này Nguyên Anh lão giả đáy lòng lần nữa thở dài, hắc hôm nay đã xác định ngày đó đại hắc kia thân phận, đoán chừng đúng là cái này Anh Vũ không biết dùng thủ đoạn gì huyền hóa ra đến.

Nhưng những...này, chẳng qua là lại để cho hắc chần chờ, còn không cách nào làm cho hắc cải biến toàn cả gia tộc làm ra quyết định, giờ phút này chậm rãi đi tới, cho đến đi tới Mạnh Hạo trước người ước chừng hơn mười trượng vị trí về sau, hắc mới dừng lại, hai mắt đột nhiên lộ ra hùng hổ dọa người chi ý, ngó nhìn Mạnh Hạo.

“Bất quá, tiểu hữu cử chỉ vô tâm, tuy nói không cần tự trách, nhưng như không có gì chứng tỏ, truyền đi, lão phu thanh danh cũng có không tốt.” Lão giả lời nói chậm chạp, chấp tay sau lưng, nhìn qua Mạnh Hạo, trong mắt mang theo thâm ý.

“Lão phu tới đây, người có lẽ biết được là mục đích gì, chỉ hỏi người một câu đáp án, nói đi, nơi đây kết quả như thế nào, tất cả người một lời giữa.” Lão giả nói tới chỗ này lúc, một cổ tôn trọng cao chi ý, dần dần hiển lộ ra, phía sau hắc hơn mười người đông Lạc gia tộc tộc nhân, cũng đều ngạo nghễ nhìn về phía bốn phía.

Duy chỉ có Đông Lạc Hàn, hướng Mạnh Hạo biểu lộ áy náy, về phần hắc bên cạnh Đông Lạc Linh, thì là vẻ mặt ngạo nghễ, thần sắc khinh miệt, nàng chờ trước mắt điều này làm cho nàng chán ghét chi nhân cúi đầu một khắc này.

Thậm chí tại lão giả lời nói truyền ra về sau, mơ hồ có thể thấy được tại đây bốn phía thung lũng lên đỉnh núi biên giới, xuất hiện lần lượt thân ảnh, những người này đứng ở nơi đó, không có đi sau thung lũng, có thể đủ loại uy áp, nhưng là ở chỗ này thời gian dần qua tràn ra, cùng nơi đây hơn một nghìn người, triển khai vô hình đụng chạm.

Anh Vũ tại không trung ngạo nghễ nhìn xem bốn phía, càng có khinh miệt, Bì Đồng thì là nằm sấp tại thân thể run rẩy hoàng đại tiên đỉnh đầu, vẻ mặt nghiêm túc, dường như rất nghiêm túc đang suy tư, bên ngoài bọn người kia số lượng.

Có thể đếm tới đếm lui, hay vẫn là ba cái. . .

Về phần bốn phía hơn một nghìn người, phần lớn là thần sắc khẩn trương, duy chỉ có đầu to trong đám người, hất cằm lên, vẻ mặt cảm khái nội tâm nói thầm.

Những thứ này đông Lạc thành người chọc không ai tốt hết lần này tới lần khác muốn tới trên chọc tên sát tinh này. . .

Mạnh Hạo nhàn nhạt nhìn thoáng qua phía trước Nguyên Anh lão giả, người này là Nguyên Anh sơ kỳ tu vi, đứng ở nơi đó như là một cái ngọn núi, tràn ra vô hình uy áp, dường như hẳn ở chỗ này, chính là nơi đây chỉ chủ, bốn phía ngàn người, kể cả mình ở bên trong, sinh tử đều tại đối phương nhất niệm bên trong.

“Gia nhập đông Lạc gia tộc, có chỗ tốt gì?” Mạnh Hạo thần sắc như thường, như không nhìn thấy bốn phía đỉnh núi thân ảnh.

“Trở thành ta đông Lạc gia tộc bên ngoài tông thế lực, các ngươi có thể đạt được ở nơi này quyền lợi, càng có thể có được đông Lạc gia tộc tài nguyên tương trợ, bất quá muốn ăn vào trong gia tộc thuốc dẫn đạo thích hợp thời điểm, dùng công lao bồi bổ.” Nguyên Anh lão giả bình tĩnh nói ra, hẳn tin tưởng đối phương định sẽ đồng ý, bởi vì đường chỉ có một cái, đối phương không có lựa chọn tư cách.

Trên thực tế kế hoạch này, đông Lạc gia tộc cũng là giờ phút này nguy cơ, mới không thể không như thế, hôm nay đại loạn trong lúc, có rất ít người nguyện ý tham dự tiến đến, bọn hắn mấy ngày này mời chào hiệu quả cực kém, mà Mạnh Hạo nơi đây hơn một nghìn người, trong mắt bọn hắn như là cừu non, mặt khác quan trọng nhất là, Mạnh Hạo tu vi bọn họ không thềm để ý, mặc dù là chiến lực không tệ, có thể bọn hắn cho rằng giết chết, đích thật là chỉ ở một ý nghĩ.

“Lão phu cho ngươi ba hơi thở thời gian cân nhắc, ngươi là người thông minh, ứng với biết rõ ngươi không có lựa chọn, đồng ý cũng phải đồng ý, không đồng ý cũng phải đồng ý!” Lão giả tay phải nâng lên hất lên ống tay áo, lạnh nhạt nói ra.

“Ngươi tính toán tham bơ vậy sao, đông Lạc gia tộc, muốn có cái kẻ thao túng sao?” Mạnh Hạo thần sắc như trước như thường, nhàn nhạt mở miệng.

347. Chương 347: Sương Mù Thành Biển

Những lời này vừa ra, như động trời sét đánh, ầm ầm hàng lâm.

Rơi vào bốn phía tới trong tai người, đừng nói là cái kia Nguyên Anh lão giả sững sờ, đã liền bốn phía hơn một nghìn tu sĩ, cũng đều nhao nhao khê giạt mình.

Đầu to tại cách đó không xa vốn là nhìn có chút hả hê, có thể giờ phút này cũng không khỏi được hít vào khẩu khí, Mạnh Hạo ngôn từ, tại hắn xem ra thật sự là quá lớn.

Đông Lạc Linh mở to mắt, nàng như thế nào cũng không nghĩ tới một người có thể cuồng vọng đến trình độ như vậy, Đông Lạc Hàn cũng giạt mình tại đó, bọn hắn bốn phía tất cả đông Lạc gia tộc tộc nhân, cả đám đều mang theo không thể tưởng tượng nổi, nhìn về phía Mạnh Hạo.

Cái kia Nguyên Anh lão giả nở nụ cười, tiếng cười càng lúc càng lớn, có thể sắc mặt nhưng là càng ngày càng âm trầm, trong mắt đã nổi lên sát cơ.

“Tốt một cái không biết trời cao đất rộng tiểu bối, ngươi đã muốn chết, lão phu thành toàn ngươi!” Lão giả lời nói lúc giữa, hướng về Mạnh Hạo chỗ đó giơ chân lên bước, bỗng nhiên một bước!

Cùng lúc đó, bốn phía thung lũng đỉnh núi những cái kia đông Lạc gia tộc chi nhân, cũng đều lập tức hóa thành từng đạo cầu vồng, trong chớp lát thẳng đến nơi đây mà đến.

Nhưng lại tại những người này xuất động một cái chớp mắt, giữa không trung Anh Vũ, trong giây lát an ra một tiếng bén nhọn gào rú.

“Bây trận!”

Thanh âm ra khỏi miệng, bén nhọn đến cực điểm, tại truyền ra nháy mắt, bốn phía hơn một nghìn trong đám người, lập tức có hơn một trăm sớm nhất đi theo Mạnh Hạo trước khi tu hành, bọn hắn cơ hồ là bản năng chạy băng băng, bọn họ chạy băng băng, lập tức kéo rồi bốn phía những người khác, mấy ngày này Anh Vũ ở chỗ này, hầu như không biết ngày đêm thao luyện những tu sĩ này, nếu là chưa từng đã có, sẽ tồn tại khó khăn, có thể nếu là bản thân thì có bộ phận người thói quen trận pháp, những người khác phối hợp lại, liền đơn giản rất nhiều.

Ngay tại những tu sĩ này nhao nhao chạy băng băng đồng thời, cái kia Nguyên Anh lão giả đã tới gần Mạnh Hạo, tay phải khi nhắc lên thành chuông, mãnh liệt nắm chặt về sau, lập tức Mạnh Hạo bốn phía hư vô âm âm sụp xuống, cấp tốc co rút lại, như muốn đem Mạnh Hạo trực tiếp nghiền ép.

Mạnh Hạo trong mắt lệ mang lóe lên, hầu như tại lão giả này tiến đến nháy mắt, Liên Hoa Kiếm Trận bỗng nhiên xuất hiện, về phía trước mãnh liệt đẩy phía dưới, tiếng nổ vang lập tức quật khởi, tại đây nổ vang bên trong, Mạnh Hạo tay phải mang theo một cỗ kinh người chi lực, mãnh liệt một kích mà ra.

Tan vỡ.” Lão giả có chút nhíu mày, bước chân không có chút nào dừng lại, nhưng thân thể nhưng là một cái chớp mắt biến mất, lại trực tiếp tránh được Mạnh Hạo kiếm trận, Thuấn Di xuất hiện ở Mạnh Hạo sau lưng, mang theo một tia trào phúng, tay trái chậm rãi cầm chặt.

Nổ mạnh lần nữa quanh quẩn lúc giữa, Mạnh Hạo bốn phía hư vô đã triệt để nát bấy tan vỡ, liên quan thân thể của hắn, cũng tại thời khắc này, trực tiếp tan vỡ ra.

“Cái này là Kết Đan cùng Nguyên Anh chênh lệch, mặc dù là kiếm trận của ngươi bất phàm, mặc dù là tay phải của ngươi có quái lực tồn tại, có thể. . . Hả?” Lão giả đang lạnh nhạt mở miệng lúc, bỗng nhiên sưng sỏ, sắc mặt tùy theo biến đổi.

Bởi vì hắn chứng kiến Mạnh Hạo thân thể, tan vỡ tiêu tán không phải huyết nhục, mà là một mảnh khí tức.

“Đúng là phân thân! ! Hắn là Kết Đan tu sĩ, làm sao có thể sẽ có phân thân!” Nguyên Anh lão giả sắc mặt biến hóa lúc, chợt xoay người, có thể tại hắn quay người một cái chớp mắt, hắn thấy là vô cùng vô tận sương mù, tại đây trong sương mù, tồn tại rất nhiều thân ảnh, những thứ này thân ảnh nguyên một đám cao tới hơn mười trượng, trong mơ hồ lộ ra hư ảo, đang tại cái này bốn phía trong sương mù chạy băng băng.

Mà hắn mang đến cái kia hơn mười người tộc nhân, giờ phút này cũng đều nhìn không tới rồi thân ảnh.

“Cái này là. . . Cái này Nguyên Anh lão giả sắc mặt khó coi, giờ phút này như hắn còn không biết hiểu chính mình nhập vẩn cờ mà nói, hắn cũng không xứng trở thành Nguyên Anh tu sĩ.

“Chính là trận pháp, còn trời không được lão phu.” Nguyên Anh lão giả hừ lạnh một tiếng, thân thể về phía trước nhoáng một cái, nháy mắt Thuấn Di, biến mất không thấy gì nữa, có thể lúc này xuất hiện lúc, hắn sắc mặt rút cuộc triệt để nổi lên biến hóa, hắn phát hiện, chính mình bốn phía, lại vẫn tràn ngập vô cùng vô tận sương mù.

”Thuấn Di rõ ràng không có tác dụng. . . Lão giả tay phải vỗ túi trữ vật, lập tức trong tay hắn xuất hiện một đoạn cây trúc, xung đột phía dưới, cái này cây trúc lập tức thiêu đốt, có gào rú từ thiêu đốt khói khí bên trong truyền ra, hóa thành từng đạo dữ tợn thú ảnh, trong giây lát hướng về bốn phía gào thét mà đi.

“Phá cho ta!”

Nổ vang quanh quẩn, giờ phút này tại đây trong sương mù, Đông Lạc Linh đám người bị phân tán ra, đang mang theo hoảng sợ nhìn xem bốn phía, thỉnh thoảng còn có kêu thê lương thảm thiết truyền ra.

Do sương mù lấp thành hồ!

Sương mù cuộn cuộn, như hồ nước ngập trời, khí thế vậy mà ở bên trong, mơ hồ có thể chứng kiến trong sương mù bản thân cao lớn chạy bằng băng mà qua, nhất là những thứ này thân ảnh trong miệng truyền ra mơ hồ thanh âm, càng là chấn động đại địa run rẩy, khiến cho bầu trời biến sắc, phong vân ngược lại cuộn.

Bốn phía những cái kia không có bị sương mù cuốn vào đông Lạc gia tộc, đang muốn lui ra phía sau lúc, hoảng sợ phát hiện, tại phía sau bọn họ, lại chẳng biết lúc nào, cũng xuất hiện sương mù, như là vây khốn, giống nhau đoạn tuyệt

Lúc trước biết rõ Mạnh Hạo nơi đây trận pháp đầy, chỉ có cái kia đuổi giết hắc vài trăm người, nhưng những...này người, hầu như toàn bộ đều chết thảm, không có chết đầy, cũng đều đã trở thành Mạnh Hạo thể lực một bộ phận, có độc đan điều khiển, những người này căn bản cũng không khả năng đem tin tức truyền ra.

Cũng liền khiến cho Mạnh Hạo nơi đây lớn nhất sát thủ đồng, ngoại nhân cũng không hiểu biết, giờ phút này ngàn người trận pháp uy lực bộc phát, coi như là Mạnh Hạo cũng đều có chút kinh hãi.

Giờ phút này Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở đại địa ở dưới trong mật thất, nơi đây mới phải hắc chính thức bế quan chỗ, giờ phút này ngẩng đầu lúc, hắc hai mắt giống như có thể xuyên thấu mặt đất, chứng kiến ngoại giới hết thảy.

Hắn thấy được đông Lạc gia tộc tử vong, thấy được những tu sĩ kia thê thảm, cũng nhìn thấy cái kia Nguyên Anh lão giả điên cuồng ý đồ phá trận, có thể trận pháp này, hôm nay chỉ là vừa vừa triển khai, rất nhanh đấy, sẽ hoàn toàn phóng thích, đã đến lúc kia, Nguyên Anh cũng không thể phá.

“Đông Lạc gia tộc đã sinh ra ý đồ xấu, như vậy liền đừng trách Mạnh mỗ tàn nhẫn.” Mạnh Hạo tay phải nâng lên chỉ một cái đại địa, lập tức bốn phía Yêu khí ngưng tụ, trong chốc lát xuất hiện một cỗ hư ảo thân thể, đảo mắt đã trở thành cùng Mạnh Hạo giống như đúc thân thể về sau, xuyên thấu đại địa, thẳng đến phía trên mà đi.

Ngay sau đó, hắc đứng lên, cũng tùy theo cái kia bộ Yêu khí hóa thân, đã đi ra chỗ này mật thất, xuất hiện ở trong sương mù, hỗn tạp ánh sáng lóe lên, Anh Vũ thân ảnh xuất hiện ở Mạnh Hạo trên bờ vai, mang theo cuồng ngạo, mang theo đắc ý, khinh miệt nhìn xem bốn phía.

“Mạnh Hạo, đã đoạt cái kia thành, đã đoạt cái kia cái gì chim gia tộc, đã đoạt bọn họ, có Ngũ Gia trận pháp, những thứ này oắt con Ngũ Gia ta giết chết bọn chúng, sau đó lại đi làm cái kia mấy cái Tiểu Tước tước, hắc hắc, hay vẫn là Ngũ Gia lợi hại, Tiểu Tước tước môn, chờ Ngũ Gia a! Ngũ Gia đã quyết định, từ đó về sau, này tòa đông Lạc thành đem đổi tên trở thành Kiền Tước Thành!”

Mạnh Hạo không để ý đến Anh Vũ, thân thể nhoáng một cái, thẳng đến phía trước mà đi, có Anh Vũ trợ giúp, tại trong mắt của hắn, những thứ này sương mù hoàn toàn không cách nào ngăn cản ánh mắt của hắn chút nào, đi ở trong trận pháp, như giẫm trên đất bằng.

348. Chương 348: Công Đông Lạc Thành

“Người trận pháp, xác định có thể vây khốn Nguyên Anh tu sĩ?” Mạnh Hạo đi ở trong sương mù, nhàn nhạt mở miệng.

“Không có vấn đề, Ngũ Gia nhân tiên trận,, Cửu Sơn Hải độc nhất vô nhị, trận pháp dùng con người làm ra vốn, nhân số qua nghìn, tuy nói giết không chết Nguyên Anh, có thể đem vây khốn ở bên trong, dễ dàng.” Anh Vũ dùng cánh vỗ ngực, ngạo nghễ nói ra, một bộ Ngũ Gia xuất mã, một cái đỉnh lương bộ dáng.

“Trận pháp có thể di động?” Mạnh Hạo hai mắt lập loè, bước chân dừng lại, ánh mắt rơi vào cách đó không xa trong sương mù, một cái đông Lạc gia tộc tu sĩ trên người, cái này tu sĩ tu vi tại Kết Đan sơ kỳ, giờ phút này đang phát cuồng hướng về bốn phía công kích, trong thần sắc mang theo rõ ràng hoảng sợ cùng tuyệt vọng.

Hắn nhìn không tới Mạnh Hạo, có thể Mạnh Hạo lại tinh tường thấy được hắn, cất bước lúc giữa thân thể nhoáng một cái, vô thanh vô tức xuất hiện ở người này bên người, tay phải nâng lên nhẹ nhàng vung lên, lập tức bốn phía sương mù lập tức ngưng tụ, trực tiếp bao phủ cái này đông Lạc gia tộc tu sĩ thân thể, lúc sương mù khí tiêu tán về sau, Mạnh Hạo đi xa, mà vị kia đông Lạc gia tộc tu sĩ, tức thì toàn bộ người đã hôn mê, ngã xuống đất không dậy nổi.

“Đương nhiên có thể di động, Ngũ Gia trận pháp, chỉ cần lại để cho người của chúng ta chạy nhanh, có thể đem trong trận pháp bị nhốt tại những người kia, mang theo đi về phía trước.” Anh Vũ hất cằm lên, ngạo nghễ biểu lộ mang theo tự hào.

Mạnh Hạo nhẹ gật đầu, tiếp tục đi về phía trước, không lâu sau, hắn thấy được Đông Lạc Hàn, Đông Lạc Hàn sắc mặt tái nhợt, trong thần sắc mang theo cảnh giác, nhìn xem bốn phía sương mù, bên người có đan khí biến ảo, thời khắc lưu ý bốn phía hết thấy biến hóa. Mạnh Hạo nhìn qua hắn, đã trầm mặc mấy hơi thở, nhoáng một cái mà đi, sương mù nháy mắt cuộn cuộn, Đông Lạc Hàn thân sắc biến đổi, có thể không đợi hắn có hành động gì, ở phía sau hắn trong sương mù. Vươn một tay. Đặt tại rồi phía sau lưng của hắn bên trên.

Một cổ đại lực hiện lên. Trực tiếp che Đông Lạc Hàn tu vi, Đông Lạc Hàn liền quay đầu lại khí lực đều mất đi, trực tiếp ngã xuống đã hôn mê.

Trong sương mù, Mạnh Hạo đi ra, cúi đầu mắt nhìn Đông Lạc Hàn, hắn không có giết người, chẳng qua là khiến cái này người hôn mê mà thôi.

Giờ phút này quay người, tiếp tục đi xa. Theo Mạnh Hạo đi về phía trước, nhưng phàm là bị hắn gặp phải đông Lạc gia tộc tu sĩ, từng cái đã mất đi lực chống cự, tại trận pháp này bên trong hôn mê.

Còn có một chút, tại trận pháp vận chuyển lúc, vừa mới ở vào chạy nhanh thân ảnh phía trước, theo trận pháp triển khai, ở đằng kia từng tiếng kêu thê lương thăm thiết trong vẫn lạc.

Cho đến đi qua ước chừng thời gian một nén nhang, Mạnh Hạo đi ở trong trận pháp, thấy được Đông Lạc Linh. Giờ phút này Đông Lạc Linh tóc tai bù xù, xinh đẹp dung nhan giờ phút này mang theo tuyệt vọng. Càng có khấn trương, nàng không cách nào không dứt nhìn qua, bị vây ở chỗ này, nàng dùng tất cả có thể nghĩ đến phương pháp xử lý, nhưng lại như thế nào cũng trốn không thoát đi.

Nhìn không tới tộc nhân, dường như toàn bộ thế giới ngoại trừ sương mù, cũng chỉ còn lại có rồi chính mình, nhất là khi thì gào thét mà qua cao lớn thân ảnh, thuận miệng của bọn hắn chạy nhanh, nhắc lên uy áp, làm cho nàng kinh hãi.

Nàng như thế nào cũng không cách nào nghĩ đến, cái kia làm cho nàng cảm thấy chán ghét chi nhân, lại có khủng bố như vậy trận pháp, nàng không dám tới gần những cái kia chạy nhanh mà qua thân ảnh, bởi vì nàng tận mắt thấy, tộc nhân trong có không ít, chính là tại ý đồ cùng những thứ này chạy nhanh thân ảnh giao chiến lúc, bị sinh sôi giẫm đạp tử vong.

Thậm chí nàng giờ phút này đều có thể nghe thấy được, tràn ngập tại đây bốn phía mùi huyết tinh.

Mạnh Hạo nhìn qua Đông Lạc Linh, ánh mắt lạnh lùng, tay phải nâng lên vung lên, lập tức bốn phía sương mù cuộn cuộn, âm âm lúc giữa thẳng đến Đông Lạc Linh mà đi, nháy mắt đem bao phủ, lúc Mạnh Hạo đi xa lúc, Đông Lạc Linh thân thể bên ngoài sương mù cũng dần dần tản, để lại đến cùng hôn mê nàng, vẫn không nhúc nhích.

Toàn bộ sương mù trong trận pháp, ngoại trừ đông Lạc gia tộc Nguyên Anh lão giả bên ngoài, tộc nhân khác ước chừng hơn bảy mươi cái, nhưng hôm nay, tại Mạnh Hạo thanh lý phía dưới, đã hơn phân nửa đều đã mất đi lực chống cự.

Cho đến lại đi qua gần nửa nén hương, Mạnh Hạo tay phải chậm rãi nâng lên, đặt tại rồi trước người một cái không có đối với chính mình chút nào phát hiện đông Lạc gia tộc tu sĩ hậu tâm lên, tu vi vừa phun,

người này lập tức phun ra máu tươi, ngã xuống đất hôn mê.

“Đây là người cuối cùng rồi.” Mạnh Hạo quay đầu nhìn về phía sương mù, ánh mắt của hắn giống như có thể xuyên thấu những thứ này sương mù, chứng kiến ở phía xa, bị khốn trụ đông Lạc gia tộc Nguyên Anh lão giả, giờ phút này đang triển khai thần thông, không ngừng mà hướng về bốn phía oanh kích, khi thì Thuần Di, có lẽ tại đây Nguyên Anh lão giả phán đoán, hắn đi về phía trước là đường thẳng, có thể tại Mạnh Hạo nơi đây nhìn lại, đó là vòng quanh.

Không ngừng mà vòng quanh, trốn không thoát sương mù ở trong.

“Di động trận pháp, nếu như đông Lạc gia tộc lộ ra ác ý, như vậy liền cần cho bọn hắn một bài học.” Mạnh Hạo mở miệng lúc, trên bả vai hắn Anh Vũ lập tức ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng bén nhọn gào rú.

Tại đây gào rú ở bên trong, bốn phía sương mù lập tức phạm vi lớn cuộn cuộn, trong đó đang chạy trốn một nghìn người, không còn là vòng quanh, mà là nguyên một đám từ từ nhắm hai mắt, như cùng là ý thức cùng Anh Vũ nơi đây dung hợp, theo Anh Vũ ý niệm trong đầu, cải biến phương hướng, thẳng đến đông Lạc thành.

Tại sương mù bên ngoài nhìn, có thể thấy rõ ràng cái này tràn ngập thung lũng Vụ Hải, giờ phút này sôi trào trong cuộn cuộn, đã bắt đầu chậm rãi di động, dần dần chuyển ra thung lũng, hướng về xa xa lan tràn.

Vụ Hải rất lớn, trọn vẹn vạn trượng tràn đầy, những nơi đi qua, giống như tên Thiên Địa sương mù thú, tại đại địa thôn phệ hết thảy.

Theo Vụ Hải đi về phía trước, theo trong đó thân ảnh chạy nhanh, trong sương mù mơ hồ có thể thấy được cao lớn chi thân bay nhanh, còn có mơ hồ gầm nhẹ không ngừng mà khuếch tán.

“Tin Ngũ Gia, được Vĩnh Sinh. . .”

Thanh âm cuộn cuộn lúc giữa, càng thêm vang dội, đến cuối cùng, hầu như kinh Thiên động Địa, đưa tới sương mù bên ngoài, đông Lạc thành bốn phía tán tu chú ý, dần dần có người mở to mắt, lộ ra bất khả tư nghị biểu lộ, thẳng nhìn xem cuộn cuộn mà đến sương mù. Càng ngày càng nhiều người, bắt đầu chú ý tới cái mảnh này nhìn như di động chậm chạp, nhưng trên thực tế nhưng là cực nhanh sương mù đoàn, những người này bay tại không trung, một cái hô hấp dồn dập, ngơ ngác nhìn hết thảy trước mắt.

Cả vùng đất, đông Lạc thành ngàn dặm bên ngoài, vạn trượng sương mù dịch chuyển mà đến, đang không ngừng mà tiếp cận đông Lạc thành, giờ phút này ngoại giới chi nhân, phần lớn là không biết được cái này sương mù là cái gì, có thể trong đó truyền ra thanh âm, trong mơ hồ truyền khắp bát phương, nhưng là làm cho người ta sau khi nghe, sẽ có kinh hãi cảm giác.

“Đây là cái gì đồ chơi?”

“Thật lớn một đám sương mù, cái này trong sương mù có người, ta thấy có người tại chạy nhanh. . .”

“Không đúng, bên trong tuy nói có người, có thể mỗi một cái đều là cao lớn vô cùng, trọn vẹn hơn mười trượng cao, cái này đám sương mù, rút cuộc là cái gì?” Giữa không trung giờ phút này đã có mấy trăm tu sĩ trôi nổi, bọn họ đều là bốn phía không có gia nhập thể lực tán tu, giờ phút này nguyên một đám trọn mắt há hốc mồm, kinh hãi trong nhao nhao lui ra phía sau, sợ bị cái kia sương mù bao phủ.

Theo sương mù di động, dần dần khoảng cách đông Lạc thành càng ngày càng gần, ngàn dặm, tám trăm dặm, năm trăm dặm, ba trăm dặm. . .

Sương mù ngập trời, di động lúc phát ra nổ vang, càng có đại địa chấn động, khiến cho bụi đất tung bay, một cỗ khổng lồ uy áp, càng là khuếch tán ra, khiến cho giữa không trung mấy trăm tu sĩ, lần nữa vội vàng lui ra phía sau.

Giờ phút này đông Lạc thành, càng là một mảnh kinh hoảng, thành trì bên trong ngoại trừ đông Lạc bốn gia bên ngoài, những thứ khác tán tu vốn cũng không nhiều, hôm nay nhao nhao đã nhận ra một màn này về sau, cả đám đều kinh hãi.

Bọn hắn không biết cái này sương mù là cái gì, có thể toàn bộ đều nhìn ra, chỗ này đông Lạc thành vị trí, đúng là sương mù đi về phía trước phải qua đường, dựa theo cái kia sương mù tốc độ di động, sợ là còn có

không đến thời gian một nén nhang, sương mù liền sẽ trực tiếp đâm vào đông Lạc thành.

“Chuyện gì xảy ra, là Mặc Thổ cung người đến sao!”

“Chết tiệt, như thế nào lại nhanh như vậy, nhưng này là Mặc Thổ cung thủ đoạn gì, như vậy một mảng lớn sương mù, nhìn đều kinh hãi. . .” Đông Lạc thành bên trong, theo sương mù tiếp cận, từng trận bối rối xuất hiện, bắt đầu có người âm thầm lui ra phía sau, muốn rời khỏi thành trì.

Mà ở cái này đông Lạc thành tầng thứ hai khu vực bên trong, đông Lạc gia tộc tộc nhân hầu như toàn bộ ở chỗ này, ước chừng hơn năm trăm người, cả đám đều sắc mặt khó coi, tại tiền phương của bọn hắn, có hai cái lão giả sắc mặt âm trầm.

Cái này Nhị lão, đúng là đông Lạc gia tộc ba người Nguyên Anh lão tổ trong hai người, tại bên cạnh bọn họ, thì là đông Lạc gia tộc thế hệ này tộc trưởng, giờ phút này cau mày, ánh mắt lộ ra lo nghĩ.

Tại đông Lạc gia tộc phía trên giữa không trung, ba con xích tước bất an bay múa, khi thì phát ra thê lương tiếng Hi...iiii âm thanh, thẳng nhìn xem càng ngày càng gần sương mù.

Một cỗ bầu không khí áp lực, bao phủ tại toàn bộ Đông Lạc Thành.

“Đã điều tra rõ rồi, Tam trưởng lão mang theo tất cả mọi người, đều tại kim quang giáo trong mắt tích. . . Khi bọn hắn sau khi mất tích, Kim Quang Giáo đã trống không. . . Mà cái mảnh này quỷ dị sương mù, đúng là từ Kim Quang Giáo bên trong xuất hiện, một đường mục tiêu rất rõ ràng, đúng là chúng ta chỗ Đông Lạc Thành!” Ở đằng kia hai người Nguyên Anh lão giả cùng đông Lạc gia tộc tộc trưởng bên cạnh, có một người trung niên nam tử, đang thấp giọng mở miệng.

“Tại quỷ dị này sương mù tiến đến trên đường, ta an bài bảy sóng người từ khác nhau phương hướng tiếp cận, ý đồ xem xét, có thể. . .” Trung niên nam tử dừng thoáng một phát, có chút đắn đo, có chút kiêng kỵ, còn có kính sợ mở miệng lần nữa.

“Vô luận tu vi gì, tại đụng chạm những cái kia sương mù một cái chớp mắt, đều như bị cắn nuốt giống như, trực tiếp kéo vào trong sương mù, sau đó tin tức đều không có.”

Đông Lạc gia tộc tộc trưởng, giờ phút này nội tâm thâm than một tiếng, hắn mặc dù là tộc trưởng, có thể nếu là ý kiến cùng Trưởng lão phía bên trái, lại chỉ có thể nghe theo, như đối với Kim Quang Giáo thái độ, dựa theo lúc trước hắn kiên trì, là dĩ hòa vi quý, lẫn nhau kết minh.

Có thể ba vị Trưởng lão lại cho rằng, Kim Quang Giáo một đám tán tu, giáo chủ Kim Quang Lão Tổ chẳng qua là Kết Đan tu sĩ, không có tư cách cùng đông Lạc gia tộc kết minh, hoặc là quy thuận, hoặc là nô dịch, chỉ có con đường này lựa chọn.

Cho nên mới đã có lúc trước Tam trưởng lão xuất hành.

Nhưng hôm nay, hiển nhiên Kim Quang Giáo phản kích thủ đoạn, vượt ra khỏi đông Lạc gia tộc đoán trước, hôm nay Mặc Thổ cung còn chưa tới gặp, có thể bọn hắn đã gặp phải rồi nguy cơ.

”Ánh sáng đom đóm, cũng dám cùng trăng sáng tranh nhau phát sáng! Mở ra gia tộc đại trận, nếu như

Kim quang giáo đã sương mù là công, như vậy ta đông Lạc gia tộc, cũng đồng dạng dùng trận pháp đi phá!” Hai người Nguyên Anh lão giả trong một người, giờ phút này nhàn nhạt mở miệng.

Lời nói truyền ra, không bao lâu, ở đằng kia sương mù đoàn khoảng cách Đông Lạc Thành ước chừng năm mươi dặm lúc, từng trận màu xanh lá hào quang từ Đông Lạc Thành bên trong tràn ra, hóa thành thành từng mảng màu xanh lá cây, trong chớp lát liền đem toàn bộ Đông Lạc Thành bao phủ ở bên trong.

Trong sương mù, Mạnh Hạo ngẩng đầu, ánh mắt xuyên thấu sương mù nhìn xem Đông Lạc Thành, ánh mắt lộ ra một vòng hàn mang, đỉnh đầu của hắn, Liên Hoa Kiếm Trận bay múa, chung quanh hắn, giờ phút này có hơn bảy mươi cái đông Lạc gia tộc lúc trước hôn mê tu sĩ, giờ phút này cả đám đều thức tỉnh, có thể trong mắt lại mang theo mờ mịt, như đã mất đi thần trí, có thể thân thể của bọn hắn, lại không bị khống chế.

Đã bị Mạnh Hạo dùng Yêu khí Phong Chính điều khiển.

“Phong yêu sư, rất ít cùng người trực tiếp ra tay, xuất thủ, đều là kia Phong Chính.” Mạnh Hạo nhẹ giọng thì thào, tay phải nâng lên về phía trước vung lên.

349. Chương 349: Tuế Nguyệt Độc Sát

Giữa không trung mấy trăm tán tu, đều lẫn nhau tấn ra, có thể nhưng không có rời đi, mà là xem thể nào phía dưới một trận chiến này.

Bọn hắn giờ phút này cũng đều nhìn ra, cái này sương mù đoàn không phải Mặc Thổ cung, dù sao những người này đều là lâu dài cư trú nơi đây, riêng phần mình có tin tức tìm hiểu, giờ phút này cũng đều thò ra, cái này sương mù đoàn đến từ mấy ngày này quật khởi Kim Quang Giáo.

Giờ phút này đều nguyên một đám tập trung tư tưởng suy nghĩ xem thể nào, rất nhanh đấy, trên mặt đất sương mù đoàn cấp tốc lan tràn, cùng triển khai phòng hộ Đông Lạc Thành, càng ngày càng gần.

Ba mươi dặm, hai mươi dặm, mười dặm, năm dặm...

Cho đến một tiếng chấn động rồi đại địa, rung chuyển phát ra âm thanh rồi bầu trời nổ mạnh, tại sương mù đoàn cùng Đông che dậy bao vây. Lạc Thành đụng chạm nháy mắt quật khởi lúc, Thiên Địa biến sắc, toàn bộ Đông Lạc Thành chấn động mạnh, những cái kia lá xanh ngay ngắn hướng nhoáng một cái đồng thời, sương mù cuộn cuộn, phát ra mãnh liệt chấn động nổ vang.

Ngay sau đó, tại bốn phía người nhìn không chuyển mắt ở bên trong, bọn hắn chứng kiến sương mù chậm rãi bao trùm lá xanh, lan tràn ra, cho đến đem trọn cái Đông Lạc Thành, đều bao phủ tại trong sương mù.

Thả mắt nhìn đi, đã nhìn không tới Đông Lạc Thành, thấy chẳng qua là một mảnh nồng đậm sương mù, như bị che dậy bao vây.

Có thể người sáng suốt vẫn có thể nhìn ra, Đông Lạc Thành phòng hộ trận pháp, coi như là cái này sương mù lại quỷ dị, cũng không cách nào thời gian ngắn phá vỡ, cái này đã không phải tu sĩ ở giữa chiến đấu, đây là trận pháp cùng trận pháp ở giữa đối kháng.

Nổ vang thanh âm lần lượt quanh quẩn lúc, giữa không trung mấy trăm người, lập tức nguyên một đám hít vào khẩu khí, bọn hắn chứng kiến trong sương mù, giờ phút này thỉnh linh xuất hiện gần nghìn thân ảnh, những thứ này thân ảnh mỗi một cái đều là hơn mười trượng cao, đang từ trong sương mù đi ra, toàn thân phát ra khói đen, vờn quanh sương mù, đang chạy nhanh.

Thuận theo cửa bọn hắn chạy nhanh, nơi đây sương mù càng phát ra nồng nặc lên, càng là khi bọn hắn chạy nhanh trong. Nổ vang thanh âm không ngừng mà truyền ra.

Mà ở cái này sương mù phía trên. Giờ phút này cuộn cuộn lúc giữa. Chậm rãi lên không một người, người này ăn mặc màu xanh áo dài, một đầu tóc đen bay múa, toàn thân phát ra kim quang, đúng là Mạnh Hạo.

“Kim Quang Lão Tổ! !”

“Cái này sương mù quả nhiên là Kim Quang Giáo thủ đoạn, bất quá cái này Kim Quang Lão Tổ chẳng lẽ điên rồi phải không, dùng Kết Đan tu vi, dám khiêu chiến đông Lạc gia tộc!”

“Coi như là hắn trận pháp sắc bén. Coi như là đông Lạc gia tộc không có Trảm Linh lão tổ, còn có ba người Nguyên Anh Trưởng lão, cũng đủ để đặt kia địa vị, phụ cận bát phương, không có bất kỳ thế lực dám trên chọc đông Lạc gia tộc!”

Cùng lúc đó, tại đây sương mù Đông Lạc Thành, sừng sững đứng không ngã, vô số lá xanh phòng hộ ở trong thành trì ở bên trong, hôm nay vẫn tồn tại tán tu chỉ có hơn một trăm người, bọn họ là cuối cùng lựa chọn đứng ở đông Lạc gia tộc bên này tu sĩ. Giờ phút này tuy nói còn có khản trương, có thể mắt thấy Đông Lạc Thành phòng hộ không ngại. Cũng đều thả tâm. Tầng hai ở bên trong, đông Lạc gia tộc tộc nhân, cũng

đều nhao nhao nhẹ nhàng thở ra, cái kia hai người Nguyên Anh Trưởng lão, thì là trong mắt lộ ra một vòng hàn mang, hừ lạnh một tiếng.

Thành trì trận pháp có thể đối với chống đỡ đối phương quỷ dị sương mù, cái này lại để cho Đông Lạc Thành, bản thân liền dừng ở thế bất bại, đã liền đông Lạc gia tộc tộc trưởng, hôm nay cũng đều nội tâm lỏng lẻo hoàn xuống.

“Lão phu ngược lại muốn nhìn, người này trận pháp đến cùng có cái gì kỳ dị chỗ.” Hai người Nguyên Anh Trưởng lão một người trong đó, tay phải lấy ra một quả ngọc giản, bỗng nhiên bóp nát sau ngọc giản này hóa thành một mảnh màu xanh lá khí tức, cấp tốc tản ra, hóa thành một mảnh lục quang, trực tiếp dung nhập bên ngoài lá xanh phòng hộ bên trong.

Trong chốc lát, Đông Lạc Thành phòng hộ lá xanh trận pháp, bỗng nhiên cải biến, truyền ra âm thanh vù vù đồng thời, huyền hóa ra rồi mấy trăm đầu độc phong, mỗi một cái độc phong đều tản mát ra lợi hại chi ý, từ lá xanh trong trận pháp lao ra, nhưng lại tại chúng lao ra một cái chớp mắt, trong sương mù bị Mạnh Hạo Phong Chính điều khiển hơn bảy mươi cái đông Lạc gia tộc tộc nhân, nguyên một đám hai mắt lập tức tràn ra âm u mang, mãnh liệt lao ra, thẳng đến những độc chất này phong.

“Đáng chết!” Đông Lạc gia tộc vị kia Nguyên Anh Trưởng lão thần sắc biến đổi, hiển nhiên là thông qua độc phong nhìn ra đến bên ngoài một màn, tay phải bấm niệm pháp quyết lúc giữa, những cái kia phía ngoài độc phong lập tức phân tán, tránh đi tộc nhân của mình, đi tìm trong sương mù, thuộc về Kim Quang Giáo tu sĩ.

Trong sương mù, Anh Vũ bén nhọn một tiếng tiếng Hi...iiii âm thanh, lập tức bốn phía chạy nhanh thân ảnh, lập tức nghịch chuyển, cải biến phương hướng về sau, khiến cho tại đây sương mù xoay tròn đã trở thành vòng xoáy, từng trận diện quang chạy lúc giữa, Anh Vũ toàn thân tạp mao dựng thẳng lên, ánh mắt lộ ra cuồng nhiệt, toàn lực thúc giục trận pháp, muốn đi oanh mở thành trì này phòng hộ.

“Ngũ Gia lúc trước liền phát qua thề, muốn làm cái này thành, các người cho Ngũ Gia chờ, Ngũ Gia đến rồi!” Anh Vũ hét lên, mê muội giống như vận chuyển trận pháp, ngàn người thân ảnh chạy nhanh, lần lượt từ Đông Lạc Thành gào thét giẫm đạp mà qua, khiến cho thành trì nổ vang, lá xanh không ngừng chấn động.

Tại đây sương mù cùng đông Lạc gia tộc trận pháp riêng phần mình đối kháng lúc, giữa không trung Mạnh Hạo, cúi đầu mắt nhìn phía dưới sương mù cùng với trong sương mù Đông Lạc Thành.

Tay phải hần nâng lên, bấm niệm pháp quyết chỉ một cái đại địa, nhàn nhạt mở miệng.

“Phong Chính!” Lời nói vừa ra, lập tức Mạnh Hạo trước mắt Thiên Địa trùng điệp, cùng lúc đó một tia khí tức từ bốn phương tám hướng gào thét mà đến, rất nhanh liền ngưng tụ tại Mạnh Hạo bốn phía, theo Mạnh Hạo tay phải nâng lên, chỉ một cái sương mù, những thứ này Yêu khí trong chốc lát tụ tập cùng một chỗ, trở thành một đạo đạo dài vết tích, thẳng đến sương mù mà đi, xuyên thẳng qua về sau, oanh tại Đông Lạc Thành trên trận pháp.

Nổ vang thanh âm quanh quẩn, đất rung núi chuyển lúc giữa, Mạnh Hạo tay phải liên tục bấm niệm pháp quyết, không ngừng mà có Yêu khí tiến đến, không ngừng mà dung nhập trong sương mù oanh tại trên trận pháp.

Một màn này màn, nhìn bốn phía những tán tu kia nguyên một đám hải hùng khiếp vía, bọn hắn đột nhiên cảm giác được, cái này Kim Quang Lão Tổ không thể xem thường chút nào.

“Nho nhỏ Kim Quang Giáo, chính là Kết Đan tiểu bối, chỉ có điều ỷ vào sương mù trận kỳ dị, cũng dám vây khốn ta đông Lạc gia tộc!” Hừ lạnh thanh âm, mang theo ngạo nghễ, càng có khinh miệt, từ trong sương mù Đông Lạc Thành ở bên trong, chậm rãi truyền ra, chấn động hư vô, truyền ra sương mù bên ngoài, quanh quẩn bát phương.

“Không biết trời cao đất rộng tiểu bối!” Lại một cái thanh âm già nua truyền ra về sau, đột nhiên, Đông Lạc Thành lá xanh phòng hộ, đột nhiên bạo phát ra kinh Thiên động Địa lục sắc quang mang, tại tia sáng này bên trong, có thành từng mảnh lá xanh huyền hóa ra, hướng về bốn phía xoay tròn mà đi, nổ vang quanh quẩn, sương mù trận chấn động, trong đó những cái kia chạy nhanh thân ảnh, cũng đều nhao nhao có chút nghiêng nát dấu hiệu.

Anh Vũ hét lên một tiếng, lập tức sương mù tràn lần nữa cuộn cuộn, nổ vang thanh âm khuếch tán, cùng cái kia Đông Lạc Thành phòng hộ, lần nữa va chạm.

“Ta Đông Lạc Thành trận pháp, từng từng nhiều năm, chưa từng phá qua, Mặc Thổ cung muốn phá đều cần hao phí rất lớn đại giới, lại càng không cần phải nói người nhỏ nhỏ này Kim Quang Giáo rồi.”

“Người trận pháp mặc dù kỳ diệu, nhưng có thể kiên trì bao lâu? Chờ người không cách nào kiên trì một ngày, lão phu sẽ đích thân xé da của người, động ở bên ngoài gian phòng. Với tư cách lưu niệm chi dụng.” Ngạo nghễ thanh âm truyền ra. Nổ vang Chi âm quanh quẩn. Sương mù bên ngoài mấy trăm tu sĩ, nhìn tâm thần chấn động.

Mạnh Hạo trong mắt hàn quang lóe lên, hần lần này sở dĩ quyết định dùng trận pháp vây khốn Đông Lạc Thành, cùng đông Lạc gia tộc trực tiếp khai chiến, đang là bởi vì hần minh bạch, hôm nay cái này Mặc Thổ chiến loạn thời điểm, đông Lạc gia tộc liệu không dậy nổi.

Mục đích của hần là cảnh cáo, là nói cho đông Lạc gia tộc. Đừng tới trêu chọc chính mình, người là người, ta là ta, cho nên lúc trước hần tổn thương rất ít người, dù sao không phải tất cả mọi chuyện, đều cần giết chóc đến giải quyết.

Nhưng hôm nay đến xem, cái này đông Lạc gia tộc cao ngạo vẫn còn, chẳng những không có tiêu tán, ngược lại càng phát ra ương ngạnh, Mạnh Hạo khoe miệng lộ ra cười lạnh.

“Đã như vậy. Mạnh mẽ đã minh bạch.” Mạnh Hạo mở miệng lúc, tay phải từ trong túi trữ vật. Lấy ra một quả màu đen đan dược.

Đan dược này mới vừa xuất hiện, liền tràn ra rồi âm u mang, làm cho người ta một loại giống như có thể thu lấy tâm thần cảm giác.

Đây là Mạnh Hạo Độc đan, là hần luyện chế ra đến Độc đan ở bên trong, uy lực rất mạnh một loại, giờ phút này phát tay, độc này đan nát bấy thành tro, dung nhập trong sương mù, theo sương mù vòng xoáy chuyển động, triệt để dung nhập đi vào, đều đều rơi vãi đã rơi vào Đông Lạc Thành lá xanh phòng hộ bên trên.

Theo bột phần rơi xuống, mắt thường có thể thấy được đấy, những cái kia lá xanh mảnh liệt co rút lại, giống như xuất hiện một ít ăn mòn dấu hiệu, phát ra xì xì thanh âm.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo tay phải lần nữa lấy ra một quả đan dược, đã trở thành thuốc bột về sau, theo rơi, lập tức một cái biển lửa lập tức ngập trời dựng lên, lửa này là âm u sắc mặt, thoát nhìn rất là quỷ dị, xuyên thấu sương mù, thẳng đến Đông Lạc Thành.

Ngay sau đó, Mạnh Hạo lấy ra quả thứ ba, quả thứ tư cho đến quả thứ năm đan dược, phân biệt trở thành mảnh vỡ về sau, riêng phần mình phiêu tán, hóa thành ba loại bất đồng kịch độc, cùng lúc trước độc Hỏa cùng ăn mòn dung hợp về sau, đã trở thành ngũ sắc kịch độc, hướng về đại địa.

Cái này kịch độc, là Mạnh Hạo lúc trước tự tay luyện chế, dùng hần đan đạo tạo nghệ, luyện ra Độc đan, tuy nói không biết Nguyên Anh có hay không kiêng kỵ, có thể Nguyên Anh phía dưới, đánh Chi ngoại trừ Mạnh Hạo chính mình, người bên ngoài khó giải.

Sương mù, đã trở thành khói độc!

Xì xì thanh âm đại lượng truyền ra, khói độc cuộn cuộn, khiến cho Đông Lạc Thành bên trong, lập tức hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn phía trên lá xanh phòng hộ, nguyên một đám sắc mặt biến hóa.

Đông Lạc gia tộc tộc nhân, càng là nguyên một đám thần sắc khó coi, coi như là cái kia hai người Nguyên Anh Trưởng lão, giờ phút này cũng đều xuất hiện kinh hãi.

“Người này lại am hiểu dụng độc! !”

“Chết tiệt, như vậy tin tức trọng yếu, như thế nào lúc trước không có bắt kỳ người nào dò xét điều tra ra!”

“Dụng độc tu sĩ, một mình đầu pháp lúc bình thường, có thể nếu là lớn trong chiến đấu, có thể phát ra nổi quyết định thắng bại tác dụng!”

So với việc đông Lạc gia tộc chấn động, ngoại giới cái kia mấy trăm tán tu, giờ phút này cũng đều hít vào khẩu khí, nhao nhao nhìn về phía Mạnh Hạo lúc, lộ ra mãnh liệt kiêng kỵ chi ý.

“Độc, chẳng qua là thứ nhất.” Mạnh Hạo trong mắt hàn quang càng sắc bén một ít, tay phải nâng lên vung lên, lập tức Liên Hoa Kiếm Trận bay đi, thẳng đến sương mù dựng lên, tại trong sương mù cấp tốc xoay tròn lúc, tản mát ra rồi từng trận tuế nguyệt gợn sóng.

Những thứ này gợn sóng hướng ra phía ngoài khuếch tán, có đã tràn ra rồi sương mù, bao phủ bát phương, mỗi một đạo bên trong đều ẩn chứa tuế nguyệt, cái này mười chuôi kiếm thêm cùng một chỗ, tương đương với là hơn mười giáp thời gian chi lực, tại đây trong tích tắc, mãnh liệt tản ra.

Như là trước kia độc, là một cuộc kịch liệt phá hư, như vậy hôm nay cái này tuế nguyệt chi lực, thì là một cuộc đáng sợ hơn giết sạch, tại đây gợn sóng khuếch tán phía dưới, cái này sương mù trận uy lực đã khó có thể hình dung, nó có đủ rồi kịch độc, tuế nguyệt, còn có giam cầm, càng có uy áp, đây hết thấy hết thấy, khiến cho trận pháp này, tại đây một cái chớp mắt, uy lực vô cùng.

Theo tuế nguyệt gợn sóng khuếch tán, bên ngoài những tu sĩ kia ở bên trong, có như vậy ba lượng người dựa vào là tương đối gần, bọn hắn tận mắt thấy những cái kia gợn sóng khuếch tán về sau, nhưng phàm là bị khuếch tán mặt đất, tất cả cỏ dại toàn bộ héo rũ tử vong, đã liền bùn đất cũng đều xuất hiện mục nát dấu hiệu, thậm chí hư vô cũng đều giống như nổi lên nếp uốn.

Mà cái này hai ba cái không kịp lui về phía sau tán tu, cơ hồ là vừa bị gợn sóng đụng chạm, liền lập tức nguyên một đám sắc mặt đại biến, liền lĩnh triển khai đòn sát thủ bỏ chạy, cái này mới thoát ra, nhưng này ngắn ngủi thời gian, bọn hắn đã từ đó năm biến thành lão giả, càng có một cái, thậm chí đã mơ hồ xuất hiện Tử khí.

Một màn này, lập tức lại để cho bốn phía chi nhân nhao nhao hít vào khẩu khí, lộ ra trước đó chưa từng có hoảng sợ, nguyên một đám không chút do dự tranh thủ thời gian lui về phía sau, sợ bị cái kia gợn sóng đụng chạm. “Đây là cái gì thuật pháp! !”

“Tuế nguyệt, đó là tuế nguyệt, là thời gian chi lực, là có thể lại để ột người trong chớp mắt từ thanh niên biến thành lão giả khổng bố thần thông!”

“Kim Quang Lão Tổ, hắn lại cường hãn đã đến loại trình độ này. . . Khó trách hắn dám trêu chọc đông Lạc gia tộc!”

350. Chương 350: Tuế Nguyệt Đích Cường!

Tuế nguyệt là cái gì. . .

Rất nhiều năm sau, Đông Lạc Hàn đều không thể quên năm đó một màn kia, hắn đứng ở một mảnh màu xanh lá trên lá cây, rõ ràng là mờ mịt đấy, nhưng trong lòng lại là thanh tỉnh đấy, hắn thấy được thân thể của mình rất nhanh già nua, thấy được bốn phía màu xanh lá lá cây mắt thường có thể thấy được thương lão mục nát, thấy được toàn bộ Thiên Địa, dường như tại thời khắc này, tang thương rồi.

Theo Liên Hoa Kiếm Trận chuyển động, theo tuế nguyệt chi lực phạm vi lớn khuếch tán, Mạnh Hạo đứng ở sương mù bên ngoài, nhìn qua trong sương mù, hắn thấy được tuế nguyệt lực lượng, lần thứ nhất chính thức hiện ra ở rồi trước mặt của mình.

Đó là một loại trong Thiên Địa đến cực điểm nhu, đồng dạng là một loại trong Thiên Địa đến cực điểm vừa!

Không có bất kỳ người nào, bất luận cái gì sinh mệnh, bất luận cái gì vật chất, có thể đi chống cự tuế nguyệt mềm mại xâm nhập, trận pháp cũng tốt, thần thông cũng thế, hữu hình cũng có thể, vô hình cũng tốt, đều. . . Tại tuế nguyệt trước mặt, như bị đến cực điểm vừa xông tới, dễ như trở bàn tay.

Mà cái này, còn chỉ là một cái Liên Hoa Kiếm Trận, tạo thành trận pháp này tuế nguyệt Chi kiếm, đầu có một thanh là tam giáp tử, mặt khác tàn lán không đồng đều, như đều là tam giáp tử tuế nguyệt giữa, như

vậy ba mươi giáp vừa ra, một nghìn tám trăm năm tuế nguyệt chi lực hàng lâm, đáng kinh ngạc trời, có thể hám địa.

Cái này, chính là tuế nguyệt!

Giờ khắc này, bốn phía tất cả tán tu, đã mất đi hô hấp lực lượng, ngơ ngác nhìn trước mắt thế giới, hình như có chút ít tóc vàng rồi, như cùng là một trường lão họa, dần dần hiện xưa cũ, dần dần thành tro.

Trong sương mù, những cái kia bị điều khiển rồi thân thể đông Lạc gia tộc nhân, cũng đều ở đây trong năm tháng khôi phục thần trí, có thể bọn hắn tại thời khắc này, yên tĩnh cũng không nên khôi phục, bởi vì đang khôi phục một cái chớp mắt, bọn hắn thấy, là của mình rất nhanh biến lão.

Đông Lạc Linh kinh ngạc nhìn xem hai tay của mình. Nhìn xem nếp nhăn. Nhìn xem thân thể héo rũ. Nàng chỉ có thể lựa chọn mở miệng.

Đông Lạc Thành lá xanh phòng hộ, giờ phút này tại đây mục nát ở bên trong, dần dần xuất hiện một ít vỡ vụn dấu vết, thậm chí có địa phương đã không cách nào toàn bộ bao trùm, khiến cho phòng hộ bên trong thành trì ở bên trong, xuất hiện sương mù, xuất hiện tuế nguyệt, xuất hiện kịch độc.

Đây hết thấy hết thấy. Đưa tới thành trì bên trong khủng hoảng, đưa tới đông Lạc gia tộc tất cả mọi người tâm thần chấn động.

Có thể không đợi bọn hắn hái lấy vật gì biện pháp, đột nhiên đấy, sương mù kịch liệt cuộn cuộn, Anh Vũ thân thể mãnh liệt từ trong sương mù trực tiếp lao ra, thẳng đến bầu trời lúc, nó phát ra một tiếng ben nhọn gào rú.

Tại đây gào rú ở bên trong, phía dưới sương mù lập tức hóa thành từng sợi khói đen, thẳng đến Anh Vũ mà đến, trong nháy mắt. Cái này vạn tượng tả hữu tràn đầy sương mù, toàn bộ phân tán ra đến. Hóa thành mấy trăm đạo khói đen, thẳng đến không trung mà đi, vờn quanh tại Anh Vũ bốn phía, những thứ này trong sương mù, còn có một hơn nghìn Kim Quang Giáo tu sĩ, bọn hắn từ từ nhắm hai mắt, giờ phút này toàn thân bao phủ Hắc Vụ, giống như đã trở thành trận pháp một bộ phận.

Một màn này đưa tới bốn phía tất cả mọi người chấn động, bọn hắn tận mắt thấy, cái này vô tận Hắc Vụ, tại không trung không ngừng ngừng tụ xuống, tình hình hóa thành một cái khổng lồ màu đen Ô Nha!

Cái này Ô Nha toàn thân tràn ra hắc khí, phát ra một tiếng động trời gào rú, thanh âm này, tựa hồ có thể cho người lạ nhắm mắt, lại để cho người chết mở mắt, quanh quẩn Thiên Địa lúc, nó mãnh liệt hướng về đại địa, hướng về Đông Lạc Thành, như nhất đạo từ phía trên phủ xuống sao băng, mãnh liệt đập tới!

Một màn này, có không ít người đã từng thấy qua, đó là ban đầu ở Đông Lạc Thành bên trong ban đêm lúc một màn, giờ phút này xuất hiện lần nữa, có thể khí thế cùng cảm giác, nhưng là vượt ra khỏi lúc trước rất nhiều.

Bọn hắn toàn bộ đều tận mắt thấy, giờ khắc này cái này đầu màu đen Ô Nha, gào thét lúc giữa tựa hồ phải mặc thấu hư vô, trực tiếp liền xông vào rồi trên mặt đất Đông Lạc Thành lá xanh phòng hộ Thượng.

Nổ vang thanh âm tại thời khắc này, đỉnh tai nhức óc, kinh Thiên động Địa, lá xanh phòng hộ tại đã trải qua đủ loại suy yếu về sau, giờ phút này chẳng qua là run lên, liền không cách nào nữa đi chống cự, oanh một tiếng tan vỡ nổ bung.

Cùng nhau nổ bung đấy, còn có cái này Đông Lạc Thành bên trong rất nhiều đại thụ, cây cối tan vỡ, lá cây nát bấy, Đông Lạc Thành phòng hộ, tại đây trong tích tắc. . . Triệt để biến mất!

Cùng lúc đó, cái kia màu đen Ô Nha thân thể cũng tùy theo tán loạn, nhưng lại hóa thành đại lượng sương mù, một lần nữa làm mất đi rồi phòng hộ Đông Lạc Thành, triệt để vây quanh.

Từng trận kêu thê lương thăm thiết truyền ra, nổ vang quanh quẩn, kịch độc cùng tuế nguyệt chi lực, tại đây một cái chớp mắt, tràn ngập toàn bộ Đông Lạc Thành ở bên trong, sương mù bên ngoài, bốn phía một mảnh yên tĩnh, không người nói chuyện, nơi đây mấy trăm tu sĩ, đều là ngơ ngác nhìn một màn này, trong óc vu vu vẫn còn, lúc trước một màn hình ảnh, như lạc ấn giống như, không cách nào tiêu tán.

Đông Lạc Thành bên trong, cái kia hai người Nguyên Anh Trưởng lão sắc mặt tái nhợt, bọn họ bốn phía là vô tận sương mù, bọn hắn không thấy mình tộc nhân, nhưng lại có thể nghe được từng tiếng kêu thê lương thấm thiết vòng qua vòng lại.

Bọn họ là Nguyên Anh tu sĩ, sự cường đại của bọn hắn, từ cá nhân thực lực lên, là nơi đây mạnh nhất, có thể tại trận pháp này bên trong, bọn hắn coi như là Thuấn Di, cũng đều không thể lý khai trận pháp, triển khai tất cả thần thông, cũng như trước không thể oanh mở sương mù.

Phần nộ tâm tình, tại trong lòng của bọn hắn sinh sôi, có thể đối mặt quỷ dị này trận pháp, coi như là phần nộ, cũng đều vu sự vô bổ.

Ngày đầu tiên lúc, bọn hắn còn có thể đi nghỉ hết biện pháp oanh mở trận pháp, ngày hôm sau cũng là như thế, có thể cho đến đi qua năm ngày về sau, khi bọn hắn bốn phía rút cuộc nghe không được tộc nhân kêu thảm thiết lúc, bọn hắn tuyệt vọng, trong thần sắc điên cuồng, thay thế hết thấy.

Bọn họ dung nhan già nua, năm ngày thời gian, tuế nguyệt chỉ lực xâm nhập, coi như là bọn họ là Nguyên Anh tu sĩ, có thể tại đây dạng trong năm tháng, cũng cuối cùng là không cách nào đi chống cự tuế nguyệt cải biến.

{lâm:lúc} ngày thứ sáu đã đến lúc, đột nhiên, Đông Lạc Thành sương mù, cuộn cuộn trong hướng ra phía ngoài khuếch tán, rất nhanh đấy, liền từ tràn ngập thành trì, biến thành vờn quanh, thành trì bên trong lại không có chút nào sương mù.

Có thể thấy rõ ràng, giờ phút này Đông Lạc Thành, một mảnh mục nát, cây cối, lá cây, hết thảy tồn tại, đều như cùng là đi qua mấy trăm năm thời gian, tàn xưa cũ.

Thành trì bên trong, có ba người, đúng là đông Lạc gia tộc tu vi cao nhất Tam đại trưởng lão, trong đó vị kia Tam trưởng lão sắc mặt tái nhợt, hắn bị nhốt thời gian dài nhất, giờ phút này sương mù vừa mới tán, hắn sững sờ một chút, mãnh liệt nhìn về phía bốn phía lúc, hô hấp lập tức dồn dập, trong mắt càng có hoảng sợ.

Hắn từ đầu đến cuối, đều cảm giác mình là ở Kim Quang Giáo thung lũng bên trong, có thể lại không biết, chiến trường sớm đã đổi đến nơi này.

Cùng lúc đó, hắn thấy được hai bên ngoài hai gia tộc Trưởng lão, ba người đều thấy được lẫn nhau, trong trầm mặc ngẩng đầu, nhìn về phía giờ phút này từ bốn phía trong sương mù, đi ra Mạnh Hạo.

Đang nhìn đến Mạnh Hạo trong tích tắc, ba thân thể người có chút mơ hồ, nhưng lại cố nén đã khống chế Thuấn Di, hiển nhiên Mạnh Hạo dám đi ra, liền tuyệt đối không có khả năng không có chuẩn bị.

Mạnh Hạo nhìn qua Tam lão, tay phải nâng lên vung lên, lập tức bốn phía vòng tròn trong sương mù, phiêu trôi lên mấy trăm thân ảnh, đều là đông Lạc gia tộc tộc nhân, giờ phút này cả đám đều hôn mê, bị sương mù quần quanh tổng xuất.

Những thứ này tộc nhân xuất hiện, triệt để lại để cho cái này Tam lão đã mất đi Thuấn Di ý niệm trong đầu, những cái kia đều là tộc nhân của bọn hắn, bọn hắn không thể đi mạo hiểm.

Lẫn nhau đều tại trầm mặc.

“Có thể, sai tại các ngươi, ta như không ra tay, tất bị các ngươi chiếm đoạt, trên thực tế chiếm đoạt cũng không có gì, có thể thành ý của các ngươi, không đủ.” Mạnh Hạo chậm rãi mở miệng, nhìn qua Tam lão.

“Đông Lạc gia tộc tộc nhân, ta không có giết quá nhiều, đều ở đây trong, dùng cái này tàn thành, trao đổi a.” Mạnh Hạo nói xong, không lên tiếng nữa, chờ đợi Tam lão trả lời thuyết phục.

Đông Lạc gia tộc cái này ba người Nguyên Anh lão giả đáy lòng đáng ghét, nhìn nhau một cái về sau, vị kia Nhị trưởng lão cắn răng một cái, gật đầu mở miệng.

“Việc này đã như thế, lời ngươi nói hết thảy đều có đồng ý hay không, Chỉ là. . .” Hắn lời nói còn chưa nói xong, mắt thấy Mạnh Hạo ánh mắt trông lại, giống như tại lắng nghe, đúng lúc này, đột nhiên, vị kia Tam trưởng lão, thân ảnh nháy mắt biến mất, Thuấn Di lúc giữa xuất hiện ở biên giới, nhìn kia bộ dạng, như muốn bỏ chạy.

Có thể tại Mạnh Hạo ánh mắt nhìn đi lập tức, vị kia thủy chung không nói tiếng nào đông Lạc gia tộc Đại trưởng lão, nhưng là trong mắt sát cơ lóe lên, thân thể trực tiếp mơ hồ, rõ ràng lúc, thành linh tại Mạnh Hạo sau lưng, tay phải nâng lên, mang theo một cỗ oán độc, bỗng nhiên đã rơi vào Mạnh Hạo trên người.

Nổ vang quanh quần, Đại trưởng lão trước người Mạnh Hạo, thân thể trực tiếp tan vỡ, nhưng lại hóa thành đại lượng sương mù, tiêu tán ra.

Ngay sau đó, Tam trưởng lão chỗ đó, thân thể một cái chớp mắt tới gần sương mù, không phải muốn chạy trốn, mà là tay phải nâng lên bấm niệm pháp quyết chỉ một cái, lập tức toàn thân hấn vù vù lúc giữa, sau lưng huyền hóa ra rồi một cái đại thủ, mãnh liệt xâm nhập trong sương mù, thu hồi lúc, bàn tay này trong cầm lấy một người.

Lại cũng là Mạnh Hạo!

“Chết cho ta! !” Tam trưởng lão một tiếng gầm nhẹ, oanh một tiếng, đại thủ gắt gao cầm chặt, có thể. . . Theo nổ vang truyền ra, bị bàn tay này bắt lấy Mạnh Hạo, thân thể tan vỡ, đã trở thành sương mù.

Tam trưởng lão biến sắc, cùng nhau biến hóa, còn có vị đại trưởng lão kia, còn có lời nói nói đến một nửa Nhị trưởng lão, ba người này giờ phút này nội tâm toàn bộ lộp bộp một tiếng.

Bọn hấn lúc trước thông qua ánh mắt, đã xác định kế hoạch này, nhưng hôm nay hay vẫn là thất bại, càng là tại đây một cái chớp mắt, bốn phía trong sương mù, thành linh đi ra hơn mười thân ảnh, cái này hơn mười thân ảnh, đều là Mạnh Hạo!

Giống như đúc, đang đi ra lúc, đều mang theo lạnh lùng, nhìn qua ba người.

“Kim Quang Giáo lão tổ, ngoại trừ trận pháp, người có dám hay không cùng bọn ta bất kỳ người nào một trận chiến!” Đông Lạc gia tộc Tam trưởng lão, giờ phút này then quá hoá giận, mấy ngày này đến biệt khuất, tại thời khắc này bộc phát, dùng kia Nguyên Anh tu vi, nói ra lời này, bản thân đã là giận dữ vô lực biểu hiện.

“Không dám. . .” Nơi đây hơn mười Mạnh Hạo, một cái trong đó ho khan một tiếng, có chút ngại ngần mở miệng.

Hấn lời nói vừa nói xong, nháy mắt Nhị trưởng lão liền xuất hiện, một kích mà qua, thân ảnh tan vỡ đã thành Hắc Vụ, có thể ngay sau đó. . . Trong sương mù lần nữa đi ra hơn mười Mạnh Hạo.

Cảm giác vô lực, từ nơi này Tam lão đáy lòng càng phát ra nồng hậu dày đặc.

“Ba vị tiền bối, các người như vậy không tốt sao, văn bối là thành tâm cùng các người thương lượng giải quyết vấn đề biện pháp.”

“Đông Lạc gia tộc tại Mặc Thổ danh khí không nhỏ, cho dù tại Cửu Minh trong thuộc về mặt lưu, có thể như tộc nhân trong vòng một đêm toàn bộ tử vong, việc này truyền đi cũng không tốt.”

“Kính xin ba vị tiền bối cho phép, đem thành trì này cho văn bối a.” Nói chuyện đấy, là cái này hơn mười người Mạnh Hạo một cái trong đó, mang theo ngại ngần, hình như có chút ít xin lỗi mở miệng.

Có thể tại lời nói truyền ra lúc, bị sương mù quần quanh đông Lạc gia tộc mấy trăm tu sĩ, nhưng là thân thể đều run rẩy thoáng một phát, có sương mù quần quanh tại trên cổ của bọn hấn.

351. Chương 351: Kiềm Tước Thành!

Đông Lạc Thành ba vị Nguyên Anh Trưởng lão, giờ phút này nghiêng rằng nghiêng lợi, nhưng lại chỉ có thể trầm mặc, tại đây sương mù bên ngoài, mấy ngày nay thủy chung không có ly khai mấy trăm tán tu, giờ phút này cũng đều thấy được một màn này, nguyên một đám thần sắc cổ quái, nhưng không hèn mà cùng đây, đối với Mạnh Hạo nơi đây, sinh ra mãnh liệt hơn kiêng kỵ.

“Này thành cho ngươi, đem ta đông Lạc gia tộc tất cả mọi người buông ra a!” Hồi lâu, đông Lạc gia tộc Đại trưởng lão, thở dài một tiếng, chậm rãi mở miệng.

Nơi đây hơn mười người Mạnh Hạo, đồng thời mỉm cười, không nói gì, cũng không có thả người, chẳng qua là nhìn về phía cái này Nguyên Anh Tam lão.

Trong mắt hắn, nhìn không tới đối với Nguyên Anh tu sĩ tôn kính, Mạnh Hạo cũng không cần phải đi tôn kính Nguyên Anh tu sĩ, năm đó ở vắng sinh ngoài động, Mạnh Hạo cùng hơn mười người kia một trận chiến về sau, đối với Nguyên Anh, hắn đã không có gì cảm giác thần bí.

Quan trọng nhất là, Mạnh Hạo có nhất định được nắm chắc, mang lên trên huyết sắc sau mặt nạ, chính mình tuy nói cùng Nguyên Anh còn có chênh lệch, có thể chênh lệch này, lại sẽ không lớn đến làm ình tại Nguyên Anh tu sĩ trước mặt, không có lực phản kích.

Đại trưởng lão trầm mặc một lát, cười thầm một tiếng, tay phải nâng lên trực tiếp tại ngực võ, toàn bộ người chấn động lúc, liên tục phun ra ba ngụm máu tươi, mỗi một ngụm máu tươi phun ra, khí tức của hắn đều hư yếu một ít, cái thứ ba máu tươi phun ra về sau, một thân tu vi chỉ còn lại có non nửa.

Tuy nói hay vẫn là Nguyên Anh, nhưng trên thực tế chiến lực, cùng Kết Đan Đại viên mãn, cũng đều không sai biệt nhiều, thương thế như vậy, cần mấy tháng mới có thể khôi phục triệt để.

Nhị trưởng lão trầm mặc, thầm than một tiếng, hắn biết rõ hôm nay chỉ có thể làm như vậy đi, không có lựa chọn khác, giờ phút này tay phải nâng lên tùy theo một chuồng, phun ra mấy ngụm máu tươi, thần sắc có chút uể oải.

Tam trưởng lão chỗ đó gắt gao nhìn Mạnh Hạo liếc, thở sâu. Giống nhau đã thương bản thân. Theo máu tươi phun ra. Tu vi ngã xuống.

“Như vậy, ngươi có thể yên tâm?” Đại trưởng lão lau đi khóe miệng máu tươi, lạnh giọng mở miệng.

Hơn mười người Mạnh Hạo thân ảnh một cái trong đó, giờ phút này lộ ra ngại ngùng đáng tươi cười, gật đầu lúc phải tay tại trên túi trữ vật võ, cái võ này phía dưới, lập tức vị đại trưởng lão kia hai mắt nháy mắt lộ ra tinh mang, mãnh liệt mở to miệng. Nhổ ra một đám quang.

Đây là Nguyên Anh ánh sáng, cùng đan khí tương tự, nhưng ở trình độ lên, nhưng là một trời một vực, Nguyên Anh ánh sáng nháy mắt xuất hiện, này lộ sắc mặt, lại vượt qua Thiên Địa bất luận cái gì tự nhiên xuất hiện hồng mang, không đậm đặc, nhưng lại mang theo sáng bóng, sau khi xuất hiện nháy mắt hiển lộ tại Mạnh Hạo trước người. Mãnh liệt tản ra lúc, một mảnh màu đỏ quang bao trùm nơi đây hết thấy.

Hào quang chẳng qua là trong nháy mắt liền biến mất. Theo hào quang biến mất, là trước kia đang muốn đập túi trữ vật Mạnh Hạo, còn có bốn phía tất cả cùng hắn giống như đúc thân ảnh.

Những thứ này thân ảnh toàn bộ biến mất, từng cái tan vỡ, duy chỉ có đáng tiếc tan vỡ không phải huyết nhục, như trước hay vẫn là sương mù.

Một màn này, lập tức lại để cho Tam lão sắc mặt lần nữa khó nhìn lên, bọn hắn đã dùng hết hết thấy có thể nghĩ đến phương pháp xử lý, có thể cái này Kim Quang Lão Tổ cẩn thận cùng gian trá, khiến cho bọn hắn lần lượt thất bại.

“Có thể đập túi trữ vật đấy, nhất định không phải là chân thân, bởi vì phân thân của ta, tại ba vị tiền bối trong mắt, là hư ảo đấy, cho nên vừa rồi đạo kia phân thân, lại để cho tiền bối tưởng rằng tại hạ chân thân, đây là vãn bối sai.” Mạnh Hạo thanh âm từ trong sương mù truyền ra lúc, sương mù cuộn cuộn, thân ảnh của hắn cất bước đi ra.

Phất tay, mấy trăm giọt nước thuốc bay ra, phát ra âm u mang, thẳng đến cái này bốn phía mấy trăm đông Lạc gia tộc tộc nhân mà đi, từng cái rơi vào bọn hắn mi tâm, thẩm thấu tiến vào thân thể.

“Loại độc này không có gì, không bị thương tính mạng, không tổn hại tu vi, đầu là tại hạ vì đề phòng mà thôi.” Mạnh Hạo mỉm cười, thân thể một bên về sau, lập tức hắn vị khí bên người cuộn cuộn, xuất hiện một con đường, nổi thẳng ngoại giới, cùng lúc đó, cái kia mấy trăm cái đông Lạc gia tộc tu sĩ, thân thể cũng đều bị sương mù buông ra, theo thông đạo tổng xuất.

Đông Lạc gia tộc cái này ba người Nguyên Anh Trưởng lão, giờ phút này sắc mặt khó coi, nhìn qua lần này duy vừa đi ra khỏi Mạnh Hạo, nhưng lại nhìn không thấu rút cuộc là chân thân hay vẫn là phân thân.

Trong trầm mặc, Tam lão cất bước đi ra, khi đi ngang qua Mạnh Hạo bên người lúc, Mạnh Hạo như trước mỉm cười, Đại trưởng lão bước chân {ngừng lại:một trận}, nhìn về phía Mạnh Hạo.

”Người có thể phóng tâm, này thành đã nói cho người, ta đông Lạc gia tộc sẽ không lại muốn, hôm nay cái này chiến loạn thời điểm, ta đông Lạc gia tộc vốn cũng ý định nếu thật không thể địch lại được, liền lựa chọn quy ẩn.

Bất quá, như tộc nhân của ta, bởi vì người độc xảy ra điều gì ngoài ý muốn, lão phu ba người, mặc dù là chết, này sinh cũng muốn tiêu diệt người!” Đại trưởng lão rất nghiêm túc mở miệng, nói xong tay áo hất lên, quay người rời đi.

Mạnh Hạo như trước mỉm cười, nhìn xem mọi người sau khi rời đi, hần bỗng nhiên tay phải nâng lên, trong tay chẳng biết lúc nào nhiều hơn Lý gia lão tổ, hầu như vừa mới đem Lý gia lão tổ tế ra, bầu trời xanh vạn dặm ở bên trong, một đạo thiểm điện đột nhiên xuất hiện, oanh thoáng một phát đập vào Lý gia lão tổ hồn Thượng.

“Lão phu nguyện rửa người giết thiên đạo...” Lý gia lão tổ kêu thảm thiết, phần nộ đến cực điểm chữ bởi truyền ra lúc, còn chưa nói xong, Mạnh Hạo lại đem Lý gia lão tổ thu hồi.

Cùng một chỗ động tác nước chảy mây trôi, rất là thuần thực.

Mà giờ khắc này đi ra sương mù bên ngoài ba vị Nguyên Anh Trưởng lão, nhưng là mãnh liệt quay đầu lại, bọn hắn đã nhận ra vừa rồi đột nhiên xuất hiện sét, cũng nhìn thấy Mạnh Hạo động tác, giờ phút này sắc mặt lần nữa âm trầm xuống, chẳng qua là đáy lòng, nhưng đều là thở dài.

Bọn hắn hôm nay đã minh bạch, lúc này đây đi ra đây, mới phải đối phương chân thân.

Đông Lạc gia tộc di chuyển rồi, toàn cả gia tộc, mấy trăm tộc nhân, đi sạch sẽ, triệt triệt để để, đã đi ra chỗ này từng đã là Đông Lạc Thành.

Không biết đi nơi nào, chỉ biết là đông Lạc gia tộc tại mấy ngày về sau, tuyên cáo rời Mặc Thổ, rời khỏi Cửu Minh.

Việc này tại thời gian rất ngắn, như một cuộc như gió bão quét ngang toàn bộ Mặc Thổ, Kim Quang Lão Tổ danh hào, theo một trận chiến này, triệt để quét khỏi!

Lấy đông Lạc gia tộc mà thay thế, Đông Lạc Thành đổi tên Kiền Tước Thành, việc này oanh động Mặc Thổ, nhao nhao tìm hiểu kỹ càng quá trình, có thể bất kể như thế nào, Kim Quang Giáo, thông qua một trận chiến này, triệt để đứng vững vàng bước chân.

Theo bốn phía bát phương càng nhiều nữa tán tu dừng mãnh vào Kiền Tước Thành, thời gian dần qua, Kim Quang Giáo thế lực, đã phát triển đã đến hơn một ngàn năm trăm Nhân, so với lúc trước đông Lạc gia tộc, ngoại trừ thiếu khuyết Nguyên Anh lão tổ bên ngoài, phương diện khác cũng mạnh hơn một ít.

Thành trì càng là một lần nữa tu kiến, cùng lúc trước Đông Lạc Thành phong cách bất đồng, một lần nữa tu kiến Kiền Tước Thành, có nồng đậm Anh Vũ đặc sắc, cái kia chính là tạp!

Các loại lộn xộn, thành trì cũng tốt, hộ thành trận pháp cũng thế, hết thấy hết thấy, tại Mạnh Hạo bế quan trước giao cho Anh Vũ đi giải quyết về sau, mà bắt đầu hướng về tạp phương hướng nghiêng rồi.

Về phần nhánh mây, cũng bị Mạnh Hạo chủng tại rồi nơi đây, đã trở thành này thành hằng ngày phòng hộ một bộ phận. Nhưng phạm là gia nhập Kim Quang Giáo tu sĩ. Đều có được ở tại thành trì bên trong tư cách.

Trên thực tế. Nơi đây nói là thành trì, nhưng bởi vì Kim Quang Giáo không phải gia tộc, cho nên nơi đây dần dần đã không còn là thành trì, mà là Kim Quang Giáo sơn môn!

Một con suối, bị Mạnh Hạo từ phụ cận dòng sông trong đưa tới, hóa thành đầm nước, đầm nước dưới có đan dược, khiến cho nước suối đã thành nước thuốc. Đã trở thành giáo phái Chi căn bản.

Lá xanh trần pháp, lúc trước lại để cho Anh Vũ có chút đầy bụi đất, vì vậy tại trở thành thành trì chủ nhân về sau, nó lại không có đem bị phá hủy, mà là nghĩ biện pháp chữa trị về sau, khiến cho trần pháp này còn có thể triển khai uy lực.

Chẳng qua là màu sắc... Biến thành hỗn tạp.

Về phần thành trì bên trong, hay vẫn là bảo lưu lại lúc trước phong cách, chia làm ba tầng, giờ phút này tại đây tầng thứ ba ở bên trong, chỉ có một gian phòng bỏ. Phòng bỏ bên trong Mạnh Hạo khoanh chân ngồi xuống, ở trước mặt của hắn. Để đó một cái màu đen tiểu bình, đúng là từ đầu to chỗ đó đạt được đấy, thứ tư Sơn Âm phủ Nhất Mạch vật truyền thừa.

Mấy ngày này, Mạnh Hạo thủy chung đang nghiên cứu vật ấy, hắn đều muốn có được đầu to tốc độ, càng là đối với cái kia cùng loại vung đầu thành bình thủ đoạn, rất có hứng thú.

“Rong huyết chợt hiện...” Mạnh Hạo nhẹ giọng mở miệng, tay phải ở đằng kia tiểu bình Thượng vuốt phẳng, suy tư về trong óc hiện ra một cái đến từ cái này tiểu bình bên trong ghi chép thần thông.

“Dùng rong huyết chi lực, triển cố gắng hết sức nhanh chóng chi đỉnh phong.” Mạnh Hạo hai mắt chớp động, tay trái nâng lên sờ lên mi tâm, tại đó có Côn Bằng lân phiến, nhưng này lân phiến, Mạnh Hạo thủy chung không cách nào đem lực lần nữa triển khai.

Mấy ngày về sau, {làm:lúc} đầu to cẩn thận từng li từng tí đưa tới một quả ngọc giản lúc, Mạnh Hạo đã xong tu hành máu nhảy chợt hiện, tiếp nhận ngọc giản, Linh thức xem xét về sau, hắn hai mắt lộ ra một đám tinh mang.

“Thánh tuyết thành...” Mạnh Hạo nhẹ giọng mở miệng, nhìn xem trong tay ngọc giản, khóe miệng lộ ra một vòng mỉm cười.

Hắn mấy ngày này lại để cho đầu to đi tìm hiểu, toàn bộ Mặc Thổ, địa phương nào có tuyết hàn tâm, này tâm cho dù ít thấy, có thể lại không phải truyền thuyết chi vật, cho nên đầu to tìm hiểu về sau đã tìm được đáp án.

Tuyết hàn tâm, tại toàn bộ Mặc Thổ, chỉ có một địa phương có được, cái kia chính là chín thành trong liên minh Thánh tuyết thành!

Này thành thuộc về hàn Tuyết gia tộc, gia tộc này thực lực, so với đông Lạc gia tộc mạnh hơn rồi rất nhiều, có được Trảm Linh lão tổ tồn tại, mà lại tại nhiều năm trước, gia tộc này đã từng là Cửu Minh đứng đầu, có được ba vị Trảm Linh lão tổ!

Đầu chẳng qua hiện nay xuống dốc, Trảm Linh lão tổ chỉ còn lại có một người, mà lại nghe nói là trì hoãn sinh cơ, đơn giản không thể xuất hiện, đã trở thành hàn Tuyết gia tộc đạo bao hàm.

Mà Hàn Tuyết tâm, chỉ có gia tộc này dòng chính huyết mạch truyền nhân, mới có thể bị truyền thụ tế luyện phương pháp, hơn nữa quan trọng nhất là, bất kỳ một cái nào Hàn Tuyết tâm, chỉ có tại vừa mới bị tế luyện ra cái kia một cái chớp mắt, mới có thể nhận chủ, mà một khi nhận chủ, không thể cải biến, chủ chết tâm diệt.

Mạnh Hạo buông ngọc giản, Hàn Tuyết tâm liên quan đến hắn Độ Kiếp sự tình, hắn tình thế bất buộc, trầm ngâm khoanh khắc, Mạnh Hạo đứng lên, cất bước lúc giữa đi ra phòng bỏ lúc, nhìn xem toàn bộ thành trì bên trong đủ mọi màu sắc, hỗn tạp một mảnh, đã cảm thấy có chút quang mắt.

Giữa không trung Anh Vũ, đang tại hưng phấn bay múa, nó đi theo phía sau ba con uể oải xích tước, mơ hồ có thể nghe được bốn phía có hô to truyền ra, la lên tự nhiên là tin Ngũ Gia, được Vĩnh Sinh đích thoại ngữ.

Về phần Bì Động, thì là đối với giáo phái bên trong hơn một nghìn Nhân, đã bắt đầu nó chờ mong đã lâu tư tưởng giáo dục, giờ phút này hắn đang nghiêm túc nhìn xem một người Trúc Cơ Kỳ tu sĩ, không để ý tới đối phương run rẩy thân thể cùng tuyệt vọng biểu lộ, mà là mang theo sung mãn nhiệt tình, đi cùng đối phương nói qua phát sinh ở rất nhiều rất nhiều năm trước một lần hoàng hôn xinh đẹp.

Mạnh Hạo nhìn sau nửa ngày, thở dài, hắn cảm thấy tòa thành trì này bên trong tu sĩ, đã bị Anh Vũ cùng Bì Động triệt để cải biến, trầm ngâm ở bên trong, hắn thân thể nhoáng một cái, hóa thành cầu vòng, nhảy

mất đi xa.

Anh Vũ nhìn trộm nhìn nhìn, phát hiện Mạnh Hạo sau khi rời đi, lập tức tinh thần vô cùng phấn chấn.

”Cuối cùng rời đi, hắc hắc, từ giờ trở đi, Ngũ Gia muốn triển khai kế hoạch đã lâu đại sự, đến đến đến, chúng tiểu nhân, Ngũ Gia dạy các ngươi thứ hai Tiên Trận, Tru Tiên Trận!

Trận pháp này kinh Thiên động Địa, là Ngũ Gia tự nghĩ ra đấy, tại triển khai lúc, một chút cũng không nguy hiểm, tuyệt đối sẽ không xúc phạm tới chính mình, Ngũ Gia tuyệt đối không có bị chính mình trận pháp làm chết qua chín lần, cho nên các ngươi yên tâm đi!” Anh Vũ vỗ ngực, kích động lớn tiếng gào rú.

352. Chương 352: Mặc Thổ Chi Loạn!

Mặc Thổ bầu trời, giờ phút này là hoàng hôn, Mạnh Hạo thân ảnh tại không trung gào thét mà qua, tốc độ cực nhanh, hóa thành một đạo thanh sắc sao băng, thẳng đến xa xa.

Đây là hắc ly khai Đông Lạc Thành ngày thứ bảy, dựa theo ngọc giản bên trên địa đồ, Mạnh Hạo không có ngừng, một mực chạy đi, dù sao Mặc Thổ ít thấy cái loại này phạm vi lớn Truyền Tống Trận, làm cho đi bất kỳ địa phương nào, đều cần dùng bản thân tốc độ đi chạy đi.

Trong bảy ngày, khi thì có tia chớp rơi xuống, tại Lý gia lão tổ kêu thê lương thảm thiết ở bên trong, Mạnh Hạo lông tóc không tổn hao gì, giờ phút này, hắc phía dưới là một mảnh phế tích, cái này phế tích đã từng là một chỗ Mặc Thổ tiểu thể lực, hôm nay bị ngọn lửa đốt cháy, tại không trung lúc, Mạnh Hạo lơ mơ có thể chứng kiến trong ngọn lửa tồn tại không ít thi thể.

Đây là Mạnh Hạo tại đây bảy ngày, thấy thứ năm chỗ phế tích, trong trầm mặc, hắc vừa muốn bay vọt nơi đây, bỗng nhiên hừ lạnh một tiếng, ánh mắt lộ ra hàn mang, tay phải nâng lên hất lên, lập tức từ đại địa đột nhiên bay ra ngoài một thanh phi kiếm, trong chớp lát liền ngừng lưu tại Mạnh Hạo thân thể ngoài mười trượng hơn.

“Ra tay!” Mặt đất phế tích ở bên trong, lập tức có người âm lãnh dẫn âm, sau đó trực tiếp xuất hiện bảy tám đạo cầu vồng, thẳng đến không trung Mạnh Hạo mà đến, cái này bảy tám người trong, có một cái Kết Đan hậu kỳ, còn có hai người là Kết Đan trung kỳ, còn lại đều là Kết Đan sơ kỳ, như vậy tám người đội ngũ, thả tại bất kỳ địa phương nào, đều quyết không có nhỏ nhìn, giờ phút này toàn bộ bay ra lúc, lập tức khí thế động trời.

Chẳng qua là, ngoại trừ vị kia Kết Đan hậu kỳ tu sĩ bên ngoài, những người khác đều là hai mắt vô thần, tu vi tuy mạnh, có thể thực hiện động nhưng có chút cứng ngắc, như là Khô Lỗi.

Bọn hắc nháy mắt tới gần Mạnh Hạo lúc, tám người đồng thời ra tay, Pháp bảo cùng với thuật pháp trực tiếp biến ảo, đã trở thành đủ mọi màu sắc, càng có phi kiếm bảo bình chỉ vật bao phủ. Mắt thấy muốn tới gần Mạnh Hạo thời gian. Mạnh Hạo nhíu mày. Huyết Băng chợt hiện chỉ thuật nháy mắt dưới đáy lòng vận chuyển, thân thể một cái chớp mắt như là biến mất, xuất hiện lúc, đã ở rồi mọi người bên ngoài.

Đây không phải Thuần Di, có thể cự ly ngắn lúc, tốc độ lại cực kỳ kinh người.

Nổ vang quanh quẩn, tại Mạnh Hạo biến mất nháy mắt, lúc trước hắc chỗ địa phương. Đã bị tám người này liên thủ oanh kích, càng là từ đại địa trực tiếp dâng lên một đạo cột sáng, cái này cột sáng vị trí, cũng chính là lúc trước Mạnh Hạo chỗ địa phương.

Mạnh Hạo thân sắc trầm xuống, những người này ra tay chính là sát cơ, mà chính mình rất xác định, tại hôm nay lúc trước, chưa bao giờ thấy qua những người này.

“Mặc Thổ, đã loạn đã đến loại trình độ này đến sao.” Mạnh Hạo nhíu mày, đúng lúc này. Tám người kia cũng đều đã nhận ra Mạnh Hạo biến mất, chợt xoay người thời gian. Ngay ngắn hướng nhìn về phía Mạnh Hạo, vị kia Kết Đan hậu kỳ tu sĩ hừ lạnh một tiếng, ánh mắt lộ ra một vòng dữ tợn.

“Chính là một cái Kết Đan trung kỳ, thuật pháp cũng là không ít, bất quá nếu như gặp ta, người liền ngoan ngoãn trở thành của ta Khôi Lỗi tốt rồi, hơn nhiều người cái này Khôi Lỗi về sau, ta tại Mặc Thổ tự bảo vệ mình chi lực, lại có thể nhiều đi một tí.” Cái này Kết Đan hậu kỳ tu sĩ tay phải nâng lên vung lên, lập tức bốn phía bảy người khác, mang theo chết lặng vô thần, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Mạnh Hạo phải mắt lập tức chớp động mấy cái, trong cơ thể tu vi phân ra một ít dung nhập mắt phải bên trong, trong chớp lát trước mắt hần thể giới bỗng nhiên biến đổi, tại đây Tiên Đồng Thuật xuống, Mạnh Hạo lập tức thấy được cái kia vọt tới bảy Kết Đan tu sĩ trên thân thể quần quanh lấy đại lượng sợi tơ, mà những thứ này sợi tơ toàn bộ đều nắm giữ ở tối hậu phương cái vị kia Kết Đan hậu kỳ tu sĩ trong tay.

Dường như những người khác đều đã trở thành con rối, bị hần làm cho điều khiển, như là Khôi Lỗi.

Mắt thấy những người này cấp tốc mà đến, Mạnh Hạo tay phải nâng lên, vạch phá đầu ngón tay, máu tươi đi ra lúc, mang theo âm lãnh, chỉ về phía trước, cái này chỉ một cái phía dưới, lập tức thể giới đã trở thành huyết sắc, nổ vang thanh âm một cái chớp mắt động trời, một cổ nồng đậm Huyết Khí nháy mắt khuếch tán, hóa thành một cổ trùng kích, thẳng đến phía trước tiến đến bảy người tu sĩ.

Oanh long long trong nổ vang, Huyết Khí như rồng, chấn động hư vô, cái kia bảy người tu sĩ toàn bộ phun ra máu tươi, thân thể lung la lung lay rút lui lúc, ở đằng kia Kết Đan hậu kỳ tu sĩ biến sắc nháy mắt, Mạnh Hạo thân thể một bước phóng ra, Huyết Băng lờ lờ ra hiện, lóe lên phía dưới, xuất hiện ở vị kia Kết Đan hậu kỳ tu sĩ bên người, không chần chờ chút nào cùng thương cảm, Mạnh Hạo tay phải máu chỉ, đặt tại rồi cái này tu sĩ mi tâm.

Chỉ một cái rơi, Huyết Khí nháy mắt dừng mãnh vào cái này tu sĩ trong cơ thể, khiến cho toàn thân hần run rẩy, gân xanh cổ lầy, hai mắt trực tiếp tơ máu, thân thể run rẩy vài cái về sau, oanh một tiếng tan vỡ nổ bung.

Mạnh Hạo tay áo hất lên, huyết nhục không có chút nào rơi vào hần thân, giết chết một cái Kết Đan hậu kỳ, nước chảy mây trôi, gọn gàng, theo vị này Kết Đan hậu kỳ tu sĩ tử vong, bốn phía bảy người khác, cũng đều thân thể run lên, nguyên một đám thất khiếu chảy máu, nhao nhao khí tuyệt.

Mạnh Hạo nhíu mày, đem những người này túi trữ vật thu hồi, một trận chiến này có chút không hiểu thấu.

“Xem ra giờ phút này Mặc Thổ, mỗi người cảm thấy bất an, nếu có lạc đàn chỉ nhân, lại cảm thấy bản thân đầy đủ cường đại, như vậy không cần bất luận cái gì lý do, cần chẳng qua là đối phương tử vong, có thể trở thành lại để cho bản thân lớn mạnh chất dinh dưỡng.” Mạnh Hạo thân thể nhoáng một cái, đã đi ra nơi đây, hướng về Thánh tuyết thành phương hướng bay nhanh.

“Hy vọng Thánh tuyết thành hàn Tuyết gia tộc không có xuất hiện quá biến hóa lớn, bằng không mà nói, bởi vì chỉ có bọn hần mới có thể luyện ra tuyết hàn tằm, kế hoạch của ta sẽ thất bại.” Mạnh Hạo rõ ràng cảm nhận được Mặc Thổ hỗn loạn, đi về phía trước tốc độ nhanh hơn.

Mấy ngày về sau, một chỗ dãy núi khu vực, nổ vang thanh âm quanh quẩn, Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra sát cơ, chung quanh hần có hơn mười tu sĩ mang theo chém giết mà đến, Mạnh Hạo những nơi đi qua, đầu người bay múa, một đường trực tiếp đánh tới, ước chừng một nén nhang về sau, Mạnh Hạo lúc rời đi, phiến khu vực này tu sĩ, đã triệt để tử vong.

Giết những người này, là bởi vì mấy ngày trước, Mạnh Hạo lấy ra đan dược nuốt vào, khôi phục đoạn đường này bay nhanh chạy đi tu vi lúc, một màn kia bị một người tu sĩ chứng kiến, vì vậy đưa tới những thứ này phụ cận tu sĩ tham lam.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đảo mắt trôi qua hơn phân nửa tháng, Mạnh Hạo một mình một người đi về phía trước, gặp được các loại nguy cơ sự tình không ít, đến cuối cùng, hần dứt khoát dùng máu tanh thủ đoạn, nhưng phạm là gặp được trêu chọc chính mình chỉ nhân, giết chết sau lấy đầu lâu, dùng thuật pháp lại để cho kia trôi lơ lửng ở về sau, một đường giết, người một đường đầu.

Đến cuối cùng, theo đầu người số lượng càng ngày càng nhiều, phía sau của hần, nổi lơ lửng mấy chục khối đầu lâu, những thứ này đầu lâu có đã héo rũ, có còn có không nhiều lắm máu tươi nhỏ.

Loại phương thức này, rút cuộc chán nhiep rồi không ít bọn đạo chích thể hệ, mới khiến cho Mạnh Hạo nơi đây an tĩnh rất nhiều, hầu như rất ít còn có người đến trêu chọc.

Mặc dù là thật có lòng tư tu sĩ, chứng kiến những cái kia đầu lâu thê thảm về sau, đều nhao nhao bỏ đi ý niệm trong đầu.

Lại qua mấy ngày, Mạnh Hạo từ Đông Lạc Thành ly khai, hôm nay đã có tầm một tháng, hần hủ như đi ngang qua rồi Mặc Thổ, trên đường đi thấy được Mặc Thổ đại loạn, đó là tu sĩ không có trật tự điên cuồng, đó là theo Mặc Thổ cung đại quân cùng Cửu Minh triển khai một lần lại một lần đại chiến về sau, phóng thích chiến hỏa.

Loại này đại loạn, là một loại càng thêm ** mạnh được yếu thua, không cần che giấu, không cần đi cố kỵ, chỉ có cường giả mới có thể sinh tồn, kẻ yếu chính là muốn vì cường giả phục vụ.

Cửu Minh chín thành, trong một tháng này, chỉ còn lại có bốn tòa tồn tại, mất khác hoặc là che diệt, hoặc là quy thuận Mặc Thổ cung, hoặc là chính là lựa chọn di chuyển tị nạn, đối mặt có tây mặc tu sĩ tương trợ Mặc Thổ cung, Cửu Minh rất khó đối kháng.

Càng là tại hôm qua, Mạnh Hạo nghe nói Mặc Thổ cung vây khốn Thánh tuyệt thành sự tình, việc này lại để cho Mạnh Hạo đầy lòng trầm xuống.

“Hy vọng Thánh tuyệt thành không ngại.” Mạnh Hạo lắc đầu, đi về phía trước vận tốc độ nhanh hơn, dựa theo phán đoán của hần, dùng tốc độ của mình, còn có hai ngày thời gian, có thể tiếp cận Thánh tuyệt thành phạm vi.

Đang đi về phía trước lúc, dần dần hoàng hôn hàng lâm, đại địa đã không hề hoàn toàn là đen kịt, mà là xuất hiện nhàn nhạt màu trắng, đây không phải là màu trắng bùn đất, đó là tuyết.

Bốn phía nhiệt độ cũng đều thấp xuống rất nhiều, xuất hiện hàn khí, hô hấp lúc nhổ ra khí tức, cũng có thể rõ ràng có thể thấy được, bạch mang một mảnh.

Thậm chí thổi tới gió, cũng cũng dần dần đã có rét thấu xương chi ý, nhất là cái này hoàng hôn lúc, Mạnh Hạo thấy được tuyết.

Hần đã thật lâu không nhìn thấy tuyết, trong trí nhớ một lần cuối cùng, tựa hồ là năm đó Triệu quốc, trận kia trong gió tuyết, trong xe ngựa, cùng một cái Văn Sinh nói chuyện với nhau.

Bông tuyết bay xuống, Mạnh Hạo ở trên trời hành tẩu, không có đi ngăn cản bông tuyết vấy lên người, tùy ý bông tuyết tại trên gương mặt hòa tan, cảm thụ được trong đó băng hàn, cảm thụ được tuyết rét lạnh.

Không bao lâu, bỗng nhiên Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, nhìn về phía đại địa, tuyết trắng cả vùng đất, có một mảnh rừng rậm, trong rừng không có lá cây, khô khô trên nhánh cây, hôm nay dính đầy dày đặc tuyết đọng.

Mạnh Hạo thu hồi ánh mắt, đang muốn ly khai, bỗng nhiên thần sắc khê động, thân thể hàng lâm đại địa, không hề phi hành, mà là một thân thanh sam, đi ở trong tuyết, đi vào cái mảnh này trong rừng.

Rừng rậm ở chỗ sâu trong, giờ phút này có hai người tu sĩ, đầy người máu tươi, sắc mặt trắng bệch, bảo hộ lấy phía sau bọn họ một nữ tử, cô gái này thoát nhìn tuổi trẻ, ăn mặc một thân áo trắng, dung nhan cực kỳ xinh đẹp, nhưng hôm nay nhưng có chút chật vật, sắc mặt tái nhợt, càng có thê thảm. Tại trong tay của nàng, nâng một cái như băng tinh tằm, này tằm đang tại nhả tơ, tia hóa thành quang, bao phủ ba người tả hữu, có thể nhìn tằm bộ dạng, cũng đều uể oải, cũng kinh sắp chết héo.

Khi bọn hần bốn phía, bao quanh hơn một trăm đầu toàn thân phát ra hắc khí Sói, những thứ này Sói hai mắt là màu đỏ đầy, tại đây Sói về sau, đứng đầy một cái trên người có bút tranh tây mặc tu sĩ, đang mang theo tham lam, nhìn qua vị kia bạch y nữ tử.

“Đến từ tây mặc ti tiện Chi tu, các người sẽ không sợ ta hàn Tuyệt gia tộc Trảm Linh lão tổ sao!” Bảo hộ bạch y nữ tử hai người tu sĩ, một nam một nữ, giờ phút này nam tử kia nghiêm nghị mở miệng.

“Không nói trước người hàn Tuyệt gia tộc Trảm Linh lão tổ còn sống hay không, coi như là còn sống, hôm nay Thánh tuyệt thành, mới phải hần càng cần nữa coi trọng chiến trường, về phần nơi đây. . . Chẳng qua là một vị hàn Tuyệt gia tộc nhân mà thôi, sống hay chết, ai sẽ để ý.” Tây mặc tu sĩ nhàn nhạt mở miệng, thanh âm có chút khàn khàn.

Lời nói lúc giữa, hần tay phải vung lên, lập tức cái kia hơn một trăm đầu Hắc Lang mãnh liệt đập ra, thẳng đến tờ màn sáng mà đi, nổ vang thanh âm không ngừng truyền ra lúc, cái này tây mặc tu sĩ đều trong mắt lộ ra một vòng tham lam.

“Hàn Tuyết gia tộc, sửa lại máu vì tuyết các người, chẳng lẽ liền thật sự cho rằng, tây mặc sẽ đem các người quên đi sao?” Cái này tây mặc tu sĩ mỉm cười mở miệng, hai mắt thẳng nhìn chăm chăm vào bạch y nữ tử.

353. Chương 353: Đại Ti Long

Tây mặc năm đó nuôi dưỡng qua đệ nhất đệ yêu,, thể hệ đều xuất hiện Đại Ti Long Hàn Huyết gia tộc, tại hạ lúc còn rất nhỏ, liền nghe nói qua các người gia tộc truyền thuyết.” Tây mặc tu sĩ nhìn qua bạch y nữ tử, trong tươi cười mang theo dữ tợn, càng có một vòng tham lam, chậm rãi mở miệng.

“Có thể trở thành Đại Ti Long, đó là so với Đồ Đằng tu sĩ còn cường đại hơn tồn tại, đó mới là tây mặc đỉnh phong, mà ta. . . Hôm nay chẳng qua là tam giai tư Long mà thôi, có thể nếu có thể lấy được được các người Hàn Huyết gia truyền thừa. . . Trở thành Đại Ti Long, không phải là không có khả năng!”

“Hàn Tuyết san, người xem ta tế dưỡng những thứ này đệ yêu, như thế nào?” Cái này tây mặc tu sĩ hắc hắc cười cười, chung quanh hần Hắc Lang, nguyên một đám lập tức gầm nhẹ, trùng kích càng thêm hung mãnh.

Bạch y nữ tử thân thể bên ngoài màn sáng bắt đầu xuất hiện vỡ vụn, mặt nàng sắc mặt tái nhợt, khoe miệng đã tràn ra máu tươi, trong mắt lộ ra một vòng tuyệt vọng đồng thời, càng có kiên định.

“Một hồi các người không cần phải để ý đến ta, đi trước!” Nàng cắn răng, nhẹ giọng mở miệng lúc, kia bên người hai người tu sĩ, lập tức lo lắng, đang muốn nói chuyện, lại bị cái này bạch y nữ tử ánh mắt nghiêm khắc ngăn lại.

Đúng lúc này, những cái kia Hắc Lang ngay ngắn hướng gào rú, mỗi một cái thân thể đều nháy mắt bành trướng một ít, trùng kích phía dưới, màn sáng oanh một tiếng, vỡ vụn hơn phân nửa, nhìn kia bộ dạng, giống như lại trải qua một lần trùng kích, sẽ triệt để tan vỡ.

Nhưng lại tại những thứ này Hắc Lang muốn đánh tới nháy mắt, ở đằng kia tây mặc tu sĩ trong mắt tinh mang lóe lên lập tức, bỗng nhiên đẩy, tại đây trong rừng, truyền đến đập trên tuyết động tiếng bước chân.

Thanh âm này không phải rất rõ ràng, có thể nơi đây đều không phải phạm nhân, tiếng bước chân hầu như truyền đến lập tức, lập tức liền để cho bọn họ phát hiện, bạch y nữ tử cùng hần bên cạnh hai người tu sĩ, mãnh liệt ngẩng đầu nhìn lại lúc, vị kia tây mặc tu sĩ cũng nhíu mày. Nhìn sang.

Bọn hần lập tức chứng kiến. Ăn mặc một thân màu xanh trường bào. Khoác một đầu tóc dài màu đen, tướng mạo tuấn lãng, mang theo nho nhã khí tức, như là như thư sinh Mạnh Hạo, chậm rãi đi ra.

Dạng như vậy, giống như đi ở nhà mình trong hoa viên, dường như tại đây trong bóng đêm phần thưởng tuyết, dạo chơi đi tới. Nếu là trong tay lấy thêm lấy một cuốn sách, tức thì thư sinh cảm giác, sẽ nồng đậm đến mức tận cùng.

Tây mặc tu sĩ hai mắt có chút co rút lại, có chút nhìn không thấu Mạnh Hạo sâu cạn, tay phải nâng lên vung lên, lập tức phân ra bảy tám đầu Hắc Lang, mang theo gầm nhẹ, màu đỏ con mắt tràn ra hung mang, thẳng đến Mạnh Hạo chỗ đó mãnh liệt đánh tới.

Bạch y nữ tử thấy như vậy một màn, lập tức ánh mắt lộ ra không đành lòng. Có thể giờ phút này nàng toàn lực thôi phát tuyết hàn tầm, vô lực đi trợ giúp. Chỉ có thể trầm mặc.

“Bộ lông không tệ, nếu như Anh Vũ tại nơi này, sẽ phải ưa.” Mạnh Hạo nhìn thoáng qua đánh tới Hắc Lang, nhẹ giọng mở miệng, hần nhìn ra những thứ này Hắc Lang cũng không phải là pháp thuật hư ảo, mà là có đủ huyết nhục hung thú.

Chỉ có điều lại có một chút bất đồng, tựa hồ tồn tại một ít Đồ Đẳng chi lực, Mạnh Hạo còn là lần đầu tiên chứng kiến như vậy hung thú, nhất là số lượng nhiều, trọn vẹn hơn một trăm đầu, mỗi một cái đều có đủ có thể so với Trúc Cơ hậu kỳ thực lực.

Có thể nói nhóm người này Hắc Lang, nếu là đặt ở Nam Vực, cũng chính là một cỗ không kém thể lực.

“Có ý tứ.” Mạnh Hạo đi thẳng về phía trước, tay phải tại trên túi trữ vật vỗ, lấy ra một quả màu đỏ đan được, nhẹ nhàng nghiền một cái, đã thành bột phấn, bị hấn dùng tay áo hất lên, những thứ này bột phấn lập tức tán loạn ra.

Giờ phút này có gió thổi qua, bột phấn khuếch tán, cái kia bảy tám đầu đánh về phía Mạnh Hạo Hắc Lang, hầu như vừa mới cùng bột phấn đụng chạm, liền lập tức phát ra kêu thê lương thảm thiết, thân thể trong chốc lát huyết nhục mơ hồ, càng là mãnh liệt nổ bung, máu tươi đã trở thành màu đen về sau, lần nữa hướng ra phía ngoài tan vỡ.

Theo bột phấn tràn ra, càng nhiều nữa Hắc Lang kêu thảm thiết trong hư thối, thân thể nổ bung lúc, máu đen lần nữa tan vỡ, mặt đất tuyết, lây dính máu, trực tiếp phát ra hư thối hương vị, những thứ khác Hắc Lang, đụng phải những thứ này hắc dịch thể, lập tức thê lương gào rú, thân thể run rẩy, cũng chính là mấy cái thời gian hô hấp, liền lập tức lần nữa tan vỡ.

Như là phản ứng dây chuyền, Mạnh Hạo đi thẳng về phía trước, những nơi đi qua, tất cả Hắc Lang toàn bộ đều thê lương kêu thảm thiết, từng cái tan vỡ diệt vong, tràn ra máu đen trôi lơ lửng ở bốn phía, không ngừng mà tán loạn xuống, đã trở thành màu đen sương mù.

Những thứ này sương mù lên không, bao phủ ở giữa không trung lúc, trên mặt đất hơn một trăm đầu Hắc Lang, giờ phút này chỉ còn lại có non nửa, nguyên một đám kẹp lấy cái đuôi, run rẩy lui về phía sau, nhìn về phía Mạnh Hạo ánh mắt, mang theo trước đó chưa từng có hoảng sợ.

Một màn này, lại để cho bạch y nữ tử sửng sốt, lại để cho bên người nàng hai người tu sĩ sửng sốt, lại để cho cái kia tây mặc tu sĩ, cũng đứng ở chỗ đó.

“Cái này. . . Người. . .” Tây mặc tu sĩ toàn thân run rẩy, hai mắt như tê liệt, phát ra một tiếng phần nộ đến cực điểm gào rú, tại đây gào rú ở bên trong, trên mặt hấn gân xanh cổ lầy, trong mắt của hấn lộ ra hung tàn, hấn hai mắt một mảnh huyết hồng.

“Người muốn chết! !” Hấn gầm nhẹ trong tay phải vung lên, trong tay xuất hiện một khối màu đen Tăng Đá, đem tảng đá kia mãnh liệt bóp nát về sau, về phía trước vung lên, lập tức một cỗ khói đen xuất hiện, hóa thành một cái vòng xoáy.

“Cấp hai dị yêu Tích Long Thú, đi ra cho ta!” Lời nói lúc giữa, từng tiếng gầm nhẹ từ cái kia vòng xoáy bên trong truyền ra, ngay sau đó, một mảnh dài hẹp thân thể ước chừng có một trượng lớn nhỏ màu đỏ Tích Dịch, thành hình từ cái kia vòng xoáy bên trong lao ra, một cái, mười con, ba mươi đầu!

Tổng cộng ba mươi đầu như vậy màu đỏ Tích Dịch, nhao nhao xuất hiện lúc, tràn ra rồi kinh người khí thế, càng có đến từ chúng gào rú, tại đây một cái chớp mắt kinh Thiên động Địa.

Mạnh Hạo mắt lộ ra kỳ dị Chi mang, hấn đã sớm chú ý tới vị kia tây mặc tu sĩ có chút bất thường, cùng mình lúc trước gặp phải không giống với, trên người người này có hai cái Đồ Đẳng, một cái là Hắc Lang, một cái là Tích Dịch, hai cái này Đồ Đẳng nhìn như cùng với khác tây mặc tu sĩ Đồ Đẳng không có gì khác nhau, có thể tại Mạnh Hạo trong cảm giác, lại là có chút cảm giác nói không ra lời.

“Tiền bối, hấn là Tây Mặc Ti Long, Ti Long bản thân tu vi không cao, am hiểu tể dị yêu, sợ nhất chém đầu, người không cần đi để ý tới những cái kia dị yêu, chỉ cần giết người này, dị yêu liền tán!” Bạch y nữ tử giờ phút này nội tâm khẩn trương, nàng đã nhận ra Mạnh Hạo giống như đối với những con hung thú này lạ lẫm, gấp vội mở miệng.

“Tiện nhân, chờ ta giết chết rồi người này, lại tới thu thập người!” Tây mặc tu sĩ dữ tợn mở miệng, tay phải nâng lên chỉ một cái Mạnh Hạo, lập tức cái này ba mươi đầu màu đỏ Tích Dịch, phát cuồng giống như thẳng đến Mạnh Hạo phóng đi, miệng máu mở ra, càng có tanh hôi khí tức đập vào mặt.

Mạnh Hạo nhiều lần nhìn cái này màu đỏ Tích Dịch, lắc đầu về sau, tay phải nâng lên chỉ một cái không trung mây đen, lập tức cái này mây đen nổ vang, trong chớp lát thì có đại lượng Hắc Vũ rơi xuống, mưa một cái chớp mắt vậy khắp bốn phía, rơi vào những cái kia màu đỏ Tích Dịch trên người lúc, những thứ này Tích Dịch run rẩy phát ra âm thanh gào rú, thân thể của bọn họ mất thường có thể thấy được cấp tốc hư thối, cũng chính là mấy cái thời gian hô hấp, trăm triệu mây đen xuống, trăm triệu phạm vi, mặt đất tất cả Tích Dịch, toàn bộ đã trở thành hài cốt.

Mà Mạnh Hạo, một thân Thanh y, tóc dài, lạnh nhạt đứng ở Hắc Vũ ở bên trong, mưa không có rơi vào trên người hắn chút nào, một màn này, đã trở thành rung động, lại để cho cái kia tây mặc tu sĩ hít vào khẩu khí, lộ ra không cách nào tin cùng hoảng sợ.

“Người. . . Người là Đại Ti Long! !”

354. Chương 354: Hàn Tuyết San!

“Cái gì gọi là Đại Ti Long?” Mạnh Hạo đối với xưng hô thể này có chút lạ lẫm, mở miệng lúc, đã đi tới vị kia tây mặc tu sĩ trước mặt, người này run rẩy, mang theo kính sợ cùng khủng bố nhìn xem Mạnh Hạo.

Đại Ti Long là tây mặc trong Ti Long Nhất Mạch người mạnh nhất xưng hô, cùng cùng Đồ Đằng trời giống nhau, đại biểu đều là hai cái cực đoan cường giả danh xưng.

Một cái là tế tự rồi vượt qua mà yêu dị thú, một cái là nắm giữ năm cái trở lên Đồ Đằng, kia chính thức chiến lược, người phía trước Trảm Linh, người sau tiếp cận Trảm Linh.” Trả lời Mạnh Hạo đấy, không phải vị này giờ phút này đã run rẩy hoảng sợ tây mặc tu sĩ, mà là bạch y nữ tử Hàn Tuyết San.

Thân thể nàng bên ngoài màn sáng đã huỷ bỏ, cái kia uể oải Bất Chấn tâm, giờ phút này cũng bị nàng thu hồi.

Tại Mạnh Hạo quay đầu nhìn về phía cái này bạch y nữ tử lúc, nàng hạ thấp người cúi đầu.

“Hàn Tuyết gia tộc, Hàn Tuyết San, đa tạ tiền bối ân cứu mạng.” Bên người nàng cái kia hai cái vết thương chồng chất tu sĩ, cũng đều mang theo cảm kích nhìn về phía Mạnh Hạo, có thể âm thầm cảnh giác lại thủy chung tồn tại.

Dù sao Mạnh Hạo vừa rồi biểu hiện ra một màn, không chỉ là dọa sợ cái này tây mặc tu sĩ, cũng đưa bọn chúng hoàn toàn chấn nhiếp.

Phất tay, trên trăm Hắc Lang thể lương tử vong trở thành máu đen, huyết dịch tan vỡ hóa thành sương mù, trong nháy mắt ở bên trong, sương mù vẫn thành vũ, rơi xuống lúc phạm vi trăm triệu, không có một ngọn cỏ, sinh cơ toàn diệt.

Loại thủ đoạn này, để cho bọn họ kinh hãi, càng là nhìn không thấu Mạnh Hạo tu vi, tựa hồ tại Mạnh Hạo trên người, bao phủ tầng một lần cho người ta không thể không kính sợ thần bí.

“Ta không phải Đại Ti Long, bất quá người thật sự cần cảm tạ ta.” Mạnh Hạo lắc đầu, tay phải nâng lên chỉ một cái đại địa, khi nhắc lên, điểm vào vị kia tây mặc tu sĩ mi tâm.

Chỉ một cái rơi xuống, cái này tây mặc tu sĩ thân thể mãnh liệt run rẩy, ánh mắt lộ ra mờ mịt. Toàn bộ người như thất thần.

“Chỉ có Kết Đan sơ kỳ tu vi. Nhưng lại có thể điều khiển nhiều như vậy cường đại hung thú. Cái này. . . Chính là tây mặc Ti Long?” Mạnh Hạo đẩy lòng có chút hiểu ra, nhưng đối với tây mặc lại càng thêm hiểu kỳ rồi, quay đầu nhìn về phía bạch y nữ tử.

“Ta cứu người sẽ không công ra tay.”

Mạnh Hạo những lời này vừa nói, lập tức bạch y nữ tử bên người cái kia hai người tu sĩ, đều trong mắt tinh mang lóe lên, càng thêm cảnh giác lên, nhất là Mạnh Hạo điểm tại tây mặc tu sĩ mi tâm, khiến cho

người này mờ mịt thủ đoạn. Càng làm cho hai cái này tu sĩ kinh hãi, giờ phút này nghe được Mạnh Hạo đích thoại ngữ, không cách nào không khản trương.

“Tiền bối nghĩ muốn cái gì, cứ mở miệng.” Bạch y nữ tử Hàn Tuyết San, nhẹ nói nói.

“Ta muốn một cái Hàn Tuyết tâm.” Mạnh Hạo nói thẳng.

Hắn lời nói ra, bạch y nữ tử bên người cái kia hai người tu sĩ trong nữ tu, lập tức nhú mày, nhưng lại cẩn thận đã ẩn tàng trong mắt đối với Mạnh Hạo chán ghét.

Hàn Tuyết San chần chờ một chút, nhìn về phía Mạnh Hạo.

“Tiền bối, Hàn Tuyết tâm chỉ có ấu trùng mới có thể nhận chủ. Mà hôm nay ta hàn Tuyết gia tộc, dựa theo ta làm cho nắm giữ tin tức. Là không có ấu trùng đấy, bất quá cũng có thể là ta biết được không được đầy đủ mặt, không bằng trước bối thuận theo ta quay về Thánh tuyết thành, đến lúc đó ta sẽ nhượng cho gia tộc đi cẩn thận xem xét, đã báo đáp tiền bối ân cứu mạng.” Hàn Tuyết San nhìn qua Mạnh Hạo, xinh đẹp hai con người giấu diếm chút nào suy nghĩ, nàng đối với Mạnh Hạo nơi đây tuy nói có cảm ơn cứu mạng, thế nhưng cực kỳ kiêng kỵ, vừa rồi một màn, làm cho nàng nhớ tới lúc đều cảm thấy hoảng sợ.

Hôm nay là mạnh mẽ chống đỡ mở miệng, nàng mơ hồ có loại dự cảm, nếu là một cái trả lời không đúng, như vậy đối phương vô cùng có khả năng trực tiếp từ ân nhân biến thành cừu gia.

Hơn nữa nàng không cách nào xác định, trước mắt người này, có hay không thật là trùng hợp như vậy ở chỗ này xuất hiện, cũng hoặc là sớm có chuẩn bị. Có thể bất kể như thế nào, tại nàng xem, đối phương nếu như xuất hiện, chính mình trong sinh mệnh liền không lo, mà về tới Hàn Tuyết thành, tức thì hết thấy thuận theo chính mình tâm ý mà nghịch chuyển.

Mạnh Hạo suy nghĩ một chút, mắt nhìn bạch y nữ tử, trong mắt thâm ý sâu sắc, mỉm cười, gật đầu đồng ý.

Bạch y nữ tử đáy lòng không có buông lỏng, cười lớn trong cùng Mạnh Hạo kéo ra một chút khoảng cách, bên người nàng hai người tu sĩ, càng là đối với Mạnh Hạo nơi đây rất là cảnh giác, một nhóm đi ra rừng rậm.

Về phần vị kia tây mặc Ti Long, thì là mờ mịt đi theo Mạnh Hạo sau lưng, như đã mất đi tự mình, một màn này lại để cho Hàn Tuyết San đám người, càng là kinh hãi.

Thánh tuyết thành, tại Mặc Thổ đại địa phương bắc, khoảng cách tây mặc tuy nói còn cách một đoạn, nhưng là không tính quá xa, nơi đây quanh năm băng tuyết, là cái mảnh này màu đen cả vùng đất, ít thấy màu trắng.

Cùng Mạnh Hạo chiếm cứ Đông Lạc Thành, có không khoảng cách gần, lẫn nhau giữa tuy nói là Cửu Minh thành viên, có thể lẫn nhau cũng rất ít lui tới, dù sao đông Lạc gia tộc chẳng qua là Cửu Minh mặt lưu, mà hàn Tuyết gia tộc, đã từng là Cửu Minh thủ lĩnh, hôm nay tuy nói xuống dốc, nhưng kiêu ngạo như trước tồn tại.

Mà lại vị kia nghe đồn quanh năm bế quan Trảm Linh lão tổ, cho dù đã có mấy trăm năm không có xuất hiện qua, nhưng không người có thể biết được, vị này lão tổ đến cùng sống hay chết.

Có thể chỉ cần có một tia tồn tại khả năng, Thánh tuyết thành địa vị, cũng đều tuyệt sẽ không rút xuống nghìn trượng.

Cũng liền khiến cho Thánh tuyết thành, cho dù không bằng trước kia, có thể vinh quang vẫn còn, huy hoàng dư quang, như trước có thể đem Thánh tuyết bao trùm.

Nhưng hôm nay, Thánh tuyết nội thành một mảnh ngưng trọng, giống như tạo thành áp lực, hóa thành bầu trời mây đen, nặng trĩu đặt ở đại địa phía trên, băng tinh tạo thành trên tường thành, hàn Tuyết gia tộc cùng với Thánh thành bên trong tu sĩ, đang nguyên một đám ngưng trọng nhìn xem ngoại giới.

Ngoại giới, đại địa chấn động, một mảnh dài hẹp toàn thân đen kịt mang cánh Giao Long, đang ở trên trời bay múa, màu đỏ con mắt, lộ ra hung tàn Chi mang, khi thì phát ra gào rú, càng là có thể chấn nhiếp tu sĩ tâm thần.

Thả mắt nhìn đi, mang cánh Giao Long số lượng, chừng hơn năm mươi đầu, vờn quanh tại Thánh thành bốn phía, cả vùng đất, có bảy tám chục đầu hình thể cực lớn màu lam hung Sư, tròn vẹn cao bảy tám trượng, những nơi đi qua, mặt đất xuất hiện màu lam băng sương.

Ngoại trừ những con hung thú này bên ngoài, còn có ước chừng hơn một nghìn tu sĩ, tại những con hung thú này sau xuất hiện, xa xa nhìn qua Thánh tuyết thành, những tu sĩ này ăn mặc hắc y, riêng phần mình đều mang theo mặt nạ, trong đó phần lớn là mang theo Trúc Cơ tu vi màu trắng mặt nạ, chỉ có mặt xanh tu sĩ, ngàn người trong, chỉ có hơn ba mươi vị.

Phía trước nhất đấy, là một cái có tóc trắng phiêu diêu, mang theo mặt nạ màu bạc lão giả, lão giả này tu vi tản ra, đó là Nguyên Anh tu sĩ khí tức.

Xa hơn chỗ, một tòa trên tuyết sơn, có mấy trăm cái thân thể thân ảnh cao lớn tồn tại, những người này mặt không biểu tình, trên thân thể tồn tại bút tranh, số lượng không đều, khí tức của bọn hắn cùng tu sĩ không lớn giống nhau, nhiều đi một tí cuồng dã, nhiều đi một tí yêu dị.

Bọn họ là tây mạc tu sĩ.

Tại đây Thánh tuyết thành cùng Mặc Thổ cung đại quân giữa, thì là một ngọn gió tuyết màn, bao phủ bát phương, đem song phương phân cắt đi ra.

Về phần xa hơn chỗ, khoảng chừng mấy nghìn đến từ Mặc Thổ cung đệ tử, phân tán ra, hợp thành một mảnh vòng tròn lao lung, đem Thánh tuyết thành vây quanh ở bên trong.

Tựa hồ chiến tranh, hết sức căng thẳng.

Cũng chính là ở thời điểm này, Mạnh Hạo một đoàn người, xuất hiện ở Thánh tuyết thành bên ngoài biên giới, bọn hắn thấy được phía trước một màn, ngoại trừ Mạnh Hạo thần sắc như thường bên ngoài, Hàn Tuyết San cùng hai người khác, đều là sắc mặt rất khó coi.

Hơn một ngày Hơn một ngày đồng hành, Mạnh Hạo không có hỏi thăm đối phương tại sao lại ở thời điểm này ly khai Thánh tuyết thành, về điểm này, Hàn Tuyết San cũng không có chủ động đi nói.

Nhưng mơ hồ đấy, Mạnh Hạo thông qua hai người khác một ít nói chuyện, nghe được tại nửa tháng trước, bọn hắn một đoàn người đi ra lúc, khoảng chừng hơn ba mươi người đi theo, nhưng hôm nay lại chỉ còn lại có hai người bọn họ vẫn còn thủ hộ.

“Xem ra là không cách nào nhập thành.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, Mặc Thổ cung trận thế như vậy, là muốn đem Thánh tuyết thành bao vây cái chết cục diện, giờ phút này sở dĩ còn không có phát động công kích, đoán chừng là có chút mặt khác ngoại nhân không biết nguyên nhân, chẳng qua là ra mặt người mạnh nhất là Nguyên Anh, cũng có thể nhìn ra một trận chiến này, có lẽ thực sự không phải là quyết chiến, mà là thăm dò chiếm đa số.

Hàn Tuyết San đang muốn nói chuyện, nhưng vào lúc này, từng tiếng ô ô kèn Chi âm, bỗng nhiên từ nơi này cả vùng đất truyền ra, cùng lúc đó, trên bầu trời những cái kia mang cánh Giao Long, gào rú trong thẳng đến Thánh tuyết thành mà đi, mặt đất những cái kia bảy tám trượng lớn nhỏ hung Sư, toàn thân lam mang lóng lánh, tùy theo lao ra lúc, như từng đạo cực lớn màu lam mũi tên, tốc độ cực nhanh, thẳng đến Thánh tuyết thành.

Ngay sau đó, những cái kia Mặc Thổ cung tu sĩ, cũng ở đây tiếng kèn truyền ra lúc, nhao nhao bay lên, tại phía sau của bọn hắn, đại địa chấn động, thành linh có hai cái hơn ba mươi trượng Cự Nhân, không biết từ chỗ nào xuất hiện, nện bước đi nhanh, oanh oanh mà đến, tại trên vai của bọn hắn, đều nhìn xem một chút tròn vẹn trăm trượng đại kiếm

Kiểm rất cũ nát, hình như có tang thương, có thể khí thế lại kinh người.

Như vền vẹn như thế cũng thì thôi, trên mặt đất, tại đây tiếng kèn xuống, một mảnh Hắc Hải xuất hiện, cái kia Hắc Hải là mấy vạn Hắc Lang, từ bốn phương tám hướng xuất hiện, thẳng đến Thánh tuyết thành mà đi.

Thánh huyết thành màn sáng lóng lánh, nội thành có gần nghìn tu sĩ bay ra, tại màn sáng bên trong, riêng phần mình triển khai thuật pháp, càng có Pháp bảo Chi sáng lóng lánh, xuyên thấu màn sáng, cùng ngoại

giới tiến đến hung thú cùng tu sĩ, triển khai chém giết.

Càng là tại thành trì này bên trong, giờ phút này có bạch sáng lóng lánh, một cái thật lớn ngũ tinh vết lốm đốm, thỉnh thoảng xuất hiện, trôi lơ lửng ở không trung xoay tròn, mỗi một lần xoay tròn, đều tản mát ra thành hình cung bạch quang, hướng về ngoài thành quét ngang.

Nổ vang thanh âm kinh Thiên động Địa, đại địa chấn động, một cuộc tu sĩ giữa Mạnh Hạo chưa bao giờ thấy qua chiến tranh, hiện ra ở rồi trước mặt của hắn.

Càng là tại đây chiến tranh bắt đầu đồng thời, Mạnh Hạo lập tức chứng kiến nơi xa Thánh tuyết nội thành, có một nhóm ước chừng hơn mười người, ngay ngắn hướng chạy ra khỏi màn sáng, tại bước ra màn sáng một cái chớp mắt, nhất đạo ngũ tinh bay tới, trôi lơ lửng ở bọn họ trên không, cấp tốc xoay tròn lúc, tán ra trận trận hình cung bạch quang, những nơi đi qua, hung thú gào rú tránh đi, liền cả thiên không Giao Long, cũng đều né tránh ở bên trong, giống như không cách nào tới gần.

Như vậy đội ngũ, cũng không phải là một chi, mà là hơn mười chi toàn bộ từ thành trì bên trong lao ra, cùng ngoại giới Mặc Thổ cung, triển khai đại chiến, trong khoảng thời gian ngắn nổ vang quanh quẩn, kêu thê lương thảm thiết khi thì truyền ra, chém giết kịch liệt.

Mạnh Hạo không thể không xem qua tu sĩ đại chiến, mà nếu trước mắt lớn như vậy chiến, hay vẫn là lần đầu chứng kiến, tận mắt nhìn thấy lúc, lòng của hắn cũng tùy theo gia tốc nhảy lên, có thể hắn dù sao không phải mới vừa vào Tu Chân Giới chi nhân, rất nhanh liền bình phục lại.

Ánh mắt càng nhiều nữa, hay vẫn là đặt ở cái kia trên chiến trường hai cái khổng lồ cự trên thân người, bọn hắn động tác chậm chạp, có thể mỗi một bước rơi xuống, đều bị đại địa chấn động, trong tay đại kiếm vùng vẫy, liền có Kiếm Khí tràn ra, cực kỳ kinh người.

Cũng chính là tại lúc này, cái kia hơn mười chi trong đội ngũ, trong đó một chi, lao ra phương hướng đúng là Mạnh Hạo đám người nơi ở, nếu nói là là trùng hợp, có thể Mạnh Hạo thấy được Hàn Tuyết San trong mắt hiện lên một vòng vui sướng lúc, hắn liền minh bạch, đây là tới tiếp nài trở về thành chi nhân.

355. Chương 355: Ứng Long Tại Thiên!

“Xem ra chính mình nơi đây, dù là cứu được nàng, vẫn là thì không cách nào làm cho người ta tin tưởng a.” Mạnh Hạo trừng mắt nhìn, nhìn xem chi kia vọt tới tu sĩ ở bên trong, phía trước nhất chính là một cái tuấn lãng thanh niên, thanh niên này trong mắt mang theo lo lắng, tu vi không tầm thường, đúng là Kết Đan hậu kỳ.

Mà lại hắn mang theo tu sĩ hơn mười người, yếu nhất cũng đều là Kết Đan sơ kỳ, trong đó cùng một dạng với hắn Kết Đan hậu kỳ, trọn vẹn ba người nhiều.

Giờ phút này lao ra lúc, đỉnh đầu bọn họ ngũ tinh xoay tròn, tán ra trận trận bạch quang, khiến cho bọn hắn trong khoảng thời gian ngắn bốn tẩu như gió, gào thét trong thẳng đến nơi đây mà đến.

Cũng chính là ở thời điểm này, Hàn Tuyết San mãnh liệt lao ra, tốc độ cực nhanh, coi như là Mạnh Hạo cũng đều hai mắt có chút lóe lên, hiển nhiên là nàng này lúc trước một mực ở che giấu bản thân tốc độ, giờ phút này lao ra lúc, nàng dưới chân có băng tuyết bay múa, về phần kia bên cạnh cái kia hai người tu sĩ, cũng là tùy theo lao ra, nhưng lại tại lao ra lúc, phóng thích thuật pháp, lấy ra Pháp bảo, ngay ngắn hướng nổ rộ.

Mà lại nhìn bộ dáng của bọn hắn, rõ ràng là lo lắng Mạnh Hạo ngăn cản, cho nên sớm ra tay, nhưng những... này thuật pháp cùng Pháp bảo đã định trước muốn không công lãng phí, bởi vì Mạnh Hạo chẳng qua là nhìn thoáng qua, trên mặt giống như cười mà không phải cười, có thể nhưng không có gờ chân lên bước đi ngăn cản nửa điểm, tùy ý ba người từ bên cạnh mình rất nhanh đi xa.

Một màn này, lại để cho cái kia hai người tu sĩ sững sờ, có thể giờ phút này bọn hắn không kịp nghĩ nhiều, như trước cảnh giác, cùng Hàn Tuyết San nhảy vào chiến trường, liều chết bảo hộ, càng là từ Hàn Tuyết San trên người, khi thì có một đạo ngân quang bay ra, tia sáng này mỗi lần xuất hiện, đều bị bốn phía hung thú trong chốc lát thân thể dừng lại, cũng chính là bởi vậy, ba người bọn hắn mới có thể thuận lợi lao ra rất xa.

Cho đến tại Mạnh Hạo trong ánh mắt, tại ngoài mấy trăm trượng, Hàn Tuyết San ba người. Rút cuộc cùng thanh niên kia một nhóm tu sĩ tụ hợp. Lăn nhau đều có kích động. Có thể hiển nhiên biết được nơi đây không phải nói chuyện với nhau thời điểm, thanh niên kia mang theo tu sĩ lập tức phòng hộ, bảo hộ Hàn Tuyết San, hướng về thành trì thối lui.

Hàn Tuyết San giờ phút này mới tính nhẹ nhàng thở ra, quay đầu lúc, xinh đẹp dung nhan trong hai mắt lộ ra một vòng giảo hoạt, càng có đắc ý, nhìn lướt qua nơi xa Mạnh Hạo.

Nhưng lại tại bọn hắn đoàn người này phải về về thời gian. Bốn phía hung thú, bầu trời Giao Long, còn có Mặc Thổ cung tu sĩ cùng với đại lượng Hắc Lang, nhưng là trùng kích mà đến, thậm chí xa hơn chỗ, những cái kia tây mặc tu sĩ, cũng đều bay ra bảy tám người, thẳng đến nơi đây mà đến, cho dù chiến trường hỗn loạn, có thể một màn này bị nơi xa Mạnh Hạo. Nhưng là nhìn rành mạch.

“Ấn cứu mạng, cũng không thể cứ như vậy xong rồi.” Mạnh Hạo nhẹ giọng thì thào. Hắn giờ phút này đã nhìn ra, hôm nay chiến trường, hoàn toàn chính xác thực sự không phải là cuối cùng quyết chiến, mà là một cuộc thăm dò, giống như song phương đều có điều cốt kị, lẫn nhau đều tại khắc chế.

Xuất động người mạnh nhất, chẳng qua là Nguyên Anh mà thôi, mà lại Mặc Thổ cung cái vị kia Nguyên Anh tu sĩ, giờ phút này cũng không có ra tay. Mà nghênh đón Hàn Tuyết San chi nhân, cũng chỉ là kết nhưng hậu kỳ, Thánh tuyết thành Nguyên Anh tu sĩ, thủy chung không có xuất hiện.

“Bọn hắn đều tại khắc chế, không muốn ở thời điểm này, liên lộ ra âm thầm lực lượng. Như vậy mà nói, trận này lần đầu thăm dò cuộc chiến, có thể uy hiếp được ta đấy, rất ít.” Mạnh Hạo ánh mắt đảo qua chiến trường về sau, mỉm cười, cất bước lúc giữa đi thẳng về phía trước, phía sau hắn vị kia tây mặc tu sĩ mang theo mờ mịt, cũng tùy theo đi theo.

Giờ phút này trên chiến trường, bỗng nhiên Thánh tuyết nội thành có một đạo tàn ảnh, nháy mắt từ nội thành đi ra, đó là một cái bà lão, cái này bà lão một đầu tóc bạc, nhưng lại tại nàng xuất hiện trong nháy mắt, Mặc Thổ cung vị kia ngân diện Nguyên Anh tu sĩ, mãnh liệt hai mắt tuôn ra tinh mang, cất bước lúc giữa một cái chớp mắt xuất hiện ở bà lão trước người, hai người không nói lời nào, ra tay chính là thần thông.

Nổ vang thanh âm quanh quẩn, Thiên Địa chính là chiến trường, hai người này thuật pháp thần thông, lập tức lại để cho bầu trời biến sắc.

Mà đại địa, chém giết giống nhau kịch liệt, càng nhiều nữa tu sĩ từ Thánh tuyết nội thành lao ra, gia nhập vào rồi bên trong chiến trường.

Về phần Hàn Tuyết San chỗ đó, giờ phút này cũng lo lắng, bên người nàng cho dù có đến từ Thánh thành tộc người thủ hộ, có thể khoảng cách thành trì còn có một đoạn không nhỏ phạm vi, bốn phía Hắc Lang, hung Sư, càng có bầu trời nơi hẻo lánh, hơn nữa Mặc Thổ cung cùng tây mặc tu sĩ, khiến cho bọn hắn đi động rất là khó khăn, chỉ là như vậy một lát thời gian, hơn mười người trong thì có ba người, chết thảm bỏ mình.

Mặc dù là bọn hắn không trung rất nhanh lóng lánh, có thể từng đạo bạch quang xuất hiện, còn thì không cách nào giảm bớt bọn họ nguy cơ, mà lại quan trọng nhất là, cách đó không xa một cái khổng lồ Cự Nhân, đang vung vẩy đại kiếm gào thét mà đến, càng là có hơn mười đầu Giao Long, chính trực chạy ngũ tinh mà đi, như muốn đem phá hủy.

Một khi cái này ngũ tinh Pháp Khí tan vỡ, bọn họ nguy hiểm sẽ càng lớn.

Theo một tiếng động trời nổ vang quanh quẩn, cái kia hơn mười đầu Giao Long gào rú, toàn thân hào quang lóng lánh, hóa thành hư ảo chỉ thân thẳng đến ngũ tinh mà đi, tại đây nổ vang ở bên trong, ngũ tinh bắt đầu xuất hiện vỡ vụn, cái này vỡ vụn càng lúc càng lớn, một lát sau, trực tiếp tan vỡ ra.

Tại đây ngũ tinh tan vỡ đồng thời, Hàn Tuyết San bốn phía tu sĩ, lần nữa có bốn người thê lương mà chết, bọn hắc tử vong trước thê lương gào rú, hôm nay còn quanh quẩn tại Hàn Tuyết San trong tai, lại để cho sắc mặt nàng tái nhợt đồng thời, nàng nhìn thấy một cái trong đó tu sĩ, trước khi chết lựa chọn tự bạo, nổ vang quanh quẩn, nhắc lên trùng kích, vì bọn họ tranh thủ đã đến nhất định được thời gian.

Vị kia Kết Đan hậu kỳ thanh niên, giờ phút này đỏ mắt, kéo lại Hàn Tuyết San, mãnh liệt lao ra, hướng về thành trì không ngừng mà đi về phía trước, một khi bốn phía có hung thú hoặc là tu sĩ đuổi theo, đều sẽ có người không tiếc tự bạo.

Một màn này màn, lại để cho Hàn Tuyết San lúc trước đối với Mạnh Hạo nơi đây đặc ý, đã sớm biến mất, nội tâm bị ai thay thế hết thảy, chỉ có thể cắn môi, theo bên người thanh niên, không ngừng mà đi về phía trước.

Cũng chính là tại lúc này, Mạnh Hạo từ chiến trường biên giới đi vào chiến trường, không đợi hắc tử thật xa, lập tức bốn phía những cái kia Hắc Lang, liền mang theo hung tàn cùng điên cuồng, thẳng đến Mạnh Hạo nơi đây đánh tới, Mạnh Hạo tay phải nâng lên một chút nhéo ở trong đó một cái, tay trái lấy ra một quả đan dược ném vào cái này hắc trong miệng sói, đem run lên, lập tức cái này Hắc Lang toàn thân bộ lông nhảy mất tróc ra, thân thể mãnh liệt bành trướng, đây hết thảy cũng chính là mấy cái thời gian hô hấp, trong khi hắc Hắc Lang đánh tới lúc, Mạnh Hạo buông lỏng tay ra.

Một tiếng buồn bực oanh truyền ra, cái kia thoát khỏi còng lông Hắc Lang, phát ra thê lương thanh âm, thân thể một cái chớp mắt trực tiếp nổ bung, không có huyết nhục, chỉ có một mảnh Hắc Vụ hướng về bốn phía khuếch tán, những cái kia lao ra đánh tới mặt khác Hắc Lang, vừa mới đụng phải cái này sương mù, lập tức liền toàn thân héo rũ, kêu thảm thiết trong thân thể đã trở thành sương mù, khiến cho Mạnh Hạo bốn phía Hắc Vụ, càng ngày càng nhiều.

Hắn một đường dạo chơi đi thẳng về phía trước, thần sắc như thường, rất là bình tĩnh, có thể một màn này đã rơi vào ngoại nhân trong mắt, nhưng là nhìn thấy mà giật mình, hóa thành hoảng sợ.

Theo đi về phía trước, sương mù cuộn cuộn chỗ, nhưng phạm là đụng phải sương mù hung thú, toàn bộ đều thê lương tử vong, dần dần Mạnh Hạo bốn phía sương mù, đã khuếch tán ước chừng tầm hơn mười trượng vị trí, khiến cho trên chiến trường này, không ít người đều không cách nào không đi chú ý.

Hàn Tuyết San cũng nhìn thấy một màn này, đúng lúc này, một cái bảy tám trượng lớn nhỏ màu lam hung Sư, gào thét trong phóng tới Mạnh Hạo, có thể cơ hội tại hắc tiến gần nhảy mất, Mạnh Hạo tay phải tựa như tia chớp trực tiếp đuổi ra, một chút nhéo ở cái này hung Sư cổ, trái tay cầm đan dược trực tiếp ném vào trong miệng.

Tại bốn phía mọi người trợn mắt há hốc mồm cùng hoảng sợ ở bên trong, bọn hắc chứng kiến khổng lồ kia hung Sư toàn thân bộ lông lập tức tróc ra, thân thể oanh một tiếng nổ bung, không có huyết nhục, có rất nhiều một mảnh màu lam sương mù.

Cái này sương mù lộ ra hàn khí, nhanh chóng cùng Mạnh Hạo bốn phía Hắc Vụ dung hợp về sau, phạm vi càng lớn một ít, mà lại gặp được đồng dạng màu lam hung Sư về sau, căn bản cũng không dùng Mạnh Hạo tiếp tục ra tay, kêu thê lương thảm thiết liền truyền khắp chiến trường.

“Hắn là ai!”

“Cái này là. . . Độc? Người này am hiểu dụng độc!”

“Cái này cũng không phải bình thường độc, có thể làm cho tây mạc dị yêu như thế, loại độc này. . . Loại độc này. . .” Bốn phía lập tức truyền ra trịnh trịnh hấp khí thanh âm, những cái kia Mặc Thổ tu sĩ ngay ngắn hướng lui về phía sau, dưới mắt nộ sắc mặt sớm đã đại biến, đã liền tây mạc Yêu thú đều không thể tránh đi độc, bọn hắc không cho là mình có thể tại trong sương mù không ngại.

Chấn động nhất đấy, kỳ thật không phải là bọn hắc, mà là nơi đây tây mạc tu sĩ, tất cả tây mạc tu sĩ, đều tại thời khắc này hoảng sợ, nhìn về phía Mạnh Hạo ánh mắt, đã mang theo trước đó chưa từng có hoảng sợ.

“Ti Long, người này cũng là Ti Long. . .”

“Chỉ có Ti Long mới có thể như thế giải dị yêu, mới có thể lại để cho dị yêu diệt sạch. . .” Tại đây bấy tây mặc tu sĩ bên trong, có ba cái thân thể rõ ràng không bằng những người khác cao lớn, có thể giống nhau có đủ bút tranh tu sĩ, bọn hắn cũng là đến từ tây mặc, lại không phải bút tranh chiến sĩ, mà là Tây Mặc Ti Long, dùng điều khiển dị yêu làm chủ Ti Long.

Nơi đây Giao Long, Hắc Lang, còn có hung Sư, đều là thuộc về bọn hắn điều khiển, nhưng hôm nay khiếp sợ của bọn hắn trình độ, là nơi đây nhất, bọn hắn hô hấp dồn dập, ngơ ngác nhìn Mạnh Hạo bốn phía sương mù, tâm thần tràn đầy hoảng sợ.

Mạnh Hạo đi thẳng về phía trước, trên bầu trời có the lương tiếng Hi...iiii âm thanh truyền đến, ba con Giao Long gào rú ở bên trong, thẳng đến Mạnh Hạo nơi đây mãnh liệt vọt tới, tốc độ cực nhanh, đảo mắt liền tới gần, Mạnh Hạo ngẩng đầu, hai mắt lộ ra kỳ dị Chi mang, lúc này đây hắn lại vô dụng thôi thúc, mà là mở to miệng, hướng lên bầu trời mãnh liệt khê hấp.

Cái này khê hấp phía dưới, Mạnh Hạo trong cơ thể trong kim đan, Thượng Cổ Ứng Long Nội Đan, đột nhiên chấn động, cùng lúc đó tại Mạnh Hạo sau lưng, thỉnh linh xuất hiện một cái hư ảo Thượng Cổ Ứng Long.

Thân thể cao lớn, tròn vẹn mấy trăm trượng tràn đầy, Duy Ngã Độc Tôn khí thế, bầu trời quân chủ, tại đây một cái chớp mắt, triệt để bộc phát ra, theo Mạnh Hạo khê hấp, cái kia hư ảo Ứng Long mãnh liệt mở cái miệng rộng, mang theo khát khao, như đói bụng vài vạn năm, hướng về kia ba con Giao Long Mạnh Hạo nuốt đi.

Cái này ba con Giao Long phát ra tuyệt vọng kêu thảm thiết, chúng tại Mạnh Hạo thân thể bên ngoài Ứng Long hư ảnh xuất hiện trong nháy mắt, đã run rẩy, thần sắc lộ ra trước đó chưa từng có hoảng sợ, đều muốn lui về phía sau, nhưng lại đã chậm

Theo Ứng Long một nuốt, cái này ba con giao long lập tức bị triệt để nuốt xuống, một màn này, lập tức oanh động chiến trường, lại để cho những cái kia tây mặc tu sĩ suýt nữa đem con mắt đều trừng đi ra, hô hấp dồn dập, thần sắc hoảng sợ.

Hắn. . . Hắn ăn dị yêu! !”

“Đại Ti Long, hắn nhất định là Đại Ti Long! !”

“Cái kia Long ảnh, đó là hắn thiên yêu, nhất định là hắn thiên yêu, Đại Ti Long thiên yêu! !”

Mặc Thổ cung tu sĩ, còn có Thánh tuyết thành tu sĩ, tất cả mọi người, đều ở đây trong tích tắc, nhao nhao đứng ở chỗ đó, trong óc vu vu, bởi vì bọn họ chứng kiến, Mạnh Hạo sau lưng cái kia Long ảnh, giờ phút này lại ngửa mặt lên trời phát ra im ắng gào rú, trực tiếp từ Mạnh Hạo trên thân thể bay ra, thẳng đến bầu trời những thứ khác Giao Long mà đi.

356. Chương 356: Đây Là Ngoài Ý Muốn...

Thượng Cổ Ứng Long, dùng Giao là thức ăn, vui mừng thôn phệ mà hưng vui mừng!

Giờ khắc này, Mạnh Hạo thân thể bên ngoài cái kia Thượng Cổ Ứng Long hư ảnh, tự hành hiển hóa bay ra, tại không trung lúc, cái kia thân thể khổng lồ cho dù hư ảo, nhưng lại nhắc lên một cuộc rung động!

Mấy chục con giao long, tại không trung phát ra the lương gào rú, cái này gào rú trong mang theo sợ hãi, mang theo run rẩy, đang muốn thoát cái đánh tan lúc, hư ảo Ứng Long truyền ra im ắng gào thét, tại đây gào thét ở bên trong, đại địa tất cả Hắc Lang run rẩy, ngay ngắn hướng nằm sấp trên mặt đất, những cái kia bấy tám trượng màu lam hung Sư, nguyên một đám run rẩy trong không thể không cúi đầu xuống, phát ra thần phục thanh âm.

Trên bầu trời Giao Long, toàn bộ đều tuyệt vọng, có thể cũng không dám di động chút nào, tùy ý Mạnh Hạo Ứng Long hư ảnh chạy tới gần, một cái thôn phệ một cái.

Bốn phía đều an tĩnh rồi, chiến trường hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người ngẩng đầu ngơ ngác nhìn không trung, nhìn xem cái kia hư ảo Ứng Long, ưu nhã thôn phệ một cái lại một đầu Giao Long.

Cho đến tất cả Giao Long đều bị cắn nuốt về sau, này Ứng Long hư ảnh mới một lần nữa về tới Mạnh Hạo bên người, dần dần biến mất.

Có thể bốn phía, như trước tĩnh mịch.

Mạnh Hạo ho khan một tiếng, hắn giờ phút này đã đi tới gần Hàn Tuyết San địa phương, nghiêng đầu nhìn về phía Hàn Tuyết San lúc, hắn thấy được đối phương ngơ ngác thần sắc cùng với kia bên cạnh thanh niên kia, không cách nào tin sợ hãi.

“Ta là ân nhân cứu mạng của ngươi, ngươi còn không có báo đáp ta, thì cứ như vậy chạy trốn, như vậy được chứ.” Mạnh Hạo trên mặt có chút ít ngại ngùng, giống như cảm thấy như vậy đối với một nữ tử nói chuyện, có chút không tốt lắm ý tứ.

Hàn Tuyết San thân thể run run thoáng một phát, xinh đẹp hai con ngươi giờ phút này toàn bộ đều là sợ hãi, khẩn trương trong không biết nên nói cái gì.

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên nàng hai mắt mãnh liệt trợn to. Không chỉ có là nàng. Giờ phút này cái này trên chiến trường. Tất cả chú ý Mạnh Hạo người nơi này, đều là nguyên một đám hô hấp dồn dập.

Gầm lên giận dữ, bỗng nhiên từ Mạnh Hạo sau lưng truyền đến, là cái kia hơn ba mươi trượng cao Cự Nhân, giờ phút này đang vung vẩy đại kiếm, nhắc lên động trời gào thét, hướng về Mạnh Hạo nơi đây bỗng nhiên chém tới.

Đại kiếm giống như có thể vạch phá hư vô, nhắc lên bén nhọn Chi âm. Hình thành gió không còn là khuếch tán, mà là ngưng tụ, khiến cho Mạnh Hạo bốn phía sương mù, lập tức cuộn cuộn hỗn loạn.

Đây hết thấy hình dung đứng lên chậm chạp, nhưng trên thực tế chẳng qua là nháy mắt, hầu như tại Mạnh Hạo lời nói nói ra đồng thời, đại kiếm đã khoảng cách đỉnh đầu của hắn, không đến mười trượng!

Thanh kiếm này, trọn vẹn trăm trượng, sử dụng kiếm Nhân. Là ba mươi trượng cao Cự Nhân, kia lực lượng to lớn. Cho dù là không có tu vi, vẫn như trước đủ để chấn động tất cả mọi người.

Nháy mắt ở bên trong, cái này thanh đại kiếm liên thẳng đến Mạnh Hạo đỉnh đầu, gào thét lúc giữa nhắc lên trùng kích, khiến cho Mạnh Hạo bốn phía sương mù cuộn cuộn, hướng về bát phương ngược lại cuốn, khiến cho thân ảnh của hắn, tại cả vùng đất, đặc biệt dễ làm người khác chú ý.

Nhưng lại tại cái này thanh đại kiếm chém xuống nháy mắt, Mạnh Hạo không quay đầu lại, tay phải bỗng nhiên nâng lên, hướng về đỉnh đầu mãnh liệt một trảo, oanh một tiếng nổ mạnh, Mạnh Hạo tay phải trực tiếp bắt được đại kiếm mũi kiếm.

Một cỗ đại lực mãnh liệt từ thân kiếm truyền đến, khiến cho Mạnh Hạo toàn thân xương cốt ken két phía dưới, đại địa càng là chấn động xuất hiện khe hở, hai chân của hắn, thậm chí đều bị cái này lực lượng khổng lồ, trực tiếp đè xuống bảy tám tấc!

Có thể Mạnh Hạo thần sắc lại không có chút nào biến hóa, mà là xoay người, mắt lạnh nhìn sau lưng, khổng lồ Cự Nhân.

“Tuế nguyệt!” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, lập tức từ hắn trong túi trữ vật, trong chốc lát mười chuỗi tuế nguyệt mộc kiếm bay ra, tại không trung trực tiếp tạo thành Liên Hoa Kiếm Trận, cấp tốc xoay tròn phía dưới, vờn quanh rồi khổng lồ kia Cự Nhân.

Cái này Cự Nhân gào rú, đều muốn rút về đại kiếm, có thể mãnh liệt dùng sức phía dưới, lại hoảng sợ phát hiện, bị Mạnh Hạo bắt lấy đại kiếm, như bị cố định tại nơi đây, lại không cách nào túm quay về chút nào.

Cặp mắt của hắn lộ ra lực mang, hét lớn một tiếng, buông lỏng ra đại kiếm về sau, nắm đám thẳng đến Mạnh Hạo nơi đây oanh oanh đập tới.

“Có ý tứ, giết tới không khỏi đáng tiếc một ít.” Mạnh Hạo cười cười, đem đại kiếm ném ra về sau, dứt khoát thu tuế nguyệt hoa sen, mà là đang cái kia cực lớn nắm đám đập tới nháy mắt, Huyết Băng lòi ra hiện, lóe

lên phía dưới, trực tiếp hiện thân tại cái này cự đầu người đỉnh, tay trái nâng lên, chỉ một cái cái này Cự Nhân thiên linh.

“Phong Chính!”

Phong Chính ra khỏi miệng, cái này bốn phía chiến trường cũng tốt, Thiên Địa cũng thế, đều tại thời khắc này, tại Mạnh Hạo trong mắt xuất hiện trùng điệp, tại đây trùng điệp ở bên trong, một tia ngoại nhân nhìn không tới khí tức gào thét mà đến, theo Mạnh Hạo tay trái, trực tiếp dung nhập vào cái này cự đầu người bộ phận.

Cự Nhân gào rú, hai tay nâng lên chụp về phía Mạnh Hạo, có thể Mạnh Hạo máu nhảy chột hiện, mỗi lần chỉ cần lóe lên, liền có thể hoàn toàn tránh đi, thậm chí thân thể của hắn thoát nhìn tựa hồ cũng không có nhúc nhích, tiếp tục Phong Chính, một màn này rơi vào bốn phía chi nhân mỗi người, lần nữa rung động.

“Bị ta Phong Chính, là vận mệnh của ngươi, như cự tuyệt nữa...” Mạnh Hạo tay trái đặt tại cái này cự đầu người đỉnh, ánh mắt lộ ra kỳ dị Chi mang, hắn có thể cảm nhận được cái này Cự Nhân ý chí phản kháng, có thể mơ hồ lại đối với chính mình đưa tới Yêu khí khát vọng, tại đây xoắn xuýt cùng chần chờ ở bên trong, nó do dự.

Mạnh Hạo cũng nhìn ra, loại này cái gọi là Cự Nhân, thực sự không phải là người, mà là một loại khác sinh linh, có được thân thể khổng lồ, có thể lại không thể miệng phun rõ ràng ngôn từ, linh trí cũng cực kỳ đơn giản, không thể tu hành.

Thế nhưng một thân khí huyết chi lực, vừa rồi một kích, có thể so với Kết Đan hậu kỳ Đại viên mãn tự bạo, mà lại loại này đơn thuần huyết nhục chi lực, tại nhiều khi nếu so với tu vi càng thêm kinh người.

Cho nên Mạnh Hạo mới động tâm, cũng muốn dùng cái này đến ném thử chính mình Phong Chính thuật, có hay không với hắn đoán hiệu quả. . . Cái kia chính là, là trời mà sinh linh Phong Chính, dùng phong yêu sư thân phận, đối với kia nhận thức, giúp đỡ kia thành yêu! Mạnh Hạo đích thoại ngữ truyền ra lúc, khổng lồ kia Cự Nhân toàn thân mãnh liệt chấn động, trong mắt lục mang biến mất không thấy gì nữa, giống như phúc linh tâm đến, thần sắc cũng không có dữ tợn, mà là lộ ra thuận theo, tùy ý Mạnh Hạo đem bốn phía Yêu khí, không ngừng mà dung nhập trong cơ thể của nó.

Một màn này hình thành hoảng sợ, đối với Mặc Thổ tu sĩ mà nói không biết được cụ thể, tự nhiên cảm thấy không có lúc trước Ứng Long xuất hiện mà rung động, nhưng đối với nơi đây tây mạc tu sĩ mà nói, giờ khắc này, trong đầu của bọn hắn hoàn toàn nổ vang.

Nhất là ba cái kia Tì Long, càng là sắc mặt trước đó chưa từng có đại biến, lộ ra không cách nào tin, giống như phá vỡ rồi tinh thần của bọn hắn, lại để cho trong đầu của bọn hắn tại vù vù đồng thời, càng là trống rỗng.

“Man Cự Nhân, cuối cùng bị hàng phục. . . Điều đó không có khả năng đấy, man Cự Nhân là không thể nào bị hàng phục, dù cho lớn Tư Mã cũng đều làm không được, coi như là chúng ta Thiên Man Bộ Lạc, cũng là bởi vì năm đó cùng man cự nhất tộc có ước định, mới có thể có được, trừ chúng ta bên ngoài, toàn bộ tây mạc, không có khả năng có người có thể hàng phục man Cự Nhân!”

“Cái này cùng tu vi không quan hệ, đây là quy tắc, là man Cự Nhân tôn nghiêm, là huyết mạch không cho phép, có thể. . . Nhưng trước mắt này một màn là chuyện gì xảy ra. . .”

Tại đây mấy cái tây mạc tây Long rung động lúc, Mạnh Hạo đứng ở nơi này Cự Nhân đỉnh đầu, không nhìn tới cái này chiến trường bởi vì sự xuất hiện của mình mà tạo thành hỗn loạn, không đi để trong lòng cái này bốn phía chi nhân đối với chính mình hoảng sợ, lại càng không đi để trong lòng bốn phía sương mù, hình thành độc đã lên không, hóa thành đám mây độc.

Mà là cúi đầu, nhìn về phía cả vùng đất, giờ phút này sắc mặt tái nhợt Hàn Tuyết San.

“Ta cứu được ngươi hai lần, nếu muốn hảo báo đáp phương pháp,, đến bên cạnh ta, ta tiễn đưa ngươi về nhà.” Mạnh Hạo mỉm cười mở miệng lúc, dưới người hắn Cự Nhân, tay phải nâng lên trực tiếp đặt ở trên mặt đất, đặt ở Hàn Tuyết San trước mặt. Giờ khắc này, theo bốn phía chi nhân ánh mắt của người, Hàn Tuyết San hô hấp dồn dập, hoàn toàn sững sờ ở đây trong, ngơ ngác nhìn Mạnh Hạo, chính nàng cũng không biết làm sao vậy, liền giờ lên bước chân, đạp tại Cự Nhân trên bàn tay, tùy ý cái này Cự Nhân đem nâng lên, đặt ở

đỉnh đầu, đứng ở Mạnh Hạo bên người lúc, cái này Cự Nhân một tiếng gào rú, nện bước đi nhanh, thẳng đến Thánh tuyết thành.

Giờ phút này trên bầu trời, đã liền cái kia lúc trước chém giết hai người Nguyên Anh tu sĩ, cũng đều ngơ ngác nhìn một màn này, bọn hắn thấy được toàn bộ quá trình, đối với Mạnh Hạo chỗ đó, đã có ngưng trọng.

Man Cự Nhân chạy nhanh, đại địa chấn động, những nơi đi qua như có cuồng phong gào thét, trực tiếp liền xuất hiện ở Thánh tuyết thành màn sáng bên ngoài, nội thành tu sĩ, đều tinh tường thấy được lúc trước từng màn, giờ phút này nhao nhao không biết làm sao, không biết là nên đánh phát ra ánh sáng màn, hay là nên bảo trì nguyên dạng.

Cũng chính là ở thời điểm này, từng trận kèn thanh âm truyền ra, thành trì bên ngoài Mặc Thổ cung cùng với tây mạc tu sĩ, nhao nhao lui ra phía sau, kể cả bên ngoài mọi người, còn có trên mặt đất những cái kia dị yêu hung thú, toàn bộ đều chậm rãi lui ra phía sau, một nén nhang về sau, Thánh tuyết ngoài thành, lại nhìn không tới một cái Mặc Thổ cung tu sĩ.

Trận này lần đầu song phương tiếp xúc, lẫn nhau đều có thử tâm tư, khắc chế tại Nguyên Anh phía dưới, có thể Mạnh Hạo xuất hiện, nhưng là rối loạn lúc này đây thăm dò, nhất là sĩ khí đã đứt, Mặc Thổ cung rút đi, không chút do dự.

Mặc Thổ cung lui bước, Thánh tuyết nội thành nhấc lên hoan hô, nhưng rất nhiều mọi người minh bạch, cùng Mặc Thổ cung chiến tranh, đây chỉ là vừa mới bắt đầu.

Vị kia Nguyên Anh tu vi bà lão, giờ phút này từ không trung đi tới, đứng ở Mạnh Hạo trước người, ngó nhìn Mạnh Hạo, bốn phía dần dần yên tĩnh, thành trì màn sáng không có tiêu tán, mọi ánh mắt đều nhìn về rồi Mạnh Hạo chỗ đó.

Người cần gì.” Bà lão chậm quá nói.

“Hàn Tuyết tầm.” Mạnh Hạo mỉm cười mở miệng.

“Người tự ý cái gì?” Bà lão chậm rãi nói ra.

“Ta cứu được nàng.” Mạnh Hạo chỉ một cái bên người Hàn Tuyết San.

“Không đủ.” Bà lão lắc đầu.

“Ta cứu được nàng hai lần!” Mạnh Hạo rất nghiêm túc nói ra.

“Hay vẫn là không đủ.” Bà lão thần sắc bình tĩnh, nhìn qua Mạnh Hạo.

“Ta nghĩ ta về sau có lẽ sẽ cứu nàng lần thứ ba.” Mạnh Hạo chần chờ một chút.

Người coi như là cười nàng, cũng cũng không đủ, Hàn Tuyết tầm ấu trùng, luyện hóa cần một năm thời gian, mà lại hôm nay trong gia tộc, chỉ còn lại có hai cái kén!” Bà lão nhàn nhạt nói ra.

“Ta sẽ dùng độc.” Mạnh Hạo suy nghĩ một chút, nhìn xem bà lão.

“Cho ta hàn Tuyết gia tộc luyện độc một năm, lão thân có thể làm chủ, cho người một cái Hàn Tuyết tầm, bắt quá như bị ta phát hiện người còn có tâm tư khác, như vậy tiến vào này thành, đem người không có đi ra ngoài cơ hội.” Bà lão nhìn thật sâu Mạnh Hạo liếc, tay phải nâng lên vung lên, Hàn Tuyết San thân thể bay ra, bị bà lão mang theo, quay người đi về hướng màn sáng.

Gặp bước vào màn sáng trước, Hàn Tuyết San bỗng nhiên quay đầu, rất nghiêm túc nhìn qua Mạnh Hạo.

“Bà bà đã đáp ứng người rồi, người nếu là có lòng xấu xa, ngày sau Thiên Lô diệt hồn, tuyết tầm cản trở, người tự giải quyết cho tốt!”

Mạnh Hạo mỉm cười, đang muốn mở miệng, bỗng nhiên biến sắc, tay phải không chút do dự bỗng nhiên nâng lên, trong tay đã nhiều hơn Lý gia lão tổ hồn, một tiếng Lô Đình nổ vang, một đạo thiểm điện từ bầu trời này trong gào thét mà đến, trực tiếp bổ vào Lý gia lão tổ hồn trên hạ thể, kêu thê lương thảm thiết cùng nguyên rủa không đợi truyền ra, liền lập tức bị Mạnh Hạo lấy đi.

Có thể giờ phút này, hẳn lại phát hiện, cái này người xung quanh đều thần sắc cổ quái nhìn mình, đã liền cái kia bà lão cũng đều sưng sốt một chút, quay đầu lại xem ra. “Ngoài ý muốn, khục khục. . . Đây là ngoài ý muốn.” Mạnh Hạo có chút lúng túng, liền vội mở miệng.

357. Chương 357: Ngạo Nghễ Chu Tiên Sinh

Thánh tuyết thành, so sánh với Đông Lạc Thành muốn lớn hơn thành thuộc bốn phận bên ngoài, bên trong là hàn Tuyết gia tộc, bên ngoài thì là nội thành tu sĩ.

Bởi vì chỗ trời lạnh phong tuyết thường tồn tại có một phen tại miền nam nhìn không tới phong cảnh.

Bên ngoài thành phương Đông, có một mảnh tòa nhà, mỗi một chỗ đều có một cái Linh tuyến, cho dù Linh khí không nhiều lắm, có thể tại Mặc Thổ mà nói, cái này đã là cực kỳ xa xỉ biểu hiện.

Những thứ này tòa nhà đều riêng phần mình một mình, có trận pháp tồn tại, khiến cho lẫn nhau nếu không chủ nhân đồng ý, rất khó xâm nhập đi vào, quan trọng nhất là mỗi một chỗ tòa nhà trận pháp đều cùng Thánh tuyết thành chủ trận liên tại cùng một chỗ, cho nên uy lực rất mạnh.

Có thể ở nơi này, đều là đối với Thánh tuyết thành mà nói cực kỳ trọng yếu khách mới, mà Mạnh Hạo chỗ ở, cũng chính là được an bài tại nơi đây.

Hắn tòa nhà không lớn, có thể đình viện lại không nhỏ, man Cự Nhân đang ngồi dưới đất, như là như một tòa núi nhỏ, ngáy khò khò, khi thì sau khi tỉnh dậy, sẽ nằm lên bên người tổng hội chồng chất ăn thịt, miệng lớn nuốt vào, một khi thức tỉnh lúc không có thịt, cái này man Cự Nhân sẽ trừng trừng mắt, rống to.

“Thịt... thịt...”

Mỗi khi như vậy một hô, Mạnh Hạo sẽ mang theo bắt đắ dĩ, tranh thủ thời gian đã chạy tới đưa lên thịt, thời gian dài, Mạnh Hạo cảm giác mình nuôi một cái tổ tông...

Cái này tòa nhà trong đình viện, ngoại trừ thích ăn thịt man Cự Nhân bên ngoài, còn có một trung niên nam tử, vô luận lúc nào, trên mặt của hắn đều là mang theo đấng chất, như là mướp đắng bình thường, tại Mạnh Hạo hầu hạ man Cự Nhân hai lần về sau, liền đem cái này thần thánh công tác, giao cho vị trung niên nam tử này.

Người này, đúng là bị Mạnh Hạo bắt cái vị kia Tây Mạc Ti Long, hôm nay tuy nói bị Mạnh Hạo khó hiểu phong ấn, có thể lại có Độc đan nhập vào cơ thể, khiến cho hắn thăng không dậy nổi nửa điểm kia tâm tư của hắn, chỉ có thể thở dài trong cam chịu số phận rồi.

Lại chính là trong ngôi nhà này, tại Mạnh Hạo dưới sự yêu cầu, Hàn Tuyết San suy nghĩ không ít biện pháp, cuối cùng tay làm ra rồi rất nhiều hoa sen hạt giống, bị Mạnh Hạo thúc hóa về sau, chủng tại chủng tại hồ trong sân.

Khắp nơi hoa sen, chỉ có điều có thể ở chỗ này sinh trưởng đóa hoa, không phải bình thường Chi liên, mà là Tuyết Liên.

Tuyết Liên Hoa khắp nơi, khai ra đóa hoa rất đẹp, bao trùm toàn bộ viện, Mạnh Hạo thường xuyên nhìn qua những cái kia hoa sen, vừa nhìn chính là một ngày.

Nhìn hao phí hình, cảm giác hao phí Thần, mình hao phí ý, dung bản thân Liên Hoa Kiếm Trận.

Nguyên bản đối với vị kia Tây Mạc Ti Long mà nói, cuộc sống như vậy, cũng không phải không thể tiếp nhận, chẳng qua là... Từ khi Mạnh Hạo hỏi thăm Ti Long cái này một xưng hô về sau, từ khi Mạnh Hạo đã minh bạch cái gì là dị Yêu Hậu, vị này gọi là Cổ Lạp trung niên nam tử, liền cảm thấy đáy lòng phát lạnh, càng có buồn rầu chi ý.

Bởi vì Mạnh Hạo ưa thích nghiên cứu, nghiên cứu máu, nghiên cứu cốt, nghiên cứu thân thể, nghiên cứu Đồ Đằng, mỗi một lần nghiên cứu, đối với Cổ Lạp mà nói đều là một cơn ác mộng.

“Ti Long phân một đến cửu giai,, cửu giai xưng là Đại Ti Long. Cùng dị yêu cũng chia cửu giai giống nhau, tại tây mạc cả vùng đất, tồn tại đủ loại kỳ dị hung thú, chúng được gọi là dị yêu!” Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở một đóa hoa sen trước, nhìn qua hoa sen, trong óc hiển hiện đối với Tây Mạc Ti Long rất hiểu rõ.

“Một đến cửu giai dị yêu, thập giai Địa Yêu, mười một giai thiên yêu, mười hai giai tức thì là. . . Đồ Đẳng!” Mạnh Hạo trong mắt nháy mắt lộ ra một vòng tinh mang, thông qua đối với dị yêu rất hiểu rõ, hẳn đối với tây mạc Đồ Đẳng, đã không phải như lúc trước giống như lạ lẫm.

Dựa theo tây mạc lời nói, từng cái bộ lạc Đồ Đẳng, đều là đến từ cái này bộ lạc tại một số năm trước, xuất hiện qua mười hai giai dị yêu, cũng chính là thiên yêu, bởi vì chỉ có đến nơi này cấp độ dị yêu, mới có thể trở thành Đồ Đẳng, mà cái này Đồ Đẳng, có thể bị tộc nhân dùng cái này dị yêu hậu đại chi huyết hội họa khắc ở trên người, trở thành bộ lạc Đồ Đẳng kéo dài xuống dưới.

Một cái cường đại bộ lạc, có thể có bao nhiêu cái Đồ Đẳng, mà nhỏ yếu bộ lạc, có lẽ chỉ có một.

Cái này, chính là Đồ Đẳng lai lịch, có thể nói từng cái bất đồng bộ dạng Đồ Đẳng, đều đại biểu tại từng đã là trong năm tháng, xuất hiện qua cái này Đồ Đẳng mười hai giai dị yêu.

“Mười hai giai dị yêu mạnh như thế nào?” Mạnh Hạo chân chừ một chút, hẳn không cách nào phán đoán, Cổ Lạp cũng nói không nên lời cụ thể, chẳng qua là nói cùng rất mạnh, có thể cụ thể mạnh như thế nào, có rất ít người biết được.

Tại tây mạc, nhưng phàm là Đồ Đẳng tu sĩ, đều có thể điều khiển dị yêu, chẳng qua là có thể đại lượng khống chế dị yêu đấy, chỉ có Ti Long!

Ngoại trừ nghiên cứu Đồ Đẳng bên ngoài, Mạnh Hạo cũng không có buông tha cho cảm ngộ Tiên Thổ phù văn, đây cơ hồ đã trở thành hẳn một loại bản năng, không nói thời khắc nghiên cứu, nhưng chỉ cần không rảnh rỗi, hẳn mỗi ngày đều sẽ chuyên môn dùng một ít thời gian, đi đem hiểu ra.

Chẳng qua là đi tới nơi này Thánh tuyết thành gọi ít ỏi ngày trời, nhưng này hàn Tuyết gia tộc, lại thủy chung cũng không có xách Hàn Tuyết tầm sự tình, thậm chí đã liền ước định khi trước luyện đan, cũng đều lại không có chút nào nói đến, mấy ngày nay, Mạnh Hạo nơi đây càng là không có bất kỳ khách tới thăm, chỉ có một mình hắn, như là bị che đậy

Mạnh Hạo không có sốt ruột, hẳn đã tại mấy ngày trước trong trận chiến ấy hiển lộ nhất định được thực lực, hẳn tin tưởng, cái này hàn Tuyết gia tộc, vô luận có tính toán gì không, có thể chỉ cần dùng đã đến chính mình, như vậy liền nhất định sẽ tới bái phỏng.

Mà lại theo trận chiến tranh này tiếp tục, càng là hậu kỳ, Mạnh Hạo tin tưởng mình độc, tác dụng cũng sẽ càng lớn, ở giữa chủ khách vị trí, tuy nói sẽ không điên đảo, có thể như khách lớn mà nói, chủ cũng muốn cúi đầu.

Cho nên Mạnh Hạo an tâm ngắm hoa, nghiên cứu Đồ Đẳng, hiểu ra Tiên Thổ.

Cùng lúc đó, tại đây Thánh tuyết thành trong nội thành, hàn Tuyết gia tộc Chủ Điện bên trong, tính cả cái kia bà lão ở bên trong bốn người, đang lẫn nhau khoanh chân ngồi xuống, trước mặt một chén đèn dầu, theo phía ngoài hàn phong chấp chờn, khiến cho trong đại điện ngọn đèn dầu cũng lúc sáng lúc tối

Bốn người bọn họ, là hàn Tuyết gia tộc tứ đại trưởng lão, đều là Nguyên Anh tu vi, ngày bình thường tọa trấn Thánh thành, chấn nhiếp bát phương.

“Ta còn là không đồng ý Tam trưởng lão đề nghị, Hàn Tuyết tầm đang mang trọng đại, trong tộc hôm nay chỉ có hai cái có thể bồi dưỡng được ấu trùng, làm sao có thể đơn giản tặng người!” Trong bốn người, một cái ngân phát lão giả, mi tâm có tâm một thảng rắng ấn ký, giờ phút này cái này ấn ký chớp động, hẳn ngừng đầu trầm giọng mở miệng.

Bốn người này, nhằm vào Mạnh Hạo sự tình, đã nghiên cứu thảo luận rồi thật lâu, một mực không cách nào thống nhất.

”Ta đồng ý Nhị trưởng lão lời nói, cái kia am hiểu dụng độc tu sĩ đầu tiên không rõ lai lịch, tiếp theo chính là Kết Đan tu vi, lại dám như thế nói lớn không ngưng yêu cầu Hàn Tuyết tầm!

Người này đích thị là nhìn cho tới bây giờ Thánh thành lung lay sắp đổ, cho nên đi lên muốn vợ vét tài sản một số, người như vậy, theo như lão phu ý tưởng, trực tiếp đi giết chết rồi, răn đe!” Nói chuyện đây, là trong bốn người một người trung niên nam tử, nam tử này thần sắc âm trầm, mở miệng lúc thanh âm lộ ra hàn khí.

”Việc này chúng ta đã lời nói rồi thật lâu, người này vô luận là cái mục đích gì, khả năng ở thời điểm này đã đến, bản thân đã nói rõ rồi vấn đề, mà lại mấy ngày trước một trận chiến, hắn cũng biểu hiện ra có thể đạt được lão thân coi trọng chiến lược.

Như vậy viện thủ, như bị chúng ta cự tuyệt tới bên ngoài, ai còn dám đến? Tứ trưởng lão nói hắn không rõ lai lịch, Mặc Thổ tu sĩ phần lớn tán tu, lại thế nào đi chứng minh lai lịch?

Việc này lão thân đã đối với hắn hứa hẹn, tuyệt sẽ không cải biến, hắn độc, nếu thật không cách nào phát ra nổi tác dụng cũng thì thôi, một khi quyết định thắng bại, tuyệt hàn tằm chính là của hắn!” Bà lão bình tĩnh mở miệng, thanh âm trầm thấp.

Trong đại điện lần nữa trầm mặc, hồi lâu, duy nhất không có mở miệng vị đại trưởng lão kia, một thân tóc trắng, dung nhan già nua, vừa vặn thể cũng rất thấp bé, như là người lùn giống như lão giả, nhắm hai mắt cũng lúc đó mở ra.

Tại hắn hai mắt đóng mở một cái chớp mắt, có tinh mang hiện ra mà ra, khiến cho đại điện đều là bùng sáng, ngọn đèn giống như bị áp chế muốn dập tắt.

”Tốt rồi, ba người các người đã tranh luận đã lâu, hết thấy đợi Chu tiên sinh phân biệt rồi độc huyết về sau, làm tiếp quyết định!” Vị này Đại trưởng lão lời nói vừa ra, kể cả bà lão ở bên trong ba người, đều cúi đầu không nói.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ước chừng đi qua hai canh giờ về sau, một hồi tiếng bước chân từ đại điện truyền ra bên ngoài, bốn người nhao nhao ngẩng đầu, đã thấy một người mặc trường bào màu đen lão giả, mang theo vẻ mặt ngạo nghễ, cất bước đi tới, kia đi theo phía sau hai cái tuổi trẻ nữ tử, cẩn thận đi theo, trong thần sắc lộ ra cuồng nhiệt cùng tôn kính, giống như lão giả này một câu, các nàng có thể trả giá hết thấy.

Theo lão giả đi vào đại điện, trong điện bốn người, ngoại trừ vị đại trưởng lão kia bên ngoài, ba người khác đều nhao nhao đứng dậy, trên mặt lộ ra mỉm cười.

”Chu tiên sinh.” Mấy người mỉm cười mở miệng.

”Chu mỗ bá kiến chư vị đạo hữu.”

Lão giả họ Chu nhàn nhạt mở miệng, thần sắc như trước ngạo nghễ, hắn dung nhan cũng không phải là rất già nua, đầy mặt ánh sáng màu đỏ, vẻ này ngạo nghễ khí tức cực kỳ rõ ràng, hiển nhiên là thời gian dài thân chức vị cao, cũng hoặc là bị người nịnh nọt mà dưỡng thành.

Giờ phút này nếu là Mạnh Hạo ở chỗ này, chắc chắn chấn động, bởi vì này lão giả hắn nhận thức, đang là năm đó bị bắt nhập Mặc Thổ Đan Đông Nhất Mạch chủ lô Đan Sư Chu Đức Khôn!

Cái này Chu lão nhi, năm đó cùng Mạnh Hạo quan hệ hòa hảo, một đường hai người thậm chí đều đã có sâu giao tình, mang theo Mạnh Hạo đi không ít tu chân gia tộc, thu rất nhiều cung phụng, cái kia bộ dáng, cùng hôm nay bộ dạng, đều là một cái khuôn đúc.

Hắn bị bắt đi rồi, Mạnh Hạo vẫn còn âm thầm lo lắng, thậm chí lúc này đây đi vào Mặc Thổ, đã từng để cho người tìm hiểu, có thể lại không có tin tức gì không, hắn vẫn cảm thấy, đối phương hắn là tại Mặc Thổ nơi nào đó, thụ lấy cực khổ. . .

Có thể giờ phút này Chu Đức Khôn, vô luận là bộ dạng vẫn phải là ý, càng hơn năm đó, nguyên bản năm đó già nua, giờ phút này bị ánh sáng màu đỏ bao trùm, nhất là sau lưng cái kia hai nữ tử nhìn về phía hắn lúc trong mắt sùng kính cùng ngưỡng mộ, có thể nghĩ, cái này Chu lão nhi ở chỗ này, đích thị là gốc cây già nở hoa, Nhất khai tái khai. .

”Chu tiên sinh, không biết cái kia Độc Huyết nghiên cứu như thế nào?” Trong bốn người Đại trưởng lão, cho dù vẫn còn khoanh chân ngồi xuống, nhưng lại cười mở miệng, thần sắc rất là khách khí, như là bồi

giữa, không có chút nào đối với đây chỉ có Trúc Cơ hậu kỳ Chu Đức Khôn khinh thường..

”Lão phu đan đạo, thiên hạ hôm nay, chỉ có hai người có thể vượt qua ta, một cái là lão phu đích sư tôn, các người cũng biết là ai, đan quỷ đại sư!

Cái khác, tức thì là sư đệ của ta Phương Mộc, trừ bọn họ ra hai vị, lão phu dám nói là đệ nhất thiên hạ!” Chu Đức Khôn ngạo nghễ mở miệng, tay phải vung lên, ném ra một cái bình ngọc.

”Cái này Độc Huyết, hoàn toàn chính xác không tầm thường, coi như là lão phu cũng đều dùng mấy ngày mới đưa kia triệt để nghiên cứu minh bạch, như thả tại địa phương khác, người này coi như là cổ kiêu rồi, có thể tại lão phu trong mắt, người này cũng chính là một cái có thể so với Đan Sư gia hỏa mà thôi.

Lão phu một hơi, liền có thể đưa hắc độc đạo tan vỡ! Lại để cho này người biết được, độc đạo, làm sao có thể là dễ dàng như vậy, nếu nói là cái này thiên hạ hôm nay, độc đạo nhất, lão phu đầu bội phục một người, chính là ta sư đệ Phương Mộc, nhập ma đan vừa ra, đan đỉnh đại sư danh xưng, bất luận cái gì độc ở trước mặt hắc, hắc đều là lão tổ!” Chu Đức Khôn một bộ chính mình sư đệ như thế nào lợi hại, người có thể tưởng tượng ta thì như thế nào lợi hại bộ dạng, hất cằm lên, ngạo nghễ mở miệng.

Hắn trước người ngoại trừ Đại trưởng lão bên ngoài Tam lão, đều là Thần sắc mặt ngưng trọng, càng thêm khách khí, về phần Chu Đức Khôn sau lưng cái kia hai vị tuổi trẻ nữ tử, giữa lông mày tràn đầy sùng bái.

358. Chương 358: Đan Đỉnh Uy Danh

”Đan đỉnh đại sư hiển hách đan đạo, lão phu cũng rất là hướng về, đáng tiếc chưa bao giờ đi qua Nam Vực, cũng liền vô duyên tiếp.” Vị kia Vị kia mi tâm có trắng lưới liềm dấu vết lão giả, giờ phút này cười mở miệng, thần sắc đầy là chân thành, hiển nhiên hắc mặc dù nghe nói qua Mạnh Hạo, nhưng lại còn không biết hiểu có quan hệ vắng sinh động sự tình.

”Chu tiên sinh thân là đan quỷ đại sư học trò, đan đỉnh đại sư sư huynh, một thân đan đạo kinh Thiên động Địa, lão hủ bội phục, bội phục! Có đại sư tại, ta Thánh tuyệt thành nhất định không thể phá!” Tứ trưởng lão cũng là vừa cười vừa nói, ngôn từ trong rất là khách khí.

Chu đức Khôn hắc hắc cười cười, đáy lòng có chút cảm khái, chính mình ban đầu ở Nam Vực lúc cũng không phải là dưới mắt như vậy cuồng ngạo, nhưng nơi này là chim không ỉa phân Mặc Thổ, đều muốn sinh tồn, đều muốn làm cho người ta tôn kính, bản thân tuyệt đối không thể khiếm tốn, điểm này, hắn từng có qua rất khắc sâu giáo huấn, giờ phút này ngạo nghễ gật đầu, một bộ người nói rất đúng bộ dạng.

Đáy lòng của hắn cũng có cảm khái, nghĩ đến chính mình lúc trước bị bắt nhập Mặc Thổ lúc tuyệt vọng, nghĩ vậy cuộc đời lại cũng không trở về được tông môn chưa xót, nghĩ đến ở chỗ này đã không có người đến hầu hạ, đã không có những cái kia tu chân gia tộc cung phụng, hắn lúc ấy cảm thấy nhân sinh đều là màu xám xịt.

Có thể lại không nghĩ rằng, khổ tận cam lai, chính mình trần trọc về sau, cuối cùng bị người trở thành bảo vật giống như cướp được nơi đây, cũng chính là tùy ý luyện chế ra một ít đan dược, lập tức bị giết nếm mình, từ nay về sau hảo ăn hảo uống nhưng có chỗ cần không chưa đủ, càng an bài hai cái tiểu nữ tử bầu bạn, thời gian trôi qua cực kỳ thoải mái, lại so với tại Đan Đông Nhất Mạch còn muốn thoải mái.

Hồi tưởng chính mình cả đời, chu đức Khôn đáy lòng càng phát ra cảm thán, hắn cảm giác mình sợ là cả đời đều không thể phải nhìn...nửa năm đó đồng tông rồi, bất quá như vậy cũng tốt. . .

Nghĩ tới đây, hắn vội ho một tiếng, tiếp tục bảo trì ngạo nghễ.

”Chính là tiểu độc, tính không là cái gì, đợi lão phu luyện chế một ít. Bảo đảm những cái kia tây mạc tu sĩ, nguyên một đám không thể không phục!” Chu đức Khôn tiếp tục nói khoác, làm ra vẻ.

”Nếu như loại độc này Chu đại sư có thể giải có thể điều, như vậy vị kia tu sĩ, đưa hắn mời ra bổn thành tốt rồi.” Đại trưởng lão trầm ngâm một chút. Chậm rãi mở miệng.

Hắn lờn nói vừa ra, Nhị trưởng lão cùng Tứ trưởng lão lập tức gật đầu, đang muốn đồng ý lúc, bà lão nhủu mầy, nhàn nhạt nói ra lời nói.

”Ta không đồng ý, Chu tiên sinh đích thật là đan đạo đại sư. Có thể vị kia tu sĩ độc, có thể bị Chu tiên sinh nghiên cứu mấy ngày, cũng có thể gặp kỳ hiệu quả, hơn nữa quan trọng nhất là, lão thân tận mắt thấy qua người này độc!

Dùng phòng ngừa vạn nhất, nếu thật muốn đem kia mời ra Thánh tuyệt thành. Còn cần xác định người này độc, đến cùng hiệu quả như thế nào, nếu như Chu tiên sinh thân là đan đạo đại sư, không bằng cùng người này tỷ thí một chút, cũng tốt tự mình vạch trần người này về mặt, để cho ta các loại nắm được rõ ràng.” Bà lão lờn nói vừa ra, nhìn về phía Đại trưởng lão.

Đại trưởng lão chần chờ một chút. Đưa tay ngăn trở Nhị trưởng lão cùng Tứ trưởng lão muốn mở miệng cử động, mà là nhìn về phía chu đức Khôn.

“Chu đại sư, ý của người như nào?”

Chu đức Khôn cười ngạo nghễ.

“Cũng tốt, lão phu cũng đi xem vị này hậu bối tiểu tử, chỉ đạo thoáng một phát, lại để cho hắn biết được, Nam Vực đan đạo tràn đầy, cũng hiểu rõ đến từ Nam Vực Đan Sư, địa vị chí cao vô thượng.”

Chu đức Khôn lờn nói vừa ra, Đại trưởng lão mỉm cười gật đầu. Trước mắt vị này Chu đại sư, Đại trưởng lão nơi đây rất là bội phục, cũng tự mình khảo nghiệm đối phương đan được, đây tuyệt đối là toàn bộ Mặc Thổ đệ nhất nhân.

Giờ phút này hắc hắc cười cười, đứng dậy ôm quyền. Bên cạnh hắn bà lão ba người, cũng đều có chút như thế, tại đây nhất phái tương hòa ở bên trong, bà lão thăm than một tiếng, thăm nghĩ có thể làm chỉ có những thứ này, chính mình cố hết sức tranh thủ, cũng coi như báo đáp đối phương hai lần cứu Hàn Tuyết san ân tình.

Tự nhiên có tộc nhân tiến đến Mạnh Hạo chỗ đó thông tri, trận này đối với đan đạo chỉ đạo, cuối cùng bị quyết định tại ba ngày sau.

Việc này như như gió truyền khắp toàn bộ Thánh tuyệt thành, vô luận là hàn Tuyết gia tộc tộc nhân, hay vẫn là bên ngoài thành tu sĩ, đang nghe tin tức này về sau, đều nhao nhao tinh thần chấn động, bọn hắn biết được chu đức Khôn danh hào, mấy năm qua này, Chu đại sư ba chữ, tại toàn bộ Thánh tuyệt nội thành như mặt trời ban trưa.

Thậm chí cũng chính là bởi vì có Chu đại sư tại, mới khiến cho Thánh tuyệt thành hấp dẫn càng nhiều nữa tán tu, bọn hắn ngưng tụ ở chỗ này, không tiếc bất cứ giá nào, ý đồ đổi lấy đan được.

Vô luận là trong nội tâm hay vẫn là bên ngoài, đều đã đem chu đức Khôn, trở thành Mặc Thổ đệ nhất Đan Sư, thậm chí cũng không ít tu sĩ nuốt vào rồi chu đức Khôn đan được về sau, lập tức chấn động, cho rằng coi như là toàn bộ Nam Vực, chu đức Khôn cũng nhất định là đỉnh phong đại sư.

Kể từ đó, chu đức Khôn thanh danh, tại Thánh tuyệt nội thành càng lúc càng lớn, chẳng qua là bởi vì đông Lạc thành cách cách nơi này quá xa, cho nên Mạnh Hạo mới không có dò xét điều tra ra.

Giờ phút này nghe nói chu đức Khôn muốn chỉ đạo đan đạo, toàn bộ thành trì tu sĩ đều oanh động, toàn bộ đều ý định đi tự mình quan sát, một phương diện vì Chu đại sư trợ uy, một phương diện thì là khát vọng đi xem, đến cùng như thế nào luyện đan.

Việc này vốn đã oanh động Thánh tuyệt thành, có thể ngay sau đó, thì có chu đức Khôn chỗ đại diện, truyền ra một cái tin tức, chỉ đạo luyện đan ngày, Chu đại sư quyết định bằng chiến công, tuyển ra mười người, tự mình làm mười người này luyện đan, tin tức này vừa ra, lập tức lần nữa tạo thành oanh động.

Tại thành trì này bên trong đều sôi trào lúc, Mạnh Hạo đang khoanh chân ngồi trong sân, bên người nhiều đóa liên hoa đua nở, trong tay của hắn cầm lấy một trương thiệp mời, biểu lộ cổ quái, giống như cười mà không phải cười, khiến ột bên Hàn Tuyết san, có chút nhìn không ra Mạnh Hạo tâm tư.

“Này, người đây là cái gì biểu lộ a?” Hàn Tuyết san đề xuống nội tâm lo lắng, nàng cũng không biết làm sao vậy, kể từ ngày đó Mạnh Hạo tại man Cự Nhân đỉnh đầu hướng chính mình mỉm cười, nói ra cái kia lời nói, mà lại chính mình mà xui quỷ khiến đi tới về sau, liền bắt tri bắt giác đấy, sẽ vì đối phương cân nhắc

Nhất là hôm nay nghe được Chu đại sư sự tình, liền trước tiên chạy tới nơi này, tranh thủ thời gian nói cho Mạnh Hạo.

“Không có gì, chính là cảm thấy cái này chu đức Khôn, có chút ý tứ.” Mạnh Hạo mỉm cười, nhàn nhạt mở miệng.

“Người!” Hàn Tuyết san lo lắng một đập chân.

“Chu đại sư thế nhưng là đan đạo đỉnh phong, Mặc Thổ đan đạo đệ nhất nhân, coi như là tại Nam Vực, cũng đều là hiển hách thanh danh, vâng đan quỹ đại sư đệ tử thân truyền! Càng là đan đỉnh đại sư sư huynh, người biết đan quỹ đại sư a, nghe nói qua đan đỉnh đại sư a?”

Loại này kiêu ngạo giống như nhân vật, người rõ ràng còn chưa để ý? Người chỉ có điều sẽ luyện chút ít Độc đan mà thôi, rõ ràng còn không nóng nảy!” Hàn Tuyết san nhìn xem Mạnh Hạo, một bộ bộ đáng rất tức giận.

Nàng vốn là xinh đẹp, như vậy một bộ biểu lộ, thoát nhìn càng có một phen xinh đẹp, như là cùng bốn phía hoa sen lẫn nhau tranh nhau phát sáng, Mạnh Hạo lắc đầu cười cười, có thể hai mắt lại nhỏ không thể thấy lóe lên, đáy lòng âm thầm cân nhắc Hàn Tuyết san trong lời nói hàm nghĩa.

Đan quỹ đại sư tại hạ tự nhiên nghe nói qua, cũng rất là tôn kính, có thể người nói đan đỉnh đại sư vâng?” Mạnh Hạo trên mặt lộ ra một vòng nghi hoặc, hỏi.

“Người vậy mà không biết đan đỉnh đại sư?” Hàn Tuyết san mở to mắt, một bộ bất khả tư nghị bộ dạng.

“Cũng khó trách, người là tán tu, cùng Nam Vực không có tiếp xúc, càng không cách nào tiếp xúc đến đi qua Nam Vực chi nhân, không biết đan đỉnh đại sư cũng là tình hữu khả nguyên.” Hàn Tuyết san ngôn từ trong hơi có chút tiểu đáng về đắc ý.

”Nói cho người biết a, đan đỉnh đại sư thế nhưng là Nam Vực tử vận tông Đệ Nhất Thiên Kiêu, kỳ danh mới có kỳ danh mới có mộc, vâng đan quỹ đại sư truyền thừa đệ tử, đan đạo chấn động thiên hạ, ngày sau nhất định cũng là một cái truyền khắp bát phương đại nhân vật.

Hắn am hiểu luyện chế Độc đan, càng là đối với đan đạo có kia đặc biệt giải thích, Mặc Thổ chín mình, không người không biết. Ta này sinh ra được có một cái nguyện vọng, hy vọng một ngày kia, có thể đi Nam Vực bái phỏng đan đỉnh đại sư, có thể khẩn cầu hắn cho ta luyện chế một viên thuốc.” Hàn Tuyết san lời nói lúc, ánh mắt lộ ra sùng bái chi ý.

Mạnh Hạo ho khan một tiếng.

“Cũng không có khoa trương như vậy chứ.” Hắn theo bản năng mở miệng, có thể lời nói vừa ra, Hàn Tuyết san ánh mắt có chút bất thiện rồi.

“Người không tin? Không phục?” Hàn Tuyết san trừng ánh mắt lên, từ khi Mạnh Hạo cứu nàng hai lần về sau, nàng phát hiện mình tại đối phương trước mặt, thiếu đi từng đã là co quắp, hơn nhiều không ít tùy ý.

”Người có thể không tin người khác, có thể không phục kẻ bên cạnh, nhưng người không thể không tôn trọng đan đỉnh đại sư, đan đỉnh đại sư phương danh, mười bảy tuổi bái nhập tử vận tông, trở thành được đồng, vừa mới nhập tông môn, khiến cho động trời một màn, vận chuyển tử vận tông Đan Đông công pháp, hiển lộ trước đó chưa từng có tư chất, dẫn tới mọi người nhao nhao khiếp sợ.

Thậm chí Đan Đông một vị Trưởng lão, tự mình cho hắn tấn chức Đan Sư thí luyện tư cách, thành là thứ nhất cái nhập môn không đến một năm, liền tham dự thí luyện chi nhân, trong đó cổ cây thí luyện, trở thành trước đó chưa từng có đệ nhất nhân, từ xưa đến nay, hiếm thấy cho đến!

Rồi sau đó, dùng ưu thế áp đảo, trực tiếp tấn chức Đan Sư, tự nghĩ ra rồi nhập ma đan, khiến cho Nam Vực động trời oanh động, càng là cùng Sơn Cửu Đại Sư đối với đánh bạc, luyện chế về sau được gọi là Vạn Pháp không thể toái diệt Vạn Cương Đan, trở thành chủ lô!

Từ nay về sau Thanh La Tông đan đầu, một con đường riêng động trời, ngay sau đó Thượng Cổ đạo hồ hiểu ra, chém giết mặt xanh Kết Đan, chấn nhiếp Mặc Thổ cung đường, danh chấn thiên hạ, sau đó tử vận tông tử lộ thí luyện, trước đó chưa từng có, dùng đệ nhất nhân thành tích, lực áp Thiên Kiêu, trở thành tử lộ, trở thành Đan Đông Nhất Mạch truyền thừa đệ tử!

Mà cái này, chỉ là chính là mấy năm mà thôi, nhân vật như vậy, người không phục? Người không tin phục?" Hàn Tuyết san giống như giận thật à, lời nói rất nhanh, ra khỏi miệng không ngừng, Mạnh Hạo đứng ở trong tai, đều sôi sục một chút, trên mặt ửng đỏ, có chút không tốt lắm ý tứ.

Dù sao bị người đang tại mặt như vậy đi khích lệ, đi tán thưởng, hẳn còn không quá thích ứng. Chẳng qua là đối với Hàn Tuyết san nơi đây, có thể như thế rõ ràng biết mình sự tình, Mạnh Hạo cảm thấy có chút khó tin.

"Chẳng lẽ nàng này cố ý tìm kiếm qua chuyện của ta?" Mạnh Hạo lần nữa ho khan một tiếng, đáy lòng có chút đắc ý, mắt nhìn Hàn Tuyết san cái loại này nếu như ai không tôn trọng đan đỉnh đại sư, nàng sẽ dốc sức liều mạng biểu lộ, Mạnh Hạo giống như cười mà không phải cười đứng lên.

"Nếu như vị này đan đỉnh đại sư biết rõ tại Mặc Thổ, cũng có như thế giai nhân sùng kính, đoán chừng cũng sẽ rất vui vẻ." Mạnh Hạo hắc hắc cười cười, trêu ghẹo nói.

"Hừ, người không cần trào phúng, bổn cô nương liền là ưa thích đan đỉnh đại sư, như thế nào hay sao? Ta liền ưa thích hẳn, hẳn chính là ta trong mộng tình lữ!" Hàn Tuyết san khê hừ một tiếng.

Mạnh Hạo cười cười, đáy lòng giờ phút này cũng đã minh bạch, có quan hệ chuyện cũ động sự tình, không biết nguyên nhân gì, Mặc Thổ chi nhân cũng không hiểu biết, có lẽ là tin tức bế tắc, cũng có lẽ là. . . Văng sinh động cùng với chính mình ly khai tử vận tông chạy nạn sự tình, bị người áp chế!

359. Chương 359: Chu Đức Khôn Cùng Mạnh Hạo

Mạnh Hạo bộ dạng này biểu lộ, Hàn Tuyết San đang muốn mở miệng, có thể giống như nghĩ tới điều gì, ánh mắt hóa thành thương cảm.

"Nụ cười của hẳn, nhìn như như thường, nhưng trên thực tế hiển nhiên là ý định che giấu nội tâm đối với đan đỉnh đại sư hâm mộ, lúc này mới tận lực đi làm." Hàn Tuyết San nội tâm thâm nghĩ, nhớ tới trước mắt cái này người cũng coi như cứu mình hai lần, lại không là làm cho người ta chán ghét, hơn nữa mấy ngày này trong luôn đi ra hiện ngày đó trên chiến trường một màn kia.

Hàn Tuyết San đáy lòng mềm nhũn.

"Người cũng không nên quá mức thất lạc, như đan đỉnh đại sư như vậy ưu tú chi nhân, đương thời hiếm thấy, ài, người ngàn vạn đừng tức giận nổi a, ta tin tưởng, tương lai của người tuyệt không phải người thường." Hàn Tuyết San nghĩ đến lúc trước Mạnh Hạo ngôn từ cùng thần thái, càng phát ra cảm giác đối phương là tự tôn có chút không qua được, cái này mới có lúc trước phản ứng, vội vàng an ủi

Mạnh Hạo dở khóc dở cười, hẳn tự nhiên không thể nói cho đối phương biết, người người trước mắt, đúng là bị người tất cả sùng bái đấy, khát vọng trở thành tình lữ đấy, đan quý đại sư chính thức truyền thừa đệ tử, thể bên trong có bất diệt Hỏa, có đủ rồi đan đạo tái sinh bí quyết, danh chấn Nam Vực đan đỉnh đại sư.

"Làm sao bây giờ a, Chu đại sư chỗ đó, người nếu bị thua, nhưng là không còn biện pháp đạt được Hàn Tuyết tầm rồi, việc này bà bà cũng không thể cuối cùng quyết định!" Hàn Tuyết San vội vàng nói sang chuyện khác, tự nhiên mà vậy liền nghĩ đến vấn đề này, nhú lại đôi mi thanh tú mở miệng.

"Hơn nữa trong gia tộc chỉ có hai cái có thể tế luyện ra ấu trùng, mà lại cần một năm thời gian, nói cách khác ta ngược lại là có thể giúp người lấy ra, có thể ta sẽ không tế luyện... .." Hàn Tuyết San mắt nhìn Mạnh

Hạo, đang muốn tiếp tục mở miệng, có thể liếc mắt liền thấy Mạnh Hạo cái kia giống như dở khóc dở cười, không cho là đúng biểu lộ.

Về mặt này rơi vào trong mắt nàng, cảm thấy càng phát ra đáng giận, giống như không có tim không có phổi bộ dạng, vì vậy một đập chân.

“Mặc kệ người rồi, chính người đều không nóng nảy, ta xong rồi đi thay người sốt ruột.”

Cái này bộ dáng, lại để cho Mạnh Hạo cảm thấy có chút mới lạ, vô luận là Hứa Thanh hay vẫn là Sở Ngọc Yên, đều chưa từng có tại Mạnh Hạo trước mặt từng có như vậy cử động, khiến cho Mạnh Hạo không khỏi nhìn nhiều Hàn Tuyết San vài lần.

“Nhìn cái gì?” Hàn Tuyết San trừng Mạnh Hạo liếc, tâm hồn thiếu nữ vẫn không khỏi được gia tốc nhảy lên vài cái, theo bản năng nghiêm mặt, một bộ rất hung ác bộ dạng.

“Nhìn người rất xinh đẹp chứ sao.” Mạnh Hạo cười nói, trừng mắt nhìn.

“Người...” Hàn Tuyết San mặt lập tức liền đỏ lên, có chút thất kinh, càng là lui ra phía sau vài bước, nhẩn nhẩn cả buổi, rút cuộc nói ra một câu.

“Người đùa giỡn ta!” Hàn Tuyết San rất nghiêm túc nói ra.

Mạnh Hạo gãi gãi đầu, trên mặt vui vẻ thêm nữa, hắn đột nhiên cảm giác được đi khiêu khích cái này sao một tiểu nha đầu, là một kiện rất vui vẻ sự tình, vì vậy vội ho một tiếng, đang muốn nói chuyện, bỗng nhiên đấy, Hàn Tuyết San thanh âm lần nữa rất nghiêm túc truyền đến. “Bà bà đã từng nói qua, trong gia tộc có tộc quy, nếu có người đùa giỡn ta hàn Tuyết gia tộc nữ tử, cũng bị làm thành băng điêu, nếu như không làm thành băng điêu, người muốn thiếu nợ ta một cái hứa hẹn!”

Mạnh Hạo sững sờ, loại này không giảng đạo lý quy định, hắn hay vẫn là lần đầu nghe nói.

“Người nhớ kỹ, thiếu nợ ta một cái hứa hẹn!” Hàn Tuyết San trong mắt hiện lên một tia giảo hoạt, đắc ý nói, nói xong lườm Mạnh Hạo liếc, che miệng cười thân hình uốn éo, quay người rời đi, rất tròn hai chân, sung mãn cái miệng vung cao, còn có cái kia dịu dàng nắm chặt vòng eo, tại thời khắc này, theo nàng thanh xuân, tách ra rồi kinh tâm động phách mị lực, theo đi xa, cái này mị lực như trước vẫn còn.

Mạnh Hạo nhìn đối phương đi xa, tức cười cười cười, ánh mắt rơi trong tay trên thiệp mời, nhìn xem phía trên rồng bay phượng múa Chu đại sư ba chữ, đáng tươi cười càng phát ra rục rịch.

“Cũng tốt, ba ngày sau, liền đi xem vị này Chu đại sư, tại Mặc Thổ mấy năm này, đan đạo có hay không tiến triển miệng” Mạnh Hạo mỉm cười trong thu hồi thiệp mời, hai mắt nhắm nghiền, khoan chân tại Liên Hoa bên trong, cảm ngộ Liên Hoa hình, hiểu ra Liên Hoa ý.

Tiếng lẩm bẩm quanh quẩn, đó là man Cự Nhân ngữ say thanh âm, còn có đáng thương Cổ Lạp, cho dù là man Cự Nhân ngữ rồi, hắn cũng muốn ở bên cạnh không ngừng mà đồ tể súc vật, vì kia chuẩn bị sau khi tỉnh dậy cái ăn.

Cái loại này bị ai cảm giác, tại trên mặt hắn luôn sẽ hiển hiện, khiến cho hắn vô cùng hoài niệm tây mạc sinh hoạt, cùng lúc đó tại nội tâm của hắn, mới vừa nghe đã đến Hàn Tuyết San cùng Mạnh Hạo đích thoại ngữ về sau, hắn bỗng nhiên đối với vị kia cường đại thần bí đan đỉnh đại sư, cũng có thật sâu chờ mong.

“Coi như là bị người nô dịch, cũng có thể là nô dịch ở đằng kia vị Nam Vực đan đạo Thiên Kiêu một loại trong tay người, mới không tính mai một vào ta Cổ Lạp ưu tú, đáng tiếc, đáng tiếc” sông, ” Cổ Lạp đầy lòng càng thêm bi ai.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ba ngày qua đi rất nhanh, trong ba ngày này, Hàn Tuyết San đã đến hai lần, mỗi lần chứng kiến Mạnh Hạo như vậy một bộ dường như không thêm để ý chút nào biểu lộ về sau, sẽ tức giận, một lần cuối cùng tiến đến, đúng là ba ngày chấm dứt, tỷ thí ngày đã đến lúc, dứt khoát mặt đen lên, đưa tới một quả ngọc giản về sau, xoay người rời đi rồi.

Ngọc giản bên trên có mấy cái đan phương, đều rất đơn giản, tại đây đan phương lên, Mạnh Hạo nhìn ra thuộc về Chu Đức Khôn đan đạo dấu vết, hiển nhiên đây là Hàn Tuyết San không biết dùng phương pháp gì làm ra, muốn cho Mạnh Hạo học tập thoáng một phát, như vậy tỷ thí lúc, có lẽ sẽ không thua quá thảm

“Ngược lại là một cái rất nhiệt tâm tiểu nha đầu.” Mạnh Hạo cười cười, rất nghiêm túc nhìn một chút ngọc giản, phát tay ngọc giản đã thành tro, đứng dậy lúc, nhoáng một cái đi lên man cự đầu người đỉnh.

Đi thôi, không thể nói trước, lúc này đây thực muốn chỉ điểm một chút Chu Đức Khôn rồi, hắc đan đạo tạo nghệ, lại lui về phía sau nhiều như vậy.” Mạnh Hạo lắc đầu lúc, man Cự Nhân mãnh liệt mở ra mắt to, mang theo một ít bất mãn, nhưng vẫn là bò đứng lên, hơn ba mươi trượng cao thân hình, như là một tòa núi nhỏ, ngửa mặt lên trời hét lớn một tiếng, tay phải trên mặt đất mãnh liệt một trảo, liền bắt lên một đại khối thịt nhét vào trong miệng.

Thịt. . . Thịt. . . Mơ hồ gầm nhẹ, cái này man Cự Nhân nên bước đi nhanh, trực tiếp chạy ra khỏi sân

Sân bên ngoài, cái mảnh này Thánh tuyết nội thành vực, có từng trận tiếng chuông quanh quẩn, nhưng phàm là đã nghe được tiếng chuông tu sĩ, đều lập tức nghỉ tới mấy ngày nay truyền lưu đây, có quan hệ Chu Đức Khôn đại sư luyện đan sự tình, lập tức cũng đều phấn khởi.

Phải biết rằng lúc này đây Thánh tuyết thành, vì chống cự Mặc Thổ cung đột kích, đã lấy ra đại lượng Pháp bảo công pháp cùng với các loại tu hành cần thiết chi vật.

Những vật phẩm này, căn cứ bất đồng chiến công, có thể tại hàn Tuyết gia tộc đạt được, cũng chính là hàn Tuyết gia tộc như vậy từng đã là Cửu Minh đại tộc, mới có thể có như vậy nội tình.

Lần này Chu Đức Khôn mấy ngày trước ngôn từ, là chiến công mười thứ hạng đầu tu sĩ luyện đan, sớm đã đưa tới rất lớn oanh động, hôm nay theo tiếng chuông quanh quẩn, nơi đây không ít tu sĩ đều thẳng đến thành trì thiên phương Đông Thánh tuyết quảng trường.

Mạnh Hạo dưới thân man Cự Nhân xuất hiện, đạp tại đại địa trầm đục, tại thành trì này bên trong đặc biệt dễ làm người khác chú ý, coi như là khoảng cách rất xa cũng có thể mơ hồ chứng kiến man Cự Nhân cái kia làm cho lòng người kinh hãi thân hình.

Rầu rĩ thanh âm khuếch tán ra, man Cự Nhân nên bước đi nhanh, về phía trước cấp tốc chạy nhanh, căn bản cũng không cần phi hành, trực tiếp một cái nhảy lên, thường thường đã gần trăm trượng.

Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở man cự đầu người đỉnh, bên tai có gió gào thét mà qua, này phong hàn, mơ hồ còn có bông tuyết bay xuống, hắc không nhìn tới đám người chung quanh, đầu đi về hướng man Cự Nhân truyền âm, liền nhắm hai mắt lại.

Cũng chính là hơn mười người thời gian hô hấp, lúc Mạnh Hạo mở mắt ra lúc, đứng là man Cự Nhân thoáng một phát nhảy lên, lại trực tiếp vượt qua nội thành một cái đã kết băng dòng sông, trực tiếp xuất hiện ở Thánh tuyết ngoài sân rộng.

Giờ phút này trên quảng trường, sớm đã đã đến mấy trăm tu sĩ, những người này rậm rạp chằng chịt vờn quanh bốn phía, đang nhìn đến man Cự Nhân lúc, nhao nhao tản ra nhượng ra con đường, dù sao thay đổi ai, chứng kiến một cái hơn ba mươi trượng cự nhân tại đại địa chạy nhanh nhảy lên, như ngọn núi giống như oanh lúc đến, đều theo bản năng lựa chọn né tránh.

Tại quảng trường này đích chính trung tâm, giờ phút này không có một bóng người, dùng Chu Đức Khôn tại Thánh tuyết thành thân phận, tự nhiên sẽ không sớm đã đến chờ đợi.

Tại man cự người tới quảng trường nháy mắt, Mạnh Hạo mở mắt ra, thân thể về phía trước nhoáng một cái, trực tiếp bay ra, tùy ý bốn phía mấy trăm tu sĩ các loại ánh mắt ngưng tụ, thần sắc lạnh nhạt, nhàn nhả như bước, đứng ở trong sân rộng.

Giờ phút này nhanh đã tới rồi buổi trưa, có thể bốn phía như trước hàn phong gào thét, bông tuyết bay xuống lúc giữa, rơi tại không ít người trên người, xen lẫn tại trong đầu tóc, Mạnh Hạo không nóng nảy, yên tĩnh đứng ở trong quảng trường, chờ đợi người tới.

“Hắn chính là vị cùng hàn Tuyết gia tộc ước định, dùng luyện chế Độc đan đổi lấy Hàn Tuyết tâm chi nhân rồi.”

“Người này nếu là ở mặt khác thành trì, có lẽ thật sự có lộ ra tài năng trẻ thời điểm, nhưng không khéo chính là, tại chúng ta Thánh tuyết thành, có Chu Đức Khôn đại sư.”

Ngày đó chiến trường, nếu không phải là Chu đại sư có một lò đan được tại mấu chốt cũng sẽ không có người này Chi độc hiển lộ uy lực.”

Bốn phía chi nhân đều nghị luận, không lâu sau, có Tứ đạo trưởng cầu vòng gào thét mà đến, hóa thành bốn người, xuất hiện ở trên quảng trường, tại bốn người này sau lưng, càng có vài chục cái hàn Tuyết gia tộc tộc nhân, cũng đều lần lượt tiến đến.

Trong đó Hàn Tuyết San, cũng trong đó, ánh mắt đảo qua Mạnh Hạo nơi đây lúc, chảy ra ân cần.

Về phần bốn người kia, đúng là hàn Tuyết gia tộc hôm nay tứ đại trưởng lão, Đại trưởng lão thân như người lùn, có thể một thân tu vi không nên tận lực tản ra, cũng đều lại để cho bốn phía tu sĩ nhao nhao cảm giác tu vi vận chuyển bế tắc, nhao nhao thần sắc lộ ra đối với cường giả cung kính.

Nhị trưởng lão, Tứ trưởng lão, còn có vị kia bà lão, Nguyên Anh tu sĩ thân phận, khiến cho bọn hắn mới vừa xuất hiện, cái này bốn phía lập tức an tĩnh lại.

Mạnh Hạo thần sắc như trước như thường, hầu như tại đây hàn Tuyết gia tộc tứ đại trưởng lão sau khi xuất hiện, đi qua ước chừng ba năm hơi thở, Chu Đức Khôn thân ảnh, tại mấy cái tuổi trẻ nữ nhân vật chính vờn quanh xuống, một đường ngạo nghễ, dần dần đi tới.

Tất cả chứng kiến hắn tu sĩ, đều lập tức thần sắc cung kính, lộ ra mỉm cười, ôm quyền bái kiến.

“Bái kiến Chu đại sư!”

“Đa tạ Chu đại sư lần trước đan dịch thể, tại hạ tu vi có chút đột phá, Chu đại sư nhưng có chỗ cần, tại hạ nhất định báo đáp!”

“Hắc hắc, mấy ngày không gặp, Chu đại sư phong thái càng hơn trước kia.” Mọi việc như thế thanh âm liên tiếp lúc giữa, Chu Đức Khôn khi thì mỉm cười, bảo trì ngạo nghễ, đi lên quảng trường về sau, cùng hàn Tuyết gia tộc tứ đại trưởng lão bái kiến, lúc này mới trong ánh mắt mang theo dưới cao nhìn xuống, nhìn về phía Mạnh Hạo.

” Tên gì?” Chu Đức Khôn bày làm ra một bộ đan đạo tiền bối bộ dạng, nhàn nhạt mở miệng

“Phương Mộc. . .” Mạnh Hạo vội ho một tiếng, nhìn xem Chu Đức Khôn cái này bộ dáng, đáy lòng có chút cảm khái, thầm nghĩ chính mình lúc trước còn vì đối phương lo lắng, hiện tại vừa nhìn, cái này Chu lão nhi không biết cỡ nào thoải mái.

Chu Đức Khôn nghe nói Phương Mộc cái tên này, lập tức sững sờ.

360. Chương 360: Chu Đức Khôn Bảo Đan

Không chỉ có là hắn sững sờ, Hàn Tuyết San cũng là con mắt mãnh liệt trừng lên, giống như rất tức giận nhìn Mạnh Hạo liếc.

Bốn phía tu sĩ cũng đều tại thời khắc này, vô ý thức đã trầm mặc, nhưng sau đó thì có tiếng cười truyền ra.

“Phương Mộc? Chẳng lẽ là vị kia Nam Vực thanh danh hiển hách Đan Đỉnh đại sư không thành.”

“Có ý tứ, đây là đối với Chu Đại Sư một loại nhục nhã a.”

“Có thể có như thế đảm lượng như vậy mở miệng, xem ra người này có lẽ thật sự có chút ít bản sự, đáng tiếc, gặp Chu Đại Sư, như trước hay là muốn bị áp qua một đầu.”

Tại đây bốn phía chi nhân tiếng cười truyền ra lúc, Chu Đức Khôn nhíu mày, nhìn Mạnh Hạo liếc, hừ lạnh một tiếng.

“Vô tri tiểu bối, Phương Mộc danh tiếng, há lại người có thể nói ra, đó là lão phu đích sư đệ, là Đan Đỉnh đại sư!” Chu Đức Khôn tay áo hất lên, thần sắc ngạo nghễ, giống như cảm giác mình thân là Đan Đỉnh đại sư sư huynh, cực có thân phận.

“Vốn chỉ là ý định tại đan đạo bên trên chỉ bảo người một hai, thế nhưng người cái này tiểu bối nếu như thế nói ra, không thể nói trước lão phu cần để cho người biết được, đan đạo to lớn, không phải công lao miệng lưỡi.” Lời nói giữa lúc, Chu Đức Khôn tay phải nâng lên, trong lòng bàn tay xuất hiện một cái bình nhỏ.

“Trong lúc này là người ngày đó chỉ đầu độc làm độc huyết, lão phu đã đem giải thích ra, loại độc này nhìn như Bá Đạo, thế nhưng thực chỗ bên trên nguyên lý cực kỳ đơn giản.” Chu Đức Khôn ngạo nghễ mở miệng lúc, đem cái này chai thuốc quăng ra, ném Mạnh Hạo trước người.

“Lão phu đối với người lần thứ nhất giáo huấn, chính là này trong bình nọc độc, người...” Chu Đức Khôn nơi đây không đợi nói xong, bỗng nhiên mở to mắt.

Giờ phút này bốn phía tu sĩ khác, cũng đều trong chớp lát một mảnh yên tĩnh, mọi ánh mắt đều ở đây một cái chớp mắt đã rơi vào Mạnh Hạo trên người, mà ngay cả cái kia tứ đại trưởng lão, cũng đều nhìn sang.

Bởi vì tại Mạnh Hạo tiếp được cái kia chai thuốc trong tích tắc, cái này chai thuốc trực tiếp vỡ vụn, màu đen chất lỏng mang theo tanh hôi cùng sương mù, thỉnh linh phiêu phù ở Mạnh Hạo trên lòng bàn tay.

Càng là tại đây một cái chớp mắt Mạnh Hạo trong lòng bàn tay hình như có một đoàn ngọn lửa vô hình thiêu đốt, khiến cho khói đen co rút lại tiêu tán, khiến cho cái kia hắc dịch không ngừng mà lặn mình:quay cuồng giữa lúc, cũng chính là mấy hơi thở công phu lại tại bốn phía chi nhân tận mắt nhìn thấy xuống, sinh sinh hóa thành một hạt đan dược!

Một hạt màu đen đan dược cùng lúc đó tí ti màu đỏ khí tức tràn ra về sau, đan dược nhan sắc đã trở thành màu tím, không hề có tanh hôi tràn ra, mà là có nhàn nhạt mùi thơm ngát khuếch tán ra, lại để cho người nghe thấy chi, dường như tinh thần chấn động.

“Ngưng dịch thành đan!” Chu Đức Khôn nội tâm lộp bộp một tiếng.

“Đích thị là mưu lợi rồi, việc này tuyệt đối không thể có thể, người này mới bao nhiêu niên kỷ, loại này ngưng dịch thành đan đích thủ đoạn, chỉ có tím lô mới có thể làm được.” Chu Đức Khôn vốn là cả kinh nhưng rất nhanh đáy lòng mà bắt đầu không nhận,choi bỏ.

Mạnh Hạo ho khan một tiếng, có chút ngại ngùng, hẳn tự nhiên sẽ không cùng Chu Đức Khôn khó xử có thể ở chỗ này gặp được Chu Đức Khôn, Mạnh Hạo đáy lòng sớm được vui sướng chiếm cứ ngưng dịch thành đan loại phương pháp này, hẳn trở thành tím lô sau sẽ rồi, không có trở thành là cớ nào kinh người cử động, giờ phút này chỉ là thân là đan sư ở giữa chào hỏi mà thôi, bất quá trở ngại quý gia, Mạnh Hạo tại đối với tình thế cũng không phải là hoàn toàn hiểu rõ dưới tình huống, sẽ không đi cùng Chu Đức Khôn quen biết nhau.

“Thân là đan sư, người cái này tiểu thủ đoạn nhỏ lão phu trợ trên, cái này nọc độc lão phu nghiên cứu lúc sắp nhập vào không ít được thảo, không nghĩ tới bị người mưu lợi mượn luyện hóa thành đan, không nói trước người đan đạo như thế nào, loại này mưu lợi đích thủ đoạn không được.” Chu Đức Khôn một bộ đại sư bộ dạng, nghiêm túc trong mang theo rắn dạy mở miệng, lời nói vừa ra, bốn phía chi nhân nhao nhao trong lòng có chút hiểu ra, cái kia tứ đại trưởng lão cũng như có điều suy nghĩ, đáy lòng khiếp sợ cũng ít rất nhiều, dù sao bọn hắn chủ quan trong ý thức, đối với Chu Đức Khôn nơi đây càng thêm tin tưởng.

Lời nói như thế, thế nhưng Chu Đức Khôn đáy lòng nhưng lại cực kỳ ngưng trọng, nhưng nghĩ tới đây là Mặc Thổ, chính mình lại là Đan Đông nhất mạch chủ lô về sau, đáy lòng của hắn lần nữa đã có tự tin, càng phát ra đã cho rằng đối phương mưu lợi sự tình.

“Đến, đang tại lão phu mặt, người luyện chế một viên thuốc, xuất ra người toàn bộ bốn sự, lại để cho lão phu nhìn xem.” Chu Đức Khôn hất cằm lên, ngạo nghễ mở miệng, vừa ý ngọn nguồn lại hạ quyết tâm, muốn mượn này xem nhìn đối phương đến cùng có bao nhiêu bốn sự.

Mạnh Hạo mỉm cười, nhìn Chu Đức Khôn liếc, lắc đầu trong chụp về phía Túi Trữ Vật, lấy ra một cái tâm thường lò đan, lại lấy ra một chút dược thảo ném vào trong lò đan, chỉ dùng nửa khắc đồng hồ thời gian,

liền luyện ra một lò đan được, mùi thuốc không đậm đặc, đan được thành màu xanh, thế nhưng Mạnh Hạo tự mình luyện chế đan được, mặc dù là tầm thường chi đan, cũng đủ để oanh động bát phương.

Chỉ là, hần cái này đan Trường sau khi xuất hiện, bốn phía chi nhân lại không có chút nào biểu lộ, ngược lại là lộ ra cười trào phúng thanh âm, mà ngay cả cái kia tứ đại trưởng lão cũng đều nhú mày, bà lão chỗ đó thở dài, lắc đầu không nói.

Còn có Hàn Tuyết San, cũng là nhần lại đôi mi thanh tú, có thể thấy được Mạnh Hạo ánh mắt nhìn đến, giống như sợ mạnh biến mất rơi, cái này mới lộ ra cổ vũ chi ý.

Mạnh Hạo cũng sờ, hần cảm thấy có chút không đúng, trước mắt này cái màu xanh đan được nhìn như đơn giản, thế nhưng trong tay hần luyện ra, mùi thuốc ngưng mà không tiêu tan, có đủ cỏ cây tám phần được hiệu, là một quả Trúc Cơ cảnh giới chi đan.

“Cái này là người luyện đan được? Mà thôi, lão phu cũng không quá qua làm khó dễ người, cho người tâm phục khẩu phục, lại để cho người biết, cái gì mới được là đan được!” Chu Đức Khôn đáy lòng nhẹ nhàng thở ra, Mạnh Hạo đan đạo vô hình trong sớm đã vượt qua Chu Đức Khôn quá nhiều, luyện chế đan được đã làm được hoàn toàn nội liễm, trừ phi cầm trong tay, hay không thì không phải vậy Chu Đức Khôn có thể nhìn ra cảnh giới, giờ phút này Chu Đức Khôn thần sắc lạnh nhạt, như trước một bộ cao nhân bộ dạng, lời nói lúc, tay phải nâng lên tại trên túi trữ vật gỗ, lập tức lấy ra một đỉnh lò đan.

Cái này lò đan ngọc thạch chế tạo, mới vừa xuất hiện liền lập tức tràn ra nồng đậm linh khí, xem Mạnh Hạo cũng sờ, dùng hần đối với lò đan nhận thức, giờ phút này liếc thấy ra cái này lò đan bất phàm.

Nhất là lò đan bên trên điêu khắc một ít thủy thú, đây không phải là tầm thường đồ án, mà là cùng loại đồ đẳng, có đặc thù hiệu quả tồn tại.

Phát giác được Mạnh Hạo ánh mắt, Chu Đức Khôn đáy lòng đắc ý, cái này lò đan là Hàn Tuyết Gia Tộc tặng cho, vừa mới đạt được lúc, hần từng hưng phấn thật lâu, hần đan đạo tuy nói thường thường, nhưng lại thắng tại ổn định, hơn nữa cái này lò đan, có thể làm được nhất định cấp độ đan được, mười lần luyện trong thành chín lần.

Lò đan vừa ra, Chu Đức Khôn tay phải xuất hiện một khối màu đỏ Thạch Đầu, nâng lò đan về sau, lập tức có hỏa diễm từ tảng đá kia bên trên khuếch tán ra, ngay sau đó hần tay trái không ngừng lấy ra dược thảo, thúc hóa thành cần thiết bất đồng năm, từng cái ném vào trong lò đan, mãnh liệt theo như ở phía trên.

Lò đan lập tức hào quang lóng lánh, Chu Đức Khôn thân ảnh tại tia sáng này ở bên trong, lập tức như là có đủ tiên quang, lộ ra cực kỳ cao lớn, càng có thần thánh, lại để cho người xem sau nhin không được sẽ đáy lòng xuất hiện tin phục.

Giờ khắc này hần, dùng tiên phong đạo cốt để hình dung cũng đều thích hợp.

“Không hổ là Chu Đại Sư, xem xét chính là đan đạo đại sư!”

”Đây là ta lần thứ hai chứng kiến Chu Đại Sư luyện đan, mỗi lần đều tâm thần chấn động, tràn đầy bội phục.

Bốn phía tu sĩ thấp giọng nghị luận, trong mắt tôn kính chi ý, đặc biệt rõ ràng, mà ngay cả cái kia tứ đại trưởng lão, giờ phút này cũng đều là mang theo mỉm cười, gật đầu trong lộ ra đối với chu đức bên ngoài tôn kính.

Mạnh Hạo thần sắc có chút cổ quái, ngoại nhân nhìn không ra, nhưng hần nơi đây liếc thấy ra, Chu Đức Khôn luyện chế đan được không tệ, thế nhưng lại càng không sai, là hần hôm nay vận chuyển một loại Công Pháp, công pháp này giống như có thể cho bản thân hào quang vạn tượng, khiến người tin phục.

“Khó trách hần ở chỗ này phong sinh thủy khởi, công pháp này đích thị là làm ra thật lớn tác dụng, nhưng năm đó lúc, hần chắc có lẽ không mới đúng, chẳng lẽ là đi vào Mặc Thổ sau đạt được?” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ.

Một lát sau, nổ vang thanh âm từ trong lò đan truyền ra lúc, Chu Đức Khôn hai mắt tinh mang lóe lên, tay trái tại lò đan vẽ một cái, lập đến chói mắt chi quang khuếch tán ra, một quả màu trắng đan được, chậm rãi từ trong lò đan lên không phiêu khởi.

Tại đây đan được xuất hiện nháy mắt, lập tức nồng đậm mùi thuốc mãnh liệt khuếch tán, lại trực tiếp tản ra phương viên tầm hơn mười trượng, khiến cho bốn phía chỉ nhân nghe thấy một ngum, toàn bộ đều tỉnh thần phấn chấn, trong cơ thể tu vi cũng đều sinh động một ít.

“Đây mới là đan được, không đợi nuốt vào, thì có thể làm cho người tu vi sinh động, viên thuốc này không tầm thường!”

“Hoàn toàn chính xác không tầm thường, thậm chí so sánh với lần Chu Đại Sư luyện ra đan được còn cường đại hơn, ha ha, Chu Đại Sư đan đạo, xem ra lại có tinh tiến a.” Bốn phía thanh âm không ngừng, cái kia tứ đại trưởng lão ngoại trừ bà lão bên ngoài, ba người khác đều mỉm cười gật đầu.

Mạnh Hạo mở to mắt, ngơ ngác nhìn xem giờ phút này đặc ý Chu Đức Khôn, sau một lúc lâu cười khổ, hẳn rất cuộc hiểu rõ lúc trước vì sao bốn phía người đối với chính mình trào phúng, Chu Đức Khôn cái này đan được vốn là cũng không tệ lắm, dù sao cũng là chủ lô luyện ra, thế nhưng hết lần này tới lần khác cuối cùng Chu Đức Khôn cái kia vô một cái, hiển nhiên là tận lực chịu, lập tức liền lại để cho chỗ này tại ngưng kết bên trong đích đan được được hiệu khuếch tán đi ra.

Sử viên thuốc này tại sau khi xuất hiện, như vốn sinh ra đã kém cỏi giống như, giờ phút này được hiệu chỉ còn lại có non nửa, trong đó hơn phân nửa, đều khuếch tán tại bốn phía.

Cái kia nồng đậm mùi thuốc, làm cho tâm thần người phấn chấn cảm giác, tu vi sinh động, hiển nhiên sẽ để cho đối với đan đạo không biết Mặc Thổ tu sĩ, lập tức đoán được viên thuốc này, mới thật sự là tốt đan.

Mạnh Hạo hiểu ra, tại không hiểu đan đạo chỉ nhân trước mặt, cần biến báo, mà lại chính mình trong lúc bất tri bất giác, hiển nhiên là đan đạo lại có tinh tiến, không còn là như đã từng giống như nói ra, mà là đã bắt đầu nội liễm, loại cảnh giới này, đã vượt ra khỏi tầm thường đan sư tầm mắt, lại càng không cần phải nói bốn phía không hiểu đan đạo mọi người rồi.

Dứt khoát đem trước mặt Thanh Đan thu hồi, mắt nhìn tiên phong đạo cốt giống như Chu Đức Khôn, nghe bên tai bốn phía chỉ nhân phấn chấn thanh âm, không khỏi lại nở nụ cười.

Cũng chính là ở thời điểm này, Hàn Tuyết Gia Tộc Nhị trưởng lão, thanh âm truyền ra.

“Chu Đại Sư đã không cần phải nữa chỉ đạo người này rồi, vị này tự xưng là Phương Mộc tiểu bối tu sĩ, mặc kệ lúc trước có cái gì ước định, đều đã hết hiệu lực, ta Hàn Tuyết Gia Tộc không truy cứu người lừa gạt lừa gạt chi tội, xem như là trả người cứu Tuyết San chi ân.” Nhị trưởng lão nhàn nhạt mở miệng, thế nhưng hẳn lời nói cơ hồ vừa mới nói ra, không đợi Chu Đức Khôn mở miệng, lập tức ở cái này Thánh Tuyết Thành nội, có cười dài thanh âm quanh quẩn toàn bộ thành trì.

“Vị này chính là các người Hàn Tuyết Gia Tộc đan sư? Tốt một cái đại sư, như thế đan đạo, ném đi đan quỹ mật, càng là cười cười thiên hạ.” Tiếng cười chói tai, truyền khắp Thiên Địa.

Ngay tại lúc đó, có ba đạo trưởng cầu vòng lập tức phá không mà đến, bầu trời gợn sóng quanh quẩn giữa lúc, cầu vòng hóa thành thân ảnh, đã trở thành ba người.

Ba người này mới vừa xuất hiện, lập tức Thánh Tuyết Thành phòng hộ trận pháp giống bị gây ra, tự hành mở ra, ngay sau đó Thánh Tuyết Thành tứ đại trưởng lão, đang nhìn thanh ba người này về sau, sắc mặt mãnh liệt đại biến.

361. Chương 361: Yêu Cầu Nho Nhỏ

Cơ hồ ngay tại thanh âm truyền đến đồng thời, Chu Đức Khôn đã đem trước người lò đan lấy đi, khi cái kia ba đạo thân ảnh gào thét mà đến lúc, đã nhìn không tới nơi đây lò đan, càng nhìn không tới Mạnh Hạo cùng Chu Đức Khôn đan được.

Theo ba người đến, Hàn Tuyết Gia Tộc tứ đại trưởng lão sắc mặt nhao nhao biến đổi.

Trong ba người, một người trong đó là cái trung niên nam tử, nam tử này ăn mặc màu trắng áo dài, mặt trắng Như Ngọc, mặc dù là trung niên, vẫn như trước thân ảnh cao ngất, tuấn lãng phi phàm, mang trên mặt hình như có nếu không mỉm cười, dáng tươi cười nhìn như hiền hoà, thể nhưng như xem thời gian dài, hội ẩn ẩn cảm giác ra, tại đây hiền hoà trong tươi cười lạnh lùng.

Trung niên nam tử này trên người không có đồ đồ đẳng khí tức, mà là có nhân nhạ mùi thuốc tràn ra.

Lúc trước đích thoại ngữ, đúng là từ trong miệng hắn truyền ra, giờ phút này thanh âm vẫn còn quanh quẩn, hắn dĩ nhiên đáp tại chỗ này trên quảng trường, đứng ở Mạnh Hạo cùng Chu Đức Khôn chính giữa.

Một thân ngạo nghễ, màu trắng trường bào bên trên có lò đan ấn ký chớp động, trong thần sắc mang theo khinh thị.

“Nam Vực đan đạo, chỉ có trình độ như vậy? Thật sự là lại để cho người thất vọng, Nghiêm mỗ cảm thấy lần này từ Đông Thổ đến tới nơi này, là nên mất hứng mà về.” Trung niên nam tử lắc đầu, hắn không có chứng kiến lúc trước Chu Đức Khôn cùng Mạnh Hạo luyện đan, chỉ là đến sau này, nghe thấy được bốn phía nồng đậm mùi thuốc, lại chứng kiến Chu Đức Khôn thu hồi lò đan cử động, đáy lòng lập tức hóa thành thất vọng.

Chu Đức Khôn sắc mặt có chút khó coi, nhìn xem tiến đến ba người, ba người này ngoại trừ vị kia trung niên nam tử bên ngoài, còn có một lão giả, một thân màu xanh lá cây trường bào, hai mắt như điện, thần sắc lạnh lùng, trong thần sắc mang theo bướng bỉnh, tu vi tản ra, đúng là Nguyên Anh hậu kỳ Đại viên mãn.

Loại này tu vi, mặc dù là vị kia Hàn Tuyết Gia Tộc Đại trưởng lão, tu vi cũng có vẻ không bằng.

Thế nhưng hết lần này tới lần khác lúc này trên thân người, có một cỗ cùng tu sĩ hoàn toàn bất đồng khí tức, khí này hơi thở đậm đặc mà không tiêu tan, khiến cho hắn đi tới lúc, cực kỳ rõ ràng, như là trong đêm tối khói lửa.

Có thể chứng kiến, tại lão giả này trên mu bàn tay, có một cái đồ đẳng, về phần hắn trên người mặt khác đồ đẳng, tất bị giấu ở áo bào nội, ngoại nhân nhìn không ra.

Hắn bên cạnh còn có một người, người này là một thanh niên, nhìn như tuổi không lớn, thể nhưng hết lần này tới lần khác tại thanh niên này trên người, ẩn ẩn có một cỗ tang thương cảm giác, giờ phút này dạo chơi đi tới, thỉnh thoảng nhìn về phía bốn phía, trong thần sắc dường như mang theo hồi ức, càng có một vòng cảm khái. Tại trên người hắn, đã có tu sĩ chân động, cũng có đồ đẳng khí tức, dung hợp cùng một chỗ.

Tại Mặc Thổ, như thanh niên này giống như thân là tu sĩ lại tu hành đồ đẳng đến đồ đẳng chi tu không ít, vốn là sẽ không quá thần kỳ, thể nhưng hết lần này tới lần khác thanh niên này cho người cảm giác, có chút đặc biệt, nhưng lại nói không nên lời cụ thể.

Hàn tuyết thành tứ đại trưởng lão, giờ phút này ánh mắt đều rơi vào thanh niên này trên người, cũng chính là người này xuất hiện, mới khiến cho bọn họ mấy người, lúc trước sắc mặt đại biến, nhất là Đại trưởng lão, càng là mang theo kinh nghi bất định, giống như không cách nào tin.

Mạnh Hạo ánh mắt tại ba trên thân người quét qua, bất động thanh sắc thu hồi tự quang.

“Ồ?” Vị kia tự xưng từ Đông Thổ lại tới đây trung niên nam tử, đang lắc đầu dự thất vọng ly khai lúc, bỗng nhiên bước chân một chầu, mãnh liệt ngừng đầu, trong mắt nháy mắt lộ ra trước nay chưa có tình mang, thần sắc càng là xuất hiện mãnh liệt biến hóa.

“Cái này... Đây là...” Hắn hô hấp lập tức dồn dập, tay phải nâng lên hư không một trảo, lập tức cái này bốn phía khí tức tí ti mà đến, vô hình ngưng tụ phía dưới, lập tức ở trung niên nam tử này trong tay, thỉnh thoảng xuất hiện một quả hư ảo khối không khí.

Khí này đoàn nhan sắc là màu xanh, chợt nhìn như là một viên thuốc, nhưng trên thực tế nhưng lại hư ảo, là trung niên nam tử này dùng thuật pháp thu lấy mà đến.

Một màn này rơi vào Mạnh Hạo trong mắt, lại để cho Mạnh Hạo hai mắt bỗng nhiên co rút lại, mãnh liệt có một vòng tinh mang hiện lên.

“Ngưng Khí hóa hư!” Mạnh Hạo nhìn qua vị kia trung niên nam tử, loại này ngưng tụ bốn phía đan dược khí tức, hóa thành trong tay hư ảo đan dược thủ pháp, coi như là tím trong lò cũng đều có rất ít có thể làm được người.

Thậm chí có thể nói, so Mạnh Hạo lúc trước luyện dịch thành đan, còn phải lại ột cấp độ.

“Người này đan đạo, không phải chuyện đùa.” Mạnh Hạo trong mắt hiện lên một vòng ngưng trọng.

Chu Đức Khôn chỗ đó, thì là hai mắt mãnh liệt trừng lên, lộ ra một vòng hoảng sợ, nhưng rất nhanh cái này hoảng sợ đã bị hấn che dấu, tuy nói thoát nhìn hay vẫn là cao nhân bộ dáng, vừa ý ngọn nguồn, Chu Đức Khôn đã nhắc lên sóng cồn.

“Đây không phải mưu lợi, cái này hoàn toàn chính xác thật là Ngưng Khí hóa hư, chết tiệt, tại đây Mặc Thổ, thế nào lại gặp loại trình độ này đan sư, người này... Người này yếu nhất cũng là có thể so với tím lò, thậm chí nửa bước đại sư đều vô cùng có khả năng!” Chu Đức Khôn vô ý thức lui ra phía sau một bước, trái tim bang bang nhảy lên, đang cân nhắc như thế nào hóa giải cục diện hôm nay lúc, vị kia đến từ Đông Thổ trung niên nam tử, mãnh liệt ngẩng đầu.

“Viên thuốc này... Thiên hạ lại có như viên thuốc này, mà lại xem cái này đan dược luyện chế, tràn đầy tùy ý, Nghiêm mộ có thể tưởng tượng được ra, luyện chế viên thuốc này lúc, trong lòng của đối phương căn bản cũng không có cái gì dấu đan chi ý, chỉ là thoáng một luyện, liền tạo thành này thiên địa tự nhiên chi đan!” Nghiêm họ trung niên nam tử thở sâu, trong mắt lộ ra ánh sáng mãnh liệt mang.

“Viên thuốc này tuy nói chỉ là Trúc Cơ Đan dược, nhưng lại không phải chuyện đùa, trong đó ẩn chứa đan đạo chi ý, càng là kinh người, đan dược óng ánh dễ dàng thấu, đan hương không ngờ làm được ngưng mà không tiêu tan, nếu không phải là Nghiêm mộ có tông môn đặc thù Công Pháp, tuyệt đối không thể có thể đem hấn hư ảo đi ra ”

“Càng không thể tưởng tượng nổi, là viên thuốc này dược hiệu, đúng là tám phần đã ngoài, nếu là người này ngưng trọng luyện chế, tám phần dược hiệu không xuất ra kỳ, thế nhưng này đơn rõ ràng là tùy ý mà làm, nhưng... Chỉ là theo tính mà làm, liền thế nhưng luyện ra tám tuyệt đan, việc này... Việc này...” Nghiêm họ tu sĩ thần sắc kích động, nhìn qua trong tay hư ảo đan dược, giờ phút này cái này Hư Đan đã hơi biến mất dần tán, cho đến hoàn toàn tán đi về sau, nghiêm họ tu sĩ thở dài một tiếng.

”Đây mới là đan dược, mới thật sự là Thiên Địa đại đan, có thể luyện ra loại đan dược này chi nhân, mới được xưng tụng là đại sư! Cùng cái này bốn phía mùi thuốc bên ngoài tán, nghe thấy không tệ, nhưng trên thực tế thô tục đến cực điểm đan dược so sánh với, đây là khinh nhờn! !

Đó căn bản không thể so, như là cầu như cứt, như thế nào so!” Nghiêm họ trung niên nam tử nói tới chỗ này, rất là không thích chán ghét nhìn thoáng qua Mạnh Hạo, cái này nghiêm họ trung niên hiển nhiên là trước chủ vì cách nhìn, trực tiếp đem cái này màu xanh đan dược, cho rằng là Chu Đức Khôn luyện chế.

Dù sao trước khi tới nơi này, hấn chợt nghe Mặc Thổ chi nhân nói về vị này Chu Đức Khôn đại sư.

Mạnh Hạo sững sờ, lắc đầu cười khổ.

Giờ phút này không chỉ có là hấn ngậy ngấn cả người, bốn phía tu sĩ khác, cũng đều nhao nhao sững sờ, còn có cái kia tứ đại trưởng lão, toàn bộ đều là bị cái này đột nhiên một màn chấn động.

Bọn họ đối với đan đạo không biết, nhưng lại ảm ảm cảm thấy, tựa hồ trung niên nam tử này lúc trước trong tay đan dược, cùng Mạnh Hạo luyện chế cái kia miếng có chút tương tự.

Nhất là câu nói kế tiếp ngữ, tựa hồ nói cái kia thô tục như cứt chó giống như đan dược, thì là Chu Đức Khôn luyện chế ra đến.

“Việc này...”

“Giống như có chút không đúng, hấn là Chu Đại Sư trong lò đan, luyện chế chính là lưỡng viên thuốc?”

“Bất kể như thế nào, Chu Đại Sư đức cao vọng trọng, đan đạo đỉnh phong, việc này tuyệt không sai được.”

Tại đây bốn phía chi nhân thần sắc cổ quái lúc, nghiêm họ trung niên quay người nhìn qua Chu Đức Khôn, thần sắc hóa thành ngưng trọng, càng có xấu hổ khôi, ôm quyền thật sâu cúi đầu.

“Vừa rồi Nghiêm mỗ ngôn từ bất kính, mong rằng Chu Đại Sư thứ lỗi, tại hạ đối với đan đạo si mê, nhận không ra người khinh nhờn đan đạo, thế nhưng lúc trước nhưng lại xúc động rồi, như bị lá che mắt, Chu Đại Sư không hổ là Mặc Thổ đệ nhất đan sư, Đan Đông nhất mạch, càng làm cho tại hạ bội phục cho đến.”

“Chỉ là viên thuốc đó, cũng đủ để nhìn ra Chu Đại Sư đan đạo tạo nghệ, dĩ nhiên là đẳng phong tạo cực rồi.” Nghiêm họ trung niên thở dài một tiếng, vui lòng phục tùng, ôm quyền lần nữa thật sâu cúi đầu.

Chu Đức Khôn mòng, vô ý thức làm ho khan vài tiếng, trong óc ông ông, một màn này biến hóa quá nhanh, lại để cho hắn có chút khó có thể tiếp nhận, đáy lòng có chút chột dạ, ánh mắt lập tức nhìn về phía Mạnh Hạo.

Khi thấy Mạnh Hạo trên mặt hình như không có vui vẻ về sau, Chu Đức Khôn đáy lòng càng là ảo não rồi.

Chu Đức Khôn hôm nay đâm lao phải theo lao, tại đây dạng nơi xuống, hắn tự nhiên không thể đi phủ nhận, vì vậy ho khan ở bên trong, chỉ là nhẹ gật đầu, không dám nói thêm cái gì.

“Hàn Tuyết đạo hữu, hôm nay đã không cần phải nữa dựng lên, có thể tận mắt nhìn đến như Chu Đại Sư như vậy đan đạo đại sư, Nghiêm mỗ tâm phục khẩu phục, chỉ là vừa rồi viên thuốc đó, tại hạ đã nhìn ra Chu Đại Sư đan đạo, tuyệt không phải tại hạ có thể so sánh.” Nghiêm họ trung niên nam tử lần nữa ôm quyền cúi đầu, ngẩng đầu lúc nhìn về phía trong ba người, vị kia trong thần sắc có tang thương chi ý thanh niên.

“Nghiêm đại sư làm gì tự coi nhẹ mình, đan đạo một đường, ta mặc dù không hiểu, thế nhưng cũng hiểu biết chỉ có đấu thắng mới biết thắng bại, huống hồ nơi đây ta có chút tuế nguyệt chưa có trở về rồi, đang định hồi ức thoáng một phát, Nghiêm đại sư sao không cùng vị này Chu Đại Sư, đấu đan một lần?” Thanh niên mỉm cười, trong thần sắc không có che giấu tang thương cùng cảm khái, nhìn về phía bốn phía, sau đó ánh mắt đã rơi vào Hàn Tuyết Gia Tộc tứ đại trưởng lão trên người.

Từng cái đảo qua về sau, cuối cùng đặt ở trên người Đại trưởng lão.

“Người nhưng những năm qua.”

Hắn những lời này ngữ vừa ra, nơi đây quảng trường bốn phía chi nhân, nguyên một đám nhao nhao thần sắc biến hóa, ba người này xuất hiện quá mức đột nhiên, nhất là lão giả kia xem xét chính là Tây Mạc chi tu, nhưng hôm nay Thánh Tuyết Thành sớm đã tồn tại vô hình trận pháp bích chương, đồ đẳng chi tu là không thể nào bước vào tiến đến.

Thế nhưng hết lần này tới lần khác, ba người này, coi như nơi đây mấy trăm tu sĩ mặt, rất là nhẹ nhõm thông dong, xuất hiện ở nơi đây.

Tại tăng thêm vị kia nghiêm họ trung niên, vừa rồi lời nói lại để cho bốn phía mọi người thần sắc cổ quái, ngay tiếp theo ba người này, cũng đều tại trong mắt mọi người, thần bí khó lường.

Cơ hồ tại thanh niên kia lời nói lối ra lập tức, Hàn Tuyết gia tộc tứ đại trưởng lão sắc mặt trước nay chưa có ngưng trọng, nhất là vị Đại trưởng lão kia, hắn từ đối phương lúc trước xuất hiện trước tiên, thần sắc liền đại biến, giờ phút này càng là hô hấp dồn dập, ánh mắt lộ ra không cách nào tin chi ý.

Hắn bên cạnh mặt khác ba cái trưởng lão, thì là lộ ra chần chờ, nhìn qua người thanh niên kia, tại thanh niên này trên người, bọn họ cảm nhận được đồng tộc huyết mạch khí tức.

“Người...” Đại trưởng lão hô hấp dồn dập.

Giờ phút này, quảng trường đất nghiêm họ trung niên nam tử, lắc đầu, hiển nhiên là không nhận thế nhưng người thanh niên kia ngôn từ, cũng không để ý đến bốn phía chi nhân bởi vì thanh niên thân phận mà xuất hiện khiếp sợ, mà là nhìn về phía Chu Đức Khôn, ôm quyền lần nữa thật sâu cúi đầu.

“Chu Đại Sư, Nghiêm mỗ cho rằng người ta tầm đó, đã không cần phải đấu đan, thế nhưng tại hạ có một cái yêu cầu nho nhỏ, hi vọng Chu Đại Sư đem lúc trước viên thuốc đó lấy ra, để ở hạ đem chính thức thực đan thưởng thức thoáng một phát, như thế là đủ!” Nghiêm họ trung niên thần sắc cực kỳ thành khẩn, lần nữa ôm quyền cúi đầu.

Thế nhưng Chu Đức Khôn chỗ đó, đáy lòng nhưng lại lộp bộp một tiếng, thần sắc bảo trì mỉm cười, vừa ý ngọn nguồn lại cơ hồ nên khóc lên.

“Ta... Ta chạy đi đâu cầm viên thuốc đó?”

Mạnh Hạo ho khan một tiếng, không nói gì.

362. Chương 362: Hay Vẫn Là Không Tin

“Chu Đại Sư, việc này Nghiêm mộ biết được có chút lỗ mắng rồi, còn thỉnh Chu Đại Sư xem tại đều là đan đạo nhất mạch tình cảm, thỏa mãn Nghiêm mộ nguyện vọng này, tại hạ nguyện dùng một quả bản thân tự luyện chế Thượng phẩm đan dược, trao đổi liếc nhìn qua đan.” Nghiêm họ trung niên đợi sau nửa ngày, không thấy Chu Đức Khôn gạt đầu, vì vậy thần sắc càng thêm chân thành, ôm quyền lần nữa cúi đầu.

Hắn tu vi là Nguyên Anh, như thế hưởng Chu Đức Khôn ôm lấy quyền, thái độ càng là thành khẩn, có thể thấy được hắn đối với đan đạo chấp nhất.

Mà ngay cả bốn phía những người khác, đều cảm thấy như Chu Đại Sư không lấy ra đan dược, không khỏi có chút quá mức cuồng vọng một ít, dù sao đối phương không phải yêu cầu, mà là chỉ vì thưởng thức, mà là thưởng thức, còn lấy ra đan dược đến trao đổi một cơ hội này.

Chu Đức Khôn sắc mặt ảm ảm có chút tái nhợt rồi, đang muốn mở miệng lúc, nghiêm họ trung niên nam tử nhíu mày.

“Chu Đại Sư, Nghiêm mộ chỉ là nên thưởng thức thoáng một phát mà thôi, điểm ấy yêu cầu, hẳn là Chu Đại Sư vẫn không thể đồng ý? Chu Đại Sư có thể yên tâm, Nghiêm mộ tuyệt sẽ không nói lỡ, chỉ là thưởng thức!” Nghiêm họ trung niên rất nghiêm túc nói ra, nói xong, lần nữa cúi đầu.

Mạnh Hạo trừng mắt nhìn, không nói một lời, khoe miệng lộ ra như ảm nếu không vui vẻ, càng có ngại ngùng.

Liên tục mấy bái, nếu là thay đổi những người khác, định sẽ cảm thấy rất vinh hạnh, nhưng hôm nay Chu Đức Khôn, cơ hồ mỗi lần chứng kiến nghiêm họ tu sĩ cúi đầu, đều hải hùng khiếp vía.

Giờ phút này căn rằng một cái, hắn dứt khoát bất cứ giá nào rồi, việc này đã đến loại trình độ này, đã không phải hắn có thể khống chế được, tay phải nâng lên võ trứ vật, đem lúc trước luyện chế đan dược lấy ra, ném cho nghiêm họ tu sĩ.

Nghiêm họ trung niên tinh thần chấn động, hai tay sau khi nhận lấy, chịu đựng nội tâm kích động, mang theo đối với đan đạo chấp nhất, vốn là thở sâu, nhắm mắt tập trung tư tưởng suy nghĩ định khí về sau, khiến cho bản thân bảo trì trạng thái tốt nhất, lúc này mới như hành hương giống như chăm chú nhìn lại.

Tại đây Nghiêm họ tu sĩ rất nghiêm túc nhìn về phía đan dược lúc, trong ba người vị kia lại để cho Hàn Tuyết Gia Tộc tứ đại trưởng lão khấn trương thanh niên, thì là nhìn qua bốn phía, trong thần sắc mang theo hồi ức.

“Ta còn có thể cảm nhận được phụ thân khí tức. Xem ra thật sự là hắn còn chưa có chết, bất quá khí này hơi thở đã suy yếu đã đến cực hạn, ta cái kia nghiêm khắc phụ thân, nguyên lai vẫn còn ngủ say.” Thanh niên cười cười. Thế nhưng nụ cười này ở bên trong đã có thật sâu tang thương.

Hắn những lời này ngữ vừa ra, ngoại trừ Đại trưởng lão bên ngoài mặt khác ba vị trưởng lão, thần sắc bỗng nhiên đại biến, bọn hắn trong giây lát nghĩ tới phát sinh ở thật lâu lúc trước, một gia tộc nội cấm kị chuyện cũ.

“Hàn Tuyết Túng” Đại trưởng lão sắc mặt khó coi, gắt gao chăm chăm vào người thanh niên kia, một chữ một chữ mở miệng.

Hắn lời nói quanh quẩn, rơi vào mặt khác ba vị trưởng lão trong tai, lập tức đã trở thành nổ vang, rơi vào sau lưng tộc nhân khác tâm thần nội. Đồng dạng lại để cho bọn hắn tại sững sờ về sau, giống như nghĩ tới điều gì, thần sắc không cách nào tin.

“Hàn Tuyết Túng? Người này... Ta nhớ ra rồi, tộc điển bên trong có ghi chép, tại ngàn năm trước. Ta Hàn Tuyết Gia Tộc từng xuất hiện qua một vị Thiên Kiêu thể hệ, tên của hắn chính là Hàn Tuyết Túng!”

“Thật có người này, trong tộc điển từng miêu tả người này tà ác khôn cùng, mất hết nhân tính, bách niên nội Nguyên Anh về sau, lại phát rồ dục hấp thu hắn phụ, cũng là ta Hàn Tuyết Gia Tộc năm đó hai đại trăm linh lão tổ một trong. Hàn tuyết thiên nghiệp sinh cơ cùng tu vi!”

“Ta cũng nghĩ tới, thế nhưng tộc điển bên trong không phải nói, Hàn Tuyết Túng sau khi thất bại, đã bị Thiên Nghiệp lão tổ tự tay diệt sát đến sao?” Bốn phía Hàn Tuyết Gia Tộc tộc nhân, lập tức xôn xao.

Thanh âm của bọn hắn truyền khắp bốn phía, nhưng phàm là nghe được tu sĩ. Đầu thần sắc biến đổi, Mạnh Hạo hai mắt có chút lóe lên, thầm nghĩ như Hàn Tuyết Gia Tộc chi nhân tuy nói là thật, như vậy cái này tràn đầy tang thương chi ý thanh niên, hắn tâm tính cực kỳ đáng sợ.

“Ta đi nhiều năm. Không nghĩ tới còn có tộc nhân nhớ rõ ta.” Thanh niên cười cười, ánh mắt bỗng nhiên tinh mang lóe lên, đã rơi vào Chu Đức Khôn trên người.

Chu Đức Khôn sắc mặt khó coi, căn bản là không quan tâm thanh niên kia ánh mắt, mà là tâm như chết tro, nội tâm liên tục thở dài, bởi vì hắn thấy được giờ phút này nghiêm họ trung niên tu sĩ, sắc mặt đang dần dần cực kỳ khó coi.

Loại này sắc mặt biến hóa, vốn là cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, Nhưng sau đó kinh ngạc, cuối cùng tức thì thì không cách nào tin, cho đến biến thành khó coi, thân thể thân thể đều đang run rẩy.

“Đã xong, đã xong...” Chu Đức Khôn cười khổ, đáy lòng cũng đang run rẩy.

Đúng lúc này, nghiêm họ tu sĩ thở sâu, cái này mới chậm rãi ngẩng đầu, nhìn qua Chu Đức Khôn.

“Đây cái đan...” Chu Đức Khôn đang muốn mở miệng, thế nhưng ngay sau đó chứng kiến vị kia nghiêm họ trung niên, càng lại lần ôm quyền thật sâu cúi đầu.

“Tại hạ đan đạo hoàn toàn chính xác không bằng Chu Đại Sư, thế nhưng đại sư cũng không cần phải lấy ra loại đan dược này đến nhục nhã ta, viên thuốc này căn vốn cũng không phải là Chu Đại Sư người tự mình luyện chế, như thế thô đan dược, Chu Đại Sư làm gì dùng cái này đến nhục nhã Nghiêm mỗ!” Nghiêm họ trung niên đáy lòng có nộ, nhàn nhạt mở miệng.

“Ta...” Chu Đức Khôn đáy lòng càng phát ra khẩn trương, đang muốn giải thích.

”Chu Đại Sư, Nghiêm mỗ chỉ là muốn nhìn một cái đan dược mà thôi, người cũng không nguyện cho ta xem lúc trước cái kia miếng, như vậy chỉ cần cho Nghiêm mỗ nhìn một chút người tự mình luyện chế mặt khác đan dược, cũng có thể!

Kính xin Chu Đại Sư thành toàn!” Nghiêm họ trung niên thở sâu, đè xuống nội tâm tức giận, vì tận mắt thấy đan dược, lần nữa ôm quyền cúi đầu.

Chu Đức Khôn đáy lòng đã ra mắng, đáy lòng của hắn hiển hiện tuyệt vọng, hắn rất muốn lớn tiếng địa nói cho đối phương biết, trước người chứng kiến đan dược, chính là lão tử luyện chế đây.

Nhưng hôm nay bốn phía tất cả mọi người ánh mắt nhìn đến, thậm chí cái kia tứ đại trưởng lão cũng đều nhao nhao chú ý, quan trọng nhất là phía sau hắn mấy cái tiểu nữ tử, cũng đều như thế.

Mặt khác, bốn phía tu sĩ, cũng cũng bắt đầu trợ giúp.

“Chu Đại Sư, đem đan dược lấy ra cho cái này nơi khác đan tu nhìn xem, cho hắn biết chúng ta Mặc Thổ đan tu lợi hại!”

“Đúng vậy a Chu Đại Sư, lại để cho người này tâm phục khẩu phục, như thế mới có thể hiển lộ rõ ràng đại sư hiển hách thanh danh!”

“Chu Đại Sư, ngài liền thỏa mãn vị này tự xưng đến từ Đông Thổ đan sư nguyện vọng a, cũng làm cho này người biết được, đại sư uy danh!”

Cái này bốn phía thanh âm liên tiếp, ngày bình thường bọn hắn theo như lời, đều bị Chu Đức Khôn rất là thoải mái đắc ý, nhưng hôm nay lời của bọn hắn, nhưng lại để cho Chu Đức Khôn trong nội tâm cơ hồ khóc lên.

“Ta... Ta...” Chu Đức Khôn nội tâm chửi ầm lên, thế nhưng biểu hiện ra lại còn nên bảo trì mỉm cười, chỉ là nụ cười này so với khóc còn nên khó coi, nhất là thấy được Mạnh Hạo chỗ đó ngại ngùng giống như không có ý tứ biểu lộ về sau, Chu Đức Khôn càng phát ra cảm thấy có chút không cách nào đã nhận lấy. Chỉ là giờ phút này hắn, ần ần cảm thấy, cái này ngại ngùng đáng tươi cười, như thế nào càng xem càng là nhìn quen mắt, nhưng hôm nay chuyện quá khẩn cấp, hắn không kịp nghĩ nhiều.

Cẩn rằng phía dưới, Chu Đức Khôn vỗ Túi Trữ Vật, đưa hắn tại Nam Vực lúc, đã từng luyện hóa một quả đời này tốt nhất đan dược, mãnh liệt lấy ra, ném cho nghiêm họ trung niên.

Nghiêm họ tu sĩ lập tức tiếp được đan dược, cẩn thận mắt nhìn về sau, nhíu mày, tức giận không tiếp tục pháp không chế, tại trên mặt tràn ngập, thân thể bên ngoài càng có gợn sóng quanh quẩn.

”Chu Đại Sư làm gì liên tục nhục nhã Nghiêm mỗ, người cái này đan dược tuy nói cũng không tệ lắm, vẫn như trước hay vẫn là thô, căn bản là không cách nào cùng trước người luyện chế đan dược so sánh.

Hắn là đã đến loại trình độ này, người hay vẫn là không muốn xuất ra chính thức bản thân luyện chế đan dược sao!

Hắn là Nghiêm mỗ liền thật không có tư cách, đi liếc mắt nhìn người đan dược?

Chu Đại Sư, người như thế bức người, không khỏi khinh người quá đáng! ! Nghiêm mỗ... Chỉ là muốn từng thưởng thức thoáng một phát đan dược, điểm ấy yêu cầu, vì sao Chu Đại Sư không thể thỏa mãn?” Nghiêm họ tu sĩ nội tâm cũng có biệt khuất, yêu cầu của hắn không cao, thật sự không cao...

“Kính xin Chu Đại Sư thành toàn, đây là Nghiêm mỗ một lần cuối cùng yêu cầu!” Nghiêm họ trung niên lần nữa dề xuống lửa giận, ôm quyền lại là cúi đầu.

Cái này cúi đầu, như là dề chết Chu Đức Khôn cuối cùng một đám gió, lại để cho Chu Đức Khôn nơi đây sắp tâm thần hồng mất, hô hấp dồn dập, giờ khắc này bỗng nhiên bộc phát.

“Yêu cầu, yêu cầu, đều là yêu cầu của người! !”

“Đan dược lão phu đều cho người rồi, người chứng kiến đều là lão phu tự mình luyện chế, của ta đan đạo trình độ cứ như vậy, dù thế nào a, ta cứ như vậy rồi, về phần trước người chứng kiến đan dược, cái kia căn vốn cũng không phải là lão phu luyện chế, là hắn, là hắn luyện! ! Người tức giận, lão phu còn tức giận đây này!” Chu Đức Khôn nổi trận lôi đình, một ngón tay Mạnh Hạo.

“Chính người phân biệt sai rồi, còn tìm ta nên đan dược, tìm hắn nên đi!” Chu Đức Khôn tay áo hất lên, vẻ mặt tái nhợt, quay người đi về hướng dưới đài, vẻ mặt phẫn nộ, vừa ý ngọn nguồn cũng tại gõ trống, phi tốc cân nhắc như thế nào hóa giải chuyện hôm nay.

Nghiêm họ trung niên ngăn người, chợt xoay người, nhìn về phía Mạnh Hạo.

Giờ khắc này, không chỉ có là hắn nhìn về phía Mạnh Hạo, cái kia tứ đại trưởng lão, cũng đều thất kinh, ngay ngắn hướng nhìn về phía Mạnh Hạo, còn có bốn phía mấy trăm tu sĩ, thậm chí vị kia tiến đến thanh niên, nơi đây hết thấy người, đều ở đây trong tích tắc, ánh mắt ngưng tụ tại Mạnh Hạo trên người.

Trong những ánh mắt này phần lớn là kinh nghi bất định, giống như đối với Mạnh Hạo nơi đây không cách nào xác nhận.

“Viên thuốc đó là người luyện chế cũng tốt, không phải người luyện chế cũng thế, bất quá chuyện hôm nay lại đã đến trình độ như vậy, chỉ có thể đầu đan đến tìm ra Nghiêm mỗ bội phục cái vị kia đan sư rồi.” Nghiêm họ trung niên nhìn thật sâu Mạnh Hạo liếc, ánh mắt dịch chuyển khỏi, đặt ở Chu Đức Khôn trên người.

“Chu Đại Sư, như Nghiêm mỗ thắng người này, mong rằng người không nếu nhục nhã ta, cho ta xem viên thuốc đó.” Nghiêm họ trung niên rất nghiêm túc mở miệng, nói xong, nhìn cũng không nhìn Mạnh Hạo, tay phải nâng lên vung lên, trực tiếp liền lấy ra lò đan.

Chu Đức Khôn nhanh muốn khóc, hẳn cảm giác mình cũng đã như vậy, vì sao người này hay vẫn là không tin, chẳng lẽ là chính mình lúc trước trang thật tốt quá, thế cho nên đã đến trình độ như vậy, đối phương còn cố ý cho là mình là khinh thị.

Mạnh Hạo ho khan một tiếng, có chút ngại ngùng mở miệng.

“Không có ý tứ, ta không phải nơi đây đan sư, vừa rồi đã thua bởi Chu Đại Sư về sau, đã bị yêu cầu ly khai này thành, không có thể cùng người so đan rồi.” Mạnh Hạo thở dài, giống như cảm thấy có chút đáng tiếc.

Lời này ngữ vừa ra, Chu Đức Khôn lập tức biến sắc, đáy lòng đã có kêu rên.

“Tổ tông a, người là ta tổ tông, có thể hay không không như vậy...”

Cùng nhau sắc mặt biến hóa, còn có lúc trước mở miệng đem Mạnh Hạo đuổi ra này thành Nhị trưởng lão, giờ phút này cái này Nhị trưởng lão sắc mặt khó coi, đáy lòng lại đối với Chu Đức Khôn chỗ đó đã có oán trách, thầm nghĩ người Chu Đại Sư xuất ra đan dược không là được rồi, làm gì như thế trắc trở phiền toái.

363. Chương 363: Nhìn Trộm Ngũ Hành

Chu Đức Khôn đáy lòng sớm đã ra mắng, thế nhưng mắng đến mắng đi, cũng không biết nên đi mắng ai, đáy lòng tràn đầy tâm thần bất định, càng có bi ai.

Họ Nghiêm trung niên nhíu mày, hẳn cảm thấy cái này Thánh Tuyết Thành như thế nào phiền toái như vậy, chính mình ở bên trong chỉ là muốn liếc mắt nhìn viên thuốc đó mà thôi, thế nhưng đã đến giờ phút này, còn không có chứng kiến.

Hôm nay sắc mặt âm trầm, họ Nghiêm trung niên quay đầu, nhìn về phía vị kia cùng nhau đến đây thanh niên.

Vị này thủy chung chú ý trận này đan đạo thanh niên, mỉm cười, thân thể nhoáng một cái, thẳng đến Chu Đức Khôn chạy đi đâu đến.

Nhưng lại tại hẳn bước chân phóng ra một cái chớp mắt, Hàn Tuyết Gia Tộc Đại trưởng lão bước chân phóng ra, rơi xuống nháy mắt, một cổ gọn sóng tản ra, đứng ở Chu Đức Khôn trước mặt.

“Hàn Tuyết Túng, tuy nói không biết người vì sao còn chưa có chết, nhưng...”

“Nhưng cái gì? Ta không chết, là bởi vì lão gia hỏa mềm lòng, thế nhưng lòng hẳn nhuyễn, lại sẽ không ảnh hưởng đến của ta tu hành, hôm nay ta đây, cũng hoàn toàn chính xác cùng Hàn Tuyết Gia Tộc không có vấn đề gì, ta là Tây Mạc tháng năm bộ lạc khách khanh, càng là lần này diệt sạch Thánh Tuyết Thành người phụ trách!” Thanh niên cười cười, đã cắt đứt Đại trưởng lão đích thoại ngữ, nhàn nhạt mở miệng.

“Mà ta tới nơi này, là đã sớm nghe nói vị này Chu Đại Sư, ý định tự mình sang đây xem xem, người này đến cùng tại đan đạo bên trên như thế nào.”

Bốn phía tu sĩ lập tức xông xao, vù vù thanh âm quanh quẩn lúc, bốn vị trưởng lão thần sắc có chút khó coi, thế nhưng tại thanh niên này bên người vị lão giả kia, Nguyên Anh hậu kỳ Đại viên mãn khí tức, tạo thành uy hiếp, khiến cho tất cả mọi người có áp lực.

“Yên tâm, không có người so với ta hiểu rõ hơn cái này tòa Thánh Tuyết Thành, cũng không có ai có thể so sánh ta hiểu rõ hơn thánh Tuyết gia tộc nội tình, cho nên hôm nay ta tới đây đây, không phải là vì cùng các người một trận chiến, mà là cùng vị này Chu Đại Sư, đấu đan!”

Tiền đặt cược định một hồi Tạo Hóa, hay hoặc giả là sinh tử.

Vô luận các người thắng thua, ta cũng có thể hứa hẹn, trong vòng ba tháng, ta Tây Mạc phụ tu, sẽ không tiến công này thành, cho các người nguyên vẹn chuẩn bị thời gian.

Mà nếu như các người cự tuyệt, như vậy...” Thanh niên mỉm cười, nói tới chỗ này, lập tức ở Thánh Tuyết Thành bên ngoài, có trận trận gào rú bỗng nhiên quanh quẩn, ẩn ẩn có thể thấy được từng đạo cầu vòng lóng lánh, thành trì bên ngoài cả vùng đất, xuất hiện lần nữa vô biên vô hạn thú biển.

Càng là tại trên bầu trời, có trận pháp hào quang lóng lánh, bao phủ bát phương, tạo thành uy áp hàng lâm đại địa.

Một màn này, lập tức lại để cho bốn phía tu bên trên biển sắc, càng làm cho giờ phút này Thánh Tuyết Thành nội chi nhân, đều nhao nhao ngẩng đầu, tâm thần chấn động, cái kia bốn vị trưởng lão, cũng đều sắc mặt biến hóa, cực kỳ khó coi.

Hàn Tuyết Tung xuất hiện, khiến cho bọn hắn lúc trước chuẩn bị, xuất hiện vấn đề lớn, giờ phút này nhất định phải có đầy đủ thời gian đi đền bù, cho dù không biết được đối phương vì sao cho ra ba tháng thời gian, nhưng đối với Hàn Tuyết Gia Tộc, cho dù biết rõ là bẫy rập, cũng nhất định phải nhảy đi xuống, bởi vì vì bọn họ càng cần nữa ba tháng này thời gian.

“Chẳng qua hiện nay sự tình có một ít biến hóa, đã Chu Đại Sư kiên cường không muốn xuất ra đan dược, mà lại Nghiêm tiên sinh cũng đồng ý, như vậy trước hết cùng vị tiểu hữu này trước so thử một chút tốt rồi, cũng làm cho Chu Đại Sư nhìn xem, Nghiêm tiên sinh đan đạo, phải chăng có lại để cho hắn coi trọng chỗ.” Thanh niên cười cười, nhìn về phía Hàn Tuyết Gia Tộc Đại trưởng lão.

Đại trưởng lão sắc mặt cũng có chút khó chịu, đáy lòng đối với Chu Đức Khôn, đã tồn tại rất nhiều oán trách, cùng Nhị trưởng lão nghĩ cách giống nhau, đối với Chu Đức Khôn nơi đây, bọn hắn trước chủ vì cách nhìn, đã cho rằng hắn đại sư thân phận, nhưng hôm nay cái này Chu Đại Sư hết lần này tới lần khác dấu điểm bốn sự, càng là đẩy ra người bên ngoài ra mặt.

Cái này lại để cho bọn hắn có chút khó làm.

“Tiểu hữu, kính xin ra tay luyện đan, về phần Hàn Tuyết Tầm sự tình, đãi việc này qua đi, chúng ta lại thương nghị như thế nào?” Đại trưởng lão cau mày, nhìn nhìn ngoại giới thành bên ngoài cục diện, thậm than một tiếng, nhìn qua Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo cười nhạt một tiếng, cùng Chu Đức Khôn tầm đó, hắn không muốn rơi xuống đối phương mặt mũi, thế nhưng thay đổi người bên ngoài, Mạnh Hạo không ngại tại đan đạo lên, đối với hắn nghiên áp, nhất là vị này tự xưng đến từ Đông Thổ đan sư.

Nghe vậy, Mạnh Hạo nhẹ gật đầu.

Hắn nơi đây vừa gật đầu một cái, họ Nghiêm trung niên trên mặt hiện lên một tia không kiên nhẫn, tại hắn xem ra, đây rõ ràng là vị kia Chu Đại Sư đối với chính mình đan đạo hoài nghi, cho nên muốn dùng biện pháp này đến dò xét thoáng một phát chính mình.

Giờ phút này hừ lạnh một tiếng, họ Nghiêm trung niên ánh mắt đảo qua Mạnh Hạo, lại đã rơi vào Chu Đức Khôn chỗ đó, ôm quyền nhàn nhạt mở miệng.

“Đông Thổ đan núi, Nghiêm Tung.” Đây là chính thức đầu đan trước quy củ, nhưng này Nghiêm Tung nhìn như cùng Mạnh Hạo đầu đan, thế nhưng lời nói hiển nhiên là đối với Chu Đức Khôn tuy nói.

Chu Đức Khôn trong nội tâm cười khổ, càng có khẩn trương tâm thần bất định, hắn phát hiện chuyện ngày hôm nay, tựa hồ là một hồi hiểu lầm, thế nhưng nhưng không cách nào giải thích tình huống.

Mạnh Hạo nghiêm sắc mặt, nếu là chính thức đan đầu, hắn thở sâu, đang muốn dựa theo quy củ mở miệng, thế nhưng cái kia họ Nghiêm trung niên, nhưng lại tay áo vung lên.

“Người không cần mở miệng, lão phu đối với lai lịch của người cùng danh tự không có hứng thú, người chỉ cần luyện chế ra một quả người đây nhất ý đan dược liền thế nhưng.”

Loại này trực tiếp bỏ qua, lại để cho Mạnh Hạo nhú mày.

Ngay sau đó, trung niên nam tử Nghiêm Tung tay phải lò đan vung lên, lập tức một mảnh hỏa diễm từ hắc trong lòng bàn tay bỗng nhiên tản ra, đây không phải tầm thường chi hỏa, đây là Nguyên Anh chi hỏa, là chỉ có Nguyên Anh tu sĩ, mà lại phải là hỏa thuộc tính Nguyên Anh, mới có thể tràn ra Anh hỏa.

Hỏa diễm quả cam hồng, thiêu đốt lúc bốn phía hư vô nhấc lên gợn sóng, lò đan phiêu phù ở Nghiêm Tung trên lòng bàn tay, lập tức một mảnh đỏ thẫm, cùng lúc đó, hắc tay trái tại trên túi trữ vật vỡ, thành linh lảy ra lần lượt màu trắng túi nhỏ, từng cái tiểu trong túi trước trang bị bột phần.

Đem những này bột phần giống như dựa theo tỉ lệ, đưa vào trong lò đan, nổ vang thanh âm nháy mắt quanh quẩn, một màn này, lại để cho Mạnh Hạo nơi đây hai mắt có chút co rụt lại, Chu Đức Khôn thì là thở sâu.

“Không phải dùng cỏ cây luyện đan...”

“Ta Đông Thổ đan núi, luyện đan không dùng cỏ cây, mà là dùng Ngũ Hành làm cơ sở, lấy Ngũ Hành chi vật thành phần, dùng Ngũ Hành chi lực luyện đan, đây mới là trong thiên địa, chính thức đan đạo đại đồ.” Nghiêm Tung nhàn nhạt mở miệng lúc, hắc trong lòng bàn tay lò đan nổ vang thanh âm càng thêm mãnh liệt, càng là ở thời điểm này, trên bầu trời bỗng nhiên trời u ám, trận trận Lôi Đình chạy.

Chu Đức Khôn trái tim bang bang gia tốc nhảy lên, đáy lòng hoảng sợ, hắc tự nhiên đó có thể thấy được, giờ phút này bầu trời, đó là Đan Kiếp!

Bốn phía tu sĩ, càng là khiếp sợ, cái kia tứ đại trưởng lão cũng là hô hấp dồn dập, bọn hắc mặc dù đối với đan đạo không biết, thế nhưng nghe qua Đan Kiếp sự tình, giờ phút này lần thứ nhất gặp được, lập tức tâm thần chấn động.

Nghiêm Tung thần sắc ngạo nghễ, nhìn cũng không nhìn thiên kiếp.

“Lê Đông Thổ luyện đan, không quan tâm Đan Kiếp, ngược lại nên dẫn Đan Kiếp xuống, gia nhập sức thiên lôi, thúc đẩy Ngũ Hành viên mãn!” Lời nói giữa lúc, nổ vang thanh âm quanh quẩn, từng đạo tia chớp nháy mắt thẳng đến lò đan mà đến, thời gian trong nháy mắt mà ngay cả trở thành một mảnh.

Đúng lúc này, Nghiêm Tung gầm nhẹ một tiếng, tay trái tại lò đan vỡ một cái, lập tức lò đan cái nắp bay lên, một quả lục sắc đan được, nháy mắt bay ra, bị Nghiêm Tung một bả nắm trong tay lúc, bầu trời mây đen tiêu tán, nhưng vẫn là có một ít Lôi Điện gào thét mà đến, vờn quanh tại đan được bốn phía, khiến cho Nghiêm Tung tại thời khắc này, thoát nhìn cực kỳ kinh người.

“Đáng tiếc thời gian ngắn ngủi, viên thuốc này Nghiêm nỗ miễn cưỡng thoả mãn mà thôi.” Nghiêm Tung lời nói giữa lúc, nhìn cũng không nhìn Mạnh Hạo, mà là ánh mắt đã rơi vào Chu Đức Khôn trên người, mang theo một cổ đào chiến chi ý.

Chu Đức Khôn bảo trì thần sắc cao người bộ dáng, vừa ý ngọn nguồn sớm đã run rẩy cực kỳ khủng khiếp.

Mạnh Hạo hai mắt có chút chớp động, như có điều suy nghĩ về sau, tay phải nâng lên vung lên, lò đan xuất hiện.

Chứng kiến Mạnh Hạo lấy ra lò đan, Nghiêm Tung thần sắc bình tĩnh như trước, trong lúc mơ hồ có cổ ý ngạo nghễ, cái này ngạo nghễ, tại đối mặt Chu Đức Khôn lúc, hắc không có hiển lộ, nhưng hôm nay tại Mạnh Hạo nơi đây, tự nhiên mà vậy liền biểu lộ ra.

Chỉ có điều tại thấy được Mạnh Hạo lò đan lúc, Nghiêm Tung trong thần sắc lộ ra một vòng ngạc nhiên, nhưng rất nhanh liền tán đi, Mạnh Hạo lấy ra lò đan, đúng là ngày đó thanh la tông đưa cho hắc vạn luyện lô.

Chu Đức Khôn đang nhìn đến cái này lò đan nháy mắt, tâm thần chấn động mạnh một cái, hắc đã từng thấy qua vạn luyện lô, cùng Mạnh Hạo nơi đây cơ hồ giống như đúc, có thể lộ chi vật, nhất là vạn luyện lô, giống như đúc tuy nói không nhiều lắm, thế nhưng cũng không phải là không có khả năng.

Chu Đức Khôn chân chờ một chút, đề xuống đáy lòng nghi hoặc.

Đúng lúc này, Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, tay phải cầm lò đan, trong cơ thể Đan Đông Bất Diệt hỏa, vô hình thiêu đốt, lập tức tràn ngập cả bàn tay, nhìn không tới hỏa diễm, nhưng lại có thể chứng kiến Mạnh Hạo tay phải bốn phía, hư vô giống như xuất hiện vạn vệt.

Một màn này, lại để cho Nghiêm Tung chỗ đó hai mắt lần thứ nhất co rút lại, trong thần sắc không tự chủ được, lần đầu xuất hiện ngưng trọng.

Từ luyện đan thủ pháp, có thể mơ hồ phán đoán một người đan đạo, Mạnh Hạo cái này vừa ra tay, tại Nghiêm Tung nhìn lại thì có không tầm thường chỗ, nhất là Mạnh Hạo trong tay vô hình chi hỏa, càng làm cho lòng hấn thần cả kinh.

“Này hỏa...” Nghiêm Tung chần chờ một chút.

Chu Đức Khôn chỗ đó tuy nói không là lần đầu tiên chứng kiến Mạnh Hạo trong tay vô hình hỏa, nhưng lúc này đây nhưng lại nhất rất nghiêm túc một lần, cẩn thận ngóng nhìn về sau, đáy lòng của hắn dần dần đã có biến hóa, thể nhưng thần sắc lên, hay vẫn là cái kia phó cao thâm mật trắc bộ dạng, khỏe miệng lộ ra mỉm cười, trong mắt mang theo tán thưởng, dường như đang nhìn văn bối luyện đan, đó là phát ra từ nội tâm vui sướng.

Hắn cái này bộ dáng, bị bốn phía chi nhân chứng kiến, càng phát ra đã cho rằng lúc trước Chu Đức Khôn là cố ý như thế, mà trên thực tế, là khinh thường cho Nghiêm Tung xem đan được.

Chu Đức Khôn đáy lòng thở dài lúc, tuy có cười khổ tâm thần bất định, thể nhưng cũng ít nhiều có một ít đắc ý, không có chú ý tới cách đó không xa vị kia gọi là Hàn Tuyết Túng thanh niên, nhìn về phía trong ánh mắt của hắn, thưởng thức chi ý đã cực kỳ nồng đậm rồi.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo tự lộ trầm tư, tay trái tại trên túi trữ vật vỗ, lập tức lấy ra một cây dược thảo, cái này dược thảo vừa mới xuất hiện, lập tức bị Mạnh Hạo tay trái mãnh liệt một trảo, trực tiếp nát bấy sau hóa thành mảnh vỡ, đưa vào trong lò đan.

Một cây dược thảo như thế cũng thì thôi, thể nhưng ngay sau đó, nhưng phàm là bị Mạnh Hạo lấy ra dược thảo, đều là bị hắn như thế bóp nát về sau, trở thành bột phần, cử động như vậy, lại để cho Nghiêm Tung nhủu mày, khỏe miệng lộ ra cười lạnh.

“Nên bắt chước của ta Ngũ Hành luyện đan, cũng không tránh khỏi quá không biết lượng sức, cho dù người luyện đan thủ pháp không tệ, thể nhưng của ta Ngũ Hành luyện đan pháp, nếu không có siêu việt của ta đan đạo tạo nghệ, căn bản tự không khả năng bắt chước thành công!” Nghiêm Tung nhàn nhạt mở miệng, thể nhưng mắt nhìn Chu Đức Khôn về sau, hắn bỗng nhiên đáy lòng lộ bộp một tiếng, Chu Đức Khôn thần sắc quá bình tĩnh rồi, nhất là cái kia cao thâm mật trắc bộ dạng, lại để cho Nghiêm Tung nội tâm có chút không có ngọn nguồn.

364. Chương 364: Chủ Thuốc Cuối Cùng

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh, đáy lòng vận chuyển đan đạo tái sinh bí quyết, lập tức trong lòng bàn tay hỏa diễm đã trở thành hai đoàn, càng là dưới đáy lòng, không ngừng hiển hiện trong lò đan đan dược đủ loại biến hóa, khi thì điều chỉnh, chậm rãi lò đan đã trở thành màu hồng đỏ thắm.

Đúng lúc này, Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, tay trái bấm niệm pháp quyết không ngừng đặt tại lò đan lên, mỗi một lần đụng chạm, đều bị cái này lò đan vù vù một tiếng, trong đó truyền ra đại lượng bang bang nổ mạnh, càng có nhàn nhạt mùi thuốc khuếch tán ra, thể nhưng hết lần này tới lần khác quỷ dị chính là, cái này mùi thuốc tràn ra, bốn phía mọi người vừa muốn đi nghe thấy, lại đột nhiên phát hiện lại ngửi không thấy!

Hương khí tại trước mặt, thể nhưng hết lần này tới lần khác ngửi không thấy, loại này quỷ dị hiện tượng, lại để cho bốn phía tu sĩ nguyên một đám sắc mặt biến hóa, cái kia tứ đại trưởng lão cũng đều mở to mắt.

“Cái này là nguyên nhân gì? Người này luyện là đan dược gì, có thể cảm nhận được mùi thuốc, nhưng lại hết lần này tới lần khác như không tồn tại!”

“Viên thuốc này quỷ dị, xem ra vị này đan sư tuy nói tuổi trẻ, nhưng cũng không thể xem thường a.”

“Cái này không coi vào đâu, đoán chừng là ảo thuật các loại, người xem Chu Đại Sư biểu lộ, hiển nhiên là biết được nguyên nhân.”

Chu Đức Khôn đáy lòng hoảng sợ, thế nhưng biểu hiện ra lại vô ý thức liến lộ ra mỉm cười, giống như hết thầy đã tính trước, ẩn ẩn còn mang cái này một vòng đối với hậu bối tán thưởng.

Hắn bộ dạng này biểu lộ, sớm đã lộ hỏa thuần thanh, không biết vụng trộm luyện tập bao nhiêu lần, dĩ nhiên làm được trước núi thái sơn sụp đổ, mà thần sắc chẳng những không thay đổi, càng muốn cho người mình bạch, núi lở là hắn làm được.

Đây là hắn tại Mặc Thổ có thể phong sinh thủy khởi lớn nhất dựa, giờ phút này vô ý thức đúng là như vậy thần sắc, lập tức hù dọa cơ hồ tất cả mọi người.

Nghiêm Tung thần sắc giờ phút này cực kỳ ngưng trọng, hắn thẳng ngoắc ngoắc nhìn qua Mạnh Hạo trước mặt lò đan, trong mắt chậm rãi lộ ra không thể tưởng tượng nổi.

”Đây là... Đan hương đều có! Bởi vì đan chưa thành, cho nên đan hương hư ảo, tràn ra là vì hấp thiên địa linh khí, cho nên người bên ngoài thế nhưng cảm thụ, nhưng nhưng không cách nào nghe thấy được!

Loại này luyện đan thủ pháp, đã là trong truyền thuyết cấp độ, lửa này...” Nghiêm Tung càng nghĩ càng là khiếp sợ, vô ý thức nhìn về phía Chu Đức Khôn, thế nhưng vừa nhìn thấy Chu Đức Khôn thật sâu khó lường bộ dạng, lập tức đáy lòng lập bộp một tiếng.

“Cái này Chu Đức Khôn, hắn đan đạo tạo nghệ đến cùng bao sâu?”

Tại đây mọi người nhao nhao kinh hãi lúc, Mạnh Hạo tay trái vung lên, lại lấy ra một ít dược thảo, lúc này đây không phải thành bụi phấn, mà là hoặc là lấy dịch, hoặc là lấy cành, từng cái để vào, khiến cho lò đan càng phát ra đỏ thẫm, đan hương càng thêm nồng đậm, cho đến đi qua sau nửa canh giờ, Mạnh Hạo tay phải mãnh liệt vỗ lò đan.

Oanh một tiếng, tại tất cả mọi người cho rằng đan dược luyện thành nháy mắt, trong giây lát, đại địa giống như vô hình chấn động một cái, bốn phía có gió gào thét mà đến, thế nhưng ngay sau đó mọi người liền phát giác được, đây không phải gió!

Cái này là linh khí!

Toàn bộ Thánh Tuyết Thành linh khí, tại đây trong tích tắc, từ bốn phương tám hướng điên cuồng hiện lên mà đến, bởi vì linh khí cấp tốc ngưng tụ, cho nên tạo thành gió cảm giác, càng là xuất hiện một cái linh khí vòng xoáy.

Mà hết thầy này hạch tâm, đúng là Mạnh Hạo trong lòng bàn tay lò đan!

“Cái này...” Đại trưởng lão mãnh liệt phóng ra một bước, hô hấp dồn dập, hắn chưa từng nghe nói qua có người luyện đan, có thể như thế dẫn động linh khí.

Nhị trưởng lão, Tứ trưởng lão, còn có vị kia bà lão, cũng đều là trợn mắt há hốc mồm, chấn động, phía sau bọn họ Hàn Tuyết Gia Tộc tộc nhân, kể cả Hàn Tuyết San ở bên trong, giờ phút này đều thì không cách nào tin biểu lộ.

Bọn hắn cũng như này, lại càng không cần phải nói bốn phía mấy trăm tu sĩ rồi, giờ phút này cả đám đều hô hấp dồn dập, vù vù xôn xao thanh âm lập tức quanh quẩn.

“Luyện đan, rõ ràng có thể dẫn động bát phương linh khí, cái này... Đây là đan dược sao?”

“Rốt cuộc là đan dược gì, có thể làm được điểm này, cái này không khỏi có chút quá không cách nào làm cho người tin rồi.”

Bốn phía vù vù lúc, Chu Đức Khôn như cũ là cao nhân bộ dạng, thậm chí còn nâng lên tay phải vuốt vuốt chòm râu, một bộ ý tán thưởng, tựa hồ như vậy kỳ dị sự tình, cũng như cũ là tại dự liệu của hắn ở trong.

Nhưng trên thực tế, Chu Đức Khôn đáy lòng đã run rẩy cực kỳ khủng khiếp, thậm chí tại nội quát lên.

“Yêu nghiệt, biến thái, không nghĩ tới ngoại trừ cái kia Phương Mộc bên ngoài, rõ ràng còn có như vậy đan đạo yêu nghiệt, hắn muốn làm gì, hắn rốt cuộc muốn luyện cái gì đan...” Chu Đức Khôn đáy lòng khẩn

trương tâm thần bất định, thế nhưng càng như vậy, thần sắc hắn lại càng là tán thưởng, cao thâm mạt trắc chỉ ý đặc biệt rõ ràng.

Cái này biểu lộ, lần nữa rơi vào trong mắt mọi người, rơi vào Nghiêm Tung trong mắt, lập tức thì càng vì cao lớn.

“Không có Đan Kiếp, xem ra cái này đan dược, chỉ là luyện chế trong quá trình kinh người, trên thực tế cũng không phải là như thế.” Nghiêm Tung mang theo ngưng trọng, khi thì ngẩng đầu nhìn lên trời không, đáy lòng dần dần an định lại.

“Viên thuốc này, cần chờ vị chờ lâu đợi, bởi vì còn thiếu một mặt chủ thuốc.” Không bao lâu, Mạnh Hạo bình tĩnh mở miệng, trong lòng bàn tay lò đan màu đỏ, bốn phía hư vô vận vẹo, đại lượng linh khí từ bốn phương tám hướng dừng mãnh vào mà đến, không ngừng mà dung nhập trong lò đan, như là trong tay của hắn nâng lên một khóa mặt trời.

Giờ khắc này hắn, thoát nhìn khí thể kinh người.

“Thiếu khuyết chủ thuốc? Những lời này là có ý gì, đã thiếu khuyết chủ thuốc, vì sao không gia nhập đi vào?”

“Những lời này có chút vấn đề, chẳng lẽ là có người đang chạy đến vì hắn đưa?” Bốn phía tu sĩ nhao nhao kinh ngạc, cái kia tứ đại trưởng lão cũng đều nhíu mày, lộ ra khó hiểu chỉ ý, vì vậy nhìn về phía Chu Đức Khôn.

Không chỉ có là bọn hắn nhìn về phía Chu Đức Khôn, mà ngay cả Nghiêm Tung cũng là trăm mối vẫn không có cách giải về sau, nhìn về phía Chu Đức Khôn.

Còn có cái kia thủy chung chú ý trận này đan đấu thanh niên đã hắn bên cạnh từ đầu đến cuối không nói một lời Nguyên Anh hậu kỳ lão giả, ánh mắt tùy theo đã rơi vào Chu Đức Khôn trên người.

Chu Đức Khôn cười nhạt một tiếng, tay phải nâng lên vuốt chòm râu, thần sắc bình tĩnh, cao thâm mạt trắc bộ dạng, đã tính trước bộ dáng, còn có cái kia trong thần sắc một vòng đối với hậu bối tán thưởng, đáy hết thấy hết thấy, khiến cho hắn nơi đây gần như hoàn mỹ.

Nhưng trên thực tế, đáy lòng của hắn đã mắng thật lâu, mắng thiên mắng đất, nơi đây tất cả mọi người trong lòng hắn đều bị mắng mấy lần, bởi vì hắn khẩn trương, nơi đây xuất hiện hai cái đan sư, một cái so một cái yêu nghiệt, thế nhưng hết lần này tới lần khác tất cả mọi người cho là mình nơi đây mới được là mạnh nhất đấy.

Loại cảm giác này, cần rất cường đại tâm lý tổ chất mới có thể không sụp đổ, Chu Đức Khôn giờ phút này vội ho một tiếng, cơ hồ tất cả mọi người ánh mắt hướng hắn xem ra, nên tìm kiếm đáp án.

“Chu Đại Sư, kính xin giải thích nghi hoặc.”

“Đúng vậy a Chu Đại Sư, người xem lần này luyện đan, người này theo như lời cuối cùng một vị chủ thuốc, là cái gì? Hắn là chờ một lát thì có?”

Mọi người nhao nhao mở miệng lúc, Nghiêm Tung cũng là rất nghiêm túc hướng Chu Đức Khôn cúi đầu.

“Thỉnh Chu Đại Sư giải thích nghi hoặc.”

“Giải con em người hoặc, ta làm sao biết hắn nên chờ cái gì chủ thuốc!” Chu Đức Khôn đáy lòng lần nữa mắng ra, thế nhưng biểu hiện ra nhưng vẫn là cao nhân bộ dạng, cười nhạt một tiếng, mà là ngẩng đầu nhìn hướng lên bầu trời.

“Tại lão phu xem ra, này chủ thuốc lai lịch không tầm thường, đơn giản trong mang theo thần bí, bình thường trong mang theo bất phạm, bậc này đan đạo cần thiết chỉ được, các người hiểu chính là hiểu, không hiểu lời mà nói..., chờ để cường cầu.” Chu Đức Khôn tiếp tục cao thâm mạt trắc, lời nói này rơi vào mọi người trong tai, nếu không có trước chủ vì cách nhìn, định sẽ cảm thấy một bên nói bậy nói bạ, hoàn toàn là lập lờ nước đôi chi từ.

Thế nhưng bởi vì trước chủ vì cách nhìn, đáy hết thấy liền trở thành cao thâm mạt trắc, ý nghĩa lâu dài.

Mà Chu Đức Khôn ngẩng đầu nhìn lên trời là có nguyên nhân, hẳn cảm thấy, mặc kệ cái gì chủ thuốc, đã thiếu, cũng là muốn có người đưa tới, mà tiền đưa đến tự nhiên là bay tới rồi.

Huống hồ cho dù không phải bay tới, hẳn cũng có biện pháp đi giải thích, Thiên Địa được thảo, đều là thiên hạ chi vật, cho nên cái lúc này ngẩng đầu nhìn lên trời, là tuyệt đối tuyệt đối không sai đâu.

Chu Đức Khôn biểu lộ bị Mạnh Hạo chứng kiến, hóa thành đáy lòng cổ quái, hẳn phát hiện đi vào Mặc Thổ Chu Đức Khôn, nếu so với tại tím vân tông lúc, thú vị rất nhiều.

“Tới đây thành đã bảy tám ngày, tính toán thời gian, có lẽ cũng chính là gần đây rồi, chính là không biết còn phải đợi bao lâu.” Mạnh Hạo đáy lòng đang chìm ngâm lúc, bỗng nhiên hẳn biến sắc, không chút do dự tay trái vỗ Túi Trữ Vật, lập tức Lý gia lão tổ nơi tay, mãnh liệt giơ lên hướng lên ném đi.

Oanh một tiếng, tinh không vạn lí trời xanh (Lam Thiên), trong giây lát một đạo thiểm điện lôi kiếp bỗng nhiên hàng lâm, ầm ầm giữa lúc đã vượt qua Đan Kiếp, thẳng đến Lý gia lão tổ mà đi, thế lương kêu thảm thiết truyền ra lúc, không đợi Lý gia lão tổ bắt đầu chửi bới, đái cái này tia chớp uy lực yếu đi về sau, Mạnh Hạo thu Lý gia lão tổ, sắp bị yếu đi Lôi Điện, toàn bộ bị hút vào trong lò đan.

Cái này lôi kiếp, mới được là Mạnh Hạo chờ đợi, cuối cùng một vị chủ thuốc!

Lò đan nổ vang, tia chớp chạy lúc, trận trận nổ mạnh kinh thiên quanh quẩn, Mạnh Hạo trong tay lò đan mãnh liệt chấn động lúc, lò đan cái nắp tự hành sao lên về sau, một quả tia chớp vờn quanh đan được, trong chốc lát từ trong lò đan bay ra.

Tại đây đan được xuất hiện nháy mắt, bầu trời lập tức mây đen rậm rạp, đây không phải kiếp vân, mà là Thiên Địa tự nhiên hiện ra, giống như cái này đan được có thể dẫn động như lôi đình, khiến cho tầng mây tầm đó, từng đạo tia chớp chạy, nổ vang thanh âm chấn động đại địa.

Bốn phía lúc trước tràn ra những thuốc kia hương, giờ phút này ngay ngẩn hướng ngược lại cuốn, thẳng đến viên thuốc này mà đến, lập tức ngưng tụ trong đó, lập tức khiến cho đan được óng ánh sáng long lanh, lưu quang bốn phía, xem xét chính là bất phàm.

Cùng lúc đó, toàn bộ thành trì nội linh khí, tại đây trong tích tắc ầm ầm ngưng tụ, giống như thủy triều gào thét mà đến, giống như nhắc lên đại địa lần gió, tại đây trong gió, đan được bên ngoài xuất hiện vòng xoáy, theo hấp thu, bầu trời Lôi Đình càng thêm nổ vang.

Lập tức hình như có đại lượng tia chớp cũng bị hấp dẫn xuống, Mạnh Hạo tay trái một bả nâng lên, trực tiếp bắt được này cái tia chớp chạy đan được, đặt ở trước mặt, cẩn thận nhìn mấy lần về sau, nhẹ gật đầu.

Lúc này đây luyện đan, là hẳn một lần ném thử, từ Nghiêm Tung chỗ đó chứng kiến Ngũ Hành luyện đan, cho Mạnh Hạo một loại mới đích dẫn dắt, ném thử dung hợp phía dưới, cho dù không là hoàn toàn thành công, nhưng là vì Mạnh Hạo mở ra một đầu mới đích mạch suy nghĩ.

“Như thế luyện đan, hiệu quả rất tốt, mà lại căn cứ Ngũ Hành cải biến, thế nhưng luyện ra bịa đặt chi đan...” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ, lần nữa mắt nhìn trong tay đan được về sau, thần sắc chắc chắn nhìn về phía Nghiêm Tung.

Bát phương mọi người hô hấp dồn dập, tứ đại trưởng lão hít vào khẩu khí, chăm chăm vào cái kia miểu điện quang chạy đan được, ngoài sân rộng mấy trăm tu sĩ, cũng đều thần sắc rung động, nhìn xem đan được xuất hiện.

Nghiêm Tung trợn mắt há hốc mồm, từ Mạnh Hạo luyện đan bắt đầu, hẳn vốn là bỏ qua, thế nhưng theo luyện đan thủ pháp bất đồng, hẳn dần dần đã có coi trọng, khi đan hương hư ảo tản ra lúc, đáy lòng của hắn đã có kinh ngạc, khi bốn phía thiên địa linh khí cấp tốc hiện lên lúc, hắn đã khiếp sợ, cho đến vừa rồi tia chớp xuất hiện, hắn đã triệt để rung động.

Hôm nay hô hấp dồn dập, mở to mắt, hắn nhìn ra cái này đan được lên, lại thành linh tồn tại chính mình Ngũ Hành luyện đan pháp, mà lại còn có điều siêu thoát, thuộc về là một loại kết hợp.

365. Chương 365: Một Cái Hồ To!

“Điều đó không có khả năng, như thế nào sẽ như thế... Người này...” Nghiêm Tung vô ý thức liền nhìn về phía Chu Đức Khôn, nếu không phải là đáy lòng của hắn đã sớm đã cho rằng Chu Đức Khôn là đại sư, giờ phút này tất nhiên sẽ cảm thấy, Mạnh Hạo mới thật sự là đại sư.

Có thể coi là là trước kia nhận định, hôm nay Nghiêm Tung cũng đều dao động, hắn nghĩ tới lúc trước Chu Đức Khôn theo như lời nói, hôm nay nhìn lại, tựa hồ... Thực sự không phải là tận lực gây nên, mà thật sự thẹn quá hoá giận.

Không chỉ có là hắn như vậy suy nghĩ, bốn phía tu sĩ khác, tứ đại trưởng lão, còn có vị kia Hàn Tuyết Gia Tộc từng đã là tộc nhân thanh niên, toàn bộ đều dưới đáy lòng, đối với Chu Đức Khôn chỗ đó dao động.

Thế nhưng theo lấy ánh mắt của bọn hắn rơi vào Chu Đức Khôn trên người, bọn hắn chứng kiến chính là Chu Đức Khôn dáng tươi cười, nụ cười này rất là bình tĩnh, càng có rõ ràng tán thưởng, cái loại này đối với văn bối yêu mến, lại dễ ọi người sưng sồ.

Nhất là cái kia phó cao thâm mật trắc bộ dạng, tràn đầy đại sư phong phạm, lập tức lại để cho bốn phía không ít người, lần nữa đã cho rằng Chu Đức Khôn, mới được là đan đạo mạnh nhất.

Mà ngay cả Nghiêm Tung cũng đều chần chờ, Chu Đức Khôn biểu diễn, thật sự là quá rất thật, loại này rất thật trình độ, mà ngay cả Mạnh Hạo cũng đều lắp bắp kinh hãi, nếu không phải là hắn hiểu rõ Chu Đức Khôn, giờ phút này sợ là cũng sẽ bị hắn mê hoặc.

Chu Đức Khôn cười nhạt một tiếng, vừa ý ngọn nguồn nhưng lại run rẩy rất lâu, tràn đầy hoảng sợ cùng khiếp sợ, hắn như thế nào cũng không nghĩ tới, đối phương chờ đợi lại là một đạo thiên lôi.

“Dùng Thiên Lôi làm chủ được, luyện chế chỉ đan, người này yêu nghiệt, biến thái, so với họ Mộc còn nên yêu nghiệt!” Chu Đức Khôn nội tâm sớm đã run rẩy, thế nhưng hắn càng như vậy, lại càng là thần sắc không chút nào lộ, loại này bốn sự tại Mặc Thổ mấy năm này, đã đến đẳng phong tạo cực, thậm chí hắn có đôi khi đều sẽ cho rằng, tựa hồ chính mình vốn chính là lợi hại như vậy cảm giác.

Bất quá đại đa số thời điểm, hắn hay vẫn là thanh tĩnh, giờ phút này âm thầm kêu khổ, dứt khoát triệt để thả chính mình ở phương diện này bốn sự, ngẩng đầu nhìn bầu trời, cái kia phó cao thâm mật trắc bộ dạng, lập tức lại để cho bốn phía những người khác, bình tĩnh đại ngộ.

“Ta nói lúc trước Chu Đại Sư vì sao ngẩng đầu nhìn lên trời, nguyên lai hắn đã sớm nhìn ra Thiên Lôi chủ thuốc!”

“Đúng vậy, ta lúc trước đã ở hiểu kỳ việc này, hiện tại xem ra, Chu Đại Sư quả nhiên là đan đạo đại sư!”

Nghiêm Tung cũng là thở sâu, thần sắc lộ ra kính nể chi ý, lại càng không cùng nói cái kia tứ đại trưởng lão rồi, mà vị kia có đủ Hàn Tuyết Gia Tộc huyết mạch tang thương thanh niên, đối với đan đạo hiểu rõ không nhiều lắm, giờ phút này gặp Nghiêm Tung như thế, vì vậy đối với Chu Đức Khôn nơi đây càng thêm coi trọng.

“Đây là cái gì đan?” Nghiêm Tung thần sắc mặt ngưng trọng, giờ phút này không còn có khinh thị chi ý, Mạnh Hạo đan được, triệt để đã chứng minh hắn đan đạo, khiến cho Nghiêm Tung cực kỳ để ý, đem Mạnh Hạo đặt ở trong nội tâm gần với Chu Đức Khôn vị trí.

“Một quả rất đơn giản đan được, có lẽ có thể phóng xuất ra một mảnh lôi biến.” Mạnh Hạo mỉm cười nói, cái này đan được không phải thế nhưng nuốt vào chi vật, mà là ở vào khoảng giữa pháp đan, Mạnh Hạo phát hiện, Ngũ Hành luyện đan, dùng tại pháp đan lên, hiệu quả giống như càng đỡ một ít.

Nghiêm Tung trầm mặc, cái này đan được hắn không cần đi nhìn kỹ, chỉ là từ luyện chế quá trình cùng với cuối cùng đan thành một khắc biến hóa, còn có được hôm nay cái nhìn này nhìn lại cảm giác, hắn có thể hoàn toàn xác định, Mạnh Hạo theo như lời chắc chắn 100%.

Loại đan được này, hắn luyện không đi ra, trừ phi là vận khí vô cùng tốt, tại luyện chế trong quá trình, dùng Thiên Lôi làm chủ được!

Mà lúc trước hần nhìn như nạp lõi thành đan, trên thực tế là một loại mưu lợi, chỉ là mượn Lôi Điện lực lượng lại để cho Ngũ Hành viên mãn mà thôi, không bằng Mạnh Hạo nơi đây, là chân chính đem Lôi Điện, biến thành chủ thuốc.

Cả hai tầm đó, cao thấp lập phán.

”Đúng vậy, loại đan dược này luyện chế phương pháp, có chút ý tứ, người ngày sau có thể suy nghĩ nhiều tác thoáng một phát, có lẽ có thể đi ra một đầu bất đồng đan đạo.

Đan đạo một đường, nhớ lấy không thể tự mãn, đan không bờ, đạo vô tận, chúng ta cần bảo trì cầu tác chi tâm, lại vừa chứng nhận suốt ngày địa đan đạo!” Chu Đức Khôn ho khan một tiếng, nghiêm túc mở miệng, ngôn từ trong lành ra vẻ, rất có cao nhân chỉ điểm chi ý.

Mạnh Hạo thần sắc cổ quái, giống như cười mà không phải cười, Nghiêm Tung chỗ đó thở sâu, ôm quyền hướng về Chu Đức Khôn cúi đầu.

“Chu Đại Sư nói cực kỳ, Nghiêm mỗ tin phục khẩu phục, đan dược đã không nên nhìn, cũng biết vì sao Chu Đại Sư không cho ta xem viên thuốc đó, nghĩ đến là cảm thấy Nghiêm mỗ đan đạo chưa đủ, sợ rối loạn tinh thần của ta. Chu Đại Sư hảo ý, Nghiêm mỗ suốt đời khó quên.”

Nghiêm Tung thần sắc chăm chú, lần nữa cúi đầu.

Chu Đức Khôn như cũ là cao thâm mật trắc bộ dạng, cười nhạt một tiếng, hần càng là như thế, bốn phía chi nhân lại càng là kính nể, giờ phút này tứ đại trưởng lão cũng đều nhìn về Chu Đức Khôn lúc, mang theo trước nay chưa có tôn kính.

Một màn này, lại để cho Mạnh Hạo ngẩn người, cúi đầu nhìn nhìn trong tay mình đan dược, lại nhìn một chút Chu Đức Khôn, đáy lòng dễ khóc dễ cười, chính hần tâm tâm khổ khổ luyện đan, thế nhưng cuối cùng lại bị Chu Đức Khôn nơi đây hời hợt mấy câu, trực tiếp lại để cho tất cả mọi người tin phục.

“Cái này Chu Đức Khôn, tại đây Mặc Thổ lại học xong như thế bản lĩnh.” Mạnh Hạo nhìn Chu Đức Khôn liếc, cái nhìn này nhìn lại, Chu Đức Khôn lập tức đáy lòng run rẩy, ho khan một tiếng, đang muốn mở miệng đi tán thưởng thoáng một phát Mạnh Hạo.

Nhưng vào lúc này, vị kia có đủ Hàn Tuyết Gia Tộc huyết mạch thanh niên, Hàn Tuyết Túng, phía sau hần cái vị kia Nguyên Anh hậu kỳ lão giả, hai mắt nháy mắt lóng lánh, nhoáng một cái phía dưới, phóng tới Chu Đức Khôn.

Hàn Tuyết Gia Tộc tứ đại trưởng lão đã sớm chú ý đối phương, tại một màn này xuất hiện nháy mắt, bốn người mãnh liệt cất bước mà ra, không thẳng đến Chu Đức Khôn.

Trong chốc lát, cái này tứ đại trưởng lão liền cùng lão giả kia tại giữa không trung đụng chạm, nổ vang thanh âm quanh quẩn giữa lúc, tứ đại trưởng lão ngay ngắn hướng phun ra máu tươi, cái kia Tây Mạc lão giả cũng là thân thể vừa dừng lại, đột nhiên cái biến phương hướng, thẳng đến Mạnh Hạo.

Tứ đại trưởng lão lui ra phía sau lúc, hai tay bấm niệm pháp quyết, ngay ngắn hướng một ngón tay, lập tức một đạo màn sáng từ đại địa bay lên, trực tiếp sắp bị một màn này rung động Chu Đức Khôn bao phủ.

Chu Đức Khôn đáy lòng run rẩy, thế nhưng vô ý thức hay vẫn là thần sắc bảo trì trấn định, như trước cái kia phó cao thâm mật trắc bộ dạng, một màn này bị thanh niên bộ dáng Hàn Tuyết Túng chứng kiến, đáy lòng càng phát ra mừng rỡ, thân thể nhoáng một cái trực tiếp lao ra.

Tốc độ cực nhanh, một cái chớp mắt liền xuất hiện ở màn sáng bên cạnh, tay phải nâng lên nhẹ nhàng nhấn một cái, màn sáng trực tiếp sụp đổ vỡ vụn, cái kia tứ đại trưởng lão gầm nhẹ một tiếng, đang muốn tiến đến, nhưng lại bị Hàn Tuyết Túng tay phải vung lên, trực tiếp quét ngang về sau, tay trái một bả liền bắt được Chu Đức Khôn.

Chu Đức Khôn bị hù thân thể một cái run rẩy, đang muốn thét lên.

“Chu Đại Sư không nên kinh hoảng, tại hạ sẽ không dả thương người, chỉ là cảm thấy dùng đại sư chi tài, lưu ở nơi đây mai một rồi, đi với ta Tây Mạc, tuy nói điều kiện xa xa không như thế đây, mà nếu người cự tuyệt, ta sẽ nhượng cho người sống không bằng chết!”

Chu Đức Khôn bị bắt chặt thân thể, giờ phút này rốt cuộc không cách nào tiếp tục giả vờ xuống dưới, sắc mặt trắng bệch, toàn thân run rẩy, nội tâm đã sợ hãi đã đến cực hạn.

“Hiểu lầm, việc này là hiểu lầm, ta... Cửa ta của ta đan đạo không bằng hấn a, muốn bắt các người đi bắt hấn a, bắt ta các người lỗ lớn rồi! !” Chu Đức Khôn đáy lòng run rẩy, liền vội mở miệng, tay phải run rẩy một ngón tay phía dưới Mạnh Hạo.

“Liền thiếu khuyết Thiên Lô chủ thuốc Chu Đại Sư đều có thể nhìn ra, giờ phút này như vậy ngôn từ, Chu Đại Sư lần ta không thành!” Hàn Tuyết Túng ánh mắt lộ ra một vòng lãnh mang, không vui quát.

“Ta... Ta thật sự không được a, ta thề, theo như lời chắc chắn 100%, tuyệt không một chút nói ngoa, trảo hấn, hấn mới được là lợi hại nhất đan sư, có thể so với ta sư đệ Phương Mộc... Hấn so với ta lợi hại vô số lần a!” Chu Đức Khôn nóng nảy, đáy lòng hối hận cực kỳ khủng khiếp, sắc mặt trắng bệch, hét rầm lên.

Giờ phút này Mạnh Hạo hai mắt co rút lại, lập tức vị kia Nguyên Anh hậu kỳ lão giả tiến đến, hấn thân thể không chút do dự một cái rong huyết tránh, tại đối phương tiến đến nháy mắt, trực tiếp biến mất, xuất hiện ở bên ngoài hơn mười trượng.

Cái này Tây Mạc tu sĩ nhẹ kêu một tiếng, đang muốn tiếp tục đuổi đi lúc, Hàn Tuyết Túng đã cầm lấy hoảng sợ run rẩy Chu Đức Khôn bay lên, nhàn nhạt mở miệng.

“Không nên khó xử người này rồi, chúng ta lần này tiến vào nơi đây, chỉ thỉnh ưu tú nhất tu sĩ gia nhập, đã có Chu Đại Sư, người này có cũng được mà không có cũng không sao.”

“Ta không phải ưu tú nhất, chết tiệt, ta thật không phải là a, hiểu lầm, đây là hiểu lầm, lúc trước đều là ta trang, thật là trang, ta không phải đại sư, ta chỉ là Đan Đông nhất mạch nho nhỏ chủ lô, hấn mới được là đại sư, hấn nhất định là đại sư, trảo hấn a! ! Ta thật là trang đó a! !” Chu Đức Khôn da đầu run lên, khóc không ra nước mắt, hấn phát hiện mình trang lớn hơn, đã không kiểm soát.

Giờ phút này run rẩy trong kêu rên lên.

”Chu Đại Sư làm gì như thế, trước người biểu hiện, từ đầu đến cuối ta đều nhìn ở trong mắt, tuyệt sẽ không sai, không dùng được cái gì luyện chế thủ pháp, người đều liếc nhìn ra mảnh khỏe, thậm chí liền cuối cùng một vị chủ thuốc, đều bị người lập tức nhìn ra, bực này bổn sự, ta Hàn Tuyết Túng tuyệt sẽ không nhìn lầm!

Người là chân chính đan đạo đại sư! Ngược lại là hiện tại, người cái này bộ dáng, cũng không tránh khỏi Thái Hư giả một ít.” Hàn Tuyết Túng cười cười, không cho là đúng.

”Đúng vậy, từ Nghiêm mỗ đã đến, cho đến cuối cùng, Chu Đại Sư thủy chung thấm nhuần vật nhỏ, nắm giữ tiên cơ, vô luận là đan hương đều có, hay vẫn là Thiên Lô chủ thuốc, Chu Đại Sư thần sắc, đối với tiểu bối tán thưởng, đối với đan đạo hiểu ra, là không làm được giả dối, loại này bổn sự, ta không chuẩn bị, mặt khác vị kia đan sư cũng không chuẩn bị, chỉ có Chu Đại Sư có được.

Nghiêm mỗ cả đời bội phục người không nhiều lắm, hôm nay nhiều hơn Chu Đại Sư!” Nghiêm Tung rất là khách khí, ôm quyền mở miệng.

Chu Đức Khôn thật sự khóc, hấn cảm giác mình bị lừa được, không phải là bị người khác vụng hớ, là bị chính mình vụng hớ... Hấn nước mắt đều mau ra đây, nhìn trên mặt đất mấy cái tuổi trẻ nữ tử, trong lòng của hấn không bỏ a, nghĩ đến Tây Mạc cần cỗi, muốn tới đó đáng sợ, hấn thân thể lần nữa run rẩy, không ngừng mà giải thích.

“Ta thật không phải là đại sư, ta sai rồi, ta thật sự sai rồi, ta không nên đi trang đại sư a, trảo hấn a, các người trảo hấn, chết tiệt, hấn mới thật sự là đại sư...” Chu Đức Khôn giờ phút này đáy lòng hối hận nhân sinh đều thấm đậm rồi, giờ phút này mặc kệ hấn giải thích như thế nào, cũng không có người tin tưởng.

“Chu Đại Sư không nên trang rồi, liền định hấn là đại sư, thế nhưng Chu Đại Sư người, mới là chúng ta khát vọng nhất chi nhân!” Hàn Tuyết Túng ha ha cười cười, cầm lấy Chu Đức Khôn, thân thể bỗng nhiên bay lên.

Vị kia Tây Mạc Nguyên Anh tu sĩ nghe vậy luận mục nhìn Mạnh Hạo liếc, quay người trở lại giữa không trung, đúng lúc này, đột nhiên một tiếng gầm nhẹ từ toàn bộ Thánh Tuyết Thành đại địa âm âm truyền ra.

“Cút!” Một chữ ra khỏi miệng, Thiên Địa biến sắc, đại địa chấn động, thành bên ngoài trận pháp ngay ngắn hướng vỡ vụn, như có cuồng phong gào thét vòng quanh hướng ra phía ngoài quét ngang, nếu là ở bầu trời nhìn lại, có thể thấy rõ ràng, một đạo gợn sóng từ Thánh Tuyết Thành đại địa truyền ra, hướng ra phía ngoài khuếch tán phía dưới, trực tiếp liên ra khỏi thành trì, nhấc lên Phong Bạo, những nơi đi qua hết thấy hung thú, hết thấy thành ngoại tu sĩ, toàn bộ đều thân thể lập tức tại đây trong gió đã mất đi huyết nhục, đã trở thành khô lâu, trong chớp mắt, Thánh Tuyết Thành trong vòng ngàn dặm nội, ngoại trừ thành trì, hết thấy tồn tại toàn bộ tan thành mây khói.

Thiên địa chấn động, thành trì nội tất cả tu sĩ hai lỗ tai vù vù, thần sắc hoảng sợ.

Hàn Tuyết Túng biến sắc, hấn bên cạnh vị kia Tây Mạc tu sĩ chấn động toàn thân, phun ra một ngụm máu tươi, trên mặt lộ ra hoảng sợ, Nghiêm Tung chỗ đó cũng là phun ra máu tươi, cấp tốc đi về phía trước.

“Đi!” Hàn Tuyết Túng trong mắt hiện lên một vòng âm trầm, cầm lấy vẫn còn kêu rên rơi lệ Chu Đức Khôn, bốn người hóa thành cầu vồng, sát thân thể kia mơ hồ, như muốn truyền tống rời đi.

“Đây quả thật là hiểu lầm a, ta lần này thật không có trang a, ta thật không phải là đại sư, hấn mới được là, ta...” Giữa không trung, Chu Đức Khôn thê lương kêu thảm thiết vẫn còn quanh quẩn, cả vùng đất, nơi đây mấy trăm tu sĩ ngơ ngác nhìn lên trời không, thần sắc xuất hiện phần nộ.

“Chu Đại Sư! !”

“Chết tiệt, bọn hấn tới đây chính là vì Chu Đại Sư!”

Cái kia bốn vị trưởng lão, giờ phút này cũng là sắc mặt khó coi, thế nhưng nhưng không cách nào đi ngăn trở, chỉ có thể nhìn trên bầu trời Hàn Tuyết Túng đám người, dần dần thân ảnh mơ hồ biến mất.

Về phần nghe thấy đức khôn thê lương kêu thảm thiết, rơi vào mọi người trong tai, toàn bộ đều hóa thành đáy lòng cảm khái.

“Không nghĩ tới Chu Đại Sư tại đây thời khắc mấu chốt, lại cũng có như thế lại để cho người nghe chi cảm thấy có thể tin nghệ kỹ, nếu không phải là đối với Chu Đại Sư có chỗ hiểu rõ, định sẽ cảm thấy hấn nói là thực.”

Mạnh Hạo mở to mắt, một màn này lại để cho hấn ra ngoài ý định.

“Lần này ta không muốn lừa người, tại sao có thể như vậy, chẳng lẽ là lừa người vụng hồ khá hơn rồi, vô ý thức liền lừa được người một nhà?” Mạnh Hạo rất chân thành tỉnh lại.

366. Chương 366: Ngũ Sắc Chi Lộ

Theo đại địa chậm rãi bình tĩnh, Theo từ lòng đất truyền ra thanh âm dần dần biến mất, toàn bộ Thánh Tuyết thành một mảnh yên tĩnh.

Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn trời không, nhìn qua Chu đại sư đám người biến mất địa phương, mỗi người đều hận trầm mặc, tâm tình không cao.

Chu đại sư, Thánh Tuyết thành thậm chí Mạc Thổ đệ nhất Đan Sư, thì cứ như vậy bị mang đi.

Vĩnh viễn rời đi tưởng niệm hấn Thánh Tuyết thành, có lẽ sẽ tại một cái mới khu vực trong, tiếp tục hấn đại sư hiển hách thanh danh. . .

Cái này đột phát sự tình, lại để cho rất nhiều người trước đây, căn bản là không cách nào nghĩ đến.

Mạnh Hạo đang nhìn bầu trời, trong mắt lộ ra trầm tư, hấn đang suy tư nếu như lúc trước đan đấu, chính mình còn hơn rồi Chu Đức Khôn, mà Chu Đức Khôn vừa không có biểu hiện ra cao thâm mật trắc bộ dạng, có lẽ giờ phút này đứng ở chỗ này hay vẫn là Chu Đức Khôn, mà bị mang đi đấy. . .

Tức thì là mình.

Mạnh Hạo trầm mặc.

Bốn phía mấy trăm tu sĩ, đã ở trầm mặc, chuyện phát sinh ngày hôm nay tình quá nhiều, mỗi người đều cần có thời gian đi thích ứng.

Tại đây yên tĩnh ở bên trong, Mạnh Hạo lắc đầu, quay người vốn là nhìn thoáng qua giờ phút này mờ mịt Hàn Tuyết San, lại hướng về trong tứ đại trưởng lão bà lão ôm quyền cúi đầu, lúc này mới quay người, tại đây dường như hình ảnh yên tĩnh trong thế giới, chậm quá hướng về xa xa đi đến.

Hắn cái này mới vừa đi ra, lập tức bốn phía tu sĩ liền nguyên một đám khôi phục lại, ngay ngắn hướng nhìn về phía Mạnh Hạo.

Tứ đại trưởng lão cũng là nháy mắt liền đem ánh mắt đã rơi vào Mạnh Hạo trên người, Nhị trưởng lão muốn nói lại thôi, Tứ trưởng lão tiến lên vài bước, chần chờ, ngược lại là bà lão chỗ đó, không nói một lời.

Đại trưởng lão, vị kia người lùn, giờ phút này trên mặt lập tức lộ ra mỉm cười, vội vàng đi ra vài bước, hướng về Mạnh Hạo cao giọng mở miệng.

“Đại sư, đây là muốn đi nơi nào?”

“Ta họ Mạnh.” Mạnh Hạo bước chân {ngừng lại:một trận}, quay đầu lại mắt nhìn Đại trưởng lão.

“Lúc trước có người nói này thành không chào đón ta. Cho nên Mạnh mỗi tự nhiên muốn ly khai Thánh Tuyết thành.” Mạnh Hạo thở dài một tiếng, lắc đầu sau khi mở miệng, quay người lại tiếp tục đi đến.

Mạnh Hạo lời nói này nói ra, bốn phía mấy trăm tu sĩ lập tức tâm thần cả kinh, nguyên một đám toàn bộ đều kịp phản ứng. Như là trước kia có Chu Đức Khôn tại thời điểm, bọn hắn chú ý mắt Mạnh Hạo nơi đây, nhưng hôm nay Chu Đức Khôn đã trở thành rồi lịch sử, kể từ đó, Mạnh Hạo nơi đây lập tức địa vị vô hạn kéo lên.

Đã không có Chu Đức Khôn, như lại không có trước mắt cái này Đan Sư. Đối với Thánh Tuyết thành mà nói, tổn thất quá lớn!

Đại trưởng lão quay đầu hung hăng trợn mắt nhìn liếc Nhị trưởng lão, bước nhanh về phía trước ngăn ở Mạnh Hạo phía trước, hặc hặc cười cười.

“Mạnh đại sư, lúc trước là hiểu lầm, việc này không nên nhắc lại. Là ta hàn Tuyết gia tộc đãi khách không chu toàn, đại sư có thể ngàn vạn không cần để ở trong lòng.”

“Đúng vậy a, Mạnh đại sư đan đạo đỉnh phong, hà tất cùng bọn ta không chấp nhận, nơi đây chính là Mạnh đại sư gia!”

“Mạnh đại sư, lưu lại a, nếu như người rời đi. Tại đây trong loạn thế tài hoa mai một, không bằng ở tại chỗ này, nhất định thanh danh hiển hách a!”

“Mạnh đại sư, chúng ta khẩn cầu người lưu ở nơi đây.” Bốn phía tu sĩ giờ phút này liền vội mở miệng, thanh âm vù vù, mấy trăm người thanh âm quanh quẩn, truyền khắp bốn phía, thanh âm chân thành, lộ ra thành khẩn, rơi vào Mạnh Hạo trong tai thời gian. Mạnh Hạo trong mắt lộ ra cảm động, chân hắn bước dừng lại, quay đầu lại nhìn xem bốn phía tu sĩ, ôm quyền thật sâu cúi đầu.

“Nhận được chư vị đạo hữu ưu ái, Mạnh mỗi vốn nên không thể cự tuyệt. Có thể. . . Thật sự là nơi đây có người không thích tại hạ, không thể không ly khai a.” Mạnh Hạo ngôn từ vừa ra khỏi miệng, vị kia Nhị trưởng lão sắc mặt biến hóa, phát hiện bốn phía không ít ánh mắt đều nhìn về chính mình, cắn răng một cái, lập tức tiến lên vài bước, hướng về Mạnh Hạo ôm quyền thật sâu cúi đầu.

”Mạnh đại sư thứ lỗi, là trước kia lão hủ ngôn từ có sai, kính xin đại sư bỏ qua cho, tại lão phu trong nội tâm, đại sư chính là đan đạo đỉnh phong, càng là tại ta hàn Tuyết gia tộc gặp nạn lúc, không ngại cực khổ, không sợ nguy hiểm, đến đây tương trợ, loại này ân tình, lão phu suốt đời khó quên!

Đại trưởng lão, ta đề nghị nhất định phải cho Mạnh đại sư một cái Hàn Tuyết tắm, chỉ có như vậy mới có thể biểu đạt chúng ta hàn Tuyết gia tộc lòng cảm kích.” Nhị trưởng lão nghiêm túc mở miệng.

“Một cái chưa đủ!” Tứ trưởng lão, vị kia thần sắc âm trầm trung niên nam tử, giờ phút này trên mặt lộ ra chân thành mỉm cười, đi ra vài bước, hướng về Mạnh Hạo ôm quyền cúi đầu.

“Một cái tuyệt đối không đủ, trong gia tộc còn có hai cái ấu thể, ứng với toàn bộ cho Mạnh đại sư mới tốt, kính xin Đại trưởng lão đồng ý, chỉ có như vậy, mới có thể biểu đạt ta hàn Tuyết gia tộc cảm ơn. Về phần ấu thể, chỉ cần gia tộc vẫn còn, thời gian đầy đủ, tự nhiên còn có thể tiếp tục bồi dưỡng được đến.”

Đại trưởng lão trong lòng có chút đau lòng, có thể nhìn nhìn Mạnh Hạo, nghĩ đến không có Chu Đức Khôn, giờ phút này chỉ có vị này Mạnh đại sư, vì vậy cắn răng một cái.

“Vốn nên như thế! Mạnh đại sư yên tâm, Hàn Tuyết tầm ấu thể, trong vòng một năm, nhất định tiễn đưa đến đại sư trong tay!”

Mạnh Hạo đáy lòng vui sướng, có thể biểu hiện ra nhưng là chần chờ, bốn sự này, là lúc trước hẳn tại Chu Đức Khôn trên người học được.

Hắn như vậy một chần chờ, lập tức bốn phía mấy trăm tu sĩ nhao nhao mở miệng giữ lại, luồng thứ nhất giữ lại lúc, Mạnh Hạo chần chờ một chút, hay vẫn là lựa chọn lắc đầu, có thể ngay sau đó đợt thứ hai giữ lại về sau, Mạnh Hạo thần sắc lộ ra dao động.

“Không phải Mạnh mỗ không muốn lưu ở nơi đây, thật sự là nơi đây nguy hiểm, tại hạ tu vi yếu ớt, sợ là không có tự bảo vệ mình chi lực. . . Huống hồ chỉ có thể ở nơi đây dừng lại nửa năm tả hữu, thật sự không cách nào chờ đợi một năm.” Mạnh Hạo thở dài.

Đại trưởng lão đám người nhìn nhau một cái, bà lão rút cuộc mở miệng, nhìn qua Mạnh Hạo, thần sắc có chút cổ quái.

“Ta bốn người tự mình ra tay luyện hóa, có thể tiết kiệm một nửa thời gian, nửa năm có thể ra một cái Hàn Tuyết tầm.”

“Lấy được Hàn Tuyết tầm về sau, Mạnh đại sư có thể tùy thời ly khai, chúng ta tuyệt sẽ không ngăn trở.” Đại trưởng lão ở bên trầm giọng mở miệng.

Bốn phía lại có không ít tu sĩ, liên tục giữ lại, tại đây cực kỳ long trọng hơn lần giữ lại xuống, Mạnh Hạo rồi mới miễn cưỡng đồng ý, Theo đồng ý của hắn, lập tức bốn phía truyền ra đại lượng cung kính thanh âm.

Thì cứ như vậy, Mạnh Hạo lưu tại Thánh Tuyết thành, trong khoảng thời gian ngắn thanh danh truyền khắp toàn bộ thành trì, vô luận là ngoại tộc tu sĩ hay vẫn là hàn Tuyết gia tộc tộc nhân, đều đối với Mạnh đại sư ba chữ, như sấm bên tai.

Nguyên bản như nơi đây lúc trước không có Chu Đức Khôn, Mạnh Hạo cũng sẽ không dễ dàng như vậy đã bị nơi đây chi nhân tiếp nhận, càng là cực kỳ trọng thị cùng để trong lòng.

Có thể Chu Đức Khôn lúc trước đánh rớt xuống trụ cột thật sự là quá tốt rồi, hắn đã thành công làm được lại để cho này thành chi nhân, đối với đan đạo đã có sùng kính, đối với Đan Sư đã có cuồng nhiệt, càng làm cho hàn Tuyết gia tộc, cũng đều đối với hắn tiếp nhận, mà lại khách khí.

Dưới tình huống như thế, Mạnh Hạo tiếp nhận về sau, thuận lý thành chương đấy, liền đem Chu Đức Khôn lúc trước trụ cột, toàn bộ đã trở thành bản thân chi vật.

Như giờ phút này đáng thương Chu Đức Khôn biết được việc này, chắc chắn phun ra mấy ngụm máu tươi, hối hận chiều dài lâu, thở dài làm người vạn không được lúc nào cũng giả bộ, hắn vất vả khổ cực mấy năm tâm huyết, giờ phút này đều đã trở thành Mạnh Hạo chi vật.

Có thể Mạnh Hạo cũng hiểu được ủy khuất, việc này không phải hắn gây nên, mà là dưới cơ duyên xảo hợp, rớt xuống rồi trước mặt mình, hết lần này tới lần khác còn không tránh thoát, bị sinh sôi nẩy nở rồi trên người.

Mấy ngày về sau, thành trì bên trong tu sĩ hầu như rất ít đàm luận Chu đại sư, làm cho nói đấy, đã tuyệt đại đa số, biến thành Mạnh đại sư, Mạnh Hạo làm cho chỗ ở, càng là có hàn Tuyết gia tộc tộc người thủ hộ, đối với Mạnh Hạo nơi đây cực kỳ bảo vệ.

Mấy ngày nay, càng là có không ít cường giả đến viếng thăm, cả đám đều cực kỳ khách khí, Mạnh Hạo đối với ứng phó loại chuyện này rất có tâm đắc, cùng Chu Đức Khôn thần bí khó lường không giống với, Mạnh Hạo mỉm cười, còn có đối với đan đạo chính thức tạo nghệ, thường thường mấy câu, liền có thể lại để cho nơi đây tu sĩ như có điều suy nghĩ.

Nửa tháng sau, Mạnh Hạo xem như triệt để tại đây Thánh Tuyệt nội thành đứng vững vàng bước chân, thanh danh truyền khắp thành trì trong ngoài, dĩ nhiên hiển hách.

Cái kia hơn ba mươi trương man Cự Nhân, dĩ nhiên bị nhìn đã thành thuộc về Mạnh Hạo tọa kỵ, về phần vị kia tây mặc Ti Long, thì là được nhận định rồi thuộc về Mạnh Hạo tôi tớ.

Càng có đến đây cầu đan tu sĩ, nghe nói Mạnh Hạo ưa thích Liên Hoa, vì vậy không tiếc đại giới, cũng không ít khu vực sưu tập Liên Hoa tới đây, khiến cho Mạnh Hạo viện, Tuyệt Liên khắp nơi, hương hoa bốn phía.

Về phần Mặc Thổ cung xâm lấn, đúng như là Hàn Tuyệt tung nói, trong vòng ba tháng, sẽ không tái xuất hiện tiến công, cái này cho hàn Tuyệt gia tộc một cái hoà hoãn thời hạn, Theo thời gian thời gian dần qua trôi qua, ba tháng qua, hầu như mỗi ngày đều có trận pháp tràn ngập, toàn bộ thành trì tu sĩ đều bị phát động đứng lên, phối hợp hàn Tuyệt gia tộc đi củng cố tất cả các khu vực.

Duy chỉ có Mạnh Hạo nơi đây, đã trở thành thanh nhàn nhất chi nhân, sửa sang lại ngày Mạnh Hạo nhìn qua Liên Hoa ngồi xuống, khi thì lấy ra Tiên Thổ phù văn cảm ngộ, khi thì gọi đến Cổ Lạp nghiên cứu Đồ Đằng.

Về phần cách mỗi vài ngày sẽ xuất hiện Thiên Lôi, Mạnh Hạo đã trở thành rồi thói quen, nuôi dưỡng ra một loại đáng sợ đối với Lôi Đình trực giác, tuy nói mỗi lần Lý gia lão tổ đều thê lương kêu thảm thiết nguyện rửa, có thể thời gian dần qua, tại Lý gia lão tổ hồn trên hạ thể, xuất hiện nhưng đối với Lôi Đình chống cự.

Dựa theo Mạnh Hạo phân tích, Lý gia lão tổ đã hướng về Lôi Hồn, đang từ từ chuyển biến rồi.

Bất quá đối với đối với những thứ này, Mạnh Hạo thu hoạch lớn nhất, là cái kia trương Tiên Thổ phù, Mặc Thổ chỉ địa Tiên phù, Mạnh Hạo cho tới bây giờ đến Mặc Thổ sau liền thủy chung đang nghiên cứu, rút cuộc tại một ngày này, bị hấp dẫn ra một tia manh mối.

“Cái này Tiên Thổ phù, cùng Đồ Đằng cực kỳ tương tự, ta có tám tầng nắm chắc có thể kết luận, cái này cái gọi là Tiên phù. . . Chính là một trương xưa nhất Đồ Đằng!” Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, nhìn xem trong tay Tiên phù giấy, trong mắt lộ ra tinh mang.

“Mà hết thấy nghiên cứu, đã đến giờ phút này, toàn bộ đều chỉ hướng Đồ Đằng!” Mạnh Hạo hai mắt chớp động, hồi lâu sau nhắm mắt lại, có thể một lát sau liền mãnh liệt mở ra.

“Ta sở dĩ đối với Đồ Đằng có nồng hậu dày đặc hứng thú, là bởi vì một khi Thiên Kiếp qua đi, bày ở trước mắt ta lớn nhất nan đề, liền là như thế nào trở thành hoàn mỹ Nguyên Anh!”

“Nguyên Anh phân Ngũ Hành, có đủ ngũ sắc, tứ sắc không rảnh, ngũ sắc lại vừa hoàn mỹ. . . Trừ phi là ta có thể tìm tới quá linh kinh Kim Đan thiên, bên trong có hình ảnh bước vào tứ sắc Nguyên Anh phương pháp, nói như vậy, luyện chế hoàn mỹ nguyên anh đan, mới có thể thành công, có thể kim đan này thiên đã sớm thất truyền. . .” Mạnh Hạo trong mắt tinh mang càng thêm mãnh liệt.

“Nguyên Anh cảnh giới không thể so với mặt khác, đều muốn đạt tới tứ sắc. . . Quá khó khăn, công pháp ta không có, bất quá cái này tây mặc Đồ Đằng, còn có vị kia đông đất Nghiêm Tung Ngũ Hành luyện đan, lại cho ta một cái phương hướng.

Cái phương hướng này có được hay không, còn cần đại lượng nghiên cứu, ta cũng cần thêm nữa mà tây mặc tu sĩ, đi nghiên cứu bọn họ Đồ Đằng, mới nhưng cuối cùng xác định!” Mạnh Hạo thở sâu, trong mắt hiện lên một tia hàn mang.

367. Chương 367: Mạnh Tiểu Nhi, Người Có Dám Hay Không Chiến!

Ba tháng thoáng một cái đã qua, tại Thánh Tuyết thành khung chiêng gõ trống chuẩn bị trong chiến đấu, Mặc Thổ cũng đã xảy ra vài món đại sự, Cửu Minh đã danh nghĩa, giờ phút này còn thừa lại ngoại trừ Thánh Tuyết ngoài thành, cũng chỉ thừa nhiều La Thành.

Nhiều La Thành sở dĩ vẫn còn, là bởi vì trong gia tộc có Trảm Linh lão tổ, càng là chiếm cứ địa lợi, có đủ rồi gần vạn tu sĩ, cũng chính là bởi vì nhiều La Thành cường đại, hấp dẫn Mặc Thổ cung tuyệt đại đa số lực lượng, mới khiến cho Thánh Tuyết thành nơi đây, có thể kiên trì đến bây giờ.

Đương nhiên trong lúc này cũng cùng Thánh Tuyết thành vị trí địa lý có liên quan rất lớn, nơi đây vắng vẻ, quanh năm phong tuyết.

Từng đã là hiền hách Cửu Minh, giờ phút này ngoại trừ Thánh Tuyết cùng nhiều la bên ngoài, mặt khác thành trì gia tộc, hoặc là diệt vong, hoặc là di chuyển, toàn bộ Mặc Thổ, giờ phút này đã lớn nửa đã trở thành Mặc Thổ cung chi vật.

Bất quá còn có một khu vực, là hôm nay Mặc Thổ cả vùng đất, nơi thứ 3 lại để cho Mặc Thổ cung dừng lại chi địa, đó là từng đã là đông Lạc thành, hôm nay Kim Quang Giáo.

Kim Quang Giáo uy danh, tại ba tháng này, truyền khắp toàn bộ Mặc Thổ, năm nghìn giáo chúng, tạo thành kinh người trận pháp, thành công lại để cho Mặc Thổ cung không thể không tạm thời tránh đi, tùy ý Kim Quang Giáo tồn tại.

Còn có thần bí kia khó lường Kim Quang Lão Tổ, càng là danh chấn Mặc Thổ, nghe đồn vô số.

Tại đây Mặc Thổ thế cục vi diệu biến hóa thời khắc, Thánh Tuyết ngoài thành, xuất hiện lần nữa rồi Mặc Thổ cung tu sĩ đại quân, trong đó có không ít thì là tây mạc tu sĩ, hợp thành ước chừng mấy ngàn người quy mô, xua đuổi lấy vượt qua ba vạn hung thú, xuất hiện lần nữa tại Thánh Tuyết ngoài thành.

Lúc này đây, không còn là thăm dò, mà là chân chính khai chiến, cả vùng đất, từng tòa phong cách cổ xưa chiến xa tại Oanh long long nổ mạnh hạ bị Pháp lực thúc đẩy mà đến, trên chiến xa dữ tợn gai sắc, phát ra kỳ dị ánh sáng âm u, giống như có thể bộc phát ra kinh người thuật pháp thần thông.

Vượt qua ba vạn hung thú, có tại đại địa gào rú, có ở trên trời dữ tợn, phô thiên cái địa, vờn quanh bát phương.

Trong đám người, tu vi yếu nhất cũng là Trúc Cơ tu sĩ. Trong đó mấy ngàn dặm người, Kết Đan tu sĩ trọn vẹn hơn năm trăm người.

Cái này thì một cái khổng lồ thế lực, có thể chấn nhiếp Mặc Thổ hết thảy tồn tại, càng là tại đây trong đám người. Lúc này đây xuất hiện không còn là một người Nguyên Anh, mà là xuất hiện bốn người!

Hiển nhiên là nhằm vào hàn Tuyết gia tộc tứ đại trưởng lão, xuất hiện riêng phần mình nhằm vào người, bốn vị này Nguyên Anh tu sĩ, hai cái đến từ Mặc Thổ cung, mang theo màu bạc mặt nạ, còn có hai người thì là tây mạc tu sĩ.

Thánh Tuyết thành phương diện, trận pháp màn sáng sớm đã xuất hiện, tạo thành phong tuyết gào thét lượn lờ bốn phía, càng có vài chục cái thật lớn ngôi sao năm cánh lên không. Chậm rãi chuyển động lúc, khuếch tán từng đạo sợi tơ.

Thành trì bên trong, kể cả hàn Tuyết gia tộc ở bên trong, chỉ có hơn một nghìn tu sĩ, cùng ngoại giới so sánh. Nhân số phía trên chênh lệch quá nhiều, giờ phút này những người này bị chia làm mấy đám, đóng tại bốn phía trên tường thành.

Thánh Tuyết nội thành tu sĩ, đều là sắc mặt khẩn trương, thấp thỏm trong lòng, có thể bọn hắn đã không có đường lui, tứ đại trưởng lão phân biệt tại phương hướng bất đồng. Bốn người này sắc mặt đều cực kỳ khó coi.

Mạnh Hạo cũng từ hắc trong sân đi ra, giờ phút này xuất hiện một chỗ trên tường thành, nhìn qua phía dưới đông nghịt một mảnh, lúc trước hắn từng tại chiến trường bên trong, giờ phút này là lần đầu tiên tại vị trí này, nhìn toàn bộ chiến trường.

Tại như vậy tu sĩ đại chiến trong. Cá nhân thực lực tuy nói như cũ là trọng điểm, nhưng trừ phi là đạt đến Trảm Linh, bằng không mà nói, rất khó đối với một cuộc chiến tranh phát ra nỗi quyết định thắng bại tác dụng.

Chiến tranh, hết sức căng thẳng!

Đúng lúc này. Từng tiếng nước nổ nghẹn ngào kèn, nháy mắt từ ở giữa thiên địa bỗng nhiên vòng qua vòng lại, tại thanh âm này xuất hiện nháy mắt, ngoài thành trên bầu trời hung thú, cả vùng đất dị yêu, ngay ngắn hướng gào rú, mãnh liệt lao ra.

Còn có mấy ngàn tu sĩ, từng chiếc chiến xa, tại đây trong tích tắc, hướng về Thánh Tuyết thành, triển khai mãnh liệt nhất công kích.

“Lôi Hải đan!” Nổ vang thanh âm kinh Thiên động Địa, đại địa run rẩy, bầu trời biến sắc, Thánh Tuyết thành phòng hộ phong bạo như muốn bị xé nứt nháy mắt, hàn Tuyết gia tộc Đại trưởng lão thanh âm, truyền khắp toàn bộ thành trì.

Lời này lời nói vừa ra, lập tức có bốn hạt đan dược, lập tức đã bị người từ thành trì bên trong ném ra, trong đó một quả vẫn còn không trung lúc, bị một cái bay tới Giao Long một cái nuốt vào, cái này Giao Long thân thể mãnh liệt run rẩy, oanh một tiếng tan vỡ nổ bung, thân thể huyết nhục nháy mắt biến mất, từng đạo Lôi Đình từ nơi này tan vỡ huyết nhục bên trong, mãnh liệt hướng ra phía ngoài nổ vang khuếch tán.

Tại đây giữa không trung, trực tiếp tạo thành một mảnh ước chừng trăm trượng tả hữu cực lớn Lôi Hải!

Lôi Hải bên trong, hết thấy bầu trời hung thú, ngay ngắn hướng kêu thảm thiết, thân thể một cái chớp mắt đã bị tia chớp xé rách!

Cả vùng đất, cái kia ba miếng Lôi Hải đan, tại rơi xuống đất một cái chớp mắt, nổ vang thanh âm ngập trời quật khởi, đại địa chấn động ở bên trong, thành linh xuất hiện ba mảnh trăm trượng Lôi Hải, khuếch tán phía dưới, nhưng phạm là Lôi Hải bên trong hung thú, tu sĩ, đều tại kêu thảm thiết trong thân thể bị lôi điện xé mở.

Càng là ở thời điểm này, trên bầu trời xuất hiện mây đen, cái này mây đen đến đột nhiên, từng đạo tia chớp Oanh long long hàng lâm, thẳng đến đại địa mà đến, như đốt lên chiến hỏa, khiến cho Thiên Địa biến sắc.

Bốn miếng Lôi Hải đan, liền thành linh đã tạo thành loại này oanh động hiệu quả, đây là Mạnh Hạo lúc trước không có dự liệu được đấy, cái này bốn viên thuốc là hắc ba tháng này đến luyện ra, giao cho hàn Tuyết gia tộc.

Mạnh Hạo trong lòng biết chính mình đan dược, có thể sáng tạo ra một mảnh mười trượng Lôi Hải, mà trăm trượng tuyệt đối không có khả năng, nhưng rất nhanh Mạnh Hạo sẽ biết nguyên nhân, nơi đây là phong tuyết mấy ngày liền, đại địa có băng tuyết, càng có phong bạo, thậm chí trong đó ứng với vẫn tồn tại rồi Thánh Tuyết thành đặc biệt trận pháp, như là biên độ tăng trưởng bình thường, khiến cho Mạnh Hạo Lôi Hải đan, uy lực bạo tăng rồi gấp mười lần.

“Loại này biên độ tăng trưởng, hẳn không phải là không có phần cuối, nếu là dùng khá hơn rồi, trận pháp không nên ngoại hạng người đến công, liền sẽ tự động tan vỡ vỡ vụn.” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ lúc, thành trì bên trong truyền ra động trời hoan hô.

“Mạnh đại sư uy vũ! !”

“Cái này là Mạnh đại sư luyện chế pháp đan, uy lực trước đó chưa từng có, kinh Thiên động Địa!”

“Mạnh đại sư! !” Thanh âm quanh quẩn nội thành, truyền ra ngoài thành lúc, trên tường thành từng đạo tu sĩ thân ảnh cấp tốc bay ra, theo lấy sự xuất hiện của bọn hắn, trên bầu trời ngôi sao năm cánh, đều tùy theo bay ra một cái, vờn quanh tại bốn phía, cùng Mặc Thổ cung chi nhân, triển khai chém giết.

Đại địa chấn động, trên chiến trường chém giết động trời, thỉnh thoảng nổ vang quanh quẩn, càng có kêu thê lương thảm thiết truyền ra, huyết vũ phun, Mạnh Hạo tại trên tường thành thấy như vậy một màn màn, đáy lòng khó tránh khỏi chấn động.

Theo ngoài thành những cái kia chiến xa từng đạo ánh sáng âm u tổng xuất, thành trì giống như lung lay sắp đổ, đại địa băng tuyết vỡ vụn, bầu trời như muốn bị xé nứt.

Đúng lúc này, bỗng nhiên đầy, một cái Kết Đan hậu kỳ tây mặc tu sĩ, trên người có ba chỗ Đồ Đằng, có Giao Long, có Sơn Quỷ, càng có sông lớn, thân thể bay lên, trôi nổi ở giữa không trung, phải tay mang theo một viên Tích Huyết đầu lâu, ngựa mặt lên trời cười to.

“Thánh Tuyết thành chó má Mạnh đại sư, người có thể dám đánh với ta một trận! ” Lời nói lúc giữa, cái này tây mặc tu sĩ sau lưng Giao Long biến ảo, ngựa mặt lên trời tựa hồ, tại đây Giao Long bên cạnh, càng có một cái cực lớn Sơn Quỷ dữ tợn, gắt gao nhìn qua thành trì, ngay sau đó, tại đại hán này dưới chân, sông lớn hiển lộ, kinh Thiên động Địa.

“Tây mặc gai đâm bộ lạc ba đồ tu sĩ Tarot, khiêu chiến Thánh Tuyết thành Mạnh đại sư, người có dám hay không chiến, chẳng lẽ ngoại trừ luyện đan, người đừng tự cũng không rồi!” Cái này tây mặc đại hán thanh âm truyền khắp chiến trường, lập tức thuộc về Mặc Thổ cùng với tây mặc tu sĩ, nhao nhao mở miệng truyền ra kiêu ngạo thanh âm.

“Mạnh tiểu nhi, người có dám hay không chiến!”

“Cái gì đồ chơi Đan Sư, ngoại trừ âm thầm luyện đan, có thể hay không ở chỗ này, đường đường chính chính một trận chiến!”

Đủ loại ngôn từ quanh quẩn lúc, Thánh Tuyết nội thành, Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh, mắt nhìn cái này gọi là rầm rĩ chi trên thân người Đồ Đằng.

“Sơn Quỷ Đồ Đằng, giống như núi giống như quỷ, loại này Đồ Đằng có nghiên cứu cần phải.” Mạnh Hạo trong mắt lộ ra một vòng cảm thấy hứng thú hào quang, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn bầu trời, thần sắc khẽ động.

Có thể bên cạnh hán trong tứ đại trường lão bà lão, nhưng là nhú mày.

“Người này khiêu khích, tất có quỷ kế, Mạnh đại sư người. . .” Nàng lời nói không đợi nói xong, Mạnh Hạo đã cất bước thân thể nhoáng một cái, trực tiếp từ trên tường thành bay ra.

Bà lão biến sắc, tùy theo lao ra, nhưng lại tại nàng lao ra một cái chớp mắt, Mặc Thổ trong nội cung, một vị đeo mặt nạ màu bạc Nguyên Anh tu sĩ, kiệt kiệt cười cười, thân thể nhoáng một cái nháy mắt biến mất, xuất hiện lúc, đứng là tại bà lão trước người, cản trở đường đi của nàng.

Trên chiến trường, vị kia cầm theo đầu lâu tây mặc tu sĩ, mắt thấy Mạnh Hạo vọt tới, cười ha ha, tay phải đầu lâu vung lên, lập tức cái này đầu lâu trực tiếp tan vỡ nổ bung, trên người hán lây dính máu tươi, càng lộ ra dữ tợn, thẳng đến Mạnh Hạo mà đi.

Hai người càng ngày càng gần, tốc độ đều là cực nhanh, không khỏi đưa tới song phương tu sĩ độ cao chú ý, Thánh Tuyết thành chi nhân, cả đám đều cực kỳ khẩn trương, Đại trưởng lão ba người cũng đều lao ra, nhưng lại bị Mặc Thổ cùng tây mặc Nguyên Anh tu sĩ ngăn cản.

“Mạnh tiểu nhi, lại để cho người biết tây mặc tu sĩ, như thế nào giết người!” Vị kia tây mặc đại hán toàn thân tu vi ầm ầm bộc phát, có thể so với Kết Đan hậu kỳ khí thế, lập tức động trời, phía sau hán Giao Long gào rú, Sơn Quỷ dữ tợn, sông lớn gào thét, khí thế kinh người.

Hắn có nhất định được nắm chắc, có thể đánh chết đối phương, mà lại coi như là thời gian ngắn không cách nào thành công, có thể chỉ cần đối phương bị chính mình dây dưa, cái này cái gọi là Mạnh đại sư, hắn phải chết không thể nghi ngờ.

“Từ hắn đi ra một khắc, hắn liền đã định trước tử vong!” Tây mặc đại hán nhe răng cười, mắt thấy lẫn nhau giữa chỉ có hơn mười trọng lúc, Mạnh Hạo thần sắc như trước đạm mạc, vừa vận thể nhưng là nháy mắt tràn ra rồi huyết quang, tại đây trong huyết quang, hắn thân ảnh lập tức biến mất, một cái rong huyết chợt hiện, trực tiếp liền xuất hiện ở cái này như trước mang theo nhe răng cười đại hán trước người.

Mạnh Hạo xuất hiện đột nhiên, đại hán này sững sờ, theo bản năng đang muốn lui ra phía sau, có thể Mạnh Hạo tay phải tựa như tia chớp một phát bắt được rồi quần áo của hắn, trực tiếp hướng lên vừa mới nâng, động tác này cực kỳ thuần熟, dường như Mạnh Hạo đã đã tiến hành vô số lần.

Một màn này động tác cực kỳ quỷ dị, nhìn bốn phía chi nhân sững sờ.

Nhưng vào lúc này, tại Mạnh Hạo đem cái này đồng dạng sững sờ tây mặc đại hán giờ lên nhảy mắt, trên bầu trời, nhất đạo rõ ràng cùng với khác tia chớp hoàn toàn bất đồng Thiên Lôi, nổ vang mà rơi.

Có phải hay không bình thường tia chớp, đây là Thiên Kiếp chi lôi!

Bốn phía chi nhân, thậm chí đều không có cơ hội phản ứng, cái thiên kiếp này liền trực tiếp oanh tại vị kia bị giờ lên tây mặc tu sĩ trên người, trong chốc lát, Giao Long thê lương nát bấy, Sơn Quỷ hư ảnh tan vỡ, sông lớn nổ vang, vị kia tây mặc tu sĩ, thậm chí cũng không kịp truyền ra kêu thảm thiết, đã bị Thiên Kiếp hoàn toàn bổ vào trên người, thân thể một cái chớp mắt. . . Trực tiếp cháy đen một mảnh.

Khí tuyệt bỏ mình! !

Hắn dù sao không phải Mạnh Hạo, loại trình độ này Thiên Lôi, Mạnh Hạo là bởi vì đủ loại nguyên nhân mới có thể chống cự, nhưng này tây mặc tu sĩ, hiển nhiên không chuẩn bị thực lực như vậy, giờ phút này hồn phi phách tán.

“Đáng tiếc Sơn Quỷ Đồ Đằng.” Mạnh Hạo lắc đầu, buông lỏng tay ra trong thi thể, tại bốn phía chi nhân đều bị một màn này hoàn toàn rung động lúc, Mạnh Hạo thân thể một cái rong huyết chợt hiện, nhảy mắt rút lui, dùng tốc độ cực nhanh, trực tiếp về tới trên tường thành.

368. Chương 368: Ti Long Bí Pháp

Mặc dù đây là chiến trường, có thể tại đây một cái chớp mắt, cũng xuất hiện hiếm thấy yên tĩnh. . .

Không thể không yên tĩnh, đây là nơi đây rất nhiều người, lần thứ nhất chứng kiến một người tu sĩ, bị lôi tươi sống đánh chết, tuy nói Thiên Lôi cường đại, có thể tu sĩ bản thân không kém, loại này bị sét đánh cái chết sự tình, phần lớn là phát sinh ở trên chóc bên trong, có rất ít người thật sự chứng kiến. . .

Cũng có rất ít người, thật sự bị sét đánh chết, trừ phi là cái kia trong truyền thuyết Thiên Kiếp.

Có thể Thiên Kiếp, đối với mọi người mà nói, càng là ít thấy, duy có một chút đan dược hoặc là thiên tài địa bảo, mới sẽ xuất hiện, nhưng như vậy Thiên Kiếp, phải không nhằm vào người đấy. . .

“Bị sét đánh chết. . .”

“Tại sao có thể như vậy, đây rốt cuộc là cái gì lôi, lại có thể như thế khủng bố!”

“Kinh khủng không phải lôi, là vị kia Mạnh đại sư, chết tiệt, thậm chí ngay cả Thiên Lôi đều giúp hắn? Hay vẫn là nói đây là hắc thuật pháp?” Mặc Thổ cùng tây mặc tu sĩ, nhao nhao hoảng sợ, tâm thần mãnh liệt chấn động, loại này bị sét đánh cái chết sự tình, đối với bọn họ mà nói, lập tức hóa thành hoảng sợ.

Dù sao tu sĩ dưới trời, mà lôi là bầu trời chi vật, tựa hồ. . . Không chỗ có thể trốn!

Đã liền những Nguyên Anh kia tu sĩ, cũng nguyên một đám mất lộ ra tinh mang, Mạnh Hạo lúc trước cử động, nằm ngoài dự đoán của bọn họ, thậm chí dù là Mạnh Hạo dùng ra rồi càng kinh người pháp thuật, bọn hắn cũng sẽ không như thế khiếp sợ, có thể hết lần này tới lần khác. . . Mạnh Hạo trực tiếp đem người giờ lên cao cao, nhất là cái này giờ lên động tác, thuần thực làm cho người ta không thể không hoài nghi, hắn thường xuyên làm như thế nào.

So với việc Mặc Thổ cùng tây mặc tu sĩ, Thánh Tuyết thành chi nhân đều thần sắc cổ quái, mấy ngày này, bọn hắn sớm đã biết được, vị này đức cao vọng trọng Mạnh đại sư, hầu như cách mỗi vài ngày, đều tạo ngộ sét đánh.

Loại chuyện này đã là mỗi người đều biết, thậm chí có chút ít thời điểm, có người đi cầu đan, đều gặp được vừa mới có Lôi Đình rơi xuống một màn.

Giờ phút này chứng kiến cái kia lúc trước kiêu ngạo tây mạc tu sĩ bị Lôi Đình tươi sống đánh chết, Thánh Tuyết thành mọi người trong nội tâm, đều có phức tạp. . . Mơ hồ đấy. Đối với Mạnh Hạo nơi đây, càng thêm kính sợ...mà bắt đầu.

“Mạnh đại sư đến cùng đã làm cái gì người người oán trách sự tình, rõ ràng mấy tháng qua, thường xuyên đều có Lôi Đình muốn đánh chết hắn?”

“Cái kia tây mạc tu sĩ cũng thật là xui xẻo. Trêu chọc ai không tốt, hết lần này tới lần khác trêu chọc Mạnh đại sư. . . Phải biết rằng mấy tháng này, ta thế nhưng là tận mắt thấy rồi nhiều lần, bị Mạnh đại sư giơ lên cao cao chính là cái kia hồn thể thâm.”

Mạnh Hạo ho khan một tiếng, đứng ở trên tường thành, không đi chú ý bốn phía ánh mắt, đối với Lôi Đình phích đến từ sự tình, hắn sớm đã thành thói quen, hơn nữa thậm chí có thể làm được một ít dự đoán.

Sau một lúc lâu, nơi đây chiến trường mới khôi phục lại. Song phương tu sĩ một lần nữa triển khai chém giết, có thể trận chiến tranh này, dần dần đã có biến hóa, tất cả tu sĩ đều khi thì ngẩng đầu nhìn lên trời, có đôi khi rõ ràng chẳng qua là bình thường thuật pháp nổ vang. Điều lập tức có người theo bản năng né tránh, giống như sợ đột nhiên tái xuất hiện nhất đạo Lôi Đình, đem chính mình tươi sống đánh chết.

Loại hiện tượng này, cho đến giằng co ba ngày sau, mới dần dần biến mất, ba ngày qua này, Mặc Thổ tu sĩ phát khởi liên tục không ngừng mà công kích. Nổ vang thanh âm kinh Thiên động Địa, cho đến ngày thứ ba trong đêm, một tiếng vang thật lớn quanh quẩn lúc giữa, Thánh Tuyết ngoài thành phong bạo trận pháp, trực tiếp tan vỡ ra.

Theo trận pháp tan vỡ, đại lượng Mặc Thổ tu sĩ cùng hung thú. Còn có tây mạc tu sĩ, ngay ngắn hướng vọt tới.

Nổ vang quanh quẩn, trên bầu trời ngôi sao năm cánh không ngừng mà tràn ra ánh sáng, rõ ràng đã là đêm tối, có thể chiến trường hào quang. Nhưng là đêm cái này bốn phía chiếu rọi như là ban ngày.

Tựa hồ đã đến một cái thời khắc mấu chốt, tứ đại trưởng lão sớm đã ra tay, cùng Mặc Thổ cùng tây mạc Nguyên Anh tu sĩ, đứng tại trong giữa không trung, chém giết đã đến kịch liệt trình độ.

Mạnh Hạo sắc mặt có chút khó coi, đứng ở trên tường thành, tay phải nâng lên chỉ một cái, máu sáng lóng lánh, một cái từ không trung trực tiếp đập xuống phi cầm, bị Mạnh Hạo chỉ một cái xuyên thấu thân thể, nổ bung tử vong.

“Lúc này mới ba tháng, nếu là thành trì thì cứ như vậy bị phá rồi, của ta Hàn Tuyết tầm liên không có biện pháp luyện ra.” Mạnh Hạo nhíu mày, Thánh Tuyết thành phá hay không, không có quan hệ gì với hắn, có thể trong vòng nửa năm, này thành không thể phá.

Đúng lúc này, đại địa nổ vang, xa xa có hai cái man Cự Nhân, bước đi nhanh gào thét mà đến, càng là ở hậu phương, xuất hiện lần nữa rồi mấy nghìn Mặc Thổ cùng tây mạc tu sĩ, đông nghịt một mảnh, xua đuổi lấy càng nhiều nữa hung thú dị yêu, gào thét mà đến.

“Vị kia Trảm Linh lão tổ, vì sao còn không ra tay?” Mạnh Hạo chần chờ một chút, ngày đó Chu Đức Khôn bị mang đi lúc, Mạnh Hạo đã nghe được đến từ sâu trong lòng đất gầm nhẹ, thanh âm kia một rống, liền đem ngoài thành vô số hung thú cùng người khác nhiều tu sĩ sinh sôi đánh chết.

Nhưng hôm nay phong bạo trận pháp đều phá, Thánh Tuyết gia tộc Trảm Linh lão tổ, lại còn không có xuất hiện.

“Xem ra Hàn Tuyết Túng nói là thật, ngoại giới nghe đồn cũng thật sự, vị này Trảm Linh lão tổ, đã là sẽ chết chi tu, bất quá Mặc Thổ cung cũng đích thị là kiêng kị, giờ phút này nhìn như mãnh liệt, nhưng trên thực tế đối với Trảm Linh tu vi mà nói, cũng chỉ là thăm dò.” Mạnh Hạo đang trầm ngâm lúc, bỗng nhiên ánh mắt xéo qua chứng kiến cách đó không xa, Hàn Tuyết San bên người có hai cái tây mạc tu sĩ, Đồ Đằng biến ảo, thẳng đến Hàn Tuyết san mà đi, về phần Hàn Tuyết San bên người mấy cái trong tộc hộ vệ, giờ phút này phun ra máu tươi, không cách nào chống cự.

Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng, thân thể tiến về phía trước một bước bước đi, rong huyết lóe lên, nháy mắt xuất hiện ở Hàn Tuyết San trước người, tay phải nâng lên hướng ra phía ngoài chỉ một cái, yêu phong thứ

tám cấm lập tức xuất hiện, cái kia hai cái tiến đến tây mạc tu sĩ, thân thể nháy mắt ngừng lại, như bị phong ấn tu vi, cấm chế sinh mệnh, tiếp theo hơi thở, kiếm quang gào thét, phi kiếm từ Mạnh Hạo trong túi trữ vật bay ra, trực tiếp nhấc lên hai khóa đầu lâu về sau, vờn quanh Mạnh Hạo đỉnh đầu, phát ra âm thanh vù vù.

Hàn Tuyết San sắc mặt tái nhợt, có thể nhìn Mạnh Hạo lúc, cũng lộ ra mỉm cười.

“Người lại đã cứu ta một lần.”

Giờ phút này bầu trời đã nổi lên bông tuyết, tuyết này hao phí giống như bị gió thổi ra chôn cất ca, nước nổ nghẹn ngào trong quanh quần Thiên Địa, nhưng lại không thể che lấp hết bốn phía kêu thảm thiết cùng nổ vang, chém giết chi âm, thành trì chấn động thanh âm, trên bầu trời ngôi sao năm cánh lần lượt tan vỡ, đến từ tây mạc cùng Mặc Thổ tu sĩ điên cuồng chém giết, khiến cho nơi đây Thiên Địa là tuyết, đại địa là máu.

Mạnh Hạo không nói gì, mà là chân phải nâng lên tại mặt đất đập mạnh, lập tức cái này bốn phía vô số mọi người thấy không đến Yêu khí, lập tức ngưng tụ mà đến, sau lưng Mạnh Hạo trực tiếp hóa thành một mảnh mơ hồ khối không khí, cản trở xa xa một chiếc chiến xa, bỗng nhiên bắn ra nhất đạo ánh sáng âm u.

Nổ vang thanh âm quanh quần, Mạnh Hạo sau lưng Yêu khí cản trở cái này ánh sáng âm u, có thể nhấc lên trùng kích nhưng như cũ tứ tán, Mạnh Hạo một chút ôm Hàn Tuyết San, tránh được trùng kích lúc, xuất hiện ở một chỗ khác trên tường thành.

“Người đi đi, bọn hán muốn tiêu diệt chỉ là của ta Hàn Tuyết Gia Tộc, không có quan hệ gì với người, dùng tu vi của người, có thể vào lúc này chạy ra.” Hàn Tuyết San đắng chất mở miệng, nàng nhìn thấy trên bầu trời ngôi sao năm cánh, giờ phút này lại vỡ vụn một ít, nhìn xem bốn phía trên tường thành, đã xuất hiện càng nhiều nữa tây mạc tu sĩ, giữa không trung pháp thuật hào quang, không ngừng lóng lánh.

Thậm chí nàng còn chứng kiến rồi bà lão chỗ đó, giờ phút này tại không trung phun ra máu tươi, nhưng lại cắn răng như trước tái chiến.

“Không có tác dụng đâu, coi như là ta liều chết thu hồi rồi Hàn Tuyết Kinh Thứ, có thể lão tổ đã dầu hết đèn tắt, hôn mê chiếm đa số, không có cách nào dùng Ti Long bí pháp thôi phát Kinh Thứ. . .” Hàn Tuyết San ánh mắt lộ ra tuyệt vọng, giờ phút này thành trì nổ vang, xa xa một khu vực trực tiếp sụp xuống, một cái tây mạc tu sĩ, dữ tợn lao ra.

“Cái gì Kinh Thứ?” Mạnh Hạo cau mày, nhìn xem bốn phía, hỏi một câu.

“Có thể thủ hộ thành trì một tháng bất diệt Hàn Tuyết Kinh Thứ, là ta Hàn Tuyết Gia Tộc thật lâu lúc trước, từ tây mạc di chuyển đi ra lúc, mang theo giống nhau Thánh vật, đáng tiếc nhiều năm qua đi, nó đã héo rũ, trừ phi là đặc thù bí pháp, nếu không sẽ không thức tỉnh.

Cái này đặc thù bí pháp, duy Trưởng lão cùng đích thân huyết mạch nắm giữ, có thể không người có thể thức hóa, chỉ có lão tổ tu vi mới có thể làm được.” Hàn Tuyết San thấp giọng, mang theo đắng chất, tay phải tại trên túi trữ vật vỗ, lấy ra một cái khô quắt hạt giống.

“Chính là vật ấy, ta thu hồi rồi tám cái hạt giống, Trưởng lão mỗi người một cái, ta chỗ này một cái, những thứ khác tại lão tổ chỗ đó, nhưng lại không người thành công.”

“Thức hóa?” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, đang muốn mở miệng lúc, đại địa nổ vang, thành trì chấn động, Mạnh Hạo biến sắc, mang theo Hàn Tuyết San lần nữa lui về phía sau, thấy được tại xa hơn chỗ, thành linh lại tới nữa một mảnh Mặc Thổ tu sĩ.

Tường thành tan vỡ, kêu thê lương thảm thiết thỉnh thoảng truyền ra, Mạnh Hạo mang theo Hàn Tuyết San lui ra phía sau lúc, hần cấp tốc mở miệng.

“Đem cái này thức hóa phương pháp nói cho ta biết, ta thân là Đan Sư, bản thân cũng có thức hóa chi pháp, có lẽ có thể suy luận.”

Hàn Tuyết San khê giạt mình, nếu là thay đổi bình thường, nàng không có khả năng nói ra gia tộc bí pháp, coi như là có người sưu hồn, cũng không cách nào đạt được, đây là khắc ở rồi trong huyết mạch truyền thừa chi pháp, nhưng lúc này, nàng chẳng qua là đã trầm mặc mấy hơi thở, liền nhẹ giọng mở miệng, tại Mạnh

Hạo bên tai, nói ra bọn hán Hàn Tuyết Gia Tộc, từng tại tây mạc phong vân một cõi, đại đại đều ra Đại Ti Long bí pháp!

Bí pháp này không dài, chỉ có ước chừng ngàn cái chữ mà thôi, có thể rơi vào Mạnh Hạo tai về sau, nhưng là lại để cho Mạnh Hạo tâm thần chấn động mạnh một cái, dường như tại đây một cái chớp mắt, cái này bốn phía chiến trường đều cho hán giác quan trong biến mất, còn dư lại, chỉ có gần đây nghìn chữ bí pháp!

“ . . . Trăm tuế mà ra, Lạc Nguyệt triều tịch, lấy Minh Dương chi ý, Vạn Vật đều có thể trường sinh niệm. . .” Hàn Tuyết San nhẹ nói lấy, đoạn này đặt ở tây mạc, đủ để nhắc lên một cuộc điên cuồng bí pháp, mặc dù là phản bội gia tộc Hàn Tuyết Túng, cho dù năm đó không có bị kia phụ giết chết, nhưng lại xóa đi rồi đoạn này bí pháp trí nhớ, mà hán sở dĩ ngóc đầu trở lại, muốn diệt Hàn Tuyết Gia Tộc một trong những nguyên nhân, chính là đoạn này dùng bất kỳ phương pháp nào đều không thể đạt được, chỉ có tộc nhân tự mình nói ra khỏi miệng bí pháp!

Mạnh Hạo tâm thần càng thêm chấn động, nhắm mắt lại, một câu kia câu bí pháp tại đầu óc hán quanh quẩn, lại để cho hán một cái chớp mắt, liền nghĩ đến Tử Vận tông thôi phát chi thuật, nghĩ tới tuế nguyệt ngọc phiến lên, chính mình giải mã đi ra thứ hai đoạn tuế nguyệt chi pháp.

Đó là hai đoạn Bản Nguyên giống nhau khẩu quyết, thôi phát bí pháp là tầng thứ nhất, tuế nguyệt bí pháp là tầng thứ hai, mà hôm nay. . . Mạnh Hạo tại đây một cái chớp mắt, Theo trong óc vu vu, hán có thể xác định, giờ phút này chính mình nghe được cái này Hàn Tuyết Gia Tộc bí pháp, đúng là tầng thứ ba!

Ti Long bí pháp!

Cái này ba loại bí pháp, bất luận một loại nào nếu chỉ có đủ một mình, tức thì có thể tại đây một loại trong tiểu thành, có thể như có người có thể toàn bộ đạt được, tức thì lập tức suy luận, chẳng những pháp pháp đều mình, mà lại tại uy lực lên, lẫn nhau hô ứng, vượt qua đã từng quá nhiều!

Học được thúc hóa bí pháp, hiểu tuế nguyệt bí pháp, giờ phút này đang nghe cái này Ti Long bí pháp một sát, Mạnh Hạo liền trực tiếp đem học được, khắc ở rồi tâm thần trong.

369. Chương 369: Kinh Thứ Thiên Địa

Chính văn Quyển 4: Ngũ sắc Chí Tôn đệ 369 chương Kinh Thứ Thiên Địa

“Cho ta Kinh Thứ hạt giống!” Mạnh Hạo hai mắt bỗng nhiên mở ra.

Trong mắt của hán hiện lên kỳ dị chi mang, hình như có tuế nguyệt tại kia trong mắt lẳng đọng, dần dần hóa thành một cỗ không cách nào hình dung lực lượng, dường như hán chỉ cần nhìn người liếc, có thể vĩnh hằng lưu lại trong lòng của đối phương, hết thảy thuật pháp đều rất khó xóa đi.

Hàn Tuyết San tâm thần chấn động, như vậy ánh mắt, nàng từng tại gia tộc Trảm Linh lão tổ một lần thức tỉnh lúc đã từng gặp, đó là Trảm Linh lão tổ hai mắt, ẩn chứa giống nhau thâm sâu, phẳng phất có tuế nguyệt tại trong ánh mắt, chỉ cần nhìn người liếc, thì có thể làm cho trên người của người trôi qua trăm ngàn năm.

Tại đây tâm thần chấn động ở bên trong, Hàn Tuyết San tựa hồ đã mất đi sức phản kháng, theo bản năng liền cầm trong tay cái kia miếng đối với gia tộc bọn họ mà nói là Thánh vật Kinh Thứ hạt giống, đưa cho Mạnh Hạo.

lúc hạt giống này rơi vào Mạnh Hạo trong tay lập tức, Mạnh Hạo thở sâu, trong cơ thể tu vi bỗng nhiên vận chuyển, trong chốc lát thì có kim quang tràn ra, thúc hóa bí pháp, tuế nguyệt bí pháp, cuối cùng thì là Ti Long bí pháp, cái này ba loại bí pháp tại Mạnh Hạo trong cơ thể toàn bộ triển khai.

Thúc hóa hết thảy cỏ cây, ngưng tụ tuế nguyệt chi lực, Ti Long thiên hạ Vạn Thú, ba đại bí thuật, giờ phút này ngưng tụ tại Mạnh Hạo một thân, Theo tu vi của hán vận chuyển, trong tay hán Kinh Thứ hạt giống

lập tức sung mãn đứng lên, không còn là khô quắt, mà là lập tức khai ra rồi mới mềm mại, dài ra rồi cỏ xanh, tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt liền đem vờn quanh tại Mạnh Hạo trên tay phải.

Giờ khắc này Mạnh Hạo, toàn thân không hề có kim quang tràn ra, nhưng có một cỗ nồng đậm cỗ cây khí tức, tại trên người hắn động trời dựng lên, cỗ khí tức này trực tiếp liền đưa tới bốn phía công kích chính diện kích mà đến tây mặc tu sĩ chú ý, tại thấy được Mạnh Hạo nơi đây về sau, những người này cho dù là không biết được nguyên nhân, nhưng trong lòng trực giác. Nhưng là lập tức để cho bọn họ tâm thần chấn động. Thẳng đến Mạnh Hạo nơi đây gào thét mà đến.

Mạnh Hạo bốn phía. Chỉ có Hàn Tuyết San, những người khác đều sớm đã tản ra, giờ phút này thành trì mất thấy sắp bị phá, đã liền giữa không trung tứ đại trưởng lão, cũng lộ ra tuyệt vọng.

Bọn hắn không nghĩ tới, ba tháng về sau, Mặc Thổ cùng cùng tây mặc, khởi xướng luồng thứ nhất chính thức công kích. Thánh Tuyết thành liền không cách nào chống cự.

Hàn Tuyết San cười thảm, nàng vô lực đi chống cự, giờ phút này cái kia bảy tám cái tây mặc tu sĩ, thân ảnh hóa thành cầu vồng, gào thét lúc giữa thẳng đến Mạnh Hạo, nháy mắt liền tiếp cận không đến mười trượng.

Mà Mạnh Hạo thì là khoanh chân ngồi ở chỗ kia, trong tay cầm chặt Kinh Thứ hạt giống, màu xanh Thảo Diệp tràn ngập tay phải hắn, thậm chí đang không ngừng mà lan tràn xuống, đã bò lên trên thân thể của hắn.

Mười trượng, tám trượng, năm trượng!

Tại đây bảy tám cái tây mặc tu sĩ tới gần Mạnh Hạo năm trượng lập tức. Mạnh Hạo hai mắt bỗng nhiên mở hạch, lộ ra một vòng thâm sâu tinh mang đồng thời. Tay phải hắn nâng lên, hướng về đại địa nhấn một cái.

Cái này nhấn một cái phía dưới, Mạnh Hạo thân thể bên ngoài Thảo Diệp nháy mắt chui vào lòng đất, ở nơi này một cái chớp mắt, một tiếng động trời nổ vang bỗng nhiên truyền ra, nhất đạo tròn vẹn hơn một trượng lớn lên gai sắc, quỹ dị từ Mạnh Hạo trước người tường thành trên mặt đất xuyên thấu mà ra, tốc độ cực nhanh, căn bản là không cách nào hình dung, không cho người chút nào né tránh khả năng, trực tiếp liền từ một cái tây mặc tu sĩ mặc trên người thấu mà qua.

Ngay sau đó, từng đạo gai sắc tại Mạnh Hạo bốn phía ầm ầm nổi lên, cũng chính là thời gian trong nháy mắt, kêu thê lương thảm thiết tại Mạnh Hạo bốn phía nổi lên truyền ra bát phương, cái kia bảy tám cái tây mặc tu sĩ, toàn bộ đều tại Mạnh Hạo thân thể năm trượng bên ngoài, bị từ lòng đất xuyên thấu mà ra gai sắc trực tiếp xuyên thấu, giơ lên cao cao.

Càng người kinh người, là cái này gai sắc xuyên thấu tu sĩ về sau, rõ ràng quỹ dị nhúc nhích, như tại hấp thu tu sĩ huyết dịch cùng tu vi, cái kia bảy tám cái tây mặc tu sĩ thân thể mắt thường có thể thấy được héo rũ, dường như không phải người có thể phát ra thê lương kêu thảm thiết, truyền khắp bát phương, lại để cho bốn phía tất cả tu sĩ, nguyên một đám nhao nhao hoảng sợ kinh hãi.

“Đây là cái gì?” Bốn phía mọi người nguyên một đám hô hấp dồn dập, có thể không đợi bọn hắn có chỗ phản ứng, đột nhiên, Mạnh Hạo bốn phía cái kia bảy tám cái tây mặc tu sĩ, nguyên một đám héo rũ trên thân thể, đột nhiên toát ra đại lượng gai!

Những thứ này gai lập tức nổ bung, hướng về bốn phía kích bắn đi, có đã rơi vào trên mặt đất, trực tiếp sau khi biến mất, tại phụ cận khu vực lại mãnh liệt xuất hiện, thường thường xuất hiện lúc, trực tiếp liền đâm vào đến phụ cận tu sĩ trong thân thể.

Càng có một chút, tại kích xạ lúc đã rơi vào tu sĩ trên người, có tiếng kêu thảm thiết hầu như vừa mới truyền ra, lập tức những tu sĩ này liền toàn thân héo rũ, trong chớp lát lại tuôn ra rồi càng nhiều nữa gai sắc.

Dùng Mạnh Hạo làm trung tâm, bốn phía đại địa tường thành nổ vang, từng đạo gai sắc lập tức xuất hiện, không ngừng mà khuếch tán phía dưới, đưa tới khó có thể hình dung oanh động, bất kể là Thánh Tuyết thành tu sĩ, hay vẫn là Mặc Thổ cùng chi nhân, những thứ này gai sắc giống như chẳng phân biệt được địch

ta, từng cái xuyên thấu hấp thu huyết nhục sinh cơ, lần nữa sinh trưởng, cũng chính là mấy cái thời gian hô hấp, Mạnh Hạo bốn phía phạm vi ngàn trượng, thành linh đã trở thành một mảnh Kinh Thứ thế giới.

Nơi đây một màn, trực tiếp ảnh hưởng tới nơi đây chiến tranh, đại lượng Mặc Thổ tu sĩ tại hoảng sợ trong ngay ngắn hướng lui về phía sau, có thể cho dù là bọn họ lui ra phía sau, những thứ này gai sắc cũng như trước xuyên thấu dựng lên, rất nhanh đấy, toàn bộ thành trì lên, đã trở thành rồi gai sắc Thiên Địa, cái kia từng đám cây đâm biên chế cùng một chỗ, bộ dạng dữ tợn, màu sắc đỏ thẫm, càng là lan tràn tới thành trì bên ngoài.

Giờ phút này thành trì bên trong, tất cả Thánh Tuyết thành tu sĩ đều sắc mặt tái nhợt, một cử động cũng không dám, nhìn xem bốn phía gai sắc vô số, nhìn xem thành trì bên ngoài, những Mặc Thổ đó cùng tu sĩ cùng hung thú, như mọc thành phiên kê rên ngã xuống, khi bọn hắn chạy trốn sau lưng, đại địa gai sắc gào thét dựng lên.

Mặc dù là bầu trời, cũng giống nhau không an toàn, những cái kia gai sắc có thể bay lên rất cao, hết thấy bầu trời bay múa sinh mệnh, đều tại công kích của bọn nó ở trong.

Thả mắt nhìn đi, toàn bộ đại địa, giống như đều bị những thứ này gai sắc bao trùm, Mặc Thổ, tây mặc tu sĩ, nhao nhao hoảng sợ, có thể chạy ra chỉ có vài trăm người, cái này vài trăm người tại bên ngoài, nguyên một đám sắc mặt mang theo rung động cùng không cách nào tin.

Giờ phút này giữa không trung tứ đại trưởng lão cùng Mặc Thổ tây mặc Nguyên Anh tu sĩ, cũng đều không thể tái chiến, phân biệt tản ra, không ngừng mà ngăn cản bốn phía gào thét mà đến gai sắc.

Toàn bộ chiến trường, tại đây trong tích tắc, hầu như mọi ánh mắt đều ngưng tụ ở rồi Mạnh Hạo chỗ đó, bởi vì Mạnh Hạo trước người, có một cây dữ tợn vô cùng cực lớn gai sắc ngập trời dựng lên.” Cái này gai sắc nhúc nhích, tản mát ra máu tanh khí tức, phía trên càng là dài khắp rồi gai nhỏ, cực kỳ dữ tợn, càng thêm dễ làm người khác chú ý.

Mà Mạnh Hạo vị trí, lần này mà duy nhất không có gai sắc chỗ, như hết thấy gai sắc căn nguyên chỗ, Theo Mạnh Hạo chậm rãi đứng người lên, bốn phía truyền đến vô số hấp khí thanh âm.

Mạnh Hạo tay phải, quần quanh rồi đại lượng Thảo Diệp, mỗi một cái trên lá cây, đều tràn đầy Kinh Thứ, nếu nói là đại địa gai sắc không phải Mạnh Hạo phóng xuất ra, giờ phút này không người sẽ tin.

Mạnh Hạo thở sâu, hắn cũng không nghĩ tới viên này Kinh Thứ hạt giống lại có thể như thế kinh người. Nhưng này loại địch ta chẳng phân biệt được cục diện. Mạnh Hạo cũng không có biện pháp giải quyết. Vật ấy tại sinh trưởng một khắc cần Mạnh Hạo thúc hóa, có thể tại hấp thu rồi tu sĩ huyết nhục cùng sinh cơ về sau, ngoại trừ cùng Mạnh Hạo giữa tồn tại một tia như có như không liên hệ bên ngoài, hắn không cách nào khống chế chút nào.

“Mạnh đại sư...” Tại cách đó không xa một cái Thánh Tuyết thành tu sĩ, cúi phải bị gai sắc đâm vào, giờ phút này vừa mới mở miệng, bỗng nhiên lại nhất đạo gai sắc lập tức mà đến, cũng may hắn lập tức cầm miệng. Cái này gai sắc tại hắn mi tâm bên ngoài một tắc dừng lại, giống như rắn lung lay thoáng một phát, lúc này mới lùi về.

Bốn phía lập tức yên tĩnh, vô luận là tây mặc hay vẫn là Mặc Thổ, nơi đây tất cả bị gai sắc xuyên thấu tu sĩ, đều nguyên một đám đem kịch liệt đau nhức cất giấu, không dám la ra chút nào.

Đã liền giữa không trung những Nguyên Anh kia tu sĩ, cũng thân thể vừa dừng lại, sắc mặt biến hóa, không dám phi hành. Không dám nói lời nào, bởi vì khi bọn hắn bốn phía. Giờ phút này thành linh lơ lửng mấy vạn gai sắc, tự hồ chỉ muốn bọn hắn lại một cái cử động, những thứ này gai sắc sẽ nhảy mắt xuyên thấu mà đến.

Mạnh Hạo thở sâu, ánh mắt lộ ra một vòng mờ mịt.

Trên tường thành, thành trì bên ngoài, phân không rõ có bao nhiêu hung thú cùng tu sĩ bị gai sắc xuyên thấu, nguyên một đám sắc mặt tái nhợt, đều mang theo trước đó chưa từng có sợ hãi, nhìn xem Mạnh Hạo.

Xa xa trốn ra sinh tử vài trăm người, cũng ve vãn đông như kinh sợ, ngay ngắn hướng nhìn về phía Mạnh Hạo, trận chiến tranh này, đến lúc này, tại tất cả mọi người xem ra, đã biến thành một người, có thể quyết

định hết thấy.

Người này, là Mạnh Hạo.

Có thể Mạnh Hạo lòng dạ biết rõ, không phải mình có thể quyết định, bởi vì này chút ít gai sắc căn bản cũng không nghe theo chỉ huy của hắn...

Mạnh Hạo trầm mặc, bốn phía càng thêm trầm mặc, những cái kia bị gai sắc xuyên thấu tu sĩ đáy lòng run rẩy, trong mắt dần dần lộ ra tuyệt vọng.

Đúng lúc này, bỗng nhiên đấy, tại Mạnh Hạo bên tai, truyền đến một tiếng ngoại nhân nghe không được, chỉ có hắn mới có thể nghe nói thanh âm, thanh âm này già nua, mang theo vô cùng suy yếu, giống như tùy thời có thể tiêu tán tử vong.

”Tan vỡ Kinh Thứ, có thể diệt Trảm Linh phía dưới hết thấy tồn tại, một khi mọc rễ, không thể di động, đầu sống một tháng... Mặc kệ người là như thế nào khiến nó thức tỉnh, người bây giờ buộc chặt tâm thần, lấy ra một giọt ẩn chứa người ý thức máu, dung nhập bên cạnh người Kinh Thứ chủ căn bên trên.

Nhớ kỹ... Một giọt ẩn chứa ý thức máu tươi, có thể cho người cho nó truyền đạt một cái mệnh lệnh.” Mạnh Hạo bên tai cái này suy yếu thanh âm, phảng phất là từ hư vô truyền đến, có thể Mạnh Hạo đang nghe trong tích tắc, hắn bỗng nhiên nghĩ tới ba tháng trước, Chu Đức Khôn bị bắt chạy, từ lòng đất truyền ra cái thanh âm kia.

Giống như đúc.

Trong trầm mặc, Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, dựa theo đối phương theo như lời phương pháp, dần dần mi tâm như tự hành vỡ ra, xuất hiện một giọt máu tươi, một giọt này máu tươi, ẩn chứa Mạnh Hạo tu vi, càng có ý thức của hắn, tại đây máu tươi bay ra lúc, Mạnh Hạo cảm nhận được một cỗ suy yếu, hắn hiểu được, như vậy máu tươi, chính mình tổng xuất quyết không có thể vượt qua năm giọt!

Một khi vượt qua năm giọt, đối với chính mình mà nói đem tổn thất quá lớn.

Trầm ngâm ở bên trong, Mạnh Hạo cắn răng một cái, này máu mặc dù trân quý, có thể vì Hàn Tuyết tâm... Mạnh Hạo trong mắt tinh mang lóe lên, cái này huyết dịch lập tức bay ra, dung nhập vào rồi bên cạnh hắn Kinh Thứ chủ căn bên trên.

Không có bất kỳ trở ngại, trực tiếp dung nhập trở ra, cái này Kinh Thứ chủ căn lập tức toàn thân chấn động.

Cùng lúc đó, nhưng phạm là Thánh Tuyết thành bị ngộ thương xuyên thấu tu sĩ, miệng vết thương của bọn hắn lập tức khép lại, gai sắc biến mất, giống như lưu tại trong cơ thể của bọn họ, đã trở thành để cho bọn họ thương thể khôi phục chất dinh dưỡng.

Theo từng đám cây gai sắc tiêu tán, thành trì bên ngoài, những cái kia đến từ Mặc Thổ cùng cùng tây mạc tu sĩ, nguyên một đám lập tức phát ra kêu thê lương thảm thiết, thân thể của bọn hắn trong chốc lát héo rũ, cùng lúc đó càng có nổ vang thanh âm quanh quẩn, đó là mắt thấy hắn phải chết tu sĩ, tự bạo tiếng vang.

Tại đây nổ vang ở bên trong, Mạnh Hạo trong óc một cái chớp mắt giống bị phân cách thành vô số phần, dường như chính hắn hóa thân đã trở thành cái này Kinh Thứ chủ căn, tràn ra mỗi một đạo gai sắc, đều ẩn chứa ý thức của mình.

Một cái ý niệm, liền có thể giết chết tất cả mọi người.

Có thể cùng lúc đó, hắn Linh thức đã ở dùng tốc độ khủng khiếp hao tổn, đây cũng chính là Mạnh Hạo Linh thức gắn với Nguyên Anh, vượt qua cùng cảnh tu sĩ quá nhiều, bằng không mà nói, như vậy một cái chớp mắt, hắn sẽ Linh thức khô kiệt.

Đúng lúc này, bỗng nhiên, tại Mạnh Hạo trong ý thức, ngoài thành một chỗ bị bảy tám cây gai sắc xuyên thấu địa phương, có người ở thấp giọng mở miệng.

“Là Mạnh đại sư sao?” ——

Đang nổi lên bộc phát, mấy ngày nay liền sẽ bắt đầu, hơn nữa một khi bắt đầu, đem một mực tiếp tục đến cuối tháng ngày cuối cùng!

Còn có vé tháng huynh đệ tỷ muội, mời cho phong thiên một tờ vé tháng! (chưa xong còn tiếp...)

370. Chương 370: Trảm Linh Đan

“Mạnh đại sư, ta là Nghiêm Tung. . .” Mạnh Hạo trong ý thức, từ ngoài thành một chỗ khu vực, truyền đến thanh âm như vậy.

”Mạnh đạo hữu, ngày đó từ biệt về sau, Nghiêm mỗi nhiều lần nhớ lại, càng phát ra cảm thấy Chu Đức Khôn người này không đúng, ài. . . Hôm nay Chu Đức Khôn đã bị đưa đi rồi Tây Mạc, Nghiêm mỗi cũng không có đi xác minh cơ hội.

Mạnh đạo hữu, lần này Nghiêm mỗi tới đây, chính là vì tìm người, hôm nay cố thân thể này, không phải Nghiêm mỗi ngày đó chân thân, mà là một đám ý thức gọi lại.”

“Đạo hữu đan đạo, Nghiêm mỗi kính nể, giờ phút này không phải dài nói thời điểm, Nghiêm mỗi chỉ lại nói hai câu, dùng đạo hữu đan đạo tạo nghệ, có thể nghe nói qua Trảm Linh đan!”

“Đan này như đạo hữu cảm thấy hứng thú, ba ngày sau thành đông dưới ánh trăng, Nghiêm mỗi nguyện cùng đạo hữu dài nói.”

Thanh âm nói tới chỗ này, bỗng nhiên biến mất, Mạnh Hạo hai mắt chớp động, giờ phút này ngoài thành thể lương thanh âm không ngừng truyền ra, dần dần biến mất lúc, toàn bộ thành trì bên ngoài, chỉ có không nhiều lắm tu sĩ cuối cùng dùng bí pháp đốc sức liều mạng chạy ra, những thứ khác, toàn bộ đã trở thành thây khô.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo ý thức cũng từ Kinh Thứ chủ căn bên trong tiêu tán, chỉ tồn tại rồi nhận nhậ một tia liên hệ, mà cái này tràn ngập thành trì Kinh Thứ, cũng dần dần co rút lại về sau, phân bố tại thành trì bốn phía, cái kia cây chủ căn, thì là cực kỳ dễ thấy.

Giờ phút này có nước nổ nghẹn ngào tiếng kèn truyền ra, Mặc Thổ cùng Tây Mạc luồng thứ nhất xâm nhập, cho đến giờ phút này, không thể không lui bước, có thể trận chiến tranh này không có chấm dứt, Mặc Thổ cùng Tây Mạc tu sĩ, cho dù nhân số đã không nhiều lắm, có thể rất xa có thể chứng kiến, trong Thiên Địa có mấy ngàn cầu vồng đang gào thét mà đến.

Giờ phút này sắc trời đã không còn là đêm khuya, mà là sáng sớm, mỗi một chi ý khuếch tán toàn bộ thành trì, tại đây khó được trong bình tĩnh, Mạnh Hạo đứng lên. Tại tiền phương của hắn. Tứ đại trưởng lão cất bước đi tới.

Bốn người này đều có chút tiểu tụy. Trong đó bà lão cùng Tứ trưởng lão càng mang theo thương thế, bọn hắn đi vào Mạnh Hạo trước người về sau, phức tạp nhìn Mạnh Hạo liếc.

“Kinh Thứ có thể tồn tại một tháng, một tháng này, hắn là an toàn, ta bọn bốn người sẽ hết sức giúp người luyện chế Hàn Tuyết tằm.” Đại trưởng lão trầm mặc một lát, chậm rãi sau khi mở miệng, nhìn thật sâu Mạnh Hạo liếc. Quay người rời đi.

Nhị trưởng lão đám người, còn có cái kia bà lão, cũng mang theo phức tạp nhìn qua Mạnh Hạo, không nói gì, lần lượt rời đi, về phần Hàn Tuyết San, bị bà lão mang đi, trước khi đi nàng quay đầu lại liên tiếp nhìn về phía Mạnh Hạo, muốn nói gì lại thôi.

Còn sống sót tu sĩ cùng Hàn Tuyết Gia Tộc tộc nhân, phân tán ra đến. Tu bổ thành trì, sửa sang lại trận pháp. Cho dù trên lý luận có tầm một tháng an toàn thời gian, có thể không có gì trạng thái bình thường, cần phải chuẩn bị nhất định phải có.

Toàn bộ thành trì tu sĩ, giờ phút này đều đầy người mỗi một, cho dù thân thể thương thế đã khỏi, nhưng trong lòng bại ý, rất khó tiêu tán, nguyên một đám trong trầm mặc ngồi xuống, khiến cho thành trì bên trong, một mảnh yên tĩnh.

Xa xa, lại có một đám Tây Mạc tu sĩ đã đến, khiến cho cùng Thánh Tuyết thành đối nghịch nhân số, lần nữa đạt đến mấy ngàn người, có thể nhưng không có lại khởi xướng tiến công, mà là phân tán ra, đem Thánh Tuyết thành một mực vây khốn.

Mạnh Hạo cũng có mỗi một, đi xuống rồi thành trì, một đường nhưng phạm là gặp được hắc tu sĩ, đều nguyên một đám trong thần sắc lộ ra kính sợ, cúi đầu bái kiến, càng có không dám cùng ánh mắt của hắc đối mặt.

Gai xuất hiện, khiến cho Mạnh Hạo tại Trong mắt mọi người, đã đại biểu khủng bố, loại này khủng bố, mặc dù đại sư thân phận, cũng đều không thể trung hoà.

Thậm chí Hàn Tuyết Gia Tộc tộc nhân, cũng đang nhìn đến Mạnh Hạo về sau, nguyên một đám thần sắc cực kỳ cung kính, lúc trước một trận chiến, có thể nói là Mạnh Hạo một người quyết định thắng bại, nếu không có Mạnh Hạo xuất hiện, giờ phút này Thánh Tuyết thành, sớm đã trở thành rồi hài cốt.

Vì chống cự Mạc Thổ cung xâm lấn, Hàn Tuyết Gia Tộc căn cứ chiến công bất đồng, lấy ra không ít bảo vật, giờ phút này tại đây ngăn ngừa hòa bình thời hạn, tại trong thành một chỗ trong cung điện, cũng có không ít tu sĩ chạy đến, dùng trên chiến trường bị chuyên gia ghi chép chiến công, đối lấy cần thiết.

Mạnh Hạo mang theo mỗi một, đang chuẩn bị quay về hướng viện trên đường, thấy được chỗ này cung điện, suy nghĩ một chút, hắc cải biến phương hướng đi tới.

Người ở đây mấy không ít, tu sĩ ra ra vào vào, ước chừng có hơn một trăm người, cùng bốn phía trống trải khu vực so sánh, cũng chỉ có nơi đây, mới có như vậy náo nhiệt.

“Mạnh đại sư. . .”

“Bái kiến Mạnh đại sư!”

Mạnh Hạo vừa mới đi tới, lập tức đã bị người chứng kiến, nơi đây tất cả tu sĩ, đang nhìn đến Mạnh Hạo một cái chớp mắt, đều tâm thần chấn động, theo bản năng cúi đầu ôm quyền, trên mặt có không che giấu được kính sợ.

Mạnh Hạo nhẹ gật đầu, đi qua đám người, tới nơi này trong đại điện một chỗ cực lớn cột sáng trước, cái này cột sáng hư ảo, trong đó có một loạt tên, mỗi một cái tên đằng sau, đều có một cái số lượng.

Đây là lần này thủ thành chiến công, căn cứ giết bất đồng địch nhân, thu hoạch bất đồng chiến công.

Tại đây cột sáng bên cạnh, có hai cái Hàn Tuyết Gia Tộc tộc nhân, bọn hắc đang nhìn đến Mạnh Hạo về sau, lập tức đứng dậy, cung kính ôm quyền thật sâu cúi đầu.

Bốn phía những người khác, cũng nháy mắt an tĩnh lại.

Mạnh Hạo không nói gì, nhìn về phía cột sáng, ánh mắt đã rơi vào xếp đặt tại vị trí thứ nhất tên bên trên.

“Mạnh đại sư, chiến công chín vạn bảy nghìn năm trăm bốn mươi hai!”

Mà xếp hạng vị thứ hai đây, chiến công không đến hai nghìn, trình độ như vậy chênh lệch, lại để cho Mạnh Hạo trầm ngâm một lát sau, lại xem xét rồi dùng chiến công có thể đối lấy vật phẩm.

Bên trong có công pháp, Pháp bảo, đan dịch thể, còn có một chút Hàn Tuyết Gia Tộc chỉ mỗi hắc có luyện đan cùng với luyện khí tài liệu, trong đó có một chút, Mạnh Hạo đang nhìn sau cũng có động tâm.

Hơn nữa quan trọng nhất là, đối lấy những vật phẩm này chiến công, cùng hắc chiến công so sánh, giống như chín trâu mất sợi lông.

Ngay tại Mạnh Hạo trầm ngâm có hay không muốn toàn bộ đổi chạy, bỗng nhiên cột sáng lóe lên, ở trên bày ra có thể dùng chiến công đối lấy vật phẩm, gia tăng bốn dạng.

Cái này bốn dạng vừa ra, bốn phía lập tức xôn xao, nơi đây tu sĩ nhao nhao tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn lại.

“Kinh Thứ loại, mười vạn chiến công một quả!”

“Hàn Tuyết Gia Tộc Ti Long bí thuật, hai mươi vạn chiến công một bộ!”

“Ngũ tinh tuyết trận, năm vạn chiến công!”

“Tự Yêu Đan đan phương, mười vạn chiến công!”

Mạnh Hạo ánh mắt chớp động, bốn phía tu sĩ cũng nhao nhao hô hấp dồn dập, bọn hắn không biết được cái gì là Ti Long bí pháp, có thể lại biết rõ Kinh Thứ loại, dù sao lúc trước một trận chiến, Kinh Thứ cường đại cùng không bỏ, để cho bọn họ căn bản là không cách nào quên.

“Còn có ngũ tinh tuyết trận, đây là Hàn Tuyết Gia Tộc chỉ mỗi hắn có trận pháp, có thể luyện chế thành ngũ tinh pháp quang. . .”

Tại đây bốn phía tu sĩ nghị luận lúc, Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ, Kinh Thứ loại thuộc về tiêu hao vật phẩm, có thể uy lực to lớn, Mạnh Hạo giờ phút này cũng kinh hãi. Vật ấy lúc trước hắn cái kia là Hàn Tuyết San đưa cho. Về sau nếu có. Mạnh Hạo đều muốn đạt được, việc này không khó.

Có thể hắn càng coi trọng đây, là cái kia ngũ tinh tuyết trận.

“Trận này chẳng lẽ chính là thành trì trên không những cái kia ngũ tinh bay khí?” Mạnh Hạo trong trầm tư, vừa nhìn về phía rồi tự Yêu Đan đan phương.

“Đây là cái gì đan?” Mạnh Hạo cười cười, hắn tự nhiên có thể nhìn ra, mấy loại vật phẩm này, là Hàn Tuyết Gia Tộc tận lực xuất ra, mục đích gì đơn giản là khiến cho chú ý của mình.

“Nhìn trước khi đến một trận chiến. Đã làm cho cái này Hàn Tuyết Gia Tộc càng thêm coi trọng.” Mạnh Hạo nghĩ tới đây, dứt khoát không đi đối những tài liệu kia, mà là nhìn về phía cột sáng bên cạnh Hàn Tuyết tộc nhân.

“Không biết nơi đây có thể thiếu nợ chiến công?” Mạnh Hạo mỉm cười mở miệng, hắn lời nói vừa ra, bốn phía tu sĩ lập tức nhao nhao sôi sục, ngay ngắn hướng nhìn về phía Mạnh Hạo nơi đây, bọn hắn chưa bao giờ nghĩ tới, rõ ràng có thể đưa ra thiếu nợ.

Việc này tựa hồ đã vượt qua điểm mấu chốt, nhất là giờ phút này Thánh Tuyết thành nguy cơ, rất nhanh đấy. Những tu sĩ này nguyên một đám mất lộ ra kỳ quang.

Vị kia bị Mạnh Hạo đặt câu hỏi Hàn Tuyết Gia Tộc tộc nhân, là một người trung niên nữ tử. Nàng sửng sốt một chút, có chút không biết làm sao, nhưng vào lúc này, bỗng nhiên cột sáng lên, tên Mạnh Hạo về sau, chiến công con số lên, trực tiếp nhiều hơn mười vạn, biến thành mười hơn chín vạn.

Mạnh Hạo hai mắt sáng ngời, tay phải nâng lên chỉ một cái cột sáng bên trong chính mình coi trọng chi vật, lập tức cái này cột sáng lóng lánh, một lát sau từ trong đó bay ra hai quả ngọc giản, một cái là ngũ tinh trận pháp luyện chế chi thuật, một cái thì là tự Yêu Đan đan phương.

Giờ phút này cột sáng bên trên tên Mạnh Hạo, lập tức từ đệ vừa biến mất, xuất hiện ở cuối cùng, ở trên chiến công, thành linh đã trở thành số âm, biến thành thua gần năm vạn.

Cầm lấy hai quả ngọc giản, Mạnh Hạo tại bốn phía chi nhân hâm mộ ở bên trong, đã đi ra đại điện, đi ở trống trải thành trì bên trong, về tới thuộc về hắn trong sân.

Khoanh chân ngồi ở Liên Hoa bên cạnh, cúi đầu nhìn về phía ngọc giản, thời gian chậm rãi trôi qua, hoàng hôn lúc, Mạnh Hạo ngẩng đầu lên, trong mắt có tinh mang lóe lên.

“Trận pháp này có chút kỳ diệu, đáng tiếc ta đối với trận pháp không biết, bất quá như gặp được có trận pháp tạo nghệ chi nhân, thì có thể làm cho kia trợ giúp bố trí đi ra.”

“Để cho nhất ta cảm thấy hứng thú đây, là này cái tự Yêu Đan, Đan này lại không phải tu sĩ phục dụng, mà là dị yêu phục khiến cho, cũng chính là hung thú.” Mạnh Hạo trầm ngâm một lát, đem cái này hai quả ngọc giản thu hồi, khoanh chân ngồi xuống, khôi phục tinh lực.

Mấy ngày về sau, trăng sáng sao thưa, đêm khuya một mảnh yên tĩnh, thành trì bên ngoài Kinh Thứ, đã trở thành cuối cùng đề phòng thủ đoạn, mấy ngày nay thường xuyên có Mặc Thổ tu sĩ thăm dò mà đến, có thể toàn bộ đều bị ngăn cản tại bên ngoài, tử thương mặc dù không nhiều lắm, có thể chấn nhiếp hiệu quả lại cực kỳ rõ ràng.

Trong sân, khoan chân ngồi xuống Mạnh Hạo mở mắt ra, tay phải nâng lên chỉ một cái đại địa, lập tức bốn phía Yêu khí ngưng tụ mà đến, nháy mắt ngay tại Mạnh Hạo trước mặt, hóa thành một cái thân ảnh mơ hồ, thân ảnh ấy dần dần rõ ràng, đã trở thành Mạnh Hạo về sau, nhoáng một cái bay ra.

Tại thành trì này phía đông, một cái vắng vẻ trên đường phố, bốn phía không có một bóng người, cũng không nhiều lúc, liền xuất hiện một đạo hư ảnh, cái này hư ảnh đúng là Mạnh Hạo.

Hắn đi ở trên đường phố, ước chừng đi qua thời gian nửa nén hương về sau, tại một chỗ góc hẻo lánh trong, Mạnh Hạo bước chân dừng lại, quay đầu nhìn về phía sau lưng.

“Người đã theo rất lâu, còn muốn cùng tới khi nào.”

“Mạnh đạo hữu chẳng những là đan đạo đại sư, Linh thức càng là Nghiêm mỗ chứng kiến Kết Đan tu sĩ trong, có thể nói mạnh nhất, lại mơ hồ cùng Nghiêm mỗ tương đối.” Khàn khàn thanh âm truyền ra, sau lưng Mạnh Hạo, một bóng ma vận vẹo, lộ ra Nghiêm Tung thân ảnh, nhìn hắn lấy Mạnh Hạo, mỉm cười.

“Người chỉ có ba câu nói cơ hội.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, lời nói lúc giữa, tại đây trên mặt đất, liền thành linh xuất hiện một mảnh gai sắc.

”Nghiêm mỗ từng ngẫu nhiên đạt được một quyển mật cuốn, ở trên ghi chép một loại Viễn Cổ đan đạo, Trảm Linh đan phương pháp luyện chế, Đan này có thể làm cho người ta đột phá Trảm Linh lúc, có đủ hiệu quả nhất định.

Loại này đan đạo truyền thừa, căn cứ Nghiêm mỗ nhiều năm điều tra, là ở Tây Mạc một chỗ khu vực bên trong, ta từng đi qua một lần, dùng ta lực lượng cá nhân, không cách nào đạt được.

Ta cũng cần Mạnh đạo hữu đan đạo tạo nghệ, việc này như thành công, Đan này đan phương, cộng đồng tất cả.” Nghiêm Tung không có dài dòng, lập tức mở miệng.

“Dùng Mạnh mỗ tu vi, đối với cái này đan hứng thú không lớn.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, quay người liền muốn ly khai.

“Việc này Mạnh đạo hữu có thể nhiều suy nghĩ một chút, dùng người đan đạo tạo nghệ, đột phá Nguyên Anh cũng không phải là việc khó, nếu không Trảm Linh sớm chuẩn bị, sợ là chỉ cần ngộ đạo, liền khó trảm chính mình đệ nhất đạo, mà lại cái kia chỗ khu vực chẳng những có đan phương, càng có thành phẩm Trảm Linh đan!” Nghiêm Tung lời nói lúc giữa, tay phải vung lên, một quả phiến gỗ bay ra.

“Vật này là mật cuốn mộc giản một trong, Mạnh đạo hữu có thể xem xét xác định ta ngôn từ thiệt giả, như cải biến chủ ý, cũng có thể tùy thời dùng cái này vật nói cho tại hạ, cái chỗ kia tại Tây Mạc, tới gần mấy cái bộ lạc, không có trợ giúp của ta, người không cách nào che giấu tu sĩ khí tức, cũng liền không cách nào tiến vào Tây Mạc.” Nghiêm Tung nhìn Mạnh Hạo liếc, thân ảnh dần dần mơ hồ, biến mất không thấy gì nữa.

Ngày mai bắt đầu bộc phát!

371. Chương 371: Luyện Anh Như Luyện Đan

Mạnh Hạo mắt nhìn Nghiêm Tung biến mất địa phương, hai mắt có chút lóe lên, nhận lấy trời lơ lửng ở trước người mộc giản, quay người rời đi.

Như hắn không tin đối phương, cho nên dùng Yêu khí phân thân tới đây mà gặp mặt giống nhau, tại Nghiêm Tung trong nội tâm, đối với Mạnh Hạo nơi đây cũng có kiêng kỵ, cái này kiêng kỵ là bởi vì nơi đây Kinh Thứ.

Cho nên cũng là dùng kia phương thức của hắn tiến đến, cũng không phải là bản thể.

“Nếu như lẫn nhau cũng không tin, hà tất lại đây có lời mời. . . Mà lại ta cùng với hấn không có thâm cừu đại hận, cũng không đáng dùng cái này đến lường gạt ta, chẳng lẽ lúc trước hấn theo như lời đấy, xác thực có vài phần chân thật ở bên trong?” Mạnh Hạo thu hồi ngọc giản, đi ở cái này vắng vẻ trên đường phố, nội tâm trầm tư.

Giờ phút này là đêm khuya, bốn phía rất yên tĩnh, nơi đây thành đông, đang không có chiến tranh trước một mảnh phồn hoa, giờ phút này đã nhanh muốn trở thành phế tích.

Nhưng lại tại Mạnh Hạo đi về phía trước không đến trăm trượng, bỗng nhiên chân hấn bước bỗng nhiên dừng lại, không chút do dự hướng lui về phía sau ra ba bước.

Hầu như ngay tại hấn thân thể lui ra phía sau lập tức, một mảnh màu xanh gọn sóng, nháy mắt tại lúc trước hấn vị trí quanh quẩn ra, cùng lúc đó, nhất đạo vận vẹo thân ảnh, trực tiếp từ nơi này gọn sóng bên trong lập lòe, thấy không rõ bộ dạng, chỉ có thể nhìn đến một vòng màu xanh quang, mang theo Đồ Đằng khí tức, một cái chớp mắt thẳng đến Mạnh Hạo mặt mà đến.

“Tây Mạc tu sĩ!”

“Nơi đây Kinh Thứ rõ ràng không có nói trước phát hiện!”

“Nghiêm Tung mời ta đi ra, quả có mục đích!” Mạnh Hạo trong óc một cái chớp mắt ý niệm trong đầu cuộn cuộn, hai mắt nháy mắt lộ ra hàn mang, thân thể không lùi mà tiến tới, toàn thân kim quang nháy mắt lóng lánh lúc, tay phải hấn nắm tay, hướng về tiến đến ánh sáng màu xanh, trực tiếp một quyền rơi xuống.

Bát phương vu vu, Mạnh Hạo một quyền đánh vào hư vô, nhưng lại nhắc lên một mảnh trùng kích hưởng về bốn phía quét ngang, đạo kia ánh sáng màu xanh đứng mũi chịu sào, có thể không đợi dụng chạm, giống như đối với Mạnh Hạo tay phải có cảnh giác, ánh sáng màu xanh lập tức ngược lại cuộn vận vẹo. Có thể đảo mắt liền tiêu tán ra, hóa thành vô số màu xanh quang điểm, lại trực tiếp xuyên thấu hư vô, xuất hiện ở Mạnh Hạo bên cạnh thân. Cấp tốc ngưng tụ. Hóa thành một cái màu xanh cây roi, thẳng đến Mạnh Hạo mãnh liệt rút đến.

Mạnh Hạo nhẹ ồ lên một tiếng. Đây là hấn lần thứ nhất gặp được mặt đối với hữu quyền của mình lúc, dùng loại phương thức này tránh đi phản kích sự tình, tuy nói một quyền này là hư ảo đấy, nhưng có thể như thế tránh đi. Có thể thấy được người này không tầm thường.

”Không phải Theo Nghiêm Tung mà đến, dùng Nghiêm Tung lúc trước che giấu, định cũng có thể đoán được ta không phải bản thể đến đây, nhưng này đánh lên ta tu sĩ, lại tận lực tránh đi tay phải của ta. . .

Như thế đến xem, hấn không biết hữu quyền của ta chẳng qua là hư ảo, không biết ta không phải bản thể!”

“Nếu như không biết ta không phải bản thể. Như vậy có thể phán đoán, ta ở chỗ này gặp được hấn, là một lần ngoài ý muốn. . . Mà to như vậy thành trì, không có khả năng tùy ý liền dụng phải. Như vậy đến muốn, sợ là như một dạng với hấn không biết dùng phương pháp gì tiềm vào trong thành Tây Mạc tu sĩ, tuyệt không phải hấn một người!” Ở nơi này màu xanh cây roi tiến đến nháy mắt, Mạnh Hạo hừ lạnh, tùy ý cái này cây roi lập tức cuộn tại rồi trên người của mình.

Oanh một tiếng, Mạnh Hạo thân thể tan vỡ ra, hóa thành vô số khí tức tứ tán.

Một tiếng kinh ngạc chi âm từ hư vô trong truyền ra, ngay sau đó cái kia màu xanh cây roi lập tức rút lui, hình như có không ổn dự cảm tại thần bí này Tây Mạc tu sĩ trong nội tâm xuất hiện.

Nhưng lại tại người này muốn lui ra phía sau nháy mắt, Mạnh Hạo thân thể tan vỡ tản ra khí tức, mãnh liệt một trận, cấp tốc đi về phía trước lúc lần nữa ngưng tụ, một lần nữa hóa thành Mạnh Hạo thân thể về sau, tay trái của hấn một lần bắt được cái kia muốn ly khai cây roi, hướng về phía sau mãnh liệt kéo một cái.

“Đi ra cho ta!”

Nổ vang thanh âm quanh quẩn lúc giữa, cây roi bị Mạnh Hạo bắt lấy về sau, cái này kéo một cái phía dưới, lập tức túm không, xa xa có gọn sóng cấp tốc khuếch tán, tuy nói nhìn không tới bóng người, nhưng lại có thể nhìn ra có người ở dùng bí thuật bỏ chạy.

Mạnh Hạo trong tay dắt lấy cây roi, này cây roi màu xanh, giờ phút này rất nhanh héo rũ, đảo mắt liền hóa thành tro bụi.

“Có thể đại khái xác định, không có quan hệ gì với Nghiêm Tung.” Mạnh Hạo nhìn xem gọn sóng đi xa, ánh mắt lộ ra một vòng hàn ý.

“Bất quá, dám ra tay với Mạnh mẽ, người trốn không thoát!” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng lúc, thân thể trực tiếp mơ hồ, rất nhanh đấy, liền hóa thành hơn mười Mạnh Hạo thân ảnh, những thứ này thân ảnh nháy mắt tản ra, từ khác nhau phương hướng đuổi theo.

Cùng lúc đó, tại Mạnh Hạo chỗ ở trong sân, Mạnh Hạo bản thể, đang nhìn trước mặt Liên Hoa, thần sắc bình tĩnh, đối với ngoại giới phát sinh ở chính mình Yêu khí trên phân thân sự tình, giống như không có quá đi để ý tới.

Cho đến nửa nén hương về sau, Mạnh Hạo đứng lên, thần sắc như thường, đi ra viện, tại cái này trong đêm khuya, đi ở trên đường phố, tốc độ không nhanh, nhưng thường thường vài bước phóng ra, chính là mấy trăm trượng xa.

Không lâu sau, tại một chỗ góc hẻo lánh trong, Mạnh Hạo bước chân dừng lại, giống như đang chờ đợi cái gì, cũng chính là mấy cái thời gian hô hấp, bỗng nhiên đấy, tại Mạnh Hạo phía trước, có một mảnh vô hình gọn sóng cấp tốc khuếch tán, hướng về hắn nơi đây gào thét mà đến, cùng lúc đó, có thể chứng kiến tại đây mảnh gọn sóng đằng sau, có hơn mười cùng Mạnh Hạo giống như đúc thân ảnh, sắc mặt nghiêm chỉnh âm lãnh truy kích.

Ô Mộc kinh hãi lạnh mình, hắn là Tây Mạc ô đạt bộ phận tộc nhân, tham dự lúc này đây tương trợ Mặc Thổ cung đại chiến, lúc trước trên chiến trường, là may mắn đã tránh được Kinh Thứ mấy trăm tu sĩ một trong, mà lại bởi vì có đủ mộc thuộc tính Đồ Đằng, tại hôm nay trong đêm, bị phái nhập này thành tiến hành ám sát.

Cùng nhau tham dự chi nhân có hơn mười vị, những người khác tu vi hắn không hiểu rõ lắm, có thể chính mình trong Kết Đan hậu kỳ, tu vi như vậy, lại phối hợp bộ lạc bí pháp, càng có mộc thuộc tính Đồ Đằng che giấu, với hắn mà nói, coi như là Nguyên Anh đều muốn phát hiện, tại cần tập trung tư tưởng suy nghĩ một lát mới có thể.

Nhưng hắn chẳng thể nghĩ tới, chính mình vừa mới tiềm vào trong thành, gặp phải người đầu tiên chính là vị triệu hoán Kinh Thứ Mạnh đại sư, hắn từng chần chờ một chút, nhưng đối với chính mình mộc thuộc tính Đồ Đằng tự tin, cảm giác mình sẽ không để cho Kinh Thứ phát hiện, cho nên quyết đoán lựa chọn ra tay.

Tại hắn nghĩ đến, như có thể giết vị này thần bí Mạnh đại sư, mình chính là một cái công lớn, trở lại bộ lạc về sau, cũng sẽ bị cực kỳ trọng thị, mà lại coi như là không cách nào giết, có thể gây tổn thương cho cũng có thể, quan trọng nhất là vô luận như thế nào, mình cũng có nắm chắc an toàn lý khai.

Có thể. [!] hắn chẳng thể nghĩ tới, đối phương rõ ràng không phải bản thể, mà là một cỗ hư ảo phân thân, cái này lại để cho hắn lúc ấy sững sờ về sau, đáy lòng lập tức kinh hãi, tranh thủ thời gian lui lại, nội tâm đã ở trầm mắng đối phương vì sao nửa đêm muốn phân thân ra ngoài.

Nhưng ngay sau đó, lại để cho hắn càng thêm hoảng sợ đấy, là vị này Mạnh đại sư phân thân, lại thoáng cái xuất hiện hơn mười, không ngừng mà truy kích vòng vây chính mình, nếu không có là của mình che giấu cùng bỏ chạy chi pháp kỳ dị, phối hợp mộc thuộc tính Đồ Đằng càng làm cho người khó có thể phát hiện, sợ là sớm đã bị đối phương bắt.

Giờ phút này hắn thật vất vả mới từ cái kia huynh thân trúng chạy ra, đang đi về phía trước lúc, liếc mắt liền thấy được đứng ở nơi đó Mạnh Hạo.

“Chết tiệt, vị này Mạnh đại sư chẳng những sẽ luyện đan, lại thêm lời pháp, thậm chí ngay cả phân thân chi thuật tại tinh thông, thế gian làm sao có thể sẽ có như thế yêu nghiệt chi nhân!”

Ô Mộc âm thầm chửi bới, mắt nhìn phía trước hiển nhiên muốn ngăn trở chính mình Mạnh Hạo, ánh mắt lộ ra một vòng khinh miệt.

“Bất quá, coi như là người sẽ như thế hơn kỳ dị thuật pháp, có thể tưởng tượng muốn đem ta lưu lại, hay vẫn là không đủ tư cách!” Nội tâm hừ lạnh ở bên trong, Ô Mộc thân thể nhoáng một cái, nháy mắt gọn sóng tản ra, phân ra mấy phần, muốn dựa theo lúc trước bỏ qua cái kia huynh thân phương pháp, đến bỏ qua trước mắt cái này đối phương phân thân.

“Đồ Đẳng chi đạo, quả nhiên có tham khảo chỗ.” Nhưng lại tại Ô Mộc tới gần nháy mắt, bỗng nhiên đấy, hắn đã nghe được phía trước Mạnh Hạo thân ảnh, nói ra một câu nói như vậy.

Tại những lời này rơi vào đáy lòng của hắn nháy mắt, Ô Mộc không đợi kịp phản ứng, hắn liền chứng kiến phía trước Mạnh Hạo, tay phải nâng lên, hướng về chính mình nhẹ nhàng vừa rơi xuống.

Đại địa âm âm chấn động, bốn phía hư vô cấp tốc ngược lại cuốn, một cỗ khó có thể hình dung xé rách cảm giác, một cái chớp mắt đem Ô Mộc bao phủ, vừa ý ngọn nguồn hoảng sợ, thân thể nháy mắt muốn lui về phía sau, nhưng vào lúc này, một mảnh nồng đậm huyết quang một cái chớp mắt bao phủ bát phương, xuyên thấu thân thể của hắn, khiến cho hắn dung nhập hư vô trong thân ảnh, như bị trực tiếp tróc bong, cứng rắn lộ tại bên ngoài.

“Không phải là phân thân! ” Ô Mộc trong óc ô...ô...n...g một tiếng, sắc mặt trắng bệch, đang muốn triển khai thuật pháp lúc, Mạnh Hạo hai mắt nhàn nhạt nhìn lại, cái này liếc mắt nhìn qua, như ẩn chứa tuế nguyệt, lại để cho Ô Mộc trong óc nổ vang, dường như đã mất đi suy nghĩ năng lực, hết thảy tại biến thành chậm chạp, như là tuế nguyệt tại trên thân thể, bị chậm chạp vô số lần.

Khi hắn hết thảy thanh tĩnh lúc, hắn thấy được Mạnh Hạo tay phải, như xé rách rồi tuế nguyệt mà đến, một véo tại trên cổ của mình, trước mắt tối sầm, Ô Mộc trực tiếp đã hôn mê.

Mạnh Hạo mang theo Ô Mộc, thần sắc từ đầu đến cuối tại rất bình tĩnh, chậm rãi đi ở đầu đường, phía sau hắn những cái kia Yêu khí thân ảnh từng cái tiêu tán, một quả mộc giản bay tới, đã rơi vào Mạnh Hạo trong tay, hắn nhìn thoáng qua, đem thu hồi, cầm lấy Ô Mộc, đi về hướng xa xa.

Một đêm này, đối với Thánh hơn kém rất không bình tĩnh, trong vòng một đêm, lại có vượt qua năm mươi người bị âm thầm giết chết, thậm chí Hàn Tuyết Gia Tộc tộc nhân, cũng đều chết hết một ít.

Cho đến tứ đại trưởng lão tu vi tản ra, khi thì có nổ vang truyền ra, sau khi trời sáng, hết thảy mới biến mất.

Ngoại giới hỗn loạn, ảnh hưởng đến không đến Mạnh Hạo chỗ viện, trong sân, Mạnh Hạo lấy đi một tí Ô Mộc huyết dịch, hướng chi đem kia Đồ Đẳng phân cắt bỏ, nghiên cứu cẩn thận.

Đối với Đồ Đẳng, Mạnh Hạo có loại cố chấp, hắn mơ hồ có loại cảm giác, cái này đem là mình bước vào hoàn mỹ Nguyên Anh phải qua đường.

“Mộc thuộc tính Đồ Đẳng. . . Có thể tránh đi Kinh Thứ, xem ra cũng là cùng cái này mộc thuộc tính có liên quan rồi.” Mạnh Hạo nhìn xem trong lòng bàn tay, tràn ra sinh cơ một ít bình huyết dịch, cảm nhận được trong đó ẩn chứa mộc thuộc tính chi lực về sau, ánh mắt đã rơi vào hôn mê Ô Mộc, cánh tay kia bên trên màu xanh lá cây Đồ Đẳng bên trên.

“Ngũ Hành có mộc, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, Ngũ Hành ngũ sắc, bạch Thanh Huyền xích hoàng, hoàn mỹ có thể thành công màu sắc Nguyên Anh. . . Trong đó mộc Nguyên Anh màu xanh. Nếu ta có thể đạt được năm loại bất đồng thuộc tính Đồ Đẳng, mỗi một chủng tại tu đến mức tận cùng, có hay không có thể như Ngũ Hành luyện đan giống nhau, có đủ ngũ sắc, đi luyện ra bản thân ngũ sắc Nguyên Anh!” Mạnh Hạo trầm mặc thật lâu, trong óc dần dần nổi lên mấy ngày này nghiên cứu Đồ Đẳng về sau, tổng hợp cùng một chỗ mơ hồ ý niệm trong đầu.

Ý nghĩ này, lúc trước hắn thì có, giờ phút này trải qua lần lượt nghiên cứu về sau, rút cuộc rõ ràng.

“Điều này cũng phù hợp của ta đan đạo, thân là lô, tâm là phương, luyện ra Thiên Địa đại đan, luyện ra ngũ sắc Nguyên Anh!” Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra ánh sáng mãnh liệt mang, này Luyện Anh chi lộ, tại lúc trước hắn, không người đi qua.

Người khác là tu ra Nguyên Anh, mà Mạnh Hạo lựa chọn, này đây luyện đan chi pháp, đi luyện ra Nguyên Anh!

“Chỉ có như vậy, ta mới có thể hoàn mỹ!” Mạnh Hạo thần sắc tuôn ra chờ mong.

372. Chương 372: Người Đã Quên?

Nửa tháng không dài, nhưng đối với Ô Mộc mà nói, nửa tháng này, là hắc cả đời này chưa bao giờ có tra tấn, đối mặt một cái đối với Đồ Đằng nghiên cứu đã gần như nhập ma tu sĩ, thân thể của hắn, từ huyết dịch đến cốt cách, từ Đồ Đằng đến công pháp, hầu như toàn bộ bị Mạnh Hạo hoàn toàn nắm giữ.

Mạnh Hạo càng là khắc sâu nghiên cứu, lại càng là đứng tại luyện ra Nguyên Anh sự tình, đã có càng nhiều nửa nắm chắc, cho đến một tháng sau, {làm:lúc} từ Ô Mộc nơi đây lại không có gì thu hoạch lúc, Mạnh Hạo không có làm khó vị này làm ình đan đạo cùng tu vi kết hợp người hữu duyên, đem thả.

Trước khi đi, Ô Mộc run rẩy nhìn xem Mạnh Hạo, hắc thê chính mình cả đời này cũng không muốn gặp lại đối phương, hầu như dùng tốc độ nhanh nhất, tranh thủ thời gian rời đi.

“Còn cần càng nhiều nữa Đồ Đằng, đến hoàn thiện suy nghĩ của ta.” Mạnh Hạo nhìn qua rồi đi Ô Mộc, bên tai truyền đến ngoài thành nổ vang, tại nửa tháng này bên trong, thành trì bên ngoài Mặc Thổ cùng Tây Mạc tu sĩ, càng ngày càng nhiều, hầu như cách mỗi vài ngày sẽ có vài trăm người từ đằng xa gào thét mà đến.

Hôm nay tại thành trì này bên ngoài, trọn vẹn tồn tại hơn năm nghìn tu sĩ, dĩ nhiên đem Thánh hơn kém hoàn toàn vây khốn, có càng nhiều hung thú phô thiên cái địa, từng chiếc dữ tợn chiến xa khi thì tràn ra ánh sáng âm u, oanh kích Thánh hơn kém.

Có thể cái kia có thể còn sống một tháng Kinh Thứ, uy lực của nó mạnh, vô luận cái dạng gì tiến công, giống như đều không thể phá vỡ mà vào trong đó.

Chẳng qua là Theo thành trì ngoại tu sĩ nhao nhao ra tay, tiếng nổ vang ngập trời dựng lên, thành trì bên trên Kinh Thứ, cũng đã bắt đầu không ngừng vỡ vụn, dần dần lộ ra không cách nào lâu dài chèo chống dấu hiệu.

Mấy ngày về sau, một đám gần như hai ngàn người Mặc Thổ đại quân, từ phía trên bên cạnh gào thét mà đến, dẫn đầu chỉ nhân mang theo màu vàng mặt nạ, đứng là Mặc Thổ Đạo Tử La Trùng!

Hắn ánh mắt lộ ra âm trầm. Càng có một chút như có như không đục ngầu. Toàn bộ người đều có chút quỷ dị. Một ngày này đối với hắn mà nói, tâm tình vô cùng ác liệt, trong cơ thể hắn năm đó loại hạ độc, về tới Mặc Thổ cung về sau, nghĩ hết hết thấy biện pháp, đều không thể cởi bỏ, điều này làm cho hắn hải hùng khiếp vía đồng thời, mơ hồ có loại trực giác. Giống như chính mình sinh tử, ngay tại đối phương một ý niệm.

Hắn không dám lộ ra, cũng không có thể lộ ra, bởi vì hết thấy hắn có thể nghĩ đến giải độc phương pháp, hắn tại thử qua, thậm chí loại độc chất này đáng sợ, đã liên sư tôn của hắn cũng tại phát hiện về sau, chịu đựng dung.

“Loại độc này, không phải tu sĩ có thể giải, đầu có cỏ cây có thể hóa.” Đây là hắn sư tôn mời đến một vị đến từ Đông Thổ Đan Sư. Đang nhìn về sau, Thần sắc mặt ngưng trọng nói ra lời nói.

Tại La Trùng trong nội tâm. Vị kia thần bí yêu chủ, đã đã trở thành hắn ác mộng, thậm chí mỗi lần nhớ tới đối phương, đều đầy lòng hiển hiện mãnh liệt hàn khí.

Hắn nghiêm khắc tuân thủ cùng đối phương ước định, nhưng phạm là đối phương nơi ở, trong trăm dặm, chính mình tuyệt không bước vào bán bộ.

Mà là rồi phòng ngừa chính mình trong lúc vô tình trái với, hắn ở đây Mặc Thổ cung né rất lâu, lúc này đây là trúng độc sau này lần ra ngoài, tới nơi này vắng vẻ Thánh hơn kém, theo hắn, ở nơi này, là vô luận như thế nào tại tuyệt sẽ không gặp được vị kia đáng sợ yêu chủ.

Vì vậy ý định đem đày lòng hậm hực, ở chỗ này rất tốt mà phát tiết một ít.

“Nghe nói cái này Hàn Tuyết Gia Tộc có một mỹ nữ, tên là Hàn Tuyết San.” La Trùng hai mắt lộ ra một vòng dâm tà chi mang.

Ở phía sau hắn, còn đi theo một cái mặt nạ màu bạc lão giả, một thân Nguyên Anh tu vi tản ra, kinh Thiên động Địa đồng thời, cũng làm cho thuộc tại thể lực của bọn hắn, có đủ rồi cái thứ năm Nguyên Anh tu sĩ.

Tại đây dạng trên chiến trường, hơn nhiều một người Nguyên Anh tu sĩ, kia tác dụng to lớn, khó có thể hình dung.

“Hàn Tuyết Gia Tộc đạo hữu, Thánh hơn kém chư vị, La mỗ Mặc Thổ cung đường, hôm nay tới đây, không tham dự công chiến sự tình, chỉ vì khiêu chiến thiên hạ quần hùng!” Theo La Trùng đám người tới gần, cả vùng đất Mặc Thổ cung tu sĩ lập tức bay ra không ít, cung kính nghênh đón.

Giữa không trung, mang theo mặt nạ màu vàng kim La Trùng, dưới mặt nạ thần sắc ngạo nghễ, nhìn về phía giờ phút này tràn ngập Kinh Thứ, nhiều chỗ sụp xuống tổn hại Thánh hơn kém.

“Không phải Hàn Tuyết Gia Tộc chi nhân, bọn người có ai có thể tại La mỗ bên người tu sĩ trong tay chống cự vượt qua mười hơi thở, bản đường có thể làm chủ, thả hắn an toàn rời đi!” La Trùng cất bước đi về phía trước, đứng ở Thánh hơn kém bên ngoài, thanh âm quanh quẩn, truyền vào thành trì bên trong.

Bên cạnh hắn đi theo không ít Mặc Thổ tu sĩ, càng có một chút Tây Mạc tu sĩ nương theo tả hữu, nghiêm nhiên là nơi đây thân phận cao nhất thể hệ, thậm chí xa hơn chỗ, nơi đây năm người Nguyên Anh lão giả, tại xa xa nhìn về phía nơi đây, nếu là Thánh hơn kém Nguyên Anh tu sĩ dám ra đây, bọn hắn năm người định sẽ ra tay.

“Thiên hạ tình hình chung, tại ta Mặc Thổ cung một phương, không xuất ra nửa tháng, này thành tất phá, phá thành ngày, bọn người tất cả mọi người, tại sẽ trở thành Hàn Tuyết Gia Tộc chôn cùng chi ngẫu!” La Trùng nâng lên, trong mắt lộ ra cao cao tại thượng ngạo nghễ, thanh âm tiếp tục truyền ra.

Nói như vậy lời nói, dùng thân phận của hắn nói ra, lập tức liền tạo thành uy áp, bao phủ Thánh hơn kém bên trong.

“Hiện tại, nói cho bản đường, trong các người có hay không dám ra tay, đường đường chính chính một trận chiến!”

Càng là tại La Trùng bên người, đi theo hắn những tu sĩ kia, cũng có người trào phúng thanh âm truyền ra, khiêu khích ngôn từ không ngừng.

Giờ phút này tại thành trì bên trên Thánh hơn kém mấy trăm không phải Hàn Tuyết Gia Tộc tu sĩ, cả đám đều sắc mặt khó coi, về phần đày lòng có hay không chần chờ, bên ngoài người không thể biết được.

Hàn Tuyết Gia Tộc tứ đại trưởng lão cùng với tộc nhân, nhao nhao trầm mặc, bọn hắn không có khả năng đi ngăn cản, một khi ngăn cản, có lẽ sẽ bộc phát ra càng lớn bản ngược. Huống hồ đối phương là Mặc Thổ cung đường, thân phận tên cao, cho dù tu vi không phải Nguyên Anh, vừa vặn {vì:là} đường, đại biểu chính là Mặc Thổ cung.

“Mà thôi, người có chí riêng, nguy dưới tường không phải có đại niệm chi nhân không thể đứng, muốn đi đạo hữu, ngăn đón cũng ngăn không được, bọn hắn đối với chúng ta Hàn Tuyết Gia Tộc, đã có đại ân.” Đại trưởng lão trầm mặc một lát, than nhẹ một tiếng, khàn khàn mở miệng.

Mạnh Hạo cũng trong đám người, ánh mắt xuyên thấu một mảnh Kinh Thứ, nhìn xem ngoài thành trên bầu trời La Trùng, khóe miệng lộ ra một vòng mỉm cười, trên người người này độc còn không có cởi bỏ, Mạnh Hạo tự tay luyện chế Độc đan, hắn có tự tin, thiên hạ có thể cởi bỏ chi nhân không nhiều lắm.

Tại đây Thánh hơn kém bên trong một mảnh yên tĩnh lúc, bỗng nhiên có một đạo thân. [!] ảnh mảnh liệt lao ra, đó là một người trung niên nam tử, Mạnh Hạo có chút ấn tượng, đã từng đi chính mình chỗ đó cầu qua đan dược, tu vi Kết Đan trung kỳ, trong đám người, cũng coi như cường giả, nếu là thay đổi ngoại giới, dùng tu vi của hắn, có thể một phương xưng bá.

Trung niên nam tử này sắc mặt tiêu tụy, mấy ngày này áp lực, lại để cho hắn hầu như muốn tan vỡ, giờ phút này thân thể bỗng nhiên bay ra, xuyên qua Kinh Thứ về sau, đáy lòng của hắn nói lỏng khẩu đại khí.

“Ta đã hết lực, cũng coi như báo đáp Hàn Tuyết Gia Tộc năm đó chi ân.” Trung niên nam tử đáy lòng thầm nghĩ, lao ra về sau, lập tức hướng về La Trùng đám người ôm quyền.

“Tại hạ muốn tuân theo đường chi ý, dùng chiến đấu sinh cơ.” Trung niên nam tử này lời nói vừa nói xong, lập tức chỉ thấy La Trùng trong mắt tàn nhẫn chỉ mang lóe lên, cùng lúc đó, La Trùng bên người lập tức có ba người tu sĩ một cái chớp mắt bay ra, tốc độ cực nhanh, lại để cho cái này đầy người một môi trung niên nam tử sắc mặt đột biến.

Hắn lập tức bầm niệm pháp quyết, thuật pháp chỉ mang lóng lánh lúc giữa, nổ vang thanh âm quanh quẩn, cũng chính là năm cái thời gian hô hấp, nhất đạo màu đen kiếm sáng lóng lánh, La Trùng bên người ba người trở về, một người trong đó trong tay thành linh cầm theo một cái đầu lâu, cung kính nộp lên cho rồi La Trùng.

“Đáng tiếc, không đến mười hơi thở.” La Trùng cười cười, tay phải nâng lên chỉ một cái đầu lâu, đem nát báy.

“Các người, còn có ai muốn ném thử? Nếu không có ném thử cũng có thể, bản đường không cho các người một cái lựa chọn, ai đem Hàn Tuyết Gia Tộc đệ nhất mỹ nhân Hàn Tuyết San đưa cho bản đường, bản đường chẳng những miễn đi cái chết của hắn tội, càng có đại ban thưởng!” La Trùng hắc hắc cười cười, nhìn về phía Thánh hơn kém, trong thành hoàn toàn yên tĩnh, tất cả tu sĩ, tại sắc mặt âm trầm.

Nhất là Hàn Tuyết Gia Tộc chi nhân, còn có người trong đám đó Hàn Tuyết San, càng là mắt phượng lộ ra sát khí, nàng vốn là lớn lên xinh đẹp, giờ phút này thần sắc rõ ràng, một cái chớp mắt đã bị La Trùng chú ý tới, nhãn tình sáng lên, nở nụ cười.

“Quả nhiên là sắc nước hương trời, lúc này đây không có uống phí đến.” La Trùng đáng tươi cười sáng lạn.

“Thân là Mặc Thổ cung đường, lại có thể như thế hèn hạ!”

“Nếu như nói là một trận chiến quyết sinh tử, hết lần này tới lần khác như thế bỉ ổi, Mặc Thổ cung chi nhân, chẳng lẽ tại là như thế này!” Thánh hơn kém bên trong, có tu sĩ nhin không được, ra khỏi miệng mỉa mai.

Thanh âm của bọn hắn truyền ra, La Trùng sau khi nghe được hắc hắc cười cười, trong mắt mang theo cao cao tại thượng ngạo nghễ, hắn căn bản cũng không để trong lòng những người này sinh tử, lúc trước ngôn từ chẳng qua là trêu đùa hí lộng mà thôi, tả hữu tại Kinh Thứ không có biến mất trước, những thứ này Thánh hơn kém chi nhân sẽ không khởi xướng tiến công, nếu như thế, dứt khoát ở chỗ này trêu đùa thoáng một phát, mà sống sống gia tăng một ít niềm vui thú.

“Mà thôi, bản đường cũng không làm khó người đám, như vậy đi, tuyết san đạo hữu, chỉ cần người đáp ứng tối nay với tư cách bản đường lộ đỉnh, như vậy bản đường lập tức mang đi nơi đây hai nghìn tu sĩ, cho các người Thánh hơn kém áp lực nhỏ một chút, người xem coi thế nào?” La Trùng cười mở miệng, ánh mắt sáng ngời, nhìn qua Hàn Tuyết San duyên dáng tư thái, dần dần đáy lòng đã có một cỗ Hỏa.

Hàn Tuyết San tức giận thân thể phát run, gắt gao nhìn chăm chăm vào La Trùng, nhưng rất nhanh đáy lòng thì có bi ai, bởi vì nàng chứng kiến bốn phía bên người gia tộc tộc nhân, lại có không ít tại thời khắc này trầm mặc, cho dù không có trực tiếp ngôn từ, có thể ánh mắt của bọn hắn bên trên Hàn Tuyết Oa đã đến đáp án, lòng của nàng đau đớn.

Cười thầm ở bên trong, Hàn Tuyết San ánh mắt, theo bản năng nhìn về phía Mạnh Hạo, giống như tại thời khắc này, nàng càng để trong lòng chính là Mạnh Hạo chỗ đó đáp án.

Mạnh Hạo hai mắt nhắm lại, trọng điểm nhìn thoáng qua La Trùng bên người lúc trước lao ra trong ba người, một vị Tây Mạc tu sĩ, đúng là người này chém giết vị kia trung niên nam tử, hắn sử dụng Đồ Đằng, lại là một thanh kiếm!

Bóng kiếm Đồ Đằng, biến ảo chi kiếm, uy lực không tầm thường.

“Đây chính là kim thuộc tính rồi hả?” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ, thân thể bỗng nhiên một bước đi ra, đạp tại không trung lúc, ánh mắt đã rơi vào La Trùng trên người.

Sự xuất hiện của hắn, lập tức đưa tới bốn phía người chú ý, La Trùng chỗ đó lập tức có tu sĩ tới gần, ghé vào lỗ tai hắn nói nhỏ ra thân phận của Mạnh Hạo, La Trùng nghe vậy hai mắt sáng ngời, dưới mặt nạ khóe miệng lộ ra nhe răng cười.

“Lúc trước liền nghe nói vị này Mạnh đại sư mấy ngày này thế nhưng là thanh danh thay nhau nổi lên, trừ đi hắn, này thành ngày gần đây có thể phá!” La Trùng trong mắt sát cơ lóe lên, cùng lúc đó, giờ phút này cái kia năm người Nguyên Anh tu sĩ, cũng ánh mắt toàn bộ ngưng tụ đã đến Mạnh Hạo nơi đây, chỉ chờ Mạnh Hạo đi ra Kinh Thứ phạm vi, bọn hắn sẽ lập tức ra tay.

Có thể hết lần này tới lần khác Mạnh Hạo chẳng qua là đi ra tường thành, vẫn còn Kinh Thứ trong phạm vi, không có bước ra, càng là bước chân dừng lại, trôi lơ lửng ở không trung, thần sắc giống như cười mà không phải cười, nhìn về phía La Trùng.

“La Trùng, ta nhớ được lần trước cùng ngươi đã nói, ta chỗ trong vòng trăm dặm, ngươi không thể bước vào, đã quên?”

Liền nổ bung mới, Canh [1] đưa lên!

373. Chương 373: Thế Nào Lại Là Hắn!

Mạnh Hạo đích thoại ngữ, Thánh Tuyết nội thành không người nào có thể nghe hiểu, không rõ cụ thể, chẳng qua là mơ hồ cảm thấy, giống như Mạnh Hạo từng cùng vị này Mặc Thổ đường từng có một ít nguồn gốc.

Có thể những lời này rơi vào La Trùng trong tai, nhưng là lập tức trong óc ô...ô...n...g một tiếng, dưới mặt nạ thần sắc bỗng nhiên đại biến, lộ ra không cách nào tin chỉ ý, hắn đời này sợ nhất hai người, một cái là Nam Vực Phương Mộc, cái khác chính là Mặc Thổ yêu chủ.

Giờ phút này đột nhiên nghe được Mạnh Hạo đích thoại ngữ, một câu nói kia người khác nghe không hiểu, có thể hắn nơi đây làm sao có thể nghe không hiểu, tại đây trong tích tắc, hắn hai mắt mãnh liệt co rút lại.

“Là hắn, đây là hắn! !”

“Chỉ có hắn mới biết được chuyện này, chết tiệt, thế nào lại là hắn! !” La Trùng hô hấp dồn dập, mở to mắt, từng đã là chuyện cũ lập tức hiển hiện trong óc, hóa thành đáy lòng run rẩy, càng là trong ký ức của hắn, nổi lên trùng điệp về sau, về tới Mặc Thổ cung, đã dùng hết hết thấy biện pháp đều không thể giải độc ác mộng.

Còn có cái kia mỗi tháng đều có vài ngày như vậy, toàn thân nhức mỗi đau đớn, lại để cho hắn khó có thể chịu được, chỉ có thể ngày đêm kêu rên sợ hãi, còn có đến từ hắn sư tôn vô năng vô lực, đến từ vị kia Đông Thổ Đan Sư thở dài, đây hết thấy hết thấy, đều ở đây một cái chớp mắt bộc phát, nháy mắt liền đem La Trùng bao phủ.

Lại để cho đầu óc hắn vu vù, trống rỗng, ánh mắt lộ ra hoảng sợ cùng hoảng sợ, hắn tuyệt đối không nghĩ tới, chính mình vì tránh đi đối phương đã rất lâu không hiện ra, có thể lần thứ nhất xuất hiện, rõ ràng tại đây vắng vẻ địa phương, liền gặp ác mộng chi nhân.

Hắn đứng ở chỗ đó, đáy lòng của hắn lập tức hiện lên khó có thể hình dung bi phẫn, hắn đều muốn rống to người vô tội, hắn thật sự không biết đối phương ở chỗ này, như hắn có thể sớm biết như vậy cái này đáng sợ yêu chủ ở chỗ này, đánh chết hắn cũng sẽ không tới đây.

Nhất là nghĩ đến chính mình lúc trước đích thoại ngữ. Nghĩ đến đối phương đã từng theo như lời không thể bước vào kia trong vòng trăm dặm. Cái này một cái chớp mắt. La Trùng thân thể tại run rẩy, không cách nào hình dung sợ hãi trực tiếp trong lòng hắn nhắc lên phong bạo.

Hắn lần nữa nghĩ tới đối phương đáng sợ, nghĩ tới chính mình tới tắm trong cảm giác, sinh tử chỉ ở đối phương một ý niệm, đây hết thấy hết thấy, trực tiếp giống như vô số ngọn núi, suýt nữa đem La Trùng nát bấy.

Cái gì Mặc Thổ cung đường, cái gì vinh quang. Cái gì mặt mũi, hết thấy tất cả tại đây một cái chớp mắt, hết thấy bị La Trùng ném sau lưng rồi, mạng của hắn mới là trọng yếu nhất, thể nhưng nguyên nhân chính là như thế, giờ khắc này La Trùng, hắn sợ hãi đã đến cực hạn.

“Chết tiệt, hắn tại sao lại ở chỗ này!”

Tại La Trùng nơi đây trong óc vu vu, bị sợ hãi bao phủ, đứng ở chỗ đó thời điểm. Bên cạnh hắn tu sĩ, cũng nhao nhao kinh ngạc. Bất quá Mạnh Hạo những lời này, ngôn từ trên có chút ít bá đạo, thể cho nên La Trùng bên người tu sĩ bảo vệ sốt ruột, nóng lòng biểu hiện tâm tính ở bên trong, lập tức có người đứng ra.

“Khẩu khí thật lớn, ta Mặc Thổ cung đường, cho tới bây giờ đều là người bên ngoài gặp chi tránh lui trăm dặm, người chính là một cái Đan Sư, lại dám can rỡ như thế!”

Một câu nói kia, như tia chớp bình thường oanh tại gốc trệ ở bên cạnh La Trùng trong nội tâm, lại để cho hắn thân thể mãnh liệt run rẩy đứng lên, thần trí cho dù khôi phục, vừa ý ngọn nguồn nhưng là càng thêm hoảng sợ, thậm chí nổi lên khó có thể hình dung phần nộ, nhưng này phần nộ không đợi thổ lộ...

“Người là ai, nhà của ta đường đại nhân thân phận tên cao, người như thế lời nói, đem làm bị tru sát!” La Trùng bên người lại có một cái tu sĩ, gấp vội mở miệng biểu hiện mình, thanh âm sục sôi, càng là tiến lên vài bước, một bộ trung thành và tận tâm bộ dạng, giận dữ mắng mỗ mỗ miệng.

Những lời này, lần nữa rơi vào La Trùng trong tai, lại để cho La Trùng thân thể càng phát ra run rẩy, phần nộ chi ý ngập trời đồng thời, một cỗ sợ hãi thật sâu lần nữa đem cả người hắn sinh tại bao phủ, bởi vì hắn thấy được Mạnh Hạo hai mắt, xuất hiện âm lãnh.

Đầu óc hắn lần nữa ô...ô...n...g một tiếng.

“Người...” Bên cạnh hắn lại có một cái tu sĩ đang muốn mở miệng, đúng lúc này, La Trùng ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng động trời gào thét.

“Câm miệng, chết tiệt, người muốn hại chết bản đường sao! !” Tại đây gào thét ở bên trong, hắn mãnh liệt nhảy lên, tay phải không chút do dự một cái tát liền hô tại đang chuẩn bị mở miệng vị kia tu sĩ trên người.

Oanh một tiếng, vị này tu sĩ phun ra máu tươi, thần sắc mang theo mờ mịt, thân thể như như điều đứt dây trực tiếp ngược lại cuốn, ngay sau đó, La Trùng dưới mặt nạ gương mặt mang theo dữ tợn, chợt xoay người, tay phải nâng lên bấm niệm pháp quyết phía dưới, một mảnh Tinh Quang lập tức rơi xuống, trực tiếp bao phủ tại cái khác lúc trước mở miệng nói chuyện tu sĩ trên người.

Kêu thê lương thăm thiết truyền ra lúc, người này dường như biến thành La Trùng cừu nhân, bị La Trùng trực tiếp xông tới, như dốc sức liều mạng giống như trực tiếp đuổi giết!

“Người cái này chết tiệt vô tài, lại dám như thế mưu hại bản đường, ta giết chết người!” La Trùng phát cuồng giống như rồng to, hai tay bấm niệm pháp quyết hướng ra phía ngoài vung lên, nổ vang thanh âm quanh quẩn lúc giữa, vị kia tu sĩ kêu thảm thiết trong trực tiếp thân thể tan vỡ nổ bung, bị La Trùng giết chết.

“Một vốn một lời đường bất kính cũng thì thôi, các người tội ác tày trời đây, là lại dám đối với yêu chủ đại nhân bất kính, các người tại đáng chết! ! Này thiên địa lúc giữa, đối với mọi người bất kính tại không có khả năng đối với yêu chủ đại nhân bất kính! !” La Trùng hét lớn một tiếng, đánh về phía lúc trước cái thứ nhất mở miệng nói chuyện tu sĩ, cái này tu sĩ hoàn toàn ngăn người, giờ phút này sắc mặt tái nhợt đang muốn giải thích, có thể La Trùng làm sao có thể nghe hắn giải thích, giờ phút này hận không thể lập tức chụp chết đối phương, sợ Mạnh Hạo chỗ đó có chút hiểu lầm.

Đáy lòng của hắn cũng đích thật là đối với ba người này hận thấu xương rồi, thăm nghĩ đó là một cái kinh khủng yêu chủ, các người nói như vậy, là hãm ta tại nguy nan, là phải đem ta hại chết!

Nổ vang quanh quẩn lúc giữa, La Trùng trước đó chưa từng có bạo phát ra toàn bộ tiềm lực, dùng Lôi Đình tốc độ, trực tiếp đem vị kia muốn giải thích tu sĩ trực tiếp giết chết về sau, tóc tai bù xù, con mắt đều đỏ, thân thể run rẩy, nhìn qua Mạnh Hạo, trực tiếp ôm quyền thật sâu cúi đầu.

“Vãn bối bái kiến yêu chủ đại nhân, lúc trước cái này mấy cái vô tài không che đậy miệng, vãn bối đã đưa bọn chúng giết chết, mời yêu chủ... Yêu chủ thứ tội.” La Trùng thân thể run rẩy, ngôn từ tuy nói lưu loát,

có thể trong thanh âm cầu khẩn cùng sợ hãi, bốn phía tất cả mọi người, tại nghe rành mạch.

Toàn bộ thành trì trong ngoài, tại đây trong tích tắc, một mảnh yên tĩnh.

Tứ đại trưởng lão sững sốt, Hàn Tuyết San sững sốt, thành trì trong tất cả tu sĩ tại sững sốt.

Ngoài thành, La Trùng bốn phía tu sĩ khác đứng ở chỗ đó, còn có xa xa Mặc Thổ cung tất cả tu sĩ, toàn bộ tại biểu lộ cổ quái, cái này nghịch chuyển một màn, để cho bọn họ nhất thời phản ứng không kịp.

Cái kia năm vị Nguyên Anh lão giả, cũng mở to mắt, La Trùng biến hóa thực sự quá phá vỡ...

“Vân bối thật sự không biết yêu chủ đại nhân đang nơi đây, thật sự không biết a, ta... Ta...” La Trùng đáy lòng run rẩy, hần giờ phút này cảm nhận được một cỗ mãnh liệt sinh tử, cái này sinh tử nguy cơ, là bất luận kẻ nào đều không thể cứu vãn, sự tôn của hần không được, Đông Thổ Đan Sư không được, nơi đây cái kia năm người Nguyên Anh lão giả càng không được.

La Trùng nội tâm hồi hận cực kỳ khủng khiếp, hần cảm giác mình nghìn không nên vạn không nên, không nên từ Mặc Thổ cung đi ra...

Canh [2] đưa lên! ! Đang tại đi ghi Canh [3]! ! Huynh đệ tỷ muội, còn có vé tháng mà nói, mời cho phong thiên (chưa xong còn tiếp...)

374. Chương 374: Trảm Linh Hàng Lâm!

Hàn Tuyết San mở to mắt, trong mắt phượng hiện lên một vòng mãnh liệt dị sắc, sùng bái cường giả, cái này vốn là Thiên Địa pháp tắc một trong, Mạnh Hạo tại Hàn Tuyết San đáy lòng vốn là có thân ảnh, đã trải qua một màn này màn sự tình về sau, giờ phút này thân ảnh ấy đã cực kỳ mãnh liệt.

Nhất là, theo năng, tựa hồ lúc này đây Mạnh Hạo ra tay, là bởi vì chính mình.

Nghĩ tới đây, Hàn Tuyết San sắc mặt ửng đỏ, nhìn trước Mạnh Hạo lúc, hai con ngươi rõ ràng đã có bất đồng.

Hàn Tuyết thành tứ đại trưởng lão giờ phút này thở sâu, bọn hần nhìn xem thân phận kia cao quý, Mặc Thổ đường La Trùng, hôm nay gần như cầu khẩn bộ dạng, đáy lòng càng phát ra cảm thấy Mạnh Hạo sâu không lường được.

Loại này sâu không lường được, cùng bọn họ đối với Chu Đức Khôn cảm giác hoàn toàn bất đồng, tựa hồ... Mạnh Hạo nơi đây đáng sợ hơn!

Nhất là bọn hần tận mắt thấy rồi Mạnh Hạo đan đạo, thấy được Mạnh Hạo đem Kinh Thứ thúc hóa thức tỉnh, giờ phút này lại thấy được Mặc Thổ đường run rẩy cùng sợ hãi, khiến cho bọn hần đối với Mạnh Hạo coi trọng trình độ, đã đến trước đó chưa từng có độ cao.

“Cũng không biết ta ở chỗ này, cũng thì thôi, chỉ này một lần, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, mắt nhìn Mặc Thổ đường, La Trùng nghe nói chuyện đó, toàn bộ người phảng phất là từ tử vong trong trùng sinh, thân thể thoáng cái nổi lông, nội tâm kích động, thân thể run rẩy liên tục hướng về Mạnh Hạo cúng bái.

Đáy lòng của hần ủy khuất, hãy nhìn đến Mạnh Hạo lý giải lúc, cái này ủy khuất lập tức hóa thành cảm kích, có thể hết lần này tới lần khác độc lại là đối phương làm cho xuống, chính mình vốn phải là hận mới đúng, loại này loại suy nghĩ hóa thành phức tạp, khiến cho La Trùng dưới đáy lòng thề, này sinh... Tuyết đối tuyệt đối không nên gặp lại đối phương.

Như hần biết rõ, người trước mắt chính là Phương Mộc mà nói, như vậy có thể khẳng định hần giờ phút này lời thề, sẽ nhiều hơn nữa ra gấp đôi...

“Bên cạnh người vị này Tây Mạc tu sĩ không sai. Cho ta mượn nghiên cứu vài ngày sau. Trả lại cho người.” Mạnh Hạo tùy ý mở miệng. Đây mới là hắn đi ra mục đích chủ yếu, đưa tầm mắt nhìn qua, đã rơi vào cái kia Đồ Đằng là phi kiếm Tây Mạc tu sĩ trên người.

Cái này Tây Mạc tu sĩ là một thanh niên, nghe vậy sắc mặt mãnh liệt biến đổi, có thể không đợi hắn thân thể lui ra phía sau, La Trùng liền mãnh liệt quay đầu, Mạnh Hạo mà nói với hắn mà nói, chính là ý chỉ. Hắn sẽ không chút lựa chọn đi xong thành.

“Bắt lấy hắn!” La Trùng cắn răng mở miệng lúc, bốn phía tu sĩ khác chẳng qua là một chút chần chờ, liền lập tức ra tay, tùy ý vị kia Tây Mạc tu sĩ như thế nào giãy giụa gào rú, có thể cũng chính là mấy hơi thở công phu, đã bị bốn phía là hơn mười người trực tiếp bắt.

Thanh niên này thân thể run rẩy, ánh mắt lộ ra sợ hãi.

“Yêu chủ đại nhân coi trọng người, là phúc khí của người, còn dám giãy giụa!” La Trùng ánh mắt lộ ra một cổ tàn nhẫn, hung hăng nhìn thoáng qua cái này Tây Mạc tu sĩ. Hắn mới mặc kệ chính hắn một cử động, sẽ khiến xa xa những Tây Mạc đó tu sĩ ghi hận cùng phản cảm. Với hắn mà nói, giờ phút này nịnh nọt Mạnh Hạo mới là chủ yếu nhất sự tình.

“Yêu chủ đại nhân, không cần nói mượn, người này quyền cho là tại hạ bái lễ, mong rằng đại nhân phải tất yếu nhận lấy.” La Trùng nói qua, ý bảo sau lưng tu sĩ, lập tức liền có mấy người chần chờ trong mang theo vị kia Tây Mạc thanh niên, tiến lên tới gần Kinh Thứ về sau, đem cái này về mặt bị phần thanh niên ném ra, tranh thủ thời gian trở về.

Làm xong những thứ này, La Trùng chứng kiến Mạnh Hạo lộ ra vẻ mặt hài lòng, mang theo vị kia bị phần tuyệt vọng thanh niên quay người trở về thành về sau, hắn cái này mới chính thức nói lỏng khẩu đại khí, vội vàng ôm quyền, quay người tranh thủ thời gian dùng tốc độ nhanh nhất bay nhanh, những cái kia đi theo hắn đến hơn hai nghìn tu sĩ, giờ phút này cũng nhanh chóng bay lên, vờn quanh tại chung quanh hắn, một nhóm mọi người, còn có vị kia mang theo mặt nạ màu bạc, giờ phút này dưới mặt nạ gương mặt cực kỳ khó coi lão giả, trực tiếp đi xa.

“Mặc Thổ cung, cấp cho ta Tây Mạc một cái hài lòng giải thích.” Liền khi bọn hắn một đoàn người muốn ly khai đồng thời, cả vùng đất, Tây Mạc hai vị Nguyên Anh lão giả, một người trong đó nhân nhậ mở miệng, thanh âm không giận mà uy, truyền khắp bầu trời.

Nhưng lại tại cái này Tây Mạc Nguyên Anh lão giả lời nói truyền ra, giữa không trung La Trùng một đoàn người muốn ly khai lập tức, đột nhiên, hừ lạnh một tiếng bỗng nhiên từ toàn bộ bầu trời truyền đến, cái này hừ lạnh chi âm nháy mắt liền kinh Thiên động Địa, hóa thành vù vù, khiến cho đại địa âm âm chấn động, từng đạo khe hở nháy mắt xuất hiện, không trung càng là có từng đạo vết nứt không gian cũng cường ép bị xé mở.

Như cùng là cái này phiến thiên địa, không cách nào thừa nhận cái này hừ lạnh thanh âm, hầu như muốn tan vỡ!

Tại đây hừ lạnh truyền ra lập tức, vị kia lúc trước mở miệng Tây Mạc lão giả sắc mặt đại biến, thân thể đập đập lui ra phía sau vài bước, cùng lúc đó, giữa không trung la hướng mọi người, cũng nhao nhao tâm thần chấn động, nguyên một đám ngay ngắn hướng dừng lại, La Trùng càng là hai mắt co rút lại, hô hấp tại dồn dập lên.

Cả vùng đất, tất cả hung thú, giờ phút này toàn bộ tại run rẩy, phát ra kêu rên, nằm sấp trên mặt đất, trên bầu trời, những cái kia bay múa hung thú, cũng nguyên một đám thân thể run rẩy, không dám nhúc nhích.

Trên mặt đất mấy nghìn tu sĩ, nguyên một đám tâm thần vù vù, trong óc toàn bộ đều là cái này hừ lạnh thanh âm, khiến cho bọn hắn tại đây một cái chớp mắt, tựa hồ đã mất đi hết thảy suy nghĩ năng lực.

Bầu trời biến sắc, đại địa nổ vang!

Thánh Tuyết thành phương hướng, vô số gai sắc tại đây một sát trực tiếp văng tung tóe nát bấy, từng trận bén nhọn tiếng Hi...iiii âm thanh thê lương truyền ra, toàn bộ thành trì, tại thời khắc này, như đất rung núi chuyển giống như, phát ra ngập trời nổ vang, từng mặt băng tuyết tường thành trực tiếp sụp xuống, giữa không trung bay lên nguyên một đám ngôi sao năm cánh, toàn bộ nát bấy.

Toàn bộ thành trì phòng hộ trận pháp, tuy nói từng bị phá lái qua một lần, nhưng hôm nay cũng bị miễn cưỡng chữa trị, có thể tại cái này hừ lạnh một tiếng ở bên trong, nhưng là nổ vang lúc giữa, lần nữa nát bấy, mà lại lúc này đây nát bấy, là trực tiếp trở thành tro bụi.

Toàn bộ thành trì bên trong, vô số phòng bỏ trống nhiên sụp xuống, trên tường thành tất cả tu sĩ, nguyên một đám sắc mặt đại biến, ngay ngắn hướng phun ra máu tươi, trong đó càng có hơn một trăm Trúc Cơ tu sĩ, thân thể của bọn hắn tại thời khắc này, lại trực tiếp tan vỡ nổ bung.

Nếu không phải là cái kia tứ đại trưởng lão sắc mặt đại biến, ngay ngắn hướng thủ hộ gia tộc tộc nhân, sợ là gia tộc của bọn hắn, tử thương thêm nữa, có thể ngăn cản đại giới, là bốn vị này Nguyên Anh tu sĩ, toàn bộ phun ra máu tươi, nhất là vị kia bà lão, lúc trước thì có thương thế, giờ phút này phục dưới tóc, tu vi trực tiếp ngã xuống, thân thể uể oải, thoáng cái già nua rồi quá nhiều.

Mạnh Hạo sắc mặt biến hóa, thân thể liên tục lui ra phía sau, nhưng vẫn là phún ra bốn năm ngụm máu tươi, mãnh liệt ngừng đầu lúc, hắn thấy được giờ phút này ở trên trời bên trên lại đi tới rồi một vòng Thái Dương!

Đó là màu đen Thái Dương, tại đây ban ngày trong, tại đây một phương hướng khác tồn tại kiêu dương trên bầu trời, một vòng màu đen Thái Dương, bỗng nhiên tới gần, cẩn thận nhìn, đây không phải là Thái Dương, đó là một cái áo đen tu sĩ!

Tuổi của hắn thoát nhìn ước chừng hơn bốn mươi tuổi, có thể cái loại này tang thương cảm giác, nhưng là vượt ra khỏi kia mặt ngoài rất nhiều, thân thể của hắn ngoài có tầng một hắc mang, hấp thu thôn phệ bốn phía hết thảy hào quang, cho nên, hắn đến, mới cho người một loại màu đen Thái Dương ảo giác.

Một cỗ cường đại khó có thể hình dung uy áp, Theo hắn đến, hàng lâm Thiên Địa.

Tại đây áo đen tu sĩ sau lưng, còn đi theo một thanh niên, thanh niên này thần sắc cung kính, trong mắt có cuồng nhiệt, đứng là... Hàn Tuyết Túng!

“Trảm Linh! !” Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, hai mắt bỗng nhiên co rút lại.

Không chỉ là hắn như thế, giờ phút này thành trì bên trên tất cả mọi người, đều ở đây một cái chớp mắt, tâm thần nổ vang.

“Bái kiến Trảm Linh lão tổ!” La Trùng thần sắc kích động, lập tức ở không trung quỳ lạy xuống, chung quanh hắn tất cả tu sĩ, nhao nhao tâm thần chấn động ở bên trong, ngay ngắn hướng cúng bái.

Cả vùng đất, mấy nghìn Mặc Thổ cung tu sĩ, cũng không chút do dự ngay ngắn hướng quỳ lạy.

“Bái kiến Trảm Linh lão tổ!”

Tây Mạc tu sĩ, nguyên một đám sắc mặt biến hóa, có thể nhưng không có đi bái, chẳng qua là cúi đầu mà thôi, cái kia hai vị Tây Mạc Nguyên Anh tu sĩ, thì là thở sâu, có chút cúi đầu bái kiến.

Mạnh Hạo đáy lòng trầm xuống, nhìn hắn lấy trên bầu trời vị kia hắc y trung niên, minh bạch trận chiến tranh này, rút cuộc không còn là thăm dò, mà là xuất hiện có thể quyết định hết thảy Trảm Linh tu sĩ.

“Còn có hơn hai tháng, Hàn Tuyết tằm mới có thể tế luyện ra...” Mạnh Hạo nhú mày, thầm than một tiếng, đã từ trong túi trữ vật lấy ra như ý ấn.

“Mà thôi, Hàn Tuyết tằm đã không cách nào đạt được, chỉ có thể muốn những biện pháp khác đến độ kiếp rồi.” Mạnh Hạo đáy lòng tiếc nuối, có thể nơi đây Theo Trảm Linh tu sĩ đến, hết thảy cũng đã đã định trước.

“Như chó ngao thức tỉnh, nếu ta tu vi đã đến Nguyên Anh...” Mạnh Hạo mắt nhìn trên bầu trời hắc y tu sĩ, đáy lòng lần nữa thổ dài, hắn biết rõ, mặc dù là mình tới rồi Nguyên Anh, có thể tại Trảm Linh trước mặt, như cũ là con sâu cái kiến bình thường.

“Trảm Linh... Hiểu rõ nói, trảm chính mình tam đạo...” Trảm Linh cảnh, đó là chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu một cái truyền kỳ cảnh giới, toàn bộ đại địa, có thể có phần đông Kết Đan, có không ít Nguyên Anh, có thể Trảm Linh cảnh giới tu sĩ, theo Mạnh Hạo biết, khổng lồ Nam Vực, cũng cực kỳ ít thấy, thường thường là một cái đại tông môn đạo bao hàm.

Nghĩ đến Trảm Linh, Mạnh Hạo liền không cách nào tránh khỏi nghĩ tới chỗ dựa lão tổ.

Theo hắc y tu sĩ từ không trung đi tới, toàn bộ Thánh Tuyết thành một mảnh tĩnh mịch, tuyệt vọng tâm tình xuất hiện ở tim của mỗi người ở bên trong, Hàn Tuyết Gia Tộc cũng tốt, tu sĩ khác cũng thế, tại thời khắc này, tại buồng tha cho cùng một chỗ chống cự.

Hàn Tuyết Tung ánh mắt lộ ra khuây khoả chi ý, đi theo hắc y tu sĩ sau lưng, ánh mắt đảo qua thành trì bên trong Hàn Tuyết Gia Tộc tộc nhân, lộ ra âm lãnh vô tình.

Có thể vị kia hắc y tu sĩ, nhưng là tại khoảng cách Hàn Tuyết thành ước chừng ngàn trượng trên bầu trời, bước chân đột nhiên đình trệ, ánh mắt thâm sâu, mang theo một cổ chí cao vô thượng, như là Thiên Đạo uy nghiêm, bao quát chúng sinh.

Hắn đứng ở nơi đó, dường như cùng toàn bộ Thiên Địa dung cùng một chỗ, tuy hai mà một, lại tựa hồ cùng Thiên Địa phân cách, ngưng tụ thuộc về hắc đạo của chính mình, khiến cho Thiên Ý rất khó xóa đi.

Bốn phía hết thấy, dường như tại thời khắc này, đều muốn dùng ý chí của hắn làm trung tâm, bởi vì hắn đã Trảm Linh, chém chính mình đệ nhất đao, chém tới là cái gì, chỉ có đã đến hắc cảnh giới này chi nhân, mới có thể từ một ít dấu vết để lại nhìn lên ra manh mối.

“Hàn Tuyết đạo hữu, mấy trăm năm không gặp, ngươi vẫn còn hơi tàn, không bằng lại để cho lão phu tiễn đưa ngươi một đường.” Hắc y tu sĩ ánh mắt đảo qua thành trì, không có bất kỳ tu sĩ có thể thả trong mắt hắn, trong mắt của hắn đoán, là thành trì này lòng đất, một chỗ cung điện dưới mặt đất bên trong, một chỗ ngũ giác trên tế đàn, khoan chân ngồi xuống một cái toàn thân khô héo, gần như hài cốt, như là cây khô giống như thân ảnh.

“Còn đang ngủ say sao? Uống ta nhiều lần thăm dò, mà thôi, trận này trò khôi hài cũng nên đã xong.” Hắc y tu sĩ tức cười cười cười, lắc đầu lúc phải tay nâng lên vung lên.

Toàn bộ đại địa âm âm sụp xuống, một cái hố trời trực tiếp xuất hiện ở cả vùng đất, xuất hiện ở thành trì hạ!

Đúng lúc này, bỗng nhiên đấy, Mạnh Hạo bên tai, truyền đến từng đã là tang thương thanh âm.

Canh [3] đưa lên! ! ! (chưa xong còn tiếp...)

375. Chương 375: Đại Tạo Hóa!

Toàn bộ thành trì âm âm sụp đổ, mọi người thân thể lung lay sắp đổ có người muốn bay lên, thế nhưng lại đột nhiên phát hiện, tu vi tại trong tích tắc, như đánh mất, không cách nào vận chuyển chút nào.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo tay phải sau đó hết sức cảm như ý ẩn, này ẩn mở ra còn cần hơn mười hơi thở thời gian, giờ phút này đang tán phát quang mang, thế nhưng vừa lúc đó, Mạnh Hạo bên tai, cái kia tang thương thanh âm chậm rãi truyền đến.

“Buông ra tinh thần của ngươi, câu thông ngươi kinh thứ, lão phu đem chết, tiễn đưa ngươi một hồi thiên đại vận may, nhằm báo đáp ngươi cái này mấy tháng, thủ hộ tộc của ta huyết mạch chi ân.”

Thanh âm này già nua suy yếu, đang là trước kia nói cho Mạnh Hạo như thế nào điều khiển kinh thứ chi nhân, người này là ai, Mạnh Hạo lòng dạ biết rõ, nhưng giờ phút này hắn chần chờ.

Có Như ý ẩn tại , Mạnh Hạo cảm giác mình vẫn có nhất định được nắm chắc thế nhưng lấy an toàn ly khai nơi đây, nhưng nếu là nghe theo thanh âm này ẩn bài, đối mặt như vậy một cái trảm linh lão quái, Mạnh Hạo trong lòng biết mình coi như lại cẩn thận, không một chút phân tâm, cũng đều vô sự vụ bổ.

“Không có thời gian, lão phu nếu thật muốn đoạt xá, cũng không cần đợi cho tới bây giờ, ngươi cái này tiểu bối vẫn còn chần chờ cái gì, hắn là thực nghĩ đến ngươi Thượng Cổ như ý tông ẩn, có thể tại trảm Linh tu phía trên trước đào tẩu không thành!”

“Tiền bối muốn cho văn bối cái gì vận may?” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, truyền ra tâm thần, giờ phút này thành trì phạm vi lớn sụp xuống, một cổ cường đại hấp lực từ phía dưới bỗng nhiên truyền ra, thê lương kêu thảm thiết tại bốn phía vòng qua vòng lại, Mạnh Hạo không cần đi xem, có thể cảm nhận được, giờ phút này thành trì, đang nhanh chóng rơi hướng phía dưới phương hồ trời.

Tu vi chi lực bị phạm vi lớn giam cầm, thế nhưng Mạnh Hạo hoàn mỹ Kim Đan, không hề cái này giam cầm ở trong, đây là hắn có thể chạy ra nơi đây, lớn nhất dựa chỗ.

“Cho người lão phu trăm linh chi ngộ, vì người ngày sau trăm linh, mở một cánh cửa sổ, cũng vì tộc nhân của ta, lưu lại một tuyến sinh cơ...”

Đại địa nổ vang, ngăn chặn lão giả lời nói, Thánh Tuyết Thành đã có một nửa triệt để nát bấy, bị phía dưới hồ trời hấp thu, thậm chí tại Mạnh Hạo nơi đây, ánh mắt xéo qua cũng có thể chứng kiến cách đó không xa, thành trì đại địa sụp xuống địa phương, tồn tại một chỗ đen kịt hồ sâu, trập trập âm trầm khí tức không ngừng mà tản ra, hóa thành hắc khí, lượn lờ Thiên Địa.

Cũng chính là ở thời điểm này, Mạnh Hạo như ý ẩn chuẩn bị thời gian chấm dứt, Mạnh Hạo lại không chần chờ, mãnh liệt sờ, nhưng này sờ phía dưới, hắc sắc mặt lần nữa biến đổi.

Như ý ẩn, không có tác dụng!

Oanh một tiếng, Mạnh Hạo khác một bên thành trì lần nữa sụp đổ ra, thê lương kêu thảm thiết từ bốn phía không ngừng truyền ra, thậm chí Mạnh Hạo nơi đây, cũng đều cảm nhận được khổng lồ hấp lực từ phía dưới hồ trời quá mót nhanh chóng hiện lên, chung quanh hắn vô số hắc khí quán quanh, như muốn đưa hắn kéo vào hồ trời trong.

Tại lúc nguy cơ thời khắc, Mạnh Hạo trong mắt bỗng nhiên lộ ra một vòng quyết đoán.

“Văn bối đồng ý!” Hắn lời nói truyền ra một cái chớp mắt, tâm thần trực tiếp buông ra, cùng lúc đó linh thức khuếch tán, cùng cái này thành trì ở bên trong, không có hoàn toàn tử vong, vẫn tồn tại một ít kinh thứ, sinh ra liên hệ.

Ngay tại Mạnh Hạo linh thức cùng kinh thứ liên cùng một chỗ lập tức, đột nhiên, tại lúc sụp xuống thành trì phía dưới, hồ trời hấp lực cũng không cách nào rung chuyển cung điện dưới mặt đất ở bên trong, khoanh chân ngồi ở chỗ kia khô héo thân ảnh, trong giây lát tay phải nâng lên, véo ra một cái Ấn Quyết.

Tại lúc Ấn Quyết xuất hiện nháy mắt, Mạnh Hạo lập tức cảm nhận được, giờ phút này tại lúc sụp đổ thành trì bộ nhớ tại cái kia chút ít kinh thứ, đột nhiên điên cuồng lan tràn, cũng chính là trong chớp mắt, liền trực tiếp lan tràn đã đến thành trì xuống, đã bắt đầu sụp đổ một chỗ cung điện dưới mặt đất nội, tại lan tràn tiến vào một cái chớp mắt, hóa thành vô số gai sắc, thẳng đến cung điện dưới mặt đất trong khoanh chân ngồi ở chỗ kia không biết bao nhiêu năm thầy khô trên người.

Trực tiếp xuyên thấu đâm vào đi vào, cùng lúc đó, kinh thứ dường như đã trở thành một cái kết nối, kết nối Mạnh Hạo cùng cái kia thầy khô, khiến cho bọn hắn rõ ràng là hai người, nhưng lại tại lúc một cái chớp mắt, như là thành làm một thể!

Một cổ không cách nào hình dung trùng kích, trực tiếp tại Mạnh Hạo trong đầu điên cuồng nổ tung.

Nổ vang quanh quẩn, Mạnh Hạo toàn thân lập tức gân xanh cổ lầy, Hắn bộ mặt vận vẹo, trong mắt của hắn lộ ra tơ máu, thân thể của hắn run rẩy, nhục thể của hắn như muốn bị xé nát, hắn hồn tại đau đớn, hắn linh thức tại lúc một cái chớp mắt, phẳng phất muốn sụp đổ!

Một cổ cường đại khí tức, lập tức tại trên người hắn ầm ầm bộc phát.

Khí này hơi thở, không phải Kết Đan, không phải Nguyên Anh, mà là... Trăm linh! !

Tại lúc khí tức bạo phát đi ra nháy mắt, Mạnh Hạo trong óc không ngừng mà nổ vang, hắn đã nghe được một tiếng gào thét.

“Lão phu Hàn Tuyết tộc lão tổ, ngày ngộ Phong Bạo từng nói, thiên tuế thời điểm chém cuộc đời này đệ nhất đao!”

Cái này rõ ràng chỉ là một thanh âm, thế nhưng tại quanh quẩn Mạnh Hạo trong óc lúc, thanh âm này lại tạo thành một bức tranh mặt, trong tấm hình, là một mảnh mệnh môn Phong Bạo, cơn bão táp này kết nối Thiên Địa, tràn đầy tia chớp, kinh thiên động địa lúc, tại lúc vô cùng vô tận, dường như đem Nguyên Anh tu sĩ sinh sinh xé nát trong gió lốc, xuất hiện một cái tang thương thân ảnh.

Thân ảnh kia, là một người trung niên nam tử, thân thể cao lớn, hất lên trường bào, đang ngửa mặt lên trời gào thét.

”Hậu bối tộc nhân, nhớ kỹ lão phu danh tự, Hàn Tuyết Bạo, Hàn Tuyết Gia Tộc đời thứ sáu lão tổ, ta trăm đệ nhất đao, chém xuống là của ta thân tình, nhưng không phải tộc tình!

Dùng chém chết thân tình, thay đổi nói tới, thành tựu lão phu cái thứ nhất trăm linh bán tiên, Phong Bạo!”

Hình ảnh nháy mắt chấm dứt lúc, Mạnh Hạo tâm thần nổ vang, chung quanh hắn tại lúc trong tích tắc, trực tiếp xuất hiện gió, ngọn núi này gào thét, đúng là từ phía trên trong hầm truyền ra, thành trì không hề sụp xuống, tu sĩ không hề thê lương gào rú, hố trời vòng xoáy, cũng ở đây một cái chớp mắt dường như bị bất động, một tầng tầng gió gào thét giữa lúc, thành linh đang hố trời nhồi vào, đem cái này hồng mắt hơn phân nửa thành trì, trực tiếp từ phía trên trong hầm nhô lên!

Bốn phía cũng tồn tại gió, hóa thành Phong Bạo, quét ngang bát phương lúc, truyền đến kinh thiên nổ vang, như xé rách nơi đây bích chương, khiến cho Thiên Địa biến sắc, đại địa vu vu.

Cả vùng đất hung thú, phát ra thê lương kêu thảm thiết, nguyên một đám nằm sấp trên mặt đất, toàn bộ run rẩy, còn có Mặc Thổ Cung tu sĩ, cũng đều nguyên một đám phun ra máu tươi, thần sắc hoảng sợ.

Tây Mạc chi tu, cũng là thần sắc toàn bộ biến hóa, còn có la xông đám người, ngay ngắn hướng biến sắc, hô hấp dồn dập, nhìn lên trời địa giữa lúc, giờ phút này vờn quanh tại tàn phá Thánh Tuyết Thành bên ngoài, cái kia vô cùng vô tận Phong Bạo.

Giữa không trung, duy nhất cười to, là cái kia đồng dạng trăm Linh tu vì cái gì hắc y tu sĩ, tiếng cười của hắn truyền khắp bát phương, trong hai mắt lộ ra trước nay chưa có hào quang, tia sáng này là màu đen, dường như giờ khắc này hắn, chính thức hóa thành một vòng màu đen mặt trời.

”Trăm linh ý! Hàn Tuyết lão tổ, không nghĩ tới người ý chi tướng chết, rõ ràng giống như này phách lực, dùng bản thân trăm linh ý hóa thành người Hàn Tuyết tộc đời đời còn sót lại lạc ấn truyền thừa, ột cái không phải Hàn Tuyết tộc chi tu!

Đây là một loại bi ai a, người chém chính mình thân tình đệ nhất đao, nhưng cuối cùng cũng tại người tử nghịch phản lúc, động trắc ẩn, không có giết hắn, cũng nghịch người nói, sụp đổ người linh thiên!

Tộc nhân của người, lại không người nào có thể truyền thừa người trăm linh ý, chỉ có thể đem hắn đưa cho ngoại nhân, đã trở thành cái này tiểu bối một hồi thiên đại vận may!

Bất quá, cái này vận may cuối cùng không thuộc về hắn, Hàn Tuyết tộc lịch đại Đại Tì Long trước khi chết đời đời ngưng tụ cùng một chỗ ấn ký, đem thuộc về ta, cũng chỉ có ta, mới có thực lực như vậy, có thể cảm thụ đời thứ ba đã ngoài, mà cái này bé con, hắn tối đa chỉ có thể thừa nhận người thế hệ này, liền sụp đổ mà vong!

Đồ nhi, còn không xuất ra máu huyết, xem vì sự thay người diệt sát quan hệ huyết thống, đã xong người nói, thành tựu người ngày sau trăm linh thiên!” Hắc y tu sĩ cười to, bên cạnh hắn Hàn Tuyết Túng thần sắc có chút phức tạp, nhưng rất nhanh liền trong lời nói âm lãnh, tay phải nâng lên một vỗ ngực, phun ra một ngụm máu tươi.

Máu tươi của hắn vừa mới phun ra, đã bị hắc y tu sĩ một phát bắt được, mãnh liệt sờ, hóa thành một cái Huyết Ảnh, cái kia Huyết Ảnh là một thiếu niên, một cái thoát nhìn chỉ có mười mấy tuổi thiếu niên, mang theo sợ hãi, càng có một tia không cam lòng, xuất hiện ở giữa thiên địa.

Xem hắn bộ dáng, lại cùng Hàn Tuyết Túng, cực kỳ tương tự.

Thiếu niên này mới vừa xuất hiện, liền mãnh liệt ánh mắt lộ ra oán độc, thân thể huyết quang ngập trời, thẳng đến Thánh Tuyết Thành bên ngoài Phong Bạo mà đi.

Cơ hồ ngay tại hần tới gần một cái chớp mắt, Mạnh Hạo ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng thống khổ gào rú, ý thức của hần vẫn còn, còn thuộc về mình, thế nhưng hết lần này tới lần khác đang nhìn đến thiếu niên kia một khắc, lòng của hần tại đau đớn, cái loại này đau đớn, không cách nào hình dung, mang theo bi ai, mang theo phần nộ, càng có điên cuồng.

Hần có thể cảm nhận được bốn phía Phong Bạo, tại lúc trong tích tắc xuất hiện sụp đổ, đây hết thấy hết thấy, đều đến từ chính đạo kia huyết sắc thiếu niên thân ảnh!

“Tung nhi...” Mạnh Hạo trong đầu, có một tiếng bi thương tang thương thanh âm, bỗng nhiên quanh quẩn, thanh âm kia sấm lầy nồng đậm tình cảm, mang theo không cách nào nói rõ cảm xúc, giống như thiên ngôn vạn ngữ, cuối cùng chỉ hóa thành hai chữ này.

Tại lúc quanh quẩn ở bên trong, bốn phía Phong Bạo xoáy lên mưa, mưa khuếch tán, thế nhưng tại Mạnh Hạo nhìn lại, đây không phải là vũ, đó là Hàn Tuyết tộc đời thứ sáu lão tổ nước mắt.

“Hối hận sao... Vô Hối!” Cuối cùng, thanh âm truyền ra, kinh ngạc thiên, động đất, Phong Bạo điên cuồng, đã bắt đầu sụp đổ, tại lúc sụp đổ ở bên trong, bốn phía Phong Bạo xé nát hết thấy, kể cả cái kia tiến đến huyết sắc thiếu niên.

Tại thiếu niên này thân ảnh vỡ vụn nháy mắt, Mạnh Hạo trong óc lần nữa nổ vang một tiếng, thành linh lại xuất hiện một thanh âm!

“Lão phu Tuyết Hàn tộc đời thứ năm lão tổ, Đại Ti Long Hàn Tuyết Đỉnh, tại tuyết sơn chi đỉnh sáng tỏ Thiên Ý, tại Vạn Long đầm trong chém đệ nhất đao!” Thanh âm này cùng Hàn Tuyết Bạo rõ ràng bất đồng, thiếu đi một tia Bá Đạo, nhưng lại nhiều hơn một tia uy nghiêm, tại quanh quẩn Mạnh Hạo trong óc lúc, Mạnh Hạo toàn thân lần nữa truyền ra trước nay chưa có xé rách kịch liệt đau nhức.

Hần hồn phảng phất muốn sụp đổ, thân thể của hần tựa hồ muốn vỡ vụn, càng là tại lúc một cái chớp mắt, tại thân thể của hần bên ngoài, Thiên Địa biến sắc, cả hôm nay không đột nhiên biến mất, một ngậm cực lớn đầm nước, thành linh ngược lại đọng ở trên bầu trời.

Đầm sóng rung động, khuếch tán bát phương lúc, từng tiếng gào rú truyền ra, một mảnh dài hẹp màu đen Long, trực tiếp từ nơi này đổi chiều tại trên bầu trời đầm nước nội mãnh liệt lao ra, hướng về bốn phía gào thét khuếch tán, một màn này xuất hiện, lập tức lại để cho đại địa tất cả hung thú, ngay ngắn hướng kêu rên, lại để cho những tu sĩ kia nhao nhao phun ra máu tươi, lộ ra hoảng sợ.

Nhất là Tây Mạc tu sĩ, càng là toàn bộ đều đang run rẩy, hai cái Tây Mạc Nguyên Anh lão giả, một người trong đó, nhìn lên trời không đầm nước, mất âm thanh.

“Vạn Long đầm... Trong truyền thuyết, ba ngàn năm trước, hàn tuyết đại bộ phận tộc công, tại trở thành Đại Ti Long về sau, đem Vạn Long đầm hóa thành hần trăm linh thiên, từ đó về sau, Vạn Long đầm triệt để biến mất tại Tây Mạc! !”

Giữa không trung hắc y tu sĩ, hần sắc mặt lần thứ nhất nổi lên biến hóa.

“Kẻ này có thể chèo chống mở ra lần thứ hai truyền thừa ấn ký! !”

376. Chương 376: Ấn Ký! !

Vạn Long gào thét, từ phía trên không đổi chiều màu đen đầm nước bên trong mãnh liệt lao ra, khuếch tán bát phương, thanh âm động trời, một rống phía dưới, đại địa tất cả hung thú, ngay ngắn hướng phun ra máu tươi, nguyên một đám nhao nhao thất khiếu chảy máu, cuối cùng bị sinh sôi đánh chết.

Còn có những tu sĩ kia, cũng nguyên một đám phun ra máu tươi, thân thể uể oải, tâm thần cuộn cuộn, khí huyết áp chế, tu vi đều muốn tan vỡ.

Giữa không trung hắc y tu sĩ, giờ phút này sắc mặt biến hóa lúc, lộ ra một vòng âm trầm, tay phải nâng lên về phía trước bấm niệm pháp quyết chỉ một cái.

“Đích thật là ngoài lão phu dự kiến, lại có thể mở ra hai đời truyền thừa, bất quá chỉ là như vậy, hay vẫn là chưa đủ!”

“Cả đời tắt một cái, tam thế Hoàng Tuyền, một bông hoa một quả, Tam Giới khai nhân!” Hắc y tu sĩ tay phải hầu như hóa thành tàn ảnh, từng đạo ẩn quyết biến ảo mà ra, thỉnh thoảng tại trước người của hắn, xuất hiện một cái màu đen viên cầu, cái này viên cầu mãnh liệt khuếch trương đơn, như hấp thu bốn phía hết thấy hào quang, đã trở thành lại một vòng màu đen Thái Dương, giống như đang thiêu đốt, thẳng đến phía trước mà đi.

Vừa mới tới gần vạn Long gào thét chỗ, cái này màu đen Thái Dương trong nháy mắt lúc giữa âm ảm nổ bùng, xé rách rồi hư vô, oanh mở rồi Thiên Địa, đã trở thành một cái đường như có thể thôn phệ hết thấy hắc động.

Tại đây hắc động xuất hiện một cái chớp mắt, bốn phía vạn Long thê lương gào rú, Thiên Địa vù vù, đại địa chấn động, có thể thân thể của bọn nó, nhưng là không bị khống chế đẩy, bị cái này hắc động từng miếng từng miếng thôn phệ.

“Nếu thật là Hàn Tuyết tộc thời Ngũ Đại Đại Ti Long bản thân, lão phu lập tức xoay người rời đi, hôm nay chẳng qua là chính là một cái ẩn ký truyền thừa mà thôi, ngăn không được lão phu chi lộ.” Hắc y tu sĩ nhàn nhạt mở miệng, tay áo hất lên, lập tức thành trì ở dưới lúc trước bị gió bạo nhồi vào hố trời, giờ phút này lần nữa nổ vang, như muốn một lần nữa mở ra.

Mạnh Hạo bốn phía. Giờ phút này thành trì bên trong còn sót lại vài trăm người. Nguyên một đám sắc mặt tái nhợt. Lộ ra tuyệt vọng, loại trình độ này chiến tranh, đã không phải là bọn hắn có thể tham dự, như cùng là trong gió lốc lá rách, không cách nào tự chủ.

Vạn Long Đàm xuống, Mạnh Hạo toàn thân gân xanh cổ lầy, khuôn mặt của hắn đã dữ tợn, kịch liệt không cách nào hình dung thống khổ. Giống như thủy triều lần lượt đưa hắn bao phủ, lại để cho Mạnh Hạo nhiều lần như muốn đã hôn mê, có thể hắn gắt gao cắn răng, vẫn còn kiên trì. 3

”Không thể hôn mê, ta Hàn Tuyết nhất tộc tạo hóa, lấy được một đời là cổ kiêu, lấy được nhị đại là người kiệt xuất, lấy được đời thứ ba là Thiên Kiêu, lấy được bốn đời trở lên, đương thời hiếm thấy!

Mỗi một thời đại. Đều là ta Hàn Tuyết Gia Tộc người mạnh nhất, trong đời huy hoàng nhất lạc ẩn. Cái này lạc ẩn Theo truyền thừa dung nhập người hồn ở bên trong, sẽ bồi bạn người, khắc ở thể giới của người trong.

Người mỗi lần nhiều nhất đạt được một đời, cái này lạc ẩn sẽ hơn nhiều một cái, lúc người bước vào Trảm Linh cái kia một cái chớp mắt, đây hết thấy. . . Đều muốn triệt để bộc phát, trợ giúp người, đi qua đời ta tu sĩ cả đời này, trước hết nhất gặp phải, cái thứ nhất bước ngoặt!”

Mạnh Hạo trong đầu, Hàn Tuyết bạo thanh âm tang thương trong mang theo suy yếu, giống như trước khi chết hấp hối sắp chết, đối với Mạnh Hạo nơi đây nói ra cuối cùng di ngôn.

“Kiên trì, chỉ có kiên trì đã lấy được đời thứ ba truyền thừa, người mới có thể đến nay ngày tránh đi một kiếp này! Lão phu có thể giúp người chỉ có nhiều như vậy, hy vọng người có thể thành công, có thể trợ giúp lão phu tộc nhân, để cho bọn họ vượt qua một kiếp này!”

Mạnh Hạo ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng động trời gào rú, tại đây gào rú ở bên trong, quần áo của hắn vỡ vụn, tóc của hắn bay lên, chung quanh hắn hư vô như muốn tan vỡ, trong Thiên Địa, chỉ còn lại có một tiếng này gào rú.

Càng là tại đây gào rú ở bên trong, nơi đây bốn phía vạn Long, bất kể là hay không ở vào bị hắc động thôn phệ ở bên trong, tại ngay ngắn hướng ngửa mặt lên trời, như chiếu rọi Mạnh Hạo giống như, phát ra như vậy gào rú.

Hắc y tu sĩ nhíu mày, tay phải bấm niệm pháp quyết, hóa chỉ vì chuông, hướng về Mạnh Hạo chỗ đó bỗng nhiên nhấn một cái.

“Bụi về bụi, đất về với đất, mất đi khiến cho nó mất đi, lưu lại khiến cho nó vĩnh hằng.” Hắc y tu sĩ thanh âm truyền ra lúc, Mạnh Hạo bốn phía vạn Long kêu thảm thiết, một mảnh dài hẹp thân thể trực tiếp tan vỡ vỡ vụn, trên bầu trời vạn Long Đàm, cũng tại thời khắc này âm âm sụp xuống.

Tựa hồ hết thảy đều muốn như hắc y tu sĩ theo như lời, đến rồi lúc kết thúc.

Nhưng lại tại cái này trong tích tắc, Mạnh Hạo toàn thân run lên bần bật, cặp mắt của hắn vốn là màu đỏ tươi, nhưng hôm nay nhưng trong nháy mắt đã trở thành màu trắng.

Tại hắn hai mắt hóa thành màu trắng lập tức, hắc y tu sĩ sắc mặt lần thứ hai đại biến, thần sắc lộ ra không cách nào tin chỉ ý.

“Điều đó không có khả năng!”

Tại đây hắc y tu sĩ tâm thần chấn động đồng thời, Mạnh Hạo trong đầu, giờ phút này truyền đến người thứ ba thanh âm, như cũ là tang thương, mang theo tuế nguyệt cổ xưa, quanh quẩn Mạnh Hạo tâm thần toàn bộ thế giới.

”Lão phu Hàn Tuyết Gia Tộc đời thứ tư lão tổ, Hoàng Tuyền Hàn Tuyết Thương. . . Tại tái nhợt đại địa thức tỉnh, tại hải cốt rừng rậm hiểu ra, tự nghĩ ra sinh linh tịch, buông tha thân thể, đã thành Linh Đạo, chém xuống rồi đệ nhất đao!”

Ta là Hàn Tuyết Thương, Hàn Tuyết Gia Tộc đời thứ tư Đại Ti Long!” Theo thanh âm khuếch tán, Mạnh Hạo trên người lập tức hiện lên trước đó chưa từng có Tử khí, cái này chết tiệt tức giận nồng đậm, một cái chớp mắt liền khuếch tán Thiên Địa, hướng về bát phương quét ngang, khiến cho bầu trời đã trở thành màu xám, khiến cho đại địa đã trở thành màu xám, khiến cho toàn bộ thế giới, tại đây một cái chớp mắt, đã trở thành màu xám.

Càng là tại đây một cái chớp mắt, màu xám trên bầu trời, truyền đến vô số gào rú, một tiếng này âm thanh gào rú hóa thành từng đạo hồn ảnh, những thứ này hồn ảnh lộ ra cổ xưa, lộ ra đối nhau người oán hận cùng điên cuồng, truyền khắp bầu trời.

Cả vùng đất, lúc trước chết đi những thứ dữ kia, nguyên một đám toàn bộ tại đang run rẩy trong đứng lên, ánh mắt lộ ra màu xám hào quang, ngửa mặt lên trời rống to lúc, đại địa run rẩy, tất cả hải cốt tại nhao nhao đứng lên, còn có lúc trước chết đi tu sĩ, giờ phút này cũng mất lộ ra hôi mang, đứng lên.

Bầu trời xa xăm vù vù lúc giữa, một cái cực lớn cốt long, gào thét xuất hiện, đại địa chấn động, một cái cực lớn xà cốt, trực tiếp phá tan mặt đất, âm âm xuất hiện.

Toàn bộ thế giới, như là đã trở thành tử vong thế giới, càng là tại thời khắc này, tại Mạnh Hạo sau lưng, màu vàng nước sông từ hư vô mà đến, lao nhanh trong có thể chứng kiến, tại sông nước này bên trong, tồn tại vô số oan hồn, đúng là chúng. . . Hợp thành này màu vàng nước sông.

Đây không phải Hoàng Hà, đây là Hoàng Tuyền!

Hoàng Tuyền động trời, rung động muôn đời.

Càng là tại đây trên suối vàng, trôi nổi cái này vừa làm bảo tháp, này tháp tầng mười tám, như là mười tám tầng Địa Ngục!

Mà Mạnh Hạo, toàn thân quần quanh tái nhợt Tử khí, khuôn mặt của hắn cũng tái nhợt, trên người của hắn Tử khí nồng đậm, hắn từ từ nhắm hai mắt, có thể tại đây một cái chớp mắt, mãnh liệt mở ra!

Tại hắn hai mắt đóng mở nháy mắt, Thiên Địa sấm sét, nổ vang ngập trời, hắn mở ra trong hai mắt, tràn ngập màu xám.

“Hoàng Tuyền Đại Ti Long! !” Cả vùng đất, tất cả cấp thấp tu sĩ tại sắc mặt trắng bệch, thần sắc mờ mịt, giống như đã mất đi thần trí, thân thể của bọn hắn cứng ngắc, bọn họ sinh cơ đang bị phai mờ.

Những Tây Mạc đó tu sĩ, cũng là như thế, chỉ có Tây Mạc cái kia hai vị Nguyên Anh lão giả, giờ phút này thân thể run rẩy, nhìn qua giữa không trung quỷ dị Mạnh Hạo, trong mắt của bọn hắn lộ ra vượt ra khỏi lúc trước chứng kiến phong bạo, chứng kiến vạn Long Đàm hoảng sợ.

”Sáu nghìn năm trước, trong truyền thuyết Hoàng Tuyền Đại Ti Long, vị kia dùng lực lượng một người, nhắc lên toàn bộ Tây Mạc gió tanh mưa máu, nô dịch trăm vạn tử vong hung thú, bồi dưỡng được mười một giai đệ yêu Hoàng Tuyền Đại Ti Long! !

Trong truyền thuyết, người này cho đến vẫn lạc trước, chết trong tay hắc sinh mệnh, đã gần đến vô hạn! !”

“Hắn xây dựng rồi hôm nay hài cốt đại địa, hắn sáng tạo ra hôm nay tái nhợt sơn mạch. . . Hắc. . .” Hai vị này Tây Mạc Nguyên Anh lão giả, giờ phút này trong óc vu vu, tràn đầy không cách nào tin.

“Chết tiệt! !” Giữa không trung, hắc y tu sĩ con mắt lộ ra ngưng trọng, phía sau hắn Hàn Tuyết Túng thì là ánh mắt điên cuồng, đáy lòng tràn đầy mãnh liệt ghen ghét, hắn tại nội tâm tại gào rú, đang gầm thét, đây hết thảy, theo hắn bản thuộc về mình!

“Hắn có thể truyền thừa đời thứ ba ẩn ký! ! Chính là Kết Đan tu vi, lại có tiềm lực như thế, đương thời hiếm thấy. . . Bất quá, vền vền như thế, như trước chưa đủ!” Hắc y tu sĩ Thần sắc mặt ngưng trọng, hai tay cùng lúc bấm niệm pháp quyết, mãnh liệt nâng lên hướng lên bầu trời vung lên.

“Con đường của ta, tại đêm tối hạ hiểu ra, tại Càn Khôn lúc giữa nghịch chuyển, chém xuống chính mình đệ nhất đao, chém tới của ta ban ngày!” Hắc y tu sĩ hai mắt ánh sáng âm u lóe lên, tay phải bỗng nhiên nâng lên, chỉ một cái bầu trời lúc, màu xám bầu trời đột nhiên xuất hiện nhất đạo Lôi Đình, Oanh long long nổ mạnh truyền khắp bát phương lúc, cái này Lôi Đình trực tiếp đã rơi vào hắc y tu sĩ nâng lên trên tay phải.

Này lôi, là màu đen lôi!

Bị hắc y tu sĩ bắt một cái chớp mắt, hóa thành một vụn vụn Lôi Nhận, liên tiếp trời cùng đất, tại đây trong tích tắc, Theo hắc y tu sĩ tay phải bỗng nhiên về phía trước vừa rơi xuống, cái này Lôi Nhận, như muốn đem cái mảnh này màu xám bầu trời thông suốt mở, hướng phía dưới mãnh liệt chém!

Thiên Địa kinh kêu, cái này cực lớn Lôi Nhận, tại Oanh long long nổ mạnh xuống, ở trên trời bên trên kéo lê rồi nhất đạo kinh người lỗ thủng, trực tiếp chém xuống, muốn đem cái này màu xám trong thế giới, hết thảy tồn tại, tại sinh sôi chém chết.

Mạnh Hạo toàn thân run rẩy, kịch liệt đau nhức lần lượt mãnh liệt, tại đây Lôi Nhận rơi xuống một cái chớp mắt, hai tay của hắn vô ý thức nâng lên, về phía trước mãnh liệt đẩy, cái này đẩy phía dưới, bốn phía hết thảy tử vong sinh mệnh, tại ngay ngắn hướng bay lên, thành hình tại không trung tạo thành một cái thật lớn cốt cầu!

Bốn phía tất cả màu xám khí tức, đều ở đây một cái chớp mắt, thẳng đến cốt cầu mà đi, trong chớp mắt, này bóng triệt để màu xám, tản mát ra khủng bố chi lực, thẳng đến Lôi Nhận mà đi.

Nổ vang thanh âm, trực tiếp đem nơi đây ngoại trừ Nguyên Anh bên ngoài, tất cả tu sĩ âm âm chấn choáng, càng có một chút, trực tiếp thân thể tan vỡ diệt vong.

Tại đây nổ mạnh quanh quẩn lúc giữa, màu xám cốt cầu mãnh liệt run rẩy, không cách nào chống cự Lôi Nhận, trực tiếp bị cắt mở, chia năm xẻ bảy, tan vỡ vô tận.

Mạnh Hạo phun ra một ngụm máu tươi, thân thể tại không trung thẳng đến đại địa rơi xuống, Thánh Tuyết dưới thành hồ trời, xuất hiện lần nữa, thành trì tan vỡ, đã bắt đầu tan rã, Mạnh Hạo cười thảm, truyền thừa đời thứ ba, đã là cực hạn của hắn, có thể coi là như thế này, còn thì không cách nào đi chiến thắng một cái chính thức Trảm Linh cường giả.

Giữa không trung, hắc y tu sĩ thở sâu, khoe miệng cũng tràn ra một vòi máu tươi, ngẩng đầu lúc, nhìn hắn lấy rơi xuống Mạnh Hạo, ánh mắt lộ ra một vòng kỳ dị chi mang.

“Không hổ là Hàn Tuyết nhất tộc lực đại truyền thừa ẩn ký, ta như đã lấy được vật ấy, nhất định đi chém xuống chính mình đao thứ ba. . . Đem Trảm Linh triệt để viên mãn.” Hắc y tu sĩ trong mắt lộ ra cô chấp, tay phải hắn nâng lên, đang muốn hướng về rơi xuống Mạnh Hạo chop tới, nhưng vào lúc này, hắc sắc mặt lần thứ ba đại biến.

Kinh biến đột khởi! !

Mạnh Hạo thân thể tại hướng về đại địa lúc, tay phải của hắn trên mu bàn tay, thỉnh linh xuất hiện một cái ấn ký! !

Canh [1] đưa lên, cuối tháng cuối cùng hai ngày, vé tháng thanh thương rồi ~~

377. Chương 377: Kỳ Nam

Cái này ấn ký, Mạnh Hạo không xa lạ, lúc Trúc Cơ, Kết Đan, nó cũng đã từng xuất hiện.

Cái này ấn ký, để cho Phương gia vị nữ tử kia, nhìn đến về sau, thần sắc biến hóa, từng hướng Mạnh Hạo đánh tới một quyền, sanh sanh thay đổi phương hướng, đây hết thấy, đều trong chớp mắt, ở Mạnh Hạo trong đầu hiện lên.

Giờ phút này cái này ấn ký, nó xuất hiện lần nữa!

Một cỗ nóng rực cảm giác, trong nháy mắt từ tay phải trên mu bàn tay truyền ra, hóa thành đau nhói, từ tay phải lan tràn đến toàn thân, cho đến trở thành Mạnh Hạo tại thân thể trầm xuống lúc, một tiếng kinh thiên gào thét.

Cùng lúc đó, chỗ đau nhói, như có vô cùng sinh cơ xuất hiện, sát na liền hiện lên Mạnh Hạo toàn thân, chữa trị thân thể hắn hết thấy, cùng lúc đó, tựa như cho hắn lực lượng, có thể đi mở ra lần thứ tư truyền thừa cơ hội.

Đang lúc này, đầu Mạnh Hạo oanh minh, một tang thương thanh âm, bỗng nhiên vang vọng, thanh âm này vô cùng già nua, tựa như từ vạn năm trước truyền tới, cũng không phải là đến từ Mạnh Hạo tay phải ấn ký, mà là đến từ Hàn Tuyết gia tộc truyền thừa!

“ Hàn Tuyết gia tộc ba đời Đại Ti Long, lão phu Kỳ Nam Trữ..... truyền thừa Nhị Đại Long Đông chi hàn, hiểu ra với Kỳ Nam sơn, chém đạo với Long Đông bình nguyên.

Trước ta, tộc ta Kỳ Nam, sau ta, tộc ta Hàn Tuyết ta chi tộc nhân nhớ rõ, thế nhưng suy, không thể làm, Tây Mạc chi địa, bỏ đi đáng tiếc ”

Cái này tang thương thanh âm vang vọng lúc, Mạnh Hạo cặp mắt con ngươi bên trong, rõ ràng xuất hiện hai ngọn núi!

Hai ngọn núi giống nhau như đúc, núi này Kỳ Nam, ở nơi này sơn ảnh xuất hiện một cái chớp mắt, Mạnh Hạo thân thể bên ngoài, trên bầu trời, bị lôi nhận khoát khai cái khe chột chấn động, sát na liền nát bấy ra, một tòa khổng lồ, tựa như chiếm cứ cái này một mảnh bầu trời cự sơn, ở nơi này một cái chớp mắt, chậm rãi phủ xuống.

Núi này to lớn, khó có thể hình dung, khí thế bàng bạc, kinh thiên động địa.

Có thể mơ hồ thấy, trên núi, có Kỳ Nam hai chữ, tản ra chói mắt ánh sáng, theo ngọn núi rơi xuống, cả vùng đất chấn động. Một mảnh nát bấy sau, nhất tề trầm xuống.

Thiên khung trực tiếp hồng mất, lôi nhận toàn bộ nát bấy, cả vùng đất xuất hiện một to lớn tháp vùi lấp, như trở thành bồn địa, đứng đó Mạc Thổ hai nguyên anh lão giả mặt nạ màu bạc, nhất tề phun ra máu tươi, thần sắc hoảng sợ, mặt nạ trên mặt nát bấy, lộ ra già nua khuôn mặt. Hai thân thể người cấp tốc quay ngược lại.

Tây Mạc kia hai nguyên anh lão giả, giờ phút này một dạng phun ra máu tươi, thân thể cũng cuốn lúc, hắn hai lòng của người ta để rung động, đã không cách nào dùng hết thấy lời nói để hình dung.

“ Kỳ Nam Trữ..... vạn năm trước. Tây Mạc cả vùng đất một trong tam đại cường giả, hắn hắn lại là người Hàn Tuyết bộ lạc, điều này sao có thể, vì sao không có bất kỳ điển tịch ghi chép điểm này! ”

“ Kỳ Nam Trữ.....” giữa không trung tu sĩ áo đen, hần sắc mặt cấp tốc biến hóa, phía sau hần Hàn Tuyết Túng cũng tại đó, phun ra một ngụm máu tươi. Thần sắc lộ ra không cách nào tin, hần thể nào cũng không cách nào nghĩ đến, huyết mạch của mình lão tổ, hần là vạn năm trước, danh chấn Tây Mạc Kỳ Nam gia tộc!

“ Vì sao phải sửa lại tên gia tộc? ” Hàn Tuyết Túng không còn kịp đi suy tư quá nhiều, hần phía sĩ áo đen. Tay phải nâng lên, trong mắt sát cơ lạnh lẽo, mang theo ngưng trọng, đang muốn xuất thủ một cái chớp mắt, chợt hần sắc mặt lần nữa đại biến.

“ Đáng chết. Kẻ này rốt cuộc có gì tư chất, truyền thừa còn không có kết thúc.....”

Thiên địa oanh minh, tại Kỳ Nam cự sơn phủ xuống, Mạnh Hạo thân thể lơ lửng lên, hần cặp mắt lộ ra mãnh liệt ánh sáng, giờ phút này Mạnh Hạo hần rõ ràng biết được, lần này đối với mình mà nói, chính là Thiên Đại Tạo Hóa.

Những thứ này Trầm Linh lạc ấn, giờ phút này nhất nhất ở lại trong lòng mình, mặc dù trừ lạc ấn lúc, những thời gian khác không thể triển khai, nhưng có những thứ này in vào, Mạnh Hạo Trầm Linh độ khó, đem vô hạn thu nhỏ lại.

Thậm chí chờ hần Trầm Linh sau, hần có thể bày ra lực lượng, đúng là chưa từng có ai, bất kỳ ở lại trong đầu hần lạc ấn, cũng có thể từ trong tay của hần bày ra.

Loại trình độ này tạo hóa, vốn là không phải là hần có thể có, đây là Trầm Linh trình độ tu sĩ, mới có thể đạt được.

Nhưng cơ duyên xảo hợp, nếu cái này tạo hóa rơi vào trên người mình, như vậy mình nơi này, sẽ phải dùng năng lực lớn nhất, đạt được nhiều hơn!

“ Truyền thừa sáu đời, năm đời, bốn đời, ba đời,..... còn chưa đủ, ta muốn đem đời thứ hai cũng truyền thừa xuống, cái này tạo hóa nếu cho ta, liền tuyệt không thể nào lãng phí, muốn cho cái này tạo hóa, trở thành ta Mạnh Hạo ngày sau quét khởi vô thượng uy thế !”

“ Tay ta trên lưng lạc ấn bất kể có gì lai lịch, giờ khắc này sự xuất hiện của nó, cho ta đây hy vọng, vừa đủ loại điều kiện ta cũng cụ bị, như vậy liền nhất định phải mở ra cái này truyền thừa cực hạn!

Đời thứ hai, Hàn Tuyết gia tộc cũng tốt, Kỳ Nam gia tộc cũng được, đời thứ hai truyền thừa, xuất hiện! ” Mạnh Hạo ngửa mặt lên trời vừa hô, trong mắt lộ ra ngập trời chí mang, giờ khắc này hần, giữa không trung, tóc tung bay, khí thế kinh người, toát ra một cỗ không nói ra được yêu dị vẻ đẹp!

Trong đầu hần, với cái này một cái chớp mắt, xuất hiện lần nữa tiếng sấm, thanh âm này không ngừng kéo dài, vượt qua thứ sáu thay mặt gió lốc, quét ngang đời thứ năm Vạn long, nghiền áp đời thứ tư Hoàng Tuyền, tan rã đời thứ ba Kỳ Nam, hóa thành một, tràn đầy bá đạo ý, tựa như thiên hạ trên đất, duy kỳ độc tôn thanh âm.

Thanh âm này, tựa như đáp lại Mạnh Hạo khát vọng, bỗng nhiên truyền ra, bá đạo chí cực.

“ Lão phu Kỳ Nam Thiên, Kỳ Nam gia tộc nhị đại Đại Ti Long, truyền thừa lão tổ lực, nắm trong tay thiên địa xuân hạ thu đông lực, lão phu không phải là tiên, nắm trong tay bốn mùa, yên lặng Tây Mạc, ta là Tây Mạc Thiên ”

Thanh âm này đơn giản, nhưng ở Mạnh Hạo trong đầu, cũng là hóa thành ngập trời bá đạo, cái này cỗ bá đạo ý, trực tiếp từ Mạnh Hạo trên người tán ra, thay đổi bốn phía, ảnh hưởng thiên địa, khiến cho Kỳ Nam trên núi, xuất hiện một mảnh quỷ dị bầu trời.

Bầu trời này, một phương xuân hoa rực rỡ, một phương hạ mưa nóng bức, một phương thu sương lá vũ, một phương long tuyết hàn hàn!

Một mảnh ngày, tứ phương tứ tượng, ảnh hưởng thế giới, thay đổi cả vùng đất, chấn động bát phương, để cho kia Mặc Thổ cung hai vị nguyên anh lão giả, lần nữa phun ra máu tươi, thân thể trong nháy mắt khô héo, hôn mê.

Để cho kia Tây Mạc hai nguyên anh lão giả, thần sắc mờ mịt, mình cũng không có phát hiện, thân thể của bọn họ đã mất đi sinh cơ.

Hàn Tuyết Tung thân thể run rẩy, đầu ông minh phun ra máu tươi, thân thể lập tức già nua, hần trước người tu sĩ áo đen, cặp mắt lần đầu tiên co rút lại, lộ ra nỗi sợ hãi kinh hoàng.

Hần hô hấp dồn dập, thân thể theo bản năng liền lui về phía sau mấy bước, ngẩng đầu gắt gao nhìn chăm chăm Kỳ Nam trên núi bốn mùa.

“ Đây không phải là Trầm Linh lạc ấn, đây là đây là Vắn Đạo lạc ấn! Đáng chết, cái này Hàn Tuyết gia tộc, cư nhiên xuất hiện Vắn Đạo cường giả, điều này sao có thể, Tây Mạc cả vùng đất, Vắn Đạo cường giả Kỳ Nam Kỳ Nam ” tu sĩ áo đen sắc mặt cấp tốc biến hóa, hần giờ phút này đã không có nắm chắc có thể ở cái này lạc ấn hạ chịu đựng.

“ Nhưng nếu giờ phút này không đi cướp đoạt truyền thừa, như vậy cái này truyền thừa liền vĩnh viễn không hề nữa thuộc về ta, coi như là ngày sau diệt sát tiểu bối này, cũng đều không cách nào lại có truyền thừa xuất hiện!

Đáng chết, tiểu bối này thế nào như thế khó dây dưa! ” tu sĩ áo đen trong mắt lộ ra chấp nhất, còn có điên cuồng, đây là chuyện tình hần chuẩn bị rất lâu, vì chính là Hàn Tuyết gia tộc cái này tạo hóa truyền thừa, đây là hần chém đao thứ ba máu chốt, cho dù là đến hôm nay, hần cũng không cam tâm buông tha.

“ Năm đời truyền thừa, hần mở ra năm đời truyền thừa, đáng chết, tổng cộng liền sáu mặt truyền thừa, hần chẳng lẽ là muốn toàn bộ đạt được, người này lòng tham, thế gian hiếm thấy, kẻ tham lam như thế, nhất định phải chết! Tuyết không thể lại để cho hần tiếp tục! ” tu sĩ áo đen đáy lòng rõ ràng, hần giờ khắc này không có gì khinh thị, thậm chí khi hần nơi này, đều cho rằng Mạnh Hạo tất nhiên có thể mở ra toàn bộ truyền thừa, mặc dù nội tâm đối với lần này bất khả tư nghị, nhưng hôm nay hần không cách nào đi suy tư quá nhiều, trong mắt sát cơ lóng lánh, thân thể thoáng một cái, lấy Trầm Linh tu vi, chạy thẳng tới Mạnh Hạo.

“ Dù là trả giá thật lớn, cũng muốn ngăn cản! ” tu sĩ áo đen trong mắt lộ ra quả quyết, tốc độ nhanh, một cái chớp mắt liền xông vào tứ phương mùa, tới gần Kỳ Nam sơn.

Một cỗ không cách nào hình dung áp lực trực tiếp bao phủ hần trên người, để cho cái này tu sĩ áo đen toàn thân rung lên, thân thể mất thăng bằng có thể thấy được cấp tốc tiêu tán.

“ Phá cho ta! ” hần một tiếng gầm nhẹ, lập tức thân thể tiêu tán hòa hoãn, mượn cơ hội này, tu sĩ áo đen cắn răng chột hướng, khoảng cách Mạnh Hạo còn có trăm trượng!

Nhưng này trăm trượng, đối với hần mà nói cực kỳ chật vật, hần trong lòng biết lúc nơi này truyền thừa mở ra, phương pháp tốt nhất là chờ đợi phương không cách nào chịu đựng mà tự bạo, đây là phương pháp thuận lợi nhất, cho dù là quấy nhiễu, phương pháp tốt nhất là ở bên ngoài tiến hành, mà ngu xuẩn nhất phương thức, đúng là như mình vậy, tự mình châu đầu tới.

Nhưng hần không có cách nào, quấy nhiễu không dây tác dụng, phải đợi đợi phương tự bạo, càng là không thể nào, vì nơi đây tạo hóa, chỉ có thể tự mình đến trước.

Oanh minh vang vọng, Mạnh Hạo nhìn cũng không nhìn tu sĩ áo đen tới, hần ngẩng đầu nhìn bầu trời, trong mắt của hần lộ ra mãnh liệt cố chấp, hần hô hấp có chút dồn dập, hần cảm nhận được năm đời truyền thừa, năm người này cường đại, nhưng bọn họ càng cường đại, Mạnh Hạo đối với cái này truyền thừa đời thứ nhất, lại càng khát vọng cùng mong đợi.

“ Kỳ Nam gia tộc đời thứ nhất truyền thừa! ” Mạnh Hạo ngửa mặt lên trời hô.

Thanh âm hần vang vọng, rơi vào tu sĩ áo đen trong tai, để cho cái này tu sĩ áo đen trong lòng lạc đảng một tiếng, thâm nói không ổn, mắt thấy Mạnh Hạo nơi đó lúc ngẩng đầu cố chấp, cái này tu sĩ áo đen cắn răng một cái, tay phải nâng lên hướng sau lưng nơi xa giờ phút này trợn mắt hốc mồm Hàn Tuyết Tung chỉ một cái.

“ Dung huyết hóa ý! ” tu sĩ áo đen cái này chỉ một cái, lập tức Hàn Tuyết Tung thân thể run rẩy, phát ra thê lương thảm thiết, thân thể của hần cấp tốc khô héo, cũng chính là trong chớp mắt, liền chột hóa thành một cỗ cây khô, trong cơ thể hần tất cả máu tươi, vọt ra khỏi thân thể, chạy thẳng tới tu sĩ áo đen, trong nháy mắt vòng quanh sau lưng, tu sĩ áo đen tốc độ, lập tức chột tăng.

Trăm trượng khoảng cách, tốc độ nhanh, chạy thẳng tới Mạnh Hạo, nhưng đối với tu sĩ áo đen mà nói, coi như là như vậy, tại năm đời truyền thừa ẩn ký uy áp, hấn vẫn như cũ áp lực cực lớn, thân thể bên ngoài Hàn Tuyết gia tộc huyết dịch đang nhanh chóng tiêu tán, một khi hoàn toàn biến mất, chính hấn cũng có nguy cơ.

“ Chết cho ta! ” khoảng cách tu sĩ áo đen và Mạnh Hạo không tới mười trượng, tay phải nâng lên, lời nhận ngập trời, hướng Mạnh Hạo nơi đó bỗng nhiên chém xuống.

“ Kỳ Nam nhất mạch, đến từ Tây Mạc, Tây Mạc Đồ Đằng đến từ lũ yêu, mà ta thân là Cửu đại phong yêu, Kỳ Nam nhất tộc truyền thừa, cho ta bắt khuất! ” Mạnh Hạo đẩy lòng, ở nơi này một cái chớp mắt, truyền ra linh thức.

Cơ hồ khi hấn những lời này lấy linh thức truyền ra sát na, đầu óc hấn oanh một tiếng, một mơ hồ thanh âm, tựa như mang theo nào đó phi nhân vận ý, tang thương vang lên.

378. Chương 378: Diệt Linh

Ngũ sắc Chí Tôn đệ 378 chương diệt linh! ! (Canh [3])

”Ta là Kỳ Nam.

”Vốn là Đệ Cửu Hải Chúng Linh một trong, rơi hướng nam thiên, rơi vào Tây Mạc. . . Gặp làm phép, trọng Khai Linh trí, phong chưa kịp yêu, lưu ta huyết mạch tại Nam Thiên, diễn hóa nhất tộc, đại đại truyền thừa, có đủ ta chi huyết mạch người đã không nhiều lắm.

Kỳ Nam song đầu, thân là Long, vĩ tức thì Phượng, cả đời không rơi nước mắt, rơi lệ cuối cùng cả đời.”

“Ta đã đi, đã đi ra Nam Thiên, đi quê quán. . . Trừ Phong Yêu Nhất Mạch, không phải ta hậu nhân, không thể lấy được ta truyền thừa!” Tang thương thanh âm tại Mạnh Hạo trong óc quanh quẩn lúc, thân thể của hấn bên ngoài hào quang ngàn vạn, một cái thân thể khổng lồ, trọn vẹn ngàn trượng lớn nhỏ, có đủ hai khóa đầu lâu, thân là Long, vĩ tức thì Phượng dị thú, bỗng nhiên xuất hiện ở thân ảnh!

Song đầu Kỳ Nam, tại xuất hiện nháy mắt, Thiên Địa biến sắc, Vạn Vật nổ vang, Mạnh Hạo rõ ràng cảm nhận được, một cổ kỳ dị nói không nên lời cảm giác lực lượng, từ Kỳ Nam trên người bùng mãnh vào trong cơ thể của mình.

Cùng lúc đó, hắc y tu sĩ chém xuống Lôi Nhận, từng khúc tan vỡ, hấn sắc mặt tại đây một cái chớp mắt triệt để đại biến, mãnh liệt lui về phía sau, hai mắt lộ ra hoảng sợ, hấn rõ ràng từ nơi này song đầu dị thú trên người, cảm nhận được một cổ trước đó chưa từng có sợ hãi cùng đáng sợ.

“Trốn!” Hấn không chút do dự thân thể bỗng nhiên lui về phía sau, giờ phút này trong đầu phản ứng đầu tiên, chính là ly khai nơi đây, hấn tuy nói là Trảm Linh tu vi, nhưng tính cách cẩn thận, bằng không mà nói cũng sẽ không đối với nơi này nhiều lần thăm dò.

Cũng chính là bởi vì tính cách cẩn thận, giờ phút này hấn căn bản cũng không quan tâm mình là Trảm Linh lão tổ, Mà đối phương trên thực tế chỉ là một cái Kết Đan tiểu bối, loại này liên quan đến che mặt vấn đề, hấn nghĩ đến không thêm để ý, giờ phút này duy nhất để trong lòng đấy, là tâm thần bên trong xuất hiện cái này mãnh liệt sinh tử nguy cơ.

“Giết hấn đi!” Ở nơi này hắc y tu sĩ hướng về phía sau bỏ chạy một cái chớp mắt, Mạnh Hạo trong đầu, lập tức xuất hiện một thanh âm, thanh âm này hấn quen thuộc, đúng là lục đại Hàn Tuyết bạo!

“Giết hấn đi!” Ngay sau đó, lần nữa có một thanh âm xuất hiện. Đó là thời Ngũ Đại Hàn Tuyết Đại Ti Long!

“Giết hấn đi!”

“Giết hấn đi!”

Từng đạo tang thương thanh âm không ngừng mà vòng qua vòng lại, lực đại, thời Ngũ Đại cho đến nhị đại Kỳ Nam Thiên, tại lần lượt truyền ra thanh âm, tại đây một cái chớp mắt. Mạnh Hạo trong mắt trực tiếp xuất hiện hàn mang. Tay phải của hắn chậm rãi nâng lên.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo bốn phía song đầu Kỳ Nam. Thân ảnh nhanh chóng mơ hồ, hóa thành từng đạo quang, từ Mạnh Hạo thân thể tất cả cái vị trí, nhanh chóng chui vào sau. Như biến mất tại Mạnh Hạo trong cơ thể, như bị hấp thu!

“Phong bạo!” Mạnh Hạo thở sâu, chậm rãi mở miệng, tại hắn những lời này nói ra lập tức, màu đen phong bạo, âm âm lúc giữa xuất hiện ở Mạnh Hạo bốn phía, khuếch tán toàn bộ bầu trời. Khiến cho đặc ý cái thế giới này, tựa hồ cũng đã trở thành một cái phong bạo thế giới.

Tại cơn bão táp này ở bên trong, Hàn Tuyết bạo cao lớn thân ảnh, bỗng nhiên xuất hiện. Thân ảnh ấy có chút mơ hồ, nhưng đội trời đạp đất giống như, xuất hiện ở hiện về sau, ánh mắt một cái chớp mắt đã rơi vào hắc y tu sĩ trên người.

Hắc y tu sĩ da đầu run lên, cái loại này tử vong cảm giác càng thêm mãnh liệt, mãnh liệt đến hắn thậm chí có loại lớn hơn cười xúc động, hắn là Trảm Linh lão tổ, có thể tại đây Kết Đan trước mặt, lại có tử vong cảm giác.

Điều này làm cho hắn cảm thấy kinh khủng đồng thời, càng có thiên đại buồn cười.

“Vạn Long.” Mạnh Hạo mở miệng lần nữa, tay phải vung lên, trên bầu trời vạn Long Đàm, xuất hiện lần nữa, lúc này đây đầm nước bên trong, có vạn đầu Hắc Long gào thét mà ra, tại đây Hắc Long về sau, thành linh có một cái giả nua thân ảnh, ăn mặc một thân áo đen, chậm rãi hiển lộ, lạnh nhìn qua hắc y tu sĩ.

Đúng là thời Ngũ Đại lão tổ!

“Hoàng Tuyền!” Mạnh Hạo nói ra thứ ba câu nói, nổ vang ngập trời, Hoàng Tuyền hiển lộ Thiên Địa, tầng mười tám Địa Ngục huyền hóa ra, màu xám trong thế giới, từng sợi nồng đậm Tử khí, hóa thành một cái mang theo đầu bào thân ảnh, thân ảnh ấy tay phải cầm một cái đầu lâu, bốn phía tro khí vạn vẹo, huyền hóa ra đủ loại kỳ dị hung thú.

Hắn là bốn đời lão tổ!

“Kỳ Hàn!” Mạnh Hạo cảm nhận được lực lượng, lực lượng này đến từ chính bốn phía, đến từ chính chính mình trong đầu ấn ký, đến từ chính Kỳ Nam sau khi xuất hiện, dừng mãnh vào trong cơ thể mình về này kỳ dị lực lượng!

Đời thứ ba lão tổ tại trong gió tuyết, bỗng nhiên xuất hiện, cái kia phong tuyết hàn, đem đại địa đóng băng, ken kết thanh âm hiển hiện lúc, trên bầu trời, này tòa Kỳ Nam núi, giờ phút này bốn phía lượn lờ rồi phong tuyết, này gió vô biên, này tuyết vô tận, ở đằng kia Kỳ Nam đỉnh núi, giống như tồn tại một cái trong gió tuyết thân ảnh giả nua, đang bao quát đại địa, ngóng nhìn hắc y tu sĩ.

Hắc y tu sĩ sắc mặt tái nhợt, hắn phun ra máu tươi, tốc độ lập tức bạo tăng, đi về phía trước lúc hai tay không ngừng muốn xé mở hư vô dịch chuyển, có thể nhưng không cách nào làm được.

“Bốn mùa!” Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra một cỗ sát cơ, cái này sát cơ tại xuất hiện nháy mắt, bầu trời cải biến, một mảnh bầu trời, bốn phương quý, bao phủ thế giới, hàng lâm Nhân Gian.

“Kỳ Nam!” Mạnh Hạo nói ra câu nói sau cùng, tay phải hoàn toàn rơi xuống, chỉ hướng giờ phút này đã chạy ra rất xa hắc y tu sĩ.

Cái này chỉ một cái phía dưới, màu đen phong bạo gào thét lúc giữa ngưng tụ, hóa thành một đôi cánh khổng lồ!

Vạn Long gào thét, tính cả bầu trời Long Đàm, trực tiếp hóa thành một viên đầu rồng!

Hoàng Tuyền vạn vẹo, lôi kéo tầng mười tám Địa Ngục, tại đây trong tích tắc, tạo thành một cụ khổng lồ gần như ngàn trượng thân hình, đây là long thân!

Kỳ Nam núi lở, trực tiếp vỡ vụn, thành linh đã trở thành cái này long thân Phượng vĩ cùng móng vuốt sắc bén!

Cuối cùng. . . Là bốn mùa thiên, tại thời khắc này bốn mùa dung hợp, tạo thành viên thứ hai đầu lâu, hợp thành trong Thiên Địa, một cái từng tại thời xa xưa, quá tháo tang thương Kỳ Nam!

Gió cánh, đầu rồng, Hoàng Tuyền thân, núi vĩ, bốn mùa thiên!

Kỳ Nam xuất hiện, một tiếng động trời rống, nát bầu trời, sụp đổ rồi đại địa, tạo thành một mảnh ảm diệt hết thấy hư vô, quét ngang phía trước, cái kia hắc y tu sĩ phát ra thể lương gào rú, tại thời khắc này, hắn cảm nhận được trước đó chưa từng có nguy cơ, cái kia nguy cơ là sinh tử, là hắn không cách nào thừa nhận hủy diệt, mắt thấy cái kia khổng lồ Kỳ Nam vòng quanh Thiên Địa hủy diệt mà đến.

Cái này hắc y tu sĩ hai mắt co rút lại, hai tay của hắn cấp tốc bấm niệm pháp quyết, từng gian Pháp bảo bị hắn lần lượt xuất ra, cuối cùng càng là cả người hắc quang ngập trời, lần nữa hóa thành cái kia luân phiên màu đen Thái Dương.

“Như bọn ngươi bất kỳ người nào bản thể xuất hiện, lão phu hắn phải chết, nhưng hôm nay coi như là hợp thành Kỳ Nam ảnh, có thể lão phu chém thứ hai đao, ngươi còn không cách nào diệt ta Luân Hồi, chỉ có thể ngăn ta đệ nhất thân!”

“Luân Hồi tại, lão phu thường tại, nhân quả bất diệt, quý thiên Phong Thần đài trên có lão phu tục danh, các ngươi lưỡi câu không xuất ra lão phu nhân quả, lão phu liền có thể phục sinh!” Hắc y tu sĩ ngửa mặt lên trời một rống, hóa thành màu đen Thái Dương, trực tiếp cùng Kỳ Nam ảnh đụng phải cùng một chỗ, nổ vang thanh âm ngập trời, trong chớp lát hồng mắt đại địa, trên mặt đất tất cả tu sĩ, toàn bộ tử vong.

Bất quá La Trùng so sánh may mắn, hắn đã sớm tại Mạnh Hạo truyền thừa đời thứ năm Hàn Tuyết lão tổ ẩn ký lúc, đã cảm thấy không ổn, tranh thủ thời gian chạy ra, cũng chính là bởi vì cái này cẩn thận động tác, cùng hắn cùng một chỗ chạy trốn nơi đây mấy trăm người tu sĩ, lúc này mới may mắn thoát khỏi tại khó.

Nổ vang quanh quẩn, Kỳ Nam thân ảnh chậm rãi biến mất, cái kia luân phiên màu đen Thái Dương, cũng dần dần đã mất đi hào quang, có thể mơ hồ chứng kiến, tại đây màu đen Thái Dương bên trong, hắc y tu sĩ thân ảnh đã trở thành tro bụi, Theo nhất đạo cường quang xuyên thấu Thiên Địa, lúc hào quang biến mất lúc, Kỳ Nam không thấy, hắc trời không thấy.

Hắc y tu sĩ, cũng biến mất Vô Ảnh.

Sống hay chết, Mạnh Hạo cũng không biết, giờ phút này {lâm:lúc} này thiên địa hết thấy khôi phục lúc, trên người của hắn nổi lên trước đó chưa từng có suy yếu, trước mắt tối sầm, toàn bộ người muốn lâm vào hôn mê.

Có thể tại đây trước khi hôn mê, hắn mãnh liệt cắn đầu lưỡi một cái, mượn giờ phút này trong thân thể còn lưu lại lấy một ít không thuộc về lực lượng của hắn, hướng về xa xôi phương hướng, đông Lạc thành vị trí, truyền ra nhất đạo ngày bình thường, dùng tu vi của hắn không cách nào tổng xuất thần niệm.

Đây là Mạnh Hạo cuối cùng duy nhất có thể làm đấy, sau đó trước mắt tối sầm, thân thể thẳng đến đại địa rơi xuống.

Giờ phút này mặt đất, Thánh Tuyết thành vẫn còn, có thể đã hầu như toàn bộ sụp xuống, thành trì bên trong tu sĩ cũng chỉ còn lại có không đến ba trăm người, những người này tại sắc mặt tái nhợt, kể cả cái kia tứ đại trưởng lão ở bên trong, hôm nay nhìn về phía Mạnh Hạo ánh mắt, tại mang theo thật sâu kính sợ.

Mạnh Hạo thấy không rõ bốn phía, hắn cảm giác mình giống bị người ôm lấy, trong mũi truyền đến một cỗ mùi thơm lúc, hắn thể giới đã trở thành màu đen, có thể tại đây màu đen trong thể giới, nhưng là có một. . .

Cái tang thương thanh âm, ở thời điểm này, chậm rãi quanh quẩn.

“Đắc ý ta người thừa kế, mặc niệm Kỳ Nam, ta có thể hình chiếu hàng lâm Ba lần, vì ngươi miễn sinh tử.”

Giờ này khắc này, tại khoảng cách Thánh Tuyết thành cực kỳ xa xôi Mặc Thổ cả vùng đất, đông Lạc thành vị trí, đang có hơn năm nghìn người tu sĩ, một bên chạy trốn, một bên rống to.

“Thư Ngũ Gia, đắc ý Vinh Sinh, Ngũ Gia vừa ra, ai dám tranh phong!”

Hơn năm nghìn tu sĩ, vờn quanh thành trì chạy trốn, khí thế kinh người, đại địa tại đang chấn động, theo của bọn hần chạy trốn, sương mù cuộn cuộn, càng là tại đây sương mù ở chỗ sâu trong, giống như tồn tại nhất đạo cường quang.

Cái này cường quang như kiếm, ngưng mà không phát, nhưng lại tràn ra làm cho người khí tức kinh khủng, tại đây cường quang bên ngoài, vết chính nhất mặt khấn trương, chú ý cẩn thận vũ cánh, bay tại đây cường quang bốn phía.

“Tru Tiên Trận a, Ngũ Gia tự chính mình phát minh sáng tạo Tru Tiên Trận a, chết tiệt, trận pháp này cho tới bây giờ không có đem Ngũ Gia làm chết qua chín lần, chưa từng có!” Vệt nghiêng răng nghiêng lợi, giờ phút này giống như thật vất vả hạ quyết tâm, hét lên một tiếng đang muốn phóng tới đạo kia cường quang, nhưng vào lúc này, Mạnh Hạo trước khi hôn mê thần niệm xuyên thấu mà đến.

Vệt thân thể kết kết đình chỉ, ngậy ngốc một chút về sau, lập tức rống to.

“Làm ta sợ muốn chết, thiếu chút nữa liền làm rối loạn Ngũ Gia ý chí, ừ, Mạnh Hạo gặp nạn? Có muốn cứu hần hay không đâu? Mà thôi mà thôi, nhìn tại hần về sau sẽ cho ta tìm nhiều như vậy mang cộng lòng phân thương, đi cứu hần một lần được rồi.” Vệt đôi cánh run, trực tiếp bay ra.

“Chúng tiểu nhân, các người Kim Quang Lão Tổ gặp nạn rồi, chúng ta đi cứu hần, đến đến đến, chúng ta cùng một chỗ chạy trốn, dựa theo Ngũ Gia dạy các người đây, dùng Tru Tiên Trận bộ pháp, trái ba vòng, phải ba vòng, bờ móng muốn uốn éo đứng lên. . . Như vậy tốc độ nhanh, chúng ta cùng một chỗ hô. . .”

Nổ vang nháy mắt quanh quẩn, đại địa chấn động, Kim Quang Giáo bốn phía cư trú ở chỗ này, đã bị che chở tán tu, giờ phút này tại trợn mắt há hốc mồm nhìn xem bầu trời, hơn năm nghìn tu sĩ xếp thành hàng dài, chạy trốn trong nhấc lên ngập trời sương mù, cuộn cuộn lúc giữa như mây đen giống nhau, hướng về xa xa gào thét mà đi.

Canh [3]! ! Cầu huynh đệ tỷ muội cuối cùng hai ngày vé tháng! !

379. Chương 379: Điều Kiện!

Mạnh Hạo chưa tỉnh lại, thấy là một cái bóng lưng.

Đó là một cái xinh đẹp thân ảnh, dáng vẻ thướt tha mềm mại đường cong buộc vòng quanh tốt đẹp chính là vai, như ý hạ mà thể đầy, là vòng eo chỗ lõm cùng với bỗng nhiên phô trương hất lên rất tròn.

Mặc một bộ màu da tiểu áo, khiến cho Mạnh Hạo lệ mắt nhìn qua lúc, hầu như đem cái này quần áo xem nhẹ.

Mái tóc áo choàng, xinh đẹp trong mang theo một cổ thanh xuân khí tức, lại để cho Mạnh Hạo cảm thấy tối tăm mờ mịt bầu trời, tại thời khắc này giống như cũng biến thành mỹ hảo rồi.

Tốt đẹp thân ảnh, Mạnh Hạo cũng không phải là không thích nhìn, chẳng qua là thân là tu sĩ, tại mở mắt ra trước tiên, hần chú ý không phải cái này xinh đẹp bóng lưng, mà là Linh thức tản ra bốn phía, trên người hần hết thấy vật phẩm tại cùng trước khi hôn mê giống nhau, không có người đi động.

Bốn phía một mảnh phế tích, có thể nhận ra nơi đây hay vẫn là Thánh Tuyết thành, chẳng qua là nhìn không tới rồi thành trì, thấy đều là một ít tàn phá toái diệt, bất quá nơi đây rất kỳ dị, trên mặt đất có một chút màu bạc hào quang lóng lánh, hợp thành một cái trận pháp, chỉ có điều giờ phút này trận pháp này giống như vẫn còn mở ra bên trong, không có hoàn toàn mở ra.

Bốn phía rất yên tĩnh, chỉ có vờn quanh tại bốn phía đồng lửa thiêu đốt, phát ra BA~ BA~ thanh âm.

Hàn Tuyết Gia Tộc tứ đại trưởng lão, chỉ có hai người khoanh chân ngồi ở cách đó không xa, tại bốn phía, chỉ có hơn một trăm người tu sĩ, nguyên một đám mang theo mỗi một người xuống.

Trong những người này, phần lớn là Hàn Tuyết Gia Tộc tộc nhân, về phần Mặc Thổ tu sĩ, chỉ có không nhiều lắm mười mấy người, Mạnh Hạo nhớ rõ trước khi hôn mê nhìn về phía đại địa cái nhìn kia, thấy là hơn ba trăm người mới đúng.

Mặt khác hai cái Hàn Tuyết Gia Tộc Trưởng lão, đang tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn xem trận pháp, lẫn nhau thấp giọng đang nói gì đó, trong thần sắc có chút lo nghĩ, thỉnh thoảng nhìn hướng lên bầu trời.

Tại Mạnh Hạo thức tỉnh trước tiên. Lập tức nơi đây bốn vị Nguyên Anh Trưởng lão. Mãnh liệt ngẩng đầu. Ngay ngắn hướng nhìn về phía Mạnh Hạo nơi đây, cử động của bọn hắn, lập tức đưa tới bốn phía tu sĩ khác chú ý, Theo mỗi người mở mắt ra, khi tất cả mọi ánh mắt tại rơi vào Mạnh Hạo tại đây lúc, cái kia xinh đẹp bóng lưng chủ nhân, Hàn Tuyết San, cũng từ lúc ngồi trong thức tỉnh. Quay người lúc, thấy được Mạnh Hạo hai mắt.

Hàn Tuyết San trong hai tròng mắt, lộ ra một vòng kinh hỉ, càng có khác thường, đó là thiếu nữ hoài xuân ánh mắt, đó là một loại đối với cường giả sùng bái.

Mạnh Hạo thở sâu, chậm rãi ngồi dậy lúc, Hàn Tuyết San bước nhanh tới, đỡ lấy Mạnh Hạo cánh tay, cho dù là Mạnh Hạo cảm giác mình giờ phút này chỉ là có chút thoát lực. Có thể tu là còn tại, nhưng chứng kiến Hàn Tuyết San động tác. Hắn có chút không đành lòng cự tuyệt.

Hắn có thể nhìn ra Hàn Tuyết San trong thần sắc tiêu tụy, cái này tiêu tụy đã bao hàm thành trì toái diệt, gia tộc xuống dốc, còn có đối với tương lai mê mang, đối với nhân sinh bất lực, lại có là đối với chính mình nơi đây lo lắng.

Bằng không mà nói, không có khả năng tại Mạnh Hạo thức tỉnh một cái chớp mắt, duy chỉ có cái này lo lắng biến mất, mà mặt khác vẫn còn.

“Đa tạ Mạnh đại sư ra tay, này ừ ta Hàn Tuyết Gia Tộc, đại đại không quên!” Đại trưởng lão đứng người lên, đi đến Mạnh Hạo trước mặt, nhìn thật sâu Mạnh Hạo liếc về sau, ôm quyền cúi đầu.

Ở bên cạnh hắn, Nhị trưởng lão, bà lão còn có Tứ trưởng lão, riêng phần mình đều có thương thế, nhưng lại tại ôm quyền, hướng về Mạnh Hạo thật sâu cúi đầu.

Không chỉ có là bọn hắn, nơi đây tất cả tu sĩ, tại đây một cái chớp mắt, tại toàn bộ đứng dậy, hướng Mạnh Hạo cúi đầu.

Mạnh Hạo tại trước khi hôn mê từng màn, đã thật sâu khắc ở rồi đáy lòng của bọn hắn, không có Mạnh Hạo, bọn hắn sớm đã chết vong, không có Mạnh Hạo, nơi đây sớm đã trở thành Huyết Hải.

Mạnh Hạo một người, cứu Hàn Tuyết Gia Tộc, cứu bọn hắn tất cả tu sĩ.

Cái này cúi đầu, bọn hắn bái thiết tình chân ý!

Mạnh Hạo khẽ gật đầu, hắn không nói gì thêm, những người này này bái, hắn có lẽ đi được, quá nhiều ngôn từ liền lộ ra sĩ diện cãi lảo, giờ phút này ánh mắt đảo qua mọi người lúc, Mạnh Hạo chậm rãi mở miệng.

“Ta hôn mê mấy ngày?”

“Người hôn mê bảy ngày.” Trả lời Mạnh Hạo đấy, không phải nơi đây những tu sĩ này, mà là từ phía sau hắn truyền đến một cái tang thương thanh âm, tại thanh âm này truyền đến nháy mắt, bốn phía tu sĩ thần sắc càng thêm cung kính.

Mạnh Hạo tâm thần chấn động, quay người lúc, thấy được từ phía sau phế tích ở bên trong, mang theo hơn mười Hàn Tuyết tộc tộc nhân, đi tới một cái lão giả, lão giả này toàn thân gầy còm, như từ trong phần mộ leo ra, quần áo đơn giản, tu vi không cao, có thể hết lần này tới lần khác hắn tiêu sái, như nhắc lên một cuộc phong bạo, vòng qua vòng lại bốn phía.

“Tiền bối...” Mạnh Hạo liếc liền nhận ra, người này chính là Hàn Tuyết Gia Tộc lục đại lão tổ, Trảm Linh tu sĩ Hàn Tuyết bạo, trong lòng của hắn cả kinh, đối phương xuất hiện lại để cho Mạnh Hạo có chút kinh ngạc, dựa theo đạo lý, hắn hẳn là vẫn lạc mới đúng.

”Ta tấn công, không cưỡng cầu nữa đột phá, không hề bảo trì Trảm Linh, người hấp thu truyền thừa lúc, ta hút đi rồi Kinh Thứ bên trong sinh cơ, đối lấy mười năm thọ nguyên.

Mười năm về sau, ta sẽ vẫn lạc.” Lão giả nhàn nhật mở miệng, giống như thấy được Mạnh Hạo nghi hoặc, đi tới Mạnh Hạo bên người, Hàn Tuyết Gia Tộc tộc nhân, kể cả tứ đại trưởng lão, tại thần sắc che giấu bi thương, rất là cung kính.

“Người rất tốt.” Hàn Tuyết bạo ngồi ở Mạnh Hạo trước người, tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn qua Mạnh Hạo, già nua trên mặt, giờ phút này lộ ra hòa ái mỉm cười.

“Có thể đem tộc của ta truyền thừa, lục đại toàn bộ hấp thu chi nhân, phóng nhân Nam Thiên, có lẽ tại Kết Đan cảnh giới trong, người là duy nhất một cái.”

Mạnh Hạo trong nội tâm cảm kích, hắn giờ phút này cũng đã minh bạch, đối phương xác thực là không có đoạt xá chi ý, lúc trước tạo hóa, đích đích xác xác, là một cuộc đại cơ duyên.

Đang muốn lúc nói chuyện, Hàn Tuyết bạo lắc đầu, ngăn chặn rồi Mạnh Hạo đích thoại ngữ, rất nghiêm túc nhìn qua Mạnh Hạo, chậm rãi mở miệng.

“Gia nhập ta Hàn Tuyết Gia Tộc, lão phu làm chủ, đem tuyết san hứa cho người với tư cách đạo lữ.”

Mạnh Hạo sững sờ, kia bên cạnh Hàn Tuyết San xinh đẹp khuôn mặt lập tức đỏ lên, cúi đầu, tràn đầy ngưỡng ngừng.

“Nàng chẳng qua là người một cái trong đó đạo lữ, người yên tâm, lão phu sẽ không làm nhiều tình cảm của người sinh hoạt, trở thành ta Hàn Tuyết Gia Tộc chi nhân, người chính là thể hệ này lão tổ!” Hàn Tuyết bạo trầm giọng mở miệng, ánh mắt lộ ra nghiêm túc.

“Sẽ không để cho người không công gia nhập, lão phu sẽ tiễn đưa người ba Đại Tạo Hóa!”

“Lão phu mặc dù tấn công, không còn là Trảm Linh, có thể một thân cảm ngộ vẫn còn, có ta giúp người, trong vòng năm trăm năm, ta có tám phần nắm chắc, có thể cho người bước vào Trảm Linh! Đây là lão phu đưa cho người cái thứ nhất tạo hóa!”

“Ta Hàn Tuyết Nhất Mạch, có Đại Ti Long bí pháp, vượt qua trước người thu hoạch có được pháp, cũng truyền thụ cho người, này sau thiên hạ Vạn Thú, đều bị tại trước mặt người ở ẩn, đây là thứ hai tạo hóa!”

”Ba, Hàn Tuyết Gia Tộc hôm nay cô đơn, nhưng đạo vận vẫn còn, hôm nay này mà không thể lưu, ta sẽ chờ đi Nam Vực, lão phu cùng Nam Vực Tử Vận tông Đan Quỷ đại sư trước kia tình bạn cố tri, đem gia tộc di chuyển, nhập vào Tử Vận tông một phong.”

Người theo lão phu từ Mặc Thổ đi Nam Vực, dùng lão phu tình cảm, định có thể đổi lấy Đan Quỷ đại sư toàn lực tài bồi, ta lúc trước nghe nói người đan đạo nói không sai, lão phu mở miệng, Đan Quỷ đạo hữu hay vẫn là sẽ cho chút ít thể diện, thu người làm đệ tử.”

Hàn Tuyết bạo thanh âm quanh quẩn, rơi vào Mạnh Hạo trong tai, Mạnh Hạo trầm mặc, nội tâm thì tại cười khổ, đối phương cho ra điều kiện, ngoại trừ Trảm Linh cảm ngộ bên ngoài, mặt khác mà nói không có lực hấp dẫn, Ti Long bí pháp coi như là cường thịnh trở lại, cũng không bằng Mạnh Hạo hôm nay nắm giữ ba đại bí thuật, mà cuối cùng Đan Quỷ Đại sư đệ tử, đối với Mạnh Hạo mà nói, đây không phải lực hấp dẫn vấn đề, mà là mặc dù hôm nay, Mạnh Hạo đã đi ra Tử Vận tông, có thể hắn như trước đem Đan Quỷ đại sư, nhìn thành là sư tôn của mình.

Năm đó ba khẩu trừ bá sư ừ, cái kia cúi đầu, chính là cả đời ——

Canh [4] đưa lên, huynh đệ tỷ muội, vé tháng mời cho phong thiên! (chưa xong còn tiếp...) cáp mười tám (ha18. cc) cung cấp mới nhất toàn văn chữ chương tiết đọc online cùng TXT sách điện tử miễn đăng kí download

Đứng đầu tiểu thuyết đổi mới nhanh nhất, hoan nghênh cất chứa.

380. Chương 380: Vô Mục Tầm

“ Người không đồng ý? ” Hàn Tuyết Bạo nhìn Mạnh Hạo, thần sắc mong đợi dần dần biến thành tiếc nuối, lấy hần lịch duyệt, Mạnh Hạo mặc dù nhìn như thần sắc như thường, nhưng trong mắt một chút chần chờ không cách nào tránh khỏi hai mắt của hần.

Đáy lòng thở dài, Hàn Tuyết lắc đầu cười dữ dội.

“ Tiền bối” Mạnh Hạo đáy lòng có chút áy náy, hần có thể nhìn ra đối phương chân thành, tuy nói là vì gia tộc kia, nhưng cũng có thể chỉ ỉnh một cái đại lộ.

Chẳng qua là Nam Vực, Mạnh Hạo trong lòng biết trong thời gian ngắn không thể trở về.

Hàn Tuyết San sắc mặt tái nhợt, ngẩng đầu miễn cưỡng cười cười, tâm tình xuống thấp, đứng dậy hướng Mạnh Hạo khom người một xá, cúi đầu đi xa, tựa như không muốn tiếp tục ở lại chỗ này, nằng sợ mình sẽ khổ sở mà rơi lệ.

“ Thôi, là lão phu có chút làm người khác khó chịu, người có con đường của người, không cần lão phu nơi này an bài, cũng tốt ” Hàn Tuyết Bạo không có để cho Mạnh Hạo tiếp tục mở miệng, cắt ngang đề tài mà đứng lên, liếc nhìn trên mặt đất trận pháp .

“ Ta Hàn Tuyết gia tộc, tổng cộng có Nguyên Anh trưởng lão bảy người, người thấy là bốn người, còn ba người tại một năm trước rời đi Nam Vực, ở Nam Vực bố trí trận pháp, chẳng qua là trận pháp này cần xuyên thấu Mặc Thổ cung phong tỏa, muốn truyền tống đi Nam Vực có chút khó khăn.

Cho nên, mãi đến hôm nay, mới coi như bố trí xong, dưới mắt còn có chừng năm ngày, trận pháp này liền có thể mở ra, một khi mở ra, chúng ta sẽ rời đi nơi đây ” Hàn Tuyết Bạo tay phải nâng lên vỗ một cái túi đựng đồ, lập tức bốn phía nhất thời xuất hiện hàn khí, thậm chí mơ hồ có bông tuyết rơi xuống, khiến Mạnh Hạo cặp mắt một ngưng, nhìn về phía tay Hàn Tuyết Bạo.

Trong tay hần, có một con tầm màu xanh nhạt, này tầm chỉ lớn cỡ ngón út, toàn thân băng tinh, hiện lên màu xanh nhạt ánh sáng, nơi đây hàn khí, chính là từ trên người nó tán ra.

Nhìn đến chỗ này tầm một cái chớp mắt, Mạnh Hạo hô hấp có chút dồn dập.

“ Trước đáp ứng người Hàn Tuyết Tầm, lấy tu vi của bọn chúng. Dích xác cần nửa năm mới có thể luyện ra, chẳng qua hôm nay thời gian không còn kịp nữa, cho nên lão phu làm chủ đưa người con Hàn Tuyết Tầm này!

Đây là con Hàn Tuyết Tầm biến dị, sinh mệnh lực so với tầm tầm thường vượt xa. Ta Hàn Tuyết tộc bao nhiêu năm rồi, tổng cộng xuất ra sáu con tầm biến dị, nó là con thứ bảy.

Bởi vì biến dị, cho nên cả đời hai lần nhận chủ, người lấy huyết tự chi, liền có thể thu vật này ” Hàn Tuyết Bạo nhìn Mạnh Hạo, vung tay phải lên, lam quang chạy thẳng tới Mạnh Hạo, trôi lơ lửng trước người Mạnh Hạo, Mạnh Hạo nhìn trước mặt màu xanh da trời Hàn Tuyết Tầm. Hít sâu một cái, cắn đầu ngón tay phải, trích xuất huyết tươi rơi vào cái này Hàn Tuyết Tầm trên người.

Huyết dịch một cái chớp mắt biến mất, lập tức Mạnh Hạo cảm ứng, tựa như cùng cái này Hàn Tuyết Tầm, nhiều thêm một mối liên kết, này tầm thân thể thoáng một cái, rơi vào lòng bàn tay, trận trận lạnh như băng cảm giác hiện lên, cầm này tầm, như cầm hàn băng.

Mạnh Hạo hít sâu một cái, ôm quyền xá Hàn Tuyết Bạo một cái thật sâu. Hần mục tiêu đi tới Thánh Tuyết thành, giờ phút này rốt cục hoàn thành, Mạnh Hạo trong lòng kích động, giờ phút này trước mặt hần, chỉ còn lại có đem cái này Hàn Tuyết Tầm lột xác thành Vô Mục Tầm.

Một khi trở thành Vô Mục Tầm, là tầm không chết. Ti không ngừng, mà ti không ngừng, là tầm không chết, thiên hạ kỳ trùng, thiên hạ kỳ bảo. Có thể trở thành Mạnh Hạo thủ đoạn đối kháng thiên kiếp mạnh nhất.

“ Tiền bối, văn bối muốn bế quan ” Mạnh Hạo đề xuống nội tâm kích động, lần nữa một xá, xoay người rời đi, không có đi quá xa, mà tại cái này phế tích bên trong, tìm một chỗ nửa than tháp khu vực, chui vào.

Hàn Tuyết Bạo nhìn Mạnh Hạo bóng lưng, đáy lòng thở dài, hẳn thật coi trọng đối phương, đáng tiếc người có chí riêng, nghĩ tới đây, ánh mắt của hắn rơi vào Hàn Tuyết San trên người, lần nữa thở dài.

Than thấp phòng bỏ bên trong, Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở sau, hít sâu một cái, tay phải bấm quyết chỉ qua, lập tức bốn phía yêu khí vô thanh vô tức lại tới, vòng quanh bốn phía, coi như là Hàn Tuyết gia tộc cùng hắn nơi này tồn tại giao tình, nhưng cần thiết đề phòng vẫn là phải có.

Nhất là mới vừa rồi cự tuyệt đối phương yêu cầu, lấy yêu khí che giấu, Mạnh Hạo lấy ra đan dược nuốt vào, nhắm mắt ngồi tĩnh tọa, ước chừng đã qua mấy cái canh giờ sau, khi hắn cặp mắt mở ra, hẳn trong mắt thoáng qua tinh mang, thân thể suy yếu đã khôi phục, thậm chí linh thức khổng lồ, ngay cả trong cơ thể tu vi, cũng tăng trưởng không ít.

Mạnh Hạo có nắm chắc, vượt qua thiên kiếp, tu vi của hắn chẳng những có thể trực tiếp đột phá bước vào Kim Đan trung kỳ, càng là có thể trực tiếp đánh tới trung kỳ tột cùng.

Hết thấy chuẩn bị về sau, Mạnh Hạo cúi đầu, lấy ra Hàn Tuyết Tầm, lại lấy ra Tang Đình Diệp, đặt ở Hàn Tuyết tầm trước mặt, cái này lá cây mới vừa xuất hiện, Hàn Tuyết Tầm thân thể chợt rung lên, tựa hồ cái này Tang Đình Diệp đối với nó mà nói, là một loại không cách nào nhìn được cảm dỗ, trong chớp mắt, một khắp có tia chớp quán quanh lá cây, liền bị Hàn Tuyết Tầm nuốt sạch sẽ.

Mạnh Hạo ánh mắt sáng lên, lấy ra gương đồng, bắt đầu sao chép Tang Đình Diệp, cũng may hắn bên trong túi trữ vật linh thạch hôm nay cũng không có thiếu, giờ phút này sao chép tuy nói đau lòng, có thể tưởng tượng đến Vô Mục Tầm, Mạnh Hạo không còn chần chờ.

Một lá, mười lá, trăm lá Mạnh Hạo mở to mắt, hắn cảm thấy có chút bất khả tư nghị, nho nhỏ một con Hàn Tuyết Tầm, có thể cần nuốt nhiều như vậy Tang Đình Diệp, tựa hồ vĩnh viễn không có dừng lại thời điểm, phỏng đoán nếu có một mảnh thiên địa Tang Đình Diệp, nó cũng đều có thể nuốt vào.

Điều này làm cho Mạnh Hạo nội tâm có chút mong đợi, này tầm, là hắn ở Nam Vực từ vị kia Mặc Thổ tu sĩ trong miệng hỏi ra, phân tích cho rằng là thật, nhưng hôm nay không khỏi có chút chần chờ.

Trầm ngâm, Mạnh Hạo cặp mắt chợt lóe, định buông ra hết thấy, lấy mình bên trong túi trữ vật tất cả linh thạch, đi phỏng chế Tang Đình Diệp, không ngừng dứt cho Hàn Tuyết Tầm.

Thời gian từ từ trôi qua, đảo mắt quămột ngày, tới xế trưa ngày thứ hai, Mạnh Hạo ánh mắt cũng đỏ, hẳn không vội, tự mình dứt cho Hàn Tuyết Tầm bao nhiêu phiến Tang Đình Diệp, Mạnh Hạo xem ra, những thứ này Tang Đình Diệp chung vào một chỗ, đủ để tạo thành một mảng lớn rừng núi.

Nhưng cái này Hàn Tuyết Tầm, tựa như còn không có cảm giác ăn no, bất quá thân thể của nó có chút biến đổi, giờ phút này tuy nói còn màu xanh da trời, nhưng lại nhiều thêm mấy điểm màu trắng!

Này điểm trắng như mắt, để cho người khác nhìn sẽ có cảm giác thu lấy tâm thần, trải qua Mạnh Hạo một ngày mớm cho ăn, trên Hàn Tuyết Tầm thân thể, giờ phút này có năm điểm trắng.

Mạnh Hạo liếc nhìn túi đựng đồ, lòng thấy cực kỳ đau, hẳn linh thạch là từ trở thành Kim Quang lão tổ trước sau đạt được, tuy nói không ít, nhưng giờ phút này đã dùng hơn phân nửa, Mạnh Hạo cắn răng một cái, lần nữa lại mớm cho nó.

Một lá, một lá, một lá

Sáng sớm ngày thứ ba, Mạnh Hạo trong mắt tràn ngập tia máu, trong tay hắn Hàn Tuyết Tầm đã xuất hiện tám điểm trắng, điểm thứ chín như ẩn như hiện, nhưng Mạnh Hạo bên trong túi trữ vật linh thạch, cơ hồ tiêu hao vô ích.

Còn dư lại không nhiều lắm, Mạnh Hạo mặt bi ai, hai ngày trước, hắn có đại lượng linh thạch, cảm thấy đi bất kỳ địa phương nào cũng không hoảng hốt, coi trọng cái gì cũng có thể mua.

Nhưng hôm nay, hắn túi trữ vật, để cho hắn cảm thấy tựa như đi nơi nào cũng không thể mua bất kỳ vật phẩm nào ý tưởng.

“ Nếu không có phương pháp luyện ra Vô Mục Tầm” Mạnh Hạo nắm đấm, không hề suy tính chuyện này nữa, hắn như đánh cuộc một loại, nếu đã đến loại trình độ này, liền định một đánh cuộc tới cùng.

Cho đến đêm khuya ngày thứ ba, Mạnh Hạo bên trong túi trữ vật, hoàn toàn trống rỗng, bên trái một lá Tang Đình Diệp bị Hàn Tuyết tằm nuốt về sau, Mạnh Hạo nhìn tằm này trên người xuất hiện điểm trắng thứ chín, cả người ngây dại.

“ Đáng chết, ta không có linh thạch, nhưng cái tằm này thế nào còn không biến hóa? Không phải nói sẽ lột xác sao? ” Mạnh Hạo ngơ ngác nhìn Hàn Tuyết Tằm, nhìn nó tại tay mình bên trong không nhúc nhích, tâm thần bên trong truyền tới nó muốn tiếp tục ăn cái gì tâm tình, Mạnh Hạo cảm giác mình muốn vong mạng.

“ Ta mấy triệu linh thạch” Mạnh Hạo cúi đầu nhìn về phía túi trữ vật, giờ phút này bên trong chỉ còn lại có cực phẩm linh thạch, nhưng đây là hãn cuối cùng tiền vốn, có thể ở thời khắc mấu chốt hấp thu bảo vệ tính mạng chi vật.

Mạnh Hạo cử kết mau thời gian một nén nhang, lòng bàn tay bên trong Hàn Tuyết Tằm tựa như cảm thấy không có thức ăn, dần dần không hề truyền lại muốn ăn đồ tâm tình nữa, mà là bắt đầu phun tơ.

Mạnh Hạo nhìn Hàn Tuyết Tằm này không ngừng phun tơ, ti như tuyết hoa, nhưng lại không phải là trong truyền thuyết Vô Mục Tằm chi ti, rất nhanh, cái này Hàn Tuyết Tằm khắc ra ti, liền đem toàn thân mình bao vây, cho đến hóa thành một cái kén lớn chùng quả dấm.

Mạnh Hạo nhú mày, cảm thấy có cái gì không đúng, linh thức tản ra cẩn thận tra xét sau, bỗng tim hãn chợt phanh phạch gia tốc nhảy lên, ngưng thần rung lên, cẩn thận nhìn một chút, hãn hô hấp dồn dập.

“ Ta cảm nhận được một cỗ hơi thở khác, không phải là Hàn Tuyết Tằm, muốn cường đại hơn, cường đại hơn nữa giữa hai người căn bản là không cách nào tương đối ” Mạnh Hạo hai mắt lộ tinh mang, hai mắt nhắm nghiền, yên lặng cảm thụ một lát sau, lần nữa mở ra, Mạnh Hạo trên mặt lộ ra mỉm cười “Chỉ cần hai ngày, liền có thể phá kén ” Mạnh Hạo đem vật cầm trong tay rất trân quý thu hồi, lúc này mới giải tán bốn phía yêu khí, giờ phút này bên ngoài là đêm khuya, ánh trăng chiếu rọi cả vùng đất, Mạnh Hạo hít sâu một cái, đi ra khỏi chỗ này tạm thời bề quan chi địa.

Khi hãn đi ra, có Hàn Tuyết tộc nhân gác đêm, lập tức thấy được Mạnh Hạo, nhất thời thần sắc cung kính một xá.

Mấy ngày nay đối với Hàn Tuyết tộc mà nói, rất là chật vật, bọn họ không biết Mặc Thổ cung hay không còn sẽ có tu sĩ lại tới, một khi lần nữa xâm nhập, lấy bọn họ hôm nay thế lực, rất khó chống cự, cho nên chỉ có thể ở nóng nảy cẩn thận một chút, chờ đợi trận pháp mở ra.

Dưới ánh trăng, trên bầu trời bông tuyết bay, tuyết đã rơi xuống hai ngày, trên mặt đất đã sớm bao trùm một tầng thật dày, phản chiếu ánh trăng, khiến cho bốn phía cho dù là đêm tối, cũng đều trở thành màu bạc.

Mạnh Hạo hô hấp lạnh như băng hàn khí, ánh mắt bốn phía quét qua, bỗng nhiên dừng lại, hãn thấy được ở phía xa, quen thuộc bóng lưng.

Đó là Hàn Tuyết San, nàng ngồi ở một chỗ than tháp phế tích, đang nhìn xa xôi bầu trời, không biết đang suy nghĩ gì.

Nhìn Hàn Tuyết San, Mạnh Hạo đáy lòng thở dài, hãn mấy ngày nay bởi vì Hàn Tuyết Tằm chuyện tình, bỏ quên thiếu nữ này mấy ngày trước nghe được mình cự tuyệt.

Trong trầm mặc, Mạnh Hạo nghĩ tới mình trước khi hôn mê bị thân thể mềm mại ôm lấy, tại thức tỉnh về sau, lo âu đối phương trong mắt bị vui sướng thay thế, vì vậy đón tuyết, hướng tới Hàn Tuyết San, đến gần, Hàn Tuyết San lập tức quay đầu, dưới ánh trăng, trong phong tuyết, nàng mặt tươi cười phá lệ xinh đẹp, khỏe mắt còn mang theo một giọt nước mắt, nhìn đến Mạnh Hạo, nàng cắn môi, nghiêng đầu không nói lời nào.

Mạnh Hạo đứng ở Hàn Tuyết San bên người, vội ho một tiếng.

“ E hèm, nghe nói người rất sùng bái Đan Đình đại sư? Có muốn ta giúp người một tay giới thiệu qua? ” Mạnh Hạo ho khan, lên tiếng.

381. Chương 381: Mỗi Khi Tuyết Rơi, Nhớ Tới Ta!

“Khục khục, ta nghe nói Đan Đỉnh đại sư một mực không có đạo lữ, nói không chừng ngươi còn có cơ hội a.” Mạnh Hạo mắt nhìn Hàn Tuyết San, trêu ghẹo nói.

Hàn Tuyết San vừa nghiêng đầu, cố ý không nhìn tới Mạnh Hạo, có thể khoe miệng nhưng là lộ ra một vòng thiếu nữ mỉm cười, nhưng rất nhanh lại nhịn xuống.

“Ta cùng Đan Đỉnh đại sư thế nhưng là rất quen thuộc đấy, giúp đỡ ngươi nói chuyện, nhất định vô cùng có tác dụng.” Mạnh Hạo ngồi xổm Hàn Tuyết San bên người, cười mở miệng, hàn phong thổi tới trên mặt của hắn, đem tóc của hắn phiêu tán, lộ ra góc cạnh rõ ràng gương mặt, tại đây dưới ánh trăng, hơi hắc màu da cũng cũng nhìn không ra rồi, lộ ra tuần lã cùng với kỳ dị khí chất.

Hàn Tuyết San không thể tiếp tục nghiêm mặt, nở nụ cười, nghiêng đầu nhìn về phía Mạnh Hạo lúc, đôi mắt đẹp lộ ra một vòng bay lên chi ý, đem nàng đáy lòng mấy ngày này thất lạc che giấu.

“Ngươi cũng không phải Đan Đỉnh đại sư!” Hàn Tuyết San nở nụ cười về sau, lại cố ý nghiêm mặt, giống như chịu đựng rất vất vả.

“Huống hồ ngươi liền Nam Vực cũng không có đi qua, làm sao sẽ cùng Đan Đỉnh đại sư quen thuộc.” Hàn Tuyết San không chút khách khí vạch trần nàng cho rằng chân tướng.

Mạnh Hạo gãi gãi đầu, cười cười sau ngồi ở Hàn Tuyết San bên người, hai người ngồi ở tàn phá phiến đá bên trên bốn phía là bao la mờ mịt phế tích, bầu trời bay tuyết, hàn phong nức nở ghen ngào thổi qua đại địa, đem hai đầu người phát thổi bay.

“Ngươi không hiểu, tuy rằng ta chưa từng gặp qua Đan Đỉnh đại sư, có thể giống như ta vậy đan đạo đại sư, giữa chúng ta trên thực tế đã bạn tri kỷ đã lâu.” Mạnh Hạo vội ho một tiếng, lộ làm ra một bộ học được từ Chu Đức Khôn cao thâm mặt trầm.

“Đội ngươi đã đến Tử Vận tông, thấy được Đan Đỉnh đại sư, nhất định phải hỏi một chút hắn, hay không còn nhớ rõ năm đó trong gió tuyết, cái kia bị hắn nhớ kỹ thân ảnh.” Mạnh Hạo ngẩng đầu, một bộ rất thản nhiên bộ dạng, nếu như không có trong nháy mắt động tác cùng với mắt liếc nhìn về phía Hàn Tuyết San ánh mắt, như vậy có lẽ sẽ càng rất thật một ít.

Hàn Tuyết San che miệng cười cười, hai mắt tươi đẹp, nhìn qua Mạnh Hạo, chứng kiến Mạnh Hạo biểu lộ về sau, thật sự là nhịn không được cười ra tiếng. Như chuông bạc thanh âm quanh quẩn, giống như tiêu tán một ít đáy lòng phiền muộn.

“Hảo hảo hảo, chờ đã đến Tử Vận tông, thấy được Đan Đỉnh đại sư. Nhất định sẽ hỏi như vậy hắn đấy.” Hàn Tuyết San cười mở miệng.

“Ta là không phải còn muốn tăng thêm một câu, năm đó trong gió tuyết chính là cái kia thân ảnh, từng nói câu nào, mỗi khi tuyết rơi lúc, muốn nhớ tới ta?” Hàn Tuyết San chớp chớp xinh đẹp con mắt, mang theo đùa giỡn hiệt chi ý, lại nói một câu.

“Những lời này có chút ám muội. . . Bất quá không sao, ta cùng Đan Đỉnh đại sư giữa, quan hệ không có người thường có thể tưởng tượng.” Mạnh Hạo ho khan một tiếng, cười nói.

“Đây là chúng ta Thánh Tuyết nội thành. Hình dung hai cái nhân tình cảm giác rất tốt, tại phân biệt lúc, muốn nói lời.” Hàn Tuyết San lần nữa nở nụ cười, sau nửa ngày về sau, nàng vỗ vỗ ngực. Hắt cảm lên.

“Được rồi, ta tha thứ ngươi rồi.”

Mạnh Hạo cười cười, tại Hàn Tuyết San bên người nhặt lên trên mặt đất tuyết, nhìn xem tuyết trong tay hòa tan, giống như trí nhớ cũng Theo tuyết, về tới năm đó Tử Vận tông, trong đầu chậm rãi hiện lên nguyên một đám thân ảnh quen thuộc.

“Không biết các người bây giờ là hay không hết thấy mạnh khỏe. . .” Mạnh Hạo ngẩng đầu. Nhìn qua Nam Vực phương hướng.

“Kỳ thật ta chỉ là sùng bái Đan Đỉnh đại sư mà thôi, trước kia cùng người nói, cũng không phải thật sự á..., ta chỉ là muốn muốn một quả Đan Đỉnh đại sư tự tay luyện chế đan dược.” Hàn Tuyết San nhìn xem Mạnh Hạo nhặt lên tuyết động tác, thấp giọng nói ra, giống như tại giải thích cái gì.

“Có thể đạt được Đan Đỉnh đại sư một viên thuốc. Ta liền thỏa mãn, thật không có người nói những cái kia.” Hàn Tuyết San chứng kiến Mạnh Hạo dáng tươi cười, lập tức trừng nổi lên mắt, rất nghiêm túc nói ra.

Mạnh Hạo lắc đầu cười cười, mắt nhìn còn mang theo thiếu nữ ngây thơ Hàn Tuyết San. Suy nghĩ một chút, tay phải từ trong túi trữ vật lấy ra một viên thuốc, cái này là một quả Trúc Cơ thiên, là Mạnh Hạo đã từng luyện chế qua đây, coi như không tệ một viên thuốc, có đủ rồi tám phần hơn được hiệu.

“Ta tiến đưa người một viên thuốc.” Mạnh Hạo cầm lấy đan dược, suy nghĩ một chút, móng tay ở trên nhẹ nhàng một khắc, viết xuống một cái chữ tuyết về sau, đưa cho Hàn Tuyết San.

“Viên thuốc này, cần phải so với Đan Đỉnh đại sư luyện chế còn muốn có giá trị, phần này giá trị không phải thể hiện tại đan dược bản thân bên trên mà là thể hiện tại nó là ta luyện chế.” Mạnh Hạo mỉm cười mở miệng.

Hàn Tuyết San trầm mặc, tiếp nhận viên thuốc này, cầm trong lòng bàn tay, cúi đầu nhìn về sau, đang muốn nói cái gì đó lúc, Mạnh Hạo đã đứng lên.

“Tại Tử Vận tông, nếu như gặp vấn đề giải quyết không được, người có thể cầm lấy viên thuốc này, đi tìm Đan Quỷ đại sư, lão nhân gia người nhìn về sau, sẽ giúp người giải quyết hết thấy.” Mạnh Hạo mỉm cười mở miệng, thanh âm mang theo một vòng phiền muộn, có thể Hàn Tuyết San nhưng là mở to mắt, lời nói này rơi vào nàng trong tai, làm cho nàng theo bản năng đã cảm thấy, Mạnh Hạo lại đang cố làm ra vẻ huyền bí rồi.

“Nếu như lão nhân gia người hỏi ta. . .” Mạnh Hạo vừa nói đến đây, Hàn Tuyết San vội vàng ở bên nói một câu.

“Ta phải trả lời, mỗi khi tuyết rơi lúc, người liền sẽ nhớ đến ta.”

Mạnh Hạo sững sờ, nghĩ đến sư tôn nghe được câu này sau biểu lộ, lập tức nhin không được hặc hặc cười cười, dáng tươi cười mang theo vui vẻ, càng có một loại không nói ra được tư vị, tư vị này, ngoại trừ chính hắn, không người có thể hiểu.

Trong tiếng cười, Mạnh Hạo quay người đi xuống rồi phiến đá, đi về hướng xa xa.

Nhưng lại tại hắn đi ra bước thứ ba lập tức, bỗng nhiên Mạnh Hạo biến sắc, thậm chí bỗng nhiên rút lui một ôm Hàn Tuyết San, một cái rong huyết chợt hiện, thân ảnh nháy mắt biến mất.

Hầu như tại Mạnh Hạo biến mất một cái chớp mắt, phong tuyết trong đêm tối, nhất đạo ánh sáng âm u vô thanh vô tức lập tức tiến đến, trực tiếp đã rơi vào Mạnh Hạo cùng Hàn Tuyết San lúc trước vị trí, nổ vang thanh âm động trời quanh quần, đại địa chấn động, Mạnh Hạo cùng Hàn Tuyết San lúc trước chỗ sụp xuống phòng bỏ, giờ phút này trực tiếp đã trở thành tro bụi.

Cách đó không xa, Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra hàn mang, nhìn xem trong gió tuyết, giờ phút này từ đằng xa gào thét mà đến từng đạo thâm ý, ôm Hàn Tuyết San san rất nhanh lui về phía sau.

Giờ phút này Hàn Tuyết Gia Tộc chi nhân, cũng nhao nhao bừng tỉnh, tứ đại trưởng lão cùng với Hàn Tuyết Bạo, còn có hơn hai trăm tu sĩ, dùng tốc độ nhanh nhất đứng dậy.

“Đây là muốn đối với ta Hàn Tuyết Gia Tộc đuổi tận giết tuyệt sao!” Hàn Tuyết Bạo ánh mắt lộ ra tức giận, hắn tuy nói tu vi ngã xuống, không còn là Trảm Linh, mà dù sao từng là tuyết đỉnh cường giả, giờ phút này có thể thể hiện ra đây, cũng có Nguyên Anh hậu kỳ Đại viên mãn thực lực, lời nói lúc giữa hắn chân phải nâng lên, hung hăng một đập đại địa.

Mặt đất vù vù, từng đạo khe hở vờn quanh bát phương, động trời dựng lên, hóa thành một mảnh Kinh Thứ màn sáng, những thứ này Kinh Thứ ngút trời, bao phủ bát phương, lập tức đem ngoại giới công kích ngăn

cản, trong khoảng thời gian ngắn nổ vang thanh âm ngập trời không ngừng.

Theo Kinh Thứ, có thể chứng kiến ở bên ngoài trong gió tuyết, có gần nghìn người tu sĩ thân ảnh tồn tại, trong đó có tám thân ảnh nhất kinh người, đứng ở giữa không trung bọn hắn, bốn phía không có bất kỳ phong tuyết có thể tới gần, toàn bộ tại tới gần lúc như bị xé nứt.

Đây là tám người Nguyên Anh tu sĩ, trong đó có sáu người đến từ Tây Mạc. Chỉ có hai người thuộc về Mặc Thổ cung, trận này đối với Hàn Tuyết Gia Tộc giết chết, là Tây Mạc hoàn toàn khởi xướng.

Một vị Trảm Linh tu sĩ diệt vong có thể tạo được uy hiếp, tuyệt không phải chỉ có cái này chính là mấy ngày. Hiển nhiên, những người này sở dĩ dám đến, là bởi vì biết được Hàn Tuyết tộc chính thức hư thật.

Nổ vang thanh âm không ngừng truyền ra, đến từ bốn phía hơn một nghìn tu sĩ cùng với cái kia tám người Nguyên Anh lão giả thuật pháp thần thông, tại đây oanh kích trong không ngừng mà phá hủy bốn phía gai sắc.

Đại địa chấn động, Hàn Tuyết Gia Tộc tu sĩ nguyên một đám sắc mặt biến hóa, trầm mặc không nói.

“Khó trách nhanh như vậy liền đi tới, nguyên lai là có Tây Mạc Tinh Túc bộ lạc chi nhân thôi diễn!” Hàn Tuyết Bạo hàn quang hiện lên trong mắt, ánh mắt rơi vào phong tuyết ở chỗ sâu trong, người bên ngoài nhìn không tới khu vực bên trong.

Mạnh Hạo che chở Hàn Tuyết San đi tới. Tại Hàn Tuyết San về tới kia tộc nhân phía sau người, Mạnh Hạo đã nghe được Hàn Tuyết Bạo đích thoại ngữ, nhìn về phía gai bên ngoài phong tuyết, cũng chính là mấy cái thời gian hô hấp, hắn mắt phải lập tức liên tục nháy triển khai bảy xuống. Trước mắt thế giới bỗng nhiên biến đổi, tựa hồ đã trở thành Hắc Bạch, cùng lúc đó, một cái tại trong gió tuyết, lúc trước Mạnh Hạo không thấy được thân ảnh, giờ phút này cũng hiển lộ tại trong mắt của hắn.

Đó là một người mặc áo bào trắng chi nhân, thấy không rõ gương mặt. Chỉ có thể nhìn đến nâng lên hai tay tràn đầy khô héo cùng nếp nhăn, tại người này trước mặt, có một cái màu đen bát, trong chén có đục ngẫu nước, giống như tại thi pháp.

Hầu như tại Mạnh Hạo nhìn lại lập tức, cái này áo bào trắng người hình như có làm cho phát hiện. Mãnh liệt ngừng đầu, Mạnh Hạo tâm thần chấn động, hắn thấy được một ánh mắt, một cái hai cái đồng tử chi nhân.

Trong nội tâm một bình, Mạnh Hạo lập tức chặt đứt thuật pháp. Trước mắt thế giới khôi phục như thường.

“Người cũng thấy đấy?” Hàn Tuyết Bạo quay đầu, nhìn qua Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo ngưng trọng nhẹ gật đầu.

“Đó là Tây Mạc ba đại bộ lạc một trong Tinh Túc bộ lạc, am hiểu thôi diễn, cho rằng bầu trời ngôi sao, đều vì yêu.” Hàn Tuyết Bạo nhàn nhạt nói ra.

Hắn lời nói vừa nói xong, một tiếng nổ vang nổ mạnh truyền ra, Kinh Thứ bên ngoài, trong gió tuyết đi tới rồi ba tên Cự Nhân, từng cái thân cao đều tại năm mươi trượng tả hữu, đại địa chấn động, cái này ba tên Cự Nhân cầm trong tay cự bổng, mãnh liệt vọt tới.

Trên bầu trời thê lương gào rú vòng qua vòng lại, một mảnh dài hẹp Giao Long lập lòe mà ra, thẳng đến đại địa.

Xa hơn chỗ, từng chiếc chiến xa u sáng lóng lánh, không ngừng mà oanh kích, còn có cái kia tám người Nguyên Anh tu sĩ, bên người thuật pháp tràn ngập, Pháp bảo kích động hư vô.

“Không cần để ý sẽ ngoại giới, bọn người chuyên tâm mở ra trận pháp!” Hàn Tuyết Bạo thanh âm quanh quẩn lúc, phía sau hắn Hàn Tuyết Gia Tộc tứ đại trưởng lão cùng với tộc nhân, tại cúi đầu đồng ý, riêng phần mình đi xong vùng đất hiển lãnh trước mặt trận pháp, không ngừng mà ném thử mở ra.

Kinh Thứ chấn động, tầng tầng vỡ vụn, tại loại trình độ này công kích đến, tựa hồ Kinh Thứ cũng đều không thể kiên trì quá lâu, cũng chính là một cái canh giờ, bốn phía Kinh Thứ lập tức tan vỡ ra.

Thở dài từ Hàn Tuyết Bạo trong miệng truyền ra, hần tay phải vung lên, lại một miếng Kinh Thứ hạt giống thúc hóa, vờn quanh bốn phía, lần nữa ngăn cản.

“Đáng tiếc có cái kia Tinh Túc bộ lạc chi nhân tại, bị hần nghiêm trọng áp chế Kinh Thứ.” Hàn Tuyết Bạo thần sắc lộ ra lo nghĩ, nhưng vào lúc này, bỗng nhiên nơi đây trận pháp, đột nhiên tản mát ra rồi hơi yếu hào quang.

“Mở, lão tổ, trận pháp mở! !” Hàn Tuyết Gia Tộc tộc nhân, lập tức có người mang theo cuồng hỉ hô lên.

Mạnh Hạo lập tức trở về đầu, thấy được trên mặt đất trận pháp, đang dần dần sáng ngời, tràn ra Truyền Tống chi mang, nhìn lên bộ dạng, đoán chừng còn có một đoạn thời gian, liền có thể hoàn toàn mở ra.

Tất cả Hàn Tuyết tộc tộc nhân, tại lập tức phấn khởi, nhưng đột nhiên đấy, đại địa nổ vang, xa xa có một đạo động trời quang, giống như tập hợp tất cả mọi người thuật pháp, tập hợp tất cả Pháp bảo, tạo thành nhất đạo Hủy Diệt Chi Quang, hóa thành một ngôi sao, dùng khó có thể hình dung tốc độ, thẳng đến nơi đây mà đến, nổ vang lúc giữa, trực tiếp nát bấy rồi Kinh Thứ.

Hàn Tuyết Bạo gầm nhẹ, tay phải nâng lên vung lên, bốn phía Kinh Thứ xuất hiện lần nữa, thân thể của hần cũng tùy theo lao ra, bấm niệm pháp quyết phía dưới, về phía trước vung lên, lập tức có phong bạo gào thét mà đi, nổ vang ở bên trong, Hủy Diệt Chi Quang biến ảo ngôi sao tan vỡ, mà Hàn Tuyết Bạo cũng phun ra máu tươi, thân thể lão đảo lui ra phía sau, thần sắc thoáng cái uể oải.

“Lão tổ!” Hàn Tuyết tộc nhân nguyên một đám tiến lên, thần sắc lộ ra bi phẫn, Hàn Tuyết San cắn môi dưới, sắc mặt tái nhợt, chẳng qua là đã trải qua quá nhiều về sau, hôm nay nàng đã không sợ hãi.

Mạnh Hạo trầm mặc không nói, hần nhìn qua sáng sớm bầu trời, nhìn xem những Tây Mạc đó tu sĩ, hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang, nhìn xa chỗ xa hơn.

“Tính toán thời gian, có lẽ mau tới. . .” Mạnh Hạo nội tâm thì trào, bỗng nhiên đấy, hần hai mắt mãnh liệt ngưng tụ, tại xa xôi bầu trời, hần thấy được một mảnh quét ngang Thiên Địa sương mù.

“Thư Ngũ Gia, đặc ý Vĩnh Sinh. . . Trái ba vòng, lại ba vòng, bờ mông uốn éo uốn éo. . .” Mơ hồ truyền đến thanh âm, lại để cho Mạnh Hạo trên mặt lộ ra nụ cười cổ quái, nụ cười này càng ngày càng đậm, đến cuối cùng, vui vẻ tiếng cười truyền khắp bốn phía.

Mấy ngày nay bộc phát, bên tai đã choáng luôn, lúc trước xuất hiện lỗ bứt, sai đem Kim Đan hậu kỳ ghi đã thành Kim Đan trung kỳ, hướng mọi người nói xin lỗi. . .

Canh [2] đưa lên, cuối cùng 10 cái giờ đồng hồ, đến đến đến, các đạo hữu cùng một chỗ hô to: Ta thanh thương, ta kiêu ngạo ~~~

382. Chương 382: Vô Mục Âm Thanh!

“Thư Ngũ Gia, đặc ý Vĩnh Sinh, Ngũ Gia vừa ra, ai dám tranh phong!”

“Trái ba vòng, phải ba vòng, bờ mông uốn éo uốn éo. . . Xem ta Tru Tiên Đại Trận!”

Như sấm nổ vang thanh âm, dần dần từ bầu trời xa xăm bên trên gào thét mà đến, có thể chứng kiến sương mù cuộn cuộn, phô thiên cái địa, tại đây trong sương mù, có mấy ngàn đại hán, đang dùng kỳ quái tư thế chạy trốn, thanh âm quanh quẩn, bọn họ chạy trốn tràn đầy không cách nào hình dung khí thế, đủ để cho hết thấy chứng kiến người, trốn mất há hốc mồm.

Hơn năm ngàn người chạy trốn, lại để cho bầu trời này tại đang run rẩy, Theo sương mù cuộn cuộn, giống như tác động rồi đại địa, như là long trời lở đất, càng là tại đây hơn năm ngàn người phía trước, một cái tạp mao Anh Vũ, điều vô dương oai, mang theo cuồng ngạo, đã ở âm thanh gào rú.

“Đến đến đến, cho Ngũ Gia hô thanh âm càng lớn hơn một chút!”

Một màn này, đầu tiên chấn ngậy người cái kia hơn một nghìn Tây Mạc tu sĩ, đã liền đem tám cái Tây Mạc Nguyên Anh lão giả, cũng ngăn người, ngơ ngác nhìn trên bầu trời như hiem thấy giống như tồn tại những người này, cái này đầu chim.

Mặc dù là Tinh Túc bộ lạc cái vị kia áo bào trắng người, trước mặt bát cũng run lên thoảng một phát, bên trong đục ngầu nước, suýt nữa nghiêng rơi vãi đi ra, hấn ngăn người, ngơ ngác nhìn bầu trời.

Còn có Kinh Thứ bên trong Hàn Tuyết Gia Tộc tộc nhân, mặc dù là giờ phút này trận pháp hào quang càng ngày càng sáng ngời, có thể nơi đây cái này hơn hai trăm Hàn Tuyết Gia Tộc tu sĩ, cũng cũng không khỏi đặc ý hô hấp dồn dập, mơ hồ cảm thấy da đầu run lên, đối với cái này đột nhiên xuất hiện một màn, hoàn toàn sửng sốt.

Tứ đại trưởng lão sửng sốt, Hàn Tuyết Bạo sửng sốt, Hàn Tuyết San cũng há miệng nhỏ, lộ ra không thể tưởng tượng nổi.

“Cái này là. . . Kim Quang Giáo Ngũ Gia đại trận! !” Kinh Thứ bên ngoài, hơn một nghìn Tây Mạc tu sĩ bên trong, có một chút là Mặc Thổ cung chi nhân, bọn hấn giờ phút này nghẹn ngào mở miệng.

Lời nói vừa ra, lập tức có nhiều người hơn nhận ra trên bầu trời cái này buồn cười một màn làm cho đại biểu là cái gì.

“Kim Quang Giáo! ! Kim Quang Lão Tổ!”

Kinh Thứ bên trong Hàn Tuyết Gia Tộc chi nhân. Giờ phút này phần lớn là hô hấp dồn dập, Theo phía ngoài thanh âm truyền đến, trong bọn họ lập tức kịp phản ứng, lập tức có không ít tu sĩ nghẹn ngào.

“Bọn hấn chính là Kim Quang Giáo?”

Kim Quang Giáo mấy ngày này tại Mặc Thổ thanh danh thay nhau nổi lên, nhất là Kim Quang Lão Tổ. Tức thì bị nghe đồn tràn đầy sắc thái thần bí, hôm nay nơi đây chi nhân đột nhiên chứng kiến bầu trời một màn này, nhao nhao tâm thần chấn động.

Hầu như ở nơi này đại địa tất cả tu sĩ, tại đối với thiên không bên trên cái này tiến đến Kim Quang Giáo, không biết được kia cụ thể mục đích lúc, Mạnh Hạo ho khan một tiếng. Hấn không nghĩ tới Kim Quang Giáo hôm nay danh khí lại có thể như thế đại, giờ phút này ngẩng đầu, nhìn xem càng ngày càng tiếp cận hơn năm nghìn tu sĩ, truyền ra thuộc về thanh âm của hấn.

“Kim Quang Giáo nghe lệnh, vòng vây Kinh Thứ bên ngoài tất cả đối địch tu sĩ!” Mạnh Hạo thanh âm tại truyền ra nháy mắt, trên người của hấn lập tức bạo phát ra chói mắt Kim Quang. Đây là hấn Kim Đan ánh sáng, vờn quanh tại thân thể bên ngoài, tại đây một cái chớp mắt, truyền khắp Thiên Địa, khiến người khoảng cách rất xa cũng có thể thấy rõ ràng.

Tại thanh âm này truyền ra, Kim Quang tứ tán lập tức, Mạnh Hạo bốn phía Hàn Tuyết Gia Tộc tộc nhân. Nguyên một đám mãnh liệt nhìn lại.

Tứ đại trưởng lão càng là mở to mắt, ngay ngắn hướng nhìn về phía Mạnh Hạo, đã liền Hàn Tuyết Bạo cũng thâm ý sâu sắc nhìn sang.

Hầu như khi bọn hấn nhìn về phía Mạnh Hạo một cái chớp mắt, trên bầu trời, giờ phút này gào thét mà đến năm nghìn tu sĩ, toàn bộ cũng nghe được rồi Mạnh Hạo thanh âm, thấy được Mạnh Hạo nơi đây Kim Quang, thanh âm này rơi khi bọn hấn trong tai nháy mắt, lập tức từ bọn hấn trong miệng truyền ra động trời thanh âm.

“Lão tổ chi mệnh, thề sống chết tuân theo! !” Hơn năm ngàn người ngay ngắn hướng gào rú. Tại đây trong tích tắc vòng qua vòng lại lúc giữa, lập tức bầu trời sương mù cuộn cuộn, cái này hơn năm nghìn đại hấn, lập tức vờn quanh bốn phía, đã bắt đầu cấp tốc chạy trốn. Theo của bọn hấn chạy trốn, nổ mạnh quanh quẩn, bầu trời biến sắc, đại địa chấn động, tầng tầng sương mù cuộn cuộn lúc giữa, có thể chứng kiến phần đông thân ảnh cao lớn hiển lộ, như là chiến Tiên.

Chỉ là. . . Cái kia quỷ dị tư thế, vắn vẹo bờ hông quái dị, lại khiến cho hơi thở này bên trên tồn tại một cổ không cách nào hình dung cổ quái. . .

Một màn này, triệt để rung chuyển rồi ngoại giới Tây Mạc tu sĩ, cũng rung động Hàn Tuyết Gia Tộc mọi người, bọn hắn ngơ ngác nhìn Mạnh Hạo, trong óc vu vu, giờ phút này như còn không biết hiểu thân phận của Mạnh Hạo, bọn hắn liền sống uống phí một cuộc.

“Người. . . Người là Kim Quang Lão Tổ!” Đại trưởng lão hít vào khẩu khí, thần sắc mang theo không cách nào tin.

“Kim Quang. . . Lão tổ? !”

“Kim Quang Lão Tổ!” Hàn Tuyết Gia Tộc chi nhân, cả đám đều hô hấp dồn dập, nghẹn ngào mở miệng, cũng khó trách bọn hắn như thế, mấy ngày này, Mặc Thổ đại loạn, tại đây đại loạn trong Kim Quang Giáo quật khởi, chiếm cứ đông Lạc thành, khiến cho Mặc Thổ cung tại cảm thấy đau đầu, nhất là vị kia Kim Quang Lão Tổ cực kỳ thần bí, giáo chúng năm nghìn, tạo thành trận pháp kinh Thiên động Địa.

Kim Quang Lão Tổ xưng hô thế này, tại hôm nay Mặc Thổ, dĩ nhiên là không người không biết, thanh danh hiển hách.

Giờ phút này bọn hắn đột nhiên phát hiện, nguyên lai Mạnh đại sư chính là Kim Quang Lão Tổ, loại này mãnh liệt cảm giác, lập tức để cho bọn họ cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Hàn Tuyết San mở to mắt, nàng chợt phát hiện tại Mạnh Hạo trên người, có quá nhiều thần bí là mình làm cho không biết, vô luận là lúc trước đan đạo đại sư biểu hiện, vẫn là có thể thức hóa Kinh Thứ thực lực, cũng hoặc là hôm nay thân phận của Kim Quang Lão Tổ, đây hết thấy hết thấy, đối với nàng mà nói, đều nhắc lên một lần lại một lần khiếp sợ.

Hàn Tuyết Bạo trầm mặc, nhìn thật sâu Mạnh Hạo liếc, ôm quyền, cúi đầu.

Hắn cái này cúi đầu, lập tức tứ đại trưởng lão, còn có bốn phía tất cả Hàn Tuyết Gia Tộc chi nhân, tại nhao nhao ôm quyền, thật sâu cúi đầu.

“Tiền bối không cần như thế.” Mạnh Hạo minh bạch Hàn Tuyết Bạo cái này cúi đầu hàm nghĩa, đây là cảm tạ chính mình nhiều lần cứu Hàn Tuyết nhất tộc.

Giờ phút này ngoại giới sương mù cuộn cuộn, nổ vang thanh âm không ngừng, nơi đây trận pháp hào quang càng phát ra sáng ngời, thậm chí đều có oanh oanh thanh âm truyền ra, đây là Truyền Tống Trận muốn mở ra dấu hiệu.

“Hàn Tuyết Gia Tộc, từ đó về sau, đem làm ghi khắc đạo hữu đại ân, này ừ từ lão phu bắt đầu, từ nay về sau đại đại tộc nhân, Vĩnh Sinh không quên!” Hàn Tuyết Bạo thở sâu, nhìn qua Mạnh Hạo, tay phải bỗng nhiên nâng lên, một hạt Kinh Thứ hạt giống bay ra, rơi vào Mạnh Hạo trước người.

“Giờ phút này Hàn Tuyết Gia Tộc, xách không xuất ra cái gì báo đáp sự tình, cái này hạt Kinh Thứ hạt giống, đối với chúng ta mà nói, tại Tử Vận trong tông tác dụng không lớn, nhưng đối với người mà nói, con đường tu chân hiểm ác, hơn nhiều vật ấy, cũng có thể nhiều một lần bảo hộ.” Hàn Tuyết Bạo trầm giọng mở miệng.

Mạnh Hạo không có cự tuyệt, cái này Kinh Thứ hạt giống thật sự là hắn rất để trong lòng, dựa theo ý nghĩ của hắn, vật ấy như bị nhánh mây nuốt vào, có lẽ sẽ có một ít đặc thù lột xác, giờ phút này đem cái này Kinh Thứ hạt giống thu hồi, Mạnh Hạo nhẹ gật đầu.

”Tiền bối, Hàn Tuyết Gia Tộc chư vị đạo hữu. Trận pháp đã mở, Mạnh mẽ ở chỗ này cho các người hộ tống, chờ các người toàn bộ tại sau khi rời đi, ta sẽ bị phá hủy trận pháp.

Chúc các người. . . Lên đường bình an!” Mạnh Hạo ngưng trọng mở miệng, cùng với Hàn Tuyết Gia Tộc cái này non nửa năm. Hắn đã trải qua không ít chuyện, giờ phút này hết thấy đều đã đạt thành mong muốn, dưới mắt, là hắn vì Hàn Tuyết Gia Tộc làm cuối cùng một việc.

Ngoại giới nổ vang nổ mạnh, trong sương mù vô số thân ảnh, Tây Mạc tu sĩ thê lương kêu thảm thiết. Đây hết thấy đã trở thành hôm nay trận này ly biệt tiễn đưa ca, quanh quẩn tại bát phương, Mạnh Hạo nhìn

xem Hàn Tuyết tộc tộc nhân, ở chỗ này trận pháp triệt để mở ra về sau, nguyên một đám đang nhìn mình, từng cái tộc nhân tại bước vào trước trận pháp. Đầu hướng về chính mình trong ôm quyền thật sâu cúi đầu.

Những người này, Mạnh Hạo cũng không lại lạ lẫm, hẳn quen thuộc từng cái gương mặt, cho dù có không ít gọi không ra tên, nhưng này tiểu nửa năm qua thủ thành, Mạnh Hạo đối với bọn họ hơn lần cứu trợ, đã khiến cho lẫn nhau giữa. Đã có một loại tình nghĩa ở bên trong.

“Mạnh đại sư chi ân, vĩnh viễn không quên!”

“Hy vọng một ngày kia, còn có thể gặp được Mạnh đại sư!”

“Mạnh đại sư, bảo trọng!”

Nguyên một đám Hàn Tuyết tộc tu sĩ bước vào trong trận pháp biến mất không thấy gì nữa, cho đến tứ đại trưởng lão nhìn qua Mạnh Hạo, thật sâu ôm quyền về sau, thần sắc có chút cảm khái, quay người đạp vào trong trận.

Hàn Tuyết San, đứng ở trong trận pháp, nhìn qua Mạnh Hạo. Nàng không có bái, cũng không nói gì, cố nén nước mắt không chảy xuống, nhìn xem Mạnh Hạo, Mạnh Hạo cũng nhìn qua nàng.

Hai người. Cách trận pháp, dần dần lẫn nhau trong mắt đối phương, tại xuất hiện mơ hồ.

“Mỗi khi tuyết rơi lúc, người muốn nhớ tới ta.” Tại cuối cùng mắt tiền thế giới tại mơ hồ một cái chớp mắt, Hàn Tuyết San giống như cố lấy rồi dừng khí, hướng về trận pháp bên ngoài Mạnh Hạo, nói ra một câu nói kia, thân ảnh biến mất.

Mạnh Hạo trên mặt lộ ra mỉm cười, nhẹ gật đầu, có thể hẳn biết rõ, một màn này, đối phương là nhìn không tới đây.

Thở dài từ Hàn Tuyết Bạo trong nội tâm truyền ra, hẳn lắc đầu, nơi đây trừ hẳn ra bên ngoài, cũng không có Hàn Tuyết tộc nhân, hẳn là người cuối cùng bước vào trận pháp tu sĩ, đứng ở trong trận pháp, nhìn hẳn lấy bốn phía phế tích, nhìn xem sương mù cuộn cuộn cùng với trong sương mù gào thét cùng kêu thảm thiết, đây hết thấy hết thấy, dần dần lại để cho hẳn cảm thấy có chút xa xôi.

“Thật sự quyết định không theo chúng ta cùng đi Nam Vực?” Lâm Truyền Tổng trước, Hàn Tuyết Bạo nhìn qua Mạnh Hạo, trầm giọng mở miệng.

“Không đi, đa tạ tiền bối hảo ý, Chúc tiền bối lên đường bình an.” Mạnh Hạo lộ ra mỉm cười, ôm quyền, hướng về thân ảnh dần dần mơ hồ Hàn Tuyết Bạo, cúi đầu.

Hàn Tuyết Bạo không nói gì, hai mắt nhắm nghiền, thân thể rất nhanh mơ hồ, trận pháp nổ vang, từng đạo Truyền Tổng cường quang gào thét, như muốn lao ra thẳng đến bầu trời, hóa thành nhất đạo vòng tròn gọn sóng, cấp tốc khuếch tán về sau, lúc này mới biến mất.

Nhìn xem mọi người đi xa, Mạnh Hạo trầm mặc một lát, lắc đầu lúc phải tay nâng lên, hướng về trận pháp cách không nhấn một cái, nổ vang thanh âm khuếch tán, đại địa chấn động, nơi đây trận pháp từng khúc vỡ vụn, đã trở thành tro bụi, lại cũng không cách nào khôi phục.

Mạnh Hạo xoay người qua, ngẩng đầu nhìn bốn phía sương mù, giờ phút này nhất đạo tạp quang bay tới, Anh Vũ đã rơi vào Mạnh Hạo trên bờ vai, sau đó da đông lạnh cũng huyền hóa ra, biến thành một mũ lưỡi trai.

Đại địa cuộn cuộn, từng đám cây nhánh mây chui ra, lượn lờ tại bốn phía, Mạnh Hạo thân ảnh tại đây một cái chớp mắt, tràn đầy yêu dị.

Càng là tại thời khắc này, Mạnh Hạo trong túi trữ vật, truyền ra ken két thanh âm, tại tay phải hẳn nâng lên vô phía dưới, một cái đang tại vỡ vụn nhộng bay ra, rất nhanh vỡ vụn về sau, một cái tuyết trắng tằm, bỗng nhiên bay ra!

Này tằm toàn thân tuyết trắng, chỉ có ngón út lớn nhỏ, toàn thân óng ánh sáng long lanh, không có hàn khí, nên có một cổ hình dung không đi ra lợi hại cảm giác, tại đây một cái chớp mắt, kinh Thiên động Địa.

Vô Mực Tằm!

Mắt của nó lạnh như băng, lộ ra một cổ đối với chúng sinh lạnh lùng, tại phá kén mà ra một cái chớp mắt, từ trong miệng của nó, phát ra một tiếng vang trời động địa tầm kêu! !

Tầm im ắng, có thể không mắt có tiếng!

Này âm thanh nó cả đời đầu phát một lần!

Tại đây Vô Mục Tầm thanh âm truyền ra lập tức, một cuộc kinh Thiên động Địa, rung chuyển rồi toàn bộ Mặc Thổ, toàn bộ Nam Vực, thậm chí Tây Mạc, thậm chí Đông Thổ oanh động, bỗng nhiên hù dọa!

Đi ra ngoài một hồi, rất mau trở về, vé tháng nơi đây cảm ơn mọi người một tháng ủng hộ, cảm ơn các người, ta sẽ cố gắng ghi rất tốt, này sẽ bụng thật đói. . .

Bất quá không được bao lâu thời gian đấy, sau khi trở về, ta sẽ đi ghi Chương 4:., chẳng qua là đối với Chương 4:.. Có chút chần chờ, trong đầu mạch suy nghĩ rất nhiều, nhưng lại tổng không biết sửa như thế nào hạ bút.

Chờ suy nghĩ một chút, lại đi ghi chương một. . . Rất trọng yếu chương tiết! !

383. Chương 383: Vĩnh Hằng Một Hơi!

Tầm, một loại trong thân thể không có phát âm kết cấu sinh mệnh, có thể tại đây một cái chớp mắt, tại lột xác thành làm Vô Mục đích nháy mắt, nó có đủ rồi này sinh, một lần duy nhất thanh âm.

Thanh âm này, là tầm kêu!

Tại truyền ra một cái chớp mắt, Mạnh Hạo hai lỗ tai vù vù,

Toàn bộ thế giới, tại đây trong tích tắc, dường như dừng lại. . . Vô Mục Tầm, cả đời đầu một tiếng, một tiếng yên tĩnh thế giới một hơi!

Tại đây một hơi bên trong, Mạnh Hạo bốn phía tất cả tồn tại, gió cũng tốt, người cũng thế, bầu trời, đại địa, hết thấy hết thấy, tại lập tức bất động. . .

Chạy trốn hơn năm nghìn tu sĩ, xoáy lên bụi đất, hình thành pháp thuật chấn động, ngay tiếp theo phiến khu vực này bên trong tất cả, liên lụy càng lớn phạm vi, bao trùm toàn bộ Mặc Thổ đại địa.

Trần ngập Tây Mạc, bao phủ Nam Vực, quét ngang Thiên Hà Hải, truyền vào đã đến Đông Thổ, khiến cho Đông Thổ thế giới, Bắc Mạc khương địch, tại đây một sát. . . Toàn bộ bất động!

Đây là một loại tuyệt đối yên lặng dừng lại, Nguyên Anh cũng tốt, Trảm Linh cũng thế, coi như là cái gì cường giả, cũng tại tại thời khắc này, tại cái này bất động ở bên trong, giống như. . . Bị lược đoạt rồi sinh mệnh một hơi thời gian!

Loại này cướp đoạt, bọn hắn thậm chí tại rất khó phát hiện!

Cái này, chính là Vô Mục Tầm xuất thế về sau, hướng lên trời đấy, thể hiện ra thuộc về sự điên cuồng của nó cùng khó có thể hình dung bá đạo, Vô Mục, vốn không có sinh mệnh, cho nên cần cướp đoạt, cướp đoạt trong Thiên Địa, hết thấy tồn tại, hết thấy sinh mệnh, hết thấy vật chất tại thời gian trôi qua trong. . . Thuộc về bọn hắn một hơi.

Cỏ cây, hung thú, phàm nhân, tu sĩ, chúng sinh, tất cả tất cả, đều ở đây vô thanh vô tức, tại này thiên địa bất động ở bên trong, đã mất đi một hơi.

Cái này một hơi thật rất ít, có thể như ngưng tụ toàn bộ trong trời đất hết thấy tồn tại, như vậy cái này một hơi nhiều. Đã trở thành vạn năm!

Toàn bộ Nam Vực. Toàn bộ Tây Mạc. Toàn bộ Đông Thổ, toàn bộ Bắc Mạc, không có bất kỳ tồn tại, có thể phát giác được tính mạng của mình ở bên trong, bị lược đoạt cái này một hơi, coi như là cái gì đỉnh phong, cũng cũng không có cách nào, đi phát giác được cái kia một hơi biến mất. Cảm nhận được thế giới tại đây một hơi lâm vào bất động.

Chỉ có Tiên!

Ngoại trừ Tiên, không người có thể tra!

Có thể mặc dù là không phát hiện được, nhưng sinh mệnh thiếu đi một hơi, khiến cho thời gian đã xảy ra chẳng chịt, tu vi càng cao, tại đây một hơi, bị thương càng lớn!

Cái này một hơi, thuộc về Vô Mực Tầm, thuộc về Mạnh Hạo!

Nam Vực đại địa, vắng sinh trong động. Tại đây bất động một hơi ở bên trong, có một cỗ động trời chấn động. Một cái chớp mắt phóng lên trời, mơ hồ hóa thành một thân ảnh, thân ảnh ấy giống như do vô số khí tức tạo thành, giờ phút này tại trong trời đất, mãnh liệt mà nhìn về phía Mặc Thổ.

“Vô Mực Tiên Tầm. . .”

Tây Mạc đại địa, toàn bộ Tây Mạc rất chỗ thần bí, nơi đây một mảnh hài cốt, có thể tại vô số năm trước, nơi đây có một cái kinh Thiên động Địa tên, nó gọi là. . . Đạp Tiên kiều!

Hôm nay, nơi đây đã tàn phá, có thể coi là là tàn phá, nó như cũ là Tây Mạc tối chỗ, không có một trong.

Giờ phút này, tại đây mảnh vô tận phế tích ở bên trong, có một tiếng già nua thở dài, mơ hồ truyền ra, hình như có nếu không.

“Tiên Tầm xuất thế sao. . . Có thể lại không giống, nó quá yếu. . .”

Đông Thổ, Bắc Mạc, Thiên Hà Hải, đồng dạng tại thời khắc này, có hơi yếu khí tức truyền ra, dần dần biến mất.

Cùng lúc đó, tại đây bất động một hơi bên trong, một trương cực lớn gương mặt, bỗng nhiên từ kể cả Thiên Hà Hải ở bên trong cả phiến thiên không bên trên chột lóe lên.

Tây Mạc một chỗ trong núi rừng, một cái lão giả đang ngồi ở trên núi, trước mặt một trương Họa màn, đang vẽ lấy nơi xa sơn thủy, giờ khắc này, hần cầm lấy bút vẽ tay một trận, ngẩng đầu lên.

“Tiên Tầm. . . Là đứa bé kia. . . Đã cùng hần hữu duyên, sẽ giúp một lần tốt rồi.” Lão giả này lắc đầu, tay phải cầm bút vẽ vung lên, một mảnh mực bay ra, vẩy khắp Thiên Địa.

Hần là, Thủy Đông Lưu.

Cho đến một hơi thời gian, nháy mắt mà qua về sau, Đông Thổ Thiên Đàm bên trên Quý Gia đã từng đánh với Đan Quỷ một trận lão giả, thả câu cần câu, BA~ một tiếng sợi tơ đã đoạn.

Một ngụm máu tươi phun ra, lão giả này vẻ mặt hoảng sợ.

“Chuyện gì xảy ra. . .”

Thiên Hà Hải bên trên có một tòa trôi nổi hòn đảo, đảo này giờ phút này đang tại sóng biển trong pháp phong, hòn đảo bên trên cư ngụ một cái quốc gia, có núi, có Bắc Hải, có mây kiết xuất huyện, có tu sĩ, nơi này là Triệu quốc.

Nơi này là chỗ dựa lão tổ!

Ở thế giới khôi phục trong tích tắc, hòn đảo mãnh liệt chấn động, hòn đảo bên ngoài, một viên khổng lồ đầu lâu mãnh liệt từ trong mai rùa duỗi ra, ngẩng đầu đang nhìn bầu trời, lộ ra mờ mịt.

Nam Thiên tinh bên trên giờ khắc này, như thế chi biến, tại không nhiều lắm khu vực bên trong, đồng thời xuất hiện.

Mặc Thổ đại địa, Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, ngưng nhìn trong tay Vô Mực Tầm, lúc trước hần tại nuôi nấng Hàn Tuyết tầm lúc, nhìn như như thường, nhưng trên thực tế nội tâm cũng tồn tại cẩn thận.

Dù sao ngày đó hẳn đạt được phương pháp này phương thức, là ép hỏi ra, coi như là tin tức này là thực, có thể như chín thật một giả, cũng thực làm cho không người nào có thể phân biệt.

Cho nên Mạnh Hạo đáy lòng, thủy chung cẩn thận.

Có thể coi là là ngày đó nói cho hẳn biết có quan hệ Vô Mục Tầm sự tình Mặc Thổ tu sĩ, cũng đều không thể nghĩ đến, Vô Mục Tầm ra, lại kinh người như thế!

Trên thực tế hẳn chín thật một giả trong giả, là cái này Vô Mục Tầm xuất hiện, cần khó có thể tưởng tượng Tang Đình Diệp, mà coi như là toàn bộ Nam Thiên tinh bên trên tất cả Tang Đình Diệp chung vào một chỗ, cũng đều không thể thỏa mãn cần.

Hắn cũng cho tới bây giờ không nghĩ tới, Mạnh Hạo nơi đây càng như thế yêu nghiệt, rõ ràng thật sự lột xác ra Vô Mục Tầm.

Cái này bản là không thể nào hoàn thành sự tình!

Mà lại trọng điểm là, một khi Hàn Tuyết tầm nuốt đệ nhất mảnh Tang Đình Diệp, nếu không pháp đem nuôi nâng đỡ lên trình độ nhất định, như vậy trên người của nó, sẽ bộc phát ra động trời hủy diệt, đủ để hủy diệt phương viên trăm dặm hết thảy tồn tại.

Cái này cũng chính là vị kia tu sĩ bản thân ý định, nhìn hẳn trong không phải trong truyền thuyết Vô Mục Tầm, mà là loại này kinh khủng hủy diệt, cái này tương đương với là có thể chấn nhiếp nhân tâm Chí Bảo.

Mạnh Hạo thở sâu, hẳn mơ hồ đã nhận ra lúc trước Vô Mục Tầm kinh người cử động, giờ phút này cái này Vô Mục Tầm tại lòng bàn tay của hắn bên trong, vẫn không nhúc nhích, nhưng lại có nồng đậm đến cực điểm sinh cơ chi lực, bị Mạnh Hạo cảm nhận được, cái này sinh cơ mạnh, lại để cho Mạnh Hạo nghĩ tới cái kia bất động một hơi.

Cái này cổ sinh cơ, đã vượt qua hẳn đã từng gặp hết thảy sinh mệnh, thậm chí đã liền máu ngao đều không thể cùng cái này Vô Mục Tầm so sánh, coi như là đối mặt Trảm Linh cường giả, tựa hồ cũng xa xa không bằng cái này Vô Mục Tầm sinh cơ.

Cái này cổ mãnh liệt sinh cơ, ngoại nhân không cảm giác được, chỉ có Mạnh Hạo nơi đây mới có thể rõ ràng phát hiện, bởi vì hắn cùng cái này Vô Mục Tầm giữa, tồn tại một cái bên cạnh người không thể chém chết liên hệ, cái này liên hệ từ Hàn Tuyết tầm lúc liên tiếp, Theo Hàn Tuyết tầm lột xác, dĩ nhiên thâm căn cố đế, khắc ở rồi cái này Vô Mục Tầm sinh mệnh.

Đúng là bởi vì loại này Theo lột xác mà xuất hiện lạc ấn, như cùng là lạc ấn rồi hai lần, kia chặt chẽ trình độ, vượt ra khỏi thường nhân suy nghĩ, vượt ra khỏi thuật pháp bên ngoài, có thể nói, thiên hạ này, đã ít có cái gì lực lượng, có thể chém chết Mạnh Hạo cùng cái này Vô Mục Tầm ở giữa liên quan, cái loại này như thể tầm thành vì mình một phần thân thể cảm giác, lại để cho Mạnh Hạo lập tức liền cảm nhận được, đến từ này tầm trên người, cái loại này nồng đậm gần như kinh khủng sinh cơ.

Cũng chỉ có như vậy sinh cơ, mới có thể lượng biến về sau, đã lấy được thuộc về Vô Mục Tầm cái chủng loại kia kinh người thần thông!

Tầm Bất Diệt, tư (tí tí) không ngừng, tư (tí tí) không ngừng, tầm Bất Diệt!

Cái này chương đã viết thật lâu, cũng sửa lại nhiều lần, ý đồ tìm được một loại tốt hơn hương vị, một hơi cùng vĩnh hằng ở giữa dung hợp, khả năng lực có hạn, sửa lại rất nhiều, chỉ có thể đến loại trình độ này rồi.

Giờ phút này mỗi một, cuối cùng mấy ngày nay liên tục bộc phát, một mỗi không phải thân thể, mà là đại não, thỉnh cho phép ta nghỉ ngơi một chút, được chứ. (chưa xong còn tiếp

384. Chương 384: Kim Đan Kiếp

Như cùng là một cái khó giải tuần hoàn, tại nơi này tuần hoàn ở bên trong, xuất hiện loại này tương đối pháp tắc, khiến cho Vô Mục Tầm gần như Bất Tử Bất Diệt, càng làm cho nó tia, đạt đến một loại không thể bị phá hủy kỳ tích.

“Vật ấy nghịch thiên. . .” Mạnh Hạo cảm thụ được tâm thần bên trong đối với Vô Mục Tầm quan sát sau đạt được suy nghĩ, ánh mắt lộ ra rồi tinh mang, tim đập rộn lên.

Vệt thôi đầu ử rũ, vẻ mặt ghen ghét hâm mộ nhìn xem Mạnh Hạo, đáy lòng đã phát điên, nó tồn tại đặc thù, lúc trước một màn cũng có sở cảm ứng, giờ phút này ánh mắt đã rơi vào Vô Mục Tầm bên trên sau nửa ngày về sau mới thở dài.

“Ngũ Gia như vậy anh tuần tiêu sái, thiên địa độc tôn, duy độc nhất vô nhị soái chim, đời này cũng không có có được qua loại này nghịch thiên kỳ vật, vì sao hết lần này tới lần khác người nơi đây rõ ràng đạt được. . . Không công bằng, thương thiên người chó má, không công bằng a.” Vệt liên tục thở dài.

Mạnh Hạo ngẩng đầu, nhìn xem bầu trời.

“Vệt, đem trên người ta tránh đi kéo dài Thiên Kiếp lực lượng xóa đi, ta muốn độ Kim Đan Kiếp!” Mạnh Hạo trong mắt nháy mắt lộ ra trước đó chưa từng có hào quang, tại tia sáng này bên trong, có tự tin, càng có một tia tại trên người hắn, dĩ nhiên dần dần hiển lộ ra bề ngỗ!

Vệt nhìn Mạnh Hạo liếc, cánh phát, một mảnh tạp quang trực tiếp từ trên thân thể tràn ra, lập tức bao trùm Mạnh Hạo toàn thân.

Theo tạp quang đảo qua, Mạnh Hạo khí tức trên thân, tại đây một cái chớp mắt mãnh liệt khuếch tán ra, hơi thở này khuếch tán, không phải tu vi chi lực, mà là một loại Mạnh Hạo không biết, bị Vệt che giấu đầy, dấu điểm Thiên Kiếp chấn động.

Giờ phút này cái này chấn động một lần nữa hiển lộ, lập tức toàn bộ bầu trời nháy mắt truyền đến kinh thiên lôi minh, sấm sét chi tiếng điếc tai nhức óc, quanh quẩn bát phương, bao trùm phạm vi mấy ngàn dặm, rung chuyển đại địa.

Cái này Lôi Đình ở bên trong, tựa hồ mang theo tức giận, mang theo tìm kiếm Mạnh Hạo thật lâu, cho đến giờ phút này rút cuộc tìm được, muốn đem hoàn toàn hủy diệt vô thượng uy nghiêm.

Toàn bộ bầu trời, tiếng sấm vẫn còn quanh quẩn. Liền lập tức bị nạn dùng hình dung nồng đậm mây đen, nháy mắt bao trùm, tầng mây thành từng mảnh lẫn nhau va chạm, bạo phát ra càng kinh người sấm sét. Từng đạo tia chớp vận vẹo, tại tầng mây giữa chạy, thoát nhìn khí thế kinh người.

Coi như là bị vây ở trong trận pháp những Tây Mạc đó tu sĩ, giờ phút này cũng kinh hãi, loại này kinh hãi, là đến từ tâm thần, đến từ đám bọn hắn hồn, khiến cho tất cả mọi người tại thời khắc này, thân thể tại đang run rẩy.

Coi như là cái kia tám người Nguyên Anh tu sĩ, cũng thần sắc hoảng sợ. Còn có xa xa giống nhau bị sương mù bao phủ Tinh Túc bộ lạc áo bào trắng người, giờ phút này áo bào bên trong gương mặt bỗng nhiên đại biến.

“Cái này là. . . Thiên Kiếp!”

“Lại để cho Kim Quang Giáo tu sĩ tản ra, rời khỏi ba nghìn dặm bên ngoài!” Mạnh Hạo ngẩng đầu nhìn trời không, nhìn qua giờ phút này kiếp vân giăng đầy Thương Khung, nhìn xem cái kia vô số chạy gần xa tia chớp. Bên tai nghe giống như liên tiếp cùng một chỗ oanh tiếng sét đánh, nhàn nhạt mở miệng.

“Còn các người nữa mấy cái, cũng rời khỏi ba nghìn dặm bên ngoài, kiếp nạn này. . . Không cần các người lại tương trợ, đây là của ta Kim Đan Kiếp!” Mạnh Hạo tay áo hất lên, Vệt chân chừ một chút về sau, lập tức bay lên. Bì Đổng ở một bên rất nghiêm túc nhìn qua Mạnh Hạo.

“Hy vọng người không nên bị đánh chết. . . Nói cách khác, này thiên địa lúc giữa tựa ít đi rồi một cái tên tà ác, bắt quá người yên tâm, người muốn thực bị đánh chết rồi, không cần lo lắng lão phu hội thương tâm,

lão phu. . .” Hần trầm giọng mở miệng. Một bộ lão khí hoành thu bộ dạng, mang theo nhìn có chút hả hê, đang phải ly khai lúc, đột nhiên một bị Mạnh Hạo bắt lấy.

“Làm gì vậy? Người muốn làm gì! ” Bị Đổng nổi giận, rống to.

“Người không thể đi.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng thời gian. Chung quanh hần nhánh mây dùng tốc độ cực nhanh trực tiếp đào đất, nháy mắt không thấy bóng dáng, Vệt chỗ đó trống mắt nhìn, tốc độ cực nhanh, một cái chớp mắt chính là ngàn dặm bên ngoài.

Cùng lúc đó, bốn phía trong sương mù Kim Quang Giáo tu sĩ, giờ phút này tại Vệt truyền nhận thức xuống, nhao nhao tản ra, chạy trốn trong thẳng đến mấy ngàn dặm bên ngoài mà đi, khiến cho Mạnh Hạo bốn phía, đến từ Tây Mạc những tu sĩ kia, nguyên một đám nhao nhao tâm thần chấn động, từ trong sương mù bị thả ra.

Hầu như chính là bốn phía những thứ này Tây Mạc tu sĩ toàn bộ tại chứng kiến Mạnh Hạo lập tức, nhất đạo động trời nổ vang từ phía trên không bỗng nhiên truyền ra, cái này nổ vang thanh âm cường hãn, chỉ là thanh âm, liền trực tiếp lại để cho đại địa suýt nữa tan vỡ, lại để cho những Tây Mạc đó tu sĩ trong, gần như ba thành, phun ra máu tươi, phát ra kêu thê lương thảm thiết, hai lỗ tai trực tiếp bị chấn điếc.

Cùng lúc đó, nhất đạo màu đỏ tia chớp từ phía trên không, thẳng đến Mạnh Hạo nơi đây oanh oanh mà đến, như muốn đem sinh sôi đánh chết, càng là tại phủ xuống trong quá trình, hấp dẫn càng nhiều nữa tia chớp ngưng tụ, cuối cùng rơi xuống lúc, chừng đuôi giống như kích thước, oanh hướng Mạnh Hạo.

Tại đây tia chớp rơi xuống nháy mắt, Mạnh Hạo tay phải bỗng nhiên nâng lên, tốc độ cực nhanh, hầu như cùng tia chớp đồng thời tiến hành, đem Bị Đổng giờ lên cao cao.

Nổ vang lúc giữa, Bị Đổng phát ra kêu thảm thiết, thân thể trực tiếp đen, Mạnh Hạo thân thể run rẩy, đại lượng màu đỏ tia chớp theo tay phải của hần lan tràn toàn thân, lại theo hai chân của hần tản ra đại địa, khiến cho chung quanh hần phạm vi trong vòng trăm trượng, trực tiếp đã trở thành màu đỏ Lôi Trì!

“Cái này là Thiên Kiếp. . . Lại đến!” Mạnh Hạo mãnh liệt ngẩng đầu, phát ra cười dài, tại tiếng cười kia ở bên trong, đầu hần phát tán mở, thần sắc tràn đầy bề ngỗ, nhìn lên trời cười to.

“Chết tiệt, hần ở đây Độ Kiếp, hần rõ ràng tại Độ Kiếp! ” Tại Mạnh Hạo phụ cận những Tây Mạc đó tu sĩ, nguyên một đám thần sắc đại biến, giờ phút này không chút do dự cấp tốc lui về phía sau, bọn hần da đầu run lên, giờ phút này trong óc duy nhất ý niệm trong đầu, chính là muốn ly khai nơi đây.

Có thể còn có một chút người, thì là trong mắt sát cơ lóe lên, lại thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

“Giết người, sẽ không có Thiên Kiếp!” Những người này trong óc hiển hiện cái này cố ý thức về sau, tốc độ nhanh hơn, triển khai thuật pháp, oanh kích Mạnh Hạo.

“Ngây thơ!” Mạnh Hạo cười lạnh, nhìn cũng không nhìn tiến đến chỉ nhân, tại những người này tới gần Mạnh Hạo một cái chớp mắt, bỗng nhiên đấy, bầu trời truyền ra càn kinh người nổ vang, lại một đạo thiểm điện mãnh liệt hàng lâm.

Lúc này đây, Mạnh Hạo thậm chí đều không có giờ lên Bị Đổng, bởi vì này đạo thiểm điện tại Mạnh Hạo phía trên trăm trượng, trực tiếp phân tán ra, hóa thành hơn mười nói, như là cơn dông, hàng lâm tại tất cả tới gần Mạnh Hạo Tây Mạc tu sĩ trên người.

Nổ vang ngập trời!

“Đang giúp ta giải ngựa sao?” Mạnh Hạo cười nhạt một tiếng, Thiên Kiếp luôn luôn xuất hiện, Mạnh Hạo sớm được sét đánh da dày thịt béo, một đạo thiên kiếp có thể bổ chết một người Tây Mạc Kết Đan tu sĩ, nhưng lại không bổ tổn thương Mạnh Hạo.

Đây là thói quen, đã trải qua thường nhân không tưởng tượng nổi Thiên Kiếp về sau, Mạnh Hạo thân thể đối với lôi điện, đã có rất mạnh thích ứng.

Mà hôm nay cái này đạo thiên kiếp, bị phân tán hơn mười phần về sau, đối với Mạnh Hạo mà nói đích thật là như giải ngựa ngựa bình thường, rơi vào trên người lúc, thậm chí còn sẽ hiện ra một cổ tê đại cảm giác.

Cảm giác này, rất thoải mái.

Có thể chung quanh hán cái kia hơn mười muốn giết chết Mạnh Hạo Tây Mạc tu sĩ, nhưng là toàn bộ tại đây nổ vang ở bên trong, thân thể trực tiếp đã trở thành cháy đen, hết thấy thuật pháp, hết thấy Pháp bảo, đều ở đây dưới thiên kiếp, dễ như trở bàn tay.

Theo vô số cổ cháy sém thi thể ngã xuống, Theo Mạnh Hạo đích thoai ngữ quanh quẩn, bốn phía mặt khác Tây Mạc tu sĩ, toàn bộ đều bị một màn này triệt để rung động, hít vào khẩu khí.

Đã liền cái kia tám người Nguyên Anh tu sĩ, cũng hai mắt mãnh liệt co rút lại đứng lên.

“Hắn hay vẫn là người sao?”

“Chết tiệt, rõ ràng ở trên trời kiếp trong hưởng thụ, gia hỏa này là một cái yêu nghiệt! !” Bốn phía tu sĩ xông xáo ở bên trong, càng nhiều nữa người bắt đầu hướng ra phía ngoài cấp tốc bỏ chạy, muốn rời khỏi cái mảnh này Thiên Kiếp phạm vi, bọn hắn nhìn ra, phương này tròn mấy ngàn dặm, đầu phải ly khai, tựu cũng không bị Thiên Kiếp hấp dẫn.

“Kim Quang Giáo giáo chúng, ba nghìn dặm bên ngoài, trận pháp vờn quanh, cho ta vây nơi đây, không cho đi một mình ra nơi đây nửa bước!” Mạnh Hạo thanh âm bỗng nhiên quanh quẩn, thanh âm này trong lộ ra lạnh lùng, càng có hàn ý sát cơ, những người này, nếu như đã đến, Mạnh Hạo không có ý định để cho bọn họ đi.

Kết Đan cũng tốt, Nguyên Anh cũng thế, còn có thần bí kia Tinh Túc bộ lạc áo bào trắng người, bọn hắn, là Mạnh Hạo vì chính mình chuẩn bị, Độ Kiếp trong tốt nhất chia sẻ!

“Tôn lão tổ pháp chỉ!” Hơn năm ngàn người thanh âm ngay ngắn hướng truyền ra, hóa thành âm sóng, như muốn cùng bầu trời sấm sét tranh nhau phát sáng, quanh quẩn bát phương lúc, ba nghìn dặm bên ngoài, cái này hơn năm nghìn Kim Quang Giáo tu sĩ, đã bắt đầu chạy trốn, theo cửa bọn hắn chạy trốn, sương mù ngập trời, vù vù vòng qua vòng lại.

“Lúc trước thường thường có người hỏi ta, có dám hay không một trận chiến, hôm nay Mạnh mỗ cũng tới hỏi người đời, có ai. . . Dám đánh với Mạnh mỗ một trận!” Mạnh Hạo tay áo hất lên, thanh âm truyền ra lúc, thân thể về phía trước mãnh liệt lao ra, thẳng đến người ở đây nhiều người bay mà đi.

Ngay tại hắn lao ra lập tức, bầu trời nổ vang, như Thiên uy giống như nộ lôi đột nhiên truyền ra, nhất đạo càng thêm vừa thô vừa to màu đỏ tia chớp, Oanh long long rơi xuống, có thể tại rơi xuống nháy mắt, Mạnh Hạo đã tới gần một đám hơn mười người tu sĩ trong.

Những tu sĩ này nguyên một đám thần sắc đại biến, đáy lòng chửi bới nếu là có thời gian hô lên, nhất định mắng bên trên ba ngày ba đêm, nổ vang thanh âm chấn động đại địa, cái này đạo thiên kiếp trực tiếp phân tán ra, rơi vào mỗi người trên người, nổ vang qua đi, Mạnh Hạo bốn phía nhiều hơn mười cổ thi thể, thân thể của hắn chấn động, hình cung tia chớp theo hai chân lan tràn đại địa, tầm hơn mười trượng bên trong xuất hiện lần nữa rồi Lôi Hải lúc, Mạnh Hạo tiếng cười, lần nữa truyền ra.

“Các người, ai dám đánh với ta một trận!” Mạnh Hạo lần nữa lao ra.

“Chết tiệt, đó là một ngôi sao tai họa! !”

“Người đừng tới đây, a, người đừng tới đây. . .”

Nổ vang lại vang lên, Mạnh Hạo những nơi đi qua, Thiên Lôi oanh oanh, tất cả tới gần hắn trăm trượng ở trong, toàn bộ tại đã trở thành trợ giúp Mạnh Hạo Độ Kiếp phẩm đức vô tư bặt tốt. . .

Nhưng lại tại cái này một đạo thiên kiếp hàng lâm, bị tản ra ra, bốn phía hơn mười người bị trực tiếp đánh chết nháy mắt, cái kia tám người Nguyên Anh lão giả hai mắt mãnh liệt sát cơ lóe lên, từ tám cái phương hướng bất đồng, bởi vậy mà dưới thiên kiếp khí tức loạn, không thể Thuận Di, cho nên triển khai riêng phần mình tốc độ nhanh nhất, thẳng đến Mạnh Hạo mà đi.

Cho dù không thể Thuận Di, có thể tốc độ của bọn hắn như trước tựa như tia chớp, lập tức xuất hiện ở Mạnh Hạo bốn phía, tám người liên hợp ra tay, thẳng đến Mạnh Hạo một kích toàn lực.

“Đi tìm chết! !” Tám người đối với Mạnh Hạo hận thấu xương, vốn là bị nhốt, giờ phút này lại bị sét đánh, mà lại đây hết thấy đều là chính là Kết Đan tu vi đối phương tạo thành, giờ phút này bọn hắn hận không

thể lập tức đem Mạnh Hạo sinh sôi xé mở, lại để cho hắn hiểu được, tại cái gì dưới tình huống, Kết Đan tại Nguyên Anh trước mặt, chính là con sâu cái kiến.

“Không thể! !” Xa xa Tinh Túc bộ lạc áo bào trắng người, thấy như vậy một màn đằng sau màu sắc đại biến, lập tức truyền xuất ra thanh âm, có thể nhưng vẫn là đã chậm.

Mạnh Hạo mỉm cười, thần sắc lạnh nhạt, không nhìn tới bốn phía tám người, mà là ngẩng đầu nhìn hướng lên bầu trời.

“Thiên uy là cái gì. . .”

Hôm nay là Phó bản chủ Vương Bình sinh nhật, Chúc vương bình sâu sắc sinh nhật vui vẻ ~ cũng chúc tất cả phong thiên huynh đệ tỷ muội, các người vui vui sướng sướng

~~Hôm qua đã qua, phong thiên hội vào ngày mai, buổi sáng có vị thư hữu nói cho ta biết, nói bên tai, đứng lên, như vậy mới có thể triệt. . .

Ta vừa rồi mới nhìn đến, trực tiếp phun ra một cái đánh răng nước. . . Thật là tà ác, ta tính cách ngại ngùng, cũng rất tò mò, hắn nói ý gì?

Không hiểu a, không hiểu ra sao, không rõ cảm giác lạ. . .

385. Chương 385: Lại Đến!

Nổ vang ngập trời, tám người Nguyên Anh lão giả thần thông, ngay ngắn hướng đã rơi vào Mạnh Hạo trên người, tám người này thần sắc dữ tợn, sát niệm cực kỳ mãnh liệt.

Bọn hắn thậm chí có thể tưởng tượng đạt được, tiếp theo hơi thở, Mạnh Hạo thân thể sẽ yếu ớt như là đồ sứ bình thường, trực tiếp nát bấy, chia năm xẻ bảy, mà ngay sau đó, trận này Thiên Kiếp cũng sẽ tiêu tán, trận này trò khôi hài cũng sẽ chấm dứt.

“Phải không có thể xúc phạm, không thể mạo phạm, không thể áp đảo Thần phía trên, Thần muốn hàng lâm Thiên Kiếp diệt ta, các người có thân phận gì, có tư cách gì, đoạt tại Thần phía trước, tới giết ta?” Mạnh Hạo ánh mắt từ phía trên không dịch chuyển khỏi, nhìn về phía bốn phía tám người, cười ngạo nghễ.

Nụ cười này phía dưới, cái này tám người Nguyên Anh tu sĩ sắc mặt bỗng nhiên đại biến, bọn hắn hoảng sợ phát hiện, rơi vào Mạnh Hạo trên người tất cả thần thông thuật pháp, lại tại đây một cái chớp mắt, như đá ngưu nhập hải, không có phản ứng chút nào.

Cùng lúc đó, một cỗ mãnh liệt không cách nào hình dung nguy cơ, lập tức hàng lâm, bầu trời Lôi Đình tại đây một cái chớp mắt, vượt ra khỏi lúc trước gấp mấy lần mãnh liệt, nổ vang lúc giữa, nhất đạo độ thô hơn một trượng kích thước Lôi Đình, như một đạo cột sáng, từ phía trên không trực tiếp oanh đến.

Chia làm phần, thẳng đến mọi người mà đến.

Mạnh Hạo tay phải bỗng nhiên nâng lên, Bì Đồng phát ra thét lên lúc, bốn phía cái kia tám người Nguyên Anh tu sĩ da đầu run lên, Mạnh Hạo dáng tươi cười như đã trở thành bọn hắn sinh mệnh ác mộng, giờ phút này cấp tốc lui về phía sau lúc, Thiên Kiếp nổ vang mà đến.

Mặc cho tám người này như thế nào né tránh, như thế nào tránh đi, cũng vẫn còn là trong chỗ lát, đã bị Lôi Đình trực tiếp sét đánh, nổ vang, tám người này phun ra máu tươi, sắc mặt tái nhợt, mang theo hoảng sợ, cấp tốc rút lui, nhìn về phía Mạnh Hạo ánh mắt, đã mang theo trước đó chưa từng có sợ hãi, loại ánh mắt này, tại Nguyên Anh tu sĩ đang nhìn hướng Kết Đan tiểu bối lúc xuất hiện, cực kỳ hiếm thấy.

”Sách cổ ghi chép, người độ kiếp là Thiên Địa không rõ sinh mệnh. Lôi Kiếp, vạn dặm ở trong đều tan thành mây khói, người này kiếp tuy nói đầu có mấy ngàn trong, vẫn như trước phải không tường sinh mệnh, tới gần người này. Kẻ bên cạnh hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Mà người này lại không thể chết bị người giết chết, Thiên uy khó dò, có kia chí cao vô thượng tôn nghiêm, Thần muốn tiêu diệt giết tới người, làm sao có thể cho phép người bên ngoài tương trợ, ở thời điểm này muốn giết người này. Chẳng khác gì là cùng Thiên uy là địch!

Cho dù chết tại Lôi Kiếp, thân thể của hắn cuối cùng bị đánh cái chết trong nháy mắt, sẽ xuất hiện Lôi Bạo... Dựa theo sách cổ ghi chép, Lôi Bạo xuất hiện, Độ Kiếp trong phạm vi, hết thấy trở thành hư vô.” Tinh Túc bộ lạc áo bào trắng mặt người màu sắc cực kỳ khó coi. Cau mày, một cổ sinh tử nguy cơ lại để cho đầu hắn da run lên.

”Duy nhất sinh cơ, là để cho người này thành công Độ Kiếp, là ở hắn Độ Kiếp quá trình, không cho Lôi Đình nhiệm bản thân, bởi vì nhất đạo có một đạo Lôi Đình lấy dính thân thể, cho dù là không bị đánh chết. Cũng bị vẽ ra rồi nhân quả...”

Cái này nhân quả, là Lôi Kiếp không chết không thôi! Cái kia tám người Nguyên Anh tu sĩ, bọn hắn chết chắc rồi!” Áo bào trắng mặt người màu sắc âm trầm, thân cấp tốc lui về phía sau.

Thiên Kiếp nổ vang, lại một đạo thiểm điện gào thét mà đến, rơi vào Mạnh Hạo trên người lúc, bị Mạnh Hạo giơ lên Bì Đổng đến ngăn cản, càng là phân tán ra, khiến cho chung quanh hắn lại một chút ít tu sĩ, phát ra kêu thê lương thảm thiết. Các loại nguyên rửa chữ bói thanh âm, tại đây một cái chớp mắt như muốn vượt qua Thiên Lôi.

Mạnh Hạo không thêm để ý, điểm này hắn là từ năm đó chỗ dựa lão tổ chỗ đó học được, tại người khác bị lừa được về sau, ra khỏi miệng phản kích thời gian. Chính mình bảo trì bình tĩnh, đây là một loại cảnh giới.

Hôm nay Mạnh Hạo, tại đã trải qua phần đông lừa người sự tình về sau, sớm đã đem bốn sự này tu luyện đạt tới đỉnh cao, giờ phút này tốc độ cực nhanh, mang theo không ngừng rơi xuống Lôi Đình, phóng tới nơi đây trong ba ngàn dặm, tất cả tu sĩ chỗ.

Sở qua đây, Lôi Trì khuếch tán, thê thảm chữ bói vòng qua vòng lại, lưu lại khắp nơi tiêu thi thể.

Đối với ở nơi này tu sĩ mà nói, đây là một trường giết chóc, một cuộc mọi người không có chút nào lực phản kích giết chóc, đánh không thể đánh, chạy lời nói... Bọn hắn bị ai phát hiện, gia hỏa này tốc độ, dù là bị sét đánh, tại rõ ràng nhanh như vậy! !

Thời gian chậm rãi trôi qua, trận này Thiên Kiếp không ngừng mà hàng lâm xuống, Mạnh Hạo đã gài bẫy rồi nơi đây hầu như tất cả tu sĩ, giờ phút này chỉ còn lại có gần trăm người, sớm đã phân tán ra, nguyên một đám sắc mặt tái nhợt, đều muốn nhìn thấy Mạnh Hạo có hướng chính mình trong tiến đến xu thế, liền lập tức không chút do dự mà liều mạng bỏ chạy, sợ Mạnh Hạo tới gần.

Có thể... Tại đây không ngừng mà Lôi Đình oanh oanh xuống, tổng vẫn có người không thể tránh đi, nhất là lúc trước ra tay với Mạnh Hạo tu sĩ, cũng ở vào Thiên Kiếp trong phạm vi, coi như là Mạnh Hạo không tiếp gần, cũng sẽ có tia chớp oanh oanh mà đến.

Ví dụ như cái kia tám người Nguyên Anh tu sĩ, liền thê thảm phát hiện, vô luận bọn hắn như thế nào tránh đi, mỗi khi Mạnh Hạo chỗ đó có Thiên Kiếp rơi xuống lúc, bọn hắn tám người nhất định cũng sẽ dính đầu sét.

Mỗi một đạo lôi, tại ẩn chứa cường đại chi lực, mặc dù bọn họ Nguyên Anh tu sĩ, có thể tại đây dạng Lôi Đình xuống, một khi hơn nhiều, hay vẫn là sẽ không pháp thừa nhận.

”Chết tiệt, giết thiên đạo đây, gia hỏa này thật sự quá âm hiểm, chính hắn Độ Kiếp cũng thì thôi, chúng ta nhiều người vô tội...”

“Ta muốn giết hắn, muốn giết hắn! !”

“Lần này nếu không chết, ta thề cái này bói hắn chính là ta lớn nhất cừu gia! !” Bốn phía gần trăm người gào rú không ngừng, Lôi Đình nổ vang, một đạo thiểm điện sét đánh hướng Mạnh Hạo lúc, bốn phía cái này gần trăm người, đồng dạng có tia chớp oanh oanh rơi xuống.

Mạnh Hạo vội ho một tiếng, buông xuống Bì Đổng, Bì Đổng lúc này bụng lão đại, nó gào thét nhìn qua Mạnh Hạo.

“Người không đạo đức, người quá tà ác...”

Oanh!

“A a a, người cái này tên tà ác...”

Oanh!

“Bỏ qua cho ta đi, chủ nhân, người là khắp thiên hạ tốt nhất chủ nhân, tha tiểu nhân a, ta no rồi, thật sự no rồi, không thể ăn nữa rồi...”

Nhìn xem Bì Đổng đáng thương biểu lộ, Mạnh Hạo tại đem gươm lên lại vượt qua ở một đạo thiểm điện về sau, vung lên phía dưới, Bì Đổng trực tiếp hóa thành nhất đạo cầu vồng, thẳng đến xa xa sương mù liều mạng chạy trốn.

“Chết tiệt Mạnh Hạo, người cho lão phu chờ, người cái này tà ác, không đạo đức gia hỏa, lão phu cái này bồi muốn độ hóa người!” Bì Đổng rống to, càng phát ra cảm thấy ủy khuất, đang mắng, chửi lúc, Mạnh Hạo chỗ đó truyền đến một câu.

“Nếu như không có ngoài ý muốn, ta nghĩ Nguyên Anh thời điểm, ta chỗ này còn sẽ có Lôi Kiếp.”

Bì Đổng thân mãnh liệt run run thoáng một phát, trên mặt lập tức biểu lộ lộ ra nịnh nọt, vỡ không đề cập tới chuyện lúc trước, tranh thủ thời gian nhảy vào trong sương mù, hân đối với Mạnh Hạo, xem như sợ, triệt để sợ, nó lo lắng ình như lại đối kháng, sớm muộn gì sẽ bị bội thực mà chết.

Giờ phút này ba nghìn dặm trong phạm vi, Mạnh Hạo thả mắt nhìn đi, đã nhìn không tới rồi những người khác, hôm nay còn thừa lại gần trăm người, sớm đã tản ra, riêng phần mình ẩn núp, bất quá Mạnh Hạo tìm không thấy bọn hắn, không có nghĩa là Thiên Kiếp tìm không thấy bọn hắn.

Mạnh Hạo thở sâu, đã đến giờ phút này, thần sắc của hắn bên trên mới xuất hiện rồi ngưng trọng, đã bắt đầu chính thức Độ Kiếp, bởi vì giờ phút này Thiên Kiếp, đã không còn là màu đỏ, mà là nhiều hơn một loại màu sắc.

Kỳ danh là huyền, kia màu sắc là hắc!

Huyền hắc chi lôi!

Nhất đạo lôi, hai trọng diệt, nổ vang mà đến lúc, Mạnh Hạo thấy được tại đây đỏ thẫm ở trong, giao thoa ra hủy diệt chi lực, tại đây Lôi Đình rơi xuống nháy mắt, tay phải của hắn bỗng nhiên nâng lên, Lý gia lão tổ, trực tiếp bị Mạnh Hạo lấy ra.

Nổ vang quanh quẩn, Lý gia lão tổ kêu thảm thiết truyền ra, có thể hồn thể chẳng qua là vận vẹo, nhưng không có tiêu tán, hắn hồn tại Mạnh Hạo không ngừng dùng Lôi Đình thích ứng xuống, không nói là hoàn toàn đã trở thành Lôi Hồn, nhưng là có hơn phân nửa cải biến.

“Giết thiên đạo Mạnh Hạo, lão phu Tuyệt sẽ không bỏ qua người!” Lý gia lão tổ gào thét động trời, càng có bị ai, cái này hơn nửa năm đến với hắn mà nói, là một loại cái này bồi chưa từng có tra tấn cùng thống khổ, hắn xuất thân cao quý, về tới Lý gia chính là lão tổ, có thể hết lần này tới lần khác tại Mạnh Hạo nơi đây, chịu đủ tra tấn.

Giờ phút này đau buồn từ tâm, đang chửi bới lúc, thân thể lại bị gươm lên, Lôi Đình nổ vang lúc giữa, hắn kêu thảm thiết càng thêm thê lương.

Thậm chí tại hắn cảm giác, đối mặt Bì Đổng tại so với đối mặt Mạnh Hạo muốn tốt rất nhiều, tại đáy lòng của hắn nguyên bản Bì Đổng là thể gian lớn nhất ác mộng, nhưng hôm nay cái này cảm giác sớm đã cải biến, Bì Đổng tại biến thành đáng yêu, lớn nhất ác mộng, đã trở thành Mạnh Hạo.

Nổ vang không ngừng, từng đạo Thiên Kiếp chi lôi không ngừng mà rơi xuống, coi như là có Lý gia lão tổ tại, coi như là Mạnh Hạo thân thể nhìn trời kiếp đã có thích ứng, thể nhưng vẫn còn có chút không chịu nổi.

Thân thể của hắn run rẩy, chung quanh hắn đại địa sớm đã tan vỡ, giờ phút này tại đã trở thành tinh thể, như là thủy tinh bình thường, chẳng qua là màu sắc đỏ thẫm, thoát nhìn có chút dữ tợn đáng sợ.

Tại đây dạng mặt đất, Lôi Đình rơi xuống về sau, sẽ bắn ngược trở về, đối với Mạnh Hạo tổn thương thêm nữa, cho nên hắn muốn không ngừng mà biến hóa vị trí, hắn nơi đây tại cảm thấy áp lực càng lúc càng lớn, liền lại càng không cần phải nói cái này trong ba ngàn dặm, bị lôi kéo cùng hắn cùng một chỗ Độ Kiếp gần trăm người rồi.

Theo từng đạo Lôi Đình rơi xuống, khi thì sẽ có kêu thảm thiết truyền ra, ngàn dặm bên ngoài, một cái năm tu sĩ phun ra máu tươi, trên thân thể Đồ Đằng toàn bộ nát bấy, bị nhất đạo Lôi Đình tươi sống đánh chết, hắn một mực thừa nhận lấy giờ phút này, rút cuộc không cách nào đi tiếp tục trợ giúp Mạnh Hạo, hoàn thành sứ mạng của mình, trực tiếp bị đánh chết rồi.

Theo tử vong của hắn, bầu trời rơi xuống Lôi Kiếp, uy lực càng lớn một ít.

Năm trăm dặm bên ngoài, ba cái Tây Mạc tu sĩ lẫn nhau khoanh chân ngồi xuống, lẫn nhau triển khai toàn lực, đỉnh đầu của bọn hắn có từng tầng một màn sáng, càng có hơn mười Pháp bảo cheo chống, còn có cái Đồ Đằng hư ảnh tồn tại, chống cự một lần lại một lần Thiên Kiếp, lần này khác...

Theo liên tục ba đạo đỏ thẫm Thiên Kiếp rơi xuống, bọn họ phòng hộ màn sáng ngay ngắn hướng vỡ vụn, mấy chục kiện Pháp bảo toàn bộ nát bấy, cái Đồ Đằng trực tiếp bị Thiên Kiếp xé rách, ba người bọn họ, toàn thân chấn động, liền máu tươi cũng không kịp phun ra, trực tiếp trở thành tro bụi.

Hai nghìn dặm bên ngoài, còn có một Tây Mạc tu sĩ, hắn trốn vào đã đến lòng đất, phía trên vờn quanh rồi mấy nghìn cái đầu lâu, ý đồ đi che giấu, lúc trước thật sự là hắn là làm được, nhưng hôm nay, ở đằng kia từng đạo đỏ thẫm tia chớp xuống, tất cả đầu lâu toàn bộ bị phá hủy, đại địa trực tiếp đã trở thành băng tinh về sau, hắn trong lòng đất thân thể, cũng đã trở thành băng tinh một bộ phận.

Một nén nhang về sau, Mạnh Hạo phun ra máu tươi, ngửa mặt lên trời cười to, hắn tóc tai bù xù, thân thể xuất hiện rạn nứt dấu hiệu, buồn cười âm thanh liêu linh, như trước không giảm chút nào.

Bốn phía gần trăm cùng Mạnh Hạo cùng một chỗ người độ kiếp, giờ phút này chỉ còn lại có không đến hai mươi người vẫn còn kiên trì, mặt khác toàn bộ đều bị đánh chết.

Hai nén hương về sau, Mạnh Hạo thân thể oanh một tiếng, Lý gia lão tổ đã hấp hối, hoàn thành sứ mạng của hắn, bị Mạnh Hạo thu hồi, lúc này đây Lôi Kiếp, Mạnh Hạo tại thừa nhận về sau, toàn thân của hắn như muốn tan vỡ, có thể ngay sau đó hai cái đồng tử bên trong tử khí xuất hiện, thân thể của hắn đã bắt đầu rất nhanh khôi phục.

“Lại đến! !” Mạnh Hạo ngửa mặt lên trời ngẩng đầu, cao tiếng cười dài, tiếng cười thê lương, mang theo một cổ quyết tâm, càng mang theo một cổ điên cuồng, tiếng cười kia truyền vào bốn phía chạy trốn hơn năm nghìn Kim Quang Giáo tu sĩ tai, hóa thành vô cùng thê thảm.

386. Chương 386: Ngũ Sắc Thiên Kiếp, Tu Vi Phá!

Vệt ngơ ngác nhìn Thiên Kiếp trong Mạnh Hạo, giờ phút này tại phương hướng của nó nhìn lại, phương này tròn trong ba ngàn dặm, đại địa băng tinh, bầu trời mây đen trầm xuống, Lôi Đình như mưa, kinh Thiên động Địa.

Mạnh Hạo tại đây Lôi Đình trung tâm, cái kia ngửa mặt lên trời cười to vô cùng thê thảm, lại để cho Vệt hô hấp dồn dập thoáng một phát, nó tựa hồ nghĩ tới trong trí nhớ một thân ảnh, giống nhau tại Lôi Kiếp xuống, giống nhau tại cười to, bất đồng chính là, Mạnh Hạo tại đại địa, cái kia trí nhớ thân ảnh, là ở không trung.

Giống bị Mạnh Hạo tiếng cười tức giận, bầu trời mây đen lần nữa cuộn cuộn, xuất hiện xích cùng huyền bên ngoài, loại thứ ba màu sắc!

Màu xanh!

Thanh lôi động trời, xen lẫn xích cùng huyền, ba màu Lôi Đình thẳng đến Mạnh Hạo, bốn phía càng có gần hai mươi đạo Lôi Đình, phân đường giảm bớt!

Cái kia tám người Nguyên Anh lão giả đã mất đi chữ bói khí lực, giờ phút này liều mạng tất cả đi chống cự, nổ vang ở bên trong, Mạnh Hạo vẫn còn cười to, thân thể của hắn bên ngoài có một đạo màu trắng lơ lửng bay múa, Lôi Đình cũng không cách nào oanh đoạn cái này lơ lửng nửa điểm.

Có thể. . . Cái này bốn phía trong ba ngàn dặm tu sĩ, tại đây ba màu Lôi Đình một kích phía dưới, ngoại trừ tám vị Nguyên Anh lão giả bên ngoài, cũng chỉ còn lại có rồi Tinh Túc bộ lạc áo bào trắng người.

Tu sĩ khác, kiên trì tới hôm nay, toàn bộ tử vong.

Áo bào trắng nhân tâm ngọn nguồn hoảng sợ, hắn đã rất cẩn thận rồi, có thể cuối cùng vẫn còn bị lấy đỉnh nhân quả, kéo vào rồi Độ Kiếp bên trong, trong mắt của hắn lộ ra oán độc, có thể lại không có chút nào biện pháp.

“Chết tiệt, thế nào lại là ba màu Thiên Kiếp, người này đến cùng như thế nào xúc phạm rồi thương thiên, rõ ràng hàng lâm loại này trong truyền thuyết Lôi Kiếp! !”

Nổ vang tái khởi, ba màu Lôi Kiếp lại một lần hàng lâm, Mạnh Hạo toàn thân chấn động, chung quanh hắn Vô Mục Tầm tơ cấp tốc quần quanh, Vô Mục Tầm. Cả đời đầu non một tia. Này tơ không ngừng!

Căn này tơ. Có thể dài chừng ngàn, giờ phút này quần quanh tại Mạnh Hạo bốn phía, từng tầng một vùng vậy, cùng ngày đó trống không Lôi Đình trực tiếp đụng chạm, nổ mạnh ngập trời, cái này ba màu Lôi Đình như bị tơ tầm phân cách, oanh không ngừng tơ tầm, nhưng ảnh hưởng chi lực. Như cũ là toàn bộ đã rơi vào Mạnh Hạo trên người.

Mạnh Hạo há miệng phun ra máu tươi, thân thể của hắn bên ngoài vô số Thiểm Điện chạy, rơi xuống mặt đất lúc, lại bị Mạnh Hạo bắn ngược trở về, khiến cho Mạnh Hạo hai chân ken két phía dưới, lộ ra xương cốt.

Mạnh Hạo trước mắt có chút mờ, trong miệng tràn đầy máu tươi, có thể lại lần nữa nở nụ cười, trong tiếng cười, hắn cố chấp hai mắt lộ ra tử mang. Tại con mắt màu tím thuật xuống, dùng thọ nguyên đổi lấy thân thể khôi phục. Trong chớp mắt, liền khôi phục lại.

Ba nghìn dặm trong phạm vi, hắn đã tìm không ra có hay không kết tinh chi địa, tại đây dạng trên mặt đất, hắn thừa nhận tổn thương càng lớn.

Nếu như thế, dứt khoát. . . Trực tiếp bay lên, ở giữa không trung!

Cử động như vậy, lập tức lại để cho Vệt mở to mắt, trong khoảng thời gian ngắn nó tựa hồ có chút phân biệt không rõ người trước mắt cùng trong trí nhớ cái kia khó quên thân ảnh ở giữa khác nhau.

”Đây là của ta Kim Đan Kiếp, ta muốn kiên trì đến cuối cùng, không hề đi tránh né, không hề đi kính sợ, bởi vì tu sĩ trong nội tâm, một khi tồn tại kính sợ chi ý, tức thì ta còn tu cái gì Đại Đạo, tu cái gì tự tin!

Trúc Cơ lúc, ta tránh được, Kết Đan lúc, ta chần chờ, giờ phút này. . . Ta quyết không có thể lui về sau nữa!” Mạnh Hạo đáy lòng, có tiếng âm đang gầm thét, đây là thanh âm của hắn, đây là hắn khát vọng trở thành cường giả quyết tâm.

“Kiếp nạn này qua đi, ta càng mạnh hơn nữa!” Mạnh Hạo ngửa mặt lên trời một rống, thân thể ở giữa không trung, một đầu tóc đen cuồng vũ, thân hình cao ngất, oai hùng vạn trượng, tại chung quanh hắn, Vô Mục Tầm tơ bay múa vờn quanh, này tơ thiên hạ không thể đoạn.

Hầu như tại Mạnh Hạo cái này một rống lập tức, lại một đạo ba màu Thiểm Điện ầm ầm rơi xuống, thẳng đến Mạnh Hạo tiến đến, Mạnh Hạo cười to, ánh mắt lộ ra cố chấp, tay phải nâng lên, lại trực tiếp một quyền oanh từ trước đến nay lâm Thiên Kiếp.

Đây là lần đầu tiên đi phản kháng!

Loại này phản kháng, nhìn như đơn giản, có thể tại cái thiên kiếp này xuống, mọi người phần lớn là đi muốn như thế nào độ, như thế nào tránh, có thể bay lên ý phản kháng, muốn đi hủy diệt Thiên Kiếp quyết tâm người, hiếm thấy.

Hầu như tại Mạnh Hạo một quyền này oanh ra nháy mắt, bên trong thân thể của hắn hình như có tầng một cách ngăn, bị trực tiếp giải khai, ý tùy tâm động, tu tại một thân, giờ khắc này, tại Mạnh Hạo bay lên phản kích ý niệm trong đầu, giao so với hành động nháy mắt, tu vi của hắn, trực tiếp bộc phát!

Không còn là Kim Đan trung kỳ, mà là bỗng nhiên đột phá, bước chân vào Kim Đan hậu kỳ, cho dù không phải đỉnh phong, là vừa vặn bước vào Kim Đan hậu kỳ, nhưng loại này bởi vì ý thức hình thành đột nhiên đột phá, nhưng là tại đây một cái chớp mắt, rung chuyển bát phương!

Toàn thân của hắn Kim Quang vạn trượng, cặp mắt của hắn cũng lộ ra chói mắt kim mang, Mạnh Hạo không chút do dự lấy ra một khối cực phẩm Linh Thạch, cầm trong tay nháy mắt, linh thạch này bên trong Linh khí, một cái chớp mắt đã bị Mạnh Hạo toàn bộ hấp thu, Theo Linh Thạch tan vỡ thành tro, Mạnh Hạo ngửa mặt lên trời một rống, mượn đột phá tu vi, mượn cực phẩm Linh Thạch chi lực, mượn chính mình tay phải quá lực, tại đây một cái chớp mắt, phóng tới Thiên Kiếp.

Nổ vang quanh quẩn, Mạnh Hạo phun ra máu tươi, thân thể ở giữa không trung mãnh liệt trầm xuống, Thiên Kiếp nổ vang, nhất đạo, hai đạo, ba đạo. . . Cho đến năm đạo Lôi Kiếp, ngay ngắn hướng rơi xuống, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, tư tốc cấp tốc vờn quanh, Mạnh Hạo trong mắt tử khí ngập trời, tại đây Lôi Kiếp tổn thương ở bên trong, không ngừng mà đi khôi phục thân thể thương thế, nổ vang chống cự lúc, ba nghìn dặm trong phạm vi, cái kia tám người Nguyên Anh lão giả, lập tức có ba người, toàn thân chấn động, máu tươi không cách nào phun ra, trực tiếp bị Lôi Đình oanh diệt.

Bọn hắn không có có thể chống cự Thiên Kiếp Pháp bảo, không có đối với chống đỡ Thiên Kiếp trải qua, không có loại này cố chấp quyết tâm, chỉ có một con đường chết!

Đã liền Nguyên Anh, cũng đều không thể chạy ra, tại cái thiên kiếp này xuống, trực tiếp nát bấy.

Mạnh Hạo toàn thân kịch chấn, hầu như mỗi một tác làn da tại tuôn ra rồi máu tươi, thẳng đến đại địa rơi xuống, nhưng rất nhanh, tại con mắt màu tím thuật xuống, tại đại lượng đan dược nuốt vào ở bên trong, hắn như có đủ rồi Bát Tử Chi Thân, tại ở gần mặt đất gần như ba trượng không trung, hắn mãnh liệt dừng lại, khàn khàn tiếng cười lần nữa động trời.

Đúng lúc này, bầu trời tối sầm lại, từng đạo Thiểm Điện gào thét mà đến, tổng cộng mười đạo, đại biểu Thiên Kiếp vô thượng uy nghiêm, nháy mắt mà rơi, thẳng đến Mạnh Hạo, tại đây mười đạo thiểm điện rơi xuống lúc, toàn bộ bầu trời giống như đã trở thành hỗn độn, hóa thành một cái thật lớn Lôi Vân vòng xoáy, oanh oanh chuyển động, một màn này, như đã thành hình ảnh, đủ để cho hết thảy chứng kiến chi nhân, ghi khắc cả đời.

“Mạnh mẽ tính cách, cho tới bây giờ cũng không phải là bị động bị đánh!” Mạnh Hạo trong lúc cười to tay phải bỗng nhiên nâng lên, chỉ một cái bầu trời, Yêu Phong Đệ Bát Cầm, tại đây trong tích tắc, trực tiếp từ trên người Mạnh Hạo triển khai, tại đây một cái chớp mắt, Thiên Địa trùng điệp, thuộc về đệ bát cầm lực lượng, thẳng đến Thương Khung mà đi.

“Yêu Khí Phong Chính!”

“Yêu Phong Đệ Bát Cầm!”

Đại địa chấn động, mặc dù là mặt đất đã trở thành kết tinh, vẫn như trước hay vẫn là có từng đạo vô hình ngoại nhân nhìn không tới khí tức, từ bốn phương tám hướng gào thét mà đến, những thứ này khí tức thẳng đến không trung Mạnh Hạo, trong chốc lát liền ngưng tụ đã đến cùng một chỗ, hóa thành cuộn cuộn vô hình sương mù.

Này sương mù là yêu, khí tức ngập trời, vờn quanh tại Mạnh Hạo bên người, giống bị Mạnh Hạo dẫn động này phương đại địa Bản Nguyên chi lực, tại đây trong tích tắc ngưng tụ mà ra, theo Mạnh Hạo tay phải, thẳng đến bầu trời phủ xuống mười đạo thiên kiếp mà đi.

Nổ vang thanh âm tại đây trong tích tắc kinh Thiên động Địa, từng đạo Lôi Đình rơi xuống, khiến cho cái này nổ mạnh động trời, Mạnh Hạo thân thể Yêu khí tăng tăng vỡ vụn, phủ xuống Lôi Kiếp không ngừng

mà tiêu tán.

Cũng chính là trong chớp mắt, khi mười đạo Lôi Kiếp chỉ còn lại có ba đạo lúc, Mạnh Hạo thân thể bên ngoài Yêu khí toàn bộ tan vỡ ra, cái này ba đạo Lôi Kiếp nổ vang lúc giữa, hàng lâm Mạnh Hạo thân thể, cho dù bị Vô Mục Tầm tở cản trở thoáng một phát, vẫn như trước hay vẫn là thổ lộ tại Mạnh Hạo trên người.

Mạnh Hạo toàn thân chấn động, phun ra một ngụm lớn máu tươi, thân thể như lưu tinh trụ xuống, thẳng đến đại địa mà đi, oanh một tiếng đã rơi vào trên mặt đất, kết tinh nát bấy, từng đạo khe hở cấp tốc khuếch tán, xuất hiện một cái thật lớn hố sâu.

Bầu trời kiếp vân cuộn cuộn, Thiểm Điện chạy, từng đạo Lôi Đình nháy mắt ngưng tụ cùng một chỗ, màu sắc biến hóa, cho đến hóa thành tứ sắc Thiên Kiếp về sau, sấm sét truyền khắp Thiên Địa.

Tại đây trong ba ngàn dặm, giờ phút này vẫn tồn tại cái kia năm người Nguyên Anh lão giả, nguyên một đám đồng dạng phun ra máu tươi, có hai người trực tiếp thân thể tan vỡ nổ bung, Nguyên Anh suy yếu đang muốn chạy trốn, nhưng lại bị Lôi Đình trực tiếp xóa đi.

Trước khi chết thê lương thanh âm, mang theo bọn hắn không cam lòng, truyền khắp ba ngàn dặm, còn lại ba cái kia lão giả, giờ phút này thân thể run rẩy, thần sắc lộ ra tuyệt vọng, trong bọn họ tâm đối với Mạnh Hạo oán độc dĩ nhiên ngập trời, có thể lại không có chút nào biện pháp.

Đúng lúc này, tầng mây cuộn cuộn, tứ sắc Thiểm Điện gào thét lúc giữa thẳng đến đại địa, phóng tới mặt đất hố sâu, nhưng lại tại cái này tứ sắc Thiểm Điện rơi xuống nháy mắt, một cánh tay bỗng nhiên từ trong hố sâu nâng lên, một quyền oanh hướng tứ sắc Lôi Kiếp.

Nổ mạnh động trời, đại địa chấn động, Mạnh Hạo thân ảnh toàn thân gần như cháy đen, tràn đầy máu tươi, có thể Theo hắn trong con mắt tử sáng lóng lánh, đang mất thường có thể thấy được khôi phục, hắn nở nụ cười, tiếng cười khàn khàn, nhưng lại mang theo một cỗ hào khí, thân thể một cái chớp mắt bay lên, thẳng đến không trung.

“Kim Đan Kiếp, đã rơi xuống gần trăm chi lôi, ngươi còn có thể lại đến!” Mạnh Hạo thanh âm quanh quẩn, trong mắt của hắn lộ ra điên cuồng, thanh âm truyền khắp bát phương.

Bầu trời kiếp vân lập tức cuộn cuộn, hình như có Thiên uy tức giận nổ vang, toàn bộ bầu trời tại đây trong tích tắc, trực tiếp đã trở thành màu đỏ, cùng lúc đó, từng đạo màu đỏ Thiên Kiếp như sấm vũ giống như ầm ầm hàng lâm.

Cái này màu đỏ Lôi Đình rơi vào Mạnh Hạo trên người, hóa thành vô số điện quang chạy, có thể Mạnh Hạo như trước đứng ở không trung, ngẩng đầu lúc giữa, khí thế không ngừng mà kéo lên.

Cùng lúc đó, màu đỏ bầu trời, nhiều hơn thứ hai màu gốc, đó là màu đen!

Một nửa xích, một nửa Hắc, phủ xuống cơn dông, giờ phút này cũng đã trở thành nhị sắc, nổ vang vòng qua vòng lại, chấn động Thiên Địa, ngay sau đó, xuất hiện loại thứ ba màu sắc, đó là thanh!

Xích, Hắc, thanh, ba loại màu sắc bầu trời giao thoa, khiến cho Lôi Đình bát phương, đều vì ba màu!

Có thể đây hết thấy còn chưa kết thúc, giờ phút này xuất hiện thứ tư màu sắc!

Đó là màu trắng!

Bốn loại màu sắc bầu trời, bốn loại màu sắc kiếp vân, đan vào cùng một chỗ về sau, hóa thành chính thức tứ sắc thiên, tứ sắc lôi, nổ vang vòng qua vòng lại, hướng về đại địa oanh oanh rơi xuống.

Mạnh Hạo thân ảnh tại đây tứ sắc Lôi Thiên bên trong, thân thể của hắn bên ngoài Vô Mục Tầm tở vờn quanh, tu vi vận chuyển, đối kháng Thiên Kiếp.

Đúng lúc này, Thiên Địa một oanh, như có vô hình thân ảnh đang găm thét, tứ sắc bầu trời. . . Xuất hiện thứ năm màu sắc!

Màu vàng!

Xích, Hắc, thanh, bạch, hoàng!

Ngũ sắc bầu trời, ngũ sắc Lô Kiếp, cái này. . . Chính là Mạnh Hạo Kim Đan Kiếp ở bên trong, cuối cùng Thiên Kiếp, nhìn hẳn lấy ngũ sắc thiên, tại đây một cái chớp mắt Mạnh Hạo có loại mãnh liệt trực giác, như mình có thể vượt qua cái này ngũ sắc lô, như vậy thiên kiếp của hắn, liền đem chấm dứt!

“Cuối cùng Thiên Kiếp!” Mạnh Hạo hai mắt lộ ra mãnh liệt cổ chấp.

Ngũ sắc thiên, tu vi phá, huynh đệ tỷ muội, giờ phút này bên tai cần kích tình, cần giữ gốc vé tháng, mời đem giữ gốc vé tháng quảng cho phong thiên, cho ta kích tình, được không

387. Chương 387: Cửu Đại Phong Yêu Sơ Trảm Thiên Kiếp!

“Thiên Kiếp có ngũ sắc, Ngũ Hành cũng ngũ sắc. . . Trong lúc này chẳng lẽ có cái gì liên quan.” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, có thể giờ phút này không phải hắn suy tư thời điểm, ở nơi này bầu trời ngũ sắc thành hình lập tức, nhất đạo ngũ sắc kiếp lô, âm âm rơi xuống.

Tại rơi xuống trong tích tắc, Mạnh Hạo đệ liếc mắt nhìn qua, cái này ngũ sắc Thiên Kiếp giống như một khối cực lớn cục gỗ, đang từ bầu trời hướng đại địa oanh, có thể tiếp cận lấy, lại biến thành một thanh kim sắc lợi kiếm, như muốn xuyên thấu hết thảy hư vô, sau đó lại biến thành biển rộng, giống như vòng quanh bầu trời mà đến.

Tiếp theo hơi thở lúc, lần nữa biến hóa, đã trở thành có thể đốt cháy hết thảy sinh mệnh biển lửa, tại đây trong biển lửa, càng có một cái bùn điều!

Cái này năm loại biến hóa, chẳng qua là một cái chớp mắt liền biến mất, nhưng lại rõ ràng đã rơi vào Mạnh Hạo trong nội tâm, tại đây trong tích tắc, lại để cho Mạnh Hạo tâm thần chấn động, giống như có điều ngộ ra.

Oanh!

Ngũ sắc kiếp lô hàng lâm, trực tiếp rơi vào Mạnh Hạo trên người, có Vô Mục Tầm phân tán, có Mạnh Hạo con mắt màu tím thuật không ngừng vận chuyển, với hắn hoàn mỹ tu vi toàn lực bộc phát, có tay phải hắn giống như Thiên Kiếp không thể diệt đích bao tay, nổ vang thanh âm hầu như muốn đem ba nghìn dặm bên ngoài cái kia chạy trốn năm ngàn người rung động điếc, truyền khắp Thương Khung.

Tại đây ngũ sắc Lô Kiếp ở bên trong, trong ba ngàn dặm cái kia còn lại ba người Nguyên Anh lão giả, lại có một người toàn thân run rẩy, trực tiếp tan vỡ đã trở thành huyết nhục, nháy mắt liền hóa thành tro bụi, Nguyên Anh diệt hết.

“Ngũ sắc thiên kiếp, đây là trong truyền thuyết ngũ sắc thiên kiếp! ” Tinh Túc bộ lạc áo bào trắng người, giờ phút này áo bào đã tan vỡ, lộ ra tang thương gương mặt, mặt này lỗ thoát nhìn cực kỳ già nua, có thể đây không phải trọng điểm, trọng điểm là người này ngũ quan vận vẹo, đem một lỗ tai bao phủ nhân, là một cái dị dạng!

Hắn hai mắt lộ ra hồng mang, giờ phút này thân thể run rẩy, nhìn xem bầu trời. Lộ ra trước đó chưa từng có kính sợ.

Mạnh Hạo toàn thân run rẩy. Gắt gao cắn răng. Toàn thân đắm chìm trong ngũ sắc Lô Kiếp ở bên trong, có ngũ sắc Thiểm Điện không ngừng mà chạy, như muốn đem thân thể xé rách, muốn đem hắn hồn tại xóa đi, thậm chí xâm nhập đến huyết nhục của hắn ở bên trong, muốn đem huyết mạch của hắn nát bấy.

Nhưng Vô Mục Tầm tại đây một cái chớp mắt, bạo phát ra kinh người cứng cỏi, tầng tầng vờn quanh. Cái kia không thể bị chém đứt tơ tằm, như là trong Thiên Địa sắc bén nhất Pháp bảo, không ngừng mà xoay tròn quanh quanh trong đi phân cách ngũ sắc Thiên Kiếp.

Tại đây tơ tằm dưới sự trợ giúp, ngũ sắc Lô Kiếp chậm rãi tiêu tán, cho đến cái này nhất đạo Lô Kiếp triệt để biến mất lúc, Mạnh Hạo ngửa mặt lên trời một rống, trong mắt tử khí tràn ngập, toàn thân nháy mắt khôi phục, có thể trên mặt của hắn, lại rõ ràng xuất hiện một tia già nua dấu hiệu.

“Ngũ sắc Lôì Kiếp. Cũng không thể diệt ta Mạnh Hạo chi ý!”

Ngũ sắc thiên kiếp nổ vang, tất cả tầng mây tại đây trong tích tắc. Lại tại cuộn cuộn trong không ngừng mà ngưng tụ tại cùng một chỗ, Theo tầng mây di động, như là tuế nguyệt tại chạy, sấm sét động trời, từng đạo ngũ sắc Thiểm Điện tại tầng mây nội lẫn nhau như thôn phệ giống như, dần dần ngưng tụ.

Càng là ở thời điểm này, một cỗ khó có thể hình dung uy áp, từ phía trên không mãnh liệt hàng lâm xuống, thả mắt nhìn đi, kiếp vân từ bát phương ngược lại cuộn tới, không ngừng mà co rút lại ở bên trong, như muốn dẫn sinh ra nhất đạo trước đó chưa từng có đấy, diệt ý chi lôì.

“Mạnh Hạo chịu đựng, đây là cuối cùng nhất đạo lôì! !” Vệt tại ba nghìn dặm bên ngoài trong trận pháp, giờ phút này âm thanh mở miệng.

Thiên Lôì nổ vang, cuối cùng này nhất đạo Lôì Kiếp ngưng tụ, tốc độ cực nhanh, cũng chính là hơn mười thời gian hô hấp, trên bầu trời, đã nhìn không tới rồi bất luận cái gì kiếp vân, thấy, chỉ có một mảnh chói mắt ngũ sắc quang!

Cái này ngũ sắc quang. . . Lại không còn là Lôì Đình, mà là hóa thành một cái bàn tay khổng lồ, từng cái ngón tay một cái màu sắc, hợp thành ngũ sắc bàn tay, như thiên kiếp, như sấm, nó hoàn toàn do ngũ sắc lôì tạo thành, có thể thoát nhìn xác thực là chân thật vô cùng bàn tay.

Khác biệt duy nhất, là cái này bàn tay không có vân tay!

Nổ vang lúc giữa, ngũ sắc bàn tay từ phía trên không thẳng đến đại địa, một chưởng đè xuống.

Theo ngũ sắc bàn tay hàng lâm, đại địa nổ vang, ba nghìn dặm đại địa, từng khúc vỡ vụn, toàn bộ tan vỡ ngoại giới, lúc trước vẫn còn cần răng kiên trì hai vị Nguyên Anh tu sĩ, giờ phút này lại cũng không cách nào thừa nhận, tại thể lương không cam lòng gào rú ở bên trong, thân thể trực tiếp nát bấy, tính cả Nguyên Anh, tính cả hết thủy sinh mệnh dấu vết, tại thời khắc này, bị trực tiếp nát bấy xóa đi.

Vị kia Tinh Túc bộ lạc áo bào trắng người, giờ phút này phun ra một ngụm lớn máu tươi, ánh mắt lộ ra rồi tuyệt vọng.

Bàn tay không đợi rơi xuống, Mạnh Hạo liền cảm nhận được cái này cỗ trước đó chưa từng có áp lực, thân thể của hắn nổ vang, sắc mặt tái nhợt, lần nữa phun ra máu tươi, thân thể tại không trung run rẩy, tại cái này uy áp xuống, không ngừng mà trầm xuống.

Giống như tay này chưởng hóa thành có thể nghiền ép hết thủy ngọn núi, khiến cho Mạnh Hạo không cách nào thừa nhận, muốn đem hắn sinh sôi trấn áp.

“Cuối cùng này nhất đạo lôì, đã muốn diệt ta, ta liền trầm người!” Mạnh Hạo thân thể đang không ngừng dưới mặt đất trầm ở bên trong, mãnh liệt kháng đầu, lộ ra dữ tợn, lộ ra điên cuồng, tay phải bỗng nhiên nâng lên, hướng về đại địa xa xa chỉ một cái.

“Yêu Khí Phong Chính!”

Ba nghìn dặm đại địa, Yêu khí lần nữa ngưng tụ mà đến, nhưng lúc này đây, Mạnh Hạo không có thấy đủ, những thứ này Yêu khí, còn xa xa không đủ, thân thể của hắn hôm nay đã rơi vào mặt đất, tay phải trực tiếp đặt tại rồi tàn phá cả vùng đất.

“Yêu khí, chưa đủ! !” Mạnh Hạo thần sắc vặn vẹo, như đang gặm thét, hắn trực tiếp lấy ra Phong Yêu Cổ Ngọc, đem đặt tại rồi trên mặt đất, oanh một tiếng, toàn bộ đại địa vô hình chấn động một cái, cùng lúc đó, một cỗ gợn sóng từ Mạnh Hạo trong tay Phong Yêu Cổ Ngọc bên trên khuếch tán ra, ba nghìn dặm, năm nghìn dặm. . .

Mạnh Hạo sắc mặt dữ tợn, trong đầu hắn Hàn Tuyết Gia Tộc Kỳ Nam truyền thừa, đến từ vãng sinh ngoài động thi thể Tiên Nhân Chỉ Lộ, tại đây một cái chớp mắt, toàn bộ từ trong cơ thể hắn tràn ra, dung nhập Phong Yêu Cổ Ngọc bên trong.

Lập tức Mạnh Hạo trong óc vu vu, Phong Yêu Cổ Ngọc gợn sóng, lần nữa khuếch tán, một vạn trong, ba vạn trong. . .

Trộn vụn ba vạn trong!

Ba vạn dặm trong, hết thấy cỏ cây đều tại Mạnh Hạo trong nội tâm, hết thấy sinh mệnh đều tại ý thức của hần bên trong, hết thấy biến hóa đều tại hần trong lòng bàn tay.

“Yêu khí, Phong Chính!” Mạnh Hạo ngẩng đầu, nhìn xem cái kia oanh oanh tiến đến cực lớn ngũ sắc bàn tay, Theo thanh âm truyền ra, ba vạn dặm trong tất cả Yêu khí, tại đây một cái chớp mắt từ bốn phương tám hướng, phô thiên cái địa điên cuồng mà đến.

Ngưng tụ tại Mạnh Hạo bốn phía, khiến cho Mạnh Hạo bên người xuất hiện một cái thật lớn Yêu khí vòng xoáy, cái này vòng xoáy cấp tốc chuyển động lúc giữa, từ mười trượng biến thành trăm trượng, ngàn trượng, cho đến hóa thành vạn trượng lớn nhỏ!

Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra tinh mang cùng cố chấp, tay phải từ đại địa chậm rãi nâng lên, hướng lên bầu trời tiến đến bàn tay, xa xa nhấn một cái.

Cái này nhấn một cái phía dưới, lập tức khổng lồ Yêu khí vòng xoáy, trực tiếp lao ra, thành hình tại không trung hóa thành một cái ngoại trừ Mạnh Hạo chính mình, ngoại nhân nhìn không tới bàn tay!

Tay này chưởng, như muốn đi phong ấn Vạn Vật Thiên Địa!

“Cửu đại Phong Yêu, Ngã Dục Phong Thiên!”

Mạnh Hạo tay phải hướng lên bầu trời phủ xuống ngũ sắc bàn tay, cách không nhấn một cái.

Cái này nhấn một cái, mang theo hần cố chấp, mang theo hần con đường tu chân cường giả mộng tưởng, thậm chí mang theo tính mạng của hần!

Bởi vì một khi không cách nào Độ Kiếp, hần hần phải chết không thể nghi ngờ!

Cái này nhấn một cái, còn mang theo Mạnh Hạo Tiên Nhân Chỉ Lộ, mang theo hần Hàn Tuyết bộ lạc Kỳ Nam truyền thừa, còn có hần điên cuồng!

Không thể không điên cuồng, trận chiến này không phải đấu pháp, mà là trăm thiên kiếp!

Cái này nhấn một cái, còn mang theo hần thân là cửu đại Phong Yêu tôn nghiêm, dùng Phong Yêu chi lực, dùng ba vạn dặm trong Thiên Địa Yêu khí, toàn lực bộc phát!

Càng là tại thời khắc này, Lý gia lão tổ xuất hiện, Bì Đổng cắn răng phía dưới, găm nhẹ trong cũng tới lâm, tất cả có thể chống cự Thiên Kiếp thủ đoạn, toàn bộ tại triển khai!

Vệt kêu gào lấy lao ra, con mắt đều đỏ, nó các loại đúng là giờ khắc này, chỉ có tại cuối cùng một đạo thiên kiếp ở bên trong, nó mới có thể ra tay, mới có thể mang theo hơn năm ngàn người, đồng loạt ra tay mà sẽ không bị nhiễm Thiên Kiếp nhân quả.

Hơn năm nghìn tu sĩ, toàn bộ cất bước, thẳng đến Mạnh Hạo nơi đây mà đến, vờn quanh bốn phía chạy trốn, nhắc lên đại lượng sương mù, đi chống cự cuối cùng này Thiên Kiếp.

Nổ vang nổ mạnh, vượt ra khỏi lúc trước tất cả thanh âm, áp đảo rồi hơn năm ngàn người găm nhẹ, đã trở thành nơi đây duy nhất thanh âm. . . Như vậy nổ mạnh, tổng cộng truyền ra năm hạ!

Đó là hai cái bàn tay khổng lồ, ở giữa không trung lẫn nhau đụng chạm lúc, truyền ra tan vỡ Thiên Địa thanh âm.

Tiếng thứ nhất, hơn năm nghìn tu sĩ ngay gần hướng phun ra máu tươi, thân thể của bọn hần mãnh liệt ngược lại cuốn, hướng về bốn phía khuếch tán, hình thành sương mù nháy mắt nát bấy, vị kia Tinh Túc bộ lạc áo bào trắng người, cười thảm trong thân thể trực tiếp nát bấy, hình thần câu diệt.

Tiếng thứ hai, Thiên Địa nổ vang, đại địa đã trở thành tro bụi, hết thấy phế tích, hết thấy kết tinh, toàn bộ đã trở thành một cái thật lớn hố sâu. . .

Tiếng thứ ba, Bì Đổng kêu rên, Lý gia lão tổ cơ hồ bị hủy diệt.

Thứ tư thanh âm, Vệt kêu thê lương thảm thiết, toàn thân tạp mao đều muốn toái diệt, Thiên Địa đã trở thành ngũ sắc thể giới.

Thứ năm âm thanh. . . Mạnh Hạo thấy được chính mình trăm thiên yêu chưởng, cùng bầu trời ngũ sắc bàn tay hoàn toàn đọng chậm, giống như đạo cự đại phong ấn, muốn đem Thiên Kiếp phong bế.

Nổ vang ở bên trong, hai bàn tay đọng chậm, một cái là ngũ sắc thiên kiếp, một cái là trăm thiên yêu, một cái muốn tiêu diệt ý, một cái muốn trăm thiên kiếp, không cách nào hình dung ai cường đại hơn, chẳng qua là tại đây một cái chớp mắt, thiên kiếp không phải thiên kiếp, mà không phải đây, yêu cũng không phải yêu!

Giống như hết thấy hư vô nát bấy, ở đằng kia im ắng nổ vang ở bên trong, toàn bộ thế giới ngũ sắc tiêu tán, đã trở thành màu đen. . .

Tại đây màu đen ở bên trong, Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra tín niệm, hẩn nhìn qua màu đen Thương Khung, nhẹ giọng mở miệng.

“Nguyên lai, có thể trăm thiên kiếp!” Nói xong câu đó, trước đó chưa từng có suy yếu hiển hiện Mạnh Hạo trong nội tâm, hẩn cười hai mắt nhắm nghiền, đã phát động ra Vô Mục Tầm cường đại nhất thủ hộ, Theo tư tầm không ngừng vờn quanh, thỉnh linh hợp thành một cái thật lớn kén!

Thân thể của hẩn, bị hoàn toàn bao phủ tại trong kén.

Ngăn cách rồi hết thấy thanh âm, biến mất hết thấy Thiên Kiếp, hóa thành đại địa trong hố sâu, như vĩnh hằng tồn tại kén.

Hồi lâu, bầu trời dần dần khôi phục, ngũ sắc bàn tay tiêu tán, Mạnh Hạo yêu trăm bàn tay, cũng đã trở thành tro bụi, chỉ có tạo thành tay này chưởng hạch tâm, cái kia miếng Phong Yêu Cổ Ngọc, từ không trung rơi xuống, phát ra BA~ một tiếng, mắt đã rơi vào Mạnh Hạo hình thành kén bốn phía.

Đến từ Thiên Kiếp uy áp, tại thời khắc này, cũng triệt để biến mất, trận này kiếp. . . Đến kinh Thiên động Địa, đi vô thanh vô tức, rút cuộc vượt qua.

Vết cùng Bì Động, còn có bốn phía hơn năm nghìn tu sĩ, đều là thần sắc uể oải, vờn quanh tại trong hố sâu kén phụ cận, làm Mạnh Hạo hộ pháp, chờ đợi Mạnh Hạo phá kén mà ra.

Theo thời gian trôi qua, một cỗ lột xác khí tức, từ nơi này trong kén tản ra, tại hơi thở này trong, Mạnh Hạo còn đang ngủ say, có thể thân thể của hẩn lại đang tại chậm rãi bị cải biến, thời gian dần qua thích hợp hơn Lôi Đình, trong lúc mơ hồ, có từng đạo Thiểm Điện chạy, từ hẩn ngũ say trên thân thể khuếch tán, bao trùm kén, tán ra đến bên ngoài.

Hôm nay là đêm thất tịch? Khục khục, ta nói như thế nào cách mỗi một giờ, lão bà tại phát cái ** tới đây, trong vòng mười phút không trở về lập tức điện thoại đánh tới hỏi cái này hỏi cái kia đây, nguyên lai là tra cương vị a. . . (chưa xong còn tiếp. . .) cấp mười tám (ha18. cc) cung cấp mới nhất toàn văn chữ chương tiết đọc online cùng TXT sách điện tử miễn đăng kí download

Đứng đầu tiểu thuyết đổi mới nhanh nhất, hoan nghênh cất chứa.

388. Chương 388: Phá Kén Mà Ra

Giờ này khắc này , tại Nam Vực Tử Vận Tông , trên một ngọn núi , sớm đã truyền tống đến nơi này Hàn Tuyết tộc tộc nhân , đã bị Tử Vận Tông dàn xếp được, ngọn sơn phong này , đã trở thành bọn hẩn mới đích gia tộc chi địa .

Mà Hàn Tuyết San đích mỹ lệ , cũng khiến cho nàng tại ngắn ngủn mấy ngày , liền lập tức bị Tử Vận Tông tu sĩ cùng đan sư chú ý , theo gia tộc nhập vào Tử Vận Tông ở trong, Hàn Tuyết San lựa chọn Đan Đông nhất mạch , dựa theo lý tưởng của nàng , đi trở thành một tên đan sư .

Đến sau này , nàng cũng rất cuộc biết Đan Đình đại sư phản bội mà sư môn sự tình , nói không xuất ra đáy lòng là cái gì cảm giác , hình như có thất lạc , cũng giống như cảm thấy rất bình tĩnh .

Nếu như không có gặp được Mạnh Hạo trước, có lẽ cái này thất lạc sẽ thêm nữa... , nhưng hôm nay , tựa hồ có thể không chứng kiến Đan Đỉnh đại sư , đối với Hàn Tuyết San mà nói , đã không phải trọng điểm .

“Nghe Tuyết San muội muội tộc nhân nói lên , các người tại Mặc Thổ Thánh Tuyết thành ở trong, gặp một cái Mạnh đại sư?” Ềm tai thanh âm theo Hàn Tuyết San bên người truyền đến , đã cắt đứt đứng ở đỉnh núi , nhìn xa Mặc Thổ phương hướng trầm tư Hàn Tuyết San .

Hàn Tuyết San vội vàng quay đầu lại , thấy được từ phía sau đi tới một cái cô gái tuyệt mỹ , cô gái này ăn mặc một thân màu xanh nhạt váy dài , tươi đẹp động lòng người , dung nhan giống như vô cùng mịn màng , như (tự) tập mà thiên địa yêu tha thiết tại một thân , như cùng là vẽ ở bên trong chi nhân , đi vào phạm trần .

“Tuyết San bái kiến Sở sư thúc .” Hàn Tuyết San lập tức cúi đầu , hạ thấp người cúi đầu , trước mắt cái này Sở Ngọc Yên , là nàng đi vào Tử Vận Tông về sau, thấy xinh đẹp nhất nữ tử , xinh đẹp loại này , có chút thì đợi nàng xem , đều sẽ cảm giác được có chút hoảng hốt .

Nàng cũng nghe nói có quan hệ vị này Sở sư thúc cùng vị kia Đan Đỉnh đại sư trong lúc đó , một ít bị tông môn chi nhân đa số truyền ra chuyện cũ .

“Có lẽ cũng chỉ có như vậy nữ tử , mới có thể xứng đôi Đan Đỉnh đại sư đi.” Hàn Tuyết San chứng kiến Sở Ngọc Yên , nghĩ tới Đan Đỉnh đại sư , nàng bỗng nhiên liên tưởng đến mình cùng Mạnh Hạo , trong đầu nổi lên Mạnh Hạo thân ảnh .

“Tuyết San?” Sở Ngọc Yên đến gần , nhẹ giọng mở miệng .

Hàn Tuyết San đỏ mặt lên , lập tức cúi đầu , đáy lòng có chút ngượng ngùng , thầm nghĩ mình tại sao ở phía sau , lại nghĩ tới cái kia người không hiểu phong tình .

“Là có vị trí Mạnh đại sư , hẩn luyện đan rất tốt , nếu không phải là hẩn , chúng ta Hàn Tuyết gia tộc sớm đã diệt vong , cũng sẽ không lại tới đây .” Hàn Tuyết San nhỏ giọng nói .

“Vị này Mạnh đại sư , là Mặc Thổ chi tu sao?” Sở Ngọc Yên nhìn qua Hàn Tuyết San , hỏi.

“Là Mặc Thổ bổn địa tu sĩ , hẩn là Kim Quang lão tổ , tu vi thâm bất khả trắc , càng thôi hóa mà Kinh Thứ , mà ngay cả Mặc Thổ cung đích đạo tử , chứng kiến hẩn đều sợ hãi ... Hẩn luyện đan , mà ngay cả Chu đại sư cũng không sánh bằng , Sở sư thúc người hỏi hẩn , là có chuyện gì sao?” Hàn Tuyết San nói xong , trên mặt càng đỏ .

Sở Ngọc Yên che miệng cười cười , nhìn qua trước mắt cái này cô gái xinh đẹp , coi hẩn lịch duyệt , tự nhiên liếc mắt liền nhìn ra mà thiếu nữ hoài xuân chi ý , hiển nhiên là một đám tâm hồn thiếu nữ đều ngưng tụ ở vị kia Mặc Thổ Mạnh đại sư trên thân .

“Không có gì , chỉ là ngẫu nhiên nghe được tộc của người tộc nhân nói lên , đối với người này đan đạo có chút hứng thú , muốn nhìn một chút hẩn đan đạo đã đến cảnh giới gì , nhưng đáng tiếc hẩn không có theo tới , bằng không mà nói còn có thể nghiên cứu thảo luận một hai .” Sở Ngọc Yên lắc đầu , ôn nhu cười cười , nàng có thể nhìn ra Hàn Tuyết San không có nói sai , đã xác định đối phương là Mặc Thổ chi tu , cũng sẽ không là nàng suy nghĩ chi nhân , giờ phút này quay người muốn rời đi ,

“Như vậy a, hẩn người này giống như không quá ưa thích Nam Vực , bất quá Sở sư thúc , ta chỗ này với hẩn cho ta một hạt đan dược , có lẽ người có thể từ nơi này đan dược lên, nhìn ra hẩn đan đạo là cái gì trình độ?” Hàn Tuyết San thần sắc lộ ra chờ mong , đã đến Tử Vận Tông về sau, nhất là bái nhập mà Đan Đông nhất mạch , mấy ngày nay nàng đối với đan sư tiến giai đã có rất nhiều giải , nội tâm phi thường tò mò , Mạnh Hạo rốt cuộc là trình độ gì đan sư .

“Được rồi , ta giúp người nhìn xem , người thích vị kia Mạnh đại sư , đến cùng đan đạo đã đến cảnh giới gì .”

Sở Ngọc Yên mỉm cười , dùng thân phận của nàng , bản sẽ không đi làm như vậy , nhưng thấy được Hàn Tuyết San , nàng không khỏi nghĩ tới mình năm đó , nội tâm than nhẹ một tiếng , nhẹ gật đầu .

Hàn Tuyết San nghe vậy càng ngượng ngùng , cúi đầu lập tức lấy ra Mạnh Hạo cho nàng đan dược , đưa cho Sở Ngọc Yên , vừa mới cho ra , nàng bỗng nhiên có chút hối hận .

“Hắn hẳn là đang nổ , như vậy liền vạch trần chân tướng , tựa hồ không tốt lắm ...” Hàn Tuyết San nghĩ tới Mạnh Hạo tổng xuất đan dược lúc, theo như lời có thể cầm này đan tìm Đan Quỷ đại sư lời nói .

Giờ phút này nàng , căn bản cũng không có chú ý tới , Sở Ngọc Yên khi nhìn đến viên thuốc này về sau, sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi , cho đến biến hóa này đã trở thành thở hào hển , Hàn Tuyết San lúc này mới ngẩng đầu mang theo kinh ngạc , thấy được thân thể cùng loạn choạng , hình như có chút ít hoảng hốt Sở Ngọc Yên .

“Sở sư thúc ...”

Sở Ngọc Yên hai mắt nhắm nghiền , hồi lâu sau chậm rãi mở ra , nhìn xem trong tay đan dược trên có khắc chữ tuyết , lại nhìn một chút Hàn Tuyết San , đáy lòng chẳng biết tại sao , đã có một cỗ ý không cam lòng .

“Hắn gọi tên là gì .” Sở Ngọc Yên cắn răng .

“Mạnh ... Mạnh Hạo ...” Hàn Tuyết San có chút sợ hãi , nhỏ giọng nói .

“Chết tiệt Mạnh Hạo !” Sở Ngọc Yên cũng không còn cách nào áp chế , cắn răng mở miệng , trong thanh âm mang theo phức tạp , có không cam lòng , càng có một tia vui mừng , nàng biết rõ , đối phương chẳng những an toàn , nhưng lại sinh hoạt rất thoải mái .

Nghĩ tới đây , Sở Ngọc Yên đáy lòng không cam lòng , càng nhiều .

Hàn Tuyết San chợt ngẩng đầu , cho dù trước mắt cái này Sở sư thúc vô luận là tu vi vẫn thân phận đều cao hơn chính mình , nhưng nàng hay vẫn là thần sắc bên trên lộ ra tức giận .

“Người còn thay hắn sinh khí? Hắn chính là Đan Đỉnh đại sư , hắn chính là Phương Mộc !” Sở Ngọc Yên mắt nhìn Hàn Tuyết San , thở dài , nói xong câu đó , đem đan dược đưa cho Hàn Tuyết San về sau, quay người rời đi .

Hàn Tuyết San tâm thần như bị lôi đình oanh kích , triệt để ngây ngốc tại này ở bên trong , trong óc ong ong .

“Hắn chính là Đan Đỉnh đại sư ...”

Cùng lúc đó , tại Tây Mạc cả vùng đất , một chỗ trong sa mạc , nơi đây quanh năm bão cát tràn ngập , nức nở nghẹn ngào gió gào thét , cuốn theo thiên địa , khiến cho tại đây vô luận ban ngày hay là đêm tối , đều là một mảnh lờ mờ .

Hết thấy tánh mạng bước vào tại đây , cũng như đi vào mà Cấm khu .

Giờ phút này , tại đây sa mạc ở chỗ sâu trong , có một tòa bị chìm ngập tại trong đất cát tể đàn , cái này dưới tể đàn , bày đặt một cái lòng bài tay lớn nhỏ hộp , đúng lúc này , hộp hào quang chói mắt , cấp tốc chớp động lúc, ngoại giới trong sa mạc phong, càng cường đại hơn , quét ngang toàn bộ sa mạc về sau, này gió như đồng hóa làm màu đen mặt trời , đem hết thấy hào quang đều hấp thu ở bên trong .

Gầm lên giận dữ , từ nơi này sa mạc ở chỗ sâu trong , theo dưới tể đàn , theo cái kia trong hộp đột nhiên truyền ra , ngay sau đó , hộp lập tức nát bấy , trong đó bay ra một đồng máu thịt , lấy cực nhanh tốc độ nhúc nhích , dần dần hóa thành một cái thân thể , cái này thân hình thoạt nhìn rất suy yếu , chậm rãi xuất hiện ngũ quan .

Đúng vậy ngày đó bị Mạnh Hạo dùng Hàn Tuyết gia tộc Kỳ Nam truyền thừa , diệt sát áo đen trảm Linh tu sĩ !

Hắn cũng không có tử vong , chết đi chỉ là một thân thể , đạo của hắn vẫn còn, hắn bản nguyên bất diệt , tắc thì sinh mạng không mất .

Thời gian trôi qua , rất nhanh , thân ảnh ấy hoàn toàn thành hình về sau, tay phải hắn vung lên , một bộ áo đen rơi vào mà trên thân , hắn chậm rãi ngẩng đầu , trong mắt lộ ra một vòng âm trầm cùng tức giận .

“Có thể truyền thừa nguyên vẹn ấn ký tu sĩ , tuyệt không phải hạng người bình thường , đợi lão phu từ nơi đây thoát khốn về sau, tại ngoại giới nhất định có thể gặp lại thời điểm !”

Tùng đã là Thánh Tuyết thành , hôm nay hố sâu đại địa , bầu trời đã nổi lên bông tuyết , bao trùm mặt đất , rơi vào mà trong hố sâu , hơn năm ngàn tu sĩ thân mình .

Tại đây chút ít tu sĩ trung tâm , có một cao hơn một trượng kén , trần trần bằng bạc khí tức , từ nơi này kén bên trên hiển lộ ra , đã giăng co mấy ngày , càng ngày càng mãnh liệt .

Cho đến giờ khắc này , ken kết thanh âm bỗng nhiên truyền ra , bốn phía tu sĩ nhao nhao nhìn lại lúc , cái này hơn một trượng lớn kén , đã bắt đầu thu nhỏ lại , như nổi lên phong , tiếng gió nức nở nghẹn ngào , truyền khắp bốn phía .

Cẩn thận nhìn , đây không phải là phong , mà là tạo thành kén tơ tằm , đang thật nhanh từ bên trong bắt đầu giảm bớt , rất nhanh , cái này kén tầng ngoài bắt đầu mỏng manh , đến cuối cùng , giảm bớt tốc độ thoáng cái bắt đầu tăng mạnh , khiến cho gió càng lớn , vờn quanh này kén , đã trở thành gió lốc .

Cản trở bốn phía tu sĩ ánh mắt , nhưng lại không ngăn cản được một cổ càng ngày càng mạnh khí tức , từ nơi này trong gió lốc , giống như thức tỉnh như vậy , truyền khắp bát phương .

Bốn phía tu sĩ , nhao nhao lui về phía sau , ngưng thần nhìn lại , một nén nhang về sau , tại đây trong gió lốc , chậm rãi đi ra một thân ảnh , theo thân ảnh xuất hiện , trần trần tia chớp tại hần bốn phía chạy , mặt đất đã trở thành Lôi Trì , tựa như cái này theo trong gió lốc đi tới chi nhân , có thể không chế thiên địa lôi đình , nắm giữ lôi ý chí .

Khi hần hoàn toàn đi ra về sau , khi hần gương mặt bị bốn phía tu sĩ thấy rõ toàn bộ về sau , bọn hần thấy được Kim Quang lão tổ , thấy được ... Mạnh Hạo !

Tóc dài phiêu diêu , một thân trường bào màu xanh , tuần mỹ dung nhan , sau lưng lôi đình nổ vang , dưới chân Lôi Trì khuếch tán , trên thân thể vô số hình cung tia chớp chạy , như tại đây trường bào màu xanh bên ngoài , nhiều hơn một cái lôi đình áo choàng .

Trận này thiên kiếp , Mạnh Hạo hoàn toàn vượt qua , giờ phút này hần tu vi âm âm vận chuyển , kim đan hậu kỳ tu vi , ở trong nháy mắt này đạt đến hậu kỳ đỉnh phong , khoảng cách Nguyên Anh ... Chỉ kém một bước cuối cùng !

Mạnh Hạo thở sâu , tu vi của hần cùng lúc trước hoàn toàn bất đồng , vượt qua thiên kiếp về sau , hần hoàn mỹ kim đan càng thêm cô đọng , giờ phút này tu vi tản ra , một cổ cảnh giới kết đan vô địch tự tin , tại Mạnh Hạo trong nội tâm càng thêm mãnh liệt .

Càng kinh người hơn đây , là của hần thân thể , đã trải qua luyện khí tầng thứ mười một luyện thể , đã trải qua Trúc Cơ thì rèn luyện , giờ phút này lại có thiên kiếp tẩy lễ , giờ phút này Mạnh Hạo thân thể , sớm đã vượt qua tu sĩ tầm thường , thậm chí một ít tu sĩ Nguyên Anh thân thể , đều kém xa tít tắp hần thân hình cứng cõi .

Những thứ này... Vẫn là tiếp theo !

Chính thức lại để cho Mạnh Hạo cảm thấy hài lòng , là hoàn chỉnh đã trải qua một lần thiên kiếp về sau , hần bộ thân thể này đối với lôi đình chống cự , đã đến một loại trình độ kinh người , thậm chí trong người , cũng có lôi điện tồn tại , thuật pháp trong đem tồn tại thiên kiếp khí tức .

Đây là tạo hóa , thiên kiếp trong cất giấu tạo hóa , chỉ có điều như vậy tạo hóa , không phải mọi người có thể đạt được , cần tại gặp phải trong tử vong , đi dùng một chút hi vọng sống đổi lấy .

Mạnh Hạo thở sâu , đi ra lúc , theo sau lưng gió lốc biến mất , Phong Yêu Cổ Ngọc bay lên , bị hần thu vào trữ vật đại ở trong , Vô Mục Tầm bay tới , hóa thành Mạnh Hạo ngón trở phải một quả màu trắng chiếc nhãn .

Chạm đến lấy chiếc nhãn , Mạnh Hạo biết rõ nếu không phải là Vô Mục Tầm tồn tại , chính mình có lẽ không cách nào vượt qua kiếp nạn này .

“Từ nay về sau , trời cao biển rộng , toàn bộ thiên hạ , bằng vào ta hôm nay tu vi , cẩn thận một ít , ở đâu cũng có thể đi .”

Tại Mạnh Hạo theo trong gió lốc đi ra một cái chớp mắt , tại hán ngẩng đầu một khắc , bốn phía hơn năm ngàn tu sĩ , toàn bộ quỳ xuống lạy .

“Cung nghênh lão tổ xuất quan !”

Thanh âm nổ vang , hóa thành sóng âm , truyền khắp bát phương .

389. Chương 389: Nghiêm Tung Ước Hẹn

Mấy ngày về sau, Mặc Thổ cùng Tây Mạc giáp giới chỉ địa, một thân áo bào xanh Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở một cái man cự nhân trên thân người, theo man cự nhân gằm nhẹ, gào thét đi về phía trước.

Tại đây man cự nhân trong tay, còn đang nắm một cái vẽ mặt bi phần Tây Mạc tu sĩ, người này đúng là Cổ Lạp.

Ngày đó tại thành trì sụp xuống lúc, hán cùng với man cự nhân được mai táng tại cái kia đen kịt hố to bên trong, cho đến về sau theo áo đen tu sĩ thuật pháp tan vỡ, tuy nói hắc động biến mất, có thể hán cùng với cự nhân, nhưng là giống nhau bị chôn ở lòng đất.

Nếu không phải là Mạnh Hạo trước khi đi nhớ tới việc này, sợ là Cổ Lạp cùng man cự nhân, sẽ suốt đời nhìn không tới ánh mặt trời...

Vết đứng ở Mạnh Hạo trên bờ vai, trên mắt cá chân buộc Bì Động biến thành lục lạc chuông, vẽ mặt cuồng vọng, ngạo nghễ nhìn xem bầu trời, thỉnh thoảng phát ra một ít cảm khái, giống như đang thở dài, lại như tại tiếc nuối.

Nó tiếc nuối đây, là Kim Quang Giáo hơn năm nghìn tu sĩ, những người này bị Mạnh Hạo cuối cùng lưu tại Mặc Thổ, lưu tại đông Lạc thành bên trong.

Chạy trốn man cự nhân, tại trên người của hán có một cây Đằng Điều, cái này Đằng Điều giờ phút này uể oải, trên người thỉnh thoảng có lợi đâm thủng lộ ra, nhưng rất nhanh liền lại thu hồi, Mạnh Hạo đạt được Kinh Thứ hạt giống, dựa theo lúc trước hán ý tưởng, lại để cho Đằng Điều thôn phệ, có thể Đằng Điều thời gian ngắn không cách nào khống chế, giờ phút này hấp hối, cần một ít thời gian khôi phục về sau, mới có thể triệt để cắn nuốt Kinh Thứ bốn sự.

“Mặc Thổ đã loạn.” Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở man cự nhân trên người, nhẹ giọng thì thào, mấy ngày nay hán đi ở Mặc Thổ, tìm hiểu rồi không ít tin tức, hôm nay Mặc Thổ, tại Thánh Tuyệt thành hủy diệt về sau, Cửu Minh trong người cuối cùng thành trì, cũng lựa chọn quy thuận, đã trở thành Mặc Thổ cung một bộ phận.

Coi như là Kim Quang Giáo, Mạnh Hạo mấy ngày trước chần chờ về sau, an bài xong xuôi. Lại để cho Kim Quang Giáo cũng thuộc sở hữu rồi Mặc Thổ cung. Tình hình chung đã không hề. Đồ từ giã giũa, vụ sự vô bổ, chỉ biết bị nghiền ép nát bấy.

Giờ phút này Mặc Thổ, nhìn như Mặc Thổ cung thống nhất, nhưng trên thực tế cũng chính là từ giờ khắc này bắt đầu, chính thức đại loạn, phủ xuống.

Tây Mạc có mười bảy cái bộ lạc chính thức bước vào Mặc Thổ, phảng phất muốn đem nơi đây một lần nữa cải tạo giống như. Những nơi đi qua, một mảnh phế tích.

Mạnh Hạo trầm ngâm ở bên trong, bỗng nhiên thần sắc khẽ động, ngẩng đầu liếc mắt xa xa, lập tức truyền ra ý thức, lập tức man cự thân thể người mãnh liệt dừng lại, mắt thường có thể thấy được đấy, kia thân thể dần dần tràn ra màu vàng đất hào quang, cũng chính là mười mấy cái thời gian hô hấp, hán liền hóa thành một gò núi nhỏ.

Loại biến hóa này chi thuật. Là man cự nhân Thiên Phú bản năng, coi như là Nguyên Anh tu sĩ đều muốn phân biệt nhận ra. Cũng cần tiêu phí một ít thời gian.

Nửa nén hương về sau, bầu trời xa xăm truyền đến từng trận tiếng Hi...iiii âm thanh, trên bầu trời có một mảng lớn mây đen gào thét mà qua, mây đen bên trong là từng con một kên kên, chúng mắt đỏ, toàn thân phát ra hư thối khí tức, nhấc lên màu đen mực nát chỉ sương mù, thẳng đến xa xa.

Cả vùng đất, một mảnh thú hải cuộn cuộn, khiến ặt đất chấn động, càng có mấy ngàn Tây Mạc tu sĩ, tại đây thú hải về sau, oanh oanh mà qua.

Một cái thật lớn lá cờ đầu bị giơ lên cao cao, cờ bên trên vẽ lấy một cục xương, tái nhợt màu sắc, lộ ra tử vong khí tức, đây là một cái bộ lạc tiêu chí, đây là một cái bước vào Mạc Thổ đại địa Tây Mạc bộ lạc.

Cho đến cái này bộ lạc đi xa về sau, man cự nhân hóa thành gò núi, cái này mới một lần nữa hòa tan, gọn sóng ở bên trong, lộ ra man cự nhân cùng Mạnh Hạo thân ảnh, Mạnh Hạo nhìn ra xa xa lao nhanh bầu trời, nhúu mày.

“Đây là đệ tứ bộ lạc.” Vén vén mấy ngày thời gian, Mạnh Hạo liền tận mắt thấy rồi bốn cái Tây Mạc bộ lạc tiến vào Mạc Thổ.

“Là vì Mạc Thổ đã thuộc về Tây Mạc, cho nên mới có những bộ lạc này tiến đến chiếm cứ sao?” Mạnh Hạo lông mày nhíu chặt hơn một ít, hần cảm giác, cảm thấy có chút không đúng, những thứ này Tây Mạc bộ lạc đi xa lúc, trong đám người khi thì lộ ra cái chủng loại kia giống như cảm giác thở phào nhẹ nhõm, lại để cho Mạnh Hạo cảm thấy có vấn đề.

”Mặc kệ những thứ này Tây Mạc bộ lạc có hay không có vấn đề gì, dưới mắt Nam Vực ta không thể trở về, Mạc Thổ lại quá nhỏ, ở vào trong hỗn loạn, không thích hợp tu hành.

Như vậy dưới mắt duy nhất có thể đi địa phương, chính là Tây Mạc rồi.” Mạnh Hạo ngẩng đầu, nhìn về phía Tây Mạc phương hướng, trong mắt lộ ra một vòng kỳ dị chi mang.

“Tây Mạc, cũng chính là ta muốn đi địa phương!” Từ lúc cự tuyệt Hàn Tuyết Gia Tộc mời lúc, Mạnh Hạo đã quyết định chủ ý, muốn đi Tây Mạc, chỉ có đi Tây Mạc, mới có thể càng sâu cấp độ nghiên cứu Đồ Đằng, mới có thể hoàn thiện chính mình Ngũ Hành ý niệm trong đầu, dùng luyện đan phương pháp, đi luyện chế chính mình ngũ sắc Nguyên Anh.

Con đường này, không người đi qua!

“Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, ta cũng cần năm loại bất đồng Ngũ Hành Đồ Đằng, đây là trụ cột nhất, chỉ có có đủ về sau, như luyện đan có đủ rồi tất cả dược thảo, phương mới có thể chính thức đi luyện!”

“Chẳng qua là Tây Mạc tu sĩ cùng Nam Vực có rõ ràng khác nhau, bọn hần vận dụng là Đồ Đằng lực lượng, dẫn đến đang giãn hơi thở bên trên có tươi sáng rõ nét chênh lệch, liếc có thể bị người nhận ra.” Mạnh Hạo mắt lộ ra trầm tư, đều muốn nghiên cứu Đồ Đằng, biện pháp tốt nhất chính là dùng Tây Mạc người thân phận lẫn vào Tây Mạc.

Bằng không mà nói, Nam Vực tu sĩ tại Tây Mạc, rất khó tiếp xúc đến một ít hạch tâm sự tình.

Mà lại việc này hần hỏi thăm Bì Đổng, có thể Bì Đổng tạo tại Độ Kiếp về sau, thủy chung uể oải, dựa theo nó lời nói, cần nghỉ ngơi, không thể tiếp tục giúp đỡ tà ác không đạo đức Mạnh Hạo biến hóa.

Thậm chí Mạnh Hạo tại dùng ra rồi đòn sát thủ, đưa ra dùng ba cái ác bá trao đổi, Bì Đổng rõ ràng run rẩy đứng lên, có thể trong sự kích động lại lệ rơi đầy mặt, một bộ rõ ràng thấy được bảo vật nhưng không cách nào nắm bắt tới tay biểu lộ.

Mạnh Hạo trầm mặc, tùy ý man cự nhân lúc trước chạy trốn, một lát sau, Mạnh Hạo bỗng nhiên hai mắt lóe lên, lộ ra một vòng quyết đoán.

“Xem ra, thật sự muốn cùng Nghiêm Tung hợp tác thoáng một phát, lúc trước hần từng nói có biện pháp giải quyết khí tức bất đồng vấn đề, hướng hồ hần nếu thật chuẩn bị nhiều năm, việc này có thể tin.” Mạnh Hạo trong mắt hiện lên một vòng lạnh lùng.

“Dùng ta hôm nay tu vi, tăng thêm Huyết Băng Thiểm cùng Liên Hoa kiếm trận, tuy nói cùng Nguyên Anh sơ kỳ giữa còn có chênh lệch, bất quá Nguyên Anh sơ kỳ lão quái đều muốn giết chết ta, cũng không phải chuyện dễ, nếu là mang lên trên huyết sắc mặt nạ... Nguyên Anh sơ kỳ, có thể chiến!” Mạnh Hạo lấy ra

Nghiêm Tung cho hẩn mộc giản, Linh thức tán nhập trong đó, một lát sau tay phải hẩn vỗ man cự nhân đầu to, man cự nhân gầm nhẹ một tiếng, cải biến phương hướng, dựa theo Mạnh Hạo truyền ra phương vị, chạy trốn mà đi.

Mấy ngày về sau, Mặc Thổ cùng Tây Mạc giáp giới khu vực, một mảnh liên miên không dứt sơn mạch đứt gãy xuống, nồng đậm trong rừng, có một cái sông nhỏ, nước sông chảy xuôi, phát ra ngoại nhân nhìn không tới ngân sắc quang mang, mỗi khi trong đêm lúc, tia sáng này sẽ rõ ràng hơn, khiến cho bốn phía bát phương, dùng phương pháp đặc thù vận chuyển tu vi chi nhân, có thể thấy rõ ràng.

Giờ phút này, tại đây sông nhỏ bên cạnh, Nghiêm Tung mặt mỉm cười, nhìn qua trước người hai trung niên nam tử.

Hai người này, thành linh đều là Nguyên Anh sơ kỳ tu vi, một người ăn mặc trường bào màu lam, một người ăn mặc màu đen áo dài, cùng Nghiêm Tung thành ba phương hướng, khoan chân ngồi xuống.

“Nghiêm đạo hữu, chừng nào thì bắt đầu?”

“Ông đạo hữu đừng sốt ruột, còn có hai vị đạo hữu trên đường, tính toán thời gian, nay mai hai ngày liền có thể đã đến, chờ hẩn hai người đến về sau, chúng ta có thể đã bắt đầu.”

“Nghiêm đạo hữu cần phải nghĩ kỹ, nhiều người đến, tuy nói nhiều hơn một phần nắm chắc, thế nhưng đại biểu thêm một người phân đưa.” Trường bào màu đen trung niên nam tử, nhân nhạ mở miệng.

“Mạc Ly đạo hữu yên tâm, Nghiêm mỗ đối với cái kia chỗ địa phương nghiên cứu thật lâu, có thể kết luận trong đó có đầy đủ năm người phân phối Trảm Linh đan.” Nghiêm Tung mỉm cười nói.

“Chỉ mong nghiêm đạo hữu theo như lời là thật.” Ăn mặc trường bào màu lam ông họ tu sĩ, nghe vậy kiệt kiệt cười cười, ý uy hiếp không cần nói cũng biết.

“Ông đạo hữu tận mắt thấy rồi mộc giản, có phán đoán của mình, nếu thật đối với cái này không tin, coi như là Nghiêm mỗ lại như thế nào khuyên bảo, người cũng sẽ không giờ phút này ngồi ở chỗ này.” Nghiêm Tung cười cười, nhân nhạ mở miệng.

Ông họ tu sĩ hừ lạnh một tiếng, nhưng không có đi phản bác.

Rất nhanh ánh trăng hàng lâm, bỗng nhiên ba người đồng thời ngẩng đầu, nhìn về phía xa xa, đã thấy nhất đạo cầu vòng tại đen kịt bầu trời gào thét mà đến, lập tức liền xuất hiện ở ba người trước mặt, hóa thành một cái lão giả.

Lão giả này tu vi cũng là Nguyên Anh sơ kỳ, nhưng là sơ kỳ đỉnh phong, rõ ràng đã vượt qua Nghiêm Tung ba người.

“Huyền Pháp lão tổ Lê Thiên!” Ông họ tu sĩ hai mắt bỗng nhiên co rút lại, mãnh liệt nhìn về phía tiến đến lão giả, thần sắc lộ ra một vòng ngưng trọng.

Kia bên cạnh vị kia ăn mặc trường bào màu đen Mạc họ tu sĩ, cũng ở đây một cái chớp mắt thần sắc một tíc, neoh lại rồi hai mắt.

Lão giả Lê Thiên bình tĩnh nhìn rồi hai người liếc, nhếch miệng cười cười, nụ cười này có chút âm trầm, thoát nhìn trần đầy hàn ý.

“Ông đạo hữu cùng Mạc đạo hữu đã ở, năm đó từ biệt, hai người các ngươi hay vẫn là Tiêu Bất Ly Mạnh, cảm tình càng ngày càng tốt rồi, không biết ngày nào lê một có thể ăn được hai vị đạo hữu rượu mừng?” Lê Thiên tiếng cười khàn khàn, thanh âm chói tai, trong thần sắc lộ ra một vòng khinh miệt xem thường.

Hẩn lời nói ra khỏi miệng về sau, ông, Mạc hai người lại thần sắc không có thay đổi gì, giống như đối với nói như vậy, sớm đã tập mãi thành thói quen.

“Ta hai người sự tình, tổng khá giả lê đạo hữu ham mê, tu hành đến nay, không biết đã hỏng bao nhiêu tông môn nữ đệ tử thân thể, đến nay Nam Vực không dám bước vào bán bộ, như chó nhà có tang, chỉ có thể không ngừng bỏ chạy, như thế sinh hoạt, có lẽ lê đạo hữu cũng thích thú.” Ông họ tu sĩ nhân nhạ mở miệng, cho dù nội tâm đối với Lê Thiên kiêng kỵ, đáng nói từ bên trên như trước sắc bén.

Lê Thiên trong mắt hàn quang chớp động, khàn khàn cười cười, không lên tiếng nữa.

Mắt thấy ba người này tự đã xong xưa cũ, Nghiêm Tung ho khan một tiếng.

“Lê đạo hữu quả là thư người, lần này tiến vào Tây Mạc, còn cần đạo hữu nhiều hơn tương trợ.” Nghiêm Tung hắc hắc cười cười, đứng dậy ôm quyền.

“Để nói.” Lê Thiên thanh âm như sắt đá xung đột, rất là chói tai.

Nghiêm Tung mỉm cười, đang muốn nói chuyện, nhưng đột nhiên đấy, lão giả Lê Thiên biến sắc, mãnh liệt quay đầu.

“Ai!”

Hầu như tại hần lời nói truyền ra nháy mắt, nhất đạo huyết quang tại rừng rậm ở chỗ sâu trong bóng nhiên lóe lên, lập tức biến mất, xuất hiện lúc, thành hình tại ba người ngoài mấy trượng.

Thân ảnh ấy xuất hiện quá đột ngột, Nghiêm Tung, uông, Mạc ba người, lúc trước không có chút nào phát hiện, cho đến Lê Thiên lên tiếng về sau, cái này mới cảm giác được không đúng.

Hầu như tại thân ảnh ấy xuất hiện nháy mắt, Lê Thiên hừ lạnh một tiếng, tay phải bỗng nhiên nâng lên, nắm niệm pháp quyết lúc có từng trận màu đen khí tức quần quanh, hóa thành từng cơn một màu đen hắc, mang theo hắc lệ, thẳng đến cái kia huyết sắc thân ảnh mà đến.

“Vô Diện.” Huyết sắc thân ảnh nhàn nhạt mở miệng, tay phải nâng lên về phía trước vung lên, lập tức ở chung quanh hần thành hình xuất hiện một cái thật lớn gương mặt, mặt này lỗ mơ hồ, nhưng lộ ra một cổ lại để ọi người kinh hãi chi lực, cùng cái kia Hắc hắc dụng chạm về sau, tạo thành kích động, phát ra nổ vang nổ mạnh.

Tại đây nổ mạnh xuống, Lê Thiên sắc mặt biến hóa, mãnh liệt ngẩng đầu lúc, hai mắt lộ ra hàn mang, có thể tại đây hàn mang ở chỗ sâu trong, đã có kiêng kỵ.

Bên trong có ba cái áo rồng, khục khục, nhắc nhở chư vị huynh đệ tỷ muội, áo rồng ạo hiểm, lựa chọn cần cẩn thận, tiết tháo không chịu trách nhiệm... Bầu trời tối đen mờ mờ. (chưa xong còn tiếp. .)

390. Chương 390: Ô Thần Năm Bộ Phận

Về phần huyết sắc thân ảnh, lui ra phía sau vài bước, giấu diếm dấu vết hất lên ống tay áo, tại đây dưới ánh trắng, lộ ra hình dạng, ánh vào trong mắt mọi người.

Đó là một trương mặt nạ, một trương ngoại trừ hai mắt, không có mặt khác ngũ quan mặt nạ, coi như là hai mắt, cũng đều là màu đỏ thắm đấy, có thể nhưng không có điên cuồng, mà là lãnh khốc vô tình.

Một thân màu xanh áo dài, một đầu tóc dài màu đen, tại đây ánh trắng ở bên trong, tại đây uy phong trong, trước lộ ra một cổ yêu dị cảm giác.

Đúng là mang lên trên huyết sắc mặt nạ Mạnh Hạo!

“Các hạ là ai!” Lê Thiên khàn khàn mở miệng, một bên Uông, Mạc hai người, cũng hai mắt co rút lại, nhìn về phía Mạnh Hạo, giờ phút này trong nội tâm cũng có ngưng trọng, bọn hắn nhìn không ra mặt nạ quỷ dị, nhưng có thể nhìn ra Mạnh Hạo tu vi chẳng qua là Kết Đan, có thể vừa rồi một kích kia, nhìn như tùy ý, nhưng hiển lộ ra có thể so với Nguyên Anh chấn động.

Cái này lại để cho nơi đây mấy người kia, đối với Mạnh Hạo tu vi, đã có chần chờ.

Nghiêm Tung thì là hai mắt chớp động, ngó nhìn Mạnh Hạo, trong lúc mơ hồ tại Mạnh Hạo trên người, hắn đã tìm được một vòng quen thuộc, cái này quen thuộc chỉ ý, lại để cho đáy lòng của hắn chấn động.

“Nghiêm đạo hữu mời Mạnh mẽ đã đến, chính là chỗ này giống như đạo đài khách sao.” Mạnh Hạo nhàn nhật mở miệng lúc, phía sau hắn trong rừng, man Cự Nhân thân ảnh khổng lồ, lúc này mới chậm rãi đi tới, về phần Cổ Lạp, trước khi tới đã bị Mạnh Hạo chỉ điểm một chút đã bất tỉnh, có một số việc, hắn không thể nghe.

Man cự thân thể người tuy lớn, nhưng lại không để tại cái này ba người Nguyên Anh tu sĩ trong mắt.

“Mạnh đạo hữu!” Nghiêm Tung hai mắt ngưng tụ, lập tức nhận ra Mạnh Hạo thanh âm, thở sâu, đáy lòng đối với Mạnh Hạo nơi đây, không khỏi dâng lên thần bí cảm giác, tại lúc trước hắn phán đoán ở bên trong, Mạnh Hạo là Kết Đan tu sĩ. Đan đạo đại sư. Có thể vừa rồi một màn. Lại để cho hắn không thể không ngưng trọng.

“Người này đến cùng còn ẩn tàng bao nhiêu bí mật. . .” Nghiêm Tung cảm giác mình nhìn không thấu Mạnh Hạo, giờ phút này hặc hặc cười cười, ôm quyền mở miệng.

”Nguyên lai là Mạnh đạo hữu, hiểu lầm, việc này là một cái hiểu lầm, Lê đạo hữu, Uông đạo hữu, Mạc đạo hữu. Nghiêm mẽ đến cho các người giới thiệu thoáng một phát, vị này Mạnh đạo hữu, chính là Nghiêm mẽ các loại người cuối cùng, đan đạo đại sư, tại đan đạo bên trên coi như là Nghiêm mẽ tại tự hỏi không bằng.

Có Mạnh đạo hữu tại, chúng ta chuyến này, có thể gia tăng không ít nắm chắc.” Nghiêm Tung cười nói, lại vì Mạnh Hạo giới thiệu Lê Thiên ba người, lẫn nhau giữa tại hơi khẽ gật đầu sau. Lúc trước dịch ý lúc này mới tiêu tán một ít.

Đối với Mạnh Hạo gia nhập, dù là Mạnh Hạo tu vi thoát nhìn là Kết Đan. Có thể Nguyên Anh tu sĩ phần lớn là tính cách cổ quái, bọn hắn biết có không ít đồng đạo, chuyên môn ưa thích che giấu tu vi, mà lại coi như là người khác nhìn ra, cũng phần cảm nhắc tới.

Nghiêm Tung cũng chưa từng đi giải thích thêm việc này, một đoàn người tại đây Ngân Hà bên cạnh, lẫn nhau ngưng tụ.

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh, hắn sở dĩ lựa chọn đeo lên cái này tiêu hao sinh cơ mặt nạ đã đến nơi đây, là bởi vì hắn năm đó ở Nam Vực thanh la tông Thượng Cổ phúc địa lúc, liền gặp được qua những chuyện tương tự, bởi vì chính mình tu vi không đủ, có con tin nghi ra tay, mà lại coi như là giải quyết, nhưng sau đó đưa tới cách ngăn, lại thủy chung tồn tại, bất lợi với phát triển.

Cho nên lúc này đây, hắn dứt khoát trực tiếp dùng tối cường ngạnh tư thái xuất hiện, thuận tiện cũng nghiệm chứng thoáng một phát, đeo lên huyết sắc sau mặt nạ, mình rốt cuộc mạnh như thế nào.

“Nếu như Mạnh đạo hữu cũng đã đến, như vậy nghiêm đạo hữu có lẽ cần thận nói một chút Trảm Linh đan sự tình rồi.” Nói chuyện chính là Uông họ trung niên, hắn ngẩng nhìn Mạnh Hạo, lại nhìn một chút bên người ăn mặc trường bào màu đen Mạc họ tu sĩ, lập tức đối với Mạnh Hạo nơi đây, lộ ra chán ghét cùng che giấu sát cơ.

Cái này ánh mắt không có che giấu, Lê Thiên sau khi thấy cười hắc hắc, Nghiêm Tung cũng chú ý tới, cười khổ trong không biết nên nói cái gì.

Mạnh Hạo cũng sờ, cái này Uông họ tu sĩ sát cơ đến không hiểu thấu, lại để cho hắn cảm thấy kinh ngạc, ánh mắt đảo qua lúc, hắn chợt phát hiện vị kia Mạc họ trung niên nam tử, nhìn về phía ánh mắt của mình, mang theo một cỗ thường thức, càng có một đám hiểu kỳ, người này tuy nói là trung niên, nhưng mặt trắng như ngọc, bộ dạng tuấn lãng, trong lúc mơ hồ hình như có một cỗ âm nhu.

Đến từ Mạc họ tu sĩ ánh mắt, lại để cho Mạnh Hạo càng thêm kinh ngạc, nhưng rất nhanh liền từ Lê Thiên trong tươi cười đã nhận ra cái gì, lập tức sồn hết cả gai ốc, ho khan một tiếng, lui ra phía sau vài bước tránh đi Mạc họ tu sĩ ánh mắt.

Nghiêm Tung lắc đầu, chỉ có thể cười khổ, giờ phút này ho khan một tiếng, chậm rãi mở miệng.

“Bốn vị đạo hữu, nhận được bọn người đối với Nghiêm mẽ tín nhiệm, đến nơi này, chúng ta coi như là đã đạt thành lần này tiến vào Tây Mạc ước định, Nghiêm mẽ cũng không giấu giếm chư vị, chuyện này gặp nguy hiểm!” Nói đến đây, Nghiêm Tung mắt nhìn bốn người, gặp bốn người này tại mặt không biểu tình về sau, tiếp tục mở miệng.

”Viễn Cổ đan đạo, vượt qua hôm nay quá nhiều, đáng tiếc thất truyền, đã đến đương kim, đan dược chỉ tới Nguyên Anh, mà Trảm Linh cảnh giới đan dược, đương thời hiếm thấy, duy có một lần thứ từ Thượng Cổ thậm chí Viễn Cổ đan dược truyền lưu ở bên trong, đạt được một tia nửa điểm, hậu nhân tiến hành điều hòa, luyện ra Chi đan so ra kém đã từng một thành.

Mà Viễn Cổ đan đạo cùng đương kim, một cái thật lớn đường ranh giới, chính là Trảm Linh đan, Đan này còn gọi là bờ bên kia thiên kiếp, tu sĩ nuốt vào về sau, đắm chìm tại một loại đối với thiên địa hiểu ra ở bên trong, thấy rõ tự mình, chém xuống đệ nhất đao.

Nghiêm mỗ cho chư vị nhìn mộc đơn giản bên trên rõ ràng ghi chép những thứ này, nhiều năm qua, Nghiêm mỗ rời đi rất nhiều địa phương, rút cuộc xác định cái này Viễn Cổ đan đạo chi địa, tồn tại Tây Mạc!

Ước chừng tại hơn năm nghìn năm trước, Tây Mạc có một cái bộ lạc, gọi là Ô Thần tộc, này tộc nhất thời huy hoàng, từng là Tây Mạc năm đại bộ lạc một trong, kia Thánh Địa Ô Thần núi, chính là Viễn Cổ đan đạo còn sót lại chi địa!

Có lẽ Ô Thần tộc quật khởi, cũng cùng này có quan hệ, sơn này ta âm thầm đi qua hai lần, đều không thể tới gần, chỉ có thể xa xa quan sát, đan đạo vẫn còn!” Nghiêm Tung chậm rãi mở miệng, thanh âm truyền ra, Mạnh Hạo thần sắc như thường, đáy lòng phân tích đối phương tuy nói mấy trở thành sự thật giả.

“Cái này Ô Thần bộ lạc, hôm nay tiêu điều phân liệt, hóa thành năm cỗ thế lực, tất cả thành một bộ, theo thứ tự là Ô Bình Bộ, Ô Đẩu bộ phận, Ô Đạt bộ phận, Ô Viêm bộ phận cùng với Ô Âm bộ phận!”

Mạnh Hạo nghe đến đó, thần sắc nhìn như như thường, vừa ý ngọn nguồn nhưng là chấn động, hẳn nghĩ tới bị chính mình bắt Ô Mộc, người này đang là đến từ Ô Đạt bộ lạc.

“Nghiêm đạo hữu nói những thứ này làm gì dùng, chỉ cần dẫn đường, chúng ta tiến vào cái gì kia Ô Thần núi là được.” Ông họ tu sĩ mặt không biểu tình, âm lãnh mở miệng.

”Ông đạo hữu, việc này không phải đơn giản như vậy, Ô Thần bộ phận mặc dù phân liệt, nhưng ở Ô Thần trên núi, còn có một vị Ô Thần bộ phận Đồ Đằng thiên kiếp tồn tại, cũng chính là Trảm Linh lão tổ.

Với hẳn tại Ô Thần núi, chúng ta ai có thể đi vào?” Nghiêm Tung lắc đầu.

”Cho nên chúng ta phải thay đổi một cái phương thức, cái này Ô Thần phân liệt năm cái bộ lạc, thường cách một đoạn thời gian, đều không định kỳ an bài tộc nhân tiến vào Thánh sơn, đi triều bái tổ tiên, thu hoạch Đồ Đằng lực lượng.

Đây là duy nhất có thể quang minh chính đại tiến vào Ô Thần núi phương pháp, cho nên chúng ta muốn trước phân biệt lẫn vào một cái bộ lạc, mà lại cần tại đây trong bộ lạc lộ ra tài năng trẻ, thu hoạch tín nhiệm, đến lúc đó dùng Khách khanh thân phận, tiến vào Ô Thần núi!

Đã đến trong núi, chúng ta tại tụ tập một chỗ, đồng mưu Viễn Cổ đan đạo!” Nghiêm Tung hai mắt lộ ra tinh mang, lộ ra nhưng kế hoạch này, là hẳn nghiên cứu thật lâu, bảo đảm không có vấn đề.

Mạnh Hạo nheo lại hai mắt, Lê Thiên như có điều suy nghĩ, Ông, Mạc hai người, nhìn nhau một cái, cũng đối với đề nghị này nhận thức.

”Về phần như thế nào lộ ra tài năng trẻ, như thế nào đạt được tín nhiệm, chư vị đạo hữu chắc hẳn tại tất cả có phương pháp.” Nghiêm Tung hắc hắc cười cười, nhìn về phía mọi người.

”Như thế nào giải quyết khí tức vấn đề.” Mạnh Hạo chậm rãi mở miệng.

”Việc này làm phiền Lê đạo hữu rồi, Lê đạo hữu có thể ở Tây Mạc cư trú trăm năm, đến nay không người có thể biết được đến cùng tại bao nhiêu cái bộ lạc, là bộ dáng gì, có thể thấy được đạo hữu ở phương diện này đạo hạnh.” Nghiêm Tung ôm quyền, hướng Lê Thiên cúi đầu.

”Chuyện này không có vấn đề, lão phu tới đây lúc trước, đã dùng bí thuật luyện năm kiện bí bảo, có thể làm cho người ta tại trong ba năm, khí tức cải biến, tu vi không hiện, sử dụng về sau, có thể đem giống nhau đồ vật vững chắc hóa thành làm Đồ Đằng, dùng cái này khí tức tại Tây Mạc, người chính là Tây Mạc tu sĩ.” Lê Thiên nhàn nhạt mở miệng.

“Bất quá vật ấy lão phu không thể không thường trả giá, nghiêm đạo hữu là người phát khởi, lão phu có thể tiến đưa ngươi một cái, nhưng ba vị đạo hữu, các ngươi hoặc là để đổi lấy, hoặc là liền cần muốn nói cho ta, tại đây trận Viễn Cổ đan đạo ở bên trong, các ngươi có thể tạo được tác dụng.” Lê Thiên hai mắt lóe lên, chậm rãi nói ra, lời nói này nói cẩn thận chặt chẽ, nhưng nhìn trộm mọi người tâm tư, nhưng là không hề giữ lại hiển lộ ra.

“Ô Thần trong núi hết thấy trận pháp, ta hai người phức tạp phá giải, không cần chú ý lại ra tay.” Uông họ tu sĩ hừ lạnh một tiếng.

Lê Thiên hặc hặc cười cười, tay phải vung lên, lập tức ba đạo bạch quang bay ra, đã rơi vào Uông, Mạc hai trên tay, cuối cùng một đạo bạch quang, thì là trôi lơ lửng ở Nghiêm Tung trước mặt.

“Mạnh đạo hữu, ngươi thì sao?” Lê Thiên nhìn về phía Mạnh Hạo, nơi đây chỉ nhân, hẳn đối với Mạnh Hạo nơi đây kiêng kỵ nhất, lúc trước hai người nhìn như đơn giản một kích, lại để cho hắn cảm nhận được đối phương thuật pháp khủng bố.

“Tất cả đan đạo.” Mạnh Hạo thần sắc như thường, chỉ nói bốn chữ này, Lê Thiên hai mắt co rút lại, Uông, Mạc hai người cũng là thần sắc ngưng tụ.

Nghiêm Tung mỉm cười không nói, sau một lúc lâu, Lê Thiên tay phải vung lên, bạch quang bay về phía Mạnh Hạo.

“Vật ấy cách dùng, chú ý thần thức có thể tra.”

“Tốt rồi, nếu như mọi người ý kiến thống nhất, chúng ta cái này tiến về trước cái này năm cái bộ lạc, ta lựa chọn Ô Viêm bộ phận.” Nghiêm Tung vừa cười vừa nói.

“Uông mỗi liên lựa chọn Ô Bình Bộ tốt rồi.” Uông họ tu sĩ mở miệng.

“Ô Đạt bộ phận!” Mạnh Hạo thần sắc như thường, giấu diếm chút nào tâm tình, nhàn nhạt nói ra.

“Như vậy Lê một liên lựa chọn Ô Đẩu bộ phận!”

Người cuối cùng Ô Âm bộ phận, tự nhiên thuộc về Mạc họ tu sĩ, năm người riêng phần mình sau khi phân phối xong, Nghiêm Tung lấy ra một cái hình bát giác la bàn, trực tiếp đè xuống đất, trong chớp lát, có Truyền Tống ánh sáng tràn ra.

“Tiến vào cái này năm cái bộ lạc về sau, chúng ta đơn giản không muốn liên lạc với, chỉ chờ tại Ô Thần thượng trung tụ tập, dùng một đơn giản để tin, nơi này là có quan hệ cái này năm cái bộ lạc kỹ càng giới thiệu, mặt khác hôm nay thời điểm này, đúng là cái này năm cái bộ lạc đại lượng mời chào Khách khanh thời gian, lần vào đi vào không khó!” Nghiêm Tung nói qua, xuất ra bốn miếng ngọc giản tổng xuất về sau, giẫm chặn tại chỗ đi vào trong trận pháp, thân ảnh một cái chớp mắt biến mất.

Uông, Mạc hai người, lần lượt bước vào, Mạnh Hạo hai mắt chớp lên, cẩn thận nhìn một chút cái này Truyền Tống Trận về sau, chần chờ một chút, triệu hoán man Cự Nhân cầm lấy Cổ Lạp đến đây, tại Lê Thiên lúc trước, cùng nhau bước vào trong đó.

Thấy hoa mắt, Truyền Tống chỉ lực âm âm chuyển động, dường như thân thể bị lôi kéo, như là đi ở tuế nguyệt Trường Hà bên trong, không biết đi qua bao lâu, Mạnh Hạo trong óc oanh một tiếng, cảm giác mình toàn bộ người như bị xé nát, nhưng rất nhanh liền khôi phục như thường, xuất hiện lúc, đã ở rồi một mảnh xanh biếc trên núi hoang ——

Kế tiếp nửa tháng, Cập nhật lúc sớm cùng mọi người nói rằng, bình thường là giữa trưa 12 điểm -13 điểm tả hữu Canh [1], buổi tối 18 điểm tả hữu Canh [2].

Nếu như giữa trưa không có càn mà nói, như vậy hoàn lại xuống dưới, sẽ là buổi tối 6 điểm tả hữu Canh [1], sau đó chậm một chút một ít, Canh [2].

Mời mọi người thứ lỗi. . . (chưa xong còn tiếp. . .)

391. Chương 391: Sơ Nhập Ô Đạt Bộ

Bốn phía không có những người khác ”Một mảnh yên tĩnh, giờ phút này là đêm khuya, Mạnh Hạo vừa vừa hiện thân, lập tức nhoáng một cái, biến mất không thấy gì nữa, xuất hiện lúc, tại cách đó không xa một gốc cây hướng lên, nhìn về phía bốn phía.

Man cự nhân cùng Cổ Lạp đều không thấy bóng dáng, cái này lại để cho Mạnh Hạo nhú mày.

Trầm ngâm giữa lúc, Anh Vũ(* Vệt) từ Mạnh Hạo trong ngực chui ra, cánh đập, nghe bốn phía khí tức, vẻ mặt say mê.

“Đây là Viên Cổ khí tức, a, Ngũ Gia yêu nơi đây, Ngũ Gia bỗng nhiên muốn ngâm thơ. . .”

“Người cái tà ác không đạo đức vô sỉ điểu, người còn ngâm thơ, người ngâm cái rắm thơ!” Hóa thành lục lạc chuông Bì Đổng, không buông tha bất kỳ một cái nào đã kích Anh Vũ(* Vệt) cơ hội, lải nhải ầm ĩ .

Mạnh Hạo linh thức đảo qua bốn phía, xác định không có gặp nguy hiểm về sau, lấy xuống huyết sắc mặt nạ, lấy ra ngọc giản, cẩn thận nhìn một chút, bên trong ghi chép một tấm bản đồ, càng có Ô Thần năm bộ giới thiệu.

Đổi lập một ít địa đồ, Mạnh Hạo ngẩng đầu nhìn xa xa.

“Có chênh lệch chút ít chênh lệch, bất quá không lớn, hẳn là tận lực như thế, xem ra cái này Nghiêm Tung đối với những người khác, cũng là không có quá nhiều tín nhiệm.” Mạnh Hạo cười lạnh, trầm ngâm trong xuất ra Lê Thiên tổng xuất quang đoàn, tỉ mỉ dùng bát đồng phương pháp xem xét, thậm chí đã cắt đứt Anh Vũ(* Vệt) cùng Bì Đổng cãi lộn, lại để cho bọn hắn cũng đều giúp đỡ kiểm tra.

Rồi mới từ trong đó đã tìm được một chỗ có mảnh khố địa phương, Anh Vũ(* Vệt) một vỗ ngực, trực tiếp nhỏ ra một đạo tạp quang, đem hắn xóa đi về sau, ngạo nghễ mở miệng.

“Không có vấn đề rồi, người yên tâm đi, Ngũ Gia xuất mã, một cái hóa hai!”

“Người có thể hóa hai? Người có vốn là biến thành hai cái chính mình, hừ hừ, hẳn là Tam gia xuất mã, một cái hóa ba!” Bì Đổng đắc ý mở miệng, thân thể phịch một tiếng, biến thành ba cái lục lạc chuông buộc tại Anh Vũ(* Vệt) trên mắt cá chân.

Anh Vũ(* Vệt) mắt lé khinh miệt.

“Ta nói mình Lac Ngũ Gia, Lac có điển cố, bởi vì ta là Anh Vũ(* Vệt), vũ người biết không, thông năm, cho nên gọi là Ngũ Gia, người thì sao? Con em người đấy!”

Bì Đổng giận dữ, hẳn cho là mình nhận lấy kỳ thị, biến thành ba cái lục lạc chuông, tại thời khắc này đồng thời phát ra gào thét.

“Ta gọi Tam gia, cũng có điển cố, bởi vì ta có thể đếm tới ba, cho nên ta Lac Tam gia, như thế nào, như thế nào đấy! !”

Đổi mặt Bì Đổng như vậy lẽ trắng khí hùng rống to, Anh Vũ(* Vệt) hiềm thấy sững sốt một chút.

Mạnh Hạo vội ho một tiếng, không hề để ý tới cái này một đôi kẻ dở hơi, nhìn xem trong tay quang đoàn, hẳn trầm tư một chút, tay phải Vô Mục Tầm hóa thành chiếc nhẫn lóe lên, sức biến thành tầm về sau, tại Mạnh Hạo điều khiển xuống, cùng cái này quang đoàn dung hợp.

Theo Vô Mục Tầm dần dần biến mất, cái này quang đoàn nhan sắc biến hóa, cho đến một lát sau, thỉnh linh hóa thành một bộ đồ đẳng, đồ đẳng trong chi vật, đúng là Vô Mục Tầm.

Mạnh Hạo linh thức đảo qua, xác định Vô Mục Tầm không ngại về sau, tay phải nâng lên nhẫn một cái cái này đồ đẳng, lập tức này đồ đẳng bao trùm Mạnh Hạo tay phải mu bàn tay, lục ẩn trở ra, trực tiếp tại tay của hắn trên lưng, liền xuất hiện một cái đồ đẳng.

Theo đồ đẳng xuất hiện, Mạnh Hạo lập tức phát giác được, khí tức của mình tại đây trong tích tắc cấp tốc cải biến, không còn là tu sĩ, mà là tản mát ra đồ đẳng khí tức.

Như là Tây Mạc tu sĩ, giống như đúc!

Mạnh Hạo lại tra nhìn một chút, trong mắt lộ ra hiểu ra, tu vi của hắn vẫn còn, chỉ có điều trên người nhiều hơn một tầng bảo hộ, sử dụng hết thủy thuật pháp, đều lấy đỉnh đồ đằng khí tức, kể từ đó, thoát nhìn liền không còn là Nam Vực tu sĩ, mà là Tây Mạc bản thổ chi nhân.

“Cái này Lê Thiên, có chút bồn sự.” Mạnh Hạo càng là cảm thụ, lại càng Lac cảm thấy này thuật không tầm thường.

Một lát sau, Mạnh Hạo trong mắt tinh mang lóe lên, hóa thành một đạo cầu vòng thẳng đến xa xa, Anh Vũ(* Vệt) cùng Bì Đổng tranh thủ thời gian đi theo, trên đường lẫn nhau vẫn còn cãi lộn, bất quá mỗi lần chiến thắng, đều là Anh Vũ(* Vệt).

Thế nhưng Bì Đổng cái loại này vĩnh viễn không chịu thua tinh thần, như là nó không ngừng mà kêu gào muốn đem Anh Vũ(* Vệt) độ hóa giống nhau, vĩnh viễn không hội cảm giác mình thất bại.

”Ô Đạt Bộ, Ô Thần phân liệt năm cái trong bộ lạc, không phải chót nhất lưu, nhưng cũng cũng không khá hơn chút nào, chỉ là xem như là đếm ngược thứ hai. . . Như vậy bộ lạc, cùng với khác mấy cái đồng tộc bộ lạc tầm đó, tất nhiên Lac tồn tại mạch nước ngầm.

Tất nhiên sẽ có cường đại bộ lạc ý đồ khôi phục Ô Thần Bộ từng đã là huy hoàng, cái này khó tránh khỏi sẽ có nội đấu, có lẫn nhau thôn phệ chi tâm, như vậy nội đấu. . . Có chút thời điểm so cùng ngoại nhân chiến trường, càng tàn khốc, càng huyết tinh.” Mạnh Hạo nhìn xem ngọc giản bên trong có giam Ô Đạt Bộ giới thiệu, cho dù giới thiệu không nhiều lắm, nhưng bằng vào lịch duyệt của hắn, liếc thấy ra mảnh khoe.

“Này bộ đồ đằng dùng mộc làm chủ, giỏi về giấu kín. . . Xem ra Ô Mộc quả nhiên là cái này bộ lạc chi nhân.” Mạnh Hạo thở sâu, ánh mắt lộ ra một vòng chờ mong, hắn sở dĩ lựa chọn Ô Đạt Bộ, cũng là bởi vì Ô Mộc đồ đằng.

“Mộc thuộc tính đồ đằng, đối với ta cũng rất thích hợp, ngay ở chỗ này, trước thu hoạch mộc thuộc tính đồ đằng, hoàn thành ta ngũ sắc Nguyên Anh chí cường chi lộ bước đầu tiên!” Mạnh Hạo tốc độ cực nhanh, nháy mắt đi xa, theo đi về phía trước, tu vi của hắn không ngừng mà áp súc, đến cuối cùng lúc, hiển lộ ra đến chỉ có Trúc Cơ trung kỳ cảnh giới.

Như vậy cảnh giới, mới thích hợp gia nhập cái này trong bộ lạc, trở thành khách khanh, như tu vi cao, ngược lại không tốt, nếu như thấp, cũng sẽ biết không được coi trọng, bất lợi với phát triển.

Sáng sớm lúc, luồng thứ nhất ánh mặt trời rơi vào đại địa, xua tán đi đêm tối, đêm đêm lạnh biến thành ánh mặt trời ôn hòa, cỏ cây giống như đều tại chấp chờ, tại gió này trúng hơi ra trận trận mùi thơm ngát.

Ô Đạt Bộ tọa lạc tại một chỗ dưới ngọn núi thung lũng trong, chỗ này thung lũng không lớn, khó khăn lắm cư ngụ Ô Đạt Bộ gần ngàn người, sáng sớm lúc, khói bếp cuộn cuộn, một ít hài đồng chơi đùa thanh âm, tại đây yên tĩnh sáng sớm, truyền ra bốn phía.

Cùng hắn nói nơi này là một cái bộ lạc, không bằng nói là một mảnh thôn trang, bốn phía không có tường thành, nhưng đã có một mảnh liền cùng một chỗ cây mây, nhìn như tâm thường, nhưng này dạng cây mây, cho dù là Kết Đan tu sĩ tiến đến, cũng đều sẽ bị khốn trong đó.

Bộ lạc đích chính trung tâm, có một tòa cự đại pho tượng, đó là một thân cây!

Lá cây vô số, từng cái phía trên trước có phù văn lóng lánh, càng có một ít cột dây đỏ, treo lục lạc chuông, bình nhỏ, gió thổi tới lúc, thổi bất động cây điều (*điều khắc), nhưng lại có thể gọi lên những này lục lạc chuông bình nhỏ, phát ra thanh thúy tiếng vang.

Bộ lạc sau Lac một tòa núi lớn, trên núi có một đường núi giai uốn lượn, tại phía sau núi, còn có một khu vực, cũng thuộc về Ô Đạt Bộ rơi.

Bộ lạc trước cửa, có một đạo cột sáng, phóng lên trời, khoảng cách rất xa cũng có thể chứng kiến, ầm ầm ánh sáng mắt thường nhìn thấy được trụ trong, tồn tại vô số lá cây, xoay tròn trong thấu ra trận trận uy áp, khuếch tán bốn phía.

Cột sáng xuống, Ô Hải khoanh chân ngồi ở chỗ kia, hàng năm đã đến mùa này, sẽ có mười ngày, Lac trong bộ lạc mời chào khách khanh thời gian, phụ cận tán tu, còn có xa xa địa phương khác lũ người, hội ở thời điểm này, bởi vì bất đồng cần, lựa chọn một cái bộ lạc gia nhập.

Đối với khách khanh, dĩ vãng Ô Đạt Bộ rơi cũng không nóng lòng, thế nhưng gần đây ba năm này, Ô Hải cũng không biết tộc công làm sao vậy, lại hạ không tiếc một cái giá lớn, cũng muốn mời chào khách khanh mệnh lệnh.

“Thật sự là không cần phải, trừ phi là thời kỳ chiến tranh, bằng không mà nói, tại sao phải mời chào nhiều như vậy khách khanh?” Ô Hải thở dài, hần nghĩ tới trong bộ lạc, mấy năm này nhiều ra cái kia hơn mười khách khanh, mỗi lần chứng kiến, hần đều cảm thấy không thoải mái, nhất là trong tộc không ít nữ tử, giống như đối với mấy cái này khách khanh rất cảm thấy hứng thú về sau, Ô Hải thì càng bất mãn rồi.

Tại Ô Hải bất mãn ở bên trong, ánh mặt trời ở bên trong, hần thấy được xa xa có một đạo cầu vòng, gào thét mà đến, cầu vòng trong Lac một thanh niên, tướng mạo tuấn lãng, một thân thanh sam, mang theo mỉm cười.

“Vị đạo hữu này, nơi đây thế nhưng là Ô Đạt Bộ?”

Ô Hải mí mắt một phen, mắt nhìn trước mặt cái này tướng mạo tuấn lãng thanh niên, đáy lòng có chút khinh thường, Tây Mạc tu sĩ, thân thể lớn đều là cao lớn, bất quá cũng không phải toàn bộ như thế, hay vẫn là có không ít người cùng Nam Vực tu sĩ không sai biệt nhiều.

Nhưng này dạng tu sĩ, tại Tây Mạc thẩm mỹ quan ở bên trong, thuộc về Lac không bị nữ tử hoan nghênh một loại, như lúc này Mạnh Hạo, tại Ô Hải trong nội tâm, mặc dù nói đối phương lông mày xanh đôi mắt đẹp, thế nhưng bị về vì có hay không uy hiếp một loại trong.

Ô Hải thích nhất như vậy khách khanh rồi, hần nhất phản cảm, chính là chút ít thân thể so với chính mình cao hơn đại chi nhân.

Ô Hải từ khoanh chân trong đứng lên, lộ ra khô ngô thân hình, tại trên người của hần có hai cái đồ đẳng, theo thứ tự là lá cây cùng nhánh dây, cả người tản mát ra có thể bị cho là hậu kỳ tu vi khí tức.

”Đúng vậy, nơi này chính là Ô Đạt Bộ, đạo hữu nhưng là phải trở thành ta Ô Đạt Bộ khách khanh? Ta Ô Đạt Bộ truyền thừa đã lâu, tổ tiên Ô Thần Bộ càng là Tây Mạc Tứ Đại Chí Tôn bộ lạc một trong.

Không nữa cái khác bộ lạc, lại ta Ô Đạt Bộ nội tình, coi như là đồng dạng Ô Thần Bộ phân hoá mặt khác mấy cái đồng tộc bộ lạc, bởi vì am hiểu đồ đẳng bất đồng, cũng đều không bằng ta Ô Đạt Bộ rơi.” Ô Hải vỗ vỗ ngực, một bộ thân là Ô Đạt Bộ rơi tộc nhân, rất tự hào bộ dạng.

Mạnh Hạo cười cười, ánh mắt lướt qua Ô Hải, nhìn về phía Ô Đạt Bộ rơi, ở đằng kia cây điều (*điều khắc) bên trên có chút ngưng tụ.

”Trở thành ta Ô Đạt Bộ rơi đích khách khanh, chính là đạo hữu đời này nhất lựa chọn chính xác, trở thành khách khanh về sau, người lập tức có thể đạt được nửa khối Linh Tinh, nửa năm khảo hạch kỳ qua đi, một khi bị tán thành, trở thành chính thức khách khanh, người liền được rồi đạt được ta Ô Đạt Bộ đồ đẳng cùng với Công Pháp.

Thế nào, nhiều như vậy chỗ tốt, người động bất động tâm tư?” Ô Hải ha ha cười cười, lớn tiếng mở miệng, nói trong nội tâm lời nói, chính hần đều cảm thấy động tâm, bởi vì bao nhiêu năm rồi, bộ lạc cũng không có đối chiêu lắm khách khanh tổn hao lớn như thế tâm tư cùng một cái giá lớn, thế nhưng gần đây hai năm qua cũng không biết làm sao vậy, luôn luôn keo kiệt tộc công đám người, rõ ràng lớn như vậy phương.

Mạnh Hạo có chút kinh ngạc, hần tại tới đây lúc trước, đã muốn vô cùng toàn diện, chuẩn bị một loạt lí do thoái thác, xác định có thể không lời đuôi về sau, cái này mới đi đến được Ô Đạt Bộ.

Nhưng hôm nay đến xem, hần chỗ chuẩn bị ngôn từ căn bản là không dùng được, thành làm một cái bộ lạc khách khanh, việc này đơn giản trình độ, lại để cho Mạnh Hạo cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Tựa hồ giờ phút này hần chỉ cần gật gật đầu, liền thuận lý thành chương đã trở thành khách khanh, cái này lại để cho Mạnh Hạo cảm thấy quá mức không thể tưởng tượng nổi.

“Chẳng lẽ cái này Ô Đạt Bộ sẽ không sợ xuất hiện một ít tâm hoài quỷ thai thế hệ? Nửa năm khảo hạch kỳ sao. . . Có lẽ đây là trọng điểm, có thể coi là như thế này, cũng có chút khó tin.” Mạnh Hạo trong khoảng thời gian ngắn ngược lại là chần chờ, cảm giác, cảm thấy việc này không khỏi rất đơn giản, đơn giản đến lại để cho hần cảm thấy có chút bất an.

392. Chương 392: Ô Thần Đại Chiến?

Cái này cùng hần tại Nam Vực, tại Mặc Thổ trải qua, hoàn toàn bất đồng, tựa hồ ở chỗ này. . . Mọi người thiên tính tại đơn thuần rồi không ít.

“Không sai a, không phải đều nói Tây Mạc tu sĩ lòng dạ độc ác, sinh hoạt cần cỗi, cho nên càng thêm hỗn loạn sao?” Mạnh Hạo thật sự muốn không hiểu nguyên nhân, đang chờ ở bên trong, chợt thấy xa xa có một đạo cầu vòng gào thét mà đến, hóa thành một người trung niên nam tử, người này thần sắc kiêu căng, thân thể cao lớn khôi ngô, đã đến sau lên tiếng hỏi ý, nói ra rồi muốn trở thành Khách khanh sự tình.

Ô Hải có chút không tình nguyện, nhưng vẫn là cho người này một cái lệnh bài, có người khác tới đây đem mang đi.

Một màn này phát sinh ở Mạnh Hạo trước mắt, lại để cho Mạnh Hạo đáy lòng không thể tưởng tượng nổi, càng nhiều.

“Đạo hữu còn không có cân nhắc tốt? Đến đây đi, gia nhập chúng ta Ô Đạt Bộ, tương lai huy hoàng đang chờ người!” Ô Hải nhìn Mạnh Hạo liếc, gặp Mạnh Hạo thần sắc chờ, cười mở miệng.

“Dừng tại hạ tu vi, trở thành Ô Đạt Bộ Khách khanh về sau, không biết cần làm cái gì?” Mạnh Hạo thần sắc lộ ra do dự, hỏi một câu.

“Đạo hữu tu vi cũng không tệ lắm, ta Ô Đạt Bộ Khách khanh, nói như vậy tại khảo hạch thời hạn bên trong, chỉ có hai lựa chọn, một cái là trở thành chiến tu, gia nhập Khách khanh chiến đội, trở thành trong đó một thành viên, mà chống đỡ bộ lạc cống hiến bao nhiêu, có thể giảm bớt khảo hạch thời hạn thời gian.

Một cái khác, thì là nuôi dưỡng cấp thấp đệ yếu rồi, ta cảm thấy đặc đạo hữu thích hợp người sau, thế nào, nuôi dưỡng đệ yếu không có bất kỳ nguy hiểm, hơn nữa một khi nuôi dưỡng không sai, cũng có thể giảm bớt khảo hạch thời hạn thời gian, hưởng hồ cái này đệ yếu là trong bộ lạc từng cái lễ thành niên sau tộc nhân, tại cần có được chi vật, đến lúc đó không thể thiếu muốn đi tìm người.

Vị huynh đệ kia, nghe ta Ô Hải đây, tuyệt đối không sai.” Ô Hải vỗ ngực, lớn tiếng nói.

Mạnh Hạo hai mắt hơi không thể tra lóe lên, đệ yếu hai chữ. Lại để cho đầu óc hần hiện lên Thánh Tuyệt ngoài thành những thứ dữ kia cùng với Ti Long, trầm ngâm lúc, Mạnh Hạo nghĩ tới ngọc giản bên trong về Tây Mạc bộ lạc giới thiệu trong, từng có qua một câu miêu tả.

Tại Tây Mạc, một cái bộ lạc cường đại hay không. Quyết định bởi tại ba cái phương diện, một là nhân khẩu, mà là đệ yếu số lượng, ba là cường giả tu vi, cái này ba phương diện mạnh yếu, quyết định một cái bộ lạc có hay không cường hãn.

Có thể thấy được đệ yếu đối với Tây Mạc bộ lạc tầm quan trọng.

Nghĩ tới đây. Mạnh Hạo trong nội tâm có cái quyết đoán, mặc kệ cái này tiến vào Ô Đạt Bộ trở thành Khách khanh có hay không đơn giản không thể tưởng tượng nổi, trong đó có hay không có cái gì chính mình không biết che giấu, nhưng nếu như đã đến, sẽ không có lui đạo lý.

Đang muốn gật đầu lúc, bỗng nhiên Mạnh Hạo tâm thần khẽ động. Ánh mắt xéo qua mắt nhìn bầu trời.

Đúng lúc này, Tứ đạo trưởng cầu vòng ở trên trời gào thét mà đến, cái này Tứ đạo trưởng cầu vòng bên trong có bốn cái Tây Mạc tu sĩ, lẫn nhau tại kéo ra khoảng cách, lẫn nhau lạnh lẽo nhìn, nhưng lại cùng một chỗ cùng nghề, thẳng đến Ô Đạt Bộ rơi mà đến.

Ô Hải cũng nhìn thấy cái này Tứ đạo trưởng cầu vòng. Biến sắc, lập tức gấp giọng hướng về Mạnh Hạo mở miệng.

“Thế nào huynh đệ, nhanh chút ít đồng ý a, gia nhập ta Ô Đạt Bộ. . .” Hần lời nói còn chưa nói xong, lập tức bầu trời Tứ đạo trưởng cầu vòng gào thét mà đến.

“Đạo hữu không nên gấp gấp đáp ứng, ta Ô Bình Bộ mới là người lựa chọn tốt nhất!”

“Nói vậy, ta Ô Âm Bộ, mới là mạnh nhất!”

“Các người tại câm miệng, ta Ô Đẩu Bộ mới là Ô Thần chính thống!” Tiến đến Tứ đạo trưởng cầu vòng hóa thành bốn thân ảnh, niên kỷ thoát nhìn đều là chừng ba mươi. Tu vi toàn bộ đều là Trúc Cơ, đang lần lượt mở miệng.

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, mỉm cười diệt có nói lời nói.

Ô Hải giận dữ, nhìn về phía bốn người này, ánh mắt lộ ra bất thiện.

“Như thế nào đây. Hôm nay muốn tại đây triển khai một cuộc Ô Thần đại chiến hay sao!” Ô Hải tiến lên một bước, tu vi âm âm bộc phát, cái kia tiến đến bốn người hắc hắc cười cười, nhao nhao tiến lên.

“Cũng không oán ta, là Ô Đẩu Bộ người đi trước ta đây chỗ đó, như vậy hai người chúng ta mới đi những bộ lạc khác, dạo qua một vòng, đây không phải là liền đi tới các người bộ lạc.”

“Chết tiệt, hàng năm cái này đã đến mời chào Khách khanh thời điểm, cái này mấy cái bộ lạc đều là dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, lẫn nhau tranh đấu gay gắt, lẫn nhau cướp đoạt Khách khanh.” Ô Hải nội tâm phẫn nộ, có thể lại không có cách nào, việc này hắc hắc mấy ngày nay cũng đã làm nhiều lần.

“Vị đạo hữu này, đừng nghe bọn họ đây, ta Ô Viêm Bộ, mới là cường đại nhất bộ lạc, trở thành Ô Viêm Bộ Khách khanh, người có thể hưởng thụ càng nhiều nữa đãi ngộ, tuyệt đối so với nơi đây tốt hơn nhiều.” Trong bốn người, lần nữa có người khuyên lại nói tiếp.

Dùng Mạnh Hạo lịch duyệt, tự nhiên liếc thấy ra cái này mấy cái bộ lạc ở giữa vấn đề, giờ phút này mỉm cười, dứt khoát lui ra phía sau hai bước, không tham dự trong đó.

“Tốt, chúng ta tới trận Ô Thần đại chiến, đến quyết định vị đạo hữu này, trở thành bao nhiêu cái bộ lạc Khách khanh!” Ô Hải cười lạnh, tu vi tản ra lúc, từng chữ từng chữ mở miệng.

Bốn người khác, cũng nhìn nhau một cái, Thần sắc mặt ngưng trọng.

Giờ phút này Ô Đạt Bộ tộc nhân, có không ít thấy được một màn này, nhao nhao tiến đến, vờn quanh tại bốn phía, có thể cũng không phải muốn ra tay, mà là lộ ra cảm thấy hứng thú chi ý, giống như một màn này đối với bọn họ mà nói, tập mãi thành thói quen đồng thời, cũng đại biểu niềm vui thú.

“Ô Thần đại chiến? Vừa vặn mượn cơ hội này, đến xem cái này năm cái bộ lạc ở giữa chỗ bất đồng.” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ, lần nữa lui về phía sau vài bước, chẳng qua là đáy lòng có chút nghi hoặc, vì sao cái này bốn phía tộc nhân, mỗi một cái đều là dễ dàng như vậy mà thần sắc.

“Lúc này đây ta Ô Binh Bộ tới trước, Ô Binh Bộ, Ô Thần đại tộc phân hoá đi ra đệ nhất bộ lạc, Đồ Đằng yêu Binh, truyền thừa Tây Mạc toàn bộ đại địa, Tây Mạc duy ngã ô Binh độc tôn, toàn bộ Tây Mạc, ta mặc kệ hắc là ai!” Ô Binh Bộ tu sĩ, tiến lên một bước, ngạo nghễ mở miệng.

“Ta Ô Đẩu Bộ, là Ô Thần đại tộc chính thống, Đồ Đằng đầu yêu, trong tay phải nắm giữ Tây Mạc đại địa, ai có thể tới tranh phong!” Ô Đẩu Bộ tộc nhân, giờ phút này thần sắc cố chấp, mang theo một vòng điên cuồng, lớn tiếng nói.

“Vô sỉ !”

“Quá vô sỉ rồi, rõ ràng như vậy để hình dung bộ lạc của mình! !” Bốn phía mấy người lập tức nhao nhao đáy lòng chửi bới, Mạnh Hạo ở một bên nhún mày, hắc hắc cảm thấy cái này Ô Thần đại chiến, cùng mình suy nghĩ hoàn toàn bất đồng.

“Hừ, chính thống cũng tốt, bất chính thống cũng thế, ta chỉ biết là, tại Ô Thần bộ lạc còn không có lớn lên lúc, chỉ có Ô Viêm Bộ rơi tồn tại, Viêm Hỏa đốt cháy đại địa, đem trọn cái Tây Mạc thiêu đốt mười vạn năm, chính là ta Ô Viêm Bộ rơi đích tổ tiên!”

“Các người những thứ này lại được coi là rồi cái gì, trời đất bao la, Tây Mạc sở dĩ gọi là Tây Mạc, là bởi vì ta Ô Âm Bộ rơi tồn tại, bởi vì chúng ta tồn tại, cho nên mới đã có Tây Mạc!”

Theo mấy người lần lượt mở miệng, Mạnh Hạo thần sắc càng phát ra cổ quái, nội tâm đã liên tục thở dài, hẳn xem như phát hiện, cái này cái gọi là Ô Thần đại chiến, sở dĩ bốn phía có người vây xem, là vì cái này căn bản là một cuộc khoác lác đại chiến!

So với đây, không phải thuật pháp, không phải tu vi, mà là khoác lác.

Tại Khách khanh trước mặt, nhìn cái nào bộ lạc tộc nhân khoác lác thối đầy đủ. . .

Mạnh Hạo vội ho một tiếng, loại này tỷ thí, hẳn chưa bao giờ nghe thấy.

“Các người được coi là rồi cái gì, ta Ô Đạt Bộ, truyền thừa Tây Mạc, nắm giữ Càn Khôn, Đồ Đằng đại thụ, chèo chống Tây Mạc thiên kiếp.” Ô Hải rống to, có thể vô luận là khí thế hay vẫn là ngôn từ, tại rõ ràng không bằng mấy người khác, lời nói vừa mới nói ra, lập tức liền nghênh đón bốn đạo ánh mắt khinh miệt.

Mạnh Hạo âm thầm lắc đầu, Ô Hải đích thoại ngữ nghe xong liền không phù hợp khoác lác nguyên lý, rơi xuống tầng dưới, giờ phút này vội ho một tiếng, hướng về mấy người liền ôm quyền.

“Đa tạ chư vị đạo hữu nâng đỡ, đầu là tại hạ cuối cùng vẫn là quyết định, lựa chọn Ô Đạt Bộ rồi.” Mạnh Hạo nở nụ cười, ôm quyền cúi đầu.

Ô Hải lập tức tinh thần chấn động, có thể mấy người khác nhưng là sắc mặt khó coi.

“Chẳng lẽ đạo hữu xem thường ta Ô Viêm Bộ?”

“Không sai, chẳng lẽ ngươi xem thường chúng ta, nếu không có Ô Thần đại chiến cũng thì thôi, đã đã bắt đầu rồi đại chiến, ngươi lựa chọn cái kia một nhà, cần nói xuất đạo để ý đến!”

Bốn người lập tức nhìn về phía Mạnh Hạo, lộ ra không vui.

Mạnh Hạo trên mặt có chút ít ngại ngùng, hẳn cảm thấy có cần phải khiến cái này người biết rõ, cái gì mới gọi là nói khoác.

Nói khoác, là một loại trong Thiên Địa vĩnh hằng pháp tắc, từ có sinh mạng bắt đầu, nó liền thủy chung tồn tại, không có bất kỳ sinh mệnh có thể tránh được ma trảo của nó, không có bất kỳ tu sĩ, có thể không bị nó sở mê hoặc.

Nó không gì không biết, nó cũng dù sao vĩnh hằng trường tồn.

Mạnh Hạo ho khan một tiếng, trên mặt ngại ngùng như trước, chẳng qua là tại đây ngại ngùng bên ngoài, lại thêm tăng một thần thánh.

“Ta sở dĩ lựa chọn Ô Đạt Bộ. . .”

“Ô Đạt Bộ, nó là Tây Mạc thiên kiếp, nó nắm giữ đại thụ Đồ Đằng, viên kia cây, là xuân thu cây, là Thượng Cổ xây dựng mộc, là Viễn Cổ Thiên Địa Chi kiều!”

Toàn bộ Tây Mạc ở trong mắt nó, chẳng qua là tuế nguyệt Trường Hà trong một lần lập lòe, toàn bộ đại địa tại trong lòng của nó, chẳng qua là vô số lần thức tỉnh ở bên trong, ngẫu nhiên một lần trợn mắt.

Nắm giữ thời gian vĩnh hằng, khống chế Thiên Địa bốn mùa, lúc này mới Ô Đạt Bộ!” Mạnh Hạo thanh âm quanh quẩn lúc, cái kia bốn cái tiến đến Tây Mạc tu sĩ sững sốt, nội tâm tại đây trong tích tắc, dường như bị lực lượng nào đó chấn động, khiến cho da đầu run lên, nhìn về phía Mạnh Hạo thần sắc, như cùng là đã gặp quỷ.

“Vô sỉ! !”

“Quá vô sỉ rồi, chưa thấy qua vô sỉ như vậy đây, hẳn cũng không phải Ô Đạt Bộ tộc nhân, rõ ràng đem Ô Đạt Bộ hình dung như thế khoa trương! !”

“Chết tiệt, dựa theo hẳn thuật pháp, cái này Ô Đạt Bộ chẳng phải là so với Ô Thần đại bộ phận còn cường đại hơn, còn có sâu không lường được, vô sỉ cực kỳ! !”

Tại trong bốn người này tâm điên cuồng chữ bới thời điểm, Ô Hải mở to mắt, hẳn đột nhiên cảm giác được có chút xấu hổ, bốn phía Ô Đạt Bộ tộc nhân, cũng nguyên một đám ánh mắt lộ ra không thể tưởng tượng nổi, một mảnh yên tĩnh.

”Ô Đạt Bộ đại thụ, nó ra đời vô số sinh mệnh, Đông Thổ sở dĩ có Đại Đường, là bởi vì một lần Ô Đạt Bộ đại thụ nhỏ xuống rồi sinh mệnh nước suối, Bắc Mạc khương địch điêu hui, là bởi vì Ô Đạt Bộ đại thụ một lần nhũu mày ngóng nhìn.

Mà Nam Vực sở dĩ dồi dào, là bởi vì Ô Đạt Bộ đại thụ đem một hạt bùn đất ban thưởng, về phần Tây Mạc. . . Nơi này là Ô Đạt Bộ đại thụ cổ hương, nơi này là Ô Đạt Bộ gia!

Ô Đạt Bộ, nó vĩ đại, thần thánh, nó là Tây Mạc thiên kiếp, nó là Nam Vực vân, nó là Bắc Mạc cúng bái, nó là Đông Thổ Thánh Nhân.” Mạnh Hạo thanh âm đã bao hàm phong phú tình cảm, giờ phút này quanh quẩn lúc, Ô Hải mặt càng đỏ hơn, thần sắc có chút hoảng hốt, trong óc theo bản năng nổi lên một cái nghi vấn.

“Hắn nói, là Ô Đạt Bộ?”

Không chỉ có là Ô Hải có ý nghĩ này, bốn phía Ô Đạt Bộ tộc nhân, cũng nguyên một đám sắc mặt cổ quái, nhưng lại nhin không được kích động lên.

393. Chương 393: Tư Long Chi Lộ

Giờ này khắc này , tại đây Ô Đạt bộ bên trong trên ngọn núi , có hai cái lão giả đang đứng tại đó , nhìn xa trên mặt đất trong bộ lạc một màn này , hai người này tóc hoa râm , khí thế không tầm thường , trên người Đồ Đằng có được bốn cái , thậm chí mà ngay cả trên mặt , cũng đều ẩn ẩn có Đồ Đằng chi vân long lánh .

“Ha ha , không nghĩ tới cũng là một nhân tài , không tệ không tệ .”

“Kẻ này ngôn từ sắc bén , trở thành ta bộ phận khách khanh về sau, ứng với có thể đảm nhiệm mời chào còn lại khách khanh chức vụ .”

Hai cái này lão giả lẫn nhau cười một tiếng , đối với Mạnh Hạo cái kia chút ít lời nói , bọn hắn không có để ở trong lòng , dù sao hàng năm mời chào khách khanh thời kì , bọn tiểu bối làm ra cái này cái gọi là Ô Thần đại chiến , các bộ lạc đều mừng rỡ nhìn náo nhiệt .

Một số thời khắc , nghe những bọn tiểu bối này tại đó lẫn nhau nói khoác , cũng là một loại khó được niềm vui thú .

Giờ phút này , Ô Đạt bộ lạc bên trong .

“Quá vô sỉ !!” Ô Viêm bộ tộc nhân , cũng chịu không nổi nữa , lớn tiếng mở miệng , thanh âm hắn vừa ra , lập tức bốn phía chi nhân chợt ánh mắt hướng hắn xem ra , nơi đây đều là Ô Đạt bộ lạc tộc nhân , nguyên một đám ánh mắt lập tức bất thiện .

“Người nói Ô Đạt bộ thiên địa chi mợc , ra đời Đông thổ Bắc Mạc , Nam Vực Tây Mạc , vậy người cũng biết , ta Ô Viêm bộ là cứu thiên chi lửa , đốt cháy hết thảy , đem đại địa hóa thành hư vô , đem chúng sinh đều đốt cháy thành tro !”

“Ta Ô Âm bộ là thiên địa nguyệt , hào quang bao phủ hết thảy tánh mạng , mà sở dĩ có hỏa diễm , có mặt trời , là bởi vì ta Ô Âm bộ nguyệt làm nổi bật mà hết thảy hào quang .” Ô Âm bộ tộc nhân , cũng không cam chịu miệng người , lớn tiếng mở miệng .

Bọn hắn hiển nhiên là bị Mạnh Hạo ngôn từ sở điểm ngộ , giờ phút này mở miệng lúc, ngôn từ cùng lúc trước hoàn toàn bất đồng .

Ô Hải ở bên giận dữ , hắn cảm thấy những người này thật sự là vô sỉ đã đến cực hạn , lại có thể như vậy đi nói khoác , đang muốn phản bác lúc, lại cảm thấy không biết nên nói cái gì đó , chỉ có thể nhìn hướng Mạnh Hạo .

Mạnh Hạo mỉm cười , thần sắc lạnh nhạt .

”Tây Mạc cũng tốt , Đông thổ cũng thế , cũng chỉ là một mảnh lá cây biến ảo , mà ta Ô Đạt bộ đại thụ , có lá cây ngàn vạn , các người nói hỏa diễm , ánh mặt trăng , đều là một mảnh lá cây mà thôi !

Mà ta Ô Đạt bộ đại thụ , là hết thủy sinh mạng tiên , hẳn quản lý tất cả thiên địa , quản lý ngàn vạn lá cây đại biểu thế giới !

Trong bóng tối , hẳn là chúng ta quang .

Mềm yếu lúc , hẳn là lực lượng của chúng ta .

Trong bí thông , hẳn là chúng ta an ủi .

Hoang mang lúc , hẳn là trí tuệ của chúng ta !

Tuyệt vọng lúc , hẳn là chúng ta hy vọng .

Tà ác trước mặt , hẳn là chúng ta tầm chắn . Thời kỳ chiến tranh , hẳn chính là của chúng ta bình an !”
Mạnh Hạo biểu lộ thần thánh , lời nói vừa ra , lập tức bốn phía hoàn toàn yên tĩnh , tất cả mọi người ngơ ngác nhìn hẳn , Ô Hải cũng tốt , bốn phía Ô Đạt bộ lạc tộc nhân cũng tốt , cái kia bốn cái những bộ lạc khác Tây Mạc tu sĩ cũng tốt .

Thậm chí mà ngay cả trong bộ lạc trên ngọn núi cái kia hai cái lão giả , cũng đều ngây ngốc một chút .

Tất cả mọi người thần sắc cổ quái , cái kia bốn cái đến từ mặt khác bất lương Tây Mạc tu sĩ , trong óc vu vu , nhất thời lại nói không xuất ra nửa câu .

Bọn hẳn ngày bình thường tự xưng là tại Ô Thần đại chiến ở bên trong , đều là cường giả , nhưng hôm nay mới hoảng sợ phát hiện , nguyên lai nói khoác ... Lại còn có cảnh giới như thế , để cho bọn họ á khẩu không trả lời được .

”Cho nên , ta muốn gia nhập Ô Đạt bộ lạc , ta muốn báii đang quản lý ngàn vạn lá cây tiên bên dưới đi tiếp thu hẳn quang , đem cái này quang vẩy khắp Tây Mạc .

Ta nguyện thế nhân đều tôn tên của hẳn vì tiên !

Nguyện hẳn cây hàng lâm , nguyện hẳn ý chỉ đi trên mặt đất , như đồng hành trên trời .”

Mạnh Hạo thở sâu , thanh âm quanh quẩn , tại đây an tĩnh trong bộ lạc , thật lâu không tiêu tan , bốn phía nhân thần sắc tràn đầy không thể tưởng tượng nổi , Ô Hải thân thể run rẩy , hẳn tựa hồ tìm tới chính mình tương lai phương hướng , hẳn cảm thấy , chính mình chỉ cần đem đoạn văn này một mực nhớ kỹ , như vậy về sau tại cái gì một hồi Ô Thần đại chiến lên , chính mình đem không đầu địch nổi , chính mình đem không có đối thủ , bề nghề Ô Thần !

“Nguyện thế nhân đều tôn tên của hẳn vì tiên ! Nguyện hẳn cây hàng lâm , nguyện hẳn ý chỉ đi trên mặt đất , như đồng hành trên trời !” Ô Hải thần sắc thành kính , lớn tiếng hô lên .

Cái kia bốn cái những bộ lạc khác Tây Mạc tu sĩ , sắc mặt cực kỳ khó coi , trong trâm mặc lẫn nhau thở dài , hung tợn nhìn Mạnh Hạo cùng Ô Hải liếc về sau , bốn người hóa thành cầu vồng , quay người rời đi .

Cho đến bốn người này đi , bốn phía Ô Đạt bộ tộc nhân , lúc này mới nguyên một đám cổ quái nhìn xem Mạnh Hạo , thật lâu mới tán đi , Ô Hải lôi kéo Mạnh Hạo , về mặt kích động , hẳn đời này giống như đều không có một lần , ngày hôm nay kích động như vậy .

“Hảo huynh đệ , người nói quá đúng , người trời sinh nên là như vậy chúng ta Ô Đạt bộ tộc nhân , hảo huynh đệ , người không cần đi chăn nuôi dị yêu , người tới cùng ta cùng một chỗ , chúng ta đi mặt khác mấy cái bộ lạc , đi thay nhau triển khai Ô Thần đại chiến , ta tin tưởng chúng ta muốn đem đại thụ ý chỉ , truyền khắp thiên hạ .” Ô Hải trong mắt lộ ra trước nay chưa có hào quang , tia sáng kia ở bên trong lấy thành kính , mang theo một cổ không cách nào hình dung chấp nhất .

Giống như điên cuồng .

Nhìn Mạnh Hạo trong nội tâm nổi lên cổ quái , thậm nghĩ người này sẽ không thật sự tin chưa ...

Mọi cách giải thích , thậm chí cuối cùng Mạnh Hạo nghiêm túc lại dùng mà đại thụ vì tiên ngôn từ , rồi mới từ Ô Hải chấp nhất trong tranh đoạt , tại hẩn lưu luyện cùng tiếc nuôi ở bên trong, Mạnh Hạo bị Ô Đạt bộ tộc nhân khác , hoàn thành một loạt khách khanh thân phận về sau, đã lấy được một quả thạch bài , bị đưa đi mà phía sau núi .

Phía sau núi khu vực rất lớn , bị phân cách đã thành thành từng mảnh , lẫn nhau trong lúc đó có cảnh ngăn trở , lẫn nhau trong lúc đó trừ phi là có đủ thân phận lệnh bài , nếu không rất khó bước vào .

Chăn nuôi cấp thấp dị yêu địa phương , là cái này phía sau núi phần đông bên trong khu vực , một chỗ tương đối vắng vẻ địa phương , Mạnh Hạo bị người mang theo vừa mới bước vào tại đây , đã nghe đã đến một cổ mùi lạ .

Đây là một loại hỗn hợp phân và nước tiểu , hiểu rõ cùng với mùi tanh tươi làm một thể kỳ quái hương vị , Mạnh Hạo bên người vị kia Ô Đạt bộ lạc tộc nhân , che mũi , nhúu mày mang theo Mạnh Hạo đi về phía trước , nếu không phải là đối với Mạnh Hạo lúc trước Ô Thần đại chiến một màn cảm thấy kính nể , hẩn giờ phút này tuyệt sẽ không tự mình mang Mạnh Hạo.

Phải biết rằng làm cho người ta đi đón cùng với tự mình đưa tới , ý nghĩa kiên quyết bất đồng .

Trên đường có thể nghe được thỉnh thoảng có một nhiều tiếng gào rú truyền ra , tựa hồ đang tại đây , có không ít dị yêu bị chăn nuôi .

Cho đến đi tới chỗ càng sâu , một chỗ đơn giản bên ngoài viện , lúc này mới dừng lại , hô một tiếng về sau, cổng sân mở ra , đi ra một cái lão giả , lão giả này ăn mặc vải bố trường sam , trên người có chút ít tạng (bản) , sau khi ra ngoài ánh mắt đảo qua hai người , ở đằng kia vị trí Ô Đạt bộ tộc nhân đơn giản đem Mạnh Hạo giới thiệu về sau, lão giả nhẹ gật đầu , biết rõ Mạnh Hạo là bị người đưa tới về sau, lão giả nhìn nhiều Mạnh Hạo liếc ,

Cái này Ô Đạt bộ tộc nhân , thật sự là không thể chịu đựng được nơi này hương vị , quay người tranh thủ thời gian rời đi .

”Viện này vốn thuộc về lão phu chăn nuôi dị yêu Mộc Lang sở dụng , từ hôm nay trở đi , viện này , còn có bên trong năm cái nhất giai Phong Lang , liền thuộc về người chăn nuôi .

Nửa năm sau , căn cứ người chăn nuôi tình huống , phán đoán khảo hạch kỳ có được hay không chấm dứt , trở thành chân chính khách khanh .” Lão giả nhàn nhạt mở miệng , nói xong ném cho Mạnh Hạo một cái lệnh bài , từ từ đi thẳng về phía trước , vừa mới đi qua Mạnh Hạo bên người lúc, bước chân hẩn dừng lại , nghĩ đến Mạnh Hạo là bị người đưa tới , cái này tại những năm qua rất hiếm thấy , chỉ có một chút có đủ quan hệ khách khanh , mới có đãi ngộ như thế .

”Mặc kệ trước người có hay không có chăn nuôi dị yêu kinh nghiệm , nhớ kỹ , Mộc Lang như bị nuôi chết rồi, người cần bồi thường , mặt khác cái này năm cái Mộc Lang sinh ra không bao lâu , chúng ăn thịt , phải là ngoài núi có đủ mười năm sinh cơ hưng thú , chúng nước uống , phải là ngoài núi trên tuyết sơn lưu lại tuyết thủy .

Mặt khác trong đồ ăn còn phải pha Mộc Tự thảo , loài cỏ này ngoài núi có , cần bản thân mình bước đi hái , còn có chính là , mỗi ngày đều cấp cho cái này năm cái Mộc Lang xoa bóp thân thể , trợ giúp chúng phát triển , còn phải huấn luyện bọn họ dã tính .” Lão giả tuy nói là nhắc nhở , nhưng thần sắc cũng có chút ngạo nghễ , nhàn nhạt sau khi mở miệng , không để ý tới nữa Mạnh Hạo , đi về hướng xa xa .

Mạnh Hạo nhìn nhìn sân nhỏ , tuy nhiên nơi đây có chút lạ vị , nhưng mùi vị kia tại Mạnh Hạo cảm giác , cũng không phải là không thể chịu được , mà lại nơi đây rất vắng vẻ , ngày bình thường ứng với người tới không nhiều lắm , điểm này Mạnh Hạo cảm thấy rất không sai .

Đẩy ra cửa viện , Mạnh Hạo đi vào trong đó về sau, lập tức đã nghe được ô ô uy hiếp thanh âm , nhìn lại lúc, thấy được tại đây trong sân , một mảnh trong nhà gỗ , có năm cái ước chừng lòng bài tay lớn nhỏ màu xanh sồi con , đang hung ác nhìn qua chính mình .

Khi nhìn đến những thứ này sồi con một cái chớp mắt , Mạnh Hạo nở nụ cười , nụ cười của hẩn mang theo nhu hòa , những tiểu tử này , lần đầu tiên để Mạnh Hạo nghĩ tới ngủ say huyết khế khi còn bé bộ dáng .

Mao nhưng nhưng rất đáng yêu .

Tại Mạnh Hạo đáng tươi cười xuất hiện trong nháy mắt , năm đạo ánh sáng màu xanh lao ra , thẳng đến Mạnh Hạo mà đến , Mạnh Hạo cười ha ha một tiếng , tay phải nâng lên vung lên , cái này năm đạo ánh sáng màu xanh lập tức toái diệt , hóa thành năm cái sói con , bị hấn xách lấy trên cổ da , như bị bó thân thể , mở ra cắn không đến Mạnh Hạo , chỉ có thể phát ra ô ô uy hiếp thanh âm , rất nhanh , liền hóa thành cầu xin tha thứ .

Đem cái này năm cái sói con ném hồi trở lại bên trong nhà gỗ , Mạnh Hạo nhìn chung quanh , tuy nói luôn có hung thú gào rú quanh quẩn . nhưng tương đối mà nói , tại đây rất yên tĩnh .

Trong sân ngoại trừ chăn nuôi dị yêu nhà gỗ bên ngoài , còn có một đang lúc đơn giản căn phòng , đẩy cửa tiến vào , bên trong có chút loạn , Mạnh Hạo tay phải nâng lên vung lên , có gió gào thét mà qua , một lát sau , mới chỉnh tề đi một tí , dư thừa vật phẩm Mạnh Hạo không cần , một giường lớn , vậy là đủ rồi .

“Dị yêu chỉ là một xưng hô , không rõ ràng đã bao hàm Tây Mạc tất cả hung thú . Đối với Tây Mạc tu sĩ mà nói , dị yêu cực kỳ trọng yếu .” Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở trên giường gỗ , giờ phút này bên ngoài là buổi trưa , ánh mặt trời đang đậm đặc , nhưng nơi đây bởi vì ở vào thâm sơn bên dưới rừng nhiệt đới bên cạnh , cho nên ánh mặt trời bị phân cách phá thành mảnh nhỏ , khiến cho tại đây hơi có âm u .

Hoàn cảnh như vậy , Mạnh Hạo rất ưa thích , hấn lấy ra ngọc giản , bên trong có Nghiêm Tung đối với Tây Mạc giới thiệu , trong đó trọng điểm nâng lên mà dị yêu , phối hợp Mạnh Hạo tại Mạc Thổ thì rất hiểu rõ , sau một lúc lâu , khi hấn lúc ngừng đầu lên , hấn đối với Tây Mạc dị yêu , đã thiếu rất nhiều lạ lẫm .

“Với tư cách Tây Mạc bộ lạc trọng yếu tạo thành bộ phận , dị yêu bao nhiêu , cũng có thể quyết định một cái bộ lạc phồn hoa , đối với Tây Mạc tu sĩ mà nói , dị yêu chẳng những là chiến đấu đồng bọn , càng là di động công cụ , vô luận là ký kết hoa ấn hay vẫn là đồ ăn , đều cần dị yêu .” Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra hiểu ra .

Tại lúc cần thiết , cấp thấp dị yêu , cũng đem trở thành bộ lạc đồ ăn , điểm này Mạnh Hạo có thể lý giải .

“Tầm thường Đồ Đằng tu sĩ , mỗi người có thể có được đồng đẳng với Đồ Đằng số lượng dị yêu , không thể quá nhiều điều khiển , trừ phi là ... Tư Long !”

”Chỉ có Tư Long , mới có thể số lượng lớn điều khiển dị yêu , cho dù là bản thân tu vi không đủ , nhưng chỉ cần có đầy đủ dị yêu , cũng có thể hơi chút đền bù , mà lại thân là Tư Long , chẳng những có thể dùng điều khiển đại lượng dị yêu , cũng cần sẽ chăn nuôi , thậm chí dùng các loại bất đồng phương thức phục tùng cùng với diệt sát .

Cho nên ... Ngày đó tại Thánh Tuyết thành bên ngoài , của ta độc , bị ngộ nhận là Tư Long , mà Ứng Long hư ảnh , sở dĩ tại ngày đó bị ngộ nhận là Thiên Yêu , đó là bởi vì dị yêu cấp bậc !” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , đáy lòng càng có hiểu ra .

394. Chương 394: Tự Yêu Đan Khiến Cho Điên Cuồng!

“Cái này dị yêu rất đặc thù , chia làm Cửu giai , trước Tam giai tương đương với Ngưng Khí , trong Tam giai có thể so với Trúc Cơ , sau Tam giai thì là Kết Đan... Một khi xuất hiện có thể so với Nguyên Anh tu sĩ dị yêu , là được Địa Yêu!” Mạnh Hạo ánh mắt theo ngọc giản bên trên đảo qua.

“Địa Yêu đã không thấy nhiều , càng thêm hiếm thấy , thì là có thể so với trăm Linh tu sĩ Thiên Yêu!” Mạnh Hạo nghĩ tới ngày đó chính mình Ứng Long hư ảnh , đã bị người tưởng lầm là Thiên Yêu , hiểu ra thêm nữa....

“Thiên Yêu phía trên , còn có cấp mười hai , hiếm thấy trình độ có thể coi phượng mao lân giác , cái này cấp độ dị yêu , được gọi là Đồ Đằng , hấn lực hồi đỉnh phong , chỉ thiếu chút nữa , có thể so với Tiên!”

“Đồ Đẳng chẳng lẽ là như vậy đến hay sao?” Mạnh Hạo nghĩ nghĩ, nhớ lại chính mình sở chứng kiến qua , nghiên cứu qua Đồ Đẳng, lại nghĩ tới ô đạt bộ cái kia khóa đại thụ, sau đó trong đầu hiện ra, chính hắn nghiên cứu hiểu ra , cái kia dùng Tiên Thổ phù văn cấu thành cổ xưa Đồ Đẳng về sau, lắc đầu.

“Có lẽ có Đồ Đẳng là như vậy đến , nhưng hiển nhiên coi như là Đồ Đẳng, cũng có mạnh yếu.” Mạnh Hạo ngẩng đầu, ánh mắt theo ngọc giản bên trên thu hồi, đã rơi vào bên trong nhà gỗ cái kia năm chỉ này khắc lạnh run màu xanh mộc thân sói bên trên.

“Vừa mới sinh ra không bao lâu, liền chuẩn bị Nhất giai thực lực, cái này mộc Sói tư chất còn có thể, loại thú dữ này, tại Nam Vực không phải thông thường, đó có thể thấy được, cái này phiến Tây Mạc đại địa, rất thích hợp dị yêu sinh tồn.” Mạnh Hạo hai mắt nhắm nghiền, tĩnh tư ngồi xuống.

Đem làm đêm khuya đã đến lúc, Mạnh Hạo đã nghe được trận trận nước nổ nghẹn ngào thanh âm, giống như thút thít nỉ non, càng có làm nũng giống như kêu rên, lúc mới bắt đầu hay vẫn là lục tục ngo ngoe , có thể đã đến nhanh hừng đông lúc, đã là liên tiếp, liên tiếp không ngừng.

Thanh âm cũng liền thê lương , trong lúc mơ hồ phảng phất gặp trong thiên địa nhất không công bình sự tình sau. Phát ra mãnh liệt đã đến cực hạn bất mãn.

Mạnh Hạo cau mày mở mắt ra, giờ phút này sắc trời mờ lung. Hắn liếc mắt liền thấy được trong sân bên trong nhà gỗ, cái kia năm chỉ màu xanh tiểu mộc Sói, đang dùng móng vuốt không ngừng mà bới ra lấy nhà gỗ môn, dùng hàm răng không ngừng mà cắn cửa gỗ Mộc Đầu, nguyên một đám con mắt đều tái rồi, đó là... Đói đấy!

Chúng không ngừng mà phát ra thê lương kêu rên, giờ phút này nguyên một đám toàn thân run rẩy, giống như khí lực đều nhỏ hơn rất nhiều. Khoa trương nhất , là cái kia cửa gỗ Mộc Đầu, đều bị chúng cắn xuống một khối lớn.

“Câm miệng!” Mạnh Hạo trừng mắt.

Cái kia năm chỉ tiểu mộc Sói lập tức thân thể co rụt lại, cả đám đều lui ra phía sau, trở mắt nhìn Mạnh Hạo, lóe lên lóe lên trong mắt to, lộ ra ủy khuất. Càng có đỡ đói, chúng theo sinh ra bắt đầu, tựu chưa từng có một ngày bị đói qua, cái loại này giải cảm giác đói bụng, khiến chúng nó sợ hãi.

Nhất là Mạnh Hạo quát tháo, khiến chúng nó ủy khuất cực kỳ khủng khiếp.

Năm chỉ sói con. Một người, tại đây mờ lung sắc trời ở bên trong, lẫn nhau nhìn xem.

Có thể cũng chính là đã qua ước chừng hơn mười tức thời gian, cái này năm chỉ sói con lại lần nữa kêu rên , chúng ủy khuất ah. Chúng đói ah, một ngày không có ăn cái gì. Giờ phút này cũng mặc kệ Mạnh Hạo quát tháo, càng phát ra thét lên nước nổ nghẹn ngào , nhất là lạnh run thân thể, còn có khoe miệng một ít mảnh gỗ vụn, lại để cho Mạnh Hạo sau khi thấy, đứng dậy đi tới, đi tới nhà gỗ bên cạnh, hắn vừa mới tới gần, những cái kia tiểu mộc Sói đều nhào tới vãn cửa về sau, trở mắt nhìn Mạnh Hạo, tiếng kêu rên càng phát ra mãnh liệt .

Mạnh Hạo một tay duỗi ra tựu bắt được một chỉ tiểu mộc Sói, mặt khác sói con giống như phát hiện không ổn, nhanh chóng lui về phía sau núp ở trong góc.

Cái này chỉ bị Mạnh Hạo bắt lấy tiểu mộc Sói trên trán, có một cái dựng thẳng lên bạch ngân, không phải đặc biệt rõ ràng, nhưng nhìn kỹ vẫn là có thể phát hiện.

Vừa đem cái này sói con cầm , cái này sói con tựu phát ra thê lương kêu rên, thân thể phát run, mắt to lộ ra bất lực cùng sợ hãi.

“Còn gọi gọi? Tựu ngươi vừa rồi kêu to thanh âm lớn nhất.” Mạnh Hạo trừng mắt, giáo huấn.

Cái này có bạch ngân tiểu mộc Sói càng phát ra ủy khuất, ô ô thanh âm truyền ra lúc, Mạnh Hạo cũng đã nghe được nó trong bụng phát ra khô quắt chi âm, sở soạn thoáng một phát, phát hiện cái này sói con trên bụng sớm đã là da bọc xương, .

“Đã quên chúng không phải huyết ngao, là cần ăn cái gì đấy...” Mạnh Hạo xấu hổ ho khan một tiếng, thật sự là hắn là đem chuyện này quên triệt triệt để để.

Dù sao huyết ngao không cần ăn cái gì, mà Mạnh Hạo bản thân từ lâu Tích Cốc, giờ phút này cái này sói con giống như đã nhận ra Mạnh Hạo khí thế không bằng trước khi, lập tức kêu rên càng thê thảm, ủy khuất thần sắc theo cặp mắt của nó nội rõ ràng lộ ra, xem Mạnh Hạo đáy lòng lập tức áy náy.

“Hảo hảo hảo, đừng kêu lên, ta sai rồi đi a, chờ, ta đi cấp các ngươi làm cho ăn.” Mạnh Hạo vội vàng vuốt ve cái này sói con bộ lông, đem hân thả lại bên trong nhà gỗ, lúc này mới tranh thủ thời gian quay người, trong óc hiển hiện lão giả rời đi trước nói cái kia lời nói, vội vàng đi ra sân nhỏ, lên núi.

Cho đến buổi trưa lúc, Mạnh Hạo mới trở lại, vẻ mặt cười khổ, bước vào sân về sau, xem xét cái này năm chỉ sói con đã đói gục ở chỗ này ỉu xiu rồi, vội vàng đi qua lần lượt lay thoảng một phát, thở dài trong cầm lên thùng gỗ, theo trong túi trữ vật lấy ra cái này cho tới trưa lấy tới đồ ăn, tranh thủ thời gian quấy về sau bắt đầu nuôi nấng.

Những cái kia sói con nghe thấy tới cái này vị thịt, giống như kích phát toàn bộ tiềm lực, điên rồi giống như vọt tới, tranh đoạt nuốt.

Mạnh Hạo ở một bên nhìn xem, nghĩ đến chính mình cho tới trưa cơ hồ cái gì đều không có làm, đi khắp bốn phía, lúc này mới lấy tới cái này chút ít ăn, cảm thấy đây là một cái vấn đề rất lớn.

“Mặt khác chăn nuôi dị yêu chi tu, ta không biết bọn họ là làm như thế nào đến, chẳng qua nếu như ta tại đây một mực như vậy, cũng quá phiền toái...” Mạnh Hạo nhíu mày, có thể nghĩ đến trước khi những này sói con ủy khuất kêu rên bộ dạng, cảm thấy lại không thể thật sự đem chúng cho chết đói.

Nhìn xem những cái kia sói con miệng lớn nuốt cắn xé, đem Mạnh Hạo cho tới trưa lấy tới ăn thịt đều ăn tươi về sau, lại bắt đầu kêu rên, Mạnh Hạo cảm thấy đau đầu.

“Các ngươi đều là tiểu tổ tông...” Mạnh Hạo thở dài, vội vàng lấy ra nước, cho đến chúng đều uống xong về sau, lúc này mới thần sắc lộ ra thỏa mãn, không hề để ý tới Mạnh Hạo, mà là lẫn nhau tầm đó chơi đùa.

Mạnh Hạo nhìn nhìn đã là sau giờ Ngọ bầu trời, trầm ngâm trong khoảnh khắc ngồi ở nhà gỗ bên cạnh, một lát sau, hân hai mắt bỗng nhiên mở ra, lộ ra một vòng tinh mang.

“Chúng tuy nhiên là dị yêu, thế nhưng chuẩn bị tu vi, đã có tu vi, như vậy... Tại cái gì thời điểm, thích hợp đan dược đều xa xa vượt qua đồ ăn!”

“Mà ở Tây Mạc, sở dĩ không cần đan dược, là bởi vì đan dược quý giá, tự nhiên sẽ không cam lòng (cho) cho những này cấp thấp dị yêu đến dùng.” Mạnh Hạo hai mắt chớp động, hân nghĩ tới hàn Tuyết gia tộc Tự Yêu Đan.

Cái này Tự Yêu Đan đan phương rất kỳ dị, trong đó cỏ cây chỉ là một phần nhỏ mà thôi, hơn nữa là cần một ít đẳng cấp cao dị yêu huyết nhục đến luyện hóa, lúc ấy Mạnh Hạo ngây thơ, giờ phút này hân dĩ nhiên hiểu ra.

”Hàn Tuyết gia tộc đã từng là Tây Mạc mấy đại mạnh nhất một trong những gia tộc, đại đại đều ra Đại Ti Long, cùng bọn họ tư Long bí thuật có quan hệ, cũng cùng một ít đặc thù đan dược có liên quan.

Tự Yêu Đan theo bất đồng dị yêu huyết nhục gia nhập, luyện ra đan dược cũng chia cấp bậc.” Mạnh Hạo trầm ngâm ở bên trong, trực tiếp tay phải tại trong túi trữ vật vỗ, một đầu cực lớn Giao Long thi thể, bị hân lấy ra.

Tại Thánh Tuyết Thành trên chiến trường, Mạnh Hạo từng sưu tập một ít dị yêu thi thể, chuẩn bị nghiền cứu chi dụng, cái này đầu Giao Long tu vi có thể so với Kết Đan sơ kỳ, dựa theo cấp bậc để phán đoán, hân là thất giai.

“Luyện Tự Yêu Đan, ném thử tư Long bí thuật, mượn cái này năm chỉ sói con vận dụng thoảng một phát tốt rồi.” Mạnh Hạo quay đầu lại mắt nhìn bên trong nhà gỗ, giờ phút này vẫn còn lẫn nhau chơi đùa, lẫn nhau tiến công năm chỉ sói con.

Mạnh Hạo tay phải vung lên, lập tức Giao Long thi thể co rút lại, một lát sau mạnh mà sụp đổ ra, hóa thành một mảnh huyết vụ về sau, hân lấy ra màu đen lò đan.

Cái này lò đan bên trên cái kia khuôn mặt thiếu niên, giờ phút này uể oải, chứng kiến Mạnh Hạo về sau, đã không dám lộ ra oán hận, ngoan ngoãn biến mất, khiến cho lò đan bị Mạnh Hạo dùng , đã không có trở ngại.

Huyết vụ nhập lò, Mạnh Hạo trên người mang theo không ít dược thảo, cho dù không được đầy đủ mặt, nếu là tâm thường Đan Sư, giờ phút này đích thị là không có chủ ý, có thể Mạnh Hạo thân là đan đạo đại sư, hẳn có thể từ khác nhau dược thảo nội, tinh luyện ra những thứ khác dược hiệu, tìm kiếm phù hợp chính mình yêu cầu chi vật.

Theo dược thảo bay ra, theo Mạnh Hạo không ngừng mà tinh luyện, đem làm đêm khuya lúc, hẳn tay phải nâng lò đan, trong cơ thể Bất Diệt hỏa vô hình thiêu đốt, nhìn không chuyển mắt, khi thì điều chỉnh.

Đây là Mạnh Hạo lần thứ nhất luyện Tự Yêu Đan, thời gian chậm rãi trôi qua, đem làm sáng sớm ngày thứ hai đã đến lúc, ở đằng kia năm chỉ sói con lại một lần đói khát kêu rên ở bên trong, Mạnh Hạo hai mắt tinh mang lóe lên, tay trái nâng lên vỡ lò đan, lập tức lò đan oanh một tiếng, có một quả màu đỏ đan dược lập tức bay ra.

Tại đây đan dược bay ra lúc, ẩn ẩn có thể thấy được một con thường luồng Long giống như ở bên trong gào thét, muốn vòng quanh đan dược bay đi, có thể tại Mạnh Hạo tay trái một trảo phía dưới, mặc cho cái này đan dược như thế nào giãy dụa, đều không thể nghịch chuyển bay đến Mạnh Hạo trong lòng bàn tay.

“Có đủ tám phần dược hiệu, còn có thể lại luyện!” Mạnh Hạo đem đan dược ném vào trong lò đan, dùng đan đạo tái sinh bí quyết, lần nữa luyện hóa, một lúc lâu sau, không có chút nào mùi thuốc tràn ra, một quả màu đỏ thẫm đan dược, xuất hiện ở Mạnh Hạo trong tay.

Tại đây đan dược xuất hiện nháy mắt, một cổ tu sĩ nữ không thấy, có thể đối với dị yêu mà nói, nhưng lại cực kỳ rõ ràng mùi, bỗng nhiên tản ra, cái kia năm chỉ sói con kêu rên lập tức đình chỉ, nguyên một đám mãnh liệt ngẩng đầu, ghé vào cửa gỗ bên cạnh, theo trong đó khe hở, gắt gao chăm chăm vào Mạnh Hạo trong tay đan dược, thân thể run rẩy ở bên trong, trong giây lát phát ra một cổ điên cuồng, liều lĩnh xông tới cửa gỗ, phảng phất muốn liều chết lao ra, chém giết đoạt viên thuốc đó.

Càng là tại đây một cái chớp mắt, Mạnh Hạo bốn phía chỗ , ô đạt bộ chuyên môn chăn nuôi dị yêu địa phương, phiên khu vực này nội, tổng cộng hơn 100 chỗ sân nhỏ, ngay ngắn hướng nổ vang, những này trong sân dị yêu theo vừa đến Lục giai không đều, tại thời khắc này, chúng đều điên cuồng, từng tiếng gào rú kinh thiên động địa, phảng phất viên thuốc này xuất hiện, đối với chúng mà nói, là một loại khó có thể hình dung điên cuồng cùng Tạo Hóa.

Nơi đây ước chừng mấy trăm dị yêu, toàn bộ nổ vang, cái này mãnh liệt chấn động lập tức lại để cho những này trong sân tự yêu người, nguyên một đám sắc mặt đại biến, thần sắc đang lúc mờ mịt lập tức mở ra trận pháp, ngơ ngác nhìn mình chăn nuôi dị yêu, trước nay chưa có điên cuồng.

Vị kia đã từng đối với Mạnh Hạo ngạo nghễ lão giả, giờ phút này trợn mắt há hốc mồm, hô hấp dồn dập, kinh ngạc nhìn mình chăn nuôi mấy cái Tứ giai dị yêu tại đâu đó nổi giận, hẳn hít vào khẩu khí, trên mặt lộ ra khiếp sợ.

“Đây là làm sao vậy...”

“Chuyện gì xảy ra!”

“Dị yêu bạo động?” Từng tiếng kinh hô, lập tức theo bốn phía truyền ra

395. Chương 395: Cái Này Làm Cho Lớn Hơn

Tại đây bốn phía thanh âm truyền ra lúc, Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, đã nhận ra nơi đây chăn nuôi dị yêu chỗ luồng cuồng, hẳn mắt nhìn đan dược trong tay, lại nhìn một chút cái kia năm chỉ màu xanh tiểu mộc Sói điên cuồng, tay trái nâng lên hướng về đại địa nhấn một cái.

Cái này nhấn một cái phía dưới, lập tức một tầng vô hình màn sáng lập tức xuất hiện, như cùng một cái cái chụp giống như bao phủ Mạnh Hạo thân thể bên ngoài mấy trượng phạm vi, ngăn cách đan được cái loại này tu sĩ không thể nhận ra cảm giác, nhưng lại có thể làm cho dị yêu điên cuồng khí tức.

Có thể cái chụp hay vẫn là muộn đi một tí, cơ hồ tại Mạnh Hạo đem hấn phóng xuất ra một cái chớp mắt, bốn phía hơn 100 chỗ sân nhỏ, lập tức có bảy tám chỗ truyền ra nổ vang nổ mạnh, có gần hơn hai mươi chỉ bất đồng bộ dáng dị thú, bỗng nhiên lao ra, gào rú thanh âm quanh quẩn bát phương, tại bốn phía chạy, cái này từng chỉ dị yêu đều là Lục giai, tương đương với Trúc Cơ hậu kỳ, giờ phút này mắt đỏ, mang theo điên cuồng, không ngừng bay múa.

Nhưng cuối cùng còn thì không cách nào tìm được bị Mạnh Hạo ngăn chặn khí tức, hơn nữa những cái kia chắn nuôi dị yêu Tây Mạc tu sĩ bay lên trấn an, đã qua thật lâu, tại đây mới an tĩnh lại.

Giờ phút này sắc trời đã tối, bầu trời đêm hàng lâm đại địa, bốn phía một mảnh đen kịt, Mạnh Hạo nhìn xem ngoại giới yên tĩnh, lại nhìn một chút bên trong nhà gỗ, cái kia mấy cái màu xanh tiểu mộc Sói, nguyên một đám đỏ lên hai mắt ánh mắt, nếu không phải là cái này tám ván gỗ đầy đủ rắn chắc, sớm đã bị chúng đột phá lao ra.

Mạnh Hạo đan được, đối với chúng mà nói, có không cách nào hình dung lực hấp dẫn.

“Có ý tứ, Hàn Tuyết Gia Tộc... Có lẽ có lẽ gọi là Kỳ Nam gia tộc, sở dĩ đại đại đều có Đại Ti Long, ngoại trừ Ti Long bí thuật, cùng cái này đan được liên quan, cũng thật lớn!”

“Dị yêu... Ngày đó ta tại Mạc Thổ là, bởi vì hấp thu phong chính yêu khí. Bị vị kia đến từ Tây Mạc nữ tử ngộ nhận là là Yêu Chủ, yêu khí cùng dị yêu. Nhất định tồn tại một ít liên quan.” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ, trước đem tự yêu nhưng phục chế một quả về sau, bỗng nhiên tay trái nâng lên một ngón tay đại địa.

“Phong chính!” Hấn lời nói vừa ra, cái này bốn phía vô hình yêu khí, một cái chớp mắt ngưng tụ mà đến, Mạnh Hạo không có hấp dẫn quá nhiều, chỉ là dẫn động phương viên trong vòng trăm trượng yêu khí mà thôi.

Những này vô hình khí tức lập tức ngưng tụ mà đến về sau, quán quanh tại Mạnh Hạo trên đầu ngón tay. Hấn quan sát bên người năm chỉ sói con thần sắc, phát hiện chúng thần sắc biến thành rất cổ quái, tựa hồ tại thời khắc này, mà ngay cả Tự Yêu Đan lực hấp dẫn đều giảm xuống không ít, chúng nhìn về phía Mạnh Hạo ánh mắt, mang theo nghi hoặc.

Nhưng rất nhanh, cái này nghi hoặc tự biến thành thân thiết. Cùng lúc trước hoàn toàn bất đồng, phảng phất là thấy được thân nhân giống như.

Mạnh Hạo ánh mắt chớp động, trầm ngâm một lát sau, đem đan được thu hồi, tản ra bốn phía vô hình vòng phòng hộ tử, linh thức càng là tản ra. Kim Đan đỉnh phong linh thức vô thanh vô tức tràn ngập bốn phía, nơi đây vô luận là dị yêu hay vẫn là tu sĩ, căn bản cũng không có có thể cùng Mạnh Hạo bằng được tồn tại, không thể nhận ra cảm giác hấn linh thức.

Tại Mạnh Hạo linh thức nội, hấn xem ở đây mấy trăm chỉ dị yêu. Điều không có cùng trình độ biến hóa, nhưng lại không có như trước khi giống như luồng cuồng.

“Loại tình huống này...” Mạnh Hạo nghĩ nghĩ. Bỗng nhiên trong óc sinh ra một cái trước nay chưa có người can đảm ý niệm trong đầu, hấn lần nữa đem vòng phòng hộ tản ra, lấy ra đan được, ánh mắt lóe lên, đem trái đầu ngón tay yêu khí, mạnh mẽ chọn đan được bên trên.

Cùng lúc đó, hấn không cần lò đan, tay phải đan đạo vô hình hỏa tràn ra, dần dần đem cái này yêu khí, hoàn mỹ dung nhập đã đến đan được nội, nhưng lại tại cái này yêu khí dung nhập đan được bên trong đích nháy mắt, bỗng nhiên, cho dù là có vòng phòng hộ tử tại, có thể tại đây yên tĩnh đêm khuya, bốn phía hơn 100 chỗ chắn nuôi dị yêu sân nhỏ, lập tức xuất hiện lần nữa điên cuồng!

Cái này điên cuồng trình độ, trực tiếp tự vượt ra khỏi trước khi rất nhiều, rầm rầm thanh âm quanh quẩn gian: ở giữa, từng tiếng khó có thể hình dung gào rú, một cái chớp mắt kinh thiên động địa.

Đây không phải là một chỉ hai cái dị yêu gào rú, đó là nơi đây sở hữu tất cả dị yêu, tại đây một cái chớp mắt, phát ra kinh thiên nổ vang, thanh âm này trực tiếp tự truyền khắp toàn bộ Ô Đạt bộ lạc!

Thanh âm này, trực tiếp vượt qua trước khi đan được lần thứ nhất xuất hiện lúc bạo loạn, nổ vang vòng qua vòng lại.

Cái này âm sóng khuếch tán phía dưới, lập tức ở cái này trong đêm khuya, toàn bộ Ô Đạt bộ lạc tộc nhân, toàn bộ đều bị bình tĩnh, nguyên một đám thần sắc hoảng sợ, ngay ngắn hướng xem hướng lên bầu trời.

Ô Hải cũng trong đám người, thần sắc mờ mịt, có chút không biết làm sao, không chỉ có là hắn, giờ phút này trong bộ lạc gần như tất cả mọi người, đều không biết được đã xảy ra chuyện gì, sẽ để cho dị yêu như thế chấn động.

“Đây là dị yêu tiếng hô, phát cái gì chuyện gì?”

“Chăn nuôi dị yêu địa phương, đến cùng làm sao vậy?”

“Không có khả năng, nhất định là chuyện gì xảy ra, cái này... Đây là mấy trăm chỉ dị yêu, đồng thời phát ra gào rú!” Ô Đạt bộ lạc, có mấy ngàn tộc nhân, giờ phút này cả đám đều bị bình tĩnh về sau, lập tức kinh ngạc .

Nhưng lại tại bọn hắn nhao nhao kinh ngạc lập tức...

Tại Ô Đạt bộ lạc phía trước chỗ ở cùng phía sau núi tự yêu khu vực ở giữa ngọn núi kia, giờ phút này núi lớn mạnh mà chấn động, từng tiếng mãnh liệt hơn gào rú, cũng ở đây một cái chớp mắt, kinh thiên mà khởi

Tổng cộng năm thanh âm, quanh quẩn bầu trời, truyền khắp bát phương lúc, có Ngũ đạo trưởng cầu vòng mạnh mẽ mà bay ra, đó là năm một mình thể ước chừng tầm hơn mười trượng lớn nhỏ dị yêu, theo thứ tự là ba con Sói Xanh, một chỉ Huyền Quy, còn có một chỉ màu xanh Mãnh Hổ.

Cái này năm chỉ dị yêu khí thể tản ra, rõ ràng là có thể so với Kết Đan hậu kỳ Cửu giai dị yêu! Chúng phát ra gào rú, cùng cái kia mấy trăm chỉ dị muốn tiếng hô dung hợp cùng một chỗ, hóa thành nổ vang ngập trời âm sóng.

Như gần kề như thế cũng thì thôi, tại đây ngập trời chi âm vòng qua vòng lại một cái chớp mắt, Ô Đạt bộ lạc mấy ngàn tộc nhân ở bên trong, có không ít người sắc mặt bỗng nhiên đại biến, trên người bọn họ Đồ Đằng, lại tại thời khắc này nóng rực, không bị bọn hắn khống chế , bị bọn hắn dung nạp tại Đồ Đằng ở bên trong, đã nhận chủ dị yêu, lại tại thời khắc này, nhao nhao huyền hóa ra đến, ngửa mặt lên trời gào thét, ngay ngắn hướng lao ra.

Một màn này, nhìn lại lúc cực kỳ rung động, mấy ngàn người ở bên trong có một nửa, thân thể của bọn hắn tản mát ra Đồ Đằng hào quang, hào quang nội, từng chỉ dị yêu trùng thiên, hóa thành bát phương nổ vang.

“Của ta một Sói không khống chế được! !”

“Đáng chết , của ta Phượng Đế, rõ ràng cũng không khống chế được! !”

“Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, chẳng lẽ là dị yêu bạo động!” Vù vù thanh âm không ngừng mà quanh quẩn, Ô Đạt bộ lạc tộc nhân, cả đám đều sắc mặt đại biến, sở hữu tất cả nhận chủ dị yêu không khống chế được tu sĩ, không chút do dự bay ra.

Cơ hồ khi bọn hắn bay ra đồng thời, trên ngọn núi cũng có vài chục đạo khí tức cường đại thân ảnh, bỗng nhiên bay ra, thẳng đến dị yêu mà đi.

“Là các trưởng lão, bọn hắn cũng đều xuất hiện!”

“Các trưởng lão ngày thường xử lý bộ lạc sự tình, rất ít rời núi, hiện tại rõ ràng đều đi ra!”

Đối với Ô Đạt bộ lạc mà nói, một đêm này, ghi khắc cả đời, bởi vì khi bọn hắn nhao nhao kinh hô lập tức, trên đỉnh núi, có một tiếng tại rất nhiều người trong trí nhớ, tại rất xa so với trước kia mới nghe qua gào rú, bỗng nhiên truyền ra.

Theo tiếng gào thét âm quanh quẩn, ngọn núi chấn động, đại địa run rẩy, một đầu héo rũ , phát ra vô tận tang thương khí tức nhánh cây, bỗng nhiên theo ngọn núi đỉnh mãnh liệt xuất hiện, cái này nhánh cây quét ngang, tại xuất hiện nháy mắt, hần bên trên thanh sáng lóng lánh, thỉnh linh hóa thành một cái thân thể ước chừng ba trượng lớn nhỏ thụ nhân!

Cái này thụ nhân khuôn mặt già nua, thân thể là vừa thô vừa to nhánh cây, còn rất dài đầy không ít Khô Diệp, khí tức suy bại, nhưng đứng tại trên bầu trời, nhưng lại ngửa mặt lên trời một rống.

Tại nó tiếng hô truyền ra lập tức, Ô Đạt bộ lạc tộc nhân, nguyên một đám thần sắc hoảng sợ, không cách nào tin, hô hấp dồn dập, ngay ngắn hướng quỳ xuống.

Càng là theo trên ngọn núi, có ba đạo thân ảnh bỗng nhiên bay ra, cái này ba đạo thân ảnh tu vi đều là Nguyên Anh, càng có một người là Nguyên Anh trung kỳ, thẳng đến thuật người mà đi, ba người này, lập tức bị phía dưới bộ lạc tộc nhân nhận ra, đó là bọn họ Ô Đạt bộ tộc công cùng với lương đại tế tự!

Tế tự cùng tộc công, là một cái bộ lạc quyền lợi đỉnh phong!

“Bái kiến mộc tổ đại nhân!” Ô Đạt bộ tộc trưởng, là một cái lão giả, cái kia lương đại tế tự, thì là toàn thân bao phủ tại màu xanh áo bào ngày, thấy không rõ bộ dáng, có thể ba người giờ phút này cho dù là khí tức cường thịnh trở lại, cũng đều trong mắt lộ ra lo lắng cùng khiếp sợ, coi như là bọn hắn, cũng đều có ít nhất lương giáp, không có chứng kiến trước mắt mộc tổ, giờ phút này mang theo kinh hãi, ngay ngắn hướng hướng về thụ nhân cúi đầu.

“Yêu, ta cảm nhận được yêu...” Khổng lồ kia thụ nhân, ngửa mặt lên trời gào rú, nó thanh âm mạnh mẽ quanh quẩn, khiến cho Ô Đạt bộ lạc sở hữu tất cả dị yêu, đều tùy theo cùng một chỗ gào rú.

Càng là ở thời điểm này, cùng Ô Đạt bộ đồng dạng, vờn quanh tại đây phiên sơn mạch bốn phía, thủ hộ ở giữa tâm năm tộc Cẩm khu, như là bàn tay năm ngón tay bên trong đích một cái đầu ngón tay, từng đã là ô thần bộ lạc, phân liệt ra năm đại bộ lạc bên trong đích ô bộ binh, trong đó sở hữu tất cả dị yêu, cũng tại thời khắc này, truyền ra kinh thiên gào rú.

Ô bộ binh thuộc kim, bọn hắn dị yêu tuyệt đại đa số, đều là kim thiết chi vật, có phi kiếm, có pháp bảo, có kim thiết Cự Thú, giờ phút này toàn bộ tại đây gào rú trong không bị khống chế lên không mà lên, còn có bọn hắn tộc nhân đã lạc ấn dấu vết dị yêu, cũng đều cùng Ô Đạt bộ đồng dạng, ngay ngắn hướng bay ra.

Càng kinh người , là ô bộ binh trên ngọn núi, có một đạo kim quang phóng lên trời, hóa thành một thanh khổng lồ Tam Xoa Kích, nhắc lên ngập trời kim quang, càng có kinh người khủng bố khí tức.

“Yêu khí... Ta cảm nhận được yêu khí! !”

Cùng lúc đó, ô đầu bộ, Ô Viêm bộ cùng với ô âm bộ, đồng thời có khí tức âm âm bộc phát, chỗ bộ lạc dị yêu, cùng một chỗ gào rú, ngay sau đó, theo ô đầu bộ nội, truyền ra một lớp nồng đậm thổ thuộc tính chấn động, một mảnh bùn nhão như là núi lửa giống như bạo phát đi ra, phiêu phù ở bầu trời, tạo thành đủ có mấy trăm trượng lớn nhỏ nước bùn.

Ô Viêm bộ nội, biển lửa gào thét, một chỉ cực lớn hỏa diễm hắc mã, tại trong biển lửa dùng màu đỏ tươi hai mắt, ngó nhìn Ô Đạt.

Ô âm bộ nội, một mảnh hơi nước khuếch tán, đã trở thành vân, đã trở thành vũ!

Giờ khắc này, năm đại bộ lạc sở hữu tất cả tộc nhân, trưởng lão, tế tự, tộc công, đều nhao nhao tâm thần trước nay chưa có chấn động, còn có mấy cái lần vào riêng phần mình trong bộ lạc Mặc Thổ Nguyên Anh lão quái, cũng đều tại riêng phần mình vị trí, bị một màn này làm chấn kinh, các loại suy đoán toàn bộ có.

Tại đây năm cái bộ lạc ngay ngắn hướng dị biến lúc, Mạnh Hạo sớm đã sắc mặt biến hóa, hần tự nhiên cảm nhận được bốn phía kinh người khí tức.

“Cái này làm cho lớn hơn...” Mạnh Hạo sớm mà bắt đầu ném thử đem đan dược phong ấn, có thể nhưng không cách nào làm được, mà ngay cả để vào Túi Trữ Vật cũng không có cách nào, bốn phía vòng phòng hộ, như là không có tác dụng, hần có cảm giác rõ rệt, chính mình tối đa lại quấy nhiễu hai mươi tức, hai mươi tức về sau, lập tức cũng sẽ bị bên ngoài những cái kia khủng bố tồn tại, phát giác được vị trí của mình.

Đúng lúc này, một hồi càn lớn kinh biến, dùng nghiền áp tư thái, bỗng nhiên xuất hiện!

396. Chương 396: Chân Chính Tự Yêu Đan

Một âm thanh từ mảnh sơn mạch bên ngoài vô tận trong rừng, truyền ra gào thét, từ khoảng cách rất xa, dùng một loại giống như có thể xé rách hư vô khí thể, bỗng nhiên từ trong trời đất quật khởi!

Oanh oanh thanh âm không ngừng khuếch tán, như là lời đình lẫn nhau hung hăng va chạm, hình thành gào thét, hóa thành thanh âm.

“Phương Thiên!” Thanh âm này như cùng là vô số người cùng một chỗ gào thét hô lên, có thể quỷ dị là, phàm là nghe được chỉ nhân, đều sẽ không cho là đây là tu sĩ hô lên, thanh âm này. . . Không giống tiếng người!

Này tiếng gầm xuất hiện, trong chớp mắt lay động bát phương, lại khiến ảnh sơn mạch cùng rừng rậm nơi đây trong tích tắc, trở nên tĩnh mịch.

Năm bộ lạc tộc nhân, nguyên một đám tâm thần chấn động, sắc mặt tái nhợt, thân thể lung lay sắp đổ, từng cái bộ lạc phòng hộ màn sáng trong nháy mắt kích phát mở ra, đây là gặp địch nhân cường đại, mới mở ra bộ lạc trận pháp.

Cùng lúc đó, năm cái bộ lạc tộc công cùng tế tự, trong chớp mắt, nguyên một đám sắc mặt toàn bộ đại biến, ánh mắt lộ ra hoảng sợ.

“Cái này là. . .”

“Là Phương Thiên thú, tiếng Phương Thiên thú gầm !!”

“Chung quanh đây, lại có Phương Thiên thú, đây là dị yêu lúc sinh ra liền có đủ thất giai cường đại dị yêu, trưởng thành có thể đạt tới đến mười một giai!! Là bị người lạc ấn, hay vẫn là Đại Yêu?”

Bị người lạc ấn rồi ấn ký, Tây Mạc xưng là dị yêu, mà không phải là bị lạc ấn người, thì là Đại Yêu!

Ô Thần hạ Ngũ đại bộ lạc, mỗi người vù vù lúc giữa, cái này năm cái bộ lạc đỉnh phong dị yêu, giờ phút này nguyên một đám toàn bộ đều thân thể chấn động, bị cái này gào to dẫn dắt đẩy, cùng một chỗ phát ra động trời gào rú, như cùng là tuyên cáo lãnh địa, như cùng là tại nói cho cái kia có lẽ đi ngang qua nơi đây Thiên Phương thú, nơi đây thuộc về chúng!

Càng là ở thời điểm này. Đại địa âm âm chấn động, đất rung núi chuyển. Tựa hồ có Cự Nhân trong rừng bồn tẩu, gào thét lúc giữa, Ngũ đại bộ lạc đều chấn động lên, lập tức liền có người dùng bí thuật, thấy được tại Ngũ đại bộ lạc chỗ sơn mạch bốn phía, vô tận Mãng Hoang bên trong, giờ phút này có một mảnh thú hải, đang điên cuồng phóng tới nơi đây.

Cái mảnh này thú trong nước. Các cấp giai đều có, bộ dạng bất đồng, giờ phút này cả đám đều mắt đỏ, phát cuồng giống như tại cả vùng đất chạy trốn, trên bầu trời, từng con một kỳ dị phi cầm, đã ở gào rú trong gào thét. Thả mắt nhìn đi, Ngũ đại bộ lạc bốn phía, thành linh tạo thành một mảnh Thú triều.

Như quét sạch rồi Thiên Địa, muốn đem vị trí trung tâm Ngũ đại bộ lạc, trực tiếp nát bấy.

Đây đối với Ngũ đại bộ lạc mà nói, là trước đó chưa từng có một lần tai nạn. Cái này tai nạn đến quá đột ngột, thế cho nên bọn hắn căn bản là không kịp đi phản ứng.

Bầu trời chấn động gợn sóng quét ngang, đến từ Thiên Phương thú gào thét, lại một lần truyền ra, lúc này đây thanh âm nổ vang. Trực tiếp áp qua hết thảy gào rú về sau, dường như càng gần một ít.

Mà hết thảy này. Chỉ là mười lăm hơi thở!

Mạnh Hạo cảm nhận được mặt đất chấn động, đã nghe được đến từ ngoại giới gào rú đã Thiên Phương gào thét, nhìn hần bắt tay vào làm trong phát ra Yêu khí đan được, bốn phía vô hình phòng hộ, bởi vì ngoại giới kịch biến, khiến cho Mạnh Hạo nơi đây lại thêm một ít thời gian.

“Không nghĩ tới Yêu khí cùng đan được kết hợp về sau, lại đưa tới kinh người như thế một màn, đan được này. . . Xem ra đối với bất luận cái gì một cái dị yêu mà nói, đều khiến chúng nó phát cuồng.” Mạnh Hạo lắc đầu cười khổ, nhìn xem giờ phút này bên người năm con sói con, đang phát cuồng liều lĩnh va chạm ván cửa, giờ phút này ken kết âm thanh xuống, cái này bản đã sắp vỡ vụn.

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, tay phải bỗng nhiên vung lên, lập tức đan được này trực tiếp ném nhập bên trong nhà gỗ, tại rơi xuống một cái chớp mắt, cái kia năm con sói con phát ra mang theo non nớt cảm giác gầm nhẹ, lẫn nhau nháy mắt lao ra, chúng ngày bình thường lẫn nhau chơi đùa, nhưng lúc này đây cũng không lại có chút tình cảm, mà là đang lao ra đồng thời, lẫn nhau hung ác miệng cắn xé.

Ở thời điểm này, cái kia cái trán có bạch ngân màu xanh Tiểu Mộc Sói, lập tức hiển lộ ra nó tại cái khác sói con trong tiềm lực cùng hung hãn, một đường trực tiếp đụng xé mở mặt khác sói con, hóa thành nhất đạo ánh sáng màu xanh, một cái đem đan được trực tiếp nuốt vào.

Tại đan được này bị nuốt vào nháy mắt, Ngũ đại bộ lạc bên ngoài đàn thú, phát ra thê lương gào rú, bầu trời mây đen cuộn cuộn, có thể thấy rõ ràng có như vậy một mảng lớn, đang gào thét lúc giữa cấp tốc mà đến.

Có thể ngay sau đó, cái này đám mây đen tại giữa không trung dừng lại, lại một âm thanh phần nộ đến cực điểm Thiên Phương gào thét, quanh quẩn trời xanh đại địa.

Ngũ đại bộ lạc tu sĩ nguyên một đám sắc mặt tái nhợt, nhưng vào lúc này. . .

Cái này năm cái trong bộ lạc khu vực, thuộc về bọn hần Thánh Địa, nguyên Ô Thần Bộ phận cổ địa bên trong, bỗng nhiên, tại đây trong đêm đen, truyền ra nhất đạo quang!

Đó là ngũ sắc quang, này quang bỗng nhiên sau khi xuất hiện, trực tiếp bao trùm Ngũ đại bộ lạc tất cả khu vực, càng là từ nơi này ngũ sắc quang ở bên trong, bay ra một cái màu đen Ô Nha.

Cái này Ô Nha ngửa mặt lên trời, phát ra một tiếng gáy rống, thanh âm như gió bạo, đã trở thành gợn sóng trùng kích, như muốn đi nát bấy hư vô, Oanh long long hướng về bát phương bỗng nhiên cuộn cuộn.

Theo cuộn cuộn, trong rừng đại thụ bị nhỏ tận gốc, đại địa chấn động, từng khối tảng đá lớn bị quét ngang dựng lên, khiến ột cuộc khó có thể hình dung bằng đại phong bạo, xuất hiện ở Ngũ đại bộ lạc bốn phía.

Hóa thành vòng xoáy, quét ngang Thiên Địa.

Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, mãnh liệt ngẩng đầu nhìn hướng Ô Thần cổ địa, ánh mắt lộ ra một vòng tinh mang.

Hần giờ phút này đã yên tâm, cái kia miếng đưa tới sự đoan đan được, đang bị Tiểu Mộc sói nuốt ở dưới lập tức, liền đã mất đi hết thấy dấu vết, Mạnh Hạo tự mình xem xét về sau, dùng hần đối với Yêu khí miễn cảm, cũng tìm không ra chút nào dấu hiệu.

Tựa hồ đan được bên trong Yêu khí, đã bị sói con thân thể hấp thu, mà giờ khắc này cái này đầu cái trán có bạch ngân sói con, tại nuốt vào đan được về sau, liền lâm vào hôn mê.

Sinh cơ không ngại, ngược lại là càng phát ra tràn đầy.

Ngoại giới phong bạo, che đầy rồi Thiên Địa, chỉ có thể nhìn đến ngũ sắc quang mang vờn quanh, cái này ngũ sắc quang, lại để cho Mạnh Hạo nghĩ tới chính mình ngũ sắc kiếp.

Anh Vũ cùng Bì Đồng, tại hai ngày trước Mạnh Hạo đi vào Ô Đạt Bộ lúc, sẽ không có theo tới, mà là đang cái này bốn phía sơn mạch bên trong, không biết tại trêu ghẹo một ít gì.

Giờ phút này Mạnh Hạo mơ hồ có chút bận tâm, bất quá nghĩ đến Anh Vũ cổ quái cùng Bì Đồng bất tử, chỉ vờn vờn có một ít lo lắng, nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

“Coi như là nơi đây bị hủy rồi, chúng cũng sẽ vui vẻ đấy.” Mạnh Hạo đối với cái này một điểm, rất tin tưởng.

Trận gió lốc này, giăng co một canh giờ, một lúc lâu sau phong bạo sau khi kết thúc, bốn phía rừng rậm biến mất không ít, để lại đại lượng dị yêu thi thể, về phần cái kia Thiên Phương thú, cũng không có tung tích.

Ô Nha biến mất, ngũ sắc quang mang cũng tản đi, đây là Mạnh Hạo lần thứ nhất, khoảng cách gần như vậy cảm nhận được Tây Mạc bộ lạc tu sĩ cùng với đồ đẳng cường hãn thần bí.

Ngũ đại bộ lạc tộc nhân giờ phút này nhao nhao xuất động, tại riêng phần mình trong phạm vi, đem hết thấy dị thú thi thể vận chuyển trở về, mà nuôi dưỡng dị yêu cái này phiến địa phương, cũng bị từng đạo thần thức lần lượt đảo qua kiểm tra, cuối cùng hết thấy đều bình thường về sau, lúc này mới tản.

Mạnh Hạo nơi đây, cũng giống nhau là đang bị dò xét trong phạm vi, bất quá thời điểm này, huyền thuật tổ Lê Thiên bí bảo, làm ra cực kỳ cường đại tác dụng, mặc cho Ô Đạt Bộ như thế nào dò xét, cũng đều không có ở Mạnh Hạo nơi đây, nhìn ra chút nào ngoài ý muốn.

Trận này đối với Ngũ đại bộ lạc mà nói, suýt nữa là họa kiếp sự tình, hiển nhiên không sẽ đơn giản như vậy liền vạch trần, nghiêm mật dò xét, giăng co gần như một tháng, Mạnh Hạo nơi đây cũng nhiều lần bị dẫn vào ngọn núi ở bên trong, bị người kiểm tra.

Cho đến một tháng sau, như cũ là không thu hoạch được gì, thời gian dần qua càng nhiều nữa người cho rằng, là xuất hiện chỗ này rồi nào đó hấp dẫn dị yêu chi vật, cho nên mới đưa tới ngày đó Thú triều, mà vật ấy đến cùng bị ai đạt được, Ngũ đại bộ lạc lẫn nhau nghi kỵ, là thế nào cũng sẽ không có đáp án đấy.

Một tháng qua, Mạnh Hạo đối với cái này mấy cái tiểu Mộc Sói chiếu cố, có thể nói là cẩn thận, ăn thịt bên trong gia nhập Tự Yêu Đan, khiến cho cái này mấy cái tiểu Mộc Sói, thân thể không ngừng cường hãn, cũng may Mạnh Hạo đã khống chế số lượng, khiến cho chúng tăng trưởng, không có như vậy nhanh chóng.

Mà cái kia nuốt vào rồi yêu Khí Đan sói con, bề ngoài nhìn lên không có gì bất đồng, có thể nhưng dần dần hung tàn, trong mắt thường thường lộ ra lãnh mang, hình như có khát máu chi ý, mặt khác mấy cái sói con, đã rõ ràng đối với nó kính sợ, ngày bình thường nó chỉ cần gầm nhẹ một tiếng, mặt khác sói con nhao nhao run rẩy.

Mà lại loại hiện tượng này càng ngày càng tăng, Mạnh Hạo không thể không nghĩ biện pháp giúp nó áp chế, dù sao đối với tại Yêu khí nơi đây, Mạnh Hạo thân là cửu đại phong yêu, không phải người bên ngoài có thể so sánh.

Cho đến lại đi qua một tháng, vô luận là bên ngoài hay vẫn là âm thầm dò xét, đều đã biến mất, Mạnh Hạo nơi đây một lần nữa khôi phục bình tĩnh, hẳn bắt đầu dùng phương pháp của mình, nuôi dưỡng dị yêu.

Thời gian thoáng một cái, Mạnh Hạo đi vào Ô Đạt Bộ, đã qua năm tháng.

Mạnh Hạo khoanh chân ngồi trong sân, một hồi uy hiếp gào rú truyền lọt vào trong tai, hẳn mở mắt ra, thấy được trong sân, một cái hơi có gầy yếu Thanh Mộc Sói, đang hướng về bốn con khác, phát ra uy hiếp chi âm, bị hù cái kia bốn cái Thanh Mộc Sói lạnh run.

”Đại Mao” Mạnh Hạo nhân nhậ mở miệng, lời nói vừa ra, lập tức cái kia gầy yếu Thanh Mộc Sói, quay đầu nhìn về phía Mạnh Hạo, nó mi tâm, có một đạo bạch ngân rõ ràng có thể thấy được.

Nhìn về phía Mạnh Hạo lúc, nó trong mắt lạnh lùng biến mất, hóa thành nhu thuận, tốc độ như một đạo thanh sắc tia chớp, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, nằm ở rồi Mạnh Hạo bên người, lè lưỡi như chó ngao nằm đó giống nhau, liếm láp Mạnh Hạo quần.

”Nhị Mao, Tam Mao, Tứ Mao, Ngũ Mao, cũng đều tới đây a.” Mạnh Hạo cười cười, mặt khác cái kia bốn cái Mộc Sói bị gọi, lúc này mới cẩn thận từng li từng tí chạy tới.

Mạnh Hạo Thanh Mộc Sói, đã không thể xưng là sói con, giờ phút này chúng mỗi một cái đều đã có nửa trượng dài hơn, uy phong lẫm lẫm, hai mắt lộ ra lãnh mang cùng hung tàn, một thân màu xanh bộ lông, tốc độ như tia chớp, còn có trong tính cách cất giấu lãnh huyết, đều khiến cho cái này mấy cái Thanh Mộc Sói, rất là cường hãn.

Không còn là nhất giai, mà là trở thành nhị giai, mà cứ coi như là nhị giai, sự cường đại của bọn nó, đủ để chém giết tam giai, coi như là tứ giai, cũng có thể đánh một trận.

Mà kinh người nhất đấy, thì là Đại Mao, tuy nói nó thân thể gầy yếu, nhìn như cũng là nhị giai, có thể coi là mặt khác bốn cái Thanh Mộc Sói cùng tiến lên, cũng đều tại trước mặt nó, toàn bộ suy tàn, nếu không phải là Mạnh Hạo ngăn cản, nó sẽ hạ giết miệng.

Cái này năm tháng ngoại trừ vừa bắt đầu kịch liệt chấn động, về sau Mạnh Hạo một mực thành thật, không quá cùng người tiếp xúc, cũng có rất ít người tới sẵn đón hấn, ngoại trừ Ô Hải.

Ô Hải đối với Mạnh Hạo nơi đây cực kỳ kính nể, thường xuyên đến, mang theo thỉnh giáo chi tâm, mỗi lần nói chuyện với nhau qua đi, hấn đều rất có dẫn dắt, cùng Mạnh Hạo giao tình, cũng chầm chậm tạo dựng lên.

Đối với Mạnh Hạo nơi đây nuôi dưỡng dị yêu Thanh Mộc Sói, hấn không biết được cụ thể, khả năng nhìn ra hình như có chút ít không quá giống nhau, không quá rõ ràng, đối với Mạnh Hạo thì càng nhận thức.

397. Chương 397: Ô Trần

Thông qua Ô Hải, Mạnh Hạo đối với Ô Đạt Bộ cũng càng vì minh bạch, biết rõ tại Ô Đạt Bộ, có một vị thất giai Ti Long, địa vị cao quý, đã liên tộc công cùng tế tự, đối với hấn tại rất là khách khí.

398. Chương 398: Phong Yêu Chi Nhánh

Ô Trần chỉ vào , là Tứ Mao.

Tứ Mao thân thể, rõ ràng nếu so với mặt khác mấy cái Thanh Mộc Sói đại đi một tí, điểm này tại chúng khi còn bé chính là như thế, tại danh tự lên, Mạnh Hạo đối với cái này năm chỉ Thanh Mộc Sói phân chia, là dựa theo thực lực, theo vừa đến năm.

Tứ Mao tính toán không được mạnh nhất, cũng không phải yếu nhất, tại bị Ô Trần chỉ vào lúc, nó ánh mắt lộ ra lẳng lẹ ác liệt hàn mang, phát ra uy hiếp thanh âm, tại nó đơn giản trong ý thức, chỉ có chủ nhân mới có thể như vậy chỉ vào chính mình, mà mặt khác tồn tại, cũng không đủ tư cách.

“Người tu vi không đủ, không chế không được, đi mặt khác sân nhỏ lựa chọn a.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, tay phải nâng lên tại Tứ Mao trên đầu vuốt ve thoáng một phát, Tứ Mao lập tức cúi đầu xuống, lộ ra nhu thuận bộ dạng, nếu không phải là Mạnh Hạo ở chỗ này, vừa rồi cái kia một cái chớp mắt, nó đã sớm lao ra, tương lai người xé nát.

“Người!” Ô Trần sắc mặt biến hóa, nhìn Mạnh Hạo liếc, cho dù cảm giác đối phương tu vi thâm bất khả trắc, có thể nghĩ đến chính mình là Ô Đạt bộ tộc nhân, mà lại là Tam đại huyết mạch hậu duệ, thân phận như vậy, cho dù là chán nản, cũng áp đảo tuyệt đại đa số khách khanh phía trên.

“Ta đã là Ngưng Khí tầng bảy, áp đảo bất luận cái gì cấp hai dị yêu phía trên, Thanh Mộc Sói am hiểu tốc độ, không am hiểu chém giết, người dựa vào cái gì nói ta không chế không được!” Ô Trần cắn răng, chầm chậm vào Mạnh Hạo.

Hấn lời nói cơ hồ vừa vừa nói xong, Tứ Mao chỗ đó trong mắt hàn quang lóe lên, nháy mắt nhoáng một cái, tốc độ cực nhanh chỉ có thể nhìn đến một đạo thanh sáng lóng lánh, một cái chớp mắt, Tứ Mao tự xuất hiện ở Ô Trần trước mặt, mở cái miệng to ra, cùng Ô Trần chớp mũi, cơ hồ đụng chạm, một màn này lại để cho Ô Trần sắc mặt triệt để đại biến, kinh hô một tiếng, mạnh mà lui về phía sau.

Một thân mồ hôi lạnh lập tức tràn ngập toàn thân, hấn sắc mặt trắng bệch. Giờ phút này hô hấp tự thô, hai mắt đồng tử co rút lại. Trong óc càng là vu vù, vừa rồi cái kia một cái chớp mắt, hấn cảm nhận được

một cổ mãnh liệt sinh tử, loại cảm giác này hẳn chưa bao giờ có, giờ phút này thân thể run rẩy, mãnh liệt nghĩ mà sợ trực tiếp lan tràn toàn thân.

Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng, Tứ Mao nghe được cái thanh âm này, lập tức ỉu xiu rồi. Cúi đầu, không dám nhìn tới Mạnh Hạo.

Ô Trần thở sâu, trong mắt nháy mắt lộ ra ánh sáng mãnh liệt mang, gắt gao chăm chăm vào Tứ Mao, hô hấp càng thêm dồn dập, hẳn nhìn xem Tứ Mao gần như hơn phân nửa tượng thân hình, màu xanh bộ lông. Còn có Thần Võ bộ dạng, lập tức trái tim nhảy lên gia tốc.

”Cấp hai Thanh Mộc Sói, ta đã thấy rất nhiều, coi như là mặt khác một ít huyết mạch tộc nhân Thanh Mộc Sói, cũng xa xa không có trước khi tốc độ, đây là... Đây là biến dị Thanh Mộc Sói! !

Đúng vậy. Nhất định là biến dị, cũng chỉ có như vậy, mới có thể có đủ loại này cơ hồ có thể lập tức diệt sát tốc độ của ta! !” Nghĩ tới đây, Ô Trần mạnh mẽ mà ngừng đầu, nhìn về phía Mạnh Hạo.

”Dựa theo quy củ. Cái này chỉ Thanh Mộc Sói, là ta Ô Đạt bộ lạc sở hữu tất cả. Nay Sói ta có quyền lợi mang đi!” Hẳn lời nói nhìn như cường ngạnh, nhưng trên thực tế đáy lòng đã phát run, nếu không phải là này Sói lại để cho lòng hẳn kinh, hẳn cũng sẽ không biết như vậy đi nói, giờ phút này chỉ có thể là cần đứng bộ lạc quy củ.

Mạnh Hạo tức cười cười cười, lắc đầu, dùng hẳn tu vi, tự nhiên không quay về cùng một cái có thể so với Ngưng Khí tầng bảy tiểu tu sĩ đi so đo quá nhiều.

”Người có thể mang đi, tự mang đi tốt rồi.” Nói xong, Mạnh Hạo hai mắt nhắm nghiền, không hề đi để ý tới việc này.

”Đây chính là người nói!” Ô Trần tinh thần chấn động, trên mặt không che dấu được lộ ra cuồng hỉ, thân là bộ lạc Tam đại huyết mạch hậu duệ, có lẽ tại phương diện khác cũng không phải là quá mức thần kỳ, có thể Ô Trần cái này nhất mạch, mạnh nhất chính là cùng dị yêu ở giữa lạc ấn liên hệ, thậm chí hẳn từ nhỏ tự nắm giữ mấy chục loại bất đồng lạc ấn phương pháp.

Hẳn có rất mạnh tự tin, coi như là Tam giai dị yêu, mình cũng có thể thành công, lại càng không cần phải nói cái này cấp hai rồi, tuy nói hình như có qua biến dị, có thể vô luận như thế nào, cũng đều là cấp hai, Ô Trần kết luận chính mình tuyệt không có thất bại đạo lý.

Giờ phút này ha ha cười cười, hẳn mang theo kích động nhìn qua Tứ Mao, chậm rãi tiếp cận, đáy lòng cũng có cẩn thận cùng coi chừng, tay phải chậm rãi bấm niệm pháp quyết, nặn ra một cái cổ quái ấn ký, như cùng một cái đầu sói bộ dạng.

Cái ấn ký này cùng một chỗ, Tứ Mao ánh mắt lộ ra một vòng mê mang, chứng kiến cái này bức biểu lộ, Ô Trần lập tức tin tưởng tăng nhiều, ấn ký không ngừng cải biến, cuối cùng nhất hóa thành một đạo quang, thẳng đến Tứ Mao mà đi.

Lập tức chui vào Tứ Mao mi tâm.

”Trở thành!” Ô Trần đại hỉ, đây là bước đầu tiên, này bước sau khi hoàn thành, có thể cùng sơ bộ đã thành lập nên liên hệ, còn cần đến tiếp sau một ít trình tự, mới có thể hoàn thành chính thức lạc ấn, khiến cho dị yêu thành vì chính mình đồ đảng thú.

Mạnh Hạo một mực từ từ nhắm hai mắt, không có đi để ý tới, tùy ý Ô Trần đi về hướng Tứ Mao, đưa tay ý đồ đi vuốt ve, nhưng lại tại Ô Trần đưa tay muốn rơi đích nháy mắt, Tứ Mao chỗ đó mạnh mẽ mà ngừng đầu, cực đại màu xanh đầu sói, tràn ra một cổ dữ tợn, hai mắt trực tiếp lạnh như băng, càng có một vòng hung tàn.

Cái này ánh mắt, lại để cho Ô Trần biến sắc, trái tim lập tức gia tốc nhảy lên, thân thể không chút do dự lập tức lui về phía sau, ánh mắt lộ ra không dám tin.

”Không có khả năng, như thế nào hội không có thành công...” Hẳn cắn răng một cái, lần nữa thay đổi ấn ký. Thời gian chậm rãi trôi qua, cho đến đi qua nửa canh giờ, Ô Trần đã thay đổi bảy tám loại ấn ký, nhưng cuối cùng còn thì không cách nào thành công lạc ấn.

Tứ Mao chỗ đó trong mắt hung quang càng ngày càng đậm, đến cuối cùng, đem làm Ô Trần sắc mặt tái nhợt, thân thể suy yếu, về mặt không cách nào tin lúc, Tứ Mao mạnh mẽ một tiếng gầm nhẹ, tốc độ cực nhanh, thẳng đến Ô Trần mà đi, càng là mở cái miệng rộng, hướng về Ô Trần cổ, một ngụm tấp tới.

Sát cơ mãnh liệt, hung tàn chi ý lộ ra, tốc độ cực nhanh, Ô Trần căn bản là không kịp né tránh, liền trực tiếp bị ánh sáng màu xanh bao trùm thể giới, trước mắt tối sầm, thậm chí liên sinh tử nguy cơ cũng không kịp hiển hiện.

“Tứ Mao, trở lại.” Tại đây mấu chốt một cái chớp mắt, Mạnh Hạo mở mắt ra, nhìn thấy một câu.

Một câu nói kia truyền ra, Tứ Mao ô NGAO một tiếng, thân thể dừng lại lúc, đã mở cái miệng to ra, sắc bén hàm răng thậm chí đều nhanh muốn đụng phải Ô Trần cổ.

Theo ô NGAO thanh âm truyền ra, Tứ Mao thân thể một cái chớp mắt lui về phía sau, xuất hiện lúc, về tới Mạnh Hạo dưới chân, về mặt nhu thuận.

Có thể Ô Trần nhưng lại sắc mặt không có...nữa chút nào huyết sắc, thân thể run rẩy, hắc trong óc ông ông, đi tới nơi này cái khùng bổ sân nhỏ về sau, hắc đã hai lần suýt nữa tử vong, trước khi càng là đã trải qua hết thấy ẩn ký cũng không có hiệu quả có thể tin, giờ phút này ngơ ngác nhìn xem Mạnh Hạo, Mạnh Hạo thân ảnh, lập tức trong mắt hắc, đã trở thành trước nay chưa có cao thâm mạt trắc.

Nhất là Mạnh Hạo khoanh chân ngồi xuống thân ảnh, bốn phía năm đầu Thanh Mộc Sói thân hình, đây hết thấy hết thấy, hóa thành một cái Ô Trần cả đời này đều không thể quên hình ảnh, thật sâu khắc ở trong đầu của hắc.

“Tiền bối... Ta...” Ô Trần muốn há miệng nói cái gì đó, có thể xem xét Mạnh Hạo bên người năm chỉ Thanh Mộc Sói, lập tức lại run rẩy thoáng một phát, tranh thủ thời gian ôm quyền thật sâu cúi đầu, vội vàng đã đi ra sân nhỏ, trước khi đi ra trước, hắc còn đem sân nhỏ môn cho đóng lại, tại sân nhỏ bên ngoài lại xá vài cái, lúc này mới mang theo tâm thần bất định cùng khiếp sợ, tranh thủ thời gian rời đi.

“Cao nhân, hắc nhất định là cao nhân, có thể dưỡng ra biến dị dị yêu, hắc nhất định là chính thức Ti Long! ! Hắc ẩn thân ở chỗ này, chắc chắn nguyên nhân, có lẽ là vì tránh né cừu gia... Việc này ta không thể truyền ra bên ngoài, hơn nữa một khi ta ngày sau có phiền toái gì, có lẽ... Có lẽ có thể thỉnh hắc tương trợ! !” Ô Trần nghĩ tới đây, càng phát ra cảm giác mình suy nghĩ chính xác, thở sâu, bước nhanh đi xa.

Nhìn đối phương đi xa, Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh, hắc tại đây Thanh Mộc Sói kỳ dị, không có khả năng che dấu được rồi, mà lại Mạnh Hạo cũng không có ý định che dấu, Ti Long cái này thân phận, hắc cảm thấy rất không tồi.

Mà lại Mạnh Hạo không chế dị yêu phương pháp, chuẩn xác mà nói, nếu so với Ti Long mạnh quá nhiều, bởi vì hắc căn vốn cũng không phải là Ti Long, hắc là... Phong Yêu Sư!

Dùng Phong Yêu Sư giả mạo Ti Long, như cùng là dùng đan đạo đại sư giả mạo tầm thường Đan Sư, cả hai tại cấp độ lên, chênh lệch quá lớn.

Độ khó lên, cũng có cũng được mà không có cũng không sao, hết thấy Ti Long chỗ có đủ, Phong Yêu Sư đều càng am hiểu, đan Phong Yêu Sư chỗ am hiểu, cho dù không phải Ti Long có thể so sánh.

“Ta cuối cùng có loại cảm giác, Ti Long cùng Phong Yêu Sư, tại ở phương diện khác có chút tương tự, có thể người phía trước cấp độ lại thấp rất nhiều.” Năm qua này, theo Mạnh Hạo nghiên cứu càng hiểu ra, loại cảm giác này càng ngày càng mạnh.

”Ti Long bí thuật, có thể lại để cho dị yêu rất nhanh phát triển, vượt qua ấu thể, trực tiếp tiến vào đại thành, điểm này tại người khác nhìn lại, rất là thần kỳ, có thể vô luận như thế nào đi thúc hóa, cũng đều là cực hạn lúc này thú có thể sinh trưởng trong phạm vi, như cùng một cái vòng, như thế nào thúc hóa, đều không thể vượt qua ngoài vòng tròn.

Chỉ là tại cho phép trong phạm vi, đi hoàn thiện mà thôi.

Mà yêu khí phong chính, thì là cao hơn Ti Long bí thuật quá nhiều, đó là phá vỡ cái này phạm vi, đột phá cái này vòng, khiến cho dị yêu theo căn bản bên trên xuất hiện lột xác, tại tánh mạng cấp độ lên, xuất hiện bay vọt.” Mạnh Hạo nghĩ tới đây, cười cười.

Hắn càng là nghiên cứu, lại càng là cảm thấy Ti Long cái này nhất mạch, phẳng phất là không có đi nhập chính xác con đường Phong Yêu Sư, dùng rất nhiều biện pháp đến bắt chước chính thức Phong Yêu Sư.

“Hắn là tại ta trước khi bắt đại Phong Yêu Sư ở bên trong, có người từng ở chỗ này giảng đạo, mà lại để lại một ít bằng chi truyền thừa, cho nên mới đã có Ti Long?” Mạnh Hạo trong óc hiện ra như vậy một cái ý niệm trong đầu, đáng tiếc hắn tuy nhiên là cử đại phong yêu, có thể cùng lúc trước bắt đại xuất hiện đứt gãy, thiếu khuyết rất nhiều truyền thừa, đối với từng đã là Phong Yêu Sư, hiểu rõ chỉ là phiến diện.

“Có lẽ tại đây Tây Mạc, có thể tìm đến một ít Phong Yêu Sư vô cùng gấp... Cũng đúng lúc mượn cơ hội này, tại đây Ô Đạt trong bộ lạc khiến cho chú ý, như thế tự có thể thuận tiện đạt được tiến vào ô thần bộ Thánh Địa danh ngạch.” Mạnh Hạo suy nghĩ một chút, thần sắc lạnh nhạt.

Toàn bộ Ô Đạt bộ, cho dù có ba cái Nguyên Anh tu sĩ, có thể Mạnh Hạo tự nghĩ mang lên trên huyết sắc sau mặt nạ, nơi đây có thể đối với hắn còn sống chết uy hiếp, chỉ có trên đỉnh núi, thần bí kia thụ nhân.

Cho nên làm việc lên, Mạnh Hạo tuy nói cẩn thận, có thể cũng không có quá mức đi giấu đầu giấu đuôi.

“Dĩ vãng tiến vào một ít cùng Phong Yêu Sư có quan hệ khu vực, đều sẽ khiến phong yêu Cổ Ngọc phản ứng, hôm nay tại đây Tây Mạc, phong yêu Cổ Ngọc không có xuất hiện biến hóa, có lẽ... Là ta tại đây Tây Mạc chỗ tiếp xúc còn chưa đủ.” Mạnh Hạo vỗ Túi Trữ Vật, lấy ra phong yêu Cổ Ngọc, cầm trong tay, cẩn thận nhìn.

Này ngọc ôn nhuận, trong tay lúc như cùng bản thân dung làm một thể, khiến người tâm thần bình tĩnh, giống như có thể đắm chìm tại một loại kỳ dị trong trạng thái.

Hồi lâu, Mạnh Hạo thu hồi Cổ Ngọc, nhắm mắt ngồi xuống.

399. Chương 399: Kính Tiên Bối Cứu Ta

Mấy ngày sau, tại Ô Đạt Bộ tộc ngọn núi, nơi đây vờn quanh thân núi, có một loạt hơi có xa hoa ốc xá, kết cấu bằng gỗ, này mộc là trong núi mấy trăm năm linh mộc, có được nhất định linh khí, dựng ốc xá, có thể so với cỡ nhỏ tụ linh trận, ngày bình thường tại đây ốc xá bên trong sống, đối với tu hành không nhỏ trợ giúp.

Có thể ở nơi này, chỉ có Ô Đạt Bộ tam đại huyết mạch hậu duệ.

Ô Trần chính là cư trú ở chỗ này, hắn giờ phút này đang tại chính mình ốc xá bên trong, hung hăng đem một cái bình gốm, dùng sức quăng xuống mặt đất, theo bình gốm chia năm xẻ bảy, hóa thành đại lượng mảnh vỡ tứ tán, Ô Trần phần nộ đã đến cực hạn thanh âm, tại ốc xá bên trong gào thét quanh quẩn.

“Ô A Lý, ngươi ép người quá đáng!!” Ô Trần tóc tai bù xù, ánh mắt lộ ra mãnh liệt oán độc cùng điên cuồng, thân thể run rẩy, hai mắt càng có sát cơ, một quyền đánh vào bên nhà gỗ trên vách tường, một quyền này qua, toàn bộ ốc xá chấn động, tùy theo xuất hiện linh lực gợn sóng, hóa giải Ô Trần tu vi, càng có trình độ nhất định phản chấn, khiến cho Ô Trần tay phải, rách ra một vết thương, máu tươi nhỏ xuống.

“Dùng cha ta năm đó vì bộ lạc lập nhiều công lao, đổi lấy một quả đồ đằng lệnh, dựa vào cái gì phân phối cho ngươi, đó là của ta, là cha ta năm đó dùng chiến công đổi lấy!!” Ô Trần gắt gao cầm chặt nắm đấm, không thèm để ý chút nào miệng vết thương nhỏ máu, cắn răng gào thét, giống như đang phát tiết.

Chẳng qua là theo phát tiết, lộ ra hiện tại đáy lòng của hắn chính là bất đắc dĩ, trên mặt cười thâm, ngẩng đầu nhìn bầu trời bên ngoài nhà gỗ, Ô Trần cảm thấy toàn bộ thế giới đối với hắn mà nói, đều là màu đen.

Đúng lúc này, cửa ốc xá bị người đẩy ra, ánh mặt trời thoáng như tiến đến, chiếu vào Ô Trần trong mắt, hắn thấy một thân ảnh nữ tử, cảm giác quen thuộc khiến cho hắn liếc liền nhận ra đối phương.

“Tỷ. . .” Ô Trần đắng chát mở miệng.

“Ta đã giúp người an bài, người cùng Ô A Lý. Cứ hành một cuộc công bằng dị yêu đối đầu, người thắng đạt được đồ đằng ” Nói chuyện chính là một nữ tử, dáng người cao gầy, mái tóc màu đen. Cho dù quần áo mộc mạc. Nhưng lại khó nén thiên sinh lệ chất, chẳng qua là thường thường nhú lại đôi mi thanh tú. Khiến cho cô gái này dù là dung nhan rất đẹp, có thể thoát nhìn, tâm tư rất sâu.

Nàng xem trên mặt đất gổm sứ mảnh vỡ, lại nhìn một chút Ô Trần. Thanh âm cũng đều nhu hòa một ít.

“Dựa vào cái gì!!” Ô Trần thoáng cái ngẩng đầu, trong mắt tràn ngập tơ máu.

“Đó là phụ thân chiến công đổi lấy!” Ô Trần trong thần sắc tràn đầy dữ tợn, đối với Ô Đạt Bộ tộc, đáy lòng của hắn có quá nhiều bất mãn, những năm gần đây này thủy chung nghe theo tỷ tỷ của hắn yêu cầu, hết thấy đều chịu đựng, nhưng hôm nay. Liền đồ đằng cũng muốn mất đi, cái này đồ đằng lệnh đối với hắn mà nói cực kỳ trọng yếu, là có thể khiến ngưng tụ đồ đằng trở nên dễ dàng, thậm chí trực tiếp truyền thừa tiên tổ một bộ phận đồ đằng lực lượng kỳ dị chi bảo.

“Việc này là bộ lạc tộc công an bài. Người nhất định phải nghe theo, tốt rồi, ta đi khẩn cầu tam giai Ti Long Thủy Mộc đại sư, cho người đổi lấy một cái cấp hai dị yêu, để hoàn thành lúc này đây công bằng yêu đầu.” Nữ tử nhìn xem cuồng loạn Ô Trần, muốn nói lại thôi, có thể than nhẹ một tiếng, trong mắt lộ ra cương chiều, nhẹ nói nói.

“Ô A Lý dị yêu là nhị giai Phi Bức, là ngũ giai Ti Long tự mình nuôi dưỡng ra, bình thường cấp hai dị yêu sao có thể thắng, yêu đầu. . . Tốt một cái công bằng yêu đầu!” Ô Trần trong tâm cực không cam lòng, hắn tại trầm mặc trong giây lát, trong óc như có tia chớp một tiếng âm vang gào thét mà qua.

“Yêu đầu. . . Dị yêu. . . Thanh lang!” Ô Trần mãnh liệt ngẩng đầu, hai mắt lập tức lộ ra mãnh liệt quang mang, giống như người tuyệt vọng thấy được hy vọng hào quang.

“Nếu ta có thể cầu đến vị tiên bối kia tương trợ, chính là Ô A Lý, thua không thể nghi ngờ, ta có thể cầm lại thuộc về ta đồ đằng lệnh, lại có thể một trận chiến quật khởi!” Ô Trần hô hấp dồn dập, hai mắt càng thêm sáng ngời, mang theo khát vọng mãnh liệt, lập tức đứng lên, liền đi ra ngoài tìm kiếm hắn trong suy nghĩ thần bí khó lường, đích thị là tiên bối cao nhân Mạnh Hạo.

Ô Trần tỷ tỷ, nhú hạ đôi mi thanh tú, mắt nhìn Ô Trần về sau, không có đi ngăn cản, nhưng đi theo Ô Trần sau lưng.

Ô Trần chần chờ một chút, không để ý đến tỷ tỷ của hắn đi theo, về phía trước rất nhanh đi tới, hạ sơn, thẳng đến phía sau núi nuôi yêu khu vực, nhìn xem kia một chỗ sân nhỏ, nghe nơi đây đặc thù hương vị, Ô Trần trong lòng có chút lo được lo mất, tâm thần bất định trong vội vàng đi đến.

Không bao lâu, liền đi tới Mạnh Hạo viện bên ngoài, đứng ở nơi đó, Ô Trần chần chờ, tỷ tỷ của hắn, vị kia cao gầy xinh đẹp nữ tử, một đường đi theo Ô Trần đi tới, giờ phút này nhìn lại đôi mi thanh tú, nàng có chút không quá lý giải, nhắc tới dị yêu, Ô Trần vì sao phải lại tới đây.

“Ô Trần. . .” Nữ tử nhẹ giọng mở miệng.

Ô Trần không để ý tỷ tỷ của hắn, nhìn xem cửa sân khép kín, hắn cắn răng một cái, mãnh liệt tiến lên, mang theo cung kính, không có có đẩy ra, mà là ôm quyền thật sâu cúi đầu.

“Ô Trần bái kiến tiên bối.”

Hắn lớn tiếng mở miệng, thanh âm truyền ra, vị nữ tử kia hai mắt lập tức ngưng tụ, nàng biết đệ đệ của mình, biết được ngày bình thường tại trong bộ lạc oán khí, hóa thành một ít hành vi bên trên ương ngạnh, ngoại trừ chút ít mấy người, hắn cho tới bây giờ sẽ không khách khí.

Giống như bây giờ cung kính, tại trong trí nhớ của nàng, đã thật lâu không nhìn thấy, thực tế là. . . Nàng rõ ràng nhìn ra, đệ đệ mình hôm nay cung kính, tuyệt không phải mặt ngoài, mà là phát ra từ đáy lòng.

“Nơi đây. . .” Nữ tử ngẩng đầu, cẩn thận nhìn thoáng qua đóng cửa viện môn.

“Văn bối Ô Trần, bái kiến tiên bối, kính xin tiên bối cho phép văn bối gặp mặt ” Ô Trần đợi nửa ngày, mãnh liệt cắn răng một cái, mở miệng lần nữa, lúc này đây thanh âm càng lớn, truyền khắp bốn phía lúc, lập tức

đưa tới phụ cận mặt khác mấy chỗ viện nuôi dưỡng dị yêu chi tu chú ý, có như vậy mấy người đẩy ra viện cửa, nhìn lại.

Bọn hần liếc mắt liền thấy được Ô Trần cùng hần bên cạnh vị kia xinh đẹp nữ tử, hơi suy nghĩ một chút, liền nhận ra hai người thân phận.

Ô Trần tỷ tỷ, giờ phút này nội tâm đã có không vui, tại nàng xem , mình cùng Ô Trần dù sao cũng là tam đại huyết mạch hậu duệ, những thứ này khách khanh không phải tộc nhân, tuy nói không cần đối với chính mình nơi đây quá mức cung kính, có thể cần phải tôn trọng nhưng là nhất định phải có, có thể viện này chủ nhân, lại tại Ô Trần hai lần bái kiến xuống, thủy chung không có lên tiếng, điều này làm cho nàng không khỏi nhú mày, hừ lạnh một tiếng, đang muốn tiến lên đẩy ra viện cửa, đi xem lại để cho đệ đệ mình khách khí như thế tu sĩ, đến cùng có gì bốn sự.

Có thể nàng vừa mới tiến lên, Ô Trần lập tức ngăn cản, thậm chí thần sắc đều lộ ra cầu khẩn.

Nữ tử chứng kiến Ô Trần biểu lộ, đáy lòng mềm nhũn, thầm than một tiếng, không tiến lên nữa, nhưng trong lòng đối với này viện chủ nhân, bất mãn thêm vài phần.

Bốn phía trong sân, theo không ít tu sĩ đều đi ra xem thế nào, từng trận thấp giọng nghị luận cũng tùy theo truyền ra.

“Đây là tam đại huyết mạch hậu duệ a, nghe nói qua bọn hần tỷ đệ hai người, bất quá bọn hần lại tới đây, vì sao phải đi bái một cái nhỏ nhỏ nuôi yêu chi tu?”

“Coi như là bái, có thể phải đi bái Thủy Mộc đại sư mới đúng, cái nhà này trong tu sĩ họ Mạnh, không có gì thần kỳ chỗ.”

“Sợ là Thủy Mộc đại sư mặt ngoài khách khí, trên thực tế không cấp cho dị yêu, cho nên bọn hần lui mà cầu tiếp theo? Có thể coi là như thế thì cũng không cần phải tới chọn một cái không có chút nào danh khí nuôi yêu chi tu a.”

Từng trận ngôn từ truyền vào Ô Trần cùng tỷ tỷ của hần trong tai, hần nơi đây trong lòng không biến hóa, như cũ là khẩn trương trong mang theo lo được lo mất, có thể tỷ tỷ của hần nhưng là sắc mặt dần dần âm trầm.

Ở nơi này nữ tử nhần nại đã đến lúc cực hạn, cửa sân vô thanh vô tức mở ra, một thanh âm ôn hòa dễ nghe, từ trong sân ung dung truyền ra.

“Vào đi.”

Theo lời nói xuất hiện, Ô Trần lập tức tinh thần chấn động, thần sắc mang theo kích động, thở sâu, sửa sang lại thoáng một phát quần áo về sau, lần nữa ôm quyền thật sâu, cúi đầu, lúc này mới chú ý cẩn thận tiêu sái nhập trong sân, nàng kia mặt âm trầm, cũng tùy theo bước vào sân.

Đưa tầm mắt nhìn qua, liền thấy khoanh chân ngồi ở chỗ kia Mạnh Hạo, còn có bên cạnh, năm con dị yêu gục ở chỗ này chợp mắt, Thanh Mộc Sói.

Nhìn đến cái này năm con Thanh Mộc Sói lập tức, cô gái này hai mắt ngưng tụ, này mấy cái Thanh Mộc Sói, ngoại trừ trong đó một con hơi gầy chút ít bên ngoài, mặt khác mấy cái đều có thể xưng là nhị giai trong thượng phẩm, nàng bỗng nhiên đã minh bạch đệ đệ vì sao đối với người này khách khí như thế.

“Bất quá tại Tây Mạc am hiểu nuôi dưỡng dị yêu tu sĩ, cũng không ít cách nhìn, Ô Trần rèn luyện không đủ, nghĩ lầm đối phương có đủ nhất định được thực lực, sợ là cùng người này đầu độc cũng có quan hệ.” Nữ tử hai mắt hàn mang lóe lên, nội tâm hừ lạnh một tiếng.

“Kính xin tiền bối cứu ta. . .” Ô Trần vừa mới đi vào viện, liền phù phù một tiếng quỳ xuống.

Một màn này, lại để cho tỷ tỷ của hần lần nữa nhú mày.

Mạnh Hạo mở mắt ra, ánh mắt đảo qua Ô Trần cùng hần bên cạnh nữ tử, đối với cô gái này tâm tính, liếc thấy nhận ra ngay, không có để trong lòng, mà là ngó nghiêng nhìn Ô Trần.

” Này mấy cái Thanh Mộc Sói, người thật sự là không chế không được.” Mạnh Hạo bình tĩnh nói ra.

”Vân bói không cầu không chế, chỉ cầu tiên bói tương trợ, thật sự là cái kia Ô A Lý khinh người quá đáng, đầu yêu một trận, vân bói bên người không có dị yêu, coi như là không phải người này đối thủ.

Tiên bói cứu ta, chỉ cầu tiên bói ở bên, tạm thời với tư cách vân bói Ti Long là được, mọi yêu cầu, chỉ cần vân bói có thể làm được, nhất định sẽ sống chết hoàn thành!!” Ô Trần quý ở nơi đó, ngón từ thành khăn, mang theo cầu khẩn.

“Ô Trần, người đứng lên!” Nàng kia ánh mắt lộ ra hàn mang, nghiêm nghị mở miệng.

Ô Trần nhìn cũng không nhìn tỷ tỷ của hắn, đầu trông mong nhìn qua Mạnh Hạo, trong mắt cầu khẩn càng đậm.

Mạnh Hạo trầm mặc, sau một lúc lâu hai mắt tinh mang lóe lên.

“Ta cũng cần Ô Đạt Bộ tộc đồ đẳng lạc ấn chi pháp.” Mạnh Hạo bỗng nhiên mở miệng.

“Điều đó không có khả năng!! Người thân là khách khanh, lại đưa ra như thế yêu cầu, đây là không thể!” Ô Trần tỷ tỷ nghe được Mạnh Hạo thoại ngữ, mãnh liệt ngẩng đầu nhìn hướng Mạnh Hạo, trên thân thể lập tức xuất hiện đồ đẳng chi quang, đó là hai cái đồ đẳng, đại biểu cô gái này tu vi, đã đến Trúc Cơ.

Mạnh Hạo không để ý đến cô gái này, mà là nhìn về phía Ô Trần, chờ đợi đối phương đáp án.

Ô Trần chần chờ một chút, đồ đẳng lạc ấn chi pháp, là bộ lạc hạch tâm chi thuật, khách khanh rất khó được, dựa theo đạo lý, hắn không thể nào cho được, ngoại nhân như muốn đạt được, trừ phi bản thân cam tâm tình nguyện nói ra, bằng không mà nói, coi như là sư hồn cũng không cách nào đạt được, từng bộ lạc hạch tâm tộc nhân xuất hiện tại sinh thời, đều có bộ lạc đồ đẳng chúc phúc, có thể miễn hồn phách trí nhớ bị lục soát sự tình.

Nhưng nghĩ đến bộ lạc những năm này đối với chính mình bất công, Ô Trần cắn răng một cái, thần sắc lộ ra đầy điên cuồng

400. Chương 400: Yêu Đầu

“Việc này có thể!” Ô Trần cắn răng một cái, bỗng nhiên mở miệng.

Không quan tâm tỷ tỷ của hắn tại bên người, Ô Trần tay phải nâng lên vỗ trán một cái, phun ra một ngụm máu tươi, máu tươi của hắn tại không trung hóa thành một mảnh đỏ lá cây, hoa văn rõ ràng, phát ra kỳ dị chi mang, một cỗ mị thuộc tính khí tức, đập vào mặt, Mạnh Hạo sau khi thấy, hai mắt hơi không thể tra lóe lên.

“Đúng là cùng huyết mạch có quan hệ... Không đúng, không phải huyết mạch, mà là vật này chỗ đặc thù, cần cùng thân thể dung hợp?” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ lúc, miếng lá cây này bị Ô Trần hất lên, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Nàng kia biến sắc, đang muốn ngăn cản.

“Tỷ! Đây là ta lựa chọn!” Ô Trần ngẩng đầu, nghiêm nghị mở miệng, nữ tử bước chân ngừng lại, trên mặt hiển hiện phức tạp, nhìn về mặt chăm chú cố chấp đệ đệ, nghĩ tới những năm này tỷ đệ hai người đáng chết, đáy lòng thở dài, hai mắt nhắm nghiền.

Lá cây rơi vào Mạnh Hạo trước người, Mạnh Hạo tay phải nâng lên nhẹ nhàng đụng một cái, lập tức cái này huyết sắc lá cây tiêu tán, hóa thành một đám màu đỏ khí tức, dung nhập Mạnh Hạo ngón tay, tại trong óc tạo thành một bức tranh.

Trong tám hình, là một loại đem lá cây cấy tại thân thể của mình bên trong đặc thù công pháp, rất là toàn diện, có thể nói bí thuật, không phải tam đại huyết mạch chi nhân, không thể nắm giữ.

Hồi lâu, Mạnh Hạo hai mắt lộ ra tinh mang, nhẹ gạt đầu về sau, hắn đứng lên.

“Đi thôi.”

Ô Trần thở sâu, đứng dậy hướng về Mạnh Hạo lần nữa thật sâu cúi đầu, từ lúc xuất ra bộ lạc bí pháp một khắc, hắn đã bỏ ra quá nhiều, như Mạnh Hạo nơi đây không cách nào đối với hắn trợ giúp, tức thì Ô Trần không dám suy nghĩ chính mình ngày sau sẽ thành bộ dáng gì nữa.

Đối với hắn mà nói, lúc này đây... Là đánh bạc!

Trận này đánh bạc, hắn dè xuống chính mình hết thảy!

“Tiền bối. Nàng là chị của ta. Ô Linh.” Ô Trần đứng dậy sau. Có chút không dám nhìn tỷ tỷ của hắn, thấp giọng hướng Mạnh Hạo giới thiệu.

“Ô Trần cấp người bí thuật, tính rằng trái với tộc quy, như người nơi này là lừa gạt hắn, ta Ô Linh có gia tộc làm chứng, đem người và ta không chết không thôi!” Ô Linh gắt gao nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo, từng chữ từng chữ mở miệng, nàng coi cho tới bây giờ, cho rằng Ô Trần bị lừa bịp, đáy lòng đã đối với Mạnh Hạo nổi lên sát cơ mãnh liệt.

Tại nàng xem, từ Mạnh Hạo lúc trước đưa ra yêu cầu bí thuật, cũng đã bại lộ dã tâm, loại người này, không thể lưu, một khi bị tra ra công pháp của hắn là từ Ô Trần đạt được, tức thì Ô Trần cho dù là tam đại huyết mạch hậu duệ, cũng khó tránh khỏi trừng phạt.

Nàng vừa rồi sợ dĩ không có ngăn cản, là sợ đả thương Ô Trần tự tôn. Có thể âm thầm nàng đã có ý định, qua việc này. Liên nghĩ hết biện pháp, nhất định giết Mạnh Hạo diệt khẩu.

“Muốn trách, thì trách người không nên sinh lòng tham!” Ô Linh thật sâu nhìn Mạnh Hạo liếc, đáy lòng đã đem đối phương nhìn thành người chết.

Mạnh Hạo mỉm cười, không nói gì, mà là chấp tay sau lưng đi thẳng về phía trước, kia năm con Thanh Mộc Sói đều ngẩng đầu, mang theo lười nhác, từng con một đi theo Mạnh Hạo sau lưng.

Ô Trần phía trước dẫn đường, Ô Linh mắt thấy Mạnh Hạo không để ý đến chính mình, đáy lòng hừ lạnh một tiếng, trong mắt sát cơ chớp động, cũng đi theo đằng sau.

Đi ngang qua tam giai Ti Long Thủy Mộc viện, Ô Linh gọi lại Ô Trần, chính mình đi vào trong sân, một lát sau đi ra, bên người nàng đi theo một cái lão giả.

Lão giả thần sắc kiêu căng, đúng là lúc trước quát tháo Mạnh Hạo như thế nào nuôi dưỡng đệ yêu chi nhân, cũng là tại đây mảnh viện khu vực bên trong, danh khí không nhỏ, mà lại chịu trách nhiệm quản lý tất cả nuôi dưỡng đệ yêu chi tu Ô Đạt Bộ tộc chính thức khách khanh, tam giai Ti Long Thủy Mộc đại sư.

Tại trên vai của hắn, nằm sắp một con rắn, rắn này như bích sắc nhánh cây, thoát nhìn óng ánh sáng long lanh, khi lè ra lưỡi rắn, hai mắt lộ lạnh lùng.

“Đa tạ Thủy Mộc đại sư, này Ô Linh suốt đời khó quên!” Ô Linh thần sắc cung kính, đối với ở trước mắt cái này tam giai Ti Long, coi như là nàng là tam đại huyết mạch hậu duệ, cũng không dám đắc tội, lần này vì Ô Trần, nàng bỏ ra rất lớn đại giới, lúc này mới mời Thủy Mộc tương trợ.

“Việc này người đã lấy ra lệnh bài, lão phu năm đó thiếu nhân tình, liền giúp người một chút, nhưng chỉ này một lần, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa, mà lại thắng bại lão phu không chịu trách nhiệm.” Lão giả đi ra lúc, nhân nhật mở miệng, trong thần sắc một vòng ngạo nghễ, rất rõ ràng.

Vừa đi ra khỏi, lão giả Thủy Mộc ánh mắt ngay tại Mạnh Hạo trên người đảo qua, tùy theo lộ ra một vòng không vui, rồi sau đó vừa nhìn về phía Mạnh Hạo sau lưng cái kia mấy cái Thanh Mộc Sói, hai mắt lóe lên, lúc trước hắn đã sớm đã từng gặp Mạnh Hạo Thanh Mộc Sói, nhìn ra một ít không tầm thường chỗ, nhưng không có để ở trong lòng.

“Như thế nào còn có thêm người bên ngoài?” Giờ phút này chứng kiến Mạnh Hạo về sau, hắn nhìn qua Ô Linh, nhú mày mở miệng.

“Đó là ta em trai mới đến, Thủy Mộc đại sư...” Ô Linh chân chừ một chút, nhẹ giọng giải thích.

Thủy Mộc thần sắc không vui càng thêm rõ ràng, hừ lạnh một tiếng.

“Đã các người đã mời người bên ngoài, lão phu liền không tham dự” Thủy Mộc sắc mặt trầm xuống, tay áo hất lên, quay người trở về viện, hắn cảm thấy dùng chính mình thân phận, làm sao có thể sẽ cùng một cái thậm chí ngay cả Ti Long đều không nhất định tính toán bên trên nuôi dưỡng cấp thấp đệ yêu chi tu cùng một chỗ đi tham dự việc này.

Mạnh Hạo chứng kiến cái này Thủy Mộc lão giả như thế ra vẻ ta đây, hai mắt có chút lóe lên, không nói gì, mà là nhìn Ô Trần cùng Ô Linh lựa chọn như thế nào.

Ô Linh trong nội tâm quỳnh lên, vì mời vị này Thủy Mộc đại sư ra tay, nàng đã bỏ ra không ít đại giá, giờ phút này hung hăng nhìn thoáng qua Mạnh Hạo về sau, vội vàng đuổi theo lão giả Thủy Mộc, trên mặt lộ ra cầu khẩn, thấp giọng nói thật nhiều, thậm chí cần rằng, lại đồng ý một tí đại giới về sau, Thủy Mộc mới miễn cưỡng nhẹ gật đầu, lúc quay người, cũng không nhìn Mạnh Hạo, ngạo nghễ tiêu sái tại phía trước.

Ô Linh đáy lòng nhẹ nhàng thở ra, có thể đăng chát chi ý lại càng đậm, thật sâu nhìn thoáng qua Ô Trần, nàng lắc đầu, trong mắt có chút thất vọng, nàng thủy chung cảm thấy, Ô Trần không nghe lời của mình, là sai lầm rất lớn.

Than nhẹ một tiếng, Ô Linh đi hướng tiền phương, cùng kiêu căng Thủy Mộc đại sư, đi ở phía xa, Mạnh Hạo cười cười, thần sắc thủy chung lạnh nhạt, cùng có chút trầm mặc Ô Trần, đi ở phía sau, một đoàn người xuyên qua cái mảnh này nuôi dưỡng cấp thấp đệ yêu khu vực, bước tới này đỉnh núi.

Một đường Mạnh Hạo nhìn xem bốn phía, Ô Trần tức thì thủy chung trầm mặc, cho đến tới lưng chừng núi, cho đến phía trước Ô Linh tay phải lấy ra một cây nhánh cây, vung vẩy chỉ hạ một đạo ánh sáng màu xanh thẳng đến bầu trời mà đi, tại không trung, đạo này ánh sáng màu xanh nổ tung, truyền ra từng trận nổ vang.

Tựa hồ cái này nổ mạnh, lại để cho Ô Trần ý thức khôi phục trở về, hắn thở sâu, nhìn xem tại trong nổ vang, đỉnh núi bay xuống hơn mười đạo cầu vòng, nhìn xem giống nhau là tại lưng chừng núi, từ một cái khác sắp xếp ốc xá bên trong, đi ra hơn mười người, còn có dưới núi không ít thân ảnh Ô Đạt Bộ tộc nhân cũng nhao nhao tiến đến, hắn ánh mắt lộ ra một vòng quyết đoán cùng kiên định, quay người nhìn qua Mạnh Hạo, ôm quyền thật sâu cúi đầu.

“Hết thấy nhờ cậy đại sư.”

Mạnh Hạo cười cười, khẽ gật đầu, hắn đối với cái này Ô Trần ấn tượng cũng không tệ, cho dù thiếu niên này có chút xúc động, nhưng đối với sự tình quyết đoán, có chính hắn kiên trì.

Nơi đây là quảng trường một chỗ được mở rộng, dưới đất là đá núi mài nhẵn, giờ phút này từng đạo thân ảnh trong chớp lát mà đến, trước hết đã đến là trên đỉnh núi hơn mười người kia.

Trong đó có một cái lão giả, lão giả này ăn mặc một thân màu trắng trường bào, một đầu tóc trắng phiêu diêu, lộ ra làn da bên trên hình ảnh đồ đằng, thậm chí trên mặt cũng đều có một đồ đằng hình cây tồn tại.

Cái này hơn mười người, nghiêm nhiên dùng hắn làm trung tâm, giờ phút này tiến đến về sau, mỗi người trên người, đều tràn ra nồng đậm đồ đằng chi lực, tu vi không tầm thường, kém nhất cũng là có thể so với Kết Đan sơ kỳ.

Về phần lão giả kia, càng là có thể so với Nguyên Anh trung kỳ, còn có một nhân, tại lão giả này bên người, là một người trung niên nam tử, tóc xám trắng, mặt mỉm cười.

Người này ngoại trừ trên mặt, lộ ra thân thể cũng bị đồ đằng tràn ngập, khí thế rất mạnh, tại đây hơn mười người ở bên trong, chỉ so với vị lão giả kia yếu đi một tí, có thể so với Nguyên Anh sơ kỳ bộ dạng.

”Tam đại huyết mạch hậu duệ Ô Linh, bái kiến đại địa tế tự, văn bối phong tộc công chi lệnh, tại trong ba ngày thời gian để em trai Ô Trần cùng Ô A Lý yêu cầu!”

Người thẳng trận, được sở hữu đồ đằng lệnh!” Ô Linh tiến lên, hướng về lão giả cúi đầu.

Bên cạnh nàng Thủy Mộc, giờ phút này cũng là thần sắc nghiêm nghị, ôm quyền bái kiến vị lão giả kia.

Ô Trần trên mặt lộ ra khẩn trương, nhanh đi vài bước, đứng ở Ô Linh bên cạnh, cúi đầu không nói.

Cái này có thể so với Nguyên Anh trung kỳ lão giả, đúng là Ô Đạt Bộ tộc hai đại tể tự một trong, ngày thường xử lý trong tộc chuyện tình, hẳn nhìn Ô Linh liếc qua, lại nhìn một chút Ô Trần, đáy lòng thở dài, từ tình cảm, hẳn so sánh đồng tình này đôi tỷ đệ hai người, có thể trong bộ lạc sự tình, nếu như tộc công quyết định, trừ phi là một ít đại sự, bằng không mà nói, hẳn sẽ không phản bác, giờ phút này khê gật đầu về sau, ánh mắt đảo qua Mạnh Hạo, đối với phía sau hẳn mấy cái Thanh Mộc Sói, nhìn thêm mấy lần, thần sắc hơi động, nhưng lại không nói gì, mà là nhìn về phía Thủy Mộc.

“Làm phiền Thủy Mộc Ti Long rồi.”

Thủy Mộc nghe được câu này, đáy lòng chấn động, trên mặt có chút ít kích động, vội vàng ôm quyền.

“Có thể tương trợ tam đại huyết mạch hậu duệ, là lão hủ vinh hạnh.”

Lời nói tới đây, nơi đây lưng chừng núi chạy tới hơn mười người, cũng lần lượt mà đến, trong đám người có một thanh niên, ăn mặc cùng Ô Trần không sai biệt lắm phục sức, thân thể cao lớn, tướng mạo tuấn mỹ, chẳng qua là thần sắc có chút cao ngạo, tới gần lúc, Mạnh Hạo từ Ô Trần trong mắt hàn quang, nhìn ra người này thân phận.

“Ô Trần, đồ đảng lệnh nên thuộc về ta Ô A Lý, bất quá nếu như tộc công yêu cầu, như vậy ta cho người thua tâm phục khẩu phục!” Thanh niên hừ lạnh một tiếng, cất bước đi ra về sau, vốn là hướng về Ô Đạt Bộ Đại tể tự cúi đầu, sau đó lại bái hướng Đại tể tự bên cạnh vị kia trung niên nam tử.

Trung niên nam tử này dáng tươi cười mang theo tán thưởng, khê gật đầu, hẳn là Ô Đạt Bộ Đại trưởng lão, địa vị xấp xỉ với tể tự, tại Ô Đạt Bộ bên trong, quyền thế ngập trời, là Ô A Lý nhất mạch mạnh nhất chi nhân, cũng chính là bởi vì sự hiện hữu của hắn, mới khiến cho Ô A Lý càng kiêu ngạo, đối với Ô Trần đồ đảng lệnh, cũng có nhúng chàm chi ý.

Giờ phút này từ dưới núi, cũng có không ít Ô Đạt Bộ phận tộc nhân tiến đến, nhân số không nhiều, đều có vài chục, theo bọn hắn đến, tại quảng trường này chung quanh, Ô Đạt Bộ gần trăm người vờn quanh.

Ô Trần trong lòng có chút khấn trương, giờ phút này thở sâu, nhìn chăm chăm vào Ô A Lý, đang muốn mở miệng lúc, Ô A Lý cười lạnh, tay phải vung lên, lập tức một đạo ánh sáng màu xanh bay ra, tại không trung đạo này ánh sáng màu xanh tốc độ cực nhanh, lại có từng trận chói tai thanh âm hiiii..ii vòng qua vòng lại.

“Nhị giai đệ yêu Thanh Mộc Bức! Ô Trần, xuất ra người đệ yêu, như không có, mời Ti Long tương trợ cũng được” Ô A Lý hất cằm, cuồng ngạo mở miệng.

Theo hắn lời nói truyền ra, đạo kia ánh sáng màu xanh mãnh liệt ngừng lại, hóa thành một cái lòng bài tay lớn nhỏ màu xanh Biên Bức, lộ ra sắc bén hàm răng, hai mắt lộ hàn mang, bộ dạng dữ tợn, khiến cho bốn phía không ít người sau khi thấy, đều mắt lộ ra hào quang.

401. Chương 401: Cùng Giai Thuần Sát

“Thanh Mộc Bức! Thanh Mộc tam đảng, trên ý nghĩa không có chính thức mạnh nhất, tam đại huyết mạch ở giữa yêu dấu, hơn nữa là muốn xem cùng đệ yêu ở giữa liên hệ, bất quá ta xem trọng Ô A Lý, hẳn là thể hệ này trong có tiềm lực nhất đấy, nghe nói hẳn Thanh Mộc Bức là ngũ giai Ti Long Mặc Phương tự mình nuôi dưỡng!”

“Ta cũng xem trọng Ô A Lý, bình thường tộc nhân, có thể lấy được Thanh Diệp đồ đảng, chỉ có tam đại huyết mạch, mới có tất cả đặc thù đồ đảng, Thanh Mộc Sói, Thanh Mộc Bức, Thanh Mộc Xà! Nếu có thể trở thành tộc công hoặc tể tự, có ba đồ đảng hợp nhất, lạc ấn tổ thụ đồ đảng, ta xem cái này Ô A Lý nếu có thể phát triển, nhất định là thiên kiêu.”

“Tể tự cũng không cần suy nghĩ, các thời kỳ tể tự xuất hiện, lúc trước đều không có chút nào dấu hiệu, đó là bên trên một đời tể tự tại trở về Thanh Mộc tổ thụ về sau, ý thức chuyển thể. Bất quá cái này đầu Thanh Mộc Bức hoàn toàn chính xác không tầm thường, có thể bị ngũ giai Mặc Phương đại nhân nuôi dưỡng, xác

nhận mạnh nhất trong hang nhị giai rồi, chính là không biết, Mặc Phương đại nhân phụ thân, Ti Long mạnh nhất trong tộc ta, thất giai Mặc Tử đại sư, lão nhân gia người như tự mình nuôi dưỡng mà nói, lại càng mạnh mẽ. . .”

Bốn phía thấp giọng nghị luận, thanh âm quanh quẩn, Ô Trần chỉ cảm thấy có một cỗ nhiệt huyết vọt lên đầu, tiến lên một bước, đang muốn mở miệng thời gian, thanh âm Ô Linh tại trước mặt hần đột xuất truyền ra.

“Mời Thủy Mộc đại sư tương trợ!”

Ô Linh căn bản cũng không cho rằng Mạnh Hạo chỗ này có thể chiến thắng, không muốn ở chỗ này mất mặt, nằng nhất định mở miệng trước Ô Trần, nói chuyện. Giờ phút này lời nói vừa ra, bốn phía chi nhân lập tức đem ánh mắt đã rơi vào lão giả Thủy Mộc trên người.

Thủy Mộc vội ho một tiếng, đây là hần lần thứ nhất tham dự tam đại huyết mạch yêu đấu, tuy nói lời nói bên ngoài kiêu căng, nhưng trong lòng rất lấy làm vừa ý, hần định tại chỗ này, để cho danh tiếng của mình lớn hơn một chút. Thuận tiện đạt được càng nhiều nữa chỗ tốt.

Giờ phút này tay phải vung lên. Lập tức trên bờ vai Thanh Mộc Xà gào hét phi ra. Xà này tại không trung hóa thành một đạo thanh sắc tia chớp, mãnh liệt dừng lại, trôi lơ lửng tại trước Thanh Mộc Bức, nhổ ra rút vào lưới rắn, ánh mắt lộ băng hàn.

Thanh Mộc Bức thần sắc như trước, chẳng qua là trong mắt càng thêm lạnh như băng một ít.

“Lão phu Thủy Mộc, chắc hẳn chư vị đạo hữu đều nhận ra, này Thanh Mộc Xà. Lão phu nuôi dưỡng trọn vẹn một năm, sở dĩ hao phí như thế nhiều thời giờ, là bởi vì lúc này dị yêu trên người, lão phu thử một ý tưởng đã có từ lâu, rút cuộc thành công lại để cho này dị yêu sinh ra một ít biến dị.” Thủy Mộc thanh âm truyền ra, tay phải nâng lên chỉ một cái, lập tức Thanh Mộc Xà mãnh liệt run lên, trơn nhẵn cái trán, tại đây trong chớp mắt dường như nhô lên một cái sừng nho nhỏ.

Một màn này lập tức đưa tới bốn phía không ít tu sĩ chú ý xôn xao, liền Ô Đạt Bộ Đại tế tự, cũng tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn qua mấy lần.

Mạnh Hạo đưa ánh mắt nhìn qua, nhìn kỹ về sau, cười một tiếng hoạt kê, này mà biến dị cái gì, đây rõ ràng là một loại cây ghép, không biết đem cái gì hung thú giác, cứng rắn cây tại con rắn này bên trên mà thôi. Bốn phía chi nhân cũng có một chút nhận ra, nhao nhao không hề nhìn, có thể lại có người, nhưng là lộ ra cảm thấy hứng thú.

Nhìn qua những ánh mắt này, Thủy Mộc tinh thần càng thêm phấn khởi, giờ phút này vị kia Đại tế tự ho khan một tiếng.

“Tốt rồi, bắt đầu đi.” Theo hần lời nói truyền ra, Thủy Mộc tay phải chỉ một cái, lập tức cái kia Thanh Mộc Xà nhoáng một cái, thẳng đến Thanh Mộc Bức mà tới, Ô A Lý đẩy lòng cũng khẩn trương, Ô Trần mời tới Thủy Mộc đại sư, hần nguyên vốn không có để vào mắt, có thể dường ra xà có giác, cái này lại để cho đáy lòng của hần lập tức cảm thấy bất an, nội tâm ý thức cùng một chỗ, lập tức Thanh Mộc Bức hai mắt hàn quang hiện ra, tùy theo lao ra.

Trong khoảng thời gian ngắn, giữa không trung lưỡng đạo thanh quang màu xanh khi thì lẫn nhau lập lòe, khi thì lẫn nhau giao thoa, có thanh âm vang vọng quanh quẩn, có gào thét chói tai truyền ra, đưa tới trận trận gợn sóng màu xanh.

Ô Trần nhìn xem không trung một màn, trên mặt không dấu được khẩn trương, gát gao nắm đấm, mặc dù tỷ tỷ hần đoạt thời cơ mở miệng trước, lại để cho hần bất mãn, nhưng hôm nay cũng cân nhắc không nhiều, trong mắt lộ lưỡng đạo thanh quang âm vang.

Ô Linh ở một bên, đáy lòng cực kỳ khẩn trương, nằng tuy nói bên ngoài khích lệ Ô Trần ần ần, nhưng trên thực tế nằng đáy lòng cũng đầy oán khí, chỉ là vì tỷ đệ hai người an toàn, không thể không như thế, lúc này đây yêu đấu, là nằng cố hết sức tranh thủ, cũng đem hy vọng đặt tại Thủy Mộc đại sư trên người, nằng khát vọng lúc này đây chiến thắng, đem bọn hần cái này nhất mạch đồ đảng bảo trụ.

“Cũng có chút đáng học hỏi ” Mạnh Hạo nhìn xem không trung, khẽ gật đầu, kia cái sừng Thanh Mộc Xà, giờ phút này đang có nhẹ hồng quang hơi yếu tràn ra, có nhất định tăng tốc hiệu quả.

Đúng lúc này, một tiếng kêu thê lương thấm thiết từ nhất đạo thanh quang bên trong truyền ra, ngay sau đó, đạo kia thanh quang phịch một tiếng, tuôn ra một mảnh huyết vụ, trực tiếp chia làm hai đoạn.

Này thanh quang, đúng là cái kia Thanh Mộc Xà, một đoạn rơi xuống mặt đất, bị cái kia Thanh Mộc Bức trực tiếp nắm lên, dùng sức bèn hằm răng trực tiếp xé ra, mãnh liệt ngắc đầu, nhìn về giữa không trung, giờ phút này rõ ràng suy yếu, chỉ còn lại có một nửa thân thể Thanh Mộc Xà.

Cùng lúc đó, đang im lặng Thanh Mộc Bức phát ra gào rú, thân thể nhoáng một cái lao tới, Thanh Mộc Xà đang muốn né tránh, có thể mặc cho sừng nó trên đầu như thế nào phát ra hồng mang, đều không thể tránh thoát, trong sát na, Thanh Mộc Bức xuất hiện tại Thanh Mộc Xà bên người, một hợp cần lấy bảy tác chỗ, tại Thanh Mộc Xà thê lương hii...iiii thanh âm bên trong, thân thể của nó cấp tốc khô quắt, cũng chính là mấy hơi thở, triệt để đã trở thành thây khô, toàn thân tinh hoa, bị Thanh Mộc Bức toàn bộ hút đi.

Ô Trần sắc mặt đại biến, toàn bộ người như bị ngọn núi đập vào người, lui ra phía sau vài bước, trên mặt lộ ra cười thảm.

Ô Linh ánh mắt lộ ra bi thương, yên lặng nhìn xem hết thấy, thần sắc khổ sở.

“Đây là nhất định là một hồi suy vi, giữa Ô Trần cùng Ô A Lý, trên thực tế căn bản cũng không cần phải có trận này yêu đấu!”

“Một cái là phế vật, một cái là thiên kiêu, như thế nào so bì?”

“Huống hồ tuy nói Ô A Lý tự mình thao túng dị yêu, so với Ti Long điều khiển muốn thuận tiện không ít, chiếm cứ ưu thế, nhưng cũng phải nói Ô Trần chỗ này, liên thao túng dị yêu tin tưởng đều không có.” Bốn phía chỉ nhân thấp giọng nghị luận, thanh âm dần dần truyền ra, từng câu rơi vào Ô Trần cùng Ô Linh trong tai.

Ngược lại là Thủy Mộc đại sư, thần sắc rất là trấn định, lắc đầu.

“Xem ra này Thanh Mộc Xà còn cần xử lý thoáng một phát, bất quá mọi người cũng đều thấy được lão phu đối với Thanh Mộc Xà cải biến, khiến cho nó tốc độ nhanh một ít, cho dù vẫn là thua dưới Thanh Mộc Bức, nhưng đây là hợp tình hợp lý, dù sao đó là ngũ giai Ti Long Mặc Phương đại nhân nuôi dưỡng, này Thanh Mộc Xà làm sao có thể thủ thắng.” Thủy Mộc lão giả nhàn nhạt mở miệng, trên mặt còn lộ ra mỉm cười, hẳn thấy được bốn phía chỉ nhân lúc trước cảm thấy hứng thú ánh mắt, mục đích của hắn đã đạt tới, hẳn có thể kết luận, không bao lâu, sẽ có không ít người đi tìm chính mình gặp mặt.

“Thủy Mộc đại sư. Người không phải nói có tám phần phần thắng sao! Nếu không có người nói như vậy, ta cũng sẽ không đi khẩn cầu tộc công triển khai trận này yêu đấu!” Ô Linh chứng kiến đệ đệ Ô Trần mặt xám như tro biểu lộ, trong nội tâm như bị xé nứt, nhìn qua Thủy Mộc, nghiêm nghị mở miệng.

“Ấu trĩ! Yêu đấu vốn nhiều biến hóa, lão phu coi như là nói chín thành phần thắng, cũng chỉ là phân tích phán đoán mà thôi, người tu hành nhiều năm. Chính mình không rõ?” Thủy Mộc tay áo hất lên, nhún mày không vui.

“Người!!” Ô Linh gắt gao nhìn chăm chăm vào Thủy Mộc, dần dần cười thảm, đối phương là tam giai Ti Long, chính thức khách khanh, như vậy thân phận, coi như nàng là tam đại huyết mạch hậu duệ, theo thực tại tinh thần sa sút, nàng không có cách nào làm khó xử đối phương, cho dù là giờ phút này biết rõ bị lợi dụng. Cũng chỉ có thể là cười thảm.

“Đích thật là có chút ấu trĩ.” Mạnh Hạo vội ho một tiếng, chậm rãi mở miệng.

Thanh âm hắn vừa ra. Thủy Mộc hừ lạnh một tiếng, Ô Trần mặt tái nhợt, nháy mắt đột nhiên có huyết sắc, mãnh liệt nhìn về phía Mạnh Hạo, ánh mắt lộ ra như người chết đuối vớ được cọc hy vọng.

“Mời đại sư tương trợ!” Ô Trần hô hấp dồn dập, tiến lên vài bước, hướng về Mạnh Hạo thật sâu cúi đầu.

Ô Linh cũng tùy theo quay đầu, trong mắt muốn phun lửa, gắt gao nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo, từng chữ từng chữ mở miệng

“Người có mấy thành nắm chắc.”

“Tám phần a.” Mạnh Hạo cười cười, quay đầu lại mắt nhìn bên người nằm con Thanh Mộc Sói, chỉ một cái Ngũ Mao.

Ngũ Mao mãnh liệt ngẩng đầu, trong mắt nháy mắt lộ ra lạnh lùng hàn mang, thân thể nhoáng một cái lập tức lao ra, căn bản cũng không có bất luận cái gì bay múa, mà là hóa thành nhất đạo thanh quang trong nháy mắt thẳng đến Thanh Mộc Bức mà đi.

Ồ A Lý ánh mắt lộ ra kinh ngạc, tam đại huyết mạch đồ đẳng bên trong, Thanh Mộc Sói thần thể lớn nhất, tuy nói cũng am hiểu tốc độ, nhưng không cách nào cùng Thanh Mộc Bức so sánh, nhằm vào Thanh Mộc Sói, hẳn có mười phần nắm chắc, chính mình Thanh Mộc Bức có thể quét ngang tam đại huyết mạch tất cả cấp hai đồ đẳng, giờ phút này ý thức khẽ động, hẳn tựa hồ có thể chứng kiến không lâu về sau, cái này đầu Thanh Mộc Sói toàn thân khô héo thi thể.

Khóe miệng của hắn lộ ra cười lạnh, lúc trước Thủy Mộc đại sư, hẳn còn có chút khấn trương, nhưng trước mắt này cái chưa bao giờ thấy qua người xa lạ, hẳn không thêm để ý chút nào.

Theo hắn ý thức tràn ra, Thanh Mộc Bức im ắng phát ra tiếng hii...iiii thanh âm, thẳng đến Thanh Mộc Sói mà tới.

Nhưng ngay tại Thanh Mộc Bức lao ra, Ngũ Mao tốc độ, tại đây trong tích tắc bạo tăng, loại này bạo tăng không phải gấp đôi gấp hai, mà là gấp mười lần!

Gần như hóa thành tàn ảnh, đạt đến một loại nhị giai dị yêu không có khả năng đạt tới tốc độ, trực tiếp khiến cho hư vô gào thét, như lời bạo nổ vang, Ngũ Mao tại lúc Thanh Mộc Bức còn không có kịp phản ứng, trong nháy mắt xuất hiện ở bên cạnh của nó, trong mắt như trước lạnh như băng, mở miệng mãnh liệt khẽ cắn.

Thanh âm thê lương thảm thiết bỗng nhiên từ Thanh Mộc Bức trong miệng truyền ra, có thể thanh âm này đầu truyền ra một hơi, liền kết một tiếng dừng lại, lòng bài tay lớn nhỏ Thanh Mộc Bức, dĩ nhiên bị Ngũ Mao một cái triệt để nuốt xuống.

Thanh quang lóe lên, Ngũ Mao đã về tới Mạnh Hạo bên người, theo nó từ lúc lao ra đến trở về, thời gian tính lại... chỉ dùng một hơi thở!

Cùng giai thuần sát!!

Bốn phía tại đây trong chớp mắt, đều lâm vào yên tĩnh, tất cả mọi người hai mắt mãnh liệt trợn to, dường như không hô hấp, trong đầu của bọn hắn, nhắc lên trước đó chưa từng có động trời thanh âm.

Ồ Trần đứng đó,Ồ Linh há to miệng nhỏ, thần sắc ngốc trệ, càng như mờ mịt, như là nằm mơ.

Ồ A Lý sửng sốt, Thanh Mộc Bức tử vong quá nhanh, cho nên để cho hắn căn bản không có kịp phản ứng.

Ồ Hải cũng trong đám người, lúc trước hắn thấy Mạnh Hạo, khi Mạnh Hạo lựa chọn ra tay, hắn còn lo lắng, giờ phút này, hắn ngơ ngác nhìn đây hết thấy, trong óc trống rỗng.

Ồ A Lý kia nhất mạch tộc nhân, cũng đều nguyên một đám trong óc vu vu, trợn mắt há hốc mồm, liền rung động cũng không kịp biểu hiện.

Vị Đại trưởng lão kia, giờ phút này hai mắt mãnh liệt lộ ra trước đó chưa từng có hào quang, gắt gao nhìn chăm chăm vào Ngũ Mao, duy chỉ cóỒ Đạt Bộ Đại tể tự, hắn thở sâu, ngóng nhìn Mạnh Hạo, trong mắt hào quang, như mặt trời mãnh liệt chiếu rọi.

Cho đến sau nửa ngày, từng trận hấp khí thanh âm bỗng nhiên truyền ra.

“Trong nháy mắt. . . thuần sát? Cùng giai thuần sát!!”

“Đây là biến dị Thanh Mộc Sói, trời ạ, nó là biến dị dị yêu!!”

“Quá nhanh, tốc độ của nó. . . này chính là tam giai dị yêu tốc độ, cái này căn bản cũng không phải là yêu đầu, đây là hoàn toàn nghiền ép a!!”

“Có thể nuôi dưỡng được loại này dị yêu chi nhân. . . nhất định là cao giai Tì Long!!” Tại trong tích tắc, theo bốn phía chi nhân kịp phản ứng, từng trận vù vù xôn xao bỗng nhiên nổi lên bốn phía, ánh mắt mọi người, lập tức. . . nhìn về phía Mạnh Hạo.

402. Chương 402: Người Nhìn Ra?

Loại cảm giác này, để cho hắn tại đây trong chớp mắt, kích động muốn lớn tiếng hét lên, tình cảnh vừa trước một hơi thở vẫn còn bị người trào phúng nhưng hơi thở tiếp theo lại quật khởi mãnh liệt trái ngược, khiến cho Ô Trần tại thời khắc này, tựa hồ không nói, nước mắt từ trong mắt của hắn chảy xuống, hắn cười ha hả, trong tiếng cười như muốn đem những năm này áp lực, toàn bộ thổ lộ.

Giờ khắc này, liền đồ đẳng lệnh cũng không còn quan trọng, quan trọng là ... loại này quật khởi cảm giác, loại này áp đảo kẻ khác ý chí.

Ô Linh ánh mắt lộ ra không cách nào tin tưởng, trong óc như có mười vạn lời đinh nổ vang, nàng cho đến giờ phút này đều cảm thấy đây hết thảy không có khả năng, nàng ngơ ngác nhìn đây hết thảy, ngơ ngác nhìn qua Mạnh Hạo.

Nàng trong óc giờ phút này trống rỗng, điều duy nhất hiện ra đây, tựa là trước kia Ô Trần kiên trì muốn mời Mạnh Hạo xuất thủ một màn.

Thời gian dần qua, sắc mặt nàng cũng tái nhợt, nàng nghĩ tới bản thân lúc trước lời nói, nghĩ tới suy nghĩ của mình, thậm chí nghĩ tới chính mình âm thầm dự tính đánh chết đối phương ý định.

Đây hết thảy, khiến cho nàng tại đây trong phút chốc, có một sự phức tạp khó nói, tựa như chính mình từ đầu đến cuối giống một truyện cười.

“Bất quá có chút kỳ quái, có người mạnh như thế tồn tại, Ô Linh tỷ đệ lại vẫn muốn mời Thủy Mộc đại sư?”

“Kỳ quái hơn là, vừa rồi Thủy Mộc đại sư sau khi thất bại, bọn hắn tỷ đệ hai người cũng tuyệt vọng. . .” Theo bốn phía chi nhân lần nữa nghị luận, Ô Linh khuôn mặt, thoáng cái đỏ lên, đây không phải là ngượng ngùng, mà là muốn độn thổ cho xong.

Nàng không biết nên nói cái gì, hết thảy tựa hồ thật sự như Mạnh Hạo lúc trước như lời, ngoại trừ ấu trĩ, lại không có gì từ ngữ có thể hình dung tất cả hành động của nàng lúc trước.

Ô A Lý sắc mặt trắng bệch, một ngụm máu tươi phun ra, dị yêu tử vong cùng hắn có lạc ấn tồn tại, đối với hắn cũng là một loại thương tích, giờ phút này tu vi bất ổn, như muốn phản phệ.

Ô Đạt Bộ Đại trưởng lão, vị kia trung niên nam tử hừ lạnh một tiếng, lập tức liền có nhất mạch tu sĩ bọn hắn tiến lên, đè xuống Ô A Lý tu vi chấn động, lúc ngẩng đầu nhìn hướng Mạnh Hạo, trong mắt đã có sát cơ.

Một bên Thủy Mộc. Hô hấp dồn dập, trong mắt của hắn mang theo không cách nào tin. Vừa rồi một màn, để cho đầu óc hắn không ngừng mà quay quay, giờ phút này nghe bốn phía chi nhân đích thoại ngữ, trong lòng của hắn hình như có một cái độc xà đang cắn xé. Ánh mắt của hắn trực tiếp liền hằn đỏ.

Thua dưới tay ngũ giai Tì Long dị yêu, hắn chẳng những không có khó chịu, ngược lại cảm thấy vinh hạnh, nhưng chính mình nuôi dưỡng dị yêu lại không bằng Mạnh Hạo, điều này khiến hắn trong nháy mắt tràn đầy sự đố kỵ mãnh liệt và phẫn nộ.

“Đây là một con trong năm con dị yêu người nuôi dưỡng mà thôi, này đầu dị yêu lão phu năm đó lúc nó còn ấu thể liền nhìn ra một ít manh mối. Tuy nói vô phương phán đoán nó là biến dị, nhưng cũng nhìn ra nó không tầm thường!” Thủy Mộc cắn răng mở miệng, thanh âm truyền ra, bốn phía Ô Đạt Bộ tộc nhân, cũng nhao nhao có chút thần sắc biến hóa.

“Chẳng lẽ thật là trùng hợp?”

“Như vậy mới nói vì sao danh tự người này không có truyền ra, bất quá có thể có một cái biến dị dị yêu, người này vận khí quá tốt.”

Tại lúc bốn phía chỉ nhân đối với chuyện này nghị luận, Ô A Lý chợt ngừng đầu, gắt gao nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo, thanh âm mang theo khàn khàn, gào rú mở miệng:

“Ta không phục!! Nếu như người thật có bản lĩnh, đổi một cái dị yêu, chúng ta lại chiến một cuộc!”

Lời nói đang ra, Ô A Lý tay phải nâng lên, vỗ lên trên thân thể, tức khắc tại lòng bàn tay hần xuất hiện một phiến màu đen thú cốt, về phía trước ném đi, lập tức cái này thú cốt bay ra, tại không trung lúc phịch một tiếng nổ bung, hóa thành một mảnh màu đen cốt phấn, khi rơi xuống bốn phía, giống như tản mát ra một cỗ đặc thù khí tức.

Khí tức này mới vừa xuất hiện, lập tức từ đỉnh núi nơi mọi người đang đứng, có một tiếng gầm nhẹ bỗng nhiên truyền ra, ngay sau đó, một đạo hắc quang nháy mắt từ đỉnh núi gào thét mà tới, cũng chính là mấy hô hấp, liền trực tiếp xuất hiện ở trên quảng trường, hắc quang tản ra, biến thành một cái màu đen Biên Bức!

Này Bức toàn thân màu đen, ẩn ẩn có thanh văn, thân thể bên ngoài có một tia hắc khí lượn lờ, hai mắt đỏ thẫm, lộ ra dữ tợn hung tàn chi ý, sau khi xuất hiện, lập tức một cỗ tam giai uy áp, từ trên người nó hướng bốn phía khuếch tán ra.

“Tam giai Thanh Mộc Bức!! Hơn nữa là biến dị, bằng không thì không thể nào là màu đen!”

“Ta nhận ra này Bức, nó là Mặc Phương đại sư nuôi dưỡng Thanh Độc! Nó không phải tam giai, bởi vì biến dị, cho nên dùng nhị giai chi thân, tản ra tam giai uy áp.”

“Này Bức năm đó có người nguyện ý trả giá rất lớn đại giới, nhưng Mặc Phương đại sư thủy chung không có đồng ý. . .” Bốn phía chỉ nhân đang nhìn đến cái này màu đen Biên Bức về sau, lập tức nguyên một đám tâm thần chấn động, truyền ra ông minh.

Cái này màu đen Biên Bức vừa mới hiển lộ bộ dạng, thân thể tại không trung dừng lại, màu đỏ hai mắt liền mãnh liệt đảo qua, rơi vào Mạnh Hạo bên người kia năm con Thanh Mộc Sói, mở miệng, lộ ra màu đen hàm răng, phát ra im ắng gào rú, lóe lên phía dưới, thẳng đến Mạnh Hạo mà đi.

Tốc độ cực nhanh, có thể so với lúc trước Thanh Mộc Sói, một cái nháy mắt liền tới gần mà đến.

“Tứ Mao.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng. Đứng ở nơi đó vẫn không nhúc nhích, như không nhìn thấy này đầu màu đen Biên Bức tới gần, Tứ Mao nguyên bản thần sắc có chút lười nhác, nhưng tại lúc Mạnh Hạo lời nói truyền ra trong sát na, nó bỗng nhiên ngừng đầu, truyền ra một tiếng gào thét.

Cái này gào thét lập tức nhắc lên một mảnh âm sóng gợn sóng, trực tiếp bao trùm bốn phía, cùng màu đen Biên Bức vô hình đụng chạm, màu đen kia Biên Bức thân thể lập tức run run thoáng một phát, thân ảnh cấp tốc mà đến, lại thân bất do kỷ ngừng lại.

Trong nháy mắt, Tứ Mao chợt lao ra, tốc độ cực nhanh, tại đây trong tích tắc nhắc lên âm bạo, vượt ra khỏi Ngũ Mao tròn vẹn gấp đôi, trực tiếp xuất hiện tại màu đen Biên Bức bên người, móng vuốt nâng lên, một trảo đè xuống.

Oanh một tiếng, xen lẫn kêu thê lương thảm thiết, cái kia lúc trước còn rất là bất phàm, còn là biến dị màu đen Biên Bức, tại đây một cái chớp mắt, thân thể trực tiếp tan vỡ, bị Tứ Mao một móng vuốt, đập chết hoàn toàn.

Từ đầu đến cuối, chẳng qua là một hơi thời gian.

Như trước. . . hay vẫn là thuần sát!

Cho đến Tứ Mao thanh quang lóe lên, một lần nữa về tới Mạnh Hạo bên người, bốn phía Ô Đạt Bộ tộc nhân, nguyên một đám hô hấp dồn dập, mở to mắt, ngưng ngác nhìn đây hết thấy, ngẩn ngui yên tĩnh về sau, bạo phát ra trước đó chưa từng có ông minh náo động.

“Đây cũng là biến dị!!”

“Hắn. . . bên cạnh hắn có năm con Thanh Mộc Sói, chẳng lẽ mỗi một cái đều là biến dị!”

“Loại này nuôi dưỡng dị yêu thủ đoạn. . . người này rút cuộc là như nào đẳng cấp Ti Long!!”

Theo bốn phía xôn xao, Ô Trần, Ô Linh lần nữa sửng sốt, Ô A Lý sắc mặt tái nhợt, thân thể theo bản năng lui ra phía sau vài bước, hôm nay này hai trận yêu đấu, triệt để vượt ra khỏi suy nghĩ của hắn, khiến cho hắn giờ phút này trong óc trống rỗng.

Ô Đạt Bộ Đại tế tự, lần nữa liếc nhìn thật sâu Mạnh Hạo, như có điều suy nghĩ, kia bên cạnh vị đại trưởng lão kia, thì là nhú mày, lúc nhìn về phía Mạnh Hạo, mang theo âm trầm.

Còn lão giả Thủy Mộc, giờ phút này trợn mắt há hốc mồm, trong óc ông ông, ngơ ngác nhìn Mạnh Hạo bên người kia mấy con Thanh Mộc Sói, quấy người một cái về sau, mãnh liệt gầm nhẹ một tiếng.

“Nguyên lai không phải một cái biến dị, là hai cái biến dị, bất quá cái này hai cái Thanh Mộc Sói, lão phu lúc trước cũng nhìn ra. . .” Thủy Mộc nội tâm lại cắn răng, có thể biểu hiện ra nhưng là phong khinh vân đạm, một bộ cao thâm mặt trắc bộ dáng.

“Người lại nhìn ra?” Mạnh Hạo trong mắt lộ ra hàn mang, lão giả này Thủy Mộc lúc trước kiêu căng, giờ phút này như thế mở miệng, lại để cho Mạnh Hạo trong nội tâm nổi lên chán ghét.

“Tam Mao!” Mạnh Hạo thanh âm vừa ra, Tam Mao ngẩng đầu, ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng động trời gào rú, tại bốn phía truyền ra, bốn phía gần đây trăm Ô Đạt Bộ tộc nhân, nguyên một đám sắc mặt lần nữa đại biến, trong bọn họ tu vi phạm là dưới Trúc Cơ giờ phút này đều tâm thần nổ vang, như bị chấn nhiếp.

Coi như là Trúc Cơ tu vi, tại Tam Mao một tiếng này gào rú, cũng đều thân thể không tự chủ được tu vi vận chuyển, trên người đồ đằng tản mát ra hào quang, giống như cảm nhận được uy hiếp.

Một rống chi lực, rung chuyển bát phương, tại đây một cái chớp mắt, khiến cho nơi đây chi nhân trong nội tâm kinh ngạc vì Ngũ Mao cùng Tứ Mao, lần nữa lại càng kinh ngạc gấp mấy lần!

“Cái này. . . Cái này rõ ràng cũng là biến dị! !”

“Ba con biến dị, người này bên người lại có ba con biến dị Thanh Mộc Sói!”

“Một cái liền một cái mạnh mẽ, này đầu Thanh Mộc Sói, đã có thể so với tam giai đỉnh phong, thậm chí vượt qua, khoảng chừng tứ giai!!”

Tại đây bốn phía xôn xao lại rộn lên, Thủy Mộc sắc mặt liên tục biến hóa, trong nội tâm dường như bị người hung hăng nện búa thoáng một phát, thân thể lão đảo lui ra phía sau vài bước, nhưng không đợi hắn mở miệng, Mạnh Hạo thanh âm, truyền tới.

“Lúc này đây, trước ngươi cũng nhìn ra?” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, Thủy Mộc chỉ cảm thấy trong óc vu vu, cắn răng phía dưới đang muốn nhận đồng, chợt, Mạnh Hạo tay phải tại Nhị Mao trên thân vỗ một cái.

Nhị Mao chậm rãi ngẩng đầu, không có bay ra, không có gào thét, chẳng qua là toàn thân thanh quang nháy mắt lóng lánh, cái này thanh quang trực tiếp hóa thành một đạo cự đại cột sáng, phóng lên trời, tại không trung, thỉnh linh tạo thành một cái hư ảo thân ảnh, ngửa mặt lên trời một rống. . .

Cái này rống, Ô Đạt Bộ tộc bên trong, tất cả tam giai dị yêu, toàn bộ đều thân thể run rẩy, nguyên một đám giống như khổng lồ chế không nổi, cùng nhau truyền ra gào rú, giống như tại kính sợ, tại cúng bái.

Gào to quanh quẩn, lại một lần mãnh liệt rung chuyển rồi nơi đây chi nhân tâm thần, khiến cho bốn phía một cái chớp mắt vô cùng yên tĩnh!

Một cái biến dị, mọi người có thể tiếp nhận, hai cái biến dị, là kinh ngạc, ba con mà nói. . . bọn họ không thể nào tin tưởng, nếu là bốn cái. . . Nơi đây Ô Đạt Bộ tộc nhân, đã mất đi suy nghĩ năng lực, ngơ ngác nhìn Mạnh Hạo bên người, ngoại trừ Đại Mao bên ngoài, mặt khác bốn con Thanh Mộc Sói.

“Tam giai Ti Long Thủy Mộc đại sư, lúc này đây, ngươi cũng nhìn ra sao?” Mạnh Hạo lãnh đạm mở miệng, lời nói truyền ra, bốn phía ánh mắt của mọi người, ngay ngắn hướng rơi vào Thủy Mộc trên người.

Lão giả Thủy Mộc sắc mặt biến hóa, phun ra một ngụm máu tươi, thân thể nghiêng một cái, trực tiếp ngã xuống đất hôn mê, hắn không cách nào không hôn mê, Mạnh Hạo thoạt ngữ như từng thanh lợi kiếm, có thể đem toàn thân hắn xuyên thấu, hắn coi như là xấu hổ cũng không nên tại lúc trước nói hắn nhìn ra này bốn con Thanh Mộc Sói khi còn bé liền rất là bất phàm thoạt ngữ.

Ngay lúc Thủy Mộc ngã lệch, một âm lãnh thanh âm, đột nhiên từ đỉnh ngọn núi, phương hướng lúc trước Hắc Biên Bức tiến đến, mang theo không thể nghi ngờ cùng cao cao tại thượng chi ý, vang vọng.

“Cái này bốn con Thanh Mộc Sói, Mặc mỡ muốn.”

403. Chương 403: Ta Có Đan. . .

Lời nói còn đang vang vọng, ở ngọn núi này đỉnh, một bóng người đạp lên hư vô, cất bước đi tới, đó là một người đàn ông trung niên, ăn mặc một thân trường bào màu đen, tướng mạo khôi ngô, nhưng lại mang theo một vết âm trầm, giờ khắc này chấp tay sau lưng, tại nháy mắt đi tới, đứng ở Ô A Lý bên trong bên người.

“Mặc Phương đại sư!”

Bốn phía Ô Đạt bộ tộc nhân, ngay lập tức nhận ra này áo bào đen người đàn ông trung niên thân phận.

Ô A Lý bên trong hít sâu một cái, hướng về áo bào đen trung niên ôm quyền, sâu sắc cúi đầu, cùng lúc đó, chu vi Ô Đạt bộ lạc tộc nhân, cũng đều về mặt lộ ra tôn kính, lần lượt bái kiến.

Ô Đạt bộ Đại tế tự trên mặt lộ ra mỉm cười, nhìn áo bào đen trung niên, khẽ gật đầu, bên cạnh hắn Ô Đạt bộ Đại trưởng lão, nhưng là nụ cười càng tăng lên.

Áo bào đen người đàn ông trung niên chính là Ô Đạt bộ cấp năm Ti Long Mặc Phương, ở trong bộ lạc, địa vị hắn cao quý, giờ khắc này đi tới lúc, hắn không thèm nhìn Mạnh Hạo, mà là hướng về Đại tế tự cùng Đại trưởng lão ôm quyền.

“Này bốn con biến dị Thanh Mộc sói không sai, Mặc mỡ yêu quần bên trong, còn thiếu một ít thiện công chi yêu, này bốn con Thanh Mộc sói lại bồi dưỡng một quãng thời gian, liền có thể phù hợp Mặc mỡ cần, kính xin tế tự cùng Đại trưởng lão tác thành.”

Từ đầu tới cuối, bao quát trước lời nói, hắn đều không phải đối với Mạnh Hạo đi nói, tư thái của hắn cùng với ngạo nghễ, không không nói rõ hắn đối với Mạnh Hạo không thèm để ý, đó là một loại cấp cao Ti Long đối với cấp thấp Ti Long không nhìn.

Tựa hồ coi như Mạnh Hạo chăn nuôi ra bốn con biến dị Thanh Mộc sói, có thể ở trong mắt hắn, như trước là dường như giun dế, tư thế này, Mạnh Hạo từng ở mấy người trên người gặp được, giờ khắc này khẽ mỉm cười, này Mặc Phương đối với hắn không nhìn, có thể Mạnh Hạo nơi này. Xem người này, dường như xem trước Ô Linh.

Ô Đạt bộ Đại trưởng lão khẽ mỉm cười. Không nói gì, mà là nhìn về phía bên người Đại tế tự.

Đại tế tự lộ ra trầm ngâm, dựa theo trong bộ lạc quy củ, bất kỳ một con bị chăn nuôi dị yêu, trừ phi là bị tộc nhân mang đi, nếu không thì, từ đầu tới cuối đều là một người đến đường.

Mặc Phương yêu cầu, để hắn có chút khó khăn. Nếu là thay đổi cái khác Ti Long, việc này hắn sẽ uyển chuyển từ chối, có thể Mặc Phương thân phận không giống, tuy nói là cấp năm, nhưng cha của hắn nhưng là trong bộ lạc đệ nhất khách khanh, cấp bảy Ti Long Mặc Tử.

Đã như thế, coi như Đại tế tự. Cũng đều không thể không đối với chuyện này có thỏa hiệp.

Chỉ là khi (làm) Đại tế tự liếc mắt nhìn Mạnh Hạo sau, đặc biệt là tại Mạnh Hạo trên tay phải tự rất tùy ý đảo qua lúc, trên mặt hắn lộ ra mỉm cười.

“Việc này lão hủ cũng không làm chủ được, này bốn con dị yêu là vị đại sư này chăn nuôi đi ra, cần xem ý nguyện của hân.”

Đại tể tự lời nói vừa ra, bên cạnh hân vị đại trưởng lão kia hai mắt bỗng nhiên lóe lên. Nhỏ bé không thể nhận ra thu rút lại sau, nhìn về phía Mạnh Hạo, Mặc Phương cũng là vẻ mặt hơi kinh ngạc, quay đầu lần thứ nhất nhìn về phía Mạnh Hạo nơi đó.

Thậm chí liền ngay cả bốn phía bộ lạc tu sĩ, nghe nói lời ấy. Cũng đều nội tâm lên không ít tâm tư, ánh mắt nháy mắt. Toàn bộ rơi vào Mạnh Hạo trên người.

“Này vài con Thanh Mộc sói, như người có thể để cho chúng nó lựa chọn tùy tùng, thì lại Mạnh mẽ tuyệt không ngăn cản, nhưng nếu không làm được, dựa theo quy củ, Mạnh mẽ cũng phải từ người yêu quần bên trong, lựa chọn vài con.” Mạnh Hạo cười cợt, hân lần này chính là muốn tại Ô Đạt bộ hiện ra tài năng trẻ, này Mặc Phương nếu chính mình xuất hiện, tự tìm nhục nhã, Mạnh Hạo đương nhiên sẽ không đi từ chối.

“Người sẽ không có lựa chọn lão phu yêu quần cơ hội, thân là Ti Long, lão phu liền để người mở mang kiến thức một chút, đối với dị yêu chẳng khổng!” Mặc Phương kiêu ngạo nhìn Mạnh Hạo một chút, tay áo lớn vung một cái, hướng đến Mạnh Hạo nơi này, Mạnh Hạo khẽ mỉm cười, thân thể lui về phía sau vài bước, tránh ra vị trí, đem cái kia năm con Thanh Mộc sói lộ ra.

Mặc Phương nội tâm ngạo nghễ, hân thân là cấp năm Ti Long, đối với tất cả dị yêu đều có không ít thủ đoạn, đặc biệt là bọn họ mạch này Ti Long, đã từng xuất hiện một vị cấp chín, chỉ thiếu chút nữa chính là đại Ti Long, tuy nói cuối cùng ngã xuống, nhưng đối với Ti Long một ít bí pháp, nhưng là đời đời truyền thừa xuống.

Cùng toàn bộ Tây mạc Ti Long truyền thừa khá là, tuy nói không bằng, có thể tại này Ô Thần năm bộ bên trong, nhưng là kiệt xuất hàng ngũ.

“Thanh Mộc sói, ấu thể một cấp, thành niên có thể đến cấp bảy, Tây mạc dị yêu bằng bên trong, sắp xếp đệ 891 hàng, thuộc tính ”Mộc”, từ nhỏ tổ mạch sinh ra viên cổ Thanh Mộc dưới, vì vậy xưng là Thanh Mộc sói.

Tốc độ như quang, phong như lệ, ưa thích Thanh Lâm Diệp Hương, cấp năm Ti Long Tam luyện Thanh Hương, có thể để tất cả cấp năm dưới vô chủ Thanh Mộc sói thuận theo.” Mặc Phương ngạo nghễ mở miệng, âm thanh truyền ra lúc, bốn phía không ít tu sĩ đều vẻ mặt lộ ra tôn kính.

Mạnh Hạo như trước cười nhạt, không nói gì, nhìn Mặc Phương từ trong túi tiền lấy ra một đoạn màu xanh hương chi, này hương tự cây cỏ tôi luyện ra, vừa mới lấy ra, thì có một luồng mùi thơm thoang thoang tản ra.

Có thể mùi thơm này rơi vào năm con Thanh Mộc sói trong mũi, chúng nó nhưng không có phản ứng chút nào, như trước là lưỡi biếng nằm nhòai ở chỗ này, không để ý tới.

“Không sai, có thể chống lại trình độ nhất định Thanh Hương, này vài con dị yêu xác thực không tầm thường, bất quá, nếu là lấy Ti Long bí pháp nhen lửa sau, hết thấy đều đem không giống, các vị đạo hữu, mà lại xem!” Mặc Phương hất cằm lên, tay trái bỗng nhiên bấm quyết, biến hóa bên dưới, lập tức có từng trận pháp thuật gợn sóng quay về, theo tay trái của hân, trực tiếp đặt tại Thanh Hương trên.

Vô hình chi hỏa đột nhiên xuất hiện, làm cho Thanh Hương giống bị thiêu đốt, mùi thơm trong nháy mắt mấy chục lần trở nên nồng nặc, khuếch tán bốn phía lúc, lập tức để chung quanh đây gần trăm tu sĩ, phàm là có Thanh Mộc sói đồ đẳng tộc nhân, mặt đều biến sắc, bọn họ cảm nhận được đồ đẳng bên trong tự thân Thanh Mộc sói truyền ra xao động, dồn dập lui về phía sau, tách ra mảnh này dưới cái nhìn của bọn họ khứng bỏ thân bí mùi thơm.

Vừa vặn nơi mảnh này mùi thơm vị trí trung tâm cái kia năm con Thanh Mộc sói, như trước là nằm nhòai ở chỗ này, đối với mùi thơm này không có phản ứng chút nào, chỉ có Ngũ Mao nơi đó, ngẩng đầu lên, tự mở miệng đánh cái hà hơi, trong mắt lộ ra lưỡi nhác tâm ý.

Bốn phía rất yên tĩnh, tất cả mọi người đều nhìn Mặc Phương, Mặc Phương sắc hơi đổi, việc này ra ngoài dự liệu của hân, hân lạnh hừ một tiếng, tay phải đột nhiên sờ một cái, nhất thời Thanh Hương tan vỡ, mùi thơm nháy mắt lần thứ hai mấy lần khuếch tán ra đến, so với trước lại nồng nặc không ít.

Nhưng. . . Đại Mao, Nhị Mao chúng nó, như trước là thần thái như vậy, coi như là Ngũ Mao, cũng đều cúi đầu, nằm nhoài ở chỗ này cùng Tứ mao lẫn nhau chơi đùa, đối với Mặc Phương không để ý chút nào.

Mạnh Hạo vội ho một tiếng, những này mùi thơm sớ dĩ không có hiệu quả, là bởi vì này vài con Thanh Mộc sói, chúng nó đã sớm nhiều lần lột xác, một ít đã từng quần thể bên trong tồn tại tỳ vết, theo lột xác sớm đã biến mất.

“Không sai, này vài con Thanh Mộc sói đối với Thanh Hương có sức đề kháng, nhưng không có quan hệ, đây chỉ là Mặc mỡ đông đảo phương pháp bên trong, đơn giản nhất một loại thôi.” Mặc Phương vội ho một tiếng, tay phải giơ lên vung lên, lập tức một ánh đỏ xuất hiện, thành linh tại trước người của hắn, xuất hiện một cái to lớn đồng thịt.

Máu me máu tươi còn tại nhỏ xuống, máu tanh khí tức khuếch tán ra đến, Ngũ Mao đột nhiên ngừng đầu, Tứ mao cùng với Tam mao, cũng là ánh mắt nhìn sang. Bốn phía tộc nhân bên trong, có Thanh Mộc sói đồ đằng những người kia, sắc mặt dồn dập đại biến, lập tức lần thứ hai lùi về sau, bọn họ cảm nhận được đồ đằng bên trong tự thân Thanh Mộc sói, giờ khắc này càng ngày càng xao động, tựa như không đi không chế, chúng nó đều sẽ tự mình lao ra.

“Tâm Mộc Lộc huyết nhục, đối với Thanh Mộc sói mà nói, là trước nay chưa từng có mê hoặc, đặc biệt là này đoàn huyết nhục, còn trải qua Mặc mỡ ròng rã mười tám tháng luyện hóa!” Mặc Phương mở miệng cười lúc, Ngũ Mao nơi đó bỗng nhiên lộ ra quái lạ vẻ mặt, tiến lên nghe thấy mấy lần sau, quay đầu lại trở về Tứ mao nơi đó, kể tục chơi đùa, Tam mao cũng cẩn thận nhìn một chút sau, tự cảm thấy vô vị, liền lại trở về.

Mạnh Hạo cười cợt, này vài con Thanh Mộc sói tại huấn hóa trên, ngoại trừ sớm nhất một lần ở ngoài, Mạnh Hạo lại chưa từng dùng qua như vậy thịt, coi như là ăn thịt, cũng đều là trong bóng tối mang theo này năm con Thanh Mộc sói ra ngoài, tại núi rừng bên trong để chúng nó xé xác hoạt thú, cho tới nuôi thành chúng nó một cái thói quen, đối với những này chết đi ăn thịt, không có một chút nào hứng thú, trước Ngũ Mao đến xem, cũng là bởi vì hiếu kỳ.

Mặc Phương trợn to mắt, có thể bốn phía Ô Đạt bộ tộc nhân đều tại quan sát, hắn ho khan một tiếng, vẻ mặt lộ ra tán thưởng.

“Xem ra thật sự cần lão phu động một ít khí lực rồi!” Mặc Phương cắn răng một cái, tay phải giơ lên vung lên, lập tức một mảnh màu xanh thủy dịch xuất hiện, có thể Đại Mao chúng nó, như trước là không phản ứng chút nào.

Mặc Phương có chút cuống lên, hai tay nắm quyết, triển khai pháp thuật, theo từng đạo từng đạo ánh sáng lóng lánh, lần lượt rơi vào này năm con Thanh Mộc sói trên người, có thể chúng nó vẫn là không thèm nhìn, chỉ là lẫn nhau đang chơi đùa, còn Đại Mao, dĩ nhiên nhắm mắt lại chớp mắt.

Bốn phía Ô Đạt bộ tộc nhân dần dần sắc mặt quái lạ, bọn họ nhìn Mặc Phương lấy ra hương, lấy ra thịt, lấy ra thủy, dùng phép thuật, triển khai đông đảo thủ đoạn, thậm chí cái trán cũng có thể nhìn thấy xuất mồ hôi, nhưng. . . Cái kia năm con Thanh Mộc sói không có phản ứng chút nào, đối với hắn nơi này không để ý chút nào.

Ô Trần, Ô Linh các loại (chờ) người, vẻ mặt quái lạ, liền ngay cả Đại trưởng lão cũng là nhú mào, chỉ có Đại tể tự, khỏe miệng lộ ra suy tư mỉm cười, lần thứ hai nhìn về phía Mạnh Hạo tay phải.

“Thân phận của hắn, hẳn là có thể xác định.” Đại tể tự nội tâm thầm nói, tùy theo mà đến, nhưng là vui sướng trong lòng.

Mặc Phương nhìn chòng chọc vào năm con Thanh Mộc sói, hai mắt có chút hồng, một lát sau cắn răng một cái, tay phải giơ lên vỗ mạnh một cái túi chứa đồ, lập tức từ bên trong túi trữ vật bay ra một vệt ánh sáng màu máu, hạ thấp ở trong tay của hắn lúc, hóa thành một hạt màu máu đan dược.

Đan dược này vừa ra, bốn phía Ô Đạt bộ tộc nhân, từng cái từng cái sắc mặt đại biến, trên người bọn họ đa số xuất hiện đồ đằng ánh sáng, từng con từng con dị yêu dồn dập biến ảo ra đến, ngửa mặt lên trời rít gào, nhìn chòng chọc vào Mặc Phương trong tay Huyết đan, nếu không có là chúng nó chủ nhân cực lực không chế, chúng nó chắc chắn vọt một cái mà ra.

“Đây là. . .” Ô Đạt bộ Đại trưởng lão hai mắt ngưng lại.

Liền ngay cả Đại tể tự cũng đều hai mắt bỗng nhiên co rút lại.

“Đây là lão phu tại một cấp Ti Long lúc, lấy bí thuật không ngừng luyện hóa, vẫn luyện đến bây giờ Tự Yêu Đan!” Mặc Phương cầm màu máu đan dược, ngạo nghễ mở miệng, đây là hắc độn sát thủ, là hắc thân là Ti Long, giờ khắc này có thể lấy ra nhằm vào dị yêu cuối cùng thủ đoạn.

“Tự Yêu Đan! !”

“Dĩ nhiên là trong truyền thuyết Tự Yêu Đan, viên thuốc này có người nói đã sớm thất truyền, Mặc đại sư lại đem luyện ra!” Bốn phía người dồn dập hoảng sợ, ồ lên mở miệng.

“Viên thuốc này tuy nói không phải trong truyền thuyết chân chính Tự Yêu Đan, có thể coi là đã từng Hàn Tuyết bộ lạc, cũng chỉ là nắm giữ tàn phượng mà thôi, Mặc mỗ viên thuốc này, truyện tự tổ tiên, không dám nói hơn được Hàn Tuyết gia tộc, có thể phóng tầm mắt toàn bộ Tây mạc, viên thuốc này oai, có thể để phạm vi trăm trượng bên trong, tất cả cấp năm trở xuống dị yêu, vì đó điên cuồng!” Mặc Phương ngạo nghễ mở miệng, viên thuốc này vừa ra, dưới cái nhìn của hắc đã không có hồi hộp, nếu không có là bị bức ép cuồng lên, bốn phía người đều tại quan sát, chính mình trước lại liên tục thất bại, hắc chắc chắn sẽ không lấy ra viên thuốc này.

Bốn phía dị yêu gào thét, Mạnh Hạo năm con Thanh Mộc sói cũng đều dồn dập ngừng đầu nhìn lại, chỉ là chúng nó về mặt có chút quái lạ.

Cầu một tấm vé tháng ~~ anh chị em, vé tháng thật ít, cầu đạo hữu kéo huynh đệ một cái. (chưa xong còn tiếp. Nếu như ngài yêu thích bộ tác phẩm này, hoan nghênh ngài đến khởi điểm đầu phiếu đề cử, vé tháng, ủng hộ của ngài, chính là ta động lực lớn nhất. Điện thoại di động người sử dụng mời đến m. Xem.)

404. Chương 404: Thẹn Quá Hóa Giận

Chính văn quyền thứ tư ngũ sắc chí tôn Chương 404: Thẹn quá thành giận

Mặc Phương cầm Tự Yêu Đan, về mặt mang theo cao cao tại thượng, viên thuốc này vừa ra, dưới cái nhìn của hắc sự tình đem không có một chút nào hồi hộp, hắc chưa từng nghe nói, khác thường yêu có thể chống lại Tự Yêu Đan hấp dẫn.

Có thể rất nhanh, hắc liền biến sắc, không chỉ là hắc sắc mặt biến hóa, bốn phía hết thảy Ô Đạt bộ tộc nhân, cũng đều từng cái từng cái trợn to hai mắt, ngơ ngác nhìn năm con Thanh Mộc sói, lộ ra khó mà tin nổi.

Này năm con Thanh Mộc sói, Đại Mao con mắt đều không mở, như trước chớp mắt, Nhị Mao các loại (chờ) sói, nhưng là về mặt lộ ra quái lạ, tự nghe thấy mấy lần, lộ ra không rõ tâm ý, lẫn nhau đều nhìn về Mạnh Hạo.

Thấy Mạnh Hạo không nói gì, ngoại trừ Đại Mao ở ngoài cái khác Thanh Mộc sói, một lần nữa nằm nhoài nơi đó, lẫn nhau chơi đùa, đối với Mặc Phương cùng với cái viên này Tự Yêu Đan, không nhìn thẳng.

Cùng bốn phía những tộc nhân khác bên người biến ảo ra đến đồ dạng dị yêu điên cuồng so với, này vài con Thanh Mộc sói bình tĩnh, hóa thành Mặc Phương trong đầu ầm ầm ầm giáng lâm lôi đình nổ vang.

Bốn phía rất yên tĩnh, gần trăm người phảng phất sẽ không hô hấp.

“Không thể. . . Tại sao lại như vậy, đây là. . . Đây là Tự Yêu Đan a, là tất cả dị yêu đều không thể chống lại Tự Yêu Đan. . .” Mặc Phương sắc mặt trắng bệch, tình cảnh này xuất hiện, đối với hắc kích rất lớn, hắc lảo lảo bên trong thân thể lão đảo lui về phía sau, nhìn một chút trong tay tự thân quý giá nhất chăn nuôi đan, lại nhìn một chút cái kia năm con yêu đáp không tiếc lý năm con Thanh Mộc sói.

Hắn cảm thấy đầu óc ong ong, trong mắt mờ mịt, hóa thành đối với tự thân hoài nghi.

Mạnh Hạo vội ho một tiếng, đối với này Mặc Phương dù sao cũng hơi đồng tình, người này như lấy ra những vật khác, hay là Đại Mao chúng nó còn có thể có chút động lòng, có thể này bị đối phương xem là trân bảo Tự Yêu Đan, đối với Đại Mao chúng nó mà nói, căn bản cũng không có nửa điểm giá trị tồn tại.

Chúng nó từ nhỏ, chính là ăn Hàn Tuyết gia tộc Tự Yêu Đan lớn lên, hơn nữa quan trọng nhất chính là, coi như Hàn Tuyết gia tộc. Cũng luyện không ra bậc này phẩm chất Tự Yêu Đan, trừ phi gia tộc của bọn họ giống như Mạnh Hạo như vậy Đan Đạo đại sư.

Có thể nói, này vài con Thanh Mộc sói, tựa như từ nhỏ đã là ngâm lấy kim ngân lớn lên. Giờ khắc này có người cầm một khối đồng thiết đến dụ dỗ. Chúng nó làm sao có khả năng đi để ý tới. . .

Đặc biệt là Đại Mao, nó nuốt vào quá chân chính Tự Yêu Đan!

Hàn Tuyết gia tộc nắm giữ phương pháp luyện đan. Cũng không phải là tàn phương, có thể dựa theo cái này phương pháp luyện đan đi luyện, không thể xuất hiện chân chính Tự Yêu Đan, bởi vì bọn họ không phải Phong Yêu sư!

Chỉ có Phong Yêu sư. Mới có thể xúc động thiên địa yêu khí, hòa vào đan dược bên trong, luyện ra chân chính Tự Yêu Đan!

Đại Mao nuốt vào, chính là viên thuốc này, chuyện này đối với nó thay đổi, có thể nói là trời đất xoay vần, siêu phàm thoát tục.

“Như Mặc đại sư không có những biện pháp khác. Liền đến phiên Mạnh mẽ còn lựa chọn Mặc đại sư đệ yêu, kính xin tế tự tiền bối chứng kiến việc này.” Mạnh Hạo nhìn Mặc Phương một chút, mỉm cười hướng về cách đó không xa Ô Đạt bộ Đại tế tự, ôm quyền cúi đầu.

Đối phương trước nhìn thấy chính mình tay phải mu bàn tay đỏ đẫm cái kia vài lần. Mạnh Hạo há có thể không nhìn thấy, này chính là kế hoạch của hắn vị trí, với nửa năm trước hắn bước vào Ô Đạt bộ lạc trước, cũng đã nghĩ kỹ thân phận.

Hàn Tuyết gia tộc hậu duệ!

Bởi vì Mạnh Hạo trên mu bàn tay, tồn tại Vô Mục Tầm đồ đẳng, này đồ đẳng cùng Hàn tầm tương tự, không hiểu người rất khó phân biệt rõ ràng, tuy nói tại Tây mạc, lấy tầm vì là đồ đẳng bộ lạc không ít, mà khi Mạnh Hạo hiển lộ ra Ti Long thiên phú lúc, hắn tin tưởng, nhất định sẽ làm cho người sản sinh một ít hắn hy vọng liên tưởng.

Trước Đại tế tự, hiển nhiên đã tại trong đầu, xuất hiện như vậy liên tưởng.

Đại tế tự hơi suy nghĩ một chút, nhìn về phía Mặc Phương, hắn không cần mở miệng, vền vền là ánh mắt ngóng nhìn, cùng với này bốn phía Ô Đạt bộ lạc người dồn dập nhìn lại, cũng đã để Mặc Phương cảm thấy cười hổ khó xuống.

Hắn ngẩng đầu nhìn chòng chọc vào Mạnh Hạo, thời khắc này Mạnh Hạo ở trong mắt hắn, cảm thù trình độ đã đến nhất định độ cao, một hồi lâu sau Mặc Phương cắn răng một cái, Ti Long trong lúc đó quy củ, hắn không thể làm nhiều người như vậy đi trái với, chính mình muốn hoạch được đối phương đệ yêu đồng thời, liền phải làm tốt bị đối phương lựa chọn đệ yêu chuẩn bị.

“Hắn này vài con đệ yêu quá mức quý dị, bất quá, ta tuy không cách nào để cho những này đệ yêu tùy tùng, nhưng hắn như muốn từ ta chỗ này thu được đệ yêu, cũng tuyệt đối không thể!” Mặc Phương lạnh hừ một tiếng, nghĩ đến chính mình yêu quân mạnh mẽ, đáy lòng có không ít tự tin, tay phải giơ lên vung lên, lập tức ở trong tay hắn xuất hiện một cái đặc thù túi chứa đồ, này túi chứa đồ là lấy da thú làm thành, run lên bên dưới, lập tức từng đạo từng đạo ánh sáng bay ra, từng tiếng rít gào gào thét, cũng thuận theo quay về mà lên.

Tổng cộng hai mươi ba con Thanh Mộc sói, mười chín đầu Thanh Mộc xà, còn có mười ba con Thanh Mộc bức, gào thét mà ra, tràn ngập bốn phía lúc, khí thế kinh thiên, cái kia từng tiếng gào thét vang vọng, để bốn phía Ô Đạt bộ tộc nhân, từng cái từng cái về mặt lộ ra vẻ kính sợ.

Thông qua này yêu khí hỗn loạn, Mạnh Hạo nhìn ra này dơi kỳ dị cùng ẩn thương.

Mạnh Hạo lời nói vừa ra, con kia to lớn dơi hai mắt đột nhiên lấp lóe, càn lệ ra cơ trí chi mang, thân thể nháy mắt bay ra, chớp mắt liền xuất hiện ở Mạnh Hạo bên người.

“Cái này không thể nào! !” Mặc Phương phun ra một ngụm máu lớn, thân thể bạch bạch bạch liên tục lui ra mấy bước, cả người như điên cuồng, lớn tiếng gào thét.

Hắn không thể nào tiếp thu được tất cả những thứ này, giờ khắc này cả người hai mắt đỏ chót, tóc tai bù xù, gào thét bên trong trong giấy lát, trong mắt hắn lộ ra một vết sát cơ mãnh liệt, hắn không thể nào tiếp thu được trước mặt nhiều người như vậy, bị một cái tên không kinh truyện Ti Long đánh bại, giờ khắc này trong mắt sát cơ lấp lóe lúc, tay phải hắn bỗng nhiên giơ lên.

Tại trên cổ tay của hắn, mang theo một cái màu đen cốt hoàn, giờ khắc này vung lên bên dưới, này cốt hoàn lập tức vỡ vụn, phịch một tiếng nổ tung, hóa thành một mảnh tro cốt.

Mảnh này tro cốt chớp mắt ngưng tụ, tỏa ra chói mắt ánh sáng, tự hóa thành một cái truyền tống trận, ở trong chớp mắt, một tiếng kinh thiên gào thét từ truyền tống trận này bên trong gào thét mà ra, cùng lúc đó, một đạo bóng người màu xám trong nháy mắt xuất hiện, trở thành một cái đầy đủ bảy, tám trượng to nhỏ màu xám vượn lớn.

Này viên hai mắt đỏ đậm, bộ lông dài dàu, xuất hiện lúc ngửa mặt lên trời hống một tiếng, một luồng chỉ đứng sau kết đan khí tức, trực tiếp khuếch tán ra đến, tràn ngập bốn phía, để chu vi Ô Đạt bộ tộc người không ít biến sắc.

“Cấp sáu dị yêu! !”

“Càng là cấp sáu dị yêu! !”

“Giết hắn hết thảy dị yêu, lại giết hắn! !” Mặc Phương gầm nhẹ, này vượn lớn ngửa mặt lên trời rít gào, toàn thân lông dựng lên, thân thể đột nhiên cất bước lao ra, thẳng đến Mạnh Hạo mà tới.

Nó vẽ mặt bên trong tràn ngập tàn bạo, tự phải đem tất cả ngăn cản tại trước mặt nó sinh mệnh đều xé thành phần vụn.

Mạnh Hạo trong mắt lạnh lẽo.

“Đại Mao.” Hắn nhàn nhạt mở miệng.

Ngay khi Mạnh Hạo lời nói truyền ra chớp mắt, từ đầu tới cuối đều rất là lưỡi nhác Đại Mao, đột nhiên ngừng đầu, thân thể gầy yếu, tại này nháy mắt bùng nổ ra khí thế kinh người, lạnh lùng hai mắt, chớp mắt lộ ra ngập trời hung tàn cùng điên cuồng.

Nó hung tàn, vẫn luôn bị Mạnh Hạo áp chế, không có Mạnh Hạo mệnh lệnh, nó sẽ không lộ ra, giờ khắc này rốt cục hiển lộ ra, nổ vang, một luồng nồng đậm mùi máu tanh, trực tiếp từ trên người nó lan ra, bộ lông màu xanh, vào đúng lúc này. . .

Trở thành màu trắng!

405. Chương 405: Bạch Lang

Một đạo bạch quang, nháy mắt bay ra, tốc độ cực nhanh, khó có thể hình dung, nháy mắt liền xuất hiện ở Cự Viên trước người, nổ vang thanh âm kinh thiên động địa, một cỗ gợn sóng hướng về bốn phía quét ngang, nhắc lên đại địa bụi đất, thổi lên phong bạo gào thét.

Kêu rên cùng gào thét từ Cự Viên trong miệng thê lương truyền ra, nó thân thể khổng lồ, giờ phút này phảng phất đắm vào một ngọn núi, bỗng nhiên lui lại, ngụm lớn máu tươi phun ra, nó kêu thảm thiết truyền

khắp bốn phía, tại lồng ngực của nó, có một mảng lớn huyết nhục mơ hồ, đó là một khối thịt lớn, bị sinh sinh kéo xuống.

Bạch quang lóe lên, Đại Mao xuất hiện một bên, trong miệng còn mang theo máu tươi, huyết hồng đầu lưỡi duỗi ra liếm môi, yết hầu nhẹ nuốt, giống như đem lúc trước kéo xuống miếng thịt, nuốt xuống.

Thần sắc bên trên không có ngạo nghễ, có chẳng qua là lãnh khốc, tàn nhẫn, chỉ nhìn cái kia Cự Viên liếc, Đại Mao liền ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng gầm nhẹ, thân thể lập tức hóa thành bạch quang, nhảy mắt công phu, tại nó bốn phía, thành linh xuất hiện một mảnh hư ảnh, cái này hư ảnh bên trong, là một cây đại thụ.

Này cây vượn vẹo, nhánh cây quấn quanh cùng một chỗ, hóa thành một cái đầu sói, theo Đại Mao lao ra, kia Cự Viên ánh mắt lộ ra sợ hãi, có thể nhưng như cũ rống to, thân thể lại tại đây một cái chớp mắt bành trướng một ít, thẳng đến Đại Mao mà đi.

Nổ vang thanh âm lần nữa động trời, lúc này đây, xen lẫn Cự Viên thê lương đến cực điểm, trước đó chưa từng có kêu thảm thiết, Đại Mao thân ảnh, xuất hiện ở tại đây Cự Viên bên người, nó rậm rạp miệng lớn, trực tiếp cắn lấy rồi cái này Cự Viên cổ.

Kêu thảm thiết vẫn còn quanh quẩn, rắc rắc một tiếng...

Một cái đầu lâu Cự Viên máu lẫn tăn, trực tiếp bị Đại Mao một cái cắn đứt, ngậm đầu tròn, Đại Mao thân thể nhoáng một cái, về tới Mạnh Hạo bên người, một bên liếm láp máu bên trên đầu lâu, một bên ngẩng đầu, mang theo lãnh khốc, hung tàn, nhìn qua bốn phía mọi người. Giống như chỉ cần Mạnh Hạo một câu, nó có thể lần nữa lao ra.

Đại Mao bên người tất cả dị yêu, nhao nhao run rẩy lui về phía sau, không dám tới gần. Coi như là Nhị Mao, cũng là như thế, cho dù là ngũ giai Lôi Đình Thanh Lang. Còn có cái kia đại xà, cũng là chậm rãi lui ra phía sau, thần sắc lộ ra cảnh giác, kính sợ.

Duy chỉ có cái kia cực lớn Hắc Biên Bức, lạnh lùng nhìn Đại Mao. Đại Mao cũng ngẩng đầu, ánh mắt hung tàn, nhìn về phía Biên Bức.

Cái này hai cái dị yêu lẫn nhau ngóng nhìn, đều nhìn ra đối phương khó chơi.

Trên quảng trường, Mặc Phương đứng trong nơi đây, sắc mặt tái nhợt, thân thể run rẩy.

Cái kia Cự Viên. Giờ phút này không đầu thi thể ngã xuống, máu tươi phun, máu tanh khí tức tản ra bốn phía, tràn ngập toàn bộ quảng trường.

Cho đến sau một lúc lâu. Từng trận hấp khí thanh âm bỗng nhiên truyền ra, nơi đây ánh mắt mọi người, đều ở đây trong tích tắc, ngưng tụ tại Đại Mao trên người, ánh mắt của bọn hắn, mang theo hoảng sợ, mang theo rung động, càng mang theo kích động.

“Bạch Lang!!”

“Đúng là Bạch Lang, ta Ô Đạt Bộ trong điển tịch, ghi chép qua Ô Thần Bạch Lang!! Đây là trong truyền thuyết Thanh Mộc Sói tổ tiên màu sắc, cái này chẳng lẽ là ... phản tổ?”

“Biến dị phản tổ, việc này trăm năm khó gặp, một vạn đầu Thanh Mộc Sói bên trong, cũng không khả năng xuất hiện một cái!! Chúng ta Ô Đạt Bộ, đã từ rất lâu không có xuất hiện qua Bạch Lang rồi!!” Bốn phía Ô Đạt Bộ tộc nhân, triệt để xôn xao, nguyên một đám tâm thần khiếp sợ, trực tiếp đã vượt qua hôm nay bên trong tất cả mọi chuyện phát sinh rung động.

Đã liền Ô Đạt Bộ vị đại trưởng lão kia, cũng hô hấp dồn dập, ánh mắt lộ ra thanh mang mãnh liệt, có một vòng tham lam không cách nào áp chế.

Đại tể tự, giờ phút này thân thể chấn động, hai mắt lộ ra như ngập trời tinh quang, trực nhìn xem Đại Mao, nhìn xem Đại Mao trên người lông trắng, hắn hô hấp dồn dập một ít, một lát sau mới khôi phục lại.

“Có quan hệ cái này Cự Viên dị yêu, kính xin Đại tể tự chứng kiến, Mạnh mẽ cần một cái công đạo, nếu không có nói rõ, đừng trách tại hạ tự mình giải quyết.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, tay phải vung lên, lập tức mấy cái dị yêu lao ra, cắn Cự Viên thi thể, nâng hướng Mạnh Hạo chạy tới.

Mạnh Hạo ôm quyền cúi đầu, quay người, trước mặt nơi đây tất cả tu sĩ, hướng về dưới núi đi đến, những nơi đi qua, nhưng phàm là ngăn cản tại Mạnh Hạo phía trước bộ lạc tộc nhân, nhao nhao hướng hai bên thối lui, thần sắc kính sợ, cũng không ít người hướng Mạnh Hạo cúi đầu.

Tu chân giới, cường giả phải được tôn trọng, điểm này vô luận là ở địa phương nào, đều như thế, mà ở khắp Tây Mạc chi địa, càng thêm rõ ràng.

Liên lão giả kia Thủy Mộc, giờ phút này cũng khiến mình không thể tiếp tục hôn mê, lấy hấn nhìn Mạnh Hạo bóng lưng rời đi, nhìn xem Mạnh Hạo đi theo phía sau mấy chục đầu dị yêu, ánh mắt lộ ra kính sợ, giờ phút này lại không có chút nào ghen ghét hâm mộ, bởi vì giữa hai người chênh lệch, thật sự là quá lớn, lớn đến nỗi hấn đã chẳng còn chút nào oán khí, ngược lại tràn đầy sợ hãi trình độ.

Mắt thấy Mạnh Hạo mang theo phần đông dị yêu muốn ly khai, Ô Đạt Bộ Đại trưởng lão, vị kia trung niên nam tử hai mắt hàn quang lóe lên, nhàn nhạt mở miệng.

“Cứ như vậy rời đi?”

Lời nói truyền ra, từng trận uy áp bỗng nhiên tản ra, bao phủ Mạnh Hạo bốn phía đồng thời, vị này Đại trưởng lão thân ảnh, cũng một cái chớp mắt xuất hiện ở Mạnh Hạo phía trước, ngăn cản đường.

“Cái này đầu Bạch Lang thuộc về ta Thánh vật bộ tộc, đem lưu lại, ngươi có thể rời đi.” Đại trưởng lão ánh mắt đảo qua chỗ đó Đại Mao, âm âm động tâm, nhìn biểu hiện cũng không mấy may lộ ra chút nào.

“Mạnh mẽ không nghe rõ, ngươi lặp lại lần nữa.” Mạnh Hạo lời nói nói ra nháy mắt, trong hai mắt nhìn như như thường, nhưng lại có một vòng hàn ý lập tức hiển lộ, chung quanh hấn, tất cả dị yêu đều toàn thân sát cơ tràn ngập, nhất là Đại Mao, càng ngay cả đồng tử đều xuất hiện màu trắng.

Còn có cái kia Biên Bức, giờ phút này hai mắt đỏ thẫm, trôi lơ lửng ở không trung, có thể từng trận sát cơ nhưng là hiển hiện ra.

Như vền vền như thế cũng thì thôi, Mạnh Hạo tay phải trên mu bàn tay, đồ đằng thanh quang có chút chớp động, Vô Mục Tầm khí tức bỗng nhiên tản ra, đó là một loại cướp đoạt khí tức, Vô Mục cướp đoạt thiên hạ sinh mạng một hơi thời gian mà sống, sự hiện hữu của nó, kinh thiên động địa, giờ phút này khí tức tản ra, liền vị đại trưởng lão kia, cũng mặt đều biến sắc.

Càng làm cho lòng hấn kinh hãi, là Mạnh Hạo trên người, hấn đã nhận ra hai cỗ khí tức che giấu sâu đậm, hơi thở này coi như là hấn, cũng chỉ có thể mơ hồ cảm ứng, một cái là huyết hải ngập trời, một cái như quân vương đang liếc nhìn bầu trời.

“Cao giai Ti Long! Trên người hấn, ít nhất còn có mấy cái cường đại đến kinh khủng dị yêu!!” Đại trưởng lão sắc mặt lại biến, hấn có thể không quan tâm Mạnh Hạo, có thể lại không thể không quan tâm đối phương cao giai Ti Long thân phận.

Ti Long chi tu, bản thân không nói, cường đại chính là kia dị yêu!

Ô Đạt Bộ Đại trưởng lão nội tâm một chút chần chờ, đúng lúc này, Ô Đạt Bộ Đại tể tự, ho khan một tiếng.

“Mạnh đại sư, thỉnh, hết thấy đều là hiểu lầm, về phần lúc trước Yêu Viên sự tình, lão phu sẽ cho đại sư một cái công đạo.”

Đại tể tự ngôn từ rất khách khí truyền ra, lại để cho Đại trưởng lão hai mắt co rút lại, từ Đại tể tự hôm nay đủ loại biểu hiện, hấn phát giác không đúng, giờ phút này hai mắt chớp động, không nói gì, mà là nhường ra con đường.

Mạnh Hạo quay đầu lại nhìn Đại tể tự liếc, ôm quyền cúi đầu, quay người mang theo yêu đàn, dần dần hạ sơn, ngọn núi trên quảng trường, dần dần theo bốn phía chi nhân lần lượt tản đi, sau khi Mặc Phương sắc mặt âm trầm rời đi, Ô Đạt Bộ Đại trưởng lão, rút cuộc khó chịu không nổi nội tâm nghi hoặc, nhìn về phía Đại tể tự.

“Ô Hàn đạo hữu, vừa rồi kia vị họ Mạnh Ti Long, tuy có kỳ dị chỗ, có thể Mặc Phương chỗ đó dù sao cũng là Mặc Tử đại sư con nối dõi, chúng ta lúc trước làm ra chuyện, có hay không có chút không ổn?”

“Tại sao không ổn, người cũng thấy đấy, cái kia họ Mạnh Ti Long trên mu bàn tay đồ đằng, chẳng lẽ liền không có gì liên tưởng?” Đại tể tự cười nhạt một tiếng, mắt nhìn Đại trưởng lão.

“Đồ đằng? Đó là một cái tầm...” Ô Đạt Bộ Đại trưởng lão hai mắt lóe lên, lộ ra trầm tư, nhưng rất nhanh hần liền sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, mãnh liệt ngẩng đầu nhìn hướng Đại tể tự, trong thần sắc lộ ra một vòng không cách nào tin.

“Chẳng lẽ...”

“Như lão phu không có đoán sai, người này là năm đó Hàn Tuyết Gia Tộc hậu duệ chi nhân, lão phu lúc trước đã nhận được tin tức, Mặc Thổ Thánh Tuyết thành tan vỡ, Hàn Tuyết Gia Tộc đã rời khỏi Mặc Thổ đi Nam Vực, bất quá bây giờ xem ra, vẫn có một ít tộc nhân, lựa chọn trở về Tây Mạc.” Đại tể tự mỉm cười.

“Điều này cũng giải thích, vì sao người này trở thành ta khách khanh nửa năm thời gian, chúng ta lại không cách nào xét đến ở Tây Mạc chút nào tin tức, bởi vì hần là mới vừa từ Mặc Thổ chạy đến, một đường sợ là lo lắng bị đuổi giết, chú ý cẩn thận, lựa chọn Ô Đạt Bộ, tị nạn chiếm đa số.”

“Việc này...” Ô Đạt Bộ Đại trưởng lão tìm đập thành thịch, hần quá rõ ràng năm đó cái kia trong truyền thuyết Hàn Tuyết Gia Tộc, tại Ti Long Phương Mộc cường đại cùng khủng bố.

“Ta sẽ cùng với tộc công thương nghị thoả một phát, bất quá... Ô Đạt Bộ tuy nhỏ, có thể một cái Hàn Tuyết Gia Tộc hậu duệ, chúng ta vẫn là có thể che chở!

Duy nhất muốn lo lắng, không phải hần xúc phạm địch nhân, mà là như thế nào lại để cho hần cam tâm tình nguyện, trở thành ta Ô Đạt Bộ khách khanh, người này nếu là Hàn Tuyết Gia Tộc hậu duệ, có đủ Ti Long thiên phú, như có đầy đủ tài nguyên cùng tạo hóa, trở thành cửu giai Ti Long, cũng không phải là không có khả năng!

Có lẽ, có thể cho hần một lần cảm ngộ Tổ thụ cơ hội, năm đó Mặc Tử đại sư, chính là tại lần thứ nhất cảm ngộ Tổ thụ lúc, bước vào lục giai Ti Long.” Đại tể tự mắt lộ ra trầm ngâm, tay áo hất lên, quay người hóa thành cầu vồng, thẳng đến đỉnh núi mà đi.

Tại khi hai người bọn họ đối với Mạnh Hạo thân phận sự tình nói chuyện với nhau, Mạnh Hạo đã về tới nơi nuôi dưỡng đệ yếu phía sau núi trong viện, cùng nhau đi tới, phía sau hần mấy chục đầu đệ yếu, lập tức oanh động phiến khu vực này tất cả tu sĩ, cả đám đều hoảng sợ nhìn lại, ngơ ngác nhìn Mạnh Hạo sau lưng yêu đàn.

Cho đến Mạnh Hạo bước chân vào trong sân, những ánh mắt này cũng đều mang theo rung động cùng không thể tưởng tượng nổi, lẫn nhau thấp giọng nghị luận, rất nhanh đấy, Mạnh Hạo cùng ngũ giai Ti Long Mặc Phương yêu đầu sự tình, lập tức truyền khắp toàn bộ bộ lạc, phàm là nghe được chi nhân, tại biết được Mạnh Hạo năm con Thanh Mộc Sói, năm con toàn bộ đều biến dị về sau, nhao nhao hít vào khẩu khí, tâm thần hoảng sợ đến cực điểm.

Về tới viện về sau, Mạnh Hạo không có quá đi để ý tới yêu đàn, mà là đem ánh mắt đã rơi vào cái kia màu đen trên thân Biên Bức, hai mắt có chút lóe lên, hình như có Yêu khí ngưng tụ trong mắt, cẩn thận nhìn lại.

Cái này liếc mắt nhìn qua, Mạnh Hạo lập tức tâm thần khê động, thần sắc dần dần lộ ra cổ quái, giờ phút này chăm chú nhìn, Mạnh Hạo dần dần chứng kiến tại đây Hắc Biên Bức trong cơ thể, lại có một thanh mộc kiếm!

Tại cảm nhận được cái này mộc kiếm lập tức, Mạnh Hạo hai mắt mãnh liệt tinh quang chớp động, đáy lòng thì là nhắc lên khiếp sợ, thân thể khoan chân, tại đây một cái chớp mắt, mãnh liệt đứng lên.

406. Chương 406: Thanh Mộc Kiếm

Tại hắn đứng lên nháy mắt, phảng phất thiên địa trong nháy mắt nhỏ bé, toàn bộ thế giới bị Mạnh Hạo bóng người thay thế được, hắn đứng lên, nhắc lên một cơn bão táp, hắn đứng lên, nhắc lên ngập trời lôi đình.

Mạnh Hạo đầu óc ong ong, đến từ tâm thần chấn động, để hấn khí thể trên người trong khoảng thời gian ngắn khoách tán ra một chút, chớp mắt liền bao phủ toàn bộ sân, làm cho nơi đây yêu quần, trong chớp mắt này bên trong, từng cái từng cái toàn thân run rẩy, nhìn về phía Mạnh Hạo trong ánh mắt mang theo trước nay chưa từng có sợ hãi, toàn bộ đều nghẹn ngào bên trong nằm phục hạ xuống, không dám nhúc nhích.

Liền ngay cả Đại Mao cũng đều thân thể chấn động, hướng về Mạnh Hạo cúi đầu, con kia màu đen Biên Bức tại giữa không trung run rẩy, nó tuy nói có chỗ bất phạm, có thể tại Mạnh Hạo này ngừng tụ hoàn mỹ Kim Đan hậu kỳ cùng với Phong Yêu sư thân phận song trọng uy thế dưới, để nó có loại mãnh liệt ý thức, tựa hồ chỉ cần trước mắt tu sĩ này một cái ý niệm, chính mình là có thể trong nháy mắt biến thành tro bụi.

Điểm này, cùng nó trước chủ nhân Mặc Phương, hoàn toàn khác nhau.

Sân giữa không trung, giờ khắc này có lôi đình rầm rầm vang vọng, từng đạo từng đạo chớp giạt bỗng nhiên đi khắp, trong nhà này tất cả khí tức, tại này nháy mắt cuồng loạn bát phương, tựa hồ đem khu vực này cùng thiên địa phân cách ra, hình thành một cái thuộc về Mạnh Hạo thế giới.

Càng là tại Mạnh Hạo trên người, có kim quang khuếch tán, thời khắc này ở trên người hấn, không bao giờ tìm được nữa chút nào thư sinh yếu đuối khí chất, mà là bị một luồng tự có thể đẩy lên thiên địa cường giả tâm ý bỗng nhiên thay thế được, thời khắc này, hấn không ở là thư sinh, mà là trở thành Kim Đan hậu kỳ, có thể rung động nguyên anh đại năng hạng người!

Có thể tất cả những thứ này. . . Như từ ngoại giới đến xem, thì lại tất cả nhẹ như mây gió, chỉ có ở trong sân, mới có thể cảm nhận được Mạnh Hạo trên người này nháy mắt tản mát ra cường giả ý chí.

Mạnh Hạo sâu sắc liếc mắt nhìn run rẩy màu đen Biên Bức, nhắm lại hai mắt, chỉ là nháy mắt liền lần thứ hai mở, lôi đình biến mất, chớp giạt không gặp, sân cuồng bạo chớp mắt mất đi, Mạnh Hạo thân thể khôi phục như thường, không còn là cái kia vĩ đại cường giả, mà là hóa thành tầm thường thư sinh yếu đuối.

“Này kiếm gỗ. . .” Mạnh Hạo nhẹ giọng lầm bầm. Tay phải giơ lên nắm vào trong hư không một cái, lập tức màu đen Biên Bức run cầm cập bên trong không cách nào gãy dựa chút nào, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, một cái liền bị Mạnh Hạo nắm lấy thân thể.

Mãnh liệt sợ hãi. Tại màu đen Biên Bức đáy lòng hiện lên, từ trong đôi mắt hiển lộ, Mạnh Hạo khủng bố, đối với nó mà nói, dường như thiên uy, còn có Mạnh Hạo trên người nhàn nhạt yêu khí, càng là đối với nó hình thành một loại gần như cấp bậc áp chế.

Mạnh Hạo cầm lấy màu đen Biên Bức, mắt lộ ra trầm tư, một lát sau hấn tay trái bỗng nhiên giơ lên, một cái đâm vào này màu đen Biên Bức bên trong thân thể. Xé rách thống khổ để màu đen Biên Bức càng ngày càng run rẩy, tính mạng của nó chính nhanh chóng trôi qua, nhưng cùng lúc đó, từ Mạnh Hạo trong tay trái lan ra yêu khí, nhưng là không ngừng tràn vào trong cơ thể nó. Bù đắp nó tổn thất sinh mệnh.

Mạnh Hạo tay trái dần dần thâm nhập, cho đến tại này màu đen Biên Bức bên trong thân thể, một mảnh trong máu thịt, Mạnh Hạo nắm chặt rồi một cái gỗ chuôi kiếm, đang nắm chắc này chuôi kiếm chớp mắt, hấn mãnh mà đem một cái ném ra.

Máu tươi phun, màu đen Biên Bức trả giá tiếng kêu thảm thiết đau đớn. Thân thể lùi về sau, gãy dựa muốn bay lên, nhưng lại phù phù một tiếng hạ thấp ở trên mặt đất, tự thôi thóp, có thể một mực hai mắt của nó nhưng là lộ ra kích động cùng cảm kích, thân thể cứ việc run rẩy. Có thể bàng bạc sinh cơ nhưng không ngừng kéo lên.

Thanh kiếm kia, thả ra nó sinh cơ, ngăn cản nó tu hành, giờ khắc này bị Mạnh Hạo lấy ra, tu vi của nó lập tức khôi phục. Nó sinh cơ cũng thuận theo bạo phát, càng là tại Mạnh Hạo trước tay trái yêu khí dung hợp dưới, làm cho này Biên Bức tự có rồi tân sinh, cường đại hơn lên.

Nhìn như suy yếu, có thể nó vết thương trên người mất trần có thể thấy khôi phục, càng ngày càng mạnh khí tức tại trên người nó không ngừng chồng chất trùng thiên.

Hai mắt của nó dần dần không còn là cảm kích, mà là đã biến thành âm lãnh, nhìn chằm chằm Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo vẽ mặt hồ hững, không có đến xem này Biên Bức một chút, tựa hồ coi như này Biên Bức mạnh mẽ đến đâu, cũng không sẽ khiến cho hắn chút nào quan tâm.

Giờ khắc này Mạnh Hạo, ngóng nhìn trong tay từ Biên Bức trong cơ thể lấy ra kiếm gỗ, vung một cái bên dưới, bên trên dòng máu biến mất, kiếm gỗ khôi phục nguyên bản sắc thái, rất bình thường, không có một chút nào chỗ thần kỳ, có thể linh khí bốn phía, nhưng là tại này nháy mắt, phảng phất ngưng tụ đến, như này kiếm gỗ trở thành một cái hấp thu linh khí vòng xoáy, nuốt chửng hết thấy linh khí.

Nhìn kiếm gỗ, Mạnh Hạo vẽ mặt có chút quái lạ, hắn tay trái vỗ một cái túi chứa đồ, lập tức từ hắn bên trong túi trổ vật, nhất thời có hai đạo ô quang bay ra, hóa thành hai cái giống nhau như đúc kiếm gỗ.

Ba thanh kiếm gỗ trôi nổi tại Mạnh Hạo trước người, Mạnh Hạo hai mắt lộ ra ánh sáng kì dị.

“Năm đó tại Ứng Long trong cơ thể, phát hiện cái này kiếm gỗ, bây giờ tại này màu đen Biên Bức trong cơ thể, lại phát hiện một cái! Đây kiếm gỗ đến cùng có lai lịch gì. . .” Mạnh Hạo ánh mắt đảo qua ba thanh kiếm gỗ, nếu không có sớm biết cái nào một cái là phục chế mà đến, thay đổi người ngoài, định không cách nào phân biệt ra được.

“Đáng tiếc phục chế kiếm gỗ cản trở giá linh thạch quá nhiều, nếu không thì, như lại có thêm ba thanh, liền có thể tạo thành hoa sen đệ nhất kiếm trận!”

“Không biết như tạo thành kiếm trận, uy lực sẽ lớn bao nhiêu. . . Hắn là sẽ không so với năm tháng kiếm trận yếu, dù sao hấp linh kiếm gỗ từ phục chế trên cần thiết linh thạch đến xem, kiếm này. . . Có thể nói khủng bố!” Mạnh Hạo hai mắt lấp lóe, vung tay phải lên, đem này ba thanh kiếm gỗ thu vào bên trong túi trữ vật sau, lúc này mới nhìn về phía màu đen Biên Bức.

Giờ khắc này màu đen Biên Bức, thương thế đã khôi phục không ít, khí tức so với trước mạnh mẽ quá nhiều, giờ khắc này hiển lộ ra đã không còn là trúc cơ hậu kỳ, mà là đạt đến chấm dứt đan sơ kỳ, mà lại rõ ràng theo thời gian trôi qua, nó không ngừng khôi phục sau, còn có thể càng mạnh hơn.

“Có thể bị cái này kiếm gỗ chém giết chi thú, há có thể là hạng người tầm thường, như thượng cổ Ứng Long. . . Như vậy cũng có thể phán đoán ra được, này con dơi. . . Nó không biết bị này kiếm gỗ dẫn vật bao nhiêu năm, lúc này mới rơi xuống đến bây giờ cảnh giới, giờ khắc này nằm ở khôi phục, như vậy đến đỉnh cao sau, nó sẽ mạnh đến đâu. . .” Mạnh Hạo khẽ mỉm cười, hắn không để ý này Biên Bức sẽ mạnh bao nhiêu, chỉ cần trên người nó tồn tại yêu khí, sẽ bị Mạnh Hạo khắc chế.

Đặc biệt là. . . Đây yêu khí vẫn là vừa mới Mạnh Hạo cố ý lan ra bị suy yếu nó hấp thu, này yêu khí chính là Mạnh Hạo khống chế nó sắc bén nhất thủ đoạn.

Tại Mạnh Hạo nhìn về phía này màu đen Biên Bức lúc, Biên Bức hai mắt thiểm nhúc nhích một chút, cúi đầu, lộ ra thần phục tâm ý, mặc kệ ý này có bao nhiêu thật giả, có thể không thể nghi ngờ tại này nháy mắt, nó lựa chọn thần phục.

Mấy ngày sau, Mạnh Hạo cùng Mặc Phương tiến hành Ti Long một trận chiến, triệt để truyền khắp toàn bộ Ô Đạt bộ lạc, tên Mạnh Hạo, trong nháy mắt quật khởi, tại Ô Đạt bộ bên trong, lập tức có rồi hiển hách thanh danh.

Ngày hôm đó hoàng hôn, Mạnh Hạo trong sân, Đại tể tự tự mình đến, đưa tới một viên lệnh bài, đại biểu Mạnh Hạo trở thành Ô Đạt bộ lạc, chân chính khách khanh.

Ngoại trừ lệnh bài ở ngoài, trả lại Mạnh Hạo một lần cảm ngộ Ô Đạt bộ Thánh thụ cơ hội, này viên Thánh thụ, kỳ danh Thanh Mộc. . .

Đối với loại này khoảng cách gần cảm thụ có thể biến ảo ra che chở bộ tộc đồ đảng sinh mệnh, Mạnh Hạo hơi suy nghĩ một chút, đầu óc hắn hiện ra vị này khổng lồ thụ nhân, hắn cần thuộc tính “Mộc” đồ đảng, tuy nói bất luận cái nào thuộc tính “Mộc” cũng có thể, nhưng. . . Không thể nghi ngờ Ngũ hành năm loại đồ đảng, bản thân càng mạnh, ngày sau Mạnh Hạo luyện thành ngũ sắc nguyên anh lúc, sẽ càng mạnh!

Cắm ngô Thanh Mộc Thánh thụ thời gian, định ở sau bảy ngày.

Này bảy ngày, Ô Đạt bộ cử hành một hồi long trọng nghi thức, này nghi thức cũng không phải là vì là Mạnh Hạo trở thành khách khanh, mà là đi tế tự tổ tiên, mở ra Thanh Mộc dấu ấn, chỉ có như vậy, mới có thể để cho Mạnh Hạo tiến vào bên trong cắm ngô.

Loại này cắm ngô, đối với bất luận cái nào tộc nhân, đều vô cùng trọng yếu, đó là mỗi một cái thành niên tộc nhân, đều cần tiến hành một hồi sinh mệnh thăng hoa, tương tự đối với khách khanh, cũng là một hồi tạo hóa.

Sau bảy ngày, tại cử hành một loạt phức tạp nghi thức sau, với Ô Đạt bộ sơn đỉnh núi, mấy ngàn Ô Đạt bộ tộc nhân khoanh chân ngồi tĩnh tọa, vờn quanh một vòng một vòng, than nhẹ kỳ dị thần chú, âm thanh truyền khắp thiên địa, làm cho bầu trời trong xanh, vào đúng lúc này tầng mây lẫn lộn, hình như có năm tháng trôi qua lúc, Mạnh Hạo ăn mặc một thân trường bào màu xanh, đi lên đỉnh núi một chỗ bậc thang xây dựng tế đàn.

Trên tế đàn, Đại tế tự đứng ở nơi đó, bên cạnh hắn còn có một cái bà lão, bà lão này là Ô Đạt bộ bầu trời tế tự, chính mang theo mỉm cười, nhìn Mạnh Hạo.

“Ta Ô Đạt bộ đã thành người ngoài, tất cả sự tình trước đem trả giá, mới nói thu được, mạnh đạo hữu cũng không phải người tầm thường, có thể cảm nhận được ta Ô Đạt bộ thành ý.” Đại tế tự khẽ mỉm cười, hoàn thanh mở miệng.

“Đa tạ.” Mạnh Hạo ôm quyền.

“Xin mời!” Nói chuyện chính là bầu trời tế tự, vị bà lão này vung tay phải lên, lập tức tế đàn nổ vang bên trong, nứt ra rồi một cái khe, tại này khe hở xuất hiện chớp mắt, một đạo ánh sáng màu xanh trong nháy mắt phóng lên trời, tại này ánh sáng màu xanh bên trong, càng có một luồng nồng nặc yêu khí, chớp mắt khuếch tán ra đến.

Này yêu khí, để Mạnh Hạo hai mắt đột nhiên co rút lại, càng là tại này ánh sáng màu xanh bên trong, một cái khổng lồ thụ nhân, chậm rãi bay lên, thanh thương vẽ, mười mấy trượng cao, trên thân thể có bán khô héo lá cây, cả người tỏa ra khó có thể hình dung tang thương. . .

Tự nó tồn tại năm tháng, quá mức lâu đời, lâu đời đến trong hai mắt của nó, đều tự ẩn chứa thời gian vết tích, giờ khắc này trôi nổi mà ra lúc, trên người nó lộ ra bằng bạc sinh cơ.

Này sinh cơ mạnh, tự có thể để tất cả thuộc tính “Mộc” sinh mệnh, tại này nháy mắt sẽ đối với nó cứng bái, xưng vì là tổ, chỉ là. . . Một mực này dồi dào sinh cơ, tại Mạnh Hạo cảm thụ bên trong, nhưng tồn tại suy yếu cùng già nua, tự sắp đi tới sinh mệnh đường cùng.

Càng là tại trên người nó, tồn tại từng đạo từng đạo đã khép lại vết tích, một luồng khí tức mạnh mẽ, từ trên người nó khuếch tán ra đến, làm cho thiên địa biến sắc, phong vân cuốn ngược, bát phương núi rừng cùng nhau gào thét.

Hai mắt của nó mang theo cơ trí, nhìn về phía Mạnh Hạo.

Nó mới vừa xuất hiện, bốn phía mấy ngàn tộc nhân ngậm xướng âm thanh lập tức sục sôi, dồn dập cúng bái.

Đại tế tự cùng bầu trời tế tự, hướng về thụ nhân cúi đầu.

Mạnh Hạo nhìn chằm chằm không chớp mắt, nhìn khổng lồ thụ nhân, tâm thần có chút chấn động, hắn có thể hoàn toàn khẳng định, này thụ nhân là thiên địa đại yêu, cùng bắc hải như thế, là chân chính yêu!

“Ngoại tộc người. . . Nhữ thu được ta che chở chỉ tộc tán thành, thì lại ta. . . Đưa nhữ một hồi tạo hóa, mang nhữ cảm thụ một chút, ta trong trí nhớ, vạn năm tháng. . .” Khổng lồ thụ nhân ơng ơng mở miệng, nó nhìn Mạnh Hạo, tay phải chậm rãi giơ lên, đặt ở Mạnh Hạo trước người.

Ngay khi này thụ nhân tay đặt ở Mạnh Hạo trước, chờ đợi Mạnh Hạo bước lên trong nháy mắt, Mạnh Hạo bên trong túi trữ vật, Phong Yêu cổ ngọc, tại Mạnh Hạo đi vào Tây mạc sau, lần thứ nhất chấn động một chút.

Cùng lúc đó, Phong Yêu cổ ngọc tang thương âm thanh, với Mạnh Hạo trong đầu, vang vọng ra.

“Cổ đạo, chấp phong thiên chi niệm, sơn hà muôn dân đại thiện, cửu sơn hải cần nói kiếp đến, ta mệnh vô lượng tại!”

407. Chương 407: Thời Ngũ Đại Phong Yêu

“Cổ Đạo, chấp phong thiên chi niệm, giang sơn muôn dân trăm họ đại thiện, Cửu Sơn Hải cần đạo kiếp, ta mệnh vô lượng tại!”

“Cổ Đạo, niệm vạn biến chi yêu, đi sai tiên lộ, đập Cửu Sơn Hải kiếp, ta đạo vĩnh hằng, bá tánh hỗn tạp mà ta chân đạo, ta mệnh vô lượng tại!”

Tang thương thanh âm tại Mạnh Hạo trong đầu như lời đình cùng lần lượt nổ bung, oanh oanh quanh quẩn, Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, thở sâu, nhìn qua trước mặt thụ nhân bàn tay, Mạnh Hạo hai mắt lộ ra quyết đoán, cất bước, bước lên thụ nhân trong lòng bàn tay.

Tại hần bước lên trong sát na, thụ nhân ngửa mặt lên trời một rống, gào to kinh thiên động địa, tách mây đầy trời, nhấc lên ra bầu trời xanh thăm thẳm, hóa thành một không lồ vòng xoáy, ở đằng kia vòng xoáy bên trong, giống như tồn tại một cái thế giới khác.

Cùng lúc đó, cái này thụ nhân cầm chặt bàn tay, có thể lại không có thương hại đến Mạnh Hạo chút nào, thân thể đập trên thanh quang, thẳng đến trời xanh mà đi, trong nháy mắt liền nhảy vào cái kia vòng xoáy bên trong, thân thể mãnh liệt bành trướng, tại Mạnh Hạo nhìn chăm chú, hần thấy được cái này không lồ thụ nhân, thân thể theo không ngừng mà bành trướng về sau, thành linh hóa thành một khóa thiên địa đại thụ.

Tại đây đại thụ xuất hiện nháy mắt, Mạnh Hạo trong óc oanh một tiếng, ý thức bị không ngừng lôi kéo, giống như tuế nguyệt nghịch chuyển, trời xanh nghiêng nát, tinh không hàng lâm.

Ngẩng đầu lúc, không trung không còn là bầu trời, mà hướng tới tinh không, đại địa một mảnh bao la mờ mịt, lơ mơ có thể nhìn ra hay vẫn là Tây Mạc, nhưng lại cùng Nam Vực tuy hai mà một, ngân hải xanh thăm, nơi Đông Hải chi địa bên kia đại địa chấn động, cùng Bắc Mạc, hình như có một cổ gió lốc quét ngang gào thét.

Đây là không biết năm nào tháng nào Nam Thiên đại địa.

Cái này đại địa, cũng không phải là một mảnh bằng phẳng, mà là một ngôi sao.

“Đây là... Nam Thiên tinh!”

“Cửu Sơn Hải bên cạnh, Nam Thiên, Đông Thắng, Bắc Lô, Tây Ngưu, bốn khối vĩnh hằng ngôi sao, dựa theo viễn cổ ý chí, vô thủy vô chung vờn quanh cửu sơn...”

“Mà ta... đến từ Cửu Hải, nơi có kỳ danh đảo Quang Thanh, ta là Quang Thanh trên đảo, tự Thanh Mộc!”
Tang thương thanh âm quanh quẩn, đó là thụ nhân thanh âm. Khuếch tán Thiên Địa, truyền vào Mạnh Hạo tâm thần bên trong.

Mạnh Hạo thở sâu, theo thụ nhân thanh âm, Mạnh Hạo trước mắt đại địa dần dần thu nhỏ lại, đã trở thành một ngôi sao, cùng lúc đó, hần thấy được tại đây trong tinh không, thành linh tồn tại...

Một tòa núi vô cùng to lớn, giống như nhìn không tới cuối! !

Núi này to lớn, vượt qua Nam Thiên tinh vô số lần. Cự Nhân cũng tựa như con sâu cái kiến, khiến cho Mạnh Hạo tại thấy lập tức, trong óc vu vu, hần nhận thức tại đây trong tích tắc giống như bị xé nứt, tâm thần nổ vang.

Mặc dù đối với tại Cửu Sơn Hải, đối với Nam Thiên tinh, Mạnh Hạo cũng không phải là hoàn toàn không biết, có thể cho đến cái này một cái chớp mắt, hắn mới chính thức thấy ... cửu sơn hùng vĩ!

Hắn thấy Cửu Sơn, thấy Cửu Sơn bốn phía, tồn tại kể cả Nam Thiên tinh ở bên trong bốn khỏa ngôi sao, còn có cửu sơn hai bên, hai mảnh nhìn không tới phần cuối, như là Tinh Không giống như vô biên vô hạn... biển cả!

Có lẽ cái kia không phải chân chính nước biển, có thể giờ phút này nhìn lại lúc, này sóng biển ngập trời, vòng qua vòng lại lúc giữa xoáy lên sóng lớn, giống như có thể đập diệt tinh thần.

Một màn này màn, lại để cho Mạnh Hạo tâm thần trước đó chưa từng có chấn động.

Cùng lúc đó, hắn nhìn thấy nhất đạo thanh quang từ trong đó một bên trên biển cấp tốc tiến đến, thanh quang bên trong có thể chứng kiến, đó là một khỏa giống như có thể cùng trời xanh tranh phong màu xanh đại thụ.

Này thụ lao ra biển rộng, qua sông Tinh Không, thẳng đến Nam Thiên tinh mà đến, có thể tại tiến đến một cái chớp mắt, Mạnh Hạo lập tức trong óc ô...ô...n...g một tiếng, nhìn hắn đến tại Nam Thiên tinh lên, thỉnh linh nổi lên một trường cực lớn gương mặt.

Mặt này lỗ, có thể nhìn ra là một cái lão giả, lão giả từ từ nhắm hai mắt, như là Nam Thiên tinh là thân thể của hắn, đầu lâu của hắn hư ảo, cùng Nam Thiên tinh trùng điệp mà ra, hướng về tiến đến thanh quang có chút mở miệng, nói ra một cái Mạnh Hạo nghe không rõ âm tiết.

Lúc này âm xuất hiện nháy mắt, thanh quang bên trong Thanh Mộc, trực tiếp tan vỡ nổ vang, chia năm xẻ bảy, hóa thành vô số mảnh vỡ, rơi Nam Thiên tinh.

Trong đó tuyệt đại đa số mảnh vỡ tại hàng lâm trong thiêu đốt trở thành tro bụi, duy chỉ có có như vậy một ít khối, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, lập tức xé nát Mạnh Hạo thân thể, trực tiếp chui vào, cùng thân thể của hắn nháy mắt dung hợp về sau, mang theo hắn, đã rơi vào Tây Mạc cả vùng đất, mọc rễ.

Mạnh Hạo có chút mờ mịt, hắn không cảm giác được đau đớn, chẳng qua là có loại cảm giác, giống như chính mình đã trở thành viên kia đại thụ, tại vô tận tuế nguyệt về sau, hóa thành một khỏa Thanh Mộc thụ.

Dưới cây nhiều năm, đi tới một cái Bạch Lang, một cái Hoa Xà, một cái nhỏ yếu Biên Bức, nghỉ lại dưới tán cây, cho đến không biết đi qua bao lâu, tại một cái ngày mưa hoàng hôn ở bên trong, từ đằng xa màn mưa trong, đi tới một người.

Đó là một trung niên nam tử, cầm lấy một chút cái dù, đi tới trước cây về sau, ngóng nhìn thêm vài lần.

“Lại là một cái nổi lên Nam Thiên chứng đạo người, thân ý diệt, cũng muốn lưu lại một tia hồn loại, muốn tại Nam Thiên tiếp tục chứng minh...”

“Cũng tốt, Nam Thiên Tây Mạc, ta đây nhất mạch, sẽ cho bọn người lưu lại hóa thành đồ đẳng tạo hóa, chính như Nam Vực yêu đạo chi đàn... Cổ Đạo chi lộ, ta mệnh vô lượng tại.” Trung niên nam tử than nhẹ một tiếng, tay phải nâng lên điểm tại bên trên Thanh Mộc, hồi lâu, quay người rời đi.

Tại hắn rời đi lúc, phía sau của hắn có vô số sợi tơ vờn quanh, những cái kia sợi tơ danh ám bất định, mỗi một cây đều cùng thân thể của hắn liên tiếp, khuếch tán ra, giống như dung nhập hư vô, dường như trong đời một mảnh dài hẹp nhân quả tuyến.

“Ta chi nhất mạch, truyền thừa thời Ngũ Đại, ta là Thời Ngũ Đại Phong Yêu tên, cùng Cửu Sơn Hải đạo bất đồng, mưu không hơi, bọn hân đối với cũng tốt, sai cũng thể, ta chi đạo, vĩnh hằng trường tồn!”

”Ta muốn đạt Cửu Sơn Hải đạo kiếp, trước khi đi... Đã gặp người, chính là duyên, đã định trước ta và người duyên, sẽ trong tương lai một ngày nào đó, trở thành ta đây nhất mạch hậu bối điểm ngộ.”

Phong yêu Nhất Mạch cũng không phải là không thể đoạn, như hậu bối có thể ngộ tức thì kéo dài, nếu không thể ngộ, cuối cùng có một ngày, Cửu Sơn Hải đạo kiếp, muôn dân trăm họ sẽ hồi tưởng, ta phong yêu chi niệm.” Trung niên nam tử quay đầu lại nhìn thật sâu liếc Thanh Mộc, có thể tại Mạnh Hạo cảm thụ,

cái nhìn này dường như thấy được chính mình, khiến cho Mạnh Hạo trong óc tại đây trong tích tắc, lần nữa vù vù.

Lúc này đây ông minh, giằng co thật lâu, cho đến biến mất lúc, Mạnh Hạo trước mắt thấy hết thấy hình ảnh, đều trong chớp lát tiêu tán.

Hắn... đứng ở thụ nhân trong lòng bàn tay, bầu trời như cũ là mây đen tràn ngập, bốn phía như cũ là quanh quẩn mấy nghìn Ô Đạt Bộ tộc nhân ngâm xương, hết thấy dường như chẳng qua là một cái chớp mắt phát sinh, có thể tại trong trí nhớ, Mạnh Hạo giống như đi qua Viễn Cổ.

Trong mắt của hắn lộ ra mờ mịt, trong trầm mặc quên mất bốn phía hết thấy, đi xuống thụ nhân bàn tay về sau, Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở trên tế đàn, hai mắt nhắm nghiền.

Trên thân thể của hắn, dần dần xuất hiện thanh quang, tại cái này thanh quang trong, chậm rãi giống như dài ra rồi từng đám cây nhánh cây, xâm nhập tế đàn nham thạch bên trong, khiến cho Mạnh Hạo nơi đây, mơ hồ giống như đã trở thành thụ nhân.

Nhưng phàm là thấy như vậy một màn Ô Đạt Bộ tộc nhân, nguyên một đám toàn bộ tâm thần nổ vang, ngơ ngác nhìn đây hết thấy, Đại tế tự cùng thiên không tế tự, hai người hô hấp dồn dập, ánh mắt lộ ra không cách nào tin.

Càng là ở thời điểm này, nhất đạo cầu vòng phá vỡ mà đến, như xé rách rồi hư vô, trực tiếp giẫm chặn tại chỗ tới gần, hóa thành một cái thương phát lão giả, tu vi khuếch tán, đó là Nguyên Anh hậu kỳ đại viên mãn, xuất hiện ở hiện thời, lão giả này ánh mắt rơi thẳng vào Mạnh Hạo trên người, sắc mặt biến hóa.

“Thanh tổ ban thưởng đồ...” Hồi lâu, cái này thương phát lão giả chậm rãi mở miệng, bên cạnh hắn Ô Đạt Bộ hai đại tế tự, hướng về lão giả, Thần sắc mặt ngưng trọng nhẹ gật đầu.

“Người này đã lấy được thanh tộc ban thưởng đồ, tức thì có quan hệ hắn cùng một chỗ điều tra, toàn bộ hủy bỏ, mặc kệ hắn là lai lịch gì, thực cũng tốt giả cũng thế, hắn chính là ta Ô Đạt Bộ, vĩnh hằng khách quý!”

Thời gian chậm rãi trôi qua, lúc Mạnh Hạo hai mắt lần nữa mở ra, đã qua bảy ngày.

Tại hắn mở mắt ra nháy mắt, bốn phía Ô Đạt Bộ tộc nhân, sớm đã tản đi, bầu trời là hoàng hôn, chung quanh không có chút nào bóng người, chỉ có chính hắn, khoanh chân ngồi ở đỉnh núi này chỗ cao nhất, chỗ này trên tế đàn.

Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra rồi mờ mịt, cúi đầu nhìn nhìn thân thể của mình, trên thân thể của hắn tồn tại phần đông nhánh cây, cùng thân thể dung hợp, lan tràn bốn phía, dường như đã trở thành cây.

Hồi lâu, Mạnh Hạo thở sâu, những cây đó cành dần dần co rút lại, cho đến hoàn toàn dung nhập vào rồi trong cơ thể của hắn lúc, Mạnh Hạo chậm rãi đứng lên.

Thần sắc của hắn dần dần bình tĩnh, ngẩng đầu nhìn thiên không, đáy lòng hoảng hốt lúc, đã có một vòng cảm khái.

“Đại Đạo có ba nghìn, đan đạo, yêu đường, đồ đẳng, công pháp, đủ loại phương thức, đều là Đại Đạo một trong.”

“Đồ đẳng cũng tốt, phong yêu cũng thế, còn có Mặc Thổ Tiên phù... Như là ta đạt được tam cuốn bí thuật, quyển thứ nhất thôi hóa là luyện đan, quyển thứ hai tuế nguyệt là luyện bảo, quyển thứ ba Ti Long thì là hóa yêu, chúng giữa tồn tại tầng sâu liên hệ, nhìn như là ba, nhưng trên thực tế căn nguyên giống nhau!”

“Đều là cùng phong yêu có quan hệ!” Mạnh Hạo hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang, giờ khắc này, hắn hiểu rõ, cái này trong Thiên Địa, Nam Vực cũng tốt, Tây Mạc cũng thế, đơn giản là Tiên cùng yêu!

Nếu như đem Tiên Nam Thiên đại địa, ví von thành cái kia cao cao tại thượng Quý Gia, như vậy yêu... Đại biểu chính là thần bí khó lường, phân định các mạch phong yêu!

”Sự tình có khác thường, thì là yêu, hay thay đổi... Cho nên tại Nam Thiên đại địa, tại Nam Vực hóa thành đan đạo, tại Mặc Thổ hóa thành phù đồ, cùng Tây Mạc trở thành đồ đẳng, có lẽ tại Đông Thổ, tại Bắc Mạc cái này hai đại khu vực, yêu cũng có không cùng biến hóa.

Có thể cuối cùng, đều là yêu!

Cùng Tiên bắt đồng, địa vị Tiên càng cao, yêu tắc thì đa dạng, Tiên là một, yêu là vạn!” Mạnh Hạo trong óc lập tức như có tia chớp nổ vang mà qua, tại đây trong tích tắc, trong đầu của hắn trước đó chưa từng có hiểu ra.

Nghĩ tới đây, Mạnh Hạo rõ ràng thân ở cái mảnh này Ô Đạt Bộ tộc ngọn núi bên trong, nhưng này một cái chớp mắt, ý thức của hắn tựa hồ khuếch tán ra, vòng qua vòng lại Cửu Thiên, trong óc từng trận hiểu ra, từ bước vào Mặc Thổ bắt đầu, vờn quanh tại trong đầu hắn đủ loại suy nghĩ, tại đây một cái chớp mắt, lại có rồi một cái thống nhất đáp án.

“Hết thủy, đều là bởi vì Cửu Sơn Hải khí tức, khí tức này, Tiên xưng là Bản Nguyên, mà Phong yêu Nhất Mạch, lại xưng thành khí! Như vậy... Có lẽ cái này Cửu Sơn Hải, bản thân chính là một cái không cách nào hình dung kia đến cùng đến cỡ nào cường đại thương khung Đại Yêu!” Mạnh Hạo hai mắt càng phát ra sáng ngời.

”Cửu Sơn Hải là yêu, khí tức tràn ngập cửu sơn bốn bể tứ đại ngôi sao, Quý Gia cũng tốt, lúc trước những cường giả khác cũng thế, bọn họ đều là Tiên, muốn thu hoạch tất cả Cửu Sơn Hải Bản Nguyên, thành tựu Cửu Sơn Hải chi chủ.

Như là lưỡng chính, phong yêu chính là một cái khác đầu con đường tu hành, con đường này, không phải là vì thu hoạch Cửu Sơn Hải khí tức, mà là cho rằng nó là yêu, có thể phong ấn, có thể sắc phong, chỉ ở bản thân một ý niệm!”

408. Chương 408: Thanh Mộc Đồ Đằng!

“Hay là tại cực kỳ lâu trước, đối với bầu trời Cửu Đại Sơn Hải, đối với này toàn bộ tinh không thế giới, mọi người không hiểu chúng nó phương thức tồn tại, liền có một nhóm người, cho rằng Cửu Đại Sơn Hải, là tự thân trưởng thành chất dinh dưỡng, đem nuốt chửng sau, có thể vô hạn lớn mạnh tự thân, đột phá tự thân sinh mệnh cấp độ, như sinh mệnh cùng sơn hải dung hợp, đây chính là tiên!”

”Rất nhiều người cho là như vậy, hầu như chiếm cứ toàn bộ, có thể chung quy vẫn có một phần nhỏ người, bọn họ cho rằng Cửu Sơn Hải là bầu trời đại yêu, này yêu có thể bị phong ấn, lấy phong ấn chúng nó, thành tựu tự thân con đường cường giả, lấy sắc phong bọn họ, thành tựu tự thân chứa tể tâm ý.

Này một số người, chính là sớm nhất. . . Phong Yêu sư!”

“Hai bộ phận này người, lý niệm không giống, phân biệt đi ra từng người cường giả khác nhau con đường, không có lẫn nhau đúng và sai, có chỉ là nói không giống, mưu cầu khác nhau!” Mạnh Hạo hít sâu một cái, này nháy mắt, hắn hiểu ra.

Từ thu được Phong Yêu cổ ngọc, trở thành đời thứ chín Phong Yêu sau, Mạnh Hạo con đường trước sau mờ mịt, đặc biệt là Phong Yêu, theo từng bước một đi tới, hắn càng nhiều chính là không rõ, là thăm dò, thời khắc này, hắn đã hiểu.

”Ta làm thành tựu ngũ sắc nguyên anh, đi tới Tây mạc, vì dung hợp Ngũ hành đồ đằng, lấy luyện đan phương pháp, lấy tự thân làm lô, lấy đằng làm phương pháp luyện đan, luyện ra bản thân hoàn mỹ nguyên anh!

Đây là ta đến Tây mạc mục đích chủ yếu!”

”Ta một đời, đi chính là yêu biến, lấy vạn biến tâm ý, đi Phong Yêu con đường! Cuối con đường này, có thể phong bầu trời đại yêu, phong thế gian chi tiên!

Như thế, có thể sắc phong vạn vật là yêu, sắc phong phạm nhân. . . Thành tiên!” Mạnh Hạo đầu óc không ngừng nổ vang, theo hắn hiểu ra, tu vi của hắn tại này nháy mắt, cũng theo đó sôi trào, từ Kim Đan hậu kỳ tiến thêm một bước, trở thành Kim Đan đại viên mãn.

Khoảng cách nguyên anh, càng gần hơn một bước, như Mạnh Hạo không phải vì ngũ sắc hoàn mỹ, giờ khắc này cũng có thể đi thử nghiệm ngưng tụ nguyên anh. Chỉ là cửa ải này vướng mắc, từng khiến coi thường tu sĩ dừng lại.

Ngưng nguyên anh gian nan trình độ, Mạnh Hạo cho dù không có trải qua, có thể tại Tử Vận Tông lúc. Thông qua một ít điển tịch, hiểu rất rõ, loại này gian nan, cần có cơ duyên lớn người, mà lại còn cần nhất định tư chất, mới có thể như ngư vượt long môn giống như vậy, từ đây bước vào siêu phàm thoát tục cảnh giới.

Nguyên anh. . . Đó là vượt qua kết thúc đại năng hạng người, thậm chí tại nguyên anh trong tay, triển khai đã không còn là tầm thường pháp thuật, mà là hòa vào đối với thiên địa quy tắc nắm giữ. Triển khai đã là bán bộ thần thông.

Tối rõ ràng, chính là thuần di phương pháp, có này thuật, tu sĩ mới có thể xưng là đại năng, bởi vì một khi nguyên anh tu sĩ muốn bỏ chạy. Trừ phi là lấy trận pháp bao phủ, nếu không thì, rất khó đi vây nhốt giết chết.

Mặt khác, đồng nhất làm nguyên anh, liền có thể triển khai một loại gần như bản năng thần thông thuật. . . Đoạt xá!

Theo nguyên anh vừa ra, thân thể đã là thứ yếu, tu tất cả đều là một thân nguyên anh. Thân thể như vậy, có thể đem bỏ qua, đoạt xá tâm thân mà sống, làm cho nguyên anh tu sĩ, khó chơi trình độ xa xa lao ra Kim Đan, như cùng là tại nơi trên đường. Có rồi rất lớn trình độ tồn tại nắm.

Những này, chỉ là trở thành nguyên anh tu sĩ sau, có loại loại thần thông bên trong một phần nhỏ mà thôi, như một điểm nhỏ của tảng băng chìm, là người ngoài truyền lại. Chỉ có chân chính bước vào nguyên anh, mới nhưng chân chính đi tìm hiểu nguyên anh cường hãn!

Mạnh Hạo hai mắt lộ ra một vệt tinh mang, ánh mắt đảo qua bốn phía, thân thể loáng một cái, cả người hóa thành một vệt cầu vòng, chớp mắt đi xa, thẳng đến phía sau núi hắc sơn, tại Mạnh Hạo gào thét mà đi đồng thời, với phía trên ngọn núi này, có mấy đạo thần thức đảo qua, nhận ra được Mạnh Hạo sau, này vài đạo thần thức hơi dừng lại một chút, nhìn theo Mạnh Hạo rời đi.

“Xem ra lần này cảm ngộ này tộc Thanh Mộc thụ tổ, tại trên người ta phát sinh những này biến hóa, làm cho ta với nơi đây, địa vị đặc thù một chút. . .” Lấy Mạnh Hạo tâm trí, những kia thần thức một trận sau hóa thành nhìn theo, ngay lập tức để hắc liên tưởng rất nhiều, cho dù không có suy đoán ra chân chính đáp án, có thể cũng phân tích ra thất thất bát bát.

Trở lại sơn sau, Mạnh Hạo yêu quần lập tức nhảy nhót, đặc biệt là Đại Mao càng là trực tiếp đập tới lại đây, vòng quanh Mạnh Hạo không ngừng phát sinh cao hứng tiếng gào, Mạnh Hạo cười vỗ vỗ Đại Mao đầu, đại yêu quần yên tĩnh lại sau, lúc này mới khoanh chân ngồi ở trong sơn, hai mắt lấp lóe, lộ ra trầm tư, một lát sau hắc hai mắt bỗng nhiên lóe lên.

“Trước ta thức tỉnh lúc, bên trong thân thể lan tràn ra đông đảo thuộc tính ”Mộc” cành cây. . .” Mạnh Hạo trầm ngâm bên trong hai mắt khép kín, trong cơ thể tu vi vận chuyển, cũng chính là thời gian mấy hơi thở, lập tức thân thể hắc chấn động, trên da gân xanh nhô lên, càng là từ thân thể hắc trên, chậm rãi chui ra một sợi sợi cành cây, những cành cây này chập chờn xuyên xuống lòng đất, khuếch tán bát phương, làm cho Mạnh Hạo tại này nháy mắt, trên thân thể tỏa ra nồng nặc đến cực điểm thuộc tính “Mộc” khí tức, toàn thân ánh sáng màu xanh lóng lánh, phẳng phát hóa thành một viên viên cổ Thanh Mộc.

Trong sơn yêu quần lập tức chấn động, dồn dập ngẩng đầu, nhìn về phía Mạnh Hạo lúc, vẻ mặt đều lộ ra nghi hoặc, có thể đối với chúng nó mà nói, thời khắc này Mạnh Hạo, so với dĩ vãng càng thân thiết hơn, lần lượt vờn quanh tại Mạnh Hạo hóa thành Thanh Mộc bên, lẫn nhau nằm úp sấp, càng có chơi đùa, tự rất nhảy nhót đáng vẻ.

Thời gian chậm rãi trôi qua, sáng sớm ngày thứ hai lúc, Mạnh Hạo mở mắt ra, phẳng phát từ trong nhập định thức tỉnh, tại mở ra mắt trong nháy mắt, thân thể hắc trên ánh sáng màu xanh bỗng nhiên lóng lánh, ánh sáng vạn trượng.

“Dựa theo Ô Trần cho ta dấu ấn thuộc tính ”Mộc” đồ đẳng tin tức để phán đoán, giờ khắc này ta. . . Rõ

ràng đã hoàn thành một bước mấu chốt nhất, cùng một hòa vào nhau, tuy hai mà một. . .” Mạnh Hạo nhìn mình tự Thanh Mộc thân thể, tâm thần bốc ra hiểu ra, điều này hiển nhiên là cái kia viên viên cổ Thanh Mộc hóa thành thụ nhân, dành cho chính mình một hồi tạo hóa.

Hay là trong này cùng đã từng vị kia hay là năm đời Phong Yêu lão tổ lại liên quan, có thể dù như thế nào, việc này đối với Mạnh Hạo tới nói, vô cùng trọng yếu.

Hắn tới đây Ô Đạt bộ lạc, làm chính là thuộc tính “Mộc” đồ đằng, giờ khắc này không chỉ thu được, mà lại cũng không tầm thường chỉ một, mà là viên cổ Thanh Mộc, chuyện này đối với Mạnh Hạo mà nói , chẳng khác gì là hướng về ngũ sắc nguyên anh trên đường, bước ra bước thứ nhất!

Mạnh Hạo hít sâu một cái, nhắm chặt mắt lại , dựa theo Ô Trần đưa ra trong tin tức bước đi cùng phương thức, chậm rãi vận chuyển trong cơ thể tu vi, đi hoàn thành thuộc tính “Mộc” đồ đằng bước cuối cùng. . . Dấu ấn đồ đằng.

Thời gian chậm rãi trôi qua, sau nửa canh giờ, Mạnh Hạo trên thân thể ánh sáng màu xanh lần thứ hai lóng lánh, lần này với lóng lánh bên trong, hai tay hắn giơ lên nhanh chóng bấm quyết, về phía trước đột nhiên đẩy một cái lúc, hai mắt lần thứ hai mở, lần này, hắn trong mắt lộ ra tinh mang.

Tại Mạnh Hạo tay phải trước đẩy nháy mắt, lập tức thân thể hắn nổ vang, ánh sáng màu xanh chậm rãi từ bên trong thân thể của hắn bay ra, ở trước người chậm rãi ngưng tụ, từng cây từng cây cành cây chấp chờn, cũng thuận theo lan tràn đi ra, tựa hồ đang Mạnh Hạo trên người, xuất hiện một cái trùng điệp đại thụ bóng mờ, mà giờ khắc này, Mạnh Hạo muốn làm, chính là đem này đại thụ bóng mờ từ bên trong thân thể tách ra.

Trước tiên dung, lại phân, sau đó dấu ấn, mỗi cái bộ lạc phương thức không giống, có thể tại trên nguyên lý, đây chính là Tây mạc trên mặt đất, dấu ấn đồ đằng không biến pháp môn.

Theo ánh sáng màu xanh chậm rãi từ trên người Mạnh Hạo tách ra, những kia cành cây cũng đều tiêu tan, tự theo ánh sáng màu xanh rời đi, cùng lúc đó, tại này ánh sáng màu xanh bên trong, một cái đại thụ bóng mờ dần dần biến ảo, càng ngày càng ngưng tụ sau, thỉnh linh hình thành một viên to lớn thanh thụ.

Này thụ cho dù hư huyền, nhưng lại tỏa ra nồng nặc đến cực điểm thuộc tính “Mộc” khí tức, khuếch tán bát phương, cuộn cuộn thiên địa, làm cho Mạnh Hạo ngoài sân bát phương, tại này nháy mắt, hết thấy dị yêu đều yên tĩnh lại, có thể mặt đất cỏ xanh, núi rừng chung quanh, nhưng là với trong chớp mắt này, điên cuồng chấp chờn sinh trưởng, một luồng nồng nặc đến cực điểm, rất cái kia hình dung bằng bạc sinh cơ, vào đúng lúc này, từ Mạnh Hạo trước người này hư huyền đại thụ bên trong, ngập trời mà lên.

Hơi thở này kinh thiên động địa, gây nên không ít tu sĩ chú ý, dồn dập tại bốn phương tám hướng ngưng thần nhìn tới.

Mạnh Hạo hít sâu một cái, thời khắc này coi như là to lớn hơn nữa chấn động, hắn cũng sẽ không đi quan tâm, hắn duy nhất lưu ý, chính là ngũ sắc nguyên anh bước thứ nhất, thuộc tính “Mộc” đồ đằng dấu ấn.

“Ngưng!” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, hai tay bấm quyết, hướng về hư huyền thanh thụ chỉ tay, này chỉ tay bên dưới, lập tức này thụ chấn động mạnh một cái, mắt trần có thể thấy thu nhỏ lại.

Loại này thu nhỏ lại trình độ chậm chậm, mỗi thu nhỏ lại một tắc, nhắc lên thiên địa biến hóa cùng với sinh cơ bằng bạc, sẽ càng rõ ràng, hướng về bốn phía truyền khắp, gây nên Ô Đạt bộ hết thấy tộc nhân chấn động.

Bọn họ thấy rõ ràng, có một đạo tựa như muốn tiếp thiên ánh sáng màu xanh, từ phía sau núi bên trong khu vực phóng lên trời, theo ánh sáng xuất hiện, có một viên to lớn Thanh Mộc biến ảo, nồng nặc sinh cơ, để này núi rừng bốn phía, điên cuồng sinh trưởng.

Đang lúc này, có Tứ vệt cầu vòng từ ngọn núi bên trong gào thét mà ra, trước mặt giả, chính là Ô Đạt bộ tộc công, một đầu thương phát ông lão, hắn vẻ mặt nghiêm túc, cấp tốc mà đến, không có tới gần, mà là khoanh chân tọa ở giữa không trung.

“Mạnh đạo hữu không nên hiểu lầm, lão phu Ô Đạt bộ tộc công, hộ pháp cho người!”

Hắn lời nói truyền ra lúc, mặt khác hai vệt cầu vồng, phân biệt hóa thành Đại tế tự cùng bầu trời tế tự hai người, như thế khoanh chân tọa ở giữa không trung, bảo vệ bát phương, làm Mạnh Hạo hộ pháp.

Người cuối cùng, nhưng là vị đại trưởng lão kia, cho dù nội tâm có chút không muốn, có thể giờ khắc này hắn vẫn là khoanh chân ngồi ở một hướng khác, làm Mạnh Hạo nơi này đồ đẳng lạc anh pháp.

Trên thực tế, từ Mạnh Hạo thu được Thanh Mộc tứ đồ một khắc đó bắt đầu, mấy người bọn họ liền làm được rồi các loại (chờ) Mạnh Hạo sau khi tỉnh dậy, dấu ấn đồ đẳng, vì đó hộ pháp chuẩn bị.

Thanh Mộc đồ đẳng không tầm thường chi một, như vậy đồ đẳng dấu ấn, sẽ khiến cho thiên địa biến hóa, thậm chí có thể đưa tới một ít dị thú dò xét, vì vậy nhất định phải có người hộ pháp, mới có thể bảo đảm không có sơ hở nào.

Mạnh Hạo ngẩng đầu, nhìn thấy bốn cái phương hướng Ô Đạt bộ chỉ có bốn cái nguyên anh tu sĩ, có lưu lại trăm mặc, một hồi lâu sau hắn than nhẹ một tiếng, mặc kệ này Ô Đạt bộ có hay không có mục đích khác ở bên trong, có thể mấy ngày này liên tiếp phương pháp, đều biểu lộ rất lớn thành ý, những này Mạnh Hạo nhìn thấy.

Mạnh Hạo hít sâu một cái, không lại đi xem giữa không trung, mà là phần lớn tinh lực đều đặt ở dấu ấn Thanh Mộc đồ đẳng trên, theo tu vi vận chuyển, theo không ngừng bấm quyết, trước mặt hắn này to lớn Thanh Mộc bóng mờ, chậm rãi thu nhỏ lại, khí tức cũng càng ngày càng mạnh, cho đến này Thanh Mộc hóa thành ước chừng bảy, tám trượng to nhỏ lúc, lan ra sinh cơ, dĩ nhiên mãnh liệt đến kinh thiên động địa trình độ, gây nên bên trong dãy núi này, những bộ lạc khác chú ý.

409. Chương 409: Cái Này Thực Sự Chưa Thử Qua!

“Như thế thanh mộc Đồ Đẳng, là từ Ô Đạt bộ truyền ra, hẳn là ... Ô Đạt bộ, có người Đồ Đẳng hóa Anh?” Ô Viêm bộ ở trong, lập tức có mấy đạo thần thức, tại giữa không trung lẫn nhau ngưng tụ, nhất tề nhìn về phía Ô Đạt bộ lạc.

Đồng dạng một màn, tại cái khác mấy cái trong bộ lạc đồng thời phát sinh, nhất là Ô Bình bộ, càng là tại đây một cái chớp mắt, có năm đạo cầu vồng gào thét lên, thẳng đến Ô Đạt bộ mà đến.

Cho dù cái này ngũ đại bộ lạc nhất mạch tương liên, nhưng lẫn nhau trong lúc đó cũng đều có riêng phần mình không thể hóa giải mâu thuẫn, như đối với Ô Đạt bộ ghét nhất đấy, chính là chỗ này Ô Bình bộ.

Giờ phút này Ô Bình bộ năm đạo cầu vồng gào thét ở giữa, thẳng đến Ô Đạt bộ mà đến, vừa mới tới gần, không đợi xem xét tình huống, lập đến một đạo màn ánh sáng lớn, lập tức theo Ô Đạt bộ bên trong âm ầm xuất hiện, bao phủ bốn phía, che đầy mà hết thấy, đem Ô Bình bộ chi nhân ngăn cản ở ngoài.

“Ta Ô Đạt bộ có chuyện quan trọng, không cho phép không phải ta bộ lạc chi nhân bước vào nửa bước, này phòng hộ màn sáng tồn tại, bước vào người ... Tu vi ta Ô Đạt bộ không niệm nhất mạch tình!” Ô Đạt bộ tộc công lãnh lạnh thanh âm quanh quẩn, hẳn mọi người liền không tiếp tục tiếp tục bước vào.

Ngoại giới một màn, Mạnh Hạo đã nhận ra, nhưng hắn giờ phút này phần lớn tinh lực đều đặt ở lạc ấn Đồ Đẳng lên, theo hắn trước mặt thanh mộc càng ngày càng nhỏ, cho đến hóa thành một trượng lớn nhỏ lúc, thiên địa nổ vang, trên bầu trời bỗng nhiên xuất hiện lôi đình âm ầm gào thét, sinh cơ mức độ đậm đặc, khiến cho Mạnh Hạo trong sân bên ngoài, đã bị một mảnh điên cuồng sinh trưởng cỏ cây bao trùm, thậm chí trong khu vực này, Ô Đạt bộ phía sau núi, cái này một cái chớp mắt cũng đều bị cỏ cây tràn ngập.

Mà ngay cả ngọn núi, mà ngay cả Ô Đạt bộ phía trước núi chi địa, còn có cái này núi rừng chung quanh, cũng đều tại đây một cái chớp mắt, cỏ cây điên cuồng, một màn này, khiến ật khác bốn cái bộ lạc càng khiếp sợ hơn, thậm chí theo cái này cường hãn sinh cơ xuất hiện, theo bầu trời mây đen quay cuồng, có trận trận gào rú, từ đằng xa trong núi rừng quanh quẩn, cái kia chút ít gào thét thanh âm, là từng chích tồn tại ở bốn phía dị thú, chúng cảm nhận được nơi này sinh cơ, ra tham lam chi ý.

“Thiên Phương !” Đúng lúc này , một tiếng kinh thiên động địa gào thét , âm âm truyền ra , thanh âm này quanh quẩn nháy mắt , màn sáng bên ngoài Ô Bình bộ mấy người , sắc mặt đại biến , không chậm trễ chút nào cấp tốc rút lui , rời đi lúc , trong thần sắc lộ ra nhìn có chút hả hê chi ý .

Màn sáng bên trong Ô Đạt bộ tộc công , giờ phút này sắc mặt cũng theo đó đại biến , hô hấp đều dồn dập hạ xuống , chợt ngừng đầu , thấy được bầu trời xa xăm lên , một mảnh cấp tốc mà đến mây đen .

“Chết tiệt , cái này Thiên Phương thú nửa năm trước bị Ô Thần gây thương tích , lại không có rời đi , mà là một cái giấu ở nơi đây !!”

“Trừ phi là liên hợp mặt khác bốn bộ , tổng cộng triệu hoán tổ tiên Ô Thần , bằng không mà nói , chúng ta không phải cái này Thiên Phương thú đối thủ !”

“Vị này Mạnh đại sư thanh mộc Đồ Đằng , lại đã cường đại đến trình độ như vậy , Thanh Mộc tổ đối với hãn ban thưởng đồ , chẳng lẽ là đưa ra một đám bốn nguyên hay sao!!”

Nửa yển ở bên trong, Ô Đạt bộ bốn vị này người mạnh nhất , giờ phút này đều là tâm thần chấn động .

”Tộc công , cái này Thiên Phương thú là vì họ Mạnh khách khanh mà đến , chúng ta không cách nào chống cự , không bằng đem tổng xuất , dùng cái này giảm bớt ta ... Ô Đạt bộ cái vị kia Đại trưởng lão , nhìn xem trên bầu trời gào thét mà đến cái kia đám mây đen , sắc mặt liên tục biến hóa , lập tức mở miệng .

Nhưng hãn lời nói không đợi nói xong , lập tức bị Ô Đạt bộ tộc công , vị kia thương phát lão giả hừ lạnh một tiếng trực tiếp cắt ngang .

“Việc này đừng vội nhắc lại , hãn là Thanh tổ lựa chọn chi nhân , nếu chúng ta che chở không nổi , còn mặt mũi nào đi cúng bái Thanh tổ , huống hồ , ta Ô Đạt bộ tuy nói không phải đại tộc , nhưng cũng như cũ là nhất ngôn cửu đỉnh , lão phu lúc trước đã mở miệng , trừ phi là xác định không thể chống cự , bằng không mà nói , tuyệt đối không thể nuốt lời !”

“Hộ sơn chi trận , toàn lực mở ra !” Tộc công lời nói vừa ra , tay phải nâng lên chợt hất lên , lập tức theo hãn ống tay áo bên trong bay ra một đạo ánh sáng màu xanh , dung nhập ngọn núi ở trong, trong chốc lát , núi này nổ vang , tản mát ra trận trận hào quang màu xanh , cùng bốn phía màn ánh sáng trận pháp dung hợp về sau , lập tức vờn quanh toàn bộ Ô Đạt bộ , thỉnh linh xuất hiện một viên lớn vô cùng cây xanh !

Này cây đem Ô Đạt bộ bao phủ ở bên trong , đi đối kháng ngoại giới .

Mạnh Hạo sắc mặt trắng bệch , hãn cũng không nghĩ vậy thanh mộc Đồ Đằng lạc ấn , càng như thế gian nan , giờ phút này trước mặt hãn thanh mộc chỉ có nửa trượng , nhưng thường thường Mạnh Hạo tu vi toàn bộ vận chuyển , cũng chỉ là khiến nó chậm rãi từng tắc một co rút lại mà thôi .

”Đồ Đằng cuối cùng lạc ấn lúc , dùng một tắc vuông trong lúc đó là tốt nhất ... Mạnh Hạo đối với Đồ Đằng rất hiểu rõ cho dù không nhiều lắm , nhưng hết thấy trụ cột sự tình nhưng lại biết được , giờ phút này trong mắt của hãn lộ ra quyết đoán , thân thể kim quang âm âm bộc phát , tay trái nâng lên nhất chỉ đại địa , Phong Chính thuật bỗng nhiên triển khai , đại địa vô hình chấn động , tí ti yêu khí gào thét mà đến , dung nhập Mạnh Hạo trong thân thể đồng thời , theo Mạnh Hạo ấn ký , từng cái lạc ấn ở đằng kia thanh mộc bên trên .

Nửa trượng , non nửa trượng ... Cho đến ba thước , hai thước ... Mạnh Hạo một tiếng gầm nhẹ , cắn chót lưỡi phun ra một ngụm máu tươi , cái này máu tươi bên trong ẩn chứa yêu khí , rơi vào cái này thanh mộc bên trên lúc , này cây chợt chấn động , trực tiếp hóa thành một xích .

Mạnh Hạo hô hấp dồn dập , hai mắt lộ ra chấp nhất , đúng lúc này , Ô Đạt bộ trận pháp nổ vang chấn động , như bị đại lực va chạm , ngập trời thanh âm quanh quẩn, Mạnh Hạo lập tức ngừng đầu , thấy được trận pháp màn sáng bên ngoài , giờ phút này có một đám mây đen , đang va chạm màn sáng .

“Thiên Phương !” Mây đen ở trong, có kinh thiên gào thét rầm rầm lên , khiến cho đại địa chấn động , bầu trời gợn sóng vụn vụn , khụ khụ âm thanh bỗng nhiên xuất hiện lúc , bầu trời cái kia đám mây đen , lần nữa va chạm mà đến .

Ô Đạt bộ tộc công cùng tế tự bọn người , sắc mặt đại biến , lần lượt thân thể chấn động dưới, khoe miệng tràn ra máu tươi , trận pháp là bọn hãn chủ trì , cũng cần bọn hãn đến gánh chịu lực phản chấn .

Một cổ thuộc về Trảm Linh khủng bố uy áp , tại thời khắc này , bỗng nhiên khuếch tán , cái này uy áp đến từ đám mây đen này , đến từ trong đó Thiên Phương thú !

Nói thì chậm , cái kia đám mây đen tốc độ cực nhanh , cái thứ hai va chạm trong chớp lát liền vang trời đi lên , ken kết thanh âm biến thành hồng mắt nổ mạnh , Ô Đạt bộ phòng hộ trận pháp , viên kia vô cùng to lớn trận pháp chi cây , tại đây một cái chớp mắt , trực tiếp nát bấy chia năm xẻ bảy , theo trận pháp tán loạn , tộc công bốn người nhao nhao phun ra máu tươi , thân thể riêng phần mình rút lui ra , sắc mặt khó coi .

Giữa không trung , cái kia đám mây đen gào thét mà đến , thẳng đến phía sau núi Mạnh Hạo mà đi .

Tại tới trước trong quá trình , mây đen bên trong có thể chứng kiến một đôi con mắt màu đỏ , mang theo tham lam cùng điên cuồng , càng là tại gào thét lúc , nó bốn phía tầng mây tiêu tán , lộ ra số lớn bộ lông , lộ ra cái này Thiên Phương thú chân chính bản thể .

Đó là một đỉnh to lớn bóng , toàn thân bộ lông tràn đầy , rậm rạp chằng chịt buông thõng , theo nó đi về phía trước , những thứ này bộ lông bị gió thổi lên , thoát nhìn giống như cái đuôi , mà Thiên Phương thú , coi như một đạo lông dài lưu tinh .

Mắt thấy không người nào có thể ngăn cản phương hướng của nó , Ô Đạt bộ tộc công bốn người , chỉ có thể trở mắt nhìn Thiên Phương thú gào thét mà qua , mặt khác bốn cái bộ lạc cường giả , cũng đều chú ý nơi đây , thấy như vậy một màn về sau , đều đáy lòng có chút nhìn có chút hả hê .

Đúng lúc này , Mạnh Hạo toàn thân kim quang long lánh , trước mặt hắn thanh mộc chỉ có nửa xích lớn nhỏ , ở đằng kia Thiên Phương thú gào thét mà đến lập tức , Mạnh Hạo tay phải nhắc tới , vô cùng vô tận yêu khí theo bốn phía gào thét mà đến , bỗng nhiên ngưng tụ về sau , Mạnh Hạo một bả ấn về phía thanh mộc .

“Cho ta tiêu !” Mạnh Hạo một tiếng gầm nhẹ , ngưng tụ hắn yêu khí tay phải , bạo phát ra kinh người uy áp , thanh mộc mắt trần có thể thấy đầy , cấp tốc thu nhỏ lại , trong chớp mắt , liền hóa thành một tắc vuông to lớn về sau , tại Thiên Phương thú tức giận gào rú ở bên trong , cùng thanh mộc cây thẳng đến Mạnh Hạo mi tâm , nháy mắt lạc ấn ở bên trong , hóa thành một cái thanh thuật lạc ấn .

Mộc thuộc tính Đồ Đằng ! Ngũ hành đệ nhất sắc , màu xanh chi mộc !

Tại đây lạc ấn hình thành nháy mắt , Mạnh Hạo tu vi âm âm vận chuyển , lần nữa tinh tiến một ít , giống như khoảng cách Nguyên Anh , chỉ kém một tia ... Hắn sinh cơ dạt dào , đã đến trình độ khủng bố , thậm chí Mạnh Hạo lúc trước bởi vì sinh cơ tiêu hao lưu lại nội thương , tại đây một cái chớp mắt hoàn toàn khôi phục , càng kinh người hơn đây , là Mạnh Hạo bộ dạng , tại đây sinh cơ kinh người dưới , như bị động lại tại cái này trong năm tháng , mặc dù là ngày sau tang thương , cũng như trước có thể bảo trì hôm nay bộ dạng .

Loại này kinh khủng sinh cơ , càng làm cho Mạnh Hạo thuật pháp , tại uy lực bên trên cũng đều so với trước kia mạnh mẽ hơn không ít .

“Cái này chứng minh , ta lựa chọn ngũ sắc chi lộ , là chính xác , con đường này , có thể để cho ta dùng một loại phương thức khác , đi ra chỉ thuộc về ta Mạnh Hạo đấy... Hoàn mỹ ngũ sắc Nguyên Anh !”

Mạnh Hạo chợt quay người , tay phải nâng lên , Đồ Đằng chi quang long lánh , Vô Mục Tầm tư bỗng nhiên xuất hiện , tầng tầng vờn quanh dưới , thành hình tại Mạnh Hạo trước mặt , hóa thành một mảnh mây trắng lớn nhỏ tư tầm lá chắn .

Tiếng sấm kinh thiên động địa , Thiên Phương thú trực tiếp va chạm mà đến , tại đây nổ vang ở bên trong , Mạnh Hạo thân thể không ngừng mà lui về phía sau , phun ra một miệng lớn máu tươi , chợt lúc ngắc đầu , cái con kia Thiên Phương thú tại giữa không trung , trợn to mắt , hình như có chút ít kinh ngạc chính mình va chạm chi lực , càng không có cách nào đem mặt tư tầm lá chắn sụp đổ .

Thiên Phương thú hai mắt hung quang lóe lên , nó cảm nhận được Mạnh Hạo thân mình , tồn tại hai cổ chân động , cái này hai cổ chân động coi như là nó , cũng đều cảm giác kiêng kỵ , nhưng cùng lúc đó , Mạnh Hạo mi tâm Thanh Mộc ấn ký bên trong tích chứa sinh cơ , đối với nó mà nói , là tốt nhất chữa thương chi vật , hấp dẫn lấy nó tham lam .

Còn có Mạnh Hạo trên thân nhân nhật yêu khí , thứ nó mà nói , càng là một hồi điên cuồng , giờ phút này con mắt lập tức đỏ lên , cái này Thiên Phương thú chợt vừa hô , thẳng đến Mạnh Hạo rầm rầm mà đi .

Mạnh Hạo thân thể nhanh chóng lùi về phía sau , nhưng hai mắt nháy mắt thấy được cái này Thiên Phương thú trên thân nồng nặc bộ lông về sau, hần bỗng nhiên hai mắt chớp động .

“Anh Vũ , nơi này có một cái người tuyệt đối chưa thử qua mang mao lớn thú !” Mạnh Hạo bỗng nhiên ngửa mặt lên trời vừa hô , lớn tiếng mở miệng , thanh âm chợt truyền ra , khuếch tán bát phương , cuộn cuộn mà đi , trực tiếp lan tràn chung quanh trong núi rừng .

Cơ hồ ngay tại Mạnh Hạo thanh âm truyền ra lập tức , một tiếng bén nhọn tiếng Xi..Xiii..âm thanh chợt từ đằng xa truyền ra , thanh âm này bén nhọn trình độ , lại để cho Thiên Phương thú đi về phía trước thân hình dừng lại , lộ ra cảnh giác chỉ ý đồng thời , một đạo tạp quang , mang theo tốc độ kinh người , từ đằng xa chợt gào thét mà đến .

Tạp quang ở trong, Anh Vũ hai mắt sáng lên , hưng phấn mà toàn thân phát run , hai mắt mang theo sâu đậm mập mờ , gắt gao chăm chăm vào Thiên Phương thú toàn thân bộ lông , nó run rẩy , đó là hưng phấn run rẩy !

“Cái này chưa thử qua , cái này thật sự chưa thử qua !!”

“Ah ah a, Ngủ gia thật là vui !!” Anh Vũ nổi điên , tốc độ cực nhanh , như bạo phát ra tánh mạng của nó tiềm lực , thẳng đến giờ phút này cảnh giác , không hiểu kinh hãi Thiên Phương thú vọt tới .

Mạnh Hạo thần sắc cổ quái , thân thể đã sớm lui ra phía sau đã đi ra thật xa , hần nhìn xem Anh Vũ bay tới , bỗng nhiên đáy lòng đã có cảm khái .

”Quả nhiên nhiều khi , một cái đặc thù ham mê , có thể lại để cho hết thấy tồn tại bộc phát ra siêu việt sinh mạng tiềm lực , nó rõ ràng không nhìn thẳng mà cái này Thiên Phương thú có thể so với Trảm Linh tu vi ...

410. Chương 410: Thuần Phác Đại Tế Tự

Ô Đạt bộ tộc nhân, bao quát tộc công tế tự cùng với Đại trưởng lão ở bên trong, bọn họ đều nhìn thấy này phương hướng tạp quang, lấy một loại tốc độ kinh người, mang theo điên cuồng cùng chấp nhất, thẳng đến mạnh mẽ Thiên Phương thú mà đi.

“Cỡ nào trung thành hộ chủ dị yêu. . .” Đại tế tự than nhẹ một tiếng, rất là cảm khái, hần gặp rất nhiều dị yêu, có thể loại này vì chủ nhân an ủi, chính mình phát điên bên dưới, không để ý đồng thời, không sợ sinh tử dị yêu, là không thường thấy.

Anh Vũ (Vệ) kích động, xem ra chính là chấp nhất, Anh Vũ (Vệ) nhìn thấy từng thử Đái Mao hung thú lúc lộ ra hưng phấn, xem ra chính là trung thành hộ chủ.

Không chỉ là Đại tế tự cho là như thế, giờ khắc này Ô Đạt bộ rất nhiều tộc nhân, tại thấy cảnh này sau, đều đối với tạp quang bên trong Anh Vũ (Vệ), có sâu sắc kính nể.

Bọn họ nhìn Anh Vũ (Vệ) hóa thành tạp quang, trong phút chốc thẳng đến Thiên Phương thú, tại Thiên Phương thú rút lên một tiếng bên trong, Anh Vũ (Vệ) liêu lĩnh, dù cho là liêu mạng tử vong, cũng phải cùng Thiên Phương thú đồng quy vu tận giống như, gào thét xung kích, xoay một vòng, thẳng đến Thiên Phương thú phía sau, vọt một cái mà đi.

“Này Anh Vũ (Vệ) dị yêu không tầm thường, nó càng biết được Thiên Phương thú duy nhất nhược điểm chính là phía sau!” Đại tế tự rất là kinh ngạc, trong mắt thường thức càng nồng.

Có thể cái khác không trung tế tự, nhưng là về mặt có chút quái lạ, tự mang theo chần chờ.

Ô Đạt bộ Đại trưởng lão, trợn to mắt, hẩn nhìn trước mắt tình cảnh này, luôn cảm thấy có chút quỷ dị không nói lên lời, còn có tộc công, giờ khắc này cũng là sắc mặt biến một thoáng, con mắt trợn to, đầu tiên là nhìn một chút Đại tể tự, lại nhìn một chút giữa không trung Anh Vũ (Vệ), cũng có chần chờ.

Mạnh Hạo ở phía xa, nghe được Đại tể tự lời nói, lập tức ho khan lên, cẩn thận nhìn một chút Đại tể tự. Phát hiện người này là thật sự đối với Anh Vũ (Vệ) thương thức. Đáy lòng cảm khái đối phương thuần phác đồng thời. Đối với tự thân những năm này yên lặng thay đổi, cũng có một chút cảm khái.

Đang lúc này, Anh Vũ (Vệ) đã mang theo nó chấp nhất, mang theo giấc mộng của nó, như đội cảm tử giống như, hồng mắt, trong hưng phấn mang theo run cầm cập,, chỉ lát nữa là phải nhảy vào Thiên Phương thú trong cơ thể. Có thể thời khắc mấu chốt, Thiên Phương thú thân thể bỗng nhiên lóe lên, biến mất không còn tăm hơi, xuất hiện lúc đã ở một hướng khác.

Nó tự nhận ra được Anh Vũ (Vệ) mục đích, nhất thời trong mắt lộ ra phần nộ, ngửa mặt lên trời đột nhiên rống to.

“Thiên Phương! !”

Theo nó gào thét, Anh Vũ (Vệ) rất là chật vật, thân thể bị xung kích rút lui ra, rất khó tiếp cận, hiển nhiên đối mặt này con Thiên Phương thú. Đối với nó mà nói, cũng rất là khó khăn. Có thể Anh Vũ (Vệ) là tuyệt đối sẽ không gặp phải khó đánh đổ, nó tại giữa không trung cũng là âm thanh gào thét một tiếng, vẻ mặt càng ngày càng hưng phấn, hai mắt tỏa sáng, đó là kích động cùng sắc mị mị tư thái dung hợp lại cùng nhau, hình thành một luồng tương tự hèn mọn xấu xa, hóa thành tạp quang, lần thứ hai nhắm phía Thiên Phương thú.

“Trung thành yêu, đây tuyệt đối là một con hiếm thấy trung thành yêu, các người xem nó đều bị thương, có thể như trước chấp nhất, như trước dũng cảm, không sợ sinh tử!” Đại tể tự vẻ mặt lộ ra cảm động, lớn tiếng mở miệng.

“Mạnh đại sư có thể có như thế trung thành yêu, thực sự là hẩn may mắn!”

“Không sai, này con dị yêu tuy rằng bề ngoài có chút khó coi, có thể nó phẩm đức, nhưng là đáng giá mọi người đi tán dương!”

Ô Đạt bộ tộc nhân, có không ít cũng là cho là như thế, bọn họ thuần phác tâm thần, giờ khắc này nhìn Anh Vũ (Vệ), thậm chí có người nội tâm ước ao, trong bóng tối khát vọng chính mình cũng có thể thu được như thế một con như vậy trung thành tuyệt đối dị yêu.

Nhưng là tại Ô Đạt bộ tộc nhân, còn có vị kia Đại tể tự đối với Anh Vũ (Vệ) hành động cảm khái lúc, đột nhiên. . .

“Đừng chạy, bé ngoan, để Ngũ gia đến chinh phục ngươi!” Anh Vũ (Vệ) rống to, tốc độ càng nhanh hơn.

Có thể nó tiếng rống to này, vang vọng bát phương, rơi vào Ô Đạt bộ lạc tộc trong tai người, để bọn họ sau khi nghe, từng cái từng cái nhất thời sắc mặt quái lạ, trợn mắt ngoác mồm, Anh Vũ (Vệ) lời nói này bên trong để lộ ra hàm nghĩa, thực sự là để nơi đây người, có chút không cách nào tin tưởng.

“Nó lại vẫn sẽ dùng kế! !” Đại tể tự cũng là sửng sốt một chút, có thể rất nhanh sẽ vẻ mặt càng thương thức, lộ ra hiểu ra biểu hiện, thật dài thở dài.

“Đây là cơ nào vĩ đại tình cảm, mới có thể dùng phương pháp như vậy, đi ngăn cản này con Thiên Phương thú thương tổn chủ nhân của nó!”

Theo Đại tể tự lời nói, cho dù có chút gượng ép, có thể vẫn có một ít Ô Đạt bộ tộc nhân đồng ý tin tưởng, chỉ là càng nhiều người, đều đã sắc mặt quái lạ, không trung tể tự ở bên theo bản năng liếc nhìn Đại tể tự, có tân nhắc nhở, có thể chần chờ một chút sau, chỉ có cười khổ.

Đại trưởng lão ngăn ra, tựa hồ lần thứ nhất nhận thức Đại tể tự giống như, xem thêm hẩn vài lần.

Còn có Ô Đạt bộ tộc công, nhưng là vẻ mặt càng ngày càng quái lạ, như thể cười khổ.

Mạnh Hạo lần thứ hai ho khan một tiếng, càng phát giác Đại tể tự thuần phác, là chính mình hiếm thấy.

Giờ khắc này giữa không trung, Anh Vũ (Vệ) tiêm tê bên trong nhằm phía Thiên Phương thú, Thiên Phương thú gào thét, một luồng xung kích bỗng nhiên từ thân thể hắn trên khuếch tán ra đến, hóa thành một luồng khủng bố sóng gợn, trực tiếp tấn ra lúc, Anh Vũ (Vệ) đứng mũi chịu sào, như bị cuồng phong quét ngang, rút lui ra, không có tới gần thành công, nhưng nó chấp nhất cùng với hưng phấn, nhưng là càng đánh càng hăng, phải thử một chút này con Thiên Phương thú niềm tin, càng kiên định.

“ta nói yêu, còn rất biết giãy dụa, giãy dụa nào bé ngoan, ngươi càng giãy dụa, Ngũ gia liền càng là hưng phấn!” Anh Vũ (Vệ) rống to, lần thứ hai phóng đi.

Tốc độ nhanh chóng, tại tới gần Thiên Phương thú chớp mắt, Anh Vũ (Vệ) thân thể phịch một tiếng, càng hóa thành mấy trăm cái bóng người, từ bốn phương tám hướng thẳng đến Thiên Phương thú mà đi.

“Giãy dụa đi, bé ngoan, tại Ngũ gia mà trùng kích vào, giãy dụa xin tha đi!” Anh Vũ (Vệ) hưng phấn rống to, thẳng đến Thiên Phương thú, tại Thiên Phương thú gào thét trùng kích vào, cho dù Anh Vũ (Vệ) bóng người hầu như toàn bộ đều phá nát, có thể vẫn có một con, thành công từ sau người vọt thẳng nhập đến Thiên Phương thú bên trong thân thể.

Tại tiến vào chớp mắt, Thiên Phương thú thân thể run lên một cái, vẻ mặt lộ ra mờ mịt, có thể rất nhanh sẽ hóa thành một luồng nhục nhả cùng trước nay chưa từng có điên cuồng, gào thét tiếng kinh thiên động địa, vượt qua trước tất cả nổ vang nổ vang, vang vọng thiên địa, nhắc lên kinh thiên bão táp!

“Gào thét đi, ngươi coi như là hô ra yết hầu, cũng không ai có thể tới cứu ngươi!” Anh Vũ (Vệ) dùng một thoáng, lại xuất hiện ở giữa không trung, thân thể hưng phấn run cầm cập, hai mắt bốc lên ánh sáng.

Thời khắc này, bốn phía Ô Đạt bộ tộc nhân, từng cái từng cái trợn mắt ngoác mồm, rất nhiều trước cảm thấy Anh Vũ (Vệ) trung dũng hạng người, giờ khắc này sắc mặt trắng bệch, như cùng thế giới của bọn họ sụp xuống, ngơ ngác nhìn giữa không trung, con kia đều không thể dùng hèn mọn để hình dung Anh Vũ (Vệ).

Đại tể tự lần thứ hai sừng sốt một chút, có thể rất nhanh, hai mắt của hắn lộ ra mãnh liệt ánh sáng, đó là một loại thưởng thức, càng là một loại lý giải.

“Vì dẫn nộ này con Thiên Phương thú, này con Anh Vũ (Vệ) dị yêu càng không tiếc đi dùng ngôn từ khiêu chiến, điều này cần lớn đến mức nào trí tuệ, cỡ nào đáng giá tán dương dũng khí!

Mạnh đạo hữu, có thể có này dị yêu, là ngươi lớn lao số mệnh!” Đại tể tự thở dài một tiếng, lời nói vừa ra khỏi miệng, Ô Đạt bộ tộc công nơi đó thực sự là không nhận được, hữu tâm muốn nhắc nhở một câu, có thể xem đến đại địa tể tự cái kia chấp nhất cùng với ánh mắt tán thưởng sau, Ô Đạt bộ tộc công thở dài một tiếng, không lên tiếng nữa.

Đại trưởng lão nơi đó, trợn to mắt, ngơ ngác nhìn Đại tể tự, cái khác không trung tể tự cũng là vẻ mặt càng ngày càng quái lạ, hai người nhìn nhau một cái, đều nhìn ra lẫn nhau trong mắt cười khổ.

Ngay khi Đại tể tự lời nói truyền ra đồng thời, Anh Vũ (Vệ) nơi đó sắc bén rống lên một tiếng, thân thể trong nháy mắt lao ra, thẳng đến Thiên Phương thú mà đi, Thiên Phương thú gào thét, này một cái thú một cái điều, lập tức tại giữa không trung tiến hành rồi một hồi tiến công cùng phòng thủ cuộc chiến, Anh Vũ (Vệ) là công, Thiên Phương thú là thủ. . .

Trong khoảng thời gian ngắn, tiếng gào liên tục, cho đến Anh Vũ (Vệ) quát to một tiếng, không biết dùng xảy ra điều gì thủ đoạn, không tiếc liều mạng trọng thương, mạnh mẽ đột phá, nhảy vào đến Thiên Phương thú trong cơ thể sau, Thiên Phương thú phát sinh một tiếng kinh thiên thê thảm gào thét, trong mắt càng lộ ra sợ hãi, lại tại giữa không trung thân thể loáng một cái, trong phút chốc không tiếp tục để ý Mạnh Hạo cùng nơi này yêu khí, mà là xoay người cấp tốc đi xa.

Anh Vũ (Vệ) thân thể trọng tâm biến ảo ra đến, mang theo hưng phấn cùng run rẩy, mang theo một luồng chinh phục chưa từng thử hưng thú tự hào, lần thứ hai một tiếng tiêm hồng, thẳng đến Thiên Phương thú đuổi theo.

“Bé ngoan đừng chạy, đến đến đến, Ngũ gia nơi này còn có thật là yêu kiều thể chưa từng thử qua, ngươi đừng chạy!” Anh Vũ (Vệ) kêu to, kích động hóa thành một vệt cầu vồng, hướng về Thiên Phương thú đuổi theo.

Tình cảnh này rơi vào Ô Đạt bộ tộc trong mắt người, đồng thời cũng bị cái khác mấy cái bộ lạc cường giả thần thức nhận ra được, dồn dập đều là tâm thần chấn động đồng thời, nổi lên khó có thể hình dung quái lạ.

Thiên Phương loại này kỳ thú, càng không đánh mà chạy. . . Việc này vốn là để bọn họ khiếp sợ, có thể càng khiếp sợ hơn, là này con hãn không sợ chết Anh Vũ (Vệt), công kích phương thức, lại là như vậy không thể tưởng tượng nổi.

Nhìn Anh Vũ (Vệt) đi xa, Mạnh Hạo thở phào nhẹ nhõm, triệu hoán Anh Vũ (Vệt) đi ra, hãn vốn đã làm tốt chuẩn bị tâm lý, có thể nhìn thấy bốn phía Ô Đạt bộ tộc nhân nét mặt cổ quái, lại nhìn tới Đại tể tự cái kia thường thức than thở ánh mắt, Mạnh Hạo cảm giác mình sau đó không phải vạn bất đắc dĩ, vẫn là không muốn lại triệu hoán Anh Vũ (Vệt) xuất hiện. . .

Theo đoàn người tản đi, Ô Đạt bộ tộc công cười khở nhìn Mạnh Hạo một chút, miễn cưỡng nói một chút chúc mừng Mạnh Hạo đồ đẳng đầu ẩn lời nói sau, lắc đầu rời đi.

Đại trưởng lão nhìn về phía Mạnh Hạo ánh mắt, đã dẫn theo một tia nghiêm nghị, hiềm thấy hướng về Mạnh Hạo ôm quyền, xoay người cùng như thế phức tạp không trung tế tự, rời đi phía sau núi.

Chỉ có Đại tể tự, hình như có tâm cùng Mạnh Hạo đàm luận một ít Anh Vũ (Vệt), có thể nhìn thấy Mạnh Hạo vẻ mặt trên lại không có một chút nào lo lắng Anh Vũ (Vệt) an nguy sau, hãn đáy lòng rất là làm Anh Vũ (Vệt) cảm thấy không cam lòng, liên đới đối với Mạnh Hạo, cũng đều có chút không vui, xoay người hóa thành một vệt cầu vòng, càng hướng về Anh Vũ (Vệt) đi phương hướng đuổi theo.

Mạnh Hạo ngoại trừ cười khở, đã không biết nên nói cái gì, chỉ có thể nhìn theo Đại tể tự đi xa.

“Không biết như có một ngày, vị này thuần phác Đại tể tự biết rồi Anh Vũ (Vệt) bản tính, sẽ sẽ không cảm thấy không trung không lại xanh thẳm, nhân sinh không tươi đẹp đến đâu. . .” Mạnh Hạo huyền suy nghĩ một chút tình cảnh đó, đáy lòng đối với Đại tể tự khá là đồng tình, thân thể loáng một cái, trở lại hãn trong sân.

Thời gian loáng một cái quá khứ hai ngày, Đại tể tự tại ngày thứ hai hoàng hôn lúc trở về, vẻ mặt có chút hoảng hốt, sắc mặt trắng bệch, tự cả người chịu đến nghiêm trọng đả kích, một đường trở về sau, trực tiếp lựa chọn bế quan.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo phát hiện mình hai ngày nay ra ngoài mấy lần bên trong, hết thấy nhìn thấy hãn Ô Đạt bộ tộc người, đều vẻ mặt lộ ra kính nể, thậm chí mơ hồ mang theo sợ hãi, dường như không dám tới gần, lại không dám đắc tội giống như, chỉ cần vừa nhìn thấy hãn, liền lập tức xuất mồ hôi trán, vội vã tách ra.

Mơ hồ, có quan hệ Anh Vũ (Vệt) tà ác, tựa hồ lan đến gần Mạnh Hạo trên người, có quan hệ vị này mạnh đại sư có tà ác dị yêu việc, truyền khắp toàn bộ Ô Đạt bộ, thậm chí cái khác bốn cái bộ lạc, việc này cũng đều nhanh chóng truyền ra.

411. Chương 411: Thất Giai Mặc Tử

Anh Vũ thủy chung không có trở về, có thể Mạnh Hạo đối với nó, không có chút nào lo lắng, này đầu Anh Vũ không biết sống bao nhiêu năm tháng, vẫn luôn là như vậy một bộ muốn chết tính cách, nhưng đến hôm nay cũng không thấy nó chết qua một lần, đối với cái này Anh Vũ sinh tồn năng lực, Mạnh Hạo rất yên tâm.

Huống hồ còn có Bì Đồng hóa thành lục lạc, cùng Anh Vũ một chỗ, Mạnh Hạo cảm thấy hãn muốn lo lắng không phải Anh Vũ, mà là cái kia đáng thương Thiên Phương thú.

Lại qua mấy ngày, Mạnh Hạo đại đa số thời gian đều là trong sân, quan sát hãn mộc đồ đẳng, cái này Thanh Mộc đồ đẳng tại trong mi tâm của hãn chớp động, từng trận tràn đầy sinh cơ khuếch tán Mạnh Hạo toàn

thân, khiến cho Mạnh Hạo mỗi lần nhắm mắt ngồi xuống, cho dù là trái tim nhảy lên, cũng có thể dẫn động bốn phía ba động trời đất trình độ.

“Cái này chỉ là một trong Ngũ Hành, một thuộc tính đồ đằng mà thôi, lại để cho tu vi của ta, vô cùng tiếp cận tới Nguyên Anh. . .” Mạnh Hạo hai mắt đóng mở lúc giữa, có chói mắt tinh mang lóng lánh.

”Nếu ta có thể đạt được thứ hai Ngũ Hành đồ đằng, như vậy tu vi của ta tuy nói hay vẫn là Kim Đan Đại viên mãn, nhưng trên thực tế không cần huyết sắc mặt nạ, có thể cùng Nguyên Anh sơ kỳ đỉnh phong chiến một trận!

Thậm chí. . . Ta có lẽ có thể mượn nhờ đồ đằng chi lực, đi triển khai một ít thần thông thuật pháp thuộc về Nguyên Anh mới có thể thi triển!” Mạnh Hạo cẩn thận thể hội thoáng một phát đồ đằng chi lực về sau, nội tâm hiểu ra.

Cùng lúc đó, trong mấy ngày này, Mạnh Hạo đối với yêu đàn từ Mặc Phương đạt được, cũng dùng phương thức của mình, dùng Tự Yêu Đan nuôi nấng, khi thì mang ra khiến chúng nó tự hành kiếm ăn, ngăn ngừa mấy ngày thời gian, những thứ này dị yêu riêng phần mình đều có biến hóa, càng phát ra hung hãn không ít, bất quá trở ngại thời gian nguyên nhân, cùng Đại Mao năm con Thanh Mộc Sói, cũng không có thiếu chênh lệch.

Bất quá việc này lâu dài, coi như là chúng không bằng năm con Thanh Mộc Sói. Có thể chậm rãi cũng sẽ lột xác biến hóa. Dần dần cường đại.

Cho đến một ngày này buổi trưa. Mạnh Hạo đang khoan chân ngồi xuống, bỗng nhiên đấy, Ô Đạt Bộ phía sau núi khu vực một tiếng gào thét rung chuyển, bỗng nhiên từ đằng xa oanh oanh truyền đến, theo tiếng gầm gừ quanh quẩn, một cái chùng bầy tám trượng lớn nhỏ màu đen cự mãng, ở giữa không trung hóa thành nhất đạo màu đen cầu vồng, thẳng đến Mạnh Hạo nơi đây mà đến.

Cái này đầu Hắc Xà toàn thân tràn ra cường hãn khí tức. Càng có hung tàn chi ý hiển hiện, lúc cái lưỡi phun ra nuốt vào, giống như có thể rối loạn bốn phía khí tức, càng là tại nó bốn phía, như đằng vân giá vụ cực lớn số lượng Hắc Vụ cuộn cuộn.

Tại đây Hắc Xà, đứng đấy một cái lão giả, lão giả này ăn mặc một thân áo đen, thần sắc âm trầm, trong đôi mắt mang theo cao ngạo cùng bề ngễ chi ý, theo Hắc Xà tới gần. Trôi lơ lửng ở Mạnh Hạo viện không trung, này hắc y lão giả cúi đầu. Dùng bao quát tư thái, ánh mắt nháy mắt liền đã rơi vào Mạnh Hạo trên người.

Lão giả này tu vi không cao, chẳng qua là Kết Đan trung kỳ, có thể hết lần này tới lần khác tại trên người của hắn, rậm rạp chằng chịt có không ít đồ đằng, những thứ này đồ đằng có đủ rồi kinh người chấn động, ngay tiếp theo lại lại để cho lão giả này, tản mát ra đường như Nguyên Anh khí thế.

“Người chính là Mạnh Hạo!” Cuộn cuộn thanh âm oanh long quanh quẩn, không giống tiếng người, phản giống như là vô số hung thú cùng một chỗ phát ra động trời gào rú, thanh âm cùng một chỗ, cuộn cuộn bát phương, khiến cho phía sau núi phiến khu vực này tất cả tu sĩ đều tâm thần chấn động, khiến cho đến cơ hồ tất cả dị yêu, tại thời khắc này đều thân thể run rẩy, giống như mang theo sợ hãi.

“Thất giai Tì Long Mặc Tử đại sư! !”

“Đúng là Mặc Tử đại sư, hẳn quả nhiên tới tìm Mạnh đại sư!”

“Mạnh đại sư chiếm Mặc Phương yêu đàn, việc này coi như là tộc công đám người ra mặt cũng không có quá nhiều tác dụng, đây là Mặc Tử đại sư cùng Mạnh đại sư, Ô Đạt Bộ đệ nhất Tì Long chi tranh!” Phía sau núi khu vực bên trong, giờ phút này nhìn qua không trung Hắc Xà tu sĩ, lập tức có người nhận ra vị kia hắc y lão giả thân phận.

Mạnh Hạo khoan chân ngồi trong sân, chậm rãi mở mắt ra, thần sắc lạnh lùng, ngẩng đầu nhàn nhạt nhìn thoáng qua giữa không trung hắc y lão giả cùng với cái kia Hắc Xà.

Chẳng qua là liếc mắt nhìn qua, không có kinh người sắc bén ánh mắt, không có gì kinh thiên động địa ngôn từ, có thể chỉ là cái này ánh mắt quét qua, lập tức cái kia nguyên bản hay vẫn là cuồng ngạo hung tàn Hắc Xà, lại đang cùng Mạnh Hạo ánh mắt nhìn nhau nháy mắt, toàn thân mãnh liệt run run thoáng một phát.

Nó đơn giản tâm thần bên trong, giờ phút này nhấc lên sóng to gió lớn, Mạnh Hạo cái này nhìn như tùy ý liếc, cái kia hắc y lão giả nhìn không ra quá nhiều manh mối, nhưng này Hắc Xà thân là dị yêu, nhưng là lập tức thân thể run rẩy, tâm thần nổ vang ở bên trong, từ thân thể đến linh hồn, ngay ngắn hướng xuất hiện trước đó chưa từng có sợ hãi kính sợ.

Phảng phất là sinh mệnh cấp độ bên trên nghiền ép, một loại đến từ nó sâu thẳm linh hồn kính sợ, dường như. Coi như là Viễn Cổ tuế nguyệt lúc huyết mạch của nó tổ tiên, gặp người trước mắt, cũng đều sẽ run rẩy sợ hãi, giống như trên người người này, có một cỗ không cách nào hình dung khí tức, khí tức này, có thể cho nó kính sợ như thiên.

Một tia ánh mắt, một tiếng bén nhọn thê lương gào rú, này Hắc Xà thân thể nháy mắt rút lui, mặc cho trên người thân sắc biến hóa hắc y lão giả như thế nào trấn an, đều không thể lại để cho này Hắc Xà bình phục lại.

Cũng may Mạnh Hạo chẳng qua là nhìn thoáng qua, liền thu hồi ánh mắt, như thế này Hắc Xà mới có thể miễn cưỡng cheo chống, nếu là Mạnh Hạo nhìn thời gian dài một ít, hẳn này nhất định từ không trung rút xuống.

Một màn này, ngoại nhân nhìn không ra cái gì, có thể Mặc Tử nhưng là tâm thần chấn động mạnh một cái, suýt nữa hít vào khẩu khí, mở to mắt, nguyên bản hùng hổ muốn hôm nay đối với Mạnh Hạo nơi đây trừng phạt, thu hồi con hắc yêu đàn ý niệm trong đầu, lập tức cải biến.

“Chết tiệt, khó trách tộc công cùng Đại trưởng lão dám người, đối với ta tới đây mà cũng không ngăn cản, nguyên lai bọn hắc sớm đã nhìn ra người này là cao giai Ti Long! !”

“Hắn rút cuộc là mấy giai Ti Long. . .” Mặc Tử sắc mặt biến hóa lúc, tại không trung gắt gao nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo, trong nội tâm lập tức hiện lên phần đông suy nghĩ.

“Người có chuyện gì.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, thanh âm bình tĩnh, hai mắt đã lạnh lùng, nhìn về phía không trung thất giai Ti Long Mặc Tử, đối với trên người người này rậm rạp đồ đằng, Mạnh Hạo lên đi một tí hứng thú.

”Lão phu Mặc Tử, mạnh đạo hữu, khuyến tử học nghệ không tinh, nửa đời tâm huyết sưu tập yêu đàn, bị người cướp đoạt, việc này muốn có một câu trả lời hợp lý!

Bất quá, nhìn tại ta và ngươi hai người đều là Ti Long phân thượng, một tháng sau, chính là Ô Thần năm đại bộ lạc tế bái tổ tiên thời gian, đến lúc đó quay chung quanh bước vào tổ địa thứ tự trước sau danh ngạch, sẽ cử hành một cuộc năm đại bộ lạc ở giữa tỷ thí!

Tỷ thí ngày, lão phu muốn mở mang kiến thức một chút Mạnh đạo hữu Ti Long bí thuật!” Mặc Tử nhất thời đắn đo không được Mạnh Hạo Ti Long cấp bậc, có thể hẳn nếu như đã đến, tự nhiên không thể vội vàng rời đi, giờ phút này kiên trì thả ra những lời này về sau, quay người hóa thành nhất đạo cầu vồng, mang theo Hắc Xà lập tức rời đi.

“Nhất định muốn biết rõ ràng người này rút cuộc là mấy giai Ti Long, không thể lỗ mãng làm việc, vừa vặn mượn nhờ năm đại bộ lạc tỷ thí, nhìn xem người này hư thật.” Mặc Tử rời đi lúc hai mắt lóe lên, trong nội tâm hạ quyết tâm, nháy mắt đi xa.

Đến nhanh, đi gấp, một màn này bị bốn phía chi nhân chứng kiến, nhao nhao sôi sục.

Mạnh Hạo cũng ngạc nhiên một chút, hơi suy nghĩ một chút, hiểu vị này thất giai Ti Long Mặc Tử, trước sau không đồng nhất nguyên nhân, Mạnh Hạo cười nhạt một tiếng, có thể hai mắt lại có chút chột hiện bỗng nhiên nhíu.

”Rút cuộc đã chờ đợi năm đại bộ lạc tế tự tổ tiên đến sao. Tế tự tổ tiên, cần nhập Ô Thần Thánh Địa, tại đó, chính là cùng mấy người khác ước định căn cứ điểm.

Bất quá ta mặc đồ đằng đã thu hoạch, cái này thánh địa tiến vào hay không, đã không có quá lớn liên quan, mà lại cái này Ô Đạt Bộ tộc đối với ta cũng không tệ lắm.” Mạnh Hạo trầm ngâm một lát, một lần nữa nhắm mắt, tiếp tục tăng sâu lần nghiên cứu trên người hắc Thanh Mộc đồ đằng.

Sáng sớm ngày thứ hai, trời mới vừa tờ mờ sáng, Mạnh Hạo từ trong nhập định thức tỉnh, nhìn thoáng qua bốn phía yên tĩnh yêu đàn, này mấy chục đầu dị yêu, giờ phút này chia làm ba bộ phận, một phần là dùng Đại Mao cầm đầu Thanh Mộc đàn sói.

Một bộ phận khác thì là Hắc Biên Bức chỗ Thanh Mộc Bức bày, chúng số lượng trên có chút ít chênh lệch, tuy nói Thanh Mộc Sói đàn nhiều hơn một ít, có thể Thanh Mộc Biên Bức trong cao giai phần đông, lẫn nhau không tính thế lực ngang nhau, nhưng là lẫn nhau giới hạn rõ ràng, lẫn nhau không đến hướng, hơi có địch ý.

Bộ phận thứ ba, là Thanh Mộc Xà, chúng số lượng không nhiều lắm, ở vào khoảng Thanh Mộc Sói cùng Thanh Mộc Bức giữa, chỉ là thế trên thực lực xa xa không bằng, cho nên thuộc về mặt lưu, ngày bình thường đối với Đại Mao cùng Hắc Bức, đều tràn đầy kính sợ bộ dạng.

Mắt nhìn cái này ba đợt yêu đàn, Mạnh Hạo trầm ngâm một lát sau, đứng dậy nhoáng một cái, đi ra viện, tại phía sau hắc, Đại Mao ngẩng đầu, quơ thân thể đi theo, Thanh Mộc đàn sói nhao nhao ở phía sau, Hắc Bức hai mắt lóe lên, cũng tùy theo bay lên, mang theo những cái kia Thanh Mộc Bức, tại không trung gào thét mà đi.

Cuối cùng mới là Thanh Mộc Xà, một đám dị yêu, theo Mạnh Hạo, dần dần đi ra phía sau núi, trên đường đi nhưng phàm là gặp được Mạnh Hạo Ô Đạt Bộ tộc nhân, nhao nhao đang nhìn đến Mạnh Hạo về sau, đều thần sắc lộ ra kính sợ, cúi đầu né tránh.

Cho đến ra Ô Đạt Bộ về sau, tại đây núi rừng chung quanh bên trong, Mạnh Hạo hướng dĩ vãng giống nhau, đem những thứ này yêu đàn tản ra, khiến chúng nó tự hành đi kiếm ăn, chính hắn thì là khoanh chân ngồi ở dưới một cây đại thụ, khoanh chân ngồi xuống.

Đại Mao không có rời đi, mà là nằm ở Mạnh Hạo bên người, nhìn như lưỡi nhác, nhưng trên thực tế trong mắt đã có một vòng cảnh giác, lạnh lùng nhìn xem bốn phía.

Mạnh Hạo đi vào Ô Đạt Bộ này hơn nửa năm, hắn thường xuyên mang theo mấy cái Thanh Mộc Sói ra ngoài, mỗi lần Đại Mao đều là một tác cũng không rời Mạnh Hạo bên người, coi như là kiếm ăn, cũng phần lớn là mặt khác mấy cái Thanh Mộc Sói mang về, trừ phi là Mạnh Hạo yêu cầu, nếu không rất ít ly khai.

Hôm nay coi như là yêu đàn lớn mạnh, nhưng Đại Mao như trước vẫn thế.

Mạnh Hạo vuốt ve thoáng một phát Đại Mao đầu, hắn nghĩ tới chó ngao, tâm thần chìm vào huyết sắc mặt nạ bên trong, cảm thụ được chó ngao ngủ say, Mạnh Hạo than nhẹ một tiếng.

“Không biết nó khi nào mới có thể thức tỉnh.” Mạnh Hạo thu hồi linh thức, nhìn xem núi rừng chung quanh, giờ phút này có gió thổi tới, lay động núi rừng phát ra sần sật thanh âm.

Thả mắt nhìn đi, giống như cùng Nam Vực giống nhau, có thể tại cảm giác lên, nơi này là lạ lắm đấy, nơi đây không phải quê quán chỗ.

“Đã đi khỏi Mặc Thổ về sau, có lẽ quấy nhiễu Quý Gia tìm tòi Tiên phù chi lực, sớm đã biến mất, kế tiếp. . . Ta muốn làm tốt Quý Gia tùy thời có thể đã đến chuẩn bị.

Bất quá, tồn tại ở Mặc Thổ Tiên phù chi lực, cho dù không hề, có thể tại bên cạnh của ta, có đầy đủ hơn Tiên phù chi lực, ứng với cũng có thể phát ra nổi một ít quấy nhiễu.” Mạnh Hạo đang nhìn bầu trời, ly khai Mặc Thổ trước, những vấn đề này đáy lòng của hắn đã nghĩ đến, giờ phút này hơn nửa năm qua, còn không nhìn thấy Quý Gia chi nhân, lại để cho Mạnh Hạo mơ hồ đoán được, hắn đạt được Tiên Phù Chi Chỉ cùng với đối với Tiên phù cảm ngộ, tại ngăn cản Quý Gia truy tìm phương diện, có nhất định được tác dụng.

Quý Gia. . .” Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra một vòng hàn mang.

“Sớm muộn gì có một ngày, Quý Gia. . . Ta sẽ cường đại, cho các người ngưỡng mộ trình độ!” Mạnh Hạo thở sâu, trong thần sắc lộ ra cố chấp.

Đúng lúc này, Mạnh Hạo bỗng nhiên tâm thần khẽ động, quay đầu nhìn về phía xa xa, bên tai càng có một cái cao ngạo thanh âm, mơ hồ từ nơi này mảnh núi rừng truyền ra bên ngoài đến.

“Ta mặc kệ này Thiết Ô Xà là không phải là các người phát hiện ra trước đây, sự phụ ta là thất giai Ti Long Cổ Lạp, các người dám cùng ta đoạt?”

412. Chương 412: Sư Tôn Ta Là Cổ Lạp

Chỗ rừng núi Mạnh Hạo, cũng không phải gần Ô Đạt Bộ, mà xa hơn một ít, ở vào cái mảnh này vô tận sơn mạch bên trong, dựa theo Mạnh Hạo thói quen, sẽ mang theo yêu đàn dần dần hướng ở chỗ sâu trong đi đến, hôm nay vừa mới đến, không đợi đi về phía trước, liền đã nghe được cái thanh âm này.

Ngày bình thường, Mạnh Hạo rất ít gặp được những người khác, đại đa số thời điểm đều là một mình, giờ phút này nghe nói như thế lời nói, Mạnh Hạo linh thức tản ra, nhìn sang.

Cùng Mạnh Hạo địa phương, cách một khu vực không lớn núi rừng, có bảy tám cái Ô Đạt Bộ tộc nhân, vẻ mặt tức giận, nhìn qua bọn hắn đối diện, thần sắc ngạo nghễ ba người, từ quần áo nhìn lên, là Ô Bình Bộ tộc nhân.

Này ba Ô Bình Bộ tộc nhân, một thanh niên trong đó tu vi ước chừng Trúc Cơ sơ kỳ bộ dạng, kia bên người hai người, niên kỷ hơi lớn hơn một chút, giờ phút này lộ cười lạnh, mang theo khinh miệt, nhìn về phía Ô Đạt Bộ tộc nhân.

Ô Đạt Bộ tộc nhân trong, Ô Trần cùng Ô Linh thành linh ở bên trong, Ô Hải cũng ở trong đó, mặt khác mấy người Mạnh Hạo cũng đều quen mặt, đều là Ô Đạt Bộ tộc thể hệ trẻ xuất sắc.

Bên cạnh của bọn hắn đều có dị yêu, giờ phút này những dị yêu này đều lộ ra hung mang, gắt gao nhìn chăm chăm vào Ô Bình Bộ ba người.

Giữa song phương, có một cái lập loè ánh sáng âm u vòng lượn, giờ phút này trong lượn có một cái toàn thân đen nhánh tiểu xà, rắn này tại trong lượn hôn mê, không nhúc nhích.

“Này Thiết Ô Xà là chúng ta phát hiện, hơn nữa bỏ ra một ít đại giới, mới đưa nó bắt, các người dựa vào cái gì cướp đoạt!” Ô Linh cắn răng, lớn tiếng mở miệng.

Ô Bình Bộ người thanh niên kia, cười lạnh một tiếng, nhìn cũng không nhìn Ô Đạt Bộ bảy tám người, trực tiếp đi về hướng lượn đen chỗ, tay phải nâng lên một trảo, đang muốn đem cái này lượn đen cầm lấy lúc, Ô Linh cắn răng một cái. Tay phải nâng lên bấm niệm pháp quyết lúc giữa. Lập tức bên người nàng một cái Thanh Mộc Sói. Mãnh liệt lao ra, cùng lúc đó tại Ô Linh trên người, có đồ đằng ánh sáng bỗng nhiên chớp động.

Nhưng lại tại trong tích tắc, Ô Bình Bộ thanh niên ánh mắt lộ ra khinh miệt, tay trái nâng lên vung lên, một cái toàn thân đen kịt, càng có một chút thối rửa thi lang, bỗng nhiên huyền hóa ra đến. Mới vừa xuất hiện, ngửa mặt lên trời gầm nhẹ, thẳng đến Ô Linh mà đi.

Ô Đạt Bộ tất cả mọi người mặt đều biến sắc, lẫn nhau nhất tề ra tay, oanh một tiếng nổ mạnh, Ô Đạt Bộ này bảy tám người đồng thời phun máu tươi, nhao nhao rút lui.

“Lục giai dị yêu. . .” Ô Hải đáng chất mở miệng.

Ô Trần sắc mặt tái nhợt, Ô Linh ánh mắt lộ ra trải qua, có thể thấy được bọn họ chỉ có thể trầm mặc, cái kia toàn thân thối rửa thi lang. Giờ phút này đang lạnh lùng âm hiểm nhìn bọn hắn.

“Ta Ô Bình Bộ cùng các người Ô Đạt Bộ vốn là đồng nguyên, nếu không có như thế. Hôm nay các người dám trêu chọc ta, không một ai có thể sống ly khai.” Thanh niên ngạo nghễ mở miệng, khinh miệt nhìn thoáng qua Ô Linh đám người về sau, một tay lấy lượn đen cầm lấy, quay người đang muốn dẫn người rời đi lúc, bỗng nhiên hắn mãnh liệt quay đầu, liếc mắt liền thấy được ở một bên sâu trong rừng, giờ phút này gục ở chỗ này, giống như xem náo nhiệt Ngũ Mao.

Ngũ Mao tính cách hiếu động, đối với rất nhiều chuyện đều rất hiếu kỳ tâm, so với như lúc này, nó đi ngang qua nơi đây lúc, đã bị cái kia toàn thân thối rửa thì lang hấp dẫn, không khỏi mở to mắt nhìn lại.

“Hả?” Thanh niên con mắt lập tức sáng ngời, mãnh liệt mà nhìn về phía Ngũ Mao, thần sắc nháy mắt lộ ra kinh hãi chi ý.

“Cái này là. . . Đây Sói không tầm thường, ở chỗ này chứng kiến như vậy một cái Thanh Mộc Sói, nếu đem kia bắt hiến cho sư tôn, sư tôn chắc chắn cao hứng!” Thanh niên hặc hặc cười cười, kia bên cạnh hai người, giờ phút này cũng đều tại thấy được Ngũ Mao về sau, lộ ra kinh hãi chi ý.

Hiển nhiên Ngũ Mao không nhỏ thân hình, cùng với thần võ bộ dạng, để cho bọn họ liếc thấy ra không tầm thường.

“Ngũ Mao!” Ô Trần giờ phút này cũng nhìn thấy Ngũ Mao, sửng sốt một chút về sau, lập tức nhận ra, cùng lúc đó trong lòng của hắn hiển hiện cuồng hỉ, mãnh liệt mọi nơi nhìn lại, tuy nói không thu hoạch được gì, khả năng chứng kiến Ngũ Mao, Ô Trần trong lòng lập tức đại định.

Ô Hải cũng là sắc mặt vui vẻ, duy chỉ có Ô Linh, trên mặt cực kỳ phức tạp, giờ phút này mặt khác mấy cái Ô Đạt Bộ tộc nhân, cũng đều nhao nhao thấy được Ngũ Mao, đem nhận ra về sau, nguyên một đám lập tức kinh hãi đứng lên.

Theo của bọn hắn hô lên Ngũ Mao tên, Ngũ Mao kinh ngạc quay đầu, nhìn bọn hắn vài lần, sau đó lại thu hồi ánh mắt, tiếp tục mang theo hiếu kỳ, nhìn qua cái kia giờ phút này cũng ngóng nhìn nó thì lang.

Thanh niên trên mặt lộ ra nhe răng cười, hắn không thềm để ý chút nào Ô Đạt Bộ tộc nhân nhận thức cái này đầu Thanh Mộc Sói, tại hắn xem ra, chỉ cần là chính mình nhìn trúng chi vật, nhất là muốn hiến cho sư tôn, như vậy toàn bộ Ô Bình Bộ, sẽ toàn bộ nhận đồng, thậm chí phóng nhãn mặt khác mấy cái bộ lạc, có thể cùng sư tôn một tranh giành người, cũng chỉ có chính là mấy người mà thôi.

“Dem này Sói lưu lại cho ta, phải sống đấy!” Thanh niên lời nói vừa ra, lập tức bên cạnh hắn hai người mãnh liệt lao ra, cùng lúc đó, cái kia thối rửa thì lang, cũng lập tức gào thét mà đi, thẳng đến Ngũ Mao.

Càng là ở đằng kia hai người tu sĩ lao ra lúc, toàn thân bọn họ đồ đằng chi sáng lóng lánh, hóa thành một mảnh lưới lớn, hướng về Ngũ Mao bao phủ.

Ngũ Mao hai mắt hàn mang chớp động, thân thể nháy mắt nhoáng một cái, tốc độ trực tiếp bộc phát, một cái chớp mắt trực tiếp lao ra, hướng về thanh niên một cái cắn tới, tốc độ cực nhanh, thanh niên này căn bản là phản ứng không kịp nữa, trong chốc lát, Ngũ Mao liền xuất hiện ở trước mặt của hắn, mắt thấy một cái muốn cắn xuống lúc, thanh niên trên người bỗng nhiên tản mát ra nhất đạo hắc quang.

Cái này hắc quang mãnh liệt khuếch tán, đụng chạm tới Ngũ Mao về sau, Ngũ Mao kêu thảm một tiếng, toàn thân lập tức toát ra hắc khí, rất nhanh lui về phía sau, có thể tại nó lui về phía sau đồng thời, cái kia thối rửa thì lang mang theo âm trầm ánh mắt, đã lập tức tới gần, mở ra rậm rạp miệng lớn, thẳng đến Ngũ Mao thôn phệ.

Đúng lúc này, một tiếng gầm nhẹ từ trong núi truyền ra, nhất đạo thanh quang nháy mắt tới gần, trực tiếp đâm vào thì lang trên người, này thì lang toàn thân chấn động, như như điều đứt dây, lập tức bị ném ra ngoài, Tứ Mao thân thể, lập tức xuất hiện ở Ngũ Mao bốn phía, hướng về Ô Bình Bộ ba người, lộ ra sắc bén hàm răng, phát ra gầm nhẹ.

“Hai cái, hắc hắc, lại có hai cái, như đưa bọn chúng hiến cho sư tôn, sư tôn chắc chắn mừng rỡ!” Thanh niên trong tiếng cười âm thầm kinh hãi, vừa rồi cái kia một cái chớp mắt, hắn căn bản cũng không có kịp phản ứng, nếu không phải là sư tôn cho hắn hộ thân đồ đằng tại, sợ là cái kia một cái chớp mắt, chính mình đã đầu thân hai nơi, trong lời nói trong mắt của hắn hàn quang lóe lên, nội tâm đối với Ngũ Mao chỗ đó càng thêm động tâm.

Tay phải nâng lên về phía trước vung lên, lập tức một cái màu đen vòng tay bay ra, tại không trung phịch một tiếng, tay này hoàn vỡ vụn, hóa thành một cái vòng xoáy, từng tiếng trầm thấp gào rú từ vòng xoáy bên trong truyền ra, từng đạo hắc quang lập tức xuất hiện, thỉnh thoảng tại chung quanh hắn, trực tiếp xuất hiện hơn hai mươi đầu toàn thân thối rửa thì lang.

“Lên cho ta đi, mặc kệ chết sống, chỉ có một chút, cái này hai cái Thanh Mộc Sói thì thể không thể nghiền nát quá nhiều!” Thanh niên ánh mắt lộ ra một vòng tàn nhẫn.

Tại chúng xuất hiện nháy mắt, một bộ thối rữa tanh tưởi, lập tức khuếch tán ra, liền cả mặt đất núi rừng, cũng ở đây một cái chớp mắt đen kịt héo rũ, Ô Đạt Bộ bảy tám người, sắc mặt toàn bộ đại biến.

“Tứ Mao, Ngũ Mao các người chạy mau!!” Ô Trần trong nội tâm càng thêm lo lắng, lập tức la lớn.

“Muốn chết!” Thanh niên cười lạnh, tay phải chỉ một cái, lập tức có bốn cái thi lang mãnh liệt quay đầu, rậm rạp nhìn xem Ô Trần đám người, nháy mắt hóa thành hắc mang, thẳng đến Ô Đạt Bộ cái này bảy tám người mà đến.

Còn lại thi lang, thì là mang theo hung tàn điên cuồng, phóng tới Tứ Mao Ngũ Mao.

Mạnh Hạo nhìn đến đây, nhú mày, hừ lạnh một tiếng về sau, dưới người hắc Đại Mao mãnh liệt ngẩng đầu, ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng gầm nhẹ, gào to cùng một chỗ, lập tức oanh động núi rừng, cùng lúc đó, tại đây bốn phía Nhị Mao, Tam Mao, còn có điều có Thanh Mộc Sói, đều ở đây trong tích tắc, mãnh liệt lao ra, từ từng cái phương hướng thẳng đến Tứ Mao, Ngũ Mao chỗ đó mà đi.

Tốc độ cực nhanh, rơi vào thanh niên kia cùng Ô Đạt Bộ tộc nhân trong mắt, bọn hắn thấy là ở cái này trong tích tắc, núi rừng chung quanh bên trong, từng đạo thanh quang lập tức lao ra, trong chớp mắt, liền hóa thành hơn hai mươi đầu Thanh Mộc Sói, mỗi một cái Thanh Mộc Sói đều cực kỳ bất phàm, có chút thần võ, nhất là trong đó hai cái, gần như ba trạng thân thể, toàn thân thanh sáng lóng lánh, hai mắt lộ ra hung tàn lạnh lẽo chi ý, nháy mắt liền đem nơi đây vây quanh.

Khiến cho thanh niên sắc mặt đại biến, những cái kia màu đen thối rữa thi lang, cũng là tại giữa không trung dừng lại, cảm nhận được nguy cơ, cảnh giác nhìn về phía bốn phía.

“Nhị Mao, Tam Mao!!” Ô Trần đại hỉ, kích động mở miệng.

Ô Binh Bộ thanh niên sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, kia bên cạnh cái kia hai cái tộc nhân, cũng là thần sắc biến hóa, nhao nhao nhìn về phía những thứ này tiến đến Thanh Mộc Sói.

“Không nghĩ tới lúc này đây vận khí tốt như vậy, nhiều như vậy thật tốt Thanh Mộc Sói, hiển cho sư tôn, ta tại lão nhân gia người trong suy nghĩ vị trí, nhất định vượt qua Nhị sư huynh cùng Đại sư huynh!” Thanh niên sắc mặt biến hóa về sau, cười ha ha.

Nhưng lại tại thanh niên này tiếng cười vừa mới truyền ra, đột nhiên, một tiếng động trời gào rú, mãnh liệt từ trong núi rừng truyền ra, vòng qua vòng lại trời xanh bát phương, chỉ là một tiếng này gào rú, liền có loại ngạo rít gào núi rừng khí thế, khiến cho nơi đây tất cả dị yêu, toàn bộ thân thể run rẩy, đã liền Ô Đạt Bộ cùng Ô Binh Bộ tu sĩ, cũng nhao nhao tâm thần mãnh liệt chấn động.

Cùng lúc đó, một đạo bạch quang một cái chớp mắt lao ra, tốc độ cực nhanh, chỉ có thể nhìn đến bạch ngân lóng lánh, trong chớp mắt, này đạo bạch quang những nơi đi qua, có bảy tám đầu thi lang bị nó đụng chạm, nổ vang quanh quẩn, kêu thê lương thảm thiết truyền ra lúc, cái này mấy cái thi lang lập tức tan vỡ nổ bung, tại một mảnh thối rữa Hắc Vụ khuếch tán ở bên trong, đạo kia kinh thiên động địa giống như bạch quang, tại không trung hóa thành một con Bạch Lang, dùng một loại cao quý chính là tư thái, bao quát đại địa.

Cái này đầu Bạch Lang thân thể cũng không phải là rất lớn, thậm chí còn có chút gầy yếu, có thể hết lần này tới lần khác nó tại sau khi xuất hiện, bốn phía tất cả Thanh Mộc Sói, đều toàn bộ nằm sấp xuống, lộ ra một cỗ thần phục chi ý.

Bạch Lang ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng sói tru, tại nó tiếng kêu gào xuống, những thứ khác Thanh Mộc Sói cũng tùy theo sói tru, trong khoảng thời gian ngắn, tất cả đàn sói tiếng kêu gào dung hợp cùng một chỗ, kinh thiên động địa, oanh động bát phương, thậm chí núi rừng đều đang run rẩy, những cái kia thi lang, nguyên một đám cũng đều thân thể run rẩy, vô thần trong đôi mắt, giống như cũng lộ ra một vòng kính sợ cùng thần phục.

“Bạch Lang Vương!!” Giờ phút này, tất cả thấy như vậy một màn tu sĩ, trong óc lập tức, toàn bộ đều nổi lên giống nhau xưng hô!

Bạch Lang Vương!

Thanh niên sắc mặt biến hóa, hô hấp dồn dập, thân thể rút lui vài bước, nhìn xem giữa không trung Bạch Lang Vương, trong mắt của hắn nháy mắt liên tục ra trước đó chưa từng có điên cuồng cùng tham lam.

“Bạch Lang Vương, nơi đây lại có Lang Vương, như sư tôn đã biết việc này, chắc chắn mừng rỡ đến cực điểm!! Mặc kệ cái này Lang Vương lúc trước thuộc về ai, từ giờ trở đi, hắn thuộc về ta!” Thanh niên ngửa mặt lên trời một rống, tay phải khi nhấc lên, trong tay của hắn xuất hiện một quả ngọc giản, bị hắn bóp chặt lấy, dùng tốc độ nhanh nhất, đem nơi đây sự tình thông tri sư tôn của hắn Cổ Lạp.

Mạnh Hạo linh thức thấy như vậy một màn, hừ lạnh một tiếng, dứt khoát cất bước đi thẳng về phía trước.

413. Chương 413: Thịt. . .

Tại mai ngọc giản này bị thanh niên bóp nát chớp mắt, khoảng cách khu vực này có chút phạm vi trong một vùng núi, nơi đây có hai ngọn núi tựa như muốn xông thẳng lên trời, sừng sững ở trên mặt đất, xa xa vừa nhìn, dường như hai cái sắc bén pháp binh, tràn ngập thu hút tâm thần người ta xung kích cảm.

Mỗi khi giữa trưa chi dương dày đặc nhất lúc, hai ngọn núi này sẽ tỏa ra hào quang màu bạc, này quang tự có thể khai thiên tích địa, vờn quanh bốn phía, nhấc lên từng trận sóng gợn vang vọng.

Nơi này, chính là Ô Thần năm đại bộ lạc bên trong Ô Bình Bộ!

Vào giờ phút này, tại này Ô Bình Bộ đệ nhị ngọn núi bên trong, có một mảnh tảng đá núi đá, đang có bảy, tám cái Ô Bình Bộ tộc nhân, mỉm cười bên trong mang theo cung kính, nhìn ở giữa chuyện trò vui vẻ một người đàn ông trung niên.

Trung niên nam tử này ăn mặc một thân áo bào đen, tướng mạo không tầm thường, bên trong cặp mắt như ẩn chứa ngôi sao, thường thường cùng với ngóatic nhìn lúc, cũng có thể cảm nhận được trong mắt sắc bén, làm cho hắn dường như kiêu dương, bất tri bất giác, liền có thể thành vì mọi người chú ý.

“... Ti Long phương pháp, vốn là như vậy, như muốn để tự thân Ti Long chi đạo có thể trường tồn, mà lại càng có tinh tiến, như vậy đi phương hướng, không ngoài là từ tự thân huyết nhục, huyết thống cùng với xương cốt trên tìm kiếm đáp án.” Cổ Lạp nhàn nhạt mở miệng, nụ cười hiện lên ở trên mặt, có thể nhưng không có gió xuân cảm giác, ngược lại có loại cao cao tại thượng vẻ ngạo nghễ, chỉ là tại hắn trong mắt nơi sâu xa, nhưng cất giấu một tia cảm khái.

Bốn phía Ô Bình Bộ tộc nhân, đa số là trong bộ lạc người tài ba, tu vi đều là kết đan, giờ khắc này mỗi một người đều suy tư.

“Cổ đại sư không hổ là cấp bảy Ti Long, mấy lời nói này, chúng ta lần đầu nghe nói, có thể tỉ mỉ nghĩ lại, nhưng phi thường có đạo lý!”

“Không sai, xem ra cổ đại sư là chân chính tìm tới chính mình con đường Ti Long, tương lai thành tựu không thể đoán trước, phóng tầm mắt toàn bộ Ô Thần năm bộ, có thể tại Ti Long bí pháp trên cùng cổ đại sư quyết tranh hơn thua, sợ là hiếm như lá mùa thu.”

Này đàm tiểu phong thanh. Mang theo cao quý tâm ý người đàn ông trung niên, chính là tại truyền tông đến này khu vực sau, cùng Mạnh Hạo mất đi liên hệ Cổ Lạp, lúc trước Mạnh Hạo cùng với những cái khác mấy cái nguyên anh lão quái thương nghị có quan hệ Ô Thần năm bộ lúc. Cổ Lạp bị Mạnh Hạo đập hôn mê bất tỉnh. Không biết những chuyện này, hắn duy nhất biết đến. Chính là mình sau khi tỉnh dậy, lại trở lại Tây mạc.

Quan trọng nhất chính là, hắn phát hiện bên người dĩ nhiên không có cái kia để hắn ban ngày lo sợ, buổi tối trong ác mộng cũng sợ hãi sát tinh bóng người. Sự phát hiện này, để Cổ Lạp lúc đó sững sờ, có thể rất nhanh sẽ không dám tin tưởng cẩn thận bốn phía tìm kiếm, chỉ tìm tới hôn mê ngủ say Man Cự Nhân.

Cho đến Cổ Lạp rốt cục luôn mãi xác thực định Mạnh Hạo xác thực không ở bốn phía sau, thân thể hắn run rẩy, ngửa mặt lên trời phát sinh một tiếng kinh thiên động địa gào thét.

Hắn nghĩ tới chính mình cái kia đoạn tháng ngày tao ngộ dẫn vật cùng với không phải người ngược đãi, nghĩ đến trên người mình huyết nhục không biết bị nghiền cứu bao nhiêu lần. Cổ Lạp gào thét bên trong, nước mắt chảy xuống.

Đó là sống sót sau tai nạn, hạnh phúc nước mắt. Hơn nữa hắn còn phát hiện, chính mình Ti Long cấp bậc. Càng bất tri bất giác đến cấp bảy.

Hắn cho rằng, là chính mình trả giá cảm động trời xanh, làm cho cái kia chết tiệt sát tinh không biết làm sao lương tâm phát hiện, rốt cục đem chính mình thả, liền mang theo Man Cự Nhân đi ra núi rừng, nhiều lần chuyển ngoặt, trở thành Ô Bình Bộ bây giờ thanh danh hiển hách Ti Long.

Tại bốn phía những này Ô Bình Bộ tộc nhân, lần lượt mở miệng lúc, Cổ Lạp cười ngạo nghễ, đang muốn nói cái gì, bỗng nhiên, thần sắc hắn hơi động, tay phải giơ lên vỗ một cái túi chứa đồ, lập tức ở trong tay của hắn xuất hiện một chiếc thẻ ngọc, tại thẻ ngọc này bị lấy ra chớp mắt, bên trên truyền ra kèn kẹt tiếng, bốn phía ánh mắt mọi người lập tức ngưng tụ quá khứ, đều nhìn thấy thẻ ngọc vỡ vụn. (bình nam văn học vòng)

“Hả?” Cổ Lạp trong mắt hàn quang lóe lên.

“Là Cổ mỗ Tam đồ nhi, ở bên ngoài gặp phải phiền toái.” Cổ Lạp nhàn nhạt mở miệng lúc, tay phải đem thẻ ngọc triệt để bóp nát, vung về phía trước một cái bên dưới, lập tức thẻ ngọc mảnh vỡ tỏa ra nhu hòa ánh sáng, hình thành một bộ như ẩn như hiện hình ảnh, trong hình, chính là Đại Mao lao ra cái kia nhảy mất, hiển lộ ra Lang Vương phong thái.

Đang nhìn đến hình ảnh này trong nhảy mất, bốn phía Ô Đạt bộ mọi người dồn dập hai mắt đột nhiên sáng choang, Cổ Lạp nơi đó cũng là đột nhiên trợn to mắt, trừng trừng nhìn trong hình Đại Mao, sau đó cười to lên.

“Cổ mỗ này Tam đồ nhi, trong ngày thường là nhất ngoan ngoãn, tại Ô Đạt bộ bên trong cũng là kiệt xuất hạng người, không sai, không sai, hắn làm Cổ mỗ tìm được như thế một con Lang Vương!” Cổ Lạp cười ha ha, thân thể bỗng nhiên lên không, giờ khắc này bốn phía những Ô Bình Bộ đó tộc nhân, lần lượt trong tiếng cười từng cái bay lên.

“Chúc mừng cổ đại sư, lại muốn thu hoạch một con như vậy đệ yêu Lang Vương!”

“Bất quá này Lang Vương là Thanh Mộc sói, chẳng lẽ cùng Ô Đạt bộ có chút liên quan?”

“Coi như là có quan hệ lại có làm sao, cổ đại sư coi trọng đồ vật, coi như là Ô Đạt bộ Mặc Tử, cũng chỉ có thể cúi đầu.” Tại này bốn phía người trong tiếng cười, Cổ Lạp cười ha ha, ngẩng đầu lên, vẻ mặt rất là ngạo nghễ.

“Cổ mỗ cũng sẽ không lấy không con thú này, đến lúc đó như này Lang Vương có chủ, Cổ mỗ bồi thường một ít chính là, thậm chí như tư chất có thể, cũng có thể thu làm đệ tử.” Cổ Lạp tay áo lớn vung một cái, hướng về giữa không trung đi đến.

Bốn phía Ô Bình Bộ tộc nhân, mỗi một người đều lộ ra than thở tâm ý, chen chúc Cổ Lạp, cùng nhau bay ra, hướng về truyền đến thẻ ngọc phương hướng, hóa thành mấy vệt cầu vòng, gào thét mà đi.

Cùng lúc đó, tại sơn mạch bên trong rừng rậm, theo Mạnh Hạo cất bước đi đến, theo sói trắng vương lấy kinh người tư thái xuất hiện, vị kia Ô Bình Bộ thanh niên, Cổ Lạp đại sư Tam đệ, bóp nát thẻ ngọc sau, một cái xé ra áo của chính mình, đem treo ở ngực một tảng đá màu đen, đột nhiên ném dưới sau, về phía trước ném đi.

“Xin mời Giao Long yêu tôn!” Thanh niên trong mắt lộ ra cuồng nhiệt, lời nói hắn cắn chóp lưỡi, phun ra một ngụm máu lớn, cùng lúc đó bên cạnh hắn mặt khác hai cái tộc nhân, cũng đều từng người phun ra máu tươi, ba người dòng máu tại giữa không trung lúc, quỹ đạo bị tảng đá kia hấp thu, khối đá này phịch một tiếng nổ tung, hóa thành một mảnh sóng gợn khuếch tán lúc, lập tức từ này sóng gợn bên trong, truyền ra một tiếng kinh thiên rít gào.

Tại này rít gào bên trong, một con giao long đột nhiên lao ra, này thân rồng thể đủ có mấy to khoảng mười trượng, xuất hiện lúc kinh thiên động địa, núi rừng chấn động, một luồng bạc uy thế, trong phút chốc khuếch tán ra đến.

Này long cũng không phải là hoàn chỉnh, trên người nhiều chỗ mục nát, thậm chí có địa phương cũng có thể nhìn thấy xương, một bộ mục nát mùi vị, theo sự xuất hiện của nó, tràn ngập bát phương.

“Xin mời yêu tôn, diệt chúng sinh!” Thanh niên hai mắt càng ngày càng cuồng nhiệt, đây là hấn sư tôn ban thường bảo mệnh dị yêu, không phải cấp sáu, mà là thuộc về cấp bảy, thực lực cực cường, dưới cái nhìn của hấn, này yêu tôn vừa ra, nhất định tại sư tôn đến trước, chính mình kết thúc cuộc chiến đấu này.

“Đây là. . . Cấp bảy!”

“Trên người hấn tại sao có thể có cấp bảy dị yêu, cái này không thể nào! !” Ô Đạt bộ mọi người, giờ khắc này từng cái từng cái sắc mặt triệt để đại biến, lộ ra không cách nào tin tưởng, coi như là trong bộ lạc Mặc Phương, trên người cũng không có cấp bảy dị yêu, trình độ như thế này dị yêu, rất khó cho người khác đến điều khiển.

“Tiểu gia sư tôn, là Cổ Lạp đại sư, tại lão nhân gia người trong mắt, không có không thể!” Thanh niên cười to, phát tay cái kia con giao long ngửa mặt lên trời hồng một tiếng, thẳng đến Đại Mao mà đi.

Mạnh Hạo đi ở núi rừng bên trong, hấn linh thức tán ra, nhìn thấy màn này, vẻ mặt lộ ra quái lạ, từ sớm nhất mục nát sói thì xuất hiện lúc, Mạnh Hạo liền hơi kinh ngạc Cổ Lạp dị yêu có chút khác với tất cả mọi người.

Giờ khắc này cho đến này Giao Long xuất hiện, Mạnh Hạo lập tức nhận ra, đây rõ ràng là lúc trước bị chính mình chém giết, ném cho Cổ Lạp để cho nuôi nấng Man Cự Nhân Giao Long thì thể.

Tại Mạnh Hạo linh thức đảo qua lúc, Đại Mao gầm nhẹ một tiếng, toàn thân bạch quang chớp mắt lóng lánh, thân thể loáng một cái, hóa thành một tia sáng trắng thẳng đến Giao Long mà đi, cùng lúc đó, này bốn phía Thanh Mộc sói cùng những kia mục nát sói thì, cũng tại này nháy mắt, lẫn nhau trong lúc đó triển khai một hồi dị yêu sinh tử đấu.

Tiếng nổ vang vang vọng, rít gào gầm nhẹ quay về, cùng những kia tầm thường Thanh Mộc sói cùng sói thì trong lúc đó chiến tranh khá là, Đại Mao cùng Giao Long nơi đó, chém giết lẫn nhau nổ vang không ngừng, Đại Mao hung tàn cùng với vượt qua sinh mệnh cấp độ sức mạnh, mặc dù Giao Long thuộc về cấp bảy, có thể nhất thời cũng không cách nào lay động Đại Mao chút nào.

Ngược lại không ngừng bại lui, cho đến một lát sau, Đại Mao lộ ra không kiên nhẫn, gầm nhẹ bên dưới, thân thể càng chấn động mạnh một cái, mắt trần có thể thấy bành trướng, trong phút chốc liền hóa thành hơn mười trượng to nhỏ, dường như một toà ngọn núi nhỏ màu trắng, khí thể cũng thuận theo không ngừng quạt khởi, trong phút chốc, càng trực tiếp vượt trên cái kia con giao long!

Trong nháy mắt, tại Đại Mao trên người, khí thể kinh động bát phương, vọt một cái bên dưới, tự nhấc lên một hồi trong thiên địa màu trắng bão táp, cuốn lấy bầu trời, tại một tiếng chấn động thiên địa rít gào bên trong, vọt thẳng hướng về phía Giao Long nơi đó, đột nhiên va chạm bên dưới, gào thét thảm thiết từ Giao Long trong miệng truyền ra, nó vốn là tàn tạ thân thể, giờ khắc này ầm ầm tan vỡ, chia năm xẻ bảy, một viên Giao Long đầu, trực tiếp bị Đại Mao một cái cắn vào, thân thể loáng một cái, xuất hiện ở giữa không trung sau, đem Giao Long đầu một cái cắn nát, ngửa mặt lên trời một tiếng sói tru.

Tiếng hú kinh thiên, bốn phía hết thảy Thanh Mộc sói dồn dập gầm nhẹ, không ngừng xung kích, cũng chính là thời gian mấy hơi thở, nơi đây hết thảy mục nát sói thì, toàn bộ nát tan.

Ô Đạt bộ tộc nhân, từng cái từng cái phấn chấn lên, Ô Trần nắm chặt rồi nắm đấm, tỏ rõ vẻ kích động.

Trái lại Ô Bình Bộ thanh niên cùng với bên hai người, giờ khắc này sắc mặt hoàn toàn lượng lớn, trắng bệch một mảnh, theo bản năng lui về phía sau, hô hấp dồn dập, đặc biệt là Cổ Lạp đại sư vị kia Tam đệ, càng là trong mắt lộ ra không cách nào tin tưởng tâm ý.

“Chuyện này. . . Đây là cấp tám. . . Cấp tám Lang Vương! !”

Càng là vào lúc này, từ một bên trong ngọn núi bên trong, một đạo màu đen quang trọng nháy mắt mà đến, ở đây quang sau, càng có một mảnh cầu vòng gào thét, chớp mắt tới gần lúc, hóa thành con kia cùng Đại Mao như thể kinh người màu đen Biên Bức, sau người, nhưng là tùy theo mà đến không ít Thanh Mộc bức.

Thậm chí Thanh Mộc bấy rần, cũng tại tiếng sà sạt bên trong, từ núi rừng chung quanh bên trong xuất hiện.

“Chuyện này. . . Đây là Bức vương! !” Thanh niên sắc mặt lần thứ hai biến hóa, thân thể không ngừng lùi lại, giờ khắc này trong mắt lộ ra một vệt sợ hãi, hẳn chẳng thể nghĩ tới, hôm nay trêu chọc, càng là đáng sợ như thế yêu quái.

“Coi như là hai con yêu vương, hôm nay vừa bị ta gặp phải, chính là các ngươi mệnh!” Thanh niên cắn răng một cái, trong mắt lộ ra một vệt tàn nhẫn tâm ý, tay phải bỗng nhiên giơ lên, từ bên trong túi trữ vật lấy ra một khối màu đen thịt.

Tại này thịt bị lấy ra chớp mắt, từ này núi rừng xa xa, bỗng nhiên có một tiếng kinh thiên động địa rít gào, ầm ầm ầm như muốn xé ra bầu trời giống như, đột nhiên truyền ra.

“Thịt. . .”

414. Chương 414: Sư Tôn Cứu Ta

Này rít lên một tiếng truyền ra, lay động bầu trời, náo động đại địa, làm ật đất đều đang run rẩy, núi rừng chung quanh cuồng loạn, như có gió to gào thét mà đến, tự phải đem tất cả sinh mệnh đều biến thành tro bụi.

Càng là tại này tiếng gào bên trong, tồn tại một luồng dù cho là tu sĩ cũng đều có thể cảm nhận được uy thế, này uy thế trực tiếp để Ô Đạt bộ mọi người sắc mặt đại biến, càng có mấy cái phun ra máu tươi, hai lỗ tai ong ong.

Đại Mao nơi đó, cũng là toàn thân bạch mao đột nhiên dựng thẳng lên, trên người trước nay chưa từng có, lộ ra cảnh giác, hai mắt khắp nơi đóng băng lạnh lẽo, tự thời khắc này không có chút nào tâm tình ba động, tồn tại, chỉ có một luồng sát cơ.

Nó hơi cúi đầu, phát sinh từng trận uy hiếp âm thanh, này thanh âm không lớn, là nó bản năng.

Còn có bên con kia màu đen Biên Bức, này Bức vẻ mặt như thể nghiêm nghị, nhìn chòng chọc vào xa xa truyền đến rít gào địa phương, trong mắt u quang lóng lánh, chậm rãi trương đã mở miệng, lộ ra sắc bén hàm răng.

Nơi đây dị yêu, chỉ có chúng nó như vậy, còn cái khác dị yêu, toàn bộ đều tại này rít lên một tiếng bên trong, run lấy bấy, từng cái từng cái nằm phục trên đất, dường như bị trấn áp giống như, càng không dám di chuyển chút nào.

Coi như là Nhị Mao chúng nó, giờ khắc này cũng đều miễn cưỡng ngẩng đầu lên, trong mắt lộ ra sợ hãi cùng giãy dụa tâm ý, phát sinh từng trận gầm nhẹ rít gào.

Còn có thanh niên kia cùng với bên hai cái Ô Bình Bộ tộc nhân, cũng đều sắc mặt biến hóa, thân thể bị chấn động run rẩy, cầm màu đen khối thịt thanh niên, suýt nữa cầm trong tay khối thịt trực tiếp ném.

“Các ngươi chết chắc rồi, hiện tại, ai cũng cứu không được các ngươi!”

Tại này đến từ xa xa núi rừng rít gào vang vọng lúc, Mạnh Hạo đi ra khỏi sơn lâm, bóng người hiển lộ ở trước mặt chúng nhân.

“Mạnh đại sư! !”

“Là Mạnh đại sư!”

“Bái kiến Mạnh đại sư!” Ô Đạt bộ tộc nhân, giờ khắc này từng cái từng cái đang nhìn đến Mạnh Hạo trong nháy mắt. Như cùng là nhìn thấy người thân giống như. Lập tức kích động. Dồn dập bái kiến.

Đặc biệt là Ô Trần, hẳn là cái thứ nhất nhìn thấy Mạnh Hạo, giờ khắc này vẻ mặt cực kỳ kích động, đối với Mạnh Hạo nơi này, hẳn đã không còn là đơn thuần cung kính, mà là gần như cuồng nhiệt.

Ô trong biển tâm thở phào nhẹ nhõm, cái khác Ô Linh, nhưng là sắc mặt có chút phức tạp. Theo bản năng liền cúi đầu.

Mạnh Hạo mỉm cười hướng về mọi người gật gật đầu, ánh mắt quét qua, nhìn về phía xa xa núi rừng, cảm thụ đại địa chấn động, trên mặt hắn dần dần lộ ra một vết mỉm cười, không cần đi linh thức kiểm tra, hẳn là có thể cảm nhận được, giờ khắc này từ đằng xa núi rừng bên trong, đang có một cái khổng lồ người khổng lồ, chính bước nhanh chân. Hay là còn chảy nước miếng, hướng về nơi đây chạy trốn mà tới.

Tại Mạnh Hạo xuất hiện chớp mắt. Nơi đây hết thấy dị yêu, toàn bộ đều phẳng phất nháy mắt không có bất kỳ uy thế giáng lâm, mỗi một người đều từ dưới đất đứng lên, khôi phục thần võ, Nhị Mao nơi đó càng là vẻ mặt lộ ra thân thiết, chạy hướng về Mạnh Hạo nơi này, trong nháy mắt, Mạnh Hạo bốn phía liền vờn quanh toàn bộ yêu quần.

Đại Mao cũng là thân thể loáng một cái, trở lại Mạnh Hạo bên người, giờ khắc này dáng vẻ không còn trước hung tàn, mà là biến rất ngoan ngoãn.

Màu đen Biên Bức chần chờ một chút, cũng lóe lên sau khi, bay ở Mạnh Hạo bên người, âm lãnh ánh mắt, khi thì nhìn về phía xa xa núi rừng.

“Mạnh đại sư? Các người Ô Đạt bộ lạc lúc nào có thêm một cái Mạnh đại sư!” Cổ Lạp Tam đệ, vị này cầm trong tay màu đen khối thịt thanh niên, giờ khắc này vênh vang đắc ý, khinh bỉ mở miệng.

“Nói vậy những này yêu quần là thuộc về người, sư tôn ta là Ô Bình Bộ cấp bảy Ti Long Cổ Lạp đại sư, người như thông minh, lập tức đem yêu quần chấp tay đưa lên, nếu không thì, không cần phải nói sư tôn ta chính đang trên đường, chính là sắp đến Man Cự Nhân, cũng có thể trong nháy mắt đem toàn bộ các người nát tan.” Thanh niên ngạo nghễ mở miệng.

Tại hắn lời nói truyền ra chớp mắt, đại địa oanh chấn động, một tiếng càn tiếp cận tiếng gầm gừ, từ đằng xa núi rừng bên trong lần thứ hai quay về.

“Thịt. . . Thịt. . .” Âm thanh kinh thiên, dường như lời đình, hoành tảo ra bốn phía, để Ô Đạt bộ mọi người sắc mặt lần thứ hai đại biến, giờ khắc này mặt đất rung chuyển, Mạnh Hạo bên người yêu quần, ra Đại Mao cùng màu đen Biên Bức ở ngoài, cái khác dị yêu đều phát sinh gầm nhẹ, cảm nhận được mãnh liệt nguy hiểm.

“Nghe được sao, đây chính là Man Cự Nhân rít gào, đó là sư tôn ta bên người hộ pháp yêu tôn, là lão nhân gia người nắm đó tự mình thu phục thượng cổ dị yêu, Man Cự Nhân!” Thanh niên bỗng cảm thấy phần chân, cười lớn mở miệng.

“Loại này Man Cự Nhân, lấy dị yêu làm thức ăn, toàn bộ Tây mạc đại địa hiếm thấy, trong truyền thuyết chúng nó rất ít nhận chủ, có thể sư tôn ta nhưng làm được điểm này, để vị này Man Cự Nhân, nghe theo hắn hiệu lệnh!”

Đại địa lần thứ hai chấn động, Man Cự Nhân rít gào, càng gần rồi hơn, Ô Đạt bộ mọi người cùng nhau lùi về sau, yêu quần cũng đều gào thét mãnh liệt hơn, chỉ có Mạnh Hạo đứng tại chỗ, nhìn phía xa núi rừng, biểu hiện trên mặt tựa như cười mà không phải cười.

“Đây Cổ Lạp ngược lại cũng đúng là một nhân tài, để hắn nuôi nấng Man Cự Nhân, càng đang cùng ta sau khi phân tán, có thể dùng đồ ăn dụ dỗ này Man Cự Nhân vì hắn làm việc.”

“Sợ chưa, Man Cự Nhân vừa ra, các người đều phải chết! !” Thanh niên ngửa mặt lên trời cười to lúc, đại địa lần thứ hai chấn động, xa xa mà, đã có thể nhìn thấy tại núi rừng bên trong, có một vị mây to khoảng mười trượng bóng người, giống như núi nhỏ, chính bước nhanh chân gào thét mà tới.

Thân thể cao lớn, đã man khí tức, kinh người rít gào đã không gì sánh kịp khí thế, tại này nháy mắt, rõ ràng bị nơi đây mọi người toàn bộ nhìn thấy.

“Thịt. . . Thịt. . .” Lại là một tiếng kinh thiên rít gào, thanh âm này khoảng cách gần như vậy quay về, lập tức hóa thành như lời đình hướng về bát phương khuếch tán, cùng lúc đó, Man Cự Nhân thân thể đột nhiên nhảy lên một cái, từ núi rừng bên trong lao ra, thẳng đến nơi đây gào thét mà đến, tại giữa không trung lúc, che đầy ánh mặt trời, làm cho đại địa xuất hiện một bóng ma, làm cho nơi đây Ô Đạt bộ tộc người, từng cái từng cái trốn to mắt, lộ ra ngơ ngác cùng khiếp sợ, tự đều sẽ không hô hấp, ngơ ngác nhìn giữa không trung, cái kia kinh thiên động địa Man Cự Nhân.

Cổ Lạp Tam đệ, người thanh niên kia nhìn như trấn định, vừa ý để như thế căng thẳng, nếu không có là không phải vạn bất đắc dĩ, mà lại hấn sư tôn sắp xảy ra, hấn chắc chắn sẽ không triệu hoán này Man Cự Nhân xuất hiện.

Này nhưng là một cái táo bạo dị yêu người khổng lồ, bất kể là ai ở tại trước mặt, đều chỉ là đồ ăn mà thôi, dù cho là sư tôn lão nhân gia người, nhìn thấy này Man Cự Nhân lúc, cũng đều rất là khách khí, không ngừng cho ăn ăn thịt, thậm chí ở tại lúc ngủ, còn muốn vì đó trao dương.

“Cao quý Man Cự Nhân, bọn họ chính là người đồ ăn!” Thanh niên thân thể run rẩy, học sư phụ hấn tư thái, hét lớn một tiếng lúc, mãnh mà đưa tay bên trong thịt, hướng về Mạnh Hạo nơi đó trực tiếp quăng đi.

Cùng lúc đó thân thể hấn cấp tốc lùi về sau, bên cái kia hai cái Ô Bình Bộ tộc nhân, cũng đều là sắc mặt trắng bệch, thân thể run rẩy mau mau lui về phía sau.

Còn là chậm một thoáng, Man Cự Nhân thân thể như một trận cuồng phong gào thét mà đến, còn tại giữa không trung lúc, bàn tay lớn tại đại địa đột nhiên một trảo, trực tiếp liền đem thanh niên bên người một cái Ô Bình Bộ tộc nhân nắm lên, tại này tộc nhân kêu lên thê lương thảm thiết bên trong, một cái vút vào trong miệng, răng rắc răng rắc mấy cái, liền nuốt xuống.

“Thịt! Thịt!” Man Cự Nhân ngửa mặt lên trời gào to, trong đôi mắt của nó không có tu sĩ, không có dị yêu, có chỉ là cái kia màu đen tiểu khối thịt, thân thể gào thét lao ra, bàn tay lớn giơ lên, thẳng đến đôi kia nó tới nói nhỏ bé khối thịt, vồ một cái đi.

Mắt thấy bên người tộc nhân bị miễn cưỡng nuốt vào, thanh niên nội tâm sợ hãi, nhưng giờ khắc này càng nhiều, nhưng là một luồng tàn nhẫn tâm ý, nhìn Man Cự Nhân bàn tay lớn thẳng đến Mạnh Hạo mà đi, thanh niên lập tức cười to lên, trong tiếng cười mang theo một luồng cuồng ngạo.

“Tiểu gia coi trọng dị. . .” Thanh niên này trong tiếng cười lời nói truyền ra, nhưng hấn chưa kịp nói xong, bỗng nhiên trốn to mắt, lộ ra không cách nào tin tưởng, trốn mắt ngoác mồm, đầu tiên là mờ mịt, sau đó nhưng là ngơ ngác.

Bởi vì hấn nghe được Mạnh Hạo âm thanh.

“Một ngày chỉ biết có ăn thịt, còn không qua đây!”

Bởi vì hấn nhìn thấy Mạnh Hạo cử động!

Mạnh Hạo một cái liền đem cái kia khối thịt nắm lấy, mắt thấy này Man Cự Nhân bàn tay lớn tới gần, có thể Mạnh Hạo tiếng nói vang lên, đầu lâu giơ lên trong nháy mắt, này Man Cự Nhân thân thể càng đột nhiên run cầm cập một thoáng.

Tựa hồ Mạnh Hạo âm thanh, đối với nó mà nói, dường như thiên uy, dù cho nó lại đồ dói, dù cho nó tại cuồng bạo, có thể đời này đều không thể quên, Mạnh Hạo âm thanh.

Cái kia năm đó đứng ở đỉnh đầu của nó, xúc động bát phương yêu khí, tuân hồi mình có thể nguyện quy thuận âm thanh, tại này nháy mắt, để Man Cự Nhân trốn to mắt.

Nó bàn tay lớn tại Mạnh Hạo trước mặt ba thước lúc, đột nhiên dừng lại, nó ngơ ngác nhìn Mạnh Hạo một chút, trong mắt cấu kính càng trong nháy mắt biến mất, hóa thành một luồng kinh hãi cùng oan ức, rống lớn một tiếng.

Cái kia kinh hãi, là tìm tới chủ nhân sau vui sướng, cái kia oan ức, là nửa năm qua này, thường xuyên ăn không đủ no, không tìm được Mạnh Hạo phiền muộn, giờ khắc này theo tiếng rống to này, toàn bộ phát tiết đi ra.

“Câm miệng, lại đây!” Mạnh Hạo khiển trách.

Này khổng lồ Man Cự Nhân, tiếng gào lập tức đình chỉ, càng ngoan ngoãn dường như con mèo nhỏ giống như vậy, mau mau đi tới Mạnh Hạo bên người, thậm chí đều không có giẫm đến Mạnh Hạo bên người yêu quần, trực tiếp liền ngồi xổm ở Mạnh Hạo bên người.

Nó trên mặt còn mang theo vui sướng, vẻ mặt này, này nghe lời đáng vẻ, để bốn phía tất cả mọi người sau khi thấy, đều đầu óc trong nháy mắt ong ong, hình thành mãnh liệt tương phản, trong khoảng thời gian ngắn toàn bộ đại não trống không.

Này Man Cự Nhân, cùng với trước cái kính khá là, giờ khắc này xem ra, rõ ràng là rất biết điều, nơi nào còn có trước chút nào hung tàn, đáng đáp như vậy, rõ ràng chính là nhìn thấy chủ nhân sau đáng đáp.

Thậm chí cái kia ngồi xổm động tác, xem ra cực kỳ thông thạo, phỏng phát đã từng một quãng thời gian rất dài, nó tại Mạnh Hạo trước, đều là bộ dáng này.

Tình cảnh này, để bốn phía người chớp mắt hoàn toàn yên tĩnh, Ô Trần sống ở đó bên trong, ô hải trộn mắt há mồm, Ô Linh hoàn toàn sưng sốt.

Cổ Lạp Tam đệ, người thanh niên kia, hẳn dù như thế nào cũng không cách nào đem trong trí nhớ cái kính ăn thịt người, liền ngay cả sư tôn đều phải cẩn thận hầu hạ Man Cự Nhân, cùng trước mắt này ngoan ngoãn dường như đại cầu Man Cự Nhân liên tưởng đến nhau, giờ khắc này đầu óc ong ong, hẳn bỗng nhiên có loại cảm giác, này Man Cự Nhân. . . Không phải hẳn sư tôn, mà là trước mắt này chưa từng gặp Mạnh đại sư hết thấy.

“Này Man Cự Nhân là ta thả rông ở bốn phía, người đem nó gọi tới, muốn để nó ra tay với ta?” Mạnh Hạo liếc mắt nhìn thanh niên, tựa như cười mà không phải cười mở miệng.

Thanh niên mở miệng, đại não trống không, không biết nên nói cái gì, tình cảnh này hoàn toàn lật đổ tâm thần của hắn, đang lúc này, bỗng nhiên, bầu trời xa xăm trên, có bảy, tám vết cầu vòng gào thét mà đến, trước mặt một người, chính là một mặt cao quý Cổ Lạp, nhắc lên nổ vang nổ vang, lập tức để thanh niên này đột nhiên tỉnh lại, ngẩng đầu nhìn hướng thiên không lúc, thần sắc hắn lộ ra kích động.

“Sư tôn cứu ta! !” ——

Mấy ngày này vẫn ở ngoại địa, ngày kia về nhà, về nhà liền bạo phát, liên tiếp nổ tung, nhất định liên tiếp nổ tung! ! (chưa xong còn tiếp. . .)

415. Chương 415: Cổ Đại Sư

“Vội cái gì , lão phu ở chỗ này , ai có thể tổn thương được rồi đệ tử của ta !” Cổ Lạp ăn mặc một thân đẹp để quý giá trường bào , tóc dài phiêu diêu , từ phía trên không bên trên đi tới , thần sắc ngạo nghễ , tràn đầy cao cao tại thượng chí ý , giống như thiên hạ trên mặt đất , duy hắn độc tôn .

Nhất là dưới chân một cái hai đầu Giao Long , hơn mười trượng thân hình , vậy màu tím , còn có cái kia Giao Long đầu dữ tợn cùng trong đôi mắt tái nhợt , khiến cho này giao cho dù là tràn đầy tử khí , nhưng nhìn lại cũng như cũ là thần vô phi phạm , cực kỳ bá đạo , đủ để cho tất cả mọi người sau khi thấy , cũng vì đó ngưng trọng .

Giữa không trung , Cổ Lạp khí thế ngập trời , bên cạnh hắn bảy tám cái Ô Bình bộ tu sĩ , đều là Kết Đan tu vi , nguyên một đám hiển nhiên cũng không phải là tầm thường tộc nhân , cũng đều là Ô Bình bộ lạc bên trong quyền quý thế hệ .

Giờ phút này bọn hắn vây quanh Cổ Lạp , tại giữa không trung gào thét mà đến , Cổ Lạp thần sắc tôn cao , nhàn nhạt nhìn thoáng qua đại địa , hắn lần đầu tiên nhìn thấy đây, dĩ nhiên chính là man cự nhân khổng lồ kia thân hình .

Chỉ là bởi vì góc độ vấn đề , hắn không có chứng kiến bị man cự nhân thân ảnh vật che chắn Mạnh Hạo , chỉ là đối với man cự nhân cái này nhu thuận tư thái , đáy lòng có chút chênh lệch .

Chỉ là hắn vô luận như thế nào , cũng đều không cách nào đem man cự nhân nhu thuận , cùng Mạnh Hạo liên lạc với cùng một chỗ , tại hắn trong ý thức , nơi này là Tây Mạc , không phải Mạc Thổ , chính mình đã bị sát tinh đó xem nhẹ , sẽ không tái xuất hiện với mình trước mặt .

Ý nghĩ này vốn là tại hơn nửa năm trước , còn có chút dao động , nhưng hôm nay hơn nửa năm trôi qua , một mực an toàn thoải mái Cổ Lạp , đối với cái này cái nghĩ cách , đã thâm căn cố đế .

Hắn nhìn lần thứ hai , thấy là Đại Mao cùng với cái con kia màu đen con dơi , còn có bốn phía không có bị man cự nhân thân thể khổng lồ vật che chắn yêu bầy .

Về phần Ô Đạt bộ cái kia những người này , trực tiếp đã bị Cổ Lạp xem nhẹ bỏ qua .

“Cái này hai chỉ yêu vương không tệ, lão phu tung hoành Tây Mạc nhiều năm , như vậy dị yêu cũng chứng kiến không nhiều lắm .” Cổ Lạp tại giữa không trung , mỉm cười không có quá đi để ý tới cầu cứu đệ tử , mà là chấp tay sau lưng , đứng ở giữa không trung , bao quát đại địa , lạnh nhạt mở miệng .

Tại hắn mở miệng lúc , trên mặt đất Đại Mao , chợt ngừng đầu ánh mắt lộ ra lãnh khốc sát cơ , toàn thân bộ lông màu trắng , giờ phút này cũng lộ ra một cổ như băng tuyết lãnh sát chi ý .

Màu đen con dơi chỗ đó , cũng là u mục co rút lại , nó tại Cổ Lạp trên thân cảm nhận được một cỗ sự uy hiếp mạnh mẽ , nhìn chòng chọc vào Cổ Lạp lúc , trong miệng của nó lộ ra sắc bén hàm răng .

Về phần mặt khác dị yêu , giờ khắc này ở giữa không trung cái con kia hai đầu Giao Long uy áp bên dưới lạnh run như bị uy hiếp .

Ô Đạt bộ Ô Trần bọn người , càng là sắc mặt lập tức tái nhợt , bọn hắn nhìn xem giữa không trung tiến đến Ô Bình bộ mọi người , nhìn xem cái con kia kinh khủng Giao Long , nhìn xem Giao Long bên trên Cổ Lạp , nguyên một đám hô hấp dồn dập .

“Vâng... Là Ô Bình bộ thất giai Tư Long Cổ Lạp đại sư !” Ô Trần theo bản năng nhìn về phía man cự nhân sau lưng Mạnh Hạo , gặp Mạnh Hạo thần sắc như thường về sau, đáy lòng bỗng nhiên an tâm .

Giờ phút này giữa không trung , theo Cổ Lạp thanh âm truyền ra hắn cạnh Ô Bình bộ tộc nhân , nhao nhao nở nụ cười .

“Đích thật là hai cái không tầm thường dị yêu , ha ha , chúc mừng Cổ đại sư , hôm nay đạt được cái này hai chỉ yêu vương , thực lực nhất định tăng tiến không ít .”

“Đúng vậy, Cổ đại sư số mệnh kinh người , bậc này dị yêu cực kỳ hiếm thấy !”

Mọi người trong tiếng cười trong thần sắc đều mang kinh hỉ , như bọn hắn từng nói, như vậy yêu vương , hoàn toàn chính xác hiếm thấy , Cổ Lạp nghe bốn phía chỉ nhân đích thoại ngữ trong thần sắc lộ ra một tia đắc ý cùng mừng rỡ , Đại Mao cùng màu đen con dơi , hoàn toàn chính xác lại để cho hắn cực kỳ tâm động .

“Đệ tử bái kiến sư tôn !” Giờ phút này trên mặt đất Ô Bình bộ thanh niên , giờ phút này chứng kiến Cổ Lạp đã đến , đáy lòng lập tức nhẹ nhàng thở ra , cùng lúc đó một cổ ngang ngược can rõ , tại trên thân thể lập tức sinh sôi đi ra .

“Sư tôn , cái này hai chỉ yêu vương đệ tử ở chỗ này trong lúc vô tình phát hiện , liền muốn ra tay đưa chúng nó bắt hiến cho sư tôn có thể người này đột nhiên xuất hiện , lúc trước hắn còn phải đối với đệ tử ra tay , ý đồ cướp đoạt , kính xin sư tôn giữ gìn lễ phải !” Thanh niên không chút do dự , lui về phía sau vài bước , lớn tiếng mở miệng , nhìn về phía Mạnh Hạo trong ánh mắt , lộ ra âm độc chi ý , khóe miệng càng có trào phúng cười lạnh .

“Mặc kệ người ở đây Ô Đạt bộ là thân phận gì trên chọc ta , càng dám đối với sư tôn ta xem trọng dị yêu rình mò người nhất định phải chết !” Thanh niên thần sắc mang theo đắc ý , chỉ cao khí ngang , một bộ ta liền xem như vu oan người...người cũng không có biện pháp bộ dáng .

Cổ Lạp ánh mắt đảo qua man cự nhân , đối với hắn nhu thuận bộ dáng càng phát ra kinh ngạc , nhưng ánh mắt bị man cự nhân vật che chắn , nhìn không tới phía sau Mạnh Hạo , bất quá nghĩ đến chính mình tại thân phận của Ô Bình bộ , hắn lạnh nhạt mở miệng .

“Không thể như này , nếu là Ô Đạt bộ đạo hữu , đồ nhi ngươi há có thể như thế ác ngữ .”

“Đệ tử biết sai , chỉ là người này thật sự bá đạo , nếu không phải sư tôn đến kịp lúc , sợ là giờ phút này đồ nhi đã thành thi thể .” Thanh niên vội vàng cúi đầu , lộ ra dáng vẻ ủy khuất .

Mạnh Hạo nghe vậy cười cười , dứt khoát đi về phía trước một bước , theo man cự nhân vật che chắn trong đi ra , khiến cho bộ dáng của mình , hiển lộ tại trong giữa không trung mọi người trong mắt , Mạnh Hạo ngẩng đầu , nhìn về phía tràn đầy tôn cao Cổ Lạp .

“Lão phu ngược lại muốn xem xem , là ai cảm động Cổ mỗ đệ ... Hả? À? Hí!!” Cơ hồ tại Mạnh Hạo đi ra lập tức , cũng chính là Cổ Lạp đã nghe được đệ tử lời nói về sau , thần sắc ngạo nghễ , cái cằm nâng lên , thanh âm truyền ra nháy mắt .

Chỉ là lời nói này không đợi nói xong , Cổ Lạp liền chột trợn to mắt , hắn trong lời nói cuối cùng nửa câu ở bên trong , cái thứ nhất ân , là sưng sờ .

Thứ hai a , là hoảng sợ cùng không cách nào tin .

Người thứ ba hí... Đó là một ngụm sâu đậm hấp khí thanh .

Hô hấp của hắn tại đây một cái chớp mắt , tựa như bất động , hắn sắc mặt cấp tốc biến hóa , một bộ sanh sanh thấy được Hoàng Tuyền Lệ Quỷ vậy biểu lộ , cả người trong óc oanh một tiếng , như bị lôi đình sấm sét ở bên trong , đồn ra tại chỗ .

Đại não nháy mắt vù vù , phảng phất là có một vạn thất liệt mã lao nhanh mà qua , đưa hắn ý thức không ngừng mà giảm đáp , triệt để nát bấy , hắn trong giây lát đã minh bạch man cự nhân vì sao như thế nhu thuận .

“Cái này chết tiệt man cự nhân , uống ta đây đoạn thời gian như thế cho ngươi ăn , ngươi ngươi ngươi ... Ngươi đã trước gặp cái này sát tinh , làm gì vậy vừa rồi không để cho ta nhắc nhở thoáng một phát !” Cổ Lạp đáy lòng đều đang rơi lệ .

Cùng này cùng đứng , tại Cổ Lạp bên người Ô Bình bộ tộc nhân , cũng đều khi nhìn đến Mạnh Hạo về sau , nhao nhao thần sắc lạnh nhạt truyền ra thanh âm .

“Việc này Ô Đạt bộ vị đạo hữu này có hơi quá , này yêu vương nếu là Cổ Lạp đại sư đệ tử phát hiện ra trước , liền đại biểu đã có được bắt được quyền lợi , ngươi như thế cướp đoạt , lén ta Ô Bình bộ quá đáng !”

“Chính là Ô Đạt bộ , mỗi người đều là đồ bấy bạ , ta đoán chừng người này là Ô Đạt bộ khách khanh , nho nhỏ khách khanh , lại dám lớn lối như thế , ta thật sự rất muốn nhìn xem , ngươi dám không dám nhận lấy chúng ta trước mặt , tới giết ta Ô Bình bộ tộc nhân !” Cổ Lạp bên người tu sĩ , nhao nhao mở miệng , bọn hắn không biết Mạnh Hạo , cũng không biết Mạnh Hạo thân phận , dù sao Mạnh Hạo tại Ô Đạt bộ chỉ liệu mạng khỏi chuyện tình , có Ô Đạt bộ tộc công tử tự dám người quấy nhiễu , khiến cho Mạnh Hạo tại đây giữ vững thần bí , ngoại nhân không biết được chuyện cụ thể .

Coi như là cùng Mặc Phương một trận chiến , sau đó Ô Đạt bộ cũng đều rơi xuống nghiêm khắc mệnh lệnh , không thể truyền ra bên ngoài chút nào .

“Ha ha , hôm nay Cổ mỗ hơi mệt chút , cáo từ , cáo từ .” Cổ Lạp thân thể run run hạ xuống , lời nói ở giữa thân thể bắt đầu lui về phía sau , vừa mới rời khỏi ba bước , hắn liền chột quay người , đang muốn hóa thành cầu vồng cấp tốc bỏ chạy lúc , lại bị bên người Ô Bình bộ tộc nhân ngăn lại .

“Cổ đại sư , ngươi làm sao vậy?”

“Đúng vậy a Cổ đại sư , cái này hai chỉ yêu vương như thế thần võ , há có thể là nhìn lầm , tuyệt đối không sai rồi , cái này là hai cái yêu vương !”

“Không có việc gì không có việc gì , ta chợt nhớ tới mình còn có một bầy dị yêu cần nuôi nấng , cái kia ... Ta đi trước ...” Cổ Lạp đầy lòng run rẩy , tranh thủ thời gian mở miệng , đẩy ra giữ chặt mình Ô Bình bộ tộc nhân , muốn không để ý cùng nhau rời đi .

“Sư tôn , người này chẳng những lúc trước muốn đối với đệ tử ra tay , thậm chí tại đệ tử nói ra sư tôn danh hào về sau, như cũ là hung hăng càn quấy bá đạo , mở miệng nhục nhã , sư tôn , việc này không thể nhẫn nhịn ah !” Thanh niên mất thấy Cổ Lạp muốn ly khai , sốt ruột phía dưới thân thể nhoáng một cái bay lên , tự mình ngăn cản tại mà Cổ Lạp trước người.

Mạnh Hạo tự tiểu phi tiểu nhìn xem một màn này , vỗ vỗ bên người man cự nhân , hẳn cảm thấy giờ phút này Cổ Lạp , so dĩ vãng càng có ý tứ .

Ô Đạt bộ Ô Trần bọn người , cũng đều bị một màn này nghịch chuyển nhìn cũng sốt một chút , nhao nhao lộ ra hồ nghi chi ý , không hiểu cái này Cổ Lạp đại sư , đến thời điểm khí thế ngập trời , vì sao giờ phút này càng như thế , theo bản năng , bọn hắn đều nhìn về mà Mạnh Hạo .

Không chỉ có là bọn hắn như thế , mà ngay cả Ô Bình bộ mọi người , cũng đều nhìn ra không đúng .

“Người cút cho ta !!” Cổ Lạp giận dữ , tay phải nâng lên đang muốn một bả hô khai mở đối phương lúc, trên mặt đất Mạnh Hạo , mở miệng cười .

“Đã đến , không vội rời đi .”

Mạnh Hạo lời nói vừa ra , Cổ Lạp thân thể chợt run run hạ xuống, miễn cưỡng bài trừ đi ra nụ cười so với khóc còn khó coi hơn , quay người nhìn về phía Mạnh Hạo , nhưng thân thể của hắn run rẩy lại càng thêm mãnh liệt , đáy lòng nổ vang , lại biệt khuất cùng tức giận gào rú , trong đầu quanh quẩn .

“Tại sao có thể như vậy ... Nơi này là Tây Mạc ... Tại đây không phải Mạc Thổ ... Như thế nào hắn cũng ở nơi đây , ta ta ta ...” Cổ Lạp tâm thần nổ vang , thân thể của hắn càng phát run rẩy , từng màn trí nhớ nháy mắt hiện lên ở trong đầu , theo lúc trước lần thứ nhất chứng kiến Mạnh Hạo , cho đến đã trải qua bị nghiên cứu từng màn thâm hiểm , thật vất vả đã có ngày tốt lành , nhưng hôm nay hết thấy toàn bộ ở trong nháy mắt này , đã trở thành tản ra không đi ác mộng .

“Tại sao có thể như vậy ...” Cổ Lạp trong nội tâm bi phẫn , nhưng quay người thì lại khiến ở trường hai mắt , phảng phất là lần thứ nhất phát hiện Mạnh Hạo tại dạng này bộ dáng , thần sắc lập tức lộ ra kinh hãi , đáy lòng cũng tại phi tốc suy nghĩ nên mở miệng như thế nào .

Nhưng không chờ hắn nghĩ kỹ như thế nào mở miệng , bên cạnh hắn tam đệ tử , người thanh niên kia , chứng kiến sư tôn không hề sau khi rời đi , đáy lòng nhẹ nhàng thở ra , quay người lúc, hung tợn chăm chăm vào Mạnh Hạo .

“Người nhất định phải chết , trên chóc một cái thất giai Tư Long , coi như là Ô Đạt bộ , cũng đều không bảo vệ được người !” Thanh niên càng phát ra hung hăng càn quấy , hẳn giờ phút này dĩ nhiên không để ý đến Mạnh Hạo bên người có hai cái yêu vương sự thật , ở trong mắt hắn xem ra , toàn bộ Ô Thần năm bộ , sư tôn của hắn , có rất ít người dám đi làm tức giận .

Cổ Lạp sắc mặt đại biến , nội tâm lập bộp một tiếng .

Hôm sau bộc phát , liên tục bộc phát , nửa tháng này khổ anh chị em , Nhĩ Căn mình cũng sốt ruột , hôm sau bộc phát , liên tục bộc phát !!

Muốn cho Nhĩ Căn bạo vài ngày , nghe anh chị em đấy! (chưa xong còn tiếp . Như một mỗi ngài ưa thích bộ tác phẩm này , chào mừng ngài đến khởi điểm tặng phiếu đề cử , vé tháng , ủng hộ của ngài , chính là ta động lực lớn nhất .)

416. Chương 416: Hãm Chết Gia Sư..

Thanh niên thoai ngữ rơi vào Cổ Lạp trong tai về sau, Cổ Lạp mở to mắt, lập tức liền nghĩ đến dĩ vãng những cái kia đắc tội Mạnh Hạo chỉ nhân thể thảm kết cục.

Thân thể của hắn run rẩy, gắt gao nhìn bên cạnh Tam đệ tử, hắn bỗng nhiên đáy lòng có nghi vấn, người này. . . là đệ tử của hắn, hay là cừu gia của hắn.

“Cổ Lạp, người thấy thế nào.” Mạnh Hạo mỉm cười, nhìn về phía giữa không trung Cổ Lạp, Cổ Lạp thân thể như là cái sàng giống như, chẳng những run rẩy, càng có đại lượng mồ hôi lạnh toát ra, đang muốn mở miệng giải thích.

“Thật to gan, dám gọi thẳng ta sư tôn tục danh, người có tư cách sao!” Thanh niên hét lớn, lần nữa đã cắt đứt hắn sư tôn giải thích.

“Người!!” Cổ Lạp con người đều đỏ, nhất là nhìn hắn đến Mạnh Hạo nhíu mày một cái, cái này nhíu mày động tác, như là mười vạn lời đình lập tức tại Cổ Lạp tâm thần bên trong oanh oanh nổ tung, lại để cho Cổ Lạp sắc mặt hoàn toàn đại biến, mắt thấy chính mình đệ tử còn muốn mở miệng, hắn hoảng sợ phía dưới mãnh liệt hét lớn một tiếng.

“Người câm miệng cho ta!!” Thanh âm hắn oanh oanh long long truyền ra, nháy mắt quanh quẩn bát phương, lại để cho chung quanh hắn những cái kia Ô Bình Bộ tộc nhân nguyên một đám sắc mặt biến hóa, thân thể theo bản năng lui về phía sau, ngay ngắn hướng nhìn về phía Cổ Lạp.

“Sư tôn, người làm sao vậy? Người này kiêu ngạo đến cực điểm, lúc trước còn châm chọc không ngừng, sư tôn. . .” Thanh niên nhìn Cổ Lạp liếc, sưng sốt một chút, liền vội mở miệng.

Cổ Lạp lửa giận trong lòng ngập trời, cái này lửa giận từ trong hai mắt hiển lộ ra, một bộ muốn nuốt sống thanh niên bộ dáng, hắn lần thứ nhất phát hiện, chính mình thu đệ tử này, như thế nào như thế ngu ngốc, thậm chí ngay cả nét mặt của mình đều nhìn không ra, rõ ràng tại đây sát tinh trước mặt nói như thế.

“Sư tôn chó cái rắm, lão phu lúc nào là sư tôn của người, người tên đáng chết. Người không là đệ tử của ta. Người là cừu gia của ta!” Cổ Lạp lửa giận ngập trời. Một cổ mãnh liệt sinh tử nguy cơ lập tức hiển hiện, thậm chí toàn thân đều tại đau đớn, trong óc hiện lên năm đó bị cắt xuống từng khối huyết nhục hình ảnh, lập tức hắn hét lớn một tiếng, tay phải nâng lên hư không một cái, trực tiếp cách không một cái tát tời.

Ba.. một tiếng, thanh niên phun ra một ngụm lớn máu tươi, phát ra kêu thê lương thảm thiết. Thân thể nảy lên, trực tiếp rơi nơi xa xa, hôn mê.

Giống như còn chưa hết giận, Cổ Lạp thân thể nhoáng một cái lao ra, hướng về hôn mê thanh niên, hung hăng nhắc chân mãnh liệt đạp mạnh.

Rắc rắc một tiếng, thanh niên này tại trong hôn mê bị kịch liệt đau nhức bừng tỉnh, phát ra kêu thảm thiết về sau, lại lần nữa hôn mê rồi.

Một màn này, lập tức lại để cho bốn phía Ô Bình Bộ tộc nhân nguyên một đám sắc mặt nhất nhất đại biến. Nhao nhao lần nữa lui ra phía sau, nhìn về phía Cổ Lạp biểu lộ, lập tức trở thành lợi hại.

“Cổ đại sư, người cái này là ý gì!”

Nhưng Cổ Lạp ngoảnh mặt làm ngơ, thân thể nhảy lên, phù phù một tiếng liền quỳ gối Mạnh Hạo trước mặt, trong mắt lập tức lệ rơi đầy mắt, một bộ kích động không thôi bộ dạng.

“Rút cuộc tìm được rồi Thiếu chủ, Thiếu chủ. . . Lão nô tìm người hơn nửa năm a. . . Còn tưởng rằng người không nên lão nô rồi, ta. . . ta. . .”

Cổ Lạp thoai ngữ vừa mới truyền ra, lập tức từng trận kinh hô từ bốn phía truyền đến, vô luận là Ô Đạt Bộ, Ô Trần đám người, hay vẫn là giữa không trung Ô Bình Bộ mọi người, toàn bộ đều tại Cổ Lạp lời nói này truyền ra về sau, nguyên một đám sắc mặt triệt để đại biến, nhao nhao thần sắc hoảng sợ, tràn đầy khó có thể hình dung khiếp sợ.

Bọn hắn nguyên một đám hô hấp dồn dập, nhìn về phía Cổ Lạp cùng Mạnh Hạo.

“Cái này. . . Đây là cái gì cái quan hệ?”

“Mạnh đại sư lại là Cổ đại sư chủ nhân. . . Hẳn lại có như thể thân phận!”

“Khó trách Mạnh đại sư Ti Long bí pháp ngập trời, có thể nuôi dưỡng ra Yêu Vương, hẳn nô tài là thất giai, như vậy hẳn là giai nào?”

Ô Đạt Bộ Ô Trần đám người, nguyên một đám trợn mắt há hốc mồm, có thể so với bọn hắn còn khiếp sợ hơn đây, là Ô Binh Bộ theo Cổ Lạp một đường tiến đến những cái kia quyền quý thể hệ.

“Cổ đại sư rõ ràng xưng hô người này là Thiếu chủ. . . Cái này. . . Cái này đến cùng là chuyện gì xảy ra! !”

“Là thật sao. . . Người này lại là Cổ đại sư Thiếu chủ, Cổ đại sư đều cường đại như thế, như vậy chủ nhân của hắn. . .”

Mạnh Hạo thần sắc như thường, như trước giống như cười mà không phải cười nhìn xem Cổ Lạp, người này như thể lời nói, hiển nhiên là lo lắng đã bị chính mình trừng phạt, đối với chuyện lúc trước sám hối, nhất là hôm nay quỳ ở nơi đó, trơ mắt nhìn chính mình, trong thần sắc lộ ra ủy khuất cùng cầu khẩn.

“Đem Man Cự Nhân dưỡng tốt, cần người thời điểm, ta sẽ bảo người.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, quay đầu lại nhìn Man Cự Nhân liếc, vỗ vỗ Cự Nhân thân thể về sau, tại Man Cự Nhân vẻ mặt không muốn ở bên trong, Mạnh Hạo quay người tay áo hất lên, đi về hướng xa xa.

Đại Mao cùng với Hắc Biên Bức, còn có phần đông yêu dân, đi theo Mạnh Hạo sau lưng, còn có Ô Đạt Bộ, Ô Trần đám người, giờ phút này nhao nhao hô hấp dồn dập, đuổi theo sát Mạnh Hạo cùng nhau ly khai.

Cổ Lạp cung kính hướng Mạnh Hạo cúi đầu, lớn tiếng mở miệng.

“Thiếu chủ chi mệnh, lão nô thề sống chết tuân theo!” Cổ Lạp nội tâm cuối cùng là nhẹ nhàng thở ra, thân thể không hề run rẩy, lúc trước hắn suýt nữa bị sợ chết, giờ phút này mắt thấy Mạnh Hạo đi xa, lúc này mới đứng lên, ngạo nghễ cùng cao cao tại thượng chỉ ý, một lần nữa về tới trên mặt, chấp tay sau lưng, quay người nhìn về phía những cái kia trợn mắt há hốc mồm, thần sắc có chút chần chờ Ô Binh Bộ tộc nhân.

“Công tử nhà ta còn trẻ, có thể uy nghiêm như trước, lão phu lai lịch, là Tây Mạc thần bí truyền thừa hộ đạo người, thủ hộ đúng là công tử nhà ta, hơn nữa năm trước, chúng ta ở nơi này truyền tống thời gian cách.” Cổ Lạp nhãn châu xoay động, giải thích thoáng một phát về sau, vỗ vỗ Man Cự Nhân, tại Man Cự Nhân mở miệng một tiếng thật gằm nhẹ ở bên trong, Cổ Lạp mang theo nó thẳng đến Ô Binh Bộ mà đi, giữa không trung, hẳn cho dù nhìn như khôi phục như thường, nhưng trong lòng sống sót sau tai nạn cảm giác, rất là mãnh liệt.

“Chết tiệt, này mà không thể dừng lại, ta muốn suốt đêm đào tẩu, xa rời đi xa cái này sát tinh. . .” Cổ Lạp trong óc hiển hiện vô số ý niệm trong đầu, nhưng rất nhanh, hắn liền chần chừ một chút, nghĩ tới Mạnh Hạo trước khi đi đích thoại ngữ, dần dần trong nội tâm xuất hiện giây giụa, sau một lúc lâu, Cổ Lạp thở dài một tiếng.

Hắn cuối cùng là không có có đảm lượng dám âm thầm đào tẩu.

Sơn mạch bên trong, Mạnh Hạo đi tại phía trước, yêu dân đi theo, Ô Đạt Bộ Ô Trần đám người, cẩn thận từng li từng tí đi theo ở phía sau, nhìn về phía Mạnh Hạo bóng lưng trong ánh mắt, cho dù là Ô Linh đều mang theo tôn kính, nhất là Ô Trần, sớm đã là vẻ mặt cuồng nhiệt.

Mọi người rất yên tĩnh, Mạnh Hạo không nói lời nào, bọn hắn cũng không dám nói lời nào, cho đến tại đây trong núi rừng rồi đi sau một lúc lâu, xa xa đã có thể chứng kiến Ô Đạt Bộ ngọn núi thời gian.

“Mạnh. . . Mạnh đại sư. . .” Ô Trần chần chừ một chút, rút cuộc kìm nén không được, nhanh đi vài bước, thấp giọng mở miệng.

“Mạnh đại sư, người cùng vị kia Cổ đại sư, đến cùng là quan hệ như thế nào a?” Ô Trần lời nói vừa ra, bên cạnh hắn mọi người ngay ngắn hướng đều hai mắt sáng ngời, cái nghi vấn này, giống nhau là bọn hắn đầy lòng đoạn đường này lớn nhất nghi hoặc.

Mạnh Hạo đi ở phía trước, không có dừng lại, nghe vậy cười cười.

”Mạnh mẽ năm đó tiến đến nơi đây lúc, dẫn theo một cái Man Cự Nhân, này Cự Nhân ham thịt, nuôi nấng có chút phiền toái, vừa mới bên cạnh ta có một tùy tùng, vì vậy khiến cho hắn chịu trách nhiệm nuôi nấng Man Cự Nhân.

Hắn chính là Cổ Lạp rồi.” Mạnh Hạo nói đơn giản xong, tiếp tục đi đến.

Nhưng này đơn giản thoại ngữ, rơi vào Ô Trần mấy người trong tai, nhưng là trong chốc lát như là lời đình oanh oanh mà qua, nghe Ô Trần mấy người hít vào khẩu khí, nhìn về phía Mạnh Hạo ánh mắt, lập tức càng thêm cuồng nhiệt.

Khi bọn hắn xem ra, có Man Cự Nhân như vậy dị yêu, bản thân đã là cực kỳ kinh người, có thể càng kinh người, là Mạnh Hạo nơi đây, đã liền nuôi dưỡng dị yêu đấy, đều là thất giai Ti Long!

Đây hết thấy, lập tức hóa thành thần bí, bao phủ trong con mắt của bọn họ Mạnh Hạo trên người.

“Việc này các người biết rõ là được rồi, không cần phải truyền ra bên ngoài.” Trước khi bước vào Ô Đạt Bộ tộc, Mạnh Hạo quay đầu lại nhìn Ô Trần đám người liếc, mỉm cười sau khi mở miệng, thân thể nhoáng một cái hóa thành cầu vòng, mang theo yêu đàn gào thét lúc giữa, thẳng đến phía sau núi mà đi.

Ô Trần đám người vội vàng liền đầu ôm quyền cúi đầu, mỗi người đều đã quyết định, chuyện hôm nay, dù là Mạnh đại sư là tùy ý nhắc tới, có thể nhóm người mình tuyệt đối không thể truyền ra bên ngoài.

Cho đến Mạnh Hạo thân ảnh biến mất, Ô Trần đám người lẫn nhau nhìn nhìn, đều thấy được lẫn nhau giữa cái loại này không cách nào hình dung cảm giác, tựa hồ hôm nay ngày hôm nay trải qua sự tình, đã vượt qua bọn hắn ngày bình thường mấy năm rèn luyện.

Nguyên một đám mang theo cảm khái, tại trong bộ lạc lần lượt rời đi, so với việc Ô Trần cuồng nhiệt, giờ phút này yên lặng đi ở trong bộ lạc Ô Linh, nhưng là như có điều suy nghĩ, trên mặt âm tình bất định, hình như có chút ít chần chờ, nhưng rất nhanh đấy, nàng xem mắt Ô Trần về sau, lập tức trong hai tròng mắt lộ ra kiên định, giờ khắc này biểu lộ, khiến cho nàng thoát nhìn có một cổ rất đặc biệt xinh đẹp.

Đêm khuya lúc, Ô Linh thân ảnh hóa thành nhất đạo cầu vòng, thẳng đến phía sau núi Mạnh Hạo chỗ viện mà đi.

Không bao lâu, nàng đi tới Mạnh Hạo viện bên ngoài, đứng ở nơi đó lúc, ánh trăng rơi vào trên người, khiến cho nàng toàn bộ người tại đây một cái chớp mắt, làm cho người ta tim đập thành thịch.

Nàng cắn môi dưới, trong mắt lần nữa lộ ra quyết đoán, tiến lên nhẹ giọng truyền xuất ra thanh âm.

“Ô Linh, cầu kiến Mạnh đại sư.”

Trong sân Mạnh Hạo, từ khoanh chân trong mở mắt ra, đảo qua viện bên ngoài lúc, thấy được Ô Linh, có chút nhíu mày, nhưng không có cự tuyệt, chẳng qua là không nói một lời, tay phải phía trước vung lên, viện cửa lập tức mở ra.

Ô Linh xinh đẹp thân ảnh, bước nhanh đến.

“Đa tạ Mạnh đại sư lại để cho Ô Linh tiến đến.” Ô Linh đứng ở trong sân, đáy lòng rất là khẩn trương, nhìn xem Mạnh Hạo lãnh đạm thần sắc, Ô Linh liền vội mở miệng.

Lời nói nói xong, Mạnh Hạo mặt không biểu tình.

“Lần trước Ô Trần đến mời Mạnh đại sư, Ô Linh không hiểu chuyện, nói rất nhiều nói bậy, kính xin Mạnh đại sư bỏ qua cho. . .” Ô Linh càng thêm khẩn trương, theo bản năng bắt được góc áo, cúi đầu mở miệng.

Mạnh Hạo nhíu mày một cái.

“ . . . Sự tình hôm nay, Mạnh đại sư yên tâm, ta sẽ nói rõ bọn hắn tuyệt đối không truyền ra ngoài.” Ô Linh hô hấp có chút dồn dập, nàng trong óc có chút loạn, trước khi đến chuẩn bị cho tốt ngôn từ, giờ phút này nói không nên lời.

“Người có chuyện gì!” Mạnh Hạo lãnh đạm thanh âm truyền ra, đã cắt đứt Ô Linh thoại ngữ.

Ô Linh trong nội tâm tràn đầy khấn trương, bị Mạnh Hạo lời nói vừa quát, nội tâm của nàng run rẩy thoáng một phát, cắn răng, mãnh liệt ngẩng đầu.

Lời nói lúc giữa, nàng tay phải tại trên thân thể một cỗi, lập tức quần áo tróc ra, lộ ra áo lót màu da bó sát, khiến cho kia xinh đẹp thân thể đường cong tại dưới ánh trăng tách ra một cổ làm cho người ta kinh tâm động phách hấp dẫn. (convét: no way :026:)

Sắc mặt có chút tái nhợt, có thể trong mắt lại lộ ra cổ chấp, thân thể tại dưới ánh trăng, lạnh run, nhưng lại cắn răng đứng ở nơi đó, nhìn về phía Mạnh Hạo.

417. Chương 417: Bỉ Ngạn Hoa Động Trong Nháy Mắt

Mạnh Hạo khẽ giạt mình, ánh mắt theo bản năng liền rơi vào Ô Linh trên người, khẽ quét qua, Mạnh Hạo cũng không biết chuyện gì xảy ra, lại muốn nhớ năm đó Sở Ngọc Yên.

“Mạnh đại sư, vì đệ đệ của ta, Ô Linh có thể trả giá hết thảy.” Ô Linh thân thể run rẩy, nhưng lại nâng lên trán, dưới ánh trăng, nàng dung nhan tách ra xinh đẹp, đặc biệt động lòng người.

Mạnh Hạo không nói gì, Ô Linh mục đích rất rõ ràng, là để cho hắn nâng đỡ Ô Trần, tại Ô Đạt Bộ bên trong đạt được đầy đủ địa vị cùng thân phận, việc này đối với Mạnh Hạo mà nói không có khó khăn quá lớn, vô luận là Mạnh Hạo bản thân tu vi, hay là Ti Long thân phận, như rõ ràng ủng hộ tam đại huyết mạch một người, đủ để làm được điểm này.

“Ta đối với người thân thể hứng thú không có.” Hồi lâu, Mạnh Hạo thu hồi ánh mắt, nhàn nhạt mở miệng, tu vi đã đến hần trình độ này, có thể xem nhẹ tuế nguyệt biến hóa, bởi vậy đối với rất nhiều chuyện sẽ nhìn nhạt, dù là hần chưa bao giờ có nam nữ muốn yêu, cũng là như thế, đối với chuyện ham muốn xác thịt sự tình, càng có thể coi thường.

Như hắn gật đầu, sẽ có đại lượng cấp thấp tu vi nữ tử, cam nguyện trả giá thân thể đạt được một cái hoàn mỹ Kim Đan Đại viên mãn, có thể lay Nguyên Anh sơ kỳ cường giả che chở.

Có thể Mạnh Hạo tâm không có ở đây nhục dục lên, hắn chỉ trước khi đến Đông Thổ Đại Đường, chỉ tại thành tiên một cái cảnh giới, chỉ tại áp đảo Quý Gia phía trên, lại để cho thiên hạ không người nào có thể tả hữu dòng suy nghĩ của mình, lại để cho trời xanh vĩnh viễn còn lâu mới có thể che đậy cặp mắt của mình.

Đây là giấc mộng của hắn, từ bước vào tu chân giới về sau, cái này cùng nhau đi tới, càng phát ra kiên định mộng tưởng.

Người sống một lần, không làm con sâu cái kiến!

Vì giấc mộng này, hắn bước vào Nam Vực, vì giấc mộng này, hắn đi đến Mặc Thổ, càng là vì giấc mộng này, hắn đi vào Tây Mạc tìm kiếm làm ình Ngũ Sắc Nguyên Anh chỉ lộ.

Đây hết thảy, theo thời gian trôi qua, sớm đã trở thành rồi Mạnh Hạo trong nội tâm không thể xóa nhòa con đường.

Ô Linh sắc mặt tái nhợt. Cắn môi dưới, nàng nhìn thấy Mạnh Hạo bình tĩnh, cảm nhận được ánh mắt kia bên trong thực sự không phải là đối với thân thể của mình hoàn toàn không có thể mà thay đổi, chẳng qua là đúng như là đối phương nói. Nhìn hắn trọng không phải là của mình thân thể.

Ánh trăng rơi vào Ô Linh trên người. Nàng cắn răng, đắng chát trong ngẩng đầu. Nhìn qua Mạnh Hạo, đang muốn mở miệng lúc, bỗng nhiên Mạnh Hạo hai mắt mãnh liệt co rút lại, ánh mắt nháy mắt liền đã rơi vào Ô Linh ngực nơi trái tim trung tâm.

Tại đây một cái chớp mắt. Tại dưới ánh trăng, Mạnh Hạo lần thứ nhất tại Ô Linh phần cổ, thấy được một cái dây chuyền.

Đó là một cái màu bạc dây chuyền, ánh trắng nhoáng một cái, phát ra nhu hòa hào quang, là một cái cánh hoa bộ dạng, bảy cánh hoa. Hợp thành một đóa màu bạc hoa.

Hầu như tại Mạnh Hạo chứng kiến cái này dây chuyền đồng thời, trong cơ thể hắn đã thật lâu không có phát tác qua đây, bị Thủy Đông Lưu phong ấn Bĩ Ngạn Hoa, tại đây một cái chớp mắt. Lại xuất hiện thức tỉnh dấu hiệu.

Cái này dấu hiệu đến cực kỳ đột nhiên, hầu như trong chớp mắt cái kia đã lâu kịch liệt đau nhức nay hiển lộ tại Mạnh Hạo toàn thân, khiến cho Mạnh Hạo sắc mặt đột nhiên biến sắc.

Cũng may hôm nay Mạnh Hạo tu vi cùng năm đó xưa đâu bằng nay, cho dù kịch liệt đau nhức giống như thủy triều đem bao phủ, có thể tại thần sắc lên, Ô Linh thấy chẳng qua là Mạnh Hạo biến sắc, sau đó liền khôi phục như thường.

Mạnh Hạo tay phải bỗng nhiên nâng lên, hư không một trảo, lập tức dây chuyền trên cổ Ô Linh chợt tách ra, hóa thành nhất đạo ngân quang thẳng đến Mạnh Hạo, bị Mạnh Hạo một chút nắm ở trong tay.

“Vật ấy ngươi từ chỗ nào được đến.” Mạnh Hạo giờ phút này thân thể kịch liệt đau nhức, lại để cho tu vi của hắn chấn động, không ngừng mà cùng trong cơ thể Bĩ Ngạn Hoa trùng kích, một cái ý đồ giãy giữa phong ấn, một cái thì là toàn lực trấn áp, có thể bề ngoài lên, ngoại nhân nhìn không ra Mạnh Hạo trong cơ thể chút nào.

Ô Linh sững sờ, theo bản năng sờ lên phần cổ.

“Đây là ta mẫu thân cho ta. . .”

“Ngươi có thể rời đi, về phần Ô Trần sự tình, ta sẽ xem xét.” Mạnh Hạo nói xong, nhắm mắt lại, trong tay dây chuyền không có trả lại.

Ô Linh chần chờ một chút, cúi đầu đem quần áo mặc vào, hướng về Mạnh Hạo hạ thấp người cúi đầu, mang theo phức tạp cùng phiền muộn, quay người rời đi.

Hầu như tại Ô Linh rời khỏi sân nhỏ lập tức, Mạnh Hạo lại cũng không cách nào áp chế kịch liệt đau nhức, sắc mặt lập tức tái nhợt, mồ hôi lạnh to như hạt đậu nhỏ xuống, thân thể trực tiếp đã bị ướt đầm mồ hôi, hắn tay trái nâng lên mãnh liệt vung lên, lập tức mi tâm Thanh Mộc đồ đằng biến ảo, trên mu bàn tay Vô Mực Tầm xuất hiện, bốn phía yêu đàn đồng thời cảnh giác, ngay sau đó, nhất đạo nhu hòa màn sáng dùng Mạnh Hạo làm trung tâm, hướng về bốn phía mãnh liệt khuếch tán, bao phủ toàn bộ viện về sau, Mạnh Hạo thân thể chấn động, phun ra một ngụm máu tươi.

Cái này máu tươi phun ra, cũng không phải là màu đỏ, mà là bốn màu, tại không trung, cái này ngụm máu tươi đã thành sương mù, hợp thành một đóa Bĩ Ngạn Hoa, giống như mang theo dữ tợn cùng không cam lòng, hướng về Mạnh Hạo phát ra im ắng gào rú.

Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra một vòng lệ mang, hoàn mỹ Kim Đan toàn lực vận chuyển, hắn hai mắt khép kín, không ngừng mà trấn áp, ước chừng đi qua thời gian một nén nhang, đột nhiên, Mạnh Hạo thân thể chấn động mạnh một cái.

“Ngươi muốn đi ra sao, có thể!” Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng, tại trên túi trữ vật vỗ, một bức tranh trực bay ra, trôi lơ lửng ở rồi tiền phương của hắn lúc, hình như có vô hình chi lực lôi kéo, muốn đem tranh này lấy Bĩ Ngạn Hoa họa trực mở ra.

Mạnh Hạo hai mắt bỗng nhiên mở ra, lạnh nhìn qua họa trực, cái kia họa trực run rẩy, chỉ có Mạnh Hạo có thể nghe nói gào rú truyền ra, một người một họa, tại viện này bên trong, tại trùng trùng điệp điệp phòng hộ ở bên trong, đối nghịch rồi một canh giờ.

Cho đến tranh này trực phát ra một tiếng không cam lòng gào rú gào thét, dần dần ảm đạm xuống, ba.. một tiếng đã rơi vào trên mặt đất, Mạnh Hạo toàn bộ người thật dài thở ra một hơi, hai mắt nhắm nghiền, sau nửa ngày về sau lần nữa mở ra lúc, toàn bộ người đã khôi phục như thường, duy chỉ có sắc mặt rất là âm trầm.

“Nó đã sớm thức tỉnh!” Mạnh Hạo trong mắt hiện lên một vòng lệ mang, lúc trước cái này Bĩ Ngạn Hoa giãy giữa cực kỳ mãnh liệt, mãnh liệt đến tuyệt không phải là vừa vận thức tỉnh bộ dạng, phản giống như

là tích lũy một đoạn thời gian, chuẩn bị duy nhất một lần oanh mở phong ấn bộ dạng.

“Ta vốn tưởng rằng nó một mực bị phong ấn, thủy chung ngủ say, hiện tại xem ra, nó chẳng biết lúc nào đã thức tỉnh, nhưng không có nhúc nhích chút nào, mà là chuẩn bị đã đến thời khắc mấu chốt, thừa dịp ta không sẵn sàng, toàn lực giãy giụa. . .” Mạnh Hạo thở sâu, cúi đầu nhìn về phía trong tay phải dây chuyền.

“Nếu không phải là vật ấy đưa tới nó một ít bản năng phản ứng, bị ta nhận ra dấu hiệu, sợ là nó còn có thể ẩn nhẫn, cho đến tuyệt sát một kích!” Mạnh Hạo trầm mặc, hẳn lòng dạ biết rõ, nếu như không là hôm nay ngẫu nhiên phát hiện việc này, nếu thật cho cái này Bỉ Ngạn Hoa nhiều thời gian hơn, tiềm tại thân thể của mình bên trong, như vậy chính mình trong, có thật lớn khả năng, tại một ít thời khắc mấu chốt, không có phòng bị xuống, cuối cùng thật sự bị kia giãy giụa phong ấn, thậm chí mà chuyển biến thành!

Nghĩ tới đây, dùng Mạnh Hạo tu vi cùng định lực, cũng đều có chút sợ hãi.

“Vật này là cái gì, lại khiến nó tại ẩn nhẫn sợ ta phát hiện ở bên trong, cũng nhịn không được nữa nổi lên Bỉ Ngạn Hoa bản năng biến hóa.” Mạnh Hạo cúi đầu, cẩn thận xem xét trong tay dây chuyền, hai mắt lóe lên, càng là tản ra linh thức, nhưng lại không thu hoạch được gì.

Mạnh Hạo hơi suy nghĩ một chút, tay phải bỗng nhiên nâng lên, đặt tại mắt trái lên, trong cơ thể bởi có Tiên Nhân Chỉ Lộ tồn tại, có đủ một tia tiên khí bỗng nhiên vận chuyển, ngưng tụ mắt trái ở bên trong, trong chốc lát, mắt trái liên tục nháy triển khai bảy tám lần về sau, mãnh liệt tuôn ra cường quang, nhìn về phía dây chuyền.

Cái này liếc mắt nhìn qua, dây chuyền tại Mạnh Hạo trong ánh mắt, lập tức cùng lúc trước không hề cùng dạng, cái này căn bản cũng không phải là dây chuyền, cái này thành linh cũng là một đóa Bỉ Ngạn Hoa.

Mặc dù là bảy cánh hoa, nhưng lại là một màu sắc, ở trên có mị mớ tử khí, mơ hồ đầy, giống như vẫn tồn tại rồi một tia hơi yếu sinh cơ.

Giống như tại một ít đặc thù hoàn cảnh, cái này một tia sinh cơ sẽ quật khởi, chui từ dưới đất lên muốn sống.

“Cái này. . . Chẳng lẽ là. . . một chủng Bỉ Ngạn Hoa!” Mạnh Hạo trong óc lập tức, đã có hiểu ra, mắt trái lóe lên, khôi phục như thường về sau, hẳn sắc mặt càng thêm tái nhợt, có thể tay phải lại gắt gao cầm cái này dây chuyền.

Hô hấp của hắn dồn dập, sau một lúc lâu mới khôi phục lại.

“Khó trách ta trong cơ thể Bỉ Ngạn Hoa đang cực lực ẩn nhẫn trong cũng muốn xuất hiện bản năng biến hóa. . . Nó là muốn nuốt này cái Bỉ Ngạn Hoa hạt giống, do đó lại để cho bản thân càng cường đại hơn.” Mạnh Hạo trong mắt hàn mang lóe lên, tay phải dùng sức, muốn đem cái này Bỉ Ngạn Hoa hạt giống bóp nát, có thể tâm thần hẳn khẽ động, trầm ngâm một lát sau, cầm lấy cái này hạt giống, cẩn thận nhìn mấy lần về sau, bỗng nhiên lộ ra kỳ dị chi mang.

“Dem bóp nát cho dù xong hết mọi chuyện, nhưng nhưng có chút đáng tiếc, vật này là ta tốt nhất, quan sát Bỉ Ngạn Hoa, tìm ra kia nhược điểm vật bất chước.” Mạnh Hạo ánh mắt chớp động, đem cái này Bỉ Ngạn Hoa hạt giống thu hồi.

“Thiếu Ô Trần tỷ đệ một cái nhân tình.” Mạnh Hạo ngẩng đầu, tay phải nâng lên vung lên, tản bốn phía phòng hộ về sau, ngoại giới đã là sáng sớm ngày thứ hai.

”Ô Thần bộ lạc Ngũ Hành đồ đẳng, dùng mộc kim làm chủ, mặt khác đều là khác chi mà thôi, ta được đến Thanh Mộc đồ đẳng, vốn định không tham dự Ô Đạt Bộ tộc sự tình, cũng không tiến vào Ô Thần Thánh Địa cùng Nghiêm Tung đám người phó ước, ngày gần đây liền lựa chọn ly khai, hôm nay xem ra. . . Cần nhiều hơn nữa lưu một đoạn cuộc sống, cũng tốt, thuận tiện điều tra thoáng một phát, Ô Linh mẫu thân, năm đó là từ chỗ nào đạt được này cái một chủng Bỉ Ngạn Hoa!

Còn có cái kia kim thuộc tính đồ đẳng, nếu có được, cũng là một cuộc tạo hóa.” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ, có quan hệ Ô Thần bộ phận dùng mộc hỏa làm chủ sự tình, là Mạnh Hạo cái này hơn nửa năm đến quan sát hiểu ra, quan trọng nhất là năm đó từ Ô Thần Thánh Địa bay ra cái kia Kim Ô, cho Mạnh Hạo cảm giác, thực sự không phải là hỏa, mà là một cỗ kim thuộc tính ngút trời chi ý.

Hạ quyết tâm, Mạnh Hạo nhắm mắt ngồi xuống, tu vi vận chuyển, trong người rất nhỏ điều tra, cuối cùng lại cảm lấy họa trục, khoe miệng lộ ra một vòng cười lạnh về sau, đem thu hồi.

Tuy nói không xác định lúc này đây Bỉ Ngạn Hoa có hay không thật sự ngủ say, cũng hoặc là vẫn còn là ẩn nhẫn, có thể việc này nếu như Mạnh Hạo đã có chuẩn bị, coi như là tiếp theo cái này Bỉ Ngạn Hoa lại đột nhiên phát tác, Mạnh Hạo cũng có nhất định được nắm chắc, đem lần nữa áp chế.

“Cho đến đem áp chế đến, không phải nó dung ta, mà là ta đem hoàn toàn hòa hợp bản thân mới thôi! Đã đến lúc kia, ta là Bỉ Ngạn Hoa, có thể Bỉ Ngạn Hoa không phải ta!”

Mạnh Hạo trong mắt lộ ra kiên định, thì thào nói nhỏ.

“Bỉ Ngạn Hoa mở thất sắc thiên, hao phí lạc thành tiên một ngàn năm. . . Cái này Bỉ Ngạn Hoa bên trên bí mật, nếu ta có thể toàn bộ nắm giữ, tức thì thành tiên. . . Giống như cũng không phải là xa không thể chạm. . .” Mạnh Hạo ngẩng đầu, nhìn xem bầu trời, đối với trở thành cùng Tiên một cái giai đoạn cảnh giới, dưới đáy lòng hiện lên rồi khát vọng mãnh liệt.

“Phong yêu cũng tốt, thành tiên cũng thế, không đến cảnh giới này. . . Đều là Thiên Địa con sâu cái kiến.” Mạnh Hạo hai mắt nhắm nghiền, phủ lên trong mắt chẳng biết lúc nào, thật sâu tại kia đáy lòng sinh ra hy vọng sống sót.

418. Chương 418: Tạo Hóa Trì

Thời gian nhoáng một cái, hơn nửa tháng trôi qua, trong nháy mắt, tại đây Ô Thần Ngũ Bộ, ngày tế tổ, chậm rãi đã đến.

Ngũ bộ tế tổ, đối với Ô Thần năm bộ lạc mà nói, là cực kỳ long trọng đại sự, bởi vì cái này cái gọi là tế tổ, ngoại trừ là trên danh nghĩa nghi thức bên ngoài, càng là Ngũ đại bộ lạc giữa một cái trên thực lực bài danh.

Mà hướng tới tế tổ sự tình, nguyên nhân chủ yếu, là Ô Thần trong thánh địa đồ đẳng truyền thừa, cái này truyền thừa cũng không phải là hư vô mờ mịt chi vật, mà là tạo hóa trì!

Này trì là một chỗ thủy đầm, cách mỗi một ít tuế nguyệt, trong đó sẽ xuất hiện một loại thanh tịnh đầm nước, này nước cực kỳ kỳ dị, bất kể là Ô Thần bao nhiêu cái bộ lạc tộc nhân, chỉ cần bước vào đầm nước bên trong, trong đó ngồi xuống hấp thu, liền có thể lại để cho bản thân đồ đẳng chi lực, trên phạm vi lớn tăng lên.

Này nước vô hành, có thể căn cứ bất đồng chi nhân bước vào, sẽ tự động hóa thành trong ngũ hành bất luận một loại nào thuộc tính, thậm chí tại Ô Thần Ngũ bộ lạc trong lịch sử, có không ít người, tại đây tạo hóa trong ao, theo đồ đẳng chi lực tăng lên, tu vi đột phá.

Cái này tạo hóa trì, chính là Ô Thần Ngũ bộ, trọng yếu nhất chi vật, cũng là ngoại giới khách khanh sở dĩ nguyện ý lựa chọn cái này năm cái bộ lạc nguyên nhân.

Nhưng. . . nước trong đầm, cũng không phải là vô hạn, mỗi lần tế tổ, đem mở ra, trong đó nước ao cũng không nhiều, hiển nhiên cái thứ nhất bước vào trong đó bộ lạc, đạt được chỗ tốt lớn nhất, trái lại người cuối cùng, tức thì hiệu quả đã không phải đặc biệt rõ ràng.

Vì vậy, cái gọi là tế tổ so với, trên thực tế chính là vì xếp đặt ra một cái Ngũ đại bộ lạc giữa, có thể nhận đồng tế tổ thứ tự trước sau, chém giết đoạt tạo hóa trong ao cơ duyên.

“Ta Ô Đạt Bộ tộc, đã liên tục hơn ba trăm năm, đều là người cuối cùng bước vào. . . Mà Ô Bình Bộ, cũng tại cái này hơn ba trăm năm bên trong, nhiều lần đệ nhất. . .” Ô Đạt Bộ ngọn núi trên quảng trường, tộc công chậm rãi mở miệng, thanh âm quanh quẩn.

Trong quảng trường, Mạnh Hạo đã được mời tới, còn có vị kia thất giai Ti Long Mặc Tử cùng với hần con nối dõi Mặc Phương. Đều ở chỗ này, càng có Ô Đạt Bộ tộc thiên không tế tự, Đại trưởng lão.

Duy chỉ có vị kia Đại tế tự, từ lần trước trở về sau. Liền thủy chung bế quan, giờ phút này cũng không có xuất hiện.

Trừ bọn họ ra, còn có mấy cái quần áo cách ăn mặc, rõ ràng không phải Ô Đạt Bộ tộc nhân Tây Mặc tu sĩ, những người này nguyên một đám tu vi không tầm thường, trên người tồn tại từng trận sát khí, cùng Mạnh Hạo giống nhau, đều là khách khanh, nhưng cũng không phải Ti Long, mà là đồ đẳng tu sĩ.

Ô Đạt Bộ tộc nhân cũng có vài chục người. Trong đó Ô Trần, Ô Linh cùng với Ô A Lý đám người, đều trong đó, cả đám đều trong thần sắc mang theo khẩn trương, càng có chờ mong.

Trong đó Ô Linh, thỉnh thoảng nhìn về phía Mạnh Hạo. Mạnh Hạo thần sắc như thường, như không nhìn thấy, đứng ở nơi đó nhắm mắt không nói.

”Lúc này đây tế tổ so với vừa muốn bắt đầu, bởi vì Tổ Tiên quy củ, Ngũ đại bộ lạc giữa sớm có quy định, tế tổ so với không thể lẫn nhau tộc nhân chém giết, lại để cho tộc nhân chi huyết chảy tại Thánh Địa.

Cho nên. Cho tới nay, các thời kỳ tế tổ thi đấu, đều là các bộ lạc khách khanh giữa tiến hành, mà các người, cũng đem người này đạt được tại ta bộ tộc nhân về sau, bước vào tạo hóa trì tư cách.

Hết thấy. Làm phiền chư vị rồi.” Ô Đạt Bộ tộc công, ánh mắt đảo qua Mạnh Hạo mấy người khách khanh, ôm quyền thật sâu cúi đầu.

Ở bên cạnh hần, thiên không tế tự cùng Đại trưởng lão, cũng thần sắc mặt ngưng trọng tùy theo ôm quyền.

Bốn phía Ô Đạt Bộ tộc nhân. Cũng là mang theo cung kính, ngay ngắn hướng cúi đầu.

”Tộc công yên tâm, có cha ta tại, Ti Long chiến, không dám nói Ngũ bộ thứ nhất, nhưng tuyệt sẽ không là người cuối cùng.” Mặc Tử không có mở miệng, nói chuyện chính là con hần Mặc Phương, lời nói lúc giữa, Mặc Phương còn âm lãnh nhìn thoáng qua Mạnh Hạo.

Về phần vị kia Mặc Tử đại sư, thì là cười nhạt một tiếng.

”Mặc mỡ hết sức là được.” Mặc Tử chậm rãi mở miệng, thanh âm có chút khàn khàn, có thể ẩn chứa tự tin, nhưng là cực kỳ rõ ràng.

Mạnh Hạo mở mắt ra, thần sắc như thường, đối với Mặc Phương khiêu khích, không nhìn thẳng, ánh mắt đảo qua bốn phía khách khanh, tại một người trong đó trên người, nhiều nhìn mấy lần, đây là một cái trung niên nam tử, kia mạo xấu xí, tu vi nhìn lại bên trên cũng chỉ là Kết Đan, có thể hết lần này tới lần khác người này cho Mạnh Hạo cảm giác, giống như toàn thân vờn quanh rồi sương mù, nhìn không thấu triệt.

Lúc Mạnh Hạo ánh mắt nhìn hướng người này lúc, trung niên nam tử này cũng nhìn Mạnh Hạo liếc, hai người ánh mắt tại không trung vô hình đụng chạm về sau, nhìn như tùy ý, rất nhanh liền lẫn nhau tản ra, có thể Mạnh Hạo lại hai mắt có chút co rụt lại.

”Trên người người này, khác thường yêu khí, khí tức này rất nhạt, có thể lại không phải là người này đồ đẳng phát ra, mà giống như. . . của chính bản thân hần phát ra!” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ.

Đúng lúc này, đột nhiên, từng trận ô ô thanh âm, như kèn thổi bay, bỗng nhiên từ đằng xa sơn mạch bên trong Ô Thần trong thánh địa vòng qua vòng lại dựng lên, truyền khắp bốn phía, theo thanh âm xuất hiện, thành từng mảnh gợn sóng, trong chớp lát ở trên trời bên trên khuếch tán ra, những nơi đi qua, như có cuồng phong quét ngang, khiến cho bầu trời biến sắc, đại địa dường như chấn động.

Trong khoảng thời gian ngắn, bốn phía bát phương, toàn bộ bị cái này gợn sóng lượn lờ, như là đem phong ấn tại bên trong, ngay sau đó, một đạo quang mang màu vàng, nháy mắt từ Ô Thần trong thánh địa phóng lên trời, khuếch tán trời xanh bên trong, tán phát ra trận trận mệnh mông cuộn cuộn uy áp.

”Chúng ta đi!” Ô Đạt Bộ tộc công thở sâu, nhìn xem đạo kim quang kia vọt lên, thần sắc lộ ra cố chấp, tay áo hất lên, thân thể bỗng nhiên bay lên, hóa thành cầu vồng thẳng đến kim quang nơi ở.

Những người khác cũng lần lượt bay lên, trong đó có không ít người, trên người đồ đằng chi sáng lóng lánh, trần ngập toàn thân, về phần thất giai Tì Long Mặc Tử, thì là tay áo hất lên, lập tức cái kia song thủ giao long từ hư vô trong biển ảo mà ra, ngửa mặt lên trời gào thét lúc giữa, Mặc Tử đã đứng ở trên người của nó, Mặc Phương cũng tùy theo tới gần.

Song thủ giao long uy vũ phi phàm, mới vừa xuất hiện, lập tức đưa tới bốn phía chi nhân kinh hô cùng khiếp sợ, cũng không ít nhân lập tức nhìn về phía Mạnh Hạo, muốn nhìn một chút Mạnh Hạo tọa kỵ là cái gì.

Mạnh Hạo thần sắc như thường, vỗ trên người một cái màu xanh túi, lập tức từ trong đó bay ra một đạo bạch quang, thình lình hóa thành Đại Mao, thân thể tuy nói gầy yếu, nhưng lại tròn vẹn mấy trượng to lớn, lại để cho Mạnh Hạo ngồi ở trên người của nó về sau, ngửa mặt lên trời một rống.

Thanh âm kinh Thiên động Địa, truyền khắp bốn phía, lại để cho Ô Đạt Bộ tộc nhân nhao nhao kinh hãi lúc, đã liền cái kia chi song thủ giao long, cũng đều lui về phía sau một ít.

Mặc Tử hừ lạnh một tiếng, vỗ giao long, toàn bộ người hóa thành cầu vòng gào thét mà đi.

Mạnh Hạo ngồi ở Đại Mao trên người, ánh mắt nhìn hướng nơi xa kim quang, hẳn đối với cái này Ô Thần Thánh Địa hứng thú không lớn, có thể nếu như đã đến, không có không đi tìm tòi đạo lý.

Đi về phía trước lúc, Ô Đạt Bộ hơn mười người, từ trên ngọn núi lao ra, giữa không trung, Mạnh Hạo chứng kiến tại bốn phía những phương hướng khác, từ mặt khác bốn cái bộ lạc chỗ khu vực bên trong, phân biệt có riêng phần mình bộ lạc tu sĩ, không sai khác đồng thời bay ra.

Trên bầu trời, Ngũ đại bộ lạc mấy trăm người, từ năm cái phương hướng bất đồng, thẳng đến vị trí trung tâm kim quang mà đi, nguyên một đám tốc độ cũng không chậm, cấp tốc tới gần.

Mạnh Hạo thấy được Cổ Lạp trên thân Vạn Cự Nhân, Cổ Lạp vẻ mặt ngạo nghễ, bốn phía Ô Bình Bộ tộc nhân, cũng đều nguyên một đám thần sắc cao cao tại thượng.

Còn có mặt khác mấy cái bộ lạc Tì Long, trong đó Ô Đấu Bộ mấy cái Tì Long bên trong, rất hiển nhiên chính là một cái bà lão, cái này bà lão trên mặt có một ít màu xanh lá cây điểm lấm tấm, ăn mặc trường bào, cho dù bộ dạng xấu xí, vừa vặn ở dưới một cái độc nhãn cự thú, như đại viên binh thường, hung thần chỉ ý cực kỳ rõ ràng.

Còn có Ô Viêm Bộ Tì Long, có ba người, một cái trong đó ăn mặc áo bào trắng, là một cái lão giả, lão giả này tiên phong đạo cốt, bộ dạng không tầm thường, dưới thân dị yêu là một cái màu trắng đại hạc, rất là ưu mỹ, tại không trung gào thét mà qua lúc, phảng phất từ Tiên Giới mà đến.

Cuối cùng chính là Ô Âm Bộ, này bộ Tì Long có hai người, một người trong đó mang theo mũ rộng vành, thấy không rõ bộ dạng, ăn mặc một thân áo tơi, quần áo cùng người bên ngoài bất đồng, giống như cái ngư ông, dưới chân của hắn, là một cái tròn vẹn tầm hơn mười trượng chiều dài cực lớn con giun, dính một ít lấm cho lòng người kinh hãi dịch nhờn, cái này con giun gào thét lúc giữa, khác thường vị tản ra.

“Những thứ này Tì Long bên trong, ứng với không có Nghiêm Tung bốn người, nghĩ đến bọn hắn bốn vị, hẳn là tại tất cả bộ đồ đằng khách khanh bên trong.” Mạnh Hạo đang quan sát mọi người lúc, hắn cùng với Mặc Tử nơi đây, đồng dạng đã ở bị những bộ lạc khác tu sĩ quan sát.

“Mạnh đại sư, lần này tế tổ chi đầu, người cũng đừng làm cho lão phu thất vọng.” Mắt thấy tới gần, Mạnh Hạo bên người thất giai Tì Long Mặc Tử, âm lãnh mở miệng, lời nói lúc giữa, kia thân nhoáng một cái, giao long lập tức lao ra, thẳng đến kim quang.

Mạnh Hạo có chút nhíu mày, đáy lòng thầm than một tiếng, từ khi đi vào Tây Mạc, hắn rất ít chủ động đi trên chọc người bên ngoài, có thể theo thực lực một chút hiển lộ ra, tự nhiên mà vậy đấy, liền trở thành cái gai trong mắt người ngoài, bởi vì đủ loại sự tình mà đưa tới phân tranh, không phải Mạnh Hạo chi nguyện.

“Việc này cũng nên có một kết thúc.” Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra một vòng tàn nhẫn chi ý, tu vi đã đến hắn trình độ này, đối với Tu Chân Giới mạnh được yếu thua đã vô cùng thấu triệt, nên quyết đoán thời điểm, Mạnh Hạo sẽ không nương tay.

Theo tới gần, bốn phía chi nhân đều chứng kiến tại kim quang kia ở bên trong, thành linh có một tòa nổi lên màu vàng dài cao, này dài giống như cái sân bãi, bị kim quang lượn lờ.

Không bao lâu, Ngũ đại bộ lạc tộc nhân lần lượt xuất hiện, phân biệt trôi lơ lửng ở kim quang bốn phía năm cái phương hướng, mấy cái bộ lạc tộc công cùng tề tụ giữa, hiển nhiên không có quá nhiều lời, chẳng qua là lẫn nhau lạnh lẽo nhìn một phen về sau, đã liền một ít bên ngoài khách sáo đều không có, lập tức quyết định xuất chiến.

“Trận chiến này chỉ có hai trận, đều là hỗn chiến, một cuộc là đồ đằng tu chiến, một cuộc là Ti Long chiến!” Ô Đạt Bộ tộc công quay đầu lại, nhìn về phía nhà mình khách khanh, trầm giọng mở miệng.

”Mỗi trận hỗn chiến, một bộ lạc ra ba người, hai chiến đều thắng, tự nhiên là thứ nhất, về phần thứ hai, thì là dùng các bộ lạc xuất chiến khách khanh, có mấy người còn đang quyết định.

Cái này hai trận chiến, các thời kỳ đều có sinh tử xuất hiện, chứ vị là ta bộ khách khanh, nếu không địch nổi. . . có thể tại trong chiến đấu buông tha, ta bộ thắng bại tuy lớn, có thể chứ vị chịu tương trợ, tình nghĩa quá nặng.

Trận chiến đầu tiên, là đồ đằng tu!” Ô Đạt Bộ tộc công lời nói ra khỏi miệng, lập tức bốn phía khách khanh ở bên trong, lập tức có ba người gào thét mà ra, hướng về tộc công liền ôm quyền, thẳng đến kim quang mà đi.

Ba người này một cái trong đó, đang là trước kia bị Mạnh Hạo có chỗ sai biệt cái vị kia kia mạo xấu xí trung niên nam tử, Mạnh Hạo nhìn xem người này nhảy vào kim quang, hai mắt có chút lóe lên về sau, trong cơ thể Tiên Nhân Chỉ Lộ tiên khí vận chuyển, lập tức phải mất liên tục nháy triển khai bảy tám lần, tập trung tư tưởng suy nghĩ vừa nhìn.

Cái này liếc mắt nhìn qua, Mạnh Hạo hai mắt mãnh liệt co rút lại.

Tại ánh mắt của hắn, thành linh chứng kiến, vị kia trung niên nam tử, căn bản cũng không phải là cái gì Tây Mạc tu sĩ, tại kia trên người, thành linh có một đoàn sương mù, cái này sương mù như mây, trong đó. . . là cái kia tháng trước bị Anh Vũ truy kích, Thiên Phương thú!

Càng làm cho Mạnh Hạo kinh ngạc đấy, là hắn tại Thiên Phương thú trên người, thấy được Bì Đồng biến hóa dấu vết, thậm chí tại trong mắt Tiên khí, hắn thậm chí thấy được Anh Vũ khí tức.

419. Chương 419: Mỗi Ngày

Cái này Anh Vũ từ lần trước đuổi theo Thiên Phương thú sau khi rời đi, tựa thủy chung không có trở lại, hôm nay xem ra, rõ ràng là cùng hôm nay phương thú tầm đó không biết xảy ra chuyện gì, tựa hồ... lẫn nhau thỏa hiệp rồi hả?” Mạnh Hạo thu hồi tiên mục, đáy lòng có chút kinh ngạc, nhưng rất nhanh nghĩ đến Anh Vũ tính cách, hắn cảm thấy hết thảy cũng có thể.

Giờ phút này hắn đối với cái này kim quang dài cao nội, mặt khác bốn cái bộ lạc đi vào chi nhân, đã có đồng tình...

“Nghiêm Tung bọn người, có lẽ tựa là tại trong những người này...” Mạnh Hạo ánh mắt đảo qua, đáng tiếc Nghiêm Tung bọn người mỗi một cái đều là cáo già, lẫn nhau cũng có đề phòng, sẽ không bị người đơn giản nhìn ra thân phận, coi như là Mạnh Hạo, nhìn sau nửa ngày, cũng không có theo những bộ lạc khác mười hai khách khanh ở bên trong, tìm ra tung tích của bọn hắn.

Hỗn chiến, tại năm cái bộ lạc mười lăm cái đồ đằng tu đều bước vào kim quang dài cao về sau, không có gì ngôn từ cùng khách sáo, lập tức tựa nổi lên nổ vang, lẫn nhau trực tiếp triển khai đại chiến.

Từng bộ lạc ba người, như cùng một cái đoàn thể, lẫn nhau tầm đó là chiến hữu, riêng phần mình tương trợ, điểm này tại cái khác bốn cái bộ lạc bên trên rất rõ ràng, có thể... Tại Ô Đạt bộ trong ba người, nhưng lại một cái khác phiên tràng cảnh.

Thiên Phương Thú Biến hóa trung niên nam tử, vừa một bước vào đài cao, tựa ngửa mặt lên trời rống to một tiếng, mãnh liệt lao ra, nhìn cũng không nhìn hấn bên cạnh hai người đồng bạn, một màn này lại để cho cái kia hai cái Ô Đạt bộ khách khanh sững sờ, cố tình đi theo lao ra, có thể chứng kiến trung niên nam tử hung mãnh, dường như ý định một người khiêu chiến sở hữu tất cả, hấn hai người lập tức run rẩy thoáng một phát, tranh thủ thời gian lui về phía sau.

Một màn này xuất hiện, càng làm cho bốn phía năm đại bộ lạc tu sĩ, toàn bộ đều mở to mắt, càng có không ít nhìn về phía Ô Đạt bộ, cho rằng đây có lẽ là Ô Đạt bộ một cái kế hoạch cùng sách lược.

Có thể chứng kiến Ô Đạt bộ tộc công dùng tế tự bọn người, đều là vẻ mặt kinh ngạc lúc, mặt khác bốn cái bộ lạc tộc nhân, lập tức như có điều suy nghĩ.

Nổ vang quanh quẩn, Mạnh Hạo hai mắt chớp động. Hấn xem không phải Thiên Phương Thú Biến hóa trung niên nam tử, mà là những bộ lạc khác xuất chiến khách khanh, ý đồ tìm ra Nghiêm Tung bọn người thân ảnh.

“Các người bọn này không đạo đức bại hoại, ta muốn đại biểu mỗi ngày, đại biểu Ngũ đệ. Đến độ hóa các người!” Trung niên nam tử vừa mới lao ra, lập tức hét lớn một tiếng, thanh âm như như lời đình truyền ra lúc, hấn nhoáng một cái phía dưới thẳng đến hấn một người trong ba người đoàn đội mà đi, nổ vang quanh quẩn, thuật pháp đồ đằng chi sáng lóng lánh.

Ba người kia đến từ chính Ô Viêm bộ. Giờ phút này lạnh mắt thấy trung niên nam tử đã đến, lẫn nhau không chút do dự lập tức ra tay, lập tức nổ mạnh khuếch tán, thuật pháp va chạm, nhắc lên trùng kích hướng về bốn phía mãnh liệt ngược lại cuốn.

“Oa oa oa, một, hai, ba... Chết tiệt. Các người như vậy không đúng, các người là ba cái ah, nếu là ba cái ! Ba cái đánh ta một cái, các người không đạo đức!” Trung niên Đại Hán tràn ngập ủy khuất gào rú truyền ra, quanh quẩn bát phương, rơi vào bốn phía những bộ lạc khác tộc nhân trong tai, cả đám đều thần sắc cổ quái .

Bọn hấn chứng kiến trung niên kia Đại Hán. Giờ phút này thân thể lui về phía sau, trên mặt thần sắc càng là biến đổi phía dưới, hóa thành một cổ nói không nên lời xấu xa chi ý.

“Con em người đấy! Các người những người này thêm chơi ah, các người chờ, chờ!” Đại Hán thanh âm biến đổi, không còn là trước khi ủy khuất, mà là hóa thành một cổ hung hăng càn quấy cuồng vọng, nhoáng một cái phía dưới, lại thẳng đến một cái khác bộ lạc ba người mà đi.

“Ta xong!”

“Ta Móa!”

“Ha ha, ta lại xong!” Đại Hán thanh âm bén nhọn. Càng phát ra hung hăng càn quấy, tốc độ cực nhanh, không ngừng xuyên thẳng qua tại mọi người tầm đó, giống như da dày thịt béo, như thế nào bị đánh đều không thêm để ý. Để cho nhất bốn phía những cái kia khách khanh càng ngày càng phần nộ , là cái này trung niên Đại Hán ra tay cực kỳ vô sỉ hạ lưu, tràn đầy xấu xa, thần thông thuật pháp tất cả một ngón tay.

Mà cái này một ngón tay... Chuyên chỉ mọi người bờ mông .

Hơn nữa chẳng phân biệt được bộ lạc, chứng kiến người tựa ra tay, thậm chí mà ngay cả Ô Đạt bộ hai người khác, cũng đều một là không xem xét kỹ phía dưới, bị cái này trung niên Đại Hán chọc lấy thoáng một phát, lập tức nổi giận, nếu không phải là xem tại cùng là một cái bộ lạc khách khanh lên, tất nhiên cũng sẽ ra tay.

Như thế khiêu khích phía dưới, rất nhanh , trên đài cao hỗn chiến cục diện lập tức cải biến, giống như... Không còn là hỗn chiến, mà là mặt khác bốn cái bộ lạc người, một vây công cái này trung niên Đại Hán.

Một màn này, lại để cho Ô Đạt bộ mọi người nguyên một đám sắc mặt khó coi, mà ngay cả tộc công cùng tế tự, còn có vị đại trưởng lão kia, cũng đều sắc mặt cực kỳ âm trầm.

Lịch đại tế tổ thi đấu, chưa bao giờ xuất hiện qua như thế sự tình, giờ phút này một màn này, ở đâu hay vẫn là hỗn chiến, đây rõ ràng là một hồi chèn ép.

Mạnh Hạo ho khan một tiếng, hần ần ần có chút áy náy, hần nắm lấy, nếu không phải là chính mình đem Anh Vũ mang đến, có lẽ lúc này đây ô thần bộ thi đấu, tựu cũng không là hôm nay cái dạng này.

“Da đông lạnh Bất Tử... Anh Vũ ác thú... Sợ là sau khi, còn sẽ xuất hiện Thiên Phương hung tàn, trận này chiến, khục khục... Nếu không ngoài ý muốn, hần là Ô Đạt bộ lạc thắng a.” Mạnh Hạo chính nghĩ như vậy lúc, một tiếng phần nộ đến cực điểm rống to mãnh liệt theo trên đài cao, Ô Đạt bộ một cái khách khanh trong miệng truyền ra.

Hần không cách nào tiếp tục ần ần xuống dưới, hần bị liên tục chọc lấy ba lượt, đây là lớn lao nhục nhã, lại để cho hần tại thời khắc này, gào thét trong phóng tới trung niên Đại Hán, không hề đi lý biết cái gì bộ lạc khách khanh, mà là đào ngũ ra tay.

Hần bên cạnh cái khác khách khanh, chính muốn ngăn cản lúc, phía sau hần trung niên Đại Hán một cái lóe ra hiện, một ngón tay đâm đến.

“Đáng chết, chúng ta là cùng một chỗ, người người người... Ta và người liều mạng!” Cái này vị khách khanh phần nộ, con mắt đều đỏ, quay người gào thét mà đi.

Giờ phút này kim quang trên đài cao, chiến trường lại biến, là tất cả mọi người tại oanh kích vị kia trung niên Đại Hán, thậm chí giờ phút này đừng nói là bọn hần, mà ngay cả ngoại giới bộ lạc tộc nhân, cũng cũng nhìn không được bay lên vây công trung niên kia Đại Hán xúc động, người này ra tay thật sự là quá mức vô sỉ, xấu xa đã đến cực hạn.

Bọn hần cả đời này, tựu chưa thấy qua hạ lưu như vậy chi nhân.

“Lúc này đây tể tử thi đấu, Ô Đạt bộ lại tìm tới như thế khách khanh, việc này... Quá mức hồ đồ rồi!”

“Ô Đạt bộ hần là tìm không thấy những người khác, như thế đồ vô sỉ cũng đều xuất hiện!” Bốn phía những bộ lạc khác tộc nhân, lập tức nhằm vào Ô Đạt bộ, triển khai mĩa mai.

Ô Đạt bộ tộc nhân nguyên một đám sắc mặt khó coi, cố tình phản bác, nhưng lại không lời nào để nói, tộc công ánh mắt lộ ra lửa giận, gắt gao chăm chăm vào vị kia trên đài cao trung niên nam tử.

Mạnh Hạo nội tâm thầm than, càng phát ra áy náy rồi, ánh mắt không ngừng tại trên đài ặt khác bốn cái bộ lạc tộc trên thân người tìm kiếm Nghiêm Tung bọn người dấu vết.

Bỗng nhiên Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, ngóng nhìn chiến trường nội một cái ô ảm bộ khách khanh, người này là một người trung niên nam tử, thân thể khôi ngô, là đại hán, thần sắc dữ tợn, có thể người này tại nhận lấy Thiên Phương thú biến ảo chi tu một kích về sau, trên mặt có như vậy một cái chớp mắt, lại lộ ra cùng những người khác có chút không quá đồng dạng, hình như có chút ít chần chờ cùng hoảng hốt.

Cho dù rất nhanh tựu biến mất, hóa thành phần nộ, có thể một màn này lại bị Mạnh Hạo khoảng cách phát giác, càng là lúc này người khi tức giận, một vị ô bộ binh khách khanh lão giả, giống như càng thêm phần nộ, nổi giận giống như đuổi theo.

“Mạc Ly, Ông lão quái!” Mạnh Hạo hai mắt co rút lại, lập tức từ nơi này rất nhỏ biến hóa, nhận ra hai người này thân phận.

Thiên Phương Thú Biến hóa Đại Hán, giờ phút này bị vây công phía dưới, phát ra trận trận bén nhọn gầm nhẹ.

“Mỗi ngày, người cái cháu trai, tới phiên người!” Cái này đại tiếng Hán ngữ gian : ở giữa, toàn thân chấn động mạnh một cái, dừng lại ở giữa không trung, cơ hồ tại hần dừng lại một cái chớp mắt, bốn phía sở hữu tất cả khách khanh, toàn bộ ra tay, đuổi giết mà đến.

Nổ vang thanh âm kinh thiên động địa, tại tất cả mọi người nhìn lại, người này hần phải chết không thể nghi ngờ, duy chỉ có Mạnh Hạo thở dài, hần biết rõ, Thiên Phương thú muốn đi ra.

Nổ vang ở bên trong, một tiếng kinh thiên gào thét, mãnh liệt truyền ra, cái này tiếng gầm mãnh liệt, lập tức lại hóa thành một cổ trùng kích, tại đây màu vàng đài cao nội, hướng về bốn phía âm âm khuếch tán, tại đây trùng kích ở bên trong, lại để cho ngoại giới năm cái bộ lạc tộc nhân toàn bộ hô hấp dừng lại, mở to mắt, lộ ra hoảng sợ cùng không cách nào tin.

Bọn hấn tận mắt thấy, trùng kích phía dưới, sở hữu tất cả trong vây công năm Đại Hán khách khanh, toàn bộ tại thời khắc này, ngay ngắn hướng phun ra máu tươi, nguyên một đám thân thể bỗng nhiên rút lui, trong thần sắc mang theo không cách nào tin, càng có khiếp sợ.

Cái kia tại mọi người thấy đi, vốn nên hấn phải chết trung niên Đại Hán, giờ phút này tóc tai bù xù, biểu lộ hung tàn, ngựa mặt lên trời rống to, hai mắt đỏ thẫm, lộ ra như là dị yêu điên cuồng.

Hấn thân nhoáng một cái, sát vậy thì xuất hiện tại một cái khách khanh trước mặt, mang theo tàn nhẫn, hai tay nâng lên, dùng một loại không cách nào hình dung tư thái, giống như đối phương không thể né tránh, một bả tự bị bắt chặt, mãnh liệt một xé.

Kêu thảm thiết truyền ra, tu sĩ kia thân thể trực tiếp bị xé thành hai nửa, máu tươi văng khắp nơi ở bên trong, Đại Hán lần nữa nhoáng một cái.

Không ngừng mà kêu thảm thiết truyền ra, một màn này màn huyết tinh, như là sấm sét triệt để oanh tại ngoại giới năm đại bộ lạc chi nhân tâm thần nội, khiến cho tất cả mọi người hô hấp dồn dập, mở to mắt.

Trong chớp mắt, lại có ba người tử vong, trung niên kia Đại Hán như là chiến tiên, không thể địch nổi, những nơi đi qua, gần là tử vong.

“Ta bỏ quyền! !” Một cái Ô Viêm bộ khách khanh, lập tức Đại Hán tới gần, run rẩy phía dưới lập tức mở miệng, theo lời nói truyền ra, thân thể của hấn lập tức tự biến mất, bị kim quang bao phủ, kéo ra khỏi chiến trường.

“Bỏ quyền! !”

“Bỏ quyền! !” Sau đó lục tục có người hô to, theo nguyên một đám bị kéo ra khỏi chiến trường, có thể vẫn có người nói đã chậm, bị đại hấn kia lao đến, trực tiếp điên cuồng xé nát.

“Vứt bỏ...” Một cái ô bộ binh khách khanh, lời nói vừa mới trừ ra, còn chưa nói xong, Thiên Phương hóa thú làm trung niên Đại Hán liền đi tới, mở cái miệng rộng, lại mang theo bốn phía tất cả mọi người mặt, mãnh liệt một ngụm tự cắn lấy cái này khách khanh trên mặt, khiến cho thanh âm hóa thành thê lương kêu thảm thiết.

Rất nhanh , trên đài cao ngoại trừ cái này trung niên Đại Hán bên ngoài, không có...những người khác, chỉ có hấn một người đứng ở nơi đó, hung tàn ánh mắt quét ngang một vòng về sau, ngựa mặt lên trời gào thét .

“Ô Đạt bộ, trận chiến này ta vì các ngươi chiến thắng, ta muốn vào Tạo Hóa trì! !”

Ô Đạt bộ mọi người tâm thần nổ vang, bầu trời tế tự hô hấp dồn dập, Đại trưởng lão mở to mắt, tộc công hai mắt mãnh liệt lóe lên, không chút do dự đại cười .

“Vốn nên như thế, hôm nay Tạo Hóa trì, chắc chắn đạo hữu một cái danh ngạch!”

Trung niên Đại Hán ngóng nhìn tộc công, nhẹ gật đầu, cất bước nhoáng một cái, đi ra kim quang, mới vừa xuất hiện, mặt khác mấy cái bộ lạc tộc nhân nhao nhao kinh hãi lui ra phía sau, tùy ý hấn về tới Ô Đạt bộ, trở về lúc, Ô Đạt bộ tộc nhân cũng đều run sợ, ngay ngắn hướng tránh đi, cái này Đại Hán ngạo nghễ đi tới, có thể chứng kiến Mạnh Hạo về sau, nhưng lại vô ý thức ánh mắt có chút né tránh.

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, ước chừng đi qua hơn mười tức về sau, theo ô đầu bộ bị, truyền ra âm trầm thanh âm.

“Thứ hai chiến, tư Long đầu!”

Mạnh Hạo ngẩng đầu lên.

420. Chương 420: Cắt Đứt Răng Nanh

“Đáng tiếc, đầu nhìn ra Mạc Ly cùng Uông lão ma, Nghiêm Tung cùng Lê Thiên, không cách nào tìm ra.” Mạnh Hạo đang suy tư thời gian.

“Mạnh đại sư, người phải cẩn thận rồi, này đâu có thể là sinh tử, hy vọng người có thời gian, có thể tới kịp nói ra bỏ cuộc hai chữ.” Thất giai Tì Long Mặc tử, lạnh lùng âm hiểm nhìn Mạnh Hạo, từ Mạnh Hạo bên người đi qua, nhàn nhạt mở miệng.

Kia bên cạnh Mạc Phương, ánh mắt lộ ra oán độc, nhìn Mạnh Hạo liếc, trong mắt oán độc Chi đậm đặc, giống như muốn giết người.

Theo cái này phụ tử hai người gào thét mà ra, thẳng đến kim quang bên trong, Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh, có thể tính cách của hắn, càng là bình tĩnh như vậy, lại càng là đại biểu sát cơ.

Nếu như đối phương đã lộ ra răng nanh, như vậy dùng Mạnh Hạo tính cách, hắn sẽ đem cái này răng nanh hung hăng bẻ đứt

Ô Linh mang theo lo lắng, nhìn về phía Mạnh Hạo, kia bên cạnh Ô Trần thì là ánh mắt cuồng nhiệt, hắn đối với Mạnh Hạo nơi đây, có mãnh liệt tự tin, cái này tự tin gần như tại mù quáng theo, giống như trong lòng của hắn, Mạnh Hạo cường đại, không gì sánh kịp.

Mạnh Hạo thân thể nhoáng một cái, dưới thân Bạch Lang hóa thành một đạo bạch quang, mang theo hắn phóng tới kim quang, vừa một bước vào đi vào, Mạnh Hạo lập tức hai mắt chớp động, kim quang này như nước chảy, từ bên cạnh hắn tràn ngập mà qua, trong đó ẩn chứa một thuộc tính chi lực, Mạnh Hạo cảm thụ rất rõ ràng, mơ hồ có loại cảm giác, giống như kim quang này, hắn có thể dùng Thanh Mộc Đồ Đằng đi chiếu rọi, tiến hành đơn giản điều khiển.

Cùng lúc đó, tại kim quang này bên trong, vẫn tồn tại rồi kim thuộc tính chi lực, lại để cho Mạnh Hạo nội tâm khẽ động.

Hầu như tại Mạnh Hạo bước vào đài cao đồng thời, mặt khác bốn cái bộ lạc Tì Long, riêng phần mình ba người, toàn bộ đều gào thét mà đến, Cổ Lạp, vị kia bà lão, còn có ngư ông cách ăn mặc lão giả, . . . , . . . Tất cả tham chiến Tì Long, lẫn nhau đứng ở trên đài cao nháy mắt

Từng tiếng dị yêu gào rú, lập tức kinh Thiên động Địa, theo man Cự Nhân gào thét, Cổ Lạp chỗ đó tay phải vung lên, lập tức chung quanh hắn thành linh xuất hiện gần trăm dị yêu, trong đó có Giao Long hơn mười đầu, càng có khổng lồ xác sói, Tử khí lập tức ngập trời, vờn quanh tại chung quanh hắn, khiến cho Cổ Lạp nơi đây, lập tức khí thế kinh người.

Nhất là man Cự Nhân gào thét, đã liên ngoại giới năm đại bộ lạc tộc nhân, cũng đều nhao nhao kinh hãi không thôi.

Sau đó là cái kia bà lão, cái này bà lão dưới thân độc nhãn Cự Viên gào rú ở bên trong, bà lão bên người như mở hư không tới, đó là một cái bầy vượn, gào thét mà ra, mỗi một cái đều là độc nhãn Yêu Viên, số lượng gần trăm, xuất hiện lúc, khí thế giống nhau nổi lên.

Nhất là man Cự Nhân gào thét, đã liên ngoại giới năm đại bộ lạc tộc nhân, cũng đều nhao nhao kinh hãi không thôi.

Sau đó là cái kia bà lão, cái này bà lão dưới thân độc nhãn Cự Viên gào rú ở bên trong, bà lão bên người như mở hư không tới, đó là một cái bầy vượn, gào thét mà ra, mỗi một cái đều là độc nhãn Yêu Viên, số lượng gần trăm, xuất hiện lúc, khí thế giống nhau nổi lên.

Về phần cái kia tiên phong đạo cốt lão già tóc bạc, dưới thân Bạch Hạc thần võ, phát tay, thành linh tại chung quanh hắn, xuất hiện một mảnh dài hẹp màu trắng con rắn nhỏ, số lượng nhiều, lại vượt qua người bên ngoài, chân có mấy trăm, những thứ này con rắn nhỏ phun ra lưỡi rắn, tái xuất hiện một cái chớp mắt, giống như có kịch độc khuếch tán.

Có thể kinh người nhất đấy, hay vẫn là vị kia ngư ông lão giả, này dưới thân người cực lớn con giun, phát ra im ắng gào thét về sau, lại tại lão giả này bốn phía, huyền hóa ra rồi đại lượng bùn đất, trong đất bùn,

một mảnh dài hẹp dữ tợn con giun chui ra, chập chờn lúc giữa khiến cho bốn phía một mảnh hư ảo. Lại có là Mặc tử, mới vừa xuất hiện, cái kia song đầu Giao Long gào thét Chi âm động trời, càng là tại chung quanh hắn, giờ phút này hư vô vạn vật, một mảnh yêu bầy gào thét mà đến, lại toàn bộ đều là Giao Long, nguyên một đám thân thể không nhỏ, sau khi xuất hiện ngửa mặt lên trời gào rú.

Mạnh Hạo nơi đây, so sánh dưới khí thế yếu đi không ít, đầu có vài chục đầu Thanh Mộc Sói cùng với đàn biên bức, không cách nào cùng năm người khác tại thị giác bên trên làm cho người ta nhìn thấy mà giết mình.

Giờ khắc này, kim quang bên ngoài năm đại bộ lạc chi nhân, cả đám đều tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn lại, coi như là riêng phần mình bộ lạc tộc công cũng là như thế, Ti Long chiến, cùng Đồ Đằng tu bất đồng, Đồ Đằng tu là cá nhân cường đại, mà Ti Long tại rất nhiều trình độ lên, có thể tả hữu một cái bộ lạc cường hãn.

Vô luận từ bao nhiêu cái phương diện xem ra, Ti Long địa vị, đều xa xa vượt qua Đồ Đằng tu sĩ.

Tế tử so với, trận chiến đầu tiên trên thực tế có thể xem nhẹ, còn chân chính mấu chốt đấy, là cái này trận chiến thứ hai!

Ô Linh mặt mũi tràn đầy khẩn trương, Ô Trần ở một bên, trong mắt càng phát ra cuồng nhiệt, ở nơi này bốn phía năm đại bộ lạc, lẫn nhau đều đang khẩn trương ngóng nhìn thời gian. . .

Một cuộc hỗn chiến, lần nữa bắt đầu!

Trận chiến này, Mạnh Hạo quét qua lúc trước không phải chủ động, mà là đi vào tây mạc về sau, lần đầu bản thân kéo ra trận này hỗn chiến mở màn, nếu như ra tay. . . Chính là sát cơ!

Hắn người đầu tiên xuất thủ, công kích chi nhân không phải mặt khác bốn cái bộ lạc Ti Long, mà là Mặc tử.

Người đã vươn răng nanh, như vậy chính là mình muốn chết!

Đây là Mạnh Hạo tính cách, hoặc là không ra tay, một khi quyết định ra tay, chính là sát cơ.

Hắn tay phải vung lên, lập tức Đại Mao ngửa mặt lên trời một rống, thân thể lập tức khổng lồ về sau, cùng hắn bên cạnh đàn sói, còn có cái loại này màu đen Biên Bức, hóa thành mấy đạo cầu vồng, thẳng đến Mặc tử yêu bầy mà đi.

Mạnh Hạo ra tay, lại để cho Mặc tử chấn động, hắn căn bản là không nghĩ tới, Mạnh Hạo rõ ràng là người đầu tiên xuất thủ, hơn nữa là đối với tự mình ra tay, tại hắn nghĩ đến, đối phương hắn là tại hỗn chiến trong đánh lén, nói như vậy, mới có thể không rơi miệng lưỡi người, đây cũng là đúng là tính toán của hắn.

Nhưng hôm nay Mạnh Hạo trực tiếp ra tay, ngược lại làm cho hắn trở tay không kịp.

“Người muốn chết!” Mặc tử giận dữ, bên người Giao Long bầy, ngay ngắn hướng gào thét, phóng tới Mạnh Hạo yêu bầy, còn có Mặc Phương chỗ đó, cũng là tức giận hiển hiện, trong mắt oán độc sát cơ mãnh liệt, tại kia phụ về sau, gắt gao nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo, khóe miệng lộ ra cười lạnh.

“Người nhất định phải chết!”

Nổ vang thanh âm lập tức ngập trời quanh quần, Mạnh Hạo ra tay, lập tức lại để ặt khác mấy cái bộ lạc Khách khanh Ti Long sững sờ, không chỉ có hắn đám sững sờ, đã liền kim quang bên ngoài riêng phần mình bộ lạc, cũng đều hai mắt lập tức chớp động.

”Cái này ô đạt bộ phận chuyện gì xảy ra. . .

“Không ngờ là một cái phản chiến? Chẳng lẽ người này như đại hán kia giống như, có đủ quét ngang mọi người thực lực?”

“Cái này là không thể nào đấy, Thiên Khải Ti Long mạnh, tuyệt không phải người này có thể quét ngang!”

Tại kim quang này bên ngoài riêng phần mình bộ lạc tộc nhân kinh ngạc lúc, bọn hắn nhao nhao nhìn về phía ô đạt bộ phận mọi người, có thể thấy, nhưng là ô đạt bộ phận bản thân cũng là giết mình, nhất là tộc công cùng tế tự biểu lộ, rõ ràng là cùng lúc trước trận chiến đầu tiên lúc giống nhau.

“Chết tiệt, nơi này có vấn đề, bọn hắc lại là này sao cái biểu lộ!”

“Lần thứ nhất có thể lý giải, lần thứ hai vẫn là như vậy, đây là bọn hắc quỷ kè! !”

“Có thể. . . Rút cuộc là cái gì quỷ kè, lại là trước tự giết lẫn nhau?”

Ngay tại những kim quang này bên ngoài các tộc bộ lạc tộc nhân nhao nhao nói nhỏ lúc, kim quang bên trong, Mặc tử ngửa mặt lên trời cười to.

“Mạnh tiểu nhi, chính ngươi muốn chết, chẳng trách lão phu, ngươi cùng ta một cái bộ lạc Khách khanh, nhưng đối với ta ra tay có thể thấy được ngươi là những bộ lạc khác gian tế, nếu như thế. . . Lão phu giết ngươi, coi như là ngươi nói ra bỏ cuộc, cũng đều vô dụng!” Mặc tử lời nói lúc giữa chung quanh hắc Giao Long lao ra hơn phân nửa, cái kia khổng lồ song đầu Giao Long cũng đều lao ra.

Nổ vang ngập trời, Đại Mao hóa thành bạch quang, hung tàn đến cực điểm, màu đen Biên Bức thân thể thường thường nhoáng một cái, hàm răng hàn quang chớp động lúc giữa, liền có một con thuồng luồng Long toàn thân héo rũ, thê lương mà chết.

Một màn này Mặc tử nhìn biến sắc, hắc đã dự đoán đã đến Mạnh Hạo cường đại, có thể lại không nghĩ rằng, Bạch Lang cùng cái kia màu đen Biên Bức lại kinh người như thế, nhất là cái này Biên Bức càng làm cho trong lòng của hắc không cam lòng, vật ấy nguyên vốn thuộc về hắc ở đây hắc cảm thấy tư chất không bằng Giao Long về sau, lúc này mới cho con hắc hộ thân.

Có thể lại không nghĩ rằng, cái này màu đen Biên Bức tại Mạnh Hạo trong tay, lại thể hiện ra như vậy thực lực kinh người.

“Lúc này mới đầu là vừa mới bắt đầu, lão phu vốn định đối ngoại người sử dụng thủ đoạn khiến cho ngươi mở mang kiến thức một chút tốt rồi.” Mặc tử cười lạnh, tay phải nâng lên võ túi trữ vật, lập tức trong đó truyền ra một mảnh găm nhẹ một mảnh dài hẹp Giao Long nháy mắt bay ra, số lượng mấy trăm trong đó càng là có hơn mười đầu, thành linh đều là song đầu.

Những thứ này Giao Long vừa ra, khí thế ngập trời, mặt khác Ti Long chứng kiến, cũng đều cả kinh, lại càng không cần phải nói ngoại giới chi nhân

“Đây hết thấy không phải bắt đầu, mà là chấm dứt.” Mạnh Hạo mắt nhìn những cái kia Giao Long về sau, nhàn nhạt mở miệng lúc, tay phải bấm niệm pháp quyết, nhấn một cái đan điền, lập tức hắc thân thể bên trong Kim Đan mãnh liệt chấn động, tại trong kim đan Thượng Cổ Ứng Long Yêu Đan, lập tức truyền ra một tiếng gào thét.

Tại đây gào thét ở bên trong, mãnh liệt trên đỉnh đầu, lập tức Ứng Long hư ảnh huyền hóa ra, trăm trượng thân hình, thật dài cái đuôi, sắc bén cánh, còn có cái kia màu đỏ như máu hai mắt cùng với đầu rồng, tại nó xuất hiện một cái chớp mắt, khí thế bỗng nhiên động trời dựng lên.

Đã liền kim quang này, đều chịu vận vẹo, bốn phía mặt khác Ti Long, nguyên một đám sắc mặt toàn bộ đại biến.

“Cái này cái này. . .”

“Mười một giai dị yêu, trời ạ, cái này là. . . Đây là mười một giai dị yêu mới có thể xuất hiện Hư Thần! !”

“Loại này uy áp. . . Người này. . . Người này chẳng lẽ là Đại Ti Long! !” Đai cao bên trong tất cả Ti Long toàn bộ kinh hô, bọn hắc phát hiện, chính mình bốn phía dị yêu, lại tại đây một cái chớp mắt, toàn bộ đều run rẩy, nhìn hướng lên bầu trời Ứng Long ánh mắt, đều mang theo nồng đậm hoảng sợ.

Một cổ cấp bậc bên trên áp chế, tại đây một cái chớp mắt, giống như không chỗ nào không có!

Một cổ khó có thể hình dung uy áp, lập tức phô thiên cái địa, hàng lâm chỗ này kim quang đai cao, tại Ứng Long xuất hiện một cái chớp mắt, Mặc tử bốn phía tất cả Giao Long, nguyên một đám lập tức run rẩy, phát ra thê lương gào rú, cái này gào rú như cùng là sợ hãi đã đến cực hạn, sợ hãi đã đến cường liệt nhất.

Chúng toàn bộ co rút lại, ngay ngắn hướng lui về phía sau, run rẩy trong càng có một chút, giống như không cách nào thừa nhận loại này uy áp, tại kêu thê lương thảm thiết ở bên trong, thân thể đều muốn tan vỡ.

Mạnh Hạo thần sắc lạnh lùng, tay phải vung lên, lập tức đỉnh đầu hấn Ứng Long, phát ra một tiếng động trời gào thét, tại đây gào thét ở bên trong, kim quang run rẩy, ngoại giới Thiên Địa biến sắc, Thượng Cổ Ứng Long, bầu trời quân vương, dùng một loại ngạo nghễ Thiên Địa tư thái, triệt để hiển lộ ra, hướng về kia bầy run rẩy Giao Long, xông lên mà đi.

Những nơi đi qua, không có kêu thảm thiết, những cái kia Giao Long run rẩy trong tùy ý Ứng Long thôn phệ, song đầu cũng tốt, bình thường cũng thế, toàn bộ tại Ứng Long trước mặt, yếu ớt không có chút nào sức phản kháng, tại mấy hơi thở ở bên trong, liền toàn bộ bị cắn nuốt.

Mặc tử phát ra khó có thể tin kinh hô, sắc mặt lập tức tái nhợt, thân thể không ngừng mà lui về phía sau, mắt thấy cái kia Ứng Long hư ảnh gào thét mà đến, Mặc tử ánh mắt lộ ra điên cuồng, một tay lấy bên người Mặc Phương chộp vào rồi trước người, điên cuồng muốn sống chỉ ý mãnh liệt hơn.

“Ta Mặc tử đắm chìm Ti Long chi đạo nhiều năm, có ta truy cầu, ta tâm huyết cả đời, chỉ vì nghiên cứu ra động trời dị yêu, mạnh tiểu nhi, ta không phục!” Mặc tử gầm nhẹ ở bên trong, tay trái bấm niệm pháp quyết, tại Ứng Long tiến đến nháy mắt, một chút đặt tại rồi con hấn Mặc Phương đỉnh đầu, tại Mặc Phương về mặt không cách nào tin cùng đang lúc mờ mịt, phun ra máu tươi, đầu lâu lập tức tan vỡ vỡ vụn.

“Dùng con ta nuôi Ấu Yêu dùng hồn con, nuôi dưỡng ta Mặc gia Ti Long Nhất Mạch, thế hệ truyền thừa chín đầu Mặc Giao!”

Trong tiếng hô, Mặc Phương thi thể mãnh liệt run rẩy, một tiếng gào rú từ kia vỡ vụn đầu lâu bên trong truyền ra lúc, một cái màu đen Giao Long đầu, bỗng nhiên bay ra.

Một cái, hai cái, ba đầu. . . Trong chốc lát, tổng cộng có bảy đầu lâu, sinh sôi từ Mặc Phương thân thể bên trong, phóng lên trời.

421. Chương 421: Con Cá Kia Tuyền Đường

Mặc Phương thân thể trực tiếp nát bấy, nhưng huyết nhục của hấn lại điên có tiêu tán, mà là rất nhanh ngưng tụ, trong chốc lát, liền tạo thành cái thứ tám đầu Giao, trong nháy mắt ở bên trong, một cái thân thể trăm trượng lớn nhỏ, thành linh có tám cái đầu lâu Giao Long, lập tức xuất hiện ở Mặc tử trước mặt.

Mặc tử hai mắt đỏ thẫm, ngửa mặt lên trời rống to ở bên trong, hấn trước người này tám đầu Giao Long, cũng tùy theo gào rú, thẳng đến Thượng Cổ Ứng Long mà đi.

“Giết cho ta! !” Mặc tử toàn bộ người lâm vào điên cuồng.

Này tám đầu Giao Long, vượt xa bình thường Giao Long, tại Ứng Long trước mặt, lại miễn cưỡng chống cự rồi uy áp, gào thét trong lao ra lúc, nháy mắt liền cùng Ứng Long đánh tới cùng một chỗ.

Mạnh Hạo thần sắc như thường, lạnh mắt nhìn đi, bốn phía tất cả Ti Long, đều tại tâm thần chấn động ở bên trong, ngay ngắn hướng ngóng nhìn, còn có kim quang bên ngoài năm đại bộ lạc chi nhân, cũng đều hô hấp dừng lại, trước mắt thế giới, giống như chỉ còn lại có một màn này long xà chiến!

Nổ vang ngập trời, kêu thê lương thảm thiết bỗng nhiên truyền ra, cái kia tám đầu Giao Long, có ba cái đầu lâu trực tiếp tan vỡ, huyết nhục mơ hồ, bị Ứng Long trực tiếp thôn phệ, còn lại năm cái đầu lâu phát ra gào rú giãy giụa, cắn xé Ứng Long lúc, Ứng Long ngửa mặt lên trời một rống, tại đây trong tiếng hô, thân thể của nó lập tức khổng lồ, như uy nghiêm bị khiêu khích, nháy mắt cái kia chính là mấy trăm trượng, trực tiếp đâm vào rồi Giao Long trên người.

Kinh Thiên động Địa, nổ vang không ngừng, còn thừa lại năm cái đầu lâu Giao Long, phát ra thê lương gào rú, run rẩy ở bên trong, năm cái đầu lâu toàn bộ đều ra sợ hãi, đang muốn lui về phía sau, có thể không đợi rời khỏi rất xa, thân thể liền oanh một tiếng, trực tiếp tan vỡ ra, hóa thành huyết nhục, bị Ứng Long khê hấp, toàn bộ thôn phệ.

Mặc tử hồn phi phách tán, đầu óc vu vu, thân thể lập tức lui về phía sau.

“Bỏ cuộc! !” Đáy lòng của hắn hoàn toàn bị sợ hãi chiếm cứ, tại đây nguy cơ một cái chớp mắt, mãnh liệt gào rú, thanh âm truyền ra, thân thể của hắn nháy mắt đã bị kim quang vây quanh, kéo một cái phía dưới, sẽ bị túm ra kim quang bệ đá.

Lập tức cái kia Ứng Long lần nữa gào thét, thân thể lại lập tức như là thiêu đốt, hỏa diễm ngập trời, thẳng đến Mặc tử mà đi, tại Mặc tử thân thể bị lôi kéo đi ra ngoài nháy mắt, này Ứng Long nửa người, lại trực tiếp đâm vào trên ánh sáng vàng, bị ngăn cản ngăn cản một cái chớp mắt

“Mạnh mẽ muốn giết chi nhân, ai cũng không thể ngăn!” Mạnh Hạo nhàn nhạt lời nói, tay phải nâng lên chỉ một cái, lập tức hắn mi tâm Thanh Mộc Đồ Đằng biến ảo, thân thể nháy mắt có Thanh Mộc hư ảnh xuất hiện, một cỗ thuộc về Thanh Mộc mộc thuộc tính chi lực, lập tức khuếch tán ra, theo Mạnh Hạo chỉ một cái, dung nhập kim quang bên trong.

Kim quang này do mộc kim thuộc tính tạo thành, Thanh Mộc thuộc kia lực, tại thời khắc này, lại xuất hiện vận vẹo, khiến cho Ứng Long rõ ràng quý dị lan tràn đi ra ngoài, tại Mặc tử cho rằng chạy ra thăng thiên, nhẹ nhàng thở ra nháy mắt, hắn thể giới, đã trở thành màu đen.

Đó là Ứng Long đầu lâu, một cái thôn phệ mà đi.

Rắc rắc một tiếng, Mặc tử kêu thảm thiết truyền ra, nhưng rất nhanh liền kết một tiếng dừng lại, hắn hơn phân nửa thân hình, bị Ứng Long trực tiếp cắn đứt về sau, tính cả đầu lâu ở bên trong non nửa thân thể, ầm ầm lúc giữa tan vỡ nổ bung.

Một màn này, tựa như cùng răng nanh, bị trực tiếp đem cắt đứt!

Ứng Long lúc này mới tiêu tán, có thể một màn này đưa tới oanh động, tại kim quang bên ngoài, tại ô Thần nằm cái trong bộ lạc, trực tiếp liền nhắc lên lấy làm kinh ngạc cùng ô...ô...n...g.

“Cái này. . . Đây là Đại Ti Long! !”

“Cái kia Long, đó là cái gì Long, chưa bao giờ thấy qua như vậy dị yêu! !”

“Thậm chí ngay cả Tổ Quang cũng không có thể ngăn cản, Mặc tử rõ ràng đã bỏ cuộc, vẫn bị giết chết!” Năm đại bộ lạc oanh động, khiến cho ô đạt bộ phận lập tức đã bị ngưng tụ đến từ mặt khác bốn cái bộ lạc gần như mọi ánh mắt.

Ô đạt bộ phận tộc công ngậy ngốc một chút, hô hấp dồn dập, kia bên cạnh bầu trời tế tỵ, bay nhanh nhìn tộc công liếc, hai người ánh mắt nhìn nhau, đều nhìn ra lẫn nhau kinh hãi.

“Đại Ti Long!” Hai người đều tại lẫn nhau trong mắt, thấy được đồng dạng nổi lòng.

“Có thể hắn là lúc trước bị thương, đã liền hắn Đại Ti Long Chi yêu, cũng chỉ là hóa hình, không cách nào bày ra bản thể!” Cái này không chỉ có hắn đám hai người ý tưởng, càng là giờ phút này bốn phía những bộ lạc khác tộc tưởng niệm tự, cộng đồng ý tưởng.

Ô đạt bộ lạc vị đại trưởng lão kia, giờ phút này hít vào khẩu khí, nhìn về phía Mạnh Hạo lúc, không còn có chút nào khinh thường cùng địch ý, ngược lại dâng lên một cỗ như nhìn cùng thể hệ chi nhân giống như ngưng trọng.

Ô Linh hô hấp dồn dập, sắc mặt đều kích động đỏ lên, nàng cầm nắm nắm, nàng biết rõ, như vậy mạnh đại sư, đem là bọn hắn tỷ đệ hai người tại trong bộ lạc quật khởi rất núi dựa lớn.

Ô Trần chỗ đó, hai mắt cuồng nhiệt, giờ phút này trong mắt hắn ”Mạnh Hạo chính là Thiên uy, là hắn đời này sùng kính tồn tại.

Còn có ngày đó mới có hóa thú làm đại hán, giờ phút này cũng đều mở to mắt,, thậm thì nói mấy câu.

Ngoại giới chi nhân đều là như thế, liền lại càng không cần phải nói màu vàng đài cao bên trong tất cả bộ lạc tế tỵ rồi, Cổ Lạp hít vào khẩu khí, ánh mắt lộ ra bi ai, hắn cam chịu số phận rồi, cường đại như vậy nhân vật, hắn tự hỏi chính mình trên chộc không nổi, giờ phút này ngoại trừ cam chịu số phận, không có cái khác lựa chọn, có thể cùng lúc đó, đáy lòng của hắn cũng có cuồng hỉ.

“Thiếu chủ lại cường đại rồi, đi theo hần, tựa hồ cũng là một cái lựa chọn tốt.” Cổ Lạp nhãn châu xoay động, bắt đầu cân nhắc như thế nào lập công biểu hiện mình, tranh thủ tại đối phương trong mắt, không còn là nuôi dưỡng thành viên.

Có thể ngay trong nháy mắt này, tựa hồ tất cả mọi người bị uy hiếp nháy mắt, đột nhiên, dài cao bên trong cái vị kia bà lão cùng với lão già tóc bạc, còn có vị kia ăn mặc ngư ông trang phục Ti Long, ba người lại không hẹn mà cùng lập tức đồng thời ra tay, nháy mắt thuộc về bọn hần dị yêu, ngay ngắn hướng gào thét, thẳng đến Ứng Long hư ảnh biến mất Mạnh Hạo mà đi.

Ba người này ánh mắt lộ ra tham lam chi ý, bọn hần thân là Ti Long, giờ phút này cũng đều nhìn ra một ít manh mối, cho rằng Mạnh Hạo cái kia hình rồng dị yêu xảy ra vấn đề, không thể thường tại, cho nên mới phải biến mất, mà một khi đem Mạnh Hạo giết chết, như vậy thuộc về Mạnh Hạo tất cả dị yêu, đều muốn có thể bị bọn hần chia cắt.

“Đây là một cái bị thương mất Ti Long, còn có đủ nhất định được Đại Ti Long chi lực, nhưng lại. . . Cũng không phải là như trong truyền thuyết, chính thức Đại Ti Long như vậy, không thể bị giết chết!”

“Như vậy một cái bị thương Đại Ti Long, đối với chúng ta mà nói, chính là một cuộc tạo hóa!” Bà lão ba người, tại xuất thủ lập tức, dĩ nhiên đã đạt thành chung nhận thức, về phần Cổ Lạp chỗ đó, đối với ô Thần năm cái bộ lạc bàn Ti Long Khách khanh mà nói, hần đến thời gian ngắn ngủi, lẫn nhau đồ chưa quen thuộc, cho nên lần này hành động, ba người bọn họ không có báo cho biết.

Giờ phút này khi bọn hần xuất thủ lập tức, Mạnh Hạo mãnh liệt xoay người, ánh mắt lộ ra một vòng hàn mang sát cơ, tay phải nâng lên vung lên, lập tức trên mu bàn tay không mất tầm Đồ Đằng huyền hóa ra, tại Mạnh Hạo bên người tơ tằm bay múa, nháy mắt liền lượn lờ một mảnh.

Nổ vang thanh âm động trời, Mạnh Hạo đứng ở nơi đó vẫn không nhúc nhích tùy ý bốn phía thuộc về cái kia ba vị Ti Long dị yêu trùng kích mà đến, trong khoảng thời gian ngắn, máu tươi văng khắp nơi có tiếng kêu thảm thiết mãnh liệt truyền ra, ngoại nhân nhìn lại, chỉ có thể nhìn đến một mảnh huyết quang.

“Vô sỉ! !” Ô Linh thần sắc lo lắng, tức giận mở miệng lúc, ô đạt bộ lạc tộc nhân toàn bộ đều phấn nộ, tộc công cùng với tế tự còn có Đại trưởng lão, ba người biến sắc, ngay ngắn hướng bay ra, đang muốn đi nghĩ cách cứu viện, nhưng lại bị những bộ lạc khác tộc tưởng niệm tự liên thủ ngăn cản.

Cùng lúc đó, tại đài cao bên trong, Cổ Lạp thấy được một màn này về sau, sắc mặt đại biến không chút do dự lại để cho bên người bày yêu gào thét mà ra, thẳng đến cái kia ba vị Ti Long nơi ở mà đi.

Ngay tại thời khắc máu chốt này, một tiếng kinh Thiên động Địa nổ vang nổ mạnh, bỗng nhiên từ Mạnh Hạo chỗ đó truyền ra, tại đây nổ mạnh bên trong, càng có vù vù Chi âm vòng qua vòng lại, đó là tơ tằm tại không trung tốc độ cao xoay tròn, hình thành tiếng rít tại thanh âm này ở bên trong, tơ tằm hướng ra phía ngoài mãnh liệt khuếch tán tầng tầng quét ngang phía dưới, máu tươi bộc phát, kêu thảm thiết truyền ra, tất cả tại Mạnh Hạo thân thể tầm hơn mười trượng bên trong dị yêu, tại đây trong tích tắc, toàn bộ đều thân thể trực tiếp bị phân cắt đi ra.

Huyết Khí ngập trời ở bên trong, Mạnh Hạo thân thể bên ngoài, ti tằm vờn quanh, thân thể của hần từng bước một từ trong biển máu đi ra, mắt lạnh nhìn ba cái kia giờ phút này sắc mặt đại biến, thân thể không ngừng lui về phía sau ba vị Ti Long.

Bà lão trong mắt lệ mang lóe lên, lập tức bên người nàng thủy chung không có ly khai độc nhãn Cự Viên, gào thét trong thẳng đến Mạnh Hạo mà đi.

“Man Cự Nhân.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, lập tức man Cự Nhân ngửa mặt lên trời gào thét, va chạm phía dưới, đại thủ trực tiếp đem cái kia Cự Viên bắt lấy, mở cái miệng rộng cắn xé, hung tàn đến cực điểm, Cự Viên kêu thảm thiết ở bên trong, cái kia bà lão sắc mặt đại biến, vừa muốn lui về phía sau, đã thấy bạch quang lóe lên, Đại Mao chẳng biết lúc nào xuất hiện ở phía sau của nàng, trong mắt lạnh lùng, nhưng cái này một cô hận ý, một cái cắn lấy cái này bà lão trên cổ.

Bà lão muốn giãy giụa, màu đen Biên Bức mãnh liệt xuất hiện, tùy theo bổ nhào về phía trước, kêu thê lương thảm thiết làm cho lòng người kinh, cái kia bà lão sinh cơ mất đi, toàn bộ người đã trở thành thây khô.

Đúng lúc này, tiên phong đạo cốt lão già tóc bạc, hần tiên hạc một tiếng tiếng Hi..i...iiii âm thanh, lại mang theo lão giả xông lên phía dưới, thẳng đến kim quang mà đi, trong chớp mắt liền chạy ra đài cao, xuất hiện ở ngoại giới lúc, lão giả sắc mặt tái nhợt, nhìn về phía Mạnh Hạo ánh mắt mang theo hoảng sợ, vừa tiến đưa khẩu khí.

“Anh Vũ.” Kim quang đài cao bên trong, Mạnh Hạo nhìn cũng không nhìn liếc, đi về hướng cái kia ngư ông lão giả lúc, nhàn nhạt mở miệng.

Hắn lời nói vừa ra, kim quang bên ngoài, ô đạt bộ lạc trong mọi người cái vị kia trung niên đại hán, ngửa mặt lên trời một rống lúc giữa, cất bước thẳng đến lão giả mà đi, tại lão giả kia sắc mặt đại biến kinh hô lúc, dĩ nhiên tới gần, có tiếng kêu thảm thiết truyền ra, lão giả này bị một chút xé nát, về phần cái kia tiên hạc, thì là phát ra càng thêm thê lương tiếng kêu.

Giờ phút này đài cao bên trong, mặt khác nhỏ yếu Ti Long đã sớm nguyên một đám bỏ cuộc ly khai, duy chỉ có tồn tại, ngoại trừ Mạnh Hạo cùng Cổ Lạp bên ngoài, cũng chỉ có vị kia ngư ông giống như lão giả.

Lão giả này sắc mặt tái nhợt, hoảng sợ nhìn xem Mạnh Hạo, Mạnh Hạo từng bước một đi tới, như là đập tại tinh thần của hắn lên, lại để cho hắn cảm nhận được càng ngày càng lớn mạnh uy nghiêm, giờ phút này biết được chạy không thoát, càng là minh bạch đối phương cho dù là bị thương Đại Ti Long, thế nhưng tuyệt không phải mình có thể trêu chọc.

Nhưng dưới mắt sinh tử tồn vong, hắn hai mắt lộ ra muốn sống giãy giụa, tay phải nâng lên hướng về đại địa vỗ, lập tức bên cạnh hắn cái kia cực lớn con giun, mãnh liệt gào rú, bốn phía biển ảo trong đất bùn, tất cả con giun, đều ngay ngắn hướng bay ra, thẳng đến cái kia lớn con giun mà đi, từng cái dung hợp về sau, đã trở thành này con giun trên người sợi râu, khiến cho cái này lớn con giun lập tức dữ tợn đứng lên.

Càng là ở thời điểm này, ngư ông lão giả phun ra một ngụm máu tươi, hai tay bấm niệm pháp quyết lúc giữa gầm nhẹ.

“Nhân quả bí pháp!” Hắn lời nói vừa ra, lập tức cái kia lớn con giun mãnh liệt cúi đầu, mở cái miệng rộng, lại ở vào bốn phía dự liệu của tất cả mọi người, rõ ràng. . . Một cái đem cái này ngư ông toàn bộ người thôn phệ, tiếp cận lấy, tại đây con giun đầu lâu lên, thỉnh linh xuất hiện một cái cổ, hóa thành cái kia ngư ông lão giả gương mặt.

“Lão phu này sinh mệnh cùng Đại Ti Long vô vọng, có thể trước kia đạt được cái này nhân quả bí thuật, lại là có thể lại để cho bản thân, cùng dị yêu dung hợp, trở thành một mới sinh mệnh! Coi như là người là Đại Ti Long, cũng không thể rung chuyển ta chút nào!” Lão giả ngửa mặt lên trời cười to, thân thể kinh người.

Mạnh Hạo biến sắc, thân thể không chút do dự lui về phía sau, thần sắc trước đó chưa từng có ngưng trọng, trong cơ thể toàn bộ tu vi, tại thời khắc này cấp tốc vận chuyển, hai mắt tinh mang lóe lên, nhìn không phải lão giả, mà là bầu trời!

Lại để cho hắn như thế để trong lòng đầy, cũng không phải lão giả này, mà là người này vừa mới triển khai đấy. . . Nhân quả bí thuật!

Tại đây bí thuật lên, Mạnh Hạo cảm nhận được Quý Gia khí tức!

Ở nơi này một cái chớp mắt, đột nhiên, bầu trời trực tiếp xuất hiện một cái thật lớn vòng xoáy, tại đây vòng xoáy bên trong, có một cái màu bạc như cùng là câu cá dùng sợi tơ, bỗng nhiên tiến đến, thẳng đến cái kia hóa thân trở thành con giun lão giả mà đi.

Càng là tại đây một cái chớp mắt, bốn phía thời gian, toàn bộ bất động, Mạnh Hạo hoảng sợ phát hiện, tất cả mọi người, kể cả những cái kia tộc công ở bên trong, đều nguyên một đám bất động bất động, như toàn bộ thế giới, tại thời khắc này, bị yên tĩnh trói buộc! !

Dường như đã trở thành có thể mặc người thịt cá tồn tại, chờ đợi bầu trời cái kia như lưới câu giống như sợi tơ, đến đem bản thân hết thảy, toàn bộ lưới câu lên.

Chỉ có hắn, chỉ có cái kia màu bạc sợi tơ, là thế giới này, có thể di động chỉ vật.

422. Chương 422: Nhân Quả Diệt!

Thế giới bất động, thời gian dừng lại, coi như là kim quang này trong đài cao, tại đây một cái chớp mắt, cũng đều sa vào đến rồi tuyệt đối vĩnh hằng bên trong, cho dù là hào quang, đều bị bất động.

Còn có bốn phía ngũ đại bộ lạc tộc nhân, nguyên một đám toàn bộ như đã trở thành tượng đất, vẫn không nhúc nhích.

Cho dù là cái kia thi triển Nhân Quả bí thuật, hóa thân đã trở thành khổng lồ con giun lão giả, giờ phút này tại không trung, bảo trì cuồng tiêu biểu lộ, nhưng lại đã trở thành như pho tượng giống như tồn tại.

Chỉ có Mạnh Hạo có thể động, chỉ có trên bầu trời cái kia màu bạc sợi tơ có thể động!

Một cỗ mãnh liệt nguy cơ, tại Mạnh Hạo đáy lòng mãnh liệt hiển hiện, Quý Gia, cái này làm cho Mạnh Hạo ly khai Nam Vực ẩn núp khổng lồ tồn tại, giờ phút này tại đây Tây Mạc trong Thiên Địa, lại một lần xuất hiện ở Mạnh Hạo trong mắt.

Sợi tơ hiện ra ngân quang, gào thét giữa từ phía trên không bên trên thẳng đến đại địa mà đến, ngân quang gọn sóng, giống như có thể chia lìa hư vô thời không, có thể tại rơi xuống lúc, lại không phải nhằm vào Mạnh Hạo, mà là trực tiếp móc câu tại lão giả hóa thân trở thành khổng lồ con giun bên trên, trực tiếp đem toàn bộ thân hình tại bốn phía tất cả mọi người bất động, như nhìn không tới ở bên trong, .

Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, có thể hắn không dám động, hắn đứng ở tại chỗ, thoát nhìn giống như cùng những người khác giống nhau, đều bị dừng lại hết thấy, đã liền suy nghĩ cũng đều dừng lại.

Hắn tận mắt thấy, tơ bạc cuối cùng, thành linh có một cái móc, cái này móc giờ phút này dễ dàng xuyên thấu con giun thân hình, như đem cả người đều triệt để xuyên thấu, để cho dường như đã trở thành mồi. . .

Mạnh Hạo tâm thần chấn động, trong óc lập tức vu vu.

“Đây không phải cái gì sợi tơ, đây là một đầu dây câu, đây là một cái câu cá sử dụng chi vật! !” Mạnh Hạo bảo trì thân thể vẫn không nhúc nhích, có thể hai mắt nhưng là rõ ràng chứng kiến lão giả kia hóa thành con giun, bị dây câu ôm lấy về sau, trực tiếp túm lên thiên không.

“Khó được có Tây Mạc chi tu tu luyện Nhân Quả bí thuật, hóa thân đã thành mồi câu, dùng cái này người đi lưỡi câu, có lẽ có thể lưỡi câu ra một cái Tây Mạc cá lớn.” Có tang thương thanh âm, giống như từ phía trên không bên trên này dây câu nơi cuối cùng, ung dung truyền đến.

“Thành mồi câu, tức thì không cần nhân quả.” Trên bầu trời, tang thương thanh âm thì thảo quanh quẩn lúc Mạnh Hạo hoảng sợ chứng kiến, tại đây trong trời đất, lại tại thời khắc này, mỗi người trên người, đều xuất hiện từng đạo sợi tơ, những thứ này sợi tơ như ẩn như hiện, sáng tối bất định như là vận mệnh, cần thận nhìn, đúng là lẫn nhau đều liền cùng một chỗ.

Bất kể là Dị Yêu hay vẫn là tu sĩ, cũng hoặc là núi sông đại địa, nơi đây tất cả chi vật, trên người đều tồn tại đại lượng sợi tơ, mà những thứ này sợi tơ, tại lẫn nhau tương liên ở bên trong, cũng cùng giữa không trung, bị dây câu lưỡi câu lên cái kia khổng lồ con giun cũng đều lẫn nhau giao thoa, người trong có ta như một trường chúng sinh lưới lớn.

Chỉ cần xem qua, chỉ cần nhớ kỹ, tức thì lẫn nhau sợi tơ, sẽ có một bộ phận giao thoa liên tiếp, như là nhân quả.

“Từ nay về sau Nhân Quả Diệt. , ” Trên bầu trời, tang thương thanh âm mở miệng lần nữa, khi hắn những lời này truyền ra một cái chớp mắt, Mạnh Hạo lập tức chứng kiến giữa không trung cái kia con giun trên người tồn tại đại lượng như ẩn như hiện như mạng vận sợi tơ, lại tại đây trong tích tắc, trực tiếp toái diệt!

Theo những thứ này như là vận mệnh sợi tơ toái diệt, đưa tới một loạt phản ứng dây chuyền, khiến cho tất cả cùng kia tương liên núi sông đại địa, Dị Yêu cùng với tu sĩ trên người sợi tơ, cũng tiếp theo rung rung.

Càng làm cho Mạnh Hạo hoảng sợ đấy, là ở cái này một tỳ bốn phía tất cả tu sĩ, toàn bộ đều thân thể mãnh liệt chấn động nguyên một đám sắc mặt nháy mắt tái nhợt, Mạnh Hạo tận mắt thấy, trên người bọn họ cùng cái kia con giun lẫn nhau liên tục sợi tơ, theo con giun chỗ đó sợi tơ toái diệt, cũng đều đã bắt đầu tan vỡ, thực sự không phải là toàn bộ, mà là mỗi người sinh mệnh, có quan hệ cái kia con giun lão giả hết thấy tồn tại dấu vết cùng trí nhớ, đều tại thời khắc này, tiếp theo tan rã.

Phảng phất là nhân quả ở bên trong, nguyên bản cân bằng, bị trực tiếp đánh vỡ, cưỡng ép xóa đi rồi một phương bởi vì về sau, dẫn động chính là toàn bộ thế giới quả, tiếp theo biến hóa cùng tan vỡ.

Càng là ở thời điểm này, Mạnh Hạo tâm thần chấn động, hần phát hiện mình bốn phía những cái kia sợi tơ, lại cũng đang rung rung ở bên trong, xuất hiện muốn tan vỡ dấu vết, cùng lúc đó, hình như có một cỗ khó có thể hình dung lực lượng lan tràn hần thể giới, muốn đem đối với cái kia con giun lão giả trí nhớ xóa đi.

Mạnh Hạo tâm thần nổ vang giữa, đột nhiên, trong túi trữ vật Phong Yêu Cổ Ngọc chấn động một cái, hóa thành một cỗ nhu hòa chi lực tràn ngập Mạnh Hạo toàn thân, nhìn như sợi tơ tan vỡ toái diệt, nhưng trên thực tế, cỗ lực lượng kia từ Mạnh Hạo trên người khê quét mà qua, nhưng không có xóa đi Mạnh Hạo sinh mệnh trong, đối với cái kia con giun lão giả trí nhớ.

Cũng chính là ở thời điểm này, con giun cùng một chỗ, hóa thành nhất đạo cầu vòng thẳng đến bầu trời mà đi, trong chớp lát liền biến mất không thấy gì nữa.

Toàn bộ thế giới tại đây một cái chớp mắt, trong giây lát từ trước bất động, nháy mắt khôi phục lại.

Tại thời gian khôi phục lại một hô. . . Mỗi người đều thân thể chấn động mạnh một cái.

Kim quang lưu chuyển, đài cao Thổ, Cổ Lạp vốn là có chút mờ mịt, nhưng rất nhanh liền lộ ra kinh hỉ, hô to một tiếng bỏ cuộc về sau, thân thể trực tiếp bị kim quang bao trùm, bị túm ra rồi trên đài cao.

Trong ký ức của hắn, không có vị nào ngư ông lão giả xuất hiện, có chăng qua là Mạnh Hạo chiến thắng tất cả tư Long.

Kim quang bên ngoài, Ô Thần ngũ đại bộ lạc tộc nhân, nguyên một đám cũng đều khôi phục như thường, thân sắc riêng phần mình đều có bất đồng, giờ phút này toàn bộ ánh mắt đều ngưng tụ ở Mạnh Hạo trên người, tại trong trí nhớ của bọn hắn, đồng dạng không có vị kia ngư ông xuất hiện qua, thậm chí cái kia ngư ông chỗ bộ lạc tộc nhân, cũng đều thân sắc như thường, tại tính mạng của bọn hắn ở bên trong, tựa hồ. . . Cho tới bây giờ sẽ không có vị kia ngư ông tồn tại.

“Ô Đạt bộ phận, lại mời tới một vị Đại Tư Long!”

“Trận này tế tổ so với, Ô Đạt bộ phận nhất định bỏ ra thật lớn đại giới, bằng không mà nói, không có khả năng mời được đến Đại Tư Long ra tay! , ”

Tại đây ngũ đại bộ lạc tộc nhân lẫn nhau vù vù ở bên trong, Mạnh Hạo đứng ở trên đài cao, sắc mặt có chút tái nhợt, hần không có ở bất luận kẻ nào trên người, chứng kiến bọn hắn lẫn nhau chút nào kinh ngạc, tựa hồ. . . Khi bọn hắn giác quan ở bên trong, căn bản cũng không có trước thời gian bất động một màn xuất hiện.

Cũng không có đối với con giun lão giả biến mất có chút phản ứng, tựa hồ tại tất cả tu sĩ trong trí nhớ, thậm chí tại tính mạng của bọn hắn ở bên trong, cho tới bây giờ sẽ không có vị lão giả kia tồn tại.

Còn có nơi đây Dị Yêu, còn có núi sông đại địa, giống như hết thấy hết thấy, đều ở đây một cái chớp mắt, bị người chặt đứt cùng cái kia con giun lão giả nhân quả, từ Thiên Địa chúng sinh trong ý thức, xóa đi rồi lão giả này tồn tại hết thấy dấu vết.

“Đây mới là tử vong. . . Chính thức tử vong, xóa đi rồi tất cả cùng kia tiếp xúc qua chi nhân trí nhớ, dường như tại đây buổi trưa trên thế giới, chưa bao giờ xuất hiện qua. . . ”

Qua. . . Chính là Quý Gia nhân quả tuyền!” Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, sắc mặt càng phát ra tái nhợt, hần nhìn lấy bốn phía, mơ hồ cảm nhận được một cỗ trước đó chưa từng có đáng sợ.

Trong giây lát, Mạnh Hạo nghĩ tới chính mình trong túi trữ vật, từ bị chính mình giết chết Quý Tử chỗ đó, đạt được cần cầu, tại thời khắc này, hần bỗng nhiên đã minh bạch, cần cầu này tác dụng.

Càng là tại đây một cái chớp mắt, Mạnh Hạo nghĩ đến, nếu là đầu dây câu kia, là hướng về chính mình tiến đến, ôm lấy rồi chính mình, như vậy có lẽ tiếp theo trong nháy mắt, chính mình trên thế giới này hết thấy dấu vết, đều muốn trong chốc lát, bị hoàn toàn xóa đi.

“Quý Gia” ” Mạnh Hạo sắc mặt có chút tái nhợt, tay phải nâng lên vung lên, thu hồi tất cả Yêu Bầy về sau, hướng về đài cao bên ngoài cất bước mà đi, Man Cự Nhân khi hấn sau lưng, gào thét giữa, rồi đi rồi kim quang, xuất hiện ở ngoại giới.

Bốn phía hết thấy ánh mắt cùng ngôn từ, Mạnh Hạo đều không có đi để ý tới, mà là ngẩng đầu nhìn trời không, sắc mặt rất là khó coi, nơi đây không có người minh bạch, Mạnh Hạo giờ phút này tâm tình, đã liên vệt chỗ đó, giống như cũng đều không có đối với chuyện lúc trước, có chỗ phát hiện.

Cái này có lẽ không phải vệt cấp độ không đủ, càng nhiều nữa nguyên nhân, là vệt chỗ đó đối với con giun lão giả, căn bản cũng không có quá nhiều trí nhớ cùng chú ý, cho nên mới không có gì phát hiện.

Mà một khi liên quan đến bản thân trọng yếu chi nhân, tức thì hết thấy có lẽ có chỗ bất đồng.

Cho đến lúc Mạnh Hạo thu hồi ánh mắt, nơi đây Ô Thần ngũ đại bộ lạc, không phải không thừa nhận Ô Đạt bộ phận lúc này đây đạt được thắng lợi cùng tư cách, đã trở thành có thể cái thứ nhất bước vào Ô Thần Thánh Địa bộ lạc.

Tại ngũ đại bộ lạc đồng thời kích phát huyết mạch phía dưới, triển khai thuộc về riêng phần mình bộ lạc phương pháp đặc thù, khiến cho toàn bộ Ô Thần Thánh Địa âm âm chấn động, từ từ mở ra.

Theo Ô Đạt bộ tộc người hoan hô, tại tộc công cùng tế tự đám người hướng Mạnh Hạo rất là khách khí ôm quyền cảm tạ lúc, Ô Đạt bộ phận mọi người, hóa thành cầu vòng, thẳng đến kim quang mà đi, mơ hồ đấy, Mạnh Hạo chứng kiến kim quang bên trong đài cao tiêu tán, hóa thành một cái từ từ mở ra đại môn.

“Lần này đa tạ Mạnh đại sư cùng Thiên đạo hữu, lão phu nhất định tuân thủ hứa hẹn, tại tộc nhân về sau, các người có thể bước vào Tạo Hóa Trì bên trong!” Ô Đạt bộ phận tộc công, mang theo phần khởi, hướng về Mạnh Hạo cùng Thiên Phương hóa thú làm đại hán, ôm quyền mở miệng.

Mạnh Hạo tâm không có ở đây này, mắt nhìn đại môn chậm rãi mở ra, miễn cưỡng nhẹ gật đầu.

“Quý Gia nhân quả tuyền, cường đại như thế, bị kia chém chết, hết thấy tồn tại dấu vết đều bị xóa đi, việc này. . .” Mạnh Hạo đang suy tư lúc, mắt thấy kim quang bên trong đại môn, đã mở ra non nửa, bỗng nhiên đấy, Mạnh Hạo thân thể chấn động mạnh một cái, hấn sắc mặt trong chốc lát, không cách nào che giấu bỗng nhiên đại biến.

Bởi vì tại thời khắc này, trong đầu của hấn, đột nhiên hiện lên một cái ý niệm trong đầu.

“Không đúng! !”

”Nhân quả tuyền, chém chết nhân quả, xóa đi hết thấy nhân quả tồn tại, không cho phép chúng sinh trong trí nhớ có dấu vết, là một loại toàn diện xóa đi, có thể. . . Nếu như như trước còn có người bảo lưu lại trong trí nhớ dấu vết, chẳng khác nào là để cho này thuật xuất hiện sơ hở, biến thành bất hoàn mỹ, thậm chí nghiêm trọng nói, chẳng khác gì là không thành công. . .

Không tốt!” Mạnh Hạo nghĩ tới đây, sắc mặt lần nữa đại biến, hấn có thể tưởng tượng đạt được, cái kia thi triển này thuật chi nhân, cũng nhất định có thể phát hiện, hấn không kịp đi suy tư quá nhiều, thân thể nhoáng một cái, thẳng đến kim quang bên trong đã mở mở rồi một nửa đại môn mà đi.

Hầu như tại Mạnh Hạo bay ra lập tức, toàn bộ thế giới lần nữa bất động, cùng lúc đó, ở trên trời, cái kia trước biến mất dây câu, bỗng nhiên xuất hiện lần nữa, lúc này đây. . . Thẳng đến Mạnh Hạo mà đến!

“Lại có như vậy một cái cá lọt lưới, dám phá hỏng lão phu Nhân Quả Diệt, cũng may người cũng không phải là vô tích có thể tìm ra, còn không có tư cách lại để cho lão phu thuật pháp cản trở, nếu như bị lão phu phát hiện, trời đất bao la, người có thể chạy đi nơi đâu?” Trên bầu trời, tang thương thanh âm mang theo cười khê, ung dung truyền ra lúc, cả vùng đất, bốn phía hết thấy, lập tức lần nữa bất động!

423. Chương 423: Cơ Duyên Tại Đây

Mạnh Hạo tu hành đến nay, từ Đại Thanh Sơn bắt đầu, cho đến giờ phút này, hắn tự hỏi trải qua sinh tử đã không ít, rèn luyện rất nhiều, nhưng hôm nay lúc này đây nguy cơ, nhưng là hắn từ tu hành đến nay, sinh tử lớn nhất một lần!

Cho dù là giết chết út về sau đưa tới biến hóa, cũng bởi vì chó ngao thức tỉnh dấu hiệu, do đó lại để cho Mạnh Hạo trong lòng có chút lực lượng, có thể dưới mắt. . .

Thấy được con giun lão giả quỷ dị tử vong về sau, Mạnh Hạo chính mình trong, căn bản cũng không có chút nào biện pháp, có thể đi chống cự loại này hắn chưa bao giờ nghe thấy Nhân Quả Diệt!

Mạnh Hạo sắc mặt tái nhợt, giờ phút này bốn phía hết thấy lần nữa bất động, ngũ đại bộ lạc tộc nhân cũng tốt, bốn phía yêu đàn cũng thế, liền cả thiên không mây trời, cũng đều hoàn toàn vĩnh hằng, chỉ có kia sợi dây câu, chỉ có Mạnh Hạo, là hôm nay thế giới này trong, có thể di động tồn tại.

Mạnh Hạo tốc độ cực nhanh, nháy mắt thẳng đến kim quang mà đi, nhảy vào đi vào, thẳng đến kim quang bên trong đại môn, tốc độ cực nhanh, bạo phát ra hắn Kim Đan Đại viên mãn toàn bộ tu vi, bỗng nhiên liền biến mất tại trong môn.

Nhưng lại tại Mạnh Hạo biến mất lập tức, kia sợi dây câu cũng tùy theo gào thét mà đến, tốc độ cực nhanh, khó có thể hình dung, trong nháy mắt liền đuổi vào màu vàng trong đại môn.

Cửa này bên trong, cũng không phải là truyền tống, mà là một cái lối đi thông đạo, bên kia tại Mạnh Hạo gào thét mà đến lúc, hắn thấy là một mảnh vờn quanh bốn phía sơn mạch.

Cái mảnh này sơn mạch, thân núi màu sắc ám kim, một cỗ như có như không uy áp, tại vùng núi này bốn châu tồn tại, xa xa nhìn lại, có thể chứng kiến tại phía trước sơn mạch đỉnh phong chỗ, giống như có một cái lỗ hồng, có từng trận cực nóng nhiệt độ cao phun ra, khiến cho cái mảnh này sơn mạch, như là núi lửa!

Tổng cộng bảy miệng núi lửa, hợp thành cái mảnh này khổng lồ sơn mạch chi địa, mà ở trong đó. . . Đúng là Ô Thần bộ lạc Thánh Địa, cũng là cái kia Ô Kim điều nghỉ lại chỗ.

Mạnh Hạo bước vào mà đến, không có chút nào dừng lại, thẳng đến phía trước mà đi. Có thể vừa mới bay ra, hắn lập tức chứng kiến cái này bốn phía hư vô, thành linh tồn tại vô số rất nhỏ khe hở.

Loại này hư vô khe hở, tản mát ra khí tức kinh khủng. Giống như chỉ cần một cái không xem xét kỹ cảm giác. Đụng phải những thứ này khe hở, liền có thể đem thân thể lập tức chia lìa xé rách.

Càng là tại đây bảy núi lửa hình thành sơn mạch bên trong. Mạnh Hạo lập tức liền cảm nhận được dị yêu khí tức, cái kia khí tức pha tạp, hỗn tạp, tựa hồ giờ phút này tồn tại rất nhiều dị yêu.

Chỉ là Mạnh Hạo lúc này đây bay lên, hắn liền lập tức chứng kiến xa xa có một mảnh hắc phong. Giống như đã nhận ra chính mình xâm nhập, lập tức gào thét mà đến, hắc phong bên trong, đúng là từng con một màu đen Ô Nha, những thứ này Ô Nha số lượng chừng hơn một nghìn, cuốn cùng một chỗ, phô thiên cái địa. Tốc độ cực nhanh, nháy mắt mà đến, mỗi một cái Ô Nha hai mắt đều là ngẫu đỏ, lộ ra một cỗ điên cuồng.

Thậm chí cái này hơn một nghìn đầu Ô Nha. Mỗi một cái tản mát ra tu vi chấn động, đều là thất giai, có thể so với Kết Đan sơ kỳ, nhất là trong đó có mười con Ô Nha, càng là có thể so với cửu giai!

Mạnh Hạo biến sắc, nhưng vào lúc này, đột nhiên, tại phía sau hắn, lúc trước bước vào vào địa phương, cái kia màu bạc dây câu lập tức đuổi theo, ở nơi này dây câu tại đây Ô Thần Thánh Địa xuất hiện, chợt Thiên Địa nổ vang, thế giới bất động lực lượng, nháy mắt tràn ngập ảnh hưởng đến mà đến, khiến cho cái mảnh này Ô Thần Thánh Địa, lại tại trong chớp nhoáng này. . . trực tiếp bất động.

Đại địa cỏ cây đình chỉ chấp chờ, hư không khe hở như bị cưỡng ép hiển hiện, ở giữa không trung từng cái hiển lộ, như bị vĩnh hằng, còn có đám kia màu đen Ô Nha, toàn bộ đều tại Mạnh Hạo phía trước, bị bất động ở giữa không trung, vẫn không nhúc nhích, đã liền bốn phía sơn mạch miệng núi lửa, giờ phút này cũng đều lập tức đình chỉ hết thấy nhiệt độ cao phun trào.

Chỉ có. . . ngay phía trước, bảy ngọn núi lửa bên trong, ở giữa một tòa, vậy mà tại thế giới này bất động ở bên trong, đã trở thành nơi đây vật thứ ba, có thể tự do như thường chỉ vật!

“Sinh cơ đây rồi!” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, thân thể nháy mắt bay ra, thẳng đến phía trước ở giữa có thể như thường núi lửa mà đi.

Tại phía sau hắn, cái kia màu bạc sợi tơ cấp tốc mà đến, mơ hồ có thể thấy được đầu sợi một cái lưới câu!

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, Mạnh Hạo toàn thân tu vi toàn diện bộc phát, càng là không quản máu huyết đang chảy, sau một cái lập loè, chính là mấy trăm trượng, tại đây sinh tử nguy cơ ở bên trong, dùng toàn bộ tiềm lực, gào thét mà đi.

Trong chớp mắt, Mạnh Hạo liền xuất hiện ở đám kia bị bất động ở giữa không trung màu đen Ô Nha đàn bên cạnh, đang muốn một cái chớp mắt giao thoa mà qua lúc, Mạnh Hạo bỗng nhiên nội tâm khẽ động.

”Bởi vì cái kia dây câu tồn tại, khiến cho bốn phía bất động, này mới khiến những thứ này dị yêu bị yên tĩnh cổ, cơ hội này có thể nói là ngàn năm khó gặp một lần, thậm chí cái này Ô Thần Thánh Địa từ tồn tại đến nay, sợ là đều chưa bao giờ xuất hiện qua chuyện như vậy. . .

Như cứ như vậy buông tha, không khỏi đáng tiếc. . . Mạo hiểm, cũng muốn đụng một cái!” Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra ánh sáng mãnh liệt mang, hóa thành quyết đoán, không chần chờ chút nào, tay phải bỗng nhiên nâng lên, hướng về kia bảy bị bất động Ô Nha yêu đàn vung lên, lập tức những thứ này màu đen Ô Nha toàn bộ thân bắt do kỷ đấy, hóa thành từng đạo hắc quang, bị Mạnh Hạo thu nhập Túi Càn Khôn bên trong.

Làm xong những thứ này, hắn không chút do dự lần nữa đi về phía trước mà đi.

Sau lưng ngân tuyến, tốc độ càng gần!

Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, mắt thấy ngân tuyến tiến đến, hắn cắn chót lưỡi phun ra máu tươi, thân thể một cái lập loè, rong huyết chợt hiện lập tức vận chuyển, nháy mắt liền xuất hiện ở xa xa, sắc mặt có chút tái nhợt, có thể lại không có chút nào dừng lại, thẳng đến đại địa mà đi, tại đây mảnh đất trước mặt trong bụi cỏ, có bảy tám đầu Độc Phong (ong độc), bị bất động ở giữa không trung, tại đây bảy độc phong đằng sau, có một cái cực lớn tổ ong, giờ phút này tổ ong bên ngoài cũng có vài chục đầu.

Mạnh Hạo sau khi thấy, cắn răng phía dưới mãnh liệt tới gần, tay phải vung lên, trực tiếp đem Độc Phong cùng với tổ ong thu hồi về sau, lần nữa thi triển máu nhảy chợt hiện, rất nhanh đi về phía trước.

“Cơ hội khó được, ngàn năm một thuở, nhất định phải nắm chắc! !” Mạnh Hạo trong nội tâm tại hồ hết, càng có xoắn xuýt, cái này là sinh tử nguy cơ, là hắn tu hành đến nay, trước đó chưa từng có sinh tử nguy cơ, có thể. . . Hết lần này tới lần khác tại đây nguy cơ ở bên trong, tại cái này Ô Thần trong thánh địa, lại hóa thành giằng nhau trước đó chưa từng có tạo hóa!

Trận này tạo hóa, khiến cho bốn phía hết thấy đều bất động, đối với Mạnh Hạo nơi đây như không hề phòng, khiến cho hắn có thể tùy ý đi thu các loại dị yêu, loại này cơ duyên, cho dù là Mạnh Hạo, cũng đều động tâm không thôi.

Thực tế là. . . Khi hắn thấy được một tòa bị bất động miệng núi lửa bên trong, bên trong hình như có một cái màu đen chân có vài chục trượng lớn nhỏ Tích Dịch (rắn mối), nửa người thò ra miệng núi lửa, nhưng lại vẫn không nhúc nhích lúc, Mạnh Hạo càng xoắn xuýt rồi.

“Liều mạng!” Mạnh Hạo gầm nhẹ, thân thể nhoáng một cái, trực tiếp xuất hiện ở cái kia Tích Dịch bên người, tay phải vung lên, đem thu nhập Túi Càn Khôn về sau, phun ra máu tươi, tốc độ nhanh hơn, một đường Mạnh Hạo dường như không để ý đến sinh tử, nhưng phàm là chứng kiến dị yêu, đều bị hắn dùng tốc độ nhanh nhất trực tiếp lấy đi.

Thành từng mảnh yêu đàn, một cái tên thân thể cường hãn dị yêu, cái này Ô Thần Thánh Địa vô số năm, thủy chung không cách nào bị người lấy đi, lâu dài cư trú ở chỗ này, thậm chí nhiều lần ngũ đại bộ lạc đến tế tổ, đều muốn cẩn thận từng li từng tí, dùng đặc thù thủ đoạn tránh đi yêu đàn, hôm nay. . . Tại hoàn toàn bất động phía dưới, bị Mạnh Hạo chiếm được trước đó chưa từng có đại tiện nghi.

Một đám số lượng ước chừng hơn một nghìn màu xanh lá Văn quần (bầy muỗi), bị bắt động tại một ngọn núi lửa trong miệng, nhìn kia bộ dạng, như muốn nhảy vào núi lửa bên trong, cùng nửa người tại trong nham thạch một cái cực lớn Ngạc Ngư (cá sấu), muốn triển khai sinh tử đấu.

Những thứ này con muỗi xúc tu (*giác quan bên mép), phát ra ánh sáng âm u, toàn thân dữ tợn, mọc ra vô số gai sắc bộ lông, thoạt nhìn nhìn thấy mà giật mình.

Mà cái kia Ngạc Ngư, đúng là màu đỏ, hai mắt đen kịt, nửa người tại nham thạch nóng chảy bên trong, tản mát ra kinh người chấn động.

“Nơi đây. . . Nơi đây đến cùng có bao nhiêu dị yêu! ” Mạnh Hạo mở to mắt, đáy lòng xoắn xuýt đã đến cực hạn, giờ phút này phía sau hắn tơ bạc gào thét lúc giữa, tốc độ càng lúc càng nhanh, khoảng cách Mạnh Hạo nơi đây, đã không đến năm mươi trượng.

“Chết tiệt!” Mạnh Hạo con mắt đỏ lên, thân thể lập tức một cái máu nhảy chột hiện, xuất hiện ở chỗ này miệng núi lửa bên ngoài, tay phải nâng lên vung lên, liền đem đám kia yêu muỗi cùng với cái kia kinh người màu đỏ cá sấu, thu nhập Túi Càn Khôn bên trong.

Thân thể nhoáng một cái, thẳng đến xa xa, giờ phút này tơ bạc, khoảng cách Mạnh Hạo về phần ba mươi trượng, tốc độ cực nhanh, một đường phá vỡ hư không, đánh bạc rồi một đầu dài vết tích.

Sinh tử nguy cơ cảm giác, tại thời khắc này mãnh liệt hơn đứng lên, dĩ nhiên đã đến cực hạn, Mạnh Hạo mắt đỏ, giờ phút này không cách nào tại lo lắng bốn phía dị yêu, mà là thẳng đến phía trước phun trào tự nhiên núi lửa mà đi.

Chỉ là. . . Mắt thấy muốn tiếp cận, có thể vừa lúc đó, Mạnh Hạo liếc mắt liền thấy được tại đây đại phía dưới, thành linh có một cái nắm mồ!

Cái này nắm mồ đã nứt ra nhất đạo khe hở, có thể chứng kiến trong khe hở, có một cái quan tài, trong đó nằm một cỗ hài cốt, tức thì hài cốt nửa người trên là người, nửa người dưới là thú, rất là quỷ dị.

Có thể lại để cho Mạnh Hạo hô hấp dồn dập đấy, là ở cái này hài cốt phần bụng, thành linh tồn tại một chút mộc kiếm! !

Đang nhìn đến cái này mộc kiếm nháy mắt, Mạnh Hạo mở to mắt, hắn càng là chứng kiến cái kia hài cốt lại cũng không phải là tử vong, mà là mở to mắt, tuy nói bị bắt động, có thể Mạnh Hạo cũng tại cái này hài cốt trên người, cảm nhận được uy hiếp, đó là gần như tại Trảm Linh uy áp.

“Thứ ba Thanh Mộc kiếm!” Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, đây là hắn thấy thứ ba Thanh Mộc kiếm, một khi đạt được, tăng thêm phục chế cái kia một chút, hắn thì có bốn thanh!

Kiểm này đến cùng có lai lịch ra sao, Mạnh Hạo không rõ ràng lắm, có thể trên trực giác, hắn mơ hồ cảm thấy, kiếm này cần hai nghìn cực phẩm linh thạch mới có thể phục chế, nhất định là bất phàm, sở dĩ hôm nay còn không có hiển lộ, có lẽ là bởi vì đạt được số lượng còn chưa đủ.

Tại thời khắc này, Mạnh Hạo càng là có loại mãnh liệt trực giác, bỏ lỡ hôm nay cái này đặc thù biến hóa, thay đổi thời gian khác, hắn đều muốn từ cái kia quỷ dị hài cốt chỗ đó, đạt được cái thanh này mộc kiếm, độ khó thật lớn.

Đau nhức cũng vui vẻ lấy, đây là hôm nay Mạnh Hạo đáy lòng trực tiếp nhất cảm thụ, hắn hưng hăng mà cắn răng một cái, thân thể lập tức cải biến phương hướng, thẳng đến đại địa mà đi, nháy mắt tới gần về sau, tay phải nâng lên một chút xâm nhập nắm mồ trong cái khe, trực tiếp ở đằng kia hài cốt trên người bắt được mộc kiếm, hướng ra phía ngoài mãnh liệt kéo một cái về sau, giống như loáng thoáng nghe đã đến một tiếng phần nộ gầm nhẹ từ nơi này hài cốt trên người mơ hồ truyền ra.

Không kịp đi nhìn kỹ, Mạnh Hạo thân thể nhoáng một cái, thẳng đến ở giữa núi lửa, nháy mắt bước vào trong đó, hầu như tại hắn tiến vào lửa này núi đồng thời, đạo kia đuổi theo tơ bạc, cũng lập tức chui vào trong đó.

424. Chương 424: Trảm Mạnh Hạo Nhân Quả

“Chân trời góc biển, người cũng trốn không thoát!” Tang thương thanh âm, giống như từ hư vô trong truyền đến, quanh quẩn tại đây miệng núi lửa bên trong, Mạnh Hạo tại phía trước, sắc mặt tái nhợt, một đường gào thét giữa, phía sau hắn ngoài ba trượng, cái kia tơ bạc cấp tốc đuổi theo.

Tựa hồ thật sự như là đối phương tuy nói, Mạnh Hạo. . . Trốn không thoát!

Miệng núi lửa bên trong, không có nham thạch nóng chảy, có chăng qua là một mảnh tại sơn khẩu chỗ sâu trì thủy, bốn phía vách đá, thì là tu nhưng lấy vờn quanh thành vòng bậc thang, thẳng đến phía dưới cùng trì thủy.

Mạnh Hạo tiến đến, gào thét giữa thẳng đến phía dưới mà đi, một đường những nơi đi qua, núi lửa này bên trong lập tức xuất hiện đại lượng cấm chế, những thứ này cấm chế, là nghiêm cấm hết thảy không phải Ô Thần tộc nhân đến, trừ phi là có Ô Thần bộ lạc tộc nhân che chở, bằng không mà nói, hết thảy ngoại nhân, ở chỗ này đều muốn diệt vong.

Có thể. . . Mạnh Hạo sau lưng, đi theo dây câu, này tuyến gào thét tới gần, khiến cho hết thảy tồn tại, lập tức bất động, dù là núi lửa này kỳ dị, có thể tại đây sợi tơ như thế tiếp cận xuống, vẫn là xuất hiện bất động.

Cấm chế bất động, trở ngại phá diệt, khiến cho Mạnh Hạo tốc độ cực nhanh, lập tức liền giải khai rồi hết thảy, đã trở thành từ xưa đến nay, nơi đây cái thứ nhất, dùng ngoại nhân thân phận, một mình bước vào đến nơi này chi nhân!

Việc này trước đó chưa từng có, Mạnh Hạo là cái đầu, hắn tới gần,

Lập tức lại để cho cái kia Tạo Hóa Trì nổi lên gợn sóng, có thể Mạnh Hạo lại không có gì vui sướng, hắn ánh mắt lộ ra tuyệt vọng, vốn tưởng rằng nơi đây có thể có trở ngại ngăn cản tơ bạc tồn tại, cho nên hắn mới lại tới đây.

Nhưng hôm nay nhìn lại, nơi đây chỉ có một đầm nước, không có vật khác.

“Không đường thế nhưng. . .” Mạnh Hạo ánh mắt rất nhanh đảo qua bốn phía, Linh thức tản ra, xác định nơi đây chỉ có như vậy một chỗ Tạo Hóa Trì mà thôi, hắn sắc mặt càng phát ra tái nhợt, lộ ra cười thảm.

“Tạo hóa sán. . . Nếu như không đường thế nhưng là, nếu như không có lựa chọn nào khác, như vậy coi như là thật sự muốn vẫn lạc, cũng muốn liều chết đánh cược một lần, vô cái này Tạo Hóa Trì!” Mạnh Hạo con mắt lộ ra tàn nhẫn quyết đoán chi ý, thân thể nhoáng một cái, lập tức liền toàn bộ người bước vào đã đến Tạo Hóa Trì bên trong.

Hầu như khi hắn thân thể rơi vào Tạo Hóa Trì lập tức, cái kia màu bạc sợi tơ, nháy mắt tới gần, trực tiếp liền buộc chặt tại Mạnh Hạo trên người, mãnh liệt một siết!

Đang bị cái này màu bạc dây câu đụng chạm một khắc, Mạnh Hạo trong óc lập tức nổ vang, như muốn hồn phi phách tán, dường như thân thể cùng ý thức tại thời khắc này triệt để chia lìa, một cỗ băng hàn cảm giác, tựa hồ từ trong linh hồn hiển hiện, sinh tử nguy cơ, trực tiếp hàng lâm mà đến.

“Lão phu đã từng nói qua, người còn không có cường đại đến vô tích có thể tìm ra, cũng học người đến lại để cho lão phu cần trả. . . Đem người lười câu ra nhân quả, hết thảy viên mãn.”

“Ồ? Trên người của người lại có Quý Gia nhân quả ấn, tuy rằng rất nhạt, sắp bị người xóa đi, nhưng hôm nay vẫn còn, lại để cho lão phu nhìn làm cho người là ai. . .”

“Mạnh Hạo. . . Giết Quý Tử. . . Đã bị Quý Gia thông cáo, nguyên lai là người. . . Gặp được lão phu, là vận mệnh của người như thế, cũng coi như chấm dứt rồi cùng người ta Quý Gia nhân quả.”

“Lão phu Quý Thập Cửu, ban thưởng mày. . . Quý Gia thiên hạ, Nhân Quả Diệt!” Tang thương thanh âm quanh quẩn giữa, Mạnh Hạo thân thể mãnh liệt run rẩy, ý thức của hắn cùng thân hình chia lìa, hắn Linh Hồn như bị trói buộc, bị một cỗ đại lực mãnh liệt quán quanh, trực tiếp từ thân hình bên trong túm ra.

Ý thức của hắn mờ mịt, tu vi biến mất, đã liền phong ấn Yêu chi lực cũng đều mất đi, tựa hồ đã trở thành phàm nhân giống như, yếu ớt không có chút nào sức phản kháng.

Trong đầu duy nhất hiển hiện đấy, chính là chỗ này tang thương thanh âm đích thoại ngữ.

“Nhân quả biết. . .”

Hắn có thể mơ hồ chứng kiến, tại thân thể của mình bên ngoài, xuất hiện đại lượng sáng tối bất định, như ẩn như hiện sợi tơ, những thứ này sợi tơ chính là của hắn vận mệnh nhân quả, lẫn nhau giao thoa cùng một chỗ, càng là lan tràn xem ra, dung nhập bốn phía hư vô, không biết liên tiếp đến rồi nơi nào.

Mơ hồ đấy, Mạnh Hạo giống như có thể chứng kiến, dùng thân thể của mình làm trung tâm, khuếch tán ra sợi tơ, đã bao hàm cuộc đời của mình. . .

“Trảm!” Tang thương thanh âm, bỗng nhiên truyền ra cái này một ít chữ, này chữ của ra lập tức, thế giới nổ vang, kinh Thiên động Địa, như Lôi Đình ngập trời.

Mạnh Hạo toàn thân mãnh liệt run rẩy, hắn nhìn đến thân thể của mình bên ngoài tất cả sợi tơ, lại tại đây một cái chớp mắt, ngay ngắn hướng tan vỡ, như bị vô hình lưỡi dao sắc bén chặt đứt, ngay ngắn hướng vỡ vụn đồng thời, đưa tới phản ứng dây chuyền, khiến cho cái này toái diệt, lan tràn đã đến thân thể của mình bên ngoài tất cả dung nhập hư vô bên trong đại lượng sợi tơ ở bên trong, những thứ này không biết cùng ai trí nhớ liên tiếp sợi tơ, tại thời khắc này, một đường tan vỡ toái diệt mà đi.

Coi như là cách hư vô, cách vô tận khoảng cách, nhưng tại thời khắc này, cái này sợi tơ tan vỡ toái diệt, nhưng là trong chốc lát, liền có thể bao trùm toàn bộ Nam Thiên đại địa.

Tây Mạc, kim quang bên ngoài, bất động phiên khu vực này bên trong, tất cả Ô Thần ngũ đại bộ lạc tộc nhân, tại thời khắc này thân thể mãnh liệt chấn động, nguyên một đám sắc mặt lập tức tái nhợt, ánh mắt lộ ra mờ mịt, bọn hắn trong trí nhớ, có quan hệ Mạnh Hạo hết thấy dấu vết, tại đây một cái chớp mắt, như bị chém chết giống như, triệt để xóa đi.

Ô Linh, Ô Trần, Ô Hải, tất cả ngũ đại bộ lạc tộc nhân, tại thời khắc này, trong đầu của bọn hắn, từ đầu đến cuối, cũng không có Mạnh Hạo thân ảnh.

Còn có Mạc Ly cùng Ưông lão ma, còn có cái kia che giấu Nghiêm Tung cùng Lê Thiên lão quái, bốn người này cũng là thân thể mãnh liệt chấn động, thân thể bọn họ bên ngoài cùng Mạnh Hạo có liên tiếp nhân quả sợi tơ trực tiếp Đoạn Diệt.

Như có một thanh vô hình đao, tại thời khắc này, chém chết hết thảy, lúc cây đao này chém chết đến Thiên Phương Thú Hóa Tác đại hán trên người lúc, có chút dừng lại, gặp một cổ mãnh liệt giãy giụa, cái này giây giụa, lại để cho đại hán này thân thể run rẩy, nhưng cuối cùng. . . Vẫn bị một đao chém xuống.

“Quý Gia Tiên, lúc này đây, Ngũ Gia ta tuyệt không quên!” Mơ hồ đấy, từ nơi này đại hán trong miệng, truyền ra vệt thê lương gào rú.

Cây đao này, gào thét mà qua, trảm tại Cổ Lạp trên người, đập mạnh mắt Mạnh Hạo tồn tại, khuếch tán ra, trực tiếp đi Mạc Thổ, Mạc Thổ thế giới cũng không phải là bất động, bất động chỉ có Tây Mạc Ô Thần bộ lạc một mảnh kia khu vực, giờ phút này Mạc Thổ Đạo Tử La Trùng, đang tại khoanh chân ngồi xuống, bỗng nhiên thân thể mãnh liệt run rẩy, phun ra một ngụm lớn máu tươi, ngắc đầu lúc, lộ ra mờ mịt.

Còn có Mạc Thổ Kim Quang Giáo tất cả giáo chúng, tại đây một cái chớp mắt, cũng đều nhao nhao toàn thân chấn động, riêng phần mình phun ra máu tươi, thần sắc mang theo mê mang, tựa hồ quên mất cái gì, có thể cũng không nhớ ra được.

Cái thanh này vô hình đao, quét ngang toàn bộ Mạc Thổ, xóa đi rồi Mạnh Hạo tại Mạc Thổ tất cả dấu vết về sau, lan tràn đã đến Nam Vực.

Nam Vực ở bên trong, tiểu mập mập đang đắc ý tổn hơi thừa lời, ôm bên người một cái tiểu nữ tử, thấp giọng đang nói gì đó, bỗng nhiên thân thể của hắn run rẩy thoáng một phát, toàn bộ người sắc mặt đại biến, liên tục phun ra bảy tám ngụm máu tươi, sắc mặt lập tức tái nhợt, mờ mịt nhìn xem bốn phía.

“Người làm sao vậy?” Nàng kia rồi vẻ mặt kinh hoảng, vịn tiểu mập mập, lo lắng hỏi.

“Không có gì, giống như. . . Giống như đã quên người nào. . . Kỳ quái.”

Giờ khắc này, không chỉ có là tiểu mập mạp như thế, còn có Trần Phàm, còn có mặt khác tất cả tại trong trí nhớ, tồn tại Mạnh Hạo thân ảnh tất cả mọi người, đều ở đây lập tức, tại Nam Vực bất đồng địa phương, toàn bộ phun ra máu tươi, nguyên một đám lộ ra mê mang chi ý.

Trong trí nhớ của bọn hắn, tại thời khắc này, có quan hệ Mạnh Hạo dấu vết, bị chém đứt xóa đi, bọn họ nhân quả tuyến ở bên trong, tại thời khắc này, tất cả cùng Mạnh Hạo có dây dưa cái kia bộ phận, đều toàn bộ nát bấy.

Tính mạng của bọn hắn ở bên trong, từ đầu đến cuối, đều không có một cái nào gọi là Mạnh Hạo tu sĩ mạng tại, cũng không có Đan Quỷ Đại Sư.

“Chết tiệt, người này tại Nam Vực lại có như thế danh khí, rõ ràng có nhiều như vậy cùng hắn có nguyên nhân quả liên hệ!” Hư vô ở bên trong, tang thương thanh âm có chút khiếp sợ mở miệng, mang theo một tia hỗn hển cùng không cách nào tin, cái này Nhân Quả Diệt chi thuật, chém chết liên hệ càng nhiều, tiêu hao cũng liền càng lớn, cho nên tuy nói là Thiên Địa kỳ thuật, có thể sử dụng, phần lớn muốn cẩn thận một ít.

Hứa Thanh tại Thanh La Tông bên trong, một chỗ trong động phủ ngồi xuống, ngoại giới bầu trời đã là hoàng hôn, nàng mở mắt ra, than nhẹ một tiếng, từ trong lòng ngực lấy ra một cái bình thuốc, bên trong là Dưỡng Nhan Đan.

Nhưng lại tại cái này một cái chớp mắt, nàng bỗng nhiên thân thể mãnh liệt run rẩy, một ngụm máu tươi phun ra về sau, càng lại lần phun ra bảy tám miệng, sắc mặt tái nhợt, thân thể càng phát ra run rẩy.

Nàng có thể cảm giác được, chính mình trong trí nhớ có quan hệ Mạnh Hạo hết thảy, đang tại rất nhanh tan vỡ cùng tan rã, đang tại bị người cưỡng ép xóa đi.

“Không! !” Hứa Thanh phát ra một tiếng thê lương chi âm, tóc tai bù xù, hai tay bắm niệm pháp quyết ý đồ chống cự, có thể đại giới là lần nữa phun ra mấy ngụm máu tươi.

“Mạnh Hạo. . . Mạnh Hạo. . .” Hứa Thanh tu vi toàn bộ vận chuyển, không tiếc đại giới lần nữa đi chống cự.

“Mạnh Hạo. . . Là ai?” Có thể tu vi của nàng vừa mới vận chuyển, toàn bộ người lại ngăn người, thần sắc lộ ra mờ mịt, giống như nhớ không nổi rồi Mạnh Hạo là ai, cũng rất không minh bạch chính mình vì sao phải vận chuyển tu vi, có thể nàng rõ ràng cảm nhận được, lòng của mình tại xé rách, theo bản năng giờ tay lên, vuốt khóe mắt của mình, nàng đụng chạm đến rồi nước mắt.

“Tại sao phải đau lòng, tại sao phải rơi lệ?” Hứa Thanh nhẹ giọng thì thào.

Toàn bộ Nam Vực, nhắc lên một cuộc vô hình nhân quả phong bạo, tại đây trong gió lốc, tím vận tông ảnh hưởng đến lớn nhất, hầu như toàn bộ tông môn chi nhân, đều ở đây một cái chớp mắt, phun ra máu tươi.

Sở Ngọc Yên sắc mặt tái nhợt, gắt gao cầm nắm đấm, cười thâm trong nàng cảm nhận được trong trí nhớ biến hóa, trong đầu Mạnh Hạo hết thảy bị xóa đi một cái chớp mắt, nàng tay phải nâng lên, cắn nát đầu ngón tay, rất nhanh ở một bên trên vách tường, muốn viết rơi xuống Mạnh Hạo hai chữ.

Có thể chỉ viết rồi mạnh. . . Tay của nàng liền để xuống, thần sắc lộ ra mờ mịt.

“Ta tại viết cái gì?”

Đan Quỷ, đang ngồi ở thuộc về hắn thấp trên núi, nhìn qua bầu trời xa xăm, không biết suy nghĩ cái gì, cho dù là cái thanh kia vô hình đao hàng lâm, hắn cũng như trước ngồi ở chỗ kia, chẳng qua là khẽ thở dài một tiếng.

“Ngày hôm nay, cuối cùng đã tới sao. . .” Đan Quỷ đáng chất lắc đầu, có thể trong mắt lại lộ ra cố chấp chi mang, tay phải nâng lên, trong tay của hắn xuất hiện một quả đan dược, đan dược này phát ra tang thương khí tức, giống như không biết tồn tại bao nhiêu năm.

“Cho dù là bị chém chết rồi cùng ta đệ tử nhân quả, lão phu cuộc đời này, cũng kiên định tuyệt không làm Quý Gia Tiên!” Đan Quỷ trong trầm mặc, hai mắt nhắm nghiền, bị ai nhìn mình trong trí nhớ, có quan hệ Mạnh Hạo hết thấy, tan thành mây khói.

Trong tay hắn đan được, tản mát ra kinh người khí tức,

Dần dần lại để cho những cái kia tan thành mây khói trí nhớ, dường như một lần nữa đắp nặn, bị không bị ảnh hưởng.

“Chết tiệt, lại có như vậy một cái tồn tại, là sư tôn của hắn! ! Đáng tiếc ta tu vi không đủ, bằng không mà nói, hết thấy đều diệt!” Hư vô ở bên trong, tang thương thanh âm phẫn nộ quanh quẩn.

Cây đao này, quét ngang toàn bộ Nam Vực, có thể tại lan tràn vãng sinh động lúc, từ vãng sinh trong động, lại truyền ra một cái lạnh như băng thanh âm cô gái.

”Quý Gia Ngụy Tiên, cũng dám đến xóa sạch bốn cung trí nhớ, cút!

Một tiếng thét kinh hãi từ hư vô trong truyền ra, cái kia tang thương thanh âm, mang theo không cách nào tin, càng có hoảng sợ, ghen ngào mở miệng.

“Hắn lại cùng vãng sinh động tồn tại có liên quan, chết tiệt, chết tiệt, người này đến cùng còn nhận thức ai, càng như thế khó trăm nhân quả!”

Canh [3] đưa lên, ăn phần cơm, tiếp tục ghi Canh [4], cầu huynh đệ vé tháng a, cầu tử muội cho lực a! !

425. Chương 425: Trảm Không Đi Xuống!

Thiên Hà Hải bên trên, có một hòn đảo trôi nổi, này đảo nhìn như dê tại không trung cúi đầu nhìn lại, bộ dạng giống như quy hình, này đảo tại Thiên Hà Hải bên trên, những năm gần đây này rất là thần bí, thường thường trôi nổi bất định, luôn bị sương mù che giấu.

Giờ phút này, đảo này đang trôi nổi, bỗng nhiên mãnh liệt ngừng lại, găm lên giận dữ từ nơi này hòn đảo bên trên truyền ra, kinh Thiên động Địa.

“Cút cút cút! ! Gia gia của ngươi đây, lão tử thật vất vả mới ngủ một giấc, ngươi sẽ tới quấy rầy, cái kia Mạnh tiểu tử trí nhớ, ngươi cho rằng ta nguyện ý muốn a, chết tiệt, cút cút cút!”

Chỗ dựa lão tổ thanh âm như Lôi Đình Oanh long long quanh quẩn, nhắc lên Thiên Hà Hải sóng lớn ngập trời, lại để cho cái kia hư vô ở bên trong, tang thương thanh âm hô hấp dồn dập.

“Như thế nào còn có như vậy một cái tồn tại! ! Điều này làm cho ta như thế nào trảm, như thế nào trảm! !”

Ở nơi này tang thương thanh âm, hoàn toàn hỗn hển, đối với Mạnh Hạo chỗ đó đã tồn tại rung động lúc, tại đây Thiên Hà Hải bên trên, một chỗ khác đảo nhỏ ở bên trong, có một cái lưng còng lão giả, chính nhất mặt mỉm cười đứng ở bàn vẽ cũng, vì phía trước một cái uy vũ bất phàm đại hán vẽ tranh.

Có thể vẽ lấy vẽ lấy, lão giả bỗng nhiên nhíu mày, ngẩng đầu liếc mắt bầu trời lúc, trong mắt lộ ra một vòng thâm sâu chi mang.

“Bị lão phu nhớ kỹ chỉ nhân, Quý Thiên không thể trảm nhân quả.” Lão giả nhàn nhạt mở miệng, tay phải nâng lên, trong tay chỉ bút tại không trung vung lên, một mảnh mực rơi vải ra, dung nhập bầu trời.

Tại đây mảnh dung nhập bầu trời lập tức, toàn bộ bầu trời, tại đây trong tích tắc, lập tức đen kịt.

Một tiếng kêu thê lương thảm thiết, bỗng nhiên từ hư vô trong truyền ra, cái này có tiếng kêu thảm thiết chủ nhân, đúng là lời kia lời nói tang thương Quý Gia Thập Cửu.

Tại đây kêu thảm thiết ở bên trong, những cái kia nhưng phạm là bị chém chết rồi sợi tơ tất cả tu sĩ, toàn bộ thân thể mãnh liệt chấn động, bọn hắn bị chém chết vỡ vụn cùng Mạnh Hạo giữa tồn tại nhân quả sợi

tơ, tại đây một cái chớp mắt, như thời gian nghịch chuyển, từng cái từ toái diệt trong một lần nữa ngưng tụ, chẳng những hoàn hảo như lúc ban đầu, thậm chí bởi vì lúc này đây tan vỡ cùng gây dựng lại, ngược lại càng thêm cứng cỏi đứng lên.

Sở Ngọc Yên sắc mặt tái nhợt, từ từ nhắm hai mắt, khi nàng hai mắt mở ra lúc, nàng xem thấy trên vách tường mạnh chữ, trầm mặc về sau, nâng lên tay phải, ở phía sau viết xuống một cái hạo.

Đan Quỷ thu hồi đan dược, ngóng nhìn xa xa, không nói gì, nhưng trong mắt kiên định, cũng lộ ra quyết tâm của hắn.

Tiểu mập mập đang xoa đầu, mờ mịt suy tư trong óc chuyện cũ, tại đây trong tích tắc, thân thể của hắn mãnh liệt run rẩy, hít vào khẩu khí, trong óc trong trí nhớ, giống như một lần nữa nhiều hơn một ít chuyện cũ, lại để cho hắn sắc mặt liên tục sau khi biến hóa, nghĩ tới Mạnh Hạo.

Trần Phàm cũng là như thế, toàn bộ Nam Vực đại địa, Mặc Thổ, còn có Tây Mạc khu vực, tất cả trước hổng mất sợi tơ tu sĩ, tại đây một cái chớp mắt, toàn bộ đều khôi phục lại.

Hứa Thanh cắn môi, trong trầm mặc, cúi đầu nhìn về phía trong tay bình thuốc, ánh mắt lộ ra một vòng thật sâu lo lắng, trước một màn, nàng giờ phút này hồi tưởng lại, chỉ cảm thấy toàn thân phát lạnh, nàng không cách nào tưởng tượng, như tại trong trí nhớ của mình, cho tới bây giờ sẽ không có Mạnh Hạo thân ảnh, như vậy đối với chính mình mà nói, sẽ là một loại gì dạng cô đơn.

Trong trầm mặc, Hứa Thanh cắn răng một cái, nàng minh bạch, thực lực mới là giải quyết hết thảy vấn đề căn bản, giờ phút này nàng đã quyết định, cùng trong trí nhớ Phượng Tổ triệt để dung hợp, đến đề cao tu vi của mình.

Tây Mạc đại địa, Ô Thần trong Thánh Địa, ở giữa này tòa núi lửa ở bên trong, Tạo Hóa Trì trong, Mạnh Hạo thân thể chấn động mạnh một cái, hắn đã nghe được một tiếng kêu thê lương thăm thiết, tại đây kêu thăm thiết vòng qua vòng lại ở bên trong, Mạnh Hạo mở mắt ra.

Khi hắn mở mắt ra nháy mắt, hắn nhìn đã đến thân thể của mình bên ngoài cái kia màu bạc dây câu, giờ phút này đã trở thành màu đen, cái này màu đen cấp tốc lan tràn, những nơi đi qua, dây câu tan thành mây khói, cho đến lan tràn đã đến hư vô ở bên trong, hóa thành vừa rồi cái kia âm thanh kêu thê lương thăm thiết.

Tại đây kêu thăm thiết ở bên trong, Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra hàn mang, trước kinh nghiệm hắn nhìn không đến, có thể hắn nhìn đã đến con giun lão giả bị chém chết nhân quả một màn, hắn có thể tưởng tượng cho ra, chính mình vừa rồi đã trải qua cái dạng gì sinh tử.

Giờ phút này trong mắt sát cơ mãnh liệt ở bên trong, hắn nhìn đã đến một cái mơ hồ hư ảnh, tại cách đó không xa xuất hiện, cái này hư ảnh thoát nhìn là một cái tu sĩ, toàn thân lượn lờ màu đen hỏa diễm, kêu thăm thiết càng phát ra mãnh liệt, giờ phút này đang giãy giụa muốn một lần nữa bước vào hư vô bỏ chạy.

“Thủy Đông Lưu, là Thủy đông ư. . .” Cái này thân ảnh mơ hồ kêu thăm thiết ở bên trong, không ngừng mà nói qua cái tên này, Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, tay phải nâng lên về phía trước vung lên, huyết sắc mặt nạ trực tiếp đeo rồi trên mặt về sau, tu vi ầm ầm bộc phát, theo tu vi điên cuồng, cả người hắn phát ra Huyết Khí, xông lên mà ra.

Huyết chỉ, Huyết thủ ấn, Huyết Sát giới!

Giờ khắc này, toàn bộ xuất hiện, nổ vang quanh quẩn, ngay ngắn hướng rơi vào cái kia hư ảo thân ảnh bên trên, Mạnh Hạo sát cơ mãnh liệt, tay phải vung lên, Liên Hoa Kiếm Trận lập tức xuất hiện, cấp tốc xoay tròn phía dưới, tuế nguyệt chỉ lực ngập trời mà động, thẳng đến mơ hồ hư ảnh mà đi.

“Chết cho ta!” Mạnh Hạo thanh âm âm hàn, lời nói giản đơn tay bấm niệm pháp quyết, chỉ một cái phía trước.

Tử khí trầm, tử khí xoắn giết, tím đến thảng khai hoa nở nhụy, ánh sáng tím ngập trời, gào thét giữa nổ vang quanh quẩn.

“Vô Diện Nhất Ngôn Phong Hỏa Liên!” Mạnh Hạo tay trái nâng lên, nhấn một cái mặt nạ, lập tức thân thể bên ngoài thành linh xuất hiện cực lớn gương mặt hư ảnh, mở to miệng, giống như thổ khê im ắng nói như

vậy, nổ vang ở bên trong, thẳng đến hư ảnh mà đi.

Kêu thê lương thảm thiết lần nữa vòng qua vòng lại, Mạnh Hạo thân thể nhoáng một cái, tựa như tia chớp lao ra, tay phải nâng lên, mang lên trên Phương gia bao tay về sau, một quyền oanh ra, nổ mạnh nổ vang, Mạnh Hạo sát cơ khuếch tán, liên tục đánh ra trên trăm quyền.

Mỗi một quyền, đều ẩn chứa lực lượng cường đại, nổ vang không ngừng, mắt thấy cái kia hư ảo thân ảnh giống như lung lay sắp đổ, giống như bị phong ấn hết thấy sức hoàn thủ, đã liên tu vi cũng đều yếu ớt vô cùng, nhưng lại kiên trì muốn bước vào hư vô mà đi, Mạnh Hạo bầm niệm pháp quyết, Phong Yêu thứ tám cầm bỗng nhiên xuất hiện.

Cùng lúc đó, tại đây thân ảnh ngừng lại nháy mắt, Mạnh Hạo thần sắc sát khí tràn ngập, hần phát hiện mình thuật pháp, như thế oanh kích, lại cũng không thể tổn thương đối phương quá nhiều, nhưng một khi lại để cho người này đào tẩu, Mạnh Hạo không cam lòng.

Nếu như giết Quý Tử, sẽ không sợ lại giết một cái Quý Thập Cửu, nhất là giờ phút này đối phương, là cả đời trong, đoán chừng suy yếu nhất thời khắc, giờ phút này không nhẹ hậu họa vô cùng.

Mạnh Hạo cắn răng một cái, tay phải nâng lên nhấn một cái huyết sắc mặt nạ.

“Tam Vĩ phiên!” Mạnh Hạo khê quát một tiếng, trực tiếp vận dụng hần tất cả Pháp bảo ở bên trong, mạnh nhất một cái, tại huyết sắc mặt nạ bên trong cái kia cán Tam Vĩ phiên!

Dùng hôm nay Mạnh Hạo tu vi, dĩ nhiên có thể miễn cưỡng vận dụng trong đó một đuôi, hơn nữa không còn là hư ảo xuất hiện, mà là thực chất xuất hiện, Mạnh Hạo lời nói vừa ra, lập tức chung quanh hần khí tức xoay tròn, một mặt huyết sắc phiên ảnh, nháy mắt xuất hiện ở Mạnh Hạo tay phải buông vung lên giữa, phiên động Thiên Địa thay đổi, xông lên mà ra trực tiếp cuốn tại này Quý Gia Thập Cửu hư ảnh trên người, mãnh liệt kéo một cái phía dưới.

Quý Gia Thập Cửu phát ra kêu thê lương thảm thiết, càng có hoảng sợ cùng hoảng sợ, mang theo không cách nào tin.

“Cái này là. . . Cái này là. . . Sơn Hải Đế Phiên! !” Khi hần kinh hô ở bên trong, thân thể của hần nổ vang giữa, vốn là mơ hồ hư ảnh như cùng Mạnh Hạo không ở vào cùng một cái thế giới, nhưng giờ phút này lại bị cưỡng ép dất đi ra, hiển lộ tại Mạnh Hạo trước mặt, hóa thành một cái lão giả.

Lão giả này đầy người chật vật, trên mặt bị một mảnh màu đen mực giống như thiêu đốt, toàn bộ người khí tức hỗn loạn, chỉ có Kết Đan tả hữu, hiển nhiên là bị cưỡng ép áp chế.

Hần vẻ mặt hoảng sợ giống như không dám tin chính mình rõ ràng bị túm vào đến rồi cái mảnh này trong thế giới.

“Điều đó không có khả năng, không thể nào là Đế phiên, trong truyền thuyết Đế phiên đã vỡ. . .”

“Đế con em ngươi phiên!” Mạnh Hạo trên mặt lộ ra tức giận, nghĩ đến trước sinh tử, hần cũng nghĩ đến Thủy Đông Lưu năm đó theo như lời phàm là bị hần nhớ kỹ, Quý Thiên nhân quả bất diệt đích thoại ngữ, biết rõ nếu không có Thủy Đông Lưu, chính mình hôm nay sợ là cửu tử nhất sinh.

Giờ phút này khi tức giận không có cảm giác nói ra vệt lời cửa miệng, lời nói giữa tiến lên tay phải nâng lên một quyền rơi xuống, nổ vang giữa, lão giả kia kêu thê lương thảm thiết truyền ra.

“Ngươi cái này chính là phàm tử, cũng dám tổn thương lão phu, ngươi. . .”

“Oanh!”

“Ngươi dám giết ta! !”

“Oanh!”

Mạnh Hạo tay phải lực lượng cực kỳ cường đại, không ngừng mà oanh kích ở bên trong, trước mặt Quý Gia Thập Cửu, vị lão giả này đã thân thể không ngừng mà tan vỡ, có thể bản thân hần tu vi cường hãn, mặc dù như thế bị công kích, vừa vận thể khôi phục lại cực nhanh.

“Chính là phạm tử, cũng xứng tổn thương lão phu, đem người lão phu từ quý giới bên trong dẫn xuất cũng tốt, đợi lão phu khôi phục về sau, tự tay giết người!”

Mạnh Hạo trong mắt hàn mang lóe lên, tay phải dứt khoát thu hồi, mắt lạnh nhìn trước mặt lão giả, ánh mắt lộ ra kỳ dị chi mang, tia sáng này lại để cho lão giả sững sờ, sau đó cười lạnh.

Nhưng lại tại hắn cười lạnh thanh âm truyền ra nháy mắt, Mạnh Hạo tay trái bấm niệm pháp quyết, chỉ điểm một chút tại lão giả mi tâm.

“Giết người đáng tiếc, muốn dùng máu của người, tăng thêm năm đó vị kia Quý Tử máu, đến luyện Mạnh mẽ Huyết Linh!”

“Lão phu khôi phục tốc độ, đều muốn nhanh hơn người tạo thành chút điểm thương thế!” Lão giả dữ tợn mở miệng lúc, Mạnh Hạo tay phải vung lên, Liên Hoa Kiếm Trộn bay múa, hóa thành tuế nguyệt chi lực, không ngừng mà hàng lâm lão giả này trên người.

Tại Liên Hoa Kiếm Trộn xuống, lão giả biến sắc, nhưng vẫn là hừ lạnh một tiếng.

“Như nhiều hơn nữa! Lần, còn có thể đối với lão phu có chút ảnh hưởng, nhưng hôm nay những thứ này tuế nguyệt chi lực, còn chưa đủ!”

“Không đủ sao.” Mạnh Hạo trong mắt hàn mang chớp động, trực tiếp lấy ra cái kia bốn thanh Mộc kiếm, phân biệt đâm vào lão giả này trong cơ thể, ngăn cản hắn khôi phục.

Lão giả kia vốn là bướng bỉnh, mà khi hắn nhìn đến cái kia bốn thanh Mộc kiếm về sau, nhất là bị cái này bốn thanh Mộc kiếm đâm vào trong cơ thể lúc, hắn phát ra một tiếng càng thêm kêu thê lương thảm thiết.

“Chết tiệt, chết tiệt, cái này là. . . Đây là Thí Tiên Kiếm! ! Người người người, người rút cuộc là ai, người tại sao có thể có Thí Tiên Kiếm, tuy nói phong ấn còn không có bị giải khai, nhưng này. . . Đây là Thí Tiên Kiếm! !” Thương thế của hắn lập tức chuyển biến xấu, khôi phục tốc độ lập tức chậm chạp đến cực điểm, tại Mạnh Hạo mọi cách tra tấn ở bên trong, cái này Quý Gia Thập Cửu, thê thảm đến cực điểm.

“Ta có chính là thời gian đến tra tấn người!” Mạnh Hạo trong mắt hàn mang chớp động.

Tại Mạnh Hạo tra tấn cái này Quý Gia Thập Cửu lúc, đông Thổ trong Đại Đường, một tòa cực kỳ xa hoa trong chỗ ở, năm đó cùng Mạnh Hạo từng có gặp mặt một lần, tính cách cuồng bạo nữ tử Phương Du, đang chậm rãi lau đi khóe miệng máu tươi, lại để cho Quý Gia Thập Cửu cũng không cách nào dự liệu được đấy, là hắn Nhân Quả Diệt, cũng lan đến gần rồi đông Thổ Đại Đường, lan đến gần rồi Phương Du nơi đây.

Phương Du trên mặt lộ ra tức giận, mãnh liệt đứng người lên, vừa muốn xuất môn, bỗng nhiên đấy, một tiếng phấn nộ đến cực điểm nữ tử thanh âm, bỗng nhiên từ nơi này tòa nhà hậu viện trong cấm địa động trời vọng lên.

“Quý Gia! !” Trong thanh âm, Phương Du biến sắc, “Đừng tìm ta cầm cha người, người đi hay vẫn là không đi!” Trung niên mỹ phụ mắt phượng lộ ra sát khí.

426. Chương 426: Lần Sau Không Được Viện Dẫn Lẽ Này Nữa! (canh Thứ Nhất)

Đông thổ Đại Đường, tòa này cực kỳ xa hoa tòa nhà, tại một lát sau truyền ra một tiếng kinh thiên nổ vang, toàn bộ tòa nhà tan vỡ, chia năm xẻ bảy, có thể nhìn thấy có đông đảo bóng người rất là bình tĩnh từ trong đó nhanh chóng đi ra, thậm chí trên đường còn có người lẫn nhau thấp giọng đàm tiếu, cũng có người chính xem trong tay thư tịch, càng có một ông già, trong tay cầm bàn tính, vừa đi, vừa tính toán.

Mọi người bình tĩnh, chỉ có một cái khả năng. . . Nơi đây tòa nhà, hẳn là bình thường biết cái này giống như nổ vang dưới sụp xuống. . .

Tại tòa nhà này tan vỡ bên trong, vị kia mỹ phụ trung niên cùng Phương Du, mẹ con hai người thân ảnh hóa thành cầu vồng, lập tức bay ra, thẳng đến xa xa Quý Gia với đông thổ Đại Đường tổ trạch mà đi.

Một tiếng thổ dài từ này tan vỡ trong nhà truyền ra, tùy theo một người đàn ông trung niên, ăn mặc văn sĩ trường sam, lắc đầu bên trong, đi ra, ngẩng đầu nhìn xa xa biến mất thê nữ hai người, hắt thổ dài, có thể nhưng không có đi ngăn cản.

Giữa bầu trời, mỹ phụ trung niên một mặt sát khí, tốc độ nhanh chóng, kinh thiên động địa, bên người nàng Phương Du tỏ rõ vẻ căng thẳng, vừa ý để nhưng là khác một phen đáng dấp, trong hưng phấn mang theo kích động.

Hai người một lát sau, liền tới gần một toà bằng bạc thành trì, thành trì màu đen, thành hình vuông, dường như một vị đại ấn trấn áp đại địa.

Trong thành trì, có hoàng cung, xa xa vừa nhìn, này hoàng cung cực kỳ đồ sộ, cung điện thành đàn, đặc biệt là ở giữa quảng trường, mười tám đầu Cự Long pho tượng dựng đứng, tỏa ra kinh thiên khí thế.

Này hoàng cung chỉ có một cái cửa lớn, cửa này màu vàng óng, mặt trên có 3,927 viên màu vàng cái đinh, mỗi một cái cái đinh, đều nhất định không phải phàm vật, bất luận cái nào, đều có thể nói bảo vật.

Càng là tại cái môn này trên, điêu khắc vân đằng thụ thú, kim quang vô hạn. Dường như Tiên môn.

Nơi này. Chính là Quý Gia. Tại đông thổ Đại Đường tổ trạch một trong, như vậy tổ trạch, Nam Thiên trên mặt đất, tổng cộng tồn tại gần trăm cái, mỗi một cái, tự hoàng cung nhưng không phải hoàng cung, từng từng tại thiên địa, quanh năm không suy. Đưa đến môn hộ tác dụng.

Càng là vờn quanh này hoàng cung, Quý Gia tộc nhân, xây dựng một tòa khổng lồ thành trì.

Vừa mới tới gần thành này trì, theo hai người đến nhắc lên kinh thiên sóng gợn cùng gào thét, ngay lập tức để trong thành trì Quý Gia tu sĩ phát hiện.

“Người tới lập tức dừng lại!”

“Như lại bước vào nửa bước, giết không tha!”

“Nương, người đừng kích động. . .” Phương Du chớp mắt một cái, vội vã gấp giọng mở miệng.

Nàng lời nói mới vừa vừa nói ra, mỹ phụ trung niên chân phải giơ lên, trực tiếp một cước đá vào thành trì trên cửa chính. Ầm một tiếng nổ vang rung trời, chấn động đại địa. Náo động toàn bộ thành trì, thành này trì cửa lớn, nhất thời chia năm xẻ bảy, tan vỡ bên trong hóa thành vô số mảnh vỡ, về phía sau như cuồng phong quét ngang, trực tiếp cuốn tới.

“Lớn mật, dám xông vào Quý Gia! !”

“Các người muốn chết! !” Theo thành trì cửa lớn tan vỡ, lập tức từng tiếng gầm nhẹ nhất thời từ trong thành trì truyền ra, có thể nhìn thấy đông đảo bóng người gào thét, thẳng đến cửa thành mà tới.

“Nương, đừng kích động, tuyệt đối đừng kích động. . .” Phương Du vội vã hô to.

“Người câm miệng!” Mỹ phụ trung niên trừng mắt lên, tay phải giơ lên, nắm tay sau khi một quyền trực tiếp nện ở đại địa, toàn bộ mặt đất lập tức như đồng hóa làm biển rộng, nhất thời chập trùng, nổ vang không ngừng, từng đạo từng đạo vết nứt chớp mắt trực tiếp kinh thiên khoát mở, hướng về bát phương oanh long long mà đi.

Cùng lúc đó, mỹ phụ trung niên mang theo sát khí, thân thể về phía trước đột nhiên phóng đi, thẳng đến những kia đi đến tu sĩ mà đi, vừa mới tiếp cận, thường thường chỉ cần một quyền, liền lập tức có tiếng kêu thảm thiết đau đớn truyền ra, càng có người hơn ảnh như như điều đứt dây, trực tiếp bị cuốn lên.

Mỹ phụ trung niên dường như bạo long, chỗ đi qua, thiên địa nổ vang, nhắc lên một hồi gió xoáy, quét ngang đi đến hơn mấy trăm ngàn người, không có bất kỳ người nào có thể để cho nàng dừng lại chút nào.

Bên người nàng Phương Du, vừa hô to đừng kích động, vừa trên mặt lộ ra cùng nàng nương như thể sát khí, càng mang theo hưng phấn, gào thét mà qua, phàm là là bị nàng nương nổ ra người, nàng đều muốn lên đi bù một thoáng.

Cũng chính là mấy cái gào thét thời gian, thiên địa biến sắc, toàn bộ thành trì như bị xốc lên, đại chính là cái khe vô số, thành trì sụp xuống, ở giữa mỹ phụ trung niên, cả người hóa thành gió xoáy, quét ngang bên dưới, từ cửa thành vọt thẳng hướng về phía cái kia tòa hoàng cung.

Mắt thấy tới gần hoàng cung toà kia toả ra vô tận kim quang, tồn tại hơn ba ngàn cái đỉnh, càng có thụ thú uy thế hoàng cung Tiên môn trước, đang lúc này, gầm lên giận dữ từ trong thành trì truyền ra, cùng lúc đó, có mấy chục bóng người, nhắc lên kinh thiên tu vi gợn sóng, thẳng đến nơi đây mà tới.

“Phương phu nhân, ngươi là muốn đại biểu Phương gia, đối với ta Quý Gia tuyên chiến sao!” Đi đến bóng người bên trong, có một cái ông lão tóc trắng, âm trầm mở miệng, tại người lão giả này bên người, theo một người, người này chính là Quý Thập Nhất, giờ khắc này hấn một mặt khiếp sợ, đối với trước mắt mẹ con này hai người đi đến, trợn mắt ngoác mồm.

“Bốn cung tới nơi đây, không có nghĩa là Phương gia, mà là lấy mẫu thân thân phận, chỉ đại biểu chính mình!” Mỹ phụ trung niên đột nhiên ngẩng đầu, mắt phượng sát khí lóe lên, lời nói, nằng tay phải giơ lên, hướng về không trung đột nhiên đâm tới một quyền.

Một quyền hạ thấp, thiên địa nổ vang, hư vô vỡ vụn, một luồng hắc phong trong giây lát gào thét giáng lâm, hướng về bát phương oanh long long khuếch tán, ngay lập tức quét ngang cái kia đi đến mấy chục người, làm cho những người này từng cái từng cái sắc mặt đại biến.

Liên ở tại bọn hắn về mặt biến hóa chớp mắt, Phương Du nơi đó đang muốn mở miệng.

“Nương, người dừng. . .” Nhưng đột nhiên, mỹ phụ trung niên thân thể loáng một cái, trực tiếp tới gần hoàng cung Tiên môn trước, tay phải giơ lên, không chậm trễ chút nào, một quyền đánh vào này trên cửa chính.

Quyền hạ thấp, một tiếng chấn động gần phân nửa đông thổ ngập trời nổ vang, kinh thiên mà lên, này Quý Gia bao nhiêu năm rồi, từng từng tại đại địa hoàng cung Tiên môn, tại này nháy mắt, lần đầu phát sinh kèn kệt tiếng, sau đó oanh một thoáng, trực tiếp chia năm xẻ bảy, ầm ầm tan vỡ, hóa thành vô số mảnh vỡ, mang theo toàn bộ đứt đoạn mất hơn ba ngàn màu vàng cái đỉnh, thẳng đến bên trong hoàng cung mà đi, cùng giờ khắc này bên trong hoàng cung, cấp tốc đập tới phục sinh mười tám đầu Cự Long pho tượng, đụng vào nhau.

Nổ vang không ngừng, cái kia mười tám đầu Cự Long, phát sinh gào thét thảm thiết, thân thể lập tức đã bị đánh phá nát ra, làm cho nửa cái hoàng cung, khắp nơi bừa bộn, toàn bộ thành trì, như bị nhắc lên.

“ . . . Kích động. . .” Phương Du trợn mắt há mồm, ngơ ngác nhìn nàng nương, nhìn cái kia tan vỡ cửa lớn màu vàng óng, cuối cùng hai chữ này, hóa thành thấp giọng.

“Mạnh Lệ! ! Ngươi điên rồi phải không! !” Bốn phía gào thét đột nhiên truyền ra, cái kia mấy chục ông lão giờ khắc này gào thét, trong mắt lộ ra sát cơ, càng có phần nộ, có thể mơ hồ còn mang theo bất đắc dĩ tâm ý, chớp mắt mà tới.

“Dám dă thương con trai ta, ta liền hủy đi các ngươi Quý Gia tổ trạch, chém các ngươi Nam Thiên Môn! Người khác sợ các ngươi Quý Gia, ta không sợ!” Mỹ phụ trung niên trong mắt sát khí ngập trời, nàng đã nhìn đã lâu, lần này rốt cục cũng không còn cách nào nhìn xuống, giờ khắc này tan vỡ hoàng cung cửa lớn, nàng thân thể loáng một cái, trực tiếp bước vào đi vào.

Phương Du khẩn trương tùy tùng, mẹ con hai người mới vừa vừa bước vào này Tiên môn, lập tức trước mắt thế giới bỗng nhiên thay đổi.

Tại các nàng phía trước, xuất hiện một vùng núi non nơi, ngọn núi này màu trắng, từ xa nhìn lại như bao trùm hoa tuyết, nhưng cẩn thận đến xem, cái kia không phải hoa tuyết, phẳng phất ngọc thạch.

Toàn bộ sơn mạch đều là như vậy, tại sơn mạch này đỉnh, có một toà đơn giản ốc xá, có thể này ốc xá ở ngoài, nhưng là vờn quanh cực kỳ xa hoa cung điện quần, đặc biệt là giữa sườn núi, có một cái to lớn môn kiều, điêu lan ngọc thể, bên trên viết ba cái rồng bay phượng múa đại tự.

“Nam Thiên Môn!”

Tại cái môn này kiều dưới, ngọc thạch sơn giai uốn lượn mà qua, cho đến chân núi lúc, hóa thành một mảnh hồ nước, càng là tại bên trong hồ nước, xuất hiện ngọn núi này cùng với cung điện hình chiếu, sóng lớn bất động, hình chiếu sinh động như thật, khiến người nhìn lại, có chút phân không phân rõ được, trong hồ sơn cùng hồ ở ngoài sơn, đến cùng là ai ánh ai, cái nào mới thật sự là tồn tại.

“Nương. . .” Mới vừa vừa bước vào nơi này, lấy Phương Du trong ngày thường gan lớn, giờ khắc này cũng đều có chút hoảng sợ, bị này một đường sự tình chấn kinh rồi tâm thần, ngơ ngác nhìn về phía nàng nương.

Mỹ phụ trung niên lạnh lùng một tiếng, nhìn về phía bạch ngọc sơn mạch, trong mắt nơi sâu xa cũng có một tia kiêng kỵ, có thể rất nhanh, này kiêng kỵ liền tiêu tan, thay vào đó nhưng là phần nộ cùng sát khí, nàng hít sâu một cái, này một hơi hút vào đồng thời, tại trên người nàng, với này nháy mắt, lại có một luồng sức mạnh kinh khủng trong phút chốc điên cuồng kéo lên.

Nàng tóc bay lượn, hai mắt của nàng lộ ra tinh mang, thiên địa biến sắc, một luồng mạnh mẽ uy thế, bỗng nhiên ở trên người nàng kinh thiên mà lên, làm cho không trung nhất thời mơ hồ lúc, mỹ phụ trung niên tay phải giơ lên, tại trong tay nàng, thành linh xuất hiện một thanh kiếm!

Một cái, kiếm gỗ!

Kiếm này cùng Mạnh Hạo thu được cái kia bốn cái, có chút không giống, tại thanh kiếm này trên, có khắc một cái cổ điển văn tự.

Tuyệt!

Nắm chặt kiếm này, mỹ phụ trung niên tay phải bỗng nhiên giơ lên, hướng về trên đỉnh núi Nam Thiên Môn, ở dưới chân núi, đột nhiên một chém, này một chém chớp mắt, không trung trở thành màu đen, đại địa trở thành hư vô, tựa hồ toàn bộ thế giới hết thảy sức mạnh, đều tại này nháy mắt cùng nhau ngưng tụ ở nơi này, dung nhập vào thanh kiếm này trên, hóa thành một dải lụa kiếm khí, lấy khí thế kinh thiên động địa, gào thét mà lên, theo ngọn núi này, thẳng đến Nam Thiên Môn mà đi.

Cũng chính là vào lúc này, cái kia mấy chục ông lão gào thét qua lại mà đến, từng cái từng cái nguyên bản là tức giận ngập trời, có thể đang nhìn đến thanh kiếm kia chớp mắt, nhưng là từng cái từng cái sắc mặt bỗng nhiên đại biến.

“Chết tiệt, Tuyệt Tiên Kiếm! !”

“Người cái Mạnh người điên, người người người. . . Người dĩ nhiên tại này Nam Thiên tinh, thúc chém Tuyệt Tiên Kiếm! !”

Kiếm khí tốc độ nhanh chóng, chớp mắt tới gần Nam Thiên Môn, chỉ lát nữa là phải đụng chạm lúc, đột nhiên, tại Nam Thiên Môn bên, chẳng biết lúc nào, với trong hư vô đi ra một người thiếu niên bóng người, thiếu niên này rõ ràng xem ra tuổi rất nhỏ, có thể một mực ở trên người hắn, nhưng có không cách nào hình dung tang thương năm tháng cảm giác.

Hắn nhìn đi đến kiếm khí, lại nhìn một chút mỹ phụ trung niên, lắc lắc đầu, càng không có đi ngăn cản, tùy ý này kiếm khí âm một tiếng, rơi vào Nam Thiên Môn trên, toàn bộ Nam Thiên Môn đột nhiên run rẩy, nổ vang trực tiếp tan vỡ, chia năm xẻ bảy.

Toà này Quý Gia xưa nay đến Nam Thiên tinh sau, xây dựng ra đại biểu Quý Gia thống trị địa vị Nam Thiên Môn, lần thứ nhất, tan vỡ ở trong thiên địa.

“Xem ở người phụ Mạnh lão tiên bối phần trên, lần này, lão phu không làm khó dễ ngươi, để ngươi phát tiết tích oán, có thể. . . Lần sau không được viến dẫn lễ này nữa!” Thiếu niên không thèm nhìn tan vỡ Nam Thiên Môn, nhàn nhạt mở miệng, tay phải giơ lên vung lên, toàn bộ thế giới nhất thời mơ hồ, tất cả mọi người, đều biến mất không còn tăm hơi.

Có thể tại biến mất không còn tăm hơi trước, mỹ phụ trung niên âm thanh, mang theo một luồng kiên định cùng chấp nhất, vang vọng ở bên trong thế giới này.

“Hôm nay Bốn cung cũng cảnh cáo người Quý Gia, lần sau không được viến dẫn lễ này nữa!”

Canh thứ nhất đưa lên! !

427. Chương 427: Thanh Mộc Phản Tổ

“Thân tình cũng tốt, tâm tình cũng thế, đều là nhân quả, sớm muộn gì chém chết về sau hết thảy thành không.” Thiếu niên mỉm cười, nhẹ giọng mở miệng, tay phải nâng lên vung lên, lập tức sau lưng tan vỡ Nam Thiên môn, thời gian như nghịch chuyển, khối vụn bay lên, lập tức một lần nữa ngưng tụ, lần nữa hóa thành Nam Thiên môn, hoàn hảo như lúc ban đầu.

Chẳng qua là, thiếu niên này mình cũng minh bạch, hẳn có thể cho Nam Thiên môn lúc trước tan vỡ lại hoàn hảo, tạo thành toàn bộ Quý Gia tất cả mệnh hồn ngưng tụ tại đây Nam Thiên môn bên trên tu sĩ, tu vi ngã xuống, thì không cách nào thời gian ngắn khôi phục.

Cái này, mới là Nam Thiên môn trọng yếu chỗ, có môn này tại, có thể lại để cho thuộc sở hữu tại Quý Gia tu sĩ, mượn Quý Thiên chi lực, tu vi đột phá.

Giờ này khắc này, Tây Mạc đại địa, Ô Thần Thánh Địa bên ngoài, bất động thế giới sớm đã khôi phục, ngũ đại bộ lạc tộc nhân, tại trên người bọn họ, có quan hệ Mạnh Hạo trí nhớ, bởi vì cuối cùng cái này Nhân Quả Diệt chi thuật thất bại, không có bị xóa đi, dĩ nhiên khôi phục.

Có thể tại cảm thụ của bọn hắn ở bên trong, không có lúc trước thời gian tĩnh chỉ một màn xuất hiện, mà giờ khắc này trí nhớ dừng lại tại Mạnh Hạo sớm bay ra, nhảy vào kim quang đại môn một màn bên trên.

Ô Đạt Bộ tộc công hắc hắc cười cười, lắc đầu mở miệng.

“Mạnh đại sư có chút nóng vội, việc này không sao, chúng ta đi lên gặp nhau là được.” Hắc lời nói mở miệng lúc, thân thể nhoáng một cái, bước vào kim quang trong cửa lớn, tại hắn về sau, Ô Đạt Bộ tộc tự, Đại trưởng lão cùng với người khác, đều lần lượt nhảy vào, kể cả Thiên Phương thú hóa thành đại hán, đại hán này giờ phút này sắc mặt âm trầm, trong mắt hiện lên một vòng then quá hoá giận.

Hắn giờ phút này, chủ đạo chính là Anh Vũ, đối với Anh Vũ mà nói, lúc trước một màn, nó bảo lưu lấy trí nhớ, biết được chân tướng, giờ phút này tức giận ngập trời. Càng có lo lắng. Nhoáng một cái bước vào kim quang.

Về phần mặt khác mấy cái bộ lạc. Mắt thấy Ô Đạt Bộ đều không thêm để ý vị kia Mạnh đại sư sớm xâm nhập, cũng sẽ không ở tốt nói cái gì đó, trên thực tế đừng nói là Ô Đạt Bộ, coi như là thay đổi bằng đám người, giờ phút này cũng sẽ không đi cưỡng ép để trong lòng, dù sao... Vị kia Mạnh đại sư, đã hiển lộ ra Đại Ti Long thực lực, nhân vật như vậy. Bất kỳ một cái nào bộ lạc, đều muốn tôn sùng là khách quý.

Tại Ô Đạt Bộ chỉ nhân bước vào kim quang đại môn, xuất hiện ở cái kia tồn tại bảy núi lửa Thánh Địa lúc, giờ phút này Mạnh Hạo, đang đem vị kia Quý Thập Cửu, tầng tầng buộc chặt, dùng bốn thanh mộc kiếm không ngừng mà suy yếu kia tu vi, lại để cho người này căn bản là không cách nào khôi phục.

Thậm chí vì lo lắng người này tu vi rất cao, còn có một chút kia thủ đoạn của hắn, Mạnh Hạo lại lấy ra trong túi trữ vật. Năm đó luyện chế qua đại lượng Độc đan, cũng mặc kệ lẫn nhau giữa hỗn hợp sau, độc tính càng thêm khủng bố, thậm chí đã liên hắn mình muốn cởi bỏ cũng rất khó, trực tiếp cho Quý Thập Cửu ăn.

Quý Thập Cửu mở to mắt, bị buộc nuốt vào rồi rất nhiều, rất nhiều độc đan về sau, toàn bộ người mặt đều tím rồi, thân thể liên tục run rẩy bảy xuống, mỗi run rẩy thoáng một phát, thân thể đều lập tức héo rũ một ít, cho đến bảy lần kế tiếp, cả người hắn đã liên khí tức, giống như cũng đều mang theo kịch độc, con mắt đều tái rồi, trong thần sắc lộ ra hoảng sợ.

“Người... chết tiệt, người có bao nhiêu độc đan, người cho ta nuốt bao nhiêu độc đan!!”

Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng.

“Hôm nay, trước tra tấn đến đây, đợi trong cơ thể người độc đan toàn bộ dung hợp về sau, ta sẽ lại vì người luyện chế thêm nữa.” Mạnh Hạo tay phải nâng lên vung lên, trực tiếp đem cái này Quý Thập Cửu thu nhập huyết sắc mặt nạ bên trong, thúc giục Tam Vi Phiên, đem buộc chặt.

Chỉ có tại Tam Vĩ Phiên buộc chặt xuống, Mạnh Hạo mới có thể yên tâm một ít, bằng không mà nói, cái này sao một cường giả, thả tại địa phương khác, Mạnh Hạo cảm giác, cảm thấy không an toàn.

”Đội người này suy yếu đã đến cực hạn về sau, huyết của hắn có thể dùng chế tác Huyết Linh, hắn hồn, có thể dùng đến chế Lôi Hồn cùng Lý gia lão tổ làm bạn, thân thể của hắn, có thể dùng một ít phương pháp đặc thù, chế tác thành Khôi Lỗi.

Cái này thì một cái đại cao thủ, một thân là bảo, cũng không thể lãng phí, duy chỉ có đáng tiếc đây, trên người hắn không có túi trữ vật...” Mạnh Hạo rất nghiêm túc suy tư thoáng một phát, cảm giác mình không có lãng phí địa phương về sau, lúc này mới hài lòng nhẹ gật đầu.

Cũng may Quý Thập Cửu không có nghe được, bằng không mà nói, hắn chắc chắn một ngụm máu tươi phun ra, hận không thể lúc trước bị Thủy Đông Lưu trực tiếp giết chết mới tốt.

“Lúc này đây cũng coi như nhân họa đắc phúc...” Mạnh Hạo cúi đầu mắt nhìn Túi Càn Khôn, tìm đập thành thạch, lúc trước một đường, mượn dây câu lực lượng, hắn thu rồi rất nhiều hung mãnh dị yêu, thậm chí trong đó có không ít, coi như là Mạnh Hạo gặp được, như đối phương hoạt động tự nhiên, đều muốn thu phục cũng có khó khăn.

Nhất là có không ít là yêu đàn, đây đối với Mạnh Hạo mà nói, thu hoạch càng lớn.

“Còn có thanh kiếm kia!” Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, hắn nghĩ tới giờ phút này tại Quý Thập Cửu trên người thứ tư Thanh Mộc Kiếm, hoặc là phải nói, đó là thanh thứ ba.

Như vậy kiếm, Mạnh Hạo cảm giác, cảm thấy trong đó ẩn chứa thật lớn bí ẩn, như chính mình có thể đạt được nhiều một ít, có lẽ có thể đem bí mật này cởi bỏ.

“Thí Tiên Kiếm sao? Còn có cái kia Tam Vĩ Phiên, cùng Bì Đổng theo như lời tên không lớn giống nhau, tại Quý Thập Cửu trong miệng, biến thành Sơn Hải Đế Phiên.” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ, tay phải nâng lên tại trên túi trữ vật gỗ, lập tức trong tay xuất hiện một cái màu xanh cần câu, cầm ở trong tay, Mạnh Hạo hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang.

“Lúc trước Quý Thập Cửu triển khai Nhân Quả Diệt, ném ra ngoài dây câu, cùng trong tay của ta làm cho cầm cần câu, ứng với là đồng nguyên chi vật!” Mạnh Hạo cúi đầu nhìn xem trong tay cần câu, trong lúc mơ hồ năm đó cái chủng loại kia dường như đã nghe được chúng sinh gào rú, hài nhi thút thít nỉ non, lão giả thở dốc, nam nữ khóc cười cảm giác, lần nữa hiển hiện.

Mạnh Hạo mãnh liệt buông tay ra, hai mắt chớp động, trầm ngâm một lát sau, đem cần câu thu hồi.

“Vật ấy như thế nào sử dụng, có lẽ tại Quý Thập Cửu trên người, có thể nghĩ biện pháp đạt được đáp án.” Mạnh Hạo ánh mắt tại đây miệng núi lửa bên trong đảo qua, trực tiếp đã rơi vào tạo hóa trì bên trên.

Nội tâm khẽ động, lúc trước hắn bước vào lúc, đúng là bị nhân quả tuyến quán quanh một khắc, cổ mà không có quá nhiều cảm giác, giờ phút này hết thấy lông trĩ hoãn xuống, Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, thân thể thẳng đến tạo hóa trì mà đi, rất nhanh liền bước vào đi vào, nhắm mắt cảm thụ một lát sau, hắn mở mắt ra lúc, trong mắt lộ ra một vòng kinh hỉ.

”Lại đối với đồ đẳng có cải biến tác dụng... Như ở chỗ này tu hành, có thể để cho ta Thanh Mộc đồ đẳng tịnh tiến, thậm chí như cái này cải biến lực lượng đầy đủ, có thể để cho ta Thanh Mộc đồ đẳng, xuất hiện lột xác!

Thậm chí đối với của ta Vô Mực Tầm cũng mới có lợi, tựa hồ... có thể cho nó ở chỗ này, chính thức hóa thành đồ đẳng, mà không phải là dùng Lê Thiên thuật pháp che giấu!” Mạnh Hạo hai mắt chớp động, hắn Thanh Mộc đồ đẳng vốn là truyền thừa Ô Đạt Bộ Thanh Mộc Thánh Tổ, tuy nói chẳng qua là ấu thể, còn cần không ngừng phát triển, có thể đã là một thuộc tính rất mạnh đồ đẳng, Mạnh Hạo không biết như lại lột xác, sẽ biến thành cái gì.

Giờ phút này suy nghĩ một chút, hắn trong mắt lộ ra quyết đoán, khoanh chân ngồi ở trong nước hồ, thở sâu về sau, nhắm mắt lúc, mi tâm Thanh Mộc đồ đẳng, mu bàn tay Vô Mực Tầm đồ đẳng lập tức biến ảo.

Lập tức cái này nước ao như sôi đẳng giống như cuộn cuộn đứng lên, hóa thành một cái vòng xoáy, dùng Mạnh Hạo làm trung tâm, hướng về bốn phía không ngừng mà vòng qua vòng lại.

Trong nước hồ, nồng đậm đồ đằng chi lực, theo vòng qua vòng lại, thẳng đến Mạnh Hạo nơi đây mà đến, nháy mắt liền dung nhập trong cơ thể của hắn, cùng Thanh Mộc đồ đằng, cùng Mạnh Hạo trên mu bàn tay Vô Mực Tầm đồ đằng dung hợp.

Theo dung hợp, nước ao mắt thường có thể thấy được giảm bớt, một lát sau, nơi đây nước ao cuộn cuộn ở bên trong, nổi lên sương mù, cái này sương mù dần dần đem Mạnh Hạo thân ảnh bao phủ, càng là từ từ đi lên, khiến cho cái này miệng núi lửa bên trong, tràn đầy sương mù.

Tại Mạnh Hạo cái này dung hợp ở bên trong, miệng núi lửa bên ngoài, Ô Đạt Bộ tộc tộc nhân, một đường cẩn thận từng li từng tí, mang theo cẩn thận, thẳng đến nơi đây mà đến.

“Kỳ quái, dùng ta năm đó đối với nơi này trí nhớ, nơi đây hẳn là có một mảnh hắc quạ dị yêu mới đúng, dùng phương pháp đặc thù, có nhất định được tỷ lệ, có thể thu hoạch trong đó một ít với tư cách dị yêu.”

“Đúng vậy a, còn có chỗ nào, ta nhớ được là có một mảnh lục yêu văn, cực kì khủng bố, năm đó ta mang người lại tới đây lúc, từng chứng kiến Ô Đạt Bộ một cái tộc nhân, không cẩn thận trêu chọc, lập tức liền trở thành thây khô.”

“Kỳ quái, lúc này đây chúng ta tiến vào nơi đây, cũng không tránh khỏi quá an tĩnh một ít...” Ô Đạt Bộ tộc công cùng bầu trời tế tự, còn có Đại trưởng lão ba người, đều mang theo hồ nghi, lúc này đây bước vào Thánh Địa, khi bọn hắn trong ấn tượng, là đơn giản nhất một lần.

Một đường hầu như không có gặp được cái gì dị yêu, thậm chí đều không cần vận dụng tổ truyền một ít thủ đoạn, bọn hắn liền đi thẳng tới bảy ngọn núi lửa miệng ở giữa này tòa.

Dựa theo ghi chép, bảy miệng núi lửa, đều tồn tại tạo hóa trì, có thể duy chỉ có ở giữa này tòa là chủ trì chỗ, chủ trì như ít, tức thì mặt khác miệng núi lửa tạo hóa trì, cũng sẽ giảm bớt.

Giờ phút này vừa mới tới gần miệng núi lửa, Ô Đạt Bộ mọi người lập tức liền thấy được miệng núi lửa bên trong sương mù, đang nhìn đến cái này sương mù lập tức, đột nhiên, một tiếng gầm nhẹ từ nơi này miệng núi lửa bên trong, bỗng nhiên truyền ra.

Cái này gầm nhẹ, là Mạnh Hạo thanh âm, như là thét dài, càng có một khóa cực lớn Thanh Mộc hư ảnh, trực tiếp tại trong sương mù huyền hóa ra.

Cùng lúc đó, miệng núi lửa sương mù cấp tốc giảm bớt, giống như bị cắn nuốt, rất nhanh đấy, mọi người liền chứng kiến tại đây miệng núi lửa bên trong, khoanh chân ngồi ở một cái trong hồ thân ảnh, lại mở miệng lúc, đem tất cả sương mù đều nuốt vào trong miệng.

Cũng chính là tại cái thân ảnh này phía trên, xuất hiện khổng lồ kia Thanh Mộc hư ảnh.

“Là Mạnh đại sư!” Ô Đạt Bộ mọi người, lập tức nhận ra trong hồ khoanh chân chi nhân thân phận, khi bọn hắn nguyên một đám tâm thần chấn động lúc, lập tức chứng kiến Mạnh Hạo chỗ đó hai mắt bỗng nhiên đóng mở, mãnh liệt khe hấp phía dưới, bốn phía nước ao cấp tốc giảm bớt, từng trận bạch khí không ngừng bị Mạnh Hạo hấp thu, dung nhập Thanh Mộc hư ảnh bên trong, khiến cho này hư ảnh chậm rãi rất thật, như là chân thật tồn tại.

Càng là tại thời khắc này, bốn phía mặt khác sáu cái núi lửa, nhất tề nổ vang, riêng phần mình đều có bạch khí lên không, thẳng đến nơi đây mà đến, từ Ô Đạt Bộ bên người mọi người gào thét mà qua, chui vào miệng núi lửa bên trong, thẳng đến Mạnh Hạo thân thể tiến đến.

Mạnh Hạo trên thân thể Thanh Mộc, giờ phút này mãnh liệt chấn động, dần dần xuất hiện vòng tuổi, này vòng tuổi từng vòng không ngừng dày đặc, càng là tại đây Thanh Mộc bên trên xuất hiện da cũ, để lại tuế nguyệt, phảng phất từ một viên cây nhỏ, đang hướng về đại thụ che trời đi phát triển.

Thậm chí người ở bên ngoài nhìn lại, cái này tựa hồ... Không phải phát triển, bởi vì có một chút vết sẹo, giống như tự nhiên mà thành, xuất hiện ở Thanh Mộc lên, một màn này, rõ ràng là...

“Phản tổ, Mạnh đại sư Thanh Mộc đồ đằng, lại phản tổ!!” Ô Đạt Bộ thiên không tế tự hít vào khẩu khí, nghẹn ngào mở miệng.

“Thanh Mộc phản tổ!” Ô Đạt Bộ tộc công chấn động, hô hấp dồn dập, trợn mắt há hốc mồm.

Giờ khắc này, Mạnh Hạo tại trong nước hồ, mãnh liệt mở mắt ra, đã liền hần cũng muốn không nghĩ tới, chính mình toàn lực hấp thu cái này tạo hóa trong ao hồ dâng chỉ lực, dung nhập Thanh Mộc ở bên trong, rõ ràng khiến cho chính mình Thanh Mộc đồ dâng, xuất hiện... Phản tổ chỉ lực!

“Sẽ phản thành cái gì? Lão Thanh Mộc?” Mạnh Hạo kinh ngạc.

428. Chương 428: Thiên Ngoại Thiên

“Hay hoặc là, là năm đó viên kia, từ Cửu Sơn Hải bên trong, vượt Tinh Không, đi vào Nam Thiên tinh kia. . . Vô thượng Thanh Mộc!” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, hấp khí phía dưới, ngoại giới sáu cái núi lửa nổ vang, sương trắng cuộn cuộn mà đến, thẳng đến Mạnh Hạo nơi đây gào thét mà đến.

Không ngừng mà bị Mạnh Hạo dung nhập trong cơ thể về sau, Mạnh Hạo hai mắt lộ ra tinh mang.

Hắn ngừng đầu, chứng kiến khóa kia cực lớn Thanh Mộc, ở giữa không trung phát ra vô thượng thanh mang, hào quang lập tức vạn trượng, nhiễm thương thiên, bao trùm đại địa, càng là tại đây Thanh Mộc khí thể động trời lập tức, toàn bộ Ô Thần thánh địa bên trong, tất cả cỏ cây, nhất tề chấn động.

Ô Đạt Bộ tộc nhân hô hấp dồn dập, ngơ ngác nhìn một màn này, cùng lúc đó, tại bên ngoài, Ô Đạt Bộ khu vực bên trong, này tòa đỉnh núi ở bên trong, giờ phút này cũng có thanh quang phóng lên trời, khổng lồ kia thụ nhân, chậm rãi lên không, xa xa nhìn về phía Ô Thần Thánh Địa.

“Mộc. . .” Nó nhẹ giọng thì thào.

Đã liền kim quang bên ngoài mặt khác bốn cái bộ lạc chi nhân, cũng đều nhao nhao kinh hãi, bọn hắn cho dù nhìn không tới Ô Thần trong thánh địa hết thấy, có thể giờ phút này một loại không hiểu thấu kinh hãi, nhưng là lại để cho tất cả mọi người, đều nguyên một đám sắc mặt biến hóa.

Càng là ở thời điểm này, đến từ mặt khác bốn cái bộ lạc ngọn núi bên trong, riêng phần mình bộ lạc Thánh Tổ đồ dâng biến ảo sinh mệnh, gào thét lúc giữa riêng phần mình xuất hiện, cái kia nguyên một đám cùng thụ nhân đồng dạng tồn tại, giờ phút này nhao nhao nhìn về phía Ô Thần Thánh Địa, nguyên một đám trong miệng, lại đều ở đây một cái chớp mắt, truyền ra đồng dạng một chữ.

“Mộc. . .”

Tại nơi này chữ cửa ra một cái chớp mắt, bốn phía bát phương, vô tận sơn mạch bên trong, tất cả cỏ cây, toàn bộ đều tại thời khắc này không gió mà bay, lẫn nhau chấp chờ, phát ra sần sật thanh âm, giống như cái thần phục thanh âm, như cùng là tại hướng bá thuộc về mộc thuộc tính quân vương ra đời!

Cùng lúc đó, đến từ bốn phía năm đại bộ lạc ngọn núi cái kia năm cái kỳ dị sinh mệnh, lại tại đây một cái chớp mắt, nhất tề cúi đầu, như cùng là tại cúi chào, hướng Ô Thần trong thánh địa. Tức sẽ xuất hiện Thiên Địa kỳ tích, đi gửi lời chào.

Liền khi bọn hắn gửi lời chào một sát na, trong Ô Thần thánh địa, Ô Đạt Bộ tộc nhân nguyên một đám hô hấp như muốn dừng lại. Bọn hắn thấy được khóa kia vô cùng to lớn Thanh Mộc, giờ phút này cấp tốc thu nhỏ lại, có thể càng là thu nhỏ lại, thanh quang lại càng là sáng ngời.

Đến cuối cùng, lúc cái này Thanh Mộc chỉ có trăm trượng lớn nhỏ lúc, như là hóa thành một cái màu xanh Thái Dương, phủ lên rồi toàn bộ tang thương Thiên Địa, Mạnh Hạo thở sâu, nhìn hần lấy Thanh Mộc lần nữa thu nhỏ lại, trăm trượng, năm mươi trượng, ba mươi trượng. . . Cho đến mười trượng!

Năm trượng, ba trượng, một trượng... Hai xích, một xích... Ba tấc, hai thốn...

Thu nhỏ lại tốc độ cực nhanh. Cùng tạo hóa trì thủy giảm bớt tỷ lệ giống nhau, theo đại lượng sương mù bị Mạnh Hạo hấp thu, trong chớp mắt, cái kia Thanh Mộc liền hóa thành một tấc lớn nhỏ!

Giờ phút này nó, thanh quang mạnh. Lại xuyên thấu Ô Thần Thánh Địa, xuất hiện ở ngoại giới, lại để cho ngoại giới sơn mạch bên trong làm cho có cỏ cây quỳ gối, ngũ đại sinh mệnh gửi lời chào, càng làm cho

phiến khu vực này bên trong, tất cả có đủ mộc thuộc tính đồ đằng chi tu, nguyên một đám dưới đáy lòng. Sinh ra một cỗ cứng bái xúc động.

Cùng lúc đó, trong Ô Thần thánh địa, Mạnh Hạo trước mặt cái này một tắc Thanh Mộc hào quang lóe lên, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, nháy mắt liền khắc ở Mạnh Hạo mi tâm, nổ vang thanh âm ngập trời vòng qua vòng lại. Thanh quang tiêu tán, mọi người hai mắt có thể thấy rõ bốn phía nháy mắt, bọn hắn thấy được Mạnh Hạo không có mi tâm, xuất hiện một cái. . . bọn hắn chưa từng bái kiến trước đó đồ đằng!

Cái này đồ đằng. Là một cái văn tự cổ đại!

Mộc!

Không có cây xanh, không có gì hình ảnh, cũng không có cái gì sáng chói hào quang, giống như trơn nhẵn không có gì lạ, chỉ là một cái cổ văn, chỉ là một cái mộc!

Nhưng như vậy một cái mộc, giống như đại biểu thiên hạ tất cả mộc thuộc tính, như vậy một cái mộc, giống như toàn bộ thương thiên đại địa, nó đã không cần dùng hình ảnh, dùng cây cỏ để diễn tả mình, bởi vì, nó... chính là mộc!

Thiên Địa hết thấy chỉ mộc!

Thiên Địa nổ vang, cỗ cây cứng bái, sinh mệnh gửi lời chào.

“Mộc. . .” Mạnh Hạo thân thể từ tạo hóa trì trôi nổi đứng lên, mi tâm của hắn, mộc chữ đồ đằng lóng lánh thanh quang, một loại giống như có thể cùng thiên hạ cỏ cây câu thông cảm giác, tại Mạnh Hạo đáy lòng hiển hiện, rất mãnh liệt, giống như hắn một cái ý thức, liền có thể biến ảo Thiên Địa chỉ mộc.

Càng là tại thời khắc này, hắn cảm nhận được một cỗ triệu hoán, cái này triệu hoán đến từ phía dưới tạo hóa trì, tại ngoại nhân nhìn lại, này trì như cũ là trì, có thể tại Mạnh Hạo cúi đầu lúc, hắn thấy được một con đường.

Ở đằng kia đường phần cuối, là triệu hoán chỗ, cái này triệu hoán, lại để cho Mạnh Hạo cảm nhận được một cỗ cảm giác nói không ra lời, giống như tại đây đường phần cuối, vẫn tồn tại rồi một cái... Thiên Địa mộc chữ.

Trong trầm mặc, Mạnh Hạo hai mắt chớp lên, hắn thân thể nhoáng một cái phía dưới, tại Ô Đạt Bộ mọi người hô hấp dồn dập xuống, thẳng đến tạo hóa trì mà đi, lập tức liền bước vào con đường kia bên trong, toàn bộ người biến mất không thấy gì nữa.

Cho đến Mạnh Hạo biến mất, Ô Đạt Bộ tộc nhân mới phản ứng tới, vị kia Thiên Phương thú biến ảo đại hán, là phản ứng đầu tiên đấy, hắn mở to mắt, nhìn xem tạo hóa trong ao đã không nhiều lắm nước ao, hét lớn một tiếng, thân thể lập tức phóng đi, thẳng đến nước ao mà đi.

Ô Đạt Bộ tộc công biến sắc, lập tức phát tay, mang theo tất cả tộc nhân, thẳng đến tạo hóa trì, hôm nay nước ao đã không nhiều lắm, có thể có thể hấp thu bao nhiêu, tốt bấy nhiêu, tổng so với các tộc nhân một chút cũng không cách nào hấp thu muốn tốt.

Hầu như tại Ô Đạt Bộ mọi người thẳng đến tạo hóa trì đồng thời, tại bên ngoài, mặt khác bốn cái bộ lạc tộc nhân nhao nhao sắc mặt biến hóa, nhất là bọn hắn chứng kiến phía trước ngoài đại môn kim quang xuất hiện ảm đạm về sau, cái này bốn cái bộ lạc tộc công cùng tế tự, toàn bộ thần sắc đại biến.

“Như thế nào lại nhanh như vậy, chết tiệt, tạo hóa trì nếu không còn!”

“Kim quang ảm đạm, đại biểu tạo hóa trì đã tác dụng cấp tốc giảm bớt!” Bốn đại bộ lạc tộc công cùng tế tự, giờ phút này lại cũng bất chấp tuân thủ lẫn nhau ước định, lập tức riêng phần mình mang theo tộc nhân gào thét lúc giữa thẳng đến kim quang, một quyền hơn trăm người, hóa thành trên trăm cầu vòng, nháy mắt bước vào trong đại môn.

Tại trong Ô Thần thánh địa, cái này bốn đại bộ lạc chi nhân lập tức tản ra, thẳng đến bảy miệng núi lửa mà đi.

Tình cảnh nhất thời có chút hỗn loạn, có thể tại đây trong hỗn loạn, đã có bốn người, lẫn nhau dùng phương pháp đặc thù câu thông, hướng về một cái phương hướng gào thét mà đi, đó là một cái miệng núi lửa.

Bốn người này, đúng là Nghiêm Tung cùng Lê Thiên mấy người Nguyên Anh lão quái, bốn người tốc độ cực nhanh, một đường cẩn thận, giấu diếm dấu vết, vừa một bước vào miệng núi lửa, bốn người này không hện mà cùng trong mắt sát cơ lóe lên, lại lẫn nhau lập tức đối với bên người đi theo mà đến tộc nhân ra tay.

Dùng tu vi của bọn hắn, hơn nữa bên người tộc nhân không có phòng bị, cũng chính là mấy cái thời gian hô hấp, liền từng cái bị diệt sát, thậm chí ngay cả kêu thảm thiết cũng không kịp truyền ra.

Bốn người bọn họ cũng đều lẫn nhau không hề che giấu thân phận, riêng phần mình hiển lộ bản thân bộ dạng.

Máu tanh khí tức vừa mới tản ra, Lê Thiên tay phải nâng lên vung lên, lập tức những thứ này mùi huyết tinh biến mất, cùng lúc đó Mạc Ly cùng Uông lão ma hai người, đồng thời hai tay bấm niệm pháp quyết, lập tức một mảnh huyền thuật trận pháp, bao phủ bốn phía, che đậy rồi hết thấy, khiến cho cái này một cái miệng núi lửa, giờ phút này chỉ có bốn người bọn họ tồn tại.

“Vị kia Mạnh đại sư, đoán chừng chính là Mạnh đạo hữu rồi.” Nghiêm Tung nhàn nhạt mở miệng, mắt nhìn ba người khác.

“Hắn cái thứ nhất nhảy vào tiến đến, định là có chút manh mối, chúng ta phải nhanh một chút rồi.” Lê Thiên nhủ mảy.

“Dựa theo Nghiêm mỗ nắm được, cái này đệ bảy miệng núi lửa, cấm chế yếu kém nhất, làm phiền chư vị đạo hữu rồi, một khi cấm chế phá vỡ, chúng ta có thể tiến vào Viễn Cổ đan đạo chỗ.”

Bốn người nhìn nhau một cái, thẳng đến miệng núi lửa ngọn nguồn, dựa theo ước định, Mạc, Uông hai người triển khai trận pháp chi thuật, đã bắt đầu phá giải.

Tại bốn người này phá giải cấm chế, năm đại bộ lạc riêng phần mình cướp đoạt còn thừa không nhiều lắm tạo hóa trì, Thiên Phương thú, Anh Vũ, Bì Đổng tại nhất thể đại hán, cũng tại hấp thu tạo hóa trì đồng thời, một chỗ giống như trong Thiên Ngoại Thiên, Sơn Ngoại Sơn thế giới, Mạnh Hạo thân ảnh huyền hóa ra đến.

Mạnh Hạo tại xuất hiện trong nháy mắt, thấy rõ bốn phía nháy mắt, hắn sửng sốt một chút, hai mắt lập tức lộ ra tinh mang.

Cái này bốn phía. . . thành linh hay là hắn lúc trước rời đi miệng núi lửa, dưới chân là một cái cái ao nước, đúng là tạo hóa trì, chỉ có điều cái này nước ao vẫn đục, giống như không thể hấp thu, bốn phía hết thấy, hơn nữa là màu xám, dường như cái này toàn bộ thế giới, giờ phút này chỉ còn lại có cái này thì một cái màu sắc.

Mạnh Hạo hai mắt chớp động, nhìn chung quanh về sau, thân thể nhoáng một cái dựng lên, thẳng đến miệng núi lửa bên ngoài, khi hắn bay ra lập tức, hắn thấy được cái này bốn phía, như cũ là tồn tại bảy núi lửa, đại địa cũng tốt, núi rừng cũng tốt, hết thấy hết thấy, đều cùng lúc trước hắn Ô Thần Thánh Địa, giống như đúc, ngoại trừ. . . tại đây bảy ngọn núi lửa chính giữa, tồn tại một gốc cây.

Một khỏa cực lớn trời xanh cổ thụ, như chống trời, đứng sừng sững ở đó, cái này cây màu sắc, là màu vàng!

Cẩn thận nhìn, này cây giống như cũng không phải là mộc, mà là kim loại đúc thành, tại đây tán cây, có một cái cực lớn Kim Ô Điều, đứng ở nơi đó, mắt lạnh nhìn Mạnh Hạo.

Dưới cây, có một cổ hài cốt, dựa vào tại đó, trước mặt có một cái mục nát lò đan.

Bốn phía không có người, ngoại trừ cây cùng Ô Kim Điều, cũng không có cái khác sinh mệnh, không có sinh cơ. . . Thậm chí cũng không có tử vong.

Rất yên tĩnh, yên tĩnh có chút làm cho người ta cảm thấy khủng bố.

Mạnh Hạo ngóng nhìn viên kia cây, ngóng nhìn cái kia Ô Kim Điều, ngóng nhìn cái kia cổ hài cốt cùng lò đan, nếu không phải là cái này hài cốt lò đan tồn tại, Mạnh Hạo sẽ cho rằng nơi đây hết thấy, cùng Nghiêm Tung hình dung hoàn toàn không đúng.

Trong trầm mặc, Mạnh Hạo thân thể nhoáng một cái, đến gần viên kia màu vàng đại thụ.

Tại hán tới gần lập tức, bỗng nhiên, trên cây Kim Ô Điều, chợt ngẩng đầu, ánh mắt lộ ra một vòng kim quang.

Mạnh Hạo bước chân ngừng lại, thẳng xuống tới, hán có thể cảm nhận được, triệu hoán chính mình đây, là cái này đầu Ô Điều ở dưới viên kia màu vàng đại thụ.

Kim Ô Điều cẩn thận nhìn Mạnh Hạo liếc, nhắm lại hai mắt, Mạnh Hạo ôm quyền cúi đầu, đi đến phụ cận.

Không có đi trước quan sát viên kia đại thụ, Mạnh Hạo cúi đầu, đi tới hài cốt trước mặt, tại đây hài cốt trong tay, hán thấy được một quả ngọc giản.

Đem ngọc giản này cầm lấy, Mạnh Hạo linh thức quét qua, trong đầu của hán, lập tức nổi lên ba chữ.

“Trảm Linh Đan!”

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, cúi đầu nhìn về phía lò đan, hãy nhìn đi nháy mắt, hán bỗng nhiên thần sắc có chút cổ quái, hán ở đây cái này lò đan mặt sau, thấy được một cái lỗ thủng.

Trong lò đan, không có đan dược, có thể dấu vết lưu lại, cho dù là tuế nguyệt trôi qua, có thể Mạnh Hạo thân là đan đạo đại sư, hán vẫn là có thể nhìn ra, cái này lò đan tan vỡ trước, có hay không tồn tại đan dược.

“Hoàn toàn chính xác không thuộc về Thượng Cổ đan đạo, ứng với đến từ chính Viễn Cổ tuế nguyệt, có thể. . . đan, đi đâu?” Mạnh Hạo nhìn xem cái kia lỗ thủng, hán mơ hồ có loại cảm giác, trong lò đan luyện chế Viễn Cổ đan dược, là tự phá lộ mà ra.

429. Chương 429: Kim Ô Cùng Đại Thụ

Chương 429 Kim Ô cùng đại thụ (Canh [4])

Đang trầm ngâm ở giữa, Mạnh Hạo ánh mắt đảo qua bốn phía, linh thức thì tản ra, nhưng tại đây ngoại trừ màu vàng đại thụ cùng trên cây Kim Ô điều bên ngoài, không...nữa mặt khác sinh dân tồn tại dấu hiệu.

“Chẳng lẽ là trốn ra nơi đây?” Mạnh Hạo thân là đan đạo đại sư, hán luyện qua có đủ linh tính đan dược, cái loại này sẽ hàng lâm thiên kiếp muốn diệt đi chi đan, bản thân liền là Đoạt Thiên địa tạo hóa.

“Hán là đã khô hóa thành tro.” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ, cái kia chút ít bị phát hiện thượng cổ đan dược, cơ hồ tuyệt đại đa số đều đã đã trở thành khô phẩm, cùng thuốc tro không thể nghi ngờ, lại càng không cần phải nói niên đại này càng đã lâu viễn cổ đan dược.

Mạnh Hạo không tưởng tượng ra được, này cái phá lộ mà ra đan dược, tại đây rất nhiều trong năm tháng, còn có thể tồn tại được đạo lý, trong trầm mặc, Mạnh Hạo không hề đi suy tư việc này, mà là quay đầu, nhìn về phía cây đại thụ kia.

Trầm ngâm một lát, tay phải hán nâng lên, nhẹ nhàng đặt tại mà trên cây.

Tại hán tay cùng cây này đụng chạm nháy mắt, Mạnh Hạo mi tâm mọc chữ Đồ Đằng, lập tức phát ra ánh sáng màu xanh, cái này đại thụ cũng chợt chấn động, trong lúc mơ hồ kim quang chạy.

Không có câu thông, không có trao đổi, có chỉ là một cổ không biết tồn tại ở bao nhiêu năm tháng trước, cây đại thụ này lên, lưu lại một tia ly biệt chi ý, tại hôm nay giờ khắc này, thích phóng đi ra, giống như cùng nó sở công nhận đồng loại, tiến hành một lần sinh mệnh cuối cùng cáo biệt.

Mạnh Hạo nhìn xem này cây, nó sớm đã đã không có sinh cơ, có, chỉ là cái kia một đám phần đông tuế nguyệt trước dấu vết.

Hồi lâu, than nhẹ một tiếng.

“Tại đây , chính là Nghiêm Tung bọn người , cực lực muốn đã đến địa phương sao ...”

”Không có đan dược , chỉ có một cổ hài cốt , một viên đã Quy Khư đại thụ , mặc dù là bên trong ngọc giản đan phương , cũng là viên cổ chi phương , hôm nay thời đại , đã tìm không thấy trong đó nói được thảo .

Duy chỉ có có , thì là cái này Kim Ô điều .” Mạnh Hạo ngẩng đầu , nhìn xem tán cây bên trên nghỉ lại Kim Ô điều .

Hồi lâu , Mạnh Hạo lắc đầu , đang muốn đưa tay nâng lên , bỗng nhiên thân thể của hắn chấn động mạnh một cái , cái con kia nhắm mắt Kim Ô điều , tại thời khắc này mở mắt ra , tại nó giương đôi mắt nháy mắt , một đám sinh cơ chi lực , từ trên người nó tràn ra , lập tức dung nhập cái này đại thụ ở trong , khiến cho này cây tại thời khắc này , hình như có mà toả sáng sinh tồn lực lượng , thoát nhìn ... Tự như còn sống .

Mạnh Hạo tay , chạm đến lấy đại thụ , bởi vậy cái này một tia sinh cơ chi lực , cũng đồng dạng bị hắn cảm thụ , tại cảm nhận được cái này sinh cơ lập tức , Mạnh Hạo trợn to mắt , lộ ra không cách nào tin , chợt ngẩng đầu , ngơ ngác nhìn cái con kia Kim Ô điều , cái này Ô Thần bộ lạc cổ xưa thánh vật , thậm chí như ngược dòng tìm hiểu xuống dưới , bởi vì nó , từng có một cái cường đại bộ lạc sinh ra đời .

Mặc dù là hôm nay , năm đó cường đại bộ lạc , cũng không có tiêu tán , mà là phân chia thành không phần mà thôi .

“Cái này sinh cơ ...” Mạnh Hạo ngẩn người , hồi lâu sau , hắn thở sâu , hắn thân là đan đạo đại sư , đối với đan đạo rất là quen thuộc , vừa rồi cái kia một cái chớp mắt , từ nơi này Kim Ô trên thân tràn ra sinh cơ ở trong, rõ ràng ẩn chứa ... Một ít độc thuộc về đan dược khí tức !!

Đây không phải là sinh cơ , đó là đan dược chi xử lý !

“Thì nó nuốt vào này viên thuốc , còn như ”Nó , chính là viên thuốc !” Thứ hai , mới được là lại để cho Mạnh Hạo tâm thần chấn động trọng điểm , hắn ở đây cái này lúc trước , như thế nào cũng vô pháp nghĩ đến , cái này quật khởi một cái bộ lạc Kim Ô , rõ ràng ... Sẽ là một viên đan dược biến hóa ra.

Hắn là đan đạo đại sư , hắn có thể tiếp nhận hồ nước núi cao thành yêu , nhưng đối với đan dược , có lẽ là bởi vì hiểu rất rõ nguyên nhân , ngược lại là như bị che đậy mà hai mắt , xem không cẩn thận .

Mạnh Hạo hô hấp dồn dập , hắn cơ hồ có thể kết luận , tự mình nghĩ đến hai cái giải thích , người phía trước khả năng cực kỳ bé nhỏ , đan dược khí tức , một khi bị nuốt vào về sau, không có khả năng bảo tồn đến bây giờ .

Duy nhất khả năng , thì đan hóa yêu , cho nên trường tồn , vĩnh hằng sinh trưởng ở !

Thở hào hển ở bên trong, Mạnh Hạo mắt nhìn Kim Ô điều , lại nhìn cây đại thụ kia , hắn bỗng nhiên trong đầu , hiện lên một bức tranh mặt , trong tám hình , một cái viên cổ đan đạo đại sư , tọa hóa tại một viên thanh mộc bên dưới trước khi chết , hắn luyện chế ra một lò suốt đời huy hoàng nhất chỉ đan .

Đáng tiếc , này đan vừa thành , hắn đã tuyệt khí tức .

Vài năm sau , này đan linh tính đã đến trình độ nhất định , hay hoặc giả là cùng viên kia thanh mộc có quan hệ , nó đã phá vỡ đan lò , xuất hiện ở trong trời đất , từ nay về sau , tại thế giới của nó ở bên trong , chỉ có viên này thanh mộc làm bạn .

Một năm một năm , vô tận tuế nguyệt về sau, nó quật khởi mà thành , sáng lập Ô Thần bộ lạc , cho đến lại qua rất nhiều năm , viên này thanh mộc tánh mạng héo rũ , chậm rãi chết đi .

Có thể nó không muốn tiếp nhận đại thụ vẫn lạc , nó dùng lực lượng của mình , đem cây đại thụ này hóa thành cùng nó một cái nhan sắc , thường cách một đoạn thời gian , sẽ đưa ra một đám sinh cơ .

Có thể ... Này cây đã vẫn , coi như là nó như vậy đi làm , đối lấy , cũng chỉ là một cái hư giả trông rất sống động mà thôi .

Có thể nó ... Không phải không minh bạch , mà là không muốn buông tha cho .

Mạnh Hạo trầm mặc , sau một hồi lâu than nhẹ một tiếng , để tay xuống , lui ra phía sau mấy bước , ôm quyền hướng về này cây , hướng về này Kim Ô , thật sâu cúi đầu .

Hắn có thể nhìn ra , cái này Kim Ô suy yếu , sớm muộn cũng có một ngày , nó sẽ xảy ra cơ diệt sạch , hóa thành tro bụi , mà viên đại thụ cũng sẽ bởi vì cái chết của nó đi , đã không có hư giả trông rất sống động , trở thành tro bụi .

Có lẽ , bọn nó đấy, chính là lẫn nhau đều trở thành tro ngấn ”Cùng một chỗ bay về phía bầu trời một viên .

Mạnh Hạo nhìn qua Kim Ô , nhìn qua đại thụ , hắn không biết vì cái gì , từ nơi này Kim Ô trong ánh mắt , hắn tựa hồ thấy được một ít cùng sư tôn Đan Quỷ chỗ tương tự , nó đứng ở trên đại thụ , Đan Quỷ đứng ở trên ngọn núi thấp , nó ngóng nhìn cây đại thụ này , Đan Quỷ ngóng nhìn tím đồng pho tượng .

Loại cảm giác này rất kỳ dị , lại để cho Mạnh Hạo trầm mặc một lát , nhẹ giọng mở miệng .

“Ta đã đến nơi này , liền tận một ít của ta lực ...” Tay phải hắn nâng lên bấm niệm pháp quyết , thở sâu về sau, hướng về đại thụ nhất chỉ .

“Bằng vào ta Cửu Đại Phong Yêu chi mệnh , cho ngươi Phong Chính !” Mạnh Hạo cái này nhất chỉ , thân thể của hắn chợt run rẩy , một ngụm máu tươi phun ra , rơi vào mà trên cây , cái con kia Kim Ô hai mắt bỗng nhiên lộ ra kỳ dị chi mang , nhìn qua Mạnh Hạo .

“Phong Chính ngươi chi lộ , một đường thành yêu !”

“Phong Chính ngươi chi đạo , từ nay về sau không ngừng !”

“Phong Chính ngươi chi hồn , Quy Khư cũng thành yêu !”

“Của ta tán thành , đại biểu phong yêu nhất mạch tán thành , chuyện này. .. Chính là Phong Chính , như chúc phúc .” Đây là Phong Chính chính là cách dùng , Mạnh Hạo theo hiểu ra về sau, hắn chưa bao giờ chân chính vì bất luận cái gì yêu đến toàn lực Phong Chính , tối đa chỉ là hơi phong mà thôi .

Phong Chính , thì tán thành , mà đã nhận được phong Yêu Sư tán thành , Tắc Thiên địa chi yêu , nhưng có hạn độ hấp Cửu Sơn hải lực lượng bản nguyên , mặc dù là tử vong , cũng có thể hồn không tiêu tan .

Cái này Kim Ô , đối với hắn không có ân , nhưng loại tình cảm này , loại này suy nghĩ , đối với Mạnh Hạo có xúc động , loại này xúc động , lại để cho hắn cho rằng , chính mình ... Cần phải giúp hắn Phong Chính .

Tại Phong Chính rơi xuống nháy mắt , Mạnh Hạo thở sâu , cuối cùng nhìn thoáng qua cây đại thụ này cùng Kim Ô , quay người đang muốn rời đi ”Nhưng vào lúc này , bỗng nhiên đấy, cái con kia Kim Ô phát ra một tiếng theo Mạnh Hạo sau khi đi vào , lần đầu tiếng Xi..Xiiii..âm thanh .

Cái này tiếng Xi..Xiiii..âm thanh , mang theo một cổ kim loại ma sát hương vị , tại Mạnh Hạo quay đầu nhìn lại một cái chớp mắt , cái này Kim Ô thân thể chợt run rẩy , cả người giống như xuất hiện trọng điệp hư ảnh , có một đạo kim quang bay thẳng ra , rơi vào mà Mạnh Hạo ngực , tại đó , hóa thành một cái màu vàng lác ẩn .

Đây là một cái Đồ Đằng , một cái Kim Ô Đồ Đằng , cùng Mạnh Hạo lúc trước lấy được thanh mộc đồng dạng , đều là kim thuộc tính chí cường Đồ Đằng , nếu có thể có tạo hóa , còn có thể phản tổ lời mà nói..., tắc thì sẽ biến thành cổ văn chữ vàng !

Tại tổng xuất cái này Đồ Đằng về sau, Kim Ô thoáng cái hư nhược rồi hơn phân nửa , thân thể lung lay sắp đổ , miễn cưỡng mới đứng vững , ngóng nhìn Mạnh Hạo .

Mạnh Hạo đang muốn mở miệng nói cái gì đó , bỗng nhiên đấy, tại đây thế giới màu xám ở trong, cái kia cái thứ bảy miệng núi lửa , đột nhiên truyền ra một tiếng kinh thiên nổ vang , tại đây nổ vang ở bên trong, có bốn đạo thân ảnh từ trong đó , bỗng nhiên gào thét xuất hiện .

“Ha ha , chính là trong chỗ này !”

Tha thứ Nhĩ Căn , tấu chương chỉ viết mà phi . Chữ , theo trở về bắt đầu , vẫn luôn ở vào quá độ mỗi một bên trong , ba ngày bộc phát , thì hứa hẹn , thì áy náy , thì thành ý .

Anh chị em , lại để cho Nhĩ Căn nghỉ ngơi vài ngày , một lần nữa cho đại gia bộc phát , được chứ .

Ngày mai , muốn ngủ đến xế chiều đi , mệt mỏi quá .

430. Chương 430: Chiến Nguyên Anh

Thanh âm quanh quẩn, cái kia bốn đạo thân ảnh lần lượt từ miệng núi lửa bên trong gào thét mà ra, trước mắt một người, ăn mặc một thân trường bào màu trắng, tóc dài phiêu diêu, hai mắt như điện, trong thân sắc có áp chế không nổi kích động, đúng là Nghiêm Tung.

Tại Nghiêm Tung phía sau, Lê Thiên hai mắt mất theo tinh mang, càng có cảnh giác, gào thét lúc giữa thân ảnh giống như đầu Hắc Long, nhất là đi về phía trước lúc, hắc ăn mặc rộng thùng thình trường bào màu đen bị gió thổi lên, tại sau lưng hình thành như Long Dực giống như cảnh tượng, thoát nhìn khí thế không tầm thường.

Cuối cùng, thì là Mạc Ly cùng Uông lão quái hai người.

Bốn người mới vừa xuất hiện, lập tức đã bị cái này mảnh trong trời đất màu xám hấp dẫn, ngay sau đó liền thấy được khóa kia màu vàng đại thụ, còn có dưới đại thụ Mạnh Hạo cùng với cái kia cổ hài cốt!

Càng là thấy được hài cốt trước mặt lò đan!

“Người quả nhiên ở chỗ này!” Nghiêm Tung hai mắt co rút lại, lập tức lộ ra một vòng hàn mang, kia bên cạnh Lê Thiên thân sắc âm lãnh, đứng ở không trung, lạnh lùng nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo.

Mạc, Uông hai người, thì là ánh mắt lập loè, giữa không trung nhìn về phía bốn phía, lúc phát hiện nơi đây chỉ có Mạnh Hạo về sau, hai người lập tức ánh mắt lộ ra kỳ dị chỉ mang.

“Mạnh đạo hữu tốc độ thật nhanh, hôm nay người không có mang mặt nạ, bất quá tất cả mọi người là bằng hữu cũ, cũng cũng không cần che giấu, người sớm một bước đến chỗ này, cũng tốt, dựa theo ước định của chúng ta lúc trước, kính xin Mạnh đạo hữu đem thu hoạch chi vật lấy ra, để cho ta mấy người đến chia sẻ thoáng một phát.” Lê Thiên về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười, mở miệng lúc thân thể đi thẳng về phía trước, Nghiêm Tung cùng với Mạc, Uông đám người, cũng đều tản ra thành vây quanh tư thái, tới gần Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo nhíu mày, nhìn xem bốn phía cái này bốn cái Nguyên Anh lão quái tiến đến, sắc mặt lập tức âm trầm xuống, hừ lạnh một tiếng, chân phải bỗng nhiên nâng lên. Trực tiếp đá vào một bên lò đan bên trên. Khiến cho được cái này lò đan bay đi.

Hầu như tại Mạnh Hạo chân phải nâng lên lập tức. Lê Thiên không chút do dự tay phải bỗng nhiên nâng lên, hướng về Mạnh Hạo nơi ở, mãnh liệt chỉ một cái.

“Mạnh đạo hữu, người muốn làm gì?” Lời nói lúc giữa, nhất đạo màu đen chỉ phong, lập tức từ Lê Thiên chỗ đó gào thét mà ra, tại không trung trực tiếp hóa thành một mảnh màu đen đóa hoa, cấp tốc xoay tròn. Trực tiếp hóa thành năm cái cánh hoa, từng trên mặt cánh hoa đều có một trường dữ tợn gương mặt, phát ra im ắng thê lương, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Mạnh Hạo tay phải nâng lên vung ra, huyết quang ngập trời, hắc trước người hư vô lập tức trở thành huyết sắc, một cái thật lớn Huyết thủ ấn, bỗng nhiên xuất hiện, về phía trước oanh oanh mà đi, nháy mắt liền cùng màu đen kia cánh hoa đụng chạm. Phát ra nổ vang.

Tại đây nổ vang ở bên trong, Mạnh Hạo thân thể lui về phía sau, Nghiêm Tung ba người đang muốn tiếp cận, Mạnh Hạo thanh âm truyền ra.

“Mạnh mỗ ngược lại là muốn hỏi một chút Lê đạo hữu, người muốn làm gì! Cái này lò đan, chính các người nhìn!”

Mạnh Hạo tay áo hất lên, sắc mặt càng thêm âm trầm, Nghiêm Tung ba người nghe nói chuyện đó, ánh mắt chớp động lúc giữa bước chân dừng lại, giờ phút này Lê Thiên hai mắt co rút lại, ánh mắt rơi vào bay tới lò đan lên, bốn người nhất tề nhìn lại, lập tức liền thấy được cái này lò đan bên trên lỗ thủng.

Cái này lỗ thủng hiển nhiên không là vừa vận tạo thành, Nghiêm Tung bốn người cáo già, liếc thấy, này lỗ hổng thật là từ nhiều năm tháng trước, từ bên trong phá tan tạo thành.

“Cái này là. . .”

Bốn người hô hấp trì trệ, nhao nhao nhú mày.

“Mạnh mẽ lại tới đây thời gian cũng không dài, đã đến sau chỉ thấy cái này cây, cổ hài cốt này, còn có chính là trước mắt cái này tổn hại lò đan!” Mạnh Hạo thần sắc lộ ra mãnh liệt bất mãn, càng có một cổ tức giận, hần sớm liền phát hiện, cái kia suy yếu Kim Ô, giờ phút này ẩn ở tán cây bên trong, nếu không cẩn thận nhìn, không cách nào phát hiện.

“Như nói không có phát hiện, chư vị nhất định không tin, đích thật là phát hiện giống nhau vật phẩm!” Mạnh Hạo cười lạnh, tay phải nâng lên vung lên, lập tức trong tay xuất hiện một quả ngọc giản, đang tại mặt của mọi người, hần trực tiếp cảm ra một quả chỗ trống ngọc giản, lẫn nhau lạc ẩn về sau, quăng đi ra ngoài.

Ngọc giản này lập tức bị Nghiêm Tung tiếp được, nhìn sau nhú mày, lại đưa cho Lê Thiên đám người, lần lượt đều nhìn về sau, nguyên một đám nhao nhao nhú mày.

Ngọc giản nội dung thiệt giả, bọn hần vừa nhìn đã biết, có thể coi là là đan đạo thành công Nghiêm Tung, đối với bên trong phương thuốc cổ truyền được thảo, cũng đều tuyệt đại đa số lạ lẫm.

“Cứ như vậy một quả ngọc giản, bốn vị đạo hữu liền gây chiến, việc này lại để cho Mạnh mẽ trong lòng nguội lạnh, nếu như thế, Mạnh mẽ cáo từ, từ nay về sau ta và người mấy người, đường ai nấy đi!” Mạnh Hạo sắc mặt thủy chung âm lãnh, càng có tức giận che giấu, nhất là ngôn từ sắc bén, đường đường chính chính, luân phiên chất vấn phía dưới, lại để cho Nghiêm Tung bốn người có chút nói không ra lời.

Lời nói lúc giữa, Mạnh Hạo hừ lạnh, thân thể nhoáng một cái, hóa thành nhất đạo cầu vồng, thẳng đến xa xa bay đi.

Có thể Mạnh Hạo vừa bay ra còn không có rất xa, Lê Thiên thân thể lập tức biến mất, xuất hiện lúc, lại xuất hiện tại Mạnh Hạo trước mặt.

“Mạnh đạo hữu hà tất vội vã như thế rời đi, đến cùng có cái gì đạt được vật phẩm khác, hay hoặc là cái này từ trong lò đan biến mất đan được, có hay không bị người tìm được, cũng không phải là đạo hữu một hai câu, thì có thể làm cho người tin phục đấy.”

Mạnh Hạo bước chân ngừng lại, thần sắc ngược lại không hề âm trầm, mà là hóa thành bình tĩnh, lạnh lùng nhìn lên trước mặt Lê Thiên.

“Như vậy Lê đạo hữu lại có gì cao kiến.”

“Cao kiến không dám nhận, Mạnh đạo hữu sớm đến chỗ này, khó tránh khỏi sẽ bị người hoài nghi, chỉ cần người xuất ra túi trữ vật, để cho ta mấy người lục soát tra một chút liền có thể.” Lê Thiên nhìn chằm chằm vào Mạnh Hạo, chậm rãi mở miệng.

Mạnh Hạo nhìn qua Lê Thiên, dần dần nở nụ cười, tiếng cười càng lúc càng lớn, đến cuối cùng, hầu như hóa thành một cổ gợn sóng chấn động bát phương, khiến cho Lê Thiên sắc mặt mơ hồ biến hóa, Nghiêm Tung đám người cũng là Thần sắc mặt ngưng trọng đi một tí.

“Muốn lục soát Mạnh mẽ túi trữ vật, Lê Thiên, người lừa bịp thật khéo léo ah!” Mạnh Hạo trong mắt sát cơ lóe lên, lời nói lúc giữa tay phải bỗng nhiên nâng lên, hầu như tại tay phải hần nâng lên một cái chớp mắt, Lê Thiên hai tay bỗng nhiên bấm niệm pháp quyết, về phía trước mãnh liệt đẩy.

Cái này đẩy phía dưới, lập tức một mảnh hắc vụ ngập trời dựng lên, hóa thành một thanh khổng lồ màu đen trường mâu, thẳng đến Mạnh Hạo nơi đây oanh oanh mà đến, tốc độ cực nhanh, nháy mắt tiếp cận lúc, Mạnh Hạo mi tâm Mộc chữ đồ đằng lóng lánh, ngay lập tức trước mặt liền xuất hiện một cái thật lớn Mộc chữ.

Cùng lúc đó, từng trận tràn đầy mộc thuộc tính khí tức, bỗng nhiên bộc phát, cùng cái kia tiến đến trường mâu, trực tiếp liền oanh lại với nhau.

Nổ vang ngập trời, Mạnh Hạo thân thể cấp tốc lui về phía sau, tay trái tại trên túi trữ vật vỗ, lập tức Tuế Nguyệt mộc kiếm bay ra, hợp thành hoa sen kiếm trận về sau, cấp tốc xoay tròn, thành linh tạo thành một

đóa hoa sen!

Này hoa sen, có đủ hình thái, có đủ ý thức, thay đổi lớn chuẩn bị hết thủy thuộc về hoa sen linh động, là Mạnh Hạo xem hoa sen mấy năm, trong đầu hình thành nguyên vẹn hoa sen chỉ ý.

Dùng tuế nguyệt mộc kiếm thôi phát, lập tức hoa sen hào quang ba trượng, tại đây nổ vang ở bên trong, thẳng đến Lê Thiên mà đi.

“Tuế nguyệt!” Mạnh Hạo thần sắc lãnh khốc, mở miệng thở khê.

Lập tức một cỗ kinh người tuế nguyệt chỉ lực, lập tức khuếch tán ra, thẳng đến Lê Thiên mà đi, trong nháy mắt, theo hoa sen xoay tròn, Lê Thiên sắc mặt lần đầu đại biến, hần lập tức liền phát giác được thân thể của mình đã bắt đầu già yếu, giống như tại đây hoa sen trong phạm vi, hết thủy thời gian trôi qua, đều muốn so với ngoại giới nhanh gấp mấy lần còn nhiều hơn, chỉ là mấy cái thời gian hô hấp, thì có 60 năm tiêu tán.

Loại này thuật pháp, Lê Thiên lúc trước chưa bao giờ gặp được qua, giờ phút này sắc mặt biến hóa lúc, hần một tay bấm niệm pháp quyết, vung lên phía dưới, lập tức thân thể trực tiếp tràn ra hắc quang, cái này hắc quang mãnh liệt hướng ra phía ngoài khuếch tán, cùng Tuế Nguyệt Kiếm Trận đối kháng lúc, hần một cái thuần di, trực tiếp xuất hiện ở trăm trượng có hơn.

Có thể hần hầu như vừa mới tránh đi, Mạnh Hạo chỗ đó trong mắt sát cơ chớp động, tiến về phía trước một bước bước đi, rong huyết chợt hiện trực tiếp triển khai, cự ly ngắn có thể so với Thuần Di, bỗng nhiên xuất hiện ở Lê Thiên trước người, tay phải nâng lên, một quyền oanh ra.

Nổ vang thanh âm động trời quanh quẩn, Lê Thiên sắc mặt lần nữa biến hóa, mở ra trực tiếp phun ra một cái Nguyên Anh chi khí, này khí đủ mọi màu sắc, tại không trung trực tiếp hóa thành một cái tiểu nhân, cùng Lê Thiên bộ dạng giống như đúc, sau khi xuất hiện, phát ra một tiếng bén nhọn tiếng hi...iiii âm thanh, thẳng đến Mạnh Hạo.

Oanh!

Mạnh Hạo thân thể chấn động, liên tục rời khỏi bảy tám bước, sắc mặt có chút tái nhợt, về phần Lê Thiên chỗ đó, cũng là sắc mặt biến hóa, liên tiếp rời khỏi bốn bước, mãnh liệt ngáng đầu lúc, thần sắc dữ tợn, có thể trong mắt đã có kiêng kỵ chợt lóe lên.

“Nghiêm đạo hữu, Mạc đạo hữu, còn có Uông đạo hữu, ngươi ba người còn muốn xem thế nào sao, như các người đồng ý lại để cho người này ly khai, Lê mỗ lập tức buông tay.”

Theo Lê Thiên lời nói truyền ra, không đợi Nghiêm Tung ba người có chỗ phản ứng, Mạnh Hạo cười lạnh lúc giữa thân thể lần nữa tới gần.

“Hiện tại buông tay, đã đã muộn!” Mạnh Hạo cất bước đi ra lúc, thân thể của hần bên ngoài lập tức xuất hiện năm cái hư ảnh, bộ dạng cùng hần tương tự, đúng là Mạnh Hạo huyết thân, từng cái đều có đủ Mạnh Hạo bản thể nhất định được lực lượng.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo toàn thân kim quang chớp động, Kim Đan Đại viên mãn tu vi toàn diện bộc phát, tại Mạnh Hạo đỉnh đầu, đan khí biến ảo mà ra, trực tiếp tạo thành một mảnh Viên Cổ Tinh Không, càng là tại đây trong tinh không, có một khóa động trời Thanh Mộc đại thụ, tại ở trên huyền hóa ra đến.

Cho dù Mạnh Hạo tu vi là Kim Đan Đại viên mãn, nhưng có một thuộc tính về sau, hần đã có thể chiến Nguyên Anh sơ kỳ, nhất là lúc trước đã nhận được kim thuộc tính, khiến cho Mạnh Hạo cùng Nguyên Anh sơ kỳ, trừ đi một tí thần thông không cách nào thi triển bên ngoài, lại không có bao nhiêu chênh lệch.

Giờ phút này cất bước tới gần, Mạnh Hạo tay phải nâng lên về phía trước mãnh liệt chỉ một cái, cái này chỉ một cái phía dưới, Huyết chỉ, Huyết ấn, Huyết Sát giới, còn có Mạnh Hạo đan khí Tinh Không, một thuộc tính đồ đằng, cùng với tu vi của hần, nhất tề dung nhập hoa sen kiếm trận bên trong, khiến cho kiếm trận trong tích tắc, khổng lồ gấp mấy lần.

Ông ông chuyển động lúc, Mạnh Hạo thanh âm truyền ra.

“Tuế nguyệt!”

“Lại là này thuật!” Lê Thiên sắc mặt lại biến, hần tự hỏi tu vi cao hơn Mạnh Hạo, thần thông cũng có không ít, có thể hết lần này tới lần khác đối với cái này tuế nguyệt chi thuật, căn bản cũng không có biện pháp đi đối kháng, thậm chí ngay cả tới gần cũng không dám, hần thẹn nguyên vốn là có chút ít không nhiều lắm, này thuật đối với hần mà nói, như cùng là sinh tử **, giờ phút này hỗn hển, nhưng lại chỉ có thể lui về phía sau.

Mắt thấy hoa sen kiếm trận nổ vang chuyển động, sắp rơi xuống, đúng lúc này, Nghiêm Tung ba người triển khai, ba người thân thể gào thét mà ra, trực tiếp xuất hiện ở Lê Thiên tả hữu, bốn cái Nguyên Anh tu sĩ uy áp, lập tức khuếch tán, giống như lũ bất ngờ sắp bộc phát.

“Lê đạo hữu, Mạnh đạo hữu, nhị vị nghe Nghiêm mỗ một lời như thế nào!” Nghiêm Tung ngó nhìn Mạnh Hạo, chậm rãi mở miệng.

Mạnh Hạo thần sắc như thường, vừa ý ngọn nguồn lại nhẹ nhàng thở ra, đối mặt bốn cái Nguyên Anh tu sĩ, hần tự hỏi coi như là đeo lên huyết sắc mặt nạ, cũng là không địch lại, có thể cục diện hôm nay rất khó thoát khỏi, duy nhất phương pháp, chính là hiển lộ bản thân không tốt trên chọc, khiến cho đối phương cố kỵ.

“Nghiêm đạo hữu cứ nói đừng ngại.” Mạnh Hạo lãnh đạm nói ra.

431. Chương 431: Tang Lễ Mở Màn

”Nghiêm mỗ tin tưởng mạnh đạo hữu lúc trước theo như lời là thật . Nghiêm Tung bỗng nhiên mở miệng , lời nói vừa ra , Lê Thiên nhú mày , mặc , uông hai người , thì là hai mắt chớp động .

“Bởi vì nơi đây chân chính bảo vật , còn ở nơi này , cũng không có tiêu tán !” Nghiêm Tung ngẩng đầu , lời nói truyền ra lúc, Lê Thiên ba người lập tức ánh mắt ngó nhìn .

Mạnh Hạo thần sắc như thường , nhưng trong lòng nổi lên cảnh giác .

“Người nói thì cái viên này Trảm Linh đan , này đan ở nơi nào !” Lê Thiên âm trầm mở miệng .

”Chính nó sẽ ra ngoài .

” Nghiêm Tung chợt xoay người , hai mắt lộ ra tham lam chi mang , trực câu câu nhìn qua trên mặt đất đại thụ , tay phải bỗng nhiên nâng lên , trong tay xuất hiện một cái bình ngọc , một bả đập vỡ về sau, trong bình ngọc xuất hiện một bãi chất lỏng màu đen , một cổ hư thối tanh hôi , lập tức khuếch tán .

Càng là tại đây chất lỏng màu đen ở trong, có một con kích thước ngón tay côn trùng , này trùng như giò , mấu trúc vậy thân thể trì hoãn trì hoãn nhúc nhích , vừa mới cùng ngoại giới tiếp xúc , này trùng chợt ngẩng đầu , phát ra một tiếng tiếng Xi..Xiiii..âm thanh , toàn bộ thân thể hóa thành một đạo hắc quang , thẳng đến cây đại thụ kia mà đi .

Khi nhìn đến này quang phóng tới màu vàng đại thụ lập tức , Mạnh Hạo biến sắc .

Đúng lúc này , một tiếng như vàng thiết ma sát tiếng Xi..Xiiii..âm thanh , trong giây lát từ nơi này màu vàng đại thụ tán cây bên trên truyền ra , kim quang trực tiếp chói mắt , ngập trời lên lúc, cái con kia hư nhược Kim Ô lập tức bay ra , thẳng đến hắc trùng mà đi , ngăn cản này trùng tới gần đại thụ , nổ vang quanh quẩn , theo tới gần , Kim Ô chợt mở miệng , kim quang đem hắc trùng vây quanh , nháy mắt chút ít trùng liền thể lương tan thành mây khói .

Có thể Kim Ô thân thể , tại nửa khắc cũng là nháo một cái , càng thêm suy yếu đứng lên nhưng hai mắt nhưng lại lộ ra lợi hại cùng tôn nghiêm , lạnh lùng nhìn xem mọi người , phía sau của nó , thì nó dù là trả giá hết thủy , cũng muốn bảo vệ đại thụ .

“Kim Ô đan , truyền thuyết quả nhiên là chân thật , năm đó viên thuốc đó , bản thân đã có linh , hóa thành một cái Kim Ô , nó vốn là có thành tiên khả năng , nhưng cuối cùng nhất lại cam nguyện suy yếu , dùng

bản thân sinh cơ , đi thủ hộ một viên tử vong đại thụ !" Nghiêm Tung tiếng cười truyền ra , trong mắt lộ ra tham lam chi mang , trực câu câu chăm chăm vào cái con kia Kim Ô .

Lê Thiên hai mắt lóe lên , giờ phút này không tiếp tục nhìn về phía Mạnh Hạo , mà là hô hấp dồn dập , nhìn qua Kim Ô , ở trong mắt hắn xem ra , đây là Trảm Linh đan , thì đặt ở ngoại giới , có thể khiến cho vô số tu sĩ điên cuồng viên cổ Trảm Linh đan .

Mạc , uông hai người , cũng là hai mắt lộ ra tinh mang .

"Lại suy yếu đến nơi này loại trình độ , có thể so với Nguyên Anh mà thôi, các vị đạo hữu , đây chính là chúng ta tạo hóa , còn này đan phân chia như thế nào , chúng ta hơi chút bàn lại , dưới mắt cũng không thể lại để cho này đan đào tẩu !" Lê Thiên cười ha ha một tiếng , thân thể tiến về phía trước một bước bước đi , tiếng nói vang lên , ý vị thâm trường , giảm bớt một ít người khác đối với hắn ra tay trước , đưa tới địch ý .

"Này đan sẽ không chạy , có đại thụ tại , nó cho dù chết , cũng đều sẽ không trốn ." Nghiêm Tung mỉm cười , cũng theo đó mà đi , mạc , uông hai người , tương tự hóa thành cầu vòng , bốn người thẳng đến Kim Ô .

Giờ phút này bọn hắn sớm đã không để ý Mạnh Hạo , Mạnh Hạo ở phía xa , khuôn mặt lộ ra phức tạp , hắn giờ phút này có thể ly khai nơi này , sẽ không có người ngăn trở , nhưng ... Mạnh Hạo chần chờ .

Nổ vang quanh quẩn , bốn người liên thủ , cái con kia Kim Ô phát ra kim thạch ma sát thanh âm , tạo thành một mảnh màn ánh sáng màu vàng óng , trực tiếp bao phủ bốn phía , đem đại thụ cùng nó chính mình bao phủ ở bên trong .

Cái này nổ vang , thì bốn người đánh vào màn sáng lên, hình thành thanh âm , chỉ là một lần oanh kích , liền khiến cho cái này màn sáng co rút lại một ít , Kim Ô ánh mắt lộ ra một vòng mỗi một , âm đậm trong giống như sinh cơ không nhiều lắm , nó quay đầu lại nhìn thoáng qua đại thụ , hai mắt thâm thúy , mang theo tưởng niệm .

Tiếng sấm lần nữa truyền ra , màn sáng càng thêm co rút lại , mỗi một lần co rút lại , phạm vi giảm bớt , đều khiến cho Kim Ô lui ra phía sau , càng là sẽ để cho cây đại thụ kia , xuất hiện suy bại , hư giả sinh cơ tiêu tán , chậm rãi lộ ra héo rũ thân cây cùng với tử vong nhánh cây .

"Các người xem , nó chỉ biết thủ hộ cái này đại thụ , bất quá các vị đạo hữu cũng muốn coi chừng , này Kim Ô dựa theo đạo lý mà nói , không có khả năng suy yếu đến nơi này loại trình độ , việc này có chút kỳ quái ... Nghiêm Tung thanh âm truyền ra , bốn người nổ vang tại lên.

Chỉ có điều bốn người này đều mỗi người có tâm tư riêng , lẫn nhau nhìn như oanh kích , nhưng mà đều không có xuất toàn lực , mà là trọng điểm tại đề phòng lẫn nhau , mặt khác đối với cái này chi Kim Ô , bọn hắn cũng đều có chút kiêng kị , dù sao như thế kỳ dị chi linh , trước khi chết phản kích , hắn hung hiểm trình độ , đủ để cho trong bọn họ có người vẫn lạc .

Kim Ô nhìn xem đại thụ không ngừng héo rũ , giống như than nhẹ một tiếng , thân thể bay trở về , rơi vào mà tán cây lên, ý đồ dùng bản thân sinh cơ lại để cho đại thụ khôi phục lại , nhưng nó sinh cơ vốn cũng không nhiều, bởi như vậy , màn sáng lập tức bạc nhược yếu kém , mà ngay cả chính nó , cũng đều thân thể run rẩy , kim quang giảm bớt , trở nên trắng bệch .

Mạnh Hạo nắm chắc nắm đấm , trong mắt của hắn lộ ra tơ máu .

"Nó bởi vì ta mà suy yếu , bằng không mà nói , Nghiêm Tung bọn người sẽ không đưa nó bức đến trình độ như vậy ...

"Ta ly khai , hội an toàn , nhưng như cứ như vậy ly khai , ta Mạnh Hạo có lỗi với chính mình tâm !" Mạnh Hạo nhìn qua cái con kia Kim Ô , nhìn xem nó cho dù là sắp vẫn lạc , cho dù là sinh tử , cũng đều giống nhìn đại thụ ánh mắt , nhìn xem Kim Ô trên người Đan Khí suy bại , Mạnh Hạo lần nữa nghĩ tới sư tôn .

Hắn không biết vì cái gì , hai lần nghĩ đến sư tôn , nhưng tại đây một cái chớp mắt , Mạnh Hạo trong mắt trực tiếp lộ ra quyết đoán .

"Có một số việc , rõ ràng lý trí biết không nên như vậy , nhưng hay vẫn là biết làm ... Mạnh Hạo chợt ngừng đầu , tay trái tại trên túi trữ vật vỗ , lập tức mặt nạ màu đỏ ngòm xuất hiện , bị hắn một bả đeo ở trên

mặt về sau, một cổ máu tanh khí tức , lập tức ngập trời lên , Mạnh Hạo bốn phía , sương đỏ quay cuồng đã thành một mảnh Hồng Hải , nước biển pháp phồng, một cổ kinh người sát khí , trực tiếp theo Mạnh Hạo trên thân bộc phát ra .

“Vô Diện một lời gió lửa liền !” Mạnh Hạo thân thể tiến về phía trước một bước bước đi , tay phải khi nhấc lên , phía sau của hắn lập tức xuất hiện một trương to lớn gương mặt , gương mặt này từ từ nhắm hai mắt , ở trong nháy mắt này chợt mở ra , càng là có chút mở miệng , giống như nói ra không tiếng động chôn cất ca , thẳng đến Nghiêm Tung bốn người mà đi .

Cơ hồ tại đây mặt nạ gào thét mà đi nháy mắt , Nghiêm Tung bốn người chợt quay đầu lại .

“Người muốn chết !” Mắt thấy cái này màn sáng muốn phá vỡ , đối với Mạnh Hạo ra tay , Lê Thiên trong mắt sát cơ lóe lên , Nghiêm Tung nhíu mày , trong mắt cũng lộ ra hàn mang , bốn người lẫn nhau mắt nhìn , lập tức đồng thời triển khai thần thông , đánh phía Mạnh Hạo .

Cơ hồ khi bọn hắn thần thông xuất hiện một cái chớp mắt , nổ vang ngập trời , gương mặt trực tiếp sụp đổ , không cách nào tại đây bốn cái tu sĩ Nguyên Anh hạ chống cự , nhưng vào lúc này , Mạnh Hạo tay phải chợt vung lên , tạm thời buông lỏng ra đối với Quý Thập Cửu vây khốn , khiến cho Tam Vĩ phiên thích phóng đi ra , theo vung lên dưới, lập tức ở phía sau hắn , màu đen Tam Vĩ phiên , trực tiếp xuất hiện mà một đuôi , cho dù tàn phá , nhưng lại đã trở thành màu đen Thiên Mạc , gào thét ở giữa về phía trước quét ngang .

Khí thể lập tức ngập trời lên , lại để cho Nghiêm Tung biến sắc , lại để cho Lê Thiên hai mắt chợt co rút lại , lại để ặc , uông hai người , hô hấp dồn dập , chấn động , ba người đồng thời cảm nhận được một cổ nguy cơ sinh tử , cực kỳ mãnh liệt .

Nổ vang ở bên trong, cái này màu đen phiên trực tiếp quét ngang mà đến , tại đây nổ vang rung trời quanh quần ở bên trong, Nghiêm Tung phun ra máu tươi , thân thể bỗng nhiên rút lui , sắc mặt ngạc nhiên .

Lê Thiên cánh tay phải trực tiếp sụp đổ vỡ vụn , cả người sắc mặt trắng bệch , máu tươi phun ra , lui ra phía sau thì hắn về mặt không cách nào tin .

Mạc , uông hai người , trong tiếng kêu thảm ngực máu thịt be bét , nhưng khi hắn hai người thân thể đụng chạm thoáng một phát về sau, nhưng lại lập tức thương thể khôi phục , nhưng sắc mặt lại cực kỳ tái nhợt , giờ phút này không ngừng lui ra phía sau , nhìn về phía Mạnh Hạo lúc, lộ ra rung động .

Tại mặt nạ màu đỏ ngòm tu vi tăng phúc bên dưới Mạnh Hạo hoàn chỉnh thôi phát Tam Vĩ phiên một đuôi chi lực , một kích dưới, đánh lui bốn người , tuy nói như trước còn không cách nào diệt sát , nhưng một kích này , đủ để kinh thiên động địa , kinh diễm tuyệt luân .

Có thể một cái giá lớn , thì Mạnh Hạo tóc , lần nữa đã trở thành màu trắng , nhưng cũng may một chữ Đồ Đằng sinh cơ bằng bạc , khiến cho Mạnh Hạo không có thương tổn mà căn cơ , giờ phút này hắn dưới mặt nạ gương mặt tái nhợt , khoe miệng tràn ra máu tươi , quét ngang bốn người về sau, Mạnh Hạo thân thể đứng ở màn sáng bên ngoài , đưa lưng về phía màn sáng bên trong đại thụ cùng Kim Ô , đối mặt Nghiêm Tung bốn người .

”Mạnh đạo hữu đã tâm không nhỏ , lại ý định đem ta bốn người toàn bộ diệt sát , một mình chiếm hữu này đan .

”Lê Thiên chịu đựng mất đi một tay kịch liệt đau nhức , lúc trước hắn ý đồ đối kháng chính diện , lúc này mới tổn thương nặng như thế , giờ phút này hắn lau đi khoe miệng máu tươi , âm trầm mở miệng .

“Mạnh đạo hữu , ngươi không tuân thủ ước định .” Uông lão ma thở sâu , trong mắt sát cơ nồng đậm , trầm giọng nói .

“Mạnh đạo hữu , vì cái gì?” Nghiêm Tung trầm mặc , ngẩng đầu nhìn Mạnh Hạo , sau một lúc lâu chậm rãi truyền ra lời nói .

“Đan đã thành yêu , quyền luyện này cây , cho dù các ngươi đem nuốt vào , cũng không có đan dược hiệu quả , bởi vì nó ... Đã không còn là đan ...” Mạnh Hạo bình tĩnh mở miệng .

“Đan chính là đan , tại sao yêu mà nói , tối đa liền có được linh , mạnh đạo hữu người là đan đạo đại sư , luyện đan thuốc không ít , nuốt đan được thêm nữa... , liền điểm này đều nhìn không thấu sao ! Đan , vĩnh viễn , cũng chỉ là đan !” Nghiêm Tung nghiêm nghị nói ra .

Mạnh Hạo trầm mặc , hắc lần thứ ba , nghĩ tới sư tôn Đan Quỷ , cái này Kim Ô mang đến cho hắn một cảm giác , cùng Đan Quỷ ... Càng ngày càng tương tự .

“Có một số việc , không có làm lúc trước , ta chần chờ , nhưng làm về sau , ta không sau người ...” Mạnh Hạo không tiếp tục đi giải thích , thanh âm của hắn theo dưới mặt nạ truyền ra , có chút khàn khàn , quanh quẩn bốn phía .

Mạnh Hạo không nhìn thấy , ở phía sau hắn , trên đại thụ Kim Ô , dùng một loại rất ánh mắt kỳ dị , nhìn qua Mạnh Hạo , ánh mắt kia chậm rãi nhu hòa , không còn là như trước không có tình cảm , loại này nhu hòa , thì dù là Mạnh Hạo lúc trước Phong Chính , dù là nó trả Mạnh Hạo một cái kim thuộc tính Đồ Đằng lúc , cũng đều không tồn tại đấy.

Đây chẳng qua là một cái trao đổi , nó không nghĩ tới tại nơi này trong trời đất , ngoại trừ đại thụ bên ngoài , cùng bất luận cái gì tánh mạng tồn tại nhân quả , nhưng giờ phút này , theo nó ánh mắt nhu hòa , đã có cải biến .

”Ta có thể ở trên thân thể người , cảm nhận được có một cùng ta vậy sinh mạng khí tức ... Tại đây một cái chớp mắt , nó nói chuyện , cô gái thanh âm , mang theo tang thương , càng có nhu hòa .

“Người cùng ta đã gặp tánh mạng bất đồng ... Cảm ơn người Phong Chính mà thanh mộc , cảm ơn người có thể đứng ở ta cùng với thanh mộc phía trước .”

“Ta lúc mới sinh ra , thanh mộc cùng ta...ta khoái hoạt lúc , hắn ở đây , ta mê mang lúc , hắn ở đây , như vậy hắn tử vong cũng tốt , Quy Khư cũng thế , ta cũng vậy sẽ một mực bên cạnh của hắn , kiếp này , kiếp sau , sinh , cùng một chỗ , chết... Đã ở cùng một chỗ .”

”Đây là của ta nói , không làm này thiên địa bên trong cùng trời đồng thọ ngũ tiên , chỉ đi của chính ta nói... Chỉ làm tự chính mình ...

“Nếu không có người , một ngàn năm về sau , ta cùng với thanh mộc tang lễ không người đến xem , bởi vì đã có người , dù là thiếu một ngàn năm ... nhưng có những người này chôn cùng , cho người đến xem lễ , ta cùng với thanh mộc , cảm tạ người .”

“Với tư cách báo đáp , ta đưa người bốn mạng kim văn !”

432. Chương 432: Chỉ Vì Gặp Nhau ...

Kim Ô thanh âm quanh quẩn , theo hắn thân mình , có một đạo mãnh liệt giống như lại để cho này thiên địa một cái chớp mắt đã mất đi hết thấy hào quang , giống như mảnh này thế giới màu xám ở trong , chỉ tồn tại mà một đạo kim quang này .

Này quang sáng chói , lập tức thẳng đến Mạnh Hạo mà đi , tại Mạnh Hạo đã nghe được Kim Ô thanh âm , quay đầu nhìn lại một khắc , đạo kim quang này , cùng Mạnh Hạo ngực bên trong kim thuộc tính Đồ Đằng , dung hợp lại với nhau .

Tại dung hợp kim quang này đồng thời , Mạnh Hạo thân thể chợt chấn động , không cách nào di động , bảo trì quay đầu lại động tác , cả người trong óc nổ vang , trần trần bâng bặc khó có thể hình dung kim thuộc tính , tại hắn ngực bên trong bộc phát ra .

Khiến cho bộ ngực hắn bên trên vốn là tồn tại kim thuộc tính Đồ Đằng , xuất hiện cùng lúc trước mộc thuộc tính vậy lột xác !

“Cái này , chính là ta bỏn mạng kim văn , đã có được nó , người sẽ vĩnh viễn nắm giữ hết thủy kim thiết chi lực.” Kim Ô thanh âm êm dịu truyền ra .

Tại đây lột xác ở bên trong, Nghiêm Tung bốn người sắc mặt nhao nhao đại biến , bọn hắn lập tức liền cảm nhận được một cổ nguy cơ trước đó chưa từng có , tại tâm thần bên trong vô hạn bộc phát ra .

Lê Thiên hô hấp dồn dập , hai mắt co rút lại , hắn cả đời đại đa số thời gian đều đang bỏ chạy , trực giác cực kỳ linh mãnh , giờ phút này hải hùng khiếp vía , không chút do dự thân thể bỗng nhiên ! Sáng ngời , cũng không phải là về phía trước , mà là cấp tốc rút lui , thẳng đến thứ bảy miệng núi lửa mà đi .

Nghiêm Tung chần chờ một chút , hắn bên cạnh mặc , uông hai người , liếc mắt nhìn nhau , lập tức lui về phía sau .

Đúng lúc này , đột nhiên , thở dài một tiếng theo màu vàng trên đại thụ , cái con kia Kim Ô trong miệng truyền ra , cùng lúc đó , viên kia màu vàng đại thụ , mắt trần có thể thấy quang mang tiêu tán , như tất cả kim quang đều ở đây một khắc co rút lại chạy , theo rễ cây vị trí thu hồi , ngưng tụ tán cây .

Theo kim quang lấy đi , chậm rãi lộ ra héo rũ đại thụ vốn là nhan sắc , đó là màu xám , đại biểu tử vong màu xám .

Rất nhanh , cái này toàn bộ đại thụ kim sắc quang mang , toàn bộ đều ngưng tụ ở một cái điểm, ngưng tụ tại Kim Ô trên thân , như bị Kim Ô thu sạch đi rồi , cái này Kim Ô toàn thân kim quang ngập trời .

Tại đây kim quang ở bên trong, thân thể của nó cải biến , hóa thành một người mặc màu vàng váy dài nữ tử , cô gái này thoát nhìn tuổi không lớn lắm , nhưng ở tại trên người tang thương tuế nguyệt , nhưng lại cực kỳ rõ ràng , nàng đứng ở héo rũ trên đại thụ , cúi đầu nhìn qua đại thụ , trong mắt mang theo một vòng bi thương cùng tưởng niệm .

“Bụi thuộc về bụi , đất về với đất ...” Kim Ô hóa thành nữ tử nhẹ giọng mở miệng , thân thể bước lên phía trước đi đến , những nơi đi qua , hư vô gọn sóng quanh quẩn , tất cả bị nàng bước qua khu vực , đại địa thành linh cải biến , hóa thành kim thiết , mà ngay cả hư vô , mà ngay cả trời xanh , cũng đều tại đây một cái chớp mắt , như muốn bị động lại , trở thành một kim thiết thế giới .

Trong cái thế giới này , hết thấy vật chất , hết thấy tánh mạng , hết thấy tồn tại , đều phải biến thành kim thiết một bộ phận .

Bước tiến của nàng không nhanh, nhưng tùy ý Lê Thiên như thế nào bay nhanh , dù là hắn đã đến gần thứ bảy miệng núi lửa , nhưng vẫn là sắc mặt đại biến ở bên trong, lộ ra sợ hãi cùng ngạc nhiên , bởi vì Kim Ô hóa thành nữ tử , chẳng biết lúc nào , xuất hiện ở trước mặt của hắn .

”Người ... Lê Thiên hô hấp dồn dập , hai mắt co rút lại , một cổ mãnh liệt đã đến cực hạn nguy cơ sinh tử , lập tức giống như thủy triều đưa hắn bao phủ , hắn không chậm trễ chút nào , hai tay bấm niệm pháp quyết , theo trong túi trữ vật lấy ra đại lượng pháp bảo , chọt về phía trước đẩy , liều mạng toàn lực , trong khoảng thời gian ngắn , chung quanh hắn khối đen ngập trời , tản mát ra trận trận khủng bố gọn sóng .

“Người muốn chết thì chết , đừng có lại để cho lão phu chôn cùng !” Lê Thiên gầm nhẹ , nhưng ngay tại hắn thần thông triển khai , tràn ra kinh người hơi thở lập tức , một cái màu vàng tay , giống như xuyên qua hư vô , xuyên thấu hết thủy khối đen , bóp méo gọn sóng , trực tiếp xuất hiện tại Lê Thiên trước mặt , ngón tay nhẹ nhàng mà điểm vào Lê Thiên cái trán .

“Nhớ kỹ , đây là ta bỏn mạng kim văn đệ nhất duyên... Đồng hóa duyên phận, phạm là bị ta điểm tới tánh mạng, đều sẽ hóa thành kim thiết.” Nữ tử nhẹ giọng mở miệng, quay đầu lại nhìn Mạnh Hạo liếc.

Điểm này dưới, Lê Thiên thân thể chột chân động, chỗ mi tâm của hắn, lập tức tràn ra mà một mảnh ánh sáng màu vàng, này ánh sáng trong chớp mắt bao trùm Lê Thiên toàn bộ thân hình, tại hắn về mặt nhãn nhô, lộ ra sợ hãi nháy mắt, hắn cả người lập tức liền trở thành một cái kim thiết pho tượng.

Mà ngay cả hắn Nguyên Anh, cũng không kịp chạy ra, bị giam giữ lại ở trong thân thể, cũng tại cái này một cái chớp mắt , bị cái này kim thuộc tính chi lực dung nhập, hóa thành kim anh.

Hết thủy , đều là trong chớp lát phát sinh, nhanh đến kinh người, nhanh đến làm cho người ta phản ứng không kịp nữa, chỉ là thời gian trong nháy mắt, đường đường Nguyên Anh lão quái, tại bên ngoài dậm chân

có thể khiến cho oanh động, có thể nói một phương cường giả Lê Thiên...

Khí tức tiêu tán, khí tuyệt bỏ mình!

Phịch một tiếng, Lê Thiên hóa thành kim thiết pho tượng rơi vào mà trên mặt đất, bảo trì hần khi còn sống động tác, đọng lại hoảng sợ biểu lộ, nhìn xa héo rũ đại thụ.

Một màn này, hóa thành lôi đình , nổ vang tại Nghiêm Tung cùng với Mạc , Uông hai người tâm thần ở trong, để cho bọn họ sắc mặt toàn bộ đại biến. Nghiêm Tung trong óc ông một tiếng, không chậm trễ chút nào thân thể cấp tốc lui về phía sau, tay phải vỗ túi trữ vật, lập tức trong tay nhiều hơn một quả lệnh bài, trực tiếp bóp chặt lấy.

Về phần Mạc , Uông hai người , thì là thân thể trong chốc lát có trận pháp hào quang xuất hiện , tầng tầng điệp điệp dưới, lập tức tản mát ra ánh sáng chói lóa , giống như hóa thành nào đó dẫn dắt chi lực , khiến cho hần hai người thân thể lập tức xuất hiện trọng điệp , như muốn độn không mà đi.

Mạnh Hạo đứng tại trên mặt đất, thể nội kim thuộc tính chi lực không ngừng mà nổ vang, càng là tại hần trên thân thể, tản mát ra ngập trời kim quang, ẩn ẩn tại kim quang ở trong, có một con to lớn Kim Ô, trông rất sống động.

Theo kim quang lóng lánh, theo kim thuộc tính chi lực bộc phát , Mạnh Hạo cảm nhận được nó lộ xác, càng là cảm nhận được bản thân tu vi lại một lần nữa tinh tiến.

Hần nhìn thấy mà Lê Thiên tử vong, thấy được Nghiêm Tung đám người bỏ chạy, giờ phút này trong trầm mặc, Mạnh Hạo nhìn xem bầu trời.

Giữa không trung, nữ tử đi ra, thân ảnh của nàng mơ hồ một ít, giống như tùy thời có thể tiêu tán, quang mang màu vàng cũng đều ảm đạm rồi không ít , nàng nhìn cũng không nhìn muốn chạy trốn Nghiêm Tung ba người, mà là nhìn về phía Mạnh Hạo.

“Tiếp đó, là ta bốn mạng kim văn thứ hai duyên, ta xưng là, Thiên La ...” Nữ tử nói xong, tay phải nâng lên, xa xa nhấn đại địa một cái, cái này nhấn một cái về sau, đã trở thành kim thiết mặt đất , chột chần động , từng đạo khe hở nháy mắt xuất hiện, theo đại địa vỡ vụn , nhấc lên vô số mảnh vỡ , những mảnh vỡ này , thình lình đều là kim thiết , giờ phút này sụp đổ bay ra lúc, lập tức ở bên trong thế giới này , trực tiếp hóa thành một mảnh kim thiết chi vũ , thẳng đến Mạc , Uông hai người mà đi.

Cùng lúc đó , toàn bộ thế giới , toàn bộ thiên địa mảnh này tồn tại bảy cái núi lửa khu vực , ngoại trừ Mạnh Hạo , ngoại trừ cây đại thụ kia bên ngoài tất cả mặt đất , tất cả núi đá tất cả cỏ cây, đều ở đây một khắc đã trở thành kim thiết về sau, theo sụp đổ, hóa thành từng thanh bất quy tắc lợi kiếm , thành từng mảnh tràn đầy sắc bén tối kim , quét ngang gào thét , nhấc lên ngập trời phong bạo.

Tại đây trong gió lốc , Mạc, Uông hai người sắc mặt triệt để đại biến, lộ ra tuyệt vọng bọn họ bốn phía toàn bộ đều là kim thiết phong bạo, cả người như bị vây ở mà tại chỗ tại đây trong gió lốc , giống như tùy thời có thể sụp đổ.

Hai người trong tiếng gầm nhẹ liều lĩnh triển khai toàn thân trận pháp, tiếng sấm lập tức vòng qua vòng lại, nhưng mặc cho hần hai người như thế nào dùng trận pháp đối kháng, như thế nào triển khai tu vi chi lực, cũng căn bản liền không cách nào đi chống cự vùng thế giới này hóa thành kim thiết phong bạo!

Lập tức đã bị mảnh này kim thiết phong bạo trực tiếp quét ngang.

Tựa như tại thời khắc này, mảnh này kim thiết chi vũ, mảnh này phong bạo, đã trở thành không thể bị chạy trốn thiên la địa võng tương xứng tiêu tán lúc, Mạc , Uông hai người, đã thành hài cốt.

Cách đó không xa cùng nhau tiêu tán, còn có bọn hần lúc trước chạy ra thân thể Nguyên Anh nhưng không đợi chạy ra quá xa, đã bị trực tiếp chém giết tại cơn bão táp này bên trong.

Hóa thế giới thành kim thiết, sụp đổ là thiên địa phong bạo, dùng cái này lực, thành Thiên La, diệt hết thấy ý .

“Còn có đệ tam duyên, kỳ danh ... Nhược Phi Đan.” Giữa không trung thân ảnh của cô gái , càng thêm mơ hồ ảm đạm , tựa như tùy thời có thể biến mất , nàng nhẹ giọng mở miệng lúc, bàn tay như ngọc trắng nâng

lên , nhất chỉ giờ phút này thân thể gần như trong suốt , lấy trong tay ngọc giản chi lực , chỉ lát nữa là phải bỏ chạy mà ra Nghiêm Tung.

Tại Nghiêm Tung kêu thê lương thảm thiết ở bên trong, thân thể của hắn nháy mắt như bị một cái bàn tay vô hình một bả theo sắp hòa vào trong hư vô trực tiếp túm ra, thân thể thật nhanh theo trong suốt trong rõ ràng, thì ra là thời gian trong nháy mắt, liền lại trở về mảnh này kim thiết trong thế giới.

Sắc mặt của hắn tái nhợt, trong mắt của hắn lộ ra điên cuồng.

“Cho dù chết, cũng là Nghiêm mỗ chính mình quyết định như thế nào vẫn lạc!” Nghiêm Tung trong tiếng gầm nhẹ, thân thể ở trong nháy mắt này, chợt thiêu đốt, càng là tại đây thiêu đốt ở bên trong, một cỗ tự bạo chi lực âm âm bộc phát ra, hắn lựa chọn tự bạo.

Tu sĩ Nguyên Anh tự bạo, uy lực của nó mạnh, khó có thể hình dung.

Nhưng lại tại hắn tự bạo muốn triển khai nháy mắt, Kim Ô hóa thành nữ tử, nhẹ giọng mở miệng.

”Nhược Phi Đan...

Lời nói vừa ra, nàng tay phải nâng lên vung lên, cái này vung lên dưới, lập tức bốn phía kim thiết phong bạo gào thét thẳng đến Nghiêm Tung, thỉnh linh tại hắn thân thể bên ngoài, lại ... tạo thành một cái to lớn đan lô!

Đan lô bên ngoài, Nghiêm Tung ở bên trong, chẳng những đem tự bạo chi lực ngăn cản, càng xuất hiện mà luyện hóa!

Một màn này, lại để cho Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, chấn động.

Hắn tận mắt thấy, tại đây đan lô luyện hóa ở bên trong, Nghiêm Tung thân thể sụp đổ bên dưới tự bạo chi lực trở thành nước xoáy, không ngừng mà tại đan lô trong xoáy chuyển ở bên trong, cho đến ... hóa thành một quả, huyết sắc đan dược!

Luyện người thành đan, như nhớ lại bản thân, Nhược Phi Đan.

Đan lô biến mất , đan dược bay trở về, rơi vào mà nữ tử trong tay, nàng cúi đầu nhìn thoáng qua, trực tiếp bóp nát, hóa thành tro bụi.

Giờ phút này thân thể của nàng đã sắp tiêu tán, một lần cuối cùng, nàng không có đi xem Mạnh Hạo, mà là quay người, nhìn qua viên kia héo rũ tử vong đại thụ, đi tới.

Theo nàng tiêu sái đến gần, thân thể của nàng dần dần trong suốt, nàng sinh cơ chậm rãi tan dần, đi một bước, tán một ít, mà cây đại thụ kia, cũng ở đây một khắc, đã bắt đầu mục nát, theo mục nát, hóa thành tro bụi.

“Sinh, cùng một chỗ. Chết, cùng một chỗ.” Nữ tử nhẹ giọng thì thào, thân thể mơ hồ, tiêu tán.

Viên kia cây, cũng ở đây mục nát ở bên trong, triệt để đã trở thành tro bụi.

Bụi thuộc về bụi, đất về với đất ...

Trong lúc mơ hồ, Mạnh Hạo trước mắt mơ hồ , thân thể của hắn không hề bị giam cầm , khôi phục hành động, hắn tựa như thấy được tại trống rỗng phía trước, giờ phút này xuất hiện một người mặc trường sam màu xanh nam tử, bên người nam tử, có một màu vàng nữ tử, hai người nhìn nhau cười, cười cười vạn năm, đập không mà đi.

Người là đan, ta là mộc, một năm kia, người xuất hiện ở trước mặt của ta... Từ đó nhân sinh này không còn chỉ có màu xanh.

Ta là đan, người là mộc, một năm kia, ta mở mắt ra, thấy được người... Từ nay về sau tánh mạng không còn là cô tịch.

Có đôi khi, cả đời, chỉ vì năm đó một hồi gặp nhau.

Ngóng nhìn ở bên trong, Mạnh Hạo ôm quyền, hướng về đập không mà đi hai người, thật sâu cúi đầu.

Tại đây cúi đầu ở bên trong, chung quanh hắc kim quang lập tức co rút lại, tính cả toàn bộ kim thiết thể giới, đều ở đây một khắc, xuất hiện sụp đổ, nhưng tại cái này sụp đổ ở bên trong, tại Mạnh Hạo chỗ ngực, hắc kim thuộc tính Đồ Đằng, hóa thành một chữ.

Kim !

Nhân Yêu cũng tốt, bằng hữu cũng thế, nhiều khi, sở dĩ cả đời, chỉ vì năm đó một lần kia gặp nhau.

433. Chương 433: Dịch Đến

Kim thuộc tính đồ đằng đến cực điểm thể hiện, chính là hóa thành một cái cổ văn chữ vàng!

Giờ phút này cái chữ này, khắc ở Mạnh Hạo ngực, tại trái tim của hắc vị trí, theo tim đập, chậm rãi pháp phong, tản mát ra kim quang, cùng Mạnh Hạo trong cơ thể Kim Đan chiếu rọi, khiến cho Mạnh Hạo tu vi, tại thời khắc này, âm âm bộc phát, loại này bộc phát, tuy nói hay vẫn là Kim Đan Đại viên mãn, nhưng trên thực tế chiến lực, nhưng là tại đây kéo lên ở bên trong, chính thức đạt đến Nguyên Anh cảnh giới.

Dùng luyện đan chỉ pháp, luyện ra ngũ sắc Nguyên Anh con đường, như chia làm năm bước, tức thì giờ phút này Mạnh Hạo, đi đến rồi hai bước!

Hắc thở sâu, ngẩng đầu lúc, toàn bộ thể giới tan vỡ tiêu tán, tại hết thấy đều sau khi biến mất, hắc xuất hiện ở nguyên bản Ô Thần trong thánh địa, bốn phía hết thấy, khôi phục sắc thái, chẳng qua là cái mảnh này Ô Thần Thánh Địa thể giới, tại thời khắc này, cũng đã bắt đầu tan vỡ dấu hiệu.

Theo nổ vang thanh âm quanh quẩn, theo bảy ngọn núi lửa có đá vụn tróc ra, này sự tồn tại chúng rất cường đại dị yêu nhao nhao gầm nhẹ bạo động, Ngũ đại bộ lạc tộc nhân, tại kinh hô trong riêng phần mình triển khai tốc độ cao nhất, thẳng đến xa xa mà đi.

Đối với Mạnh Hạo nơi đây đột nhiên xuất hiện, không người sẽ đi chú ý, giờ phút này tại đây Ô Thần Thánh Địa bên trong Tây Mạc tu sĩ, toàn bộ đều tốc độ bay nhanh, thẳng đến ra khỏi miệng.

Mạnh Hạo tại trong đám người, hai mắt lóe lên, cũng phóng tới ra khỏi miệng, nổ vang thanh âm không ngừng truyền ra, đại địa tan vỡ, ngọn núi sụp xuống, bảy miệng núi lửa bên trong, lập tức có đại lượng nham thạch nóng chảy phun phát ra tới, khiến cho nơi đây bầu trời, trực tiếp bị mảng lớn mảng lớn hắc vụ bao phủ, bốn phía trôi nổi vô số bụi, mặt đất run rẩy, càng có dị yêu thể lương gào rú.

Mạnh Hạo tốc độ bay nhanh, theo mọi người gào thét lúc giữa, tại đây mảnh Ô Thần Thánh Địa ở vào sắp hủy diệt trước, rút cuộc bước vào đã đến cửa ra vị trí, thân thể một cái mơ hồ, xuất hiện lúc, toàn bộ người chạy ra khỏi đạo kim quang kia bên trong đại môn trực tiếp đập tại ở giữa thiên địa.

Chung quanh hắc, đều là Ô Thần Ngũ đại bộ lạc tộc nhân, cả đám đều mặt lộ vẻ kinh hãi, Ô Đạt Bộ tộc công cũng trong đó khi hắc chứng kiến Mạnh Hạo về sau, đáy lòng nhẹ nhàng thở ra, lập tức bay tới.

Giờ phút này màu vàng cột sáng bên trong truyền ra nổ vang nổ mạnh, đại môn kia từng khúc vỡ vụn triệt để tan vỡ cùng lúc đó, cái này đạo kim quang cũng lập tức âm đạm, rất nhanh liền biến mất vô ảnh.

Bốn phía kinh hô không ngừng, đến từ Ngũ đại bộ lạc tộc nhân, toàn bộ đều bị một màn này triệt để chấn động, nguyên một đám sắc mặt tái nhợt, càng có kinh hoảng.

“Thánh Địa. . . Thánh Địa như thế nào sụp xuống rồi!”

“Thánh Địa không có, chúng ta Ô Thần Thánh Địa hỏng mất chẳng lẽ đây là đại hung điềm báo!”

Ngũ đại bộ lạc tộc công cùng tế tự, giờ phút này cả đám đều sắc mặt cực kỳ âm trầm, đáy lòng càng có bất an, Ô Đạt Bộ tộc công cũng cải biến phương hướng, không còn là tới gần Mạnh Hạo, mà là cùng với khác mấy cái bộ lạc tộc tưởng niệm tự lẫn nhau ngưng tụ cùng một chỗ, lẫn nhau thương nghị.

Mạnh Hạo đứng ở không trung, trầm mặc nhìn qua biển mắt kim quang nhìn qua giấu ở bên trong sơn mạch Ô Thần Thánh Địa, hẩn nghĩ tới Kim Ô cùng đại thụ, hồi lâu, than nhẹ một tiếng.

Tại Mạnh Hạo thở dài truyền ra lúc, bên cạnh hẩn truyền đến Anh Vũ thanh âm.

“Chết tiệt, tên kia Quý Gia rõ ràng vừa muốn đến xóa đi trí nhớ của ta, việc này Ngũ Gia không thể nhịn nữa! ! Ta phải làm cái này Quý Thiên, muốn làm thiên!” Thiên Phương Thú hóa thành đại hán, đi tới Mạnh Hạo bên người, Anh Vũ thanh âm, đúng là từ trong miệng hẩn truyền ra, một bộ suốt đời chí lớn bộ dáng.

“Người rút cuộc là Anh Vũ, hay vẫn là Bì Động, hay vẫn là cái kia Thiên Phương Thú?” Mạnh Hạo quay đầu lại mắt nhìn đại hán, nhúu mày mở miệng.

“Đương nhiên là Ngũ Gia! Bất quá Mạnh Hạo, con em ngươi, ta phải nghiêm túc cảnh cáo ngươi, về sau không nên xưng hô quảng quạc Thiên Phương Thú, nàng đã là Ngũ Gia ái phi rồi, về sau ngươi muốn xưng hô là Ngũ Nãi!” Đại hán hất cằm lên, lộ ra ngạo nghễ cuồng vọng thần sắc.

“Cút!” Mạnh Hạo chứng kiến đại hán cái kia bộ biểu lộ, trừng mắt.

“Ngươi ngươi ngươi, ngươi lại dám không tôn trọng Ngũ Gia! ! Lại càng không tôn trọng Ngũ Gia ái phi người Ngũ Nãi, chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ ngươi muốn cùng Ngũ Gia đoạt Ngũ Nãi!” Anh Vũ không biết như thế nào liên tưởng lớn hơn nơi đây, lập tức phản nộ.

Ngay tại Anh Vũ nơi đây gào thét lúc, Ngũ đại bộ lạc tộc công cùng tế tự, nguyên một đám trầm trọng tản ra, riêng phần mình về tới bản thân bộ lạc, mang theo tộc nhân rất nhanh bay đi.

Ô Đạt Bộ tộc công cùng Thiên Không tế tự, đi tới Mạnh Hạo nơi đây, hai người cười khổ.

“Ô Thần Thánh Địa tan vỡ, tổ tiên che chở chỉ lực tiêu tán, việc này không cách nào giấu giếm, sợ là dùng không được bao lâu, nơi đây bát phương tất cả bộ lạc đều biết rõ ràng”

“Dĩ vãng một ít bị Thánh Địa chấn nhiếp, đối với chúng ta nhìn trộm mạnh mẽ đại bộ lạc, tất nhiên sẽ rục rịch, đối với ta Ngũ bộ lạc mà nói, cái này chính là một trường họa kiếp, nếu như không kiên trì nổi, có lẽ chính là tộc diệt.” Thiên Không tế tự thần sắc âm trầm, tiếp theo tộc công về sau, chậm rãi mở miệng.

“Nhị vị là ta Ô Đạt Bộ khách khanh trong mạnh nhất, hôm nay bộ lạc nguy cơ, kính xin nhị vị đạo hữu to lớn tương trợ, ta Ô Đạt Bộ, nhất định hậu báo.” Hai người nói xong, hướng về Mạnh Hạo cùng đại hán liền ôm quyền.

Mạnh Hạo trầm ngâm, không có mở miệng, mà là theo Ô Đạt Bộ tộc nhân, hóa thành cầu vồng, ly khai nơi đây, về tới trong bộ lạc, về tới phía sau núi, thuộc về hẩn trong sơn.

Vừa vừa bước vào sơn, Mạnh Hạo vỗ Túi Càn Khôn, lập tức Đại Mao các loại yêu bầy bay ra, tản ra bốn phía, Mạnh Hạo cúi đầu nhìn về phía Túi Càn Khôn, giờ phút này tại túi của hẩn trong, tồn tại càng nhiều nữa dị yêu, mà lại có không ít yêu bầy ở bên trong.

Màu đen Ô Nha, còn có kia bầy Văn Tử dữ tợn, cùng với màu đỏ Ngạc Ngư, còn có cái kia khổng lồ Tích Dịch, đủ loại dị yêu, đều là Mạnh Hạo tại Ô Thần Thánh Địa đạt được.

Mạnh Hạo thần sắc như thường, nhìn thoáng qua túi trữ vật.

“Nếu có thể đem những này dị yêu toàn bộ thu hoạch mình vật, như vậy tại đây Tây Mạc đại địa, ta đây Đại Ti Long thân phận, mới xem như chính thức xứng đôi.” Mạnh Hạo nghĩ tới đây, vỗ túi, lập tức có màu đen Ô Nha bay ra, Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, tay trái nâng lên mảnh liệt chỉ một cái.

Cùng lúc đó, bốn phương tám hướng Yêu khí, lập tức hướng về Mạnh Hạo nơi đây ngưng tụ mà đến, hóa thành uy áp hàng lâm trước mắt cái này đầu màu đen Ô Nha bên trên.

Thời gian chậm rãi trôi qua, tại Mạnh Hạo từ trở về sau, tựa lấy yêu bầy bên ngoài tán, ngăn cản hết thấy nhân tới quấy rầy bề quan ở bên trong, đi qua nửa tháng.

Nửa tháng này, Ô Thần Ngũ đại bộ lạc, mỗi người cảm thấy bất an, lẫn nhau giữa cũng không có dĩ vãng tranh đấu gay gắt, thậm chí riêng phần mình tộc công cùng tế tự, nhiều lần mật đàm, cuối cùng đã đạt thành một cái cùng tiến thối đồng minh.

Cùng lúc đó, từng cái trong bộ lạc khách khanh, cũng đều lần lượt đã nhận ra bởi vì Ô Thần Thánh Địa tan vỡ, do đó sẽ khiến một loạt phiền toái, dần dần bắt đầu có nhân lý khai riêng phần mình bộ lạc.

Bọn hấn chẳng qua là khách khanh, cũng không phải là tộc nhân, tai vạ đến nơi thời điểm tự nhiên sẽ không lưu lại, ngăn ngừa nửa tháng, Ngũ đại bộ lạc khách khanh, đã rời đi gần như hơn phân nửa nhiều.

Bất quá mặc dù như thế có thể Ngũ đại bộ lạc đồng minh, mơ hồ khôi phục một ít Ô Thần bộ năm đó phong thái, cường giả không ít, chính thể thực lực thoáng cái kéo lên tuy nói khách khanh rời đi rất nhiều nhưng kể cả Ô Đạt Bộ tộc công ở bên trong Ngũ đại bộ lạc thủ lĩnh, bọn hấn giờ phút này để ý nhất đấy, chính là Mạnh Hạo nơi đây.

Bởi vì Mạnh Hạo Đại Ti Long thân phận, để cho bọn họ đã sớm khiếp sợ, mà Đại Ti Long, dù là thân thể thực lực không đủ, nhưng đối với một cuộc chiến tranh mà nói, nâng lên đến thật lớn tác dụng.

Đối với bọn hấn mà nói Mạnh Hạo tuy nói là bị thương Đại Ti Long, tuy nói bên người dị yêu không nhiều lắm, có thể tồn tại như vậy, rất tốt điều khiển, thậm chí lúc cần thiết, bọn hấn có thể lập tức lại để cho Mạnh Hạo nơi đây dị yêu bày không lồ đi tả hữu một cuộc chiến tranh thắng bại

Vì vậy Ô Đạt Bộ phía sau núi, đã bị toàn bộ hóa thành Mạnh Hạo khu vực, trong đó hết thảy tu sĩ tộc nhân đều không cho phép bước vào, như là cấm địa, không chỉ là Ô Đạt Bộ cấm địa, cũng là Ngũ bộ đồng minh cấm địa.

Mạnh Hạo địa vị, không cần chính hấn đi thu hoạch, Ngũ đại bộ lạc liền tự hành cho ra, càng có đầy đủ tôn trọng, Cổ Lạp, cũng đã đem đến Ô Đạt Bộ bên trong, cả ngày khoan chân ngồi ở Mạnh Hạo chỗ phía sau núi khu vực bên cạnh, như là hộ pháp, cái kia Man Cự Nhân cũng ở chỗ này, khi thì gào thét một tiếng, đều kinh Thiên động Địa.

Về phần Anh Vũ chúng hóa thành đại hán, lúc bắt đầu còn có thể nơi đây ở lại đó, có thể thời gian dài, liền mọi nơi đi bộ, khi thì trở về, có chút thời điểm, Đại Mao chúng cũng sẽ ra ngoài, Man Cự Nhân cũng rất khó tại một chỗ lâu dài, khi thì cùng Đại Mao chúng cùng một chỗ, tại bốn phía sơn mạch bên trong gào thét.

Cho đến lại đi qua nửa tháng, một ngày này, Mạnh Hạo còn đang bế quan, có thể tại Ngũ bộ đồng minh sơn mạch bên ngoài, trong Thiên Địa, có một mảnh cầu vòng, gào thét mà đến.

Cái mảnh này cầu vòng ở bên trong, có ba mươi hai đầu cực lớn con nhện, mỗi một cái thân thể đều tròn vẹn mấy trăm trượng lớn nhỏ, bộ dạng dữ tợn, thân thể màu sắc rực rỡ, giống như ẩn chứa kịch độc, chúng nhìn như bay tới, nhưng trên thực tế những nơi đi qua, bầu trời tràn ngập tầng một lưới lớn.

Lưới này phát ra ánh sáng âm u, tại trời xanh mây trắng ở bên trong, đặc biệt rõ ràng, tại đây ba mươi hai đầu cực lớn con nhện lên, phân biệt khoan chân ngồi mấy người, những người này ăn mặc tương tự chính là trường bào, trên thân thể có tất cả đồ đằng.

Tại đây ba mươi hai đầu Tri Chu phía sau, có một phiến thiên thạch hình tròn đá núi cực lớn, cái này cự thạch chính giữa bị cào lõm, lộ ra bên trong như là mã não giống như một mảnh tinh thể, tràn ra màu tím, phẳng phát có chất lỏng ở bên trong lưu chuyển.

Một cái tóc trắng trung niên, ăn mặc một thân màu trắng trường bào, đang nghiêng dựa vào chỗ đó, bên người có mấy cái kiều mị nữ tử, đang nắm bắt hấn bả vai.

Trung niên nam tử này tướng mạo tuần lãng, duy chỉ có trên mặt có vết loang màu đen, khiến cho hấn toàn bộ bộ dạng, bỗng nhiên cải biến.

Ba mươi hai nhện dùng sợi tơ, lôi kéo viên này vẫn thạch khổng lồ, ở trên trời bên trên gào thét mà qua, thiên thạch về sau, có một mảnh rậm rạp chẳng chặt, nhất thời thấy không rõ số lượng con nhện yêu bấy, phô thiên cái địa.

“Tư Long đại nhân, phía trước chính là Ô Thần di chỉ, hôm nay diễn biến phân liệt năm cái bộ lạc chỗ.” Giữa không trung, một cái trong đó con nhện trên lưng, có một buổi trưa thiếu niên đứng lên, hướng về thiên thạch mã não bên trong, trung niên kia tóc trắng nam tử, ôm quyền cúi đầu, cao giọng mở miệng.

”Đám lão già này quá cẩn thận, chính là Ngũ cái tiểu bộ lạc, nếu có Ô Thần che chở, còn có thể hơi tàn, hôm nay trong tộc tể tự tính ra Ô Thần sụp đổ, muốn tiêu diệt cái này năm cái bộ lạc, hà tất xuất động quá nhiều, rõ ràng còn để cho ta tới làm quân tiên phong thăm dò!

Cũng thế, nếu như đã đến, liền hết thủy dựa theo quy củ của ta đến xử lý, khi bọn hắn tử vong trước, trước ột lần hy vọng, sau đó lại đem hy vọng bóp nát, của ta yêu nhện, thích nhất thôn phệ đây, chính là ẩn chứa dạng tâm tình huyết nhục rồi.

Chu Đồng, lấy xích sắc chiến thư!” Tóc trắng trung niên nam tử lưỡi biếng mở miệng, trong thần sắc có cổ cao ngạo chi ý, càng có một chút không kiên nhẫn, giống như cảm thấy dùng chính mình thân phận, bị bộ lạc phái tới nơi đây, đối với chính mình mà nói, là một loại sỉ nhục.

Thanh âm của hắn quanh quẩn, phía trước ba mươi hai đầu con nhện bên trên tất cả Tây Mạc tu sĩ, đang nghe xích sắc chiến thư bốn chữ này về sau, nguyên một đám lập tức ánh mắt lộ ra dữ tợn, càng có khát máu chi ý, thêm nổi lên bờ môi.

Lúc trước mở miệng thiếu niên, giờ phút này con mắt đã có hồng mang, khóe miệng lộ ra tàn nhẫn mỉm cười, xích sắc chiến thư, chỉ có một hàm nghĩa.

Toàn bộ tộc quần, tộc nhân cũng tốt, khách khanh cũng thế, có ba lượt khiêu chiến cơ hội, như ba lượt đều thất bại, tức thì chó gà không tha, toàn bộ giết chết!

434. Chương 434: Mở Mắt

Kim thuộc tính đồ đằng đến cực điểm thể hiện, chính là hóa thành một cái cổ văn chữ vàng!

Giờ phút này cái chữ này, khắc ở Mạnh Hạo ngực, tại trái tim của hắn vị trí, theo tim đập, chậm rãi phập phồng, tản mát ra kim quang, cùng Mạnh Hạo trong cơ thể Kim Đan chiếu rọi, khiến cho Mạnh Hạo tu vi, tại thời khắc này, âm âm bộc phát, loại này bộc phát, tuy nói hay vẫn là Kim Đan Đại viên mãn, nhưng trên thực tế chiến lực, nhưng là tại đây kéo lên ở bên trong, chính thức đạt đến Nguyên Anh cảnh giới.

Dùng luyện đan chỉ pháp, luyện ra ngũ sắc Nguyên Anh con đường, như chia làm năm bước, tức thì giờ phút này Mạnh Hạo, đi đến rồi hai bước!

Hắn thở sâu, ngẩng đầu lúc, toàn bộ thế giới tan vỡ tiêu tán, tại hết thủy đều sau khi biến mất, hắn xuất hiện ở nguyên bản Ô Thần trong thánh địa, bốn phía hết thủy, khôi phục sắc thái, chẳng qua là cái mảnh này Ô Thần Thánh Địa thế giới, tại thời khắc này, cũng đã bắt đầu tan vỡ dấu hiệu.

Theo nổ vang thanh âm quanh quẩn, theo bảy ngọn núi lửa có đá vụn tróc ra, này sự tồn tại chúng rất cường đại dị yêu nhao nhao gầm nhẹ bạo động, Ngũ đại bộ lạc tộc nhân, tại kinh hô trong riêng phần mình triển khai tốc độ cao nhất, thẳng đến xa xa mà đi.

Đối với Mạnh Hạo nơi đây đột nhiên xuất hiện, không người sẽ đi chú ý, giờ phút này tại đây Ô Thần Thánh Địa bên trong Tây Mạc tu sĩ, toàn bộ đều tốc độ bay nhanh, thẳng đến ra khỏi miệng.

Mạnh Hạo tại trong đám người, hai mắt lóe lên, cũng phóng tới ra khỏi miệng, nổ vang thanh âm không ngừng truyền ra, đại địa tan vỡ, ngọn núi sụp xuống, bảy miệng núi lửa bên trong, lập tức có đại lượng nham thạch nóng chảy phun phát ra tới, khiến cho nơi đây bầu trời, trực tiếp bị mảng lớn mảng lớn hắc vụ bao phủ, bốn phía trôi nổi vô số bụi, mặt đất run rẩy, càng có dị yêu thê lương gào rú.

Mạnh Hạo tốc độ bay nhanh, theo mọi người gào thét lúc giữa, tại đây mảnh Ô Thần Thánh Địa ở vào sắp hủy diệt trước, rút cuộc bước vào đã đến cửa ra vị trí, thân thể một cái mơ hồ, xuất hiện lúc, toàn bộ người chạy ra khỏi đạo kim quang kia bên trong đại môn trực tiếp đập tại ở giữa thiên địa.

Chung quanh hần, đều là Ô Thần Ngũ đại bộ lạc tộc nhân, cả đám đều mặt lộ vẻ kinh hãi, Ô Đạt Bộ tộc công cũng trong đó khi hần chứng kiến Mạnh Hạo về sau, đáy lòng nhẹ nhàng thở ra, lập tức bay tới.

Giờ phút này màu vàng cột sáng bên trong truyền ra nổ vang nổ mạnh, đại môn kia từng khúc vỡ vụn triệt để tan vỡ cùng lúc đó, cái này đạo kim quang cũng lập tức ảm đạm, rất nhanh liền biến mất vô ảnh.

Bốn phía kinh hô không ngừng, đến từ Ngũ đại bộ lạc tộc nhân, toàn bộ đều bị một màn này triệt để chấn động, nguyên một đám sắc mặt tái nhợt, càng có kinh hoảng.

“Thánh Địa. . . Thánh Địa như thế nào sụp xuống rồi!”

“Thánh Địa không có, chúng ta Ô Thần Thánh Địa hỏng mất chẳng lẽ đây là đại hung điềm báo!”

Ngũ đại bộ lạc tộc công cùng tế tự, giờ phút này cả đám đều sắc mặt cực kỳ âm trầm, đáy lòng càng có bất an, Ô Đạt Bộ tộc công cũng cải biến phương hướng, không còn là tới gần Mạnh Hạo, mà là cùng với khác mấy cái bộ lạc tộc tưởng niệm tự lẫn nhau ngừng tụ cùng một chỗ, lẫn nhau thương nghị.

Mạnh Hạo đứng ở không trung, trầm mặc nhìn qua biến mất kim quang nhìn qua giấu ở bên trong sơn mạch Ô Thần Thánh Địa, hần nghĩ tới Kim Ô cùng đại thụ, hồi lâu, than nhẹ một tiếng.

Tại Mạnh Hạo thở dài truyền ra lúc, bên cạnh hần truyền đến Anh Vũ thanh âm.

“Chết tiệt, tên kia Quý Gia rõ ràng vừa muốn đến xóa đi trí nhớ của ta, việc này Ngũ Gia không thể nhịn nữa! ! Ta phải làm cái này Quý Thiên, muốn làm thiên!” Thiên Phương Thú hóa thành đại hán, đi tới Mạnh Hạo bên người, Anh Vũ thanh âm, đúng là từ trong miệng hần truyền ra, một bộ suốt đời chí lớn bộ dáng.

“Người rút cuộc là Anh Vũ, hay vẫn là Bì Đổng, hay vẫn là cái kia Thiên Phương Thú?” Mạnh Hạo quay đầu lại mắt nhìn đại hán, nhíu mày mở miệng.

“Đương nhiên là Ngũ Gia! Bất quá Mạnh Hạo, con em người, ta phải nghiêm túc cảnh cáo người, về sau không nên xưng hô quàng quạc Thiên Phương Thú, nàng đã là Ngũ Gia ái phi rồi, về sau người muốn xưng hô là Ngũ Nãi!” Đại hán hất cằm lên, lộ ra ngạo nghễ cuồng vọng thần sắc.

“Cút!” Mạnh Hạo chứng kiến đại hán cái kia bộ biểu lộ, trừng mắt.

“Người người người, người lại dám không tôn trọng Ngũ Gia! ! Lại càng không tôn trọng Ngũ Gia ái phi người Ngũ Nãi, chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ người muốn cùng Ngũ Gia đoạt Ngũ Nãi!” Anh Vũ không biết như thế nào liên tưởng lớn hơn nơi đây, lập tức phản nộ.

Ngay tại Anh Vũ nơi đây gào thét lúc, Ngũ đại bộ lạc tộc công cùng tế tự, nguyên một đám trầm trọng tản ra, riêng phần mình về tới bản thân bộ lạc, mang theo tộc nhân rất nhanh bay đi.

Ô Đạt Bộ tộc công cùng Thiên Không tế tự, đi tới Mạnh Hạo nơi đây, hai người cười khổ.

“Ô Thần Thánh Địa tan vỡ, tổ tiên che chở chỉ lực tiêu tán, việc này không cách nào giấu giếm, sợ là dùng không được bao lâu, nơi đây bát phương tất cả bộ lạc đều biết rõ ràng”

“Dĩ vãng một ít bị Thánh Địa chấn nhiếp, đối với chúng ta nhìn trộm mạnh mẽ đại bộ lạc, tất nhiên sẽ rục rịch, đối với ta Ngũ bộ lạc mà nói, cái này chính là một trường họa kiếp, nếu như không kiên trì nổi, có lẽ chính là tộc diệt.” Thiên Không tế tự thần sắc âm trầm, tiếp theo tộc công về sau, chậm rãi mở miệng.

“Nhị vị là ta Ô Đạt Bộ khách khanh trong mạnh nhất, hôm nay bộ lạc nguy cơ, kính xin nhị vị đạo hữu to lớn tương trợ, ta Ô Đạt Bộ, nhất định hậu báo.” Hai người nói xong, hướng về Mạnh Hạo cùng đại hán liền ôm quyền.

Mạnh Hạo trầm ngâm, không có mở miệng, mà là theo Ô Đạt Bộ tộc nhân, hóa thành cầu vồng, ly khai nơi đây, về tới trong bộ lạc, về tới phía sau núi, thuộc về hần trong sơn.

Vừa vừa bước vào sơn, Mạnh Hạo vỗ Túi Càn Khôn, lập tức Đại Mao các loại yêu bầy bay ra, tản ra bốn phía, Mạnh Hạo cúi đầu nhìn về phía Túi Càn Khôn, giờ phút này tại túi cửa hần trong, tồn tại càng nhiều nữa dị yêu, mà lại có không ít yêu bầy ở bên trong.

Màu đen Ô Nha, còn có kia bày Văn Tử dữ tợn, cùng với màu đỏ Ngạc Ngư, còn có cái kia khổng lồ Tích Dịch, đủ loại dị yêu, đều là Mạnh Hạo tại Ô Thần Thánh Địa đạt được.

Mạnh Hạo thần sắc như thường, nhìn thoáng qua túi trữ vật.

“Nếu có thể đem những này dị yêu toàn bộ thu hoạch mình vật, như vậy tại đây Tây Mạc đại địa, ta đây Đại Ti Long thân phận, mới xem như chính thức xứng đôi.” Mạnh Hạo nghĩ tới đây, vỗ túi, lập tức có màu đen Ô Nha bay ra, Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, tay trái nâng lên mãnh liệt chỉ một cái.

Cùng lúc đó, bốn phương tám hướng Yêu khí, lập tức hướng về Mạnh Hạo nơi đây ngưng tụ mà đến, hóa thành uy áp hàng lâm trước mắt cái này đầu màu đen Ô Nha bên trên.

Thời gian chậm rãi trôi qua, tại Mạnh Hạo từ trở về sau, tựa lấy yêu bày bên ngoài tán, ngăn cản hết thấy nhân tới quấy rầy bế quan ở bên trong, đi qua nửa tháng.

Nửa tháng này, Ô Thần Ngũ đại bộ lạc, mỗi người cảm thấy bất an, lẫn nhau giữa cũng không có dĩ vãng tranh đấu gay gắt, thậm chí riêng phần mình tộc công cùng tế tự, nhiều lần mật đàm, cuối cùng đã đạt thành một cái cùng tiến thối đồng minh.

Cùng lúc đó, từng cái trong bộ lạc khách khanh, cũng đều lần lượt đã nhận ra bởi vì Ô Thần Thánh Địa tan vỡ, do đó sẽ khiến một loạt phiền toái, dần dần bắt đầu có nhân ly khai riêng phần mình bộ lạc.

Bọn hán chẳng qua là khách khanh, cũng không phải là tộc nhân, tại và đến nơi thời điểm tự nhiên sẽ không lưu lại, ngăn ngừa nửa tháng, Ngũ đại bộ lạc khách khanh, đã rời đi gần như hơn phân nửa nhiều.

Bất quá mặc dù như thế có thể Ngũ đại bộ lạc đồng minh, mơ hồ khôi phục một ít Ô Thần bộ năm đó phong thái, cường giả không ít, chỉnh thể thực lực thoáng cái kéo lên tuy nói khách khanh rời đi rất nhiều nhưng kể cả Ô Đạt Bộ tộc công ở bên trong Ngũ đại bộ lạc thủ lĩnh, bọn hán giờ phút này để ý nhất đấy, chính là Mạnh Hạo nơi đây.

Bởi vì Mạnh Hạo Đại Ti Long thân phận, để cho bọn họ đã sớm khiếp sợ, mà Đại Ti Long, dù là thân thể thực lực không đủ, nhưng đối với một cuộc chiến tranh mà nói, nâng lên đến thật lớn tác dụng.

Đối với bọn hán mà nói Mạnh Hạo tuy nói là bị thương Đại Ti Long, tuy nói bên người dị yêu không nhiều lắm, có thể tồn tại như vậy, rất tốt điều khiển, thậm chí lúc cần thiết, bọn hán có thể lập tức lại để cho Mạnh Hạo nơi đây dị yêu bày khổng lồ đi tả hữu một cuộc chiến tranh thắng bại

Vì vậy Ô Đạt Bộ phía sau núi, đã bị toàn bộ hóa thành Mạnh Hạo khu vực, trong đó hết thấy tu sĩ tộc nhân đều không cho phép bước vào, như là cấm địa, không chỉ là Ô Đạt Bộ cấm địa, cũng là Ngũ bộ đồng minh cấm địa.

Mạnh Hạo địa vị, không cần chính hán đi thu hoạch, Ngũ đại bộ lạc liền tự hành cho ra, càng có đầy đủ tôn trọng, Cổ Lạp, cũng đã đem đến Ô Đạt Bộ bên trong, cả ngày khoanh chân ngồi ở Mạnh Hạo chỗ phía sau núi khu vực bên cạnh, như là hộ pháp, cái kia Man Cự Nhân cũng ở chỗ này, khi thì gào thét một tiếng, đều kinh Thiên động Địa.

Về phần Anh Vũ chúng hóa thành đại hán, lúc bắt đầu còn có thể nơi đây ở lại đó, có thể thời gian dài, liền mọi nơi đi bộ, khi thì trở về, có chút thời điểm, Đại Mao chúng cũng sẽ ra ngoài, Man Cự Nhân cũng rất khó tại một chỗ lâu dài, khi thì cùng Đại Mao chúng cùng một chỗ, tại bốn phía sơn mạch bên trong gào thét.

Cho đến lại đi qua nửa tháng, một ngày này, Mạnh Hạo còn đang bế quan, có thể tại Ngũ bộ đồng minh sơn mạch bên ngoài, trong Thiên Địa, có một mảnh cầu vòng, gào thét mà đến.

Cái mảnh này cầu vòng ở bên trong, có ba mươi hai đầu cực lớn con nhện, mỗi một cái thân thể đều tròn vẹn mấy trăm trượng lớn nhỏ, bộ dạng dữ tợn, thân thể màu sắc rực rỡ, giống như ẩn chứa kịch độc, chúng nhìn như bay tới, nhưng trên thực tế những nơi đi qua, bầu trời tràn ngập tầng một lưới lớn.

Lưới này phát ra ánh sáng âm u, tại trời xanh mây trắng ở bên trong, đặc biệt rõ ràng, tại đây ba mươi hai đầu cực lớn con nhện lên, phân biệt khoanh chân ngồi mấy người, những người này ăn mặc tương tự chính là trường bào, trên thân thể có tất cả đồ đằng.

Tại đây ba mươi hai đầu Tri Chu phía sau, có một phiến thiên thạch hình tròn đá núi cực lớn, cái này cự thạch chính giữa bị cào lồm, lộ ra bên trong như là mã não giống như một mảnh tinh thể, tràn ra màu tím, phẳng phát có chất lỏng ở bên trong lưu chuyển.

Một cái tóc trắng trung niên, ăn mặc một thân màu trắng trường bào, đang nghiêng dựa vào chỗ đó, bên người có mấy cái kiêu mị nữ tử, đang nắm bắt hần bả vai.

Trung niên nam tử này tướng mạo tuấn lãng, duy chỉ có trên mặt có vết loang màu đen, khiến cho hần toàn bộ bộ dạng, bỗng nhiên cải biến.

Ba mươi hai nhện dùng sợi tơ, lôi kéo viên này vẫn thạch khổng lồ, ở trên trời bên trên gào thét mà qua, thiên thạch về sau, có một mảnh rậm rạp chằng chịt, nhất thời thấy không rõ số lượng con nhện yêu bầy, phô thiên cái địa.

“Tư Long đại nhân, phía trước chính là Ô Thần di chỉ, hôm nay diễn biến phân liệt năm cái bộ lạc chỗ.” Giữa không trung, một cái trong đó con nhện trên lưng, có một buổi trưa thiếu niên đứng lên, hướng về thiên thạch mã não bên trong, trung niên kia tóc trắng nam tử, ôm quyền cúi đầu, cao giọng mở miệng.

”Đám lão già này quá cẩn thận, chính là Ngũ cái tiểu bộ lạc, nếu có Ô Thần che chở, còn có thể hơi tàn, hôm nay trong tộc tể tự tính ra Ô Thần sụp đổ, muốn tiêu diệt cái này năm cái bộ lạc, hà tất xuất động quá nhiều, rõ ràng còn để cho ta tới làm quân tiên phong thăm dò!

Cũng thế, nếu như đã đến, liền hết thủy dựa theo quy củ của ta đến xử lý, khi bọn hần tử vong trước, trước ột lần hy vọng, sau đó lại đem hy vọng bóp nát, của ta yêu nhện, thích nhất thôn phệ đấy, chính là ẩn chứa dạng tâm tình huyết nhục rồi.

Chu Đồng, lấy xích sắc chiến thư!” Tóc trắng trung niên nam tử lười biếng mở miệng, trong thần sắc có cổ cao ngạo chi ý, càng có một chút không kiên nhẫn, giống như cảm thấy dùng chính mình thân phận, bị bộ lạc phái tới nơi đây, đối với chính mình mà nói, là một loại sỉ nhục.

Thanh âm của hần quanh quẩn, phía trước ba mươi hai đầu con nhện bên trên tất cả Tây Mạc tu sĩ, đang nghe xích sắc chiến thư bốn chữ này về sau, nguyên một đám lập tức ánh mắt lộ ra dữ tợn, càng có khát máu chi ý, thêm nổi lên bờ môi.

Lúc trước mở miệng thiếu niên, giờ phút này con mắt đã có hồng mang, khóe miệng lộ ra tàn nhẫn mỉm cười, xích sắc chiến thư, chỉ có một hàm nghĩa.

Toàn bộ tộc quần, tộc nhân cũng tốt, khách khanh cũng thế, có ba lượt khiêu chiến cơ hội, như ba lượt đều thất bại, tức thì chó gà không tha, toàn bộ giết chết!

435. Chương 435: Đại Mao Cáo Trạng !

“Nơi này chính là người chủ nhân địa phương sở tại rồi hả?” Thiên thạch ở trong, Chu Diệp mỉm cười , thần sắc lạnh nhạt , tràn đầy một cổ cao cao tại thượng , giống như hết thủy sinh linh tại hần trong mắt , đều là chỉ như con sâu cái kiến , có rất ít có thể bị hần ở đây ý thể hệ .

Giờ phút này ánh mắt của hần quét qua , rơi vào mà Cổ Lạp trên thân .

“Thất giai Tư Long? Chắc hần chủ nhân của người chính là nó .” Chu Diệp mỉm cười ở bên trong, dĩ nhiên tới gần Đại Mao , nhìn xem suy yếu giống như sắp chết đi bạch lang , Chu Diệp lắc đầu cười cười .

Tại hần bốn phía , hơn vạn con nhện vờn quanh , phô thiên cái địa , khí thế kinh người , nhất là 32 con to lớn con nhện , tản mát ra có thể so với Nguyên Anh sơ kỳ tu vi chấn động , càng làm cho cái này bốn phía bát phương , khí tức biến hóa .

Cổ Lạp hô hấp dồn dập , ngơ ngác nhìn một màn này , đang nhìn hướng Chu Diệp lúc, hần chợt trợn mắt há mồm , không cần đi quá mức phân biệt , có thể có đủ loại khí thể này đây, mặc dù không phải Đại Tư Long , cũng nhất định là cửu giai .

“Đi theo như vậy một cái thất giai Tư Long , không bằng đi theo ta .” Chu Diệp ánh mắt lộ ra một vòng khinh miệt , tay phải nâng lên vung lên , lập tức bên người một cái trăm trượng con nhện chợt bay lên , nháy mắt thẳng đến Cổ Lạp mà đi , sát cơ mãnh liệt , lập tức tới gần .

“Để ta trước tiêu diệt người chủ nhân , lại dùng người chủ nhân máu tươi , đến cởi bỏ giữa các người liên hệ , từ đó về sau , người theo tại bên cạnh của ta tốt rồi .” Chu Diệp ngạo nghễ mở miệng .

Nhưng lại tại hần lời nói truyền ra , ở đằng kia chỉ trăm trượng con nhện tới gần Cổ Lạp , sát cơ phủ xuống nháy mắt ...

Hừ lạnh một tiếng , bỗng nhiên theo trong sương mù ầm ầm truyền ra , lúc bắt đầu vẫn là yếu ớt , nhưng lập tức liền hóa thành Thiên Lô như vậy cuộn cuộn truyền ra , như đã trở thành vô hình sóng âm , trực tiếp liền đánh vào cái con kia đánh về phía Cổ Lạp trăm trượng con nhện trên thân .

Cái này có thể so với Nguyên Anh sơ kỳ trăm trượng con nhện , thân thể chợt run rẩy , phát ra một tiếng kêu thảm thiết thê lương , thân thể bỗng nhiên lui về phía sau , nhưng không đợi rời khỏi mấy trượng , liền trực tiếp run rẩy ở bên trong, ầm ầm sụp đổ , chia năm xẻ bảy .

Vén vén một thanh âm , để như vậy một cái trăm trượng con nhện sụp đổ , lập tức lại để cho Chu Diệp sắc mặt triệt để đại biến , chợt ngẩng đầu , lộ ra ngưng trọng đồng thời , càng có ngạo nhiên .

Cùng lúc đó , sương mù cuộn cuộn, Mạnh Hạo thân ảnh từ trong đó từng bước một đi ra , hần chân bước không nhanh , nhưng theo đi ra , sau lưng sương mù ngập trời quay cuồng , làm cho người ta nhìn lại lúc, giống như cái này sương mù đã trở thành Mạnh Hạo áo choàng , khiến cho khí thể của hần , kinh thiên động địa .

Dùng Mạnh Hạo tu vi , có được hai cái Đồ Đằng về sau, tuy nói có thể đánh chết Nguyên Anh sơ kỳ , nhưng tuyệt không khả năng hừ lạnh một tiếng liền đem Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ diệt sát , sở dĩ lúc trước có thể làm được điểm này , là vì cái kia trăm trượng con nhện , cũng không phải là tu sĩ , mà là dị yêu !

Mà đối với dị yêu , Mạnh Hạo phong Yêu Sư thân phận , có thiên nhiên uy áp , uy thế như vậy đích thủ đoạn , là hần một thoáng qua , thống lĩnh mà tất cả trong túi trữ vật dị yêu hậu , hiểu ra ra một loại thủ đoạn .

Mạnh Hạo đem xưng là ... Yêu uy !

Yêu uy vừa ra , Mạnh Hạo danh xưng với thực , chính là Đại Tư Long !

Giờ phút này chậm rãi đi ra lúc, Chu Diệp sắc mặt lần nữa biến hóa , dưới thân thể ý thức liền lui về phía sau vài bước , chung quanh hần hơn một vạn con nhện , giờ phút này nguyên một đám run rẩy , tựa hồ ở trong mắt chúng , Mạnh Hạo mỗi một cái , tựa như cùng thì trong thiên địa cường đại nhất dị yêu , khiến chúng nó tại đây run rẩy ở bên trong, càng có một ít nhện không được phát ra thê lương tiếng tê mình .

“Đại Tư Long !!” Chu Diệp hô hấp dồn dập , hần liếc mắt liền thấy được bên người dị yêu khác thường , trong óc lập tức ông một tiếng , loại này khác thường , hần chỉ có tại gặp được trong bộ lạc Đại Tư Long lúc, mới trải qua .

“Coi như là Đại Tư Long thì như thế nào , bên cạnh người chỉ có như vậy mấy cái dị yêu , người ...” Chu Diệp sắc mặt đại biến , chợt mở miệng .

Nhưng hần lời nói không đợi nói xong , tại Mạnh Hạo sau lưng , quay cuồng sương mù màu đen ở trong, thỉnh linh truyền ra vù vù , đó là một đám số lượng hơn một ngàn màu xanh lá con muỗi .

Từng cái đều có một trượng lớn nhỏ , phô thiên cái địa , theo trong sương mù gào thét xuất hiện , nguyên một đám khẩu khí sắc bén , toàn thân lông dựng lên , dữ tợn vô cùng .

“Yêu muỗi !!” Chu Diệp hô hấp dừng lại , trợn to mắt , tại Tây Mạc dị yêu ở bên trong, loại này yêu muỗi cũng ít khi thấy , hần đời này , cũng chỉ bái kiến mấy chục cái mà thôi, những thứ này yêu muỗi kinh khủng

địa phương ngoại trừ có thể hấp làm một cái so kỳ thân thể khổng lồ mấy lần sinh mạng toàn thân huyết dịch bên ngoài , càng khiến người ta kiêng kỵ , thì này muỗi trong cơ thể ẩn chứa kịch độc !

Loại độc chất này , thậm chí theo ở phương diện khác mà nói , không phải độc , mà là một loại kinh khủng ôn dịch !

Trước mắt những thứ này yêu muỗi , nguyên một đám cực kỳ thần võ , số lượng càng là đạt đến kinh khủng hơn một ngàn , lập tức lại để cho Chu Diệp trợn mắt há mồm .

Cùng lúc đó , chung quanh hắn hơn một vạn con nhện , lập tức phát ra tiếng tê mình , có không ít run rẩy nằm rạp trên mặt đất , không dám di động .

Càng là tại đây hơn một ngàn yêu muỗi về sau , một mảnh hắc quang lao ra , hắc quang ở trong, từng chích màu đen quạ đen gào thét , màu máu đỏ hai mắt , lộ ra làm người ta kinh ngạc quang mang .

“Chuyện này. .. Yêu quạ !!” Chu Diệp trong óc lần nữa ông hạ xuống, loại này màu đen quạ đen , đồng dạng Tây Mạc không thấy nhiều , kinh khủng nhất, thì những thứ này yêu quạ có rất nhiều truyền thuyết , những truyền thuyết này ở bên trong , không ngoài dự tính cùng người chết có quan hệ , nghe nói ... Yêu quạ tiếng tê mình , nhưng lại để cho người chết đứng lên !

Bên cạnh hắn cái kia chút ít con nhện , lập tức lại có một bộ phận , run rẩy trong không hề nghe theo chỉ huy của hắn , nằm rạp trên mặt đất không dám hoạt động chút nào .

Ngay sau đó , Mạnh Hạo sau lưng , xuất hiện số lớn dị yêu , mỗi một con xuất hiện , đều bị Chu Diệp sắc mắt không ngừng biến hóa , tương xứng cái con kia màu đỏ cá sấu xuất hiện lúc, Chu Diệp trợn mắt há mồm , lộ ra trước nay chưa có ngạc nhiên .

“Thâm Viêm Yêu Ngạc , đây là ... Thượng cổ dị yêu Thâm Viêm Yêu Ngạc , sinh ra đời tại trong núi lửa , sinh ra chính là bát giai !!”

Ngay sau đó , cái con kia to lớn thần lần cũng bò lên đi ra , tại xuất hiện trong nháy mắt , cái này rắn mối khổng lồ giữa mặt lên trời vừa hô , thanh âm nổ vang , bốn phía tất cả khói đen , lập tức ngưng tụ đến , lại bị nó trực tiếp hấp thu .

“Đây là ... Đây là ... Viễn cổ dị yêu , Đồ Thiên Tích !!” Chu Diệp thân thể run rẩy , hắn phát hiện mình bên người tất cả con nhện , tại thời khắc này , đều đã bị chấn nhiếp gắt gao , coi như là cái kia trăm trượng con nhện , cũng đều run rẩy cúi đầu xuống , nằm rạp trên mặt đất không dám di động chút nào .

“Ta ... Ta đến cùng trên chọc một cái dạng gì tồn tại ...”, có đủ nhiều như vậy khủng bố dị yêu Đại Tư Long ... Chết tiệt , coi như là trong bộ lạc Đại Tư Long , tại dị yêu phương diện cũng so không được qua người này !”

“Tại hạ ...” Chu Diệp sắc mặt triệt để trắng bệch , đang muốn mở miệng , nhưng Mạnh Hạo mặt không thay đổi thân thể tiến về phía trước một bước bước đi , tốc độ cực nhanh , lập tức liền xuất hiện ở Đại Mao bên người .

Căn bản nhìn cũng không nhìn Chu Diệp , Mạnh Hạo ngồi xổm người xuống , tay phải nâng lên , nhẹ nhàng vuốt ve Đại Mao theo tay phải của hắn vuốt ve , Đại Mao trên người độc mắt trần có thể thấy biến mất , thì ra là mấy cái hô hấp thời gian , Đại Mao triệt để khôi phục đứng người lên , hướng về Mạnh Hạo phát ra ô ô thanh âm , cái đầu lớn không ngừng mà cọ lấy Mạnh Hạo .

“Đã minh bạch ”Mạnh Hạo nhẹ gật đầu , tay phải nâng lên nhất chỉ cách đó không xa một cái run rẩy trăm trượng con nhện lập tức toàn thân sụp đổ nổ bung , lần nữa nhất chỉ , lại một chỉ trăm trượng con nhện sụp đổ .

Mạnh Hạo liên tục chỉ sáu lần , diệt sát sáu cái trăm trượng con nhện , cái này sáu cái , đều là lúc trước bị thương Đại Mao , giờ phút này tan thành mây khói .

“Còn có hắn sao?” Mạnh Hạo cúi đầu nhìn Đại Mao liếc , Đại Mao lập tức phát ra tiếng ô ô càng là gật đầu .

Thấy như vậy một màn , Chu Diệp tê cả da đầu , cơ hồ hồn phi phách tán .

“Ta là Ngũ Độc bộ lạc tộc nhân , ta ...” Hắc cơ hồ vừa mới mở miệng , Mạnh Hạo đã ngẩng đầu lên , cất bước đang lúc trực tiếp liền xuất hiện ở Chu Diệp chỗ ở thiên thạch bên ngoài , tay phải nâng lên , nhẹ nhàng vỗ .

Cái vỗ này phía dưới thiên địa nổ vang , viên này thiên thạch chợt rút lui , trên đó ken kết âm thanh truyền ra , lại xuất hiện từng đạo khe nứt to lớn , tuy nói không có sụp đổ , nhưng ở tại lên , đã có một cái rõ ràng thủ ấn , xâm nhập trong đó .

“Hả?” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên .

Chu Diệp tâm thần nổ vang , phun ra máu tươi , ánh mắt lộ ra không dám tin cùng triệt triệt để để ngạc nhiên , lòng hắn biết rõ ràng , mình cái này thiên thạch , thì trong tộc đồng dạng Tư Long chí bảo , bởi vì Tây Mạc đại địa Tư Long , nhìn như cường đại , nhưng điều khiển đại lượng so bản thân muốn cường hãn dị yêu , nhưng trên thực tế cũng có nhược điểm trí mạng .

Cái kia chính là Tư Long bản thân , tu vi đều nhược !

Loại này yếu , dễ dàng nhất bị người chém đầu , cho nên Tây Mạc đại địa , cơ hồ tất cả Tư Long , để ý nhất đúng là bảo hộ bản thân , mà thiên thạch , chính là chỗ này sao một kiện chí bảo , nhưng thừa nhận Nguyên Anh sơ kỳ oanh kích mà không vỡ vụn chút nào .

Có thể ... Vừa rồi cái kia một cái chớp mắt , Chu Diệp rõ ràng cảm nhận được , mình món chí bảo này , xuất hiện hồng mắt khe hở , cái này đại biểu một việc , trước mắt cái này Đại Tư Long , tu vi thì Nguyên Anh !

“Bộ lạc Đại Tư Long , cũng chỉ là Kết Đan đại viên mãn mà thôi, đạt tới tu vi Nguyên Anh Đại Tư Long , chuyện này. .. Cái này đã gần như vô địch !! Tây Mạc hiếm thấy , bởi vì hắn có thể dùng Tư Long bí thuật , đi triệu hoán Trảm Linh dị yêu !!” Chu Diệp bị hù thân thể run rẩy , giờ phút này hét lên một tiếng , không chậm trễ chút nào thôi phát thiên thạch , muốn bỏ chạy .

Giờ phút này năm bộ liên minh tộc nhân cùng những Nguyên Anh đó lão quái , cũng đều nhao nhao tiến đến , nhìn thấy màn này về sau , nguyên một đám trợn mắt há mồm , bọn hắn vốn tưởng rằng Mạnh Hạo đã rất cường đại , nhưng cảm thấy bằng tự thân liên hợp , còn có thể áp chế , nhưng hôm nay chứng kiến Mạnh Hạo sau lưng đám kia dị yêu , bọn hắn lập tức sắc mặt đại biến , nguyên một đám càng là trong nội tâm thâm hô không ổn , bởi vì đúng là bọn họ trước bỏ mặc , mới đưa tới bạch Lang Vương cùng với man cự nhân bị thương .

Giờ phút này không đợi bọn hắn nghĩ đến như thế nào đi đền bù , Mạnh Hạo thân thể dĩ nhiên nhảy lên , thẳng đến Chu Diệp mà đến , tay phải nâng lên , một quyền rơi xuống , nổ vang quanh quẩn , thiên thạch khe hở thêm nữa... .

“Tiền bồi tha mạng , tại hạ vô tâm , đây là hiểu lầm ...”

Tiếng sấm lền nữa kinh thiên , Mạnh Hạo liền tiếp oanh ra ba quyền , cuối cùng nhất cái này thiên thạch phịch một tiếng , trực tiếp chia năm xẻ bảy sụp đổ ra , Chu Diệp sắc mặt trắng bệch, căn bản là vô lực đào tẩu , một bả đã bị Mạnh Hạo trực tiếp bắt được cổ.

“Là cánh tay này sao?” Mạnh Hạo quay đầu lại nhìn về phía Đại Mao.

Đại Mao lập tức gật đầu, ô ô thanh âm giống như kẻ ra trước ủy khuất.

Mạnh Hạo gật đầu, cầm lấy Chu Diệp run lên, Chu Diệp lập tức kêu thảm thiết, toàn bộ cánh tay, trực tiếp sụp đổ ra, đã trở thành huyết nhục, Mạnh Hạo thần sắc thủy chung như thường, giờ phút này đứng ở giữa không trung, đang muốn buông ra Chu Diệp, bỗng nhiên ánh mắt của hắn quét qua, thấy được trên mặt đất, bị mảng lớn mạng nhện trói buộc chặt Man Cự Nhân cùng với Nhị Mao chúng nó, riêng phần mình đều có thương thế.

Nhìn đến đây, Mạnh Hạo trong mắt lạnh lẽo, tay phải chợt sờ, răng rắc một tiếng, Chu Diệp cổ trực tiếp nát bấy, hắn trợn to mắt, khí tuyệt bỏ mình.

“Các người rất tốt.” Mạnh Hạo buông tay ra, quay người nhìn về phía năm bộ liên minh những Nguyên Anh đó lão quái.

436. Chương 436: Thành Ý

Lời nói vừa xong, Mạnh Hạo tay phải nâng lên vung ra, lập tức một cổ cuồng phong gào thét, quét ngang đại địa, cuốn qua Man Cự Nhân cùng Nhị Mao bọn chúng trên thân, khoảng cách công phu, mạng nhện quần quanh tại chúng nó trên người, liền tan thành mây khói, khiến cho Man Cự Nhân thoát khỏi, ngửa mặt lên trời gào thét.

Toàn bộ Ô Đạt Bộ lạc, giờ phút này thuộc về Mạnh Hạo yêu bầy ngay ngắn hướng gầm nhẹ, còn có phía sau núi những cái kia yêu nhện, nguyên một đám nằm sấp trên mặt đất, run rẩy trong không dám ngăn đầu.

Mạnh Hạo khí thế, tại đây một cái chớp mắt, kinh thiên đi lên, hần đứng ở không trung, mắt lạnh nhìn Ngũ bộ mọi người.

Đối mặt Mạnh Hạo khí thế, nghe Mạnh Hạo thanh âm, Ngũ bộ tộc công cùng với tế tự, còn có Đại trưởng lão, lẫn nhau đều nội tâm chấn động, bọn hần hô hấp có chút dồn dập, tại vừa rồi cái kia một cái chớp mắt, bọn hần liền kịp phản ứng, trước mắt cái này Mạnh đại sư, bản thân cường đại vượt ra khỏi dự liệu của bọn hần, càng là chẳng biết lúc nào, rõ ràng nhiều hơn nhiều như vậy dị yêu.

Nhất là những thứ này dị yêu trong có không ít, bọn hần đều có chút quen mắt, cẩn thận tưởng tượng, lập tức đáy lòng hoảng sợ, bọn hần nghĩ tới mỗi loại những thứ này dị yêu, thành linh đều là Ô Thần Thánh Địa chi yêu.

“Mạnh đại sư. . .” Ô Đạt Bộ tộc công cười khổ, lời nói thốt ra miệng chưa hết, Mạnh Hạo tại không trung tay phải nâng lên, chỉ một cái đại địa, vô hình Yêu khí lập tức từ tứ phía bát pháp gào thét mà đến.

Tại đây chút ít Yêu khí tiến đến ở bên trong, bốn phía yêu bầy gào thét càng thêm kịch liệt, nhất là cái kia hơn vạn yêu nhện, giờ phút này cũng toàn bộ trong chốc lát không hề có uy áp bao phủ, nguyên một đám bị Mạnh Hạo nơi đây Yêu khí hấp dẫn, ở đằng kia hơn hai mươi cái trăm trượng Tri Chu dưới sự dẫn dắt, thẳng đến Mạnh Hạo nơi đây phô thiên cái địa mà đến, vờn quanh bốn phía lúc, lại nguyên một đám trong thần sắc lộ ra thần phục chi ý.

Giờ khắc này, Mạnh Hạo đứng ở giữa không trung, hần bát phương tồn tại gần hai vạn yêu bầy chủng loại phần đông, khí tức ngập trời, gào rú không ngừng khiến cho Mạnh Hạo tại yêu trong đám đó, không gian mà uy, một cổ thuộc về Đại Ti Long khí thế, bỗng nhiên quật khởi, kinh Thiên động Địa, chấn nhiếp bát phương.

Ô Đạt Bộ tộc công hô hấp dồn dập, lời của hần không cách nào nói tiếp, giờ phút này bên cạnh hần tất cả ngũ bộ Nguyên Anh tu sĩ, đều nguyên một đám sắc mặt biến hóa, trong mắt bọn hần, giờ khắc này Mạnh Hạo, kia cường đại trình độ xa xa vượt ra khỏi lúc trước Chu Diệp!

“Chư vị đạo hữu, Mạnh mỗ vào bọn người bộ lạc, tự hỏi cũng coi như tuân thủ quy củ không có đắc tội, vì sao mắt thấy ta dị yêu bị khống chế, chẳng những không thấy chừa vị ra tay chút nào, ngược lại cứ để việc này xảy ra... Trong vòng ba ngày, cho ta một cái công đạo, nếu không cái này Ô Thần Ngũ bộ, cùng Mạnh mỗ ân oán nghĩa tuyệt, Mạnh mỗ rời đi là được.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng thân thể về phía trước cất bước mà đi, tại mấy lượng vạn yêu bầy gào thét trong về tới phía sau núi khu vực bên trong, toàn bộ phía sau núi, lập tức xuất hiện hắc vụ, cái này sương mù ngập trời dựng lên, hóa thành một cổ vòi rồng, khoảng cách rất xa cũng có thể chứng kiến, như là muốn che lấy trời xanh.

Chứng kiến Mạnh Hạo rời đi, bao phủ tại năm bộ uy áp chẳng những không có tiêu tán, ngược lại càng thêm ngưng trọng, này ngũ bộ tộc công tế tự nhìn nhau một cái, cười khổ trong lẫn nhau nhanh chóng truyền thần niệm, lẫn nhau thương nghị.

Mạnh Hạo nơi đây, bọn hần không nghĩ đắc tội, càng không thể lại để cho Mạnh Hạo ly khai, một cái có đủ hai vạn dị yêu, nhất là cao giai phần đông Đại Ti Long, đối với bọn hần Ngũ bộ mà nói, trọng yếu trình độ không cách nào hình dung.

Thậm chí không chỉ là bọn hắc Ngũ bộ coi trọng như vậy, coi như là những bộ lạc khác, đối với loại trình độ này Đại Tì Long, cũng đều là cực kỳ để trong lòng, cho dù là đại bộ lạc, cũng là như thế.

Phải biết rằng, một cái bộ lạc có thể trở thành hay không đại bộ phận, cùng hắc nhân khẩu cùng dị yêu có liên quan, có thể còn có một mấu chốt, chính là này bộ cần phải có Đại Tì Long.

Tại Ngũ bộ thương nghị xuống, tại sáng sớm ngày thứ hai, tất cả Nguyên Anh tu sĩ đều đi tới Mạnh Hạo chỗ phía sau núi khu vực hắc vụ bên ngoài, cung kính cúi đầu.

“Chúng ta cầu kiến Đại Tì Long, Mạnh đại sư.”

Bọn hắc đứng ở hắc vụ bên ngoài, lời nói truyền ra về sau, sương mù cuộn cuộn, không bao lâu, Cổ Lạp hát cảm lên, mang theo ngạo nghễ, càng có cao cao tại thượng, chấp tay sau lưng đi ra.

Tại phía sau hắc, Man Cự Nhân gào thét đi theo, càng là tại hắc xuất hiện đồng thời, đại lượng Tri Chu trên mặt đất bay nhanh chạy, rất nhanh trải rộng ra, đem Ngũ bộ tộc công tế tự đám người, quây lại.

Trong sương mù, có thể so với Nguyên Anh tu vi Cự Đại Tri Chu, như ẩn như hiện, cái kia Hồng Sắc Ngạc Ngư, mang theo hung tàn ánh mắt, chậm rãi leo ra, xa hơn chỗ, Ô Nha gào thét, vù vù lúc giữa, những cái kia Lục Sắc Yêu Văn, nguyên một đám tại không trung vòng qua vòng lại.

Một màn này màn, lại để cho Ngũ bộ tộc công tế tự, nguyên một đám thần sắc mặt ngưng trọng.

”Thiếu chủ đang tu hành, trước khi bế quan đã nói trước, như Ngũ bộ tiến đến, không có lý giải chi ý, như vậy hắc xuất quan thời điểm, chính là ngày rời đi.

Cùng người Ngũ bộ một phen cơ duyên, cũng chỉ tới đây mà thôi!” Cổ Lạp chấp tay sau lưng, nhìn trước mắt những thứ này Nguyên Anh tu sĩ, nội tâm kích động, mãnh liệt đặc ý hiển hiện dưới đáy lòng, loại cảm giác này, lúc trước hắc dựa vào thực lực của mình, đạt được trình độ không lớn, xa xa làm không được hôm nay bộ dạng.

Giờ phút này nội tâm đối với chuyện có thể đi theo Mạnh Hạo, thật sự thừa nhận, Cổ Lạp hát cảm lên, ngạo nghễ mở miệng.

Ô Đạt Bộ tộc công cười khổ, trong lòng chợt nảy một tiếng, hắc biết rõ hôm qua sự tình, việc bọn họ làm đích thật là có chút bức bách Mạnh Hạo xuất thủ hàm nghĩa, giờ phút này mọi người nhìn nhau một cái về sau, Ô Đạt Bộ tộc công tiến lên một bước.

“Chúng ta trước chúc mừng Mạnh đại sư khôi phục thực lực, Đại Tì Long chi uy chém giết Chu Diệp lần nữa vang danh Tây Mạc, chúng ta Ngũ bộ với tư cách chứng kiến, nguyện tất cả bộ tổng xuất hai nghìn ba trăm thất giai dị yêu các loại, với tư cách hạ lễ.” Ô Đạt Bộ tộc công hơi phiền mở miệng, hắc lời nói vừa ra, Cổ Lạp chỗ đó nội tâm lập tức kinh hoàng.

Hai nghìn dị yêu, đối với một cái đại bộ lạc mà nói, không coi vào đâu, nhưng đối với một cái tiểu bộ lạc mà nói, đây là thật lớn thành ý, nhất là đối với Tì Long mà nói, dị yêu là mấu chốt chi vật.

Tì Long tu sĩ không phải bản thân cường đại, mà là dùng điều khiển dị yêu đến lớn mạnh bản thân, cho nên dị yêu đối với Tì Long mà nói, là thực lực căn bản, một cái bộ lạc tổng xuất hai nghìn, năm cái bộ lạc, tổng cộng một vạn dị yêu, số này số lượng, lại để cho Cổ Lạp hô hấp đều dồn dập thoáng một phát.

“Cái này. . .” Cổ Lạp chần chờ một chút.

”Mạnh đại sư thân là Đại Tì Long, lựa chọn ta Ngũ bộ liên minh, là chúng ta lớn lao vinh hạnh, có thể Đại Tì Long thân phận tên cao, chúng ta nguyện ý từng bộ lạc, lấy ra ba mươi vạn linh thạch, với tư cách Mạnh đại sư hằng ngày tu hành sở tu, mà lại đây chỉ là đệ nhất bút!

Từ nay về sau không chỉ có ba tháng, Ngũ bộ liên minh, đều muốn tổng xuất đồng dạng số lượng linh thạch, để đối lấy Mạnh đại sư tương trợ.” Ô Đạt Bộ tộc công, lần nữa ôm quyền, thật sâu cúi đầu.

Hắc bái tự nhiên không phải Cổ Lạp, mà là cái này cuộn cuộn hắc vụ.

Cổ Lạp mở to mắt, hô hấp lại cũng không cách nào điều khiển, lập tức dồn dập lên, hai mắt càng là sáng lên, trong óc ông ông, đây trong đầu đều là linh thạch, một cái bộ lạc ba tháng ba mươi vạn linh thạch,

năm cái bộ lạc chính là một trăm năm mươi vạn, nói cách khác, Mạnh Hạo chỉ có tại đây Ngũ bộ liên minh một tháng, hẳn thì có năm mươi vạn linh thạch.

Loại này khổng lồ con số, là Cổ Lạp không dám tưởng tượng đấy, hẳn cũng không hiểu biết, trên thực tế nếu không phải là giờ phút này Ngũ bộ liên minh tình thế nguy cấp, bọn hắn căn bản cũng không khả năng trả giá loại này vượt qua tưởng tượng đại giới.

“Việc này. . .” Cổ Lạp miệng đắng lưỡi khô, có chút nói không ra lời, tuy nói hắn đã một chút chuẩn bị hung hăng làm thịt đối phương, có thể còn không có dự liệu, chính mình trong không đợi giả bộ, đối phương rõ ràng đã liên lần tổng xuất lễ lớn như vậy.

“Mặt khác, Mạnh đại sư thân là Đại Ti Long, càng là ta Ô Đạt Bộ khách khanh, chúng ta nhất trí khẩn cầu Mạnh đại sư đảm nhiệm Ngũ bộ liên minh Đại trưởng lão, địa vị cùng bọn ta Ngũ bộ tộc công cân bằng!” Ô Đạt Bộ tộc công, mở miệng lần nữa.

Cổ Lạp hô hấp lại dồn dập, tâm thần mãnh liệt chấn động, loại này thân phận địa vị đề cao, nhất là cùng Ngũ bộ tộc công cân bằng, đại biểu truyền ý nghĩa quá lớn.

“Trong năm bộ hết thấy tài nguyên, phạm là Mạnh đại sư cần thiết, toàn bộ trút xuống, cùng những bộ lạc khác giữa khai chiến, hết thấy thu hoạch, chia làm sáu phần, chúng ta Ngũ bộ cùng Mạnh đại sư riêng phần mình đạt được một phần!” Ô Đạt Bộ tộc công, thanh âm bỗng nhiên truyền ra, chỉ là như vậy một phen lời nói, lập tức tạo thành nổ vang, tại Cổ Lạp trong óc trực tiếp nổ tung.

Loại này chỗ tốt, nhìn như hư ảo, nhưng trên thực tế đã có chân thật vô cùng, xa xa vượt qua lúc trước tất cả, đây là Ngũ bộ liên minh lớn nhất thành ý, nguyện ý cùng Mạnh Hạo cùng một chỗ, trong tương lai trong chia sẻ thu cả

Nhưng đồng dạng đấy, đây cũng là vì đem Mạnh Hạo cùng bọn họ Ngũ bộ, nghiêm mật buộc chặt cùng một chỗ.

“Mặt khác, như Mạnh đại sư đáp ứng đảm nhiệm Đại trưởng lão, tức thì Mạnh đại sư ba vạn dị yêu, hằng ngày cần thiết hết thấy đồ ăn, đều do ta Ngũ bộ toàn lực gánh chịu!” Ô Đạt Bộ tộc công, nói ra lần này bọn hắn Ngũ bộ sau khi thương nghị, bỏ ra cuối cùng đại giới.

Cổ Lạp đã không biết nên nói cái gì từ, ba vạn dị yêu đồ ăn, có thể tại ngắn ngủn trong mấy ngày, liền ăn không một mảnh sơn mạch tất cả hung thú, cái này tuyệt không phải một cái chữ số nhỏ, đối với bất kỳ một cái nào Ti Long mà nói, dị yêu số lượng gia tăng về sau, đã là thực lực gia tăng, có thể lại là tài phú đại lượng tiêu hao.

Cho nên thường thường Đại Ti Long, đều là phụ thuộc vào từng cái đại bộ lạc, lẫn nhau có tất cả cần thiết.

Cổ Lạp theo bản năng quay đầu lại mắt nhìn sau lưng hắc vụ, giờ phút này Ngũ bộ những thứ này tộc công tế tự, cũng đều ngóng nhìn hắc vụ, chờ đợi trong sương mù Mạnh Hạo đáp án.

“Cuối cùng, để biểu hiện thành ý, như Mạnh đại sư ra tay, nếu ta Ngũ bộ liên minh có thể gắng gượng qua một năm thời gian, tức thì “Đạp Tiên kiều” duy nhất danh ngạch, chúng ta nguyện ý đưa cho Mạnh đại sư!” Nói chuyện đấy, không còn là Ô Đạt Bộ tộc công, mà là Ô Bình Bộ tộc công, trong năm bộ một người duy nhất tu vi đã đến Nguyên Anh trung kỳ đệ nhất cường giả.

Tại hắn lời nói xong đồng thời, bỗng nhiên sương mù bỗng nhiên cuộn cuộn, cấp tốc co rút lại, bốn phía tất cả dị yêu đều riêng phần mình rất nhanh trở lại trong sương mù, theo co rút lại, cũng chính là mây hơi thổ công phu, nơi đây tất cả sương mù, toàn bộ tiêu tán, thậm chí đã liền yêu bầy, cũng đều biến mất vô ảnh.

Duy có một cái cất bước đi tới thân ảnh, đã trở thành nơi đây mọi người ánh mắt ngưng tụ.

Đó là Mạnh Hạo, một thân màu đen trường bào, tóc dài phiêu diêu, hai mắt lạnh lùng, tại hắn lộ ra làn da lên, có thể chứng kiến vô số rậm rạp chằng chịt đồ đằng, thậm chí tại Mạnh Hạo trên gương mặt, cũng có đồ đằng tồn tại, những thứ này đồ đằng, đều là một cái đầu dị yêu.

Hai vạn dị yêu, toàn bộ hóa thành đồ đằng, khắc tại Mạnh Hạo trên người, khiến cho Mạnh Hạo khí tức tràn đầy quý dị, một cổ Man Hoang hung tàn chi ý, càng là tại trên người hắn khuếch tán ra.

Giờ phút này nếu có Nam Vực quen thuộc Mạnh Hạo chi nhân lại tới đây, nhất định rất khó nhận ra Mạnh Hạo thân phận, bởi vì này một khắc Mạnh Hạo, vô luận như thế nào nhìn, đều là Tây Mạc cường giả!

Loại này cường đại, không phải Nguyên Anh, nhưng có thể chém giết Nguyên Anh sơ kỳ!

437. Chương 437: Khư Kiều Giới

“Mạnh mẽ năm đó được Ô Đạt Bộ chi ân, đạt được Thanh Mộc đồ đẳng, này là thứ nhất ân.” Mạnh Hạo chậm rãi đi tới, thanh âm quanh quẩn.

“Rồi sau đó Ô Thần bộ bên trong, được tạo hóa chi thủy, khiến cho Mộc thuộc tính viên mãn, đây là thứ hai ân!”

“Trong thánh địa, vô tình gặp được Ô Thần, lấy được Kim thuộc tính đồ đẳng, đây là thứ ba ân.”

“Mạnh mẽ làm việc, ân oán rõ ràng, bọn người đối với ta thăm dò cũng tốt, đối địch bỏ mặc cũng tốt, liên quan đến tộc quần an nguy, tình thế bất đắc dĩ, việc này Mạnh mẽ có thể lý giải.”

“Các người linh thạch, ta không cần, các người dị yêu ta đến điều khiển hoàn toàn chính xác có thể mạnh mẽ thêm không ít, trận chiến này về sau, như Ngũ bộ vẫn còn, những thứ này dị yêu Mạnh mẽ về trả lại cho các người.

Thân phận cũng tốt, mặt khác cũng thế, trận chiến này. . . Mạnh mẽ, sẽ cùng chư vị đạo hữu cùng tồn tại, không vì cái gì khác ngoài ba ân! Cho nên...không phải dò xét, cũng không nên phát sinh lần nữa hôm qua sự tình rồi, bằng không mà nói, liền thật sự ân đoạn nghĩa tuyệt.” Mạnh Hạo thanh âm tràn đầy kỳ dị cảm giác, giống như mơ hồ có vô số hung thú cùng một chỗ tại gầm nhẹ gào thét.

Lời nói lúc giữa, hẩn hướng về Ngũ bộ mọi người, ôm quyền thật sâu cúi đầu.

Ngũ bộ mọi người, nguyên một đám trầm mặc, kinh ngạc nhìn Mạnh Hạo, dần dần thần sắc đều có xấu hổ chi ý, bọn hắn giờ phút này sao có thể không rõ, đây hết thấy, đều là Mạnh Hạo một cái cảnh cáo, thực sự không phải là thật sự muốn cái gì đại giới, hắn muốn, là một cái thái độ mà thôi.

Ta vì báo ân, giúp các người, các người không cần trả giá đại giới, nhưng...phải tôn trọng ta!

Cái này, chính là Mạnh Hạo muốn, cho nên, lúc trước hắn không có ra mặt, mà là lại để cho Cổ Lạp ứng đối.

“Mặt khác, đối với Ô Binh Bộ tộc công nói Đạp Tiên kiều, Mạnh mẽ xin lắng tai nghe.”

Đối mặt toàn thân tràn đầy đồ đẳng, tản mát ra cường giả khí tức Mạnh Hạo, nghe Mạnh Hạo rất là chân thành thoại ngữ, Ô Binh Bộ tộc công chậm rãi mở miệng.

“Đạp Tiên kiều, là một mảnh phế tích, trong truyền thuyết tại thời xa xưa, Tây Mạc đại địa, có chín tòa kiều. Là ai tu kiến, đã không còn người biết, nghe đồn, giống như Thiên Địa chỗ, có Tinh Không chi thổ tự hành ngưng tụ, tự nhiên dựng lên.

Cái này làm kiều, là thành Tiên chi kiều, bước lên ba tòa, có thể bộ Tiên thân, bước lên sáu tòa, có thể bộ Tiên hồn, chín tòa toàn bộ qua, đạp đất thành Tiên!” Ô Binh Bộ tộc công, nhìn qua Mạnh Hạo. Thanh âm quanh quẩn.

“Nghe nói này kiều cùng Tinh Không tương liên, kiều cái kia một bên, tồn tại một ngọn núi, một mảnh hải... đáng tiếc, này kiều bị Thiên Địa đại kiếp nạn. Trời xanh không thích, hàng lâm diệt thế chi lôi, nổ vang chín trăm ba mươi bảy năm, cuối cùng đem tan vỡ sụp xuống, hóa thành thế giới, này giới. . . đời sau xưng là, Khư Kiều giới!”

”Khư kiều giới bên trong. Có Tiên kiều hài cốt, lại có Tiên thổ tồn tại, loại này Tiên thổ, ẩn chứa Tiên khí, này Tiên khí đối với chúng ta tu sĩ mà nói, là hiếm có thuốc bổ. Vượt qua hết thủy đan dược, thế gian chỉ có cực phẩm linh thạch, mới có thể cùng hắn so sánh.

Mặt khác, tại đây Khư Kiều giới bên trong Tiên Kiều phế tích ở bên trong, vẫn tồn tại rồi phần đông tiên pháp thần thông. Càng có một chút hôm nay diệt sạch Viễn Cổ Chi Vật, có thể nói ta Tây Mạc đại địa bảo địa một trong!”

Mạnh Hạo thần sắc như thế, không có chút nào biến hóa, bình tĩnh nghe nói.

”Khư Kiều giới, mỗi nghìn năm mở ra một lần, mỗi lần mở ra, toàn bộ đại địa, Nam Vực cũng tốt, Bắc Mạc cũng thế, coi như là Đông Thổ, cũng đều không thể bước vào!

Chỉ có có đủ đồ đằng chỉ lực Tây Mạc tu sĩ, mới có thể vào này giới thu hoạch tạo hóa!

Có thể cũng không phải từng cái Tây Mạc tu sĩ đều có thể vào, căn cứ điển tịch ghi chép, các thời kỳ mở ra, chỉ có hai mươi ba danh ngạch, bởi vì từ xưa đến nay, Tây Mạc cả vùng đất, chính thức bị nhận thức đầy, tính cả những cái kia xuống dốc có thể còn không có triệt để diệt tộc huyết mạch, tổng cộng chỉ có hai mươi ba đại bộ phận!

Từng cái đại bộ phận, cũng sẽ ở Khư Kiều giới mở ra lúc trước, hàng lâm một khối Tiên kiều thạch, cầm này thạch, có thể đi vào!”

”Ta Ô Thần bộ lạc, đã từng chính là Tây Mạc bắc địa đại bộ phận một trong, đã bị Tây Mạc đại địa nhận thức, cho nên các thời kỳ Khư Kiều giới mở ra, đều có danh ngạch ở bên trong.

Chỉ cần ta bộ huyết mạch vẫn còn, danh ngạch này liền thường tại, đây cũng là vì sao, Ô Thần Thánh Địa vừa mới tan vỡ, Ngũ Độc Đại Bộ liền rục rịch nguyên nhân.

Bọn hắn đều muốn nô dịch ta Ô Thần Ngũ bộ, nuốt chúng ta đồ đằng, nuôi nết tộc nhân của chúng ta, cho đến... đạt được thuộc về Ô Thần bộ cái này danh ngạch.” Ô Binh tộc trưởng, lúc này đây lại không có chút nào giấu giếm, chi tiết đem chỉ có bọn hắn mới biết hiểu che giấu, nói cho Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo nghe lời nói của đối phương, hai mắt mơ hồ lộ ra một vòng tinh mang, hắn đó có thể thấy được đối phương theo như lời, mười phần là thật, đối với cái kia Tiên thổ, sinh ra một ít hứng thú.

“Khoảng cách Khư Kiều giới mở ra, tính toán thời gian, còn có một năm, một năm sau, tại Khư Kiều giới mở ra trước, mới có thể hàng lâm Tiên kiều thạch, như Mạnh đại sư tương trợ, một năm sau, chúng ta dùng cái này thạch đưa tiền!” Ô Binh Bộ tộc công, ôm quyền cúi đầu.

Mạnh Hạo trầm mặc, trong đầu của hắn, đang suy tư cái kia cái gọi là Tiên thổ. Tại trên người hắn, cũng có Tiên thổ, đó là Mặc Thổ Tiên phù chi thổ.

”Của ta Ngũ Hành đồ đằng, còn thiếu Thủy Hỏa Thổ ba loại đồ đằng, cần để cho chúng cũng đạt tới hóa thành cổ văn trình độ, phương nhưng cuối cùng luyện hóa trở thành ngũ sắc Nguyên Anh.

Cái này khư kiều giới Tiên Thổ. . . Có hay không có thể thỏa mãn ta trong đó một loại đồ đằng?”

Cùng lúc đó, khoảng cách Ô Thần Ngũ bộ chỗ sơn mạch, cần qua sông Thiên Nguyệt ước một tháng, mới có thể đạt tới khu vực, nơi đây theo như lời hay vẫn là Tây Mạc đại địa phương bắc, nhưng lại đã nhích tới gần vị trí trung tâm.

Nơi đây không có sơn mạch, chỉ có một mảnh được gọi là Huyết Hoang bình nguyên, sở dĩ là cái tên này, là bởi vì cái mảnh này bình nguyên bùn đất, là màu đỏ đầy.

Tại đây màu đỏ trên bùn đất, sinh trưởng mấy vạn loại bất đồng độc thảo, mỗi khi mùa mưa lúc, trên bầu trời đều tức giận đại lượng khói độc, khiến cho nơi đây trở thành tu sĩ cấm khu.

Ở chỗ này, tồn tại số lượng to lớn đại dị yêu, những thứ này dị yêu đều bản thân mang theo kịch độc, cho nên mới có thể ở chỗ này sinh tồn sinh sôi nảy nở, toàn bộ bình nguyên, dường như chính là một cái cực lớn độc quật.

Nơi đây tu sĩ rất khó sinh tồn, ngoại trừ... Tây Mạc đại địa phương bắc, hai cái lớn nhất bộ phận một trong Ngũ Độc Đại Bộ!

Này bộ vô cùng to lớn, chiếm cứ khắp bình nguyên, trong bộ lạc chia làm Ngũ Mạch, dùng ngũ độc riêng phần mình trở thành Nhất Mạch, như một đóa màu đen Ngũ mùi hao phí, nổ rộ tại đây mảnh kinh khủng bên trên bình nguyên.

Bất luận cái gì Nhất Mạch, đều tương đương với là một hạng trung bộ lạc, Ngũ Mạch cùng một chỗ, thì là danh chấn Tây Mạc bắc địa Ngũ Độc Đại Bộ.

Cùng Ô Thần Ngũ bộ không đồng dạng như vậy, là cái này Ngũ Độc Đại Bộ, cũng không phải là phân liệt, mà là bởi vì đồ đẳng bất đồng, tạo thành Ngũ Mạch, tại đây bình nguyên trung tâm, vẫn tồn tại rồi tự nghị đoàn, do mười lăm vị đại tể tự tạo thành, quyết định Ngũ Độc Đại Bộ một ít tương quan đại sự.

Mà Ngũ Mạch ở bên trong, không có tộc trưởng, có chăng qua là tất cả mạch tể tự, về phần tộc trưởng... toàn bộ Ngũ Độc Đại Bộ, chỉ có một.

Từng đã là Tây Mạc bắc địa phương. Có ba cái đại bộ phận, Ô Thần, Ngũ Độc, Viêm Băng. Chẳng qua là hôm nay tuế nguyệt trôi qua, Ngũ Độc cùng Viêm Băng vẫn còn, có thể Ô Thần lại không rơi, phân liệt Ngũ bộ về sau, lần nữa suy yếu, biến thành mặt lưu.

Nếu không phải là Ô Thần Thánh Địa những năm này đều tại, sớm đã đã bị chia cắt, cướp đoạt thuộc về Ô Thần Ngũ bộ đồ đẳng chi lực, trở thành những bộ lạc khác lớn mạnh bản thân một bộ phận.

Nhưng hôm nay, theo Ô Thần Thánh Địa tan vỡ. Việc này không cần truyền bá, một loại đồ đẳng Thánh Tổ giữa lẫn nhau cảm ứng, khiến cho Ngũ Độc bộ lạc trong thánh địa, bọn hấn vạn năm đến thủy chung cùng bái độc tổ, lập tức truyền ra ý thức. Bảo hấn biết đám, Ô Thần Thánh Địa diệt vong, Ô Thần. . . Tử vong!

Có thể tuy nói như thế, nhưng Ngũ Độc Đại Bộ sở dĩ có thể dài lâu tồn tại, cùng này bộ cẩn thận có liên quan rất lớn, bọn hấn không có lập tức phát phát động chiến tranh, mà là trước có thăm dò. Cái này mới có Độc Chu Nhất Mạch, phái ra cứu giai Ti Long Chu Diệp.

Chu Diệp tại tử vong một cái chớp mắt, kia mệnh hồn ngọc giản vỡ vụn, lập tức đã bị Độc Chu Nhất Mạch phát hiện, tùy theo thì có phần nộ gào rú truyền ra, quanh quẩn bát phương thời gian. Ngũ Độc Đại Bộ, lập tức triển khai một cuộc tự hội nghị.

Đến từ Ngũ Mạch mười lăm vị đại tể tự, tại đây trận tự nghị ở bên trong, quyết định phái ra Độc Chu Nhất Mạch, cùng Ô Thần Ngũ bộ khai chiến.

Tại đây nghị quyết sau khi xuất hiện ba ngày. Độc Chu Nhất Mạch toàn diện chuẩn bị chiến tranh, ba ngày sau, vượt qua hơn ba nghìn Độc Chu Nhất Mạch đồ đẳng tu sĩ, còn có ba vị cứu giai Ti Long, mang theo đại lượng dị yêu, từ Huyết Hoang bình nguyên dùng Truyền Tống Trận, thẳng đến Ô Thần sơn mạch mà đi.

Lợi dụng Truyền Tống Trận, có thể giảm bớt đại lượng thời gian, khiến ột tháng lộ trình, rút ngắn đã đến bảy ngày!

Chiến tranh, như vậy bắt đầu!

Càng là ở thời điểm này, trận chiến tranh này, cũng đưa tới Tây Mạc bắc địa những bộ lạc khác chú ý, nhao nhao đem ánh mắt đã rơi vào nơi đây, đối với Tây Mạc bắc địa mà nói, bộ lạc ở giữa chiến tranh, quanh năm đều có, nhưng... Ô Thần Ngũ bộ dù sao cũng là năm đó đại bộ phận, kể từ đó, trận chiến này lực hấp dẫn, cũng tùy theo gia tăng lên không ít.

Nhất là cái khác đại bộ phận, Viêm Băng Bộ, càng là đối với trận chiến tranh này, càng là chú ý, nếu không phải là bọn hấn khoảng cách quá xa, không có Ngũ Độc bộ khoảng cách ưu thế, trận chiến này, bọn hấn cũng sẽ tham dự, dù sao ngoại nhân nhìn không thấu trong lúc này nguyên nhân thực sự, tưởng rằng vì lớn mạnh bản thân bộ lạc, có thể Viêm Băng Bộ biết được, Ngũ Độc Đại Bộ sở dĩ khai chiến, mục đích... là vì Khư Kiêu giới danh ngạch.

Chiến tranh, tại bảy ngày sau, hàng lâm Ô Thần Ngũ bộ chỗ sơn mạch.

Một ngày này, Mạnh Hạo đang tại phía sau núi trong sân khoanh chân ngồi xuống, trước mặt của hắn có ba cái sáng tối bất định đồ đằng, một cái là Hỏa Diệu, một cái là Thủy Châu, cái khác thì là Thạch Nhân.

Cái này ba cái đều là đồ đằng chi loại, đến từ Ô Viêm, Ô Đẩu cùng với Ô Âm cái này ba cái bộ lạc.

So sánh dưới, chúng xa xa không bằng Mạnh Hạo sớm nhất đạt được Thanh Mộc, cũng không bằng Kim Ô vừa bắt đầu cho kim đồ đằng chi loại, đây cũng là Mạnh Hạo chần chờ có hay không dung hợp nguyên nhân chỗ.

Hạt giống, quyết định đồ đằng lột xác có thể phát triển tính, lựa chọn đứng lên, không phải do Mạnh Hạo không cẩn thận.

Hồi lâu, Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra một vòng quyết đoán, đem cái này ba cái đồ đằng hạt giống thu hồi, như ngày sau thủy chung không có tốt hơn đồ đằng, như vậy lại lựa chọn cái này ba cái đồ đằng hạt giống.

Hầu như ngay tại Mạnh Hạo đem cái này ba cái đồ đằng hạt giống thu hồi nháy mắt, hắn hai mắt bỗng nhiên lóe lên, chợt ngừng đầu, tại trong ánh mắt của hắn, nguyên bản trời quang vạn dặm bầu trời, đột nhiên, tại cực xa chân trời, xuất hiện một mảnh cuộn cuộn mà đến sương mù, cái này sương mù khổng lồ, phô thiên cái địa, đang dùng tốc độ cực nhanh, lan tràn mà đến.

Xa xa vừa nhìn, cái này tràn đầy sương mù, thỉnh linh hợp thành một cái Tri Chu bộ dạng, dữ tợn vô cùng.

Cùng lúc đó, kịch liệt tiếng nổ vang, cũng từ trên bầu trời, bỗng nhiên truyền đến, kinh Thiên động Địa, làm cho cả sơn mạch đều run rẩy, đại địa cỏ cây, nhưng phàm là bị ngày đó hắc vụ quét ngang về sau, đều lập tức héo rũ từ vong.

“Tốt, tới nhanh lắm!” Mạnh Hạo hai mắt hàn mang lóe lên.

438. Chương 438: Triệu U Lan

Cơ hồ ở chân trời khói đen tới gần nháy mắt, năm đạo cột sáng bỗng nhiên theo sơn mạch năm cái phương hướng bất đồng, phóng lên trời, nhan sắc bất đồng, đúng là Ngũ bộ riêng phần mình bộ lạc ngọn núi chính nội, thuộc về tất cả bộ Đồ đằng Thánh Tổ.

Cùng lúc đó, có năm đạo phòng hộ chi quang, từ nơi này năm đạo quang mang nội tràn ra, bao phủ bát phương, đem Ngũ bộ bao phủ ở bên trong, như cùng bên ngoài ngăn cách.

Ngay sau đó, Ngũ bộ tộc nhân nhao nhao phát ra riêng phần mình Đồ đằng chi lực, trong mắt mang theo tơ máu, lộ ra thê lương chết chóc thủ hộ bộ lạc quyết tâm, còn có Ngũ bộ tộc công Tể tự cùng với Đại trưởng lão, những này Nguyên Anh tu sĩ, giờ phút này nguyên một đám trên thân thể đều tản mát ra sát khí mãnh liệt, nguyên một đám sắc mặt âm trầm, ngừng đầu nhìn bầu trời cuộn cuộn mà đến khói đen.

Đúng lúc này, sương mù gào thét mà đến, quét ngang Ngũ bộ thủ hộ màn sáng, nổ vang thanh âm kinh thiên quanh quẩn, đại địa run rẩy, nguyên gốc phiến xanh tươi rừng nhiệt đới, trong chớp mắt toàn bộ héo rũ, đã trở thành màu đen.

Còn có trong núi rừng, những cái kia tồn tại hung thú, cũng tại thời khắc này, nhao nhao phát ra thê lương kêu thảm thiết, nguyên một đám thân thể trực tiếp hư thối, đã trở thành Hắc Thủy.

Trong khoảng thời gian ngắn, toàn bộ Ô Thần sơn mạch, một mảnh tử khí tràn ngập.

“Ô Thần Ngũ bộ, chúng ta Ngũ Độc đại bộ phận độc nhện nhất mạch, các người... Hoặc là quy hàng, hoặc là tử vong!” Một cái âm lãnh thanh âm, bỗng nhiên từ phía trên không cuộn cuộn khói đen trong mãnh liệt truyền ra, bao phủ đại địa, hóa thành như như lôi đình nổ vang nổ mạnh, theo thanh âm này nội, lộ ra một cổ bá đạo chi ý, càng có thể so với Nguyên Anh trung kỳ tu vi, quanh quẩn lúc, lập tức chấn Ngũ bộ tộc nhân, có không ít sắc mặt tái nhợt, dù là có màn sáng ngăn cản, cũng đều tràn ra máu tươi.

“Tử chiến!” Ô Âm bộ Tế tự, là một người trung niên nam tử. Hắn trong mắt lộ ra cơ trí chi mang, giờ phút này bỗng nhiên mở miệng. Truyền xuất ra thanh âm, thanh âm này ở bên trong lộ ra quyết đoán, đáp lại Ngũ Độc bộ, đã trở thành Ngũ bộ liên minh đáp án.

“Tử chiến! !” Cả vùng đất, Ngũ bộ tộc nhân, nguyên một đám lập tức gào rú gào thét.

“Tử chiến! !” Thanh âm kinh thiên, hóa thành âm lãnh, đã trở thành quyết tâm. Giải khai Vân Tiêu, xuyên thấu khói đen, rơi vào trong sương mù, Ngũ Độc đại bộ phận, độc nhện nhất mạch tu sĩ trong tai.

Độc nhện nhất mạch hơn ba nghìn tu sĩ ở bên trong, có trưởng lão hơn hai mươi người, trận chiến này ba đại Tế tự. Xuất động thứ nhất, có thể kể cả vị kia ăn mặc Lục Bào đại Tế tự ở bên trong, ánh mắt mọi người, đều đã rơi vào trong đám người, bị hơn mười cái trên gương mặt hóa thành thanh “se tu” Đẳng lạnh lùng tu sĩ tầng tầng bảo hộ một cái trên người cô gái.

Cô gái này xem thì ra là hai mươi xuất đầu, một đầu mái tóc áo choàng. Ăn mặc một thân màu đỏ váy dài, bộ dáng đôi mi thanh tú, trong váy dài, có thể ẩn ẩn xem quét có lỗi có lỗm đường cong, vẻ đẹp của nàng. Là một loại gần như yêu dị mị, hết lần này tới lần khác trong mắt của nàng một mảnh lạnh buốt. Như vô tình đến cực điểm, cùng cái này mị thái tạo thành tươi sáng rõ nét đối lập, hóa thành một cổ đối với người khác phái mãnh liệt lực hấp dẫn.

Tại nàng my tâm, có một cái nhện vân Đồ đằng, giờ phút này cái này Đồ đằng lông lánh, trong đó màu trắng Tri Chu, giống như tại chạy.

Nàng này, đúng là Ngũ Độc đại bộ phận, năm vị Thánh Nữ một trong, thuộc về độc tri nhất mạch Triệu U Lan!

Nàng mi tâm màu trắng Tri Chu, kỳ danh tuệ nhện, không phải thiên tư Thánh Nữ, không thể được.

“Thỉnh Tế Tự đại nhân ra tay, trước lâm màn sáng, lại nhiều ngũ phong, dẫn Ngũ bộ Đồ đằng Thánh Tổ xuất hiện.” Triệu U Lan nhẹ giọng mở miệng, như kỳ danh giống như, thổ khí như lan, thanh âm rất là êm tai, nhưng lại ẩn chứa lạnh như băng.

Độc nhện nhất mạch lần này dẫn đội ba đại Tế tự một trong, vị kia ăn mặc màu xanh lá trường bào lão giả, trong tay cầm một căn màu đen mộc trượng, nghe vậy gật đầu, trong tay mộc trượng hướng phía dưới một ngón tay, lập tức bốn phía sương mù lập tức lẫn mình: quay cuồng, trực tiếp hóa thành một chỉ khổng lồ Tri Chu, thẳng đến màn sáng va chạm mà đi.

Nổ vang gian : ở giữa, màn sáng trập trập vụn vụn, nhưng không có sụp đổ, cái này đại Tế tự nhướng mày, tay phải bấm niệm pháp quyết gian : ở giữa, lập tức khổng lồ kia Tri Chu tiêu tán, hóa thành năm thanh đen kịt trường mâu, mỗi một căn trường mâu, đều có trăm trượng lớn nhỏ, theo trong tay hắn mộc trượng vung lên, trường mâu lập tức gào thét mà đi, thẳng đến bốn phía năm tòa bay lên cột sáng ngọn núi.

“Thỉnh Ngũ bộ Đồ đằng Thánh Tổ!” Đúng lúc này, Ô Âm bộ cái vị kia Tế tự, tay phải nâng lên vung lên gian : ở giữa, trong tay xuất hiện một quả ngọc giản, bóp chặt lấy về sau, tại đây năm tòa ngọn núi nội, có găm nhẹ truyền ra, Ô Đạt bộ mộc nhân, Ô Viêm bộ biển lửa, còn có mặt khác ba bộ Đồ đằng Thánh Tổ, lần lượt xuất hiện, nhưng lại tại bọn hắn xuất hiện trong nháy mắt...

Bị tầng tầng bảo hộ độc nhện nhất mạch Thánh Nữ Triệu U Lan, mắt phượng lóe lên, nhìn về phía Ô Âm bộ Tế tự, hai người ánh mắt cách màn sáng nhìn nhau, đều nhìn ra lẫn nhau thân phận, thành linh đều là một trận chiến này, song phương người chỉ huy.

“Thỉnh nhện thánh hàng lâm!”

Bầu trời nổ vang, tầng mây ngược lại cuốn, hư vô vũ vụn gian : ở giữa, Lôi Đình nổ vang ở bên trong, có năm căn cực lớn chân nhện, trợn vụn dài mấy ngàn trượng đoán, từ phía trên không khe hở hư vô nội, trống rỗng xuất hiện, thẳng đến đâm vào năm núi lớn Phong nội, trong khoảng thời gian ngắn, nổ vang quanh quẩn, trập trập vụn vụn, đất rung núi chuyển.

Đúng lúc này, Ngũ bộ Đồ đằng Thánh Tổ nguyên một đám gào thét bay ra, thẳng đến bầu trời mà đi, mắt thường có thể thấy được, tại bầu trời đỉnh, thành linh có một chỉ màu đỏ Tri Chu, cùng Ngũ bộ Đồ đằng Thánh Tổ, nổ vang giao chiến.

“Ta bộ chiến tu, không nên kết trận, dùng yêu nhện Đồ đằng bổ lưới, Thiên La xuống, phong kín nơi đây!” Triệu U Lan nhẹ giọng mở miệng.

“Tôn Thánh Nữ chi mệnh!” Bốn phía hơn ba nghìn độc nhện nhất mạch tu sĩ lập tức hai mắt lộ ra hung tàn chỉ mang, nguyên một đám ngửa mặt lên trời gầm nhẹ, toàn thân bộc phát ra Đồ đằng chỉ mang, trên thân thể có yêu nhện hư ảnh biến ảo, càng có một đạo đạo sợi tơ tại lẫn nhau tầm đó lan tràn xem ra, những nơi đi qua, hư không phát ra Tê tê thanh âm, phảng phất ẩn chứa kịch độc, lẫn nhau thẳng đến đại địa màn sáng mà đi.

“Thỉnh trưởng lão mọi người, ra tay phá trận, dẫn Ngũ bộ tộc đi công cán hiện!” Triệu U Lan vãn thoáng một phát sợi tóc, nhẹ nhàng cười cười.

“Tôn Thánh Nữ chi mệnh!” Độc nhện nhất mạch ở bên trong, có hơn mười cái lão giả lập tức lao ra, toàn thân phát ra Đồ đằng chỉ mang, bộc phát ra Nguyên Anh tu vi chấn động, lẫn nhau giống như hợp thành một cái kỳ dị trận pháp đồ án, thẳng đến Ô Thần Ngũ bộ phòng hộ màn sáng mà đi.

Lập tức muốn rơi xuống lúc, Ô Âm bộ Tế tự, vị kia trung niên nam tử hai mắt lóe lên.

“Thỉnh Ô Đạt bộ tộc công, Ô Viêm bộ tộc công, tính cả ba bộ Tế tự Đại trưởng lão, ra tay!”

Hắn lời nói vừa dứt, Ô Đạt bộ tộc công gầm nhẹ một tiếng, xông lên mà đi, tại phía sau hắn, theo sau hơn mười cái tất cả bộ Tế tự cùng với Đại trưởng lão, còn có Ô Viêm bộ tộc công, mọi người thẳng đến những cái kia phát ra Đồ đằng hào quang lão giả mà đi, ngăn cản bọn hắn sụp đổ phòng hộ màn sáng, lẫn nhau đứng lại với nhau.

”Ngũ bộ tộc nhân, dựa theo trước khi chiến đấu phân chia, năm người một tổ, năm tổ một đội, năm đội một quân! Đệ nhất quân, tây bắc phương hướng, thứ hai quân, đông bắc phương hướng, đệ tam quân, chính phương bắc, toàn lực diệt sát!

Các người không thể ham chiến, một khi bị thương, lập tức trở về đến màn sáng nội.

Thứ tư quân, đệ ngũ quân, tùy thời thay phiên, thứ sáu quân, tại màn sáng nội thủ hộ! Trận chiến này thời gian ngắn rất khó chấm dứt, chư vị tộc hữu, vì Ô Thần!” Ô Âm bộ Tế tự bỗng nhiên mở miệng lúc, lập tức mấy ngàn Ngũ bộ tộc nhân, mắt đỏ, gào thét mà lên, lao ra màn sáng.

“Vì Ô Thần!” Thanh âm của bọn hắn kinh thiên, nổ vang gian : ở giữa, lập tức cùng khuếch tán mà đến độc nhện nhất mạch hơn ba nghìn tu sĩ, chiến lại với nhau.

Trong khoảng thời gian ngắn, chiến hỏa ngập trời, thuật pháp tràn ngập, toàn bộ Thiên Địa, hóa thành chiến trường, đỉnh phong nhất bầu trời, là Ngũ bộ Đồ đằng Thánh Tổ, cùng độc tri nhất mạch nhện thánh giao chiến, đây là đã vượt qua Nguyên Anh trình độ giao chiến, nhắc lên một mảnh vận vẹo gợn sóng, ngoại nhân thấy không rõ trong đó thành quả chiến đấu như thế nào.

Phía dưới, là song phương Nguyên Anh tu sĩ, lẫn nhau điên cuồng chém giết, sương mù khuếch tán, ngoại nhân đồng dạng rất khó coi đến thân ảnh của bọn hắn, nhưng ở cái này trong sương mù, mỗi một cái chớp mắt, cũng có thể xuất hiện một hồi sinh tử.

Xuống lần nữa phương, màn sáng bên ngoài, song phương mấy ngàn tu sĩ, triển khai một hồi gió tanh mưa máu nổ vang, lẫn nhau đã đỏ mắt, đối với độc nhện nhất mạch mà nói, bọn hắn thân là đại bộ phận kiêu ngạo, nhiều năm qua rong ruổi bát phương, bách chiến bách thắng tôn nghiêm, khiến cho bọn hắn nhất định phải thắng!

Đối với Ngũ bộ tộc nhân mà nói, nơi này là nhà của bọn hắn, nơi này có tộc nhân của bọn hắn, bọn hắn không thể lui, bọn hắn không thể thua, cho dù là chết trận, cũng muốn huyết chiến đến cùng, bởi vì... Cha mẹ của bọn hắn, huynh đệ của bọn hắn tỷ muội, bọn hắn hết thảy thân nhân, đều tại màn sáng xuống, tại ngóng nhìn bóng lưng của bọn hắn.

“Chiến! !”

“Tử chiến! !”

“Vi Ô Thần, càng thêm bộ lạc của chúng ta! !” Trận trận gào rú gào thét, khiến cho cái này phía dưới cùng chiến trường, kịch liệt nhất, thể lương kêu thảm thiết khi thì truyền ra, máu tươi tràn ngập, như là hạ khởi huyết vũ.

Màn sáng nội, Ngũ bộ tộc nhân nguyên một đám nắm chắc nắm đấm, có hài đồng sợ hãi kêu gọi thanh âm, có nữ tử nhu nhược thút thít nỉ non chi âm, có mẫu thân xé tâm, có nước mắt của phụ thân.

Màn sáng bên ngoài, độc nhện nhất mạch nội, Triệu U Lan than nhẹ một tiếng, trong mắt có chút không đành lòng, nhưng rất nhanh, cái này không đành lòng tựa theo than nhẹ tán đi, không có đối với sai, có chỉ là lẫn nhau lập trường bất đồng.

“Cho mời ba vị tư Long đại nhân, dẫn xuất bên ta đạt được che giấu trong tin tức, tồn tại ở Ngũ bộ, diệt sát Chu Diệp cái vị kia thần bí tư Long!”

Độc nhện nhất mạch lần này đã đến tu sĩ ở bên trong, có ba cái tư Long, ba người này ở hậu phương, ăn mặc áo đen, thân thể tán ra trận trận âm trầm khí tức, càng là khi bọn hắn thân thể bên ngoài, riêng phần mình đều có lẫn nhau phòng hộ, có thể ngăn cản đối với ba người hắn chém đầu cuộc chiến.

Nghe nói Triệu U Lan đích thoại ngữ, ba người mỉm cười, riêng phần mình tay áo hất lên, lập tức dị yêu chi rống kinh thiên, tại ba người này bên người, từng đạo hào quang nháy mắt vòng qua vòng lại, từng tiếng gào rú truyền khắp bát phương, mỗi người bốn phía, đều ở đây trong tích tắc, xuất hiện gần vạn yêu bầy!

“Thỉnh Mạnh đại sư tương trợ!” Ô Âm bộ Tế tự, vị kia trung niên nam tử, thấy như vậy một màn đằng sau sắc lập tức biến hóa, hắn chần chờ một chút, ần ần cảm thấy một trận chiến này tiết tấu có chút không đúng, nhưng giờ phút này không có cái khác lựa chọn, quay người hướng về phía sau núi ôm quyền, thật sâu cúi đầu.

Mạnh Hạo đã ở nhìn qua một trận chiến này, hắn khoanh chân ngồi tại chính mình phía sau núi trong sân, ngẩng đầu nhìn bầu trời, nhìn trên bầu trời phát sinh đây hết thảy, nhìn qua chiến trường nội, sở hữu tất cả gió tanh mưa máu, hắn nghĩ tới mực đất thánh tuyết thành, nghĩ tới năm đó trận chiến ấy.

Trong trầm mặc, Mạnh Hạo nghĩ tới Kim Ô cùng Đại thụ.

Hồi lâu, Mạnh Hạo than nhẹ.

“Người ân... Ta sẽ hết sức, cho người sáng tạo bộ lạc, có thể kéo dài xuống dưới.” Mạnh Hạo nhẹ giọng thì thào, đứng lên, đi ra sân nhỏ, bên cạnh của hắn, Man Cự Nhân đi theo, ngửa mặt lên trời gào thét, ánh mắt lộ ra khát máu chi mang, giống như vậy chiến tranh, mới được là thân là Man Cự Nhân, có lẽ tồn tại chiến trường!

439. Chương 439: Vực Ngoại Tâm Ma Hoa!

Ở ngoài quang màn, theo Độc Chu nhất mạch ba vị cứu cấp Ti Long ra tay, lập tức lượng lớn dị yêu tràn ngập thiên địa, ba vị này cứu cấp Ti Long, có một cái rõ ràng đặc điểm, hắn này dị yêu, đều là đơn độc một cái chủng loại.

Một người trong đó, là một mảnh màu xám hải điểu, gào thét dữ tợn mà qua, mỗi một con hải điểu đều có ba cái lợi trảo, xem ra quý dị, càng là tại những này hải điểu ngực, có mặt người đồ án.

Một người khác, bên người dị yêu rõ ràng là từng con từng con to lớn con kiến, những này con kiến đại có tới một hai trượng, nhỏ bé nhưng là đếm mãi không hết, hung tàn cực kỳ, chỗ đi qua, che ngợp bầu trời.

Cái cuối cùng, là vị lão giả, vẻ mặt ngạo nghễ, tại bốn phía, trôi nổi chín cái tổ ong, có lượng lớn ong độc vờn quanh bát phương, truyền ra từng trận khiến người ta sau khi nghe, tê cả da đầu tiếng ong ong.

Chỉ một yêu quần, đây là chính thống Ti Long một cái tiêu chí, bọn họ đều có từng người truyền thừa, thậm chí rất nhiều đều là trải qua mấy đời huyết thống kéo dài, đời đời đều có Ti Long.

Vì vậy mới có thể ngưng tụ ra khổng lồ chỉ một yêu quần, mà những tán tu kia Ti Long, thì lại đa số là yêu quần hỗn tạp, trong lúc đó thân phận, một chút có thể phán.

Hầu như tại ba vị này Ti Long xuất hiện đồng thời, Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh, đứng ở Man Cự Nhân trên người, Man Cự Nhân cái kia thân ảnh khổng lồ, rít gào bên trong từ phía sau núi đột nhiên lao ra, trong phút chốc liền hiển lộ ở nơi đây ở ngoài quang màn mọi người trong mắt.

Đang nhìn đến Man Cự Nhân cùng với Mạnh Hạo lập tức, quang màn bên trong, bị bảy người vây quanh Triệu U Lan hai mắt bỗng nhiên thiểm nhúc nhích một chút, cẩn thận nhìn Mạnh Hạo một chút sau, hơi nhíu dưới đôi mi thanh tú.

Cùng lúc đó, Độc Chu nhất mạch cái kia ba vị cửu cấp Ti Long, cũng đều trong phút chốc ánh mắt ngưng tụ ở Mạnh Hạo trên người, lẫn nhau hai mắt lấp lánh lúc, từng người bấm quyết chỉ về phía trước, lập tức bên cạnh bọn họ dị yêu từng người phân ra mấy ngàn, thẳng đến quang màn mà đi.

Tiến lên lúc. Ba cái chủng loại, tổng cộng gần vạn yêu quần, rít gào kinh thiên, Mạnh Hạo nơi này lạnh hừ một tiếng. Dưới thân Man Cự Nhân rít gào. Nhảy một cái vọt thẳng ra quang màn, tại Mạnh Hạo thân thể bay lên lúc. Man Cự Nhân hai mắt lộ ra khát máu, thẳng đến yêu quần mà đi.

Ở giữa không trung, Mạnh Hạo tay phải giơ lên vung lên, lập tức hấn trên cánh tay phải hết thấy Đồ Đằng. Trong giây lát tỏa ra mãnh liệt ánh sáng, tại những ánh sáng này lấp lánh, một mảnh màu đen quạ đen, lập tức xuất hiện.

Những này quạ đen mới vừa xuất hiện, lập tức phát sinh chói tai hí lên, tại thanh âm của bọn họ dưới, phía trên chiến trường này trước những kia chết trận người. Thi thể của bọn họ lập tức lan ra từng trận hắc khí, lập tức liền bị này quần quạ đen sau khi hấp thu, như nhấc lên khói đen, cuốn lấy mảnh này quạ đen. Thẳng đến đi đến yêu quần mà đi.

Cùng lúc đó, tại Mạnh Hạo bốn phía, ánh sáng màu xanh lóng lánh, Đại Mao chúng nó cũng đều lần lượt xuất hiện, Thanh Mộc bảy sói, còn có màu đen Biên Bức, cũng đều lập tức thẳng đến phía trước.

Đặc biệt là màu đen Biên Bức, này Bức Mạnh Hạo xem như không thèm để ý, nhưng trên thực tế đáy lòng đối với này Bức cực kỳ coi trọng, dù sao đây là một cái trong cơ thể có kiếm gỗ đến trấn áp dị yêu, Mạnh Hạo tin tưởng nó tuyệt đối không phải bây giờ biểu hiện ra thực lực như vậy, không phải có ẩn giấu, chính là đã từng thương thế quá nặng, cần không ngắn năm tháng mới có thể khôi phục.

Nếu là người sau, như vậy bây giờ nó, sợ là suy yếu nhất thời điểm, có thể coi là lại suy yếu, này màu đen Biên Bức biểu hiện ra tu vi, cũng có khoảng trùng cấp bảy.

Tiếng nổ vang nhất thời kinh thiên, dị yêu trong lúc đó chém giết, vừa mới tiếp xúc, liền lập tức khóc liệt.

Mạnh Hạo nơi này chiến tranh, tại phía trên chiến trường này, cũng gây nên rất nhiều người quan tâm, Ti Long trong lúc đó chiến tranh, phạm vi rất lớn, khí thế mạnh nhất, trong khoảng thời gian ngắn, nghiêm nhiên trở thành nơi đây đệ tứ nơi chiến cuộc.

“Chỉ là tán tu Ti Long, có thể giết Chu Diệp cũng là may mắn thôi, này quần tạp yêu, mặc dù là bên trong có không ít kỳ dị chi yêu, nhưng nếu cùng ta ba người một trận chiến, ngươi còn không phải là đối thủ!” Độc Chu nhất mạch này ba cái Ti Long, giờ khắc này cười gằn, kẻ thù của bọn họ chỉ có Mạnh Hạo, nhiệm vụ của bọn họ, chính là đem ngũ bộ bên trong, vị kia thần bí Ti Long chém giết.

Giờ khắc này mắt thấy Mạnh Hạo hoàn thủ, ba người nhìn nhau một cái, lẫn nhau không có quá nhiều kiên trì, lẫn nhau lập tức bấm quyết, nhất thời bên cạnh bọn họ dị yêu ngửa mặt lên trời gào thét, cùng nhau lao ra.

Đã như thế, khí thế ngập trời, nổ vang vang vọng, làm cho khu vực này chiến cuộc, lập tức gây nên bốn phía không ít người quan sát.

Ba người cười ngạo ngễ, lại lần nữa bấm quyết, nhất thời tại trên người bọn họ có Đồ Đằng ánh sáng lóng lánh, bỗng dưng có gần trăm dị yêu lần lượt biến ảo, mỗi một con đều là cấp mười, thẳng đến Mạnh Hạo mà đi.

“Để người biết, cái gì gọi là Ti Long nghiền ép!” Ba người lời nói, bọn họ yêu quần rít gào, gần như 3 vạn yêu quần, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, xa xa vừa nhìn, Mạnh Hạo yêu quần, rất khó chống lại, tự cũng bị hoàn toàn nuốt chửng đáng vẽ.

Mạnh Hạo vẻ mặt như trước như thường, mắt lạnh nhìn một chút đi đến những này dị yêu, đơn giản thân thể loáng một cái, này nhoáng lên dưới, thân thể hắn trên Đồ Đằng ánh sáng chớp mắt tản ra, tại tia sáng này bên trong, mấy ngàn Thanh Mộc sói, rít gào mà ra, còn có Hỏa Điểu, còn có Thạch Nhân, còn có vô số toàn thân lượn lờ màn nước dị yêu, dồn dập xuất hiện.

Một tiếng kinh thiên gầm nhẹ truyền ra, màu đỏ cá sấu dữ tợn bò ra.

Gào thét bên trong, khói đen ngập trời, trong sương mù, như từ hoàng tuyền bên trong bò ra bóng người, đó là màu đen bò sát, thân thể cao lớn, xuất hiện ở hiện một khắc, nhất thời để này hư vô đều một trận.

Ông ông, màu xanh lục dữ tợn yêu muỗi, cũng tại Mạnh Hạo bốn phía đột nhiên xuất hiện!

Theo từng bầy từng bầy dị yêu xuất hiện, Độc Chu nhất mạch ba vị Ti Long, sắc mặt dồn dập đại biến, càng là vào lúc này, Mạnh Hạo bước lên phía trước đạp xuống, lập tức chung quanh hắn hư vô vạn đạo, hơn hai mươi con trăm trượng con nhện, cùng nhau xuất hiện, càng là tại bốn phía, hơn vạn chu quần, gào thét mà lên, tổng cộng gần như 3 vạn yêu quần, xuất hiện ở hiện chớp mắt, kinh thiên động địa, thẳng đến ba người kia Ti Long yêu quần mà đi.

Vừa mới đụng chạm, lập tức liền có tiếng kêu thảm thiết đau đớn bỗng nhiên truyền ra, Độc Chu nhất mạch ba vị này Ti Long, bọn họ yêu quần càng không có cách nào ngăn cản Mạnh Hạo nơi này bầy yêu, lập tức tử thương khốc liệt, liên tục lùi về phía sau, rất nhanh, liền thành linh bị Mạnh Hạo 3 vạn yêu quần, tầng tầng vờn quanh, triệt để vây quanh.

Tại ba vị này Ti Long sắc mặt đại biến, gần như trắng xám lập tức, Triệu U Lan hai mắt đột nhiên trợn to, lộ ra một vết khó mà tin nổi đồng thời, nhẹ giọng mở miệng.

“Xin mời đại tể tự ra tay, xem như muốn giết người này, kì thực dẫn ra ngũ bộ mạnh nhất Ô Binh Bộ tộc công, chỉ cần hắn cũng xuất hiện, U Lan liền có thể triển khai kế hoạch, từng cái tuyệt diệt ngũ bộ.”

Độc Chu nhất mạch đại tể ty, vị kia ông lão mặc áo bào xanh, nghe vậy cười cợt, cầm trong tay một trượng, thân thể về phía trước một cái thuận di, trong phút chốc liền xuất hiện ở Mạnh Hạo trước người, có thể hầu như ngay khi hắn lại lịch chớp mắt. Mạnh Hạo hai mắt lấp lóe, sớm có phát hiện, thân thể bỗng nhiên lùi về sau lúc, mắt lạnh nhìn lại.

Đang lúc này. Quang màn bên trong Ô Âm bộ tể tự. Càng phát giác trận chiến này không đúng, có loại cảm giác nói không ra lời. Nhưng hắn bất kể như thế nào phân tích, đều tìm không ra nguyên nhân vị trí.

“Xin mời Ô Binh Bộ tộc công ra tay, ngăn cản đối phương đại tể ty, làm Mạnh đại sư tranh thủ thời gian!” Ô Âm bộ tể tự. Vị trung niên nam tử này, cắn răng một cái, bỗng nhiên mở miệng.

bên Ô Binh Bộ tộc công, hai mắt hàn mang lóe lên, thân thể lập tức biến mất, xuất hiện lúc, trực tiếp ở Độc Chu nhất mạch đại tể ty phía trước. Ngăn cản hắn tới gần Mạnh Hạo, hai người lẫn nhau liếc nhìn, không có lời nói, ra tay thần thông. Nổ vang vang vọng, thẳng đến không trung, trở thành nơi đây đệ ngũ nơi chiến cuộc.

Giờ khắc này liền ngay cả Mạnh Hạo, cũng đều cảm thấy không đúng, hắn tại Mặc Thổ tham dự quá tương tự tu sĩ chiến tranh, dựa theo năm đó tình huống đến xem, nói như vậy trình độ như thế này chiến tranh, rất khó tại trong thời gian ngắn xuất hiện kết quả, thường thường cần liên tục phấn khởi chiến đấu nhiều ngày sau, mới có thể xuất hiện nghiêng cực diện.

Trừ phi là một phương sức mạnh thực sự quá mạnh, hình thành nghiền ép, nếu không thì, chỉ có thể đầu tiên là lẫn nhau tiêu hao.

Trước mắt Độc Chu nhất mạch, còn thiếu rất nhiều nghiền ép ngũ bộ tư cách, có thể một mực trận chiến này bắt đầu vẫn chưa tới một ngày, càng lấy các loại phương pháp, làm cho ngũ bộ hầu như lá bài tẩy toàn ra.

Có thể xem Độc Chu nhất mạch đáng vẽ, tự cũng cực kỳ vất vả, thắng bại không biết, loại này liệu linh ra tay, nếu không có là hạng người lỗ mãng, như vậy liền nhất định tồn tại quỷ kế.

“Chắc chắn sát cục ẩn giấu ở bên trong, nếu ta là đối phương, sát cục biết ở nơi nào lên?” Mạnh Hạo vừa điều khiển dị yêu vây công ba vị Ti Long, vừa ánh mắt đảo qua bốn phía, đầu tiên nhìn nhìn lại, là trên cùng vụn vụn, ở nơi đó, là con kia giáng lâm mà đến lo sợ yêu chu cùng ngũ bộ Đồ Đằng giao chiến.

“Nơi đây khả năng không lớn. . . Ngũ bộ Đồ Đằng cũng không phải là tu sĩ, thân là mạnh mẽ có thể biến ảo ra Đồ Đằng dị yêu, giữa bọn họ chiến đấu, đã vượt qua ta lý giải.” Mạnh Hạo nhíu mày, ánh mắt đảo qua ở ngoài quang màn song phương mấy ngàn tu sĩ, vừa nhìn về phía quang màn, cuối cùng ánh mắt quét qua, rơi vào song phương nguyên anh tu sĩ quần chiến bên trong.

“Còn có ta nơi này, cũng coi như một chỗ chiến cuộc, đối phương sát cơ một đội, hẳn là có thể lên tác dụng mang tính chất quyết định mới đúng, như thế nhìn tới. . .” Mạnh Hạo nghĩ tới đây, bỗng nhiên sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, hẳn không chậm trễ chút nào thân thể cấp tốc lùi về sau, hai tay nhanh chóng bấm quyết, thân thể tăng ngoài tầng phòng hộ lập tức mở ra.

Hầu như tại Mạnh Hạo lùi về sau chớp mắt, Triệu U Lan nơi đó, hai mắt lộ ra u mang, nòng hít sâu một cái, tay phải chẳng biết lúc nào, cực kỳ cẩn thận lấy ra một cái hộp gỗ.

Tại đêm này hộp gỗ mở ra lập tức, một mảnh hắc quang, bỗng nhiên từ này hắc bên trong hộp lan ra, cùng lúc đó, Triệu U Lan thân thể run rẩy, cắn răng bạc, thân thể càng là nghiêng về phía trước, một chân quỳ xuống, hai tay nâng hộp giơ lên cao lên.

Tại trên hộp bị giơ lên thật cao lập tức, trong hộp hắc quang, trong phút chốc kinh thiên động địa, đột nhiên hướng ra phía ngoài khuếch tán, chói mắt chỉ mang nháy mắt phảng phất có thể nuốt chửng quang minh, thay thế được tất cả ánh sáng.

Độc Chu nhất mạch tu sĩ, tại này nháy mắt, từng cái từng cái lập tức lấy ra màu đen nê đan nuốt vào, trong phút chốc, hai mắt của bọn họ liền hóa thành đen kịt.

Có thể ngũ bộ tu sĩ, tại đây trong nháy mắt, toàn bộ đều cảm nhận được một luồng triệu hoán, không tự chủ được nhìn sang.

Cái nhìn này nhìn lại, chúng tâm thần người nổ vang.

“Vực ngoại Tâm Ma Hoa! !” Quang màn bên trong ngũ bộ hạ người, sắc mặt đại biến, bọn họ không có chịu ảnh hưởng, tự chỉ có tại ở ngoài quang màn, mới sẽ bị hào quang màu đen này hấp dẫn tâm thần, tuy nhiên chính là theo này một đặc tính, làm cho Ô Âm bộ tế tự, lập tức sắc mặt trắng bệch, thất thanh mở miệng.

Mạnh Hạo hai mắt co rút lại, nhưng hẳn sớm có phòng bị, thân thể ở ngoài huyết quang lóng lánh, trực tiếp triển khai huyết sát giới, lấy này sát giới, đến ngăn cản đến từ hắc quang triệu hoán.

Nhưng là tại này nháy mắt, Mạnh Hạo biến sắc, trong cơ thể hẳn Bỉ Ngạn Hoa. . . Tại đây trong nháy mắt, tự tìm tới cơ hội, bỗng nhiên bạo phát.

Mạnh Hạo lập tức hướng về hết thấy yêu quần truyền ra ý thức, lập tức những kia yêu quần thẳng đến Mạnh Hạo mà tới.

Lại cầu phiếu đề cử! ! Phiếu đề cử báo nguy rồi! !

Mặt khác công chúng uy tín bên trong, ngày hôm nay phát bên trong ngang hình ảnh cùng du ký, có một cái nước Pháp mỹ nữ, bên tai vừa đập xuống bức ảnh, nàng liền phát hiện, đi tới xem, liền bên tai khẩn trương triển khai mỹ nam kế, khắc khắc, nói cho nàng ta là viết sách, cuối cùng dùng một bao Trung Quốc yên còn có kí tên quyết định rồi, sau đó nàng chủ động đứng lại cho ta số điện thoại, còn thu được nàng đồng ý ta bảo lưu bức ảnh.

Có chụp ảnh chung nha, bất quá cân nhắc đến lão bà ta nơi đó, vẫn là không phát ra đi. . .

440. Chương 440: Thê Thảm

“Vực Ngoại Tâm Ma Hoa!!”

“Cái này Ngũ Độc Bộ, lại vì giết chết ta Ô Thần Ngũ bộ, xuất động Vực Ngoại Tâm Ma Hoa!”

“Hoa này không thể xem, không thể biết, liếc mắt nhìn qua, Tâm Ma nhất thời, biến ảo Ma Niệm, đốt cháy bản thân...” Màn sáng bên trong, Ô Âm Bộ tế tỵ, sắc mặt tái nhợt, thì thào mở miệng.

Hắn giờ phút này, làm sao có thể không biết, từ khai chiến đến nay, chính mình liền thất bại... thua trong tay đối phương, chẳng qua là cảm thấy không đúng, nhưng lại phân tích không đến cụ thể.

Cái này Vực Ngoại Tâm Ma Hoa đương thời ít thấy, tu sĩ Trảm Linh lúc, như bên người có một đóa Vực Ngoại Tâm Ma Hoa, tức thì có thể bằng tăng không ít nắm chắc, cho nên hoa này cực kỳ trân quý.

Mà lại cái này Vực Ngoại Tâm Ma Hoa, lại cực kỳ cường hãn, Trảm Linh phía dưới, nhìn chỉ hầu như không có bất kỳ sinh cơ, sẽ bị Ma Niệm đốt cháy tử vong, chỉ có hồn phi phách tán một cái kết cục.

Có thể hết lần này tới lần khác, hoa này lại cực kỳ suy yếu, tuy nói cá nhân phòng hộ rất khó đem chống cự, có thể bộ lạc trận pháp màn sáng, lại đủ để đem ngăn cản tại bên ngoài, như lúc này, màn sáng bên trong Ngũ bộ mọi người, không có chịu ảnh hưởng.

Hầu như tại đây Vực Ngoại Tâm Ma Hoa xuất hiện nháy mắt, màn sáng bên ngoài, ngoại trừ giữa không trung Ngũ bộ đồ đẳng Thánh Tổ cùng Thánh nhện ở giữa chiến đấu vẫn còn tiếp tục bên ngoài, địa phương còn lại, tất cả chiến cuộc, toàn bộ đều tĩnh lặng, đứng im.

Độc Chu Nhất Mạch tộc nhân, ăn vào đặc thù đan dược về sau, có thể thời gian ngắn không bị ảnh hưởng, nhưng là cần khoan chân toàn lực ngồi xuống, nhưng so với bọn hắn, Ngũ bộ tộc nhân, thì là phát ra kêu thê lương thảm thiết.

Trước tiên, thì có hơn ba trăm cái Ngũ bộ tộc nhân, thân thể run rẩy, thất khiếu chảy máu, tại trong cơ thể của bọn hắn, như nổi lên vô hình chỉ hỏa, khiến cho thân thể bọn họ lập tức héo rũ, nháy mắt liền sinh cơ diệt sạch, thân thể trở thành cây khô, tại tử vong cái kia một cái chớp mắt, phát ra kêu thảm thiết. Cực kỳ bi thảm.

Sau đó, càng nhiều nữa tộc nhân tại đây kêu thảm thiết ở bên trong, từng cái tử vong, loại này tử vong. Như cùng là một trường giết chóc. Không có người ra tay, nhưng lại so với hết thấy ra tay đều muốn tàn nhẫn gấp trăm lần.

Màn sáng bên trong Ngũ bộ tu sĩ. Trơ mắt nhìn tộc nhân của mình tử vong, thân thể bọn họ run rẩy, ánh mắt của bọn họ đỏ lên, phát ra trận trận gầm nhẹ. Nhưng bọn họ... không thể lao ra.

Một khi lao ra, bọn họ cũng sẽ lần lượt tử vong, chẳng những cứu không được tộc nhân, bản thân cũng sẽ chết.

Càng là ở thời điểm này, có Nguyên Anh tu sĩ xuất hiện tử vong!

Đó là Ô Đạt Bộ Đại trưởng lão, thân thể của hắn run rẩy ở bên trong, phun ra máu tươi. Thân thể thoáng cái héo rũ, đã liền Nguyên Anh cũng đều không thể bỏ chạy, giống như ở trước mặt của hắn, có một cái vô hình thân ảnh. Đang tàn nhẫn mỉm cười ở bên trong, đưa hắn hết thấy sinh cơ, toàn bộ thôn phệ.

Theo bốn phía Ngũ bộ tộc nhân nguyên một đám tử vong, Triệu U Lan hai tay giơ lên cao trong hộp, hắc quang càng thêm chói mắt, mơ hồ dường như cắn nuốt đầy đủ huyết ý, đã trở thành tử sắc.

Cái này, chính là Triệu U Lan kế hoạch, vô luận là chém giết hay vẫn là muốn hủy diệt đi màn sáng, cũng là vì dẫn xuất tất cả có thể dẫn xuất đối phương cường giả, sau đó. . . Dùng cái này hao phí, một lần hành động toàn bộ giết chết.

Càng là ở thời điểm này, Triệu U Lan sắc mặt tái nhợt, giơ lên cao Vực Ngoại Tâm Ma Hoa lúc, phun ra một ngụm máu tươi, cặp mắt của nàng lộ ra kỳ dị chi mang, cái này miệng phun ra máu tươi, tại đây trong

tích tắc phân tán ra, hóa thành một tia huyết khí, mãnh liệt tản ra, thẳng đến nơi đây tất cả Độc Chu Nhất Mạch khoan chân ngồi xuống tộc nhân mà đi.

Ngoại trừ Nguyên Anh tu sĩ bên ngoài, mặt khác nhưng phạm là bị năng huyết khí dung nhập thân thể Độc Chu Nhất Mạch tu sĩ, cả đám đều thân thể chấn động mạnh một cái, từ lúc ngồi trong mở mắt ra, trong mắt lộ ra thanh tỉnh lập tức, lập tức đã bị hung tàn thay thế, lẫn nhau đứng lên lúc, truyền ra gào thét, thẳng đến bốn phía đã mất đi sức phản kháng Ngũ bộ tộc nhân chém giết mà đi.

“Tuy nói không cách nào làm cho Nguyên Anh tiền bối được miễn Vực Ngoại Tâm Ma Hoa, nhưng bình thường tu sĩ, của ta một cái Tâm Ma Huyết, vẫn là có thể để cho bọn họ tại thời gian nhất định bên trong, hành động tự nhiên.” Triệu U Lan nhẹ giọng mở miệng lúc, một cuộc chính thức đồ sát, tại đây màn sáng bên ngoài, bỗng nhiên triển khai.

“Không!!”

“Ngũ Độc Bộ, ta Ô Thần Bộ cùng các ngươi không đội trời chung, không đội trời chung!!” Từng trận thể lương đến cực điểm gào rú, từ màn sáng bên trong bỗng nhiên truyền ra, màn sáng bên trong, Ngũ Bộ còn sót lại tu sĩ, nguyên một đám thân thể run rẩy, phát ra gào rú, trong con mắt của bọn họ tràn ngập tơ máu, lòng của bọn họ tại xé rách, bọn họ trở mắt nhìn màn sáng bên ngoài tộc nhân bị từng cái giết chết, cái loại này bị xé nứt cảm giác, lại để cho thanh âm của bọn họ mang theo khó có thể hình dung thể lương.

Trong nháy mắt, liền có mấy trăm Ngũ Bộ tộc nhân, từng cái bị hung tàn Độc Chu Nhất Mạch tu sĩ giết chết, mà Mạnh Hạo nơi đây, giờ phút này cũng đưa tới không ít Độc Chu Nhất Mạch tu sĩ chú ý, chẳng qua là Mạnh Hạo thân thể ngoài có đại lượng yêu bầy, khiến cho những thứ này Độc Chu Nhất Mạch tu sĩ, lập tức chần chờ.

Nhưng vào lúc này, kia ba vị Ti Long lần lượt từ lúc ngồi trong thức tỉnh, đang nhìn đến Mạnh Hạo giờ phút này trạng thái về sau, lập tức cuồng hỉ, lập tức liều lĩnh phát động bọn họ yêu bầy, đi giết chết Mạnh Hạo yêu bầy.

Kể từ đó, Độc Chu Nhất Mạch tu sĩ, cũng lập tức nguyên một đám mang theo tàn nhẫn, thẳng đến Mạnh Hạo nơi đây mà đến.

Mạnh Hạo thân thể run rẩy, giờ phút này khoan chân ngồi ở giữa không trung, hai mắt nhắm nghiền.

Trên chiến trường, Mạnh Hạo ba vạn dị yêu, giờ phút này nguyên một đám gào thét, Vực Ngoại Tâm Ma Hoa tác dụng đối với chúng mà nói gần như không có có hiệu quả, tại bốn phía chỉ tu cùng với đại lượng dị yêu vọt tới lúc, Mạnh Hạo yêu bầy, lập tức phản kích.

Trong khoảng thời gian ngắn nổ vang ngập trời, có thể đây hết thấy, Mạnh Hạo không cách nào đi chú ý, hắn giờ phút này thân thể càng phát ra run rẩy, trong cơ thể Bỉ Ngạn Hoa toàn lực bộc phát, ý đồ đảo khách thành chủ, đang bị Mạnh Hạo toàn lực trấn áp.

Tại Mạnh Hạo cái này trấn áp trong cơ thể Bỉ Ngạn Hoa lúc, ngoại giới Ngũ Bộ tu sĩ, đã bị đồ sát gần như mười phần, máu tươi đầy đất, thi thể khắp nơi, máu tanh khí tức ngập trời, khiến àn sáng bên trong Ngũ bộ tộc nhân, bọn họ đối với Ngũ Độc Bộ hận ý, đã khó có thể hình dung.

Càng là ở thời điểm này, Ô Đạt Bộ tộc công, phun ra máu tươi, cười thảm trọng trực tiếp héo rũ, đối mặt cái này Vực Ngoại Tâm Ma Hoa, nếu không có sớm chuẩn bị, Nguyên Anh tu sĩ rất khó chống cự, đã liền tự bạo cũng đều làm không được, chỉ có thể bị cái này Vực Ngoại Tâm Ma Hoa thôn phệ.

Có thể tại tử vong trước, Ô Đạt Bộ tộc công cắn nát đầu lưỡi, toàn thân đỏ đẫm tại thời khắc này phát ra thanh quang, dùng bản thân hình thân cầu diệt làm đại giới, đưa ra một đám sinh cơ, cái này sinh cơ thẳng đến phía sau hắn Ô Đạt Bộ tộc tử vong cơ thể.

“Chúng ta... không thể toàn bộ vẫn lạc tại nơi đây!” Ô Đạt Bộ tộc công cười thảm ở bên trong, thân thể lập tức héo rũ, đạo kia sinh cơ thẳng đến phía sau hắn bộ lạc tộc nhân, ngay sau đó, đã lấy được Ô Đạt Bộ tộc công sinh cơ cái vị kia Nguyên Anh tu sĩ, vẫn là thì không cách nào giây giữa, có thể tại tử vong lập tức, hắn đem càng khổng lồ sinh cơ tổng xuất, một cái tiền đưa một cái...

Ô Viêm Bộ tộc công, tế tự, Đại trưởng lão, tại đây màn sáng bên ngoài, Ngũ bộ hơn mười Nguyên Anh tu sĩ, toàn bộ từng cái vẫn lạc, tử vong hầu như không còn.

Theo nguyên một đám Nguyên Anh tu sĩ hình thần câu diệt, bọn hắn mang theo cười thảm, mang theo một cổ oán hận, đã trở thành thân khô nháy mắt, người cuối cùng nhân, rút cuộc tại tử vong trước, tập hợp tất cả sinh cơ, đem tổng xuất, khiến cho cái này sinh cơ thăng đến Ngũ Bộ người mạnh nhất, Ô Binh Bộ tộc công mà đi.

Cái này cổ sinh cơ, lập tức dung nhập đang chống cự Vực Ngoại Tâm Ma Hoa Ô Binh Bộ tộc công, vị này tóc xám lão giả trong cơ thể, đây là hắn đồng tộc, tử vong trước cuối cùng di tặng, cái này sinh cơ bên trong, ẩn chứa tất cả mọi người đối với Ngũ Độc Bộ ngập trời mối hận, ngưng tụ đã thành hai chữ.

“Báo cừu!!”

Ô Binh Bộ tộc công, ngửa mặt lên trời một rống, hai mắt lập tức để lại huyết lệ, có thể tại thời khắc này, thân thể của hắn nhưng là khôi phục hành động, cứng rắn tránh được Vực Ngoại Tâm Ma Hoa hào quang, hắn phun ra máu tươi, thân thể không chút do dự cấp tốc rút lui, tại Vực Ngoại Tâm Ma Hoa lực lượng lần nữa bao phủ lúc, toàn bộ người xông về rồi màn sáng bên trong, lập tức khoanh chân chữa thương, nét mặt của hắn dữ tợn, nội tâm của hắn dĩ nhiên xé rách.

Giờ phút này tại Vực Ngoại Tâm Ma Hoa ánh sáng âm u xuống, toàn bộ màn sáng bên ngoài, giờ phút này ngoại trừ Mạnh Hạo nơi đây, tất cả Ngũ bộ tộc nhân, toàn bộ vẫn lạc, vô cùng thâm trầm trình độ, lại để ánh sáng bên trong Ngũ bộ tộc nhân, cho dù là huyết hải ngập trời, có thể thật sâu tuyệt vọng cùng với diệt tộc bóng dáng, nhưng là bao phủ tại đáy lòng, hóa thành thút thít nỉ non.

“Thất bại... hoàn toàn thất bại...” Giờ phút này Ngũ Bộ, tại màn sáng bên trong Nguyên Anh tu sĩ, chỉ có bảy người, bảy người này thủ hộ tại Ô Binh Bộ tộc công bốn phía, lẫn nhau trầm mặc, đẳng chất trong cừu hận chỉ ý ngập trời, Ô Âm Bộ tế tự, thì thào nói nhỏ, thậm chí cười rộ lên.

Đúng lúc này, màn sáng bên ngoài, Triệu U Lan mở mắt ra, nhìn về phía đầy đất thi thể cùng với nồng đậm máu tanh, vừa liếc nhìn chạy ra thẳng thiên Ô Binh Bộ tộc công, nàng than nhẹ một tiếng, trong mắt cũng có một tia không đành lòng, có thể lập tức lắc đầu, mắt phượng quét qua, đã rơi vào đang khoanh chân ngồi xuống Mạnh Hạo trên người.

“Độc Chu Nhất Mạch tộc nhân, toàn lực ra tay, phối hợp ba vị tư Long đại nhân, chém giết vị này Ngũ Bộ Ti Long!”

Nàng lời nói vừa ra miệng, lập tức bốn phía cái này hơn ba nghìn Độc Chu Nhất Mạch tu sĩ, thẳng đến Mạnh Hạo mà đi. Về phần Độc Chu Nhất Mạch những Trưởng lão kia cùng với Đại Tế Ti, giờ phút này cũng đều từ khoanh chân trong mở mắt ra, dùng bọn họ thân phận, sẽ không đi để ý tới Mạnh Hạo, mà là hai mắt lóe lên, nhìn về phía Ngũ Bộ màn sáng.

“Mời chư vị tiền bối, toàn lực oanh mở này màn sáng, lại để cho Vực Ngoại Tâm Ma Hoa hào quang, rơi vào trong đó, tức thì hôm nay trận chiến này, là chấm dứt, ta Độc Chu Nhất Mạch, đem tổn thất ít nhất, toàn thắng trận chiến này, U Lan lần đầu thí luyện, cũng đem báo một giai đoạn.” Triệu U Lan nơi đây, nhẹ giọng mở miệng.

Nổ vang thanh âm không ngừng quanh quẩn, kể cả Đại Tế Ti ở bên trong Độc Chu Nhất Mạch cường giả, lập tức oanh kích màn sáng, cùng lúc đó, tại Mạnh Hạo chỗ đó, hắn dị yêu điên cuồng ngăn cản đến từ ba Đại Ti Long cùng với hơn ba nghìn Độc Chu Nhất Mạch tu sĩ vây công.

Vô cùng thâm trầm ở bên trong, một phương diện màn sáng lung lay sắp đổ, một phương diện Mạnh Hạo nơi đây, yêu bấy phát ra thê lương gào rú, đã bắt đầu tử vong, Đại Mao đã triệt để đỏ mắt, không ngừng ngăn cản hết thấy địch nhân tới gần, Văn Tử, Ô Nha, còn có Mạnh Hạo những cái kia cường hãn dị yêu, giờ phút này cũng đều là phát cuồng giống như gào thét, cùng Độc Chu Nhất Mạch chém giết.

Chúng dần dần thương thế nghiêm trọng, dần dần bắt đầu không địch lại, không có Mạnh Hạo thức tỉnh, không có đến từ Mạnh Hạo trên người Yêu khí gia trì, chúng chiến lực cũng đều giảm bớt rất nhiều.

Tại Ngũ Bộ màn sáng, oanh một tiếng xuất hiện muốn vỡ vụn dấu hiệu lúc, Đại Mao rên rỉ một tiếng, phun ra máu tươi.

Mắt thấy hết thấy cục diện muốn triệt để tan vỡ, đúng lúc này, Mạnh Hạo hai mắt bỗng nhiên mở ra, ánh mắt của hắn lộ ra đại lượng tơ máu, cặp mắt kia, lộ ra một cỗ sát khí ngập trời, trong cơ thể hắn Bỉ Ngạn Hoa, giờ phút này đang không ngừng giãy giụa, vẫn như trước vẫn bị Mạnh Hạo, lần nữa đã trấn áp xuống.

441. Chương 441: Chém Giết

Đem Bỉ Ngạn Hoa trấn áp đồng thời, cái kia đóa Vực Ngoại Tâm Ma Hoa, có lẽ là bởi vì Bỉ Ngạn Hoa nguyên nhân, đối với Mạnh Hạo nơi đây, không còn... ảnh hưởng chút nào.

Ngay lúc Mạnh Hạo mở mắt ra, chung quanh hắn dị yêu ngay ngắn hướng phát ra kinh hãi chi rống, cái kia ba vị Ti Long hai mắt co rút lại, vậy công Mạnh Hạo hơn ba nghìn tu sĩ, cũng đều lẫn nhau tâm thần hơi chấn động, có thể ra tay như trước nổ vang.

Mạnh Hạo trong trầm mặc, hắn trước thấy là màn sáng bên ngoài, Ngũ bộ mấy nghìn người thi thể, còn có cái kia đang đứng ở tan vỡ trong màn sáng, sau đó tức thì là của mình bốn phía, nguyên bản ba vạn dị yêu, giờ phút này tử vong hơn một nửa.

Mặc dù là kiến thức qua Thánh Tuyết thành vô cùng thâm thúy, Mạnh Hạo chứng kiến trước mắt một màn này, cũng như trước cảm nhận được một cỗ Ngũ Bộ bị thương.

“Trận chiến đến lúc này, ta vốn nên lựa chọn ly khai... nhưng hôm nay, ta nhưng không có ly khai chi ý!” Mạnh Hạo nhẹ giọng thì thào, tay phải nâng lên, hướng về phía dưới mãnh liệt nhấn một cái.

“Yêu khí, Phong Chính!” Tay phải hắn rơi xuống nháy mắt, lập tức toàn bộ Thiên Địa, bốn phương tám hướng, lập tức có vô tận Yêu khí oanh oanh mà đến, những thứ này Yêu khí vô hình, tại tiền đến nháy mắt, bị Mạnh Hạo vung lên phía dưới, toàn bộ dung nhập vào rồi bốn phía cái này hơn một vạn dị yêu trong cơ thể.

Những thứ này dị yêu nguyên một đám thân thể chấn động, những cái kia Yêu Văn run rẩy, thân thể chợt bành trướng gấp mấy lần, khí tức cường đại rồi gấp mấy lần không chỉ có. Cho dù thân thể lớn nhỏ không có biến hóa, có thể tại đây bày Ô Nha trên thân, nhưng là riêng phần mình xuất hiện trùng điệp hư ảnh, lẫn nhau nhoáng một cái phía dưới. Lại tại phía sau của bọn nó. Phân biệt như đi theo rồi một cái bóng dáng.

Tại hơi thở này xuống, những thứ này Yêu Văn nhiều hơn một đôi cánh, thân thể của bọn nó biến dài, cái đuôi có chút nâng lên lúc giữa, thỉnh linh tại phần đuôi, dài ra rồi một cây màu xanh lá gai sắc!

Thoạt nhìn, càng thêm dữ tợn!

Những cái kia màu đen Ô Nha, nguyên một đám run rẩy ở bên trong, ngay ngắn hướng gào rú, thân thể hắc sáng lóng lánh, khí tức cường đại rồi gấp mấy lần không chỉ có. Cho dù thân thể lớn nhỏ không có biến hóa, có thể tại đây bày Ô Nha trên thân, nhưng là riêng phần mình xuất hiện trùng điệp hư ảnh, lẫn nhau nhoáng một cái phía dưới. Lại tại phía sau của bọn nó. Phân biệt như đi theo rồi một cái bóng dáng.

Đây là Đồ Nha, là chúng tại Yêu khí dung nhập xuống. Đưa tới lột xác ở bên trong, hình thành một loại tiến hóa, có năng ảnh tại, như chúng có đủ rồi hai đạo sinh cơ.

Đại Mao ngửa mặt lên trời một rống. Thân thể trực tiếp trăm trượng lớn nhỏ, trong cơ thể nó vốn là có Yêu khí, giờ phút này lần nữa bị Yêu khí dung nhập, chẳng những thân thể bành trướng, càng là toàn thân một mảnh huyết mạch, thậm chí mơ hồ đầy, tại kia hướng trên đỉnh đầu. Lại có một vòng Minh Nguyệt hư ảnh trôi nổi, khiến cho Đại Mao toàn thân màu trắng bộ lông, tại dưới ánh trăng, trực tiếp đã trở thành màu bạc. Triệt để hóa thành Ngân Lang!

Còn có những cái kia Tri Chu, cũng đều nguyên một đám tiếng hi...iiii âm thanh lúc giữa, riêng phần mình cường đại lên, bộ dạng càng thêm dữ tợn, nguyên một đám tại phần lưng, đều nổi lên mặt người gương mặt, càng có răng nanh sinh trưởng, lan tràn đi ra ngoài, giống như đối với cái kìm!

Hồng Sắc Ngạc Ngự, toàn thân lân phiến bạo tăng, đầu lâu cải biến, mơ hồ xuất hiện Long bộ dáng, nhất là tại phần lưng dài ra rồi cánh bằng thịt, phịch một tiếng, biến thành hai trương cánh khổng lồ, bay lên lúc, không còn là cá sấu, mà là trở thành rồi một cái Hồng Sắc Ưng Long!

Tuy nói cũng không phải là rất giống, có thể cái kia khí tức, nhưng là cực kỳ tương tự.

Còn có cái kia Tích Dịch, ngửa mặt lên trời gào rú ở bên trong, thân thể khổng lồ như tiểu sơn, thậm chí trong miệng mơ hồ lộ ra khói đen, hình như có hỏa diễm tại kia trong bụng, có thể tùy thời phun phát ra tới.

Cùng hần lúc trước bộ dạng, hoàn toàn cải biến, khí thể càng mạnh hơn nữa không chỉ có gấp mấy lần.

Về phần Man Cự Nhân, thì là gào thét lúc giữa, thân thể càng thêm tráng kiện, đại thủ một trảo, bầu trời lại có lôi đình nổ vang, một đạo thiểm điện bỗng nhiên rơi xuống, cuối cùng bị Man Cự Nhân một phát bắt được, vung vẩy lúc giữa, hóa thành một cái tia chớp cây roi, kinh Thiên động Địa.

Tất cả dị yêu, cũng bắt đầu rồi lột xác, loại này lột xác, từ xưa đến nay, tại Tây Mạc đại địa chỉ biết rải rác ngẫu nhiên một hai lần, như trước mắt như vậy, tập trung ở cùng một chỗ, lập tức toàn bộ lột xác sự tình, trước đó chưa từng có.

Nơi đây một màn này, lập tức liền đưa tới bên ngoài những cái kia thuộc về mặt khác ba cái Ti Long dị yêu chấn động, nguyên một đám lộ ra vẻ mặt sợ hãi, không dám tiến lên.

Còn có Độc Chu Nhất Mạch hơn ba nghìn tu sĩ, cũng đều trong óc ô...ô...n...g một tiếng, đổi mặt cái này hơn một vạn xuất hiện lột xác, khi bọn hần nhìn lại như biến dị yêu bầy, bọn hần bản năng sinh ra sợ hãi.

Triệu U Lan mãnh liệt mở to mắt, lộ ra ánh sáng mãnh liệt, Mạnh Hạo nơi đây đột nhiên bộc phát, hiển lộ ra cường đại, làm cho nàng chấn động.

Không chỉ có là nàng, giờ phút này oanh kích màn sáng Độc Chu Nhất Mạch Đại Tế Ti cùng những Trưởng lão kia, cũng đều mãnh liệt quay đầu, lập tức hướng nhìn về phía Mạnh Hạo nơi đây, khi thấy những cái kia dị yêu biến hóa lúc, bọn hần nhao nhao tâm thần chấn động.

Độc Chu Nhất Mạch ba vị Ti Long, sắc mặt đại biến, hô hấp dồn dập, lộ ra không dám tin, càng có mãnh liệt đã đến cực hạn hoảng sợ, hóa thành trong đầu nổ vang.

“Đại... Đại Ti Long!”

“Hần là Đại Ti Long, chỉ có Đại Ti Long, tài năng chuẩn bị loại này kinh khủng Ti Long bí thuật!!” Ba vị này Ti Long la thất thanh, đang nhìn đến Mạnh Hạo ánh mắt lập tức quét tới lúc, ba người sắc mặt trực tiếp tái nhợt, da đầu run lên, không chút do dự, thân thể chột lui về phía sau.

Có thể đã khi bọn hần lui về phía sau đồng thời, Mạnh Hạo bốn phía những cái kia yêu bầy, truyền ra động trời gào thét, hướng về bốn phía đem chúng vây khốn dị yêu cùng tu sĩ, trực tiếp phóng đi.

Nổ vang ngập trời lúc giữa, Mạnh Hạo thân thể về phía trước cất bước mà đi, tốc độ cực nhanh, một cái rong huyết chột hiện, toàn bộ người trực tiếp biến mất, nhưng lại tại Mạnh Hạo biến mất một cái chớp mắt, tại một cái trong đó Độc Chu Nhất Mạch Ti Long phía trước, cùng Mạnh Hạo lúc trước biến mất địa phương, giữa một cái thẳng tắp khoảng cách, giờ phút này tất cả tại đây đầu thẳng tắp bên trên dị yêu cùng tu sĩ, thân thể toàn bộ vô cùng quỷ dị tan vỡ nổ bung, trong chốc lát chính là chia năm xẻ bảy, kêu thảm thiết hóa thành tàn âm vòng qua vòng lại lúc, Mạnh Hạo thân ảnh, trực tiếp liền xuất hiện ở vị này Ti Long trước người.

Tốc độ cực nhanh, cực kỳ kinh người, đây không phải thuận di, mà là cự ly ngắn bộc phát ra, có thể so với thuận di tốc độ, mà lúc trước cái kia thẳng tắp bên trên tử vong tu sĩ cùng dị yêu, đều là tại đây cực hạn tốc độ xuống, chết ở Mạnh Hạo trùng kích bên trong.

“Người...” Vị này Ti Long sắc mặt triệt để đại biến, trong óc ô...ô...n...g một tiếng, đang muốn lui về phía sau, nhưng Mạnh Hạo tay phải bỗng nhiên nâng lên, tại cái này Ti Long bên người đi qua lúc, một chút nhéo ở rồi cổ của hần, mặt không biểu tình rắc rắc một tiếng, trực tiếp bóp nát.

Buông tay lúc, Man Cự Nhân trên người đột nhiên xuất hiện một nhánh mây, tốc độ cực nhanh, lập tức liền tới gần Mạnh Hạo nơi đây, một cái đem vị kia Ti Long thi thể thôn phệ, cái này nhánh mây bên trên dài khắp rồi gai sắc, thoát nhìn cực kỳ dữ tợn, chập chờn tại Mạnh Hạo bốn phía, chợt xoay tròn, trực tiếp hóa thành một cái thật lớn đâm bóng, quét ngang bát phương.

Khoảng cách giết một người, oanh động chiến trường, tại màn sáng bên ngoài Độc Chu Nhất Mạch hai cái Nguyên Anh Trưởng lão, giờ phút này sắc mặt biến hóa, không chút do dự thân thể nhoáng một cái, một cái thuận di xuất hiện ở Mạnh Hạo bốn phía.

Có thể đã khi bọn hắn xuất hiện nháy mắt, Yêu Văn gào thét mà đến, đảo mắt đem Mạnh Hạo thân thể bao trùm, tùy ý cái kia hai cái Nguyên Anh Trưởng lão sau khi xuất hiện liền thủ một kích oanh khứ, Yêu Văn tán loạn, nhưng này sao một ngăn cản, Mạnh Hạo thân ảnh huyết quang xuất hiện, lần nữa một cái máu nhảy chợt hiện về sau, hiện thân tại thứ hai đang tại cấp tốc bỏ chạy Ti Long bên người, tay phải nâng lên vung lên, kim quang qua đi, người này phát ra kêu thê lương thảm thiết, thân thể của hắn tại kia mắt thường có thể thấy được xuống, nhanh chóng bị màu vàng tràn ngập, cũng chính là hô hấp công phu, liền hóa thành một cái kim nhân, rơi trên mặt đất.

Người cuối cùng Ti Long, là một cái lão giả, lão giả này giờ phút này hồn phi phách tán, đối với Mạnh Hạo nơi đây sinh ra trước đó chưa từng có sợ hãi, giờ phút này chứng kiến Mạnh Hạo trông lại, lập tức run một cái.

“Cứu ta!!” Hắn phát ra thê lương gào rú, thân thể chợt lao ra, liều lĩnh thẳng đến Triệu U Lan chỗ đó mà đi.

“Lớn mật!” Cái kia hai cái đuổi giết Mạnh Hạo Nguyên Anh Trưởng lão, mắt thấy Mạnh Hạo đang tại chính mình hai người trước mặt, không ngờ giết một cái cứu giai Ti Long, lập tức nổi lên tức giận, thân thể nhoáng một cái, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, sát cơ khuếch tán, không đợi tới gần, thì có thần thông biến ảo.

“Mạnh mẽ lá gan không lớn...” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, ở đằng kia hai cái Nguyên Anh Trưởng lão tiến đến nháy mắt, tay phải hắn nâng lên, hướng hai người chỉ một cái, Phong Yêu thứ tám cấm, lập tức triển khai, lập tức bốn phía bát phương, Yêu khí nháy mắt tiến đến, hóa thành vô hình sợi tơ, trực tiếp liền đem hai người quấn quanh.

Hai cái này Nguyên Anh lão giả biến sắc, tuy nói rất nhanh liền tu vi toàn diện bộc phát tranh đoạt ra, có thể tại đây kinh hãi ở bên trong, Mạnh Hạo thân thể huyết quang chớp động, một cái máu nhảy chợt hiện, thẳng đến cuối cùng vị kia Ti Long lão giả mà đi.

“Ngươi dám!” Đúng lúc này, lại một cái Nguyên Anh Trưởng lão, từ màn sáng bên cạnh một cái thuận di, xuất hiện ở vị kia Ti Long lão giả bên người, găm nhẹ trong tay phải nâng lên, bấm niệm pháp quyết tiếp theo mảnh ngũ thải quang mang khuếch tán, thẳng đến Mạnh Hạo bao phủ mà đến.

“Có thể Mạnh mẽ muốn giết chi nhân, ngươi còn cứu không nổi.” Mạnh Hạo bình tĩnh mở miệng, lời nói lúc giữa tay phải nâng lên, không có chút nào lùi bước chi ý, hướng về tiến đến Nguyên Anh lão giả, một quyền oanh khứ.

Nổ vang ngập trời, Mạnh Hạo thân thể chấn động, lui ra phía sau ba bước, có thể cái kia Nguyên Anh lão giả, nhưng là sắc mặt đại biến, phun ra máu tươi, thân thể liên tiếp rời khỏi bảy tám bước, dùng một loại không cách nào tin ánh mắt, mãnh liệt nhìn về phía Mạnh Hạo lúc, Mạnh Hạo đã tới gần vị kia Ti Long lão giả, tay phải nâng lên căn bản cũng không cho phép lão giả này có chút dữ tợn, một phát bắt được rồi cổ, trực tiếp bóp nát.

Tầng tầng vây khốn phía dưới, tại nghìn trong quân giết chết ba vị Ti Long, cho dù là ba cái Nguyên Anh Trưởng lão, đều không thể ngăn cản, càng có một người bị chính diện sinh sôi rung chuyển, một màn này, chẳng những lại để cho Độc Chu Nhất Mạch chi nhân khiếp sợ, càng làm àn sáng bên trong, đã tuyệt vọng Ngũ Bộ tộc nhân, dường như đốt lên nhiệt huyết, thấy được hy vọng!

“Mạnh đại sư!!”

“Mạnh đại sư!!!” Từng trận gào rú từ màn sáng bên trong truyền ra, thanh âm này mang theo giờ phút này Ngũ Bộ tất cả còn sót lại tộc nhân hy vọng, mang theo bọn hắn kích động, quanh quẩn Thiên Địa.

Triệu U Lan hô hấp dồn dập, chợt nhìn về phía Mạnh Hạo, giờ phút này Mạnh Hạo, lần nữa vượt ra khỏi phán đoán của nàng, trong lúc mơ hồ, đã trở thành rồi làm cho nàng cực kỳ trọng thị tồn tại.

“Đại Ti Long... Chính diện có thể lay Nguyên Anh tu sĩ... Người này không thể lưu!” Ngay tại lúc Triệu U Lan nội tâm nổi lên mãnh liệt sát cơ, nàng bỗng nhiên tâm thần chấn động, một cỗ sinh tử cảm giác bỗng nhiên tại trong lòng hiển hiện, bởi vì nàng nhìn thấy Mạnh Hạo hai mắt!

Bởi vì tại đây một cái chớp mắt, nàng cùng Mạnh Hạo ánh mắt, cách chiến trường, cách hơn ba nghìn tu sĩ hình thành rất khó vượt qua Thiên Địa khe rãnh, ngưng tụ đã đến cùng một chỗ.

Bởi vì nàng nhìn thấy, Mạnh Hạo trong mắt lạnh lùng, còn có cái kia trong mắt ở chỗ sâu trong, đối với chính mình nơi đây một cỗ sát cơ!

“Hắn muốn giết ta? Ba cái kia Ti Long khoảng cách thân cận quá, giết cũng chính là giết, có thể ta cùng với hắn giữa, cách khoảng cách, cách tộc của ta hơn ba nghìn tu sĩ, bên cạnh ta càng có hơn mười vị tộc nhân hộ pháp, cách đó không xa còn có Đại Tế Ti cùng người khác dài hơn lão, hắn... như thế nào giết ta!”

442. Chương 442: Một Thân Tung Hoành Ngang Dọc, Vượt Qua Ban Ngàn Tu Sĩ!

”Khỏi cần phải nói , chỉ là cái này hơn ba nghìn tu sĩ hình thành khe rãnh , hắn không đợi tới , đã bị cuốn lấy , trừ phi hắn biết thuận di , bằng không mà nói , vèn ven lúc trước vậy theo dựa vào huyết khí tăng tốc , làm không được như kiểu thuận di vượt qua không gian!

Coi như là phi hành, cũng cần cực hạn tốc độ mới có như vậy một khả năng nhỏ nhoi giải khai cái này ba ngàn tu sĩ mà thôi, mà tốc độ của hắn, ta lúc trước xem qua, còn không có tư cách này.” Triệu U Lan ý nghĩ này hiển hiện nháy mắt, nàng chợt chứng kiến, Mạnh Hạo ngửa mặt lên trời phát ra hét dài một tiếng.

Tại đây thét dài ở bên trong, man cự nhân tùy theo gào thét, chạy băng băng mà đến, bắp thịt toàn thân chợt bành trướng, thân thể càng là cực lớn đến mà gần như trăm trượng độ cao, nhất là cánh tay phải của hắn, giờ phút này cơ bắp nhúc nhích, giống như hấp thu toàn thân huyết nhục, như cùng là đem toàn thân huyết nhục đều ngưng tụ ở cánh tay phải, khiến cho hắn cánh tay phải này, cực kỳ khoa trương, chiếm cứ thân thể hơn phân nửa!

Cùng thân thể tỉ lệ, nghiêm trọng mất cân đối, cánh tay phải này bên trên gân xanh phồng lên, như muốn nổ bung, hình như có kinh khủng thân thể chi lực ẩn chứa ở bên trong, thoát nhìn mà giật mình, hắn trong lúc chạy đến, một bả nhấc lên Mạnh Hạo thân thể, hướng về triệu U Lan phương hướng, dùng ra toàn lực, chợt ném tới.

Trong chớp mắt này, man cự nhân lực lượng kinh khủng kia, toàn bộ truyền tới Mạnh Hạo trên thân, khiến cho Mạnh Hạo thân ảnh giống như tia chớp, trực tiếp nhấc lên vân bạo, lập tức đi xa, ở nhờ man cự nhân cái kia lực lượng cường đại, dung hợp tự thân tốc độ, khiến cho thân ảnh của hắn, tại thời khắc này, ma sát hư vô . . . Giống như kiêu dương!

Càng là ở phía sau, yêu văn rầm rầm mà đến, vờn quanh Mạnh Hạo, hóa thành nước xoáy, Hắc Nha tới gần, trở thành sương mù, màu đỏ cá sấu nháy mắt mà đến trở thành một bên cánh, cái con kia to lớn thần lẫn gầm nhẹ tiến đến, hóa thành thân hình màu đen con dơi tới gần, đã trở thành bên kia cánh về sau, Mạnh Hạo tốc độ, lập tức lần nữa bạo tăng, đó là tất cả yêu bầy thôi động, đó là một loại không cách nào hình dung rung động.

Cái này một cái chớp mắt, kinh người gào thét truyền khắp thiên địa Mạnh Hạo bên người còn quần số lớn yêu bầy theo hắn ở đây bầu trời lấy cực nhanh tốc độ bay nhanh , tốc độ cực nhanh, nháy mắt liền trực

tiếp theo cái kia hơn ba nghìn tu sĩ phía trên gào thét mà qua, bọn hắc căn bản là phản ứng không kịp nữa, cả đám đều trong óc nổ vang lúc. . .

Mạnh Hạo cùng yêu bầy, tạo thành một bể mũi tên nhọn, mà Mạnh Hạo chính là này đầu mũi tên mang theo ngập trời sát cơ cùng sát khí, mượn tất cả dị yêu cùng nhau bộc phát ra tốc độ, phẳng phất muốn khai mở trời xanh, phóng tới triệu U Lan.

Giờ khắc này, màn sáng bên trong năm bộ tộc nhân, giống như đã mất đi hô hấp, Ô Bình bộ tộc công cũng không lại chữa thương, mà là mở ra huyết hồng hai mắt, hắc bên cạnh bảy tu sĩ Nguyên Anh, cũng đều hô hấp dồn dập.

Giờ khắc này hơn ba nghìn Độc Chu nhất mạch tu sĩ, nổi giận chạy băng băng nguyên một đám con mắt đỏ bừng, lộ ra kinh tâm chi ý.

Giờ khắc này, màn sáng bên ngoài những Nguyên Anh trưởng lão kia, còn có Đại Tế Ti, đều lập tức biến sắc!

Triệu U Lan mắt phượng co rút lại, hô hấp dồn dập, nhìn chòng chọc vào Mạnh Hạo, giờ khắc này Mạnh Hạo thân ảnh, phản chiếu tại trong mắt của nàng, sâu đậm lạc ấn tại tâm thần bên trong.

Một thân tung hoành ngang dọc, vượt qua vạn ngàn tu sĩ, một chỉ yêu ý tiền, trực chỉ Triệu U Lan!

Tốc độ cực nhanh, lập tức liền từ lẫn nhau ở giữa mấy trăm trượng, đạt đến chỉ có chưa đủ trăm trượng! Vờn quanh tại triệu U Lan bên người hơn mười cái trên mặt có màu xanh Đồ Đằng tu sĩ giờ phút này nguyên một đám như lâm đại địch, ánh mắt lộ ra sát cơ.

Triệu U Lan giờ lên cao Vực Ngoại Tâm Ma Hoa, mắt phượng ngó nhìn Mạnh Hạo, thần sắc rất nhanh liền bình tĩnh trở lại, hai mắt lộ ra lãnh ý, nàng giờ phút này không thể động, một khi chuyển động, sẽ khiến cho Vực Ngoại Tâm Ma Hoa uy lực tiêu tán, mà một khi Vực Ngoại Tâm Ma mất hết lực lượng của nó, tắc thì lập tức màn sáng bên trong năm bộ tu sĩ, sẽ lao ra, đến đó cái thời điểm, dùng Ô Bình bộ tộc công cầm đầu, tám cái tu sĩ Nguyên Anh tiến đến, chắc chắn dẫn dắt Độc Chu nhất mạch trưởng lão.

Một khi như vậy, tắc thì chính mình ở bên trong, mới là thật lâm vào nguy cơ sinh tử ở trong.

“Ta cá là. . . Hắc không qua được!” Triệu U Lan lập tức nội tâm đã có quyết đoán.

Đúng lúc này, Độc Chu nhất mạch các vị trưởng lão, bọn hắc bắt chập đi oanh mở đã sắp hỏng mất màn sáng, cùng tiêu diệt năm bộ tương đối, bọn hắc càng để ý, là bọn hắc mạch này thánh nữ.

Giờ phút này tổng cộng chín trưởng lão, có ba người toàn thân khí thế nổ vang, thân ảnh thuần di đang lúc thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, nháy mắt liền xuất hiện ở Mạnh Hạo bốn phía, còn sót lại sáu người, cũng đều không chậm trễ chút nào, lập tức cất bước.

Mạnh Hạo thân ảnh kinh thiên, ở tại bên cạnh, ba người kia Nguyên Anh lão giả sau khi xuất hiện, ba người này lập tức bấm niệm pháp quyết, toàn thân Đồ Đằng chỉ mang lông lánh, hóa thành to lớn hư ảnh, thẳng đến Mạnh Hạo bức áp mà đến.

“Lùi xuống!” Ba người gầm nhẹ, thanh âm như lôi đình nổ vang.

“Cút cho ta!” Mạnh Hạo tại trong yêu bầy, tùy theo rút lên một tiếng, tựa như chung quanh hắc tất cả yêu bầy nhất tề gầm nhẹ, thanh âm kinh thiên động địa, trực tiếp vượt trên mà cái này ba cái tu sĩ Nguyên Anh, càng là tại thời khắc này, Hắc Nha bầy, Yêu Văn bầy, còn có màu đỏ cá sáu gào thét lên, thẳng đến ba người mà đi.

Nổ vang ở giữa, giống như thiên địa chấn động, Mạnh Hạo thân ảnh không có chút nào dừng lại, tại yêu bầy hơi chút ngăn cản ba người một cái chớp mắt, Mạnh Hạo thân ảnh theo bên cạnh bọn họ lập tức mà qua.

Khoảng cách triệu U Lan, còn có bảy mươi trượng!

Giờ phút này, gào thét quanh quẩn, tại Mạnh Hạo bên người, lập tức xuất hiện sáu cái tu sĩ Nguyên Anh, sáu người này giờ phút này ở màn sáng bên ngoài, toàn bộ Nguyên Anh trưởng lão, sau khi xuất hiện, nguyên một đám lập tức triển khai toàn bộ tu vi, Đồ Đằng thân thông biến ảo, thiên địa nổ vang, sáu người chỉ lực hóa thành một ngum to lớn chuông vàng, thẳng đến Mạnh Hạo tại đây chọt đập tới.

Nơi chuông vàng đi qua, hư vô giống bị đè ép, truyền ra đỉnh tai nhức óc nổ vang, Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, hai tay nâng lên về phía trước chột vung lên, cái này vung lên dưới, Đại Mao, còn có cái con kia khổng lồ thần lẫn cùng với Mạnh Hạo bên người giờ phút này tất cả yêu bầy, đều ở đây một khắc theo thân thể của hắn bên ngoài gào thét lên, thẳng đến sáu người chuông vàng mà đi.

Xa xa xem xét, Mạnh Hạo bốn phía yêu bầy hóa thành một mảnh hắc phong, lập tức ly khai thân thể của hắn, khiến cho Mạnh Hạo thân ảnh rõ ràng hiển lộ ở giữa không trung.

Càng là tại đây một cái chớp mắt, Mạnh Hạo không chậm trễ chút nào, tay phải khi nhấc lên, trong tay của hắn xuất hiện một cái huyết sắc mặt nạ, một bả đeo ở trên mặt, đầu óc hắn ông một tiếng, một cổ khó có thể hình dung huyết khí, trực tiếp từ trên người hắn bộc phát ra, giống như trùng thiên mây xanh, kinh động bốn phía mọi người.

Huyết khí ngập trời, hóa thành một cái to lớn vòng xoáy màu đỏ, Mạnh Hạo tại trong nước xoáy, tay phải bấm niệm pháp quyết nhất chỉ, lập tức vòng xoáy này tại cấp tốc xoay tròn ở bên trong, trực tiếp hóa thành một trường khổng lồ gương mặt.

Nổ vang ở giữa, gương mặt này tại phía sau yêu bầy, thẳng đến sáu người chuông vàng mà đi.

Nổ mạnh tại thời khắc này, kinh thiên động địa, nổ vang bát phương, yêu bầy tán loạn, chuông vàng sụp đổ, sáu người sắc mặt nhất tề biến hóa, riêng phần mình tái nhợt một ít, lui ra phía sau vài bước, thần sắc ngạc nhiên.

Mạnh Hạo tại đây phun ra máu tươi, nhưng tốc độ lại nhanh hơn, một cái Huyết Băng Thiểm, liền trực tiếp vượt qua sáu người, xuất hiện ở Triệu U Lan ngoài ba mươi trượng, ba mươi trượng khoảng cách, hai người thậm chí cũng có thể chứng kiến lẫn nhau rõ ràng bộ dáng, mà ngay cả sợi tóc tựa hồ cũng có thể rõ ràng nhìn thấy.

Có thể Triệu U Lan như cũ là thần sắc như thường, hai mắt lạnh lùng, phần này tâm tình, coi như là Mạnh Hạo, cũng đều có chút bội phục, nhưng sát cơ lại càng đậm, nhoáng lên dưới, thẳng đến Triệu U Lan.

Triệu U Lan bên người cái kia hơn mười cái mặt xanh Đồ Đằng tu sĩ, giờ phút này nguyên một đám thân ảnh lập tức tiềm hành, hóa thành từng đạo ánh sáng màu xanh, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Triệu U Lan hai mắt thần thái bất động, giống như nước hồ, lạnh lùng nhìn xem cấp tốc mà đến Mạnh Hạo, nhìn đối phương mặt nạ trên mặt, nhìn xem một thân này thanh sam bay múa ở giữa, xen lẫn đi một tí tơ trắng tóc dài phiêu diêu.

Thiên quân bên trong, một người độc lai, cửu đại Nguyên Anh trưởng lão, càng không có cách nào ngăn cước bộ của hắn chút nào, nhân vật như vậy, tại thời khắc này, so với trước kia càng phải mãnh liệt lạc ấn tại triệu U Lan đáy lòng.

Có thể nói, lúc này đây song phương bộ lạc khai chiến, triệu U Lan tính tới mà cơ hồ toàn bộ, duy chỉ có . . . nàng không có tính tới Mạnh Hạo.

Trong thời gian ngắn, Mạnh Hạo thân ảnh liền cùng cái kia hơn mười đạo ánh sáng màu xanh đụng chạm, tiếng sấm lập tức ngập trời lên, cái này hơn mười cái ánh sáng màu xanh bên trong thân ảnh, từng cái đều có đủ Kết Đan đại viên mãn tu vi, nhưng ở cùng Mạnh Hạo đụng chạm lúc, tại đây nổ vang ở bên trong, một trường giết chóc trình diễn trong thiên địa.

Mạnh Hạo tay phải nâng lên, một quyền đánh vào một cái mặt xanh tu sĩ ngực, áp chế tu vi của người này, lại để cho thân thể người này không sụp đổ, phụ giúp hắn tiến lên, trực tiếp đụng phải tiếp theo người về sau, bỗng nhiên nổ bung, chia năm xẻ bảy, máu tươi tràn ngập.

Sau đó thân thể loé lên một cái, xuất hiện lúc, tại tên còn lại sau lưng, không có ra tay, mà là thân thể hướng về sau chột va chạm, nổ vang ở giữa, xương bể nát thanh âm truyền ra, Mạnh Hạo quay người lúc, tay trái bấm niệm pháp quyết, hướng bên cạnh nhất chỉ, lập tức một mảnh kim quang xuất hiện, những nơi đi qua, ba người lập tức hóa thành Kim Thân, trở thành Kim Điều.

Đây hết thảy nói đến dài dằng dặc, nhưng trên thực tế chỉ là song phương lần đầu tiếp xúc, cái này hơn mười người, lập tức liền có một nửa, kêu thê lương thảm thiết trong trực tiếp bị Mạnh Hạo chém giết.

Gọn gàng, không có chút nào dây dưa dài dòng, trực tiếp diệt sát về sau, Mạnh Hạo thở sâu, tốc độ lập tức bạo tăng, nháy mắt muốn theo còn sót lại bảy tám người bên trong xuyên thẳng mà qua, thẳng đến triệu U Lan.

Nhưng vào lúc này, còn sót lại cái kia bảy tám cái mặt xanh Đồ Đằng tu sĩ, nguyên một đám trong tiếng gầm nhẹ, trong thần sắc lộ ra kiên quyết quyết đoán, là . . lựa chọn tự bạo!

Tiếng sấm ngập trời, bảy tám cái Kết Đan đại viên mãn tu sĩ tự bạo, uy lực mạnh, coi như là Mạnh Hạo gặp được, cũng sẽ kinh hãi, nhưng sắc mặt của hắn không chút nào thay đổi, tại đây tự bạo chỉ lực quét ngang lập tức, Mạnh Hạo thân thể bên ngoài xuất hiện từng tầng một sợi tơ, đó là. . . Vô Mực Tầm tơ!

Này tơ gào thét, quấn quanh Mạnh Hạo cao tốc xoay tròn, tơ không đứt, tắc thì Mạnh Hạo không bị thương, hắn thân ảnh như thiếu điện, trực tiếp từ nơi này mãnh tự bạo nổ vang cùng trùng kích ở bên trong, chọt lao ra, khoảng cách triệu U Lan, chỉ có mười trượng.

Cái này một cái chớp mắt, bát phương khiếp sợ!

Nhưng vào lúc này, một bóng người cao lớn, lập tức xuất hiện ở hắn phía trước, hóa thành màu xanh biếc thiên địa, hóa thành một cây màu đen mộc tượng, giống như theo trong hư vô xuất hiện, hướng về Mạnh Hạo tại đây, hung hăng một trượng điểm tới.

“Trở về cho lão phu!” Trong hư vô, tang thương thanh âm truyền ra, Độc Chu nhất mạch Đại trưởng lão, thân ảnh xuất hiện, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Mạnh Hạo, trong tay mộc tượng mang theo giống như có thể sụp đổ ngọn núi chỉ lực, lại để cho Mạnh Hạo căn bản là không cách nào né tránh, trực tiếp liền điểm vào Mạnh Hạo thân thể bên ngoài tơ tầm bên trên.

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, sau lưng hắn, giờ phút này cái kia chín Nguyên Anh trưởng lão, đang thoát khỏi yêu bầy, đang muốn đến diệt sát.

Triệu U Lan khi nhìn đến Đại Tể Ti sau khi xuất hiện, cả người giống như đáy lòng nhẹ nhàng thở ra, lúc trước mười trượng khoảng cách, đối với nàng mà nói, thì nguy cơ trước đó chưa từng có.

Oanh một tiếng, Mạnh Hạo thân thể chọt chấn động, Vô Mực Tầm tơ nhắc lên mãnh liệt lực phản chấn, không ngừng mà hóa giải đến từ Đại Tể Ti Nguyên Anh trung kỳ tu vi chỉ lực, khiến cho Mạnh Hạo khoe miệng tràn ra máu tươi, thân thể không khỏi lui về phía sau vài bước.

Nhưng là chỉ là tràn ra máu tươi, chỉ là lui ra phía sau vài bước, liền chính diện đấy, gánh vác mà đến từ Nguyên Anh trung kỳ một kích toàn lực.

Độc Chu nhất mạch Đại Tể Ti, tại đây một sát na, hai mắt chọt co rút lại!

“Đây là cái gì pháp bảo! Bất quá cho dù ngươi pháp bảo chỉ lực cường thịnh trở lại, cũng mơ tưởng đi qua lão phu bên người!”

443. Chương 443: Kinh Tâm Động Phách

“Nguyên Anh trung kỳ!” Mạnh Hạo hai mắt có chút co rút lại, hắn chiến đấu qua tu sĩ ở bên trong, tu vi cao nhất là Lê Thiên lão quái, có thể coi là là Lê Thiên, cũng chỉ là Nguyên Anh sơ kỳ đỉnh phong mà thôi, khoảng cách Nguyên Anh trung kỳ, còn có chênh lệch rất lớn.

Nguyên Anh tu sĩ, bất đồng cảnh giới giữa chênh lệch thật lớn, đã vượt qua Trúc Cơ cùng Kết Đan cảnh trong riêng phần mình cảnh giới khoảng cách, coi như là Mạnh Hạo hôm nay có đủ rồi hai cái đồ đằng, mang lên trên huyết sắc mặt nạ, có thể chém giết Nguyên Anh sơ kỳ, có thể đối mặt Nguyên Anh trung kỳ, hắn khó có thể chiến thắng.

Có thể Mạnh Hạo có thể lựa chọn đánh chết Triệu U Lan, làm sao có thể không có đối với cái này Độc Chu Nhất Mạch Đại Tế Ti đề phòng, hầu như tại thân thể lui ra phía sau một cái chớp mắt, Mạnh Hạo hai tay bấm niệm pháp quyết, chỉ về phía trước.

“Vô Mục Tầm!” Hần lạnh giọng mở miệng, lời nói vừa ra, lập tức thân thể bên ngoài Vô Mục Tầm ti chột tẩn ra, Vô Mục Tầm trực tiếp xuất hiện tại Mạnh Hạo trước mặt, nhoáng một cái phía dưới, thẳng đến Đại Tế Ti mà đi, càng là tại lao ra lúc, đại lượng sợi tơ khoảng cách tẩn ra, lấy cực nhanh tốc độ, trực tiếp hướng về Đại Tế Ti quần quanh.

“Nguyên Anh trung kỳ, hoàn toàn chính xác không phải Mạnh mẽ có thể chiến thắng, nhưng Mạnh mẽ có thể đem người vây khốn!” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng lúc, tại Đại Tế Ti nhú mày, cất bước lập tức, Mạnh Hạo tay phải nâng lên về phía trước vung lên.

“Yêu Phong thứ tám cấm!” Lời nói vừa ra, bốn phía Yêu khí phô thiên cái địa, oanh oanh mà đến, lập tức quần quanh Đại Tế Ti thân thể, lại để cho Đại Tế Ti biến sắc, cho dù rất nhanh liền giãy giụa ra, nhưng này sao một trì hoãn, Vô Mục Tầm tia dĩ nhiên quần quanh rồi mấy tầng, đem Đại Tế Ti bao phủ ở bên trong.

Nổ vang quanh quần, Đại Tế Ti lập tức triển khai thần thông, có thể Vô Mục Tầm Thiên Địa chí cường, không chút nào diệt, ngược lại quần quanh nhanh hơn, đem Đại Tế Ti triệt để vây quanh.

Mạnh Hạo phun ra một ngụm máu tươi, đây là đối với tu vi vượt qua chính mình chi nhân. Cường ép thi triển Yêu Phong bát cấm cản trở. Có thể loại trình độ này cản trở. Mạnh Hạo không thêm để ý, nhoáng một cái phía dưới, tại sau lưng cái kia chín cái Nguyên Anh Trưởng lão đuổi theo nháy mắt, trực tiếp vượt qua Đại Tế Ti thân thể, thẳng đến Triệu U Lan mà đi.

Triệu U Lan sắc mặt, rút cuộc đại biến, nàng hô hấp dồn dập, tại Mạnh Hạo tới gần nháy mắt. Nàng không còn là dừng lại tại chỗ, mà là thân thể lập tức lui về phía sau, nhưng bảo trì tay phải nâng lên, duy trì Tâm Ma Hoa nổ rộ.

Nàng lòng dạ biết rõ, hoa này ánh sáng không thể tán, bằng không mà nói, chính mình liền thật là chỉ còn đường chết, mà hôm nay nhìn như nguy hiểm, nhưng trên thực tế chỉ cần gắng gượng qua mấy tức, đợi đến lúc Mạnh Hạo sau lưng cái kia chín cái Nguyên Anh lão giả đuổi theo. Tức thì hết thảy nguy cơ liền có thể hóa giải.

Ở phía sau lui lúc, mãnh liệt mở to miệng. Phát ra một tiếng kỳ dị chú ngữ.

Tại đây chú ngữ ở bên trong, nàng phía trước hư vô lập tức vụn vụn, như hóa thành một mảnh gợn sóng hướng ra phía ngoài khuếch tán, càng là tại đây gợn sóng vụn vụn lúc giữa, Triệu U Lan thân ảnh tại Mạnh Hạo trong mắt, lại hóa thành hơn mười nhiều, khó có thể phân ra thiệt giả.

Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng, thân thể không có chút nào dừng lại, tay phải khi nhắc lên, bộ ngực hần Kim thuộc tính đồ đằng phát ra quang mang màu vàng, lập tức khiến cho Mạnh Hạo tay phải, lập tức đã trở thành màu vàng, chỉ một cái phía trước vụn vụn hư vô, lập tức một mảnh Kim ý chột khuếch tán, trong nháy mắt sẽ đem gợn sóng, nhuộm thành kim sắc.

Cùng lúc đó, gợn sóng về sau, cái kia hơn mười riêng phần mình lui ra phía sau Triệu U Lan thân ảnh, nguyên một đám rất nhanh bị phủ lên, thường thường tại tràn ngập toàn thân về sau, lập tức tan vỡ ra.

Cũng chính là trong chớp mắt, tất cả thân ảnh đều nhất nhất tiêu tán về sau, cái mảnh này vụn vụn gợn sóng, cũng như bong bóng khí giống như, trực tiếp nghiền nát, lộ ra giấu ở phía sau, sắc mặt biến hóa, phun ra một ngụm máu tươi Triệu U Lan.

Mạnh Hạo thân thể lập tức tới gần, nháy mắt liền khoảng cách Triệu U Lan chỉ có ba trượng, khoảng cách này, hình thành uy áp cùng sinh tử cảm giác, là Triệu U Lan cả đời này đều không có trải qua hung hiểm, sắc mặt nàng tái nhợt lúc, đôi môi khê nhúc nhích, lập tức trên thân thể chột xuất hiện một mảnh bạch quang, này quang nháy mắt tạo thành một mảnh phòng hộ màn sáng, đang muốn khuếch trương ra thời gian...

Mạnh Hạo hừ lạnh, tay phải nâng lên, trực tiếp một quyền oanh tới, nổ vang thanh âm kinh Thiên động Địa, những cái kia màu trắng màn sáng, nhất tề tan vỡ vỡ vụn, ngược lại đảo xuống, có một chút mảnh vỡ từ Triệu U Lan trên người xẹt qua, để lại từng đạo vết máu.

Càng là tại đây màn sáng bị phá mở lúc, Triệu U Lan lần nữa phun ra máu tươi, thân thể lão đảo lui về phía sau, có thể dù là đến lúc này, nàng như trước không có tuyệt vọng, như trước không có buông Ngoại Vực Tâm Ma Hoa, mắt thấy Mạnh Hạo lần nữa tới gần, tay phải bấm niệm pháp quyết mang theo sát cơ mà đến, Triệu U Lan mắt phượng lóe lên, mi tâm màu trắng Tri Chu đồ đằng, lập tức tràn ra bạch quang.

Tại đây bạch quang ở bên trong, cái kia con nhện huyền hóa ra , gào rú một tiếng, chỉ là một tiếng gào rú, liền lập tức như có cuồng phong quét ngang đại địa, Mạnh Hạo thân thể vừa dừng lại, hắc linh hồn hình như có xé rách, tại đây trong gió, phảng phất muốn bị thổi ra thân thể.

Nhưng cảm giác này chẳng qua là nháy mắt, đã bị Mạnh Hạo trực tiếp trấn áp, hắc Bì Ngạn Hoa cũng có thể trấn áp, chính là Diệt Hồn Chi Phong, nếu là tu vi cao thâm hạng người triển khai còn dễ nói, thậm chí coi như là không phải tu vi cao thâm hạng người triển khai, nếu như Mạnh Hạo nơi đây chưa từng có trấn áp Bì Ngạn Hoa trải qua, như vậy giờ phút này cũng sẽ bị trực tiếp nhiếp mất hồn, xuất hiện hoảng hốt.

Có thể đủ loại nguyên nhân phía dưới, cái này Độc Chu Nhất Mạch chỉ có Thánh Nữ có thể lĩnh ngộ đồ đằng thần thông, căn bản là không cách nào rung chuyển Mạnh Hạo chút nào.

Mạnh Hạo tay áo hất lên, trong cơ thể Mộc thuộc tính đồ đằng biến ảo, trở thành một mảnh thanh quang, thẳng đến cái kia màu trắng con nhện mà đi, đụng chạm một cái chớp mắt, con nhện phát ra kêu thê lương thảm thiết, hóa thành bạch quang ngược lại cuốn về tới Triệu U Lan mi tâm, khiến cho Triệu U Lan lần nữa phun ra máu tươi, trong mắt lần thứ nhất, lộ ra tuyệt vọng.

Nhưng này tuyệt vọng chẳng qua là lập tức liền biến mất, Triệu U Lan cắn chót lưỡi, chợt phun ra máu tươi, cái này máu tươi mới vừa xuất hiện, lập tức tràn ra đậm đặc Ứ Huyết tinh, mà Triệu U Lan bộ dạng, tức thì nháy mắt già yếu một ít, toàn bộ người uể oải lúc giữa, mùi huyết tinh ngập trời.

Một cổ nguy cơ trực tiếp tại Mạnh Hạo đáy lòng hiển hiện, giờ phút này phía sau của hắn, gào thét quanh quẩn, cái kia chín cái Nguyên Anh Trưởng lão dĩ nhiên thuận di mà đến, nhưng lại sinh sôi dừng lại, một màn này, lại để cho Mạnh Hạo nội tâm cả kinh, đúng lúc này, trên bầu trời truyền ra một tiếng gào thét, đó là nơi đây bầu trời phần cuối, Ngũ Bộ đồ đằng Thánh Tổ, cùng cái kia Thánh nhện giao chiến địa phương truyền đến.

Theo gào thét truyền ra, một đạo cự đại bóng đen, trực tiếp từ phía trên không hướng về phía dưới, hướng về Mạnh Hạo chỗ khu vực, nháy mắt hàng lâm, cẩn thận nhìn, đó là một cái chân nhện!

Tốc độ cực nhanh, tại tiến đến lập tức, Mạnh Hạo cảm nhận được sinh tử nguy cơ, cảm nhận được đại địa run rẩy, đó là chung quanh hắn phạm vi ngàn trượng, một loại diệt sạch khí tức.

Càng là ở thời điểm này, ở đằng kia ngậm máu tươi phun ra ở bên trong, Triệu U Lan dùng sinh cơ, đổi lấy một lần tốc độ bạo tăng, thân ảnh mãnh liệt lui về phía sau, tốc độ cực nhanh, tựa hồ trong nháy mắt liền có thể trực tiếp thoát ra ngàn trượng.

Thậm chí thân ảnh của nàng đều xuất hiện mơ hồ, như bị vô hình kéo dài, giờ phút này bày ở Mạnh Hạo trước mặt đây, là hai lựa chọn, một cái là buông tha cho đuổi giết, tại kinh khủng kia nhện Thánh một kích hạ đào tẩu, một cái khác... tức thì tiếp tục giết đến.

Chuyện quá khẩn cấp, không được phép Mạnh Hạo suy nghĩ nhiều, trong mắt của hắn hàn quang lóe lên, thân thể về phía trước chợt cất bước, tay phải nâng lên, tại Triệu U Lan thân ảnh muốn bỏ chạy lập tức, một phát bắt được cánh tay ngọc bên phải của Triệu U Lan đang giơ lên cao Ngoại Vực Tâm Ma Hoa.

Cánh tay ngọc mềm nhẵn giống như không có xương, hơi có lạnh buốt, động tới đủ để cho rất nhiều người trong nội tâm rung động, có thể Mạnh Hạo nơi đây nhưng là trong mắt sát cơ lóe lên.

“Trở lại cho ta!” Hắn mãnh liệt kéo một cái, mang theo hủy diệt tu vi chi lực, lập tức dung nhập đối phương cánh tay, muốn đem toàn thân phá hủy.

Giờ phút này bầu trời như có mây đen áp đỉnh, cái kia khổng lồ nhện Thánh chi chân hình thành như liềm đao giống như bóng đen, đang dùng tốc độ cực nhanh hàng lâm, những nơi đi qua, hư không bị thông suốt mở nhất đạo dài vết tích, khí thế kinh người.

Triệu U Lan sắc mặt biến hóa, ở thời khắc mấu chốt này, nàng ánh mắt lộ ra một vòng tàn nhẫn quyết đoán, tay trái bỗng nhiên nâng lên, lập tức có một thanh phi kiếm xuất hiện, nàng trong lòng biết không phải Mạnh Hạo đối thủ, một kiếm chém tới, trảm không phải Mạnh Hạo, mà là mình bị Mạnh Hạo bắt lấy, đã mất đi tri giác, có khủng bố hủy diệt chi lực truyền lại mà đến, cho cả người mang đến nghiêm trọng uy hiếp bản thân cánh tay phải.

Một kiếm rơi, máu tươi phun trào lúc, tại đến từ Mạnh Hạo hủy diệt chi lực muốn bộc phát nháy mắt, Triệu U Lan chặt đứt cánh tay phải của mình, thân thể dùng khó có thể hình dung tốc độ, lập tức ngàn trượng, tại ngàn trượng ra ngoài hiện thời, nàng liên tục phun ra bảy tám ngụm máu tươi, sắc mặt trắng bệch, cánh tay phải huyết nhục co rút lại, khí tức suy yếu, tu vi càng là ngã xuống, đây là nàng từ sinh ra bắt đầu, đời này đã bị nặng nhất thương thế, suýt nữa tử vong!

Nàng tóc tai bù xù, toàn bộ người chật vật đến cực điểm, xinh đẹp dung nhan, giờ phút này đau đã có vụn vụn, loại này cánh tay đứt đau khổ, đủ để cho người đau bất tỉnh đi, Triệu U Lan mãnh liệt ngẩng đầu lúc, thân thể run rẩy, gắt gao nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo.

“Đoạn tay chi cừu, U Lan định gấp mười lần hoàn trả!”

Tại Triệu U Lan bên người, lúc trước cái kia chín cái Nguyên Anh Trưởng lão, nháy mắt thuận di xuất hiện, đem nghiêm khắc bảo hộ trong rất nhanh lui về phía sau, nguyên một đám nhìn về phía Mạnh Hạo ánh mắt, mang theo sát cơ mãnh liệt.

Mạnh Hạo hai mắt tinh mang lóe lên, biết rõ lần này muốn giết cô gái này, đã là không thể nào, nàng này quyết đoán, cho hẳn ấn tượng cực kỳ mãnh liệt, như thế trước mắt, có thể nháy mắt liền làm ra quyết đoán, loại nhân vật này, Mạnh Hạo tu hành đến nay, chứng kiến không nhiều lắm.

Lúc ấy, chỉ cần đối phương hơi chút chần chờ thoáng một phát, hay hoặc giả là phản ứng chậm nửa điểm, như vậy chờ đợi nàng đấy, liền là tử vong.

Mạnh Hạo hai mắt nheo lại, tay phải nâng lên vung lên, đem Triệu U Lan cánh tay thu hồi, cô gái này thân phận địa vị tất nhiên tại Ngũ Độc Bộ rất cao, đồ đẳng chi lực nghiên cứu rất nhiều biến hóa, có lẽ tại cánh tay kia bên trong, có thể có một chút thu hoạch.

Dù sao nếu như kết thù, như vậy liền phải nghĩ biện pháp, đem đối phương thậm chí toàn bộ tộc quần, đều triệt để giết chết, Tu Chân Giới, vốn là mạnh được yếu thua, cùng Thiên Địa tranh giành, cùng người khác sinh đoạt, đường này mềm lòng không thể đi.

Thu hồi đối phương cánh tay đồng thời, Mạnh Hạo cũng không chút do dự đấy, đem cái kia Ngoại Vực Tâm Ma Hoa cái hộp, trực tiếp đóng lại, tại đóng lại nháy mắt, Tâm Ma hoa hào quang tiêu tán, ảnh hưởng tới toàn bộ chiến cuộc, suýt nữa đem Ô Thần Ngũ Bộ diệt tộc chí bảo, tại thời khắc này, biến mất kia uy, bị Mạnh Hạo không chút khách khí thu hồi.

Loại này Chí Bảo, thế gian ít có, Mạnh Hạo thân là đan đạo đại sư, nghiên cứu về sau sẽ có đan đạo thu hoạch, thậm chí có thể dùng cái này luyện ra tương tự đan dược, hẳn tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Càng là tại đây một cái chớp mắt, Mạnh Hạo ngẩng đầu nhìn hướng hàng lâm mà đến cự Đại Hắc ảnh, tay phải nâng lên chỉ một cái bị vây khốn Đại Tế Ti.

Lập tức Đại Tế Ti thân thể bên ngoài Vô Mực Tầm ti trực tiếp tản ra, lộ ra bên trong thân sắc khiếp sợ Đại Tế Ti, hẳn dùng rồi gần như toàn bộ phương pháp, đều không thể oanh mở cái này ti tầm nửa điểm, nội tâm sớm đã rung động.

Ti tầm nháy mắt trở lại Mạnh Hạo bên người, cấp tốc quần quanh phía dưới, Mạnh Hạo đứng ở đại địa, chấp tay sau lưng, ngẩng đầu nhìn hướng trời xanh tiến đến bóng đen.

“Của ta Vô Mực Tầm, có thể chống cự Lôi Kiếp, chính là yêu nhện, mặc dù là tu vi không tầm thường, có thể ngang thiên kiếp sao?” Mạnh Hạo tay áo hất lên, hai mắt lộ ra lạnh lùng nghiêm nghị chi mang.

444. Chương 444: Táng Ca! (canh Thứ Nhất)

Ngay khi Mạnh Hạo giơ lên chớp mắt, trên bầu trời, dường như hắc vân giống như giáng lâm mà đến, bao phủ phạm vi ngàn trượng, to lớn con nhện chân nổ vang, trực tiếp hạ xuống.

Đại địa run rẩy, một luồng lo sợ uy thế lập tức truyền khắp bát phương, để này ngàn trượng bên trong tồn tại tất cả sinh mệnh, tự đều không thể đi né tránh chút nào, tất cả tồn tại, đều muốn tại này kinh thiên lực lượng dưới, biến thành tro bụi, triệt để tan vỡ.

“Người này chết chắc rồi!” Cái kia chín cái nguyên anh trưởng lão, giờ khắc này bảo vệ mất đi cánh tay phải sắc mặt trắng bệch Triệu U Lan, mắt lạnh nhìn về phía tình cảnh này, có thể Triệu U Lan nhưng nhấn lại đôi mi thanh tú.

Lông mày của nàng khi thì khê run, đó là mất đi cánh tay phải đau nhức, không để cho nàng nhưng sắc mặt trắng bệch, càng thời khắc đâm nhói tâm thần, nàng chỉ có thể đem hết toàn lực đi quên cánh tay mất đi, dùng giờ khắc này còn lại toàn bộ tâm thần, đi phân tích Mạnh Hạo.

”Bên cạnh hẳn những kia sợi tơ, có thể trước nhốt lại đại tể tự, có thể thấy được sự cường hãn chỗ, như vậy người này bây giờ đem hi vọng ký tại này sợi tơ trên, định là có phán đoán mới đúng!”

Hắn, ứng sẽ không chết!

Tu vi của người này không tầm thường, tâm trí như hồ ly, ra tay quả đoán, một mực còn tâm thần kín đáo, làm việc tàn nhẫn, thân phận đại Ti Long, nhân vật như thế, bất luận cái nào bộ lạc cũng đều tuyệt không nguyện trêu chọc. . .” Triệu U Lan đáy lòng thầm than một tiếng, nếu sớm biết Ô Thần ngũ bộ vị này Mạnh đại sư cường hãn như vậy, như vậy bọn họ nhằm vào ngũ bộ kế hoạch, cũng sẽ có thay đổi.

“Bất quá, bất luận hẳn tại Thánh Chu một đôn dưới là sống hay chết, kết quả đã không trọng yếu, ta trước cái kia ngưng máu tươi phun ra, đại biểu thí luyện thất bại, như vậy tiếp đó, bộ lạc đại quân, sợ là đã sắp đến.”

Ngay khi Triệu U Lan nơi này trầm mặc suy tư lập tức, trên bầu trời con nhện chân. Đã thẳng đến Mạnh Hạo mà đi, Mạnh Hạo thân thể ở ngoài. Vô Mục Tầm tơ cấp tốc vờn quanh, đan dệt trở thành một cái gió thổi không lọt dừng, trong nháy mắt, liền cùng con nhện này chân, đụng vào nhau.

Xa xa vừa nhìn, như có một cái màu đen liềm đao, trực tiếp chém ở Mạnh Hạo thân thể ngoài ba trượng, bị Vô Mục Tầm tơ ngăn cản. Một trận lập tức, nổ vang ngập trời, nổ vang vang vọng, một luồng đả kích cường liệt chớp mắt liền hướng bốn phía oanh long long quét ngang ra, không ngừng cuốn lấy, nhắc lên gió xoáy, làm cho bốn phía bát phương hết thấy tu sĩ. Toàn bộ như cuồng phong đập vào mặt, thân thể không tự chủ được lui về phía sau ra.

Mạnh Hạo chấn động toàn thân, khoe miệng tràn ra máu tươi, này thanh màu đen liềm đao, từ ba trượng vị trí bên dưới đè xuống, thẳng đến Mạnh Hạo. Có thể tốc độ nhưng càng ngày càng chậm, tuy nói như thế, nhưng bên trên truyền ra sức mạnh hủy diệt cùng uy thế, nhưng là trong giây lát giáng lâm Mạnh Hạo trên người.

Mạnh Hạo thân thể lần thứ hai chấn động, liềm đao đến hai trượng!

Một trượng bán, một trượng, nửa trượng, ba thước, hai thước. . .

Theo liềm đao tới gần. Mạnh Hạo ngẩng đầu lên, trong mắt lộ ra lạnh lùng nghiêm nghị hàn mang. Đứng tại chỗ, mắt lạnh nhìn đi đến liềm đao, thân thể tuy nói chấn động, nhưng những này uy thế, cùng thiên kiếp khá là thực sự là. . .

“Quá yếu!” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng lúc, này thanh liềm đao, khoảng cách hẳn thiên linh, chỉ có ba tấc!

Có thể này ba tấc khoảng cách, dường như trời cùng đất, không cách nào vượt qua, tại Mạnh Hạo thân thể ở ngoài ba tấc trong lúc đó, Vô Mục Tầm tơ quán quanh, đã đến mức độ kinh người, này tơ thiên địa không thể diệt!

Mặc cho này liềm đao làm sao nỗ lực kế tục chém xuống, đều không thể làm được, rất nhanh bản thân liền run rẩy lên, trong chớp mắt, tự tiêu hao hết thủy giáng lâm lực lượng, tại Mạnh Hạo ba tấc ở ngoài, biến thành tro bụi.

Gầm lên giận dữ từ không trung phần cuối truyền đến, thiên địa biến sắc, tầng mây cuộn cuộn, một con khổng lồ con nhện, ở trên trời biến ảo, vung vẩy như liềm đao giống như móng vuốt, tự muốn xé rách hư vô mà đến, đang lúc này, ngũ bộ Đồ Đằng thánh tổ, lẫn nhau rút gào gầm nhẹ, gắt gao cuốn lấy, không cho cái kia Thánh Chu bản thể giáng lâm.

Càng là vào đúng lúc này, tại màu đen liềm đao biến mất lập tức, quang màn bên trong ngũ bộ tộc người, từng cái từng cái phát sinh rít gào, bảy cái nguyên anh tu sĩ, còn có còn sót lại gần như hết thủy ngũ bộ tộc người, tại Ô Bình Bộ tộc công, vị kia ngưng tụ hơn mười nguyên anh tộc nhân sau khi chết hóa thành báo thù dấu ấn, do đó có thể may mắn còn sống tang thương ông lão dẫn dắt đi, lao ra quang màn.

“Báo thù!” Ô Bình Bộ tộc công, hồng mắt, ngửa mặt lên trời hống một tiếng.

“Báo thù! !”

“Báo thù! !” Hết thủy lao ra quang màn ngũ bộ tộc người, lần lượt phát sinh gần như gào thét thảm thiết, thế giới của bọn họ đã bị cừu hận che đậy, trên người bọn họ bùng nổ ra dù cho là tử vong, cũng phải lôi kéo Độc Chu nhất mạch đồng quy vu tận điên cuồng, nhằm phía ở ngoài quang màn, cái kia hơn ba ngàn Độc Chu nhất mạch tu sĩ.

Cũng chính là thời gian mấy hơi thở, song phương tu sĩ lập tức đánh giáp lá cà, Độc Chu nhất mạch, ba vị Ti Long bị chém, đối với tất cả mọi người tới nói, là một lần sĩ khí đả kích.

Mạnh Hạo cường hãn, ở trong lòng bọn họ lưu lại ấn tượng sâu sắc, sau đó, Mạnh Hạo một người với ngàn trong quân giết lên, ngang qua ba ngàn tu, chỉ truy thánh nữ mà đi, chín đại nguyên anh trưởng lão ra tay, không cách nào ngăn cản Mạnh Hạo chút nào, liền ngay cả đại tể ty cũng đều bị nhốt lại không được ra ngoài, tất cả mọi người, chỉ có thể trở mắt nhìn, trong lòng bọn họ bên trong cao cao tại thượng, thần thánh cực kỳ thánh nữ, lộ ra tuyệt vọng, bị chém cánh tay, hốt hoảng mà chạy.

Chuyện này đối với hết thủy Độc Chu nhất mạch tu sĩ mà nói, là mãnh liệt đả kích, càng là khiến đến trong đầu của bọn họ Mạnh Hạo hình tượng, không còn là đơn thuần sâu sắc, mà là hóa thành gần như không thể xóa nhòa!

Như vền vền như vậy cũng là thôi, khẩn đón lấy, đến từ bọn họ Thánh Chu một đòn, có thể đánh giết tất cả tồn tại lo sợ thủ đoạn, ngập trời mà đến, bọn họ cho rằng Mạnh Hạo chắc chắn phải chết, dễ thân mất tất cả những gì chứng kiến, nhưng là liền ngay cả Thánh Chu đều không thể giết chết Mạnh Hạo.

Đã như thế, Mạnh Hạo bóng người, ở trong mắt bọn họ, đã trở thành ác mộng, không thể chiến thắng, không thể xóa nhòa ác mộng!

Giờ khắc này chính là sĩ khí cùng với tự tin trầm thấp nhất thời gian, mà Ô Thần ngũ bộ, thì lại hoàn toàn ngược lại, bọn họ sát cơ ngập trời, sự thù hận của bọn họ kinh người, bọn họ trước trở mắt nhìn mình tộc nhân bị giết hết, những kia tộc nhân bên trong, có con trai của bọn họ, có cha mẹ bọn họ, có thân nhân của bọn họ, vì lẽ đó con mắt của bọn họ đỏ, bọn họ hầu như là chảy nước mắt, hồng mắt, phát sinh sinh mệnh điên cuồng, làm. . . Báo thù mà đến!

Song phương lập tức tiếp xúc, không có chỉ huy, không có âm mưu, có chỉ là một hồi lẫn nhau chém giết, nổ vang vang vọng, một cái Ô Thần ngũ bộ tộc nhân, tại giết chết địa phương phía sau một người, tự thân trọng thương, nhưng lại điên cuồng cười to, lựa chọn tự bạo, tại thân thể nổ vang tan vỡ chớp mắt, hấn lộ ra cười gằn, bởi vì tử vong trước lập tức, hấn nhìn thấy chính mình tự bạo, giết chết chỉ ít đối phương ba người.

Nổ vang không ngừng truyền ra, hầu như hết thủy ngũ bộ tộc người, đều là tại đứng ở thời khắc cuối cùng, dồn dập lấy tự bạo phương thức, đến nói cho Độc Chu nhất mạch, nói cho tất cả mọi người, Ô Thần ngũ bộ báo thù quyết tâm!

Một cái ngũ bộ tộc người, mất đi hai chân, mất đi cánh tay, thậm chí đan điền hủy diệt, để hấn mất đi tự bạo tư cách, nhưng hấn còn có hàm răng, dù cho là tử vong, dù cho thân thể rất nhanh chia năm xẻ bảy, có

thể hàm răng của hắn, như trước gắt gao cắn vào một cái vết hầu của kẻ địch, liều lĩnh, đồng quy vu tận.

Ngắn thời gian ngắn ngủi, lẫn nhau một lần tiếp xúc, Độc Chu nhất mạch lập tức xuất hiện vượt quá mấy trăm người tử vong, khóc liệt một màn, nổ vang diên cuồng, còn có đến từ Ô Thần ngũ bộ tộc người, vì báo thù không sợ sinh tử, triệt để chấn động Độc Chu nhất mạch tu sĩ.

Để bọn họ sợ mất mặt, để bọn họ cảm thấy hô hấp dồn dập, để bọn họ vào đúng lúc này, đối mặt diên cuồng ngũ bộ, xuất hiện khiếp đảm!

Bọn họ bắt đầu rồi lùi bước, xa xa chín Đại trưởng lão, giờ khắc này cũng đều trợn to mắt, tình cảnh này đối với bọn họ mà nói, cũng rất xúc động, có thể còn không chờ bọn hắn suy tư quá nhiều, đến từ ngũ bộ bảy cái nguyên anh tu sĩ, đã thẳng đến bọn họ mà tới.

Cho tới đại tể tự nơi đó, ô băng bộ tộc công, từ lâu hồng mắt, gào thét tới gần, chuyện này. . . Mới thật sự là song phương đại chiến, cùng với trước một phương diện tử vong không giống, chuyện này. . . Mới là hai cái bộ lạc, một hồi sinh tử chém giết.

Mạnh Hạo nhìn bốn phía tất cả, hắn nhìn thấy Ô Thần ngũ bộ quật khởi, nhìn thấy bọn họ báo thù quyết tâm, cũng chính là vào lúc này, ô ô ô âm thanh truyền đến, cái kia không phải kèn lệnh thanh âm, đó là đến từ bây giờ Ô Thần ngũ bộ màn ánh sáng bên trong, tồn tại không tới một ngàn cái tộc nhân, bọn họ truyền ra âm thanh.

Gần đây ngàn người, tuyệt đại đa số đều là hài tử, còn lại nhưng là già nua trưởng giả, trong bọn họ tuyệt đại đa số không có tu vi, chỉ là phổ thông tộc nhân mà thôi, nhưng bọn họ. . . Tại Ô Thần ngũ bộ hi sinh người nhìn lại, là hi vọng, là bộ lạc hi vọng.

Giờ khắc này, gần đây ngàn người, bọn họ khóc, bọn họ vừa khóc lóc, vừa đập nổi lên ca vũ, này ca vũ, là trong bộ lạc tàng ca, là mỗi khi gặp tộc nhân tử vong lúc, toàn bộ bộ lạc cùng nhau đưa tộc nhân chi hồn thăng thiên táng ca.

“Có thể các người vẫn còn, có thể các người trong tầm mắt người nhà, có thể các người còn có thể trở về. . .”

“Chúng ta hi vọng, thiên không thể ngăn trở các người con đường, để đại địa chỉ dẫn các người phương hướng, trong sinh mệnh Ô Thần kim quang, sẽ làm tộc nhân huyết mạch, trên thế gian lưu lại các người huy hoàng. . .”

“Chúng ta cũng như trước hi vọng, không cho năm tháng đem bọn người mai táng, không cho Ma hồn đem bọn người mang đi, không cho yêu ý đem bọn người quấy nhiễu, không cho có bất kỳ sinh mệnh, đi quấy rối các người ngũ say. . .”

“Các người, là Ô Thần chiến sĩ, các người, là Ô Thần kiêu ngạo, các người, đem tại Ô Thần quốc gia bên trong, hưởng thụ vinh hân. . . Chúng ta. . . Chờ các người trở về!” Ngàn người âm thanh, mang theo hài đồng non nớt, mang theo tiếng khóc, hóa thành ô ô ô táng ca, vang vọng ở trên mặt đất, Mạnh Hạo nghe, mơ hồ hắn tự nhìn thấy vô số hồn, tại trong thiên địa xuất hiện, phảng phất tại ngóng nhìn quê hương, ngóng nhìn bộ lạc.

Táng ca bên trong, hết thảy chính đang chém giết lẫn nhau ngũ bộ tộc người, lưu lại nước mắt, bọn họ diên cuồng cười, diên cuồng giết, tại tiếng cười kia cùng nước mắt bên trong, kẻ thù của bọn họ, Độc Chu nhất mạch tu sĩ, về mặt lộ ra sợ hãi, bọn họ từng giết chết rất nhiều bộ lạc, có thể chưa bao giờ có một cái bộ lạc, như trước mắt cái này Ô Thần ngũ bộ như thế, bùng nổ ra như vậy quyết tâm cùng diên cuồng.

Bọn họ, sợ.

Hôm nay bạo phát, canh thứ nhất, đưa lên, chính đang tả canh thứ hai, anh chị em, xin mời đầu phong thiên một tấm vé tháng! ! Bên tai cảm tạ!

445. Chương 445: Một Giọt Tử Vĩ! (canh Thứ Hai)

“Vi Ô Thần!” Tảng ca cuối cùng, là quang màn bên trong gần nghìn tộc nhân thống nhất âm thanh, là giờ khắc này ở ngoài quang màn, điên cuồng cười, mang theo điên cuồng tâm ý hết thấy ngũ bộ tộc người, cùng rít gào.

“Vi Ô Thần!” Mạnh Hạo nhẹ giọng mở miệng, tay phải giơ lên vung lên, hai mắt lộ ra một vết hàn mang, đột nhiên nhìn về phía xa xa giờ khắc này cấp tốc lùi về sau, bị mấy cái nguyên anh trưởng lão bảo vệ Triệu U Lan.

Cái nhìn này nhìn lại, Triệu U Lan sắc mặt lập tức càng trắng xám, nàng bốn phía cái kia mấy cái nguyên anh trưởng lão, càng là vẻ mặt lập tức mãnh liệt cảnh giác.

Mạnh Hạo vẻ mặt hồ hững, một chút nhìn lại sau, rất nhanh thu hồi, nữ tử này hôm nay tránh được kiếp nạn này, bây giờ chính mình không có trước thiên thời, phải đem giết chết, đã là không thể.

Thân thể loáng một cái, Mạnh Hạo trực tiếp bước vào ba ngàn tu sĩ bên trong, lấy tu vi của hắn lực lượng, giờ khắc này nhảy vào trong đám người, bên người liên hoa kiếm trận xoay tròn, từng trận năm tháng lực lượng khuếch tán, chỗ đi qua, năm tháng tăng nhanh trôi qua, hết thấy tại liên hoa kiếm trận trong phạm vi Độc Chu nhất mạch tu sĩ, từng cái từng cái thân thể cấp tốc già yếu, vẻ mặt dồn dập đại biến, càng có ngơ ngác.

Giết người như tàn sát, tại này Độc Chu nhất mạch đông đảo tu sĩ bên trong, Mạnh Hạo mang theo huyết sắc mặt nạ, tay phải giơ lên vung lên, lập tức năm tháng kiếm trận gào thét từ một cái kết đan tu sĩ thân thể ở ngoài liên tục chuyển động bảy, tám lần, khi (làm) năm tháng kiếm trận tản ra lúc, này kết đan tu sĩ đã trở thành già nua, hai mắt ảm đạm, một cơn gió thổi tới, trực tiếp tắt ngọn lửa sinh mệnh.

Phất tay, huyết chỉ ánh sáng kinh thiên, Mạnh Hạo chỗ đi qua, phàm là bị hắn đụng tới người, từng cái từng cái ngay lập tức toàn thân huyết dịch nghịch chuyển, trực tiếp bạo thể mà chết.

Giờ khắc này hắn thân thể đi về phía trước ra bảy bộ, tay trái giơ lên hướng về phía sau chỉ tay, lập tức đem ở tại phía sau, mang theo sát cơ điên cuồng mà đến một cái Độc Chu nhất mạch tu sĩ mi tâm, chớp mắt xuyên thấu.

Gọn gàng nhanh chóng, Mạnh Hạo càng là tay áo lớn vung một cái. Nhất thời này bốn phía còn lại hơn một vạn yêu quần, gào thét bên trong vọt tới, gia nhập vào trận này hỗn chiến bên trong, cùng ngũ bộ tộc nhân một đội. Tại cái kia tảng ca vang vọng bên trong. Cùng Độc Chu nhất mạch, sinh tử chém giết!

Con kia màu đen Biên Bức. Trước bóng người quỷ dị, có bao nhiêu biến mất, có thể giờ khắc này nhưng là hai mắt lộ ra lạnh lùng chi mang, thân thể nháy mắt biến mất. Xuất hiện lúc, thường thường chính là ở một cái Độc Chu nhất mạch tu sĩ phía sau, cánh khổng lồ đột nhiên vây quanh sau, tại tu sĩ kia kinh hãi cùng giãy dụa bên trong, nó sắc bén hàm răng lập tức đâm vào đối phương phần gáy, hút một cái bên dưới, tu sĩ kia mắt trần có thể thấy. Thân thể cấp tốc khô héo.

Mỗi khi vào lúc này, màu đen Biên Bức đều sẽ hai mắt lộ ra huyết quang, thân thể khí tức, càng quỷ dị mạnh mẽ một tia. Nó vừa mới bắt đầu, vẫn là chỉ tìm yếu nhất tu sĩ, có thể dần dần, nó bắt đầu đưa mắt đặt ở kết thúc đan sơ kỳ Độc Chu nhất mạch tu sĩ trên người.

Mạnh Hạo tình cờ ánh mắt đảo qua, này màu đen Biên Bức lập tức hành động có thu lại, không lộ chút nào đầu mối, có thể Mạnh Hạo đã sớm đối với này con trong cơ thể có kiếm gỗ màu đen Biên Bức cảnh giác, tự nhiên thấy rõ.

“Vật ấy trên người, có bí mật lớn!” Mạnh Hạo suy tư, bất quá giờ khắc này không phải tra cứu thời gian, hắn cảm nhận được chính mình với đối phương trong cơ thể dấu ấn vẫn còn, liền nhoáng lên dưới, kế tục triển khai đối với Độc Chu nhất mạch tu sĩ giết chết.

Hỗn chiến bên trong, chói mắt ngoại trừ màu đen Biên Bức ở ngoài, còn có Đại Mao, một thân bộ lông màu bạc, chỗ đi qua, như có Ngân nguyệt giáng lâm, còn có yêu muỗi quần, càng là khuếch tán ra đến, dữ tợn khẩu khí bạo ảm máu tươi.

Còn có con kia như Ưng Long giống như màu đỏ cá sấu, còn có cái kia con khổng lồ bò sát, Mạnh Hạo hết thấy dị yêu, tại trận này hỗn chiến bên trong, như trải qua một lần gột rửa, có thể tồn tại đến nay, đều so với trước mạnh mẽ quá nhiều.

Trận này giết chóc, oanh oanh liệt liệt triển khai, theo ngũ bộ tộc người điên cuồng, theo Độc Chu nhất mạch tinh thần rơi xuống, đặc biệt là Mạnh Hạo ra tay, lập tức để cuộc chiến tranh này, nghiêng đến ngũ bộ phương hướng!

Còn có đám kia dị yêu xuất hiện, lập tức để Độc Chu nhất mạch, gặp trước nay chưa từng có khốc liệt, rất nhanh, hơn ba ngàn người, cũng chỉ còn sót lại không tới một ngàn, máu tươi đem đại địa bao trùm, máu tanh khí tức tại này bốn phía nồng nặc không tiêu tan.

Cho đến một tiếng kêu thảm thiết đau đớn từ phía trên truyền ra, Độc Chu nhất mạch ngoại trừ bảo vệ Triệu U Lan hai vị nguyên anh trưởng lão, từ đầu đến cuối không có xuất hiện tham chiến ở ngoài, còn lại bảy người, đang cùng ngũ bộ bảy vị nguyên anh tu sĩ lẫn nhau sinh tử chém giết, giờ khắc này phát ra tiếng kêu thảm, chính là Độc Chu nhất mạch một vị trưởng lão.

Người này trung niên, giờ khắc này sắc mặt trắng bệch, hai mắt co rút lại, thân thể cấp tốc lùi về sau, tại trên ngực của hắn, có một đạo vết thương thật lớn, cũng có thể nhìn thấy nhảy lên trái tim, ở phía trước của hắn, là Ô Âm bộ Đại trưởng lão, hắn tóc tai bù xù, thân thể như thể trọng thương, có thể về mặt bên trong điên cuồng, như là dã thú, nhìn thấy mà giết mình.

Nổ vang, nổ vang ngập trời, tiếng vang lên sau, Ô Âm bộ Đại trưởng lão thân thể tan vỡ, bị một cái khác Độc Chu nhất mạch trưởng lão nhân cơ hội giết chết, có thể tại hắn chết trước, hắn tan vỡ trên tay phải, đã giơ lên trước kêu thảm thiết trung niên sợ đầu của nam tử.

Đây là Độc Chu nhất mạch, trận chiến này bên trong chết đi cái thứ nhất nguyên anh tu sĩ, theo nguyên anh trưởng lão tử vong, Độc Chu nhất mạch giờ khắc này còn lại hơn một ngàn tu sĩ, phảng phất tán loạn cuối cùng một tia chiến ý, từng cái từng cái lập tức lựa chọn bỏ chạy, liều lĩnh lùi về sau.

Dường như thủy triều thủy triều xuống, bọn họ về mặt kinh hãi, lần lượt không còn là thần thông công kích, mà là toàn bộ phòng hộ, triển khai hết tốc lực, tích cực lùi về sau, thậm chí giữa không trung còn lại nguyên anh trưởng lão, giờ khắc này cũng đều hoảng sợ bên trong, lại không chiến ý, nhanh chóng bỏ chạy.

Trận chiến này, đến nơi này, ngũ bộ tuy chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, nhưng bọn họ vì ưu thế này, nhưng là trả giá vượt xa Độc Chu nhất mạch đánh đổi.

Vì lẽ đó. . . Há có thể để Độc Chu nhất mạch đào tẩu!

“Giết!”

“Giết! !” Ngũ bộ tu sĩ hồng mắt, mang theo điên cuồng, mang theo một luồng báo thù khuây khoả, thậm chí có người mang theo nước mắt, điên rồi giống như truy giết ra ngoài.

Không chỉ là tu sĩ tầm thường như vậy, nguyên anh tu sĩ cũng là như vậy, Mạnh Hạo trong trầm mặc, hắn không cách nào cảm động lấy đối phương mất đi người thân thống khổ, nhưng hắn tại như vậy bầu không khí dưới, nhưng là có thể cảm nhận được một luồng báo thù niềm tin, điều này làm cho hắn nghĩ tới rồi Quý Gia!

Một lát sau, Độc Chu nhất mạch lại có một cái nguyên anh tu sĩ, thê thảm tử vong, mà những này bỏ chạy Độc Chu nhất mạch tộc nhân, cũng tại Mạnh Hạo yêu quần cùng ngũ bộ tộc người chém giết bên trong, chỉ còn dư lại mấy trăm.

Đời bại như núi đổ, không cách nào ngăn cản!

Đang lúc này, một giọt mưa thủy, rơi vào Mạnh Hạo trên người, phát sinh thanh âm rất nhỏ, này nước mưa màu sắc có chút đặc biệt, nó là màu tím, lạc ở trên người lúc, trực tiếp nhuộm đầm quần áo, thấm thấu sau, đọng tới Mạnh Hạo da dẻ.

Đang bị này nước mưa đọng tới lúc, Mạnh Hạo thân thể dừng lại, bị nước mưa đọng tới địa phương, có chút lạnh lẽo, này lạnh lẽo khí tức, phảng phất có thể mang sinh cơ tuyệt diệt, bất quá vền vền một giọt, đối với Mạnh Hạo mà nói không ngại.

“Màu tím vũ?” Mạnh Hạo thân thể dừng lại sau, cau mày ngẩng đầu, xem hướng thiên không, giờ khắc này không trung tối om om một mảnh, giọt mưa rơi xuống, thật rất ít, chỉ là linh tinh rải rác mà thôi.

“Lẽ nào là nơi đây tử vong chỉ quá nhiều người, máu tanh khí tức cùng oán khí dung hợp, không tiêu tan, mà là hóa thành vân, cho nên mới có này màu tím vũ?” Mạnh Hạo hơi suy nghĩ một chút, đề xuống đáy lòng nghi hoặc, hẳn nhìn thấy này màu tím vũ trước linh tinh nhỏ xuống, cũng không phải là chỉ có trên người mình có, những người khác trên người, còn có Độc Chu nhất mạch tu sĩ trên người, cũng không có thiếu, đều có nhỏ xuống.

Xem như tầm thường, có thể Mạnh Hạo chẳng biết vì sao, đều là đối với này màu tím vũ lạc ở trên người, lạnh lẽo tự có thể tuyệt diệt sinh cơ một màn, không cách nào tản ra, ở lại đáy lòng.

Cùng nhận ra được này vũ, còn có Triệu U Lan, nàng nguyên bản cần môi dưới, trơ mắt nhìn tộc nhân tử vong, có thể nhưng không có cách nào, cuộc chiến tranh này, đã không phải dựa vào nàng chỉ huy, là có thể thủ thắng.

Trận chiến này, sớm đã trở thành hỗn chiến, khi (làm) ngũ bộ táng ca truyền ra chớp mắt, Triệu U Lan liền rõ ràng, trận chiến này. . . Bọn họ Độc Chu nhất mạch, triệt để thất bại.

Trái tim của nàng có xé rách, có thể càng nhiều, nhưng là trận chiến này bên trong, duy nhất bị nàng dấu ấn ở đáy lòng bóng người, thân ảnh ấy, cho nàng trước nay chưa từng có đã kích, làm cho nàng thí luyện thất bại, càng là hầu như đưa nàng giết chết, người này. . . Tự nhiên chính là Mạnh Hạo.

Giờ khắc này, một giọt Tử Vũ, rơi vào tóc của nàng sao, theo chảy xuôi, từ gò má mà qua, lạnh lẽo cảm giác, để Triệu U Lan thân thể chấn động, nàng theo bản năng giơ tay lên, xóa đi nước mưa, cúi đầu ngóng nhìn lúc, nhấn lại đôi mi thanh tú, càng quẩn rồi.

“Tử Vũ?” Triệu U Lan sững sờ.

Này Tử Vũ chỉ là nhỏ xuống một chút, liền không còn giá trị, rất nhanh sẽ bị người quên, chỉ có Triệu U Lan cùng Mạnh Hạo như thế, đều mơ hồ cảm thấy, này nước mưa xuất hiện, tựa hồ. . . Có chút không thích hợp lắm, hai người ánh mắt, cách hỗn chiến, lần thứ hai ngóng nhìn đến cùng một chỗ, trong ánh mắt kia, đều có đối với lẫn nhau cảnh giác.

“Không phải hẳn.”

“Không phải nàng.” Mạnh Hạo cùng Triệu U Lan, lập tức ngay khi lẫn nhau trong mắt, nhìn thấy từng người chần chờ, ánh mắt tiếp xúc lập tức tản ra chớp mắt. . .

Đột nhiên, từng trận ô ô ô tiếng, bỗng nhiên từ đằng xa thiên địa, đột nhiên quay về, thanh âm này không phải táng ca, mà là chiến hào, sự xuất hiện của nó, lập tức để những kia nằm ở thời khắc sống còn Độc Chu nhất mạch tu sĩ, tâm thần lập tức phấn chấn, tiêu tan chiến ý, càng tại đây trong nhảy mắt, lần thứ hai quật khởi, từng cái từng cái tinh thần kích động, ngựa mặt lên trời gào to.

Liền ngay cả giữa không trung Độc Chu nhất mạch nguyên anh trưởng lão, giờ khắc này cũng đều không che giấu được kích động, Triệu U Lan bên người hai vị trưởng lão, giờ khắc này phảng phất cả người lỏng ra khẩu đại khí, chỉ có Triệu U Lan, trầm mặc ngẩng đầu, xem hướng thiên không.

Bầu trời xa xăm, giờ khắc này có một mảnh hắc tuyến, như cuộn cuộn hải dương màu đen, cuộn lên sóng lớn, nổ vang gào thét mà đến, tại này hắc tuyến phía trên, như cùng là đập lên màu đen nước biển, có một con to lớn màu đỏ bò cạp bóng mờ, truyền ra kinh thiên gào thét.

“Độc Hạt nhất mạch!” Cùng đại tể ty giao chiến Ô Bình Bộ tộc công, tại thấy cảnh này chớp mắt, hai mắt co rút lại, trợn mắt há mồm, vẻ mặt nơi sâu xa, lộ ra bi thương, như không có Vực Ngoại Tâm Ma Hoa, lấy ngũ bộ thực lực, còn có thể miễn cưỡng duy trì trận chiến này, nhưng hôm nay. . .

Giữa không trung, hết thấy ngũ bộ tộc người, mỗi một người đều dừng lại kế tục truy kích, mà là nhanh chóng tới gần cùng nhau, từng cái từng cái lộ ra điên cuồng, ngưng vọng bầu trời xa xa, như vượt biển mà đến Độc Hạt!

Canh thứ hai đưa lên, anh chị em, vé tháng. . . Còn nữa không! !

446. Chương 446: Đồ Đẳng Ngã Xuống! (canh Thứ Ba)

Cái kia Độc Hạt dưới hắc tuyến, giờ khắc này khoảng cách gần rồi, lập tức bị mọi người thấy, vậy căn bản liền không phải đại dương màu đen, đó là hầu như hơn năm ngàn cái thân mặc trường bào màu đen tu sĩ, tạo thành màu đen đại quân.

Bọn họ đến, che ngợp bầu trời, kèn lệnh tiếng càng là truyền khắp bát phương, càng là vào lúc này, một tiếng sắc bén gào thét, bỗng nhiên từ này hơn năm ngàn nhân khẩu bên trong, cùng nhau truyền ra.

Theo bọn họ âm thanh truyền khắp thiên địa, bọn họ phía trên con kia hư huyền khổng lồ bò cạp, đột nhiên ngẩng đầu, cũng phát sinh một tiếng đồng dạng sắc bén hí lên.

Tại này hí lên bên trong, thân thể của nó trong phút chốc gào thét mà lên, tốc độ nhanh chóng, thẳng đến giữa bầu trời, giờ khắc này Chu Thánh cùng ngũ bộ Đồ Đẳng thánh tổ giao chiến khu vực, cái kia mảnh vụn vụn trung ngoại người nhìn không rõ chiến trường, lập tức tới gần.

Nổ vang kinh thiên động địa, cùng Chu Thánh nằm ở cùng một cấp độ bò cạp, sự gia nhập của nó, ngay lập tức đánh vỡ Chu Thánh cùng ngũ bộ Đồ Đẳng trong lúc đó cân bằng.

Tại đã từng năm tháng bên trong, ngũ bộ Đồ Đẳng, cùng này bò cạp cùng Chu Thánh là cùng một cảnh giới, nhưng năm tháng trôi qua, Ô Thần âm đậm, tộc nhân ít ỏi, khiến cho chúng nó cũng đều hư nhược rồi quá nhiều, vì vậy trước năm cái, mới có thể đánh với Chu Thánh một trận.

Bây giờ, thế cuộc đột nhiên biến!

Giữa bọn họ chiến tranh, người ngoài không nhìn thấy, có thể nhìn thấy, là tại cái kia bò cạp nhảy vào vụn vụn không trung sau, cũng chính là hơn mười tức thời gian, chưa kịp giữa không trung Độc Hạt nhất mạch tu sĩ tới gần, một tiếng trầm thấp thở dài, liền bỗng nhiên từ trên bầu trời truyền đến, cùng lúc đó, một người đá khổng lồ, từ vụn vụn không trung bên trong, đột nhiên lao ra.

Thân thể của nó chính đang nhanh chóng tan vỡ, trên thân thể có vô số màu đen sợi tơ quấn quanh, đặc biệt là ngực vị trí. Càng là có một cái to lớn chỗ hổng. Nó là Ô Đầu bộ Đồ Đẳng thánh tổ. Nhưng hôm nay. . . Một luồng mãnh liệt tử khí, tại trên người nó bao phủ.

Thở dài bên trong, nó đột nhiên lao ra, có thể chưa kịp lao ra bao xa, ngay khi hết thấy ngũ bộ tộc người trong khiếp sợ, tận mắt đến một vết bóng đen, lập tức từ không trung vụn vụn bên trong vút ra, hóa thành một cái đuôi bò cạp. Trực tiếp quyển tại người đá này trên người, gai độc chớp mắt đâm vào thạch thân thể người, ầm một tiếng, Thạch Nhân toàn thân lập tức từng tắc từng tắc rạn nứt, trong phút chốc, bùng nổ ra hào quang màu vàng đất, tại tia sáng này bên trong, có thể nhìn thấy một cái màu vàng đất Đồ Đẳng mơ hồ xuất hiện, nhưng cũng tràn ngập vết rạn nứt, phịch một tiếng. Trực tiếp tan vỡ nổ tung.

“Ô Đầu bộ Đồ Đẳng thánh tổ!”

“Nó. . . Ngã xuống. . .” Tình cảnh này, cho ngũ bộ tộc người đã kích. Không kém chút nào trước tộc nhân tại Vực Ngoại Tâm Ma Hoa dưới tử vong, bởi vì Đồ Đẳng, đặc biệt là này tông Đồ Đẳng thánh tổ, nó là một cái bộ lạc bảo vệ, là một cái bộ lạc truyền thừa, loại kia lẫn nhau trong lúc đó liên hệ, cực sâu! !

Đặc biệt là Ô Đầu bộ tộc nhân, giờ khắc này từng cái từng cái run rẩy, dường như niềm tin tan vỡ, toàn bộ phun ra máu tươi, trên thân thể của bọn họ, đến từ bọn họ thánh tổ, vị này Thạch Nhân Đồ Đẳng, giờ khắc này lập tức tiêu tan.

Theo Đồ Đẳng biến mất, tu vi của bọn họ, cùng nhau rơi xuống một cảnh giới lớn, nguyên anh đã biến thành kết đan, kết đan trở thành trúc cơ, trúc cơ. . . Trực tiếp trở thành Ngưng Khí.

Đây là toàn bộ Ô Đẩu bộ suy yếu, có thể tại phía trên chiến trường này, nhưng là trực tiếp liên ảnh hưởng chiến cuộc!

Càng là vào lúc này, lại một tiếng gào thét thảm thiết truyền ra, sau đó tiếng nổ vang ngập trời mà lên, có thể nhìn thấy tại cái kia vụn vẹo giữa bầu trời, có một mảnh hơi nước, hướng về bốn phía đột nhiên khuếch tán ra đến, biến mất ở trong thiên địa.

Cùng lúc đó, Ô Âm bộ hết thấy tộc nhân, từng cái từng cái cùng nhau phun ra máu tươi, thân thể lập tức uể oải, trên thân thể thuộc tính “thủy” Đồ Đằng, trực tiếp biến mất, tu vi lập tức toàn bộ rơi xuống một cảnh giới.

Vị kia Ô Âm bộ tế tự, giờ khắc này sắc mặt trắng bệch, máu tươi phun ra lúc, thân thể cấp tốc lùi về sau, hắc cười thâm bên trong, cảm nhận được chính mình nguyên anh tới lúc gấp rút tốc tiêu tan, một loại tán công suy yếu, tràn ngập toàn thân.

Hết thấy ngũ bộ tộc người, tại thấy cảnh này lập tức, bọn họ toàn bộ rõ ràng. . . Ô Âm bộ thánh tổ Đồ Đằng, vậy. . . Ngã xuống rồi!

Tất cả những thứ này, nói rất dài dòng, nhưng trên thực tế chỉ là mười mấy hô hấp công phu, liên tục xuất hiện, giờ khắc này trên bầu trời, Độc Hạt nhất mạch tộc nhân, chính gào thét mà đến, khoảng cách càng ngày càng gần, Mạnh Hạo liếc mắt liền thấy, tại này hơn năm ngàn Độc Hạt nhất mạch tu sĩ bên trong, có một cái ăn mặc trường bào màu tím thanh niên.

Thanh niên này quần áo cùng khí chất, làm cho người ta cảm giác, cùng bốn phía tu sĩ hoàn toàn khác nhau, ở trên người hắn, Mạnh Hạo bỗng nhiên tìm tới như Triệu U Lan giống như mùi vị.

“Ngũ độc bộ Độc Hạt nhất mạch thánh tử?” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, trước hắn đã hiểu Triệu U Lan thánh nữ thân phận, giờ khắc này ngay lập tức phán đoán ra này khôi ngô bất phàm, chỉ là vẻ mặt có chút thâm độc chàng thanh niên thân phận.

Độc Hạt nhất mạch rất nhanh tới gần, tại cái kia thánh tử vung tay phải lên dưới, lập tức phân ra hơn bốn ngàn người, thẳng đến chiến trường mà đến, Mạnh Hạo hai mắt lấp lóe, yêu quần dựa theo ý niệm của hắn, lập tức gào thét lao ra.

Nổ vang lập tức kinh thiên động địa, Độc Hạt nhất mạch thánh tử, mang theo mỉm cười, không thềm nhìn chiến trường chém giết, hướng đến Triệu U Lan.

“Lần đầu thí luyện, bị bộ lạc ca tụng là lớn nhất có tư chất thánh nữ Triệu U Lan, lại mất đi cánh tay, việc này không tốn thời gian dài, sẽ bị bộ lạc tất cả mọi người cũng biết, Triệu U Lan, ta vì ngươi tiếc nuối, sợ là lần này Khư Kiêu Giới tiêu chuẩn, coi như là thêm vào nho nhỏ này Ô Thần ngũ bộ cái kia một cái, cũng không có phần của ngươi.” Thánh tử tới gần, mỉm cười mở miệng.

Triệu U Lan vẻ mặt lạnh lùng, nhìn thánh tử một chút.

“Là bị ai chém đứt đây? Người cầu Vực Ngoại Tâm Ma Hoa mà đến, càng vẫn là đại bại, nhưng đáng tiếc, đáng tiếc.” Thánh tử lần thứ hai mỉm cười nói.

“Triệu Xuân Mộc, ngươi nói đủ chưa, ta bại cùng không bại, cùng ngươi không có quan hệ, này Ô Thần ngũ bộ, ngươi nếu có thể bắt, U Lan chúc mừng chính là.” Triệu U Lan nhàn nhạt mở miệng.

”Ngươi ta lý niệm không giống, trận chiến này nếu là Triệu mỗ Độc Hạt nhất mạch thủ chính, từ lâu thắng lợi, căn bản là không cần quý giá Vực Ngoại Tâm Ma Hoa, trực tiếp phá hủy Đồ Đằng, tất cả tự nhiên kết thúc!

Không cần như vậy phiền phức, Triệu U Lan, nhẹ dạ, là ngươi to lớn nhất khuyết điểm!” Độc Hạt nhất mạch thánh tử Triệu Xuân Mộc, âm trầm nở nụ cười.

Giờ khắc này chém giết tiếng ngập trời, Độc Hạt nhất mạch đi đến hơn bốn ngàn tu sĩ, giờ khắc này từng cái từng cái cười gần, hai mắt âm trầm, toàn thân Đồ Đằng ánh sáng khuếch tán, ra tay tàn nhẫn cùng hung tàn, vượt qua Độc Chu nhất mạch không ít.

Nếu không có Mạnh Hạo yêu quần ngăn cản, sợ là vừa mới tiếp xúc, ngũ bộ tộc người, liền sẽ tử thương nặng nề, có thể tại này yêu quần ngăn cản bên trong, Mạnh Hạo phát hiện bốn phía ngũ bộ tộc người, theo hai cái Đồ Đằng thánh tổ tử vong, không chỉ hai cái bộ thực lực rơi xuống, cái khác ba bộ, cũng đều sắc mặt trắng bệch, lộ ra tuyệt vọng, như liên tục, trận chiến này chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ.

“Không cần vì Ô Thần!” Mạnh Hạo bỗng nhiên mở miệng, âm thanh như lôi đình nổ vang, truyền khắp bốn phía, truyền vào những kia tuyệt vọng ngũ bộ tộc trong tai người, làm cho những này ngũ bộ tộc người, dồn dập nhìn về phía Mạnh Hạo.

“Các người cúi đầu nhìn đại địa máu tươi cùng thi thể, nơi đó có tộc nhân của các người bằng hữu, vì bọn họ!”

“Các người quay đầu lại nhìn quang màn bên trong già trẻ, bọn họ là các người người thân cùng huyết thống, vì bọn họ!”

“Ngẩng đầu, nhìn phía trước ngũ độc tu sĩ, vì bằng hữu, vì người nhà, các người là cuối cùng một đạo phòng tuyến, các người như từ bỏ, như vậy các loại đối xử các người người nhà, chính là toàn bộ diệt vong!”

“Tiếp tục đấu, hay là không nhất định thắng, nhưng nếu không hợp lại, như vậy nhất định bại, vì bọn họ. . . Các người, có thể không chiến sao! !” Mạnh Hạo ngửa mặt lên trời hồng một tiếng, tiếng nói của hắn lập tức liền nổ vang tại hết thảy ngũ bộ tộc người trong tai, để bọn họ tâm thần lập tức nổ vang lên.

Từng cái từng cái hai mắt điên cuồng, lần thứ hai thiêu đốt, bọn họ uể oải, bọn họ tuyệt vọng, bọn họ tắt cả mặt trái tâm tình, không có biến mất, nhưng lại hóa thành một luồng sinh tử, tuyệt vọng càng lớn, liền bạo phát càng lớn!

“Chiến! !”

“Giết! ! !” Gào thét bên trong, ngũ bộ còn sót lại hơn hai ngàn người, từng cái từng cái ngửa mặt lên trời gào thét, triệt để nhen lửa điên cuồng, triệt để bạo phát đối với tử vong không sợ, nhằm phía Độc Hạo nhất mạch.

Mạnh Hạo tại trước, yêu quần giúp đỡ, ra tay đại đạo, thiên địa nổ vang, giết chóc tâm ý kinh thiên động địa, có thể nói, như không có hắn, ngũ bộ sớm bại!

Như không có hắn, ngũ bộ từ lâu chó gà không tha, có thể sống, chỉ có bị ngũ độc bộ nuôi nhốt này một cái khả năng!

Mạnh Hạo tồn tại, ngay lập tức bị Triệu Xuân Mộc nhìn thấy, hắn ngóng nhìn Mạnh Hạo giây lát, bỗng nhiên nở nụ cười.

“Nhân vật như thế, lại là Ti Long thân phận, như thay đổi người, biết chần chờ có hay không giết chết, nếu không thì, hắn không thể sống đến hiện tại, có thể phương pháp của ta, chỉ có một cái, không tiếc đánh đổi, một đòn sấm sét, trực tiếp chém chết!” Triệu Xuân Mộc trong mắt sát cơ lóe lên, tay phải giơ lên, cách chiến trường, chỉ tay Mạnh Hạo.

“Thập Bát Tiềm Vệ, cho các người mười tức bên trong, ám sát người này!”

Triệu U Lan vẻ mặt như thường, nhưng cũng lui về phía sau một ít, tự muốn rời xa Triệu Xuân Mộc, bên hai cái nguyên anh trường lão chần chờ một chút, có thể nhìn một chút Triệu U Lan, liền không nói gì.

Hầu như đang bị Triệu Xuân Mộc chỉ đến nháy mắt, Mạnh Hạo thì có phát giác, mắt lạnh nhìn lại, tay phải giơ lên vung lên, lập tức một mảnh tinh lực khuếch tán, bao phủ hai cái Độc Hạo nhất mạch tu sĩ, hồng vụ quá, cái kia hai người lập tức tiếng kêu thảm thiết đau đớn bên trong, thân thể trực tiếp khô héo.

“Để Triệu U Lan tránh thoát một lần, ta liền không tin, này mới tới thánh tử, còn có thể trốn quá!” Mạnh Hạo trong mắt sát cơ lóe lên, đầu óc chính suy tư làm sao đem người này giết chết phương pháp lúc, bỗng nhiên Mạnh Hạo hai mắt bỗng nhiên co rút lại, thân thể chớp mắt biến mất, một cái băng huyết thiểm, trực tiếp xuất hiện ở ngoài ba trượng.

Hầu như tại hắn xuất hiện chớp mắt, trước hắn vị trí, lập tức có mười sáu vệt đen, như mũi kim giống như vậy, lập tức đan xen mà qua, như Mạnh Hạo còn tại tại chỗ, thời khắc này, sẽ bị này mười sáu vệt đen,

xuyên thấu thân thể.

Mạnh Hạo trong mắt hàn quang lóe lên, tay phải trực tiếp giơ lên, một quyền đánh vào phía bên phải hư vô, nắm đấm vừa ra, nhất thời tại cái kia trong hư vô, thì có một cái tự tiềm hành mà đến, muốn đâm giết Mạnh Hạo bóng người, bị miễn cưỡng bức hiện thân, hầu như tại hần hiện thân chớp mắt, Mạnh Hạo nắm đấm, liền rơi vào trên người nàng, đây là một cô gái, dáng vẻ kiều mị, hai mắt giờ khắc này mang theo kinh hãi, ầm một tiếng, thân thể người này lập tức tan vỡ, trực tiếp chia năm xẻ bảy.

Mạnh Hạo vẻ mặt như thường, đánh chết một người sau, thân thể không tiến ngược lại thụt lùi, ngay khi hần lui về phía sau chớp mắt, tách ra một đạo gào thét mà qua hắc châm, hần lạnh hừ một tiếng, tay trái tràn ngập huyết quang, hướng về trước người hư vô vồ mạnh một cái, tiếng kêu thảm thiết đau đớn truyền ra, một cô gái bóng người, bị Mạnh Hạo trực tiếp nắm tóc, cùng lúc đó, Mạnh Hạo thân thể đi về phía trước, chân trái đầu gối đột nhiên giơ lên, mạnh mẽ va chạm cô gái này đầu lâu.

Phịch một tiếng, lại giết một người.

“Đến ám sát ta?” Mạnh Hạo khoe miệng, lộ ra một vệt hàn cười.

Canh thứ ba đưa lên!

447. Chương 447: Tân Đồ Đằng! !

Liền giết hai người, nhanh chóng gọn gàng, Triệu Xuân Mộc hai mắt hơi lóe lên, có thể vẻ mặt như trước như thường.

Nhưng vào lúc này, Mạnh Hạo buông ra tay trái đầu bắn ra, hai mắt lấp lóe, tay phải giơ lên đột nhiên hướng về mặt đất nhấn một cái, này nhấn một cái bên dưới, lập tức Mạnh Hạo thân thể tỏa ra chói mắt huyết quang, này huyết quang đột nhiên khuếch tán, đảo mắt bao trùm bốn phía mười mấy trượng, tại này huyết sát giới bên trong, lập tức có mười năm bóng người được lần lượt bức ra.

Hầu như tại các nàng xuất hiện lập tức, Mạnh Hạo dĩ nhiên cất bước mà đi, tay trái giơ lên, song chỉ huyết ý, trực tiếp điểm tại một người mi tâm, nổ vang bên trong, tay phải hần nắm tay, rơi vào hư không một người trước người.

Máu tươi tràn ngập, tan vỡ kêu thảm thiết không ngừng truyền ra, Mạnh Hạo bóng người tự trở thành màu máu, cất bước, cánh tay phải vung một cái, trực tiếp tại hư vô đột nhiên vừa kéo, đánh vào một cô gái trên thân thể, đơn giản trực tiếp nắm lên, tay trái tại bên trong túi trữ vật lấy ra một cái đan dược, tại cô gái này sợ hãi bên trong, mang theo nữ tử này tiến lên lúc, cho ăn nhập khẩu.

Cũng chính là thời gian mấy hơi thở, cô gái này thân thể lập tức bành trướng, ầm một tiếng tan vỡ ra, lan ra máu tươi bao trùm phạm vi hơn mười trượng, trực tiếp rơi vào cái khác ba, năm người trên người, làm cho này ba, năm cái nữ tử, phát sinh tiếng kêu thảm thiết đau đớn, thân thể trực tiếp trở thành đồng máu.

“Độc tu! !” Giờ khắc này tại này huyết sát giới bên trong, chỉ còn dư lại bốn người, bốn người này đều là thân thể thon dài, đã từng thiên kiều bá mị, nhưng hôm nay nhưng là mặt mày biến sắc, Mạnh Hạo giết chóc thủ đoạn, đã triệt để ngợ ngác bốn người này.

Các nàng bốn cái sắc mặt trắng bệch, giờ khắc này lập tức rút lui, không lại ám sát, mà là muốn chạy trốn ra nơi đây, rời xa cái này tại các nàng nhìn lại, nhân vật cực kỳ khủng bố.

“Muốn đi?” Mạnh Hạo mặt không hề cảm xúc, này mấy cái nữ tu thân ảnh quỷ dị, nếu không có là hần có huyết sát giới. Càng là toàn thân có nhân nhạ yêu khí tồn tại. Tất cả khí tức lưu động đều sẽ được sớm phát hiện. Sợ là trước sẽ được những người này cận thân rồi.

Giờ khắc này lời nói, Mạnh Hạo thân thể bước lên trước bước đi, chớp mắt tới gần, này bốn cái nữ tử trong mắt lộ ra tuyệt vọng, lập tức hóa thành tàn nhẫn, đang muốn hoàn thủ lập tức, Mạnh Hạo khẽ mỉm cười,

chung quanh hần huyết sát giới. Tại đây trong nháy mắt đột nhiên co rút lại, tốc độ nhanh chóng, dường như một cái bàn tay khổng lồ, đem này bốn cái nữ tử nắm lấy, mạnh mẽ sờ một cái.

Nổ vang bên trong, bốn người toàn bộ tử vong, Mạnh Hạo đứng ở giữa không trung, chung quanh hần trong vòng mấy chục trượng, lại không có một chút nào bóng người, xa xa Độc Hại nhất mạch tu sĩ. Dồn dập đang nhìn đến Mạnh Hạo lúc, lộ ra hoảng sợ chi dung.

Mà ngũ bộ tộc nhân. Nhưng là dồn dập phản chấn, trong khoảng thời gian ngắn, chém giết lại nổi lên.

“Vẫn không có kết. . .” Triệu Xuân Mộc khẽ mỉm cười, nhân nhạ mở miệng, nhưng hần lời nói chưa kịp nói xong, nhưng là sắc mặt bỗng nhiên biến đổi.

Để hần sắc mặt biến hóa như thế, là Mạnh Hạo phía sau, một cái ám sắc bóng người, không hề chút nào sóng lớn, vô cùng quỷ dị, dường như u hồn giống như, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, tốc độ nhanh chóng, có thể so với thuần di, nhưng là tại thân ảnh ấy tới gần Mạnh Hạo chớp mắt, nhưng là rồi đi phát sinh tiếng kêu thảm thiết đau đớn, nàng duỗi ra muốn đâm nhập Mạnh Hạo hậu tâm tay phải, đang đến gần Mạnh Hạo thân thể một thước lúc, như được một tầng cao tốc xoay tròn lưỡi dao sắc tầng tầng tách ra.

Mạnh Hạo tay phải giơ lên, ở phía sau vỗ mạnh một cái, liền đem này đã trọng thương cái cuối cùng bóng người, bắt được trước người, bóp chặt lấy sau, nhìn về phía Triệu Xuân Mộc, Mạnh Hạo trong ánh mắt, lộ ra một luồng sát cơ.

Này sát cơ lập tức rơi vào Triệu Xuân Mộc trong mắt, hần chẳng biết vì sao, đáy lòng càng bay lên mãnh liệt hàn ý, Mạnh Hạo trước thủ đoạn, không chỉ đánh giết thập bát cái tiềm vệ, càng là đem Triệu Xuân Mộc cũng đều chấn động, khi thì hần không nhìn thấy, một bên Triệu U Lan, nhìn về phía hần lúc, trong mắt trào phúng.

Càng không có phát hiện, Triệu U Lan đã lặng yên không tức lui về phía sau, cùng hần lần thứ hai kéo dài khoảng cách.

“Chín Đại trưởng lão, Thông Thiên tế tự, không tiếc đánh đổi, giết người này!”

Tại Triệu Xuân Mộc lời nói truyền ra lập tức, chung quanh hần mười bóng người, thuần di thẳng đến Mạnh Hạo, chín cái nguyên anh sơ kỳ, một cái nguyên anh trung kỳ, mười người ra tay, kinh thiên động địa.

Càng là vào lúc này, trên bầu trời, một tiếng cày đáng thở dài, bỗng nhiên vang vọng ra.

“Được ta che chở bộ lạc, ta không cách nào kể tục làm bạn các người. . . Đối diện quy khu trước, ta có thể đưa cho các người, chỉ có không nhiều sinh cơ. . .” Lời nói, một tiếng nổ vang vang vọng, Mạnh Hạo thân thể đột nhiên chấn động, hần lập tức nhìn thấy, trên bầu trời ngũ bộ Đồ Đằng, kể thổ cùng thủy sau khi, Ô Đạt bộ thụ nhân, thân thể chia năm xẻ bảy, tan vỡ bỏ mình.

Theo cái chết của nó, lượng lớn sinh cơ hóa thành khí tức giáng lâm, thẳng đến ngũ bộ mà đi, hòa vào thân thể của bọn họ, hóa thành bọn họ tự thân chứa thương sinh cơ.

Có thể vẫn là không cách nào ngăn cản, theo cái chết của nó, Ô Đạt bộ lạc Đồ Đằng, bắt đầu rồi dần dần mà tiêu tan, theo tiêu tan, hết thấy Ô Đạt bộ tộc nhân, tu vi nhất thời xuất hiện rơi xuống dấu hiệu.

Nhưng là tại Ô Đạt bộ hết thấy tộc nhân, trên người Đồ Đằng sắp tiêu tan lập tức, bỗng nhiên, tại Mạnh Hạo trên mi tâm, cái kia mộc tự Đồ Đằng, bỗng nhiên tỏa ra ngập trời chi mang, tại tia sáng này bên trong, một cái đại thụ che trời bóng mờ, thỉnh linh xuất hiện ở Mạnh Hạo đỉnh đầu, biến ảo ra đến.

Gần xem, đây là đại thụ, nhìn xa, cái kia rõ ràng là một cái to lớn mộc tự!

Cùng lúc đó, Ô Đạt bộ tộc nhân, bọn họ Đồ Đằng càng không lại tiêu tan, mà là quỷ dị xuất hiện thay đổi, cũng chính là thời gian mấy hơi thở, toàn bộ Ô Đạt bộ tộc nhân, bọn họ Đồ Đằng ổn định, có thể bên trên xuất hiện, nhưng không còn là Thanh Mộc, mà là trở thành. . . Mạnh Hạo mộc!

Này một màn kỳ dị, liền ngay cả Mạnh Hạo chính mình cũng đối với không nghĩ tới, ở đây mộc Đồ Đằng thành hình chớp mắt, Mạnh Hạo toàn thân chấn động mạnh, hần cảm nhận được hết thấy Ô Đạt bộ tộc nhân, bọn họ đối với mình cuồng nhiệt, càng là tại những này cuồng nhiệt tộc nhân trong cơ thể, tự mỗi

giờ mỗi khắc, đều có từng sợi từng sợi sinh cơ vô hình đưa tới, hòa vào trong cơ thể mình, làm cho Mạnh Hạo tại đây trong nháy mắt, khí tức lập tức tăng lên dữ dội!

Hắn thuộc tính “Mộc” Đồ Đằng, toả ra vô tận ánh sáng, kinh thiên động địa, tình cảnh này, không chỉ để ngũ bộ khiếp sợ, liền ngay cả Độc Hạp nhất mạch tu sĩ, cũng đều dồn dập ngơ ngác, lộ ra không cách nào tin tưởng tâm ý.

Triệu U Lan trợn to mắt, hô hấp dồn dập, Triệu Xuân Mộc ngẩn ra, lộ ra không dám tin tưởng.

Bởi vì bọn họ thân là Tây mạch chi tu, đều hiểu một chuyện, Đồ Đằng. . . Chỉ có thể là dị yêu cuối cùng biến hóa mà thành, tu sĩ. . . Chỉ có thể nhờ vào đó tu hành, tự thân không thể dẫn sinh ra Đồ Đằng!

Này vượt qua sự tưởng tượng của bọn họ, bởi vì tình cảnh này, đại biểu Mạnh Hạo, dĩ nhiên trở thành Ô Đạt bộ Đồ Đằng thánh tổ! !

Bởi vì hắn Đồ Đằng, là Ô Đạt bộ Đồ Đằng, bởi vì Mạnh Hạo trên người tăng lên dữ dội khí tức, điều này đại biểu hắn. . . Có thể như những kia có thể biến ảo Đồ Đằng dị yêu như thế, đi hấp thu đến từ bộ lạc cung phụng lực lượng!

Mà này, là một cái có thể biến ảo Đồ Đằng dị yêu, tự thân mạnh mẽ chỗ máu chốt.

Trên bầu trời, Đồ Đằng cuộc chiến vị trí khu vực, giờ khắc này truyền ra hấp khí thanh âm cùng khó mà tin nổi trong giọng nói, tản ra âm thanh.

“Hắn vậy lại thân thành Đồ Đằng, hắn Đồ Đằng, lại trở thành bộ lạc chi tổ, hắn. . . Dĩ nhiên có thể hấp thu chúng sức mạnh của sự sống! !”

“Hắn chẳng lẽ không phải tu sĩ, cũng là thiên địa dị yêu! !”

Này chấn động toàn bộ chiến trường một màn, triệt để náo động tất cả mọi người, càng làm cho Ô Đạt bộ, lấy tốc độ nhanh nhất, từ Đồ Đằng thánh tổ, vị này thụ nhân tử vong bên trong đi ra, bọn họ phát hiện, tu vi của bọn họ vẫn còn, tuy nói nhược một chút, có thể cảnh giới còn tại!

Bọn họ phát hiện, bọn họ cùng Mạnh Hạo trong lúc đó, tự tồn tại một loại không cách nào nói rõ liên hệ, tự nhìn thấy Mạnh Hạo lúc, ở giữa tâm tràn ngập cuồng nhiệt cùng sùng kính.

“Thánh tổ!”

“Ô Đạt bộ tộc người, bái kiến thánh tổ! !” Ô Đạt bộ tộc nhân, từng cái từng cái lập tức phát sinh mãnh liệt gào thét, tại này gào thét bên trong, bọn họ chém giết, càng điên cuồng.

Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, tâm thần xuất hiện ong ong, đang lúc này, hắn trong lòng đột nhiên cảnh giác, hai mắt lấp lóe, dựa vào giờ khắc này khí tức tăng lên dữ dội, tay phải giơ lên chỉ tay không trung.

“Vô Diện!”

Trong thiên địa, Mạnh Hạo bốn phía lập tức xuất hiện to lớn khuôn mặt, phía này khổng lồ hai mắt, xuất hiện ở hiện lập tức, huyết quang ngập trời, hướng ra phía ngoài rầm rầm khuếch tán lúc, trong giây lát tan vỡ nổ tung, hóa thành xung kích, trực tiếp liền đem chín cái tại thân thể hắn bốn phía, thuận đi mà đến nguyên anh sơ kỳ trưởng lão, trực tiếp lan đến.

Làm cho chín người này sắc mặt biến hóa, thuận đi mà đến thân thể, không thể không lập tức lùi về sau.

“Nhất Ngôn!” Mạnh Hạo cảm nhận được bên trong thân thể của chính mình, tại này nháy mắt, tự ngưng tụ vượt qua hắn tưởng tượng sức mạnh, có thể lực lượng này không có rễ, Mạnh Hạo lập tức nhận ra được, chính mình không thể cất giữ ở bên trong thân thể, đem bảo lưu, trở thành tự thân tu vi một phần.

Hắn không cách nào làm được điểm này, phẳng phất đây là một loại nào đó không thể phá tan quy tắc, lực lượng này, chỉ có thể sử dụng, cũng hoặc là nói, chỉ có thể mượn dùng, nó đến từ hết thảy Ô Đạt bộ tộc nhân, cho dù những này tộc nhân không nhiều, chỉ có mấy trăm, nhưng những này người cuồng nhiệt, nhưng là làm cho lực lượng này nồng độ, đến mức độ kinh người.

Này không có rễ sức mạnh, có thể chống đỡ lấy Mạnh Hạo, đi triển khai dĩ vãng cần tiêu hao sinh cơ, mới có thể đẩy ra huyết tiên thần thông bên trong thức thứ hai!

Mạnh Hạo linh thức vào đúng lúc này, ở nhờ này lực cũng lập tức vụt tăng, khuếch tán ra khi đến, tay phải giờ lên, hướng về một phương hướng bỗng nhiên chỉ tay, này chỉ tay bên dưới, cái kia tan vỡ to lớn mặt, đột nhiên nghịch chuyển, càng xuất hiện lần nữa ở Mạnh Hạo bốn phía, chỉ là nhắm hai mắt đột nhiên mở, cùng mở đóng, còn có phía này khổng khẩu.

Hình như có một thanh âm truyền ra, thanh âm này vô cùng quỷ dị, rơi vào bốn phía trong tai mọi người, mỗi người nghe được, đều không giống nhau, mà tại Mạnh Hạo tay phải chỉ địa phương, hư vô vận vẹo, Độc Hạp nhất mạch nguyên anh trung kỳ Thông Thiên tế tự, mang theo khó mà tin nổi, hiển lộ bóng người.

Tại người ảnh hiển lộ ra chớp mắt, thân thể hần đột nhiên chấn động, giống bị vô hình gây thương tích, thân thể cấp tốc lùi về sau, có thể chưa kịp lui ra vài bước, liền phun ra máu tươi, hô hấp dồn dập, trong mắt lộ ra sợ hãi, thất thanh mở miệng.

“Hương Hỏa! ! Người lại có thể triển khai chỉ có Đồ Đằng dị yêu, mới có thể vận dụng lực hương hỏa! !”

Không chỉ là hần phun ra máu tươi, giờ khắc này bốn phía cái kia chín cái nguyên anh sơ kỳ Độc Hạp nhất mạch trường lão, cũng đều từng cái từng cái sắc mặt đại biến, toàn bộ liền phun ra Tam ngậm máu tươi, từng cái từng cái trên mặt lộ ra ngơ ngác cùng sợ hãi.

Mạnh Hạo thân thể trôi nổi, đầu bắn ra không gió mà bay, quần áo phấp phới, hai mắt lộ ra ánh sáng kì dị, hần mỗi một lần hô hấp, cũng có thể cảm nhận được đến từ Ô Đạt bộ hạ người nguồn sức mạnh này điên cuồng tràn vào.

“Hương Hỏa sao. . .” Mạnh Hạo lẩm bẩm lúc, nhắm chặt mắt lại, nhưng chớp mắt liền mở, lộ ra một vết lệ mang.

“Phong Hỏa Liên. . .”

Vô Diện Nhất Ngôn Phong Hỏa Liên, ẩn chứa Tam thức huyết tiên thần thông, mà giờ khắc này, mượn cái kia cái gọi là lực hương hỏa, Mạnh Hạo. . . Lần đầu chân chính triển khai, thức thứ ba, Phong Hỏa Liên!

Canh tư đưa lên, anh chị em, cuối tháng cuối cùng bốn ngày, cầu thanh kho, cầu vé tháng, ngày mai. . . Bên tai kể tục bạo! ! (chưa xong còn tiếp. . .)

448. Chương 448: Đan Đông Bất Diệt Hỏa!

Tại này Huyết Tiên thức thứ ba thần thông từ Mạnh Hạo trong tay triển khai chớp mắt, lập tức bốn phía cái kia chín cái nguyên anh trường lão, trên thân thể của bọn họ trực tiếp liền xuất hiện khói đen, cút cút lên không, như không phải bọn họ có thể điều khiển, càng là tại này khói đen xuất hiện chớp mắt, thần sắc của bọn họ dồn dập đại biến.

Này nháy mắt, chín người này lập tức cảm nhận được, này cái gọi là khói đen, là tự thân sinh cơ đốt cháy sau hình thành, lấy thiêu đốt sinh cơ làm chất dinh dưỡng, hóa thành khói đen!

Tình cảnh này, lập tức để chín người ngơ ngác, mỗi người bọn họ triển khai tự thân thủ đoạn, triển khai các loại thần thông, nhưng lại sợ hãi phát hiện, lại. . . Không cách nào ngăn cản sinh cơ thiêu đốt, không cách nào để cho này khói đen tiêu tan.

Tại này trong khói đen, tồn tại lượng lớn tử khí, này tử khí nồng nặc, làm cho yên vụ đen kịt một màu, xa xa vừa nhìn, dường như lang yên cút cút, kinh thiên động địa.

Thậm chí tại cái kia Thông Thiên tế tự trên người, giờ khắc này cũng xuất hiện như vậy khói đen, tình cảnh này, để mười người này, sắc mặt lần thứ hai đại biến, từng cái từng cái tại phát hiện không cách nào tách ra này kỳ dị thần thông sau, về mặt bên trong đều lập tức lộ ra tàn nhẫn, lần lượt thân thể lập tức lao ra, thẳng đến Mạnh Hạo mà tới.

Mười người, mười cái phương hướng khác nhau, nhằm phía Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, hần tại mười người này lang yên trên, nhìn thấy một vết quen thuộc, loại này thiêu đốt sinh cơ thả ra ngoài khối đen, hần từng ở nước Triệu trải qua, đó là nhìn thấy Đường Lâu Thượng Phương thể giới sau, từ vị kia cuối cùng rơi vào Vãng Sinh Động ở ngoài tiên trên thân thể người, nhiễm tử khí.

“Tại trên nguyên lý, tự có chỗ giống nhau. . .” Mạnh Hạo trong mắt hàn quang hiện ra, hai tay bấm quyết, về phía trước đột nhiên vung lên, nhất thời khói lửa ngập trời, Mạnh Hạo trong cơ thể từ mấy trăm Ô Đạt bộ tộc người nơi đó hấp thu mà đến cái kia sức mạnh khổng lồ, lập tức tràn vào huyết sắc mặt nạ bên trong, nổ vang vang vọng. Phong hỏa dường như nổ tung. Kinh thiên động địa.

Chung quanh hần cái kia mười cái nguyên anh tu sĩ. Từng cái từng cái cùng nhau phun ra máu tươi, bọn họ càng là nhằm phía Mạnh Hạo, trong cơ thể sinh cơ liên càng là tiêu hao chóng vánh.

Tựa hồ thời khắc này Mạnh Hạo, trở thành một cái có thể nuốt chửng tất cả sinh cơ căn nguyên, hủy diệt hết thảy.

Nhưng bọn họ nhất định phải phóng đi, giờ khắc này không thể lùi về sau, duy nhất giải quyết việc này phương pháp, chính là giết chết Mạnh Hạo.

Hầu như liền ở tại bọn hần gầm nhẹ vọt tới chớp mắt. Mạnh Hạo cảm thụ trong cơ thể bàng bạc cái gọi là hương hỏa chi lực, hần nhắm chặt mắt lại, tại hần nhắm mắt chớp mắt, thân thể của hần ở ngoài, cái kia khổng lồ khuôn mặt lần thứ hai biến ảo ra đến, chỉ là. . . Lần này khuôn mặt, càng hết thảy thay đổi, biến ảo ra đến, lại là Mạnh Hạo mặt.

Hai mắt của hần bỗng nhiên mở hạch, mặt mục cũng thuận theo mở. Đôi môi khê nhúc nhích, như lại nhắc lên phong hỏa. Hóa thành một chữ.

“Vỡ!”

Mạnh Hạo âm thanh truyền ra một khắc, thiên địa nổ vang, bốn phía đi đến này mười cái nguyên anh tu sĩ, thân thể bọn họ trên khối đen, tại này nháy mắt, thả ra kinh thiên động địa nổ vang, dồn dập nổ tung, đây là bọn hần sinh cơ nổ tung, lấy tự thân lực lượng đến thương tự thân!

Nổ vang, chín cái nguyên anh trưởng lão cùng nhau phun ra máu tươi, thân thể ầm một tiếng, như như điều đứt dây, đột nhiên cuốn ngược ra, lần thứ hai phun ra máu tươi, cho đến lui về phía sau trăm trượng, từng cái từng cái thân thể uể oải, lập tức thương già đi không ít, bọn họ sinh cơ xuất hiện ảm đạm, tuổi thọ tổn thất non nửa.

Từng cái từng cái sau khi dừng lại, sắc mặt khó coi, đã nội tâm chấn động, đối với Mạnh Hạo nơi này, đã sản sinh kiêng kỵ, dưới cái nhìn của bọn họ, cùng bọn họ giao thủ căn bản liền không phải tu sĩ, mà là. . . Một cái bộ lạc Đồ Đằng thánh tổ!

Có đối với bọn họ tới nói, hương hỏa chi lực, có tương khắc hiệu quả, bởi vì bọn họ bản thân tu vi, cũng là mượn tự thân bộ lạc Đồ Đằng mà đến, nguyên nhân chính là loại này tương khắc, mới làm cho Mạnh Hạo một người, dựa vào Hương Hỏa cùng Huyết Tiên thần thông, hơn nữa tự thân toàn bộ tu vi, lay động bọn họ mười người.

Cho tới Thông Thiên tế tự, như thế phun ra máu tươi, nhưng lại rõ ràng mạnh hơn cái khác chín người, chỉ phun ra một ngụm máu, thương thể tuy có, nhưng lại cũng không phải là nghiêm trọng.

Nhưng đáy lòng của hần, từ lâu được chấn động nhấn chìm.

Mạnh Hạo trong lòng thâm than đáng tiếc, cuối cùng cái kia một đòn, hần dùng hầu như toàn bộ hương hỏa chi lực, có thể chỉ có thể có thể làm cho những người này bị thương, không cách nào đem bọn họ trực tiếp xoá bỏ, dù sao đây là mười cái nguyên anh tu sĩ, nếu là bọn họ cũng không phải là mười người, mà là một lời của hai người, Mạnh Hạo chắc chắn, mượn nguồn sức mạnh này, đem bọn họ chém giết ở đây.

Nhưng liền ở tại bọn hần dừng lại chớp mắt, mười người này trong mắt sát cơ lại nùng, thân thể loáng một cái, thuận đi lần thứ hai đi đến!

Hầu như ngay khi mười người này một lần nữa tới gần nháy mắt, đột nhiên, trên bầu trời, Đồ Đằng thánh tổ trong lúc đó chiến đấu vận vẹo màn trời bên trong, một cái biển lửa rầm rầm mà lên, đảo mắt bao trùm hơn một nửa cái không trung, ngọn lửa kia đốt cháy, đem đại địa chiếu rọi tại một áng lửa bên trong, để hết thấy nhìn thấy người, nhìn thấy mà giết mình.

Ngọn lửa này khuếch tán phạm vi, nhìn lại lúc, rõ ràng là một cái hình người, như nằm ở không trung, đang lúc này, một vệt kim quang kinh thiên mà lên, không thấy rõ kim quang bên trong cụ thể, nhưng lại có thể nhìn thấy, tại biển lửa này bên trong, kim quang chính đang tiêu tan, chính đang hòa tan!

Kim quang kia, là Ô Binh Bộ thuộc tính “Kim” Đồ Đằng thánh tổ, cái kia biển lửa, là Ô Viêm bộ thuộc tính “Lửa” thánh tổ Đồ Đằng, giờ khắc này, chúng nó lẫn nhau trong lúc đó hình thành tình cảnh này, lập tức để trên chiến trường tất cả mọi người, đều không tự chủ được ngẩng đầu nhìn lại.

“Ô Thần ngũ bộ tộc nhân, ta không cách nào kế tục che chở các ngươi, nhưng ta cùng viêm đằng, đem cho các ngươi. . . Tranh thủ có lợi nhất cục diện, lấy này tấn đi chúng ta vạn năm Nhân Quả. . . Chúc các ngươi. . . Bình an.” Tang thương âm thanh, từ trên bầu trời truyền ra lập tức, cái kia bốn phía khuếch tán biển lửa đột nhiên cuốn ngược co rút lại, thẳng đến kim quang mà đi, tốc độ nhanh chóng, trong chớp mắt liền đem kim quang triệt để bao phủ, hóa thành một cái to lớn. . . Thái Dương!

Tại này Thái Dương bên trong, tử khí khuếch tán, trên mặt đất, Ô Binh Bộ tộc nhân từng cái từng cái thân thể run rẩy, Ô Viêm bộ tộc nhân cũng là như thế, trên người bọn họ Đồ Đằng, chính đang cấp tốc tiêu tan, một luồng bi ai, hiện lên ở bọn họ trong lòng.

“Thánh tổ!”

“Thánh tổ! !” Từng trận bi thương âm thanh, từ bọn họ trong miệng truyền ra, có thể truyền vào không trung, nhưng lại truyền không tiến vào kim, hỏa Đồ Đằng thánh tổ trong tai.

Tại ngũ bộ tộc người bi âm bên trong, trên bầu trời, cái kia to lớn thiêu đốt Thái Dương bên trong, kim quang cùng ánh lửa dung hợp, ngập trời mà lên, đem toàn bộ đại địa đều chiếu rọi hoàn toàn sáng rực lúc, có thể mơ hồ nhìn thấy, tại cái kia khổng lồ Thái Dương bên trong, thành linh. . . Xuất hiện một con Kim ô!

Con Kim ô này xuất hiện lập tức, Mạnh Hạo đột nhiên trợn to mắt, hấn tại này Kim ô trên người, tìm tới hơi thở quen thuộc, có thể càng nhiều, nhưng là xa lạ.

“Không phải nó. Chỉ là nó một tia tán ở trong thiên địa ý thức. Theo kim hỏa tự vong. Ngưng tụ đến.” Mạnh Hạo nhẹ giọng lầm bầm.

Đang lúc này, con Kim ô này ngửa mặt lên trời phát sinh một tiếng gầm nhẹ, từ Thái Dương bên trong vọt một cái mà ra, thẳng đến màn trời bên trong, giờ khắc này cũng thuận theo vọt tới, muốn đối với hấn tiến hành hủy diệt con nhện cùng bò cạp mà đi.

Đây là Đồ Đằng trong lúc đó chiến tranh, là tu sĩ không cách nào quấy rầy khốc liệt cuộc chiến, ngay khi chúng nó lẫn nhau đụng chạm lập tức. Con kia Kim ô toàn thân thiêu đốt, kim quang ánh lửa cấp tốc khuếch tán, thân thể càng chớp mắt bành trướng, trong nháy mắt, liền hóa thành trăm trượng, ngàn trượng, vạn trượng! !

Che đây không trung, bao phủ đại địa, trực tiếp bao trùm Độc Chu cùng con kia Độc Hạt!

“Lấy ta tổ Ô Thần tàn dư sức mạnh đất trời, phong ấn bọn ngươi Đồ Đằng, thuận bọn ngươi Đồ Đằng căn nguyên. Phong ngũ độc bộ, tất cả Đồ Đằng chi yêu! !” Ong ong âm thanh. Mang theo tang thương cùng suy yếu, tự dùng sinh mệnh cuối cùng khí lực, hóa thành câu nói này, tại truyền khắp thiên địa nháy mắt, cái kia to lớn Kim ô trực tiếp bao phủ con nhện cùng bò cạp, hóa thành một cái to lớn kim ánh lửa màn, dường như một cái bột khí, nhốt lại bên trong giờ khắc này dĩ nhiên điên cuồng, tới lúc gấp rút tốc công kích, nỗ lực lao ra bò cạp cùng con nhện.

“Phong!” To lớn màu vàng bột khí, lóng lánh ánh lửa, trực tiếp ở giữa không trung, cuốn lấy con nhện cùng bò cạp, cấp tốc mà đi, ở trên mặt đất mọi người hô hấp dồn dập bên trong, chúng nó trong phút chốc đi xa, biến mất ở không trung, đi tới dãy núi này nơi sâu xa, ở nơi đó, phong ấn ngũ độc đại bộ phận, hai mạch Đồ Đằng thánh tổ!

Càng là biết giáng lâm tại ngũ độc bộ bình nguyên, lấy còn sót lại lực lượng, đi làm quấy nhiễu còn lại Tam mạch Đồ Đằng thánh tổ.

Đây là Ô Thần Bộ lạc ngũ đại Đồ Đằng, chúng nó liều mạng tử vong để đánh đổi, làm cung phụng chúng nó ngũ bộ tộc người, làm ra cuối cùng che chở!

Này phong ấn, đem tồn tại bán giáp, vì này bán giáp phong ấn, chúng nó thiêu đốt chính mình sinh cơ, giờ khắc này dĩ nhiên tử vong, có thể chúng nó tuy tử, nhưng thiêu đốt sinh cơ lúc thả ra bằng bạc lực lượng, câu thông Kim ô tàn niệm, đem tồn tại rỗng rã bán giáp!

Mà ngũ độc còn lại Tam mạch Đồ Đằng, cũng sẽ được quấy rầy bên dưới, trì hoãn xuất hiện thời gian, làm cho ngũ độc bộ coi như là lại xuất hiện, trong thời gian ngắn cũng sẽ không xuất hiện Đồ Đằng thánh tổ loại này nhân vật mạnh mẽ.

Triệu U Lan phun ra một ngụm máu tươi, không chỉ có là nàng, hết thấy Độc Chu nhất mạch giờ khắc này còn sót lại tu sĩ, toàn bộ đều vào đúng lúc này, phun ra máu tươi, tu vi càng là lập tức từng người rơi xuống một cảnh giới.

Đồ Đằng bị phong, liền ngay cả khí tức cùng truyền thừa cũng đều đóng kín, khiến cho bọn họ không cách nào mượn Đồ Đằng thánh tổ lực lượng, tu vi lập tức ngã xuống.

Triệu Xuân Mộc như thế phun ra máu tươi, Độc Hạo nhất mạch tu sĩ, từng cái từng cái toàn bộ như vậy, máu tươi phun ra bên trong, hết thấy Độc Hạo nhất mạch tộc nhân, tu vi cùng nhau rơi xuống, về mặt dồn dập chấn động.

Cái kia mười cái nhắm phía Mạnh Hạo nguyên anh tu sĩ, từng cái từng cái sắc mặt bỗng nhiên đại biến, bọn họ hô hấp dồn dập, tu vi vào đúng lúc này, bắt đầu xuất hiện rơi xuống dấu hiệu, không tốn thời gian dài, bọn họ sẽ không còn là nguyên anh!

Đây chính là nam vực tu sĩ đặc tính, bọn họ mượn Đồ Đằng lực lượng, chỉ khi nào Đồ Đằng vong, thì lại tự thân thiếu một cái Đồ Đằng, tu vi sẽ rơi xuống, mà nam vực tu sĩ, tất cả tu vi đều là tự thân nắm giữ, vì vậy tu hành độ khó cao với Tây mạch.

Cho tới Ô Thần Bộ lạc, cũng là như vậy, theo thuộc tính “Kim” Đồ Đằng diệt vong, theo thuộc tính “Lửa” Đồ Đằng tiêu tan, Ô Bình Bộ tộc nhân, lập tức Đồ Đằng biến mất, nhưng là ở tại bọn hắn Đồ Đằng tu sĩ nháy mắt, trong giây lát, tại Mạnh Hạo trên người, tỏa ra ngập trời kim quang.

Như cùng là trên một thời đại tử vong, đối lấy chính là một cái tân thể giới sinh ra, thời khắc này, tại Mạnh Hạo trên người tỏa ra kim quang, đến từ hắn thuộc tính “Kim” Đồ Đằng, đến từ ngực hắn cái kia chữ vàng cổ văn!

Tại kim quang này xuất hiện chớp mắt, Ô Bình Bộ hết thấy tộc nhân, từng cái từng cái thân thể run rẩy, phàm là nhìn thấy kim quang này người, trên người bọn họ trước tiêu tan thuộc tính “Kim” Đồ Đằng, bỗng nhiên lại xuất hiện, chỉ có điều bên trong không còn là nguyên lai đồ án, mà là cùng Mạnh Hạo như thế, xuất hiện một cái cổ văn chữ vàng!

Thời khắc này, bằng bạc hương hỏa chi lực, lập tức từ Ô Bình Bộ tộc trên thân thể người mãnh liệt hiện ra đến, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, chớp mắt liền bao trùm toàn thân hắn trong ngoài, làm cho Mạnh Hạo khí thế, lần thứ hai kinh thiên động địa.

Tóc của hắn không gió mà bay, trên người hắn thanh kim hai màu ánh sáng không ngừng vờn quanh, tại hắn phía trên, một cùng kim, này hai chữ lớn, tỏa ra khí thế kinh thiên động địa.

“Thánh tổ!”

“Bái kiến thánh tổ! !” Ô Bình Bộ tộc nhân, từng cái từng cái kích động bên trong, cùng nhau hướng về Mạnh Hạo nơi này sâu sắc cúi đầu, tiếng gào ngập trời.

Càng là vào đúng lúc này, Mạnh Hạo với này kim cùng một huy hoàng lập tức, hắn. . . Tại cảm nhận được bốn phía này hương hỏa chi lực nồng nặc lúc, trong cơ thể hắn, đột nhiên. . . Xuất hiện hỏa!

Cái kia không phải Hương Hỏa, mà là tại Mạnh Hạo trong thân thể, vẫn liên tồn tại. . . Đan đông bất diệt hỏa!

Canh thứ nhất đưa lên! ! !

449. Chương 449: Giết Nguyên Anh

Đan Đông Bất Diệt Hỏa, một mực liên tồn tại ở Mạnh Hạo trong cơ thể, là sư tôn của hắn Đan Quỷ, đưa cho Mạnh Hạo luyện đan chi Hỏa, này Hỏa Mạnh Hạo nắm đó xem rồi thật lâu, lúc này mới đem hỏa chủng dung nhập trong nội tâm, tại Kết Đan lúc, đem chính thức nhen nhóm, đã trở thành bản thân bất diệt Hỏa.

Cho đến hắn nghĩ thông suốt ngũ sắc Nguyên Anh chi lộ, có thể này Hỏa lại thủy chung không có xuất hiện dấu hiệu, Mạnh Hạo cũng sẽ không có suy nghĩ nhiều, hắn vẫn cho là, chính mình ngũ sắc Ngũ Hành, cần phải tìm bất đồng đồ đẳng mới có thể, nhưng. . . Dưới mắt trong chớp nhoáng này, trong cơ thể hắn bộc phát bất diệt Hỏa, nhưng là lại để cho Mạnh Hạo tâm thần triệt để nổ vang.

Hắn trong giây lát phát hiện, chính mình sai rồi, ngũ sắc chi lộ, Ngũ Hành thuộc tính, cũng không phải là nhất định phải đồ đẳng mới có thể, ở giữa thiên địa, hết thảy tạo hóa, đều có thể trở thành bản thân ngũ sắc chi lộ cơ duyên chỗ.

Đây không phải là dập tắt lửa, dùng hương khói chi lực làm dẫn, dùng Mạnh Hạo kim mộc hai đại đồ đẳng triệt để đại thành lý do, tại trong cơ thể của hắn, âm âm tản ra, đốt cháy bốn phía, dung rồi hư vô, bao phủ Mạnh Hạo thân thể bốn phía.

Cho đến tại đan điền của hắn vị trí, lạc ấn ra một cái mơ hồ chữ Hỏa (), tại nơi này chữ xuất hiện một cái chớp mắt, Mạnh Hạo bốn phía, hỏa diễm ngập trời dựng lên, càng là tại thời khắc này, Mạnh Hạo phúc linh tâm đến, đem trong túi trữ vật, Ô Thần trong năm bộ hỏa thuộc tính đồ đẳng hạt giống lấy ra, loại này là một cái ngọn lửa, giờ phút này đã tiêu tán hơn phân nửa, ngay tại kia toàn bộ tản đi một cái chớp mắt, Mạnh Hạo vận chuyển trong cơ thể bất diệt Hỏa, đem trực tiếp bao phủ, hấp thu đồng hóa.

Tại đây hỏa thuộc tính đồ đẳng hạt giống bị Mạnh Hạo hấp thu lập tức, Ô Viêm Bộ, tất cả thấy như vậy một màn tộc nhân, nhao nhao thân thể mãnh liệt run rẩy.

Trên người của bọn hắn, lúc trước tiêu tán hỏa thuộc tính đồ đẳng, tại thời khắc này, xuất hiện lần nữa, ở trên đồ đẳng bộ dạng biến hóa, đã trở thành cùng Mạnh Hạo giống như đúc chữ Hỏa ()!

Càng là trong nháy mắt này, đến từ trên người bọn họ hương khói chi lực. Nổ vang lúc giữa thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

“Thánh Tổ!”

“Bái kiến Thánh Tổ! !” Ô Viêm Bộ tất cả tộc nhân, giờ phút này thân thể run rẩy, mang theo kích động, phát ra động trời rồng to. Hương về Mạnh Hạo chỗ đó. Toàn bộ quỳ lạy xuống.

Tại thời khắc này, Mạnh Hạo toàn thân nổ vang. Khí tức kinh Thiên động Địa, thân thể của hắn trôi lơ lửng ở không trung, đến từ Ô Đạp, Ô Bình cùng với Ô Viêm ba cái bộ lạc hơn một nghìn người, trong cơ thể của bọn họ phóng xuất ra hương khói chi lực. Lập tức ngưng tụ lại với nhau, tại Mạnh Hạo thân thể bên ngoài, trong giây lát thẳng đến hắn hỏa thuộc tính đồ đẳng mà đi.

Khiến cho cái kia cổ văn chữ Hỏa (), càng phát ra rõ ràng, cũng chính là mấy cái thời gian hô hấp, rõ ràng vô cùng, tràn ra rồi biển lửa. Bao phủ mạnh bát phương.

Mạnh Hạo khí thế, lần nữa quật khởi, thân thể của hắn bên ngoài, Kim, Mộc, Hỏa. Ba cái cổ văn xoay tròn, ba cái đồ đẳng, tràn ra chói mắt ánh sáng, càng là tại hỏa thuộc tính đồ đẳng xuất hiện đồng thời, Mạnh Hạo bản thân tu vi, cũng tùy theo bộc phát.

Tại đây bộc phát ở bên trong, Mạnh Hạo trước mắt thế giới, giống như xuất hiện mơ hồ, loại này mơ hồ đảo mắt liền rõ ràng, có thể tại rõ ràng nháy mắt, Mạnh Hạo chợt phát hiện, trước mắt thế giới, giống như xuất hiện vô số đường cong, xuất hiện vô số quang điện, tựa hồ chính mình một cái ý nguyện, có thể... xuất hiện ở bất kỳ một cái nào quang điểm vị trí!

“Thuần di...” Mạnh Hạo tâm thần chấn động mạnh một cái, cặp mắt của hắn lộ ra ánh sáng mãnh liệt minh, càng có kích động hưng phấn, nhưng hắn thở sâu, không có lập tức liền triển khai nếm thử, có thể cảm giác trong lòng cùng với cái loại này có thể dung nhập hư vô ý thức, lại để cho hắn hiểu được, chính mình... Năm giữ chỉ có Nguyên Anh tu sĩ, mới có thể nắm giữ thuần di thần thông!

Có này thần thông, hắn sinh mệnh lực, đem trước đó chưa từng có tràn đầy tràn đầy, coi như là gặp được địch nhân cường đại, cũng có thể bằng vào này thuật bỏ chạy!

“Của ta Ngũ Sắc luyện anh chi lộ, là chính xác, này đường đi xuống, ta có thể đi ra thuộc về mình đạo!” Mạnh Hạo thở sâu, ánh mắt lộ ra ánh sáng mãnh liệt mang, đó là tự tin!

Tu sĩ sở tu, tu đây... Chính là một cái tự tin!

Mạnh Hạo thở sâu, cảm thụ thân thể bên ngoài vờn quanh ba đại đồ đằng chi lực, tay phải của hắn nâng lên, về phía trước vung lên, lập tức biển lửa khuếch tán, tại đây trong biển lửa, Mạnh Hạo sáp nhập vào một thuộc tính chi lực về sau, lập tức này Hỏa... Ngập trời dựng lên, kinh Thiên động Địa, những nơi đi qua, bỏ cặp độc Nhất Mạch tu sĩ, phát ra kêu thê lương thảm thiết, nguyên một đám cấp tốc lui về phía sau, thần sắc lộ ra hoảng sợ.

Về phần cái kia mười cái Nguyên Anh tu sĩ, đã sớm đã toàn bộ rút đi, bọn hắn tu vi bất ổn, căn bản cũng không dám ... tiếp cận như mặt trời ban trưa Mạnh Hạo .

Mạnh Hạo tay trái bấm niệm pháp quyết, lần nữa chỉ một cái, lập tức tại ngọn lửa này ở bên trong, kim thuộc tính chi lực xuất hiện, ngưng tụ phía dưới, như là hòa tan, xuất hiện đại lượng kim dịch như đối khát, khuếch tán ra, giống như nổi lên màn mưa kim sắc, những nơi đi qua, Thiên Địa một mảnh Kim ý.

Cái này hai đại thần thông xuất hiện, lập tức lại để cho trận này chiến cuộc, xuất hiện nghịch chuyển biến hóa, dù là Độc Hạt Nhất Mạch tu sĩ, giờ phút này còn có hơn ba nghìn người, có thể nguyên một đám cũng tại hoảng sợ ở bên trong, cùng lúc trước Độc Chu Nhất Mạch giống nhau, đã mất đi chiến ý.

“Chúng ta bái kiến Thánh Tổ!” Ô Thần năm bộ, giờ khắc này, chẳng những Ô Đạt, Ô Bình, Ô Viêm ba bộ, liền mặt khác hai cái bộ lạc tộc nhân, cũng đều tại thấy được mặt khác ba bộ phận tình huống về sau, càng là tại một trận chiến này ở bên trong, đối với Mạnh Hạo nơi đây nhận thức, khiến cho bọn hắn, nhất tề hướng về Mạnh Hạo, thật sâu bái đi.

Ô Bình Bộ tộc công, còn cả sót lại năm cái Nguyên Anh tu sĩ, giờ phút này cũng đều nhìn về Mạnh Hạo lúc, lộ ra tôn kính chi ý, bọn hắn không muốn đi suy tư quá nhiều, giờ phút này tu vi của bọn hắn, là miễn cưỡng bảo trì tại Nguyên Anh, nhưng trên thực tế, trận chiến này sau khi kết thúc, chỉ có ba người cũng không ngã xuống tu vi, còn lại Ô Ấm cùng Ô Đấu Bộ Nguyên Anh tu sĩ, bọn họ đồ đằng không cách nào khôi phục, sẽ không còn là Nguyên Anh.

“Thánh Tổ...” Triệu U Lan mắt phượng lóe lên, trầm mặc không nói, kia bên cạnh Triệu Xuân Mộc sắc mặt có chút tái nhợt, giờ phút này bốn phía tất cả Ngũ Độc Bộ tộc nhân, đều nguyên một đám đã bắt đầu lui về phía sau.

Cùng lúc đó, nơi đây từng màn, hóa thành một mặt cực lớn tấm gương, rơi vào cách nơi này có chút khoảng cách trên bầu trời, một mảnh gần như hai vạn tu sĩ trong đại quân, một cái lão giả trong mắt.

“Thánh Tổ kế vị, Ti Long thành Tổ, việc này... nếu có thể đem nghiên cứu triệt để, biết rõ người này là như thế nào làm được, như vậy đối với ta Ngũ Độc Bộ mà nói, chính là một kiện trước đó chưa từng có đại sự!”

“Truyền xuống, không tiếc đại giới triển khai Truyền Tống, lão phu muốn tại một nén nhang về sau, nhìn người nọ!” Lão giả nhàn nhạt mở miệng, trong hai mắt lộ ra một vòng kỳ dị chi mang, thanh âm của hắn quanh quẩn, lập tức có bên cạnh hắn tộc nhân, rất nhanh truyền khắp toàn bộ bộ lạc, từng trận nổ vang quanh quẩn, một mảnh truyền Tống hào quang pháp phòng lúc giữa, tại thân ảnh của bọn hắn, toàn bộ biến mất nháy mắt, một giọt mưa màu tím, đã rơi vào lão giả trên người,

“Mưa màu tím?” Lão giả sững sờ, mắt nhìn về sau, nhú mày, thân ảnh theo truyền tống biến mất.

Mưa màu tím, giống như lại một lần nữa hàng lâm đại địa, lúc này đây cũng không phải là chẳng qua là khu vực nhỏ, mà là cái mảnh này sơn mạch tất cả khu vực, kể cả Ngũ Độc Bộ bình nguyên, cũng đều có chỗ nhỏ xuống.

Mang theo hủy diệt lạnh như băng, mang theo diệt sạch chí ý, cũng may mưa không nhiều lắm, chẳng qua là lẻ tẻ nhỏ xuống. . .

Giờ phút này, cái này giọt mưa màu tím lại rơi vào Mạnh Hạo trước người, rơi vào trên mặt đất, cùng máu dung lại với nhau, nhưng bây giờ, có rất ít người sẽ đi chú ý cái này giọt mưa màu tím, duy chỉ có Mạnh Hạo cùng chút ít vài người, mới có thể đang nhìn đến cái này giọt mưa màu tím về sau, nội tâm có chút chần chờ, nhưng hôm nay chiến trường, không cho phép Mạnh Hạo suy nghĩ nhiều, hắn ở đây không trung, quay người hai mắt hàn mang hiện ra, cách đám người, nhìn về phía Triệu Xuân Mộc.

Tại Mạnh Hạo nhìn về phía Triệu Xuân Mộc lập tức, Triệu U Lan mắt phượng co rút lại, nàng lúc trước từ từ rời xa Triệu Xuân Mộc, có thể hành động không phải rõ ràng, giờ phút này đang nhìn đến Mạnh Hạo ánh mắt về sau, Triệu U Lan biến sắc, lúc này đây nàng dù là động tác rõ ràng cũng không thèm để ý, thân thể lập tức lui về phía sau, cùng Triệu Xuân Mộc chợt kéo dài thêm khoảng cách.

Triệu Xuân Mộc cũng nhìn thấy Mạnh Hạo ánh mắt, tâm thần chấn động, nhất là Triệu U Lan lui về phía sau, lại để cho tâm thần hắn trực tiếp vù vù, giờ khắc này, hắn trong giây lát nghĩ tới đoạn Triệu U Lan cánh tay chi nhân... có lẽ, chính là chỗ này vị Ô Thần Ngũ Bộ mới một đời Thánh Tổ.

“Hắn muốn giết ta!!” Triệu Xuân Mộc toàn thân run lên, lúc trước Mạnh Hạo từng màn, đã lại để cho hắn khiếp sợ không thôi, chính mình mười tám Tiềm Vệ không cách nào giết chết đối phương, chín cái Nguyên Anh Trưởng lão cũng không cách nào rung chuyển người này chút nào, liền thông thiên tế tự, cũng đều khó có thể ngăn cản, đây hết thảy, lập tức lại để cho Triệu Xuân Mộc hô hấp dồn dập, thân thể lập tức rút lui.

“Cứu đại trưởng lão, thông thiên tế tự, cứu ta!”

Ngay tại Mạnh Hạo nhìn về phía Triệu Xuân Mộc trong chớp mắt, Mạnh Hạo thân thể về phía trước chợt cất bước mà đi, tốc độ cực nhanh, giống như đạo mũi tên nhọn, thẳng đến phía trước mà đi, giờ phút này bốn phía Độc Hạo Nhất Mạch chín vị Trưởng lão cùng thông thiên tế tự, sắc mặt nhao nhao biến hóa, có thể nhưng có chút chần chờ, cái này chần chờ chẳng qua là một cái chớp mắt, lập tức bọn hắn liền cắn răng một cái, lập tức mà đi, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Mạnh Hạo khoe miệng lộ ra một nụ cười lạnh, hắn sở dĩ không có trực tiếp triển khai thuấn di, chính là muốn dẫn những người này tiến đến, về phần cái này Triệu Xuân Mộc, chỉ là một cái mồi nhử mà thôi, hắn cũng không phải Triệu U Lan, còn không có trọng yếu đến làm ình nhất định phải giết chết trình độ, Mạnh Hạo chính thức muốn giết ... là ngoại trừ vị kia Nguyên Anh trung kỳ bên ngoài, chín cái Nguyên Anh sơ kỳ!

Hầu như tại đây mấy cái Nguyên Anh tu sĩ tiến đến nháy mắt, Mạnh Hạo hai mắt sát cơ lóe lên, thân thể một cái thuấn di, trực tiếp liền biến mất vô tung, hắn biến mất, lập tức lại để cho bốn phía tất cả mọi người thần sắc đại biến, nhất là cái kia mười cái Nguyên Anh tu sĩ, càng là hai mắt mãnh liệt co rút lại, bởi vì bọn họ phát hiện, đây không phải Mạnh Hạo lúc trước rong huyết chợt hiện, cái này là...chính thức thuấn di.

“Không tốt!” Thông Thiên Tế tự sắc mặt đại biến, mãnh liệt mà nhìn về phía chín người khác, ở nơi này một cái chớp mắt, Mạnh Hạo thân ảnh, trực tiếp xuất hiện ở một cái Nguyên Anh trưởng lão thân về sau, tay phải nâng lên, mang theo đủ để hủy diệt một cái Nguyên Anh tu sĩ lực lượng, oanh oanh mà đi.

Cái này Nguyên Anh tu sĩ sắc mặt biến hóa, thân thể lập tức mơ hồ, thuấn di bỏ chạy, càng là mở miệng mà nhỏ, lập tức nhất đạo năm màu ánh sáng từ khi người này trong miệng bay ra, hóa thành nhất trương phù giấy, thẳng đến Mạnh Hạo, có thể Mạnh Hạo nắm đầm, dĩ nhiên mang theo hủy diệt chí lực, âm âm rơi xuống.

Nổ vang thanh âm xen lẫn kêu thê lương thảm thiết, bỗng nhiên truyền ra, cái này tu sĩ trước mặt lá bùa tan vỡ, có thể thân thể của hắn, tuy là đã thuấn di mà đi, Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng, thân thể tiến về

phía trước một bước bước đi, giống nhau thuần di, hai người thân ảnh mơ hồ, trong chớp mắt, trực tiếp đuổi theo về sau, Mạnh Hạo tay phải lần nữa rơi xuống.

Nổ vang ở bên trong, cái kia Nguyên Anh tu sĩ phun ra một cái Nguyên Anh khí tức, tại hơi thở này bên trong có bảy tám cái Pháp bảo, nhất tề tự bạo, ngay tiếp theo thân thể của hắn cũng đều tự bạo, dùng cái này lực ý đồ giết chết Mạnh Hạo, mà hắn Nguyên Anh, nhưng là vòng quanh một lưới phi kiếm, tại tự bạo trước cấp tốc bỏ chạy, có thể hắn dù sao suy yếu, tốc độ không nhanh.

450. Chương 450: Tử Vũ Mưa Tầm Tã!

Tự bạo nổ vang, có thể tại Mạnh Hạo Vô Mục Tầm dưới, không có một chút nào tác dụng, toàn bộ trung hoà, Mạnh Hạo liếc nhìn mang theo kinh hoảng, bỏ chạy Nguyên Anh, tay phải giơ lên vung lên, Vô Mục Tầm tơ lập tức ong ong mà đi, trực tiếp từ này Nguyên Anh trên người xẹt qua, đột nhiên xoắn một cái, này Nguyên Anh mất lộ tuyệt vọng, hai tay bấm quyết, lập tức thân thể ở ngoài ánh sáng lượn lờ, nỗ lực đi chống lại, nhưng ở đụng tới Vô Mục Tầm tơ lập tức, ngay lập tức được trực tiếp phân cách đến đến, này Vô Mục Tầm tơ, chớp mắt quần quanh ở này Nguyên Anh trên, trực tiếp cắn giết!

Tiếng kêu thảm thiết đau đớn, bỗng nhiên truyền ra, vị này Độc Hạt nhất mạch trưởng lão, tại mất đi thân thể sau, còn lại hạ xuống Nguyên Anh, không cách nào tránh được số phận phải chết, chia năm xẻ bảy, triệt để diệt vong.

Cái chết của hắn, để bốn phía tất cả mọi người, đầu óc ong ong, đặc biệt là Mạnh Hạo thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn, ra tay lãnh khốc vô tình, tuyệt diệt tâm ý cực kỳ rõ ràng, hơn nữa Mạnh Hạo thuần di, đã triệt để để hắn bước vào đến Nguyên Anh cuộc chiến tư cách bên trong, mà chung quanh hắn những nguyên anh này tu sĩ, lại toàn bộ đều lúc trước bị thương, tu vi càng là theo Độc Hạt bị phong, cùng ngoại giới ngăn cách liên hệ, làm cho Nguyên Anh bất ổn, giờ khắc này Thông Thiên tế tự sắc mặt liên tục biến hóa, trong mắt lộ ra một vệt oán độc, nhưng thân thể nhưng trong nháy mắt lùi về sau, không dây dưa nữa.

Cho tới cái khắc tám cái Nguyên Anh tu sĩ, từng cái từng cái sợ mất mật, như giờ khắc này bọn họ là tu vi đỉnh cao lúc, còn chắc chắn liên thủ một trận chiến, nhưng giờ khắc này từng cái từng cái ngũ lao thất thương, căn bản là không dám kể tục tái chiến, dồn dập lùi về sau ra, cùng Mạnh Hạo kéo dài khoảng cách, càng là cực kỳ cảnh giác.

Mạnh Hạo thấy cảnh này, đáy lòng thầm than một tiếng, nếu là trước hắn giết chết lại mau một chút, hay là còn có thể lại giết mấy người, có thể Nguyên Anh tu sĩ. Mỗi một cái đều là ngàn vạn người bên trong quật khởi, tâm cơ thâm trầm. Rất khó giết chết.

Trước cũng là Mạnh Hạo thủ xảo, này mới thành công giết một người, giờ khắc này tất cả mọi người không còn dám chiến, muốn tiếp tục tiếp tục giết, có chút khó khăn.

“Nếu không dám chiến, cũng được, tại mấy người này tâm thần bên trong lưu lại lùi bước hạt giống, thì lại ngày sau gặp lại bọn họ. Ta giết chết liền dễ dàng hơn!” Mạnh Hạo hít sâu một cái, hắn thần sắc lộ ra tự tin, đây là hắn chân chính ý nghĩa trên, một mình giết chết cái thứ nhất Nguyên Anh tu sĩ, thời khắc này, hắn mới xem như là chân chính trình độ trên, với tu chân giới. Đứng vững bước chân!

Đánh giết một cái Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ, tại thuộc tính “Hỏa” chưa từng xuất hiện lúc, Mạnh Hạo có thể làm được, nhưng mà sẽ không như trước mắt như vậy ung dung, nhưng hôm nay, thuộc tính “Hỏa” Đồ Đằng sau khi xuất hiện. Có rồi ba cái Đồ Đằng Mạnh Hạo, hắn cho dù vẫn là Kim Đan đại viên mãn, nhưng thực tế sức chiến đấu, dĩ nhiên vượt qua Kết Đan cùng Nguyên Anh trong lúc đó, cái kia có người nói không có thể vượt qua ranh giới!

Giờ khắc này Mạnh Hạo thân thể lần nữa biến mất. Xuất hiện lúc, đã ở Triệu Xuân Mộc bên người. Triệu Xuân Mộc sắc mặt trắng bệch, phát sinh thê thảm rít gào, vẻ mặt sợ hãi đến cực điểm.

“Nếu dẫn không đến cá lớn, như vậy người con cá này mới, cũng không có lưu lại cần phải.” Mạnh Hạo nhàn nhật mở miệng, tay phải giơ lên, mặc cho này Triệu Xuân Mộc làm sao phản kháng giãy dụa, lập tức điểm ở người này mi tâm.

Nhẹ nhàng đụng vào, chính là nổ vang, Triệu Xuân Mộc toàn bộ đầu lâu trực tiếp nổ tung, thân thể một cái run run, trực tiếp rơi vào mặt đất.

Cùng lúc đó, trên chiến trường, Ô Thần ngũ bộ cũng đang cùng Độc Hạt nhất mạch chém giết, Mạnh Hạo quật khởi, đánh giết một cái Nguyên Anh tu sĩ chiến tích, cái khác Nguyên Anh trưởng lão không dám tới gần, cho đến giết Độc Hạt nhất mạch thánh tử từng hình ảnh, triệt để đánh tan Độc Hạt nhất mạch chiến ý, khiến cho bọn họ dồn dập lùi về sau, mà Ô Thần ngũ bộ, nhưng là tầng tầng quật khởi, chém giết ngập trời, tự quên uể oải, dù cho giờ khắc này chỉ còn dư lại một ngàn người, cũng còn đang điên cuồng xung kích.

Mạnh Hạo yêu quần, trong cuộc chiến tranh này, đưa đến cực kỳ then chốt tác dụng, như không có lần này khắc tử vong chỉ còn dư lại gần như bảy ngàn yêu quần tồn tại, Ô Thần ngũ bộ, căn bản là không cách nào kiên trì đến hiện tại.

Mạnh Hạo đứng tại chiến tràng thượng, ánh mắt đảo qua bát phương, lại một lần rơi vào Triệu U Lan trên người, cái nhìn này nhìn lại, Triệu U Lan sắc mặt lập tức cực kỳ trắng xám, bên cạnh hắn mấy cái Độc Chu nhất mạch trưởng lão, còn có vị kia đã sớm lùi rút về, bảo vệ Triệu U Lan đại tể ty, đều lập tức sốt sắng lên đến.

Mạnh Hạo cường hãn, đã thật sâu đem bọn họ kinh sợ.

Đang lúc này, một tiếng lôi đình, từ không trung oanh long long truyền đến, này lôi đình có chút đặc thù, phảng phất là vô số người tại gào thét thảm thiết, nghe tới, làm cho tâm thần người chấn động, tự linh hồn đều đang run rẩy.

Càng là tại này lôi đình qua đi, nước mưa hạ xuống, đó là màu tím vũ, giờ khắc này không tất nhiên là trước linh tinh rơi ra, mà là càng to lớn hơn một chút, rải rác đại địa.

Tại này trong nước mưa, cái kia lạnh lẽo hủy diệt tâm ý, ẩn chứa đối với tất cả sinh cơ tuyệt diệt, dần dần tại này được nước mưa tràn ngập trong thiên địa, xuất hiện dấu hiệu.

Mạnh Hạo trong lòng, càng là vào đúng lúc này, không lý do xuất hiện nguy cơ, hắn đột nhiên ngừng đầu, nhìn không trung giáng lâm Tử Vũ, lần thứ hai nhú mây.

“Này vũ. . . Rất không đúng.”

Hầu như ngay khi này nước mưa rơi ra đồng thời, bầu trời xa xăm, một mảnh truyền tống ánh sáng trong phút chốc chói mắt mà lên, khấn đón lấy, lần lượt từng bóng người tự từ trong hư vô đi ra, nhanh chóng rõ ràng lên, chính là ngũ độc bộ lạc tộc nhân.

Sự xuất hiện của bọn họ, lập tức để những kia tuyệt vọng Độc Hạt nhất mạch tộc nhân, dồn dập kích động.

Mạnh Hạo hai mắt co rút lại, thân thể lùi về sau lúc tay áo lớn vung một cái.

“Ô Thần ngũ bộ, lùi vào quang màn bên trong!” Hắn lời nói, trên chiến trường hết thấy Ô Thần ngũ bộ tộc nhân, từng cái từng cái cũng đều nhìn thấy không trung tình cảnh này, trong trầm mặc, lần lượt lui về phía sau, trong khoảng thời gian ngắn trên chiến trường xuất hiện trống trải.

Đang lúc này, rống to truyền ra, hơn hai vạn ngũ độc bộ lạc tu sĩ, mang theo lạnh lùng, mang theo sát cơ, gào thét mà đến, nhân số của bọn họ, che ngập bầu trời.

Càng là tại trong bọn họ, cũng không có thiếu cấp cao Ti Long, mỗi một cái Ti Long đều có mấy ngàn thậm chí hơn vạn khác nhau dị yêu, tại này hơn hai vạn tu sĩ sau khi, hóa thành càng khổng lồ yêu hải, gào thét mà tới.

Những tu sĩ này bên trong, Nguyên Anh trưởng lão, có tới hơn ba mươi người, càng có sáu cái tể ty tồn tại, thậm chí tại này quần cường giả bên trong, còn có một ông già, mặc áo bào trắng, da dẻ màu nâu, hai mắt lộ ra bức người chỉ mang, tu vi rõ ràng là Nguyên Anh hậu kỳ.

Thân phận của hắn, là ngũ độc bộ tể tự đoàn thủ lĩnh, toàn bộ ngũ độc ngũ mạch, cộng đồng đại tể tự, tại ngũ độc đại bộ phận bên trong, địa vị chỉ đứng sau tộc công.

“Bái kiến đại tể ty!”

“Chúng ta bái kiến đại tể ty!” Độc Tri cũng được, Độc Hạt cũng được, giờ khắc này trên chiến trường hết thấy còn sót lại người, đều toàn bộ hướng về trên bầu trời. Vị lão giả kia quỳ xuống lạy.

Triệu U Lan cũng là một người trong đó.

Trên bầu trời, này cổ thực lực khổng lồ. Tuyệt đối không phải giờ khắc này Ô Thần Bộ lạc có thể chống lại, đặc biệt là giờ khắc này quang màn theo không có căn nguyên, đã cuộc thi mỏng manh, nhìn đáng sợ, nhiều nhất hai canh giờ, sẽ tự mình tiêu tan.

Ở ngoài quang màn, Mạnh Hạo đứng ở nơi đó, bên cạnh hắn là bao quát Ô Binh Bộ tộc công ở bên trong. Ngũ bộ giờ khắc này còn lại năm cái Nguyên Anh tu sĩ, mỗi một người đều sắc mặt khó coi.

Tại Mạnh Hạo điều khiển dưới, còn lại hơn bảy ngàn yêu quần, bảo vệ tại ở ngoài quang màn, giờ khắc này dồn dập yên tĩnh, làm cho chiến trường xuất hiện hiếm thấy tĩnh mịch, chỉ có màu tím vũ. Càng lúc càng lớn.

“Không giữ lại ai!” Tại này trong yên tĩnh, trên bầu trời, ngũ độc bộ đại tể ty, vị kia mặt màu nâu ông lão, nhàn nhạt mở miệng, tiếng nói của hắn truyền ra lúc. Gào thét kinh thiên, đến từ hết thấy yêu quần, đến từ hơn hai vạn tu sĩ, tại này gào thét bên trong, hóa thành một mảnh ngập trời nước biển. Thẳng đến Mạnh Hạo nơi này mà tới.

Liên ở tại bọn hắn đi đến chớp mắt, Mạnh Hạo hít sâu một cái. Trong mắt của hắn lộ ra hàn mang, hắn không có triệu hoán Kỳ Nam, theo Kỳ Nam chỉ có thể miễn hắn tự thân sinh tử, không phải chiến tranh có thể dùng.

Có thể Mạnh Hạo sở dĩ từ đầu tới cuối, đối với trận chiến này đều có lòng tin nhất định, là bởi vì Mạnh Hạo có một cái lá bài tẩy, hắn trước sau đều vẫn không có lấy ra.

Giờ khắc này, Mạnh Hạo âm thanh, vang vọng ra.

“Đăng Điều, Kinh Thứ. . .” Mạnh Hạo âm thanh truyền ra chớp mắt, Vạn Cự Nhân trên người, lập tức có một tiếng hí lên truyền ra, đó là trên người nó quấn quanh màu máu Đăng Điều, này Đăng Điều đột nhiên lao ra, toàn thân lập tức mọc đầy gai nhọn, vọt thẳng nhập đại địa bên trong.

Hầu như tại này Đăng Điều hòa vào đại địa chớp mắt, tại Mạnh Hạo phía trước, như thế là tại ngũ độc bộ lạc đại quân phía trước, mặt đất đột nhiên cuộn cuộn, từng đạo từng đạo gai nhọn lập tức lao ra, những này gai nhọn đoạn có bảy, tám trượng, trường có tới trăm trượng, tầng tầng xuất hiện, trực tiếp vờn quanh toàn bộ Ô Thần Bộ lạc!

Càng quỷ dị, là mỗi một cái gai nhọn trên, lại xuất hiện vô số gai nhọn, lẫn nhau lan tràn bên dưới, tại ngũ độc bộ đại quân vọt tới đồng thời, một cái do Kinh Thứ tạo thành phòng hộ, triệt để đem Ô Thần Bộ lạc, bao phủ ở bên trong.

Này gai nhọn, là Hàn Tuyết gia tộc thánh vật, là Mạnh Hạo rời đi thánh tuyết thành lúc, Hàn Tuyết gia tộc lão tổ ban tặng, sau đó được Mạnh Hạo dùng để nuôi nấng Đăng Điều, giờ khắc này nhiều năm qua đi, Đăng Điều dĩ nhiên đem triệt để hấp thu, sản sinh biến dị.

Nổ vang bên trong, tại này gai nhọn phòng hộ ở ngoài, yêu quần đã tới gần, đụng chạm bên dưới, nổ vang ngập trời, có thể như thế, những kia yêu quần, phát sinh gào thét thảm thiết.

Trăm Linh một thoáng, này Kinh Thứ vị trí, không thể bước vào nửa bước!

Mạnh Hạo hít sâu một cái, khoanh chân ngồi xuống, ngưng tụ một giọt sinh mệnh máu, hòa vào Kinh Thứ bên trong, lập tức linh thức cùng này Kinh Thứ dung hợp, phảng phất hóa thân Kinh Thứ, lấy phương thức này, cùng ngũ độc một trận chiến.

“Hàn Tuyết gia tộc phá diệt Kinh Thứ!” Tại này Kinh Thứ xuất hiện nháy mắt, giữa không trung, ngũ độc bộ đại tể ty, hai mắt bỗng nhiên co rụt lại.

“Được xưng Trảm Linh trở xuống, không thể phá diệt Hàn Tuyết gia tộc Kinh Thứ. . . Lão phu ngược lại muốn xem xem, cái này nghe đồn, đến cùng là thật hay giả!” Đại tể ty lạnh hừ một tiếng, tay phải giơ lên vung lên, lập tức bốn phía hết thấy tu sĩ, hết thấy yêu quần, thẳng đến Kinh Thứ phòng hộ mà đi.

Trong khoảng thời gian ngắn, nổ vang ngập trời, từng trận pháp bảo ánh sáng, Đồ Đằng chi mang, kinh thiên động địa, đại địa run rẩy, sơn mạch tan vỡ, Kinh Thứ không ngừng chấn động, tầng tầng vỡ vụn, có thể vẫn như cũ kiên trì không có tán loạn!

Cùng lúc đó, càng là không ngừng tản ra, gai nhọn từng cây từng cây phóng lên trời, làm cho ngũ độc bộ tại này trong khoảng thời gian ngắn ngủi, yêu quần lượng lớn tử vong, hơn hai vạn tu sĩ, cũng đều hơn ba ngàn người, tại tiếng kêu thảm thiết đau đớn bên trong, thân thể được gai nhọn xuyên thấu, hút đi sinh mệnh, hóa thành thây khô.

Ngay khi cuộc chiến tranh này kéo dài, tự một phương bắt diệt thì lại sẽ không đình chỉ lúc, đột nhiên, trên bầu trời xuất hiện lần nữa cái kia quỷ dị đường như vô số người tại thê thảm gào thét lời đình, tại này lời đình bên trong, màu tím nước mưa, càng to lớn hơn, rơi trên mặt đất, càng không có một giọt biết hòa vào đại địa, mà là trôi nổi ở trên mặt đất, làm ạt đất chỗ trúng địa phương, xuất hiện một cái lại một cái vũng nước nhỏ.

Tình cảnh này, gây nên Mạnh Hạo chú ý, cũng gây nên Triệu U Lan chú ý, càng gây nên ngũ độc bộ hết thấy Nguyên Anh tu sĩ chú ý, đặc biệt là vị kia đại tể ty, hần sững sốt một chút sau, cẩn thận liếc mắt nhìn này nước mưa, bỗng nhiên. . . Hần sắc mặt đại biến!

Triệt để đại biến!

“Chuyện này. . . Đây là. . .” Đại tể ty thân thể run rẩy, lấy tu vi của hần, bằng tâm trí của hần, hần coi như gặp phải liên quan đến bộ lạc tồn vong đại sự, cũng đều rất ít biết như vậy không khống chế được vẻ mặt, trừ phi. . . Chuyện này, so với bộ lạc sự sống còn, còn muốn kinh thiên động địa, còn muốn câu chuyện đáng sợ!

Canh thứ ba! ! Mỗi một chương đều muốn thêm ra mấy trăm tự, đây là bên tai thành ý!

451. Chương 451: Tây Hải Kiếp

Tại Tây Mạc đại địa, có một cái truyền thuyết, truyền thuyết này lai lịch không thể nào khảo cứu, tóm lại, nó dùng tuế nguyệt ra sức, dần dần làm cho cả Tây Mạc tất cả bộ lạc, đều một mực nhớ kỹ, càng là ghi chép tại riêng phần mình bộ lạc trong điển tịch, lịch đại tương truyền.

Khả thi lúc giữa qua quá lâu, đã lâu đến rất nhiều người, đã quên mất truyền thuyết này, cũng không phải là bọn hần không biết được, mà là quên...

Trong truyền thuyết, tại cực kỳ lâu lúc trước, Tây Mạc không phải đại địa, mà là một mảnh hải, cái mảnh này hải tồn tại ba vạn năm, lúc này mới biến mất, lộ ra phía dưới đại địa, từng đã là cái kia đoạn tuế nguyệt, Tây Mạc... Không gọi Tây Mạc, danh tự của nó gọi là Tây Hải.

Cái mảnh này hải, cùng Thiên Hà Hải không phải một cái màu sắc, nòng màu sắc là tím, diệt sạch hết thấy sinh mệnh, ngăn cách hết thấy linh khí, như là cấm khu sinh mệnh.

Cùng Thiên Hà Hải, lẫn nhau cách một chỗ khu vực, như lẫn nhau tận lực không đi dung hợp cùng một chỗ.

Ở đằng kia truyền thuyết, tại năm đó Tây Hải, cũng không phải là không có đại địa, có như vậy một chỗ khu vực, là duy nhất lục địa, cùng Nam Vực liền cùng một chỗ, chỗ đó... Chính là ngày nay Mạc Thổ.

Mặc Thổ địa thế rất cao, loại này độ cao, bình thường tu sĩ sẽ không đi chú ý, nhưng trên thực tế, Mặc Thổ địa thế, là cả Tây Mạc thậm chí Nam Vực, cao nhất địa phương, cao đến mức sợ Tây Mạc đã trở thành biển, mà Mặc Thổ... như trước tồn tại.

Trong truyền thuyết, cực kỳ lâu lúc trước, ở đằng kia tồn tại ba vạn năm Tây Hải lúc trước, Tây Mạc, đã từng vẫn là đại địa, tồn tại phong phú tài nguyên, có đủ nồng đậm linh khí, có thể lúc kia, rơi xuống một cuộc liên tục rất nhiều năm mưa, đó là giọt mưa màu tím, này vũ không dung đại địa, mỗi rơi xuống một giọt. Liền tồn tại ở trên mặt đất.

Thời gian dần qua, đã trở thành dòng suối. Đã trở thành hồ nước, cho đến đã trở thành hải.

Cái này giọt mưa màu tím, rơi vào sinh mệnh trên người, có thể dập tắt sinh mệnh chi hỏa, có thể ngăn cách hết thủy linh khí, khiến cho hết thủy trận pháp mất tác dụng, lại để cho tu sĩ khó có thể sinh tồn, lại để cho Thiên Địa, lâm vào một mảnh hủy diệt.

Vô số thảm thực vật tử vong, vô số hung thú trở thành hài cốt, vô số sinh mệnh... Đi về hướng rồi con đường cuối cùng, đây là kiếp, một cuộc phát sinh ở Tây Mạc đại địa, đối với tất cả bộ lạc có sinh mạng mà nói, Thiên Địa đại kiếp nạn!

Cái này, chính là truyền thuyết kia, tồn tại ở bộ lạc từng cái trong bộ lạc.

Giờ phút này, Ngũ Độc Bộ Đại tế tự, thân thể của hắn run rẩy, hắn sắc mặt tái nhợt. Chậm rãi giơ tay lên, tiếp được rồi một giọt mưa tử sắc, kinh ngạc nhìn xem, hắn rõ ràng phát giác được, trong cơ thể mình tu vi. Tại một giọt mưa này trong phạm vi, như là biến mất.

Thân thể của hắn càng phát ra run rẩy. Mắt của hắn lộ ra sợ hãi, hắn cúi đầu xuống, nhìn xem mưa rơi vào cả vùng đất, rõ ràng có mặt đất có máu, rõ ràng có địa phương tồn tại khe hở, nhưng này mưa... lại dường như lẳng không trôi nổi, không rơi trong đó, không cùng máu dung hòa.

Đại Tế Ti sắc mặt, đã là trắng bệch, hô hấp của hắn dồn dập.

“Cái này... làm sao có thể...” Hắn thì thào, Ngũ Độc Bộ những cái kia Nguyên Anh tu sĩ, cũng có một chút nhân, trong giây lát giống như nghĩ tới điều gì, sắc mặt nhao nhao đại biến, ngay ngắn hướng nhìn về phía màn mưa tử sắc.

Giờ khắc này, Triệu U Lan thân lão đảo, lui ra phía sau vài bước, ngơ ngác nhìn mưa, nàng cũng nghĩ đến.

Cái này một cái chớp mắt, Kinh Thứ bên trong, hướng Ngũ Bộ, Ô Bình Bộ tộc công, cũng kinh ngạc nhìn xem này màn mưa tử sắc, dần dần sắc mặt hoàn toàn đại biến, loại biến hóa này, đã vượt qua đối với bộ lạc sinh tử tồn vong tuyệt vọng, đã vượt qua hết thảy.

“Kiếp. . .”

“Tây Mạc đại kiếp nạn. . .”

“Truyền thuyết, Tây Mạc một lần nữa biến thành Tây Hải, có thể hủy diệt hết thảy sinh mệnh tồn tại đại kiếp nạn! ” Ngũ Độc Bộ Đại Tế Ti, lui thân sau vài bước, giờ khắc này, cái gì chiến tranh, cái gì danh ngạch, hết thảy lợi ích sự tình, toàn bộ đều không trọng yếu.

Hắn không chút do dự triển khai truyền tống, đến nghiệm chứng trận này màn mưa tử sắc thiết giả, có thể truyền tống trận lúc trước còn có thể sử dụng, nhưng hôm nay... Mặc cho trận pháp này như thế nào vận chuyển, đều không thể triển khai chút nào truyền tống chỉ lực, như là bị ngăn cách, đã mất đi hiệu quả.

Một màn này, hóa thành nổ vang, quanh quần Ngũ Độc Bộ Đại Tế Ti trong óc.

“Di chuyển, bộ lạc muốn di chuyển, Tây Mạc phía bắc khu vực, tất nhiên thế thấp nhất địa phương, nơi này là sớm nhất trở thành Tây Hải địa phương, bộ lạc muốn di chuyển, muốn di chuyển đi phía nam, đi... Cùng Nam Vực liên tiếp Mặc Thổ!” Ngũ Độc Bộ đại tế tự thì thào mở miệng, giờ phút này mưa càng lúc càng lớn, đã có tu sĩ phát giác được, trong Thiên Địa linh khí, đang dùng tốc độ cực nhanh, dần dần càng phát ra mỏng manh đứng lên, một màn này, lập tức lại để cho tất cả Ngũ Độc Bộ tộc nhân, sắc mặt biến hóa.

“Mặc Thổ... Mặc Thổ!! Ta hiểu được!!” Ngũ Độc Bộ Đại tể tự thân thể chấn động, mở to mắt, hô hấp càng thêm dồn dập.

”Ta hiểu được, nhiều năm trước, Tây Mạc ba cái Trảm Linh lão tổ tồn tại siêu cấp bộ lạc, bọn hãn liên hợp cùng một chỗ, xâm lấn Mặc Thổ, càng là tại Mặc Thổ nâng đỡ không ít thế lực.

Thậm chí không tiếc xúc phạm Nam Vực, phát động ra chiến tranh, càng là tại chiến trường qua đi, bộ lạc của bọn hãn, còn có rất nhiều phụ thuộc vào bộ lạc của bọn hãn, đều di chuyển đi Mặc Thổ!

Lúc ấy chúng ta đều cho rằng, bọn họ là muốn tại Mặc Thổ vòng ra một cái khu vực, thuận tiện cùng Nam Vực tiếp xúc, có lẽ vẫn tồn tại rồi rất nhiều kia mục đích của hãn.

Có thể dưới mắt, ta hiểu được!” Ngũ Độc Bộ Đại tể tự thì thào, hô hấp của hãn càng phát ra dồn dập.

”Cái này ba cái siêu cấp bộ lạc, bọn hãn đích thị là đã sớm biết được hạo kiếp hàng lâm, cho nên bọn hãn chiếm cứ Mặc Thổ, như vậy dưới mắt, vô luận ai muốn đi Mặc Thổ, đều cần đạt được đồng ý của bọn hãn!
!

Không đánh mà thắng, trực tiếp điều khiển Tây Mạc tình hình, dùng này kiếp, nắm giữ Tây Mạc nghìn tộc sinh tử vận mệnh!” Ngũ Độc Bộ Đại Tể Ti mắt lộ ra lo lắng.

“Mặc Thổ rất nhỏ, không cách nào dung nạp tất cả Tây Mạc bộ lạc, như vào không được... tức thì toàn tộc hãn phải chết không thể nghi ngờ, Ngũ Độc Bộ tại phía bắc, cự ly này trong xa hơn...”

“Ngũ Độc Bộ tất cả tộc nhân nghe lệnh, lập tức ly khai nơi đây, không tiếc hết thảy đại giới, triển khai tốc độ nhanh nhất, mau trở về bộ lạc!” Ngũ Độc Bộ đại tể tự chợt mở miệng, giờ phút này là tranh thủ thời gian trước mắt, cùng trước mắt cái này Ô Thần tàn quân chiến tranh, lập tức liền không có ý nghĩa, thậm chí hãn giờ phút này đều hối hận, vì sao phải khởi xướng trận chiến này!

Thanh âm của hãn quanh quẩn, truyền vào tất cả Ngũ Độc Bộ tộc nhân bên tai, lại để ọi người sửng sò, có thể những cái kia lúc trước có chỗ đoán Trưởng lão, nhưng là nguyên một đám lập tức sắc mặt tái nhợt, lập tức bay lên, cùng nhau truyền ra mệnh lệnh.

Rất nhanh đấy, toàn bộ Ngũ Độc Bộ người, dần dần không tiếp tục công kích, hơn hai vạn nhân, mấy vạn dị yêu, toàn bộ tại nổ vang, thẳng đến xa xa mà đi, Triệu U Lan trong đám người, quay đầu lại nhìn thoáng qua sau lưng Ô Thần Bộ Kinh Thứ phòng hộ, trong mắt phượng lộ ra một vòng lợi hại chi mang.

“Đoạn tay chi cừu, ta sẽ gấp mười lần hoàn trả!” Triệu U Lan thở sâu, quay người nhoáng một cái, theo Ngũ Độc Bộ người, rất nhanh đi xa.

Cho đến Ngũ Độc Bộ người ly khai, Kinh Thứ dần dần tiêu tán, Mạnh Hạo từ khoanh chân đứng lên, nhìn xa chân trời, phía sau của hãn, là trong bộ lạc giờ phút này còn sót lại hơn hai nghìn nhân mạng, truyền ra sống sót sau tai nạn hoan hô.

Nhưng này hoan hô, không cách nào tiêu tán Mạnh Hạo nội tâm che lấp, bên cạnh hãn Ô Bình Bộ tộc công, trên mặt lộ ra đắng chát.

“Thật sự sao.” Mạnh Hạo chậm rãi mở miệng.

”Ngũ Độc Bộ lo lắng như thế ly khai, truyền thuyết hạo kiếp, ứng với thật sự phủ xuống, trận pháp mất đi hiệu lực, Thiên Địa linh khí diệt sạch, hết thảy sinh mệnh hủy diệt... duy nhất sinh cơ ...

Chính là di chuyển, đi phía nam, một đường hướng nam, đến Mặc Thổ.” Ô Bình Bộ tộc công, trầm thấp mở miệng.

“Mặc Thổ...” Mạnh Hạo thân thể chấn động một cái, cùng Ngũ Độc Bộ Đại Tể Ti giống nhau, Mạnh Hạo cũng nghĩ đến Mặc Thổ trận kia Tây Mạc tham dự chiến tranh, nghĩ tới chính mình trước khi đi, thấy một ít Tây Mạc bộ lạc, cả tộc bước vào Mặc Thổ tình cảnh.

“Nguyên lai, là nguyên nhân này!” Mạnh Hạo thở sâu, hãn hiểu được rồi tại Mặc Thổ lúc, hãn sẽ không giải sự tình.

Tại sao lại có Mặc Thổ cuộc chiến, tại sao lại có Tây Mạc toàn lực tham dự, mà lại vì sao, Nam Vực bỏ mặc việc này phát sinh, tùy ý Tây Mạc chiếm cứ Mặc Thổ, bởi vì Thiên Địa đại kiếp nạn xuống, Nam Vực như ngăn cản, chẳng khác nào là bức Tây Mạc toàn lực khai chiến, so sánh với cùng này, Nam Vực càng hy vọng chứng kiến cục diện như vậy.

Mạnh Hạo ngẩng đầu, nhìn xem càng lúc càng lớn màn mưa tử sắc, cặp mắt của hắn, nhưng là lộ ra kỳ dị chỉ mang.

”Ngăn cách Thiên Địa linh khí, hủy diệt hết thủy sinh mệnh, đại địa trở thành biển rộng... Nhưng này đối với ta mà nói, cũng không phải như thế, của ta hỏa thuộc tính đồ đằng nếu như có thể do Đan Đông Bất Diệt Hỏa hình thành, như vậy... Đã nói lên Thiên Địa Vạn Vật, Ngũ Hành ở trong, đều là ta có thể cảm ngộ cơ duyên chỗ.

Như vậy còn có cái gì nước, so ra mà vượt biển rộng, còn có cái gì biển rộng, so với bên trên cái này xưng là Tây Mạc hạ kiếp!”

”Mà ngăn cách Thiên Địa linh khí... Ngoại trừ cực phẩm linh thạch ta có thể hấp thu bên ngoài, ta đã rất nhiều rất nhiều năm, chưa từng hấp thu Thiên Địa linh khí, cho nên ta muốn nuốt đan dược, cho nên cũng dưỡng thành vào ta, mỗi một lần ra tay, trong cơ thể linh khí đều muốn nghiêm khắc khống chế thói quen, cũng gián tiếp lại để cho ta nhất định phải am hiểu luyện đan, thậm chí có khuynh hướng Ti Long.

Bởi vì Ti Long, có thể sử dụng ta cường đại đồng thời, cũng không hao phí ta quá nhiều linh lực!”

“Ta duy nhất muốn lo lắng, là trận mưa này trong nước diệt sạch sinh cơ... Có thể vô luận như thế nào, ta có thể nói là đây Tây Mạc đại địa duy nhất một người tại dưới Tây Mạc đại kiếp nạn, thích hợp sinh tồn chỉ nhân!” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, có thể quay đầu lại mắt nhìn sau lưng những cái kia không biết được hạ kiếp sự tình, hoan hô Ngũ Bộ tộc nhân, còn có những cái kia vui vẻ hài đồng lúc, Mạnh Hạo đã trầm mặc.

“Kim Ô, ta đã lấy được người truyền thừa, bộ lạc của người cũng xưng ta là Thánh Tổ, cùng ta đồ đằng liên lại với nhau, đây là người... Muốn cho ta cho bọn hắn che chở sao...” Mạnh Hạo trầm mặc, hai mắt nhắm nghiền.

Giờ này khắc này, tại đây Tây Mạc phía bắc khu vực, tất cả đại địa, tất cả bầu trời, đều phủ xuống mưa màu tím, bầu trời không còn là nắng ráo sáng sủa, mà là trở thành rồi lờ mờ, như vậy lờ mờ, đem tiếp tục cực kỳ lâu. . .

Cả vùng đất, tại đây mưa không ngừng hàng lâm, nước đọng càng ngày càng nhiều...

Thậm chí không chỉ là cái này Tây Mạc phương bắc, giờ phút này đông, tây, còn có phía nam, cũng đều tại thời khắc này, hạ nổi lên màn mưa tử sắc, tại trận mưa này trong nước, lần lượt trong bộ lạc, truyền ra kinh hô, chấn động tâm thần.

Tây Mạc đại kiếp nạn, hàng lâm Tây Mạc.

452. Chương 452: Hi Vọng

Toàn bộ Tây Mạc đại địa, tại này trong khoảng thời gian ngắn ngủi, đông đảo bộ lạc, toàn bộ đều cay đắng bên trong, làm ra quyết định này!

Có thể quyết định này, nói đến dễ dàng, hay là đối với những kia đại bộ mà nói, cũng xác thực là không khó, nhưng đối với giờ khắc này Ô Thần Bộ lạc tới nói, di chuyển. . . Bằng diệt vong!

Toàn bộ Tây Mạc đại địa truyền tống trận, tại ngăn ngắn mấy ngày, gần như toàn bộ mất đi hiệu lực, đặc biệt là Tây Mạc bắc bộ, theo địa thế chỗ trống, này liền tạo thành Tử Vũ lượng lớn ngưng tụ, thậm chí có thể tưởng tượng được, vùng phía tây, nam bộ, phía Đông Tử Vũ, tại rơi vào đại địa sau, theo toàn bộ Tây Mạc địa thế, sẽ từ từ hướng về bắc bộ dung hợp.

Trước hết trở thành biển rộng, nhất định là Tây Mạc bắc bộ!

Nếu như Ô Thần ngũ bộ không có trải qua ngũ đại bộ chiến tranh, như vậy bọn họ còn có nhất định di chuyển lực lượng, nhưng hôm nay. . . Tính cả những kia tuổi nhỏ hài đồng, lớn tuổi lão nhân, toàn bộ Ô Thần ngũ bộ, chỉ còn dư lại hơn hai ngàn người.

Cùng với trước hơn vạn so với, toàn bộ bộ lạc thực lực đã nghiêm trọng rơi xuống, giờ khắc này quy mô, chỉ tương đương với Tây Mạc một cái bộ lạc nhỏ thôi.

Hơn nữa. . . Theo truyền tống trận mất đi hiệu lực, theo trong bộ lạc có gần như một nửa tộc nhân, là không có tu vi người bình thường, liền không cách nào lấy phi hành đến di chuyển, mà là cần đi bộ.

”Chúng ta đi không tới Mạc Thổ. . . Nơi đây khoảng cách Mạc Thổ, quá mức xa xôi, dù cho là lấy Nguyên Anh tu vi không ngủ không ngớt phi hành, cũng cần chỉ ít thời gian mười năm.

Nếu như là đi bộ. . . Cần hơn một nghìn năm, hơn một nghìn năm di chuyển. . . Chúng ta Ô Thần Bộ lạc, còn tại sao?” Ô Binh Bộ tộc công, vị kia thương bắn ra ông lão, đứng ở Mạnh Hạo bên người, vẻ mặt bên trong mang theo uể oải.

Hắn dáng vẻ càng già nua. Giờ khắc này quay đầu lại nhìn dần dần bình tĩnh lại. Dừng che mưa chi một người lại tộc nhân. Cay đắng mở miệng.

”Tử Vũ sẽ dần dần ngăn cách linh khí, đến vào lúc ấy, chúng ta đều sắp trở thành phàm nhân, trong nước mưa tuyết diệt tâm ý, sẽ ăn mòn thân thể, khiến người càng ngày càng suy yếu, cho đến chết.

Càng không cần phải nói trong bộ lạc hài đồng cùng người bình thường, bọn họ. . . Chính là nhóm đầu tiên tử vong người. Sau đó. . . Sẽ tử vong càng ngày càng nhiều, cho đến tại di chuyển trên đường, bộ tộc diệt vong.” Tộc công âm thanh càng ngày càng cay đắng, lẩm bẩm nói nhỏ.

”Mặt khác, trận này di chuyển, là toàn bộ Tây Mạc hết thấy bộ lạc cộng đồng hành vi, tại trên đường này, theo đồ ăn, theo tài nguyên, theo các loại vi sinh tồn cần thiết. Sẽ triển khai hỗn loạn chiến tranh!

Tại này trong chiến tranh, mỗi cái bộ lạc tranh cướp lẫn nhau. Điều là để tự thân bộ lạc có thể tồn tại xuống, bây giờ Ô Thần Bộ lạc. . . Không có tư cách này.”

”Còn có, mặc dù là chúng ta thành công đi qua hơn một nghìn năm, coi như là chúng ta may mắn không có bị thôn phệ, có thể. . . Tại tới gần Mạc Thổ lúc, chúng ta. . . Có tư cách gì, bước vào khu vực có hạn, chứa đựng bộ lạc cũng có hạn Mạc Thổ?”

Nhiều như vậy đại bộ, nhiều như vậy trung đẳng bộ lạc, chúng ta. . . Làm sao từ trong bọn họ bộc lộ tài năng, để không chế Mạc Thổ mấy đại cự đầu, nhận nhưng chúng ta?” Ô Binh Bộ tộc công lắc đầu, nhìn về phía Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo trầm mặc, hắn đã thấy có một ít vốn là thể nhược hài đồng, đang bị nước mưa tới người sau, xuất hiện sinh mệnh suy yếu, trận này Tử Vũ, sẽ tuyết diệt tất cả tồn tại.

”Vì lẽ đó, thánh tổ đại nhân, người. . . Đi thôi!” Tộc công ngóng nhìn Mạnh Hạo, như chặt đinh chém sắt mở miệng.

”Rời đi nơi này, rời đi Ô Thần Bộ lạc, lấy thánh tổ tu vi của đại nhân, lấy người đại thân phận của Ti Long, bất luận cái nào bộ lạc đều sẽ tình nguyện ở cái này then chốt thời kì, tiếp thu người, mang theo người cùng đi Mạc Thổ.

Đây là thánh tổ đại nhân sinh cơ vị trí, còn chúng ta. . .” Tộc công lần thứ hai quay đầu lại, liếc mắt nhìn xây dựng ra che chắn nước mưa lâm thời trong bộ lạc ngũ bộ tộc người, trong mắt của hắn lộ ra một vết bi thương.

”Chúng ta không sẽ rời đi cố thổ, nếu như nhất định là diệt tộc, chúng ta sẽ chết cùng một chỗ, táng cùng nhau, cùng tổ tiên cùng ở tại, cùng những kia chết trận tộc nhân. . . Cùng ở tại.

Nếu như vậy, hay là những hài tử kia, còn có lớn lên cơ hội.” Tộc công thân thể, tự càng già nua, phẳng phát sinh cơ chính đang chậm chậm trôi qua.

Mạnh Hạo lần thứ hai trầm mặc, hắn không biết nên nói cái gì, giờ khắc này chỉ có thể quay đầu lại, yên lặng nhìn Ô Thần ngũ bộ tộc nhân, hắn nhìn thấy Ô Trần, nhìn thấy Ô Linh, nhìn thấy đang ngủ hô mê mê hài đồng, nhìn thấy chảy nước mắt, tưởng niệm người thân ông lão, nhìn thấy rất nhiều rất nhiều khuôn mặt quen thuộc.

Bãi ở trước mặt của hắn, chỉ có hai cái lựa chọn, đi. . . Hoặc là lưu!

Đi, lấy Mạnh Hạo đặc thù, hắn chính là này Tây Mạc đại địa bên trong, bây giờ trận này Tử Vũ dưới, lớn nhất có sinh tồn năng lực giả, không có một trong.

Nhưng nếu lưu. . .

Mạnh Hạo than nhẹ một tiếng, không nói gì, mà là xoay người hướng đến bộ lạc, theo hắn đến gần, bộ lạc tộc nhân dồn dập trong mắt lộ ra cuồng nhiệt, tại Mạnh Hạo mỉm cười bên trong, hắn trở lại phía sau núi trong sân.

Nơi này, vũ rất lớn, Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở dưới mái hiên, bên cạnh hắn yêu quần vờn quanh, Đại Mao nằm nhàoai Mạnh Hạo bên cạnh, phát sinh ô ô ô âm thanh, trên người nó có thương tích, có thể nhưng sẽ không trí mạng.

Mạnh Hạo yêu quần, giờ khắc này chỉ còn dư lại hơn sáu ngàn, đều mang theo thương, đều tại từng người khôi phục.

Cổ Lạp đẩy nước mưa, đang bề bộn lực tại yêu quần bên trong, vì chúng nó chuẩn bị đồ ăn, vì chúng nó đơn giản xử lý vết thương, bầu trời xa xăm, một mảnh tối tăm, nước mưa. . . Càng lúc càng lớn.

Như vậy không trung, như vậy đại địa, dần dần trở thành ngọt ngào, bao phủ tại Mạnh Hạo nội tâm, bao phủ tại hết thảy Ô Thần tộc tâm thần của người ta bên trong.

“Phải đi sao. . . Hay là các loại Anh Vũ trở về sau, rời đi nơi này, là lựa chọn tốt nhất, có thể. . .” Mạnh Hạo lần thứ hai trầm mặc, xưa nay đến Tây Mạc sau, hắn liền sinh sống ở Ô Thần ngũ bộ bên trong, được hắn muốn tạo hóa, có thể Ô Thần ngũ bộ, cũng bởi vậy trả giá đánh đổi.

Cho dù khách quan tới nói, tất cả những thứ này không có quan hệ gì với Mạnh Hạo, nhưng ở về tình cảm, Mạnh Hạo đi không đa nghi bên trong lần ranh kia.

Chỉ là, Ô Bình Bộ tộc công lời nói, rất có đạo lý, ở tình huống bình thường, Ô Thần ngũ bộ, là không có tư cách di chuyển, coi như có thể di chuyển, Mặc Thổ. . . Cũng không phải tầm thường bộ lạc, có thể bước vào.

Mạnh Hạo nghĩ đến Mặc Thổ, nghĩ đến Mặc Thổ tràng đại chiến kia bên trong, Tây Mạc tu sĩ bóng người.

“Thật một hồi kinh thiên động địa tính toán, lấy kiếp nạn này, lấy Mặc Thổ làm dụ, tính toán toàn bộ Tây Mạc! Như thế xem ra, cũng nhanh đến khổng chế Mặc Thổ Tây Mạc đại bộ, lộ ra rằng nanh thời điểm.” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đảo mắt đã qua hai tháng, hai tháng này đến, Tử Vũ chưa bao giờ đình chỉ chốc lát, nước mưa càng lúc càng lớn, Mạnh Hạo không cách nào kế tục ở tại phía sau núi, bởi vì nơi đó. . . Đã trở thành một mảnh quá đầu gối dòng suối.

Ô Thần ngũ bộ tộc nhân, chuyển tới trên đỉnh ngọn núi, tại này trên đỉnh núi, dựng che chắn nước mưa lều, với này lều bên trong, này hơn hai ngàn người, yên lặng sinh tồn.

Đã bắt đầu có tộc nhân, xuất hiện suy yếu. . .

Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở trên đỉnh ngọn núi, nhìn phía xa sơn mạch, nguyên bản xanh um, giờ khắc này trở thành tử vong hơi hắc, hết thảy thảm thực vật, đều đã chết héo.

Mỗi ngày, đều có thể nhìn thấy hoặc là chạy trốn mà qua, hoặc là phi hành đi xa dị yêu, chúng nó đều là sinh tồn tại sơn mạch nơi sâu xa, tại trường hạn kiếp này bên trong, di chuyển không chỉ là tu sĩ, cũng có chúng nó.

Trên mặt đất, đã có không ít khu vực, trở thành màu tím, đó là vô số dòng suối hội tụ, trở thành sông lớn, có thể tưởng tượng đến ra, trải qua một thời gian nữa, như vậy sông lớn từng cái từng cái dung hợp sau, sẽ trở thành hồ, khi này dạng hồ cái này tiếp theo cái kia sau khi xuất hiện. . . Biển rộng, liền hình xong rồi.

“Nếu không thể mang bọn người đi, ta lại ở chỗ này, bồi tiếp các người một đội, chờ đợi tử vong đến, không thể để cho Tử Vũ đem bọn người mai táng, Ô Thần ngũ bộ bia mộ, hẳn là có người vì bọn họ, khắc xuống hết thấy tên gọi.” Mạnh Hạo trong lòng có chút phiền muộn, hẳn không nghĩ tới phương pháp khác, bởi vì, đối với Ô Thần ngũ bộ mà nói, phía trước không có hi vọng.

Mặc Thổ, có thể tính là một cái hy vọng, có thể cái này hi vọng không trực quan, cái này hi vọng không có xung kích, bởi vì tại con đường này trên, có quá nhiều quá nhiều bộ lạc sẽ nhằm phía Mặc Thổ, tại trong quá trình này, Ô Thần ngũ bộ, rất khó cướp tại tất cả mọi người trước.

“Trừ phi, có một cái hy vọng!” Mạnh Hạo ngẩng đầu lên, nhìn phía xa trong thiên địa Tử Vũ, lẩm bẩm mở miệng.

Thời gian lần thứ hai trôi qua, một tháng, ngày đó, đột nhiên, một cái hy vọng. . . Xuất hiện ở Mạnh Hạo trước, xuất hiện ở hết thấy Ô Thần ngũ bộ tộc nhân trước mặt.

Đó là một thanh âm!

Một cái vang vọng toàn bộ Tây Mạc bắc bộ, vang vọng phía Đông, vùng phía tây, nam bộ, không biết lấy cái gì pháp thuật, thần thông nào, triển khai không biết cỡ nào tu vi thâm hậu, do đó truyền ra, bao trùm toàn bộ Tây Mạc đại địa âm thanh.

“Tây Mạc đại địa, hết thấy bộ lạc những đồng bào, các người khỏe. . .”

“Nơi này là đến từ Mặc Thổ Thiên Tòng đại bộ, Man Viêm đại bộ, Yêu Diệp đại bộ tạo thành Thiên Đình liên minh, đối với khắp cả Tây Mạc đại địa hết thấy tu sĩ lần thứ nhất thông cáo. . .”

Thời khắc này, Mạnh Hạo ngẩng đầu lên, Ô Bình Bộ tộc công tử trong nhập định mở mắt ra, hết thấy bộ lạc tộc nhân, đều từng cái từng cái xem hướng thiên không.

Thời khắc này, toàn bộ Tây Mạc bắc bộ, chính đang di chuyển trên đường băng viêm đại bộ, tại mỗi cái bên trong khu vực, không giống vị trí, hoặc là di chuyển, hoặc là nghỉ ngơi, hoặc là cùng Ô Thần ngũ bộ như thế, lựa chọn quy khứ cố hương hết thấy Tây Mạc tu sĩ, đều toàn bộ thân thể chấn động, xem hướng thiên không.

Thời khắc này, ngũ độc đại bộ cũng được, Tây Mạc Tây Mạc, phía Đông, nam bộ, hết thấy bên trong khu vực, hết thấy bộ lạc, đều toàn bộ. . . Ngẩng đầu lên.

“Tử Vũ giáng lâm, Tây Hải hạo kiếp xuất hiện, này Tử Vũ sẽ từ từ tuyệt diệt tất cả sinh cơ, dần dần ngăn cách tất cả linh khí, bây giờ toàn bộ Tây Mạc đại địa, gần như chín phần mười truyền tống trận, đã mất đi tới tác dụng.” Thanh âm này mang theo tang thương, vang vọng thiên địa.

“Trường hạo kiếp này bên trong, Tây Mạc duy nhất sinh cơ vị trí, chính là Mặc Thổ, do Thiên Đình liên minh, từ lúc nhiều năm trước, liền cải tạo ra, thích hợp Tây Mạc bộ lạc sinh tồn Mặc Thổ!”

“Nhưng mà, Mặc Thổ khu vực có hạn, không cách nào chứa đựng hết thấy Tây Mạc bộ lạc, mà chúng ta cũng không cách nào đi quyết định, ai có tư cách hơn bước vào Mặc Thổ, vì lẽ đó. . . Chúng ta cho các người một cơ hội. . .”

”Tìm kiếm Yêu Linh , dựa theo chúng ta Thiên Đình liên minh thôi diễn , dựa theo vô số điển tịch ghi chép, mỗi khi Tây Mạc hóa hải lúc, thiên địa biến, Yêu Linh ra, sẽ có không vượt quá mười cái Yêu Linh, sinh ra tại Tây Mạc đại địa.

Phàm là là cầm Yêu Linh, xuất hiện tại Mặc Thổ ở ngoài bộ lạc, đem thu được tiến vào Mặc Thổ tư cách, chúng ta. . . Chỉ nhận Yêu Linh!”

Âm thanh tiêu tan, có thể dư âm nhưng đang vang vọng, truyền khắp toàn bộ Tây Mạc đại địa, rơi vào vô số người trong tai, gây nên ô ô hô hấp, đối lấy vô số hai mắt đỏ ngầu.

Mạnh Hạo hai mắt đột nhiên lộ ra tinh mang.

Canh thứ nhất đưa lên!

453. Chương 453: Tiên Kiều!

“Đây chính là hi vọng!” Mạnh Hạo trong mắt tinh mang lấp lóe, hần mặc kệ chiếm cứ Mặc Thổ Thiên Đình liên minh, bọn họ cần này cái gọi là Yêu Linh tác dụng, hần chỉ biết là, đây chính là tiến vào Mặc Thổ tư cách!

Ai, thu được tư cách này, là có thể tại trường hạo kiếp này bên trong, khiến bộ lạc thu được sinh cơ, miễn với diệt tộc.

Có thể tưởng tượng, đón lấy ngắn ngủi thời gian bên trong, quay chung quanh Yêu Linh, toàn bộ Tây Mạc sắp xuất hiện hiện kinh thiên cuộc chiến.

Mạnh Hạo đứng lên, quay đầu nhìn về phía Ô Binh Bộ tộc công, này thương phát lão giả, giờ khắc này cũng là hai mắt lộ ra trước nay chưa từng có ánh sáng, nhìn về phía Mạnh Hạo.

Hai người ánh mắt nhìn nhau lúc, Ô Binh Bộ tộc công đứng lên, đi tới Mạnh Hạo nơi này, cùng Mạnh Hạo một đội, đứng ở trên đỉnh ngọn núi.

“Lão phu không biết Tây Mạc đại địa, Yêu Linh ở nơi nào, thậm chí cũng chưa từng nghe nói Yêu Linh danh xưng này, nhưng cũng biết được, như này cái gọi là Thiên Đình liên minh nói tới là thật, như vậy có một chỗ, sinh ra Yêu Linh độ khả thi, vượt quá tám phần mười trở lên!” Ô Binh Bộ tộc công, hô hấp dồn dập, nhìn về phía Mạnh Hạo.

“Khư Kiều Giới, ngàn năm mở một lần, lần này cùng Tử Vũ hầu như là trước sau mà đến, lẫn nhau trong lúc đó không tới một năm, việc này. . . Mặc kệ có phải là trùng hợp, đều làm cho bên trong sinh ra Yêu Linh độ khả thi, trở thành tám phần mười trở lên!”

“Khư Kiều Giới. . .” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, trầm mặc một lát sau, gật gật đầu.

“Có thể. . .” Ô Binh Bộ tộc công muốn nói lại thôi, hần nhìn ra Mạnh Hạo ý nghĩ, nhưng hần rõ ràng trong lòng, mình có thể đoán được sự tình, toàn bộ Tây Mạc đại địa bộ lạc, lại há có thể đoán không được.

Đã như thế, lần này Khư Kiều Giới, hung hiểm trình độ, đã không còn là này giới bản thân. Càng nhiều. . . Là đến từ hết thấy bước vào Khư Kiều Giới tu sĩ.

“Ta ý đã định. Nếu không thể thu được Yêu Linh. Ta sẽ bồi tiếp Ô Thần ngũ bộ, đi xong cuối cùng con đường, cho các người khắc lên bia mộ tên gọi.

Nhưng nếu có thể thu được Yêu Linh, ta Mạnh Hạo. . . Sẽ mang theo các người, di chuyển, bất luận di chuyển thành bại, ta sẽ không rời không bỏ, để chúng ta đều không có tiếc nuối!” Mạnh Hạo nhìn lão giả trước mắt. Chậm rãi mở miệng.

Ô Binh Bộ tộc công, nghe Mạnh Hạo lời nói, hần yên lặng mà nhìn Mạnh Hạo, lộ ra nói ra không biểu hiện, cho đến vung một cái vạt áo, lấy Nguyên Anh trung kỳ tu vi, lấy vượt xa Mạnh Hạo tuổi, hướng về Mạnh Hạo nơi này, quỳ một gối xuống bái!

“Ta Ô Thần ngũ bộ, đời đời kiếp kiếp. Không quên thánh tổ chi ân, đời đời kiếp kiếp. Cung phụng thánh tổ dấu hiệu, như vì lời ấy, để ta Ô Thần ngũ bộ, triệt để phần diệt!”

Giờ khắc này, trong bộ lạc mặt khác hai cái Nguyên Anh tu sĩ, còn có cái kia hai cái tu vi rơi xuống sau, hóa thành kết đan đại viên mãn, cũng nghe được Mạnh Hạo cùng Ô Binh Bộ tộc công đối thoại.

Không chỉ có là bọn họ, hầu như hết thấy tộc nhân, cũng đều thời khắc quan tâm Mạnh Hạo nơi này, cũng nghe được bọn họ âm thanh.

Trong trầm mặc, không biết là ai cái thứ nhất đứng lên, hướng về Mạnh Hạo quỳ xuống lạy, rất nhanh, từng cái từng cái toàn bộ quỳ lạy, cho đến hết thấy tộc nhân, đều quỳ lạy hướng về phía Mạnh Hạo.

Trong này, có Nguyên Anh tu sĩ, có kết đan tộc nhân, có toàn bộ Ô Thần ngũ bộ tu sĩ.

Không có người nói chuyện, chỉ là yên lặng cúi đầu, theo là tất cả ngôn từ, đều không thể đem trong bọn họ tâm cảm kích, biểu đạt ra chút nào, bọn họ chỉ có thể đi quỳ lạy, dùng hành động của chính mình, dùng chính mình trong mắt nước mắt, đi biểu đạt nội tâm đối với Mạnh Hạo. . . Cảm ơn.

Mạnh Hạo nhìn bọn họ, giờ khắc này không trung có lôi đình nổ vang, Tử Vũ ào ào không ngừng rơi ra.

“Tu sĩ tu, ngoại trừ tự tin, càng có hiểu rõ. . . Ta Mạnh Hạo không dám nói là quang minh quang minh, chính nhân quân tử, có thể một đời làm việc, có ân tất báo!” Mạnh Hạo đứng dậy, hướng về quỳ lạy chính mình Ô Thần ngũ bộ tộc người, ôm quyền, sâu sắc cúi đầu.

Thời gian chậm rãi trôi qua, lại qua ba tháng, ba tháng này, đại địa dòng suối đã bắt đầu dung hợp, xuất hiện từng con sông lớn, tại trên đỉnh ngọn núi nhìn xuống dưới, là có thể nhìn thấy như vậy sông lớn, có bảy, tám đầu.

Nước sông cuộn cuộn, không có sinh cơ, có chỉ là nồng đậm tử khí.

Trong thiên địa, linh khí đã càng mỏng manh, tuyệt diệt tâm ý, cũng càng rõ ràng, thế giới, hình như có thể lương. . .

Ba tháng qua, Ô Thần ngũ bộ hơn hai ngàn cái tộc nhân, đã có hơn một trăm người, xuất hiện nghiêm trọng suy yếu, giờ khắc này chỉ có thể nằm ở nơi đó, tự liên hô hấp khí lực đều sắp muốn mất đi.

Ô Trần cùng Ô Linh, tỷ đệ hai người, theo cùng Mạnh Hạo trong lúc đó quan hệ, tại Mạnh Hạo ngầm thừa nhận dưới, bộc lộ tài năng, trở thành trong bộ lạc, một đời mới kiêu dương, chủ trì Ô Đạt bộ tất cả sự vật, thậm chí phân biệt được trong bộ lạc ngoại trừ Ô Bình Bộ tộc trưởng ở ngoài, còn lại hai cái Nguyên Anh tu sĩ, thu làm đệ tử.

Cho tới Ô Linh đây chuyện, Mạnh Hạo cũng hỏi ý Ô Bình Bộ tộc công, từ vị lão giả này trong miệng, biết được vật ấy lai lịch, vật ấy không phải đến từ Ô Thần Thánh địa, mà là đến từ một số năm trước, Ô Thần Bộ lạc cường thịnh lúc, một lần với Khư Kiều Giới bên trong thu hoạch.

Khi biết việc này sau, Khư Kiều Giới, đối với Mạnh Hạo tới nói, càng thần bí. Mặt khác, từ Ô Bình Bộ tộc công trong miệng, Mạnh Hạo biết được một cái chuyện rất kỳ quái, từ cổ chí kim, phàm là đi tới Khư Kiều Giới người, trả lại đến sau, đối với Khư Kiều Giới bên trong ký ức rất hoàn chỉnh, nhưng đối với làm sao đi Khư Kiều Giới, thậm chí làm sao trở về, đều là cực kỳ mơ hồ, phẳng phất đoạn này ký ức, bị quấy rầy rồi, được xóa đi.

“Có Bỉ Ngạn Hoa hạt giống, có cái gọi là Yêu Linh, càng là trong truyền thuyết viễn cổ đập tiên chi kiêu. . . Bây giờ cho dù trở thành phế tích, có từng kinh thành lập thành tiên kiêu hòn đá, mặc kệ có hay không có chỗ đặc thù, nhưng bản thân kết cấu, nếu như đúng là Ngũ hành chi thổ, như vậy hay là ở nơi đó, ta sẽ có thu được thuộc tính ”Thổ” tạo hóa.” Mạnh Hạo trong trầm mặc, hai mắt lộ ra tinh mang, đối với này Khư Kiều Giới, nội tâm hẳn kỳ vọng, càng lúc càng lớn.

Mấy ngày này, Anh Vũ trở về, có thể không mấy ngày liền lại tràn đầy phấn khởi ra ngoài, không biết đi mua bán lại chút gì, những kia màu tím vũ, đối với nó mà nói, tựa hồ không trở ngại chút nào.

Nửa tháng sau, trưa hôm nay, một tiếng kinh thiên nổ vang vang vọng, trên bầu trời xuất hiện tia chớp màu bạc, từng đạo từng đạo chớp giạt nổ vang, toàn bộ không trung giống bị phân cách, mặt đất rung chuyển bên trong, hết thấy tộc nhân đều dồn dập tâm thần chấn động, xem hướng thiên không lúc, cái kia kéo dài mấy tháng Tử Vũ, càng vào đúng lúc này. . . Ngừng!

Tử Vũ dừng lại, lập tức làm cho tất cả mọi người chấn động, Mạnh Hạo hai mắt lấp lóe, xem hướng thiên không, khẩn đón lấy, hẳn nhìn thấy một màn để tự thân cũng thuận theo nổ vang, hô hấp dồn dập một màn.

Trên bầu trời, xuất hiện một toà kiêu!

Một toà tự chiếm cứ toàn bộ không trung, không nhìn thấy phần cuối kiêu, vô tận ánh sáng, từ cầu kia trên lan ra, chính là những này quang, xua tan nước mưa, làm cho ngày đó, toàn bộ Tây Mạc đại địa, tại này nháy mắt, không có vũ.

Những kia rầm rầm mà qua chớp giật, như cẩn thận đến xem, toàn bộ đều là tại cầu kia bên trong, không có một chút nào xuất hiện tại kiêu ở ngoài, đã như thế, nhìn lại lúc, những này chớp giật dường như từng đạo từng đạo vết nứt, tràn ngập toàn bộ thiên địa đại kiêu.

“Đạp Tiên Kiêu!” Mạnh Hạo ngó nhìn không trung toà này bằng bạc kiêu, hần nhìn ra này kiêu tuy nói là hư huyền, nhưng lại như chân thực tồn tại.

Vô số phức tạp phù văn, tại cầu kia trên lóng lánh, mỗi một cái phù văn bên trong, đều tựa hồ ẩn chứa đủ để hủy diệt một cái Nguyên Anh tu sĩ gọn sóng, càng có nồng nặc khí tức, với cầu kia trên khuếch tán, này khí tức mang theo tang thương năm tháng cảm giác, cùng linh khí có rõ ràng khác nhau, tự càng dày nặng, phẳng phát rất nhỏ một khu vực, thì tương đương với ngoại giới trong thiên địa, rất một mảng lớn phạm vi linh khí.

Đặc biệt là hơi thở này tản ra lúc, Mạnh Hạo phát hiện, này vượt qua linh khí khí tức, tu sĩ có thể hấp thu, có thể để hần tâm thần chấn động, là hơi thở này. . . Hần cũng như thế có thể hấp thu!

Tình cảnh này, để Mạnh Hạo tâm thần chấn động cực kỳ mãnh liệt, này kiêu ánh sáng vạn tượng, kinh thiên động địa, không trung vào đúng lúc này đều giống bị ánh sáng che đầy, mơ hồ biến mất, dường như chỉ nhắc lên nắp chậu, lộ ra một mảnh. . . Tinh không!

Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, nhìn vùng tinh không kia, hần có thể xác định, này tinh không, chính là Nam Thiên tinh ở ngoài thế giới chân chính.

Càng là vào lúc này, có một bóng người, bỗng nhiên xuất hiện ở toà kia thiên địa đại trên cầu, ăn mặc trường sam, không thấy rõ dung nhan, trên người tỏa ra mãnh liệt ánh sáng, nhưng cũng mơ hồ có thể nhìn ra, tự một cô gái.

Nàng cúi đầu, liếc mắt nhìn đại địa, tay ngọc khi nhắc lên, tại trong tay nàng xuất hiện một cái bất quy tắc hòn đá, này hòn đá xem ra rất bình thường, không có cái gì chỗ thần kỳ, tại này tay của cô gái bên trong, nhẹ nhàng vung lên, trôi nổi ở trước người.

“Bước lên này kiêu, bắt được tiên kiêu thạch, liền có thể truyền vào Khư Kiêu Giới, trở về lúc, cũng là lấy khối đá này mở ra!” Mạnh Hạo bên người, Ô Bình Bộ tộc công cấp tốc mở miệng.

Có quan hệ làm sao tiến vào Khư Kiêu Giới, làm sao trở về sự tình, Mạnh Hạo mấy tháng trước đã từ Ô Bình Bộ tộc công trong miệng biết được, giờ khắc này hần hai mắt lóe lên, liếc nhìn không trung có, tay phải giơ lên vung lên, lập tức Kinh Thứ Đẳng Điều xuất hiện, vờn quanh Ô Thần Bộ lạc, đâm vào núi đá bên trong, có nó tại, có thể bảo vệ Ô Thần Bộ rơi vào Mạnh Hạo rồi đi mấy ngày này, không bị cái khác di chuyển mà qua bộ lạc tập kích.

Mạnh Hạo càng là biết được, tại này Khư Kiêu Giới, tầm thường Ti Long chắc chắn sẽ không bước vào, bởi vì ở nơi đó, tất cả ngoại giới dị yêu, đều không thể tồn tại.

Điểm này, lúc trước Ô Thần ngũ bộ không có nói, mà là sau khi, Ô Bình Bộ tộc công, mang theo áy náy, nói cho Mạnh Hạo.

Giờ khắc này, Mạnh Hạo đang nhìn đến này Đạp Tiên Kiêu nháy mắt, hần cũng cảm nhận được ở trong đó, một luồng bài xích dị yêu khí tức, phẳng phát này kiêu là tu sĩ thành tiên chi kiêu, mà không phải yêu tiên, tuy nói bản thể hủy diệt, có thể này quy tắc vẫn còn ở đó.

Vì lẽ đó yêu quần được Mạnh Hạo ở lại Ô Thần ngũ bộ bên trong, hần hít sâu một cái, thân thể loáng một cái, thẳng đến không trung mà đi, tốc độ nhanh chóng, cả người hóa thành một vệt cầu vòng, ở phía dưới Ô Thần ngũ bộ hơn hai ngàn tu sĩ ngó nhìn bên trong, thẳng đến Đạp Tiên Kiêu mà đi.

Vào giờ phút này, tại này Tây Mạc đại địa bên trong, mấy chục có tư cách trong bộ lạc, phân biệt có người gào thét mà lên, thẳng đến bước vào tiên kiêu mà đi, ngũ độc bộ bên trong, đi người, chính là. . . Triệu U Lan.

Cánh tay phải của nàng dĩ nhiên khôi phục, giờ khắc này toàn thân áo trắng, xinh đẹp tuyệt luân, bay lên Đạp Tiên Kiềm.

Này kiềm, xem như chỉ có một toà, nhưng trên thực tế, tại mỗi một cái có tư cách bộ lạc phía trên, đang nhìn đều là giống nhau như đúc, không nhìn thấy những người khác, có thể nhìn thấy, chỉ có cái kia một cái đứng ở tiên trên cầu nữ tử cùng với trước mặt tiên thạch.

Khu vực khác nhau, không giống người, giờ khắc này gào thét tới gần, Mạnh Hạo bóng người lóe lên, trực tiếp xuất hiện ở không trung, xuất hiện ở cô gái kia trước người, tay phải giơ lên, vò một cái về phía tiên kiềm thạch.

Ngay khi Mạnh Hạo tay nắm lấy tiên kiềm thạch chớp mắt, thân thể của hắn vù một tiếng, dường như nắm lấy một cái cao tốc bay nhanh vật thể, được mang chuyển động thân thể, cấp tốc mà đi.

Canh thứ hai đưa lên! Cuối cùng hai ngày, anh chị em, thanh kho sao

454. Chương 454: Yêu Nữ Chỉ Hương

Giờ khắc này, chẳng những là Mạnh Hạo như thế, tất cả từ trong bộ lạc tiến đến chi nhân, nhao nhao như vậy, cây cầu kia, như là trở thành một đạo phi toa, nàng kia giống như cái Khôi Lỗi, giống như không phải tu sĩ, đứng tại phía trước, mang theo bọn hắn, xuyên thẳng qua hư vô.

Tại cái này trên người cô gái, Mạnh Hạo không có phát giác được chút nào sinh cơ, thậm chí quan sát kia động tác, cũng đều hơi có cứng nhắc, nội tâm dĩ nhiên phán đoán, cái này xác thực không phải người thật, mà là Khôi Lỗi, nghĩ đến đây cũng là Đạp Tiên Kiềm kỳ dị chỗ.

Gào thét lúc, Mạnh Hạo thậm chí thấy được bốn phía tồn tại, hơn mười người thân ảnh.

Những thứ này thân ảnh, đều là có tư cách bộ lạc chi nhân, có thể bởi vì tốc độ này quá nhanh, thấy không rõ bộ dạng.

Thế giới tại trong mắt cấp tốc mà qua, hư vô cũng tốt, tầng mây cũng thế, lập tức như là liền lại với nhau, tốc độ cực nhanh, lại để cho Mạnh Hạo không cách nào hô hấp, càng là tâm thần chấn động, hắn thấy được phía dưới đại địa, mắt thường có thể thấy được cấp tốc thu nhỏ lại, thấy được Ô Thần Bộ, đã trở thành cả vùng đất một cái điểm nhỏ.

Hắn thậm chí thấy được non nửa cái Tây Mạc đại địa!

Loại này mãnh liệt không cách nào hình dung tốc độ, lại để cho Mạnh Hạo cảm nhận được sinh tử nguy cơ, hắn có dự cảm mãnh liệt, như chính mình không cách nào bắt lấy Đạp Tiên Thạch, một khi buông tay, đợi chờ mình đấy, đích thị là thịt nát xương tan.

Ý nghĩ này vừa mới hiển hiện, Mạnh Hạo lập tức chứng kiến bên người có một thân ảnh, trong giây lát cùng hắn Tiên Kiềm Thạch chia lìa, thân thể nháy mắt liền đi xa, đã trở thành một cái huyết hoa, thậm chí ngay cả có tiếng kêu thảm thiết đều không thể phát ra, ngay lập tức tử vong.

Một màn này, lại để cho Mạnh Hạo trong nội tâm chấn động, hắn gắt gao bắt lấy chính mình Tiên Kiềm Thạch, trong mắt lộ ra tinh mang.

Bốn phía độ ẩm, đang tại gấp gáp hạ thấp, trong nháy mắt. Liền băng hàn rét thấu xương. Nếu không phải những người này đều là tu sĩ. Giờ phút này lập tức sẽ thân thể cứng nhắc.

Thời điểm này, chẳng những là Mạnh Hạo đang nhìn phía dưới, tất cả mọi người cũng đều đang nhìn lấy phía dưới đại địa, Mạnh Hạo thấy được toàn bộ Tây Mạc, thấy được Mạc Thổ, thấy được Nam Vực, càng là thấy được Thiên Hà Hải!

Cái kia Thiên Hà Hải lên, có phần đông hòn đảo. Có thể Mạnh Hạo ánh mắt, nhưng là lập tức liền đã rơi vào một cái hòn đảo lên, cho dù nhìn lại lúc, cái kia hòn đảo chỉ là một cái điểm nhỏ, có thể Mạnh Hạo dựa

vào tâm thần bên trong một loại kỳ dị liên hệ, hần lập tức liền xác định, đây, chính là không đáng tin Khảo Sơn lão tổ!

Mạnh Hạo nhìn về phía Nam Vực, ánh mắt đã rơi vào Nam Vực Tử Vận Tông phương hướng, cho dù nhìn không tới Tử Vận Tông. Có thể Mạnh Hạo lại nhìn không chuyển mắt.

Nam Vực càng ngày càng nhỏ, Mạnh Hạo thấy được toàn bộ Nam Vực cùng Tây Mạc. Còn có cái kia Thiên Hà Hải bên kia, lại một mảnh đại địa!

Đang nhìn đến cái này đại địa nháy mắt, Mạnh Hạo thân thể chấn động, nội tâm của hần hiển hiện không cách nào nói rõ suy nghĩ, giờ khắc này, hần dường như quên mất chính mình đang tại cầm lấy Tiên Kiều Thạch, đang bị lôi kéo cấp tốc lên không, hần nhìn qua chỗ đó, kinh ngạc nhìn qua.

Chỗ đó là. . . Đông Thổ!

“Ta rút cuộc... Thấy được Đông Thổ.” Mạnh Hạo nội tâm thì trào, đây là hần nỗi khổ mộng tưởng, đây là hần khoa khảo thì lúc khát vọng, mặc dù là đã đến hôm nay, cũng như cũ là giấc mộng của hần.

Đông Thổ, Đại Đường!

Hần nghĩ tới cha mẹ mất tích ngày đó, theo tử phong, hần nghĩ tới mẫu thân cùng mình nói, có liên hệ Đông Thổ sự tình, có quan hệ Đại Đường truyền thuyết.

“Cha, mẹ... Các người ở nơi này sao...” Mạnh Hạo nhìn qua Đông Thổ dần dần thu nhỏ lại, cho đến toàn bộ đại địa, trong mắt hần, đã trở thành một cái hình cung về sau, thân thể của hần oanh một tiếng, như là đụng vào một chỗ vô hình bích chương lên, cái này mãnh liệt va chạm, lại để cho Mạnh Hạo phun ra máu tươi, nhưng này máu tươi không cách nào phun ra, lại lần nữa nuốt xuống.

Thấy hoa mắt, giống như xuất hiện bao la mờ mịt, Mạnh Hạo thấy không rõ bốn phía, liền linh thức cũng đều không thể tản ra, bị mãnh liệt áp chế, hần duy nhất có thể làm đây, chính là gắt gao bắt lấy Tiên Kiều Thạch, không buông ra chút nào.

Cái này bao la mờ mịt quá trình, không biết giằng co bao lâu, cho đến lại một âm thanh nổ vang quanh quẩn, Mạnh Hạo máu tươi phun ra lúc, mới đột nhiên lúc giữa biến mất, có thể theo tiêu tán, theo Mạnh Hạo khôi phục thị giác, hần bừng tỉnh.

Cái kia miệng bị hần phun ra máu tươi, trôi nổi ở trước mặt của hần, cùng hần cùng một chỗ, tốc độ cao bay nhanh.

Bốn phía đen kịt, nhưng này đen kịt bên trong, tồn tại vô số tinh quang, những thứ này tinh quang sáng chói, chiếu rọi đen kịt hư vô, khiến cho Mạnh Hạo có thể mơ hồ thấy rõ không khoảng cách xa.

Hần thấy được. . . Một tòa kiêu!

Một tòa tàn kiêu!

Vô cùng to lớn, phát ra tang thương chi ý, hình như có vô cùng tuế nguyệt từng tại ở trên trôi qua, cây cầu kia, là một tòa cầu đá, lan tràn đến cái này đen kịt tinh không ở chỗ sâu trong, không biết cùng địa phương nào liên tiếp, nhìn không tới phần cuối.

Này kiêu, cũng không phải là nguyên vẹn, mà là đã sớm vỡ vụn đã trở thành vô số khối vụn, nhưng những... này vỡ nhanh nhưng không có khuếch tán, mà là lẫn nhau giữa cùng một chỗ, bảo trì kiêu hình dạng, khiến cho cây cầu kia, cách xa vừa nhìn, hay vẫn là nguyên vẹn.

Có thể như khoảng cách gần nhìn, có thể chứng kiến những cái kia khối vụn giữa lẫn nhau khe hở, cái này khe hở nhìn như rất nhỏ, có thể như tới gần về sau, chúng ở giữa khe hở, dường như chính là một ít mảnh Tinh Không.

Có vô số bụi bặm, chạy tại một khối lại một khối kiêu thạch giữa, phát ra sáng chói ánh sáng, ngay tiếp theo, cũng khiến cho này kiêu, thoát nhìn hào quang lưu chuyển.

“Đạp Tiên Kiều...” Mạnh Hạo nội tâm thì trào, hần nhìn mình khoảng cách này kiêu càng ngày càng gần, nhưng vào lúc này, một cuộc động trời kịch biến, bỗng nhiên xuất hiện.

Có tám cái thân thể mơ hồ bóng đen, tại trong tích tắc, thành linh xuất hiện ở Mạnh Hạo trước mọi người, kia như là Khôi Lỗi, không giống tu sĩ nữ tử bốn phía, tám người này mới vừa xuất hiện, liền tản mát ra kinh người tu vi chấn động, loại này tu vi chấn động, thoát khỏi Mạnh Hạo tưởng tượng, hắc mơ hồ tại tám người này trên người, đã tìm được như năm đó cái kia từ phía trên phủ xuống Tiên Nhân cảm giác

Đây là tám vị Tiên!!

Cái này bát tiên, xuất hiện ở Mạnh Hạo trước mọi người, nàng kia chung quanh, lập tức ra tay, Tinh Không chấn động, tinh quang chói mắt, một cỗ khó có thể hình dung hủy diệt chi lực, âm âm bộc phát.

Cái kia tại Mạnh Hạo phán đoán không giống tu sĩ nữ tử, giờ phút này bỗng nhiên lại không có chút nào cứng nhắc chi ý, trên thân thể lập tức tán ra trận trận gọn sóng, chợt khuếch tán, tám người này thân thông đụng phải cùng một chỗ, lập tức tản mát ra động trời nổ vang, tại đây nổ vang ở bên trong, Mạnh Hạo cùng với tất cả giữ được Thạch Khối tu sĩ, toàn bộ đều phun ra máu tươi, nguyên một đám cho dù nhìn không tới đối phương, đều có thể cảm nhận được lẫn nhau hoảng sợ cùng bị thương.

“Nàng không phải Khôi Lỗi?” Mạnh Hạo nội tâm chấn động, càng là tại đây nổ vang ở bên trong, như có cuồng phong quét ngang, khiến cho thân thể của hắn bất ổn, như muốn bắt không được Tiên Kiều Thạch, bốn phía màn sáng, càng là xuất hiện lập loè, mơ hồ mỏng manh hơn phân nửa.

“Chết tiệt, chết tiệt. . .” Mạnh Hạo cực kỳ căm tức, nhưng lại chỉ có thể như vậy tại nội tâm rống to vài câu, sau đó gắt gao bắt lấy Tiên Kiều Thạch.

Tại đây nổ vang ở bên trong, tám người kia thân thể bị chấn khai, lập tức nàng kia mang theo Mạnh Hạo đám người, trực tiếp đi xa, có thể cũng chính là một lát thời gian, tám người kia lần nữa tiến đến, lúc này đây, tám người toàn thân tràn ra sáng chói chi mang, như là tám cái Thái Dương, thẳng đến cô gái này mà đi.

Giờ khắc này, cô gái này sắc mặt rút cuộc biến hóa, thân thể lập tức biến mất, xuất hiện lúc, đã ở phía xa trong tinh không, hóa thành nhất đạo cầu vòng, cấp tốc mà đi.

“Yêu Tiên tông Chỉ Hương yêu nữ, người lừa Thiếu chủ Chí Bảo, bị chúng ta đuổi giết 60 năm, giờ phút này ẩn thân ở chỗ này, cho rằng hóa thành cái này Đạp Tiên Kiều Khôi Lỗi, dùng giả đánh tráo, liền có thể lừa bịp chúng ta, lúc này đây, nhìn người như thế nào trốn!” Trong tám người một người trong đó, cười lạnh mở miệng lúc, tám người này thân thể nhoáng một cái, nhìn cũng không nhìn Mạnh Hạo đám người liếc, thẳng đến nàng kia mà đi.

“Nàng là tu sĩ, trang phục thành Khôi Lỗi tránh né đuổi giết? Yêu Tiên tông? Đây là đâu một cái tông môn...” Mạnh Hạo nhìn qua tám người đi xa, tâm thần chấn động, trong tay Tiên Kiều Thạch, không có bởi vậy dừng lại, như trước mang theo bọn hắn, hướng về Đạp Tiên Kiều, rất nhanh bay đi, càng ngày càng gần, loại tốc độ này, Mạnh Hạo không cách nào tưởng tượng.

Đúng lúc này, bỗng nhiên đấy, găm lên giận dữ từ đằng xa truyền đến, có thể chứng kiến ở hậu phương, có tám đạo trường cầu vòng, cấp tốc mà đến, tốc độ cực nhanh, giống như dùng không được bao lâu, liền có thể đuổi theo.

“Đây là thần thông gì, có thể tại Tinh Không như thế tốc độ...” Mạnh Hạo chợt quay đầu lại, hai mắt co rút lại, cẩn thận ngó nhìn đuổi theo phía sau tám người, thân ảnh của bọn hắn, nhìn hẳn đến tám người này thường thường chẳng qua là phóng ra một bước, trong nháy mắt vô tận khoảng cách.

Dường như Tinh Không tại dưới chân bọn họ, bị không ngừng mà thu nhỏ lại.

“Thu nhỏ lại... Thu nhỏ lại...” Mạnh Hạo nội tâm thì thào, hắn bỗng nhiên nghĩ tới lý khai Nam Thiên Tinh lúc, ở trên trời thấy thu nhỏ lại đại địa, như không để ý đến bản thân lúc ấy vị trí độ cao cùng bản thân lớn nhỏ, chẳng qua là nhìn bằng mắt thường đi, đại địa bị thu nhỏ lại đến tựa hồ chính mình chỉ cần một bước bước đi, có thể qua sông bình thường.

Ở nơi này tám người đuổi theo nháy mắt, Mạnh Hạo thân thể chợt chấn động, nổ vang lúc giữa, một cỗ khổng lồ hấp lực từ cầm lấy Tiên Kiều Thạch bên trên tràn ra, đem Mạnh Hạo lập tức hút vào trong đó.

Những người khác cũng là như thế, tất cả từ Nam Thiên Tinh tiến đến Tây Mạc bộ lạc tộc nhân, trong chốc lát, nguyên một đám biến mất tại trong tinh không, tiến vào chính thức Đạp Tiên Kiều bên trong.

Cái kia bát Tiên, nháy mắt tiến đến, xuất hiện ở mọi người biến mất địa phương, gắt gao nhìn chăm chăm vào cái kia mảnh đá vụn khu vực, có thể cũng không dám bước vào chút nào.

“Lại bị nàng chạy thoát, cái này yêu nữ giảo hoạt đa đoan, bất quá lúc này đây nàng buông bỏ thân thể, bỏ ra vô cùng nghiêm trọng đại giới, kia thần không biết dung nhập tại đây mấy cái Nam Thiên con sâu cái kiến nào trên người.”

“Đạp Tiên Kiều, tự ban đầu bị Quý Tổ băng diệt về sau, có sức mạnh to lớn hàng lâm thủ hộ, nghìn năm ngưng một lần, Tinh Không không thể nghịch, Quý Tiên không thể nhập, nơi đây không là chúng ta có thể đạp lâm chi địa, bất quá nàng cuối cùng sẽ ra ngoài, chúng ta ở chỗ này chờ đợi là được!” Tám người lại nhìn mắt Đạp Tiên Kiều, quay người nhoáng một cái, biến mất vô ảnh

455. Chương 455: Đạp Thạch Nhập Hư

Mạnh Hạo thấy hoa mắt, lúc hết thấy đều rõ ràng hần lập tức tản ra Linh thức, tâm thần nháy mắt cảnh giác, ngưng trọng nhìn xem bốn phía.

“Nơi đây, chính là Khư Kiều Giới?” Mạnh Hạo chân chừ một chút, cúi đầu mắt nhìn trong tay phải Tiên Kiều Thạch, chính là vật ấy, đã đưa hần mang đến nơi đây.

Đây là một chỗ thế giới đồ nát, bầu trời phát ra các loại màu sắc, khi thì đỏ thẫm, khi thì đen kịt, có từng đạo tia chớp gào thét mà đi, những nơi đi qua, như muốn xé rách hết thấy.

Đại địa hài cốt, có thể chứng kiến một ít mục nát không biết bao nhiêu năm hài cốt, lại có là mọi chỗ trong năm tháng tang thương di tích, dường như thật lâu lúc trước, nơi đây đã từng là một chỗ thành trì.

Thả mắt nhìn đi, một mảnh Tử khí tràn ngập, cái này toàn bộ thế giới, giống như cái lao lung, bị vây ở chỗ này, chỉ có thể cùng Tử khí giống nhau.

Mạnh Hạo hơi hơi nhíu lông mày xuống, đem Tiên Kiều Thạch cất kỹ, cẩn thận hồi tưởng bước vào nơi đây quá trình, sau một lúc lâu, Mạnh Hạo hai mắt chớp động, hần nghĩ tới chính mình lúc trước tại bên ngoài sở chứng kiến, cái kia tám cái Tiên đi mà quay lại.

Trầm ngâm một lát, Mạnh Hạo cẩn thận đi về phía trước, nơi đây đối với Linh thức có suy yếu, hần rất khó coi quá xa, chỉ có thể phát hiện bốn phía năm trăm tượng tả hữu phạm vi, về phần bầu trời, chứng kiến những cái kia tia chớp về sau, Mạnh Hạo bỏ đi tùy tiện phi hành ý niệm trong đầu.

Thời gian chậm rãi trôi qua, dần dần đi qua một tháng, một tháng này, Mạnh Hạo đi khắp rồi nơi đây một nửa vị trí, hần không có phát hiện bất luận cái gì sinh mệnh, cùng hần cùng nhau từ tây mạc đến chỗ này tu sĩ, không có một cái nào ở chỗ này.

Cái này phiến thế giới rất nhỏ, thành bất quy tắc hình dạng, bốn phía biên giới, tồn tại như bị thiết cắt hư vô, giờ phút này Mạnh Hạo chính là đứng ở nơi này sao một chỗ biên giới .

Tiền phương của hần là một mảnh đen kịt, cái này đen kịt lộ ra rét lạnh, dường như có thể thôn phệ tất cả vật chất vờn quanh cái mảnh này đại địa, Mạnh Hạo trong trầm mặc, tay phải nâng lên hư không một trảo, nơi đây một khối núi đá bay vào tay hần thẳng đến phía trước đen kịt mà đi, tại dụng chạm nháy mắt lập tức trở về, một lần nữa rơi vào Mạnh Hạo trong tay lúc, nhìn hần đến cái này hòn đá lúc trước dụng chạm đen kịt hư vô một mặt như bị đao gọt, cực kỳ bằng phẳng.

Mạnh Hạo mày nhíu lại càng chặt, chậm rãi lui ra phía sau, cái mảnh này đen kịt hư vô, lại để cho Mạnh Hạo cảm nhận được nguy cơ mãnh liệt, hần có thể tưởng tượng đạt được, như chính mình dụng chạm nhất định thân thể bị chém đứt.

“Không đúng, như nơi này chính là Khư Kiều Giới, như vậy vì sao chỉ có một mình ta, hơn nữa.” Nơi đây cũng quá nhỏ, cũng không có thuộc về Ô Bình Bộ Tộc kể về Tiên Thổ!

Ngoại trừ một tòa thành trì phế tích bên ngoài, ta không thấy được bất luận cái gì Tiên kiều hài cốt!” Mạnh Hạo quay người, lần nữa tại cái mảnh này trong tiểu thế giới, cẩn thận thăm dò, lại đi qua một tháng, Mạnh Hạo sắc mặt âm trầm đứng ở nơi này mảnh tiểu thế giới vị trí trung tâm, ở trước mặt của hắn là một khối thạch bì.

Tấm bia đá này có chút vết nứt, nhưng lại không vỡ vụn, bảo tồn coi như hoàn hảo, ở trên có khắc mấy cái chữ to hơi mơ hồ.

“Âm Vận Thành. . .” Mạnh Hạo nhẹ giọng mở miệng, hai mắt lộ ra suy tư chi ý, hắn nghĩ tới tại tiền đến trên đường, gặp phải tám người kia, còn có vị kia được gọi là chỉ hương yêu nữ nữ tử.

“Yêu Tiên tông cải trang thành Khôi Lỗi, ý đồ tránh thoát đuổi giết chỉ hương yêu nữ. . .” Mạnh Hạo trầm mặc, khoanh chân ngồi ở một bên, như có điều suy nghĩ.

”Vị kia chỉ hương yêu nữ, hiển nhiên là đến từ một cái tên tông môn tên là Yêu Tiên tông., nàng lừa tám người kia Thiếu chủ giống nhau Chí Bảo, vì tránh né đuổi giết, hóa thân Khôi Lỗi.

Nhưng lại vì sao tại nàng đào tẩu sau tám người kia lại đuổi trở về, thần sắc có chút hỗn hển bộ dạng. . .” Mạnh Hạo nghĩ tới đây bỗng nhiên hai mắt ngưng tụ.

“Nàng này lúc trước không có đào tẩu, mà là dùng mặt khác phương thức, mê hoặc tám người kia, đưa bọn chúng dẫn đi mà thôi, tám người này rất nhanh phát hiện không đúng, lúc này mới truy hỏi, như vậy đến xem, nàng này. . . Hoặc là chính là không phải ta suy đoán như vậy, hoặc là liền là trước kia tiến vào nơi đây sau rồi đi, một mình tại đây Khư Kiều Giới ở bên trong, mà người cuối cùng khả năng. . . Nàng ngay tại chúng ta những thứ này đến từ tây mạc chi nhân bên người!” Mạnh Hạo nghĩ tới đây, bất động thanh sắc, cái này yêu nữ có thể bị cái kia tám cái Tiên đuổi giết, có thể thấy được kia tu vi cũng tất nhiên rất mạnh.

Nhân vật như vậy, Mạnh Hạo không muốn trêu chọc, giờ phút này không có nhiều lời, nhưng âm thầm cảnh giác lưu ý, bọn hắn những thứ này đến từ tây mạc tu sĩ, ở chỗ này lẫn nhau tàn ra, Mạnh Hạo mơ hồ cảm thấy, chính mình ba cái suy đoán ở bên trong, người cuối cùng khả năng lớn nhất.

“Không biết nàng này giấu ở đó bên người. . .” Mạnh Hạo trầm ngâm ở bên trong, bỗng nhiên mãnh liệt ngẩng đầu, giờ phút này trên bầu trời, có một mảnh bóng đen, tới lúc gấp rút nhanh chóng mà đến, bóng đen này không phải tu sĩ, mà là một khối cực lớn Tăng Đá!

Tăng đá kia tròn vẹn ngàn trượng lớn nhỏ, từ phía trên không gào thét tới gần, những nơi đi qua, tia chớp tan vỡ, hư không sụp xuống, giống như đường nứt bấy, oanh oanh mà đến.

Tốc độ nó rất nhanh, đảo mắt liền tới gần cái mảnh này đại địa, hình thành uy áp, khiến cho đại địa run rẩy, Mạnh Hạo hai mắt co rút lại, đang muốn lui ra phía sau, bỗng nhiên phát hiện cái này ngàn trượng cự thạch thực sự không phải là va chạm, mà là đang tới gần mấy ngàn trượng độ cao lúc, hóa thành một cái hình cung, cải biến phương hướng, hướng về bên kia bầu trời, cấp tốc mà đi.

Mạnh Hạo khẽ giật mình, một lát sau, hắn hít vào khẩu khí, chứng kiến cái này ngàn trượng hòn đá, tại tới trước ở bên trong, trực tiếp đâm vào rồi một chỗ cái này phiến thế giới biên giới, đen kịt hư vô trong.

Theo va chạm, cái kia đen kịt hư vô như bị xé nứt, lộ ra một cái thật lớn lỗ hổng, khiến cho cái này hòn đá gào thét lúc giữa, vọt vào, biến mất Vô Ảnh.

Đây hết thấy, đều là tại ngắn ngủn một nén nhang bên trong phát sinh, lại để cho Mạnh Hạo không kịp nghĩ nhiều, giờ phút này mắt thấy hòn đá kia biến mất tại đen kịt hư vô bên trong, hắn hai mắt co rút lại, đầu óc nhảy mắt như có Lôi Đình hiện lên, hắn nghĩ đến cái tại bên ngoài, tới gần đạp Tiên Kiều Thạch lúc, thấy được những cái kia vỡ vụn kiều thạch giữa, chạy bụi bặm.

“Cái này ngàn trượng cự thạch, chính là ta lúc trước thấy vô số bụi bặm trong một cái, chúng cấp tốc du tẩu tại đạp Tiên kiều vô số đá vụn giữa!”

“Như vậy đến xem, ta hôm nay chỗ địa phương, hoàn toàn chính xác chính là đập Tiên kiều, bởi vậy kiều nằm đó tan vỡ, cho nên bị rạch ”Chia làm vô số thân thể, mà phải ly khai nơi đây, duy nhất phương pháp. . . Chính là mượn nhờ cái này bụi bặm!” Mạnh Hạo đầu óc nổ vang, lập tức hiểu ra về sau, hấn thở sâu, khoanh chân ngồi xuống, yên lặng chờ đợi.

Thời gian lần nữa trôi qua, dựa theo Mạnh Hạo phán đoán, nơi đây thời gian, có lẽ cùng ngoại giới trôi qua không giống với, bằng không mà nói, nếu thật động nửa năm, thậm chí mấy năm, tây mạc các thời kỳ bước vào nơi đây tu sĩ không có khả năng che giấu, kể từ đó, ô binh bộ tộc cũng sẽ không biết.

Ba tháng thoáng qua mà qua, trong ba tháng này, Mạnh Hạo thấy được sáu khối cực lớn Tảng Đá tiến đến, hấn không có hành động thiếu suy nghĩ, mà là cẩn thận quan sát những thứ này hòn đá cùng đen kịt hư vô sau khi va chạm biến hóa, đến ngày hôm nay, lại có một cái cực lớn hòn đá, từ phía trên không bỗng nhiên mà đến, ước chừng hơn bảy trăm trượng lớn nhỏ.

Tại đây hòn đá tiến đến nháy mắt, Mạnh Hạo thở sâu, thân thể lập tức biến mất, xuất hiện lúc, đã ở giữa không trung, đập tại cái này gào thét mà qua trên hòn đá.

Vừa một bước vào, một cỗ đại lực mãnh liệt trùng kích, lại để cho Mạnh Hạo có loại thân thể bị lôi kéo cảm giác, hấn tu vi cấp tốc vận chuyển, ba màu Đồ Đằng Chi mang tràn ra, rồi mới miễn cưỡng đứng vững, lập tức khoanh chân ngồi xuống, gắt gao nhìn chăm chăm vào phía trước.

Cái này hòn đá tốc độ cực nhanh, đảo mắt liền vượt qua đại địa, thẳng đến xa xa, cũng chính là hơn mười hô hấp công phu, liền tới gần một mảnh đen kịt hư vô, Mạnh Hạo nội tâm khẩn trương, việc này với hấn mà nói cũng là đánh cuộc một lần, bất quá lúc trước Mạnh Hạo quan sát đếm rõ số lượng lần như vậy hòn đá, nội tâm cũng có một chút nắm chắc.

Trong nháy mắt, hòn đá tới gần đen kịt hư vô, mãnh liệt đụng chạm về sau, đem cái này hư vô xé rách, lộ ra lỗ hổng lúc, cái này hòn đá gào thét lúc giữa, vọt vào, Mạnh Hạo tinh khí tập trung tư tưởng suy nghĩ, khoanh chân ngồi ở trên hòn đá, hữu kinh vô hiểm đấy, cũng tùy theo bước vào đã đến đen kịt hư vô bên trong.

Tại tiến vào cái này đen kịt hư vô một cái chớp mắt, Mạnh Hạo cảm nhận được rét lạnh, đây là cực hạn hàn, dường như có thể đem Linh Hồn đều đông cứng, Mạnh Hạo lập tức vận chuyển tu vi, cùng cái này rét lạnh đối kháng.

Cặp mắt của hấn mở ra, nhìn về phía bốn phía, bốn phía như cũ là đen kịt một mảnh, nhìn không tới quá xa, nhưng lại có thể chứng kiến từng đạo sáng chói cầu vồng, tại bát phương chạy.

Mỗi một đạo cầu vồng, đều là một hòn đá thật lớn!

“Phương pháp của ta có lẽ không sai, cái này Khư Kiều Giới, cái này đập Tiên kiều phế tích, tiến đến chỉ nhân, đích thị là dời những thứ này hòn đá, lui tới mọi chỗ Tiên kiều đá vụn giữa!” Mạnh Hạo thân thể run run thoáng một phát, nơi đây càng phát ra rét lạnh, thậm chí hấn coi như là vận chuyển tu vi, cũng đều có chút không cách nào chống cự, dần dần thân thể có chút cứng ngắc, Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, lập tức trong cơ thể Hỏa Đồ đằng vận chuyển, rồi mới miễn cưỡng bảo trì thân thể không bị đông cứng, nhưng lại tại thân thể bên ngoài, nhưng là xuất hiện tầng một sương lạnh, thoát nhìn, dường như mơ hồ đã trở thành băng điều bộ dạng.

“Dùng loại phương pháp này, có lẽ có thể kiên trì thời gian lâu hơn một chút, cũng may ta có bắt diệt Hỏa, bằng không mà nói, không có nói trước chuẩn bị Pháp bảo chống lạnh, ở chỗ này rất khó sinh tồn.” Bốn phía lạnh, càng phát ra mãnh liệt, Mạnh Hạo vẫn không nhúc nhích, khiến cho bản thân nhiệt lượng không tán ra ngoài chút nào, bảo trì thân thể sinh cơ bất diệt.

Thời gian trôi qua, cái này hòn đá mang theo Mạnh Hạo, tại đây trong thế giới đen kịt du tẩu, không biết đi bao lâu, bỗng nhiên, ngày hôm nay, ở phía xa có một cái hơn ba trăm trượng lớn nhỏ hòn đá, gào thét mà đến, nhìn lên bộ dạng, giống như sẽ cùng Mạnh Hạo chỗ hòn đá, gặp thoáng qua, đi phương hướng bất đồng.

Ở nơi này hai cái hòn đá lẫn nhau càng ngày càng gần nháy mắt, bỗng nhiên đấy, một tiếng nhẹ kêu Chi âm, truyền tới.

“Rõ ràng gặp một cái không có chuẩn bị chống lạnh Pháp bảo chi nhân! Vận khí không tệ, hắc hắc!” Đó là một người nam tử thanh âm, tại hần vị trí hòn đá tiến gần nháy mắt, Mạnh Hạo sớm đã có làm cho phát hiện, chú ý tới cái này hơn ba trăm trượng lớn nhỏ trên hòn đá, có một người trung niên nam tử khoanh chân ngồi xuống.

Người này Nguyên Anh sơ kỳ tu vi, trên người có mấy cái Đồ Đằng hào quang, mi tâm, có một cái màu vàng Đồ Đằng, thoát nhìn như một cái sư tử, chung quanh hần để đó năm khối màu trắng Tảng Đá, một cái màu trắng màn hào quang, từ nơi này nằm cái trên tảng đá tràn ra, đem trung niên nam tử này bao phủ ở bên trong, chống cự bằng hàn.

Trung niên nam tử này lời nói lúc giữa, liếm liếm bờ môi, hai mắt lộ ra một vòng lợi hại Chi mang, tại hai cái này cực lớn hòn đá lẫn nhau tiến gần nháy mắt, nam tử này thân thể mãnh liệt đứng lên, một bước bước đi, nháy mắt biến mất, xuất hiện lúc, đã ở rồi Mạnh Hạo trên hòn đá, kia tay phải khi nhắc lên, một đầu màu vàng sư tử tại kia trong tay biến ảo, gào thét lúc giữa thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

“Giết người, cũng coi như kết liễu nỗi thống khổ của người, cũng vì Tiết mỗ ở chỗ này, nhiều một đám sinh cơ, thiếu một người cạnh tranh!”

456. Chương 456: Liên Hoa Biến Di! (Canh [1])

Ở nơi này sư tử màu vàng gào thét giữa nháy mắt tới gần Mạnh Hạo, Mạnh Hạo hai mắt bỗng nhiên mở ra hần đã nhắm mắt rồi thật lâu, không muốn lãng phí mấy may thân thể sức sống, chỉ có như vậy, mới có thể tại bất diệt Hỏa dưới, cùng cái này hư vô rét lạnh đối kháng, mới có thể sinh cơ bất diệt.

Dù sao, hần không có chuẩn bị Pháp bảo, chống cự rét lạnh, cho nên, đang nhìn đến trung niên nam tử này về sau, tại cảm nhận được người này sát cơ về sau, Mạnh Hạo cũng như trước không hề động.

Hần ở đây đợi, người này tới bên cạnh mình, chính mình trong, dùng ít nhất đại giới, trực tiếp đem giết chết, người này muốn đoạt Mạnh Hạo sinh cơ, Mạnh Hạo cảm giác không phải là tại phát hiện cái này sát ý về sau, chuẩn bị giết người này đoạt chống lạnh chi bảo.

Hầu như tại Mạnh Hạo khoảnh khắc mở mắt ra, hần triển khai, thân thể của hần lập tức biến mất, xuất hiện lúc, đã ở rồi trung niên nam tử kia bên người, ngay tại Mạnh Hạo xuất hiện nháy mắt, trung niên nam tử này sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, Mạnh Hạo tốc độ, cái này trực tiếp đã nói lên rồi hần nơi đây phán đoán sai lầm.

“Người này không có bị hư hàn đông lạnh linh hồn, thân thể của hần bằng sương không phải làm giả, giờ phút này hàn khí tản ra cũng không làm được giả, như vậy. . . Thật sự là hần là không có chống lạnh Pháp bảo, cũng không có chống lạnh chi bảo, rõ ràng còn có thể hành động tự nhiên!” Trung niên nam tử da đầu tê rần, không chút do dự thân thể mãnh liệt lao ra, muốn cùng Mạnh Hạo kéo ra khoảng cách.

Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng, thân thể bỗng nhiên run lên, cái này run lên phía dưới, vô số tầng băng tại trên người hần ầm ầm tan vỡ, trong cơ thể hần bất diệt Hỏa ầm ầm bộc phát, tại đây bộc phát xuống, đại lượng hàn khí từ thân thể của hần bên trên bị buộc ra, cùng những cái kia băng vụn cùng một chỗ, hóa thành một mảnh hàn băng phong bạo, thẳng đến trung niên nam tử kia mà đi.

Tại trung niên nam tử này sắc mặt biến hóa ở bên trong, cùng hần màu vàng sư tử đụng phải cùng một chỗ. Truyền ra nổ vang nổ mạnh, tại đây nổ mạnh xuống. Trung niên nam tử này khóe miệng tràn ra máu tươi, sắc mặt lập tức đã có màu xanh, đó là hàn khí nhập vào cơ thể.

Thân thể của hần cấp tốc lui về phía sau, một cái Thuần Di liên xuất hiện ở hần trên hòn đá, nhưng lại tại hần xuất hiện nháy mắt, Mạnh Hạo cũng tùy theo Thuần Di mà đến, tay phải khi nhắc lên, Liên Hoa Kiếm Trộn bỗng nhiên xuất hiện. Quét ngang bốn phương tám hướng.

Tuế nguyệt chi lực oanh oanh chuyển động, hàng lâm trung niên nam tử này trên người, trung niên nam tử này sắc mặt lại biến, tay phải vỗ trử vật độ, lập tức bay ra một cái pho tượng, pho tượng này màu đen, là một cái nhắm mắt Hầu Tử. Tại sau khi xuất hiện, lập tức phát ra hắc quang, tại trung niên nam tử này trong miệng chú ngữ truyền ra lúc, pho tượng bỗng nhiên mở mắt ra, lộ ra khát máu Chi mang.

“Diệt cho ta giết này. . . A?” Trung niên nam tử thần sắc lộ ra dữ tợn, mãnh liệt mở miệng. Nhưng lại lời nói còn chưa nói xong, hắc sắc mặt lập tức triệt để đại biến, thân thể run rẩy ở bên trong, tóc của hắc mắt thường có thể thấy được tái nhợt, da của hắc trong chốc lát liền héo rũ. Như là có vô số tuế nguyệt, một cái chớp mắt tại trên người hắc cấp tốc trôi qua.

“Cái này. . .” Trung niên nam tử hô hấp dồn dập. Thân thể lần nữa lui ra phía sau, càng là không tiếc một cái trong lòng chi huyết phun ra, muốn chạy trốn ra Liên Hoa Kiếm Trận phạm vi, nhưng lại không cách nào làm được, mắt thấy thân thể héo rũ, nguy cơ trước mắt, hắc ánh mắt lộ ra tuyệt vọng, tay phải nâng lên vỗ trán một cái, oanh một tiếng, hắc Nguyên Anh trực tiếp bị đánh ra, một cái Thuần Di, cuối cùng là chạy ra khỏi Liên Hoa Kiếm Trận phạm vi.

“Đây là cái gì Pháp bảo! !” Thanh âm của hắc bén nhọn, giờ phút này mang theo trước đó chưa từng có hoảng sợ, lời nói lúc giữa thân thể run run thoáng một phát, tại đây hư vô hàn khí ở bên trong, hắc Nguyên Anh chi thân căn bản là không cách nào lâu dài.

Nhục thể của hắc, lập tức tử vong, đã trở thành tro bụi, bị tuế nguyệt triệt để gạt bỏ.

Đây hết thấy nói rất dài dòng, nhưng trên thực tế đều là trong điện quang hỏa thạch phát sinh, Liên Hoa Kiếm Trận ở chỗ này uy lực, bạo tăng vô số, điểm này, Mạnh Hạo cũng thật không ngờ, cũng từng sốt một chút.

Nhưng lại đảo mắt Mạnh Hạo liền khôi phục lại, hừ lạnh một tiếng, thân thể tiến về phía trước một bước đi, một phát bắt được trung niên nam tử này túi trử vật, lại đem lúc trước bị đối phương triển khai một nửa Hầu Tử pho tượng cũng lấy đi, sau đó thì là trên hòn đá cái kia năm cái hòn đá nhỏ màu trắng, bị Mạnh Hạo cũng lấy đi về sau, hắc tay trái bấm niệm pháp quyết lúc giữa, Liên Hoa Kiếm Trận gào thét trở về.

Thân thể nhoáng một cái, Mạnh Hạo về tới bản thân bảy trăm trượng tảng đá lớn, nhìn trung niên nam tử kia Nguyên Anh liếc, Mạnh Hạo trong mắt sát cơ lóe lên, nhưng lại dập tắt.

“Đạo hữu cứu ta. . . Ta là tây mạt Kim Hồng đại bộ phận ít tộc, lúc trước là hiểu lầm, người. . .” Trung niên nam tử Nguyên Anh run rẩy, ken kết còn lại, hắc Nguyên Anh lập tức xuất hiện đóng băng, bị hắc lập tức âm thanh mở miệng.

Hai khối tảng đá lớn lẫn nhau giao thoa thời gian ngắn ngủi, giờ phút này đã lẫn nhau sai mở, hướng về hai cái phương hướng gào thét bay nhanh, Mạnh Hạo tự hỏi như giết người này, chỉ cần hơi có trì hoãn, dưới thân tảng đá lớn sẽ đi xa.

Hướng hồ người này chỉ còn lại có Nguyên Anh, đã không có chống lạnh chi bảo, ở chỗ này hắc phải chết không thể nghi ngờ.

Cho nên không lại ra tay, mà là khoanh chân ngồi ở trên tảng đá lớn, cầm lấy đối phương năm cái hòn đá nhỏ, nhìn kỹ về sau, đang muốn bôi lên bên trên lạc ấn, bỗng nhiên cái này lạc ấn tự hành biến mất, Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ, quay đầu nhìn lại lúc, mơ hồ sau khi thấy mới có hư vô bên trong, trung niên nam tử kia Nguyên Anh, bị trực tiếp chết cồng.

“Nơi đây hư vô, Hàn Băng kinh người.” Mạnh Hạo trong trầm mặc, rất nhanh tại đây năm cái hòn đá nhỏ bên trên lưu lại lạc ấn, đem tản ra, lập tức màn hào quang xuất hiện, bao phủ tại Mạnh Hạo bốn phía, lập tức hàn khí bị ngăn cách hơn phân nửa, Mạnh Hạo nhẹ nhàng thở ra, có cái này màn hào quang tại, hắc đối với dùng cự thạch đi về phía trước, đạt tới bên kia nắm chắc càng lớn.

Khoanh chân lúc, Mạnh Hạo lấy ra trung niên nam tử túi trử vật, sau khi mở ra mắt nhìn, bên trong Linh Thạch không ít, vật lẫn lộn cũng nhiều, về phần Pháp bảo chi vật cũng có một chút, nhưng những... này Mạnh Hạo chẳng qua là quét qua, liền không để ý nữa, mà là trọng điểm tìm kiếm ngọc giản.

Trong túi trữ vật, có bảy tám cái ngọc giản, Mạnh Hạo từng cái xem xét về sau, cầm lấy một cái trong đó, tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn kỹ lại, một lát sau, hần ngẩng đầu, ánh mắt lộ ra một vòng tinh mang.

“Đại bộ lạc, quả nhiên đối với bước vào nơi đây, có chỗ chuẩn bị, lại có như vậy một tấm bản đồ!” Mạnh Hạo cầm lấy ngọc giản, trong đó, có một trương đơn giản địa đồ, trên bản đồ này dấu hiệu bốn khối có thể trở thành lục địa Tiên Kiều Thạch vị trí, trong đó một khối, bị dấu hiệu Âm Vận Thành, đúng là Mạnh Hạo tiến đến địa phương.

“Nhìn người này phương hướng, là muốn đi Âm Vận Thành, nhưng lại chỗ đó ta kiểm tra rồi rất nhiều lần, không có gì thần kỳ chỗ.” Mạnh Hạo nhíu mày, ánh mắt đảo qua túi trữ vật về sau, bỗng nhiên rơi vào một cái hộp ngọc bên trên.

Hộp này phát ra nhu hòa Chi mang, Mạnh Hạo không có lập tức mở ra, mà là cẩn thận quan sát một phen, xác định không có gặp nguy hiểm về sau, cái này mới chậm rãi đem mở ra, tại mở ra nháy mắt, một cỗ nồng đậm khí tức, đập vào mặt, hơi thở này có đan hương, có linh động, càng có một cỗ cảm giác nói không ra lời, giống như cùng cực phẩm Linh Thạch tương tự, nhưng lại vượt qua quá nhiều.

Chẳng qua là hô hấp một cái, Mạnh Hạo liền tâm thần chấn động, toàn thân lỗ chân lông lập tức mở ra.

Tại đây trong hộp, có móng tay che lớn nhỏ màu đen cát mịn đất, cái này nồng đậm khí tức, đúng là từ nơi này chút ít cát đất bên trên tràn ra, Mạnh Hạo liếc mắt nhìn qua, lập tức một cái từ ngữ, tại trong đầu hần hiện.

“Tiên Thổ!” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, cẩn thận quan sát về sau, hần có thể xác định, đây thật là đất, thuộc về Ngũ Hành ở trong!

“Đáng tiếc quá ít, như số lượng đầy đủ, có lẽ thật sự có thể từ ở trên, dùng xuất hiện Hỏa Đồ đẳng phương pháp, ngưng tụ ra thuộc về của ta thổ đồ đẳng!” Mạnh Hạo tim đập thành thịch, đem cái này cái hộp phủ ở về sau, trân trọng thu hồi.

“Điều muốn đạt được đại lượng Tiên Thổ, tất nhiên cần chém giết đoạt. . . Việc này, đã đoạt!” Mạnh Hạo trong mắt lộ ra quyết đoán, cửa này hồ hần Thổ Đồ Đẳng có hay không có thể hình thành, là hần bước vào cái này Khư Kiều Giới, cùng thu hoạch yêu linh giống nhau đại sự, giờ phút này ngẩng đầu lúc, Mạnh Hạo nhìn xem bốn phía hư vô, nghĩ tới chính mình Liên Hoa Kiếm Trận lúc trước kinh người uy lực.

”Đây tuyệt đối là vượt ra khỏi bình thường tuế nguyệt chi lực, có thể trong khoảnh khắc làm ột người Nguyên Anh tu sĩ không thể không buông tha cho thân thể, như thế xem ra, tại tuế nguyệt trôi qua ở bên trong, đã liền Thuấn Di cũng đều không thể làm được, chỉ có Nguyên Anh xuất khiếu, mới có thể cưỡng ép rời đi.

Vừa rồi cái kia một cái chớp mắt, từ Liên Hoa Kiếm Trận bên trên tràn ra tuế nguyệt, một nháy mắt nghìn năm!” Mạnh Hạo hô hấp có chút dồn dập, hần lấy ra tuế nguyệt mộc kiếm, nhìn kỹ lại.

Nhưng lại vô luận như thế nào nhìn, đều là như thường, không có gì Mạnh Hạo không có phát hiện biến hóa.

“Chẳng lẽ là cùng nơi đây hư vô có quan hệ? Hay hoặc giả là cùng ta suy đoán đây, cái này Khư Kiều Giới thời gian trôi qua cùng tây mạc đại địa không giống với có quan hệ?” Mạnh Hạo suy nghĩ sau nửa ngày, cũng tìm không ra đầu mối, bất quá hần trong mắt đã có tinh mang chớp động, mơ hồ cảm thấy, như chính mình đã tìm được chính xác nguyên nhân, có lẽ đã tìm được một cái lại để cho Liên Hoa Kiếm Trận, vĩnh cửu uy lực cường đại phương pháp.

“Bất kể như thế nào, dù là chẳng qua là tại đây hư vô ở bên trong, của ta Liên Hoa Kiếm Trận uy lực đại tăng, đây đối với ta mà nói, chỗ tốt quá lớn!”

Mạnh Hạo thu hồi tuế nguyệt kiếm trận, đúng lúc này, bỗng nhiên hần hai mắt ngưng tụ, ngẩng đầu nhìn hướng xa xa, chỉ thấy ở phía xa đen kịt hư vô ở bên trong, xuất hiện một mảnh đại địa, bản thân hòn đá cùng hần so sánh, cực kỳ nhỏ bé, cái mảnh này đại địa trôi lơ lửng ở hư vô, vẫn không nhúc nhích.

“Đã đến!” Mạnh Hạo đứng lên, tại trung niên nam tử ngọc giản lên, có cái này khối đại địa miêu tả, cùng Mạnh Hạo sớm nhất phủ xuống cái kia phiên thể giới giống nhau, chúng. . . Điều là đại Tiên kiều đá vụn.

Chỉ có điều Đạp Tiên Kiều quá khổng lồ, cho nên cho dù là ở trên mấy vạn trong một trong đá vụn, cũng đều giống như mảnh đại địa.

Gào thét lúc giữa, Mạnh Hạo dưới thân bảy trăm trượng hòn đá, thẳng đến cái mảnh này đại địa mà đi, tốc độ cực nhanh, tại ở gần lúc nhấc lên bên nhọn chói tai thanh âm, Mạnh Hạo lần nữa ngồi xuống, dứt khoát thu hồi chống lạnh Pháp bảo, tại hàn khí bức tới lúc, trong cơ thể bắt diệt Hỏa vận chuyển.

Càng ngày càng gần, càng ngày càng gần. . .

Oanh một tiếng động trời nổ mạnh, Mạnh Hạo chỉ cảm thấy dưới thân hòn đá mãnh liệt chấn động, bản thân cũng tùy theo lay động ở bên trong, cái này hòn đá liền xé rách rồi hư vô, vọt vào, cùng lúc đó, Mạnh Hạo trước mắt cũng lập tức lập tức đã có ánh sáng.

Linh thức Hắc lập tức tản ra, lập tức phát hiện nơi đây thế giới, bầu trời sấm sét rất ít, khe hở cũng không nhiều, chợt nhìn, rất là bình tĩnh, giống như so với Mạnh Hạo lúc trước thế giới, ổn định không ít.

Mặt đất núi non chập chùng, còn có hồ nước dòng sông, kia phạm vi lớn nhỏ, tại Mạnh Hạo giữa không trung nhìn ở bên trong, nếu so với lúc trước hắc thế giới, lớn hơn nhiều gấp mười.

Hòn đá gào thét lúc giữa, thẳng đến phía trước, Mạnh Hạo không hề khoan chân, mà là đứng lên, tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn về phía bốn phía, bỗng nhiên hắc hai mắt ngưng tụ, nhũ mây.

Nhìn hắc đến ở phía xa, có bảy đạo cầu vồng đang tại không trung, chém giết lẫn nhau.

Bảy người này trong, cùng hai người tu vi cao nhất, đã đạt đến Nguyên Anh trung kỳ, hai người giao thủ, nổ vang không ngừng, năm người khác, đều hiển nhiên thuộc về hai người này lẫn nhau đồng minh.

Hai người này đều là nam tử, một người mặc áo bào tím, một người mặc áo trắng, dung nhan tuấn lãng, khí chất không tầm thường, ra tay thần thông tràn ngập, đều đang ngăn trở đối phương, cướp đoạt trôi lơ lửng ở đám người kia cách đó không xa đấy. . . Một cái màu trắng quang đoàn!

Cái này quang đoàn bên trong, Mạnh Hạo liếc mắt liền thấy, có ngón tay lớn nhỏ Tiên Thổ.

457. Chương 457: Nhất Trần Tử (Canh [2])

Mạnh Hạo chứng kiến bọn hắc thời điểm, những người này cũng đều thấy được trên bầu trời, giờ phút này gào thét mà đến bảy trăm trượng hòn đá, thấy được tại trên hòn đá, tốc bay lên, mặt không biểu tình Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo hai mắt mãnh liệt lộ ra tinh mang, thân thể nháy mắt một cái Thuấn Di, trực tiếp từ bảy trăm trượng trên hòn đá biến mất, xuất hiện lúc, tại đám người kia bên ngoài hơn mười trượng.

Mạnh Hạo khẽ di một tiếng, hắc vốn là ý định thuấn di đến cái kia đoàn Tiên Thổ tia sáng bên cạnh, nhưng lại xuất hiện ở nơi đây, như Thuấn Di bị vô hình quấy nhiễu.

Hầu như tại Mạnh Hạo thân ảnh hiển lộ ra nháy mắt, bảy người này một người trong Hồng phát lão giả hừ lạnh một tiếng, tay phải nâng lên vung lên, lập tức một mảnh Hồng Hải biến ảo, thẳng đến bầu trời mà đi, tạo thành màu đỏ mưa, xoáy lên rồi cuồng phong, phóng tới Mạnh Hạo.

“Nếu như không cách nào Thuấn Di, như vậy...” Mạnh Hạo thân thể nháy mắt xuất hiện huyết quang, tại đây huyết quang mãnh liệt lóe lên xuống, thân thể của hắc trực tiếp biến mất Vô Ảnh, xuất hiện lúc, thành linh tại Hồng phát lão giả trước người, tốc độ cực nhanh, xuất hiện đột nhiên, lại để cho cái này Hồng phát lão giả hai mắt co rút lại, thân thể lui ra phía sau, tay phải nâng lên nhếch lên, lập tức Hồng Hải biến ảo, như là Huyết Hải, cuốn bên cạnh bốn phía.

Nổ vang quanh quẩn lúc giữa, Mạnh Hạo thân ảnh gào thét mà ra, thân thể của hắc bên ngoài không mất tư tưởng cấp tốc quán quanh, tràn ra ngân sắc quang mang, đem tất cả tiến đến Hồng Hải toàn bộ phân cách, ngăn cản tại bên ngoài.

Hồng phát lão giả biến sắc, lại muốn lui về phía sau, nhưng lại đã chậm, Mạnh Hạo tay phải nâng lên, trực tiếp một quyền rơi xuống, thanh âm nổ vang động trời, một quyền này đánh vào hư vô, trực tiếp nhấc lên phong bạo, quét ngang bát phương, cái kia Hồng phát lão giả đứng mũi chịu sào, hai tay của hắn nâng lên bấm niệm pháp quyết lúc giữa, trên thân thể có Đồ Đằng Chi mang lông lánh, ý đồ chống cự.

Phịch một tiếng, lão giả này phun ra máu tươi, thần sắc hoảng sợ, thân thể mượn lực lập tức rút lui, không tiếp tục pháp ngăn cản Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo nhìn cũng không nhìn lão giả này, thẳng đến đám người mà đi, mục tiêu đúng là cái kia đoàn Tiên Thổ.

Giờ khắc này, mấy người khác không cách nào không đi coi trọng Mạnh Hạo, lúc trước một màn phát sinh cực nhanh, nháy mắt liền đem một người Nguyên Anh tu sĩ bức lui, cái này đối với bọn họ những người này mà nói, nhao nhao kinh hãi.

Đã liền cái kia hai cái Nguyên Anh trung kỳ nam tử, cũng đều nhú mảy, nhưng lại lẫn nhau đang chiến đến máu chốt, cái kia đoàn Tiên Thổ ngay tại hấn hai người bên người, dù ai cũng không cách nào lướt qua đối phương thu hoạch.

“Giết người này!”

“Dem giết chết!” Hai người hầu như đồng thời mở miệng, lời nói lúc giữa, lẫn nhau vẫn còn thần thông nổ vang, hấn hai người một cái biến ảo một cái màu tím cá sấu, một cái thì là tại thân thể ngoài có màu trắng Đại Bàng, không ngừng tranh đấu.

Bên cạnh bọn họ đang tại chém giết bốn người, nghe vậy không có nửa điểm, chần chờ, mãnh liệt cải biến phương hướng, thẳng đến Mạnh Hạo mà đi.

Ở nơi này bốn người tiến đến nháy mắt, Mạnh Hạo mi tâm chữ mộc lóe lên, lập tức chung quanh hắn, một viên đại thụ che trời bỗng nhiên biến ảo, này cây mới vừa xuất hiện, lập tức vô hình thiêu đốt, khiến cho hỏa diễm lập tức ngập trời.

“Tán!” Tại bốn người này tiến đến nháy mắt, Mạnh Hạo hai tay nâng lên, hướng ra phía ngoài mãnh liệt run lên, cái này run lên phía dưới, lập tức biến lửa nổ vang, dùng Mạnh Hạo làm trung tâm, hướng về bốn phía trực tiếp cuộn cuộn mà đi, trong khoảng thời gian ngắn, bầu trời biến lửa tràn ngập, đại địa Hỏa Hải Liêu Nguyên, tại Mạnh Hạo cái này mộc Hỏa Đồ đằng bên trong, càng có từng giọt một màu vàng giọt nước xuất hiện, theo biến lửa khuếch tán, những nơi đi qua, kim, mộc, Hỏa ba đại Đồ Đằng chỉ lực, kinh Thiên động Địa.

Bốn người kia sắc mặt không khỏi đại biến, riêng phần mình triển khai thủ đoạn, một người trong đó biến ảo một cái cực lớn Huyền Vũ, tên còn lại thì là tay phải nâng lên vùng vẫy lúc giữa, một cái cực lớn Ngô Công xuất hiện, màu đỏ thân thể vụn vụn, phát ra tiếng Hi...iiii âm thanh.

Cuối cùng hai người, tức thì là đồng thời huyền hóa ra hai cái độc nhãn bình nhân, ngửa mặt lên trời gào thét ở bên trong, đối kháng biến lửa.

Biến lửa một cái chớp mắt, như Thiên Địa miệng lớn, đem bốn người này trực tiếp quét ngang thôn phệ, nổ vang thanh âm động trời, cái kia Huyền Vũ đứng mũi chịu sào, bị biến lửa quét qua phía dưới, lập tức phát ra kêu thê lương thảm thiết, thân thể nháy mắt chia năm xẻ bảy, triệt để tan vỡ, khiến cho nó sau lưng vị kia Nguyên Anh tu sĩ, toàn bộ người phun ra máu tươi, thân thể lập tức ngược lại cuộn.

Sau đó là cái kia cực lớn Ngô Công, cái này Ngô Công giống như chịu lửa, nhưng lại theo từng giọt một màu vàng giọt nước tiến đến, cái này Ngô Công trong chốc lát liền trở thành màu vàng pho tượng, bị biến lửa quét qua, lập tức hòa tan, ngay tiếp theo nó sau lưng tu sĩ, đã ở kinh hô ở bên trong, cả đầu cánh tay đã trở thành màu vàng, nếu không phải là người này lập tức áp chế, sợ là cả người, đều muốn lập tức trở thành kim tượng.

Mà cái kia hai cái độc mắt Cự Nhân, càng thêm thê thảm, thân thể chẳng những tan vỡ chia năm xẻ bảy, đã liền khối vụn, cũng đều trực tiếp đã trở thành kim loại, hòa tan trở thành hư vô.

Đây là Mạnh Hạo lần thứ nhất triển khai toàn lực, thúc dục ba đại Đồ Đằng, thuật pháp một chỗ, nổ vang ngập trời, cái kia bốn người Nguyên Anh tu sĩ toàn bộ phun ra máu tươi, thân thể bị buộc ngay ngắn hướng lui về phía sau.

Mạnh Hạo thân ảnh giống như đạo trưởng cầu vòng, tại đây trong biển lửa gào thét mà ra, phía sau hắn ngập trời biển lửa, dường như đã trở thành hấn rộng thùng thình áo choàng, những cái kia màu vàng giọt nước, như cùng là cái này áo choàng bên trên làm đẹp, về phần cái kia thiêu đốt Cự Mộc, thì là cái này áo choàng hoa văn.

Như đem giờ khắc này hình ảnh, hóa thành một trương họa, như vậy trong bức họa kia Mạnh Hạo, khí thế động trời!

Cái này! Mãn, rung động cái kia hai cái đang tại chém giết Nguyên Anh trung kỳ tu sĩ, hấn hai người liếc nhau, không hẹn mà cùng đình chỉ ra tay, riêng phần mình triển khai thần thông, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Hai người này tu sĩ không phải mấy cái Nguyên Anh sơ kỳ có thể so sánh với, giờ phút này ra tay lúc, vô luận là kinh khủng kia cá sấu Đồ Đằng, hay vẫn là cái kia màu trắng khổng lồ chim đại bàng, đều lập tức tới gần Mạnh Hạo, một cổ hung tàn chỉ ý, xen lẫn thuộc về Nguyên Anh trung kỳ uy áp, tới gần Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, lúc trước hắn tại bảy trăm trượng trên hòn đá, chứng kiến mấy người kia cướp đoạt Tiên Thổ, chính mình quyết định tham dự lúc đi vào, hấn liền nghĩ kỹ nên như thế nào ra tay, lần này, hấn không vì giết người, chỉ vì đoạt Tiên Thổ!

Hầu như tại hai cái này Nguyên Anh trung kỳ nam tử tới gần nháy mắt, Mạnh Hạo tay trái nâng lên, phía trước vung lên, lập tức một mảnh gọn sóng quanh quẩn, cái này gọn sóng nháy mắt biến thành màu đen, hóa thành Tam Vĩ phiên một đuôi, tạm thời buông lỏng ra đối với mùa mười chín vây khốn, trực tiếp về phía trước vung múa mà đi.

Tam Vĩ phiên, Mạnh Hạo trong túi trữ vật là Pháp bảo uy lực lớn nhất, giờ phút này xuất hiện, Thiên Địa biến sắc, một cổ khổng lồ trùng kích bỗng nhiên khuếch tán, khiến cho cái kia ăn mặc áo bào tím nam tử, sắc mặt đại biến, thân thể lập tức lui về phía sau, nhưng vẫn là không cách nào tránh đi, chỉ có thể bảm niệm pháp quyết lúc giữa, triển khai đủ loại thần thông, lấy ra không ít Pháp bảo, đi chống cự cái kia mảnh tầm màn đen hất lên.

Nổ vang quanh quẩn, áo bào tím nam tử phun ra máu tươi, hai mắt lộ ra sát cơ mãnh liệt, càng có rung động, thân thể không tự chủ được cấp tốc rút lui, liên tiếp thối lui ra khỏi mấy trăm trượng, rồi mới miễn cưỡng dừng lại.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo thân thể chút nào không ngừng lại, về phía trước bay nhanh lúc, tay phải nâng lên, hướng về kia tương lai gặp áo trắng tu sĩ, bỗng nhiên chỉ một cái

“Yêu phong, thứ tám cấm!”

Yêu cấm vừa ra, lập tức áo trắng nam tử sắc mặt lập tức biến hóa, tại Mạnh Hạo nhìn lại, cái này áo trắng nam tử bốn phía lập tức xuất hiện vô số ngoại nhân nhìn không tới sợi tơ, lập tức đem người này quẩn quanh, khiến cho cái này áo trắng tu sĩ tu vi, tại thời khắc này, bị trực tiếp phong ấn.

Nhưng này phong ấn không cách nào lâu dài, chỉ có một hơi, nhưng. . . Một hơi thời gian, đối với Mạnh Hạo mà nói, vậy là đủ rồi.

Thân thể của hắn nháy mắt mà đi, đang muốn thẳng đến cái kia ruộng ruộng Tiên Thổ, giờ phút này cái này bảy người Nguyên Anh tu sĩ, nguyên một đám ánh mắt lộ ra sát cơ, càng có lo lắng.

Nhưng vào lúc này, cách đó không xa hư vô, vốn là trống trải địa phương, trong lúc đó xuất hiện gọn sóng vụn vụn, một thân ảnh lập tức xuất hiện, đây là một cái ăn mặc trường bào màu đen thiếu niên, đầu lâu của hắn rất nhỏ, cùng thân thể rõ ràng mất cân đối, toàn bộ người thoát nhìn như là con chuột, thân sắc của hắn âm trầm, trong mắt có khát máu tàn nhẫn Chi mang, giờ phút này kiệt kiệt cười cười, tốc độ cực nhanh, lại vượt qua Mạnh Hạo không ít, thẳng đến Tiên Thổ mà đi.

Hắn đã sớm dùng đặc thù thủ đoạn giấu ở bốn phía, không người phát hiện, vốn định là đợi bảy người này lẫn nhau đấu lưỡng bại câu thương lúc, mình ở ra tay cướp đoạt, thuận tiện còn có thể giết chết mấy người kia.

Nhưng lại Mạnh Hạo xuất hiện, quét ngang mọi người một màn, lại để cho hắn có chút kinh hãi, đang nhìn đến cơ hội về sau, hắn cũng chần chừ một chút, sau đó quyết đoán ra tay.

“Đa tạ vị đạo hữu này rồi, cái này Tiên Thổ, Nhất Trần Tử liền từ chối thì bất kính rồi!” Cái này tiểu đầu tu sĩ nháy mắt liền xuất hiện ở Tiên Thổ bên cạnh, muốn xem phải bắt ở, Mạnh Hạo chỗ đó trong mắt sát cơ lóe lên, không mất tư tưởng nháy mắt bay ra, tại đây Nhất Trần Tử đứng phải Tiên Thổ đồng thời, không mất tư tưởng cũng quán chủ Tiên Thổ.

Oanh một tiếng, ngón tay này lớn nhỏ Tiên Thổ, trực tiếp chia làm hai phần, một phần bị Mạnh Hạo không mất tư tưởng túm quay về, một phần thì là bị Nhất Trần Tử bắt lấy, quay người mãnh liệt vọt mà đi.

Đúng lúc này, nơi đây mặt khác bảy người Nguyên Anh tu sĩ, cũng đều thấy được cái kia đầu tu sĩ, nguyên một đám nhao nhao thần sắc biến hóa.

”Nhất Trần Tử! , .

”Phản Bạ Long Thửu bộ lạc, giết chết bản thân bộ lạc Nhất Trần Tử! , .

“Chết tiệt, người này cực kỳ ngoan độc, nghe nói dùng đồng tộc tế sống tu hành!” Bảy người này đang nhìn đến Nhất Trần Tử lập tức, tâm thần nhao nhao chấn động.

Mạnh Hạo tiếp được nửa phần Tiên Thổ, không chút do dự vứt túi trữ vật, lập tức huyết sắc mặt nạ nơi tay, trực tiếp đeo lên về sau, tu vi lập tức bộc phát, Huyết Khí trực tiếp ngập trời, tản mát ra khí tức, lập tức khuếch tán bát phương, lại để cho cái kia bảy người tu sĩ nhao nhao kinh hãi, lại để cho cái kia hai cái Nguyên Anh trung kỳ, giờ phút này cũng đều hai mắt mãnh liệt co rút lại, đối với Nhất Trần Tử cùng Mạnh Hạo ở giữa tranh đoạt, bọn hắn lại không có nửa điểm tham dự Chi tâm.

“Tiên Thổ vô chủ, ai cướp được liền thuộc về ai, nếu như ngươi có bản lĩnh mang đi, vật ấy tự nhiên thuộc về ngươi!” Mạnh Hạo mở miệng lúc, thân thể lập tức bay nhanh, tốc độ cực nhanh, trực tiếp đã đến gần rồi khoảng cách, tay phải nâng lên vung lên lúc giữa, huyết sắc gương mặt xuất hiện, hướng ra phía ngoài mãnh liệt tản ra, nổ vang ngập trời, phía trước bỏ chạy Nhất Trần Tử sắc mặt biến hóa, tay trái nâng lên lúc giữa, một quả lân phiến tại kia trong tay xuất hiện, tại sau lưng đón gió gập phát triển, lập tức ba trượng.

Oanh một tiếng, cản trở Mạnh Hạo Huyết Tiên gương mặt chi lực, nổ mạnh bên trong, cái này Nhất Trần Tử phun ra máu tươi, thân ảnh nháy mắt biến mất, xuất hiện lúc đã ở ngàn trượng bên ngoài, quay người lúc, hắn ánh mắt lộ ra tàn nhẫn.

”Thửu Long biến! , .

Theo lời nói truyền ra, lập tức cái kia miếng lân phiến trực tiếp nổ bung, hắc khí ngập trời, hóa thành một cái cực lớn kên kên, cái này kên kên mắt đỏ, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Mạnh Hạo mặt không biểu tình, nhàn nhạt mở miệng.

“Một lời Giờ khắc này, Nhất Trần Tử sắc mặt biến rồi, hắn lập tức quay người, lần nữa bỏ chạy..” Lập tức chung quanh hắn xuất hiện lần nữa gương mặt, đôi môi khẽ nhúc nhích, vô hình gợn sóng lập tức khuếch tán, cái kia thoát nhìn rất là kinh khủng kên kên, thân thể mãnh liệt run rẩy, lập tức tan vỡ ra, Mạnh Hạo thân ảnh, như là tia chớp, từ nơi này kên kên tan vỡ trong thân thể, nháy mắt lao ra.

“Chết tiệt, gia hỏa này như thế nào nhiều như vậy từ chưa thấy qua thần thông, hắn là kim hỏa mộc ba cái Đồ Đằng, vừa rồi mặt nạ vậy là cái gì Pháp bảo?”

Mạnh Hạo thần sắc như thường, khi thì Thuần Di, thẳng đến cái này Nhất Trần Tử truy kích mà đi

458. Chương 458: Sâu Thẳm Chi Âm! (Canh [3])

Hai người một trước một sau, tại không trung nháy mắt bay nhanh, Mạnh Hạo mang theo huyết sắc mặt nạ, trong mắt hiện lên hàn mang, thân thể bên ngoài không mất tơ tằm vờn quanh, phát ra ông ông thanh âm, càng là khi thì Thuần Di, thẳng đến phía trước Nhất Trần Tử đuổi theo.

Nhưng này Nhất Trần Tử, tốc độ không chút nào chậm, hần tu vi Nguyên Anh trung kỳ, một thân thần thông không tầm thường, tính cách càng là tàn nhẫn, bản thân tại tây mạc đại địa, thì có hiển hách thanh danh.

Bản thân hần là Long thú bộ lạc tộc nhân, một lần cơ duyên tạo hóa, đã lấy được nào đó tà pháp, vì tu luyện tà pháp, hần đem bản thân tộc nhân âm thầm sống tế, dùng để nuôi nấng bản thân Đồ Đằng, dùng bí pháp kích phát, việc này bại lộ về sau, hần vốn là cực kỳ áy náy đạt được tộc nhân tha thứ, nhưng lại âm thầm lại dùng ác độc phương pháp, đánh lén Long thú bộ lạc tộc công, cũng là hần cha ruột!

Sau đó càng là tàn nhẫn lãnh huyết diệt giết mình trong bộ lạc tất cả mọi người, vô luận lão ấu, toàn bộ chém giết, dùng toàn tộc sống tế, rút cuộc đem Đồ Đằng biến dị, đổi lấy Nguyên Anh kỳ tu vi.

Việc này phát sinh ở 60 năm trước, lúc ấy oanh động hơn phân nửa tây mạc, Long thú bộ lạc cho dù chỉ là một cái tiểu bộ lạc, nhưng này loại nghịch tộc sự tình, thật sự là quá mức nghe rợn cả người, cũng bởi vậy, Nhất Trần Tử, lập tức ở tây mạc đại địa, thanh danh thay nhau nổi lên.

Từ nay về sau 60 năm tuế nguyệt, hần ở đây tây mạc đại địa xuất hiện qua ba lượt, mỗi một lần xuất hiện, đều đồ sát phần đông tiểu bộ lạc, cho đến một lần cuối cùng xuất hiện, giết chết rồi một hạng trung bộ lạc, tu vi bước vào Nguyên Anh trung kỳ, sau đó biến mất Vô Ảnh.

“Chỉ có ở chỗ này đạt được đầy đủ Tiên Thổ, ta mới có thể thông qua bí pháp, từ đó kích phát Đồ Đằng chi lực, sau đó triển khai mười vạn huyết tế, liền có cơ hội bước vào Nguyên Anh hậu kỳ cảnh giới trong!” Nhất Trần Tử tại phía trước gào thét mà đi, tốc độ cực nhanh, như là một đạo thiểm điện, càng là mỗi lần Mạnh Hạo vừa mới Thuần Di, hần liền lập tức Thuần Di mà đi.

Trong khoảng thời gian ngắn, lại cùng Mạnh Hạo bảo trì khoảng cách nhất định, khiến cho Mạnh Hạo không cách nào đuổi theo!

Tại Mạnh Hạo thân thể bên ngoài, cực lớn gương mặt bành trướng, truy kích lúc nào cũng mà nổ vang, tràn ra trùng kích chi lực, khiến cho Nhất Trần Tử sắc mặt biến hóa, nhưng tốc độ không có chút nào dừng lại, ngược lại càng nhanh.

“Chết tiệt, người này như thế nào tốc độ nhanh như vậy!” Nhất Trần Tử bỏ chạy lúc, nội tâm gầm nhẹ, hần đã thật lâu không có như như bây giờ, triển khai tốc độ cao nhất.

“Bất quá muốn đuổi kịp ta, hần còn chưa có tư cách!” Nhất Trần Tử hừ lạnh, tốc độ, là hần rất tự ngạo thần thông.

Nhưng vào lúc này, Mạnh Hạo tay phải bỗng nhiên nâng lên, yêu phong thứ tám cầm một cái chớp mắt xuất hiện, khiến cho Nhất Trần Tử thân thể trong chốc lát lại tại giữa không trung dừng lại, bữa tiệc này, lại để cho hần lập tức hồn phi phách tán, cho dù lập tức liền khôi phục, nhưng đến từ Mạnh Hạo không mất một lời chi lực, hóa thành sóng âm, nháy mắt mà đến.

Nổ vang lúc giữa, Nhất Trần Tử phun ra máu tươi, thân thể của hần ngoài có bốn năm cái bay nhanh xoay tròn lân phiến, những thứ này lân phiến ngay ngắn hướng tan vỡ nổ bung, khiến cho tốc độ lần nữa bạo tăng, chạy ra ngoài.

“Chết tiệt, đây là thần thông gì! ” Nhất Trần Tử sắc mặt tái nhợt, cúi đầu liêu lĩnh bay nhanh.

Thời gian trôi qua, đảo mắt chính là một ngày, Mạnh Hạo nhíu mày, nhìn về phía trước tốc độ càng lúc càng nhanh Nhất Trần Tử, trong mắt sát cơ dần dần nồng nặc lên, cái này Nhất Trần Tử tốc độ cực nhanh, là Mạnh Hạo đã thấy tu sĩ ở bên trong, có thể nói là nhanh nhất một ít, nhất là người này am hiểu một loại độn thuật, này thuật có thể tan ra tại trong hư không, phối hợp Thuần Di triển khai, khiến cho Thuần Di Chi lực đại tăng.

Giờ phút này mắt thấy lẫn nhau ở giữa khoảng cách lại đang rất nhanh được kéo ra, Mạnh Hạo thân thể huyết quang chớp động, một cái Huyết Băng chợt hiện, nháy mắt tốc độ kia bạo tăng, hầu như hình thành tàn ảnh, vội vã mà đi lúc, lại triển khai Thuấn Di, như thế thay thế mà đến, cấp tốc kéo khoảng cách gần.

Nhưng lại tại cùng Nhất Trần Tử ở giữa khoảng cách rất nhanh được gần hơn nháy mắt, Nhất Trần Tử chỗ đó thân thể mãnh liệt biến mất, cũng không phải là vô hình, mà là hóa thành một đám khói xanh, lập tức tốc độ lại bộc phát gấp trăm lần nhiều, vừa đi vô tận.

Càng là tại tốc độ bộc phát ở bên trong, hần triển khai Thuấn Di, lại ngay tiếp theo Thuấn Di chi lực, cũng đều bạo tăng đứng lên.

“Lại là thuật này!” Mạnh Hạo mắt nhìn đối phương dùng loại phương pháp này, nháy mắt cũng một lần nữa kéo ra khoảng cách, âm thầm kinh hãi đồng thời, sát cơ càng mạnh hơn nữa, thân thể huyết quang chớp động, Huyết Băng chợt hiện cùng Thuấn Di lần nữa luân chuyển, khiến cho cùng Nhất Trần Tử ở giữa khoảng cách, lần nữa bị gần hơn đã đến ngàn trượng về sau, tại đối phương vừa muốn triển khai độn pháp nháy mắt.

Mạnh Hạo tay phải nâng lên võ túi trữ vật, lập tức từng kiện từng kiện Pháp bảo bay ra, những thứ này Pháp bảo đều là Mạnh Hạo đi vào tây mạc đại địa về sau, từ ngũ độc đại bộ phận xâm phạm trong giết chết thu hoạch, cũng không ít là cái kia Kim Hồng bộ lạc ít tộc có được.

Giờ phút này vung vẩy đi ra ngoài, những thứ này Pháp bảo hóa thành từng đạo pháp quang, gào thét đi về phía trước một cái chớp mắt.

“Bạo!” Mạnh Hạo trong mắt hàn mang lóe lên, khẽ quát một tiếng, lập tức cái này mấy chục kiện Pháp bảo, nguyên một đám run rẩy ở bên trong, ầm ầm lúc giữa tan vỡ nổ bung, mấy chục kiện Pháp bảo giá trị không nhỏ, Mạnh Hạo cũng có đau lòng, nhưng lại giờ phút này không phải suy nghĩ nhiều thời điểm, theo mấy chục kiện Pháp bảo tan vỡ, lập tức nổ vang ngập trời, một cỗ mạnh mẽ gợn sóng mãnh liệt tản ra, hướng về bốn phía Oanh long long cuộn cuộn mà đi.

Ở nơi này chút ít Pháp bảo nổ bung, gợn sóng quét ngang một cái chớp mắt, Mạnh Hạo lấy ra Liên Hoa Kiếm Trận, trận này tất cả tuế nguyệt mộc kiếm, hóa thành cầu vòng nhanh mà đi.

Những cái kia Pháp bảo tan vỡ trùng kích, như thúc đẩy Mạnh Hạo, có thể làm cho hần tốc độ lập tức nhanh hơn, tuy nói chẳng qua là một cái chớp mắt, nhưng dự tính cũng có thể trực tiếp vượt qua mấy trăm trượng khoảng cách.

Chẳng qua là coi như là như thế, đều muốn lưu lại cái này Nhất Trần Tử, cũng không có khả năng, cho nên Mạnh Hạo không có mượn cái này trùng kích đến thúc đẩy bản thân thân thể, mà là đẩy xử lý. . . Hần Liên Hoa Kiếm Trận.

Kiểm trận bên trong, tất cả tuế nguyệt mộc kiếm, bản thân tốc độ chính là cực nhanh, giờ phút này tại đây trùng kích xuống, lập tức bạo tăng, ngàn trượng khoảng cách, trong nháy mắt liền gào thét mà qua, tại Nhất Trần Tử triển khai độn pháp đồng thời, kiếm trận xuất hiện ở chung quanh hần, mãnh liệt xoay tròn, tuế nguyệt chi lực oanh oanh hàng lâm.

Tại đây tuế nguyệt chi lực xuống, hư vô xuất hiện gợn sóng, nhưng lại lại để cho Mạnh Hạo nhíu mày đầy, là Nhất Trần Tử độn pháp, lại cực kỳ quỷ dị, dù là tuế nguyệt kiếm trận, đều không thể đem vây khốn, hóa thành khói xanh, nháy mắt liền đi xa, nhưng lại tại đi xa một cái chớp mắt, mộng ảo yêu phong thứ tám cấm, lại một lần triển khai.

Nháy mắt dừng lại, phát ra kêu thê lương thảm thiết, nhưng lại cái kia khói xanh như trước bay nhanh, xuất hiện ở xa xa lúc, một lần nữa hóa thành Nhất Trần Tử thân ảnh.

Tại xuất hiện trong nháy mắt, Nhất Trần Tử phun ra một ngụm lớn máu tươi, sắc mặt trực tiếp tái nhợt, tốc càng là nháy mắt đã trở thành màu trắng, thân thể rõ ràng già nua đi một tí, thần sắc hần hoảng sợ, tâm thần mãnh liệt chấn động, ánh mắt lộ ra sợ hãi.

“Lại là cái kia quỷ dị thần thông, còn có. . . Cái này vậy là cái gì Pháp bảo! !” Da Đầu hần run lên, vừa rồi cái kia một nháy mắt, hần liền tổn thất gần như ba trăm năm thọ nguyên, cái này với hần mà nói, đã

là khủng bố đã đến cực hạn, giờ phút này hầu như hồn phi phách tán, lần nữa phun ra máu tươi, mãnh liệt đi về phía trước.

“Chết tiết, chết tiết, không phải là nửa phần Tiên Thổ sao, tại sao ư, tại sao ư! ” Nhất Trần Tử cắn răng, gào thét mà đi.

Mạnh Hạo trong mắt lạnh lùng nghiêm nghị Chi mang chớp động, nhú mảy.

”Liên Hoa Kiếm Trận uy lực, tuy nói hay vẫn là so với tại bên ngoài là cường đại hơn, nhưng lại không bằng tại hư vô trong biểu hiện, kém ước chừng bảy thành bộ dạng.

Chẳng lẽ chỉ có tại hư vô ở bên trong, cái kiếm trận này tuế nguyệt, mới có thể nhảy lên tới một nháy mắt nghìn năm trình độ kinh khủng?” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ, mắt nhìn bay nhanh Nhất Trần Tử, lần nữa đuổi theo.

Thời gian nhoáng một cái, lại là một ngày.

“Làm sao còn chưa tới, dựa theo của ta tính toán, phải là ở thời điểm này, tại địa điểm này mới đúng!” Nhất Trần Tử có chút tiêu tụy, nhất là hắn phát hiện Mạnh Hạo chỗ đó rõ ràng tại nuốt đan dược về sau, lập tức có loại cực kỳ phức tạp cảm giác, nhưng lại nguyên tắc của hắn, là cướp được tay về sau, cho dù chết cũng sẽ không đưa về, giờ phút này cắn răng, mắt nhìn đối phương lại đuổi theo, lập tức lần nữa triển khai độn pháp đi xa.

Đúng lúc này, bầu trời xa xăm lên, có một đạo cầu vòng gào thét mà đến, cái này cầu vòng không phải tu sĩ, mà là một khối hơn ba trăm trượng lớn nhỏ hòn đá, cái này hòn đá dựa theo nào đó quỹ tích, dùng tốc độ cực nhanh nhảy mất mà đến, nhìn kia phương hướng, hẳn là xa xa cái mảnh này đại địa phần cuối.

“Đến rồi!” Nhất Trần Tử trong mắt lập tức lộ ra kinh hãi, tại Mạnh Hạo hai mắt ngưng tụ lập tức, Nhất Trần Tử thân thể dĩ nhiên nhảy lên, Mạnh Hạo lập tức chứng kiến Nhất Trần Tử tay phải bấm niệm pháp quyết, không biết triển mở cái gì thuật pháp, lại lại để cho cái kia ở phía xa gào thét mà qua hòn đá, mãnh liệt ngưng lại , rõ ràng cải biến phương hướng, thẳng đến nơi đây.

“Hắn có thể điều khiển nơi đây hòn đá!” Mạnh Hạo hai mắt co rụt lại, mắt thấy Nhất Trần Tử thẳng đến hòn đá mà đi, Mạnh Hạo hai mắt lập tức lộ ra tinh mang, thời khắc mấu chốt, hắn không chút do dự tay phải nâng lên chỉ về phía trước, tại Nhất Trần Tử muốn bước lên hòn đá nhảy mất, yêu phong thứ tám cấm, bỗng nhiên triển khai.

Hầu như tại Mạnh Hạo thứ tám cấm triển khai nhảy mất, Nhất Trần Tử toàn thân lập tức hóa thành khối xanh, mãnh liệt bay nhanh, nội tâm của hắn thâm nghĩ chính mình đã sớm đoán được đối phương sẽ triển khai quỷ dị này thần thông, giờ phút này hóa thành khối xanh, nhảy mất liền xuất hiện ở trên hòn đá.

“Vị đạo hữu này, sau sẽ hủy thời hạn!” Nhất Trần Tử cười ha hả, buồn cười âm thanh vừa lên, hắn liền sắc mặt lập tức đại biến, hắn phát hiện, dưới chân hòn đá, lại tại đây trong tích tắc. . . Dừng lại

Mạnh Hạo thứ tám cấm, căn bản cũng không phải là đối với Nhất Trần Tử mà đến, mục tiêu là cái kia cực lớn hòn đá.

Tại đây hòn đá ngưng lại lập tức, Mạnh Hạo không mất tư tưởng, dĩ nhiên khốn trụ liễu cái này hòn đá, lập tức này hòn đá khôi phục tốc độ, mãnh liệt vọt tới trước lúc, kéo Mạnh Hạo, dùng vượt qua lúc trước tất cả tốc độ, thẳng đến hòn đá mà đi.

Tốc độ này cực nhanh, nhảy mất vậy hãy để cho Mạnh Hạo xuất hiện ở trên hòn đá, tay phải nâng lên, một quyền oanh oanh mà đi, Nhất Trần Tử sắc mặt đại biến, cắn răng phía dưới lập tức đối kháng.

Nổ vang ở bên trong, Nhất Trần Tử phun ra máu tươi, thân thể ngược lại cuốn bị ném ra hòn đá, không mất tư tưởng tùy theo buông ra, Mạnh Hạo một cái Thuần Di, từ trên hòn đá biến mất, xuất hiện lúc, tại Nhất Trần Tử bên người, tay phải nâng lên, đang muốn trực tiếp giết chết người này.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên, toàn bộ bầu trời lập tức đã trở thành màu xám, đại địa cũng ở đây trong tích tắc, trực tiếp bị một mảnh màu xám sương mù, nhảy mất bao trùm, như là đã trở thành Vụ Hải.

Cái kia khối đang vội vã mà đi Tầng Đá, trong giây lát ngừng ở giữa không trung, mà Mạnh Hạo cũng hoảng sợ phát hiện, thân thể của mình. . . Lại tại không trung không cách nào di động chút nào, Nhất Trần Tử cũng là như thế.

Dường như trên thế giới này, hết thảy chi vật, đều tại thời khắc này, bất động.

Cùng lúc đó, tại đây Vụ Hải bên trong, có một đám thân ảnh, mang theo mờ mịt, khiêng từng khối hư ảo Tiên Kiều Thạch, đang tại Vụ Hải bên trong, từng bước một đi tới.

“Tiên kiều gì thời hạn tái hiện trời. . . Hối quân ngày nào có thể gặp nhau. . .” Sâu kín thanh âm, mang theo quý dị, quanh quẩn thế giới.

459. Chương 459: Huyết Diện Lão Quái!

Những thân ảnh này, nguyên một đám thân thể mơ hồ, tu vi không hiện, trong bọn họ trẻ có già có, nữ có nam có, nguyên một đám mang theo mờ mịt, khiêng từng khối Tiên Kiều Thạch, từ Vụ Hải mà đến, như là u linh.

Mạnh Hạo nhìn lại lúc, một cỗ mãnh liệt nguy cơ đột nhiên hiển hiện, loại nguy cơ này, như cùng là gặp thiên địch, hẳn có loại dự cảm mãnh liệt, nếu là bọn này quý dị thân ảnh đụng phải chính mình, như vậy chính mình hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

“Bọn họ là cái gì. . .” Mạnh Hạo mắt thấy những cái kia tựa là u linh thân ảnh, chừng trên trăm, từ Vụ Hải bên trong đi tới, từ bên cạnh mình đi qua, thuận theo cửa bọn hắn tới gần, một cỗ băng hàn lập tức hiển hiện Mạnh Hạo thân thể, như là đưa thân vào hư vô rét lạnh bên trong.

Ngay sau đó, Mạnh Hạo chứng kiến bọn này quý dị thân ảnh, phân ra một người, lại đi tới cái kia khối trôi nổi ở giữa không trung hòn đá bên cạnh, trực tiếp xuyên thấu lúc, thân ảnh ấy trên người, thành linh năng lên một cái cùng hòn đá kia giống như đúc hư ảo tảng đá lớn.

Như là khiêng hòn đá hồn, dần dần đi xa.

Mà cái kia bị lấy ra linh hồn hơn ba trăm trượng Tiên Kiều Thạch, giờ phút này tuy nói như trước trôi lơ lửng ở không trung, nhưng lại tại Mạnh Hạo cảm giác, như là tử vong, giống như đã mất đi chạy hư vô lực lượng.

Cho đến những thứ này thân ảnh đi xa, thanh âm của bọn nó vẫn còn sâu kín quanh quẩn.

“Tiên kiều gì thời hạn tái hiện trời. . . Hối quân ngày nào có thể gặp nhau. . .”

Thanh âm dần dần tiêu tán, đại địa Vụ Hải bỗng nhiên cuộn cuộn, lập tức liền hóa thành một cỗ gió lốc, cơn bão táp này cuốn động bầu trời màu xám, đem cái này màu xám xé rách, chợt xoay tròn lúc, cũng đem Mạnh Hạo cùng Nhất Trần Tử, còn có cái kia hơn ba trăm trượng Tiên Kiều Thạch, cũng đều cuốn vào tiến đến.

Ngay tiếp theo cả vùng đất không ít phế tích hài cốt, nơi đây hết thảy tồn tại, đều ở đây một cái chớp mắt. Bị cuốn vào trong gió lốc.

Căn bản là không cách nào đi giây giụa. Nháy mắt liền bị cuốn vào trong đó. Tiếp theo trong nháy mắt, cơn bão táp này vang nổ giữa, trực tiếp tan vỡ nổ bung, trong đó hết thảy tồn tại, đều bị lập tức hướng về bốn phía quét ngang mà đi.

Mạnh Hạo lần nữa đã có một loại năm đó bị Côn Bằng cánh quạt thoáng một phát cảm giác, gió đang xé rách thân thể này, như muốn đem chính mình trực tiếp chia năm xẻ bảy, thân thể lấy cực nhanh tốc độ. Bị gió thúc đẩy thẳng đến xa xa.

Nếu là thay đổi bình thường Kết Đan tu sĩ, cái này một cái chớp mắt hẳn phải chết không thể nghi ngờ, Mạnh Hạo dù sao cũng là có đủ ba cái Ngũ Hành Đồ Đằng, vượt qua Nguyên Anh khe rãnh tồn tại, giờ

phút này cần rằng kiên trì lúc, trong cơ thể tu vi vận chuyển, không ngừng mà hóa giải thân thể bên ngoài cuồng phong.

Cho đến đi qua một canh giờ, Mạnh Hạo lúc này mới đem thân thể bên ngoài gió, dần dần sau khi áp chế, một cái Thuần Di. Nháy mắt trốn ra cái mảnh này xé rách Vạn Vật gió trong phạm vi.

Mạnh Hạo sắc mặt tái nhợt, tại lao ra gió mạnh phạm vi sau. Phun ra một ngụm máu tươi, thân thể lập tức thăng đến đại địa, tại mặt đất một chỗ sơn mạch bên trong, đào ra một cái động phủ, ở bên trong khoanh chân ngồi xuống.

Cho đến mấy ngày về sau, phía ngoài gió đang dần dần tiêu tán, Mạnh Hạo cái này mới đi ra khỏi động phủ, đứng ở giữa không trung, nhìn hần đến đại địa một mảnh hỗn độn, có không ít ngọn núi trực tiếp đã bị thổi cắt đứt, trận gió này, quét ngang cái mảnh này đại địa tất cả khu vực.

“Những cái kia tựa là u linh tồn tại, rút cuộc là cái gì. . .” Mạnh Hạo nhíu mày, đối với cùng Khư Kiều Giới thần bí, đã có quý dị cảm giác.

Giờ phút này hần sớm đã không có Nhất Trần Tử tung tích, mà lại dùng người này tu vi, đoán chừng cũng có biện pháp ở đằng kia trong cuồng phong đào thoát, hơn nữa cái kia tốc độ khủng khiếp cùng đối với đối với chính mình kiêng kỵ, khả năng rất lớn, là sẽ dùng tốc độ nhanh nhất, ly khai trên phiên đại lục này.

Đang chìm ngâm ở bên trong, bỗng nhiên Mạnh Hạo mãnh liệt ngừng đầu, nhìn về phía bầu trời xa xăm, thần sắc khê giết mình, tại ánh mắt của hần hi vọng địa phương, có một cái hơi yếu quang đoàn, quang đoàn bên trong, có mấy hạt cát đất, đúng là Tiên Thổ.

Mạnh Hạo thân thể lập tức qua, sau khi xuất hiện một tay lấy cái này mấy hạt Tiên Thổ lấy đi, nội tâm âm âm động tâm ở bên trong, Linh thức mãnh liệt tản ra, lập tức liền phát hiện, tại đây bốn phía trong phạm vi, lại thành lĩnh có ba chỗ vị trí, giữa không trung nổi lơ lửng như vậy Tiên Thổ.

Cho dù đều là mấy hạt, nhưng lại đây cũng là Tiên Thổ!

“Ta hiểu được, là trận này gió, đem nguyên bản giấu ở đại địa Tiên Thổ thổi lên. . . Như vậy có thể tưởng tượng đạt được, giờ phút này toàn bộ bầu trời, như vậy Tiên Thổ đã không ít!” Mạnh Hạo hai mắt lộ ra kinh hãi, hần không chút do dự, lập tức biến mất, dùng không nhiều thời giờ, liền đem cái kia ba chỗ Tiên Thổ lấy đi, sau đó thân thể nhoáng một cái, hướng về xa xa vội vã mà đi.

Linh thức toàn bộ tán ra, không ngừng mà tìm kiếm, ngăn ngừa nửa ngày thời gian, Mạnh Hạo hô hấp càng thêm dồn dập, bởi vì này cả buổi, hần sưu tập Tiên Thổ chung vào một chỗ, liền chừng hai nhĩ nắm nắm giống nhau lớn nhỏ.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo cũng nhìn thấy không ít tu sĩ thân ảnh, cùng một dạng với hần, đều là đang điên cuồng tìm kiếm bị gió thổi lên Tiên Thổ, thậm chí những người này lẫn nhau giữa, cũng có tranh đoạt, nhưng cái này tranh đoạt chẳng qua là một cái chớp mắt ra tay, liền lập tức riêng phần mình tản ra, dù sao có đánh nhau thời gian, không bằng đi những phương hướng khác tìm kiếm.

“Tiên Thổ là ta đạt được Thổ Đồ Đằng nơi mấu chốt!” Mạnh Hạo trong mắt đỏ lên, những nơi đi qua, đều muốn nhìn thấy Tiên Thổ, lập tức liền đem kia lấy đi, nếu có người cùng hần tranh đoạt, Mạnh Hạo sẽ không chút do dự ra tay, trực tiếp oanh mở.

Nổ vang quanh quẩn, một lúc lâu sau, Mạnh Hạo tay phải về phía trước một quyền rơi xuống, đem một cái Nguyên Anh sơ kỳ tây mạc tu sĩ trực tiếp đẩy lui về sau, một phát bắt được phía trước Tiên Thổ, xoay người rời đi.

Cái kia bị oanh lui Nguyên Anh tu sĩ là một người trung niên nam tử, nhìn xem Mạnh Hạo đi xa thân ảnh, thần sắc lộ ra kiêng kỵ, vừa rồi một kích kia, rung chuyển rồi trong cơ thể hần Nguyên Anh, lại để cho lòng hần kinh sợ.

“Người này là ai. . .”

Ba canh giờ về sau, một chỗ giữa không trung, có ba thân ảnh đang tại nổ vang, Mạnh Hạo ở trong đó, hai tay nắm niệm pháp quyết hướng ra phía ngoài vùng lên, lập tức biến lửa ngập trời, trùng kích khuếch tán,

làm cho hai người khác không thể không lui, Mạnh Hạo tay áo hất lên, vòng quanh cái kia đoàn Tiên Thổ, nháy mắt đi xa.

Hai người kia nghiêng rằng nghiêng lợi, nhưng trong lòng kiêng kỵ, để cho bọn họ không dám đi đuổi theo, giờ phút này chỉ có thể một đạp chân, quay người đi những phương hướng khác tìm kiếm.

Thời gian trôi qua, một ngày về sau, Mạnh Hạo dĩ nhiên triệt để đổ mắt, hấn cướp đoạt Tiên Thổ nhiều, giờ phút này khoảng chừng hai đầu lâu lớn nhỏ, toàn bộ bị đặt ở trong túi trữ vật, tại đây mảnh đại địa trên bầu trời, không ngừng mà tìm kiếm, nhưng lại đã có hai canh giờ, hấn không nhìn thấy chút nào Tiên Thổ, nghĩ đến hấn là đều bị người lấy đi.

“Bị bắt đi cũng tốt!” Mạnh Hạo trong mắt sát cơ lóe lên, tại đây Tu Chân Giới, thịt yếu mạnh mẽ ăn, tu hành tài nguyên tất nhiên tồn tại cướp đoạt, việc này Mạnh Hạo sớm thành thói quen, giờ phút này sát cơ sau khi xuất hiện, hấn lập tức thân thể nhoáng một cái, bắt đầu tìm kiếm tu sĩ.

Một ngày về sau, nổ vang ngập trời, giữa không trung một cái thật lớn gương mặt tan vỡ khuếch tán, tại đây tan vỡ trong. Một người trung niên nam tử phun ra máu tươi. Sắc mặt tái nhợt. Ánh mắt lộ ra hoảng sợ, hấn không chút do dự từ trong túi trữ vật lấy ra một chút Tiên Thổ ném ra, xoay người rời đi.

Cuộn cuộn trong sương mù, Mạnh Hạo đi ra, bắt được Tiên Thổ về sau, lập tức cải biến phương hướng, lần nữa bay nhanh.

Hai ngày sau, một cái Hồng phát lão giả. Cùng bên người hai người Nguyên Anh tu sĩ, đang mang theo dữ tợn, trực tiếp giết chết rồi một cái cùng bọn họ tranh đoạt Tiên Thổ chi nhân, vừa mới đem người này trong túi trữ vật Tiên Thổ lấy đi, nội tâm đang sung sướng lúc, bỗng nhiên hấn bầu trời xa xăm, sương đỏ cuộn cuộn, một cái thật lớn mặt nạ cuộn cuộn mà đến.

Đang nhìn đến mặt này lỗ nháy mắt, Hồng phát lão giả tâm thần oanh một tiếng, da đầu run lên. Hấn liếc liền nhận ra, mặt này lỗ đúng là ngày đó cùng nhóm người mình một trận chiến. Đối với chính mình bảy người gần như nghiền ép khủng bố tu sĩ.

“Huyết Diện Lão Quái! !” Bên cạnh hấn cái kia hai người tu sĩ, đang nhìn đến trên bầu trời cuộn cuộn sương đỏ cùng sau mặt nạ, lập tức la thất thanh, hai người sắc mặt đại biến, quay người bỏ chạy.

Mấy ngày này, Huyết Diện Lão Quái xưng hô thế này, dĩ nhiên tại đây mảnh đại địa truyền ra, xưng hô thế này theo như lời đấy, là một cái kinh khủng tu sĩ, mang theo huyết sắc mặt nạ, tu vi kinh người, cướp đoạt Tiên Thổ, bị người này cướp đoạt tu sĩ, mấy ngày này đã có không ít, làm cho rất nhiều người, không dám lại cái mảnh này đại địa dừng lại, lần lượt ly khai.

Lưu lại những người kia, cũng đều nguyên một đám cẩn thận từng li từng tí, chứng kiến Huyết Diện, lập tức bỏ chạy.

Ba người này không chút do dự, lập tức chia làm ba phương hướng, cấp tốc bỏ chạy, một lát sau, trong đó hai người, tại nổ vang trong phun ra máu tươi, nguyên một đám lập tức lấy ra Tiên Thổ tổng xuất, bọn hấn trong lòng biết cái này Huyết Diện Lão Quái thích, chỉ cần Tiên Thổ, đưa ra Tiên Thổ không giết người, như phản kháng đến cùng, hấn phải chết không thể nghi ngờ.

“Chết tiệt. . . Sớm biết như vậy, lúc trước có chút thu hoạch lúc liền rời đi nơi đây, cái này chết tiệt Huyết Diện Lão Quái!” Hai cái này bị lược đoạt rồi Tiên Thổ tu sĩ, liên tục thở dài, không có cam lòng, nhưng lại lại không có cách nào, giờ phút này lần lượt nổi lên ly khai cái mảnh này đại địa ý tưởng.

Mấy ngày về sau, Mạnh Hạo chỗ cái mảnh này đại địa, đã không có...nữa bắt luận cái gì tu sĩ, chỉ còn lại có chính hấn, mấy ngày này, hấn hầu như cướp đoạt hơn phân nửa ở chỗ này tu sĩ, giờ phút này trong túi trữ vật Tiên Thổ, chừng trường thành đầu lâu lớn nhỏ, có thể nói khủng bố

Mạnh Hạo ném thử cảm ngộ về sau, có thu hoạch, nhưng rõ ràng còn chưa đủ!

Nhưng lại nơi đây Chi tu sớm đã đào tẩu, Mạnh Hạo lại tìm mấy ngày, cũng đều không tìm được, vì vậy tại một khối trăm trượng tảng đá lớn gào thét mà đến lúc, hấn Thuần Di bước lên này thạch, khoan chân ngồi xuống, theo này thạch, phá vỡ cái mảnh này đại địa đen kịt hư vô, đã đi ra nơi đây, đi tiếp Tiên Kiều Thạch hình thành Đại Lục.

Hắn không biết, Huyết Diện Lão Quái xưng hô thế này, sớm đã theo những cái kia rồi đi tu sĩ, truyền khắp chung quanh đây tất cả khu vực, hầu như toàn bộ tây mạc tiến đến tu sĩ đều biết hiểu, có cái này thì một cái Huyết Diện Lão Quái tồn tại.

Theo hòn đá dung nhập hư vô, lúc bốn phía hết thấy lần nữa đã trở thành đen kịt lúc, Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở trên hòn đá, hai mắt có chút chớp động.

“Gặp không ít người, nhưng lại không có một cái nào giống như bên người tồn tại vị kia yêu nữ chỉ hương. . . Bất quá ta không nhìn thấy Triệu U Lan, không biết người này ở nơi nào.” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ, lấy ra địa đồ ngọc giản, nhìn nhìn về sau, xác định tảng đá kia muốn đi địa phương, là bản đồ này ngọc giản bên trong, ghi chép một cái phụ cận lớn nhất Tiên Kiều Thạch chỗ.

“Khư Kiều Giới rất lớn, từng cái Tiên Kiều Thạch đều là một cái thế giới, hẳn là tồn tại ít nhất mấy vạn giới bộ dạng, mà tây mạc tu sĩ, ở chỗ này có thể thăm dò đấy, chỉ có mười cái thế giới mà thôi.”

Mấy ngày về sau, hư vô càng phát ra băng hàn, cho dù có chống lạnh chi bảo, Mạnh Hạo cũng cần không ngừng vận chuyển bất diệt Hỏa, mới có thể bảo trì thanh tỉnh, hắn đang nhìn hư vô, nhìn xem cái kia mệnh môn bát ngát hắc, bỗng nhiên Mạnh Hạo hai mắt co rụt lại.

Hắn thấy được phía trước đen kịt hư vô bên trong, có một người mặc màu xanh trường bào trung niên nam tử, lưng đeo một thanh kiếm, trong tay cầm một cái bầu rượu, đúng là thân thể tại cái này hư vô ở bên trong, cất bước đi về phía trước, khi thì uống xong trong bầu rượu, thần sắc xuống dốc, mang theo phiền muộn.

Hư vô hàn, tại chung quanh hắn, dường như nhỏ yếu chẳng qua là một đám gió lạnh, thổi không dậy nổi tóc của hắn, rung chuyển bất động cước bộ của hắn, đi ở chỗ này, như là đi ở đất bằng, thậm chí tại chung quanh hắn, hư vô đều vắng vẻ, như hàn khí không đợi tới gần nó, liền tự hành tránh đi.

Mạnh Hạo tâm thần mãnh liệt chấn động, thần sắc mang theo vẻ hoảng sợ.

Mạnh Hạo thấy được hắn, hắn cũng nhìn thấy Mạnh Hạo.

460. Chương 460: Thanh Y Hàn Sơn! (canh 1)

Tại hai người ánh mắt nhìn nhau nháy mắt, Mạnh Hạo trong mắt, đã không còn thân ảnh của vị trung niên thanh y này, có thể hơi thở tiếp theo, nam tử này liền trực tiếp xuất hiện ở Mạnh Hạo bên người.

Mạnh Hạo tê cả da đầu, người này tu vi hắn nhìn không thấu, nhìn một cái, thì có loại như biển cả như vậy thâm bất khả trắc cảm giác.

“Văn bối Mạnh Hạo, bái kiến tiên bối.” Mạnh Hạo liền vội vàng đứng lên, hướng về thanh y nam tử ôm quyền cúi đầu.

“Người muốn đi Toái Phong đại lục?” Thanh y nam tử nhìn Mạnh Hạo liếc, ngồi ở bên cạnh, uống xong một ngụm rượu, thần sắc như trước xuống dốc, rất tùy ý mở miệng.

“Toái phong đại lục?” Mạnh Hạo sững sờ, nghĩ tới trong địa đồ ngọc giản, đối với chính mình phải đi cái kia chỗ đại địa miêu tả về sau, nhẹ gật đầu.

“Vừa vặn, tiện đường.” Thanh y trung niên khẽ gật đầu, không nói thêm gì nữa, mà là tựa ở sau lưng một khối nhô ra thạch tảng, một bên uống rượu, một bên nhìn xem đen kịt hư vô.

Mạnh Hạo có chút chần chờ, nhìn nhìn nam tử mặc áo xanh này, hơi chút kéo ra một chút khoảng cách, khoanh chân ngồi tĩnh tọa, có thể hiển nhiên không cách nào nhập định, chỉ có thể yên lặng chờ đợi thời gian trôi qua.

Một ngày, hai ngày, ba ngày. . . Đảo mắt, đi qua nửa tháng.

Nửa tháng này, thanh y nam tử trung niên, thủy chung nằm ở nơi đó, trong bầu rượu rượu giống như vĩnh viễn cũng uống không hết, từng miếng từng miếng uống vào, vẫn nhìn đen kịt hư vô, thần sắc càng phát xuống dốc, điều hiu chi ý, dần dần rõ ràng.

Trên mặt của hắn râu đâm tua tủa, giống như thật lâu không có tâm tình đi sửa sang lại, trên quần áo cũng đầy là nếp nhăn, rõ ràng hắn là rất lười thôi thăm hại, có thể hết lần này tới lần khác khí chất của hắn, tồn tại một loại không cách nào hình dung mị lực, khiến hắn cho người cảm giác, chỉ là cô đơn, không có dơ dáy bản thủ.

Rượu trong tay của hắn hũ, là làm bằng gỗ, mặt trên còn có một ít vân gỗ, bị hắn cầm ở trong tay, nửa tháng này đến, không biết uống xong mà bao nhiêu ngụm.

Hắn không nói lời nào, Mạnh Hạo cũng không có mở miệng, tựa hồ nam tử mặc áo xanh này, hoàn toàn chính xác chỉ là tiện đường, không muốn chính mình hành tẩu, mà là mượn Mạnh Hạo tảng đá kia mà thôi.

Hai người giữ yên lặng, tại đây tương đối yên tĩnh trong hư vô, lại đi về phía trước một tháng.

Mạnh Hạo dần dần đã có thể nhập định đả tọa, bất quá dù sao cũng để ra một ít ý thức ở bên ngoài, mặc dù hắn biết rõ là có làm vậy đi chẳng nữa cũng không có tác dụng quá lớn, thế nhưng đây là thói quen, không phải thời gian ngắn có thể bỏ được.

Cho đến một ngày này, tại đây trong hư vô, cái này trăm trượng tảng đá lớn trong khi tiến lên, bỗng nhiên đấy, nằm ở nơi đó hơn một tháng, từ đầu đến cuối không có ngồi dậy thanh y nam tử, thần sắc lộ ra một vòng phiền muộn, chậm rãi ngồi dậy, hai mắt nhìn về phía xa xa.

Cử động của hắn, lập tức lại để cho Mạnh Hạo mở mắt ra, cũng theo đó nhìn sang, có thể chỗ đó đen kịt một màu, không có cái gì, có thể hết lần này tới lần khác thanh y trung niên, hắn nhìn rất chân thành, cái kia rất nghiêm túc trình độ, giống như chuyên chú mà toàn bộ tinh thần.

Mạnh Hạo nội tâm nghi hoặc, có thể cũng không lộ ra chút nào, mà là yên lặng nhìn lại, thời gian trôi qua, cho đến lại qua mà ba ngày, thanh y nam tử nhìn ba ngày, Mạnh Hạo cũng nhìn ba ngày.

Cho đến tại ba ngày sau cái này một cái chớp mắt, bỗng nhiên đấy, toàn bộ hư vô thế giới, trong chốc lát đã trở thành màu xám, cùng lúc đó, cái này trăm trượng hòn đá càng là lập tức dừng lại, Mạnh Hạo tâm thần chấn động mạnh một cái lúc, hư vô nổi lên nồng nặc sương mù, cái này sương mù cấp tốc khuếch tán, tràn ngập bát phương, khiến cho nơi đây tựa như đã trở thành vụ hải.

Mạnh Hạo tê cả da đầu, hắn há có thể không biết được điều này đại biểu cái gì, giờ phút này thân thể không cách nào hoạt động chút nào, nhìn phía xa vụ hải ở trong, có một đám thân ảnh, đang khiêng tảng đá lớn, từng bước một đi tới.

Những thứ này thân ảnh mang theo mờ mịt, yên lặng tiến đến, thanh âm sâu kín, tại đây một cái chớp mắt, quanh quần toàn bộ hư vô.

“Tiên kiều khi nào mới có ngày tái hiện. . . Hối chàng ngày nào mới có thể gặp nhau. . .”

Theo thanh âm quanh quần, những thứ này nam nữ già trẻ thân ảnh, mang theo sâu đậm mê mang, trôi nổi mà đến, theo bọn họ tới gần, Mạnh Hạo lần nữa cảm nhận được cái kia có thể đóng băng linh hồn rét lạnh.

Mạnh Hạo thân thể dần dần lạnh cóng, giống như sinh cơ đang tại dập tắt, có thể hắn lại thấy rõ ràng, những thứ này thân ảnh, cùng mình lúc trước đại lục ở bên trên, đuổi giết Nhất Trần Tử thì gặp phải, cũng không phải là một đám.

Mà giờ khắc này, vị kia thanh y nam tử trung niên, như cũ là ngồi ở nơi đó, như cũ là chốc chốc giờ bầu rượu lên uống, cặp mắt của hắn, phiền muộn thêm nữa... , khóa miệng lộ ra đắng chát, ngóng nhìn đám kia thân ảnh.

Hắn cẩn thận nhìn xem, giống như đang tìm kiếm cái gì, theo từng cái từng cái thân ảnh được nhìn rõ, cho đến quét qua người cuối cùng thân ảnh về sau, trên người của hắn cô đơn càng đậm, lắc đầu, uống tiếp một ngụm rượu.

Những thân ảnh kia, thẳng đến Mạnh Hạo chỗ ở hòn đá mà đến, có thể ngay tại chúng muốn tới gần nhảy mất, bỗng nhiên những thứ này thân ảnh chợt dừng lại, nguyên một đám vốn là mờ mịt gương mặt, đột nhiên lộ ra dữ tợn, nhất tề ngẩng đầu, toàn bộ nhìn về phía trên hòn đá, vị kia thanh y nam tử.

Bọn hắn song phương, chỉ nhìn thoáng qua về sau, thanh y nam tử tay trái nâng lên vung lên, cái này vung lên dưới, những thứ này thân ảnh nguyên một đám thân thể trôi nổi, lại theo bên cạnh vượt qua, đi xa xa lúc, lần nữa khôi phục mờ mịt, thanh âm sâu kín quanh quẩn, chúng càng chạy càng xa.

“Tiên kiều khi nào mới có ngày tái hiện. . . Hồi chàng ngày nào mới có thể gặp nhau. . .”

Thanh âm dần dần đi xa, vù hải biến mất, hư vô màu xám cũng tiêu tán, không có đã từng Mạnh Hạo đã gặp không bố phong bạo, cứ như vậy bình tĩnh tiêu tán.

Hết thấy khôi phục bình thường lúc, Mạnh Hạo chỗ ở trăm trượng hòn đá, lần nữa về phía trước bay nhanh.

“Bọn họ là. . .” Mạnh Hạo thân thể chấn động, dần dần khôi phục lại, nội tâm của hắn chấn động, đây là lần thứ hai chứng kiến bọn này quỷ dị thân ảnh, hắn theo bản năng nhìn về phía thanh y nam tử, hồi lên.

Sau khi hỏi xong, Mạnh Hạo biết rõ, lấy đối phương tu vi cùng mấy ngày này trầm mặc, vấn đề này, có lẽ không có trả lời chính mình.

“Kiều nô.” Thanh y nam tử nhẹ giọng mở miệng.

”Đạp Tiên Kiều bị Quý tổ băng diệt về sau, này kiều còn sót lại chỉ ý, dung hợp lại tới đây, ham mê thời gian vĩnh hằng, khiến cho tánh mạng có thể kéo dài đám người, hòa tan bọn hắn niệm, hóa thành kiều nô.

Bọn hắn đã lấy được sự sống vĩnh hằng, mà một cái giá lớn. . . Là trở thành này kiều nô, cả ngày lẫn đêm, ở tại sự sống vĩnh hằng ở bên trong, vĩnh viễn đi tu phục cái này tòa không cách nào có thể chữa trị Đạp Tiên Kiều.”

Mạnh Hạo nghe đến đó, tâm thần chợt chấn động, hắn lập tức quay đầu, nhìn về phía sau lưng đám kia kiều nô rời đi địa phương, thấy chỉ là một mảnh hư vô, giống như có một tồn tại buông xuống nắp chậu, che đậy mà hết thấy, trong mắt nhìn thấy, chỉ có đen kịt.

“Thế gian này hết thấy, đều có một cái giá lớn. . . Đều có triều đại móng vuốt. . .” (?_?) - cái này chắc vài chương sau mới hiểu nổi_cv) Thanh y nam tử đắng chát, thấp giọng thì thào, cầm bầu rượu tay, gât gao đem rượu hũ cầm chặt.

Thời gian trôi qua, Mạnh Hạo không tiếp tục hỏi, thanh y nam tử trung niên cũng không có tiếp tục nói lời nào nữa, hắn trong trầm mặc lại nằm ở này ở bên trong, nhìn xem hư vô, mang theo cô đơn, chốc chốc uống rượu.

Mạnh Hạo cũng trầm mặc, kiều nô, một cái rất chuẩn xác xưng hô, đã nhận được vĩnh hằng bỏ ra một cái giá lớn, chỉ là cái này một cái giá lớn quá lớn, lớn đến Mạnh Hạo nghĩ tới, cái kia chút ít kiều nô thanh âm sâu kín.

Cho đến lại qua mà hai tháng, tại phía trước trong hư vô, dần dần xuất hiện một chỗ khổng lồ hòn đá, chỗ này Đạp Tiên Kiều hòn đá, to lớn khó có thể hình dung, là Mạnh Hạo lúc trước chỗ ở đại địa, gần như mấy chục lần to lớn.

Một cổ bàng bạc uy áp, theo mặt đất nơi đó tràn ra, bao phủ bốn phía, nó phiêu phù ở trong hư vô, bốn phía bất quy tắc, Mạnh Hạo nhìn xem , trong đầu của hắn, không khỏi hiện ra chính mình tại tiến đến cái này Khư Kiều Giới trước, thấy cái kia kéo dài qua tình không cực lớn tàn kiều.

Giờ phút này, vị kia thanh y nam tử trung niên, ngồi dậy, đứng lên.

“Uống rượu không?” Hắn nghiêng đầu nhìn về phía Mạnh Hạo, cặp mắt của hắn rất thanh tịnh, lại dẫn thâm thúy, giống như Tinh Không, đây là lần thứ hai chủ động mở miệng, lần thứ nhất đi đến đến, cái này lần thứ hai. . . Mạnh Hạo minh bạch, là rời đi.

Mạnh Hạo đứng dậy, ôm quyền cúi đầu về sau, nhìn qua thanh y trung niên, hai mắt sáng ngời, chần chờ một chút về sau, nhẹ gật đầu.

Thanh y nam tử nở nụ cười, tay phải vung lên, hũ rượu kia thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, bị Mạnh Hạo một phát bắt được về sau, không chần chừ, uống một hớp lớn.

Cái này một hớp lớn uống xong, tửu thủy trực tiếp rót vào yết hầu, một cổ nóng bỏng cảm giác lập tức bộc phát, phảng phất muốn thiêu đốt như vậy, lại để cho Mạnh Hạo toàn thân tu vi âm âm vận chuyển.

“Tiểu gia hỏa cũng rất có lòng tham, cũng được, xem như lộ phí rồi.” Thanh y nam tử tay phải nâng lên hướng về Mạnh Hạo nhất chỉ, lập tức Mạnh Hạo thân thể lần nữa chấn động, cái kia một ngụm rượu lớn ở tại trong cơ thể, lập tức hóa thành một cái cùng loại với kim đan chi vật, tràn ra trận trận mùi rượu, cùng Mạnh Hạo hoàn mỹ kim đan dung hợp, tuy nói không để cho Mạnh Hạo tu vi kéo lên, có thể tại Mạnh Hạo cảm giác, giống như thân thể tại đây một cái chớp mắt, phảng phất có chút ít bất đồng.

“Rượu đan tại thể, có thể cho phép người xuất ra Đạp Ca Kiếm Khí của ta hai lần, bên dưới Tiên một kiếm trăm.”

Thanh y trung niên tay phải thu hồi lúc, bầu rượu trở về, bị hấn cầm ở trong tay, chuyển người, đi ra trăm trượng tảng đá lớn, đi về hướng khổng lồ kia tiên kiều thạch đại địa.

“Người hỏi ngày nào có thể gặp nhau. . . Ta đã tìm người ba ngàn năm . . .” Thanh y nam tử cất bước bước vào hư vô, thanh nhẹ thanh âm, từ trong miệng hấn truyền ra, quanh quẩn lúc, thanh âm kia ở bên trong, không nói ra được phiền muộn, tìm không được cô đơn.

Mạnh Hạo tâm thần chấn động, hấn cảm nhận được trong đầu, nhiều hơn một cái kiếm quyết, này kiếm quyết là một phù văn lạc ấn, Mạnh Hạo không cách nào hiểu ra, nhưng mà có thể cảm nhận được, mình có thể đem vận chuyển, phóng xuất ra trong kim đan mùi rượu, hai lần về sau, ấn ký này sẽ tiêu tán.

Nhìn xem nam tử đi xa, Mạnh Hạo lập tức lớn tiếng hô lên.

“Kính xin tiên bối cho biết tục danh!”

“Hàn Sơn.”

Thanh âm ung dung quanh quẩn, nương theo lấy thanh y trung niên thanh nhẹ, rất xa rồi đi, dần dần tiêu tán tại trong hư vô, Mạnh Hạo đứng ở nơi đó, hướng về thanh y trung niên biến mất địa phương, ôm quyền thật sâu cúi đầu.

Hồi lâu, Mạnh Hạo đứng dậy lúc, dưới chân hấn trăm trượng tảng đá lớn, đã trực tiếp đâm vào cái này khổng lồ tiên kiều thạch hình thành đại địa biên giới, lập tức xé rách bích chương, xuyên thấu vào lúc, hiện ra ở Mạnh Hạo trước mắt, là một khổng lồ thể giới.

461. Chương 461: Tình Cờ Gặp Triệu U Lan! (canh 2)

Đây là Mạnh Hạo lấy được địa đồ bên trong ngọc giản, phụ cận tất cả tiên kiều thạch hình thành trong thể giới, lớn nhất một mảnh khu vực, vừa mới bước vào tại đây, Mạnh Hạo đứng ở trăm trượng trên hòn đá, ánh mắt nhìn về bốn phía.

Nơi đây bầu trời rất là ổn định, chỉ có không nhiều lắm hư vô khe hở chốc chốc xuất hiện, đại địa núi non chập chùng, có thể chứng kiến không ít di tích tồn tại, vờn quanh bát phương.

Theo hòn đá gào thét đi về phía trước, Mạnh Hạo cúi đầu nhìn xem đại địa, nhìn một chút, hấn bỗng nhiên hai mắt lóe lên, cái này trên mặt đất núi non chập chùng, có thể tại Mạnh Hạo nhìn lại, tựa hồ những thứ này sơn mạch cũng không phải là tự nhiên hình thành, lẫn nhau liên tiếp ở bên trong, giống như tồn tại một ít quy luật.

Đây không phải Mạnh Hạo lần thứ nhất có loại cảm giác này, trên thực tế lúc trước cái kia thể giới ở bên trong, hấn cũng có loại này phát giác, chỉ có điều thể giới lúc trước so tại đây nhỏ rất nhiều, quan sát không quá rõ ràng.

Mà hôm nay mảnh thế giới này, vô cùng to lớn, Mạnh Hạo tại giữa không trung như vậy xem xét, càng phát ra cảm thấy nơi này sơn mạch kỳ dị.

“Như là phù văn.” Đây là Mạnh Hạo nhất trực quan cảm giác, hắn nghĩ tới rồi khi tiến vào Khư Kiều Giới trước, thấy cái kia trong tinh không tang thương tiên kiều trong vô số đá vụn lên, tồn tại phù văn ẩn ký.

Rất hiển nhiên, nơi này sơn mạch, đúng vậy cái kia chút ít phù văn ẩn ký biến thành, bởi vì cái này một mảnh thế giới khổng lồ cùng nguyên vẹn, cho nên tại Mạnh Hạo nhìn lại, cảm giác càng rõ ràng hơn.

“Từng đã là Đạp Tiên Kiều, phía trên phù văn ẩn ký, cần phải từng cái đều là tiên phù mới đúng.” Mạnh Hạo suy nghĩ một chút, trong cơ thể Tiên Nhân Chỉ Lộ khí tức vận chuyển, mắt trái liên tục chớp động mấy cái về sau, chợt trợn mắt, triển khai Anh Vũ truyền thụ cho hắn tiên mục chi pháp.

Phương pháp này vừa mới triển khai, lập tức Mạnh Hạo thân thể chợt chấn động, mắt trái của hắn ở trong, thấy đại địa, không phải là mọi chỗ sơn mạch, mà là một mảnh dài hẹp đang tại ngửa mặt lên trời thê lương gào thét Hắc Long.

Những thứ này Hắc Long có cái thân hình bị đứt rời, có cái còn bảo trì tương đối nguyên vẹn, bọn chúng gào rú, kinh thiên động địa.

Mạnh Hạo toàn thân chấn động, hô hấp dồn dập, cả người như bị vô hình ngọn núi đánh vào trên thân, tiên mục chi pháp, bỗng nhiên bị trực tiếp cắt ngang.

Nhưng tại cái này tiên mục chi pháp bị ngăn ra trước nháy mắt, Mạnh Hạo thấy được ở phía xa, thành linh tồn tại một cái rõ ràng siêu việt mặt khác Hắc Long màu đen hồ điệp, cái này hồ điệp thân ảnh mơ hồ, ngoại nhân căn bản là nhìn không tới, nó ở phía xa trên mặt đất, mỗi một lần cánh vỗ, đều có phần đông Hắc Long bị hấp xả mà đến, bị nó thôn phệ.

Càng là tại đây hồ điệp trong cơ thể, lại tồn tại một mảnh không nhỏ khu vực, cái này bên trong khu vực . . . Tất cả đều là Tiên thổ!

Đây hết thấy nháy mắt biến mất lúc, Mạnh Hạo cái trán lưu lại mồ hôi lạnh, hắn không nghĩ tới chính mình dùng tiên mục chi pháp, thấy đúng là kinh người như vậy một màn.

Giờ phút này hai mắt khôi phục bình thường, đang nhìn hướng đại địa, hết thấy như thường, sơn mạch như cũ là sơn mạch, không phải gào thét Hắc Long, mà xa xa, Mạnh Hạo dùng tiên mục nhìn đến màu đen hồ điệp địa phương sở tại, giờ phút này nhìn lại, chỉ là một mảnh rất thông thường sơn mạch mà thôi.

Duy chỉ có đặc thù, là ở khu vực đó, giống như phần đông sơn mạch một cái chỗ giao hội.

”Kiều nô, Hắc Long, hồ điệp. . . Cái này Khư Kiều Giới, thần bí khó lường ., Mạnh Hạo trong trầm mặc, thân thể từ trên hòn đá bay ra, đứng ở giữa không trung, hắn nhìn xem trăm trượng hòn đá bay đi hướng khác, trầm ngâm lúc, ngẩng đầu nhìn về phía tiên mục bên dưới, xa xa tồn tại cái con kia hồ điệp khu vực.

“Ta lúc trước thấy, phải là Tiên thổ, tuyệt sẽ không sai. . . Khổng lồ như thế Tiên thổ hàm lượng, nếu ta có thể thu được tất cả, như vậy có lẽ có thể ngưng tụ ra Thổ Đồ Đằng!” Mạnh Hạo đứng ở giữa không trung, có chút chần chờ, tiên mục chỗ đã thấy một màn, lại để cho Mạnh Hạo có loại kinh tâm động phách cảm giác.

”Cầu phú quý trong nguy hiểm, muốn thành nhân thượng nhân, phải trả giá một chút ít mới có thể! Một lát sau, Mạnh Hạo trong mắt lộ ra quyết đoán, thân thể hóa thành một đạo cầu vồng, hướng về tiên mục đã nhìn thấy tồn tại màu đen hồ điệp khu vực, mau chóng đuổi theo.

Mạnh Hạo âm thầm phân tích, theo Tây Mạc đại địa tới chỗ này hơn hai mươi người, không có khả năng có người đồng thời có được như mình Tiên Nhân Chỉ Lộ, có thể dùng tiên mục chi pháp, kể từ đó, có thể chứng kiến cái kia hồ điệp đây, có lẽ chỉ có chính mình.

Đã như vậy, những người khác cùng hắn tranh đoạt khả năng sẽ rất nhỏ.

Như thế, mà lại phải buông tha cho, Mạnh Hạo không cam lòng, giờ phút này đã hạ quyết tâm, hắn cũng không do dự nữa, tốc độ cực nhanh, thẳng đến phía trước mà đi, thời gian chậm rãi trôi qua, đảo mắt bảy ngày.

Cái này bảy ngày, Mạnh Hạo thủy chung đi về phía trước, trên đường hần lại triển khai hai lần tiên mục phương pháp, nhìn xem màu đen kia hồ điệp thôn phệ bát phương Hắc Long, cảm thụ được màu đen hồ điệp khí thể bằng bạc, cho đến ngày thứ tám lúc, Mạnh Hạo rốt cục tới nơi này khu vực.

Đây là một chỗ hơn mười cái sơn mạch cộng đồng chỗ giao hội, ở chỗ này, Mạnh Hạo thấy được một chỗ to lớn thung lũng, cái này thung lũng bên trong lượn lờ trận trận sương trắng, ngăn cản linh thức lan tràn, chốc chốc quay cuồng, như khí nuốt núi sông.

Mạnh Hạo vòng quanh cái này thung lũng bay một vòng, lông mày dần dần nhăn lại, nhìn xem cái kia mỏng manh sương mù, hai mắt lóe lên, tay phải khi nhắc lên một thanh phi kiếm xuất hiện, vung vẩy, này phi kiếm gào thét, thẳng đến sương mù mà đi.

Lập tức chui vào trong đó, Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở biên giới thung lũng, hai mắt nhắm lại, linh thức hóa thành một đạo dây nhỏ, cùng thanh phi kiếm kia nối liền cùng một chỗ, gào thét tại trong sương mù.

Nơi đây sương mù đậm, dùng phi kiếm tốc độ, dùng một nén nhang lúc này mới xuyên thẳng qua mà qua, có thể ngay tại phi kiếm xuyên thấu sương mù, xuất hiện ở phía dưới thung lũng nháy mắt, Mạnh Hạo chỉ là thấy được một mảnh chiếu lấp lánh, thành linh toàn bộ đều là dùng Tiên thổ cấu tạo kiến trúc, không đợi cẩn thận nhìn, lập tức một bóng người lập tức xuất hiện ở hần linh thức ở trong, oanh một tiếng, phi kiếm trực tiếp nát bấy, càng là có một cổ hủ diệt chi lực, theo Mạnh Hạo tràn ra linh thức, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Mạnh Hạo biến sắc, có thể hần đã sớm chuẩn bị, cơ hồ ngay nháy mắt phi kiếm vỡ vụn, không chậm trễ chút nào chặt đứt linh thức, ngăn cản cái kia sức mạnh hủy diệt lan tràn.

Linh thức tự đoạn, lại để cho Mạnh Hạo sắc mặt có chút tái nhợt.

“Toàn bộ dùng Tiên thổ xây thành kiến trúc. . . Nơi đây rốt cuộc là địa phương nào!” Mạnh Hạo hô hấp có chút dồn dập, hai mắt chớp động, mảnh này sương mù sau hết thấy, cho dù chỉ là nhìn thoáng qua, nhưng mà lại để cho Mạnh Hạo kinh hãi không thôi.

“Đạp Tiên Kiều từ khi sụp đổ về sau, hóa thành Khư Kiều Giới, qua nhiều năm như vậy, không biết mở ra bao nhiêu lần, mỗi lần đều có một ít Tây Mạc tu sĩ đã đến. . .

Ta không tin nhiều năm như vậy, không ai tìm được qua tại đây, có thể hết lần này tới lần khác cho tới bây giờ, nơi đây còn có nhiều như vậy Tiên thổ, có phải hay không nói rõ, nơi đây cực kỳ nguy hiểm!

Người đến hần phải chết!” Mạnh Hạo trong trầm tư, bỗng nhiên tâm thần khẽ động, tay phải nâng lên vung lên, lập tức thân thể biến mất.

Tại Mạnh Hạo biến mất không lâu, bầu trời xa xa, có một đạo cầu vòng gào thét mà đến, đó là một cô gái, ăn mặc màu trắng váy dài, tướng mạo xinh đẹp, da thịt như ngọc, đứng vậy. . . Triệu U Lan!

Nàng này đi về phía trước lúc, rất là cẩn thận, sau khi đến nơi, cùng Mạnh Hạo đồng dạng, vốn là vờn quanh mà vài vòng, tìm một chỗ biên giới sau khi ngồi xuống, đang muốn triển khai một ít thủ đoạn dò xét sương mù, bỗng nhiên nàng mắt phượng lóe lên, bàn tay như ngọc trắng nhắc lên, lập tức một cái màu trắng con nhện, hóa thành một đạo bạch quang, nháy mắt thẳng đến sương mù mà đi.

Nhưng lại tại cái này bạch quang chỉ lát nữa là sẽ đụng phải sương mù một cái chớp mắt, bỗng nhiên ánh sáng này một cái chuyển bên ngoài, như rồng ngẩng đầu như vậy chọt bay lên, như . . . Lập tức thẳng đến Mạnh Hạo lúc trước biến mất địa phương.

“Trốn trốn tránh tránh, còn không ra!” Triệu U Lan lãnh đạm mở miệng, lời nói ở giữa, đạo bạch quang kia đã nháy mắt mà đi, tại đụng chạm cái kia mảnh trống trải khu vực lúc, đột nhiên va chạm ra gợn sóng, tại đây gợn sóng quanh quẩn ở bên trong, một ngón tay theo trong hư vô duỗi ra, trực tiếp điểm vào cái này bạch quang bên trên.

Oanh một tiếng, bạch quang tiêu tán lúc, Mạnh Hạo thân ảnh trống rỗng xuất hiện, lúc ngẩng đầu, ánh mắt lộ ra lãnh lệ.

“Là người !” Triệu U Lan mắt phượng chọt co rút lại, lập tức lộ ra một vòng hàn mang cùng sát cơ, nàng sớm đã khôi phục cánh tay phải, giờ phút này tràn ra trận trận đen từ tâm thần đau nhói.

Mạnh Hạo nhắm cặp mắt lại, ở chỗ này nhìn thấy Triệu U Lan, đủ để chứng minh rất nhiều vấn đề, mà lại xem nàng này trước cẩn thận, rõ ràng là cũng hiểu biết nơi đây kỳ dị.

Mặt khác trọng yếu nhất, là nàng này tu vi lúc trước nhìn thấy, cùng lắm là Kết Đan đại viên mãn mà thôi, có thể hôm nay . . . vậy mà đã đến Nguyên Anh trung kỳ trình độ, mà lại xem tu vi chấn động, ẩn ẩn là trung kỳ đỉnh phong bộ dáng, tựa như theo thời gian trôi qua, có thể trở thành Nguyên Anh hậu kỳ.

Ngắn ngủn hơn nửa năm thời gian, tu vi như thế đột nhiên tăng mạnh, điểm này, Mạnh Hạo tin tưởng có thể làm được phương pháp, thế gian hiếm thấy!

“Như vậy thì chỉ có một cái khả năng rồi.” Mạnh Hạo hai mắt có chút chớp động lúc, Triệu U Lan trong mắt sát cơ lóe lên, đối với Mạnh Hạo tại đây, nàng có kính nể, có thể càng nhiều hơn là sát cơ, giờ khắc này khi nhận ra Mạnh Hạo, lập tức thân thể nàng bỗng nhiên nhảy lên, thân thể bên ngoài nháy mắt hào quang trăm trượng, có to lớn màu trắng con nhện biến ảo, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Hiển nhiên, Độc Chu nhất mạch Đồ Đằng Thánh Tổ bị phong ấn tạo thành ảnh hưởng, ở trên người nàng sớm đã khôi phục.

Ngay tại Triệu U Lan thẳng đến Mạnh Hạo mà đến lập tức, Mạnh Hạo mang lên trên mặt nạ huyết sắc, thân thể bên ngoài khổng lồ gương mặt biến ảo, nhắc lên chấn động, chợt hướng ra phía ngoài âm âm khuếch tán ra.

Nổ mạnh quanh quẩn, Mạnh Hạo thân ảnh nháy mắt biến mất, xuất hiện lúc, đã ở mà Triệu U Lan bên người, tay phải nâng lên một quyền rơi xuống lúc, Triệu U Lan thân thể mơ hồ, lập tức không thấy tung tích, xuất hiện lúc, nhưng lại tại Mạnh Hạo sau lưng, Lan Hoa Chỉ lên, mang theo sát cơ, điểm hướng Mạnh Hạo cái ót.

Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng, cúi đầu thì thân thể nhoáng một cái, một đạo huyết sắc gợn sóng theo dưới chân hần tẩn ra, bao phủ bát phương, nhắc lên ngập trời huyết quang, càng có năm thân ảnh biến ảo, đứng vậy Mạnh Hạo năm cái huyết thân.

Nổ vang quanh quẩn, Triệu U Lan biến sắc, thân thể lần nữa biến mất.

Hai người ở giữa không trung, trong khoảng thời gian ngắn, lại cùng thuận di phương pháp, lẫn nhau trong chớp lát liên triển khai đầu pháp, tiếng sấm không ngừng mà truyền ra, hai người tại giữa không trung cấp tốc đi lại, không ngừng triển khai các loại thần thông.

Một lát sau, một tiếng vang thật lớn quanh quẩn, Triệu U Lan thân thể biến mất, xuất hiện ở ngoài trăm trượng, bàn tay như ngọc trắng khi nhắc lên, tại trong lòng bàn tay của nàng thành linh xuất hiện một giọt máu tươi.

Cái này máu tươi bị nàng ném ra về sau, một tiếng kinh thiên bén nhọn tê mình, bỗng nhiên truyền ra, giọt kia máu tươi chợt bành trướng, trực tiếp hóa thành một cái màu đỏ Phượng Hoàng, thân thể phát lên, lập tức nhắc lên biến lửa, tại trong biến lửa cái này Phượng Hoàng tê mình, thẳng đến Mạnh Hạo gào thét mà đến.

Những nơi đi qua, một cỗ cực nóng nhiệt độ cao kinh thiên động địa, lại để cho Mạnh Hạo sắc mặt trầm xuống, thân thể lui ra phía sau vài bước, Vô Mục Tâm tư lập tức vờn quanh, cùng lúc đó, Hỏa Phượng gào thét mà đến, trực tiếp đem Mạnh Hạo thân thể bao phủ ở bên trong.

Ngay tại Mạnh Hạo bị chìm ngập nháy mắt, hần băng hàn thanh âm lãnh khốc, mang theo sát cơ, truyền khắp bốn phía mỗi một tác nơi hẻo lánh.

”Lửa, Mạnh mẽ cũng có!

462. Chương 462: Yêu Nữ Chỉ Hương! (canh 2)

Mạnh Hạo lời nói truyền ra nháy mắt , bị Hỏa Phượng quay chung quanh chính hắn , trên thân thể Hỏa Đồ Đằng lập tức lông lánh , cùng lúc đó , một cỗ càng thêm ngập trời biển lửa , lập tức theo Mạnh Hạo trên thân kinh thiên nổi lên.

Dùng lửa khắc lửa!

Này lửa lập tức nổi lên, trực tiếp liền đem Hỏa Phượng bao vây ngược vào trong, khiến cho Mạnh Hạo thân ảnh, tại đây trong biển lửa , giống như Ma Thần, tay phải hắn nâng lên vung lên , lập tức thân thể bên ngoài che trời cự mộc biến ảo, dung nhập trong biển lửa , trực tiếp khiến cho biển lửa này chợt mãnh liệt, tại Mạnh Hạo tay áo hất lên ở bên trong, mảnh này biển lửa thẳng đến Triệu U Lan mà đi.

Tốc độ cực nhanh, lập tức tới gần, Triệu U Lan mắt phượng chớp động, đôi mi thanh tú hơi nhíu, bàn tay như ngọc trắng khi nhấc lên, trước mặt của nàng lập tức xuất hiện một phiến lá chắn nhỏ màu trắng.

Này lá chắn đón gió biển lớn, lập tức mở rộng, đảo mắt liền đem Triệu U Lan vây quanh ở bên trong, khiến cho biển lửa trùng kích, lại toàn bộ bị ngăn cản ngăn tại bên ngoài.

Mạnh Hạo trong mắt hàn mang lóe lên, trong tiếng hừ lạnh, kim thuộc tính Đồ Đằng huyền hóa ra đến, ở đằng kia trong biển lửa lập tức hòa tan, đã trở thành một mảnh màu vàng giọt nước, thẳng đến Triệu U Lan mà đi, cho dù như trước bị ngăn cản, có thể tại ngăn cản nháy mắt , cái này kim sắc mưa , lại Triệu U Lan màu trắng tấm chắn bên ngoài , lẫn nhau cấp tốc dung hợp nối liền.

Trong nháy mắt , liền đem Triệu U Lan bị màu trắng tấm chắn quay chung quanh thân hình, toàn bộ bao phủ ở bên trong , tương xứng Triệu U Lan có chỗ phát giác lúc, đã chậm một bước , màu vàng giọt nước , triệt để đem Triệu U Lan bao phủ ở bên trong, tạo thành một cái màu vàng hình cầu.

“Người ...” Triệu U Lan sắc mặt biến hóa lúc, Mạnh Hạo tốc độ cực nhanh, lập tức xuyên thẳng qua biển lửa mà đến, xuất hiện ở cái này màu vàng hình cầu bên dưới, tay phải nâng lên nắm vào trong hư không một cái, lập tức này quả cầu chợt chấn động, trong đó Triệu U Lan oanh kích lúc, Mạnh Hạo gầm nhẹ một tiếng, dùng khí lực toàn thân, chợt đem cái này màu vàng hình cầu, ném tới hướng thung lũng sương mù.

“Người đã ưa thích được bảo hộ tại tấm chắn về sau, như vậy thì nhiều hơn một tầng bảo vệ tốt rồi!” Mạnh Hạo lời nói ở giữa, cái này quả cầu vàng gào thét, thẳng đến sương mù mà đi.

Đây hết thảy nói rất dài dòng, có thể trên thực tế chỉ là một thuận phát sinh, hai người giao thủ, dù ai cũng không cách nào chiếm cứ ưu thế, có thể cái này một cái chớp mắt, Mạnh Hạo tâm cơ thủ thắng, mắt thấy cái này quả cầu vàng đã đụng phải sương mù, khiến cho sương mù kịch liệt quay cuồng, có thể đúng lúc này, một cái bén nhọn thanh âm, bỗng nhiên từ nơi này quả cầu vàng bên trong truyền ra.

Thanh âm này cực kỳ kinh người, tại truyền ra nháy mắt, lập tức lại để cho bốn phía sương mù lập tức quay cuồng cuốn ngược, thậm chí ngay cả phía dưới kiến trúc, cũng đều mơ hồ lộ ra một ít.

Cái kia quả cầu vàng càng là vỡ vụn thành từng mảnh, chỉ giữ vững thời gian một hơi thở, liền trực tiếp sụp đổ nổ bung, cái này bén nhọn thanh âm, càng là truyền vào Mạnh Hạo trong tai, lại để cho Mạnh Hạo trong óc ông một tiếng, như có một thanh lợi kiếm đâm vào đầu óc của hắn, khiến cho Mạnh Hạo thất khiếu chảy máu, trong óc vu vu đang lúc trống rỗng.

Quá trình này chỉ giằng co một cái chớp mắt, liền biến mất không còn tăm hơi, có thể tại đây thanh âm biến mất nháy mắt, tại Mạnh Hạo thân thể khôi phục như cũ lập tức, Triệu U Lan đã mang theo sát cơ mãnh liệt, xuất hiện ở Mạnh Hạo trước mặt, bàn tay như ngọc trắng của nàng nâng lên, trực tiếp đặt tại mà Mạnh Hạo thân thể bên ngoài Vô Mực Tầm bên trên.

Oanh một tiếng, Mạnh Hạo phun ra máu tươi, thân thể cấp tốc rút lui, có thể không đợi hắn rời khỏi rất xa, Triệu U Lan thuận di mà đến, lúc này đây, ngọc thủ của nàng tràn ra bạch sắc quang mang, nhất chỉ rơi xuống lúc, Vô Mực Tầm tờ cũng không biết vì sao, lập tức dừng lại.

Rõ ràng cái này nhất chỉ, còn không có rơi vào Mạnh Hạo trên thân, có thể Mạnh Hạo ngực nhưng lại nhảy mất xuất hiện một cái lỗ máu, một tia hắc khí tại hắn trong máu thịt cấp tốc lan tràn ra.

Mạnh Hạo tâm thần nổ vang, hẳn có thể xác định, đối phương cái này nhất chỉ, không có bắn đến chính mình, nhưng lại đối với chính mình đã tạo thành thương thế, mà lại thương thế này cực kỳ quỷ dị, cái kia chút ít chỉ đen chui vào huyết nhục, lại hấp thu sinh cơ.

Mạnh Hạo sắc mặt đại biến, theo hẳn lý khai Nam Vực về sau, vô luận là Mặc Thổ hay vẫn là Tây Mạc, đều không bị như thế thương thế, giờ phút này lần nữa phun ra máu tươi, Vô Mục Tầm tơ xoay tròn cấp tốc, nếu không có này tơ, Mạnh Hạo giờ phút này chắc chắn phải chết.

Có thể coi là có chút tơ, Triệu U Lan quỷ dị kia thần thông, Mạnh Hạo cũng vô pháp đi chống cự, hẳn cần một cái giảm xóc, một cái chính mình theo trong túi trữ vật, lấy ra pháp bảo, hay hoặc giả là bầm niêm pháp quyết thời gian.

Nhưng này cái thời gian, Triệu U Lan căn bản cũng sẽ không cho hẳn, tại Mạnh Hạo máu tươi phun ra nháy mắt, Triệu U Lan thân thể chợt tiến sát đến, tay phải lần nữa nâng lên.

Lúc này đây, như cũ là không đợi rơi xuống, Mạnh Hạo liền phun ra máu tươi, cánh tay trái của hẳn xương cốt trực tiếp vỡ vụn, thân thể đã bị chỉ đen tràn ngập, sinh cơ số lớn biến mất, tóc đã có hoa râm, cả người tử khí dần dần sinh.

Mắt thấy Triệu U Lan, lần nữa tới gần về sau, trong mắt sát cơ mãnh liệt, muốn lần thứ ba nâng lên bàn tay như ngọc trắng, lúc này đây, mãnh liệt sinh tử nguy cơ giống như thủy triều hiển hiện, tại đây một cái chớp mắt, Mạnh Hạo hai mắt chợt lộ ra tinh mang.

“Người là Triệu U Lan, hay vẫn là yêu nữ Chỉ Hương!” Mạnh Hạo dùng giờ phút này toàn bộ khí lực, chợt hô lên một câu nói kia, nói thể truyền ra một cái chớp mắt, Triệu U Lan nâng lên tay phải chợt dừng lại.

Mượn cái này ngừng lại nháy mắt, Mạnh Hạo không để ý thân thể thương thế cần khôi phục, hẳn biết rõ cái này ngừng lại mấu chốt thời cơ, chính mình lựa chọn tốt nhất là thuận di mới là, mau chóng chữa thương, đã mượn sẽ nguy cơ tánh mạng, có thể hẳn ... Không có như vậy lựa chọn.

Đối với bảo vệ tánh mạng, Mạnh Hạo có Kỳ Nam, có nhiễm rượu đan Đạp Ca Kiếm Khí, giờ phút này tuy nói nguy cơ sinh tử, có thể Mạnh Hạo tu hành đến nay, kinh nghiệm cũng không ít, cái này một cái chớp mắt, cho dù nguy cơ, có thể còn chưa đủ để cho Mạnh Hạo xuất ra thủ đoạn bảo mệnh đi ra.

Mà là dùng một tíc tắc này quý giá thời gian, tay phải tại trên túi trữ vật chợt vỗ, Liên Hoa Kiếm Trận cũng lúc đó xuất hiện, bỗng nhiên xoay tròn, tuế nguyệt lực, lập tức bộc phát.

Mà ngay cả Triệu U Lan cũng không có dự liệu được, chính mình dừng lại, Mạnh Hạo rõ ràng không phải đào tẩu, mà là dùng một loại bất kể sống chết phương thức, đối với chính mình triển khai công kích.

Điều này làm cho nàng cũng bị cả kinh, nàng cùng Mạnh Hạo trong lúc đó, chiến lực tương đương, lúc trước sở dĩ có thể nghiền ép, là chiếm cứ ưu thế, xuất kỳ bất ý, lại để cho Mạnh Hạo trở tay không kịp.

Giờ phút này mắt phượng sát cơ lóe lên, đang muốn ra tay, bỗng nhiên Triệu U Lan sắc mặt đại biến, nàng lập tức phát giác được thọ nguyên của mình, đang tại cấp tốc trôi qua, sắc mặt biến hóa ở bên trong, nàng không thể không buông tha cho cái này đến từ không dễ ra tay tiên cơ, thân thể cấp tốc lui về phía sau.

Chỉ là cái này một hơi chậm trễ, thì có ít nhất ba trăm năm thọ nguyên, ở trên người nàng nháy mắt biến mất, Triệu U Lan sắc mặt biến hóa, có thể ngay tại nàng lui ra phía sau một cái chớp mắt, Mạnh Hạo thân sắc lộ ra dữ tợn, lấy ra đan dược một bả nuốt vào về sau, chợt phóng đi.

“Hiện tại, tới phiên ta!” Mạnh Hạo lời nói ở giữa, Liên Hoa Kiếm Trận gào thét đi theo, lập tức đang lúc xuất hiện ở Triệu U Lan trước người, tay phải không chậm trễ chút nào nâng lên, một quyền rơi vào Triệu U Lan ngực.

Nổ vang ở bên trong, Triệu U Lan chỉ có thể tránh được chỗ yếu, có thể vẫn là phun ra máu tươi, thân thể lần nữa lui về phía sau lúc, Mạnh Hạo lại một lần đuổi theo, lúc này đây, Liên Hoa Kiếm Trận gào thét, một hơi ở giữa, trong vòng ba trăm năm thọ nguyên lần nữa biến mất, khiến cho Triệu U Lan sắc mặt nháy mắt tái nhợt, thân thể như lùi ra...

“Ta giúp ngươi lui.” Mạnh Hạo tay phải một quyền, đánh vào Triệu U Lan phần bụng, máu tươi phun ra lúc, Triệu U Lan thân thể lần nữa cuốn ngược mà đi, giờ phút này nàng, cùng lúc trước Mạnh Hạo giống

như đúc, đều là bị chiếm cứ mà tiên cơ, đã mất đi hoàn thủ, đã trở thành nghiêng ép.

Mạnh Hạo thân thể lóe lên, lúc xuất hiện lần nữa, sát cơ mãnh liệt, Vô Mục Tầm tơ lập tức tản ra, muốn thẳng đến Triệu U Lan mà đi, có thể đúng lúc này, Triệu U Lan phát ra một tiếng thê lương chỉ ý, cùng lúc đó, tại trên vai của nàng, trong giây lát xuất hiện một bóng người mơ hồ, thân ảnh ấy rất nhỏ, chỉ lớn nhỏ bằng bàn tay, giống như một cái tiểu nhân, nhìn đáng vẻ là một cô gái, nhưng mà không phải Triệu U Lan.

Nàng thân sắc lo lắng, sau khi xuất hiện lập tức phát ra một tiếng thét lên, tại đây thét lên ở bên trong, Mạnh Hạo trong óc lần nữa vù vù, phun ra máu tươi lúc, vẫn không có lui về phía sau, mà là dùng toàn bộ tu vi, điều khiển Vô Mục Tầm tơ hướng về Triệu U Lan, triển khai xoắn giết.

Mắt thấy cái này Vô Mục Tầm tơ muốn tới gần, Triệu U Lan trên bờ vai tiểu nhân, ánh mắt lộ ra một vòng lệ ý.

“Chính là con sâu cái kiến, cũng dám động tiên!” Cái này tiểu nhân lời nói ở giữa, hai mắt chợt lộ ra u mang, lập tức tại Triệu U Lan trước người, thì có một đóa yêu dị hoa hồng biến ảo, đóa hoa này có gương mặt, gương mặt đúng vậy Mạnh Hạo!

Giờ phút này, cái này xử lý ... Lập tức tan vỡ , ở tại tan vỡ nháy mắt , Mạnh Hạo tâm thần nổ vang, tựa như linh hồn tại đây một cái chớp mắt, xuất hiện nát bấy dấu hiệu.

“Tiên thì như thế nào!” Bước ngoặt nguy hiểm, Mạnh Hạo trong cơ thể rượu đan tại dưới suy nghĩ của hắn chợt xoay tròn, dung hợp trong đầu lấy được phương pháp, một ngum tửu khí trực tiếp dâng lên, không đợi phun ra, lập tức khó có thể hình dung kinh thiên kiếm ý, tại Mạnh Hạo trên thân âm âm bộc phát ra.

Kiếm ý này ngập trời, mới vừa xuất hiện, lập tức liền bao phủ toàn bộ đại lục, khiến cho trên đại lục này, giờ phút này tất cả tu sĩ, toàn bộ đều ở đây trong tích tắc, tâm thần mãnh liệt chấn động.

Triệu U Lan trên bờ vai tiểu nhân sắc mặt triệt để đại biến, càng có kinh hoảng cùng không cách nào tin.

“Kiếm tiên Hàn Sơn Đạp Ca Kiếm Khí!”

Mạnh Hạo thân thể bên ngoài tửu khí tung hoành, trong cơ thể kiếm khí nhanh chóng ngưng tụ, ở này kiếm khí cũng bị thả ra nháy mắt, đột nhiên ... bầu trời đã trở thành màu xám, đại địa lập tức sương mù xám cuộn cuộn.

“Chết tiệt, lại là kiêu nô!” Mạnh Hạo thân thể một cái chớp mắt bất động, có thể lúc này đây lại không phải hoàn toàn không cách nào di động, bởi vì tửu khí chính là khuếch tán, bởi vì trong cơ thể kiếm khí ngưng tụ, thân thể của hắn, có loại tại trong nước bùn cảm giác, có thể chậm chạp di động.

Triệu U Lan cũng là biến sắc, bả vai nàng bên trên tiểu nhân, giờ phút này biến mất, đổi lấy là Triệu U Lan, cùng Mạnh Hạo đồng dạng , có thể tại đây trong thế giới, đơn giản di động.

Tại trong mắt của nàng, có hoảng sợ chỉ ý.

Cùng lúc đó, có không ít thân ảnh, thỉnh linh theo thung lũng trong sương mù, đạp sương mù mà đến, trận trận sâu kín thanh âm quanh quẩn lúc, bọn này kiêu nô thẳng đến Mạnh Hạo cùng Triệu U Lan mà đến, theo bên cạnh bọn họ đi qua, hướng về xa xa đi đến.

“Nơi đây, chẳng lẽ là kiêu nô chỗ ở?” Mạnh Hạo nhìn xem bọn này kiêu nô theo thung lũng bên trong đi ra, tâm thần chấn động, giờ phút này mắt thấy bọn này kiêu nô muốn ly khai, có thể đúng lúc này, bỗng nhiên đẩy đi ở người cuối cùng kiêu nô, đó là một cái thoát nhìn chỉ có mười lăm mười sáu tuổi thiếu nữ, đột nhiên bước chân dừng lại, quay đầu, chợt nhìn về phía Mạnh Hạo cùng Triệu U Lan, thân sắc đột nhiên không còn là mờ mịt, mà là biến thành dữ tợn, nhoáng lên dưới, lại đánh tới.

Mãnh liệt rét lạnh, lập tức tới gần, Mạnh Hạo chấn động.

“Mạnh Hạo, ta và ngươi cần liên thủ, nếu không hôm nay đều phải hồn phi phách tán!” Triệu U Lan cấp tốc mở miệng, thân sắc trước nay chưa có hoảng sợ.

463. Chương 463: Tiểu Quai Quai! (canh 1)

Mạnh Hạo hai mắt co rút lại, hấn ở đây Triệu U Lan phía trước, chứng kiến cái kia kiều nô thiếu nữ đánh tới phương hướng, đúng là mình tại đây.

Triệu U Lan lời nói truyền ra đồng thời, bả vai nàng bên trên cái kia tiểu nhân lần nữa biến ảo, cái này tiểu nhân hai tay bấm niệm pháp quyết, thần sắc mang theo lo lắng, chỉ về phía trước.

Lập tức ở Mạnh Hạo phía trước, một đóa màu đỏ hoa huyền hóa ra đến, hoa này đóa bên trên gương mặt, rõ ràng là cô gái kia gương mặt, mới vừa xuất hiện, lập tức sụp đổ vỡ vụn.

Làm xong những thứ này, Triệu U Lan khoe miệng tràn ra máu tươi, bả vai nàng bên trên tiểu nhân, cũng thân thể lung lay thoáng một phát, càng phát ra mơ hồ, giống như cực kỳ mệt mỏi.

Cùng lúc đó, cái kia đánh tới thiếu nữ, thân thể chợt dừng lại, thần sắc lộ ra thống khổ, phát ra không tiếng động kêu thê lương thảm thiết, có thể thần sắc lại càng thêm dữ tợn, một cổ khó có thể hình dung khủng bố khí tức, từ trên người nàng chợt khuếch tán ra đến, thiên địa biến sắc, bốn phía sương mù lập tức quay cuồng.

“Dùng của người Đạp Ca Kiếm Khí trăm nàng . . . Nhanh!! Không thể để cho nàng tới gần . . .”

Bước ngoặt nguy hiểm, Mạnh Hạo hai mắt lộ ra quyết đoán, đem tử khí phun ra, trong cơ thể kiếm khí bỗng nhiên tản ra, hóa thành một đạo tử khí chi kiếm, kinh thiên động địa, phảng phất muốn chém ra hư vô như vậy, trực tiếp từ nơi này đang kêu thê lương thảm thiết thiếu nữ đầu, xuyên thấu mà qua.

Thiếu nữ này thân thể chợt dừng lại, bốn phía quay cuồng sương mù, lập tức dừng lại, trên người nàng dữ tợn cũng biến mất theo, lộ ra một cổ giải thoát chi ý.

“Phụ thân, mẫu thân . . . Các người vẫn còn sao . . . Các người ở đâu . . . Vì cái gì để cho ta mỗi một cái ở chỗ này . . . Thật lâu, thật lâu . . .” Thiếu nữ này nhẹ giọng mở miệng, giờ phút này trên người nàng không còn chút nào lệ khí, ngược lại đã có một vòng cô độc cùng bất lực, ở trên người nàng hiển lộ ra, thì thảo ở bên trong, thân thể của nàng dần dần biến mất, cho đến không còn bóng dáng.

Tại nàng biến mất địa phương, có một lọn tóc, nhẹ nhàng rơi xuống, từ vô hình đã trở thành hữu hình.

Mạnh Hạo đã nghe được thiếu nữ này thanh âm, trong trầm mặc nội tâm bị xúc động, hấn nghĩ tới rồi Hàn Sơn nói về kiều nô câu chuyện, than nhẹ một tiếng, Mạnh Hạo đưa tay một trảo, cái kia một lọn tóc bay tới, bị Mạnh Hạo cầm trong tay.

Xa xa cái kia chút ít kiều nô, giống như không có phát giác việc này, càng chạy càng xa.

Cho đến sau khi hoàn toàn rời đi, bốn phía màu xám biến mất, vụ hải tiêu tán, nhưng kỳ dị, không có phong bạo xuất hiện.

Tại đây thiên địa màu xám biến mất, hết thấy khôi phục như cũ lập tức, Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, tay phải nâng lên, hướng về thân một quyền rơi xuống, cơ hồ cùng Mạnh Hạo đồng thời xuất thủ, đứng vậy Triệu U Lan, nàng này đôi môi khẽ nhúc nhích, một đạo bạch quang chợt lao ra, thẳng đến Mạnh Hạo.

Hai người thuật pháp tại giữa không trung nháy mắt đụng nhau, nổ vang ở giữa, lẫn nhau lui về phía sau lúc, Triệu U Lan trên bờ vai tiểu nhân, hai tay lập tức bấm niệm pháp quyết, giống như lại muốn thi triển cái kia kỳ dị đóa hoa chi lực.

Có thể cùng này đồng thời, Mạnh Hạo trên thân, tử khí lập tức xuất hiện lần nữa.

Tử khí này tản ra, lại để cho cái kia tiểu nhân hai tay dừng lại, ngẩng đầu ngưng thần nhìn về phía Mạnh Hạo, cho đến giờ phút này, Mạnh Hạo mới nhìn rõ mà cái này tiểu nhân bộ dáng, đó là một cái gương mặt nữ tử không cách nào miêu tả, tuyệt mỹ dung nhan, cho dù là Triệu U Lan đều không thể so sánh.

Nàng ngồi ở Triệu U Lan trên bờ vai, thân thể giống như Nguyên Anh, có thể lại so Nguyên Anh linh động quá nhiều, toàn thân tràn ra một cổ cùng loại với Tiên thổ khí tức, rất là dễ ngửi.

Tại tay trái của nàng bên trên, có một đạo gần như trong suốt sợi tơ, này tia sợi dây gắn kết tiếp Triệu U Lan thân thể, nhưng xem Triệu U Lan trước bộ dáng, không giống như là không có thần trí, bị khống trở thành khôi lỗi.

Mạnh Hạo trong khoảng thời gian ngắn, có chút chần chừ khó quyết, cái này yêu nữ Chỉ Hương, cùng Triệu U Lan trong lúc đó, giờ phút này là một quan hệ ra sao.

”Tiểu đệ đệ, của người Đạp Ca Kiếm Khí hoàn toàn chính xác có thể đối với ta tạo thành tổn thương, thậm chí có bảy thành khả năng, trực tiếp đem ta thân tiên chém giết, có thể . . . Người dù sao tu vi không đủ, ta chết trước phản kích, người không khả năng thoát khỏi.

Đã như vậy, ta và người làm gì tái đấu? Nơi đây là kiêu nô chỗ ở một trong, bên trong có không ít bảo bối, lấy ta và người trong lúc đó phân một cái sinh tử, không bằng cộng đồng thăm dò nơi đây, thế nào.” Chỉ Hương nhẹ giọng cười cười, bỗng nhiên mở miệng, thanh âm rất là thanh thúy, có thể rơi vào trong tai, lại có thể hoá làm kiêu diễm.

Mạnh Hạo ánh mắt đảo qua giờ khắc này là tiểu nhân Chỉ Hương yêu nữ, đối với nàng này tiểu đệ đệ xưng hô, cảm thấy có chút không thích ứng, có thể không thừa nhận cũng không được, yêu nữ này Chỉ Hương nói có chút đạo lý.

“Nàng này đối mặt kiêu nô lúc, vô luận có làm bộ hay không, ta khoảng cách kiêu nô thêm gần, vì tự bảo vệ mình cũng phải ra tay, nàng này đã cho ta kiếm khí chỉ có một đạo, có thể lại phát hiện còn có lúc, tắc thì cải biến thái độ.” Mạnh Hạo ánh mắt nhìn lướt qua thung lũng sương mù, nơi đây quỷ dị, Mạnh Hạo dựa vào tự mình một người lực lượng, vô luận là kiến thức hay là thủ đoạn, đều lộ ra chưa đủ, nếu có thể cùng nàng này liên thủ, cũng chưa hẳn không phải một cái lựa chọn.

Mạnh Hạo đang suy tư thời điểm, Triệu U Lan nhìn qua Mạnh Hạo, nhãn lại đôi mi thanh tú, nội tâm cũng tại nhẹ giọng thầm nói.

“Chỉ Hương tỷ, người này giáo hoạt đa đoan, tâm ngoan thủ lạt, lãnh khốc vô tình, ý chí vốn lại cực kỳ kiên định, cùng hẳn hợp tác, người muốn cẩn thận mới đúng.”

“Tiểu quái quái đại bảo bối, hiện tại đã biết rõ đau lòng tỷ tỷ á.” Yêu nữ Chỉ Hương thanh âm, tại Triệu U Lan tâm thần bên trong quanh quẩn.

Triệu U Lan sắc mặt lập tức đỏ lên.

“Chớ sợ chớ sợ, cái này bé con cùng tỷ tỷ ta so, vẫn còn quá non nớt một ít, bất quá người này có Đạp Ca Kiếm Khí, tỷ tỷ ta hôm nay chỉ là thân tiên, thân thể đã vẫn, tu vi không cách nào triển khai quá nhiều, chỉ là có đủ Trảm Linh chi lực.” Yêu nữ Chỉ Hương giống như có thể phát giác được Triệu U Lan xấu hổ, lập tức không hề cười lên, tiếng cười mang theo dâm đãng, khiến cho Triệu U Lan gương mặt càng đỏ.

Mạnh Hạo lập tức đã nhận ra Triệu U Lan thần sắc cổ quái, có chút kinh ngạc.

“Tiểu đệ đệ, suy tính như thế nào, bên trong bảo bối còn có không ít đâu rồi, tỷ tỷ ta cũng không tham, chỉ cần một nửa, còn sót lại đều cho người như thế nào?” Triệu U Lan trên bờ vai yêu nữ Chỉ Hương, trong lúc cười khê tay phải nâng lên, hướng về phía dưới nhất chỉ, lập tức một đám khí tức theo trên thân nàng tán ra, thẳng đến sương mù mà đi, sương mù lập tức quay cuồng, càng thêm mỏng manh về sau, Triệu U Lan thân thể nhoáng một cái, thẳng đến phía dưới mà đi.

“Đồng ý, cứ tới đây, tỷ tỷ chờ người nha.” Yêu nữ Chỉ Hương thanh âm mang theo kỳ dị hấp dẫn, lại để cho Mạnh Hạo lần nữa nhú mày, hai mắt lóe lên, mang theo cảnh giác, trong cơ thể kiếm khí ngưng tụ không tan, thân thể lập tức hướng về sương mù mà đi.

Hai người một trước một sau, lập tức xuyên thấu sương mù, thấy được thung lũng bên dưới cái kia mảnh bằng bạc khu kiến trúc, mỗi một chỗ lầu các, đều toàn bộ là do Tiên thổ dựng, toàn bộ thung lũng cuối cùng, tản mát ra nồng nặc Tiên thổ khí tức, khí tức này tràn ngập, có thể thì không có khuếch tán đến thung lũng bên ngoài.

“Tại đây đã từng là một chỗ tiên nhân chỗ ở, là thủ hộ tiên kiêu 99 vị thượng tiên hành cung một trong, tiên kiêu bị sụp đổ về sau, cái này 99 vị thượng tiên lấy cái chết dung nhập tiên kiêu ở trong, bọn hắn hy

vọng xa vời tiên kiều sửa chữa tốt, tái hiện thiên địa lúc, chính là bọn họ phục sinh thời điểm, cho nên tuy nói hình thần câu diệt, có thể bọn họ hành cung, lại bảo tồn hoàn hảo, còn để lại bọn hắn không ít pháp bảo.” Chỉ Hương lời nói ở giữa, ngồi ở Triệu U Lan bả vai, Triệu U Lan cấp tốc đi về phía trước, tới gần vùng cung điện này lúc, bỗng nhiên có một tầng màn sáng lập tức xuất hiện, ngăn cản tại trước, tia sáng này khí tức lượn lờ, tràn ra uy áp đồng thời, càng có trận trận hư ảnh huyền hóa ra.

“Ngưng!” Triệu U Lan phun ra một ngụm máu tươi, trên bờ vai yêu nữ Chỉ Hương tay phải nâng lên, hướng về mảnh này máu tươi vùng lên, lập tức huyết dịch hóa thành sương đỏ, tạo thành một đóa hoa màu đỏ, về phía trước trôi nổi, tại đụng chạm cái này màn sáng nháy mắt, như cầm rẽ như vậy, trực tiếp hòa tan vào.

Toàn bộ màn sáng lập tức vỡ vụn, trong nháy mắt xuất hiện từng đạo mạch lạc, nháy mắt công phu, cấp tốc lập loè ở bên trong, sụp đổ tiêu tán, cái này hồng mất lực lượng khuếch tán lúc, Mạnh Hạo hai mắt co rút lại một chút, chỉ là đạo này màn sáng, trừ phi hắn vận dụng Đạp Ca Kiếm Khí, bằng không mà nói, không cách nào mở ra.

”Ta đã trấn áp nơi đây phòng hộ, chỉ có hai canh giờ thời gian có thể ra vào, nơi đây mỗi một chỗ cung điện, có lẽ đều có trấn thủ chi bảo, tiểu đệ đệ, dùng đại điện ở giữa làm trung tâm, hai bên trái phải, người tùy ý lựa chọn một mảnh, chúng ta tại ở giữa đại điện gặp nhau.

Có thể hay không vào tay bảo bối, liền xem ngươi bổn sự.” Yêu nữ Chỉ Hương cười cười, Triệu U Lan ánh mắt lạnh lùng nhìn Mạnh Hạo liếc, thân thể nhoáng một cái, thẳng đến phía bên phải dãy cung điện mà đi.

Mạnh Hạo ở bên ngoài, mắt nhìn tiêu tán phòng hộ màn sáng, nhất là nhìn về phía giờ phút này phiêu phù ở giữa không trung cái kia đóa to lớn hoa hồng, đúng vậy hoa này, đem cái này màn sáng áp chế, khiến cho nơi đây nhưng là dùng ra vào.

“Bất quá hai canh giờ không thể tin, tối đa một canh giờ!” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, cẩn thận quan sát về sau, hơi chần chờ, liền ánh mắt lộ ra quyết đoán, thân thể nhoáng một cái, bước vào bên trái bên trong khu cung điện.

”Nơi đây bằng vào ta tu vi, căn bản không thể đến, những cung điện này bên trong coi như là có bảo vật gì, cũng không phải ta có thể lấy, quá nhiều tham lam, chỉ có thể là trả giá cao thẩm trọng.

Như vậy ta ở chỗ này, cần phải làm là kiên trì suy tính ban đầu, ta không quan tâm pháp bảo gì, quan tâm chỉ là Tiên thổ!” Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra tinh mang, nhoáng lên dưới, xuất hiện ở một chỗ cung điện bên ngoài, cẩn thận mắt nhìn về sau, hắn nhìn thấy cung điện đại môn đóng cửa, phía trên kia ẩn ẩn có phong ấn chi lực.

Mạnh Hạo không nghĩ biện pháp mở ra đại điện này chi môn, mà là trong tay xuất hiện một thanh phi kiếm, hướng về mặt đất cung điện gạch lát, trực tiếp một nạy ra, tu vi vận chuyển, có thể ca một tiếng, phi kiếm hai nửa, gạch lát vẫn không có bị nạy ra.

Mạnh Hạo nhíu mày, thân thể nhoáng một cái lên cung điện nóc nhà, bắt đầu gõ ngói, có thể này ngói cũng là chắc chắn phi phạm, mặc cho Mạnh Hạo nghĩ như thế nào biện pháp, đều không chút sút mẻ.

“Đây cũng quá bền chắc.” Mạnh Hạo trong mắt lợi hại chi mang hiện lên, toàn thân tu vi âm âm chuyển động, tuế nguyệt kiếm trận gào thét xuất hiện, ở mảnh này trên ngói bỗng nhiên vận chuyển, một lát sau, tương xứng Mạnh Hạo lần nữa gõ ngói lúc, ca một tiếng, này ngói bị Mạnh Hạo trực tiếp gõ lên.

Mạnh Hạo âm âm tâm động, cái này ngói lòng bài tay lớn nhỏ, có thể toàn bộ đều là Tiên thổ, hắn tranh thủ thời gian thu hồi, dùng phương pháp giống nhau, lập tức bắt đầu tháo gỡ.

Rất nhanh, cung điện nóc nhà ngói, toàn bộ bị Mạnh Hạo lấy đi, ngay sau đó, mặt đất gạch, cũng đều bị hắn từng cái nạy ra lên, thu vào trữ vật đại bên trong.

“Phát tài, lúc này đây kiếm lợi lớn!” Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, hai mắt sáng lên, sau một lúc lâu, cung điện này gạch lát, toàn bộ đều bị hắn lấy đi về sau, Mạnh Hạo con mắt hào quang đại thịnh, lại nhìn trủng cung điện bên ngoài sư tử bằng đá, mau chóng tới dùng các loại thủ đoạn, rốt cục đem lấy đi về sau, hắn lại nhìn kỹ cung điện này mái hiên.

464. Chương 464: Ngón Út! (canh 2)

Rất nhanh, mái hiên không còn, Mạnh Hạo ánh mắt rơi vào mà cung điện bên ngoài bậc thang, sau đó là cây cột, sau đó là toàn bộ cung điện bên ngoài tất cả tường bao.

Rất nhanh, cái này một cái thoát nhìn rất là xa hoa đại điện, giờ phút này một mảnh sạch sẽ, mà ngay cả cung điện bản thân, cũng đều như bị thay đổi bộ dáng, chỉ còn lại có chủ thể, đã đến đủ để cho người nhìn thấy mà mất hồn trình độ . . .

Phàm là ở bên ngoài đây, nhưng phàm là có thể bị lấy đi đây, không còn một móng . . .

Nếu không phải là bên trong cung điện này tồn tại cấm chế cùng phong ấn, Mạnh Hạo đều mơ tưởng đem trọn cái cung điện phá hủy, giờ phút này cố nén tâm động, đem ánh mắt rơi vào một cái cung điện khác, chợt nhảy lên, mang theo kích động, tiếp tục tháo gỡ.”

Đem cung điện này kiến tạo ra được các vị tiên nhân, ý thức của bọn hắn cùng tiên kiêu dung hợp trước, đã nghĩ đến có người sẽ đối với trong điện chi vật cảm thấy hứng thú, cho nên để lại cấm chế cùng phong ấn, có thể bọn hắn vô luận như thế nào cũng vô pháp nghĩ đến sẽ có như Mạnh Hạo như vậy, cơ duyên xảo hợp bước vào nơi đây, không có lấy cái kia chút ít bảo vật tu vi, mà là đối với mấy cái này kiến tạo tài liệu cảm giác hứng thú đạo tặc . . .

Thời gian chậm rãi trôi qua, Mạnh Hạo tại vất vả cần cù bận rộn, theo hắn đi về phía trước, một chỗ lại một chỗ cung điện, biến thành sạch sẽ . . . Để lại nguyên một tro tro cung điện đáng vẻ, tất cả có thể bị này ra đi thứ đồ vật, Mạnh Hạo một cái đều không buông tha.

Thậm chí mà ngay cả mặt đất cỏ xanh, Mạnh Hạo tại phát giác cũng lây dính Tiên thổ khí tức, rất là không tầm thường về sau, liền không chậm trễ chút nào, toàn bộ nhổ lên, một cây không để lại.

“Lại tới đây, không chớp đến tay bị chuột rúc, ta liền không họ Mạnh!” Mạnh Hạo hai mắt sáng lên, hung hăng nạy lên một mảnh gạch lát, giờ phút này có quen thuộc chi nhân chứng kiến hắn, chắc chắn cảm thấy lạ lẫm, bởi vì cái dạng này ánh mắt. Cùng Mạnh Hạo ngày thường tỉnh táo hoàn toàn bất đồng.

Cái này. Mới được là Mạnh Hạo giấu ở tính cách ở chỗ sâu trong. Đối với hết thảy vật có giá trị truy cầu.

Phải biết rằng hắn cho dù là đã đến hôm nay tu vi như vậy, cũng đều còn nhớ rõ năm đó thiếu Chu viên ngoại ba lượng bạc sự tình, chỉ có điều tu hành về sau, hắn đem đặt ở vàng bạc chi vật bên trên nhiệt thành, chuyển dời đến mà tu hành cần thiết vật tư bên trên.

Ví dụ như cái này Tiên thổ, chính là dưới mắt Mạnh Hạo lớn nhất nhiệt tình chỗ.

Dù sao . . . Lý tưởng là một cái tốt, bởi vì có lý tưởng tại, dù là khổ nữa mệt mỏi nữa. Mạnh Hạo cũng đều khoái hoạt lấy, hắn tựa như cùng một cái nhân hình châu chấu, những nơi đi qua, mọi chỗ xa hoa cung điện, tựa như nhắc lên phong bạo, phong bạo về sau, sạch sẽ.

Dần dần, mười nơi, hai mươi chỗ, 30. . . Tương xứng một lúc lâu sau. Nơi đây suốt hơn bảy mươi chỗ cung điện, toàn bộ bị Mạnh Hạo tháo gỡ. Càn quét mà qua.

Thần sắc hắn càng thêm hưng phấn, giờ phút này thở sâu, dưới mắt tại hắn bốn phía, bảo tồn hoàn chỉnh cung điện, chỉ có không đến ba mươi chỗ, Mạnh Hạo đang định nhất cổ tác khí, đem tại đây toàn bộ càn quét lúc, bỗng nhiên đây, một phương hướng khác, Triệu U Lan thân ảnh, theo một chỗ trong đại điện lao đảo mà ra.

Theo sự xuất hiện của nàng, cung điện kia nổ vang sụp xuống, có thể Triệu U Lan thần sắc phần chấn, bả vai nàng bên trên tiểu nhân, càng là vẻ mặt hưng phấn, tại đây tiểu nhân trên tay, thỉnh linh cầm một cái màu xanh bình nhỏ.

“Một canh giờ tóm được một cái, bất quá cái này bình nhỏ là nơi đây cửu đại thượng tiên chi vật, một canh giờ tuy nhiều, có thể lại đáng giá, tiểu quái quái bảo bối, chúng ta nhanh đi tiếp theo . . . Hà? Ách? À?” Ngồi ở Triệu U Lan trên bờ vai yêu nữ Chỉ Hương, đang hưng phấn mở miệng lúc, ánh mắt xéo qua quét

qua, chứng kiến Mạnh Hạo chỗ ở bên kia về sau, bỗng nhiên trợn to mắt, triệt để ngăn người, càng là dùng sức dụi dụi con mắt, giống như không dám tin.

Triệu U Lan giờ phút này cũng phát hiện Mạnh Hạo chỗ ở một khu vực như vậy quỷ dị, nhìn lại về sau, cũng trợn to mắt, lộ ra ngạc nhiên cùng khiếp sợ.

Các nàng . . . Không cách nào không khiếp sợ, bởi vì giờ khắc này các nàng xem đến một khu vực như vậy, cùng các nàng lúc trước bước vào trước đại điện, xuất hiện biến hóa long trời lở đất.

Vốn là một mảnh xanh tươi bãi cỏ, giờ phút này cỏ xanh đều không có, lộ ra gồ ghề lở lĩm dấu vết . . .

Vốn là khắp nơi trên đất gạch tiên, giờ phút này không còn một viên, lộ ra trụi lủi mặt đất . . .

Vốn là mỗi một tòa trước cung điện khí thế phi phàm diễm lạnh thạch thú, giờ phút này mất tích không thấy. . .

Vốn là một cây điêu khắc Long Phượng cây cột, hôm nay hoàn toàn biến mất. . .

Vốn là xa hoa vô cùng vách tường cung điện, giờ phút này như bị cuồng phong quét ngang. . .

Vốn là đình các điện quần kiến trúc, giờ phút này ngoại trừ hơn ba mươi chỗ như thường bên ngoài, những thứ khác hơn bảy mươi chỗ, triệt triệt để để, trở thành cái thùng rỗng . . .

Sạch sẽ.

“Đông Thắng Tinh Thiên Cầu đến đây sao? Có phải Bắc Lô Tinh Hoàng tiên đã đến?” Yêu nữ Chỉ Hương ngây ngốc một chút, theo bản năng thì trào mở miệng.

Nơi này hết thấy, quá sạch sẽ, giống như bị chó liếm qua, tựa như bị châu chấu đại quân càn quét.

Ngay tại Triệu U Lan cùng Chỉ Hương hai người đều bị một màn này chấn trụ lúc, các nàng nhìn thấy Mạnh Hạo, thấy được giờ phút này Mạnh Hạo đang cầm một thanh phi kiếm, tại một chỗ hoàn chỉnh trước cung điện, hung hăng nạy ra gạch lát trên mặt đất, phi kiếm kia bị phản lực uốn lượn đứng lên, giống như phát ra không chịu nổi phụ trọng thét lên.

Phịch một tiếng, gạch lát trên mặt đất bị nạy ra lên, Mạnh Hạo tay áo hất lên, lập tức lấy đi, liếm môi một cái, dựa theo hần càn quét hơn bảy mươi chỗ cung điện kinh nghiệm, cái này gạch lát trên mặt đất bền chắc nhất, có thể chỉ cần nạy ra ra một khối, còn sót lại liền đơn giản hơn nhiều.

Về phần Triệu U Lan cùng Chỉ Hương, Mạnh Hạo đã sớm nhìn thấy, có thể hôm nay hần không có rãnh để ý tới, miệt mài dốc sức, đem từng khối gạch lát trên mặt đất, tại Triệu U Lan cùng Chỉ Hương trợn mắt há hốc mồm ở bên trong, từng cái nạy ra lên.

Triệu U Lan hô hấp dồn dập, mắt phượng lộ ra không thể tưởng tượng nổi, như cùng là lần thứ nhất nhận thức Mạnh Hạo liếc, ngơ ngác nhìn một màn này, nàng như thế nào cũng không nghĩ đến, tại chính mình phán đoán ở bên trong, tinh táo cơ trí, tàn nhẫn vô tình Mạnh Hạo, lại có thể sẽ có được hôm nay hành động như vậy.

“Thằng này nói không chừng có Thiên Cầu huyết mạch, hoặc là tu hành qua Hoàng tiên công pháp, chết tiệt, thậm chí ngay cả gạch lát trên mặt đất cũng không buông tha . . .” Chỉ Hương trợn mắt há mồm, nhìn về phía Mạnh Hạo trong ánh mắt, nhiều hơn không ít ngưng trọng, thậm chí còn ẩn ẩn đã có một tia nghi hoặc.

“Hần lại không sợ nguyên rửa?”

Triệu U Lan hai mắt đăm đăm, một màn này thật là quỷ dị, nàng ẩn ẩn cảm thấy, lúc này Mạnh Hạo, tựa hồ so ngày bình thường đáng sợ hơn, loại này đối với hủy đi cung điện nhiệt tình, nàng không thể giải thích vì sao, có thể càng là không thể giải thích vì sao, thì càng cảm thấy khủng bố.

Nhất là nàng nhìn thấy Mạnh Hạo tại đem tất cả gạch lát trên mặt đất đều nạy ra về sau, dọn đi rồi thạch sư, cắt đứt mà cây cột, bắt đầu đi tháo gỡ cung điện này tường bao, Triệu U Lan trợn mắt há mồm.

Nàng không thể tin, nếu là người này đã đến chính mình trong bộ lạc, như vậy Ngũ Độc bộ sẽ phát sinh kinh khủng bậc nào chuyện tình, nàng tin tưởng, không dùng được mấy canh giờ, bộ lạc của mình, sẽ bị người nhỏ tận gốc, vợ vết sâu ba thước đất.

“Khụ khụ . . . Vị đạo huynh này . . .” Chỉ Hương chần chờ một chút, đối với Mạnh Hạo tại đây, có loại không nói ra được nghi hoặc, vội vàng mở miệng nói một tiếng.

“Đừng phiền ta!” Mạnh Hạo cũng không quay đầu lại, dùng sức bẻ một khối gạch trên vách tường bao về sau, lấy ra phi kiếm, bắt đầu phạm vi lớn này ra lên.

“Chính giữa cái kia ngôi đại điện, chế luyện tài liệu rất tốt a, nơi đó Tiên thổ, càng thêm tinh luyện.” Chỉ Hương vội vàng mở miệng.

Nàng thanh âm vừa ra, động tác này gạch trên vách tường của Mạnh Hạo đột nhiên đình trệ, lúc này mới quay đầu, nhìn về phía Triệu U Lan cùng Chỉ Hương.

“Cùng cung điện kia chất liệu so sánh, nơi này toàn bộ đều là tàn thứ, nơi đó Tiên thổ . . . Ách, nơi đó gạch lát trên mặt đất, một khối tương đương với nơi này 100 khối !” Chỉ Hương nói nhanh.

”Đạo huynh tại đây thiên phú không tầm thường, yêu thích đặc thù, xem xét chính là nam nhi chí lớn, xem xét chính là đại anh hùng a, ta cảm thấy chúng ta nhất định cấp độ sâu hợp tác, như thế nào đây?”

Người phụ trách hủy đi cung điện kia, ta phụ trách mở ra cấm chế, như vậy của người tháo gỡ tốc độ nhanh hơn, mà mở ra cấm chế về sau, bên trong bảo bối, chúng ta mỗi người một nửa, người xem coi thế nào?”

Triệu U Lan nghe Chỉ Hương đích thoại ngữ, đã trầm mặc, nàng như thế nào cũng vô pháp đem Mạnh Hạo cùng nam nhi chí lớn cùng với đại anh hùng hai cái này xưng hô liên hệ với nhau, đối phương thấy thế nào, cũng chỉ là một cái đáng sợ phá hủy công mà thôi.

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, trầm ngâm mấy cái hô hấp thời gian.

“Người chờ ta một hồi.”

“Không có vấn đề, đạo huynh là muốn dẫn tọa thổ nạp nghỉ ngơi đúng không, không có sao, ta chỗ này có thể . . .” Chỉ Hương bỗng cảm thấy phần chần, đang định nói tiếp, đột nhiên liền ngừng lại, trợn to mắt, lộ ra không thể tưởng tượng nổi, bởi vì nàng chứng kiến Mạnh Hạo vừa nói dứt lời về sau, rõ ràng quay người tiếp tục này ra vách tường gạch, chỉ có điều tốc độ nhanh hơn lên.

Chỉ Hương trợn mắt há mồm, ngơ ngác nhìn Mạnh Hạo đem tòa cung điện triệt để càn quét, phóng tới kế tiếp cung điện, cho đến sau nửa canh giờ, nơi đây lúc trước còn dư lại cái kia hơn ba mươi chỗ cung điện, cũng đều sạch sẽ về sau, Mạnh Hạo lúc này mới mang theo tiếu dưỡng, mắt nhìn Triệu U Lan chỗ ở khu vực, bên kia gần trăm điện quần.

“Người nói là tòa đại điện này?” Mạnh Hạo ánh mắt chặt vật thu hồi, rơi vào mà chính giữa, nơi đây cực kỳ dễ thấy một tòa bằng bạc cung điện.

Cung điện này bốn phía có tường ngoài, bên trong bốn tầng đại điện, thoát nhìn hùng tráng phi phàm, nhất là dùng Mạnh Hạo con mắt chuyên nghiệp, thấy được tường vây bên trong gạch lát trên mặt đất, mỗi một khối đều là nửa trượng vuông, toàn thân vàng óng ánh, Tiên thổ hơi thổ thật là cực kỳ nồng đậm.

Càng là thấy được đại điện này cây cột, cũng đều là hoàn toàn chân thực, vách tường gạch càng là thông thấu như ngọc, kính người nhất, là cung điện này đại môn, Mạnh Hạo chỉ liếc mắt, liền lập tức cảm thấy Tiên thổ khí tức đậm đặc, đã đến gần như hóa thành thực chất trình độ.

Tại Mạnh Hạo cái này ánh mắt chuyên nghiệp ở bên trong, hắn thậm chí đã bắt đầu tìm kiếm bốn phía trên vách tường nguyên một đám thích hợp cạy mở điểm, tìm kiếm gạch lát trên mặt đất, cái kia một khối thích hợp hơn nhất đầu tiên xuất hiện lựa chọn, còn có khổng lồ kia cung điện, như thế nào đi lấy đi mái ngói, mà sẽ không đi đụng chạm cấm chế.

Cái này ánh mắt cực kỳ sắc bén, rơi vào Triệu U Lan trong ánh mắt, lập tức làm cho nàng trợn mắt há mồm, ần ần cảm thấy tại đây dưới ánh mắt, giống như toàn thân trần truồng giống như, thừa dịp một bên Chỉ Hương không có chú ý, Triệu U Lan bỗng nhiên hai mắt lóe lên, tay trái nhìn như tùy ý nâng lên, có

thể cũng tại trong chốc lát, biến hóa thoảng một phát tư thế, giơ lên ngón út, khi nhìn đến Mạnh Hạo ánh mắt dường như phát giác về sau, nàng rất nhanh sẽ thu hồi ngón út.

Mà một bên Chỉ Hương, thì là thần sắc lộ ra kính nể.

“Quả nhiên là thuật nghiệp có chuyên môn a, thăng này họ Mạnh? Chỉ bằng cái này có thể tháo gỡ cổ tiên nhân cung điện mà không đụng chạm cấm chế bốn sự, tương xứng xưng đại sư.”

465. Chương 465: Yêu Linh Hiện! (canh 3)

”Mạnh đại sư, cái này Đạp Tiên Kiều, là năm đó Tiên Yêu tông sáng tạo ra đến, mà nơi đây là dưới Tiên Kiều tam giới trong thấp nhất một tầng 99 Tiên Yêu chỗ ở hành cung, mà tòa nhất bằng bạc cung điện, thì là nơi đây mất trận, đã từng hẳn là tiên kiều đầu mối một trong.

Mà tiên kiều ở bên trong, 3600 chỗ đầu mối, mỗi một chỗ trong đó đều có chí bảo trấn thủ, vì năm đó tiên kiều, cung cấp cuộn cuộn không dứt Cửu Sơn Hải lực lượng bản nguyên.

Nơi đây cấm chế, là cường đại nhất, cho dù ta thân thể vẫn còn, mở ra nơi đây cũng cần phí chút ít trắc trở, bất quá. . . Dưới mắt có Mạnh đại sư tương trợ, nghĩ đến sẽ đơn giản một ít.

Kính xin Mạnh đại sư nói cho ta biết, cái này tầng ngoài cùng tường vây, nơi nào là chỗ tốt nhất để ra tay?” Chỉ Hương vẻ mặt nghiêm túc, lần thứ nhất đang đối mặt Mạnh Hạo nghiêm túc, lộ ra khách khí như vậy bộ dạng.

Mạnh Hạo thấy được Triệu U Lan mặt mờ duỗi ra ngón út động tác, thần sắc không thay đổi, nhìn Chỉ Hương liếc, đối với cái này Mạnh đại sư ba chữ từ đầu tới, hẳn hơi suy nghĩ một chút liền minh bạch, hẳn là chính mình lúc trước tháo gỡ hành động, đối với cái này nữ đã tạo thành chấn động không nhỏ.

Giờ phút này Mạnh Hạo vội ho một tiếng, lần nữa tiếc nuối mắt nhìn Triệu U Lan chỗ ở bên trong khu vực, cái kia chút ít hoàn chỉnh cung điện về sau, quay người nhìn về phía chính giữa bằng bạc đại điện, nhìn sau nửa ngày, bỗng nhiên Mạnh Hạo tay phải nâng lên nhất chỉ phía trước.

“Phía bên phải, hàng thứ bảy mươi ba, đếm xuống khối thứ chín!” Mạnh Hạo ánh mắt giống như lợi kiếm, trực câu câu chăm chăm vào một viên gạch trên tường rào, dùng hẳn trước kinh nghiệm, cái này một khối viên gạch chỗ ở điểm, hẳn là thích hợp nhất cạy mở địa phương.

Chỉ Hương nghe được câu này, cũng theo đó nhìn lại, trong mắt có trầm ngâm, có thể rất nhanh sẽ hóa thành quyết đoán, nắm niệm pháp quyết, Triệu U Lan cũng thở sâu đồng dạng nắm niệm pháp quyết, hai nữ đồng thời ra tay, lập tức có hai đạo hào quang bay ra một trắng một đỏ, tại giữa không trung thì nhảy mắt hòa vào nhau, thẳng đến khối kia viên gạch mà đi.

Lập tức tới gần, đánh vào thượng điện lúc, toàn bộ tường vây đột nhiên tản mát ra chói mắt chi mang.

“Bên trái vị trí thứ 33, đếm lên khối thứ bảy!” Mạnh Hạo bỗng nhiên mở miệng cùng lúc đó, Triệu U Lan cùng Chỉ Hương, lại một lần ra tay.

“Phía bên phải vị trí thứ một trăm hai mươi lăm, đếm xuống khối thứ hai!” Mạnh Hạo rất nhanh mở miệng, đây hết thấy hẳn đều là dựa theo trước kinh nghiệm, tại đây tường vây quang mang chớp động, truyền ra chấn động lúc, thời khắc điều chỉnh.

Một lát sau một tiếng kinh thiên nổ vang, bỗng nhiên truyền ra lúc, bức tường này rốt cục có một chỗ hòn đá, sụp đổ vỡ vụn, khiến cho này vách tường trận pháp, lộ ra sơ hở, chớp động cơ hồ về sau, biến mất không còn tăm hơi.

Chỉ Hương thở sâu thần sắc có chút mệt mỏi, nhưng rất nhanh sẽ phản chấn cùng Triệu U Lan cấp tốc đi về phía trước, Mạnh Hạo ở phía sau, không có gấp đi vào, mà là bắt đầu nạy ra hòn đá, cho đến Triệu U Lan cùng Chỉ Hương tại đại điện bên ngoài đợi sau nửa ngày, mắt thấy cung điện bên ngoài tường vây, dùng rất

nhANH tốc độ biến mất, cuối cùng nhất toàn bộ bị Mạnh Hạo thu hồi về sau, nội tâm của hắn hơi có thỏa mãn, đi tới lúc, Mạnh Hạo cúi đầu nhìn gạch lát trên mặt đất, không để ý đến Chỉ Hương cùng Triệu U Lan.

Cái này hai nữ mắt thấy Mạnh Hạo đang tại quan sát, cũng sẽ không liền đi quấy rầy, chỉ có thể ở chỗ đó nhìn xem, một lát sau, Mạnh Hạo đứng ở một mảnh gạch lát trên mặt đất, ngồi xổm xuống cẩn thận lại nhìn một chút, lui ra phía sau vài bước, tại bốn phía gạch lát trên mặt đất giao giới khe hở bên cạnh, ngừng đầu lên.

“Ta không biết nơi đây cấm chế như thế nào đi phá, nhưng nếu có liên quan đến gạch lát trên mặt đất mà nói..., phải là nơi này, dùng các người lớn nhất thần thông, ở chỗ này oanh mở một vết nứt, nơi đây gạch lát trên mặt đất, liền đã mất đi lẫn nhau kết cấu.” Mạnh Hạo nói xong, lui ra phía sau vài bước.

Chỉ Hương hai mắt lóe lên, bấm niệm pháp quyết ở bên trong, ánh sáng màu đỏ bay ra, thẳng đến gạch lát trên mặt đất khe hở mà đi, nổ vang quanh quẩn, có thể sau một lúc lâu, mặt đất không có phản ứng chút nào, Chỉ Hương nhả lại đôi mi thanh tú, ánh mắt lộ ra một vòng Lệ Ý, hai tay bấm niệm pháp quyết lúc, lại phun ra một hơi quý giá.

Tại đây khẩu khí phun ra đồng thời, Triệu U Lan hình như có cảm ứng, thân thể run rẩy, một ngụm máu tươi phun ra, cái này ngụm máu tươi cùng khẩu khí kia tức lập tức dung hợp về sau, thành linh tại giữa không trung hóa thành một ngón tay.

Ngón tay này giống như có được kinh thiên động địa chi lực, mới vừa xuất hiện, để Mạnh Hạo hai mắt chợt co rút lại, trong cơ thể Đạp Ca Kiếm Khí bỗng nhiên vận chuyển, một chuyển này trên đường, Mạnh Hạo nhìn như tùy ý, có thể trên thực tế cũng có hao phí đối phương tu vi tâm tư, càng là thời khắc cảnh giác, dù sao lẫn nhau ở giữa hợp tác, chỉ là vì lợi ích, cũng không phải là không thể phá vỡ.

Cái kia ngón tay giống như có được nghịch chuyển trời xanh chi lực, tại xuất hiện nháy mắt, lập tức lại để cho thiên địa biến sắc, lại để cho cái này bốn phía lập tức uy áp kinh người, thẳng đến gạch lát trên mặt đất khe hở, tại đúng chạm một cái chớp mắt, đại địa nổ vang chấn động, ken két thanh âm quanh quẩn bên dưới gạch lát trên mặt đất trực tiếp vỡ vụn ra vài đạo khe hở, trong đó có một đạo, cùng với Mạnh Hạo lúc trước chỉ địa phương liền tiếp về sau, lập tức lại để cho cái này đại địa chấn động, lần nữa mãnh liệt.

Thậm chí tại đây bị chấn động, toàn bộ cung điện bên ngoài gạch lát trên mặt đất, xuất hiện ba đạo khe nứt to lớn, xô xuyên qua quảng trường.

Cho đến một lát sau, chấn động biến mất lúc, nơi đây cung điện bên ngoài hết thấy cấm chế, toàn bộ đều biến mất không thấy, Chỉ Hương sắc mặt trắng bệch, hô hấp co quắp.

“Người động tác nhanh lên, ta đem nơi đây trấn trụ thời gian không nhiều lắm, chúng ta phải nhanh một chút oanh mở đại điện tiến vào bên trong.” Chỉ Hương thở sâu, hướng về Mạnh Hạo thúc giục nói.

Mạnh Hạo hai mắt có chút chớp động, âm thầm kinh hãi đồng thời vội vàng cúi đầu lấy ra phi kiếm, bắt đầu nạy ra gạch lát trên mặt đất, đã không có cấm chế tồn tại, nơi này địa gạch đã mất đi bảo hộ, tại Mạnh Hạo cái này chuyên nghiệp nạy ra bên dưới rất nhanh, từng khối gạch lát trên mặt đất bị hắn lấy đi, có thể theo thu, Mạnh Hạo lại hai mắt cấp tốc co rút lại.

Cái này ở dưới gạch lát trên mặt đất đại địa, cũng không phải là bằng phẳng, mà là tồn tại một ít phức tạp phù văn, những phù văn này theo Mạnh Hạo đem từng khối gạch lát trên mặt đất cầm lấy, dần dần rõ ràng lúc, rõ ràng là một cái hình con bướm hình dáng ẩn ký.

“Cái này ẩn ký, chính là nơi đây cấm chế, bất quá cũng bị ta đánh tan, đã mất đi tác dụng.” Chỉ Hương mắt nhìn mặt đất hồ điệp ẩn ký, giống như rất tùy ý mở miệng.

Mạnh Hạo nhẹ gạt đầu, tại còn có cuối cùng vài miếng đất gạch không có nạy ra lúc, chợt ngừng đầu, một cái Huyết Băng Thiểm, sau đó nháy mắt thuận di, tốc độ cực nhanh, đảo mắt đã cách nơi đó rất xa.

Tại rời xa cái kia chỗ đại điện đồng thời, Mạnh Hạo mắt trái liên tục chớp động mà mấy cái, trong cơ thể Tiên Nhân Chỉ Lộ khí tức cấp tốc dừng mảnh vào trái trong mắt, lập tức thể giới ở trong mắt trái của hắn bỗng nhiên cải biến.

Này tòa bàng bạc đại diện, giờ phút này lập tức bị đen kịt một màu sương mù bao phủ, cái này sương mù chính là tới từ quảng trường đại địa hồ điệp ẩn kỹ, ở nơi này, một cái khổng lồ màu đen hồ điệp, đang cấp tốc giãy dụa, có từng sợi từng sợi tơ màu bạc buộc chặt tại trên thân của nó, nhưng giờ phút này, những thứ này sợi tơ đang tại nhanh chóng tiêu tán.

Mà lúc trước nơi đây gạch lát trên mặt đất, đúng vậy trấn áp cái này hồ điệp đích căn bản chỗ, cũng là cái kia chút ít tơ bạc đích căn nguyên, giờ phút này địa gạch cấm chế bị phá ra, khiến cho cái này hồ điệp thoát khỏi.

Cùng lúc đó, tại đây bốn phía, có vô số Hắc Long gào thét mà đến, ý đồ đi thôn phệ cái kia hồ điệp, có thể cũng tại đến gần một cái chớp mắt, bị cái này hồ điệp quỷ dị hấp thu, đã trở thành nó tránh thoát mà ra động lực.

Mà ở cái này hồ điệp bên cạnh, Triệu U Lan khuôn mặt, giờ phút này chẳng biết tại sao, lộ ra cười thâm, trong mắt mang theo bi thương, ẩn ẩn có một vệt tuyệt vọng không cách nào nữa tiếp tục che dấu, tại thời khắc này, hiển lộ ra.

Bả vai nàng bên trên Chỉ Hương, trên người của nàng, thành linh có một đạo nếu không có Mạnh Hạo tiên mục, tắc thì không thấy được chỉ đỏ, đang vờn quanh ở đằng kia hồ điệp bốn phía, ý đồ cùng hấn nổi lên bộ dạng.

Mạnh Hạo đột nhiên bay ra, mặt đất còn có vài miếng gạch lát trên mặt đất không có bị lấy đi, lập tức lại để cho Chỉ Hương biến sắc, lúc ngẩng đầu lập tức nhìn về phía Mạnh Hạo, thấy, là Mạnh Hạo cười lạnh.

Trên mặt nàng có chút âm trầm, biết được bị Mạnh Hạo nhìn ra mảnh khõe.

“Người này tâm cơ quả nhiên thâm trầm, bất quá hấn thân thể đặc thù, rõ ràng đến sau này, có thể mang đi những thứ này năm đó Tiên Yêu cổ tông cái kia chút ít yêu tiên nguyên rửa Tiên thổ, từ xưa đến nay, người này hấn là cái đầu đang không có dưới sự bảo vệ, đến chỗ này chẳng những không chết, càng có thể mang đi nơi đây Tiên thổ chi nhân!”

Chỉ Hương nhú mày, cũng chính là bởi vậy, nàng mới có ý định mượn tay Mạnh Hạo phá vỡ nơi đây cấm chế, có thể tại mấu chốt cuối cùng thời khắc, lại bị đối phương phát giác bỏ chạy, tuy nói gạch lát trên mặt đất tuyệt đại đa số đều đã bị lấy đi, có thể còn dư lại ba năm khối, nhìn như tán loạn, nhưng trên thực tế từng cái vị trí đều rất khéo léo.

“Mạnh đại sư, người đây là ý gì?” Chỉ Hương mang theo nghi hoặc, nhẹ giọng mở miệng, thanh âm hương vị ngọt ngào, tồn tại một ít mê hoặc cảm giác.

“Không có ý gì, chỉ là túi trữ vật đây.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, tốc độ nhanh hơn, bay nhanh, đã sắp lao ra nơi đây dây cung điện.

Thu hoạch của hấn đã đầy đủ, không muốn lại tiếp tục tham dự đến yêu nữ này Chỉ Hương một ít kế hoạch bên trong, còn Triệu U Lan chỗ đó, Mạnh Hạo giờ phút này cũng đã minh bạch, trên thực tế lúc trước hấn tại thung lũng bên ngoài, cùng Triệu U Lan lần thứ nhất gặp được lúc, đã cảm thấy hơi nghi hoặc một chút.

Giữa hấn và Triệu U Lan, cho dù lẫn nhau tồn tại một ít thù hận, có thể ứng với còn chưa tới cái loại này vừa thấy mặt, thì nhất định phải phân ra sinh tử trình độ.

Dù sao Ngũ Độc bộ cùng Ô Thần bộ chiến tranh, Ngũ Độc bộ bản thân liền là một loại xâm lấn, mà Mạnh Hạo chỗ đó, đối với Triệu U Lan tiến đánh một lần, không tiếp tục triển khai lần thứ hai.

Có thể hết lần này tới lần khác, Triệu U Lan còn lại đi động thủ, lý do rất đầy đủ, thậm chí làm cho người ta nếu không đi cẩn thận cân nhắc, rất khó coi ra trình độ.

Hôm nay đến xem, đó là Triệu U Lan cố tình làm, lần nữa thừa cơ hội lúc trước, mị mở ngón tay út, có lẽ, đây là một loại cầu cứu tín hiệu.

Cũng mặc kệ như thế nào, Mạnh Hạo mặc dù là hiểu ra, nhưng là sẽ không vì cứu Triệu U Lan, mà để ỉnh tiếp tục tại nơi đây dừng lại.

Chỉ Hương con mắt lộ ra một vòng lệ mang, cắn răng.

“Cho rằng như vậy, ta liền không có cách nào sao Bất quá thật sự có chút ít đáng tiếc, U Lan tiểu quái quái bảo bối, không thể nói trước, chỉ có thể đưa người đoạt xá.” Chỉ Hương thở dài, thân thể bỗng nhiên theo Triệu U Lan trên bờ vai bay lên, lập tức dung nhập Triệu U Lan trong cơ thể, Triệu U Lan thân thể chợt run rẩy, có thể thì ra là mấy hơi thở công phu, khí chất của nàng liền cải biến, không còn là lãnh diễm, mà là xuất hiện xinh đẹp chi mị.

Thân thể nhoáng một cái, nàng tay phải nâng lên liên tục tại mặt đất điểm xuống năm lần, nhiều tiếng nổ vang, mặt đất nằm khối gạch lát trên mặt đất, toàn bộ trở nên nát bấy, cùng lúc đó, cái con kia màu đen hồ điệp, trên thân tất cả tơ bạc tiêu tán, thân thể bỗng nhiên bay lên!

Đang bay lên trong quá trình, trên thân của nó cấp tốc thiêu đốt, trong chốc lát không còn là trong mắt ngoại nhân vô hình, mà là đang cái này thiêu đốt ở bên trong, thân thể rất nhanh xuất hiện thất thải, cùng cái này thất thải ở bên trong, tựa hồ một lần nữa tạo nên thân thể, hóa thành một cái lòng bài tay lớn nhỏ bướm bướm bảy màu, có thể hiển lộ tại hết thảy ánh mắt.

Càng là tại đây một cái chớp mắt, hồ điệp xuất hiện, theo cánh vỗ, một cơn bão táp quét ngang cả vùng đất, cùng lúc đó, tại trên thân của nó, phóng xuất ra mà kinh thiên động địa, nồng đậm chí cực yêu khí.

Yêu khí tại thân, hình dáng như Linh , Mạnh Hạo thân thể lui về phía sau lúc, nhìn xem màu đen hồ điệp lột xác trở thành thất thải, tâm thần chấn động mạnh một cái, trong đầu nháy mắt nổi lên hai chữ.

466. Chương 466: Kỳ Nam Lại Đến Đoạt Yêu Linh! (cảnh 4)

Không còn cái khác xưng hô, có thể hình dung giờ khắc này, phiêu phù ở giữa không trung bướm bướm bảy màu, nó phảng phất là theo màu đen trong lột xác, theo trong tử vong trọng sinh, giờ phút này hóa thành bướm bướm bảy màu, không có tản mát ra cái gì kinh thiên động địa nguy hiểm, tràn ra đấy, chỉ có một loại trong thiên địa, cực hạn đích mỹ lệ.

Theo cánh vỗ, thậm chí còn có nhàn nhạt thất thải quang phần, theo trên thân thể rơi xuống, tại đây hào quang ở bên trong, cái này hồ điệp hướng lên bầu trời bay đi.

Triệu U Lan ... Hoặc là phải nói là yêu nữ Chỉ Hương, nàng hai mắt lóe lên, thân thể lập tức bay ra, thẳng đến hồ điệp mà đi, nàng đi tới nơi này Khư Kiền Giới, mục đích đúng là vì nơi đây cái này Yêu Linh!

“Đã lấy được nó, ta liền có được tiến vào Yêu Tiên Cổ Giới tư cách, mà thân thể của ta là cái này một đời Yêu Tiên Tông đệ tử, một khi có thể đi vào Yêu Tiên Cổ Giới, nhất định có thể thu được tạo hóa!” Chỉ Hương tốc độ cực nhanh, vượt qua thuần di, chỉ lát nữa là phải xuất hiện ở cái kia hồ điệp bên cạnh.

Mạnh Hạo hai mắt lộ ra tinh mang, giờ khắc này, hắn không chần chờ nữa, ở trong mắt hắn xem ra, vật ấy ... Chính là mình đi tới nơi này Khư Kiền Giới, phải lấy được Yêu Linh.

Đã có cái này Yêu Linh, Ô Thần bộ rơi hơn hai ngàn người, chẳng khác nào là có tiến vào Mặc Thổ tư cách, đã có khả năng sinh tồn tại trong hạo kiếp.

Mạnh Hạo không kịp nghĩ nhiều, giờ phút này thân thể nhoáng một cái, trong chốc lát Huyết Băng Thiểm cùng thuần di đồng thời triển khai, toàn thân huyết khí ngập trời ở bên trong, thẳng đến cái kia Yêu Linh hồ điệp mà đi.

Càng là tại trước lúc tới, Mạnh Hạo trên thân tử khí tản ra, cuối cùng một đạo Đạp Ca Kiếm Khí, trong người ngưng tụ.

Chỉ Hương trong mắt sát cơ lóe lên, hai người thân ảnh tại giữa không trung lập tức xuất hiện, có thể đang lúc bọn hắn xuất hiện, muốn cướp đoạt cái này Yêu Linh nháy mắt, cái này bướm bướm bảy màu, bỗng nhiên thân thể chợt xông lên, trực tiếp mơ hồ, xuất hiện lúc, lại ở bên ngoài mấy trăm dặm, nếu không phải là trên người nó thất thải chi quang quá mức chói mắt, sợ là giờ khắc này, muốn mất đi bóng dáng.

Mạnh Hạo thần sắc khê động, thân thể lần nữa thuấn di, Chỉ Hương chỗ đó cũng thu hồi thần thông, hai người tạm thời không hề ra tay, mà là thẳng đến cái kia Yêu Linh đuổi theo.

Hai người tốc độ cực nhanh, nhất là Chỉ Hương so Mạnh Hạo tại đây vẫn nhanh hơn một chút, nếu không phải là nàng cùng Triệu U Lan thân thể lẫn nhau còn không có dung hợp triệt để, mà lại Triệu U Lan dù sao tu vi chỉ là Kết Đan, cho dù là bị cường hành đề cao đã đến Nguyên Anh, có thể như trước vẫn là không cách nào lại để ột cái tiên, phát huy ra chân chính tu vi chi lực của mình.

Cho dù là Trảm Linh, có thể tại phương diện tốc độ, trừ phi Chỉ Hương một lần nữa dùng thần tiên thân thể đi về phía trước, bằng không mà nói một khi cường hành tăng tốc, một cái giá lớn là thân thể mới này, lập tức ở giữa không trung bị trực tiếp nghiền nát.

Có thể tốc độ mau hơn, là cái con kia Yêu Linh hồ điệp, nó gào thét ở giữa mỗi lần lập loè, đều là vài trăm dặm thậm chí càng khoa trương hơn một chút, rõ ràng trực tiếp vượt qua ngàn dặm.

Cũng may cái kia ngập trời hào quang bảy màu, giống như trong đêm tối đèn sáng chỉ dẫn hết thấy, bằng không mà nói, Mạnh Hạo không cách nào tìm được.

Nhưng này Yêu Linh hồ điệp như vậy cấp tốc đi về phía trước, tại cũng không lâu lắm về sau, lập tức đưa tới trên vùng đất này, tất cả tiến đến nơi đây Tây Mạc tu sĩ chú ý.

Theo nguyên một đám tu sĩ đã nhận ra cái này hồ điệp, lập tức có người liên tưởng đến Yêu Linh, bọn hắn đi tới nơi này Khư Kiều Giới, một trong những mục đích, cũng chính là tìm kiếm rất có thể, ở chỗ này dẫn sinh ra Yêu Linh.

Giờ phút này sau khi thấy, nguyên một đám lập tức đổ ngã cả mắt, cái này Yêu Linh đại biểu một cái bộ lạc sinh tồn, dưới mắt khi nhìn đến về sau, nơi đây tất cả tu sĩ, toàn bộ tu vi bộc phát, triển khai tốc độ cao nhất, thẳng đến cái này hồ điệp mà đi.

Cả vùng, bị cái này bướm bướm bảy màu, nhấc lên một hồi tranh đoạt phong bạo.

Mạnh Hạo nhíu mày, mắt thấy như thế, ngược lại không nóng nảy đến cướp đoạt Yêu Linh, nhưng tốc độ thì không có chậm dần, mà là bảo trì cấp tốc, không ngừng mà đi theo cái con kia Yêu Linh hồ điệp.

Về phần Chỉ Hương, thân ảnh sớm đã biến mất, có thể Mạnh Hạo tin tưởng nàng này nhất định vẫn còn Yêu Linh phụ cận, đang chờ đợi cơ hội, sợ là chỉ cần cái này Yêu Linh tốc độ hơi chút một chậm, nàng sẽ lập tức ra tay.

Đúng lúc này, đột nhiên, ở đằng kia Yêu Linh hồ điệp phía trước, hư vô vụn vụn ở giữa, đi ra một người, người này là một người đàn ông trung niên, trên thân thể tràn ngập Đồ Đằng, nhất là mi tâm một cái Hắc Long Đồ Đằng, tản mát ra khí tức kinh người cùng chấn động, ẩn ẩn lộ ra khủng bố cảm giác.

Tu vi của hắn, càng là Nguyên Anh hậu kỳ!

Đây là Mạnh Hạo tại Khư Kiều Giới, thấy cái thứ nhất Nguyên Anh hậu kỳ, trung niên nam tử này thân thể cực kỳ khôi ngô, tướng mạo tục tũn, mày rậm mắt to, tại sau khi xuất hiện, hắn gầm nhẹ một tiếng, hai tay chợt nâng lên, lập tức thân thể lập tức bành trướng, gân cốt phồng lên đồng thời, càng là có mạnh mẽ chi lực bộc phát, ở phía sau hắn, một cái khổng lồ Hắc Long, trông rất sống động, thành linh huyền hóa ra.

Yêu Linh hồ điệp chỉ lớn bằng bàn tay nhỏ, bản thân nó không có tu vi, không tính cường đại, bất luận kẻ nào cũng có thể đem lấy đi, có thể tốc độ của nó cực nhanh, khó có thể hình dung, tại dạng này tốc độ xuống, thân thể của nó liền có được kinh người chi lực, giờ phút này đi về phía trước lúc, đột nhiên bị trung niên này đại hán ngăn cản, vô hình va chạm, lập tức bạo phát ra kinh thiên nổ vang.

Tại đây nổ vang ở bên trong, trung niên đại hán thân thể chợt chấn động, toàn thân Đồ Đằng cấp tốc lông lánh, sau lưng Hắc Long ngửa mặt lên trời gào thét, thân thể không ngừng lùi lại, có thể tại thối lui ra khỏi ngàn trượng về sau, nhưng lại bất chợt dừng hẳn.

Cái con kia Yêu Linh hồ điệp, bị sanh sanh trói buộc tại hai tay của hắn bên trong.

“Hắc Long đại bộ Hứa Bạch!”

“Hắc Long đại bộ, đó là Tây Mạc phía đông, có được Trảm Linh lão tổ chính thức đại bộ!”

“Hết thấy có được Trảm Linh lão tổ đại bộ, không cần Yêu Linh, liền có thể đạt được tiến vào Mạc Thổ tư cách, cái này Hứa Bạch thân là Hắc Long đại bộ cường giả, nghe nói là Hắc Long đại bộ ở trong, được ca tụng có khả năng nhất trùng kích Trảm Linh chi nhân, hẳn vì sao cũng muốn cướp đoạt Yêu Linh!”

Tại đây bốn phía, bị Yêu Linh hồ điệp đưa tới hơn mười người, giờ phút này nguyên một đám khi nhìn đến nam tử trung niên về sau, lập tức xôn xao.

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, một màn này cũng làm cho nội tâm của hắn chấn động, đối với cái này gọi là Hứa Bạch đại hán, đã có ấn tượng khắc sâu, người này tu vi càng nhiều nữa, là biểu hiện ở thân thể lên, điểm này rất đặc thù.

Nhưng lại tại cái này Hứa Bạch đem Yêu Linh khống chế được lập tức, một tiếng cười khẽ theo hư vô truyền đến, gợn sóng lóe lên ở giữa, như có một mảnh lông lánh ánh sáng đỏ, ánh sáng màu đỏ ở bên trong, đi ra một người mặc trường bào màu đỏ nam tử, nam tử này thân thể hết sức nhỏ, mang theo âm nhu cảm giác, xuất hiện lúc, chung quanh hắn có một mảnh phù văn biến ảo, cái kia từng cái phù văn, đều tựa như một cái đơn độc thân thể, tản mát ra yêu dị chi mang, nhìn như phù văn, có thể cẩn thận nhìn, giống như tách mạng.

Càng thêm quỷ dị, là người này vị trí mi tâm, không có Đồ Đằng, mà là những nơi lộ ra bên ngoài trên thân thể của hắn, có thể chứng kiến rậm rạp chằng chịt vô số phù văn chạy.

Hắn cười khẽ, âm nhu cảm giác cực kỳ mãnh liệt, xuất hiện lúc tay phải nâng lên, về phía trước nhìn như nhu hòa phát tay xuống, lập tức chung quanh hắn đại lượng phù văn chợt ngưng tụ cùng một chỗ, thành linh hóa thành một cái phù văn đại thủ thẳng đến trung niên đại hán mà đi.

Tốc độ cực nhanh, lập tức tiến đến, vô một cái về phía Yêu Linh hồ điệp.

“Trần Mặc!!” Hứa Bạch gào thét.

Thanh âm của hắn quanh quẩn, rơi vào bốn phía tu sĩ khác trong tai lập tức hóa thành rung động.

“Trần Mặc? Yêu Phù đại bộ Trần Mặc hơn hai trăm năm, có được Nguyên Anh hậu kỳ tu vi Trần Mặc!”

Nổ vang quanh quẩn, trong đôi mắt Hứa Bạch lộ ra dữ tợn, dứt khoát trực tiếp buông lỏng tay ra, khiến cho cái kia hồ điệp cánh khẽ vỗ, buông lỏng mà đi đồng thời, cũng theo Trần Mặc biến ảo phù văn đại thủ bên trong, tránh thoát đi ra.

Nhưng ở này hồ điệp tránh thoát đi ra nháy mắt Chỉ Hương thân ảnh, một cái chớp mắt xuất hiện, bàn tay như ngọc trắng khi nhấc lên, một phát bắt được Yêu Linh hồ điệp, thân thể lần nữa lóe lên, nháy mắt biến mất.

Nàng tốc độ cực nhanh bốn phía không có người nào sớm phát giác, giờ phút này Hứa Bạch cùng Trần Mặc sắc mặt bỗng nhiên đại biến, bị người ở trước mắt sanh sanh cướp đi, chuyện này với hắn hai người mà nói, là loại sỉ nhục.

Nhưng lại tại Chỉ Hương biến mất một cái chớp mắt, Mạnh Hạo hai mắt lộ ra hàn mang.

“Buông.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng lúc, thân thể tử khí tản ra, tại đây tử khí khuếch tán ở bên trong, trong hư vô truyền ra Chỉ Hương tiếng cười.

“Nếu người lúc trước không có bày ra Đạp Ca Kiếm Khí, đột nhiên dùng ra, sẽ đối với ta tạo thành không nhỏ ảnh hưởng, có thể hôm nay ...”

Chỉ Hương lời nói không đợi nói xong, đột nhiên ngừng lại, truyền ra một tiếng thét kinh hãi, bởi vì theo Mạnh Hạo trên thân thể tràn ra tử khí, cái này một cái chớp mắt lập tức cuốn ngược, không còn tại ngoại giới khuếch tán chút nào, có thể tại Mạnh Hạo thân mình, nhưng lại có một cổ kinh thiên gợn sóng, nháy mắt quật khởi.

Cái này gợn sóng chợt khuếch tán phương viên vạn trượng thiên địa, khiến cho bầu trời biến sắc, khiến cho bốn phía hết thấy tu sĩ, cả đám đều sắc mặt biến hóa, Trần Mặc cùng Hứa Bạch chỗ đó, cũng là hai mắt co rút lại, cảm nhận được cảm giác nguy hiểm mãnh liệt.

Tại đây một cái chớp mắt, Mạnh Hạo thân thể bên ngoài, thành linh xuất hiện một cái ngàn trượng lớn nhỏ cự thú!!

Con thú này thân thể là Long, cánh lại như Phượng, có được hai đầu, một là đầu rồng, một cái đầu phượng, ngàn trượng thân hình, kinh thiên động địa, theo sự xuất hiện của nó, khí tức kinh khủng, lập tức nhường cho vạn trượng thể giới, ngập trời uy áp âm âm hàng lâm.

Nó, đúng vậy Kỳ Nam!

Mạnh Hạo có được Kỳ Nam truyền thừa, miễn ba lượt sinh tử, lúc này đây, bị Mạnh Hạo dùng tại đây, giờ phút này Kỳ Nam biến ảo, thân thể chỉ là một lập lòe, ngửa mặt lên trời rít lên một tiếng, thân thể của nó liền tiêu tán, có thể tại đây tiêu tán ở bên trong, Kỳ Nam chỉ lực, hóa thành trùng kích, hướng về bốn phía âm âm mà đi.

Lập tức vạn trượng hư vô giống như muốn sụp đổ, Chỉ Hương thân thể, ở giữa không trung bị sanh sanh bức ra, xuất hiện đồng thời, nàng phun ra máu tươi, khuôn mặt lộ ra rung động.

“Kỳ ... Nam ...” Chỉ Hương trong thần sắc mang theo không cách nào tin, đối với Mạnh Hạo tại đây, nàng đã theo sớm nhất bỏ qua, cho đến phát giác Đạp Ca Kiếm Khí sau biến thành cảnh giác, cho đến chứng kiến đối phương không bị yêu tiên nguyên rửa về sau, đáy lòng đã có nghi hoặc cùng tính toán, đã đến hôm nay ... Khi nhìn đến mà Kỳ Nam về sau, cùng Mạnh Hạo tiếp xúc ngắn ngủi này thời điểm, nàng tất cả những gì chứng kiến, trải qua tất cả, kể cả Mạnh Hạo tâm cơ, kể cả hết thấy cử động, khiến cho giờ phút này Mạnh Hạo, tại Chỉ Hương trong lòng, đã đạt đến căn chính mình cực kỳ trọng thị trình độ.

Máu tươi phun ra, thân thể không tự chủ được lui về phía sau, tại đây trùng kích vào, trong tay nàng cầm lấy hồ điệp, không khỏi tránh thoát đi ra ngoài, có thể ở này hồ điệp bay ra một cái chớp mắt, Mạnh Hạo hai mắt tinh mang lóe lên, đã đạp trên lên trùng kích mà tới, tay áo hất lên, trực tiếp đem cái này hồ điệp lấy đi.

Hứa Bạch sắc mặt đại biến, thân thể cấp tốc lui về phía sau, có thể vẫn là bị cái này trùng kích bao trùm, cả người như điều đứt dây, trực tiếp cuốn ngược, bị cuốn ra bên ngoài mấy trăm dặm, máu tươi liên tục phun ra bảy, tám ngụm.

Trần Mặc chỗ đó cũng là như thế, tại đây lui về phía sau lúc, mặc cho hấn như thế nào triển khai thư pháp chống cự, có thể như trước không ngừng phun ra máu tươi, bị cuốn ra mấy trăm dặm .

Hắn hai người đều còn như vậy, thì càng không cần nói tới nơi đây mặt khác hơn mười người rồi.

Những người này nguyên một đám toàn bộ thân thể nổ vang, có như vậy ba, năm người, trực tiếp thân thể bị phá hủy, Nguyên Anh chạy ra, mấy người khác, cũng là lập tức trọng thương, tại đây ngạc nhiên ở bên trong, bọn hắn không chậm trễ chút nào lấy ra nường theo bọn hắn đi tới nơi này Khư Kiêu Giới tiên kiều thạch, nháy mắt sờ, thân thể nguyên một đám trực tiếp biến mất không còn tăm hơi.

467. Chương 467: Thổ Vòng Xoáy!

Bất được Yêu Linh, không chậm trễ chút nào đem thu vào bên trong túi trữ vật, Mạnh Hạo xoay người loáng một cái, cả người hóa thành cầu vòng, tại mọi người bị Kỳ Nam xung kích không thể không lui về phía sau lúc, Mạnh Hạo bóng người diện thiểm, cấp tốc mà đi.

Nơi đây có thể đối với Mạnh Hạo có uy hiếp, chỉ có ba người, ngoại trừ Chỉ Hương ở ngoài, chính là Hứa Bạch cùng Trần Mặc.

Nhưng hôm nay, Hứa Bạch cùng Trần Mặc phun ra máu tươi, thân thể lui về phía sau, bỏ mất truy kích cơ hội, bất quá, dựa vào bọn họ Nguyên Anh hậu kỳ tu vi, sợ là không tốn thời gian dài, như trước vẫn là có thể đuổi theo.

Còn có Chỉ Hương, càng là Mạnh Hạo gặp phải một đại kinh địch, nữ tử này có thể bị người xưng là yêu nữ, có thể thấy được khó chơi, ba người này như cùng tiến lên, trừ phi là đem Kỳ Nam cùng Đạp Ca Kiếm Khí toàn bộ dùng ra, nếu không thì, Mạnh Hạo rất khó thoát sinh ra máu chốt.

Có thể coi là như vậy, cuối cùng Mạnh Hạo chính mình phân tích, cũng là cục diện lưỡng bại câu thương. Bày ở trước mặt hắn, tựa hồ còn có một lựa chọn, vậy thì là lấy ra Tiên Kiều thạch, truyền tống rời đi nơi đây.

Có thể sự lựa chọn này, Mạnh Hạo không phải vạn bất đắc dĩ, sẽ không đi dùng, hắn thu được tiên thổ tuy không ít, nhưng những này có hay không đầy đủ hiểu ra ra Thổ Đồ Đằng, Mạnh Hạo không cách nào phán đoán.

Mà một khi lựa chọn rời đi, liền không cách nào lại trở về, cũng là mất đi lần này cơ duyên.

Mạnh Hạo tốc độ cực nhanh, gào thét đi xa, cau mày, cũng đang chần chờ.

Cùng lúc đó, phía sau hắn Hứa Bạch cùng Trần Mặc hai mắt lóe lên, hai người hít sâu một cái, tại Mạnh Hạo rời đi không lâu, với Kỳ Nam xung kích tiêu tan chớp mắt, hắn hai người không lo được chữa thương, đột nhiên lao ra, thuận di truy kích.

Yêu Linh, hai người bọn họ tình thế bắt buộc!

Tại hai người này phía trước, Chỉ Hương cũng hóa thành cầu vồng, ba người một trước hai sau, hướng về Mạnh Hạo rời đi phương hướng, triển khai hết tốc lực bay nhanh.

Mạnh Hạo nhíu mày, hắn giờ khắc này nhất định phải có lựa chọn chọn, là vì Ô Thần Bộ bảo lưu Yêu Linh rời đi nơi này, đánh đổi là có thể tiên thổ còn chưa đủ, cũng hoặc là lựa chọn vì chính mình cân nhắc, từ bỏ Yêu Linh.

Mấy hô hấp sau, Mạnh Hạo trong mắt lộ ra quả đoán, Thổ Đồ Đằng cảm ngộ, cũng không phải là nhất định cần tiên thổ, thiên địa vạn vật, đều tại cảm ngộ bên trong, có thể Yêu Linh hay là cũng chỉ có này một cái!

Tại Mạnh Hạo quyết định chớp mắt, tay phải hắn tại túi chứa đồ trên vớ một cái, lập tức Tiên Kiều thạch xuất hiện, đang muốn một cái nắm, nhưng vào lúc này, đột nhiên, tâm thần của hắn bên trong truyền đến yêu nữ Chỉ Hương âm thanh.

”Mạnh Hạo, coi như ngươi còn có cái khác sắc bén thủ đoạn, có thể tại ta cùng với những cái khác hai vị Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ dưới sự truy kích, muốn bảo vệ Yêu Linh, ngươi ngoại trừ rời đi này giới, không có lựa chọn khác.

Nhưng ta xem ngươi đi tới nơi này Khư Kiều Giới, dường như có khác cái khác mục đích, rời đi, có phải là không cam lòng?”

”Ta có một cái đề nghị, không bằng ngươi ta liên thủ làm sao, ta biết trước ngươi ta trong lúc đó hợp tác, xác thực là có chút không vui, lần này bất luận ta nói thế nào, cũng xác thực đều không thể thủ tín, vì lẽ đó ta sẽ trước tiên biểu lộ thành ý!” Chỉ Hương âm thanh truyền đến đồng thời, thân thể nàng đột nhiên một trận, càng trực tiếp xoay người, hai tay giơ lên nắm quyết, lập tức ở trước mặt của nàng, xuất hiện hai đóa màu đỏ hoa.

Này hai đóa hoa, chớp mắt liền hiện ra Hứa Bạch cùng Trần Mặc khuôn mặt, tại chỗ này cái này xuất hiện nháy mắt, Hứa Bạch cùng Trần Mặc biến sắc.

Đang lúc này, đóa hoa bỗng nhiên tan vỡ, vô thanh vô tức, trực tiếp nát tan thành tro, tại nó tan nát một khắc, Hứa Bạch phun ra máu tươi, thân thể lập tức uể oải, một bên Trần Mặc đồng dạng là thân thể run rẩy, phun ra máu tươi, hai người bước chân dừng lại, vẻ mặt dữ tợn đồng thời, càng có một vệt ngơ ngác.

Có thể sự tình còn chưa kết thúc, Chỉ Hương mắt phượng lóe lên, tại hai người dừng lại lập tức, tay phải giơ lên, về phía trước liên chỉ hai lần, chỉ có điều là vừa giơ lên, lập tức Hứa Bạch cùng Trần Mặc nơi đó, liền lần thứ hai phun ra máu tươi, hai người vẻ mặt triệt để ngơ ngác, cấp tốc lùi về sau.

Bởi vì bọn họ phát hiện, tại đối phương giơ tay đồng thời, chính mình lại liền đã bị thương, như cùng là rơi vào đến kỳ dị nào đó quỷ tắc bên trong.

“Trước tiên bị thương, lại ra tay?”

“Nghịch chuyển quy tắc, đây là quy tắc thần thông, là Trảm Linh thủ đoạn!” Hai người sắc mặt đại biến, giờ khắc này đầu óc ong ong cấp tốc lùi về sau.

Chỉ Hươg lúc này mới thu hồi hai tay, lạnh nhạt nhìn hai người một chút sau, xoay người hướng về Mạnh Hạo đi địa phương đi đến.

Mạnh Hạo linh thức bên trong nhận ra được màn biến hoá này, có thể nhưng không có một chút nào dừng lại, như trước cầm Tiên Kiều thạch, triển khai hết tốc lực bay nhanh.

“Đây chính là thành ý của ta, hai người này thương thế, trong thời gian ngắn không cách nào khỏi hẳn, bọn họ hẳn là cũng không có lá gan lại tiếp tục cùng ta một đội truy kích.”

”Mạnh Hạo, lần này ta phi thường có thành ý cùng ngươi hợp tác, chi mấy lần trước, xác thực là ta chỗ này hiểu rõ sai lầm, lần này. . . Chúng ta chân chính hợp tác làm sao!

Ngươi không cần trả lời ngay, cũng không cần nói cho ta đáp án, ta sẽ tại vùng đất này tới Đông Phương, một chỗ lan tràn mà ra trên núi đá chờ ngươi một mình ngươi một tháng.

Một tháng sau, ngươi như đến, chúng ta liền hợp tác, ngươi có thể được càng nhiều tiên thổ, mà ngươi nếu không đến, thì lại ta không miễn cưỡng.” Chỉ Hươg không có đuổi theo ra quá lâu, truyền âm sau, bước chân dừng lại, nhìn Mạnh Hạo đi xa, không biết đang suy nghĩ gì, thời gian không lâu, nàng xoay người, hướng đến đại địa Đông Phương.

Mạnh Hạo nhíu mày, yêu nữ này Chỉ Hươg lời nói cùng với hành động, để hẳn có chút nhìn không thấu, nữ tử này làm việc khó lường, trước một khắc còn tại lẫn nhau tử đấu, tiếp theo một cái chớp mắt không ngờ như vậy.

Mạnh Hạo tuy nói chần chờ, nhưng tốc độ nhưng không chậm, liên tiếp bỏ chạy bảy sau tám ngày, cho đến xác định bốn phía lại không có bất kỳ người nào tùy tùng, lúc này mới dừng lại.

Sau đó lại qua ba ngày, Mạnh Hạo lần thứ hai bay nhanh tiến lên, năm sáu ngày sau, lần thứ hai dừng lại lúc, hẳn có thể tám phần mười xác định, Chỉ Hươg xác thực không có âm thầm theo dõi.

“Chẳng lẽ nữ tử này thật sự đổi tính?” Mạnh Hạo cười gằn, khoanh chân ngồi ở một chỗ đào ra trong động phủ, đối với rời đi này Khư Kiều Giới, hẳn xác thực là không cam lòng, giờ khắc này trầm ngâm bên trong, Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, đơn giản lấy ra tiên thổ, ngưng thần hòa vào bên trong, chậm rãi cảm ngộ.

Lấy năm đó thấu suốt phương thức, quan này tiên thổ, cho đến làm được nhắm mắt lại lúc, trong đầu hiện lên chính là này tiên thổ hết thấy kết cấu, khi này kết cấu hoàn chỉnh lúc, lấy Ô Thần Bộ Thổ Đồ Đằng chi loại làm dẫn, triệt để ngưng tụ Thổ Đồ Đằng, đây là Mạnh Hạo nghĩ đến, thu được Thổ Đồ Đằng phương pháp.

Theo thời gian trôi qua, đảo mắt mười ngày quá khứ, mười ngày này, Mạnh Hạo vị trí rất yên tĩnh, không người tới quấy rầy, giờ khắc này ngoại giới, Tây Mạc đi đến người đã đi rồi rất nhiều.

Ngày hôm đó, Mạnh Hạo bỗng nhiên mở hai mắt ra, trong mắt lộ ra một vệt tinh mang, trong đầu của hắn, đã hoàn chỉnh phác hoạ ra tiên thổ bên trong, một hạt đất cát toàn bộ kết cấu.

“Gần đủ rồi. . .” Mạnh Hạo hít sâu một cái, từ bên trong túi trữ vật, đem năm ở tiêu tan bên trong, có thể bị Mạnh Hạo cẩn thận duy trì Ô Thần năm bộ Thổ Đồ Đằng chi loại lấy đi ra, liếc nhìn sau, cắn răng một cái, lập tức đem dấu ấn ở trên cánh tay phải.

Theo Thổ Đồ Đằng chi loại dấu ấn, tại đây trong nháy mắt, Mạnh Hạo trong đầu quan sát ra tiên thổ đất cát, lập tức dựa theo hần ý thức, cùng Ô Thần năm bộ Thổ Đồ Đằng dung hợp.

Loại dung hợp này, càng nhiều chính là ý thức trên hòa vào nhau, Mạnh Hạo cũng không biết có thể thành công hay không, nhưng hóa Đồ Đằng, chính là như vậy xuất hiện, Mạnh Hạo phân tích sau, cho rằng tiên thổ cũng có thể như vậy thành công.

Loại dung hợp này kéo dài mấy ngày, cho đến tại hoàn toàn dung hợp chớp mắt, Mạnh Hạo trên cánh tay phải, thỉnh linh xuất hiện một cái mơ hồ vòng xoáy, vòng xoáy này màu sắc màu vàng đất, xuất hiện ở hiện đồng thời, một luồng bàng bạc sức hút, lập tức lan ra.

Có thể hấp thu cũng không phải linh khí, mà là Mạnh Hạo trước người tiên thổ, những kia tiên thổ nhảy mắt liền dung nhập vào vòng xoáy này bên trong, như bị thôn phệ.

Mạnh Hạo bỗng cảm thấy phần chân, hần không chậm trễ chút nào lấy ra từng khối từng khối tiên thổ, mỗi một khối tiên thổ vừa mới bị lấy ra, ngay lập tức bị vòng xoáy hấp thu, thời gian chậm rãi trôi qua, lại qua mấy ngày, khi (làm) Mạnh Hạo bên trong túi trữ vật tiên thổ toàn bộ lấy ra, toàn bộ đều bị vòng xoáy này sau khi hấp thu, loại này sức hút. . . Càng như trước còn tại!

Không chỉ không có giảm bớt, trái lại càng nồng lên, dường như một loại lột xác sắp xuất hiện.

Mạnh Hạo có loại mãnh liệt cảm giác, như giờ khắc này có đầy đủ tiên thổ, hần có thể để cho vòng xoáy này biến thành Đồ Đằng, trở thành hần Ngũ hành chi Tứ, Thổ Đồ Đằng!

Mà một khi cái này Thổ Đồ Đằng xuất hiện, như vậy Mạnh Hạo tu vi đem lần thứ hai kéo lên, đủ để nghiền ép Nguyên Anh sơ kỳ, chiến thắng Nguyên Anh trung kỳ, cùng Nguyên Anh hậu kỳ, đỉnh ột trận chiến.

Cái kia chính là Kim Đan bên trong cực hạn mạnh, có thể quên ranh giới chân chính mạnh mẽ, đó là từ cổ chí kim, bất luận cái nào kết đan tu sĩ, đều không thể làm được kinh thiên một màn.

Muốn làm đến điểm này, cần hoàn mỹ Kim Đan, cần Ngũ hành quy nguyên, càng cần có hơn đầy đủ đến từ chính Đan Đạo đại sư cảm ngộ, thậm chí còn cần thân phận là Phong Yêu sư!

Chỉ có tụ tập những này, mới có thể đi ra cùng Mạnh Hạo như thế con đường, đi ra Kim Đan bên trong đỉnh cao cực hạn, có thể chiến Nguyên Anh!

Có thể tưởng tượng, như có một ngày, Mạnh Hạo Ngũ hành có, tu thành tự thân ngũ sắc Nguyên Anh, đi ra không xưng là hoàn mỹ, nhưng lại cùng hoàn mỹ như thế nghịch thiên cảnh giới lúc, hần chính là Nam Thiên đại địa, Trảm Linh bên dưới, người số một!

Tất cả đại tông, tất cả gia tộc, hết thảy thiên kiêu, đều sẽ tại hần Mạnh Hạo dưới chân, bị một đường nghiền ép mà qua.

Bởi vì, ngũ sắc Nguyên Anh con đường, là Mạnh Hạo vì chính mình, một mình sáng tác hoàn mỹ con đường!

“Ta cần càng nhiều tiên thổ!” Mạnh Hạo ngẩng đầu lên, cánh tay hần trên vòng xoáy ẩn giấu ở quần áo dưới, có thể này hấp xả lực lượng, nhưng là càng ngày càng mãnh liệt, làm cho Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, cất bước đột nhiên đi ra động phủ, cả người hóa thành một vệt cầu vòng, tại giữa không trung gào thét đi vội vã.

Mấy ngày sau, hần đi tới lúc trước cái kia nơi bồn địa bên, nhìn lại lúc, Mạnh Hạo nhú mày, nơi đây không có sương mù, phía dưới cung điện, đã trở thành tro bụi, chỉ có thể nhìn thấy hài cốt.

Mạnh Hạo trong trầm mặc đi vào mảnh này hài cốt phế tích bên trong, theo hần đi vào, từng mảng từng mảng tiên thổ bay lên, thẳng đến Mạnh Hạo cánh tay phải mà đến, có thể nơi đây dù sao trở thành phế tích, tiên thổ còn lại không nhiều, Mạnh Hạo hấp thu toàn bộ sau, cánh tay vòng xoáy trên, sức hút như trước lo sợ.

Trong trầm mặc, Mạnh Hạo trong mắt lộ ra một vệt quả đoán.

“Tu sĩ tu hành, không vừa ý thấy sợ hãi, khi (làm) một hướng về như trước! Cái kia yêu nữ Chỉ Hương cho dù là tiên. . . Nhưng hôm nay rơi xuống phạm trần, cùng với hợp tác, cũng không phải không thể lại có thêm.”

468. Chương 468: Ba Vạn Đại Giới

Vài ngày sau , ở mảnh này đại địa Đông Phương , có một chỗ rất là dễ làm người khác chú ý khu vực , phiến khu vực này có một chỗ lan tràn đi ra bất quy tắc bình đài , cái này bình đài hiện lên hình sợi dài , giống như lan tràn tiến vào vùng đất này biên giới trong hư vô .

Thậm chí như đứng ở nơi này trên bình đài , có thể chứng kiến bốn phía phía dưới , đen kịt một màu .

Giờ phút này , tại đây bình đài cuối cùng , có một nữ tử khoanh chân ngồi ở nơi đó , bộ dáng xinh đẹp , thần sắc lạnh nhạt , đúng vậy Triệu U Lan , nàng đã ở tại đây , ngồi hơn một tháng .

Theo một tháng trước không hề truy kích Mạnh Hạo về sau, nàng liền đi tới tại đây , an tĩnh chờ đợi .

Dù là một tháng trôi qua , nàng vẫn ở chỗ cũ các loại..., nàng tin tưởng , Mạnh Hạo nhất định sẽ đến, tuy nói tiếp xúc không lâu sau , có thể Mạnh Hạo cho nàng cảm giác cực kỳ mãnh liệt , rất là khắc sâu .

Giờ phút này , Chỉ Hương mở mắt ra , nhìn về phía bầu trời lúc, khuôn mặt lộ ra mỉm cười , nàng nhìn thấy bầu trời xa xăm lên, có một đạo cầu vòng gào thét mà đến .

Cầu vòng ở trong, đúng vậy Mạnh Hạo , một thân thanh sam phát phối , tóc dài phiêu diêu , khiến cho Mạnh Hạo thoát nhìn , tựa như không phải tu sĩ , mà là thư sinh , chỉ có điều cái kia gương mặt lạnh lùng , còn có chốc chốc hàn quang hiện ra hai mắt , mới khiến cho Mạnh Hạo , cho người ta một loại như lợi kiếm ra khỏi vỏ cảm giác .

Nàng nhìn thấy Mạnh Hạo , Mạnh Hạo cũng nhìn thấy nàng .

Không thể không nói , Triệu U Lan tuy nói xinh đẹp , có thể xinh đẹp loại này không gọi được tuyệt sắc , nhưng dưới mắt cái này Chỉ Hương đang đoạt buông tha Triệu U Lan về sau, cùng hấn tự thân thần tiên theo càng phát dung hợp , dần dần khiến cho Triệu U Lan tướng mạo , xuất hiện một ít biến hóa rất nhỏ , biến hóa này thêm nữa... Là khí chất phương diện , có thể cũng chính là loại biến hóa này , khiến cho giờ khắc này Chỉ Hương , thể hiện ra một loại tuyệt sắc vẻ đẹp dấu hiệu .

Có thể tưởng tượng cho ra theo thời gian trôi qua , khi loại này đẹp càng phát tách ra lúc, tương xứng Chỉ Hương cùng Triệu U Lan thân thể càng phát dung hợp tình hình đặc biệt lúc ấy từ từ hoàn toàn đem hiển lộ ra .

Mạnh Hạo nhìn Chỉ Hương liếc , đối với Triệu U Lan tại đây , Mạnh Hạo biết được giới Tu Chân tàn khốc , Triệu U Lan ý đồ tìm chính mình đến giải cứu , nhưng giữa hai người quan hệ , cũng không có đến cái loại này lại để cho Mạnh Hạo trả giá sinh tử nguy hiểm , nhất định phải cứu trình độ , càng chưa nói tới xúc động .

Giới Tu Chân mạnh được yếu thua Mạnh Hạo sẽ không đi quản .

Giờ phút này ánh mắt đảo qua bốn phía , Mạnh Hạo thần sắc như thường , cất bước, đi ở cái này lan tràn mà ra trên bình đài , đến gần đoạt xá Triệu U Lan Chỉ Hương bên người .

“Người biết người nhất định sẽ.” Chỉ Hương mỉm cười mở miệng , dáng tươi cười mang theo một cổ không nói ra được hấp dẫn .

“Vì sao như thế xác định .” Mạnh Hạo thần sắc lạnh nhạt , đến gần sau bình tĩnh mở miệng .

“Bởi vì người cùng ta , đều là một loại người , tại trong đuổi giết bỏ chạy , tại trong tử vong muốn sống , đang giãy dụa trong đoạt tạo hóa , vì bản thân tu hành , có thể xông thiên địa hiểm ác chi địa , vì đạt được mục đích , không từ thủ đoạn .” Chỉ Hương nở nụ cười , nhìn về phía Mạnh Hạo thì trong mắt hiếm thấy lộ ra một vòng thưởng thức .

Mạnh Hạo từ chối cho ý kiến .

”Ta biết rõ người cần đại lượng Tiên thổ , có thể các người Nam Thiên sao tới chỗ này tu sĩ tối đa chỉ nhớ ghi mà phụ cận không nhiều lắm tiên kiều thạch thể giới , cùng toàn bộ Đạp Tiên Kiều mấy vạn thể giới so sánh , thật sự là quá ít , dùng chín trâu mất sợi lông để hình dung , cũng không đủ .

Mà sao nhiều năm qua , Nam Thiên sao Tây Mạc tu sĩ , có thể thăm dò đây, cũng chỉ có những thứ này trong đó Tiên thổ , cũng đều còn thừa không có mấy .

Không đạt được người cần có số lượng , mà duy nhất phương pháp , chính là nhảy ra tại đây , không cực hạn ở mảnh này khu vực , mà là đi chỗ xa hơn , đi các người Nam Thiên sao tu sĩ , chưa từng có bước vào trôi qua bên trong khu vực .

Tại đó mới có số lớn Tiên thổ , thậm chí có nghiêm chỉnh cái đại lục đều là Tiên thổ cấu tạo .” Chỉ Hương nhẹ giọng mở miệng , thanh âm rất là êm tai , giống như bách linh giống như, nhất là lúc nói chuyện , tươi đẹp rạng rỡ tinh , thần sắc không mị , có thể hai mắt sáng ngời hữu thần , giống như một uông không nhìn thấy được thu thủy .

“Nam Thiên sao tới chỗ này tu sĩ , bọn hắn không phải là không muốn thăm dò càng nhiều nữa khu vực , có thể xa lạ khu vực , tồn tại hiểm ác , ngăn cản bọn hắn bước chân đồng thời , bọn hắn cũng không biết chính xác lộ ở nơi nào .” Chỉ Hương mỉm cười , nhìn không tới Mạnh Hạo tại lắng nghe về sau, nàng vẫn một chút bị gió thổi lên tóc xanh , chỉ là có như vậy một đám vật che chắn tại mặt mày trong lúc đó , khiến cho giờ khắc này nàng , tách ra càng nhiều nữa vũ mị .

Mạnh Hạo nhìn lướt qua , không nói gì .

”Chính xác đường, không phải đơn thuần dùng bụi bậm chi thạch qua sông hư vô , mà là muốn tại trong hư vô , tại cái nào đó không cố định thời gian , không cố định địa điểm , dùng đặc thù phương pháp thôi diễn về sau, tìm ra biến đổi bụi bậm chi thạch , mới có thể đến chỉ định tân thế giới .

Hơn nữa thường thường cần biến hóa mấy lần , loại phương pháp này , không phải Nam Thiên sao Tây Mạc tu sĩ có thể nắm giữ , mà ta chỗ này , vừa mới biết rõ một con đường , tuy nói không thể đi đến tiên kiều chỗ sâu nhất , có thể cũng có thể đi vào hơn hai vạn xứ thế giới .”

”Đây chính là ta thứ hai thành ý , cũng có thể chứng minh , ta không quan tâm người lấy được cái con kia Yêu Linh , ta hy vọng người có thể giúp ta , đạt được thứ hai chính !

Mà ta dẫn người đi Khư Kiều Giới ở chỗ sâu trong , cho người bước vào chỗ đó , đi đạt được đầy đủ Tiên thổ .” Chỉ Hương ngó nhìn Mạnh Hạo , ánh mắt của nàng rất chân thành , tựa hồ lúc này đây hợp tác , đúng như là nàng từng nói, cùng lúc trước không giống với .

Mạnh Hạo mỉm cười , hắn há có thể bởi vậy liền đối với yêu nữ này Chỉ Hương tín nhiệm , giữa các tu sĩ , nguyên bản là rất khó tồn tại tín nhiệm lẫn nhau , nhiều khi , đều là có tất cả cần thiết mà thôi .

”Yêu Linh đối với người , để làm gì chỗ?” Mạnh Hạo bỗng nhiên mở miệng .

Chỉ Hương chần chờ một chút , nhìn nhìn Mạnh Hạo về sau, giống như dưới đáy lòng mà nào đó quyết đoán .

”Lúc này đây hợp tác , là chúng ta thành ý biểu hiện , nếu như hợp tác vui vẻ chấm dứt , như vậy chúng ta có thể tiến hành lần thứ hai hợp tác ... Ta có thể đem thành ý lần nữa trước hiện lộ ra .

Nói cho người biết Yêu Linh tác dụng ...”

”Yêu Linh , chỉ có một tác dụng , đó là bước vào Yêu Tiên Cổ Giới cái chìa khóa , chỉ có có đủ Yêu Linh , mới có thể tại mỗi lần khư Tiên giới mở ra sau hai trăm năm , đạt được lần nữa đi vào Khư Kiều Giới tư cách .

Do đó ở chỗ này , bước vào Khư Kiều Giới ở trong, chân chính tạo hóa chi địa , Yêu Tiên Cổ Giới !”

”Yêu Tiên Cổ Giới ...” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ , lời nói này có độ tin cậy rất cao , cũng giải thích vì sao Mạc Thổ Thiên Đình liên minh , vì sao cần Yêu Linh .

”Đạp Tiên Kiều , là năm đó yêu tiên cổ tông sáng tạo ra đến, làm như vậy là để tiếp dẫn tứ đại ngôi sao trong thuộc về bọn họ nhất mạch , thành tiên chỉ dụng miệng nhưng cuối cùng cùng Quý gia trong trận chiến ấy , này kiều sụp đổ , yêu tiên cổ tông triển khai thông thiên trận pháp , hi sinh tất cả sinh cơ , đối lấy Đạp Tiên Kiều có đủ ngàn năm một lần lại hiện ra khả năng , càng làm cho Yêu Tiên Cổ Giới bảo tồn

nguyên vẹn ... Trận chiến ấy về sau, còn sót lại chi tu , trải qua tuế nguyệt biến thiên , gây dựng mới đích Yêu Tiên Tông .

Mà ta , chính là Yêu Tiên Tông đệ tử .”

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , thần sắc hơi động .

“Yêu Tiên Cổ Giới , tế tự sinh cơ lúc, lưu lại nguyên rửa , tất cả dụng chạm Yêu Tiên Cổ Giới chi vật tu sĩ , động tới cực vong , mà người ...” Đem hạ tam giới một chỗ đầu mối hủy đi , nguyên rửa rõ ràng không ngại , đây là chúng ta hợp tác trụ cột chỗ .”

“Cũng chính là bởi vì cái này nguyên rửa , khiến cho Quý gia cũng đều kiêng kị , tùy ý Khư Kiều Giới , ngàn năm mở một lần , không để ý tới .” Chỉ Hương nhẹ giọng mở miệng , sau khi nói xong , nhìn qua Mạnh Hạo .

“Ngàn năm mở một lần , hôm nay tuế nguyệt vô số , không biết dùng mở bao nhiêu lần .” Mạnh Hạo trầm mặc một lát , nhàn nhạt mở miệng .

“Yêu Tiên Cổ Giới đích thật là ngàn năm mở một lần , cầm Yêu Linh có thể nhập , nhưng ba vạn năm mới sinh ra đời một lần , cho nên lúc này đây ... Chuẩn xác mà nói , chỉ là lần thứ ba mà thôi .” Chỉ Hương chậm rãi nói ra .

”Mà Yêu Linh , cũng không phải là chỉ là Khư Kiều Giới mới có , ở bên ngoài , cũng có khả năng sinh ra đời , bất kỳ một cái nào yêu tiên cổ tông năm đó di tích , cũng có thể xuất hiện Yêu Linh .

Cho nên ... Hai trăm năm sau Yêu Tiên Cổ Giới ở trong, tiến đến chi nhân không phải ít , sợ là tứ đại ngôi sao , đều có người đến, thậm chí mà ngay cả cái kia chút ít thứ Cửu Sơn hải bên trong đại lượng ẩn tông , cũng đều sẽ xuất hiện .

Dù sao , năm đó yêu tiên cổ tông” mới thật sự là thứ Cửu Sơn hải đệ nhất tông môn , bởi vì trong đó , có thứ Cửu Sơn hải chi chủ ! Mà Quý gia , đã từng chỉ là hắc dưới trướng mà thôi, bởi vì thứ Cửu Sơn hải chi chủ mất tích , mới có Lý gia trên đầu xây thiên, lại để cho Quý gia chiếm được núi , chiếm bốn nguyên , sáng tạo ra Phong Tiên đài , thứ Cửu Sơn hải ở trong, tất cả muốn người tu hành , hoặc là trở thành Quý gia tiên , đi Quý gia chi lộ , còn nếu là bản thân chi tiên lộ , thì là nghịch tiên .”

”Những thứ này đối với người rất xa xôi , người biết liền có thể , nếu người cuộc đời này có thành tiên cơ hội , đến đó cái thời điểm , mới được là người làm ra lựa chọn một khắc .

Mà thôi cái nhìn của ta , cái này Tinh Không chi tiên , sớm muộn gì cho người một cái !” Chỉ Hương bình tĩnh nói ra .

Mạnh Hạo tâm thần chấn động , trong trầm mặc cẩn thận suy tư lời nói của đối phương , tin cũng tốt , không tin cũng chẳng sao , Mạnh Hạo đã lựa chọn tiến đến , đã nghĩ tới rất nhiều , một lát sau , hẩn ngẩng đầu nhìn về phía Chỉ Hương .

“Khi nào khởi hành .”

Chỉ Hương hai mắt lộ ra sáng ngời chi mang , nàng phát hiện mình đối với cái này Mạnh Hạo , càng khen thưởng hơn , như thế quyết đoán , không có dây dưa dài dòng , có thể làm được điểm này , trừ phi là kẻ ngu dốt , hay hoặc là bị chính mình mị hoặc thể hệ , bằng không mà nói ... Cũng chỉ có đối với chính mình cực kỳ tự tin chi tu , mới có thể như thế quyết đoán .

“Không sợ âm mưu quỷ kế sao , như vậy ta là tiên ... Như vậy cũng tốt , lúc này đây , ta cũng vậy hoàn toàn chính xác không có tính toán đối với hắc bất quá giấu diếm , liền chân chính hợp tác một lần , cũng tốt !” Chỉ Hương nội tâm thâm nghĩ, mỉm cười trong đứng lên .

“Ta vốn là chuẩn bị đợi lát nữa người ba ngày , nếu như người không đến , ta liền đi nha.”

“Còn có ba ngày sao , có thể .” Mạnh Hạo nhìn Chỉ Hương liếc , đi tới một bên khoanh chân ngồi xuống , không lên tiếng nữa .

Thời gian nháong một cái , ba ngày đi qua , bầu trời xa xăm bên trên ”Có một đạo lưu tinh gào thét mà đến , đó là một cái 300 trượng lớn nhỏ hòn đá , tốc độ cực nhanh , thẳng đến nơi đây mà đến .

“Đúng đây khối đá này !” Tại đây hòn đá âm âm mà đến nháy mắt , Chỉ Hương thân thể bỗng nhiên loé lên một cái , trực tiếp xuất hiện tại trên hòn đá , cơ hồ tại nàng xuất hiện đồng thời , Mạnh Hạo thân ảnh , dĩ nhiên thuận di mà đến .

Hai người tại đây trên hòn đá , lẫn nhau nhìn thoáng qua về sau, lập tức hòn đá mang theo hấn hai người , trực tiếp đâm vào biên giới trong hư vô , xé mở một đạo lỗ hổng , thâm nhập vào đi .

Thương mang đen kịt trong hư vô , một nam một nữ , đạp Thạch Viễn đi .

Cùng lúc đó , tại đây đen kịt trong hư vô , tại Mạnh Hạo cùng Chỉ Hương phía trước , trong hư không có một mặc áo xanh , lưng còng một bả đại kiếm , trong tay cầm bầu rượu trung niên tu sĩ , đang mang theo cô đơn cùng đìu hiu , một bên uống rượu , một bên cất bước đi về phía trước .

“Người hỏi khi nào có thể tương kiến , ta đã tìm người ba ngàn năm ... Người ở đâu? Ba vạn thế giới , chúng sinh kiêu nô , ta đã tìm hai người hơn vạn cái thế giới , đã tìm vô số kiêu nô , không có người...người ... Ở đâu?”

“Tuyệt , ta đáp ứng qua người , nhất định phải đem người mang đi ”Vô luận ai ngăn cản , dù là ta phẫn thân toái cốt , dù là ta hình thần câu diệt , ta cũng vậy muốn ... Đưa người mang đi !!”

469. Chương 469: Khư Kiêu Nơi Sâu Xa

Đen kịt trong hư vô, tồn tại không cách nào hình dung lạnh giá, loại này lạnh, có thể tại ngắn ngắn thời gian mấy hơi thở, liền đem mất đi thân thể Nguyên Anh trực tiếp đông nát tan.

Mặc dù là có rời thân thể, như không có chống lại lạnh giá pháp bảo, cũng đem ở chỗ này, dần dần tâm thần đều diệt.

Trừ phi là tu hành cùng hỏa có quan hệ thần thông, hay là mới có thể ở đây, phối hợp pháp bảo, kiên trì nhiều thời gian hơn.

Chỉ Hương giờ khắc này khoanh chân ngồi ở trên tảng đá lớn, mắt phượng quét qua, nhìn về phía Mạnh Hạo, đây là bọn hấn hai người bước vào hư vô ngày thứ mười, hai người từ tiền vào này hư vô sau, liền lẫn nhau lại không có một chút nào trò chuyện, ngồi ở đây tảng đá lớn hai cái phần cuối, lẫn nhau trong lúc đó có chút khoảng cách.

Mạnh Hạo bốn phía, có một tầng quang màn tồn tại, ngăn cản bên ngoài hàn khí xâm nhập, nguyên bản còn rất vững chắc, có thể theo bọn họ dưới thân tảng đá lớn không ngừng lan tràn tiến vào hư vô nơi sâu xa, Mạnh Hạo thân thể ở ngoài, do năm cái màu trắng hòn đá nhỏ khung màn ánh sáng, dần dần bắt đầu rời bất ổn, cho đến tiến vào, xuất hiện muốn dấu hiệu hổng mất.

Tuy nói Mạnh Hạo tại này trong hư vô tiến lên, dĩ vãng mấy lần, mỗi lần đều vượt quá mười ngày, nhưng ở bước vào này một mảnh hư vô sau, hấn liền đã phát hiện, nơi này cùng với trước hư vô, không giống nhau.

Nơi đây hàn khí, là nơi đó nhiều gấp mấy lần, thậm chí càng là tiến lên, hàn khí liền càng là kinh người, đến trước mắt, đã lo sợ đến mức độ nhất định, liền ngay cả này phòng hộ pháp bảo, đều không thể chịu đựng.

Hơn nữa Mạnh Hạo đã sớm nhìn thấy, dưới thân hòn đá, đã trở thành màu trắng, bị một mảnh sương lạnh bao trùm, càng ngày càng dày, bây giờ đã trở thành một cái khối băng.

Mà Chỉ Hương nơi đó, tại này lo sợ băng hàn bên trong, lại không có bất kỳ khó chịu nào, vẫn khoanh chân ngồi ở chỗ đó, bốn phía dù cho hàn khí ngập trời, có thể thân thể của nàng như trước như thường, không có bất kỳ phòng hộ. Không có vận chuyển chút nào tu vi, tựa hồ hàn khí vừa mới tới gần bên cạnh nàng, liền lập tức bị hút vào trong cơ thể, trở thành nàng tu vi một phần.

Điểm này. Để Mạnh Hạo đối với nữ tử này cảnh giác. Càng nhiều.

Chỉ Hương ánh mắt, Mạnh Hạo phát hiện sau. Cũng mở mắt ra, hai người ánh mắt tại giữa không trung ngưng tụ chớp mắt, kèn kẹt tiếng vang vọng, Mạnh Hạo bốn phía phòng hộ lồng ánh sáng. Giờ khắc này xuất hiện từng đạo từng đạo vết nứt, này vết nứt càng ngày càng nhiều, cũng chính là chốc lát, liền tràn ngập toàn bộ phòng hộ lồng ánh sáng, nhưng lại vẫn không có tan vỡ, nhưng có thể nhìn ra, cũng không tổn thời gian dài. Thì sẽ triệt để chia năm xẻ bảy.

Một khi vỡ vụn, sẽ có lượng lớn hàn khí lập tức thăng đến Mạnh Hạo mà đi.

“Mạnh đạo hữu, nơi đây chỉ hàn, không tầm thường Nguyên Anh tu sĩ có thể chống lại. Người tu vi tuy nói có chút kỳ dị, sợ là cũng chống lại không được, người đến bên cạnh ta được rồi, ở bên cạnh ta trong vòng ba trượng, ta có thể bảo vệ cho người bình an đi qua nơi đây.” Chỉ Hương hai mắt lóe lên, nàng nhìn thấy Mạnh Hạo giờ khắc này sắp vỡ vụn lồng ánh sáng, cũng không nghĩ tới đối phương lại không cách nào vượt qua mảnh này hư vô.

“Hay là ta trước đối với người này quá mức đánh giá ột chút, vì vậy quên cái vấn đề này, nếu như hắn không cách nào dựa vào chính mình lực lượng vượt qua hư vô, như vậy coi như là hợp tác, cũng ứng thay đổi một thoáng, dù sao. . . Thực lực, mới là hợp tác cơ sở, cũng là thu được tôn trọng chuẩn bị.” Chỉ Hương mắt phượng không lộ chút nào tâm tư, ngược lại là khẽ mỉm cười.

Nhưng là tại Chỉ Hương lời nói sau khi truyền ra, tràn ngập như mạng nhện giống như vết nứt, dường như kiên trì không được bao lâu lồng ánh sáng bên trong Mạnh Hạo, truyền ra lạnh nhạt âm thanh.

“Không cần.” Thanh âm này bình tĩnh, dường như không có chút rung động nào, càng có một loại không cách nào nói rõ tự tin, mang theo lãnh khốc mùi vị, truyền ra lúc, rơi vào Chỉ Hương trong tai sau, để Chỉ Hương hai mắt đột nhiên ngưng lại.

Nàng nhìn thấy, tại câu nói này nói ra sau, lồng ánh sáng bên trong Mạnh Hạo, tay phải chậm rãi giơ lên, nhẹ nhàng đặt tại lồng ánh sáng trên, ầm một tiếng, lồng ánh sáng đột nhiên run rẩy, lập tức liền tan vỡ ra, chia năm xẻ bảy sau khi, Mạnh Hạo bên người cái kia năm cái màu trắng hòn đá nhỏ, cũng đều chớp mắt lẫn nhau nổ tung.

Lồng ánh sáng biến mất, để Chỉ Hương hai mắt co rút lại, Mạnh Hạo cử động nằm ngoài dự liệu của nàng, nàng làm sao cũng không nghĩ tới, Mạnh Hạo lại dám tại này lồng ánh sáng tự thân không có phá nát trước, ra tay đem đánh nát.

Hầu như tại này lồng ánh sáng phá nát chớp mắt, bốn phía trong hư vô hàn khí, lập tức nhảy vào đi vào, thăng đến Mạnh Hạo mà đi, đảo mắt liền đem Mạnh Hạo thân thể bao trùm, tràn ngập tại hắn bốn phía.

Có thể Mạnh Hạo như trước là khoanh chân ngồi ở chỗ đó, thần sắc bình tĩnh, thu hồi trước giơ lên tay phải, nhắm mắt lại, yên tĩnh đã tọa, như không cảm giác được bốn phía hàn khí.

Chỉ Hương nhìn Mạnh Hạo rất lâu, bên trong cặp mắt lưu lại lần thứ hai đối với Mạnh Hạo khiếp sợ, nàng là tiên nhân, cho nên đối với này hàn ý có thể không để ý, nhưng Mạnh Hạo nơi này lại như vậy quả đoán, tự mình đánh nát cái kia xác thực là vô dụng lồng ánh sáng, càng là có thể dựa vào tự thân, đi chống lại này băng hàn.

“Tầm thường chi tu, coi như biết rõ lồng ánh sáng bất cứ lúc nào có thể vỡ vụn, có thể chung quy còn có thể có một ít lòng cầu gặp may, có thể tại trên người người này, điểm này không có, có chính là triệt để quả đoán!” Chỉ Hương đối với Mạnh Hạo nơi này, không chỉ khôi phục trước coi trọng, thậm chí vì chuyện này, này coi trọng càng hơn nhiều.

Đặc biệt là Mạnh Hạo tự thân chống lại băng hàn cử động, mà lại xem Mạnh Hạo dáng vẻ, dường như không có cái gì không khỏe, điểm này, triệt để để Chỉ Hương đối với Mạnh Hạo nơi này, coi trọng đến mức độ nhất định.

Chỉ Hương trầm mặc, Mạnh Hạo nhắm hai mắt, cũng không nói gì, hai người tại này yên tĩnh bên trong, theo hòn đá không ngừng tiến lên, cho đến lại qua hơn nửa tháng, nơi đây băng hàn đã cực kỳ lo sợ, sương khí tràn ngập lúc, Chỉ Hương bỗng nhiên mở mắt ra.

Nàng tay phải giơ lên, không ngừng bấm quyết, hầu như tại Chỉ Hương hai mắt mở đóng nháy mắt, Mạnh Hạo cũng mở mắt ra, nhìn về phía Chỉ Hương bấm quyết tay phải, mấy ngày này, Mạnh Hạo nhìn như bình

thường, nhưng trên thực tế đối với hắn mà nói, tại hàn khí này bên trong, cũng là một sự rèn luyện cùng tu hành.

Hỏa Đồ Đằng do bất diệt hỏa tạo thành, bất diệt tâm ý đại biểu sinh cơ, tại này bằng hàn trong hư vô, duy trì nội tâm một đoàn vĩnh hằng chi hỏa, liền có thể nhen lửa linh đài, để tự thân ý thức bất diệt.

Thân thể cho dù hàn khí đẩy vào, có thể theo linh đài chi hỏa thường tại, Mạnh Hạo chỉ cần tâm thần hơi động, liền có thể lập tức thân thể khôi phục như thường, đây là hắn có thể vượt qua hư vô tư cách.

Giờ khắc này nhìn lại lúc, Chỉ Hương tay phải bấm quyết, trong mắt lộ ra thôi diễn tâm ý, một lát sau, nàng tay trái bỗng nhiên giơ lên, đột nhiên hướng về dưới thân trên hòn đá đè tới, có thể chưa kịp bàn tay hạ xuống, Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, thân thể mùi rượu bỗng nhiên lan ra, Đạp Ca Kiếm Khí nháy mắt kinh thiên mà lên, dường như chỉ cần Chỉ Hương tay đụng tới hòn đá, này phương hướng Đạp Ca Kiếm Khí sẽ bộc phát ra.

Tình cảnh này, để Chỉ Hương tay phải một trận, giơ lên văng trán, nhìn về phía Mạnh Hạo.

“Mạnh đạo hữu đây là ý gì.”

“Chỉ Hương đạo hữu, người lại là ý gì.”

“Trải qua ta thôi diễn, nơi đây chính là một cái không phải cố định đan xen điểm, ta cần để cho này ba trăm triệu bụi bặm chi thạch dừng lại, ở đây đến chờ đợi bảy ngày thời gian.” Chỉ Hương trầm mặc chốc lát, chậm rãi mở miệng.

“Người muốn Mạnh mẽ làm sao tin tưởng.” Mạnh Hạo từ tốn nói, vẻ mặt như thường.

Chỉ Hương nhíu mày lại, cẩn thận nhìn Mạnh Hạo một chút sau, hai mắt lộ ra trầm tư, sau đó bỗng nhiên cười cợt.

“Mạnh đạo hữu, người muốn ta thôi diễn phương pháp, nói thẳng chính là, hà tất như vậy.” Lời tuy như vậy, có thể Chỉ Hương nội tâm nhưng là chìm xuống, trong lòng biết trước mắt này Mạnh Hạo tâm cơ thâm trầm, tàn nhẫn quả đoán, không dễ gạt gẫm, giờ khắc này hơi có suy tư, vì lẫn nhau trong lúc đó thuận lợi hợp tác, khiến được đối phương có thể tại sau khi lấy coi thường nguyên rửa kỳ dị, đối với mình giúp đỡ, Chỉ Hương cắn răng, tay ngọc nắm vào trong hư không một cái, lập tức bốn phía hàn khí gào thét mà đến, thỉnh linh tại trong lòng bàn tay của nàng, tạo thành một viên bóng tuyết hình thành thể ngọc.

Bị nàng dấu ấn sau khi, một quãng bay ra, thể ngọc thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, bị Mạnh Hạo một cái tiếp được sau, linh thức đảo qua, lập tức một đoạn liên quan với tại này trong hư vô, làm sao thôi diễn, làm sao tìm kiếm phương vị, thậm chí một đám lớn địa đồ tin tức, vào đúng lúc này, hiện lên ở Mạnh Hạo trong đầu.

Mạnh Hạo vẻ mặt như thường, đem thể ngọc này bóp nát, phát tay tản đi sau, bấm quyết thôi diễn, một lát sau, hắn được cùng Chỉ Hương như thế đáp án, lúc này mới một lần nữa nhắm chặt mắt lại.

“Rõ ràng tuổi không lớn lắm, nhưng lại đa mưu túc trí, tâm trí như yêu, nhân vật như thế, ngày sau thành tiên, cũng là yêu nghiệt!” Chỉ Hương có chút không cam lòng, nội tâm hừ một tiếng, tay phải đột nhiên đặt tại trên hòn đá.

Tiếng nổ vang vang vọng, này trên hòn đá tầng tầng lập tức vỡ vụn, tầng tầng nổ tung sau, một nguồn sức mạnh bao phủ khối đá này, làm cho tốc độ nó dần dần chậm lại, cho đến một nén nhang sau, hoàn toàn dừng lại ở trong hư vô, không nhúc nhích.

Sau bảy ngày, xa xa một tia sáng trắng bay tới, đó là khác một khối bụi bặm chi thạch, gào thét tới gần nơi này, tại đến gần lập tức, Chỉ Hương cùng Mạnh Hạo đồng thời thuấn di, trong phút chốc xuất hiện ở khối này bụi bặm chi thạch trên, theo khối đá này, thay đổi phương hướng, lần thứ hai đi xa.

Liền như vậy, quá khứ rỗng rã thời gian năm tháng, này năm tháng bên trong, hai người biến hóa chỉ ít mười lần hòn đá, vẫn tại này trong hư vô tiến lên, cho đến năm tháng sau, ngày đó, tại hai người phía trước, thỉnh linh xuất hiện một khối bằng bạc đại địa.

Này đại địa bốn phía biên giới, hiện ra màu đỏ, dường như một loại kỳ dị ánh sáng, mà trên mặt đất, núi non chập chùng, tồn tại một chút lâu các phế tích, toàn bộ đại địa hoàn toàn yên tĩnh, phẳng phất rất lâu không người đến quấy rối quá.

”Khư Kiều Giới bụi bặm chi thạch, qua lại con đường cũng không phải là vĩnh hằng cố định, lần này tuy nói xuất hiện một chút bất ngờ, có thể dựa theo người ta cộng đồng thôi diễn, ở đây hẳn là có tám phần mười, tìm tới tiếp tục tiến lên bụi bặm chi thạch.

Bất quá vùng đất này ta chưa từng tới, xem dáng vẻ, dường như bao nhiêu vạn năm đến, rất ít người đặt chân nơi này, dù sao nơi này đã là tiếp cận đệ chừng hai vạn thế giới.” Chỉ Hương nhãn đôi mi thanh tú, bình tĩnh mở miệng, lần này lộ trình, theo không có gặp phải cái kế tiếp bụi bặm chi thạch đan xen mà qua, mất đi mục tiêu, tại nàng cùng Mạnh Hạo thôi diễn dưới, lúc này mới thay đổi con đường, đến nơi này, tìm kiếm đi hướng về dưới một thế giới bụi bặm.

Mạnh Hạo gật gật đầu, hai người đứng ở trên tảng đá lớn, tùy ý này hòn đá thẳng đến hồng quang, lập tức đi vào bên trong, tiếng nổ vang ngập trời, còn đang vang vọng lúc, Mạnh Hạo bỗng nhiên về mặt đột nhiên biến đổi.

Không chỉ là hẳn như vậy, Chỉ Hương nơi đó, cũng là tiến vào này thế giới xa lạ chớp mắt, hai mắt bỗng nhiên co rút lại.

Canh thứ nhất đưa lên, tả chương 2: Đi, anh chị em, khoảng cách con thứ nhất có 100 nhiều phiếu, bên tai bạo phát, đoàn người bỏ phiếu, để chúng ta xông lên như thế nào! !

470. Chương 470: Kịch Biến! (canh 2)

“Người nghĩ đạt được sự sống vĩnh hằng sao?”

“Người nghĩ có đủ nghịch thiên cải mệnh tư cách sao?”

“Người nghĩ có được , thiên địa độc nhất vô nhị mệnh cách sao?”

Mạnh Hạo trong óc nổ vang , tại bước vào cái thế giới này nháy mắt , bên tai của hắn , truyền đến cái này liên tiếp ba câu thanh âm , theo thứ tự là bất đồng chi nhân truyền đến , có thể mỗi một câu , cũng như cùng sấm sét , đánh vào Mạnh Hạo tâm thần ở chỗ sâu trong .

Cùng lúc đó , hắn nhìn thấy thế giới này bầu trời , là quen thuộc màu xám , duy chỉ có trên mặt đất , không có cái kia màu xám tro sương mù , có thể ở chỗ này , Mạnh Hạo thấy được vượt qua vài chục vạn thân ảnh , những thứ này thân ảnh toàn bộ đều là kiều nô , chúng đang lấy cực nhanh tốc độ , hướng về mình cùng Chỉ Hương địa phương sở tại , gào thét mà đến .

Tốc độ cực nhanh , trôi nổi đang lúc nháy mắt , cái này vài chục vạn kiều nô liền tới gần , có thể lại nhìn cũng không nhìn Mạnh Hạo cùng Chỉ Hương liếc , nguyên một đám thân ảnh mang theo mờ mịt , có thể lại ẩn ẩn có loại lo lắng , giống như nhận được nào đó triệu hoán , trực tiếp theo bên cạnh bọn họ xuyên thẳng qua , nhảy vào Mạnh Hạo cùng Chỉ Hương sau lưng biên giới trong hư vô .

Thì ra là hơn mười cái thời gian hô hấp , cái này vài chục vạn kiều nô , toàn bộ nhảy vào trong hư vô , biến mất không thấy gì nữa , duy chỉ có thanh âm của bọn hắn , vẫn còn sâu kín quanh quẩn .

“Tiền kiều gì kỳ tái hiện thiên, hỏi quân ngày nào có thể tương kiến ...”

Nhiều như vậy kiều nô theo bên người gào thét mà đi , lập tức lại để cho Mạnh Hạo tê cả da đầu , hô hấp dồn dập , dưới thân tảng đá lớn tại thời khắc này , dừng lại bất động , cùng nhau đứng ở trên tảng đá lớn Chỉ Hương , giờ phút này cùng Mạnh Hạo liếc , bị bên trong thế giới này nhiều như vậy kiều nô , trực tiếp rung động .

Mạnh Hạo nghe được thanh âm , Chỉ Hương tại đây cũng nghe đến , thanh âm này tựa hồ thực sự không phải là chuyên môn đối với hai người tuy nói , nó thêm nữa... Đây, như là nơi đây vài chục vạn kiêu nô ngừng tụ cùng một chỗ về sau, tràn ra thuộc về bọn họ tiếng lòng .

Bọn hắn không dám động , tùy ý bên người vài chục vạn kiêu nô , giống như một mảnh u linh biển , theo bên cạnh bọn họ dần dần rời đi , cho đến toàn bộ thế giới khôi phục , màu xám biến mất , lộ ra bình thường sắc thái về sau, Mạnh Hạo thân thể đã bị mồ hôi lạnh sũng nước .

Chỉ Hương chỗ đó , cũng là thần sắc còn sót lại lấy hoảng sợ , coi như là nàng , chứng kiến nhiều như vậy kiêu nô , phản ứng đầu tiên cũng là bản thân hôm nay chắc chắn phải chết .

”Dựa theo theo ta hiểu rõ , Khư Kiêu Giới kiêu nô , chỉ biết dựa theo trong chỗ u minh vận mệnh , đi bản năng chạy tại Khư Kiêu Giới ở bên trong, tối đa cũng chính là mấy trăm ngừng tụ cùng một chỗ mà thôi , có thể nơi đây lại có nhiều như vậy kiêu nô , hẳn là tại đây ... Có Yêu Tiên cổ tông nào đó khổng lồ di tích?

Bởi vậy , mới khiến cho những thứ này kiêu nô ngừng tụ nơi đây?

Nhưng nếu cái suy đoán này là thật , lúc trước chúng vì sao phải cấp tốc rời đi , mà lại thấy bọn nó bộ dạng , giống như mang theo lo lắng , loại tâm tình này biến hóa , là không thể nào chuyện tình , trừ phi ...” Chỉ Hương đang nói , bỗng nhiên chợt dừng lại , ánh mắt lộ ra mà một vòng hoảng sợ chi ý .

“Trừ phi có người ở triệu hoán bọn hắn?” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , chậm rãi mở miệng , nói ra suy đoán của mình .

Hai người trong trầm mặc , bỗng nhiên đấy, vùng đất này đang khôi phục như thường về sau, lại đột nhiên lại chợt chấn động lên , theo cả vùng chấn động , vốn là bầu trời trong xanh , đột nhiên xuất hiện vô số khe hở , cái kia từng đạo khe hở cấp tốc thông suốt mở, lập tức truyền ra trận trận bén nhọn nổ vang nổ mạnh .

Đại địa run rẩy , bầu trời như muốn vỡ nát , cái này cả khối tiên kiêu thạch , tại đây một cái chớp mắt , hình như có một tiếng kinh thiên nổ hống chợt truyền ra , quanh quẩn thiên địa lúc, thanh âm này rơi vào Mạnh Hạo trong tai , lại để cho Mạnh Hạo thân thể chợt chấn động , trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi .

Thân thể của hắn , tại thời khắc này , không bị khống chế , như bị một nguồn sức mạnh đập vào mặt trùng kích , một cái chớp mắt thời gian , thân thể trong nháy mắt rút lui , oanh một tiếng , trực tiếp đâm vào mà sau lưng biên giới hư vô bích chương bên trên .

Cũng may cái này bích chương lúc trước bị xé mở về sau, hôm nay vẫn còn khôi phục , không có hoàn toàn khép lại , vẫn tồn tại mà lỗ hổng , Mạnh Hạo thân thể , giống như như điều đứt dây , bị trực tiếp cuốn vào trong hư vô .

Cùng lúc đó , Chỉ Hương chỗ đó cũng là phun ra máu tươi , thân thể liên tục run run mấy cái , như trước không thể chịu đựng , thân thể không ngừng lùi lại , nhưng lại có thể khống chế thân thể , tự hành cuốn ngược , theo hư vô lỗ hổng trong chợt lao ra .

Mạnh Hạo sắc mặt trắng bệch , trong óc rầm rầm , tại đây trong hư vô , hàn khí một cái chớp mắt truyền khắp chung quanh hắn , lập tức , Mạnh Hạo thân thể liền xuất hiện cứng ngắc , nghiêm trọng hơn chính là , là Mạnh Hạo ngực , giờ phút này máu thịt be bét , xương cốt nát không ít , máu tươi không ngừng từ miệng tràn ra .

Bước ngoặt nguy hiểm , mắt thấy cái kia Chỉ Hương tuy nói cũng bị quỵ ngã ra , có thể rõ ràng bị thương không có nghiêm trọng như vậy lúc, Mạnh Hạo trong mắt ánh sáng tím lóe lên , Tử Đồng thuật bỗng nhiên triển khai , hi sinh sinh cơ chỉ lực , đổi lấy bản thân thương thế rất nhanh khép lại .

Khép lại tốc độ càng nhanh , sinh cơ hao phí lại càng lớn .

Baidu Ta Muốn Phong Thiên a rất nhanh thủ đả , Nhĩ Căn hơi tin công số: erge njueqi , ủng hộ Ta Muốn Phong Thiên mời được “Qidian tiểu thuyết”

Mạnh Hạo ngực , mắt trần có thể thấy nháy mắt khôi phục như thường , thương thế của hắn , trong nháy mắt liền hoàn toàn biến mất , khiến cho Mạnh Hạo tu vi trực tiếp khôi phục được đỉnh phong , có thể một cái giá lớn ... Là của hắn sinh cơ , tiêu hao 60 năm .

Mạnh Hạo lập tức khôi phục , lại để cho Chỉ Hương chỗ đó hai mắt lóe lên , nhìn ra Mạnh Hạo này đây nào đó cần trả giá thật lớn công pháp , cường hành khôi phục thương thể , giờ phút này lui về phía sau lúc , hai người liếc mắt nhìn nhau , sau đó đồng thời đem ánh mắt nhìn về phía cái kia chút ít khắc đang tại không ngừng nổ vang chấn động bàng bạc đại địa .

Chỉ thấy vùng đất này , tại đây bị chấn động , thỉnh thoảng có gào thét truyền ra , thanh âm này càng ngày càng mãnh liệt về sau, trong giây lát , một mảnh màu xám tro sương mù , nháy mắt từ nơi này khổng lồ đại địa bên trong phóng lên trời .

Cái này sương mù , giống như một cái cự đại mây hình nấm , lao ra lúc , cái này sương mù cuộn cuộn , thỉnh linh hóa thành một cái khổng lồ cự thú , cái này cự thú như kỳ lân , hoàn toàn do sương mù tạo thành , có thể cẩn thận nhìn , tựa hồ nó ... Cũng là một cái kiêu nô .

Cái này bất quá , cái này cự thú kỳ lân , sự cường đại của nó trình độ , vượt xa khỏi mà tầm thường kiêu nô .

Giờ phút này sau khi xuất hiện , cái này sương mù kỳ lân ngửa mặt lên trời vừa hô , thân thể theo đại địa bên trong lao ra về sau, hướng về xa xa , trong thần sắc lộ ra lo lắng , như có người ở triệu hoán , gào thét mà đi .

Mạnh Hạo cùng Chỉ Hương khoảng cách thân cận quá , hai người cho dù là thuận di , dù là Chỉ Hương triển khai thuộc về của nàng tốc độ , cũng đều không kịp , giờ phút này chỉ có thể trở mắt nhìn cái kia kỳ lân cự thú , gào thét ở giữa tiến đến , sương mù trực tiếp đâm vào mà hai người thân mình .

Nổ vang quanh quẩn , Mạnh Hạo lần nữa phun ra máu tươi , Liên Hoa Kiếm Trận ở trong nháy mắt này bị Mạnh Hạo lấy ra , tại thân thể bên ngoài cấp tốc xoay tròn , đem tuế nguyệt lực không ngừng mà hướng ra phía ngoài khuếch tán .

Cho đến Mạnh Hạo phun ra thứ tư ngụm máu tươi lúc , Liên Hoa Kiếm Trận sanh sanh dùng tuế nguyệt lực , giống như cải biến năm tháng trôi qua , dùng nháy mắt ngàn năm khủng bố , trực tiếp đem bốn phía sương mù tan rã "Nhưng này bốn phía sương mù , chỉ có mười triệu phạm vi thuộc về kiếm trận ở trong , cùng kỳ lân cự thú thân thể khổng lồ so sánh , không có ý nghĩa .

Khiến cho cái kia sương mù cự thú phía trước xông lúc , Mạnh Hạo bị dẫn vào đã đến trong cơ thể của nó .

Cùng lúc đó , Chỉ Hương chỗ đó , cũng là phun ra mấy cái máu tươi , triển khai thuộc về nàng thần tiên đích thủ đoạn , lúc này mới chống cự mà sương mù , cùng Mạnh Hạo đồng dạng , sanh sanh chui vào cái này kỳ lân cự thú trong cơ thể .

Hai người đồng thời tại cự thú trong cơ thể , liếc mắt nhìn nhau , đều thấy được lẫn nhau trong mắt âm trầm , hần hai người giờ phút này thân bất do kỷ , không nói trước rồi đi khó khăn , một khi sau khi rời đi , tại đây trong hư vô , chẳng khác gì là đã mất đi phương hướng , giống như bị lưu vong , như vậy kết cục rất có thể , là vĩnh hằng mất phương hướng , cuối cùng không thể không lựa chọn dùng tiên kiêu thạch buông tha cho .

"Cùng hần như vậy , không bằng dứt khoát đi theo cái này kỳ lân cự thú mà đi , nhìn một cái rốt cuộc là dạng gì tồn tại , đang kêu gọi những thứ này kiêu nô !" Mạnh Hạo hai mắt lóe lên , sự tình đã như vậy nghịch chuyển , như vậy bày ở trước mặt hần lựa chọn , cũng đã không nhiều lắm , cũng may hần có tiên kiêu thạch , một khi không ổn , có thể tùy thời ly khai .

Chỉ Hương không biết là có chủ ý gì , có lẽ nàng đoạt xá Triệu U Lan về sau, cũng đã lấy được có thể vận dụng tiên kiêu thạch truyền tống đi ra tư cách .

Hai người không nói gì , tại đây kỳ lân thú trong cơ thể , tùy ý con thú này một đường gào thét mà qua .

Hư vô rét lạnh , không cách nào truyền vào tiến đến , ngoại giới đen kịt , như đồng hóa làm hắc thủy , tại kỳ lân kinh khủng này tốc độ xuống , không ngừng mà hướng về sau chạy .

Cái này kỳ lân cự thú tốc độ cực nhanh , vượt ra khỏi bụi bặm chi thạch quá nhiều , thân thể của nó vô cùng to lớn , Mạnh Hạo cùng Chỉ Hương ở bên trong , giống như hai cái con muỗi giống như , không chút nào thu hút .

Giờ phút này gào thét ở giữa , cái này kỳ lân cự thú mang theo Mạnh Hạo cùng Chỉ Hương , dùng khó có thể hình dung tốc độ , thẳng đến Khư Kiêu Giới ở chỗ sâu trong , cấp tốc mà đi .

Thời gian trôi qua , vùn vùn bảy ngày thời gian , chẳng khác nào Mạnh Hạo dùng bụi bặm chi thạch đi về phía trước mấy tháng nhiều .

Khi một tháng sau , Mạnh Hạo tâm thần chợt chấn động , hẩn nhìn thấy mà tại đây trong hư vô , một cái vô cùng to lớn cự nhân , người khổng lồ này quơ hai tay , thân thể cũng là sương mù tạo thành , thoát nhìn cũng là kiêu nô , chạy băng băng mà đi , phương hướng ... Cùng kỳ lân đồng dạng !

Cùng lúc đó , Mạnh Hạo còn chứng kiến mà lại một số vòng mười vạn kiêu nô ngưng tụ cùng nhau u linh đại quân , thân thể cấp tốc trôi nổi , gào thét đi về phía trước .

Trên đường đi , Mạnh Hạo không ngừng mà chứng kiến như vậy từng màn , tựa hồ cái này toàn bộ Khư Kiêu Giới ở trong , quá lớn nhỏ tất cả kiêu nô , đều ở đây một cái chớp mắt , toàn bộ xuất hiện , theo bốn phương tám hướng cấp tốc mà đến , phóng đi một cái phương hướng .

Giờ phút này , không chỉ có là Mạnh Hạo tại đây khiếp sợ , Chỉ Hương chỗ đó cũng là hô hấp dồn dập , nằng hiều rõ thêm nữa... , dưới mắt tâm thần nội ẩn ẩn đã có một cái làm cho nàng cảm thấy kinh khủng suy đoán .

“Hắn là ... Chúng phải đi ... Kiêu Hồn Sơn !”

Baidu Ta Muốn Phong Thiên a rất nhanh thủ đả , Nhĩ Căn hơi tin công số: erge njueqi , ủng hộ Ta Muốn Phong Thiên mời được “Qidian tiểu thuyết”

Ngay tại Chỉ Hương tại đây nội tâm khiếp sợ lúc , xa xa , xuất hiện một ngọn núi !

Núi này phát ra ánh sáng âm u , ngử nổi trong hư vô , bốn phía không có bất kỳ tiên kiêu thạch , chỉ có cái này tòa khổng lồ ngọn núi !

Trên núi , có khắc vô số danh tự , từng cái danh tự đều tràn ra ánh sáng âm u , giống như phù văn , tràn ngập toàn bộ ngọn núi , những tên này số lượng , chừng mấy trăm vạn nhiều .

Những tên này mỗi lập loè một lần , đều lại để cho bốn phía gào thét mà đến kiêu nô , thần sắc lo lắng mãnh liệt hơn , giờ phút này theo bốn phía , giống như thủy triều , thẳng đến nơi đây .

Ở đỉnh núi này , có một tòa cung điện , tràn đầy tang thương mục nát khí tức , trong cung điện đen kịt một màu , rất là yên tĩnh .

Nhưng tại cái này núi một phương hướng khác , giờ phút này có một người , đang đứng tại đó , bên người một bả Thanh kiếm bay múa , trong tay một cái bầu rượu , ăn mặc trường sam màu xanh , tóc dài bay múa , hai mắt lộ ra lẳng lẹ ác liệt chi mang .

Đúng vậy ... Hàn Sơn !

”Hàn mỗ lại nói một lần cuối cùng , đem ta thê tử ... Trả lại cho ta !!, Hàn Sơn bỗng nhiên mở miệng , thanh âm lộ ra vô tận băng hàn , cái này rét lạnh lập tức đem hư vô lạnh như băng vượt trên , giống như hư vô lạnh , cùng hẩn thanh âm so sánh , đã trở thành mùa xuân chỉ ấm .

471. Chương 471: Hàn Thổ Yêu Đế! (canh 3)

Trong hư vô thanh âm , tại đây quanh quẩn ở bên trong , trùng kích đã đến bốn phía mấy trăm vạn gào thét mà đến kiêu nô trên thân , có thể thì không có đối với chúng tổn thương nửa điểm , mà là bắn ra hồi trở lại , hóa thành vô số hồi âm , khiến cho giờ khắc này , Hàn Sơn thanh âm của một người , giống như có nghìn vạn người tại đáp lại .

Khí thể , chỉ vì một câu , bỗng nhiên quật khởi , ngập trời hai chữ đã vô pháp hình dung , một màn này , chỉ có anh hào chí ý , lại vừa hiện ra nửa phần !

Mạnh Hạo tâm thần chấn động , hần nhìn thấy mà Hàn Sơn , thấy được một câu nói kia , bỗng nhiên nhấc lên khí thể , cũng nhìn thấy cái kia chút ít kiêu nộ không phải bản thân có đủ có thể chống cự Hàn Sơn chỉ lực , mà là ... Hàn Sơn không muốn tổn thương bọn hắn .

Cũng hoặc là nói , hần sợ hãi ngộ thương !

Ngộ thương đến , hần phải tìm chi nhân !

Mạnh Hạo nghĩ tới lần thứ nhất chứng kiến Hàn Sơn lúc , hần nhìn về phía cái kia chút ít kiêu nộ ánh mắt , ở đằng kia trong ánh mắt , có tìm kiếm , có phiền muộn , hần tựa hồ một mực tìm kiếm lấy sinh mệnh chính là cái kia nữ tử .

Cái kia gọi là Tuyết Nhi nữ tử , vợ của hần .

Tại đây cô độc tìm kiếm ở bên trong , trôi qua ba ngàn năm ...

Tại Hàn Sơn thanh âm quanh quẩn lúc , Hàn Sơn tay phải bỗng nhiên nâng lên , ánh mắt lộ ra như mặt trời vậy tinh mang , hướng về núi này , bỗng nhiên chém , cái này một trăm dưới , lập tức từ khí ngập trời .

Mạnh Hạo cũng có Đạp Ca Kiếm Khí , có thể cùng Hàn Sơn tự mình ra tay so sánh , giống như đom đóm cùng Hạo Nguyệt !

Từ khí khuếch tán , lập tức tràn ngập thiên địa , ở đằng kia từ khí ở bên trong , ẩn ẩn xuất hiện vô số thân ảnh , những thứ này thân ảnh đều là Hàn Sơn , đều đang uống rượu , thân ảnh càng ngày càng nhiều , trọn vẹn mười vạn !

Cái này mười vạn chính hần , tại đây một cái chớp mắt , toàn bộ phun ra từ khí , cùng lúc đó , tại đây mười vạn người từ khí ở bên trong , thỉnh thoảng xuất hiện mờ lung một màn .

Cái kia mờ lung như bức họa , trong tấm hình là một thế giới , một cái hoàn chỉnh thế giới , có bầu trời , có đại địa , có sinh mạng , hết thấy hết thấy , cực kỳ chân thật , giống như nơi đó là hần Hàn Sơn giới .

Một kiếm , tại thời khắc này , theo Hàn Sơn trong tay , bỗng nhiên chém xuống , cái thanh kia màu xanh kiếm , trong chớp mắt này ở bên trong , tản mát ra ngập trời kiếm khí , kiếm này khí khuếch tán , hóa thành một cái Thanh Long , mang theo gào thét , vạch tìm tòi hư vô , ngưng tụ tất cả từ khí , hấp thu Hàn Sơn giới bên trong hết thấy mờ lung , triển khai cấp tốc , thẳng đến cái kia núi , cung điện kia mà đi .

Nhấc lên gợn sóng , đủ để diệt sát hết thấy tánh mạng , ngưng tụ khí thể , thể hiện ra đã vượt qua tu sĩ tầm thường thần thông .

Tốc độ cực nhanh , nháy mắt tới gần , có thể ở này cái Thanh Long gào thét ở bên trong , như muốn oanh mở hư vô , nát bấy hết thấy lập tức ...”

Hừ lạnh một tiếng , bỗng nhiên theo ngọn núi kia bên trên trong cung điện , chợt truyền ra , thanh âm này vừa xuất hiện , lập tức toàn bộ hư vô băng hàn , một cái chớp mắt đạt đến trình độ khủng bố .

Đầu tiên là cái kia Thanh Long , tại giữa không trung chợt dừng lại , thân thể lập tức biến thành màu trắng , hơi thở tiếp theo , trực tiếp đã trở thành băng điều .

Sau đó , toàn bộ hư vô , tại mệnh môn trong tầm mắt , xuất hiện trắng xóa hoàn toàn , cái này màu trắng là sương , trống rỗng xuất hiện , liên tiếp cùng một chỗ thiên địa chỉ sương , này sương ngưng tụ , từ vô hình đã trở thành hữu hình , trực tiếp bao trùm toàn bộ hư vô về sau , phóng nhãn nhìn lại , bốn phía không có cuối cùng , mà tầm mắt đạt tới , toàn bộ hư vô , đã trở thành đại địa !

Sương thổ đại địa !

Tại đây trên mặt đất , xuất hiện sương thổ , loại này sương thổ , không phải băng tuyết , mà là đất một loại biến dị , ẩn chứa tiên khí , khí tức này đậm đặc , đã vượt qua Tiên thổ vô số lần vượt quá ,

“Sương Thổ Yêu Đế !!” Chỉ Hương nghẹn ngào , mặt mày biến sắc , lộ ra không cách nào tin cùng không thể tưởng tượng nổi , càng có đã đến cực hạn ngạc nhiên , lại để cho nàng tại một cái chớp mắt , trực tiếp lấy ra tiên kiều thạch , chợt sờ .

Nhưng này sờ dưới , sắc mặt nàng tái biến , tiên kiều thạch truyền tống , lại đã không có hiệu quả gì .

Chỉ Hương sắc mặt lập tức tái nhợt .

“Sương Thổ Yêu Đế , hắc không có khả năng còn còn sống ở thế gian , hắc không phải tại Quý tổ trong tay chết trận sao !!”

“Thi thể của hắc , bị Quý tổ lấy đi , đã làm ra hắc tứ đại tinh thần ở bên trong, bốn tòa Phong Tiên đài một trong , thuộc về Nam Thiên Tinh Phong Tiên đài !”

“Hắc tiên thần , bị rút đi , đã luyện thành Quý gia Cửu Bảo một trong Hàn Sương Đẳng !”

“Hắc hết thủy đệ tử , hết thủy huyết mạch , đều bị Quý tộc luyện đi , hóa thành động ở Quý gia sơn môn cái kia cái vĩnh hằng sẽ không kết băng Hàn Hà !”

Chỉ Hương sắc mặt càng phát ra tái nhợt , thanh âm thì thảo , có thể tại đây kỳ lân thú trong thân thể , thanh âm của nàng , tại trong sương mù truyền bá xa hơn , bị khoảng cách không tính quá xa Mạnh Hạo , ngậm trộm nghe đến .

Cùng lúc đó , ở đằng kia ngọn núi trong cung điện , thanh âm truyền ra , toàn bộ hư vô đã trở thành băng sương đại địa một cái chớp mắt , bốn phía cái kia chút ít kiều nô , nguyên một đám lập tức thân sắc không còn là mờ mịt , mà là hóa thành dữ tợn , lập tức toàn bộ ngẩng đầu , hai mắt đỏ bừng , lộ ra điên cuồng sát cơ .

“Nhập ta Yêu Tiên Giới , sinh tử không hề thiên, một thân vĩnh hằng mệnh , không cần đồ lưu duyên .” Âm thanh lạnh như băng theo trong cung điện truyền ra lúc, cuối cùng hình như có thở dài một tiếng truyền ra .

Tiếp theo , bốn phía tất cả kiều nô , nổi giận như vậy thẳng đến Hàn Sơn mà đi , Mạnh Hạo cùng Chỉ Hương chỗ ở cái này kỳ lân cự thú , cũng là gào thét ở giữa , theo bốn phía mấy chục cái các loại bộ dáng cự thú , phóng tới Hàn Sơn .

Hàn Sơn trầm mặc , cười thầm đứng lên nụ cười kia mang theo thâm lương , cuối cùng nhất biến thành trong thiên địa , duy nhất thanh âm .

“Vừa vào yêu tiên đoạn phạm duyên ... Ta không tin !” Hàn Sơn cầm bầu rượu lên , uống xong một ngụm , quay người lúc, thẳng đến ngọn núi mà đi , kiếm trong tay lần nữa chém .

Cái này một trăm , kinh thiên động địa , một đạo to lớn hư vô khe hở , bỗng nhiên bị trực tiếp xé mở , hóa thành kiếm quang , thẳng đến ngọn núi mà đi , có thể vừa mới tới gần , liền lập tức từ vô hình trong hóa thành hữu hình , biến thành màu trắng , cuối cùng nhất phịch một tiếng , cùng cái kia Thanh Long đồng dạng , sụp đổ nổ bùng .

Cũng chính là ở phía sau , kiều nô gào thét ở giữa , mấy trăm vạn thân ảnh , thẳng đến Hàn Sơn mà đi , Hàn Sơn trong mắt đỏ bừng , chợt xoay người , tay phải nâng lên vung về phía trước một cái , lập tức một cổ tửu phong gào thét lên , trực tiếp đem bốn phía kiều nô thổi ra .

“Ta không muốn tổn thương các ngươi , ta chỉ muốn mang đi thâm tử của ta ... Các ngươi , đừng ép ta !” Hàn Sơn quay người lúc, lần nữa một kiếm , đang ở giữa không trung , kiếm khí như hồng , lúc này đây , hắc liên tiếp rơi xuống cửu kiếm .

Đệ nhất kiếm , kiếm khí ngàn trượng !

Kiểm thứ hai , tà khí vạn trượng !

Đã đến đệ cửu kiếm , vô biên vô tận kiếm khí , quán xuyên toàn bộ hư vô thế giới , cái này chín đường kiếm khí , lập tức dung hợp lại cùng nhau , hóa thành một bể màu xanh kiếm hồn , nhảy vào ngọn núi .

Kiểm này hồn tới gần , không ngừng mà biến thành màu trắng , bang bang thanh âm quanh quẩn , ngăn ngửi khoảng cách , kiếm này hồn không ngừng mà ảm đạm , không ngừng mà ở tại trên thân , có băng sương sụp đổ , cho đến kiếm này liên hệ bị diệt tám đạo kiếm khí về sau, cuối cùng một đạo kiếm khí , bỗng nhiên chém ở này trên cung điện .

Tiếng sấm ngập trời , toàn bộ ngọn núi chấn động mạnh , cung điện vặn vẹo , một cái già nua tay , theo trong đại điện ở chỗ sâu trong , ngón trở phải bắn ra , đùng một tiếng , kiếm khí sụp đổ .

Hàn Sơn phun ra máu tươi , lúc ngẩng đầu , thần sắc dữ tợn , hướng về cung điện rộng to .

“Dem nàng cho ta !!”

Mạnh Hạo tâm thần chấn động , hô hấp dồn dập , hần ngơ ngác nhìn phía ngoài từng màn , nơi này hết thấy , đã vượt ra khỏi hần cái này tu sĩ Kim Đan có thể hiểu rõ tất cả .

Coi như là Chỉ Hương , giờ phút này cũng đều hàn thiên nhược kinh , cẩn thận từng li từng tí , càng là hiểu rõ tại đây , nàng thì càng cảm giác hoảng sợ , tê cả da đầu .

”Kiếm tiên Hàn Sơn , gần đây cái này mấy ngàn năm nay , Đệ Cửu Sơn quét khỏi một đời đại năng ... Mà lão giả kia ... Hần ... Bộ dáng của hần , cùng trong tông môn tổ từ bên trong treo đấy, Sương Thổ Yêu Đế bộ dạng , giống như đúc ...

Đem kiếm này khí bắn nát đấy, là một lão giả , mặc cả người trắng y , tiên phong đạo cốt , đứng ở cung điện bên ngoài , thần sắc lạnh lùng , trong đôi mắt đốt u hỏa , nhàn nhạt nhìn Hàn Sơn liếc .

”Lão phu có thể cho người một cái cơ hội , thời gian trăm hơi thở , nếu như người có thể giết quang nơi đây kiêu nô , lão phu để thê tử người xuất hiện , cùng người vừa thấy .

Ta có thể cam đoan một điểm , ngoài núi kiêu nô , không có người vợ .”

Hàn Sơn gắt gao nhìn xem lão giả , giờ phút này chung quanh hần kiêu nô lần nữa mất đồ mà đến , thần sắc điên cuồng , như muốn nuốt sống Hàn Sơn , theo những thứ này kiêu nô tới gần , tương xứng phía trước nhất một cái kiêu nô đã đánh tới , đùng chạm lấy Hàn Sơn một cái chớp mắt .

“Cút ngay cho ta !” Hàn Sơn toàn thân sát cơ ngập trời , kiếm trong tay , lập tức tại sau lưng chọt quét qua , kiếm khí như hồng , tử khí ngập trời , những nơi đi qua , lập tức có mấy ngàn kiêu nô , lập tức thân thể trực tiếp sụp đổ ra .

Mở sát ý , Hàn Sơn điên cuồng , nội tâm áy náy , ba ngàn năm tra tấn , lại để cho hần nổi giận giống như, quay người gào thét nhảy vào kiêu nô trong .

”Một, hai, ba ... Lão giả bên người , chẳng biết lúc nào nhiều hơn một cái đồng tử , cái này đồng tử mỉm cười , ở bên cạnh đọc .

Nổ vang quanh quẩn , Hàn Sơn giết chóc đã đến cực hạn , hần giống như đã không có lý trí , những nơi đi qua , một người một kiếm , giết chóc thiên địa kiêu nô .

Một kiếm ngập trời , một cái khổng lồ măng xà , trực tiếp bị một kiếm chặt đứt , sương mù sụp đổ , tản ra vô tận .

Có thể đếm được trăm vạn kiêu nô , mặc cho Hàn Sơn như thế nào đi giết , cũng rất khó trăm tức giết hết , mắt thấy còn có thêm nữa... , mắt thấy cái kia đồng tử đã đếm tới mà 37 .

Hàn Sơn ngửa mặt lên trời thê lương vừa hô , tay phải nâng lên , trong tay bầu rượu hướng ra phía ngoài một rơi vãi , tử thủy bay ra , tại giữa không trung hình thành linh hóa thành từng thanh phi kiếm , tựa hồ trong bầu rượu này giả bộ không phải rượu , mà là kiếm .

Kiểm có mười vạn , mỗi một thanh kiếm về sau, đều huyền hóa ra một thân ảnh , cùng Hàn Sơn thân ảnh giống nhau như đúc , những thứ này thân ảnh toàn bộ giơ tay lên , một bả cầm chặt phi kiếm đồng thời , toàn bộ hai mắt , đều nháy mắt lộ ra điên cuồng , chọt khuếch tán , mười vạn người , giết mấy trăm vạn kiêu nô .

Nổ vang quanh quẩn , kiêu nô số lớn tử vong , cự thú tất cả bị chém ra sụn đổ , cho đến Mạnh Hạo cùng Chỉ Hương chỗ ở kỳ lân cự thú , cũng bị một đạo Hàn Sơn phân thân , lập tức chém chết lúc , Mạnh Hạo mới tự mình thể hội , cái kia kiếm khí khủng bố .

Kiếm này khí , trực tiếp đem kỳ lân chém thành hai nửa , nổ vang quanh quẩn , Mạnh Hạo phun ra máu tươi , mắt thấy kiếm khí gào thét mà đến lúc , thân thể của hắn đã mất đi hết thấy dựa chi lực , có thể ở này kiếm khí đụng chạm lập tức , lại chợt dừng lại , tại Mạnh Hạo trước người dừng lại về sau , trực tiếp lách qua .

Mạnh Hạo sắc mặt trắng bệch , kiếm khí mặc dù tán , có thể cái này bốn phía vô tận băng hàn , tại đây một cái chớp mắt , đưa hắn toàn bộ vây quanh , Mạnh Hạo không cách nào khống chế thân thể , trực tiếp rơi vào mà phía dưới sương thổ đại địa , thân thể trong tích tắc ... Bị một mảnh Hàn Băng bao trùm .

Nguy cơ tử vong trực tiếp bao phủ , Mạnh Hạo không kịp nghĩ nhiều , trong thân thể Bất Diệt Hỏa bùng nhiên thiêu đốt , Hỏa Đồ Đằng biến ảo , đốt cháy mộc Đồ Đằng , đổi lấy càng bàng bạc lửa .

Nhưng lại tại hắn Bất Diệt Hỏa thiêu đốt thời điểm , hắn trong cánh tay phải Thổ Đồ Đằng nước xoáy , nhưng lại ở trong nháy mắt này , tại đây xoay tròn ở bên trong , lại từ nơi này bốn phía băng sương ở trong , hấp thu cái này sương thổ !

Một màn này , lại để cho Mạnh Hạo chấn động .

472. Chương 472: Hồn Của Đạp Tiên Kiêu! (canh 3)

Có thể coi là như thế này , Mạnh Hạo thân thể , cũng như cũ là nháy mắt đã trở thành băng điều , vẫn không nhúc nhích Mạnh Hạo , tại trong tầng băng , chỉ có thể duy trì thần trí bất diệt , nhưng hắn trong cánh tay phải vòng xoáy , nhưng lại chợt điên cuồng lên.

Mạnh Hạo có thể cảm giác được , cánh tay phải của mình trong vòng xoáy , thổ thuộc tính chi lực , đang tại cấp tốc kéo lên , đi hấp thu cái này vô cùng vô tận đấy , thậm chí có thể nói gần như diệt sạch tại thể gian hàn thổ lực .

Chỉ Hương mặc dù là tiên thần đoạt xá thân thể , có thể tại đây một cái chớp mắt , nàng yếu ớt , giống như cùng Mạnh Hạo không hề khác gì nhau , kiếm khí cũng đem lách qua , có thể nàng tại sau khi rơi xuống , đồng dạng đã trở thành băng điều , chỉ có điều kiên trì thời gian , nếu so với Mạnh Hạo trường rất nhiều.

... 100.” Trên đỉnh núi , lão giả bên người đồng tử , mỉm cười mở miệng.

Cơ hồ tại hắn thanh âm truyền ra nháy mắt , cũng chính là Hàn Sơn mười vạn phân thân , đem bốn phía tất cả kiêu nô , toàn bộ diệt sát thời điểm!

Nhưng ở những thứ này kiêu nô tử vong một cái chớp mắt , đột nhiên , tại đây bốn phía , cái kia chút ít băng hàn trong hơi thở , lần lượt từng bóng người bỗng nhiên xuất hiện , những thân ảnh kia , đúng vậy lúc trước bị Hàn Sơn diệt sát kiêu nô , bọn hắn ... Xuất hiện , không có chút nào bị hao tổn , không có một người nào tử vong.

Thậm chí tại băng điều bên trong Mạnh Hạo , còn chứng kiến tại đây chút ít kiêu nô ở bên trong , một cái quen thuộc thiếu nữ.

“Người, rõ chưa?” Lão giả đứng ở đỉnh núi, nhàn nhạt mở miệng.

Hàn Sơn trầm mặc, đặng chất trong cầm bầu rượu lên, uống xong một ngụm rượu lớn.

“Tại của ta giới, thờ phụng ta, có thể Bất Tử Bất Diệt, ở chỗ này không tốt sao? Sự sống vĩnh hằng, bất diệt hình thể, mà duy nhất cần làm, chỉ là đem ta chữa trị mà thôi.” Lúc này đây mở miệng, không phải lão giả, mà là lão giả bên người đồng tử.

“Thờ phụng ta có thể vĩnh sinh !”

“Thờ phụng ta , có thể bắt diệt !”

“Thờ phụng ta , có thể tồn tại cùng trời đất !”

”Thờ phụng ta , cảm ngộ đạo của ta đạo của ta , chính là của các người đạo. . . Thanh âm không ngừng mà truyền ra lúc này đây thực sự không phải là đồng tử mở miệng , mà là cái này bốn phía kiêu nô , mỗi người bọn họ đều đang đôi môi khẽ nhúc nhích , tựa hồ giờ khắc này , trong lúc này tất cả kiêu nô , đều là mỗi một cái.

”Ta là Đạp Tiên Kiều linh, người ba ngàn năm trước đến chỗ này, đối với ta cúng bái, đối với ta hứa hẹn, người muốn sự sống vĩnh hằng người muốn vô tận sinh cơ, người muốn dùng cái này tu hành một Ca kiếm.

Khi đó người còn có mười năm thọ nguyên , ta đáp ứng người rồi cho người từ nay về sau thờ phụng ta . . . có thể người . . . Lại đổi ý!” Cuối cùng ba chữ , thanh âm ngập trời , giống như mang theo vô cùng phần nô , theo lão giả trong miệng , theo đồng tử trong miệng theo bốn phía mấy trăm vạn kiêu nô trong miệng , điên cuồng truyền ra.

”Người rõ ràng đồng ý , rồi lại đổi ý đều là bởi vì lúc ấy bên cạnh người nữ tử , nàng ta đau khổ cầu khẩn cho người dao động lời khuyên của nàng cho người hoảng hốt , nàng hành động , khiến người chối bỏ hứa hẹn !

Có thể người cũng không có nghĩ đến , vì để cho người không lại quyết định thờ phụng ta , nàng rõ ràng ở ngay trước mặt người , hô lên thờ phụng , đã trở thành của ta nô . . .

Dùng cái này đến tỉnh lại người sao . . .

Thanh âm ngập trời , nổ vang quanh quẩn , Hàn Sơn sắc mặt trắng bệch , phun ra một ngụm máu tươi , cái này máu tươi không phải hấn bị thương mà phun ra , đây là hấn tâm , bị hung hăng đâm đau nhức , trí nhớ của hấn , bị trong nháy mắt xé mở , trong đầu , nổi lên năm đó , thê tử bên cạnh khổ sở cầu khẩn , còn có cái kia lời kéo y phục của mình khuyên bảo .

Có thể chính mình lại si mê giống như, phải đi đạt được vĩnh hằng , cho đến nhìn tận mắt nàng . . . Đi ở mà trước mặt của mình , một khắc này , hấn bỗng nhiên thanh tỉnh.

”Cái này ba ngàn năm , ta suy nghĩ thật lâu . . . Hàn Sơn than nhẹ , ngẩng đầu , trong mắt lộ ra một vòng quyết đoán cùng kiên định , hấn nhắc chân lên , đi thẳng về phía trước .

Tại hấn đi đến đồng thời , cái này bốn phía kiêu nô , chợt gầm nhẹ , lần nữa vọt tới , có thể khi bọn hấn vọt tới lập tức , Hàn Sơn thở sâu , tay phải nâng lên , thanh kiếm vù vù , chung quanh hấn mười vạn thân ảnh , lập tức thiếu một vạn.

Một kiếm đảo qua , lại nhắc lên nơi đây sương lạnh khí tức , trong chốc lát , trăm vạn kiêu nô , thân thể lập tức đóng băng .

Một kiếm này qua , Hàn Sơn tóc , nhiều hơn tóc trắng , bộ dáng của hấn già nua rồi một ít , một kiếm này , là hấn tự nghĩ ra Nhất Kiếm Ca , này ca ngoại nhân nghe không được , hát trong lòng , duy mình có thể phẩm , duy mình có thể nghe .

Bởi vì này bài hát , cả đời chỉ hát một lần , một lần chỉ hát một khúc , một khúc chính là cả đời , đây không phải thiêu đốt sinh cơ , đây là đem sinh mạng tất cả , toàn bộ dung nhập vào ca khúc ở bên trong, trở thành sinh mạng độc xương !

”Năm đó ta lựa chọn , tồn tại rất nhiều mảnh khốc , tồn tại rất nhiều không lý trí , như mê muội . . . Hàn Sơn đi về phía trước đường, lần nữa một kiếm , sau lưng thiếu một vạn phân thân , bốn phía tất cả kiêu nô , đều trở thành mà băng điều , mà chính hấn , đã trở thành tóc trắng.

Cùng lúc đó , Hàn Sơn khí thế , tại đây một cái chớp mắt , cũng theo đó quật khởi , ở đằng kia tánh mạng độc xương ở bên trong, tu vi của hấn , tánh mạng của hấn , hấn hết thấy hết thấy , đều ở đây một khắc , bạo phát.

Mạnh Hạo không biết được Hàn Sơn tu vi cảnh giới , có thể tại đây một cái chớp mắt , Mạnh Hạo trong mắt , Hàn Sơn cường đại , cũng đạt đến một cái lại để cho hấn không thể tưởng tượng nổi trình độ.

Tánh mạng , là cả đời thời gian .

Tánh mạng , là cả đời mười kiếp !

“Về sau ta suy nghĩ minh bạch, là bởi vì người vô hình triệu hoán . . .” Hàn Sơn nhẹ giọng mở miệng , đi về hướng ngọn núi lúc, chém xuống mà kiếm thứ ba , kiếm này gào thét , hết thấy sương lạnh không cách nào ngăn cản , trực tiếp đánh vào phía trên ngọn núi kia , khiến cho núi này chấn động , khiến cho lão giả kia cùng đồng tử , sắc mặt đại biến .

Mà Hàn Sơn , tóc của hắn bắt đầu tróc ra , thân thể của hắn bắt đầu già yếu , cả người , không còn là trung niên , mà là đã trở thành lão giả , lỏng đi xuống làn da , thoát nhìn tràn đầy nếp nhăn , oai hùng không hề , duy chỉ có hai mắt , duy chỉ có ý chí của hắn , lại càng phát kiên định , mang theo chấp nhất , mang theo không hối hận. Dù là chính mình đang đi về hướng tử vong , cũng muốn đưa hắn thê tử, cứu ra!

“Ta rất hối hận, mang theo Tuyết Nhi đến nơi này . . . Ta vốn là ý định ở chỗ này, cùng nàng cùng một chỗ đạt được sự sống vĩnh hằng . . .” Hàn Sơn nhẹ giọng mở miệng, kiếm thứ tư ra , ngọn núi nổ vang , trên đó danh tự không ngừng ảm đạm , đỉnh núi cung điện , càng là bị chấn động , xuất hiện khe hở.

“Hàn Sơn, ngươi muốn làm gì !” Lão giả thần sắc lộ ra phẫn nộ , càng có dữ tợn , hắn cạnh đồng tử cũng là lộ ra hung tàn chi ý , nhìn chòng chọc vào Hàn Sơn.

Mạnh Hạo trầm mặc , tại đây bằng điều ở bên trong, cánh tay phải của hắn đang điên cuồng hấp thu bốn phía hàn thổ, một cổ bằng bạc tu vi , đang tại hắn trong thân thể chậm rãi quật khởi , Mạnh Hạo nhìn xem Hàn Sơn , tại trên người đối phương , Mạnh Hạo tựa hồ thấy được một loại lại để cho này thiên địa nổ vang chấp nhất.

Loại này chấp nhất , giống như tín niệm.

“Của ta chấp nhất , là cái gì?” Mạnh Hạo trầm hơn lặng yên.

“Ngày đó chuyện cũ , ta vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên . . .” Hàn Sơn đệ ngũ kiếm, giống như chẻ đôi thiên địa , rơi vào đỉnh núi , oanh minh ngọn núi , không có sụp đổ pho tượng , có thể lại trực tiếp chém chết này cái đồng tử.

Đồng tử ở không cách nào tin ở bên trong, thân thể đã trở thành băng hàn , đã mất đi ý thức trước, hắn đã nghe được câu nói sau cùng , là một bình tĩnh lại để cho hắn cho dù là sắp chết , cũng đều sợ hãi thanh âm.

”Mà ta cũng tương tự đang suy tư , vì sao người muốn chỉ dẫn ta tới tại đây, khi ta Nhất Kiếm Ca đại thành lúc, của ta bốn phía bắt đầu có tuyết bay , thế giới của ta đã trở thành đóng băng , tất cả ta kiếm vị trí , hết thấy đều là Hàn Băng lúc, ta hiểu được , ta nghĩ tới một chút ký ức. . .

Ta , là Sương Thổ Yêu Đế !” Hàn Sơn mở miệng lúc, kiếm thứ sáu gào thét mà qua , chém tới đồng tử đầu lâu , oanh minh đỉnh núi cung điện , khiến cho núi này đỉnh núi , xuất hiện vỡ vụn , mà chính hắn , cũng ở đây một khắc , vô hạn già yếu , tử khí tràn ngập , cả người đã héo rũ xuống .

“Chuẩn xác mà nói , ta là hắn một đám phân thân , tại vô số tuế nguyệt trước, tránh được Quý tổ đuổi giết , tại trong hồng trần đời đời kiếp kiếp , cho đến ở kiếp này , ta mới hiểu ra.” Hàn Sơn kiếm thứ bảy , rầm rầm mà đi , đỉnh núi trực tiếp cái nát bấy hầu như không còn , toàn bộ sụp đổ đã trở thành hư vô , mà lão giả kia , cũng là thân thể run rẩy , ánh mắt lộ ra ý sợ hãi.

Cũng chính là ở phía sau , theo đỉnh núi toái diệt , theo đó trên núi , lại có hai cái Yêu Linh hồ điệp, giống như theo núi băng diệt trong sinh ra đời , tại cái này bốn phía rất nhanh bay múa , thẳng đến xa xa mà đi.

Không có ai đi để ý tới cái này hai chỉ Yêu Linh hồ điệp , Hàn Sơn không biết, lão giả không biết, Mạnh Hạo không biết, duy nhất để ý Chỉ Hương , giờ phút này bị băng phong , chỉ có thể trở mắt nhìn Yêu Linh hồ điệp đi xa .

“Ta không muốn biết mục đích của người , ta chỉ muốn có lại thê tử của ta.” Kiếm thứ tám , âm âm mà rơi , chém ra mà ngọn núi này , chém ở lão giả thân mình.

Lão giả giống như tại đây dưới thân kiếm , không có chút nào giãy dụa cùng phản kháng , mắt thấy kiếm rơi , trước người của hắn đột nhiên một hồi mơ hồ , một cô gái , đứng ở hắn phía trước , nâng lên trán ,

nhìn xem kiếm , nhìn xem Hàn Sơn.

Hàn Sơn bước đi chợt dừng lại , kiếm ngừng, trong mắt thế giới , hết thấy đều biến mất , duy chỉ có nàng kia tồn tại.

Nữ tử không tính tuyệt mỹ , có thể rất ôn nhu , nhìn qua Hàn Sơn.

”Ta không sẽ cùng người đi , cũng không đi được , ta là kiều nô , từ năm đó bắt đầu từ giờ khắc đó , vĩnh hằng kiều nô . . . Nữ tử nhẹ giọng mở miệng , trong thần sắc , còn mang theo một vòng mê mang.

”Tiên kiều khi nào mới có ngày tái hiện. . . Hỡi chàng ngày nào mới có thể gặp nhau. . .

Nữ tử thì thào , thanh âm quanh quẩn , sau lưng nàng lão giả biến mất , trước khi biến mất, thần sắc bình tĩnh , nhìn qua Hàn Sơn.

”Thân là tiên kiều hồn , có thể dung hòa tất cả kiều nô bên trong , chỉ cần ta buông tha ình đoạn này trí nhớ , như vậy khi ta sau khi chết , thể tử của người , nàng chính là một đời mới kiều hồn.

Ta và người không có thù , hết thấy , đều là người ta sứ mạng, đem Đạp Tiên Kiều chữa trị , vốn là , người nên là thể hệ này kiều hồn , đây là năm đó Yêu Đế đại nhân đưa người ẩn núp nguyên nhân chỗ , có thể hôm nay đã trở thành thể tử của người.

Sứ mạng của ta đã chấm dứt , có thể không hoàn mỹ , nhiệm vụ của ta , chính là phụ trách đưa người tìm về , hoàn thành Yêu Đế đại nhân , tử vong trước đối với ta cuối cùng phong mệnh , tìm được người , cho người trở thành kiều hồn.” Lão giả bình tĩnh mở miệng , lời nói ở giữa , thân ảnh dần dần tiêu tán.

Tại hấn biến mất lập tức , nàng kia trong mắt mờ mịt chợt biến mất , lộ ra trong tích tắc thanh tĩnh , nàng nhìn thấy của mình phụ quân , cũng nhớ tới trí nhớ lúc trước , có thể nàng minh bạch , đây có lẽ là chính mình , theo lựa chọn trở thành kiều nô về sau, vĩnh hằng trong đời , lần thứ nhất như vậy thanh tĩnh.

Cười thầm bên trong, nữ tử nhìn qua Hàn Sơn.

”Giết ta , để cho ta giải thoát . . .

Lời nói của cô gái, truyền khắp bốn phía , Mạnh Hạo sau khi nghe , nhìn xem một màn này , đáy lòng đã có thở dài.

Thanh tĩnh, chỉ là một trong nháy mắt, chỉ có tại kiều nô biến thành kiều hồn cái kia một khắc , kiều nô , mới có thể có cả đời này , một lần duy nhất thanh tĩnh, từ nay về sau thức tỉnh , cho dù có ý thức , cho dù cũng có trí nhớ , có thể cũng không lại là mình.

Mà là đã trở thành, hồn của Đạp Tiên Kiều.

473. Chương 473: Sương Thổ Đại Thành

Giờ phút này Mạnh Hạo, vòng xoáy tại trên cánh tay phải hấn đang cấp tốc hấp thu bát phương Sương Thổ chi lực, đây cơ hồ diệt sạch hậu thể vừa rồi Sương Thổ, gần như vô tận, dùng mãnh tràn vào Mạnh Hạo trong cơ thể, khiến cho trên cánh tay phải hấn vòng xoáy, đang từ từ ngưng tụ, một cái phát ra bạch sắc quang mang chữ Thổ, đang từ từ mà rõ rệt.

Theo cổ văn chữ Thổ càng phát ra rõ ràng, Mạnh Hạo trong cơ thể tu vi, cũng lập tức tùy theo nổ vang bộc phát, như là rót vào một lực lượng mới, khiến cho Mạnh Hạo... tại trong chớp mắt, càng mạnh thêm.

Hắn mỗi một lần tim đập, đều muốn toàn thân huyết dịch lưu chuyển, đạt đến cực hạn, ngưng tụ ra càng mạnh hơn nữa tu vi, hóa thành càng mạnh hơn nữa bản thân Kim Đan.

“Còn chưa đủ... Loại này Sương Thổ, khí tức bên trên so với Tiên Thổ còn cường hãn hơn!” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, lộ ra quyết đoán, trong cơ thể tu vi toàn lực vận chuyển, dùng hết mọi cách hấp thu bốn phía Sương Thổ chi lực.

“Đây đối với ta mà nói, là một cuộc tạo hóa, như có thể hấp thu cái này Sương Thổ... Ngưng tụ Thổ đồ đằng, không biết có thể so với Tiên Thổ hóa thành đồ đằng mạnh hơn nhiều ít...” Mạnh Hạo trong mắt lộ ra chờ mong.

Tại Mạnh Hạo trong cơ thể nổ vang ở bên trong, thân thể của hắn cho dù vẫn còn băng điều bên trong, nhưng này băng điều bốn phía Sương Thổ đại địa, nhưng là dần dần mỏng manh, cho dù mỏng manh không nhiều lắm, bởi vì cái mảnh này Sương Thổ đại địa quá lớn, nó hơi yếu mỏng manh, liền đại biểu tràn đầy Sương thổ chi lực, dũng mãnh vào Mạnh Hạo trong cơ thể.

Chỉ Hương tại cách đó không xa, cái khác băng điều bên trong, ánh mắt của nàng, tại thời khắc này, không thể không từ Hàn Sơn cùng cái kia trên người cô gái, chuyển chuyển qua Mạnh Hạo chỗ đó.

“Hắn đang làm gì đó!” Chỉ Hương lúc trước kinh hãi nơi đây từng màn, không có chú ý Mạnh Hạo chỗ đó, giờ phút này Mạnh Hạo trên người khí tức hiển lộ, lập tức đưa tới chú ý của nàng.

Nhìn thoáng qua, Chỉ Hương lập tức trợn to hai mắt, lộ ra không thể tưởng tượng nổi, càng là tại hai mắt ở chỗ sâu trong. Còn có một tia đối với Mạnh Hạo gan lớn mà sinh ra rung động.

“Hắn tại hấp thu...nơi đây Sương Thổ! !”

”Sương Thổ, nghe đồn đây là Cửu Sơn độc nhất vô nhị chi vật. Nghe nói tại cực kỳ lâu trước kia, khi còn chưa có tu sĩ thời điểm, tại trong Cửu Sơn xuất hiện một mảnh thổ địa, màu sắc là bạch, ẩn chứa vô tận băng hàn.

Cái này mảnh thổ địa, tại vô số năm sau, tại Cửu Sơn dần dần xuất hiện tu sĩ, nó có ý thức. Lại qua rất nhiều năm, nó phạm vi càng lúc càng lớn, cho đến cuối cùng... Cái mảnh này Sương Thổ hóa thành một người.

Người này tung hoành Cửu Sơn Hải vô số năm, tự xưng... Sương Thổ Yêu, rồi sau đó bị người xưng đế. Kỳ danh... Sương Thổ Yêu Đế!”

”Cái này Mạnh Hạo, hẳn rõ ràng tại hấp thu cái này Sương Thổ lực lượng, cho dù nơi đây Sương Thổ, là Đạp Tiên Kiều hồn thi triển đi ra. Có thể hiển nhiên nơi đây từng có Sương Thổ Yêu Đế bố trí, nói cách khác, không có khả năng xuất hiện Sương Thổ!

Mà Mạnh Hạo, hẳn dù là hấp thu cũng không phải là chính thức Sương Thổ, chẳng qua là từng đã là một chỗ bố trí, nhưng là vượt xa mà hắn cần Tiên Thổ, cả hai giữa, thậm chí căn bản cũng không có thể đi đối lập.

Bởi vì trong tông môn điển tịch bí ẩn từng nói, Tiên Yêu cổ tông ngoại trừ Lý chủ bên ngoài, có ba Đại Yêu, là cái này ba Đại Yêu, sáng tạo ra... Đạp Tiên Kiều!”

“Hắn cũng không sợ bị bội thực mà chết! !” Chỉ Hương cho tới bây giờ không nghĩ tới, chính mình sẽ có một ngày, ghen ghét một cái nho nhỏ Kết Đan tu sĩ, cho dù người này có thể trảm Nguyên Anh, khả năng lại để ột cái Tiên nhân đổ kỵ, có thể thấy được Mạnh Hạo lúc này đây hấp thu Sương Thổ, cỡ nào kinh thế hãi tục!

Ở nơi này Mạnh Hạo toàn lực hấp thu sương thổ chi lực thời điểm, một tiếng than nhẹ từ Hàn Sơn trong miệng truyền ra.

Hàn Sơn lặng yên nhìn xem thê tử, thần sắc dần dần ôn nhu, hắn đã nghe được thê tử thanh âm, thấy được giờ phút này vợ của hắn thần sắc dần dần không còn là thanh tỉnh, mà là có chút mờ mịt, thậm chí trong mắt ở chỗ sâu trong, đốt lên u hỏa, cùng lão giả kia giống nhau.

“Người tới cùng ta cùng một chỗ, được chứ?” Nữ tử nhẹ giọng mở miệng, trong thanh âm lộ ra một cổ không nói ra được quý dị, nhìn qua Hàn Sơn.

Hàn Sơn hai mắt nhắm nghiền, một lát sau mở ra lúc, hắn nở nụ cười, dáng tươi cười càng thêm ôn nhu, hắn biết rõ, người trước mắt, đã không hề là thê tử của mình, mà là triệt đế đã trở thành Đạp Tiên Kiều hồn phách.

Hắn hiểu được, duy nhất phương pháp, chính là giết thê tử của mình, đây đối với nàng mà nói, là một loại giải thoát, không còn là Tiên Kiều hồn, không hề có đủ vinh hằng sinh mệnh, từ nay về sau, đã trở thành chính nàng.

Hàn Sơn than nhẹ, giờ phút này hắn dung nhan đã già nua, khuôn mặt nếp nhăn, trước kia khí chất đã không còn, hắn hôm nay, dường như tuổi già, đã là lão giả.

Cái kia một thân thanh sam, có lẽ còn có thể cất giấu dĩ vãng cô đơn, nhưng lại giấu không được Hàn Sơn tang thương cùng mỗi mọt.

Tìm ba nghìn năm, áy náy ba nghìn năm, nhưng chân chính đối mặt lúc, lại là như thế này...

Lắc đầu trong Hàn Sơn tay phải nâng lên vung lên, lập tức Mạnh Hạo cùng Chỉ Hương băng điều, lại tại đây một cái chớp mắt, tan vỡ ra, theo băng điều chia năm xẻ bảy, Chỉ Hương chỗ đó khoe miệng tràn ra máu tươi, thân thể cấp tốc lui về phía sau.

Có thể mỗi một bước rơi xuống, mặt nàng sắc đều tái nhợt một ít, hàn khí lần nữa tới gần mà đến.

Mạnh Hạo nơi đây, tại băng điều vỡ vụn nháy mắt, bỗng nhiên đẩy, cái này bốn phía Sương Thổ mãnh liệt thẳng đến Mạnh Hạo mà tới, lập tức tại thân thể của hắn bên ngoài, thành linh tạo thành một cái thật lớn màu trắng vòng xoáy.

Cái này vòng xoáy oanh oanh chuyển động, khiến cho bốn phía Sương Thổ rất nhanh tiêu tán, bị đại lượng hút vào, dung nhập Mạnh Hạo trong cơ thể, hàn khí bức người, Thổ thuộc tính khí tức, càng là tại thời khắc này, ngập trời dựng lên.

Một màn này, cho dù là Tiên Kiều hồn dung nhập Hàn Sơn chi vợ, cũng đều lập tức ghé mắt, nhìn sang.

Hàn Sơn quay đầu, ngóng nhìn Mạnh Hạo, bỗng nhiên nở nụ cười.

“Cũng thế, ta và người hữu duyên... Ta liền tiễn đưa người một cuộc tạo hóa.” Hàn Sơn nói qua, tay phải nâng lên, mãnh liệt hướng về phía dưới Sương Thổ đại địa nhấn một cái, cái này nhấn một cái phía dưới, lập tức Hàn Sơn thân thể kịch liệt run rẩy, từng đạo màu trắng trong mang theo lam mang khí tức, từ trong cơ thể hắn tràn ra, thẳng đến đại địa mà đi.

Những thứ này khí tức tràn ra, khiến cho Hàn Sơn càng phát ra suy yếu, như cùng là đánh mất Bản Nguyên, càng thêm già nua.

Những thứ này bạch trong mang theo màu lam khí tức, cấp tốc dung nhập đại địa về sau, lập tức phương này tròn vô tận phạm vi Sương Thổ đại địa, lập tức biến hóa!

Không còn là màu trắng, mà là xuất hiện màu lam hào quang, khí tức càng kinh người hơn, hàn khí càng thêm ngập trời, càng có một cỗ Man Hoang khí tức, tại đây mãnh cả vùng đất, nổ vang dựng lên, hơi thở này mang theo tang thương, giống như ẩn chứa vô cùng tuế nguyệt, dường như tồn tại cực kỳ lâu.

Nhìn thấu nhân sinh muôn màu, nhìn lấy hết lòng người dễ thay đổi, đã trải qua sinh tử, đời đời đi qua, tựa hồ... Lúc trước Sương Thổ đại địa cũng không phải là chính thức Sương Thổ, mà bây giờ, cái mảnh này đại địa, mới là cái kia trong truyền thuyết trên Cửu Sơn từng đã là cái kia mảnh độc nhất vô nhị Sương Thổ!

Cái kia bạch lam giao nhau khí tức. Đúng là Hàn Sơn thân là Sương Thổ Yêu Đế hôm nay thế gian duy một phân thân Bản Nguyên chi lực, theo hắn tổng xuất, cái mảnh này đại địa, cũng đích xác, tại thời khắc này, trở thành cái kia chính thức Sương Thổ.

Đại địa nổ vang, cùng lúc đó. Cái mảnh này vô tận Sương Thổ chi địa, đang lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ, cấp tốc ngưng tụ, càng là thu nhỏ lại. Lại càng tinh thuần, cái này ngưng tụ tốc độ cực nhanh, nếu là có thể đứng tại trong tinh không, đứng ở Đạp Tiên Kiều bên ngoài, như vậy có thể thấy rõ ràng.

Nguyên bản bao trùm toàn bộ Đạp Tiên Kiều mọi nơi thạch khối Sương Thổ, giờ phút này đang rất nhanh thu nhỏ lại, chính là mấy cái thời gian hô hấp. Mạnh Hạo rõ ràng thấy được xa xa Sương Thổ biên giới.

Tiếp theo hơi thở về sau, vô tận Sương Thổ đại địa, đã trở thành trăm trượng lam Thổ!

Màu trắng không còn, màu lam mới là năm đó cái kia trên Cửu Sơn ra đời Yêu Đế chính thức Sương Thổ!

Nháy mắt, trăm trượng trở thành mười trượng, mười trượng trở thành một trượng, cuối cùng... Cái này một trượng màu xanh lam Sương Thổ, thẳng đến Mạnh Hạo cánh tay phải vòng xoáy mà đi, lập tức dung nhập trong đó.

Mạnh Hạo trong óc, tại trong tích tắc, lập tức nổ vang ngập trời, thân thể chậm rãi phiêu khởi, tóc không gió mà bay, càng ngày càng lớn mạnh khí tức, tại trên người hắn vô tận bạo phát đi ra.

Chỉ Hương thân thể cấp tốc lui về phía sau, giờ phút này thần sắc rung động, nàng đã bị một màn này triệt để khiếp sợ, nàng biết rõ, giờ khắc này Mạnh Hạo, hắn hấp thu là chân chính Sương Thổ.

Cũng chính là ở thời điểm này, Mạnh Hạo cánh tay phải vòng xoáy, trực tiếp cứng lại, một cái phát ra màu lam tia sáng chữ Thổ, bỗng nhiên xuất hiện ở bên trong, cùng lúc đó, Mạnh Hạo sau lưng, một mảnh khổng lồ Sương Thổ đại địa, đột nhiên huyền hóa ra.

Đại địa phía trên, một viên che trời đại thụ tồn tại, cây cối phía trên, biển lửa ngập trời khuếch tán, mà ở cái kia đại địa cùng bầu trời giữa, thì là có kim dịch hóa thành thiên hà, trải ra một bộ Kim Mộc Thổ Hỏa hình ảnh!

Mạnh Hạo tu vi, cũng ở đây một cái chớp mắt, nổ vang bộc phát, cái này tu vi đã vượt qua Kim Đan, khiến cho Mạnh Hạo giờ phút này khí tức, cùng sau lưng hư ảo hình ảnh dung hợp cùng một chỗ, không cách nào hình dung kia cường đại trình độ, nhưng có thể tưởng tượng, nếu là hiện tại Hứa Bạch hoặc là Trần Mặc, hai cái này Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ gặp Mạnh Hạo, như vậy ai sống ai chết, hay vẫn là không biết!

“Mang theo của ta truyền thừa, mang theo kiếm của ta, mang theo của ta hũ rượu, ly khai nơi này đi, nếu có một ngày, người có thể rung chuyển này Kiều tu vi, như còn nhớ rõ báo ân, có thể tới đây đây, như hai vợ chồng ta vẫn còn, liền đem chúng ta cứu ra.” Hàn Sơn cười to, cho dù tang thương già nua, có thể bề nghề Thiên Địa chi ý nhưng là tại đây một cái chớp mắt quật khởi, tay phải hắn hất lên, ba nghìn năm nay, thanh kiếm bất ly thân hóa thành nhất đạo thanh hồng, bay về phía Mạnh Hạo.

Tay phải hất lên, cái kia giống như chứa vô cùng kiếm ý bầu rượu, cũng tùy theo mà đi, từng cái rơi vào Mạnh Hạo trong tay lúc, Mạnh Hạo nội tâm xúc động, hắn ngẩng đầu lên, kinh ngạc nhìn Hàn Sơn.

Hắn thấy được Hàn Sơn bóng lưng, tấm lưng kia giống nhau, tại lúc trước trong hư vô trong hai người lần đầu gặp nhau, cô đơn, dịu hui, mang theo cô độc...

Hàn Sơn vung tay lên, một cổ hàn phong gào thét, vòng quanh Mạnh Hạo cùng giờ phút này còn đang khiếp sợ Chỉ Hương, hướng về xa xa lập tức gào thét mà đi.

Cái này cổ hàn phong mạnh mẽ, không cho phép Mạnh Hạo cùng Chỉ Hương có chút phản kháng, tại đây trong gió, hai người nháy mắt đã bị vòng quanh thẳng đến xa xa, có thể Mạnh Hạo thân thể, tại đây trong gió lạnh, nhưng là kiên trì quay đầu, nhìn một lần cuối cùng.

Hàn Sơn, đi về hướng rồi hắn tìm ba nghìn năm thê tử, ôm lại với nhau, hai mắt nhắm nghiền.

“Vì ta, ba nghìn năm trước, người cam nguyện trở thành kiều nô, ba nghìn năm về sau, ta vì người, trở thành kiều nô làm bạn người cả đời, lại có làm sao...”

Đã mất đi ý thức, đã mất đi quay đầu lại, có thể cùng người cùng một chỗ, sinh tử thì như thế nào...

Cái này ba nghìn năm, ta nghĩ rất nhiều, truyền thừa cũng tốt, tu vi cũng thế, cho dù là mộng tưởng... Có thể như bên người đã không có người, ta cũng chưa có thể giới.

Người, chính là ta hết thấy.

Ta nguyện ý, cam tâm tình nguyện, thờ phụng.” Hàn Sơn nhẹ giọng thì thào, lần nữa mở mắt ra lúc, trong mắt của hắn lộ ra mờ mịt, có thể hắn cô đơn, hắn dịu hui, hắn cô độc, lại biến mất.

Bên cạnh hắn, đứng đấy cùng một dạng với hắn trong mắt mờ mịt thê tử, hai người, cùng một chỗ, quay người đi xa, tại phía sau của bọn hắn, mấy trăm vạn kiều nô nhao nhao đi theo, một đám u hồn... Càng chạy, càng xa.

“Nơi Tiên Kiều kỳ tái hiện thiên... Hối quân vương ngày nào có thể gặp nhau...”

474. Chương 474: Liền, Hãn Chọn Phương Bắc. . .

“Hàn Sơn tiền bối. . .” Mạnh Hạo lẩm bẩm, cầm Hàn Sơn kiếm, cầm Hàn Sơn hũ, trên cánh tay phải có Hàn Sơn Sương Thổ hóa thành Đồ Đằng, tất cả những thứ này, nếu nói là là ngoại vật, như vậy giờ khắc này tại Mạnh Hạo sâu trong nội tâm, cũng lưu lại Hàn Sơn cùng với thê bóng người.

Thân ảnh ấy, không có hiu quạnh, không có cô đơn, cũng không nhìn thấy mê man, có. . . Chỉ là cái kia hai vợ chồng, lẫn nhau làm bạn, hướng đến xa xa bóng lưng.

“Ta Mạnh Hạo tại này Khư Kiều Giới lập lời thề, đời này nếu có lay động này Đạp Tiên Kiều ngày, định về tới nơi đây báo ân!” Mạnh Hạo trầm mặc, tại này trong gió rét, hãn ôm quyền, hướng về đi xa kiều nô u hồn, sâu sắc cúi đầu.

Ân, tại Mạnh Hạo trong lòng, là hãn nguyên tắc làm người, vĩnh viễn không thể quên!

Trong cuộc sống, gặp phải một cái lại một cái ân nhân, như đem quên, thì lại Mạnh Hạo không xứng đáng chỉ làm tu sĩ, giống nhau có cừ oán. . . Như vậy liền nhất định phải mấy lần để cho trả lại.

Đối với ta có ân giả, ta toàn lực báo lại!

Đối với ta có cừ oán giả, ta gấp mười lần xin trả!

Người không xâm phạm ta, ta không xâm phạm người, nếu người phạm ta, ta phải giết người!

Đây chính là Mạnh Hạo.

Nho gia trung hoà chỉ đạo bên trong, bao hàm hai cái phương diện, một cái là hậu đức dung người, một cái là tích cực tiến thủ, mà Mạnh Hạo từ bước vào tu chân giới bắt đầu, hãn tự thân cũng có nói.

Đạo này không phải tu đạo, mà là tự thân nguyên tắc, này nguyên tắc cũng là trung hoà, cũng là bao hàm hai cái phương diện, một là báo ân phương pháp, hai là phạm ta chỉ giết!

Tu hành, tu chính là một hồi tự tin.

Tu hành, tu chính là làm sao làm người!

Mạnh Hạo ôm quyền cúi đầu, rất lâu đứng dậy lúc, bên cạnh hãn Chỉ Hương bỗng nhiên thân thể đột nhiên bay ra, tốc độ nhanh chóng, càng lập tức từ này trong gió rét đi xa, ở phương xa trong hư vô, Chỉ Hương tay phải giơ lên, lập tức một mảnh đóa hoa màu đỏ bỗng nhiên xuất hiện. Công kích không phải Mạnh Hạo, mà là hóa thành một mảnh hoa hải, bao phủ một con. . . Bay tới nơi đây Yêu Linh hồ điệp!

Tốc độ nhanh chóng, nháy mắt thời gian. Liền đem này con muốn Yêu Linh hồ điệp lấy đi. Chỉ Hương trong mắt lộ ra hưng phấn tâm ý, tiếng cười truyền ra lúc. Tại cách đó không xa, mặt khác một con Yêu Linh hồ điệp, cũng thuận theo xuất hiện, có thể phẳng phất bị kinh hải đến. Cánh võ một cái, chớp mắt đi xa.

Chỉ Hương nơi đó trong mắt tinh mang lóe lên, đang muốn truy kích lúc, bỗng nhiên bước chân dừng lại, bởi vì giờ khắc này Mạnh Hạo, trên thân thể Đạp Ca Kiếm Khí đột nhiên bạo phát, này kiếm khí uy hiếp. Để Chỉ Hương rất là cảm tức, tại nàng nhìn lại, này không phải đối phương lần thứ nhất như vậy.

Chỉ Hương đôi mi thanh tú vừa nhíu, bỗng nhiên nở nụ cười. Xoay người loáng một cái, càng từ bỏ con kia bỏ chạy Yêu Linh hồ điệp, mà là trực tiếp đi xa.

”Mạnh Hạo, trận này hợp tác tuy nói làm kết quả, bất quá thông qua những này qua hiểu rõ, người như cảm thấy hứng thú, chúng ta có thể với hai trăm năm sau, lại tới nơi đây, đi Yêu Tiên Cổ Giới!

Hay là, cứu ra Hàn Sơn tiền bối phương pháp, tại Yêu Tiên Cổ Giới bên trong tồn tại, còn bay đi con kia Yêu Linh, người vừa muốn, ta không cùng người cướp giật.” Chỉ Hương tiếng cười truyền ra, thân thể lóe lên, hóa thành màu đỏ cầu vồng, chớp mắt thẳng đến xa xa hư vô, không thấy tăm hơi.

Mạnh Hạo hai mắt hơi lóe lên, mắt lạnh nhìn đi xa Chỉ Hương, không có đi ngăn cản, cũng không nói gì, tùy ý đổi phương rồi đi, tự thân cất bước, đạp lên hư vô, hướng về con kia bỏ chạy Yêu Linh truy kích.

Xa xa, Chỉ Hương bóng người một cái thuần di, xuất hiện lúc đã ở khoảng cách Mạnh Hạo vị trí khu vực, rất là xa xôi trong hư vô, mới vừa xuất hiện, nàng liền phun ra một ngụm máu tươi, cơ thể hơi run rẩy, mặt trên càng xuất hiện trùng điệp bóng mờ, cái kia trùng điệp bóng mờ, rõ ràng là giãy dụa Triệu U Lan chỉ hồn!

”Ta vô ý đưa người dung hồn, có thể người cũng phải tuân thủ ước định nha bé ngoan bảo bối, ta chỉ mượn thân thể người hai trăm năm mà thôi, hai trăm năm sau ta liền trả lại người.

Huống hồ, cũng sẽ không không công mượn dùng, ta trả lại người lúc, bảo đảm người tu vi Nguyên Anh đại viên mãn chính là.” Chỉ Hương tay phải nhấc lên, tại mi tâm mạnh mẽ một điểm.

Điểm này bên dưới, Triệu U Lan hồn lập tức suy yếu, lộ ra vẻ sợ hãi, chậm rãi lùi bước, cho đến sau khi biến mất, Chỉ Hương trên người trùng điệp, lúc này mới biến mất.

”Bị Sương Thổ gây thương tích, sau đó lại bị hàn khí nhập thể, vừa mới vì bắt được con kia Yêu Linh, càng là động không nhiều tiên nguyên, cái kia Mạnh tiểu tử gian xảo như cáo, lòng dạ ác độc độc ác, sợ là cũng nhìn ra đầu mối.

Ta nếu không lập tức đi ngay, nói không chừng này Mạnh tiểu tử vẫn đúng là dám ra tay với ta.” Chỉ Hương hai mắt lóe lên, giờ khắc này nàng không chút nào phát hiện, chính mình chẳng biết lúc nào, đã xem Mạnh Hạo xem thành đối thủ.

“Bất quá hai trăm năm sau, nếu có người này giúp đỡ, lấy coi thường nguyên rửa quỷ dị, đối với ta Yêu Tiên Cổ Giới, thu được yêu tiên thể kế hoạch, rất nhiều ích lợi.” Trầm ngâm bên trong, Chỉ Hương tay phải tại túi chứa đồ trên võ một cái, lấy ra ngũ độc bộ Tiên Kiều thạch, lập tức sờ một cái, nhất thời thân thể mơ hồ, cũng không lâu lắm, biến mất không còn tăm hơi.

Trong hư vô, Mạnh Hạo một người đi về phía trước, bốn phía gió lạnh đã từ từ biến mất, cho đến hoàn toàn tản đi sau, trong hư vô hàn khí, áp sát Mạnh Hạo mà đến, có thể giờ phút này chút hàn khí, đối với Mạnh Hạo tới nói, trần ngập nóng bức.

Hắn Thổ Đồ Đằng, là thiên địa độc nhất vô nhị Sương Thổ, bốn phía hư vô hàn khí cùng với so với, có thể nói nóng bỏng.

Tốc độ của hắn nhanh chóng, Thổ Đồ Đằng đại thành sau khi, Mạnh Hạo tu vi lần thứ hai kéo lên, liên đới tốc độ cũng so với trước nhanh hơn rất nhiều, đặc biệt là này hư vô, đối với trước mắt Mạnh Hạo tới nói, không chỉ không được chút nào ngăn cản tác dụng, trái lại để hắn càng là thích ứng.

Chỉ dùng nửa canh giờ, Mạnh Hạo liền đuổi theo con kia bỏ chạy hồ điệp, đem lấy đi sau, lúc này mới dừng lại, lộ ra trầm tư tâm ý.

“Hai con Yêu Linh, Ô Thần Bộ rơi đi Mặc Thổ, cần một con, còn có một con. . . Lưu đến hai trăm năm sau, Yêu Tiên Cổ Giới mở ra lúc, làm tiếp định đoạt!” Mạnh Hạo hai mắt lộ ra quả đoán, về phía trước gào thét mà đi.

Cất bước lúc, Mạnh Hạo lấy ra Hàn Sơn kiếm, thanh kiếm này, bình thần không có gì lạ, dường như cực kỳ tầm thường, có thể Mạnh Hạo tận mắt đến thanh kiếm này, triển khai thiên địa, đánh xuống hư vô, nổ ra hồn sơn kinh thiên khí thế.

“Đây là một cái tiên kiếm!” Mạnh Hạo tay trái tại trên thân kiếm trơn nhẵn mà qua, đến từ kiếm ông ong, tại này nháy mắt cũng bỗng nhiên quay về, này ông ong bên trong, có bi thương, có cáo biệt, cũng có kỳ vọng lần sau gặp lại.

Nghe ông ong, Mạnh Hạo nghĩ đến Hàn Sơn, than nhẹ một tiếng.

”Cùng Hàn Sơn tiên bối so với, ta rất nhỏ yếu, hay là không cách nào vung vẩy người, nhưng người là Hàn Sơn tiên bối đưa ta, từ đó về sau, người. . . Chính là kiếm của ta!

Ta đáp ứng rồi Hàn Sơn tiền bối, ngày sau định đi cứu hần, giờ khắc này ta cũng đáp ứng ngươi, ta đi cứu Hàn Sơn tiền bối lúc, nhất định mang theo ngươi một đội, cứu ra ngày, ta sẽ đem trả lại Hàn Sơn tiền bối.”

Ong ong dần dần biến mất, Thanh kiếm chậm rãi yên tĩnh lại, hóa thành một đạo ánh sáng màu xanh, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, Mạnh Hạo không có ngăn cản, tùy ý ánh sáng màu xanh tại bụng chạm chính mình sau, gõ xuống chính mình mi tâm một giọt máu tươi.

Này máu tươi hòa vào thân kiếm bên trong, lập tức Mạnh Hạo liền cảm nhận được mình cùng này Thanh kiếm trong lúc đó, dường như tồn tại một chút nói không rõ ràng liên hệ, hần hai mắt lóe lên, tay phải giơ lên vung lên, lập tức Thanh kiếm nhất thời ánh kiếm ngập trời, thẳng đến phía trước lập tức mà đi.

Tốc độ nhanh chóng, Mạnh Hạo không thấy rõ, nhưng ở hần xa xa một chỗ chính nhanh chóng đi đến ngàn trượng hòn đá, nhưng là với tiếp theo một cái chớp mắt, trực tiếp tan vỡ nổ tung, nổ vang vang vọng, chia năm xẻ bảy xung kích vẫn không có quét ngang mà đến, Thanh kiếm trở về, trôi nổi ở Mạnh Hạo bên người.

Mạnh Hạo tâm thần chấn động, tay phải khi nhắc lên, kiếm này chậm rãi thu nhỏ lại, cho đến hóa thành móng tay giống như vậy, bị Mạnh Hạo hàm tại vào trong miệng, hòa vào trong cơ thể, lấy Kim Đan tế dưỡng, kiếm này sắc bén, có thể thành Mạnh Hạo đòn sát thủ, mà như vậy đòn sát thủ, đặt ở bên trong túi trữ vật, liền mất đi xuất kỳ bất ý.

Khi (làm) khối này ngàn trượng tảng đá lớn tan nát xung kích khuếch tán lúc, Mạnh Hạo đã lấy ra khối này mang theo hần đi tới Khư Kiều Giới Tiên Kiều thạch, tại trên sờ một cái, lập tức, Mạnh Hạo bóng người mơ hồ, dần dần biến mất.

Tây Mạc đại địa, bắc bộ khu vực, nơi đây đã nhanh thành đại dương, mặt đất không ít chỗ trùng khu vực, đã xuất hiện một chỗ lại một chỗ hồ nước màu tím, Tử Vũ như trút nước, càng lúc càng lớn.

Không trung vẫn là âm u, không nhìn thấy ánh mặt trời, làm cho bên trong đất trời, cũng đều ngu muội mờ, tràn ngập ngột ngạt, từng trận hàn khí khuếch tán bốn phía, tuyết diệt sinh cơ.

Hết thấy sơn mạch, đều trở thành tĩnh mịch, không nhìn thấy bất kỳ một điểm màu xanh biếc, toàn bộ Tây Mạc bắc bộ, linh khí đã khô cạn đến cực hạn, trên mặt đất, tùy ý có thể thấy được một ít hung thú mục nát thi thể, tại nước mưa bên trong khắp nơi bừa bộn.

Xa xa, mơ hồ có thể nhìn thấy một đám người, chính đang cấp tốc đi xa, đội ngũ ước chừng bốn, năm ngàn người, di chuyển bên trong, người người trầm mặc, sắc mặt tiêu tụy. Như vậy di chuyển, tại Tây Mạc bắc bộ, tại trong đoạn thời gian này, thường thường có thể thấy được.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên, một vệt cầu vòng từ càng bầu trời xa xăm, dường như cực kỳ bá đạo gào thét mà đến, cấp tốc tiến lên, cầu vòng quán không, càng là gây nên âm bạo, vượt qua thiên địa nổ vang nổ vang, lộ ra cực kỳ hung hăng tâm ý.

Này cầu vòng tốc độ nhanh chóng, nổ vang lập tức gây nên này quần di chuyển bộ lạc tộc nhân chú ý, những người này từng cái từng cái lập tức ngừng đầu, khi nhìn rõ cái kia cầu vòng bên trong bóng người sau, trong bộ lạc chỉ có năm cái Nguyên Anh tu sĩ, sắc mặt bỗng nhiên đại biến.

“Nhất Trần Tử!”

“Mấy ngày này, hần tại chung quanh đây, đã liên tục giết chết bảy, tám cái bộ lạc, giết người lấy vật, lấy huyết tế tu!”

“Chẳng lẽ hôm nay thiên muốn vong bộ tộc ta bộ, chúng ta đã rất thật cẩn thận, còn là gặp phải này chết tiệt Nhất Trần Tử!”

Không trung gào thét mà đến cầu vòng kia, chính là tại Khư Kiều Giới, bị Mạnh Hạo truy sát, như chó mất chủ giống như liều mạng bỏ chạy, nếu không có là kiều nô xuất hiện gây nên bão táp, đã sớm chết tại Mạnh Hạo trong tay Nhất Trần Tử!

Đầu của hần rất nhỏ, cái đầu không cao, dáng vẻ dường như thừ, này tầm hình tượng, làm cho hần rất tốt phân biệt, có thể lập tức bị người nhận ra thân phận, giờ khắc này hần tại giữa không trung, trên mặt lộ ra dữ tợn tâm ý.

Nửa tháng trước, hắn tại Khư Kiều Giới bên trong trở về, xuất hiện tại trước hắn rồi đi Tây Mạc trung bộ, tới gần bắc bộ khu vực, trở về sau, Nhất Trần Tử đối với mình Khư Kiều Giới một nhóm, rất là bất mãn, đặc biệt là đối với Mạnh Hạo nơi đó, càng là tràn ngập kiêng kỵ.

Thậm chí hắn sớm trở về, cũng có nguyên nhân này, đối với Mạnh Hạo nơi đó, hắn tự than thở xui xẻo, trở lại Tây Mạc đại địa sau, hắn trước sau đang suy nghĩ Mạnh Hạo lai lịch, chỉ lo lần thứ hai bị gặp phải, đối với Mạnh Hạo, hắn là thật sợ.

Nghĩ tới nghĩ lui, hắn cho rằng đối phương khó nhất, chính là bắc bộ khu vực, dù sao bắc bộ toàn thể tu vi khá thấp, bao nhiêu năm rồi cũng không ra cái gì thiên kiêu giống như nhân vật, hơn nữa Nhất Trần Tử trong bóng tối phân tích, giờ khắc này bắc bộ là hạo kiếp nghiêm trọng nhất địa phương, di chuyển cũng nhất là nhiều lần, thích hợp bản thân ra tay.

Liên, hắn liền đến đến bắc bộ.

Khổ rồi Nhất Trần Tử. . . Vì hắn không tìm đường chết sẽ không phải chết, cầu anh chị em một tấm vé tháng, ngày mai ta để Mạnh Hạo làm thịt hắn!

475. Chương 475: Trở Về

Đuổi đi đuổi lại, đám người tứ tán, cho đến lúc qua ước chừng một lúc lâu sau, Nhất Trần Tử thần sắc dữ tợn, cầm theo năm cái đầu lâu, ở giữa không trung, đối với phía dưới tất cả bộ lạc tộc nhân, triển khai huyết tể.

Trận này huyết tể, giăng co hai ngày sau, Nhất Trần Tử phát tay rồi đi, mang đi tất cả đồ vật, lại thông qua huyết tể, khiến cho bản thân tu vi bảo trì tại đỉnh phong, thậm chí mơ hồ đã có muốn đột phá dấu hiệu.

“Lại giết chết mấy vạn nhân, ta có lẽ có thể đột phá, trở thành Nguyên Anh hậu kỳ! Bất quá cái này bộ lạc tuy nói không biết tên gọi là gì, nhưng là rất là tàn nhẫn, 4000~5000 nhân, bên trong rõ ràng đều cũng có tu vi tộc nhân, đoán chừng là tất cả bình thường tộc nhân, đều đã bị bọn hắn lưu tại nguyên trong bộ lạc, tự sinh tự diệt rồi.” Nhất Trần Tử hai mắt chớp động, tay phải khi nhắc lên, lấy ra một quả ngọc giản, ngọc giản này bên trong là một bộ địa đồ, địa đồ ở bên trong, đối với toàn bộ Tây Mạc phía bắc, giới thiệu vô cùng kỹ càng.

”Ngũ Độc Đại Bộ không thể trêu chọc, Viêm Băng đại bộ giống nhau, cũng như thế, trừ phi ta tu vi đến Nguyên Anh hậu kỳ, bằng không mà nói, muốn có thể thắng, cũng muốn hao phí quá nhiều tu vi.

Cái này chết tiết mãn mưa tử sắc, nếu không có ta am hiểu huyết tể, lại có một ít Tiên Thổ, sợ là ở chỗ này, đã sớm linh khí hao hụt mà chết rồi.” Nhất Trần Tử nói mấy câu, liềm liềm bờ môi về sau, lần nữa nhìn về phía ngọc giản địa đồ.

”Ô Thần Ngũ Bộ? Từng đã là Ô Thần Đại Bộ, lúc này đây Khư Kiều Giới bên trong, có lẽ có người là bọn hắn bộ lạc, này bộ vừa mới cùng Ngũ Độc Đại Bộ giao chiến...

Chính là cái này bộ lạc, tuy nói không biết còn thừa bao nhiêu người, mà dù sao đã từng là đại bộ, có thể chống cự Ngũ Độc Bộ công kích, có lẽ cũng có không ít nội tình mới lạ, chủ yếu nhất là bọn hắn trong bộ lạc đi Khư Kiều Giới tộc nhân, nếu như không chết, cũng có thể đã trở về, nói không chừng ta có thể lại thu hoạch một ít Tiên Thổ?” Nhất Trần Tử hai mắt chớp động, lộ ra tàn nhẫn chi mang, thần thể nhoáng một cái, đang muốn dựa theo địa đồ chỉ dẫn đi Ô Thần Ngũ Bộ vị trí lúc, bỗng nhiên thân thể dừng thoáng một phát.

“Cái này Ô Thần Ngũ Bộ có tộc nhân đi Khư Kiều Giới. Có lẽ không thể nào là chết tiết... cái tên nọ sát thiên đao Mạnh Hạo a? Ta cảm giác mình sẽ không xui xẻo như vậy mới phải.” Nhất Trần Tử chẳng qua là suy nghĩ một chút, liền cười cười, thầm nghĩ chính mình thật sự là quá đa nghi rồi, hai mươi ba người. Không tính chính mình, hai mươi hai người, phân tán tại toàn bộ Tây Mạc, chính mình có thể gặp được đến đối phương khả năng, cực kỳ bé nhỏ.

Nghĩ tới đây, Nhất Trần Tử trong mắt chảy ra tàn nhẫn chi ý, thân thể nhoáng một cái, thẳng đến phía xa mà đi, trên đường, phàm là bị hắn gặp phải bộ lạc. Một tên cũng không để lại, toàn bộ giết chết, một đường huyết tể.

Khiến cho tu vi của hắn, càng ngày càng cao, khiến cho tính cách của hắn. Càng lúc càng tàn nhẫn, nhất là cảm nhận được sắp đột phá tu vi về sau, Nhất Trần Tử giết chóc, càng thêm hung tàn.

Tốc độ của hắn càng lúc càng nhanh, khoảng cách Ô Thần Ngũ Bộ chỗ khu vực, cũng càng ngày càng gần.

“Ta đã nghe thấy được huyết nhục khí tức...” Nhất Trần Tử liếm môi, gào thét lúc giữa thẳng đến xa xa. Tại tiền phương của hắn, thành linh tồn tại một ngọn núi!

Ngọn núi này trụi lủi, dưới núi một mảnh đại dương mênh mông, cũng may phạm vi không lớn, nói đại dương mênh mông, không bằng nói hồ lớn.

Trong hồ nước. Ngọn núi này đứng vững, trên đỉnh núi có dựng rất nhiều lều, vật che chắn mưa, nơi đây đúng là Ô Thần bộ lạc, khoảng cách Mạnh Hạo rời đi. Đã tròn vẹn năm tháng.

Hơn hai nghìn tộc nhân, giờ phút này vẫn còn lại, chỉ có hơn một nghìn người, mấy trăm tộc nhân, trong năm tháng này, từng cái diệt sạch sinh cơ, tại tộc nhân táng ca cùng trong tiếng khóc, bọn hắn được mai táng tại trên ngọn núi, có thể mỗi người cũng biết, có lẽ dùng không được bao lâu, nơi đây... sẽ trở thành đáy biển.

Trên ngọn núi, mỗi ngày đều có chuyên môn tộc nhân, xuống núi độ lượng nước biển bay lên phạm vi, để tính ra bọn hắn còn thừa thời gian.

“Ngày hôm qua cho tới hôm nay, tăng lên hai thước... Kinh Thứ nhánh mây dựng lên, tại đáy hồ bên trong, ta nhìn thấy nó tại giây giữa...” Lều bên trong, Ô Bình Bộ tộc công, tóc hoa râm, sắc mặt tiêu tụy, thân thể cũng khô gầy như que củi, yên lặng ngồi tại đó, nhìn qua nơi xa trong Thiên Địa, như vĩnh hằng màn mưa tử sắc, tại bên cạnh hắn nói chuyện đấy, là Ô Âm Bộ Đại trưởng lão.

Hắn đắng chát mở miệng, thanh âm rất thấp, giống như không muốn làm cho càng nhiều nữa nhân nghe được.

“Năm tháng rồi, Thánh Tổ đại nhân, khả năng đã xa nơi đây... Kinh Thứ nhánh mây chi lực cũng rất nhanh tiêu tán...”

“Rời đi sao... Cũng tốt, có thể hắn đã từng nói qua, sẽ cho chúng ta mang về một hy vọng.” Ô Bình Bộ tộc công, khàn khàn mở miệng, hai mắt đã không có thần thái.

“Hy vọng...” Ô Âm Bộ Đại trưởng lão càng thêm đắng chát, quay đầu lại nhìn thoáng qua sau lưng lều bên trong tộc nhân, nhìn bọn họ nguyên một đám trong trầm mặc, tràn đầy ảm đạm, cái kia rõ ràng mở ra, nhưng lại cùng nhắm lại không có khác nhau hai mắt, còn có một cái khô gầy như củi thân thể.

Bọn hắn, không có có hi vọng.

Theo Thiên Địa Linh khí mỏng manh, theo màn mưa tử sắc càng lúc càng lớn, sinh cơ diệt sạch, khiến cho bình thường tộc nhân rất khó tồn sống sót, coi như là tu sĩ, giờ phút này cũng đều tu vi gần như héo rũ, cảnh giới rất khó bảo trì.

“Hắn sẽ trở lại.” Ô Bình Bộ tộc công, nhẹ giọng mở miệng, thanh âm không cao, nhưng lại mang theo nào đó cố chấp, hắn tin tưởng Mạnh Hạo trước khi đi nói lời lời nói, hắn tin tưởng, Mạnh Hạo nhất định sẽ trở về.

Ô Âm Bộ Đại trưởng lão than nhẹ một tiếng, đang muốn nói cái gì đó, bỗng nhiên thần sắc chợt biến đổi, nháy mắt ngẩng đầu, hầu như tại hắn ngẩng đầu lập tức, Ô Bình Bộ tộc công, vị này thương phát lão giả, cũng lập tức ngẩng đầu lên, nguyên bản héo rũ thân hình, tại đây trong tích tắc giống như một lần nữa đã có tu vi vận chuyển, ảm đạm hai mắt, một cái chớp mắt lộ ra hùng hổ dọa người ánh sao.

Không chỉ có là hắn hai người như thế, tại phía sau bọn họ, cũng có hai người, cũng là trong chớp lát tu vi bộc phát, lộ ra ý uy hiếp, nhìn hướng lên bầu trời.

Cái này năm tháng, bọn hán thời khắc cảnh giác, đối với hết thấy đã đến nơi đây chi nhân, đều mang theo mãnh liệt cảnh giác, cũng may cái này năm tháng , chỉ có ba đợt người xuất hiện qua, trong đó có hai nhóm bị Kinh Thứ nhánh mây ngăn cản, có thể theo thời gian trôi qua, Kinh Thứ nhánh mây dần dần suy yếu, cho đến cuối cùng lúc, chìm vào đáy hồ, biến mất không thấy gì nữa.

Cũng chính là tại đoạn thời gian kia, đến nhóm thứ ba đi ngang qua chi nhân, cùng Ô Thần bộ triển khai một cuộc ngăn ngừa chém giết, trận chiến ấy, Ô Binh Bộ tộc công liều mạng hao phí tu vi, chém giết đối phương một cái Nguyên Anh sơ kỳ cường giả về sau, uy hiếp bát phương, lúc này mới chấm dứt chiến tranh.

Dù sao tại cái này Thiên Địa hạo kiếp xuống, lưỡng bại câu thương cùng tử vong không có khác nhau.

Dưới mắt, là cái này năm tháng, nhóm thứ tư đã đến chi nhân, cho dù lúc này đây chỉ có một người, có thể tại hôm nay hoàn cảnh như vậy xuống, một người, ngược lại nguy hiểm hơn!

Nhất là người tới thân ảnh hóa thành cầu vồng, kinh Thiên động Địa, khí thế nổ vang, nổ mạnh quanh quẩn lúc giữa, âm bạo khuếch tán, hiển lộ ra Nguyên Anh trung kỳ đỉnh phong, vô hạn tiếp cận Nguyên Anh hậu kỳ tràn đầy tu vi.

Cái này tu vi. Đang bị Ô Binh Bộ tộc công cảm nhận được nháy mắt, hấn sắc mặt triệt để đại biến, bên người Ô Âm Bộ Đại trưởng lão, càng là tâm thần chột chân động.

Phía sau hai người kia. Cũng là lập tức mặt xám như tro.

Dùng cái này khắc Ô Thần Bộ lực lượng, như đối phương có mà thôi, như vậy Ô Thần Ngũ Bộ coi như là liều mạng tất cả, cũng không cách nào ngăn cản.

Nhất Trần Tử thấy được Ô Thần Ngũ Bộ chỗ ngọn núi, thấy được ngọn núi này bên trên hơn một nghìn nhân, lập tức nhíu mày.

“Như thế nào mới như vậy chọn người?” Nhất Trần Tử hừ lạnh một tiếng, nơi đây ít người, lại để cho hấn cảm thấy tới đây một chuyến có chút không đáng, giờ phút này cất bước lúc giữa, thẳng đến ngọn núi mà đi.

“Người tuy ít. Nhưng cũng không thể lãng phí.” Nhất Trần Tử trong mắt tàn nhẫn chi ý lóe lên, vừa mới tới gần, tay phải bỗng nhiên nâng lên, về phía trước chột chỉ một cái.

Cái này chỉ một cái phía dưới, lập tức một hồi gợn sóng quanh quẩn. Hóa thành một cái hắc vụ đại thủ, hướng về ngọn núi, oanh oanh mà đi.

Mắt thấy cái này sương mù ngón tay đánh đến nơi, Ô Binh Bộ tộc công chột cất bước mà đi, tốc độ cực nhanh, lập tức ở giữa không trung, tay phải nâng lên về phía trước vung lên. Gầm nhẹ một tiếng, lập tức tại đây gầy còm lão giả trên người, bạo phát ra một cổ sắc bén đến cực điểm đồ đằng chi lực.

Kim thuộc tính đồ đằng, lập tức ngập trời, thẳng đến cái kia sương mù đại thủ mà đi.

Oanh một tiếng, sương mù đại thủ tan vỡ. Ô Binh Bộ tộc công phun ra máu tươi, thân thể rút lui, trực tiếp về tới ngọn núi về sau, lần nữa phun ra máu tươi, thân thể lập tức uể oải. Linh khí gần như khô kiệt, cười thảm ở bên trong, phía sau hấn tất cả Ô Thần Bộ tộc nhân, đều nhao nhao đứng lên, lộ ra tuyệt vọng.

“Đừng nói người bây giờ tu vi đã héo rũ, coi như là tu vi như thường, muốn giết người, cũng không phải việc khó! Bất quá chính là một cái Ô Thần Đại Bộ, như vậy chỉ có chút bản lãnh? Các người đồ đằng Thánh Tổ đầu rồi, bộ lạc của các người Pháp Khí đầu rồi, thực là kém không chịu nổi một kích, như vậy bộ lạc, không cần phải , cùng hấn chết ở hạo kiếp ở bên trong, không bằng chết dưới ta huyết tể trở thành ta tu vi một bộ phận.” Nhất Trần Tử ngạo nghễ mở miệng, đối với bộ lạc đồ đằng Thánh Tổ, hấn có phương pháp đặc biệt đối kháng, đây cũng là hấn tung hoành Tây Mạc, diệt tộc hủy bộ chỗ dựa.

“Thánh Tổ đại nhân sau khi trở về, nhất định sẽ không bỏ qua người, người dám đối với ta Ô Thần Bộ ra tay, muốn thừa nhận Thánh Tổ đại nhân hòa giận đại giới! !” Ô Trần cũng trong đám người, giờ phút này thân thể run rẩy, nghiêm nghị mở miệng.

Thanh âm của hấn truyền ra, lập tức lại để cho bốn phía Ô Thần bộ tộc nhân, nguyên một đám hai mắt như đốt lên hy vọng.

“Thánh Tổ đại nhân nhất định sẽ trở về!”

“Thánh Tổ đại nhân sẽ mang theo hy vọng trở về! !”

“Thánh Tổ đại nhân trở về? Xem ra các người là một cái bị đồ đằng Thánh Tổ đều vứt bỏ bộ lạc, liền coi như các người Thánh Tổ đại nhân trở về, ta Nhất Trần Tử cũng muốn đem phong ấn, khiến nó tận mắt thấy các người bị huyết tể.” Nhất Trần Tử nghe nói chuyện đó, dáng tươi cười mang theo khinh miệt, tay phải nâng lên lần nữa vung lên.

Lúc này đây, gợn sóng cấp tốc khuếch tán lúc giữa, bốn mảnh nước sơn hắc vụ khí, hợp thành bốn đầu đại thủ, tại không trung như là Hắc Long, gào thét lúc giữa mang theo sát cơ, thẳng đến Ô Thần núi mà đi.

Tại Ô Thần bộ lạc chỉ nhân tuyệt vọng nháy mắt, ở nơi này bốn đầu đại thủ gào thét mà đến lập tức, dưới đỉnh núi ngập sâu nước biển, đột nhiên, có bốn cây nhánh mây gào thét mà ra, tốc độ cực nhanh, lập tức thẳng đến cái này bốn đầu đại thủ mà đi, càng là tại thời khắc này, từng đạo Kinh Thứ, tại trong chốc lát, tại ngọn núi này bên trên cấp tốc lan tràn dựng lên, trực tiếp vờn quanh bốn phía.

Chẳng qua là, tại đây chút ít Kinh Thứ lên, ở đằng kia nhánh mây lên, nhưng là có mỗi một cùng suy yếu, rất rõ ràng nhất.

Cũng chính là ở thời điểm này, cách ngọn núi Ô Thần Bộ ngoài tám trăm dặm, một mảnh sông chảy xiết, đột nhiên hư vô vạn vạo, như là như tê liệt, hướng ra phía ngoài chợt khuếch tán, tạo thành một cái khu động.

Từ nay về sau trong động, một đạo thân ảnh cất bước mà ra, một thân màu xanh áo dài, tóc dài phiêu diêu, dung nhan tuấn lãng, mang theo một vòng thần thái, chính là... Mạnh Hạo!

Trở về quá trình, cùng lúc đi không giống, dường như một lần cự ly xa truyền tống, sở dĩ phải tồn tại độ lệch, nói như vậy, là ở rời đi vị trí, trong vòng ngàn dặm.

Mạnh Hạo vượt vượt mi tâm, ánh mắt đảo qua bốn phía, xác định vị trí của mình về sau, Linh thức cũng tùy theo tản ra, có thể tại hần Linh thức tràn ra trong chớp mắt, Mạnh Hạo cảm nhận được Kinh Thứ nhánh mây, thông qua nhánh mây, lập tức trong đầu, xuất hiện giờ phút này Ô Thần Bộ hình ảnh.

Mạnh Hạo trong mắt lập tức lộ ra không cách nào hình dung đầy rẫy hàn lệ, thanh âm càng là như sương phong tung hoành, tu vi tràn ra, lại lại để cho cái này bốn phía phủ xuống màn mưa tử sắc, có không ít nháy mắt kết băng!

“Nhất Trần Tử!”

476. Chương 476: Người Sao Lại Ở Chỗ Đây!!!

Ngọn núi bên ngoài Ô Thần Bộ, nổ vang quanh quẩn, Kinh Thứ tràn ngập ngọn núi, hình thành bảo hộ, nhánh mây gào thét mà ra, đối kháng Nhất Trần Tử.

Tại đây nổ vang ở bên trong, kia bốn cái hắc vụ tạo thành đại thủ lập tức tan vỡ, Nhất Trần Tử hai mắt bỗng nhiên lóe lên, lộ ra một vòng tàn nhẫn chỉ ý.

“Không hổ từng đã là Đại Bộ, lại có bậc này hộ tộc chi vật tồn tại, bất quá tại đây màn mưa tử sắc ở bên trong, này nhánh mây đã dầu hết đèn tắt... Dùng nó đến huyết tể, hiệu quả rất tốt.” Nhất Trần Tử trong tiếng cười, thân thể nhoáng một cái mà đi, hai tay nâng lên bấm niệm pháp quyết ở bên trong, lập tức ở phía sau hần, thỉnh linh xuất hiện một vòng màu đen lưỡi liềm.

Này nguyệt phát ra hắc quang, bốn phía xuất hiện sương mù, cuộn cuộn khuếch tán, khiến cho Nhất Trần Tử thoát nhìn, như là Ma Thần, khí thể ngập trời, hần tốc độ bay nhanh, nháy mắt tới gần một chỗ nhánh mây, tại nhánh mây gào thét quét ngang rút đến, Nhất Trần Tử liếm liếm bờ môi, tay phải nâng lên chỉ về phía trước.

Lập tức tại đầu ngón tay của hắn, một cái màu đen lưỡi liềm lập tức biến ảo, trực tiếp đung tại nhánh mây ở bên trong, thanh âm động trời nổ vang lên, nhánh mây chợt chấn động, trực tiếp nổ tan, đại lượng chất lỏng tứ tán, mặt khác mấy cây nhánh mây bên trong, lập tức truyền ra thê lương gào rú.

Tại đây gào rú trong, Nhất Trần Tử cười to, tiếng cười kiêu ngạo, mang theo bá đạo, thần sắc càng có khinh miệt, cất bước thẳng đến ngọn núi, liền tại hắn muốn tiến gần lập tức, mặt khác mấy cây nhánh mây không để ý thương thế, lần nữa vọt tới gần cản.

Nhánh mây, nó chỉ là một cái đơn giản sinh vật, mặc dù là cùng Kinh Thứ dung hợp, linh trí của nó cũng không cao, nhưng nó thủy chung nhớ rõ sứ mạng của nó mà Mạnh Hạo trước khi đi đã đặt ra.

Bảo hộ Ô Thần Bộ...

Tại nó đơn giản tư duy ở bên trong, cho dù là thịt nát xương tan, cũng muốn hoàn thành cái này sứ mạng!

Giờ phút này gào thét lúc giữa, mấy cây nhánh mây vừa mới tới gần, Nhất Trần Tử hừ lạnh trong tay áo hất lên, lập tức tại hắn trước người, hắc nguyệt hào quang đại chợt hiện, một mảnh hắc mang, hướng về bốn phía cấp tốc khuếch tán, cái kia mấy cây nhánh mây nhưng phạm là đụng chạm hắc quang, lập tức liền hòa tan, thê thảm tiếng hi...iiii âm thanh truyền ra, thanh âm này lại để cho Ô Thần Bộ hơn một nghìn người, nguyên một đám nắm chặt nắm đám, ánh mắt lộ ra bi phẫn.

Bọn hắn minh bạch, nhánh mây liều chết mà chiến, là vì thủ hộ Ô Thần Bộ.

Ngay tại mấy cây nhánh mây cùng hắc quang trong cấp tốc hòa tan, thê lương tiếng hi...iiii âm thanh quanh quẩn một cái chớp mắt, bỗng nhiên, nhất đạo hắc quang, bỗng nhiên từ trong hồ tím dưới ngọn núi lập tức lao tới, tốc độ cực nhanh, mắt thường không thể nhận ra, nháy mắt liền nhảy vào hắc quang bên trong, tại trong hòa tan vẫn như trước bảo trì tốc độ cao, thẳng đến Nhất Trần Tử mi tâm mà đi.

Nhất Trần Tử sắc mặt bỗng nhiên đại biến, một cổ sinh tử nguy cơ nháy mắt hiển hiện, hắn mở to mắt, chợt về phía trước hét lớn một tiếng, âm sóng nổ vang, nhắc lên trùng kích, hướng ra phía ngoài khuếch tán, khiến cho đạo kia đang tại hòa tan hắc quang, tốc độ ngừng lại.

Cùng lúc đó, tại Nhất Trần Tử phía trước, hắc nguyệt chi ảnh lần nữa biến ảo, thẳng đến hắc quang mà đi, nổ vang quanh quẩn lúc giữa, hắc nguyệt tan vỡ, đạo hắc quang kia lần nữa ngừng lại về sau, xuất hiện ở Nhất Trần Tử trước mặt.

Cái này là một cây gai sắc, một cây cùng với khác Kinh Thứ không giống, tản mát ra sinh mệnh khí tức gai sắc, đây là nhánh mây cùng Kinh Thứ dung hợp về sau, ngưng tụ trong người duy nhất một căn bản mạng chi thứ!

Chẳng qua là, màn mưa tử sắc diệt sạch sinh cơ, khiến cho nhánh mây suy yếu đã đến cực hạn, đó căn bản mạng gai sắc, cũng giống nhau yếu đi rất nhiều, dưới mắt lại bị cản trở hai lần, khiến cho Nhất Trần Tử có đủ thời gian, tại đây gai sắc tiến đến nháy mắt, hắn chợt nghiêng đầu, đôi má đau xót, căn này gai sắc lập tức xuyên thấu mà qua, có thể chẳng qua là đã thương Nhất Trần Tử da thịt, không có thương tổn đến căn bản.

Nhất Trần Tử song đồ mắt, lộ ra trước đó chưa từng có hung tàn chi ý, càng có khát máu ánh sáng từ trong mắt tràn ra, hắn thè lưỡi ra liếm đi khóe miệng máu tươi, trong thần sắc sát khí tràn ngập.

“Tất cả tổn thương qua tính mạng của ta, đều đã bị ta huyết tể...” Nhất Trần Tử trong mắt hàn quang lóe lên, tay phải nâng lên hướng về dưới hồ tím ngọn núi bỗng nhiên một trảo, nổ vang ngập trời, hồ nước chấn động, nhắc lên gợn sóng, tại đây gợn sóng bên trong, một cái chừng mười trượng lớn nhỏ nhánh mây chi loại, từ trong hồ nước, bị Nhất Trần Tử sinh sinh cách không nắm lên.

“Chính là ngươi sao... Chết cho ta!” Nhất Trần Tử liếm môi, trong mắt tàn nhẫn chỉ mang lóng lánh, tay trái nâng lên, trong tay hắc nguyệt biến ảo, đang muốn rơi xuống đem nhánh mây chi loại chém chết.

Đúng lúc này, Ô Bình Bộ tộc công cùng với Ô Thần Bộ lạc cường giả khác, nhao nhao thuận di xuất hiện, đang muốn ngăn cản.

“Cút!” Nhất Trần Tử bướng bỉnh, tay phải vung mạnh lên, lập tức Ô Bình Bộ tộc công cùng mấy người khác, nhao nhao thân thể nổ vang, phun ra máu tươi, chợt cuốn ngược lại.

Nhưng tại tộc công mấy người không thể chống cự, thần sắc lộ ra tuyệt vọng, cười thảm, bỗng nhiên một tiếng sói tru dựng lên, Đại Mao, Nhị Mao cùng với Thanh Mộc đàn sói, từ ngọn núi bên trong, một chỗ trong động khẩu chọt lao ra, nguyên một đám thần sắc uể oải, nhưng tốc độ lại nhanh chóng, thẳng đến Nhất Trần Tử mà tới.

Còn có cái kia màu đỏ hai cánh Ngạc Ngư, còn có cái kia Tích Dịch, còn có một bầy Ô Nha, cùng với một mảnh lục sắc muối bầy, tại trong tích tắc, toàn bộ lao ra, chúng toàn bộ đều là uể oải không phần chấn, khí tức suy yếu, tại màn mưa tử sắc liên miên bên trong, sinh cơ diệt sạch chỉ ý, linh khí mỏng manh, đối với chúng tổn thương thật lớn.

Có thể cho dù là như vậy, giờ phút này chúng cũng không chút do dự lao ra, trong khoảng thời gian ngắn phô thiên cái địa, khí thế kinh người, coi như là Nhất Trần Tử, cũng đều hai mắt chọt co rút lại.

Nhưng rất nhanh, khi hắn thấy rõ những thứ này dị yêu khí tức về sau, nhưng là thần sắc lần nữa lộ ra khinh miệt cùng tàn nhẫn.

“Tôm của nhãi nhép” Nhất Trần Tử bướng bỉnh mở miệng, mang theo trêu đùa hí lộng chỉ ý, tay trái xa xa bắt lấy nhánh mây chi loại, thân thể nháy mắt đi về phía trước, tay phải bấm niệm pháp quyết, huyền hóa ra lần lượt hắc nguyệt, từng cái điểm đi.

Nổ vang động trời, tiếp tục quanh quẩn, Đại Mao phun ra máu tươi, thân thể lập tức cuốn ngược lại, Nhị Mao Tam Mao cùng với tất cả Thanh Mộc Sói, nhao nhao thê lương tiếng hi...iiii thanh âm, nguyên một đám thân thể như như điều đứt dây, lập tức rút lui.

Ô Nha, muối bầy, tại vụ phong như bị phong ấn, nếu là chúng lúc toàn thịnh còn đỡ một ít, có thể dưới mắt, mặc cho chúng như thế nào giãy giụa, cũng đều khó có thể lao ra khỏi vụ phong.

Hai cánh Ngạc Ngư, còn có cái kia Tích Dịch, thê lương gào rú ở bên trong, thân thể hầu như muốn tan vỡ, tại hắc nguyệt thần thông, nhao nhao ngược lại cuốn đi.

Toàn bộ bầu trời, giờ phút này chỉ có Nhất Trần Tử tiếng cười quanh quẩn, hết thấy dị yêu, hết thấy tu sĩ, đều không thể tới gần hắn chút nào, nhánh mây chi chủng tại không trung trôi nổi, bị Nhất Trần Tử xa xa cầm lấy, sinh tử tại hắn một đường giữa.

Trên ngọn núi, tất cả Ô Thần Bộ tộc nhân, đều lộ ra tuyệt vọng cùng thê thảm, Ô Binh Bộ tộc công lau đi khóe miệng máu tươi, cười thảm trong thở dài một tiếng.

“Ta Nhất Trần Tử muốn chém giết bộ lạc, không có cái nào có thể đào thoát huyết tể!” Nhất Trần Tử thần sắc ngạo nghễ, khinh miệt nhìn chung quanh yêu bầy cùng Ô Thần tộc nhân, khóe miệng lộ ra tàn nhẫn chỉ ý, tay trái chậm rãi nâng lên, chậm rãi cầm chặt.

Nhánh mây chi loại ở giữa không trung, khoảng cách giấy giữa, vẫn như trước vẫn còn là Nhất Trần Tử chậm rãi nắm chặt ở bên trong, vận vẹo cái biến, mắt thấy sẽ bị sinh sinh bóp vỡ.

“Chết cho ta!” Nhất Trần Tử cười to, nhưng lại tại cái này trong tích tắc, đột nhiên, một tiếng bén nhọn chi âm, bỗng nhiên từ đằng xa truyền đến.

“Con em chết tiết nhà ngươi, con bà nó chứ tiểu đầu chuột, ngươi muốn hại chết người Ngũ Gia sao!! Chết tiết, Ngũ Gia chính là đi ra ngoài tìm một chút đồ ăn mà thôi, này nếu để cho ngươi diệt sạch nơi đây, Mạnh Hạo trở về vẫn không thể tìm người Ngũ Gia docks sức liều mạng a.” Bén nhọn chi âm bỗng nhiên truyền đến lúc, nhất đạo tạp quang gào thét mà đến, lập tức liền thẳng đến Nhất Trần Tử bờ móng mà tới, bên trong, còn có một liên tục lục lạc chuông chi âm không ngừng vang lên.

Nhất Trần Tử vốn là sững sờ, sau đó sắc mặt chợt biến đổi, không kịp đi bóp vỡ nhánh mây chi loại, lập tức buông tha cho, tùy ý nhánh mây chi loại giấy giữa bay đi.

Mảnh liệt nguy cơ xuất hiện lần nữa, Nhất Trần Tử thân thể trong chốc lát hướng bên cạnh lui ra phía sau vài bước, nhất đạo tạp quang, trực tiếp từ hắn vị trí cũ lên, gào thét mà qua.

Nhất Trần Tử cái trán chảy xuống mồ hôi lạnh, lòng còn sợ hãi, càng có hoảng sợ, hắn thấy rõ, đạo này tạp quang tiến đến vị trí, nếu là mình không có né tránh mà nói, như vậy đích thị là từ chính mình trên móng đất xông qua.

Nghĩ đến như vậy thì thấm hậu quả, coi như là tàn nhẫn Nhất Trần Tử, cũng đều ngược lại hít một hơi.

“Chết tiệt, đây là cái gì đùa giỡn?”

Tập quang lóe lên, Anh Vũ huyền hóa ra, gắt gao nhìn chăm chăm vào Nhất Trần Tử, gương nanh múa vuốt.

“Con em người, người dám hại ta, lão tử muốn.... ”

“Hiếp... người!” Anh Vũ hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang, âm thanh mở miệng, nét mặt của nó, thanh âm của nó, còn có lúc trước cử động, lập tức lại để cho Nhất Trần Tử da đầu run lên.

Gào rú ở bên trong, Anh Vũ chợt lao ra, tốc độ cực nhanh, thẳng đến Nhất Trần Tử, Nhất Trần Tử hít vào khẩu khí, thân thể cấp tốc lui về phía sau, hai tay lập tức bấm niệm pháp quyết, lập tức trước người màu đen ánh trắng nháy mắt biến ảo, ý đồ ngăn cản.

Oanh một tiếng, Anh Vũ trực tiếp xuyên thấu màu đen ánh trắng, tiếp theo trong nháy mắt, liền xuất hiện ở Nhất Trần Tử trước mặt, tại tối gần trong chớp mắt, Nhất Trần Tử chứng kiến cái kia Anh Vũ lại rẽ ngoặt... thẳng đến chính mình bờ móng mà tới.

“Nó muốn làm gì!!!” Nhất Trần Tử hồn phi phách tán, nguy cơ trước mắt, thân thể nháy mắt hóa thành một đám sương mù, thẳng đến xa xa bỏ chạy, lúc xuất hiện, đã ở nghìn trượng bên ngoài, Anh Vũ lại một lần xuyên thấu mà qua thất bại, lập tức phản giận.

“YAA.A.A.. Nha nha, người còn dám trốn, Ngũ Gia nhất định phải..** !!”

Anh Vũ xuất hiện, một màn này cử động, lập tức lại để cho Ô Thần Bộ tất cả mọi người sửng sốt, ngơ ngác nhìn bầu trời.

Nhất Trần Tử lau đi mồ hôi lạnh trên trán, hần mơ hồ cảm thấy cái này bộ lạc không đơn giản, nhìn như nhỏ yếu, có thể trước có nhánh mây, còn có yêu bầy, giờ phút này rõ ràng còn xuất hiện một cái chuyên môn ưa thích công kích người khác bờ móng khủng bố đồ chơi.

“Ái phi!!” Ngay tại Nhất Trần Tử nơi đây hoảng sợ thời điểm, phần nộ Anh Vũ, bởi vì hai lần trùng kích không có kết quả, giờ phút này con mắt đỏ lên, lớn tiếng gào thét.

Hai chữ này truyền ra nháy mắt, lập tức bầu trời xa xăm, lập tức có một mảng lớn tầng mây gào thét mà đến, cái này tầng mây tốc độ cực nhanh, nháy mắt tới gần, tầng mây bên trong, đúng là khổng lồ Thiên Phương Thú.

“Thiên Phương!!”

Thiên Phương một rống, kinh Thiên động Địa, Nhất Trần Tử mở to mắt, lộ ra hoảng sợ, hần chợt rút lui, ánh mắt lộ ra không thể tưởng tượng nổi.

“Chết tiệt, nơi đây lại có Thiên Phương Thú, này... Đây là cái gì bộ lạc, rõ ràng nuôi nhốt Thiên Phương Thú!! Chỗ này không thể ở lâu, chết tiệt, sớm biết như thế, sẽ không tới nơi này, người cũng không nhiều, nhưng lại như thế khó diệt!” Nhất Trần Tử da đầu run lên, không chút do dự thân thể lập tức rút lui, hóa thành nhất đạo khói xanh, triển khai hần kinh người độn pháp, một cái chớp mắt chính là mấy nghìn trượng.

Nhưng thân thể của hần vừa mới xuất hiện, lập tức một tiếng hừ lạnh bỗng nhiên từ kia bên người trong hư vô truyền đến, Mạnh Hạo thân ảnh, một cái thuần di, chợt xuất hiện.

Đang nhìn đến Mạnh Hạo lập tức, Nhất Trần Tử vốn là sửng sốt, sau đó phát ra từ Khư Kiêu Giới trở về về sau, chưa bao giờ có thét lên, cái kia trong tiếng kêu mang theo hoảng sợ, mang theo sợ hãi, càng mang theo đến từ tâm linh run rẩy.

“Người... Người tại sao lại ở chỗ này!!”

477. Chương 477: Luân Phiên. . .

Mạnh Hạo xuất hiện , ở trong nháy mắt này , lập tức bị trên ngọn núi tất cả mọi người chứng kiến , khi nhìn đến Mạnh Hạo lập tức , Ô Bình bộ tộc công thân thể run rẩy , thần sắc lộ ra kích động.

Bên cạnh hẳn những cường giả khác, cũng là nhao nhao như thế, Mạnh Hạo xuất hiện, đối với bọn họ mà nói, tựa như đã có được hy vọng.

Những người này đều còn như vậy, lại càng không cần phải nói cái kia chút ít tầm thường Ô Thần tộc nhân, khi nhìn đến Mạnh Hạo nháy mắt, bọn hắn lòng tuyệt vọng, trực tiếp bị kích động cùng hưng phấn hoàn toàn thay thế.

“Thánh Tổ !”

”Thánh Tổ đại nhân đã trở về !!,

“Thánh Tổ đại nhân, cung nghênh Thánh Tổ đại nhân trở về !!”

Một ngàn người thanh âm, như muốn thổ lộ trong cơ thể áp lực vậy lớn tiếng gào rú, truyền khắp thiên địa, giống như vạn người gào thét, càng là trên bầu trời, Đại Mao cùng với tất cả yêu bầy, khi nhìn đến Mạnh Hạo về sau, nguyên một đám lập tức tinh thần phấn chấn, ngửa mặt lên trời gào rú.

Bầy yêu gào rú, mọi người gào thét, còn có cái kia nhánh dây chi loại, giờ phút này cũng đều đang run rẩy ở bên trong, giống như bắn ra mà mới đích sinh cơ, hình thành khí thế, như cùng là nào đó ý chí thức tỉnh, kinh thiên động địa.

Nhất Trần Tử sắc mặt lập tức trắng bệch, hẳn ngơ ngác nhìn Mạnh Hạo, giờ phút này trong óc vu vu, thét lên trong dưới thân thể ý thức lui về phía sau, có thể thì không có lưu ý đến Anh Vũ về mặt khinh thường gào thét mà đến, trực tiếp đánh vào cái mông của hắn.

Kêu thảm thiết thê lương, bỗng nhiên theo Nhất Trần Tử trong miệng truyền ra, đau nhức . . . Cái loại này kịch liệt đau nhức, là hẳn đời này chưa bao giờ nhận thức qua, không cách nào hình dung, khắc cốt minh tâm . . . Càng là tại đây đau đớn ở bên trong, còn có một loại to lớn cảm giác nhục nhã, lại để cho Nhất Trần Tử lập tức ngửa mặt lên trời gào to.

Nhưng hẳn tiếng hô vừa mới truyền ra, Anh Vũ lại lần nữa tràn đầy phấn khởi vọt tới, bị hù Nhất Trần Tử thân thể chợt hóa thành khói xanh, muốn cấp tốc bỏ chạy.

Đáy lòng của hắn đối với đến chỗ này hối hận, đã vô pháp đi hình dung rồi, loại này hối hận, đã thật sâu cắm rễ tại Nhất Trần Tử trong cơ thể, hẳn chẳng thể nghĩ tới, nơi đây nho nhỏ này bộ lạc, rõ ràng . . . Tàng Long Ngọa Hổ!

“Chết tiệt, chết tiệt . . . Nơi này có vậy cũng ác nhánh dây, có đông đảo yêu bầy, có biến thái Anh Vũ, còn có cái kia kinh người Thiên Phương, nhất quá phận đây, tại đây lại có thể gặp được Huyết Diện lão tổ người kia !!” Nhất Trần Tử lòng tràn đầy bi ai, thậm chí có loại muốn khóc xúc động, hẳn đã hạ quyết tâm, lúc này đây bỏ chạy, cuộc đời này tuyệt sẽ không bước vào Tây Mạc phía bắc nữa bước.

Nhưng lại tại thân thể của hắn hóa thành khói xanh, muốn bỏ chạy lập tức, Mạnh Hạo tay phải nâng lên vung lên, lập tức một cổ gió lạnh gào thét mà đi, sương thổ chi lực ẩn chứa ở bên trong, trong chớp lát, để Nhất Trần Tử hóa thành khói xanh, tại giữa không trung trực tiếp đông lại.

Khiến cho thân ảnh của hắn, bị trực tiếp bức ra, Nhất Trần Tử thần sắc lộ ra ngạc nhiên, hẳn không thể tin, chỉ là ngắn như vậy thời gian, đối phương rõ ràng đã cường đại đến trình độ như vậy, càng có thể đem chính mình độn pháp phá giải.

Cơ hồ tại hắn thân ảnh bị buộc ra nháy mắt, Mạnh Hạo về mặt âm hàn, hai mắt lộ ra lãnh khốc sát cơ, cất bước đang lúc nháy mắt mà đến, tay phải nâng lên, trực tiếp một quyền đánh vào Nhất Trần Tử ngực.

Nhất Trần Tử căn bản là không cách nào né tránh, phun ra máu tươi, ngực truyền ra xương vỡ thanh âm, phát ra kêu thảm thiết thê lương, thân thể cấp tốc cuốn ngược.

“Hắn làm sao sẽ mạnh như vậy!!” Nhất Trần Tử hồn phi phách tán, trong óc vu vu, Mạnh Hạo âm thanh lạnh như băng truyền vào trong tai của hắn.

“Dám đoạt Mạnh mỗ chi vật, ngày đó cho ngươi chạy thoát, hôm nay làm sao ngươi trốn.” Mạnh Hạo nhàn nhật mở miệng lúc, thân thể tới gần, tay phải lại đâm một quyền rơi xuống.

Oanh một tiếng, Nhất Trần Tử máu tươi phun ra, sắc mặt trắng bệch, lời nói đều nói không được, Mạnh Hạo nắm đấm, chẳng những bị thương hắn thân thể, càng bị thương hắn Nguyên Thần, thậm chí mà ngay cả hắn Đồ Đằng, đều cơ hồ muốn sụp đổ.

Bước ngoặt nguy hiểm, Nhất Trần Tử phát ra bén nhọn gào rú, hắn linh thức bỗng nhiên tản ra, trong cơ thể tà pháp vận chuyển, mi tâm thành linh xuất hiện một vòng hắc nguyệt, cái này hắc nguyệt vừa mới hiển lộ, lập tức đem Nhất Trần Tử tất cả linh thức đều lập tức ngưng tụ tại mi tâm hắc nguyệt ở trên, khiến cho cái này hắc nguyệt xoay tròn ở giữa, thành linh tại Mạnh Hạo mi tâm, ngược lại cũng phản chiếu ra này hắc nguyệt.

”Thức Sát!, Nhất Trần Tử lần nữa phun ra máu tươi, thê lương mở miệng.

Cơ hồ tại hắn mở miệng nháy mắt, Mạnh Hạo mi tâm cái này bị gọi là hắc nguyệt, lập tức sụp đổ nổ bung, một cỗ cường đại lực lượng trực tiếp dẫm mãnh vào Mạnh Hạo trong óc, Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng, cỗ lực lượng này rất là lăng lệ ác liệt, hiển nhiên là Nhất Trần Tử sát thủ đoạn, nếu là thay đổi Mạnh Hạo không có ngưng tụ Thổ Đồ Đằng trước, giờ phút này chắc chắn trong óc vu vu.

Nhưng bây giờ, chỉ là nháy mắt, hắn liền khôi phục như thường, hắn linh thức, muốn mạnh mẽ hơn Nhất Trần Tử quá nhiều, bốn loại ngũ hành một cái vận chuyển, phút chốc hóa giải.

Một quyền lại rơi, nổ vang ở giữa, Nhất Trần Tử nửa người trên lập tức sụp đổ nổ bung, máu thịt be bét, hắn Nguyên Thần mang theo ngạc nhiên cùng hoảng sợ, thân thể bên ngoài vờn quanh hắc nguyệt bảo hộ, cấp tốc bay ra.

“Hắn làm sao sẽ mạnh như vậy, hắn tại sao sẽ mạnh như vậy!! Chết tiệt, hắn ở đây Khư Kiều Giới, hắn là lại đạt được cái gì tạo hóa!” Nhất Trần Tử Nguyên Anh hoảng sợ đã đến cực hạn, cấp tốc rút lui lúc, Mạnh Hạo đã xem Nhất Trần Tử trên thi thể túi trữ vật, lấy đi.

Cơ hồ ngay tại Nhất Trần Tử Nguyên Anh theo trong thân thể chạy ra, cấp tốc lui về phía sau, lập tức Thiên Phương thú gào thét mà đến, nổ vang quanh quẩn, trực tiếp va chạm mà đến, Nhất Trần Tử Nguyên Anh kêu thảm thiết càng thê lương hơn phun ra một ngụm Nguyên Anh bốn mạng chi khí, Nguyên Anh lập tức mơ hồ, cực kỳ suy yếu, thân thể bên ngoài hắc nguyệt lập tức sụp đổ, càng có bị hắn rất nhanh xuất ra hơn mười kiện phòng hộ pháp bảo, cũng đều toàn bộ nát bấy.

“Hèn hạ, các ngươi quá hèn hạ, ta muốn cầu một mình quyết đấu!!” Nhất Trần Tử âm thanh mở miệng, thân sắc lộ ra hoảng sợ, tại hắn bốn phía ba phương hướng, có Thiên Phương, có Anh Vũ, còn có mang theo sát cơ mà đến Mạnh Hạo.

“Một mình quyết đấu con bà ngươi! Ngươi Ngũ gia xuất đạo đến nay, cho tới bây giờ đều là lấy nhiều thắng ít, ai cùng ngươi một mình quyết đấu, con bà ngươi, làm sao ngươi như vậy ngây thơ.” Anh Vũ hét lên một tiếng, lần nữa phóng đi, Thiên Phương thú gào thét, lại một lần va chạm, mà Mạnh Hạo dứt khoát không có ra tay, chỉ là mỗi lần Nhất Trần Tử Nguyên Anh muốn chạy trốn lúc, đều nhất chỉ điểm tới, sương gió gào thét, đóng băng ngăn cản.

Cái lúc này, Bì Đồng cũng tới hào hứng, phịch một tiếng biến hóa ra đến về sau, lập tức rồng to.

“Không nên giết hắn! Lại để cho lão phu đến độ hóa hắn! Hắn tà ác như thế, đúng vậy lão phu tìm vô số năm qua, so sánh có tính khiêu chiến độ hóa mục tiêu ah.” Bì Đồng hai mắt sáng lên, thanh âm đều mang kích động.

“Ngươi tên là gì? Không phải sợ, tới tới tới, nói cho Tam gia ngươi tên là gì?”

Nổ vang quanh quẩn, Thiên Phương thú lần nữa đánh tới, Nhất Trần Tử Nguyên Anh bị thương lần nữa, phun ra bốn mạng khí tức, Nguyên Anh càng thêm suy yếu, giống như tùy thời có thể tiêu tán, hắn mắt lộ ra tuyệt vọng, phát ra kêu thảm thiết thê lương, thân thể nháy mắt muốn thuận di, có thể cơ hồ tại hắn

thuần di đồng thời, bốn phía hư vô lập tức đóng băng, hắc thuần di bị sanh sanh ngăn cản, ngay sau đó, Anh Vũ xuyên thấu mà đến.

Càng phát ra kêu thảm thiết thê lương, kinh thiên động địa, cực kỳ bi thảm, coi như là Ô Thần bộ lạc, cũng đều thấy nhìn thấy mà giật mình.

”Buông tha ta...ta sai rồi, thả ta một lần . . .

OÀ..ÀNH! Thiên Phương thú mang theo trêu đùa hí lộng, va chạm mà đi.

“Cho ta một cơ hội, ta . . . Cũng . . .”

Anh Vũ hung hăng khí phách hiên ngang, xuyên thấu mà qua.

“Ta . . .”

“Người tên là gì? Ồ, người không trả lời, người xem thường ta, người xem thường ta , người người người...người thật là tà ác, người quá không đạo đức, ta muốn độ hóa người, độ hóa người...người vì cái gì không nói chuyện với ta. . .” Bì Đổng dong dài nói đầu đầu, tại Nhất Trần Tử Nguyên Anh trước mặt, bỗng nhiên bộc phát.

Thì ra là hơn mười tức thời gian, Nhất Trần Tử Nguyên Anh, ở này không ngừng mà thê thảm ở bên trong, tại trong tuyệt vọng, bị Anh Vũ cùng với hắc ái phi, còn có Bì Đổng, sanh sanh tra tấn gần như sụp đổ.

Cho đến cuối cùng, Nhất Trần Tử nổi giận rống to, trực tiếp lựa chọn tự bạo, có thể ở tại tự bạo nháy mắt, Thiên Phương chợt mở to miệng trực tiếp một nuốt, buồn buồn nổ vang quanh quẩn, Thiên Phương thú lúc này mới lại mở to miệng, nhổ ra một đám sương mù.

Nhất Trần Tử, như vậy hình thần câu diệt, hắc không phải là bị Mạnh Hạo chém chết, mà là bị Anh Vũ Bì Đổng Thiên Phương, sanh sanh đùa chơi chết.

“À? Đã chết?” Anh Vũ có chút cảm thấy đáng tiếc.

“Ai, cứ thế mà chết đi, ta còn không có độ hóa hắc ah.” Bì Đổng sâu mi khổ kiếm, liên tục thở dài.

Thiên Phương thú thần sắc cổ quái, nhìn nhìn Anh Vũ, lại nhìn một chút Bì Đổng, không nói gì.

Mạnh Hạo quay người, tại bốn phía bầy yêu vờn quanh ở bên trong, đi về hướng ngọn núi, tay phải nâng lên vùng lên, lập tức đến từ một Đờ Đằng sinh cơ khuếch tán ra, dung nhập bốn phía bầy yêu bên trong, đưa vào nhánh dây chi loại trong cơ thể.

Khiến cho chúng khôi phục một chút, đồng thời Mạnh Hạo lại lấy ra không ít đan dược, một bên lại để cho yêu bầy chữa thương, một bên tại hắc sinh cơ dùng mãnh vào bên dưới Ô Thần bộ cái kia chút ít hư nhược tộc nhân, cũng đều nguyên một đám phần chấn.

“Bái kiến Thánh Tổ đại nhân!” Hơn một ngàn tộc nhân, nhất tề hướng về Mạnh Hạo quỳ xuống lạy, mà ngay cả Ô Bình bộ tộc công, cũng đều cung kính quỳ lạy, sau đó, bọn hắc ngẩng đầu, nguyên một đám trong mắt mang theo kỳ vọng, bọn hắc biết rõ Mạnh Hạo lúc này đây đi Khư Kiêu Giới mục đích chỗ, giờ phút này tất cả mọi người, đều mang khăn trương, nhìn về phía Mạnh Hạo.

“Ta mang về hy vọng, chúng ta di chuyển. . . Đi Mặc Thổ!” Mạnh Hạo nhìn xem phía trước mặt Ô Thần bộ lạc tộc nhân, thở sâu, chậm rãi mở miệng, thanh âm hắc truyền ra lập tức, lập tức tất cả Ô Thần bộ tộc nhân, nguyên một đám thân thể run rẩy, có trực tiếp nước mắt chảy xuống, tiếng hoan hô, theo bọn hắc đầy lòng truyền đến.

Vài ngày sau, một hồi Ô Thần bộ lạc vì sinh tồn di chuyển, liên triển khai như vậy.

Tử vũ hàng lâm, sinh cơ tuyệt diệt, Truyền Tống Trận mất đi hiệu lực, hơn nữa linh khí mỏng manh, khiến cho Ô Thần bộ lạc, chỉ có thể đi bộ mà đi, không cách nào rong ruổi bên trên bầu trời.

Hướng hồ trong bộ lạc, còn có một chút không có tu vi tâm thường tộc nhân, cái này khiến cho di chuyển tốc độ, rất khó mà nhanh được.

Theo Tây Mạc phía bắc đến vùng phía nam Mạc Thổ, nếu là tu sĩ phi hành, cần mấy năm thời gian, có thể nếu như là đi bộ. . . Thì cần ngàn năm, trên thời gian không kịp, duy nhất phương pháp . . . Chính là đạt được cái loại này có thể chịu tải hơn một ngàn người phi hành pháp khí.

Dùng linh thạch để khu động, không cần thiên địa linh lực, chỉ có lớn như vậy hình phi hành pháp khí, mới có thể lại để cho trận này di chuyển, biến thành sự thật.

Lúc gần đi, Mạnh Hạo quay đầu lại nhìn thoáng qua dãy núi này, trở về về sau, hẳn không có chứng kiến cái con kia màu đen con dơi, theo Cổ Lạp chỗ đó, Mạnh Hạo cũng đã biết được, cái con kia màu đen con dơi, tại chính mình đi Khư Kiều Giới một tháng sau, đột nhiên mất tích, chẳng biết đi đâu.

“Không có lệnh của ta, người coi như là đào tẩu, ta cũng vậy có thể mang người tìm được.” Mạnh Hạo nhìn về phía thâm sơn mắt sáng lên, quay người lúc, mang theo Ô Thần bộ lạc, đi về hướng xa xa.

478. Chương 478: Sư Hồn

Linh thạch dự trữ, có lẽ đối với tán tu mà nói, sẽ không quá nhiều, nhưng đối với một cái truyền thừa thật lâu, cho dù là phân liệt đã trở thành năm cái bộ lạc Ô Thần Đại Bộ mà nói, linh thạch...

Vốn là có rất nhiều.

Dù tính không đủ sức chèo chống phi hành khí dài đến mấy năm phi hành, thế nhưng đủ để chèo chống một nửa khoảng cách, chẳng qua là một năm nay, theo mưa tử sắc hàng lâm, theo linh khí thừa thớt cho đến gần như không còn, linh thạch loại này tiêu hao phẩm, liền trở thành duy nhất bổ sung chi vật, mà tiêu hao tốc độ, còn nhanh hơn.

Cũng may Ô Thần Bộ tu sĩ không nhiều lắm, cho nên tại tiêu hao bên trên muốn thiếu đi rất nhiều, giờ phút này coi như đầy đủ, mà dưới mắt duy nhất cần suy nghĩ, là như thế nào đạt được nhiều loại không tiêu hao linh lực tu sĩ phi hành Pháp bảo.

“Giờ phút này toàn bộ Tây Mạc phía bắc, từng cái bộ lạc đều di chuyển, loại này Pháp bảo... Coi như là thật có mua bán, giá cả nhất định cực kỳ kinh người!” Mạnh Hạo nhìn xem bốn phía đi lại khó khăn Ô Thần Bộ tộc nhân, thần sắc suy tư.

Đây đã là Ô Thần Bộ di chuyển ngày thứ mười. Ô Thần Bộ hơn một nghìn người, ở mảnh đất này bọn hắn cả đời một mực cư trú tại sơn mạch, bao nhiêu năm rồi ngẫu nhiên mới có tộc nhân ra ngoài, đi tới rộng lớn Tây Mạc đại địa, chưa có trở về, ngoại trừ những cá biệt chi nhân, Ô Thần Bộ tộc nhân rất ít người bước ra cái mảnh này sơn mạch.

Mưa rất lớn, không thể tùy ý để này mưa rơi vào trên người, bằng không mà nói, vô luận là tu sĩ hay là bình thường tộc nhân, sinh mệnh chỉ hỏa đều chậm rãi dập tắt.

Coi như là dị yêu, cũng là thế, chỉ có điều thời gian kiên trì càng dài hơn một chút mà thôi, phạm là có sinh mệnh tồn tại, cũng sẽ ở này mưa tử sắc bên trong, chậm rãi diệt vong.

Dùng nhánh mây từ Kinh Thứ, bện lại về sau hóa thành như vỏ cây vật chất, làm thành một loại áo tơi chi vật, trở thành Ô Thần Bộ từng cái tộc nhân trên thân thiết yếu phẩm.

Di chuyển đội ngũ hơn một nghìn Ô Thần tộc nhân bên ngoài, còn có Mạnh Hạo yêu đàn, cũng may những thứ này yêu đàn, có thể tại Mạnh Hạo trong túi trữ vật sinh tồn, tương đối mà nói, muốn khá hơn nhiều.

Chẳng qua là ngoại trừ dị yêu loại này đặc thù sinh mệnh bên ngoài, tu sĩ không cách nào tiến vào trữ vật thế giới. Chuyển này di chuyển, đã định trước khó khăn vô cùng.

Đường xa xa, bầu trời thủy chung lơ lửng, mưa rào rào. Di chuyển trong trầm mặc, khiến cho con đường phía trước, giống như dài mãi, vĩnh viễn cũng đi không đến phần cuối.

Một tháng sau, tại một mảnh thâm sơn biên giới, Mạnh Hạo giống nhau ăn mặc áo tơ, đi tại phía trước, áo tơ như áo choàng, đem Mạnh Hạo thân thể trùm kín, hẩn mang theo một cái mũ rộng vành, toàn bộ người thoát nhìn, có chút hiu quạnh.

Man Cự Nhân thở dốc. Tại Mạnh Hạo sau lưng đi theo, thân thể của nó khổng lồ, không cách nào dung nạp tại trong túi trữ vật, chỉ có thể tại ngoại giới hành tẩu, Cổ Lạp tại Man Cự Nhân dưới chân, vừa đi, một bên ho khan, hẩn sắc mặt tái nhợt, sinh cơ ảm đạm, cũng may sinh mệnh chi hỏa không có dập tắt dấu hiệu.

Nhưng tại mưa tử sắc bên trong, hẩn cùng tu sĩ khác giống nhau, cũng dần dần muốn trở thành phạm nhân.

Có thể tưởng tượng, có lẽ không quá lâu, bọn hẩn đều thi triển không ra cái gì thuật pháp tu sĩ, lúc ấy, bọn hẩn... liền là phạm nhân.

“Bộ lạc đằng sau ta, đã theo chúng ta ba ngày...” Một cái màu đen Ô Nha gào thét mà đến, tại ở gần Cổ Lạp lúc, thân thể thu nhỏ lại, đứng ở trên vai của hẩn.

Cổ Lạp nhìn Ô Nha liếc, thấp giọng mở miệng.

“Hẩn là phụ cận Thái Hạng bộ lạc, là một cái hạng trung bộ lạc...” Ô Bình Bộ tộc công, quay đầu lại nhìn về phía sau lưng, nhú mày.

“Có muốn hay không Ngũ Gia ra mặt đi thịt bọn hẩn?” Thiên Phương thú cùng Anh Vũ, còn có Bì Đồng tam vị nhất thể, hóa thành gã đại hẩn đầu trọc, giờ phút này truyền ra Anh Vũ thanh âm.

Mạnh Hạo không nói gì, tiếp tục đi về phía trước, trong tay của hẩn cầm lấy một quả ngọc giản, ngọc giản này phong cách cổ xưa, đến từ Nhất Trần Tử túi trữ vật, trong đó ghi chép hẩn sở tu lấy huyết tế chi pháp.

Kể cả cái kia hắc nguyệt đồ đằng như thế nào tu hành, kể cả hẩn cái kia một thân độn pháp, đều có trong đó, thậm chí còn có một thứ thuật pháp rất là ác độc, tên gọi huyết tế sư hồn, thuật này cực kỳ tàn nhẫn, phạm là người bị sư hồn, không chết cũng tàn phế.

Mạnh Hạo đi một đường, thủy chung nghiên cứu, hơi có tâm đắc.

Mấy người khác gặp Mạnh Hạo như thế, cũng đều không có tiếp tục mở miệng. Một nhóm nghìn người, lại rời đi bảy tám ngày sau, tại tiền phương của bọn hẩn, xuất hiện một mảnh nước rộng.

Chuẩn xác mà nói, đây là một mảnh hồ lớn, là cái mảnh này sơn mạch biên giới, gần nhất cửa ra vào, mưa tử sắc không có hàng lâm, nơi này là một mảnh thung lũng, cư trú một ít Yêu thú, trước mắt cây cối xanh biếc, nhưng hôm nay phóng mắt nhìn đi, hồ nước không có phần cuối.

“Bọn hẩn đã đến.” Mạnh Hạo nhìn hồ nước liếc, quay người nhìn về phía sau lưng, nhàn nhạt mở miệng, bốn phía những người khác cũng đều nhao nhao thần sắc cảnh giác, nhìn về phía bọn hẩn đi tới phương hướng.

Ô Thần Bộ tộc nhân, cũng nhao nhao tản ra, nhượng ra rồi một mảng lớn trống trải mặt đất, nguyên một đám ánh mắt bất thiện, trong đó Ô Đẩu Bộ tộc nhân rất rõ rệt nhất, bọn hẩn mấy trăm người tu vi tại lúc Mạnh Hạo trở về về sau, lập tức khôi phục, lạc ấn Mạnh Hạo Sương Thổ đồ đằng, tu vi thậm chí tiến thêm một bước.

Không lâu sau, từng trận tiếng bước chân truyền ra, xen lẫn dày đặc hô hấp cùng gầm nhẹ.

Một đám ước chừng hơn ba nghìn người bộ lạc, cười từng con một hung thú như sư tử, chạy trên đại địa, thẳng đến nơi đây.

Tới gần về sau, trong đám người, có năm cái Nguyên Anh tu sĩ, một người trong đó là Nguyên Anh trung kỳ, bọn hẩn năm người trên thân thể bên trên lộ ra bộ vị, đều có đồ đằng tồn tại, năm người này sắc mặt tiêu tụy, nhưng lại có một vòng hung tàn chí ý tràn ngập, theo đám người tiến đến, này mấy nghìn người đang ngoài trăm trượng, toàn bộ dừng lại.

Cùng Ô Thần Bộ, cách trăm trượng, ánh mắt bất thiện.

“Đối diện kia là Thái Hạng Bộ, chúng ta là Ô Thần Bộ, các người đi theo đã lâu, nếu là cùng đường, trước hết mời bọn người đi trước.” Ô Bình Bộ tộc công, hai mắt lộ ra một vòng tinh mang, hẩn cho dù hơi tàn,

có thể tại Mạnh Hạo đưa ra một ít sinh cơ cùng đan được về sau, khôi phục không ít, giờ phút này thanh âm như sấm, cuộn cuộn truyền ra.

Nguyên Anh trung kỳ tu vi, cũng trong thanh âm, hiển lộ không thể nghi ngờ.

Không có người trả lời Ô Bình Bộ tộc công đích thoại ngữ. Đây Thái Hạo Bộ bên trong năm cái Nguyên Anh tu sĩ tu vi đạt đến trung kỳ chi nhân, là một người mặc áo đen lão giả, hắn trong tay cầm một cái la bàn, giờ phút này ánh mắt tại trên la bàn đảo qua, chợt ngừng đầu, ánh mắt đảo qua mọi người, cuối cùng trực chăm chăm nhìn về phía Mạnh Hạo, Mạnh Hạo tu vi hắn nhìn không thấu, nhưng hắn cho rằng nơi đây đối với chính mình có uy hiếp, là Ô Bình Bộ tộc công, suy nghĩ một chút, chợt cắn răng, ánh mắt lộ ra một vòng sát cơ cùng tham lam.

“Tại trên người hắn, nơi đây tất cả mọi người, một tên cũng không để lại!”

Hắn lời nói vừa ra, bên người bộ lạc tộc nhân lập tức gào rú, nhao nhao lấy ra linh thạch. Với tư cách linh khí tiêu hao bổ sung, dưới người bọn họ dị yêu gào thét, mấy nghìn người thẳng đến Mạnh Hạo mà tới, kia năm cái Nguyên Anh tu sĩ, càng là cấp tốc bay ra, triển khai bình thường không bỏ đi lãng phí nửa điểm tu vi, phóng tới Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên. Hừ lạnh một tiếng, tay phải nâng lên về phía trước vung ra, lập tức Sương Thổ chi lực biến ảo, một mảnh hàn phong gào thét mà qua. Càng có Sương Thổ mơ hồ xuất hiện, mà thân thể của hắn, cũng là cất bước một cái thuấn di, trực tiếp xuất hiện ở một cái Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ bên người, tay phải nâng lên vung ra, Hỏa thuộc tính đồ đằng bộc phát, tại phát lạnh phát nóng bên trong, kia Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ thân thể bỗng nhiên tan vỡ.

Một màn này xuất hiện, lập tức để cho Thái Hạo Bộ tộc nhân, nguyên một đám thần sắc đại biến, nhao nhao hoảng sợ. Hiển nhiên căn bản cũng không có dự liệu, Mạnh Hạo ra tay, lại lập tức giết mất bọn hắn tế tự một người!

Vị kia áo đen lão giả, cũng là hít vào khẩu khí, nội tâm lập bộp một tiếng, nhưng lại không kịp nghĩ nhiều, thân thể một nhảy dựng lên, thẳng đến Mạnh Hạo.

Ô Thần Bộ tu sĩ, cũng tại thời khắc này nhao nhao lao ra, triển khai đại chiến.

Mạnh Hạo ra tay mạnh mẽ, một cái thuấn di, xuất hiện lúc, thành linh tại cái kia Hắc bào nhân trước mặt, tay trái nhắc lên, biến lửa ngập trời, tay phải rơi xuống, Kim đồ đằng biến ảo, trở thành kim vũ, cấp tốc mà đi, cái kia áo đen lão giả hai tay bấm niệm pháp quyết, lập tức ở thân thể bên ngoài, thành linh xuất hiện một cái Cửu Đầu Sư, gào thét phóng tới Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng, tay phải nâng lên một quyền rơi xuống, nổ vang lúc giữa, cái kia Cửu Đầu Sư trực tiếp tan vỡ, hàn phong khuếch tán, Mạnh Hạo thân ảnh đã xuất hiện ở áo đen lão giả trước mặt, cái này áo đen lão giả sắc mặt đại biến, lấy ra linh thạch bổ sung linh khí, thân thể vội vàng lui về phía sau, Mạnh Hạo hai mắt chớp lên, tay phải nâng lên chỉ một cái, lập tức hắc bào nhân thần sắc hoảng sợ, thân thể trong chốc lát tu vi như bị giam cầm, Mạnh Hạo bình tĩnh đi tới, đem lão giả này trong tay la bàn cầm tới, nhìn lại lúc, lập tức sắc mặt âm trầm.

Cái này trên la bàn, có một cái quang điểm, đánh dấu đúng là mình.

“Vật ấy ngươi từ chỗ nào có được?” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng.

Giờ phút này áo đen lão giả cũng khôi phục thân thể điều khiển, hắn hít vào khẩu khí, không nói một lời, cấp tốc lui về phía sau.

”Không nói sao, cái kia Mạnh mẽ chính mình động thủ là được. Ngoại trừ dị yêu, một tên cũng chợt lao ra, mấy nghìn yêu đàn phô thiên cái địa, thẳng đến bốn phía mà đi, kêu thê lương thảm thiết, lập tức truyền ra.

Tại di cư bên trong, không phải người chết chính là ta sống, nhân từ không thể tồn tại, bằng không mà nói, chờ đợi Ô Thần Bộ chính là diệt vong.

Mạnh Hạo tâm tư, đang quyết định thủ hộ Ô Thần Bộ một khắc này, đã lãnh khóc, đối với xâm phạm địch nhân, người nếu như đã đến, tức là sinh tử.

Thân thể của hắn tiến về phía trước một bước bước đi, tốc độ cực nhanh, toàn bộ người mơ hồ giống như hóa thành một đám khói xanh, đứng là dùng Nhất Trần Tử độn pháp, trong chốc lát, liền xuất hiện ở cái kia áo đen lão giả trước mặt, tay phải nhấc lên, hoa sen kiếm trận gào thét mà ra.

Tuế nguyệt chi lực bỗng nhiên hàng lâm, tuy nói từ Khư Kiều giới trở về về sau, cái này hoa sen kiếm trận uy lực có khôi phục như thường, nhưng dưới mắt Thiên Địa, vốn là sinh cơ diệt sạch, vốn là linh khí không nhiều, tu sĩ sinh mệnh bao giờ cũng đều bị xâm nhập, kể từ đó, hoa sen kiếm trận nháy mắt khuếch tán, lập tức giáp tuế nguyệt từ áo đen lão giả trên người, trực tiếp trôi qua.

“Cái này là...” Áo đen lão giả sắc mặt lần nữa đại biến, tâm thần chấn động, hắn sinh cơ vốn cũng không nhiều, giờ phút này giáp tuế nguyệt biến mất, lập tức lại để cho cả người hắn thoáng cái già nua rồi thêm nữa, nhất là hắn hoảng sợ phát hiện, chính mình tại triển khai thần thông tiêu hao linh khí không cách nào cùng bên trên linh thạch bổ sung, nhưng trước mắt áo tơi thanh niên này, từ đầu đến cuối, đều không có xuất ra linh thạch, dường như... trong Thiên Địa Linh khí mỏng manh, đối với hắn mà nói, không có bất kỳ ảnh hưởng.

Có thể tiếp cận lấy, Mạnh Hạo tốc độ cực nhanh, một cái chớp mắt tới gần về sau, tay phải nhấc lên, tay phải của hắn nháy mắt trở thành u mang, mơ hồ hóa thành một cái hắc nguyệt, tại lão giả này sinh cơ tiêu tán, tâm thần thư giãn lập tức, đặt tại hắn thiên linh cái bên trên.

“Sư hồn!”

Tại đây trong chớp mắt, lão giả phát ra kêu thê lương thảm thiết, thân thể của hắn chợt run rẩy, đang muốn giãy giụa, hoa sen kiếm trận lần nữa xoay tròn, tuế nguyệt chi lực vô tình trôi qua, lại 60 năm mất đi, khiến cho cái này áo đen lão giả mở to mắt, trí nhớ của hắn, tại sát na, dường như nước chảy, trực tiếp bị Mạnh Hạo thấy rõ ràng.

Mạnh Hạo sắc mặt, cũng tùy theo phát ra âm trầm, cho đến hóa thành âm sương.

479. Chương 479: Tự Tìm Lấy Diệt Vong

Tại trong trí nhớ áo đen lão giả, Mạnh Hạo thấy được rất nhiều đoạn ngắn, những thứ này đoạn ngắn pha tạp, hỗn tạp, là cái này áo đen lão giả cả đời trí nhớ, cho đến lúc lão giả kêu thê lương thảm thiết thân thể run rẩy, toàn bộ trên người tử khí tràn ngập, Mạnh Hạo thấy được mình muốn hình ảnh.

La bàn, là Mặc Thổ Thiên Đình Liên Minh tổng xuất, phân tán tại Tây Mạc đại địa, bởi vì Ô Thần Bộ từ hạo kiếp đến nay, chưa bao giờ bước ra khỏi núi, cùng ngoại giới tách rời, bởi vậy không có phương diện này tin tức.

Trên thực tế, giờ phút này Tây Mạc đại địa, có hơn phân nửa bộ lạc trong tay, có được như vậy la bàn.

Này la bàn tác dụng chỉ có một, tại trong phạm vi nhất định, nếu có Yêu Linh tồn tại, sẽ tại la bàn trong hiện ra rõ ràng.

Sợ là Yêu Linh tại Mạnh Hạo trong túi trữ vật, có thể bị phát hiện.

Cái này Thái Hạng Bộ, cũng là bởi vì phát giác được phụ cận có Yêu Linh tồn tại, lúc này mới cả tộc mà đến, mang theo sát cơ, thể muốn giết chết tất cả mọi người, cướp đoạt Yêu Linh.

Mạnh Hạo sắc mặt âm trầm, tay phải nâng lên tay áo hất ra, lập tức hoa sen kiếm trận cấp tốc chuyển động, tiếng kêu thê lương thảm thiết truyền ra, cái kia áo đen lão giả thân thể lập tức già yếu, muốn né tránh, nhưng bị sư hồn về sau, linh trí của hắn đã bị nghiêm trọng phá hủy, đã liền Nguyên Anh cũng đều uế oải, gần muốn tan vỡ.

Tại lúc Mạnh Hạo quay người, đi về hướng xa xa, lão giả thân thể phịch một tiếng, trực tiếp hóa thành tro bụi, hình thần câu diệt, hoa sen kiếm trận gào thét dừng lên, xoay tròn tại không trung, tuế nguyệt chi lực lần nữa khuếch tán.

Trận chiến tranh này, không có tiếp tục quá lâu, tại Mạnh Hạo cường hãn tu vi, tại cái này Thiên Địa linh khí mỏng manh, cho dù là linh thạch cũng không cách nào rất nhanh bổ sung, Thái Hạng Bộ tộc nhân hơn ba nghìn người, trở thành trên mặt đất huyết hà.

Đối với những thứ này nhân, Mạnh Hạo không hề động rồi trốn ẩn, bởi vì Mạnh Hạo minh bạch, nếu như mình tu vi không đủ, như vậy giờ phút này kể cả chính mình, kể cả Ô Thần Bộ tất cả mọi người kết cục cũng sẽ hóa thành huyết hà.

Thái Hạng Bộ lạc tộc nhân túi trữ vật cùng tài nguyên, trở thành Ô Thần Bộ có thể kiên trì càng lâu sự sống, kia mấy nghìn dị yêu tại Mạnh Hạo tràn ra Yêu khí về sau đem thu phục, trở thành bản thân yêu bầy.

Phân ra hơn một nghìn đầu đưa Ô Thần Bộ tộc nhân, vượt qua cái kia mảnh hồ lớn về sau, Ô Thần Bộ di cư, lần nữa tiếp tục.

Chẳng qua là Mạnh Hạo trong nội tâm thủy chung mây đen mù mịt. La bàn xuất hiện, khiến cho chuyến này di cư, trở nên càng thêm khó khăn, không luận Mạnh Hạo như thế nào che giấu, phong ấn, đều không thể làm cho la bàn không phát hiện, khó có thể triệt để đem Yêu Linh giấu kín.

Cũng may tại áo đen lão giả trí nhớ, Mạnh Hạo biết được cái này Tây Mạc đại địa. Tại chính mình đi Khư Kiêu Giới trong vòng nửa năm, ngoại trừ cái này la bàn xuất hiện bên ngoài, Mạc Thổ Thiên Đình Liên Minh, cũng ban bố một loạt thông cáo.

Trong đó đối với Tây Mạc đại địa, có được Trảm Linh cường giả đại bộ, Mạc Thổ vô điều kiện cởi mở, hoan nghênh những bộ lạc này đi Mạc Thổ tị nạn.

Kể từ đó, những cái kia cường hãn đại bộ, tự nhiên không đối với Yêu Linh có quá nhiều quan tâm, mặc dù là có, cũng sẽ không đến mức vì Yêu Linh mà không tiếc đại giới bỏ ra trình độ.

“Chính thức đối với Yêu Linh tình thế bắt buộc, là những cái cỡ trung bộ lạc, còn có chính là Ngũ Độc Bộ giống như, không có Trảm Linh đại bộ.” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ, mang theo Ô Thần Bộ, qua sông rồi hồ lớn về sau, di chuyển mà đi.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ba tháng về sau, lúc Ô Thần Bộ vừa đi ra khỏi một mảng lớn sơn mạch, Mạnh Hạo bên người yêu bầy, một lần nữa tăng đến hai vạn.

Những thứ này yêu bầy, tại Mạnh Hạo phán đoán, là mình hộ tống Ô Thần Bộ chỗ dựa, Ô Thần Bộ, không cách nào cùng những cái kia cường hãn cỡ trung bộ lạc khai chiến, càng không phải những cái kia đại bộ đối thủ, duy nhất ưu thế, chính là mình Phong Yêu sư, cái này áp đảo Đại Ti Long phía trên thân phận.

Dùng Yêu khí, hấp dẫn càng nhiều dị yêu, chính mình điều khiển, kể từ đó, liền có thể tại nhiều lúc, thay đổi chiến cuộc, càng phát ra cường đại!

Ba tháng qua, đoạn đường này cũng không yên ổn, ngoại trừ ba tháng trước Thái Hạng Bộ, đoạn đường này, Mạnh Hạo lại gặp ba hạng trung bộ lạc, cái này ba cái bộ lạc không ngoài dự tính, đều là bị Yêu Linh hấp dẫn mà đến, mất đồ, mang theo sát cơ, thế tất cướp đoạt.

Ba cuộc chiến, ba tộc diệt vong!

Mạnh Hạo yêu bầy, lúc này mới cường tráng lớn đến hai vạn, Ô Thần Bộ tổn thất hầu như không có, này ba chiến, đều là Mạnh Hạo cùng yêu bầy xuất thủ.

“Lấy chiến tranh nuôi chiến tranh!” Mạnh Hạo quay đầu lại nhìn thoáng qua phía sau sơn mạch, từ nơi này về phía trước, chính là bình nguyên.

“Thông qua không ngừng khai chiến, thu hoạch càng nhiều tài nguyên, đạt được càng nhiều yêu bầy, nếu có một ngày, ta có mười vạn dị yêu, như vậy coi như là bị đại bộ gặp phải, cũng muốn cân nhắc thoáng một phát.” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, có quyết đoán.

Ô Bình Bộ tộc công, còn có Ô Âm Bộ Đại trưởng lão, cùng với Cổ Lạp đám người, đều tại Mạnh Hạo bốn phía, giờ phút này chứng kiến Mạnh Hạo hình như có quyết đoán, nhao nhao nhẹ nhàng thở ra.

Đối với bọn hắn mà nói, Mạnh Hạo tồn tại, chẳng những là Thánh Tổ, càng là Ô Thần Bộ hết thảy hy vọng.

”Thánh Tổ đại nhân, lại đi về phía trước, ước chừng mấy tháng lộ trình, chính là Hằng Vũ Bộ phạm vi, này bộ đồ đằng mặt xanh lệ quý, tộc nhân hung tàn, là một hạng trung bộ lạc.

Không biết bọn họ có hay không vẫn còn, như ở đây, chúng ta như không muốn cùng bọn họ gặp phải, liền cần đường vòng, nhưng một khi đường vòng, thế tất cách Ngũ Độc Đại Bộ phạm vi.” Ô Bình Bộ tộc công nhú mày, mang theo sầu lo, trầm giọng mở miệng.

“Không cần đường vòng, cái này Hằng Vũ Bộ như vẫn tồn tại, như đối với chúng ta có ác ý, ta chỗ này còn thiếu không ít dị yêu, cũng có thể ở bọn hắc chỗ, bổ sung thoáng một phát.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, ánh mắt lộ ra một vòng hàn mang sát cơ.

Cái này cùng nhau đi tới, đối với giết người sự tình, Mạnh Hạo sớm thành thói quen.

“Như vậy...” Ô Âm Bộ Đại trưởng lão, hai mắt giống nhau lộ ra lẳng lệ ác liệt chi mang.

“Tiếp tục đi!” Mạnh Hạo bình tĩnh mở miệng, quyết định của hắn, chính là Ô Thần Bộ quyết định, hơn một nghìn Ô Thần Ngũ Bộ tộc nhân, còn có mấy trăm cái dọc theo con đường này, xâm phạm bộ lạc lựa chọn quy thuận nô dịch, đạt được quyền sinh tồn, gần hai ngàn người đội ngũ, hướng về phía trước, di chuyển mà đi.

Thời gian trôi qua, hơn hai tháng sau, tại Ô Thần đội ngũ ngay phía trước, mặt đất màn mưa tử sắc thành sông, nơi từng đã là bình nguyên ở chỗ sâu trong, có một tòa đơn giản thành trì.

Thành trì này không lớn, có thể dung nạp trên vạn người bộ dạng, được xây đắp bằng đất, phía trên có rất nhiều phù văn sớm đã ảm đạm, thành trì bên trong, có chín tên cực lớn pho tượng, tùm quanh cùng một chỗ, bộ dạng dữ tợn, coi như Lệ Quý.

Nơi đây đúng là Hằng Vũ Bộ chỗ, tuy nói là cỡ trung bộ lạc, nhưng nơi đây nhưng là Tây Mạc phía bắc, muốn hướng đi tới trung tâm nhất thiết phải qua, đối với có hay không di chuyển, Hằng Vũ Bộ tộc nhân, cũng có nhiều lần cãi lộn, cuối cùng quyết định phái ra một bộ phận tộc nhân làm làm tiên phong mở đường, rồi sau đó toàn bộ bộ lạc, lại căn cứ tình huống, lựa chọn có hay không di chuyển.

Nhưng lại tại mấy ngày gần đây, này Hằng Vũ Bộ tộc công cùng Đại Tế Ti, còn có Trưởng lão đám người, nhưng là đứng ở trên tường thành, nguyên một đám thần sắc lộ ra phần khởi chi ý.

“Có thể xác định sao?” Tộc công thở sâu, trầm giọng mở miệng.

“Tuyệt đối không sai rồi, cách chúng ta đã rất gần, cái này đầu di chuyển đội ngũ, hẳn là Ô Thần Bộ, bọn hắn đã tìm được Yêu Linh!” Đáp lời chính là Hằng Vũ Bộ Đại Tế Ti, hắn trong tay cầm một cái la bàn, phía trên rõ ràng hiển lộ ra một cái đại biểu Yêu Linh quang điểm.

”Căn cứ chúng ta phái ra dò xét, bọn hắn ước hai ngàn người tả hữu, bên trong thậm chí còn có một phần bình thường tộc nhân, yêu bấy đại khái hơn một nghìn đầu.

Trong đó Nguyên Anh trung kỳ một người, sơ kỳ hai người, còn lại là Kết Đan. Căn cứ tình báo của chúng ta, lúc trước Ngũ Độc Bộ cùng Ô Thần Bộ khai chiến, Ô Thần Bộ đồ đằng Thánh Tổ diệt vong, điều này cũng giải thích Ô Thần Bộ chính thể suy sụp nguyên nhân.

Huống hồ, Thiên Địa linh khí mỏng manh, bọn hắn cùng nhau đi tới, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!”

“Trời không quên ta Hằng Vũ! Lại đưa như vậy một phần đại lễ cho chúng ta, thông tri tất cả tộc nhân, toàn lực xuất kích, lấy được Yêu Linh về sau, không tiếc đại giới nhanh rời nơi đây, di chuyển cùng quân tiên phong gặp nhau, chúng ta đi Mạc Thổ!” Hằng Vũ Bộ tộc công ánh mắt lộ ra thanh quang mãnh liệt, chung quanh hắn tề tựu đám người, cũng đều nguyên một đám tinh thần phấn khởi.

Tại Hằng Vũ Bộ phát động toàn tộc gần vạn nhân, muốn đối với Mạnh Hạo cùng với Ô Thần Bộ triển khai giết cướp, đoạt lấy Yêu Linh mệnh lệnh lúc, tại bình nguyên một phương hướng khác, cái kia mảnh từng tràn đầy kịch độc, không ai can cảm bước vào Ngũ Độc Bộ khu vực bên trong, giờ phút này một mảnh đều hui.

Ngũ Độc Bộ, sớm đã lựa chọn di cư, chỉ là bọn hắn di cư, cũng không phải là toàn bộ, Ngũ Bộ rời đi bốn bộ, duy chỉ có Độc Hại Nhất Mạch lựa chọn lưu lại.

Giờ phút này tại Độc Hạp Nhất Mạch Đại Tế Ti trong tay, cũng có một mặt la bàn, hần sắc mặt âm trầm, nhìn xem trên la bàn đại biểu Yêu Linh quang điểm, trầm mặc thật lâu.

“Nghĩ biện pháp thông tri đã di cư đi ra ngoài mặt khác Tứ Mạch, Yêu Linh xuất hiện, bọn hần như có biện pháp cướp đoạt, liền đoạt thì tốt, chỉ là chúng ta Độc Hạp Nhất Mạch...” Đại Tế Ti than nhẹ, lắc đầu lúc, đem cái này la bàn ném ở một bên.

“Cùng chúng ta một trận chiến về sau, còn có thể một đường từ sơn mạch bên trong đi ra, thậm chí lấy được Yêu Linh, cái này Ô Thần Bộ... Ai nguyện ý trêu chọc bọn hần thì tự đi, chúng ta Độc Hạp Nhất Mạch đã lựa chọn cùng tổ địa đồng táng, sẽ không phạm vào vùng nước đục này.”

Tại Mạnh Hạo cùng Ô Thần Bộ một đoàn người, lại đi về phía trước bảy ngày sau, Mạnh Hạo hai mắt bỗng nhiên lóe lên, thần sắc bình tĩnh, tay phải tại trên túi trữ vật vỡ, lập tức Đằng Điều Chi Chủng xuất hiện, lập tức chui vào lòng đất, trong chốc lát, từng đạo Kinh Thứ từ đại địa trực tiếp chui ra, mấy thời gian hô hấp, liền đem Ô Thần Bộ hai ngàn người vờn quanh bên trong, lan tràn bên trong, tại phía trên liên tiếp, hóa thành một cái hình cung.

Như một cái bát úp ngược, đem Ô Thần Bộ bảo hộ ở bên trong.

Tại đây hết thấy đều hoàn thành lập tức, phía trước trong trời đất, thỉnh linh xuất hiện một mảnh mây đen, tầng mây bên trong, là mấy vạn yêu bầy, cầu vòng ở bên trong, là mấy nghìn Tây Mạc tu sĩ, cả vùng đất, càng có chấn động, giống nhau mấy nghìn Tây Mạc tu sĩ, cười tất cả dị yêu trên người, thẳng đến nơi đây mà đến.

Mặt đất chấn động, bầu trời âm ám, màn mưa tử sắc hàng lâm!

Không có lời nói thừa thãi, tại gần hơn tám nghìn tu sĩ gào thét mà đến, mấy vạn yêu bầy điên cuồng gào rú tới gần nháy mắt, một tiếng gầm nhẹ, bỗng nhiên từ phía trên không truyền khắp bát phương.

“Lực lượng một người, cũng muốn ngăn ta nghìn vạn đại quân... Không biết lượng sức! Hằng Vũ tộc nhân nghe lệnh, chém giết phía trước sinh mạng, một tên cũng không để lại!”

Thanh âm vừa ra, Thiên Địa nổ vang, đại quân gào thét, động trời mà đến, lại có bốn cái Nguyên Anh tu sĩ, tốc độ cực nhanh, mang theo sát cơ thuần di thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

480. Chương 480: Hằng Vũ Đại Bại

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh như trước, phía trước hần là gần vạn tu sĩ, mấy vạn yêu đàn, phía sau hần là Kinh Thứ bao phủ viên cầu, ở đằng kia viên cầu bên trong, có Ô Thần Bộ hai nghìn người, Mạnh Hạo thở sâu, tay phải nâng lên, hướng về đại địa nhấn một cái, nhàn nhạt mở miệng.

“Ta đã chờ các ngươi thật lâu. Phong Chính!!” Lập tức tại đây Linh khí ngăn cách trong trời đất, Yêu khí nhưng trong nháy mắt từ bát phương cuộn cuộn mà đến, thẳng đến Mạnh Hạo ngưng tụ, theo tay phải nâng lên về phía trước vùng ra, Yêu khí lập tức bộc phát.

Tại Yêu khí bên trong, tiến đến tất cả dị yêu, lập tức nguyên một đám run rẩy, thần sắc lộ ra hoảng sợ, nhất tề dừng lại, phát ra thê lương kêu rên.

Một màn này kịch biến, lập tức để cho hùng hổ Hằng Vũ Bộ tộc nhân, nguyên một đám sắc mặt đại biến.

Đây là Mạnh Hạo lần thứ nhất, không hề giữ lại phóng xuất ra Phong Chính, hấp thu đến tất cả Yêu khí, thể hiện ra không thuộc về Đại Ti Long, mà là thuộc về Phong Yêu sư, chính thức trời xanh tình hình chung!

Khí tức này tu sĩ không phát hiện được, nhưng những cái kia dị yêu, lại có thể rõ ràng cảm thụ.

Tại chúng nhìn lại, giờ phút này Mạnh Hạo toàn thân Yêu khí tung hoành, kinh Thiên động Địa, vung vẩy xông thẳng lên trời, liền cái này Thiên Địa mưa tử sắc, tại thời khắc này, hình như có vạn vẹo, tung hoành Yêu khí, dùng Mạnh Hạo làm trung tâm, hướng về bốn phía điên cuồng khuếch tán ra.

Tại dị yêu thể giới, chúng toàn bộ đều chứng kiến, giờ phút này Mạnh Hạo bốn phía Yêu khí ngập trời, cuộn cuộn hóa thành một cái thân ảnh khổng lồ, thân ảnh ấy hoàn toàn do Yêu khí tạo thành, gương mặt... Đúng là Mạnh Hạo.

Giờ khắc này Mạnh Hạo, hẳn giống như không phải là tu sĩ, mà là trở thành Thiên Địa Đại Yêu!

Này yêu, kinh Thiên động Địa, Yêu khí ngập trời, khuếch tán lúc, như quân vương hàng lâm, làm cho đập chi địa, lộ về vương thổ.

Đối với ở nơi này tất cả yêu đàn mà nói, giờ khắc này chúng thân thể run rẩy. Thậm chí Linh Hồn cũng đều run rẩy, cái kia đến từ huyết mạch chỗ sâu trí nhớ, giống như tại đây một cái chớp mắt thức tỉnh một ít, hóa thành từng tiếng hi..i...iiii âm thanh. Thanh âm kia trong ẩn chứa kính sợ. Đó là thần phục.

Thần phục tại bầy yêu chi chủ trước mặt. Thần phục tại khí tức cùng chúng Tổ Tiên giống nhau Thiên Địa Đại Yêu phía dưới!

Hằng Vũ Bộ, mấy vạn yêu đàn, bất kể là cái gì cấp bậc. Đều trong chớp mắt toàn bộ gào rú, theo gào rú, trong chúng thần sắc lộ ra mãnh liệt kính sợ cùng cung kính, cả vùng đất không hề chạy trốn, mà là nằm rạp xuống, từ bầu trời hàng lâm mặt đất, cũng tùy theo nằm rạp xuống.

Mặc kệ chủ nhân của bọn nó như thế nào điều khiển. Cũng đều không chút nào ngoại lệ, toàn bộ thần phục tại Mạnh Hạo trước người.

Một màn này, để cho Hằng Vũ Bộ tất cả tộc nhân, nguyên một đám sắc mặt triệt để đại biến. Hô hấp dồn dập, có thể không đợi bọn hắn phản ánh tới đây, Mạnh Hạo tay phải mãnh liệt vung lên, Yêu khí ngập trời, hướng về bốn phía oanh long khuếch tán, nháy mắt liền dung nhập nơi đây mấy vạn yêu đàn từng cái dị yêu thân thể bên trong.

Những thứ này yêu đàn vừa mới bị Yêu khí nhập vào cơ thể, nguyên một đám liền lập tức điên cuồng gào rú, thân thể không ngừng bành trướng, bộ dạng càng thêm dữ tợn, khí tức càng là vượt ra khỏi lúc trước gấp mấy lần, toàn bộ đều xuất hiện trình độ nhất định phân tử!

Nhất là yêu đàn bên trong, có một cái dị yêu màu xanh như Lệ Quỷ, giờ phút này ngửa mặt lên trời gào rú, lại không còn là tứ chi chạm đất, mà là hai chân đứng thẳng, màu xanh thân hình, không có bất kỳ bộ lông, nhưng lại bộc phát ra kinh người chấn động, hai mắt đỏ thẫm, thân thể cao ba trượng, cái trán càng là chui ra một cây độc giác.

Cái kia giác thành đỉnh ốc bộ dạng, tại chui ra lúc, có hình cung điện quang chạy quanh, khí tức kinh người, thậm chí giờ phút này cái này đầu dị yêu bộ dạng, rõ ràng cùng Hằng Vũ Bộ cái kia chín bức tượng, đều cực kỳ tương tự.

Sự xuất hiện của nó, lập tức lại để cho Hằng Vũ Bộ tộc nhân hoảng sợ, tâm thần mãnh liệt chấn động, xôn xao chi âm lập tức nổi lên bốn phía.

“Thánh Tổ, nó... Nó rõ ràng cùng Thánh Tổ một cái bộ dạng! !”

“Người này là ai, hẳn rõ ràng để cho chúng ta dị yêu biến dị, càng là không bị khống chế...” Tại đây xôn xao ở bên trong, Mạnh Hạo thanh âm, mang theo bình tĩnh, càng có yêu dị, quanh quẩn Thiên Địa.

“Từ giờ khắc này, các ngươi đi theo ta, theo ta chiến!” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, lập tức mấy vạn yêu đàn nhất tề gào thét, mãnh liệt theo hắn đám nguyên lai chủ nhân bên người giấy giữa, riêng phần mình quay đầu lại, thần sắc lộ ra hung tàn, lại tại đây trong tích tắc ... Toàn bộ đảo ngũ.

Càng là tại thời khắc này, Mạnh Hạo tay phải nâng lên vung ra, lập tức hắn hai vạn yêu đàn, lập tức trống rỗng xuất hiện, gào rú ngập trời, thẳng đến Hằng Vũ Bộ tộc nhân mà đi.

Gần sáu vạn yêu đàn, toàn bộ đều hấp thu Yêu khí về sau, xuất hiện biến dị mạnh mẽ Đại Yêu bầy, đi vây công bảy tám nghìn tâm thần chấn động, đã không có bao nhiêu chiến ý tu sĩ, trận chiến tranh này, kết quả

có thể nghĩ.

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh, nhìn xem trong Thiên Địa trận này điên cuồng chém giết, nổ vang không ngừng quanh quần lúc giữa, gào rú động trời, càng có năm cái Nguyên Anh tu sĩ, mang theo sát cơ, thẳng đến chính mình lập tức mà đến.

Đây là năm cái Nguyên Anh sơ kỳ, đối với cái này năm người, Mạnh Hạo đã không cần mang theo máu Tiên mặt nạ, tay phải hắn nâng lên bấm niệm pháp quyết chỉ về phía trước, lập tức sương thổ lực truyền lời, biển lửa ngập trời, Cự Mộc chi ảnh quét ngang bát phương, càng có kim vũ thành phong trào, Ngũ Hành chi bốn, đồ đằng toàn diện bộc phát, chẳng qua là chỉ một cái, lập tức liền có nổ vang truyền khắp bát phương.

Cái kia tiến đến năm cái Nguyên Anh tu sĩ, không đợi tới gần Mạnh Hạo, liền lập tức toàn thân ầm ầm nổ mạnh, nguyên một đám bị Mạnh Hạo thân thể bên ngoài tứ đại đồ đằng sóng xung kích cùng.

Năm người toàn bộ phun ra máu tươi, thần sắc hoảng sợ lúc, gầm lên giận dữ từ phía trên không truyền đến, có hai đạo thân ảnh, nhắc lên mạnh mẽ gọn sóng, một đường quét ngang, nhưng phạm là dị yêu ngăn cản, đều lập tức liền huyết nhục tan vỡ, không cách nào ngăn cản cái này hai đạo thân ảnh chút nào.

Cái này hai cái thân ảnh, là hai cái lão giả, giờ phút này mang theo sát cơ mãnh liệt, tại không trung thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

“Hắn là một cái Đại Ti Long, giết người này, yêu đàn lập tán!”

Ở nơi này hai cái lão giả phóng tới Mạnh Hạo nháy mắt, Mạnh Hạo tay phải lấy ra máu Tiên mặt nạ, mang trên mặt về sau, lập tức Huyết Khí ngập trời dựng lên, cả người hắn khí tức lập tức biến hóa, sát khí tràn ngập, thân thể nhoáng một cái, toàn bộ người hóa thành nhất đạo hắc nguyệt, nếu như khối nhẹ, một cái chớp mắt xuất hiện ở tiến đến Nhị lão một người trong đó trước người.

Sự xuất hiện của hắn, cực kỳ quỷ dị, tại lão giả kia giác quan lên, như cùng là cứng rắn tiến vào đã đến trong mắt của mình, loại này đột nhiên biến hóa, đã tạo thành hắn thị giác không thích ứng, khiến cho bộ ngực hắn thậm chí có chút ít bực mình, sau đó thì là thần sắc đại biến.

Tại lão giả này thần sắc biến hóa lúc, Mạnh Hạo thần sắc lạnh nhạt, tay phải nắm tay, một quyền rơi xuống! Oanh!

Lão giả thân thể mãnh liệt ngược lại cuốn, trong tích tắc lấy ra bảy tám cái Pháp bảo hóa thành phòng hộ, tại đây một cái chớp mắt toàn bộ nát bấy, trực tiếp cuốn tại lồng ngực của hắn, khiến cho lão giả này phun ra máu tươi, toàn thân đồ đằng ánh sáng run rẩy.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo chợt xoay người, trong hai mắt một cái chớp mắt ngưng tụ hắc nguyệt, trong chớp lát tại mi tâm, liền có một cái hắc nguyệt biến ảo, dùng cái này hắc nguyệt chi nhãn, nhìn về phía tới lúc gấp rút nhanh chóng mà đến, thân thể thông tràn ngập lúc giữa, bốn Chu Tồn tại Lệ Quỷ chi ảnh cái khác lão giả, lão giả này đúng là Hằng Vũ Bộ tộc công, lúc trước bị Mạnh Hạo một quyền oanh mở đầu, thì là Hằng Vũ Bộ đại tể tự.

Bốn mắt nhìn nhau nháy mắt, Hằng Vũ Bộ tộc công sắc mặt chợt biến đổi, trong óc lập tức nổ vang, trên mặt của hắn, trực tiếp xuất hiện một cái hắc nguyệt cái bóng, thức hải mãnh liệt đau đớn, giống như đem vô hình lợi kiếm, đâm vào thức hải.

Hắn kêu thảm một tiếng, trong óc vu vu, bất chấp ra tay mà là cấp tốc rút lui.

Hắc nguyệt chi nhãn, đúng là Nhất Trần Tử bảo vệ tính mạng chi pháp, có thể tại Mạnh Hạo trong tay, uy lực mạnh, vượt xa Nhất Trần Tử quá nhiều, tuy nói Mạnh Hạo không có tu hành huyết tể chi pháp, có thể hắn mang theo Huyết Tiên mặt nạ, trên người hắn Huyết Khí mạnh, kia tay thiện nghệ Nhất Trần Tử có thể so sánh!

Không cần huyết tể, hắn chỉ cần mỗi bận giết một người, mặt nạ của hắn sẽ đổ tươi một phần.

Kêu thê lương thảm thiết tại cái này trong Thiên Địa không ngừng truyền ra, tại sáu vạn dũ tợn biến dị yêu đàn tàn nhẫn vây công xuống, Hằng Vũ Bộ bảy tám nghìn tộc nhân, đang lấy tốc độ cực nhanh tử vong.

Càng làm cho chúng tâm thần người ta sợ hãi hoảng sợ đấy, là yêu đàn trong một đám màu đen Ô Nha, những thứ này vật cực kỳ cổ quái, chúng không có đi công kích bất luận kẻ nào, chẳng qua là tại không trung lơ lửng, giống như tại hấp thu lấy cái gì, nhưng rất nhanh đấy, trên mặt đất những cái kia thì thể, lại nguyên một đám run rẩy ở bên trong, mãnh liệt đứng lên.

Người chết trùng sinh, tại đứng lên về sau, những thi thể này từng cái trong hai mắt, đều lộ ra Ô Nha chi ảnh, nguyên một đám phấn đấu quên mình, thẳng đến bọn hắn từng đã là tộc nhân mà đi.

Nhất kinh người, là tu vi của bọn hắn... Rõ ràng còn có bảo lưu!

Tuy nói chẳng qua là bản năng triển khai, cũng không sợ sinh tử, cho dù là chỉ còn lại có đầu lâu, cũng như trước cần xé quỹ dị, khiến cho trận chiến tranh này, biến thành tàn khốc.

Mắt thấy tình trạng vô vọng, Hằng Vũ Bộ tộc công căn chót lưỡi, phun ra máu tươi, hai tay bấm niệm pháp quyết hướng lên bầu trời chỉ một cái.

“Mời Thánh Tổ đại nhân!”

Giờ khắc này, Đại Tể Ti, còn có mặt khác năm cái Nguyên Anh tu sĩ, còn có trên chiến trường không ít tộc nhân, toàn bộ đều là căn chót lưỡi, phun ra máu tươi, bày ra tư thế, nhất tề gào rú.

“Mời Thánh Tổ đại nhân!”

Mấy nghìn người thanh âm dung hợp cùng một chỗ, lập tức hóa thành như như lôi đình nổ vang âm sóng, kinh Thiên động Địa, truyền khắp bát phương lúc, một tiếng gầm nhẹ, bỗng nhiên từ bầu trời xa xăm truyền đến.

Đó là một mảnh mây đen, mây đen bên trong, có một đầu Lệ Quỷ sinh mệnh!

Làn da màu xanh, thân hình cao trăm trượng, đỉnh ốc độc giác, còn có thân thể bên trên một ít lân phiến, khiến cho cái này dị yêu Thánh tổ, khí thế động trời, xuất hiện lúc, nó hai mắt đỏ thẫm, chợt nhìn về phía Mạnh Hạo.

“Trên người của ngươi, có đồng loại khí tức...” Nó gầm nhẹ ở bên trong, tay phải nâng lên, cái kia tay phải như là móng vuốt, thẳng đến Mạnh Hạo ôm đồm đến.

“Thiên Phương!” Ngay tại Lệ Quỷ gầm nhẹ lập tức, một tiếng gào thét, động trời dựng lên, đúng là Thiên Phương thú, tại không trung thuần di mà ra, hướng về kia Lệ Quỷ mãnh liệt va chạm.

Nổ vang ở bên trong, Anh Vũ vỗ cánh, gào khóc kêu to, hai mắt càng là lộ ra chán ghét cùng buồn nôn chi ý.

“Chết tiệt, như thế nào không có lông, người..người..người, người vì sao không lông!!”

“Ái phi, giết chết nó, cái này tên đáng chết rõ ràng cộng lông không dài, đây là tội ác tày trời, không thể tha thứ, a a a, cộng lông ngươi dám không dài!”

Nổ vang ở bên trong, cái kia Lệ Quỷ bị Thiên Phương mãnh liệt va chạm, lập tức phát ra gầm nhẹ, thân thể cấp tốc rút lui, Thiên Phương thú thân hình gào thét mà đi, lần nữa va chạm, Anh Vũ ở bên, không ngừng kêu gào.

Cả vùng đất, Mạnh Hạo cười nhạt một tiếng, hắn đã sớm đợi cái này Hằng Vũ Bộ đến, làm sao có thể không có chuẩn bị, giờ phút này tay phải nâng lên bấm niệm pháp quyết, lập tức thân thể bên ngoài Huyết Sắc điện biến ảo, hướng ra phía ngoài mãnh liệt khuếch tán, trực tiếp nổ bung.

Nhắc lên trùng kích, lập tức cuốn tại hướng mấy cái Nguyên Anh tu sĩ, khiến cho bọn hắn nhao nhao phun ra máu tươi, nguyên một đám hoảng sợ trung hậu lui lúc, Kinh Thứ khuếch tán, trong đó Ô Thần Bộ tộc nhân, còn có những cái kia nô dịch mấy trăm tu sĩ, lập tức mang theo tiếng giết, gào thét mà ra.

Trận chiến này, đến lúc này, Mạnh Hạo đã biết, Hằng Vũ Bộ, đã triệt để đại bại.

481. Chương 481: Kẻ Thù Xưa

Một trận chiến này, giằng co mấy canh giờ, Hằng Vũ Bộ tộc công vẫn lạc, Đại Tế Ti hình thần câu diệt, mặt khác năm cái Nguyên Anh tu sĩ, ba chết hai trốn.

Mặc dù đào tẩu, nhưng rất nhanh cũng bị Mạnh Hạo đuổi theo, toàn bộ giết chết.

Hắn không thể không giết, trừ phi là lựa chọn quy thuận, cải biến đồ đảng, thờ phụng Mạnh Hạo, trở thành Ô Thần Bộ nô dịch tộc nhân, chỉ có như vậy, mới có thể đạt được sinh cơ, bằng không mà nói, nếu như mềm lòng không đuổi giết những cái kia đào tẩu chi nhân, Mạnh Hạo có thể tưởng tượng được, chính mình có Yêu Linh sự tình, sẽ dùng tốc độ nhanh hơn truyền bá đi.

Phải biết rằng dưới mắt vốn là đã là khó khăn, nếu có người lại chủ động truyền bá, chuyện này di chuyển, kia độ khó càng lớn.

Về phần Hằng Vũ Bộ tộc nhân, từ lúc trước bảy tám nghìn người, còn lại rồi không đến hai nghìn, cuối cùng lựa chọn quy thuận, trở thành Ô Thần Bộ nô dịch.

Sáu vạn dị yêu, sau khi chiến đấu còn lại chừng năm vạn, những thứ này dị yêu phô thiên cái địa, rậm rạp chẳng chịt, Mạnh Hạo tại yêu đàn bên trong, tóc không gió mà bay, Huyết Sắc mặt nạ tràn ra Huyết Sát chi ý, toàn bộ người thoát nhìn, cực kỳ quỷ dị.

Mấy ngày sau, đã lớn mạnh đến hơn bốn nghìn người Ô Thần Bộ, đi tới Hằng Vũ Bộ sơn thành bên trong, ở chỗ này tiến hành tu chỉnh về sau, mang đi tất cả có thể lấy đi chi vật, đi về phía trước.

Từ vị trí này hướng nam, một đường đi xuống, đi tới Tây Mạc phía bắc, chẳng qua là cần thời gian không ngắn.

Mưa tử sắc, càng lúc càng lớn... Mưa này mang theo ăn mòn chi lực, diệt sạch sinh cơ, theo mưa dần dần tăng, mặt đất rất nhiều địa phương, hồ nước càng ngày càng nhiều, nhìn kia bộ dạng, chỉ không bao lâu, những hồ nước này sẽ từng cái lẫn nhau liên tiếp, tiến tới hóa hải.

Thời gian nhoáng một cái. Đi qua hai năm, trong hai năm qua. Ô Thần Bộ từ Tây Mạc phía bắc, hướng về phía nam không ngừng mà đi, gặp được hồ qua hồ, gặp được núi qua núi, cứ đạp mà đi. Trên đường đi, bọn hắn gặp bảy lần chiến tranh.

Cái này bảy lần chiến tranh về sau, Ô Thần Bộ triệt để quật khởi, tộc nhân từ lúc trước bốn nghìn, biến thành hơn vạn, trong này chỉ có hơn một nghìn người là từng đã là Ô Thần Ngũ bộ, tu sĩ khác, đều là tù binh tại trong chiến tranh, lựa chọn quy thuận Ô Thần, thờ phụng Mạnh Hạo, trở thành nô dịch.

Bọn họ đồ đảng bị cưỡng ép cải biến. Cúng bái Mạnh Hạo, đạt được một trong Kim, Mộc, Hỏa, Thổ bốn cái đồ đảng, xưng Mạnh Hạo là Thánh Tổ.

Mà yêu đàn, cũng ở mấy lần khai chiến bên trong, tăng dần dần, dưới mắt đã biến thành tám vạn tả hữu.

Nguyên Anh tu sĩ, cũng từ lúc trước ba người, biến thành bảy người, nhiều thêm bốn người kia, đều là những bộ lạc khác lựa chọn quy thuận chi tu, đối với những thứ này quy thuận tu sĩ mà nói. Gia nhập Ô Thần Bộ, chẳng khác nào tại hạo kiếp bên trong có được một cơ hội sinh tồn.

Một khi Ô Thần Bộ đi Mạc Thổ. Bọn hắn có thể tiếp tục tồn tại.

Yêu đàn gào thét, kinh Thiên động Địa, khiến cho Ô Thần Bộ khôi phục phong quang như Ô Thần Ngũ bộ quá khứ. Hơn nữa chiếm đoạt nguyên một đám bộ lạc về sau, vật tư bổ sung, Mạnh Hạo bắt đầu luyện đan, hắn đan được tại sung túc linh thạch phục chế về sau, trở thành Ô Thần Bộ tộc nhân thiết yếu chi vật.

Cũng chính là bởi vì đan dược tồn tại, mới khiến cho hơn vạn tu sĩ, tại mưa tử sắc bên trong có thể chèo chống đến bây giờ, dù sao... Ô Thần Bộ dù là hôm nay tài nguyên đầy đủ, có thể còn chưa có đạt được phi hành pháp khí.

Phạm vi lớn phi hành Pháp bảo, giá cả xa xỉ, không phải hạng cỡ trung bộ lạc có thể có được, chỉ có những cái kia đại bộ lạc mới có năng lực chuẩn bị loại trình độ này Pháp bảo.

Ngoại trừ đối với phi hành pháp khí khát vọng bên ngoài, Mạnh Hạo trong hai năm qua, thần sắc cũng càng âm trầm, hẩn trong lòng biết rõ, toàn bộ Tây Mạc phía bắc, bởi hạo kiếp đã phủ xuống mấy năm, cho nên rất nhiều bộ lạc sớm lại bắt đầu di cư, cho nên hai năm qua, bọn hẩn tổng cộng cũng mới gặp bảy bộ lạc mà thôi.

Có thể theo thời gian không ngừng mà đi về phía trước, cho đến ra Tây Mạc phía bắc về sau, bọn hẩn chạm mặt càng nhiều bộ lạc, mà những bộ lạc này bên trong đều la bàn, một khi tại trên la bàn thấy được Yêu Linh, như vậy đem khiến ột cuộc động trời điên cuồng.

Việc này khó giải, chỉ có Sát!

Mạnh Hạo hai mắt lộ ra hàn quang, hai năm thời gian, chính hẩn đều không có phát hiện, tại trong giết chóc, đã triệt để thành thói quen.

“Như cuối cùng Ô Thần Bộ có hay không đến được Mặc Thổ, ta đã hết toàn lực, không phụ lòng Kim Ô, không phụ lòng Ô Thần Bộ cho ta tạo hóa.” Mạnh Hạo trầm mặc, đối với Ô Thần Bộ, hẩn đã hết lòng quan tâm giúp đỡ, nói chưa tới cực hạn, nhưng cũng không kém bao nhiêu.

Ngoài ra, trong hai năm qua, Mạnh Hạo nhìn xem mưa tử sắc càng lúc càng lớn, nội tâm của hẩn mơ hồ có chút cảm ngộ, nếu như Hỏa đồ đằng có thể từ bất diệt hỏa bên trong ra đời, Thổ đồ đằng có thể do Sương Thổ cấu tạo, như vậy Thủy đồ đằng... có hay không có khả năng, từ nay về sau tại mưa tử sắc đạt được!

Dù sao, này mưa tử sắc là hạo kiếp chi lực, loại trình độ này Thủy thuộc tính, có thể diệt sạch sinh cơ, có thể ngăn cách Linh khí, phi phạm đến cực điểm, nếu có thể nắm giữ, nếu có thể đem hóa thành bản thân Thủy đồ đằng, như vậy Mạnh Hạo chẳng những có thể dùng Ngũ Hành viên mãn, mà lại Ngũ Hành mỗi một chủng, đều kinh Thiên động Địa!

Kim, đến từ Kim Ô, từ một quả Viên Cổ đan được mà sinh ra đan yêu, Thiên Địa hiếm thấy!

Mộc, Cửu Hải cường giả, từ Cửu Hải mà đến, hàng lâm Nam Thiên sụp đổ, kia nhận thức dung hợp, muốn tái sinh mà tồn, lưu lại một mộc, kỳ danh Thanh Mộc!

Hỏa, Đan Đông Bất Diệt Hỏa, này Hỏa bất diệt, thế gian vĩnh hằng, lai lịch thần bí, đến nay Mạnh Hạo cũng không biết này Hỏa lúc ban đầu nguồn gốc từ đâu!

Thổ, Sương Thổ chi lực, Sương Thổ Yêu Đế bản thể, Cửu Sơn trong truyền thuyết khai Thiên tích Địa lúc, là một khối bùn đất biển ảo, này Thổ thế gian độc nhất vô nhị!

“Thủy... mưa tử sắc hạo kiếp, diệt sạch sinh cơ, ngăn cách Linh khí, một mảnh cô quạnh!” Mạnh Hạo hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang, phía sau hẩn bộ lạc hơn vạn tu sĩ, tại đây đại địa chậm rãi di chuyển.

Tốc độ nếu so với hai năm trước nhanh không ít, dù sao tất cả quy thuận chi tu, không có bình thường tộc nhân, đều là tu sĩ, mà Ô Thần Bộ hơn một nghìn người có mấy trăm bình thường tộc nhân, tại cái người khác trợ giúp lẫn nhau, sẽ không đối với tốc độ bộ lạc di chuyển tạo thành ảnh hưởng.

Trong hai năm qua, Ô Thần Bộ quật khởi, chú ý chi nhân cũng không có nhiều, tại dưới hạo kiếp, từng cái bộ lạc đều nóng lòng di cư, sẽ không chú ý quá nhiều ngoại giới bộ lạc bên trong biến hóa, nhất là, tại hạo kiếp bên dưới hỗn loạn, bộ lạc nào cũng đều lẫn nhau cảnh giác đề phòng.

Nhưng có một cái bộ lạc, đối với Ô Thần Ngũ bộ quật khởi, thời khắc này chú ý, này bộ lạc, chính là Ô Thần Bộ kẻ địch vốn có xưa nay, Ngũ Độc Bộ!

Tại Tây Mạc phía bắc biên giới, Ngũ Độc Bộ tạm thời dựng trại, giờ phút này trong chủ trưởng, bộ lạc tế tự, tổng cộng mười ba người, phân biệt khoanh chân ngồi trong đó, chính giữa, là hai cái lão giả.

Một người là Ngũ Độc Bộ tộc công, tên còn lại... là ngày đó mang theo đại quân, muốn diệt Ô Thần Ngũ bộ đại tế tự.

“Có thể xác định, Ô Thần Bộ bên trong, có Yêu Linh.” Trong chủ trưởng yên tĩnh, bị Đại Tế Ti đánh vỡ, hẩn khàn khàn mở miệng.

”Chúng ta đã liên hệ Vân Thiên Đại Bộ, Vân Thiên Đại Bộ có Trảm Linh lão tổ, bọn hắc có được tiến vào Mặc Thổ tư cách, đối với chúng ta một khi lựa chọn phụ thuộc Vân Thiên Đại Bộ... Như vậy từ đó về sau, bộ lạc hết thảy, đều mất đi tự chủ, trở thành phụ thuộc.

Việc này, Thánh Tổ đại nhân đám người không muốn đồng ý.”

“Như không tuyển chọn phụ thuộc Vân Thiên Đại Bộ, như vậy trước mặt chúng ta hy vọng duy nhất, chính là giết Ô Thần Bộ, cướp đoạt này bộ Yêu Linh, nhất là tin tức này, còn không có từ Tây Mạc phía bắc rơi vào tay khu vực khác trước... Đây là chúng ta cơ hội duy nhất!”

“Đúng vậy, một khi tin tức này truyền ra phía bắc, tại khu vực trung tâm bên trong, giờ phút này đúng là từng cái bộ lạc đại lượng tụ tập chi địa, mà hướng nam, bộ lạc càng nhiều. Chỉ cần Ô Thần Bộ bước vào khu vực trung tâm, Yêu Linh tin tức, giấu không được.”

“Nếu là chúng ta đã lấy được Yêu Linh, chúng ta có thể dùng Yêu Linh cùng Vân Thiên Đại Bộ làm một cái giao dịch, đem Yêu Linh đưa cho Vân Thiên Đại Bộ, đổi lấy chúng ta một cái có được bộ lạc sinh tồn cơ hội.”

Trong trường, mọi người nhao nhao mở miệng, thanh âm quanh quẩn, Ngũ Độc Bộ tộc công, thủy chung trầm mặc.

“Vân Thiên Đại Bộ sứ giả, dựa theo cùng chúng ta thời gian ước định, còn có hai tháng mới có thể đến.”

“Nhưng Ô Thần Bộ hai năm qua, tại chúng ta âm thầm điều tra, trong tộc, người đã tới hơn vạn, dị yêu càng có mấy vạn, nhất là vị kia Đại Ti Long Mạnh Hạo, là một người địch nổi nghìn người! Một trận chiến này, cũng không phải là dễ dàng.”

“Đám ô hợp mà thôi, ta bộ như toàn lực xuất động, trong vòng ba ngày, nhất định đem cái này Ô Thần Bộ, triệt để giết chết, đoạt tại cái khác người lúc trước, đoạt được Yêu Linh!”

Tại trong trường không ngừng mà nghị luận, một tiếng ho khan từ vị kia tộc công lão giả trong miệng truyền ra, lập tức trong trường bỗng yên tĩnh, tất cả mọi người hướng nhìn hắc đi.

“Phụ thuộc Đại Bộ, Thánh Tổ không muốn, chúng ta cũng không muốn... Như vậy, liền khai chiến đi, cùng Ô Thần Bộ tái chiến một cuộc, cướp đoạt bọn họ Yêu Linh, trở thành ta bộ tồn tại sống sót cơ hội!” Tộc công hai mắt lộ ra quyết đoán, chậm rãi mở miệng, bốn phía tất cả tế tự, nhao nhao đứng dậy, cúi đầu.

“Về phần vị kia Đại Ti Long Mạnh Hạo... trong bộ còn trữ một tích Thiên Chi Huyết, tỳ lấy này huyết, dung ta bộ vạn người chi linh, đối với người này chém đi!”

“Thiên Chi Huyết, cái kia là...” Một bên đại tế tự sững sờ, đang muốn mở miệng.

“Ta ý đã tuyệt, Ô Thần Bộ Đại Ti Long Mạnh Hạo tử vong thời điểm, chính là chúng ta tiến công một khắc!” Tộc công quả quyết mở miệng, người khác bốn phía trầm mặc qua đi, nhao nhao gật đầu.

Không bao lâu, này khu vực Ngũ Độc Bộ tạm thời dựng trại, Ngũ Độc Bộ gần năm vạn tộc nhân, vờn quanh năm pho tượng, quỳ lạy, từ phía trên không nhìn lại, Ngũ Độc Bộ tộc nhân hợp thành một đóa hoa năm cánh, chính giữa, đúng là tộc công đám người, không bao lâu, một giọt màu tím máu tươi tộc công lấy ra về sau, hướng lên bầu trời ném đi.

Cùng lúc đó, bốn phía mấy vạn tộc nhân, nguyên một đám đang quỳ lạy tức khắc truyền ra chú ngữ chi âm, thanh âm này rất là kỳ dị, truyền ra lúc, Thiên Địa biến sắc, bốn phía mưa tử sắc đều dường như xuất hiện chấn động.

“Dung Linh!” Tộc công rống to một tiếng, lập tức năm vạn tộc nhân, mỗi người lập tức cắn chót lưỡi, phun ra một giọt máu tươi, máu tươi của bọn hắc lập tức thẳng đến bầu trời, trong chốc lát cùng kia máu tươi màu tím dung hợp. Này đoàn huyết dịch càng lúc càng lớn, đảo mắt, liền hóa thành tâm hơn mười trượng, sau đó lại từ từ thu nhỏ lại, cho đến lúc hóa thành nửa trượng tả hữu, lại xuất hiện hình người.

Càng là lộ ra gương mặt, hai mắt đóng mở bên trong, tràn ra một vòng huyết quang, tại không trung, nhìn thoáng qua đại địa về sau, giống như cảm nhận đến từ phía dưới hơn năm vạn tu sĩ ý nguyện, khẽ gật đầu về sau, thân thể nhoáng một cái, thẳng đến xa xa lập tức mà đi.

482. Chương 482: Quý Gia Chi Huyết

Tại huyết dịch thân ảnh đi xa về sau, Ngũ Độc Bộ triệt để phát động, Ngũ Độc là đại bộ, có được phi hành khổng lồ Pháp bảo, đó là một cái thoát nhìn trông rất sống động khổng lồ mãng xà.

Này ước chừng ngàn trượng thân hình, tán phát ra trận trận uy áp. Đây phi hành Pháp bảo, là năm đó Ngũ Độc Bộ một vị Thánh Tổ vẫn lạc về sau, thân thể lột xác biến ra, rồi sau đó bị Ngũ Độc Bộ hao tổn cực lớn đại giới, mời tới Thiên Công Đại Bộ chế tác, lúc này mới luyện ra cái này phi hành Pháp bảo.

Này bảo, bình thường dung nạp chỉ mấy nghìn người, nhưng dưới mắt vì chém giết Ô Thần Bộ, Ngũ Độc Bộ không tiếc hao phí linh thạch, thậm chí không tiếc để phi hành Pháp bảo hao tổn, cưỡng ép phụ tải hơn ba vạn người, dùng tộc công cùng chín tế tự thống lĩnh, dựa theo bọn hắn đạt được Mạnh Hạo lộ tuyến phải qua, cấp tốc mà đi.

Trong đám người, Chỉ Hương cũng ở trong đó, trở về về sau nàng thủy chung ít xuất hiện, che giấu tu vi, không có bị người nhìn ra chút nào manh mối, giờ phút này nàng hai mắt lóe lên, nhú mày.

”Không nghĩ tới cái này Ngũ Độc Bộ, rõ ràng có một giọt Quý Gia chi huyết, nhìn huyết khí kia nồng độ, giống như từ viên cổ một vị Quý Gia cường giả, bất quá đã mỏng manh đến cực hạn, liền huyết mạch cảm ứng đều không thể khuếch tán ra, khiến cho Quý Gia không có phát giác được có một giọt tổ huyết lưu lạc bên ngoài.

Tuy nói như thế, có thể đây cũng là tiên huyết... Bất quá muốn giết Mạnh Hạo, vẫn còn có chút không đủ.” Chỉ Hương hai mắt chợt hiện bóng nhúc nhích, cúi đầu không nói.

Cự mãng gào thét mà đi, mấy ngày sau, đã đến một mảnh hồ nước phía trên, lóe lên phía dưới, liền qua hồ lớn, bay về phía xa xa Thiên Địa.

”Lão phu có thể cảm nhận được, Thiên Huyết đã tiếp cận mục tiêu, tối nay chính là động thủ ra tay thời điểm, một khi Ô Thần Bộ Đại Tì Long tử vong, chúng ta lập tức liền toàn lực bay nhanh, tranh thủ trong một ngày, tới gần Ô Thần Bộ!” Ngũ Độc Bộ tộc công trầm giọng mở miệng, khoanh chân ngồi ở cực lớn mãng xà trên thân. Một lần nữa hai mắt nhắm nghiền.

Đêm khuya, bầu trời lơ mơ, không có trăng, bốn phía một mảnh đen kịt. Tại một chỗ tương đối cao địa thế bên trên. Ô Thần Bộ đã bắt đầu tu chỉnh, xây dựng đơn giản một chút lầu vãi. Vòng quanh bốn phía.

Trong bộ lạc tạp sự, có Ô Binh Bộ tộc công xử lý. Cũng chính là hôm nay bị đề cử Ô Thần Bộ tộc công, hắn đi xem xét, mặt khác mấy cái Nguyên Anh tu sĩ cùng phối hợp, trong hai năm qua, khiến cho Ô Thần Bộ gọn gàng chỉnh chu.

Giờ phút này Mạnh Hạo khoanh chân ngồi trong trường của hắn, tại lầu vãi chỗ sâu nhất. Dùng Mạnh Hạo nổi bật thân phận cao quý, tại bên ngoài lầu, còn có Ô Thần Bộ tu sĩ, ngày đêm thủ hộ ở chỗ này.

Mạnh Hạo hai mắt khép kín, bên tay phải để đó một cái bầu rượu, trong hai năm qua. Hắn thủy chung đem cái này Hàn Sơn bầu rượu xuất ra, bên trong giống như có vịnh hàng không dứt tửu thủy, uống xong về sau, tuy nói không có lại đạt được cái gì Đạp Ca Kiếm Khí, nhưng ẩm áp cảm giác, tại liên tục mấy năm mưa tử sắc trong trời đất, có thể lại để cho thân thể thoải mái không ít.

Bất quá không thể uống nhiều, Mạnh Hạo tối đa mỗi ngày, uống ba cái ngụm nhỏ mà thôi.

Giờ phút này hắn khoanh chân, hai mắt khép kín, tâm thần đắm chìm tại Huyết Sắc mặt nạ bên trong. Quý Gia tổ tiên, Thập Cửu, bị Tam Vĩ phiên phong ẩn trên người nhiều năm. Thập Cửu những năm gần đây, chỉ cần Mạnh Hạo có thời gian, liền đắm chìm tại đây, dùng kia ba cái tuyệt linh Mộc kiếm, không ngừng tại trên người đâm qua đâm lại, khiến cho Quý gia Thập Cửu chỉ có thể gào thét mà mắng chửi, vừa vịn tu vi, thủy chung không cách nào hồi phục nhanh chóng, bị Mạnh Hạo dùng Mộc kiếm, hạn chế tại trình độ nhất định bên trong.

Một bên Lý gia lão tổ, tức thì hưng phấn ra tay áp chế, toàn thân hân phát ra lôi quang, chốc chốc có Lôi Đình chớp sáng, cả người tại năm đó trải qua thiên kiếp về sau, đã bị Mạnh Hạo gần như triệt để chuyển hóa thành Lôi Hồn.

Mấy năm này, dựa theo Mạnh Hạo yêu cầu, như là lính canh ngục bình thường nhìn chăm chăm vào Quý Thập Cửu, mỗi khi thấy Mạnh Hạo tra tấn Quý Thập Cửu, Lý gia lão tổ đều đặc biệt hưng phấn, thậm chí còn nhiều lần khuyên bảo, lại để cho Mạnh Hạo cũng đem Quý Thập Cửu cũng biến thành Lôi Hồn.

Đối với Quý Thập Cửu mà nói, những chuyện này hay vẫn là chuyện cỏn con, nhứt đầu nhứt, chính là Bì Đổng tại hai năm trước bỗng nhiên đối với hân đâm ra hứng thú, vì vậy luôn luôn chạy vào, không ngừng mà độ hóa, khiến cho óc Quý Thập Cửu hầu như muốn vỡ, tới mỗi lúc này, Lý gia lão tổ cũng sẽ cực kỳ hưng phấn, thần sắc đều biến thành vạn vạn dữ tợn.

“Nói cho ta biết, Quý Gia nhân quả, như thế nào nắm được, ta sẽ để cho Bì Đổng ít nhất một tháng không đến độ hóa người, như thế nào?” Mạnh Hạo hướng dẫn từng bước mở miệng, đổi lại, chính là Quý gia Thập Cửu gào thét, chửi bới.

Mạnh Hạo thần sắc dần lạnh, hân hiện tại tu vi không phải như lúc trước yếu đuối, giờ phút này đã có năng lực giết chết cái này đã suy yếu đến cực hạn Quý Thập Cửu, giờ phút này hai mắt hân quang lóe lên, sau đó lại hóa thành bình tĩnh, đang muốn triệu hoán Bì Đổng tiến đến lúc, bỗng nhiên hân biến sắc, thân thể nháy mắt biến mất, cùng lúc đó, tại Mạnh Hạo khoanh chân ngồi xuống trong trường, trước người hân hư vô, đột nhiên xé mở một đạo khe hở.

Này khe hở xuất hiện, vô thanh vô tức, bên ngoài lều không có bất kỳ người nào phát hiện. Tại trong cái khe, duỗi ra một cái huyết sắc bàn tay. Đây bàn tay quỷ dị, không có vân tay, trong lòng bàn tay, giống như có mấy vạn gương mặt nháy mắt biến ảo, khiến cho này huyết sắc bàn tay, tràn đầy quỷ dị, thẳng đến Mạnh Hạo mi tâm, lập tức điểm tới.

Tại huyết sắc ngón tay cách Mạnh Hạo mi tâm còn cỡ bảy tấc, nháy mắt, hai mắt Mạnh Hạo đang nhắm bỗng nhiên mở, một cỗ mãnh liệt sinh tử nguy cơ, lập tức bao phủ Mạnh Hạo tâm thần, thân thể của hân đột ngột lui về phía sau, thế nhưng huyết sắc ngón tay, nhưng là thuận theo mà tới, từ trong cái khe, huyết sắc thân ảnh, nguyên vẹn xuất hiện.

Mạnh Hạo lui về phía sau, trực tiếp chạm vào vách lều, hân hai mắt lóe lên, trước mặt Kim, Mộc, Hỏa, Thổ bốn cái đồ đằng trực tiếp biến ảo, hướng về cái kia đang tiến đến huyết sắc ngón tay, mãnh liệt va chạm.

Nổ vang thanh âm, tại trong tích tắc kinh Thiên động Địa, tại bầu trời đêm yên tĩnh, lập tức truyền khắp bát phương, lều vải lập tức nổ bung tan vỡ. Lúc Mạnh Hạo thân ảnh một cái chớp mắt ra ngoài, Ô Thần Bộ trên vạn người, nhất tề bị kinh động, nhao nhao xuất hiện, lúc ngẩng đầu, lập tức chứng kiến bọn họ Thánh Tổ Mạnh Hạo, tại không trung đang gào thét rút lui.

Mạnh Hạo trước người, cái kia huyết sắc thân ảnh phát ra huyết quang, ngón tay cách Mạnh Hạo thủy chung bảy tấc, mặc cho tứ đại đồ đằng ngăn trở, dường như không có chút nào tác dụng.

Mạnh Hạo sắc mặt lại biến, lui về phía sau lúc, Huyết Sắc mặt nạ xuất hiện, bị hân nháy mắt mang lên mặt, lập tức đồng dạng huyết quang ngập trời dựng lên, huyền hóa ra cực lớn mặt nạ, thẳng đến cái kia huyết sắc thân ảnh mà đi.

Nổ vang quanh quẩn, huyết sắc thân ảnh trực tiếp xuyên thấu gương mặt, khoảng cách Mạnh Hạo không còn là bảy tấc, mà là năm tấc.

“Đây là vật gì!” Mạnh Hạo hai mắt co rút lại, nguy cơ trước mắt, trong mắt của hân thanh quang lóe lên, mở miệng lúc, lập tức Tiên Kiếm thanh hồng lóe lên, như khai mở Lôi đình, lập tức thẳng đến cái kia huyết sắc thân ảnh mà tới.

Tốc độ cực nhanh, Tiên Kiếm chém ra, nổ vang quanh quẩn lúc giữa, giống như có mấy vạn thanh âm âm thanh thâm thiết mãnh liệt truyền ra. Huyết sắc thân ảnh bị trực tiếp chặt đứt, tan vỡ vô số phần, mọi nơi tiêu tán. Mạnh Hạo chứng kiến có mấy vạn gương mặt biến ảo, nguyên một đám vạn vạn lúc giữa, toàn bộ toái diệt.

Nổ vang dư âm quanh quẩn trên đại địa, Ô Thần Bộ trên vạn người, nguyên một đám nhìn xem bầu trời, thần sắc lo lắng, cho đến lúc chứng kiến cái kia huyết sắc thân ảnh băng diệt về sau, lúc này mới lần lượt nhẹ nhàng thở ra.

Mạnh Hạo tại không trung, thần sắc âm trầm.

”Cái này huyết sắc thân ảnh xuất hiện quá đột ngột, lại quá quỷ dị, mục đích đến là vì giết chết ta, mà một khi ta bị chém giết, vậy Ô Thần Bộ tất cả tộc nhân, tu vi lập tức sẽ ngã xuống...”

Hả? Không đúng! Bất kể là cái nào bộ lạc muốn giết chết ta, cục diện đối mặt đều sẽ như vậy, tức thì không thể bỏ qua, khả năng trước mắt, Ô Thần Bộ sẽ gặp nguy cơ!” Mạnh Hạo nghĩ tới đây, sắc mặt đột biến, chợt ngừng đầu nhìn hướng xa xa bầu trời đen nhánh, tay phải đang muốn nâng lên triệu hoán yêu đàn, nhưng vào lúc này, cái kia sinh tử nguy cơ, lập tức hàng lâm, Mạnh Hạo hai mắt co rút lại, thân thể lập tức hướng ra, cả người hóa thành hắc nguyệt, như một đám khói xanh, thẳng đến phía trước.

Phía sau hắn, trong hư không, giờ phút này có vô số huyết sắc quang điểm, nháy mắt ngưng tụ, thành linh lại hóa thành cái kia huyết sắc thân ảnh. Lúc này đây, huyết quang nhạt đi một tí, nhưng Mạnh Hạo cảm giác, giống như càng tinh thuần, sinh tử nguy cơ càng mạnh hơn!

Cái này huyết sắc thân ảnh nhoáng một cái, trong chớp lát ngưng tụ thành một giọt âm đậm máu tươi, giọt này máu tươi xuất hiện, lập tức để cho Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, thần sắc đại biến.

“Hồn huyết! Đây là một giọt hồn huyết!”

Này hồn huyết một cái chớp mắt mở ra phía chân trời, dùng khó có thể hình dung tốc độ, thẳng đến Mạnh Hạo mà tới, một cổ trên trời dưới đất, duy ngã độc tôn khí thế, từ này tích huyết dịch thể bên trên khuếch tán ra, cùng lúc đó, một cổ nhân quả cảm giác, cũng ở đây máu tươi bên trong ẩn ẩn tồn tại.

Càng là trong tích tắc, Tam Vĩ phiên bên trong Huyết Sắc mặt nạ Mạnh Hạo, cấp tốc run rẩy, lộ ra một cổ khát vọng, tản mát ra một cổ như thiên địch khí tức!

Còn có Quý Gia Thập Cửu, hắn ở đây cái này một cái chớp mắt, thân thể nổ vang, thần sắc lộ ra không cách nào tin.

“Tổ Tiên khí tức, rất cổ xưa, vô cùng cổ xưa, cổ xưa đến mức tựa hồ vượt ra khỏi Quý Gia lịch sử... Điều này không có khả năng, đây nhất định là lão tổ chi huyết? Là ai huyết!”

“Quý Gia chi huyết!” Mạnh Hạo hai mắt chợt trợn to, hắn tất cả thần thông, tất cả thuật pháp, kể cả đồ đằng, đối với giọt máu tươi này không có chút nào tác dụng, tốc độ cực nhanh, dù là Mạnh Hạo hóa thành khói xanh bỏ chạy, vẫn như trước trong chớp mắt, liền bị đuổi kịp.

Thậm chí ngay cả Đạp Ca Kiếm Khí, Mạnh Hạo cũng không kịp đem triển khai.

Tại lúc máu tươi muốn đụng phải Mạnh Hạo nháy mắt, Mạnh Hạo chỉ kịp vung vẩy tay phải, lập tức tám vạn yêu đàn, âm âm xuất hiện, những thứ này yêu đàn vừa xuất hiện, Mạnh Hạo lập tức hướng chúng ra lệnh, thủ hộ Ô Thần Bộ.

Mạnh Hạo chỉ kịp làm xong những thứ này, cái kia máu tươi liền trực tiếp đụng phải Mạnh Hạo mi tâm, lập tức đau đớn, Mạnh Hạo trong miệng gầm nhẹ.

“Kỳ Nam!”

Kỳ Nam chỉ lực, tại trong tích tắc, bỗng nhiên hàng lâm, tại Mạnh Hạo trên người chợt bộc phát, cùng cái kia giọt máu tươi trực tiếp đối kháng, cụ thể quá trình không biết xuất hiện cái dạng gì biến hóa, cái kia giọt máu tươi cũng không thể đem Mạnh Hạo giết chết, mà là đang đụng chạm Mạnh Hạo về sau, tại Kỳ Nam chỉ lực ngăn lại, sau đó vô hạn lan tràn, đem Mạnh Hạo thân thể, trong chớp lát liền bao phủ ở bên trong.

Cùng lúc đó, bầu trời xa xăm, Ngũ Độc Bộ kia khổng lồ măng xà, giờ phút này gào thét động trời mà đến, mấy vạn Ngũ Độc Bộ tộc nhân, lập tức lẫn nhau lao ra, hóa thành từng đạo cầu vòng, thẳng đến đại địa.

Lại có mấy vạn yêu đàn, tại Ngũ Độc Bộ mấy cái Ti Long điều khiển, tùy theo lao ra, phô thiên cái địa, khí thế kinh người, còn có Ngũ Độc Bộ tất cả cường giả, cũng đều mang theo quyết tâm diệt sạch Ô Thần Bộ, thuấn di mà đến.

Thậm chí chỗ xa hơn, bầu trời vạn vạo, Ngũ Độc Bộ đồ đằng Thánh Tổ, ngoại trừ Độc Chu cùng Độc Hạt bên ngoài, còn lại ba vị đồ đằng Thánh Tổ, cũng đều hiện thân.

Chỉ là một cái chớp mắt thời gian, Ô Thần Bộ hạch tâm kia hơn một nghìn người, liền lập tức nhận ra Ngũ Độc Bộ thân phận, tại nhận ra nháy mắt, mắt bọn hắn liền đỏ lên.

Cừu nhân gặp mặt, không chết không thôi!

483. Chương 483: Muốn Phong Kín

“Sát!” Ô Thần Bộ hạch tâm kia hơn một nghìn tộc nhân, mắt đỏ, điên cuồng gầm nhẹ, từng là Ô Bình Bộ tộc công, hôm nay là Ô Thần Bộ tộc công, còn có Ô Trần, Ô Linh, còn có rất đông từng tham dự cuộc huyết chiến đó tất cả tộc nhân, giờ phút này đều đỏ mắt.

Trong mắt sát cơ, từng là cừu hận, tại thời khắc này, lập tức bộc phát, bọn hắn thân ảnh bỗng nhiên lao ra, đồ đằng ánh sáng biến ảo, nổ vang thanh âm đột khởi!

Tại phía sau bọn họ, là Ô Thần Bộ trên vạn người, nhất tề lao ra.

Đối với Ô Thần Bộ mà nói, hơn hai năm di chuyển, trải qua mấy lần chiến tranh, từ lúc đầu suy yếu lớn mạnh đến hôm nay đỉnh phong, đoạn đường này quật khởi, phát động không chỉ là Ô Thần Bộ thực lực, còn là tâm can bọn hắn!

Còn lại những cái quy thuận Ô Thần Bộ tộc nhân khác, tại thờ phụng Mạnh Hạo đồ đằng về sau, bọn hắn chẳng những tu vi không ngã xuống, ngược lại mạnh hơn một ít, nhất là Mạnh Hạo đan dược, khiến cho bọn hắn đối với Ô Thần Bộ đã có tin tưởng.

Quan trọng nhất, gia nhập Ô Thần Bộ đối với bọn họ mà nói, chẳng khác gì một tia hy vọng, hơn nữa bản thân bộ lạc bọn hắn đều sớm đã tiêu tán, hôm nay hy vọng duy nhất, chính là Ô Thần Bộ.

Bọn hắn khát vọng có một ngày, Ô Thần Bộ có thể bước vào Mặc Thổ, hai năm qua, từng tròng chiến tranh thắng lợi, cũng khiến cho bọn họ khát vọng, càng phát ra mãnh liệt.

Dưới mắt, một trận chiến này... Ô Thần Bộ không có chút nào lùi bước, tại Ngũ Độc Bộ tiến đến nháy mắt, trên vạn người gào thét dựng lên, tám vạn yêu đàn vờn quanh, lập tức liền cùng Ngũ Độc Bộ, triển khai sinh tử chém giết!

Song phương không có ngôn từ gì câu thông, vô luận là Ngũ Độc Bộ hay là Ô Thần Bộ, đã là kẻ địch vốn có xưa nay, giữa nhau cừu hận, bởi mưa tử sắc hạo kiếp nguyên nhân, căn bản không cách nào hóa giải.

Nếu không có năm đó chiến tranh, Ô Thần Bộ sẽ không điêu tàn, thậm chí giờ phút này sợ là cũng đều di cư khỏi Tây Mạc phía bắc, mà Ngũ Độc Bộ, cũng sẽ không phân liệt Độc Hạt Nhất Mạch, hơn nữa đồ đằng Thánh Tổ bên trong, thiếu đi Độc Chu, thiếu đi Độc Hạt!

Ngũ Độc thiếu đi hai cái, đối với Ngũ Độc Bộ mà nói, chính là trọng thương, như thay đổi thời gian khác còn đỡ một ít, có thể dần dần khôi phục, nhưng ở cái kia thời khắc máu chốt, hết lần này tới lần khác mưa tử sắc hàng lâm, khiến cho Ngũ Độc Bộ đã mất đi di cư cơ hội tốt, tổng thể thực lực hạ thấp, khiến cho bọn hắn tại di cư bên trong, càng thêm suy bại.

Cho nên, muốn diệt Ô Thần Bộ chỉ tâm, Ngũ Độc Bộ giống nhau mãnh liệt.

Nổ vang thanh âm kinh Thiên động Địa, ngắn ngủn một lần tiếp xúc, lập tức song phương tử thương trong phạm vi lớn xuất hiện, đến từ Ô Thần Bộ tự bạo, cũng tại thời khắc này, một lần nữa lại để cho Ngũ Độc Bộ cảm nhận được năm đó điên cuồng.

Nhưng lúc này đây, bọn hắc cũng giống như điên cuồng, năm đó chiến tranh là xâm lược, có thể dưới mắt chiến tranh, là vì bộ lạc sinh tồn, tự bạo thanh âm, tại Ngũ Độc Bộ bên trong, cũng bỗng nhiên triển khai.

Ô Thần Bộ Nguyên Anh tu sĩ, chỉ có bảy người, cùng giờ phút này Ngũ Độc Bộ xuất động hơn mười vị tế tự so sánh, số lượng rất ít, nhưng Ô Thần Bộ ưu thế, không phải người, mà là dị yêu.

Cường đại dị yêu, số lượng tám vạn, trong đó còn có cao giai dị yêu có thể so với Nguyên Anh, lập tức đem hai cái bộ lạc lẫn nhau chèn lệch, lập tức san bằng.

Ô Thần Bộ tộc công, một người đối mặt Ngũ Độc Bộ đại tế tự, hai người cuộc chiến, kinh Thiên động Địa, tu vi của hắc vốn không phải đối phương đối thủ, nhưng trên thực tế từ lúc xuất thủ một cái chớp mắt, hắc đã lựa chọn tu vi thiêu đốt, thiêu đốt sinh mệnh, thiêu đốt hết thấy, cưỡng ép đối lấy thời gian ngắn tu vi bộc phát, lúc này mới có thể miễn cưỡng cùng Ngũ Độc Bộ đại tế tự một trận chiến.

Trên thực tế, cái này không tính là một trận chiến, mà là cuốn lấy không cho Ngũ Độc Bộ đại tế tự đối với người khác ra tay.

Về phần Ngũ Độc Bộ mẫu đẳng Thánh Tổ, thiếu đi Độc Chu cùng Độc Hạt, nhưng Độc Xà, Độc Thiềm cùng Độc Ngõ, nhưng là ở trên trời biến ảo thân ảnh, ba đại đồ đẳng Thánh Tổ, uy áp ngập trời.

Nếu thay đổi trước hạo kiếp, sự xuất hiện của bọn nó, nhất định kinh Thiên động Địa, nhưng hôm nay... tại mấy năm mưa tử sắc xuống, hơn nửa lúc trước Ô Thần Bộ đồ đẳng phong ấn, khiến cho thực lực của bọn nó bị suy yếu rất nhiều.

Nhưng tuy nói như thế, cũng đã vượt qua Nguyên Anh, như trước cường hãn, cùng chúng xuất thủ, là Thiên Phương, là Anh Vũ, là Bì Đồng, trận chiến tranh này, vừa mới bắt đầu, Ô Thần Bộ liền ở vào chiếu dưới, vô luận đỉnh phong chiến lực hay là bình thường tộc nhân cuộc chiến, đều ở hạ phong trạng thái, tuy nói không phải bị nghiền ép, nhưng cũng không kém bao nhiêu. Cũng may Mạnh Hạo tám vạn yêu dân, khiến cho trận chiến tranh này, miễn cưỡng duy trì.

Nhưng hiển nhiên, không cách nào kiên trì quá lâu!

Tại đây trên chiến trường, giữa không trung có một khu vực, quỷ dị không có bất kỳ người nào tới gần, phiến khu vực này chừng trăm trượng, là chiến trường bên trong duy nhất chỗ trống trải.

Trong vòng trăm trượng, có một cái cực lớn huyết đoàn, trôi nổi nhúc nhích, trong đó khi thì truyền ra nổ vang, giống như có người ở bên trong không ngừng giãy giụa, ý đồ muốn phá vỡ cái này huyết đoàn mà ra.

Cái này huyết đoàn, đúng là kia giọt Quý gia huyết biến thành, bởi vì Kỳ Nam chi lực xuất hiện, xảy ra kỳ dị biến hóa, không còn là sắt cơ tùy ý, mà trở thành phong ấn, đem Mạnh Hạo vây ở bên trong.

“Sát!!”

“Kiên trì, Thánh Tổ đại nhân chắc chắn thoát khỏi!” Ô Thần Bộ tộc nhân, gầm nhẹ truyền khắp bốn phía, đối với bọn họ mà nói, Mạnh Hạo là bọn hắc Thánh Tổ, càng là cùng bọn hắc Thần Linh!

Có Mạnh Hạo tại, tức thì hết thấy hung hiểm, hết thấy hạo kiếp, đều có thể hóa giải!

Đối với Mạnh Hạo, bọn hắc càng có mãnh liệt tín niệm, bọn hắc tin tưởng chỉ cần kiên trì, bọn họ Thánh Tổ tất nhiên sẽ phá tan cái kia quỷ dị huyết đoàn, xuất hiện ở giữa thiên địa, mang theo bọn hắc, chiến thắng cái gọi là Ngũ Độc Bộ!

Ngũ Độc Bộ tộc công, hai mắt lóe lên, hắc tu vi Nguyên Anh hậu kỳ, giờ phút này hừ lạnh, cước bộ bước đi, một đường đi tới giết chóc vô số, phạm là ngăn cản hắc phía trước Ô Thần Bộ tộc nhân, toàn bộ trong chớp mắt thân thể tan vỡ mà chết.

Mà thân thể hắc, thì là hóa thành nhất đạo cầu vòng, từ chiến trường một phương hướng khác, thẳng đến kia mảnh trăm trượng trống trải khu vực mà đi, không người nào có thể ngăn cản, tới gần về sau, hai tay bấm niệm pháp quyết, oanh hướng cái kia huyết đoàn.

Dùng phương pháp đặc thù, thần thông gào thét, xuyên thấu qua huyết đoàn, muốn đánh chết Mạnh Hạo, từ đó thu hoạch Yêu Linh!

Nổ vang quanh quẩn, huyết sắc quang đoàn bên trong, Mạnh Hạo sắc mặt âm trầm, ánh mắt đảo qua bốn phía, nơi đây một mảnh huyết quang tràn ngập, bốn phía tồn tại huyết sắc bích chương, giống như thật lớn phong ấn, đưa hấn phong tại nơi đây, không cách nào ra ngoài.

Mạnh Hạo hai tay khi nhắc lên, từng trận thuật pháp thần thông khuếch tán, không ngừng oanh kích bốn phía huyết sắc bích chương, có thể nổ vang chi tiếng diệc tai nhức óc, nhưng cái này huyết sắc bích chương, nhưng là không hư hao chút nào.

Ngoại giới hết thảy, hấn không cách nào cảm thụ, nhưng đang bị hoa ấn trước một cái chớp mắt, hấn thấy được nơi chân trời xa gào thét mà đến Ngũ Độc Bộ, nhìn đến Ngũ Độc Bộ trong nháy mắt, Mạnh Hạo đã minh bạch, một trận chiến này... Đối với Ô Thần Bộ mà nói, là một cuộc kiếp họa!

Mạnh Hạo đáy lòng chợt u ám, mình bị phong bế ở chỗ này, bên ngoài Ô Thần Bộ đang cùng Ngũ Độc Bộ đại chiến, có thể tưởng tượng được, trong thời gian ngắn có lẽ không ngại, nhưng một khi thời gian dài, như vậy Ô Thần Bộ nhất định không địch lại.

Hướng hồ lúc này đây Ngũ Độc Bộ kế hoạch "Rất là chu đáo, chặt chẽ, mục đích cũng đặc biệt rõ ràng, giết Ô Thần Bộ, đoạt Yêu Linh, có thể nói hai năm qua mấy lần chiến tranh, không có một lần như hiện tại hung hiểm như vậy.

Ngay tại Mạnh Hạo nơi đây nhúu mảy mảy nháy mắt, bỗng nhiên, bốn phía huyết sắc bích chương chợt co rút lại, sau đó hướng ra phía ngoài lại khuếch trương thoáng một phát, cái này co rút lại rồi khuếch trương giữa, lập tức có ba sợi tơ mỏng chui vào, vừa mới đi vào, lập tức bành trướng, hóa thành một cái cực lớn Mãng Xà, còn có Ngô Công cùng Thiềm Thừ, Ngũ Độc ba cái, huyền hóa ra về sau, phát ra chói tai tiếng hi...iiii âm thanh, thẳng đến Mạnh Hạo mà tới.

Mơ hồ tại ba độc vật trên thân, Mạnh Hạo thấy một cái lão giả hư ảnh.

Lão giả này, đúng là giờ phút này tại huyết sắc phong ấn bên ngoài Ngũ Độc Bộ tộc công.

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, tay phải nâng lên chợt vung, lập tức tu vi khuếch tán, Ngũ Hành bốn loại, nháy mắt bộc phát, khiến cho kia ba đầu độc vật hơi dừng sau, như bị cuồng phong quét ngang. Cái kia đầu Độc Xà bên trong, trực tiếp tan vỡ tiêu tán.

Cùng lúc đó Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng, trong thân thể truyền ra phanh phanh nổ mạnh, cất bước, toàn bộ người giống như hung thần, lập tức mà đến, tay phải nâng lên một quyền rơi xuống, nổ vang quanh quẩn, kia Độc Thiềm thê lương, thân thể tan vỡ nổ toác.

Cùng lúc đó, cái kia đầu Ngô Công thân thể vặn vẹo, như thiểm điện thẳng đến Mạnh Hạo mặt tiến tới, Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, ở đầu Ngô Công tới gần nháy mắt, mở miệng trực tiếp phun ra một ngụm tửu khí.

Rượu này khí như sương, lập tức đem cái này Độc Ngô bao phủ, lập tức này đầu Ngô Công thân thể héo rũ, phát ra bèn nhọn tiếng hi...iiii âm thanh lúc, Mạnh Hạo mi tâm, lập tức xuất hiện hắc nguyệt ấn ký.

Tà pháp triển khai, này hắc nguyệt lóe lên phía dưới, khắc ở này đầu Ngô công bên trên, mượn này Ngô Công chi thân trở thành đường dẫn, truy kích cùng này Ngô Công có liên hệ Ngũ Độc Bộ tộc công. Theo Ngô Công chi dẫn, nháy mắt đem hắc nguyệt linh thức chỉ sát, bỗng nhiên dưng mãnh lao tới.

Huyết sắc phong ấn bên ngoài, Ngũ Độc Bộ tộc công chính là hai tay bấm niệm pháp quyết, thần sắc dữ tợn, sát cơ tràn ngập, nhưng rất nhanh đấy, hấn liền biến sắc, này đệ nhất biến, là Độc Xà tử vong!

Thân thể của hấn theo bản năng lui về phía sau, nhưng vừa vặn rời khỏi một bước, lập tức thần sắc lại biến đổi, lúc này đây, mơ hồ xuất hiện khiếp sợ, thời điểm này, đúng là Độc Thiềm bị Mạnh Hạo một quyền tan vỡ thời điểm.

Sau đó, cái này Ngũ Độc Bộ tộc công hai mắt chợt co rút lại.

"Không tốt!" Hấn không chút do dự, thân thể lui ra phía sau đồng thời, tay phải nâng lên, muốn chặt đứt sâu xa trong bản thân cùng thuật pháp liên hệ, nhưng tại cái này liên hệ sắp bị chém đứt nháy mắt, đột nhiên, Ngũ Độc Bộ tộc công mi tâm, thỉnh linh xuất hiện hắc nguyệt ấn ký.

Cái này ẩn kỹ chợt hiện bỗng nhúc nhích, âm âm bộc phát, chợt nổ vang như Lôi Đình tại Ngũ Độc Bộ tộc công trong óc, lập tức nổ bung như có một thanh vô hình lợi kiếm đâm vào hần thức hải, lại để cho cái này Ngũ Độc Bộ tộc công phun ra máu tươi, thân thể cấp tốc rút lui, thần sắc hoảng sợ bên trong, tay phải đã đem bản thân cùng Độc Ngô liên hệ, quyết đoán chặt đứt.

Chặt đứt về sau, Ngũ Độc Bộ tộc công, lần nữa phun ra máu tươi, sắc mặt càng thêm tái nhợt, nội tâm cực kỳ khiếp sợ!

“Người này tu vi, lại đã cường đại đến loại trình độ này!!” Ngũ Độc Bộ tộc công hô hấp dồn dập, nhưng trong mắt ngay sau đó, nhưng là lộ ra càng cường liệt dữ tợn.

”Cũng may lão phu sớm hoạch kế việc này, dùng này Thiên Chi Huyết tuy nói không có đem giết chết, nhưng lại phong ấn, bằng không mà nói, trận chiến tranh này, mặc dù ta Ngũ Độc Bộ có thể thắng, cũng muốn trả giá vô cùng nghiêm trọng đại giới!

Tuyệt đối không thể lại để cho người này phá tan phong ấn! Yêu Linh chắc là tại trên người hắn, như vậy ta liền đem kia triệt để phong ấn, đợi giết chết Ô Thần Bộ về sau, dùng toàn tộc chi lực, lại để cho người này hình thần câu diệt, hồn phi phách tán!”, Ngũ Độc Bộ tộc công khoe miệng lộ ra một nét dữ tợn, không hề hướng huyết sắc phong ấn đưa vào chút nào thần thông, mà là đang bên ngoài bố trí những thứ khác phong ấn, từng tầng một, thể tất yếu đem Mạnh Hạo triệt để phong kín bên trong.

484. Chương 484: Dung Hợp Quý Huyết

Ô Thần Bộ cùng Ngũ Độc Bộ chiến tranh, vẫn còn tiếp tục, nhìn suy tàn thế cục, đang dần dần xuất hiện, Ô Thần Bộ tử thương không ngừng gia tăng, yêu đàn giống nhau như thế.

Ngũ Độc Bộ, cho dù cũng bỏ ra đại giới, so với Ô Thần Bộ ít đi một tí bởi vì đỉnh phong chiến lực áp chế, khiến cho trận chiến tranh này Ô Thần Bộ rất nhanh xuất hiện tan vỡ cục diện.

Mạnh Hạo tại trong huyết sắc phong ấn, hần nghĩ tới phần đông phương pháp xử lý, ý đồ phá vỡ nơi đây, nhưng không cách nào làm được, thuận di cũng tốt, Pháp bảo cũng thế, thậm chí Tam Vĩ phiên Mạnh Hạo đều xuất ra, có thể rung chuyển cái này huyết sắc phong ấn nhưng không cách nào trong thời gian ngắn phá vỡ.

Hắn thử hết thủy phương pháp, dù là hoa sen kiếm trận, cho dù là cái kia ba cái kỳ dị mộc kiếm, đều không thể rất nhanh chém rách cái này huyết sắc phong ấn, coi như là Hàn Sơn Tiên Kiếm, dựa theo Mạnh Hạo tính toán, ít nhất cần thời gian một ngày mới có thể phá vỡ phong ấn này.

Cuối cùng bày ở Mạnh Hạo trước mặt duy nhất lựa chọn, chính là Đạp Ca Kiếm Khí, Mạnh Hạo hai mắt đỏ thắm, thân thể bên ngoài mùi rượu chàm rải tẫn ra.

“Này huyết ấn chứa nhân quả, là Quý Gia không biết một đời đại lão tổ chi huyết, chỉ là cái này một giọt huyết, liền vĩnh viễn cường đại như thế chi lực, như vậy coi người này sinh tiền có thể cường hãn đến trình độ nào?” Mạnh Hạo tâm thần chấn động, tại mùi rượu tung hoành lúc, trong cơ thể Đạp Ca Kiếm Khí đang rất nhanh ngưng tụ.

Hắn không thể tưởng được phương pháp của hắn, giờ phút này duy nhất phương pháp, chính là Đạp Ca Kiếm Khí, cho dù như vậy dùng ra có chút đáng tiếc, có hay không có thể phá vỡ cũng là chưa biết. Nhưng Mạnh Hạo cũng biết, Ô Thần Bộ, không còn chịu được bao lâu.

Giờ phút này hắn thở sâu, đang muốn đem Đạp Ca Kiếm Khí tràn ra lập tức, Mạnh Hạo nhìn chăm chăm vào huyết sắc phong ấn cánh tay, nhìn xem cái kia máu tươi nhúc nhích, bỗng nhiên Mạnh Hạo thân thể chấn động mạnh một cái.

“Máu... Máu...” Mạnh Hạo trong đầu, tại trong tích tắc, như có một đạo thiểm điện nổ vang mà qua, một chuyện cực kỳ lớn mật, thậm chí có thể xưng rằng điên cuồng ý niệm, trong đầu, đột nhiên xuất hiện.

Ý nghĩ này, để cho Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, lại để cho trong cơ thể hắn ngưng tụ Đạp Ca Kiếm Khí sắp đem xuất ra lúc, xuất hiện chân chờ.

”Hồn huyết. Đây là Quý Gia hồn huyết, mà trong tay của ta, có năm đó vị kia Quý Gia chi tu hồn huyết, như tăng thêm trước mặt một giọt này, chính là hai giọt!

Mà Huyết Sắc mặt nạ còn phong ấn Quý Thập Cửu, đem hồn huyết cũng lấy ra dung nhập, như vậy ta có chính là vĩnh viễn đời thứ ba Quý tộc chi huyết, dựa theo Huyết Tiên chi pháp, có thể luyện ra đệ nhất trọng huyết thân!

Nếu có thể đạt được đời thứ ba, có thể thành Huyết Linh, đạt được Cửu Đại Chi Huyết, tức thì lột xác thành Huyết Thần. Huyết Thần... vốn có phần tổ chi lực, tái hiện Quý Gia nhất tộc trong huyết mạch ẩn giấu mấy người mạnh nhất thân ảnh!

Có được từ người nào đó trong bọn họ một phần Tiên uy!” Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, ý nghĩ này tại đầu óc hắn cấp tốc lan tràn, lập tức chiếm cứ toàn bộ trong óc. Hắn đột nhiên cảm giác được, lúc này đây đối với chính mình mà nói, có lẽ là một cuộc cơ duyên!

Bỏ lỡ việc này, hắn như muốn đạt được Quý huyết, cực kỳ khó khăn, nhất là cái này giọt máu tươi, rõ ràng không giống người thường, lai lịch thật lớn!

“Ta không nhất định đem cái này huyết sắc phong ấn chém ra, ta có thể lựa chọn... ở chỗ này, luyện chế ta Quý Gia huyết thân!” Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, hai mắt dần dần lộ ra mạnh liệt quang mang.

“Như vậy ta hiện tại cần làm, chính là đạt được Quý Thập Cửu chi huyết!” Mạnh Hạo trong mắt tinh mang lóe lên, cân nhắc về sau, lập tức lộ ra quyết đoán.

Tay phải nâng lên, trực tiếp một chút tại trên mặt Huyết Sắc mặt nạ mi tâm, linh thức oanh một tiếng, trực tiếp đâm mãnh vào Huyết Sắc mặt nạ bên trong, xuất hiện ở Tam Vĩ phiên phong ấn Quý Gia Thập Cửu trước mặt.

Quý Gia Thập Cửu giờ phút này cực kỳ suy yếu, nhưng cặp mắt của hắn nhưng là mang theo kỳ dị chi mang, hắn cảm nhận được ngoại giới tồn tại khí tức Quý gia tổ tiên bọn hắn ý chí.

“Rút cuộc là ai... Việc này không có khả năng, như thế cổ xưa, tại sao có thể có như thế cổ xưa tổ tiên chi huyết... vượt khỏi gia tộc lịch sử, hắn là ai?”

Mạnh Hạo đến, cũng không thể khiến cho Quý Thập Cửu chú ý, tâm thần hắn còn đang chấn động, nhưng vào lúc này, tại Huyết Sắc mặt nạ bên trong thế giới, ngưng tụ ra thân thể Mạnh Hạo, thân sắc lộ ra tàn nhẫn, tay phải nâng lên, không chút do dự điểm một chút tại Quý Thập Cửu mi tâm.

Quý Thập Cửu biến sắc, sau đó dữ tợn, không đợi hắn giãy giụa, hoa sen kiếm trận khí tức, từ Mạnh Hạo trên người khuếch tán ra, dung nhập Huyết Sắc mặt nạ bên trong, hàng lâm Quý Thập Cửu trên người.

”Người có thể phản kháng, giãy giụa, ta cũng không quan tâm tại trên người của người đạt được Quý Gia tin tức, dưới mắt ta chỉ muốn từ người một giọt hồn huyết, người giãy giụa cũng tốt, cự tuyệt cũng thế, mặc dù là phản kháng... cũng đều vô dụng.

Nếu như người thuận theo, ta lấy hết liền đi, nếu như người giãy giụa, ta diệt người hồn, cũng muốn lấy ra này giọt hồn huyết!” Mạnh Hạo âm trầm mở miệng lúc, hai mắt khép kín, vận chuyển toàn bộ tu vi, tứ đại đồ đẳng biến ảo, dùng toàn lực thúc giục Huyết Tiên, đi thu này Quý Thập Cửu hồn huyết.

Hoa sen kiếm trận khí tức hàng lâm, tuế nguyệt chi lực bỗng nhiên vận chuyển, cùng lúc đó, để bảo đảm thành công, Mạnh Hạo thậm chí triệu hoán đang ngủ say huyết sắc Ngao Khuyển!

Ngao Khuyển ngủ say, tại những năm gần đây, dần dần xuất hiện một ít dấu hiệu, Mạnh Hạo có thể cảm giác được, nó... sắp thức tỉnh!

Quý Thập Cửu sắc mặt đại biến, hắn có thể nghe ra Mạnh Hạo trong lời nói sát cơ lạnh khốc, hắn không hoài nghi chút nào, Mạnh Hạo lúc này đây cùng mình theo như lời, tính là chân thật.

Giờ phút này tâm thần chấn động, nhưng nếu không giãy giụa, hắn làm sao có thể cam tâm, chẳng qua là kia tuế nguyệt chi lực hàng lâm, vốn lại để cho hắn biến sắc, sau đó Tam Vĩ phiên gào thét vũ động, lại để

cho hấn lập tức hô hấp dồn dập, cuối cùng Ngao Khuyển khí tức tiến đến, đó là ẩn chứa Trảm Linh chi lực trùng kích, lập tức để cho cái này Quý Thập Cửu, cảm nhận được Mạnh Hạo quyết tâm, càng có một cỗ mãnh liệt sinh tử nguy cơ.

Giờ khắc này, hấn chợt phát hiện, Mạnh Hạo không giết chính mình, không phải không thể, mà là không muốn mà thôi, nhưng dưới mắt nếu là mình phản kháng đối phương, như vậy sinh tử có lẽ ở nơi này một cái chớp mắt.

Hấn cảm nhận được Mạnh Hạo quyết đoán, lập tức nội tâm rối rắm.

Tại lúc Mạnh Hạo cưỡng ép thu Quý Gia Thập Cửu tử hồn huyết, ngoại giới Ô Thần Bộ cùng Ngũ Độc Bộ chiến tranh, đã đến gay cấn.

Thiên Phương thú căn bản cũng không phải là ba đại đồ đẳng Thánh Tổ đối thủ, mặc dù có Anh Vũ cùng Bì Đồng, không hoàn toàn bị thương, giờ phút này thân thể nổ vang, khí tức suy yếu, vẫn như trước gào rú bên trong, kiềm chế này ba đại đồ đẳng Thánh Tổ, không khiến chúng nó vượt qua chính mình.

Giữa không trung, Ô Thần Bộ Nguyên Anh Trưởng lão, nguyên một đám sắc mặt trắng bạch, phun ra máu tươi, thương thế của bọn hấn càng nghiêm trọng, giờ phút này giống như sắp dầu hết đèn tắt.

Còn có tộc nhân của hấn, cũng tại đây chém giết bên trong, tử vong vô cùng nghiêm trọng. Song phương cơ hồ là lấy cái chết đổi chết, tự bạo thanh âm truyền khắp bát phương. Yêu đàn nơi đây cũng là như thế, Đại Mao trọng thương, Man Cự Nhân cũng phun ra máu tươi, còn có Cổ Lạp sắc mặt tái nhợt, hơi thở mong manh.

Tộc công chỗ đó, thiêu đốt đã tới cực hạn. Giờ phút này sinh cơ tiêu hao, khiến cho toàn thân hấn tràn đầy Tử khí, nhưng như cũ liều chết kiềm chế Ngũ Độc Bộ đại tể tự.

“Thánh Tổ đại nhân... Chúng ta sắp kiên trì không nổi...”

“Thánh Tổ đại nhân, mời nhanh chút ít phá tan phong ấn!”

“Thánh Tổ đại nhân...” Từng trận nội tâm kêu gọi, truyền khắp bốn phía, đây không phải là thanh âm, mà là Ô Thần Bộ tất cả mọi người ý thức, dung hợp cùng một chỗ về sau, hóa thành ý chí.

Tại ý chí quanh quẩn lúc, trong huyết sắc phong ấn, hai mắt Mạnh Hạo nhắm bỗng nhiên mở ra. Một giọt hồn huyết, từ Huyết Sắc mặt nạ bên trong bay ra, rơi vào lòng bàn tay của hấn. Mạnh Hạo sắc mặt có chút tái nhợt, Quý Thập Cửu hồn huyết lấy ra cũng không phải là dễ dàng. Nếu như không phải Mạnh Hạo hôm nay so với lúc trước đủ cường đại, sợ là cũng rất khó lấy ra, nhưng coi là như thế, cũng như cũ là như cùng cường địch đại chiến mấy ngày mỗi một.

Nhưng dưới mắt, không phải lúc nghỉ ngơi, hồi phục thời gian, tay phải hấn nâng lên vung ra, lập tức tại Quý Thập Cửu hồn huyết bên cạnh, lại xuất hiện một giọt hồn huyết, này huyết là từ năm đó Mạnh Hạo tại Vãng Sinh Động bên ngoài chém giết Quý Gia thiên kiều có được.

Tăng thêm cái này hóa thành huyết sắc phong ấn hồn huyết, tổng cộng ba giọt!

Mạnh Hạo thở sâu, không chút do dự hai tay bấm niệm pháp quyết, triển khai Huyết Tiên, luyện chế huyết thân!

“Dung!” Mạnh Hạo khê quát một tiếng, lập tức trước mặt hấn hai giọt máu tươi dung hợp, sau đó lóe lên, thẳng đến bốn phía huyết sắc bích chương mà đi, trong chớp lát liền dung lại với nhau.

Máu là đồng nguyên, cho nên tương dung, tại dung hợp về sau, Mạnh Hạo lập tức khoanh chân ngồi xuống, hai mắt khép kín, hai tay không ngừng bấm niệm pháp quyết, mồ hôi to như hạt đậu tại trên mặt hấn chảy xuôi, hai tay của hấn càng lúc càng nhanh. Từng đạo ẩn ký không ngừng đánh ra, lập tức cái này huyết sắc phong ấn, bắt đầu quỹ dị co rút lại.

Theo co rút, hình như có từng tiếng vô hình gào thét kinh Thiên động Địa, truyền khắp huyết sắc phong ấn bên trong, truyền ra huyết sắc phong ấn bên ngoài, chấn động toàn bộ chiến trường, để cho Ngũ Độc Bộ tộc nhân, nguyên một đám sắc mặt đại biến, coi như là kia ba đại đồ đẳng Thánh Tổ, thân sắc cũng đều lần lượt hoảng sợ.

Truyền vào đến trong tai Ô Thần Bộ tộc nhân, để cho bọn họ tinh thần chấn động.

Cái kia huyết sắc phong ấn hóa thành huyết đoàn, giờ phút này tại bốn phía mấy vạn người con mắt, đang quỹ dị vận vẹo, không ngừng mà co rút lại, Ngũ Độc Bộ tộc công biến sắc, lòng của hắn chẳng biết tại sao, có hãi hùng khiếp vía, càng có một cỗ không ổn xuất hiện theo, điên cuồng sinh sôi.

Ngũ Độc Bộ tộc công gầm nhẹ một tiếng, hai tay bấm niệm pháp quyết, không ngừng gia cố phong ấn.

Nhưng vào lúc này, nổ vang thanh âm động trời quanh quẩn, cái kia huyết đoàn từ lúc trước mười trượng lớn nhỏ, cấp tốc co rút lại, giờ phút này chỉ còn lại có năm trượng, tại co rút bên trong, huyết đoàn nổi lên hơn hai vạn khuôn mặt, những khuôn mặt méo mó, chúng đều là Ngũ Độc Bộ dung nhập trong linh (hồn) Thiên Huyết, điều khiển này huyết ý thức.

Giờ phút này nổ vang ở bên trong, hơn một vạn gương mặt, lập tức bị bức ra, cái kia huyết đoàn lần nữa co rút lại, trở thành ba trượng, một cỗ tinh thuần cảm giác, nháy mắt hiển lộ, kinh Thiên động Địa.

Càng là ở thời điểm này, một cỗ kinh khủng đến cực điểm khí tức, từ huyết đoàn bên trong bạo phát, khí tức này đã vượt qua Mạnh Hạo từng luyện chế hết thủy huyết thân, kinh Thiên động Địa, để cho thiên không trong sát na đổ bình một mảnh, như là yêu nghiệt muốn ra đời!

Khí tức này mạnh, thậm chí vượt qua Trảm Linh, đạt đến một loại không cách nào hình dung trình độ, để cho tất cả mọi người sắc mặt đại biến, để cho Ngũ Độc Bộ tất cả cường giả toàn bộ hít vào khẩu khí, thần sắc hoảng sợ.

Bọn hắn tinh tường, minh bạch, lúc cái này huyết đoàn bên trong tất cả Ngũ Độc Bộ tộc nhân chi linh đều bị bức ra về sau, đại biểu này huyết tức thì không thuộc về Ngũ Độc Bộ điều khiển!

Cái này tiếng nổ vang bên trong, càng có gào thét chi âm quanh quẩn, như như lời đình truyền khắp bát phương, chấn động trên chiến trường tất cả tu sĩ, tất cả yêu dân, còn có Ngũ Độc Bộ đồ đảng Thánh Tổ.

Liền khi bọn hắn sắc mặt toàn bộ biến hóa nháy mắt, nổ vang thanh âm lần nữa truyền ra, lại có mấy nghìn Ngũ Độc chi linh, bị ép ra.

Khí tức kinh khủng, ngập trời dựng lên!! Thiên Địa biến sắc, phong vân hoàng tẩu, thế giới nháy mắt đã trở thành huyết sắc, Hoàng Tuyền!

“Không thể lại để cho người này thoát khỏi!” Ngũ Độc Bộ tộc công gào rú thê lương, thân thể chọt lao ra, liều hết thủy sức lực đi ngăn cản, cả đại tể tự chỗ đó, liều mạng bị thương, phun ra một ngụm máu tươi, thoát khỏi Ô Thần tộc công, thẳng đến nơi đây mà tới, thần sắc lộ ra hoảng sợ vô cùng, cùng nhau ngăn cản.

485. Chương 485: Huyết Thân Hàng Thế

Lại nói Ngũ Độc Bộ tam đại đồ đảng Thánh Tổ, một cỗ khí tức khiến chúng nó kinh hãi, từ cái kia huyết đoàn bên trong sinh sôi đang cuồng vũ vũ động trời xanh, khiến chúng nó ba cái hoảng sợ bên trong, giờ phút này không tiếc đại giới, vận dụng đối với chúng mà nói trân quý tín ngưỡng chi lực, phá tan Thiên Phương phong tỏa, nháy mắt tiến đến, cùng nhau gia cố phong ấn.

“Không có khả năng lại để cho hắn đi ra! Không có khả năng!!”

Ngũ Độc Bộ mấy tể tự khác, giờ phút này cũng liều mạng bị thương, có năm người vọt tới, cùng nhau đối với đang tại co rút lại huyết đoàn, tại tâm thần khiếp sợ, hoảng hốt bên trong, triển khai phong ấn.

Tập hợp bảy cái Nguyên Anh tu sĩ, ba cái đồ đảng Thánh Tổ, lập tức một cỗ mạnh mẽ phong ấn chi lực, lập tức hàng lâm huyết đoàn.

Bốn phía Ô Thần Bộ điên cuồng, bọn hắn ầm ầm vọt tới, Ngũ Độc Bộ liều mạng ngăn cản, chiến tranh lập tức vô cùng thê thảm đứng lên.

Nhưng cho dù là Ngũ Độc Bộ đỉnh phong chi lực đều tại đối với huyết đoàn phong ấn, vẫn như trước không cách nào ngăn cản cái này huyết đoàn co rút lại, tại lúc huyết đoàn chỉ có một trượng lớn nhỏ, lập tức ở trên tất cả Ngũ Độc Bộ chi linh, đột nhiên toàn bộ bị ép đi ra, hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán, nguyên một đám hư ảo gương mặt, lộ ra về mặt thống khổ, trong khoảng thời gian ngắn tràn ngập bốn phương.

Càng là ở thời điểm này, một cỗ càn kinh khủng khí tức, từ huyết đoàn phía trên bạo phát ra, khí tức này chí cường, lúc khuếch tán lập tức lại để cho bốn phía bảy cái Nguyên Anh tu sĩ nhao nhao như là hít thở không thông, sắc mặt tái nhợt, nguyên một đám chẳng qua là bị khí tức này xông lên, liền toàn bộ trong óc vu vu, phun ra máu tươi.

Ba cái kia đồ đằng Thánh Tổ, càng là thân thể run lên, trong thân sắc lộ ra trước đó chưa từng có sợ hãi, hoảng sợ, thậm chí cả thân mình...đều run rẩy!

Giờ phút này tại đây huyết đoàn, không còn bất kỳ một cái Ngũ Độc Bộ tộc nhân chi linh, này huyết đoàn lập tức đã mất đi hết thấy ý thức, đảo mắt bị Mạnh Hạo Huyết Tiên thuật pháp thay thế, cùng lúc đó, nó lần nữa thu nhỏ lại, lúc này đây biến thành hình người!

Nhân hình nọ, là Mạnh Hạo thân hình!

“Đánh chết người này!” Ngũ Độc Bộ tộc công gào rú thê lương đến cực hạn, gần như phát cuồng, hấn triệt để buông tha cho phong ấn, mà là đối với cái kia huyết sắc thân ảnh, triển khai thần thông chém giết.

Những người khác cũng như thế, ba cái kia đồ đằng Thánh Tổ, cũng xuất thủ đánh giết, thanh âm nổ vang quanh quẩn, nhưng cái kia huyết sắc thân ảnh, lại không có phản ứng chút nào, một màn này, lại để cho Ngũ Độc Bộ tộc công sắc mặt lần nữa đại biến.

“Cái này Mạnh Hạo đang luyện hóa Thiên Huyết, hấn... hấn có thể luyện hóa này huyết của ta!!”

“Điều đó không có khả năng, Thiên Huyết là ta bộ năm đó một vị tổ tiên trong lúc vô tình đạt được, trong đó ẩn chứa chi lực, khủng bố đến cực điểm, làm sao tu sĩ có thể dung thêm... Vô số năm, ta bộ chi nhân thử đem dung hợp, toàn bộ diệt vong, lúc này mới sáng tạo ra nhất linh điều khiển chi pháp!” Tộc công đám người, lập tức trong óc vu vu, thân sắc khiếp sợ.

Càng có mãnh liệt đáng chất, bọn hấn như thế nào cũng không nghĩ tới, chính mình bộ lạc Chí Bảo, dùng để giết chết đối phương chi vật, rõ ràng đang bị luyện hóa, một khi thành công, như vậy chẳng khác nào là Ngũ Độc Bộ tự mình đưa ra bảo vật này, loại cảm giác này, để cho bọn họ biệt khuất đến cực điểm.

Giờ phút này Mạnh Hạo, cũng chính là luyện chế huyết thân thời khắc mấu chốt, dung đã đến cực hạn, hấn đã cảm nhận được sự mãnh liệt từ tự luyện chế này huyết thân cùng lúc trước luyện chế hoàn toàn bất đồng, lúc trước huyết thân cùng hấn so sánh, dường như đom đóm với trăng sáng!

“Quý gia huyết thân, lại cường hấn đến trình độ như vậy...” Cái loại này cường đại, vượt ra khỏi Mạnh Hạo tưởng tượng, thậm chí hấn mơ hồ có thể cảm giác được, theo chính mình luyện hóa, này huyết bên trong, có một tia ý chí, đang từ từ thức tỉnh!

Đây chính là Huyết Tiên đại pháp tác dụng, dùng một ít Mạnh Hạo còn không hiểu phương thức, kích phát ẩn giấu sâu bên trong huyết dịch, huyết mạch chi lực!

Máu càng cổ xưa, tức thì huyết mạch chi lực càng tinh thuần, càng cường đại!

Mạnh Hạo thở sâu, hấn hiểu được, hiện tại cần làm, là vì cái này huyết thân tìm một hạch tâm, lại để cho thân này từ nay về sau ngưng tụ hạch tâm, hạch tâm bất diệt, nó bất diệt!

Năm đó Mạnh Hạo luyện chế mấy cái huyết thân, giờ phút này xem, chẳng qua là thô ráp, hạch tâm sử dụng tuy là da Bì Đồng, nhưng đối với Mạnh Hạo trợ giúp hiệu quả, hiện không ngừng mà suy giảm.

Mà cái này sắp luyện chế thành công huyết thân, kia trình độ khủng bố, vượt ra khỏi Huyết Tiên đại pháp bên trong, đối với huyết thân giới thiệu phạm trù, thậm chí có thể nói, đây là Huyết Tiên cũng không có dự liệu được sự tình, bởi cho dù là Huyết Tiên, cũng không có luyện chế qua như vậy một cỗ... Quý tộc huyết thân.

Dù sao bình thường Quý Gia tộc nhân, dùng Huyết Tiên thân phận địa vị nhìn hấn chương mắt, mục tiêu của hấn là quý tộc chính hệ, có thể coi là chính hệ tộc nhân, luyện chế huyết thân, cũng xa xa không như thời khắc này xuất hiện Quý Gia chi thân!

Bởi vì thân này ba giọt huyết bên trong, một giọt là Quý Gia thiên kiều, một giọt là Quý Gia mười chín đời, mà quan trọng nhất, cũng là mấu chốt quyết định huyết thân này mạnh như thế, hung hãn kinh khủng như thế... là cái kia cuối cùng một giọt huyết. Lai lịch của nó, coi như là Quý Thập Cửu đều nhìn không thấu, chỉ có thể xác định, là Quý Gia cái nào đó thời kỳ viễn cổ, cường hãn đến không biết cái gì trình độ, một vị tổ tiên chi huyết.

Đúng là này máu, lại để cho cái này huyết thân, triệt để cải biến, có thể nói, như ngày sau Mạnh Hạo lấy được Lục Đại chi huyết, dung nhập này huyết thân bên trong, khiến cho trở thành Huyết Thần, như phản tổ lúc, hiển lộ ra, đem đúng là vị kia thần bí Quý Gia tổ tiên!

Đã đến lúc kia, có lẽ mới có người nhận ra, này... rút cục là ai!

Nổ vang quanh quẩn, đến từ Ngũ Độc Bộ đỉnh phong chiến lực oanh kích, khiến cho thân thể bên ngoài huyết sắc thân ảnh Mạnh Hạo, yêu dị nhúc nhích, nhưng mặc cho bọn hấn như thế nào thần thông nổ vang, cũng không thể khiến cho cái này Huyết Ảnh xuất hiện nửa điểm dừng lại.

Mắt thấy cái này Huyết Ảnh càng thêm mỏng manh, Mạnh Hạo thân thể đang từ từ hiển lộ ra, thậm chí mắt thường có thể thấy được, cái này huyết quang như là giống nước chảy đang lan tràn mà dần dần ngưng tụ.

Ngũ Độc Bộ tộc công sắc mặt lại biến, hấn nhận ra một cỗ khí tức kinh khủng, đang tại trên thân này huyết sắc thân ảnh Mạnh Hạo bên trong, điên cuồng ngăn cản.

“Không tiếc hết thủy đại giới, giết chết người này!” Ngũ Độc Bộ tộc công rống to, hai tay bấm niệm pháp quyết, phun ra một ngụm máu tươi, lập tức thân thể của hấn nháy mắt héo rũ một ít, nhưng đối lấy, nhưng là trước người một mảnh ngũ sắc sương mù, cái này sương mù cuộn cuộn lúc giữa, thẳng đến Mạnh Hạo mà đi.

Đại tể tự chỗ đó, cũng là sắc mặt biến hóa bên trong, tay phải nâng lên bấm niệm pháp quyết, trên thân thể đồ đằng biến ảo, lập tức một cái Ngũ Độc dung hợp cùng một chỗ dữ tợn thân ảnh, nháy mắt xuất hiện, phóng tới Mạnh Hạo.

Còn có năm người khác, cũng là lần lượt triển khai bản thân mạnh nhất thần thông.

Về phần ba cái kia đồ đằng Thánh Tổ, thân thể cấp tốc thu nhỏ lại, đảo mắt hóa thành nửa trượng tả hữu, toàn thân tinh luyện đến cực điểm, phóng tới Mạnh Hạo, bọn hấn có thể cảm nhận được, Mạnh Hạo thân thể bên ngoài cái này huyết quang, đối với chính mình nơi này có một loại thiên địch giống như khắc chế cùng nghiền ép, loại này khắc chế, khiến chúng nó hoảng sợ, bản năng muốn đem đang không có xuất hiện trước hủy diệt. Bởi vì chúng có loại đến từ huyết mạch, đến từ sâu trong linh hồn dự cảm, một khi huyết quang thành hình, như chúng ba cái, cho dù là đồ đằng Thánh Tổ, có thể tại đối phương trước mặt, đem dễ như trở bàn tay, không chịu nổi một kích.

Đây là một loại bản năng dự cảm, một loại hoảng sợ trực giác!

Nhưng khi thần thông thuật pháp bọn hấn tới gần Mạnh Hạo nháy mắt, Mạnh Hạo trên thân thể huyết quang, lập tức ngưng tụ đến mi tâm, hóa thành một cái huyết sắc điểm đỏ về sau, Mạnh Hạo hai mắt, chợt mở ra.

Tại hấn hai mắt đóng mở chớp mắt, hấn mi tâm huyết sắc quang điểm nháy mắt bay ra, tại Mạnh Hạo trước mặt, phát ra một tiếng bén nhọn động trời gào rú, cái này tiếng hii...iiii sóng thanh âm ngập trời dựng lên, mãnh liệt truyền ra, bốn phía phanh phanh thanh âm quanh quẩn, bốn phía hết thấy sau bố trí hoa án, toàn bộ tại đây trong tích tắc tan rã vỡ vụn.

Cái kia huyết sắc quang điểm, trong nháy mắt hóa thành một mảnh huyết quang, thẳng đến rất phía trước nhất tiến tới Độc Xà đồ đằng Thánh Tổ mà đi, Ngũ Độc Bộ Độc Xà Thánh Tổ, hai mắt chợt co rút lại, lộ ra hoảng sợ cùng tuyệt vọng, một cỗ đến từ Linh Hồn nó run rẩy, tại thời khắc này giống như bị thủy triều

bao phủ, giống như đôi mắt cái kia huyết quang, nó dường như đã mất đi hết thấy lực chống cự, như là bị chấn nhiếp, đã mất đi tự mình!

Không cách nào hình dung tốc độ, một cái chớp mắt lẫn nhau đụng chạm về sau, huyết quang quỷ dị từ Độc Xà Thánh Tổ trên thân xuyên thấu mà qua.

Độc Xà Thánh Tổ, thân thể nháy mắt tái nhợt, toàn thân nó tỉnh hoa, sinh mệnh, huyết dịch, hết thấy đều tại cái kia Huyết Ảnh bổ nhào vào trong chớp mắt toàn bộ bị hút đi!

Cực kỳ bá đạo, như là Thiên uy, nếu khiến người chết, người không thể không chết, bởi vì này huyết thân, là Quý gia chi huyết, mà Quý gia, là Cửu Sơn Hải linh tụ (ông giời)!

Nếu muốn lấy của người hết thấy, người là bất luận chống cự cái gì, đều không có nửa điểm tác dụng, bởi tại Quý tộc trong mắt, hết thấy không phải Quý Gia chi nhân thì chính là dị đoan!

Như cái này đồ đẳng Thánh Tổ, lai lịch bọn nó nguồn gốc từ Yêu Tiên cổ tông, mà này tông... là Quý gia tất diệt, tồn tại!

Đồ đẳng Thánh Tổ tử vong, lập tức hóa thành lôi đình, oanh động Ngũ Độc Bộ tất cả mọi người tâm thần, làm cho tộc công đại tế tự đám người, toàn bộ sắc mặt đại biến!

“Điều đó không có khả năng! !”

“Thánh Tổ... Thánh Tổ đại nhân bị nuốt...”

“Việc này... Việc này...” Ở kia Độc Xà Thánh Tổ thân thể rơi xuống đại địa đồng thời, Ngũ Độc Bộ tộc nhân bên trong, gần vạn người, phun ra máu tươi, phát ra thê lương chi âm, thân thể đồ đẳng lập tức biến mất, tu vi nháy mắt ngã xuống.

Liền kia hơn mười tế tự, có mấy người, phun ra máu tươi, thân thể run rẩy lúc, thần sắc lộ ra không cách nào tin.

“Thánh Tổ... vẫn lạc! !”

Huyết quang quét qua, truyền ra nhấm nuốt thanh âm, thanh âm này cổ quái, nhưng lại làm cho lòng người kinh hãi! Nổ vang quanh quần lúc giữa, tại những người này kể cả mặt khác hai cái đồ đẳng Thánh Tổ, hoảng sợ bất chấp công kích, cấp tốc rút lui lúc, Mạnh Hạo thân thể bên ngoài Huyết Sắc mặt nạ biến ảo, tại nổ vang bên trong, thân thể của hắn lui ra phía sau vài bước, thừa cơ một cái thuận di trực tiếp xuất hiện ở xa xa, chạy khỏi Ngũ Độc Bộ vây công.

“Huyết thân... Người có thể ăn uống rồi.” Mạnh Hạo trong mắt sát cơ lóe lên, nhàn nhạt mở miệng lúc, cái kia huyết quang ngửa mặt lên trời một tiếng gào rú, lại hóa thành một thân ảnh.

Thân ảnh ấy cùng Mạnh Hạo giống như đúc, nhưng lại toàn thân phát ra huyết quang, song mắt đỏ bừng, thân thể nhoáng một cái, tốc độ cực nhanh, tại bốn phía mọi người hoảng sợ bên trong, thẳng đến mặt khác hai cái đồ đẳng Thánh Tổ mà đi.

Như cùng là bẩm sinh khắc chế, kia hai cái đồ đẳng Thánh Tổ, giờ phút này hoảng sợ cấp tốc bỏ chạy, nhưng tốc độ chúng có mau nữa, cũng không nhanh bằng Quý tộc Huyết Thân.

“Yêu đàn của ta ...” ” Ta là yêu tổ của các ngươi, hôm nay, các ngươi có thể thỏa thích giết chóc!” Mạnh Hạo thanh âm truyền khắp Thiên Địa, hắn yêu đàn giờ phút này còn thừa lại hơn bốn vạn, tử vong gần như một nửa, nhưng chỉ trong chớp mắt, này hơn bốn vạn yêu đàn, gào rú gào thét chấn động trời xanh, Mạnh Hạo trên người tại thời khắc này, đưa tới vô hạn Yêu khí, cái này Yêu khí khuếch tán, lập tức bị những thứ này yêu đàn hấp thu, ngay cả Ngũ Độc Bộ mang theo yêu đàn, cũng đều chấn động, nhao nhao phát ra tiếng thần phục hii...iiiiii thanh âm.

Phản kích phía dưới, Ngũ Độc Bộ lập tức đại loạn!

“Thờ phụng ta, cúng bái tộc nhân của ta, ta là các ngươi đồ đẳng Thánh Tổ, người thờ phụng ta, lấy được ta đồ đẳng... Chúng ta cùng Ngũ Độc Bộ cừ hận, nên kết thúc tại đây!” Mạnh Hạo tay áo hất lên, Thanh Mộc biến ảo, Hỏa hải cuộn cuộn, Kim vũ tràn ngập, Sương Thổ hàn thiên!

Ô Thần Bộ giờ phút này còn dư lại mấy nghìn người, nguyên một đám mắt đỏ, hướng về liên tiếp bại lui hoảng sợ Ngũ Độc Bộ tộc nhân, điên cuồng phóng đi!

“Sát!” Mạnh Hạo trong mắt lệ mang hiện ra, thanh âm như sấm mùa xuân, Khai Thiên Tích Địa!

486. Chương 486: Một Tên Cũng Không Để Lại

Quý tộc Huyết Thân đuổi giết Ngũ Độc Bộ hai đại đồ đảng Thánh Tổ, gào thét mà đi, kia hai đại đồ đảng Thánh Tổ hốt hoảng chặt vật thân ảnh, lập tức đối với toàn bộ Ngũ Độc Bộ sĩ khí mà nói, đã tạo thành nghiêm trọng đả kích.

Cùng lúc đó, hơn bốn vạn yêu bầy Mạnh Hạo, lập tức gào rú, hấp thu từ Mạnh Hạo trên người nồng đậm Yêu khí, nguyên một đám lại lần nữa biến dị, bộ dạng càng thêm dữ tợn, vừa gào thét vừa thẳng đến Ngũ Độc Bộ tộc nhân mà đi. Thi thể trên mặt đất, ước chừng hơn một nghìn cỗ, giờ phút này cũng nguyên một đám đứng lên, đỉnh đầu mỗi một cỗ thi thể đều có một cái hư ảo màu đen Ó Nha, những thứ này Ó Nha phát ra tiếng kêu người sống nghe không được, khiến cho những cái kia thi thể nguyên một đám hai mắt lộ ra màu xám hào quang, lập tức bay lên, gia nhập chiến cục.

Nổ vang quanh quẩn, một cuộc quần thảo người chết ta sống, đỉnh phong cuộc chiến, lần nữa triển khai.

Ô Thần Bộ mấy nghìn tộc nhân, giờ phút này phần lớn trên người mang thương tích, nguyên một đám mắt đỏ, điên cuồng lao ra, bất kể đã từng là Ô Thần Ngũ Bộ tộc nhân hay là những cái bộ lạc khác trong hai năm qua quy thuận chi nhân, bọn hắn đều bỏ ra hết thảy tu vi chi lực, bởi bọn hắn minh bạch... Một trận chiến này, phương nào thất bại, tức thì không còn người sống!

Một trận chiến này, không có cơ hội đầu hàng, vô luận là Ngũ Độc Bộ hay vẫn là Ô Thần Bộ, số mệnh đối địch xưa nay, khiến cho hai cái bộ lạc này ... một phương thất bại, nhất định toàn bộ diệt vong.

Đây là diệt tộc!

Triệt để diệt tộc!

Tại chém giết ngập trời bên trong, Mạnh Hạo xuất thủ, đáy lòng của hắn sát cơ mãnh liệt, lúc trước phong ấn, nếu không phải là hắn có Huyết Tiên đại pháp, có thể dùng hai giọt Quý Gia hồn huyết, thì tại dưới cái kia phong ấn, hắn rất khó phá vỡ, nhất là này phong ấn là muốn diệt Ô Thần Ngũ Bộ kế hoạch. Kể từ đó, Mạnh Hạo đối với Ngũ Độc Bộ sát cơ, từ vốn là mãnh liệt lúc giữa đạt tới đỉnh phong.

Một tên cũng không để lại!

Không lưu quy thuận chi nhân!

Mạnh Hạo hai mắt hàn quang lóe lên, thân thể cất bước gào thét mà đi, thẳng đến Ngũ Độc Bộ đỉnh phong chiến lực những cái kia Nguyên Anh tế tự mà đi, tốc độ cực nhanh, thân thể nháy mắt hóa thành hắc nguyệt, trở thành nhất đạo khói xanh.

Ngũ Độc Bộ tộc công giờ phút này sắc mặt tái nhợt, Mạnh Hạo thoát khỏi, vốn là một cái búa tạ rơi trong lòng bọn hắn, nhưng ngay sau đó, cái kia huyết sắc thân ảnh khủng bố, lập tức hút khô bọn hắn Ngũ Độc Bộ một vị đồ đảng Thánh Tổ, việc kinh hãi này càng mãnh liệt trùng kích tại hắn, tất cả Ngũ Độc Bộ tộc nhân đều sắc mặt tái nhợt.

“Hôm nay...liên lụy đến bộ lạc tồn vong...” Ngũ Độc Bộ tộc công cười thảm một tiếng, sau đó hai mắt lộ ra đánh cược chi ý, gắt gao nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo, tu vi âm âm bộc phát, lúc Nguyên Anh hậu kỳ cường hàn khí tức bỗng nhiên khuếch tán, thẳng đến Mạnh Hạo mà đi.

Còn có vị kia đại tế tự cũng là hai mắt hàn quang lóe lên, cùng tộc công hai người một tả một hữu, phóng tới Mạnh Hạo.

Nổ vang quanh quẩn, tại ba người lẫn nhau đùng chạm nháy mắt, Mạnh Hạo hóa thành hắc nguyệt lóe lên, khói xanh nháy mắt mà đi, trực tiếp từ giữa tộc công cùng đại tể tự hai người trong chớp mắt mà qua, tốc độ cực nhanh, lại để cho Ngũ Độc Bộ tộc công cùng đại tể tự sắc mặt lại biến!

“Tốc độ thật nhanh!!” Hai người bốn mắt co rút, chợt quay đầu lại, một tiếng kêu thê lương thảm thiết bỗng từ nơi không xa truyền đến, đó là Ngũ Độc Bộ một cái bình thường tể tự Nguyên Anh sơ kỳ tu vi, khiến cho hắn tại rất lâu là một phương bá chủ, nhưng lúc này tại đối mặt Mạnh Hạo một khắc, Mạnh Hạo chỉ là Huyết Tiên thần thông thức thứ nhất bằng hội, liền trực tiếp đem người này giết chết.

“Cái này là người thứ nhất!” Mạnh Hạo tay phải vung lên, đem trước mặt bằng hội huyết nhục tung bay về sau, mắt lạnh lùng nhìn tộc công cùng đại tể tự, nhàn nhạt mở miệng, hắn lời nói vừa dứt, Ngũ Độc Bộ tộc công hai mắt lóe lên, tay phải chợt chỉ về phía trước, lập tức tại Mạnh Hạo bốn phía nổ vang ngập trời, ngũ sắc sương mù lẳng không mà đi, lập tức đem Mạnh Hạo vị trí bao phủ.

Mạnh Hạo khoe miệng lộ ra nét mỉa mai, thân thể bị ngũ sắc sương mù bao phủ, nhưng vào lúc này, lại một âm thanh thê lương thảm thiết truyền ra, xa xa nơi đây lại một cái Ngũ Độc Bộ tể tự, thân thể run rẩy bên trong, tại trước người Mạnh Hạo đột nhiên xuất hiện, trực tiếp nhéo nơi cổ, giơ lên cao, bóp chặt lấy yết hầu.

Nổ vang quanh quẩn, huyết nhục văng tung tóe, Mạnh Hạo thân ảnh lại biến mất, tại trước khi biến mất, âm thanh của hắn lạnh như băng, quanh quẩn bát phương.

“Đây là cái thứ hai!”

Ngũ Độc Bộ đại tể tự ngửa mặt lên trời một rống, thân sắc vụn vụn, hai tay bấm niệm pháp quyết, hướng về phía dưới nhả một cái, lập tức một mảnh ngũ sắc quang mang lập tức khuếch tán, trực tiếp bao phủ bát phương, tại cách đó không xa, dung nhập trong hư vô Mạnh Hạo, lộ ra một ít gợn sóng thân ảnh.

“Sẽ không còn có người thứ ba đâu!” Đại tể tự trong mắt sát cơ mãnh liệt, thân thể một cái chớp mắt cất bước mà đi, thẳng đến Mạnh Hạo mà tới.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên, ở phía xa trong Thiên Địa, một tiếng gào rú mang theo tuyệt vọng, kinh Thiên động Địa, nổ vang vòng qua vòng lại, thanh âm này, đến từ Ngũ Độc Bộ đồ đằng Thánh Tổ!

Thanh âm thê lương, giống như ẩn chứa vị này đồ đằng Thánh Tổ sợ hãi cùng hoảng sợ trước tử vong, khuếch tán bát phương, nơi đây mọi người có thể mơ hồ chứng kiến nơi xa trong Thiên Địa, bên trong một mảnh ánh sáng màu đỏ ngập trời, một cái cực lớn Thiềm Thừ, thân thể cấp tốc héo rũ, như bị hút đi toàn bộ sinh cơ.

Cùng lúc đó, Ngũ Độc Bộ tộc nhân, lập tức có không ít thân thể run rẩy, phun ra máu tươi, ánh mắt lộ ra tuyệt vọng chi mang.

“Độc thiềm Thánh Tiên... Vẫn lạc...”

“Ta Ngũ Độc Bộ năm vị Thánh Tổ, hai cái bị phong ấn, hai cái vẫn lạc, hôm nay chỉ còn lẻ loi cô độc Ngô Công Thánh Tổ... nhưng hắn, đang bị đuổi giết...”

“Chẳng lẽ trời muốn diệt ta Ngũ Độc Bộ...” Từng trận tuyệt vọng thanh âm, từ Ngũ Độc Bộ tộc nhân bên trong truyền ra, trận chiến tranh này, cũng không có người dừng lại, mà là theo Ngũ Độc Bộ phạm vi lớn suy yếu, mãnh liệt hơn đứng lên.

Mạnh Hạo bốn phía những cái kia tể tự nguyên một đám phun ra máu tươi, lại cũng không cách nào ngăn cản tu vi ngã xuống, vị kia thẳng đến Mạnh Hạo mà đi đại tể tự, thân thể run rẩy bên trong, cũng phun ra máu tươi.

Nhưng tại hắn máu tươi phun ra lúc, Mạnh Hạo thân ảnh, lại quỷ dị xuất hiện ở phía sau hắn, trong mắt sát cơ lóe lên, tay phải nắm quyền, một quyền oanh tới.

Nổ vang quanh quẩn, đại tể tự tại thời khắc máu chốt thân thể nháy mắt vụn vụn, một mảnh hắc vụ bao phủ, khiến cho Mạnh Hạo quyền này thất bại, đánh vào hắc vụ, cho dù để cho này hắc vụ lập tức chia năm xẻ bảy, nhưng những cái kia vỡ vụn hắc vụ tại không trung một lần nữa ngưng tụ, hóa thành đại tể tự thân

ánh, sắc mặt tái nhợt, lúc xuất hiện, hần lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, ánh mắt lộ ra động trời chi nộ.

“Mạnh Hạo!!” Theo hần gào rú, nơi xa Ngũ Độc Bộ tộc công, cũng là hai mắt tơ máu tràn ngập, mang theo điên cuồng, toàn bộ người bộc phát tốc độ cao nhất nháy mắt mà đến.

Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng, không có tiếp tục đuổi giết, tại Ngũ Độc Bộ tộc công tiến đến, chớp mắt thân thể hóa thành hắc nguyệt, trở thành khói xanh, dùng cái này độn pháp, bỗng nhiên đi xa.

Tốc độ cực nhanh, vô luận là Ngũ Độc Bộ tộc công hay là đại tể tự, đều không thể so sánh, hai người chỉ có thể tâm thần lửa giận ngập trời. Trong đuổi giết, tiếng kêu thứ ba thê lương thảm thiết truyền ra, sau đó là thứ tư thanh âm, thứ năm thanh âm, thứ sáu âm thanh!

Bốn phía Nguyên Anh sơ kỳ tể tự, bọn hần căn bản không phải là Mạnh Hạo đối thủ, tại Mạnh Hạo đánh giết bọn hần, thậm chí đều không có giây giụa phản kháng tư cách, trong chớp lát, bị Mạnh Hạo dễ như trở bàn tay, đều giết chết.

“Người thứ ba!”

“Đệ tứ!”

“Cái thứ năm, thứ sáu!” Mỗi giết một cái tể tự, Mạnh Hạo đều lạnh giọng mở miệng, thanh âm quanh quẩn, truyền khắp chiến trường, khiến cho Ngũ Độc Bộ tộc nhân, trong sắc mặt tái nhợt càng phát ra tuyệt vọng, thậm chí đã bắt đầu có bỏ chạy, trái lại, Ô Thần Bộ tộc nhân, tại Mạnh Hạo mỗi một lần mở miệng lúc, đều phấn khởi, chém giết ngập trời, không ngừng mà đuổi giết.

“Mạnh Hạo!! Người thân là Đại Ti Long, tu vi càng cao thâm, thậm chí là Ô Thần Bộ Thánh Tổ, dùng người thân phận, đánh chết những cái kia Nguyên Anh sơ kỳ tể tự, không cảm thấy mất mặt sao!” Đại tể tự gào thét, giờ phút này trong lo lắng không cần nghĩ ngợi, hét lớn.

“Không thấy.” Mạnh Hạo mở miệng, thân thể lóe lên, xuất hiện tại cái khác Nguyên Anh tể tự bên cạnh, kẻ này trong hoảng sợ cắn răng lựa chọn tự bạo, trong chớp mắt, Mạnh Hạo tay phải song chỉ như điện, bất cảm nháy mắt triển khai, phong ấn người này tu vi, đồng thời ngăn trở kia tự bạo, song chỉ đâm vào kia mi tâm, trực tiếp đem Nguyên Anh phá hủy.

“Mạnh Hạo, ngươi có dám hay không cùng lão phu một trận chiến!!” Ngũ Độc Bộ tộc công rống to, đáy lòng lo lắng, nhưng Mạnh Hạo nơi đây, tốc độ quá nhanh, hần không cách nào đuổi theo.

Nơi đây những cái kia Nguyên Anh tể tự, sớm bắt đầu bỏ chạy tứ tán, nhưng tốc độ của bọn hần dù mau nữa, cũng không sánh bằng Mạnh Hạo. Mạnh Hạo bản thân tốc độ không chậm, hơn nữa hần học tập Nhất Trần Tử kỳ dị độn pháp, tốc độ đã đạt đến một loại cực hạn khủng bố.

Đúng lúc này, bỗng nhiên, nơi xa trong Thiên Địa, lần nữa một tiếng thê lương gào rú, kinh Thiên động Địa, quanh quẩn bát phương, tại thanh âm này xuất hiện nháy mắt, có thể chứng kiến một cái cực lớn Ngô Công, tại bầu trời xa xăm, vặn vẹo, toàn thân phát ra hồng mang. Những này hồng mang từ trên thân xuyên thấu mà qua, mang đi hết thấy sinh cơ, Ngô Công thân thể cứng đờ, thê lương gào rú, bỗng dừng lại.

Ngũ Độc Bộ Độc Ngô Thánh Tổ, cái cuối cùng đồ đảng, tại thời khắc này, trực tiếp hủy diệt!

Như bị xóa đi, toàn bộ Ngũ Độc Bộ tất cả đồ đảng, đến đây...không còn một móng!

“Thánh Tổ!!”

“Tu vi của ta... Thánh Tổ đại nhân toàn bộ vẫn lạc, Ngũ Độc Bộ tương vong...”

Cùng lúc đó, Ngũ Độc Bộ tất cả tộc nhân, toàn bộ phun ra máu tươi, thân thể nháy mắt uể oải, mỗi người tu vi, trong phạm vi lớn ngã xuống, Kết Đan trở thành Trúc Cơ, Trúc Cơ trở thành Ngưng Khí!

Bọn hần phát ra gào rú tuyệt vọng, loại cảm giác này, từng tại Ô Thần Bộ, từng cái khắc sâu nhận thức, chỉ có điều lúc ấy bọn hần có Mạnh Hạo, đã trở thành tân đồ đảng Thánh Tổ, nhưng dưới mắt Ngũ Độc Bộ... Bọn hần không có.

Còn lại năm sáu cái Nguyên Anh tế tự đang cùng Ô Thần Bộ Nguyên Anh Trưởng lão giao chiến, giờ phút này nguyên một đám sắc mặt tái nhợt, cũng không cách nào ngăn cản tu vi biến mất, lập tức ngã xuống, không còn là Nguyên Anh, mà là trở thành Kết Đan.

Khi bọn hần tu vi rơi xuống Kết Đan nháy mắt... này năm sáu người, toàn bộ trong nháy mắt bên trong, nguyên một đám thân thể nổ tan, hoặc đầu người bay múa, hoặc thân thể tan vỡ, toàn bộ tại đây trong chớp mắt, bị Ô Thần Bộ Nguyên Anh Trưởng lão chém giết.

Mà Ngũ Độc Bộ tộc nhân, tại tu vi giảm mạnh, lập tức bị Ô Thần Bộ đồ sát!

Đến lúc này, toàn bộ Ngũ Độc Bộ Nguyên Anh tu sĩ chỉ còn lại đại tế tự cùng tộc công hai người! Nhưng ở thời điểm này, coi như là hai người bọn hần cũng không thể thừa nhận tất cả đồ đẳng Thánh Tổ tử vong đại giới.

Tu vi nháy mắt ngã xuống, không còn là Nguyên Anh hậu kỳ, mà trở thành trung kỳ, lại nhìn kia bộ dạng, giống như không được bao lâu, sẽ trở thành sơ kỳ, cho đến lúc ngã xuống Nguyên Anh.

Mạnh Hạo hóa thành khói xanh tại giữa không trung dừng lại, một lần nữa ngưng tụ ra thân ảnh về sau, mang theo Huyết Sắc mặt nạ, quay người lúc, nhìn về phía Ngũ Độc Bộ tộc công cùng đại tế tự.

“Người mới vừa nói, muốn cùng Mạnh mẽ một trận chiến?” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng.

487. Chương 487: Ngũ Độc Diệt Tộc

“Hèn hạ!” Ngũ Độc Bộ đại tế tự sắc mặt biến hóa, gắt gao nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo, cắn răng mở miệng, vừa vặn lại theo bản năng lui về phía sau, hần giờ phút này không còn Nguyên Anh hậu kỳ, lúc đối mặt Mạnh Hạo, nội tâm của hần sợ hãi đã chiếm phân nửa.

Lời nói của hần vừa mới xong, giờ phút này xa xa lập tức có tiếng thét mà đến, chính là Huyết Thân, tại giết chết hai đại đồ đẳng Thánh Tổ về sau, mang theo khát vọng đối với máu tươi, cấp tốc tới gần.

Tốc độ cực nhanh, nếu không phải là Mạnh Hạo cùng hần có lẫn nhau liên hệ, sợ là không thể lập tức phát hiện, cũng chính trong chớp mắt, cái này Huyết Ảnh liền trực tiếp đánh về phía Ngũ Độc Bộ đại tế tự.

Vị này năm đó ở Ô Thần Bộ bên ngoài, ngạo nghễ đại tế tự, giờ phút này sắc mặt chợt đại biến, la thất thanh, thân thể lập tức bộc phát tu vi, các loại thần thông Pháp bảo toàn bộ xuất ra, liều lĩnh ngăn cản, nhưng cũng chính trong chớp mắt thời gian, Huyết Ảnh trực tiếp xuyên thấu qua tất cả thần thông Pháp bảo, nhào vào Ngũ Độc Bộ đại tế tự trên thân, thời gian giống như tại thời khắc này dừng lại, cái kia Huyết Ảnh hơi dừng, phút chốc đi qua.

Lúc Huyết Ảnh từ đại tế tự trên thân xuyên qua, Ngũ Độc Bộ đại tế tự, thân thể mất thường có thể thấy được cấp tốc héo rũ, sinh cơ toàn bộ biến mất, kể cả Nguyên Anh, cũng cùng trong chốc lát chết héo, toàn bộ người trực tiếp trở thành thân khô, tất cả máu tươi, một giọt không thừa.

Thân khô rơi hướng đại địa, lúc rơi trên mặt đất, bộ dạng như cũ bảo trì khi còn sống thần thái, mang theo sợ hãi, mang theo hoảng sợ, còn có hết sức hối hận...

Huyết Ảnh tại không trung, gào thét mà qua, thẳng đến song phương tộc nhân giao chiến chiến trường, phóng tới Ngũ Độc Bộ tộc nhân, những nơi đi qua, như Huyết Hải quét ngang, lúc rời đi, một mảnh thân khô.

Ngũ Độc Bộ tộc công, nhìn qua một màn này, bộ dáng của hần vốn già nua, giờ phút này thoát nhìn, càng thấy trên người lộ ra Tử khí, tang thương như là sắp đi vào trong mộ phần.

“Trận chiến này, ta Ngũ Độc Bộ thất bại.” Ngũ Độc Bộ tộc công bên tai nghe âm thanh thê lương thảm thiết, lòng hần truyền đến từng trận đau đớn, nhìn Mạnh Hạo, ôm quyền thật sâu, cúi đầu.

”Lão phu khẩn cầu Ô Thần Bộ đồ đẳng Thánh Tổ, cho Ngũ Độc Bộ lưu lại một chút hy vọng...

Mạnh Hạo trầm mặc, bốn phía thanh âm thê lương thăm thiết, không ngừng truyền đến, càng lúc càng nhiều, sau một lúc lâu, Mạnh Hạo chậm rãi mở miệng.

“Nếu như thất bại là Ô Thần Bộ, ta đưa ra yêu cầu này, người sẽ đồng ý ư?” Mạnh Hạo nhìn Ngũ Độc Bộ tộc công, bình tĩnh nói.

Ngũ Độc Bộ tộc công đáng chất, chính hắn hiểu rõ, chuyện này là không thể nào, nếu thắng lợi cuối cùng chính là Ngũ Độc Bộ, như vậy Ô Thần Bộ nơi đây, vô luận già trẻ, vô luận tu sĩ hay bình thường tộc nhân, toàn bộ nhất nhất diệt sát sạch sẽ, triệt để diệt tộc.

Đây, không phải ân oán cá nhân. Đây là tộc quần cuộc chiến. Không có nhân từ, không có thương cảm. Có, chỉ là một cái sinh, một cái tử!

“Lão phu minh bạch, như vậy hiện tại... Ta và người một trận chiến!” Ngũ Độc Bộ tộc công thở sâu, ngắt đầu, trong mắt lộ ra mãnh liệt chiến ý, chẳng qua là tại sâu trong chiến ý, cất giấu một cỗ muốn chết chí ý.

“Có thể chết tại Ô Thần Bộ đồ đảng Thánh Tổ trong tay, lão phu cũng coi như đáng giá. Thân là Ngũ Độc Bộ tộc công, ta nguyện rửa các người Ô Thần Bộ... Tại di hướng Mặc Thổ trên đường, đều tử vong, nhưng đồng thời, thân cùng là Tây Mạc phía bắc tộc quần chi tu... Ta kỳ vọng Ô Thần Bộ... Trong tương lai sinh sống sẽ vượt qua quá khứ huy hoàng, dù sao, các người cũng là Tây Mạc phía bắc chi tu!” Ngũ Độc Bộ tộc công nhậm nhậm mở miệng, thân thể nhoáng một cái, thẳng đến Mạnh Hạo mà tới.

Mạnh Hạo nhìn qua Ngũ Độc Bộ tộc công, nhìn ra đối phương muốn chết chí ý, trong trầm mặc ngọn nguồn có chút cảm khái, nhưng cử động lại không có chút nào dầy dụa dài dòng, hai mắt hàn mang lóe lên, tiến về phía trước một bước, bước đi.

Hai người nháy mắt tại không trung tiếp cận, nổ vang quanh quẩn, đủ loại thần thông từ Ngũ Độc Bộ tộc công trong tay không ngừng mà triển khai, như cùng là sinh mệnh bông hoa đến lúc tử vong thời điểm, muốn thỏa thích phóng xuất sinh mệnh bản thân.

Tại nổ vang bên trong, tại thuật pháp va chạm, tại thần thông nổ vang, bên trong chiến trường, Ngũ Độc Bộ tộc nhân tử vong kêu thê lương thăm thiết vẫn còn tiếp tục, nhưng càng lúc càng mờ nhạt, càng lúc càng yếu, càng lúc càng ít...

Mười hơi thở về sau, Ngũ Độc Bộ tộc công phun ra máu tươi, ngửa mặt lên trời cười to, lần nữa vọt tới.

Hai mươi hơi thở về sau, Ngũ Độc Bộ tộc công đã mất đi hai tay, như trước, tiếng cười động trời, mang theo cổ chấp, phóng tới Mạnh Hạo.

Ba mươi hơi thở về sau, theo một tiếng chấn động Thiên Địa thanh âm, một đoàn cực lớn sương mù bay lên không, Mạnh Hạo chậm rãi tháo xuống Huyết Sắc mặt nạ, quay người, phía sau hắn, Ngũ Độc Bộ tộc công, thân thể chia năm xẻ bảy, trực tiếp tan nát, trước khi chết, cặp mắt của hắn xuất hiện mờ mịt, có thể tại mờ mịt bên trong, lại mang theo giải thoát.

Hình thần câu diệt!

Không biết có hay không tối tăm bên trong có loại kết luận, tại Ngũ Độc Bộ tộc công tử vong đồng thời cũng chính là trên chiến trường, một cái tiểu Ngũ Độc Bộ tộc nhân cuối cùng, bị Huyết Ảnh rút đi toàn bộ huyết dịch cùng sinh cơ một khắc.

Cùng Ngũ Độc Bộ chiến tranh, đến lúc này đây, chấm dứt.

Nhưng tại Mạnh Hạo đáy lòng trầm tĩnh lại nháy mắt, đột nhiên hai mắt hắn chợt co rút lại, trong nháy mắt nhắc người, thân thể nhoáng một cái phía dưới, thuận di xuất hiện ở xa xa một cái Ô Thần Bộ tộc nhân trước mặt. Tay phải nâng lên về phía trước chợt nhấn một cái.

“Cút!” Mạnh Hạo thần sắc dữ tợn, thanh âm như xuân lôi trá hàng, kinh Thiên động Địa thanh âm vòng qua vòng lại, trực tiếp tại tiền phương của hắn, như bức tung hự vô, nhắc lên tầng tầng gợn sóng, lộ ra ẩn giấu bên trong gợn sóng, chẳng biết tự lúc nào gào thét mà đến, bị Mạnh Hạo ngăn cản kia... Huyết Sắc thân ảnh!

Đây là Mạnh Hạo luyện chế Quý tộc Huyết Thân, bộ dáng của nó cùng Mạnh Hạo giống như đúc, chỉ có điều toàn thân huyết quang tràn ngập, thân thể xuất hiện lúc, đứng ở Mạnh Hạo trước người, hai mắt lộ ra bất thiện chi ý, nhưng lại có giãy giụa, loại này đối với máu tươi khát vọng, khiến cho lúc trước tại nó giết chết Ngũ Độc Bộ người cuối cùng về sau, chợt xoay người, dựa theo bản năng, muốn thôn phệ nơi đây tất cả còn sống sinh mệnh.

Giờ khắc này, Ô Thần Bộ tộc nhân nguyên một đám lập tức hô hấp dồn dập, từ chiến tranh Ngũ Độc Bộ phần khởi bên trong thức tỉnh, nguyên một đám cấp tốc lui về phía sau, ngay tiếp theo giữa không trung yêu bầy, cũng đều rất nhanh rút lui.

Tất cả tộc nhân cùng yêu bầy, tại thời gian ngắn ngủi, liền toàn bộ ở Mạnh Hạo đằng sau, cho dù là Thiên Phương Thú ở hơi tàn bên trong, tranh thủ thời gian lui ra phía sau, bản năng của nó, khiến nó đối với Huyết Thân, tồn tại hoảng sợ.

Duy chỉ có Bì Đổng cùng Anh Vũ, nghênh ngang đứng ở Mạnh Hạo hai bên bờ vai, trên cao nhìn xuống, nhìn qua Mạnh Hạo trước người Quý tộc Huyết Thân.

“Gia hỏa này quá khó nhìn, trụi lủi, thậm chí ngay cả một cọng lông đều không có, như thế nào còn có đồ chơi như vậy? Bất quá gia hỏa này khí tức trên thân, như thế nào lại để cho Ngũ Gia có chút quen thuộc? Không nghĩ ra...” Anh Vũ bình luận.

“Này, tên non nớt khỏe mạnh kia, ta là người Tam gia, người có thể nói cho người biết, người có thể đếm tới mấy chẳng? Ta có thể đếm tới ba...” Bì Đổng tò mò đánh giá Huyết Thân, rất là “hữu hảo” bắt đầu chào hỏi.

Huyết Thân gắt gao nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo, không chút nào để ý tới Anh Vũ cùng Bì Đổng, một loại đến từ sâu trong linh hồn bùng nổ trên thân thể thuộc về Mạnh Hạo lạc ấn, tại thời khắc này xảy ra mãnh liệt xung đột, tại xung đột bên trong, thần sắc nó càng phát ra giằng co, hướng về Mạnh Hạo chợt gầm nhẹ.

Tu vi của nó đặc thù, tại Huyết Thân bên trên, không cảm giác được là Kết Đan, Nguyên Anh hay là Trảm Linh, tựa hồ tại trên người nó, không có tu vi, chỉ có một cỗ khí tức, khí tức này cực kỳ khủng bố, như đã vượt qua tu vi, trở thành một loại đối với tất cả có sinh mệnh tồn tại, như là thiên địch khủng bố.

Thực tế là càng hấp thu cường giả huyết dịch sinh cơ, khí tức của nó lại càng cường đại, giờ phút này tại trước mặt nó, nếu không phải Mạnh Hạo tự mình luyện ra, lại gia nhập Huyết Tiên truyền thừa, rất nhiều không chế thủ đoạn, sợ là cũng sẽ xuất hiện bản năng hoảng sợ.

Nhìn trước mặt này Quý tộc Huyết Thân gầm nhẹ, Mạnh Hạo đáy lòng trầm xuống, Huyết Tiên truyền thừa bên trên có ghi chép, dùng huyết luyện chế chỉ linh, có nhất định phản loạn tỷ lệ, nói như vậy, đa phần lúc xuất hiện tại đại thành Huyết Thân, chút ít xuất hiện tại Huyết Linh, có thể nâng cấp thêm một tầng nữa Huyết Thân, hầu như không có bất kỳ phản loạn khả năng.

Nhưng dưới mắt, này Quý tộc Huyết Thân, tại tầng này Huyết Thân bên trong, liền xuất hiện phản loạn dấu hiệu, điểm này, hẳn là năm đó Huyết Tiên không dự liệu được tình huống.

Mà xuất hiện cái này tình huống, Mạnh Hạo nghĩ tới cái kia giọt thần bí Quý huyết.

Đúng lúc này, Quý tộc Huyết Thân hai mắt hồng quang lóe lên, gầm nhẹ, chợt liền đánh về phía Mạnh Hạo, nhưng tại lúc nó đánh tới nháy mắt, Mạnh Hạo hai mắt lập tức lộ hồng mang, hơn nữa tại huyết sắc trong mắt, có phù văn ẩn kín chớp động.

Mấy cái lập lòe, lập tức cái này Huyết Thân liền phát ra âm thanh thê lương thảm thiết, thân thể chợt lui về phía sau.

Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng, tay phải nhấc lên, lập tức bấm niệm pháp quyết, dựa theo Huyết Tiên truyền thừa phương pháp, không chút nào giữ lại, toàn bộ phát động tại luyện chế quá trình, dung nhập Huyết Thân bên trong cấm chế thủ đoạn.

Có tiếng kêu thảm thiết từ Huyết Thân bên trên càng truyền ra, thân thể nó run rẩy, cho tới nửa nén hương về sau, cả người phịch một tiếng tan vỡ, lúc hóa thành một giọt máu tươi, Mạnh Hạo mới thu hồi ấn ký, tay

phải nâng lên, đem cái này giọt máu tươi thu hồi.

Này máu rơi vào Mạnh Hạo trong lòng bàn tay, hóa thành một đám huyết sắc tơ tằm, Vô Mục Tầm ti, đúng là Mạnh Hạo lúc trước luyện này Quý tộc Huyết Thân, lựa chọn dung nhập hạch tâm.

Đem cái này Huyết Thân lấy đi, Mạnh Hạo thần sắc nhìn như bình thường, tâm ý ngọn nguồn có âm trầm, này Huyết Thân vẹn vẹn là lần đầu tiên xuất hiện phản loạn dấu hiệu, Mạnh Hạo áp chế tự phát động toàn bộ cấm chế thủ đoạn, nhưng nếu là lần thứ hai, Mạnh Hạo mơ hồ cảm thấy, dùng lúc trước thủ đoạn, sợ là khả năng thành công sẽ giảm rất nhiều.

Trong trầm mặc, hắc hai mắt lóe lên.

“Ta tự lấy tế luyện Huyết Linh phương pháp, đến luyện cái này Huyết Thân, từ đó, cấm chế thủ đoạn liên tăng cường không ít.” Mạnh Hạo quyết định chú ý, mang theo Ô Thần Bộ cùng yêu bầy, thu dọn lại chiến trường về sau, lấy đi chút ít đồ đẳng Thánh Tổ thi thể, càng là cầm đi thuộc về Ngũ Độc Bộ phi hành pháp khí, dần dần đi xa.

Cho đến lúc bọn hắn sau khi rời đi, tại chiến trường này xa xa, trên một tòa sắp bị màn mưa tử sắc bao phủ ngọn núi, hư vô vụn vụn, Chỉ Hương thân ảnh huyền hóa ra, nàng nhìn qua đi xa Ô Thần Bộ, cười khẽ một tiếng.

“Quả nhiên vẫn là xem thường người này... Ta vốn cho là hắn coi như là có thể thắng, bản thân cũng muốn trả giá một ít đại giới, tối thiểu nhất thì lãng phí một lần Đạp Ca Kiếm Khí, thật không nghĩ đến, chẳng qua là hao phí một lần Kỳ Nam.

Như hắn, còn có mấy lần Kỳ Nam, mấy đạo Kiếm Khí?” Chỉ Hương như có điều suy nghĩ, nhíu hạ đôi mi thanh tú, sau một lúc lâu, nàng nhoẻn miệng cười.

“Mà thôi, muốn những thứ này mà làm gì, khoảng cách Yêu Tiên cổ giới mở ra còn có một chút tuế nguyệt, không bằng tại đây Nam Thiên Tinh tốt nhất đi du ngoạn một phen. Chỉ Hương cười cười, thân thể nhoáng một cái, biến mất không thấy gì nữa.

Tại nàng biến mất lúc, nơi xa Ô Thần Bộ trong đội ngũ, đi tại phía trước Mạnh Hạo, quay đầu lại nhìn thoáng qua sau lưng, hai mắt lộ ra một vòng tinh mang.

488. Chương 488: Bước Vào Trung Tâm

Đã trải qua cùng Ngũ Độc bộ trận này hai tộc ở giữa kẻ địch vốn có xưa nay cuộc chiến, tuy nói đại thắng, đã diệt Ngũ Độc toàn tộc, có thể Ô Thần bộ lạc cũng chịu đựng cái giá to lớn.

Từng đã là hơn vạn tộc nhân, giờ phút này chỉ còn lại có hơn ba nghìn, bất quá cái này còn dư lại tộc nhân ở bên trong, từng cái cũng như từng đã trải qua tẩy lễ, vô luận là tu vi vẫn cho người cảm giá, đều tràn đầy sắc bén, giống như lợi kiếm ra khỏi vỏ!

Bọn hắn đã trải qua quá nhiều chiến trường, khiến cho dưới mắt cho dù là tử vong, cũng đều không coi vào đâu, tại huyết cùng sát ở bên trong, truy cầu tu sĩ ý nghĩa, tại đây lần lượt trong khi tiến lên, tìm kiếm lột xác phương hướng.

Ô Thần bộ, đã xuất hiện biến hóa long trời lở đất, cho dù là hôm nay cái này hơn ba ngàn người, tại chính thể về mặt chiến lực, cũng đều vượt qua năm đó Ô Thần bộ đỉnh phong thời điểm.

Chiến tranh, có thể có hủy diệt tộc đàn, tương tự có thể quật khởi tộc đàn, có thể làm cho người ta chết, tương tự cũng có thể làm cho người ta tân sinh!

Mà dưới mắt, Ô Thần bộ lạc, đang đứng ở trận này tân sinh bên trong, có thể đoán được, nếu là đoạn đường này đi đến, khi đi đến Mặc Thổ thời điểm, Ô Thần bộ, đem đã trở thành một cổ tại đây Tây Mạc

hạo kiếp trong quật khởi cường đại bộ lạc, bộ lạc này chiến lực cùng quyết tâm, đem oanh động toàn bộ Tây Mạc đại địa, cho dù là cái kia chút ít đại bộ chúng kiến, cũng sẽ kinh hãi.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo cá nhân đích cường lực quật khởi, nhiều lần ngăn cơn sóng dữ, cũng đã tạo thành tất cả Ô Thần bộ tộc nhân, đối với hắn một loại gần như cuồng tin, cái loại này thành kính, hóa thành tín ngưỡng lực, không lúc nào không vờn quanh tại Mạnh Hạo bốn phía, dung nhập trong cơ thể của hắn.

Tuy nói không cách nào hấp thu, có thể đáng kể, thời gian dài tồn tại ở trong thân thể, khiến cho Mạnh Hạo sinh cơ càng phát tràn đầy, thần thông thuật pháp uy lực, cũng theo đó gia tăng lên không ít.

Thậm chí Mạnh Hạo ẩn ẩn có loại cảm giác Ô Thần bộ tộc nhân tín ngưỡng, có thể để hắn đạt được những thứ này thêm vào lực lượng, cùng lúc đó sự cường đại của mình, cũng có thể kéo Ô Thần bộ lạc tộc nhân, tu vi kéo lên.

“Ta ngũ hành dung hợp lúc, cũng chính là Ô Thần bộ lạc một lần bay vọt!” Mạnh Hạo đứng ở phi hành mông xà đầu lâu ở trên đốn gió, nhìn xem đại địa như có điều suy nghĩ.

Sau trận chiến này, Mạnh Hạo hấp thu Ngũ Độc bộ yêu bầy, hắn yêu bầy số lượng tuy nói có chỗ giảm bớt, có thể dưới mắt như trước vẫn có chừng năm vạn.

Trừ lần đó ra, càng là theo Ngũ Độc bộ đã lấy được không ít tài nguyên, là tối trọng yếu nhất như bọn hắn đã lấy được Ngũ Độc bộ chí bảo, cái kia có thể dung nạp mấy ngàn người phi hành pháp bảo!

Cái này khổng lồ mông xà, giờ khắc này ở bầu trời gào thét mà đi, mông xà thân mình, là Ô Thần bộ tất cả tộc nhân, dùng cái này phi hành chí bảo, tại này thiên địa ở giữa cấp tốc đi về phía trước.

Tại phương diện tốc độ, muốn đã vượt qua lúc trước rất nhiều, khiến cho Ô Thần bộ lạc tộc nhân, cũng đều không còn nữa đi hồi ức chiến tranh tàn khốc, mà là lộ ra đối với hy vọng chấp nhất cùng truy cầu.

Hơn hai năm thời gian theo Tây Mạc phía bắc ở chỗ sâu trong một đường đi tới, đã trải qua mấy cái bộ lạc chiến tranh cuối cùng nhất đánh với Ngũ Độc bộ một trận, vì Ô Thần bộ mở ra một mặt thiên địa chi môn.

Bước qua cánh cửa này, Ô Thần bộ huy hoàng, sắp truyền khắp toàn bộ Tây Mạc đại địa.

Mông xà gào thét, liên tiếp đã bay mấy tháng, đi qua nếu không có phi hành khí lời nói, Ô Thần bộ cần ít nhất mấy chục năm mới có thể vượt qua lộ trình.

Càng chạy hướng phía nam phi hành, mặt đất hồ nước lại càng ít, sông lớn tăng nhiều, đây là bởi vì phía nam địa thế tương đối cao nguyên nhân, trái lại, phương bắc đại địa, đã có không ít khu vực, tạo thành biển.

Vài ngày sau, tại đại địa phía trước, xuất hiện một vùng núi, núi này màu đen, liên miên bất tuyệt.

“Nơi này chính là Tây Mạc phương bắc cùng trung tâm khu vực giới hạn chỗ, Mặc Lân sơn mạch . . .” Mạnh Hạo bên người, truyền đến trận trận tiếng ho khan, Ô Thần bộ tộc công, sắc mặt trắng bệch, cả người rất là già nua, nhìn phía xa sơn mạch, chậm rãi mở miệng.

Vì ngăn chặn đại tể tự, cùng Ngũ Độc bộ một trận chiến, hắn không chậm trễ chút nào lựa chọn thiêu đốt tánh mạng, tuy nói mấy tháng này bị Mạnh Hạo dùng đan dược, phối hợp mộc Đồ Đằng cứu trị, có thể hay vẫn là tổn hại đến căn bản, chính hắn cũng minh bạch, đại nạn kỳ hạn không xa, chỉ còn lại có nửa giáp.

Nhưng hắn không hối hận, nửa giáp tánh mạng, như hết thấy thuận lợi, có thể cũng đủ hắn tận mắt thấy Ô Thần bộ lạc tiến vào Mặc Thổ, thậm chí còn sẽ có một ít thời gian, đi làm bạn bộ lạc tại Mặc Thổ định cư.

Chuyện này với hắn mà nói, đã đủ rồi, mấy tháng này, hắn không tại tu hành, mà là như người thường như vậy, chốc chốc mê man, dần dần đã có nhiều năm chưa từng xuất hiện mộng, trong mộng, hắn nhìn thấy nhớ năm đó lẫn nhau trong lúc đó lực đực với nhau mặt khác mấy cái bộ lạc tộc công, bọn hắn ở trong giấc mộng mỉm cười, hướng hắn ngoắc, đang chờ hắn, cùng một chỗ rời đi.

Bọn hắn đấu cả đời, có thể hôm nay chỉ còn lại có một mình hắn lúc, cô độc cùng tịch mịch cảm giác, lại để cho hắn từ trong mộng thức tỉnh.

“Đã qua núi này, chính là Tây Mạc trung tâm, nơi đó bộ lạc, hôm nay hẳn là nhiều nhất.” Tộc công trầm giọng mở miệng lúc, lần nữa có thể ho khan.

”Linh thạch còn sung túc, chỉ là cái này Ngũ Độc bộ phi hành pháp bảo, sợ là khó có thể kiên trì quá lâu, này pháp bảo lúc trước đã bị cường hành phụ tải, dưới mắt cũng là ở vào như vậy trạng thái.

Sợ là tối đa phi hành nửa năm, sẽ mất đi hiệu lực.” Tộc công nhíu mày, mang theo vẻ rầu rĩ nói ra.

Mạnh Hạo nhẹ gật đầu, không nói gì, mặng xà phi hành pháp bảo, tại giữa không trung gào thét mà qua, bay vào hắc Lâm Sơn mạch, tại Mạnh Hạo trong mắt, hẳn nhìn thấy sơn mạch về sau, một mảnh cùng phương bắc đại địa không đồng dạng như vậy bình nguyên.

Trong thiên địa, cho dù cũng rơi xuống tử vũ, có thể ở mảnh này bên trên bình nguyên, vẫn có thể bao nhiêu chứng kiến một ít màu xanh lá, đó là còn không có bị hoàn toàn diệt tuyệt sinh cơ thực vật.

Thậm chí càng chạy hướng nam đi, bị ngăn cách linh khí, cũng đều hơi có sống động một ít, khiến cho Ô Thần bộ lạc tộc nhân đều nhao nhao bồn chồn cảm thấy phần chần.

Mạnh Hạo lại nhíu mày, như vậy Tây Mạc trung tâm, bởi vì linh khí không có triệt để ngăn cách, bởi vì sinh cơ không có hoàn toàn diệt sạch, cũng liền đưa đến nơi đây bộ lạc sẽ nhiều thêm nữa...

“Đã đến nơi đây, hết thảy phải cẩn thận một ít.” Mạnh Hạo sau khi hạ quyết tâm, điều khiển mặng xà phi hành pháp bảo, mang theo Ô Thần bộ lạc mọi người, hàng lâm đại địa, tìm một chỗ bình nguyên, nghỉ ngơi và hồi phục một phen.

Cùng lúc đó hẳn phát tay, số lớn màu đen quạ đen bay ra, hướng về tây, nam, đông ba phương hướng gào thét mà đi, rất nhanh sẽ dung nhập hư vô, không thấy tăm hơi.

Thời gian nhoáng một cái, lại qua nửa tháng, nửa tháng này đến, phụ cận chưa từng xuất hiện những tộc quần khác thân ảnh, có thể Ô Thần bộ cảnh giác như trước bảo trì, thời khắc quan sát bốn phía.

Buổi trưa lúc, Mạnh Hạo đang khoanh chân tĩnh tọa, bỗng nhiên tại phía trước trên bầu trời, có một đạo bóng đen lập tức mà đến, tốc độ cực nhanh, nháy mắt liền tới gần phi hành pháp bảo, xuất hiện ở Mạnh Hạo trước người, hóa thành một cái màu đen quạ đen, cái này quạ đen tại Mạnh Hạo bốn phía bay múa, phát ra không tiếng động tiếng tê mình.

Mạnh Hạo nhìn qua quạ đen, hai mắt dần dần xuất hiện tinh mang, lóe lên về sau, hẳn nâng tay phải lên, quạ đen nháy mắt mà đến, rơi vào Mạnh Hạo trong lòng bàn tay lúc, bị Mạnh Hạo lấy đi.

Nửa tháng đến, giống như vậy một màn thường xuyên xuất hiện, bị Mạnh Hạo thả ra cái kia chút ít màu đen quạ đen, chúng tốc độ phi hành cực nhanh, phân tán ra đến, tràn ngập bốn phía, hướng ra phía ngoài không ngừng mà lan tràn lúc, đã ở phản hồi chung quanh đây tin tức.

Mạnh Hạo tại đây, cũng có thể thông qua cùng những thứ này màu đen quạ đen ở giữa liên hệ, dùng mắt của bọn nó, quan sát ngoại giới, đồng thời càng có thể mượn chúng nó thân thể, với tư cách mở rộng linh thức phạm vi tiết điểm.

Vài ngày sau, khi tất cả màu đen quạ đen toàn bộ trở lại lúc, Mạnh Hạo đã đối với cái này bốn phía phương viên vài chục vạn dặm đấy, rõ như lòng bàn tay.

“Cái này bốn phía có bảy bộ lạc, đều là cỡ trung bộ lạc, nhân số theo mấy ngàn đến hai vạn không đều. . .” Mạnh Hạo tay phải nâng lên vùng lên, ở trước mặt của hắn xuất hiện một màn ánh sáng, thượng diện phác họa địa đồ.

Tộc công cùng với Ô Thần bộ tu sĩ Nguyên Anh, giờ phút này đều vờn quanh, tại Mạnh Hạo bên người, ngưng thần nhìn về phía địa đồ.

”Hôm nay hai cái này bộ lạc, cách chúng ta gần đây, bọn hắn có lẽ đã phát giác được trên người ta Yêu Linh, có thể tới đến khu vực trung tâm bộ lạc, đều trải qua di chuyển nỗi khổ, bọn hắn không có hành động thiếu suy nghĩ, nghĩ đến cũng đang quan sát chúng ta.

Mấy ngày nay, ta cũng vậy phát giác được có hai làn sóng thần thức, hẳn là hai cái này bộ lạc Đồ Đằng Thánh Tổ, tại chúng ta nơi đây đảo qua.” Mạnh Hạo bình tĩnh mở miệng, bốn phía chỉ nhân đều sắc mặt âm trầm, không nói gì.

“Bất quá ở chỗ này, là nơi ta cảm thấy hứng thú.” Mạnh Hạo tay phải nhất chỉ địa đồ, tại khoảng cách Mạnh Hạo bốn hần ước chừng nửa tháng phi hành lộ trình bên ngoài, có một một khu vực lớn, bị Mạnh Hạo khoanh tròn.

“Nơi đây rất kỳ quái, có bảy tám cái bộ lạc cùng một chỗ tạo thành, ta thông qua dị yêu quan sát, cảm thấy giống như một cái phường thị bộ dạng.” Mạnh Hạo nhíu mày.

“Hẳn là liên minh!” Nơi đây tu sĩ Nguyên Anh ở bên trong, một người đàn ông trung niên ở bên mở miệng, hẳn không phải sớm nhất Ô Thần bộ lạc tộc nhân, mà là sau gia nhập vào.

”Hôm nay hạo kiếp tiếp tục hàng lâm, tử vũ càng lúc càng lớn, tất nhiên sẽ có một chút bộ lạc lựa chọn liên minh, mà không phải là chiến tranh, mượn liên minh khiến cho bản thân cường đại về sau, mới có thể sinh tồn mà đi tiếp khả năng.

Thánh Tổ đại nhân nói, phải là nơi đây một cái liên minh, còn phường thị . . . Cái này rất dễ lý giải, mảnh này khu vực trung tâm ta nhiều năm trước từng tới, nơi đây có một đặc điểm, bộ lạc cùng bộ lạc trong lúc đó, sẽ tồn tại một ít lưu động phường thị, thậm chí nghiêm chỉnh cái bộ lạc, đều là phường thị.”

“Tôn trưởng lão nói không sai, việc này lão phu cũng có nghe thấy, nghĩ đến nơi đây là đan cái liên minh bộ lạc về sau, tại đây mở phường thị, cùng người trao đổi tài nguyên, lẫn nhau có tất cả cần thiết để có nắm chắc hơn, tiến về trước Mặc Thổ.” Nói chuyện là Ô Âm bộ Đại trưởng lão, hẳn Đồ Đằng đã thay đổi, lựa chọn Mạnh Hạo một Đồ Đằng, rồi mới miễn cưỡng khôi phục tu vi, bảo trì tại Nguyên Anh sơ kỳ.

“Dựa theo đạo lý mà nói, như vậy liên minh tạo thành phường thị, không có khả năng dừng lại quá lâu, mà là tùy theo đi về phía trước, tùy thời lớn mạnh, không ngừng mà cùng người giao dịch, cho đến càng ngày càng mạnh.”

”Như vậy phường thị, đúng là chúng ta cần có, có lẽ tại đó có thể mua được phạm vi lớn phi hành pháp bảo? Hay hoặc giả là những bộ lạc khác di chuyển cần thiết chi vật.

Thậm chí ta từng nghe nói, có đại bộ lạc phường thị, còn có thể ra tay một ít bị tiêu diệt bộ lạc Đồ Đằng Thánh Tổ. . .”

“Như vậy, đối với cái này cái liên minh phường thị, chúng ta là cùng hần giao dịch, hay vẫn là . . . Đã đoạt nó!” Nói chuyện hay vẫn là vị kia Tôn trưởng lão, hẳn lời nói vừa ra, bốn phía chỉ nhân lập tức hai mắt lộ ra tinh mang, nhất tề nhìn về phía Mạnh Hạo, chờ đợi Mạnh Hạo lựa chọn.

Mạnh Hạo trầm mặc một lát, nhàn nhạt mở miệng.

“Đây liên minh lựa chọn giao dịch, chúng ta liền cho hần giao dịch, bọn hần nếu như lựa chọn chiến tranh, chúng ta liền cho hần chiến tranh!”

489. Chương 489: Bát Mạch Liên Minh

Mạnh Hạo lời nói truyền ra, bốn phía Ô Thần Bộ Nguyên Anh tu sĩ, đầu tiên là trầm mặc, sau đó từng cái từng cái mắt lộ ra tinh mang, mơ hồ mang theo sát cơ, đặc biệt là vị kia Tôn trưởng lão, càng là liếm môi một cái, thần sắc bốc ra tàn nhẫn tâm ý.

Mạnh Hạo nhắm chặt mắt lại, tay phải giơ lên điểm trên mặt đất, lập tức vùng bình nguyên này yêu khí gào thét mà đến, lập tức ngưng tụ tập cùng một chỗ sau, hóa thành một cái bóng mờ, ngưng tụ một cái thuộc về Mạnh Hạo lâm thời yêu thân.

Này thân hư huyền, ẩn chứa Mạnh Hạo linh thức, thân thể nhoáng lên dưới, áo bào đen bao phủ, hóa thành một cái người áo đen.

“Bộ lạc tộc nhân nghỉ ngơi, ta bản tôn ở chỗ này bất động, sẽ phái ra này phân thân, đi tới liên minh.” Người áo đen thân thể trôi nổi, không thấy rõ bên trong hắc bào khuôn mặt, nhưng lại từ này áo bào đen bên trong, truyền ra Mạnh Hạo âm thanh.

Bốn phía Nguyên Anh tu sĩ dồn dập gật đầu, đối với Mạnh Hạo nơi này thần thông kỳ dị, bọn họ đều tập mãi thành quen, thậm chí có loại vốn nên như vậy cảm giác.

“Tôn trưởng lão, người vừa đã từng tới khu vực này, như vậy lần này người theo ta đồng hành.” Mạnh Hạo hóa thành người áo đen, nhìn Tôn trưởng lão một chút.

Tôn trưởng lão hít sâu một cái, đứng dậy cúi đầu.

Ô Thần Bộ tộc công, giờ khắc này cũng đứng dậy, đem một cái túi đựng đồ đưa cho Mạnh Hạo, bên trong túi trữ vật này có một phần bộ lạc linh thạch cùng vật tư.

Mạnh Hạo yêu thân biến thành người áo đen thân thể loáng một cái, chớp mắt bay ra thẳng đến không trung, Tôn trưởng lão lập tức tùy tùng, hai người một trước một sau, ở giữa không trung lấp lóe mấy lần sau, hóa thành cầu vồng lập tức đi xa.

Yêu thân đi xa sau, khoanh chân tọa ở chỗ này Mạnh Hạo bản tôn, lúc này mới mở mắt ra.

“Nghỉ ngơi một thời gian, chờ đợi kết quả, là buôn bán vẫn là chiến tranh, tất cả này bộ lạc trong một ý nghĩ.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, lấy hắc tại Ô Thần Bộ địa vị cùng thân phận, lời nói của hắn. Chính là toàn bộ Ô Thần Bộ âm thanh.

Giờ khắc này theo bên người mấy cái Nguyên Anh tu sĩ gật đầu, Ô Thần Bộ lạc, bắt đầu ở chỗ này chân chính đóng quân, bắt đầu rồi một lần di chuyển trong quá trình. Thời gian dài nhất nghỉ ngơi.

Cùng lúc đó. Tại Tây Mạc trung tâm khu vực giữa không trung, Mạnh Hạo yêu thân hóa thành người áo đen. Cùng Ô Thần Bộ Tôn trưởng lão, chính gào thét mà đi.

Hai người tốc độ đều là cực nhanh, khi thì thuận di, thẳng đến xa xa liên minh.

“Tôn trưởng lão nơi đây có thể có bạn cũ?” Mấy ngày sau. Giữa không trung Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, mấy ngày qua, hắn phát hiện vị này Tôn trưởng lão, với nơi đây rất là quen thuộc đáng vẻ, khi thì thần sắc, tại nhìn về phía đại địa lúc, còn có thể hiển lộ ra một ít cảm khái tâm ý.

“Không đối gặt thánh tổ đại nhân. Năm đó ta ở chỗ này trên chóc mấy cái rất khó chơi kẻ thù, từng bị đuổi giết mấy năm, cho nên đối với nơi này hiểu rõ, cũng là nhiều hơn một chút.” Tôn trưởng lão cười hì hì. Thân thể hắn gầy gò, trên mặt râu cá trê, chỉ có mặt trái có một đạo vết tích, này vết tích lan tràn phần gáy, làm cho hắn toàn bộ đáng vẻ, xem ra có chút dữ tợn.

Mạnh Hạo gật gật đầu, không có hỏi nhiều, hai người hóa thành cầu vồng, lần thứ hai đi xa.

Thời gian loáng một cái, quá khứ mười ngày, hai người tốc độ đều là cực nhanh, làm cho phi hành khí cần nửa tháng lộ trình, ở tại bọn hắn nơi này, chỉ là mười ngày.

Trên thực tế nếu không có Tôn trưởng lão ở bên người, Mạnh Hạo lấy bây giờ này yêu thân trạng thái, nhiều nhất năm ngày, liền có thể đi hoàn toàn bộ lộ trình.

Ngày hôm đó, tại hai người phía trước, đại địa trên vùng bình nguyên, xuất hiện một mảnh bị vô số lều vải vờn quanh khu vực, nơi đây trên lều vạm, cũng không phải là lều nhỏ, mà là tạo thành một cái vòng tròn hình, dường như trận pháp, có rồi nhất định phòng hộ lực lượng.

Này hơn vạn lều vải, phân biệt dấu ấn tám loại không giống đồ án, đại biểu nơi đây là do tám cái bộ lạc tạo thành liên minh.

Tại chính giữa, nhưng là phương vị vị trí, giữa không trung, Mạnh Hạo nhìn thấy bên trong tu sĩ không ít, lui tới, rất là náo nhiệt.

Mạnh Hạo cùng Tôn trưởng lão vừa mới tới gần ngàn trượng, lập tức một ông già âm thanh, bỗng nhiên từ mảnh này liên minh trong bộ lạc truyền ra.

“Hoan nghênh đi tới Bát Mạch liên minh, chúng ta liên minh, do tám tộc bộ lạc tạo thành, với nơi đây dừng lại năm tháng, tại này năm tháng trong lúc, nơi đây phạm vi ngàn trượng, cấm chỉ phi hành, phía trước đạo hữu, như nổi lên này buôn bán, chúng ta hoan nghênh.”

Lời nói, một ông già bóng người, bỗng nhiên bỗng đứng xuất hiện ở Mạnh Hạo cùng Tôn trưởng lão trước người, người lão giả này trên mặt có chút màu nâu lấm tấm, xuất hiện lúc, ánh mắt đảo qua Mạnh Hạo cùng Tôn trưởng lão.

“Lão phu Âu Vân, hai vị đạo hữu lạ mặt vô cùng, không biết đến từ nơi nào.” Ông lão chậm rãi mở miệng, ánh mắt đảo qua Tôn trưởng lão sau, nhìn về phía Mạnh Hạo lúc, con ngươi hơi co rụt lại.

Lấy hấn Nguyên Anh sơ kỳ tu vi, cái nhìn này càng nhìn không thấu trước mắt người áo đen này tu vi, để hấn đáy lòng có cảnh giác.

“Lão phu Tôn Đại Hải, theo bộ lạc từ Tây Mạc bắc bộ di chuyển mà đến, đi ngang qua nơi đây, nghe nói Bát Mạch liên minh tạo thành lâm thời phường thị, vì vậy đến đây trao đổi cần thiết vật tư.” Tôn trưởng lão thấy Mạnh Hạo không có mở miệng tâm ý, liền cười ha ha, ôm quyền nói rằng.

Âu Vân nhìn Tôn Đại Hải một chút, ánh mắt vừa nhìn về phía hai người phía sau hư không, vẻ mặt như thường, trên mặt lộ ra mỉm cười.

“Bát Mạch liên minh, hoan nghênh tất cả tới đây buôn bán đạo hữu, hai vị, xin mời!” Âu Vân trò cười bên trong, nghiêng người một dẫn, ba người không lại phi hành, mà là giáng lâm đại địa, hướng về phía trước Bát Mạch liên minh bộ lạc đi đến.

“Có thể từ Tây Mạc bắc bộ di chuyển đi ra, Tôn đạo hữu vị trí bộ lạc, định rất bất phàm a.”

“Ai, này một đường rất là trắc trở, trải qua không ít, không nói cái này, Âu đạo hữu vị trí Bát Mạch liên minh, có như thế khí tượng, xem ra tiến vào Mạc Thổ khả năng rất lớn, Tôn mỗi trước tiên sớm chúc mừng.”

“Mượn Tôn đạo hữu chúc lành, không biết đạo hữu lần này tới nơi này, có nhu cầu gì đồ vật?”

“Cũng không có cái gì, chỉ là một ít thường xuyên cần thiết đồ vật, nếu là có yêu quần bán ra, vậy thì càng tốt.” Tôn Đại Hải cười ha ha, cùng Âu Vân trong lúc đó rơi vào trong sương mù trò chuyện.

Dọc theo đường đi Mạnh Hạo trước sau trầm mặc, tùy ý Tôn Đại Hải cùng này Âu Vân lẫn nhau trong lúc đó lẫn nhau thăm dò.

Cho đến gần bộ lạc sau, Âu Vân mỉm cười ôm quyền, cho đến nhìn thấy Mạnh Hạo cùng Tôn Đại Hải đi vào liên minh trung tâm phường thị sau, hấn sắc mặt mới lộ ra một vệt âm trầm.

“Âu huynh, hai người này có vấn đề gì không?” Tại Âu Vân trầm tư lúc, bên cạnh hấn hư vô vụn vụn, đi ra một nam một nữ hai người, hai người này đều là trung niên, nam tử như văn sĩ, ăn mặc trường sam, cô gái kia nhưng là mắt lạnh, quần áo cung trang.

Nói chuyện, chính là vị kia văn sĩ trung niên.

“Bọn họ tự xưng đến từ bắc bộ, vị kia Tôn huynh tu sĩ không có đầu mối gì, bất quá bên cạnh hấn vị kia người áo đen, ta nhìn không thấu tu vi, mà lại trên người người này, có loại khí tức âm lãnh.” Âu Vân nhìn bên người hai người một chút, chậm rãi mở miệng.

“Làm phòng ngừa bất ngờ, ta kiến nghị để hai người này tự do rời đi. . .” Âu Vân lời nói chưa kịp nói xong, liền bị người không chút khách khí đánh gãy.

“Không có gì đáng lo lắng, lại không thể là Trảm Linh lão tổ, dù cho là Nguyên Anh hậu kỳ, tuy nhiên chỉ là một người mà thôi, bây giờ giảng lưới đã gần đủ rồi, tới gần thu vồng thời gian, ra không được bất ngờ, Âu đạo hữu không cần phải lo lắng.” Nói chuyện, là vị kia cung trang nữ tử.

“Chỉ là một người mà thôi, Âu huynh hà tất lưu ý, chúng ta giăng lưới đã có mấy tháng, dựa theo hội nghị trưởng lão quyết định, mấy ngày này sẽ thu vông, hai người này nếu thật sự là đến từ bắc bộ, nâng bộ di chuyển mà đến, vậy cũng là cá lớn!” Văn sĩ nam tử cười ha ha, hai mắt lộ ra một vệt tinh mang.

”Thu vông thời gian, hai người này vị trí bộ lạc, cũng sẽ bị tìm ra, chung quanh đây bát phương hết thấy bộ lạc, đều sắp trở thành chúng ta Bát Mạch liên minh tài nguyên, cũng không uổng công chúng ta ở chỗ này không công dừng lại mấy tháng.

Tất cả, chỉ có thể coi như bọn họ vận may không được, không trách người bên ngoài.” Văn sĩ nam tử trở cười bên trong, cùng với cái khác cung trang nữ tử, lại an ủi Âu Vân một phen, lúc này mới rời đi.

Âu Vân nhú mày, một hồi lâu sau lắc lắc đầu.

“Hay là xác thực là ta lo xa rồi.” Hắc nói, xoay người biến mất.

Tiến vào trong phố chợ, Mạnh Hạo cùng Tôn Đại Hải tách ra, Tôn Đại Hải tu hành nhiều năm, đa mưu túc trí, giỏi về tìm hiểu tin tức, giờ khắc này Mạnh Hạo một mình đi ở trong phố chợ, nhìn đám người chung quanh cùng từng gian cửa hàng, nội tâm rất là kinh ngạc.

Nơi đây quy mô không nên có gần có, có thể bắt kể là yêu quần vẫn là đơn độc mạnh mẽ dị yêu, hay hoặc là một ít thô đan được, đều có không ít.

Còn có một chút pháp bảo đồ vật, càng có một ít lần đi Mặc Thổ địa đồ cùng con đường, thậm chí tại một chỗ khổng lồ trong cửa hàng, Mạnh Hạo còn nhìn thấy có bán ra phi hành pháp bảo.

Chỉ là không có giá cả đánh dấu, chỉ là ghi chú rõ cần bán đấu giá thu được, mặc dù như thế, cũng có thể thấy được này phường thị bằng bạc. Bốn phía tu sĩ rất nhiều, vén vén một cái phường thị, thì có gần vạn người tồn tại, làm cho nơi này phi thường náo nhiệt.

Cất bước lúc, Mạnh Hạo bỗng nhiên hai mắt co rút lại, nhìn về phía bên cạnh một chỗ đơn giản dựng, có thể như trước hiển lộ xa hoa cảm giác cửa hàng, bên trong bán ra, càng là Đồ Đằng!

Không giống bộ lạc, có sự khác biệt Đồ Đằng dấu ấn phương pháp, mà nơi đây bán ra Đồ Đằng dấu ấn phương pháp, chủng loại đa dạng, giá cả cũng không giống nhau, như vậy cửa hàng, gây nên Mạnh Hạo hứng thú thật lớn.

Nhưng cẩn thận nhìn sau, đa số là tương đối thấp giai, lấy phụ trợ làm chủ, không cách nào để cho tu sĩ tu vi nhờ vào đó đột phá.

Nhìn một vòng, Mạnh Hạo đối với cái này phường thị có càng sâu hiểu rõ, cho đến sau một canh giờ, đi qua hơn một nửa cái phường thị lúc, Mạnh Hạo bước chân bỗng nhiên dừng lại.

Hắn cảm nhận được một luồng yêu khí, này yêu khí đến từ bên một cửa tiệm phô bên trong, Mạnh Hạo chỉ liếc mắt nhìn, liền lập tức nhận ra, cửa hàng này bán ra đồ vật, càng là Đồ Đằng thánh tổ!

Cũng hoặc là nói, là những kia có thể hóa thành Đồ Đằng mạnh mẽ dị yêu!

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, đang muốn đi vào, bỗng nhiên cửa hàng này bên trong xuất hiện một cái nam tử, người này một thân ăn mặc kiểu văn sĩ, chính là trước cùng Âu Vân trò chuyện sinh.

Hắn mỉm cười ngăn cản Mạnh Hạo bước chân.

“Vị đạo hữu này, bản điểm hết thấy đồ vật, đều đã gia nhập bán đấu giá bên trong, như có yêu cầu, kính xin sau bảy ngày, tham dự bán đấu giá.”

Mạnh Hạo ngẩng đầu, mắt lạnh nhìn trung niên nam tử này một chút, không nói gì, xoay người rời đi.

Có thể vị kia sĩ, nhưng là hai mắt bỗng nhiên co rút lại, tại Mạnh Hạo hướng về hắn xem ra lúc, hắn cũng triển khai thần thức, không chút khách khí muốn tìm kiếm Mạnh Hạo, có thể trong thần thức, người áo đen này dường như có thể vận vẹo hư vô, càng để thần thức không cách nào tới gần nửa điểm.

“Người này xác thực quỷ dị. . .” Sĩ hai mắt nhắm lại.

Mạnh Hạo vẻ mặt như thường, đi ở trong phố chợ, áo bào đen bên trong mơ hồ mặt, lộ ra một vết âm lãnh tâm ý.

“Nơi đây có chút ý tứ, hết thấy có giá trị đồ vật, đều thả đang đấu giá bên trong tiến hành. . . Mới nhìn rất bình thường, nhưng nếu tỉ mỉ nghĩ lại. . .”

490. Chương 490: Dưới Mặt Đất Đại Địa

Màn đêm buông xuống, tại đây trời mưa tử sắc rào rào bên trong, phường thị một ít chuyên môn tới đây giao dịch tu sĩ dựng lều vải trở thành nơi đây chỉ nhân nghỉ lại.

Hạo tốn một ít không nhiều linh thạch, Mạnh Hạo cùng Tôn Đại Hải, thuê xuống một chỗ lều vải, hai người khoanh chân ngồi trong đó.

”Thánh Tổ đại nhân, ban ngày ta dò xét thật lâu, này Bát Mạch liên minh tới đây đã hơn bốn tháng, hầu như mỗi cuối tháng cuối cùng vài ngày đều triển khai một lần đấu giá hội.

Hôm nay đã cử hành bốn lần, mỗi lần đấu giá hội, đều có chi vật khiến người tâm động xuất hiện, mà tất cả chụp được vật phẩm tu sĩ, cho dù cũng có sinh tử nhưng lại không có một cái nào cùng Bát Mạch liên minh có liên can.

Phần lớn là nơi đây riêng phần mình bộ lạc ở giữa một ít phân tranh cùng cướp đoạt mà thôi, tổng thể xem, này Bát Mạch liên minh giống như thật sự chỉ làm giao dịch, không có mặt khác ác ý.

Mười ngày sau, nơi đây đem tổ chức một lần cuối cùng đấu giá hội, sau khi kết thúc cái này Bát Mạch liên minh sẽ rời đi, cho nên lúc này đây đấu giá hội, phụ cận bộ lạc đến không ít người, hơn nữa nghe nói lúc này đây đấu giá hội, đem một chút toàn bộ Tây Mạc không thấy nhiều trọng bảo xuất hiện.” Tôn Đại Hải thấp giọng mở miệng, đưa hẳn ngày hôm nay tìm hiểu tin tức, báo cho Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở chỗ kia, áo đen như trước đang đắp đầu lâu, nghe vậy trầm mặc một lát sau, chậm rãi mở miệng.

“Người cảm thấy nơi đây không có vấn đề?”

“Hẳn là vấn đề không lớn, thế nhưng phải đề phòng cái này Bát Mạch bộ lạc vải hết mỗi câu, đưa cá tới, lúc gần đi, thu lưới kiếm một số lớn.” Tôn Đại Hải hai mắt lóe lên, chậm rãi mở miệng.

“Bất quá này bốn phía bộ lạc tộc nhân, không có khả năng không có đề phòng, Bát Mạch liên minh nếu thật có chiếm đoạt chi ý, sợ cũng không nên kết thúc hướng hồ có thể ở hạo kiếp trong tồn tại, mà lại đã trải qua chiến tranh bộ lạc, không có khả năng phạm phải như thế sai lầm ngu xuẩn coi như là phái người tới đây đây, cũng sẽ không mang theo đại lượng linh thạch cùng tài nguyên, ta nếu là nơi đây bộ lạc tộc công, chắc chắn phải thêm người đến, người đông thế mạnh, về phần linh thạch... Ngược lại chỉ là thứ yếu.” Tôn Đại Hải tiếp tục nói.

“Hơn nữa như cái này Bát Mạch liên minh có chiếm đoạt toàn bộ bộ lạc chi lực, cũng không cần phải bày xuống phường thị, ít thì có thể trực tiếp hoành tảo bốn phía bộ lạc cưỡng ép cướp đoạt, chính là cần gì phải như thế phiền toái.” Tôn Đại Hải chần chờ một chút, mở miệng lần nữa.

“Cho nên ta cảm thấy, việc này có bảy thành khả năng, xác thực trọng tại mua bán mà không phải là ác ý cướp đoạt.” Tôn Đại Hải ngẩng đầu, nhìn về phía Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo trầm mặc khoảnh khắc, khàn khàn! Cười.

“Người đều nghĩ như vậy, như thế những bộ lạc khác tự nhiên cũng sẽ nghĩ tới những thứ này, điều này cũng giải thích, vì sao nơi đây một cái phường thị, lại có trên vạn người tồn tại, trong lúc này phần lớn là phụ cận này bảy bộ lạc tộc nhân, còn có một chút hẳn là xa hơn một chút khu vực đến đây chi tu.”

“Nhưng người có nghĩ tới hay không Bát Mạch liên minh mục đích, không phải là giao dịch, cũng không phải linh thạch cùng tài nguyên?” Mạnh Hạo ngẩng đầu, áo đen bên trong hai mắt lộ ra u mang, nhìn về phía Tôn Đại Hải.

Tôn Đại Hải sửng sò, như có điều suy nghĩ.

Cùng lúc đó, khoảng cách nơi đây cần hơn mười ngày lộ trình Ô Thần Bộ nghỉ ngơi và hồi phục chi địa, Mạnh Hạo bản thể bỗng nhiên mở hai mắt ra, trong mắt lộ ra một vòng tinh mang, chậm rãi đứng lên.

“Ô Thần Bộ tất cả tộc nhân, một nén nhang sau, lên phi hành thuật bảo, triển khai tốc độ cao nhất, mục tiêu Bát Mạch liên minh!” Mạnh Hạo lời nói vừa ra, lập tức toàn bộ bộ lạc tất cả tộc nhân đều nhao nhao từ trong nhập định thức tỉnh, không có bất kỳ người nào đưa ra nghi vấn, tất cả mọi người rất nhanh đứng dậy, ngăn ngừa một nén nhang thời gian, mấy nghìn tộc nhân bước lên cái kia cực lớn măng xà, bèn nhọn gào thét động trời vòng qua vòng lại lúc, măng xà phi hành Pháp bảo, lập tức phá vỡ tầng mây, không tiếc tiêu hao linh thạch, triển khai cấp tốc, mang theo toàn bộ Ô Thần Bộ, thẳng đến Bát Mạch liên minh mà đến.

Tại Ô Thần Bộ hướng về Bát Mạch liên minh bay nhanh mà đến trên đường, thời gian chậm rãi trôi qua, Mạnh Hạo cùng Tôn Đại Hải, tại Bát Mạch liên minh trong phường thị, quét qua lúc trước cẩn thận, đã bắt đầu mua sắm hàng loạt.

Ngăn ngừa mấy ngày, bọn hắn chỉ ra đại lượng linh thạch, mua phần lớn bộ lạc di cư nhất định tài nguyên, cùng lúc đó, tại trong mấy ngày này, Bát Mạch liên minh không ngừng tuyên truyền mấy ngày sau đấu giá hội, thậm chí mỗi ngày đều có một chút vật phẩm đấu giá bị riêng phần mình cửa hàng lấy ra, tại trước mặt mọi người bày ra.

Phi hành pháp khí, tại trong mấy ngày này, Mạnh Hạo liền thấy hơn ba chiếc, nhất là trong đó một chiếc thuyền chi bảo, triển khai sau có hơn tám nghìn trọng, vẹn vẹn bảo vật này, liền có thể dung nạp ít nhất vạn người bên trong.

Bề ngoài phòng hộ màn sáng lóng lánh, tốc độ càng là kinh người, yêu cầu tiêu hao linh thạch cực kì khủng bố. Nhưng việc này đối với Tây Mạc tộc quần mà nói, đây là bọn hắn duy nhất có thể sử dụng chi vật, cái loại này dựa vào trận pháp hấp thu Thiên Địa Linh khí, không cách nào tại hạ kiếp trong vận chuyển.

Càng có một chút đặc thù đồ đẳng công pháp, cũng mấy ngày này, tại trong phường thị bàn luận sôi nổi chi vật, mặt khác lại để cho Mạnh Hạo cũng động tâm, là yêu bầy.

Cái này Bát Mạch liên minh lấy ra mười vạn yêu bầy, chủng loại đa dạng, làm cho người ta nhìn về sau, đều động tâm không thôi.

Thậm chí... Còn có ba cái đồ đẳng Thánh Tổ, lại cũng bị Bát Mạch liên minh xuất ra triển lãm, cái này ba cái đồ đẳng Thánh Tổ, một cái là ba đầu huyền quy, một cái là trăm trọng kim ưng, cái cuối cùng, đúng là một cái nhắm mắt Ô Nha, này Ô Nha cùng Mạnh Hạo Hắc Nha tương tự, nhưng tại khí tức là cường đại rất nhiều.

Bất quá, này ba cái đồ đẳng Thánh Tổ, giờ phút này thoạt nhìn đều cực kỳ suy yếu uể oải, hiển nhiên là thờ phụng bộ lạc của bọn nó cùng tất cả tộc nhân, đều đã bị chém giết, mà bọn hắn cất giữ tín ngưỡng chi lực, cũng đều hao phí triệt để, cũng không có bổ sung.

Mặt khác tại nó trên người chúng, có màu bạc thật nhỏ dây xích, xuyên thấu thân thể của bọn nó, khiến cho chúng từng cao cao tại thượng, biến thành giờ phút này bị người tùy ý nhìn quét quan sát hàng hóa.

”Nơi đây đám đạo hữu, ta Bát Mạch liên minh đem tại sáu ngày sau triển khai tại nơi này một lần cuối cùng đấu giá, đấu giá sau khi kết thúc chúng ta liền rời khỏi nơi đây.

Trận này một lần cuối cùng đấu giá hội lên, chúng ta cầm ra tất cả các người chứng kiến chi vật, lần này vật phẩm, có thứ thuộc về ta Bát Mạch liên minh, có thứ là chúng ta tiếp nhận ủy thác.

Cho nên, vật phẩm bán đấu giá, nhiều khi dùng linh thạch tiền trả là không đủ, chúng ta cần một ít đặc thù vật phẩm, dù sao chúng ta Bát Mạch liên minh là phường thị làm chủ, vật phẩm của các người, chính là ta đám tiền về trước một cái khu vực về sau, chuẩn bị buôn bán cùng đấu giá chi vật.”

Mỗi ngày, đều có thanh âm như vậy, quanh quẩn toàn bộ trong phường thị, trong thanh âm lộ ra thành khẩn, giống như không có chút nào dối trá, theo như lời toàn bộ đều là lời nói thật.

Hơn nữa bốn tháng chữ tín, còn có những thứ này đối với bất luận cái gì bộ lạc mà nói, đều cực kỳ lực hấp dẫn vật phẩm, khiến cho trận này đấu giá hội, sắp tới đem đã đến mấy ngày nay, mỗi ngày đều có không ít tu sĩ từ từ bên ngoài đến xem.

Chẳng những là tới gần Tây Mạc phía bắc khu vực cái kia bảy bộ lạc, còn có tới gần mặt phía nam khu vực bên trong bộ lạc, cũng đều phái người đã đến, vì an toàn, các bộ lạc phái ra chỉ nhân cũng không ít, mà lại tu vi đều là người nổi bật, dẫn đội càng là Nguyên Anh tu sĩ.

Cho đến khoảng cách đấu giá triển khai ngày ngày thứ ba, nơi đây tu sĩ, đã đến hai vạn người, rậm rạp chẳng chịt, phi thường náo nhiệt, thậm chí một ít bộ lạc giữa âm thầm giao dịch, cũng đều tại trong tiến hành.

Không lớn hải sinh động tại những bộ lạc này giữa, như cá gặp nước, không ngừng mà đối lấy lẫn nhau cần thiết các loại tài nguyên chi vật, cho đến khoảng cách đấu giá hội còn có ngày cuối cùng lúc, Mạnh Hạo mang đến tất cả linh thạch, đều đổi thành bộ lạc di cư phải cần chi vật.

Mà cái này trong phường thị, nhân số đã đạt đến hai vạn năm nghìn người tả hữu.

Nhân số càng nhiều, Tôn Đại Hải lại càng thấy nơi đây an toàn, nhưng Mạnh Hạo lại hoàn toàn trái lại, này bảy tám ngày, hẳn không có tham dự mua sắm vật phẩm, mà là hành tẩu tại trong phường thị, không ngừng quan sát, giờ phút này hẳn đã xác định chính xác, tại đây mảnh đại địa bên dưới, tồn tại một chỗ trận pháp!

Trận này rất là phức tạp, coi như là nhân số đông, bố trí cũng cần mấy tháng thời gian, được thoáng một phát Bát Mạch liên minh ở chỗ này thời gian về sau, Mạnh Hạo lòng dạ đã biết rõ, trận pháp này... Đúng là Bát Mạch liên minh bố trí.

Lại để cho Mạnh Hạo rất là ngạc nhiên, là trận này rõ ràng có thể dẫn động Yêu khí ngưng tụ!!

Trận này che giấu chi khéo, coi như là Nguyên Anh tu sĩ đều không thể phát hiện chút nào, Mạnh Hạo sở dĩ có thể cảm thụ, cũng chính là bởi vậy trận dẫn động Yêu khí ngưng tụ, Mạnh Hạo cổ thân thể này, bản thân chính là hư ảo, là một đám Yêu khí biến thành, mà đối với Yêu khí, tự nhiên miễn cảm.

Mà cái này vô hình Yêu khí, Mạnh Hạo chứng kiến, ngoại nhân nhìn không ra, cũng không cảm giác được, chỉ có dị yêu hoặc là đồ đẳng Thánh Tổ, mới có thể phát hiện, hiển nhiên trận pháp này Yêu khí rất nhạt, nhạt đến mức cho dù là đồ đẳng Thánh Tổ, cũng sẽ không chênh lệch.

Nhưng nhưng không giấu giếm qua thân là phong yêu sư Mạnh Hạo.

“Có thể dẫn động Yêu khí trận pháp, loại này trận pháp tuyệt không tầm thường chỉ nhân có thể bố trí ra chứ chưa nói trận pháp tạo nghệ, quan trọng là ... đối với Yêu khí bản thân, có nhất định hiểu rõ.” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ, tám ngày, nhìn hẳn giống như đi ở trong phường thị, không ngừng nhìn xem vật phẩm buôn bán, nhưng trên thực tế, đối với cái này đại địa ở dưới trận pháp, Mạnh Hạo đã tiến hành thâm sâu quan sát.

Càng là quan sát, hẳn lại càng có nồng đậm hứng thú.

Giờ phút này, tại khoảng cách đấu giá hội ngày cuối cùng, Mạnh Hạo tới nơi này phường thị trung tâm, nơi đây không phải cửa hàng, mà là một chỗ tế đàn, này tế đàn nhìn như bình thường, phía trên đặt một cái thật lớn pho tượng, pho tượng kia là một cái mọc ra cánh tu sĩ, giống như muốn giương cánh phá hư mà đi.

Đây là trong Bát Mạch liên minh, một cái trong đó bộ lạc đồ đẳng chỉ điều, như cùng loại pho tượng, tại trong phường thị tổng cộng có tám cái, phân biệt đại biểu liên minh tám cái bộ lạc.

Vừa mới đến gần, Mạnh Hạo lập tức phát giác được có ít nhất mười đạo thần thức, lập tức rơi tại trên người mình, những thứ này thần thức không biết tu hành công pháp gì, che giấu vô cùng kỹ càng, cùng giai tu sĩ không thể phát hiện, thậm chí tại trong thần thức, còn có một tia Yêu khí tồn tại, cũng chính là cái này Yêu khí, lại để cho Mạnh Hạo rõ ràng phân biệt, Mạnh Hạo đáy lòng cười lạnh, hẳn hiểu được nếu là mình có hành động gì, trong chốc lát nơi đây sẽ xuất hiện mười cái ít nhất là Nguyên Anh kỳ tu sĩ.

Đứng ở nơi này pho tượng xuống, Mạnh Hạo ngẩng đầu nhìn lại lúc, hai mắt chớp động, giống như tùy ý tiêu sái qua, không có dừng lại, nhưng hần linh thức lại là âm thầm dung nhập Yêu khí bên trong, tại không người phát hiện bên trong, lan tràn tiến vào đại địa, vị trí này, dựa theo hần này bảy tám ngày nghiên cứu, hần là trận pháp điểm trung tâm.

Theo lan tràn, trong chốc lát, Mạnh Hạo thấy được đại địa bên dưới cái kia tràn đầy trận pháp, hơn nữa tại trận pháp này trung tâm, Mạnh Hạo thấy được một đoàn hắc vụ, cái kia sương mù khi thì co rút lại, khiến cho Mạnh Hạo thấy không rõ trong đó đến cùng có mấy thứ gì đó.

Nhưng vào lúc này, một cỗ đến từ tâm thần bên trong chấn động cùng với bản thể trong túi trữ vật Phong Yêu Cổ Ngọc, tại Tây Mạc đại địa hồi lâu không thấy, một lần tang thương thanh âm, bỗng nhiên tại Mạnh Hạo cùng hần bản thể trong óc đồng thời nổ vang quanh quẩn.

“Đời thứ ba Phong Yêu Huyết Luyện, yêu binh mộ hoang!”

“Phong yêu Nhất Mạch, một đời vì tổ, nhị đại truyền thừa, đời thứ ba mạnh nhất, bốn đời về sau, đại đại suy yếu... Cửu đại cực hạn, nếu không diệt, tức thì đỉnh phong!”

491. Chương 491: Tuyên Qua Quen Thuộc

Thanh âm quanh quẩn, không chỉ là tại bên trong Bát Mạch liên minh Mạnh Hạo yêu thân, còn cả Mạnh Hạo bản thể lúc này cách Bát Mạch liên minh không xa, tại trong Thiên Địa phi hành mà tới.

Cùng lúc.

Mạnh Hạo tâm thần chấn động, nhưng thần sắc cũng không lộ ra chút nào, quay người hướng xa xa đi đến. Lúc trước hần đối với trận pháp này xem xét, cùng với tâm thần biến hóa, không khiến cho bốn phía đối với hần chú ý chỉ nhân có chút nào chú ý. Theo Mạnh Hạo đi xa, ngưng tụ tại trên người hần những cái kia thần thức, lúc này mới biến mất.

Đêm khuya, Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở trong trường bông, hai mắt chớp động, suy tư không nói.

Tôn Đại Hải đã nhập định, đối với nơi này, hần không nói hoàn toàn yên tâm, thế nhưng cơ bản an định tám phần, cho rằng này Bát Mạch liên minh, đích thật là chỉ vì mua bán giao dịch.

Cùng lúc đó, tại gần biên giới Tây Mạc phía bắc khu vực trung tâm, đại địa sôi sục. Theo Ô Thần Bộ mấy ngày này phi hành, Yêu Linh không cách nào che giấu, lần lượt bị bốn phía bảy bộ lạc, toàn bộ rõ ràng phát hiện.

“Đây là...”

”Yêu Linh!! Đây là Yêu Linh!,

“Lại có Yêu Linh xuất thế, nhất định phải đạt được!” Bốn phía bảy bộ lạc, ban đầu kia hai cái rất nhanh liền phát giác được Yêu Linh tại bộ lạc bên ngoài, mặt khác năm cái bộ lạc, hết thảy khiếp sợ, ngay sau đó, trong bảy bộ lạc, năm cái lập tức phái ra tộc nhân, thẳng đến chỗ la bàn đánh dấu Yêu Linh, gào thét mà đi.

Trong khoảng thời gian ngắn, này một khu vực Thiên Địa biến sắc, gió giục mây vần.

Tại riêng mỗi bộ lạc đại tế tự nắm giữ trong tay la bàn, tản mát ra tia sáng yêu dị, khiến cho bảy bộ lạc đều nhao nhao tâm thần khiếp sợ, cùng lúc phái ra tộc nhân, Bát Mạch liên minh ngưng tụ tám cái bộ lạc tộc công cùng với đại tế tự tạo thành liên minh hội nghị, cũng tại thời khắc này, bạo phát mãnh liệt tranh luận.

“Chết tiệt vào lúc này như thế nào xuất hiện Yêu Linh!”

”Đã dò xét, bốn phía bộ lạc phần lớn xuất động, mà nhìn cái này Yêu Linh đi về phía trước phương hướng, đúng là chỗ chúng ta Bát Mạch liên minh! Nếu không ngoài ý muốn, trong hai ngày, này Yêu Linh sẽ xuất

hiện tại chúng ta Bát Mạch liên minh phía trên, cũng là lúc này bốn phía bộ lạc phái ra tộc nhân, phân tranh cướp đoạt thời điểm!,

“Có muốn hay không kéo dài thoáng một phát thu lưới thời gian... Dù sao chúng ta kế hoạch tuy trọng yếu, nhưng này Yêu Linh... cũng trọng yếu vậy!”

“Nếu là có thể đồng thời tại thu lưới đạt được mục đích, còn đạt được cái này Yêu Linh, như vậy hết thảy liền hoàn mỹ...”

Tại đây Bát Mạch liên minh cường giả nhao nhao nghị luận to nhỏ lúc, ngồi ở vị trí bên trên đầu, một người mặc màu đỏ trường bào lão giả nguyên bản nhắm mắt, giờ phút này bỗng nhiên mở ra.

“Đủ rồi!” Hắn nhàn nhạt mở miệng, thanh âm vừa ra, như là lôi đình truyền khắp bốn phía, khiến cho nơi đây tất cả mọi người lập tức an tĩnh lại.

”Yêu Linh mặc dù tốt, nhưng đối với ta Bát Mạch liên minh mà nói, khôi phục đồ đẳng chi lực mới là trọng điểm, chúng ta Bát Mạch liên minh thực lực tại Tây Mạc phía đông bị hao tổn nghiêm trọng, chư vị đạo hữu thân thể cũng đều mang thương tích, trọng yếu hơn chính là tu vi chúng ta không thể vọng động, nếu không bởi đồ đẳng bị hao tổn, sẽ có tu vi ngã xuống nguy hiểm.

Cũng là ta đây đợi ở chỗ này tu dưỡng, khó có thể quét ngang giết chết nơi đây bốn phía toàn bộ bộ lạc.

Cho nên định ra kế hoạch này, hấp dẫn nơi đây càng ngày càng nhiều tu sĩ tiến đến, tiến tới mượn trận pháp triển khai huyết tự, khôi phục đồ đẳng huy hoàng, cái này Yêu Linh đến, là chuyện tốt!

Lão phu đang sầu lo không có biện pháp tốt hơn, hấp dẫn càng nhiều nữa người đến!” Lão giả nhàn nhạt mở miệng, lời nói lúc giữa, hai mắt lộ ra một vòng hàn mang.

Hắn lời nói nói xong, bốn phía Bát Mạch liên minh tu sĩ, từng cái trầm mặc về sau, nhao nhao gật đầu.

Tất cả các phương xáo động. Đến sáng sớm ngày thứ hai, Bát Mạch liên minh đấu giá hội, như vậy triển khai.

Bởi vì tham dự đấu giá hội quá nhiều người, chừng hơn hai vạn người, cho nên nơi đây không có đặc biệt vị trí trở thành phòng đấu giá, toàn bộ phường thị, chính là một cái cực lớn phòng đấu giá.

Sáng sớm thời điểm, trong phường thị tất cả cửa hàng, đều không cánh mà bay, biến mất không thấy gì nữa, lộ ra một mảng lớn trống trải khu vực, về phần bốn phía, tức thì bao quanh đại lượng lều vải, từ trong trướng bông, có một cái Bát Mạch liên minh tu sĩ đi ra, vờn quanh bốn phía, chủ trì trật tự.

Từng cái tham dự đấu giá chi nhân, trong tay đều nắm giữ một quả ngọc giản, ngọc giản này là mấy ngày nay lần lượt phát ra, giờ phút này nhân thủ một phần, Mạnh Hạo cùng Tôn Đại Hải cùng một chỗ, hai người riêng phần mình mỗi người một quả.

“Liền muốn bắt đầu!” Đại Hải bình tĩnh thở sâu, đáy lòng có chút kích động, lớn như vậy đấu giá hội, hẳn cho dù là Nguyên Anh tu vi, nhưng cũng là lần đầu tham dự.

Mà Mạnh Hạo nơi đây, đã sớm tập mãi thành thói quen, năm đó Tử Vận Tông đấu giá hội, mười vạn người tham gia, cùng nơi đây so sánh, vô luận là quy mô hay sôi động, cũng cao hơn bên trên rất nhiều.

Cùng lúc đó, giữa không trung, xuất hiện một mảnh hư ảo màn sáng, ở đằng kia màn sáng bên trong, đi ra một người trung niên nam tử, người này mặt trắng như ngọc, tướng mạo tuấn lãng, sau khi xuất hiện mỉm cười, hướng về phía dưới đại địa mấy vạn người ôm quyền cúi đầu.

”Lại cùng chư vị đạo hữu gặp mặt, tại hạ Đông Hàn Tử, nơi đây có không ít đạo hữu nhận thức tại hạ, dù sao lúc trước bốn lần đấu giá hội, cũng là tại hạ chủ trì.

Hôm nay đấu giá hội, là ta Bát Mạch liên minh ở nơi này tổ chức cuối cùng một cuộc, quy củ như thường, chư vị đạo hữu trong tay ngọc giản, có thể lạc ấn giá cả, sẽ ở chỗ này hiển lộ ra.,

“Không nói nhiều nữa, nay ngày thứ nhất kiện vật phẩm đấu giá...” Theo Đông Hàn Tử thanh âm quanh quẩn, đấu giá hội trực tiếp triển khai, kiện vật phẩm thứ nhất, liền lập tức đưa tới không ít người động tâm, ngọc giản lạc ấn, khiến cho giá cả nhảy mất liền hiện ra tại giữa không trung hư ảo màn sáng, cấp tốc biến

hóa, liên tiếp kéo lên. Tôn Đại Hải mở to mắt, mặt thiết chú ý màn sáng bên trên giá cả, mà Mạnh Hạo nơi đây, tức thì đối với buổi đấu giá này không thêm để ý chút nào, ánh mắt của hắn đảo qua bốn phía, như có điều suy nghĩ.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đấu giá hội không khí tiếp tục nóng lên, cho đến hai canh giờ về sau, sắp tiếp cận giữa trưa thời điểm, lúc Đông Hàn Tử bắt đầu đấu giá một cái đồ đằng Thánh Tổ lúc, trận này đấu giá hội, gần như tới được đỉnh phong.

Vô luận là ngôn từ, hay là lạc ấn ngọc giản, đủ loại ra giá chi âm kinh Thiên động Địa, nhìn như lộn xộn, nhưng thực tế đất cũng là ngay ngắn trật tự, Tôn Đại Hải cả người hoàn toàn kích động, thậm chí lấy ra ngọc giản, cũng tham dự ra giá bên trong.

Toàn bộ đại địa mấy vạn người, dường như điên cuồng, duy chỉ có Mạnh Hạo nơi đây, mang theo áo đen, ngoại nhân thấy không rõ nét mặt của hắn, mà ở trong này mấy vạn người, dù là hắn là duy nhất một cái tỉnh táo chi nhân, cũng không chút nào thu hút.

“Tốt một cái Yêu khí trận pháp!” Mạnh Hạo trong mắt hàn quang lóe lên, lúc trước hắn liền nhìn ra, nơi đây trận pháp tại sáng sớm hôm nay, lúc bắt đầu đấu giá hội, lập tức chậm rãi vận chuyển, giờ phút này vận chuyển tốc độ nhanh không ít, ngưng tụ Yêu khí càng nhiều, cùng lúc đó còn tản mát ra một loại có thể ảnh hưởng tâm tình vô hình chấn động.

Đúng là cái này chấn động, khiến cho nơi đây mấy vạn người, nguyên một đám như là mê.

Cùng này mấy vạn người hoàn toàn trái lại, là bốn phía Bát Mạch liên minh tu sĩ, có rất nhiều người này từng là phường thị cửa hàng chủ tiệm, hoặc là tiểu nhị, hoặc giả là lúc trước thủ vệ, giờ phút này vờn quanh tại bốn phía, nguyên một đám biểu lộ mĩa mai, càng có cười lạnh động tại khóe miệng.

Xa hơn, Mạnh Hạo thấy được một mảnh mỏng manh sương mù, chẳng biết lúc nào xuất hiện, bao phủ bốn phía đồng thời, trên bầu trời, có mười sáu người tu sĩ, trôi nổi ở bên trong, âm lãnh nhìn về phía phía dưới mọi người.

Này mười sáu người, có một nửa là Nguyên Anh sơ kỳ, bốn người rõ ràng là Nguyên Anh trung kỳ, lại có hai người, là Nguyên Anh hậu kỳ.

Trong đó Âu Vân Tử cùng với vị kia trung niên văn sĩ, còn có vị kia cung trang nữ tử, thành linh ở bên trong.

Này mười sáu người tu vi tản ra, nhưng tại Mạnh Hạo nhìn lại, những người này tu vi, đều tồn tại bất ổn, giống bị miễn cưỡng ngưng kết bình thường, mặt khác trong đó có mấy người, trong hơi thở tràn ra nhân nhạ Yêu khí.

Mạnh Hạo thần sắc lãnh đạm, ánh mắt đảo qua về sau, nhìn Tôn Đại Hải liếc, nhàn nhạt mở miệng hô lên tên của đối phương, thanh âm truyền vào trong tai Tôn Đại Hải, lại để cho Tôn Đại Hải thân thể chấn động mạnh một cái, trong mắt si cuồng biến mất, trở thành mơ màng, nhưng rất nhanh liền hóa thành hoảng sợ, hắn ý thức được chính mình lúc trước trạng thái, rất không đúng.

Hô hấp dồn dập, Tôn Đại Hải chú ý cẩn thận nhìn chung quanh chi nhân, khi thấy hầu như mỗi người thần sắc đều si cuồng không ngừng mà ra giá, trán Tôn Đại Hải chảy đầy mồ hôi lạnh.

“Thánh...” Hắn theo bản năng nhìn về phía Mạnh Hạo.

”Theo ta đi. Mạnh Hạo bình tĩnh nói ra, hướng về phía sau đi đến, Tôn Đại Hải liền vội vàng đi theo, hai người trong đám người xuyên qua, thật cũng không khiến cho quá nhiều chú ý, rất nhanh liền xuất hiện ở một chỗ khác vị trí. Mạnh Hạo ngừng lại.

”Nơi đây coi như an toàn, một hồi như có biến cố gì, người nhớ ở chỗ này ngồi xuống, không được bước ra.

Tôn Đại Hải vốn cũng đa mưu túc trí thế hệ, lúc trước bị ảnh hưởng, giờ phút này khôi phục tâm trí về sau, sớm đã nhận ra bốn phía quỷ dị, nghe vậy liền vội vàng gật đầu đồng ý, âm thầm quyết định, mình vô luận như thế nào cũng không ly khai phiên khu vực này.

Cùng lúc đó, đối với Mạnh Hạo nơi đây, đáy lòng hắn càng thêm kính nể. Lúc nhìn về phía Mạnh Hạo, hắn nhìn không tới bên trong áo đen Mạnh Hạo gương mặt, nhưng có thể cảm nhận được, Mạnh Hạo ánh mắt, giống như nhìn về phía cái mảnh này phương thị chính giữa.

Mạnh Hạo linh thức cùng Yêu khí dung hợp, dĩ nhiên tản ra, dung nhập đại địa, quan sát nơi đây trận pháp, trận pháp này vận chuyển càng lúc càng nhanh, bốn phía sương mù càng thêm nồng đậm.

”Vào lúc giữa trưa, bản thân Thiên Địa chí dương một khắc, nhưng tức nước vỡ bờ... Giờ khắc này, chính là chí dương chí cương, đồng dạng cũng là chí âm chí nhu!

Mà Yêu khí, vô luận loại nào khí tức, cương cũng tốt, nhu cũng thế, cũng sẽ ở giữa trưa, xuất hiện!” Mạnh Hạo yên lặng tính toán thời gian.

“Còn có ba hơi thở... ba, hai, một...” Mạnh Hạo hai mắt nháy mắt thả ra u mang, ở nơi này trong chớp mắt, bỗng nhiên, đại địa trận pháp nổ vang vận chuyển, bốn phía sương mù lập tức phạm vi lớn cuộn cuộn, cùng lúc đó, cái này mặt đất thành linh biến thành màu đỏ, như là máu tươi.

Từng trận yêu dị khí tức trong chốc lát bạo phát, giữa thiên địa, thành linh Yêu khí tung hoành, kinh Thiên động Địa bên trong, này cổ Yêu khí hóa thành một cái thật lớn tuyến qua, này vòng xoáy ở trên trời xuất hiện, gào thét mà động.

Nhưng hết lần này tới lần khác một màn, Tôn Đại Hải cũng ngắc đầu, nhưng không cách nào chứng kiến, hắn thấy hết thấy đều là như thường, bầu trời vẫn là bầu trời, không có chút nào biến hóa.

Nhưng ở Mạnh Hạo trong mắt, một màn này kinh Thiên động Địa!

Kia giữa không trung mười sáu người tu sĩ, giờ phút này toàn bộ bấm niệm pháp quyết, lập tức gầm nhẹ, mười sáu đạo phù văn bỗng nhiên tản ra, thẳng đến bầu trời tuyến qua mà đi.

Cái này vòng xoáy nổ vang thanh âm quanh quẩn, ngoại nhân nghe không ra, duy chỉ có Mạnh Hạo có thể nghe được, hắn nhìn lấy vòng xoáy, mơ hồ có loại quen thuộc cảm giác, giống như ở địa phương nào đã từng gặp.

Theo tuyến qua nổ vang, theo tuyến qua chuyển động, dần dần xuất hiện một cái hắc động, hơn nữa tại hắc động bên trong... Thành linh xuất hiện một thể giới!

492. Chương 492: Ta Sẽ Lại Tới

Đường lâu Triệu Quốc!

Mạnh Hạo năm đó sau khi từ Khảo Sơn Tông rời đi, đi Triệu Quốc Đô Thành, tại Đô Thành bên trong, hắn đứng ở đường lâu tha thiết ước mơ khát vọng tiến lên, từ trên cao nhìn xa xa Đông Thổ Đại Đường.

Sau đó, lúc hắn rời đi, hình như nhận thấy, tại Triệu Quốc Quốc chủ cùng những cái kia thần tử cúng bái đường lâu lúc, hắn vô tình nhìn quanh, cái nhìn ấy, hắn thấy một cái thật lớn tuyến qua xuất hiện trên bầu trời, trừ hắn ra, ngoại nhân nhìn không tới!

Kia vòng xoáy bên trong, có một thể giới, kia thể giới giống như chiến trường, tồn tại vô số thi hài, hơn nữa có một cái cực lớn quan tài màu sắc đỏ thẫm, thoát nhìn thấy mà giật mình. Ở đằng kia quan tài bên cạnh, khoanh chân ngồi một cái khô héo thân ảnh, Mạnh Hạo rõ ràng nhớ rõ, chính mình nhìn lại trong chớp mắt, cái kia khô héo chỉ thi thể, chợt mở mắt ra.

Cái nhìn ấy, làm ình mấy tháng liền thiêu đốt sinh cơ, mà này thuật mục đích, Mạnh Hạo về sau hiểu rõ, chính là lạc ấn chính mình ấn ký.

Đến Vãng Sinh Động, Mạnh Hạo mới minh bạch hết thảy, đã biết cái kia thân khô gọi là Sứ Môn Thai, hơn nữa lấy được Sứ Môn Thai Tiên Nhân Chỉ Lộ, cũng biết cái kia bên trong tuyến qua thể giới, là một chỗ cổ xưa chiến trường.

Này chiến trường, liên quan đến đã từng là Cửu Sơn Hải chi chủ Lý gia, liên quan đến hôm nay chi chủ Quý gia, mà dưới mắt, Mạnh Hạo tại đi Khư Kiêu Giới về sau, lúc liên tưởng, đã minh bạch năm đó xoay quanh Cửu Sơn Hải chi chủ tranh đoạt chi chiến, liên quan đến Yêu, Tiên!

Đây hết thấy, giờ phút này tại Mạnh Hạo chứng kiến bầu trời tuyền qua nháy mắt, bỗng nhiên hiện ra trong đầu, bởi vì tại đây một cái chớp mắt, hần thấy trong thế giới tuyền qua, thành linh... là năm đó cổ chiến trường!

Chỉ có điều chỗ này cổ chiến trường bên trong, không có quan tài, có rất nhiều phiến thi hải...

Mà ở kia thi hải trung tâm, tồn tại một chỗ khổng lồ tế đàn, tại trong tế đàn, có một mảnh hắc vụ bao phủ. Khiến cho người thấy không rõ trong đó đến cùng có cái gì, nhưng lại có từng tiếng thê lương gào rú, tựa hồ không ngừng từ nơi này trong sương mù truyền ra, mơ hồ có thể thấy được lần lượt từng cái một gương mặt tại trong sương mù như ẩn như hiện. Như muốn lao khỏi sương mù. Nhưng không cách nào thành công, chỉ có thể ở cái này trong sương mù, tại vô tận năm tháng, không ngừng gào rú kêu rên.

Hơn nữa có thể chứng kiến, những cái kia gương mặt ở bên trong, có tu sĩ, cũng có đệ yêu!

Mạnh Hạo trong óc vu vu, một cỗ mãnh liệt triệu hoán chi ý, từ tâm thần hần bên trong truyền ra, trong khoảng thời gian ngắn, lại để cho Mạnh Hạo có chút không cách nào phân biệt, rút cuộc là cái này hắc vụ tại triệu hoán mình, hay là mình triệu hoán hắc vụ!

Nhưng vô luận như thế nào. Cái loại này triệu hoán cảm giác, lại để cho Mạnh Hạo tâm thần chấn động, hần nghĩ tới lúc trước chứng kiến trận pháp, trong trận pháp hạch tâm cái kia đoàn hắc vụ. Không biết cùng tuyền qua bên trong chi vật, có liên hệ gì.

Giờ khắc này, bốn phía Bát Mạch liên minh tất cả tu sĩ, cả đám thần sắc lộ ra cuồng nhiệt, toàn bộ quỳ lạy, lập tức hướng lên bầu trời tuyền qua cúng bái.

Giữa không trung mười sáu cái Nguyên Anh tu sĩ, cũng trong chớp mắt, lập tức hướng cúng bái.

Cùng lúc đó, đại địa hồng ỷ tràn ngập, sương mù cuộn cuộn, trực tiếp đem bốn phía kể cả Mạnh Hạo bên trong tất cả mọi người, đều bao phủ, ngay sau đó, đại lượng Yêu khí từ lòng đất trong trận pháp âm âm phun trào.

Những thứ này Yêu khí tại xuất hiện nháy mắt, dung nhập vào nơi đây tu sĩ mỗi người trong cơ thể, những người này như trước bảo trì si cuồng, dường như đắm chìm một ảo cảnh bên trong, không cách nào tự kìm chế, tùy ý những cái kia Yêu khí chui vào trong cơ thể về sau, dù là gương mặt vạn vạn, vẫn như trước si cuồng.

Theo những thứ này Yêu khí dung nhập, những tu sĩ này lập tức thân thể run rẩy, thần sắc phát ra dữ tợn, Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, cẩn thận nhìn, dần dần nhìn ra Yêu khí đang cùng những người này sinh cơ dung hợp.

Sau đó theo những người này thiên linh thất khiếu, từ từ bay lên không, tại kia mười sáu tu sĩ bảm niệm pháp quyết điều khiển, những thứ này ẩn chứa sinh mệnh chi lực Yêu khí, thẳng đến bầu trời tuyền qua mà đi, lập tức bị hấp thu mất, nháy mắt liền dung nhập kia đoàn hắc vụ bên trong, bị những thứ này trong sương mù gương mặt, mang theo hưng phấn chi ý, miệng lớn thôn phệ.

Một màn này, Mạnh Hạo thấy rõ ràng, hần thở sâu, nghiêng đầu nhìn thoáng qua Tôn Đại Hải, giờ phút này Tôn Đại Hải đang khoanh chân ngồi, nhắm mắt ngồi xuống, hần vị trí, là cái này đám sương mù bên trong, không nhiều lắm chỗ không có Yêu khí tới gần chi địa, nơi này là một ít trận pháp tiết điểm chỗ, tạm thời an toàn.

“Cái này đoàn sương mù, rút cuộc là cái gì... Vì sao để cho ta có loại triệu hoán cảm giác, không phải nó tại kêu gọi ta, mà là ta... trong vô tình, đối với cái này đám sương mù, triệu hoán.” Mạnh Hạo đang trầm ngâm lúc, bốn phía sương mù cuộn cuộn, Yêu khí càng nhiều nữa phóng xuất, dung nhập nơi đây mấy vạn tu sĩ, hóa thành ẩn chứa sinh cơ khí tức, lần nữa hướng lên bầu trời tuyền qua.

Cùng lúc đó, từng trận phức tạp khó đọc chú ngữ thanh âm, từ nơi này bốn phía Bát Mạch liên minh tu sĩ trong miệng, chậm rãi truyền ra, nơi đây Bát Mạch liên minh tu sĩ, chừng mấy vạn, giờ phút này toàn bộ

phát ra âm thanh, hóa thành âm sóng, khuếch tán bát phương.

Theo thanh âm truyền ra, bốn phía sương mù càng thêm cuộn cuộn, Yêu khí càng nhiều, bầu trời tuyền qua bên trong, những cái kia hắc vụ bên trong gương mặt, càng thêm hưng phấn, phát ra im ắng gào rú.

Toàn bộ tình cảnh, cực kỳ quỷ dị, nhất là giữa không trung kia mười sáu cái Nguyên Anh tu sĩ, thanh âm của bọn hắn sục sôi, hai tay bấm niệm pháp quyết lúc, không ngừng có các loại âm ký đánh ra.

Lại nói ở thời điểm này, này mười sáu người mi tâm, xuất hiện bất đồng đồ đằng, những thứ này đồ đằng bộ dạng, chính là... lần lượt từng cái một gương mặt!

Rõ ràng là bên trong tuyền qua kia hắc vụ những cái kia vụn vụn gương mặt!

Thậm chí bốn phía mấy vạn Bát Mạch liên minh tộc nhân, mỗi người mi tâm, đều xuất hiện như vậy gương mặt, những thứ này gương mặt trẻ có già có, có tu sĩ có đệ yêu, riêng phần mình bất đồng.

“Những thứ này gương mặt, là bọn hắn đồ đằng!” Mạnh Hạo nhìn đến đây, tâm thần lần nữa chấn động, hắn không nghĩ tới, cái kia vòng xoáy bên trong hắc vụ bên trong phần lớn gương mặt, lại là đồ đằng.

”Cái này Bát Mạch liên minh, rất là quỷ dị, có được hấp thu Yêu khí trận pháp, lại có tu sĩ trong cơ thể có Yêu khí tồn tại, thậm chí bọn họ đồ đằng, rõ ràng cùng cái này tuyền qua trong thế giới chi vật, có liên hệ như vậy.

Càng kỳ dị là... này hắc vụ cùng Phong Yêu Sư, lại có liên quan!” Mạnh Hạo hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang.

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên, lúc bốn phía Yêu khí đại lượng xuất hiện, mọi chỗ lúc trước không có Yêu khí trận pháp tiết điểm, bị từng cái bao trùm, Tôn Đại Hải chỗ đó, thân thể một cái run rẩy, chung quanh hắn dĩ nhiên tồn tại Yêu khí, đang muốn chui vào trong cơ thể của hắn.

Mạnh Hạo nhíu mày, tay phải nâng lên vung ra, lập tức Tôn Đại Hải bốn phía Yêu khí lập tức khuếch tán, tuy nói tại bốn phía nồng đậm Yêu khí so sánh, nơi đây khuếch tán là rất nhỏ, nhưng trong tích tắc, lập tức có bảy đạo thần thức, lập tức từ không trung quét tới.

“Hả?”

“Người này lại bảo trì thanh tĩnh!”

“Là hắn...”

Hầu như tại bảy đạo thần thức quét tới chớp mắt, giữa không trung mười sáu cái Nguyên Anh tu sĩ, lập tức có ba người thân thể nhoáng một cái, lập tức thẳng đến phía dưới mà đi. Tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt liền tới gần Mạnh Hạo.

Trong ba người. Một người trong đó đúng là vị kia trung niên văn sinh, người này trong mắt sát cơ lóng lánh.

Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng, tay phải nâng lên vung ra, lập tức cái này bốn phía Yêu khí nổ vang vòng qua vòng lại. Cuối cùng bị Mạnh Hạo trực tiếp rút mất không ít, hóa thành một đạo vô hình trùng kích, hướng về tiến đến ba người quét ngang mà đi.

Nổ vang quanh quẩn lúc giữa, ba cái kia Nguyên Anh tu sĩ biến sắc, thân thể không thể không dừng lại.

“Yêu khí, người này rốt cuộc thôi động Yêu khí!!” Ba người thần sắc lộ ra khiếp sợ, lẫn nhau bấm niệm pháp quyết. Lập tức riêng phần mình trước người có hư ảo gương mặt biến ảo, hướng về phía trước đẩy đi, lập tức cái này ba cái mặt mày méo mó, phát ra dữ dội tiếng cười, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Mạnh Hạo xoáy lên Yêu khí, đối với cái này ba cái quỷ dị gương mặt mà nói, giống như không có quá lớn hiệu quả, chúng tại tiến đến lúc, thôn phệ Yêu khí, dù là cái này Yêu khí trùng kích thật lớn, cũng chỉ là lại để ột cái trong đó gương mặt mơ hồ biến mất, còn lại hai cái gương mặt, gào thét lúc giữa bỗng nhiên tiến đến.

Phịch một tiếng, nổ mạnh khuếch tán, nhấc lên một mảnh gợn sóng, cuốn động bát phương lúc, Mạnh Hạo yêu thân thối lui, một chút quần lấy Tôn Đại Hải, thẳng đến phía sau mà đi.

Ba cái kia Nguyên Anh tu sĩ thần sắc âm trầm, thẳng đến Mạnh Hạo truy kích.

“Hoàn toàn chính xác tu vi không tầm thường, bất quá tại ta Bát Mạch liên minh chi địa, người làm sao có thể chạy ra!”

“Có thể thúc giục Yêu khí, cũng coi như kỳ dị, đem người cầm chủ, tế tự Thánh Tổ, chắc chắn lại để cho Thánh Tổ đại nhân mừng rồi!” Trong ba người tâm cảnh giác, bay nhanh lúc giữa giữa không trung lại có một người gào thét mà đến, đúng là Âu Vân Tử, bốn người cùng nhau, đuổi giết Mạnh Hạo.

Thuần di lúc giữa, nổ vang tái khởi, bốn người cộng lại, triển khai thần thông, riêng phần mình có gương mặt biến ảo, dữ tợn thôn phệ Yêu khí, phóng tới Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo không nói một lời, cũng không để ý tới bốn người, mà là một tay cầm lấy Tôn Đại Hải, một tay bấm niệm pháp quyết, không ngừng mà đánh ra từng đạo ấn ký tại Tôn Đại Hải trong cơ thể.

Thân thể như u hồn giống như phiêu di, tránh đi bốn người vây công.

Cho đến hơn mười hơi thở về sau, Mạnh Hạo tay phải tại Tôn Đại Hải cái trán vỡ, lập tức Tôn Đại Hải thân thể bên ngoài lập tức xuất hiện một tầng màn sáng, tại Mạnh Hạo buông tay lúc, Tôn Đại Hải hướng về phía dưới trong sương mù.

Có cái kia màn sáng, có thể làm cho Tôn Đại Hải không bị Yêu khí xâm nhập, làm xong việc này, Mạnh Hạo lúc này mới quay người, nhìn về phía tiến đến bốn người lúc, tay phải nâng lên vung ra, lập tức Yêu khí lại hiển lộ, nổ vang quanh quẩn, cùng bốn người này một trận chiến.

Năm người thân ảnh riêng phần mình thuần di, lẫn nhau không ngừng xuất thủ, thuật pháp, thần thông, gương mặt, Yêu khí, liên tiếp, Âu Vân Tử bốn người càng đánh càng kinh hãi, Mạnh Hạo nơi đây thân ảnh phiêu hốt, xuất thủ quỷ dị, lại để cho bốn người bọn họ cảm thấy cực kỳ khó chơi.

“Người này lai lịch ra sao? Càng như thế quỷ dị!”

Ở nơi này bốn người cảm thấy khó giải quyết thời điểm, giữa không trung, còn lại trong mười hai người, lẫn nữa có hai người nhũ mây bay ra, thuần di mà đến, tập hợp sáu người chỉ lực, tại nửa nén hương về sau, biến ảo sáu cái thật lớn gương mặt, ngưng tụ cùng một chỗ, hóa thành một cái lục mặt chỉ ảnh, triển khai một kích sáu người hợp lực sát chiêu, bộc phát ra động trời chấn động, khiến cho Thiên Địa biến sắc, lúc phong vân ngược lại cuốn, Mạnh Hạo thân ảnh ngưng lại, màu đen áo bào lập tức bị xé nứt, lần đầu ở trước mặt mọi người, lộ ra thân thể dưới áo bào.

Kia... không phải thân thể, mà là một đoàn Yêu khí, một đoàn ngưng tụ ra hình thể, thoát nhìn như sương thân, giống như Yêu khí!

Nơi đây mọi người, đang nhìn đến sương thân một cái chớp mắt, nguyên một đám tâm thần chợt chấn động, bốn phía sáu người, thậm chí kể cả giữa không trung mười người kia, đều toàn bộ hai mắt co rút lại, thần sắc chợt hoảng sợ.

“Sương mù phân thân!!”

“Điều đó không có khả năng, chúng ta cố sức như thế mới đánh chết, rõ ràng chỉ là một cái sương mù phân thân!!”

“Vễn vẹn một cái sương thân cường đại như thế, như vậy người này bản thể... sẽ khủng bố tới mức nào!!”

Mười sáu cái Nguyên Anh tu sĩ, sắc mặt triệt để đại biến, nhất là Âu Vân Tử, càng là gương mặt tái nhợt, hẩn nghĩ tới lúc trước dự cảm.

Giờ phút này, cái này sương mù đang từ từ tiêu tán, nhưng sương mù biến ảo Mạnh Hạo gương mặt, lại mang theo một tia trào phúng, càng là lạnh lùng, nhìn về phía mọi người.

“Ta sẽ lại đến!”

“Ta đã tới!”

Câu nói đầu tiên, là từ dần dần biến mất sương mù thân ảnh bên trong truyền ra, mà câu nói thứ hai, thì là từ đằng xa trong Thiên Địa, như lời đình bình thường, kinh Thiên động Địa, oanh oanh long long truyền khắp bát phương, cuộn cuộn mà đến.

Rơi vào trong tai người, như là xuân lôi nổ vang khắp trời.

493. Chương 493: Cho Các Người Chiến Tranh

Thanh âm như lời đình, oanh oanh long long quanh quẩn, nơi xa trong Thiên Địa, một cái măng xà nghìn trượng lớn nhỏ khổng lồ, đang gào thét thẳng đến nơi đây!

Măng xà bên trên, đứng đầy mấy nghìn tu sĩ, nguyên một đám ánh mắt chớp động, lộ ra lạnh lùng chi mang, đúng là đã trải qua mấy năm chiến tranh, tôi rèn ra lãnh huyết giết chóc Ô Thần Bộ!

Không ai nói chuyện, bên trên từ lão giả tới hài đồng, cả đám đều hai mắt âm lãnh, lộ ra vô tình khát máu chi ý, mắt lạnh nhìn Bát Mạch liên minh tất cả tu sĩ. Rõ ràng chẳng qua là mấy nghìn người, nhưng này mấy nghìn người cho Bát Mạch liên minh tu sĩ cảm giác mơ hồ như là vạn quân, tựa hồ có thể cảm nhận được tại Ô Thần Bộ mấy nghìn người bốn phía tràn ngập kinh Thiên động Địa sát khí!

Này sát khí mạnh, là giết chóc không biết bao nhiêu người mà hình thành vô hình khí thế, đó là Ô Thần Bộ đã trải qua huyết hỏa về sau, thiêu đốt một cỗ sắp chấn động toàn bộ Tây Mạc đại địa điên cuồng!

“Bọn họ là ai, là cái nào bộ lạc?”

“Loại này bộ lạc chính thể tổ chất, Tây Mạc phía bắc không có khả năng có từ lâu, coi như là cái này khu vực trung tâm, cũng đều rất khó có!”

“Bọn hần... chẳng lẽ... chẳng lẽ là Yêu Linh! !” Bát Mạch liên minh giữa không trung mười sáu cái Nguyên Anh tu sĩ, giờ phút này nguyên một đám thần sắc triệt để đại biến, Ô Thần Bộ tuy nói có mấy nghìn người, nhưng khí thế của bọn hần quá mạnh mẽ, nhắc lên sát khí quá nặng, thể cho nên để cho Bát Mạch liên minh tại đại địa tu sĩ, giờ phút này đều có loại gần như tại hít thở không thông cảm giác.

Cái này, chính là Ô Thần Bộ!

Đã trải qua chiến hỏa về sau, quật khởi như dục hỏa trùng sinh, Ô Thần Bộ!

Măng xà tốc độ bay nhanh, nguyên bản cần thời gian một ngày mới có thể đến, nhưng tại Ô Thần Bộ toàn lực phi hành, tốc độ của bọn hần, tự nhiên rút ngắn một ngày, tại trong chớp nhoáng này, bỗng nhiên hàng lâm!

Nhất là tại đầu khổng lồ măng xà, phía trước Ô Thần tộc tu sĩ lại để cho Bát Mạch liên minh kinh hãi như Sát Thần, đứng đầy một người nam tử.

Hần mặc một thân áo bào xanh, trên đầu mang theo không ít bạch tía, đang phiêu phù. Toàn bộ người lộ ra một cỗ như văn sinh khí chất, nhưng hết lần này tới lần khác hai mắt lạnh lùng nghiêm nghị, gương mặt băng sương khiến cho người này khí chất cực kỳ quý dị, làm cho người ta thấy như đặt mình trong rét đậm chi ý.

Sự hiện hữu của hần, giống như có thể đóng băng Thiên Địa. Sự xuất hiện của hần, như toàn bộ Ô Thần Bộ sát khí nguồn gốc, như đem toàn bộ Ô Thần Bộ ví von thành một thanh đao nhiễm máu, như vậy người này...chính là nơi thanh đao sắc bén nhất, mũi đao!

Hần, chính là Mạnh Hạo!

Sự xuất hiện của hần, lập tức lại để cho giữa không trung kia mười sáu cái Nguyên Anh tu sĩ hô hấp dồn dập, hai mắt co rút lại, một cỗ đến từ bản năng sợ hãi, lập tức giống như thủy triều lan tràn toàn thân. Hơn nữa tại trong tích tắc, bọn hần nhận ra Mạnh Hạo gương mặt cùng lúc trước bị bọn hần thật vất vả mới giết chết sương mù yêu thân gương mặt, giống như đúc!

Một màn này, như là sấm sét, tại đây mười sáu cái Nguyên Anh tu sĩ tâm thần bên trong ầm ầm nổ tung!

Tám cái tộc công sắc mặt biến hóa, tám cái tế tự hô hấp dồn dập, trong đó Âu Vân Tử hai mắt cấp tốc co rút lại, kia bên cạnh tu sĩ càng là hãi hùng khiếp vía, về phần kia cung trang nữ tử, thần sắc lộ ra không cách nào tin.

“Các người là ai!” Mười sáu cái Nguyên Anh tu sĩ bên trong, tu vi cao nhất hai cái Nguyên Anh hậu kỳ lão giả, một người trong đó lập tức mở miệng, thanh âm cuộn cuộn truyền ra, giống như sấm sét, có thể áp đảo bát phương khí thể, nhưng lại áp không được từ Ô Thần Bộ sát khí ngập trời.

“Ô Thần Bộ!” Mấy nghìn Ô Thần Bộ tộc nhân, tại mãng xà vôi vãi mà đi, tới gần Bát Mạch liên minh tại thiên không sát na, lập tức hướng phát ra thanh âm trầm thấp, thanh âm này là mấy nghìn người phát ra trở thành âm sóng, đã vượt qua lôi đình, oanh minh Thiên Địa, quanh quẩn trời xanh bát phương, cuộn cuộn mà đi, nổ vang ngập trời, xuân lôi nổ vang cũng không thể bằng!

Giống như cái động trời Cự Nhân, hướng về đại địa gào thét, nổ vang mà qua, nhấc lên cuồng phong, kích đi lên trùng kích, gợn sóng quét ngang, khiến cho nơi đây sương mù, đều trong chớp mắt, bị cưỡng chế cuộn cuộn đứng lên.

Tại đây nổ mạnh quanh quẩn trời xanh đại địa nháy mắt, cái kia cực lớn mãng xà, phát ra một tiếng gào rú, kia trên lưng mấy nghìn Ô Thần Bộ tộc nhân, trong chốc lát hóa thành mấy nghìn đạo cầu vòng, bỗng nhiên tản ra, một màn này từ đại địa nhìn lại, như là Thiên Nữ Tán Hoa, hoa này, không phải huyết sắc, nhưng bọn hắn đem ở chỗ này, tách ra huyết hoa!

Oanh!

Giết chóc tại đây trong chớp nhoáng, bỗng nhiên bắt đầu, mấy nghìn Ô Thần Bộ tộc nhân, thẳng đến đại địa, bọn hắn sớm thành thói quen chiến tranh, sớm thành thói quen máu tươi, sớm thành thói quen tại giết chóc trong quật khởi.

Chiến tranh, không có ngôn từ, không có chữ bới, không có lẫn nhau đối nghịch, mà là... Trực tiếp phát động!

Theo Ô Thần Bộ tộc nhân lao ra, Mạnh Hạo nơi đây cả người như nhất đạo sao băng, gào thét thẳng đến không trung Bát Mạch liên minh mười sáu người mà đi, tốc độ cực nhanh, nổ vang mà đến, tại phía sau hắn, là Ô Thần Bộ sáu cái Nguyên Anh tu sĩ, gào thét đâm vào Bát Mạch liên minh mười sáu người.

“Chính là mấy nghìn người, mặc dù có chỗ không tầm thường, có dám lại tới đây, từ không...” Mười sáu người một vị khác Nguyên Anh hậu kỳ lão giả, giờ phút này âm trầm mở miệng.

Nhưng lời hắn không đợi nói xong, hóa thành sao băng mà đến Mạnh Hạo, tay trái vung lên, lập tức từng trận hấp khí thanh âm bỗng nhiên từ Bát Mạch liên minh những thứ này Nguyên Anh tu sĩ cùng với phía dưới tộc nhân trong truyền ra.

Gần sáu vạn dị yêu, phô thiên cái địa, toàn bộ xuất hiện, rậm rạp chằng chịt, lập tức gào rú, Đại Mao, Tích Dịch, Hồng Ngạc, Ô Nha, Lục Văn, còn có đại lượng Ngũ Độc, tại thời khắc này, chấn động trời xanh.

Càng có gầm lên giận dữ truyền ra, đó là Thiên Phương Thú, còn có một âm thanh bén nhọn tiếng hi...iiiiii âm thanh mang theo cuồng ngạo chi ý, đó là Anh Vũ, càng có xen lẫn tại bầy yêu bên trong nói đầu đầu thanh âm, đó là Bì Đổng.

Yêu bầy động trời, thẳng đến đại địa, như là thú triều quét ngang mà đi.

Một màn này, như một kích búa tạ, oanh tại Bát Mạch liên minh tu sĩ tâm thần trong.

“Sinh tử tồn vong, Bát Mạch phản kích! !” Lúc trước mở miệng Nguyên Anh hậu kỳ lão giả, hắn ăn mặc áo bào hồng chi lão, giờ phút này thần sắc biến hóa, nội tâm sớm đã hối hận, nhưng hôm nay không có cách nào, chỉ có thể phát ra kêu to, thân thể nhoáng một cái, phóng tới Mạnh Hạo.

Mười sáu người, lập tức hướng thuận di, thẳng đến Mạnh Hạo mà tới, lẫn nhau nắm niệm pháp quyết, Pháp bảo chỉ sáng lóng lánh lúc, hơn nữa tại đây mười sáu người thân thể bên ngoài, riêng phần mình có đủ tợn ghê mặt huyền hóa, mang theo thể lương gào rú, thẳng đến Mạnh Hạo.

Nhưng tại cái này mười sáu người tới gần nháy mắt, Mạnh Hạo tay phải nhấc lên, huyết sắc mặt nạ xuất hiện, bị hấn trực tiếp mang trên mặt, phát tay lúc, lập tức tại chung quanh hấn xuất hiện cực lớn gương mặt.

Mặt này, đúng là Mạnh Hạo.

Tại gương mặt xuất hiện nháy mắt, Mạnh Hạo đi về phía trước ra một bước, một bước này rơi xuống, toàn bộ Thiên Địa giống như đều chấn động, cái kia cực lớn Huyết Tiên biến thành Mạnh Hạo gương mặt, hướng ra phía ngoài chợt khuếch trương, bỗng nhiên nổ bung, hình thành trùng kích quét ngang, oanh oanh long long nổ mạnh kinh Thiên động Địa, mười sáu cái Nguyên Anh tu sĩ, trong đó có mười người, Pháp bảo tan vỡ, thần thông toái diệt, lúc phun ra máu tươi, thân thể như như điều đứt dây, bị trực tiếp cuốn đi.

“Nguyên Anh Đại viên mãn!!” Mười người này bất chấp đi lau mắt máu tươi, tâm thần hoảng sợ đến cực điểm.

“Chính là các ngươi... diệt ta phân thân!” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, thân thể đi thẳng về phía trước, rơi xuống bước thứ hai, một bước này rơi xuống về sau, khuôn mặt của hắn lần nữa huyền hóa ra, từ từ nhắm hai mắt, nhưng lại có chút đóng mở đôi môi, phát ra im ắng một lời!

Này một lời xuất hiện, giữa không trung sáu người khác, có bốn người khoe miệng tràn ra máu tươi, trong óc vu vu, như có một thanh lưỡi dao sắc bén đâm vào, im ắng âm sóng xuyên thấu tinh thần của bọn hắn, chấn động thân thể của bọn hắn, khiến cho bọn họ Nguyên Anh đều tại thời khắc này, phun ra sinh mệnh tinh hoa!

“Bán bộ Trảm Linh!” Bốn người này phun ra máu tươi, thân thể lập tức ngược lại cuốn, run rẩy ở bên trong, sợ hãi trực tiếp bao phủ toàn thân, hai mắt lộ ra mãnh liệt hoảng sợ.

“Các ngươi muốn giao dịch, Mạnh mẽ liền cùng các ngươi mua bán, các ngươi muốn chiến tranh... Ta liền cho các ngươi chiến tranh!” Mạnh Hạo âm lãnh mở miệng, bước ra bước thứ ba, tại đây bước thứ ba rơi xuống nháy mắt, lúc trước ngược lại cuốn mà đi mười người, trên thân thể lập tức xuất hiện Phong Hỏa không ngớt, còn có kia bốn cái Nguyên Anh trung kỳ tu sĩ, giống nhau thân thể khói đen cuộn cuộn, này Phong Hỏa, là thiêu đốt sinh cơ xuất hiện.

Về phần Bát Mạch liên minh tu vi cao nhất cái kia hai cái Nguyên Anh hậu kỳ lão giả, hai lỗ tai vu vu, cho dù không có bị ảnh hưởng đến rút lui, nhưng bọn hắn hai người tâm thần, là nhấc lên ngập trời sóng lớn, trên thân thể của bọn hắn, giống nhau có Phong Hỏa.

“Phong Hỏa liên!” Mạnh Hạo mở miệng nháy mắt, sấm sét tan vỡ thanh âm bỗng nhiên dựng lên, tầng ngoài cùng mười người, nguyên một đám phát ra kêu thê lương thảm thiết, thân thể trong chốc lát tan vỡ nổ bung, Nguyên Anh mang theo đến cực điểm hoảng sợ, liền linh bỏ chạy, nhưng nháy mắt mơ hồ, không đợi chạy ra quá xa, giống như bị xóa đi giống như, ngay lập tức chia năm xẻ bảy.

Giờ phút này Thanh Phong quét qua, tan thành mây khói.

Kể cả Âu Vân Tử, sĩ còn có cung trang nữ tử ở bên trong bốn cái Nguyên Anh trung kỳ tu sĩ, thân thể cũng văng tung tóe nổ bung, huyết nhục mơ hồ, bọn họ Nguyên Anh may mắn chạy ra, giờ phút này ở phía xa giữa không trung lạnh run, nhìn về phía Mạnh Hạo nơi đây trong ánh mắt mang theo trước đó chưa từng có tuyệt vọng.

Hai cái Nguyên Anh hậu kỳ lão giả, bọn hắn tu vi cao nhất, giờ phút này há miệng phun ra máu tươi, thân thể rút lui, nhưng miễn cưỡng chịu đựng không có toái liệt.

Cùng lúc đó, đại địa, tiếng kêu thê lương thảm thiết không ngừng truyền ra, Bát Mạch liên minh tu sĩ bản thân phần lớn là tàn nhẫn chí nhân, nhưng giờ giống như những cái kia bình thường bộ lạc, hôm nay đối mặt Ô Thần Bộ như lang như hổ, lãnh khốc giết chóc, bọn hắn căn bản cũng không phải là đối thủ, song phương vừa mới tiếp xúc, liền lập tức rút lui.

Bọn hắn mấy vạn tộc nhân, nguyên bản chiếm cứ ưu thế, nhưng đối mặt gần như sáu vạn yêu bầy, lập tức liền liên tiếp bại lui, về phần đám bọn chúng yêu bầy, giờ phút này tuy nói cũng có, nhưng không cách nào ngăn cản yêu bầy Mạnh Hạo cùng Ô Thần Bộ, trải qua gió tanh mưa máu, bị Mạnh Hạo nhiều lần dung nạp Yêu khí về sau, nguyên một đám giết chóc ngập trời dị yêu so sánh được!

Tiếng kêu tê lương thấm thiết, không ngừng truyền ra, đại địa máu tươi tràn ngập, đối mặt Ô Thần Bộ, Bát Mạch liên minh tuyệt vọng phát hiện, bọn hắn...căn bản không cách nào chống cự!

Vô luận là khí thể hay là tu vi, đều muốn yếu đi một tí, thậm chí cái loại này lãnh khốc khát máu, bọn hắn chỉ ở một ít đại bộ lạc tinh anh tộc nhân bên trong từng gặp, nhưng dưới mắt, đây là nghiêm chỉnh tộc quần, tất cả đều là như thế.

Đây là bọn hắn trước đây chưa từng gặp, mới nghe lần đầu, bọn hắn không cách nào tưởng tượng, tại Tây Mạc đại địa, lại có một cái như vậy bộ lạc!

“Bọn họ là... Chiến tranh bộ lạc!!”

Giờ khắc này, Mạnh Hạo lúc trước thanh âm, giống như tại tất cả Bát Mạch liên minh tu sĩ tâm thần bên trong, lần nữa quanh quẩn.

“Các người muốn chiến tranh, ta liền cho các người chiến tranh!”

494. Chương 494: Ta Là Hoang Trủng

Ở nơi này giết chóc bỗng nhiên triển khai chớp mắt, giữa không trung, mười sáu cái Bát Mạch liên minh Nguyên Anh tu sĩ, tử vong mười người nháy mắt, còn lại sáu người, kia hai cái Nguyên Anh hậu kỳ lão giả, giờ phút này hai mắt đỏ thẫm, lui về phía sau, lúc hai người lẫn mất nhìn nhau, đều thấy được trong mắt nhau điên cuồng.

Hai người đồng thời bấm niệm pháp quyết, phun ra máu tươi về sau, thần sắc dữ tợn, nhất tề hướng về đại địa bỗng nhiên chỉ một cái.

“Khai trận!”

Lời nói vừa ra, toàn bộ đại địa lập tức nổ vang ngập trời, sương mù mãnh liệt cuộn cuộn, trong trận pháp bị bao phủ mấy vạn người tới đây đấu giá, nguyên một đám thân thể cấp tốc héo rũ, bọn họ sinh cơ còn có bốn phía Yêu khí, phạm vi lớn ngưng tụ, trên mặt đất, thành linh xuất hiện từng đạo ánh sáng dấu vết.

Những thứ này dấu vết cong cong uốn éo, lập tức xuất hiện, lẫn nhau liên tiếp thành linh tạo thành một cái thật lớn trận pháp!

Đúng là Mạnh Hạo đã sớm phát giác được, có thể ngưng tụ Yêu khí kỳ dị trận pháp, tại trận pháp này xuất hiện một cái chớp mắt, chính giữa vị trí, lập tức có một đạo màu đen sương mù trụ, bỗng nhiên ngút trời mà đi.

“Ô Thần Bộ, các người nếu như một lòng muốn chết, hôm nay ta Bát Mạch liên minh sẽ thành toàn cho các người!”

“Hôm nay qua đi, Tây Mạc không còn Ô Thần Bộ, về phần người... Cũng sắp bị hình thần câu diệt, sinh mệnh diệt vong!” Giữa không trung, Bát Mạch liên minh hai cái Nguyên Anh hậu kỳ lão giả, trầm thấp mở miệng, nổ vang động trời, màu đen kia cột sáng lập tức co rút lại, nháy mắt liền hóa thành một cái thân ảnh màu đen.

“Mời Thánh Tổ ảnh xạ hàng lâm, giết chết người này, xóa đi này bộ lạc!” Nhị lão lập tức quỳ xuống lạy, thần sắc lộ ra cuồng nhiệt, cùng lúc đó, đại địa Bát Mạch liên minh tu sĩ, cũng đều nguyên một đám cuồng nhiệt, mi tâm hiển hiện lần lượt từng cái một bất động gương mặt đỏ hồng, những thứ này gương mặt đều một cái biểu lộ.

Kính sợ!

Tất cả đồ đạc gương mặt, đều mang theo mãnh liệt kính sợ, thậm chí còn có oán độc, có thể vô luận như thế nào oán hận, cũng đều giống như không thể không tại đối mặt màu đen vụ trụ biến thành thân ảnh, từ trong linh hồn nảy sinh kính sợ.

“Mời Thánh Tổ ảnh xạ hàng lâm, giết chết người này, xóa đi này bộ lạc!” Mấy vạn người thanh âm quanh quẩn, kinh Thiên động Địa.

Giữa không trung thân ảnh nguyên bản hay vẫn là mơ hồ, nhưng rất nhanh liền ngưng thực, hóa thành một người mặc áo đen trung niên nam tử, hắc mắt không biểu tình, toàn bộ người tràn ra một cái tang thương khí tức, tại sau khi xuất hiện, thân thể khi thì mơ hồ, khi thì rõ ràng, khi thì biến mất, khi thì lại xuất hiện.

Không ngừng mà giao thoa, khiến cho tất cả tu sĩ chứng kiến hắc, đều đồng thời quỹ dị bay lên, có loại tâm thần thác loạn, con mắt đau đớn cảm giác.

Mạnh Hạo thở sâu, tại trong tích tắc, tâm thần hắc bên trong triệu hoán cảm giác, càng phát ra mãnh liệt, hơn nữa tại thời khắc này, hắc trong túi trữ vật Phong Yêu Cổ Ngọc, truyền ra chấn động.

Mạnh Hạo lòng dạ biết rõ, cái này trung niên thân ảnh, đúng là mình lúc trước nhìn không thấu đại địa trận pháp vị trí trung tâm, che giấu chi vật, cũng chính là vật ấy, đưa tới Phong Yêu Cổ Ngọc biến hóa.

Hắc y trung niên, chậm rãi quay đầu, ánh mắt một sát, liền rơi vào Mạnh Hạo trên thân, đang nhìn hướng Mạnh Hạo lập tức, Mạnh Hạo bỗng nhiên tâm thần nổ vang, tại trong chớp mắt, trước mắt hắc thế giới tựa hồ bỗng nhiên biến đổi, không còn là Tây Mạc đại địa, mà đưa thân vào một chỗ màu đỏ thẫm trong trời đất, bốn phía là chiến trường, từng tiếng thê lương gào rú quanh quẩn, hắc chứng kiến một bả hắc thương, dùng một loại không cách nào hình dung tốc độ, thẳng đến chính mình mà tới.

Mạnh Hạo tâm thần chấn động, một màn này ảo giác lập tức nghiền nát, nhưng tại lúc nghiền nát đồng thời, Mạnh Hạo hai mắt chợt co rút lại, hắc thấy được một ngón tay, thỉnh linh xuất hiện ở trước mặt của mình, ngón tay này chủ nhân, đúng là cái kia hắc y trung niên.

Oanh!

Nguy cơ trước mắt, Vô Mục Tầm ti tại Mạnh Hạo trước người cấp tốc quán quanh, cùng cái kia tiến đến chỉ một cái dụng phải cùng một chỗ, nổ mạnh bên trong, Mạnh Hạo khóe miệng tràn ra máu tươi, thân thể chợt rút lui, liên tiếp lui lại mấy trăm trượng, hắc mãnh liệt ngừng đầu, hai mắt co rút lại, hàn mang hiện ra.

Càng là tại thời khắc này, bốn phía chi nhân đều nhìn không tới bầu trời tuyến qua bên trong, cái kia mặt khác thế giới bên trong, thì hải khắp nơi, này tòa cao ngất trên tế đàn, tràn ngập hắc vụ, trong đó đột nhiên kịch liệt cuộn cuộn, hình như có một tiếng lo lắng cùng phần nộ gào thét, nổ vang truyền ra.

Tại đây gào thét truyền ra lúc, sương mù nổi lên phát hiện cái kia vô số tu sĩ cùng dị yêu gương mặt, toàn bộ biến đổi, sau đó nguyên một đám toàn bộ vạn vạc, giống như không biết đang dùng thủ đoạn gì, đi trấn áp trong sương mù gào thét.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo phía trước, cái kia mặt không biểu tình hắc y trung niên nam tử, giờ phút này thân sắc lại xuất hiện một tia biến hóa, hắc ngừng đầu nhìn thoáng qua bầu trời tuyến qua, hai mắt lóe lên về sau, lại cúi đầu, ánh mắt lập tức rơi vào Mạnh Hạo trên người, cái này liếc mắt nhìn qua, cặp mắt của hắc lộ ra một vòng kỳ dị chi mang.

Hình như có chút ít không cách nào tin, có thể càng nhiều nữa, nhưng là một cổ dường như tại trên người hắc, chưa bao giờ có hưng phấn tham lam.

“Mời Thánh Tổ đại nhân giết chết này ác độc tàn bạo chi tu...” Giờ phút này, giữa không trung còn dư lại sáu cái Nguyên Anh tu sĩ bên trong, một cái Nguyên Anh trung kỳ lão giả, mắt thấy Mạnh Hạo bị nam tử áo đen kia chỉ một cái bức lui, lập tức kích động, lớn tiếng mở miệng.

Nhưng hắc lời nói còn chưa xong, đột nhiên, vị kia hắc y trung niên nam tử tay phải bỗng nhiên nâng lên, hướng về phía sau mãnh liệt một trảo, một trảo này phía dưới, vị kia Nguyên Anh trung kỳ lão giả thân thể lập tức biến mất, lúc xuất hiện, thỉnh linh tại nam tử áo đen trong tay phải, bị hắc một chút nhéo ở cổ.

“Om sòm.” Hắc y trung niên nam tử nhàn nhạt mở miệng, tay phải mãnh liệt sờ, rắc rắc một tiếng, cái này Nguyên Anh trung kỳ lão giả mở to mắt, thân thể lập tức héo rũ, tất cả sinh cơ nháy mắt đã bị hắc y trung niên hấp thu, lão giả này thân thể, mắt thường có thể thấy được héo rũ, cho đến trở thành thây khô, hắc y trung niên mở to mắt, lộ ra mờ mịt, cuối cùng đùng một tiếng, thân thể hóa thành một mảnh đen xám, hình thây khô diệt.

“Hắn, không phải người có tư cách dùng ngôn từ mà nhục mạ.” Hắc y trung niên nhẹ giọng mở miệng, nhìn về phía Mạnh Hạo.

Giờ khắc này, bốn phía nháy mắt yên tĩnh, Ô Thần Bộ tộc nhân cùng yêu đàn, toàn bộ lui về phía sau, Bát Mạch liên minh tu sĩ cũng là tâm thần hoảng sợ, đã không có giao chiến chi ý, nhao nhao lùi bước, toàn bộ ánh mắt, đều rơi tại giữa không trung, Mạnh Hạo cùng cái kia Hắc y nhân trên người.

Bát Mạch liên minh giờ phút này còn lại năm cái Nguyên Anh tu sĩ, cũng đều sắc mặt tái nhợt, trong trí nhớ của bọn hắn, Thánh Tổ đại nhân ngày bình thường như là không có linh trí, ra tay sắc bén, coi như Khôi Lỗi bình thường, chưa từng có lời nói nói ra, nhưng hôm nay... lại mở miệng nói chuyện, lại có biểu lộ biến hóa, thậm chí hỉ nộ vô thường, cái này vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn hắn, trước đó chưa từng có, giờ phút này kinh hãi lạnh mình lúc, nhao nhao lui về phía sau.

“Người nói có đúng hay không, Phong Yêu đại nhân.” Hắc y trung niên mỉm cười, nụ cười kia mang theo dữ tợn, càng có hưng phấn kích động, tại trong hưng phấn, thân thể của hắn càng phát ra lập lòe, thoát nhìn cực kỳ quỷ dị.

Bầu trời tuyền qua bên trong, trên tế đàn sương mù, lần nữa cuộn cuộn, trong đó tiếng gầm càng phát ra phần nộ, như muốn từ nơi này hắc vụ bên trong lao ra, nhưng trong sương mù những cái kia gương mặt, lập tức liêu lĩnh trấn áp.

Mạnh Hạo thần sắc như thường, nhưng trong lòng nhưng là chợt chấn động, như nhắc lên sóng lớn, đây là lần đầu, gặp được liếc thấy nhận ra bản thân Phong Yêu sư thân phận chi nhân.

“Người là ai.” Mạnh Hạo nhìn chằm chằm vào nam tử áo đen, chậm rãi mở miệng.

“Ta là ai? Người hỏi ta là ai?” Nam tử áo đen nghe vậy sững sờ, sau đó cười ha hả, trong tiếng cười mang theo càng sâu kích động hưng phấn, khiến cho tham lam chi ý liền Bát Mạch liên minh tu sĩ đều nhìn ra.

“Người rõ ràng hỏi ta là ai? Người không biết ta? Chẳng lẽ Phong Yêu nhất mạch đã đoạn truyền thừa không thành, chẳng lẽ...” Tại đây hắc y trung niên ngửa mặt lên trời cười to nháy mắt, một tiếng cuồng vọng gầm nhẹ, bỗng nhiên từ phía sau hắn truyền đến.

“Chẳng lẽ con em người!” Tại thanh âm truyền ra lập tức, nhất đạo tạp quang nháy mắt mà đến, trực tiếp đem cái này Hắc y nhân, từ kia bờ móng... xuyên qua.

Oanh một tiếng, Anh Vũ thân thể xuất hiện ở Mạnh Hạo trên bờ vai, hung dữ nhìn Hắc y nhân.

“Con em người, chỉ là một cái Ma niệm, chết tiệt, con em người, Ngũ Gia người ghét nhất Ma niệm!”

“Tam gia người cũng chán ghét Ma Niệm! Tất cả Ma Niệm đều muốn bị độ hóa!” Anh Vũ móng vuốt bên trên hóa thành lục lạc chuông Bì Đổng, cũng lập tức không cam lòng rút lại phía sau lớn tiếng mở miệng.

Hắc y nhân sững sờ một chút, cúi đầu nhìn rất nhanh bị sương mù nhồi vào thân thể, lúc ngẩng đầu, trong mắt đã lộ ra sát ý.

“Thiên Phương!” Đúng lúc này, lại một âm thanh gào thét tại cái này Hắc y nhân sau lưng truyền ra, chỉ thấy khổng lồ Thiên Phương thú, như muốn học tập Anh Vũ bộ dạng, thẳng đến cái này Hắc y nhân mà đến.

Nhưng lại tại nó tiến gần nháy mắt, Hắc y nhân tay phải nâng lên, hướng về sau lưng nhấn một cái, âm lãnh mở miệng.

“Yêu Bằng!”

Chẳng qua là một câu, chẳng qua là hai chữ, lập tức bốn phía tồn tại ở trong Thiên Địa vô hình Yêu khí, tại trong tích tắc cấp tốc mà đến, lập tức đại lượng ngưng tụ tại Hắc y nhân tay phải, lẫn nhau va chạm về sau, trực tiếp tan vỡ.

Thiên Phương thú phát ra tiếng kêu thê lương thảm thiết, thân thể tại trong tích tắc, như bị một cỗ hủy diệt chi lực quét ngang, thân thể lập tức tự ít đi gần như một nửa, huyết nhục mơ hồ, mắt thấy sẽ bị trực tiếp toàn bộ xóa đi lúc, Anh Vũ con mắt đỏ lên.

“Ái phi!!” Nó gào rú lao ra, thân thể tại không trung mãnh liệt bành trướng, trực tiếp biến thành tầm hơn mười trượng lớn nhỏ, gào thét lúc giữa thẳng đến Hắc y nhân mà đi, lập tức xuyên thấu, vòng quanh Thiên Phương thú cấp tốc tránh đi.

Hắc y nhân không có truy kích, mà là lạnh nhạt nhìn về phía Mạnh Hạo, khóe miệng lộ ra một dáng tươi cười, cất bước đi tới.

“Không nghĩ tới, ở chỗ này rõ ràng gặp thể hệ này Phong Yêu sư... Nuốt người, ai còn có thể trấn áp ta!”

Mạnh Hạo tâm thần nổ vang, đối phương khí tức động trời, phát ra kinh khủng chấn động, khiến cho Mạnh Hạo cảm nhận được mãnh liệt uy áp, hô hấp dồn dập, nhìn chăm chăm vào Hắc y nhân, vừa rồi cái kia một cái chớp mắt, ngoại nhân nhìn lại, chẳng qua là cái này Hắc y nhân tay phải nâng lên, Thiên Phương thú liền lập tức trọng thương mà vỡ, huyết nhục tiêu tán.

Duy chỉ có Mạnh Hạo nhìn rành mạch, đó là Yêu khí một loại cách dùng khác!

“Yêu khí... Còn có thể dùng như vậy sao!” Mạnh Hạo trong óc như có tia chớp xẹt qua, nam tử áo đen thần thông, dường như vì hắn mở ra một cái thuộc về Phong Yêu sư đại đạo chi môn.

Thân thể của hắn lập tức lui về phía sau, hầu như tại hắn lui về phía sau nháy mắt, hắc y trung niên nam tử, cất bước thẳng đến Mạnh Hạo mà tới, thần sắc dữ tợn, tham lam chi ý ngập trời.

“Đã mất đi truyền thừa thể hệ này Phong Yêu sư, nhớ kỹ tên của ta... Ta là Hoang Trùng!” Tại hắc bào nhân này nói ra tên nháy mắt, bầu trời tuyền qua bên trong, trên tế đàn hắc vụ, đột nhiên truyền ra càng thêm phần nộ gào thét, như muốn giãy giụa lao ra, nhưng lại bị trong sương mù những cái kia gương mặt, dù là liều mạng bản thân tan vỡ, cũng muốn trấn áp xuống.

495. Chương 495: Cổ Kinh Phong Ma

Hắc bào nhân lời nói âm trầm truyền ra, thanh âm trầm thấp, mang theo một cỗ ma lực kỳ dị, giống như có thể rung chuyển tâm thần tất cả nghe được thanh âm này chi nhân, khiến cho tu sĩ bốn phía, phàm là nghe được chuyện đó nguyên một đám lập tức thần sắc mờ mịt, trong óc tại trong tích tắc lại như xuất hiện tuyền qua, trí nhớ một mảnh hỗn loạn, dường như rõ ràng nghe được, nhưng lại không cách nào nhớ kỹ Hắc bào nhân nói.

Loại cảm giác này rất là mâu thuẫn, sinh ra một loại hư ảo cùng chân thật giao thoa, lập tức khiến cho bốn phía chi tu nguyên một đám sắc mặt nhao nhao tái nhợt.

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, hắn có thể cảm nhận được đối phương trên người khủng bố, cái kia tuyệt không phải bản thân có thể chống cự, Mạnh Hạo bay nhanh lui về phía sau, đối phương trong lời nói kỳ dị chi lực, đối với hắn mà nói hiệu quả không lớn, nhưng lại để cho Mạnh Hạo tâm thần chấn động, bởi này thanh âm truyền ra, sở dĩ quỷ dị như vậy là bởi vì thanh âm dẫn động bát phương Yêu khí, tại giữa không trung, hóa thành một cái phức tạp phù văn khuếch tán tạo thành.

“Ta đối với Yêu khí vận dụng, quá mức đơn giản... Yêu khí, nguyên lai là dùng như vậy!” Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, hai mắt hào quang lóng lánh, tại hắn lui về phía sau đồng thời, Hắc bào nhân thân ảnh như nhất đạo màu đen tia chớp, nháy mắt mà đến.

Tại tới gần lập tức, tay phải hắn nhắc tới, hướng về Mạnh Hạo nơi đây cách không chỉ một cái.

Cái này chỉ một cái phía dưới, lập tức bốn phương tám hướng Yêu khí âm âm mà đến, lập tức ngưng tụ tại Hắc bào nhân trên ngón tay, trong nháy mắt, liền hóa thành một chút Yêu khí chi sủng, thẳng đến Mạnh Hạo gào thét mà đến.

Một màn này ngoại nhân nhìn không ra, đoán chẳng qua là Hắc bào nhân đưa tay chỉ một cái, nhưng Mạnh Hạo lại thấy rõ, một cỗ mãnh liệt sinh tử nguy cơ nháy mắt hiển hiện, nhưng cùng lúc đó, Mạnh Hạo nhìn trước mắt hắc bào nhân này, hần nghĩ tới Khảo Sơn Lão Tổ.

“Yêu binh Hoang Trùng. Đời thứ ba Phong Yêu huyết luyện mà ra... Khảo Sơn Lão Tổ. Các thời kỳ Phong Yêu vì ta chỗ này chuẩn bị hộ đạo cho người... Ta là Cửu Đại...”

“Khảo Sơn Lão Tổ bất thuận, nhưng cũng không dám giết ta, gặp ta chỉ có thể trốn, cái này đời thứ ba Phong Yêu huyết luyện yêu binh, muốn phạt ta mà trường tồn, một màn này cùng năm đó Khảo Sơn Lão Tổ, nhìn như bất đồng nhưng bản chất không có quá nhiều khác nhau!”

Mạnh Hạo hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang. Mắt thấy cái kia chỉ một cái Yêu khí ngưng tụ đã gần kề cận thân trước, Hắc bào nhân khoe miệng, càng là lộ ra âm lãnh chi cười.

Mạnh Hạo thở sâu, chậm rãi mở miệng.

“Cổ Đạo, chấp phong thiên chi niệm, sơn hà thương sinh đại thiện, Cửu Sơn Hải nhu đạo kiếp, ngô mệnh vô lượng tại!” Mạnh Hạo thanh âm, tại lúc đọc lên đoạn này kinh văn. Dường như ẩn chứa yêu dị vận luật, sinh ra một loại quỷ dị chấn động. Từng chữ, đều giống như phù văn ẩn ký, giống như câu thông trời xanh, kết nối tinh không!

Hần lời nói vừa ra, Hắc bào nhân bỗng nhiên sắc mặt đại biến, lộ ra không cách nào tin, thân thể lập tức nổ vang, có đại lượng hắc khí tan vỡ nổ bung, từ trong miệng hần, càng là phát ra kêu thê lương thảm thiết.

“Phong Yêu kinh, điều này không có khả năng, ngươi không phải mất truyền thừa, làm sao còn có chết tiệt Phong Yêu kinh!” Hắc bào nhân gào rú, tay phải nâng lên hướng lên bầu trời tuyên qua một trảo, lập tức bên trong tuyên qua, trên tế đàn, gương mặt sương mù bên ngoài lập tức gào thét, trấn áp hắc vụ đồng thời, lại chẳng biết tại sao, lại để cho hắc bào nhân này thân thể, không hề vận vẹo, mà là xuất hiện vững vàng.

Nhưng khí tức lên, hắc bào nhân này lại yếu hơn phân nửa.

“Ngươi nhất định phải chết!” Hắc bào nhân gắt gao nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo, hần biết được chính mình thời gian không nhiều, chỉ có thể tạm thời áp chế Phong Yêu kinh đối với bản thân tổn thương, giờ phút này tay phải bỗng nhiên nâng lên, hướng về Mạnh Hạo chỉ một cái.

Mạnh Hạo hai mắt chớp động, nhìn ra đối phương áp chế kinh văn chi lực, hừ lạnh một tiếng, lúc trước cường thịnh thời kỳ, có thể một chiêu băng diệt Thiên Phương Hắc bào nhân, Mạnh Hạo không phải là đối thủ, nhưng dưới mắt cái này bị suy yếu về sau yêu binh Hoang Trùng, Mạnh Hạo cảm thấy, có thể đấu một trận!

“Ta là Phong Yêu sư, đối với Yêu khí cảm ứng cùng sử dụng vốn nên vượt qua cái này cái gọi yêu binh Hoang Trùng, hần có thể mượn Yêu khí, ta cũng có thể!” Mạnh Hạo thở sâu, tay phải bỗng nhiên nâng lên, trong óc hiển hiện đối phương lúc trước một chiêu suýt nữa xóa đi Thiên Phương Thú hình ảnh, như là trong óc một cánh cửa bị mở ra, tại trong tích tắc, bốn phía Yêu khí lập tức mà đến, ngưng tụ về sau, nổ vang bộc phát, cùng cái kia tiến đến Yêu khí chi thương, bỗng nhiên đụng phải một chỗ.

Nổ vang lúc giữa, Mạnh Hạo phun ra máu tươi, thân thể chợt thối lui, tại lúc lui ra phía sau, hần liên tục phun ra ba ngụm máu tươi, sắc mặt tái nhợt, buồn cười âm thanh từ trong miệng hần truyền ra.

Yêu khí điều khiển, hần cho dù không bằng đối phương, nhưng vừa rồi kia trong chớp mắt, Mạnh Hạo đã hiểu ra.

“Lại đến!” Mạnh Hạo hai mắt tinh mang hiện ra, thân thể tại không trung, tay phải khi nhấc lên, bát phương Yêu khí gào thét mà đến, thành linh tại chung quanh hần, tạo thành một cái thật lớn Yêu khí vòng xoáy.

Hắc bào nhân hai mắt chớp động, nội tâm cũng kinh hãi, hần không nghĩ tới đối phương rõ ràng chỉ là như vậy một chút thời gian, liền từ lúc trước không nhập môn phóng tới một bước, lại nắm giữ Yêu khí đơn giản

một chút cách dùng trình độ, cái này nhìn như chẳng qua là một bước chênh lệch, nhưng lại là Thiên Địa khe rãnh.

“Như thế ngộ tính, không hổ là Phong Yêu sư, bất quá người muốn dựa dẫm vào ta học được đối với Yêu khí điều khiển... Ta sẽ không cho người cơ hội này, không cần Yêu khí cũng có thể giết người, ta chỉ cần ba thức thần pháp, liền có thể đem người chém giết!” Hắc bào nhân tay phải nâng lên hư không một trảo, lập tức một bả màu đen trường thương, lập tức huyền hóa ra, bị hắc bào nhân này một phát bắt được.

“Thức thứ nhất, Tàn Sát Kinh Tiên!” Hắc bào nhân mở miệng nháy mắt, tay phải cầm màu đen trường thương bỗng nhiên vung lên, lập tức cái này màu đen trường thương lập tức coi như trở thành một cái Hắc Long, giữa mặt lên trời gào thét, giương nanh múa vuốt, đằng vân giá vũ, càng có Yêu khí tại trên thân ngập trời, lúc phóng tới Mạnh Hạo, này Hắc Long thân thể nhoáng một cái, trong chớp lát, lại hóa thành chín đầu!

Cửu Long chi sát, kinh Thiên động Địa, thẳng đến Mạnh Hạo mà tới.

Tại thời khắc này, Thiên Địa biến sắc, phong vân cuốn ngược lại, lúc chín đầu Hắc Long gào thét mà đến có thể chứng kiến chúng móng vuốt bên trên, giống như nắm lấy không ít thi hài, những cái kia thi hài từng cái đều đang kêu rên, phát ra thống khổ gào rú.

Thanh âm truyền vào tâm thần, Mạnh Hạo dường như đưa thân vào một chỗ bên trong chiến trường, chém giết ngập trời, hấn hai mắt lộ ra tinh mang, tâm thần bất định, tay phải nâng lên vung lên lúc giữa, lập tức tuế nguyệt Mộc kiếm bay ra, tạo thành hoa sen kiếm trận, vù vù chuyển động lúc, tuế nguyệt chi lực âm âm bộc phát.

Cái này Tuế Nguyệt Kiếm Trận, làm bạn Mạnh Hạo thật lâu, càng bị hấn nhiều lần tế luyện, giờ phút này xuất hiện, lập tức lại để cho hư vô vạn vạn, giống như ngăn cách không gian, cải biến tuế nguyệt, tại chín đầu Hắc Long gào thét mà đến nháy mắt, Mạnh Hạo hai tay bấm niệm pháp quyết, chỉ về phía trước.

Hoa sen kiếm trận nổ vang, tại không trung tách ra một đóa hoa sen, thẳng đến Cửu Long mà đi.

Nổ mạnh động trời!

“Tuế Nguyệt Sát!” Mạnh Hạo cắn chót lưỡi, phun ra máu tươi, tay phải nâng lên tại máu tươi bên trên vung ra, lập tức máu tươi trở thành huyết vụ, thẳng đến hoa sen kiếm trận mà đi, dùng bản thân tâm huyết, triệt để kích phát tuế nguyệt chi lực, nổ vang lúc giữa, Mạnh Hạo mang theo huyết sắc mặt nạ hồng mang lông lánh, có bốn thanh Mộc kiếm nháy mắt bay ra.

Đúng là Quý Thập Cửu năm đó theo như lời Thập Tiên Kiếm!

Bốn thanh Mộc kiếm gào thét mà đi, dung nhập hoa sen kiếm trận bên trong, tại trong tuế nguyệt sát cơ hiển lộ, giết chết Cửu Long.

Oanh long long tiếng vang quanh quần trời xanh, Mạnh Hạo thân thể chấn động, không ngừng mà lui ra phía sau, hoa sen kiếm trận tán loạn, bốn thanh Mộc kiếm cuốn ngược lại, nhưng cái kia chín đầu Hắc Long, cũng là trực tiếp tan vỡ chia năm xẻ bảy.

“Thức thứ hai, Luân Hồi Diệt!” Hắc bào nhân trong mắt lộ ra u mang, thân thể trái lại không lui, tay phải vung vẩy, màu đen trường thương tại trong tích tắc trở thành nhất đạo hắc quang, tốc độ cực nhanh, thẳng đến Mạnh Hạo mà tới.

Càng là tại tới gần, phẳng phát có từng tầng một không gian toái diệt, tựa hồ cái thanh này màu đen trường thương, giết chết mà đến lúc, có thể chém chết hết thủy hư vô.

Như vền vền như thế cũng thôi, càng là tại trong tích tắc cái thanh này tiến đến, hắc thương bốn phía từng tầng một như có như không trong không gian bị nó tan vỡ, lại xuất hiện từng màn bất đồng hình ảnh, những cái kia trong hình, giống như tại bất đồng tuế nguyệt, xuất hiện đồng dạng người, người này là Mạnh Hạo, là Mạnh Hạo tại bất đồng tuế nguyệt, như là luân hồi chuyển thế, nhiều đời luân hồi chi thân!

Như là tiền kiếp, tái tiền kiếp, đã từng một thời! Tuy không nói là thật hay giả, nhưng giờ phút này thoát nhìn, lại cực kỳ chân thật!

Mạnh Hạo tâm thần chấn động, dường như thấy được nghìn thế luân hồi, lại dường như không chứng kiến có cái gì, một cỗ mãnh liệt sinh tử nguy cơ, lập tức hiển hiện Mạnh Hạo tâm thần, giống như chung quanh hắn hết thấy né tránh chỗ, đều bị phong kín, giống như cái này một thương, đánh tan chính hắn nghìn thế luân hồi!

Mắt thấy cái này hắc thương tới gần, cường đại uy áp từ trên bộc phát, đang không ngừng suy yếu Mạnh Hạo tu vi.

Mạnh Hạo mi tâm đồ đằng lóng lánh, thân thể bên ngoài tứ đại đồ đằng lập tức bộc phát, Kim Mộc Hỏa Thổ đã trở thành hỏa hải, đã trở thành đại thụ che trời, đã trở thành kim vũ, hóa thành Sương Thổ tang thương.

Tại cái kia một thương Luân Hồi Diệt một cái chớp mắt, Mạnh Hạo mở miệng, phun ra nhất đạo thanh quang, hóa thành Thanh Hồng Tiên Kiếm, nơi đây phá hư mà ra, một cỗ động trời kiếm khí bỗng nhiên tràn ra, đây không phải Đạp Ca Kiếm Khí, mà là kiếm này bên trên bản thân ẩn chứa Kiếm Ý.

“Cùng người trăm Luân Hồi, không bằng Mạnh mẽ tự trăm!” Mạnh Hạo tay phải nâng lên vung lên, ánh mắt lộ ra quyết đoán cùng hàn mang.

Ý này lên, dung tại Mạnh Hạo tứ đại đồ đằng chi lực, phát ra động trời thanh quang, ở đằng kia hắc thương tiến đến lập tức, vượt lên trước một bước, tự trăm Luân Hồi!

Nổ vang thanh âm động trời, Luân Hồi Diệt, Thiên Địa kinh, nổ mạnh lay động...

Thanh Hồng Tiên Kiếm bỗng nhiên cuốn ngược lại, hóa thành nhất đạo thanh quang, bị Mạnh Hạo nuốt vào trong miệng lúc, thân thể của hắn run rẩy, lần nữa lui ra phía sau, phun ra một ngụm lớn máu tươi, lúc ngẩng đầu, Mạnh Hạo thần sắc âm lãnh, nhìn về phía Hắc bào nhân.

Hắc bào nhân tâm thần chấn động, gắt gao nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo, thân thể của hắn đã lui về phía sau, trong tay hắc thương, giờ phút này từng khúc vỡ vụn, trực tiếp tan vỡ.

“Chết tiệt, hắn trước dùng kinh văn làm ta suy yếu, rồi sau đó bởi hắn là thể hệ này Phong Yêu sư, cho nên yêu thuật đối với những người khác lực sát thương cực kỳ khủng bố nhưng với hắn nơi đây tác dụng lại rất nhỏ, bằng không mà nói, làm sao có thể như thế phiền toái!” Hắc bào nhân tay phải nâng lên, trực tiếp tại mi tâm vỗ, cái vỗ này phía dưới, thân thể của hắn mơ hồ, giống như hư ảo đi một tí, có thể theo tay phải hắn nâng lên, một chút trọng tâm hắc thương xuất hiện, bỗng nhiên biến ảo, xuất hiện ở trong tay hắn.

Thương này như trước màu đen, tràn ra hắc vụ cùng thân thể của hắn liên tiếp, thoát nhìn giống như thể.

“Thứ ba...” Hắc bào nhân mở miệng, nhưng hắn lời nói không đợi xong, Mạnh Hạo chỗ đó trong mắt sát cơ mãnh liệt lóe lên.

“Ba thức con em ngươi!” Mạnh Hạo bản thân cũng phát hiện, hắn có mấy lời nói cùng hành động, đã bị Anh Vũ ảnh hưởng rất sâu... Kể như lúc này, những lời này nói cực kỳ tự nhiên...

Lời nói vừa ra, thân thể của hắn cất bước tiến đến, tay phải nâng lên tại huyết sắc trên mặt nạ nhấn một cái, chém ra lúc, lập tức chung quanh hắn Thiên Địa, nháy mắt đã trở thành màu đen, phẳng phất một mặt phiến, phô thiên cái địa!

Đúng là Mạnh Hạo mạnh nhất chỉ bảo, Tam Vĩ Phiến!

496. Chương 496: Người Dám

Này phiến nổ vang mà ra, lập tức quét ngang, bóp méo hư vô, run rẩy trời xanh, kinh hải đại địa, gào thét lúc giữa, phiến vĩ động trời... thẳng đến Hắc bào nhân mà đi.

Hắc bào nhân sắc mặt lần đầu đại biến, thần sắc lộ ra không cách nào tin, thân thể chợt cuốn ngược lại, nhưng tốc độ của hắn dù có mau cũng không nhanh bằng Tam Vĩ phiên, nổ vang quanh quẩn, này phiên trực tiếp cuốn tại Hắc bào nhân trên người, kinh Thiên động Địa chỉ lực bộc phát, chợt xoắn giết!

Phanh phanh thanh âm truyền khắp bốn phía, Hắc bào nhân thân thể, tính cả hắc hắc thương, lập tức tan vỡ nổ bung, có thể tại đồng thời tan vỡ, phía xa xa, thân ảnh của hắn lần nữa lại ngưng tụ, chỉ có điều tâm trọng thân thể càng phát ra hư ảo lập loè, rõ ràng hư nhược không ít.

“Này phiên... này phiên...” Hắc bào nhân hai mắt co rút lại, nhìn xem Mạnh Hạo bốn phía vĩ phiên gào thét, hắn lập tức gào thét dồn dập.

“Cổ đạo, chấp phong thiên chi niệm, sơn hà thương sinh đại thiện, Cửu Sơn Hải nhu đạo kiếp lai, ngô mệnh vô lượng tại!” Tại hắc bào nhân này bị Tam Vĩ phiên oanh vào thân hình, lần nữa suy yếu, Mạnh Hạo cất bước mà đến, mở miệng lần nữa tung lên đối với Khảo Sơn Lão Tổ cùng hết thảy tồn tại có liên quan cùng Phong Yêu Nhất Mạch, có thể rung chuyển sinh tử Phong Yêu kinh.

Này kinh vừa ra, Hắc bào nhân lần nữa phát ra thê lương thảm thiết, thân thể của hắn cấp tốc lui về phía sau.

“Chết tiệt, chết tiệt, ngươi quá hèn hạ!!” Hắc bào nhân gào thét, giờ phút này hắn sao có thể không rõ, Mạnh Hạo xuất động cái kia phiên vĩ mục đích, chính là muốn làm hắn không cách nào phân tâm áp chế kinh văn, hắn đã cực kỳ lâu không có được hôm nay nhất bàn biệt khuất, vốn là chiếm cứ tuyệt đối ưu thế, nhưng trong chớp lát đã bị suy yếu, rồi sau đó thân thể tan vỡ, không đợi chính mình cải tạo chi thân lần nữa đi áp chế kinh văn, trước mắt cái này chết tiệt, hèn hạ gia hỏa, lại một lần niệm động Phong Yêu kinh.

Hầu như ở nơi này áo đen người lui ra phía sau nháy mắt, Mạnh Hạo hai mắt bỗng nhiên lóe lên, thừa dịp kia bệnh, muốn kia mạng, đây là Mạnh Hạo xuất thủ nguyên tắc, giờ phút này hắn không chút do dự, tay phải nâng lên vùng mạnh ra. Lập tức nhất đạo huyết quang gào thét mà ra, tốc độ cực nhanh, nháy mắt thẳng đến Hắc bào nhân mà tới.

Cái này huyết quang bên trong. Rõ ràng là một cỗ Huyết Thân!

Quý tộc Huyết Thân!

Thân này vừa ra, Thiên Địa một mảnh hồng sắc, tốc độ cực nhanh, Hắc bào nhân bị kinh văn áp chế, thân thể đang run rẩy, lập tức Huyết Thân tới gần, từ kia trên người chợt xuyên qua.

Hắc bào nhân sắc mặt triệt để đại biến, thân thể oanh một tiếng, trực tiếp tan vỡ nổ bung, đại lượng hắc khí ngưng tụ trên người hắn Ma niệm cùng sinh cơ, toàn bộ bị Huyết Thân hút đi.

“Ta không cam lòng!!” Xa xa. Hắc bào nhân thân thể lại xuất hiện lần nữa, lúc này đây càng thêm suy yếu, hắn ngửa mặt lên trời gào rú, thật sự là hắn không cam lòng. Như là trước kia thời kỳ toàn thịnh, cho dù là cái này Huyết Thân, hắn cũng có thể chống cự, nhưng dưới mắt, lại là đã hư lại hư.

Một cỗ mãnh liệt sinh tử cảm giác, lần đầu tại Hắc bào nhân tâm thần bên trong xuất hiện, hắn cho tới bây giờ không nghĩ tới, chính mình có một ngày, lại bị người giết chết.

Mắt thấy cái kia Huyết Thân lại đây, Hắc bào nhân ánh mắt lộ ra điên cuồng, tay phải hắn bỗng nhiên nâng lên, chỉ một cái bầu trời tuyền qua.

“Hoang Trùng!!” Hắc bào nhân ngửa mặt lên trời gào rú.

Tại lúc hắn lời nói truyền ra, thân thể của hắn lập tức lập loè, cùng lúc đó, bầu trời tuyền qua bên trong, trên tế đàn sương mù, mãnh liệt cuộn cuộn, trong đó có giãy giụa cùng gào thét truyền ra. Nhưng tại đây sương mù bên trên, những cái kia gương mặt, cũng là một cái điên cuồng trấn áp.

Theo chúng trấn áp, đại lượng sinh cơ cùng Yêu khí từ đại địa, bị Bát Mạch liên minh sương mù bao phủ mấy vạn trên thân chi nhân, cấp tốc tràn ra. Này mấy vạn từng cái bộ lạc tới tham gia đấu giá tu sĩ, nguyên một đám thân thể run rẩy, cấp tốc héo rũ, nhanh chóng già nua, bọn họ sinh cơ, tính mạng của bọn họ, tại thời khắc này từ thất khiếu bên trong bay lên, cùng bốn phía Yêu khí dung hợp, thẳng đến bầu trời tuyền qua.

Mấy vạn người sinh cơ, hóa thành vô số khí tức, phóng tới tuyền qua, bị những cái kia gương mặt trong sương mù từ cái này tuyền qua bên trong trên tế đàn, điên cuồng hấp thu thôn phệ. Trấn áp chỉ lực càng trở nên mạnh hơn nữa, đồng thời có gần như một nửa gương mặt, rõ ràng nhoáng một cái phía dưới, từ trong sương mù bay ra, rõ ràng... chạy ra khỏi bầu trời tuyền qua, từ thiên không hàng lâm mà tới, thẳng đến Hắc bào nhân.

Theo chúng rời đi, hắc vụ bên trong gào thét gào thét mãnh liệt hơn, hình như có nào đó tồn tại, đang trong đó, điên cuồng giãy giụa, ý đồ muốn phá vỡ bốn phía phong ấn, lao tới.

Trong chốc lát, những cái kia từ sương mù bên trên hàng lâm mà đến gương mặt, chúng vờn quanh tại Hắc bào nhân bốn phía, mang theo tàn nhẫn, mang theo khát máu, mang theo điên cuồng, chui vào Hắc bào nhân trong cơ thể, cùng lúc đó, theo chúng chui vào, Hắc bào nhân khí tức, trong chốc lát quật khởi, càng ngày càng mạnh, cho đến động trời.

Hắc khí ngập trời, từ Hắc bào nhân trên người bộc phát ra, cuộn cuộn lên không, tại hắc khí kia bên trong, đại lượng gương mặt dữ tợn, những thứ này gương mặt, từng cái đều là đồ đẳng, đều có đối với kia thờ phụng Bát Mạch liên minh tu sĩ tộc nhân.

”Ta là Hoang Trung, ta là Ma niệm... Ta là yêu binh Hoang Trung bao năm, bị kia giết chết sinh mệnh, dần dần ngưng tụ ra oán khí, biến thành một tia Ma niệm!

Hoang Trung tàn, Ma Niệm khai!” Hắc bào nhân hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang, khí tức ầm ầm bộc phát, hắc khí khuếch tán bát phương, Quý tộc Huyết Thân ở phía xa ngừng lại, nhìn chăm chăm vào Hắc bào nhân, giống như cảm nhận được uy hiếp.

Mạnh Hạo thở sâu, thần sắc trước đó chưa từng có ngưng trọng.

Đúng lúc này, bỗng nhiên, bốn phía bầu trời xa, có từng đạo cầu vòng gào thét mà đến, trong nháy mắt, này bốn phương tám hướng, liền có mấy vạn tu sĩ, bỗng nhiên xuất hiện.

Những tu sĩ này, là trước kia truy kích Ô Thần Bộ, vì đoạt Yêu Linh bốn phía tộc quần, giờ phút này sau khi xuất hiện, bọn hắn nguyên bản đẳng đẳng sát khí, mà khi thấy rõ nơi đây chiến trường về sau, lập tức truyền đến vô số hấp khí thanh âm, chớp mắt một mảnh kia tĩnh mịch.

Nơi đây mấy vạn ánh mắt, tại thời khắc này, toàn bộ rơi tại giữa không trung, hắc khí ngập trời Hắc bào nhân cùng Mạnh Hạo trên người.

”Chết cho ta!” Hắc bào nhân mãnh liệt cúi đầu, lúc nhìn về phía Mạnh Hạo, thân thể tiến về phía trước một bước, bước đi, tay phải nhấc lên, phía sau hắn vô tận hắc khí, kịch liệt cuộn cuộn, thành linh tạo thành một trường cực lớn dữ tợn gương mặt, thẳng đến Mạnh Hạo mà đi.

Cùng lúc đó, càng có hắc khí cuộn cuộn, thẳng đến Huyết Thân.

Mạnh Hạo mang theo Huyết Tiên mặt nạ, hắn trong mắt lộ ra cố chấp chi mang, thở sâu, tay phải nắm niệm pháp quyết, chỉ về phía trước.

“Vô Diện!”

Một cái đồng dạng cực lớn mặt nạ, bỗng nhiên xuất hiện, đúng là Huyết Tiên thần thông, Mạnh Hạo biến thành bản thân gương mặt, cùng hắc khí gào thét mà đến hóa thành đấy, do vô số gương mặt tạo thành dữ tợn mặt, bỗng nhiên đối kháng.

Nổ vang động trời lúc, Mạnh Hạo thanh âm lần nữa truyền ra.

“Nhất Ngôn!” Lập tức hắn huyễn hóa ra gương mặt, đôi môi khê nhúc nhích, âm sóng ngập trời.

“Phong Hỏa Liên!” Mạnh Hạo hai tay nâng lên, về phía trước chột đấy, lập tức bát phương, xuất hiện cuộn cuộn khối, như là Phong Hỏa, gào thét lúc giữa đem cái này Huyết Tiên truyền thừa ba thức đầu triệt để bộc phát ra.

Cho đến tại đây nổ vang bên trong. Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra tinh mang.

“Ta cũng cần...tín ngưỡng của các người chi lực!” Mạnh Hạo thanh âm quanh quẩn thời gian. Ô Thần Bộ tộc nhân, ngay ngắn hướng quỳ lạy xuống. Trên người bọn họ lập tức tản mát ra thuộc về Mạnh Hạo đồ đảng thanh quang.

“Tàn Vân...” Trần đầy tín ngưỡng chi lực, lập tức từ đại địa dừng mãnh vào Mạnh Hạo trong cơ thể, lập tức bộc phát, thúc giục Mạnh Hạo triển khai hắc chưa bao giờ thể hiện ra, Huyết Tiên truyền thừa thức thứ tư!

Tàn vân xua tan huyết vũ hải ngập trời!

Tàn vân, vân vốn không tàn, mà mây tàn chi lực, lại để cho phong vân tàn, để cho Thiên Địa sụp đổ, này chi lực hiển lộ một cái chớp mắt liền vượt qua Huyết Tiên ba thức đầu, đạt đến một loại trình độ kinh người, tại Mạnh Hạo bốn phía, lập tức xuất hiện vô số tầng mây. Những thứ này tầng mây khuếch tán ra, khiến cho bầu trời trong sát na, sương mù mỏng đi.

Này sương mù, là vân.

Tàn vân chi lực, càng thêm... lộ ra vân!

Nổ vang quanh quẩn, bốn phía tất cả mây mù, tại trong tích tắc như bị bàn tay vô hình xé rách, lập tức tan vỡ, cùng nhau tan vỡ đấy, còn có Hắc bào nhân thân thông biến ảo cực lớn gương mặt, cũng ở đây một cái chớp mắt, bị trực tiếp xé nát bấy.

Hắc bào nhân thân thể lão đảo, hắc không cam lòng, tu vi của hắc hôm nay có thể bày ra chẳng qua là trạng thái toàn thịnh ba thành mà thôi, những thứ khác, tại một trận chiến này ở bên trong, không ngừng mà bị suy yếu.

Giờ phút này mắt thấy chính mình thuật pháp lần nữa tan vỡ, Hắc bào nhân ngửa mặt lên trời rống to, hai tay bấm niệm pháp quyết, lập tức bầu trời tuyền qua bên trong, trên tế đàn sương mù, tồn tại cái kia một nửa gương mặt, lần nữa bay ra một nửa, dung nhập thân thể của hắc, khí tức của hắc lại một lần bộc phát.

Càng là ở thời điểm này, thần sắc hắc dữ tợn, tay phải nâng lên hướng về phía dưới đại địa bị sương mù bao phủ mấy vạn tham dự đấu giá hội tu sĩ chỉ một cái.

Cái này chỉ một cái phía dưới, kêu thê lương thảm thiết truyền ra, trong đó mấy vạn tu sĩ, ngoài Tôn Đại Hải có Mạnh Hạo lúc trước phòng hộ bên ngoài, tất cả những người khác, đều tại giờ khắc này, thân thể tất cả sinh cơ toàn bộ phóng xuất, dung nhập Yêu khí bên trong, tán nhập sương mù, mà cái mảnh này đưa bọn chúng bao phủ sương mù, cũng tại thời khắc này bay lên không, thẳng đến Hắc bào nhân.

Theo sương mù rời đi, lộ ra đại địa mấy vạn thân cây khô!

Hắc bào nhân ngửa mặt lên trời gầm nhẹ, bốn phía sương mù lập tức ngưng tụ trong cơ thể của hắc, khiến cho tu vi của hắc, tại thời khắc này không ngừng khôi phục, giờ lên tay phải, hướng về Mạnh Hạo, mãnh liệt một trận.

Một trận này phía dưới, lập tức toàn thân hắc hắc vụ cấp tốc bộc phát, hóa thành một cái chùng ngàn trượng lớn nhỏ cực lớn vụ thủ, hướng về Mạnh Hạo nơi đây, oanh oanh mà đến.

“Huyết Vũ!” Mạnh Hạo hai tay bấm niệm pháp quyết, tại đây nguy cơ trước mắt, triển khai Huyết Tiên thức thứ năm, cùng lúc đó, hắc Huyết Thân tại thời khắc này, tại Mạnh Hạo điều khiển trực tiếp tan vỡ, hóa thành vô số huyết quang, thẳng tới Mạnh Hạo mà đến, cùng Mạnh Hạo triển khai Huyết Vũ, dung lại với nhau, khiến cho cái này trong Thiên Địa, lại thật sự... khơi lên Huyết Vũ.

Này mưa ngập trời, mỗi một giọt mưa bên trong, đều ẩn chứa Huyết Tiên thần thông chi lực, thẳng đến bầu trời, tiến đến vụ thủ cùng Hắc bào nhân mà đi.

Một màn này, rung động bốn phía tất cả mọi người, cho đến một tiếng truyền khắp nơi đây mấy vạn dặm phạm vi nổ vang, động trời dựng lên, Mạnh Hạo phun ra máu tươi, thân thể cuốn ngược lại, hắc thân thông tan vỡ, huyết vũ vang khắp nơi, Huyết Thân thoáng cái cũng đều uể oải, Hắc bào nhân thân thể chấn động, càng thêm suy yếu, thân thể giống như tùy thời sẽ tiêu tán, một trận chiến này, đối với hắc mà nói, bởi vì kinh văn mấy lần suy yếu, lại để cho hắc chiến đấu vô cùng khó khăn, nhưng dưới mắt thắng lợi trong tầm mắt, thần sắc hắc dữ tợn, liêu lĩnh, thúc đẩy màu đen đại thủ, thẳng đến Mạnh Hạo, nháy mắt mà đến.

“Thế hệ này Phong Yêu sư, người chết cho ta!!”

Đúng lúc này...

“Ma niệm, người dám!!” Gầm lên giận dữ, vượt qua lời đình, như là Thiên uy, oanh oanh long long từ phía trên không tuyền qua chi giới, này trên tòa tế đàn hắc vụ bên trong bộc phát, cuộn cuộn mà đến.

Theo bộc phát, hắc vụ bên trên còn sót lại những cái kia ý đồ tiếp tục đem trấn áp gương mặt, nguyên một đám phát ra thê lương thâm thiết, toàn bộ vỡ vụn, khiến cho hắc vụ một cái chớp mắt, hướng về bát phương nổ vang khuếch tán, lộ ra... Ở đằng kia trên tế đàn, đâm vào trong đó bả thương trắng bợt!

Thương này, mới thật sự là ... Yêu binh Hoang Trùng!!

497. Chương 497: Ma Binh

Tế đàn chi thương, cao gần ba trượng, đó là một thanh trường thương!!

Tên của nó, là Hoang Trùng!

Yêu binh Hoang Trùng!!

Phong Yêu đời thứ ba huyết luyện mà ra, dưới thương này, có không biết bao nhiêu tu sĩ, bao nhiêu cổ yêu, táng thân huyết hải!

Bình thường chi thương, xa không dài như thương này, toàn thân tái nhợt như xương người chế tác, phía trên không có hoa văn, không có phù văn, nhưng lại có một chút rõ ràng lẫn lộn, thoát nhìn cực kỳ quỷ dị.

Một cỗ không cách nào hình dung khí tức, từ trường thương này bên trong tràn ra, kinh Thiên động Địa, oanh minh bầu trời trong sương mù tuyền qua thế giới, truyền ra tuyền qua bên ngoài, Tây Mạc đại địa.

Vù vù lúc giữa, thương này bất động, như không thể ly khai tuyền qua thế giới, nhưng lại có một đạo tái nhợt ánh sáng, từ ở trên mãnh liệt tràn ra, nhanh hơn chớp, như là thuấn di, trực tiếp hàng lâm tại tuyền qua bên ngoài thế giới!

Hắc bào nhân sắc mặt tại đây trong tích tắc, lập tức triệt để đại biến, thân thể của hắn chợt run rẩy, càng là có đại lượng gương mặt từ trong cơ thể hắn chui ra, cả đám đều lộ ra trước đó chưa từng có kính sợ cùng hoảng sợ.

Tùng trận thét lên, truyền khắp trời xanh.

Tái nhợt ánh sáng nháy mắt mà đến, không cách nào hình dung này quang mang tốc độ, nó lập tức tự xuyên thấu rồi chụp vào Mạnh Hạo màu đen đại thủ, tại xuyên thấu một khắc, khí thế hung hãn vụ thủ như là tuyết gặp hỏa, mắt thường có thể thấy hòa tan, càng là từ trong đó, tràn ra đại lượng gương mặt, những thứ này gương mặt giống nhau tại thét lên, thần sắc hoảng sợ, mang theo trước đó chưa từng có tuyệt vọng.

Chúng khi còn sống, bị thương này diệt, sau khi chết ngưng tụ ra Ma niệm, như trước này tại đây tồn tại mãnh liệt sợ hãi!

Phàm là chết ở dưới thương này, Vĩnh Sinh không nhập Luân Hồi, đời đời kiếp kiếp, đều bị giam cầm ở thương này bên trong, thành sinh mệnh ở bên trong, tàn khốc nhất hình phạt!

Nổ vang quanh quẩn. Cái kia đại vụ thủ bị tái nhợt ánh sáng xuyên thấu nháy mắt, trực tiếp tan vỡ chia năm xẻ bảy, đạo kia tái nhợt ánh sáng, lập tức liền xuất hiện ở Mạnh Hạo trước mặt.

Mạnh Hạo tâm thần nổ vang. Hắn lúc trước một khắc. Toàn thân đã tràn ngập mùi rượu, còn sót lại cuối cùng nhất đạo Đạp Ca Kiếm Khí đã tại trong cơ thể hắn mà chuẩn bị, đó là hắn đòn sát thủ, là đã vượt qua một lần cuối cùng Kỳ Nam miễn sinh tử đòn sát thủ!

Còn không đợi hấn sử dụng, tái nhợt ánh sáng xuất hiện. Yêu binh Hoang Trùng biến ảo, kinh Thiên động Địa, nổ vang thế giới!

Giờ phút này, Mạnh Hạo nhìn lên trước mặt tái nhợt ánh sáng, một cỗ mãnh liệt triệu hoán, một loại đường như cực kỳ cảm giác thân thiết, lập tức tràn ngập tâm thần. Hấn ở đây triệu hoán thương này, thương này ở đây triệu hoán hấn!

Mạnh Hạo phúc linh tâm đến, tay phải nhấc lên, một phát bắt được đạo này tái nhợt ánh sáng. Này sáng lóng lánh, lập tức hóa thành một chút nhìn như hư ảo, nhưng lại chân thật tồn tại tái nhợt chỉ thương!

Cầm trong tay màu trắng Hoang Trùng, Mạnh Hạo trong óc nháy mắt nổ vang.

”Bất luận ngươi là đời nào Phong Yêu , ta là yêu binh Hoang Trùng, đời thứ ba Phong Yêu huyết luyện mà thành, bị phong ấn tại Yêu Tiên cổ giới, ý thức ngủ say, mới khiến cho Ma niệm ra đời...

Ma niệm cũng là ta, là cuộc đời của ta, từ bị đúc ra một khắc, ta đã bị định ra, này sinh cùng sở hữu chín chủ, từ đời thứ nhất Phong Yêu đến đời thứ chín Phong Yêu, đều là chủ nhân của ta!

Mặc kệ ngươi là đời thứ mấy, đến Yêu Tiên cổ giới, ta ở chỗ này chờ ngươi... Còn có đời thứ ba Phong Yêu cuối cùng đi đến Cổ Đạo, phá tan Cửu Đại Sơn Hải, nhưng tại phá tan trong chớp mắt, táng thân tinh không, cái chết của hấn... tồn tại manh mối, liên quan đến một cái động trời bí mật, hấn truyền thừa, cũng ở chỗ này... Ta kiên trì không được bao lâu, ngươi... nhất định phải tới!”

”Giờ phút này, ta chỉ có thể đưa ra này nhất đạo bốn mạng ý thức, sau đó lần nữa ngủ say, giữ lại ý thức, chờ cùng ngươi đời sau Phong Yêu đến, phong yêu đại nhân, cầm ta bốn mạng chỉ ý, niệm phong yêu Cổ kinh, thu phục này Ma niệm.

Nó chính là ta... tại Yêu Tiên cổ giới, cùng ta liên hệ chi vật! Như ngươi tới không được Yêu Tiên cổ giới, cũng đem thương này truyền lại xuống dưới, truyền cho cửu đại Phong Yêu!

Đời thứ ba đại nhân đã chết trước, từng nói... Cửu đại Phong Yêu, nếu không diệt, tức thì đỉnh phong, là Phong Yêu nhất mạch nghịch thiên cải mệnh, đổi lấy một đường Cửu đại Sơn Hải sinh cơ!” Trầm thấp tang thương thanh âm, mang theo suy yếu, tại Mạnh Hạo trong óc bỗng nhiên quanh quẩn, Mạnh Hạo trong túi trữ vật Phong Yêu Cổ Ngọc lập tức chấn động, giống như cảm nhận được đời thứ ba Phong Yêu tử vong, tản mát ra một cỗ bi ai chi ý.

Thanh âm dần dần tiêu tán, cho đến hoàn toàn sau khi biến mất, Mạnh Hạo chậm rãi ngẩng đầu, thì thào mở miệng.

“Ta... chính là cửu đại.”

Hấn lời nói lúc giữa, hai mắt nháy mắt lộ ra một vòng tinh mang, nhìn về phía giờ phút này cấp tốc lui về phía sau, thần sắc hoảng sợ Hắc bào nhân.

“Cổ đạo, chấp phong thiên chi niệm, sơn hà thương sinh đại thiện, Cửu Sơn Hải nhu đạo kiếp lai.” Mạnh Hạo chậm rãi mở miệng, tại hấn thanh âm này truyền ra nháy mắt, trong tay hấn tái nhợt chỉ thương, lập tức tản mát ra tái nhợt chỉ mang, chậm rãi nâng lên, mũi thương trực chỉ Hắc bào nhân.

Mạnh Hạo thanh âm, mỗi một lần đều tản mát ra kỳ dị chi lực, này chi lực ngoại nhân không cảm giác được, thậm chí đều không thể nghe nói, nhưng đối với Hắc bào nhân, hay hoặc giả là Khảo Sơn Lão Tổ mà nói, này kinh như ma chú!

Hắc bào nhân phát ra thê lương trong chốc lát, thân thể lập tức tan vỡ, đại lượng hắc khí tản ra.

Cả người hấn như phát cuồng giống như, ngửa mặt lên trời gào rú.

“Câm miệng, câm miệng, không được niệm nữa!!” Gào rú bên trong, Hắc bào nhân hai mắt đỏ thẫm, điên cuồng phóng tới Mạnh Hạo, ý đồ đưa hấn giết chết, nhưng tại tới gần một cái chớp mắt, chẳng qua là tới gần trăm trượng, lập tức Hắc bào nhân kêu thảm thiết, càng thêm thê lương, thân thể tiêu tán tốc độ nhanh hơn.

Bị hù tâm thần hấn hoảng sợ, thân thể nhoáng một cái, thăng đến xa xa mà đi, hấn giờ phút này không còn có ý tưởng giết chết Mạnh Hạo, hấn duy nhất ý niệm trong đầu, chính là cùng năm đó Khảo Sơn Lão Tổ giống nhau, muốn chạy trốn khỏi nơi đây, này sinh cũng không gặp nữa Mạnh Hạo liếc.

“... Ngô mệnh vô lượng tại!” Hầu như ngay tại hắc bào nhân này muốn chạy trốn nháy mắt, Mạnh Hạo niệm xong rồi Phong Yêu Cổ Kinh câu đầu tiên, cuối cùng này nửa câu, truyền ra lập tức, đã trốn hướng nơi xa Hắc bào nhân, kêu thảm thiết càng thêm thê lương, lộ ra vô tận thê thảm, thân thể nổ vang lúc giữa không ngừng mà tan vỡ, càng phát ra suy yếu, càng thì không cách nào tiếp tục bỏ chạy, tại hấn hoảng sợ cùng tuyệt vọng, thân thể của hấn không bị khống chế đẩy, như là có một cỗ khổng lồ lại để cho hấn không cách nào chống cự hấp lực, từ Mạnh Hạo trường thương trong tay bên trong tràn ra, khiến cho Hắc bào nhân, thân thể không tự chủ được lui về phía sau, bị không ngừng mà kéo hướng Mạnh Hạo nơi đây.

“Các người Phong Yêu nhất mạch đều đáng chết, Cửu Sơn Hải bắt dung, đòi đòi đột tử!!” Hắc bào nhân thê lương gào rú, Mạnh Hạo hai mắt lạnh băng, chậm rãi tụng lên hấn biết, Phong Yêu Cổ Kinh câu thứ hai.

“Cổ đạo, niệm vạn biến chi yêu, hành phi tiên lộ, đập Cửu Sơn Hải kiếp..”

Hắc bào nhân thân thể lập tức hắc khí càng phạm vi lớn tan vỡ ra, hấn kêu thảm thiết khuếch tán, thân thể không bị khống chế đẩy, càng rất nhanh cuốn ngược lại, khoảng cách Mạnh Hạo nơi đây, chỉ còn lại có nghìn trượng.

Tám trăm trượng, sáu trăm trượng, năm trăm trượng..

Hắc bào nhân gào rú gào thét, thân thể tan vỡ lại lần nữa xuất hiện lúc, lập tức từ trong cơ thể của hấn, lập tức xuất hiện đại lượng gương mặt, những thứ này gương mặt nguyên một đám dữ tợn trong mang theo sợ hãi, sau khi xuất hiện vờn quanh tại Hắc bào nhân bốn phía, lôi kéo thân thể của hấn, muốn chạy trốn ra cái này hấp lực phạm vi.

“... Ngô đạo vĩnh hằng, thương sinh thác nhi ngô đạo chân..” Mạnh Hạo thần sắc lạnh lùng, chậm rãi mở miệng.

Lời nói truyền khắp bốn phía, như có Thiên Âm, áp qua Hắc bào nhân trong chớp lát, thân thể của hấn bên ngoài những cái kia gương mặt nguyên một đám thê lương gào rú, lập tức vụn vụn, như bị xóa đi, Hắc bào nhân thân thể lần nữa gần hơn.

Bốn trăm trượng, ba trăm trượng... Một trăm trượng! !

Hắc bào nhân triệt để điên cuồng, sinh tử nguy cơ, hấn mãnh liệt rống to, theo hấn gào to, đại địa Bát Mạch liên minh mấy vạn tu sĩ, nguyên một đám thân thể run rẩy, lập tức thì có hơn một nghìn người, trên thân thể đỏ hồng lóng lánh, nháy mắt hút đi hết thủy sinh cơ, thân thể trực tiếp hóa thành cây khô héo rũ, bọn họ đỏ hồng ầm ầm bay ra, đã trở thành huyết sắc gương mặt, thăng đến Hắc bào nhân mà đi.

Ngay sau đó, Bát Mạch liên minh tu sĩ, lần lượt có nhân như thế, phanh phanh thanh âm quanh quẩn, kêu thảm thiết chi âm liên tiếp, mấy vạn tu sĩ, trong chớp mắt, có hơn một vạn người, toàn bộ thê lương tử vong, trở thành cây khô.

Bọn họ sinh cơ, tính mạng của bọn hấn, đều bị bọn họ đỏ hồng hút khô, bay ra lúc, tới gần Hắc bào nhân, vờn quanh tại Hắc bào nhân bốn phía, đã trở thành hấn chống cự hấp lực chỉ lực.

“Thánh Tổ đại nhân...” Bát Mạch liên minh còn lại năm cái Nguyên Anh tu sĩ, giờ phút này nguyên một đám thần sắc bi ai, bọn hấn cảm nhận được trên thân thể đỏ hồng, đang tại hấp thu bản thân sinh mệnh, thấy được các tộc nhân đại lượng tử vong, vền vền gần như vậy mấy cái thời gian hô hấp, lại có hơn một vạn tộc nhân trở thành cây khô.

Cái loại này trong nội tâm bị thương, bị bản thân bộ lạc Thánh Tổ giết chết cảm giác, làm cho cả Bát Mạch liên minh, từ trên căn bản xuất hiện tan vỡ.

Bốn phía những bộ lạc khác tu sĩ, bọn hấn đến sau này đoán từng màn, vượt ra khỏi tưởng tượng, nhất là vị kia Hắc bào nhân, càng là cường đại để cho bọn họ hít thở không thông, có thể cường đại như vậy tồn tại, rõ ràng bị người dọa đã đến trình độ như vậy, trong khoảng thời gian ngắn, đối với có Yêu Linh Mạnh Hạo, nơi đây tiến đến tất cả bộ lạc, nhao nhao hoảng sợ.

Nổ vang quanh quẩn, Bát Mạch liên minh mấy vạn tu sĩ, giờ phút này đã chết gần như chín thành nhiều, vì đại lượng tộc nhân hóa thành đồ dâng, vờn quanh tại Hắc bào nhân bốn phía, khiến cho thân thể của hắn, lần thứ nhất, tại đây hấp lực trong dừng lại.

Nhưng lại tại Hắc bào nhân nhẹ nhàng thở ra, ý đồ phá tan cùng hấp lực bỏ chạy nháy mắt, Mạnh Hạo hai mắt sát cơ lóe lên, nói ra phong yêu Cổ Kinh nửa câu sau câu thứ hai .

“... Ngô mệnh vô lượng tại!”

Như là lời đình tại áo đen tính mạng con người trong nổ tung, hóa thành hắc thể lương đến cực điểm kêu thảm thiết, thân thể của hắn bên ngoài tất cả gương mặt, đều lập tức tan vỡ, mà thân thể của hắn, giống như đạo lưu tinh, mãnh liệt bị kéo đi.

Trăm triệu, năm mươi triệu, mười triệu... Cho đến trong chớp lát, tại áo đen Ma Niệm tuyệt vọng gào thét trong, thân thể của hắn đựng phải tái nhợt chi thương, lập tức cả người đã trở thành hắc vụ, bị hút vào thương này bên trong.

Cái này tái nhợt chi thương màu sắc, nháy mắt cải biến, trực tiếp đã trở thành màu đen, không còn là hư ảo, mà là gần như thực chất!

Nó đã không còn là yêu binh Hoang Trùng, mà là trở thành rồi một thanh ma binh!

Từng trận phong ấn, tính cả gạt bỏ ý thức chi lực, lập tức lúc này thương bên trong bộc phát, trực tiếp xóa đi Hắc bào nhân ý thức, khiến cho Ma niệm, thiếu đi niệm, chỉ còn lại ma!

Mạnh Hạo tay phải cầm thương này vung lên, lập tức bốn phía nổ vang, một cỗ hắc phong gào thét, nhấc lên Mạnh Hạo tóc, một thân màu xanh áo dài, tại hắc phong bên trong, giống như cũng bị nhuộm thành màu đen.

Ma thương nơi tay, từng trận hắc phong cuốn động thương này, hóa thành hắc vụ khuếch tán, ở đằng kia trong sương mù, xuất hiện nghìn vạn gần như vô số thương thống khổ gương mặt, những thứ này gương mặt nguyên một đám thần sắc vạn vẻ, hướng về bát phương gào thét, nhưng đối với Mạnh Hạo nơi đây, nhưng là tồn tại trước đó chưa từng có kính sợ.

Ai cầm lấy thương này, liền nắm giữ những thứ này bị Hoang Trùng giết chết vô cùng oan hồn.

498. Chương 498: Thu Bát Mạch

Nghìn vạn gương mặt, hướng về phía bốn phía gào thét, đối với Mạnh Hạo nơi đây, nhưng lại không thể không thần phục, nhưng mà bọn hắn thần phục, ngay tiếp theo lại để cho giờ phút này Bát Mạch liên minh còn lại mấy nghìn tu sĩ, nguyên một đám run rẩy bên trong, tại bản thân đồ dâng lạc ấn ngã xuống, cũng đều không thể không hướng về Mạnh Hạo nơi đây, quỳ lạy xuống.

Còn có cái kia năm cái Nguyên Anh tu sĩ, kể cả trong đó hai cái Nguyên Anh hậu kỳ lão giả, cũng đều thân thể run rẩy, không cách nào điều khiển bản thân ý thức, hướng về Mạnh Hạo quỳ lạy cúi đầu.

Đồ dâng, là Tây Mạc tu sĩ cường đại nguyên nhân, cũng là đỉnh phong tu sĩ số lượng vượt qua Nam Vực nguyên nhân, nhưng đồng dạng đây... Tây Mạc tu sĩ có một cái chí mạng nhược điểm, chính là đồ dâng!

Đồ dâng như vong, tức thì tất cả thờ phụng này đồ dâng chi tu, đều tu vi ngã xuống, đồ dâng như hạ thấp, kia tộc nhân giống nhau cũng nhất định phải quy hàng, đây là một loại ước chế, là một loại trời buộc.

Tây Mạc chi nhân là tu sĩ, nhìn từ một phương diện khác, bọn hắn cũng là đồ dâng nô!

Bằng không mà nói, dùng Tây Mạc tu sĩ số lượng, sớm đã quét ngang Nam Vực, cũng sẽ không qua nhiều năm như vậy, thủy chung bị Nam Vực áp chế.

Như lúc này, Mạnh Hạo nắm giữ ma thương, liền nắm trong tay những cái kia đồ đằng gương mặt, từ phương diện nào đó mà nói, hẳn liền trở thành Bát Mạch liên minh Thánh Tổ!

“Thánh Tổ!” Ô Thần Bộ tộc nhân, nguyên một đám thần sắc sục sôi, lập tức hướng báixuống, bốn phía mấy vạn yêu bầy ngửa mặt lên trời gào thét, thanh âm động trời, đại địa chấn động, khí thế như cầu vồng.

Bốn phía bởi vì truy tìm Yêu Linh mà đến mấy cái bộ lạc, giờ phút này nhao nhao thần sắc biến hóa, nguyên một đám tâm thần chấn động, lộ ra mãnh liệt kiên kị chí ý, đối với Mạnh Hạo nơi đây, bọn hắn tận mắt thấy lúc trước một trận chiến, càng là thấy được Bát Mạch liên minh quy hàng, đối lập phía dưới, bản thân bộ lạc không có gì ưu thế đáng nói.

Mạnh Hạo tại không trung. Cầm trong tay ma thương. Đang nhìn bầu trời tuyền qua. Cái này tuyền qua dần dần co rút lại, chậm rãi biến mất không thấy gì nữa, tại hoàn toàn biến mất nháy mắt, một cái tang thương thanh âm, tại Mạnh Hạo tâm thần bên trong, có chút quanh quẩn.

“Ta tại Yêu Tiên cổ giới, chờ người...”

Bầu trời phong vân cuốn ngược lại, một cái chớp mắt tuyền qua biến mất. Khôi phục như thường, một màn này ngoại nhân nhìn không tới, nơi đây chỉ có Mạnh Hạo rõ ràng mắt thấy cái này tuyền qua biến mất toàn bộ quá trình.

Trong trầm mặc, Mạnh Hạo hai mắt lộ ra một vòng tinh mang, cầm trong tay ma thương, quay đầu nhìn về phía bốn phía.

“Chư vị vì Yêu Linh mà đến, chiến, hay là không chiến!” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, lời nói vừa ra, lập tức Ô Thần Bộ tộc nhân nguyên một đám sát khí hiển lộ. Yêu bầy gầm nhẹ, trưng cung bạt tiễn!

“Việc này hiểu lầm. Chúng ta tới đây, cũng là vì muốn tiêu diệt giết cái này Bát Mạch liên minh... Nếu như đạo hữu nơi đây đã thu phục cái này Bát Mạch liên minh, chúng ta cáo lui là được.” Cái này bốn phía bộ lạc tộc công, cả đám đều trong nội tâm gỗ trống, đối với Mạnh Hạo nơi đây cường thế, bọn hắn có loại châm kim vào lưng cảm giác, giờ phút này đâu còn dám đi đối kháng, nhìn nhau một cái về sau, lập tức có người liền vội mở miệng.

Một người nói chuyện, những người khác lập tức tương ứng, một mảnh hài hòa chi cảnh, bộ lạc tộc nhân, càng là âm thầm lui về phía sau, một màn này nhìn như không còn có chiến tranh, nhưng tiếp theo trong nháy mắt có hay không có biến hóa, cũng không ai biết.

“Từng bộ lạc, lưu lại một vạn yêu bầy, có thể rời đi.” Mạnh Hạo nhìn bốn phía tộc quần liếc, chậm rãi mở miệng, tay phải ma thương hắc vụ khuếch tán.

Thanh âm hẳn truyền ra, rơi vào bốn phía bộ lạc tộc công trong tai, mấy người kia nhao nhao nhú mày, chần chờ, hừ lạnh một tiếng từ nơi không xa một cái bộ lạc tộc công miệng trong truyền ra.

“Chê cười, ta La Hoa bộ lạc phải đi, dù ai cũng không cách nào ngăn cản.” Cái này La Hoa bộ lạc tộc công là một bà lão, lời nói lúc giữa nàng tay áo hất lên, lập tức mang theo bên người mấy nghìn tộc nhân, gào thét thẳng đến phía sau Thiên Địa.

Nàng có tự tin, chính mình bộ lạc phải đi, nơi đây không người nào có thể ngăn trở, mặc dù là nắm lấy hắc sắc ma thương Mạnh Hạo, tại bà lão nhìn lại, cho dù cường đại, nhưng đã trải qua trận chiến ấy, không có khả năng không có thương tổn, dưới mắt, chẳng qua là cố làm ra vẻ mà thôi.

Nàng tự nhận là đã nhìn thấu Mạnh Hạo, về phần giao ra một vạn yêu bầy, cái này tại nàng xem tới chính là một cái chê cười, nàng chẳng những không có ý định giao ra, càng là hạ quyết tâm ly khai nơi đây về sau, liền đem Yêu Linh tin tức tản ra, dùng tin tức này, đổi lấy một ít đại bộ lạc tài nguyên.

Mạnh Hạo mắt nhìn cái này La Hoa bộ lạc, thần sắc bình tĩnh, thân thể tiến về phía trước một bước bước đi, tay phải cầm hắc sắc ma thương, hướng về này bộ lạc rời đi phương hướng, mãnh liệt hất lên, lập tức cái thanh này ma thương nhắc lên động trời gào thét, lập tức mà đi, lúc đi về phía trước cái này ma thương bên trên tản mát ra cuộn cuộn sương mù, trong chớp mắt liền hóa thành một mảnh mây đen.

Trong mây mù, lần lượt từng cái một gương mặt dữ tợn gào thét, thẳng đến cái này bộ lạc mà đi, tộc công bà lão biến sắc, hai mắt co rút lại, vẫn như trước hừ lạnh một tiếng, mang theo bên người năm cái Nguyên

Anh tế tự, sáu người thẳng đến cái này tiến đến hắc vụ mà đi.

“Phá cho ta!” Bà lão gầm nhẹ một tiếng, tu vi toàn lực bộc phát, tập hợp sáu người chi lực, oanh hướng hắc vụ.

Nổ mạnh tại đây trong tích tắc, kinh Thiên động Địa, nổ vang ngập trời, cái kia hắc vụ quét ngang, tại đùng chạm sáu người này một cái chớp mắt, kia năm cái tế tự sắc mặt lập tức đại biến, phun ra máu tươi, thân thể như điều đứt dây, trực tiếp bị hắc vụ thúc đẩy ngược lại cuốn, nhưng không đợi cuốn ra quá xa, đã bị trong sương mù đại lượng dữ tợn gương mặt bồ nhào về phía trước mà lên, từng trận thôn phệ nhấm nuốt thanh âm truyền ra, càng có tiếng kêu thê lương thảm thiết, làm cho người ta nhìn thấy mà giật mình.

Năm cái tế tự, chỉ là mấy cái thời gian hô hấp, liền triệt để bị thôn phệ, kia bà lão sắc mặt tái nhợt, phun ra máu tươi, thần sắc hoảng sợ bên trong không ngừng lui về phía sau, cho đến lúc thối lui đến tộc nhân của nàng bốn phía, nàng ngửa mặt lên trời gào rú, từ trong túi trữ vật lấy ra một mảnh mai rùa.

Đem ném ra ngoài lúc, bà lão phun ra một ngụm máu tươi, cái này máu tươi rơi vào mai rùa bên trên, lập tức mai này đón gió phát triển, lập tức mở rộng, chân ấy nghìn trượng, ở trên tràn ra phong cách cổ xưa khí tức, càng có từng trận phù văn lóng lánh, đem La Hoa bộ lạc tộc nhân cùng với bà lão, bao phủ ở bên trong.

“Ta xem ngươi như thế nào phá!” Bà lão thần sắc dữ tợn, khàn giọng mở miệng.

Cái này mai rùa vừa ra, bốn phía những bộ lạc khác tộc công cùng tế tự, nhao nhao hai mắt ngưng tụ, tại nhận ra cái này mai rùa về sau, lập tức chấn động.

“Có đồ đằng khí tức... Đây là thi thể đồ đằng Thánh Tổ cấp bậc, luyện chế ra phòng hộ chi bảo, một khi triển khai, thời gian ngắn rất khó bị phá, thỏa mãn bọn hắn bộ lạc thông dong lý khai nơi đây!”

“Khó trách cái này La Hoa bộ lạc dám bội cái này khủng bố tu sĩ chi ý, nguyên lai là có này thủ đoạn...”

Ở nơi này bốn phía bộ lạc cường giả nhao nhao nhận ra cái này mai rùa lúc, ma thương gào thét, thẳng đến mai rùa mà đến, sương mù tối trước, nổ vang quanh quẩn.” Trùng kích tại mai rùa bên trên, này mai rùa kịch liệt lóng lánh, nhưng không có tan vỡ, những cái kia sương mù theo mai rùa hướng bốn phía khuếch tán.

Mai rùa bên trong bà lão cùng với La Hoa bộ lạc tộc nhân, thấy như vậy một màn về sau, nhao nhao đẩy lồng ngực nặng nề thở ra, cái kia bà lão càng như vậy, dưới mắt thần sắc ngạo nghễ, thanh âm truyền ra.

“Thù này ta La Hoa bộ lạc...” Nàng lời nói vừa nói một nửa, không đợi nói xong, bỗng nhiên, tại trong sương mù ma thương, trong giây lát tối gần, thẳng đến mai rùa mà tới, nháy mắt lại đùng phải mai rùa bên trên.

Nổ vang thanh âm, tại đây trong tích tắc, ngập trời dựng lên, phong vân cuốn ngược, Thiên Địa biến sắc, một cỗ cường đại trùng kích bỗng nhiên từ nơi này mai rùa bên trên oanh oanh long long truyền ra, này mai rùa lại có ken kết thanh âm, tại ma thương đùng chạm địa phương, từng đạo khe hở cấp tốc xuất hiện, kiên trì không đến ba hơi thở, oanh một tiếng, mai rùa tan vỡ nổ bung, chia năm xẻ bảy.

Ma thương gào thét, mang theo vô cùng sát cơ cùng ngập trời hắc vụ, thẳng đến trong đó, một cái chớp mắt... tụt xuyên thấu này thân hình bà lão về mặt đang hoảng sợ không cách nào tin, đâm vào La Hoa bộ lạc tộc quần bên trong, nổ vang lúc giữa, sương mù mãnh liệt khuếch tán, trực tiếp đem La Hoa bộ lạc mấy nghìn bao phủ bên trong, trong sương mù đại lượng gương mặt, mang theo hưng phấn, mang theo khát máu, bỗng nhiên tản ra, đang muốn thỏa thích thôn phệ nhưng lại bị một cỗ vô hình chi lực ngăn cản.

“Là quy hàng, hay là chết.” Mạnh Hạo nhìn về phía tan vỡ mai rùa bên trong, giờ phút này còn lại mấy nghìn La Hoa bộ lạc tộc nhân, chậm rãi mở miệng.

Ngắn ngủi trầm mặc qua đi, La Hoa bộ lạc mấy nghìn người, lựa chọn quy hàng, xóa đi đồ đằng, thờ phụng Mạnh Hạo, trở thành Ô Thần Bộ một bộ phận.

Cùng lúc đó, bốn phía những bộ lạc khác tộc công, nguyên một đám vội vàng tự đưa ra riêng phần mình một vạn yêu bấy, sợ Mạnh Hạo đổi ý, tranh thủ thời gian rời đi, đối với những này tuân thủ ước định bộ lạc, Mạnh Hạo không có ngăn cản.

Một đường đánh tới, hấn mặc dù là rèn luyện lãnh khốc tâm thần, cũng như trước hiện ra mỗi mệ.

Theo bốn phía tộc quần rời đi, Bát Mạch liên minh tộc nhân trong trăm mặc, cũng trở thành Ô Thần Bộ thuộc tộc, khiến cho Ô Thần Bộ tộc nhân, lần nữa kéo qua một vạn.

Cùng lúc đó, đại lượng yêu bầy bổ sung phía dưới, Mạnh Hạo yêu bầy, số lượng đã trực tức mười lăm vạn!

Khổng lồ như thế yêu bầy, nhìn như số lượng rất nhiều, nhưng trên thực tế trong lúc này có không ít đều là cấp thấp, mặc dù là hấp thu Yêu khí, cũng không cách nào thời gian ngắn lớn lên, mà lại mười lăm vạn yêu bầy đồ ăn, cũng là cực kì khủng bố, cho nên cái này mười lăm vạn trong, chân chính có chiến lực chỉ có mười vạn, những thứ khác, đều là yêu bầy đồ ăn mà thôi.

Cùng lúc đó, thuộc về Bát Mạch liên minh trong phường thị tất cả vật phẩm, đều trở thành Ô Thần Bộ tất cả, ba chiếc khổng lồ phi hành Pháp bảo, đại lượng vật tư, khiến cho Ô Thần Bộ càng phát ra cường hân.

Mấy ngày về sau, toàn bộ Ô Thần Bộ tộc nhân, toàn bộ đều tại kia hình thuyền cực lớn phi hành Pháp bảo trèo lên, nhắc lên gào thét, xé mây mù, từ nơi đây cấp tốc mà đi, hướng về mặt phía nam phương hướng, triển khai tốc độ cao nhất.

Giờ khắc này Ô Thần Bộ, kia cường đại trình độ, đã siêu việt hơn xa trước đây Ô Thần Ngũ Bộ, tuy nói còn không cách nào cùng những cái kia đại bộ lạc so sánh, nhưng tại cỡ trung trong bộ lạc, hôm nay Ô Thần Bộ, đã là đỉnh phong.

Mà trận này di cư, giờ phút này cũng hoàn thành gần như ba thành, còn lại con đường, là xuyên thẳng qua Tây Mạc khu vực trung tâm, cho tới bước vào Tây Mạc vùng phía nam, đi đến phần cuối, liền có thể bước vào Mạc Thổ!

Anh Vũ nơi đây, ở Mạnh Hạo yêu cầu, bắt đầu truyền thụ Ô Thần Bộ tộc nhân cái bộ kia từng tại Mạc Thổ quật khởi, Kim Quang Giáo trận pháp!

Đối với việc này, Anh Vũ tự nhiên hoàn toàn đồng ý, trên thực tế thừa dịp Mạnh Hạo không có chú ý, mấy ngày này, nó sớm đã đem trận pháp đơn giản truyền thụ ra ngoài, giờ phút này mắt thấy Mạnh Hạo đưa ra, nó lập tức tinh thần vô cùng phấn chấn.

“Tiểu Hạo Tử, người yên tâm, Ngũ Gia mộng tưởng, chính là bước vào Mạc Thổ lúc, Mạc Thổ ngoài có người hô to Ngũ Gia, mà Mạc Thổ bên trong có người rồng được Vĩnh Sinh, để cho ta hai cái đại quân, như ta hai cái cánh, tại Mạc Thổ tụ hợp!” Anh Vũ hưng phấn thẳng run rẩy, hai mắt sáng lên.

499. Chương 499: Cổ Nhân

Mưa tử sắc, càng lúc càng lớn.

Nửa năm sau, toàn bộ Tây Mạc phía bắc, tất cả hồ nước đều liên kết lại với nhau, trở thành tử sắc biển rộng, mảnh này biển rộng diệt sạch hết thủy sinh cơ, ngăn cách hết thủy linh khí.

Phía bắc... nhìn không còn bất luận cái gì dị yêu, nhìn không còn bất luận cái gì sinh mệnh, vô luận là còn không có di chuyển đi, hay là những cái kia không định di chuyển tộc quần, giờ phút này đều táng thân đáy biển.

Toàn bộ Tây Mạc phía bắc, tím hải cuộn cuộn, có thể lơ mơ chứng kiến một ít đỉnh ngọn núi...

Theo phía bắc trở thành biển, này Tây Mạc bạo kiếp, lần đầu bạo phát ra thuộc về nó sức mạnh to lớn động trời, sóng biển ngập trời, lan tràn phía dưới, trực tiếp phá hủy sơn mạch khu vực trung tâm cùng phía bắc, theo sơn mạch bị hủy đi, tử hải gào thét lan tràn, từ đông, tây cùng với trung bộ, hướng ra phía ngoài khuếch tán.

Theo tử hải khuếch tán, tại đông, tây cùng với trung bộ hình thành hồ nước, dần dần cùng dung hợp, khiến cho nước biển diện tích càng ngày càng lớn, tốc độ khuếch tán, càng lúc càng nhanh.

Biển hình thành cùng lan tràn, giống như dầu rơi vô hình hung hăng quất vào Tây Mạc đại địa, tất cả đang tại di cư bộ lạc trên người, khiến cho tốc độ di chuyển nhanh hơn, khiến cho tại di chuyển bên trong, cướp đoạt thêm nữa.

Thương vong ... vô số.

Linh khí ngăn cách, lan tràn đến khu vực trung tâm, khuếch tán phía đông cùng Tây Bộ, có thể nói giờ phút này Tây Mạc đại địa, tới bên ngoài vùng phía nam, tất cả địa phương linh khí đều trở nên mỏng manh.

Linh khí thiếu khuyết, tu sĩ tu vi ngã xuống, tạo thành tử vong, mà bọn hắc tử vong lại để cho tất cả bộ lạc đồ đảng Thánh Tổ cũng bắt đầu suy yếu.

Cũng chính là bởi vì đồ đảng Thánh Tổ suy yếu, khiến cho bộ lạc tộc nhân, lại bị suy yếu, giống như cái vòng tuần hoàn tử vong, không cách nào giải thoát.

Nửa năm thời gian, Ô Thần Bộ phi hành Pháp bảo tại Tây Mạc khu vực trung tâm gào thét, trong vòng nửa năm, bọn hắc tử trải qua hơn mười lần chiến tranh, mỗi một cuộc chiến tranh. Đối diện chiến tranh, toàn bộ lạc đều xuất động.

Một cuộc thất bại. Đại biểu chính là diệt tộc, nhưng nhất định phải chiến!

Bởi bọn họ có phi hành pháp khí, những bộ lạc khác muốn cướp đoạt. Bởi bọn họ có Yêu Linh, này Yêu Linh xuất hiện, một đường đưa tới sự tham lam điên cuồng. Coi như là Mạnh Hạo, cũng phải kinh hãi.

Nửa năm, Mạnh Hạo yêu đàn, chỉ còn lại có bảy vạn, này bảy vạn hay vẫn là không ngừng bổ sung về sau mới dư lưu lại, tuy nói như thế, có thể còn dư lại cái này bảy vạn yêu đàn, tất thấy đều cực kỳ cường đại.

Tộc nhân số lượng, đã trở thành tám nghìn, nhưng này tám nghìn tộc nhân, từng cái đều là bách chiến chi hùng!

Mạnh Hạo nơi đây. Nửa năm thời gian, bị thương nặng hai lần, tại hắc tử tận lực áp chế, hắc đồ đảng chi lực càng thêm rèn luyện, đối với Yêu khí không chế, cũng đã đến một loại cảnh giới mới.

Chỉ có thời khắc sinh tử, mới có thể lại để cho chiến lực tăng lên, cùng lúc đó, đối với này mưa tử sắc cảm ngộ, Mạnh Hạo cũng đang tiến hành, tuy nói chậm chạp nhưng dần dần thu hoạch không ít.

Mặt khác, bởi cái này mưa tử sắc đối với thiên địa linh khí ngăn cách, Mạnh Hạo ưu thế càng hiển lộ ra, lúc trước hắc tử có thể nhẹ nhõm giết chết Nguyên Anh hậu kỳ cũng cùng việc này có quan hệ.

Dưới mắt linh khí mỏng manh tới cực hạn, nhưng đối với Mạnh Hạo mà nói, sự cường đại của hắc tử, cũng ở đây một đường, dần dần quật khởi.

“Lúc toàn bộ Tây Mạc đại địa không còn mấy may Linh khí, chính là ta triệt để quật khởi một khắc.” Mạnh Hạo tại đứng trên phi hành Pháp bảo đầu thuyền, sắc mặt hắc tử tái nhợt, thân thể gầy gò đi một tí, mấy năm chinh chiến, lại để cho Mạnh Hạo biến hóa thật lớn, giờ phút này hắc tử nhìn phía xa Thiên Địa, nhẹ giọng thì thào.

Nửa năm này, Tây Mạc đại địa đã xảy ra ba lượt đại sự, có ba cái Yêu Linh xuất hiện ở Tây Mạc đại địa, này ba cái Yêu Linh xuất hiện, lập tức liền đưa tới toàn bộ Tây Mạc tộc quần chú ý, vì thế triển khai cướp đoạt.

Cũng ngay tiếp theo lại để cho Mạnh Hạo nơi đây, cũng đã trải qua một phen chinh chiến, hắc tử hai lần trọng thương, cũng là bởi vì việc này tạo thành.

Bất quá một phương diện khác, Yêu Linh xuất hiện, cũng phân tán Mạnh Hạo nơi đây cái đích ọi người chỉ trích tình huống, khiến cho Ô Thần Bộ, có thể tiếp tục lớn mạnh.

Giờ phút này nơi xa Thiên Địa, khoảng cách Mạnh Hạo nơi đây ước chừng nửa tháng phi hành phạm vi, có ba cái màu đen phi hành pháp khí, bộ dạng như kiếm, đang phá không mà đi.

Màu sắc đen nhánh, phát ra trận trận âm hàn khí tức, mỗi một thanh kiếm hình pháp khí, đều tròn vẹn mấy nghìn trượng lớn nhỏ, ở trên khoanh chân ngồi không ít ăn mặc áo đen tu sĩ.

Những tu sĩ này nguyên một đám mặt không biểu tình, nhắm mắt ngồi xuống, khi thì có người mở hai mắt ra, có thể chứng kiến tinh mang chột lóe lên.

Bọn họ đồ đằng, thành linh cũng là kiếm!

Hắc kiếm, binh khí đồ đằng, tại Tây Mạc đại địa không nhiều, mà hắc kiếm, toàn bộ Tây Mạc đại địa, chỉ có một bộ lạc có ... Đây chính là Vân Thiên Đại Bộ!

Bản thân có Trảm Linh lão tổ, tại Tây Mạc giải đất trung tâm là một trong mấy bộ lạc mạnh nhất, này bộ lạc, cũng chính là năm đó Ngũ Độc Bộ liên hệ đại tộc, Ngũ Độc Bộ đạt được trở thành này tộc phụ thuộc tộc quần tư cách, nhưng cuối cùng không đợi này bộ phận sứ giả tiến đến, Ngũ Độc Bộ đã bị Ô Thần Bộ diệt tộc.

Giờ phút này tại đây ba cái màu đen kiếm bảo, chính giữa cái thanh kia phi hành thuật kiếm, tại mũi kiếm vị trí, có một cái lão giả khoan chân ngồi, lão giả này ăn mặc cùng những người khác không đồng dạng trường bào màu trắng, tiên phong đạo cốt, thần sắc ngạo nghễ, bên cạnh hắn có hai trung niên nam tử, đang cẩn thận cười làm lành.

“Còn bao lâu nữa.” như tiên phong đạo cốt áo bào trắng lão giả, nhàn nhạt mở miệng, vô luận là thần sắc hay là khí chất, đều hiển lộ ra một cỗ cao cao tại thượng ngạo nghễ, bản thân dường như quanh năm tại chức vị cao, sống an nhàn sung sướng, tạo thành loại này cao cao tại thượng khí chất.

Nhất là cái kia tiên phong đạo cốt cảm giác, càng làm cho thanh kiếm này bên trên tất cả Vân Thiên Đại Bộ tộc nhân, đang nhìn hướng lão giả này lúc, đều mang theo kính sợ chi ý.

“Bẩm báo Chu đại sư, còn có năm ngày tả hữu thời gian, chúng ta có thể gặp được cái kia hèn mọn Ô Thần Bộ.” Nói chuyện chính là một trong hai trung niên nam tử bên người lão giả giống như tiên phong đạo cốt.

“Lần này chủ bộ lĩnh mệnh Chu đại sư đốc chiến, là ta chiến bộ vinh quang.”

Trời cao là đại bộ phận, dưới trưởng có phụ thuộc tộc quần mười ba cái, dưới mắt tại đây ba cái hắc kiếm bên trên đây, đúng là mười ba trong tộc Chiến tộc, mà cái kia tiên phong đạo cốt lão giả, nếu là Mạnh Hạo ở chỗ này, chắc chắn thần sắc cổ quái liếc nhận ra, hắn chính là Chu Đức Khôn.

Năm đó Tử Vận Tông Đan Đông Nhất Mạch Chủ Lô Đan Sư, Chu Đức Khôn... Cuộc đời của hắn cực kỳ ly kỳ, càng là phiêu hốt bất định, thậm chí tại tất cả chủ lô, kinh nghiệm của hắn đều tính toán bên trên là kinh tâm động phách.

Bị bắt nhập Mặc Thổ, rồi sau đó bị Hàn Tuyết Gia Tộc tôn sùng là khách quý, trở thành Thánh Tuyết Thành đan đạo đại sư, bên người thị thiếp thành đàn, thanh danh thật lớn, có thể nói Mặc Thổ Đan Sư đứng đầu.

Rồi sau đó... Lại bị bắt đi, triển chuyển đến Tây Mạc đại địa, những năm gần đây này, không biết hắn lại đã trải qua cái gì, dưới mắt rõ ràng đã trở thành Vân Thiên Đại Bộ tộc nhân, mà lại nhìn kia địa vị, cực kỳ cao quý.

Có thể thấy được, có đủ giống nhau như luyện đan giống như kỹ thuật, trời đất bao la, vô luận bất kỳ địa phương nào, đều có thể xuất hiện kỳ tích...

Chu Đức Khôn thần sắc kiêu căng, khẽ gật đầu, lần này xuất động, là hắn chủ động yêu cầu, tại bộ lạc những năm này, hắn thật sự rồi ngốc chán lệch ra, ý định ra ngoài bộ đi dạo, vừa mới Vân Thiên Đại Bộ bên trong có một cái nhiệm vụ an bài xong xuôi, muốn chiến tộc đi giết Ô Thần Bộ, một mặt là bởi vì năm đó Ngũ Độc Bộ, dù sao cùng Vân Thiên Đại Bộ đã có ước định, có thể trên đường bị Ô Thần Bộ giết chết, Vân Thiên Đại Bộ nhất định phải có chỗ uy hiếp, một phương diện khác, thì là đã nhận ra Yêu Linh sự tình.

Cho nên, Chu Đức Khôn liền dứt khoát tiếp nhiệm vụ này, với tư cách chủ bộ tộc đốc chiến, xuất hiện ở nơi đây, dùng hắn thân phận, dùng Vân Thiên Đại Bộ cường hãn, tại đây Tây Mạc đại địa, coi như là ở vào hạ kiếp trong chiến loạn, có thể an toàn của hắn, còn là không có bất cứ vấn đề gì.

Đạo lý này, hắn hiểu được, bên cạnh hắn chiến bộ tộc công cùng đại tể ti, cái kia hai trung niên nam tử, cũng đều minh bạch, biết được lần này nhiệm vụ là tiếp theo, quan trọng là ... Lại để cho trước mắt vị này

tại chủ bộ phận bên trong cũng địa vị cao quý Chu đại sư chu toàn cùng thoả mãn, mới là trọng điểm.

Đối với Yêu Linh, Mạnh Hạo biết hiểu chính là nửa năm này xuất hiện ba con, nhưng trên thực tế ở đẳng kia chút ít có đủ Trảm Linh lão tổ đại bộ lạc, bọn hắn biết được chuẩn xác tin tức, nửa năm, xuất hiện không phải ba con, mà là năm con!

Cái này năm con Trảm Linh, Mặc Thổ Thiên Đình liên minh không có xuất động, mà là đại lượng bộ lạc tranh đoạt, cuối cùng có ba con bị mấy cái có Trảm Linh đại bộ thu hoạch, dùng cái này với tư cách trao đổi, cùng Thiên Đình liên minh, tiến hành giao dịch.

Vân Thiên Đại Bộ, chính là đã lấy được Yêu Linh bộ lạc một trong, về phần mặt khác hai cái, thì là bị hai cái không chuẩn bị Trảm Linh đại bộ cướp đi, tuy nói đưa tới nhìn trộm, có thể bởi vì này hai cái bộ lạc bản thân rất mạnh, mấy lần chiến tranh về sau, cũng liền không người dám đi nghĩ cách.

Bởi vì này Yêu Linh, đối với có Trảm Linh lão tổ bộ tộc mà nói, thực sự không phải là nhất định phải đạt được, bọn hắn vô luận là hay không có được, đều có thể tự do xuất nhập Mặc Thổ, nếu có thể bắt được Yêu Linh rất tốt, như trả giá đại giới quá lớn, như vậy coi như là lấy không được, cũng không sao.

Cho nên mới tạo thành cái kia hai cái không có Trảm Linh lão tổ đại bộ, có thể giữ lại Yêu Linh, trở thành bản thân tiến vào Mặc Thổ tư cách.

“Chu đại sư, cái này trên đường nhưng có chỗ cần, đại sư cứ mở miệng, chúng ta nhất định đem hết toàn lực lại để cho đại sư thoả mãn.” Chu Đức Khôn bên người hai trung niên nam tử, giờ phút này nói.

“Không sai, Chu đại sư, hôm nay hạo kiếp chiến loạn, phần đông bộ lạc di cư, không ít bộ lạc trọng bảo đều bị xuất ra, đại sư như có yêu mến, tại hạ vì đại sư cố gắng.”

Chu Đức Khôn hắc hắc cười cười, trong thần sắc mang theo đắc ý, hắn nhiều khi cảm khái cả đời này, cảm thấy rất là kỳ diệu, như một cuộc sinh mệnh hành trình, thường xuyên cảm khái rất nhiều.

“Nếu thật có chỗ cần, lão phu sẽ không cùng hai người các ngươi khách khí, tốt rồi, các ngươi mau chóng chạy đi, đối với cái này Ô Thần Bộ Yêu Linh, lão phu vẫn còn có chút hứng thú.” Chu Đức Khôn lạnh nhạt mở miệng, hai mắt nhắm nghiền.

Bên cạnh hắn hai người lập tức im tiếng, không hề ngôn từ, ba cái hắc kiếm tốc độ cực nhanh, phá không mà đi, khoảng cách Mạnh Hạo Ô Thần Bộ, càng ngày càng gần.

Thời gian trôi qua, qua đi rất nhanh rồi năm ngày, một ngày này, bầu trời mưa tử sắc như trút nước, đại địa sông thành hồ, thiên địa linh khí mỏng manh, một mảnh lơ mơ, Ô Thần Bộ cùng trời cao chiến bộ phận, tại đây Tây Mạc khu vực trung tâm giữa không trung. . . lẫn nhau thấy được đối phương!

500. Chương 500: Trời Đã Tối Rồi

Cái này ba cái hắc kiếm, tốc độ của bọn nó cực nhanh, dùng một loại Ô Thần Bộ tộc nhân không thể giải thích vì sao phương thức, như là xuyên qua không gian, nháy mắt liền xuất hiện ở Ô Thần Bộ phi hành Pháp bảo phía trước.

Ô Thần Bộ chỗ cực lớn thuyền thuyền, tại không trung chợt ngừng lại, mấy nghìn mục quang nháy mắt ngừng tụ ba cái hắc kiếm bên trên, song phương tại thời khắc này, như đối nghịch, giữa không trung vẫn không nhúc nhích.

Bốn phía mưa tử sắc rơi, có diệt sạch sinh cơ gió đang gào thét, hàn khí bức người, nhưng này hàn khí cùng song phương giờ phút này sát cơ so sánh, là không có ý nghĩa.

Đang nhìn đến cái này ba cái hắc kiếm nháy mắt, Ô Thần Bộ tộc nhân nguyên một đám hai mắt lập tức co rút lại, gần vạn người toàn bộ đứng lên, đã trải qua quá nhiều chiến tranh, khiến cho Ô Thần Bộ sớm

thành thói quen sinh tử, lập tức sát khí âm âm bộc phát, từng đạo ánh mắt âm lãnh, lập tức hướng ngưng tụ ở đằng kia ba cái hắc kiếm bên trên.

Không có người nói chuyện, cũng không có tiếng động lớn nhao nhao chi âm, có chẳng qua là một mảnh tĩnh mịch giống như trầm mặc cùng với cái kia dường như có thể tác động phong vân động trời sát khí!

Mặc kệ người tới là bao nhiêu cái bộ lạc, dùng loại này đột ngột phương thức xuất hiện, ý đồ đến nhất định bất thiện!

Hầu như tại Ô Thần Bộ tộc nhân sát khí nhắc lên đồng thời, ba cái hắc kiếm lên, tồn tại bảy tám nghìn Vân Thiên Bộ Lạc Chiến tộc chi tu, nguyên một đám cũng đều hai mắt nháy mắt lộ ra lừng lừng ác liệt chi mang, tất cả mọi người, giống như đem lợi kiếm ra khỏi vỏ, trong nháy mắt này, sát khí ngập trời dựng lên.

Cuốn triển khai phong vân, bóp méo hư vô, cái này tám nghìn chiến bộ, như là tám nghìn thanh lợi kiếm, tại đây một cái chớp mắt, theo của bọn hắn sát khí truyền ra, bọn họ mi tâm, thành linh cũng đều có màu đen kiếm ấn biến ảo, chớp động ở bên trong, hiển lộ ra đặc thù đồ đằng chi lực.

Từ khí thế lên, song phương bộ lạc thế lực ngang nhau!

Một cái là Tây Mạc có Trảm Linh lão tổ đại bộ, nổi danh truyền khắp Tây Mạc Chiến tộc, mặc dù là Vân Thiên phụ thuộc mười ba bộ một trong, nhưng nếu bàn về chiến lực, coi như là Vân Tùng chủ bộ. Cũng đối Chiến tộc nhận thức.

Mà cái khác, thì là cửu chiến thương khung, đã trải qua sinh tử, sinh ra một lần lại một lần lột xác Ô Thần Bộ. Bọn hắn bách chiến bất tử. Đã đã luyện thành thiết huyết!

Tại đây một sát na, song phương bộ lạc đều lập tức cảm nhận được đối phương cường hãn. Vân Thiên phụ thuộc bộ lạc Chiến tộc cái này tám nghìn người, là cả tộc quần gần như tám phần tộc nhân, bọn hắn tại đây một cái chớp mắt, rõ ràng từ Ô Thần Bộ trên người thấy được một cỗ tại những bộ lạc khác, hiếm thấy chiến ý.

“Cái này Ô Thần Bộ, chính thể tộc nhân, lại có như thế ý chí, sát khí đã nhanh thực chất bình thường!”

“Như vậy bộ lạc, chỉ tại trên thân tinh anh tộc nhân đại bộ bên trong mới có thể chứng kiến, không nghĩ tới cái này Ô Thần Bộ lại cũng có khí thế như vậy!” Chiến tộc, tại Chu Đức Khôn bên người cái kia hai trung niên nam tử, đang nhìn đến Ô Thần Bộ đồng thời, cảm nhận được đến từ Ô Thần Bộ cường hãn. Nhao nhao thần sắc mặt ngưng trọng.

Không chỉ có bọn hắn như thế, Chiến tộc tất cả tộc nhân, toàn bộ đều tại thời khắc này, từ Ô Thần Bộ tộc trên thân chi nhân, cảm nhận được cùng bản thân chỗ tương tự.

Lãnh huyết, tàn khốc, trầm mặc, cái này mấy cái từ ngữ, có thể hình dung Ô Thần Bộ, cũng có thể hình dung Chiến tộc!

Đồng dạng, tại Ô Thần Bộ tộc nhân trong mắt, Chiến tộc xuất hiện, cùng bọn họ lúc trước gặp được tất cả địch nhân, đều có thật lớn khác nhau, một cỗ áp lực bao phủ, có thể tại áp lực này xuống, Ô Thần Bộ tộc nhân, nhưng là bộc phát ra càng mạnh hơn nữa chiến ý.

Ô Thần Bộ Nguyên Anh tu sĩ, giờ phút này chừng mười ba người, lúc trước Bát Mạch liên minh Âu Vân Tử năm người bên ngoài, nửa năm qua, mấy lần chiến tranh, khiến cho Ô Thần Bộ càng lớn mạnh một ít.

Mười ba cái Nguyên Anh tu sĩ, hai cái Nguyên Anh hậu kỳ, năm cái Nguyên Anh trung kỳ, còn có sáu người là Nguyên Anh sơ kỳ, như vậy đội ngũ, khiến cho Ô Thần liên minh, đã cơ hồ tại cơ trung đỉnh phong bộ lạc cùng không có Trảm Linh đại bộ phận giữa.

Chiến tộc Nguyên Anh tu sĩ, cũng đều giờ phút này toàn thân chú ý, Ô Thần Bộ cường đại, vượt ra khỏi bọn hắn lúc trước đoán được, bọn hắn rõ ràng minh bạch, một trận chiến này... sẽ cực kỳ thâm trọng.

Bốn phía một mảnh tĩnh mịch, song phương bộ lạc ánh mắt ngóng nhìn, sát khí vô hình va chạm, dẫn động bát phương khí tức cuồng loạn, ở nơi này song phương... Hết sức căng thẳng thời điểm, Mạnh Hạo thần sắc cổ quái, nhìn về phía trước chính giữa cái kia bản hắc kiếm bên trên Chu Đức Khôn.

Chu Đức Khôn cũng mở to mắt, ngưng nhìn Mạnh Hạo.

Hai người cách mấy trăm trượng khoảng cách, người xem ta, ta nhìn người, sau đó lần lượt đều lộ ra cười khổ.

“Sát!” Chu Đức Khôn bên người Chiến tộc đại tể tự, không có chú ý tới Chu Đức Khôn cùng Mạnh Hạo ở giữa ánh mắt, tại đây bầu không khí áp lực đã đến cực hạn thời điểm, hắn bỗng nhiên mở miệng, thanh âm vừa ra, lập tức phá vỡ nơi đây tĩnh mịch.

Nhưng tại phía sau hắn Chiến tộc cùng Ô Thần Bộ tộc nhân, tại một tiếng này gầm nhẹ trong muốn toàn lực khai chiến nháy mắt, Chu Đức Khôn thân thể chợt nhảy lên, một cái tát vỗ vào vị kia tộc chiến Đại Tể Ti trên đầu.

“Câm miệng, lão tử cho người khai chiến sao!”

“Các người tất cả dừng tay, chết tiệt, chủ bộ có mệnh, trận chiến này chiêu hàng làm chủ, ta còn chưa nói, ai cho các người ra tay!” Chu Đức Khôn nổi trận lôi đình, rống to, Chiến tộc tộc nhân, nguyên một đám ánh mắt lạnh lùng, tại thời khắc mấu chốt này, tại đây sát cơ bộc phát thời điểm, ánh mắt của bọn hắn, giống như có thể xé rách hết thấy, lại để cho Chu Đức Khôn tâm thần chấn động, nhưng rất nhanh liền trừng mắt.

“Không nghe?” Chu Đức Khôn thanh âm băng hàn.

Chiến tộc Đại Tể Ti chợt ngẩng đầu, gần như thẹn quá hoá giận, cho dù một cái tát kia đập trên đầu không có pháp lực bên trong, nhưng trước mặt tộc nhân, việc này như là nhục nhã, nhưng nghĩ đến Chu Đức Khôn thân phận, kia bên cạnh Chiến tộc tộc công tiến lên một bước, nhìn về phía bốn phía tộc nhân, hừ lạnh một tiếng, lập tức những cái kia Chiến tộc tộc nhân, nguyên một đám nhao nhao trong trầm mặc lui về phía sau.

“Chu đại sư, kính xin nói.” Chiến tộc tộc công, vị trung niên nam tử này, giống nhau nội tâm có phần nộ, nhưng lại không tốt quá mức biểu lộ, giờ phút này thần sắc có chút khó coi, chậm rãi mở miệng.

Cùng lúc đó, tại Chiến tộc lúc trước sẽ phải xuất thủ nháy mắt, Ô Thần Bộ nơi đây, tất cả tộc nhân, cũng đều nguyên một đám vận sức chờ phát động, bất quá cùng Chiến tộc bất đồng đây, là Mạnh Hạo không có mở miệng, Ô Thần Bộ tộc nhân, liền tuyệt không xuất thủ.

Điểm này, cũng đưa tới Chiến tộc tộc công cùng Đại Tể Ti chú ý, tâm thần hai người cả kinh, nhìn nhau một cái, đều nhìn ra lẫn nhau ngưng trọng.

Như vậy một cái chiến tranh bộ lạc, bọn hắn trong lòng biết đáng sợ trình độ.

Mạnh Hạo đứng lên, nhoáng một cái phía dưới cất bước đi ra, sự xuất hiện của hắn, lập tức đưa tới Chiến tộc cảnh giác, Chu Đức Khôn hừ lạnh một tiếng, thần sắc như trước kiêu căng, cũng tùy theo cất bước đi ra màu đen đại kiếm, hướng về Mạnh Hạo đi đến.

Hai người thẳng đến phía trên bầu trời mà đi, trong chớp mắt, liền hóa thành điểm đen.

Mà giữa không trung, song phương bộ lạc, giờ phút này lẫn nhau mang theo sát cơ ngóng nhìn, nhưng không có lẫn nhau xuất thủ.

Trên bầu trời, tại song phương bộ lạc nhìn lại, đã trở thành rồi điểm đen Mạnh Hạo cùng Chu Đức Khôn, đang xác định phía dưới bộ lạc tộc nhân không có khả năng nghe được hai người nói chuyện về sau, Mạnh Hạo cười khổ, nhìn xem Chu Đức Khôn, ôm quyền cúi đầu.

“Chu sư huynh, từ biệt nhiều năm, phong thái như trước...” Mạnh Hạo trên gheo nói.

“Khục khục...” Chu Đức Khôn vẻ mặt lúng túng, càng có cảm khái, nhìn qua Mạnh Hạo.

“Liếc khó nói hết a, ta người huynh đệ hai người, năm đó Nam Vực từ biệt, không nghĩ tới lần nữa gặp nhau, là ở chỗ này.” Chu Đức Khôn lời nói lúc giữa, đã có thốn thức, trong thần sắc tràn đầy hồi ức.

Mạnh Hạo cũng than nhẹ một tiếng, trong đầu nhện không được hiện lên năm đó chuyện cũ, nhiều năm trước, hai người làm bạn đi Thanh La Tông, tại trở về trên đường, gặp Mặc Thổ tu sĩ, hai người chỉ có thể phân tán bỏ chạy, thật không nghĩ đến, cái kia từ biệt, lần nữa gặp nhau, đã là Mặc Thổ, lại một lần gặp nhau, nhưng là tại cái này Tây Mạc đại địa.

“Mặc Thổ lúc, cái kia Đan Sư là người a?” Chu Đức Khôn nhìn xem Mạnh Hạo, cười khổ mở miệng, việc mà...hắn sau cũng kịp phản ứng, có thể ở luyện đan bên trên mạnh như thế hung hãn chi nhân, hắn có thể nghĩ đến đây, chỉ có Mạnh Hạo rồi.

Nhất là nghĩ đến Mạnh Hạo tại Mặc Thổ Thánh Tuyết thành, thủy chung đều là nhượng bộ, dùng bảo toàn mình ở Mặc Thổ thanh danh, việc này Chu Đức Khôn rất là cảm kích, loại này cảm kích, cùng năm đó tình nghĩa dung hợp cùng một chỗ, hóa thành xa cách từ lâu về sau thân thiết.

Có thể nói, tại đây Tây Mạc đại địa, trước mắt Mạnh Hạo, là mình thân nhân duy nhất.

Mạnh Hạo nhìn xem Chu Đức Khôn, hắn nghĩ tới Nam Vực, nghĩ tới sư tôn, nghĩ tới Sở Ngọc Yên, Tử Vận Tông tất cả mọi người, còn có Nam Vực lý những cái kia bạn thân, tiểu mập mạp, Trần Phàm.

Còn có... Hứa Thanh.

Những người này gương mặt, tại Mạnh Hạo trong đầu hiển hiện, không có mơ hồ, mà là rõ ràng hơn, cho đến Mạnh Hạo hiểu ra tới đây, chính mình... Nhớ nhà.

Nhưng gia đình chỗ Triệu Quốc, đã chẳng biết đi đâu, chỉ còn lại có Nam Vực.

Hai người thổn thức, nói chuyện rất nhiều, khi thì lộ ra dáng tươi cười, khi thì sục sôi, khi thì cùng một chỗ nhớ lại năm đó, loại cảm giác này, Mạnh Hạo đã rất có hay không rồi, Chu Đức Khôn cũng là như thế.

Bọn hắn nói chuyện lẫn nhau tạo ngộ, đối với Mạnh Hạo nơi đây, Chu Đức Khôn rất là ngạc nhiên, cảm thấy giống như trận hoàn toàn mới đường đi, đồng dạng, Mạnh Hạo đối với Chu Đức Khôn trải qua, cũng hiểu được coi như một cuộc truyền kỳ.

“Vân Thiên chủ bộ đan đạo trưởng lão... Địa vị có thể so với tế tự, là Vân Thiên đại bộ bên trong cực kỳ quyền thế chi nhân... Chu sư huynh, tại hạ bội phục, bội phục.” Mạnh Hạo nghe Chu Đức Khôn giới thiệu, cười mở miệng.

Chu Đức Khôn hặc hặc cười cười, càng phát ra đắc ý.

Trong lúc bất tri bất giác, đã qua hai canh giờ, hai người ở chỗ này ôn chuyện, nhưng phía dưới giữa không trung song phương bộ lạc, nhưng là đối nghịch hai canh giờ.

Ô Thần Bộ còn đỡ một ít, Mạnh Hạo là bọn hắn đồ đẳng Thánh Tổ, bọn hắn tất cả mọi người, đối với Mạnh Hạo có tuyệt đối cuồng nhiệt, mặc dù là đợi lâu, cũng không có quan hệ.

Nhưng Chiến tộc lại không giống vậy, giờ phút này trong trầm mặc, tộc công cùng đại tế tự hai người nhìn nhau một cái, đều nhìn ra lẫn nhau trong thần sắc hồ nghi, ngẩng đầu lúc, nhìn xem bầu trời điểm đen, bọn hắn nghĩ mãi mà không rõ, Chu Đức Khôn đến cùng đang tiến hành như thế nào chiêu hàng, liên tiếp khuyên bảo hai canh giờ, trời đã tối rồi...

501. Chương 501: Đưa Quân Ngàn Dặm

“Trời cũng tối rồi. . . Trước tiên không nói cái này, Mạnh Hạo, lần này các ngươi chộc phiền toái lớn, Vân Thiên bộ phái ra Chiến Tộc, muốn tới diệt giết các ngươi, theo năm đó Ngũ Độc bộ sự tình, còn có chính là Yêu Linh (ta muốn phong thiên 5 chương).” Chu Đức Khôn liếc nhìn sắc trời, cau mày mở miệng.

Nghe nói Vân Thiên Đại Bộ bốn chữ, Mạnh Hạo hai mắt hàn quang hiện ra, không nói gì.

“Cũng may lần này mang đội chính là ta, việc này ngươi yên tâm, làm sao cũng sẽ không để cho sư đệ ta ở đây chịu thiệt.” Chu Đức Khôn một vỗ ngực, tuổi tác hắn đã không nhỏ, những này tuy nói khúc chiết, có thể sinh hoạt nhưng cực kỳ thoải mái, giờ khắc này xem ra phảng phất tuổi trẻ rất nhiều.

“Lại cười mấy phòng thiếp nữa?” Mạnh Hạo cười nói.

“Không nhiều không nhiều, tháng trước vừa nạp người thứ tám.” Chu Đức Khôn mặt đỏ lừ lừ, sau đó ho khan vài câu.

“Không nói cái này, như vậy, sư đệ, hai người chúng ta diễn tràng hí. . .” Chu Đức Khôn nói, cúi đầu cùng Mạnh Hạo đàm luận lên, Mạnh Hạo nghe trợn to mắt, lộ ra cười khổ (ta muốn phong thiên 5 chương).

“Như vậy. . . Được chứ?” Mạnh Hạo chần chờ một chút.

“Không có chuyện gì, nghe sư huynh!” Chu Đức Khôn vẽ mặt thành thật, Mạnh Hạo chỉ hơi trầm ngâm, chỉ có thể gật đầu.

Một lát sau. . .

”Nguyên lai người chính là Ô Thần Bộ lạc thậm chí toàn bộ Tây Mạc bắc bộ, một đường nghiên ép hơn một nghìn bộ lạc, trực tiếp quật khởi, để đại bộ đều kiêng kỵ Tây Mạc bắc bộ người mạnh nhất!

Tại hạ bội phục, thôi, trái lại hai phía khai chiến, tất có tử thương, lão phu Chu Đức Khôn, không muốn nhìn thấy chảy máu, mà tên ta bên trong mang một cái đức tự, như vậy ta liền muốn lấy đức thu phục người!

Ta cho người thời gian mười năm, mười năm này, ta Chu Đức Khôn muốn lấy đức để người chịu phục!” Chu Đức Khôn một tiếng rống to, âm thanh truyền khắp bát phương, rơi vào giữa không trung song phương bộ lạc tộc trong tai người, Ô Thần Bộ lạc còn khá hơn một chút, Chiến Tộc nơi đó, tất cả mọi người đều sôi sục.

Bọn họ cho dù không hiểu rất rõ Chu Đức Khôn, có thể dù sao cũng là một cái đại bộ bên trong, bao nhiêu vẫn là nghe đã nói một ít đồn đại, này Chu Đức Khôn. Thấy thế nào, cũng đều không giống như là lấy đức thu phục người hạng người.

Chiến Tộc tộc công cùng đại tể tự, càng là trợn to mắt, triệt để ngăn người tại đó. Không rõ ràng này Chu Đức Khôn đến cùng tại làm chút gì.

Cùng lúc đó, Chu Đức Khôn cùng Mạnh Hạo hai người thân ảnh từ không trung gào thét mà đến, từng người sau khi phân tán, Mạnh Hạo cố nén nội tâm khó chịu, tại giữa không trung hướng về Chu Đức Khôn liền ôm quyền.

“Nguyên lai người chính là Vân Thiên Đại Bộ đại danh鼎鼎, Đan Đạo vô địch, càng là nạp bát phương thiếp lữ Chu Đức Khôn Chu đại sư, tại hạ bội phục, đồng ý cùng người đánh cược một lần, lấy mười năm trong khi. Nhìn người làm sao lấy đức thu phục người.” Mạnh Hạo càng nói càng cảm thấy khó chịu, nội tâm cười khổ, vội ho một tiếng, trở lại chu trên thuyền.

Hắn lời nói truyền ra, Ô Thần Bộ lạc tộc nhân. Cũng đều từng cái từng cái trợn to mắt, nhìn về phía bọn họ Đồ Đằng thánh tổ, cái kia lời nói ngữ để bọn họ cảm thấy cực kỳ kinh ngạc, ở tại bọn họ sức ảnh hưởng, thánh tổ đại nhân nhưng là một cái giết người không chớp mắt chủ, làm sao có khả năng sẽ mở miệng như thế.

“Được!” Chu Đức Khôn đứng ở đại kiếm màu đen trên, hăng hái giống như. Tay áo lớn vung một cái, rất là quả đoán mở miệng.

“Đáng tiếc người ta trong lúc đó, nhất định phải phân ra một cái thắng bại, nếu không thì, chúng ta phải làm là nâng cốc nói chuyện vui vẻ, sẽ trở thành cả đời bạn tốt. . .” Chu Đức Khôn một bộ rất đáng tiếc dáng vẻ. Vẻ mặt tràn đầy cảm khái.

“Ta kính nể người, nếu người muốn thấy thế nào lấy đức thu phục người, như vậy như vậy, người đi trước, sau ba ngày. Ta lại đuổi tới, đây là thành ý của ta, cũng là lấy đức thu phục người bước thứ nhất.” Chu Đức Khôn ngạo nghễ mở miệng lúc, bên cạnh hắn Chiến Tộc tộc công lập khắc vẽ mặt biến đổi.

“Chu đại sư, việc này không thể, một khi để bọn họ rời đi, sau ba ngày, chúng ta trên đi đâu tìm?”

“Người muốn ngăn cản lão phu lấy đức thu phục người không được!” Chu Đức Khôn trừng mắt lên.

Mạnh Hạo vội ho một tiếng, quái lạ nhìn Chu Đức Khôn một chút, vội vã hồi ức trước Chu Đức Khôn tự nói với mình lời kịch, có thể suy nghĩ hồi lâu, thực sự là không nói ra được, liền lần thứ hai vội ho một tiếng, cũng không nói lời nào, thôi thúc Ô Thần Bộ lặn chu thuyền, gào thét thẳng đến xa xa.

“Chu đại sư! !” Chiến Tộc tộc công vẻ mặt lo lắng, mắt thấy Ô Thần Bộ lặn đi xa, có thể Chu Đức Khôn vẫn như cũ vẻ mặt ngạo nghễ, không nhanh không chậm đứng ở nơi đó, không cho phép Chiến Tộc đuổi theo.

“Muốn đối với ta Vân Thiên Đại Bộ có lòng tin, chúng ta muốn lấy đức thu phục người!” Chu Đức Khôn nội tâm có chút tiếc nuối, hẳn còn chuẩn bị tại Mạnh Hạo nói xong lời kịch sau, nói thêm nữa vài câu.

“Nhưng chúng ta nhận được nhiệm vụ, là giết chết này bộ. . .” Chiến Tộc đại tể tự cũng tức giận bất quá, ở bên cấp tốc mở miệng.

“Chẳng lẽ các người đối với Vân Thiên Đại Bộ không tự tin? Đối với lão phu không tự tin? Hả?” Chu Đức Khôn nghiêm túc mở miệng, hẳn bất luận thân phận vẫn là địa vị, cũng cao hơn ra nơi đây tất cả mọi người, càng là đốc quân, như Chiến Tộc tộc công tự ý điều động, một khi bị Chu Đức Khôn đăng báo, toàn bộ Chiến Tộc đều phải bị liên lụy.

Một câu nói, để Chiến Tộc tộc công cùng đại tể tự, lần lượt không nói gì, liền như vậy, một tha ba ngày, sau ba ngày, này ba thanh hắc kiếm mới gào thét mà đi.

Mấy ngày sau, khi này ba thanh hắc kiếm, liền lĩnh triển khai hết tốc lực, lần thứ hai đuổi theo Mạnh Hạo lúc, Chu Đức Khôn hét lớn một tiếng.

“Chúng ta lại gặp mặt, Ô Thần Bộ lặn, các người có phục hay không?”

Ô Thần Bộ lặn lập tức sát khí hiển lộ, cảm thấy chiến tranh lại muốn động một cái liền bùng nổ.

Chiến Tộc cũng giống như thế, bọn họ tức sôi ruột, giờ khắc này sát cơ ngập trời.

Mạnh Hạo cười khổ, hít sâu một cái, lúc này mới dựa theo Chu Đức Khôn lúc trước ước định cẩn thận, chậm rãi mở miệng.

“Không phục. . .”

“Ha ha, lão phu một đoán chính là như vậy, người nếu là phục rồi, ta phản lại cảm thấy không đúng, như vậy, lão phu lần này để người đi trước bảy ngày, sau bảy ngày ta lại đuổi tới, đây mới là lấy đức thu phục người!” Chu Đức Khôn ngạo nghễ mở miệng lúc, Mạnh Hạo cười khổ xoay người, lập tức chu thuyền chớp mắt đi xa.

Chiến Tộc tộc công cùng với đại tể tự, triệt để phản nộ, cũng không ít tộc nhân đều trong tiếng gầm nhẹ lao ra, cùng ngăn cản.

“Dừng tay, các người chẳng lẽ muốn phản tộc không được!” Chu Đức Khôn một tiếng rống to.

Tiếng gào kinh thiên, miễn cưỡng để Chiến Tộc dừng bước, tộc công cùng đại tể tự con mắt đều đỏ, quay đầu lại nhìn chòng chọc vào Chu Đức Khôn.

Chu Đức Khôn lạnh hừ một tiếng, hất cằm lên, một bộ người năng lực ta cùng đáng vẻ, càng là hất lên góc áo, cố ý lộ ra quả ở trên người trưởng lão lệnh bài, làm cho Chiến Tộc tộc công cùng đại tể tự, đang nhìn đến sau, không thể không ngạt ngạt phản nộ, cúi đầu đến.

Liền như vậy, thời gian chậm rãi trôi qua, quá khứ ba tháng.

“Các người có phục hay không!”

“Các người vẫn là không phục sao?”

“Không cần phải nói, lão phu biết, các người vẫn là không phục, không có quan hệ. . .”

Ba tháng qua, Chiến Tộc nhiều lần đuổi theo, có thể mỗi lần Chu Đức Khôn đều có một đồng lớn có cùng lý do, tùy ý Ô Thần Bộ lặn rời đi, dần dần, này ba thanh hắc kiếm, dù cho là xuất từ đại bộ, cũng như vậy

tiêu hao xuống, cũng không tiêu hao nổi, dần dần tốc độ càng ngày càng chậm, dường như không tốn thời gian dài, thì sẽ chậm đến cũng không còn cách nào đuổi theo trình độ.

Ô Thần Bộ lạc nơi này, đối với ba tháng qua chuyện đã xảy ra, dần dần thành thói quen, mỗi một lần Chiến Tộc đuổi theo, đều từng cái từng cái hiếu kỳ nhìn lại, bọn họ dĩ nhiên nhìn ra, cái kia họ Chu ông lão, là người tốt. . .

Đặc biệt là có một lần, rõ ràng là Ô Thần Bộ lạc gặp phải mấy cái cỡ trung bộ lạc liên thủ vây công, thời khắc mấu chốt, Chiến Tộc xuất hiện, Chu Đức Khôn một tiếng rống to, lấy chính mình muốn lấy đức hàng phục Ô Thần Bộ lạc làm do, làm cho Chiến Tộc không đều không ra tay, đem mấy tháng này uất ức, phát tiết ở cái kia mấy cái cỡ trung bộ lạc trên.

Làm Ô Thần Bộ lạc càn quét con đường, lại đang Chu Đức Khôn lấy đức thu phục người dưới, không muốn bất kỳ chiến lợi phẩm, tùy ý Ô Thần Bộ lạc tộc nhân mang theo ánh mắt cổ quái, quét ngang một vòng, gào thét đi xa.

Cho đến lại qua một tháng, Chiến Tộc tộc công cùng đại tể tự lại không cách nào nhịn được lúc, Chu Đức Khôn đồng ý khai chiến, chỉ có điều không phải phạm vi lớn khai chiến, mà là đan đấu. . .

Liên, trong vòng mấy tháng sau đó, song phương bộ lạc, hầu như trước sau chân phi hành, khi thì từng người có tu sĩ bay ra, tại giữa không trung đơn độc chém giết.

Mỗi lần chém giết chỉ có hai người, quyết sẽ không nhiều. . .

Thậm chí một khi xuất hiện nguy cơ sống còn, ngay lập tức sẽ bị Chu Đức Khôn kêu dừng. . .

Dần dần, Chiến Tộc đều mất cảm giác, bọn họ đã sớm nhìn ra, Chu Đức Khôn cùng Mạnh Hạo quen biết, mà lại tuyệt không tầm thường quan hệ, thậm chí Chiến Tộc tộc công cùng đại tể tự, cũng đều ngầm thừa nhận việc này.

Bọn họ cũng nghĩ rõ ràng, luận địa vị cùng thân phận, bọn họ không bằng Chu Đức Khôn, nếu đối phương là đốc quân, như vậy trận chiến này có trách nhiệm, cũng tự nhiên là Chu Đức Khôn đến gánh chịu.

Đã như vậy, bọn họ cũng lại lại đi chém giết, đơn giản bất luận Chu Đức Khôn nói cái gì, đều vâng theo chính là.

Đặc biệt là đến giờ khắc này, Chu Đức Khôn cùng Mạnh Hạo, thậm chí ngay cả che giấu đều cảm thấy không có cần thiết, hai người bình thường tại giữa không trung bày xuống bàn trà, lẫn nhau ngồi ở chỗ đó đàm tiếu uống rượu, mà hai cái bộ lạc tộc nhân, cũng đều lẫn nhau lười biếng lẫn nhau ý tứ một thoáng sau, từng người trở lại trong bộ lạc.

Ở chung tường an vô sự. . .

Càng làm cho tộc công cùng đại tể tự không nói gì, chỉ có cười khổ, là song phương bộ lạc tộc nhân, càng tại mấy tháng này tiếp xúc dưới, có không ít lại trở thành bằng hữu, lẫn nhau còn lẫn nhau xuyên môn giống như vậy, đàm luận tu hành tâm đắc.

Dù sao hai người này bộ lạc, đều là sát khí dày đặc, đều trải qua quá nhiều chiến tranh, lẫn nhau vốn là đối với lẫn nhau nghiêm nghị, coi làm đối thủ, tại thêm vào trong ngày thường ngoại trừ chiến tranh, chính là tu hành, như trước mắt này non nửa năm bình tĩnh, rất là hiếm thấy.

Một mảnh hài hòa. . .

Một khi gặp phải kẻ địch, cũng không cần Chu Đức Khôn mở miệng, lập tức Chiến Tộc cùng Ô Thần Bộ lạc, liền liên thủ xuất chiến, Chiến Tộc tộc công cùng đại tể tự cũng nghĩ rõ ràng, nếu nhiệm vụ đã thất bại, đơn giản lấy lòng cho Chu Đức Khôn, đã như thế, cũng có thể tại chỗ bộ kết cái kẻ tiếp thiện duyên.

Liên như vậy, thời gian chậm rãi trôi qua, tại Chiến Tộc cùng Ô Thần Bộ lạc như vậy kỳ dị ở chung, khi thì làm tú giống như tranh đấu bên trong, Ô Thần Bộ lạc, đã vượt qua nam vực vùng đất trung tâm, khoảng cách tới gần nam bộ biên giới, cũng đều không xa. . .

Cho đến ngày hôm đó, liên tiếp ba đạo thể ngọc, mang theo phần nộ tâm ý, cùng nhau giáng lâm Chiến Tộc bên trong, thể ngọc là từ Vân Thiên chủ bộ phát sinh, bên trong tràn đầy nghi vấn cùng tức giận, càng là triệu hoán Chiến Tộc cùng Chu Đức Khôn, tức khắc về Vân Thiên Đại Bộ.

Mà giết chết Ô Thần Bộ nhiệm vụ, sắp xếp ột cái khác phụ thuộc bộ lạc để hoàn thành lúc, Chu Đức Khôn thở dài, hẳn biết, chính mình chỉ có thể đem Mạnh Hạo, đưa tới đây.

Chương mới chậm. . . Trời vừa sáng trên lại gặp phải điện thoại tên lừa đảo, lần này thay đổi hoa chiêu, không nói nhiều, hiện tại tên lừa đảo thật nhiều, đại gia phải bảo vệ thật tin tức cá nhân, một khi tiết lộ ra ngoài, tên lừa đảo thành hoạ.

Hôm nay, chín một tám, chó quốc sĩ!

502. Chương 502: Phi Hoàng Tộc

Lúc gần đi, chẳng những Chu Đức Khôn cùng Mạnh Hạo nơi đây không muốn, hai bộ tộc nhân, cũng đều trầm mặc, lẫn nhau ngưng mắt nhìn, không còn lúc trước chiến ý, mà là tỏ ra thân thiết.

Đối với Chiến tộc mà nói, bọn hắn còn đỡ một ít, nhưng bọn hắn minh bạch, phía trước chờ Ô Thần Bộ, ngoại trừ Vân Thiên Đại Bộ một cái khác phụ thuộc bộ lạc bên ngoài, còn có hôm nay đáng sợ vùng phía nam.

Có thể từ đông, tây, bắc cùng với khu vực trung tâm, một đường sát nhập vùng phía nam bộ lạc, từng cái đều là cường hãn đến cực điểm, bọn hắn không có Yêu Linh, nhưng chính là nguyên nhân này, bọn hắn lưỡng lự tại vùng phía nam tới gần Mặc Thổ địa phương, giống như ôm cây đợi thỏ, chờ đợi có Yêu Linh bộ lạc tiến đến.

Cái kia là bọn hắn bộ lạc tồn vong, một cơ hội cuối cùng.

Liên Chiến tộc công, cũng cùng Ô Thần Bộ kia hai cái Nguyên Anh hậu kỳ chi tu, lẫn nhau mấy ngày này, đã có nhất định được ở chung, giờ phút này ly biệt, đáy lòng đều có cảm khái.

Không người sớm có thể dự đoán được song phương bộ lạc ở nửa năm sau, hình thành như thế kỳ dị tới lui.

“Bảo trọng!” Chiến tộc chi nhân, nhao nhao ôm quyền.

Ô Thần Bộ tộc nhân, cũng tùy theo cúi đầu.

”Sư đệ, như có một ngày ngươi về tới Nam Vực, nhớ rõ, thay ta hướng sư tôn dập đầu, lão nhân gia người năm đó ở Mặc Thổ, từng thu ta làm đệ tử, từng cùng ta nói, con đường của ta không hề Nam Vực, tại bốn phương... Chu Đức Khôn trầm mặc một lát, nhìn qua Mạnh Hạo, thở dài một tiếng.

”Ta nghĩ quay về Nam Vực, một ngày nào đó, nếu ta Chu Đức Khôn không chết, ta nhất định phải trở lại Nam Vực, trở lại Đan Đông Nhất Mạch...”

”Sư đệ, đi đường cẩn thận, sư huynh chỉ có thể đem ngươi tiễn đưa đến nơi đây rồi, ba ngày sau, Phi Hoàng Tộc đến, nhiệm vụ của bọn hắn là đem bọn ngươi giết chết...”

”Sư đệ, trước khi đi, sư huynh cái khác không cách nào cho ngươi, duy chỉ có có thể đưa cho ngươi... Chu Đức Khôn hai mắt lóe lên tay phải nâng lên vung ra, lập tức từ hắn chuyên dụng trong túi trữ vật trực tiếp bay ra một vạn yêu đàn, những thứ này yêu đàn, mỗi một cái đều có nhất định tu vi, sau khi xuất hiện, nhất tề gào thét, khí thế bất phàm.

”Những thứ này, là của sư huynh yêu đàn, ta điều khiển không được, tại Tây Mặc, yêu đàn tương đương tài nguyên ta toàn bộ tặng cho ngươi!” Chu Đức Khôn mở miệng thời điểm, những thứ này yêu đàn lập tức tán loạn, nhưng Mạnh Hạo đưa tầm mắt nhìn qua, trên người Yêu khí có chút tản ra, lập tức những thứ

này yêu đàn lập tức kinh động, nhất tề nhìn về phía Mạnh Hạo, truyền ra gầm nhẹ, nhưng lại không hề bạo động.

”Chiến tộc công, còn có Chiến tộc đại tể tự mấy ngày này các người phối hợp, Chu mỗ sẽ không quên lần này trách nhiệm, Chu mỗ sẽ một mình gánh chịu!

Chỉ có điều, dưới mắt ta còn muốn hướng các người mượn yêu đàn, đem các người yêu đàn cấp cho lão phu, quay về bộ lạc về sau, lão phu nghĩ biện pháp về trả lại cho các người!” Chu Đức Khôn nhìn về phía Chiến tộc.

Tám nghìn Chiến tộc trong trầm mặc, dần dần mỗi người đều lấy ra hai ba con dị yêu, tổng cộng gần hai vạn, lấy ra sau tổng xuất.

Trong bọn họ không có Ti Long, có chăng qua là mỗi người dị yêu, cấp bậc không tầm thường, cái này hai vạn dị yêu vừa ra, Mạnh Hạo đều có chút động dung. Đối với Tây Mạc bộ lạc mà nói, đây là một số lớn tài phú, Mạnh Hạo nhìn về phía Chu Đức Khôn.

“Không được cự tuyệt, đây là sư huynh duy nhất có thể giúp cho người rồi, Mạnh Hạo... Bảo trọng!” Chu Đức Khôn nhìn qua Mạnh Hạo, thở sâu, chậm rãi mở miệng, trong mắt mang theo như thân nhân, ôn hòa, Mạnh Hạo nhìn xem Chu Đức Khôn, trong nội tâm một dòng nước ấm tràn ngập, hai người ngóng nhìn về sau, lẫn nhau dùng sức ôm thoảng một phát.

”Bảo trọng... .. Chu Đức Khôn quay người, tay áo hất lên, Chiến tộc toàn bộ tộc nhân, nhìn thật sâu Ô Thần Bộ liếc về sau, ba cái hắc kiếm, lập tức gào thét, nháy mắt thẳng đến xa xa Thiên Địa, chuyển mắt không thấy.

Giữa không trung, chỉ còn lại có Ô Thần Bộ, còn có bốn phía ba vạn yêu đàn, Mạnh Hạo nhìn qua Chu Đức Khôn đi xa, hồi lâu, hẩn thở sâu, quay người lúc, thu liễm ly biệt tình cảnh, lần nữa khôi phục lạnh như băng.

Phất tay, ba vạn yêu đàn nhét vào trong túi trữ vật, giờ phút này, hẩn yêu đàn, tại nửa năm này tiêu hao cùng với trong đó năm vạn trở thành đồ ăn về sau, trên đường lần lượt bổ sung, hôm nay có đủ chiến lực yêu đàn, đã đạt đến mười lăm vạn!

Mười lăm vạn yêu đàn, toàn bộ giải ra, đủ để oanh động toàn bộ Tây Mạc đại địa, như vậy yêu đàn số lượng, coi như là giống Ngũ Độc đại bộ không chuẩn bị, thậm chí như năm đó cùng Ngũ Độc Bộ khai chiến lúc, như Mạnh Hạo có những thứ này yêu đàn, trận chiến ấy, chính là nghiền ép!

Toàn bộ Tây Mạc đại địa, chỉ có những cái kia có được Trảm Linh lão tổ đại bộ, mới có thể tại thời gian dài phát triển, tích lũy đến trình độ như vậy yêu đàn.

Nhưng coi là như thế, cũng không có cái nào Ti Long, có thể điều khiển mười lăm vạn yêu đàn, coi như là trong truyền thuyết Đại Ti Long, cũng đột không phá được mười vạn số lượng.

Nhưng Mạnh Hạo nơi đây, hẩn có thể điều khiển còn hơn thế!

Mười lăm vạn yêu đàn, đối với hẩn mà nói không coi vào đâu, hẩn không phải dùng tu vi đi điều khiển, hẩn là dùng Yêu khí đến ảnh hưởng, đừng nói là mười lăm vạn, coi như là ba mươi vạn, năm mươi vạn, hẩn cũng có thể điều khiển.

Dưới mắt Mạnh Hạo, hôm nay Ô Thần Bộ, đã ở cái này luân phiên chinh chiến ở bên trong, tại đây mấy năm chiến hỏa, triệt để quật khởi, thành dài đến một loại có thể rung chuyển đại bộ trình độ.

“Lộ trình, chúng ta đã đi tới hơn phân nửa... Đi qua cái mảnh này Tây Mạc khu vực trung tâm, tại tiền phương của chúng ta, chính là Tây Mạc vùng phía nam, càng phía trước, là ... Mặc Thổ!” Mạnh Hạo tay áo hất lên, Ô Thần Bộ tộc nhân nguyên một đám trong mắt lộ ra cổ chấp chí mang, bọn hẩn chỗ hình thuyền pháp bảo, chớp mắt gào thét, nháy mắt đi xa.

Nổ vang truyền ra, một đạo trường vòng vút đi.

Ba ngày sau, xa xa, tại Mạnh Hạo trong mắt, hẩn thấy được Tây Mạc giải đất trung tâm cùng vùng phía nam chỗ giao giới, mà hôm nay Tây Mạc đại địa, phương bắc tại hơn nửa năm trước, hoàn toàn đã trở thành

biển, tây, đông còn có khu vực trung tâm, cũng đều không thể may mắn thoát khỏi, giờ phút này đại địa, nước biển lan tràn, hồ nước mọi chỗ biến mất, dung cùng một chỗ.

Bình nguyên đã nhìn không tới rồi, sơn cốc sớm đã mai táng tại nước biển xuống, mưa tử sắc ngập trời, bao phủ đại địa, nước biển khuếch tán, cho dù không sâu... Lúc này nhìn đi, biển đã tràn ngập.

Chỉ có không tính quá nhiều địa phương, vẫn tồn tại rồi một chỗ lại một chỗ như hòn đảo giống như đại địa, sinh cơ diệt sạch, khiến cho trong Thiên Địa Tử khí nồng hậu dày đặc, về phần Linh khí...

Hôm nay đã không còn là mỏng manh, mà là gần như đều không có.

Duy nhất sinh cơ, chính là phía nam, vùng phía nam địa thế cao nhất, là hôm nay Tây Mạc cả vùng đất, duy nhất không có bị nước biển bao trùm khổng lồ khu vực, có thể tại phía nam khu vực bên trong, Mạnh Hạo có thể tưởng tượng được, Tây Mạc bộ lạc, không nói khắp nơi đều có, cũng không kém bao nhiêu.

Nhưng dưới mắt, Ô Thần Bộ, sớm đã không phải lúc trước mặc người chém giết, bọn họ cường hãn, đã có thể khiến cho những bộ lạc khác coi trọng, thậm chí kiêng kỵ trình độ.

”Đoạn đường này, còn có cuối cùng gần một nửa... Mạnh Hạo thở sâu, thuyền thuyền gào thét lúc giữa, mắt thấy muốn tới gần biên giới tuyến, nhưng vào lúc này, Mạnh Hạo bỗng nhiên hai mắt bỗng nhiên lóe lên, lộ ra sát cơ, ngẩng đầu nhìn hướng lên bầu trời.

Chỉ thấy một mảnh ánh sáng màu vàng ở phía xa trong Thiên Địa, từ phía nam gào thét mà đến, không đợi tới gần, thì có từng trận ông ông thanh âm truyền khắp bát phương, tự xưng là vừa nhìn, cái kia mảnh ánh sáng màu vàng bên trong, rõ ràng là từng con một châu châu tạo thành, những thứ này châu châu bộ dạng dữ tợn, mỗi một cái đều có lòng bài tay lớn nhỏ, cánh vó ở bên trong, số lượng chân có mấy vạn nhiều, gào thét lúc giữa dường như có thể che đầy bầu trời nơi đây, ông ông mà đến.

Tại đây mảnh châu châu bên trong, có hơn bảy nghìn tu sĩ, nguyên một đám trong thần sắc ngạo nghễ cùng khinh miệt chỉ ý ẩn chứa, đập trên châu châu, thẳng đến Ô Thần Bộ.

“Chúng ta Vân Thiên Đại Bộ, Phi Hoàng Tộc!”

“Ô Thần Bộ, giao ra Yêu Linh, ta cho các người ba hơi thở thời gian, đến cân nhắc như thế nào khuyên bảo chúng ta, bắt diệt tộc của người!” Thanh âm cuộn cuộn truyền ra lúc, cái này hơn bảy nghìn trong đám người, có mười hai lão giả, trong thần sắc mang theo lạnh lùng cuồng ngạo, nói chuyện đầy, đang là một cái trong số đó.

”Một, hai... Hầu như lời nói vừa dứt, lập tức có người truyền ra âm lãnh thanh âm.

Nhưng ba chữ không đợi ra khỏi miệng, Ô Thần Bộ tộc nhân, sát khí đã ngập trời, cùng lúc đó miệng Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh, tay phải nhắc tới vùng mạnh lên.

Cái này vùng lên phía dưới, một vạn, ba vạn... Yêu đàn gào thét, trực tiếp xuất hiện.

”Tiểu bộ lạc chính là tiểu bộ lạc, cũng dám cùng ta Vân Thiên Đại Bộ ra tay, chính là ba vạn yêu đàn ... Mười hai lão giả ở bên trong, một người trong đó cười lạnh mĩa mai, nhưng lời của hắn, giống như là không nói gì, liền lập tức hai mắt trợn to, lộ ra không cách nào tin.

Bởi vì, yêu đàn số lượng, không phải dừng ở ba vạn, còn đang gia tăng... Bốn vạn, năm vạn, sáu vạn...

Lúc đã đến sáu vạn thời điểm, cái này mười hai người trong, đã một nửa, thần sắc ngưng trọng, phía sau bọn họ tộc nhân, cũng có một nửa, nhao nhao hô hấp dồn dập, dường như có thể đoán được, lúc này đây chiến tranh, muốn đại thắng, cản trở giá một ít đại giới có thể.

“Sáu vạn yêu đàn, xem ra chủ bộ xem thường cái này Ô Thần Bộ, tuy nói như thế, nhưng...” Mười hai lão giả ở bên trong, chính giữa một người, nhân nhật mở miệng, thần sắc như thường, nhưng liền tại hắn lời nói nói ra đồng thời, cái này mười hai người, toàn bộ sắc mặt triệt để đại biến, kể cả lấy mở miệng nói chuyện lão giả, cũng đều mở to mắt, lộ ra không thể tưởng tượng nổi, hít vào khẩu khí.

Bảy vạn, tám vạn, chín vạn, mười vạn!!

Trộn vụn mười vạn yêu đàn, tại đây một cái chớp mắt, kinh Thiên động Địa, gào thét ngập trời, chúng gào rú, lại để cho Thiên Địa biến sắc, lại để cho phong vân cuốn ngược, lại để cho cái này bảy tám ngàn người, nguyên một đám sắc mặt tái nhợt, lộ ra hoảng sợ, lại để cho cái này mười hai lão giả, nguyên một đám hô hấp dồn dập, nội tâm kinh hoàng.

”Mười vạn yêu đàn... Đây là lục giai trở lên, cái này... cái này...

“Là mười vạn yêu đàn, chết tiệt, này làm sao chiến!!”

“Điều đó không có khả năng, liền Đại Ti Long cũng đều không thể điều khiển mười vạn yêu đàn, người này sao có thể làm được!!”

Nhưng lại tại Phi Hoàng Tộc tất cả tộc nhân, thậm chí kể cả tộc công, tể tự cùng trưởng lão, đều hít vào khẩu khí lập tức, bọn họ tâm thần, bị tiếp theo màn biến hóa, trực tiếp oanh kích, như là vô hình mũi tên nhọn, xuyên thấu tinh thần của bọn hắn, nhắc lên kinh Thiên động Địa nổ vang cùng hoảng sợ.

Mười một vạn, mười hai vạn, mười ba vạn... Cho đến mười lăm vạn yêu đàn, tại trong Thiên Địa, hoàn toàn hiển lộ, che thiên lấp địa bốn chữ, không cách nào để hình dung trước mắt một màn này!

Bọn hắn cũng không có ghen ngạo, mà là ngẩn người, triệt để ngây người, sau đó thì là một mảnh hấp khí.

Mười hai Phi Hoàng Tộc Nguyên Anh tu sĩ, tại trong tích tắc, bọn hắn da đầu run lên, một cỗ tuyệt vọng lập tức bao phủ, trước mặt khắc, bọn hắn còn cao cao tại thượng, giết chết đối phương chẳng qua là nhẹ nhõm việc nhỏ, nhưng tiếp theo trong nháy mắt, bọn hắn mới đột nhiên phát hiện, đối phương cường hãn, là hoàn toàn nghịch chuyển lúc trước, những người này giết chết chính mình, mới là nhẹ nhõm đến cực điểm, cái này mãnh liệt tương phản, lập tức để cho Phi Hoàng Tộc, triệt để run rẩy.

Chênh lệch cực lớn, làm cho người ta căn bản chẳng còn chút nào đi giữa ý niệm trong đầu, tất cả Phi Hoàng Tộc tộc nhân, sắc mặt toàn bộ trắng bệch một mảnh.

“Phi Hoàng Tộc, ta cho các ngươi ba hơi thở thời gian cân nhắc như thế nào khuyên bảo ta, không thì diệt tộc của ngươi!” Mạnh Hạo lạnh lùng đem lúc trước lời nói của đối phương đưa về lúc, chung quanh hắn mười lăm vạn yêu đàn, nhất tề gào rú gào thét.

Chúng gào thét, lập tức hóa thành âm sóng, nhắc lên cuồng phong, quét ngang Phi Hoàng Tộc, khiến cho tất cả châu chấu phát ra âm thanh tiếng hi..i...iiii âm thanh, toàn bộ rút lui, khiến cho tất cả tộc nhân, nguyên một đám quần áo cuồng vũ, không ngừng mà lui ra phía sau, gần như hít thở không thông, tâm thần nổ vang.

503. Chương 503: Lựa Chọn

Phi Hoàng Tộc bảy tám nghìn tộc nhân, giờ phút này nguyên một đám sắc mặt trắng bệch, hải hùng khiếp vía, nhìn trước mắt phổ thiên cái địa yêu đàn nhường kia mà không cách nào tin được.

Mười lăm vạn yêu đàn, cỗ thế lực cường đại này đủ để quét ngang hết thủy cỏ trung bộ lạc, thậm chí một chút cỏ lớn bộ lạc có Trảm Linh lão tổ nếu không chuẩn bị, tại cỗ cường hãn thực lực sẽ bại lui.

Không có cái bộ lạc nào nguyện ý cùng mạnh mẽ như vậy yêu đàn đi chiến tranh, cho dù là bọn họ là một trong mười ba cái phụ tộc Vân Thiên Đại Bộ, cho dù là bọn họ giờ phút này có tới bảy tám ngàn người, lại có thêm mấy vạn hoàng thú đi nữa.

Nhưng bọn họ cùng Ô Thần Bộ chưa tới mức phải chết đến chiến kết cục, dù cho có nói là vì Ngũ Độc Bộ đi nữa, đối với một cái bộ lạc sớm đã bị hủy diệt thì chính bản thân Phi Hoàng Tộc đối với cái cơ này cũng không thể thừa nhận.

Nói trắng ra, đây rõ ràng chính là Vân Thiên Đại Bộ tìm lý do để bảo vệ bản thân đại bộ thể diện, do đó thuận lý thành chương, đem Ô Thần Bộ Yêu Linh cướp vào tay mà thôi.

Mà lại cũng không phải là đặc biệt coi trọng, bằng không mà nói, Trảm Linh lão tổ ra mặt, hết thảy khỏi cần có bất kỳ lo lắng gì.

“Một, hai, ba!” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, lạnh nhạt nhìn về phía Phi Hoàng Tộc tất cả mọi người, tại hần lời nói nói xong nháy mắt, tay phải hần nâng lên chỉ về phía trước, mười lăm vạn yêu đàn gào thét lập tức muốn lao ra. Phi Hoàng Tộc tất cả tộc nhân da đầu run lên, kia mười hai gã Nguyên Anh lão giả càng hô hấp co quắp.

“Ô Thần Bộ đạo hữu, xin chờ một chút!!” Phi Hoàng Tộc tộc công, chính giữa vị lão giả kia, vội vàng cấp tốc mở miệng.

Mạnh Hạo tay phải ngừng lại, mắt lạnh nhìn qua.

“Việc này là một cái hiểu lầm, kính xin Ô Thần Bộ đạo hữu cho lão phu một ít thời gian, lão phu xin chỉ thị chủ bộ, nhất định cho đạo hữu một cái công đạo, trận chiến này... Trên thực tế căn bản cũng không cần triển khai, đạo hữu người nói đúng không chứ...” Lão giả cười khổ nhìn xem Mạnh Hạo, đáy lòng thở dài. Hần nếu sớm biết đối phương có yêu đàn khủng bố như thế, nói cái gì cũng sẽ nghĩ biện pháp không chấp nhận lúc này đây nhiệm vụ.

“Dù sao, coi như là người ra tay diệt ta Phi Hoàng Tộc, nhưng mười ba tộc phụ thuộc Vân Thiên Đại Bộ một khi xuất hiện một cái tộc quần tử vong, thù này... thật khó có thể hóa giải.” Phi Hoàng Tộc tộc công vội vàng khuyên bảo, cùng lúc đó lấy ra một quả ngọc giản, tu vi vận chuyển, đưa vào trong đó.

Mạnh Hạo không có quá nhiều hành động của đối phương, trên thực tế, một trận chiến này Mạnh Hạo trong tâm rõ ràng, phương pháp xử lý tốt nhất chính là uy hiếp chứ không phải là khai chiến.

Vân Thiên dù sao cũng là đại bộ, có Trảm Linh lão tổ, Mạnh Hạo tự mình biết rõ, dùng hôm nay Ô Thần Bộ, dùng hần tu vi hiện tại, cho dù có mười lăm vạn yêu đàn, tuyệt cũng không phải Trảm Linh đại năng đối thủ.

Trừ phi... Ngao Khuyển thức tỉnh!

Nhưng Ngao Khuyển tuy nói có thức tỉnh dấu hiệu, nhưng còn không có triệt để thức tỉnh.

Cho nên, hiển lộ thực lực, uy hiếp đối phương, là lựa chọn tốt nhất, dù sao bộ lạc hành vi, là muốn cân nhắc trả giá cùng thu hoạch. Thông qua Chu Đức Khôn, Mạnh Hạo biết được Vân Thiên Đại Bộ đối với Yêu Linh hiểu rõ hiển nhiên không được đầy đủ lắm, hứng thú giống như cũng không phải là lớn, có cũng được, mà không có cũng không sao.

Đã như vậy, nếu là trả giá đại giới không lớn, tức thì tự nhiên Vân Thiên Đại Bộ sẽ phải lấy được Yêu Linh, nhưng nếu là cân nhắc về sau, cho rằng trả giá sẽ thật lớn, như tại Mạnh Hạo phân tích, đối phương vô cùng có khả năng buông tha Yêu Linh.

Dù sao song phương không có thù riêng, mà lại tại hạo kiếp thời khắc mấu chốt, thân là đại bộ, cũng chịu nguy hiểm, cho nên cũng không muốn bản thân thực lực tổn hại.

Loại này hết thảy, chính là Mạnh Hạo nắm giữ tiên cơ.

Giờ phút này Phi Hoàng Tộc tộc công trong tay ngọc giản phát ra thanh quang, tia sáng này càng ngày càng mạnh, trong nháy mắt chói mắt, hướng ra phía ngoài không ngừng khuếch tán, dần dần cấu trúc họa nên một cái hư ảo thân ảnh.

Phi Hoàng Tộc công cùng tế tự, tính cả tất cả tộc nhân, tại đây chớp mắt, nhất tề quỳ lạy.

“Cung nghênh sứ giả đại nhân!”

Bọn hần thanh âm quanh quẩn, cái này màu xanh thân ảnh chậm rãi ngưng tụ, một lát sau, bỗng nhiên xuất hiện hóa thành một nam tử, nam tử này thoát nhìn hơn ba mươi tuổi, tướng mạo tuấn lãng, hai mắt dài nhỏ, lộ ra một vòng lạnh lùng chi mang, thân thể cho dù hư ảo, vẫn như trước có kinh khủng tu vi chấn động tản ra, bao phủ bát phương.

Toàn thân hần thanh quang lóng lánh rực rỡ, lúc nhìn về phía Mạnh Hạo bốn phía mười lăm vạn yêu đàn, thần sắc hơi đổi, hai mắt càng có chút co rút, sau đó nhìn về phía Ô Thần Bộ tất cả tộc nhân, lại phát giác được những này tộc nhân sát khí, hần lần nữa động dung.

Như vậy yêu đàn, để cho lòng hần kinh, như vậy tộc nhân, càng làm cho hần dường như thấy Chiến tộc chỉ tu.

Cuối cùng, ánh mắt của hần, rơi vào Mạnh Hạo trên người, có chút nheo lại.

“Huyết Diện Lão Tổ!” Hần chậm rãi mở miệng, một lời liền điểm ra Mạnh Hạo tại Khư Kiêu giới bên trong bị người truyền tụng danh xưng.

Trên thực tế mấy năm qua, Ô Thần Bộ trước không có quật khởi thì không người chú ý, nhưng quật khởi về sau, Tây Mạc đại bộ làm sao có thể không chú ý, rất tự nhiên, liền tra ra Mạnh Hạo thân phận, dù sao Huyết Sắc mặt nạ, quá mức đặc thù.

Vì vậy, cũng tra ra Mạnh Hạo Yêu Linh lai lịch.

“Đáng tiếc trước đó lần thứ nhất Khư Kiêu giới, Triệu mỗ bởi vì bé quan, không có tiến đến, bắt quá sau đó nghe Hắc Long đại bộ Hứa Bạch, còn có Phù Yêu đại bộ Trần Mặc, đối với người lúc trước cướp đi Yêu Linh chính là nghiêng răng nghiêng lợi, nhớ mãi không quên.”

Mạnh Hạo thần sắc lạnh lùng, nhìn hư ảo nam tử áo bào xanh liếc, không mở miệng, chẳng qua là trong mắt lãnh ý, sâu hơn một ít.

“Người có thể lựa chọn diệt đi trước mắt Phi Hoàng Bộ, nhưng đại giới là ta Vân Thiên Bộ toàn lực xuất động, đem người cùng với Ô Thần Bộ, đều giết sạch sẽ.” Áo bào xanh nam tử chậm rãi nói ra.

“Đồng dạng, người cũng có thể lựa chọn quy thuận, trở thành ta Vân Thiên Đại Bộ phụ tộc một trong. Con đường hai cái, lựa chọn như thế nào, người tự chọn cho tốt.” Áo bào xanh nam tử mỉm cười, chậm rãi mở miệng.

Ô Thần Bộ tộc nhân nguyên một đám trong mắt sát cơ hiển lộ, sát khí ngưng tụ, một mảnh trầm mặc, Mạnh Hạo trong trầm mặc, đối với Vân Thiên Đại Bộ ra điều kiện, loại này quy thuận, trên thực tế cũng là một loại sinh tồn được tư cách.

Nhưng tưởng tượng, một khi quy thuận, có thể tiến vào Mặc Thổ, một đường sẽ rất an toàn, chẳng qua cái mất đi là tự do về sau.

Lựa chọn này, Mạnh Hạo không có quyền lựa chọn, hần quay đầu lại, nhìn về phía sau lưng hơn vạn Ô Thần Bộ tộc nhân, những tộc nhân này bên trong, chỉ còn không đến nghìn người là từng đã là Ô Thần Ngũ Bộ tu sĩ, Ô Trần ở bên trong, Ô Linh cũng thế, bọn hần đã trải qua chiến hỏa, giờ phút này sớm đã trưởng thành.

Về phần những người khác, là đoạn đường chiến tranh này, vì phụ thuộc mà đến, nhìn như đã mất đi tự do, nhưng trên thực tế, sớm đã trở thành một phần Ô Thần Bộ.

Mạnh Hạo ánh mắt đảo qua Ô Thần Bộ tộc nhân, từng cái nhìn lại về sau, hần thấy trầm mặc, hết thấy trầm mặc, có một dạng cao ngạo như thà rằng tử vong cũng sẽ không vì sinh tồn mà mất đi tự do.

Đây là lựa chọn của bọn hần!

Bốn phía mười lăm vạn yêu đàn, bực bội gầm nhẹ, tại bốn phía rậm rạp chẳng chịt bay múa, trong mắt lộ ra khát máu chi ý.

Mạnh Hạo quay đầu, lần nữa nhìn về phía áo bào xanh tu sĩ, thanh âm của hần, tại lúc này quanh quẩn.

“Trở thành phụ thuộc, Ô Thần Bộ không chọn... Như Vân Thiên muốn chiến, ta Ô Thần liền chiến!” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, lời nói truyền ra lúc, toàn bộ Ô Thần Bộ, sát khí ngập trời.

Phi Hoàng Tộc mọi người, nguyên một đám hô hấp dồn dập, sắc mặt tái nhợt, thực lực không ngang cấp khiến bọn hần không có chút nào hy vọng còn sống, áo bào xanh tu sĩ hai mắt nheo lại, cẩn thận nhìn Mạnh Hạo liếc, bỗng nhiên nở nụ cười.

“Triệu mỗ vốn là hảo ý, nếu như Ô Thần Bộ cùng đạo hữu nơi đây, không muốn phụ thuộc, tức thì việc này thôi đi, lúc trước nhiều hiểu lầm, xóa bỏ, chúc đạo hữu cùng Ô Thần Bộ, sớm ngày đi Mặc Thổ.” Áo bào xanh tu sĩ mỉm cười, quay người nhoáng một cái, thân thể chậm rãi biến mất. Bị Phi Hoàng Tộc triệu hoán tới về sau, tại lúc hắn thấy được Ô Thần Bộ tộc nhân cùng với kia mười lăm vạn yêu đàn, hắn liền minh bạch, một trận chiến này... Vân Thiên Đại Bộ, không tiếp tục theo đuổi.

Cái này Ô Thần Bộ cường đại khiến cho có tư cách nắm giữ Yêu Linh, vì một cái Yêu Linh, Vân Thiên Đại Bộ không muốn trả giá quá lớn đại giới, nhất là trận chiến này về sau, Vân Thiên Đại Bộ thuộc tộc tức thì diệt vong mấy cái, thậm chí chủ tộc chi nhân, cũng sẽ có không ít vẫn lạc.

Tại hôm nay quỷ dị thay đổi chóng mặt, nhìn như bình hòa, nhưng trên thực tế âm thầm phân tranh không ít Mặc Thổ. Vân Thiên Đại Bộ không dám có xuất hiện quá nhiều tổn thất, nhất là Trảm Linh lão tổ cũng căn bản liền không cách nào từ Mặc Thổ xuất hiện, một khi xuất hiện, linh khí ngăn cách, vô cùng có khả năng gặp phải Trảm Linh cường giả đại bộ đối địch chặn giết.

Tại đây phong vân luôn thay đổi thời khắc, thận trọng, cẩn thận, mới là cái căn bản để đại bộ lạc có thể sinh sôi nảy nở.

Phi Hoàng Tộc tộc công, đáy lòng rút cuộc nhẹ nhàng thở ra, hắn bỗng nhiên có thể lý giải lúc trước Chiến tộc vì sao không có khai chiến. Hắn tưởng tậ, không chiến thật sự là lựa chọn sáng suốt vô cùng. Bất luận là ai gặp một cái kinh khủng bộ lạc như này, da đầu đều run lên.

Hắn hướng về Mạnh Hạo ôm quyền cúi đầu, thân thể rất nhanh lui về phía sau, mang theo bảy tám nghìn tộc nhân cùng với mấy vạn hoang thú, hóa thành một mảnh hoàng vân, gào thét đi xa, rất nhanh sẽ không thấy tung tích.

Mạnh Hạo tay phải nâng lên vung ra, không có đem yêu đàn thu vào, mà là tùy ý chúng tại bốn phía bay múa, dưới thân hình thuyền phi hành pháp bảo nhoáng một cái, mang theo Ô Thần Bộ tộc nhân, mang theo mười lăm vạn yêu đàn, thẳng đến phía trước, rất nhanh, liền chạy ra khỏi Tây Mạc trung tâm khu vực, bước vào đến...

Tây Mạc phía nam!

Từ nơi này, đến Mặc Thổ, chỉ cần nửa năm thời gian, có thể gào thét mà qua.

Theo khoảng cách Mặc Thổ càng ngày càng gần, Mạnh Hạo hai mắt, tinh mang cũng càng ngày càng sáng ngời, Ô Thần Bộ tộc nhân, cũng kích động cùng trong chờ mong, sát khí càng thêm bức người.

Mỗi một người bọn hắn đều biết hiểu, cuối cùng này một đoạn đường, khó khăn trình độ vượt qua tất cả trước.

Nhưng dưới mắt Ô Thần Bộ cũng hoàn toàn bất đồng, đã triệt để quật khởi, có thể uy hiếp đại bộ có Trảm Linh lão tổ, có thể quét ngang hết thảy cỡ trung bộ lạc, về phần những cái không có Trảm Linh lão tổ đại bộ nếu dám ngăn cản, Ô Thần Bộ như trước có thể chiến!

Nhưng bọn hắn sẽ không lùi bước, tại đây đi về phía trước, sát khí động trời, như một thanh lợi kiếm ra khỏi vỏ, mười lăm vạn yêu đàn gào thét, gào rú quanh quẩn, chấn động bát phương, như nhắc lên một mảnh trời xanh Thú triều, nâng lên chiến thuyền, theo gió vượt sóng, thẳng đến phía trước.

504. Chương 504: Đoạn Nam Quan

Ba tháng, thoáng một cái đã qua.

Xâm nhập Tây Mạc phía nam về sau, nguyên bản tại Ô Thần Bộ tộc nhân cho rằng sẽ trải qua trước đó chưa từng có luân phiên chinh chiến, nhưng trên thực tế bọn hắn ba tháng này, thấy được hơn mười cái bộ lạc, trong đó lại có hai cái là không có Trảm Linh đại bộ.

Nhưng... chính thức chiến tranh, một cái cũng không có.

Này một màn quỷ dị, là bởi vì Mạnh Hạo cùng với Ô Thần Bộ, làm cho người ta cảm giác thật sự quá hung tàn, hung tàn đến mức khiến cho những bộ lạc này sau khi thấy, toàn bộ hít vào khẩu khí, mặc dù biết rõ Ô Thần Bộ có Yêu Linh, như trước, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Hơn vạn tộc nhân, sát khí động trời, loại kinh nghiệm chiến hỏa tẩy lễ, từng tộc nhân đều như là đại bộ tinh anh cảm giác, đủ để uy hiếp một phương, lại càng không cần phải nói... Cái kia làm cho người ta liếc mắt nhìn liền da đầu run lên, tâm thần nổ vang, lộ ra ý hoảng sợ đấy... Mười lăm vạn yêu đàn!

Khổng lồ như thế yêu đàn, có thể quét ngang nơi đây bộ lạc, có thể tùy ý lựa chọn một cái bộ lạc tồn vong, thực lực như vậy, nơi đây bao nhiêu cái bộ lạc dám đi chặn đường.

Hơn nữa Ô Thần Bộ hiển hách thanh danh, sớm đã tại một lần lại một lần trong chiến tranh, từ Tây Mạc phía bắc bắt đầu truyền ra, cho đến giờ phút này, dĩ nhiên truyền khắp Tây Mạc đại địa.

Hầu như tất cả bộ lạc đều biết, cái này vừa mới bắt đầu chẳng qua là hơn một nghìn người bộ lạc, từ Tây Mạc phía bắc ở chỗ sâu nhất cùng nhau đi tới, một đường chinh chiến, giết chết bộ lạc vô số, chiến tranh tiếp tục mấy năm, lần lượt thắng lợi, lần lượt cường đại, cho đến hôm nay, đã thành tựu đến trình độ khủng bố.

Như vậy danh khí, như vậy thế lực, khiến cho Ô Thần Bộ bước vào Tây Mạc phía nam về sau, ba tháng, không ai chạy đến ngăn cản!

Thậm chí còn, có Tây Mạc tu sĩ, đem Ô Thần Bộ, Hắc Long Bộ cùng với Thiên Phong Bộ, này ba bộ nhìn đã thành là hôm nay Tây Mạc đại địa bên dưới Trảm Linh, mạnh nhất.

Trùng hợp chính là, cũng chính là ba cái bộ lạc này, hôm nay bị tất cả mọi người biết được có Yêu Linh chi tộc.

Một cái đến từ đông phương, một cái đến từ phương tây, một cái thì đến từ phía bắc. Ba phương hướng, xuất ba cái động trời bộ tộc.

Ô Thần Bộ sở dĩ danh khí kinh người, là bởi vì kia quật khởi quá trình, giống như truyền kỳ!

Mà Hắc Long Bộ, thì bởi tại mấy năm trước, này bộ còn có một vị Trảm Linh lão tổ, nhưng này vị lão tổ, vốn là thọ nguyên hầu như đoạn tuyệt, hơi tàn cường ép lưu ở nhân gian, chẳng qua là hạo kiếp hàng lâm, mưa tử sắc diệt sạch sinh cơ, ngăn cách linh khí, khiến cho vị này từng tại Tây Mạc đại địa phong vân một cõi Trảm Linh cường giả, thọ đoạn quy khứ.

Tử vong của hắn, khiến cho Hắc Long đại bộ đã mất đi tiến vào Mạc Thổ tư cách, nhưng bọn hắn lại cướp đoạt đến Yêu Linh, kể từ đó, tự nhiên bị chú ý.

Về phần Thiên Phong, này bộ thần bí, đến từ đông phương, một đường không có truyền ra chút nào cùng người chinh chiến tin tức, duy chỉ có cướp đoạt Yêu Linh thời điểm, này bộ quật khởi, cùng Hắc Long đại bộ, phân biệt cướp đoạt một cái Yêu Linh.

Dưới mắt, này ba đại bộ lạc, đã được công nhận, có thể nói rất mạnh.

Ba tháng qua đi về phía trước, gợn sóng không sợ hãi, một đường không có ở bất kỳ địa phương nào dừng lại, Ô Thần Bộ đứng thuyền, rút cuộc tại một ngày này, đi tới một mảnh động trời sơn mạch.

Rặng núi này liên miên tung hoành, càng có từng đạo tia chớp từ phía trên hàng lâm, oanh kích bát phương sơn mạch, đem nơi đây hóa thành một mảnh như là phong ấn lao ngục.

Nơi đây, là Đoạn Nam Quan!

Cửa này, đem trọn Tây Mạc vùng phía nam, chia làm hai khu vực, một mặt thuộc về Tây Mạc, một mặt tức thì tới gần Mạc Thổ, cửa này, là tiến vào Mạc Thổ phải qua địa phương.

Mà cái mảnh này sơn mạch, tung hoành cực xa, cũng không phải là tự nhiên xuất hiện, mà là mấy vạn năm trước, Nam Vực tu sĩ phản công Tây Mạc, lúc sát nhập nơi đây, do Tây Mạc toàn bộ tộc quân, tất cả cường giả, trải qua mấy trăm năm thời gian bố trí ra.

Trong đó có thượng cổ trận pháp, khiến cho Lôi Đình thường tại, này lôi nhìn như tia chớp, nhưng trên thực tế, đó là từng đạo phong ấn thần thông thuật pháp, sinh sôi đem nơi đây vô tận đại lực, như đóng cửa lại, trực tiếp phong kín.

Khiến cho năm đó Nam Vực chinh chiến đại quân, bị ngăn cản tại bên ngoài, cho đến cuối cùng lựa chọn rời đi.

Cái này Mặc Thổ quan, bởi vậy dương danh, thủy chung bị bảo lưu lại, bước vào cửa này chỉ có một chỗ, tại đây trước mắt, xây dựng một tòa khổng lồ thành trì.

Này thành tên là Đoạn Nam Thành.

Tất cả muốn bước vào Mặc Thổ bộ lạc cùng tộc quần, muốn đi vào Mặc Thổ, tất phải đi qua cửa này, muốn qua này thành, như thế hiểm yếu chi địa, tự nhiên có người gác.

Gác cửa này, là một cái Tây Mạc phía nam đại bộ, Hải Yêu Tộc.

Này đại bộ không có Trảm Linh lão tổ, nhưng chính thể thực lực, cũng là cực kỳ cường hãn, dù sao bộ lạc ngay tại phía nam, không có bị quá nhiều hao tổn, lại bởi vì chiếm cứ thành này cho nên thể lực càng ngày càng mạnh.

Từ khi Hải Yêu đại bộ mấy năm trước chiếm cứ này thành về sau, liền định ra một cái quy củ, phạm là tộc quần muốn từ nay về sau mượn quan lộ ra vào, đều tại ở chỗ này, trả giá trong tộc một nửa vật tư, kể cả linh thạch, kể cả yêu đàn.

Chỉ có như vậy, mới có thể cho đi qua.

Những cái kia không bằng Hải Yêu Tộc bộ lạc, hoặc là lựa chọn không xuất quan, tại quan nội đóng quân, kỳ vọng nơi đây địa thế, có thể ngăn cản nước biển lan tràn.

Mà một khi lựa chọn xuất quan, như vậy đối với Hải Yêu Tộc bóc lột, chỉ có thể ẩn nhẫn.

Về phần có thể uy hiếp được Hải Yêu đại bộ tộc quần, tại đối mặt cái này Hải Yêu đại bộ lúc, cũng chỉ có thể tại trong trầm mặc trả giá đại giới, bởi bọn họ khắc sâu biết được, có thể tại nơi này thời khắc, dám trú đóng ở nơi đây vợ vết tài sản toàn bộ Tây Mạc tộc quần bộ lạc, kia sau lưng, nhất định có một cái khổng lồ thể lực.

Bằng không mà nói, chỉ cần không phải ngu đại chi nhân, dù là lại cuồng vọng, cũng tuyệt không dám làm ra loại chuyện này.

Thậm chí sớm có nghe đồn, Hải Yêu đại bộ sau lưng, có một trong ba đại cự đầu (trùm sò) Thiên Đình Liên minh, Thiên Tông đại bộ bóng dáng.

Một ngày này, tại Đoạn Nam Quan bên trong, Ô Thần Bộ chiến thuyền, vòng quanh một mảnh mây tản, mang theo hơn mười vạn yêu đàn, bỗng nhiên tiến đến, theo Ô Thần Bộ tới gần, tại đây đoạn cửa ải khó hạ lương lực không ít bộ lạc, nhao nhao ngáng đầu, nhìn về phía giữa không trung, bí mật mang theo lấy động trời xu thế tới gần Ô Thần Bộ.

“Là Ô Thần Bộ...”

“Phía trước cái kia, phải là Huyết Diện lão tổ, truyền thuyết người này lòng dạ độc ác, cũng không phải là tu sĩ, mà là dị yêu biến thành, là Ô Thần Bộ đồ đảng Thánh Tổ!”

“Ba tháng trước, Thiên Phong Bộ đến chỗ này, đối mặt Hải Yêu Tộc, cũng không khỏi không bỏ ra một nửa vật tư, lúc này mới thông qua, không biết lúc này đây Ô Thần Bộ, bọn hắn sẽ lựa chọn như thế nào.”

Đoạn Nam Quan bên dưới, tồn tại mấy vạn tu sĩ, những tu sĩ này đến từ từng cái bộ lạc, giờ phút này nhìn đến bầu trời một màn, nhao nhao nghị luận.

Cùng lúc đó, Đoạn Nam Thành bên trong, Hải Yêu đại bộ tộc nhân, nguyên một đám mang theo khinh miệt, khinh thường, tại thành trì bên trong đối với tại không trung tiến đến Ô Thần Bộ chỉ trở, lại có Hải Yêu đại bộ Trưởng lão, tại trên tường thành lạnh mắt nhìn đi, trong thần sắc mang theo khinh miệt.

Về phần tộc công cùng tế tự, căn bản cũng không xuất hiện, giống như đối với bọn họ mà nói, Ô Thần Bộ, không đáng được bọn hán tự mình xuất hiện.

“Người đến dừng lại!” Mắt thấy Ô Thần Bộ tới gần, duy nhất Trưởng lão Hải Yêu Tộc ra mặt, chỉ là một cái Nguyên Anh sơ kỳ tu vi, nhưng thần sắc kiêu căng, dường như không đem hết thấy nhìn ở trong mắt, dù là cái kia mười lăm vạn yêu đàn, để cho hán cũng nhìn thấy mà giật mình, vẫn như trước ngạo nghễ.

Theo hán lời nói truyền ra, quanh quần bát phương, Ô Thần Bộ chiến thuyền dừng lại, Mạnh Hạo đứng ở mũi tàu, ánh mắt đảo qua Đoạn Nam Quan, hơi khẽ nhíu mày một cái.

“Muốn qua cửa này, đem các người tất cả vật tư đều lấy ra, để cho bộ ta kiểm tra, lấy một nửa với tư cách phí tổn, bọn người có thể xuất quan! Về phần những thứ này yêu đàn, cũng muốn lưu lại một nửa.” Trưởng lão nhân nhật mở miệng, thanh âm quanh quần, quan nội đến từ từng cái bộ lạc mấy vạn tu sĩ, lập tức an tĩnh, nhất tề ngẩng đầu, nhìn về phía Ô Thần Bộ, trong mắt đều lộ ra tinh mang.

Bọn hán hiện tại không dám trêu chọc Ô Thần Bộ, nhưng một khi Ô Thần Bộ yêu đàn thiếu đi một nửa, chẳng khác nào là thực lực bị suy yếu không ít, như vậy... Cũng đồng dạng cho bọn hán, có can đảm xuất thủ đảm lượng.

Có ý nghĩ này đây, số lượng cũng không ít, thậm chí giờ phút này tại quan ngoại, một mảnh mây đen cuộn cuộn lúc giữa, thỉnh linh có ba cái bộ lạc xuất hiện, cái này ba cái bộ lạc, đều có hơn vạn tộc nhân, mấy vạn yêu đàn, giết chóc chi ý tràn ngập, vờn quanh tại quan ngoại tới gần Đoạn Nam Thành phương hướng, như là tham lam cướp đoạt người, chỉ chờ có tộc quần xuất quan, mà dưới mắt, ánh mắt của bọn hán, cách Đoạn Nam Quan, nhìn về phía Ô Thần Bộ, tham lam chi ý lập tức mãnh liệt hơn.

Mạnh Hạo cũng nhìn thấy bọn hán, mày nhíu lại càng chặt, trong mắt hàn ý càng phát ra nồng đậm, Ô Thần Bộ tộc nhân, cũng đều nguyên một đám trong trầm mặc, sát khí tản ra.

Quan ngoại, như lướt đoạt người giống như ba cái bộ lạc, bọn họ tộc công cũng đều nhìn nhau một cái về sau, ngóng nhìn Mạnh Hạo nơi đây lúc, lộ ra cười lạnh cùng mỉa mai chi ý.

“Đợi rồi mấy tháng, rút cuộc chờ đến một con cá lớn...”

“Không sai, ba tháng trước, mặt khác mấy cái tộc quần ở chỗ này cướp đoạt Thiên Phong Bộ, tuy nói cuối cùng vẫn để cho Thiên Phong Bộ đào tẩu, thế nhưng cướp đoạt được nhất định tài nguyên.”

“Tự nguyện càng nhiều, thực lực lại càng mạnh mẽ, dù cho không có Yêu Linh cũng chưa chắc không có cơ hội bước vào Mặc Thổ... Huống chi, cái này Ô Thần Bộ là có Yêu Linh.” Cái này ba cái bộ lạc tế tự cùng trưởng lão, đều nguyên một đám hô hấp dồn dập, mắt lộ ra khát máu chi mang.

Bọn hán đang đợi Ô Thần Bộ xuất quan, một khi xuất quan, yêu đàn bị đoạn lưu một nửa, thực lực ngã xuống, bọn hán lập tức ra tay.

Mà bọn hán cũng kết luận, Ô Thần Bộ không có đảm lượng, dám trái với Đoạn Nam Quan quy củ, dù sao Đoạn Nam Quan sau lưng, đều tại đồn đại, là Thiên Đình liên minh.

“Ô Thần Bộ có Yêu Linh, bọn họ là nhất định muốn xuất quan đây... Mà lại xuất quan thích hợp nhanh không nên chậm trễ, bằng không mà nói, quan ngoại sẽ có càng nhiều cướp đoạt bộ lạc ngưng tụ mà đến.”

“Xuất quan, tổn thất một nửa vật tư cùng yêu đàn, đối mặt ba cái kia cướp đoạt bộ lạc, trận chiến này vô cùng thâm hiểm, hơn nữa đằng sau còn có càng nhiều cướp đoạt người bộ lạc tồn tại. Có thể như không xuất quan, cũng như trước như thế, không biết cái này Ô Thần Bộ, nên lựa chọn như thế nào.”

Quan nội những cái kia không có lựa chọn xuất quan, hoặc là đang do dự có hay không xuất quan bộ lạc tộc quần, lập tức thấy được quan ngoại mây đen, thấy được quan ngoại ba cái kia tràn đầy sát khí bộ lạc, thần sắc biến hóa bên trong, nghị luận vu vu chi âm tái khởi.

Tại toàn bộ Ô Thần Bộ cùng Mạnh Hạo nơi đây, đều trầm mặc lúc, Đoạn Nam Quan bên trên, Hải Yêu Tộc tộc nhân, tức thì nguyên một đám lẫn nhau đàm tiếu, khi thì đảo qua quan nội quan ngoại, đều có khinh miệt chi ý xuất hiện.

Hải Yêu Tộc nơi đây duy nhất xuất hiện Trưởng lão, giờ phút này vẻ mặt không kiên nhẫn, lạnh giọng mở miệng.

“Ô Thần Bộ còn làm gì, không xuất quan thì rút!”

“Om sòm!” Mạnh Hạo chậm rãi ngẩng đầu, thanh âm bình tĩnh như là sấm sét, tại trong tích tắc, truyền khắp bát phương, nhắc lên âm sóng gợn sóng, cấp tốc khuếch tán .

505. Chương 505: Đoạn Nam Thủ Vệ

Nổ mạnh rung chuyển trời xanh, nổ vang đại địa, khiến cho Đoạn Nam Quan dường như đất rung núi chuyển, chém giết thanh âm càng là tại thời khắc này, luẩn quẩn bát phương.

Ô Thần Bộ hơn vạn tộc nhân, nguyên một đám mất đồ, điên cuồng mà ra, các loại thuật pháp, còn cả đến từ trên người bọn họ Ngũ Hành đồ đằng, đều tại thời khắc này bộc phát, tạo thành kinh người xu thế.

Giết chóc, tại trong nháy mắt, liền bỗng nhiên triển khai.

Ô Trần không còn là thanh niên, thoát nhìn dường như đã là trung niên, đây không phải là tuế nguyệt tang thương, đây là chiến hỏa tẩy lễ cùng với máu tươi tôi luyện, khiến cho hắn thoát nhìn thành thực thêm nhiều, gương mặt lạnh lùng, tơ máu hai mắt, toàn bộ người trên người tản mát ra sát khí cùng lãnh khốc chỉ ý.

Lúc xuất thủ, một đồ đằng biến ảo, trở thành một mảnh thanh quang, ngưng tụ tại hai tay của hắn, hành động dứt khoát, gỡ xuống đầu lâu Hải Yêu Tộc tộc nhân bên cạnh, lúc giờ lên cao, tùy ý máu tươi rơi, bản thân giữa mặt lên trời một rống.

Chung quanh hắn, Ô Thần Bộ tộc nhân khác, cũng như thế, phàm là chém giết một người, nhất định giờ lên cao đầu lâu, khí thế động trời.

Chiến tranh, nói đối với bọn hắn cũng giống như hô hấp có lẽ có chút ít khoa trương, nhưng thật sớm đã trở thành thói quen trình độ. Mấy năm chinh chiến, nhiều lần sinh tử, khiến cho tất cả Ô Thần Bộ tộc nhân, đối với sống hay chết nhìn vô cùng nhạt, có thể bọn họ cố chấp, bước vào Mặc Thổ chấp niệm, nhưng là càng sâu.

Tại đây dạng chấp niệm xuống, hết thảy ngăn cản tại trước mắt chướng ngại, đều muốn là bọn hắn điên cuồng muốn chém giết bích chương.

Xuất thủ gọn gàng, giết người không nháy mắt, thoáng một phát, máu tươi phun trào, đối lấy không phải run rẩy, mà là càng đậm khát máu sát khí.

“Sát!” Không biết là ai rống lớn, theo đây hơn vạn Ô Thần Bộ tộc nhân lập tức hướng lên trời một rống. Bọn họ gào to sát khí ngập trời, rung động Hải Yêu Tộc tộc nhân tâm thần, khiến cho Hải Yêu Tộc tộc nhân, nguyên một đám sắc mặt tái nhợt, dừng khí như bị đánh tan, chỉ có thể lui về phía sau.

Như vậy giết chóc, tại từng cái Ô Thần Bộ tộc nhân bên người, đều trình diễn, bọn hắn giống như mảnh giết chóc phong bạo, quét ngang Thiên Địa, tại Đoạn Nam Quan, chỉ là mấy hơi thở tiếp xúc, liền lập tức để cho Hải Yêu Tộc tộc nhân, xuất hiện mấy nghìn người tử vong.

Căn bản chính là không chịu nổi một kích!

“Bọn hắn không thể nào là phía bắc bộ lạc!!”

“Phía bắc, không có như vậy bộ lạc, chỉ có Trảm Linh đại bộ, mới có thể có được như vậy Chiến tộc!!” Từng trận không cách nào tin suy nghĩ, hiển hiện tại tất cả Hải Yêu Tộc tộc nhân tâm thần, đã trở thành sợ hãi nguồn suối, không cách nào khổng chế tràn ngập toàn bộ tâm thần.

Kêu thê lương thảm thiết, tràn đầy tuyệt vọng hoảng sợ. Tại thời khắc này, phù hiện ở từng cái Hải Yêu Tộc tộc nhân tâm thần bên trong, bọn hắn... đã cực kỳ lâu, không có trải qua chiến tranh, có lẽ bọn hắn từng có huy hoàng, nhưng hạo kiếp đến nay, bọn hắn gặp phải đều là cúi đầu bộ lạc, dưới mắt là lần đầu tiên, gặp được như thế hung tàn dữ tợn, dám đối với bọn họ xuất thủ chi tộc.

Bắt đầu phần nộ, tại dưới mắt, tức thì biến thành sợ hãi, hóa thành kêu thảm thiết, vòng qua vòng lại bát phương lúc, cũng làm cho quan nội cái kia đến từ từng cái bộ lạc mấy vạn người, triệt để trốn mất há hốc mồm, hô hấp dồn dập, kinh ngạc nhìn trước mắt hết thấy, tinh thần của bọn hắn bị chém giết thanh âm chấn động, đảm lượng của bọn hắn bị kêu thê lương thảm thiết chấn nhiếp.

Đây hết thấy hết thấy, để cho bọn họ có loại cảm giác không chân thật, nhưng hết lần này tới lần khác cái kia máu tươi, cái kia chiến trường đồ sát tàn khốc, lại như vậy chân thật rõ ràng!

“Bọn hắn... Là Ô Thần Bộ?”

“Ô Thần Bộ, lại... đã cường đại đến loại trình độ này, Hải Yêu Tộc tại trước mặt bọn họ, căn bản chính là chỉ có bị dễ như trở bàn tay một cái kết cục!” Thật sâu hấp khí thanh âm, từ nơi này mấy vạn nhân khẩu trong truyền ra, bọn hắn tâm thần bị mãnh liệt rung động.

Từ xa nhìn lại, Ô Thần Bộ tộc nhân, giống như chỉ có thể xé mở tất cả ngăn cản mũi tên nhọn, đâm vào Đoạn Nam Quan, những nơi đi qua, Hải Yêu Tộc lại khó có thể đi ngăn cản chút nào!

Ô Thần Bộ Nguyên Anh tu sĩ, hôm nay theo chinh chiến, dĩ nhiên đã đến mười bốn người, Nguyên Anh hậu kỳ hai người, trung kỳ năm người, sơ kỳ bảy người, cái này mười bốn người gào thét mà ra, thẳng hướng Hải Yêu Tộc Nguyên Anh chi tu, song phương tại không trung đụng phải cùng một chỗ, nổ vang cuộn cuộn lúc giữa, triển khai cuộc chiến sinh tử.

Nổ mạnh quanh quẩn, ngọn núi chấn động, chém giết chi âm kinh Thiên động Địa, Mạnh Hạo tại không trung một mình đứng thẳng, mắt lạnh nhìn bốn phía hết thấy, không cần hắn xuất thủ, mười lăm vạn yêu bầy, mang theo một cỗ nghiền ép chi ý, dễ như trở bàn tay giống như, đã quét ngang tất cả chướng ngại.

Những cái kia Hải Yêu Tộc yêu bầy, trực tiếp bị xé xác trở thành đồ ăn, Mạnh Hạo không có đối với những thứ này Hải Yêu Tộc yêu bầy mời chào, dù sao... Hắn yêu bầy, đã đói bụng mấy tháng...

Dưới mắt, đối với yêu bầy mà nói, đây là thịnh yến.

Ma thương nơi tay, Mạnh Hạo thần sắc lạnh lùng, ánh mắt đảo qua chiến trường, bỗng nhiên hắn trước người hư vô vạn vạo, chỉ thấy hai lão giả, tránh được tất cả ngăn cản, trực tiếp xuất hiện ở Mạnh Hạo trước người.

Này hai lão tu vi cũng không yếu, lúc xuất hiện thần sắc lửa giận ngập trời, thần thông biến ảo, đồ đằng chi lực trở thành ngập trời biển rộng, ngưng tụ ra Hải Yêu chi ảnh, thẳng đến Mạnh Hạo bức áp mà đến.

Mạnh Hạo thần sắc như thường, thân thể bất động, tay phải nâng lên, nắm lấy ma thương, về phía trước một thương chém ra, như trường long quá hải, lập tức ma vụ ngập trời, vô số gương mặt tại trong sương mù, gào thét thẳng đến nhị lão mà đi.

Không dụng bản thân chi lực, thuần túy là cái thanh này ma thương chi uy, thậm chí Mạnh Hạo giờ phút này cũng cảm nhận được, thương này cũng không phải là vĩnh hằng, nó dù sao cũng là Ma Niệm biến ảo mà ra, theo thời gian trôi qua, phía trên Ma Niệm đang dần dần tiêu tán, giống như không dùng được quá thời gian dài thời gian, nó sẽ tiêu tán tại Thiên Địa bên trong.

Cái này cùng Mạnh Hạo có sử dụng hay không không quan hệ, mặc kệ dùng hay là không dùng, nó đều tiêu tán.

Nổ vang quanh quẩn, này nhị lão toàn bộ phun ra máu tươi, thần sắc hoảng sợ, trên thân thể có chút tia ma vụ chui vào, càng có một chút gương mặt dữ tợn thôn phệ, lại để cho cái này nhị lão sắc mặt lại biến, thân thể rút lui, không đợi tiếp tục công kích, liền lập tức bị sau lưng đuổi theo Ô Thần Bộ Nguyên Anh tu sĩ, lần nữa ngăn trở.

Đúng lúc này, gầm lên giận dữ từ Đoạn Nam Quan đại địa bỗng nhiên truyền ra, theo gào to quanh quẩn, một mảnh màu lam gợn sóng lập tức xuất hiện, hướng lên bầu trời bát phương không ngừng mà khuếch tán,

dường như đem nơi đây hóa thành một mảnh biển rộng.

Phía dưới mấy vạn tu sĩ, lập tức hô hấp dồn dập, có người nhất thời nhận ra cái này gọn sóng lai lịch.

“Hải Yêu đồ đằng! !”

Tại đây gào to truyền ra, gọn sóng khuếch tán đồng thời, liên tiếp bại lui Hải Yêu Tộc tộc nhân, dường như tại trong tuyệt vọng tìm được sinh cơ, nguyên một đám trong mắt lập tức lộ ra cuồng hỉ.

Tại đây lúc, đại địa oanh một tiếng, Đoạn Nam Thành bên trong, như có một khu vực tan vỡ, nhất đạo ánh sáng màu lam phóng lên trời, lúc bay ra, vòng quanh gọn sóng, như là vòng quanh sóng biển, nháy mắt mà ra, thẳng đến Mạnh Hạo.

Đó là một cái có làn da màu lam, mọc ra một ít lân phiến kỳ dị tồn tại, nó có hình người, nhưng có một cái đuôi cá, mọc ra bốn cánh tay, mỗi một cánh tay, đều cầm lấy một chút Tam Xoa Kích.

Tổng cộng bốn thanh Tam Xoa Kích, đều có tia chớp chạy, vừa xuất hiện, lập tức liền nhắc lên kinh người khí thế, theo gào thét, nó thẳng đến Mạnh Hạo.

Nhưng không đợi nó tới gần, lập tức một trận gió gào thét mà đến, Thiên Phương Thú chợt xuất hiện, hung hăng va chạm, Anh Vũ quật hương bồ cánh, tại không trung kêu gào.

“Không có mao, chết tiệt, người cũng không có mao!! Ái phi, giết chết nó!” Anh Vũ thét lên bên trong, cả người hóa thành một cái mũi thương, thẳng đến cái này đồ đằng hải yêu mà đi.

Nổ mạnh không ngừng mà truyền ra, oanh động bát phương lúc, Hải Yêu Tộc tộc nhân, đang tại đại lượng tử vong, máu tươi của bọn hắn rơi tại Đoạn Nam Quan lên, bọn họ vong hồn bị xé nát, toàn bộ chiến trường, một mảnh huyết quang.

Mắt thấy Hải Yêu Tộc sẽ bị diệt tộc, nhưng vào lúc này, Hải Yêu Tộc tộc công, phát ra một tiếng thê lương gào rú.

“Chủ bộ cứu ta!!” Hắc lời nói quanh quẩn, đột nhiên, Đoạn Nam Quan chấn động, đoạn Nam Thành đại địa, xuất hiện từng đạo khe hở, như là rạn nứt lan tràn, khiến cho nội thành đại đa số ốc xá, lập tức tan vỡ sụp xuống, bụi đất tung bay lúc, một tiếng kỳ dị thì thào, bỗng nhiên từ Đoạn Nam Quan bên trên xuất hiện, như là nói qua nào đó lịch sử xa xăm, tại quanh quẩn, một cái cực lớn pho tượng, thành linh từ đoạn Nam Thành lòng đất, chậm rãi nhô lên, chui từ dưới đất lên mà ra.

Toàn thân màu đen, có tám cánh tay, thoát nhìn cùng cái kia Hải Yêu đồ đằng tương tự, nhưng làm cho người ta cảm giác, lại tràn đầy tang thương, như cùng là nào đó tà ác tồn tại, khí tức tản ra ở bên trong, pho tượng kia lên không dừng lên, nhắm hai mắt, bỗng nhiên đóng mở.

Nó rõ ràng chỉ là một cái pho tượng, có thể tại một cái chớp mắt, như là trên người nó nào đó bị phong ấn hồn thức tỉnh, thể hiện ra rồi đến từ cái này cổ xưa pho tượng, đến từ này hồn kinh tâm chi lực.

Tại nó hai mắt mở ra nháy mắt, Mạnh Hạo thân thể chấn động mạnh một cái, một cổ nguy cơ nháy mắt hiển hiện, Mạnh Hạo hai mắt co rụt lại, tại trong tích tắc, hắn không chần chờ chút nào, tay phải nâng lên, đem trong tay ma thương hướng về này pho tượng, chợt một thương vung ra.

Ô...ô...n...g!

Ma thương phá không, kéo lê nhất đạo hắc cầu vòng, lập tức mà đi.

“Đoạn Nam thủ vệ!!”

“Cái này là... Đây là trên điển tịch ghi chép, bị toàn bộ Tây Mạc tất cả bộ lạc tế luyện một trăm bộ, từng cản trở Nam Vực tu sĩ đại quân Đoạn Nam thủ vệ một trong!”

“Áo giáp màu đen yêu Vệ!!”

“Khó trách cái này Hải Yêu Tộc có thể trú đóng ở nơi đây, bọn họ đồ đằng, cùng cái này áo giáp màu đen yêu Vệ tương tự, chẳng lẽ... Hải Yêu Tộc, là năm đó di mạch! !”

Tại đây quan nội mấy vạn tu sĩ vù vù lúc, ma thương động trời, như thông suốt mở hư vô, nháy mắt liền xuất hiện ở bay lên không trung pho tượng trước người, thẳng đến này pho tượng mi tâm, nhấc lên ma vụ, biến ảo vô số dữ tợn gương mặt, tới gần mà đến.

Nhưng pho tượng kia, lại nhìn cũng không nhìn tiến đến ma thương, mà là hai mắt lộ ra u mang, chợt ngó nhìn Mạnh Hạo, đôi môi khê nhúc nhích, tại đây ma thương nổ vang lúc giữa đâm vào nó mi tâm, lập tức nói ra một chữ.

“Vẫn!”

Một chữ ra khỏi miệng, Mạnh Hạo toàn thân chấn động, khoe miệng tràn ra máu tươi, thân thể liên tục lui ra phía sau, sắc mặt trực tiếp tái nhợt, linh hồn như bị xé nát, một cỗ không cách nào hình dung kịch liệt đau nhức, sinh sôi tại trong cơ thể hắn xuất hiện.

Dường như một chữ, liền đại biểu nhất đạo quy tắc, dưới quy tắc này, pho tượng kia ánh mắt hi vọng, hết thấy đều vẫn!

Đúng lúc này, quan ngoại ba đại cướp đoạt bộ lạc, nhìn nhau một cái về sau, ba bộ ba vị tộc công, chợt cất bước mà ra.

“Dám đối với trấn thủ Đoạn Nam Quan Hải Yêu Tộc xuất thủ, việc này chúng ta nếu như gặp, liền không đứng nhìn mặc kệ!” Ba bộ tộc công thanh âm truyền ra, dẫn theo tộc nhân của bọn hắn, tại một cái chớp mắt, thẳng đến Đoạn Nam Quan mà đến.

Hiển nhiên là nhìn ra Mạnh Hạo bị thương, tình thế hình như có nghịch chuyển, chuẩn bị thừa cơ đoạt giết!

506. Chương 506: Hắc Long Đại Bộ!

Hầu như tại này tam đại cướp đoạt bộ lạc vọt tới lập tức, quan nội xa xa thiên địa, giờ khắc này có một cái Hắc Long, rít gào mà đến, này Hắc Long đủ có mấy ngàn trường to nhỏ, bên trên có hơn vạn tu sĩ, mỗi người cổ tay phải trên, đều buộc chặt một cái màu đen dây thừng.

Có từng trận sát khí, từ này màu đen dây thừng bên trong lan ra, này hơn vạn tu sĩ, quần áo đơn giản, có thể trên mặt của mỗi người, đều có một luồng kiên nghị tâm ý, ánh mắt lạnh lùng, mới nhìn, cùng Ô Thần Bộ lạc tộc nhân, lại có như vậy một ít rất giống chỗ.

Không giống, là mi tâm của bọn họ trên, đều thành linh có một cái Hắc Long Đồ Đằng dấu ấn.

Đây là. . . Hắc Long đại bộ!

Đã từng có Trảm Linh lão tổ, huy hoàng ngàn năm, bây giờ Trảm Linh ngã xuống, nhưng như trước bằng thực lực, cướp giết một con Yêu Linh, từ Tây Mạc phía Đông sát phá trọng vi, đi tới nơi này Đoạn Nam Quan!

Này một đường, bộ lạc của bọn họ từ mấy vạn tộc nhân, còn lại vạn người, tổn thất gần như bảy phần mười, có thể dù cho là như vậy, bọn họ như trước là Hắc Long đại bộ, như trước là có để Tây Mạc tu sĩ, chấn động thực lực.

Tại này đầu Hắc Long phía sau, là một mảnh bị dây thừng liên tiếp. . . Hài cốt đầu lâu! !

Có tới vượt quá hơn mười vạn đầu lâu, bị màu đen dây thừng xuyên thấu, nối liền cùng một chỗ, lít nha lít nhít, che ngập bầu trời, như trở thành tử vong áo choàng, theo Hắc Long tiến lên bay lượn.

Tử khí lượn lờ, tựa hồ cũng không có thiếu thê thảm hồn, bị phong ấn ở đầu bên trong, không ngừng giãy dụa.

Những đầu lâu này, là Hắc Long đại bộ, cùng nhau đi tới, một đường chiến tranh, giết chết tất cả mọi người, chế tác chiến lợi phẩm, lấy này chiến lợi phẩm, kinh sợ bát phương bọn đạo chích!

Hắc Long trên đầu, đứng bầy, tám cái tu sĩ, những tu sĩ này đa số là ông lão. Ánh mắt lạnh lẽo. Phảng phất toàn bộ bộ lạc. Đây là một cái lợi kiếm ra khỏi vỏ.

Này bảy, tám người bên trong, có một chàng thanh niên nổi bật nhất, thân thể hắn cực kỳ khôi ngô, cao to tuyệt luân, so với tầm thường Tây Mạc tu sĩ, còn phải cao hơn một đầu, ăn mặc một thân đơn giản áo bào đen, mi tâm Hắc Long Đồ Đằng dữ tợn. Dáng vẻ thô lỗ, hai mắt lấp lánh có thần.

Hắn toàn bộ tay phải, đều bị dây thừng đen cột, này thằng xem ra rất là tầm thường, không có cái gì chỗ khác thường, tựa hồ chỉ là Hắc Long đại bộ một cái truyền thống tập tục.

Người này, chính là Hứa Bạch!

Năm đó tại Khư Kiều Giới, hắn cùng Phù Yêu đại bộ Trần Mặc, hai người cướp giật Yêu Linh, sau đó bị Chỉ Hương cướp đi. Sau đó ba người lại trở mắt nhìn Mạnh Hạo ra tay, cướp đi Yêu Linh.

Sau lần đó truy kích. Có thể Mạnh Hạo tốc độ nhanh chóng, hơn nữa Chỉ Hương quấy rầy, làm cho Hứa Bạch cuối cùng không thể không từ bỏ, tiếc nuối rời đi Khư Kiều Giới, nhưng đối với Mạnh Hạo, đối với Chỉ Hương, hắn ký ức cực kỳ sâu sắc.

Hắc Long đại bộ tới gần, lập tức gây nên quan nội chính quan tâm Ô Thần đánh với Hải Yêu một trận mây vạn tu sĩ chú ý, dồn dập nhìn lại lúc, lập tức nhận ra lai lịch, từng cái từng cái vẻ mặt đều có biến hóa, dồn dập suy đoán Hắc Long đại bộ đối mặt trận chiến này lựa chọn.

Hứa Bạch liếc mắt liền thấy chính đang chiến tranh Đoạn Nam Quan, ánh mắt của hắn như điện, chớp mắt liền nhìn về phía Mạnh Hạo, tại hắn nhìn lại lúc, cũng chính là Mạnh Hạo không ngừng lùi lại, khoe miệng tràn ra máu tươi, bị cái kia kỳ dị pho tượng gây thương tích thời gian.

Hứa Bạch nhìn thấy Mạnh Hạo, nhìn thấy Hải Yêu tộc, càng là nhìn thấy cái kia kỳ dị tám cánh tay pho tượng cùng với quan ngoại, chính gào thét mà đến tam đại cướp đoạt bộ lạc.

Hắn chỉ là trầm mặc thời gian ba hơi thở, liền ngửa mặt lên trời nở nụ cười.

“Huyết diện lão tổ, Mạnh Hạo. . . Tên của ngươi, Hứa mỗ mấy ngày này thường xuyên nghe người ta nói tới, cũng có quan hệ ghi chép. . . Từ Tây Mạc bắc bộ mang theo Ô Thần Bộ lạc cùng nhau đi tới, đi đến chỗ này, ngươi. . . Để Hứa mỗ bội phục!” Hứa Bạch cười vui cõi mở, không có một chút nào làm ra vẻ tâm ý, hắn đáy lòng đối với Mạnh Hạo nơi này, xác thực là cực kỳ bội phục, mấy ngày này, có quan hệ Ô Thần Bộ, có quan hệ Mạnh Hạo, có quan hệ năm đó Khư Kiều Giới sự tình, từ lâu truyền ra.

Hắn đối với Mạnh Hạo thậm chí có loại đồng bệnh tương liên, tỉnh táo nhưng nhớ tâm ý, Hắc Long đại bộ, cùng Ô Thần Bộ lúc trước tình hình, có chút tương tự, chỉ có điều hơi khá hơn một chút mà thôi, có thể Trảm Linh lão tổ ngã xuống, thiên địa hạo kiếp giáng lâm, mất đi tiến vào Mặc Thổ tư cách, tộc nhân tự giận mình cùng với tuyệt vọng, hơn nữa đã từng kẻ thù vây công giết chết, này một đường, nếu không có lão tổ trước khi chết có chút chuẩn bị, tại thêm vào Hứa Bạch quật khởi, dẫn dắt bộ lạc tiến lên, một đường giết chóc, một đường để tộc nhân tự tin lần thứ hai có, như vậy. . . Hắc Long đại bộ, từ lâu trở thành lịch sử.

Điểm này, cùng Ô Thần Bộ tương tự, cũng chính là này tương tự, để Hứa Bạch vào đúng lúc này, truyện ra tiếng âm, càng là tay phải giơ lên chỉ về phía trước.

“Hứa mỗ hận nhất quấy rầy người bên ngoài chiến tranh, này ba cái cướp đoạt bộ lạc, ta Hắc Long đại bộ giúp người Ô Thần Bộ ngăn lại!” Hứa Bạch lời nói, lập tức Hắc Long rít gào, Hắc Long đại bộ vạn người, cùng nhau lao ra, hóa thành Vạn đạo trường hồng, cũng không ít yêu quân, vượt qua Đoạn Nam Quan, giết vào chiến trường, nhưng lại không làm chút nào dừng lại, thẳng đến ba người kia cướp đoạt bộ lạc mà đi.

“Hứa Bạch, ngươi muốn làm gì, chúng ta không thù không oán. . . Cũng không phải hướng về ngươi ra tay, mà là viện trợ Đoạn Nam Quan, ngươi chẳng lẽ cùng Ô Thần Bộ như thế, muốn xông Đoạn Nam Quan!”

“Hắc Long đại bộ, các ngươi cần nghĩ cho rõ, cùng bọn ta khai chiến, chẳng khác gì là cùng hết thảy cướp đoạt bộ lạc khai chiến, các ngươi xuất quan sau, đem nửa bước khó đi! !” Tam đại bộ lạc tộc công, lập tức quát chói tai truyền ra.

“Hứa mỗ đã nghĩ tới rất rõ ràng!” Hứa Bạch nhàn nhạt mở miệng lúc, Hắc Long tộc nhân sát cơ khuếch tán, rầm rầm mà đến, tại ba người kia cướp đoạt bộ lạc tộc nhân sắc mặt đại biến chớp mắt, ác chiến, đột nhiên triển khai!

Hứa Bạch cười gằn, hẳn dĩ nhiên muốn rất rõ ràng, coi như là không có chuyện hôm nay, ra quan, cũng phải đối mặt cướp đoạt giả vờ công, thậm chí hẳn rất là bội phục Mạnh Hạo, bội phục Ô Thần Bộ lạc, dám đối kháng Đoạn Nam Quan, điểm này, hẳn tự nhận mình làm không tới.

Thậm chí tới đây trước, hẳn đã bắt đắ dĩ lựa chọn, trả giá một nửa vật tư.

Có thể trước mắt, cơ hội như vậy, Hứa Bạch đương nhiên sẽ không buông tha, cũng không đi trở về lựa chọn cùng Ô Thần Bộ khai chiến, bởi vì từ trên bản chất, hai người bọn họ. . . Mới là tại này hạo kiếp dưới, nơi đây thích hợp nhất mình hữu!

“Phân thì lại tán, kết minh mới là lựa chọn tốt nhất, nếu như có thể tìm được Thiên Phong tộc, ta tam tộc kết minh, mới có thể trực tiếp đối kháng Mặc Thổ ở ngoài những kia chết tiệt cướp đoạt bộ lạc!” Hứa Bạch nghĩ tới rất triệt để, rất rõ ràng, hẳn cũng tin tưởng, ý nghĩ như thế, tại Ô Thần Bộ, tại Thiên Phong bộ, nhất định cũng tồn tại.

Giết chóc triển khai, nổ vang ngập trời lúc, Mạnh Hạo lau đi khóe miệng máu tươi, thân thể đột nhiên dừng lại, không có đến xem Hắc Long đại bộ, bởi vì hẳn hôm nay, đối mặt cái kia quỷ dị pho tượng, không thể phân tâm chút nào.

Hắn Ma Thương. Từ lâu xuyên thấu pho tượng kia mi tâm. Làm cho pho tượng kia đầu lâu tan vỡ non nửa. Tám cánh tay cánh tay, cũng có ba con tan nát.

Có thể khấn đón lấy, khi (làm) Ma Thương xuyên thấu mà qua, lần thứ hai trở về lại một lần xuyên thấu lúc, pho tượng kia càng không có chịu đến tổn thương chút nào, dường như Ma Thương lực lượng tại trên người nó, mất đi tất cả hiệu quả.

Tình cảnh này, để Mạnh Hạo tâm thần chấn động lúc. Mắt thấy pho tượng kia chỉ còn dư lại một con mắt hàn quang lấp lóe, lần thứ hai nhìn mình, hẳn không chậm trễ chút nào, tay phải giơ lên lấy ra huyết sắc mặt nạ, mang lên mặt sau, toàn thân tinh lực ngập trời.

“Quý tộc Huyết Thân!” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, lập tức hẳn trên mi tâm huyết quang lần thứ hai mãnh liệt, cùng lúc đó, một đạo màu máu tia nhỏ xuất hiện, chớp mắt liền trở thành một giọt máu tươi. Nhúc nhích, hình linh hóa thành một cái cùng Mạnh Hạo giống nhau như đúc Huyết Thân. Tại pho tượng kia mở miệng chớp mắt, lập tức mà đi.

Nhưng là tại quý tộc Huyết Thân phóng đi chớp mắt, pho tượng kia càng đột nhiên ngậm miệng, tùy ý Huyết Thân đập tới, nhưng cũng quỷ dị, càng vẫn là không cách nào đối với hẳn sản sinh nửa điểm thương tổn, tình cảnh này, Mạnh Hạo khó có thể tin, cái kia Huyết Thân cũng là xuyên thấu sau sưng sờ, dường như rất là không rõ.

“Thần!” Đang lúc này, tám cánh tay pho tượng um tùm âm thanh, bỗng nhiên truyền ra.

Mạnh Hạo toàn thân nổ vang, một luồng so với trước phải cường đại gấp ba Ngũ hành lực lượng, tại Mạnh Hạo trong đầu trực tiếp nổ tung, phảng phất có một cái lợi kiếm xuyên thấu đầu óc của hắn, trực tiếp đâm vào tâm thần của hắn bên trong, không ngừng xé rách, làm cho Mạnh Hạo phun ra tâm huyết, sắc mặt càng trắng xám, thân thể xuất hiện suy yếu cảm giác.

Loại này đến từ pho tượng thần thông, cực kỳ kỳ dị, Mạnh Hạo không cách nào ngăn cản, giờ khắc này đột nhiên cắn đầu lưỡi một cái, dựa vào đâm nhói tỉnh táo, hồng mắt, không lùi mà tiến tới, hóa thành cầu vồng, thẳng đến pho tượng mà đi.

“Huyết Thân vô hiệu. . .” Mạnh Hạo tốc độ nhanh chóng, hóa thành khói xanh, trở thành hắc nguyệt, tới gần lúc, tay phải giơ lên, lập tức Huyết Thân thần thông biến ảo, tiếng nổ vang vang vọng, có thể hết thấy thần thông, đang đến gần pho tượng lúc, càng như Ma Thương như thế, không cách nào đối với hắn tạo thành tổn thương chút nào.

Tình cảnh này, để Mạnh Hạo sắc mặt lại biến, phát tay, liên hoa kiếm trận bay ra, chọt xoay tròn, năm tháng lực lượng rầm rầm mà lên lúc, như trước vô hiệu.

“Thần thông vô hiệu, pháp bảo vô hiệu, Ma Thương lại chỉ có thể có hiệu lực một lần. . . Pho tượng kia, đến cùng làm sao luyện ra! !” Mạnh Hạo trong mắt sát cơ lấp lóe, nhãn nhin đầu óc đau nhức.

“Vì sao Ma Thương có thể thương một lần. . . Vì Huyết Thân tới gần lúc, nó rõ ràng dường như muốn mở miệng, nhưng lại ngậm miệng!” Mạnh Hạo trong đầu ý nghĩ xoay chuyển hàng trăm lần, trong giây lát, hắc hai mắt thu rụt lại.

“Chẳng lẽ. . .” Mạnh Hạo cắn răng một cái, không chậm trễ chút nào, thẳng đến pho tượng mà đi, nội tâm thì lại kín đáo chuẩn bị.

“Quyết!” Pho tượng vẻ mặt như trước lạnh lùng, nửa cái đầu bên trong chỉ có một con mắt, thiểm lộ u hàn chi mang, mở miệng lần nữa, nói ra chữ thứ ba

Vẫn thần quyết!

Này chữ thứ ba nói ra lập tức, Mạnh Hạo tay phải giơ lên, Phong Yêu thứ tám cầm bỗng nhiên triển khai, chỉ điểm một chút đi lúc, tại pho tượng kia đôi môi mở ra, âm thanh xuất hiện, thân thể vừa dừng lại chớp mắt, Mạnh Hạo vỗ một cái túi chứa đồ, lập tức bốn cái kiếm gỗ bay ra, này bốn cái kiếm gỗ sau khi xuất hiện, lập tức hóa thành Tứ vệt cầu vòng, thẳng đến pho tượng kia mà đi.

Cùng lúc đó, tại Mạnh Hạo sớm điều khiển dưới, Huyết Thân đột nhiên nhào tới, Ma Thương truyền ra sắc bén thanh âm, cũng vọt tới, còn có năm tháng kiếm trận, còn có Mạnh Hạo triển khai Huyết Tiên thần thông, đều tại pho tượng kia mở miệng nói ra quyết tử chớp mắt, rầm rầm mà đến!

Nổ vang tại này nháy mắt, kinh thiên động địa, pho tượng toàn thân đột nhiên chấn động, tại bốn cái kiếm gỗ dưới, mất đi tất cả sức chống cự, sau đó ầm một tiếng, thân thể trực tiếp bị Ma Thương tan vỡ, lại bị Huyết Thân hút đi sinh mệnh lực lượng, sau đó tại năm tháng phương pháp dưới, thành tro bụi, với Mạnh Hạo Huyết Tiên thần thông bên trong, tro bụi đều diệt!

Mà Mạnh Hạo nơi này, tương tự là phun ra máu tươi, trong đầu của hắn vừa mới pho tượng chữ thứ ba nói ra lúc, một luồng so với trước lực lượng, mạnh mẽ gấp ba xung kích, ầm ầm tại Mạnh Hạo trong cơ thể đột nhiên bạo phát, cũng may chỉ là chớp mắt liền theo pho tượng diệt vong mà tiêu tan, cũng chỉ nháy mắt thương tổn, cũng làm cho Mạnh Hạo thất khiếu chảy máu, thân thể rút lui, từ bên trong túi trữ vật lập tức lấy ra lượng lớn đan dược, một cái nuốt vào.

Lúc ngừng đầu, nhìn tro bụi tiêu tan, trong mắt hắn lộ ra tinh mang.

“Nó không mở miệng, được miễn tất cả thương tổn, mở miệng nháy mắt, chính là nó kê hở lộ ra thời gian!”

Vé tháng rất ra sức, cảm ơn mọi người, hai ngày Tứ càn khó có thể hơn làm được, theo cuối tháng còn trường, bạo phát thời điểm còn nhiều, sợ tả bì, ảnh hưởng mặt sau bạo phát, có thể một ngày canh tư, một ngày canh ba, vẫn là có thể!

Cảm tạ sự ủng hộ của mọi người!

507. Chương 507: Đôi Bên Đánh Cuộc

Bát tí pho tượng diệt vong, giống như kích chuông tang, gõ Hải Yêu Tộc tương lai, Ô Thần Bộ vạn người chém giết, hơn mười vạn yêu bầy gào thét mà qua, khiến cho hai cái bộ lạc chiến tranh bên trong, hầu như chỉ có một phương một đường đồ sát.

Tiếng kêu thê lương thảm thiết, trước tử vong gào thét, còn có cái kia đầy trời máu tươi xen lẫn tại màn mưa tử sắc bên trong, rơi đại địa, ngấm vào Đoạn Nam Thành, dung nhập Đoạn Nam Quan sơn mạch,

giống như cùng rất lâu tuế nguyệt trước kia, nơi đây đã từng còn sót lại chiến trường chi huyết, dung lại với nhau...

Mạnh Hạo đang ở không trung, giờ phút này hai mắt nhắm nghiền, toàn lực vận chuyển tu vi, hấp thu đan dược chi lực, bắt đầu chữa thương. Nhất là trong đầu của hắn, giờ phút này còn có nhè nhẹ châm đâm kịch liệt đau nhức, bất tí pho tượng sức mạnh, nếu không phải là Mạnh Hạo nhìn ra sơ hở, bằng không mà nói, một lần nữa cho pho tượng kia lần thứ tư cơ hội mở miệng, như Mạnh Hạo hôm nay Ngũ Hành đã có bốn loại đều đã viên mãn cũng không cách nào chống cự. Nhất định là linh hồn bị xé nát, trong óc nổ bung, toàn bộ người không nói hình thần câu diệt, nhưng thần định tiêu tán.

Giờ phút này hồi tưởng lại, Mạnh Hạo cũng kinh hãi, đối với Tây Mạc, đối với cái này trong Thiên Địa kỳ dị tồn tại, không khỏi sinh ra cảnh giác, tiêu tán mấy ngày này bởi vì tu vi cường hãn mà sinh ra một vòng cao ngạo cảm giác.

Tại hắn nhắm mắt chữa thương thời điểm, bốn phía giết chóc động trời diễn ra, Hải Yêu cường giả, ý đồ phá tan tầng tầng vây quanh, muốn quấy nhiễu Mạnh Hạo chữa thương, nhưng bọn hắn không đợi tới gần, liền lập tức bị ngăn lại cản trở, cản bản là không cách nào tới gần Mạnh Hạo trăm trượng nửa bước.

Tiếng kêu thảm thiết quanh quẩn, Hải Yêu Tộc tộc nhân tại liên tiếp bại lui, không ngừng tử vong, cho đến một lát sau, bình thường tộc nhân đã chỉ còn lại có không đến một nghìn người, ý tuyệt vọng bao phủ, diệt tộc một khắc... tức thì xuất hiện.

Nhưng bọn hắn không có cách nào chống cự, Ô Thần Bộ cường hãn, một lần lại một lần vượt ra khỏi tường tượng của bọn hắn, đó là dù là tử vong, cũng muốn tự bạo điên cuồng, điểm này, Hải Yêu Tộc tộc nhân, bọn hắn làm không được.

Cho dù là gặp phải diệt tộc. Có một chút Hải Yêu Tộc tộc nhân làm được điểm này. Nhưng người của bọn hắn mấy cái như thế quá ít. Chỉ là mấy thời gian hô hấp, ngay tại từng trận tiếng nổ vang, Hải Yêu Tộc tộc nhân kia hơn mười Nguyên Anh tu sĩ bên ngoài, toàn bộ tử vong! !

Mà Hải Yêu Tộc yêu bầy. Giờ phút này từ lâu sạch sẽ, đã trở thành Mạnh Hạo yêu bầy mấy tháng qua khó được một lần ăn uống quá độ, hài cốt cũng không thừa chút nào, toàn bộ bị cắn nuốt trở thành đồ ăn.

Một màn này, rung chuyển quan nội kia từng cái bộ lạc mấy vạn tu sĩ. Bọn hắn hô hấp dồn dập, ngưng nhìn Ô Thần Bộ. Ô Thần Bộ cường đại, chẳng những chấn kinh đã bị diệt tộc Hải Yêu Bộ, đồng dạng cũng rung động tâm can này mấy vạn tu sĩ mỗi người.

Tại trong lòng của bọn hắn, khắc sâu một chuyện cả đời không thể quên ám ảnh, nương theo cả đời, thậm chí hóa thành một loại, Ô Thần không có khả năng, không có khả năng chiến thắng lạc ấn.

Tại mấy vạn tu sĩ hấp khí bên trong, tại Ô Thần Bộ gào thét mà qua đem cái này Đoạn Nam Thành vỡ vét, Đoạn Nam Quan bên ngoài, tại Hắc Long Đại Bộ đang giao chiến ba đại cướp đoạt bộ lạc, giờ phút này tâm thần kịch liệt chấn động, bọn hắn hô hấp dồn dập, hoảng sợ nhìn Ô Thần Bộ giống như là Chiến Thần, một cỗ hoảng sợ rung động, khi bọn hắn tâm thần quanh quẩn, bọn hắn đã bắt đầu lùi bước.

Đúng lúc này, Mạnh Hạo hai mắt bỗng nhiên mở ra, tại hắn hai mắt đóng mở nháy mắt, thân thể của hắn trực tiếp hóa thành nhất đạo khói xanh, trong đó có một vòng hắc nguyệt, tiếp theo trong nháy mắt, liền xuất hiện ở một cái Hải Yêu Tộc Nguyên Anh trung kỳ trưởng lão sau lưng.

Tại trưởng lão này cùng Âu Vân Tử giao chiến nháy mắt, Mạnh Hạo xuất hiện, lập tức lại để cho vị trưởng lão này sắc mặt đại biến, đang muốn tránh đi, nhưng Mạnh Hạo trong tay ma thương, đã sớm đã gào thét mà qua, trực tiếp xuyên thấu trưởng lão này tầng tầng phòng hộ, phá vỡ ngực, từ kia trái tim bên trong trực tiếp xuyên qua.

Ma vụ bộc phát, vô số dữ tợn gương mặt hưng phấn gào rú, một loạt nhao lên, cũng chính là mấy cái thời gian hô hấp, lúc Mạnh Hạo đem ma thương rút ra, thân thể lần nữa biến mất, vị kia Hải Yêu Tộc trưởng lão, chỉ còn lại hài cốt, rơi xuống đại địa.

Âu Vân Tử thở sâu, thân thể nhoáng một cái, đi trợ giúp mặt khác đồng tộc.

Mạnh Hạo thân thể, xuất hiện tại cái khác Hải Yêu Tộc trưởng lão bên người, vị trưởng lão này sắc mặt lập tức đại biến, hắn thấy được lúc trước một màn, giờ phút này không chút do dự thân thể cấp tốc lui về phía sau, nhưng không đợi rời khỏi quá xa, Mạnh Hạo trước người huyết quang lóe lên, Huyết Thân gào thét mà đi, tốc độ cực nhanh, mặc cho lão giả này như thế nào né tránh, đều không thể tránh đi, trong chớp mắt kêu thảm thiết bên trong, bị Huyết Thân nhào tới, lúc rời đi, mang đi tất cả sinh cơ.

Mạnh Hạo xuất thủ, như lời đình, những nơi đi qua, Hải Yêu Tộc cường giả nhao nhao thê lương vẫn lạc, không bao lâu, ba tiếng mang theo không cam lòng gào thét truyền ra lúc, Hải Yêu Tộc công, đại tể tự còn có Đại trưởng lão, ba thân thể người cấp tốc rút lui, hóa thành ba phương hướng, gào thét mà đi, muốn chạy trốn nơi đây.

Nhưng đã khi bọn hắn vừa mới chạy ra nháy mắt, giữa không trung, một tiếng gào thét mang theo tuyệt vọng cùng thê thảm, quanh quẩn dừng lên, truyền ra cái này gào thét là Hải Yêu Tộc đồ đảng Thánh Tổ!

Bởi Hải Yêu Tộc tộc nhân diệt vong, bọn họ đồ đảng Thánh Tổ, thực lực bỗng nhiên ngã xuống, hơn nữa Huyết Thân giống như sớm đã nhìn chằm chằm cái này đồ đảng Thánh Tổ, mượn Thiên Phương Thủ một lần va chạm, Huyết Thân rút cuộc nhào tới, hút đi rồi sinh cơ cùng tinh hoa, khiến cho cái này Hải Yêu Tộc đồ đảng Thánh Tổ, phát ra lúc trước thê lương kêu thảm thiết.

Theo Hải Yêu đồ đảng diệt vong, lập tức chia làm ba phương hướng đào tẩu tộc công ba người, lập tức phun ra máu tươi, sắc mặt tái nhợt, cười thảm, trong thân sắc thê lương bay nhanh bỏ chạy, Mạnh Hạo tay phải cầm ma thương, về phía trước vung lên, lập tức thương này oanh oanh mà đi.

Bên kia, Huyết Thân liếm môi, cũng nháy mắt truy kích, còn có Ô Thần Bộ kia đến từ Bát Mạch liên minh hai cái Nguyên Anh hậu kỳ lão giả, cũng đều hai mắt chớp động ở bên trong, đuổi theo hướng người thứ ba.

Oanh oanh oanh!

Ba tiếng nổ qua đi, mơ hồ trước tử vong có lẽ cười quanh quẩn, Hải Yêu Tộc công bị ma thương xuyên thấu, đại tể tự trở thành Huyết Thân chi vật, mà vị đại trưởng lão kia, ở tu vi ngã xuống, bị Bát Mạch liên minh tộc công cùng đại tể tự, liên thủ đánh chết.

Đến tận đây, toàn bộ Hải Yêu Tộc, triệt để diệt tộc, không còn một mống!

Một màn này, để cho quan nội mấy vạn người, nguyên một đám sắc mặt lần nữa biến hóa, nhìn về phía Ô Thần Bộ ánh mắt đã mang theo kính sợ chi ý.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo ngẩng đầu, ánh mắt rơi vào quan ngoại, giờ phút này đang kịch chiến bốn cái bộ lạc.

Trong đó ba cái kia cướp đoạt bộ lạc đang muốn lui về phía sau, muốn ly khai chiến trường, nhưng lại bị Hắc Long Đại Bộ, toàn lực kiềm chế.

Mạnh Hạo hai mắt sát cơ lóe lên, hôm nay đã kinh diệt Hải Yêu Tộc, như vậy, đối với kia lúc trước ý định thừa cơ xuất thủ ba đại cướp đoạt bộ lạc, Mạnh Hạo tự nhiên sẽ không nương tay.

Không cần Mạnh Hạo mở miệng, hắn chẳng qua là tay phải nâng lên, hư không một trảo, lập tức ma thương biến ảo, bị hắn một chút nắm trong tay, chỉ về phía trước, lập tức bốn phía sớm đã giết đỏ cả mắt Ô Thần Bộ tộc nhân, liền nguyên một đám lập tức gào rú, thân thể lập tức lao ra, thẳng đến quan ngoại chiến trường mà đi.

Mạnh Hạo thân thể tiến về phía trước một bước bước đi, tốc độ cực nhanh, hóa thành nhất đạo cầu vồng, vượt qua Đoạn Nam Thành, bước qua Đoạn Nam Quan, tại tới gần cái này chiến trường nháy mắt, Mạnh Hạo liếc mắt thấy này ba cái cướp đoạt bộ lạc, trong đó Hắc Long Đại Bộ chủ yếu giao chiến một cái, mặt khác hai cái, thì là kiềm chế, không cho rời đi mà thôi.

Quét mắt qua một cái chiến trường, Mạnh Hạo ánh mắt lóe lên, thấy được Hứa Bạch, Hứa Bạch cũng nhìn thấy hắn, hai người ánh mắt nhìn nhau nháy mắt, đều có tinh mang hiện lên.

Mạnh Hạo hai mắt nhắm lại, khóa miệng lộ ra mỉm cười, thân thể như cầu vồng, thẳng đến đang cùng Hắc Long bộ lạc giao chiến tộc quân mà đi, Ô Thần Bộ cùng Mạnh Hạo làm chủ, Mạnh Hạo đi chỗ nào, Ô Thần Bộ giờ phút này mấy nghìn tu sĩ lập tức hướng đó bay đi.

Hứa Bạch hặc hặc cười cười, trong mắt tinh mang càng đậm, lui về phía sau hai bước, thậm chí Hắc Long Đại Bộ ở Hứa Bạch chỉ đạo xuống, tách ra một một con đường, khiến cho Mạnh Hạo cùng Ô Thần Bộ, như trường long tiến đến.

Hắc Long Đại Bộ, Ô Thần Bộ, hai tộc tại đây trong tích tắc, không có ngôn từ câu thông, nhưng lại không hèn mà cùng, trực tiếp đối với bốn phía cướp đoạt chi nhân bộ lạc, triển khai tuyệt sát.

Chém giết thanh âm quanh quẩn, Hứa Bạch toàn thân Hắc Long vờn quanh, xuất thủ cực kỳ tàn nhẫn, Mạnh Hạo ma thương nơi tay, những nơi đi qua một mảnh thê lương.

Hai cái này bộ lạc, bất kỳ một cái nào đều cực kỳ cường hãn, giờ phút này liên thủ, lập tức tựa như cùng hai thanh lưỡi dao sắc bén, đâm vào đến cái này cùng Hắc Long bộ lạc giao chiến một đoạn thời gian cướp đoạt chi nhân bộ tộc.

Trong khoảng thời gian ngắn, kêu thảm thiết vòng qua vòng lại, hai bên mặt khác hai cái cướp đoạt người bộ lạc tộc công, thần sắc đại biến, hoảng sợ trung lập khắc không chút do dự đẩy, thừa cơ hội này, toàn lực lui về phía sau, mang theo các tộc tộc nhân, cấp tốc chạy khỏi chiến trường.

“Chết tiệt, cái này Hắc Long Đại Bộ cùng Ô Thần Bộ, lại dám như thế bá đạo!! Tại phiên khu vực này bên trong, bọn hãn chắc chắn nửa bước khó đi!”

“Không cần chúng ta xuất thủ, khi bọn hãn con đường phía trước lên, chắc chắn mặt khác cướp đoạt bộ lạc, đang nhìn chăm chăm!”

Hai cái này cướp đoạt người bộ lạc, rất nhanh lui về phía sau, nhưng khi bọn hãn vừa mới thoát ly chiến trường, kia bị Ô Thần cùng Hắc Long vây công cái kia cướp đoạt bộ lạc, tất cả tộc nhân, toàn bộ thê lương mà chết.

Toàn bộ bộ lạc, bị triệt để diệt tộc!

Việc này như là lời đình, nổ vang tại đang bỏ chạy hai cái này bộ lạc tộc công cùng với tộc nhân tâm thần về sau, khiến cho bọn hãn sắc mặt tái nhợt, bỏ chạy nhanh hơn.

“Mạnh huynh, so với thoáng một phát như thế nào!” Ở nơi này cướp đoạt bộ lạc bị diệt tộc đồng thời, Hứa Bạch tiếng cười truyền ra.

“Đang có ý đó!” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng.

“Tốt, cái này còn lại hai cái bộ lạc thực lực không kém bao nhiêu, liền nhìn xem ta và người song phương bộ lạc, ai trước giết chết!” Hứa Bạch trong mắt tinh mang mãnh liệt, hãn nhìn ra Mạnh Hạo cũng có liên minh chi ý, chỉ có điều nếu như liên minh, nếu có thể phân ra chủ yếu và thứ yếu tức thì rất tốt.

Sự so sánh này, so với đúng là chủ yếu và thứ yếu!

Tại Hứa Bạch lời nói truyền ra lập tức, tay phải hãn nâng lên chỉ một cái, lập tức Hắc Long Đại Bộ tộc nhân, gào thét lúc giữa mang theo sát cơ, thẳng đến một cái trong đó cướp đoạt người bộ lạc mà đi.

Mạnh Hạo nơi đây, cười nhạt một tiếng, Ô Thần tộc tộc nhân nguyên một đám chiến ý trước đó chưa từng có ngẩng cao đứng lên, sát khí ngập trời, nổ vang trong phóng tới cái khác bỏ chạy trong cướp đoạt bộ lạc.

Mà Mạnh Hạo cùng Hứa Bạch, thì là đứng ở không trung, cũng không xuất thủ.

508. Chương 508

Thiếu, sẽ thêm vào sau.

509. Chương 509: Chứng Kiến Mặc Thổ

“Mạnh huynh, năm đó ở Khư Kiều Giới bên trong, phong thái một màn, đến nay Hứa mỗ thường xuyên hiển hiện trong óc.” Hứa Bạch nhìn qua Mạnh Hạo, cười mở miệng.

Tại hán mở miệng lúc, Hắc Long Đại Bộ cùng Ô Thần Bộ, đã riêng phần mình đối với cướp đoạt bộ tộc chi nhân triển khai chém giết, trong khoảng thời gian ngắn chém giết chi âm quanh quẩn.

“May mắn mà thôi, Hứa huynh tại Khư Kiều Giới bên trong, lực lượng một người, sinh sôi lại để cho cái kia Yêu Linh không cách nào tiếp tục bỏ chạy, việc này Mạnh mỗ giống nhau bội phục.” Mạnh Hạo nhìn xem Hứa Bạch, phong khinh vân đạm, cười nói.

Chém giết cùng nổ vang, tại hai người sau lưng riêng phần mình truyền ra, Hắc Long Đại Bộ bạo phát ra toàn bộ thực lực, tại loại này lẫn nhau đối lập phía dưới, sát ý của bọn hán ngập trời.

Ô Thần Bộ giống nhau như thế, bọn hán không muốn cuối cùng thua bởi Hắc Long Đại Bộ, khiến cho chính mình đồ đảng Thánh Tổ thể diện vô quang, nhất là những cái kia Nguyên Anh tu sĩ, nguyên một đám cáo già, hầu như nhảy mắt liền nhìn ra mấu chốt vấn đề, trận này nhìn như đơn giản bên ngoài đánh bạc, trên thực tế... là liên minh điềm báo, càng có thể quyết định liên minh về sau chính phụ.

Cho nên bọn hán không chút do dự, dùng toàn bộ tu vi, đem cướp đoạt trận này liên minh thắng lợi.

Song phương bộ lạc xuất thủ, tại đánh bạc ở bên trong, kích phát toàn bộ nhiệt huyết, nhưng cái kia hai cái cướp đoạt bộ lạc chi nhân, nhưng là liên tục kêu khổ, không thể không chiến, nhưng vừa mới tiếp xúc, liền lập tức liên tiếp bại lui.

Nhất là Mạnh Hạo mười lăm vạn yêu bầy, càng là phô thiên cái địa, trong khoảnh khắc, Ô Thần Bộ nơi đây liền trực tiếp chiếm cứ cường đại ưu thế, có thể ngay sau đó, Hắc Long Đại Bộ cùng với cái kia hai cái cướp đoạt bộ lạc đồ đảng sau khi xuất hiện, ưu thế này mới bị chậm rãi suy yếu.

Nhưng rất nhanh, Ô Thần Bộ bên trong, liền bay ra ba đạo cầu vồng, cái này ba đạo cầu vồng, lúc trước cùng Hải Yêu Tộc khai chiến đều chưa từng bị triệu hoán đi ra, giờ phút này sau khi xuất hiện, gào rú mấy ngày liền, đúng là... ba tên đồ đảng Thánh Tổ!

Năm đó Bát Mạch liên minh, bị Mạnh Hạo lấy đi ba cái đồ đảng Thánh Tổ, giờ phút này sau khi xuất hiện, giết chóc lập tức kịch liệt đến cực hạn.

”Mạnh huynh cùng với Ô Thần Bộ, từ phương bắc mà đến, một đường chinh chiến, Hứa mỗ đã sớm nghe nói, bất quá... Cái này kế tiếp cuối cùng một đoạn đường, gian nan nhất.

Tất cả cường đại bộ lạc, cuối cùng đều ngưng tụ ở chỗ này, mặc kệ bọn hán nguyện ý hay không, miễn là nếu không có Yêu Linh, như vậy cuối cùng đều biến thành kẻ cướp đoạt.

Cướp đoạt Yêu Linh, cướp đoạt những bộ lạc khác tài nguyên, tại giết chóc thể hiện chính mình cường đại, do đó ý đồ khiến cho Mặc Thổ Thiên Đình Liên Minh chú ý, cũng là khiến ặt khác có tư cách tiến vào Mặc Thổ đại tộc chú ý, trở thành vì bọn họ phụ thuộc, đối lấy bộ lạc sinh tồn tư cách.” Lúc Hứa Bạch nhàn nhạt mở miệng, song phương bộ lạc kịch chiến, đã đến thời khắc mấu chốt, Ô Thần Bộ chiếm cứ càng nhiều nữa ưu thế, nếu không ngoài ý muốn, Hắc Long Đại Bộ, sẽ rút lại phía sau Ô Thần.

”Duy nhất con đường, chính là liên minh, Ô Thần cùng Hắc Long liên minh, nếu có thể gặp được Thiên Phong, như vậy chúng ta ba bộ liên minh, cùng chung tiến thoái, thậm chí dù là tiến nhập Mặc Thổ về sau, ta ba bộ liên minh cũng có thể một mực thường tại, chỉ có như vậy, chúng ta mới có cơ hội tiến vào Mặc Thổ, mới có thể tại tiến vào Mặc Thổ về sau, bộ lạc có thể an toàn sinh tồn.

Điểm này, Mạnh huynh tất nhiên minh bạch, không cần Hứa mỗ nhiều lời.” Hứa Bạch chậm rãi mở miệng lúc, Ô Thần Bộ phương hướng, nổ vang ngập trời, cùng Ô Thần Bộ giao thủ cướp đoạt bộ tộc chi nhân, giờ phút này tử vong gần như tám phần, đã thành vụn cát, đang lẫn nhau tản ra trốn chạy để khỏi chết.

Đó có thể thấy được, dùng không được bao lâu, cái này cướp đoạt bộ tộc, sẽ diệt tộc.

Mà Hắc Long Đại Bộ chỗ đó, cùng hán giao chiến cướp đoạt bộ lạc, giờ phút này còn có năm thành tộc nhân, rõ ràng muốn chậm đi một tí.

Hứa Bạch nhú mảy, nội tâm cũng có kinh hãi, đối với Ô Thần Bộ nơi đây, càng thêm coi trọng một ít, giờ phút này vội ho một tiếng, tại Mạnh Hạo trầm tư lúc trước hấn đích thoại ngữ lúc, nhìn thật sâu Hắc Long bộ lạc tộc nhân liếc.

Cái này liếc mắt nhìn qua về sau, Hắc Long Đại Bộ tộc nhân, nguyên một đám con mắt đỏ lên, giống như cảm thấy bị nhục nhã, càng là có áp lực thực lớn, tất cả tộc nhân, toàn bộ đem trên tay phải hắc dây thừng, ngay ngắn hướng gỡ xuống, tại hắc dây thừng bị gỡ xuống nháy mắt, bọn hấn ngửa mặt lên trời gào rú, tu vi ầm ầm bộc phát, từng tộc nhân, đều sinh sôi đề cao gần như năm thành tu vi, như là phát cuồng, hướng về cùng bọn họ trong khi giao chiến không ngừng bỏ chạy cướp đoạt bộ tộc, ầm ầm mà đi.

Theo Hắc Long Đại Bộ bộc phát, lập tức liền thay đổi hoàn cảnh, khiến cho cùng bọn họ giao chiến cướp đoạt bộ tộc, lập tức tử thương vô cùng nghiêm trọng, càng là rung động cái này bộ tộc tộc nhân tâm thần, khiến cho tất cả còn sót lại người, tại tuyệt vọng hoảng sợ ở bên trong, giải tán lập tức.

“Sát!!” Hắc Long Đại Bộ gầm nhẹ, tộc nhân lao ra, triển khai cuối cùng giết chết, Ô Thần Bộ chỗ đó, cũng đang tiến hành một bước này, cho đến nửa nén hương về sau, tại Mạnh Hạo ánh mắt nhìn đi lúc, hai cái bộ lạc, hầu như chẳng phân biệt được trước sau, đồng thời hoàn thành giết chết, mang theo lưu lại sát khí, về tới Hứa Bạch cùng Mạnh Hạo sau lưng.

Song phương bộ lạc tộc nhân, đều nhìn lẫn nhau, lẫn nhau còn có không phục chi ý.

Hứa Bạch nhìn xem Ô Thần Bộ, thở sâu, đáy lòng của hấn cực kỳ khiếp sợ, hấn hiểu được Hắc Long Đại Bộ cuối cùng mở ra phong ấn, lúc này mới đối lấy ngang tay, nhưng lúc trước hấn vẫn còn cho rằng, nếu là ngay từ đầu liền mở ra phong ấn, như vậy Ô Thần Bộ, không bằng Hắc Long.

Nhưng khi ánh mắt của hấn đảo qua yêu bầy, thấy rõ ràng, Ô Thần Bộ yêu bầy, không còn là mười lăm vạn, mà là lại thêm hai vạn về sau, lập tức hít vào khẩu khí. Đáy lòng trong lúc khiếp sợ, hô hấp đều dồn dập thoáng một phát.

”Khó trách có nghe đồn, Ô Thần Bộ... lấy chiến tranh nuôi chiến tranh, càng đánh càng mạnh! Hơn nữa... bọn hấn mạnh nhất đồ đẳng Thánh Tổ, trước mắt cái này Mạnh Hạo, hấn không có xuất thủ!”

Cái này Ô Thần Bộ, so với ta tưởng tượng đấy, còn cường đại hơn.”

Mạnh Hạo tại nhìn Hắc Long bộ lạc, đối với này bộ cưỡi bỏ phong ấn cử động, hấn nhiều nhìn mấy lần, như có điều suy nghĩ lúc, đối với Hắc Long bộ, cũng có bội phục.

Hứa Bạch hắc hắc cười cười, tiếng cười quanh quẩn lúc, thần sắc hấn rất là chân thành, nhìn qua Mạnh Hạo.

“Mạnh huynh, ta và người song phương bộ lạc, kết minh vừa vặn rất tốt!”

“Tốt!” Mạnh Hạo không chần chờ, kết minh thời điểm, lợi xa xa lớn hơn tệ, mà lại Mạnh Hạo trong lòng biết tiền đưa Ô Thần Bộ đã đến Mặc Thổ về sau, để cho bọn họ cùng Kim Quang Giáo tụ hợp, chính mình sẽ không bước vào, chính là ly biệt thời điểm.

Về phần về sau, nhiều minh hữu, đối với Ô Thần Bộ mà nói, cũng là một phần bảo đảm.

“Người tới, uống máu ăn thề!” Hứa Bạch thở sâu, lúc này đây kết minh, đối với Hắc Long bộ lạc cực kỳ trọng yếu, hấn lời nói lúc giữa, lập tức Hắc Long bộ lạc tất cả dài lão tế tự, lên một lượt rồi đến đây, về phần tộc công... Hấn Hứa Bạch, chính là hôm nay Hắc Long Đại Bộ tộc công.

Mạnh Hạo nơi đây, giống nhau là Ô Thần Bộ tất cả Nguyên Anh tu sĩ, đều nhao nhao tiến lên, lẫn nhau cùng một chỗ, uống máu ăn thề về sau, dùng Tây Mạc trong truyền thuyết, hết thấy dị yêu chi tổ, hết thấy đồ đẳng chi tổ thể, theo lời thề kết thành, song phương bộ lạc chẳng phân biệt được chủ yếu và thứ yếu!

Một ngày về sau, đã tiến hành đơn giản nghỉ ngơi và hồi phục, song phương tài nguyên bổ sung về sau, Mạnh Hạo nơi đây, thời khắc mấu chốt, có thể điều khiển Hắc Long bộ lạc bảy vạn yêu bầy xuất chiến, kể từ đó, lúc cần kíp, Mạnh Hạo có thể có được hai mươi tư vạn yêu bầy!

Một cái Hắc Long, một chiếc chiến thuyền, tại đây giữa không trung, gào thét đi xa.

Lộ trình cuối cùng kia, chỉ cần ba tháng, liền có thể qua sông mà về, có thể đúng là ba tháng này, vô luận đối với Hắc Long Đại Bộ hay vẫn là Ô Thần Bộ mà nói, đều muốn là gian nan nhất chinh chiến!

Tháng thứ nhất, bọn hắn đã trải qua bảy lần chiến tranh, gặp chín bộ lạc, hầu như mỗi năm ba ngày, đều gặp được cướp đoạt bộ tộc, cho dù là Ô Thần Bộ cái này mấy năm đã trải qua không ít chiến tranh, mà nếu này nhiều lần, cũng như cũ là trước đó chưa từng có.

Hắc Long Đại Bộ giống nhau như thế, nếu không phải là hai cái này bộ lạc liên minh, như vậy vãn vãn một tháng này, Ô Thần cùng Hắc Long, đều muốn sẽ riêng phần mình tổn thất hơn phân nửa nhiều, Ô Thần còn đỡ một ít, tộc nhân tổn thất, có thể chiến lược sẽ không giảm bớt, bởi vì có đầy đủ yêu bầy bổ sung, có thể Hắc Long Đại Bộ, đem cực kỳ khó khăn.

Bất quá, đây hết thấy bởi vì hai cái bộ lạc liên minh, khiến ột tháng này chinh chiến, song phương tuy mỗi một, có thể tổn thất nhưng vẫn là bảo trì tại trình độ nhất định.

Mà trong này, có ba lượt sinh tử đại chiến, tức thì may mắn Mạnh Hạo yêu bầy, nghịch chuyển chiến cuộc, giờ phút này Hắc Long Đại Bộ yêu bầy, sớm được nhất trí đưa đến Mạnh Hạo chỗ đó, bị Mạnh Hạo điều khiển.

Loại này kinh khủng điều khiển chi lực, lại để cho Hắc Long Đại Bộ tất cả mọi người kinh hãi đồng thời, càng có phần khởi, đã liền Hứa Bạch cũng đều đối với Mạnh Hạo nơi đây, lần nữa rung động, hắn không biết cái dạng gì Ti Long, có thể làm được điểm này.

Một tháng này, cho dù song phương tộc nhân đều có tổn thất, có thể Mạnh Hạo nơi đây, nhưng là tại đây trong chiến tranh, yêu bầy càng thêm khổng lồ, thậm chí bởi vì Mạnh Hạo cái này một đặc điểm, Hắc Long Đại Bộ chủ động phối hợp, không đánh chết địch quân dị yêu, khiến cho Mạnh Hạo yêu bầy, đã đạt đến ba mươi vạn nhiều!

Yêu bầy vừa ra, kinh Thiên động Địa!

Cho đến tháng thứ hai, bọn hắn đã trải qua vượt qua hai mươi lần chinh chiến, trong đó có hai lần, gặp phải là mấy cái cướp đoạt bộ tộc liên thủ, nhưng tại Mạnh Hạo khủng bố yêu bầy xuống, hết thấy cướp đoạt bộ lạc, dễ như trở bàn tay!

Mà Mạnh Hạo yêu bầy, cũng đạt tới kinh người... Bốn mươi vạn!

Bốn mươi vạn yêu bầy, lúc này mới Tây Mạc đại địa, trước đó chưa từng có, thậm chí một cái có Trảm Linh lão tổ đại bộ, đều không thể có nhiều như vậy yêu bầy, bởi vì không có như vậy Ti Long điều khiển, không có nhiều như vậy tộc nhân có thể đi lạc ẩn dị yêu, thậm chí... Bốn mươi vạn yêu bầy đồ ăn, cũng đủ để lại để ột cái Trảm Linh đại bộ, tại trong thời gian ngắn ngủi, bị sinh sôi ăn chết.

Tại Mạnh Hạo yêu bầy, đạt đến bốn mươi vạn thời khắc, chiến tranh... Biến thành đơn giản, cuối cùng này một tháng, bọn hắn thậm chí đều không có như thế nào gặp được đối địch chi tu, vùng đất bằng phẳng, thẳng đến Mặc Thổ mà đi.

Thậm chí Đoạn Nam Quan Hải Yêu Tộc diệt vong, cũng không có khiến cho chút nào gợn sóng.

Nhưng càng là như thế, một cỗ cảm giác nguy cơ, lại càng là ở Mạnh Hạo trong nội tâm hiển hiện, thậm chí Hứa Bạch chỗ đó, cũng là dần dần nhú mào, đã nhận ra không đúng, những thứ khác Nguyên Anh tu sĩ, cũng đều nhao nhao có sở cảm ứng.

Cho đến từ Đoạn Nam Quan đi ra về sau, ba tháng toàn bộ qua lúc, Hắc Long Đại Bộ cùng Ô Thần Bộ, rút cuộc... Thấy được Mặc Thổ!!

Tại thấy nháy mắt, Mạnh Hạo cùng Hứa Bạch, còn có điều có song phương bộ lạc tộc nhân, sắc mặt đều lập tức cực kỳ khó coi.

510. Chương 510: Trận Chiến Cuối Cùng!

Mặc Thổ đại địa, như một khối nhô ra bình nguyên, cao cao tại thượng, mà hần phía dưới, mới là như đứt gãy giống như tồn tại, sâu sắc ao hăm xuống Tây Mạc đại địa.

Đây là Mạnh Hạo lần thứ nhất nhìn thấy Mặc Thổ cùng Tây Mạc biên giới, hần nằm đó từ Mặc Thổ rời đi, đi không phải nơi này, mà là lấy cổ lão truyền tống trận, trực tiếp truyền tống đến Tây Mạc bắc bộ.

Giờ khắc này lần đầu xem đến chỗ này địa mạo, Mạnh Hạo hai mắt không khỏi hơi co rút lại, hần cuối cùng đã rõ ràng rồi, vì sao trận này Tây Mạc hạo kiếp, duy Mặc Thổ tránh được.

Tây Mạc phía nam đại địa, vốn là so với phương bắc muốn cao hơn quá nhiều quá nhiều, như lúc này, tây, bắc, phía Đông đã triệt để trở thành tử hải khu vực, bị toàn bộ nhấn chìm, thậm chí rất nhiều lúc, cũng có thể nghe thấy được trong thiên địa tử hải mùi tanh, nhưng phía nam nơi này, thậm chí ngay cả nước sông, đều vẫn không có triệt để tụ tập đi ra.

Hết thủy hạ xuống Tử Vũ, đều chảy về phía phía dưới.

Tây Mạc phía nam, vốn là địa thế cực cao, có thể này Mặc Thổ. . . So với phía nam càng cao hơn, vền vền này một cái như vách núi giống như đứt gãy, liền đạt tới ấy ngàn trượng.

Càng không cần phải nói, tại Mặc Thổ trên, cùng Tây Mạc biên giới, còn tồn tại một mảnh vô tận sơn mạch, dãy núi này cùng thiên liên tiếp chỗ, quét ngang màu tím bão táp, ngăn cách tất cả sinh mệnh bước vào.

Sơn mạch này tồn tại, làm cho Mặc Thổ độ cao, đã đạt đến một loại mức độ kinh người, có thể ngăn cản tất cả tử hải lan tràn, mà tiến vào Mặc Thổ duy nhất cửa ra vào. . .

Là Mặc môn!

Có tới hơn tám vạn trượng độ dài Mặc môn, sừng sững tại sơn mạch trong lúc đó, sừng sững ở trên mặt đất, sừng sững tại hết thủy tu sĩ trong mắt, cửa này khổng lồ, đủ để làm cho tất cả mọi người sau khi thấy, đều sẽ hít sâu một cái.

Màu đen Mặc môn, chăm chú khép kín. Trên cửa hơn tám vạn trượng trường trên tường thành. Giờ khắc này lít nha lít nhít. Càng có mấy vạn tu sĩ đứng ở nơi đó, chính trong lúc nói cười, quay về phía dưới ngoài cửa, chỉ chỉ chỗ chỗ.

Để Mạnh Hạo hai mắt co rút lại, là những năm này, sớm thành thói quen, thậm chí chưa bao giờ dừng lại quá Tử Vũ, lại lấy này Mặc môn làm giới. Mặc môn ở ngoài, Tử Vũ ngập trời, Mặc môn bên trong, thậm chí thành tường kia trên, một giọt không có!

Mặc môn ở ngoài, thiên địa mây mù tràn ngập, một mảnh tối tăm, Mạnh Hạo đã có tốt hơn một chút năm, chưa từng nhìn thấy hoàn chỉnh Thái Dương, có thể tại Mặc môn bên trong. Không trung một mảnh xanh lam, bạch vân từng đoá từng đoá. Bầu trời trong trẻo.

Một đạo Mặc môn, như phân cách hai cái thế giới.

Nhưng chân chính để Mạnh Hạo cùng Hứa Bạch sắc mặt khó coi, là này khổng lồ Mặc môn cùng song phương bộ lạc trong lúc đó, tồn tại. . . Vượt quá hai mươi cướp đoạt giả bộ lạc, chính đóng quân ở đây, chính mang theo tham lam, mang theo trào phúng, mang theo sát cơ, nhìn về phía bọn họ.

Hơn hai mươi cái bộ lạc, đầy đủ gần hai mươi vạn tộc nhân, càng có hơn 40 vạn yêu quân, tại này Mặc môn trước, hiển lộ ra một luồng kinh thiên tâm ý, dường như có thể ngăn cản tất cả muốn tiến vào Mặc Thổ người.

Từ này hơn hai mươi cái bộ lạc tộc trong mắt người, Mạnh Hạo nhìn thấy tham lam, nhìn thấy dữ tợn, càng là nhìn thấy một câu nói.

“Chúng ta không vào được, các người cũng đừng muốn đi vào! Nếu như nhất định phải chết. . . Như vậy liền để chúng ta, cùng chết!”

Mạnh Hạo trầm mặc, ánh mắt của hắn rơi vào này hơn hai mươi cái bộ lạc phía trước, trên mặt đất, dựng thẳng hơn vạn cây gậy trúc, những này cây gậy trúc a trong gió hơi lay động, mặt trên có khô héo dòng máu, đã trở thành màu đen.

Mỗi một cái cây gậy trúc trên, đều có một cái đầu lâu, lên tới lão nhân, xuống tới hài đồng, đó là một cái bộ lạc toàn tộc hết thấy đầu lâu, thậm chí phía trước nhất, còn có một cái to lớn dị yêu đầu lâu, vậy hiển nhiên là. . . Cái này bị diệt tộc bộ lạc Đồ Đằng thánh tổ.

Toàn bộ tử vong.

Này tộc, tên là Thiên Phong.

Xa xôi hơn, tới gần Mạnh Hạo cùng Hứa Bạch phương hướng, trên mặt đất đâm hơn hai vạn trống trơn cây gậy trúc, ý nghĩa nghĩa không cần nói cũng biết. . . Những này cây gậy trúc, chờ đợi Ô Thần cùng Hắc Long hai cái bộ lạc tộc nhân, đầu của bọn họ.

Chiến trường hoàn toàn tĩnh mịch, không có người nói chuyện, có chỉ là phong thanh nghẹn ngào thổi qua, lại chính là song phương trong bộ lạc, nơi đây mấy trăm ngàn tu sĩ càng ngày càng ồ ồ hô hấp cùng với ngập trời sát khí.

Mặc môn. . . Không tốt nhập!

Ngoài ra, lại có thêm âm thanh, nhưng là đến từ cao cao tại thượng Mặc môn trên tường thành, giờ khắc này chính với nơi đó, nhìn phía dưới chiến trường, như xem một tuồng kịch giống như mấy vạn tu sĩ.

Bất kể là Ô Thần, Hắc Long, vẫn là cái kia hơn hai mươi cái cướp đoạt bộ lạc, đối với trên tường thành những người này mà nói, mà là một tuồng kịch mà thôi, chỉ là con hát, biểu diễn cho bọn họ xem.

Mà bọn họ, hoặc là chính là Thiên Đình liên minh tộc nhân, hoặc là chính là Tây Mạc trên mặt đất, nắm giữ Trảm Linh lão tổ cường đại bộ lạc, bọn họ trời sinh là có thể cao cao tại thượng, đến xem này một hồi, sinh tử ảo thuật.

Chu Đức Khôn tại trên tường thành, nắm chặt nắm đấm, vẻ mặt lộ ra bi ai, nhưng hắn nhưng không có cách nào thay đổi tất cả, chỉ có thể trầm mặc nhìn Mạnh Hạo.

Tại Chu Đức Khôn bên người, là Vân Thiên bộ lạc, đã từng lấy hư huyền thân, xuất hiện tại Mạnh Hạo trước mặt vị kia họ Trần thanh niên, hắn than nhẹ một tiếng, ánh mắt đảo qua phía dưới đại địa, nhìn về phía Mạnh Hạo cùng với Ô Thần Bộ lạc.

“Đáng tiếc.” Thanh niên lắc đầu.

Tường thành một đầu khác, có một cô gái, đứng ở nơi đó, bên người có không ít cường giả vờn quanh, hiển nhiên cô gái này thân thể địa vị đều cực kỳ cao quý, nàng. . . Chính là năm đó cùng Mạnh Hạo tại Mặc Thổ, từng có gặp mặt một lần, bị Mạnh Hạo kinh sợ rời đi, bây giờ Mặc Thổ Thiên Đình liên minh, Tam đại cự đầu một trong Yêu Diệp đại bộ, này bộ thiên kiêu, Đóa Lan tiên tử!

Nàng giờ khắc này nhú mày, ánh mắt đảo qua đại địa lúc, rơi vào Mạnh Hạo nơi đó.

“Đóa Lan, vì sao cau mày? Chẳng lẽ người này đắc tội quá người?” Một cái giọng ôn hòa, từ Đóa Lan bên người truyền ra, đó là một người thanh niên, thân hình cao lớn, khôi ngô dung nhan, mái tóc dài, phẳng phát thiên chi kiêu tử giống như, hắn ăn mặc một thân trường sam màu trắng, không nhiễm một hạt bụi.

Mỉm cười lúc, nụ cười mê người, hắn bốn phía, có ba cái ông lão tùy tùng, này Tam lão tu vi không tầm thường, cũng làm nổi bật lên thanh niên thân phận hiển hách.

Thiên Đình liên minh bá chủ một trong, thiên tử đại bộ này một đời cổ kiêu, Trương Văn Tổ!

“Không cái gì, chẳng qua là cảm thấy người này có chút quen mắt, dường như nơi nào từng thấy, có thể một mực lại không nhớ ra được.” Đóa Lan nhàn nhạt mở miệng.

Trương Văn Tổ khẽ mỉm cười, đứng ở Đóa Lan bên người, theo nữ tử này ánh mắt, nhìn sang, nhìn thấy Mạnh Hạo.

“Chỉ là một con giun dế mà thôi, không nhớ ra được, liền không nên nghĩ, không có ý nghĩa.” Trương Văn Tổ thu hồi ánh mắt, tao nhã nở nụ cười.

Đóa Lan dường như rất không thích ứng đối phương tới gần, theo bản năng rời đi vài bước, không có chú ý tới, ở phía xa trong đám người, có một ánh mắt, chính mang theo oán độc tâm ý, từ trên người nàng, rơi vào Trương Văn Tổ nơi đó.

Này oán độc thoáng qua liền biến mất, không thấy hình bóng, đã từng Mặc Thổ Đạo Tử La Trùng, ở trong đám người, vẻ mặt như thường, nhưng trong lòng từ lâu nghiêng rằng nghiêng lợi, hắn đã từng tông môn, đã trở thành Thiên Đình liên minh phụ thuộc, mà hắn nơi này, từ lâu mất đi giá trị, giờ khắc này tuy nói đã kết đan, có thể tu vi như thế, căn bản là không hề bắt mắt chút nào.

“Tiện nhân, còn có này chết tiết Trương Văn Tổ, ta La Trùng xem trọng nữ nhân người cũng dám đi đụng chạm, sớm muộn cũng có một ngày, ta muốn cho ngươi tử!” La Trùng hít sâu một cái, ánh mắt đảo qua đại địa lúc, bỗng nhiên sôi sục một chút, dùng sức dụi dụi con mắt sau, đột nhiên nhìn về phía Mạnh Hạo nơi đó, hắn hô hấp chớp mắt gấp gấp.

“Vâng. . . Là hắn? Làm sao có khả năng. . .”

Cùng lúc đó, tại Mặc Thổ trên mặt đất, bị Thiên Đình liên minh điều khiển Mặc Thổ thể lực bên trong, có một cái rất không đáng chú ý tông môn, tên của nó, gọi là Kim Quang giáo.

Giờ khắc này, này Kim Quang trong giáo, hết thủy đệ tử, ước chừng bảy, tám ngàn người, từng cái từng cái thân sắc kích động, gào thét mà lên, ở giữa không trung, lẫn nhau chạy trốn, dần dần ánh sáng vạn trượng, khí thế kinh người.

“Ngũ gia truyền âm, lão tổ trở về! Chúng ta đi nghênh đón lão tổ, nghênh tiếp Ngũ gia!”

“Tin Ngũ gia, đến sống mãi, Ngũ gia vừa ra, ai cùng so tài!” Tiếng gào vang vọng, này bảy, tám ngàn người, thẳng đến Mặc Thổ cùng Tây Mạc biên giới, rầm rầm mà đi.

Mặc Thổ cùng Tây Mạc biên giới, khổng lồ Mặc môn ở ngoài, tại này hoàn toàn tĩnh mịch bên trong, Mạnh Hạo hướng về bên người Hứa Bạch, chậm rãi mở miệng.

“Trận chiến cuối cùng.”

Hứa Bạch trầm mặc chốc lát, bỗng nhiên nở nụ cười, cười vui cởi mở, dường như mang theo chấp nhất, nhìn về phía Mạnh Hạo lúc, gật gật đầu.

“Trận chiến cuối cùng!”

“Thắng rồi, chúng ta tiến vào Mặc Thổ, Mặc Thổ tuyên bố tìm Yêu Linh việc, hứa hẹn mang Yêu Linh mà đến, có thể nhập Mặc Thổ, việc này bọn họ không có cần thiết đối ý!”

“Thất bại. . . Mạnh Hạo, ta như bỏ mình, Hắc Long đại bộ, từ đây nhập vào người Ô Thần Bộ lạc, khỏe không?” Hứa Bạch nhìn Mạnh Hạo, vẻ mặt chăm chú.

Mạnh Hạo nhìn Hứa Bạch, gật đầu lia lịa.

“Nếu như thế, chết có gì đáng sợ, một trận chiến sống chết!” Hứa Bạch cười to, từ Hắc Long trên một bước bước ra, toàn thân nổ vang, huyết nhục bành trướng, trong phút chốc liền hiển lộ ra kinh người thân thể lực lượng.

“Hắc Long bộ!” Hứa Bạch quay đầu lại lúc, âm thanh vang vọng, lập tức Hắc Long đại bộ, hết thủy tộc nhân, toàn bộ đều nhìn về Hứa Bạch.

“Mở ra phong ấn, chiến!” Hứa Bạch lời nói truyền ra, Hắc Long đại bộ toàn bộ tộc nhân, cùng nhau phát sinh một thanh âm.

“Chiến!” Theo Hứa Bạch lao ra, Hắc Long đại bộ tộc nhân, toàn bộ mở ra tay phải dây thừng đen, lập tức khí thế ngập trời, mỗi người thân thể, đều trong phút chốc bắt đầu bành trướng, này phong ấn, phong chính là Hắc Long đại bộ thân thể phương pháp, giờ khắc này mở ra, hết thủy Hắc Long bộ tộc nhân, toàn

bộ thân thể chớp mắt cao hơn chỉ ít một đầu, như hóa thành từng cái từng cái màu đen bạo long, thẳng đến phía trước mà đi.

Mạnh Hạo nơi này, hít sâu một cái, tay phải giơ lên lúc, Ma Thương xuất hiện, quay đầu lại lúc, Mạnh Hạo nhìn phía sau Ô Thần Bộ tộc nhân, dần dần ánh mắt của hắn rơi vào xa xa, Tây Mạc phương bắc, Ô Thần Bộ lạc quê hương, hắn nghĩ tới rồi Kim ô cùng đại thụ, nghĩ đến chính mình đối với bọn họ hứa hẹn, nghĩ đến chính mình này một đường, mang theo Ô Thần Bộ, đi tới bóng người.

Từng hình ảnh, tại đầu óc hắn vang vọng, cho đến hóa thành giờ khắc này, chuyện này. . . Trận chiến cuối cùng!

“Chiến!” Mạnh Hạo một chữ, như sấm mùa xuân nổ vang, Ô Thần Bộ lạc hết thấy tộc nhân, từng cái từng cái nhiệt huyết sôi trào, từng cái từng cái sát cơ ngập trời, sát khí khuếch tán, bọn họ rõ ràng, đây là. . . Sống và chết, cuối cùng lựa chọn.

Bốn mươi vạn yêu quần, che ngập bầu trời, phát sinh lay động bầu trời rít gào, Đại Mao ở trong đó, nó đã thành dài đến cấp mười trình độ, Nhị Mao, Tam mao chúng nó, cho dù không bằng, cũng như trước cường hãn, Man Cự Nhân cũng ở trong đó, Cổ Lạp làm là chân chính Ti Long, này một đường phụ trợ Mạnh Hạo, giờ khắc này cũng đã mù quáng.

Bốn mươi vạn yêu quần, nổ vang, lao ra!

Anh Vũ bay lên, âm thanh vang vọng.

“Bãi trận, nhớ tới bãi trận. . .”

511. Chương 511: Trận Pháp Lại Tái Hiện

Hai vạn người, đối kháng hai mươi vạn người!

Lẫn nhau chênh lệch thật lớn chiến tranh, thậm chí tại rất nhiều người nhìn lại, đây chính là một cuộc chiến không cân bằng!

Mặc dù Hắc Long cùng Ô Thần Bộ đều là bách chiến chi hùng, nhưng đối mặt gấp mười lần mình cướp đoạt bộ lạc chi nhân, như cũ là phần thắng quá ít, tựa hồ duy nhất có thể làm chính là trọn lớn nhất năng lực, đi giết chết càng nhiều nữa cướp đoạt chi nhân.

Dường như, đây là duy nhất có thể làm đấy.

Nhưng... đối với Ô Thần Bộ cùng Hắc Long bộ lạc mà nói, còn có một lựa chọn... kia chính là Mạnh Hạo, Ô Thần Bộ đồ đảng Thánh Tổ, đối với yêu bầy khổng lồ, đối với yêu bầy mời chào, nhiều lần chiến tranh, Ô Thần Bộ có thể từ bắt đầu hơn một nghìn người, đi cho tới bây giờ cường hãn, có thể nói mỗi một cuộc chiến tranh, Mạnh Hạo yêu bầy, đều làm ra đến mấu chốt thắng bại tác dụng.

Bốn mươi vạn yêu bầy, bất kỳ một cái nào bộ lạc đều không thể có đủ khủng bố chỉ lực, tại lúc này trên chiến trường đã trở thành mũi nhọn quyết định hết thấy vận mệnh.

Nổ vang thanh âm động trời dựng lên, song phương giết chóc, tại trong tích tắc, bỗng nhiên triển khai, Ô Thần Bộ, Hắc Long bộ lạc, tộc nhân giống như đem đao nhọn, gào thét lúc giữa cùng hai mươi cướp đoạt bộ lạc liên minh, đảo mắt liền đụng chạm tới cùng một chỗ.

Chém giết thanh âm, lập tức kinh Thiên động Địa, Ô Thần Bộ tộc nhân cùng dĩ vãng khai chiến có chút bất đồng, bọn hắn tựa hồ tại biến hóa vị trí, lẫn nhau khi thì giao thoa, như là tại bày trận.

Gió đang nức nở ngẹn ngào, Thiên Địa biến sắc, mây tản ngược lại cuốn, toàn bộ trời xanh đại địa, tại đây một cái chớp mắt, chịu đại biến!

Đất rung núi chuyển, gào rú chi âm rung chuyển lơ mơ bầu trời, màn mưa tử sắc tại rơi, mưa như trút nước lúc giữa, giết chóc đang tại cái mảnh này cả vùng đất, vô tình trình diễn!

Hắc Long Đại Bộ, triệt để điên cuồng, hơn vạn tộc nhân toàn diện bộc phát, khiến cho trong khoảng thời gian ngắn, lại không có bất kỳ cướp đoạt bộ lạc chi nhân có thể ngăn cản.

Ô Thần Bộ tộc nhân, nguyên một đám sát khí tràn ngập, hai mắt huyết hồng, cuối cùng này một trận chiến quyết định sinh tử. Nếu không thể sinh... chết thì có làm sao!!

Duy nhất sinh cơ. Liên tại phía trước, nếu không thể bước vào Mặc Thổ. Cùng tại tử hải mất đi linh khí, biến thành phàm nhân giống như héo rũ, không bằng tại thời khắc này, bộc phát ra toàn bộ sinh mệnh chi hỏa. Tại cái này trong chiến tranh đốt cháy, chết cũng cười to.

Nổ vang thanh âm, pháp thuật tan vỡ chi âm, gầm nhẹ kêu thảm thiết gào thét, tại thời khắc này, đan vào đã thành một khúc chiến vui cười, trong Thiên Địa. Cũng không có bất kỳ nhạc khúc, nhưng có này âm hùng tráng, lại không có bất kỳ tiếng ca, có thể có này khúc rung động.

Hứa Bạch ngửa mặt lên trời cười to. Toàn bộ người lao ra, những nơi đi qua, không người có thể địch, máu tươi phun tại trên người của hắn, có của chính hắn, nhưng phần nhiều là của địch nhân, tiếng cười của hắn mang theo mê lương, mang theo đối với hy vọng cổ chấp, mang theo nếu không thể sinh, tình nguyện chết trận quyết tâm.

Mạnh Hạo nhìn qua một màn này màn, tinh thần của hắn chấn động, máu của hắn tại sôi trào, cặp mắt của hắn xuất hiện tơ máu, tính mạng của hắn, tại thời khắc này, bị cuối cùng này một trận chiến, triệt để nhen nhóm.

“Mặc Môn phía dưới, giống như trận đùa giỡn... Mà trên tường thành mọi người, là xem cuộc vui người, cái này chiến trường ở bên trong, mới là đùa giỡn bên trong.” Mạnh Hạo nhìn qua phía trước hơn hai mươi cái chém giết bộ lạc, mấy chục vạn tu sĩ, rậm rạp chằng chịt nhìn không tới biên giới, giống như trận hủy diệt thủy triều, vòng quanh ngập trời sát cơ, nổ vang tiến đến.

Bầu trời màn mưa tử sắc tại hạ thấp, mưa rơi vào mỗi người trên người, vô thủy vô chung.

“Đùa giỡn bên ngoài cũng tốt, đùa giỡn bên trong cũng thế... Một trận chiến mà thôi!” Mạnh Hạo trong mắt sát cơ âm âm mà động, tay phải nâng lên vung lên, lập tức bốn mươi vạn yêu bầy, động trời gào thét, thẳng đến phía trước cướp đoạt bộ lạc chi nhân mà đi.

Cướp đoạt bộ lạc chi nhân nơi đây, có vượt qua hơn một trăm cái Ti Long, lập tức hướng bay ra, tại không trung tầng tầng dưới sự bảo vệ, dụng hết toàn lực điều khiển thuộc về bọn hắn bốn mươi vạn yêu bầy, cùng Mạnh Hạo nơi đây bỗng nhiên đối kháng.

Càng là ở thời điểm này, đến từ hai mươi cướp đoạt bộ lạc chi nhân tất cả Nguyên Anh tu sĩ, lập tức hướng bay ra, nguyên một đám mang theo tàn nhẫn chi ý, thẳng đến Hắc Long cùng Ô Thần hai tộc mà đến.

Tốc độ của bọn hắn cực nhanh, nháy mắt tàn ảnh, xuất hiện lúc, dĩ nhiên tới gần, giết chóc thanh âm, thần thông thuật pháp, nổ vang nhất thời, Ô Thần cùng Hắc Long bộ lạc Nguyên Anh tu sĩ, chung vào một chỗ, cũng không đến ba mươi người, cùng hai mươi bộ lạc cướp đoạt liên minh chi nhân so sánh, ở vào tuyệt đối yếu thế.

Nhưng... Mạnh Hạo yêu bầy đầy đủ, phân ra một ít cường đại dị yêu, lập tức gia nhập vào chiến cuộc bên trong, lập tức loạn chiến nổi lên bốn phía.

Càng có đến từ hai mươi cướp đoạt bộ lạc chi nhân đồ đẳng Thánh Tổ, cũng ở đây một cái chớp mắt, mang theo bén nhọn chi âm, phóng lên trời, nguyên một đám bộ dạng bất đồng, đều tản mát ra kinh người khí tức, vọt tới lúc, Hắc Long Đại Bộ đồ đẳng Thánh Tổ cũng tùy theo xuất hiện, Ô Thần Bộ bên trong giống nhau như thế, càng có Thiên Phương Thú gào thét, lẫn nhau đối kháng.

Một trận chiến này, chỉ là vừa mới tiếp xúc, đã động trời.

Càng có bốn cái đồ đẳng Thánh Tổ, còn có hơn mười Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ, tại đây chiến loạn xuất hiện nháy mắt, liền đã tập trung vào Mạnh Hạo cùng Hứa Bạch, nhất là Mạnh Hạo nơi đây, ba cái đồ đẳng Thánh Tổ, còn có bảy cái Nguyên Anh hậu kỳ lão giả, lập tức mà đến, bọn hắn sớm đã nhìn ra Mạnh Hạo

thân phận, biết được chỉ cần Mạnh Hạo vừa chết, yêu bầy tất tẩn, một trận chiến này... Liền có thể nhẹ nhõm thắng lợi.

Hầu như tại những người này tới gần Mạnh Hạo lập tức, Mạnh Hạo hai mắt sát cơ lóe lên, tay phải khi nhắc lên, huyết sắc mặt nạ trung lập khắc có lôi quang xuất hiện, trong tích tắc, Lý gia lão tổ hồn, đã bị Mạnh Hạo phóng xuất ra.

Này hồn vừa ra lập tức lôi đình hồng mang, dùng Lý gia lão tổ làm trung tâm, vô cùng lôi điện hướng về bát phương cuộn cuộn mà đi, trong chốc lát, sẽ đem phạm vi mấy trăm trượng, trực tiếp hóa thành một mảnh lôi trì.

Tia chớp nổ vang lúc giữa, cái kia bảy muốn chém giết Mạnh Hạo Nguyên Anh lão giả, còn có bốn cái đồ đồ đẳng Thánh Tổ, thân thể không khỏi ngừng lại, đây không phải bình thường lôi, đây là Lý gia lão tổ thân là lôi hồn, hấp thu thiên kiếp chi lôi.

Nổ vang quanh quẩn lúc, tại thân thể bọn họ ngừng lại lập tức, Mạnh Hạo hóa thành khói xanh, ngưng tụ hắc nguyệt, đã cấp tốc đi xa, thẳng đến cướp đoạt bộ lạc chi nhân những cái kia Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ mà đi, tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt tới gần lúc, trong tay ma thương vù vù mà ra, ma vụ cuộn cuộn, vô số gương mặt ở bên trong, dữ tợn lao ra.

Kêu thê lương thăm thiết quanh quẩn, Mạnh Hạo ma thương trực tiếp xuyên thấu một cái Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ ngực, sương mù đem bao phủ, nghe răng cười gương mặt tại đem thôn phệ lúc, Mạnh Hạo thân ảnh, lần nữa biến mất.

Gào to truyền ra, đuổi giết Mạnh Hạo bảy cái Nguyên Anh hậu kỳ lão giả, còn có cái kia bốn cái đồ đồ đẳng Thánh Tổ, bay nhanh mà đến.

Khi bọn họ lại một lần tiến gần lập tức, Mạnh Hạo bên người lập tức huyết sắc gương mặt biến ảo, Huyết Tiên thần thông triển khai, nổ vang quanh quẩn, huyết vũ ngập trời lúc, song phương lần đầu đụng chạm, Mạnh Hạo toàn thân chấn động, phun ra máu tươi, thân thể cấp tốc lui về phía sau lúc, lần nữa phun ra máu tươi. Mà đối phương mấy người, cũng là thân thể vừa dừng lại, riêng phần mình sắc mặt có chút tái nhợt, nhưng rất nhanh lại lần nữa đuổi theo.

Mạnh Hạo hai mắt chớp động, không kịp cầu lau miệng giác máu tươi, thân thể hóa thành khói xanh, càng là một cái rong huyết chột hiện, xuất hiện lúc, tại một cái Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ sau lưng, tay phải nắm tay, một quyền rơi xuống, oanh một tiếng, này tu toàn thân kịch chấn, tất cả phòng ngự chi bảo toàn bộ tan vỡ, bị Mạnh Hạo trực tiếp xuyên thấu thân hình, đánh nát Nguyên Anh.

“Mạnh Hạo!! Người có thể dám cùng ta mấy người một trận chiến!!”Đuổi giết Mạnh Hạo bảy cái Nguyên Anh hậu kỳ lão giả, lập tức hét lớn một tiếng, trong mắt sát cơ ngập trời.

“Mạnh mẽ cũng không phải sự ngu đại thế hệ, các người bảy cái Nguyên Anh hậu kỳ chiến một mình ta, còn hỏi ta có dám hay không chiến? Các người những người này, trước đem Mạnh mẽ ngăn lại rồi hãy nói.”Mạnh Hạo hai mắt hơi không thể tra lóe lên, mang theo một tia khinh miệt, chậm rãi mở miệng lúc, thân thể lần nữa một cái rong huyết chột hiện, nháy mắt biến mất.

Tại hắc biến mất đồng thời, có hai cái mặt khác đồ đồ đẳng Thánh Tổ, lập tức xuất hiện, oanh tại Mạnh Hạo lúc trước biến mất địa phương, mắt thấy Mạnh Hạo đào tẩu, hai cái này gia nhập chiến cuộc đồ đồ đẳng Thánh Tổ, lập tức đuổi tới.

Trong nháy mắt, Mạnh Hạo tại đây trên chiến trường, không ngừng mà chạy phía dưới, tránh mở một lần lại một lần sát cơ, cho dù cũng có mấy lần đụng chạm, mỗi lần hấn đều là phun ra máu tươi, có thể theo đan dược nuốt vào, tốc độ của hắn không có chút nào giảm bớt.

Chỉ cần có lạc đàn Nguyên Anh sơ kỳ, bị Mạnh Hạo chứng kiến, liền hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Thời gian dần qua, có càng nhiều Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ, gia nhập vào rồi đuổi giết Mạnh Hạo đội ngũ, giờ phút này có mười chín cái Nguyên Anh hậu kỳ, còn có chín đồ đồ đẳng Thánh Tổ, từ bốn phía thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, thậm chí chỗ xa hơn, còn có một chút đỉnh phong cường giả, cũng mang theo sát cơ mà đến.

Mạnh Hạo khoe miệng như trước lộ ra khinh miệt chi ý, thời gian lập lòe, lần nữa biến mất, xuất hiện lúc, tại cướp đoạt bộ lạc chi nhân bên trong, một cái Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ bên người, cái này tu sĩ sắc mặt đại biến, vừa muốn tia chớp lúc, Mạnh Hạo tay phải nâng lên vung lên, lập tức Tam Vĩ phiên oanh oanh mà ra, vòng quanh người này, một cái chớp mắt đi xa.

Buông ra lúc, chia năm xẻ bảy!

Tại Mạnh Hạo như vậy trên chọc xuống, nhất là hắn bốn mươi vạn yêu bầy, đối với toàn bộ chiến trường đã tạo thành thật lớn ảnh hưởng ở bên trong, đến đây muốn chém giết Mạnh Hạo chi tu, càng ngày càng nhiều.

Đồng dạng, bởi vì đỉnh phong chiến lực phần lớn bị Mạnh Hạo nơi đây hấp dẫn, khiến cho Ô Thần Bộ cùng Hắc Long Đại Bộ, áp lực lập tức nhỏ hơn không ít, chỉ là vừa rồi cái kia một phen tiếp xúc, song phương bộ lạc liền tổn thất vượt qua ba thành, thậm chí có Nguyên Anh Trưởng lão vẫn lạc.

Có thể giống nhau đấy, cướp đoạt liên minh chi nhân trả giá đại giới, là gần như ba vạn tộc nhân, toàn bộ tử vong.

Hơn nữa, Ô Thần Bộ tộc nhân, giờ phút này bày trận dấu hiệu càng phát ra rõ ràng, lẫn nhau giữa, thậm chí mơ hồ có sương mù xuất hiện!

“Mạnh Hạo, chẳng lẽ ngươi chỉ biết trốn không thành, ngươi có thể đánh chết chúng ta tộc nhân, như lại như vậy đi trốn, như vậy chúng ta liền muốn xuất thủ, đi đánh chết ngươi Ô Thần Bộ bình thường tộc nhân!”

“Không sai, như vậy giết chóc, chúng ta cũng làm!” Thanh âm từ nơi này chút ít đuổi giết Mạnh Hạo tu sĩ trong miệng truyền ra lúc, Mạnh Hạo ngoảnh mặt làm ngơ, như trước bay nhanh, thân ảnh lập lòe.

Giờ này khắc này, ở đằng kia Mặc Môn trên tường thành, nhìn xem một màn này Thiên Đình Liên Minh cùng với đại bộ phận chi tu, nhao nhao đàm tiếu dựng lên.

“Điều này có thể điều khiển bốn mươi vạn yêu bầy chi nhân, là cá nhân mới, đáng tiếc mưu toan dùng một người kiềm chế tất cả, ngu dốt đến cực điểm.”

“Dùng không được bao lâu, người này hẳn phải chết.”

Tại đây chút ít nghị luận ở bên trong, la hướng nắm chặt nắm đấm, đối với Mạnh Hạo nơi đây, hắn rất phức tạp...

Đóa lan nhàn lại đôi mi thanh tú, trầm mặc không nói, kia bên cạnh Trương Văn Tổ, thủy chung mang trên mặt mỉm cười, giống như phía dưới chiến trường bên trong, tất cả mọi người, trong mắt hắn đều là con sâu cái kiến mà thôi.

Nhưng lại tại cướp đoạt người liên minh, đuổi giết Mạnh Hạo những cái kia Nguyên Anh hậu kỳ cường giả, mắt thấy Mạnh Hạo đối với bọn họ không chút nào để ý, trong cơn tức giận, chuẩn bị phân tán ra giết chết Ô Thần Bộ bình thường tộc nhân, bức Mạnh Hạo cùng bọn họ một trận chiến nháy mắt.

Ô Thần Bộ giờ phút này còn lại hơn bảy nghìn tộc nhân, rút cuộc hoàn thành bày trận, nguyên một đám không hề giết chóc, mà là đã bắt đầu chạy, theo của bọn hắn chạy trốn, sương mù nhất thời, hướng về bốn phía oanh long long cuộn cuộn.

Càng là ở thời điểm này, Anh Vũ lao ra, tại không trung bay múa, thân sắc lộ ra cuồng vọng cùng đắc ý, âm thanh rống to.

“Đến đến đến, cùng Ngũ Gia cùng một chỗ niệm...”

“Thư Ngũ Gia, được Vĩnh Sinh, Ngũ Gia vừa ra, ai dám tranh phong!”

512. Chương 512: Tám Mươi Vạn Yêu Bầy

Thanh âm cùng một chỗ, lập tức chấn động bốn phía tất cả tu sĩ, cướp đoạt liên minh hai mươi bộ lạc tộc nhân, nguyên một đám trợn mắt há hốc mồm, liền Hắc Long Đại Bộ, cũng sửng sốt một chút, toàn bộ kinh ngạc.

Cùng lúc đó, sương mù cuộn cuộn càng phát ra nồng đậm, Ô Thần Bộ tộc nhân, tại đây chạy trốn bên trong, tản mát ra kinh người khí tức, khiến cho bốn phía cướp đoạt bộ lạc tu sĩ, không thể không lui về phía sau, một ít không kịp rời khỏi, bị cuốn vào trong sương mù, lập tức truyền ra kêu thê lương thảm thiết, như bị giẫm đạp va chạm, trực tiếp giết chết.

Một màn này, chẳng những lại để cho cướp đoạt liên minh hai mươi bộ lạc hít vào khẩu khí, Hắc Long Đại Bộ cũng là như thế, thậm chí tại Mặc Môn bên trên những cái kia Thiên Đình Liên Minh cùng với từng cái đại bộ tu sĩ, cũng đều bị một màn này rung động, lập tức hướng nhìn lại.

“Bọn hần đang hô cái gì?”

“Ngũ Gia là ai a?”

“Như thế nào có chút giống như từng nghe nói cảm giác...”

Mà giờ khắc này Mạnh Hạo, là Ô Thần Bộ duy nhất bên ngoài tu sĩ, hần thân ảnh hóa thành khói xanh, chạy lập loè, thừa cơ tiếp tục giết chết những cái kia Nguyên Anh sơ kỳ Trưởng lão.

Theo kêu thảm thiết truyền ra, lập tức từng đạo đồ quạch ánh mắt, lập tức hướng vào Mạnh Hạo nơi đây, nơi đây hầu như tất cả Nguyên Anh tu sĩ, đều tại sát na, nhìn về phía Mạnh Hạo.

Nếu như không cách nào tiếp tục tiến công Ô Thần Bộ, như vậy Mạnh Hạo nơi đây, lập tức liền trở thành lộng lầy nhất hào quang, trong chốc lát, bốn phía cướp đoạt liên minh hai mươi bộ lạc Nguyên Anh tu sĩ, thẳng đến Mạnh Hạo mà tới, càng có hơn mười cái đồ đẳng Thánh Tổ, mang theo sát cơ, thẳng đến Mạnh Hạo.

Những thứ này cường giả, đủ để cho hết thảy Trảm Linh phía dưới tu sĩ hoảng sợ, cho dù là Mạnh Hạo cũng kiên quyết không cách nào tại những người này vây công sống sót, thậm chí... chỉ cần một lần vây công, hần nhất định toàn thân tan vỡ, hình thần câu diệt.

Đây đã là đã vượt qua hần có thể thừa nhận cực hạn, nhưng... Mạnh Hạo muốn, chính là chỗ này một khắc, chính là chỗ này một màn.

Tại bốn phía cướp đoạt bộ lạc chi nhân gần như bảy thành cường giả cùng đồ đẳng, đều hướng về Mạnh Hạo nơi đây, mang theo sát cơ mà đến, trong mắt sát khí ngập trời, lập tức Mạnh Hạo thân thể đột nhiên ngừng lại lần thứ nhất, triệt để dừng lại ở giữa không trung.

Hần bỗng dừng ngừng lại lập tức hấp dẫn mọi ánh mắt từ cướp đoạt liên minh hai mươi bộ lạc, tuyệt đại đa số tộc nhân, còn có gần như toàn bộ cường giả, đều tại chớp mắt, mang theo sát cơ mãnh liệt cùng dữ tợn, nhìn về phía Mạnh Hạo, thân thể chợt lao ra, từ bốn phương tám hướng, thẳng đến Mạnh Hạo lập tức mà đến.

“Sátttt!” Âm lãnh thanh âm quanh quẩn, những người này càng ngày càng gần, trong chớp mắt, mắt thấy muốn vây công Mạnh Hạo nháy mắt, Mạnh Hạo tay phải tại trên túi trữ vật vỗ, lập tức lấy ra một cái hộp gỗ, giơ lên cao, thần sắc hần lộ ra âm lãnh, một tay lấy hộp gỗ mở ra.

Tại hộp gỗ bên trong, có một đóa hoa đang nở.

Vực Ngoại Tâm Ma Hoa!!

Chỉ trong chớp mắt, mọi ánh mắt, đều theo bản năng nhìn về phía cái kia đóa hoa, đang nhìn đi nháy mắt, lập tức nổ vang thanh âm tại tâm thần mỗi người bên trong, mãnh liệt quanh quẩn, toàn bộ chiến trường, tại đây trong tích tắc, một mảnh tĩnh mịch.

Tại đây tĩnh mịch lập tức, cái này Vực Ngoại Tâm Ma Hoa bắt đầu héo rũ, chuyện đó cho dù cường đại, nhưng cũng có cực hạn, bốn phía tu sĩ quá nhiều, số lượng người như vậy khiến cho Vực Ngoại Tâm Ma Hoa gia tốc héo rũ.

Điểm này, Mạnh Hạo sớm có đoán trước, trên thực tế hoa này bị hấn đập được về sau, tại nghiên cứu về sau Mạnh Hạo đã có chút ít hiểu ra, nhưng hấn muốn, cũng chính là cái này thời gian ngắn ngủi.

Giờ khắc này, toàn bộ chiến trường bên trên, duy nhất không có chịu ảnh hưởng chỉ có trên tường thành Mặc Môn, như là cùng Tây Mạc ở vào hai cái bất đồng thế giới Thiên Đình Liên Minh cùng người khác đại bộ chi tu.

Nhưng thần sắc của bọn hấn, lại tràn đầy khiếp sợ, nguyên một đám lặng ngắt như tờ, lập tức hướng nhìn về phía Tâm Ma Hoa, nhìn phía dưới chiến trường, xuất hiện cái kia quỷ dị tĩnh mịch một màn.

“Vực Ngoại Tâm Ma Hoa...”

“Không nghĩ tới cái này Ô Thần Bộ, lại vẫn bảo lưu lại hoa này!”

“Hoa này tuy nói ít thấy nhưng lại như gân gà, bất quá nếu là dùng xảo diệu, lại là Chí Bảo!”

Đóa Lan hô hấp dồn dập, nhìn xem một màn này, trong nội tâm cái kia cảm giác quen thuộc càng phát ra mãnh liệt, nhưng còn không có nhớ tới, Mạnh Hạo rút cuộc là ai.

Kia bên cạnh Trương Văn Tổ, lần thứ nhất trong thần sắc lộ ra ngưng trọng, thế nhưng chỉ là ngưng trọng một chút mà thôi.

Về phần La Trùng, thì là hít vào khẩu khí, đối với Mạnh Hạo nơi đây, có phức tạp đồng thời cũng có kính nể.

Chu Đức Khôn trừng mắt nhìn, hấn cũng không nghĩ tới, Mạnh Hạo nơi đây, rõ ràng còn như này chi bảo.

Tại đây Mặc Môn trên tường thành mọi người bị khiếp sợ đồng thời, trên chiến trường, những cái kia đuổi giết Mạnh Hạo mà đến tất cả Nguyên Anh tu sĩ, còn có đồ đằng Thánh Tổ, nguyên một đám toàn bộ thân thể dừng lại lập tức, Mạnh Hạo xuất thủ.

Huyết Thân cái thứ nhất xuất hiện, mang theo tham lam, mang theo đối với sinh mệnh khát vọng, nháy mắt liền đánh về phía cái kia hơn mười cái đồ đằng Thánh Tổ, cùng lúc đó, Mạnh Hạo cất bước mà ra, trong tay ma thương chợt hất lên, gào thét lúc giữa, nhắc lên thao Thiên Ma vụ, cuốn động vô số gương mặt, thẳng đến mọi người.

Ngay sau đó, Mạnh Hạo thở sâu, mi tâm mọc đồ đằng biến ảo, bên người hỏa hải ngập trời, lại có Sương Thổ chi hàn nháy mắt khuếch tán, trong đó kim thuộc tính chi lực, đánh đầu thẳng đó, dung nhập trong đó, Ngũ Hành bốn loại, tại đây trong tích tắc, ầm ầm bộc phát.

Hóa thành biển lửa đốt cháy bát phương, hóa thành cự mộc diệt sát chúng sinh, hóa thành kim lực phân cách hư vô, hóa thành Sương Thổ hàn phong băng Thiên.

Nổ vang thanh âm quanh quẩn, hết thấy đều là trong chớp lát phát sinh, không có tiếng kêu thảm thiết, nhưng lần lượt đồ đằng Thánh Tổ héo rũ, lần lượt Nguyên Anh tu sĩ, thân thể nổ vang.

Đây hết thấy, giằng co trọn vẹn tám cái hô hấp, nhưng này tám cái hô hấp, đối với Mạnh Hạo mà nói, là thời cơ trận chiến này nghịch chuyển cùng quật khởi.

Bốn cái thời gian hô hấp, Mạnh Hạo Ngũ Hành đồ đằng bốn loại, nổ vang bộc phát, quét ngang sạch sẽ bát phương, trở thành trùng kích, đụng chạm tới bốn phía những cái kia Nguyên Anh tu sĩ trên người.

Lần lượt cướp đoạt bộ lạc Trưởng lão, tại Vực Ngoại Tâm Ma Hoa ảnh hưởng, toàn thân tu vi thiêu đốt, không bị bản thân điều khiển, đã mất đi ý thức, lưu lại chống cự tại đối mặt Mạnh Hạo thần thông thuật pháp lúc, yếu ớt không chịu nổi một kích.

Theo nổ mạnh không ngừng quanh quẩn, những cái kia cướp đoạt liên minh phần đông bình thường tộc nhân, nguyên một đám thân thể run rẩy, thần sắc mờ mịt, dường như linh hồn xuất khiếu, chỉ còn lại có thân thể.

Toàn bộ chiến trường, tại trong tích tắc trở thành thuộc về Mạnh Hạo tám hơi thở.

“Người này tâm ngoan thủ lạt!!”

“Lúc trước hấp dẫn tất cả cường giả chú ý, thừa cơ lấy ra Vực Ngoại Tâm Ma Hoa, người này chẳng những ngoan độc, càng có tâm cơ, bất quá hẳn như cho rằng dựa vào một đóa hoa, liền có thể nghịch chuyển chiến trường, có chút ngây thơ!”

“Hoa này có cực hạn, tối đa mười hơi thở, tan thành mây khói, cái này mười hơi thở, hẳn coi như là có thể đánh chết, lại có thể giết bao nhiêu? Thậm chí những cái kia Nguyên Anh hậu kỳ cường giả, bản thân chống cự rồi, sợ là sáu bảy hơi thở liền có thể không bị Vực Ngoại Tâm Ma Hoa ảnh hưởng.” Mặc Môn trên tường thành, mọi người nhao nhao mở miệng.

Đúng lúc này, thứ năm hơi thở đã đến, Vực Ngoại Tâm Ma Hoa héo rũ hơn một nửa, uy lực càng giảm bớt một ít, thậm chí những cái kia Nguyên Anh hậu kỳ, cũng đều lộ ra mãnh liệt gãy giữa, như muốn thoát khốn mà ra, Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, hẳn không có tiếp tục giết chóc, mà là bấm niệm pháp quyết, chỉ một cái đại địa, bốn phương tám hướng, vô hạn Yêu khí lập tức tiến đến, tại chung quanh hắn hình thành một ngoại nhân nhìn không ra động trời tuyền qua, cái này Yêu khí tuyền qua vô thanh vô tức chuyển động, khiến cho Mạnh Hạo toàn thân, Yêu khí ngập trời.

Tại Yêu khí hóa thành uy áp ảnh hưởng, mất đi Ti Long thao túng, bị Vực Ngoại Tâm Ma Hoa cũng đồng dạng ảnh hưởng tới thần trí đến từ cướp đoạt liên minh bốn mươi vạn yêu bầy, toàn bộ thân thể chợt chấn động.

Tại trong mắt của bọn nó, Mạnh Hạo dường như hóa thân trở thành Yêu Đế, cùng cái kia Yêu khí bên trong, phóng xuất ra khiến chúng nó không thể không thần phục uy áp, theo một chỉ là yêu bầy cúi đầu lúc, tám hơi thở thời gian, nháy mắt mà qua.

Vực Ngoại Tâm Ma Hoa, trực tiếp héo rũ tàn lụi, đã trở thành tro bụi tiêu tán.

Toàn bộ chiến trường, như cùng là từ tĩnh mịch trong thức tỉnh, tất cả mọi người, đều tại thời khắc này, thân thể chấn động mạnh một cái, từ đang lúc mở mắt tỉnh lại, nhưng ngay sau đó, cướp đoạt bộ lạc tất cả tộc nhân, đều phát ra hấp khí thanh âm, trong thần sắc lộ ra không cách nào tin.

Khi bọn hắn thức tỉnh một khắc, đúng là Huyết Thân đem cái thứ năm đồ đằng Thánh Tổ, cắn nuốt toàn bộ sinh cơ thời điểm, cùng lúc đó, Mạnh Hạo bốn phía, những cái kia lúc trước đuổi giết mà đến Nguyên Anh Trưởng lão, có mười ba người thân thể tại Mạnh Hạo tứ hành đồ đằng xuống, ầm ầm tan vỡ nổ bung.

Như vền vền như thế, còn không coi vào đâu, nhưng không đợi những này cướp đoạt liên minh tu sĩ từ nơi này rung động kịp phản ứng, Mạnh Hạo thân thể, đã phóng lên trời, đứng giữa không trung, bốn phía vờn quanh hắn bốn mươi vạn yêu bầy.

Cùng lúc đó, từng tiếng gào thét, động trời truyền ra, đó là bên trên cướp đoạt liên minh bộ lạc ở trên trời, bốn mươi vạn yêu bầy, những này yêu bầy, toàn bộ gào thét bên trong, thẳng đến Mạnh Hạo nơi đây mà tới, cũng không phải là đến chiến, mà là vờn quanh bốn phía, dung lại với nhau, hướng về Mạnh Hạo, phát ra thần phục tiếng hi...iiii âm thanh.

Tại thời khắc này, tám mươi vạn yêu bầy, kinh Thiên động Địa! !

Tại Tây Mạc đại địa, từ Viễn Cổ đến nay, cho đến hiện tại, chưa từng có bất cứ người nào, có thể có được tám mươi vạn yêu bầy, cái này tại tất cả mọi người nhìn lại, là căn bản cũng không khả năng đây.

Nhưng dưới mắt, tại Mặc Môn bên ngoài trên bầu trời, tám mươi vạn yêu bầy gào thét, rung chuyển trời xanh, chấn kinh rồi Mặc Môn trên tường thành tất cả mọi người, thậm chí liền Mặc Thổ bên trong, Thiên Đình Liên Minh cũng bị kinh động, còn có những cái kia đi tới Mặc Thổ, có Trảm Linh lão tổ đại bộ bên trong tất cả cường giả, đều tại thời khắc này, bị một màn này, thật sâu nổ vang.

Thậm chí... Có bốn đạo cường hãn không cách nào hình dung thần thức, hoàng hôn nhưng lúc giữa từ Mặc Thổ bên trong gào thét lan tràn mà đến, cái kia là... Trảm Linh lão tổ thần thức!

Cái này thần thức mang theo cường hãn cùng ngang ngược, trực tiếp xuyên qua Mặc Môn, quét ngang Tây Mạc đại địa, ngóng nhìn tại Mạnh Hạo cùng với hắn tám mươi vạn yêu bầy trên người.

Giờ khắc này, chiến trường triệt để nghịch chuyển!

Mặc Môn lên, tất cả mọi người hô hấp dồn dập, đứng trong này, cũng chính là cái này một cái chớp mắt, Đóa Lan thân thể run lên bần bật, nằng chột nhớ tới, Mạnh Hạo trên người quen thuộc, đến từ đâu.

“Là người” Đóa Lan thần sắc lộ ra không cách nào tin.

Một bên Trương Văn Tổ, giờ phút này sắc mặt cực kỳ ngưng trọng, nhìn qua giữa không trung tám mươi vạn yêu bầy, có chút da đầu run lên.

Trên chiến trường, không cần Ô Thần Bộ xuất thủ, cũng không cần Hắc Long Đại Bộ chém giết, Mạnh Hạo tay phải nâng lên vung ra, lập tức này tám mươi vạn yêu bầy, thẳng đến đại địa cướp đoạt liên minh chi nhân mà đi, những nơi đi qua, đại địa chấn động, trời xanh run rẩy, bầu trời đã trở thành cuộn cuộn mây đen, chém giết thanh âm, lập tức truyền khắp bát phương.

Kêu thê lương thăm thiết liên tiếp, cướp đoạt liên minh tất cả tộc nhân, kể cả đồ đảng Thánh Tổ, kể cả tộc công nhóm cường giả, đều bị một màn này thật sâu rung động.

Muốn lại đánh chết Mạnh Hạo, nhưng Mạnh Hạo đã ẩn thân tại trong đám yêu đó, tám mươi vạn yêu bầy vờn quanh, như thế nào đi giết!

Muốn đánh chết Ô Thần Bộ hoặc là Hắc Long Đại Bộ tộc nhân, tức Mạnh Hạo hiện thân, nhưng Ô Thần Bộ trận pháp tạo nghệ sương mù cuộn cuộn, bốn tấu chi ảnh kinh người, Hắc Long Đại Bộ, cũng rất nhanh nhảy vào trong đó, núp ở bên trong, một cái đều không hiện ra.

513. Chương 513: Huyết Đồ Đảng

Lúc trước chứng kiến cái này cướp đoạt liên minh hai mươi bộ lạc lúc, Mạnh Hạo liên minh bạch, hôm nay cuối cùng này một trận chiến, Ô Thần Bộ cùng Hắc Long Đại Bộ dù là chiến lực tuyệt luân nhưng vẫn sẽ bại.

Cướp đoạt bộ lạc tộc nhân quá nhiều.

Mà một trận chiến này, cho dù cuối cùng xuất hiện kỳ tích, nhưng như Ô Thần Bộ hơn vạn tộc nhân toàn bộ tử vong, chỉ còn lại mấy trăm, như vậy coi như là tiến nhập Mặc Thổ, từ nay về sau cũng không có Ô Thần Bộ.

Trừ phi, Ô Thần Bộ có thể giữ lại hơn phân nửa thực lực, dùng cái này bước vào Mặc Thổ về sau, cùng Kim Quang Giáo dung hợp, mới có thể hình thành một cỗ không kém thế lực, có thể lại để Ô Thần Bộ giữ lại tự tôn, kéo dài xuống dưới.

Cái này, mới là Mạnh Hạo muốn kết quả, mà kết quả này muốn đạt thành, duy nhất phương pháp.. Không phải tu vi mạnh yếu, không phải tộc nhân nhiều ít, mà là Mạnh Hạo phải hiểu, tại Tây Mạc đại địa, hắn... mạnh nhất là cái gì!

Hắn mạnh nhất, không phải Ngũ Hành đồ đảng, không phải tu vi chi lực, càng không phải là pháp bảo thân thể, bởi chút ít này hắn so sánh mạnh hơn khối người, thậm chí đồ đảng Thánh Tổ thân phận, cũng không có chút nào tác dụng.

Huyết Thân tuy mạnh, nhưng đối mặt hai mươi vạn tu sĩ, làm sao có thể chống cự.

Mà thương bá đạo, nhưng là chỉ là một cây thương!

Mạnh Hạo minh bạch, cái chính mình mạnh nhất, dựa vào nhiều nhất, chính là Phong Yêu sư thân phận, cái này thân phận tại Tây Mạc đại địa, khiến Mạnh Hạo có thể ngưng tụ Yêu khí, có thể điều khiển gần như vô hạn yêu bầy.

Hắn có thể cho dị yêu trở nên cường đại hơn, thậm chí vượt qua sự cường đại của mình, hắn càng là có thể điều khiển chúng, đi xong thành hết thấy Mạnh Hạo không cách nào hoàn thành sự tình.

Cái này, mới là hắn mạnh nhất, cũng là Ô Thần Bộ sở dĩ có thể từ Tây Mạc phía bắc, một đường đi đến nơi đây nguyên nhân.

Cho nên... Vực Ngoại Tâm Ma Hoa xuất hiện. Đánh chết đồ đảng Thánh Tổ, đánh chết Nguyên Anh Trưởng lão, những thứ này đều là thứ yếu, chủ yếu nhất, là Mạnh Hạo cần hấp dẫn chú ý trước phần đông cường giả, khiến hắn muốn dừng lại một hơi tức thì có thể bị vây công cục diện, tranh thủ ba đến năm hơi thở thoả mái thời gian.

Lúc này, rất trọng yếu, mà lại tại lúc này bên trong, để bảo đảm thành công, hắn cần cướp đoạt liên minh hơn một trăm cái Ti Long đều mất đi đối với dị yêu điều khiển, chỉ có như vậy, Mạnh Hạo mới có thể duy nhất một lần làm được hoàn mỹ.

Mà cái này, mới là Mạnh Hạo lấy ra Vực Ngoại Tâm Ma Hoa nguyên nhân!

Hắn muốn không phải những cái kia bình thường tộc nhân mờ mịt, không phải những cái kia Nguyên Anh cường giả mê mang, mà là... hơn một trăm cái, ẩn thân trong yêu quần, Mạnh Hạo nhìn như không có chút nào chú ý Ti Long, bọn họ hôn mê!

Giờ phút này. Hắn làm được.

Tám mươi vạn yêu bầy kinh Thiên động Địa, oanh động chiến trường, kinh động Thiên Đình Liên Minh, rung chuyển tất cả mắt thấy như vậy một màn Tây Mạc tu sĩ.

Ầm ầm mà ra, thẳng đến đại địa, phóng tới phía dưới hơn mười vạn cướp đoạt bộ lạc tộc nhân.

Trận này cuối cùng một trận chiến, nhất định là gió tanh mưa máu, thậm chí tại toàn bộ Tây Mạc trong lịch sử, đều muốn là một lần không thấy nhiều chiến tranh, Mặc Môn bên trên tất cả mọi người trầm mặc, nhìn xem một màn này, bốn phía cái kia tiến đến bốn cái Trảm Linh lão tổ thần thức, đã chú ý một trận chiến này.

“Sát!!” Hơn mười vạn cướp đoạt bộ lạc tộc nhân, con mắt đỏ lên, phát ra gào rú, lập tức vọt tới, cùng tám mươi vạn yêu bầy, triển khai sinh tử chi tranh.

Cùng lúc đó, tất cả đồ đảng Thánh Tổ, tất cả Nguyên Anh tu sĩ, toàn bộ lao ra, như là hóa thành một chi mũi tên nhọn, nhảy vào yêu bầy bên trong, thẳng đến Mạnh Hạo mà tới.

“Giết Mạnh Hạo, yêu bầy từ tán!!” Gầm nhẹ truyền ra, đó là cái này hai mươi bộ lạc tộc công, tại sinh tử nguy cơ phía dưới, phát ra gào thét, ngưng tụ tất cả đỉnh phong chi lực, thẳng đến Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo tại yêu quần bên trong, mắt lạnh nhìn hết thấy, chung quanh hắn yêu bầy bay múa, vờn quanh bát phương, đại địa chiến trường tử thương không ngừng, mỗi thời mỗi khắc, đều có tu sĩ thể lương tử vong, đều có dị yêu chia năm xẻ bảy.

Chiến tranh vô tình, tại thời khắc này, Mạnh Hạo cảm thụ cực kỳ khắc sâu, nhìn hắn lấy đây hết thấy, trước mắt thế giới, không cần phủ lên, đã trở thành màu đỏ.

Đó là máu tươi, có dị yêu, có tu sĩ, đại địa sớm đã trở thành huyết sắc, bầu trời mưa tử sắc rơi xuống, cũng không thể lại để cho cái này huyết dịch màu sắc cải biến.

Đây là một trường giết chóc!

Yêu bầy tuyệt đối số lượng, khiến cho cho dù không ngừng tử vong, cũng mang đi lần lượt cướp đoạt bộ lạc tộc nhân, kêu thê lương thảm thiết, tử vong điên cuồng, tại thời khắc này, bên trên xuất huyết hoàng tuyền.

“Máu...” Mạnh Hạo tại yêu quần bên trong, nhìn qua đại địa, nhìn qua cái kia đầy đất máu tươi, hắn bỗng nhiên có chỗ hiểu ra, máu... chẳng phải nước một loại sao, chỉ có điều loại nước này, mang theo sinh cơ, là sinh mệnh chi nguyên.

Có nó, không nhất định sẽ có sinh mệnh, không có nó, nhất định không có sinh cơ.

”Ta cả đời này, cùng máu hữu duyên, Huyết Tiên truyền thừa, vì tu hành chỉ dẫn con đường, từ nay về sau giết chóc, càng là như thế này... Máu, cũng là một loại đồ đằng.

Mà đồ đằng là cái gì... Đồ đằng, không phải trong ta thần lý, ý chí hiểu ra, mà là một loại Cửu Sơn Hải chi lực ngưng tụ, là một quả lực lượng hạt giống!!”

Mạnh Hạo trầm mặc, hai mắt nhắm nghiền, không nhìn cướp đoạt liên minh đỉnh cao cường giả, đang liều lĩnh xung phong liều chết tới đây, những nơi đi qua, yêu bầy không ngừng ngăn cản, máu tươi càng nhiều.

Đúng lúc này, bỗng nhiên, Ô Thần Bộ tộc nhân, theo trận pháp di chuyển, trận pháp sương mù cuộn cuộn, bốn tẩu chi âm quanh quẩn, trong đó có thể chứng kiến vô số màu vàng thân ảnh, oanh oanh mà qua, thẳng đến chiến trường.

Nhưng phạm là bị sương mù bao phủ cướp đoạt bộ lạc tộc nhân, toàn bộ thê lương tử vong.

Gầm nhẹ truyền ra, Anh Vũ tại không trung càng là hét lên, hai mắt lộ ra hưng phấn chi ý, bén nhọn thanh âm, toàn bộ chiến trường cũng có thể nghe được.

“Đến đến đến, cùng ta cùng một chỗ hô!”

“Thư Ngũ Gia, được Vĩnh Sinh, Ngũ Gia vừa ra, ai dám tranh phong...” Ở thanh âm từ Ô Thần Bộ tộc nhân tạo thành sương mù trong trận pháp truyền ra, đột nhiên, tại Mặc Thổ phương hướng, bầu trời mây mù cuộn cuộn, lại có giống như đức, nhưng lại càng thêm to rõ, thậm chí mang theo cổ chấp cùng kích động thanh âm, bỗng nhiên quanh quẩn.

“Thư Ngũ Gia, được Vĩnh Sinh, Ngũ Gia vừa ra, ai dám tranh phong!! Cung nghênh Ngũ Gia trở về, cung nghênh lão tổ trở về!!” Thanh âm này truyền đến, lập tức lại để cho Mặc Môn tưởng thành trong mọi người lấp bắp kinh hãi, ngẩng đầu nhìn lại lúc, bọn hắn thấy được mây mù cuộn cuộn bên trong, có bảy tám nghìn thân ảnh cao lớn, từ không trung mãnh liệt lao ra, trực tiếp xuyên qua Mặc Thổ, bước vào Tây Mặc đại địa, thẳng đến chiến trường mà đi.

“Cái này là...”

“Kim Quang Giáo!!”

“Cái này Ô Thần Bộ trận pháp, rõ ràng cùng Kim Quang Giáo giống nhau!!”

Kim Quang Giáo xuất hiện, giống như đem lưỡi dao sắc bén, đâm vào vốn là tổ ong cướp đoạt liên minh bên trong, cùng Ô Thần Bộ từ hai phương hướng, ầm ầm mà đi, triển khai trận pháp chém giết.

Hắc Long Đại Bộ cũng tùy theo lao ra, dùng Ô Thần Bộ trận pháp làm trung tâm, thỉnh thoảng xuất hiện, máu liều đến cùng.

Chiến tranh, hoàn toàn thiên về một bên cục diện, cướp đoạt liên minh nhân số ưu thế, tại tám mươi vạn yêu bầy xuống, hoàn toàn đánh mất, càng có tuyệt vọng cùng hoảng sợ tràn ngập tại lòng của mỗi người thân bên trong, tại trên chiến trường, ở đằng kia kêu thê lương thảm thiết xuống, nguyên một đám đã mất đi toàn bộ chiến ý.

Nhưng giết chóc, như trước vẫn đang tiếp tục!

Mười lăm vạn, mười ba vạn, mười vạn... Tám vạn... Năm vạn!!

Không nhiều thời giờ, toàn bộ cướp đoạt bộ lạc chi nhân, chỉ còn lại có năm vạn tộc nhân, mà mười lăm vạn người khác, đã trở thành thi thể, máu tươi của bọn hắn tại đại địa, khiến cho cái này Mặc Môn bên ngoài khu vực, đã trở thành huyết hồ!

Máu tanh khí tức ngập trời, cướp đoạt liên minh tất cả đỉnh phong cường giả cùng đồ đằng Thánh Tổ, tại trong bị thương, càng thêm điên cuồng, đánh chết phần đông yêu bầy, quét ngang bốn phía, cùng Mạnh Hạo ở giữa khoảng cách, càng ngày càng gần.

Mặt đất chém giết, không cách nào khiến cho quá nhiều người chú ý, giờ phút này Mặc Thổ trên tường thành, mọi ánh mắt, đều ngưng tụ ở giữa không trung, bị tầng tầng yêu bầy bảo hộ Mạnh Hạo trên người.

Mạnh Hạo nơi đây, mới là trận chiến tranh này máu chốt, hấn mà chết vong, tức thì trận chiến này... như trước hay vẫn là cướp đoạt bộ lạc thắng thảm!

Nổ vang quanh quẩn, hơn mười người Nguyên Anh tu sĩ, hơn mười tên không ngừng suy yếu đồ đẳng Thánh Tổ, mang theo quyết tâm, mang theo giết chóc, thể như chẻ tre giống như giết chết rồi tất cả ngăn cản tại trước yêu bầy, sinh sôi mở một đường máu, nhưng càng nhiều nữa yêu bầy, hay vẫn là hung hãn không sợ chết đánh tới, khiến cho bọn hấn chỉ có thể lâm vào giết chóc ở bên trong, tại đây giết chóc trong, phóng tới Mạnh Hạo.

Nhưng mấy trăm triệu khoảng cách, yêu bầy rậm rạp chằng chịt, điên cuồng ngăn cản, bọn hấn căn bản là không cách nào tới gần, hơn nữa nơi đây yêu bầy quá nhiều, tám mươi vạn yêu bầy, khiến cho Yêu khí ngập trời, cho dù những thứ này Nguyên Anh tu sĩ nhìn không tới, nhưng lại có thể cảm nhận được cái này bốn chu tồn tại một chỗ không nói ra được uy áp, khiến cho không cách nào thuận di.

Chỉ có thể tiến lên, chỉ có thể ở giết chóc trong ý đồ tới gần Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo nhắm mắt, bỗng nhiên mở ra, mở ra lúc, trong mắt của hấn đã không còn đồng tử, có chẳng qua là một mảnh đỏ tươi máu ý, như là cái bóng đại địa huyết hồ, cùng mặt nạ của hấn, tại chớp mắt, dường như triệt để dung tại nhất thể.

“Máu, cũng nước... Nguyên lai, này đồ đẳng, một mực ở trên người ta, chỉ là ta chưa từng có chú ý... Nó, thủy chung đều tại.” Mạnh Hạo hai mắt đóng mở lúc, toàn thân hấn làn da, nháy mắt trở thành huyết sắc, giờ khắc này, Huyết Tiên mặt nạ, dường như biến mất, bởi Mạnh Hạo cùng nó là một màu, này mặt nạ không còn là mặt nạ, mà trở thành Mạnh Hạo gương mặt.

Giờ khắc này, trên người hấn trường bào, cũng trở thành hồng bào, tóc của hấn cũng trở thành màu đỏ, thậm chí có thể nói, giờ khắc này hấn. . . Giống như Huyết Thân.

“Còn thiếu một ít, đáng tiếc... cái này Huyết đồ đẳng, thuộc về Huyết Tiên, không thuộc về ta...” Mạnh Hạo nhẹ giọng thì thào, tay phải nâng lên chỉ một cái, lập tức xa xa Quý tộc Huyết Thân đang đánh về phía một người tu sĩ, thân thể chấn động mạnh một cái, giống như không tình nguyện, không cách nào điều khiển thân thể, một cái chớp mắt biến mất, xuất hiện lúc, thành linh tại Mạnh Hạo trước người.

Mạnh Hạo tay phải nâng lên, chỉ một cái Huyết Thân, lập tức cái này Quý tộc Huyết Thân, hóa thành một đạo hồng quang, dung nhập Mạnh Hạo trong ngón tay, Mạnh Hạo thân thể âm âm chấn động, trên ngón tay của hấn, thành linh xuất hiện một cái đồ đẳng!

Xích sắc đồ đẳng, đây là Huyết đồ đẳng!

Tại đây đồ đẳng xuất hiện trong nháy mắt, Mạnh Hạo tu vi, âm âm bộc phát, dường như bị đè nén quá lâu, tại thời khắc này, bỗng nhiên quật khởi, chẳng qua là trong chớp mắt, liền bộc phát đã đến một loại lại để cho đang rất nhanh tiếp cận cướp đoạt liên minh tất cả cường giả cùng suy yếu đồ đẳng Thánh Tổ, hoảng sợ rung động trình độ.

514. Chương 514: Ngũ Hành Tạm Quy Nhất

Mạnh Hạo tóc không gió mà bay, cặp mắt của hấn lộ ra thâm sâu chi mang, chung quanh hấn bầu trời đã trở thành một màu đỏ, thậm chí đại địa huyết hồ tại thời khắc này sôi trào, chậm rãi lên không.

Như vền vền như thế còn không hiển lộ Huyết đồ đẳng khủng bố, nơi đây tất cả tu sĩ, toàn bộ trong chớp mắt, thân thể run rẩy, máu của bọn hấn dường như không bị bản thân điều khiển, như muốn lao ra thân thể!!

Cướp đoạt bộ lạc chi nhân như thế, Mặc Môn bên trên tu sĩ cũng như thế!

Một màn này, lập tức rung động tất cả mọi người!

Thiên Địa biến sắc, phong vân cuốn ngược, huyết sắc nguồn suối ở trên trời, tại yêu bầy bên trong, tại Mạnh Hạo ngón trở phải!

Cùng lúc đó, tại Mặc Thổ nơi khác biên giới, Nam Vực đại địa...

Thái Ấch Cổ Miếu, tại trong tích tắc, tản mát ra chói mắt huyết quang, này quang ngập trời, lập tức chấn động Nam Vực tất cả đại tông môn, tất cả gia tộc.

Toàn bộ Thái Ấch Cổ Miếu, tất cả tượng thần, tại chớp mắt, lập tức chảy xuống huyết lệ, một màn này kỳ dị đến cực điểm, oanh động Nam Vực.

Đường như, những cảnh tượng này tại tế điện là Huyết Tiên chi lực tái hiện Thiên Địa!!

Tây Mặc đại địa, Mặc Môn bên ngoài.

Mạnh Hạo chậm rãi ngẩng đầu, nhìn về phía giờ phút này tâm thần hoảng sợ, nhưng như cũ kiên trì vọt tới cướp đoạt liên minh đỉnh cao cường giả.

“Bất quá, có Quý tộc Huyết Thân tại, cũng có thể để cho ta cái này Huyết đồ dâng ngừng tụ ra, nhưng này đồ dâng không bằng mưa tử sắc, ta không muốn làm cho kia vĩnh hằng, nhưng tạm thời dùng để Ngũ Hành viên mãn, vẫn là có thể, hay là... dùng Huyết đồ dâng làm cơ sở, nếu có thể lại dung nhập tử vũ, tức thì Thủy đồ dâng mới tính Đại viên mãn!” Mạnh Hạo tay phải nâng lên, ngón trở điểm vào mi tâm, trong mắt lộ ra một vòng chờ mong.

“Ngũ Hành... tạm quy nhất!”

Kim Ô ra đời bản linh chi lực. Đây là Kim!

Thanh Mộc vô hạn sinh cơ. Đây là Mộc!

Sương Thổ Yêu Đế ra đời chi nguyên. Trở thành Thổ!

Bất diệt hỏa chủng, đây là Hỏa!

Hôm nay, Huyết Tiên truyền thừa chi lực, hóa thành máu, đây là Thủy!

Ngũ Hành tại chớp mắt, nháy mắt viên mãn, dù chẳng qua là tạm thời viên mãn, nhưng này một cái chớp mắt. Mạnh Hạo tu vi, âm âm bộc phát, hấn hoàn mỹ Kim Đan vô hạn phóng xuất ra ngập trời kim quang, đã bắt đầu lộ xác, tại đây lộ xác ở bên trong, tựa hồ... xuất hiện Nguyên Anh!

Cùng lúc đó, Ngũ Hành tại thời khắc này, đã bắt đầu quy nhất!

Kim Mộc Thủy Thổ Hỏa, Ngũ Hành tương dung, tương sinh tương khắc phía dưới. Lại lẫn nhau dung cùng một chỗ, hình thành một mảnh Hỗn Độn sơ khai chi ý. Rất nhanh tại đây mảnh Hỗn Độn bên trong, xuất hiện luồng thứ nhất quang!

Này quang, là màu vàng, đó là Ngũ Hành chi Kim, Kim đồ dâng màu sắc, cũng là Mạnh Hạo hoàn mỹ kim đan màu sắc, tại kim quang này xuất hiện nháy mắt, lập tức Mạnh Hạo tu vi, âm âm bộc phát!

Không ngừng mà kéo lên, một cái chớp mắt... liền trực tiếp phá tan Kim Đan cảnh giới, chính thức bước vào đến Nguyên Anh sơ kỳ!

Hấn hoàn mỹ Kim Đan hòa tan, từ trong đó đã dẫn sinh ra một cái thuộc về hấn Mạnh Hạo Nguyên Anh!!

Trước đây, Mạnh Hạo có thể giết Nguyên Anh sơ kỳ, có thể lay động Nguyên Anh trung kỳ, có thể cùng Nguyên Anh hậu kỳ đấu một trận, tuy nói thắng bại khó nói, nhưng như vậy chiến lực, tuyệt không phải Kết Đan có thể có, đó là bởi vì Mạnh Hạo Ngũ Sắc Nguyên Anh chi lực, đang từng bước một đi đến, theo đồ dâng xuất hiện, lúc này mới có loại này tại trong tu chân giới, trước đó chưa từng có, có thể nói kinh khủng chiến lực.

Mặc dù là tại thần thức đảo qua, Mạnh Hạo tại tất cả mọi người nhìn lại, cũng chỉ là Kết Đan đại viên mãn, nhưng lại không có bất kỳ người nào cho rằng, Mạnh Hạo không phải Nguyên Anh, vô luận là ai, đều cho rằng Mạnh Hạo hoặc là cố ý, hoặc là hư giả, vì mục đích nào đó, lúc này mới đầu hiển lộ ra Kết Đan tu vi mà thôi.

Nhưng bây giờ... theo Mạnh Hạo tu vi kéo lên cùng bộc phát, khi hần bước vào Nguyên Anh sơ kỳ một khắc, lúc trong cơ thể hần bên trong Kim Đan ra đời Nguyên Anh lập tức, bốn phía tất cả chú ý hần nơi đây tu sĩ, toàn bộ đều sắc mặt biến hóa, hít vào khẩu khí, lộ ra không cách nào tin.

“Hần... Tu vi đột phá, đến Nguyên Anh?”

“Cái này... tại sao có thể như vậy, hần đã đến Nguyên Anh? Chẳng lẽ lúc trước hần, thật sự chỉ là một cái Kết Đan tu sĩ!”

“Điều đó không có khả năng, có lẽ người này đã từng đã là Nguyên Anh, bởi vì ngoài ý muốn tu vi ngã xuống, giờ phút này là một lần nữa khôi phục?” Từng trận vù vù hoảng sợ thanh âm, tại đây trên chiến trường lập tức truyền ra, cảm thấy đại đa số đến từ Mặc Môn trên tường thành mọi người, mặt khác, thì là mấy kẻ giờ phút này tại yêu quần bên trong, ý đồ phóng tới Mạnh Hạo cướp đoạt chi nhân những cái kia đỉnh phong cường giả.

Khi bọn hần lẫn nhau kinh hãi hoảng sợ nháy mắt, Mạnh Hạo nơi đây, sau lưng ngoại trừ kim quang bên ngoài, lập tức xuất hiện lần nữa rồi thứ hai sắc quang!

Màu xanh!

Thanh sáng lóng lánh, cùng kim quang giao thoa, Mạnh Hạo tóc không gió mà bay, tràn đầy sinh cơ âm âm khuếch tán lúc, tu vi của hần tại thời khắc này, lần nữa kéo lên, một sát na... đến Nguyên Anh sơ kỳ đỉnh phong, khoảng cách tấn kỳ, chỉ thiếu chút nữa!

Loại này bộc phát, lập tức rung chuyển tất cả ánh mắt ngưng tụ mà đến chi nhân, càng là ở thời điểm này, Mạnh Hạo ngửa mặt lên trời vừa kêu, phía sau của hần, xuất hiện tam sắc trời!

Kim, Thanh, còn có đại biểu Thủy đồ đằng huyết sắc!!

Tam sắc trời chiếu rọi trời xanh, Mạnh Hạo tu vi, lại một lần xuất hiện nhảy vọt, không ngừng mà kéo lên phía dưới, cho đến đột phá Nguyên Anh sơ cấp, bước vào Nguyên Anh trung kỳ!

Giờ khắc này, tất cả mọi người thần sắc đại biến, thở hổn hển phát sinh truyền khắp bốn phía, Đóa Lan mở to mắt, lộ ra không thể tưởng tượng nổi, kia bên cạnh Trương Văn Tổ, ánh mắt lập loè, càng phát ra ngưng trọng.

Nhưng ngay sau đó, thứ tư sắc quang, kinh Thiên động Địa, lập tức xuất hiện... Đó là màu da cam!!

Bốn sắc trời xuất hiện tại Mạnh Hạo sau lưng, khiến cho tu vi của hần, căn bản cũng không có nửa điểm dừng lại, lần nữa kéo lên, dường như góp ít thành nhiều, muốn đem từng đã tích lũy, tại thời khắc này, toàn bộ bạo phát đi ra.

Khí thể không ngừng mà quật khởi, khí tức không ngừng mà cường hãn, Mạnh Hạo sau lưng, rút cuộc xuất hiện thứ năm sắc quang, hoàn thành toàn bộ ngũ sắc trời!

Này quang, là màu đen!

Ngũ Hành, năm màu sắc, tại thời khắc này, hóa thành ngũ sắc thiên, vờn quanh tại Mạnh Hạo bốn phía, tại Mạnh Hạo sau lưng, Mạnh Hạo quần áo bay múa cuồng loạn, cặp mắt của hần lộ ra kỳ dị chi mang, tại không trung, trong mắt hiện ra tinh quang.

Giờ khắc này hần, sau lưng là ngũ sắc thiên, thân thể Ngũ quang nhấp nháy, không còn...đồ đằng tồn tại, có... chẳng qua là kia ngũ sắc trời hào quang bên trong, một cỗ không cách nào hình dung khủng bố khí tức!

Cái này năm loại màu sắc, dùng Mạnh Hạo Ngũ Hành làm chủ, trong đó Kim đồ đằng tràn ra kim quang, Mộc chủ thanh mang, Thủy là máu, đỏ thẫm ngập trời, Thổ là sương, một mảnh đen kịt!

Cuối cùng là Hỏa, cũng không phải là màu đỏ, mà là màu vàng. Màu da cam tràn ngập. Biển lửa ngập trời.

Tu vi của hần. Cũng tại thời khắc này, bạo phát ra cuối cùng quật khởi, khí tức mạnh, thật sâu kinh động đến bốn phía tất cả mọi người, khí thể của hần tăng cao, rung chuyển bát phương tất cả tâm thần.

Cho đến đã đến Nguyên Anh trung kỳ đỉnh phong, khoảng cách hậu kỳ... chỉ kém một đường, Mạnh Hạo tu vi kéo lên lúc này mới dừng lại, chiến trường một mảnh chấn động, mọi ánh mắt đều ngưng tụ tại Mạnh Hạo nơi đây.

Theo Mạnh Hạo tu vi bộc phát, hẳn bị đè nén nhiều năm Kim Đan, tại thời khắc này, chịu quật khởi, Nguyên Anh trung kỳ tu vi đỉnh cao, không hề giữ lại phóng thích ra.

Lúc trước hẳn liền có thể cùng Nguyên Anh hậu kỳ một trận chiến, hiện tại... Mạnh Hạo càng mạnh hơn nữa, tuy nói không cách nào rung chuyển Trảm Linh. Nhưng Trảm Linh phía dưới, Nguyên Anh tu sĩ đối với Mạnh Hạo mà nói, có thể dễ như trở bàn tay, những nơi đi qua, chắc chắn thể như chẻ tre!

Có thể Mạnh Hạo lại khê thở dài một tiếng.

“Nếu là có thể hiểu rõ tử vũ, cùng Huyết đồ đẳng hợp hai làm một, hóa thành Thủy đồ đẳng đại viên mãn, tức thì tu vi của ta tại bạo phát, ứng với có thể đột phá Nguyên Anh trung kỳ mới đúng!” Mạnh Hạo minh bạch, hôm nay tu vi, không phải chân chính Ngũ Hành viên mãn, loại này Ngũ Hành, chỉ có thể lại để cho tu vi bộc phát đến Nguyên Anh trung kỳ mà thôi.

Đây không phải Mạnh Hạo muốn, Ngũ Hành chi Thủy, Huyết Tiên huyết chẳng qua là một phần mà thôi, một phần khác hẳn muốn là cái này Tây Mạc bạo kiếp tử vũ!

Đây mới là lựa chọn của hắn.

Dưới mắt chẳng qua là tạm thời dung hợp mà thôi, thậm chí hẳn Nguyên Anh đều là hư ảo, hôm nay chỉ là Ngũ Hành tạm thời quy nhất mà thôi, thậm chí đều không có dung hợp, càng không có đi luyện Ngũ Sắc Nguyên Anh, một khi Ngũ Sắc Nguyên Anh luyện ra, tức thì tu vi sẽ triệt để ổn định.

Giờ phút này hẳn hai mắt bỗng nhiên lộ ra kỳ dị chi mang, ngẩng đầu, liếc nhìn về phía xa xa, cách vô số yêu bầy, đang hoảng sợ nhìn mình cướp đoạt bộ lạc đám người cường hãn người cùng đồ đẳng Thánh Tổ.

“Khiến cho ta thí nghiệm thoáng một phát, Ngũ Hành tạm thời quy nhất về sau, có cái dạng gì chiến lược!” Mạnh Hạo nhẹ giọng thì thào, hẳn phía trước nổ vang thanh âm chấn động, yêu bầy điên cuồng đánh tới, khiến cho cướp đoạt bộ lạc đỉnh cao cường giả, xuất thủ ngăn trở, có một cái Nguyên Anh lão giả bị yêu bầy cố ý phân tách ra, càng là tại đây từ trong mọi người bị phân cách mở lão giả trước người, vùng đất bằng phẳng, yêu bầy lập tức nhường ra một con đường, khiến cho hắn cùng Mạnh Hạo khoảng cách ngoài mấy trăm trượng, ở giữa, không có chút nào trở ngại.

“Đến.” Lão giả nhìn về phía Mạnh Hạo, Mạnh Hạo cũng nhìn về phía lão giả này, song phương ánh mắt nhìn nhau nháy mắt, Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng.

“Cuồng vọng tự đại!!” Lão giả này là một cái bộ lạc đại tể tự, giờ phút này hẳn hai mắt hàn quang lóe lên, nghiêm nghị mở miệng lúc, thân thể nhoáng một cái thẳng đến Mạnh Hạo thuận di mà đến.

Hắn chỗ bộ lạc, Trưởng lão cùng với tộc công đều đã bị chết ở tại Vực Ngoại Tâm Ma Hoa, giờ phút này đỉnh phong cường giả, chỉ còn lại có hắn một người, lao ra lúc, lão giả này trong mắt sát cơ mãnh liệt, không đợi tới gần, thì có đồ đẳng chi mang biến ảo, lập tức tại đỉnh đầu của hắn, xuất hiện một ngôi sao, cái này ngôi sao vô hạn khổng lồ, đảo mắt liền hóa thành ngàn trượng cự thạch, nổ vang lúc giữa như muốn đánh nát hư vô, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Mạnh Hạo đứng ở không trung, thần sắc bình tĩnh, tay phải nâng lên vung lên, lập tức sau lưng ngũ sắc thiên chột lóe lên, xoát một tiếng, ngũ sắc quang lập tức tản ra, trong nháy mắt biến mất, cái kia cự lớn ngôi sao, chột chấn động, lại tại không trung lập tức phân rã.

Một màn này, lập tức để cho tất cả mọi người chấn động, vị kia vọt tới đại tể tự, càng là hít vào khẩu khí, lộ ra không cách nào tin, đúng lúc này, Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ, tay phải nâng lên về phía trước, cách không xa xa chỉ một cái.

Cái này chỉ, lập tức phía sau hắn ngũ sắc thiên văn vẹo, lập tức biến mất, xuất hiện lúc, lại ngưng tụ tại Mạnh Hạo trên ngón tay, theo chỉ tay rơi xuống, lập tức ngũ sắc ánh sáng chói mắt, trong chớp lát, thẳng đến lão giả.

Cái này thân là đại tể tự lão giả sắc mặt biến hóa, găm nhẹ triển khai thần thông, càng có pháp bảo, thân thể lui ra phía sau, mấy cái thuấn di, trong chốc lát liền biến mất, lúc xuất hiện đã ở xa xa.

Tốc độ cực nhanh, phản ứng chi mẫn, dù là ngũ sắc quang lại lẳng lệ ác liệt, giống như cũng không cách nào đọng phải trên người của hắn, nhưng hết lần này tới lần khác... Lão giả này tại xuất hiện trong nháy mắt, toàn thân chợt run rẩy, phun ra một ngụm lớn máu tươi, ngũ sắc quang, tại bộ ngực hắn hiển hiện, hắn thần sắc lộ ra không cách nào tin, cúi đầu nhìn về phía bộ ngực mình lúc, toàn bộ người đứng ở chỗ đó.

“Tại sao có thể như vậy...”

“Ngũ Hành chi lực, người thấy được, liền tránh không khỏi.” Mạnh Hạo nhẹ giọng mở miệng, trong mắt lộ ra hiểu ra chi ý.

Lão giả trầm mặc, trên mặt lộ ra cười thâm, thân thể của hắn tại đây một cái chớp mắt, lập tức một mảnh đỏ thẫm, tất cả huyết dịch trong chốc lát từ kia thân thể chui ra, phanh phanh âm thanh xuống, tạo thành huyết vụ, cùng lúc đó, một mảnh kim quang từ trong cơ thể hắn xuất hiện, khiến cho thân thể của hắn từ trong tới ngoài, trực tiếp trở thành màu vàng kim tượng, hết lần này tới lần khác còn không cách nào tử vong, có một cổ từ bên ngoài đến sinh cơ, biến thành thống khổ tra tấn, cuối cùng, trong quá trình tại hắn hóa thành pho tượng rơi hướng đại địa, biến lửa từ trong cơ thể hắn xuất hiện, thiêu đốt, hình thần câu diệt.

515. Chương 515: Sơ Ngộ Nhân Quả

”Bất đồng Ngũ Hành tổ hợp cùng một chỗ, không có cùng biểu hiện... Mạnh Hạo lần nữa hiểu ra, ngừng đầu, nhìn về phía giờ phút này sắc mặt tái nhợt, tại mấy ngoài trăm trượng, bị hơn mười vạn yêu bầy chung quanh vờn quanh, sinh sôi cách trở những cái kia chuẩn bị đối với hắn giết chết cướp đoạt bộ lạc cường giả cùng bị nghiêm trọng suy yếu những cái kia đồ đẳng Thánh Tổ.

Bọn hắn, căn bản là không qua được, tại đây mấy chục vạn yêu bầy vờn quanh, bọn hắn căn bản là không giết chết Mạnh Hạo, liền dựa vào cái này... Đều khó có khả năng.

”Chúng ta thất bại... Một mảnh trong trầm mặc, những thứ này cường giả trong, một cái lão giả đáng chất mở miệng, bọn hắn thất bại, bởi vì Mạnh Hạo nơi đây, bọn hắn đã nhìn ra, căn bản là không cách nào giết chết.

Đối phương không phải xúc động chi nhân, dù là rõ ràng chiến lực đề cao, có thể lại cũng cẩn thận như vậy, đầu bỏ mặc một người xuất thủ, không có cuồng vọng đến một người mặt đối với bọn họ tất cả.

Đối mặt địch nhân như vậy, cướp đoạt liền minh những thứ này cường giả, nội tâm bay lên từng trận vô lực cảm giác.

Thanh âm truyền ra lúc, phía dưới cả vùng đất, còn sót lại cướp đoạt bộ lạc chi nhân tộc nhân, cả đám đều buông tha cho chống cự, trầm mặc không nói.

Hai mươi vạn tộc nhân, giờ phút này còn dư lại đây, không đến hai thành, trận chiến tranh này, Mạnh Hạo không là cá nhân thủ thắng, mà là tám mươi vạn yêu bầy, tạo thành đủ để cho hết thảy thế lực động dung nghiền ép xu thế.

Theo cướp đoạt liền minh thất bại, Mạnh Hạo không có tiếp tục đuổi giết cùng ngăn cản, tùy ý những thứ này không trọn vẹn bộ lạc tộc nhân, còn có những cái kia cướp đoạt bộ lạc chi nhân cường giả, đã đi ra chiến trường, cho đến biến mất tại bình nguyên lúc, Mạnh Hạo mang theo Ô Thần Bộ, Kim Quang Giáo, còn có Hắc Long Đại Bộ, cùng với tám mươi vạn yêu bầy, một đoàn người, đứng ở Mặc Môn xuống, ngừng đầu, nhìn về phía Mặc Môn tường thành.

“Ô Thần Bộ, mang Yêu Linh mà đến!” Mạnh Hạo chậm rãi mở miệng, thanh âm truyền vào Mặc Môn!

“Hắc Long Đại Bộ, mang Yêu Linh mà đến!” Hứa Bạch thở sâu, đứng ở Mạnh Hạo sau lưng, giống nhau ngẩng đầu nhìn hướng Mặc Thổ đại môn.

Ngắn ngủi yên tĩnh về sau...

Oanh oanh thanh âm, tại đây trong tích tắc, từ Mặc Môn bên trên bỗng nhiên truyền ra, Mặc Môn... Đang chậm rãi bay lên, chậm rãi đóng mở!

Tại đây Mặc Môn đóng mở lúc, trên tường thành mọi người, cả đám đều ánh mắt rơi vào phía dưới, đảo qua tất cả mọi người, trong đó tuyệt đại đa số, đều tại nhìn về phía Mạnh Hạo.

“Xem ra sau này cái này Mặc Thổ, có thể so với dĩ vãng náo nhiệt hơn một ít.”

“Cái này Mạnh Hạo tu vi không tầm thường, thần thông quý dị, đồ đẳng cang là kinh người, có thể chém giết Nguyên Anh hậu kỳ, tương lai Mặc Thổ, người này nhất định càng thêm quật khởi!”

“Tây Mạc hạo kiếp đã thành, dùng không được bao lâu, chúng ta có thể tại đây Mặc Môn nhìn lên hải... Cái này Ô Thần Bộ cùng Hắc Long Đại Bộ, từ Tây Mạc giết đi ra, là chỉ vẹn vẹn có hai cái dựa vào Yêu Linh tiến vào Mặc Thổ bộ lạc, rất là không tầm thường...”

Tại những người này nghị luận ở bên trong, La Trùng con mắt chuyển động, khi thì nhìn về phía phía dưới trong đám người Mạnh Hạo, không biết suy nghĩ cái gì, Chu Đức Khôn thần sắc phấn khởi, nhìn xem cửa thành ở dưới Mạnh Hạo, trên mặt hẳn lộ ra vui vẻ đáng tươi cười.

Đóa Lan đôi mi thanh tú nhăn lại, rất nhanh liền buông ra, thâm ý sâu sắc nhìn Mạnh Hạo liếc.

Nàng bên cạnh Trương Văn Tổ, bỗng nhiên nở nụ cười, lắc đầu lúc nhàn nhạt mở miệng.

”Ngũ Hành đồ đẳng, đem dung hợp quy nhất... Ý tưởng mặc dù tốt, bất quá cũng chỉ là tạm thời mà thôi, khó có thể lâu dài, như không có rễ lục bình, không phải Thiên Kiêu gây nên.

Ngày sau tại Mặc Thổ như gặp được, ta không ngại lại để cho hẳn hiểu được, Ngũ Hành quy nhất, chẳng qua là một truyện cười mà thôi.”

Trương Văn tộc mỉm cười.

Giờ phút này, tại Oanh long long nổ mạnh xuống, Mặc Môn triệt để mở ra, lộ ra nhất đạo trăm trượng lớn nhỏ cửa vào, có ánh mặt trời rơi đi ra, tiến vào Mặc Thổ, dường như cái này một cánh cửa, đem đại địa phân cách đã thành hai cái thế giới.

Hứa Bạch thở sâu, hướng về Mạnh Hạo ôm quyền thật sâu cúi đầu.

“Mạnh huynh, đại ân không lời nào cảm tạ hết được, ta và người hai bộ đồng minh, vĩnh hằng bất biến! Hứa mỗ trước mang bộ lạc đi vào, chinh đồn về sau, ta và người lại tự!” Hứa Bạch nói qua, quay người mang theo Hắc Long Đại Bộ mấy ngàn người, thẳng đến Mặc Môn mà đi, rất nhanh liền bước vào trong môn, tiến vào Mặc Thổ.

Mạnh Hạo cười cười, khẽ gật đầu, có thể nhưng không có nhiều lời, cho đến Hắc Long Đại Bộ tiến vào Mặc Thổ về sau, hẳn mới quay đầu lại, nhìn về phía sau lưng Ô Thần Bộ tộc nhân.

Nhìn xem những người này, hồi lâu, Mạnh Hạo ánh mắt đã rơi vào trong đám người, từng đã là Ô Thần Ngũ Bộ tộc trên thân người, người của bọn hắn mấy, chỉ có vài trăm người, Ô Trần, Ô Linh, đều trong đó.

Còn có năm đó thiêu đốt sinh mệnh, giờ phút này rất là già nua, không có bao nhiêu thọ nguyên tộc công.

Hắn nhìn bọn họ, bọn hắn cũng nhìn xem hắn, lẫn nhau không nói gì, nhưng những... này năm làm bạn, bọn hắn đối với Mạnh Hạo nơi đây đã có giải, giờ phút này trong trầm mặc, đã có một cổ thương cảm sinh sôi.

Sau một lúc lâu, Mạnh Hạo nở nụ cười.

“Cuối cùng đem các người mang đến nơi này, đem hy vọng, cho các người rồi.” Mạnh Hạo nhìn qua cái kia mấy trăm Ô Thần Ngũ Bộ tộc nhân, lại nhìn xem bốn phía trên đường đi gia nhập vào Ô Thần Bộ tộc nhân, trong tiếng cười mang theo ôn hòa, càng có thân thiết.

Những người này, bọn hắc cùng một chỗ, đi qua mấy mưu, một đường chinh chiến, cùng nhau đi tới, hôm nay, cuối cùng đã tới chỗ mục đích, đã đến Mặc Thổ trước cổng chính.

Mà môn này, cũng đã mở ra, chỉ chờ bọn hắc tiến vào.

“Của ta đồ đằng, các người có thể tiếp tục tu hành, mặt khác trong bộ lạc đạt được cái kia mấy tên đồ đằng Thánh Tổ, ta cũng đã sớm tại nó trên người chúng để lại ấn ký, có thể lại để cho Ô Thần Bộ ngưng tụ đồ đằng, cũng coi như lẫn nhau ở giữa trao đổi miệng ”

“Đằng Điều...” Đã khôi phục lại, ta đem nó tặng cho các người, có nó tại, tái sinh bộ lạc Thủ Hộ Giả miệng” Mạnh Hạo tay phải nâng lên vung lên, Kinh Thứ Đằng Điều hạt giống, ra hiện tại trong tay của hắc, Mạnh Hạo để lại nhất đạo lạc ấn, cái này lạc ấn bên trong, chỉ có một mệnh lệnh.

Bảo hộ Ô Thần Bộ!

Sau đó, cái này Đằng Điều hạt giống, rơi vào đã đến Ô Thần Bộ tộc công trong tay, giã nua tộc công, lặng yên nhìn xem Mạnh Hạo, hắc nghĩ tới năm đó từng màn, nghĩ tới Mạnh Hạo từng nói đấy, cấp cho bộ lạc một hy vọng.

Đủ loại hết thảy, giờ phút này hiển hiện tại trong lòng, khiến cho tộc công trong trầm mặc, nhìn xem Mạnh Hạo lúc, mắt đã mơ hồ.

“Kim Quang Giáo, từ nay về sau nhập vào Ô Thần Bộ bên trong, từ nay về sau...” Bộ lạc của các người, không gọi Ô Thần, gọi là Kim Ô tộc!” Mạnh Hạo nhẹ giọng mở miệng lúc, tất cả Ô Thần Bộ tộc nhân, nguyên một đám thân thể run rẩy, nhìn xem Mạnh Hạo, không biết là ai cái thứ nhất quỳ lạy xuống, trong chốc lát, tất cả mọi người, đều quỳ lạy tại Mạnh Hạo trước mặt.

Không có người nói chuyện, thế nhưng một đôi mơ hồ con mắt, còn có cái kia quen thuộc gương mặt, đã đưa bọn chúng đối với Mạnh Hạo tôn kính cùng cuồng nhiệt, còn có thật sâu cảm kích, hiển lộ không thể nghi ngờ.

Mạnh Hạo nhìn qua của bọn hắc, trong tươi cười mang theo ly biệt.

“Cổ phủ... Từ đó về sau, người tự do, nhưng ở tự do trước, ta hy vọng người có thể tại Kim Ô trong tộc, với tư cách Kim Ô tộc Ti Long.” Mạnh Hạo quay đầu, nhìn về phía Cổ Lạp.

Cổ Lạp thân thể run rẩy, quỳ lạy trên mặt đất, kinh ngạc nhìn xem Mạnh Hạo, cái này cùng nhau đi tới, lúc trước hắc oán khí, đã sớm biến mất sạch sẽ, giờ phút này ánh mắt phức tạp, mang theo một tia không muốn, cúi đầu đồng ý.

“Man Cự Nhân, cũng tiến đưa người rồi, người muốn đối xử tử tế nó...” Mạnh Hạo nhìn về phía Man Cự Nhân, những năm gần đây này, Man Cự Nhân nhiều lần bị thương này, giờ phút này vết thương đầy người, nhưng lại càng thêm cường hãn, nó nhìn qua Mạnh Hạo, thần sắc có chút mờ mịt, giống như không biết rõ giờ phút này bầu không khí.

”Tám mươi vạn yêu bầy, ta một cái không mang đi, toàn bộ cho các người, trở thành Kim Ô tộc chiến lực, ta sẽ tại đây chút ít yêu bầy trên người lưu lại ấn ký, khiến chúng nó không nên điều khiển, thủ hộ Kim Ô tộc.

“Mạnh Hạo nói qua, tay phải nâng lên vung lên, lập tức giữa không trung tám mươi vạn yêu bầy, ngay ngắn hướng gào rú, gào thét động trời, mỗi một cái dị yêu, đều nhìn thật sâu Mạnh Hạo, giống như có thể Thông Linh ”

Từng tiếng đau đớn mà rên lên truyền ra, đó là Đại Mao bọn hắc, không muốn nhìn xem Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo nhìn qua Đại Mao chúng, dáng tươi cười nhu hòa, hắc nghĩ tới năm đó lần thứ nhất tiến vào Ô Thần trong năm bộ, lần đầu tiên nhìn thấy cái này năm con Thanh Mộc Sói thú con.

Trong lúc mơ hồ, dường như còn có thể nhớ tới, chúng đói bụng một đêm về sau, phát ra thê lương kêu rên.

Nghĩ đến chính mình vì cho chúng nó tìm thực vật, chạy một lượt núi rừng từng màn.

“Các người nhưng những năm qua, không cần tiếp tục đi theo ta... Ta muốn đi địa phương, các người... Không đi được.” Mạnh Hạo nhẹ giọng mở miệng.

Đại Mao chúng đau đớn mà rên lên, giống như tỉnh lại giờ phút này quỳ lạy tại Mạnh Hạo trước mặt tất cả Kim Ô tộc tộc nhân, bọn hắn nguyên một đám ngẩng đầu, nhìn xem Mạnh Hạo, thần sắc bi thương.

”Thánh Tổ đại nhân, xin không cần ly khai Kim Ô tộc...”

“Thánh Tổ đại nhân, cùng chúng ta cùng một chỗ ở lại Mặc Thổ, không tốt sao.”

“Đoạn đường này, nếu không có Thánh Tổ đại nhân, chúng ta sớm đã diệt vong, Thánh Tổ chi ân, Kim Ô tộc, đại đại vĩnh viễn không quên!”

Nghe Kim Ô tộc tộc nhân từng tiếng ngôn từ, Mạnh Hạo trầm mặc khoanh khắc, lắc đầu, thật sâu nhìn bọn họ.

“Các người không cần cảm tạ ta, đây hết thảy, là ta đối với Kim Ô cùng đại thụ báo ân, cũng là ta nội tâm đã từng áy náy một lần đền bù tổn thất, có lẽ... Đây là một cuộc nhân quả...” Mạnh Hạo nhẹ giọng mở miệng, tay phải nâng lên vung lên, lập tức một cái bị Mạnh Hạo phong ấn Yêu Linh bay ra, rơi vào tộc công trong tay.

“Cầm lấy nó, các người tiến vào Mặc Thổ!” Mạnh Hạo nói xong, nhìn thật sâu liếc Kim Ô tộc, vừa liếc nhìn Mặc Thổ, Mạnh Hạo trên người còn có một đầu Yêu Linh, hắn biết được vật ấy sẽ khiến tranh chấp, không hề dừng lại, quay người nện bước đi nhanh, đưa lưng về phía Mặc Thổ, mượn Ngũ Hành tạm thời quy nhất chỉ lực, hướng về bầu trời xa xăm, thân ảnh nháy mắt mà đi.

“Ái phi, người ở tại chỗ này chữa thương, giúp đỡ Ngũ Gia chiếu cố Kim Quang Giáo, năm người” sẽ quay về tới tìm người.” Anh Vũ học Mạnh Hạo bộ dạng, vẻ mặt thương cảm trong mang theo cao ngạo, quay người cánh khê vỗ, thẳng đến Mạnh Hạo mà đi.

Bay ra lúc, dùng chỉ có chính nó mới có thể nghe được thanh âm, hưng phấn kích động nói thầm lấy.

“Hắc hắc, tự do, con em người đấy, ái phi quá ghen tị rồi, đây không phải là tốt, rút cuộc tự do... Tự do khí tức, thật tốt a.”

“Thánh Tổ đại nhân!” Mạnh Hạo sau lưng, Kim Ô tộc tất cả mọi người, toàn bộ quay đầu lại, nhìn xem Mạnh Hạo, nguyên một đám lần nữa quỳ lạy, cho đến hồi lâu, bọn hắn mới chậm rãi đứng dậy, mang theo phiền muộn, mang theo đối với tương lai mê mang, mang theo tám mươi vạn yêu bầy, đi vào Mặc Thổ.

Mạnh Hạo rời đi, lập tức lại để cho trên tường thành mọi người, nguyên một đám lộ ra khiếp sợ chi ý, đã liền Trương Văn Tổ, cũng đều là hai mắt chợt co rút lại, hắn chợt phát hiện, chính mình lúc trước đối với cái này Mạnh Hạo phán đoán, tựa hồ toàn bộ đều sai rồi.

“Hắn muốn đi đâu...” .

Đóa Lan cũng là chấn động, còn có Chu Đức Khôn, càng là mở to mắt.

Xa xa Thiên Địa, Mạnh Hạo cất bước đi về phía trước, thần sắc nhẹ nhõm, toàn bộ người dường như cùng lúc trước, hoàn toàn bất đồng.

“Nếu ta năm đó không có lựa chọn Ô Thần Ngũ Bộ, Kim Ô có thể lại sống nghìn năm, mà ta đã đến, là một cuộc bởi vì, Kim Ô bởi vì ta mà vẫn, chính là quả, đồng dạng, trái cây kia cũng là bởi vì, bởi vì Kim Ô vẫn lạc, Ô Thần Bộ suy bại, suýt nữa diệt tộc, tại hạ kiếp ở bên trong, sắp bị xóa đi, cái này là quả...”

“Bởi vì trong có quả, quả trong có bởi vì, lúc trước tất cả mọi chuyện, đều là bởi vì, đã tạo thành, ta tiền đưa Ô Thần Bộ, một đường từ bắc, tiến vào Mặc Thổ một đoạn này hành trình chi quả.”

“Như là báo ân, báo là quả, ân là bởi vì!”

“Bởi vì nhân quả quả, ta... Đã minh bạch.” Mạnh Hạo đi ở trong Thiên Địa, hai mắt lộ ra đón ngộ chi mang, dường như hắn thấy được tối tăm chúng sinh trên người, đều tồn tại từng đám cây nhân quả chi tuyến!

Hắc hắc cười cười, Mạnh Hạo tay phải nâng lên vỗ trừ vật đồ, lập tức Quý Gia cần câu, tại trong tay của hắn xuất hiện, hất lên phía dưới, chúng sinh nhân quả cảm giác, hiển hiện trong lòng.

516. Chương 516: Trảm Linh Không Đạt, Tuổi Không Quá Nghìn

Tây Mạc đại địa, từ bắc mạn Duyên Đông tây, đã trở thành tử hải, này hải khuếch tán ra, sẽ không lâu sau, bao phủ Tây Mạc vùng phía nam, dừng lại tại Mặc Môn bên ngoài, trở thành một mảnh mệnh môn biển lớn.

Mà Mặc Môn, cũng đem bị chìm ngập tại trong nước biển, tại vạn năm về sau, theo nước biển chậm rãi biến mất, lại vừa dần dần một lần nữa hiển lộ tại trong Thiên Địa.

Lúc kia, mới là Tây Mạc hạo kiếp chấm dứt, theo nước biển biến mất, một lần nữa trở thành Tây Mạc đại địa.

Có lẽ tới lúc đó, đối với Mặc Thổ Tây Mạc tu sĩ mà nói, cái mảnh này Tây Mạc đại địa, đã trở thành lạ lẫm, nhưng nhất định sẽ có người đi tìm bộ lạc vạn năm trước nguồn gốc.

Theo Mặc Môn khép kín, lúc này đây di chuyển, rơi xuống mở màn...

Mạnh Hạo tiếng cười quanh quẩn, hiểu ra nhân quả, thấy được nhân quả tuyền, có thể như Quý Gia nhân giống nhau, đem cần câu vung ra, điều khiển bảo vật này, đây đối với Mạnh Hạo mà nói, là thêm vào thu hoạch.

“Nhân quả, nguyên lai liền tại bên người...” Mạnh Hạo thân ở trên trời, Anh Vũ tại trên vai của hắn, Bì Đồng tại Anh Vũ trên mắt cá chân, một người, một chim, một Bì Đồng, tại đây mưa tử sắc như trút nước bên trong, tại cái này Thiên Địa sinh cơ diệt sạch, linh khí đã triệt để tiêu tán bên trong, vội vã mà đi.

Cùng Ô Thần Bộ ly biệt, không có lựa chọn tiến vào Mặc Thổ, là bởi vì Mạnh Hạo có mặt khác lựa chọn, hắn muốn đi cảm ngộ cái này màn mưa tử sắc hạo kiếp, đem hóa thành bản thân Thủy đồ đằng.

Về phần Huyết đồ đằng, đây không phải là Mạnh Hạo chọn lựa đầu tiên, cho nên hắn phải ly khai, muốn đưa thân vào cái này tử hải hạo kiếp bên trong dung nhập, lại vừa cảm ngộ ra, đến từ này hải chân ý.

Giờ phút này đang gào thét bay nhanh lúc, Mạnh Hạo hai mắt bỗng nhiên lóe lên.

“Đã đi khỏi Mặc Thổ bên ngoài bình nguyên, có lẽ sắp đuổi tới...” Mạnh Hạo thì thào trong thân thể dừng lại, đứng ở không trung, quay người nhìn về phía sau lưng.

“Đuổi theo là Nguyên Anh, hay là... Trảm Linh!!” Mạnh Hạo hai mắt lộ ra tinh mang, ánh mắt đảo qua bốn phía lúc, ngẩng đầu liếc mắt bầu trời, bỗng nhiên lộ ra một vòng mỉm cười.

Hồi lâu, mới một lần nữa đem ánh mắt đã rơi vào nơi xa trong hư không.

“Sẽ phải là Trảm Linh mới đúng, dù sao ta tại Mặc Môn bên ngoài thể hiện ra thực lực, đã không phải bình thường Nguyên Anh có thể ngăn trở.” Mạnh Hạo thì thào nghĩ đến Trảm Linh cảnh giới này, cặp mắt của hắn tại thời khắc này, lộ ra một cỗ lửa nóng cùng truy cầu.

Trảm Linh... Đó là một cái cường đại không cách nào hình dung cảnh giới!

Là tất cả tu sĩ truy cầu, gần với thành Tiên khát vọng!

Bởi vì Trảm Linh thần bí, đây không phải là thần thông biến hóa, mà là ý cảnh bày ra, Trảm Linh tam đạo mỗi một đạo chém xuống đều là một ý cảnh.

Chỉ có tại loại này cảnh giới trong, mới có thể có tư cách, đem chính mình tu hành, xưng là... Đạo!

Trảm Linh cảnh giới bên trong, hết thấy tu hành, đan dược ngược lại là tiếp theo, chủ yếu... chính là đối với ý cảnh cảm ngộ.

Từng cái Trảm Linh lão tổ, bản thân ý cảnh cũng không cùng, căn cứ bất đồng trải qua căn cứ bất đồng nhân sinh, lựa chọn ý cảnh cùng đạo hóa thành một chút bản thân đạo, chém xuống đệ nhất đạo, chém ra linh sơ, thứ hai đạo, trảm linh trung, cuối cùng một đạo, trảm linh hậu!

Mỗi chém xuống một đao, tu vi đều có thể kéo lên một cái cảnh giới, cho đến tam đao toàn bộ chém xuống trở thành Trảm Linh Đại viên mãn lúc, duy nhất đường... trở thành vắn đao!

Mà sở dĩ hỏi, là bởi vì bản thân đã có nói, tại Trảm Linh tam đao bên trong, đã tìm được bản thân nói, cho nên mới có vắn... Hoặc là đao càng kiên định, do đó có đủ rồi thành Tiên tư cách.

Hoặc là... chính là đang vắn đao hoài nghi, cho đến đao tiêu thân vắn hết thủy thành không.

Cái gọi là đã sớm sáng tỏ, buổi chiều chết cũng được hình dung đấy, cũng chính là hỏi cái này một cảnh giới, một khi hiểu ra, kiên định bản thân nói, tức thì dù là tử vong, cũng là mỉm cười.

Trảm Linh, vắn đao, thành Tiên!

Đây là Nam Thiên đại địa tu sĩ cả đời, cuối cùng theo đuổi ba bước, mỗi một bước, đều là cứu tử nhất sinh, cho đến cuối cùng thành Tiên, có thể ly khai Nam Thiên đại địa tư cách, có thể đi bao la mờ mịt trong tình không, đi lại để cho bản thân nói, càng thêm kiên định. Tách ra một đóa có thể sáng chói ngôi sao đấy, Vạn Cổ Đạo Hoa!

Con người khi còn sống, tràn ra một đóa hoa, cho dù là chết, cũng có thể cười dài trời xanh, cả đời không sống uổng phí!

Con đường này, chính là con đường thành tiên!

Mạnh Hạo trên đường, Hứa Thanh trên đường, Sở Ngọc Yên trên đường, Trần Phàm, tiểu mập mạp,..., tất cả mọi người, đều tại trên con đường này...

Có thể phóng mắt nhìn đi, Tây Mạc cũng tốt, Nam Vực cũng thế, hỏi cường giả phượng mao lân giác... Mặc dù Trảm Linh, cũng không nhiều cách nhìn, thường thường Tây Mạc một cái đại bộ, có thể có một cái Trảm Linh lão tổ, đều có thể truyền thừa nhiều năm, trở thành mạnh mẽ tộc.

Nam Vực cũng là như thế, Trảm Linh không thấy nhiều, mà lại tuyệt đại nhiều tri... Đều là dừng lại tại đệ nhất đao, ít có thứ hai đao người, về phần đao thứ ba... Càng là hiếm thấy.

Bởi vì... Mỗi một đao rơi xuống, chém tới đều là một cuộc sinh tử, nếu không thành công, nhất định tử vong, cũng liền khiến cho tu luyện đến Trảm Linh trình độ lão tổ đám, có rất nhiều... không dám tiếp tục chém xuống đi.

Không thành công, tức thì tất vong!

Trảm Linh mạnh mẽ, mạnh mẽ tại ý cảnh, có thể ảnh hưởng thần thông, có thể cải biến quy tắc, có thể tùy tâm sở dục, làm được tại Nguyên Anh tu sĩ nhìn lại, cho rằng chuyện không thể nào.

Như Khảo Sơn Lão Tổ, có thể nâng Triệu Quốc hành tẩu, tuy nói cùng hắn từng đã là tu vi có quan hệ, mà dù sao tại chỗ đi Triệu Quốc đào tẩu lúc, nó làm cho biểu hiện ra ngoài đấy, chẳng qua là Trảm Linh!

Như Hàn Tuyết lão tổ, lực lượng một người, rung chuyển bát phương, cho đến hắn tu vi ngã xuống, lúc này mới đưa tới cường địch.

Đều muốn bước vào Trảm Linh, nhất định muốn trăm đệ nhất đao.

Mà cái này, chính là Nguyên Anh về sau, một cái đối với tất cả tu sĩ mà nói, cũng như cùng thiên khe giống như bích chương, này bích chương, cản trở quá nhiều Nguyên Anh tu sĩ, khiến cho bọn hắn không thể không dừng lại tại Nguyên Anh Đại viên mãn, cho đến thọ nguyên đoạn tuyệt, trở thành hài cốt quy khư.

Tuổi bất quá nghìn, nghịch không được thiên, thì như thế nào Trảm Linh!

Nguyên Anh thọ nguyên gần nghìn năm, có thể cho dù là dùng gia tăng thọ nguyên Thiên Địa đại thuốc, cũng như trước không cách nào qua thiên tuế, đây là Thiên Địa pháp tắc một phần, là tu sĩ tuổi thọ cực hạn.

Mà Trảm Linh đệ nhất đao, có thể sinh sôi chém ra năm trăm đến một nghìn năm thọ nguyên, về phần cụ thể bao nhiêu, bởi vì nhân mà định ra, bởi vì ý cảnh mà định ra... Có thể bất kể như thế nào, bản thân thọ nguyên, nhất định có thể qua nghìn!

Một khi qua nghìn, chính là nghịch thiên!

Cho nên Trầm Linh khó, khó đã đến không thấy nhiều... Khó đã đến cực hạn!

Mạnh Hạo thở sâu, đem trong mắt cố chấp truy cầu ẩn giấu ở đáy lòng, này con đường thành tiên, Mạnh Hạo đi ở trên hắc còn sẽ tiếp tục đi tới đích, cho đến đi đến một cái... Trước đó chưa từng có, cái này đi Mạnh Hạo kiên định chí tâm.

Mà ngũ sắc Nguyên Anh chẳng qua là bước đầu tiên!

Mạnh Hạo nhìn qua hư vô, phía trước chỉ có mưa như trút nước mưa tử sắc, chỉ có đại địa cô quạnh, trừ lần đó ra, không có bất kỳ mặt khác thân ảnh, Mạnh Hạo yên lặng chờ đợi, cũng chính là hơn mười hơi thở thời gian, bỗng nhiên

Tại đây đầy trời mưa tử sắc trong dần dần có một cái hơi mờ thân ảnh, lẳng không mà ra, cực kỳ đột ngột đấy, xuất hiện ở Mạnh Hạo phía trước bên ngoài hơn mười trượng trong hư không.

Theo thân này ảnh xuất hiện, bốn phía mưa tử sắc dường như bị một cỗ vô hình chi lực, cứng rắn đẩy ra, khiến cho thân ảnh kia chỗ bốn phía lại không có nửa giọt mưa tử sắc tồn tại.

Mạnh Hạo thần sắc như thường, không có chút nào ngoài ý muốn, nhưng trên bả vai hắc Anh Vũ, nhưng là tại đây một cái chớp mắt, lập tức toàn thân tạp mao dựng thẳng lên, mở to mắt, đã liền nó trên mắt cá chân Bì Đổng hóa thành lục lạc chuông, cũng tại thời khắc này run rẩy đứng lên, phát ra keng keng thanh âm.

“Con em người, Trầm Linh a!!” Anh Vũ trừng mắt nhìn không biết đáy lòng nổi lên tâm tư gì.

”Câm miệng, đừng run rẩy Ngũ Gia tâm phiền.

”Anh Vũ cúi đầu hung hăng nhìn thoáng qua trên mắt cá chân Bì Đổng, có thể Bì Đổng run rẩy, càng cường liệt rồi.

Mạnh Hạo sắc mặt như trước, lúc trước hắc liên sớm đã dự liệu được, tiến đưa Ô Thần Bộ đã đến Mặc Thổ về sau, theo chính mình xuất ra một cái Yêu Linh với tư cách Ô Thần Bộ ở tại Mặc Thổ tư cách, trên người mình có đủ thứ hai đầu Yêu Linh sự tình, cũng đem ở đằng kia một cái chớp mắt bị triệt để phát hiện.

Dựa theo Thiên Đình Liên Minh đối với Yêu Linh cần, cũng hoặc là mặt khác có chiến linh lão tổ đại bộ, bay lên một tia tham lam, đều vô cùng có khả năng... Đuổi giết chính mình.

Nếu là bản thân đi Mặc Thổ, việc này càng không cách nào tránh khỏi, thậm chí còn sẽ liên lụy đến Ô Thần Bộ, chỉ có ly khai... Sau khi rời đi, tuy nói cũng sẽ đưa tới rình mò chi nhân đuổi theo lâm.

Có thể đây hết thảy đã cùng Ô Thần Bộ không quan hệ, dù sao Mạnh Hạo rời đi là ở Mặc Môn bên ngoài, thấy quá nhiều người, từ một khắc này lên, chẳng khác nào là Mạnh Hạo cùng Ô Thần Bộ, chặt đứt nhân quả.

“Người biết ta muốn tới?” Cái kia hơi mờ thân ảnh, chậm rãi mở mắt ra, tại hắc hai mắt đóng mở nháy mắt, bốn phía Thiên Địa âm âm biến đổi, dường như bị một cỗ không cách nào hình dung quy tắc chi lực, lập tức bao phủ, hắc không có mở miệng, nhưng lại có tiếng âm, tại thời khắc này, cường ép đánh vào Mạnh Hạo trong óc, trong đó như như lôi đình nổ vang quanh quẩn.

Một cỗ khí tức cường đại, lại để cho Mạnh Hạo hô hấp gần như hít thở không thông, càng là có loại tựa hồ sinh tử, chỉ ở đối phương một ý niệm cảm giác. Bốn phía mưa tử sắc, chịu ngừng lại, dường như bị bắt động tại trong giữa không trung, cái kia giọt thứ nhất giọt giọt mưa màu tím, giờ phút này thoát nhìn nhìn thấy mà giật mình.

Đây không phải Nguyên Anh tu sĩ có thể làm được, cái này đã không còn là thần thông, mà là có nào đó quy tắc, cũng hoặc là nói... Có đủ rồi nào đó ý cảnh!!

Chỉ có Trầm Linh cường giả, mới có thể có đủ ý cảnh!

“Quả nhiên đuổi giết mà đến, không là Nguyên Anh, mà là Trầm Linh!” Mạnh Hạo hai mắt tinh mang lóe lên, ngẩng đầu nhìn hướng cái này hơi mờ thân ảnh.

“Giao ra trên người của người Yêu Linh, lão phu có thể cho người rời đi.” Hơi mờ thân ảnh, ngóng nhìn Mạnh Hạo, thần sắc bên trên giấu diếm hỉ nộ, không có mở miệng, có thể thanh âm nhưng là lần nữa đánh vào Mạnh Hạo trong óc, ở bên trong quanh quẩn ra.

“Chờ một chút!” Anh Vũ đứng ở Mạnh Hạo trên bờ vai, giờ phút này âm thanh mở miệng, thân thể tranh thủ thời gian bay lên, Bì Đồng hóa thành lục lạc chuông, không ngừng run rẩy xuống, keng keng thanh âm thêm nữa.

“Hắc hắc, vị này đại huynh đệ, Ngũ Gia cùng tiểu tử này cũng không đi một phe, ai nha, ta nhớ ra rồi, ta ái phi đang ở nhà trong chờ ta đâu rồi, ta đi trước a.” Anh Vũ tranh thủ thời gian mở miệng, quạt hương bồ cánh muốn bay lên.

“Đại huynh đệ, Tam gia cùng tiểu tử này cũng không phải một phe...” Bì Đồng tranh thủ thời gian cũng mở miệng.

Mạnh Hạo sắc mặt khó coi, hung hăng trừng mắt nhìn Anh Vũ cùng Bì Đồng liếc.

“Nó chính là Yêu Linh!” Mạnh Hạo dứt khoát như thế mở miệng.

Cùng lúc đó, cái kia hơi mờ thân ảnh ánh mắt, nháy mắt liền nhìn về phía Anh Vũ.

“Mạnh Hạo con em người, chúng ta là một phe a, người người người...” Anh Vũ bị cái này đưa tầm mắt nhìn qua, lập tức run run thoáng một phát, lập tức hỗn hển.

“Người như vậy là không đúng, người như vậy là không đạo đức đấy, người như vậy là muốn bị Thiên Kiếp đấy, người...” Bì Đồng cũng lập tức gào thét đứng lên.

517. Chương 517: Bưu Hãn Chỉ Hương

Ngay tại Anh Vũ cùng Bì Đồng gào thét đồng thời, hơi mờ bó sát người ảnh bỗng nhiên mở miệng, hừ lạnh một tiếng.

Lúc này đây, không phải quanh quẩn tại trong óc, mà là hần thật sự mở to miệng, truyền ra thanh âm đầu tiên, này thanh âm vừa ra, nhập pháp đi theo, kinh Thiên động Địa!

Lại để cho Anh Vũ cùng Bì Đồng nháy mắt cảm miệng.

Bốn phía Thiên Địa, dường như tại thời khắc này bị bất động, đã liền hô hấp, đều tựa hồ không bị khống chế, đây không phải Mạnh Hạo lần thứ nhất đối mặt Trảm Linh lão tổ, nhưng lại là hần lần thứ nhất...” Chính thức trên ý nghĩa, dựa vào bản thân, di thừa nhận Trảm Linh lão tổ uy áp.

Năm đó đối mặt Khảo Sơn Lão Tổ, có thể Mạnh Hạo Phong Yêu sư thân phận, Khảo Sơn Lão Tổ chỉ có thể biệt khuất đào tẩu.

Từ nay về sau Hàn Tuyết nội thành, Hàn Tuyết truyền thừa bên người, mới khiến cho Mạnh Hạo có thể cùng vị kia Trảm Linh lão tổ một trận chiến, có thể trận chiến ấy, không thuộc về hần, thuộc về Hàn Tuyết truyền thừa, thuộc về Kỳ Nam!

Mà dưới mắt, mới là hần chân chân chính chính một mình đối mặt!

Cái này uy áp mạnh, tại Mạnh Hạo cảm giác, dường như Thiên uy, khiến cho hần tu vi cấp tốc vận chuyển, toàn thân ngũ sắc sáng lóng lánh ở bên trong, Ngũ Hành đồ đẳng quy nhất chi lực hiển lộ, vẫn như trước hai mắt bị buộc áp ra tơ máu.

“Ngũ Hành đồ đẳng, ý tưởng không tệ, nếu có thể vững chắc, có thể nói kinh diễm tuyệt luân, có thể không pháp vững chắc đây, loại này trình độ quy nhất, dù là có thể cho người đang ở đây trong Nguyên Anh tung hoành, có thể tại lão phu trước mặt, không chịu nổi một kích, ngậy thơ vô cùng.” Hơi mờ thân ảnh nhàn nhạt mở miệng, không có cao cao tại thượng chi ý, nhưng lại có một cỗ chân thật đáng tin bá đạo, mơ hồ

tản ra, khiến cho bốn phía hư vô lập tức nổi lên nổ vang, ken kết còn lại, cái này bốn phía bát phương Thiên Địa, lại trực tiếp xuất hiện từng đạo hư không khe hở.

“Cái này hai cái phế vật dị yêu, như thế nào Yêu Linh, người cũng không nguyện chủ động giao ra lão phu đầu có chính mình tới lấy rồi, mà lại người cổ thân thể này, cũng không tệ.”

Hơi mờ thân ảnh, ngoại trừ lúc trước hừ lạnh một tiếng bên ngoài liền cũng không có mở miệng, giờ phút này cũng là như thế nhưng thanh âm lại có thể thủy chung quanh quẩn Mạnh Hạo tâm thần, cùng lúc đó, tay phải hắn nâng lên, nhìn như rất tùy ý đẩy, hướng về Mạnh Hạo nơi đây chỉ một cái.

Cái này chỉ một cái, lập tức một cổ âm lãnh vô tình cảm giác, lập tức bao phủ tại bốn phía hư vô bên trong, càng là ảnh hưởng đến Mạnh Hạo nơi đây, khiến cho Mạnh Hạo thân thể chấn động lúc, toàn thân lập tức một mảnh băng hàn.

Này hàn nhìn như thân thể hàn, nhưng trên thực tế lại không phải như thế hàn chính là tâm, hàn chính là hồn hàn chính là thất tình lục dục, giống như cổ hàn khí kia, muốn đem thuộc về Mạnh Hạo hết thất tình cảm, đều triệt để đóng băng ở bên trong, chuyển hóa làm một loại chính thức trên ý nghĩa lãnh khốc vô tình.

Mà một khi bị chuyển hóa tức thì thân thể của hắn, tựa hồ đã bị đổi thành nào đó có thể thích hợp bị tồn tại đặc thù, đoạt xá thân hình.

”Đã xong đã xong Trảm Linh con em người a, đây là người muội Trảm Linh a!! Mạnh Hạo người gài bẫy Ngũ Gia người rồi nói người để cho ta đào tẩu thật tốt, ta còn có thể tìm người báo thù cho người... Anh Vũ thét lên, Bì Đổng cũng đang gào thét, lẫn nhau oán trách đứng lên.

Mạnh Hạo không để ý đến Anh Vũ cùng Bì Đổng, thần sắc hắn thủy chung bình tĩnh, cảm thụ được trong nội tâm nổi lên hàn ý, giống như có điều ngộ ra.

“Cái này là ý cảnh?” Mạnh Hạo thở sâu, bỗng nhiên hai mắt chợt lộ ra tinh mang.

“Chỉ Hương, nếu như người lại không xuất thủ, Yêu Tiên cổ giới, chỉ có người một người độc đi.” Mạnh Hạo thanh âm truyền ra lúc, cái kia hơi mờ thân ảnh hai mắt chợt hiện bỗng nhúc nhích, tay phải không có dừng lại, chỉ một cái lúc giữa, lập tức Mạnh Hạo toàn thân hàn khí kinh người, lòng của hắn đang từ từ không hề nhảy lên, tâm tình của hắn cũng chậm chậm hóa thành lạnh như băng.

Không có thần thông, không có thuật pháp, chẳng qua là chỉ một cái, nhìn như phong khinh vân đạm, nhưng lại cải biến bốn phía Thiên Địa, ảnh hưởng tới thể gian quy tắc, khiến cho Mạnh Hạo nơi đây, toàn thân như bị trói buộc, không cách nào bay lên chút nào phản kháng, tu vi của hắn, như là không có tác dụng, khó có thể ngăn cản cái này ý cảnh chi lực xâm nhập.

Duy nhất có thể ngăn cản đây, là một lần cuối cùng Kỳ Nam miễn sinh tử, là Mạnh Hạo thể nội bên trong còn lại, cuối cùng nhất đạo Đạp Ca Kiếm Khí, nhưng Mạnh Hạo sẽ không dễ dàng vận dụng, mặc dù là giờ phút này đối mặt Trảm Linh, có thể cũng không có đến phải dùng chỗ sát thủ đồng trình độ.

Bởi vì, còn có Chỉ Hương!

Hắn không nóng nảy, bởi vì tại Yêu Tiên cổ giới không có tiến vào trước, sinh tử của hắn, có nhân so với hắn còn muốn dễ trong lòng.

Hướng hồ, coi như là Mạnh Hạo nơi đây phán đoán sai lầm, hắn cũng đã sớm an bài thủ đoạn, Kỳ Nam chỉ ý, ở trong đầu hắn, tùy thời có thể thức tỉnh.

Đây cũng là Mạnh Hạo có can đảm thông dong rồi đi, ở chỗ này chờ đợi nguyên nhân.

Mạnh Hạo hai mắt, chậm rãi hóa thành màu lam, ở nơi này một cái chớp mắt, bỗng nhiên đây, một tiếng tràn đầy không cam lòng kiêu hãnh, tại bầu trời này bên trên bỗng nhiên truyền ra, cùng lúc đó, một đóa màu trắng hoa sen, bỗng nhiên xuất hiện ở Mạnh Hạo trước người, hoa này nháy mắt nở rộ lúc, hơi mờ thân ảnh bỗng nhiên biến sắc.

Cùng lúc đó, từng trận ken kết thanh âm quanh quẩn, Mạnh Hạo bốn phía hư vô, tại đây một cái chớp mắt, trực tiếp xuất hiện vỡ vụn, oanh một tiếng, hóa thành vô số mảnh vỡ, chợt tan vỡ ra.

Có thể hết lần này tới lần khác quỷ dị là, cái này tan vỡ hư vô, lại cũng là hư giả đấy, cũng không phải là chân thật Thiên Địa, nó tan vỡ, như cùng là trùng điệp chi ảnh, vỡ vụn lúc, mảnh vỡ tại bốn phía dần dần biến mất.

Mạnh Hạo thở sâu, thân thể khôi phục như thường, nhưng trong lòng hàn, nhưng vẫn là lưu lại một ít, lộ ra nhưng là Chỉ Hương không cam lòng ở bên trong, không muốn tương trợ xua tán.

Mạnh Hạo sẽ không để ý, mỉm cười, ngẩng đầu lúc, hai mắt khôi phục như thường, toàn bộ người tại khôi phục lại nháy mắt, thân thể của hắn bỗng nhiên rút lui, đảo mắt hóa thành nhất đạo khói xanh, hắc nguyệt ở bên trong, thuần di bỏ chạy!

Hơi mờ thân ảnh nhú mây, cất bước đang muốn đuổi theo, nhưng tiếp theo trong nháy mắt, hắn liền ngừng lại, bởi vì tại tiền phương của hắn, giờ phút này hư vô trong đi ra một cái sắc mặt âm trầm nữ tử.

Cô gái này tướng mạo tuyệt mỹ, màu xanh nhạt váy dài, ống tay áo bên trên thêu lên màu lam nhạt Mẫu Đơn, tơ bạc tuyến vẽ ra rồi vài miếng tường vân, vạt áo Mặt ma ma một loạt màu lam hải Thủy Vân đồ, trước ngực là rộng mảnh màu vàng nhạt gấm vóc khóa ngực, thân thể nhẹ nhàng chuyển động váy dài tản ra, gợn tay nhắc chân như gió phật dương liễu giống như dáng vẻ thướt tha mềm mại.

Đủ để cho hết thấy khác phái nhìn tim đập thành thạch, như si mê như say sưa, vô cùng mịn màng da thịt, tinh xảo đã đến tuyệt luân ngũ quan, giống như Thiên Địa hết thấy xinh đẹp sự vật, ở trước mặt nàng, đều muốn xấu hổ uest, dường như nàng tại địa phương, nhất định là duy nhất ánh mắt ngưng tụ chi nhân.

Nhưng hết lần này tới lần khác giờ phút này, nàng nghiêng răng nghiêng lợi, giống như có chút phần nộ... Đang như ngủ hàm sát ý sắc mặt như nồn nà, không có kiêu mị không có xương, đã có mặt lạnh thẳng uy ba phần.

Đi tới lúc, nàng bốn phía có đầy trời cánh hoa phiêu khởi, đập vào tuyến mà, tại bốn phía phấp phới, rơi vào đầu vai của nàng, theo nàng tiêu sái, cánh hoa tại nàng bốn phía xoay tròn, khinh vũ phi dương giống như, như thơ như vẽ.

Nàng, đúng là Chỉ Hương!

Lúc trước Ngũ Độc Đại Bộ bị diệt về sau, nàng xem giống như rời đi, nhưng trên thực tế thủy chung đều xa xa đi theo Mạnh Hạo bộ lạc, nàng cũng không nguyện lại để cho Mạnh Hạo tại trên nửa đường chết non, nói như vậy, nàng di Yêu Tiên cổ giới nắm chắc, tự ít đi rồi rất nhiều.

Cho đến nhìn xem Mạnh Hạo tiến đưa Ô Thần Bộ đã đến Mặc Thổ, cho đến phát giác được Mặc Thổ đuổi tới một vị Trầm Linh tu sĩ phân thân, Chỉ Hương minh bạch, chính mình không thể không xuất thủ.

Cho dù không tình nguyện, có thể Mạnh Hạo điểm ra tên của nàng, tình thế bắt buộc, nàng chỉ có thể lựa chọn đứng ra, nội tâm đối với Mạnh Hạo nghiêng răng nghiêng lợi, có thể lại không có cách nào.

“Các hạ là ai?” Hơi mờ thân ảnh, hai mắt có chút co rút lại, chậm rãi mở miệng, đây là hắn lần thứ hai, chính thức mở miệng nói chuyện, thanh âm tang thương, giống như rất là già nua.

“Ta là người bà cô!” Chỉ Hương lạnh nói mở miệng, thanh âm như chim sơn ca giống như êm tai... Nhưng ngôn từ, lại triệt để thay đổi điệu.

Hơi mờ thân ảnh hai mắt hàn mang lóe lên, bước thiếp lúc giữa tay phải nâng lên, xa xa chỉ điểm một chút đi.

“Người chính là một cái phân thân, trông thấy bà cô, còn không mau cút đi!” Chỉ Hương tức giận mở miệng, cho dù là mắng chửi người, cũng như trước làm cho người ta một loại khác thường cảm giác, giống như làm cho người ta sinh giới nóng nảy, ngược lại sẽ vui vẻ tiếp nhận.

Lời nói lúc giữa, nàng tay phải nâng lên tay áo hất lên, lập tức thân thể bên ngoài cánh hoa, ngay ngắn hướng bay múa, thẳng đến hơi mờ thân ảnh mà đi.

Xa xa, Mạnh Hạo thân ảnh hóa thành khói xanh, gào thét lúc giữa đã nghe được sau lưng truyền đến nổ vang nổ mạnh, còn có đến từ Chỉ Hương thanh âm, tại Mạnh Hạo bên tai, nghiêng răng nghiêng lợi quanh quẩn.

“Bà cô thật vất vả tích lũy một ít Tiên Lực, thì cứ như vậy lãng phí, Mạnh Hạo... Yêu Tiên cổ giới mở ra ngày, nếu như người không phó ước, không giúp ta, bà cô nhất định nhất định giết người!!”

Mạnh Hạo thần sắc như thường, dường như không có nghe được, tốc độ nhanh hơn, một cái rong huyết chợt hiện, nháy mắt đi xa.

Hắn mặc kệ Chỉ Hương như thế nào làm, cho dù là Mặc Thổ lại xuất hiện Trảm Linh lão tổ, có thể Chỉ Hương dù là trả giá đại giới, cũng muốn ngăn cản, vì chính mình nơi đây tranh thủ đào tẩu thời gian, một khi chạy ra phía nam, hạo kiếp ở bên trong, mệnh mông biển lớn bên trong, muốn tìm được Mạnh Hạo, như là kiếm châm.

Mà lại Trảm Linh lão tổ nếu dám một mình ra ngoài, Mặc Thổ nội bộ phân tranh, cũng sẽ trở thành bọn hắn chần chờ chỗ.

Mạnh Hạo muốn vô cùng triệt để, gào thét lúc giữa, triển khai tốc độ cao nhất, thẳng đến chân trời.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Mạnh Hạo không biết Chỉ Hương như thế nào chặn đường rồi đối phương, nhưng dưới mắt đã qua đi một tháng, Mạnh Hạo nơi đây không có gặp được chút nào ngăn trở, mà lại tại toàn lực của hắn bay nhanh xuống, toàn bộ phía nam đại địa, đã đi đến rồi non nửa.

Trong Thiên Địa, mưa tử sắc thêm nữa, cho dù mặt đất còn nhìn không tới hải, có thể nước biển mùi tanh đã tràn ngập ra, cái này mưa tử sắc ăn mòn hết thấy, trên mặt đất nhìn không tới bất kỳ thực vật nào, sinh cơ diệt sạch, linh khí sớm đã héo rũ, không thấy nữa điểm.

Khi thì đấy, còn có thể chứng kiến một ít cướp đoạt bộ lạc tộc nhân, xuất hiện ở đại địa, ngày hôm sau lúc, Mạnh Hạo thấy được Đoạn Nam Quan.

Tại thân ảnh của hắn tại Đoạn Nam Quan bên trên dừng lại một chút, nhìn qua cửa này, khe thở dài một tiếng, lúc này đây dừng lại rất ngắn ngủi, ngắn ngủi ở đây lưu lại tu sĩ, cũng đều không có đối với sự xuất hiện của hắn có chút phát hiện.

Mạnh Hạo thân thể nhoáng một cái, hướng về phương bắc, cấp tốc mà đi.

Tu vi của hắn tại một tháng này, không ngừng mà suy yếu, ngũ sắc thiên, dần dần giảm bớt, không còn là Nguyên Anh trung kỳ đỉnh phong, té rồi Nguyên Anh sơ kỳ.

Mạnh Hạo âm thầm tính toán, sợ là dùng không được bao lâu, sẽ gặp Ngũ Hành phân tán, đã đến lúc kia, còn tu vi, sẽ trở lại hoàn mỹ Kim Đan Đại viên mãn trình độ.

Kế tiếp, nếu có thể cảm ngộ rồi tử vũ chi hải, cùng Huyết đồ đẳng dung hợp, hóa thành bản thân Thủy đồ đẳng, Mạnh Hạo đem tiến hành chính mình đấy... Ngũ sắc Nguyên Anh chỉ lộ!

Lúc kia, mới thật sự là quật khởi!

Mạnh Hạo thở sâu, cúi đầu bay nhanh, nhoáng một cái ba tháng trôi qua, tu vi của hắn về tới hoàn mỹ Kim Đan Đại viên mãn lúc, hắn đã đi ra Tây Mạc phía nam, bước vào đã đến khu vực trung tâm lúc, hắn thấy được cả vùng đất, tràn đầy đấy, vô biên vô hạn đấy...

Tử sắc đại hải.

518. Chương 518: Trầm Minh Trong Tử Hải

Bầu trời lơ mờ, mưa tử sắc như trút, toàn bộ thế giới, tại thời khắc này, tại Mạnh Hạo trong mắt, chỉ có một mảnh đại dương mệnh mông rộng lớn, vô biên vô hạn...

Sóng biển nhấp nhô, theo gió thổi phát động, khiến cho tóc Mạnh Hạo dài phiêu khởi, quần áo bay phấp phới, hắn đứng ở trên không, ngóng nhìn biển rộng, trầm mặc không nói.

Tựa hồ toàn bộ thế giới, tất cả sinh mệnh đều đã chôn cất đi, chỉ còn lại có tự mình một người cô độc, tại Mạnh Hạo đáy lòng hiển hiện, theo hần hất đầu, dần dần tiêu tán.

Trong trầm mặc, Mạnh Hạo tiếp tục đi về phía trước, tốc độ cực nhanh, Anh Vũ ở bên cạnh hần đi theo, khi thì cuồng vọng thét lên vài tiếng.

“Lập lập á..., ta là hải âu...” Anh Vũ lao xuống, một cái lặn xuống nước nhập vào trong nước biển, lại ở phía xa thoáng cái nhảy lên, rất là vui vẻ bộ dạng.

Thiên hải vô biên, đại dương mênh mông chi hải, Mạnh Hạo một đường phi hành, mấy tháng sau, hần đã đến nơi từng là Tây Mạc trung tâm chỗ sâu, ở chỗ này, hần thấy được một ít trong trí nhớ núi cao, nay lộ ra đỉnh núi trở thành hòn đảo.

Nhìn không tới bất luận cái gì tu sĩ, nhìn không tới bất luận cái gì dị yêu, có... chẳng qua là ngẫu nhiên có trên mặt biển, trôi nổi trôi nổi thi thể.

Một mảnh tĩnh mịch.

Lại qua bảy ngày, tại Mạnh Hạo phía trước, xuất hiện một hòn đảo đỉnh núi lớn hơn, Mạnh Hạo thân ảnh tại giữa không trung dừng lại, cúi đầu nhìn kỹ nửa ngày, nhận ra nơi này là Tây Mạc trung tâm cao nhất một chỗ.

Năm đó Ô Thần Bộ từng đi ngang qua nơi đây, nhưng bây giờ núi này đã không còn, đã chìm sâu trong biển rộng, lộ ra đỉnh núi không đến hai mươi trượng.

“Liên lựa chọn nơi đây a.” Mạnh Hạo không có tiếp tục đi về hướng bắc, càng chạy hướng bắc, đỉnh núi nhô lên thành đảo lại càng ít, biển càng sâu, thậm chí hôm nay mặt biển, cách mấy năm trước chính là không trung.

Hạ thân xuống này đảo từng là núi, tại ở trên khoanh chân ngồi xuống, Mạnh Hạo thở sâu, nhìn bốn phía hải dương bàn nơi đây với hần mà nói, là tốt nhất bế quan chỗ, rất là an toàn.

Bởi vì này mảnh diệt sạch hết thấy mưa tử sắc, đối với Tây Mạc tu sĩ mà nói, là hạo kiếp, nhưng đối với Mạnh Hạo mà nói, tức là không ngại, thậm chí một khi hần cảm ngộ mưa tử sắc đồ đẳng, nơi đây như là hần nhà mình chi hải.

Hồi lâu, Mạnh Hạo hai mắt nhắm nghiền, trên người hần ngũ sắc quang hôm nay sớm đã tiêu tán, tu vi cũng một lần nữa biến thành Kim Đan Đại viên mãn, Ngũ Hành đồ đẳng, tại trên người hần lập lòe đồ đẳng ánh sáng, Mạnh Hạo đã bắt đầu ngồi xuống.

Anh Vũ bay múa, khi thì đi xa, khi thì trở về, dường như vô luận ở địa phương nào, nó cũng có thể rất khoái nhạc tìm được làm ình cảm thấy thú vị hoạt động cùng vận động.

So với như lúc này, nó ngay tại bắt chước chim biển, khi thì hét lên một tiếng, đùa chết đi được, Bì Đồng cũng không chịu cô đơn, phịch một tiếng biến thành chính thức chim biển, rất là kiêu ngạo trợn nhìn Anh Vũ liếc.

Vì vậy, hai cái này kẻ dở hơi, lập tức bắt đầu đối lập...

Thời gian chậm rãi trôi qua, mấy ngày về sau, Mạnh Hạo mở mắt ra, tu vi của hần đã bảo trì tại sung mãn trình độ, hai mắt đóng mở lúc giữa, có tinh mang tại trong con mắt chợt lóe lên.

Hần cúi đầu nhìn thoáng qua ngón trở phải bên trên Huyết đồ đẳng, dần dần thần sắc đã có quyết đoán cùng cố chấp.

“Cuối cùng đồ đẳng!”

“Máu, đại biểu sinh cơ, đối kháng hết thấy tử vong, là Thủy đồ đẳng sản sinh một mặt biểu lộ.”

“Mưa tử sắc, đại biểu tử vong, diệt sạch hết thấy sinh cơ, là Thủy đồ đẳng diệt chết một mặt biểu lộ.”

“Sống hay chết, hai cái đối lập, có thể lại lẫn nhau tuần hoàn, không sinh, sao có thể có tử, mà không có tử... thì như thế nào phụ trợ sinh ra!”

“Sống hay chết dung hợp, máu cùng mưa tử sắc giao hòa, lại thành tựu ta Mạnh Hạo... đại viên mãn Thủy đồ đằng!”

Mạnh Hạo thì thảo, trong mắt hào quang lóng lánh, giờ phút này là đêm tối, mưa vẫn thế, nhưng tại mưa bên trong Mạnh Hạo, cặp mắt của hắn lộ ra hào quang, như là lôi điện.

”Muốn hiểu ra đại biểu tử vong tử vũ đồ đằng, không thể ngồi chỗ này nhìn biển mà có thể hiểu ra, ta cần chính thức dung nhập tử hải bên trong, tự mình cảm thụ một chút...”

Cái gì là tử vong!”

“Chỉ có như vậy, chỉ có ta cùng với tử hải tuy hai mà một, ý đã đến nhất trí, như vậy ta mới có thể hiểu ra, nắm giữ thuộc về nó chi lực, lạc ấn thành thuộc về của ta đồ đằng!” Mạnh Hạo nghĩ tới đây, lại không chần chờ chút nào, hắn tính cách chính là như thế, một khi quyết định, liền không dễ dàng cải biến.

Nhất là bước chân vào con đường tu hành, đường này không quay đầu lại, cần không ngừng đi về phía trước đi, một khi trì trệ không tiến, một khi do dự, khoảng cách như vậy vẫn lạc, cũng đã không xa.

Ánh mắt chớp động lúc giữa, Mạnh Hạo đứng lên, ngẩng đầu nhìn hướng xa xa đang tại lẫn nhau tỷ thí Anh Vũ cùng Bì Đông. Sau đó cúi đầu tiến về phía trước một bước bước đi, cả người trực tiếp ngã vào tử hải.

Thân thể vừa mới đụng chạm cái này màu tím nước biển, lập tức mãnh liệt tử vong khí tức, nháy mắt từ bốn phía hiện lên mà đến, đem Mạnh Hạo tràn ngập.

Mạnh Hạo thân thể chấn động, dần dần khoan chân, theo thân thể không ngừng trầm xuống, tại ước chừng trầm xuống hơn mười trượng về sau, Mạnh Hạo hai mắt chợt mở ra, thân thể cũng tùy theo ngừng lại không trầm xuống nữa.

Nơi này là giờ phút này Mạnh Hạo có thể thừa nhận cực hạn, càng hướng phía dưới trầm xuống, tử vong chi ý lại càng là mãnh liệt. Đối với cái mảnh này biển rộng nói, Mạnh Hạo chính là sinh cơ, là cùng chúng triệt để đối lập tồn tại.

Mạnh Hạo, không có khả năng đi đối kháng toàn bộ tử hải.

Thậm chí trầm xuống cái này hơn mười trượng, việc này nếu là bị ngoại nhân biết rõ đấy, đều sẽ cảm giác được không thể tưởng tượng nổi, phải biết rằng cái mảnh này tử hải, như là tu sĩ cấm khu, đừng nói là hơn mười trượng, coi như là một lượng trượng, đều có thể tại thời gian cực ngắn bên trong, dập tắt hết thấy sinh mệnh chi hỏa.

Mà ở cái này hơn mười trượng vị trí, bình thường tu sĩ, chỉ cần mười hơi thở thời gian, lập tức sinh cơ sẽ biến mất, tử khí tràn ngập, bị dập tắt hết thấy sinh tồn tư cách. Mà như lời Mạnh Hạo, từ khoan chân bắt đầu, giờ phút này sớm đã tại đây hơn mười trượng vị trí, vượt qua mười hơi thở, đây hết thấy, cùng hắn hoàn mỹ cảnh giới có thật lớn liên quan, bởi vì cái này hoàn mỹ cảnh giới, không hấp thu Thiên Địa lực lượng, tự thành một cái tuần hoàn, cũng liền khiến cho Mạnh Hạo nơi đây, tại sinh tồn nắm chắc, muốn xa xa vượt qua những người khác.

Nhưng dù coi là như thế, hai mươi hơi thở về sau, Mạnh Hạo thân thể vẫn run run thoáng một phát, tử vong chi ý, tại chung quanh hắn không ngừng ngưng tụ, càng ngày càng nhiều, theo sống hay chết va chạm, trực tiếp hóa thành diệt tuyệt, muốn đem kia triệt để giết chết, mai táng ở chỗ này.

Như là nước đá để vào một cái đồ thủy bồn ủ, trong nháy mắt không hợp nhau, băng cùng viên đối lập, hình thành lực lượng... không phải nước đá bốc hơi, chính là bồn ủ tắt, cái này...

Chính là diệt tuyệt!

Ba mươi hơi thở về sau, tại diệt tuyệt chi lực mãnh liệt đến cực hạn, Mạnh Hạo chợt mở mắt, thân thể nhảy mất lao ra, đảo mắt liền phá tan mặt biển, thân thể trực tiếp bay ra rơi vào hòn đảo đỉnh núi bên trên, cả người sắc mặt tái nhợt, phun ra một ngụm máu tươi, trên người hắn tử vong khí tức cùng sinh cơ va chạm, hóa thành diệt tuyệt, khiến cho Mạnh Hạo khó có thể thừa nhận.

Nhưng cặp mắt của hắn, lại lộ ra sáng ngời chi mang.

”Ta hiểu được tử hải hạo kiếp, bản thân là không có diệt tuyệt chi lực, nhưng bởi bản ý là chết, cho nên tại đưng chạm sinh cơ mới có thể bộc phát ra diệt tuyệt, cái này diệt tuyệt, không phải tử hải bản thân tạo thành mà là sinh cơ cùng một chỗ bạo phát ra.

Sống hay chết đối lập, sau khi va chạm, hình thành diệt tuyệt chi lực...” Đây mới là Thủy đồ đằng đại viên mãn về sau, có khả năng biểu hiện ra chính thức lực lượng!

Cái này diệt tuyệt, cần đồng thời có sinh tử, mới có thể làm được.

Ta hiện tại có huyết đồ đằng sinh, cần cảm ngộ là tử hải chết, mà không phải diệt tuyệt, thật muốn cảm ngộ cần trước hết để cho cái này diệt tuyệt mất đi hiệu lực, chỉ có như vậy mới có thể cảm ngộ đến chết ý!”

Mạnh Hạo thở sâu, khoan chân ngồi xuống, dùng ba ngày, cái này mới khôi phục lại, mở hai mắt ra lúc, hắc trong mắt càng phát ra sáng ngời, trầm mặc suy tư một lát, lần nữa cất bước bước vào trong nước biển, tại lúc trước chỗ hơn mười trượng vị trí, lại một lần khoan chân, cảm thụ trong nước biển diệt tuyệt.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đảo mất đi qua một năm.

Một năm nay, Mạnh Hạo không nhìn thấy bất luận cái gì tu sĩ cùng sinh mệnh, dường như trong Thiên Địa, cũng chỉ có một mình hắn.

Lại để cho diệt tuyệt mất đi hiệu lực cũng không phải dễ dàng, dù là Mạnh Hạo có hoàn mỹ cảnh giới chèo chống thế nhưng cực kỳ khó khăn, mà lại hắn không phải vạn bất đắc dĩ, sẽ không vận dụng huyết đồ đằng, bằng không mà nói, tại đây tử hải bên trong, sống hay chết ở giữa bành trướng cùng đối lập, sẽ để cho diệt tuyệt chi lực tại trong tích tắc, đạt tới một loại đủ để đem Mạnh Hạo thuần sát trình độ kinh khủng.

“Không thể dùng sinh đi cảm ngộ tử, muốn chính thức hiểu ra tử, cần chết một lần!” Mạnh Hạo khoan chân tại tử hải hơn ba mươi trượng chỗ, giữ vững được một trăm bảy mươi hơi thở thời gian về sau, cấp tốc lao ra.

Một năm thời gian, tiến bộ của hắn không ít, nhưng khoảng cách cảm ngộ mưa tử sắc, còn kém rất nhiều.

“Nhưng cho dù chết, cũng không phải mù quáng chính thức vẫn lạc, mà là muốn dần dần tiến dần, trước đem bản thân sinh cơ tại đây diệt tuyệt chi ý hạ xuống, chậm rãi giảm bớt, cho đến nghịch chuyển cải biến, dùng tử khí còn sống, lại không bị tử hải diệt tuyệt. Mà không có cái này diệt tuyệt chi ý, mới có thể đi cảm thụ tử hải tử vong khí tức.” Mạnh Hạo lần nữa hiểu ra, nghỉ ngơi mấy ngày về sau, lại bước vào tử hải ở bên trong, khoan chân cảm ngộ.

Thời gian lần nữa trôi qua, một năm, hai năm, ba năm...

Mười năm sau.

Mạnh Hạo khoan chân ngồi ở tử hải hơn hai trăm trượng sâu khu vực, nhắm mắt, thân thể không nhúc nhích, như là tử vong, chung quanh hắn tử vong chi ý vờn quanh, có khi bộc phát ra diệt tuyệt, nhưng lại không rõ ràng, so với mười năm trước, yếu nhược rất nhiều.

Cho đến một tháng sau, Mạnh Hạo hai mắt bỗng nhiên mở ra, chung quanh hắn diệt tuyệt, lúc này mới chợt mạnh lên, nhưng không đợi bộc phát, Mạnh Hạo đã gào thét lên, lập tức hướng ra mặt biển.

“Còn chưa đủ... lúc nào, ta có thể ngồi bình thường dưới đáy biển, mới là cảm ngộ tử hải tiểu thành!” Mạnh Hạo thì thào, mười năm thời gian, tu vi của hắn không có quá nhiều biến hóa, có thể cả người hắn khí tức, nhưng là đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Hắn giờ phút này, thân thể càng thêm thon dài, thư sinh khí chất bên trong, thêm một chút yêu dị, thiếu đi một tia nho ý, đó là sinh cơ giảm bớt, tử khí gia tăng tạo thành.

Làn da óng ánh sáng long lanh, bộ dạng tuấn mỹ hơn, gần như tại yêu.

Mười năm, mưa tử sắc vẫn rơi, nhưng hết lần này tới lần khác nước biển chiều sâu lại không có gia tăng bao nhiêu, đỉnh núi trở thành hòn đảo vẫn còn... Mà hôm nay Tây Mạc vùng phía nam, cũng sớm trở thành đại dương mênh mông

Này biển bao trùm toàn bộ Tây Mạc đại địa, tất cả chưa kịp tiến vào Mạc Thổ bộ lạc cùng tu sĩ đã trở thành hải cốt, táng thân tại tử hải bên trong.

Hóa thành một loại cùng loại với Khư Kiều giới Kiều Nô tồn tại, như u hồn, khi thì xuất hiện tại tử hải bên trên, thường thường nhất tộc phiêu hốt mà qua, mang đi hết thủy sinh cơ, phẳng phất là tử hải sứ giả.

Mười năm này, Mạnh Hạo gặp mấy lần như vậy u hồn.

Mà giờ khắc này, tại hắc lao ra tử hải lúc, ở phía xa có một đám mây trăm u hồn, đang mờ mịt tại trên mặt biển chạy, tại Mạnh Hạo lao ra nháy mắt, những này u hồn thân ảnh nhất tề ngừng lại, toàn bộ nhìn hắc.

519. Chương 519: Trên Biển Không Ngày Tháng

U hồn nhìn về phía Mạnh Hạo, Mạnh Hạo cũng nhìn về phía u hồn, song phương ánh mắt nhìn nhau, những cái kia u hồn nguyên một đám thân sắc lộ ra chân chờ, dường như tại mê hoặc.

Mạnh Hạo thân sắc như thường, nhưng ánh mắt cũng tại những thứ này u hồn bên trên, cẩn thận quan sát phản ứng của bọn hắc.

Cho đến đi qua một lát, bỗng nhiên, những thứ này u hồn nguyên một đám lập tức lộ ra ngập trời tử khí, thân ảnh lác lác, thẳng đến Mạnh Hạo mà tới.

Mạnh Hạo nhíu mày, thềm than một tiếng, ở kia chút ít u hồn tiến đến lập tức, tay phải hắc nâng lên chỉ về phía trước, này chỉ một cái, lập tức huyết sắc ngập trời, vô tận huyết quang nháy mắt xuất hiện, tại huyết quang bên trong, mang theo nồng đậm đến cực điểm sinh cơ, cái mảnh này sinh cơ gào thét mà đi, trong chớp mắt liền cùng những thứ này u hồn đụng chạm.

Tại lẫn nhau đụng chạm một chớp mắt, một cỗ diệt tuyệt chi ý, bỗng nhiên bộc phát, ý này kinh Thiên động Địa, hóa thành Lôi Đình oanh oanh mà qua, tất cả u hồn, toàn bộ thân thể tan vỡ, phá thành mảnh nhỏ, hình thân câu diệt.

Đây là diệt tuyệt chi ý, do sinh chi ý, đụng chạm tử vong khí tức về sau, chuyển hóa ra diệt tuyệt.

Mười năm trước, Mạnh Hạo làm không được điểm này, nhưng hôm nay, theo mười năm cảm ngộ, hắc cho dù không cách nào nghịch chuyển bản thân triệt để hóa thành tử khí, nhưng loại này dùng sinh chuyển diệt tuyệt phương pháp, đã có điều ngộ ra.

“Những thứ này tử hải hóa thành u hồn, đều có thể phát hiện trong cơ thể ta sinh cơ, lại càng không cần phải nói cái mảnh này đại dương mệnh mông tử hải rồi.” Mạnh Hạo lắc đầu, bất quá mười năm này, theo hắc không ngừng cảm ngộ, từ vừa mới bắt đầu gặp được những cái kia u hồn bị lập tức phát hiện, cho đến hôm nay, những thứ này u hồn sẽ bị mê hoặc một lát, cũng đủ để nói rõ Mạnh Hạo tiến bộ.

“Loại này hiện ra, cũng có thể nói rõ, ta lựa chọn con đường, hôm nay xem ra, là chính xác.” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ, ngẩng đầu nhìn hướng lên bầu trời, Anh Vũ cùng Bì Đổng không biết đi nơi nào, mười năm này, chúng triệt để vui mừng bình thường, rất là nhảy nhót.

Thường xuyên hơn nửa năm nhìn không tới bóng dáng, bất quá nghĩ đến Bì Đổng cùng Anh Vũ xấu xa, Mạnh Hạo không lo lắng an nguy của bọn nó, huống hồ cái này bốn phía không có mang cọng lông gia hỏa, nghĩ đến Anh Vũ cùng Bì Đổng, coi như là nói dối, cũng sẽ không có quá lớn với tư cách.

Mạnh Hạo nghĩ tới đây, nghỉ ngơi mấy ngày, lần nữa chìm vào tử hải bên trong.

Có thể chuyên tâm tại tu hành Mạnh Hạo, cũng không hiểu biết, đối với Anh Vũ cùng Bì Đổng, lúc này đây hắc tính sai...

Cái này bốn phía đích đích xác xác là không có mang cọng lông tồn tại, nhưng Mạc Thổ có a... Anh Vũ cùng Bì Đổng, từ lúc mấy năm trước nhìn chán bốn phía đại dương mệnh mông, vì vậy lạng lẽ ly khai, bay về phía Mạc Thổ.

Chúng tiến vào Mặc Thổ về sau, lập tức nhắc lên một cuộc phong bạo, này phong bạo quét ngang yêu đàn, thành tựu một đoạn lại một đoạn truyền thuyết.

Thời gian nhoáng một cái, lại là mười năm.

Mạnh Hạo cảm ngộ Tử Vũ, đã trọn chân hai mươi năm thời gian, hẳn hôm nay, đã có thể trầm xuống đáy biển nghìn trượng tả hữu, khoanh chân ngồi xuống thời gian, chân có mấy tháng lâu.

Trên người hắn sinh cơ yếu ớt đã đến cực hạn, nếu là đổi những người khác, không có sinh cơ, cũng chưa có sinh mệnh, nhưng Mạnh Hạo nơi đây lại không giống, sinh cơ cho dù yếu ớt, nhưng cái kia nồng đậm tử khí lại khiến cho hắn dường như hóa thành một loại khác sinh mệnh.

Loại này sinh mệnh, là cùng loại những cái kia u hồn tồn tại, nhưng lại có huyết nhục, có hồn phách, mười năm này, Mạnh Hạo tại đáy biển sở dĩ có thể kiên trì càng lâu thời gian, là bởi theo hắn sinh cơ ảm đạm, trong nước biển diệt tuyệt chi ý, đã giảm rất nhiều, như đối với hắn nơi đây, bài xích chi ý rõ ràng suy yếu.

Cho đến lại qua mười năm, Mạnh Hạo cảm ngộ mưa tử sắc đồ đằng, trọn vẹn nửa giáp tuế nguyệt về sau, hắn rút cuộc có thể tại trầm mình xuống biển, trực tiếp chìm vào tận đáy tử hải.

Đạp chân tại nơi từng là... Tây Mạc đại địa!

Tại đáy biển, theo Mạnh Hạo cảm nhận được bốn phía bát phương, tồn tại không cách nào hình dung tử vong khí tức, những thứ này khí tức nồng đậm, khiến cho tại đây trong nước biển, cũng có từng sợi u hồn tùy lúc xuất hiện.

Bất quá những thứ này u hồn, nhìn đến Mạnh Hạo lúc, không nhìn thẳng, từ bên cạnh hắn xuyên thẳng mà qua.

Mạnh Hạo trong cơ thể sinh cơ, đã bị áp chế đến cực hạn, chỉ còn lại có một tia, cái này một tia treo mạng của hắn, toàn thân hắn trong ngoài, sớm được tử khí tràn ngập, khiến cho huyết nhục trở thành xám trắng, dường như thi thể màu sắc.

Hắn khoanh chân ngồi ở đáy biển, ngồi tại nơi từng là Tây Mạc đại địa, cái này một tòa, chính là một năm rồi lại một năm.

Muốn hiểu ra tử vũ, liền muốn trở thành tử vũ, chỉ có như vậy, mới có thể cảm ngộ, ba mươi năm nếm thử, rút cuộc khiến cho Mạnh Hạo, miễn cưỡng thành công làm được điểm này.

Cái kia một tia sinh cơ, bảo trì tính mạng của hắn chỉ Hỏa, cho dù là bị vô cùng tử khí tràn ngập, cũng sẽ không dập tắt, khiến cho bốn phía diệt sạch chi ý, yếu ớt đã đến cực hạn.

Khiến cho Mạnh Hạo, rút cuộc có thể, đi cảm thụ cái này tử vũ bên trong tử vong.

Hắn bất động, khoanh chân mà ngồi, không rời tử hải, cho đến lại qua mười năm.

Mạnh Hạo vì hiểu ra Thủy đồ đằng, đã bế quan trọn vẹn bốn mươi năm thời gian, bốn mươi năm, đối với phàm nhân mà nói, là nửa đời tuế nguyệt, nhưng đối với tu sĩ mà nói, bốn mươi năm... bảo ngắn cũng không ngắn, nói dài... tuyệt đối không dài.

Bốn mươi năm, Tây Mạc đại địa mưa không còn là như trút nước, mà là xuất hiện giảm bớt dấu hiệu, này mưa dù sao không có khả năng thoáng một phát vạn năm, tại Tây Mạc đại địa ghi chép, này mưa tối đa, không quá trăm năm. Nhưng cho dù là trăm năm sau không mưa, linh khí cũng sẽ không khôi phục, tử hải trở thành cấm khu, cho dù là tại không trung tu sĩ có thể phi hành, nhưng nước biển... không thể bước vào nửa bước.

Nhất là những cái kia chưa kịp bước vào Mặc Thổ Tây Mạc tu sĩ, bọn họ đại lượng tử vong, khiến cho tử hải bên trên u hồn, số lượng rất nhiều, gào thét mà qua, một khi gặp được kẻ sống, oán khí ngập trời, bổ nhào về phía trước mà lên, diệt sạch sinh cơ.

Nhưng tuy nói như thế, có những thứ này u hồn, tại ở phương diện khác mà nói, cũng là tu sĩ một loại cần thiết chi vật, bởi vì chúng là tử khí biến thành, cho nên một khi bắt được phong ấn, có một chút cường đại u hồn, có thể hóa thành tử khí tinh thạch, loại này tinh thạch, có thể phụ trợ tu hành, kích thích thân thể tiềm lực.

Cùng lúc đó, bốn mươi năm thời gian, Mặc Thổ cũng xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất, duy nhất không biến đổi, chính là Thiên Đình liên minh địa vị, tại Mặc Thổ càng tỏ ra không thể rung chuyển.

Bất quá tại Thiên Đình liên minh bên ngoài, cũng dần dần xuất hiện sáu cỗ không tầm thường thể lực, theo thứ tự là năm đó mấy cái có Trảm Linh lão tổ đại bộ, dần dần diễn biến mà ra.

Duy chỉ có thứ sáu cỗ thể lực, đặc thù nhất, là duy nhất một cái không có Trảm Linh cường giả thể lực to lớn, tên của nó, gọi là Kim Ô Hắc Long tộc.

Này tộc, là năm đó Ô Thần Bộ cùng Hắc Long Bộ, dung hợp cùng một chỗ hình thành, dùng Kim Ô Bộ làm chủ, Hắc Long Bộ làm phụ, Kim Quang Giáo là nhân số, trở thành cường hãn tộc quần.

Mặc dù không có Trảm Linh lão tổ, nhưng tám mươi vạn yêu đàn tồn tại, khiến cho Kim Ô Hắc Long tộc, như trước không thể xem thường khủng bố thực lực.

Nhất là trận pháp, càng là tại đây bốn mươi năm, khiến cho phần đông nhìn trộm chi nhân, không thể không dập tắt ý niệm trong đầu, còn có Kinh Thứ Đẳng Điều tồn tại, dưới Trảm Linh, hết thấy xâm phạm chi địch, căn bản không cách nào bước vào.

Mà Trảm Linh xuất hiện, tức liền có thể chiến thắng, nhưng tám mươi vạn yêu đàn cuồng loạn, là bất kỳ một cái nào bộ tộc, đều không thể không lo lắng hậu quả.

Kể từ đó, có cân bằng, mà cân bằng... là Kim Ô Hắc Long tộc, có thể sinh tồn cùng cường đại trụ cột.

Lại càng không cần phải nói, còn có đồ đẳng Thánh Tổ phát triển, Thiên Phương thú thủ hộ, khiến cho Kim Ô Hắc Long tộc, đối với bất kỳ một cái nào bộ lạc mà nói, đều cực kỳ trọng thị.

Nhất là làm cho cả Mặc Thổ đều có chút kinh hãi, là tám mươi vạn yêu đàn bên trong, dần dần xuất hiện một ít di yêu trưởng thành đến trình độ đồ đẳng Thánh Tổ!

Đại Mao, tại hơn ba mươi năm trước, trở thành mười một giai, hóa thành đồ đẳng Thánh Tổ! Ngày đó, toàn bộ Mặc Thổ tất cả yêu đàn, đều nhận ra nồng đậm Yêu khí, từ bốn phương tám hướng, cuộn cuộn thẳng đến Kim Ô tộc mà đi.

Sau đó, cái kia hồng sắc Ngạc Ngư, còn có khổng lồ Tích Dịch, cũng lần lượt cách hơn mười năm trở thành đồ đẳng Thánh Tổ.

Còn có Ô Nha, còn có Lục Văn, đủ loại dị yêu, như nấm mọc sau mưa, như măng mọc, không ngừng lột xác đến mười một giai, trở thành đồ đẳng!

Chúng, thủ hộ Kim Ô Hắc Long tộc, khiến cho Kim Ô Hắc Long tộc, hoàn toàn xứng đáng, trở thành ngoài Thiên Đình liên minh ra, Mặc Thổ sáu thể lực lớn một trong!

Càng tại mấy chục năm trước, Anh Vũ cùng Bì Đồng không biết dùng phương pháp gì, lại tránh được Trảm Linh thần thức, về tới Mặc Thổ, tại đây mấy năm, làm loạn một phương, vô số dị yêu gặp nạn, khiến cho hôm nay chỉ cần Anh Vũ cùng Bì Đồng vừa xuất hiện ngoài Kim Ô Hắc Long tộc, những bộ lạc khác yêu đàn, chỉ cần cảm nhận được khí tức, lập tức toàn bộ kêu rên, quay người bỏ chạy.

Cho dù là Ti Long như thế nào điều khiển, cũng không thể nào ngăn trở, rất nhanh, bên người yêu đàn sẽ tất cả trốn đi, chỉ để lại cô đơn đơn Ti Long, tại không trung lạnh run.

Ti Long khắc tinh, xưng hô như thế, dần dần tại Mặc Thổ quật khởi.

Cùng lúc đó, cái này bốn mươi năm, Nam Vực đại địa đối với Mặc Thổ nơi đây, cũng rất là cảnh giác, đến từ Nam Vực từng cái tông môn đệ tử, thường xuyên tiến vào Mặc Thổ, cùng sáu thể lực lớn tiếp xúc, tối thiểu nhất biểu hiện ra, một mảnh bình thản, nhưng trên thực tế, song phương đều tại cảnh giác.

Trong đó cùng Kim Ô Hắc Long tộc tiếp xúc nhiều nhất... là Tử Vận Tông!

Trong này nguyên nhân, dần dần cũng truyền ra, bị Tây Mạc tu sĩ biết được, bốn mươi năm trước, mang theo Ô Thần Bộ từ phía bắc một đường quật khởi, cùng nhau đi tới đồ đẳng Thánh Tổ Mạnh Hạo, người này... từng là Tử Vận Tông đệ tử!

Là Nam Vực Đan Đỉnh đại sư, thanh danh hiển hách.

Tin tức này vừa mới truyền ra, đưa tới không nhỏ oanh động, dù sao Mạnh Hạo ban đầu ở Mặc Môn bên ngoài Ngũ Hành quy nhất, rung động tất cả tận mắt nhìn thấy chi nhân.

Chỉ có điều theo thời gian trôi qua, chậm rãi có quan hệ Mạnh Hạo lời nói, dần dần trở thành trước kia, dù sao có bốn mươi năm, Mạnh Hạo không có chút nào tin tức, duy nhất biết rõ đấy, là hắn tiến vào đã đến Tây Mạc ở chỗ sâu trong, mà ở cái nơi tràn ngập bạo kiếp trong tử hải rộng lớn, rất nhiều người cho rằng, Mạnh Hạo đã chết.

Về phần hắn vì sao không tiến vào Mặc Thổ, mà là đi tử hải, cũng chậm chậm bị người suy đoán, bởi vì Đông Thổ Quý Gia!

Mạnh Hạo cùng Quý Gia thù hận, đã bị người biết.

Bốn mươi năm Nam Thiên đại địa biến hóa không nhỏ, hôm nay cái này dần dần bị di vong Mạnh Hạo, giờ phút này đang tại tử hải đáy biển, cảm ngộ tử ý, làm cho đồng dạng tại đáy biển, cách Mạnh Hạo có xa chút khoảng cách, đã từng là Tây Mạc phía bắc, Ô Thần Bộ địa chỉ ban đầu khu vực, có một người mặc áo đen thanh niên, khoanh chân ngồi ở tử hải bên trong, khi thì mở ra hai mắt, lộ ra đỏ thẫm chi mang.

Nếu như nhìn kỹ, bộ dáng của hắn... thành linh cùng Mạnh Hạo, có như vậy vài phần chỗ tương tự, bất quá lại âm hàn rất nhiều.

Hắn ăn mặc áo đen, mi tâm có một cái Biên Bức ấn ký, cả người khoanh chân mà ngồi, có thể thoát nhìn lại phẳng phất là một cái Hắc Biên Bức!

”Đại Thánh coi trời, có bảy linh hồn loạn nhập, biến ảo Thái Cổ bảy Chân Linh... Từ nay về sau vạn vạn năm, linh ý phi thăng, linh thể hóa thành bảy chuỗi Thí Tiên Kiếm, Mạnh Hạo, ngươi có tài đức gì, rõ ràng có tới bốn thanh!!

Chân linh không hiện, chúng ta phận tàn linh, đoạt lại linh thể, lại vừa trọng tổ Chân Linh chi lộ!” Thanh niên mặc áo đen hai mắt lóe lên, mắt trái của hắn bên trong, không có con người, có, chẳng qua là một mảnh vòng xoáy, ở đằng kia vòng xoáy bên trong, có một cổ hài cốt, cái này hài cốt nửa người trên là người, nửa người dưới là thú, đúng là tại Ô Thần Bộ trong thánh địa, Mạnh Hạo phát hiện cuối cùng một cây Thí Tiên Kiếm, chỗ quý dị hài cốt.

Mà hôm nay, cái này hài cốt giống như trở thành cho thanh niên mặc áo đen lớn mạnh bản thân chất dinh dưỡng, có lẽ cũng chính là bởi vì cắn nuốt này cốt, mới khiến cho hắn... từ Hắc Biên Bức bộ dạng, lột xác thành hình người!

520. Chương 520: Hàn Tận Không Biết Năm

Bốn mươi năm thời gian thoáng một cái đã qua, có người còn nhớ rõ Mạnh Hạo, có thể càng nhiều nữa người, có lẽ còn nhớ rõ lúc trước Mặc môn bên ngoài, có một người, mang theo tám mươi vạn bầy yêu hình ảnh.

Nhưng đối với Mạnh Hạo bộ dạng, dĩ nhiên đã mơ hồ.

Theo tuế nguyệt trôi qua, tựa hồ Mạnh Hạo đã bị di vong.

Trên thực tế, hắn cũng đúng là như thế, toàn bộ Tây Mạc Tử Hải, nhìn không tới thân ảnh của hắn, bởi vì tại nhiều năm trước, hắn cũng đã chìm vào đã đến Tử Hải đáy biển.

Tại từng đã là Tây Mạc thổ địa bên trên, khoanh chân ngồi xuống, cái này vừa làm, tựa là nhiều năm.

Vẫn không nhúc nhích, không có hô hấp, không có có sinh mạng dấu hiệu, tại đây đen kịt đáy biển, một người bế quan ngồi xuống.

Bốn phía diệt sạch chi ý, đã càng ngày càng rất nhỏ, thậm chí nếu không cẩn thận đi cảm thụ, đều phát giác không đến tồn tại, cùng lúc đó, Mạnh Hạo trong cơ thể không nhiều lắm sinh cơ, cũng đang dần dần địa giảm bớt, cho đến hóa thành một tia, duy trì tánh mạng không tắt.

Cứ như vậy, lại đi qua hai mươi năm.

Theo Mạnh Hạo bắt đầu cảm ngộ Tử Hải, đã suốt 60 năm tuế nguyệt, thời gian trôi qua, khiến cho ngoại giới đối với hắn tại đây, càng là quên lãng quá nhiều, thậm chí Kim Ô Hắc Long bộ nội, đối với Mạnh Hạo, ra nhớ năm đó những người kia bên ngoài, người hiểu biết ít nhập bộ lạc cùng sinh ra tộc nhân, đại đô đem Mạnh Hạo câu chuyện, trở thành một cái khuyếch đại truyền thuyết.

Nhất là Hắc Long bộ tộc nhân, càng là cùng Kim Ô bộ tầm đó, cũng chậm chậm xuất hiện một ít ma sát, bất quá tại Hứa Bạch cường lực áp chế xuống, lúc này mới manh mối giảm bớt.

Dù sao, cái này hai cái bộ lạc, cũng không phải là đồng nguyên, năm đó bức tại ngoại giới áp lực, Hắc Long bộ dùng Kim Ô làm chủ, liên cùng một chỗ, có thể dưới mắt giống như Tử Hải xương bình, Hắc Long bộ dã tâm, cũng chậm chậm thức tỉnh.

Cho đến lại đi qua mấy năm, Tây Mạc Tử Hải ở chỗ sâu trong, một ngày này, khoanh chân ngồi ở chỗ kia. Vẫn không nhúc nhích Mạnh Hạo, bỗng nhiên mở hai mắt ra.

Hắn hai mắt vừa mới đóng mở lúc, có chút mờ mịt, thật lâu về sau. Mới dần dần đã có yếu ớt thần thái.

“Rất nhiều năm. . .” Mạnh Hạo nhìn qua đen kịt đáy biển thế giới. Trong trầm mặc, nội tâm nhẹ giọng thì thào.

“Có thể ta. . . Còn không có triệt để đem Tử Hải tử ý hiểu ra. Diệt sạch chi ý mặc dù hơi, có thể thủy chung vẫn còn, một ngày không triệt để biến mất, tựu thủy chung giống như là cách ngăn. Để cho ta cùng Tử Hải tầm đó, không cách nào tương dung cùng một chỗ.

Trong cơ thể ta sinh cơ mặc dù chỉ còn lại có một tia, có thể chỉ cần có chút nào sinh cơ, diệt sạch tựu cũng không biến mất.

Chẳng lẽ, thật sự muốn. . . Chết một lần!” Mạnh Hạo chậm rãi ngẩng đầu, nhìn xem phía trên đồng dạng đen kịt, trầm tư không nói. Khi thì, tại chung quanh hắn, có từng sợi u hồn xuất hiện, những u hồn này tại đây hơn sáu mươi năm trong thời gian. Càng ngày càng nhiều tỉnh lại, tràn ngập tại Thiên Địa, tại trong nước biển, rất nhiều rất nhiều.

Những u hồn này, theo Mạnh Hạo bên người chạy, đối với hắn tại đây không có chút nào tính công kích, phẳng phất nhìn không tới, lại phẳng phất, tại phán đoán của bọn nó ở bên trong, Mạnh Hạo cùng bọn họ đồng dạng, đều là không có sinh cơ tồn tại.

Mạnh Hạo nhìn xem đen kịt nước biển, trong đầu của hắn, dần dần hiện ra hài đồng lúc, cha mẹ mơ hồ thân ảnh, trong lúc mơ hồ, hắn thấy được chính mình phía trước cửa sổ đọc sách hình ảnh, còn có mấy lần khoa khảo thi đều thi rớt tiếc nuối, cùng với Đại Thanh Sơn bên trên, chính mình đi ra cái kia cải biến cả đời một bước kia.

Khảo Sơn Tông, Huyết Tiên truyền thừa, Tử Vận Tông, Mặc Thổ. . . Cho đến Tây Mạc đại địa, qua lại hết thấy, đều tại Mạnh Hạo trong óc quanh quẩn, rất dài dài đặc, dài dòng buồn chán Mạnh Hạo đều quên, cách cách mình tại Đại Thanh Sơn gặp được Hứa Thanh, đến nay đã có nhanh một trăm năm.

Bách niên tuế nguyệt, cứ như vậy trôi qua, nhanh đến lại để cho Mạnh Hạo có chút không kịp đi hồi ức, tựu đi đến rồi, phàm con người khi còn sống.

Thời gian dần qua, tại Mạnh Hạo yên tiền, giống như hiện lên cả đời này, chứng kiến tất cả mọi người thân ảnh, địch nhân cũng tốt, bằng hữu cũng thế, cái kia nguyên một đám thân ảnh tại trước mắt hắn xuất hiện, trong lúc mơ hồ, giống như có thể chứng kiến mình cùng những người này tâm đó, tồn tại tới tận bên trong nhân quả tuyến.

Sau nửa ngày, Mạnh Hạo bỗng nhiên nở nụ cười, trong tươi cười, hắn trong mắt trong giây lát lộ ra một vòng quyết đoán.

Đã lựa chọn con đường này, muốn cố định đi xuống đi, hiể trong cầu, ngoại trừ sinh tử, tựa là phú quý!

Mạnh Hạo hai mắt nhắm nghiền, tại hai mắt khép kín nháy mắt, hấn lại không có chút nào chần chờ, trực tiếp đem trong cơ thể cuối cùng một tia sinh cơ, đều nghiền nát!

Không phá thì không xây được, không có tử vong, nơi nào sẽ có tân sinh!

Tại đây một tia sinh cơ toái diệt biến mất nháy mắt, Mạnh Hạo thân thể, tại thời khắc này, phảng phất có im ắng nổ vang quanh quẩn, hấn sinh cơ triệt để biến mất, lại không có chút nào tồn tại, Sinh Mệnh Chi Hỏa lập tức triệt để dập tắt, cả người. . . Tử vong!

Đây mới thực là tử vong, không có bất kỳ sinh cơ, không có bất kỳ linh trí, không có bất kỳ khí tức, không có bất kỳ cảm giác, như táng thân tại cái này Tử Hải ở chỗ sâu trong.

Tại hấn chết nháy mắt, chung quanh hấn, tại đây 60 năm trong năm tháng, trở ngại hấn cùng với Tử Hải dung hợp diệt sạch chỉ ý hóa thành cách ngăn, lập tức biến mất vô tung vô ảnh.

Lại không có chút nào ngăn trở, phảng phất đối với cái dạng này Mạnh Hạo, sinh ra nhận đồng, cho là hấn. . . Cùng Tử Hải một dạng, đều là tử ý tồn tại.

Đã không có diệt sạch hóa thành cách ngăn, lập tức Mạnh Hạo thân thể, đã bị nồng đậm đến từ toàn bộ Tây Mạc Tử Hải tử khí, lập tức bao phủ, theo thân thể của hấn chui vào đi vào, tại trong cơ thể hấn chạy sau lại chui ra, lui tới, vòng đi vòng lại.

Mạnh Hạo đã không có ý thức, phảng phất cả người cùng cái thế giới này, nhất đao lưỡng đoạn, không có nữa liên quan, hấn quên thế giới, thế giới cũng quên hấn.

Chỉ có cái này Tử Hải nội nồng đậm đến cực điểm tử ý, mới nhớ rõ Mạnh Hạo, không ngừng mà ngưng tụ tại chung quanh hấn, không ngừng mà dung nhập trong cơ thể của hấn, cho đến có một ngày, thân thể của hấn sở hữu tái nhọt huyết nhục, đều đã trở thành màu xám, đều hóa thành tử khí về sau, hấn. . . Đã cùng cái này phiến Tử Hải, thành làm một thể.

Hấn ngũ tạng lục phủ, thân thể của hấn tất cả cái vị trí, hết thảy tất cả, đều cùng Tử Hải, dung hợp cùng một chỗ.

Hấn, đã trở thành Tử Hải.

Có thể Tử Hải, còn chưa trở thành hấn.

Cho đến thời gian, lần nữa trôi qua.

Một năm, năm năm, mười năm. . . Cho đến đi qua ba mươi năm, theo Mạnh Hạo cảm ngộ Tử Vũ bắt đầu, đã có hơn chín mươi năm.

Cho đến cái lúc này, Tây Mạc đại địa bầu trời, cái kia không ngớt không dứt gần trăm năm Tử Vũ, rốt cục xuất hiện đỉnh chỉ dấu hiệu, mưa càng ngày càng ít, cho đến lại đi qua một năm sau, Tử Vũ. . . Ngừng.

Bầu trời như trước hay vẫn là hôn mê, có thể mưa rốt cục dừng lại, tuy nói không phải triệt để, ngẫu nhiên cũng sẽ tiếp tục, nhưng tổng thể mà nói, Tử Vũ, đã muốn triệt để đi qua.

Tại Tử Vũ dừng lại lúc, toàn bộ Tây Mạc Tử Hải, tại ngày hôm nay, bỗng nhiên có đi một tí bất đồng, trên mặt biển, dưới mặt biển, sở hữu tồn tại ở tại đây u hồn, tại ngày hôm nay, tại thời khắc này, đều toàn bộ bất động, biến thành yên tĩnh, thần sắc mờ mịt thêm nữa, phảng phất tại lắng nghe.

Cái này một lắng nghe, tựa là ba tháng.

Ba tháng về sau, hết thảy khôi phục như thường, có thể không có bất kỳ người phát giác được, cái này phiến Tử Hải, tựa hồ. . . Có chút không giống với lúc trước.

Phảng phất cái này phiến biển từng cái bọt nước, mỗi một lần sóng biển xoáy lên, đều phảng phất mang theo một tia ý chí.

Cái này ý chí, đến từ Mạnh Hạo!

Có thể Mạnh Hạo đối với cái này, ngây thơ không biết, hẳn nhớ rõ không lúc nào thức tỉnh, không nhớ ra được chính mình là ai, không nhớ ra được sở hữu trong trí nhớ hết thấy, duy chỉ có nhớ rõ, tại thức tỉnh một khắc này, hẳn đã trở thành Tử Hải.

Hắn là Tử Hải.

Tử Hải, cũng là hắn.

Hắn mờ mịt nhìn xem toàn bộ Thiên Địa, quên thời gian trôi qua, hẳn thấy được mưa dừng lại, cho đến hoàn toàn không tại có bất kỳ giọt mưa rơi xuống lúc, hẳn thấy được tại Tử Hải ở chỗ sâu trong, có một cái bướng bình thanh niên mặc áo đen, chính khoanh chân ngồi xuống.

Tại hẳn chứng kiến thanh niên này lập tức, thanh niên cũng đã nhận ra Mạnh Hạo, hẳn thần sắc đột nhiên đại biến, lộ ra không cách nào tin cùng hoảng sợ, thậm chí thân thể đều tại lạnh run, lại không chút do dự, tại Mạnh Hạo khó hiểu ở bên trong, thân thể phanh thoáng một phát hóa thành màu đen con dơi, dùng không cách nào hình dung tốc độ, sợ hãi mà trốn.

Thậm chí mỗi một lần Mạnh Hạo ánh mắt nhìn tại trên người của hắn, cũng có thể cảm nhận được người này run rẩy cùng mãnh liệt không cách nào hình dung sợ hãi, bỏ chạy tốc độ cực nhanh, đảo mắt tựa là vô tận.

Mạnh Hạo rất không minh bạch, thu hồi ánh mắt, nhìn xem thế giới ngẩn người, cho đến hẳn thấy được tại trên mặt biển, bắt đầu có tu sĩ xuất hiện, bọn hắn ném thử phi tại Tây Mạc Tử Hải bên trên, bắt những u hồn kia.

Những này, Mạnh Hạo đều xem thanh thanh sở sở, thậm chí hắn còn chứng kiến có tu sĩ cuốn vào trên biển, một cái chớp mắt đã mất đi tánh mạng một màn.

Mạnh Hạo mờ mịt nhìn xem đây hết thấy, cho đến càng ngày càng nhiều tu sĩ xuất hiện tại ở giữa thiên địa, bọn hắn coi chừng không đi đụng chạm nước biển, mà là dùng thần thông thuật pháp, đang tìm kiếm đến một ít không có bị triệt để bao phủ hòn đảo ngọn núi về sau, vờn quanh ngọn núi, tu kiến mọi chỗ trên biển thành trì.

Nói là thành trì, có thể càng giống là phường thị.

Toàn bộ Tây Mạc Tử Hải bên trên, như vậy phường thị, tổng cộng bị tu kiến mười cái.

Mạnh Hạo quan sát đến bọn hắn, thậm chí một đám ý thức bay lên lúc, mặt biển bọt nước ngập trời, mấy cái sóng cồn đột nhiên xuất hiện, đem một cái tu kiến bên trong phường thị bao phủ.

Theo phường thị xuất hiện, càng ngày càng nhiều tu sĩ tiến nhập Tây Mạc Đại Hải bầu trời, chú ý cẩn thận bắt u hồn. . .

Mạnh Hạo thủy chung nhìn xem, dần dần hẳn cảm thấy có chút không thú vị, thời gian dần qua yên lặng xuống, tuế nguyệt trôi qua. . . Không biết đi qua bao lâu.

Nếu không có người quấy rầy, nếu không có ngoài ý muốn, có lẽ Mạnh Hạo hội thủy chung dùng loại này bộ dáng tồn tại, cho đến vạn năm sau, Tử Hải biến mất lúc, ý thức của hắn hội trở lại trong thân thể, đương Tử Hải tiêu tán một khắc, tựa là lại để ột lần nữa đi ra thời điểm.

Hắn không biết, giờ khắc này hắn, nhìn như đồn ngộ, nhưng trên thực tế, loại này bộ dáng, loại trạng thái này, tại thời xa xưa, được gọi là. . . Hóa yêu!

Buông tha cho nhục thể của mình, buông tha cho tu vi của mình, đem bản thân ý thức cũng đều nát bấy về sau, dùng một loại khác tánh mạng hình thái thức tỉnh, đã quên mất quá khứ hết thấy, đã trở thành Thiên Địa đại yêu.

Cùng quá khứ, chặt đứt.

Trên biển không tuế nguyệt, hàn tận không biết năm.

Mạnh Hạo thấy được rất nhiều người, xuất hiện tại trước mắt của mình, có một người mặc trường bào màu trắng, toàn thân phát ra đan hương, tiên phong đạo cốt, mặt mũi hiền lành lão giả, tại một loại năm một ngày, xuất hiện ở cái này phiến Tử Hải bên trên.

Hắn kinh ngạc nhìn xem biển, Mạnh Hạo cũng kinh ngạc nhìn xem hắn, tại lão giả này trên người, Mạnh Hạo đã tìm được một đám quen thuộc, rất quen thuộc. . .

Lão giả yên lặng địa tại giữa không trung, xem biển ba tháng, cho đến than nhẹ một tiếng.

“Đệ tử của ta, người. . . Tại hóa yêu sao. . .” Hắn lắc đầu, mang theo một tia phức tạp, quay người rời đi.

Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở đáy biển thi thể, tại thời khắc này, có chút chấn động một cái, hắn, càng mờ mịt rồi.

521. Chương 521: Khi Nước Mắt Hòa Vào Biển Cả

Từ nay về sau, Mạnh Hạo thấy được rất nhiều có chút người quen xuất hiện, từng cái, hắn đều cảm thấy quen thuộc, có thể cũng không nhớ ra được.

Hứa Bạch đã tới, Trần Phàm đã tới, Tiểu Bàn tử đã tới, Đại Mao. . . Cũng đã tới.

Đại Mao đã trở thành đồ đảng Thánh Tổ, có thể nó cũng không phải là mười hai giai, mà là mười một giai, thậm chí tại tu vi bên trên, cũng không phải như trong truyền thuyết Thiên Yêu xấp xỉ Trảm Linh trình độ.

Biểu hiện ra ngoài, chỉ là Nguyên Anh Đại viên mãn. Tây Mạc đại địa, dị yêu chung mười hai giai, lịch sử có ghi chép đỉnh phong nhất, là mười một giai Thiên Yêu có thể so với Trảm Linh, mười hai giai đồ đảng có thể so với hồi, có thể làm được điểm này, chỉ có Tây Mạc phồn vinh nhất thời điểm. Đồ đảng Thánh Tổ cường đại hay không, cùng tín ngưỡng bao nhiêu, có trực tiếp liên quan.

Thịnh cực tất suy, những chỉ là này đã từng mà thôi, hạo kiếp trước Tây Mạc đại địa, cho dù là Trảm Linh đại bộ tộc nhân, cũng đều không thể cùng đã từng toàn bộ Tây Mạc phồn vinh lúc so sánh, cho nên, mười một giai Thiên Yêu thành Nguyên Anh Đại viên mãn, mười hai giai là xấp xỉ Trảm Linh, có đủ hóa đồ đảng năng lực, việc này tuyệt đại đa số Tây Mạc tu sĩ cảm thụ không đi ra, chỉ có các bộ lạc Tộc công tế tự bọn người, mới rõ ràng biết được.

Như Mạnh Hạo trở thành đồ đảng Thánh Tổ lúc, cũng là như thế này, tộc càng nhiều người, tín ngưỡng càng nhiều, hắn lại càng cường, trái lại cũng là như thế.

Tây Mạc hạo kiếp xuất hiện, sinh cơ diệt sạch, dị yêu cũng bị thụ ảnh hưởng, đồ đảng Thánh Tổ đã bị ảnh hưởng càng lớn, khiến cho sở hữu đồ đảng Thánh Tổ, đều bị nghiêm trọng suy yếu, Đại Mao chúng, cũng may có Mạnh Hạo nắm đó cái kia một đường yêu khí tẩm bổ, cũng đang bởi vậy, Đại Mao cùng với Kim Ô Hắc Long bộ sở hữu đồ đảng Thánh Tổ, đều sớm chuẩn bị hóa thành đồ đảng năng lực.

Mười một giai, tự có thể thành đồ đảng!

Đại Mao tại Tử Hải bên trên dừng lại thật lâu, khi thì truyền ra nức nở nghẹn ngào kêu gọi, giống như đang tìm kiếm Mạnh Hạo, nhưng lại không thu hoạch được gì, cho đến cuối cùng mang theo rên rỉ. Rồi đi.

Cho đến có một ngày, lại tới nữa một cái lão giả, hắn sắc mặt âm trầm, tu vi không lộ ra. Có thể tại Mạnh Hạo nhìn lại. Người này thân thể bốn phía, bất ngờ tồn tại một mảnh ngập trời sát khí. Càng có tang thương cổ xưa khí tức cùng với cường hãn đến lại để cho Mạnh Hạo chấn động tu vi.

Hắn nhìn xem Đại Hải, hồi lâu sắc mặt càng thêm khó coi, có thể cuối cùng lại cười lạnh vài tiếng, quay người đi nha.

Hắn là. Vương gia thứ mười tổ!

Rất nhiều người đã tới, ngày hôm nay, đến rồi một cái áo đỏ nữ tử, cô gái này tuyệt mỹ, nhưng lại nhú lại đôi mi thanh tú, ánh mắt đảo qua bốn phía về sau, bỗng nhiên cúi đầu. Nhìn về phía Tử Hải, nàng vị trí, đúng là khoanh chân tại đáy biển ở chỗ sâu trong Mạnh Hạo chính phía trên.

“Bà cô không công đợi nhiều năm như vậy, người rõ ràng ở chỗ này hóa yêu! !”

“Tốt rất tốt có phát triển tu sĩ người không làm. Hết lần này tới lần khác đi làm yêu! !”

“Đầu người không có lông bệnh a, con bà nó chứ, người còn có phải là nam nhân hay không, chiếm hết lão nương tiện nghi cứ như vậy vỗ vỗ bờ hông đi? Rõ ràng như vậy không chịu trách nhiệm, ta ta ta. . . Người lại để cho bà cô ta mười năm sau thế nào xử lý? Lại để cho bà cô như thế nào đi Yêu Tiên Cổ Giới! !” Cái này áo đỏ nữ tử nghiêng rằng nghiêng lợi, nhưng lại không có chút nào biện pháp, mấy ngày về sau, chỉ có thể mang theo oán hận chi ý, không cam lòng rời đi.

Lại có một ngày, đến rồi một người mặc Thanh sắc váy dài nữ tử, cô gái này rất đẹp, trên người tràn ra đan hương, nàng yên lặng địa đứng tại giữa không trung, nhìn qua xa xa biển.

“Mạnh Hạo, người đến cùng đi nơi nào. . .” Nữ tử nhẹ giọng mở miệng, hồi lâu, hồi lâu, nàng thở dài vẫn còn quanh quẩn, người xa dần đi.

Trước khi đi, nàng hướng về Tử Hải ở bên trong, ném ra một viên thuốc, đây là nàng luyện chế đan dược, đại biểu cho nàng đan đạo, đã đến nào đó đỉnh phong.

Đan dược như biển, hòa tan.

Mạnh Hạo tâm, tại thời khắc này, giống như cũng bị sóng bỗng nhúc nhích, khoanh chân ngồi ở đáy biển ở chỗ sâu trong thi thể của hắn, cũng tại thời khắc này, giống như chấn động một cái.

Cho đến có một ngày, một cái sáng sớm mờ mờ lúc, theo Mặc Thổ phương hướng, đi tới một cái bạch y nữ tử, cô gái này có chút lạnh như băng, giống như không có hỉ nộ, nàng yên lặng đi tới, yên tĩnh đứng tại giữa không trung, nhìn phía xa, thật lâu về sau, nàng cúi đầu xuống, nhìn về phía Tử sắc biển.

Nàng không biết, nàng chứng kiến, tựa là Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo cũng nhớ không nổi đến, hắn chứng kiến, là. . . Hứa Thanh.

Thế gian này không nại nhất, có lẽ không phải khoảng cách, mà là rõ ràng người xem rồi ta, ta nhìn vào người, có thể chúng ta lẫn nhau, tuy nhiên cũng nhìn không tới lẫn nhau.

Mạnh Hạo suy nghĩ, lần thứ nhất, đã có chấn động, theo hắn suy nghĩ chấn động, toàn bộ Tử Hải, theo trong bình tĩnh nhắc lên sóng cồn.

Hứa Thanh tại giữa không trung, kinh ngạc nhìn xem biển, cái này xem xét, tựa là một năm.

Một năm thời gian, nàng không có rời đi, mà là lựa chọn một chỗ hòn đảo ngọn núi, yên lặng địa ở tại này ở bên trong, mỗi ngày nhìn xem biển, mỗi ngày Mạnh Hạo nhìn xem nàng.

Cái này một năm thời gian, Mạnh Hạo thủy chung đang suy tư, nàng là ai. . .

Vì không cho bóng người tiếng nổ nàng, ảnh hưởng chính mình, mà ngay cả Hứa Thanh cũng không biết, nàng bốn phía vùng biển, đã trở thành táng mạng Cẩm khu, bất luận cái gì Tây Mạc tu sĩ, đều không thể bước vào tại đây chút nào.

Nơi đây, đã trở thành Mạnh Hạo cùng Hứa Thanh, thuộc tại thế giới của bọn hắn.

Cho đến một năm sau, Hứa Thanh trên người ngọc giản, tràn ra hào quang, giống như nào đó triệu hoán, càng phát ra nhiều lần lúc, nàng đứng lên, lẳng lặng nhìn xa xa, nhìn xem biển, quay người lúc, rời đi.

Tại nàng quay người một khắc này, có một giọt nước mắt, theo mắt của nàng giác xẹt qua, theo trên gương mặt nhỏ, đã rơi vào trên biển.

Cái này giọt lệ, hòa tan tại trong nước biển.

Sở Ngọc Yên, để lại một viên thuốc.

Hứa Thanh, để lại một giọt nước mắt.

Viên thuốc đó, lại để cho Mạnh Hạo thân thể chấn động một cái, cái này giọt lệ, tại dung nhập Đại Hải về sau, lại khiến cho cái này phiến Tây Mạc Tử Hải, bộc phát ra trước nay chưa có hải khiếu.

“Ta là ai. . .” Mạnh Hạo đích ý chí tại hỏi mình, theo hần tự hỏi, hải khiếu càng phát ra kinh người, sóng cồn ngập trời, rung chuyển toàn bộ Tây Mạc Tử Hải, oanh động Mạc Thổ tu sĩ.

“Ta tại sao phải rất khó chịu. . .”

“Ta quên cái gì. . .”

“Nàng là ai. . .”

“Bọn hần, là ai. . .” Mạnh Hạo đích ý chí, tại thì thảo tự hỏi xuống, phong bạo, sóng biển, kinh thiên động địa, nổ vang thanh âm quanh quẩn Thiên Địa.

Tại Mạnh Hạo cái này tự hỏi ở bên trong, tại hần gần như điên cuồng im ắng gào thét ở bên trong, cái kia nhỏ nhập trong nước biển nước mắt, những nơi đi qua, hết thấy nước biển đều tự hành tản ra, vì nó nhượng xuất một con đường.

Khiến cho cái này giọt lệ, một đường không trở ngại, một đường bị dẫn dắt, rơi vào Tử Hải ở chỗ sâu trong, rơi vào đã đến đen kịt đáy biển nội, Mạnh Hạo thì thể, khoan chân ngồi xuống địa phương.

Cho đến, cái này giọt lệ, đã rơi vào Mạnh Hạo trước người, đã rơi vào hần tái nhợt phần môi. Cái này mới hoàn toàn hòa tan, theo môi của hần, xuyên vào trong miệng, hóa thành đắng chất.

Cái này đắng chất nước mắt. Tại Mạnh Hạo trong miệng khuếch tán nháy mắt. Thi thể của hần, bỗng nhiên bỗng nhúc nhích. Trật trật không cách nào hình dung khí tức, tại trên người hần âm âm bộc phát.

Theo bộc phát, ngoại giới sóng biển càng thêm kinh thiên!

Cho đến thật lâu, thật lâu. Vô thanh vô tức gian, Mạnh Hạo hai mắt chậm rãi. . . Mở ra!

Tại hần hai mắt đóng mở một cái chớp mắt, trong đầu của hần oanh một tiếng, vô số trí nhớ, vô số hình ảnh, tại thời khắc này, toàn bộ hiện ra đến. Toàn bộ tại tinh thần của hần nội, khôi phục!

“Tử vong, không phải tánh mạng chấm dứt, mà là bắt đầu. . . Ta. Là Mạnh Hạo.” Mạnh Hạo đã trầm mặc thật lâu, dần dần ngẩng đầu, nhìn xem đen kịt đáy biển, có thể trong mắt hần, hần chứng kiến, là mặt biển bầu trời.

Hần thức tỉnh, hần hiểu rõ!

Ở ngoài sáng ngộ lập tức, hần cũng đã nhận ra, cự ly này giọt lệ rơi xuống, giờ phút này đã đi qua mười năm, mà khoảng cách hần năm đó lựa chọn hiểu ra Tử Hải bắt đầu, đến nay. . . Đã đi qua 150 năm!

Nếu không có cái kia giọt lệ, Mạnh Hạo sẽ không thức tỉnh, hần hội một mực hóa yêu, cho đến vạn năm sau, mới có thể tỉnh lại, lúc kia, thể gian hội thiếu một người tu sĩ, Phong Yêu Sư hội đã đoạn truyền thừa, cùng lúc đó, trên bầu trời, sẽ thêm ra một cái Thiên Địa đại yêu!

Tại thức tỉnh trong tích tắc, Tử Hải sở hữu sóng cả sóng cồn, nháy mắt bình tĩnh trở lại, sở hữu u hồn, đều ngay ngắn hướng chìm vào trên biển, không còn tại ngoại giới chút nào.

Toàn bộ Tử Hải, một mảnh tĩnh mịch.

Mạnh Hạo tại đáy biển ở chỗ sâu trong, hần sinh cơ càng thêm tràn đầy, cho đến mấy ngày về sau, đã đạt đến từng đã là đỉnh phong, nếu là thay đổi trước khi, Mạnh Hạo sinh cơ mãnh liệt như thế, tại đây Tử Hải nội, khiến cho diệt sạch chi ý, có thể đưa hần triệt để tuyệt sát.

Có thể dưới mắt, cái này phiến Tử Hải đối với hần, lại không có chút nào bài xích.

Bởi vì, Mạnh Hạo tự là Tử Hải, Tử Hải tại ý nào đó đã nói. . . Tự là Mạnh Hạo!

Tay phải của hần chậm rãi nâng lên, về phía trước vươn ra lúc, toàn bộ Tử Hải, vô thanh vô tức gian, chậm rãi trầm xuống, cho đến trầm xuống mười trượng!

Tây Mạc bằng bạc Tử Hải, chính thể trầm xuống mười trượng, khiến cho hòn đảo lộ ra thêm nữa, khiến cho đã từng xuất hiện đỉnh núi, hiển lộ phạm vi càng lớn.

Một màn này, oanh động toàn bộ Mặc Thổ sở hữu tu sĩ, một đám lại một nhóm người đến đây xem xét đến tột cùng, nhưng lại tìm không ra nguyên nhân chỗ, phán đoán không xuất ra, cái kia mười trượng nước biển, đi nơi nào.

Mà trên thực tế, cái này toàn bộ Tây Mạc Tử Hải trầm xuống mười trượng, thiếu những nước biển kia, giờ phút này ngưng tụ tại Mạnh Hạo phải trên mu bàn tay, lạc ẩn thành một cái Tử sắc nước chữ.

Đã trở thành Mạnh Hạo nắm giữ Tử Hải Tử Vong Chi Lực tiêu chí, hóa thành thuộc về hắn. . . Thủy đồ đằng!

Cúi đầu nhìn xem mu bàn tay, Mạnh Hạo tay phải nâng lên vung lên, lập tức chung quanh hắn nước biển ngay ngắn hướng tản ra, sinh sinh mở rộng ra trăm trượng, khiến cho Mạnh Hạo bốn phía trong vòng trăm trượng, lại không có chút nào nước biển.

Cùng lúc đó, hắn trên ngón trỏ, huyết sáng lóng lánh, đại biểu sinh cơ Huyết đồ đằng, tùy theo huyền hóa ra đến.

Tại Mạnh Hạo điều khiển xuống, Huyết đồ đằng chậm rãi trọng điệp tại Mạnh Hạo tay phải trên mu bàn tay, cùng đại biểu tử vong Tử Hải đồ đằng, dung cùng một chỗ.

Tại chúng lẫn nhau đụng chạm, lẫn nhau trọng điệp, dung hợp lẫn nhau nháy mắt, Mạnh Hạo thân thể chấn động mạnh một cái.

“Huyết, đại biểu sinh!”

“Tử Hải, đại biểu chết!”

“Sống hay chết va chạm, là diệt sạch, mà sống hay chết dung hợp, là sinh ra đời hết thấy tánh mạng chi nguyên. . . Cái này, mới là của ta Ngũ Hành chi thủy!”

“Nó đại biểu sinh, lại đại biểu chết, nó đã diệt sạch, lại là tánh mạng chi nguyên!”

“Thủy đồ đằng, đem trở thành của ta cái thứ nhất Nguyên Anh, nó nhan sắc là tím cùng huyết dung hợp, nó. . . Chính là ta Ngũ Hành chi thủy, của ta Tử Huyết Nguyên Anh!” Mạnh Hạo hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang, tay phải mạnh mà nắm tay, Thủy đồ đằng lạc ẩn rất nhanh biến mất, cũng không phải là tán đi, mà là chìm vào Mạnh Hạo trong cơ thể, trong chốc lát, khắc ở Mạnh Hạo hoàn mỹ trên kim đan.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo trong mắt lộ ra chấp nhất chi mang, giờ khắc này hắn, không giống như là tu sĩ, phản giống như là Đan sư!

Giờ phút này hắn, đúng là Đan Đỉnh đại sư!

“Thân thể vi lô. . .” Hắn thì thảo ở bên trong, thân thể huyết dịch ầm ầm gia tốc vận chuyển, huyết nhục mỗi một lần chấn động, đều phẳng phát đem bản thân, hóa thành Thiên Địa lò lớn.

Trong đó không có hỏa, có. . . Là tánh mạng của hắn!

Cùng tánh mạng luyện đan, dùng luyện đan chi pháp luyện anh, do đó luyện ra bản thân ngũ sắc Nguyên Anh!

“Dùng tâm đan phương!” Mạnh Hạo hai tay đặt ở trên đầu gối, hai mắt nhắm nghiền, tinh thần của hắn nội, theo bắt đầu quyết định dùng loại này chưa từng có ai, sau có lẽ cũng không người đến phương thức, lại để cho chính mình tu vi đột phá, theo hoàn mỹ Kim Đan bước vào Nguyên Anh, dùng một loại phương thức khác, tại chưa xong đòla anh công pháp lúc, còn muốn đạt tới hoàn mỹ Nguyên Anh trình độ từng màn quá trình, một kẻ phong hiện tại trong lòng.

Những này, tựa là Mạnh Hạo đan phương!

“Luyện chế ngũ sắc Nguyên Anh! Bước đầu tiên, Nguyên Anh cũng không phải là một cái, mà là năm cái Nguyên Anh!” Mạnh Hạo thân thể oanh hơn một tiếng, dùng luyện đan chi pháp, đã bắt đầu luyện chế bản thân.

Trong cơ thể hần hoàn mỹ Kim Đan, cùng Thủy đồ đằng triệt để dung hợp về sau, tại Mạnh Hạo thân thể vi lò đan, tâm vi đan phương ở bên trong, âm âm luyện anh.

Một màn này, tại Mạnh Hạo trước khi, Tu Chân giới chưa từng có người nào như vậy đã làm, chẳng khác gì là Mạnh Hạo tự nghĩ ra một đầu, thích hợp bản thân con đường tu hành, muốn dùng cái này đường, cùng hoàn mỹ Nguyên Anh tranh phong!

Thời gian chậm rãi trôi qua, hần hoàn mỹ Kim Đan, tại trận trận ken kết âm thanh xuống, xuất hiện muốn vỡ vụn dấu hiệu, một lát sau, hoàn mỹ Kim Đan âm âm vỡ vụn, hóa thành một đoàn Hỗn Độn khí tuyền.

Một vòng đỏ tía chi mang, bỗng nhiên xuất hiện!

522. Chương 522: Ngũ Sắc Nguyên Anh!

Tại cái này khí tuyền nội, Tử Hồng Chi Mang tại Mạnh Hạo trong cơ thể trực tiếp khuếch tán, cùng lúc đó, khí tuyền nội, Tử Hồng Chi Mang bay ra, không ngừng mà ngưng tụ phía dưới, dần dần xuất hiện một cái mơ hồ hình dáng.

Cái này hình dáng không ngừng cải biến lúc, bốn phía Tử Hải, dần dần vờn quanh Mạnh Hạo, xoáy lên vòng xoáy!

Cái này vòng xoáy càng lúc càng lớn, cuối cùng ảnh hưởng tới toàn bộ Tây Mạc Tử Hải, vòng xoáy ngập trời, Tử Hải gào thét!

Một màn này, khiến cho sở hữu tại Tử Hải bên trên tu sĩ, vô luận tại bất kỳ địa phương nào, đều nguyên một đám tâm thần chấn động, chịu hoảng sợ, càng đoán không ra, đến cùng đã xảy ra chuyện gì!

Giờ phút này, Mạnh Hạo từ từ nhắm hai mắt, trong cơ thể của hần Tử Hồng Chi Mang càng phát ra mãnh liệt lúc, cái kia Tử Hồng Chi Mang giao thoa mà ra hình dáng, càng phát ra ngưng thực, đến cuối cùng. . .

Bất ngờ ngưng tụ thành một cái hơi mờ tiểu nhân.

Cái này tiểu nhân cùng Mạnh Hạo giống như đúc, phẳng phát rút nhỏ nhiều lần, chỉ có bảy tác lớn nhỏ, toàn thân óng ánh sáng long lanh, phát ra Tử Hồng Chi Mang, một cỗ cường hân khí tức, tại nó trên người không có ý hiển lộ.

Này khí tức mạnh, trực tiếp đã vượt qua tuyệt đại đa số Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ, có thể so với đại tông môn không dưới trình độ Nguyên Anh!

Mới vừa xuất hiện lúc, cái này Nguyên Anh thần sắc có chút mờ mịt, nhưng rất nhanh tựu thức tỉnh, tứ chi mở rộng, lập tức Mạnh Hạo trái tim bang bang gia tốc nhảy lên, một cỗ Nguyên Anh sơ kỳ tu vi, lần nữa tại trên người của hần, âm âm bộc phát! !

Cùng từng tại Mặc môn bên ngoài lúc bất đồng, cái kia một lần, là tạm thời đạt được, không ổn định, có thể dưới mắt, là Mạnh Hạo chính thức thu hoạch, hoàn toàn thuộc về chính hần!

Mà lại, đồng dạng là Nguyên Anh sơ kỳ, nhưng lại so đã từng, tại khí tức bên trên, tại khí thể bên trên, càng mạnh hơn nữa!

Đây là. Tử Huyết Thủy Anh! !

Này Nguyên Anh mới vừa xuất hiện. Lập tức theo Mạnh Hạo trong cơ thể bay ra. Phiêu phù ở Mạnh Hạo trên không, ánh mắt chớp động ở bên trong, khoanh chân ngồi xuống, toàn thân đỏ tía chi quang ngập trời.

Phóng nhãn toàn bộ Nam Thiên đại địa Tu Chân giới, sở hữu Nguyên Anh tu sĩ, cơ hồ đều là chỉ tu ra một cái Nguyên Anh, dùng cái này Nguyên Anh, thành tựu bản thân con đường tu hành.

Chỉ có một ít hiếm thấy đại năng thế hệ. Hoặc là công pháp đặc thù, hoặc là tu vi đích thật là quá mức khổng lồ, cho nên một cái Nguyên Anh không cách nào thỏa mãn, mới có thể ném thử đi luyện thứ hai Nguyên Anh.

Người như vậy, không thể nghi ngờ đều là cường giả bên trong cường giả, bất kỳ một cái nào, đều tại trong lịch sử, để lại nồng đậm văn chương.

Mà giờ khắc này Mạnh Hạo, chính hướng về như vậy con đường, rảo bước tiến lên!

Tại đây Tử Huyết Nguyên Anh xuất hiện một cái chớp mắt. Mạnh Hạo hai mắt mở ra, lộ ra một mảnh hồng mang. Hắn thở sâu, lần nữa nhắm lại hai mắt lúc, trong cơ thể hắn hoàn mỹ Kim Đan vỡ vụn hóa thành khí tuyến, không ngừng mà xoay tròn ở bên trong, Hỗn Độn chi ý càng thêm rõ ràng.

Cái lúc này, Mạnh Hạo trên thân thể Kim thuộc tính đồ đằng, đột nhiên lập loè ở bên trong, dần dần tiêu tán, cũng không phải là biến mất, mà là chìm vào Mạnh Hạo trong cơ thể, hóa thành trập trập kim quang, dung nhập đã đến Hỗn Độn Khí tuyến bên trong.

“Kim thuộc tính, đến từ Kim Ô bản linh chi lực, thành thiên địa kiên đều bị thúc chi kim, dùng luyện đan chi pháp, luyện ra vi Mạnh Hạo. . . Đệ nhị Nguyên Anh!” Mạnh Hạo nhẹ giọng thì thào, thân thể vi lô, tâm là đan phương, lần nữa luyện anh.

Một lát sau, trong cơ thể hắn có nổ vang chấn động bát phương quanh quẩn, cũng may Mạnh Hạo là ở đáy biển, bằng không mà nói, cái này tiếng vang nhất định truyền ra thật xa, có thể coi là ở đáy biển, cũng như trước nhắc lên trập trập sóng biển gào thét đánh ra.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo trong cơ thể Hỗn Độn Khí tuyến nội, kim quang đại thịnh, vô tận kim quang đem Mạnh Hạo thân hình như muốn xuyên thấu, khiến cho giờ phút này Mạnh Hạo, thoát nhìn như cùng một cái kim thiết pho tượng.

Ngay sau đó, tại đây kim quang ở bên trong, một cái Kim sắc hình dáng huyền hóa ra đến, càng phát ra ngưng thực về sau, rất nhanh tựu hóa thành một cái cùng đồ tía Nguyên Anh tương tự chính là tiểu nhân!

Bảy tắc độ cao, gần như trong suốt thân thể, thần sắc mờ mịt, hết thấy đều cùng lúc trước đồ tía Nguyên Anh, giống như đúc, khác biệt duy nhất, tựu là cái này thứ hai Nguyên Anh, toàn thân tràn ra kim quang!

Thoạt nhìn, coi như chính khí lăng nhăng, cực kỳ thần thánh, mấy cái thời gian hô hấp về sau, cái này Kim sắc tiểu nhân hai mắt mãnh liệt lóe lên, lộ ra rõ ràng chi ý, toàn thân mãnh liệt mở rộng ra, lập tức kim quang đại trấp, một cỗ bàng bạc chi lực từ nơi này Kim sắc tiểu nhân bên trên bộc phát ra đến, hóa thành tu vi, lập tức tựu tràn ngập Mạnh Hạo toàn thân.

Khiến cho Mạnh Hạo tu vi, tại thời khắc này, âm âm kéo lên, trực tiếp đạt đến Nguyên Anh sơ kỳ đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa, tựu có thể trở thành Nguyên Anh trung kỳ!

Cái này Kim sắc tiểu nhân, đúng là Mạnh Hạo thứ hai Nguyên Anh, Ngũ Hành chi Kim Anh!

Thân thể của hắn lóe lên, hóa thành kim quang, lập tức liền từ Mạnh Hạo trong cơ thể bay ra, xuất hiện ở hắn phía trên, cùng đồ tía Nguyên Anh, tại hai cái phương hướng bất đồng, mặt đối mặt, khoanh chân mà ngồi.

Bốn phía khí tức cuốn động bát phương, Mạnh Hạo tu vi chấn động mãnh liệt, hắn từ từ nhắm hai mắt, thở sâu về sau, mi tâm bên trên, Mộc thuộc tính đồ đằng, chậm rãi biến mất.

“Kim cùng nước đều luyện thành Nguyên Anh, bây giờ là mộc. . . Thứ chín biến Thanh Mộc, chính là ta thứ ba Nguyên Anh. . . Mộc Anh! Đây Nguyên Anh như xuất hiện, ta ngũ sắc Nguyên Anh chỉ lộ, xứng đáng đại thành!” Mạnh Hạo nội tâm thì thào lúc, toàn bộ tâm thần, dung nhập đến trong cơ thể khí tuyến ở bên trong, linh thức thành tay, lần nữa luyện anh.

Rất nhanh, trong cơ thể của hắn Hỗn Độn Khí tuyến nội, thanh sáng lóng lánh!

Phảng phất có tia chớp trong đó chạy, phát ra kịch liệt tiếng oanh minh, tại đây tiếng vang xuống, giống như có sinh mạng tồn tại, đã trở thành sinh cơ, cái này sinh cơ đạt dào đã đến cực hạn về sau, phảng phất

Khai Thiên Tích Địa giống như, xuất hiện Thiên Lôi Địa Hỏa cảm giác, cùng lúc đó. . . Một đạo thanh quang bỗng nhiên theo Hỗn Độn Khí tuyền nội bay ra.

Này quang ngưng tụ cùng một chỗ, đã trở thành hình dáng, dài ra tứ chi cùng đầu lâu, biến ảo ngũ quan cùng thất khiếu, theo hai mắt mạnh mẽ đóng mở mở ra, thanh quang chói mắt!

Mạnh Hạo Mộc Nguyên Anh, bất ngờ xuất hiện!

Tại đây Mộc Nguyên Anh hiện thể nháy mắt, Mạnh Hạo tu vi, âm âm bộc phát, trực tiếp đã đột phá Nguyên Anh sơ kỳ, bước vào đã đến Nguyên Anh trung kỳ, triệt để ổn định lại!

Giờ khắc này Mạnh Hạo, dĩ nhiên bước vào đã đến Nam Thiên đại địa trong lịch sử, ít càng thêm ít, có đủ ba cái Nguyên Anh cường giả bên trong, không mấy năm qua, nhìn chung toàn bộ Nam Thiên đại địa, vô số thiên kiêu, quần hùng so về, tối đa, có người luyện chế ra bốn cái Nguyên Anh.

Nhưng này dạng tu sĩ, không mấy năm qua, chỉ có ba người!

Mà bây giờ, sắp nhiều ra người thứ tư!

”Đan Đông Bất Diệt Hỏa, giống nhau của ta đan đạo Vinh Hằng, dùng Bất Diệt chi tâm, ngưng tụ Thiên Địa Ngũ Hành chi hỏa, này hỏa, đại biểu của ta đan đạo, đại biểu ta tu hành quyết tâm!

Dùng cái này hỏa, luyện ra của ta thứ tư Nguyên Anh, Hỏa Anh!” Mạnh Hạo nhẹ giọng thì thào, thanh âm tuy nhỏ, nhưng lại chém đinh chặt sắt giống như, tại mở miệng đồng thời, trong cơ thể hắc Mộc Nguyên Anh bay ra, bất ngờ cùng nước anh, Kim Anh khoanh chân ngồi cùng một chỗ, ba phương hướng, vờn quanh Mạnh Hạo!

Ba cái Nguyên Anh, một màn này nếu là bị ngoại nhân chứng kiến, nhất định hoảng sợ, khiếp sợ đến không cách nào tin, bởi vì từ xưa đến nay, có đủ ba cái Nguyên Anh tu sĩ, phượng mao lân giác, không đến mười người, mà lại gần đây, đã ở vạn năm trước.

Có thể dưới mắt, Mạnh Hạo đã thành công luyện ra ba cái Nguyên Anh, nhưng này. . . Đối với hắc ngũ sắc Nguyên Anh chi lộ mà nói, liền bước đầu tiên còn không có hoàn toàn đạt tới, bởi vậy có thể thấy được, Mạnh Hạo luyện anh chi pháp, đúng như Khai Thiên Tích Địa!

Đây hết thấy, ngoại trừ Mạnh Hạo đã lấy được Ngũ Hành đồ đằng bên ngoài, cùng hắc thân là Đan Đạo Đại Sư cũng có thật lớn liên quan, chỉ có loại này thân phận, mới có thể luyện đan chi pháp luyện anh!

Nhưng là tối trọng yếu nhất. . . Hay vẫn là Mạnh Hạo trụ cột, mười ba tầng ngưng tụ Đại viên mãn, Hoàn Mỹ Trúc Cơ mười ngọn Đạo Đài, hoàn mỹ Kim Đan triệt để viên mãn, như vậy trụ cột, phóng nhãn toàn bộ Nam Thiên đại địa, chỉ có hắc một người!

Như vậy trụ cột, hóa thành đúng là trong cơ thể hắc Hỗn Độn Khí tuyền, mới có thể chèo chống hắc, đi luyện ra lần lượt Nguyên Anh, nếu là thay đổi người bên ngoài, không có như vậy trụ cột, căn bản là không cách nào làm được điểm này.

Đúng lúc này, màu da cam chi quang, một cái chớp mắt theo Mạnh Hạo Hỏa Đồ đằng bên trên tràn ra, sau đó nháy mắt biến mất, xuất hiện ở Mạnh Hạo trong cơ thể Hỗn Độn Khí tuyền nội, theo khí tuyền xoay tròn, triệt để dung nhập trong đó, phẳng phát bị nát bấy, tại đây Hỗn Độn Khí tuyền nội, một lần nữa luyện hóa.

Biển lửa trực tiếp xuất hiện, tại Mạnh Hạo trong cơ thể thiêu đốt, bao phủ toàn bộ Hỗn Độn Khí tuyền, càng là lan tràn tới Mạnh Hạo trong cơ thể, tản ra đã đến Tử Hải trong.

Chung quanh hắc bát phương, toàn bộ đều là biển lửa, tại ngọn lửa này ở bên trong, hắc khí tuyền ở bên trong, một đạo Hỏa Ảnh lập tức bay ra, tại Mạnh Hạo trong cơ thể hóa thành một cái bảy tác lớn nhỏ tiểu nhân, đúng là Mạnh Hạo Ngũ Hành Hỏa Anh.

Tại hắc xuất hiện đồng thời, cái này bốn phía hỏa diễm, ngay ngắn hướng cuốn ngược lại, toàn bộ về tới Mạnh Hạo trong cơ thể, ngưng tụ đến nơi này Ngũ Hành Hỏa Anh trong thân thể, sau đó, cái này Ngũ Hành Hỏa Anh hai mắt, bỗng nhiên mở ra.

Tại hần mục mở ra nháy mắt, Mạnh Hạo trong óc nổ vang, tu vi của hần, lại một lần trèo thẳng lên, lúc này đây, thẳng nhận được Nguyên Anh trung kỳ đỉnh phong! !

Trước khi tại Mặc môn bên ngoài, Mạnh Hạo Ngũ Hành quy nhất, mới khiến cho tu vi miễn cưỡng đạt đến Nguyên Anh trung kỳ đỉnh phong, nhưng bây giờ, hần chỉ là luyện ra thứ tư cái Nguyên Anh, cũng đã cùng lúc trước Ngũ Hành quy nhất ngang hàng.

Mạnh Hạo thở sâu, hai mắt lóe lên lúc, trong cơ thể hần Hỏa Anh lập tức bay ra, phiêu phù ở đỉnh đầu, cùng với khác ba cái Nguyên Anh, phẳng phất xếp đặt thành một cái tứ phương trận pháp.

Trận pháp đích chính trung tâm, là Mạnh Hạo!

“Sương Thổ Yêu Đế bốn nguyên chi lực, Thiên Địa sơ khai lúc, một mảnh Hỗn Độn bên ngoài Sương Thổ, này nguyên. . . Đem là của ta thứ năm Nguyên Anh, Thổ Anh!” Mạnh Hạo thở sâu, giờ khắc này lòng tin của hần trước đó chưa từng có, hai mắt lần nữa khép kín lúc, thân thể của hần bên trên cuối cùng một cái đồ đằng, lập tức biến mất, hòa tan tại trong cơ thể hần khí tuyền trong.

Thời gian chậm rãi trôi qua, một lát sau, trận trận bằng hàn khí tức ầm ầm gian theo Mạnh Hạo trong cơ thể bạo phát đi ra, này khí tức quét ngang bát phương, khuếch tán lúc, ken kết thành âm quanh quần, những nơi đi qua, Tử Hải đóng băng!

Ngay sau đó, Mạnh Hạo tu vi lần nữa kéo lên, không còn là Nguyên Anh trung kỳ đỉnh phong, mà là ầm ầm đột phá, bước vào đã đến. . . Nguyên Anh hậu kỳ! !

Tóc của hần không gió mà bay, quần áo của hần cuồng vũ, cùng lúc đó, tại Mạnh Hạo trong cơ thể, có một tiếng kêu to truyền ra, theo hần Thiên Linh ở bên trong, bất ngờ có một cái bảy tắc tiểu nhân, chậm rãi bay lên, nghiêm túc thần sắc, tràn đầy bằng hàn khí tức, phẳng phất một mảnh Sương Thổ!

Đúng là. . . Mạnh Hạo Ngũ Hành Thổ Anh! !

Ngũ Hành Thổ Anh bay ra, phiêu phù ở Mạnh Hạo đỉnh đầu, giờ phút này Mạnh Hạo, hần phía trên tồn tại năm cái Nguyên Anh, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, Ngũ Hành chi anh, triệt để viên mãn!

Ngũ sắc Nguyên Anh bước đầu tiên, Mạnh Hạo hoàn thành!

Giờ khắc này Mạnh Hạo, tại đồng dạng cảnh giới ở bên trong, Nam Thiên đại địa, chưa từng có ai! !

Hần là mạnh nhất!

523. Chương 523: Thứ Sáu Nguyên Anh!

Hần Linh thức, tại thời khắc này gấp mấy lần bạo tăng, trăm triệu ngàn triệu, năm nghìn triệu. . . Cho đến chín nghìn triệu, gần như phạm vi bảy mươi dặm đầy, nếu là hóa thành thẳng tắp, tức thì thần thức có thể lan tràn địa phương, lại tăng gấp mười lần!

Cái này đã không còn là Linh thức, bởi vì không có bất kỳ Linh thức có thể làm được điểm này, chỉ có. . . Thần thức!

Thuộc về Nguyên Anh tu sĩ chỉ mỗi hần có đấy, thần thức!

Bình thường Nguyên Anh hậu kỳ, thần thức phạm vi, chỉ là phạm vi hơn bảy nghìn triệu mà thôi, mà cùng Trảm Linh ở giữa đường ranh giới, thì là vạn triệu!

Chỉ có Trảm Linh, mới có thể có phạm vi vạn triệu thần thức!

Mà trước mắt Mạnh Hạo, thần trí của hần trọn vẹn phạm vi chín nghìn triệu!

Mạnh Hạo ngẩng đầu, nhìn về phía đỉnh đầu năm cái Nguyên Anh, hần giờ phút này, trong cơ thể hoàn mỹ Kim Đan hóa thành khí tuyền vẫn còn, tuy nói đã không nhiều lắm, hãy nhìn kia bộ dạng, giống như còn có thể chèo chống luyện ra thứ sáu Nguyên Anh!

Mạnh Hạo trầm mặc, nhìn mình Ngũ Hành Nguyên Anh, cảm thụ được Nguyên Anh hậu kỳ bằng bạc tu vi, hần thở sâu, từ tu hành đến nay, không đến hai trăm năm tuổi nguyệt, từ một cái Triệu Quốc nhỏ nhỏ tu sĩ, một đường đi cho tới bây giờ, thành tựu Nguyên Anh hậu kỳ cường giả địa vị, đây hết thảy, giờ phút này nhớ lại, dường như một giấc mộng ảo.

Giờ phút này Ngũ Hành Nguyên Anh tề tụ, Mạnh Hạo đã hoàn thành rồi bước đầu tiên, bày ở trước mặt hần, chính là bước thứ hai, Ngũ Hành quy nhất!

Một khi quy nhất, hần chính là Ngũ Sắc Chí Tôn!

Có thể Mạnh Hạo hai mắt, giờ phút này đã có một vòng chần chờ xuất hiện, càng là nhú mảy.

“Mười ba tầng Ngưng Khí Đại viên mãn, hoàn mỹ Trúc Cơ, hoàn mỹ Kim Đan, ta một đường. . . Từng cái cảnh giới, đều là đã đến cực hạn, cho nên ta mới có thể khiêu chiến so với ta cảnh giới cao hơn chi nhân!”

“Cho nên, mới có ta hôm nay Ngũ Hành Nguyên Anh!”

”Nguyên Anh phân Ngũ Hành ngũ sắc, tam hành có thiếu tứ hạnh không rảnh, Ngũ Hành hoàn mỹ. . . Dựa theo đạo lý đến đem, ta có lẽ đã là hoàn mỹ mới đúng. ,

“Thần thức chín nghìn tượng nhìn như vượt ra khỏi quá nhiều Nguyên Anh lão quái, cũng không biết nếu thật đang hoàn mỹ Nguyên Anh, thần thức biết bao nhiêu?” Cái này, mới là lại để cho Mạnh Hạo chần chờ địa phương, hần nhìn qua Ngũ Hành Nguyên Anh, lâm vào trầm tư.

Ngũ Hành Nguyên Anh xuất hiện lại để cho Mạnh Hạo vui sướng đồng thời, cũng có suy nghĩ sâu xa, chín nghìn tượng thần thức, chứng minh Mạnh Hạo trước lựa chọn đạo đường không sai, là chính xác, có thể. . . Tựa hồ con đường này, cùng trong truyền thuyết hoàn mỹ Nguyên Anh giữa, còn có một chút chênh lệch.

Mạnh Hạo cho dù không biết trong truyền thuyết hoàn mỹ Nguyên Anh sẽ có bao nhiêu mạnh mẽ có thể hần dù sao cũng là hoàn mỹ Trúc Cơ, hoàn mỹ Kim Đan, dùng cái này cân nhắc phía dưới, không khó đoán ra một cái đại khái đáp án.

”Hoàn mỹ Nguyên Anh cần Ngũ Hành toàn bộ có đủ, đó là một cái Nguyên Anh, có được Ngũ Hành ngũ sắc. Mà ta lựa chọn đây, là phân tán ra, luyện ra năm cái Nguyên Anh mỗi cái Nguyên Anh có đủ một cái, mưu đồ đẳng với tư cách lẫn nhau liên hệ để cho Ngũ Hành quy nhất, dùng loại phương pháp này, đạt tới hoàn mỹ Nguyên Anh trình độ!

Có thể hiện tại xem ra, vẫn có xem xét tâm ”

”Ta đoán không ra hoàn mỹ Nguyên Anh điểm mấu chốt, có thể chín nghìn chín trăm chín mươi chín tượng, nhất định là hoàn mỹ Nguyên Anh cực hạn! , Mạnh Hạo hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang, hần tự nghĩ ra luyện anh, thành tựu Ngũ Hành Nguyên Anh chỉ lộ, là bởi vì hần không có trở thành hoàn mỹ Nguyên Anh công pháp, mà là muốn tự nghĩ ra ra một cái, có thể so với, thậm chí là siêu việt hoàn mỹ Nguyên Anh đạo đường.

”Nếu như Ngũ Hành Nguyên Anh sau khi thành công, hóa thành chín nghìn tượng thần thức, cùng hoàn mỹ Nguyên Anh giữa có chút chênh lệch, như vậy. . . Ta sẽ thấy gia tăng một cái Nguyên Anh, dùng cái này gần hơn chênh lệch! , Mạnh Hạo hai mắt lộ ra cổ chấp chi mang, khoanh chân ngồi ở đáy biển ở chỗ sâu trong, tay phải hần bỗng nhiên khi nhấc lên, tại trong tay của hần, thành linh xuất hiện một quả đan dược!

Đúng là Mạnh Hạo năm đó giết chết Quý gia tộc tử về sau, từ kia trong túi trữ vật đạt được đây. . . Thượng cổ ba đại đan dược một trong, Nhất Sắc Nạp Anh Đan! !

Đan này Thiên Địa hiếm thấy, Thượng cổ kỳ đan, nuốt vào một quả, có tỷ lệ nhất định, sử dụng Nguyên Anh phẩm chất đề cao, gia tăng một màu, như là gia tăng một cái Ngũ Hành thứ nhất chỉ lực.

“Ta hôm nay Ngũ Hành đã toàn bộ có được, nuốt vào Đan này, muốn mỗi là không có tác dụng, hoặc là chính là sẽ thêm ra một cái, ta không biết thứ sáu đi!” Mạnh Hạo trầm mặc một lát, thần sắc lộ ra quyết

đoán, hẳn nhất định phải đi nếm thử thoáng một phát, bằng không mà nói, hẳn có chút không cam lòng”Ừm...

Giờ phút này không chút do dự, lấy ra gương đồng, Mạnh Hạo trong túi trữ vật, Linh Thạch rất nhiều, đều là những năm này mang theo Ô Thần bộ lạc di chuyển lúc, một đường thu hoạch.

Giờ phút này hẳn không chút do dự, dù là phục chế một quả như vậy đan dược, cần thiết Linh Thạch rất nhiều, cũng như cũ là phục chế rồi một quả, sau đó đem hai quả Nhất Sắc Nạp Anh Đan, nuốt vào một hạt.

Tại đây một hạt đan dược cửa vào nháy mắt, Mạnh Hạo trong cơ thể lập tức nổ vang, cùng cái này nổ vang ở bên trong, đan dược hòa tan, tán nhập Mạnh Hạo thân thể từng cái vị trí, phẳng phất là hóa thành một loại đặc thù thần thức, tại trong cơ thể hắn quét ngang một vòng, như đang tìm kiếm cái gì.

Cho đến cuối cùng, đan dược chi lực biến mất, cái này đặc thù coi như thần thức lực lượng, cũng dần dần tiêu tán, cái gì cũng không có tìm được.

Mạnh Hạo cau mày, mở mắt ra, lâm vào trầm tư, đan dược không có hiệu quả. . . Điều này nói rõ Mạnh Hạo Ngũ Hành đã viên mãn, khiến cho Đan này, như là tìm không thấy vật dẫn, cũng tựa không khả năng lắng không nhiều hơn nữa một nhóm đi ra.

”Thượng cổ ba đại kỳ đan, chẳng qua là gần gà sao? , Mạnh Hạo trầm mặc một lát, lần nữa không tiếc Linh Thạch đi phục chế, lại nuốt vào rồi một quả, cảm giác giống nhau lại một lần hiển hiện, có thể cuối cùng vẫn còn không có hiệu quả, bất quá đan dược này bản thân kỳ dị dường như thần thức chi lực, như là chồng lên giống nhau, càng khổng lồ một ít.

Mạnh Hạo yên lặng lại nuốt vào Nhất Sắc Nạp Anh Đan, thuyên rồi không tiếc nuốt, hẳn ý định vô luận như thế nào, cũng muốn nuốt vào mười hạt, như vẫn không thành công, tức thì buông tha cho, lựa chọn Ngũ Hành quy nhất.

Chín nghìn tượng thần thức, chẳng qua là hắn đối lập hoàn mỹ Nguyên Anh một cái suy đoán mà thôi, có lẽ, chính thức hoàn mỹ Nguyên Anh, cũng chỉ là chín nghìn tượng mà thôi.

Mạnh Hạo nghĩ như vậy, lập tức một hạt lại một hạt Nhất Sắc Nạp Anh Đan, cho đến thứ chín hạt Nhất Sắc Nạp Anh Đan nuốt vào về sau, theo cái kia kỳ dị thần thức cảm giác xuất hiện lần nữa, bỗng nhiên đấy, Mạnh Hạo mi tâm, xuất hiện một tia đau đớn.

Cái này đau đớn đến đột nhiên, phẳng phất là vẫn giấu kín tại Mạnh Hạo trong cơ thể, có thể hẳn thủy chung không có phát hiện, mà là đang cái này nuốt vào rồi chín hạt Nhất Sắc Nạp Anh Đan về sau, ở đằng kia chín hạt đan dược chồng chung vào một chỗ khủng bố thần thức xuống, lúc này mới đem phát giác ra được.

Tại đây đau đớn xuất hiện nháy mắt, Mạnh Hạo tâm thần mãnh liệt chấn động, hẳn cẩn thận cảm thụ một lát, không chút do dự đã bắt đầu phục chế Nhất Sắc Nạp Anh Đan, loại đan dược này, cho dù là tại thượng cổ thời điểm, cũng hiếm có dấu người có thể như thế liên tục ăn vào nhiều như vậy.

Đã đến hôm nay, càng là tuyệt khương khả năng!

Chỉ có Mạnh Hạo nơi đây, mới có thể như vậy nuốt, nhưng đại giới là, hắn trong túi trữ vật những năm này tích lũy Linh Thạch, giờ phút này đang bay nhanh giảm bớt.

Sợ là dùng không được bao lâu, Mạnh Hạo đem nghèo rớt mồng tơi.

Có thể trước mắt hắn cho dù là đau lòng, cũng ở đây hồ không được nhiều như vậy, mi tâm đau đớn, cho Mạnh Hạo hy vọng, hẳn có thể cảm nhận được, đây là Nhất Sắc Nạp Anh Đan, tựa hồ đã tìm được thứ sáu làm được dấu hiệu.

Lúc thứ mười bốn miếng Nhất Sắc Nạp Anh Đan bị Mạnh Hạo nuốt vào nháy mắt, tập hợp mười bốn miếng đan dược chi lực, ngưng tụ khủng bố thần thức, quét ngang Mạnh Hạo trong cơ thể, rút cuộc. . . Tại mi tâm của hắn ở bên trong, đã tìm được có thể ngưng tụ ra thứ sáu làm được lực lượng!

Mạnh Hạo thần thức, cũng tiếp theo nhìn sang, tại ngưng tụ mi tâm một cái chớp mắt, đang nhìn hướng bị Nhất Sắc Nạp Anh Đan bức ra cổ lực lượng này nháy mắt, Mạnh Hạo trong óc oanh một tiếng.

Hắn nhìn đã đến một cái. . . Côn Bằng! !

Cũng hoặc là nói, đó là một đám gió, một đám tạo thành Côn Bằng gió, gió này màu trắng, tại Mạnh Hạo trong thần thức, rõ ràng hiển lộ, lại để cho Mạnh Hạo tại thời khắc này, nghĩ tới năm đó ở Nam Vực vãng sinh động lúc, trong động nữ tử, đưa cho chính mình cái kia một đám Côn Bằng chi lực.

Từ nay về sau vô luận Mạnh Hạo như thế nào xem xét, đều không thể tìm được cái kia một đám Côn Bằng chi lực, mà hôm nay, tại mười bốn miếng Nhất Sắc Nạp Anh Đan chồng lên chi lực xuống, cái này Côn Bằng chi phong, rút cuộc lộ ra.

“Cái này Côn Bằng chi phong, chính là ta Phong đồ đằng, cũng là ta thứ sáu Nguyên Anh, Phong Anh!” Mạnh Hạo thở sâu, lập tức vận chuyển trong cơ thể tu vi, đỉnh đầu hắn năm cái Nguyên Anh, cũng đều cùng thuộc bấm niệm pháp quyết, Ngũ Hành chi lực hàng lâm, Mạnh Hạo thân thể hóa thành lò đan, bỗng nhiên luyện anh!

Trong cơ thể hắn hoàn mỹ Kim Đan hóa thành khí tuyền, giờ phút này âm âm vận chuyển, lộ ra hấp rút lui chi lực, tại Nạp Anh Đan tương trợ xuống, tại Ngũ Hành Nguyên Anh tế luyện ở bên trong, rút cuộc đem Mạnh Hạo mi tâm nội ẩn giấu nhiều năm Côn Bằng chi lực, chậm rãi bức ra về sau, bị nhanh chóng anh nhập Đan Điền khí tuyền bên trong.

Tại đây Côn Bằng chi phong hút vào đi vào nháy mắt, Mạnh Hạo trong óc lập tức như lôi đình nổ tung, không ngừng mà nổ vang giữa, đan điền của hắn khí tuyền bay nhanh chuyển động, càng lúc càng nhanh.

“Luyện Phong Anh!” Một lát sau, Mạnh Hạo hai mắt bỗng nhiên đóng mở giữa, trong cơ thể hắn nổi trống động trời, oanh một tiếng nổ mạnh về sau, Mạnh Hạo Đan Điền khí tuyền, trực tiếp ngưng tụ lại với nhau, thành linh hóa thành một cái màu trắng bầy tặc tiểu nhân!

Cùng Mạnh Hạo bộ dạng, giống như đúc, đúng là Mạnh Hạo thứ sáu Nguyên Anh. . . Phong Anh!

Tại đây Phong Anh xuất hiện nháy mắt, Mạnh Hạo tu vi, bỗng nhiên bộc phát, từ Nguyên Anh hậu kỳ, trực tiếp kéo lên, đạt đến Nguyên Anh hậu kỳ đỉnh phong, khoảng cách Đại viên mãn. . .

Chỉ thiếu chút nữa! !

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo thần thức, cũng tại thời khắc này điên cuồng khuếch tán ra, chín nghìn một trăm triệu, chín nghìn ba trăm triệu, chín nghìn sáu trăm triệu. . .

Cho đến đạt đến chín nghìn hơn chín trăm triệu lúc, lúc này mới chậm chạp, đến cuối cùng, dừng lại tại. . . Chín nghìn chín trăm chín mươi chín triệu!

Mạnh Hạo ngẩng đầu, đứng lên, tại kia đứng dậy lập tức, hắn thiên linh bên trong, Phong Anh bay ra, cùng vô hình Nguyên Anh ở một chỗ, đan vào đã thành một cái lực mang tinh đồ án!

Hoàn mỹ Nguyên Anh!

Nhưng lại tại Mạnh Hạo tâm tình kích động, hoàn thành hắn tự nghĩ ra hoàn mỹ Nguyên Anh chi lộ, trở thành từ xưa đến nay, cái thứ nhất có đủ lực anh chi nhân, càng là người thứ nhất. . . Sáng tạo ra có thể so với hoàn mỹ Nguyên Anh con đường chi nhân, muốn sáu đi quy nhất lập tức, bỗng nhiên đấy, Mạnh Hạo sắc mặt, đột nhiên biến đổi.

Tại đây một sát, hắn đã nhận ra thân thể của mình, lại tại đây một cái chớp mắt, tuế nguyệt gia tốc gấp sáu lần, đang bay nhanh biến mất, mà hắn thọ nguyên, tại đây dạng tiêu hao xuống, trăm năm về sau, sẽ đoạn tuyệt mà chết!

“Cái này là. . .” Mạnh Hạo trong mắt lập tức lộ ra tinh mang.

”Bởi vì ta có sáu cái Nguyên Anh, như là có sáu cái mạng. . . Cho nên, ta thọ nguyên, cũng bị trong lúc vô hình hóa thành sáu phần sao. . . Cho nên, ta một năm, tương đương người khác sáu năm!

Đây là hoàn mỹ Nguyên Anh đại giới sao!”

Càng là ở thời điểm này, Mạnh Hạo trong cơ thể Bỉ Ngạn Hoa, giống như tự nhận là đã tìm được cơ hội, lại một lần từ trong cơ thể hắn, không cam lòng quật khởi, âm âm bộc phát.

524. Chương 524: Ngũ Sắc Bỉ Ngạn Hoa!

Cùng lúc đó, tại tử hải bên ngoài trên bầu trời, giờ phút này phong vân cuốn ngược, dù là cơn mưa màu tím không lại, vẫn như trước lơ mờ trời xanh, giờ phút này dần dần có từng đạo tia chớp, từ xa xôi bát phương, oanh oanh mà đến

Theo từng đạo tia chớp tiến đến, thành linh tạo thành một bên ngoài lại một mảnh kiếp vân, gió giục mây vần giữa, nơi đây kiếp vân càng ngày càng nhiều, chấn động rồi tử hải cuộn cuộn, tản mát ra ngập trời tử vong khí tức

Khí tức này phảng phất muốn cùng trời xanh Lôi Kiếp đối kháng, tại đây trong Thiên Địa, nhắc lên một cuộc tang thương điên cuồng!

Tử hải bên trên, những năm gần đây này, bị tu kiến ra mười cái phường thị, trong đó có phần đông tu sĩ, hôm nay nguyên một đám nhìn xem bầu trời, đều lộ ra ý hoảng sợ.

“Cái này là. . . Lôi Kiếp?”

“Chẳng lẽ là có người Độ Kiếp, việc này làm sao có thể, không nói trước Độ Kiếp cần Tiên Nhân mới có thể làm được, phóng nhân toàn bộ Tây Mạc đại địa, làm sao có thể sẽ có người đi Độ Kiếp!”

“Đây không phải Độ Kiếp, đây là có trọng bảo xuất thế! !”

Mười cái trong phường thị, như vậy từng màn, chỗ nào cũng có, có thể hết lần này tới lần khác. . . Tử hải bên trên Lôi Kiếp, rõ ràng chỉ có tử hải chỉ lực có thể chứng kiến, Mặc Thổ tu sĩ, kể cả Trảm Linh ở bên trong, đều tựa hồ bị phân cách ra, không thể nhận ra cảm giác chút nào.

Giờ phút này, tại thứ hai trong phường thị, một chỗ bị tu kiến trên biển trong lâu các, một cái ở trần trung niên nam tử, đang ôm một cái kiều diễm nữ tu, đang tại đàm tiếu tiếng gió, đại thủ khi thì tại đây nữ tử trên thân thể du tảo vuốt ve, tại đây nữ tử thẹn thùng ở bên trong, nam tử dục vọng càng uy.

Phía sau của hắn, có bảy lão giả khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt không nói, như nghe không đến âm uế thanh âm, cái này Thất lão, tu vi cũng đều không tầm thường, trong đó có bốn người là Nguyên Anh trung kỳ, có hai người là Nguyên Anh hậu kỳ, càng có một người, đúng là Nguyên Anh Đại viên mãn!

Như vậy tu sĩ, đã là Trảm Linh phía dưới mạnh nhất, nhất là tại Trảm Linh đơn giản không ra niên đại, Nguyên Anh Đại viên mãn, bất kỳ một cái nào, đều có thể rung chuyển bát phương phong vân.

Nhưng hôm nay, này hắn cùng với bên người chỉ nhân quan hệ, tựa hồ cái này Thất lão, chẳng qua là tùy tùng!

Mà có thể làm ột cái Nguyên Anh Đại viên mãn, trở thành tùy tùng đấy, chỉ có. . . Trảm Linh lão tổ, trung niên nam tử kia tu vi chẳng qua là Nguyên Anh sơ kỳ, không phải Trảm Linh, như vậy liền đại biểu, trung niên nam tử này, thân phận cao, dĩ nhiên hiển hách!

Hắn, đúng là Mặc Thổ Thiên Đình trong liên minh, Thiên Tông bộ lạc Trảm Linh lão tổ Hô Duyên Vân Minh, lúc tuổi già con trai độc nhất Hô Duyên Khánh! Ba tháng trước ra ngoài Mặc Thổ, tại cái này thập đại trong phường thị du ngoạn, khi thì liệt diễm, rất khoái hoạt.

Cái này Hô Duyên Khánh đang muốn nhào vào bên người nữ tu trên người, bỗng nhiên bầu trời một tiếng Lôi đình Oanh long long hoa, qua, đó là nhất đạo màu đỏ tia chớp, thẳng đến xa xa mà đi, tại đây tia chớp du tảo giữa, Thiên Địa uy áp một cái chớp mắt mãnh liệt, khiến cho cái kia bảy lão giả, toàn bộ mở mắt ra, chính giữa Nguyên Anh Đại viên mãn cái vị kia xích bào lão giả, chậm rãi ngẩng đầu, nhìn về phía bầu trời lúc, nhú mày.

Hô Duyên Khánh thân thể run một cái, lập tức ngẩng đầu.

“Kỳ Lôi? Chẳng lẽ là có cái gì Chí Bảo xuất hiện, hay hoặc là có cái gì Dị Yêu hiển hóa?” Hô Duyên Khánh hắc hắc cười cười, một thanh ôm bên người nữ tu, tại đây nữ tử kinh hô ở bên trong, thân thể của hắn bay

lên, tay áo hất lên, lập tức chung quanh hần thành linh xuất hiện bốn cái hộ vệ áo đen, lẳng không đi ra lúc, mang húc lên cực kỳ xa hoa cổ kiêu miệng

Hô Duyên Khánh ôm nàng kia, trực tiếp đi vào trong kiệu

“Ngô lão, chúng ta đi nhìn nhìn vừa vặn rất tốt!” Hần trong tiếng cười, xen lẫn người nữ kia tu một tiếng thở gấp ngậm thanh âm, trong kiệu, một mảnh y thi.

Bị Hô Duyên Khánh gọi là Ngô lão đấy, đúng là vị kia Nguyên Anh Đại viên mãn lão giả, hần cau mày, thâm than một tiếng, chậm quá đứng lên, mang theo bên người sáu người, nương theo lấy cổ kiệu, xa xa Thiên Địa.

Tại đây Hô Duyên Khánh một đoàn người, hướng về tia chớp chỗ đi phương hướng bay nhanh lúc, Mạnh Hạo chỗ đáy biển ở chỗ sâu trong, hần sắc mặt có chút âm trầm khó coi, nhìn qua đỉnh đầu sáu cái Nguyên Anh, Mạnh Hạo nhíu mày.

“Trăm năm thọ nguyên sao. . . Không đến hai trăm năm, ta đã là Nguyên Anh hậu kỳ đỉnh phong, còn có một trăm năm, chưa hẳn không thể Trảm Linh!”

“Về phần Bỉ Ngạn Hoa, . . .” Mạnh Hạo bỗng nhiên khoe miệng lộ ra cười lạnh, hần đã sớm tính đến nơi này Bỉ Ngạn Hoa sẽ không bỏ qua chính mình tu hành thời khắc mấu chốt cơ hội này.

Tất nhiên sẽ xuất hiện!

Nguyên bản Mạnh Hạo cho rằng sẽ ở Thiên Kiếp ở bên trong, Bỉ Ngạn Hoa hiển lộ đoạt xá, có thể trước mắt giống như tại đây Bỉ Ngạn Hoa cho rằng, hôm nay là càng cơ hội tốt.

“Người giờ phút này xuất hiện, cũng tốt! Miễn nếu thật có Thiên Kiếp, cho ta gia tăng phiên toái.” Mạnh Hạo cười lạnh ở bên trong, khoanh chân ngồi xuống, không đi để trong lòng trong cơ thể Bỉ Ngạn Hoa bộc phát cùng quật khởi, mà là tay phải nâng lên chỉ một cái đỉnh đầu Nguyên Anh

Lập tức hần Kim Nguyên Anh, lập tức rơi xuống, mang theo cùng Mạnh Hạo giống nhau cười lạnh, theo thiên linh, trực tiếp dung nhập thân thể, nháy mắt liền xuất hiện ở Mạnh Hạo đã mất đi Kim Đan, biến thành trống trơn Đan Điền trong bụng.

“Lúc này đây, ta sẽ cho người cơ hội, cùng người đến một cuộc. . . Chính diện cuộc chiến!” Mạnh Hạo hai mắt khép kín, Kim Nguyên Anh trong người, lập tức tản mát ra bằng bạc tu vi chi lực, đối với Bỉ Ngạn Hoa chỗ đó, triển khai trấn áp!

Bỉ Ngạn Hoa điên cuồng, phát ra im ắng gào rú, tại Mạnh Hạo sau lưng, thành linh xuất hiện nó hư ảnh, dữ tợn chấp chờn giữa, thành linh xuất hiện bốn màu cánh hoa, mà lại dường như đã đến cực hạn, màu sắc kinh.

Chỉ là nháy mắt, hần liền điều khiển rồi Mạnh Hạo hai chân, tại đây đối với thân thể tranh đoạt ở bên trong, khiến cho Mạnh Hạo hai chân đã mất đi tri giác, thậm chí còn tại lan tràn, dần dần bao trùm hai tay

Bốn màu Bỉ Ngạn Hoa chấp chờn, gần như quỷ dị, giống như vì lúc này đây đối với Mạnh Hạo phản kích, nó ẩn nhẫn rồi quá lâu, chuẩn bị càng nhiều nữa tuế nguyệt. Một khi bộc phát, lẳng lẽ ác liệt vô cùng.

“Lúc này đây, coi như có chút ý tứ, so với người trước kia muốn tốt hơn nhiều.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, hần đối với cái này Bỉ Ngạn Hoa sớm đã rất tinh tường, biết hoa này có linh trí

Lời nói giữa, Mạnh Hạo đỉnh đầu Mộc Nguyên Anh, lập tức hóa thành thanh quang, dung nhập Mạnh Hạo thiên linh bên trong, nháy mắt xuất hiện ở đan điền của hần trong, tại Mạnh Hạo không chần chờ chút nào ở bên trong, trực tiếp cùng Kim Nguyên Anh trùng điệp, hai người. . . Dung hợp quy nhất!

Tại đây hai cái Nguyên Anh dung hợp quy nhất lập tức, Mạnh Hạo trong óc chế cái kia oanh một tiếng, hần lập tức cảm nhận được tu vi của mình, sáng sớm. . . Lần nữa bộc phát! !

Rõ ràng hay vẫn là Nguyên Anh hậu kỳ đỉnh phong, cũng không có đột phá, có thể tại đây trong óc nổ vang ở bên trong, Mạnh Hạo có thể cảm nhận được, hần chiến lược. . . Bạo phát trọn vẹn nhiều gấp đôi!

Đối với cái này, Mạnh Hạo không có ngoài ý muốn, bởi vì qua mới là hoàn mỹ Nguyên Anh chính thức chi lực, có thể cùng cảnh giới cao hơn chính mình chỉ nhân một trận chiến chỗ căn bản!

Nhưng đồng dạng đây, Mạnh Hạo cũng phát giác được, chiến lực nhiều gấp đôi, thọ nguyên tiêu hao, lại cũng so với trước gấp sáu lần tốc độ, nhanh hơn không ít.

Nổ vang giữa, Bỉ Ngạn Hoa phát ra im ắng gào rú, kịch liệt giãy giụa phía dưới, từ trước chiếm cứ tuyệt đối ưu thế, lập tức hóa thành miễn cưỡng cùng Mạnh Hạo đối kháng, bảo trì bị nó chiếm cứ thân thể, sẽ không bị Mạnh Hạo đoạt lại.

”Cái này còn chỉ là hai cái Nguyên Anh quy nhất. . . Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, lập tức đỉnh đầu hấn bên trên Thủy Nguyên Anh, tràn ra đỏ tía chi mang, một cái chớp mắt mà đến, nhảy vào Mạnh Hạo thiên linh bên trong, trong chốc lát, xuất hiện ở đan điền của hắn, cùng Kim Mộc Nguyên Anh, trực tiếp trùng điệp, dung lại với nhau, hoàn thành tam hành quy nhất.

Oanh! !

Mạnh Hạo có thể rõ ràng cảm nhận được, hấn chiến lực, tại thời khắc này, lúc trước hai đi quy nhất trên cơ sở, lần nữa cường đại rồi nhiều gấp đôi

Cùng sớm nhất chỉ một Nguyên Anh so sánh, giờ khắc này hắn, có đủ rồi bốn phần Nguyên Anh hậu kỳ đỉnh phong chi lực! Mà thọ nguyên tiêu hao, lần nữa gia tốc

Đây không phải tu vi, mà là chiến lực, là ở cảnh giới này bên trong, có thể vận chuyển Thiên Địa lực lượng, có thể phóng thích Linh lực chi uy, như cùng là cái bình lớn nhỏ không thay đổi, có thể trong đó dung nạp Thủy, như bị áp súc, khiến cho kia vượt qua bình thường!

Bỉ Ngạn Hoa phát ra bén nhọn gào rú, thanh âm này ngoại nhân nghe không được, duy chỉ có Mạnh Hạo nghe được rành mạch, tại hắn tam hành quy nhất xuống, Bỉ Ngạn Hoa căn bản là không cách nào đối kháng, nháy mắt liền đã mất đi đối với Mạnh Hạo hai tay điều khiển, chỉ có thể lùi bước, cố thủ đối với Mạnh Hạo hai chân đoạt xá.

”Đối với người không cần tận lực trấn áp, chỉ là chính diện va chạm, người đã không phải đối thủ của ta, làm sao đến tư cách, đối với ta đoạt xá!

Người là ta, mà ta. . . Không phải người!” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng lúc, Hỏa Nguyên Anh tràn ra ngập trời biển lửa, từ Mạnh Hạo đỉnh đầu gào thét mà đến, một cái chớp mắt dung nhập trong cơ thể của hắn, xuất hiện ở vùng đan điền, cùng Kim Mộc Thủy Nguyên Anh trùng điệp, lẫn nhau nháy mắt dung hợp.

Oanh oanh thanh âm, dường như kinh Thiên động Địa, Mạnh Hạo toàn thân chấn động, trên người của hắn gân xanh cổ lầy, máu của hắn gia tốc lưu chuyển, thân thể của hắn sinh sôi bành trướng một vòng, thoát nhìn càng thêm cao lớn, thân thể cho dù hay vẫn là thon dài, có thể mỗi một tác huyết nhục, đều giống như ẩn chứa không cách nào hình dung khủng bố thân thể chi lực.

Hấn chiến lực. . . Lần nữa kéo lên gấp đôi! !

Giờ khắc này hắn, đã có đủ rồi tám phần Nguyên Anh hậu kỳ đỉnh phong chi lực, theo tứ hạnh quy nhất khí tức bộc phát ra, Bỉ Ngạn Hoa phát ra kêu thê lương thảm thiết, hư ảnh vặn vẹo giữa, dễ như trở bàn tay, như bị nghiền ép giống như lần nữa lùi bước, nhường ra đối với Mạnh Hạo hai chân điều khiển, co đầu rút cổ tại Mạnh Hạo sâu trong thân thể.

Nhưng lại tại cái này Bỉ Ngạn Hoa lùi bước đã đến cực hạn đồng thời, một cổ lại để cho Mạnh Hạo hai mắt co rút lại khí tức, đột nhiên, từ nơi này Bỉ Ngạn Hoa bên trên quật khởi.

Khí tức này càng ngày càng mạnh, thậm chí trong đó, còn có một chút Nhất Sắc Nạp Anh Đan vết tàn tồn tại, ngay sau đó, cái kia nguyên bản đã bị Mạnh Hạo áp chế đã đến cực hạn Bỉ Ngạn Hoa, bốn màu hào quang lượn lờ giữa, đột nhiên đây. . . Nhiều hơn ”. . .

Màu thứ năm! !

Sau một lúc lâu, hần trong mắt lộ ra một vòng quyết đoán.

“Nếu như lựa chọn mạnh mẽ, vậy muốn mạnh nhất!” Mạnh Hạo không chút do dự đẩy, tay phải nâng lên, hướng về Phong Anh chỉ một cái, lập tức cái này thứ sáu Nguyên Anh lóe lên phía dưới, tốc độ cực nhanh, không phải Thuần Di, có thể lại vượt xa Thuần Di, nhảy mắt liền xuất hiện ở Mạnh Hạo trong cơ thể, cùng Ngũ Hành Nguyên Anh, lập tức dung lại với nhau.

Oanh! !

Lục hành viên mãn, lục sắc Nguyên Anh!

Cường đại chiến lực, lần nữa kéo lên gấp đôi, tương đương với ba mươi hai phần Nguyên Anh hậu kỳ đỉnh phong khủng bố khí tức, tại thời khắc này, rung chuyển tử hải, nổ vang Thiên Địa, cái này. . . Là lục sắc Chí Tôn!

Quét ngang hết thấy Nguyên Anh tu sĩ, cho dù khoảng cách Trảm Linh vẫn còn có chút chênh lệch, có thể Mạnh Hạo, đã là đương chi không khỏi, toàn bộ Nam Thiên đại địa, Trảm Linh xuống. . . Đệ nhất nhân!

Như hần tu vi có thể đột phá Nguyên Anh hậu kỳ, đạt đến Nguyên Anh Đại viên mãn, như vậy tại đây ba mươi hai phần chiến lực xuống, đối mặt Trảm Linh. . . Cũng không còn là như trước giống như yếu ớt, mà là có đủ rồi tự bảo vệ mình chi lực.

Cái này nhìn như không có gì, có thể Trảm Linh. . . Là tu hành cảnh giới trong, một cái cực lớn đường ranh giới, Ngưng Khí, Trúc Cơ, Kết Đan, Nguyên Anh, những thứ này lại được gọi là. . . Phàm!

Như là dùng cự yêu số lượng, không ngừng mà thúc đẩy tích lũy, vì cái gì. . . Chính là đột phá về sau, đạt tới một loại mặt khác sinh mệnh cấp độ, bước vào Trảm Linh!

Bởi vì Trảm Linh, Vắn Đạo, Thăng Tiên, cái này ba cái cảnh giới, được gọi là. . . Tiên!

Phàm Tiên ở giữa chênh lệch, khiến cho tại phàm cảnh ở bên trong, có thể tại Tiên cảnh đại năng trong tay, có đủ tự bảo vệ mình chi lực, việc này như truyền đi, đủ để oanh động toàn bộ Nam Thiên đại địa.

Phải biết rằng trừ phi là có đủ một ít cường hãn Chí Bảo, bằng không mà nói, chỉ bằng vào bản thân chi lực, việc này căn bản không có khả năng!

Mà trước mắt, Mạnh Hạo đã có thể làm được.

Càng là tại hần lục sắc viên mãn đồng thời, trong cơ thể hần Bỉ Ngạn Hoa, lập tức run rẩy lên, nhưng này run rẩy không đợi tiếp tục quá lâu, Mạnh Hạo liền không chút do dự đẩy, đem toàn thân tu vi chiến lực, nhất tề oanh hướng Bỉ Ngạn Hoa chỗ.

Vô hình nổ vang, tại Mạnh Hạo trong óc kinh Thiên động Địa, như lời đình ngập trời, Bỉ Ngạn Hoa kêu thê lương thảm thiết, trước đó chưa từng có truyền ra, nó cố thủ, tại lập tức liền tan vỡ, không cách nào ngăn cản Mạnh Hạo chiến lực cùng thần thức, trực tiếp xâm nhập đến Bỉ Ngạn Hoa trong trung tâm.

Nó thê lương, mang theo run rẩy, càng có sợ hãi, nó có đủ linh trí, tại trong trí nhớ của nó, chính mình chưa từng có hướng như bây giờ tuyệt vọng, nguyên bản phải là áp đảo chúng sinh thanh âm tồn tại, Mạnh Hạo chẳng qua là hần tức thể mà thôi, có thể trước mắt, cũng là bị cứng rắn phản đoạt xá, chính mình. . . Đã trở thành đối phương một bộ phận.

Có thể nó không cách nào phản kháng, tại Mạnh Hạo cái này ba mươi hai phần Nguyên Anh hậu kỳ đỉnh phong chiến lực xuống, nó chỉ có thể trở mắt nhìn Mạnh Hạo thần thức nhảy vào nó hạch tâm, quét ngang hết thấy, thậm chí sinh tử, đều tại Mạnh Hạo một ý niệm.

Có thể Mạnh Hạo không có đem Bỉ Ngạn Hoa giết chết, mà là cứng rắn tại ý nghĩa nhận thức bên trong, để lại một tia thuộc về mình lạc ấn.

”Này lạc ấn cũng không phải là không thể cũng tán, ta chỉ cho người một trăm năm thời gian, trăm năm về sau, nếu như người còn không có cách nào xuất hiện thứ sáu cánh hoa, ta liền tàn phá người!”

Như xuất hiện thứ sáu cánh hoa, cái này lạc ấn sẽ tiêu tán, người thì có cơ hội, lại đối với ta đoạt xá, có tư cách. . . Sẽ cùng ta một trận chiến! , Mạnh Hạo lạc ấn bên trong, truyền ra quay về tổ tại Bỉ Ngạn Hoa

trong ý thức lãnh khốc thanh âm, thanh âm này lại để cho Bỉ Ngạn Hoa run rẩy đồng thời, đối với Mạnh Hạo càng thêm kính sợ, nhưng đồng dạng đấy, cũng có mãnh liệt không cam lòng cùng dữ tợn, mang theo dã tâm, chậm rãi an tĩnh lại.

Mạnh Hạo cần đấy, chính là Bỉ Ngạn Hoa dã tâm.

Trấn áp rồi Bỉ Ngạn Hoa, Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở chỗ kia, cảm thụ trong cơ thể tu vi bành trướng, càng là rõ ràng phát giác được, tuổi thọ của mình, như bảo trì như vậy trạng thái, chỉ có hơn ba năm bộ dạng.

“Đáng tiếc không có thứ bảy Nguyên Anh, bằng không mà nói, coi như là thọ nguyên ít hơn nữa, chỉ còn lại có đã hơn một năm, ta cũng sẽ đi dung hợp thứ bảy Nguyên Anh, đã đến lúc kia, có lẽ. . . Ta liền có thể cùng Trảm Linh một trận chiến?” Mạnh Hạo hai mắt tinh mang lóe lên.

Tay phải hắn nâng lên tại trên túi trữ vật vỡ, lập tức lấy ra một cái hộp gỗ.

Nhìn hộp gỗ liếc, Mạnh Hạo nghĩ tới sư tôn Đan Quỷ, cái này hộp gỗ, đúng là sư tôn chỗ tiền đưa, có thể làm ình trấn áp Bỉ Ngạn Hoa, đột phá bích chương, thậm chí gia tăng thọ nguyên chi vật.

Những năm gần đây này, Mạnh Hạo thủy chung không có nuốt vào, giờ phút này, hắn không có ở đây do dự cùng chần chờ, lấy ra đan dược, phục chế về sau, một cái nuốt vào, khoanh chân ngồi xuống, theo đan dược hòa tan, tu vi của hắn càng thêm vững chắc, đồng dạng tràn đầy sinh cơ, đại lượng sinh sôi đi ra, dung nhập lực sắc trong nguyên anh, khiến cho Mạnh Hạo thọ nguyên lập tức đã nhận được bổ sung.

Một lát sau, lúc đan dược hoàn toàn bị Mạnh Hạo hấp thu về sau, hắn lần nữa phục chế nuốt vào, cho đến đi qua mấy ngày, coi hắn từ trong nhập định mở hai mắt ra lúc, trong mắt của hắn lộ ra kinh người chi mang, hắn sinh cơ đã khôi phục được nửa giáp tả hữu.

Túi trữ vật Linh Thạch, đã trống trơn, mà lại đan dược chỗ đó, Mạnh Hạo mấy ngày nay nuốt vào rồi không ít, thực tế gia tăng gần như nghìn năm, bất quá hiệu quả càng lúc càng mờ nhạt, đến cuối cùng, đã không có hiệu quả, loại này gia tăng thọ nguyên đan dược, vốn là như thế.

Dù sao, tuổi không quá nghìn, đây là quy tắc biến hóa, phạm lực không thể chống đỡ!

“Nhìn như nửa giáp tuế nguyệt, nhưng trên thực tế, ngày bình thường, ta hoàn toàn có thể lực sắc Nguyên Anh tản ra, thời khắc mấu chốt, có thể dựa theo tình huống dung hợp, như vậy, liền có thể giải quyết thọ nguyên vấn đề.” Mạnh Hạo không quan tâm chuyện này, cho nên lúc trước hắn mới có cảm khái, nếu có thứ bảy Nguyên Anh, thì tốt hơn.

Mạnh Hạo đứng lên, tại hắn đứng dậy một khắc, thân thể của hắn truyền ra ken két thanh âm, toàn bộ người lại tăng cao rồi ba đầu nhiều, cao lớn thân thể, bờ vai của hắn càng rộng, thân thể của hắn càng thêm thon dài.

Toàn thân không có bành trướng cơ bắp, nhưng càng thêm rắn chắc, nhưng mỗi một tác huyết nhục bên trong, đều ẩn chứa kinh người lực lượng, gân xanh cổ lấy lúc, mỗi một lần tim đập, đều có huyết dịch nhảy mắt tuôn hướng toàn thân.

Nhục thể của hắn, cũng đồng dạng tại đây lực sắc Nguyên Anh xuống, đã nhận được trước đó chưa từng có thuyền cường hãn.

Hắn giờ phút này, như là tà dị bình thường, tràn đầy một cỗ khó tả khí phách cùng lực hấp dẫn, gần như siêu phạm thoát tục, trước đó chưa từng có cường đại.

Mà tay phải của hắn, giờ phút này truyền ra BA~ BA~ thanh âm, Mạnh Hạo cúi đầu liếc, trên tay phải, hắn đeo rất nhiều năm cái kia mỏng như cánh ve, trong suốt Phương gia cái bao tay, giờ phút này tại hắn nắm tay phía dưới, trực tiếp phá toái ra.

Hắn nắm tay chỉ lực, sớm đã đã vượt qua cái bao tay này.

Yên lặng đem cái này tàn phá cái bao tay gỡ xuống, Mạnh Hạo đem thu vào trữ vật đại bên trong.

”Như vậy, điều này cũng có thể làm ta một loại thần thông, Lực Mệnh Anh Biến! ,

“Bình thường trạng thái, ta hiển lộ ra đây, chẳng qua là đệ nhất mạng chi lực!” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, trong cơ thể lục sắc Nguyên Anh lập tức chấn động, xuất hiện trùng điệp, cũng chính là mấy cái thời gian hô hấp, trực tiếp hướng quy nhất trong trạng thái tản ra, hóa thành sáu cái Nguyên Anh, khoan chân tại Mạnh Hạo trong đan điền, riêng phần mình tu hành, riêng phần mình ngồi xuống.

Mà Mạnh Hạo khí tức, cũng lập tức ngã xuống, cho đến bảo trì tại một cái Nguyên Anh hậu kỳ đỉnh phong tu vi lúc, thân thể của hắn, cũng tại thời khắc này cải biến, không còn là cao lớn, mà là khôi phục được từng đã là độ cao, tràn đầy lực lượng huyết nhục, cũng ở đây một cái chớp mắt, khôi phục như thường, toàn bộ người thoát nhìn, lần nữa như năm đó giống như, tràn đầy sinh khí tức.

Quan sát thoáng một phát thân thể cùng tu vi về sau, xác định phương pháp này, có thể giải quyết tho nguyên vấn đề, Mạnh Hạo lúc này mới ngẩng đầu, nhìn xem phía trên tử hải, hắn không cần tản ra thần thức, toàn bộ tử hải chính là của hắn mắt, có thể chứng kiến giờ phút này mặt biển bầu trời, Phong Lôi cuộn cuộn, tia chớp gào thét, kiếp vân tràn ngập.

Mạnh Hạo thân thể nhoáng một cái, trong chớp lát bốn phía truyền ra phanh phanh nổ mạnh, một cái cực lớn tử hải vòng xoáy, lập tức tại Mạnh Hạo bốn phía xuất hiện, gào thét xoay tròn lúc, thân thể của hắn hóa thành nhất đạo cầu vòng, từ nơi này tử hải đáy biển ở chỗ sâu trong, hướng về mặt biển, vội vã mà đi.

Những nơi đi qua, tử hải vòng xoáy càng phát ra khổng lồ, đã ảnh hưởng đến mặt biển, nhắc lên ngập trời sóng lớn, như toàn bộ tử hải tại giữa mặt lên trời thét dài, hoan hô Mạnh Hạo quật khởi!

Đây là Mạnh Hạo từ bước vào đáy biển, tại biển mất hơn một trăm năm sau, lần thứ nhất. . . Tái hiện trong Thiên Địa!

Oanh!

Tử hải một tiếng vang thật lớn nổ vang, sóng lớn quét ngang bát phương, Mạnh Hạo thân ảnh, đập trên tử hải, đứng ở trên mặt biển, ngẩng đầu, nhìn về phía trời xanh kiếp vân.

Vô tận tia chớp âm âm, Thiên Kiếp giống như cũng phát hiện Mạnh Hạo, lập tức truyền ra kinh Thiên động Địa nổ mạnh, dường như tại hướng Mạnh Hạo gào thét.

“Thiên Kiếp. . . Đã lâu.” Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh, nhàn nhạt mở miệng.

526. Chương 526: Sáu Mạng Lay Thiên Kiếp!

“Cuộc đời của ta. . . Đến nay mới thôi, do hai bộ phận tổ thành.”

”Một bộ phận, là Đại Thanh Sơn xuống, khoa cử chi lộ. . . Làm như ta từng tại Đại Thanh Sơn, tại trong hồ lô viết xuống mộng tưởng, đem ném vào dưới núi nước sông lúc, ngay lúc đó ta cũng không biết. . .

”Một khắc này, đại biểu chúng ta sinh ở bên trong, bộ phận thứ hai mở ra.”

“Cái này bộ phận thứ hai, chính là tu hành!” Mạnh Hạo đứng ở màu tím trên đại dương bao la, mặc một thân màu xanh áo dài, này áo rất sạch sẽ, không có chút nào nước biển xâm nhập, hắn mang đầu, nhìn xem bầu trời giờ phút này vô số tia chớp như hồng Xà du tẩu, đan vào ở một chỗ, hóa thành kiếp vân, nhẹ giọng thì thào.

Bốn phía trừ hắn ra, không có bất kỳ người nào, lời của hắn cũng không phải nói cho người bên ngoài nghe, mà là nói cho chính mình.

”Trận này tu hành hơn một trăm năm, ta đã trải qua sinh tử, đã trải qua chạy nạn, đã trải qua có lẽ từng đã là ta, mấy cuộc đời đều không thể đi đến đạo lộ.

Đối với Thiên Kiếp. . . Ta cũng đã trải qua mấy lần.

Không có...nửa năm đó hoàn mỹ Trúc Cơ lúc đối với Thiên Kiếp tâm thần bất định, đã không có hoàn mỹ Kim Đan lúc đối với Thiên Kiếp ngưng trọng, hôm nay. . . Thiên Kiếp, ta chờ ngươi rồi rất lâu.” Mạnh Hạo trên mặt lộ ra mỉm cười, tại hắn lời nói thì trào nháy mắt, đột nhiên, một tiếng động trời nổ vang, bỗng nhiên từ bầu trời kiếp vân trong bỗng nhiên truyền ra, cùng lúc đó, nhất đạo màu đỏ tia chớp, lập tức thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Tại phủ xuống trong quá trình, có càng nhiều tia chớp bị hấp dẫn ngưng tụ mà đến, khiến cho cái này tia chớp tại Mạnh Hạo đỉnh đầu hơn mười trượng lúc, đã lớn mạnh đã đến cánh tay kích thước, mang theo Thiên Kiếp uy nghiêm, mang theo hủy diệt hết thảy lạnh lùng, oanh hướng Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo ngẩng đầu, ở đằng kia Lôi Kiếp tiến đến nháy mắt, tay phải hắn nâng lên hướng lên bầu trời vung lên, cái này vung lên giữa, lập tức một cỗ sinh cơ cùng tử ý va chạm, hóa thành diệt tuyệt trực tiếp oanh hướng Lôi đình tia chớp.

Nổ mạnh tại đây trong tích tắc, kinh động trời xanh biển rộng nổ vang giữa, cái này thoát nhìn cánh tay kích thước tia chớp, bỗng nhiên tan vỡ nổ bung, hóa thành vô số hình cung điện quang, tại Mạnh Hạo đỉnh đầu ngoài mấy trượng, trực tiếp tản ra.

“Loại trình độ này Thiên Kiếp, đối với từng đã là ta mà nói, có thể hình thần câu diệt, nhưng hôm nay. . . Còn không có để cho ta mở thứ hai mạng tư cách.” Mạnh Hạo thần sắc như thường, lạnh nhưng bất động ngẩng đầu. . . Nhìn xem Thiên Kiếp.

Giống bị Mạnh Hạo hành vi chọc giận, bầu trời Lôi đình chấn động từng đạo màu đỏ tia chớp lập tức ngưng tụ, lần nữa hàng lâm mà đến lúc này đây, là bốn đạo tia chớp, nhất tề rơi xuống, đình tại nhưc óc giữa, đem Mạnh Hạo bốn phía mười trượng triệt để bao phủ như hóa thành Lôi Trì.

Bốn đạo tia chớp màu đỏ, mỗi một đạo đều có đủ rồi giết chết Nguyên Anh hậu kỳ chi lực, giờ phút này toàn bộ rơi xuống lúc Mạnh Hạo dứt khoát không có vung tay áo, mà là đứng ở nơi đó tùy ý cái này bốn đạo tia chớp, oanh oanh hàng lâm.

Tại đây trong tích tắc, bốn đạo tia chớp màu đỏ phích trong Mạnh Hạo, theo Mạnh Hạo thân thể khuếch tán du tẩu, lan tràn dưới chân hắn tử hải, khiến cho phạm vi trong vòng mấy trăm trượng, lập tức tia chớp tràn ngập.

Mà Mạnh Hạo, đứng ở tia chớp ở bên trong, như trước mang đầu, toàn thân phát ra vô tận điện quang, những thứ này điện quang đang rất nhanh biến mất, cũng chính là mấy cái thời gian hô hấp, triệt để tiêu tán lúc, Mạnh Hạo thần sắc như thường, không có chút nào biến hóa.

Hắn giờ phút này trạng thái, là Lục Mệnh Anh Biến trong đệ nhất mạng, bốn phần Nguyên Anh hậu kỳ đỉnh phong chi lực, là Mạnh Hạo quyết định lúc này sau trong thời gian, trụ cột nhất trạng thái.

Cái này bốn đạo tia chớp, cho dù uy lực không tầm thường, còn không cách nào xúc phạm tới, thời khắc bảo trì đệ nhất mạng trạng thái hắn.

Hoạt động thoáng một phát thân thể, Mạnh Hạo cảm nhận được có một chút rất nhỏ lõi điện chi lực, theo huyết nhục dung nhập thể nội, loại cảm giác này hắn trước kia kinh nghiệm Thiên Kiếp lúc thì có qua, giờ phút này không có cảm thấy bất ngờ, ngẩng đầu lúc, Mạnh Hạo hai mắt lộ ra tinh mang.

Đúng lúc này, bầu trời nổ vang, như có gào thét truyền ra, lập tức thì có tám đạo tia chớp, ở trên trời nhảy mắt ngưng tụ, theo tia chớp ngưng tụ, thiên Không Kiếp vân không ngừng mà cuộn cuộn co rút lại, Lôi đình truyền ra lúc, cái này tám đạo tia chớp, bỗng nhiên hàng lâm.

Cái này tám đạo tia chớp đỏ thẫm, dường như máu tươi, phủ xuống thời giờ, hủy diệt chi lực mãnh liệt hơn, khiến cho Mạnh Hạo thân thể, tại thời khắc này, cũng đều cảm nhận được một cỗ áp bách, nhưng này áp bách, chẳng những không có lại để cho Mạnh Hạo lùi bước, ngược lại lại để cho hắn ngửa mặt lên trời cười to, hai mắt lộ ra yêu dị chi mang.

“Lúc này mới có chút ý tứ.”

“Thứ hai mạng!”

Mạnh Hạo thể nội sáu cái Nguyên Anh, có hai cái lập tức trùng điệp dung hợp lại với nhau, tại đây trong tích tắc, Mạnh Hạo thân thể truyền ra phanh phanh thanh âm, trực tiếp bành trướng một vòng, chỗ cao rồi một nửa, thân thể lập tức vượt qua trước, thoát nhìn cao lớn đi một tí.

Khí tức của hắn càng là bàng bạc bộc phát, trợn vện đề cao gấp đôi, có đủ rồi tám phần Nguyên Anh hậu kỳ đỉnh phong chiến lực, bốn phía tử hải lập tức nhấc lên sóng cả, hướng về bốn phía quét ngang, dường như tại Mạnh Hạo trên người, tại hắn mở ra thứ hai mạng nháy mắt, có vô hình gió lốc, tại thân thể của hắn bên ngoài bộc phát.

Trong tiếng cười, Mạnh Hạo thân thể lập tức dựng lên, không lùi mà tiến tới, thẳng đến cái kia tiến đến tám đạo tia chớp phóng đi!

Chủ động nghênh chiến, mà không phải là bị động ứng kiếp!

Nổ mạnh động trời, tám đạo tia chớp nháy mắt rơi vào Mạnh Hạo trên người, bạo phát ra một cái phạm vi tại mấy trăm trượng Lôi Bạo, mà Mạnh Hạo, tại đây Lôi Bạo trung tâm, toàn diện đã nhận lấy Lôi Kiếp chi lực, tại đây tiếng vang xuống, Mạnh Hạo thân thể bỗng nhiên lao ra, lông tóc không tổn hao gì, tám đạo tia chớp, còn không có tư cách lại để cho hắn cho dù là khoe miệng tràn ra máu tươi.

Thiên Kiếp hình như có linh, triệt để phần nộ, tiếng sấm ngập trời giữa, lúc này đây, có mười tám đạo tia chớp màu đỏ, lập tức xuất hiện, như mười tám đầu hồng Long dữ tợn gào thét, thẳng đến Mạnh Hạo, rắc rắc mà đến.

“Thứ ba mạng!” Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra mãnh liệt chiến ý.

Mạnh Hạo thân thể, lần nữa bành trướng, chỗ cao trợn vện một đầu, thân thể thô kệch rồi quá nhiều, thư sinh khí tức chỉ có lưu lại đây, yêu dị cảm giác, đã xuất phát hiện ra dấu hiệu.

Thân thể của hắn bay lên, ở đằng kia mười tám đạo tia chớp tiến đến nháy mắt, tay phải nâng lên, về phía trước mãnh liệt bấm niệm pháp quyết vung lên, lập tức màu sắc đa dạng, bát phương môn lung vặn vẹo, cùng cái này mười tám đạo tia chớp, trực tiếp đụng phải cùng một chỗ.

Tiếng vang lần nữa kinh Thiên động Địa, Mạnh Hạo ngửa mặt lên trời cười to, chung quanh hắn gần nghìn trượng sấm chớp mưa bão, không cách nào ngăn cản hắn chút nào, theo thân thể của hắn lao ra, Mạnh Hạo thanh âm, vang vọng bốn phía.

“Thứ tư mạng!”

Mạnh Hạo lời nói vừa ra, thân thể của hắn lần nữa nổ vang, thân thể bành trướng, thân thể chi lực càng thêm cường hãn, cái đầu trợn vện chỗ cao rồi hai đầu, bả vai càng rộng, thân thể thon dài, thư sinh khí chất đã gần đến hồ toàn bộ biến mất, yêu dị cảm giác, dĩ nhiên quật khởi.

Như là Yêu tà giống như khí chất, khiến cho giờ khắc này Mạnh Hạo, cho dù là đáng tươi cười, cũng đều mang theo tà khí.

Theo hắn thể nội bốn cái Nguyên Anh trùng điệp cùng quy nhất, Mạnh Hạo có đủ rồi mười sáu phần Nguyên Anh hậu kỳ đỉnh phong chiến lực, đang ở không trung, thẳng đến bầu trời kiếp vân mà đi.

Kiếp vân cuộn cuộn, tại Mạnh Hạo cấp tốc mà đến nháy mắt, hơn hai mươi đạo thiểm điện, tiếp tục không ngừng mà rơi xuống, rung chuyển trời xanh, oanh động biển rộng, không ngừng hàng lâm tại Mạnh Hạo trên người, nhưng lại không cách nào ngăn cản Mạnh Hạo thân ảnh chút nào, tay phải hắn nâng lên hư không một trảo, lập tức thanh hồng Tiên Kiếm trong tay hắn, tay trái vô túi trữ vật, bầu rượu xuất hiện.

Uống xong một ngụm rượu, vung vẩy một thanh kiếm, Thiên Địa thanh hồng chớp động giữa, từng đạo kiếp lôi, tại Mạnh Hạo trước người không ngừng mà tan vỡ nổ bung, vô số hình cung điện quang, không ngừng mà du tẩu lúc, có không ít dung nhập Mạnh Hạo thể nội, thời gian dần qua, tại Mạnh Hạo trên thân thể, cũng có tia chớp chi ý xuất hiện.

Đúng lúc này, đột nhiên, ngưng tụ mà ra Lôi Kiếp, không còn là màu đỏ, mà là nhiều hơn mặt khác màu sắc, tổng cộng bảy màu sắc, tạo thành bảy màu Thiên Lôi, hóa thành nhất đạo, dường như vạch tìm tòi hư không, hóa thành bảy màu tranh Long, phóng tới Mạnh Hạo.

“Thứ năm mạng!”

Mạnh Hạo toàn thân phanh phanh thanh âm động trời, thân thể của hắn, chỗ cao rồi hai đầu nữa, thân thể càng thêm cường hãn, chiến lực khí tức lần nữa bộc phát, ba mươi hai phần Nguyên Anh hậu kỳ đỉnh phong chiến lực, tại thời khắc này, khiến cho Thiên Địa biến sắc, phong vân cuốn ngược.

Mạnh Hạo thân thể, tràn đầy làm cho người ta kinh tâm động phách chi lực, mái tóc dài của hắn bay múa, cặp mắt của hắn lộ ra kỳ dị chi mang, ở đằng kia bảy màu Thiên Lô hàng lâm mà đến lập tức, trong tay hắn thanh hồng Tiên Kiếm, mãnh liệt lao ra, thẳng đến bảy màu Thiên Lô mà đi.

Cùng lúc đó, tại Mạnh Hạo trong tay, Ma thương biến ảo, một thương như rồng, nhấc lên ngập trời sương mù màu đen, xen lẫn vô số dữ tợn gương mặt, theo sát thanh hồng Tiên Kiếm về sau, phóng tới bảy màu Lô Kiếp.

Song phương tại đụng chạm nháy mắt, thiên địa chấn động, bảy màu Lô Kiếp tan vỡ nổ bung, cái thanh kia thanh hồng Tiên Kiếm cũng cuốn ngược mà quay về, Mạnh Hạo Ma thương run rẩy, tại Mạnh Hạo trong tay phịch một tiếng hóa thành sương mù, sương mù từ Mạnh Hạo bên người cấp tốc du tẩu, ở phía xa một lần nữa ngưng kết, lần nữa hóa thành Ma thương.

Còn sót lại bảy màu Lô Kiếp, đã trở thành bảy màu cơn dông, rơi tại bốn phía, cũng không ít, dung nhập vào rồi Mạnh Hạo thể nội, khiến cho Mạnh Hạo trong thân thể lôi điện, càng thêm nồng đậm.

Mạnh Hạo thân thể lần đầu chấn động, khoe miệng tràn ra máu tươi, tại không trung ngưng đầu lúc, bỗng nhiên đẩy, kiếp vân mãnh liệt co rút lại, nhanh chóng ngưng tụ phía dưới, bảy màu ánh sáng ngập trời, cấp tốc ngưng tụ ở bên trong, khiến cho kiếp vân đã trở thành rồi bảy màu, càng là từ trong cái kiếp vân này, trực tiếp xuất hiện một cây. . .

Do bảy màu tia chớp, tạo thành cực lớn ngón tay! !

Ngón tay này khổng lồ, chừng ngàn trượng, toàn bộ là bảy màu tia chớp tạo thành, đủ để rung động tất cả chứng kiến chi nhân, sau khi xuất hiện, cái này khổng lồ ngón tay, mang theo một cỗ Thiên Kiếp chỉ mỗi hắn có hủy diệt cùng áp bách, hướng về Mạnh Hạo nơi đây, như muốn nghiền chết một cái con sâu cái kiến giống như, trực tiếp theo như đến

“Thứ sáu mạng!” Tại đây khổng lồ ngón tay tiến đến nháy mắt, Mạnh Hạo hai mắt co rút lại một chút, bỗng nhiên mở miệng lúc, hắn thể nội sáu cái Nguyên Anh, hoàn hoàn chỉnh chỉnh đấy, trùng điệp lại với nhau, lục sắc quy nhất!

Oanh!

Thân thể của hắn cao, lập tức bạo tăng, thân thể của hắn, nháy mắt liền cường hãn đã đến giờ phút này cực hạn, cực kỳ rộng thùng thình bả vai, thon dài thân hình, lại nhìn không đến chút nào thư sinh khí chất, có. . . Toàn bộ đều là như là Yêu tà giống như kinh tâm động phách!

Hắn phía dưới, tử hải gào thét, vòng xoáy âm âm chuyển động, sóng biển không ngừng mà đánh ra, tại đây thứ sáu mạng mở ra xuống, gần hơn sáu mươi phần Nguyên Anh hậu kỳ đỉnh phong chiến lực, khiến cho Mạnh Hạo, tại thời khắc này, hoàn toàn xứng đáng, Nam Thiên đại địa, Trảm Linh hạ mạnh nhất!

Hắn hướng về hư vô hung hăng đập mạnh, phịch một tiếng, bầu trời xuất hiện gợn sóng lúc, Mạnh Hạo thân thể đã quật khởi, thẳng đến tiến đến bảy màu ngón tay.

Tay phải của hắn hung hăng cầm chặt nắm đấm, đang cùng cái này bảy màu ngón tay tới gần lập tức, hắn mắt lộ lạng lẹ ác liệt, một quyền. . .

Oanh tới!

527. Chương 527: Mạng Thứ Bảy

Từ xa nhìn lại, Mạnh Hạo thân ảnh cùng kia bảy màu tia chớp khổng lồ tạo thành ngón tay so sánh, không có ý nghĩa, dường như thật sự như là con sâu cái kiến bình thường.

Nhưng này thì như thế nào!

Một quyền rơi, cùng một chỉ sờ, nhắc lên nổ vang nổ mạnh, tại thời khắc này, oanh động trời xanh, rung động tử hải, khiến cho tử hải nhắc lên ngập trời sóng lớn, tại đây chỉ có Mạnh Hạo một người khu vực bên trong, một màn này không người chứng kiến, bằng không mà nói, chắc chắn hoảng sợ cả cuộc đời.

Nổ vang lúc giữa, Mạnh Hạo phun ra máu tươi, thân thể không ngừng lui về phía sau, nhưng tiếng cười của hắn, nhưng là tại đây một cái chớp mắt, quanh quẩn bát phương.

Hắn trong lúc cười to, nhìn xem không trung khổng lồ bảy màu ngón tay, tại thời khắc này tan vỡ, nổ vang trong chia năm xẻ bảy, tạo thành một mảnh nghìn trượng bảy màu Lôi Trì, vô số hình cung bảy màu tia chớp hướng về bốn phía oanh oanh khuếch tán, có không ít chui vào Mạnh Hạo trong cơ thể, tại Mạnh Hạo tiếng cười kia ở bên trong, cái này Lôi Kiếp...

Bỗng nhiên băng diệt!

Dư âm quanh quẩn, ngoại trừ này âm, bầu trời kiếp vân đã bắt đầu mỏng manh, giống như sắp tiêu tán, lúc này đây thiên kiếp, đối với Mạnh Hạo mà nói, giống như đơn giản rất nhiều.

Nhưng trên thực tế, cái này thiên kiếp chẳng những không có đơn giản, phạm vi càng mạnh hơn nữa, sở dĩ Mạnh Hạo có lúc trước cảm giác, là bởi vì... Trăm năm hơn bề quan về sau, hắn quật khởi Nam Thiên, đạt đến gần như phạm trần cảnh đỉnh phong!

Mạnh Hạo lau đi khóe miệng máu tươi, mở ra thứ sáu mạng hắn, là mạnh nhất trạng thái, giờ phút này thân thể của hắn tại không trung chợt ngừng lại, hung hăng đập mạnh hư không, oanh một tiếng, Mạnh Hạo trực tiếp bay lên, thẳng đến bầu trời sắp tiêu tán kiếp vân mà đi.

Bởi vì Mạnh Hạo tinh tường minh bạch, kiếp này vân, càng là sắp tiêu tán lúc, lại càng hủy diệt chi lực mạnh nhất một khắc, nhìn như muốn tán, nhưng trên thực tế... Nếu thật chủ quan, nhất định vẫn lạc.

Ngay tại Mạnh Hạo phóng đi nháy mắt, mỏng manh kiếp vân đột nhiên truyền ra giống như gầm nhẹ gào thét chi âm, toàn bộ kiếp vân bay nhanh co rút lại phía dưới, thành linh... hóa thành một cái khổng lồ nắm đấm!

Cái này nắm đấm, hoàn toàn là kiếp vân tạo thành, trong đó vô số tia chớp chạy, bảy màu màu sắc lượn lờ, cái này đã không còn là tia chớp... Đây là kiếp vân chi lực! !

Dùng toàn bộ kiếp vân, hóa thành thiên kiếp, đến đuổi giết hết thảy tồn tại.

Mạnh Hạo đang ở không trung, bay nhanh lúc, thấy được kiếp này vân cuộn cuộn ở bên trong, tạo thành cái này khổng lồ nắm đấm, cảm nhận được trong đó, tràn ngập hủy diệt chi ý.

Hắn hai mắt lộ ra tinh quang, tay trái nâng lên, hướng về bên dưới đại hải hư không một trảo.

“Tử hải!”

Tử hải là hắn, hắn chính là tử hải!

Theo Mạnh Hạo mở miệng, lập tức toàn bộ Tây Mạc hạo kiếp hóa thành tử hải, tại đây một cái chớp mắt, ầm ầm cuốn động, vòng xoáy không ngừng mà chuyển động ở bên trong, nhắc lên quét ngang toàn bộ Tây Mạc tử hải sóng lớn.

Cùng lúc đó, tại Mạnh Hạo phía dưới, tử hải vòng xoáy tại đây chuyển động ở bên trong, đột nhiên lên không dựng lên, một đạo cự đại cột nước, chân có mấy nghìn trượng phạm vi, đem Mạnh Hạo bao phủ tại trung tâm, nuốt trời mà ra.

Theo cột nước lên không, toàn bộ tử hải mặt biển, nháy mắt trầm xuống rồi không ít, cùng lúc đó, Mạnh Hạo tay phải nâng lên, hướng về phía dưới chỉ một cái.

“U hồn!”

Tất cả chết ở trường hạo kiếp này ở dưới dị yêu, tu sĩ, bọn hắc sau khi chết hóa thành u hồn, này hồn ký sinh tại tử hải, giờ phút này tại Mạnh Hạo kêu gọi, lập tức từ bốn phương tám hướng, từ hư vô bên trong, từ tử hải bên trong, toàn bộ xuất hiện, nhảy vào lên không hải trụ bên trong, khiến cho cùng hải trụ, có hồn!

Này hồn, là phân tán đấy, chính thức hồn... Là Mạnh Hạo!

Oanh!

Lên không mấy nghìn trượng phạm vi hải trụ, trực tiếp từ Mạnh Hạo bốn phía gào thét mà qua, đưa hắc bao phủ trong đó lúc, cái này cực lớn hải trụ, bỗng nhiên biến ảo đã trở thành một cái khổng lồ cánh tay!

Tiếp cận bầu trời địa phương, thì là cái này cánh tay nắm đấm.

Màu tím nắm đấm, màu tím cánh tay, như là... Tử hải tay!

Giờ khắc này, một màn này, nếu là ở xa xa nhìn, đủ để cho tất cả mắt thấy chi nhân, tâm thần trước đó chưa từng có chấn động, ghi khắc cả đời!

Bởi vì có thể chứng kiến trong tám hình, kiếp vận hóa thành nắm đấm, đại biểu Thiên ý, mà biển rộng nuốt ra nắm đấm, đại biểu hạo kiếp chi tâm, hai cái này cực lớn nắm đấm, tại thời khắc này, một cái từ phía trên không rơi xuống, một cái từ trên biển quật khởi, ở giữa không trung... Trực tiếp lại đụng phải cùng một chỗ.

Nổ vang thanh âm, vòng qua vòng lại trời xanh bát phương, kinh Thiên động Địa, rung chuyển toàn bộ tử hải, nổ vang toàn bộ bầu trời, không cách nào đi hình dung một màn này kinh hải, không cách nào đi miêu tả một màn này ngập trời.

Loại này Độ Kiếp, trước đó chưa từng có!

Tại Mạnh Hạo lúc trước, không người có thể làm được, tại Mạnh Hạo về sau, chắc hẳn cũng không người nào có thể làm được!

Hóa thành tử hải, nhắc lên tử hải chi ý, ngưng tụ tử hải tay, diệt sạch thiên kiếp! Này tay, ẩn chứa chính là cực hạn diệt tuyệt, là thiên thái Đại Yêu chi lực, nếu không có lúc trước hóa yêu, Mạnh Hạo làm không được điểm này.

Tại đây nổ vang nổ mạnh xuống, kiếp vận bạo phát ra động trời Lôi Bạo, kiếp vận bên trong tất cả tia chớp Lôi Đình, tại đây trong tích tắc, toàn bộ bộc phát, hình thành nổ vang, cho dù là Tây Mạc trên đại dương bao la mười cái phương thiên, cũng cũng nghe được rành mạch.

Càng là tại đây nổ vang bên trong, vô số tia chớp đang cùng diệt tuyệt chi lực đụng chạm sau tan vỡ nổ bung, tạo thành càng nhiều nữa hình cung tia chớp, những thứ này tia chớp, tuyệt đại đa số đều dung nhập tử hải bên trong, trong đó nháy mắt chạy, khiến cho đại lượng u hồn tiêu tán, khiến cho trong đó Mạnh Hạo, thân thể tại thời khắc này, như là đắm chìm tại lôi điện bên trong, vô số tia chớp dưng mãnh vào trong cơ thể của hắn, tại toàn thân hắn không ngừng mà lan tràn.

Cho đến kiếp bạo phát ra cuối cùng nhất đạo Lôi Đình chi lực về sau, cái này mới dần dần rời rạc ra, không hề tạo thành nắm đấm, mà là rất nhanh biến mất, tựa hồ trận này thiên kiếp, tại không cách nào giết chết Mạnh Hạo về sau, lựa chọn thôi lui.

Mà Mạnh Hạo chỗ tử hải tay, giờ phút này tất cả nước biển, dường như đã mất đi hồn, đã mất đi ý chí, nhất tề rơi xuống, vỡ vào trên mặt biển, một lần nữa nhắc lên nổ mạnh quanh quần lúc, tử hải một lần nữa dâng lên.

Mạnh Hạo tại không trung, toàn thân tia chớp không ngừng mà chạy, phun ra một ngụm lớn máu tươi, thân thể thẳng đến mặt biển mà đi, cho đến nhanh phải rơi vào mặt biển lúc, bỗng nhiên ngừng lại, đứng ở nước biển bên trên Mạnh Hạo, toàn thân như trước có vô số điện quang chạy, hắc sắc mặt tái nhợt, ngẩng đầu lúc, liếc mắt liền thấy được giữa không trung, đang tại tiêu tán kiếp vận, bỗng nhiên dừng lại một chút.

Giống như cái này sắp tàn đi thiên kiếp, còn có dư lực, đều muốn đi phóng xuất ra cuối cùng nhất đạo Lôi Kiếp!

Mạnh Hạo hai mắt co rút lại, trong cơ thể tu vi vừa mới vận chuyển, mãnh liệt toàn thân kịch liệt đau nhức, lần nữa phun ra máu tươi, nhưng này ngưng máu tươi phun ra, Mạnh Hạo lại tâm thần bỗng nhiên chấn động.

Hắn nhìn mình phun ra máu tươi bên trong, lại cũng tồn tại đại lượng hình cung tia chớp, hắn có thể tưởng tượng đạt được, giờ phút này chính mình... Hầu như chính là một cái hình người tia chớp.

“Lôi Đình, tia chớp...” Mạnh Hạo tâm thần chấn động ở bên trong, không để ý đến bầu trời kiếp vãn, xem nhẹ bốn phía hết thảy, chỉ có trong óc nổ vang, dường như vạch tìm tòi Hỗn Độn, tại trong đầu của hắn, đánh ra một cái mãnh liệt thậm chí có chút ít kinh người ý niệm trong đầu.

”Lôi điện cũng là một loại lực lượng biểu hiện, thậm chí cũng có thể trở thành đồ dâng... Đã như vậy, nó cũng nhất định có thể trở thành... Nguyên Anh! ! ,

“Của ta thứ bảy nguyên điển... Lôi anh!”

”Một khi thật có thể ngưng tụ ra thứ bảy Nguyên Anh, như vậy bảy mạng dung hợp xuống, ta như mở ra thứ bảy mạng, ta có thể biểu hiện ra chiến lực, chính là sáu mươi bốn phần Nguyên Anh hậu kỳ đỉnh phong chi lực!

Không đúng, không phải Nguyên Anh hậu kỳ đỉnh phong, vô cùng có khả năng, là Nguyên Anh Đại viên mãn! Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, hắn không chút do dự đẩy, từ trừ vật bên trong, lấy ra tất cả còn lại Nhất Sắc Nạp Anh Đan, lưu lại một khối đồ dự bị bên ngoài, còn lại tất cả, toàn bộ đều ở đây một cái chớp mắt, trực tiếp nuốt vào trong miệng.

Tại đan dược này cửa vào nháy mắt, lập tức Mạnh Hạo cảm nhận được trong cơ thể, cái kia rất là đặc biệt thần thức, cái này thần thức đảo qua Mạnh Hạo thân thể về sau, trong giây lát, Mạnh Hạo cảm nhận được kịch liệt đau nhức tại thân thể mỗi một tắc huyết nhục bên trong, đều tại hiển hiện.

Theo kịch liệt đau nhức, một tia tia chớp trong người như bị buộc ra, những thứ này tia chớp có rất nhiều lúc này đây thiên kiếp, có rất nhiều hoàn mỹ Kim Đan lúc lưu lại, cũng có rất nhiều hoàn mỹ Trúc Cơ lúc dư lưu, giờ phút này toàn bộ bị buộc ra về sau, không đợi những thứ này tia chớp biến mất, lập tức đã bị Mạnh Hạo đan điền cấp tốc hấp thu.

Lập tức, tất cả tia chớp Lôi Đình, tại Mạnh Hạo trong cơ thể, đều hướng về hắn đan điền mà đi, nháy mắt liền ngưng tụ lại với nhau, Mạnh Hạo lập tức khoan chân ngồi ở mặt biển, không nhìn tới bầu trời kiếp vãn, toàn tâm ngồi xuống ở bên trong, hắn thể Nội Đan điền vị trí tia chớp càng ngày càng nhiều.

Thậm chí này bốn phía chạy tại bát phương điện quang, cũng đều tại thời khắc này, nhất tề dừng lại, lập tức thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, trong hư không, tử hải bên trong, vờn quanh tại cái phạm vi này bên trong tất cả trời nổi điện quang, đều khoảng cách mà đến, từng cái chui vào Mạnh Hạo trong cơ thể về sau, thẳng đến hắn đan điền.

Dùng thân thể là lò đan, dùng tâm ý là đan phương, dùng sinh mệnh Hỏa, bắt đầu luyện đan!

Quá trình này cực nhanh, chẳng qua là trong chớp lát, Mạnh Hạo trong óc liền oanh một tiếng, đan điền của hắn chỗ, tất cả tia chớp ngưng tụ đã thành một cái thật lớn lôi cầu, cái này lôi cầu không ngừng mà nhức nhích lúc giữa, ầm ầm vỡ vụn, cùng lúc đó, một cái bảy tắc tiểu nhân, bỗng nhiên xuất hiện!

Cùng Mạnh Hạo bộ dạng giống như đực, đúng là Mạnh Hạo dưới cơ duyên xảo hợp, luyện ra thứ bảy Nguyên Anh... Lôi Anh!

Tại đây tiểu nhân xuất hiện nháy mắt, Mạnh Hạo tu vi, ầm ầm bộc phát, không còn là Nguyên Anh hậu kỳ đỉnh phong, mà là trực tiếp đột phá, trở thành... Nguyên Anh Đại viên mãn!

Mạnh Hạo tóc không gió mà bay, từ giờ khắc này, hắn chính là Nguyên Anh cực hạn!

Cùng lúc đó, bầu trời mỏng manh kiếp vãn, giống bị mãnh liệt kích thích, dường như không ai có dám ở thiên kiếp ở bên trong, đi tu vi đột phá, thậm chí hấp thu thiên kiếp chi lực, khiến cho kiếp này vẫn tại tiêu tán lập tức, sinh sôi phủ xuống nhất đạo nhân hình tia chớp!

Cái này tia chớp hiển nhiên cũng không nguyên vẹn, xuất hiện lúc cũng đều mơ hồ, nhưng kinh khủng uy áp, như trước kinh người khuếch tán, tại sau khi xuất hiện, này hình người tia chớp, thấy không rõ bộ dạng, lại thẳng đến Mạnh Hạo oanh oanh mà đến.

“Bảy mạng anh biến!” Mạnh Hạo hai mắt lộ ra hủy diệt chi mang, trong cơ thể hấn lòi anh, thành linh cùng với khác sáu cái Nguyên Anh trọng chồng lên nhau, dung hợp quy nhất, mở ra... Thứ bảy mạng!

Oanh!!

Mạnh Hạo thân thể vốn là cường hãn, giờ khắc này, nhưng là lần nữa kịch biến, thân thể của hắn thậm chí có chút ít thay đổi bộ dạng, càng thêm cao lớn, càng thêm cường hãn, không còn là yêu tà, mà là như là Tiên Ma!

Tóc dài phiêu diêu, toàn thân tràn đầy hủy diệt hết thảy khủng bố khí tức, đó là triển khai thứ bảy mạng về sau, bộc phát đầy... Là sáu mươi bốn phần Nguyên Anh Đại viên mãn chi lực.

Thời điểm này Mạnh Hạo... Hắn chẳng những là Trảm Linh bên dưới đệ nhất nhân, thậm chí đối mặt Trảm Linh... Dù là như trước thất bại, nhưng cũng không phải không thể một trận chiến!

528. Chương 528: Gặp Ác Mộng

Thứ bảy mệnh, Mạnh Hạo cường đại, trước đó chưa từng có, thân thể cường hãn càng là khủng bố kinh người, rộng thùng thình bá vai, thon dài thân hình, gần như một tượng thân cao, khiến cho hắn thoát nhìn như Tiên Ma.

Một loại khiến người sợ hãi khí tức, tại trên người hắn tại giờ khắc này, ầm ầm bộc phát ra, nhấc lên vô hình vòng xoáy, quét ngang bát phương, rung chuyển trời xanh, khiến cho tử hải cuộn cuộn, khiến cho Thiên Địa biến sắc.

Ở đằng kia giữa không trung, kiếp vận tiêu tán về sau, sinh sôi bức ra nhất đạo nhân hình tia chớp, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến nhảy mắt, Mạnh Hạo ngẩng đầu lên, mái tóc dài của hắn phiêu diêu, bộ dáng của hắn tràn đầy đối với hết thảy sinh mệnh đều không thể chống cự lực hấp dẫn, đang nhìn hướng hình người tia chớp lập tức, thân thể của hắn nhẹ nhàng đập mạnh.

Oanh!

Toàn bộ tử hải, lập tức nổ bung, tại Mạnh Hạo dưới chân, xuất hiện một mảnh phạm vi tại nghìn trượng tả hữu cực lớn hồ sâu, khiến cho nước biển hướng về bốn phía cấp tốc cuộn cuộn lúc giữa, Mạnh Hạo một nhảy dựng lên.

Thần sắc hắn lạnh lùng, hai mắt lộ ra băng hàn chi mang, giờ khắc này hắn, tại cảm nhận được cái này trước đó chưa từng có cường đại, cũng cảm nhận được trong thân thể, sáu mươi bốn phần Nguyên Anh Đại viên mãn chiến lực.

Cái này cũng không phải sáu mươi bốn phần Nguyên Anh hậu kỳ đỉnh phong có thể so sánh, mà là triệt để bao trùm tại ở trên... có thể nói... toàn bộ Nam Thiên đại địa, tất cả tông môn, tất cả gia tộc, tất cả Thiên Kiêu bên trong, Trảm Linh bên dưới đệ nhất nhân.

Thậm chí... có thể xưng là, bán bộ Trảm Linh!

”Bảy mệnh hợp nhất, thất anh quy nhất... Mạnh Hạo thần sắc lạnh lùng, cất bước lao ra, tại không trung, nhảy mắt liền cùng đạo nhân hình tia chớp, lẫn nhau đụng phải cùng một chỗ, không bày ra thần thông gì, càng không có thuật pháp, tựa hồ nhất cử nhất động bên trong, tại Mạnh Hạo trên người đều có quy tắc tồn tại, lẫn nhau tiến gần nhảy mắt, Mạnh Hạo tay phải nâng lên, chỉ về phía trước.

Cái này chỉ một cái lập tức nhấc lên động trời nổ mạnh, đạo nhân hình tia chớp như bị một cổ đại lực trùng kích, thân thể lập tức rút lui, tại lui ra phía sau bảy tám trượng lúc, bỗng nhiên tan vỡ, tại bên ngoài hơn mười trượng, một lần nữa ngưng tụ về sau, bộ dạng càng thêm mơ hồ.

Nhưng đồng dạng đây, cũng có vô số lôi quang, lập tức bị oanh tại Mạnh Hạo trên người, tại thân thể của hắn bên ngoài chạy không ngừng lúc Mạnh Hạo bỗng nhiên cười cười.

“Chỉ có những thứ này?” Mạnh Hạo trong mắt sát cơ lóe lên, thứ bảy mệnh, sáu mươi bốn phần Nguyên Anh Đại viên mãn chỉ lực, khiến cho Mạnh Hạo cường hãn cũng không phải những thứ này điện quang có thể tổn thương.

Lời nói lúc giữa, mắt thấy hình người tia chớp ngưng tụ, nhưng lại tại nó trọng mới xuất hiện trong nháy mắt, Mạnh Hạo một bước bước đi, oanh một tiếng thân thể trực tiếp biến mất, xuất hiện lúc, đã ở nhân hình tia chớp trước người tốc độ cực nhanh, hành vi chi đột nhiên hết thấy chẳng qua là trong nháy mắt phát sinh.

Hắn hai mắt lạnh như băng, phải tay nắm chặt, một quyền đung tại này hình người tia chớp ngực.

Oanh!

Này hình người hồi điện thân thể lần nữa tan vỡ nổ bung, nhưng trước khi vỡ vụn, nhân hình tia chớp tay phải nâng lên, trở thành nanh vuốt giống, tại Mạnh Hạo ngực hung hăng một trào.

Một trào này, truyền ra từng trận như là kim loại va chạm thanh âm, trào phá Mạnh Hạo quần áo, tại trên da của hắn, vạch tìm da của hắn, nhưng không cách nào tiếp tục xâm nhập, chỉ có thể khê quét mà qua.

Sau đó, này nhân hình tia chớp rõ ràng sưng sờ, nổ vang lúc giữa, thân thể lúc này mới tan vỡ nổ bung, vô số lôi quang ngược lại cuốn, tại bên ngoài hơn mười trượng, lần nữa một lần nữa ngưng tụ.

Mạnh Hạo nhìn cũng không nhìn thương thế, điểm ấy tổn thương với hắn mà nói, có cũng được mà không có cũng không sao giống nhau, thân thể nhoáng một cái, lập tức biến mất, xuất hiện lúc, đã ở nhân hình tia chớp trên không.

“Nên đã xong!” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, đang ở không trung, tay phải nâng lên, hướng phía dưới chém.

Tử khí trăm!

Vô cùng đơn giản nhất thức thuật pháp, có thể hóa ra tử khí, chân có mấy trăm trượng chiều dài, dường như một chút khổng lồ màu tím loan đao, một cái chớp mắt chém xuống, hình người tia chớp giống như cảm nhận được sinh tử nguy cơ, toàn thân điện quang ầm ầm bộc phát, toàn bộ người thân thể bên ngoài, thỉnh linh ngưng tụ ra rồi một cái thật lớn lôi cầu.

Cái này lôi cầu mới vừa xuất hiện, lập tức đã bị tử khí trăm trực tiếp chém xuống, lẫn nhau đụng chạm nháy mắt, lôi cầu truyền ra ba..ba.. thanh âm, dường như vô số tia chớp Lôi Đình đang gầm thét, có thể nhưng không cách nào ngăn cản... Bị chém ra xu thế.

Cũng chính là mấy cái thời gian hô hấp, oanh một tiếng, khổng lồ lôi cầu, trực tiếp tan vỡ nổ bung, lộ ra trong đó, đã mơ hồ sắp trong suốt hình người tia chớp, không đợi nó lại có cái gì động tác, tử khí trăm lập tức tiến đến, trăm tại hình người tia chớp trên người, oanh oanh mà qua về sau, đem chém thành hai nửa!

Nổ vang thanh âm, tại thời khắc này động trời vòng qua vòng lại, bị chém thành rồi hai nửa nhân hình tia chớp, lập tức tan vỡ, hóa thành vô số lôi quang, hướng về bốn phía khuếch tán lúc, dần dần biến mất.

Tại này hình người tia chớp biến mất đồng thời, trên bầu trời, kiếp vân từ lâu tản đi, khôi phục bình thường.

Mạnh Hạo thân thể, cũng tại thời khắc này, từ thứ bảy mệnh trạng thái rời khỏi, khôi phục đệ nhất mệnh, hắn sắc mặt có chút tái nhợt, thân thể hiển hiện mỗi mệt.

“Thứ bảy mệnh, đối với thân thể, đối với thọ nguyên, thậm chí đối với tu vi tiêu hao, đều quá lớn, không thể lâu dài ở vào cái loại này trong trạng thái.” Mạnh Hạo thân thể rơi xuống, khoanh chân ngồi ở tử hải lên, thở sâu, tu dưỡng thân thể.

“Đối với thứ bảy mệnh, thứ sáu mệnh hơi đỡ một ít, cho đến dung hợp quy nhất càng ít, tức thì tiêu hao càng có thể không đáng kể.”

“Đây chính là ta, Thất Mệnh Anh Biển!” Mạnh Hạo hai mắt lộ ra tinh mang, từ xuất quan bắt đầu, cùng Bỉ Ngạn Hoa tranh giành, cùng thiên kiếp chiến, tự nghĩ ra Thất Mệnh Anh Biển, những thứ này đối với Mạnh Hạo mà nói, đều là hần từ nay về sau bước vào con đường cường giả chứng kiến.

“Từ đó về sau, Nam Thiên đại địa, trời cao biển rộng, ở đâu... Ta Mạnh Hạo đều có thể đi!” Mạnh Hạo ngẩng đầu, nhìn về phía phương Đông, nhìn về phía Đông Thổ, nhìn về phía Đại Đường phương hướng.

Hắn từng đã là mộng tưởng, đi một chuyến Đông Thổ Đại Đường, thủy chung không có quên đi.

Giờ phút này, hắn rút cuộc đã có được, có thể qua sông Thiên Hà Hải, đi Đông Thổ Đại Đường tư cách.

Đúng lúc này, bỗng nhiên đây, Mạnh Hạo tâm thần khẽ động, thần thức chìm vào Huyết Sắc mặt nạ bên trong, ngưng tụ tại giáp khuyến bốn phía, hắn kinh hỉ phát hiện, theo chính mình tu vi tăng lên, Ngao Khuyến nơi đây, hầu như sắp thức tỉnh.

Thậm chí tại Mạnh Hạo phán đoán, có lẽ không bao lâu, Ngao Khuyến sẽ chính thức từ Huyết Sắc mặt nạ trong thế giới đi ra, hàng lâm Nam Thiên đại địa.

Mạnh Hạo thu hồi thần thức, trên mặt lộ ra dáng tươi cười, sau đó thở sâu, hai mắt nhắm nghiền, bắt đầu điều chỉnh thể bên trong tu vi, bình phục thiên kiếp về sau, thân thể bên trong một ít nội thương.

Giờ này khắc này, Tây Mạc đại địa, giằng co hơn một trăm năm lơ mơ bầu trời, có lẽ là bởi đó trước thiên kiếp nguyên nhân, khiến cho bộ dạng này ám thiên, xuất hiện hơn một trăm năm qua, lần thứ nhất nắng ráo sáng sủa.

Ánh mặt trời xuyên thấu tầng mây, rơi vào tử hải lên, cùng nước biển màu sắc đan vào, đã trở thành một mảnh không cách nào hình dung cảnh đẹp, tại đây xinh đẹp trong bức tranh, Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở trên mặt biển, thân thể không còn là kinh khủng cường hãn, mà là một lần nữa khôi phục như thư sinh khí chất, từ từ nhắm hai mắt, rất yên tĩnh.

Toàn bộ thế giới, tựa hồ tại thời khắc này, cũng đều đắm chìm tại cái này xinh đẹp cùng yên tĩnh ở bên trong, chỉ có sóng biển tại nhu hòa pháp phòng...

Chẳng qua là, mấy ngày về sau, một nhóm khách không mời mà đến, phá vỡ nơi đây bình tĩnh.

Đó là đỉnh đầu cổ kiệu, do bốn cái thân thể có chút vận vẹo, giống như ở vào hư ảo cùng chân thật ở giữa Hắc y nhân khiêng, trong kiệu, nắp chậu sớm đã bị nhấc lên, lộ ra trong đó một cái quần áo đẹp đẽ quý giá trung niên nam tử.

Nam tử này đang uống vào trong chén rượu ngon, bên người có một cổ héo rũ thi thể, thi thể này trần truồng, già nua như là mới vừa từ trong phần mộ đào ra, nhưng cẩn thận nhìn, thi thể này như cũng không phải là héo rũ, khi còn sống nhất định là một cái mỹ nhân.

Nhưng hôm nay, sinh cơ sớm đã tiêu tán, nàng vết thương trí mệnh, là trên cổ máu ứ đọng, cổ của nàng, giờ phút này bất quy tắc vận vẹo, thoát nhìn nhìn thấy mà giật mình.

Mà đem nàng giết chết chi nhân, giờ phút này đang dựa vào thi thể của nàng, một bên uống vào rượu ngon, một bên nhẹ nhàng vuốt ve bên người héo rũ nữ thi thể.

“Kì quái, rõ ràng chính là chỗ này bốn phía kỳ lân ngưng tụ, hôm nay tuy nói tiêu tán, thế nhưng chỉ là mấy ngày mà thôi, như thế nào nơi đây hai bàn tay trắng?” Trung niên nam tử đúng là ngày đó tại thứ hai trong phường thị Hô Duyên Khánh, Mặc Thổ Thiên Đình liên minh ba đại cự đầu một trong, Thiên Tông bộ lạc, duy nhất Trảm Linh lão tổ Hô Duyên Vân Minh lúc tuổi già con trai độc nhất!

Tại đây cổ kiệu bốn phía, có bảy lão giả, trầm mặc đi theo, trong bảy người, mạnh nhất một vị họ Ngô lão giả, rõ ràng là Nguyên Anh Đại viên mãn, tu vi như vậy, tại bất kỳ địa phương nào, đều là một phương cường giả, mặc dù là Trảm Linh lão tổ chứng kiến, cũng sẽ hơi có coi trọng, cố hết sức mời chào.

“Thiếu chủ chờ để sốt ruột, cái này bốn phía hải vực không có người lạ, nếu là thật sự có cái gì Chí Bảo xuất thế, cũng nhất định thuộc về Thiếu chủ.”

“Không sai, hướng hồ chúng ta tới thời điểm, cũng đều cẩn thận xem xét rồi bốn phía, cài đặt trận pháp, cho đến rất xa cảm nhận được Lôi Kiếp chấn động biến mất, chúng ta mới tiến vào, nghĩ đến nơi đây kỳ dị, trước mắt chúng ta là trước hết nhất tìm kiếm đây.”

Bảy cái Nguyên Anh tu sĩ, nghe nói Hồ Duyên Khánh thanh âm, đều cười mở miệng, duy chỉ có Ngô lão không nói gì, mà là cau mày, hơi có ngưng trọng nhìn xem bốn phía, hẳn chẳng biết tại sao, vừa một bước vào phiến khu vực này, liền lập tức có loại hãi hùng khiếp vía cảm giác, dường như bước vào đã đến nào đó cực kỳ nguy hiểm khu, tựa hồ ở chỗ này, cất giấu sẽ để cho hắn kinh khủng tồn tại.

Loại cảm giác này, hình như có nếu không, vẫn như trước lại để cho Ngô lão hết sức chăm chú, giờ phút này theo một đoàn người đi về phía trước, một lát sau, bỗng nhiên đấy, tất cả mọi người bộ phận ngừng lại.

Ánh mắt của mọi người, nháy mắt liền đã rơi vào cách đó không xa trên mặt biển, một người mặc màu xanh trường bào, khoanh chân ngồi xuống tại trên mặt biển thanh niên trên người.

Thanh niên này thoát nhìn cả người lẫn vật vô hại bộ dạng, rất sạch sẽ, rất điềm đạm nho nhã, thư sinh khí chất rất rõ ràng, khoanh chân ngồi ở chỗ kia, vẫn không nhúc nhích.

Tu vi của hắn, làm cho người ta nhìn không thấu, chợt nhìn giống như Nguyên Anh sơ kỳ, nhìn kỹ lại dường như Nguyên Anh trung kỳ, lại vừa nhìn, dường như lại biến thành Nguyên Anh hậu kỳ, thậm chí có một ít thời điểm, làm cho người ta cảm thụ đứng lên, tựa hồ là Nguyên Anh Đại viên mãn!

Một màn này, lập tức lại để cho Ngô lão mãnh liệt cảnh giác, thậm chí tại đây một cái chớp mắt, đang nhìn đến Mạnh Hạo lập tức, hắn có loại cảm giác như kim chọc vào lưng, cảm giác này lại để cho hắn nháy mắt liền mất lộ ra tinh mang.

Mặt khác, hắn cảm giác, cảm thấy, đối phương tựa hồ địa phương nào, có chút không đúng.

Mặt khác sáu cái Nguyên Anh tu sĩ, cũng đều tại kinh ngạc ở bên trong, thần sắc hơi có ngưng trọng, dù sao tại nơi này kỳ dị địa phương, xuất hiện cái này thì một cái có chút quỷ dị tu sĩ, không thể không khiến bọn hắn cẩn thận

529. Chương 529: Liên Tục Tìm Chết

Thế nhưng chỉ là ngưng trọng cùng cẩn thận mà thôi, bọn hắn phán đoán, mặc dù người trước mắt tu vi cao hơn, nhưng bọn hắn bảy người, Nguyên Anh Đại viên mãn một người, hậu kỳ hai người, trung kỳ bốn người, thực lực như vậy, thả tại bất kỳ địa phương nào, đều có thể nói tuyệt cường.

Nói cách khác, Hồ Duyên Vân Minh cũng sẽ không cho con trai độc nhất của mình ra bên ngoài. An bài bọn hắn bảo hộ.

Chẳng qua là, bọn hắn cũng có loại không đúng cảm giác, nhưng tìm không thấy nơi phát ra chỗ.

“Ôi ơ, lại có người ở chỗ này ngồi xuống? Ngẩng đầu lên, báo tên của ngươi, đem người túi trữ vật xuất ra, ngươi nếu như ở chỗ này, chắc hẳn hấp dẫn kỳ lân tiến đến, dị bảo ngay tại trên người của ngươi rồi!” Hồ Duyên Khánh tựa ở nữ thi thể lên, mắt nhìn trên mặt biển Mạnh Hạo, nở nụ cười, trong thanh âm mang theo khinh miệt.

Hắn nhìn không thấu Mạnh Hạo tu vi, nhưng tại nhân sinh của hắn, hắn có thể nhìn không thấu tất cả mọi người tu vi, bởi vì này cũng không cần thiết, bởi vì phụ thân của hắn là Trảm Linh lão tổ, vền vẹn điểm này, như vậy đủ rồi.

Nhân sinh của hắn, chưa bao giờ cần nhìn đối phương tu vi, vô luận là ai, chỉ cần không phải cùng phụ thân hắn một cảnh giới, ai dám trêu chọc hắn, ai liền nhất định sẽ hình thần câu diệt.

Vô số sự thật, sớm đã chứng kiến điểm này, cũng khiến cho Hồ Duyên Khánh, thói quen loại này cao cao tại thượng kiêu ngạo.

Nhưng hần lời nói vừa mới nói ra, Ngô lão sắc mặt lập tức đại biến, thân thể của hần một cái giật mình, cái kia đã tìm được lúc trước cảm thấy không đúng địa phương chỗ.

”Người này... là khoan chân ngồi ở tử hải bên trên!”, Ngô lão thở sâu, tâm thần khiếp sợ, lúc trước hần cảm thấy không đúng, nhưng lại không để ý đến tử hải, hôm nay mới ý thức nói, đối phương lại có thể khoan chân ngồi ở trên đây tử khí. Cho dù là chính mình đụng chạm, cũng sẽ kinh hãi, không dám dừng lại quá lâu tử hải!

Cùng lúc đó mặt khác sáu cái Nguyên Anh tu sĩ, cũng đều ở đây một cái chớp mắt, sắc mặt nhất tề biến đổi, hai mắt co rút lại lúc, riêng phần mình đều ý thức được, Mạnh Hạo nơi đây khủng bố cùng quỷ dị.

Nhưng lại tại bảy người này đều có chỗ phát hiện đồng thời, Mạnh Hạo hai mắt, bỗng nhiên mở, liếc nhìn về phía mọi người, ánh mắt từng cái đảo qua về sau, rơi vào Hô Duyên Khánh trên người.

Bị Mạnh Hạo ánh mắt như vậy quét qua, trong bảy người, ngoại trừ Ngô lão, sáu người khác toàn bộ tâm thần chấn động, dường như Mạnh Hạo ánh mắt, như là một thanh lợi kiếm, xuyên thấu bọn hần tâm thần ở bên trong, hóa thành như lôi đình nổ vang.

Coi như là Ngô lão, cũng là sắc mặt càng ngưng trọng.

“Nguyên Anh Đại viên mãn!”

“Hần là Nguyên Anh Đại viên mãn!” Sáu người khác, cũng đều lập tức thông qua bản thân phản ứng, đoán được Mạnh Hạo tu vi, cùng lúc đó nguyên một đám đáy lòng, tuy nhiên cũng nhẹ nhàng thở ra.

Nguyên Anh Đại viên mãn cho dù cường hãn nhưng bọn hần... cũng không úy kỵ, bởi Ngô lão cũng là Nguyên Anh Đại viên mãn, bởi phía sau của bọn hần, có Thiên Tông Bộ, có Hô Duyên lão tổ!

Hô Duyên Khánh bị Mạnh Hạo ánh mắt như vậy quét qua, lập tức trong óc nổ vang, thân thể run một cái ở bên trong, chén rượu trong tay không có bắt được, đổ xuống, tửu thủy rơi vào trên người, tay hần vuốt ve thi thể kia, càng là tại run rẩy trong ngừng lại.

Mạnh Hạo ánh mắt thu hồi, không hề nhìn mọi người, nhàn nhạt mở miệng nói một câu.

“Nơi đây không có các ngươi muốn thứ đồ vật, rời đi thôi.”

Tại đoàn người này lúc trước không có tới gần lúc, Mạnh Hạo liền sớm đã nhận ra bọn hần, đối với bọn hần lại tới đây mục đích, cũng rõ ràng biết được, lúc trước ánh mắt, là một cái uy hiếp cảnh cáo, giờ phút này lời nói nói xong, Mạnh Hạo hai mắt một lần nữa khép kín.

“Người thật to gan!” Tại Mạnh Hạo ánh mắt thu hồi về sau, Hô Duyên Khánh cái này mới thanh tỉnh lại, hần hít vào khẩu khí, thân thể run run thoáng một phát về sau, hai mắt bỗng nhiên co rút lại, gắt gao nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo.

Tại đối mặt Mạnh Hạo uy hiếp xuống, có người sẽ biết khó mà lui, nhưng có người, dựa bản thân bối cảnh, sẽ càng không cách nào thừa nhận như vậy uy hiếp, bởi vì khi bọn hần tu vi không cao, tự đại tâm trí, tâm cao ngạo, mà như vậy uy hiếp, không nghi ngờ là làm thương tổn cái này một loại người tự nhận là tôn nghiêm.

Hô Duyên Khánh, chính là loại người phía sau, cho nên, hần thẹn quá hoá giận, hần không thể chịu đựng được chính mình lúc trước rõ ràng sinh ra mãnh liệt sợ hãi, hần là Hô Duyên lão tổ con trai độc nhất, hần là Thiên Tông Bộ bên trong, cao quý Thiên Kiêu, hần là cả Mặc Thổ, ít có người dám trêu chọc tồn tại, vô luận tại bất kỳ địa phương nào, hần đều là kiêu dương.

Nhưng hôm nay, ở chỗ này, hần rõ ràng bị một tu sĩ dùng ánh mắt uy hiếp, điều này làm cho Hô Duyên Khánh tôn nghiêm, lập tức cảm giác nhận lấy mãnh liệt khiêu khích.

Hần từ nhỏ đến lớn, không có một cái nào tu sĩ dám ở trước mặt hần như thế kiêu ngạo, Mạnh Hạo cử động, tại rất nhiều người trong mắt là bình thường, có thể tại Hô Duyên Khánh nhìn lại, cái này là kiêu ngạo!

Tại ý thức của hần trong, nhiều năm qua, chỉ có hần trên cao nhìn xuống bao quát người khác, cho tới bây giờ sẽ không có người, dám đối với hần nơi đây như thế ánh mắt, huống chi đem tâm thần mình chấn động, thậm chí hiện tại cũng còn cảm thấy trong óc nổ vang, đây là hần không thể chịu đựng được nhục nhã.

“Giết hẩn đi! Các người giết hẩn cho ta!” Hô Duyên Khánh đứng lên, thần sắc vắn vẹo, gắt gao nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo, gào lên.

“Cho tới bây giờ không ai dám ở trước mặt ta như thế, người nhất định phải chết!” , Hô Duyên Khánh nghiêng răng nghiêng lợi, gầm nhẹ lúc, Ngô lão sắc mặt trầm xuống, nội tâm thầm mắng, hẩn đã sớm biết cái này Hô Duyên Khánh chẳng những không có tâm cơ, càng là ngang ngược càn rỡ, nhưng lại không nghĩ rằng, đối phương sẽ ngu ngốc đến loại tình trạng này.

Chỉ bằng vô cớ, gần là đối với phương một ánh mắt, một câu căn bản cũng không tính uy hiếp, thậm chí thân là Nguyên Anh Đại viên mãn, rất bình thường lời nói, giống như này không hiểu thấu.

Hẩn đang muốn nói cái gì đó, bỗng nhiên, Hô Duyên Khánh bốn phía cái kia bốn cái Hắc y nhân, hai mắt chợt lóe lách sát cơ, nháy mắt biến mất, xuất hiện lúc, thành linh tại Mạnh Hạo bốn phía, riêng phần mình tay phải nâng lên bên trong, lập tức có bốn thanh sắc bén phi kiếm xuất hiện, mang theo sát cơ mãnh liệt, càng có sát khí, thẳng đến Mạnh Hạo tiếng rít mà đi.

Mạnh Hạo than nhẹ một tiếng, hẩn bản không muốn giết người, cây muốn lặng, có thể gió cũng không dừng lại.

“Đã như vậy, các người cũng đừng rời đi.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, nhìn cũng không nhìn bốn phía tiến đến bốn thanh phi kiếm, tại Hô Duyên Khánh vẻ mặt nhẹ nhàng cười bên trong, Mạnh Hạo hai mắt bỗng nhiên mở.

Tại hẩn hai mắt mở ra nháy mắt, lập tức một cỗ không cách nào hình dung sát khí ngập trời, âm âm từ Mạnh Hạo trên người chợt bạo phát ra, cái này sát khí mạnh kinh Thiên động Địa, lại để ư gió biến sắc, lại để cho bốn phía tầng mây cuốn ngược, dường như một đầu Viễn Cổ hung thú, tại đây một cái chớp mắt lộ ra cao chót vót.

Cái này sát khí nồng đậm, nhưng lại vô hình, nhưng ở cái này âm âm khuếch tán bên trong, bên cạnh hẩn bốn cái Hắc y nhân đứng mũi chịu sào, bốn người này vốn cũng là hung tu giết người không chớp mắt, nhiều năm qua chết tại bốn người bọn họ trong tay không ít người, ngày bình thường, tính cách lạnh lùng, nhưng hôm nay tại đối mặt Mạnh Hạo cái này không cách nào hình dung sát khí, bốn người lập tức sắc mặt đại biến.

Cùng Mạnh Hạo so sánh, bọn họ chút điểm sát khí như là đom đóm, mà Mạnh Hạo nơi đây. . . thì là trắng sáng!

Nhưng bọn hẩn cũng không biết, những thứ này sát khí, chẳng qua là Mạnh Hạo một thành mà thôi.

Oanh!

Bốn thanh phi kiếm, nhất tề nổ vang, nháy mắt liền vỡ vụn, trực tiếp trở thành tro bụi, mà cái này bốn cái Hắc y nhân, càng là toàn thân mãnh liệt chấn động, nguyên một đám phun ra máu tươi, trong óc như là bột nhào bình thường, dường như bị một cỗ đại lực triệt để oanh tại trên thân thể, nguyên một đám thân thể cuốn ngược, nhưng không đợi rời khỏi ngoài mười trượng, bốn người này đầu lâu toàn bộ nổ bung.

Huyết nhục trong mơ hồ, bốn người thi thể, ngã xuống tử hải, chìm vào đáy biển, bị sóng biển bao phủ, biến mất không thấy gì nữa.

Bốn phía lập tức một mảnh tĩnh mịch, Hô Duyên Khánh mở to mắt, lộ ra không cách nào tin, chung quanh hẩn bảy cái Nguyên Anh tu sĩ, càng là nguyên một đám thần sắc lập tức trước đó chưa từng có ngưng trọng, sáu người xoát thoáng một phát, xuất hiện ở Hô Duyên Khánh bốn phía, mà Ngô lão thì là sắc mặt âm trầm, xuất hiện ở phía trước nhất, nhìn về phía Mạnh Hạo.

“Vị đạo hữu này, chúng ta là Mặc Thổ Thiên Đình liên minh, Thiên Tòng Bộ tu sĩ lúc trước là hiểu lầm, kính xin đạo hữu thứ lỗi.” Ngô lão ôm quyền, chậm rãi mở miệng.

Mạnh Hạo đối xử lạnh nhạt nhìn nhìn Ngô lão, lại nhìn mắt phía sau hẩn mọi người, nghe được đối phương là Mặc Thổ Thiên Đình liên minh, Mạnh Hạo nghĩ tới Kim Ô tộc, chậm rãi nhẹ gật đầu.

“Đã là hiểu lầm, việc này thôi, các người nhanh chóng rời đi.”

Ngô lão nội tâm nhẹ nhàng thở ra, mặc dù hắn cũng là Nguyên Anh Đại viên mãn, nhưng Mạnh Hạo nơi đây cho áp lực của hắn rất lớn, không tới vạn nhất, hắn không muốn cùng đối phương xuất chiến.

Nhưng lại tại Ngô lão đang muốn ôm quyền cáo lui lúc, bỗng nhiên đây, Hô Duyên Khánh chỗ đó, hai mắt nhảy mắt lộ ra hung mang.

“Nguyên lai người này cũng là miệng cộp gan thỏ!” , Hô Duyên Khánh lúc trước tại Mạnh Hạo giết chết rồi bốn cái hộ vệ áo đen lúc, bị mãnh liệt chấn nhiếp rồi thoáng một phát, đáy lòng đã có hoảng sợ, hãy nhìn đến Mạnh Hạo nơi đây nghe được Thiên Tông Bộ về sau, lựa chọn thỏa hiệp, cái này lập tức khiến cho Hô Duyên Khánh đáy lòng tà niệm nổi lên.

“Ta lúc trước nói, giết người này! Các người toàn bộ ra tay, giết hắn đi!” Hô Duyên Khánh cười lạnh, chợt mở miệng, truyền ra âm trầm thanh âm.

”Ngô lão, người đã đáp ứng đầu ta thân, đoạn đường này, sẽ bảo hộ an toàn của ta, càng là sẽ giúp ta tu hành, người này tu vi không tệ, ta xem trọng rồi, các người giết hắn đi, hắn trước khi chết, ta muốn nuốt tu vi của hắn!

“Ta lệnh cho đám các người, giết hắn đi!” , Hô Duyên Khánh trong mắt hung mang mãnh liệt, tay phải khi nhắc lên, tại trong tay của hắn, xuất hiện một quả lệnh bài.

Mạnh Hạo thần sắc thủy chung như thường, bình tĩnh nhìn một màn này, nhìn hắn đến tại lệnh bài kia sau khi xuất hiện, Ngô lão cùng với khác sáu cái lão giả, mặt đều biến sắc, sau đó trong đó có bốn người, lại một cái thuần di, thẳng đến chính mình mà đến. Bốn người này, ba cái Nguyên Anh sơ kỳ, một cái Nguyên Anh hậu kỳ, bọn hắn xem, sợ không phải Mạnh Hạo đối thủ, nhưng mục đích của bọn hắn là kiếm chế mà thôi, tới giết, tự nhiên là Ngô lão.

“Mà thôi, tính người này không may!” Ngô lão thầm than, cũng tựa hồ cần rằng một cái, quay người, Nguyên Anh Đại viên mãn tu vi, âm âm bộc phát.

“Người nhất định phải chết!!” Hô Duyên Khánh cười ha ha, như là điên cuồng.

“Muốn chết.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, ở đằng kia bốn cái Nguyên Anh trung kỳ tu sĩ tiến đến nháy mắt, trong mắt của hắn sát cơ lóe lên, trên thân thể, sát khí âm âm bộc phát, lúc này đây, là bạo phát ba thành!

Sát khí nổ vang, tiến đến bốn cái Nguyên Anh trung kỳ lão giả, lập tức biến sắc, hoảng sợ bên trong, Mạnh Hạo thân thể như quỷ mỵ, nháy mắt biến mất, xuất hiện lúc, đã ở một cái Nguyên Anh trung kỳ tu sĩ sau lưng, Mạnh Hạo biểu lộ bình thản, tóc dài phiêu diêu, tay phải nâng lên, nhẹ nhàng đụng một cái.

Lập tức tử khí cùng sinh cơ tại trong chốc lát đụng chạm, tạo thành kinh khủng diệt tuyệt, oanh một tiếng, này Nguyên Anh trung kỳ lão giả không có chút nào chống cự cùng phản kích năng lực, thân thể trực tiếp liền nổ bung.

530. Chương 530: Chém Giết!

Mạnh Hạo tu vi, thủy chung đều bảo trì tại đệ nhất mệnh trong trạng thái, đó là chuẩn bị một phần Nguyên Anh Đại viên mãn chiến lực, mà lại bởi vì hắn cường hãn trụ cột, khiến cho chiến lực bên trên, rõ ràng vượt qua mặt khác cùng cảnh cường giả!

Giờ phút này ra tay lúc, diệt sạch bộc phát.

Cái này Diệt Tuyệt Chi Lực, là Mạnh Hạo theo Tử Hải đồ đằng cùng Huyết đồ đằng bên trong, ngưng tụ Thủy đồ đằng chi lực, này lực bao hàm sống hay chết, tại Mạnh Hạo trong tay, phẳng phất đã trở thành quyết định tánh mạng Quy Khư bản chất.

Vị kia Nguyên Anh trung kỳ lão giả tử vong, tốc độ cực nhanh, tại tất cả mọi người nhìn lại, chỉ là trong chớp mắt, một màn này, lập tức lại để ọi người tâm thần mạnh mà chấn động, mà ngay cả Hồ Diên Khánh, cũng đều nhẹ nhàng cười tại trên gương mặt cứng lại.

Ngô lão thở sâu, hẳn tự hỏi có thể nhẹ nhõm diệt sát một cái Nguyên Anh trung kỳ, có thể như làm được như vậy tùy ý, lại là có chút khó khăn.

“Đã ra tay, nhất định phải muốn tiêu diệt giết người này!” Ngô lão nội tâm thầm than lúc, trong mắt sát cơ lóe lên, đầu tiên xông ra, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, tiến đến lúc, hẳn tay phải nâng lên hư không một trảo, lập tức bốn phía Hư Vô nháy mắt đã trở thành Hoàng Hà, vô số cát vàng tràn ngập, nước sông cuộn cuộn, như cùng một cái Hoàng Long, quét ngang bát phương, đảo mắt bao phủ bốn phía, bất ngờ tạo thành một cái trận pháp.

Tại trận pháp này nội, cát vàng ngập trời, càng có gió đang gào thét, tạo thành vòng xoáy, như là Phong Long cùng Hoàng Long giao sát, vây khốn Mạnh Hạo ở bên trong.

Cùng lúc đó, trong mắt của hắn sát cơ lóng lánh, thân thể lập tức xông ra, bước vào trong trận pháp, tay phải nâng lên nắm niệm pháp quyết ở bên trong, có vô số màu xanh lá lá cây, bất ngờ tại chung quanh hắn biến ảo xoay tròn, mỗi một mảnh trong lá cây, đều ẩn chứa một tia hủy diệt, ngưng tụ phía dưới, như là cuồng phong gào thét, khiến cho những lá cây này, lập tức đã trở thành từng thanh sắc bén lưỡi dao sắc bén.

Có thể cơ hồ ở này trận pháp hình thành, Ngô lão tới gần lập tức, Mạnh Hạo thân ảnh lần nữa biến mất, xuất hiện lúc, đã ở cái khác Nguyên Anh trung kỳ tu sĩ thân thể bên cạnh. Lúc này người kinh hãi ở bên trong, Mạnh Hạo tay phải nhìn như chậm chạp nâng lên, nhẹ nhàng điểm lúc này người mi tâm.

Oanh!

Diệt Tuyệt Chi Lực xuất hiện lần nữa, cái này Nguyên Anh trung kỳ lão giả. Thân thể lập tức sụp đổ. Ầm ầm nổ bung.

Cơ hồ ở này Nguyên Anh trung kỳ lão giả tử vong nháy mắt, Mạnh Hạo sau lưng. Một cái Nguyên Anh hậu kỳ lão giả, lập tức mà đến, tiến đến lúc, thử nhân thân thể người này ngoài có chín cái xoay tròn cái dùi. Nhắc lên trận này nức nở nghẹn ngào chi âm, càng là quần quanh ra đại lượng màu xanh lá khí tức, giống như mang theo kịch độc, đập vào mặt thẳng đến Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh, thở sâu, xem cái này kịch độc như không có gì, tại đây Nguyên Anh hậu kỳ lão giả tới gần nháy mắt. Hắn tay phải nâng lên, một ngón tay.

Yêu phong, thứ tám cấm.

Một ngón tay ra, Thiên Địa cấm. Cái này Nguyên Anh hậu kỳ lão giả, toàn thân ầm ầm chấn động, cả người nháy mắt tự dừng lại ở giữa không trung, bốn phía sở hữu pháp bảo, nháy mắt đã mất đi liên hệ, ngã xuống Tử Hải, mà thân thể của hắn, cũng bảo trì không thay đổi động tác, như bị bất động, thần sắc mang theo hoảng sợ, hắn rung động phát hiện, chính mình sở hữu tu vi, lại tại thời khắc này, toàn bộ bị phong ấn.

“Cái này. . .” Hắn rung động còn không có được tiếp tục quá lâu, Mạnh Hạo đã theo bên cạnh hắn đi qua, tay áo hất lên, phía dưới Tử Hải gào thét, một mảnh sóng cồn ngập trời mà lên, lập tức đem này lão bao phủ.

Cùng lúc đó, Ngô lão tới gần, Mạnh Hạo quay người, nhìn cũng không nhìn liếc, tay phải nâng lên về phía trước vùng lên, cái này vùng lên phía dưới, lập tức huyết quang ngập trời, một cái cự đại huyết sắc gương mặt, bất ngờ xuất hiện.

Đúng là Huyết Tiên thân thông, giờ phút này Mạnh Hạo, dĩ nhiên làm được, không mang theo mặt nạ, tự có thể thi triển Huyết Tiên thân thông trình độ, thậm chí đối với hắn mà nói, mặt nạ. . . Đã có cũng được mà không có cũng không sao.

Nguyên Anh Đại viên mãn chiến lực, ngưng tụ huyết sắc gương mặt, tại trong tích tắc, tự cùng sắc mặt đại biến Ngô lão đụng phải cùng một chỗ, nổ mạnh kinh thiên lúc, Ngô lão tứ xung quanh sở hữu lá cây,

toàn bộ sụp đổ vỡ vụn, hấn càng là phun ra máu tươi, thân thể liên tục rút lui, có thể không đợi rời khỏi bão cát trận pháp, Mạnh Hạo một cái chớp mắt tựu xuất hiện ở trước người của hấn, tay phải nâng lên, một ngón tay rơi xuống.

Oanh!

Ngô lão trước người, xuất hiện một miếng ngọc giản, cái này ngọc giản phát ra nhu hòa chi mang, cản trở Mạnh Hạo ngón tay, có thể cũng chỉ là cản trở ba hơi, tựu âm âm sụp đổ.

Ngô lão lần nữa phun ra máu tươi, mượn ba hơi thời gian, Huyết Độn bay nhanh, nhưng cái này Huyết Độn vừa vừa mở ra, bên tai của hấn, tựu truyền đến Mạnh Hạo lãnh đạm thanh âm.

“Huyết?”

Chỉ là một chữ, nổ vang tái khởi, Ngô lão toàn thân lập tức nổ vang, theo độn pháp trong lại lần bị thương này, thần sắc hấn hoảng sợ, bất chấp đau lòng, xuất hiện lúc lập tức theo trong Túi Trữ Vật lấy ra thứ hai miếng ngọc giản, mãnh liệt bóp nát lúc, lại một đạo phòng hộ màn sáng xuất hiện, cản trở Mạnh Hạo điểm tới thứ hai chỉ.

Phịch một tiếng, theo hào quang vỡ vụn, Ngô lão rốt cục trốn ra bão cát ngoài trận, đang lần trốn ra nháy mắt, hấn ngửa mặt lên trời một rống, tóc tai bù xù, hai tay rất nhanh bấm niệm pháp quyết, lập tức trận pháp bão cát bay múa, lập tức đưa hấn cùng Mạnh Hạo tầm đó che đậy.

Mạnh Hạo thân thể vừa mới đụng chạm cái này bay múa bão cát, lập tức dừng thoáng một phát, bị những bão cát này ngăn cản, hấn ngẩng đầu nhìn lại lúc, thấy được bão cát bên ngoài, Ngô lão lau đi khóe miệng máu tươi, chính gắt gao nhìn mình chăm chăm.

Ngô lão tâm thần mãnh liệt trận pháp, vừa rồi ngẩn ngui tiếp xúc, hấn dĩ nhiên phát hiện Mạnh Hạo cường hãn cùng khủng bố, nếu không có là của mình cái kia hai miếng bị Hô Diên lão tổ ban cho bảo vệ tánh mạng ngọc giản, sợ là trước kia, chính mình tựu sớm đã vẫn lạc.

“Toàn lực thủ trận, tất sát người này!” Ngô lão cắn răng mở miệng lúc, chung quanh hấn còn thừa lại ba cái Nguyên Anh lão giả, cũng đều sắc mặt tái nhợt, bị trước khi một màn kia chỗ rung động, Hô Diên Khánh cũng đều mở to mắt, lộ ra không cách nào tin.

Giờ phút này bốn phía bão cát, mang theo kinh người sát cơ, quét ngang bát phương, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, tại đây bão cát bên ngoài, Ngô lão hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang, hai tay bấm niệm pháp quyết, điều khiển Phong Sa Giáo giết, còn lại Tam lão, cũng đều phát ra toàn bộ tu vi, toàn lực tương trợ.

Mạnh Hạo thân thể tiến về phía trước một bước bước đi, nổ vang thanh âm lập tức kinh thiên quanh quẩn, toàn bộ bão cát trong trận pháp, Phong Long cùng Hoàng Long gào thét, lẫn nhau giao thoa gian, Mạnh Hạo thân thể chấn động, lui về phía sau vài bước, hai mắt lộ ra một vòng kỳ dị chi mang.

“Có chút ý tứ, có đủ không tầm thường Phong Ấn Chi Lực.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng lúc, trận pháp bên ngoài Ngô lão cười lạnh, tay phải nâng lên bấm niệm pháp quyết gian, chỉ về phía trước.

“Bát Long cỡi giáp!” Lập tức trong trận pháp, xuất hiện điều thứ hai Phong Long, điều thứ ba, điều thứ tư, thậm chí màu vàng phòng khách, cũng tái xuất hiện ba đầu.

Tổng cộng tám đầu Long quay chung quanh, khiến cho trận này càng kinh người hơn, trong đó mỗi một hạt bão cát, đều chuẩn bị Nguyên Anh sơ kỳ chi lực, rậm rạp chằng chịt, gào thét gian, lại đã bắt đầu lẫn nhau ngưng tụ, bất ngờ bắt đầu hóa thành hơn mười thân ảnh, mà lại hiển nhiên thân ảnh xuất hiện, hội theo bão cát ngưng tụ. Càng ngày càng nhiều.

Trận này, đúng là Ngô lão dồn sát thủ, đối với Mạnh Hạo tại đây, hấn cực kỳ trọng thị. Giờ phút này trực tiếp dùng ra trận pháp thần thông.

Trận này. Thực sự không phải là trận, mà là hấn một loại thần thông biến ảo. Uy lực to lớn, hấn dựa vào trận này, diệt sát qua ba cái ngang nhau cảnh giới cường địch.

Lập tức Mạnh Hạo không cách nào đi ra, Hô Diên Khánh đáy lòng lúc này mới nhẹ nhàng thở ra. Đứng tại cổ kiệu bên trên, cười ha hả.

“Nhìn người làm sao có thể xông ra, Ngô lão Phong Sa Giáo, mà ngay cả cha ta đều từng tán thưởng, người nhất định phải chết, cho tới bây giờ không ai dám trêu chọc ta, dám đối với ta uy hiếp. Người hẳn phải chết không thể nghi ngờ!”

Mạnh Hạo cười cười, chỉ là nụ cười này rất là lạnh như băng, tại trận pháp này nổ vang xoay tròn, Tứ Long bộc phát ra kinh thiên chi lực. Bốn phía thân ảnh, ngưng tụ vượt qua hai mươi, từng cái đều có đủ Nguyên Anh trung kỳ tu vi, nghĩ đến hẳn tại đây, hung hãn không sợ chết vọt tới, có thể lại không phải triển khai thần thông, mà là. . .

“Bạo!” Ngô lão gầm nhẹ, đây mới là hẳn trận pháp sát chiêu chỗ, trong đó thần thông tự bạo!

Mỗi một lần tự bạo, đều có thể so với chính thức Nguyên Anh trung kỳ tự bạo, hai mươi Nguyên Anh trung kỳ, tự bạo chi lực, coi như là Nguyên Anh Đại viên mãn, cũng đều hiệu ý kinh.

Dựa vào trận này thần thông, Ngô lão tại thiên theo trong bộ lạc, thanh danh hiển hách, toàn bộ Mặc Thổ, cũng đều là Trảm Linh xuống, số một số hai cường giả, bằng không mà nói, Hô Diên lão tổ, cũng sẽ không đem con trai độc nhất, giao cho hẳn đến bảo hộ.

Giờ phút này thần sắc hẳn như thường, nhưng trong lòng cũng có một vòng ngạo nghễ, lạnh mắt thấy trong trận pháp Mạnh Hạo.

“Tự coi như người tu vi kinh người thì như thế nào, tại lão phu Bát Long trong trận pháp, người chỉ có thể trách chính mình không may, chẳng trách người bên ngoài.”

Trận pháp bên ngoài mặt khác Tam lão, giờ phút này thần sắc lộ ra kinh hãi, càng có dữ tợn sát ý, cười lạnh nhìn xem trong trận pháp, khi bọn hắn nhìn lại, như là khổn thú Mạnh Hạo.

Hô Diên Khánh tiếng cười, càng là chói tai.

“Có chút ý tứ, không nghĩ tới vừa ra quan, tự gặp người như vậy một cường giả, người có tư cách, lại để cho Mạnh mẽ mở ra thứ hai mệnh.” Mạnh Hạo tại trong trận pháp, nhìn xem bốn phía hơn hai mươi cái có thể so với Nguyên Anh trung kỳ thân ảnh, âm âm tự bạo lúc, hẳn nhàn nhạt mở miệng.

“Thứ hai mệnh.”

Oanh!

Mạnh Hạo thân thể, tại đây trong tích tắc, bỗng nhiên cường hãn, thân thể của hắn ột nửa, bờ vai của hắn càng rộng, nhục thể của hắn lập tức cường đại, trong cơ thể tràn ngập hai phần Nguyên Anh Đại viên mãn chiến lực, ngẩng đầu lúc, hai mắt lộ ra tinh mang, thân thể càng có ken kết thanh âm truyền ra, theo khí thể quật khởi, lập tức lại để cho trận pháp bên ngoài mọi người tâm thần mãnh liệt chấn động.

Đúng lúc này, hai mươi Nguyên Anh trung kỳ tự bạo, âm âm bộc phát, cái này tự bạo kinh thiên, có thể tại đây tự bạo nội, Mạnh Hạo thần sắc như thường, cất bước đi tới, một đường đi qua, những tự bạo kia nổ vang, không cách nào rung chuyển hắn chút nào, một màn này, xem Ngô lão hít vào khẩu khí, hai mắt co rút lại, chấn động.

Mặt khác Tam lão, càng là mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, không cách nào tin.

“Hắn. . . Hẳn đến cùng cái gì tu vi !”

Ở này bốn người tâm thần mãnh liệt chấn động lúc, Mạnh Hạo thân thể mạnh mẽ mà nhảy lên, tốc độ cực nhanh, thẳng đến Ngô lão mà đến, oanh một tiếng, cả người hắn xông vào bão cát trên trận pháp, cái kia tám đầu Long gào thét, đang muốn quần quanh Mạnh Hạo, Mạnh Hạo tay phải nâng lên, hướng về bỗng nhiên nhấn một cái, lập tức. . . Tám cái cự đại huyết sắc gương mặt, bất ngờ xuất hiện, ngay ngắn hướng nổ vang gian, toàn bộ nổ bung, hình thành trùng kích, kinh thiên động địa, quét ngang bát phương.

Bát Long phát ra thê lương kêu thảm thiết, toàn bộ sụp đổ, bão cát trận pháp liên tục chấn động ba cái, tự lập tức chia năm xẻ bảy, tại trận pháp bên ngoài tất cả mọi người hoảng sợ ở bên trong, Mạnh Hạo thân ảnh, nháy mắt biến mất, xuất hiện lúc, bất ngờ tại Ngô lão trước mặt.

Trận pháp sụp đổ, khiến cho Ngô lão phun ra máu tươi, nhưng hắc kinh nghiệm chém giết, giờ phút này không chút do dự rút lui, hai tay bấm niệm pháp quyết gian, thân thể bên ngoài bão cát hình thành phòng hộ, càng có thứ ba miếng ngọc giản xuất hiện, hình thành phòng hộ.

Có thể. . . Mạnh Hạo xuất hiện, tùy theo một ngón tay mà đi, cái này một ngón tay, nháy mắt vạch tìm tòi bão cát phòng hộ, mà ngay cả ngọc giản chi quang, cũng chỉ là một hơi, tự sụp đổ ra, khiến cho Mạnh Hạo ngón tay, tại Ngô lão một tiếng thê lương kêu thảm thiết cùng trong tuyệt vọng, trực tiếp một chút tại mi tâm của hắc bên trên.

Vừa chạm vào tự thu.

Oanh!

Diệt Tuyệt Chi Lực, tại Ngô lão trên người toàn diện bộc phát, trực tiếp sụp đổ, thân thể chia năm xẻ bảy, hắc coi như là Nguyên Anh Đại viên mãn, có thể Mạnh Hạo tại đây, có đủ hai phần Nguyên Anh Đại viên mãn chi lực, hắc. . . Làm sao có thể địch!

531. Chương 531: Nhân Quả Tuyền!

Giờ này khắc này, bên cạnh Tam lão, run rẩy trong thần sắc lộ ra hoảng sợ cùng tuyệt vọng, tâm thần bị mãnh liệt sợ hãi tràn ngập, cái này sinh tử bóng mờ, đã vượt qua Hô Diên lão tổ giao nhiệm vụ cho bọn họ.

Ba người không có chút nào chần chờ, nháy mắt quay người riêng phần mình triển khai mạnh nhất động pháp, bay nhanh thuần di, liều lĩnh bỏ chạy, bên trong một cái Nguyên Anh trung kỳ lão giả, lấy ra một miếng Tử sắc ngọc giản, bóp chặt lấy về sau, lập tức hắc toàn thân tử quang lóng lánh, khiến cho tốc độ của hắc, nháy mắt bộc phát.

Cái khác Nguyên Anh trung kỳ lão giả, chứng kiến trước khi Ngô lão Huyết Động thất bại ngược lại bị thương quá nặng một màn về sau, không dám triển khai Huyết Động, mà là trong cơ thể Nguyên Anh không tiếc héo rữa, mượn Nguyên Anh tánh mạng, kích phát tốc độ, lập tức đi xa.

Cuối cùng một cái, là vị kia Nguyên Anh hậu kỳ lão giả, hắc tu vi cao nhất, giờ phút này bỏ chạy lúc, tại trong Túi Trữ Vật, lập tức lấy ra một cái phong cách cổ xưa la bàn, về phía trước vung lên lúc, cái này la bàn lập tức tản mát ra ba đạo quang mang, đâm vào hắc phía trước Hư Vô, sau đó mãnh liệt lôi kéo phía dưới, lại. . . Tạo thành một đạo vết nứt không gian!

Hắc cũng không quay đầu lại, trong óc duy nhất ý niệm trong đầu tự là bỏ chạy, một đầu chui vào trong cái khe.

Đối với Mạnh Hạo chỗ đó, bọn hắc đã triệt để rung động, sợ hãi đã đến cực hạn.

Về phần Hô Diên Khánh chỗ đó, sớm đã bị trước khi từng màn, triệt để rung động, giờ phút này thân thể run rẩy, hô hấp dồn dập, da đầu run lên, hắc lần thứ nhất trong nội tâm xuất hiện mãnh liệt hối hận.

Sắc mặt tái nhợt ở bên trong, hắc càng là thấy được Ngô lão thân thể sụp đổ, lập tức mồ hôi lạnh thêm nữa.

Mạnh Hạo một phát ổng tay áo, đem Ngô lão sụp đổ huyết nhục tản ra lúc, ngón trở tay phải duỗi ra, về phía trước một điểm, điểm này ở bên trong, lập tức tứ tán huyết nhục ở bên trong, có giọt giọt máu tươi cấp tốc bay tới, nháy mắt tự ngưng tụ tại đầu ngón tay của hắc bên trên, hóa thành một giọt óng ánh huyết.

Này huyết. Là Nguyên Anh Đại viên mãn tu sĩ tử vong lúc, toàn thân nhất sôi trào tâm huyết, giờ phút này tại Mạnh Hạo trong tay, hắc tay phải nâng lên hất lên. Lập tức cái này nhỏ máu. Thăng đến theo ba phương hướng đào tẩu, trong đó vị kia toàn thân tử khí quán quanh. Cấp tốc đào tẩu tu sĩ mà đi.

Này huyết xẹt qua bầu trời, trở thành một đạo vết máu, bỗng nhiên truy kích.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo tay phải nâng lên hư không một trảo. Ma thương mang theo hưng phấn gào rú, bỗng nhiên xuất hiện, bốn phía khói đen phiến cổn, trong đó gương mặt dữ tợn, có thể quỷ dị chính là, những dữ tợn này gào rú gương mặt, tại thấy được Mạnh Hạo sau. Toàn bộ đều run rẩy thoáng một phát, kết kết im tiếng.

Mạnh Hạo cảm thương, hướng xa xa mãnh liệt ném ra ngoài, cái thanh này ma thương gào thét mà đi. Giờ phút này cái này ma thương bốn phía trong sương mù, những dữ tợn kia gương mặt, mới một lần nữa khôi phục gào thét gào rú, thẳng đến vị kia mượn Nguyên Anh tánh mạng, triển khai tốc độ cao nhất đào tẩu tu sĩ, gào thét tới gần.

Làm xong những này, lập tức vị kia Nguyên Anh hậu kỳ lão giả, giờ phút này hơn phân nửa thân thể đã nhảy vào trong cái khe, thậm chí cái này khe hở cũng đều tại rất nhanh khép lại, Mạnh Hạo tay phải tại trên Túi Trữ Vật vỗ, lập tức một đạo xanh biếc chỉ mang xuất hiện, một cái thoát nhìn rất là tầm thường cần câu, bị Mạnh Hạo cầm trong tay.

Nắm ở cái này cần câu nháy mắt, Mạnh Hạo cả người khí tức, lập tức biến đổi, phẳng phất biến thành có chút mơ hồ, giống như thân thể cùng Hư Vô, ẩn ẩn muốn dung hợp cùng một chỗ, càng có một cỗ lại để cho Hô Diên Khánh cảm thấy toàn thân phát lạnh, phẳng phất thấy được nào đó không cách nào chống cự thiên địch giống như ảo giác.

Cũng hoặc là nói, đây không phải thiên địch, mà là một loại áp chế, một loại tựa hồ áp đảo tánh mạng của hắn cấp độ phía trên, có thể tùy ý cướp đoạt cường đại tồn tại.

Cảm giác này không cách nào hình dung quá chuẩn xác, Hô Diên Khánh hô hấp dồn dập, thân thể run rẩy, hần chột phát hiện, giờ khắc này sợ hãi của hắn, lại so với trước còn mãnh liệt hơn quá nhiều.

Thậm chí, không chỉ là hắn nơi này có cảm giác như vậy, giờ phút này chính đang chạy trốn cái kia hai vị Nguyên Anh trung kỳ lão giả, cũng đều đang chạy trốn ở bên trong, thân thể mạnh mẽ mà run rẩy, một cỗ phẳng phất đến từ thượng vị giả uy áp, nháy mắt bao phủ hai người tâm thần.

Thân thể của bọn hắn run rẩy, bọn hắn hồn đang run rẩy, bọn hắn nhân quả. . . Đang tại hiển lộ!

“Đây là cái gì. . .”

Nhất hoảng sợ, là cái kia giờ phút này toàn bộ thân thể đều bước vào trong cái khe Nguyên Anh hậu kỳ chỉ tu, hắn rõ ràng đã tiến vào đã đến trong cái khe, rõ ràng cùng tại hắn nhìn lại như là ác mộng Mạnh Hạo, không ở vào cùng một cái thế giới, có thể cái loại này linh hồn run rẩy, lại mãnh liệt đã đến cực hạn, như là đưa thân vào không cách nào chống cự hàn quật bên trong, bị Cực Âm làn gió thổi toàn thân.

“Đây là cái gì. . .”

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh, nắm ở cần câu nháy mắt, trước mắt của hắn, thế giới biến thành không giống với lúc trước, đã mất đi sắc thái, có thể duy chỉ có tại mỗi người đỉnh đầu, sắc thái lại cực kỳ mãnh liệt hiển lộ.

Mạnh Hạo nhìn về phía Hô Diên Khánh, tại Hô Diên Khánh trên đỉnh đầu, có ngũ thải tân phân các loại sợi tơ, những sợi tơ này đan vào quần quanh cùng một chỗ, trong đó có một đầu, bất ngờ phát ra Xích sắc hào quang, cực kỳ vừa thô vừa to, rõ ràng vượt ra khỏi mặt khác sở hữu sợi tơ.

Giờ phút này Hô Diên Khánh, thân thể mãnh liệt run rẩy, Mạnh Hạo ánh mắt, tại hắn cảm thụ, so với trước muốn sợ hãi mấy ngàn lần muốn nhiều, trước khi lần đầu ánh mắt, chỉ là uy hiếp, nhưng lúc này đây, lại để cho Hô Diên Khánh cảm giác linh hồn phát lạnh, cảm giác tựa hồ chính mình hết thấy tánh mạng, hết thấy bí mật, toàn bộ đều tại đối phương trong ánh mắt, hiển lộ không thể nghi ngờ.

Thậm chí chỉ cần đối phương một cái ý niệm trong đầu, chính mình tựa sẽ lập tức tử vong, mà lại loại này tử vong, tựa hồ không phải tầm thường ý nghĩa chết, mà là không cách nào hình dung sợ hãi.

Tựa hồ. . . Chết, vốn là đáng sợ, nhưng chết trong tay của đối phương, đó là so tử vong còn muốn khủng bố vô số lần thâm thẳm.

Đương Mạnh Hạo nhìn về phía mặt khác lưỡng cái Nguyên Anh trung kỳ tu sĩ lúc, hai người này lập tức đã có cùng Hô Diên Khánh giống như đúc cảm giác.

Khi bọn hắn đỉnh đầu, Mạnh Hạo chứng kiến, năm màu sợi tơ cũng là rất nhiều, mà lại đồng dạng cũng tồn tại cái kia màu hồng đỏ thắm vừa thô vừa to sợi tơ.

Cái này vừa thô vừa to sợi tơ, lại để cho Mạnh Hạo hai mắt hơi không thể tra co rụt lại.

“Những này, tựu là nhân quả tuyến.” Mạnh Hạo thì trào lúc, ngẩng đầu nhìn hướng về phía thân thể toàn bộ chui vào trong cái khe, giờ phút này khe hở đang tại biến mất địa phương, ánh mắt của hắn, tại thời khắc này, phảng phất xuyên thấu Thiên Mạc, thấy được tại một mảnh Hư Vô ở bên trong, lạnh run lão giả.

Người này đỉnh đầu, sợi tơ thêm nữa.

“Đáng tiếc, ta hiểu ra nhân quả, còn làm không được giống như là Quý Thập Cửu, đi đem người quả chặt đứt. . . Bất quá. . .” Mạnh Hạo lắc đầu, sau đó hai mắt lập tức lẳng lẽ ác liệt, tay phải nâng lên, cái kia cái này cần câu, về phía trước vung lên.

Lập tức cá dây thừng nháy mắt bay ra, không có tốc độ, mà là trực tiếp lan tràn đã đến Hư Vô ở bên trong, xuất hiện ở cái kia lạnh run lão giả bên người, cái này Nguyên Anh hậu kỳ lão giả, giống như cảm thấy khủng bố đến cực điểm sự tình, phát ra ngoại nhân nghe không được, có thể Mạnh Hạo có thể cảm nhận được thê lương kêu thảm thiết.

Mạnh Hạo nhìn tận mắt vũ dây thừng quấn quanh tại lão giả này trên người, theo chính mình hướng về sau kéo một cái, lập tức một đám hồn, theo lão giả này trên người bị sinh sinh câu lên, theo hồn ly khai, lão giả Nguyên Anh trực tiếp héo rũ, thân thể càng là nháy mắt tái nhợt, khí tuyệt bỏ mình.

Mà cái này một đám hồn, theo cá dây thừng trở về, trong chốc lát, tựu xuất hiện ở Mạnh Hạo trước mắt, bị Mạnh Hạo tay trái nâng lên, nhẹ nhàng sờ, hồn tán!

Tại đây hồn tán một cái chớp mắt, Mạnh Hạo trong óc oanh một tiếng, hắn ẩn ẩn cảm thấy, tựa hồ chính mình đối với nhân quả, cảm ngộ càng sâu đi một tí, nhưng cụ thể lại nói không nên lời.

Một màn này, rơi vào Hô Diên Khánh trong mắt, hóa thành hắn thê lương kêu thảm thiết cùng đến cực điểm sợ hãi, càng làm ặt khác lưỡng cái Nguyên Anh trung kỳ lão giả, toàn thân run rẩy ở bên trong, điên cuồng bỏ chạy.

532. Chương 532: Hô Duyên Khánh Chết!

Có thể ngay sau đó, một người trong đó, nháy mắt đã bị cái kia giọt máu tươi đuổi theo, tại đụng chạm lập tức, này máu xuyên thấu mà qua, ầm ầm nổ bung, cùng nhau tan vỡ đấy, còn có người này thân thể.

Về phần tên còn lại, tốc độ mặc dù nhanh, nhưng lại không nhanh bằng Ma thương, theo Ma thương gào thét mà đến, tại đem xuyên thấu nháy mắt, sương mù màu đen đem người này bao phủ, vô số gương mặt mang theo hưng phấn, dữ tợn nhào tới, kêu thảm thiết vòng qua vòng lại giữa, lúc hết thấy đều sau khi biến mất, liền xương cốt đều không thừa.

Đây hết thấy nói đến chậm chạp, nhưng trên thực tế từ ba người bắt đầu bỏ chạy, cho đến giờ phút này toàn bộ tử vong, toàn bộ quá trình, cũng chính là mười cái thời gian hô hấp tả hữu.

Mạnh Hạo thu hồi cần câu, quay người nhìn về phía Hô Duyên Khánh.

Bị Mạnh Hạo đưa tầm mắt nhìn qua, Hô Duyên Khánh lập tức run rẩy, thân thể không ngừng mà lui về phía sau, tại hắn trong kiệu, lập tức dựa vào đến cuối cùng.

“Nguyên Anh sơ kỳ tu vi, đáng tiếc.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, đây là hắn bái kiến đây, yếu nhất Nguyên Anh sơ kỳ.

“Nói đi, cha ngươi là ai.” Mạnh Hạo thần sắc như thường, hắn đã sớm qua xúc động niên kỷ, tự nhiên nhìn ra người này có thể có nhiều như vậy hộ vệ, thân phận nhất định bất phàm.

Huống hồ, những người này trên đỉnh đầu màu đỏ sợi tơ, cũng nói rồi rất nhiều vấn đề, mà lại người này trước từng mở miệng nói phụ thân hấn tán thưởng vị kia Nguyên Anh Đại viên mãn trận pháp, lời nói vô tình ý, là kiêu ngạo lúc theo như lời, có thể Mạnh Hạo tâm trí, nhiều như vậy dấu vết để lại, lại làm sao có thể nhìn không ra manh mối.

Hô Duyên Khánh sững sờ, Mạnh Hạo câu hỏi, đúng là hấn kế tiếp, đều muốn lớn tiếng gào rú, thử vậy đem Mạnh Hạo chần nhiep lời nói, có thể lại không nghĩ rằng, Mạnh Hạo rõ ràng chủ động đặt câu hỏi.

”Ta... Hô Duyên Khánh run rẩy ở bên trong, cảm thấy có chút tâm thần bất định, vẫn như trước hét lớn một tiếng.

”Phụ thân ta là Hô Duyên Vân Minh Mặc Thổ Thiên Đình liên minh, Thiên Tông bộ lạc Trảm Linh lão tổ! Nếu như ngươi dám giết ta, ta phụ tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi, mặc kệ ngươi tới từ cái này trong mặc kệ ngươi là ai, nếu như ngươi dám dả thương ta ngươi hấn phải chết không thể nghi ngờ! ” Hô Duyên Khánh nói qua nói qua, mới tính đem những lời này nói được trôi chảy đi một tí, đây vốn là lúc trước hấn liền định hô lên đấy, chẳng qua là bị Mạnh Hạo một câu chủ động đặt câu hỏi, làm rối loạn tiết tấu.

”Ta không có ý định giết ngươi, ngươi có thể rời đi.” Mạnh Hạo cười cười, điểm ấy việc nhỏ, giết mấy cái Nguyên Anh lão giả cũng liền mà thôi, về phần người này, Mạnh Hạo cùng hấn vừa không có thâm cừu đại hận không đáng giết người.

Huống hồ, người này thân là Trảm Linh lão tổ con nối dõi trên người tất có một ít bảo vệ tính mạng Pháp bảo, thật muốn giết đứng lên phiên toái không nói, cũng tất nhiên sẽ bị phát hiện. Mạnh Hạo hôm nay cũng không phải là mới vừa vào Tu Chân Giới, hấn lòng dạ biết rõ, một khi cái này Hô Duyên Khánh tử vong, vị kia Hô Duyên lão tổ nhất định xà đuổi giết chính mình, việc này mình có thể tránh đi, vừa vụn phần nơi đây khó tránh khỏi sẽ không bị tìm ra.

Một khi tìm ra, vì điểm ấy việc nhỏ ảnh hưởng tới Kim Ô bộ lạc an toàn, Mạnh Hạo sẽ không đi lựa chọn.

Đây cũng là lúc trước hấn lựa chọn lại để cho Ngô lão đám người rời đi nguyên nhân, có thể nếu như đối phương không biết phân biệt, ý có cường giả bảo hộ, cố ý ra tay, Mạnh Hạo liền dứt khoát chém cái này Hô Duyên Khánh dựa, chỉ còn lại có một người lúc, nghĩ đến đối phương mới có thể triệt để tĩnh táo.

Biết được có ít người, không thể trêu chọc.

Mặt khác coi như là không giết người này, Mạnh Hạo cũng kết luận, hấn đối với chính mình oán khí, sẽ không tồn tại, bởi vì trung niên nam tử này, dĩ nhiên bị chính mình trước hành vi triệt để chần nhiep.

Huống hồ, lưu lại tại Hô Duyên Khánh trên người, Mạnh Hạo một tia thần thức, cũng sẽ ở đối phương cùng kia phụ Hô Duyên lão tổ gặp nhau lúc, khiến cho Hô Duyên lão tổ minh bạch đây hết thấy.

Có thể trở thành Trảm Linh lão tổ, tâm trí tuyệt không phải người thường, Mạnh Hạo có thể kết luận, vị kia Trảm Linh lão tổ, chỉ biết trầm mặc, sẽ không nổi giận.

”Ngươi không giết ta?” Hô Duyên Khánh nghe vậy lần nữa sững sốt một chút, hấn mơ hồ cảm thấy, đối phương giống như không phải bởi vì e ngại cha mình, giờ phút này hấn nghĩ mãi mà không rõ, nhưng không chút do dự thân thể mãnh liệt lui về phía sau, cẩn rắng ở bên trong, bay nhanh bỏ chạy, càng là lấy ra ngọc giản, tranh thủ thời gian triệu hoán Thiên Tông bộ lạc tại phụ cận tộc nhân.

Mạnh Hạo bỏ qua Hô Duyên Khánh rời đi, khoanh chân ngồi xuống, lần nữa ngồi xuống, yên lặng chờ đợi thời gian trôi qua về sau, ứng với Chỉ Hương ước hẹn, đi Yêu Tiên cổ giới.

Cùng lúc đó, hấn cũng ở đây quan sát chính mình thể nội bảy Nguyên Anh, thời gian dần qua, một cái người can đảm ý niệm trong đầu, tại đầu óc hấn xuất hiện.

”Ta hôm nay đã có bảy Nguyên Anh, thần thức đạt đến chín nghìn chín trăm chín mươi chín trọng, vạn trọng là Trảm Linh... Như vậy ta chỗ này, có không có khả năng, ngưng tụ ra thứ tám Nguyên Anh, thậm chí đệ cửu nguyên anh... Lúc kia, thần thức của ta liền có thể đột phá, có thể so với Trảm Linh này sẽ sẽ không đối với ta Trảm Linh cảm ngộ, có trợ giúp? Mạnh Hạo nghĩ tới đây, hô hấp dồn dập một ít, hai mắt lộ ra tinh mang, nhưng rất nhanh lại cảm thấy không quá sự thật.

“Việc này còn cần cẩn thận suy nghĩ, nếm thử về sau, mới có thể đoán được khả thi, bất quá Nhất Sắc Nạp Anh Đan, có chút ý tứ, Đan này dựa theo theo ta hiểu rõ, truyền thuyết rõ ràng đi chỉ có một lần hữu hiệu, có thể ở chỗ này của ta, hai lần tuy nhiên cũng thành công.” Việc này lúc trước hắn đã đang âm thầm suy tư, hôm nay bao nhiêu cũng có một ít đáp án.

Dù sao hắn trụ cột, coi như là đặt ở thời kỳ Thượng cổ, cũng đều là cực kỳ hiếm thấy, Ngưng Khí mười ba tầng, hoàn mỹ Trúc Cơ mười tòa đạo đài, hoàn mỹ Kim Đan Đại viên mãn, từ nay về sau lại là Ngũ Hành quy nhất, không nói trước đó chưa từng có, cũng không sai biệt nhiều rồi.

”Mặt khác cái này ba đại kỳ được bởi vì ít thấy, thời cổ nuốt vào nhiều miếng người không nhiều lắm, mà lại Nhất Sắc Nạp Anh Đan cũng đích thật là nuốt vào ba lượng cái cùng nuốt vào một cái không kém bao nhiêu, chỉ có nuốt vào thêm nữa, mới có thể góp ít thành nhiều, cổ tu không có cách nào tiêu xài, cho rằng chỉ có một lần hữu hiệu, cũng có thể lý giải rồi.

Truyền thuyết, dù sao cũng là truyền thuyết.

Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ.

Liên tiếp mấy ngày, Hô Duyên Khánh không chút nào dừng lại bỏ chạy, giờ phút này hắn đã nhận được Thiên Tông bộ lạc tộc nhân đáp lại, bọn hắn đang hướng về hắn nơi đây, bay nhanh mà đến, ước chừng một nén nhang về sau, sẽ tiến đến.

Đến lúc này, Hô Duyên Khánh mới nói lỏng khẩu đại khí, xác định Mạnh Hạo hoàn toàn chính xác đi muốn thả chính mình ly khai, nghĩ đến Mạnh Hạo khùng bố, hắn nở nụ cười khổ, trận này sinh tử kinh tâm, lại để cho hắn bỗng nhiên đã minh bạch rất nhiều, nội tâm oán khí cũng có, có thể vừa nghĩ tới Mạnh Hạo khùng bố, hắn thở dài.

“Mà thôi, lại nói tiếp, cũng đích thật là ta trước trêu chọc hắn, hắn có thể thả ta ly khai, có thể nếu ta còn như vậy, ngày sau luôn luôn đem ta giết chết chỉ nhân, coi như là phụ thân chỗ đó có thể vì ta báo thù, thì có ích lợi gì... Việc này coi như là ta Hô Duyên Khánh trong đời, gặp một lần kịch biến! Từ đó về sau, ta không được còn như vậy, ta muốn quật khởi!”

Hô Duyên Khánh trong mắt lộ ra cổ chấp chi mang, hắn đã quyết định, trở lại bộ lạc về sau, lập tức bế quan, cải biến táo bạo kiêu ngạo tính cách, muốn liều lĩnh đề cao tu vi, rút cuộc không để ỉnh, ít ỏi ngày trước sợ hãi.

Nhưng lại tại Hô Duyên Khánh thì thảo, quyết định nháy mắt, bỗng nhiên đấy, phía sau hắn truyền đến một tiếng cười lạnh.

Hô Duyên Khánh biến sắc, chợt xoay người, liếc mắt liền thấy được sau lưng, một người mặc hắc y thanh niên, đang nhìn đến thanh niên này gương mặt sau cùng trong mắt sát cơ lúc, Hô Duyên Khánh ghen ngào mở miệng.

“Người... Người không phải nói buông tha ta sao!” Hắn lời nói vừa mới nói xong, cái này thanh niên mặc áo đen tay phải lập tức một phát bắt được Hô Duyên Khánh cổ, hung hăng sờ.

Rắc rắc một tiếng, Hô Duyên Khánh mở to mắt, trong mắt lộ ra mãnh liệt không cam lòng, càng có khó hiểu, hắn không hiểu, là vì sao đối phương rõ ràng nói không giết chính mình, nhưng hôm nay lại ra tay.

Hắn không hiểu, là trên người mình phụ thân cho bảo vệ tính mạng chi bảo, vì sao một cái đều không có tự động mở ra...

Cho đến cặp mắt của hắn âm đậm, cho đến hắn ở đây sắp chết lập tức, bỗng nhiên đấy, như hồi quang phản chiếu, hắn trong giây lát đã nhận ra người trước mắt, cùng cái kia buông tha chính mình khùng bố tu sĩ ở giữa bất đồng.

Nhìn như tương tự, nhưng trên thực tế, còn có một chút khác nhau.

Có thể hắn cũng không nói ra được, oanh một tiếng, thân thể của hắn trực tiếp tan vỡ nổ bung, huyết nhục văng khắp nơi.

Thanh niên mặc áo đen mỉm cười, ánh mắt lộ ra một vòng hồng mang, đang muốn rời đi lúc, bỗng nhiên đây, phía dưới tử hải, đột nhiên nhấc lên ngập trời sóng lớn, một tiếng mơ hồ truyền khắp bát phương gào thét, bỗng nhiên từ nơi này tử hải trong gào thét dựng lên.

“Đáng chết, khoảng cách xa như vậy, hẳn rõ ràng còn có thể phát hiện, lúc trước hẳn quả nhiên là tại hóa Yêu! !” Thanh niên biến sắc, hải hùng khiếp vía, thân thể nháy mắt biến mất, nhưng lại tại hẳn biến mất lập tức, khoảng cách nơi đây ba ngày lộ trình trên mặt biển, Mạnh Hạo mang theo mãnh liệt tức giận, từ khoanh chân trong lập tức bay nhanh, Côn Bằng chi lực tại trên người hẳn gào thét, tốc độ cực nhanh, nhấc lên liên tiếp âm bạo, thẳng đến hẳn tập trung thanh niên mặc áo đen.

“Người dám hãm hại ta! !”

533. Chương 533: Đuổi Giết!

Mạnh Hạo thanh âm, phẳng phất là theo Tử Hải nội truyền ra, nổ vang ngập trời, cuộn cuộn như là Lôi Đình chi âm, kinh thiên động địa, khiến cho cái kia thanh niên mặc áo đen, sắc mặt liên tục biến hóa, quay người lúc thân thể hóa thành một đạo hắc tuyến, khi thì biến mất, lúc mà xuất hiện, cơ hồ là liễu mạng toàn lực, thẳng đến xa xa bay nhanh bỏ chạy.

“Sớm biết như vậy hẳn có thể phát giác, ta sẽ thấy nhện một chút, đáng chết... Lãng phí một cơ hội này, bị hẳn sớm phát giác được sự hiện hữu của ta!” Thanh niên mặc áo đen sắc mặt liên tục biến hóa, cắn răng trong lần nữa tăng thêm tốc độ.

Hắn đúng là cái con kia màu đen hình người con dơi biến thành chi tu!

Mấy năm trước, hẳn bị Mạnh Hạo hóa yêu chi ý khiếp sợ, lập tức bỏ chạy tránh đi, nhưng sau đó phát giác Mạnh Hạo chỗ đó giống như không có ý quét tới, cũng không có hẳn cử động của hẳn, lúc này mới tâm tư lại lung lay.

Hắn biết rõ dựa vào thực lực của mình, đối phó Mạnh Hạo, cướp đoạt Chân Linh kiếm có chút khó khăn, cho nên đánh gãy mượn đao giết người, cái này mới có trước khi diệt sát Hô Diên Khánh một màn xuất hiện.

“Bất quá tuy nhiên bị hẳn phát giác, nhưng... Kế hoạch của ta, cũng coi như thành công, vị kia Hô Diên lão tổ giờ phút này sợ là đã phát hiện!” Thanh niên mặc áo đen hai mắt lóe lên, tốc độ nhanh hơn.

Tại hẳn bỏ chạy thời điểm, Mạnh Hạo sắc mặt cực kỳ âm trầm, Côn Bằng chi lực tại chung quanh hẳn bộc phát vờn quanh, hình thành cường nhanh chóng, nhấc lên liên tiếp âm bạo, rầm rầm gian, thẳng đến tập trung địa phương mà đi.

Hắn sở dĩ có thể tập trung thanh niên mặc áo đen, cùng Tử Hải có quan hệ, càng nhiều nữa... Là cùng hẳn ngưng tụ tại Hô Diên Khánh trên người cái kia một đám thần thức có quan hệ, giờ phút này song song tập trung phía dưới, cái kia thanh niên mặc áo đen, dù là khoảng cách Mạnh Hạo tại đây rất xa, nhưng như trước như tại Mạnh Hạo trong mắt có thể thấy được.

“Người này là ai, vì sao bộ dáng bên trên cùng ta như vậy tương tự, mà lại cảm thụ trong không giống như là trang phục đi ra. Mà là chân thân như thế...” Mạnh Hạo sắc mặt cực kỳ âm trầm. Gào thét gian. Cảm thụ cảm thụ tập trung đối phương chi lực, thì ra là một nén nhang thời gian, Mạnh Hạo bỗng nhiên hai mắt co rút lại.

“Là nó!”

Thanh niên mặc áo đen cứ việc cải biến rất nhiều, nhưng trên người hẳn như trước hay vẫn là tồn tại một đạo rất nhỏ lạc ấn, này lạc ấn hẳn còn không cách nào xóa đi, cái kia là năm đó Mạnh Hạo, tại hẳn trên người lạc ấn xuống.

Mạnh Hạo trong mắt sát cơ lóng lánh, Hồ Diên Khánh tử vong. Loại này trắng trợn hãm hại, rất khó giải thích rõ ràng, hết thấy đều muốn xem vị kia Hồ Diên lão tổ bản thân lựa chọn.

Mạnh Hạo đã trầm mặc thoáng một phát, trong mắt hiện lên quyết đoán, không đi cân nhắc Hồ Diên Khánh sự tình, mà là lòng tràn đầy sát cơ, toàn bộ ngưng tụ tại thanh niên mặc áo đen chỗ đó.

Hai người tầm đó khoảng cách càng lúc càng ngắn, Mạnh Hạo tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt tựa là vô tận, cái kia thanh niên mặc áo đen đồng dạng cũng tốc độ cực nhanh. Nhưng so với Mạnh Hạo tại đây, giống như còn kém một ít.

“Muốn cải biến kế hoạch... Cái này Tây Mạc đại địa không thể tiếp tục dừng lại. Bất quá tự tính toán hẳn phát hiện là ta hãm hại thì như thế nào, cho dù là hẳn tốc độ mau nữa, cũng ít nhất cũng cần thời gian một ngày, mới có thể đuổi theo, một ngày về sau, ta sớm đã không tại Tây Mạc.” Thanh niên mặc áo đen bay nhanh ở bên trong, bước chân đột nhiên đình trệ, khóe miệng lộ ra cười lạnh lúc, nhìn chung quanh, tay phải nâng lên bấm đốt ngón tay, một lát sau hai mắt lóe lên, cải biến phương hướng mà đi.

“Có lẽ tựa là kẻ bên này rồi, ta nắm đó phát hiện cái kia đạo đi thông Thiên Hà Hải truyền tống khe hở, dù là có chỗ cải biến, có thể cũng sẽ không đổi động quá nhiều.” Thanh niên mặc áo đen thân thể nhoáng một cái, tại đây bốn phía lập tức tìm tìm ra được.

Thì ra là lưỡng nén hương thời gian, hẳn ánh mắt lộ ra sắc mặt vui mừng, thân thể dừng lại ở giữa không trung, hai tay bấm niệm pháp quyết chỉ về phía trước, lập tức hẳn phía trước Hư Vô, trong giây lát nổi lên gợn sóng, tầng tầng gợn sóng khuếch tán lúc, lộ ra trong đó, một đạo màu xám nhạt khe hở.

Cái này khe hở rất không ngờ, như là bị phong ấn, cho dù là xuất hiện, cũng đều lập loè, giống như không quá ổn định.

“Đáng chết, đạo này khe hở rõ ràng sắp tiêu tán, không thể bước vào trong đó, cần một ít thời gian đến đem hẳn vững chắc... Cái này Tây Mạc đại địa tại trong trí nhớ của ta, có ba khu như vậy truyền tống khe hở, có thể ngoại trừ trước mắt đạo này, gần đây một chỗ, cũng muốn bảy ngày lộ trình, không còn kịp rồi...” Thanh niên mặc áo đen sắc mặt biến hóa, sau đó cắn răng một cái, hẳn kết luận Mạnh Hạo chỗ đó không cách nào tại trong vòng một ngày đuổi theo, mà chữa trị cái này khe hở, hẳn chỉ cần năm canh giờ.

Hai mắt chớp động lúc, thanh niên mặc áo đen lập tức khoanh chân ngồi ở khe hở bên cạnh, mở ra phun ra máu tươi, này huyết màu xanh da trời, tràn đầy kỳ dị, hai tay của hắn bấm niệm pháp quyết, dùng máu tươi làm dẫn, khắc ở trước người trên cái khe, những máu tươi kia hóa thành một đạo lại một đạo phù văn, từng cái đụng chạm khe hở, dung nhập trong đó, bắt đầu chữa trị.

Tử Hải bên trên, Mạnh Hạo bay nhanh ở bên trong, lập tức phát giác được thân thể của đối phương dừng lại, lông mày không khỏi nhíu một cái.

“Thứ hai mệnh!” Mạnh Hạo hai mắt nháy mắt lóe lên, hẳn có thể cảm nhận được, tại thanh niên mặc áo đen bốn phía, giống như tồn tại một ít truyền tống chỉ lực, nếu không có ngoài ý muốn, người này sở dĩ dừng lại, là muốn triển khai Truyền Tống Trận Pháp.

Oanh!

Mạnh Hạo trong cơ thể lưỡng cái Nguyên Anh dung hợp, chiến lực bay vọt, thân thể cường hãn, hai phần Nguyên Anh hậu kỳ Đại viên mãn chỉ lực, khiến cho Mạnh Hạo tốc độ, cũng đồng dạng đạt đến trước khi gấp đôi, đạt đến hai phần Nguyên Anh hậu kỳ Đại viên mãn cực hạn tốc độ.

Loại tốc độ này, phối hợp Côn Bằng làn gió, khiến cho Mạnh Hạo trong chớp mắt, tựa là vô tận.

“Thứ ba mệnh!”

“Thứ tư mệnh!”

“Thứ năm mệnh!” Mạnh Hạo một đường bay nhanh, một đường nổ vang, nhắc lên thiên địa chấn động, tốc độ của hắn càng lúc càng nhanh, thân thể của hắn càng phát ra cường hãn, hẳn chiến lực càng là nháy mắt đỉnh phong.

Ngũ Hành quy nhất, khiến cho Mạnh Hạo cùng thanh niên mặc áo đen tầm đó, gần ba ngày lộ trình, trong chốc lát giảm bớt, biến thành bảy canh giờ.

Nhưng những này, Mạnh Hạo còn chưa đủ, giờ phút này tốc độ mỗi nhiều một khắc, đối phương cũng có thể đào tẩu, Mạnh Hạo trong mắt hàn sáng lóng lánh, sát cơ xuất hiện lúc, mở ra thứ sáu mệnh.

Oanh một tiếng, Mạnh Hạo toàn thân bỗng nhiên bành trướng, ba mươi hai phần Nguyên Anh hậu kỳ Đại viên mãn chiến lực, tại trên người hắn cấp tốc bộc phát, khiến cho tốc độ cũng lần nữa đề cao gấp đôi.

Phịch một tiếng, phảng phất Hư Vô đều muốn vỡ vụn, Mạnh Hạo tốc độ, khó có thể hình dung, trong chớp mắt, đã ở mấy vạn trượng bên ngoài, sinh sinh đem thời gian, kéo đến ba canh giờ tả hữu.

“Còn có thể nhanh hơn! Thứ bảy mệnh!” Mạnh Hạo tay phải nâng lên vung lên, lập tức Thất Mệnh dung hợp, nổ vang quanh quẩn, Mạnh Hạo thân thể nháy mắt như là Tiên Ma, sáu mươi bốn phần Nguyên Anh Đại viên mãn chiến lực, lại để cho tốc độ của hắn, lần nữa bạo tăng.

Thứ bảy mệnh tốc độ, đã vô hạn tiếp cận Trảm Linh, loại này cực hạn tốc độ, tại đi qua chưa tới một canh giờ, Mạnh Hạo phảng phất xuyên thẳng qua Tây Mạc Tử Hải, bắt ngờ xuất hiện ở thanh niên mặc áo đen chỗ khu vực.

Cơ hồ tại hắn tiến đến nháy mắt, thanh niên mặc áo đen chữa trị truyền tống khe hở, mới vừa vặn hoàn thành không đến hai thành, hắn tự lập tức cảm nhận được bốn phía trong giây lát, cạo đến rồi một cổ ngập trời gió lớn, phía dưới Tử Hải, càng là lập tức gào thét xoay tròn, thanh niên mặc áo đen sắc mặt đại biến, một cổ mãnh liệt sinh tử nguy cơ, nháy mắt hiển hiện toàn thân, càng là hải hùng khiếp vía, không kịp nhìn sau lưng, mà là thân thể lập tức biến mất, hướng về xa xa bay nhanh.

“Là ai đuổi tới, chẳng lẽ là vị kia Hô Diên lão tổ! Điều đó không có khả năng, ta trước khi diệt sát cái kia Hô Diên Khánh lúc, đã dùng Viễn Cổ thủ pháp đã hạn chế thời gian, cái kia Hô Diên lão tổ sẽ ở một hai ngày sau mới có thể phát giác mới đúng.”

Ngay tại thanh niên mặc áo đen tâm thần chấn động, sắc mặt biến hóa nháy mắt, tại phía sau hắn, một cổ gió lớn, ngập trời mà đến, tốc độ cực nhanh, một cái chớp mắt nổ vang Thiên Địa, càng là ở đằng kia trong gió, một cái Tiên Ma giống như cao lớn thân ảnh, bỗng nhiên hiển lộ, tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt tự xuất hiện ở thanh niên mặc áo đen sau lưng, tại đây thanh niên mặc áo đen dựng tóc gáy, quay người quay đầu nhìn lại nháy mắt, cặp mắt của hắn lập tức co rút lại, tại con ngươi của hắn nội, chiếu xạ ra một cái âm trầm gương mặt, còn có một kích không cách nào hình dung nắm đấm.

“Không có khả năng! !” Tại thấy rõ Mạnh Hạo gương mặt về sau, thanh niên mặc áo đen hoảng sợ, nghẹn ngào thét lên.

Oanh! !

Mạnh Hạo tay phải, trực tiếp oanh tại thanh niên mặc áo đen phần bụng, một quyền rơi xuống, đến từ giờ phút này Mạnh Hạo mở ra thứ bảy mệnh xuống, sáu mươi bốn phần Nguyên Anh Đại viên mãn chiến lực, toàn diện bộc phát, đánh vào thanh niên mặc áo đen trong cơ thể.

Nổ mạnh ngập trời, thanh niên mặc áo đen phun ra máu tươi, thân thể càng là bỗng nhiên sụp đổ, phần bụng bị Mạnh Hạo một quyền oanh khứ địa phương, lập tức lõm, huyết nhục mơ hồ, cả người cấp tốc bỏ chạy, nổ vang không ngừng, máu tươi miệng lớn tiếp tục phun ra, thần sắc hoảng sợ, sắc mặt tái nhợt, mang theo không thể tưởng tượng nổi, mang theo không cách nào tin.

Hắn càng là phát giác được, tại phía trước Mạnh Hạo trên người, cái kia một cổ giống như có thể hủy thiên diệt địa giống như, lại để cho chính mình run rẩy hoảng sợ đã đến cực hạn khủng bố không cách nào hình dung khí tức! !

“Con em ngươi không có khả năng! Ngươi dám hãm hại ta!” Mạnh Hạo thanh âm truyền ra lúc, thân ảnh lóe lên, nháy mắt xuất hiện ở thanh niên mặc áo đen trước người, tay phải nâng lên, lần nữa một quyền.

Oanh!

Thanh niên mặc áo đen phát ra thê lương kêu thảm thiết, thân thể lại một lần không ngừng rút lui, lúc này đây, bụng của hắn trực tiếp sụp đổ nổ bung, ngay tiếp theo nửa người dưới, lập tức nổ tung, huyết nhục mơ

hồ, như bị trực tiếp xóa đi.

Chỉ còn lại có nửa người trên, tại đây cấp tốc rút lui lúc, tại hấn phần lưng, lập tức xé rách, dài ra lưỡng cái cự đại màu đen cánh dơi, mãnh liệt vô, mang theo hấn rất nhanh bỏ chạy.

“Muốn chạy trốn!” Mạnh Hạo trong mắt sát cơ mãnh liệt, hấn không tiếc lâu dài triển khai thứ bảy mệnh, vì chính là diệt sát trước mắt cái này năm đó màu đen con dơi biến thành thanh niên mặc áo đen, giờ phút này hừ lạnh một tiếng, thanh âm như Kinh Lôi, truyền khắp bốn phía, lập tức lại để cho thanh niên mặc áo đen thân thể mạnh mà chấn động, lần nữa phun ra máu tươi, hoảng sợ ở bên trong, ánh mắt hấn ở bên trong Mạnh Hạo biến mất, tại thanh niên mặc áo đen tâm thần rung động nháy mắt, Mạnh Hạo xuất hiện ở phía sau của hấn, tay phải nâng lên mãnh liệt một trảo.

Thanh niên mặc áo đen phát ra thê lương thanh âm, không có quay người, mà là cánh cấp tốc co rút lại, trực tiếp cản trở Mạnh Hạo chộp tới tay phải, Mạnh Hạo sát cơ lóng lánh, dứt khoát một phát bắt được đôi phương cánh, hung hăng một xé.

Kêu thảm thiết truyền ra, thanh niên mặc áo đen hai cái cánh, trực tiếp bị Mạnh Hạo sinh sinh kéo xuống, thanh niên mặc áo đen lần nữa phun ra máu tươi, một cái lập loè, xuất hiện ở phía xa lúc, hấn đã không có nửa người dưới, đã không có cánh, toàn thân chặt vật, huyết nhục mơ hồ, hai mắt mang theo mãnh liệt rung động, chỉ có điều, tại hấn trái trong mắt, lại không có cái kia cổ hài cốt chi ảnh.

“Người như thế nào hội mạnh như vậy, điều đó không có khả năng! !” Thanh niên mặc áo đen sắc mặt trắng bệch, lời nói gian hai tay nâng lên không ngừng bấm niệm pháp quyết, lập tức chung quanh hấn xuất hiện một mảng lớn hư ảo trọng điệp chi ảnh.

Mạnh Hạo tay phải hất lên, cầm trong tay cầm lấy cánh nhưng xuống, đối xử lạnh nhạt nhìn về phía thanh niên mặc áo đen.

“Ăn cây táo, rào cây sung gia hỏa, năm đó ta giúp người cỡi xuống phong ấn, cho người đã có khôi phục năng lực, hôm nay người càng như thế âm độc!” Mạnh Hạo mở miệng lúc, thân thể nhoáng một cái, tốc độ cực nhanh, thật mắt không thấy, chỉ có thể nhìn đến thanh niên mặc áo đen oanh một tiếng, thân thể lần nữa vỡ vụn, cuốn ngược lại mà đi.

534. Chương 534: Ai Làm Ngươi Ông!

Tại triển khai thứ bảy mạng Mạnh Hạo trước mặt, cái này thanh niên mặc áo đen, cho dù là Thượng cổ chi vật, thế nhưng không có chút nào lực phản kích, nhưng ở này cũng lui lúc, thân thể của hấn lại phịch một tiếng, trực tiếp phân giải ra.

Hóa thành mấy nghìn màu đen Biên Bức, trong giây lát hướng về bốn phía khuếch tán, nguyên một đám cấp tốc muốn bỏ chạy mà đi.

Mạnh Hạo giết người này chi tâm cực kỳ mãnh liệt, giờ phút này hừ lạnh một tiếng, tay phải nâng lên vung lên giữa, lập tức Ma thương xuất hiện, Mạnh Hạo tay phải tại Ma thương bên trên mãnh liệt vô, tu vi chi lực âm âm dừng mãnh vào về sau, cái này Ma thương trực tiếp nổ bung.

Hóa thành đại lượng sương mù màu đen, lập tức khuếch tán, trong đó vô số dữ tợn gương mặt, lập tức gào thét tản ra, hướng về kia chút ít màu đen Biên Bức, dữ tợn thôn phệ mà đi.

Trong khoảng thời gian ngắn, tại đây giữa không trung, không ngừng mà có kêu thê lương thảm thiết truyền ra, cũng chính là mấy hơi thở công phu, mấy nghìn màu đen Biên Bức, tình hình chỉ còn lại có mấy trăm.

Cái này mấy trăm Biên Bức rất nhanh ngưng tụ ở một chỗ, phịch một tiếng, một lần nữa hóa thành hình người, nhưng không phải thanh niên mặc áo đen bộ dạng, mà là đã trở thành lúc trước màu đen cự lớn Biên Bức.

Cái này Biên Bức hai mắt lộ ra hoảng sợ, sau khi xuất hiện, thân thể đang muốn lui về phía sau, có thể Mạnh Hạo cất bước giữa, nháy mắt liền xuất hiện ở cái này Biên Bức trước người, tại cái này Biên Bức tuyệt vọng cùng lệ...iiiiii ở bên trong, tay phải nâng lên, chỉ một cái lập tức đặt tại Biên Bức đầu mi tâm, chỉ một cái rơi, nổ vang lên, diệt tuyệt chỉ ý ngập trời mà đến, giống như tầng tầng hủy diệt hết thủy gợn sóng, quét ngang màu đen Biên Bức toàn thân.

Nổ vang không ngừng, cái này màu đen Biên Bức tại kêu thê lương thảm thiết ở bên trong, thân thể lập tức tan vỡ, trực tiếp đã trở thành huyết nhục, tứ tán ra, duy chỉ có đầu lâu coi như nguyên vẹn, bị Mạnh Hạo một phát bắt được thu hồi.

Cho đến nó tử vong về sau, bốn phía mới dần dần yên tĩnh, có thể hầu như tại đây màu đen Biên Bức tử vong đồng thời, tại đây mảnh Tây Mạc tử hải bên trong, khoảng cách nơi đây, ước chừng có một năm lộ trình Tây Mạc phía Bắc, tử hải chỗ sâu nhất, tại đáy biển trong, có một cỗ hải cốt.

Cái này hải cốt khoanh chân ngồi ở chỗ kia, nửa người nửa thú, đúng là năm đó ở Ô Thần trong Thánh Địa, trong cơ thể có thanh thứ ba Mộc kiếm hải cốt, cũng là thanh niên mặc áo đen, đã từng trái trong mắt, bị hấn hấp thu trấn áp chi cốt.

Có thể trước mắt, cái này hải cốt cùng năm đó rõ ràng bất đồng, phần lưng của hấn, lại xuất hiện cánh dơi, tại đây đáy biển nguyên bản vẫn không nhúc nhích, không có sinh cơ, chỉ có giống như cùng tử hải giống nhau Tử khí.

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên, cái này hải cốt hai mắt lỗ thủng, trong giây lát xuất hiện hai đạo u mang, theo u mang hiển lộ, trên người của hấn, giống như hơn nhiều một đám hoạt khí, thân thể ken kết tiếng vang xuống, hoạt động thoáng một phát cổ.

Sau đó, héo rũ khóe miệng, lộ ra một đám cười lạnh.

”Hèn mọn tu sĩ, chút điểm tâm cơ, cũng xứng cùng bản linh so sánh, chỉ là một cái ve sầu thoát xác, di hoa tiếp mộc, cũng đủ để đem người đùa dỡn đang vỗ tay giữa. ,

”Bất quá hấn hoàn toàn chính xác rất mạnh, nếu không phải là ta có hai trọng chuẩn bị, mà là rồi rất thật, cỗ thân thể kia bản thân ý thức, cũng đều không biết được bốn tôn nơi đây, có đạo thứ hai chuẩn bị, sợ là thật sự cũng bị người này giết chết rồi. ,

”Bất quá, trước mắt cũng tốt, hấn đã cho ta đã vẫn lạc, kế tiếp, ta liền có thể đang âm thầm, nhìn một cái hấn cùng với vị kia Hồ Duyên lão tổ tranh đấu.

Ngao cò tranh chấp, ngư ông đắc lợi, ta. . . Chính là ngư ông.” Hải cốt khàn khàn mở miệng, dáng tươi cười càng thêm âm trầm.

Nhưng lại tại cái này hải cốt, cũng chính là chính thức màu đen Biên Bức, ở chỗ này lạnh lạnh đồng thời, thanh niên mặc áo đen bị diệt sát địa phương, Mạnh Hạo nhíu mày.

Việc này quá thuận lợi rồi, thuận lợi tựa hồ hết thủy nước chảy thành sông bình thường, nhìn như không có gì, bởi vì Mạnh Hạo tu vi cao thâm, cho nên hết thủy đều biến thành đơn giản.

Có thể Mạnh Hạo cảm giác, cảm thấy có chút không thích hợp.

Giờ phút này trầm ngâm ở bên trong, hấn bỗng nhiên hai mắt lóe lên, tay phải khi nhắc lên, lấy ra Quý gia cần câu, tại đây cần câu bị hấn cầm chặt nháy mắt, Mạnh Hạo hai mắt lập tức lộ ra kỳ dị chi mang, mãnh liệt nhìn về phía bốn phía, bỗng nhiên tại màu đen Biên Bức tử vong địa phương, hấn những cái kia đang tại tiêu tán huyết nhục bên trên, bỗng nhiên ngừng lại.

Mạnh Hạo chứng kiến, tại đây mảnh huyết nhục bên trên, tồn tại vô số Nhân Quả tuyến, nhưng những...này Nhân Quả tuyến, hầu như tuyệt đại đa số, đều thành linh kéo dài một cái phương hướng.

Mạnh Hạo hai mắt chớp động, tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn lại, theo những thứ này Nhân Quả tuyến, ý thức của hấn dường như cũng bởi vậy có chỗ biến hóa, tối tăm ở bên trong, theo những thứ này Nhân Quả tuyến, hấn xuyên qua hư không, chìm vào rồi tử hải, cho đến tại xa xôi phương Bắc đáy biển, thấy được cái kia đang tại cười dài hải cốt.

Đang nhìn đến cái này hài cốt nháy mắt, cái kia hài cốt cũng lập tức biến sắc, mãnh liệt ngẩng đầu, lộ ra không cách nào tin.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo ý thức cùng Nhân Quả tuyến biến mất, cả người hần khôi phục lại về sau, đem cần câu thu hồi, sắc mặt âm trầm đã đến cực hạn.

“Quả nhiên không đúng!” Mạnh Hạo nhìn xem Tây Mạc phương Bắc, trong mắt sát cơ mãnh liệt, chậm rãi mở miệng.

Giờ phút này, tại Tây Mạc phía Bắc đáy biển, màu đen Biên Bức hai mắt ánh sáng âm u chớp động, trong thân sắc vốn là lộ ra một vòng hoảng sợ, sau đó thì là hồ nghi, ngay sau đó, chính là âm trầm.

“Không thể xem thường người này, như vậy đều có thể bị hần phát hiện. . . Hần vừa rồi dùng chính là phương pháp gì, lại cho ta một loại cực kỳ quỷ dị cảm giác.” Hài cốt trong trầm mặc, thân thể lập tức đứng lên, chạy như bay trong thẳng đến mặt biển mà đi, trong chốc lát, liền từ trên biển bay ra.

“Mà thôi, nơi đây không thể ở lâu, chỉ có thể đi Thiên Hà Hải tạm lánh, cái này Mạnh Hạo. . . Quá mức quỷ dị!” Hài cốt thân thể nhoáng một cái, thẳng đến xa xa bay đi.

Nhưng lại tại hần bay ra lập tức, cách màn nơi đây, rõ ràng có một năm lộ trình mặt biển, Mạnh Hạo thở sâu, thân thể trầm xuống, trực tiếp chìm vào tử hải, khoanh chân ngồi ở đáy biển ở chỗ sâu trong lúc, hần hai mắt lộ ra sát cơ mãnh liệt.

”Khoảng cách quá xa, có thể. . . Ta như trước có biện pháp giết người! , Mạnh Hạo bỗng nhiên phủ xuống bên trên hai mắt, tại hai mắt khép kín nháy mắt, ý thức của hần trong giây lát tản ra, trực tiếp cùng cái này tử hải, một lần nữa dung hợp lại với nhau.

Đây là Mạnh Hạo từng đã là hóa Yêu, giờ phút này hần lần nữa hóa thân tử hải, bất quá sẽ không mất đi ý thức, bởi vì giờ khắc này hần, bản thân sớm đã là thức tỉnh.

Nhưng đồng dạng đấy, cũng liền không cách nào triển khai tử hải uy lực chân chính.

Hầu như tại Mạnh Hạo ý thức cùng tử hải dung hợp lập tức, toàn bộ Tây Mạc tử hải, lập tức xoáy lên ngập trời sóng lớn, như có nổ vang gào thét, tại khoảng cách nơi đây một năm lộ trình Tây Mạc phương Bắc, giờ phút này cái kia cổ hài cốt đang tại bay nhanh, thân thể dần dần xuất hiện huyết nhục, bỗng nhiên đấy, hần phía dưới tử hải, lập tức gào thét, nhấc lên vòng xoáy, một màn này, lại để cho cái này hài cốt biến sắc.

Ngay tại hần sắc mặt biến hóa nháy mắt, tại đây mặt biển vòng xoáy bên trong, thỉnh linh có một cái thanh âm trầm thấp, bỗng nhiên truyền ra, vang vọng bát phương.

“Dám hăm hại Mạnh mẽ, không trả giá đại giới, việc này làm sao có thể.” Thanh âm truyền ra, lập tức hóa thành động trời Lôi đình, lại để cho cái này hài cốt sắc mặt triệt để đại biến, hít vào khẩu khí, thân thể tại giữa không trung dừng lại về sau, trong giây lát gào thét xa xa.

Ngay tại hần bay nhanh đồng thời, toàn bộ tử hải cuộn cuộn, tại đây Tây Mạc phương Bắc mặt biển, vô số nước biển ngưng tụ phía dưới, từ đáy biển, trực tiếp vươn một cái đại thủ, cái này đại thủ hướng về giữa không trung, cấp tốc đi về phía trước hài cốt, ôm đồm đi.

Ngay tại muốn đụng chạm cái này hài cốt lập tức, hài cốt bỗng nhiên mở miệng, hô lên rồi một cái phức tạp khó đọc từ ngữ, tại đây từ ngữ xuất hiện nháy mắt, một cỗ tựa hồ không thuộc về cái thế giới này, tràn đầy tuế nguyệt tang thương, như là Viễn Cổ lực lượng, bỗng nhiên xuất hiện.

Oanh!

Tại đây từ ngữ sau khi xuất hiện, theo cái kia quỷ dị lực lượng hàng lâm, trực tiếp lại để cho hài cốt bốn phía nhấc lên gợn sóng, gợn sóng trong lại chiết xạ ra từng màn không biết là bao nhiêu năm trước Viễn Cổ thế giới, thế giới này mơ hồ, bỗng nhiên nổ vang.

Tử hải chi thủ lập tức tan vỡ, có thể cái kia hài cốt, cũng là khí tức hư nhược rồi một ít.

Hần không chút do dự, triển khai tốc độ cao nhất bay nhanh, có thể ngay sau đó, tử hải ở bên trong, có bảy tám đầu đại thủ, đồng thời xuất hiện, càng ngày càng nhiều, càng ngày càng dài, thẳng đến cái này hài cốt chộp tới.

Nổ vang thanh âm lập tức vang vọng trời xanh biển rộng, tại đây nổ vang ở bên trong, hài cốt phun ra sinh mệnh khí tức, thần sắc biến hóa, mang theo hoảng sợ, hai tay bấm niệm pháp quyết ở bên trong, lập tức có từng trận Mạnh Hạo chưa bao giờ thấy qua thuật pháp, nháy mắt mà ra.

Những thứ này thuật pháp, đều là nguyên một đám cổ quái phù văn, từng cái phù văn, đều tựa hồ có thể nhắc lên một loại đặc thù lực lượng, khiến cho tử hải đại thủ, trong khoảng thời gian ngắn, lại không cách nào ngăn cản.

Cho đến tử hải bên trong, có Mạnh Hạo hừ lạnh truyền ra lúc, ở đằng kia màu đen Biên Bức biến thành hài cốt càng phát ra suy yếu bỏ chạy lúc, một cái cực lớn gương mặt, thỉnh linh tại trên mặt biển nhô lên.

Gương mặt này, đúng là Mạnh Hạo!

Giờ này khắc này, tại Mạnh Hạo bản thể chìm vào đáy biển, ý thức hóa thân cùng cái này màu đen Biên Bức hài cốt một trận chiến đồng thời, tại Mặc Thổ cả vùng đất, Thiên Tông bộ lạc chỗ sơn môn bên trong, một chỗ mở khắp nơi hoa đào trong sơn cốc, đột nhiên, có một tiếng nổ vang nổ mạnh, động trời dựng lên.

Trong sơn cốc, chim hót hoa nở, như là Tiên cảnh, trong đó có một tòa đình nghỉ mát, trong đình có hai trung niên nam tử, một người ngồi xuống, một người đứng đấy.

Hai người này một người mặc hắc y, một người mặc áo bào trắng, hãy nhìn đứng lên, bộ dáng của bọn hắn, lại giống như đức!

Áo bào trắng trung niên, khoanh chân ngồi xuống, vẫn không nhúc nhích, dường như thế gian tại ý thức của hắn trong lâm vào Vĩnh hằng, trừ phi là toàn bộ Thiên Tông bộ lạc, đã xảy ra kinh Thiên động Địa đại sự, bằng không mà nói, hắn sẽ không thức tỉnh.

Toàn tâm đắm chìm đang bế quan tu hành bên trong, dùng rất nhiều năm tuế nguyệt, đến vững chắc hẳn năm đó chém xuống đệ nhất linh lúc, bản thân hao tổn.

Ngày bình thường, những chuyện khác, là hắn Phân Thần đến chịu trách nhiệm. Phân thân của hắn, chính là tại hắn phía trước, mặc hắc y, đứng đấy chỉ nhân.

Giờ phút này, cái này nam tử áo đen, sắc mặt cực kỳ âm trầm, cúi đầu, nhìn xem trong lòng bàn tay, một quả phá toái ngọc giản, trong mắt dần dần lộ ra bi thương, sau đó thì là một cổ ngập trời lệ khí!

“Đám đem ta con trai độc nhất giết chết. . . Mặc dù hắn làm việc có chút tự đại, mặc dù hắn rất nhiều chuyện tác pháp có sai, có thể. . . Hắn là ta Hồ Duyên Vân Minh chi tử, hắn coi như là lại như thế nào, người bên ngoài cũng không có tư cách để giáo huấn, càng không thể đi giết hắn!”

Khoanh chân ngồi xuống áo bào trắng trung niên, đúng là Hồ Duyên Khánh phụ thân, Thiên Tông bộ lạc duy nhất Trảm Linh, Hồ Duyên lão tổ, hắc bào nhân này, thì là hắn Phân Thần.

Thậm chí năm đó ở Mặc Môn bên ngoài, đuổi giết Mạnh Hạo, muốn đoạt đi Yêu Linh hơi thở thân ảnh, cũng chính là Hồ Duyên Vân Minh áo đen Phân Thần gây nên.

“Ai đã đoạn ta Hồ Duyên Vân Minh về sau, ta liền đã đoạn ai toàn tộc!” Áo đen nam tử tay phải tay áo hất lên, thân thể nháy mắt biến mất, xuất hiện lúc, đã ở rồi Mặc Thổ không trung, thân thể lập tức nhoáng một cái, trực tiếp biến mất, xuất hiện lúc, đã ở rồi Mặc Môn bên ngoài, lại một lần dịch chuyển về sau, thỉnh linh tại Tây Mặc tử hải trên không.

Thần trí của hắn bỗng nhiên tản ra, quét ngang bát phương, tìm kiếm giết chết Hồ Duyên Khánh chi nhân, tìm kiếm Hồ Duyên Khánh Tử Vong Chi Địa.

Mấy cái canh giờ về sau, hắn xuất hiện ở Hồ Duyên Khánh tử vong địa phương, ở chỗ này, hắn yên lặng trôi nổi không trung, sắc mặt càng phát ra âm trầm, tay phải nâng lên vung lên lúc, tay hắn trong nội tâm thủy chung cầm lấy Hồ Duyên Khánh vỡ vụn mạng giản, trực tiếp đã thành tro bụi, tán lạc tại bốn phía về sau, lập tức xuất hiện quang.

Hào quang nhu hòa, lẫn nhau đan vào, trực tiếp hóa thành một bức tranh mặt, hình tượng này, đúng là thanh niên mặc áo đen!

535. Chương 535: Chân Linh Ý

Nhìn xem trên mặt biển ngọc giản bột phấn hình thành hình ảnh, Hô Duyên lão tổ hai mắt lập tức lộ ra tinh mang, cảm thấy có chút quen mắt, cẩn thận suy tư một lát sau, toàn thân khí tức sát âm lãnh.

“Là hần...”

“Kim Ô tộc năm đó đồ đằng Thánh Tổ, có được thứ hai Yêu Linh chi nhân, năm đó ta muốn từ trong tay người này lấy đi Yêu Linh, nhưng lại bị cái kia lai lịch quỷ dị nữ tử ngăn cản, khiến cho người này chạy thoát.”

Hô Duyên lão tổ trầm mặc, nhưng rất nhanh, cặp mắt của hần liền chớp động, đè xuống nội tâm bi thương, hần ý thức được chỗ bất thường.

“Khánh nhi trước tử vong, ta từng cho hần bảo vệ tính mạng chi vật không có tự hành mở ra, đây là thứ nhất.”

“Tử vong phát sinh, rõ ràng là một ngày trước, mà không phải là ta lúc ấy phát hiện thời gian, đây là có người cố ý, để cho ta muộn một ít mới phát hiện việc này.”

“Hình tượng này rất rõ ràng, giống như tận lực để cho Khánh nhi đem mặt này nhớ kỹ.” Hô Duyên lão tổ trầm mặc một lát, tay phải nâng lên bấm niệm pháp quyết, sau một lúc lâu ngẩng đầu, thân thể nhoáng một cái, nháy mắt biến mất.

Không bao lâu, xuất hiện tại nơi mặt biển Mạnh Hạo giết chết Ngô lão mấy người, ở chỗ này, Hô Duyên lão tổ cẩn thận xem xét rồi một phen, ánh mắt lộ ra sát cơ mãnh liệt.

“Ngô Hoài chết ở chỗ này, mấy người khác cũng đều chết ở chỗ này... Giết bọn hần là một cái Nguyên Anh Đại viên mãn tu sĩ, mà chiến lực không tầm thường. Nhưng Khánh nhi, lại chết ở một chỗ khác vị trí.”

Hô Duyên lão tổ sống nhiều năm, cáo già, tâm trí không tầm thường, bằng không mà nói, cũng không có thể trở thành nhất tộc lão tổ, có được hiển hách địa vị, trước mắt những thứ này đủ loại dấu vết để lại, lại để cho hần lập tức liền đoán được một sự thật.

Hần rõ ràng minh bạch, nơi đây cái này Nguyên Anh Đại viên mãn tu sĩ, giết chết những người khác, buông tha Hô Duyên Khánh.

“Nhìn một chút nơi đây giết chết Ngô Hoài chi nhân bộ dạng. Liền hết thấy rõ ràng.” Hô Duyên lão tổ tay phải nâng lên. Tay áo hất lên, lập tức bốn phía hư vô lập tức vận vẹo, một lát sau, thanh linh xuất hiện một màn hư ảo hình ảnh, trong hình, là Mạnh Hạo đánh chết Ngô Hoài một màn.

Cho dù hình tượng này có chút mơ hồ, Nhưng Hô Duyên lão tổ hay vẫn là liếc liền nhận ra Mạnh Hạo, đồng thời, cũng nhìn ra Mạnh Hạo cùng Hô Duyên Khánh chỗ đó, hiển lộ ra thanh niên mặc áo đen, hai người ở giữa một ít tương tự cùng chỗ bất đồng.

“Đánh chết Khánh nhi không phải Kim Ô tộc năm đó vị kia đồ đằng Thánh Tổ.” Hô Duyên lão tổ nội tâm dĩ nhiên hiểu ra, hần quay người, thần thức chợt tản ra, tại bát phương, tại tử hải bên trên, lập tức tìm kiếm.

Nhưng hần tìm không thấy Mạnh Hạo dưới biển, cũng tìm không thấy cách cách nơi này hơn một năm lộ trình Tây Mạc phía bắc đang tại phát sinh chém giết. Tìm nhất định phạm vi về sau, Hô Duyên lão tổ không tìm kiếm. Mà là sắc mặt âm trầm bay về phía Mạc Thổ.

”Việc này cho dù nói là Mạnh Hạo vô can, là có người hãm hại, nhưng thần bí nhân kia có thể hãm hại hần, cũng nói giữa bọn họ tồn tại liên quan.

Nếu như tìm không thấy kia chính thức kẻ giết người, tìm Mạnh Hạo đem sư hồn, cũng tự nhiên biết kẻ giết người là ai, cũng giải quyết xong hết thấy vấn đề!”

“Mạnh Hạo nơi đây, không cần đi tìm, lão phu cũng có biện pháp để cho hần ngoan ngoãn chính mình hiện thân! Về phần sừ hồn về sau, hần sống hay chết, cùng lão phu không quan hệ, muốn trách... thì trách chính hần không may!” Hô Duyên lão tổ trong mắt sát cơ lóe lên. Bức Mạnh Hạo ra phương pháp rất đơn giản, bức áp Kim Ô tộc là được.

Hừ lạnh một tiếng, đối với Hô Duyên lão tổ thân thể nhoáng một cái, thẳng đến Mặc Thổ mà đi.

Tại Hô Duyên lão tổ rời đi, Tây Mạc phía bắc khu vực, nổ vang ngập trời, trên mặt biển, Mạnh Hạo đổi ra gương mặt, không ngừng mà bay lên, hai mắt lộ ra tinh mang, trực câu câu nhìn chăm chăm vào giữa không trung hải cốt.

Trong chớp lát, Mạnh Hạo gương mặt trong giây lát từ mặt biển triệt để bay lên, gương mặt mơ hồ, một mảnh chừng toàn bộ gương mặt lớn nhỏ cực lớn hải trụ, lập tức phóng lên trời, mặc cho cái kia hải cốt như thế nào né tránh, cũng đều không thể dịch chuyển ra ngoài, trực tiếp bị cái này hải trụ bao phủ ở bên trong.

Nổ vang lúc giữa, cái này hải cốt toàn thân ken két tiếng vang, hai mắt ánh sáng âm u cấp tốc chớp động, không biết triển khai phương pháp gì, tại chung quanh hần, thành linh có tám cái phù văn lóng lánh, hàng lâm cái kia càng hợp đối kháng Mạnh Hạo biến thành tử hải kỳ dị chi lực, khó khăn ngăn cản.

Cũng chính là ba đến năm cái thời gian hô hấp, nước biển rơi xuống, cái kia hải cốt toàn thân chấn động, phun ra một miệng lớn sinh mệnh khí tức, thân thể suy bại, một chân trực tiếp trở thành tro bụi, thần sắc hần mang theo dữ tợn, quay người nhoáng một cái, tốc độ nhanh hơn, vội vã mà đi.

Mạnh Hạo ý thức, tập trung cái này hải cốt trên người, giờ phút này nếu là hần bản thể tại, như vậy cái này hải cốt căn bản cũng không có chút nào hy vọng chạy trốn, nhưng dưới mắt, chẳng qua là ý thức dung hợp tử hải, trừ phi Mạnh Hạo mất đi ý thức hoàn toàn hóa yêu, bằng không mà nói, có thể thể hiện ra chiến lực, còn chưa đủ để đem cái này Biên Bức hải cốt lưu lại.

“Mặc dù là đào tẩu, cũng muốn lại để cho trả giá đại giới!” Trên mặt biển, Mạnh Hạo gương mặt lần nữa hiển hiện, hai mắt hàn mang lóe lên, nhắm mắt về sau, gương mặt lập tức biến mất, cùng cùng lúc đó, lại có từng giọt một màu tím nước biển, bỗng nhiên từ trong biển rộng bay lên.

“Huyết Thao Thiên!” Mạnh Hạo thanh âm, mang theo một vòng sát cơ, quanh quẩn mà ra nháy mắt, tử hải lên, dài trên vạn nước biển, cấp tốc mà ra, phô thiên cái địa, hướng về hải cốt mà đi.

Cái kia hải cốt hai mắt co rút lại, toàn thân lập tức bấm niệm pháp quyết, lập tức thân thể bên ngoài xuất hiện lần nữa phù văn, cấp tốc xoay tròn bên trong, cùng những thứ này tiến đến nước biển đối kháng, oanh oanh nổ mạnh quanh quẩn, hải cốt không ngừng lui về phía sau, không ngừng phun ra sinh mệnh khí tức, cho đến tất cả nước biển đều tiêu tán về sau, cả người hần giống như rơi lỏng khẩu đại khí, đang muốn tiếp tục đào tẩu, đột nhiên, một cái thật lớn nắm đấm, trực tiếp từ trên biển xuất hiện, tốc độ cực nhanh, dùng lúc trước nước biển làm vật che chắn, bỗng nhiên tới gần, một vòng oanh tại đây hải cốt trên người.

Ken két thanh âm lập tức truyền ra, cái này hải cốt phát ra một tiếng kêu thê lương thảm thiết, thân thể lập tức rút lui, một chân khác cũng tùy theo nổ bung, chỉ còn lại có nửa người, bay nhanh về phía trước.

Nhưng tại hần đi về phía trước lập tức, tại tiền phương của hần, sóng biển ầm ầm nhấc lên, vô số nước biển ngưng tụ ra một cái thật lớn đầu lâu, cái này đầu lâu, đúng là Mạnh Hạo bộ dạng, không còn là gương mặt, mà là chân chính đầu lâu, chừng nghìn trượng lớn nhỏ, lập tức từ đáy biển chỗ sâu trong, cản trở Hắc Biên Bức hải cốt tiến lên ngược.

“Đáng chết!!” Hắc Biên Bức hải cốt tâm thần rung động, da đầu run lên, thân thể bỗng nhiên dừng lại, chợt xoay người muốn cải biến phương hướng, nội tâm của hần đối với Mạnh Hạo chỗ đó, đã tràn đầy khiếp sợ cùng sợ hãi, lúc trước hần hãm hại Mạnh Hạo như thế nào cũng không nghĩ tới, chính mình hai trọng chuẩn bị, rõ ràng đều không thể ngăn cản đối phương đến giết chết chính mình.

Thậm chí giờ phút này, đối phương bản thể không có tới, chỉ là dung nhập tử hải ý thức. Liền làm ình chặt vật như thế. Lúc này mới nhìn hần đến bất khả tư nghị đồng thời. Đối với Mạnh Hạo sợ hãi, cực kỳ mãnh liệt.

Nhưng không đợi hần triển khai thần thông, đột nhiên, mặt biển cuộn cuộn lúc giữa, hai cái cực lớn cánh tay, oanh oanh ở chỗ sâu trong, cái này hai cánh tay nâng lên, nhấc lên vô tận sóng biển. Khiến cho được

mặt biển vòng xoáy vô tận, tiếng vang ngập trời bên trong, cái kia hai cái nước biển tạo thành cánh tay, mang theo cực hạn tốc độ, như vỗ tay bình thường, tại nâng lên ở bên trong, hướng về Hắc Biên Bức hài cốt gào thét mà đến.

Tốc độ cực nhanh, nháy mắt tới gần, bàn tay to lớn, chân có mấy trăm trượng. Nhấc lên gió, cuốn động sóng. Giống như phong ấn bốn phía hư vô, khiến cho Hắc Biên Bức hài cốt, lập tức hồn phi phách tán, một cổ mãnh liệt tử vong Âm Ảnh, lần đầu dưới đáy lòng mãnh liệt sinh sôi.

“Bức la Chân Linh!!” Tại đây nguy cơ trước mắt, Hắc Biên Bức hài cốt, trong giây lát ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng thê lương gào rú, tại gào rú bên trong, mi tâm của hắn lập tức xuất hiện nhất đạo hắc quang.

Này quang mới vừa xuất hiện, lập tức lại để cho bầu trời chấn động, lại để cho tử hải run rẩy, lại để cho cái này toàn bộ thế giới, tại thời khắc này, đều dường như lập tức trùng điệp, một cổ không thuộc về cái thế giới này khí tức cùng lực lượng, trong chớp lát, trực tiếp từ nơi này Hắc Biên Bức hài cốt mi tâm, bạo phát ra.

Tại lực lượng này xuất hiện nháy mắt, Nam Thiên tinh bên ngoài, trong tinh không, một tòa tòa cự đại tế đàn vô số năm xoay tròn vờn quanh Nam Thiên tinh, chỗ này toàn bộ Nam Thiên tinh bên trên, thần bí nhất, cường đại nhất tồn tại...

Phong Tiên Thai!

Giờ phút này, cái này Phong Tiên Thai, phía trên có khắc phần đông tên, trong lúc đó lóe lên, mơ hồ có một cổ tang thương khí tức, đang chậm rãi thức tỉnh.

“Có Chân Linh chi ý, hiện thân Nam Thiên... Như vậy Chân Linh Thí Tiên Kiếm, cũng ứng với xuất thế! Ta đến cùng phải hay không Ngụy Tiên, dùng cái này kiếm một đâm, liền cũng hiểu biết!” Tang thương thanh âm, chậm rãi quanh quẩn, ẩn chứa nào đó tuế nguyệt cổ chấp.

Cùng lúc đó, tại Tây Mạc cả vùng đất, Hắc Biên Bức thê lương gào rú bên trong, hắn mi tâm hắc quang, chậm rãi lan tràn ra, đem đầu lâu của hắn bao phủ về sau, cái này hắc quang giống như biến thành cực kỳ suy yếu, không cách nào tiếp tục lan tràn.

Đúng lúc này, trên mặt biển, nâng lên cái kia hai cái thật lớn cánh tay, oanh oanh lúc giữa bỗng nhiên mà đến, hai cái khổng lồ bàn tay, trực tiếp đem Hắc Biên Bức hài cốt, đánh vào bên trong.

Nổ mạnh ngập trời, một cổ mãnh liệt lực phản chấn, bỗng nhiên truyền ra, hai cái này bàn tay khổng lồ lập tức tan vỡ nổ bung, toàn bộ cánh tay cũng đều nháy mắt nát bấy, hóa thành nước biển rơi xuống, Mạnh Hạo đầu lâu, thất khiếu giống như chảy máu, trực tiếp tan vỡ.

Đồng dạng, giữa không trung, cái kia Hắc Biên Bức hài cốt, cả người, ngoại trừ một cái nguyên vẹn đầu lâu bên ngoài, mặt khác tất cả vị trí, toàn bộ đều nát bấy, chia năm xẻ bảy, duy chỉ có đầu lâu, phát ra hắc quang, giống như đạo lưu tinh, mang theo thê lương oán độc lộ ra suy yếu gào rú, thẳng đến xa xa, nháy mắt biến mất.

Tại hắn biến mất lập tức, mặt biển sóng cả tiêu tán, hết thấy khôi phục như thường, Mạnh Hạo thu hồi dung nhập tử hải ý thức, bản thể khoanh chân ngồi xuống địa phương, thân thể của hắn chấn động mạnh một cái, sắc mặt có chút tái nhợt, rời khỏi thứ bảy mệnh, bảo trì đệ nhất mệnh trạng thái, mở ra hai mắt.

“Đáng tiếc không có đem cái này Yêu vật triệt để giết chết, nếu như ta bản thể tại đó... Bất quá nó đã bị trọng thương, muốn khôi phục lại, cần rất lâu, lần sau gặp được, nhất định phải đem chém giết!” Hắn hai mắt lộ ra tinh mang, chậm rãi ngẩng đầu lên.

“Hắn cuối cùng trước mắt, thể hiện ra cổ lực lượng kia... có chút quỷ dị.” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ, cúi đầu nhìn về phía túi trữ vật, hắn ở đây vừa rồi một chớp mắt, rõ ràng cảm nhận được, hắn bốn thanh Thí Tiên Mộc Kiếm, trong đó một chút, xuất hiện mãnh liệt chấn động cùng khát vọng.

“Có lẽ, cái này bốn thanh mộc kiếm bí mật, có thể từ Hắc Biên Bức trên người, tìm được đáp án.” Mạnh Hạo trầm ngâm bên trong, thân thể nhảy dựng lên, đang muốn hướng lên mặt biển, bỗng nhiên Mạnh Hạo

hai mắt co rụt lại, thân thể nháy mắt lần nữa trầm xuống, không chút do dự đem ý thức cùng tử hải dung hợp, khiến cho bản thân như là che giấu.

Cùng lúc đó, tại Tây Mạc tử hải bên trên, một cỗ từ trên trời phủ xuống thần thức, mang theo một cỗ tang thương, quét ngang toàn bộ Tây Mạc đại địa, giống như đang tìm kiếm cái gì, cũng may tử hải ngăn cản, Mạnh Hạo lại cùng tử hải dung hợp, thân thể giấu ở bên trong, khiến cho cái này cường hãn thần thức, đảo qua về sau, không có phát hiện, thẳng đến Hắc Biên Bức bỏ chạy địa phương, đuổi tới.

Cái này thần thức cường hãn, lại để cho Mạnh Hạo nghĩ tới năm đó ở Khư Kiều giới bên ngoài, thấy cái kia tám cái Tiên!

“Hắn đang tìm kiếm cái gì?” Hắn hai mắt chớp động, không có lập tức ly khai, mà là lại đợi vài ngày, trong mấy ngày này, cái kia thần thức lại xuất hiện ba lượt, qua lại tìm kiếm, cho đến lại đi qua mấy ngày, cái này mới chính thức biến mất.

Đợi thêm nữa vài ngày, Mạnh Hạo xác định đối phương triệt để sau khi rời đi, hắn mới chạy ra khỏi mặt biển, đứng ở nước biển bên trên, Mạnh Hạo cúi đầu mắt nhìn túi trữ vật, hắn mơ hồ đoán được, có lẽ, cái kia từ trên trời phủ xuống thần thức, tìm kiếm, là Thí Tiên Kiếm!

536. Chương 536: Trở Giới

Trầm ngâm bên trong, Mạnh Hạo tay phải nâng lên tại trên túi trữ vật gỗ, lập tức trong tay của hắn, xuất hiện một cái đầu lâu, đúng là đầu Hắc Biên Bức hóa thành thanh niên mặc áo đen.

Bất quá lại không phải hình người, mà là Biên Bức bộ dạng, hai mắt vô thần, nhưng lại lưu lại lấy trước khi chết hoảng sợ cùng tuyệt vọng, làm cho người ta nhìn lại lúc, sẽ có một loại không cách nào nói rõ trùng kích cảm giác.

Cái này đầu lâu, là Mạnh Hạo tận lực bảo lưu lại, vì cái gì, chính là hóa giải một cuộc không cần phải triển khai phân tranh.

Hô Duyên Khánh tử vong, là Hắc Biên Bức cố ý hãm hại, không nói trước Hô Duyên lão tổ có hay không có thể nhìn ra manh mối, coi như là không có nhìn ra, giờ phút này tại Mạnh Hạo trong tay đầu lâu, cũng đủ để nói rõ rồi vấn đề.

Quay người nhoáng một cái, Mạnh Hạo hướng về đã từng ý thức dung hợp tử hải lúc, thấy tại đây Tây Mạc trên đại dương bao la, những năm gần đây này, bị tu kiến mười chỗ phường thị bay đi.

Giờ phút này khoảng cách gần hắn nhất đấy, là thứ bảy phường thị.

”Ngày mười cái phường thị, đều có Mặc Thổ tu sĩ gác, mà lại có thể có tư cách tại hạo kiếp xuống, như trước tại nơi đây thành lập loại này lô cốt đầu cầu giống như phường thị, nhất định có Thiên Đình liên minh ủng hộ.

“Dem cái này đầu lâu, đưa tới đó, tự nhiên sẽ có người đưa cho Hô Duyên lão tổ.” Mạnh Hạo thân thể nhoáng một cái, tốc độ cực nhanh, tại ba ngày sau, qua sông tử hải, xa xa thấy được cách đó không xa trên mặt biển, nổi lơ lửng do phần đông chu thuyền liên tiếp cùng một chỗ, tạo thành nơi dừng chân có mấy nghìn trượng phạm vi phường thị.

Ở trên vẫn còn có không ít bằng gỗ kiến trúc, tu sĩ ước chừng hơn một nghìn, tiếng người huyền não, ra ra vào vào, có không ít vẫn còn luân chuyển, rất là náo nhiệt bộ dạng.

Bốn phía có một chút ăn mặc áo đen tu sĩ, nguyên một đám thần sắc lạnh lùng, tại biên giới đi tới đi lui, quần áo trên có Hồ Điệp xuyên mây đồ án, đúng là cái này thứ bảy phường thị hộ vệ.

Ngày bình thường, nơi đây là tu sĩ giữa giao dịch tiếp tế chỗ, thậm chí dựa theo Mặc Thổ kế hoạch, tại kế tiếp trong năm tháng, dùng cái này mười cái phường thị làm cơ sở, sẽ tại đây Tây Mạc trên đại dương bao la, tu kiến trên trăm phường thị.

Nơi đây có trận pháp, khiến cho thần thức rất khó lan tràn đi vào, trừ phi Mạnh Hạo mở ra nhiều mệnh, nếu không thần thức khó có thể lan tràn.

Mạnh Hạo tiến đến lúc, đúng là giữa trưa, hần đến, lập tức liền đưa tới cái này trong phường thị tu sĩ chú ý, những hộ vệ kia càng là hai mắt co rút lại, Mạnh Hạo Nguyên Anh Đại viên mãn tu vi, để cho bọn họ lập tức cảnh giác, không có ngăn trở, tùy ý Mạnh Hạo bước vào trong phường thị.

Vừa một bước vào phường thị, Mạnh Hạo lập tức cảm nhận được một cỗ trận pháp chi lực như thần thức đảo qua, bao trùm toàn thân, trận pháp này chi lực dường như ngừng lại, sau đó như đem chính mình tập trung, giống như ngưng tụ bất động.

Mạnh Hạo thần sắc như thường, hần muốn tìm là Thiên Đình liên minh, như nơi đây có người chủ động tới tìm hần, cũng nói lên Hô Duyên lão tổ vì Hô Duyên Khánh tử vong, đã làm nhiều chuẩn bị, mà lại biết được chính mình thân phận.

Nếu như không người tìm đến mình, tức thì việc này cũng có chút phải nhẫn nại.

Hầu như tại Mạnh Hạo đến lập tức, tại phần lớn chu thuyền hợp thành phường thị bên trong, có một chỗ cực kỳ xa hoa chu thuyền, bên trong đang có hai cái lão giả khoan chân ngồi.

Một người trong đó, ăn mặc màu đỏ trường bào, tu vi Nguyên Anh hậu kỳ, ở bên cạnh hần, cái khác lão giả, ăn mặc màu đen áo dài, trên mặt có một ít màu sắc rực rỡ sắc thái đồ đằng, đang nhắm mắt, tản mát ra đến gần vô hạn Nguyên Anh Đại viên mãn chấn động, tuy nói còn chưa đủ để, nhưng hiển nhiên cũng chênh lệch không xa.

Hai người này, đúng là trong phường thị thứ bảy Thiên Đình liên minh trú thủ tại chỗ này mạnh nhất chi nhân.

Hầu như tại Mạnh Hạo bước vào này phường thị nháy mắt, đột nhiên, tại hai cái này lão giả trước mặt, trong hư không lập tức có một đạo màn sáng trống rỗng xuất hiện, cấp tốc lập loè.

Nhị lão nhất tề mở mắt ra, lập tức liền thấy được này màn sáng bên trong, xuất hiện Mạnh Hạo thân ảnh.

Màn sáng trong, Mạnh Hạo thân ảnh bốn phía, thành linh tán ra trận trận màu đỏ hào quang, này quang không phải Mạnh Hạo tràn ra, mà là cái này phường thị trận pháp, dấu hiệu mà ra.

“Màu đỏ truy nã... Người này...”

”Là hần! Mấy ngày trước, Thiên Tông Bộ Hô Duyên lão tổ, tự mình truyền đạt truy nã chi nhân. Nhị lão hai mắt lập tức co rút lại, nhìn nhau một cái, đều nhìn ra lẫn nhau trong mắt ngưng trọng cùng trầm ngâm chi ý.

“Ta nhớ được Hô Duyên lão tổ ngày đó trong truy nã từng đề cập tới, đem tin tức thông tri hần có thể lấy được giống nhau tự hần luyện chế Pháp bảo, nếu như có thể đem này nhân sinh cầm, tức thì hần có thể hứa hẹn một cái nhân tình!”

Nhị lão hai mắt lập tức lộ ra một tia lửa nóng, lẫn nhau nhìn về phía đối phương lúc, đều đã có chớp động chi ý.

”Mở ra trận pháp!,

“Tất cả Nguyên Anh tu sĩ, toàn bộ ra tay!” Nhị lão trầm mặc một lát, đều lộ ra quyết đoán, thân là tu sĩ, hung hiểm không sợ, sợ chính là ngay cả mặt mũi đối với hung hiểm dũng khí đều không có, phú quý... luôn luôn đều là trong câu hiểm!

Một cái Trảm Linh lão tổ nhân tình, đáng giá bọn hần mạo hiểm một lần, dù là nhìn người này tu vi rất là quý dị, làm như Nguyên Anh Đại viên mãn, có mặt khác Nguyên Anh tu sĩ phối hợp, là trọng yếu hơn là có trận pháp tại, việc này cũng không phải là không thể thành.

Hầu như ở nơi này thứ bảy phường thị, tất cả Thiên Đình liên minh Nguyên Anh tu sĩ, đều lần lượt nhận được đến từ Nhị lão truyền tin lúc, Mạnh Hạo đi ở trong phường thị, đi qua đám người, nhìn xem bốn phía náo nhiệt phồn hoa, hẳn có chút hoảng hốt, lúc này mới nhớ tới, chính mình đã bế quan hơn một trăm năm.

“Hơn một trăm năm...” Mạnh Hạo than nhẹ, trí nhớ giống như thủy triều, chậm rãi hiển hiện, hẳn nhớ tới cùng tử hải dung hợp lúc, thấy cái kia nguyên một đám quen thuộc gương mặt.

Nhớ tới cái kia giọt nước mắt.

Mang theo phiền muộn, Mạnh Hạo đi ở trong phường thị, cho đến tại ở gần một chỗ biên giới, cước bộ của hắn, đột nhiên đình trệ, chậm rãi ngừng đầu lên, Mạnh Hạo thân thể, tại hơn một trăm năm, lần đầu run rẩy thoáng một phát.

Tại tiền phương của hắn, có một chỗ giá kệ, trên kệ treo... hơn năm mươi người.

Này hơn năm mươi người, nguyên một đám hấp hối, thậm chí trong đó có một nửa, đã tử vong trở thành thi thể, bị treo tại đó, phong xuy nhật xái (nắng gió hong khô), tử khí tràn ngập.

Trên người bọn hắn đầy vết thương, hiển nhiên không biết bị bao nhiêu tra tấn, giờ phút này không chết một nửa, nguyên một đám mở to vô thần hai mắt, tựa hồ tại nhìn phía xa.

Không ai, phát ra chút nào kêu rên thảm thiết, cả đám đều bảo trì trầm mặc.

Trong đó có một người, là một cái bà lão, dung nhan già nua, thân thể héo rũ đầy vết roi, một đầu tóc trắng, rất là chật vật, Nhưng như nhìn kỹ, có thể mơ hồ nhìn ra, tựa hồ cái này bà lão tại lúc tuổi còn trẻ, xác nhận một cái mỹ nhân.

Nàng vô thần nhìn qua xa xa, không biết suy nghĩ cái gì, chẳng qua là kia tâm thần bên trong, thủy chung bất diệt sinh mệnh chi hỏa, giống như đại biểu lòng của nàng, mang theo mãnh liệt hận ý.

Mạnh Hạo trong óc tại trong tích tắc, bỗng nhiên nổ vang, hẳn sắc mặt lập tức nổi lên hơn một trăm năm qua chưa bao giờ có sương lạnh, dù là lúc đối mặt Hắc Biên Bức, Mạnh Hạo phần nộ cũng xa xa không bằng dưới mắt mãnh liệt.

Thân thể của hắn run rẩy, đây là phần nộ đã đến cực hạn không cách nào khống chế, từng trận khó có thể hình dung hàn khí nháy mắt từ Mạnh Hạo trên người như muốn tản ra, dưới chân của hắn, tấm ván gỗ xuất hiện kết băng, phường thị bên ngoài tử hải, tại thời khắc này, càng là sóng lớn mãnh liệt cuộn cuộn.

Trong đầu của hắn, tại thời khắc này, không cách nào tại khống chế hiện lên từng đoạn trí nhớ.

“Tiền bối, nàng là tỷ tỷ của ta, nàng gọi Ô Linh!,

“Nếu như ngươi dám lừa gạt đệ đệ của ta, ngươi ta không chết không thôi!”

“Tiền bối, vì đệ đệ của ta, Ô Linh có thể trả giá hết thảy, vô luận bất luận cái gì, ta đều có thể làm...” Năm đó thanh âm quanh quẩn tại Mạnh Hạo trong đầu, cho đến hóa thành trước mắt bà lão.

Từng đã là thiếu nữ, tại tuế nguyệt trôi qua bên trong, hồng nhan không còn, đã thành tang thương.

Cái này bà lão, Mạnh Hạo lơ mơ phân biệt ra, đúng là... Ô Linh!

Bốn phía mặt khác bị treo chi nhân, có ba đến năm cái, Mạnh Hạo tại trên người bọn họ, đã tìm được năm đó quen thuộc, bọn hắn... Đúng là Ô Thần Bộ tộc nhân!

Tại Mạnh Hạo nhìn về phía những thứ này Ô Thần Bộ tộc nhân, bốn phía cũng có một chút tu sĩ đang mang theo cảm khái, nhìn qua bị treo lên Ô Thần Bộ tộc nhân, lẫn nhau thấp giọng nghị luận.

“Mười cái phường thị, đều có những thứ này Kim Ô Hắc Long tộc tộc nhân, bọn hắn không nên trêu chọc Thiên Tông Bộ, không nên trêu chọc Hô Duyên lão tổ a.,

“Muốn trách, liền trách vị kia từng là đồ đảng Thánh Tổ bọn họ, rõ ràng giết Hô Duyên lão tổ con trai độc nhất, việc này huyền náo quá lớn, hôm nay toàn bộ Mặc Thổ tất cả thế lực đều bị kinh động.”

“Hắc hắc, những thứ này sống dở chết dở thi thể treo ở chỗ này, còn không phải là vì bức vị kia Kim Ô tộc năm đó đồ đảng Thánh Tổ ra sao, ta nhớ, hẳn gọi Mạnh Hạo a.,

“Ta còn nghe nói, Thiên Tông Bộ tuyên cáo thiên hạ, Mạnh Hạo một ngày không hiện ra, Thiên Tông Bộ liền giết một trăm Kim Ô tộc nhân.”

Những âm thanh này từng câu, như đan từng thanh lưỡi dao sắc bén, đâm vào đến Mạnh Hạo tâm thần bên trong, lại để cho Mạnh Hạo tâm can, tại thời khắc này, bị trực tiếp xé mở, lại để cho hấn sắc mặt tái nhợt, lại để cho dưới chân hấn hàn băng tại trong tích tắc, càng thêm kết đặc.

Hô hấp của hấn đều tại đau đớn, hai mắt càng là tại thời khắc này, xuất hiện tơ máu cùng hồng mang.

Hấn không nghĩ tới, vị kia Hô Duyên lão tổ, rõ ràng... đem sự tình làm như thế tình trạng, hiển nhiên, cái này là căn bản cũng không đem Mạnh Hạo để vào mắt, dùng một loại cường giả tư thái, dù là biết rõ việc này không phải Mạnh Hạo làm, thế nhưng cũng bị liên quan bên trong.

“Kim Ô bộ lạc...” Bốn phía tử hải, tại thời khắc này, gào thét cuộn cuộn mãnh liệt hơn, khiến cho không ít nơi đây tu sĩ, đều kinh ngạc nhìn lại, cũng có một chút, sớm liền nhìn ra Mạnh Hạo nơi đây, không đúng.

Giờ phút này, bị treo tại đó hơn năm mươi người, Ô Linh hình như có phát hiện, khó khăn quay đầu, tại hạ một cái chớp mắt... Thấy được Mạnh Hạo.

Khi nhìn rõ Mạnh Hạo nháy mắt, nàng sửng sờ.

Nàng xem Mạnh Hạo, dần dần lộ ra mỉm cười, Mạnh Hạo nhìn nàng, trong thần sắc có day dứt, càng có một cỗ không cách nào áp lực ngập trời phần nộ.

Giờ phút này, bốn phía thấp giọng nghị luận, cũng bị bốn phía tử hải cuộn cuộn cắt ngang. Nhưng cuối cùng hai câu, hay vẫn là truyền vào đã đến Mạnh Hạo trong tai.

“Kim Ô Hắc Long tộc, chuyện như vậy phân liệt, Hắc Long Bộ thừa cơ một lần nữa độc lập đi ra, Kim Ô tộc sợ là chạy trời không khỏi nắng rồi, ta nghe nói lúc này đây Thiên Tông Bộ xuất động, cùng Kim Ô tộc khai chiến, chiến tranh vẫn còn tiếp tục, giờ phút này sợ là còn chưa kết thúc. Nhưng lúc trước song phương khai chiến, Thiên Tông Bộ đã bắt gần năm trăm cái tù binh Kim Ô tộc tộc nhân.”

”Bất quá cái này Kim Ô tộc cũng rất inh, thế lực nghe nói so với trong dự liệu còn cường đại hơn, Thiên Tông Bộ cũng bỏ ra thương vong không nhỏ, khiến cho Thiên Tông Bộ, không thể không toàn tộc xuất động, toàn diện khai chiến.

Hai câu này rơi vào Mạnh Hạo tai về sau, phường thị bên ngoài, toàn bộ tử hải, triệt để ầm ầm gào thét, bỗng nhiên bộc phát, Mạnh Hạo dưới chân hàn khí, càng là tại trong tích tắc, quét ngang bát phương, bao trùm toàn bộ phường thị tất cả phạm vi.

Thời tiết thay đổi!

537. Chương 537: Ngao Khuyển, Thúc Tĩnh! !

Mạnh Hạo thân thể run rẩy, đầu óc hấn nổ vang, mãnh liệt phần nộ, tại thời khắc này, tại tâm thần hấn bên trong, trực tiếp bộc phát.

“Thiên Tông bộ lạc! !”

“Hô Duyên thất phu! !”

Tử hải gào thét, hàn khí bỗng nhiên khuếch tán, hình như có bông tuyết bay xuống, toàn bộ trong phường thị, tất cả tu sĩ, cũng nhin không được thân thể run run thoáng một phát, tại Mạnh Hạo bốn phía những người kia, càng là nguyên một đám thân thể run rẩy, hoảng sợ nhìn về phía Mạnh Hạo.

Càng là tại thời khắc này, Mạnh Hạo bốn phía, lập tức từng đạo thân ảnh nháy mắt xuất hiện, tổng cộng chín cái Nguyên Anh tu sĩ, đem Mạnh Hạo vây quanh, cùng lúc đó, cái kia đóng giữ nơi đây mạnh nhất Nhị lão, cũng đều thân ảnh trực tiếp xuất hiện ở không trung.

Ngay sau đó, toàn bộ thứ bảy phường thị, trận pháp toàn lực vận chuyển, nổ vang thanh âm vang vọng, đem cái này bát phương triệt để bao phủ, tạo thành uy áp, không ngừng mà hàng lâm.

“Mạnh Hạo, người tàn nhẫn giết chết ta Thiên Đình liên minh hạch tâm tộc nhân, còn dám xuất hiện ở trong phường thị, hôm nay chúng ta muốn lúc này, đem người chém giết!” Thanh âm từ áo đen lão giả trong miệng truyền ra lúc, vang vọng toàn bộ phường thị, cùng lúc đó, tại đây phường thị phủ xuống, lập tức có vài chục cái liên minh tộc nhân, xuất hiện ở phương thức bát phương, khoanh chân ngồi xuống, chủ trì trận pháp vận chuyển.

Mạnh Hạo con mắt đỏ thẫm, hấn tâm tại Tích Huyết, hấn không có giết Hô Duyên Khánh, thậm chí vì hóa giải cái này hiểu lầm, hấn liên tục giết chết màu đen Biên Bức, càng là lấy xuống một cái đầu lâu.

Hấn không tin dùng Hô Duyên Trầm Linh tu vi chỗ có đủ tâm trí, nhìn không ra Hô Duyên Khánh tử vong manh mối, nhưng bây giờ hấn hiểu được rồi, Hô Duyên lão thất phu, căn bản cũng không sẽ cùng hấn mà nói cái gì đạo lý.

“Hô Duyên, người đã cố ý muốn đem ta liên lụy vào , như vậy Hô Duyên Khánh. . . Chính là ta Mạnh Hạo giết chết rồi!” Mạnh Hạo ngẩng đầu, tay phải nâng lên vỗ trừ vật độ, lập tức Biên Bức đầu lâu xuất hiện, tại Mạnh Hạo trong tay vung lên lúc, cái này tại lúc trước hấn xem ra, đủ để giải thích rõ ràng chứng cứ, trực tiếp liền tan vỡ nổ bung, đã trở thành tro bụi.

Tại đây đầu lâu tro bụi một cái chớp mắt, Mạnh Hạo trong mắt sát cơ ngấp trời, khí tức của hấn càng là tại thời khắc này, trực tiếp băng hàn vô tận, sát khí kinh người.

“Thiên Tông bộ lạc, ta Mạnh Hạo miễn là còn sống một ngày, muốn cho tộc của người, từ nay về sau diệt sạch huyết mạch!” Mạnh Hạo tay áo hất lên, lập tức một cỗ cuồng phong gào thét, đất bằng dựng lên, trực tiếp cuốn hướng trên kệ mấy chục cái Ô Thần bộ lạc tộc nhân.

Vòng quanh bọn hấn, bỗng nhiên sau khi hạ xuống, gió này hóa thành sinh cơ, lập tức tắm bổ mọi người, khiến cho Ô Linh đám người, nguyên một đám thân thể lập tức khôi phục, chẳng qua là chết đi những cái kia, không cách nào phục sinh.

Kể cả Ô Linh ở bên trong, cái kia ba năm cái đã từng nương theo Mạnh Hạo một đường chiến tranh Ô Thần bộ lạc thể hệ trước tộc nhân, giờ phút này cũng đều thấy được Mạnh Hạo, nguyên một đám thân thể run rẩy, trong mắt lộ ra mãnh liệt kích động cùng cố chấp, lập tức hướng về Mạnh Hạo quỳ lạy xuống.

Giống như dùng tính mạng trong mạnh nhất âm, đi gào rú ra trong bọn họ tâm áp chế cùng hy vọng.

“Bái kiến Thánh Tổ! !”

Cái này ba năm người bốn phía, những thứ khác Ô Thần bộ lạc tộc nhân, đều là cái này hơn một trăm năm ra đời, bọn hấn chưa từng gặp qua Mạnh Hạo, bái kiến chẳng qua là Mạnh Hạo pho tượng, giờ phút này chứng kiến trong tộc tiền bối như thế, nguyên một đám lập tức run rẩy, dù là sắc mặt trắng xám, dù là thân thể suy yếu, cũng đều lập tức quỳ lạy, gào rú.

“Bái kiến Thánh Tổ! !”

Thanh âm của bọn hấn, vang vọng bát phương, hơn nữa trước nơi đây những cái kia Nguyên Anh tu sĩ như lâm đại địch cùng áo đen lão giả ngôn từ, lập tức khiến cho toàn bộ thứ bảy trong phường thị tất cả tu sĩ, toàn bộ đều tâm thần chấn động, nguyên một đám mở to mắt, nhất tề nhìn về phía Mạnh Hạo chỗ đó, tại trong trí nhớ của bọn hấn, cái này hơn một trăm năm , có quan hệ Mạnh Hạo sự tình, nhiều lần truyền lưu.

Không ngoài dự tính, phần lớn nói, là Mạnh Hạo một người, mang theo một cái bộ lạc, từ Tây Mạc phương Bắc đi tới truyền thuyết.

“Hấn chính là Mạnh Hạo! !”

“Kim Ô tộc đồ đảng Thánh Tổ, nguyên lai chính là hấn!”

Tại Mạnh Hạo khí thể ngấp trời một cái chớp mắt, tại đây bốn phía tu sĩ nhận ra thân phận của hấn, kinh hô cửa ra đồng thời, Mạnh Hạo bốn phía đến từ Thiên Đình liên minh chín cái Nguyên Anh tu sĩ, còn có

cái kia mạnh nhất Nhị lão, thần sắc đều thay đổi, cắn răng phía dưới, nhất tề ra tay, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến

Cùng lúc đó, nơi đây trận pháp nổ vang, trận pháp chi lực bỗng nhiên hàng lâm tại Mạnh Hạo trên người, dường như đã trở thành một loại áp chế, đem Mạnh Hạo tu vi, tại thời khắc này, cứng rắn suy yếu, hạn chế tại Nguyên Anh trung kỳ bộ dạng.

Đây là dùng toàn bộ trận pháp chi lực áp chế, trận này, là Thiên Đình liên minh Trảm Linh lão tổ bố trí, uy lực không tầm thường, bằng không mà nói, cũng sẽ không bị cấu tạo tại các đại trong phường thị, với tư cách cuối cùng thủ đoạn.

Cho dù là Nguyên Anh Đại viên mãn, tại đây trận pháp xuống, cũng muốn bị nghiêm trọng áp chế cùng suy yếu, cũng chính là bởi vì trận này cường hãn, mới khiến cho đóng giữ nơi đây Nhị lão, cho rằng có thể đánh cược một lần!

Hầu như tại đây trận pháp chi lực phủ xuống nháy mắt, bốn phía mười một cái Nguyên Anh tu sĩ, lập tức mang theo sát cơ, nháy mắt xuất hiện ở Mạnh Hạo bốn phía, Pháp bảo, thần thông, thuật pháp, đồ đằng, một cái chớp mắt màu sắc đa dạng, thẳng đến Mạnh Hạo oanh kích mà đến.

“Mặc dù ngươi là đồ đằng Thánh Tổ, có thể vào phường thị trong trận pháp, liền đã định trước ngươi. . . Hẳn phải chết không thể nghi ngờ!” Cười lạnh truyền ra lúc, nổ vang thanh âm kinh Thiên động Địa, từ Mạnh Hạo nơi đây bỗng nhiên bộc phát ra.

Tại đây bộc phát nổ vang ở bên trong, Mạnh Hạo thanh âm, như là Cửu Âm Hàn Phong giống như, mang theo sát cơ, mơ hồ truyền ra.

“Thứ ba mạng!” Thanh âm của hắc vang vọng nháy mắt, cũng chính là bốn phía mười một cái Nguyên Anh tu sĩ, toàn lực ra tay thời điểm, nổ vang ở bên trong, cái này mười một người bỗng nhiên sắc mặt nhao nhao biến đổi, một cỗ trước đó chưa từng có khủng bố cảm giác, nháy mắt trong lòng bọn họ hiển hiện, khiến cho cái này mười một người, không chút do dự lập tức lui ra phía sau.

Ngay tại bọn họ lui ra phía sau một cái chớp mắt, thần thông Pháp bảo ánh sáng tản ra, lộ ra trong trận pháp, như là Tiên Ma giống như Mạnh Hạo!

Mạnh Hạo tóc không gió mà bay, thứ ba mạng mở ra, thể nội trọn vẹn bốn phần Nguyên Anh Đại viên mãn tu sĩ, khiến cho cái này bao phủ tại trên người hắc trận pháp, cùng giờ khắc này, trực tiếp chưa từng hình trong hiện lộ, hóa thành một cái lưới lớn.

Chẳng qua là lưới này, hôm nay tại đây lập lòe ở bên trong, phát ra không chịu nổi đảm nhiệm chi âm, càng có phanh phanh thanh âm, xuất hiện đứt gãy, theo đứt gãy, Mạnh Hạo khí tức kinh khủng bộc phát ra, tại đây khí tức xuống, trong phường thị tất cả tu sĩ, toàn bộ hoảng sợ.

Nhất là cái kia mười một cái Nguyên Anh tu sĩ, càng là sắc mặt lập tức đại biến, nguyên một đám hít vào khẩu khí, lộ ra không cách nào tin, bọn họ không cách nào tưởng tượng, lại có Nguyên Anh tu sĩ, có thể ngạnh kháng nơi đây trận pháp, mà lại nhìn bộ dạng như vậy, trận này. . . Căn bản là không cách nào duy trì quá lâu.

Có thể bọn họ. . . Hay vẫn là đã đoán sai, tại đây mười một mặt người biến sắc hóa, cho rằng trận này không cách nào kiên trì quá lâu lập tức, cái kia hóa thành lưới lớn trận pháp, âm âm trong trực tiếp tan vỡ ra, chia năm xẻ bảy, triệt để tiêu tán.

Theo trận pháp tiêu tán, toàn bộ phường thị âm âm chấn động, cái kia mấy chục cái chủ trì trận pháp liên minh tộc nhân, nguyên một đám phun ra máu tươi, thân thể trực tiếp nổ bung, huyết nhục mơ hồ, hình thần tiêu diệt.

Trận pháp này, căn bản là không có tư cách kiên trì, chỉ là trong chớp mắt, liền lập tức triệt để toái diệt.

Hầu như tại đây trận pháp mãnh vỡ một cái chớp mắt, Mạnh Hạo thân thể bỗng nhiên đi ra, tại đây bốn phía mười một cái Nguyên Anh tu sĩ hoảng sợ đồng thời, Mạnh Hạo tay phải nâng lên, về phía trước mãnh liệt vung lên.

Cái này vung lên phía dưới, tròn vện bốn phần Nguyên Anh Đại viên mãn chiến lực, ngập trời bộc phát, dung nhập trong cuồng phong, hướng về bốn phía một cái chớp mắt nổ vang, kêu thê lương thảm thiết, trong chốc lát truyền ra lúc, mười một cái Nguyên Anh tu sĩ, có chín người. . . Tại đây trong tích tắc, dường như bị Thiên Sơn va chạm, căn bản là không cách nào né tránh, không cách nào trốn tránh, không cách nào đối kháng, thân thể trực tiếp ở nơi này trong gió, cốt nhục chia lìa, Nguyên Anh thê lương trong trực tiếp bị xóa đi.

Chín người. . . Nháy mắt tử vong! !

“Hắn là tu sĩ gì! !”

“Hắn không phải bình thường Nguyên Anh Đại viên mãn, hắn là. . . Bán bộ Trảm Linh!” Cái kia mạnh nhất Nhị lão, liên tục phun ra bảy tám ngụm máu tươi, thân thể cấp tốc rút lui lúc, thân thể âm âm nổ bung, chỉ còn lại có Nguyên Anh, mang theo trước đó chưa từng có thét lên cùng hối hận, càng có sợ hãi đã đến cực hạn hoảng sợ, phát cuồng giống như liều lĩnh muốn chạy trốn trốn.

Một màn này, triệt để rung động trong phường thị tất cả tu sĩ, khiến cho bọn hắn nguyên một đám run rẩy, nhìn về phía Mạnh Hạo ánh mắt, mang theo mãnh liệt hoảng sợ cùng rung động.

Mạnh Hạo thân thể cao lớn, tóc bay lên, toàn bộ người khí thế động trời, Tiên Ma khí tức cuồng bạo, giờ phút này càng có sát khí ngập trời, hắn tất cả phần nộ, toàn bộ đã trở thành rồi sát cơ, hắn tất cả sát cơ, đều chỉ vào một cái phương hướng. . .

Diệt Thiên Tông bộ lạc toàn tộc!

Người giết một mình ta, ta giết người trăm người, người giết ta trăm người, ta diệt người toàn tộc!

Ta vốn không muốn chiến, vốn muốn hóa giải, vì thế, ta lấy màu đen Biên Bức đầu lâu, để ở đây, có thể người nếu như cao cao tại thượng, tự cho là đúng, không nên đem ta lôi kéo tiến đến, như vậy dứt khoát, ta liền thật sự tiến đến, cùng người một trận chiến!

Mạnh Hạo thân thể bỗng nhiên bay lên, mang theo huyết sắc hai mắt, nhìn xem bay nhanh bỏ chạy nơi đây Nhị lão, hắn không có đi truy kích, mà là hai mắt nhắm nghiền, phần nộ của hắn, sát cơ của hắn, quyết tâm của hắn, tại đây một cái chớp mắt, hóa thành một cỗ mãnh liệt kích thích, cái này kích thích như là thủy triều, trong chốc lát dưng mãnh vào Mạnh Hạo trong túi trữ vật huyết sắc trong mặt nạ, đùng chạm tới. . . Ngủ say nhanh hai trăm năm huyết khê!

Nó ngủ say, đã đến sắp thức tỉnh tình độ, nhất là Thiên Kiếp qua đi, điểm này Mạnh Hạo cũng đều mãnh liệt cảm nhận được, nếu không có ngoại giới kích thích, có lẽ không dùng được mấy tháng, Ngao Khuyển nhất định thức tỉnh.

”Ta Ngao Khuyển, ta cũng cần người. . .

“Huyết khê của ta, tỉnh lại. . . Cùng ta cùng một chỗ, chiến Thiên Tông!”

“Ngao Khuyển, thức tỉnh!”

Tại đây trong tích tắc, huyết sắc mặt nạ bên trong Ngao Khuyển, thân thể mãnh liệt chấn động, nó cảm nhận được Mạnh Hạo phần nộ, cảm nhận được Mạnh Hạo đối với Thiên Tông bộ lạc sát cơ mãnh liệt, cảm nhận được Mạnh Hạo đối với nó cần.

Tại đây một cái chớp mắt, Ngao Khuyển thân thể âm âm chấn động, nó hai trăm năm không có mở ra huyết sắc hai mắt, tại đây một cái chớp mắt. . . Triệt để mở ra!

Ngao Khuyển, thức tỉnh!

Tại Ngao Khuyển hai mắt mở ra nháy mắt, vô biên huyết quang, lập tức từ Mạnh Hạo thân thể bên ngoài, âm âm bộc phát, hướng về bốn phía màn trời, cuộn cuộn mà đi, tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt, liền bao trùm phạm vi vạn trượng.

Cái kia hai cái bỏ chạy Nguyên Anh, không đợi chạy ra quá xa, liền trực tiếp bị cái này huyết quang bao trùm, phát ra kêu thê lương thảm thiết, Nguyên Anh trực tiếp liền nát bấy hòa tan, triệt để hình thần câu diệt.

538. Chương 538: Huyết Ngao Hộ Đạo!

Theo hai người kia Nguyên Anh tử vong, tràn ngập phạm vi gần vạn trượng lớn nhỏ huyết quang, đã trở thành nồng đậm đến cực điểm sương đỏ, cái này sương mù cuộn cuộn giữa, thành linh tại không trung dựng thẳng lên.

Hóa thành một cái hình tròn, không còn là bày ra, mà là dựng thẳng lên lúc, từ xa nhìn lại, như là. . . Một cái cực lớn màu đỏ chi nhãn!

Này mắt lộ ra kinh tâm động phách cảm giác, giống bị nó ngóng nhìn, sẽ cho người lập tức mất đi ý thức, toàn bộ trong óc nổ vang giữa, đặt mình trong tại một mảnh trong biển máu, không cách nào tự kìm chế.

Dường như toàn bộ sinh mệnh, cũng sẽ ở một khắc này, trở thành huyết sắc.

Này mắt cực kỳ chân thật, lộ ra yêu dị, sương đỏ cuộn cuộn giữa, như là trong nháy mắt, nhìn nhân tâm kinh lạnh mình, càng là tại đây khổng lồ con mắt trung tâm, giờ phút này xuất hiện một cái vòng xoáy, cái này vòng xoáy không ngừng mà chuyển động xuống, hóa thành một cái hắc động.

Cái này hắc động giống như có thể thôn phệ hết thấy vật chất, xuất hiện ở hiện thời, bốn phía hư vô vạn vạo, bầu trời hào quang cũng đều ở chỗ này, dường như bị cắn nuốt, làm cho người ta nhìn thấy mà giật mình.

Theo vòng xoáy oanh oanh chuyển động, trong lúc này giữa hắc động càng lúc càng lớn, mười trượng, năm mươi trượng, một trăm đại. . . Ba trăm trượng, cho đến đến cuối cùng, không ngừng khuếch trương phía dưới, đã trở thành trọn vẹn ngàn trượng lớn nhỏ.

Vạn trượng xích nhãn, ngàn trượng hắc động, như là này mắt đồng tử, mà cái kia vòng xoáy, thì là đồng tử cùng mắt bên cạnh giữa, vô tận hư vô.

Một màn này, triệt khảm rung chuyển phía dưới trong phương thị tất cả mọi người, khiến cho nơi đây tu sĩ, nguyên một đám thân thể run rẩy, thần sắc hoảng sợ, tràn đầy khiếp sợ cùng không cách nào tin.

“Đây là cái gì! !”

“Tất cả Nguyên Anh tu sĩ đều chết hết, chỉ là một cái chớp mắt, liền toàn bộ chết rồi, cái này Mạnh Hạo. . . Hắc. . . Hắc rút cuộc là tu vì gì!”

“Hắc triệu hồi ra cái này, lại là một cái như thế nào khủng bố tồn tại!”

Mồ hôi lạnh từ trong phương thị mỗi người cái trán chảy xuống, nơi đây chi nhãn hô hấp dồn dập, mãnh liệt sinh tử nguy cơ, để cho bọn chúng tại thời khắc này, đối với Mạnh Hạo nơi đây, sinh ra không cách nào hình dung sợ hãi, giống như cái ác mộng, không cách nào thức tỉnh, sẽ bị lạc ấn cả đời.

Bốn phía tử hải nổ vang, sóng lớn cuộn cuộn lúc, bầu trời cực lớn màu đỏ trong ánh mắt trong hắc động, trong giây lát, truyền ra một gào thét.

Rống!

Cái này gào thét, như là nào đó hung thú gào rú, truyền khắp bát phương, chấn động hư không vạn vạo, đã liền cái kia màu đỏ mắt to, cũng đều tại thời khắc này, dường như đồng tử co rút lại, sau đó mãnh liệt khuếch tán, bóp méo toàn bộ Thiên Địa, còn có trong phương thị, mọi người tâm thần.

Chỉ là một tiếng gào thét, tựa như cùng động trời chi Lôi, truyền ra ngoại giới lúc, lập tức lại để cho cái này trong phương thị mọi người, có hơn phân nửa, trực tiếp trong óc vù vù giữa, thất khiếu chảy máu, bị chấn đã hôn mê.

Không cách nào chống cự, cái này gào thét, giống như ẩn chứa kinh tâm động phách tu vi chi lực, một thanh âm trong, thì có mãnh liệt uy áp, cái này uy áp, mới là làm cho người ta hôn mê trọng điểm chỗ.

Thậm chí toàn bộ phường thị thuyền thuyền cùng tấm ván gỗ, đều tại thời khắc này ken kết trong tiếng, nhất tề trầm xuống đi một tí, bốn phía tử hải cuộn cuộn mãnh liệt hơn, như là biển rộng, cũng ở đây gào thét, qua lại ứng với trời xanh huyết nhãn hắc động chi rống.

Còn lại những cái kia không có hôn mê tu sĩ, đều là tu vi không tầm thường chi nhân, giờ phút này nguyên một đám sắc mặt trắng xám, cường ép thừa nhận, trong cơ thể tu vi vận chuyển, hô hấp dồn dập, ngơ ngác nhìn màn trời.

Tại đây gào to truyền ra lập tức, một cái cực lớn móng vuốt, mang theo sắc bén đầu ngón tay, trong chốc lát từ cái hắc động kia bên trong, trực tiếp duỗi ra, màu đỏ thẫm thật dài bộ lông, hoàn toàn bao trùm cái này móng vuốt bốn phía, theo duỗi ra, lộ ra cả đầu chân trước.

Thật dài bộ lông kéo lỏng, mang theo một cỗ không văn minh cùng điên cuồng, giống như có thể phá toái hư không Giáp tiêm, cùng hư không xung đột, phát ra bén nhọn chói tai thanh âm, càng có nồng đậm găm nhẹ từ hắc động bên trong vang vọng.

Sau đó, là thứ hai móng vuốt, cho đến một cái cực lớn đầu lâu, mãnh liệt va chạm hắc động, tại nổ vang nổ mạnh, bầu trời kịch liệt chấn động ở bên trong, trực tiếp từ hắc động bên trong, dò xét đi ra.

Cái kia như. . . Một cái khổng lồ đầu lâu!

Huyết sắc bộ lông, dữ tợn răng nanh, hai mắt đỏ ngầu, một cỗ không cách nào hình dung điên cuồng cùng Man Hoang khí tức, tại đây một cái chớp mắt, ngập trời bộc phát.

Đó là một cái khuyến đầu!

Đầu lâu mãnh liệt hất lên, dường như dùng toàn lực, muốn từ nơi này hắc động bên trong, triệt để lao ra, nổ vang thanh âm kinh Thiên động Địa ở bên trong, nó thành công!

Chỉ thấy nhất đạo khổng lồ ánh sáng màu đỏ, trực tiếp từ nơi này hắc động bên trong, điên cuồng lao ra, nhắc lên ngập trời sương đỏ, khiến cho cái này khổng lồ xích nhãn như là ảm diệt giống như, cấp tốc tiêu tán, theo xích nhãn tiêu tán, một cái thân ảnh khổng lồ, lập tức liền triệt để sừng sững tại ở giữa thiên địa.

Thân thể cao lớn, kéo lỏng lỏng đỏ, trên thân thể dựng thẳng lên từng đạo gai xương, dữ tợn bộ dạng, còn có cái kia mang theo khát máu ánh mắt, như là Kỳ Lân, như là huyết sư, hung mãnh đến cực điểm, khó có thể hình dung!

Đúng là, khế khuyến!

Theo xuất hiện, một cỗ có thể so với Trảm Linh tu vi, trong chốc lát, theo hấn trên người ầm ầm bộc phát, cỗ khí tức này, thành linh tồn tại ý cảnh cảm giác, dường như chính thức Trảm Linh, Mạnh Hạo biết, đây không phải huyết khế bản thân có được, đây là ở kia trong huyết mạch, Huyết Tiên trong truyền thừa, thủy chung tồn tại Huyết Tiên lạc ấn.

Cái này lạc ấn, tồn tại ở tất cả Huyết Linh bên trong, chỉ có điều tại khế khuyến nơi đây, bởi vì năm đó trước đó chưa từng có dung hợp, khiến cho triệt để hiển lộ mà thôi, cũng chính là bởi vậy, mới khiến cho khế khuyến, lâm vào gần như hai trăm năm ngủ say, bên trong giờ phút này, mới hoàn toàn tỉnh lại.

Ngao Khuyến ngửa mặt lên trời, phát ra một tiếng kinh Thiên động Địa gào thét, cái này gào thét lập tức khiến cho phong vân biến sắc, Thiên Địa cuốn ngược, khiến cho phía dưới tử hải nổ vang, khiến cho trong phường thị, tất cả tu sĩ, toàn bộ bị chấn đã hôn mê.

Mạnh Hạo nhìn xem Ngao Khuyến, thân thể khổng lồ, dữ tợn bề ngoài, cường hấn tu vi, có thể trong mắt hấn, dù là cái này Ngao Khuyến biến thành lại dữ tợn, cũng như trước hay vẫn là năm đó đi theo tại phía sau mình, lông mềm như nhung đáng yêu tiểu cầu.

Như trước hay vẫn là cái kia cùng mình cùng một chỗ tại Huyết Tiên trong truyền thừa chiến đấu, không rời nửa bước đồng bạn.

Như cũ là, tại trong truyền thừa, ở đằng kia ngọn núi đơn độc bên trên, thủ hộ lấy chính mình, cho dù là mỗi một, cho dù là trọng thương, cho dù là đem chết, cũng đều không muốn một mình ly khai, liều chết bảo

hộ Mạnh Hạo, đầu nguyên có thể ở mỗi một lúc, có thể ở trước khi chết, lại để cho Mạnh Hạo giơ tay lên, tại vuốt ve mình một chút đầu.

Mạnh Hạo sẽ không quên đây hết thấy, trước mắt của hắn, thủy chung có Ngao Khuyển nằm ở bên cạnh mình, toàn thân gần như mảnh vỡ, nhưng vẫn là cố gắng lè lưỡi, liếm láp chính mình từng màn.

Còn có ở đằng kia đôi mắt Lý gia lão tổ lúc, vì cứu mình, khế khuyển dùng toàn lực đem chính mình đẩy ra đại môn mà bản thân, thì tại vô số cánh tay quần quanh ở bên trong, cứng rắn tùm như nước bùn bên trong lâm biến mất trước, đuổi ra đầu lưỡi, như muốn cuối cùng thêm...nữa thoáng một phát chủ nhân của nó.

Mạnh Hạo. . . Làm sao có thể quên những thứ này!

“Huyết Ngao.” Mạnh Hạo nhìn xem dữ tợn khổng lồ Ngao Khuyển nhìn xem cái kia tràn đầy kinh tâm động phách gai sắc, còn có khế khuyển trên người tản mát ra đấy, kinh Thiên động Địa khí thế nhẹ giọng mở miệng.

Thanh âm của hắn rất nhẹ, có thể tại truyền ra nháy mắt, Ngao Khuyển thân thể chấn động mạnh một cái, vừa quay đầu, ngơ ngác nhìn Mạnh Hạo, sau đó thần sắc lập tức hóa thành nhu hòa, càng có kinh hỉ chi ý, hướng về Mạnh Hạo cúi đầu, tùy ý Mạnh Hạo vuốt ve cái mũi của mình, nó cẩn thận đuổi ra đầu lưỡi, đi đụng chạm Mạnh Hạo tay.

Tại Mạnh Hạo vuốt ve xuống, nó như khi còn bé giống nhau, phát ra thoải mái ô ô âm thanh.

Mạnh Hạo nở nụ cười, hắn nhìn lấy khế khuyển, nhẹ nhàng vuốt ve hắn nghĩ tới năm đó ở vắng sinh động, Ngao Khuyển dù là đang ngủ say trong cũng như trước liêu lỉnh, đuổi ra một trảo.

“Ông bạn già, hơn một trăm năm không thấy. . . Chúng ta cùng đi hủy diệt Thiên Tông bộ lạc!” Mạnh Hạo nhẹ giọng mở miệng lúc, trong mắt sát khí bỗng nhiên hiển lộ, cùng lúc đó, Ngao Khuyển chỗ đó cũng là toàn thân sát cơ ngập trời, giữa mặt lên trời một tiếng gầm nhẹ gào thét, thanh âm lập tức nổ vang như là Lôi đình, Mạnh Hạo thân thể nhảy lên, trực tiếp đứng ở khế khuyển đỉnh đầu, tay phải nâng lên vung lên lúc, sóng biển quét ngang, vòng quanh Ô Thần bộ lạc mọi người cùng thi thể.

Tại Mạnh Hạo điều khiển xuống, tử hải thu hồi diệt tuyệt, sẽ không đối với Ô Thần bộ lạc tộc nhân, tạo thành tổn thương.

“Ta mang theo các người, đi nợ máu, trả bằng máu!” Mạnh Hạo nhìn xem Ô Linh đám người, lời nói vừa ra, Ngao Khuyển gào thét ở bên trong, mang theo Mạnh Hạo, thẳng đến xa xa trời xanh mà đi, hắn ở đây bầu trời, mặt biển Ô Thần bộ lạc mọi người, tại Mạnh Hạo lời nói ở bên trong, Ô Linh đám lão nhân, dường như đốt lên năm đó nhiệt huyết, tại sóng biển trong đi về phía trước.

Không có lập tức đi Mặc Thổ, mà là đi khoảng cách nơi đây gần nhất đấy, thứ hai phường thị.

Vì bức ra Mạnh Hạo, Thiên Tông bộ lạc tại Hô Duyên lão tổ ra mệnh lệnh, đối với Kim Ô tộc triển khai chiến tranh, bỏ ra nhất định được đại giới, đầu đứng bắt làm tù binh hơn năm trăm người, những người này, đang bị mọi cách tra tấn về sau, phế bỏ tu vi, đưa vào đã đến Tây Mạc biển rộng mười cái trong phường thị, cao cao treo lên!

Gió thổi ngày phơi nắng, treo trên cao tại mười cái trong phường thị, mục đích. . . Chính là muốn lại để cho Mạnh Hạo chứng kiến, tại Hô Duyên lão tổ phán đoán, đang muốn Mạnh Hạo thấy được, hắn nhất định phải muốn xuất hiện.

Bằng không mà nói, hắn đồ đảng, sẽ phải chịu nghiêm trọng suy yếu, sẽ mất đi tín ngưỡng lực, nhưng trên thực tế, Mạnh Hạo sớm đã không cần những thứ này, hắn Nguyên Anh đã thành, là đồ đảng Thánh Tổ, cũng không phải đồ đảng Thánh Tổ.

Nhưng vô luận như thế nào, có một chút, Hô Duyên lão tổ không có đoán sai, Mạnh Hạo. . . Hắn nhất định sẽ xuất hiện.

Không phải là vì chính mình, mà là vì năm đó tình nghĩa, vì Kim Ô toàn tộc!

“Giết chóc. . . Liền từ cái này tử hải thập đại phường thị, bắt đầu!”

Huyết khé nổ vang mà ra, tốc độ cực nhanh, cái tên kia Trảm Linh gào thét, Mạnh Hạo đứng ở đỉnh đầu của nó, đón rồi loạn quần áo cuồng phong, trong mắt của hắn sát cơ càng phát ra nồng đậm, diệt Thiên Tông bộ lạc cả tộc chỉ tâm, cực kỳ kiên định.

Oanh!

Không bao lâu, thứ hai phường thị, dĩ nhiên đang nhìn, cái này thứ hai phường thị, Mạnh Hạo đã thông qua Ô Thần bộ lạc mấy người hiểu rõ đến, thuộc về Thiên Đình, nhưng càng nhiều nữa, là thuộc về Thiên Tông bộ lạc.

Hai, năm, chín, cái này ba cái phường thị, đều là như thế, về phần trước bị Mạnh Hạo diệt thứ bảy phường thị, thuần túy là cái kia Nhị lão đám người chính mình muốn chết.

”Mặc kệ thuộc về cái nào bộ lạc, dám treo ta Ô Thần bộ lạc tộc nhân, đáng chết! , Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra hàn mang.

Không cần Mạnh Hạo phân phó, huyết mục trong ánh sáng màu đỏ lóe lên, tại tiếp cận cái này thứ hai phường thị nháy mắt, lập tức phát ra một tiếng động trời gào rú.

Rống! !

Thanh âm này, nhắc lên ngập trời âm bạo, hóa thành vô hình chi lực, quyển động rồi cuồng phong, trực tiếp oanh tại này phường thị bên trên, nổ mạnh động trời, cái này phường thị trận pháp, lập tức mở ra, nhưng chỉ là giữ vững được một cái thời gian hô hấp, liền lập tức nổ vang tan vỡ, chia năm xẻ bảy.

Cùng lúc đó, cái này trong phường thị, thuộc về Thiên Đình liên minh tu sĩ, nguyên một đám hoảng sợ ở bên trong, vừa mới bay lên, không đợi kịp phản ứng, cuồng phong gào thét mà qua, tất cả bay ra Thiên Đình liên minh tu sĩ, trong chốc lát, nguyên một đám thân thể trực tiếp tan vỡ, lập tức hình thần câu diệt.

“Các hạ là ai, chúng ta là Thiên Đình liên minh Thiên Tông bộ lạc chi tu! !” Thê lương gần như đi âm gào rú, mang theo tuyệt vọng, mang theo hoảng sợ cùng trước đó chưa từng có sợ hãi, từ trong phường thị truyền ra, tiếp theo xuất hiện, là một cái Nguyên Anh hậu kỳ đỉnh phong, thân thể của hắn run rẩy, bốn phía máu tanh, vừa rồi trong tích tắc mọi người diệt vong, với hắn mà nói, dường như ác mộng.

Một tiếng gào rú, có thể làm được điểm này, tại phán đoán của hắn trong. . . Chỉ có Trảm Linh!

“Kim Ô tộc đồ đẳng Thánh Tổ Mạnh Hạo, tới nơi đây, cứu tộc nhân, diệt chính là người Thiên Tông nhất tộc!”

539. Chương 539: Phường Thị Chi Sát

Mạnh Hạo thanh âm như hàn phong, truyền khắp bát phương, tay phải nâng lên chỉ về phía trước, lập tức nhất đạo chùng trăm trượng cực lớn tử khí, trống rỗng xuất hiện, thành hình như lưỡi đao, nháy mắt mà đi, thẳng đến cái kia lúc trước mở miệng Nguyên Anh hậu kỳ đỉnh phong tu sĩ.

Này tu sĩ sắc mặt triệt để đại biến, bên tai còn quanh quẩn Mạnh Hạo âm thanh lạnh như băng, da đầu run lên, hoảng sợ cấp tốc rút lui, hai tay càng là bấm niệm pháp quyết, lại lấy ra đại lượng Pháp bảo, ý đồ chống cự.

Nhưng hắn hết thảy chuẩn bị, tại cùng Mạnh Hạo tử khí trảm va chạm lập tức yếu ớt không chịu nổi một kích, tầng tầng vỡ vụn, từng trận nổ vang bên trong, tử khí trảm, nháy mắt liền từ này tu sĩ trên người xuyên thấu mà qua.

Mang theo một mảnh máu tươi, sau đó cái này Thiên Tông Bộ tu sĩ, thân thể run rẩy thoáng một phát, cúi đầu, thân thể của hắn trực tiếp chia làm hai nửa, cả Nguyên Anh, cũng đều trực tiếp bị chiến diệt.

Lúc thi thể rơi vào tử hải, Huyết Ngao gào thét, kinh Thiên động Địa, trong phường thị tất cả tại đây Thiên Tông Bộ thủ vệ, nguyên một đám thất khiếu chảy máu, mặc kệ tu sĩ gì, toàn bộ trực tiếp bị sinh sôi đánh chết.

Về phần tu sĩ khác trong phường thị, Mạnh Hạo không thích giết chóc, mà cất bước, từ Ngao Khuyển trên người đi ra, tới trong phường thị, nơi treo năm mươi cái Ô Thần Bộ tộc nhân.

Có hơn hai mươi người, đã là thi thể, còn lại những cái kia, nguyên một đám hai mắt mở ra tiều tụy vô thần, tại nhìn đến Mạnh Hạo lúc, bọn hắn cũng sợ hãi.

Nhưng ngay sau đó, những người này, có hai cái tang thương lão giả, thân thể bọn họ lập tức run rẩy, thần sắc lộ ra trước đó chưa từng có kích động.

“Thánh...Thánh Tổ đại nhân!”

“Là người sao...”

Hai người này, là năm đó từng theo Mạnh Hạo cùng một chỗ, đã trải qua di cư cuộc chiến Ô Thần lão nhân. Giờ phút này bọn hắn thì thảo. Giống như đối trước mắt một màn này. Có chút không dám tin tưởng, bọn hắn không nghĩ tới, chính mình sinh thời, rõ ràng còn có thể chứng kiến năm đó Thánh Tổ.

“Là ta, ta...đã trở về.” Mạnh Hạo nhìn bọn họ, thần sắc nhu hòa, tay phải nâng lên vung ra, lập tức những năm Ô Thần Bộ tộc nhân, toàn bộ bị gió nâng lên, nhu hòa đặt trên mặt đất, trong gió mang theo sinh cơ, tắm bổ mọi người. Mạnh Hạo sau lưng, theo sóng biển tiến đến Ô Linh đám người, cũng chạy tới.

“Thánh Tổ đại nhân... Chúng ta bái kiến Thánh Tổ đại nhân!” Từng trận mang theo kích động gào rú, từ nơi này chút ít Ô Thần Bộ tộc nhân truyền ra, chưa từng gặp qua Mạnh Hạo bản thân cũng đã gặp Mạnh Hạo pho tượng. Giờ phút này lúc Mạnh Hạo trả lời, truyền vào bọn hắn trong tai thời gian. Cái loại này không cách nào nói rõ kích động, tràn ngập tất cả Ô Thần Bộ tộc nhân tâm thần bên trong.

Khiến cho những cái kia lão nhân, nhớ tới năm đó, nhớ tới từng đã là cao chót vót tuế nguyệt.

Mạnh Hạo nhìn bọn họ, giống nhau nghĩ tới đã từng, mà khi nhìn đến những cái kia đã chết thi thể lúc, lòng của hắn lần nữa đau đớn, đối với Thiên Tông Bộ phận nọ, cũng mãnh liệt hơn.

“Ta đã trở về, mang bọn người... Nợ máu trả bằng máu!” Mạnh Hạo quay người, đập không mà đi, tử hải gào thét, vòng quanh mọi người, lần nữa đi về phía trước.

Sau đó không lâu.

Đệ nhất phường thị, Huyết Ngao âm âm hàng lâm, cực lớn móng vuốt nâng lên, hướng về trận pháp mãnh liệt đánh ra. Nổ vang ngập trời, đệ nhất phường thị trận pháp, lập tức liền tan vỡ chia năm xẻ bảy, ngay tiếp theo trong đó chủ trì trận pháp Thiên Đình liên minh tu sĩ, nguyên một đám lập tức thân thể nổ tung, hình thần câu diệt.

Giết chóc, từ lúc Mạnh Hạo xuất hiện, liền bỗng nhiên triển khai, vô luận là tu vi gì, Kết Đan cũng tốt, Nguyên Anh cũng thế, này thập đại phường thị, vô luận là Thiên Đình liên minh bao nhiêu cái bộ lạc, chỉ cần là... dám treo Ô Thần Bộ tộc nhân, đều muốn tại Mạnh Hạo quét ngang bên trong, đều giết chết.

Trú đóng ở đệ nhất phường thị bên trong là Thiên Đình trong liên minh Vạn Viêm Bộ tộc nhân, giờ phút này nhìn bốn phía giết chóc, ở chỗ này tu vi cao nhất hai trung niên nam tử, thần sắc kinh hãi, bọn hắn sớm đã nhận ra Mạnh Hạo thân phận, cũng hiểu Mạnh Hạo cùng Thiên Tông Bộ thù hận, giờ phút này không chút do dự, quay người muốn bỏ chạy.

Nhưng bọn hắn hầu như vừa mới né ra, trong tử hải trực tiếp có hai cái cực lớn cánh tay đột nhiên duỗi ra, một phát bắt được, hung hăng bóp nát. Tiếng kêu thê lương thảm thiết chẳng qua là truyền ra nháy mắt, liền kết kết biến mất.

Máu tươi, theo phường thị vẩn gổ, chảy vào tử hải.

Cứu nơi đây Ô Thần Bộ tộc nhân về sau, Mạnh Hạo mang theo tất cả mọi người, đi thứ ba phường thị, thứ tư phường thị, thứ năm phường thị...

Cho đến thập đại phường thị, ngoại trừ thứ chín cùng cái thứ mười bên ngoài, Mạnh Hạo đều toàn bộ đi qua, nhưng phạm là hắn đi địa phương, lập tức giết chóc ngập trời, nhưng...như vậy giết chóc, chẳng những không có lợi để cho Mạnh Hạo phần nọ giảm bớt, ngược lại càng ngày càng cuồng bạo.

Bởi vì từng cái phường thị bên trong, treo Ô Thần Bộ tộc nhân đều có không ít đã trở thành thi thể, nhất là cái thứ tám phường thị, hơn năm mươi tộc nhân toàn bộ tử vong, thậm chí thi thể đều đã thối rữa.

Một màn này, lại để cho Mạnh Hạo thân thể run rẩy bên trong, như toàn thân bị đốt cháy, hắn nhìn lấy những cái tử vong Ô Thần Bộ tộc nhân, ở bên trong, hắn thấy được năm sáu quen thuộc gương mặt, chứng kiến những người này tử vong về sau hai mắt vẫn mở to, lộ ra thì không cách nào hóa giải, dù là sinh tử cũng đều tồn tại oán độc cùng cừ hận.

Bọn hắn sẽ không nhắm mắt lại, Mạnh Hạo cũng sẽ không khiến bọn hắn như thế nhắm mắt, hắn muốn cho tất cả chết đi Ô Thần Bộ tộc nhân, tận mắt thấy Thiên Đình Bộ diệt tộc.

Đến đó một khắc, bọn hắn... Mới có thể chân chính nhắm mắt.

Mạnh Hạo tay áo hất lên, vòng quanh tất cả thi thể, thẳng đến thứ chín phường thị.

Giờ phút này, thời gian bên trên đã qua mấy ngày, Mạnh Hạo tin tưởng, sự xuất hiện của mình, nhất định sớm đã đưa tới người có ý chí chú ý, kế tiếp, vị kia Hô Duyên lão tổ, dự tính sắp đã đến.

Nhưng Mạnh Hạo đợi đấy, chính là này vị Hô Duyên lão tổ, dù là hắn là Trảm Linh, nhưng này có thể nào!!

Có Ngao Khuyển tại, tại Mạnh Hạo sân nhà tử hải, coi như là Trảm Linh, Mạnh Hạo cũng muốn cùng hắn một trận chiến, nếu không chiến, tâm niệm hắn không thông, nếu không chiến, lòng hắn bất định, nếu không chiến...hắn không cam lòng!

Người đã nhất định phải đem ta liên lụy vào, như vậy một trận chiến này đã không cách nào tránh khỏi, ta làm hết thấy giải thích cũng không có dùng, như vậy...Chiến a!

Hô Duyên lão tổ, ta tại tử hải chờ ngươi!

Tử hải, đối với Mạnh Hạo mà nói, là có lợi nhất chiến trường. Cho nên Mạnh Hạo dùng giết chết thập đại phường thị Thiên Đình liên minh tộc nhân, đến chế tạo một cái tại tử hải chiến trường, mà không phải là tại Mặc Thổ khai chiến.

“Người Hô Duyên lão tổ bức ta khai chiến, như vậy Mạnh mỗ cũng bức ngươi, cùng ta ở chỗ này một trận chiến!” Mạnh Hạo cho dù nộ khí ngập trời, nhưng hắn tỉnh táo như trước vẫn còn. Hắn tin tưởng, nơi đây sự tình, sẽ dùng tốc độ cực nhanh truyền ra, Hô Duyên lão tổ, nhất định biết được, tự thân đến.

Mạnh Hạo trong tay Ma Thương vung lên, thương này gào thét lúc giữa, tản mát ra ngập trời sương mù, thẳng đến phía trước thứ chín phường thị oanh oanh mà đi. Cái này Ma Thương, tại Mạnh Hạo trong tay, đã hơn một trăm năm, tuy nói hơn một trăm năm Mạnh Hạo tại bế quan, nhưng nó tiêu tán, như trước tồn tại.

Bất quá, cũng bởi vì hơn một trăm năm bế quan, nó tuy nói tiêu tán, nhưng không có biến mất.

Giờ phút này gào thét mà đi, nháy mắt liền đụng chạm lấy triển khai trận pháp, trong trận pháp trận địa sẵn sàng đón địch, tất cả Thiên Đình liên minh tu sĩ đều như lâm đại địch thứ chín phường thị mà đi.

Thậm chí không biết Thiên Đình liên minh như thế dẫn đạo, khiến cho này sự tồn tại tất cả cũng không phải là Thiên Đình liên minh tu sĩ, trong đó, gắt gao nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo, sát cơ mãnh liệt, trong mắt càng có tham lam, tổng cộng hơn bảy trăm người, tại thời khắc này, toàn bộ giống như muốn đem Mạnh Hạo chém giết.

Hiển nhiên, bọn hắn sở dĩ có thể như vậy, là nhận lấy Thiên Đình liên minh ban thưởng, còn có bị đánh chết Mạnh Hạo về sau có thể đạt được chỗ tốt làm cho kích thích.

Tại đây Ma Thương tiến đến nháy mắt, trong phường thị, truyền đến một cái ngạo mạn thanh âm.

“Toàn lực duy trì trận pháp, Hô Duyên lão tổ đã biết việc này, đang chạy đến!”

Oanh!!

Lời nói vẫn còn trong trận pháp quanh quẩn, lập tức đã bị một tiếng động trời nổ mạnh, bỗng nhiên cắt ngang. Ma Thương đụng chạm trận pháp, khiến cho toàn bộ thứ chín phường thị, lập tức kịch liệt chấn

động, cùng lúc đó, đại lượng hắc khí khuếch tán ra, chẳng những ăn mòn trận pháp, càng có vô số dữ tợn gương mặt, cắn xé thôn phệ hết thảy.

Cũng chính là mấy cái thời gian hô hấp, trận pháp này, tại Ma Thương ăn mòn lập tức bạc nhược yếu kém, kia chút ít gương mặt, thì là mang theo hưng phấn cùng cố chấp, trong chốc lát xuyên thấu trận pháp, thẳng đến trong đó tu sĩ mà đi. Trong khoảng thời gian ngắn, hơn bảy trăm người, kêu thê lương thảm thiết truyền ra, trận pháp ầm ầm lúc giữa, bị ăn mòn ra một cái lỗ thủng, khiến cho Ma Thương đùng một tiếng, hóa thành nòng đậm hắc vụ, trong đó mơ hồ lộ ra một trương mặt người, đang là năm đó Ma Niệm gương mặt.

Mang theo tham lam, mang theo khát máu, ma vụ tại đây toàn bộ thứ chín trong phường thị, nháy mắt bao trùm tất cả khu vực, duy chỉ có treo Ô Thần Bộ tộc nhân địa phương, đã trở thành nơi đây duy nhất an toàn.

Mạnh Hạo đứng ở không trung, đây là lần thứ nhất đối với một cái phường thị, triệt để giết chết, hết thảy chỉ vì trong phường thị tu sĩ, tự mình lựa chọn tử vong.

Ma Thương hắc vụ, kịch liệt cuộn cuộn, tiếng kêu thảm thiết mãnh liệt truyền ra, một lát sau, đột nhiên, có bảy tám cái thân ảnh từ hắc vụ bên trong trốn ra. Nhưng bọn hắn vừa mới bay ra, lập tức Mạnh Hạo lạnh lùng phát tay, nguyên một đám lập tức thê lương thân thể nổ vang tan vỡ.

Ngay sau đó, bốn phía tử hải, lập tức gào thét cuộn cuộn, nhấc lên sóng lớn, trực tiếp đem cái này phường thị triệt để bao phủ, cùng lúc đó, hắc vụ co rút lại, vòng quanh nơi đây Ô Thần Bộ tộc nhân, nháy mắt trở về.

Đem những thứ này tộc nhân chữa thương về sau, nhìn xem nhóm người này, chỉ có tám cái tộc nhân còn sống, Mạnh Hạo trong mắt sát cơ, càng phát ra mãnh liệt.

Quay người lúc, đầu gật tới tất cả Ô Thần Bộ tộc nhân, đáp tại Ngao Khuyển đỉnh đầu, vòng quanh sóng lớn, thẳng đến tại Tây Mạc tử hải bên trên, người cuối cùng phường thị mà đi.

Hầu như tại Mạnh Hạo đi về phía trước đồng thời, giờ phút này tại đây tử hải bên trên, tới gần Mạc Thổ phương hướng, có một đạo hắc cầu vòng, mang theo vượt qua Nguyên Anh tốc độ, dịch chuyển mà đi.

Tại đây hắc cầu vòng bên trong, là một thân áo đen, thoát nhìn chẳng qua là trung niên Hô Duyên lão tổ phân thân!

Hắn sắc mặt âm lãnh, một lời không nói, thân thể lập loè dịch chuyển, khoảng cách thứ mười phường thị, càng ngày càng gần!

“Khánh nhi, hôm nay, vì phụ sẽ vì ngươi báo một nửa kẻ thù, không bao lâu, ta sẽ chính thức giết chết cừu gia của ngươi, thật nát xương tan.”

“Khánh nhi, trên cái thế giới này, không có người có tư cách giết ngươi, chỉ có ta... chỉ có ta có đủ tư cách này.” Hô Duyên lão tổ nhẹ giọng thì thào, trong mắt lộ ra một chút hiền lành, nhưng này hiền lành chẳng biết tại sao, lại có loại quỷ dị cảm giác, làm cho người ta sau khi thấy, sẽ không hàn mà lạnh, sờn hết cả gai ốc.

540. Chương 540: Hô Duyên Lão Tổ!

Thứ mười phường thị, như lâm đại địch, trận pháp toàn bộ triển khai.

Giờ phút này đêm đã khuya, trận pháp này hào quang cũng không phải là nhu hòa, mà là sáng chói, chiếu rọi bốn phía hải vực, cũng đều màu sắc đa dạng, trận pháp này lưu chuyển hào quang, tản mát ra lẳng lẽ ác liệt khí tức, chỉ là từ khí tức bên trên, liền có thể đoán được, trận này rõ ràng mạnh hơn mặt khác chín cái phường thị.

Thậm chí căn bản cũng không có thể so sánh so sánh, cái này thứ mười phường thị trận pháp, thoát nhìn càng thêm cường hãn, giống như rất khó như trước trận pháp giống như, bị Mạnh Hạo trong nháy mắt phá vỡ.

Tại đây trong trận pháp, tất cả tu sĩ đều trận địa sẵn sàng đón quân địch, nguyên một đám định khí tập trung tư tưởng suy nghĩ, càng có cảnh giác.

Có mười sáu cái Nguyên Anh tu sĩ, tại đây thứ mười trong phường thị khoanh chân ngồi xuống, trong đó Nguyên Anh hậu kỳ đỉnh phong, có ba người, ba người này phân biệt ngồi ở ba phương hướng, chia sẻ trận pháp cản trở.

Càng nhiều nữa tu sĩ, thì là tại duy trì trận pháp vận chuyển, toàn bộ trong phường thị, hoàn toàn yên tĩnh.

Bọn hắn đã biết được cử đại phường thị hủy diệt, biết được Mạnh Hạo giết chóc, biết được bọn hắn sắp sửa đổi mặt, là một cái cực kì khủng bố tồn tại.

Có thể bọn hắn không có quá nhiều sợ hãi, bởi vì Hô Duyên lão tổ sắp đã đến, bởi vì bọn họ đã hạ quyết tâm, tuyệt sẽ không đi ra trận pháp, bởi vì bọn họ đối với trận pháp này, cực kỳ tự tin, bọn hắn tin tưởng chỉ cần mọi người không tuyển chọn đi ra ngoài, mà là toàn lực triển khai trận pháp, Mạnh Hạo đều muốn oanh mở, tuyệt không phải thời gian ngắn có thể làm được.

Chỉ chờ tới lúc Hô Duyên lão tổ đã đến, hết thảy liền sau cơn mưa trời lại sáng, đối phương hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Cái này thứ mười trong phường thị, hầu như tất cả mọi người, đều là ý nghĩ như vậy, giờ phút này tại đây trận pháp chính giữa, có một cái cao cao cái giá, cái này trên kệ, treo năm mươi bộ Ô Thần bộ lạc tộc nhân thi thể, không có người còn sống, toàn bộ tử vong. . .

Từ lúc mấy ngày trước, bọn hắn liền đã bị chết, nhất là tại đây trong thi thể, treo một cái không có thân thể đầu lâu, đầu lâu kia có thể nhìn ra là một cái lão giả, một cái già nua đầy, giống như đã mất đi tu vi, như là phạm tặc đầu lâu.

Cùng lúc đó, tại đây trong trận pháp, còn có hai cái cực lớn chiến xa, như là cung nỗ bình thường, toàn thân phát ra hắc mang, mơ hồ lộ ra lừng lừng ác liệt khí tức, tại đây trong trận pháp, bị tu sĩ điều khiển.

Thời gian chậm rãi trôi qua, lúc đêm khuya hàng lâm, bầu trời một mảnh đen kịt, duy chỉ có bốn phía nước biển, rào rào đánh ra lúc, đột nhiên, bầu trời xa xăm, xuất hiện nhất đạo hồng mang, cái này hồng mang xuất hiện, lập tức liền đưa tới trong trận pháp mọi người chú ý.

“Đến rồi!”

”Cái này Mạnh Hạo lá gan không nhỏ, bắt quá hắn nếu như dám đến, đều muốn oanh mở nơi đây trận pháp, là không thể nào đấy! , mọi người nhất tề nhìn lại lúc, lập tức có không ít lộ ra cá cười lạnh, nhưng lại tại bọn hắn nhìn về phía bầu trời hồng mang nháy mắt. . .

Tại đây thứ mười phường thị bốn phía, toàn bộ tử hải, lập tức nhấc lên một cái cực lớn vòng xoáy, cái này vòng xoáy oanh oanh chuyển động lúc, lập tức lại để cho trong phường thị tất cả mọi người, biến sắc, mặt biển cuộn cuộn, thuyền thuyền nhấp nhô, nổ vang thanh âm không ngừng truyền ra.

Ngay sau đó, khi bầu trời hồng mang nháy mắt mà đến, Ngao Khuyến cái kia thân thể cao lớn, hiển lộ tại nơi đây mọi người trong mắt lúc, bọn hắn cũng nhìn thấy, đứng ở Ngao Khuyến đỉnh đầu, mặc màu xanh áo dài, sắc mặt âm trầm, bốn phía sát khí ngập trời Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo ánh mắt, đảo qua thứ mười phường thị, có thể ngay sau đó, liền mãnh liệt ngừng lại , hai mắt đồng tử trong chớp lát co rút lại, kinh ngạc nhìn xem trong trận pháp, treo Ô Thần bộ lạc tộc nhân trong thi thể, cái kia đầu lâu.

Đang nhìn đến cái này đầu lâu một cái chớp mắt, Mạnh Hạo tâm, lần nữa bị đau đớn, đó là Cổ Lạp đầu!

”Hô Duyên lão tổ. . . Thiên Tòng bộ lạc. , Mạnh Hạo thì thảo, trong mắt sát khí dần dần cải biến, đã trở thành nồng đậm lệ ý, nhìn thoáng qua phía dưới thứ mười trong phường thị, Mạnh Hạo tay phải nâng lên chỉ một cái.

Cái này chỉ một cái phía dưới, lập loại bốn phía tử hải ngập trời gào thét, vòn quanh thứ mười phường thị, tạo thành cực lớn tử hải vòng xoáy, tại đây Oanh long long chuyển động xuống, đột nhiên, lại thăng thiên dựng lên! !

Phạm vi ngàn trượng cực lớn hải trụ, tại thời khắc này, trực tiếp bao trùm thứ mười phường thị, nổ vang giữa, như suối phun bộc phát, oanh một tiếng, cái này phường thị trận pháp, căn bản là không cách nào ngăn cản chút nào, trực tiếp đã bị tan vỡ nổ bung.

Cùng lúc đó, đại lượng thuyền thuyền, nhất tề vỡ vụn, trong phường thị phần đông tu sĩ, phát ra kêu thê lương thảm thiết, thân thể không bị khống chế, toàn bộ bị nước biển vọt lên, đang cùng tử hải đụng chạm lập tức, bọn họ sinh cơ cùng nước biển tử ý va chạm, trực tiếp bạo phát diệt tuyệt.

Trong khoảng thời gian ngắn, nổ vang không ngừng, lần lượt tu sĩ, không đợi triển khai thần thông, liền trực tiếp thân thể nổ bung, không cách nào chống cự, không cách nào ngăn cản, không cách nào né tránh!

Bọn họ tất cả lực lượng, đều là đặt ở trên bầu trời, bọn hắn đã nhận được trong tình báo, có Mạnh Hạo tu vi, có cái kia Ngao Khuyển khủng bố, nhưng lại không có. . . Tử hải bộc phát!

Bọn hắn căn bản là không tưởng tượng nổi, có người có thể khống chế. . . Cái này Tây Mạc hạo kiếp tử hải!

Cũng không thể nào tin nổi, có người có thể chìm vào tử hải bên trong, cho nên, cái này phường thị nhìn như lăng lệ ác liệt cường đại trận pháp, trên thực tế có một cái chí mạng chỗ thiếu hụt, cái kia chính là dưới đáy!

Nổ vang bên trong, toàn bộ thứ mười phường thị phá thành mảnh nhỏ, chia năm xẻ bảy, trước tất cả bố trí, tại tử hải hạo kiếp ở bên trong, dễ như trở bàn tay, cái kia hai cái trước chuẩn bị cường đại chiến xa, giờ phút này liền một kích đều không thể phóng xuất ra, ở nơi này tử hải trùng kích xuống, tan vỡ nổ bung.

Ngay tiếp theo, còn có phần đông tử vong, Mạnh Hạo thậm chí đều không có tự mình đánh chết một người, chỉ là một cái ý niệm, dẫn động tử hải bộc phát, sẽ đem thứ mười phường thị, triệt để mai táng.

Cái này, chính là của hắn sân nhà!

Tây Mạc tử hải!

Theo từng cỗ thi thể rơi xuống, theo vô số mảnh vỡ pháp phới, thứ mười phường thị, không ai có thể ở cái này tử hải diệt tuyệt sống sót, toàn bộ. . . Tử vong!

Tử vong, có đôi khi, chính là đơn giản như vậy.

Sinh mệnh, có đôi khi, chính là như vậy yếu ớt.

Hai câu này, không nhìn thấy qua sinh tử người, rất khó nhận thức, chỉ có tại trong cả đời, chứng kiến mấy lần tang lễ về sau, mới có thể đối với sinh mạng, có như vậy hiểu ra.

Mạnh Hạo đứng ở không trung, nhìn xem trận này sinh mệnh Táng Hoa, trầm mặc không nói, cho đến phóng lên trời tử hải, hóa thành cơn mưa màu tím, một lần nữa rơi biển rộng hại lúc, nhìn xem trôi lơ lửng ở trên mặt biển hài cốt, Mạnh Hạo chậm rãi ngẩng đầu lên.

Nhìn xem bầu trời xa xăm.

Tử hải bên trên, sóng lớn ở bên trong, Ô Thần bộ lạc tộc nhân, tổng cộng có hơn một trăm người còn sống, có thể còn lại đấy. . . Đã là thi thể.

Đây là bởi vì Mạnh Hạo kịp thời cứu, bằng không mà nói, còn có mấy ngày, sợ là tất cả mọi người, đều muốn tử vong.

Những thứ này tử vong, cùng năm đó di chuyển so sánh, không có ý nghĩa, nhưng này hết thấy vốn là có thể tránh miễn đấy, đây hết thấy, trên thực tế cùng Ô Thần bộ lạc không có chút nào liên quan.

Dù là Mạnh Hạo, cũng đều là giống nhau người bị hại, những thứ này, Mạnh Hạo tin tưởng Hô Duyên lão tổ không có khả năng không rõ.

Mạnh Hạo trầm mặc, đứng ở không trung, Ngao Khuyển tại dưới chân hắn, mắt lạnh nhìn bốn phía.

Mạnh Hạo đang đợi, đợi Hô Duyên lão tổ đến!

Không lâu sau, bầu trời xa xăm, tại cái này đen kịt ở bên trong, thỉnh linh có một đạo càng thêm đen kịt cầu vòng, mang theo một cỗ giống như có thể nhấc lên trời xanh phong bạo, oanh oanh mà đến.

Tại đây trong gió lốc, có một người mặc áo đen trung niên nam tử, chấp tay sau lưng, nện bước bước, từ hư vô mà đến.

Hắn tóc dài pháp phối, hai mắt sáng ngời, trên thân thể tản mát ra khí tức, giống như cùng Thiên Địa dung hợp ở một chỗ, như ẩn chứa nào đó pháp tắc, nhìn như hắc y, có thể trong chớp mắt, dường như lại hóa thành hơi mờ.

Một cỗ diệt tình ý cảnh, tại thời khắc này, giống như quấy nhiễu Thiên Địa, bao phủ bát phương, khiến cho Mạnh Hạo bốn phía, giờ phút này lại đã nổi lên màu đen bông tuyết.

Đúng là, Hô Duyên lão tổ!

”Mạnh Hạo! , Hô Duyên lão tổ cất bước mà đến, đạp trên hư vô, thanh âm lạnh lùng bỗng nhiên truyền ra lúc, lập tức phía dưới tử hải, lập tức xuất hiện ken kết thanh âm, lại nổi lên tầng một miếng băng mỏng.

Cái này bốn phía hư vô, lập tức một mảnh băng hàn, bốn phía màu đen phong tuyết, càng là tại thời khắc này, dường như toàn bộ hóa thành Hô Duyên lão tổ thân ảnh, nhất tề truyền ra thanh âm của hắn, dường như tại đây trong tích tắc, có mấy vạn người, tại đồng thời hô lên Mạnh Hạo tên.

Một cỗ Mạnh Hạo chưa bao giờ tiếp xúc qua lực lượng, như là cái này thiên địa pháp tắc một bộ phận, bỗng nhiên hàng lâm, xuất hiện ở Mạnh Hạo tâm thần bên trong, hóa thành đã vượt qua Lôi đình trước đó chưa từng có nổ mạnh.

Dường như đang gọi hồn, có thể gọi hồn, là kêu gọi phá toái Linh Hồn, mà giờ khắc này, Hô Duyên lão tổ thần thông, có một cái càng chuẩn xác hình dung từ. . .

Uống hồn kinh phách!

Cái kia bốn phía rét lạnh, dường như ẩn chứa vô tình, thanh âm lạnh lùng, như là không có tình cảm Thiên uy, dung hợp ở một chỗ, liền biến thành có thể so với pháp tắc đấy. . . Mở miệng thành phép!

Cái này, chính là Trảm Linh, chỉ là một thanh âm, cũng đủ để giết chết hết thảy Nguyên Anh tu sĩ, cho dù là Nguyên Anh Đại viên mãn, tại Trảm Linh trước mặt, cũng đều yếu ớt đến cực điểm.

Oanh!

Mạnh Hạo tâm thần mãnh liệt chấn động, linh hồn của hắn như muốn phá toái ly khai thân hình, hắn sinh mệnh chỉ hỏa kịch liệt lay động, tựa hồ cũng bị dập tắt, có thể hắn. . . Không phải bình thường Nguyên Anh tu sĩ, hắn là thần thức chín nghìn chín trăm chín mươi chín triệu hoàn mỹ Nguyên Anh.

Trong cơ thể hắn bảy Nguyên Anh, đều khoanh chân ngồi ở Đan Điền, đều từ từ nhắm hai mắt, như là ngủ say, có thể tại đây một cái chớp mắt, cái này bảy Nguyên Anh, nhất tề mở mắt ra.

Tại bọn chúng hai mắt mở ra nháy mắt, Mạnh Hạo tâm thần bên trong, lập tức quật khởi rồi thần trí của hắn chỉ lực, toàn bộ bộc phát phía dưới, cùng cái kia mở miệng thành phép, bỗng nhiên đối kháng.

Nổ vang ở bên trong, Mạnh Hạo thân thể rời khỏi vài bước, ngẩng đầu lúc, trong mắt lộ ra thanh minh chi ý,

“Nguyên lai, người chính là Hô Duyên lão tổ!” Mạnh Hạo nhìn qua đi tới trung niên nam tử, hai mắt nháy mắt lộ ra lẳng lẽ ác liệt chi mang, chậm rãi mở miệng, người này, hắn không xa lạ gì, đúng là ngày đó hắn ly khai Mặc Thổ lúc, đuổi giết mà đến chi nhân.

Dùng cái này đồng thời, Mạnh Hạo trong thân sắc, sát cơ tràn ngập, hắn nghĩ tới, lúc trước Chỉ Hương từng nói qua, người này. . . Chỉ là một cái phân thân!

Hô Duyên lão tổ hai mắt nháy mắt lóe lên, giống như đối với Mạnh Hạo có thể từ chính mình mở miệng thành phép bên trong hồi phục tới đây, cảm thấy rất là kỳ dị, nhưng cước bộ của hắn, lại không có chút nào dừng lại, hướng về Mạnh Hạo tiếp tục đi tới.

Hắn cử động như vậy, cùng kia tính cách có quan hệ, cũng là thuộc về hắn Hô Duyên Vân Minh chỉ mỗi hắn có phương thức chiến đấu, sẽ cho bất luận cái gì cùng kia đấu pháp chi nhân, một loại cảm giác áp bách mãnh liệt.

Càng là tại đi tới lúc, mỗi một bước rơi xuống, tựa hồ khí tức của hắn, đều cường đại một ít, cùng bốn phía Thiên Địa dung hợp, đều chặt chẽ một phần.

Trảm Linh chi uy, hiển lộ không thể nghi ngờ, mơ hồ lại để cho cái này bốn phía bát phương Thiên Địa, tựa hồ vì hắn mà thay đổi.

“Trả lời ta, là ai, giết lão phu con trai độc nhất, Hô Duyên Khánh.” Hô Duyên lão tổ nhìn cũng không nhìn tử hải bên trên trôi nổi hài cốt, phường thị có hay không tồn tại, hắn không thèm để ý.

Giờ phút này nhàn nhạt mở miệng, bước chân không có dừng lại, thanh âm vang vọng bát phương, thần sắc thông dong, mang theo lạnh lùng, duy chỉ có ánh mắt đảo qua mạnh dưới chân Ngao Khuyển lúc, mới có chút co rút lại một chút.

541. Chương 541: Một Trận Chiến!

Mạnh Hạo nghe nói Hô Duyên lão tổ lời nói, thần sắc càng phát ra bình tĩnh, hắn tính cách chính là như thế, càng là muốn giết người, ngôn từ lại càng ít, đối phương một câu nói kia, đã triệt để chứng minh, Hô Duyên lão tổ sớm đã đoán được hết thảy.

“Nhiều lời vô ích, người muốn chiến, vậy liền chiến.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, tại đây câu nói nói ra nháy mắt, tay phải hắn bỗng nhiên nâng lên, hư không một trảo, lập tức màu đen Ma thương nháy mắt trong tay xuất hiện, tay phải về phía trước vung lên, lập tức cái này Ma thương oanh một tiếng, thẳng đến phía trước mà đi, tốc độ cực nhanh, nháy mắt phá không, nhấn lên chói tai bên nhọn gào thét.

Càng là ở thời điểm này, ma thương này phát ra phanh phanh thanh âm, bốn phía nhấn lên vô tận sương mù màu đen, trong sương mù đại lượng dữ tợn gương mặt, mang theo nhe răng cười, mang theo một cổ đối với huyết nhục tham lam, oanh oanh mà đi.

Mơ hồ đấy, cái mảnh này sương mù màu đen, càng là dường như ngưng tụ đã thành một cái cực lớn đầu lâu, cái này đầu lâu. . . Đúng là Ma Niệm!

Giờ khắc này, tại đây Ma thương bên trên, đem Yêu binh Hoang Trùng Ma Niệm, triệt để bộc phát ra, những nơi đi qua, một mảnh vù vù.

Cái này một thương, cùng Mạnh Hạo tu vi không quan hệ, đây là thương này bản thân ẩn chứa cường hãn chi lực, chỉ có điều nó dù sao chẳng qua là một đám Ma Niệm, cùng Yêu binh Hoang Trùng so sánh, xa xa không bằng.

Có thể coi là như thế này, Ma thương toàn diện bộc phát, cũng đủ để chém giết hết thảy Nguyên Anh, về phần Trảm Linh. . . Mạnh Hạo phán đoán không ra, cho nên cái này một thương, chỉ vì nghiệm chứng.

“Một tắc vương.” Hô Duyên lão Tổ Thần sắc như thường, nhàn nhạt mở miệng lúc, tay phải nâng lên, về phía trước rạch một cái mà qua, lập tức chung quanh hắn trăm trượng, trong chớp lát, đã trở thành thuộc về Hô Duyên lão tổ một tắc vương chi giới!

Loại này thần thông, cùng pháp tắc không có gì khác nhau, đây là thuộc về Trảm Linh thuật pháp, một tắc vương không lớn, đã có trăm trượng, trăm trượng một tắc vương, như tự thành một cái thế giới, trong cái thế giới này, Hô Duyên lão tổ như là có được tuyệt đối chi lực, tất cả thần thông thuật pháp, chỉ cần phá không vỡ một tắc vương, liền không cách nào đối với hắn tạo thành dù là nửa điểm tổn thương.

Cái này, chính là Trảm Linh, hoàn toàn áp đảo Nguyên Anh phía trên căn bản khác nhau, Trảm Linh, sớm đã hóa thân thông thành pháp tắc!

Trảm tượng một tắc vuông, nhìn đã dậy chưa chút nào dị thường, nhưng ở cái này trong tích tắc, Mạnh Hạo dĩ nhiên cảm nhận được, tại đây Hô Duyên lão tổ bốn phía trăm tượng, cái loại này dường như tự động sáng lập ra thế giới cảm giác.

Oanh một tiếng, Ma thương mới vừa tiến vào trong vòng trăm tượng, liền lập tức tán loạn đã trở thành sương mù màu đen, lan tràn giữa, như muốn đem bốn phía phủ lên, nhưng Mạnh Hạo lại rõ ràng cảm thụ một loại, giống như cùng toàn bộ thế giới đối kháng cảm giác.

Cái loại này cường đại, cái loại này pháp tắc vận dụng, khiến cho Mạnh Hạo lần đầu, chính thức cảm nhận được, Trảm Linh cường hãn, Khảo Sơn lão tổ năm đó phải không chiến mà là, Thánh Tuyết thành bên ngoài, là Mạnh Hạo dung nhập Kỳ Nam truyền thừa.

Mặc Môn bên ngoài, có Chỉ Hương ngăn trở.

Duy chỉ có hiện tại, là Mạnh Hạo chính thức đẩy, đối mặt một cái Trảm Linh cường giả.

“Ngây thơ.” Hô Duyên lão tổ nhàn nhạt mở miệng, thân thể đi thẳng về phía trước, theo hấn đi về phía trước, cảm giác áp bách càng phát ra mãnh liệt, hấn thậm chí đều không có quá mức ra tay, chẳng qua là đi về phía trước, theo trăm tượng một tắc vuông giới đi theo, Ma thương hóa thành sương mù màu đen, như bị thế giới bức ép, lập tức truyền ra phanh phanh chi âm, không ngừng ngừng tụ xuống, vô số gương mặt thu rúc vào một chỗ, hóa thành Ma Niệm đầu lâu.

Ma Niệm thần sắc trước đó chưa từng có ngưng trọng, tại đây bức đè xuống, phát ra thê lương gào rú, thân thể lập tức rút lui, có thể tại đây rút lui ở bên trong, cũng là không ngừng mà tiêu tán, cho đến mất thấy muốn diệt vong, mất thấy Hô Duyên lão tổ muốn đi đến gần nghìn, cái này Ma Niệm âm âm nổ bung, tại đây nổ bung ở bên trong, bốn phương tám hướng Yêu khí ngưng tụ, tạo thành gợn sóng, cùng cái này vô hình một tắc vuông giới đối kháng, khiến cho cái này Ma Niệm, nháy mắt chạy ra.

Chỉ có điều đang lẩn trốn ra lúc, như trước nổ vang không ngừng, lúc vang vọng Mạnh Hạo bên người lúc, sương mù màu đen cực nhạt, dường như sắp tiêu tán, bị Mạnh Hạo sắc mặt âm trầm thu hồi về sau, Hô Duyên lão tổ đã khoảng cách Mạnh Hạo, gần như trăm tượng.

Mạnh Hạo thân thể lập tức lui ra phía sau, cái này trăm tượng khoảng cách, lại để cho hấn cảm nhận được Trảm Linh cường giả khủng bố chỗ.

”Người không dùng đáy lòng oán khí, việc này lão phu minh bạch nhân quả, muốn trách, thì trách người vận khí không tốt. , Hô Duyên lão Tổ Thần sắc như thường, bình tĩnh mở miệng lúc, hướng về Mạnh Hạo đi đến.

Cùng lúc đó, Ngao Khuyển ngửa mặt lên trời, an ra một tiếng chấn động Thiên Địa gào thét, toàn thân khí thể bỗng nhiên bộc phát, hiển lộ ra có thể so với Trảm Linh khí tức.

Tại đây khí tức sau khi xuất hiện, Hô Duyên lão tổ hai mắt rụt thoáng một phát, nhìn về phía Ngao Khuyển lúc, lộ ra một vòng ngưng trọng.

Hầu như tại hấn cái này ngưng trọng xuất hiện đồng thời, Ngao Khuyển hai mắt lộ ra huyết sắc, thân thể nháy mắt dựng lên, trực tiếp bước vào đã đến Hô Duyên lão tổ trong vòng trăm tượng, tại nó bước vào vào nháy mắt, cái này trăm tượng một tắc vuông, lập tức bắt đầu vận vẹo.

Nó ngửa cổ lên trời vừa rống, một cổ màu đỏ gợn sóng, lập tức từ khế khuyến trên người tràn ra, khuếch tán bát phương, cùng Hô Duyên lão tổ trăm tượng một tắc vuông, vô hình đụng chạm lúc, Hô Duyên lão tổ sắc mặt nháy mắt thương trắng nhợt, tựa hồ toàn thân huyết dịch, tại thời khắc này, như là nghịch chuyển.

Hấn hai mắt lộ ra lạng lẹ ác liệt chi mang, thủy chung đi về phía trước bước chân, rút cuộc ngừng lại.

“Chỉ là như vậy một lần đụng chạm, khiến cho lão phu tổn thất một thành tinh huyết, cái này đầu Tiên thú không tệ, tuy nói là hiểu ra truyền thừa Trảm Linh, cũng không phải là bản thân có được, bất quá. . . Bất tử chi ý, hay vẫn là rất ít gặp.” Hô Duyên lão tổ lần nữa nhìn thoáng qua Ngao Khuyển, chậm rãi mở miệng.

Ngao Khuyển cũng là thân thể chấn động một cái, cuối cùng bị cứng rần bức lui rồi mấy bước, phát ra uy hiếp gào rú, gắt gao nhìn chăm chăm vào Hô Duyên lão tổ. Huyết Ngao Trảm Linh đã, đúng như là Hô Duyên lão tổ theo như lời, là từ trong truyền thừa đạt được, không phải nó bản thân hiểu ra, nhưng cái này truyền thừa đến Huyết Tiên ý cảnh, không phải chuyện đùa, đây là bất tử chi ý!

Chém tới đệ nhất đao, trảm chính là bản thân máu, chém chết rồi toàn thân tất cả máu tươi!

Bởi vì máu, đại biểu sinh, cho nên chém máu, chẳng khác gì là chém sinh, có thể vẫn chưa có chết vong, cho nên. . . Bất tử!

Cái này là bất tử ý cảnh, có thể ảnh hưởng pháp tắc, đem bát phương thế giới, biến thành huyết dịch cấm khu!

Hầu như tại Huyết Ngao cùng Hô Duyên lão tổ lẫn nhau vô hình đối kháng nháy mắt, Mạnh Hạo nơi đây, hai mắt bỗng nhiên chớp động, hắn đã thăm dò ra Hô Duyên lão tổ thực lực, trong đầu đã phác họa rồi bản thân cùng Trảm Linh chênh lệch.

“Ta. . . Có thể một trận chiến!” Mạnh Hạo thân thể về phía trước phóng ra hai bước, cái này bước thứ hai rơi xuống, lập tức thân thể của hắn oanh một tiếng, hai mạng dung hợp, hai phần Nguyên Anh Đại viên mãn chi lực, tại Mạnh Hạo trên người bỗng nhiên bộc phát.

Khí thế khuếch tán, như nhấc lên gió lốc, Mạnh Hạo thân thể cao lớn đi một tí, càng thêm cường tráng đồng thời, hắn bước ra bước thứ ba, lập tức, mở ra bảy mạng anh thay đổi trong thứ ba mạng, ba cái Nguyên Anh dung hợp, Mạnh Hạo trên người thành linh bạo phát ra bốn phần Nguyên Anh Đại viên mãn chiến lực, thân thể của hắn cao hơn đại, càng thêm cường hãn.

“Coi như là có loại này có thể tạm thời cường hãn thuật pháp, cũng như trước là. . . Không biết tự lượng sức mình!” Hô Duyên lão tổ lãnh đạm mở miệng lúc, tay phải nâng lên vung lên, lập tức trăm trượng một tắc vuông vắn vẹo, thẳng đến khế khuyến mà đi, Ngao Khuyển gầm nhẹ, toàn thân huyết quang ngập trời, giống nhau hóa thành cùng loại một tắc vuông thế giới, nhưng chỉ có bảy mươi trượng tả hữu, âm âm đối kháng.

Trảm Linh cái này chiến đấu, cùng Nguyên Anh không giống với, phương này tắc giới, từng cái Trảm Linh đều có đủ, này giới là tuyệt đối phòng hộ, một tắc vuông không phá, tức thì căn bản là không cách nào tổn thương Trảm Linh chút nào.

Tại Huyết Ngao cùng Hô Duyên lão tổ giữa, một tắc vuông giới đối kháng ở bên trong, Mạnh Hạo tóc không gió mà bay, thân thể khí thế không ngừng kéo lên, bước ra bước thứ tư.

Bốn cái Nguyên Anh dung hợp, hóa thành từng trận phanh phanh thanh âm, từ Mạnh Hạo trong cơ thể truyền ra lúc, thân thể của hắn lần nữa cao lớn, càng phát ra cường hãn, thư sinh khí tức đã triệt để biến mất, thay vào đó, là Tiên Ma cảm giác tà dị, tám phần Nguyên Anh Đại viên mãn chiến lực, tại Mạnh Hạo trên người, triệt để bộc phát ra.

Cái này cổ chiến lực, cổ khí thế này, nhấc lên bốn phía gió, tạo thành vòng xoáy, tại Mạnh Hạo tả hữu không ngừng mà xoay tròn, quần áo của hắn bay múa, cặp mắt của hắn lộ ra chói mắt tinh mang, hắn cường hãn, tại thời khắc này, cho dù là Hô Duyên lão tổ, cũng đều khuôn mặt có chút động.

Hắn chưa từng có tại bất kỳ một cái nào Nguyên Anh Đại viên mãn tu sĩ trên người, đã từng gặp cùng loại Mạnh Hạo mạnh mẽ như vậy cùng kinh người, đó là đủ để quét ngang hết thấy Nguyên Anh cảnh giới không bố thực lực.

“Loại này tạm thời gia tăng tu vi pháp thuật, không sai” Hô Duyên lão tổ đang suy tư đến nơi đây, bỗng nhiên hai mắt bỗng nhiên co rút lại.

Thời điểm này, Mạnh Hạo bước ra bước thứ năm, hắn hai mắt nhìn chăm chăm vào Hô Duyên lão tổ, cái này bước thứ năm phóng ra, đã bước vào đã đến Hô Duyên lão tổ trăm trượng ở trong.

Tại tiến vào cái này trăm trượng nháy mắt, Mạnh Hạo lập tức cảm nhận được một cổ đến từ cái này trăm trượng một tắc vuông giới áp chế, như là có một tòa núi lớn, âm âm giữa ngã vào trên người của hắn, muốn

đem hấn nghiền ép nát bấy, nhưng cái này áp chế hầu như vừa mới xuất hiện trong nháy mắt, Mạnh Hạo trong cơ thể, truyền ra nổ vang nổ mạnh, ngũ sắc quy nhất, mở ra thứ năm mạng!

Thứ năm mạng xuất hiện, trọn vẹn mười sáu phần Nguyên Anh Đại viên mãn chiến lực, tại thời khắc này ầm ầm bộc phát, khiến cho Mạnh Hạo trên người cái này đến từ một tác vuông trăm trượng uy áp, lập tức liền gặp mãnh liệt phản kháng, xuất hiện một ít vụn vụn.

Một màn này, lại để cho Hồ Duyên lão tổ, chấn động.

Hắn trăm trượng một tác vuông, hết thấy Nguyên Anh tu sĩ, coi như là Nguyên Anh Đại viên mãn, trong đó cũng muốn không thể không cúi đầu, thậm chí chỉ cần Hồ Duyên lão tổ một cái ý niệm trong đầu, đối phương sẽ lập tức bị đè ép nát bấy.

Có thể Mạnh Hạo nơi đây, càng lấy loại này tại hấn nhìn đến kinh người phương pháp, kinh khủng cường hãn đứng lên, thậm chí giờ phút này, đang mơ hồ đối kháng chính mình trăm trượng một tác vuông.

“Người này tuyệt đối không thể lưu, hấn hôm nay chẳng qua là Nguyên Anh Đại viên mãn, liền có đủ khùng bố như thế thực lực, một khi hấn cuộc đời này thật sự có một ngày Trảm Linh. . .” Hồ Duyên lão tổ tâm thần bên trong, lần thứ nhất xuất hiện ngưng trọng, sát cơ thêm nữa, hừ lạnh ở bên trong, lập tức hấn trăm trượng một tác vuông, tại đối kháng Huyết Ngao đồng thời, chia làm một bộ phận, hướng về Mạnh Hạo chỗ đó, hung hăng nghiền ép.

“Trước mắt, xác nhận cực hạn của người a, khiến cho người biết được, tại Trảm Linh trước mặt, Nguyên Anh. . . Dù là cường đại trở lại Nguyên Anh, cũng đều chẳng qua là con sâu cái kiến mà thôi!”

Tại Hồ Duyên lão tổ một tác vuông trăm trượng nghiền ép mà đến nháy mắt, Mạnh Hạo thân thể chấn động mạnh một cái, bỗng nhiên ngừng đầu, hai mắt lộ ra lạnh lùng nghiêm nghị chi mang.

“Thứ sáu mạng!”

Oanh!

Mạnh Hạo thân thể, tại thời khắc này, lục sắc quy nhất, thân thể của hấn nháy mắt cao lớn, như là Tiên Ma, cường hãn khó có thể hình dung khí thế, càng là trực tiếp kéo lên, đó là ba mươi hai phần Nguyên Anh Đại viên mãn tu vi, đó là tại Tu Chân Giới, trước đó chưa từng có mạnh nhất Nguyên Anh!

542. Chương 542: Thông Minh Ngao Khuyến!

Đối mặt nghiền ép mà đến một tác vuông trăm trượng, mở ra thứ sáu mạng Mạnh Hạo, hai tay nâng lên, tu vi ngưng tụ toàn thân, dung nhập hai tay, hướng về phía trước hư vô, mãnh liệt một xé.

Cái này một xé phía dưới, Mạnh Hạo phía trước hư vô lập tức vụn vụn, rắc rắc một tiếng, phảng phất có tầng một vô hình bích chương bị trực tiếp vỡ vụn ra, Mạnh Hạo thân thể càng là tại thời khắc này, toàn bộ người nháy mắt nói lỏng rất nhiều, như cái kia vô hình áp chế, tại đây một cái chớp mắt bị cưỡng ép tiêu tán.

“Ngao Khuyến!” Mạnh Hạo thân thể về phía trước xông lên, Ngao Khuyến chỗ đó ngửa mặt lên trời gào rú, bảy mươi trượng một tác vuông thế giới, tại thời khắc này ngưng tụ Mạnh Hạo thân thể bên ngoài, theo Mạnh Hạo cùng một chỗ, thẳng đến Hồ Duyên lão tổ mà đi.

Hồ Duyên lão tổ sắc mặt, lần thứ hai bởi vì Mạnh Hạo nơi đây, sản sinh biến hóa.

Hắn hừ lạnh một tiếng, tại Mạnh Hạo cùng Ngao Khuyến tới gần lập tức, tay phải nâng lên về phía trước tay áo hất lên, không dùng Pháp bảo, không dùng thần thông, cái này phất tay áo nhìn như tùy ý, nhưng đối với Trảm Linh lão tổ mà nói, cho dù là một lần nhìn như đơn giản phất tay áo, bộc phát đấy, cũng là toàn bộ chi lực.

Trăm trường một tắc vuông, lập tức co rút lại, hóa thành năm mươi trường về sau, cường độ bạo tăng gấp đôi, cái loại này tại đây năm mươi trường ở bên trong, nghiền ép hết thấy, có thể chống cự tất cả thần thông uy áp, âm âm bộc phát, cùng Mạnh Hạo còn có Ngao Khuyển, ngăn lấy năm mươi trường, trực tiếp đụng phải cùng một chỗ.

Nổ vang động trời, Mạnh Hạo tay phải nâng lên, một quyền rơi xuống lúc, toàn bộ người thân thể mãnh liệt nổ vang, như là một quyền này, oanh tại không thể rung chuyển trên ngọn núi, Mạnh Hạo khoe miệng tràn ra máu tươi, nhưng trong mắt lại chớp động lạnh lùng chi mang, lúc này đây song phương đấu pháp, hẳn đối với Trầm Linh phán đoán, càng nhiều một ít.

Ngao Khuyển chỗ đó cũng là chấn động toàn thân, thân thể nháy mắt cuồng bạo hơn, trên người nó huyết quang trực tiếp xuyên thấu năm mươi trường một tắc vuông, vờn quanh tại Mạnh Hạo bốn phía, tạo thành một cỗ cường hãn chi lực thúc đẩy đi về phía trước, một đường thể như chẻ tre.

Lại kéo Mạnh Hạo, thẳng đến Hô Duyên lão tổ mà đi, song phương tại đây trong tích tắc, lại bức áp năm mươi trường một tắc vuông đã đến cực hạn, cùng Hô Duyên lão tổ lần đầu chính thức đụng chạm!

Oanh!

Hô Duyên lão tổ khoe miệng tràn ra máu tươi, thân thể đập đập đập liên tục rời khỏi mấy bước, trong mắt tinh quang nháy mắt nồng đậm, chung quanh hẳn năm mươi trường một tắc vuông, giờ phút này tại đây oanh kích xuống, bỗng nhiên co rút lại, bắn ngược phía dưới, hóa thành hai mươi lăm trường sau mới đưa Mạnh Hạo cùng Ngao Khuyển chi lực, triệt để hóa giải được.

“Cái này Tiên thú gian trá đến cực điểm, trước lại có thể biết ẩn giấu thực lực! !” Hô Duyên lão tổ trong mắt sát cơ chớp động, thần sắc dần dần khôi phục lại bình tĩnh, có thể tại đây bình tĩnh xuống, nhưng là đáy lòng khiếp sợ, đây là lần đầu tiên, gặp được có thể như thế rung chuyển chính mình một tắc vuông Nguyên Anh tu sĩ trong nội tâm đối với Mạnh Hạo nơi đây, sát cơ mãnh liệt hơn không đợi Mạnh Hạo lui ra phía sau, Hô Duyên lão tổ liền cất bước giữa, dùng hai mươi lăm trường một tắc vuông, hướng về Mạnh Hạo nháy mắt mà đi.

“Đợi đem người giết chết về sau, người cái này đầu Tiên thú, lão phu sẽ đem lột da cạo xương!” Hô Duyên lão tổ thanh âm bình tĩnh, giống như không có chấn động, nhưng lời này lời nói bên trong sát ý, nhưng là cực kỳ rõ ràng.

Chung quanh hẳn phạm vi hai mươi lăm trường phạm vi, như là cấm khu, động tới tất tổn thương, theo đi về phía trước, hư vô đều tại run rẩy, mắt thấy muốn đụng phải Mạnh Hạo, Ngao Khuyển chỗ đó gào rú, trong mắt lộ ra lạnh lùng nghiêm nghị chi mang, từ nhỏ đi theo Mạnh Hạo nó, tại lừa người bên trên, cũng coi như truyền thừa Mạnh Hạo đặc tính.

Thân thể của hẳn bên ngoài một tắc vuông cũng lập tức co rút lại, vọt tới trước lúc, móng vuốt nâng lên, hung hăng trực tiếp đánh ra mà đi.

Móng tay của nó cực kỳ sắc bén, trực tiếp vạch phá hư vô, cùng tiến đến Hô Duyên lão tổ một tắc vuông đụng chạm, nổ vang vang vọng lúc, Hô Duyên lão tổ toàn thân chấn động, thân thể mãnh liệt dùng thoáng một phát, cùng lúc đó, huyết khế thân thể run rẩy, phun ra một cái sinh mệnh khí tức, hung hãn không sợ chết lần nữa vọt tới.

Lúc này đây, không phải dùng móng vuốt, không phải dùng hàm răng, mà là dùng đầu lâu, hung hăng mà đánh tới, nó là Mạnh Hạo Ngao Khuyển, cho dù là tử vong, nó cũng muốn bảo hộ Mạnh Hạo, vì Mạnh Hạo giết người! Oanh!

Hô Duyên lão tổ khoe miệng tràn ra máu tươi, thân thể lần nữa lui ra phía sau lúc, nhìn xem cái kia hung hãn đã đến cực hạn, càng đánh càng hung Ngao Khuyển, sát cơ ngập trời đồng thời, đối với Mạnh Hạo, càng là đã có trước chỗ chỉ có ghen ghét.

“Cái này chết tiệt Tiên thú! ! Nó... Nó trước lại vẫn tại ẩn giấu thực lực! ! Như thế gian trá Tiên thú, đương thời hiểm thấy!” Ngay tại Hô Duyên lão tổ lại một lần bị ngăn cản ngăn cản nháy mắt, Mạnh Hạo thanh âm mang theo lãnh ý, bỗng nhiên truyền ra.

“Thứ bảy mạng!”

Oanh!

Mạnh Hạo thân thể nháy mắt bạo tăng, cả người nhấc lên ngập trời gió lốc, khiến cho phong vân biến sắc, thiên địa chấn động, thân thể cường hãn, đã đến bình tĩnh động phách trình độ, đã vượt qua trước ba mươi hai phần Nguyên Anh Đại viên mãn, mà là lập tức nhảy lên tới rồi...” Mười bốn phần Nguyên Anh Đại viên mãn!

Loại trình độ này Nguyên Anh tu sĩ, chưa từng có ai, cũng rất có thể hậu vô lai giả, Mạnh Hạo tóc bay múa, thân thể của hắn cực kỳ cao lớn, dường như Tiên Ma, cường hãn thân thể còn có bàng bạc chiến lực, hình thành khí thế, kinh Thiên động Địa.

Giờ khắc này, hắn là mạnh nhất Nguyên Anh, có thể cùng Trảm Linh một trận chiến!

Thân thể của hắn so với sớm nhất, cao hơn rồi tròn vẹn hai xích, rộng thùng thình bả vai, thẳng tắp thân hình, như là Ma Thần bình thường, tràn đầy làm cho người ta hô hấp dồn dập khí thế, quay người giữa, hai mắt lạnh lùng, dường như cái này bốn phía Thiên Địa, lập tức băng hàn.

“Điều đó không có khả năng!” Hô Duyên lão tổ sắc mặt đại biến, giờ khắc này Mạnh Hạo, thậm chí cho hắn một loại trước đó chưa từng có cảm giác áp bách, loại cảm giác này, chỉ có hắn ở đây đối mặt ngang nhau cảnh giới chi tu sĩ, mới có thể có được!

Cùng lúc đó, cũng chính là Hô Duyên lão tổ hai mươi lăm trọng một tắc vương tới gần Mạnh Hạo nháy mắt, Mạnh Hạo không chút do dự, thân thể tiến về phía trước một bước, lại chỉ dựa vào thân thể, cường ép cùng phương này tắc hai mươi lăm trọng, đụng vào nhau.

Oanh!

Một tắc vương hai mươi lăm trọng, lập tức vụn vỡ run rẩy, nháy mắt co rút lại, biến thành mười trọng lúc, Mạnh Hạo Ma Thần giống như thân ảnh, dĩ nhiên xuất hiện ở chấn động Hô Duyên lão tổ ngoài mười trọng, tay phải nâng lên, về phía trước hung hăng một quyền rơi xuống.

Không có thần thông, không có thuật pháp, không có Pháp bảo, có chăng qua là hôm nay cái này kinh khủng thân thể, hơn nữa trong cơ thể sáu mươi tư phần Nguyên Anh Đại viên mãn chiến lực, dung hợp ở một chỗ về sau, hình thành... Cái này Tu Chân Giới Nguyên Anh cảnh, chưa từng có người có thể vung vẩy ra đây, động trời một quyền!

Oanh oanh oanh!

Mạnh Hạo một quyền, toàn bộ mười trọng một tắc vương, nháy mắt tan vỡ, triệt để chia năm xẻ bảy, bỗng nhiên nổ bung, Trảm Linh một tắc vương, vỡ!

Cùng lúc đó, Ngao Khuyển gào rú ở bên trong, như thiểm điện lao ra, tại Mạnh Hạo đem Trảm Linh một tắc vương mảnh vỡ nháy mắt, nó thẳng đến Hô Duyên lão tổ mà đi, sắc bén hàm răng mang theo lạnh lạnh, một cái tát tới.

Oanh! !

Hô Duyên lão tổ hai tay nâng lên lại trước vung lên, ngăn cản về sau thân thể chấn động, lập tức rút lui, sắc mặt cấp tốc biến hóa, trong thần sắc lộ ra không cách nào tin, càng có khiếp sợ, hắn vô luận như thế nào cũng không cách nào tưởng tượng, chính mình Trảm Linh một tắc vương, rõ ràng bị một cái Nguyên Anh tu sĩ nổ nát.

Đây là hắn dù là hiện tại, đều cảm thấy bất khả tư nghị, cũng chính là bởi vậy, hắn đối với Mạnh Hạo sát cơ, lập tức mãnh liệt đã đến cực hạn, thậm chí ở sâu trong nội tâm, hiểm thấy đối chiêu gây Mạnh Hạo, xuất hiện một tia hồi hận.

Cường giả như vậy, Nguyên Anh có thể cùng Trảm Linh một trận chiến, đối với bất luận cái gì tu sĩ mà nói, đều muốn là ác mộng, trừ phi là đem giết chết, nếu không đây, thậm chí đối với toàn bộ bộ lạc, đều là một cuộc tai nạn.

”Hôm nay, hắn nhất định phải chết! , Hô Duyên lão tổ hai mắt co rút lại lúc, Mạnh Hạo tại Ngao Khuyển về sau, đã lập tức mang theo sát cơ mà, nhấc lên bén nhọn gào thét, hắn thân thể cường hãn lại để cho Hô

Duyên lão tổ nội tâm ngừng lại, một loại khác ghen ghét cũng tiếp theo bay lên lúc, Hô Duyên lão tổ tay phải nâng lên lập tức bấm niệm pháp quyết, tại hần bấm niệm pháp quyết ở bên trong, lập tức có một cái cực lớn hư ảo luân phiên ảnh, bỗng nhiên xuất hiện ở trước người của hần.

Cũng chính là ở thời điểm này, Mạnh Hạo thứ hai quyền, gào thét mà đến.

Mắt thấy muốn tới gần...

“Bánh xe thời gian chuyển, Thiên Địa giết, đệ nhất chuyển, tuế nguyệt trôi qua!” Hô Duyên lão tổ tay trái cũng nâng lên, bấm niệm pháp quyết trong hai tay về phía trước đẩy, lập tức trước mặt hần cái kia hư ảo chi ảnh, lập tức rõ ràng, đó là một cái màu đen xe ngựa luân phiên!

Tần mạt ra tang thương tuổi lại cảm giác, tại đây bánh xe bên trên, khắc họa lấy vô số phù văn ẩn ký, giờ phút này những thứ này phù văn ẩn ký đều tại lập loè, khiến cho cái này bánh xe, vô thanh vô tức giữa, chuyển động rồi một vòng.

Mạnh Hạo nắm đấm, cũng ở thời điểm này, trực tiếp oanh tới, nhưng ngay tại hần muốn đụng chạm cái này bánh xe nháy mắt, Mạnh Hạo trong lòng lập tức nổi lên mãnh liệt cảnh giác, có chút dừng lại, đúng lúc này, khẽ khuyển sớm phát hiện, một cái cắn lấy Mạnh Hạo trên người, mang theo hần lập tức lui ra phía sau.

Cùng lúc đó, một cỗ bằng bạc tuế nguyệt chi lực, âm âm giữa từ nơi này bánh xe bên trên, trực tiếp bộc phát ra, cái này tuế nguyệt cùng Mạnh Hạo chỗ nắm giữ bất đồng, đây là một cỗ nghịch chuyển, tại đây trong tích tắc, Mạnh Hạo kinh hãi phát hiện, tại chính mình lui ra phía sau lúc, bị lúc trước hần nát bấy một tắc vuông, rõ ràng cũng tiếp theo khôi phục, thậm chí trực chỉ thối lui ra khỏi hơn hai mươi trượng về sau, Mạnh Hạo trên người thứ bảy mạng, lại đã bắt đầu phân giải!

Hô Duyên lão tổ cười lạnh, trong mắt lộ ra một vòng khinh miệt cùng hàn mang, thân thể nháy mắt biến mất, xuất hiện lúc, thành linh tại Mạnh Hạo sau lưng, tay phải nâng lên chỉ về phía trước, cái này chỉ một cái không đợi rơi xuống, huyết khế gào thét, hồng mang lập tức khuếch tán, càng lấy thân thể, đến gần cản cái này chỉ một cái.

Hô Duyên lão tổ nhú mày, nội tâm thầm mắng, cường ép chỉ một cái rơi xuống, nổ vang vang vọng, huyết quang tan vỡ lúc, hần không để ý huyết khế vọt tới miệng lớn dính máu, trực tiếp chỉ điểm một chút tại Mạnh Hạo hậu tâm.

Chỉ một cái rơi, nổ vang lên, nhưng này chỉ một cái, lại bị tăng một tơ tầm lần nữa ngăn cản, khiến cho này chỉ ngăn lấy tơ tầm, tại đụng phải Mạnh Hạo lúc, mười thành chi lực, đầu bạo phát một thành.

Oanh một tiếng, Mạnh Hạo phun ra máu tươi, thân thể về phía trước bay nhanh, Hô Duyên lão tổ đang muốn truy kích, Ngao Khuyển một cái trực tiếp nuốt , Hô Duyên lão tổ thân thể chấn động, cũng phun ra máu tươi, không thể không lui ra phía sau vài bước, không cách nào nữa truy kích Mạnh Hạo.

”Da dày thịt béo! , Hô Duyên lão tổ nghiêng răng nghiêng lợi, mắt thấy Mạnh Hạo về phía trước bay nhanh, có thể bản thân lại bị trước mắt cái này huyết sắc Ngao Khuyển nổi điên giống như dây dưa, không cách nào tiếp tục truy kích, chỉ có thể hừ lạnh một tiếng, trong lòng biết Mạnh Hạo giờ phút này còn bị tuế nguyệt chi lực bao phủ, trốn không chấp

“Đã như vậy, trước hết làm thịt người súc sinh này!” Hô Duyên lão tổ tay phải bấm niệm pháp quyết, chỉ về phía trước, nổ vang vang vọng, Ngao Khuyển gào rú, thân thể một tắc vuông vỡ vụn, nhưng toàn thân nó huyết quang, lại hóa thành từng đám cây gai sắc, thẳng đến Hô Duyên lão tổ mà đến, một người một khuyển, lập tức chiến lại với nhau, nhưng Hô Duyên lão tổ cũng không ngừng hai mắt chớp động, tìm cơ hội, giết chết Mạnh Hạo.

Đây hết thấy đều là trong điện quang hỏa thạch phát sinh, Mạnh Hạo phun ra cái kia ngụm máu tươi, rõ ràng tại hạ một cái chớp mắt, rút lui mà quay về, như muốn một lần nữa trở lại Mạnh Hạo trong miệng.

543. Chương 543: Đoạt Bảo!

Loại này quỷ dị tuế nguyệt, mang cho Mạnh Hạo đấy, là mãnh liệt sinh tử nguy cơ, mắt thấy máu tươi ngược về lúc, Mạnh Hạo hai mắt lập tức lộ ra ánh sáng tím, Đan Đông nhất mạch thôi phát chi thuật, đến từ Thanh La Tông Hàn Bối tuế nguyệt chi pháp, còn có Mạnh Hạo từ ngọc phiến bên trên chỗ hiểu ra một loại khác tuế nguyệt chi thuật, dung hợp ở một chỗ, hình thành thuộc về hắc tuế nguyệt chi luyện, tại thời khắc này, bị Mạnh Hạo thi triển ra, khắc ở rồi hắc phun ra cái kia ngưng máu tươi bên trên.

Đồng dạng là tuế nguyệt chi lực, nhưng không phải đảo lưu, mà là đi về phía trước, nháy mắt bộc phát ra, cùng bánh xe thời gian chi lực đối kháng đồng thời, nổ vang ngập trời, tại Hô Duyên lão tổ thật vất vả tránh đi Ngao Khuyển, chịu đựng bị Ngao Khuyển lần nữa một trảo đảo qua thương thế, lại một lần Thuận Di mà đến, muốn giết chết đồng thời, Mạnh Hạo thân thể nháy mắt khôi phục lại, thân thể của hắn trực tiếp hóa thành khói xanh, ẩn chứa hắc nguyệt, trong nháy mắt Vô Ảnh.

Hô Duyên lão tổ khẽ di một tiếng lúc, Mạnh Hạo đã ở xa xa không trung xuất hiện, khoe miệng của hắn lần nữa tràn ra máu tươi, không kịp đi lau, mãnh liệt ngừng đầu, trong mắt sát cơ lóe lên.

“Huyết Ngao!” Mạnh Hạo gầm nhẹ một tiếng, thân thể nhảy lên dựng lên lúc, tay phải nâng lên bấm niệm pháp quyết vung lên, lập tức một cái cực lớn huyết sắc gương mặt, bỗng nhiên xuất hiện, tại nó xuất hiện đồng thời, Huyết Ngao trên người, phóng xuất ra rồi nồng đậm huyết quang, nhất tề dung nhập cái này huyết sắc gương mặt trong.

Đây là Huyết Tiên thần thông, là dung hợp Huyết Ngao lực lượng về sau, chính thức đấy. . . Huyết Tiên chi thuật!

Tại Huyết Ngao không có thức tỉnh trước, Mạnh Hạo có thể thi triển, nhưng chỉ có công, không có pháp, hôm nay, mới là công pháp, mới là thần thông!

Đối với Mạnh Hạo có thể thoát ly bánh xe thời gian, Hô Duyên lão tổ trong nội tâm lần nữa lắp bắp kinh hãi, nhất là Mạnh Hạo thoát ly bánh xe thời gian trôi qua phương pháp, rõ ràng. . . Cũng là tuế nguyệt!

“Người không họ Mạnh, người họ Hàn! !” Hô Duyên lão tổ lời nói, lại để cho Mạnh Hạo hai mắt có chút co rút lại, trong óc đột nhiên manh động một cái ý niệm trong đầu, không có trả lời, mà là thể nội sáu mươi tư phần chiến lực bộc phát, lập tức chung quanh hắc huyết sắc mặt nạ, nháy mắt hóa thành sáu mươi tư cái, lại lần nữa trùng điệp tại cùng một chỗ, sáu mươi tư phần quy nhất, thẳng đến Hô Duyên lão tổ mà đi.

Càng là tại Huyết Tiên gương mặt oanh oanh mà đi đồng thời, Mạnh Hạo vỗ túi trữ vật, lấy ra Tuế Nguyệt Mộc Kiếm, không bày ra kia tuế nguyệt chi lực, mà là trở thành bình thường phi kiếm, kẹp ở huyết sắc gương mặt ở bên trong, phóng tới Hô Duyên lão tổ.

Hô Duyên lão tổ nhíu mày, giờ phút này nội tức vẫn còn kinh nghi, tay phải bấm niệm pháp quyết chỉ một cái trước người bánh xe thời gian, lập tức cái này màu đen tang thương bánh xe, ầm ầm lần nữa chuyển động, tuế nguyệt chi lực, bỗng nhiên bộc phát.

Ầm ầm nổ mạnh tại đây một cái chớp mắt, tại tử hải bên trên bỗng nhiên nổ bùng, một cỗ mạnh mẽ gợn sóng, nháy mắt hướng về bốn phía cuộn cuộn mà đi, Mạnh Hạo Huyết Tiên thần thông gương mặt, tại thời khắc này trực tiếp héo rũ, trong chớp mắt liền tan thành mây khói.

Tuế Nguyệt Kiếm Trận, cũng tại thời khắc này run rẩy ở bên trong, hướng về bốn phía bị kích phát đi ra ngoài, nhưng ở bọn chúng trên người, nhưng là hoặc nhiều hoặc ít, dường như cùng lúc trước so sánh, đã có một ít bất đồng.

Tựa hồ, tuế nguyệt chi lực, tại đây một lần đụng chạm ở bên trong, cải biến cái này Tuế Nguyệt Kiếm Trận.

Cùng lúc đó, Hô Duyên lão tổ bánh xe thời gian, tại không trung có chút dừng lại, hơi có ảm đạm, có thể ở trên tuế nguyệt, như trước bàng bạc, tại Hô Duyên lão tổ tay phải bấm niệm pháp quyết chỉ một cái xuống, lập tức cái này màu đen thời gian bánh xe, thẳng đến Mạnh Hạo gào thét mà đi.

Mạnh Hạo giờ phút này thân thể vẫn còn không ngừng lui về phía sau, một ngưng máu tươi phun ra lúc, hắn lấy ra đan dược trực tiếp nuốt vào, ngừng đầu lúc, tay trái hư không một trảo, lập tức Ma thương xuất

hiện lần nữa, tuy nói so với trước ảm đạm rồi một ít, nhưng như trước có đại lượng gương mặt dữ tợn gào thét.

Không chần chờ chút nào, Mạnh Hạo lui ra phía sau lúc, trong tay Ma thương về phía trước mãnh liệt hất lên, thương này ô...ô...n...g một tiếng, như thông suốt mở hư vô, thẳng đến màu đen bánh xe mà đi.

Ngay sau đó, Mạnh Hạo mất lộ ra kỳ quang, tay phải về phía trước tay áo hất lên, thần thức dung nhập Huyết Tiên mặt nạ bên trong, động đến Tam Vĩ Phiên, dùng hân hôm nay thứ bảy mạng tu vi, tại thần thức đụng chạm cái này Tam Vĩ Phiên nháy mắt, chính thức có đủ rồi đem đệ nhất vĩ bày ra lực lượng.

Bốn phía hư vô, lập tức cuộn cuộn, như là vận vẹo, tại Mạnh Hạo trong tay, tại giờ khắc này, thành linh xuất hiện một cây màu đỏ phiên, này phiên không gió mà bay, ở trên hồng, giống như Huyết Hải ngưng tụ, tại Mạnh Hạo trong tay vung lên phía dưới, lập tức cái này Bát Phương Thiên Địa, lập tức nổi lên máu bình thường gió!

Cùng Mạnh Hạo trước triển khai Tam Vĩ Phiên bất đồng, lúc này đây, là này phiên đệ nhất vĩ chân thân, mà không phải là từng đã là hư ảo hình chiếu, bảo vật này nơi tay, vung vẩy giữa, bốn phía màu đỏ gió ngập trời, Hô Duyên lão tổ sắc mặt bỗng nhiên biến đổi.

“Này phiên. . . Đáng chết, trên người của ngươi tại sao có thể có loại này Tiên bảo!” Ngay tại Hô Duyên lão tổ sắc mặt biến hóa đồng thời, này phiên giống như vô hạn kéo dài, tại Mạnh Hạo trước người, tạo thành một mảnh vải đỏ, thẳng đến thời gian chỉ luân mà đi.

Nói thì chậm, Ma thương cùng Tam Vĩ Phiên, nháy mắt tới gần màu đen bánh xe, Hô Duyên lão tổ không chút do dự, lập tức hai tay bấm niệm pháp quyết, đang muốn điều khiển trước mặt bánh xe thời gian chỉ bảo.

Nhưng lại tại hân muốn bấm niệm pháp quyết nháy mắt, Ngao Khuyển từ đó nhào tới, hung hãn không sợ chết, mang theo điên cuồng, tiến đến lúc huyết quang lóng lánh, hóa thành từng đạo tơ mỏng, bỗng nhiên chém tới.

Hô Duyên lão tổ nội tâm lần nữa chửi bới, hân hận Ngao Khuyển hận đến thực chất bên trong, một trận chiến này, hân lần nữa cảm nhận được, nếu không có cái này chết tiết Tiên thú, hết thấy đều thuận lợi quá nhiều.

Hầu như ngay tại Hô Duyên lão tổ bị Ngao Khuyển kiềm chế đồng thời, Mạnh Hạo hai mắt một mảnh đỏ thẫm, toàn thân khí thể ngập trời, thứ bảy mạng xuống, sáu mươi tư phần Nguyên Anh Đại viên mãn chiến lực, ngưng tụ chín nghìn chín trăm chín mươi chín trạng thần thức, tại đây một cái chớp mắt, toàn bộ bị Mạnh Hạo vận chuyển lại, ngưng tụ ra. . . Một cái thần thông!

“Yêu phong ấn, đệ bát cấm!” Mạnh Hạo tóc dài không gió mà bay, tu vi ngập trời, bốn phía Yêu khí vô hình cuộn cuộn, tay phải hân nâng lên, ngón trỏ ngăn lấy hư vô, hướng về đang tại bấm niệm pháp quyết Hô Duyên lão tổ, bỗng nhiên chỉ một cái.

Cái này chỉ một cái, Mạnh Hạo lập tức lỗ mũi chảy xuống máu tươi, hai lỗ tai cũng là như thế, thậm chí đã liền hai mắt, cũng đều trong chốc lát máu tươi xuất hiện, thể nội ken kết thanh âm, trong óc nổ vang chỉ âm, toàn bộ tại đây một cái chớp mắt, vang vọng toàn thân của hân.

Mạnh Hạo trong mắt, mang theo một vòng điên cuồng, cái này điên cuồng chỉ ý xuống, là tuyệt đối tính tảo, cái này chỉ một cái hân muốn phong ấn đây, là Trảm Linh cường giả, vì thế. . . Hân bỏ ra thật lớn đại giới.

Nhưng lại cũng không phải là vô dụng!

Hô Duyên lão tổ thân thể, tại đây một cái chớp mắt, chấn động mạnh, chung quanh hân Ngũ Hành Yêu khí nháy mắt mà đến, bành bạc vô tận, như là Yêu hải, trong nháy mắt liền đem Hô Duyên lão tổ quán quanh, hóa thành phong ấn, áp chế kia thể nội tu vi, khiến cho Hô Duyên lão tổ trong nháy mắt này, tu vi. . . Bỗng nhiên ngừng lại.

“Đây là thần thông gì !” Hô Duyên lão tổ chấn động, Ngao Khuyển nắm lấy cơ hội, một trảo vỗ, nổ vang ở bên trong, Hô Duyên lão tổ phun ra máu tươi, thần sắc dữ tợn.

Có thể lúc trước hấn ngừng lại, lập tức liền đã đoạn cùng thời gian chi luân liên hệ, như là bị chém đứt rồi thần thức, vẫn như trước vẫn có một tia liên tiếp, cùng lúc đó, Ma thương âm âm tới gần bánh xe thời gian, trực tiếp đâm vào ở trên, bộc phát ra động trời nổ vang, cho dù không ngừng mà dừng suy yếu, cho dù hóa thành đại lượng sương mù khuếch tán, nhưng cũng rần rung chuyển rồi cái này đã mất đi Hô Duyên lão tổ đại bộ phận thần thức điều khiển thời gian chi luân, khiến cho này luân phiên, hướng bên cạnh bị cưỡng ép chấn động rồi một xích.

Cái này một xích di động, lập tức liền khiến cho được Hô Duyên lão tổ tại lúc này quang chi luân bên trên, chỉ có một tia thần thức, lần nữa tiêu tán một ít, một màn này, lại để cho Hô Duyên lão tổ sắc mặt lại thay đổi, ngay sau đó, một đuôi phiên quét ngang, nháy mắt liền vỗ vào bánh xe thời gian bên trên, nổ vang ngập trời ở bên trong, Mạnh Hạo một tiếng gào rú, lập tức cái này một đuôi phiên, rõ ràng. . .

Quần lấy rồi bánh xe thời gian, hướng bên cạnh mãnh liệt kéo một cái, oanh oanh ở bên trong, màu đen kia thời gian chi luân, bị trực tiếp rung chuyển, chấn chứ di động rồi hơn mười trượng, cái này di động nhìn như chỉ có hơn mười trượng, nhưng lại trực tiếp đem thời gian chi luân cùng Hô Duyên lão tổ giữa, cuối cùng một tia liên hệ, triệt để đứt đoạn!

Đây hết thấy, đều là trong điện quang hỏa thạch phát sinh, phong ấn Hô Duyên lão tổ đệ bát cấm, giờ phút này đang rất nhanh biến mất, mắt thấy Hô Duyên lão tổ muốn thoát khỏi, Mạnh Hạo phun ra máu tươi, tay phải nâng lên, không để ý thương thế, lần nữa triển khai đệ bát cấm.

Hô Duyên lão tổ vừa mới muốn khôi phục tu vi, trong chốc lát lần nữa bị phong ấn, cùng lúc đó, Huyết Ngao tại Mạnh Hạo thần thức xuống, gào thét mà đến, toàn thân huyết quang ngập trời, Trảm Linh tu vi tản ra, trực tiếp vọt tới Hô Duyên lão tổ.

Mạnh Hạo không lại đi để ý tới Hô Duyên lão tổ, mà là thân thể thẳng đến thời gian chi luân mà đi, cái kia một đuôi phiên giờ phút này, cũng là vòng quanh thời gian chi luân, lần nữa dịch chuyển, dựa vào hướng Mạnh Hạo.

Hô Duyên lão tổ ánh mắt lộ ra mãnh liệt hào quang, ở thời khắc mấu chốt này, hấn mãnh liệt toàn thân tu vi âm âm bộc phát, ngửa cổ lên trời vừa rống lúc, chung quanh hấn Yêu khí phong ấn, nháy mắt tan vỡ, thân thể của hấn vừa mới thoát khỏi, tu vi vừa mới khôi phục, Huyết Ngao đã tới, một người một khuyến, lập tức dây dưa lại với nhau.

Khiến cho Hô Duyên lão tổ thời gian ngắn, khó có thể thoát ly, phần nộ lập tức như liệt hỏa, đốt cháy Hô Duyên lão tổ, lại để cho hấn gào thét động trời.

Mà Mạnh Hạo, giờ phút này đã cùng thời gian chi luân, đụng phải cùng một chỗ.

Hấn tay áo hất lên, thu hồi một đuôi phiên đồng thời, cũng thu. . . Bị một đuôi phiên quần lấy, đã mất đi Hô Duyên lão tổ điều khiển đấy. . . Thời gian chi luân!

Hấn. . . Rõ ràng là thu Hô Duyên lão tổ cái này Chí Bảo.

Từ Hô Duyên lão tổ trước ngôn từ trong, nói Mạnh Hạo họ Hàn một khắc, Mạnh Hạo liền nghĩ đến năm đó Hàn Bối, nghĩ tới Hàn gia cái vị kia nắm giữ tuế nguyệt chi lực lão tổ.

Đủ loại manh mối đan vào ở một chỗ, khiến cho Mạnh Hạo manh động một cái người can đảm ý niệm trong đầu, muốn đoạt đi bảo vật này!

Vì cướp đi bảo vật này, mới có trước một loạt cử động, cho dù là liều mạng bị thương, nhưng chỉ cần cướp đi bảo vật này, Mạnh Hạo thu hoạch không cách nào hình dung!

“Mạnh Hạo! !” Hô Duyên lão tổ hai mắt di chảy máu tia, ánh mắt lộ ra sát cơ mãnh liệt, găm nhẹ ở bên trong, đang muốn đuổi giết Mạnh Hạo, có thể Huyết Ngao gào thét, lần nữa vọt tới, kiểm chế phía dưới, khiến cho Hô Duyên lão tổ nội tâm phần nộ khó có thể hình dung, nhưng hết lần này tới lần khác cái này hung hãn không sợ chết Ngao Khuyến, bản thân có Trảm Linh chi lực, Hô Duyên lão tổ căn bản là không cách nào thời gian ngắn đem giết chết, thậm chí phong ấn đều làm không được, chỉ có thể trở mặt nhìn chính mình Chí Bảo, cuối cùng bị một cái Nguyên Anh Đại viên măn cướp đi, cái loại này biệt khuất phần nộ cảm giác, lại để cho Hô Duyên lão tổ phát cuồng.

Hắn tu hành nhiều năm qua, như vậy chặt vật tình cảnh, cực nhỏ gặp được, giờ phút này dĩ nhiên giận dữ. Mạnh Hạo hai mắt hàn mang sát cơ lóe lên, đối phó cái này Hồ Duyên lão tổ, lúc trước hắn chuẩn bị không ít, cho đến hiện tại, đã dùng hơn phân nửa nhiều, kế tiếp cũng không có thiếu, tử hải còn không có dung hợp, Mạnh Hạo sát thủ đồng, cũng đều còn không có triển khai.

544. Chương 544: Trảm Tình Chi Đạo

Mạnh Hạo thần sắc bình tĩnh, thu thời gian chi luân về sau, hắn không có thời gian đi áp chế, tùy ý bảo vật này bị Tam Vĩ Phiến trấn áp, quay người lúc phải tay nâng lên, lập tức tay hắn đầu ngón tay một mảnh đổ thối.

Thình lình hóa thành một cái huyết sắc đồ đằng, đây chính là Mạnh Hạo Thủy đồ đằng bên trong Quý tộc Huyết thân, thân này bị Mạnh Hạo hấp thu, dùng để cảm ngộ Huyết đồ đằng, lại không phải biến mất, mà là bị Mạnh Hạo trấn áp trong người.

Giờ phút này hắn không chần chờ, lập tức đem cái này Huyết thân thả ra, lập tức một mảnh huyết quang từ Mạnh Hạo trong ngón tay bay ra, tại không trung, trực tiếp hóa thành Quý tộc Huyết thân, thân này mới vừa xuất hiện, lập tức toàn thân huyết quang ngập trời, quay đầu lại lúc, như muốn đối với Mạnh Hạo cản trở, nhưng lại tại nó quay đầu lại nháy mắt, Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng.

Cái này hừ lạnh một tiếng, lập tức lại để cho cái này Huyết thân chấn động gợn sóng khuếch tán, hầu như bất ổn, tại trong cơ thể nó, Mạnh Hạo sớm đã tại trấn áp tại bản thân trong tay lúc, lặc ầm rồi quá nhiều cấm chế.

Huyết thân thần sắc lộ ra giãy giụa, sau đó gào thét một tiếng, quay người thẳng đến Hồ Duyên lão tổ, như muốn đem đối với Mạnh Hạo oán khí, phát tiết tại đây Hồ Duyên lão tổ trên người.

Huyết thân xuất hiện, lập tức lại để cho Hồ Duyên lão tổ, lần nữa chấn động, hắn giờ phút này nội tâm đã bị Mạnh Hạo liên tiếp thủ đoạn rung động, Thất Mệnh Anh Biển, đã làm cho hắn khiếp sợ, Tuế Nguyệt Kiếm Trận, còn có Tam Vĩ Phiến, còn có cái này Huyết thân, đều bị Hồ Duyên lão tổ, tâm thần không ngừng bị chấn động.

Giờ phút này Huyết thân gào rú đánh tới, cùng Huyết Ngao, vây công Hồ Duyên lão tổ, Hồ Duyên lão tổ sắc mặt biến đổi đột ngột, tay phải nâng lên chỉ về phía trước, lập tức Huyết thân tan vỡ, có thể ngay sau đó lần nữa ngưng tụ.

”Đáng chết, cũng là bất tử chi ý! !”, Hồ Duyên lão tổ sắc mặt lại thay đổi, sau lưng Huyết Ngao một cái mà đến, hắn né tránh bất lợi, trực tiếp bị Huyết Ngao hàm răng, sát đã đến trên người, đánh bạc rồi một vết thương lúc, máu tươi lập tức tràn ra, như là không cách nào ngừng.

Càng là ở thời điểm này, Mạnh Hạo ra tay, hắn bỗng nhiên mà đến, tới gần lúc, thần thông biến ảo.

“Vô Diện Nhất Ngôn Phong Hỏa Liên!” Mạnh Hạo lập tức tiến đến, thân thể bên ngoài sáu mươi cực lớn gương mặt biến ảo, trọng chồng lên nhau, tạo thành sáu mươi tư phần Nguyên Anh Đại viên mãn, đủ để rung chuyển Trảm Linh thần thông.

Càng là tại đây gương mặt mở hai mắt ra nháy mắt, đôi môi khẽ nhúc nhích, từng trận nổ vang nổ mạnh, trực tiếp từ Hồ Duyên lão tổ tâm thần bên trong quật khởi, thân thể của hắn, tại thời khắc này, xuất hiện khói đen, tổng cộng sáu mươi tư đạo hắc khói, cuộn cuộn lên không lúc, Mạnh Hạo Huyết Tiên thần thông, nổ vang mà đến.

Một người, một thân, một khuyển, chiến Trảm Linh!

Nổ vang thanh âm không ngừng động trời vang vọng, Hồ Duyên lão tổ toàn thân khí thể khuếch tán, tạo thành một cái cực lớn vòng xoáy, cùng Mạnh Hạo, Ngao Khuyển, Huyết thân, ầm ầm đụng chạm.

Nổ mạnh khuếch tán bát phương, nhắc lên sóng biển, như muốn xé rách hư vô, Hồ Duyên lão tổ giận dữ, từ khi Trầm Linh về sau, hắn còn không có chặt vật như thế qua, một tác vuông bị phá, bánh xe thời gian bị bắt, mà đổi thủ. . . Chỉ là một cái Nguyên Anh Đại viên mãn, dù là có Trầm Linh Tiên thú, dù là có cái kia quỹ dị Huyết thân, có thể Hồ Duyên lão tổ theo tai cảm nhận được một cỗ nhục nhả!

“Đạo của ta” Hồ Duyên lão tổ thở sâu, tại mở miệng nháy mắt, hắn hết thấy tâm tình, đều lập tức tiêu tán, toàn thân khôi phục lại bình tĩnh.

“Là diệt tình chi đạo. . .”

“Người tình cảnh, dùng thân tình là nhất, chém thân tình, lại vừa chém chết ở kiếp này mà nói.” Một cỗ lạnh như băng vô tình hàn, tại Hồ Duyên lão tổ trên người, mãnh liệt xuất hiện, này hàn, lãnh khóc, này hàn. . . Giống như chôn vùi rồi thất tình lục dục.

”Phụ mẫu ta chết sớm, đã vô pháp đi trầm, đạo lữ tình cảnh, đối với ta mà nói có cũng được mà không có cũng không sao, trầm cũng không dùng. . . Chỉ có con nỗi dỗi tình cảnh, phương phù hợp lão phu diệt tình chi đạo. ,

”Trầm Linh đệ nhất đạo, đạo chính là đạo, ta đây cả đời, thế nhân biết ta con trai độc nhất, lại không biết ta cùng sở hữu cửu tử, trước tám tử, đã từng cái bị ta tự tay chém chết, thành tựu ta diệt tình đạo!

Duy chỉ có cuối cùng một đứa con Hồ Duyên Khánh, ta ký thác kỳ vọng, tụ tập toàn bộ thể xác và tinh thần, ngưng ta cả đời tình thương của cha cho hắn trên người, chỉ có yêu đã đến cực hạn, chém chết lúc, ta mới có thể đau lòng cực hạn, chỉ có đau lòng muốn xé, ta mới. . . Chính thức hoàn thành Trầm Linh đệ nhất đạo, từ nay về sau. . . Vô tình!”

”Giết ta tử, như hồng ta đạo, thù này to lớn, ngập trời không thể so với! ,

“Đạo của ta. . . Trầm tình!” Hồ Duyên lão tổ thì thào, tại mở miệng nháy mắt, cả người hắn, khí thế bỗng nhiên đại biến.

Hồ Duyên lão tổ Trầm Linh ý cảnh, chém tới đệ nhất đạo, là tình.

Tình này không phải tình yêu, cũng không phải tình bạn, mà là tình nhất đậm đặc, cốt nhục chí thân!

Đang không có Trầm Linh trước, Hồ Duyên lão tổ chí tình chí nghĩa, nhưng cuối cùng. . . Vì mình đạo, hắn trăm giết mình hầu như tất cả con nỗi dỗi, duy chỉ có lưu lại một Hồ Duyên Khánh.

Hắn lựa chọn Trầm Linh chi đạo, trên thực tế cùng lúc trước Hàn Tuyết lão tổ, có chút tương tự, chỉ có điều Hàn Tuyết lão tổ cuối cùng không có chém xuống, mà Hồ Duyên lão tổ, tức thì sớm đã định rồi quyết tâm.

Hắn đem tất cả tình thương của cha, đều ngưng tụ ở rồi Hồ Duyên Khánh trên người, không có chút nào giữ lại, như là đem chính mình tất cả thân tình, toàn bộ từ thân thể dịch chuyển đi ra, dung nhập Hồ Duyên Khánh trong cơ thể.

Đối với Hồ Duyên Khánh, hắn có thể dung túng thứ nhất cắt, có thể bao dung tất cả, đây là tình thương của cha không giới hạn.

Chỉ có như vậy, mới có thể trăm đau nhức, mới có thể trăm đến trong nội tâm, mới có thể chính thức đẩy, triệt để hoàn thành đệ nhất trầm, chém chết hắn tất cả thân tình, hình thành chính mình đấy. . . Diệt tình đạo!

Có thể Hồ Duyên Khánh chết rồi, đã bị chết ở tại trong tay người khác, không phải chết ở hắn chém chết trong, cũng liền nghe thấy tiếp đã tạo thành, Hồ Duyên lão tổ đệ nhất trầm bất hoàn mỹ, nhưng chỉ cần cho hắn thời gian, vẫn là có thể thay đổi.

Biện pháp đơn giản nhất, giết giết chết Hồ Duyên Khánh chi nhân, vì kia báo thù.

Thậm chí chỉ là như vậy, hay vẫn là không thể, cần đấy. . . Là nhắc lên một cuộc ngập trời huyết vũ, đến phóng thích bản thân tất cả tình thương của cha, như thế. . . Mới tính giải thoát.

“Trầm tình.” Hồ Duyên lão tổ thanh âm trầm thấp, tại truyền ra nháy mắt, chung quanh hắn, Thiên Địa băng hàn, một cỗ diệt tình ý cảnh, tại đây một cái chớp mắt, từ trong cơ thể hắn bộc phát ra.

Đây là Trảm Linh đặc thù thần thông, ý cảnh!

Tại hấn ý cảnh trong, chỉ có diệt tình có thể tồn tại, hết thấy hữu tình chi ý, hữu tình chi Hỏa, đều muốn dập tắt, đều muốn tiêu tán, cái này ý cảnh tản ra, Huyết thân thân thể chấn động, nhưng rất nhanh liền khôi phục lại, giống như đã bị tô tiếng vang không lớn, bởi vì nó. . . Bản thân chính là vô tình chi vật.

Có thể Ngao Khuyển chỗ đó, nhưng là thân thể mãnh liệt chấn động, toàn thân huyết quang lóng lánh, dùng bản thân bất tử chi ý, đang tại mãnh liệt đối kháng, có thể hiển nhiên không địch lại, thân thể đang không ngừng mà run rẩy, phát ra gào rú.

Có thể được ảnh hưởng lớn nhất, là Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo trong óc nháy mắt nổ vang, thất khiếu chảy máu, hai mắt mờ mịt, trong đầu của hấn, giờ phút này từng màn trí nhớ không ngừng mà hiển hiện, còn nhỏ cha mẹ thân ảnh, tiểu mập mạp đám người tình bạn Hứa Thanh, Sở Ngọc Yên ở giữa môn lung, còn có Đan Quỷ tình thầy trò.

Đây hết thấy hết thấy, đều ở trong đầu hấn, không ngừng mà hiển hiện, càng là tại trong đầu của hấn, dường như xuất hiện một cây đao, đao này treo lơ lửng.

“Chém xuống người tình, lại vừa tồn tại. . .”

“Tình là ràng buộc, là đốt cháy sinh mệnh biết. . .”

“Chém xuống đi. . .”

“Chém xuống đi. . .”

Mạnh Hạo trong đầu, có tang thương thanh âm không ngừng mà mở miệng, thanh âm này mang theo nào đó kỳ dị chi lực, khiến cho Mạnh Hạo toàn thân run rẩy, linh hồn của hấn như muốn xé rách, phát ra thống khổ gào rú.

Cùng lúc đó, trong đầu hấn tất cả hình ảnh, tất cả thân ảnh, toàn bộ vụn vụn, hóa thành màu đen hỏa diễm, trực tiếp tại Mạnh Hạo trong đầu đốt cháy, đau nhức. . . Đó là cha mẹ nếu có một ngày tử vong, thân là con của người, tận mắt nhìn thấy nhưng lại không cách nào ngăn cản cùng giải cứu đau nhức!

Đó là tình lữ quay người lạnh lùng, đi vào người khác ôm ấp đau nhức!

Đó là hảo hữu chí giao, bởi vì đủ loại nguyên nhân, tại sau lưng đâm vào chính mình một đao, nghe răng cưỡi đau nhức!

Đó là này thời gian, hết thấy tình, chỗ diễn sinh ra đã đến cực hạn kịch liệt đau nhức!

Những thứ này đau nhức, toàn bộ hóa thành màu đen hỏa diễm, đến đốt cháy Mạnh Hạo Linh Hồn.

“Chém rụng bọn chúng. . . Chém tình, lại vừa tồn tại, nếu không trảm. . . Người chỉ có hồn phi phách tán.” Trong óc thanh âm vẫn còn vang vọng, Mạnh Hạo thân thể run rẩy, một màn này như là ảo giác, nhưng chân thật lại để cho hấn phân biệt không rõ.

Trong hiện thực, Mạnh Hạo hai mắt mờ mịt, khóe miệng tràn lấy máu tươi, thân thể như đã mất đi hết thấy khí lực, rơi vào đã đến tử hải bên trong.

Cái này, chính là Hồ Duyên lão tổ diệt tình ý cảnh, chém rụng hết thấy tình, chém rụng hết thấy đau nhức, dùng trảm địch nhân tình, đến phá hủy Linh Hồn, giết chết thân thể, hết thấy tình, tại Hồ Duyên lão tổ trước mặt, đều muốn tử vong.

Như thuận theo, trở thành Khôi Lỗi, nếu không thuận theo, hình thần câu diệt.

Mạnh Hạo chìm vào tử hải bên trong, tại đây tử hải ở bên trong, trong óc của hấn, trình diễn lấy nhân sinh từng màn thăng trầm, từng màn đau xót cùng phản bội, dường như chìm vào đã đến bi thương Luân Hồi trong.

Cho đến thân thể của hấn, chìm vào đã đến đáy biển, tại đụng chạm đáy biển đại địa nháy mắt, cặp mắt của hấn, lập tức lộ ra thanh minh, chẳng qua là cái này thanh minh ở chỗ sâu trong, mang theo nồng đậm mỗi một.

”Tình. . . Không phải ràng buộc, đã có nó. . . Sinh mệnh mới có thể nguyên vẹn. , Mạnh Hạo thì thảo lúc, nhắm mắt lại, tại hấn nhắm mắt nháy mắt, lập tức cái này tử hải lập tức nổ vang, mặt biển lập tức cuộn cuộn, giữa không trung, Ngao Khuyển run rẩy, hai mắt đỏ thẫm, Huyết thân chỗ đó ngay từ đầu không ngại, có thể tại ở gần Hô Duyên lão tổ lúc, trong mắt của nó, cũng lộ ra một vòng mờ mịt.

Hô Duyên lão tổ đứng ở không trung, hấn ý cảnh không ngừng mà khuếch tán, bao phủ bốn phía lúc, tử hải gào thét, lập tức lại để cho Hô Duyên lão tổ khê cau mày.

Hầu như ngay tại hấn nhú mày đồng thời, tử hải ầm ầm ngưng tụ, một cái cực lớn đầu lâu, tại mặt biển sinh chậm rãi bay lên, sau đó là thân hình, sau đó là hai chân, cũng chính là thời gian trong nháy mắt, một cái khổng lồ nước biển tạo thành Cự Nhân, thỉnh linh đứng ở tử hải phía trên.

Cái này Cự Nhân, cùng Mạnh Hạo giống như đúc, từ từ nhắm hai mắt, tại đây trong tích tắc, bỗng nhiên đóng mở lúc, lộ ra thanh minh chi mang, tay phải nâng lên, phát động đại lượng nước biển, hướng về giữa không trung Hô Duyên lão tổ, trực tiếp một quyền oanh tới.

Nổ vang thanh âm nháy mắt vang vọng, Hô Duyên lão tổ sắc mặt biến hóa, thân thể lập tức lui ra phía sau, tránh được nắm đấm, nhưng hấn bốn phía ý cảnh, nhưng là tại đây một quyền xuống, lập tức tan vỡ.

“Người vô tình, hấn lại thật sự hóa thành người vô tình. . . Không đúng, đây không phải hấn, đây là tử hải!”

“Hấn rõ ràng. . . Rõ ràng cùng tử hải dung hợp, cái này. . . Cái này. . .” Hô Duyên lão tổ hai mắt mãnh liệt co rút lại, lộ ra không cách nào tin chi ý, tại hấn ý cảnh trong, chỉ có vô tình mới có thể tồn tại, cái này tử hải Cự Nhân, chính là vô tình chi vật, bởi vì tử hải vốn là tử vong.

Tử vong, vong không chỉ là thân, còn có tình.

545. Chương 545: Mạnh Nhất!

Giờ này khắc này, tại phiến khu vực này trên bầu trời, có ba đạo cường hãn thần thức, tại trên chín tầng trời, đang mang theo ngưng trọng, nhìn về phía dưới một màn này chinh chiến.

Cái này ba đạo thần thức, đã vượt qua Nguyên Anh, mỗi một đạo đều ẩn chứa bất đồng pháp tắc, mang theo bất đồng ý cảnh, bọn hấn. . . Rõ ràng là ba cái Trảm Linh lão tổ thần thức.

Ba người này, đều là đến từ Mặc Thổ, trong đó hai cái đúng là Thiên Đình trong liên minh Man Viêm đại bộ lạc cùng Yêu Diệp đại bộ lạc lão tổ, một người khác, thì là Chu Đức Khôn chỗ Vân Thiên đại bộ lạc, kia tộc lão tổ.

Ba người thần thức tại không trung, nhìn chăm chăm vào phía dưới một trận chiến này, cả đám đều có ngưng trọng cùng khiếp sợ.

“Hô Duyên lão tổ này là phân thân, muốn xuất toàn lực rồi.”

”Kẻ này lại có như thế chiến lực, thật là bất phàm! Hô Duyên lão tổ này là phân thân, cùng bọn ta phân thân không giống với, phân thân của chúng ta, đầu có đủ bốn tôn ba thành chiến lực mà thôi, có thể Hô Duyên phân thân. . . Chuẩn xác mà nói, đó là Phân Thần, có độc lập Nguyên Thần Linh Tiên, là có thể so với kia bốn tôn bày thành chiến lực Phân Thần!

Như là thứ hai mạng, bị Hô Duyên lão tổ tu luyện nhiều năm, lẫn nhau có thể trao đổi sinh cơ!”

“Bây lần chồng lên, Trảm Linh Tiên thú, còn có tử hải chi ý, kẻ này không tầm thường.”

Ba người thần thức trao đổi, càng phát ra ngưng trọng lên.

Trên mặt biển, giữa không trung, giờ phút này ầm ầm nổ mạnh lần nữa truyền ra, hóa thành tử hải Cự Nhân Mạnh Hạo, lại chém ra một quyền, một quyền này rơi vào hư vô, lập tức hồng mất bát phương, dường như nhấc lên một cuộc phong bạo, quét ngang bốn phía, trực tiếp toái diệt rồi nơi đây tất cả ý cảnh.

Ngao Khuyển gầm nhẹ, toàn thân huyết quang lóng lánh, tại đây huyết quang trong, có mười tám cái răng biển ảo, mang theo như muốn xé mở hư vô khí thế, thẳng đến Hô Duyên lão tổ mà đi.

Nổ vang giữa, Hô Duyên lão tổ phun ra máu tươi, thân thể lần nữa lui về phía sau, có thể vừa mới lui về phía sau, Mạnh Hạo hóa thành Cự Nhân, hai tay oanh oanh đánh ra mà đến, như đánh chết lúc trước màu đen Biên Bức lúc, giống như đúc.

Ngay sau đó, tại đây tử hải bên trên, lại một cái Cự Nhân, từ trên mặt biển ngưng tụ ra, xa hơn chỗ, cái thứ ba Cự Nhân, tiếp theo xuất hiện, ngay sau đó, thứ tư, cái thứ năm, thứ sáu. . .

Tổng cộng bảy chừng mấy làm tượng cao Cự Nhân, tại đây tử hải bên trên, kinh Thiên động Địa.

Những thứ này Cự Nhân, mỗi một cái đều là Mạnh Hạo bộ dạng, xuất hiện lúc, thẳng đến Hô Duyên lão tổ mà đến, đây là Mạnh Hạo cùng tử hải dung hợp về sau, thể hiện ra đấy. . . Mạnh nhất thần thông.

Đây là lúc trước cùng màu đen Biên Bức một trận chiến về sau, Mạnh Hạo nghiên cứu phía dưới, có thể triển khai lớn nhất thần thức!

Giờ phút này bảy Cự Nhân nổ vang, Ngao Khuyển tu vi toàn diện bộc phát, Huyết thân chấn động phía dưới, sát cơ ngập trời, toàn bộ phóng tới Hô Duyên lão tổ.

Mắt thấy tới gần, hủy diệt chỉ lực ngập trời, diệt tuyệt bộc phát, Hô Duyên lão tổ ý cảnh, đã mất đi hiệu dụng, bị Mạnh Hạo dùng tử hải phá vỡ, hấn hai mắt đỏ thẫm, tóc tai bù xù, rất là chặt vật, giờ phút này gầm nhẹ một tiếng.

Lập tức thân thể của hấn bên ngoài thần thông biển ảo, ngưng tụ một thanh ngàn trượng Thiên Dao, dao này bỗng nhiên chém xuống lúc, nổ vang động trời, bảy Cự Nhân, có bốn cái tan vỡ, Huyết Ngao áp chế, vỡ vụn năm cái, nhưng còn lại đấy, toàn bộ oanh tại Hô Duyên lão tổ trên người, Mạnh Hạo còn lại ba cái Cự Nhân, cũng oanh hướng Hô Duyên lão tổ.

Hô Duyên lão tổ toàn thân run rẩy, há miệng phun ra máu tươi, thân thể bỗng nhiên rút lui lúc, tóc tai bù xù, hai mắt lộ ra điên cuồng chỉ ý, thanh âm bỗng nhiên vang vọng.

“Người rất tốt, Mạnh Hạo. . . Người rất mạnh, có thể bức lão phu đến trình độ như vậy, người thật sự rất mạnh!”

“Nhưng người. . . Còn không phải Trảm Linh, người không phải Trảm Linh, không có Nguyên Thần Linh Tiên, liền đã định trước. . . Không có khả năng đem ta chém giết, mà người. . . Cũng đã định trước tử vong của người!”

”Trảm Linh! , Hô Duyên lão tổ ngửa mặt lên trời, phát ra một tiếng động trời gào rú, tại hấn gào rú xuống, khí thế của hấn ầm ầm bộc phát, Trảm Linh tu vi hiển lộ không thể nghi ngờ, càng là tại đây hiển lộ ở bên trong, thân thể của hấn mắt thường có thể thấy được héo rũ, trong chớp mắt, lại toàn bộ héo rũ, thậm chí xuất hiện tiêu tán.

Hầu như lập tức, thân thể của hấn, liền triệt để tan thành mây khói, có thể theo thân thể biến mất, xuất hiện ở trong Thiên Địa đấy, rõ ràng là một cái Linh Thể!

Như là Nguyên Anh, nhưng lại cùng Nguyên Anh có thuộc về khác nhau, thân thể hơi mờ, nhưng có một cổ Tiên ý, thành linh tồn tại!

Cái này, đúng là Hô Duyên lão tổ này là phân thân Linh Tiên!

Trảm Linh, lại xưng trảm phạm, Trảm Linh phía dưới, cực kỳ phạm, Trảm Linh trở lên, mới là Tiên, chém tới rồi phạm tục về sau, Nguyên Anh biến mất, ngưng tụ ra Nguyên Thần, lại xưng Linh Tiên!

Cái này Nguyên Thần Linh Tiên, đơn giản không hiện, chỉ có lộ xác đi thân thể, mới có thể xuất hiện ở trong trời đất, thậm chí đối với tại Nguyên Thần Linh Tiên mà nói, trừ phi là bản thân chính thức thân

thể, bằng không mà nói, cho dù là ngưng tụ ra phân thân, cũng đều cùng Nguyên Thần Linh Tiên phù hợp không đủ.

Kể từ đó, lột xác di thân thể về sau, Hồ Duyên lão tổ Nguyên Thần Linh Tiên, mới có thể thể hiện ra, chính thức Trảm Linh thần thông!

Mạnh Hạo hóa thành Cự Nhân, giờ phút này hai mắt đều lộ ra sáng ngời chỉ mang, nhìn chăm chăm vào Hồ Duyên lão tổ Nguyên Anh Linh Tiên, cùng Hồ Duyên lão tổ một trận chiến này, đối với Mạnh Hạo mà nói, thu hoạch không nhỏ, hẳn đối với Trảm Linh rất hiểu rõ, càng nhiều.

“Nguyên lai Trảm Linh, đã không có rồi Nguyên Anh, mà là ngưng tụ ra rồi Nguyên Thần Linh Tiên!” Mạnh Hạo hai mắt chớp động, hiểu ra thêm nữa, trong đầu hẳn Trảm Linh đường, cũng đều tại đây một trận chiến ở bên trong, rõ ràng không ít.

“Trảm Linh, trực xuất!” Hồ Duyên lão tổ Nguyên Thần Linh Tiên tại không trung, mở miệng đồng thời, hai tay của hắn nâng lên, tay trái ngón cái đung chạm ngón trỏ phải, tay phải ngón cái giống nhau đung chạm ngón trỏ trái, tạo thành một cái bốn phương khối, hướng về Mạnh Hạo xa xa một trảo.

Tại hẳn lời nói truyền ra nháy mắt, lập tức Thiên Địa nổ vang phong vân biến sắc, Mạnh Hạo hóa thành tử hải Cự Nhân, tại thời khắc này, trong giây lát toàn thân chấn động, một cỗ tựa hồ đến từ trời xanh, đến từ Thiên Địa, đến từ toàn bộ thế giới bài xích cảm giác, tại đây một cái chớp mắt, âm âm bộc phát.

Cái này cỗ bài xích, dường như toàn bộ thế giới, toàn bộ Nam Thiên đại địa, đều tại hướng về Mạnh Hạo nơi đây, hiển lộ ra địch ý, như cùng là chúng sinh, tại đây trong tích tắc, tính cả trong Thiên Địa cỏ cây, sinh linh, hết thảy tồn tại, hướng về Mạnh Hạo truyền lại ra mãnh liệt đã đến cực hạn bài xích.

Càng là trong lúc mơ hồ, phảng phất có vô số thì ào thanh âm, tạo thành gào rú, vang vọng bát phương.

”Cút! !

Thanh âm này, như cùng là toàn bộ Thiên Địa ý chí, tại thời khắc này bài xích, như muốn đem Mạnh Hạo trực xuất!

Mạnh Hạo hóa thành tử hải Cự Nhân, oanh một tiếng tan vỡ nổ bung, còn có bốn phía những thứ khác Cự Nhân, cũng đều tại thời khắc này, tan vỡ mảnh vỡ, Ngao Khuyển nức nở nghẹn ngào một tiếng, thân thể giống nhau nổ vang, sinh mệnh chi lực cấp tốc tiêu tán, nhưng cũng không có tan vỡ, bởi vì nó. . . Là Trảm Linh!

Như vậy trực xuất, chỉ có Trảm Linh, mới có thể chống cự!

Hết thảy Trảm Linh phía dưới, tại đây trực xuất ở bên trong, đều phải chết vong, cái này là Nguyên Thần Linh Tiên chi lực.

Huyết thân tan vỡ, sau đó lần nữa ngưng tụ, nhưng rất nhanh liền lại tan vỡ ra, tử hải cuộn cuộn ở bên trong, nước biển ở dưới Mạnh Hạo, phun ra máu tươi, trong đầu của hắn nổ vang, hẳn đã nghe được toàn bộ Thiên Địa, chúng sinh, tất cả sinh mệnh gào rú.

”Cút cút! ,

Mạnh Hạo máu tươi từ đó phun ra, thân thể phịch một tiếng, từ tử hải hạ trực tiếp bay lên, tại không trung lúc, bên tai Thiên Địa chỉ âm lại một lần truyền đến.

”Cút cút cút! ! ,

“Cút ra nơi đây, cút ra thiên địa, cút ra Nam Thiên đại biến. . .” Không cách nào hình dung bài xích, lại để cho Mạnh Hạo thân thể không ngừng lui về phía sau, không ngừng mà phun ra máu tươi, loại này thần thông thuật pháp cường đại, chạy ra khỏi Mạnh Hạo tưởng tượng.

Mắt thấy cái này bài xích chi lực càng phát ra mãnh liệt, thậm chí ở trên trời bên trên, giờ khắc này rõ ràng xuất hiện một cái cực lớn vòng xoáy, trong đó truyền ra hấp lực, phảng phất muốn đem Mạnh Hạo hút vào trong đó, triệt để từ Nam Thiên cả vùng đất trực xuất.

”Ta sinh ra ở Nam Thiên đại địa, nơi này là quê hương của ta, người chính là một cái Trảm Linh mà thôi, có gì tư cách, đến đem ta khu trừ!”, Mạnh Hạo tại không trung, thanh âm truyền ra lúc, thần sắc hần bỗng nhiên lộ ra quyết đoán, tay phải tại trên túi trữ vật vỗ, trực tiếp lấy ra huyết sắc mặt nạ.

Cái này huyết sắc mặt nạ, tại Mạnh Hạo tu vi mở ra thứ bảy mạng về sau, tác dụng đã hầu như không có, mà khi Ngao Khuyển thức tỉnh lúc, Mạnh Hạo nhưng là từ nơi này huyết sắc mặt nạ bên trong, cảm nhận được một cái. . . Động trời thần thông!

Cái này thần thông, Mạnh Hạo vốn định nhất sát thủ đoạn, có thể trước mắt, lại phải dùng rồi.

Hắn không chút do dự, đem này mặt nạ trực tiếp mang theo, tại mang theo mặt nạ nháy mắt, Mạnh Hạo một thân áo bào xanh, trực tiếp đã trở thành huyết bào, mái tóc dài của hắn, nháy mắt đã trở thành tóc đỏ, thân thể của hắn bên ngoài, huyết quang một cái chớp mắt ngập trời dựng lên.

”Huyết Ngao, ta Huyết Tiên chi linh. . . Ta hộ đạo chi khuyển, dùng Huyết Tiên muôn đời tuế nguyệt trước pháp tắc, dung nhập mặt này, đem tu vi của người. . . Trở thành tu vi của ta!

Lại để cho ý cảnh sửa, lại để uôn đời thay đổi, lại để cho Huyết Tiên chi ảnh. . . Hàng lâm!” Mạnh Hạo lời nói vừa ra, thanh âm mang theo tang thương chi ý, Ngao Khuyển chấn động toàn thân, hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang, tại thời khắc này, không chút do dự gào thét mà đến, thân thể khổng lồ nháy mắt hóa thành nhất đạo hồng mang, như thiểm điện, trực tiếp xuất hiện ở Mạnh Hạo trước mặt, lập tức. . . Dung nhập Mạnh Hạo huyết sắc mặt nạ bên trong.

Tại Ngao Khuyển dung nhập mặt nạ trong nháy mắt, Mạnh Hạo thân thể, âm âm chấn động, khí tức của hắn bỗng nhiên bành trướng, tóc của hắn không gió mà bay, hần áo bào cấp tốc bay múa.

Thần trí của hắn. . . Tại thời khắc này, không còn là chín nghìn chín trăm chín mươi chín trọng, mà là trực tiếp bộc phát, một vạn trọng! !

Đừng nhìn chẳng qua là gia tăng lên một trọng, nhưng này một trọng. . . So với trước chín nghìn chín trăm chín mươi chín trọng còn trọng yếu hơn, bởi vì này một trọng, đại biểu phạm Tiên ở giữa chênh lệch, cái này một trọng, đại biểu Tiên!

Mạnh Hạo tu vi, tại thời khắc này cũng âm âm bộc phát, phía sau của hắn, thỉnh linh xuất hiện nhất đạo huyết sắc hư ảo thân ảnh, thân ảnh ấy ngồi ở một trương huyết cốt ghế dựa lớn bên trên, mang theo mặt nạ, tốc bay lên, như nhìn kỹ, đó là một cái nữ tử.

Nữ tử này. . . Đúng là Thái Ách nhất tộc Huyết Tiên! !

Giờ khắc này Mạnh Hạo, dung hợp Huyết Ngao tu vi, Nguyên Anh Đại viên mãn phía trên, lăng không hơn ra một cỗ không thuộc về tu vi của hắn, dung hợp ở một chỗ, Lôi đình nổ vang giữa, Mạnh Hạo khí tức bỗng nhiên bộc phát, một du. . . Trảm Linh khí thế, trực tiếp nhắc lên, oanh động trời xanh!

Tại đây một cái chớp mắt, hắn hình như có chỗ tra, ngẩng đầu nhìn thoáng qua bầu trời, nhưng rất nhanh liền thu hồi ánh mắt.

Cùng lúc đó, trên bầu trời, cái kia ba vị Trảm Linh lão tổ thần thức, lập tức truyền ra mãnh liệt chấn động, hiển nhiên bị Mạnh Hạo một màn này, lần nữa khiếp sợ.

”Hắn phát hiện chúng ta, không nghĩ tới hắn rõ ràng có thể mượn tới Trảm Linh! !”

”Hô Duyên lão tổ này là Phân Thần, muốn vẫn lạc!”

”Kẻ này. . . Có lẽ chúng ta không thể xưng hô như vậy hắn, vị này Mạnh Hạo đạo hữu, coi như là còn không bằng chúng ta, nhưng là có đủ rồi cùng chúng ta địa vị ngang nhau tư cách,

Ba người lập tức càng thêm ngưng trọng, mơ hồ đối với Mạnh Hạo chỗ đó, đã có mãnh liệt coi trọng.

546. Chương 546: Lão Tổ Độc Sức Liều Mạng!

Trảm Linh chấn động khuếch tán bát phương, Mạnh Hạo tóc không gió mà bay, tu vi nổ vang ngập trời.

Cái này Trảm Linh không thuộc về hắn, mà là hắn tạm thời có được, đã liền ý cảnh, cũng không thuộc về hắn, mà là thuộc về năm đó Huyết Tiên.

Tại tu vi kéo lên, mượn đã đến Trảm Linh về sau, Mạnh Hạo thân thể bên ngoài, tình linh xuất hiện hắn một tác vuông giới, thậm chí tại trong đầu của hắn, tại thời khắc này, mơ hồ cảm nhận được Huyết Tiên ý cảnh.

Nhưng không cách nào vận dụng, chẳng qua là mơ hồ, tựa hồ. . . Cái này ý cảnh, thực sự không phải là cùng máu có quan hệ, rất kỳ dị, dường như ẩn chứa chờ đợi, ẩn chứa một cổ đối với tốt đẹp truy cầu, giống như đóa nở rộ huyết hoa. . .

Tại Mạnh Hạo tu vi mượn đã đến Trảm Linh nháy mắt, trời đất này giữa đối với hắn bài xích, lập tức bị suy yếu hơn phân nửa nhiều, thậm chí bầu trời vòng xoáy, cũng đều tại thời khắc này, biến mất Vô Ảnh.

Hô Duyên lão Tổ Thần sắc lộ ra không cách nào tin, hắn vô luận như thế nào cũng thật không ngờ, chiến đã đến loại trình độ này, Mạnh Hạo nơi đây, rõ ràng còn có thể cho hắn rung động.

“Tại sao có thể như vậy, hắn làm sao lại khủng bố như thế, hắn. . . Chẳng lẽ hắn là Vấn Đạo chuyển thế, hay hoặc là. . . Hắn là Phàm Thể Tiên hồn! ” Ngay tại Hô Duyên lão tổ hoảng sợ lập tức, Mạnh Hạo ngẩng đầu lên, hắn cảm thụ một ít thể nội khó có thể đi cân nhắc lực lượng, cỗ lực lượng này, hắn không cách nào chèo chống quá lâu, tính toán ra, chỉ có hai mươi hơi thở thời gian mà thôi.

Giờ phút này hắn không chần chờ chút nào, toàn thân huyết quang lóng lánh lúc, Mạnh Hạo tay phải bỗng nhiên nâng lên, về phía trước bấm niệm pháp quyết chỉ một cái.

“Tàn Vân huyết vũ, hải ngập trời!”

Huyết Tiên truyền thừa, cuối cùng ba thức, dùng Huyết Tiên chi thân, Trảm Linh chi tu, tại thời khắc này, trực tiếp triển khai!

Bầu trời, là màu đỏ đầy!

Tử hải, tại đây hồng mang trong lắng đọng đã thành màu đen.

Xa xa vừa nhìn, màu đen hải, màu đỏ thiên, cái này đỏ thẫm giữa giống như lại tách ra rồi tím, tạo thành một màn tinh xảo họa sĩ cũng đều rất khó buộc vòng quanh hình ảnh.

Bầu trời có mây, này vân tàn.

Trời xanh có mưa, này mưa là máu!

Hải đang gầm thét, sóng lớn xoáy lên, giống như muốn ngập trời, cái này hải. . . Là Huyết Hải, cùng tím dung hợp, đã trở thành hắc huyết!

Tàn Vân, huyết vũ, Hắc Hải cái này ba loại sự vật, tại thời khắc này tạo thành Huyết Tiên thần thông, này thần thông khí thể bằng bạc kinh Thiên động Địa.

Tàn Vân lên, Hô Duyên lão tổ Nguyên Anh Linh Tiên, lập tức bốn phía nổi lên sương mù, sương mù đậm đặc thành vân, vân ra. . . Trong nháy mắt tàn!

Oanh một tiếng mây mù trực tiếp vỡ vụn tan vỡ, ngay tiếp theo Hô Duyên lão tổ Nguyên Thần Linh Tiên, cũng đều tại thời khắc này truyền ra thê lương gào rú, hắn hoảng sợ phát hiện mình không cách nào né tránh, không cách nào chống cự, cái này toàn bộ thể giới, tại thời khắc này, quy tắc bị cải biến.

Pháp tắc không lại thuộc về hắn, mà là thuộc về Mạnh Hạo, cũng hoặc là nói. . . Là thuộc về Mạnh Hạo sau lưng, ngồi ở cốt trên mặt ghế nữ tử thân ảnh.

Tàn Vân không ngừng, bởi vì có gió đang cuốn, gió cuốn Tàn Vân, nổ vang động trời, Hô Duyên lão tổ Nguyên Thần Linh Tiên, tại ngăn ngừa mấy cái thời gian hô hấp, liên tiếp oanh minh hơn mười lần, liên tiếp

lui về phía sau mấy trăm trượng, không ngừng mà tan vỡ, không ngừng mà nổ vang, khiến cho Hô Duyên lão tổ Nguyên Thần hầu như muốn toái diệt.

Hắn hoảng sợ ở bên trong, mang theo không cách nào tin, càng có một cỗ mãnh liệt sinh tử nguy cơ, lần đầu hàng lâm.

Cùng lúc đó, Tàn Vân bên trong, trời xanh phủ xuống huyết vũ, tại đây một cái chớp mắt, mang theo kinh người chi lực, như toàn bộ thế giới một loại khác bài xích, hóa thành giọt mưa, từ bốn phương tám hướng, thẳng đến Hô Duyên lão tổ mà đi.

Kêu thảm thiết truyền ra, Hô Duyên lão tổ càng phát ra hoảng sợ, hải hùng khiếp vía, thân thể oanh một tiếng tan vỡ, một lần nữa ngưng tụ về sau, lần nữa bị bát phương cơn mưa màu tím gào thét mà đến, cái này toàn bộ thế giới, tại thời khắc này, toàn bộ Thiên Địa, tại đây một cái chớp mắt, dường như đã trở thành huyết vũ thế giới.

Trong thế giới này, hết thấy sinh mệnh, đều muốn chôn cất tại huyết vũ trong!

Nhưng này. . . Còn không phải chân chính sát cơ, sát cơ. . . Tại Hắc Hải bên trong!

Hải ngập trời, thiên thao hải, màu đen nước biển, vốn là màu tím, dung rồi huyết vũ, đã thành màu đen!

Cái này màu đen hải, trực tiếp ngập trời dựng lên, trong khoảng thời gian ngắn, phân không rõ bên trên cùng xuống, cái nào là thiên, cái nào là hải, như là triệt để phá vỡ, triệt để thay đổi.

Nổ vang vang vọng, Tàn Vân, huyết vũ, Hắc Hải, tạo thành. . . Huyết sát! !

Sinh tử nguy cơ mãnh liệt xuất hiện, khiến cho Hô Duyên lão tổ tại thời khắc này, có loại dự cảm mãnh liệt, như hẳn lại không có gì biện pháp, như vậy chính mình. . . Hẳn phải chết không thể nghi ngờ! !

Cái này lúc trước, nếu có người nói cho hắn biết, sẽ chết tại Mạnh Hạo trong tay, đó là trượt thiên hạ to lớn kê, có thể trước mắt. . . Chính thức xuất hiện ở Hô Duyên lão tổ trước mặt lúc, hẳn đã tới không kịp đi rung động, không kịp đi hoảng sợ, mà là tâm thần chấn động ở bên trong, mãnh liệt ngáng đầu, hướng lên bầu trời, truyền ra một tiếng gào rú.

“Ba vị lão hữu, giúp ta chém giết người này, mặc kệ thành bại, lão phu đều nguyện tống xuất Chí Bảo!”

Tại hẳn mở miệng đồng thời, trên bầu trời, cái kia ba đạo Trảm Linh thần thức, lẫn nhau lập tức lộ ra lừng lệ ác liệt chi mang.

“Trận chiến này đã không cần phải tiếp tục xem tiếp, hẳn cái này phân thân nhất định vẫn lạc, cái này Mạnh Hạo hẳn có thể ý dụng tử hải, đơn giản không nên trên chọc.” Vân Thiên đại bộ lạc áo bào hồng đồng tử, thâm ý sâu sắc ra.

“Vân Liên đạo hữu yên tâm, người đã trả giá thành ý, chúng ta sẽ không hủy nặc, bất quá, coi như là rời đi, nếu có được đến Hô Duyên lão tổ bảo vật đồng thời, lại để cho cái kia Mạnh Hạo thiếu nhân tình, kết cái thiện duyên, mới là tốt nhất!”

“Đúng vậy, cái này Hô Duyên lão tổ chính mình gây ra cường địch, cũng chẳng trách người khác, Thiên Đình liên minh thiếu đi một ít Thiên Tòng bộ lạc, có thể hơn nhiều một cái Vân Thiên đại bộ lạc, giống nhau hay vẫn là Thiên Đình.”

Ba người thần thức nháy mắt trao đổi về sau, đều lộ ra cười khê thanh âm, lập tức ba người thần thức chưa từng hình trong ngưng tụ, trong chớp mắt, liền thành linh hóa thành ba cái thân ảnh.

Một cái lão già tóc bạc, một cái đẹp râu trung niên, còn có một thì là áo bào hồng đồng tử.

Ba người nhìn nhau cười cười, đây là bọn hắn phân thân, như vậy phân thân, mới là Trảm Linh đại đa số có đủ phân thân, như Hô Duyên lão tổ như vậy phân thân, Trảm Linh trong đều ít thấy.

Tiếp theo trong nháy mắt, ba người thân ảnh nháy mắt liền xuất hiện ở Hô Duyên lão tổ Nguyên Thần phía trước, không có dừng lại, thẳng đến Mạnh Hạo mà đi.

Cái này ba bộ phân thân, mỗi một cỗ đều có đủ bọn hắc bỗ tôn tu vi ba thành tả hữu, mặc dù là ba thành, nhưng là đủ để giết chết hết thầy Nguyên Anh, giờ phút này sau khi xuất hiện, hóa thành ba đạo lăng lệ ác liệt chi mang, phóng tới Mạnh Hạo Huyết Tiên tam đại thần thông mà đi.

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, ba người này xuất hiện, hắc không có ngoài ý muốn, phát tay, Tàn Vân nổ vang, huyết vũ sắc bén, tử hải ngập trời, nháy mắt đụng chạm, ba người phân thân, chấn động mạnh.

“Người này quả nhiên không tầm thường, tự mình nhận thức phía dưới, so với trước xem thế nào vỡ xem xét, còn cường đại hơn!”

“Chúng ta phân thân, nếu chỉ độc gặp được người này, sợ là như hắc toàn lực triển khai, mấy cái đối mặt cũng sẽ bị giết chết!”

Ba người lẫn nhau mắt nhìn, riêng phần mình bấm niệm pháp quyết giữa, lập tức thần thông khuếch tán, cùng Mạnh Hạo Huyết Tiên thần thông, lần nữa đối kháng, cũng chính là mấy hơi thở công phu, oanh oanh thanh âm khoảng cách vang vọng giữa, ba người phân thân, lập tức tan vỡ nổ bung, lại tại Mạnh Hạo Huyết Tiên thần thông xuống, lập tức diệt vong.

Ba người diệt vong trước, đều đối với Mạnh Hạo lộ ra một cái ý vị thâm trường ánh mắt, lúc này mới tiêu tán.

Hô Duyên lão tổ sững sốt một chút, toàn thân thân thể run rẩy, ngửa mặt lên trời phát ra gầm lên giận dữ, hắc giờ phút này làm sao có thể không rõ ba cái kia cáo già chi nhân ý định.

Ba người này phân thân, coi như là sẽ không như chính mình, một mình một cái có lẽ sẽ rất nhanh bị diệt, có thể ba cái cùng một chỗ, như thế nào cũng có thể kiên trì một ít thời gian, tuyệt đối không có khả năng như trước mất như vậy, khoảng cách biến mất.

Giải thích duy nhất, chính là bọn họ ba người, không muốn ra tay, đây hết thầy, chỉ là một cái vì tìm chính mình yêu cầu Chí Bảo lý do mà thôi.

Hô Duyên lão Tổ Thần sắc lộ ra điên cuồng.

“Cho dù chết, cũng không phải có thể chết tại trong tay của hắc!” Hô Duyên lão tổ ngửa mặt lên trời thê lương gầm nhẹ.

”Đồ đẳng quy nhất. . . Hắc ở đây trong tiếng hô, Nguyên Thần của hắc linh thể nội, đột nhiên có năm cái nửa đồ đẳng, lập tức bay ra, cái kia nửa cái đồ đẳng, có thể nhìn ra là vô số cùng Hô Duyên lão tổ bộ dạng tương tự chính là hồn, ngưng tụ mà thành, những cái kia. . . Là bị hắc chém chết tám cái con nối dõi hình thành.

Đáng tiếc, Hô Duyên Khánh tử vong, khiến cho cái này đồ đẳng, không có triệt để ngưng tụ.

Giờ phút này đồ đẳng phía dưới, Hô Duyên lão Tổ Thần sắc lộ ra quyết đoán chi ý.

“Phản tổ, hàng lâm!” Hô Duyên lão tổ gào rú ở bên trong, cái kia năm cái đồ đẳng nhất tề tan vỡ nổ bung, hóa thành vô số mảnh vỡ, lập tức dung nhập Nguyên Thần của hắc Tiên Linh bên trong, oanh một tiếng, Hô Duyên lão tổ gào rú hóa thành thê lương, Nguyên Thần của hắc Tiên Linh mơ hồ, toàn bộ Nguyên Thần, lập tức vỡ vụn.

Theo vỡ vụn, như bị xé nát, đã trở thành thành từng mảnh, như là da người bình thường, những thứ này mảnh vỡ vừa mới tản ra, liền lập tức một lần nữa ngưng tụ ở một chỗ, một cỗ khó có thể hình dung khí tức âm trầm, trong chớp lát tràn ngập bát phương.

Theo này khí tức truyền ra, Hô Duyên lão tổ Nguyên Thần, tại đây một lần nữa ngưng tụ xuống, thành linh hóa thành một cỗ dường như do vô số người da tạo thành thân thể.

Thân thể này tràn đầy giống như khâu lại vết rách, giống như từng đầu Ngô Công tại trên thân thể dán, thoát nhìn dữ tợn vô cùng, nhất là chỗ mi tâm, có ba cái màu vàng lân phiến, tràn ra chói mắt kim quang.

Quý dị âm trầm khí tức, tại đây giống nhau quý dị âm trầm trên thân thể, oanh oanh dựng lên, cái này. . . Chính là Hô Duyên lão tổ phản tổ chi thân, cũng là hắc này là phân thân, có thể thể hiện ra mạnh nhất thần thông.

Trên mặt của hắc không có ngũ quan, chỉ có ba cái kia màu vàng lân phiến, như là con mắt giống như, tại tràn ra kim quang lúc, dường như chợt hiện bỗng nhúc nhích, lập tức chung quanh hắc liền xuất hiện một cái cực lớn vòng xoáy.

Cái này vòng xoáy không ngừng xoay tròn, giống như có thể xé rách hết thủy hư vô, theo này vòng xoáy hướng ra phía ngoài mãnh liệt khuếch tán, trong chớp lát, phạm vi mấy ngàn trượng thế giới, lập tức vỡ vụn!

Tàn Vân vỡ, huyết vũ sụp đổ, Hắc Hải diệt, Mạnh Hạo Huyết Tiên thần thông, tại đây một cái chớp mắt, nổ vang trung lập khắc tan vỡ.

Hô Duyên lão tổ sinh mệnh đang thiêu đốt, tu vi của hắc mơ hồ, bộ dáng của hắc quỷ dị, tại đây phản tổ xuống, thể hiện ra chiến lực, giống như có thể hủy diệt hết thủy.

Mắt thấy Huyết Tiên thần thông tan vỡ, Hô Duyên lão tổ quỷ dị thân thể, nháy mắt biến mất, xuất hiện lúc, thành linh tại Mạnh Hạo trước người, tay phải nâng lên, về phía trước nhấn một cái.

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, không chút do dự tay áo vung vẩy, mượn tới Trảm Linh chi lực âm âm bộc phát, oanh một tiếng nổ mạnh, Mạnh Hạo thân thể lập tức rút lui.

“Trảm Linh thời gian, còn thừa lại không đến bảy hơi thở!”

Mạnh Hạo ánh mắt lạnh lùng, ngẩng đầu lúc, nhìn chăm chăm vào Hô Duyên lão tổ, dĩ nhiên nhìn ra giờ phút này Hô Duyên lão tổ, đã không có thần trí, giống như chỉ còn lại có một cỗ bản năng, mà lại khó có thể kiên trì quá lâu thời gian, dùng ra loại này quỷ dị thần thông, tiêu hao chính là kia Sinh Mệnh lực.

“Liều mạng sao? Có thể ta cũng không có thiếu thủ đoạn, không có triển khai. . .” Mạnh Hạo khóe miệng lộ ra cười lạnh.

547. Chương 547: Phong Ấn Trảm Linh!

Lập tức Hô Diên lão tổ dốc sức liều mạng, Mạnh Hạo trong mắt sát cơ lóe lên, giờ phút này Hô Diên lão tổ, lâm vào điên cuồng trong thất thần, chiến lực bay vọt, cùng lúc trước không hề cùng dạng.

Cái này trạng thái Hô Diên lão tổ, Mạnh Hạo có thể lựa chọn tránh đi, kéo dài thời gian, chờ đợi thời gian trôi qua về sau, cái này Hô Diên lão tổ, sẽ tự hành tiêu tán. Có thể Mạnh Hạo trong mắt chiến ý nồng đậm, một trận chiến này, là hắc chứng kiến chính mình tu vi, đem chính mình đại bộ phận thần thông thuật pháp thông hiểu đạo lý một trận chiến.

Với hắc mà nói, thông qua một trận chiến này, đối với bản thân lý giải cùng khống chế, đem càng hoàn mỹ, dưới mắt. . . Đối mặt cái này Hô Diên lão tổ mạnh nhất thần thông, Mạnh Hạo theo đáy lòng, không muốn tránh đi, hắc muốn chiến!

Ngay tại Mạnh Hạo trong mắt chiến ý dạt dào lập tức, Hô Diên lão tổ toàn thân kim quang lóe lên, lần nữa vọt tới, Mạnh Hạo khóe miệng lộ ra nhẹ nhàng cười, thân thể không lùi mà tiến tới!

Hai người tại giữa không trung lập tức đụng chạm, không ngừng mà ra tay, rầm rầm nổ mạnh kinh thiên động địa, Tử Hải phiến cổn, Hư Vô vận vẹo, tại đây tiếp tục giao chiến xuống, Mạnh Hạo thân thể phịch một tiếng, rút lui ra, hắc mượn tới Trảm Linh chi lực đã bất ổn, dựa theo Mạnh Hạo phán đoán, chỉ còn lại có ba hơi tả hữu.

Cuối cùng trước mắt, Mạnh Hạo thân thể một nhảy dựng lên, đang ở giữa không trung lúc, hắc cúi đầu nhìn về phía tại trên mặt biển, cũng tùy theo gào thét mà lên, thẳng đến chính mình vọt tới Hô Diên lão tổ.

“Cùng ngươi một trận chiến, Mạnh mỗ thu hoạch rất nhiều, nếu như thế. . . Tự dùng ta hôm nay nắm giữ đòn sát thủ một trong, đến vì ngươi đưa tang!” Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra kỳ dị chi mang, nhàn nhạt mỗ

miệng lúc, tại mượn tới Trảm Linh chi lực, sắp tiêu tán nháy mắt, hần thở sâu, trong đôi mắt lập tức, lộ ra phù văn ẩn kỹ.

Cả người như là trồn vào nào đó mờ mịt trong trạng thái, hần tay phải khi nhắc lên, tại phía sau của hần. Bất ngờ xuất hiện một cái cự đại hư ảo chi ảnh. Đây ảnh. . . Là một cái phù văn!

Cái này phù văn. Có chút mơ hồ, nhưng mới vừa xuất hiện, lập tức phía dưới Tử Hải nổ vang, lập tức rút lui, phảng phất có vô hình uy áp, bức bách mặt biển lồi.

Bốn phía Hư Vô, tại đây một cái chớp mắt, lập tức vận vẹo. Phảng phất tại thời khắc này, toàn bộ Thiên Địa, cũng chỉ còn lại có Mạnh Hạo sau lưng, xuất hiện phù văn.

Cái này phù văn, đến từ Mạnh Hạo trong mắt, đến từ trong lòng của hần, chính là năm đó bị Mạnh Hạo cảm ngộ nhiều năm, tại Mặc Thổ đạt được Tiên Thổ nội, ẩn chứa. . . Phù văn!

Cái kia trường năm đó từ trên trời mà đến, chỉ là toái diệt chi lực. Liền đem toàn bộ Mặc Thổ đại địa, hóa thành màu đen phù văn.

Mạnh Hạo không có cảm ngộ toàn bộ. Chỉ cảm thấy ngộ đi một tí mà thôi, mà lại muốn thi triển, tu vi của hần chỉ có thể nói là miễn cưỡng mà thôi, hôm nay mượn chó ngao chi lực, lúc này mới đem hần bày ra.

Thần sắc hần mờ mịt, như là thất thần, tại Mạnh Hạo trong đầu, giờ phút này xuất hiện một màn hình ảnh, hình tượng này ở bên trong, là vô tận Tinh Không, trong tinh không, có một cái tiên phong đạo cốt, nhưng lại thấy không rõ bộ dáng thân ảnh.

Hần đứng tại Nam Thiên Tinh bên ngoài, ngón trỏ tay phải vung lên, nhất trường phù giấy xuất hiện, hần bên trên một số vẽ một cái, mang theo khó tả sắc bén, sau đó phất tay áo gian, cái này phù văn thẳng đến Nam Thiên Tinh mà đi.

Nhưng vừa vận hàng lâm, lại bị một đạo không biết theo Nam Thiên Tinh nơi nào truyền ra khí tức, nháy mắt tới gần, lẫn nhau đụng chạm về sau, nhắc lên rung chuyển Tinh Không, oanh động toàn bộ Nam Thiên Tinh nổ mạnh.

Tại đây trong nổ vang, phù văn thiêu đốt, thành tro, dung nhập đại địa, hóa thành Mặc Thổ, tại đây tro dấu vết ở bên trong, cũng tựa ẩn chứa, năm đó đạo này tiên phù ý!

Mạnh Hạo tại giữa không trung, tay phải bỗng nhiên rơi xuống lúc, phía sau hần phù văn, đã trở thành màu đen, nháy mắt xuyên thấu Mạnh Hạo thân thể, hướng về phía dưới, hướng về Hô Diên lão tổ, lập tức mà đi.

Giờ khắc này, hần tựa hồ hóa thân đã trở thành năm đó Tiên Nhân, một tay rơi, phù văn oanh, cùng lúc đó, Mạnh Hạo huyết sắc mặt nạ tróc ra, Huyết Ngao bay ra, Mạnh Hạo tu vi, cũng tại thời khắc này, theo Trảm Linh trong khôi phục.

Hô Diên lão tổ toàn thân run lên bần bật, ba cái lân phiến chớp động lúc, phảng phất tinh thần của hần, tại đây mãnh liệt nguy cơ xuống, bị kích thích khôi phục một ít.

Nhưng lại tại cả người hần thần trí khôi phục lại lập tức, rầm rầm thanh âm kinh thiên mà đến, cái kia phù văn, nháy mắt lại đụng phải thân thể của hần, truyền ra kinh thiên nổ mạnh lúc, còn có Hô Diên lão tổ thê lương tuyệt vọng gào rú, thân thể của hần, bị cái này phù văn trực tiếp thôi động, đánh vào Tử Hải.

Mặt biển phiên cồn, hướng về bốn phía cuốn động, phù văn trực tiếp hàng lâm, xuyên thẳng qua nước biển, cuối cùng nhất oanh một tiếng, khắc ở đáy biển Tây Mạc cả vùng đất.

Bát phương đại địa, toàn bộ chấn động, Hô Diên lão tổ toàn thân ẩm ục, cả người khí tức như tơ nhện, thân thể sớm đã sụp đổ mảnh vỡ, bị sinh sinh phong tại tím dưới biển.

Hần phản tổ chi thân, giờ phút này đã tiêu tán, theo thân thể tan vỡ, dần dần Nguyên Thần Trảm Linh mơ hồ xuất hiện, giấy dựa ở bên trong, hóa thành điểm một chút tinh quang, như muốn tán tại Tử Hải trong.

Nhưng lại tại nguyên thần của hần linh tiên, muốn tiêu tán lập tức, Mạnh Hạo tay phải nâng lên hướng Tử Hải một trào, lập tức một cổ Phong Ấn Chi Lực, bỗng nhiên xuất hiện, trực tiếp khắc ở suy yếu sắp chết

Hô Diên lão tổ Nguyên Thần bên trên, đem hắc mãnh liệt kéo một cái, trực tiếp phong ấn tại huyết sắc mặt nạ nội.

“Muốn chết, không dễ dàng như vậy, như thế Nguyên Thần linh tiên, tiêu tán quá mức đáng tiếc, còn là trở thành của ta thứ ba Lôi Linh tốt rồi.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng lúc, đem Hô Diên lão tổ Nguyên Thần linh tiên, trực tiếp phong ấn.

Sau đó hắc lấy ra đan dược, nuốt vào nhắm mắt, đứng tại giữa không trung, một lát sau hai mắt bỗng nhiên đóng mở lúc, lộ ra một vòng tinh mang, tay phải nâng lên tại huyết sắc trên mặt nạ vỡ.

Lập tức Tam Vĩ Phiến xuất hiện, vung vẩy gian, màu đen giống như là xa luân Thì Quang Chi Luân, bắt ngờ xuất hiện ở Mạnh Hạo trong tay.

Giờ phút này Thiên Địa khôi phục, Mạnh Hạo cầm bánh xe thời gian, ánh mắt chớp động lúc, thần thức bỗng nhiên dưng mãnh vào đi vào, tầng tầng lạc ấn phía dưới, tại lúc này luân nội, không ngừng ngưng tụ bản thân ấn ký.

Bảo vật này phi phạm, tuy nói bị chém đứt cùng Hô Diên lão tổ liên hệ, có thể Mạnh Hạo lạc ấn, như trước gặp ngăn cản, hắc hừ lạnh một tiếng, Tuế Nguyệt Kiếm Trận xuất hiện, lập tức trấn áp mà đi, thậm chí mở ra thứ bảy mệnh, chỉ kém một trọng tụ là vạn trọng thần thức, đánh vào cái này Thì Quang Chi Luân nội.

Tại đây không ngừng mà lạc ấn xuống, Mạnh Hạo chính khẩu khê hấp, lập tức cái này Thì Quang Chi Luân thu nhỏ lại, hóa thành một đạo hắc mang, bị Mạnh Hạo nuốt vào trong miệng, trấn áp ở đan điền, bị hắc bảy cái Nguyên Anh đồng thời tế luyện.

Giờ này khắc này, tại Hô Diên lão tổ phân thân Nguyên Thần linh tiên, bị Mạnh Hạo phong ấn bắt nháy mắt, Mặc Thổ cả vùng đất, Thiên Tông bộ lạc nội, Hô Diên lão tổ khoanh chân ngồi xuống, ăn mặc trường bào màu trắng bản tôn, thân thể chấn động mạnh một cái.

Hắc sắc mặt nháy mắt hồng nhuận phơn phớt, hai mắt không có mở ra, nhưng lại phun ra một ngụm lớn máu tươi.

Theo máu tươi phun ra, hắc vốn là trung niên bộ dạng, trực tiếp già yếu, tóc trở thành hoa râm, làn da xuất hiện nếp nhăn, cả người nếu không là trung niên, mà là hóa thành lão giả, càng là có một bộ mục nát khí tức, theo trên người hắc hiển lộ ra đến.

Này khí tức mạnh, tựa hồ khiến cho Hô Diên lão tổ Sinh Mệnh Chi Hỏa, đều nháy mắt ảm đạm rồi không ít.

Phân thân của hắc bị phong, chém chết cùng bản thân liên hệ, đối với hắc mà nói, tổn thương thật lớn, nếu là tâm thường phân thân cũng thì thôi, có cũng được mà không có cũng không sao, nhưng cái này phân thân bất đồng, như là hắc thứ hai tánh mạng, giờ phút này chẳng những hắc thọ nguyên giảm bớt, tu vi đều ngã xuống đi một tí, không còn là đỉnh phong, thậm chí giờ phút này có thể phát huy ra đến, cũng đều xa xa không bằng trước khi.

Hắc sắc mặt tái nhợt, thân thể chấn động ở bên trong, thở sâu, thủy chung từ từ nhắm hai mắt không có mở ra, đang muốn chữa thương thời điểm, bỗng nhiên, thân thể của hắc lần nữa chấn động, bắt đầu dĩ phía dưới, hai mắt bỗng nhiên mở ra.

Đây là hắc bế quan trăm năm qua, lần thứ nhất mở mắt ra, lúc này đây mở mắt ra, cũng không phải là viên mãn tự khai, kể từ đó, chẳng khác gì là bách niên bế quan phó mặc, tại hai mắt đóng mở nháy mắt, như có một cổ phong bạo, tại hắc trong mắt xuất hiện.

Hắc gắt gao chăm chăm vào phía trước, giờ phút này Hư Vô ở bên trong, chậm rãi đi ra, càng phát ra ngưng thực thân ảnh, một cái lão giả, một cái mỹ râu trung niên, một cái áo bào hồng đồng tử.

“Hô Diên đạo hữu, chí bảo đâu này?” Áo bào hồng đồng tử mỉm cười, nhìn về phía Hô Diên lão tổ.

Hô Diên lão tổ thở sâu, đề xuống nội tâm phần nộ, trước mắt ba người này liên thủ mà đến, lúc này mới có thể phá vỡ chính mình bộ lạc phòng hộ, xuất hiện ở chỗ này, nếu không phải là hắc vừa rồi quyết đoán buông tha cho bế quan, mở mắt ra, giờ khắc này, sợ là còn sẽ có mặt khác lo lắng.

Dù sao đều là Trảm Linh, lẫn nhau tầm đó nhìn như hòa hợp, nhưng trên thực tế là đều là lợi ích mà thôi, hôm nay chính mình phân thân dừng diệt, tu vi không hề đỉnh phong, tự tính toán không để cho bọn hắc ra tay sự tình, bọn hắc cũng sẽ nghĩ biện pháp đến vợ vết tài sản một phen.

Hô Diên lão tổ sắc mặt âm lãnh, tay phải nâng lên vung lên, lập tức ba đạo quang mang bay ra, rơi vào ba người trước mặt, đó là một thanh kiếm, một cần nhánh cây, còn có một bình thuốc.

Trong đó rơi vào áo bào hồng đồng tử trước mặt, là bình thuốc, mà lại khí tức chấn động, rõ ràng không bằng mặt khác hai cái bảo vật, có chênh lệch rất lớn.

“Thiên Tông bộ lạc, từ hôm nay rời khỏi Thiên Đình Liên Minh, bắt quá. . . Các người hắc là tự cực kỳ khẳng định, lão phu sẽ vẫn lạc ở đằng kia Mạnh Hạo trong tay sao?” Tự cấp ra bảo vật về sau, Hô Diên lão tổ, nhàn nhạt mở miệng.

Áo bào hồng đồng tử hai mắt lóe lên, hai người khác lẫn nhau mắt nhìn, mỉm cười, không nói gì, ba người quay người rời đi, Hư Vô gợn sóng quanh quần gian, đã biến mất vô ảnh.

Cho đến xác định ba người đã đi, Hô Diên lão tổ phun ra một ngụm máu tươi, đây là hắc cường ép xuất quan một cái giá lớn, giờ phút này thân thể có chút mơ hồ, càng thêm già nua, hắc ánh mắt lộ ra một vòng lạnh lùng chi mang.

“Dùng tâm cơ của bọn hắc, tự nhiên có thể nhìn ra, ta nguyện ý rời khỏi Thiên Đình Liên Minh, là đối lấy Vân Thiên lão tổ không thừa cơ ra tay, hắc mà nếu nguyện tiến vào Thiên đình, mà ta trả giá cái này ba dạng bảo vật, mục đích là đối lấy Vạn Viêm cùng Yêu Diệt không thiên vị Mạnh Hạo tiểu tặc!” Hô Diên lão tổ đa mưu túc trí, đang cùng Mạnh Hạo một trận chiến ở bên trong, hắc đã nhìn ra bản thân không là đối thủ, cũng nhìn ra Mạnh Hạo nhất định đuổi giết đến Mặc Thổ, cho nên mới mở miệng cho cái kia ba cái Trảm Linh cường giả lấy cớ, mục đích, tự là tổng xuất bảo vật.

Việc này tất cả mọi người minh bạch, không cần phải điểm ra.

“Mạnh Hạo!” Hô Diên lão tổ cắn răng, thở sâu, một lần nữa hai mắt nhắm nghiền, hắc muốn đem chính mình chi bằng lượng khôi phục đến đỉnh phong, chỉ có như vậy, mới có thể cùng Mạnh Hạo một trận chiến!

Đối với Mạnh Hạo, hắc hận thấu xương đồng thời, cũng có trước khi không sở hữu. . . Kiên kị!

548. Chương 548: Quay Về Mặc Thổ

Có vinh hạnh đặc biệt trở thành Mạnh Hạo đệ nhất Lôi Linh, tự nhiên là Lý gia lão tổ, này Lý gia lão tổ sớm có được tự do thoải mái, tại Huyết Tiên mặt nạ bên trong, rất là tự tại, đầu nếu không có lôi đình phích hắc, đầu có hay không Bị Đóng tra tấn hắc, hắc liền rất khoái lạc.

Đối với Lý gia tộc nhân ngày nào có thể tới cứu mình, hắc đã không mong đợi, gần như chết lặng, giờ phút này mỗi ngày rất hưởng thụ sự tình chính là đi tra tấn Quý Thập Cửu.

Đối với Lý gia lão tổ mà nói, đem chính mình thừa nhận thống khổ, gấp mấy lần dùng tại trên thân người khác, đó là trong cả đời lớn nhất vui vẻ.

Về phần dự định Mạnh Hạo thứ hai Lôi Linh, dĩ nhiên là là Quý Thập Cửu, cho dù không phải hắc tự nguyện, cho dù là Lý gia lão tổ nghìn cầu vạn cầu, mới giúp Quý Thập Cửu cầu đến vinh hạnh đặc biệt...

Mà thứ ba Lôi Linh, giờ phút này bị kéo vào huyết sắc mặt nạ bên trong, chặt vật đến cực điểm, gần như muốn tiêu tán Hô Duyên lão tổ.

Vừa vừa nhìn thấy Hô Duyên lão tổ, Lý gia lão tổ liền kích động, hắc một kích động, thân thể mà bắt đầu phóng điện... Một phen tra tấn, tự nhiên không thể thiếu.

Mạnh Hạo thần thức từ trong cơ thể thu hồi, không tiếp tục xem xét đan điền bị bảy cái Nguyên Anh tế luyện Thời Gian Chi Luân, hắc đứng ở không trung, Huyết Ngao ở bên, liếm láp bản thân miệng vết thương,

trong mắt lộ ra hung tàn, nó có thể cảm nhận được Mạnh Hạo sát cơ còn không có biến mất, ngược lại càng đậm, tùy theo cũng kéo rồi Huyết Ngao bản thân giết chết.

Mạnh Hạo ánh mắt đảo qua tử hải, Hô Duyên lão tổ tiến đến này là phân thân, không có túi trữ vật, hết thấy Pháp bảo, giống như lắng không mà đến, điểm này lúc trước hắn còn có chút không biết rõ, mà khi hắn từ thân mượn tới Trảm Linh tu vi lúc, mới có hiểu ra.

Trảm Linh cường giả, có lẽ cũng hữu dụng túi trữ vật đấy, nhưng càng nhiều nữa, là sáng lập ra một cái thuộc về bản thân Nguyên Thần không gian, đây cũng là phạm trù cùng Tiên chỗ khác biệt.

Bất quá thập đại trong phường thị, Mạnh Hạo một phen phá hủy, giết chết phần đông Nguyên Anh tu sĩ, bọn họ trong túi trữ vật, vật phẩm phần đông, cũng khiến cho Mạnh Hạo từ hoàn thành thứ bảy hậu kỳ hao phí, giờ phút này bao nhiêu bổ sung một ít.

Trầm ngâm bên trong, tử hải bên trên Ô Thần Bộ tộc nhân, dần dần từ bốn phía tiến đến, nguyên một đám nhìn qua Mạnh Hạo, thần sắc kích động, vừa rồi chiến tranh, bọn hắn ở phía xa, không cách nào chứng kiến, khả năng mơ hồ cảm nhận được trận này chém giết đấu pháp kinh tâm động phách.

“Hô Duyên lão tổ phân thân, không biết có kia bản thể mấy thành tu vi... Bất quá đối với so với xuống, cũng có thể nhìn ra, phân thân của hắn, không giống người thường.” Mạnh Hạo trầm tư khoanh khắc, cười cười, mặc kệ có đủ mấy thành tu vi, hắn cũng không có khả năng bởi vì đối phương cường đại, như vậy lùi bước.

“Mặt khác ba cái kia Trảm Linh cường giả, có chút ý tứ, còn có Hô Duyên lão tổ vừa rồi triệu hoán bọn hắn xuất thủ, cũng ẩn chứa thâm ý, những thứ này Trảm Linh cường giả, mỗi một cái đều là đa mưu túc trí, không thể xem thường.” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ, cúi đầu mắt nhìn phía dưới Ô Thần Bộ tộc nhân, trong mắt tinh quang lóe lên.

“Chúng ta... Quay về Mặc Thổ!” Mạnh Hạo tay phải nâng lên vung lên, lập tức toàn bộ tử hải nổ vang lúc giữa, một cái thật lớn tử hải Cự Nhân, từ trên mặt biển oanh oanh đứng lên, nước biển rơi xuống, đánh ra truyền ra nổ vang, ngay sau đó, thứ hai, người thứ ba tử hải Cự Nhân lần lượt xuất hiện.

Trong chớp mắt, tại tử hải có bảy tử hải Cự Nhân sừng sững dựng lên, cái này bảy Cự Nhân, từng cái đều cao cỡ nghìn trượng, giờ phút này sau khi xuất hiện, nguyên một đám gương mặt mơ hồ, nhưng vẫn có thể mơ hồ chứng kiến, đó là Mạnh Hạo dung nhan.

“Chúng ta đi!” Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở Ngao Khuyển trên người, Ngao Khuyển phi hành ở trên trời, tử hải bảy Cự Nhân chạy bên dưới, nhắc lên Vô Tận Hải sóng nung theo bốn phía, vòng quanh Ô Thần Bộ tộc nhân, thẳng đến Mặc Thổ.

Từ xa nhìn lại, như cùng là tử hải cuộn cuộn, tại Mạnh Hạo ý chí xuống, về phía trước oanh oanh long long lan tràn.

Càng là tại đây lan tràn xuống, thời gian dần qua, tại đây tử hải lên, vô tận u hồn, chậm rãi ngưng tụ, cho đến tử hải tới gần Mặc Thổ đại môn lúc, tại đây trên mặt biển u hồn, chân có hơn mấy chục vạn.

Những thứ này u hồn trôi nổi, theo bảy tử hải Cự Nhân, theo tử hải cuộn cuộn, phóng tới Mặc Thổ.

Một đường dễ như trở bàn tay, không có bất kỳ lực lượng có thể ngăn cản, nước biển ngập trời, nổ vang không ngừng, sớm đã kinh động đến Mặc Thổ, oanh động Mặc Thổ tất cả thế lực.

Lúc bảy tử hải Cự Nhân thân ảnh, xa xa bị Mặc Thổ chỉ tu thấy thời điểm, Mặc Môn lên, đã ngưng tụ mấy vạn tu sĩ, nguyên một đám như lâm đại địch, nhìn về phía phía dưới sóng biển ngập trời.

Nhưng khi bọn hắn nhìn lại lập tức, sóng dữ nổ vang, vòng quanh sóng lớn, trực tiếp đánh vào Mặc Môn, nổ mạnh động trời, Mặc Môn mãnh liệt chấn động, bốn phía sơn mạch, cũng đều rung rung, có đại lượng đá vụn tróc ra, Mặc Môn bên trên tất cả mọi người, nguyên một đám lập tức hoảng sợ.

Đúng lúc này, giữa không trung Mạnh Hạo, khoanh chân ngồi ở Huyết Ngao trên người, Huyết Ngao gào thét mà đến, vừa mới tới gần, lập tức liền có hơn mười người tu sĩ lập tức mà đến, muốn ngăn cản.

Nhưng bọn hắn thân ảnh vừa mới xuất hiện, Huyết Ngao lập tức ngửa mặt lên trời một rống, Trảm Linh khí tức tản ra, một tác vuông giới trực tiếp xuất hiện, nổ vang thanh âm quanh quẩn lúc giữa, cái kia hơn

mười người Nguyên Anh tu sĩ, ngay ngắn hướng phun ra máu tươi, toàn bộ rút lui, nguyên một đám thần sắc hoảng sợ, mang theo không cách nào tin, càng là sợ hãi đã đến cực hạn.

“Trảm Linh dị yêu!!”

“Cái này là... Trảm Linh chi thú!!”

Ở đằng kia hơn mười người Nguyên Anh tu sĩ lui ra phía sau đồng thời, Ngao Khuyển oanh một tiếng, trực tiếp bay qua Mặc Thổ đại môn, nhảy vào đến Mặc Thổ bên trong, cùng lúc đó, sóng biển bên trong, bảy tử hải Cự Nhân, thân thể riêng phần mình từ trên mặt biển một nhảy lên, trong chớp lát, liền vượt qua Mặc Môn, bước vào đã đến Mặc Thổ đại địa.

“Những cái kia... Những thứ kia cái gì, tử hải ngưng tụ mà thành Cự Nhân!!”

“Hắn rõ ràng... Rõ ràng có thể điều khiển tử hải!!”

“Điều đó không có khả năng, như thế nào có người có thể điều khiển tử hải, ta biết hắn, hắn là năm đó Ô Thần Bộ đồ đẳng Thánh Tổ...”

Tại bảy tử hải Cự Nhân rơi xuống đất một cái chớp mắt, toàn bộ đại địa đều oanh chấn động, tại Mặc Môn bên trên Mặc Thổ tu sĩ nguyên một đám hoảng sợ ở bên trong, Mạnh Hạo thanh âm, tại không trung quanh quẩn.

”Ta là Ô Thần Bộ đồ đẳng Thánh Tổ, Thiên Tòng Bộ muốn diệt ta Ô Thần Bộ, hôm nay đến Mặc Thổ, chỉ vì Thiên Tòng Bộ mà đến, đầu trảm Thiên Tòng Bộ toàn tộc!

Hô Duyên lão tổ phân thân, đã bị Mạnh mẽ chém giết, Mặc Thổ chúng bộ, ai ngăn ta đường, tử hải vô tình, tất lan tràn Mặc Thổ!” Mạnh Hạo thanh âm truyền ra lúc, Mặc Môn bên ngoài tử hải, lập tức truyền ra nổ vang sóng lớn, cùng lúc đó, mấy chục vạn u hồn, ngay ngắn hướng gào thét tiến đến, nhảy vào Mặc Thổ.

Mạnh Hạo thanh âm quanh quẩn, bảy tử hải Cự Nhân nện bước đại bộ phận, nhắc lên đại địa nổ vang, mấy chục vạn u hồn gào thét, phô thiên cái địa, đầy hết thấy đưa tới mấy vạn người hấp khí thanh âm, tại đây một cái chớp mắt, Mặc Môn bên trên mấy vạn người, lại không có một cái nào xuất thủ ngăn cản.

Bọn hắn... Căn bản là không cách nào ngăn cản, vô luận là bảy tử hải Cự Nhân, hay là cái kia mấy chục vạn u hồn, còn có cái kia Trảm Linh chi thú, còn có giờ phút này Mặc Môn bên ngoài, gào thét ngập trời tử hải, những thứ này... Đều xa xa không phải là bọn hắn có thể rung chuyển.

Nhất là, Mạnh Hạo đích thoại ngữ trong, nói ra Hô Duyên lão tổ phân thân bị chém giết, việc này lập tức hóa thành nổ vang, quanh quẩn tại tất cả mọi người tâm thần bên trong, nhưng phần lớn... chính là không tin chuyện đó.

Nhưng vô luận như thế nào, giờ phút này Mạnh Hạo tuyệt không phải bọn hắn có thể ngăn cản, này mấy vạn người không chút do dự đem việc này lập tức truyền cho riêng phần mình bộ lạc, về phần như thế nào đi làm, muốn xem các bộ lạc lựa chọn.

Nhưng khiến cái này nhân tâm kinh hãi, là bọn hắn truyền âm về bộ lạc về sau, không ngoài dự tính, tất cả Mặc Thổ bộ lạc, đều lập tức truyền lệnh, nghiêm cấm tất cả bộ tộc nhân, tham dự đến Kim Ô tộc cùng Thiên Tòng Đại Bộ ở giữa phân tranh bên trong.

Một đường đi về phía trước, Mạnh Hạo không có gặp được chút nào ngăn trở, tất cả tại Mặc Thổ bộ lạc, đều toàn bộ tránh đi, khiến cho đại địa, bảy tử hải Cự Nhân, nện bước đi nhanh, oanh oanh mà qua.

Mấy chục vạn u hồn, gào thét rải thiên, còn có Mạnh Hạo Huyết Ngao, những nơi đi qua, Trảm Linh khí tức hiển lộ không thể nghi ngờ, ngày hôm nay... Mạnh Hạo danh tiếng, triệt để oanh động toàn bộ Mặc Thổ.

Hầu như tại Mạnh Hạo bước vào Mặc Thổ, dựa theo Ô Linh đám người chỉ đường, phóng tới Ô Thần Bộ chỗ khu vực thời điểm, giờ phút này Ô Thần Bộ bên ngoài, chiến tranh vẫn còn tiếp tục.

Hắc Long bộ rời đi, mang theo ba thành nguyên bản Kim Ô Hắc Long bộ lực lượng, khiến cho Ô Thần Bộ thực lực ngã xuống không ít, chiến tranh đã giằng co hơn nửa tháng nhiều.

Giờ phút này vẫn còn tiếp tục, toàn bộ Ô Thần Bộ, hôm nay có hơn năm vạn tộc nhân, hầu như toàn bộ đều xuất động, đại lượng yêu bầy chém giết, Đại Mao cùng với khác những cái kia đồ đẳng Thánh Tổ, càng là giống như không biết mỗi một, lâm vào điên cuồng.

Thiên Tông Bộ, xuất động gần như toàn tộc chi lực, vượt qua mười vạn tu sĩ, mang theo phần đông yêu bầy, còn có bọn họ đồ đẳng Thánh Tổ, tại đây trận hai cái bộ lạc chiến tranh, mỗi ngày song phương đều tử thương vô cùng nghiêm trọng.

Nguyên bản Ô Thần Bộ không phải là đối thủ, nhưng Đằng Điều Kinh Thứ tuân thủ năm đó Mạnh Hạo giao phó sứ mạng của nó, vờn quanh Ô Thần Bộ, Kinh Thứ tràn ngập, cản trở một lần lại một lần Thiên Tông Bộ sát cơ.

Máu tươi, tràn ngập đại địa, song phương bộ lạc đại chiến, sớm đã tiến hành đã đến gay cấn trình độ, nổ vang thanh âm thường xuyên quanh quẩn, chém giết chi âm kinh Thiên động Địa.

Còn có Kim Quang Giáo trận pháp, cũng đã trở thành trận này chiến trường, Ô Thần Bộ có thể kiên trì đến bây giờ nguyên nhân, còn có Anh Vũ cùng Bì Đồng, Thiên Phương Thú xuất thủ, đối với Thiên Tông Bộ mà nói, cũng là huyết chiến.

Song phương sớm đã giết đỏ cả mắt rồi, nổ vang ở bên trong, không trung yêu bầy, điên cuồng chém giết, có thể theo thời gian trôi qua, thế cục đối với Ô Thần Bộ mà nói, càng phát ra nguy cơ.

Trên bầu trời, Thiên Tông Bộ có hơn một trăm cái Nguyên Anh tu sĩ, hình thành bức người uy áp, càng có hơn hai mươi cái đồ đẳng Thánh Tổ, cho dù không phải Trảm Linh, có thể Nguyên Anh Đại viên mãn chấn động, giống nhau kinh người.

Bình thường tộc nhân thêm nữa, yêu bầy gào rú, lại để cho phong vân biến sắc.

Thiên Tông Bộ dù sao cũng là đại bộ, nội tình thâm hậu, gần như toàn tộc xuất động, Ô Thần Bộ căn bản cũng không có thể là đối thủ, hôm nay không ngừng mà co rút lại phía dưới, hoàn toàn lui vào Kinh Thứ bên trong phạm vi, tất cả yêu bầy, tất cả tộc nhân, đều mang theo thật sâu mỗi một, nhưng bọn hắn không có tuyệt vọng.

Trong bộ lạc, có Mạnh Hạo pho tượng, bọn hắn vờn quanh tại pho tượng bốn phía, kêu gọi Thánh Tổ danh tiếng, tại dưới sự dẫn dắt năm đó di cư tộc nhân kinh nghiệm, giống như cảm nhận được trong chuyện xưa, thế hệ trước các tộc nhân theo như lời, năm đó từ Tây Mạc phía bắc di cư mà đến một đường nhiệt huyết.

Có thể bại rơi đích thế cục, như trước hay vẫn là càng phát ra xuất hiện, Kinh Thứ Đằng Điều thủ hộ, cũng dần dần xuất hiện muốn tan vỡ cục diện, nhưng nó... vẫn còn kiên trì.

Như là Đại Mao, Man Cự Nhân tại kiên trì giống nhau, hung hãn không sợ chết, mang theo điên cuồng, mang theo cố chấp, mang theo Mạnh Hạo năm đó rời đi lúc đối với sứ mạng của bọn nó, cho dù là chiến đến tử vong, cũng như trước muốn thủ hộ Ô Thần Bộ.

Đại Mao toàn thân là máu, gào rú thê lương, Man Cự Nhân đã mất đi một con mắt, vẫn như trước hung hãn.

Thiên Tông Bộ bên trong, Trương Văn Tổ mắt lạnh nhìn phía dưới, tay phải nâng lên theo tay vung ra, liền đem một cái Ô Thần Bộ tộc nhân chop tới, néo ở cổ về sau, hung hăng sờ, rắc rắc một tiếng, đã bị hắn trực tiếp bóp đoạn.

“Tháp Tạp Tộc, Vân Sơn Tộc, Cửu Tinh Tộc, Nhĩ Tam Tộc từ phía bên phải xuất thủ!”

“Phi Vân Tộc, Hồng Sơn Tộc, Bành Lai Tộc, bọn ngươi từ trái nhảy vào!”

“Trận chiến này, nhanh đã xong, Thiên Tông Chủ Bộ tộc nhân, từ chính diện... San bằng nơi đây Kim Ô bộ lạc, nam nữ lão ấu, một tên cũng không để lại!” Trương Văn Tổ nhàn nhạt mở miệng, trong mắt sát cơ lóe lên, hắn đúng là trận chiến tranh này ở bên trong, Thiên Tông Bộ chủ trì trận chiến này con cưng.

549. Chương 549: Ta Đã Trở Về!

Giữa không trung, Thiên Tông bộ lạc Tộc công cùng Đại Tế Tự, hai người lạnh mắt thấy đại địa, mỗi một ở bên trong, sát cơ tràn ngập, đối với Trương Văn tộc an bài, hẳn hai người rất là nhận đồng.

“Trận chiến này, đã sắp xong rồi.”

Theo Thiên Tông bộ lạc dựa theo Trương Văn Tổ an bài, theo ba phương hướng bay nhanh mà đi, như là ba cái lưỡi dao sắc bén, đâm vào Ô Thần bộ lạc bên trong, lập tức giết chóc thanh âm bỗng nhiên mãnh liệt.

Càng là tại Thiên Tông bộ lạc nội, từng chiếc do pháp bảo tạo thành chiến xa, khi thì kích xạ ra dài đến kinh người cầu vồng, không ngừng phá hủy phía trước hết thấy chướng ngại, khiến cho Ô Thần bộ lạc, tràn đầy nguy cơ.

Còn có giữa không trung, hơn 100 cái Nguyên Anh tu sĩ, hơn hai mươi cái đồ đẳng Thánh Tổ, thể hiện ra đỉnh phong chiến lực, áp chế hết thấy, như vậy thể lực, cho dù là tại Nam Vực, cũng đều có thể so với một cái cường đại tông môn.

Chiến tranh tàn khốc, Ô Thần bộ lạc co rút lại, nhánh dây gai đâm điên cuồng, khiến cho nơi đây thuật pháp thần thông ngũ quang thập sắc, nổ vang chi âm truyền khắp Cửu Thiên.

Anh Vũ tại giữa không trung, giờ phút này cũng đỏ mắt, nó chứng kiến lần lượt Ô Thần bộ lạc tộc nhân vẫn lạc, cái loại này càng ngày càng cảm giác khó chịu, khiến nó giống như nhớ tới trong trí nhớ một ít khiến nó khó chịu nhớ lại.

Bì Đồng thân thể run rẩy, nhìn xem đại địa, nhìn xem bát phương, nó mặc dù là Bất Tử Chi Thân, có thể cùng Anh Vũ đồng dạng, nhìn qua bên người tu sĩ từng cái tử vong, cái loại cảm giác này, tê tâm liệt phế.

“Lão đầu, người làm gì thế không giải khai phong ấn, tiêu diệt bọn hắn!”

“Con em người, ta không giải được, không giải được a! !” Anh Vũ gào rú, mắt đỏ xồng ra.

Ô Thần bộ lạc lần nữa co rút lại, nổ mạnh ngập trời ở giữa, đã buông tha cho tiến công, cải thành phòng thủ, bốn phía toàn bộ đều là Thiên Tông bộ lạc tộc nhân. Liên hợp hơn hai mươi cái đồ đẳng cùng hơn 100 Nguyên Anh tu sĩ ra tay. Nhánh dây gai đâm. Lập tức phạm vi lớn sụp đổ, thoát nhìn, giống như dùng không được bao lâu, liền sẽ chết.

Đúng lúc này, đột nhiên, một tiếng nổ vang từ nơi không xa truyền ra, ngay sau đó, có thể chứng kiến có hơn ba mươi cái Thiên Tông bộ lạc tộc nhân. Liên thủ nhìn xem một căn màu đen đủi căn không người vây quanh cự cây cột lớn.

Cái này trên cây cột điêu khắc lấy vô số hung thú, tràn đầy tang thương phong cách cổ xưa chi ý, giống như không biết tồn tại bao nhiêu năm tháng, bị hơn ba mươi người khiêng chậm chậm đi tới, cái này hơn ba mươi người, từng cái đều là trần trụi mặt, cái trán chảy xuống mồ hôi, giống như vật ấy cực chìm, tập hợp lực lượng của bọn hắn, cũng không cách nào nâng lên quá lâu.

Như vậy cây cột. Trên chiến trường, cũng không phải là một cái. Mà là ba cái!

Vòng quanh Ô Thần bộ lạc, ba phương hướng, đều có một căn đen như vậy sắc cây cột, chừng trăm trượng chi trường, bị chậm chậm chuyển dời mà đến.

Từ phía trên không nhìn lại, cái này ba căn màu đen cây cột, tựa hồ là ba căn màu đen cực lớn cái đỉnh, tán phát ra trận trận hắc khí, hẳn bên trên giống như lay động vô số hung thú oán khí, vòng quanh không ngừng.

“Trấn áp!” Giữa không trung, Trương Văn Tổ hai mắt lóe lên, bỗng nhiên mở miệng.

Tại hắn mở miệng nháy mắt, sở hữu Thiên Tông bộ lạc tộc nhân, lập tức trong miệng truyền ra trận trận phức tạp chú ngữ chi âm, thanh âm này quanh quẩn, dần dần kinh thiên động địa, nổ vang thành âm sóng.

Vòng qua vòng lại lúc, Ô Thần bộ lạc bên ngoài ba phương hướng, ba cái cự đại màu đen cái đỉnh, bỗng nhiên giống bị cái này chú ngữ chi lực dẫn dắt, lại trôi nổi mà lên, dừng đứng tại trong giữa không trung.

“Hong Một San!” Thiên Tông bộ lạc Tộc công cùng Đại Tế Tự, hai người tay phải nâng lên, tại bản thân mi tâm vỗ mạnh một cái, lập tức toàn thân chấn động, phun ra máu tươi lúc, thần sắc vận vẹo truyền ra phức tạp khó đọc cuối cùng chú ngữ!

Cái này chú ngữ, giống như hấp thu hần hai tánh mạng con người, tại truyền ra lúc, quanh quẩn toàn bộ chiến trường, khiến cho sở hữu nghe được chi nhân, đều trong khoảng thời gian ngắn hoảng hốt, như là bị nhiếp hồn.

Tiếp cận lấy, cái kia ba cái màu đen cực lớn cái đỉnh, trong giây lát, thẳng đến đại địa rơi xuống, oanh một tiếng nổ mạnh, ba cái màu đen cực lớn cái đỉnh, tại Ô Thần bộ lạc bên ngoài ba phương hướng, đồng thời rơi xuống đất, trực tiếp đâm xuống mặt đất.

Tại chúng đâm xuống mặt đất nháy mắt, một cái cự đại màu đen màn hào quang, trong chớp lát hàng lâm, dùng ba cái cái đỉnh vi liên tiếp, trực tiếp đem Ô Thần bộ lạc, bao phủ ở bên trong.

Cùng lúc đó, Ô Thần bộ lạc tộc nhân, tại đây màu đen cái chụp nội, tất cả mọi người, nam nữ lão ấu, còn có bảy yêu, toàn bộ đều lập tức thân thể xuất hiện héo rũ dấu vết.

Tiếp cận lấy, giữa không trung Thiên Tông bộ lạc Nguyên Anh tu sĩ cùng đồ đẳng Thánh Tổ, phân tán thành ba phần, hàng lâm ba cái màu đen cái đỉnh bốn phía, triển khai toàn bộ tu sĩ, theo bên trên hướng phía dưới, oanh kích cái đỉnh.

Mỗi oanh kích một lần, cái này ba cái cái đỉnh đều xâm nhập đại địa mấy trượng, ngay tiếp theo, màu đen màn sáng cũng sẽ nồng đậm hết thấy, ẩn ẩn có vô số tia chớp chạy lúc, bị bao phủ ở bên trong Ô Thần bộ lạc tộc nhân, héo rũ càng phát ra nghiêm trọng, nguyên một đám lộ ra tuyệt vọng, giống như thật sự như Thiên Tông bộ lạc theo như lời, toàn tộc diệt sạch, một tên cũng không để lại.

“Tam Thế Diệt Linh Đỉnh. . . Bảo vật này là ta Thiên Tông bộ lạc chí bảo, nếu không có cái này Ô Thần bộ lạc thủy chung tại chống cự, không có co rút lại, chúng ta thật đúng là không tốt đem hần dùng ra.”

“Hi vọng bọn hần toàn tộc sinh cơ, có thể đối với lão tổ có chút trợ giúp.” Thiên Tông bộ lạc Tộc công cùng Đại Tế Tự, hai người đáy lòng nhẹ nhàng thở ra, trận này giằng co hơn nửa tháng chiến tranh, đến tận đây, rốt cục đã sắp xong rồi.

Nhẹ nhàng thở ra, không chỉ là hần hai người, còn có bốn phía Thiên Tông bộ lạc tộc nhân, duy chỉ có Trương Văn Tổ, thần sắc lạnh lùng, trong mắt còn lưu lại lấy một vòng đối với giết chóc hưng phấn.

“Ngược lại là rất ương ngạnh, càng là giãy dụa, sinh cơ tiêu tán lại càng nhanh, tử vong cũng lại càng nhanh.”

Rầm rầm thanh âm không ngừng truyền ra, cái đỉnh càng phát ra xâm nhập đại địa, Ô Thần bộ lạc tộc nhân, cũng đều nguyên một đám gầy gò, Thiên Phương cũng tốt, Đại Mao cũng thế, đều lúc này liệt.

Tuyệt vọng cũng có, nhưng càng nhiều nữa, nhưng lại tại giây dụa ở bên trong, hai mắt lộ ra oán độc cùng với điên cuồng, dung hợp cùng một chỗ, hóa thành cừ hận, cừ hận này, cần máu tươi đến hóa giải, cần diệt tộc đến triệt tiêu.

“Vô dụng giãy dụa.” Thiên Tông bộ Đại Tế Tự nhàn nhạt mở miệng

“Muốn trách, chỉ có thể trách các người đồ đẳng Thánh Tổ, giết không nên giết chi nhân, chọc không nên trêu chọc ta đây Thiên Tông bộ lạc lão tổ, có lẽ người này hôm nay đã bị chết, chết ở Hô Diên lão tổ phân thân dưới.” Thiên Tông bộ lạc Tộc công, mỉm cười, thần sắc có chút ngạo nghễ, nhìn về phía Ô Thần bộ lạc trong ánh mắt, mang theo một vòng khinh miệt.

“Chết người muội, ai chết hần cũng không. . . Ân? Ồ?” Anh Vũ tại cái chụp nội giữa không trung, nghe vậy lập tức mắng lên, có thể lời nói nói ra một nửa, nó bỗng nhiên sững sờ, dừng một chút, mãnh liệt nhìn về phía xa xa.

Ngay tại Ô Thần bộ lạc kiên trì, lung lay sắp đổ thời điểm, tại Anh Vũ nhìn về phía xa xa đại địa nháy mắt, đột nhiên, đại địa âm âm chấn động, cái này chấn động, không phải cái đỉnh sâu xuống mặt đất chấn động, mà là muốn càng cường liệt, càng bàng bạc, giống như là nghiêng trời lệch đất, nổ vang kinh thiên!

Giống như ở phía xa, có nhiều cự nhân chạy trốn, bước chân rơi xuống lúc, chấn động đại địa run rẩy.

Ngay sau đó, một cỗ biển mùi tanh, nháy mắt đập vào mặt, trên bầu trời, càng là nhấc lên chấn động cuồng phong, này gió thổi động cát đất, càng là trong đó, có một cỗ ngập trời sát khí, rầm rầm khuếch tán.

Cái này chấn động, đầu tiên bị Thiên Tông bộ lạc tộc nhân phát giác, theo giữa không trung cái kia hơn 100 cái Nguyên Anh cùng với hơn hai mươi cái đồ đẳng Thánh Tổ nhao nhao ngẩng đầu nhìn lại thời gian.

Bọn hắn thấy được. . . Trên bầu trời, xuất hiện cuồng phong!

Này phong âm trầm, gào thét mà đến, tại đây trong gió, tồn tại mấy chục vạn u hồn!

Đang nhìn đến những u hồn này nháy mắt, cái này hơn 100 Nguyên Anh tu sĩ cùng với đồ đẳng Thánh Tổ, nhao nhao hít vào khẩu khí, giờ phút này, bốn phía Thiên Tông bộ lạc tộc nhân khác, cũng đều thấy được một màn này.

Cùng lúc đó. . . Đại địa nổ vang càng phát ra mãnh liệt, mọi người rốt cục chứng kiến, ở phía xa cả vùng đất, theo chấn động, có bảy cái cự đại thân ảnh, một nhảy dựng lên, oanh một tiếng, đập tại mặt đất, đó là bảy cái Tử sắc ngàn trượng cự nhân!

Biển mùi tanh, càng phát ra nồng đậm, cái này bảy cái ngàn trượng cự nhân xuất hiện, lập tức lại để cho sở hữu Thiên Tông bộ lạc tộc nhân, toàn bộ truyền ra trận trận hấp khí thanh.

“Đây là cái gì. . .” Trương Văn Tổ sửng sốt một chút, mở to mắt, lộ ra không cách nào tin, hắn tâm thần mãnh liệt nổ vang gian, liếc nhận ra, cái kia bảy cái Tử sắc cự nhân, là do cái gì tạo thành.

“Tử Hải. . . Bọn họ là do Tử Hải tạo thành cự nhân!” Thiên Tông bộ lạc Đại Tế Tự, giờ phút này nghẹn ngào mở miệng, vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi.

“Tử Hải cự nhân. . . Phía trước nhất cái kia cự nhân, trong tay nâng, là. . .” Thiên Tông bộ lạc Tộc công, hai mắt bỗng nhiên co rút lại, mãnh liệt nhìn lại.

Tại hắn nhìn lại nháy mắt, Đại Tế Tự còn có Thiên Tông bộ lạc Nguyên Anh tu sĩ, cũng đều lần lượt có chỗ phát giác, toàn bộ nhìn lại, tại ánh mắt của bọn hắn ngưng tụ lập tức, tất cả mọi người, có như vậy trong tích tắc, giống như hô hấp dừng lại.

“Kim Ô bộ lạc tộc nhân! !”

“Là trước kia bị bắt ở, đưa đi thập đại phường thị Kim Ô tộc tộc nhân! !”

Ngay tại những Thiên Tông bộ lạc này tu sĩ, nguyên một đám hoảng sợ kinh hãi lúc, đột nhiên địa, trên bầu trời, trong cuồng phong, có một đạo khổng lồ Xích sắc thân ảnh, rầm rầm mà ra, tốc độ cực nhanh, nhấc lên ngập trời sát khí, Thiên Địa biến sắc, phong vân cuốn ngược lại, tạo thành một cỗ kinh tâm động phách uy áp, thẳng đến Thiên Tông bộ lạc mà đến.

Cái này uy áp mãnh liệt, tại mọi người cảm thụ, như là Thiên Uy.

Đó là một chỉ khổng lồ huyết sắc chó ngao, ở đằng kia chó ngao đỉnh đầu, đứng đấy một cái thanh y nam tử, nam tử này tóc đen phiêu diêu, hai mắt lạnh lùng, thần sắc âm trầm, hình như có khôn cùng nồng đậm sát cơ, tại trên người hắn, tại giờ khắc này, ầm ầm bộc phát.

“Mạnh Hạo!” Trương Văn Tổ hô hấp dồn dập, trong chốc lát tựa như nhận ra Mạnh Hạo, năm đó Mặc môn bên ngoài, hắn đối với Mạnh Hạo ấn tượng, cực kỳ mãnh liệt.

Đồng dạng nhận ra Mạnh Hạo, còn có Thiên Tông bộ lạc Tộc công cùng tế tự, còn có những thứ khác một ít Nguyên Anh tu sĩ, bọn hắn đang nhìn đến Mạnh Hạo nháy mắt, lập tức trong óc nổ vang.

Bọn hắn trong lòng biết, lão tổ phân thân trước khi đã đuổi theo giết Mạnh Hạo, có thể. . . Có thể dưới mắt, Mạnh Hạo tiến đến, cái này sau lưng đại biểu thâm ý, lại để ọi người tâm thần không khỏi chấn động.

Càng là tại thời khắc này, bị màu đen màn sáng bao phủ ở bên trong Ô Thần bộ lạc tộc nhân, trong đó những năm đó kia theo Mạnh Hạo một đường di chuyển lão nhân, nguyên một đám đang run rẩy ở bên trong, toàn bộ đều thấy được giữa không trung, huyết sắc chó ngao bên trên, đứng đấy Mạnh Hạo.

Cùng một hơn trăm năm trước bộ dạng, cơ hồ không có gì khác nhau, trong thoáng chốc, bọn hắn kích động run rẩy.

“Cung nghênh Thánh Tổ đại nhân trở về! !”

Bốn phía cái này hơn 100 năm sinh ra, hay hoặc là sau gia nhập Ô Thần bộ lạc tộc nhân, nguyên một đám sống sót một chút, đang nhìn đến Mạnh Hạo nháy mắt, Mạnh Hạo bộ dạng, cùng bọn họ trong đầu Mạnh Hạo pho tượng dung hợp cùng một chỗ, hóa thành đồng dạng kích động.

“Cung nghênh Thánh Tổ đại nhân trở về! !”

“Cung nghênh Thánh Tổ đại nhân trở về! !” Thanh âm của bọn hắn, nổ vang Thiên Địa, mang theo quật khởi hi vọng, mang theo kích động điên cuồng, quanh quẩn bát phương lúc, Mạnh Hạo thanh âm, cũng ở đây một cái chớp mắt, truyền khắp bốn phía.

“Ta đã trở về.”

550. Chương 550: Phá Trận

Vô cùng đơn giản bốn chữ, từ Mạnh Hạo trong miệng truyền ra, truyền khắp toàn bộ chiến trường, truyền vào Thiên Tông Bộ tộc nhân trong tai lúc, nhắc lên từng trận hấp khí thanh âm, truyền vào màn sáng bên trong Ô Thần Bộ tộc tâm thần người lúc, nhắc lên kích động điên cuồng.

Bốn chữ này, mang theo một cỗ áy náy, mang theo một cỗ muốn giết chết Thiên Tông Bộ toàn tộc sát cơ, tại quanh quẩn ở bên trong, Mạnh Hạo thấy được đây người chặt vật đây, thần sắc âm đạm Đại Mao.

Thấy được toàn thân run rẩy Man Cự Nhân, thấy được Ô Thần Bộ bên trong, những cái kia năm đó cùng hắn một đường di cư quen thuộc gương mặt.

Thấy được Ô Trần, thấy được hắn lúc trước lưu lại yêu bầy, còn có Kim Quang Giáo gương mặt, đây hết thấy tại thời khắc này, hiển hiện tại Mạnh Hạo trong mắt, ánh vào trong đầu của hắn, hơn một trăm năm xa cách, tại thời khắc này, tại Mạnh Hạo nơi đây cảm thụ cũng không phải là dài đằng đặc, nhưng đối với Ô Thần Bộ mà nói, hơn một trăm năm, rất là đã lâu.

“Ta... Đã trở về.” Mạnh Hạo thì thào, cùng Ô Thần Bộ ở giữa nhân quả, sớm đã dứt bỏ không ngừng, giờ phút này nhìn xem Ô Thần Bộ thê thảm, Mạnh Hạo trên người, sát khí lập tức ngập trời.

Cùng lúc đó, Thiên Tông Bộ tộc nhân, nguyên một đám hô hấp dồn dập, nhưng rất nhanh đấy, Thiên Tông Bộ Tộc công, liền trong mắt sát cơ cùng một chỗ.

“Có thể chạy thoát lão tổ đuổi giết, thật có chút bổn sự, nhưng nếu như dám chui đầu vô lưới, hôm nay ngươi nhất định táng thân ở chỗ này !”

“Thiên Tông Bộ tộc nhân, đánh chết người này, diệt Ô Thần Bộ toàn tộc!” Thiên Tông Bộ Đại tế ti, bỗng nhiên mở miệng, thanh âm truyền ra lúc, toàn bộ Thiên Tông Bộ tộc nhân, nguyên một đám lập tức truyền ra gào rú.

Trương Văn Tổ tại không trung, trong mắt lộ ra chờ mong cùng nồng đậm chiến ý.

“Người xuất hiện lần nữa rồi... Lúc này đây, ta muốn cùng ngươi một trận chiến!” Trương Văn Tổ năm đó đối với Mạnh Hạo ấn tượng, cực kỳ mãnh liệt, giờ phút này chiến ý tùy theo bộc phát.

Bốn phía hơn một trăm cái Nguyên Anh tu sĩ, còn có hơn hai mươi cái đồ đẳng Thánh Tổ, nguyên một đám cũng là sát cơ nhắc lên. Đang muốn lao ra lúc, đột nhiên, Mạnh Hạo dưới thân Ngao Khuyển, mang theo một vòng khinh miệt chi ý. Ngửa mặt lên trời gầm nhẹ.

Trong tiếng hú. Thuộc về Ngao khuyển Trảm Linh khí tức, bỗng nhiên bộc phát. Khí tức này truyền ra nháy mắt, lập tức dùng Ngao Khuyển làm trung tâm, bốn phía như nhắc lên vô hình cuồng phong, oanh oanh long long quanh quẩn. Tất cả cùng hơi thở này đụng chạm Thiên Tông Bộ tộc nhân, Nguyên Anh cũng tốt, đồ đẳng Thánh Tổ cũng thế, ngay ngắn hướng sắc mặt đại biến, lộ ra hoảng sợ đồng thời, càng mang theo mãnh liệt không cách nào tin.

“Trăm Linh!!”

“Đây là... Trăm Linh dị yêu!!”

Đúng lúc này, đại địa mãnh liệt chấn động. Bảy khổng lồ tử hải Cự Nhân, nổ vang mà đến, nện bước đi nhanh, tốc độ cực nhanh. Mắt thấy tới gần.

Còn có cái kia mấy chục vạn u hồn, mang theo vô biên âm lãnh, trong chớp lát khiến cho cái này toàn bộ chiến trường, như đặt mình trong rét đậm bên trong.

Nhưng nhanh hơn chính là Mạnh Hạo dưới chân Ngao Khuyển, Ngao Khuyển gào thét mà đến, tại bầu trời này, hóa thành nhất đạo đỏ thẫm hào quang, thẳng đến bao phủ Ô Thần Bộ màu đen màn sáng.

Mạnh Hạo thân thể nhoáng một cái, nháy mắt hóa thành khói xanh, hắc nguyệt bên trong, xuất hiện lúc, thành linh tại một cái trong đó màu đen cái đỉnh bên cạnh, tại xuất hiện nháy mắt, thứ ba mạng, bỗng nhiên mở ra.

Cùng lúc đó, Anh Vũ cùng Bì Đổng, dùng tốc độ cực nhanh, nháy mắt mà đến, đứng ở Mạnh Hạo bả vai, thoáng cái dường như đã tìm được người tâm phúc, lập tức điều võ dương oai, dương dương đắc ý, cuồn cuộn đứng lên.

“Đến a, các ngươi muội muội đấy, các ngươi hiện tại ngược lại là tới rồi!! Vừa rồi sức mạnh đi đâu? Con em ngươi, cảm giác gây Ngũ Gia, tiểu Hạo Tử, đi, chơi đám bọn hắn!”

“Hừ hừ, Tam gia lần này không độ hóa các ngươi, Tam gia muốn làm cho chết các ngươi, Tiểu Hạo Tử, đi, chơi đám bọn hắn!”

Mạnh Hạo sắc mặt có đen một chút, không để ý tới Anh Vũ cùng Bì Đổng, xuất thủ chính là thứ ba mạng, bốn phần Nguyên Anh Đại viên mãn chiến lực, trực tiếp nhắc lên thiên gợn sóng.

Oanh!

Mạnh Hạo tu vi bộc phát, bốn phần Nguyên Anh Đại viên mãn chiến lực tràn ngập bốn phía, tay phải hắn nâng lên chỉ về phía trước rơi xuống, cái này chỉ một cái nhìn như bình thường, nhưng lại có tử khí âm âm truyền ra, đúng là Mạnh Hạo tử khí trầm.

Cái này tử khí thành đao, dựng thẳng lấy một cái chớp mắt chém tới, trực tiếp từ một cái Thiên Tòng Bộ Nguyên Anh tu sĩ trên người, nháy mắt mà qua về sau, cái này Nguyên Anh tu sĩ mở to mắt, thân thể oanh một tiếng, trực tiếp chia làm hai nửa.

“Cạn!! Giết chết bọn chúng!!” Anh Vũ hưng phấn thét lên, nó cảm thấy một hơi, rút cuộc phóng xuất ra đi một tí.

Mạnh Hạo tốc độ cực nhanh, đuổi giết mà đi, cùng lúc đó, Ngao Khuyển hồng mang lông lánh, từng đám cây màu đỏ bộ lông huyền hóa ra hư ảnh, tại nó bốn phía xoay tròn, thành linh tạo thành màu đỏ gió lốc, những nơi đi qua, như vào chỗ không người, dễ như trở bàn tay, tất cả tồn tại, đồ đảng cũng tốt, Nguyên Anh cũng thế, chỉ cần cùng nó đụng chạm, lập tức liền phát ra kêu thê lương thảm thiết, thân thể tan vỡ, hình thần cầu diệt.

Đây không phải chiến tranh, đây là đồ sát!

Còn có cái kia mấy chục vạn u hồn, mang theo âm lãnh, mang theo vô tình, bỗng nhiên nhào tới, những nơi đi qua, những cái kia Thiên Tòng Bộ bình thường tộc nhân, nguyên một đám thân thể run rẩy, sinh cơ dập tắt.

Kinh người nhất đấy, hay vẫn là cái kia bảy cái thật lớn tử hải Cự Nhân, bọn hắn tới gần về sau, lập tức vung vẩy thân hình, nổ vang lúc giữa, thường thường một quyền rơi xuống, đại địa sẽ xuất hiện một cái hố sâu, càng làm cho nhân rung động đấy, là nó trên người chúng diệt tuyệt chỉ lực, chỉ cần đụng phải sinh mệnh, chính là diệt tuyệt.

Toàn bộ chiến trường, lập tức đại loạn!

Một màn này xuất hiện, lập tức lại để cho Thiên Tông Bộ Tộc công cùng Đại tể ti, hít vào khẩu khí, không cách nào tin, Trương Văn Tổ mở to mắt, triệt để đứng ở chỗ đó, hần nguyên bản còn ý định cùng Mạnh Hạo một trận chiến, có thể giờ phút này chứng kiến Mạnh Hạo những nơi đi qua, Nguyên Anh tu sĩ không có một cái nào có thể cùng kia giao thủ vượt qua một cái hô hấp, nhất là hần giờ phút này chứng kiến trong tộc hiển hách thanh danh một cái Nguyên Anh hậu kỳ Trưởng lão, tại Mạnh Hạo trước mặt, yếu ớt chẳng qua là chỉ một cái, liền thân thể nổ vang tan vỡ, kêu thảm thiết đến nay vẫn còn bên tai, hần lập tức thân thể run run thoáng một phát, bỏ đi tất cả cùng Mạnh Hạo một trận chiến ý niệm trong đầu.

“Ngăn cản bọn hần lấy ra Diệt Linh Đỉnh!!” Liền khi bọn hần kinh hãi thời điểm, Thiên Tông Bộ Tộc công bỗng nhiên hai mắt co rút lại, chợt gầm nhẹ, thân thể càng là tiến về phía trước một bước bước đi, thẳng đến Mạnh Hạo, cùng lúc đó, tại Mạnh Hạo bốn phía, có hơn ba mươi Nguyên Anh tu sĩ, còn có bảy tám cái đồ đằng Thánh Tổ, ngay ngắn hướng ngăn trở, ngăn cản Mạnh Hạo tiếp cận cái kia cây màu đen cái đỉnh.

“Cút!” Mạnh Hạo trong mắt sát cơ mãnh liệt, tay phải nâng lên về phía trước vung lên, lập tức cuồng phong gào thét, mang theo bốn phần Nguyên Anh Đại viên mãn chi lực, lập tức oanh oanh khuếch tán, khiến cho hần trước người bảy tám cái ngăn cản mà đến Nguyên Anh tu sĩ, nguyên một đám phun ra máu tươi, thân thể chợt rút lui, sắc mặt tái nhợt, trong đó càng có hai người, thân thể trực tiếp tan vỡ thê lương mà chết.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo tay phải nâng lên hư không một trảo, ma thương nơi tay, hướng về sau lưng chợt một thương mà đi, ma thương hóa thành hắc vụ, mang theo dữ tợn, lập tức nuốt hướng Mạnh Hạo sau lưng, tiến đến bảy tám người, những nơi đi qua, lập tức nổ vang ngập trời.

Mạnh Hạo thân thể không có chút nào dừng lại, nhoáng một cái phía dưới, xuất hiện ở một cái đồ đằng Thánh Tổ trước người, trong mắt sát cơ lóng lánh, tay phải nâng lên, một quyền rơi xuống.

Oanh!

Dạng như vậy như Tê Ngưu giống như đồ đằng Thánh Tổ, mang theo không cách nào tin, thân thể phịch một tiếng chia năm xẻ bảy, huyết nhục văng khắp nơi ở bên trong, tạo thành huyết vụ, Mạnh Hạo thân thể trực tiếp xuyên thẳng qua mà qua, nhắc lên bốn phía từng trận hấp khí thanh âm, đã liền mặt khác bảy tám cái chuẩn bị chặn đường Mạnh Hạo Nguyên Anh tu sĩ, cũng đều ở đây mãnh liệt trong rung động, tâm thần run rẩy, sinh sôi dừng lại, không dám ngăn cản.

Một đường dễ như trở bàn tay, Mạnh Hạo trong chớp lát, liền xuất hiện ở cái kia cây màu đen Diệt Linh Đỉnh bên trên, tay phải nâng lên, một chút đè lại này đỉnh, hướng lên mãnh liệt kéo một cái.

Cái này kéo một cái phía dưới, lập tức cái này khổng lồ cái đỉnh oanh một tiếng, chậm rãi bị nâng lên, nhưng vào lúc này, Thiên Tông Bộ tộc công tiến đến, mắt thấy một màn này, vị này tộc công trong mắt sát cơ mãnh liệt, lòng hần biết không có khả năng lại để cho cái này Diệt Linh Đỉnh lấy ra, bằng không mà nói, Ô Thần Bộ tộc nhân lao ra, đối với bọn hần Thiên Tông Bộ mà nói, như là đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương!

“Không tiếc hết thủy đại giới, ngăn cản!” Thiên Tông Bộ tộc công gào rú, bốn phía Thiên Tông Bộ Nguyên Anh tu sĩ nhao nhao cắn răng, cái này hơn mười người ngay ngắn hướng lao ra, thẳng đến Mạnh Hạo, còn có bảy tám cái đồ đằng Thánh Tổ, cũng oanh oanh mà đến.

Mắt thấy những người này muốn tới gần, Mạnh Hạo khước miệng lộ ra cười lạnh.

“Thứ tư mạng!”

Hần trực tiếp mở ra thứ tư mạng, oanh một tiếng, tám phần Nguyên Anh Đại viên mãn chiến lực, tại đây một cái chớp mắt, từ Mạnh Hạo trên người bỗng nhiên quật khởi, đang lúc mọi người tới gần nháy mắt, lập tức cùng Mạnh Hạo bộc phát khí thế, vô hình đụng chạm.

Nổ vang lúc giữa, Mạnh Hạo bốn phía tất cả Nguyên Anh tu sĩ, tất cả đồ đằng Thánh Tổ, toàn bộ phun ra máu tươi, kể cả Thiên Tông Bộ Tộc công, cũng là máu tươi phun ra, toàn bộ rút lui, thần sắc đều lộ ra trước đó chưa từng có hoảng sợ.

Tơ mắt nhìn Mạnh Hạo tay phải hướng lên mãnh liệt nhếch lên, khổng lồ kia màu đen cái đỉnh, tại oanh long nổ mạnh xuống, trực tiếp đột ngột từ mặt đất mọc lên, bị Mạnh Hạo sinh sôi rút ra, tại không trung lúc, cái này cái đỉnh cấp tốc thu nhỏ lại, lại hóa thành lòng bài tay lớn nhỏ, rơi vào Mạnh Hạo trong tay.

Theo ba cái cái đỉnh, thiếu đi thứ nhất, lập tức bao phủ Vô Thần bộ lạc màu đen màn sáng, lập tức vụn vụn, tại đây vụn vụn ở bên trong, trong đó sinh cơ cướp đoạt, lập tức chậm lại, tất cả Ô Thần Bộ tộc nhân, thần sắc đều lộ ra phấn khởi.

Một màn này, lần nữa rung động tất cả mọi người.

“Hắn... Hắn là tu vi gì!!”

“Đây không phải Nguyên Anh Đại viên mãn, đây là... Bán bộ Trảm Linh!!”

Tại đây mọi người hoảng sợ ở bên trong, lại một âm thanh nổ vang nổ mạnh, từ thứ hai chỗ Diệt Linh Đỉnh địa phương truyền ra, đại địa chấn động lúc giữa, cái kia đệ nhị cây màu đen cái đỉnh, bị Ngao Khuyển một đường chém giết tất cả ngăn cản Nguyên Anh tu sĩ cùng đồ đảng Thánh Tổ về sau, trực tiếp một cái tát đập bay, thậm chí nó khí lực to lớn, cái này màu đen cái đỉnh bị đập bay lúc, tại đại địa đánh bạc rồi một đạo cự đại khe hở.

Đã mất đi hai cây cái đỉnh, màu đen màn sáng phạm vi lớn vụn vụn, trong đó không hề còn cướp đoạt sức sống, thậm chí xuất hiện phụng dưỡng cha mẹ!! Tất cả bị hút đi sinh cơ, tại thời khắc này, dường như một lần nữa trở về.

Cái kia bị Huyết Ngao một cái tát đập bay cái đỉnh tại không trung vu vu mà đi, Mạnh Hạo thân thể nhoáng một cái, tay phải nhắc tới hư không chỉ một cái, lập tức cái này bay lên cực lớn màu đen cái đỉnh, lập tức chấn động, cấp tốc thu nhỏ lại, lập tức mà đến, rơi vào Mạnh Hạo trong tay.

Hắn không có nửa điểm dừng lại, thẳng đến đệ tam cây màu đen cái đỉnh mà đi, một đường tất cả ngăn cản chi nhân, không đợi tới gần, liền hồng mang lóe lên, Ngao Khuyển nháy mắt mà đến, trực tiếp một cái tát đập bay.

Tất cả bị nó bàn tay đập qua đầu, toàn bộ da tróc thịt bong, thịt nát xương tan!

Oanh!

Mạnh Hạo tay phải nâng lên, từ dưới lên trên, trực tiếp oanh tại đệ tam cây màu đen cái đỉnh lên, này đỉnh chấn động lúc giữa, phịch một tiếng, đột ngột từ mặt đất mọc lên!

Màu đen màn sáng nháy mắt nghiền nát, Ô Thần Bộ tộc nhân, thân thể của bọn hắn mất thường có thể thấy được từ héo rũ trong khôi phục, mang theo cuộn cuộn sát khí, bỗng nhiên lao ra!

“Sát!”

551. Chương 551: Tuyệt Địa!

Giết chóc quật khởi!

Ô Thần bộ lạc tộc nhân, nguyên một đám gào rú mà ra, tâm thần phấn chấn, nhất là những từng theo kia theo Mạnh Hạo một đường di chuyển lão nhân, nguyên một đám càng là nhiệt huyết lần nữa thiêu đốt, giống như về tới năm đó trong năm tháng, tại máu và lửa ở bên trong, bày ra tánh mạng sáng chói.

Mà những này kia hơn 100 năm xuất hiện tộc nhân, giờ phút này cũng nhao nhao cảm nhận được huyết dịch thiêu đốt, những từng tại kia người thể hệ trước trong miệng truyền lưu về di chuyển câu chuyện, giờ phút này giống như hiển hiện tại trước mắt, không còn là hình ảnh, mà là trở thành chân thật.

Ô Thần bộ lạc, sớm đã không là năm đó Ô Thần năm bộ, cũng không phải di chuyển trong cần dựa vào Mạnh Hạo một người bảo hộ tộc đàn, hôm nay Ô Thần bộ lạc, là dù là Thiên Tông đại bộ, cũng muốn toàn lực ra tay mới có thể diệt sát tồn tại.

Mà bọn hắn xông ra, sát cơ quật khởi, cái loại này tồn tại trong xương cốt hãn cùng điên cuồng, tại thời khắc này, rầm rầm bộc phát.

Mấy vạn Ô Thần bộ lạc tộc nhân, toàn bộ xông ra, còn có phần đông bày yêu, Đại Mao, Man Cự Nhân, bộ lạc Nguyên Anh tu sĩ, còn có những đồ đồ kia, ngay ngắn hướng xuất hiện, sát nhập Thiên Tông bộ lạc bên trong.

Nổ vang không ngừng, chém giết ngập trời.

Mạnh Hạo tại giữa không trung, tay phải khi nhấc lên, cái kia thứ ba miếng màu đen cái đinh, nháy mắt gần ra hiện tại lòng bàn tay của hắn nội, đem hắn thu hồi về sau, Mạnh Hạo hai mắt hàn mang lóe lên.

Huyết Ngao một tiếng gào thét, thân thể nháy mắt biến mất, cũng không phải là sát nhân, mà là một cái chớp mắt hóa thành chói mắt hồng mang, cái này hồng mang như cùng một cái cực lớn cái chụp, trực tiếp đem bất phương bao phủ ở bên trong.

Phong kín Thiên Tông bộ lạc đường lui!

Chỉ là, tại Huyết Ngao hóa thân Hồng sắc phong ấn lúc, Mạnh Hạo trên bờ vai Anh Vũ, đột nhiên hai mắt sáng lên, thẳng ngoắc ngoắc chăm chăm vào chỗ ngao thân ảnh. Há miệng ra. Giống như cả người bị chấn động ở. Sau đó thì có mãnh liệt hào hứng, bỗng nhiên tại trong hai mắt nhen nhóm.

Cùng lúc đó, bảy cái Tử Hải cự nhân, thân thể mỗi một lần vung vẩy, đều có kinh thiên hồng mang truyền ra, những nơi đi qua, hết thảy tu sĩ toàn bộ thân thể diệt sạch, mấy chục vạn u hồn. Càng là mang theo vô tận hàn khí, chỗ qua khu vực, sinh cơ toàn bộ biến mất.

Cái này hoàn toàn tựu là một trường giết chóc!

Ô Thần bộ lạc tộc nhân, đồng dạng đã trở thành trận này đồ sát ở bên trong lưỡi dao sắc bén, mang theo dữ tợn, mang theo báo thù, mang theo thể bất lương lập quyết tâm, gào rú phóng đi.

Mạnh Hạo thân thể về phía trước nhoáng một cái, trong chớp lát, tựu xuất hiện ở một cái Nguyên Anh tu sĩ bên người. Cái này Nguyên Anh tu sĩ là một cái bà lão, mặc lấy màu xanh lá trường bào. Giờ phút này sắc mặt tái nhợt, bị cái này toàn bộ Thiên Địa, bởi vì Mạnh Hạo xuất hiện, đột nhiên xuất hiện kịch biến triệt để rung động, nàng xem thấy bốn phía giết chóc, lập tức da đầu run lên, đang muốn lui ra phía sau lúc, nàng tâm thần chấn động, đã nhận ra Mạnh Hạo thân ảnh.

Bà lão hai mắt mãnh liệt co rút lại, không chút do dự cắn chót lưỡi phun ra máu tươi, tay phải nâng lên tại trên Túi Trữ Vật vô, lập tức có vài chục kiện pháp bảo toàn bộ bị nàng lấy ra, tại đây thời khắc nguy cơ, cái này bà lão đã liều lĩnh, theo pháp bảo xuất hiện, nàng toàn thân đồ đồ chỉ quang biến ảo, biến hóa ra các loại đồ đồ, cùng lúc đó, thân thể của nàng càng là rất nhanh héo rũ, phẳng phát đem đại bộ phận tánh mạng đều với tư cách tu vi, ép đi ra.

Nổ vang quanh quẩn, bà lão thần sắc dữ tợn nháy mắt, Mạnh Hạo thần sắc lạnh lùng, lại không có chút nào né tránh, cất bước đi tới lúc, tay phải hư không một trảo, ma thương nơi tay, về phía trước một thương gào thét mà đi.

Một phát này, nhấc lên kinh thiên nổ mạnh, xé rách sở hữu pháp bảo, hồng mắt bà lão toàn bộ đồ đồ chỉ ảnh, một thương, đâm vào bà lão mi tâm, trực tiếp xuyên thấu mà qua.

Bà lão mở to mắt, ngơ ngác nhìn xem Mạnh Hạo, thân thể oanh một tiếng sụp đổ nổ bung, hắn Nguyên Anh mang theo suy yếu đang muốn bỏ chạy, lại bị Mạnh Hạo tay trái hư không một trảo, trực tiếp trảo trong tay, hung hăng sở.

Một màn này, lập tức lại để cho ba cái căn răng đánh lên Mạnh Hạo đồ đồ Thánh Tổ, ngay ngắn hướng hít vào khẩu khí, cái này ba cái dị yêu lập tức hoảng sợ, đang muốn lui ra phía sau lúc, Mạnh Hạo quay đầu lại, hai mắt như điện.

“Lôi.” Tại đây bốn phía chiến trường chém giết ngập trời ở bên trong, Mạnh Hạo thanh âm không lớn, giống như không có ý nghĩa, có thể tại hắn thanh âm truyền ra thời gian, Thiên Địa nổ vang, bảy đạo cự đại Lôi Đình tia chớp, theo Hư Vô nội một tiếng âm vang, bỗng nhiên xuất hiện.

Đây là bảy đạo hồng sắc tia chớp, mang theo thiên kiếp chỉ ý, phủ xuống thời giờ, như ẩn chứa Mạnh Hạo đích ý chí, thẳng đến cái kia ba cái đồ đồ Thánh Tổ mà đi, cái này ba cái dị yêu lập tức hoảng sợ, không

chút do dự thể hiện ra riêng phần mình thần thông, lập tức tại trên người của bọn nó, ngũ quang thập sắc, tầng tầng phòng hộ ở bên trong, càng có yêu khí tung hoành.

Nhưng. . . Trong chớp mắt, cái này ba cái dị yêu tự phát ra thế lương kêu thảm thiết, tia chớp màu đỏ rầm rầm mà đến, như là một lời phá vạn pháp, hết thấy thần thông, hết thấy thuật pháp, toàn bộ dễ như trở bàn tay, nổ vang gian, cái này ba cái đồ đằng dị yêu không cách nào né tránh, không cách nào tránh đi, trực tiếp bị bảy đạo hồng sắc tia chớp, bao phủ thân ảnh.

Chỉ có sấm sét chi âm, kinh thiên động địa, chấn động toàn bộ chiến trường, khiến cho tất cả mọi người, tại thấy như vậy một màn lúc, toàn bộ hít vào khẩu khí, thần sắc triệt để hoảng sợ.

Nhất là Thiên Tông bộ lạc tộc nhân, nhất là Thiên Tông bộ lạc Nguyên Anh tu sĩ đã đồ đằng Thánh Tổ, nguyên một đám nhao nhao sắc mặt đại biến, trong mắt lộ ra sợ hãi. Càng có mấy người thân thể nhoáng một cái, không chút do dự thoát ly chiến trường, muốn bỏ chạy, có thể tại dụng chạm bốn phía Hồng sắc bích chương lúc, kêu thảm thiết truyền ra, thân thể lập tức tiêu tán hòa tan.

Tại đây. . . Sớm đã trở thành tuyệt địa!

Thiên Tông bộ lạc Đại Tế Tự, vị này tóc trắng xoá, ẩn ẩn có chút tiên phong đạo cốt lão giả, hẩn trong tay cầm một cái cự đại mộc trường, mặc lấy màu xám trường bào, giờ phút này thân thể run rẩy, ánh mắt lộ ra tuyệt vọng, nhưng rất nhanh, cái này tuyệt vọng tự biến mất, mà chuyển biến thành chính là vô cùng kiên định.

“Thiên Tông bộ lạc các tộc nhân, kiên trì, lão tổ tất nhiên sẽ tới cứu chúng ta!”

Hắn lời nói truyền ra, lập tức lại để cho cái này chiến trường nội, bởi vì Mạnh Hạo cường đại mà sợ hãi Thiên Tông bộ lạc tộc nhân, nguyên một đám giống như trong đôi mắt, đốt lên hi vọng chi hỏa.

“Lão tổ chính trên đường, hắn sẽ đến diệt sát này lũ, sẽ đến đã diệt này tộc, ta Thiên Tông bộ lạc, tuyệt sẽ không vãn lạc!” Thiên Tông bộ lạc Tộc công, vị này mặc lấy Tử sắc trường bào, đồng dạng tóc trắng xoá, có thể hai mắt lại tràn đầy lẫm liệt ác liệt chi ý, tu vi có thể so với đồ đằng Thánh Tổ, bước vào Nguyên Anh Đại viên mãn lão giả, giờ phút này thở sâu, thanh âm truyền khắp chiến trường.

Trương Văn Tổ thở sâu, Tộc công cùng Đại Tế Tự đích thoại ngữ, lại để cho lòng của hắn cũng bình tĩnh một chút, sắc mặt âm trầm ở bên trong, hai mắt lộ ra một vòng mỉa mai, xa nhìn Mạnh Hạo.

”Lão tổ tất nhiên sẽ đến, hướng chi, chúng ta là Thiên Đình Liên Minh ba đại bộ lạc một trong, cái này Mạnh Hạo trêu chọc, không phải ta Thiên Tông bộ lạc, mà là cả Thiên Đình Liên Minh!

Có Tam đại Trảm Linh lão tổ, người này. . . Hắn phải chết không thể nghi ngờ!”

Mạnh Hạo thân thể biến mất, xuất hiện lúc, tay phải nâng lên hư không một trảo, một cái một phát bắt được một cái đồ đằng dị yêu cổ, đây là một chỉ hình người dị yêu, bị Mạnh Hạo bắt lấy về sau, đang muốn giãy dụa, nhưng theo Mạnh Hạo nhàn nhạt một cái chữ Hỏa, lập tức toàn thân của nó, lập tức thiêu đốt màu đen hỏa diễm, ngọn lửa này giống như ẩn chứa không cách nào hình dung nhiệt độ cao, trong chớp lát, ở đằng kia thế lương kêu thảm thiết ở bên trong, cái này dị yêu tại Mạnh Hạo trong tay, đã trở thành tro bụi.

Mạnh Hạo nhìn cũng không nhìn tử vong dị yêu, hắn đã nghe được Thiên Tông bộ lạc Tộc công cùng tế tự đích thoại ngữ, khóe miệng lộ ra cười lạnh.

“Đang đợi Hô Diên lão thất phu sao. . .” Mạnh Hạo trong mắt sát cơ lóe lên, trực tiếp nhìn về phía ngoài mây trăm trượng, cách phần đông đám người Thiên Tông bộ lạc Tộc công.

Tại hắn nhìn về phía vị này áo bào tím lão giả lập tức, mặc lấy Tử sắc trường bào Thiên Tông bộ lạc Tộc công, lập tức toàn thân dựng tóc gáy, tâm thần lập tức hiển hiện mãnh liệt sinh tử nguy cơ, cũng nhìn về phía Mạnh Hạo.

Đang nhìn hướng Mạnh Hạo nháy mắt, hắn bỗng nhiên tâm thần chấn động, thậm chí không ổn, cái này nhìn lại cử động, hoàn toàn là vô ý thức hành vi, có thể song phương ánh mắt dụng chạm lập tức, Thiên Tông bộ lạc Tộc công lập tức trong óc vu vu, một hồi mãnh liệt đau đớn, như là Mạnh Hạo trong hai mắt,

ẩn chứa lưỡi dao sắc bén, theo chính mình hai mắt đánh vào tâm thần ở bên trong, đem chính mình trong óc nhảy mắt chém chết.

Tại đây vù vù ở bên trong, Thiên Tông bộ lạc Tộc công thất khiếu chảy máu, hai mắt mờ mịt, vừa vận thể lại không ngừng lui về phía sau.

“Hô Diên lão thất phu tới hay không, Mạnh mẽ không biết, bắt quá người đời không được, điểm này có thể khẳng định.” Mạnh Hạo mở miệng lúc, cất bước đi đến.

“Bảo hộ Tộc công! !” Bốn phía tộc nhân khác, cũng đều đã nhận ra một màn này, nhao nhao kinh hãi lúc, lập tức bảo hộ bọn hắn Tộc công, càng có không ít Nguyên Anh tu sĩ cùng với đồ đảng dị yêu, nhao nhao vọt tới.

Mạnh Hạo mỉm cười, thân thể nhảy mắt mà đi, thẳng đến Thiên Tông bộ tộc công mà đi.

Một đường nổ vang, một đường chém giết, sở hữu tộc nhân, không có một cái nào có thể ngăn cản Mạnh Hạo chút nào, hất tay phải nhắc tới một ngón tay, bên người một cái tiến đến Nguyên Anh tu sĩ, bị hất điểm vào mi tâm, phun ra máu tươi, thân thể nổ vang rút lui lúc, Mạnh Hạo đã đi qua trăm trượng, tay áo vung vẩy, nhàn nhạt một cái phong chữ, lập tức Mạnh Hạo bốn phía, cuồng phong gào thét, hóa thành gió lốc, hướng về bốn phía chấn động mạnh, lập tức bảy tám cái bay nhanh mà đến Nguyên Anh tu sĩ cùng đồ đảng dị yêu, lập tức phún huyết trở ra.

Toàn bộ chiến trường, không có người có thể ngăn cản Mạnh Hạo, Mạnh Hạo cất bước gian, nhảy mắt lại là trăm trượng, tay phải nâng lên hướng về phía dưới xa xa nhấn một cái, lập tức một cỗ sương lạnh chi Thổ, lập tức khuếch tán, khiến cho bốn phía lần nữa vọt tới tu sĩ, nguyên một đám phát ra lập tức nổ vang, thân thể toàn bộ run rẩy, như bị băng phong, như bị thổ táng!

Mạnh Hạo bước ra bước thứ ba, lại là trăm trượng, xuất hiện lúc, đã ở chính không ngừng lui ra phía sau Thiên Tông bộ lạc Tộc công trước người, tại bốn phía chi nhân, liêu lĩnh vọt tới lúc, tại đây Thiên Tông bộ lạc Tộc công, hai mắt rốt cục khôi phục thần trí, lộ ra tuyệt vọng nhảy mắt, Mạnh Hạo tay phải nâng lên, về phía trước nhẹ nhàng nhấn một cái.

“Kim!”

Một chữ mở miệng, lập tức Mạnh Hạo tay phải, phóng xuất ra ngập trời kim quang, tia sáng này nhảy mắt truyền khắp toàn bộ chiến trường, trong nhảy mắt biến mất lúc, Thiên Tông bộ lạc Tộc công, đã triệt để đã trở thành một, Kim sắc pho tượng.

Phịch một tiếng, pho tượng kia rơi vào phía dưới đại địa, vẫn không nhúc nhích, bảo trì khi còn sống tuyệt vọng. . . Một màn này, lập tức lại để cho sở hữu Thiên Tông bộ lạc tộc nhân, toàn bộ ngốc tại đầu đó, run rẩy ở bên trong, như đặt mình trong rét đậm.

“Thánh Tổ! !”

“Thánh Tổ! !” Ô Thần bộ lạc tộc nhân, nguyên một đám càng thêm phấn chấn, tiếng hô truyền ra, quanh quần bát phương, tại đây tiếng hô ở bên trong, có bọn hắn thổ lộ trước khi phấn nộ cùng biệt khuất, tại đây tiếng hô ở bên trong, ẩn chứa bọn hắn đối với Thiên Tông bộ lạc, diệt tộc quyết tâm.

Đã người muốn tiêu diệt ta toàn tộc, như vậy ta tự diệt người toàn bộ bộ lạc!

Thù này, không thể hóa giải, cũng không có cách nào hóa giải, lựa chọn duy nhất, tự là song phương có nhất tộc, từ đó về sau, huyết mạch đoạn tuyệt tại Nam Thiên đại địa!

552. Chương 552: Người Vì Sao Ko Tới

“Lão tổ sắp đã đến!”

“Lão tổ nhất định sẽ tới cứu chúng ta!”

“Kiên trì!” Thiên Tông Bộ tộc nhân, tại tận mắt nhìn thấy Tộc công tử vong về sau, nguyên một đám đã tuyệt vọng, giờ phút này duy nhất chèo chống bọn hắn không tan vỡ đấy, chính là đối với Hồ Duyên lão tổ tín niệm.

Bọn hắn cho rằng, Hồ Duyên lão tổ, nhất định sẽ đến cứu bọn họ!

Bởi vì Hồ Duyên Vân Minh, là bọn hắn lão tổ!

Giết chóc, lần nữa nhắc lên, chém giết ngập trời lúc, Mạnh Hạo thân ảnh, đã trở thành cái này trên chiến trường, duy nhất đỉnh phong, tại chung quanh hắn, không có bất kỳ Thiên Tông Bộ tu sĩ có can đảm tới gần, không có bất kỳ đồ đảng dị yêu có can đảm xuất thủ.

Hắn những nơi đi qua, hết thấy tu sĩ toàn bộ tránh đi, cho đến Mạnh Hạo ánh mắt, rơi vào Thiên Tông Bộ Trương Văn Tổ trên người, bị Mạnh Hạo ánh mắt đảo qua nháy mắt, Trương Văn Tổ lập tức thân thể run rẩy, không chút do dự chột rút lui, tâm thần hắn hoảng sợ. Nhưng tại hắn lui ra phía sau nháy mắt, Mạnh Hạo thân ảnh hóa thành khói xanh, một cái chớp mắt xuất hiện ở Trương Văn Tổ bên người.

“Ta nguyện quy hàng Ô Thần Bộ!!” Trương Văn Tổ sắc mặt lập tức đại biến, Mạnh Hạo cho hắn tạo thành áp lực quá lớn, mãnh liệt sinh tử nguy cơ, lại để cho Trương Văn Tổ lập tức gấp giọng mở miệng, thậm chí vì sợ Mạnh Hạo không tin, hắn dứt khoát thả hết thấy phòng hộ.

“Ta nguyện quy hàng, ta là Thiên Tông Bộ Thiên Kiêu, ta gia nhập Ô Thần Bộ, ta có thể cho Ô Thần Bộ...” Trương Văn Tổ gấp vội mở miệng, nhưng hắn lời nói không đợi nói xong, Mạnh Hạo tay phải như là như thiểm điện, nháy mắt mà đến, một chút liền bắt được Trương Văn Tổ cổ, gắt gao dói nhéo ở.

“Ta nhớ được ngươi, năm đó ở Mặc Môn lên, ngươi cũng có mặt.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng.

Trương Văn Tổ thân thể run rẩy, thần sắc lộ ra sợ hãi, cổ của hắn như là có một cái cực lớn cái càn tạp trụ, lại để cho hắn run rẩy ở bên trong, nghe nói Mạnh Hạo đích thoại ngữ, liền vội vàng gật đầu.

“Nhưng Ô Thần Bộ, không có kẻ yếu.” Mạnh Hạo lời nói lúc giữa, tay phải chột sờ, oanh một tiếng, Thiên Tông Bộ một đời Thiên Kiêu, tu hành hai trăm năm đến Nguyên Anh sơ kỳ Trương Văn Tổ, thân thể âm âm tan vỡ. Nguyên Anh nát bấy, hình thần câu diệt.

Mạnh Hạo buông lỏng tay ra, quay người lúc, hắn thấy được giờ phút này toàn bộ Thiên Tông Bộ chỉ còn lại có hơn một vạn người, từng là hơn một trăm Nguyên Anh tu sĩ, hôm nay chỉ còn lại có hơn hai mươi người.

Về phần những cái kia đồ đảng dị yêu, hôm nay chỉ còn lại có năm cái.

Thiên Tông Bộ, đến tận đây, đã tính vẫn lạc, bất quá chỉ cần có Hồ Duyên lão tổ tại. Bọn hắn như cũ là đại bộ!

Dưới mắt, tại Thiên Tông Bộ Đại tế tự dưới sự chủ trì, tất cả tộc nhân, toàn bộ co rút lại lại với nhau. Đường như cùng lúc trước Ô Thần Bộ thay đổi thân phận, bị Ô Thần Bộ tộc nhân cùng với cái kia mấy chục vạn u hồn, còn có bảy tử hải Cự Nhân, tầng tầng vây quanh.

Thiên Tông Bộ tộc nhân khu vực trung tâm, Đại tế tự tay phải nâng lên, giơ lên ộc tượng, thần sắc bi ai, hắn đem mộc tượng hung hăng cắm sâu xuống đất bên trong, phun ra máu tươi, toàn bộ người khoanh chân ngồi ở chỗ kia.

“Lão tổ, ngươi vì sao còn chưa!!”

“Thiên Tông Bộ, sắp diệt vong... Tám vạn tộc nhân, giờ phút này chỉ còn một vạn!”

“Lão tổ, ngươi... Vì sao không đến!!” Thiên Tông Bộ Đại tế tự, thanh âm thê lương, ngửa mặt lên trời gào rú, hắn trước người mộc tượng tản mát ra bạch sắc quang mang, tia sáng này trực tiếp hướng hướng lên bầu trời, cùng Ngao Khuyển hóa thành màu đỏ màn hào quang đùng chạm về sau, dần dần biến mất, có thể tuy nói biến mất, nhưng Đại tế tự kêu gọi là dùng cái này đặc thù huyết mạch phương pháp, truyền đến ngoại giới, truyền đến Thiên Tông Bộ sơn môn bên trong, khoanh chân ngồi xuống Hồ Duyên lão tổ tâm thần.

Mạnh Hạo đứng ở không trung, nhìn xem một màn này, hai mắt có chút lóe lên, tay phải nhấc lên, ba miếng Diệt Linh Đỉnh xuất hiện, Mạnh Hạo thần thức dũng mãnh tràn vào Diệt Linh Đỉnh bên trong, lại mượn Huyết Ngao chi lực, sinh sinh đem bên trong lạc ấn xóa đi, để lại bản thân ấn ký.

“Các người làm như thế nào đối với Ô Thần Bộ, Mạnh mẽ cũng liền như thế nào đối với các người, cũng là công bằng.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, tay phải vung lên, lập tức một quả màu đen Diệt Linh Đỉnh, tại không trung bỗng nhiên hóa khổng lồ, oanh oanh lúc giữa, thẳng đến đại địa, đâm vào trên mặt đất.

Theo Mạnh Hạo cách không nhấn một cái, lập tức cái này khổng lồ màu đen đỉnh, nổ vang lúc giữa, hướng về đại địa đâm vào, cho đến đâm vào hơn phân nửa về sau, cái này mới dừng lại, cùng lúc đó, nhất đạo màu đen màn sáng, lập tức bao phủ toàn bộ Thiên Tòng Bộ.

Ngay sau đó, quả thứ hai cái đỉnh cũng bay ra, tại một phương hướng khác, đâm vào đại địa, theo quả thứ hai cái đỉnh đâm vào, màu đen màn sáng càng phát ra nồng đậm, trong đó Thiên Tòng Bộ tộc nhân, nguyên một đám thân thể run rẩy, bắt đầu héo rũ.

Lúc quả thứ ba cái đỉnh, cũng đâm vào đại địa, Diệt Linh Đỉnh trận pháp, bỗng nhiên triển khai, tất cả Thiên Tòng Bộ tộc nhân, cùng lúc trước Ô Thần Bộ tộc nhân giống nhau, thân thể cấp tốc héo rũ, bọn họ sinh cơ rất nhanh bị cướp đoạt lấy đi.

Run rẩy bên trong, tất cả Thiên Tòng Bộ tộc nhân lộ ra tuyệt vọng. Bọn hắn nhìn về phía Đại tể ti, Đại tể ti ngẩng đầu nhìn hướng lên bầu trời, mặc cho thân thể của mình đang rất nhanh héo rũ, hắn đau khổ thanh âm, mang theo càng sâu tuyệt vọng, lần nữa truyền ra.

“Lão tổ... Cứu cứu tộc nhân của người...”

“Lão tổ, người vì sao không đến... Là đem chúng ta từ bỏ sao...”

Mạnh Hạo tại không trung, nhìn xem một màn này, không nói gì, mà là ngẩng đầu, nhìn bầu trời, lộ ra trầm tư.

Bốn phía Ô Thần Bộ tộc nhân, cũng đều trầm mặc, bọn hắn cũng không phải là thích giết chóc thể hệ, giờ phút này nhìn Thiên Tòng Bộ tộc nhân tuyệt vọng, bọn hắn nghĩ tới lúc trước chính mình.

Nếu không có Mạnh Hạo trở về, có lẽ bọn hắn, cũng sẽ như Thiên Tòng Bộ giống nhau, tại trước khi chết, đem cái này kêu gọi tiếp tục.

Thời gian trôi qua, màu đen màn sáng bên trong, bắt đầu có Thiên Tòng Bộ tộc nhân, tại héo rũ bên trong, dần dần dập tắt sinh mệnh chi hỏa, đã trở thành cây khô, ngã xuống. Theo tử vong của bọn hắn, theo sinh cơ bay ra, tại trận pháp này bên trong, dần dần có một cái màu trắng luồng khí xoáy, đang từ từ ngưng tụ.

Càng ngày càng nhiều tộc nhân đã trở thành cây khô, Đại tể tự dung nhan héo rũ, toàn bộ người như là mới vừa từ trong phần mộ leo ra, toàn thân tràn đầy tử khí, nhưng hắn như trước ngẩng đầu nhìn trời không, dù là hai mắt vô thần, thanh âm của hắn cũng như trước tại quanh quẩn.

“Lão tổ... Chúng ta làm sai sao...”

“Lão tổ, mời đáp ta, chúng ta làm sai sao, người vì sao không đến...”

Một nghìn, ba nghìn, năm nghìn... Cho đến một vạn tộc nhân, từng cái ngã xuống, từng cái trở thành cây khô, cho đến những cái kia Nguyên Anh tu sĩ, cũng cũng bắt đầu run rẩy, những cái kia đồ đẳng dị yêu, cũng đều phát ra thê lương bất lực thanh âm, Thiên Tòng Bộ Đại tể tự, cười thảm rộ lên.

Cười cười, thanh âm dần dần thê lương, càng có thật sâu oán khí, tại đây một cái chớp mắt. Ầm ầm bộc phát.

“Lão tổ, người vì sao không đến!!” Theo hắn thê lương chi oán, những cái kia còn sống Nguyên Anh tu sĩ, cũng đều thê lương. Oán khí tràn ngập. Toàn bộ ngẩng đầu, phát ra sinh mệnh. Cuối cùng một tiếng gào rú.

“Người... Vì sao không đến!!”

Oanh!

Quang trong mộ, Nguyên Anh tu sĩ toàn bộ trở thành thây khô, đồ đằng dị yêu thể lương mà chết, giờ phút này. Chỉ còn lại có Đại tể tự một người, tại cười thầm cùng oán độc ở bên trong, dập tắt sinh mệnh chi hỏa.

Khi bọn hắn toàn bộ tử vong lập tức, màu đen màn sáng biến mất, trong đó trôi nổi màu trắng khí tuyền, giờ phút này đã ngưng tụ hóa thành một hạt châu màu trắng, cái này hạt châu, không có dựa theo Mạnh Hạo đoán trước như lừng không bay lên biến mất không thấy gì nữa, mà là trôi lơ lửng ở chỗ đó. Cho đến bị Ô Thần Bộ tộc nhân lấy đi, cũng đều không có chút nào dị thường.

Một màn này, lại để cho Mạnh Hạo lông mày có chút nhíu thoáng một phát, ngẩng đầu nhìn bầu trời.

“Hô Duyên lão tổ, người đến cùng suy nghĩ cái gì...” Mạnh Hạo trầm mặc, sau nửa ngày về sau, hắn bỗng nhiên thân thể chấn động, cúi đầu, nhìn về phía túi trữ vật, tại hắn trong túi trữ vật, giờ phút này nằm đó ở Khư Kiêu Giới, đạt được cái kia Yêu Linh, đang tản mát ra sáng chói hào quang.

Tia sáng này càng phát ra mãnh liệt, càng là trong đó, mơ hồ tràn ra một cỗ hấp lực.

Mạnh Hạo ánh mắt lóe lên, hắn nghĩ tới Yêu Tiên cổ giới mở ra, tính toán toán ngày, giống như ngay tại gần nhất.

“Hô Duyên lão tổ, mặc kệ người suy nghĩ cái gì, một trận chiến này, ta và người không thể tránh né!” Mạnh Hạo ánh mắt đảo qua Ô Thần Bộ tộc nhân, đảo qua Đại Mao, đảo qua Man Cự Nhân, cho đến tay phải nâng lên vung lên, lập tức bốn phía màu đỏ màn sáng lập tức co rút lại, hóa thành Ngao Khuyển, Ngao Khuyển xuất hiện ở Mạnh Hạo dưới chân.

Đứng ở Ngao khuyển trên đầu, Mạnh Hạo nhìn về phía xa xa.

“Ta muốn đi một chuyến Thiên Tông Bộ sơn môn, các người... không cần đi theo rồi.” Mạnh Hạo quay đầu lại nhìn thoáng qua Ô Thần Bộ tộc nhân, tại đây chút ít tộc nhân nguyên một đám cuồng nhiệt sùng kính. Trong ánh mắt, Mạnh Hạo cảm nhận được cái này bốn phía, tràn ngập nồng đậm tín ngưỡng chi lực.

Lực lượng này tràn ngập Mạnh Hạo bốn phía, tại trên người hắn tầng tầng chồng lên, thậm chí dung nhập trong cơ thể, theo tu vi vận chuyển, khiến cho Mạnh Hạo tu vi, tại thời khắc này, giống như bất luận cái gì thuật pháp, cũng sẽ không tiêu hao chút nào.

Quay người, Mạnh Hạo Túi Càn Khôn mở ra, đem cái này trên chiến trường, tất cả Thiên Tông Bộ tộc nhân thi hài, toàn bộ lấy đi, sau đó dưới chân Ngao Khuyển nhoáng một cái, thẳng đến xa xa gào thét mà đi.

“Thánh Tổ đại nhân, người... Còn có thể trở về sao?” Tại Mạnh Hạo sau lưng, Ô Thần Bộ ngay ngắn hướng cúi đầu, Ô Trần cùng Ô Linh, trong đám người, nhìn qua Mạnh Hạo đi xa, mơ hồ phiền muộn, nói chuyện đầy, là Ô Trần, hắn đối với Mạnh Hạo ân tình, cùng người khác không giống vậy.

“... Sẽ đấy!” Mạnh Hạo thân ảnh tại giữa không trung dừng lại, nhẹ giọng mở miệng, đảo mắt đi xa.

Đại Mao tại không trung, ô ô rồi vài tiếng, Mạnh Hạo trước khi đi ánh mắt, có đối với nó cổ vũ.

Đằng Điều Kinh Thứ tại đại địa chấp chờn, giống như cũng đang nhìn bầu trời, Mạnh Hạo rời đi.

Còn có những cái kia năm đó theo Mạnh Hạo một đường di cư lão nhân, đáy lòng bọn hắn phiền muộn thêm nữa, bọn hắn không biết, tiếp theo gặp nhau sẽ là nhiều năm sau, có lẽ mình đã không ở nhân gian.

Mạnh Hạo rời đi, Anh Vũ cùng Bì Đồng, tại trên vai của hắn, khi thì quay đầu lại, liên tiếp nhìn về phía Ô Thần Bộ bên trong Thiên Phương Thú, cho đến đi xa.

Chúng mơ hồ có loại dự cảm, có lẽ tiếp theo gặp nhau, sẽ là mấy trăm năm về sau, có lẽ sẽ càng lâu... Bất quá rất nhanh đấy, Anh Vũ liền quay đầu, hai mắt sáng lên, nhìn chăm chăm vào Huyết Ngao, cái kia trong mắt một vòng cuồng nhiệt, lại để cho Bì Đồng phát hiện về sau, thân thể bỗng nhiên run run thoáng một phát.

Huyết Ngao cũng hình như có phát hiện, kinh ngạc quay đầu nhìn lại, Anh Vũ bỗng nhiên một bộ nhẹ nhàng quân tử bộ dạng, còn đối với Ngao Khuyển nhếch miệng thiện ý cười, theo bản năng quét mắt Thiên Phương Thú, chứng kiến Thiên Phương Thú vẫn còn thương cảm ở bên trong, Anh Vũ lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Giờ này khắc này, tại Tây Mạc tử hải lên, giữa không trung, đột nhiên có một đạo hư vô khe hở xuất hiện, một người mặc hồng nhật quần lụa mỏng tuyệt mỹ nữ tử, mang theo tức giận, đi ra.

“Yêu Tiên cổ giới đã mở, lúc Truyền Tống chi lực nồng nặc nhất, hết thầy mang theo Yêu Linh chi nhân, đều bị truyền vào trong đó.”

“Mạnh Hạo, bà cô nhớ kỹ người rồi!”

“Ồ? Hắc không có tiếp tục hóa yêu?” Cô gái này đúng là Chỉ Hương, giờ phút này nàng nghiêng răng nghiêng lợi nhìn về phía tử hải, sau đó sững sờ, lập tức mặt mày hớn hở.

“Coi như người còn có chút lương tâm, biết rõ một vốn một lời bà cô chịu trách nhiệm.” Chỉ Hương hừ một tiếng, lựa chọn một chỗ hòn đảo ngọn núi, khoanh chân ngồi xuống, yên lặng chờ Yêu Tiên cổ giới mở ra.

Cùng lúc đó, tại Mạc Thổ đại địa, cũng có một chút tồn tại, nhao nhao đã nhận ra Truyền Tống chi lực, đều đang chờ đợi.

553. Chương 553: Ngũ Gia Vì Yêu Mộng Cả Đời!

Thiên Tông bộ lạc tộc nhân, tại Diệt Linh Đình màu đen màn sáng bên trong, mang theo oán khí thê lương tử vong một khắc này, Thiên Tông bộ lạc sơn môn bên trong, Hô Duyên lão tổ khoanh chân ngồi xuống trong cấm địa, cặp mắt của hắn, tại Thiên Tông bộ lạc tộc nhân tử vong nháy mắt, bỗng nhiên mở mắt ra.

Trong mắt, lộ ra một vòng hàn mang cùng vô tình.

Chung quanh hắn, dần dần xuất hiện lần lượt oán khí tạo thành hồn, những thứ này hồn, là tàn hồn, bọn họ chủ hồn đã diệt vong, giờ phút này xuất hiện, là gửi ở lại sơn môn bên trong còn sót lại chi niệm.

Những thứ này oan hồn, trôi lơ lửng ở Hô Duyên lão tổ bốn phía, im ắng thê lương vang vọng, Hô Duyên lão Tổ Thần sắc thủy chung bình tĩnh, nhìn bên người mấy vạn oan hồn liếc, hắn nhàn nhạt mở miệng, như là thì thào.

“Tử vong của các người, không phải là không có ý nghĩa, tử vong của các người, đối với ta ý nghĩa trọng đại.”

“Không phải ta không đi cứu các người, mà là các người. . . Nhất định phải chết, các người cái chết càng thê thảm, lòng ta mới có thể càng vô tình, các người cái chết càng thê lương, đạo của ta. . . Mới có thể càng kiên định!”

”Khánh Nhi chết, sử dụng đạo của ta, không cách nào hoàn mỹ, duy nhất phương pháp, chính là tìm ra thay thế Khánh Nhi tồn tại, mà các người. . . Thiên Tông bộ lạc tám vạn tộc nhân, chính là Khánh Nhi thay thế.

Ta nhìn vào người đám chết, có năng lực nhưng không có đi cứu, trở mắt nhìn tử vong của các người, các người mỗi một lần kêu gọi, đều bị lòng ta đau đớn, có thể đau càng sâu, xóa đi tình thì càng nhiều.”

“Các người sẽ không không công tử vong, các người sẽ để cho đạo của ta. . . Đạt tới Trảm Linh đệ nhất đạo đỉnh phong!” Hô Duyên lão tổ nhẹ giọng mở miệng.

“Về phần bộ lạc. . . Có ta, thì có bộ lạc.” Hô Duyên lão tổ hai mắt nhắm nghiền.

Mạc Thổ cả vùng đất, bảy tử hải Cự Nhân nện bước đi nhanh, oanh oanh chạy trốn từ xa nhìn lại, giống như tử hải cuộn cuộn, khí thế bàng bạc, Mạnh Hạo đứng ở Ngao Khuyển trên người theo toàn thân màu đỏ bộ lông Ngao Khuyển, tại không trung về phía trước gào thét mà đi.

Mục tiêu đúng là Thiên Tông bộ lạc tại Mạc Thổ sơn môn!

Đi về phía trước lúc Mạnh Hạo sắc mặt cực kỳ âm trầm, mí mắt không ngừng mà nhảy lên, tay phải càng là theo bản năng nắm tay, phát ra thanh âm ca ca, đây hết thấy, không phải bởi vì Thiên Tông bộ lạc, cũng không phải bởi vì Hồ Duyên lão tổ, mà bởi vì. . . Anh Vũ.

“Này, người mạnh khỏe, người có thể bảo ta Ngũ Gia chúng ta có thể nhận thức thoáng một phát sao?” Anh Vũ bay tại Ngao Khuyển trước mặt, một bộ nhẹ nhàng quân tử bộ dáng có thể thấy thế nào, đều có cỗ hèn mọn bỉ ổi chi ý đang ẩn tình đưa tình nhìn qua Huyết Ngao.

Huyết Ngao trong mắt có chút kinh ngạc, mang theo khó hiểu nhìn về phía Anh Vũ.

Cái này ánh mắt rơi vào Anh Vũ trong mắt, lập tức khiến nó suýt nữa không chế không nổi tiến lên, vội vàng dùng móng vuốt bắt lấy lồng ngực của mình, nội tâm hò hét đứng lên.

“Chính là nó nó chính là Ngũ Gia cả đời này tình cảm chân thành rồi! ! Nhìn cái này bộ lông, cỡ nào mê người, nhìn xem ánh mắt cỡ nào đơn thuần, nhìn xem dáng người cỡ nào tràn ngập mị lực!

Nó, chính là Ngũ Gia cả đời tình cảm chân thành! !” Anh Vũ hai mắt ngập nước đầy, mang theo si mê cùng cuồng nhiệt, nhìn xem Huyết Ngao.

”Xinh đẹp Tiểu Quai Quai, thỉnh cho phép ta lại giới thiệu mình một chút, người có thể bảo ta Ngũ Ca, từ nay về sau, người chính là tiểu muội của ta muội a, từ nay về sau, người. . . Anh Vũ trong mắt mang theo hào quang, đang ở nơi đó lớn tiếng thổ lộ lúc, Mạnh Hạo âm trầm thanh âm, giống như từ trong kẽ răng bài trừ đi ra.

“Cút! !”

Oanh một tiếng, Anh Vũ kêu thảm thiết trong thân thể lập tức lui về phía sau, nhưng rất nhanh trong nháy mắt tro bụi, mở to hai mắt nhìn, trực câu câu nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo, bỗng nhiên móng vuốt không biết từ chỗ nào lấy ra một khối miếng vải đen, trực tiếp đem chính mình một con mắt che đây, lập tức khí thế quật khởi.

“Ta muốn hướng người quyết đấu! ! Tiểu Hạo Tử, Ngũ Gia cùng người quyết đấu, người nào thắng, cái này đầu xinh đẹp Tiểu Quai Quai, liền thuộc về ai!” Anh Vũ nổi điên, hấn giờ phút này cực kỳ kiêu ngạo, hấn cảm giác mình là vì yêu si cuồng, hấn càng cảm thấy được, thông qua khiêu chiến Mạnh Hạo, nhất định có thể hấp dẫn cái kia xinh đẹp Tiểu Quai Quai chú ý.

Mạnh Hạo cảm thấy mi tâm một hồi nhảy lên, đầu đầu cực kỳ khủng khiếp, hấn không phải không thừa nhận, chính mình đã quên Anh Vũ cái này đặc thù ham mê, nhất là hấn nhìn hướng Ngao Khuyển lúc, không thừa nhận cũng không được, dùng héo khuyển giờ phút này bộ dạng, đích đích xác xác, đối với Anh Vũ mà nói, có loại kinh người hấp dẫn.

“Nó là đực đấy.” Mạnh Hạo cười khổ giải thích.

“Mặc kệ đực cái, Ngũ Gia có thể vì yêu mộng cả đời!” Anh Vũ giống như cảm thấy bị nhục nhã, thê lương rộng to, toàn thân đủ mọi màu sắc tạp mao dựng thẳng lên, một bộ chọi gà bộ dáng, trên thực tế nội tâm có chút đắc ý, nó cho là mình những lời này thật sự là quá suất khí rồi, nói xong lúc, mắt nhỏ quét qua, đi quan sát Ngao Khuyển thần sắc.

Mạnh Hạo trầm mặc, càng phát ra đau đầu, chứng kiến Anh Vũ cái kia bộ cần ăn đòn bộ dạng, hấn lập tức tay phải nâng lên tay áo hất lên, lập tức cuồng phong gào thét, Oanh long long cuốn hướng Anh Vũ, trực tiếp đem Anh Vũ nhắc lên.

Ở đằng kia trong cuồng phong, Anh Vũ giãy giụa rộng to.

“Ta là thực thích, thực thích vô địch!”

“Cút!” Mạnh Hạo càng phát ra đau đầu, tay áo lần nữa hất lên, cuồng phong gào thét giữa, Anh Vũ thanh âm lại một lần nữa cổ chấp truyền đến.

“Mạnh Hạo người quá vô sỉ rồi, người muốn chia rẽ chúng ta, người là bên thứ ba! !”

Mạnh Hạo sắc mặt càng thêm âm trầm, dứt khoát một quyền oanh ra, Anh Vũ cuồng nhiệt gào thét, cũng tiếp theo vang vọng.

“Ngũ Gia yêu, cả đời không thay đổi, Ngũ Gia yêu, có thể yêu một vạn năm! !” Anh Vũ giống như đem hết khả năng lớn tiếng thổ lộ, sau đó vội vàng cố ý lại phát ra hét thảm một tiếng, tại trong cuồng phong lui ra phía sau vài bước, nhìn xem Huyết Ngao, một bộ si tình bộ dạng, lớn tiếng rống lên.

“Tiểu Quai Quai, Ngũ Gia có thể vì yêu đi chân trời xa xăm, chúng ta bỏ trốn a! !” Nói qua, Anh Vũ hai mắt lộ ra cuồng nhiệt.

Huyết Ngao đã là Trảm Linh tu vi, có đủ không thấp thần trí, trước nó còn có chút không biết rõ chuyện gì xảy ra, có thể trước mắt, đang nhìn đã đến Anh Vũ ánh mắt về sau, cường hãn như Huyết Ngao, đều thân thể run run thoáng một phát, sau đó thì là bỗng nhiên phần nộ, này phần nộ ngập trời, như bị khiêu khích, như bị nhục nhã, như bị nhận thức đã thành chó cái, loại này mãnh liệt kích thích, lập tức lại để cho Ngao Khuyển giận tím mặt.

Nó gầm nhẹ một tiếng, nháy mắt lao ra, tới gần Anh Vũ lúc, một bàn tay trực tiếp đánh ra.

Oanh một tiếng, Anh Vũ lập tức bị đập bay, có thể tại không trung lúc, nó cố chấp, như trước vang vọng.

“Có thể vì yêu đi chân trời xa xăm, có thể vì yêu mộng cả đời! ! Cái này là vĩ đại đấy, si tình đấy, một lòng Ngũ Gia! !”

Anh Vũ vẫn còn vì yêu lớn tiếng thổ lộ lúc, Ngao Khuyển nháy mắt biến mất, xuất hiện lúc, trực tiếp tại Anh Vũ trước mặt, một móng vuốt đem vỏ vào miệng, mở ra miệng lớn dính máu, mang theo lạnh lạnh, hướng về Anh Vũ phát ra uy hiếp thanh âm, song phương dựa vào là quá gần, Ngao Khuyển khổng lồ đầu lâu, Anh Vũ cùng kia so sánh thật sự là không có ý nghĩa.

Anh Vũ đang muốn giãy giụa, đến từ ngao khuyển Trảm Linh uy áp âm âm hàng lâm, lập tức lại để cho Anh Vũ đình chỉ giãy giụa, mở to mắt, nhìn xem Ngao Khuyển gần trong gang tấc gương mặt, Anh Vũ vẻ mặt say mê, giống như khó kìm lòng nổi giống như, lại dùng đầy miệng, đi. . . Hôn một cái Ngao Khuyển.

Ngao Khuyển sững sờ, Mạnh Hạo sững sờ, đã liền an đông lạnh cũng sững sờ.

Bốn phía một mảnh tĩnh mịch. . .

“Ngũ Gia liền ưa thích cường đại Tiểu Quai Quai càng là cường đại, càng là phản kháng Ngũ Gia lại càng là ưa thích a.” Anh Vũ hai mắt hào quang mãnh liệt hơn, nhìn qua Ngao Khuyển lớn tiếng mở miệng.

Ngao Khuyển ngửa mặt lên trời một tiếng gào thét, giống như phần nộ đã đến cực hạn, ánh mắt lộ ra hung tàn, oanh một tiếng, trực tiếp một cái tát tới mãnh liệt một xé, lập tức Anh Vũ toàn thân nát, có thể trong chốc lát lại lần nữa ngưng tụ đã đến cùng một chỗ, tiếp tục cái kia bộ không có da không mặt mũi bộ dạng gào thét lớn.

“Có thể vì yêu đi chân trời xa xăm, có thể vì yêu mộng cả đời! ! Người coi như là giết chết ta một nghìn lần, đối với Ngũ Gia mà nói, chẳng qua là qua muôn ngàn thử thách mà thôi, ta đối với người yêu, vĩnh hằng bất biến! !” Anh Vũ lần nữa thổ lộ.

Ngao Khuyển oanh một tiếng vọt tới, trực tiếp xé rách, vòng đi vòng lại. . .

Mạnh Hạo án lấy mi tâm, cười khổ không ngừng, Bì Đổng chẳng biết lúc nào, xuất hiện ở Mạnh Hạo trên bờ vai, cũng học Mạnh Hạo, thay đổi ra một tay xoa mi tâm, đã liền biểu lộ đều giống nhau.

“Hiện tại người biết, vì sao Tam gia muốn dùng một thời gian cả đời, đến đem nó độ hóa a.” Bì Đổng trầm thấp mở miệng, một bộ cao thâm mật trắc, một bộ người sẽ hiểu ánh mắt của ta.

“Đã minh bạch.” Mạnh Hạo theo bản năng thở dài, nhưng này khẩu khí vừa mới than ra, hắn bỗng nhiên thân thể run run thoáng một phát, hắn phát hiện mình phạm vào một sai lầm, chính mình rõ ràng. . . Cùng Bì Đổng ngồi rồi lời nói!

Bì Đổng hai mắt lập tức sáng lên, hứng thú nói chuyện đại phát!

”Người đã minh bạch? Người thật sự đã minh bạch? Trời ạ, người thật sự đã minh bạch, người hiểu ta, ta và người nói một chút hơn ba vạn năm trước một sự kiện a, hơi quá đáng, quá khinh người, đứng rồi, nói trước, chúng ta nói một câu hơn bảy vạn năm trước khí trời a. . .

Bì Đồng hưng phấn run rẩy đứng lên, không ngừng mà nói đầu đầu mở miệng, Mạnh Hạo hai lỗ tai vù vù, ngơ ngác nhìn phía trước Ngao Khuyển cùng Anh Vũ lẫn nhau đấu riêng, nghe Bì Đồng dài dòng nói đầu đầu.

Một cỗ muốn điên rồi cảm giác, tại Mạnh Hạo trong đầu sinh sôi đi ra, hẳn cảm thấy coi như là một người bình thường, cùng Bì Đồng cùng Anh Vũ ở một chỗ thời gian dài, cũng sẽ biến thành không bình thường.

Giờ phút này hẳn bỗng nhiên rất đồng tình huyết sắc mặt nạ bên trong Lý gia lão tổ.

Mạnh Hạo thở sâu, ngoan ngoãn trầm mặc xuống, một lời không nói, tùy ý Bì Đồng tại nói đầu đầu, tùy ý Anh Vũ bị Huyết Ngao không ngừng mà đập bay, lại không ngừng mà trở về, nói qua Mạnh Hạo sau khi nghe, cảm thấy cực kỳ buồn nôn lời nói.

Thời gian, thì cứ như vậy chậm rãi trôi qua. . .

Cả buổi về sau, Anh Vũ cùng Ngao Khuyển tại đây không ngừng mà thổ lộ cầu ái cùng bạo lực cự tuyệt ở bên trong, Mạnh Hạo phía trước, xuất hiện Thiên Tông bộ lạc sơn môn!

Cái này sơn môn, là một cái cực lớn Núi Hồ Lô, núi này bộ dạng, giống như cái thạch hồ lô sừng sững tại cả vùng đất, thân núi bốn phía, không có vật gì, không có một ngọn cỏ, duy nhất cửa vào, chính là đỉnh núi miệng hồ lô.

Đang nhìn đến cái này Núi Hồ Lô nháy mắt, Mạnh Hạo bỗng nhiên có loại giải thoát cảm giác, thân thể nhoáng một cái, thẳng đến đỉnh núi miệng hồ lô mà đi, tốc độ cực nhanh, nháy mắt tới gần, tại đi tới nơi này miệng hồ lô lập tức, hẳn lập tức liền cảm nhận được nơi đây tồn tại một cỗ cường hãn cấm chế chi lực.

Miệng hồ lô, như là miệng núi lửa, chừng trăm trượng lớn nhỏ.

Một cái cực lớn phù văn, khắc ở cái này miệng hồ lô bên trên, giống như hư ảo trôi nổi, ngăn cản hết thảy thần thức, hết thảy thân hình bước vào, mơ hồ xuyên thấu qua cái này hư ảo miệng hồ lô, Mạnh Hạo có thể chứng kiến miệng hồ lô bên trong, thành linh tồn tại một mảnh thể giới.

554. Chương 554: Hồ Duyên Bồn Tôn!

Hắn nhìn đến rồi đại lượng phòng bỏ, thấy được đẹp đẽ điêu lan ngọc thế, thấy được vô số đại điện, còn có một mảnh lại một mảnh bộ lạc khu vực.

Ước hẹn chớ gần vạn người, đang khoanh chân ngồi ở mọi chỗ phòng bỏ bên trên, giống như tản ra toàn bộ tu vi, thân thể coi như mực nát, như là cùng những thứ này phòng bỏ dung hợp lại với nhau, không tiếc hết thảy đại giới, dù là trả giá sinh mệnh, đến thúc đẩy cái này cấm chế vạn chuyển.

Mạnh Hạo ánh mắt đảo qua, hẳn thậm chí có thể chứng kiến cái này trong hồ lô, có hai tầng khu vực, tầng thứ nhất là chính mình giờ phút này xuyên thấu qua miệng hồ lô thấy thể giới, mà tầng thứ hai, thì là cái này hồ lô hạ nửa bộ lạc khu vực.

Lại cụ thể, Mạnh Hạo liền thấy không rõ rồi.

Hầu như tại Mạnh Hạo đi tới nơi này Núi Hồ Lô lập tức, hẳn đã nhận ra, tại đây trên bầu trời, tại đây bốn phía bát phương, thành linh tồn tại hồ từng đạo Trảm Linh thần thức.

Trừ cái đó ra, còn có một chút cũng không phải là Trảm Linh, nhưng giống nhau cường hãn thần thức, giống như một ít có thể cự ly xa tập trung Pháp bảo, khiến cho có được Pháp bảo bộ lạc cùng tu sĩ, có thể tại địa phương xa xôi, chứng kiến nơi đây.

Đối với những thứ này, Mạnh Hạo không để ý đến, lòng hắn biết mình cùng Thiên Tông bộ lạc trước mặt trận chiến, không có người đến quấy nhiễu chút nào, trong lúc này đã biểu lộ một loại thái độ.

Mà hôm nay, nơi đây tồn tại những thứ này thần thức, cái này thái độ thì càng rõ ràng, bọn hắn muốn xem nhìn, mình cùng Hồ Duyên lão tổ trước. . . Đến cùng cuối cùng sẽ là kết quả gì.

Trong lúc này liên lụy đi một tí Mạnh Hạo không muốn đi giải lợi ích gút mắc.

Không cần Mạnh Hạo phân phó, bị Anh Vũ đoạn đường này phiền cực kỳ khủng khiếp Ngao Khuyển, nháy mắt mà đến, toàn thân hồng mang lóng lánh, Trảm Linh khí tức âm âm bộc phát, trực tiếp một móng vuốt, xếp hạng rồi cắm chế phù văn bên trên.

Oanh một tiếng cái này phù văn ken kết ở bên trong, lập tức tan vỡ, có thể tại nó tan vỡ đồng thời miệng hồ lô bên trong, xuất hiện lần nữa rồi nhất đạo cấm chế, Ngao Khuyển toàn thân hung sát chi ý khuếch tán, gầm nhẹ trong lần nữa đánh ra, mỗi một lần đánh ra, đều bị Núi Hồ Lô chấn động cho đến hơn mười hô hấp về sau, Ngao Khuyển đã tới ít toái diệt rồi mấy trăm tầng cấm chế, có thể. . . Nơi đây miệng hồ lô bên trong, cũng chỉ là lộ ra hơn năm mươi trường lõm mà thôi.

Cái này toàn bộ trong hồ lô, thành linh. . . Toàn bộ đều là cấm chế trận pháp!

Ngao Khuyển đang muốn tiếp tục ra tay, Mạnh Hạo nhàn nhạt ngăn cản, hắn đứng ở miệng hồ lô bên ngoài, nhìn phía dưới ánh mắt lộ ra một vòng hàn mang, tay phải nâng lên vung lên, lập tức bảy tử hải Cự Nhân, một cái trong đó cất bước mà đến, trong chốc lát, tại đây miệng hồ lô bên ngoài, thân thể chấn động mạnh một cái phía dưới, lại hóa thành một mảnh bằng bạc tử hải theo miệng hồ lô, thẳng đến trong đó.

“Người đã chết cấm chế dĩ nhiên là phá.” Mạnh Hạo bình tĩnh mở miệng, Nam Vực lúc, Mạnh Hạo còn không có học được lãnh khốc, có thể Mặc Thổ kinh nghiệm, Tây Mạc đại địa rèn luyện, nhất là mang theo Ô Thần bộ lạc một đường di chuyển, đây hết thấy, khiến cho Mạnh Hạo sớm đã lột xác đi từng đã là trẻ trung, tại hoàn cảnh cùng kinh nghiệm cải biến xuống, thay đổi một cách vô tri vô giác đấy, đã hoàn toàn phù hợp tu sĩ thân phận.

Đối đãi địch nhân, dù là hết thấy thủ đoạn, đều là chính xác, đối đãi ân nhân, dù là hết thấy đại giới, cũng muốn báo ân!

Tại Mạnh Hạo mở miệng nháy mắt, lập tức hồ lô sau bên trong, tại tử hải dừng mảnh vào lúc, diệt tuyệt chi lực, âm âm bộc phát, tạo thành liên tiếp Oanh long long tiếng vang, tại thời khắc này, truyền khắp bốn phía, toàn bộ Núi Hồ Lô, đều tại mãnh liệt rung rung.

Sống hay chết va chạm, diệt tuyệt chi lực nổ vang, cái này trong hồ lô cấm chế, dù là cường hãn nữa, nhưng cũng là ẩn chứa sinh cơ ở bên trong, những thứ này sinh cơ, có lẽ không phải cấm chế bản thân có được, có thể tại đây miệng hồ lô bên trong, theo tử hải dừng mảnh vào, cái kia một vạn Thiên Tông bộ lạc tộc nhân, bọn họ sinh cơ, liền trở thành nguyên một đám tan vỡ bạo điểm.

Nổ vang giữa, toàn bộ miệng hồ lô bên trong thế giới, khoanh chân ngồi ở phòng bỏ trên đỉnh những tu sĩ kia, nguyên một đám thân thể run rẩy lúc, bắt đầu xuất hiện tan vỡ.

Oanh long long nổ mạnh không ngừng truyền ra, miệng hồ lô bên trong cấm chế, lập tức tầng tầng toái diệt, cùng lúc đó, thứ hai tử hải Cự Nhân, cũng tiếp theo tiến đến, hóa thân nước biển, dừng mảnh vào miệng hồ lô bên trong.

Sau đó là cái thứ ba, thứ tư, cho đến cái thứ năm tử hải Cự Nhân, cũng đều trở thành nước biển, dừng mảnh vào miệng hồ lô bên trong lúc, toàn bộ trong hồ lô thế giới, nổ vang ngập trời.

Cấm chế, sớm đã toàn bộ tự động tán loạn, nước biển tràn ngập chiếm cứ hồ lô tầng thứ nhất toàn bộ thế giới, hết thấy tồn tại, hết thấy sinh mệnh, hết thấy tu sĩ, đều ở đây tử hải bên trong, tại đây nổ vang ở bên trong, bị diệt tuyệt chi lực xóa đi.

Mấy chục vạn U Hồn, cũng tiếp theo nhảy vào tử hải ở bên trong, tại đây trong hồ lô trong thế giới hoành hành bát phương, cho đến phát hiện tại đây hồ lô trong tầng thứ nhất, một cái cực lớn trận pháp.

Cùng kia nói là trận pháp, không bằng nói là một cánh cửa.

Đi thông tầng thứ hai thế giới cửa.

Môn này phong cách cổ xưa, cực kỳ nghiêm mật, Mạnh Hạo đứng ở miệng hồ lô bên ngoài, tay phải nâng lên hướng về trong hồ lô nước biển một quyền rơi xuống, lập tức một cái cực lớn vòng xoáy, tại đây trong hồ lô xuất hiện, cái này vòng xoáy cấp tốc chuyển động, dẫn dắt tất cả nước biển, dẫn động mấy chục vạn U Hồn, tại đây nổ vang chuyển động giữa, thành hình tạo thành một cái xoay tròn chi lực, thẳng đến cái kia đi thông tầng thứ hai cửa oanh oanh chui vào.

Cái này cỗ xoay tròn chi lực, bạo phát ra kinh người trùng kích, đang cùng đi thông tầng thứ hai cửa đụng chạm nháy mắt, lập tức môn này nổ vang, trực tiếp chia năm xẻ bảy, hết thủy phong ấn, hết thủy cấm chế, đều toàn bộ tan vỡ.

Theo môn này vỡ vụn, có vài tiếng thê lương gào rú, bỗng nhiên truyền ra, có thể chứng kiến, tại tầng thứ hai thế giới, thành hình vẫn tồn tại rồi hơn hai nghìn người Thiên Tông bộ lạc tộc nhân, trong bọn họ, còn có mấy cái Nguyên Anh tu sĩ, càng có mấy cái đồ đẳng Dị Yêu, nhưng lại tại bọn hắn chỗ xung yếu ra nháy mắt, tử hải âm âm dũng mãnh vào, diệt tuyệt chi lực bộc phát, từng trận kêu thê lương thảm thiết.

Tại đây trong hồ lô, không ngừng mà vòng qua vòng lại, cho đến một lát sau, hết thủy biến mất lúc, toàn bộ Núi Hồ Lô, một mảnh tĩnh mịch.

Thiên Tông bộ lạc, triệt để diệt tộc.

Có thể tại đây Núi Hồ Lô bên trong, nhưng không có Hồ Duyên lão tổ.

Mạnh Hạo nhíu mày, hừ lạnh một tiếng, tay phải nâng lên hướng về Núi Hồ Lô chỉ một cái, lập tức núi này bên trong tất cả tử hải, lập tức cuộn cuộn, một lần nữa hóa thành bảy hải Cự Nhân, tại Núi Hồ Lô bên trong, hướng ra phía ngoài từng quyền oanh kích mà đi.

Đại địa chấn động, đã mất đi cấm chế phòng hộ, cũng chính là thời gian nửa nén hương, toàn bộ Núi Hồ Lô, lập tức tan vỡ nổ bung, nổ vang sụp xuống.

Cái này Thiên Tông bộ lạc sơn môn, tại thời khắc này, bị triệt để xóa đi!

Theo Núi Hồ Lô sụp xuống, bụi đất đầy trời, Mạnh Hạo đứng ở không trung, tay phải tại trên túi trữ vật vỗ, lập tức đại lượng hải cốt, trực tiếp xuất hiện, từng cái rơi xuống về sau, thành hình tại đây Thiên Tông bộ lạc tan vỡ sơn môn bên ngoài, chồng chất rồi một tòa khác núi đi ra.

Hải cốt chi sơn!

Thiên Tông bộ lạc tộc nhân, bọn họ hải cốt, chồng chất ngọn núi, sừng sững tại cả vùng đất.

“Lá rụng về cội, nhập thổ vi an, bọn người mặc dù cùng Ô Thần bộ lạc, không chết không thôi, nhưng đã tộc diệt, hết thủy thù hận tan thành mây khói.”

”Nơi đây là của các người sơn môn, như vậy các người hải cốt, cũng ứng với được chôn cất ở chỗ này.

”Mạnh Hạo tay áo hất lên, lập tức sụp xuống Núi Hồ Lô, vô số hòn đá bay lên, dần dần tại đây hải cốt núi bốn phía, chồng chất đứng lên, cuối cùng. . . Đã trở thành một chỗ phần mộ!

Thiên Tông phần mộ!

Cái ngôi mộ này, đem thời gian dài sừng sững ở chỗ này, đã trở thành Mặc Thổ đã từng Thiên Tông bộ lạc chứng kiến, cho dù là một số năm sau, nơi đây này phần mộ, đều muốn đối với toàn bộ Mặc Thổ, hình thành uy hiếp.

Này phần mộ, càng là đã trở thành Kim Ô tộc quật khởi chứng kiến!

Tại đây phần mộ xuất hiện nháy mắt, bốn phía thủy chung quan sát nơi đây những cái kia thần thức, rõ ràng đều ngưng trọng thoáng một phát, Mạnh Hạo có thể đoán trước đến, mình ở nơi đây từng màn, giờ phút này sợ là hơn phân nửa Mặc Thổ bộ lạc, đều tại quan sát.

Trên thực tế, cũng đúng như là Mạnh Hạo suy nghĩ, giờ phút này Mặc Thổ, tuyệt đại đa số bộ lạc, tất cả Kết Đan trở lên tu sĩ, đều tại thông qua các tộc trong tộc Chí Bảo, nhìn về phía Mạnh Hạo.

Giờ phút này Mạnh Hạo, trải qua trở về Mặc Thổ một màn về sau, dĩ nhiên tại toàn bộ Mặc Thổ, tại toàn bộ Tây Mạc tu sĩ trong nội tâm, thanh danh hiển hách, sớm đã quật khởi, lại không lại là cùng Nguyên Anh một cái bối phận, mà là đủ để được gọi là lão tổ tồn tại.

Mặc Thổ, lại làm sao có thể không đi nhiều hơn chú ý!

Phần mộ trước, Mạnh Hạo ngóng nhìn này phần mộ, một lát sau đang muốn quay người lúc, bỗng nhiên thân thể của hắn mãnh liệt ngừng lại, nhìn về phía bầu trời xa xăm, giờ phút này, tại bầu trời xa xăm bên trên, có một đoàn hắc vân, đang dùng không cách nào hình dung tốc độ, oanh oanh mà đến.

Tầng mây chỗ qua, trời xanh vốn là ban ngày, nhưng lại tại đây một cái chớp mắt, cái kia hắc vân phía sau, như bị che đầy rồi thiên, đã trở thành đêm tối, theo tầng mây tiến đến, tựa hồ đêm tối thôn phệ ban ngày!

“Mạnh. . . Hạo. . .” Càng là tại đây đêm tối thôn phệ ban ngày lúc, âm trầm trong mang theo khắc cốt minh sâu giống như cừu hận thanh âm, đột nhiên, từ trong đêm tối như lời đình oanh oanh truyền ra.

Mạnh Hạo ngẩng đầu, thần sắc bình tĩnh, nhìn qua rất nhanh mà đến đêm tối, hai mắt trong chớp lát lộ ra lẳng lẽ ác liệt chi mang, càng có một cỗ mãnh liệt chiến ý tại trên người hắn ầm ầm bộc phát.

“Hô Duyên lão tổ.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng lúc, trực tiếp mở ra thứ bảy mạng.

Oanh!

Mạnh Hạo thể nội bảy Nguyên Anh nháy mắt quy nhất, Mạnh Hạo thân thể một cái chớp mắt, tăng cao rồi vài đầu, thân thể nháy mắt khôi ngô, rộng rãi bả vai, thon dài thân hình, còn có cái kia một đầu yêu dị tóc dài, toàn thân tản mát ra một cỗ Tiên Ma cảm giác, kinh tâm động phách, khí thôn sơn hà.

Nhục thể của hắn cường hãn, khiến cho Mạnh Hạo bốn phía hư vô, lập tức vụn vụn, dường như chỗ của hắn, cùng toàn bộ thế giới không hợp nhau.

Cường hãn thân thể ở bên trong, ẩn chứa sáu mươi tư phần Nguyên Anh Đại viên mãn chiến lực, chưa từng có ai, sau cũng rất khó có người đến, đây là Mạnh Hạo tự nghĩ ra đạo lộ, Nam Thiên đại địa, độc nhất vô nhị!

Đây không phải hoàn mỹ Nguyên Anh, nhưng cùng hoàn mỹ Nguyên Anh, tương xứng!

Tại đây trong tích tắc, bầu trời triệt để đen kịt, tầng mây cấp tốc, thẳng đến Mạnh Hạo oanh oanh mà đến, Mạnh Hạo thân thể không có chút nào lui ra phía sau, cất bước giữa, nháy mắt tới gần, tay phải nâng lên bấm niệm pháp quyết, chỉ một cái mà đi, miệng phun một chữ.

“Gió!”

Một chữ ra khỏi miệng, một cỗ không cách nào hình dung cuồng phong, lập tức tại Mạnh Hạo bốn phía trống rỗng xuất hiện, nháy mắt cuồng bạo, lập tức trở thành gió lốc, trong nháy mắt ở bên trong, này gió lốc liên tiếp Thiên Địa, xa xa vừa nhìn, thỉnh linh ở trong Thiên Địa, tại Mạnh Hạo bốn phía, xuất hiện như vậy một đầu Long cuốn gió!

Gió này quyn động trời xanh, oanh động đại địa, thanh âm ngập trời, nhắc lên vô số cự thạch, nhắc lên đầy trời bụi đất, ở đằng kia tầng mây tiến đến nháy mắt, trực tiếp oanh oanh mà đi.

Lúc trước cùng Hô Duyên lão tổ phân thân một trận chiến, Mạnh Hạo chẳng qua là dùng Pháp bảo cùng Huyết Tiên thần thông, mà hắn tự nghĩ ra thất anh đồ đẳng chi pháp, không dùng ra.

Trước mắt, tại Mạnh Hạo trong tay triển khai, uy lực mạnh, tới một mức độ nào đó mà nói, so với Huyết Tiên thần thông, thích hợp hơn Mạnh Hạo.

Thực tế, đây là Mạnh Hạo tại thứ bảy mạng hạ triển khai thất anh đồ đẳng, uy lực mạnh, vang trời hám địa.

Cực lớn tiếng vang, truyền khắp hơn phân nửa Mặc Thổ, oanh động Mặc Thổ bảy thành bộ lạc, đưa tới những bộ lạc này bên trong tu sĩ, tâm thần oanh động.

555. Chương 555: Hấn, Là Ai!

Yêu Diệp đại bộ, một tòa trên tế đàn, giờ phút này có màn sáng biến ảo, hấn bên trên hiển lộ, đúng là cùng Hô Diên lão tổ bản tôn một trận chiến Mạnh Hạo!

Đóa Lan ngồi ở một bên, bình tĩnh nhìn qua màn sáng nội hết thấy, nhất là đang nhìn hướng Mạnh Hạo lúc, nằng hai mắt lộ ra một vòng tinh mang.

Giờ này khắc này, tại Man Viêm đại bộ, đồng dạng một màn đã ở xuất hiện, còn có Vân Thiên đại bộ ở bên trong, Chu Đức Khôn bọn người, cũng đều tận mắt nhìn thấy.

Toàn bộ Mặc Thổ, tại đây một cái chớp mắt, bầy thành bộ lạc cường giả, đều tại chú ý một trận chiến này.

Còn có cơ hồ sở hữu Trảm Linh lão tổ, cũng đều tản ra thần thức, vờn quanh tại Thiên Tông bộ lạc bốn phía, quan sát một trận chiến này ở bên trong, Mạnh Hạo cùng Hô Diên lão tổ ở giữa Thần Thông thuật pháp, nhất là Mạnh Hạo tại đây, bị quan sát tối đa.

Nổ vang thanh âm, nháy mắt quanh quẩn, Mạnh Hạo liên tiếp Thiên Địa vòi rồng, trực tiếp cùng Hô Diên lão tổ che đậy Thương Khung Hắc Dạ tầng mây, đụng phải cùng một chỗ, tại lẫn nhau đụng chạm nháy mắt, tiếng vang kinh thiên, ầm ầm ở bên trong, Hắc Vân bị xé nứt, vòi rồng cũng tùy theo sụp đổ.

Tại đây vòi rồng cùng Hắc Vân đều sụp đổ tản ra nháy mắt, Hô Diên lão tổ thân ảnh, xuất hiện ở giữa không trung, vẻ mặt tang thương, mang theo già yếu chi ý, cùng từng đã là trung niên bộ dáng, hoàn toàn bất đồng.

Quần áo màu trắng, phảng phất không nhiễm một hạt bụi, một cổ thuộc về Trảm Linh cường giả khí tức, tại trên người hấn, tại cái này một cái chớp mắt, ầm ầm bộc phát.

Mạnh Hạo nhìn Hô Diên lão tổ liếc, trước khi diệt sát Thiên Tông bộ lạc lúc, Mạnh Hạo âm thầm lấy một ít tộc nhân máu tươi, những huyết dịch này chừng năm đời người, là Mạnh Hạo chuẩn bị lại tế luyện ra một cổ huyết thân chi dụng, hôm nay chỉ cần lại lấy được Hô Diên lão tổ máu tươi, Mạnh Hạo có thể luyện chế ra một cổ Thiên Tông bộ lạc huyết mạch sáu đời huyết thân.

Tuy nói ví dụ như Quý gia huyết mạch cường đại, có thể như vậy cơ hội khó được, Mạnh Hạo tự nhiên sẽ không bỏ qua, giờ phút này hai mắt chớp động, thân thể của hấn nháy mắt nhoáng một cái. Thứ bảy mệnh xuồng, sáu mươi bốn phần Nguyên Anh Đại viên mãn chi lực toàn diện bộc phát, lập tức tiếp cận Hô Diên lão tổ, tay phải khi nhắc lên. Một chữ ló ra.

“Kim!”

Hấn lời nói vừa ra. Lập tức trong đêm tối kim quang chói mắt, bốn phía bát phương một cái chớp mắt đã trở thành Kim sắc. Lan tràn gian, mang theo mãnh liệt Kim thuộc tính chi lực, thẳng đến Hô Diên lão tổ mà đi.

Hô Diên lão tổ một lời không nói, sắc mặt âm trầm. Trong mắt mang theo lạnh lùng vô tình, tay phải nâng lên, hướng về phía trước kim sắc quang mang, trực tiếp chém.

Cái này chém phía dưới, toàn bộ Hư Vô, một cái chớp mắt âm hàn, như đã diệt ý. Như chém tình, cái này chém, đúng là Hô Diên lão tổ trầm tình!

Mạnh Hạo hai mắt nháy mắt bình tĩnh, bốn phía bảy cái Tử Hải cự nhân ngửa mặt lên trời gào thét. Thân thể ầm ầm toàn bộ tan rã, trở thành Tử Hải, tại trong chớp mắt, tới gần Mạnh Hạo, đem Mạnh Hạo toàn thân bao phủ lúc, không ngừng mà áp súc phía dưới, bất ngờ như dán làn da, nhiều hơn một tầng bị áp súc không biết gấp bao nhiêu lần Tử sắc màn nước, đem cái kia trầm tình ý cảnh, trực tiếp chia lìa tại bên ngoài.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo kim quang, tại đây một cái chớp mắt, trực tiếp bị Hắc Dạ thôn phệ, biến mất vô ảnh đồng thời, Mạnh Hạo tay phải nâng lên, lần nữa một ngón tay.

“Nước!”

Hắn lời nói vừa ra, huyết cùng biển, sống hay chết, diệt sạch chi ý, nháy mắt vòng qua vòng lại, Hô Diên lão tổ hừ lạnh một tiếng, tay phải nâng lên bấm niệm pháp quyết gian, ngón trở cùng ngón cái đụng chạm, thành một vòng tròn về sau, về phía trước vung lên.

Lập tức một cổ mãnh liệt bài xích chi lực, rầm rầm mà đi.

“Cút cút cút!”

Toàn bộ thế giới bài xích, tại đây trong tích tắc, ngập trời quanh quẩn, hóa thành trùng kích, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, những nơi đi qua, Mạnh Hạo thân thể nổ vang, không ngừng mà lui về phía sau lúc, phun ra một ngụm lớn máu tươi, ngắc đầu ở bên trong, hắn hai mắt lộ ra tinh mang.

Hắn đã nhận ra, cái này Hô Diên lão tổ bản tôn, so hắn phân thân, muốn cường lớn thêm không ít, phân thân cần chuẩn bị Thần Thông thuật pháp, tại đây bản tôn trong tay, tiện tay niết đến.

“Có thể ta tại đây, cũng đồng dạng đang cùng ngươi phân thân thời gian chiến tranh, không có xuất toàn lực!” Mạnh Hạo lui ra phía sau lúc, hai tay bỗng nhiên bấm niệm pháp quyết, về phía trước đẩy, hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang.

“Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, Ngũ Hành đồ đẳng, Phong Lôi song động, bẩy đồ đẳng!” Mạnh Hạo mở miệng nháy mắt, lập tức chung quanh hắn, Hư Vô trong chia làm khắc xuất hiện Thanh sắc Cự Mộc, đỏ tía giao nhau Đại Hải, Kim sắc vô số pháp khí, ngập trời biển lửa, còn có một mảnh băng hàn Sương Thổ!

Càng là tại phía sau hắn, Côn Bằng biến ảo, sức gió cuộn cuộn, bầu trời nổ vang, trong đêm tối từng đạo ngân xà tia chớp chạy, trong chốc lát, những Ngân sắc này liền trở thành Hồng sắc, tràn ngập nửa cái bầu trời.

Cái này, mới là Mạnh Hạo tự nghĩ ra, thích hợp nhất hắn Thần Thông, Thất Anh Đồ Đẳng Biến!

Phối hợp hắn thứ bảy mệnh, có thể toàn diện triển khai, theo hắn tay phải nâng lên về phía trước vung lên, lập tức cái này bảy cái đồ đẳng biến ảo chi vật, đã trở thành bảy đạo trường hồng, thẳng đến Hô Diên lão tổ mà đi.

Hô Diên lão tổ biến sắc, thân thể bỗng nhiên dừng lại, hai mắt chớp động gian, tay phải bấm niệm pháp quyết trước người vẽ ra một vòng tròn.

“Thất tình lục dục, mười ba Luân Hồi đạo!”

“Hi, Nộ, Ưu, Tư, Bi, Khủng, Kinh, Thất Tình Luân Hồi đạo!” Hô Diên lão tổ trước người vòng tròn vừa mới họa tốt, lập tức cái này vòng tròn trực tiếp phân liệt, đã trở thành bảy cái.

Từng cái, đều không có cùng nhan sắc, lóng lánh tại bốn phía lúc, Hô Diên lão tổ chỉ về phía trước, lập tức cái này Thất Tình vòng tròn, thẳng đến Mạnh Hạo thất anh đồ đẳng mà đi.

Mạnh Hạo hai mắt co rút lại, Hô Diên lão tổ lúc này đây Thần Thông, là phân thân không sở hữu, nhưng hắn không có ngoài ý muốn, như là chính mình ẩn dấu thủ đoạn đồng dạng, Hô Diên lão tổ cáo già, há có thể không có chuẩn bị.

Thất Anh Đồ Đẳng Biến, cùng Thất Tình Luân Hồi đạo, hai chủng bất đồng Thần Thông, tại đây giữa không trung, trong chốc lát lẫn nhau tới gần, Thất Anh Đồ Đẳng Biến, theo thuộc về nói, là Nguyên Anh cảnh giới mạnh nhất chi thuật, nhất là sáu mươi bốn phần Nguyên Anh Đại viên mãn chi lực, dùng lượng đưa tới chất biến hóa, sử này thuật, có thể lay Trảm Linh.

Thất Tình Luân Hồi đạo, là Trảm Linh Thần Thông, không cần nói cũng biết, song phương nháy mắt đụng chạm một cái chớp mắt, nổ vang ngập trời, đại địa chấn động, Hắc Dạ xé rách, Mạnh Hạo phun ra máu tươi, ngắc đầu lúc, hai tay bấm niệm pháp quyết, lần nữa một ngón tay.

“Bảy đồ đẳng quy nhất!”

Bảy cái đồ đằng, tại thời khắc này lập tức dung hợp, tại cái này dung hợp ở bên trong, huyền hóa ra duy nhất đồ đằng, cái này đồ đằng, là một mảnh Hỗn Độn, không có đồ án, nhưng cẩn thận nhìn, lại tựa hồ có vô số đồ án tại biến hóa!

Mạnh Hạo lòng dạ biết rõ, cái này bảy đồ đằng dung hợp, mới là thích hợp nhất mình mở khai thứ bảy mệnh trạng thái, bảy Nguyên Anh quy nhất lúc Thần Thông thuật pháp!

Bên trong thất anh dung, ngoại bộ bảy đồ đằng hóa, lại vừa đạt tới một loại trong ngoài hợp nhất trạng thái, chính thức đem chính mình sáu mươi bốn phần Nguyên Anh Đại viên mãn chiến lược, triệt triệt để để bạo phát đi ra.

Cái này, mới là Mạnh Hạo ngoại trừ một lần cuối cùng Kỳ Nam cùng với đạp ca kiếm khí bên ngoài, bản thân lớn nhất đòn sát thủ.

Này thuật, là Mạnh Hạo lần thứ nhất hiện ra ở trong thiên địa, trước khi chỉ là trong lòng diễn luyện. Hôm nay chính thức xuất hiện lúc, lập tức bầu trời nổ vang, tại đây duy nhất đồ đằng trên người, bảy cái thuộc tính dung hợp thời gian. Mạnh Hạo bỗng nhiên biến sắc. Hai mắt nháy mắt co rút lại một chút, hần phát hiện tại đây bảy cái đồ đằng dung hợp trong. Giống như xuất hiện một ít bất ổn.

“Này thuật ta tuy nói lần đầu triển khai, có thể trong lòng sớm đã diễn biến nhiều lần, mà lại trong cơ thể ta thất anh đã dung, không có có đạo lý cái này đồ đằng quy nhất thời gian. Tồn tại bất ổn.” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, lập tức phát giác được cái này bất ổn, đến từ phong, đến từ lôi, giống như Ngũ Hành vốn là viên mãn, có thể gia nhập phong, gia nhập lôi. Lại trở nên không hề viên mãn, cho nên xuất hiện bất ổn, xuất hiện không hợp nhau.

Điểm này, tại Mạnh Hạo trong cơ thể mở ra thứ bảy mệnh thời gian. Không có có dị thường, mà là tại bên ngoài đồ đằng hợp nhất lúc, tại thời khắc này, mới đột nhiên bày ra.

Có thể hết lần này tới lần khác, gió này, cái này lôi, nhưng lại tại đây bất ổn ở bên trong, lại cực kỳ quý, rõ ràng nghịch chuyển giống như, lại ổn định lại, càng làm cho Mạnh Hạo tâm thần chấn động, là phong cùng lôi, càng đem Ngũ Hành làm ra rất nhỏ cải biến.

Loại này cải biến, khiến cho bảy cái đồ đằng bên ngoài quy nhất, xuất hiện một màn Mạnh Hạo bất ngờ, oanh động toàn bộ thế giới biến hóa!

Mạnh Hạo trong óc trong chốc lát chấn động kịch liệt đau nhức, cái này đau đớn một cái chớp mắt liền đem cả người hần bao phủ, Mạnh Hạo trong óc ông một tiếng, tại đây trong tích tắc, lại đang cùng Hồ Diên lão tổ khai chiến ở bên trong, xuất hiện mờ mịt.

Trước mắt của hắn, giống như xuất hiện một mảnh chiến trường, chiến trường ở bên trong, có vô số thi hài, máu tươi tràn ngập, không biết trận chiến này đã tiến hành bao nhiêu năm, những thi thể kia, căn bản là hằng hà bao nhiêu.

Khôn cùng Thiên Địa, toàn bộ đều là chiến trường hải cẩu.

Duy chỉ có tại phía trước nhất, có một cái cự đại quan tài, cái này quan tài chừng vạn trượng to lớn, toàn thân đen kịt, cái này quan tài Mạnh Hạo quen thuộc, đúng là hắn năm đó ở Triệu quốc Đường Lâu bên trên, chứng kiến bầu trời nội, xuất hiện quan tài!

Nhất kinh người địa, là ở cái này quan tài bên trên, bất ngờ. . . Điều khắc lấy chín chỉ Hồ Điệp!

Cái này chín chỉ Hồ Điệp, tách ra không cách nào hình dung xinh đẹp, đã trở thành cái này quan tài điều khắc.

Đang nhìn đến cái này chín chỉ Hồ Điệp nháy mắt, Mạnh Hạo tâm thần oanh một tiếng, hết thấy trước mắt, khôi phục như thường.

Cùng lúc đó, tại đây Thương Khung Hắc Dạ như bị xé nứt, Nam Thiên đại địa, Đông Thổ cũng tốt, Nam Vực cũng thế, còn có Tây Mạc, còn có Bắc Mạc, tại thời khắc này, phẳng phất có tối tăm chỉ lực, bị Mạnh Hạo cái này thất anh đồ đằng dung hợp dẫn động.

Nam Thiên Tinh bên ngoài, Phong Tiên đài bên trên, tại đây trong tích tắc, sở hữu danh tự, toàn bộ lóe lên, trập trập thì thào thanh âm, bỗng nhiên tại Phong Tiên đài trên vang vọng.

“Ngũ Hành căn bản, thế gian không có thứ sáu nguyên, phong cũng tốt, lôi cũng thế, đều tại Ngũ Hành điên đảo điên. . . Nhưng hôm nay này phong. . . Là gió nào, không phải Ngũ Hành làn gió, mà là ngoại giới làn gió!”

“Hôm nay này lôi, là cái gì lôi, không phải Cửu Sơn Hải chi lôi, đây là núi hải ngoại chi lôi!”

“Sao sẽ như thế, sao sẽ như thế. . . Hẳn là có Cửu Sơn Hải bên ngoài tánh mạng, hàng lâm Cửu Sơn Hải nội! ! Mang đến này phong, mang đến này lôi!”

Phong Tiên đài chấn động, theo đưa tới Nam Thiên đại địa, tất cả cái khu vực chấn động, Nam Vực Vãng Sinh Động nội, một nữ tử đi ra ngoài động, ngóng về nơi xa xăm.

Thiên Hà Hải, một chiếc vải vụn năm trôi nổi cổ xưa thuyền bên trên, tầng cao nhất, một người mặc mực nát áo giáp hải cốt, trong lúc đó, mở mắt ra.

Đông Thổ Đại Đường, Quý gia tổ chỗ ở nội, năm đó cản trở Mạnh Hạo chi mẫu cái vị kia mặt trắng Như Ngọc thanh niên, ngồi ở tề đàn chi đỉnh, giờ phút này chậm rãi mở hai mắt ra, mang theo một tia chờ chờ, mang theo một vòng mờ mịt, nhìn về phía xa xa.

Tại đây toàn bộ Thiên Địa, toàn bộ thế giới đều không hiểu chấn động lúc, Nam Vực Vãng Sinh Động nội ở chỗ sâu trong, có một chỗ khu vực, mà ngay cả cái kia Côn Bằng biến hóa nữ tử, cũng đều không thể chạm đến địa phương, chỗ đó một mảnh đen kịt ở bên trong, nằm một cỗ thi thể.

Cái này thi thể. . . Đúng là đưa cho Mạnh Hạo Tiên Nhân Chỉ Lộ Sứ Môn đài!

Hắn vốn đã triệt để tử vong, có thể tại đây một cái chớp mắt, cặp mắt của hắn, đột nhiên mở ra, cái kia trong mắt lộ ra lợi hại chi mang, phảng phất có thể rung chuyển Tinh Không, nát bấy Nam Thiên đại địa.

Tại trên người hắn, giờ phút này ở đâu còn có suy yếu, rõ ràng là cường hãn đến cực điểm.

“Thức tỉnh thật nhanh, ở kiếp này, ta giảng đạo đến nay, hôm nay đã có trăm vạn Đạo chủng tổng xuất, hai trăm năm nội Giác Tinh Giả, chỉ có người này!”

“Có lẽ, kẻ này chính là chúng ta rất nhiều năm. . . Lại để cho hắn phục sinh cơ hội!” Sứ Môn đài nói ra hắn chữ một khắc, trong thần sắc, lộ ra đã lâu hồi ức, ở đằng kia trong trí nhớ, một người nam tử thân ảnh, mỉm cười nhìn chính mình.

556. Chương 556: Rung Chuyển Hô Duyên

Tại đây toàn bộ Nam Thiên đại địa, bởi Mạnh Hạo thất anh đồ đẳng quy nhất, xuất hiện kịch biến lúc, Mạnh Hạo cùng Hô Duyên lão tổ chỗ chiến trường, chỉ có Mạnh Hạo nhận lấy ảnh hưởng, mà Hô Duyên lão tổ, tức thì căn bản cũng không có chút nào phát hiện.

Mạnh Hạo cũng nháy mắt tỉnh táo lại, nhìn về phía bảy đồ đẳng dung hợp về sau, hóa thành như Hỗn Độn duy nhất đồ đẳng, Mạnh Hạo trong mắt hiện lên một loại kỳ dị, hắn đã nhận ra chính mình thất anh cùng đồ đẳng giống như xuất hiện một ít chính mình lúc trước không có lưu ý biến hóa.

Biến hóa này là tốt là xấu, Mạnh Hạo nhất thời không cách nào phán đoán, nhưng hắn mơ hồ cảm giác, tựa hồ lần biến hóa này, đối với bản thân mà nói, như cùng là đem này thất anh chi lộ, tiến thêm một bước mở ra.

Dù sao lúc trước Thất Mệnh Anh Biến, trong cơ thể bảy cái Nguyên Anh, nhìn như không ngại, có thể mở ra thứ bảy mạng, bộc phát ra sáu mươi bốn phần Nguyên Anh Đại viên mãn chi lực.

Nhưng trên thực tế đó là bởi vì Mạnh Hạo căn cơ cực kỳ thâm hậu, lúc này mới cưỡng ép dung hợp, theo bên ngoài bảy đồ đẳng quy nhất, bất ổn xuất hiện, lại để cho Mạnh Hạo ý thức được chính mình xem nhẹ, có thể dưới mắt, bên ngoài đồ đẳng quy nhất bất ổn, bị tối tăm trong từ bảy cái Nguyên Anh đồ đẳng bên trong dần sinh ra lạ lẫm khí tức dần lại, khiến cho cái này duy nhất đồ đẳng cùng bản thân thất anh, ổn định lại.

Chẳng khác nào như trong vô hình, vì Mạnh Hạo giải quyết hết một cái hấn vừa mới phát giác được ngày sau nguy cơ.

Hôm nay cùng Hồ Duyên lão tổ khai chiến, Mạnh Hạo không kịp nghĩ nhiều, đem việc này dần xuống đáy lòng lúc, hai tay của hắn nắm niệm pháp quyết, lập tức trước người duy nhất đồ đẳng, tán phát ra trận trận kinh tâm động phách khí thể.

Cái này đồ đẳng, không có cụ thể bộ dạng, không ngừng mà biến hóa, lúc lớn lúc nhỏ, trong đó Hỗn Độn, thoát nhìn như là bọt nước, lại như biển lửa, một mảnh mơ hồ.

Có thể hết lần này tới lần khác cái này mơ hồ, tản mát ra khí thể, lại càng ngày càng mạnh.

Chẳng những lại để cho Hồ Duyên lão tổ kinh hãi, coi như là cái này bốn phía thần thức quan sát những bộ lạc khác lão tổ, cũng đều đối với cái này kinh hãi không thôi.

Giờ phút này tại thất anh đồ đẳng dung hợp nháy mắt, Hồ Duyên lão tổ hai mắt bỗng nhiên chớp động, tay phải nâng lên lần nữa vẽ ra một vòng tròn, về phía trước cách không vổ.

“Thất tình là trong nội tâm chi dục, mà hồn trong tình cảnh, chỉ có thân, hữu, yêu ba loại mà thôi, ta chém thân tình. Tắt tình bạn, đoạn tình yêu, từ nay về sau... Vô tình!” Hồ Duyên lão tổ mở miệng lúc, hấn thất tình hóa tác bảy vòng tròn, lập tức tiêu tán, thanh linh hóa thành một cây đao.

Đao này hư ảo, nhưng lại có thể chém chết hết thủy sinh cơ, bỗng nhiên, đao này giơ lên cao, hướng về Mạnh Hạo thất anh đồ đẳng dung hợp sau. Hóa thành duy nhất đồ đẳng, bỗng nhiên chém tới.

Cái này chém, khí thôn sơn hà, một đao kia, là vô tình chi đao! Ẩn chứa Hồ Duyên lão tổ đích nhân sinh cuộc sống tu hành. Hóa thành Trảm Linh chi đao, kinh Thiên động Địa, trong nháy mắt liền thay thế thế giới, đã trở thành giờ phút này, thế gian lộng lẫy nhất ánh đao, thẳng đến Mạnh Hạo bảy đồ đẳng hợp nhất, biến thành duy nhất đồ đẳng, bỗng nhiên mà đi.

Trong chớp lát, đao đụng phải đồ đẳng, tại lẫn nhau đụng chạm lập tức, bỗng nhiên đẩy, từ một mảnh Hỗn Độn đồ đẳng bên trên, tản mát ra một cổ nói không rõ đao khí tức, khí tức này mới vừa xuất hiện, lập tức lại để cho cái này bốn phương phong vân lập tức ngừng lại, lại để cho bát phương Thiên Địa nháy mắt như là bất động.

Một cổ lạ lẫm không thuộc về cái thế giới này cảm giác, tại thời khắc này, chợt khuếch tán ra.

Hồ Duyên lão tổ lập tức phát hiện, sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, hơi thở này, lại để cho hắn có loại cảm giác áp bách mãnh liệt, thậm chí như là gặp thiên địch, tại khí tức này mơ hồ có loại toàn thân như bị áp chế, thậm chí hải hùng khiếp vía.

Cảm giác này đến cực nhanh, đến cực đột nhiên, thế cho nên Hồ Duyên lão tổ căn bản là không cách nào có nửa điểm chuẩn bị tâm lý, lập tức trong óc oanh một tiếng, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Cùng lúc đó, chém về phía duy nhất đồ đẳng đao, âm âm chấn động, mắt thường có thể thấy được đấy, xuất hiện nhất đao khe hở, những thứ này khe hở lẫn nhau liên tiếp cùng một chỗ, cho đến phịch một tiếng, trở thành bảy mảnh vỡ, hướng về bốn phía kích bắn đi.

Cái này bảy mảnh vỡ, đại biểu tan vỡ thất tình, tại đây vỡ vụn lúc, Hồ Duyên lão tổ toàn bộ người thân thể chấn động mạnh một cái, phun ra một ngụm lớn máu tươi, sắc mặt lập tức tái nhợt, thân thể đập đập liên tục rời khỏi hơn mười trượng, ngẩng đầu, trong thân sắc mang theo một loại rung động, càng có không cách nào tin.

Hắn sớm đã đối với Mạnh Hạo nơi đây xem trọng không ít, nhưng dưới mắt đột nhiên phát hiện, nguyên đến chính mình... Còn không có nhìn thấu trước mắt cái này Mạnh Hạo, vừa rồi cái kia bảy đồ đẳng dung

hợp hiển lộ duy nhất đồ đằng, ở trên bộc phát ra khí tức, liền Hô Duyên lão tổ kinh tâm động phách, giờ phút này nhớ lại, như trước tâm thần chấn động.

“Đây là cái gì đồ đằng, đây là cái gì khí tức!”

Tại Hô Duyên lão tổ tâm thần chấn động lúc, cùng một dạng với hấn chấn động đấy, còn có cái này bốn phía ngưng tụ mà đến, quan sát một trận chiến này mấy cái Trảm Linh lão tổ.

Trong đó Vân Thiên Đại Bộ áo bào hồng đồng tử, giờ phút này mắt lộ ra kỳ dị chi mang, thần thức mơ hồ chấn động.

“Hắn đến cùng lai lịch ra sao, vừa rồi cái kia khí tức, coi như là ta, cũng đều có hải hùng khiếp vía cảm giác!”

Còn có Man Viêm Đại Bộ cùng với Yêu Diệp Đại Bộ Trảm Linh lão tổ, hai người thần thức lẫn nhau hơi không thể tra tụng chạm rồi thoáng một phát, triệt để bỏ đi nội tâm chờ đợi có hay không cuối cùng xuất thủ song diệt ý niệm trong đầu.

Mạnh Hạo lúc trước duy nhất đồ đằng khí tức, để cho bọn họ kinh hãi không thôi, đối với Mạnh Hạo chỗ đó, bỗng nhiên nhìn không thấu.

Giờ phút này, tại Hô Duyên lão tổ rút lui lúc, Mạnh Hạo trước người duy nhất đồ đằng, cũng dần dần tiêu tán, nó không phải là bị Hô Duyên lão tổ chém chết, thậm chí có thể nói, Hô Duyên lão tổ một đao kia, đối với cái này đồ đằng mà nói, không có nửa điểm tổn thương.

Nó tiêu tán, là Mạnh Hạo dù là mở ra thứ bảy mạng, cũng phát hiện không cách nào duy trì quá lâu, tối đa chính là như vậy mấy cái thời gian hô hấp mà thôi, cái này cùng hắn không có cùng Hô Duyên lão tổ khai chiến trước, đối với cái này đồ đằng quy nhất phán đoán không hề cùng dạng.

“Chỉ có ba hơi thở thời gian!” Mạnh Hạo thở sâu, hai mắt lộ ra tinh mang.

“Trong cơ thể thất anh hợp nhất, mở ra thứ bảy mạng, đây là nội tại. Bên ngoài cơ thể bảy đồ đằng hợp nhất, mở ra Hỗn Độn, thành duy nhất đồ đằng, đây là bên ngoài!”

“Bên trong cùng bên ngoài, bất luận cái gì đơn độc tồn tại, đều có thể lâu dài duy trì, nhưng một khi... một khi trong ngoài đồng thời đạt tới đỉnh phong, chỉ có thể duy trì ba hơi thở thời gian!”

“Cái này ba hơi thở bên trong, của ta chiến lực...” Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, hồi tưởng lúc trước cảm giác, nhưng rất nhanh hắn liền nhìn về phía Hô Duyên lão tổ.

Hô Duyên lão tổ thở sâu, thân thể lui ra phía sau lúc phải chân tại hư vô đập mạnh, oanh một tiếng, hấn cái này mới dừng lại rồi quay ngược lại thân hình, đem trong cơ thể lực phản chấn, hóa giải một ít, ngừng đầu lúc, nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo, bỗng nhiên nở nụ cười.

“Nguyên Anh tu vi, có thể rung chuyển Trảm Linh, như cho người thời gian phát triển, nói không chừng thật là có khả năng Nam Thiên thành Tiên.”

“Lão phu sẽ dụng hết toàn lực, đem ngươi bóp chết, vô luận thành bại, cái này ách sát quá trình, cũng là cả đời đạo quả, dù là cùng Hoàng Tuyền ở bên trong, cũng có thể dư vị.” Hô Duyên lão tổ cười to, tay phải nâng lên tại ngực vỗ.

Oanh!

Cái vỗ này phía dưới, lập tức Hô Duyên lão tổ toàn thân khí tức bỗng nhiên bộc phát, khí thể ngập trời, càng ngày càng mạnh, tốc của hắn không còn là hoa râm, mà là sát màu đen kia, dung nhan không hề già nua, mà là lập tức sáng loáng.

Toàn bộ người không còn là lão giả, mà là hóa thành trung niên, dung nhan tràn đầy uy nghiêm, khí thể càng phát ra động trời lúc, hắn thoát nhìn, đã trở thành rồi một thanh niên.

Một thân áo đen, mây kiếm hạ mắt tinh ở bên trong, mang theo sáng ngời có thần chi mang, giờ khắc này Hô Duyên lão tổ, như là khôi phục thanh xuân, khí tức của hắn mạnh, cuốn động trời xanh, lại để cho Thiên Địa biến sắc, lại để cho phong vân cuốn ngược.

Mạnh Hạo hai mắt lập tức co rút lại, một cổ không cách nào nghiêm minh khí thế, tại Hô Duyên lão tổ trên người, tại giờ khắc này, vô hình bộc phát.

Bốn phía bảy tám đạo Trảm Linh thần thức, toàn bộ lập tức hướng nhìn về phía Hô Duyên lão tổ.

“Trảm Linh đệ nhất đạo đại viên mãn!” Mạn viêm bộ lạc Trảm Linh lão tổ, vị kia thân thể khô ngô lão giả, giờ phút này trong mắt mang theo một vòng ngưng trọng.

“Cái này Hô Duyên lão tổ lúc trước thủy chung không có viên mãn... Ta đã biết, hắc toàn tộc diệt vong, thúc đẩy viên mãn, tốt một cái lãnh khốc vô tình Hô Duyên Vân Minh!” Vân Thiên Đại Bộ áo bào hồng đồng tử, nội tâm cả kinh, nhíu mày nhìn về phía Hô Duyên lão tổ ánh mắt, mang theo một vòng lập loè chi ý.

Cùng lúc đó, xuyên thấu qua thần thức, Mặc Thổ bảy thành bộ lạc, giờ phút này thấy như vậy một màn tu sĩ, nhân số phần đông, bọn hắn cho dù phán đoán không xuất ra Hô Duyên lão tổ nơi đây cụ thể mạnh mẽ đại đến trình độ nào, nhưng nhìn xem khí thế, lập tức nhao nhao kinh hãi.

Vân Thiên Đại Bộ, Chu Đức Khôn mở to mắt, giờ phút này nội tâm cực kỳ khẩn trương, từ khi chứng kiến Mạnh Hạo trở về về sau, nội tâm của hắn vui mừng, nhưng càng nhiều chính là lo lắng.

Yêu Diệp Đại Bộ, Đóa Lan yên lặng ngồi ở phía xa, nhìn qua màn sáng bên trong Mạnh Hạo, nàng trong mắt lộ ra một vòng không cam lòng, đối với Mạnh Hạo rất hiểu rõ, cái này hơn một trăm năm, nàng đã biết rất nhiều, cùng là Thiên Kiêu, nàng cho dù không muốn thừa nhận, có thể cũng hiểu rõ, mình đã bị kéo ra rất xa.

Ở nơi này Hô Duyên lão tổ tu vi triệt để bộc phát, Trảm Linh đệ nhất đạo đại viên mãn, bất kể là bốn phía Trảm Linh lão tổ, hay vẫn là Mặc Thổ bảy thành bộ lạc chứng kiến một trận chiến này tu sĩ, bọn họ rung động quanh quẩn ở bên trong, Mạnh Hạo trong hai mắt trong giây lát, đốt lên càng đậm chiến ý.

Nhưng rất nhanh, hắn liền nhíu mày một cái đầu.

Mạnh Hạo cảm nhận được trong túi trữ vật Yêu Linh, lần nữa tản mát ra mãnh liệt Truyền Tống chi lực, mà lại lúc này đây khuếch tán, càng phát ra mạnh mẽ, giống như tùy thời có thể đem Mạnh Hạo sinh sinh Truyền Tống đi.

Việc này Mạnh Hạo không cách nào khống chế, cũng chỉ có thể không để ý tới sẽ, tay phải hắn nâng lên tại trên túi trữ vật gỗ, lập tức huyết sắc mặt nạ xuất hiện, cùng lúc đó, Ngao Khuyển ngửa mặt lên trời một rống, thân thể hóa thành một đạo hồng mang, nháy mắt thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Tại Mạnh Hạo đem này mặt nạ đeo lên một cái chớp mắt, Ngao Khuyển hóa thành hồng mang, cũng lập tức tiến đến, triệt để dung nhập mặt nạ trong lúc, lập tức Mạnh Hạo quần áo cuồng vũ, tóc của hắn phiêu khởi, khí tức của hắn, tại đây trong tích tắc, âm âm bộc phát.

Loại này bộc phát, lập tức khiến cho bốn phía những cái kia Trảm Linh lão tổ, nhao nhao nhìn lại, càng làm cho Mặc Thổ bảy thành bộ lạc tu sĩ, lập tức mất thấy.

Thiên Địa nổ vang lúc giữa, Mạnh Hạo áo bào, đã trở thành huyết sắc, tóc của hắn cũng đều mất thường có thể thấy được đây, hóa thành màu đỏ, chung quanh hắn, huyết quang ngập trời, phía sau của hắn, một cái thật lớn huyết y xuất hiện, tại ở trên, một cái mang theo cùng Mạnh Hạo giống nhau mặt nạ nữ tử, thân ảnh hiển lộ, mang theo một tia lạnh lùng, ngồi ở trên mặt ghế.

Huyết Tiên!

Toàn bộ thế giới, tại đây trong tích tắc, một mảnh đỏ thẫm, một màn này, cho dù là lộ ra màn sáng chứng kiến, cũng lập tức lại để cho tất cả tận mắt nhìn thấy chi nhân, cảm nhận được trong cơ thể máu tươi, giống như không bị khống chế muốn từ trong cơ thể bay ra.

Theo Mạnh Hạo chậm rãi ngừng đầu, cặp mắt của hắn bên trong, trong chốc lát, tinh mang bức người

557. Chương 557: Lại Đoạt Trảm Linh Bảo!

Tại Mạnh Hạo ngừng đầu nháy mắt, hóa thành thanh niên Hô Diên lão tổ, trong mắt sát cơ cũng là lóe lên, có thể tại hần hai mắt ở chỗ sâu trong, đã có một tia chờ chờ chi ý.

Bởi vì, tại Hô Diên lão tổ trong Túi Trữ Vật, giờ phút này cũng có một chỉ Yêu Linh, này Yêu Linh truyền tổng chi lực, đồng dạng càng phát ra nhiều lần, lại để cho Hô Diên lão tổ không thể không bay lên phải chẳng tiếp tục một trận chiến này ý niệm trong đầu.

Dù sao hần giờ phút này đã lấy được Trảm Linh đệ nhất đao Đại viên mãn, Yêu Tiên Cổ Giới, có đối với hần mà nói cực kỳ trọng yếu chi vật.

Có thể hần không kịp nghĩ nhiều, Mạnh Hạo giờ phút này khí thế, lại để cho hần cũng cực kỳ kinh hãi, hai người ánh mắt nhìn nhau nháy mắt, đồng thời động.

Nổ vang quanh quẩn, hai người nháy mắt đụng chạm, lẫn nhau không có chút nào lùi bước, nổ mạnh ngập trời.

Một tắc vuông đối kháng một tắc vuông.

Ý cảnh đối kháng ý cảnh!

Thần thông đối kháng thần thông!

Cái này đã không còn là trước khi chiến đấu, cái này đã biến thành Trảm Linh ở giữa chém giết, nhất là Mạnh Hạo Huyết Tiên thần thông, năm đó có thể cơ hồ diệt sát Hô Diên phân thân, giờ phút này bày ra, lập tức mây tan liệt giết, âm âm tiếng vang, khuếch tán bát phương.

Còn có huyết vũ quanh quẩn, còn có Tử Hải ngập trời.

Càng làm cho Hô Diên lão tổ chấn động, là giờ phút này Mạnh Hạo, chỗ thể hiện ra chiến lực, rõ ràng so với hần phân thân chỗ kinh nghiệm lúc, còn cường đại hơn.

Càng là tại đây cường hần ở bên trong, Hô Diên lão tổ đã nhận ra Mạnh Hạo trên người, lần đầu xuất hiện... Tín Ngưỡng Chi Lực!

Cho đến giờ phút này, hần mới bỗng nhiên ý thức được, người trước mắt, chẳng những là tu sĩ, cũng đồng dạng là... Có thể hấp thu tín ngưỡng đồ đẳng Thánh Tổ!

Đúng là cái này Tín Ngưỡng Chi Lực, khiến cho Mạnh Hạo giờ phút này chỗ bộc phát ra chiến lực, cường hần đến cực điểm, có thể trực tiếp đối kháng Trảm Linh đệ nhất đao.

”Đáng chết. Ta đã quên hần hay vẫn là đồ đẳng Thánh Tổ. Hần có thể hấp thu Tín Ngưỡng Chi Lực. Mà nơi đây khoảng cách bộ lạc của hần, cũng không phải là xa xôi, cho nên cái này tín ngưỡng nồng đậm!

Mà trước khi tại Tử Hải, bởi vì khoảng cách xa, cho nên Tín Ngưỡng Chi Lực suy yếu! !

Giết người này, có lẽ tại hần hấp thu không đến Tín Ngưỡng Chi Lực địa phương...” Hô Diên lão tổ kinh hãi lúc, hai người nổ vang đụng chạm, thần thông không ngừng. Trảm tình, linh tiên, đủ loại thuật pháp, tại Hô Diên lão tổ trong tay không ngừng triển khai.

Giờ này khắc này, bốn phía Trảm Linh cường giả, cũng đều đã nhận ra Mạnh Hạo trên người Tín Ngưỡng Chi Lực, lập tức nguyên một đám thở sâu, tâm thần không khỏi chấn động lên.

“Mà ngay cả ta, cũng đều không để ý đến, cái này Mạnh Hạo một thân phận khác. Đồ đẳng Thánh Tổ!” Áo bào hồng đồng tử mắt lộ ra kỳ dị chi mang, nội tâm bỗng nhiên đã có nghĩ cách. Người như vậy, chính mình muốn nhiều hơn kết giao mới đúng, tốt nhất là có thể đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, kể từ đó, mới có thể thâm giao.

Có cùng loại nghĩ cách, còn có bốn phía mặt khác Trảm Linh cường giả, thậm chí giờ phút này tại Mặc Thổ bày thành trong bộ lạc, thấy như vậy một màn tu sĩ, cũng đều đối với cái này kinh hãi không thôi.

Hắc Long tộc Hứa Bạch, giờ phút này thoát nhìn đã là lão giả, Hắc Long tộc thoát ly Kim Ô tộc, gia nhập vào yêu phù đại bộ nội, giờ phút này tại yêu phù đại bộ trên quảng trường, nhìn xem màn sáng nội hết thấy, Hứa Bạch đáy lòng than nhẹ.

“Đã hối hận? Cái này Mạnh Hạo hoàn toàn chính xác... Đã vượt qua chúng ta.” Tại Hứa Bạch bên người, là một cái giống như là nữ tử nam tính tu sĩ, âm nhu ở bên trong, mang theo một vòng lạnh như băng, đứng là yêu phù đại bộ Trần mực, năm đó ở Khư Kiêu giới, mấy người từng cùng nhau cướp đoạt Yêu Linh.

“Có lẽ, lúc ấy của ta lặng yên nhận, giờ phút này nhìn lại, là sai rồi.” Hứa Bạch trầm mặc một lát, nhẹ gật đầu.

Yêu Diệp đại bộ nội, Đóa Lan mở to mắt, nhìn không chuyển mắt.

Vân Thiên đại bộ ở bên trong, Chu Đức Khôn hô hấp dồn dập, một phương khác hướng Vân Thiên đại bộ Triệu Phương, giờ phút này đồng dạng sắc mặt biến hóa.

Nổ vang quanh quẩn, chém giết càng phát ra mãnh liệt.

Hai người tại đây chém giết ở bên trong, lẫn nhau đều cảm nhận được đối phương trên người, tồn tại Yêu Linh truyền tống, thậm chí theo tiếp cận, cái này truyền tống càng phát ra cường hân.

Hô Diên lão tổ trong mắt sát cơ lóe lên, hấn trong Túi Trữ Vật Yêu Linh truyền tống càng phát ra nhiều lần, như là thúc giục hấn cứ việc chấm dứt một trận chiến này, giờ phút này theo trong nội tâm sát ý đỉnh phong, hấn tay phải nâng lên hướng lên trời không một ngón tay.

“Thiên Tông!” Một tiếng gầm nhẹ, theo Hô Diên lão tổ trong miệng bỗng nhiên truyền ra, theo thanh âm quanh quẩn, Thương Khung lập tức một tiếng Kinh Lôi sét đánh, như là tại đáp lại.

“Thiên Tông! !” Hô Diên lão tổ hô lên tiếng thứ hai, Kinh Lôi vang trời, thân thể của hấn mơ hồ, một cỗ Man Hoang khí tức, tràn ngập bạo ngược, nổ vang Thiên Địa.

“Thiên Tông! ! !” Hô Diên lão tổ hô lên tiếng thứ ba, hấn phía trên bầu trời, giờ phút này oanh một tiếng, lại bị trực tiếp xé rách, một đầu khổng lồ ba đầu Cự Mãng, bất ngờ từ nơi này xé rách Hư Vô nội, mãnh liệt chui ra.

Rắn này chừng vạn trượng, toàn thân Tử sắc, ba cái cực đại đầu lâu, nhổ ra rút vào lưới rắn, lộ ra tàn nhẫn chi mang, từng cái đầu lâu bên trên, đều mọc ra một căn một sừng.

Mới vừa xuất hiện, lập tức uy áp oanh động Mặc Thổ.

Đây không phải là Trảm Linh khí tức, cũng không phải hồi khí tức, đó là... Tiên khí tức! !

Cái này toàn thân Tử sắc ba đầu Cự Thú, bất ngờ, chuẩn bị tiên ý! !

Sự xuất hiện của nó, lập tức đại địa nổ vang!

“Thiên Tông Long Xà!”

“Là Thiên Tông bộ lạc huyết mạch tổ tiên, Thiên Tông Long Xà!”

“Truyền thuyết, từng cái Tây Mạc bộ lạc, đều ẩn chứa một ít từng đã là tổ tiên huyết mạch, mà chỉ có đại đại trong truyền thừa, mới có rất nhỏ cơ hội, đem cái này huyết mạch kích phát, triệu hoán tổ tiên!” Bốn phía Trảm Linh cường giả, không có đối với này giật mình, có thể thông qua màn sáng chứng kiến những hình ảnh này Mặc Thổ bầy thành bộ lạc, đại đa số tu sĩ, lập tức tâm thần nổ vang.

Tại đây Mặc Thổ nổ vang lúc, Hô Diên lão tổ thất khiếu chảy máu, hiển nhiên triệu hoán tổ tiên, đối với hấn mà đến, cũng là một loại phụ tải.

Có thể tựa hồ thế giới này, không cho phép cái này khổng lồ chi thú xuất hiện, cho nên tại đây ba đầu Cự Mãng hàng lâm nháy mắt, lập tức nó bốn phía, xuất hiện vô số hư ảo lưới lớn, những lưới lớn này, coi như quy tắc, không thể phá, không thể đỡ!

Tại đây lưới lớn ở bên trong, Thiên Tông Long Xà gào rú gãy dựa, Hô Diên lão tổ phun ra máu tươi, ngửa mặt lên trời lần nữa phát ra thứ tư cái đồng dạng thanh âm.

“Thiên Tòng!”

Oanh!

Lưới lớn nội Thiên Tòng Long Xà, sáu cái con mắt ngay ngắn hướng lóe lên, chỉ là ánh mắt, tựa lập tức lại để cho Mạnh Hạo tâm thần chấn động, cùng lúc đó, ở giữa mãng xà đầu, đột nhiên một ngum cắn lấy bản thân cái đuôi bên trên, một ngum trực tiếp cắn đứt.

Theo cái đuôi ngắn ra, này vĩ bỗng nhiên thiêu đốt, trong chốc lát, rõ ràng mượn thiêu đốt chi lực, phá tan hư ảo lưới lớn, tại đây lưới lớn đem Thiên Tòng Long Xà ngăn cản, thậm chí chậm rãi tui lên, đem hẳn một lần nữa bức về Hư Vô khe hở đồng thời, cái đuôi của nó, nhảy mắt thẳng đến Hô Diên lão tổ mà đi.

Không ngừng mà thiêu đốt, lập tức đốt cháy huyết nhục, tinh lọc xương cốt, đương xuất hiện tại Hô Diên lão tổ trước mặt lúc, bất ngờ... Hóa thành nhảy dựng Tử sắc cốt cây roi! !

Này cây roi đủ có mấy trăm trượng dài, bản thân là đuôi rắn, thoát nhìn càng giống là nhảy dựng mãng xà, Tử sắc xương cốt, một tiết một tiết, tản mát ra bức người uy áp, khí thế ngập trời.

Nó phiêu phù ở chỗ đó, chờ đợi Hô Diên lão tổ không chế, trôi nổi lúc, toàn bộ cây roi thân chỉ là vô ý thức chấp chớn, tựa co rúm Hư Vô, phát ra ba ba thanh âm lại để cho Hư Vô tầng tầng vỡ vụn, một cỗ cường hãn đã đến cực hạn khủng bố khí tức, từ nơi này xà tiên bên trên, lập tức bộc phát.

Đây hết thấy nói rất dài dòng, trên thực tế Mạnh Hạo cùng Hô Diên lão tổ ở giữa chém giết, giờ phút này đã đi qua 15 tức, Hô Diên lão tổ thần sắc phấn chấn, tay phải nâng lên, hướng về phiêu phù ở trước mặt xà tiên, ôm đồm đi.

Này cây roi là chí bảo, điểm này, chẳng những Mạnh Hạo cảm nhận được, bốn phía sở hữu Trảm Linh cường giả thần thức, đều trong chốc lát rõ ràng phát giác, thần thức chấn động, lập tức nổi lên tham lam.

Nhưng rất nhanh cái này tham lam tựa biến mất, đã trở thành tiếc nuối, bảo vật này cho dù cường đại hơn nữa, nhưng này là huyết mạch chí bảo, loại này bảo vật, chỉ có có đủ Thiên Tòng bộ lạc huyết mạch chi nhân, mới có thể có được mà lại nắm giữ.

Hơn nữa, tầm thường huyết mạch hiển nhiên không được, cần nồng đậm đã đến trình độ nhất định, đạt đến Trảm Linh về sau, mới có thể đem hẳn triển khai, mà lại tuy vậy, đối với mình thân tổn thương cũng là thật lớn.

Loại này loại hạn chế, liền khiến cho cái này rõ ràng là chí bảo xà cốt, tại thời khắc này, đã trở thành mọi người gân gà.

Nhưng... Mạnh Hạo hai mắt nhưng lại lộ ra kỳ dị chi mang, đối với người khác là gân gà, có thể với hẳn mà nói, đây không phải, Mạnh Hạo cứ việc đã diệt Thiên Tòng bộ lạc toàn tộc, nhưng trên thực tế, hẳn đã ở trận kia giết chóc ở bên trong, lấy được một ít huyết dịch.

Những huyết dịch này, ẩn chứa suốt năm đời Thiên Tòng bộ lạc tộc nhân, nếu có thể hấp thu nữa Hô Diên lão tổ máu tươi, sáu đời huyết dịch, có thể luyện ra một cỗ sáu đời huyết thân, thậm chí cái kia đã không phải huyết thân, mà là Huyết Linh, nếu có thể cửu đại, là Huyết Thần, có thể phản tổ!

Vô luận như thế nào, có cái này huyết thân, Mạnh Hạo có thể gián tiếp sử dụng cái này chí bảo!

“Liều mạng!” Đủ loại ý niệm trong đầu tại Mạnh Hạo trong óc nhảy mắt hiện lên, lập tức Hô Diên lão tổ hướng về xà cốt ôm đồm đi, Mạnh Hạo trong mắt lộ ra một vòng lại để cho người nhìn về sau, sẽ cảm thấy nguy hiểm hào quang, thân thể tiến về phía trước một bước bước đi, tay phải nâng lên, mang theo quyết đoán, hướng về Hô Diên lão tổ bỗng nhiên một ngón tay.

“Yêu phong, thứ tám cấm!”

Thần thông vừa ra, lập tức ở Hô Diên lão tổ bốn phía, lập tức vô hình yêu khí ngưng tụ, tí ti quần quanh, trong chốc lát, tựa lại để cho Hô Diên lão tổ thân thể chấn động.

“Lại là này chiêu!” Hô Diên lão tổ sắc mặt lập tức âm trầm, hẳn đối với Mạnh Hạo tại đây cổ quái thần thông, suy nghĩ rất nhiều biện pháp, có thể đều không thể thực hiện ngăn cản, cũng may lòng có cảnh giác,

giờ phút này cứ việc bị phong cấm, nhưng chỉ là nửa cái hô hấp, chung quanh hân yêu khí sợi tơ, tựa lập tức đứt đoạn.

Mạnh Hạo phun ra máu tươi, nửa cái thời gian hô hấp, hân chỉ có thể gần hơn cùng xà cốt ở giữa khoảng cách, giờ phút này còn có vài chục trượng, mà Hô Diên lão tổ chỗ đó, chỉ có bảy tấc, có thể đụng tay đến!

Lập tức muốn đụng chạm xà cốt, bốn phía mặt khác Trảm Linh cường giả, còn có Mặc Thổ bảy thành bộ lạc tu sĩ, giờ phút này cũng đều tận mắt nhìn thấy một màn này, có người đoán được Mạnh Hạo nghĩ cách, lập tức hít vào khẩu khí, có không cách nào đoán ra, vẫn còn chần chờ.

Ở này trong tích tắc, Mạnh Hạo bỗng nhiên mở ra song khẩu, lập tức một đạo hắc quang lập tức theo trong miệng hân bay nhanh bay ra, tốc độ cực nhanh, đón gió gặp trướng, lập tức hóa thành một cái cự đại màu đen xa luân.

Đúng là... Thì Quang Chi Luân.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo Tuế Nguyệt Mộc Kiếm bay ra, tại đây màu đen xa luân bên trên bỗng nhiên xoay tròn, trực tiếp kéo cái này Thì Quang Chi Luân, đã bắt đầu rầm rầm chuyển động.

Theo chuyển động, một cỗ nghịch chuyển tuế nguyệt chi lực, nháy mắt bạo phát đi ra, cỗ lực lượng này mới vừa xuất hiện, lập tức lại để cho Hô Diên lão tổ tâm thần chấn động, hân sắc mặt lập tức vặn vẹo, đang muốn giãy dụa, có thể thân thể của hân, nhưng lại không tự chủ được, hướng về sau chuyển dời đi một tí.

Như thời gian nghịch chuyển, ngay tại Hô Diên lão tổ gằm nhẹ phản kháng nháy mắt, Mạnh Hạo liền mạng bị thương, phun ra máu tươi, lần nữa yêu bùa một chỉ.

Oanh!

Hô Diên lão tổ toàn thân bỗng nhiên chấn động, nháy mắt đã mất đi tu vi, cứ việc chỉ là lập tức, có thể tại tuế nguyệt nghịch chuyển xuống, nhưng lại đưa hân cùng xà tiên, để lải nửa trượng!

Mà Mạnh Hạo, hóa thành khói xanh, tại máu tươi phun ra lúc, nháy mắt tựa xuất hiện ở xà tiên bên cạnh, mang theo quyết đoán, tay phải nâng lên ôm đồm hướng xà tiên!

558. Chương 558: Một Nghìn Năm, Một Người Thành Tiên

“Người dám!!” Hô Duyên lão tổ hét lớn một tiếng, thân thể nhoáng một cái, trực tiếp chấn động tất cả tuế nguyệt nghịch chuyển chi lực, hướng chỉ đem Mạnh Hạo yêu phong bắt cấm, cũng tùy theo tan vỡ.

Hô Duyên lão tổ mất lộ ra mĩa mai, nội tâm của hân cũng không lo lắng xà cốt rơi bị lấy đi, vật này là bọn hân Thiên Tòng Bộ huyết mạch tổ tiên chi thân biến thành, ngoại trừ có huyết mạch chi nhân, không người nào có thể sử dụng.

Mà coi như là không có bị diệt tộc trước Thiên Tòng Bộ, cũng chỉ có hân Hô Duyên Vân Minh một người, có tư cách kích phát huyết mạch, điều khiển bảo vật này.

Lại càng không cần phải nói hiện tại.

Cho nên, Hô Duyên lão tổ không chút nào sốt ruột, ngược lại có loại trêu đùa chi ý, thân thể nhoáng một cái, căn bản cũng không lo lắng xà cốt rơi, mà là tay phải nhắc lên, thần thông biến ảo, trực tiếp chém về phía Mạnh Hạo.

Thời Gian Chi Luân cản trở, bắt cấm dội ngược, đây hết thấy, toàn bộ tại trong chớp lát, ngưng tụ tại Mạnh Hạo trên người, Mạnh Hạo sắc mặt lập tức tái nhợt, lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, hân Huyết Tiên Trảm Linh trạng thái, cũng tíc tắc biến mất, huyết sắc mặt nạ rơi xuống, Ngao Khuyển suy yếu bay ra, Mạnh Hạo tu vi, trực tiếp từ Trảm Linh, trở về thứ bảy mệnh.

Nhưng thần sắc hắn quyết đoán kiên định chẳng những không có giảm bớt, ngược lại càng thêm mãnh liệt, hướng về gần trong gang tấc xà tiên, ôm đồm đi, trở thành cây roi này sau khi xuất hiện, người thứ nhất đụng chạm chi nhân.

Tại đụng chạm cái này xà tiên nháy mắt, Mạnh Hạo tâm thần lần nữa chấn động, một cỗ mãnh liệt phản chấn từ nơi này xà tiên bên trên truyền ra, giống như phát giác được Mạnh Hạo không có nắm giữ này cây roi huyết mạch, như cho rằng nhận lấy ô uế, toàn bộ cây roi bên trong, kinh Thiên động Địa hủy diệt khí tức, ầm ầm bộc phát.

“Chính ngươi muốn chết.” Hô Duyên lão tổ mĩa mai càng đậm, thần thông tràn ngập, mắt thấy muốn hướng về Mạnh Hạo.

Giờ phút này bốn phía Trảm Linh cường giả, cũng đều tại nhao nhao khó hiểu, Mặc Thổ bảy thành bộ lạc tộc nhân, cũng đều tại thấy như vậy một màn về sau, nguyên một đám lộ ra không cách nào tin.

“Hắn muốn làm gì? Sao sẽ chọn lựa như vậy!” Đóa Lan nhăn lại đôi mi thanh tú.

“Sư đệ a, ngươi làm sao, ài ài. Như thế nào như thế không khôn ngoan, cái này cây roi có tác dụng gì!” Chu Đức Khôn càng phát ra lo lắng, hận không thể hô xuất ra thanh âm truyền vào màn sáng.

Hứa Bạch mở to mắt, kia bên cạnh Trần Mặc cũng là hai mắt co rút lại. Hai người nhìn nhau một cái, đều thấy được lẫn nhau trong mắt nghi hoặc.

“Dùng ta đối với hắn lý giải, hắn chưa bao giờ làm mà không có nắm chắc sự tình!” Hứa Bạch chém đinh chặt sắt.

“Chẳng lẽ... Hắn có biện pháp sử dụng cái này Thiên Tòng xà cốt roi!” Trần Mặc tâm thần chấn động, nghĩ tới cái này hắn cho rằng không thể nào đáp án.

“Cứ coi là hắn thật là có biện pháp sử dụng, có thể thì như thế nào tránh được dưới mắt cản trở cùng Hô Duyên lão tổ tuyệt sát!”

Tại đây tất cả mọi người nhao nhao kinh hãi nháy mắt, tại đây xà cốt roi cản trở ầm ầm mà đến, Hô Duyên lão tổ thần thông nháy mắt tới gần lập tức, Mạnh Hạo đột nhiên vô túi trữ vật đem bên trong Yêu Linh không chút do dự lấy ra.

Hung hăng sờ phía dưới, Yêu Linh lập tức nổ bung. Hóa thành vô số điểm điểm tinh quang, những quang mang này nháy mắt đem Mạnh Hạo thân thể bao trùm, đem Anh Vũ cùng Bì Đổng cũng bao trùm, hai người này từ khai chiến bắt đầu, liền biến mất vô ảnh, chui vào Mạnh Hạo trong gương đồng.

Cùng nhau bị bao phủ dần dần trong suốt đấy, còn có Ngao Khuyển.

Khiến cho xà tiên cản trở, như là nhảy vào hư không, xuyên thấu mà qua, còn có Hô Duyên lão tổ thần thông thuật pháp, nhìn như rơi vào Mạnh Hạo trên người, nhưng Mạnh Hạo thân thể hư ảo, tinh quang tràn ngập, thần thông, giống nhau xuyên thấu mà qua.

Giờ phút này bốn phía tất cả Trảm Linh thần thức, đều lập tức tâm thần chấn động, nhìn xem một màn này, bọn hắn tận mắt thấy, Mạnh Hạo thân thể rất nhanh biến mất, đồng dạng biến mất, còn có Thiên Tòng Bộ chỉ bảo.

Xuyên qua màn sáng, chứng kiến này một màn bảy thành bộ lạc cường giả, cả đám đều thở sâu, mắt lộ ra kỳ quang, đối với Mạnh Hạo nơi đây thủ đoạn, có thêm trực quan ấn tượng.

“Nguyên lai là như vậy!” Trần Mặc hai mắt nhắm lại, nội tâm không phải không thừa nhận, Mạnh Hạo phương pháp này, đích thật là phương thức tốt nhất!

“Hắn có lẽ là vì cái này xà tiên, nhưng phần lớn, hắn là phát hiện thời gian ngắn phân ra thắng bại, lôi kéo Hô Duyên lão tổ bảo hộ Kim Ô tộc.” Hứa Bạch không có mở miệng, nội tâm lặng yên nói.

Chu Đức Khôn cũng nhẹ nhàng thở ra, còn có Vân Thiên Đại Bộ Triệu Phương, giờ phút này tâm thần đang chấn động, bỗng nhiên thần sắc biến đổi, cúi đầu lúc, hắn trong túi trữ vật, lập tức có Yêu Linh bay ra, hóa thành tinh quang, quấn quanh toàn thân của hắn.

Đóa Lan chỗ đó, giờ phút này cũng là như thế, Yêu Linh bay ra, tinh quang tràn ngập thân thể, khiến cho nàng dần dần mơ hồ, Truyền Tống chỉ lực, khuếch tán bốn phía.

Giờ phút này, nơi Mạnh Hạo cùng Hồ Duyên lão tổ giao chiến.

“Hồ Duyên lão tổ, cái này chí bảo, Mạnh mẽ từ chối thì bất kính, người cũng có Yêu Linh, tại Yêu Tiên cổ giới, Mạnh mẽ chờ người tiếp tục một trận chiến!” Mạnh Hạo thân thể rất nhanh mơ hồ, hẩn nhìn Hồ Duyên lão tổ, bình tĩnh mở miệng.

Hồ Duyên lão tổ gắt gao nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo, hai mắt lập tức đỏ thẫm, sát ý càng mãnh liệt, cái này Thiên Tông xà tiên, là Thiên Tông Bộ chí bảo, là hẩn bước vào Yêu Tiên cổ giới về sau, vì chính mình chuẩn bị che giấu thủ đoạn.

Thậm chí, vật ấy, là hẩn muốn tại Yêu Tiên cổ giới bên trong, tìm kiếm một vật khác phối hợp tồn tại, có được cả hai liền có thể lại để cho hẩn lực lợi Trảm Linh thứ hai đao dấu vết.

“Người lấy đi bảo vật này, ta liền tiêu diệt người Kim Ô toàn tộc!” Hồ Duyên lão tổ đề xuống nộ khí, âm lãnh mở miệng. Phần nộ của hẩn đã đến cực hạn, đối với Mạnh Hạo nơi đây, hận thấu xương, đối phương vốn là tranh đoạt phân thân bánh xe thời gian, lại đã đoạt bản thể chí bảo.

Đây hết thấy, đối với một cái Trảm Linh tu sĩ mà nói, nhất là đang tại trước toàn bộ Mặc Thổ tu sĩ, là vô cùng nhục nhã!

“Người không làm được.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, Hồ Duyên lão tổ sắc mặt đột nhiên biến đổi, hẩn trong túi trữ vật, giờ phút này Yêu Linh tự bay đi, cái này Yêu Linh cấp tốc lóng lánh, trực tiếp hóa thành vô số tinh quang, đem Hồ Duyên lão tổ toàn thân bao phủ, lại để cho thân thể của hẩn, dần dần trong suốt.

“Người có lẽ cũng phát hiện, tiếp xúc Yêu Linh, có thể nhanh hơn mở ra truyền tống.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, ngẩng đầu nhìn trời, nhìn mình sẽ phải đi Yêu Tiên cổ giới.

Hồ Duyên lão tổ thở sâu, thần sắc bỗng nhiên bình tĩnh trở lại, nhìn thật sâu Mạnh Hạo liếc, lại không nói gì, quay người nhoáng một cái, thân thể càng phát ra truyền tống, cũng chính là trong chớp mắt, tại hẩn chủ động phía dưới, cả người hẩn hóa thành nhất đạo cầu vòng, thẳng đến bầu trời, trong chớp lát, tiêu tán tại hư vô ở bên trong, từng trận truyền tống gợn sóng quanh quẩn bát phương.

Trước khi đi cái nhìn kia, lại để cho Mạnh Hạo hai mắt có chút co rụt lại.

“Mạnh đạo hữu an tâm đi về phía trước, Kim Ô tộc, lão phu sẽ chiếu cố một chút.” Đúng lúc này, bốn phía Trảm Linh thần thức, Vân Thiên Đại Bộ áo bào hồng đồng tử, bỗng nhiên mở miệng, truyền ra thần niệm.

Mạnh Hạo thân thể giờ phút này đã biến mất hơn phân nửa, không cách nào khống chế đang muốn cấp tốc bay lên, nghe được chuyện đó sau. Hẩn lập tức cúi đầu, nhìn về phía bốn phía mấy cái Trảm Linh thần thức ở bên trong, truyền đến thần niệm áo bào hồng đồng tử thần thức.

”Lão phu đã tuổi tác không nhỏ, đã thôi muốn trảm thứ hai đao tâm. Chỉ cầu sinh thời, ta Vân Thiên Đại Bộ lâu dài tồn tại, có thể tận mắt thấy, thứ hai Trảm Linh tấn chức.

Ta giúp người chiếu cố Kim Ô tộc, có lão phu một ngày, liền không ai dám trêu chọc Kim Ô tộc, nhưng người phải đáp ứng lão phu, tại Yêu Tiên cổ giới, chiếu cố bộ ta... Thánh tử Triệu Phương!”

“Như gặp vượt qua năng lực ta phạm vi sự tình, sinh tử không chịu trách nhiệm!” Mạnh Hạo trầm mặc. Thân thể tại hưởng hưởng lên bầu trời nháy mắt, chậm rãi mở miệng, truyền ra thần niệm.

“Chiếu cố liền có thể, lời hứa của người, lão phu tin tưởng.” Áo bào hồng đồng tử rất là tiêu sái.

Mạnh Hạo không nói lời gì nữa. Giao dịch này, hẩn sẽ không cự tuyệt, giờ phút này thân thể oanh một tiếng, đột nhiên thẳng đến bầu trời mà đi, tốc độ cực nhanh, một cái chớp mắt đã đến bầu trời phần cuối, thân thể tại biến mất lập tức. Hẩn cúi đầu xuống, nhìn về phía đại địa.

Tại cả vùng đất, hẩn thấy được toàn bộ Mặc Thổ, thấy được Kim Ô tộc khu vực, cùng lúc đó, hẩn càng là thấy được. Tại Mặc Thổ đại địa, trừ mình ra cùng truyền tống đi Hồ Duyên lão tổ bên ngoài, còn có bốn đạo cầu vòng, đang phóng lên trời.

Trong đó nhất đạo, đúng là Vân Thiên Đại Bộ Triệu Phương. Còn có một người là Mạnh Hạo có chút quen mắt Yêu Diệp Đại Bộ Đóa Lan, đạo cầu vòng thứ ba bên trong, thì là một cái lão giả.

Lão giả này thoạt nhìn dung mạo xấu xí, nhưng tu vi thành linh cũng là Trảm Linh, chẳng qua là kỳ quái, hẳn cũng không phải là từ bộ lạc nào trong Mặc Thổ bay ra, mà là tại Nam Vực gần Mặc Thổ vị trí, bay ra!!

Đạo thứ tư cầu vòng, là ở Tây Mặc tử hải, bởi khoảng cách khá xa, Mạnh Hạo có thể cảm nhận được, tuy nói nhìn không tới là ai, nhưng nghĩ đến, nhất định là Chỉ Hương rồi.

Ngay tại Mạnh Hạo muốn thu hồi ánh mắt, thân thể toàn bộ biến mất nháy mắt, hẳn bỗng nhiên tâm thần chấn động, chợt nhìn về phía Nam Vực.

Tại Nam Vực phương hướng, giờ phút này Mạnh Hạo thấy được đệ ngũ đạo cầu vòng, chỉ có điều khoảng cách quá xa, Mạnh Hạo chỉ có thể thoáng phát hiện, có thể nhưng không cách nào thấy rõ cầu vòng bên trong chi nhân, là ai.

Thậm chí hẳn mơ hồ cảm thụ, tựa hồ Nam Vực bên trong như vậy truyền tống, cũng không phải là đầu có một đạo, mà là càng nhiều một ít.

“Nam Vực đi Yêu Tiên cổ giới, là ai...” Mang theo nghi vấn như vậy, thậm chí nội tâm mơ hồ có một chút đối với cổ nhân chờ mong, Mạnh Hạo biến mất tại trên bầu trời.

Hắn không có phát giác được, trên thực tế, không chỉ là Nam Vực cùng Mặc Thổ có truyền tống xuất hiện, giờ này khắc này, tại Đông Thổ đại địa cũng có truyền tống thanh quang phóng lên trời.

Có ba đạo, đến từ... Phương gia!

Phương gia truyền tống cầu vòng bên trong, hai nam một nữ, trong đó vị nữ tử kia, đúng là Mạnh Hạo trí nhớ khắc sâu, tính khí táo bạo bá đạo nữ tử... Phương Du!

Quý Gia tổ chỗ bên trong, một cái hư ảo thanh niên thân ảnh, đứng ở đại điện chí cao vô thượng đỉnh phong nhất, cúi đầu lúc, nhìn về phía phía dưới ngũ nam tứ nữ, chín người này, thần sắc đều mang theo cung kính, giờ phút này tại trên người bọn họ, đều có Yêu Linh tinh sáng lóng lánh, truyền tống chi lực đang oanh oanh mở ra, nhưng tại hư ảo thanh niên trong ánh mắt, mặc cho cái này truyền tống vận chuyển, cũng đều không thể lại để cho chín người lên không.

”Yêu Tiên Cổ Giới, nghìn năm một mở, bởi Tây Mặc tử hải, cho nên độc thuộc Nam Thiên đại địa, mặt khác ba đại chủ tinh không thể tham dự trong đó, Cổ Giới mở, cũng đại biểu nghìn năm tranh Tiên mở ra.

Đệ Cửu Sơn Hải pháp tắc, bất kỳ một cái nào chủ tinh, một nghìn năm, chỉ có một người có thể thành Tiên!”

”Tranh Tiên đã mở, Phong Tiên Thai đang từ từ thức tỉnh, sẽ tự động áp chế nhiều thế hệ can dự, dùng sinh tử uy hiếp không để cho bọn họ đoạt tiên lộ, nhưng luôn luôn có cá lọt lưới, luôn liều chết tranh đoạt chi nhân.

Cho nên tiên lộ mặc dù tại các người phía trước, nhưng đối thủ của các người, không chỉ là cùng thế hệ chi tu, còn có thế hệ trước Trảm Linh cùng can dự, đều đang đợi này một nghìn năm thành Tiên lộ.”

“Tương lai một nghìn năm rất có ý tứ, mọi người đoạt tiên lộ, một người thành, tức thì mọi người đều hay sao!”

“Lúc này đây Yêu Tiên Cổ Giới, có tạo hóa chi nhân, thành Tiên lộ bên trên có thể so sánh người bên ngoài nhiều đi một bước, ta không hy vọng, này một nghìn năm, thành Tiên người, không phải ta Quý Gia tộc nhân!” Thanh niên nhàn nhạt mở miệng, tay phải vung lên, lập tức phía dưới chín thân thể người chấn động, nháy mắt phóng lên trời, truyền tống chi lực toàn diện bộc phát.

Quý Gia chi nhân, tham ngộ cùng đến tiến vào Yêu Tiên Cổ Giới bên trong, nhất định cũng là Thiên Kiêu, lại không là năm đó bị Mạnh Hạo giết chết chuẩn danh sách tộc nhân, hẳn là chính thức đi vào danh sách con cưng.

Tại Bắc Mặc, cũng có như vậy truyền tống thanh quang phóng lên trời.

Yêu Tiên Cổ Giới mở ra, không phải Tây Mạc một cái khu vực sự tình, đối với toàn bộ Nam Thiên đại địa mà nói, đều cực kỳ trọng yếu, đây là một cuộc tập hợp toàn bộ Nam Thiên đại địa, Nam Vực, Tây Mạc, Đông Thổ, Bắc Mạc đấy, tất cả Thiên Kiêu thịnh yên!

Nó đại biểu, tranh đoạt Tiên lộ mở ra!

559. Chương 559: Gặp Lại, Chính Là Hữu Duyên!

Hơn mười đạo Truyền Tống ánh sáng, từng cái từ Nam Thiên đại địa phóng lên trời, nhấc lên tầng tầng gợn sóng, quynh động toàn bộ Nam Thiên đại địa trời xanh, tại đây Truyền Tống ánh sáng bao trùm cùng khuếch tán xuống, Thiên Địa biến sắc, phong vân biến mất.

Toàn bộ Nam Thiên đại địa, giăng co ba ngày. . . Không có đêm tối!

Ba ngày này, Nam Vực, Mạc Thổ, Bắc Địa, Đông Thổ, thậm chí kể cả Thiên Hà Hải, toàn bộ Nam Thiên đại địa, có phần đông trong tông môn lão tổ, ngẩng đầu đang nhìn bầu trời.

Bọn hắn đều lòng dạ biết rõ, tranh tiên chi lộ. . . Từ nơi này một khắc bắt đầu, triệt để mở ra.

Cùng lúc đó, thêm nữa mọi người phát giác được, tại đây giăng co ba ngày không có đêm tối sáng ngời về sau, Nam Thiên đại địa Linh khí, thoáng cái nồng nặc lên, tất cả khu vực, ngoại trừ Tây Mạc bên ngoài, toàn bộ đều nồng đậm rồi ít nhất gấp ba!

Còn có một nơi đây phương, lại xuất hiện gấp mười lần bộc phát thậm chí một ít đặc thù khu vực, loại này bội số gần như khủng bố, khiến cho Nam Thiên đại địa, lập tức cùng lúc trước không hề cùng dạng, Linh khí chi đậm đặc, khiến cho tu hành biến thành đơn giản, càng là tại cả vùng đất, có hơn một trăm chỗ Linh tuyền, từ héo rũ trong một lần nữa bộc phát.

Không chỉ là Linh khí nồng đậm, trong Thiên Địa, hết thảy pháp tắc, đều biến thành mỏng manh, dường như có thể bị một lần nữa đập nát, tuy nói bị tu sĩ cảm ngộ đứng lên sẽ càng khó, nhưng lại lại càng dễ đem bản thân lạc ấn, ấn ký tại vô hình pháp tắc trong.

Nhất kinh người, là bầu trời xuất hiện lần nữa đêm tối lúc, Tinh Không lại mơ hồ biến hóa, tất cả ngôi sao lệch vị trí, như đối Tinh Không, bày ra ở trước mặt mọi người đấy, như về tới Viễn Cổ.

Cái này, mới thật sự là Tinh Không, cái mảnh này tinh không xuất hiện, phỏng phát là cõi bỏ rồi nào đó phong ấn, khiến cho Nam Thiên đại địa. . . Có thể xuất hiện Tiên!

Đây hết thảy biến hóa, oanh động toàn bộ Nam Thiên đại địa tu sĩ, tại rất nhiều người đều mờ mịt kinh hãi lúc, chỉ có không nhiều lắm cường giả, trong mắt của bọn hắn, đều lộ ra mãnh liệt cố chấp.

Tranh tiên lộ, đối với bọn họ mà nói, cũng là mở ra, bọn hắn từng cái đều sống quá rồi thiên tuế, đã trải qua một cái đằng trước một nghìn năm tranh giành Tiên, sau khi thất bại, yên lặng chờ đợi đến nay.

Thậm chí trong bọn họ, có người đã đợi không ngừng mấy cái nghìn năm!

Giờ phút này, bọn hắn không có nóng vội, đã lâu sinh mệnh, để cho bọn chúng biết được, mỗi một lần tranh tiên lộ mở ra, đều là càng gần đến mức cuối, thiên địa pháp tắc lại càng là mỏng manh, một người một núi, xuất hiện Thiên Địa, thành công khả năng, cũng liền càng lớn!

Cho nên, bọn hắn cho dù chờ mong, nhưng không thể nóng vội!

Nam Thiên đại địa, triệt để chấn động!

Tại đây Nam Thiên động địa oanh động lúc, giờ phút này, vô tận trong tinh không, có một cái Trường Hà, vòng quanh vô số sáng chói ngôi sao, tại bao la mờ mịt trong tinh không, cuộn cuộn mà đi.

Tại đây đầu trong tinh hà, ẩn chứa ngôi sao, là do vô số mảnh vỡ tạo thành, mà ở cái này vô số mảnh vỡ trong, xen lẫn rồi mấy chục cái. . . Từ Nam Thiên đại địa, Truyền Tống mà đến tu sĩ.

Mạnh Hạo, ngay tại trong đó, chỉ bắt quá hần từ từ nhắm hai mắt, vẫn không nhúc nhích, trong tình hà, tất cả tiến đến chi nhân, đều là như thế.

Bọn hần lẫn nhau nhìn không tới đối phương, cũng không biết đều có ai. . . Sẽ ở lúc này đây, bước vào Yêu Tiên cổ giới.

Thời gian trôi qua, không biết đi bao lâu, Tinh Không hoàn toàn yên tĩnh, không có chút nào tiếng động, chỉ có này ngôi sao chi hà, đang không ngừng mà chảy xuôi, mang theo mọi người, cách xa Nam Thiên Tinh, thời gian dần qua, nhích tới gần lúc trước Mạnh Hạo đã tới đấy, Tiên Kiều chỗ.

Này tan vỡ vỡ vụn Tiên Kiều, một mực sừng sững tại trong tinh không, tùy ý Tinh Hà tiến đến, từ ở trên gào thét mà qua.

Nhưng lại tại cái này Tinh Hà chảy xuôi, theo Tiên Kiều mà đi lập tức, bỗng nhiên đấy. . . Cái này Tiên Kiều bên trên, có vô số quang điểm, trong chốc lát chớp động một ít, những điểm sáng này tràn ngập toàn bộ Tiên Kiều tất cả khu vực, rậm rạp chằng chịt, vô số, bọn chúng lập loè, giống như không có gì quy luật, có thể tại không người có thể thấy rõ Tiên Kiều chính giữa, một khối đá vụn bên trên, tồn tại phần đông quang điểm trong, nhưng là có hai cái quang điểm, như con mắt giống như, lóe lên, lóe lên.

Nếu như có thể đem một màn này ngưng kết thành hình ảnh, nếu như có thể đem hình tượng này vô hạn phóng đại, như vậy có thể chứng kiến, theo phóng đại, Tiên Kiều càng phát ra khổng lồ về sau, đã liên phía trên những cái kia đá vụn, cũng đều dường như đã trở thành Đại Lục, nếu có thể lần nữa phóng đại vô số, như vậy liền có thể chứng kiến, tại đây trung tâm đại lục, có một ngọn núi, tại đây trên núi, cái kia hai cái tia chớp quang điểm, thình lình. . . Là hai cái thân ảnh!

Một nam, một nữ.

Nam một thân nho nhã, mặc thanh sam, thần sắc lạnh nhạt, hai mắt khi thì mờ mịt, khi thì thanh tỉnh, tại bên cạnh hần, nàng kia ôm hần, trong mắt mờ mịt, bị khóe miệng khi thì lộ ra mỉm cười che giấu rồi.

Hần, là Hàn Sơn!

Yêu Đế chuyển thế, Hàn Sơn!

Giờ phút này, cặp mắt của hần là thanh tỉnh đấy, hần đang nhìn bầu trời, dường như thấy được cái kia Tinh Hải gào thét mà qua, thấy được cái này vô tận trong tinh hà, vô số mảnh vỡ trong, có một cái thân ảnh quen thuộc.

“Gặp lại, chính là hữu duyên. . .” Hàn Sơn nhẹ giọng mở miệng, thanh âm khàn khàn, trên người hần cô độc không lại, có thể đều hiu như trước, chỉ có cúi đầu nhìn về phía bên cạnh nữ tử lúc, cái này đều hiu mới có thể hóa thành nhu tình cùng. . . Không hối hận.

Hàn Sơn tay phải nâng lên, hướng lên bầu trời vung lên, cái này vung lên phía dưới, lập tức chung quanh hần tất cả Kiều Nô, còn có cái này toàn bộ khu cầu bên trong, vô số vô số Kiều Nô, toàn bộ tại đây trong tích tắc, nhất tề hướng lên bầu trời, phát ra im ắng gào rú.

Thanh âm của bọn nó, ngoại nhân nghe không được, dung hợp ở một chỗ, tạo thành một cỗ động trời chi âm, chạy ra khỏi Khu Kiều Giới, chạy ra khỏi Tiên Kiều, trực tiếp đánh vào đến rồi từ nay về sau cầu gào thét mà qua trong tinh hà.

Đâm vào đến rồi, cái này trong tinh hà, vô số mảnh vỡ ở bên trong, xen lẫn tại phần đông bụi bặm bên trong. Mạnh Hạo!

“Tĩnh lại!”

“Tĩnh lại! !”

“Tĩnh lại! ! !”

Vô số Kiều Nô gầm nhẹ, tại đây trong tích tắc, mãnh liệt vang vọng tại Mạnh Hạo trong đầu, hóa thành giống như có thể Khai Thiên Tích Địa sấm sét, tại đầu óc hần, tại tâm thần hần, không ngừng nổ vang nổ tung.

Tại đây nổ động ở bên trong, đến từ vô số Kiều Nô thanh âm, giống như chuẩn bị gai sắc, lập tức đâm vào Mạnh Hạo trên thân thể, xuyên thấu mà qua, kích thích đến trong đầu của hắn, Mạnh Hạo toàn thân mãnh liệt run rẩy, liên tục run rẩy bảy tám lần về sau, cặp mắt của hắn, trong chớp lát mở ra.

Tại mở ra một cái chớp mắt, Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra mờ mịt, trong đầu hắn tất cả Kiều Nô thanh âm, cũng đều tại thời khắc này, biến mất Vô Ảnh.

Mạnh Hạo, là giờ phút này một người duy nhất, tại đây trong tinh hà thức tỉnh chi nhân, hắn trong mắt mờ mịt giăng co ba hơi thở thời gian, liền lập tức biến mất, bị thanh minh thay thế.

Có thể tại thanh tỉnh nháy mắt, Mạnh Hạo cũng tiếp theo phát hiện, chính mình không cách nào điều khiển thân thể, dường như thức tỉnh chẳng qua là mở mắt ra da lực lượng, thần trí của hắn, cũng bị mãnh liệt áp súc, chỉ có thể cảm nhận được bốn phía mười trượng phạm vi.

Tuy nói như thế, nhưng hắn như trước thấy được Tinh Không, thấy được mình ở vô tận bụi bặm bên trong, đang bị thôi động về phía trước bay nhanh, trong lúc mơ hồ, hắn nhìn đến rồi xa xa có một cái nháy mắt thân ảnh, đó là Vân Thiên đại bộ lạc Trảm Linh lão tổ, làm ình chiếu cố Triệu Phương.

“Chỉ có ta thức tỉnh sao? Có thể ta tại sao lại thức tỉnh. . .” Mạnh Hạo trong trầm mặc, bỗng nhiên, hắn nhìn đến rồi Tiên Kiều, đang nhìn đến cái này Tiên Kiều nháy mắt, Mạnh Hạo trong óc lập tức nổi lên Hàn Sơn thân ảnh.

Cùng lúc đó, tại đây Tiên Kiều bên trên, rất nhanh ảm đạm vô số quang điểm trong, đại biểu Hàn Sơn cùng kia vợ quang điểm, cũng dần dần quy ẩn

Mạnh Hạo trong mắt lộ ra hiểu ra, hắn có thể đoán được, chính mình thức tỉnh, có lẽ. . . Là Hàn Sơn tương trợ.

Trầm ngâm ở bên trong, Mạnh Hạo tuy nói không biết thanh tỉnh trạng thái, đối với mình đi Yêu Tiên cổ giới có chỗ lợi gì, nhưng nghĩ đến. . . Tuyệt sẽ không có bất lợi, thậm chí khả năng rất lớn, thanh tỉnh chính mình, có thể chiếm cứ một cái tiên cơ cùng ưu thế.

“Nếu thật có thể chiếm cứ tiên cơ, một bước trước, từng bước trước, có lẽ cái này nhìn như đơn giản thức tỉnh, có thể ảnh hưởng quá nhiều chuyện.” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên lúc, hắn chỗ Tinh Hà, đã trực tiếp xuyên qua Tiên Kiều, gào thét giữa, theo Tiên Kiều, thẳng đến cầu sau Tinh Không.

Tại đụng chạm cái mảnh này tinh không nháy mắt, một tiếng cực lớn nổ vang nổ mạnh, bỗng nhiên vang vọng, Mạnh Hạo thân thể chấn động, cả đầu Tinh Hà đều tại chấn động, thân thể của hắn vô ý thức cuộn cuộn, cùng một chỗ lại một chỗ bụi bặm va chạm, nhưng lại không có đã bị tổn thương chút nào.

Mạnh Hạo hai mắt, nhìn không chuyển mắt, không để ý tới thân thể của mình di động, mà là gắt gao nhìn chăm chăm vào phía trước.

Hắn mơ hồ chứng kiến, này Tinh Hà, đụng vào trong tinh không, giống như đụng phải một chỗ vô hình bích chương, giờ phút này cái này trong tinh hà chấn động, chính là chỗ này một lần va chạm tạo thành.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo lập tức cảm nhận được, tại đây va chạm xuống, này Tinh Hà, tựa hồ. . . Trực tiếp tiến vào đến nơi này vô hình bích chương bên trong, như là tiến vào đến rồi một cái khác phiên thể giới.

Cho đến cả đầu Tinh Hà, đều toàn bộ tiến vào cái này bích chương về sau, Mạnh Hạo lập tức phát hiện, bốn phía hết thấy bụi bặm, đều bất động bất động, kể cả thân thể của hắn, Tinh Hà bên ngoài, một mảnh năm màu nhiều vẻ, hào quang lưu chuyển.

Mà lại để cho hắn cảm thấy có chút kỳ dị đấy, là trước kia thân thể của hắn tại đây di động ở bên trong, rõ ràng chẳng biết lúc nào, tại thân thể phía bên phải, hơn nhiều một cái nháy mắt nữ tử.

Nữ tử này mặc màu lam váy dài, tướng mạo xinh đẹp, từ từ nhắm hai mắt, dung nhan giống như vô cùng mịn màng, tại trên người nàng, có thể cảm nhận được một cỗ lạnh lùng.

Nữ tử này lạ lắm, Mạnh Hạo chưa từng gặp qua, nhìn mấy lần về sau, liền thu hồi ánh mắt, nhìn ra phía ngoài màu sắc đa dạng, thời gian, thì cứ như vậy chậm rãi trôi qua, Mạnh Hạo có thể cảm nhận được, Tinh Hà là bất động đấy, có thể hết lần này tới lần khác tại đây bất động ở bên trong, rồi lại có di động cảm giác.

Phát hiện này, lại để cho Mạnh Hạo tại đây yên tĩnh trong thế giới, đã có nghiên cứu, cho đến không biết đi bao lâu, hần bỗng nhiên hiểu ra tới đây, Tinh Hà hoàn toàn chính xác không hề động, động đấy. . . Là tuế nguyệt!

Tuế nguyệt tại động, không phải đi về phía trước, mà là đảo lưu, đây là tuế nguyệt. . . Tại nghịch chuyển!

Phát hiện này, lại để cho Mạnh Hạo tâm thần chấn động, hần lập tức nhìn qua bốn phía màu sắc đa dạng, hần mơ hồ có loại dự cảm mãnh liệt, như chính mình có thể nhiều hiểu ra một ít nơi đây kỳ dị, đối với tuế nguyệt lý giải, sẽ càng sâu, đối với tuế nguyệt chi bảo lạc ẩn cùng sử dụng, đem càng kinh người.

Hần càng là minh bạch, cơ hội như vậy. . . Cực kỳ ít thấy.

Cho đến lại đã qua thật lâu thật lâu, Mạnh Hạo mắt lộ ra mờ mịt, đắm chìm tại đối với bốn phía tuế nguyệt nghịch chuyển hiểu ra ở bên trong, kết hợp hần năm đó ở Khư Kiều Giới tuế nguyệt bất đồng biến hóa lý giải, giờ phút này càng phát ra khắc sâu.

Đột nhiên, Tinh Hải lần nữa chấn động, dường như lại đụng vào cái nào đó vô hình bích chương ở bên trong, xuyên thấu mà qua lúc, thành linh tại Mạnh Hạo trước mắt, xuất hiện một cái lại để cho tâm thần hần mãnh liệt chấn động thế giới!

Càng là đang nhìn đến cái thế giới này nháy mắt, bởi vì Tinh Hải chấn động, trong đó tất cả bụi bặm mảnh vỡ, đều tại chấn động, Mạnh Hạo bên người chính là cái kia nhắm mắt nữ tử, tại đây bị liên quan chấn động ở bên trong, trực tiếp đắm vào rồi Mạnh Hạo trên người.

Mạnh Hạo đầu, mặt của hần, lập tức đụng chạm tới một mảnh mềm mại. . . Mùi thơm đập vào mặt.

560. Chương 560: Yêu Tiên Cổ Tông!

Mạnh Hạo có chút lúng túng.

Có thể việc này không bị khống chế của hần, nữ tử này cứ như vậy đánh tới, chăm chú dựa vào chính mình, thậm chí càng thêm đáng giận đấy, là chặn ánh mắt của mình.

Cũng chặn lúc trước hần chỗ đã thấy thế giới.

Tuy nói mùi thơm đập vào mặt, tuy nói mềm mại bộ vị, tại đây đánh trúng, thật sâu lõm xuống dưới, khiến cho Mạnh Hạo bị chôn ở một mảnh ôn nhu bên trong.

Thậm chí hần mở to mắt, gần như thế khoảng cách, thông qua một ít khe hở, thấy được một ít ngày bình thường rất ít thấy kiều diễm hình ảnh, có thể Mạnh Hạo như trước cảm thấy có chút tức giận.

Bởi vì hần cảm giác mình muốn xem đây, không phải cái này, là nữ tử này sau lưng thế giới a, sớm một ít chứng kiến thế giới kia, liền có thể sớm một ít làm ra quan sát, đây mới là chính mình tính lại ưu thế, có thể trước mắt, ưu thế này. . . Bị đương ở.

“Hơi quá đáng!” Mạnh Hạo nội tâm nói thầm lấy, thật sâu hít một hơi trước mặt mùi thơm.

“Vô cùng quá phận!” Mạnh Hạo đều muốn ngẩng đầu tới chống đỡ thoáng một phát, nhưng lại không cách nào di động thân thể, chỉ có thể ở cái này hô hấp ở bên trong, cảm thụ được chính mình vị trí thế giới, hần không phải là Tinh Không, đồng thời đối với cái này mùi thơm, bất kể là nguyện ý hay vẫn là không nguyện ý, đều không ngừng mà thấm vào trong nội tâm.

Không có cách nào Mạnh Hạo, chỉ có thể dựa vào trí nhớ, rất nhanh trong đầu, đem trước đoán một màn, buộc vòng quanh, thời gian dần qua, tại Mạnh Hạo trong đầu, xuất hiện một bức tranh mặt.

Hình tượng này, là hần dựa vào trí nhớ vẽ ra, ở đằng kia trong tấm hình, là một cái lan tràn cực xa, nhìn không tới phần cuối sơn mạch, cái này núi non chập chùng, càng là phía sau, ngọn núi càng cao.

Tựa hồ này sơn mạch, chính là toàn bộ thể giới, mơ hồ nhớ rõ, giống như tổng cộng có bảy ngọn núi, một cái cuối cùng, dường như liên tiếp Thiên Địa.

Cho dù là tương đối nhỏ nhất cái thứ nhất ngọn núi, cũng đều khổng lồ vượt qua tại rồi Mạnh Hạo tại Nam Thiên đại địa thấy tất cả núi, cao chừng mấy vạn trượng, vô cùng to lớn.

Tu sĩ đứng ở dưới núi. Như là con sâu cái kiến bình thường.

Tại đây bảy tòa ngọn núi giữa, ít ỏi đầu sơn giai lên như điều gặp gió, mơ hồ tại đây mảnh sơn mạch bên trong, có thể chứng kiến vô số điêu lan ngọc thể. Vô số lần các đại điện, nhưng lại có một cỗ tang thương tràn ngập, bốn phía rất yên tĩnh, tĩnh mịch ở bên trong, dường như nơi này là một tòa phần mộ.

Không có sinh mệnh.

Cái này là Mạnh Hạo trong đầu, dựa vào trước lần đầu tiên đoán, buộc vòng quanh hình ảnh, cũng là hắc tiên cơ.

Trầm ngâm ở bên trong, bỗng nhiên đấy, Tinh Hải chẳng biết tại sao. Lần nữa chấn động, cái này chấn động phía dưới, Mạnh Hạo bỗng nhiên phát hiện chính mình giống như khôi phục một ít đối với thân thể điều khiển, trong lòng của hắc kinh hỉ, không chút do dự dùng đầu hướng về trước mặt cái mảnh này mềm mại va chạm.

Cái mảnh này mềm mại. Trực tiếp lồm xướng dưới lúc, cũng mang theo kinh người lực đàn hồi, khiến cho Mạnh Hạo đụng nàng kia thân thể, cuối cùng từ trước mắt của hắc dời, chẳng qua là có lẽ Mạnh Hạo va chạm có chút khí lực đại, lại có lẽ là lực đàn hồi hoàn toàn chính xác rất kinh người. . . Nàng kia đang bị dời lúc, nhắm hai mắt. Giống như cũng có thể cảm nhận được một ít đau đớn, đôi mi thanh tú theo bản năng nhắm lại.

Mạnh Hạo vội ho một tiếng, tranh thủ thời gian nhìn về phía ngoại giới, Thương Sơn nhấp nhô, sơn mạch cao chót vót, cái mảnh này bảy phong sơn mạch. Cùng Mạnh Hạo trong trí nhớ khe rãnh hình ảnh không sai biệt lắm, giờ phút này Mạnh Hạo lần nữa tận mắt đi, lập tức liền chứng kiến sơn mạch không có chút nào thảm thực vật, một mảnh trọc ở bên trong, càng có nồng đậm Tử khí. Tại đây sơn mạch bên trong tràn ngập không tiêu tan.

Thậm chí hắc còn có thể chứng kiến, vô số hài cốt, dù là tại trong năm tháng hong gió, có thể dấu vết vẫn còn, những thứ này hài cốt vô số. . .

Một mảnh phế tích, lần các sụp xuống, điêu lan ngọc thể trở thành tang thương, không có cỏ dại, nhưng này tuế nguyệt trôi qua, mang đi không chỉ là tan thành mây khói, còn có nơi đây tất cả từng đã là sinh cơ.

Nơi đây, đã triệt để đã trở thành phế tích, một cái tông môn phế tích!

Đây hết thấy, lại để cho Mạnh Hạo thở sâu, miễn cưỡng ngẩng đầu lúc, hắc lập tức thấy được tại phía trước nhất đệ một cái ngọn núi bên trên, có khắc ba chữ to!

Ba chữ kia, là huyết sắc đấy, dường như bị nhuộm đỏ bình thường.

Yêu Tiên tông!

Khi nhìn rõ ba chữ kia nháy mắt, Mạnh Hạo tâm thần bỗng nhiên chấn động, hắc tuy nói sớm có suy đoán, nhưng hôm nay rút cuộc xác định, nơi đây. . . Chính là Yêu Tiên tông, chuẩn xác mà nói, nơi đây. . . Là Yêu Tiên cổ tông!

Mà nơi đây, dĩ nhiên là là Yêu Tiên cổ giới!

Nhất tông, chính là thể giới!

Đáng tiếc hôm nay, này tông đã triệt để hủy diệt, biến mất tại lịch sử Trường Hà ở bên trong, duy nhất tồn tại được đấy, chính là chỗ này đã từng huy hoàng Đệ Cửu Sơn hải bàng bạc sơn môn!

Sơn môn này, đủ để dung nạp đệ tử trăm vạn trở lên!

Thực tế lại để cho Mạnh Hạo hô hấp dồn dập đấy, là đệ nhất trên đỉnh, hần nhìn đến rồi một cổ hải cốt, đây là một cái Ứng Long hải cốt, so với Mạnh Hạo năm đó ở Khảo Sơn tông thấy, khổng lồ quá nhiều, chừng mấy ngàn trượng to lớn, vô cùng kinh người.

Đối với Ứng Long, Mạnh Hạo có đặc thù cảm tình, giờ phút này hần nhìn đi lúc, thần sắc có chút mờ mịt, theo dần dần khôi phục, hần nhìn hướng về phía thứ hai phong.

Thứ hai phong, Mạnh Hạo đang nhìn đi đồng thời, tâm thần bỗng nhiên chấn động, hần hô hấp lần nữa dồn dập, trước hần là đại khái quét ngang, không có cẩn thận nhìn, giờ phút này cái này vừa nhìn, tại thứ hai trên đỉnh, đồng dạng có một cái cực lớn hải cốt.

Cái này hải cốt, là người hình, nhưng lại là Cự Nhân, mà sau lưng. . . Tức thì có cánh! !

Nhìn không tới cánh màu sắc, bởi vì hiện ra ở Mạnh Hạo trước mặt, chẳng qua là hải cốt, nhưng như vậy tử, còn có người này xương sọ bộ dáng, Mạnh Hạo trong đầu, trong chốc lát, liền hiện lên màu đen Biên Bức bộ dáng!

Thứ ba ngọn núi, là thứ ba cổ hải cốt, cái này hải cốt Mạnh Hạo đang nhìn đến về sau, cũng tìm được quen thuộc, tâm thần hần chấn động càng phát ra mãnh liệt, bởi vì này hải cốt, nửa người trên là thân, hạ bản thân là thú, đúng là Mạnh Hạo tại Kim Ô trong Thánh Địa, đạt được thanh thứ ba Mộc kiếm, chỗ hải cốt, giống như đúc!

Mà thứ tư tòa, lại. . . Có một cái tròn vẹn vạn trượng chiều dài Long!

Này Long cho dù là hải cốt, cũng như trước kinh người!

Long, dù là tại Tu Chân Giới, cũng là truyền thuyết chi vật, Mạnh Hạo chỉ có tại một ít thuật pháp thần thông trông được đã đến, nhưng chân chính Long, cái này còn là lần đầu tiên tận mắt nhìn thấy.

Về phần thứ năm ngọn núi, khoảng cách Mạnh Hạo quá xa, Mạnh Hạo thấy không rõ ở trên hải cốt, có thể chỉ là trước bốn tòa ngọn núi, cũng đủ để lại để cho Mạnh Hạo tâm thần chấn động, trước đó chưa từng có.

Hần mơ hồ cảm thấy, cái này Yêu Tiên cổ giới, đối với chính mình mà nói, liên quan thật lớn tìm tiên lộ dài đằng đẵng dọc đây đủ! !

“Ba cái Mộc kiếm, chẳng lẽ. . . Đến từ nơi đây?” Mạnh Hạo thở sâu, chứng kiến cái này khổng lồ tông môn, Mạnh Hạo có thể tưởng tượng cho ra, năm đó Yêu Tiên tông, là bậc nào cường hãn.

Tại Mạnh Hạo tâm thần chấn động ở bên trong, bỗng nhiên đấy, hần hai mắt bỗng nhiên co rút lại, hần trong giây lát, tại đây Yêu Tiên tông thứ tư ngọn núi bên trên, thấy được một thân ảnh!

Thân ảnh ấy, có thể nhìn ra là một cái nam tử, lưng đối với mình, dường như mang theo vô tận tang thương cùng xuống dốc, còn có thật sâu cô độc, hần tựa hồ đứng ở thứ tư phong sơn đỉnh, có thể tại Mạnh Hạo trong chớp mắt, thân ảnh ấy liền biến mất, lại để cho Mạnh Hạo trong mắt nháy mắt tinh mang chớp động, hần không cho rằng cái này là ảo giác của mình.

Đúng lúc này, bỗng nhiên đấy, cái này cường hãn đấy, đã trở thành phế tích Yêu Tiên tông, tại Mạnh Hạo trước mắt, lập tức mơ hồ, cái này mơ hồ như mộng lung sương mù, bao trùm toàn bộ thế giới.

Càng làm cho Mạnh Hạo cùng với chung quanh hần cả đầu Tinh Hà, tại thời khắc này, cũng đều xuất hiện mộng lung, một màn này xuất hiện, lại để cho Mạnh Hạo nội tâm khê động.

Hần mơ hồ cảm thấy, lúc này đây Yêu Tiên cổ giới hành trình, thời khắc quan trọng nhất, xuất hiện.

Hần nhìn không chuyển mắt, trong cơ thể tu vi toàn diện vận chuyển, nhìn về phía thế giới, nhưng đoán, như trước hay vẫn là mơ hồ lúc, Mạnh Hạo cắn răng một cái, lập tức hạ dùng ra rồi Anh Vũ lúc trước dạy cho hần Tiên đồng tử chi pháp.

Bỗng nhiên nhìn lại!

Cái này vừa nhìn, Mạnh Hạo tâm thần lần nữa khiếp sợ, hần nhìn đến cái này mộng lung sau thế giới, như cũ là Yêu Tiên tông, có thể. . . Giờ khắc này Yêu Tiên tông, lại không phải hải cốt phế tích, mà là. . . Cực kỳ náo nhiệt! !

Vô số thân ảnh, tại ngọn núi giữa phi hành, vô số tu sĩ, tại đây sơn mạch bên trong tu hành, các loại thuật pháp ánh sáng, không ngừng mà tản ra, bầu trời là xanh thẳm đầy, có vô số ưu nhã Tiên thú, đang tại bầu trời phi hành.

Đệ nhất phong Ưng Long, giờ phút này giữa cổ lên trời vừa rỗng, thân thể bay lên lúc, Thiên Địa cuồng phong, nhưng đối với nó mà nói, giống như chẳng qua là đuổi thoáng một phát lưng mỗi mà thôi.

Thứ hai phong, cái kia lại để cho Mạnh Hạo nghĩ tới màu đen Biên Bức hài cốt, đích đích xác xác, là một cái khổng lồ màu đen Biên Bức, đã bị hình người, nhưng khí tức cường hãn, lại để cho Mạnh Hạo liếc mắt nhìn, liền lập tức kinh tâm động phách.

Cái này toàn bộ thế giới, toàn bộ tông môn, giờ phút này không có nửa điểm Tử khí, một mảnh sinh cơ dạt dào, nơi xa thứ năm ngọn núi, còn có từng trận thanh âm truyền ra, như là truyền đạt kinh điển Nho Gia điển giải!

Trên bầu trời, cầu vòng như cầu, hào quang vạn trượng, vô số thân ảnh khoan chân ngồi xuống, giống như đang nghe lấy kinh văn, giống như ở ngoài sáng ngộ lấy nói.

Những tu sĩ này, bộ dạng khác nhau, có rất nhiều người, có là. . . Yêu!

Tại Mạnh Hạo cái này tâm thần chấn động ở bên trong, bỗng nhiên đấy, hắn nhìn trước thứ tư phong, nhìn lại lúc, vậy mà tại đó, lại xuất hiện một thân ảnh, như cũ là Mạnh Hạo trước đoán nam tử, như cũ là bóng lưng, tang thương cảm giác, lại để cho Mạnh Hạo hô hấp dồn dập một ít.

Nam tử này hình như có chỗ xem xét, quay người nhìn Mạnh Hạo liếc.

Cái này liếc mắt nhìn qua, Mạnh Hạo trong óc lập tức nổ vang, hắn nhìn không rõ bộ dáng của đối phương, nhưng cảm giác trong mắt tất cả thế giới, tầng tầng vỡ vụn, tan thành mây khói, không còn là Viễn Cổ phồn hoa, mà là một lần nữa đã trở thành hôm nay hài cốt phế tích.

Cùng lúc đó, tại Mạnh Hạo tâm thần chấn động ở bên trong, hắn chỗ Tinh Hà, đột nhiên cuốn hướng cái này Yêu Tiên cổ tông phế tích, Tinh Hà quét ngang giữa, trong đó tất cả bụi bặm, đều nháy mắt khuếch tán ra, hướng về khổng lồ Yêu Tiên tông, cấp tốc rơi xuống.

Tính cả Mạnh Hạo ở bên trong, mấy chục cái đến từ Nam Thiên đại địa tu sĩ, giờ phút này cũng lập tức phân tán ra , hướng về bất đồng vị trí.

Mạnh Hạo là trong những người này, duy nhất thức tỉnh người, hắn giờ phút này trong óc vu vu, thân thể không bị khổng chế, thẳng đến phía dưới phế tích đại địa mà đi, tốc độ cực nhanh, trước mắt ngọn núi càng lúc càng lớn, một cỗ mục nát tử vong khí tức, cũng càng phát ra đập vào mặt, trong chớp mắt, liền hướng về thứ hai phong phía dưới, cho đến oanh một tiếng, tại rơi xuống đất lập tức, Mạnh Hạo bỗng nhiên khôi phục đối với thân thể điều khiển, hắn tu vi bỗng nhiên triển khai, tay phải nâng lên, hướng về đại địa hư không nhấn một cái.

Nổ vang ở bên trong, bụi đất tung bay giữa, Mạnh Hạo một gối trên mặt đất, tóc bay lên, ngẩng đầu lúc, trong mắt lập loè tinh mang.

561. Chương 561: Cổ Nhân Không Muốn Chứng Kiến Nhất

Mạnh Hạo biết rõ những người khác, trừ mình ra, trước khi không có một cái nào thức tỉnh, có thể dưới mắt tự không tốt phán đoán, hắn không có chút nào chần chờ, thần thức bỗng nhiên tản ra, muốn đi quan sát bốn phía.

Nhưng rất nhanh Mạnh Hạo tự sắc mặt chìm xuống đến, thần trí của hắn, tại bên ngoài, có thể đạt tới 9999 trượng, mà ở chỗ này, cũng chỉ có 99 trượng, sinh sinh bị áp chế gấp trăm lần.

”Cái này Yêu Tiên Cổ Giới, ngàn năm một khai, mặt khác tông môn thiên kiều, nắm chắc uẩn tại, cho nên đối với nơi này rất hiểu rõ có lẽ rất nhiều, duy chỉ có ta tại đây, đối với cái này hiểu rõ quá ít.

Dưới mắt cần làm, là trước hiểu rõ tình huống nơi này, sau đó lại tìm Tạo Hóa.” Mạnh Hạo ánh mắt chớp động, ngẩng đầu nhìn hư không, không có hành động thiếu suy nghĩ bay lên, mà là trên mặt đất, coi chừng đi về phía trước.

Bốn phía đá xanh địa gạch, đều là khe hở, còn có một chút khu vực, tồn tại không biết khô héo bao nhiêu năm tháng máu tươi dấu vết, vô số cổ hài cốt, xem Mạnh Hạo nhìn thấy mà giật mình.

Còn có mọi chỗ sụp xuống ốc xá, mọi chỗ tàn đoạn cây cột, trên mặt đất, khi thì sẽ có hố sâu, nơi đây cùng thứ hai phong thoát nhìn không xa, nhưng trên thực tế đi về phía trước lúc, Mạnh Hạo mới cảm nhận được khoảng cách thật lớn.

Ngắn ngủn một canh giờ, Mạnh Hạo tự thấy được mấy ngàn cổ hài cốt, có lớn có nhỏ, có nguyên vẹn, có rải rác, có như tu sĩ, có thì còn lại là yêu.

Về phần Túi Trữ Vật, hắn cũng nhìn thấy mấy chục cái nhiều, nhưng thần thức quét qua, những Túi Trữ Vật này tự tan thành mây khói, đã trở thành bụi bậm, hiển nhiên là tuế nguyệt quá lâu Viễn Cổ, dĩ nhiên mục nát, tính cả trong đó vật phẩm, đều đã trở thành bụi bậm.

“Túi Trữ Vật đều đã trở thành bụi bậm, có thể thấy được cái này Yêu Tiên Cổ Tông tồn tại đích niên đại, khoảng cách hôm nay, đã lâu xa đã đến cực hạn. Bất quá những thi thể này. Tuy nói đều là hài cốt. Nhưng lại còn có thể miễn cưỡng giữ lại, chẳng lẽ là cái này thi thể bản thân không tầm thường?” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ, ngồi xổm người xuống, xem lên trước mặt một cổ nửa người nửa thú thi thể, cứ việc này tu đã không biết chết bao lâu, có thể Mạnh Hạo hay vẫn là từ nơi này trên thi thể, cảm nhận được cái kia cường hãn thân thể chi lực.

Mạnh Hạo trầm ngâm một lát, bỗng nhiên tay phải nâng lên. Một phát bắt được cái này tàn hồn cánh tay, có chút dùng sức, có thể cho đến Mạnh Hạo dùng đệ nhất mệnh trạng thái toàn lực, cái này xương tay cũng đều không hư hao chút nào.

Một màn này, lại để cho Mạnh Hạo động dung, hắn hai mắt có chút lóe lên, lập tức mở ra thứ tư mệnh, lần nữa sờ phía dưới, chỉ có thể đem hãn miễn cưỡng vỡ vụn ra một đạo khe hở.

Mạnh Hạo trầm mặc, buông lỏng ra thứ tư mệnh trạng thái. Sắc mặt âm tình bất định, đứng lên. Rất nhanh đi thẳng về phía trước, một đường nhưng phạm là gặp được thi thể, đều cúi đầu xem xét.

Cho đến Mạnh Hạo xem xét ước chừng hơn một ngàn thi thể lúc, hắn mới thật sâu gọi ra một hơi, hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang.

“Một cổ thi thể thân thể cường hãn, có lẽ là cái lệ, nhưng đoạn đường này, ngàn cổ thi thể từng cái cũng như vậy, đây cũng không phải là cái lệ rồi!”

“Cái này Viễn Cổ tông môn, tại trên tu hành, hiển nhiên là cùng hôm nay không hề cùng dạng, tu không chỉ là trong cơ thể, còn có thân thể, mà lại bọn hắn đã tử vong quá lâu, có thể thi thể như trước có thể rung chuyển ta thứ tư mệnh trạng thái, thậm chí còn có như vậy một ít, ta đoán chừng tự tính toán ta mở ra thứ sáu mệnh, cũng đều không thể tổn thương chút nào.”

“Nếu như bọn hắn còn sống. . . Ta tự tính toán mở ra thứ bảy mệnh, cũng đều cũng không phải đối thủ, mạnh mẽ như vậy tồn tại, nơi đây rõ ràng đều biết ngàn, thậm chí mấy vạn, mấy chục vạn. . .” Mạnh Hạo trong miệng có chút đắng chát, hắn tính toán là chân chính thấy được, Viễn Cổ tông môn đệ tử khủng bố.

Quan trọng nhất là, những người này tử vong, phần lớn là bị một kích diệt sát, mà lại rất nhiều đều là chia năm xẻ bảy, thoát nhìn, không giống như là Nội Môn Đệ Tử, thật lớn khả năng. . . Bọn họ là tầm thường đệ tử.

Mạnh Hạo hai mắt lộ ra ánh sáng mãnh liệt mang, đối với cái này Yêu Tiên Cổ Tông hứng thú, cấp tốc kéo lên, vốn là hắn tới nơi này, là bởi vì Chỉ Hươu, là bởi vì yêu binh Hoang Trùng.

Nhưng dưới mắt, Mạnh Hạo hứng thú nhiều hơn một cái, hắn muốn biết cái này Yêu Tiên Tông đệ tử, là tu luyện công pháp gì, nơi đây phải chăng còn có một chút truyền thừa tồn tại.

“Nếu có thể đạt được Viễn Cổ truyền thừa. . .” Mạnh Hạo tim đập thành thịch, ánh mắt lóe lên gian, rất nhanh về phía trước bay nhanh, thời gian chậm rãi trôi qua, Mạnh Hạo hàng lâm nơi đây lúc, là thường giữa trưa, dưới mắt bầu trời đã là hoàng hôn.

Tại đây bầu trời, tại Mạnh Hạo nhìn lại, tìm không ra cùng Nam Thiên đại địa chỗ bất đồng, phẳng phất cũng là một cái thế giới, mà hiển nhiên thế giới này, thuộc về Yêu Tiên Cổ Tông.

“Một cái tông sơn môn, chính là một cái thế giới, như thế bồng bạc chi tông, không biết trong thiên địa, trong tinh không, có mấy cái. . .” Mạnh Hạo lập tức hoàng hôn sắp tới, sắc trời dần tối, một bên đi về phía trước, vừa quan sát bốn phía.

Có lẽ là cái này Yêu Tiên Cổ Tông quá lớn, lại có lẽ là nguyên nhân khác, Mạnh Hạo lần này buổi trưa, không có đụng phải bất kỳ một cái nào Nam Thiên đại địa tu sĩ, đoán, ra tổn hại sụp xuống đại điện, tựa là vô số cổ hải cốt.

Những điều lan ngọc thế kia, sớm đã trở thành tối, những đã từng kia tinh mỹ xa hoa đại điện, giờ phút này đã là đá vụn phế tích, càng có một ít khu vực, Mạnh Hạo rõ ràng chứng kiến có một tầng cấm chế tồn tại, tuy nói đi qua quá lâu tuế nguyệt, có thể cấm chế uy lực, như trước lại để cho Mạnh Hạo cảm thụ thoáng một phát về sau, kinh hãi không thôi.

Dựa theo suy đoán của hắn, những cấm chế này, cho dù là Hô Diên lão tổ, đụng chạm thoáng một phát, chỉ cần thoáng một phát. . . Cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

“Yêu Tiên Tông. . . Mang theo một cái tiên chữ, chẳng lẽ là nói, nơi đây tông môn, đều là tiên! ” Mạnh Hạo bị chính mình ý nghĩ này chấn nhiếp thoáng một phát, ánh mắt lóe lên, đi về phía trước lúc càng thêm cẩn thận, đoạn đường này, hắn thấy được quá nhiều địa phương tồn tại cấm chế, những cấm chế này có mạnh có yếu, nhưng tựu tính toán yếu nhất, cũng làm cho Mạnh Hạo không thể không buông tha cho.

Thậm chí hắn còn chứng kiến một chỗ tựa hồ bảo tồn hoàn hảo động phủ, giờ phút này cái này cấm chế cường hãn, cho Mạnh Hạo cảm giác, giống như so với lúc trước tại đi Khư Kiền giới lúc, chứng kiến cái kia tám cái tiên, còn muốn khủng bố.

Lập tức hoàng hôn tiêu tán, Thiên Địa dần dần đã có đen kịt lúc, bỗng nhiên Mạnh Hạo đi về phía trước thân ảnh, mãnh liệt một châu, ngừng đầu lúc, nhìn về phía xa xa, tại tiền phương của hắn, là một chỗ sụp xuống cung điện, tại cung điện này phế tích hai bên, bắt gặp đứng đấy hai nữ tử.

Một người trong đó, chính là trước kia ngực đánh tới hướng Mạnh Hạo mặt, lại để cho Mạnh Hạo cảm nhận được một mảnh mềm mại mặc lấy màu xanh da trời váy dài nữ tử, cô gái này so nhắm mắt lúc còn muốn lạnh như băng, hai con ngươi mang theo lãnh ý, càng có một vòng sát cơ.

Bị nàng ngóe nhìn cái khác nữ tử, Mạnh Hạo tại sau khi thấy, lập tức nhíu mày, nếu nói là trên đời này hắn không nguyện ý nhất chứng kiến nữ tử, ngoại trừ Chỉ Hương bên ngoài, tựu chỉ có một người rồi.

Phương Du!

Năm đó cho Mạnh Hạo ấn tượng cực kỳ khắc sâu, cực kỳ bạo lực nữ tử, một quyền kia đánh trên mặt đất chấn động cùng hồ sâu, cái kia năm đó trong mắt nồng đậm chiến ý, lại để cho Mạnh Hạo giờ phút này hồi tưởng lại, đều cảm thấy có chút không hàn mà tức.

Đây là hắn đời này, gặp được, bạo lực nhất nữ tử!

Mạnh Hạo vội ho một tiếng, vô ý thức muốn lui về phía sau, hai cô gái này, hắn đều không muốn đối mặt, một cái là cản trở chính mình trước khi ánh mắt, lại để cho Mạnh Hạo cảm thấy phi thường quá phận Băng Sơn, cái khác, thì là một lời không hợp, liền trực tiếp hóa thân Bạo Long khủng bố chi tu.

Có thể Mạnh Hạo đang nhìn hướng nàng hai người đồng thời, hai người này cũng lập tức nhìn về phía Mạnh Hạo.

Mặc lấy màu xanh da trời váy dài lạnh như băng nữ tử, ánh mắt tại Mạnh Hạo trên người quét qua, phát giác được Mạnh Hạo Nguyên Anh Đại viên mãn tu vi lúc, mang theo một vòng bỏ qua, trực tiếp thu hồi ánh mắt, một lần nữa nhìn về phía Phương Du.

Tại nàng xem ra, Nguyên Anh Đại viên mãn cứ việc không tầm thường, nhưng đối với Quý gia mà nói, tu vi như vậy, tuy nói cũng có thể xếp hạng danh sách ở bên trong, nhưng là chót nhất, mà nàng, cứ việc không phải chân chính Trảm Linh, nhưng là chém nửa đao, là Nam Thiên đại địa Quý gia ngàn năm qua, lớn nhất hi vọng trùng kích tiên cảnh chín người một trong.

Mà đối thủ của nàng, ra bản thân gia tộc tám người khác, tựu là trước mắt cái này Phương gia thiên kiều.

Phương Du cũng nhìn thấy Mạnh Hạo, đang nhìn đến Mạnh Hạo lập tức, nàng sửng sốt một chút, hiển nhiên vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, rõ ràng lại ở chỗ này, chứng kiến Mạnh Hạo.

Lập tức Mạnh Hạo lui về phía sau, Phương Du lập tức mở miệng.

“Người đừng đi!”

Phương Du không mở miệng cũng thì thôi, nàng vừa mới nói chuyện, Mạnh Hạo lập tức quay người nhảy mất bỏ chạy.

“Người có nghe chẳng ta lời nói!” Phương Du lập tức trừng lớn mắt, trong mắt lộ ra tức giận, thân thể nhoáng một cái muốn đuổi theo, một màn này lại để cho cái kia lạnh như băng nữ tử xem sững sờ, lập tức cười lạnh, thân thể nhảy mất biến mất, xuất hiện lúc, ngăn cản tại Phương Du trước người.

“Quý Tiểu Tiểu người tiện nhân kia, cút ngay cho ta!” Phương Du tay phải nâng lên, trực tiếp hướng về đại địa một quyền rơi xuống, nổ vang lập tức kinh thiên mà lên, đại địa tầng tầng sụp đổ, một cỗ mãnh liệt trùng kích, trực tiếp hướng về bát phương ầm ầm khuếch tán.

Mạnh Hạo bay nhanh lúc, cảm nhận được sau lưng truyền đến mạnh mẽ chi lực, tốc độ nhanh hơn rồi, hẳn có thể không muốn vô duyên vô cớ cùng cái này Bạo Long đánh một chầu, đây không phải ai mạnh ai yếu quan hệ, mà là hai người tầm đó không có có cừ oán, thực đánh nhau, Mạnh Hạo cảm thấy bất lợi với chính mình kế tiếp ở chỗ này lưu lạc.

Nổ vang quanh quẩn, trùng kích khuếch tán, đại địa tầng tầng vỡ vụn, nhắc lên gợn sóng, ở đằng kia lạnh như băng nữ tử phát tay chống cự lúc, Phương Du lập tức Mạnh Hạo chạy nhanh hơn, lập tức giận dữ, cắn răng, lại trực tiếp theo trong Túi Trữ Vật lấy ra một bộ cái bao tay, đeo tại trên tay phải, về phía trước cất bước trước, hung hăng một quyền đập tới.

Nàng là một bên đi về phía trước, một bên oanh kích, lập tức Hư Vô chấn động, Thiên Địa hồng mang, cái kia lạnh như băng nữ tử sắc mặt đại biến, thân thể không ngừng lui về phía sau, cho đến liên tục chống cự bảy tám quyền về sau, thân thể nàng nhảy mất biến mất, xuất hiện ở xa xa lúc, khóe miệng tràn ra máu tươi.

“Phương Du người điên rồi, dù là ta và người xem không vừa mắt, dù là tại Trường An ta đã đoạt người coi được ngọc bội, người cũng không trở thành cùng ta vừa thấy mặt, liền trực tiếp không tiếc toàn lực a!”

“Người cút cho ta!” Phương Du lửa giận ngút trời, thân thể nhoáng một cái, thẳng đến Mạnh Hạo đuổi theo, đối với Quý Tiểu Tiểu tại đây, căn bản là không có quá để ý tới.

Quý Tiểu Tiểu lần nữa sửng sốt một chút, mắt nhìn Mạnh Hạo bỏ chạy phương hướng, bỗng nhiên nở nụ cười, nàng vốn là lạnh như băng tuyệt mỹ, giờ phút này nụ cười này, như trăm mị sinh, tách ra kinh người xinh đẹp.

“Cái này Phương Du gần đây tâm cao khí ngạo, tuy nói tính tình không tốt, thế nhưng cho tới bây giờ không gặp nàng đối với cái đó người nam tử như thế tức giận, hẳn hai người tầm đó, có chút vấn đề. . .

Hừ, từ nhỏ đến lớn, người ta xem đồ tốt đều đồng dạng, không ngừng tranh đoạt, lúc này đây, ta cùng với người đoạt!” Quý Tiểu Tiểu hai mắt giống như là trăng lưỡi liềm, lộ ra tươi đẹp hào quang, thân thể mềm mại nhoáng một cái, thẳng đến phía trước đuổi theo.

562. Chương 562: Gọi Chi

Mạnh Hạo tranh thủ thời gian nhanh phi hành, nội tâm thầm than không may, kia lạnh như băng nữ tử cũng thì thôi, Mạnh Hạo tuy rằng cảm thấy nàng có chút quá phận, nhưng trên thực tế như vậy chuyện gì quá phận tình, nếu là đổi một thời điểm khác, Mạnh Hạo suy nghĩ chính mình cố mà làm, ăn chút thiệt thòi, cũng không phải là không thể được tiếp nhận.

Dù sao đối phương cũng không phải cố ý, việc này là có thể tha thứ.

Mạnh Hạo cảm giác mình thân là thư sinh, muốn khoan hồng độ lượng, muốn có khí độ mới phải.

Nhưng hắn không nghĩ tới, rõ ràng ở chỗ này, gặp Phương Du, nghĩ đến Phương Du lúc trước bạo lực, Mạnh Hạo liền thở sâu, tốc độ nhanh hơn.

Nhưng phía sau hắn, giờ phút này tiếng rít bỗng nhiên truyền đến, một cỗ gió lốc oanh oanh tiến đến, ở kia trong gió lốc, đúng là vẻ mặt nộ khí Phương Du.

“Mạnh Hạo ngươi dừng lại cho ta, ngươi có nghe lời của ta không?”

“Ngươi tin hay không lúc này đây ta đánh chết ngươi!”

Phương Du thanh âm cơ bản rất dễ nghe, nhưng dưới mắt truyền ra, rơi vào Mạnh Hạo trong tai, lại như La Sát.

Oanh!!

Mạnh Hạo bên người đại địa, trực tiếp tan bung vỡ, bị Phương Du một quyền cách không tiêu diệt, nhấc lên trùng kích, mắt thấy muốn đụng phải Mạnh Hạo, Mạnh Hạo không chút do dự, mở ra thứ hai mệnh, tốc độ một cái chớp mắt bạo tăng.

“Ngươi đừng đuổi theo, hai người chúng ta không có ân oán, hà tất phải như thế, huống hồ ngươi thật đúng là không nhất định đánh thắng được ta.” Mạnh Hạo thở dài.

“Ngươi nói cái gì!!” Phương Du giận dữ, tay phải từ trong túi trữ vật lấy ra một lọ đan dược, trực tiếp đổ vào trong miệng, lập tức toàn thân hỏa diễm thiêu đốt, trong một tích tắc, tốc độ bạo tăng, lập tức liền xuất hiện ở Mạnh Hạo sau lưng. Một quyền rơi xuống, nhưng nàng tuy nói phần nộ, một quyền này cũng không phải là chí mạng, mà là rơi vào hư vô, chỉ là muốn Mạnh Hạo dừng lại.

Nhưng một quyền này vừa dứt Mạnh Hạo lập tức mở ra thứ ba mệnh, tốc độ nháy mắt lần nữa bạo tăng, trực tiếp liền hóa thành khói xanh một cái chớp mắt đi xa, Phương Du nắm đấm thất bại, nàng cũng sốt một chút, bỗng nhiên nở nụ cười.

“Xú tiểu tử nhiều năm không thấy, phát triển bốn sự a. ”

Lời nói vừa hết, nàng lần nữa đuổi theo, hai người một cái phía trước, một cái ở phía sau, tốc độ cực nhanh, mỗi lần Phương Du vừa mới đuổi theo, Mạnh Hạo liền lập tức tốc độ trong nháy mắt tăng lên khiến cho Phương Du không cách nào đuổi theo.

Chỉ có điều nàng nộ khí, giống như cũng tiêu tan, ngược lại trên mặt phần lớn là lộ ra vui vẻ tươi cười, khi một quyền oanh ra, chứng kiến Mạnh Hạo tranh thủ thời gian tránh đi, nàng tiếng cười liền truyền ra.

Phương Du cười vui vẻ, Mạnh Hạo thì là cười khổ.

”Ta làm sao lại trêu chọc cái này một tên, lúc này mới hơn một trăm năm trước, nàng rõ ràng... Rõ ràng cũng đạt Trảm Linh rồi!! Mạnh Hạo đột nhiên cảm giác được rất không có Thiên lý, chính mình vất vả khổ cực, không tiếc bẻ quan trăm năm thậm chí hóa thân tử hải, ngưng tụ bảy đồ đẳng trải qua mấy lần Thiên Kiếp, thậm chí từng bước đều là hoàn mỹ.

Nhưng cho tới bây giờ, cũng là mới bán bộ Trảm Linh trình độ, nhưng đối với phương... rõ ràng cũng là như thế.

“Đại gia tộc Thiên Kiêu, đều là như thế sao.” Mạnh Hạo thầm than một tiếng, có thể tưởng tượng hơn một trăm năm trước, đối phương liền so với chính mình cường đại gấp mấy cái cảnh giới, cũng liền thoáng thăng bằng một ít.

Ngay tại hai người người đuổi ta đuổi thời điểm, bọn hắn đã nhích tới gần thứ hai phong, đột nhiên, một đạo thanh sắc cầu vồng, trong chốc lát từ hư vô bên trong chợt xuất hiện, một cái chớp mắt liền thẳng đến Phương Du mà đi.

Tốc độ cực nhanh, lại để cho Phương Du biến sắc, quay người lúc, tay phải nâng lên, một quyền oanh lại.

Phịch một tiếng, Phương Du thân thể lui ra phía sau mấy bước, Thanh Hồng rút lui, hóa thành một cây roi dài, cùng lúc đó, hư vô bên trong, đi ra một nam tử. Nam tử này tóc dài, thân thể thon dài, tướng mạo tuấn lãng, mi tâm có một đạo màu đỏ dài vết tích, hai mắt sáng ngời, như ẩn chứa tia chớp.

Hắn ăn mặc một thân phong sắc trường bào, trên bờ vai nằm sắp một cái Ô Nha, cái này Ô Nha cực kỳ quỷ dị, lại có Tam Nhân, âm lãnh nhìn chằm chằm vào Phương Du.

Càng là tại nam tử này bên người, còn có một đầu Bạch Lang, toàn thân phát ra lợi hại chi ý, lạnh lùng nhìn bốn phía.

Tại nam tử này xuất hiện nháy mắt, vờn quanh Phương Du bốn phía, lập tức tám cái phương hướng, đột nhiên xuất hiện tám đạo cột sáng, phóng lên trời lúc, toàn bộ bầu trời đều một mảnh màu sắc đa dạng.

“Bát Phương Thông Minh!” Áo bào xanh nam tử nhàn nhạt mở miệng lúc, lập tức cái này tám cái cột sáng, trong chốc lát như là phong ấn, đem Phương Du một mực phong tỏa tại trong đó.

“Quý Minh Phong!” Phương Du biến sắc, cùng lúc đó, hừ lạnh thanh âm từ phía sau nàng truyền đến, đúng là Quý Tiểu Tiểu, nàng bước chậm mà đến, mắt phượng sát cơ lóe lên.

”Chẳng lẽ ngươi Phương gia tổ tông, liền không có nói cho người biết, tại đây Yêu Tiên cổ tông, nghìn lần không được mạo muội đi về phía trước?”

“Chẳng lẽ ngươi Phương Du, quên mất ta Quý Gia thế hệ này đạo tử lý, có người am hiểu chính là Minh Diễm Thuật?”

“Ta và ngươi gặp nhau, vốn là ngoài ý muốn, như ngươi lúc ấy liền rời đi, ta cũng không làm gì được ngươi, nhưng ngươi hết lần này tới lần khác khiến cho ta thông tri cho Minh Phong, với hắn thôi diễn, tính định ngươi cần phải trải qua nơi đây!” Quý Tiểu Tiểu nhàn nhạt mở miệng.

Mạnh Hạo thân ảnh đã sớm dừng lại, ở phía xa mắt lạnh nhìn hết thấy, mắt thấy Phương Du trúng mai phục, giờ phút này bị phong ấn, hắn nhíu mày.

“Ngươi dám làm tổn thương ta sao” Phương Du tỉnh táo lại, bình tĩnh mở miệng, trong mắt nhìn không tới tức giận, ngược lại có một cỗ đáng sợ khí tức tại càng ngày càng mạnh.

”Tổn thương ngươi làm gì? Ngươi Phương gia tuy nói tại Nam Thiên đại địa lễ loi, nhưng tại Đông Thắng Tinh bên trên, thế nhưng là thanh danh hiển hách đệ nhất gia tộc. Chúng ta không tổn thương ngươi, chỉ cần vây khốn ngươi ba ngày, đoạn ngươi Viễn Cổ chi lộ, cho ngươi tìm không thấy gửi thân, liền là đủ.

”Quý Tiểu Tiểu mỉm cười, nhẹ giọng mở miệng.

Kia bên cạnh Quý Minh Phong, thủy chung đều mỉm cười, không có mở miệng nói câu nào, nhưng Mạnh Hạo ở phía xa nhìn lại, hắn cảm thấy cái này Quý Minh Phong nguy hiểm, vượt xa Quý Tiểu Tiểu.

Thậm chí đang nhìn hướng Quý Minh Phong lúc, Mạnh Hạo có loại châm đâm vào lưng cảm giác.

“Cũng may đa tạ vị đạo hữu này, tiểu muội Quý Tiểu Tiểu, gặp nhau chính là có duyên, hôm nay không tiện đãi khách, đạo hữu, hữu duyên gặp nhau vừa vặn rất tốt.” Quý Tiểu Tiểu mắt nhìn Phương Du, hướng về Mạnh Hạo nhướn miệng cười.

Quý Minh Phong cũng nhìn Mạnh Hạo liếc, mỉm cười gật đầu, nhưng trong mắt một ánh khinh miệt Mạnh Hạo có thể nhìn ra.

Phương Du nhìn về phía Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo trầm mặc, không nói gì, xoay người rời đi, việc này không phải hấn tham ngộ. Phương Du bị phong ấn, cũng sẽ không nguy hiểm sinh mệnh, mà lại cùng bản thân không thân chẳng quen, không đáng xuất thủ.

Mà đồng thời đối kháng hai cái Quý Gia chi nhân, Mạnh Hạo nắm chắc không lớn, nhất là cái kia Quý Minh Phong cho Mạnh Hạo cảm giác, lại mơ hồ so với kia Hồ Duyên lão tổ, còn muốn nguy hiểm.

Mạnh Hạo quay người lúc, Quý Tiểu Tiểu nụ cười trên mặt càng rõ, đối với người như nàng luôn luôn lạnh như băng mà nói, hôm nay đáng tươi cười, so ra mà vượt ngày bình thường mấy tháng. Nhất là nàng nhìn thấy Phương Du trong mắt lộ ra một cổ không nói ra được phức tạp cùng thất vọng, còn có cái loại này dường như đâm tới tâm thần đau nhức lúc, Quý Tiểu Tiểu càng vui vẻ hơn, nhìn về phía Mạnh Hạo bóng lưng ánh mắt, cũng mang theo một chút thương thức.

Nàng đột nhiên cảm giác được, ngày sau chính mình có thể thông qua nam tử này, tiếp tục kích động cái này Phương Du.

Mạnh Hạo đi ra ba bước, bỗng nhiên quay đầu lại, nhìn về phía Phương Du.

Hắn thấy Phương Du trong mắt thất vọng cùng phức tạp, còn có cái loại này hắn có thể cảm thụ đau nhức, cái này không quan hệ tình yêu, giống như một loại bị thân nhân ruồng bỏ đau đớn, lại để cho Mạnh Hạo tâm thần chấn động.

Trong trầm mặc, hắn hai mắt nháy mắt lộ ra tinh mang, biết rất rõ ràng làm như vậy không lý trí, nhưng Mạnh Hạo trong óc không tiêu tan Phương Du trong mắt đau nhức. Hắn cũng không biết tại sao. Tại có quyết định này nháy mắt, toàn thân sát khí lập tức kéo lên.

Quý Tiểu Tiểu nhíu mày, kia bên cạnh Quý Minh Phong khóe miệng lộ ra lãnh ý.

Ở nơi này một cái chớp mắt, Mạnh Hạo trực tiếp mở ra thứ bảy mệnh!

Oanh!!

Thân thể của hắn bỗng nhiên bành trướng, tóc kéo dài, toàn bộ người khí tức, động trời dựng lên, hai phần, tám phần, mười sáu phần... cho đến sáu mươi bốn phần Nguyên Anh Đại viên mãn chiến lực, trong khoảnh khắc toàn bộ bạo phát ra. Chung quanh hắn nổi lên tuyền qua, cuồng phong gào thét nhấc lên đầy trời bụi đất.

Thân thể của hắn, tính cao hơn vài cái đầu, thân thể của hắn, cũng biến thành to lớn đứng lên, một cổ cảm giác giống như Tiên Ma, tại Mạnh Hạo trên người triệt để hiển lộ.

Quý Tiểu Tiểu sắc mặt chợt biến đổi, Quý Minh Phong cũng là hai mắt đột nhiên co rút lại.

Phương Du hai mắt, lộ ra sáng ngời chỉ mang.

Ở nơi này một cái chớp mắt, Mạnh Hạo thân thể oanh một tiếng, bộc phát ra toàn bộ tốc độ, nháy mắt mà đến.

Tốc độ cực nhanh, một cái chớp mắt liền tiếp cận, Quý Tiểu Tiểu tay phải nâng lên, lúc trước bỗng nhiên chỉ một cái, cái này chỉ một cái phía dưới, lập tức tiền phương của nàng, xuất hiện một cái bong bóng khí, khí này bong bóng sát khổng lồ kia, tại Mạnh Hạo trước mặt trực tiếp nghiền nát.

Oanh!

Theo bong bóng khí nghiền nát, Mạnh Hạo thân thể chấn động, nhưng lại không có chút nào dừng lại, lần nữa tới gần, Quý Minh Phong nhàn nhạt chỉ một cái, bên cạnh hắn Bạch Lang ngửa mặt lên trời một rống, gào thét mà đến, nhưng không đợi tới gần, Ngao Khuyến thân ảnh hóa thành một đạo hồng quang, xuất hiện ở Mạnh Hạo trước người, một cái mà đi, cái kia Bạch Lang thân thể chợt run rẩy, không kịp phản ứng, trực tiếp thân thể rắc rắc một tiếng, bị Ngao Khuyến một cái nuốt vào.

Một màn này, quá đột ngột, lại để cho Quý Minh Phong sửng sốt, lập tức ánh mắt lộ ra sát cơ mãnh liệt.

Quý Tiểu Tiểu cả kinh, Ngao Khuyến trên người Trảm Linh khí tức, lại để cho sắc mặt nàng lại biến.

Giờ phút này, Mạnh Hạo đã tới gần Phương Du chỗ phong ấn bên cạnh, cách phong ấn, hẩn nhìn Phương Du liếc, hai người ánh mắt nhìn nhau, dường như có linh thông, Phương Du lập tức nắm tay, toàn thân khí tức âm âm bộc phát, hướng về phong ấn, một quyền rơi xuống.

Mạnh Hạo nắm đấm, cũng tùy theo mà đến, tại phong ấn tách hai người trong ngoài, đồng thời oanh tại một vị trí, cùng một cái cột sáng!

Tám cái cột sáng, tại hai người nắm đấm đồng thời hạ xuống nháy mắt, lập tức này cột sáng âm âm chấn động, theo chấn động, ken kết thanh âm lập tức khuếch tán, cũng chính là trong chớp mắt, liền trực tiếp tan vỡ.

Theo một cái cột sáng nổ bung, mặt khác bảy cột sáng cấp tốc lập loè, muốn lẫn nhau tự hành chữa trị, Phương Du mang theo tức giận, một cái chớp mắt lao ra.

Tại nàng lao ra nháy mắt, liền một quyền trực tiếp hướng về Quý Tiểu Tiểu mà đi, nổ vang ngập trời, Quý Tiểu Tiểu khỏe miệng tràn ra máu tươi, thân thể rất nhanh lui về phía sau, Quý Minh Phong nhìn thật sâu Mạnh Hạo liếc, khỏe miệng lộ ra mỉm cười, quay người, cùng Quý Tiểu Tiểu đồng thời lui ra phía sau, nháy mắt đi xa.

Phương Du còn muốn đuổi theo, Mạnh Hạo ngăn lại.

“Người ngăn cản ta làm gì thế, không biết lớn bé, ngươi vừa rồi như thế nào không chạy, có biết hay không quá sớm hiển lộ thực lực, ở chỗ này liền mất đi tiên cơ!”, Phương Du quay người, hướng về Mạnh Hạo khiển trách.

“Phương đạo hữu ngươi đuổi theo đi a, ta mặc kệ.” Mạnh Hạo cười khổ lắc đầu.

“Người như thế là cái giọng điệu gì, xưng hô linh tinh gì đó, gọi chị!” Phương Du trừng trừng mắt.

Mạnh Hạo lần nữa cười khổ, hẩn đột nhiên cảm giác, chính mình giống như cứu lâm rồi.

“Không gọi tỷ sao?”, Phương Du nắm chặt nắm đấm, phát ra ken kết thanh âm, ánh mắt lộ ra nguy hiểm thanh quang, toàn bộ người giống như tùy thời có thể bộc phát, biến thân bạo long.

“Tỷ!! Được chưa...” Mạnh Hạo lui ra phía sau vài bước, thở dài.

“Bảo ta tỷ, ngươi không thiệt thòi. Không nói phiếm nữa, làm sao ngươi tới nơi này? Lựa chọn tốt ký thân không có?” Phương Du nhìn Mạnh Hạo liếc, trong mắt chậm rãi lộ ra nhu hòa, có thể lời nói như trước hay vẫn là mang theo tức giận, cũng không biết cái này tức giận là từ đâu mà đến.

563. Chương 563: Đặc Thù Yêu Tiên Cổ Tông

“Ký thân?” Mạnh Hạo khẽ giật mình, đây là hẩn lần thứ hai nghe được ký thân từ ngữ, lúc trước từ miệng Quý Tiểu Tiểu cũng từng nói đến. Hẩn hai mắt có chút lóe lên, đột nhiên nghĩ đến Bí Ngạn Hoa ký sinh.

Chẳng qua là không biết có hay không cùng ký thân có quan hệ, Mạnh Hạo tu hành nhiều năm, thần sắc cố ý mờ mịt, vừa ý ngọn nguồn lại ám cảnh giác.

Chứng kiến Mạnh Hạo biểu lộ, Phương Du đôi mi thanh tú lại nhíu thoáng một phát, tay phải nâng lên muốn vỗ vào đầu Mạnh Hạo. Động tác này cực kỳ thuần thực, Mạnh Hạo vô thức lui ra phía sau vài bước, Phương Du con mắt trừng lên, bắt quá lại buông xuống tay.

“Cái gì cũng đều không hiểu, ngươi còn dám đến cái này Yêu Tiên Cổ Giới, ngươi...” Phương Du nhìn Mạnh Hạo, lại có tức giận, thật lâu mới giải thích ký thân chỉ ý.

Mạnh Hạo nghe Phương Du thoại ngữ, hai mắt chậm rãi lộ ra tỉnh mang.

Dựa theo Phương Du lời nói, này Yêu Tiên Cổ Giới, mỗi nghìn năm mở ra một lần, mỗi lần mở ra đều là một cuộc tạo hóa, bất quá cái này tạo hóa cuối cùng có thể tới trình độ nào, cần xem qua bước vào chi nhân có thể đem nơi đây mở ra đến cái dạng gì cảnh giới.

”Nơi đây mỗi lần mở ra, đều tất nhiên sẽ xuất hiện hai cái cảnh giới, cảnh giới thứ nhất, chính là hôm nay dạng, Yêu Tiên Cổ Giới một mảnh phế tích bụi bặm, hầu như tất cả tồn tại tạo hóa khu vực, đều có cấm chế tồn tại.

Cảnh giới này, sẽ kéo dài ba mươi canh giờ!”

”Tại đệ nhất cảnh giới, tiến đến chi nhân không hẳn sẽ tìm được bất luận cái gì công pháp truyền thừa, cũng không có phát hiện ra chút nào bảo vật, nhưng cũng không phải là tuyệt đối, Yêu Tiên Cổ Giới nghìn năm mở một lần, hôm nay đã mở nhiều lần, coi như là có, từ lâu lúc trước trong năm tháng tiến vào chi nhân, toàn bộ lấy đi rồi.

Mà chúng ta duy nhất cần làm đấy, chính là chỗ này một cảnh giới trụ cột sự tình... kia chính là tìm kiếm ký thân, này ký thân chính là hài cốt! Tất cả tại đây Yêu Tiên cổ tông bên trong tồn tại hài cốt, đều là ký thân!”

“Ba mươi canh giờ. Kỳ thật chính là thời gian cho tất cả bước vào nơi đây tu sĩ, tìm kiếm thích hợp chính mình ký thân!”

“Cho đến ba mươi canh giờ về sau, nơi đây sẽ tự động tiến vào thứ hai cảnh giới, hồi tưởng quay về Viễn Cổ!” Phương Du nhìn Mạnh Hạo liếc, chứng kiến Mạnh Hạo đang chăm chú lắng nghe, trên mặt liền lộ ra dáng tươi cười, tiếp tục giải thích, theo như lời cực kỳ kỹ càng. Đối với Mạnh Hạo, nàng không có chút nào giấu giếm.

Nàng lại không biết, Mạnh Hạo giờ phút này một nửa tâm tư đặt ở Phương Du lời nói, nửa khác tức thì suy tư, trước mắt cái này Phương Du, vì sao đối với chính mình giống như có loại đặc thù chiếu cố.

“Ách... Nàng không thể là ưa thích ta đi?” Mạnh Hạo nghĩ tới đây, lập tức cảm thấy sau lưng một hồi phát lạnh, cẩn thận suy nghĩ một chút, lại cảm thấy khả năng không lớn, không khỏi sờ soạng thoáng một phát tay phải của mình mu bàn tay. Nghĩ tới năm đó lần thứ nhất gặp nhau một màn.

”Cái này thứ hai cảnh giới, là tất cả mọi người tiến vào một cái cùng loại với ảo giác. Nhưng có vô cùng chân thật thể giới, là đã từng phồn hoa Yêu Tiên tông, bất quá cụ thể niên đại, cũng không phải là cố định.

Như cùng là chúng ta về tới Viễn Cổ, mà ở Viễn Cổ Yêu Tiên tông bên trong, chúng ta không còn là chính mình, mà trở thành ký thân chi nhân, dùng ký thân chi nhân thân phận, tại đây giống như thực mà không phải thực Viễn Cổ bên trong, có thể tìm kiếm được bản thân tạo hóa.” Phương Du mắt lộ ra một vòng chờ mong.

“Cho nên, ký thân lựa chọn rất trọng yếu, ký thân thân phận địa vị càng cao, chúng ta cũng tự nhiên cơ hội lại càng lớn, nếu có thể có nghịch thiên cơ duyên, ký thân thành làm hạch tâm, dùng kia thân phận, đạt được tạo hóa, không cách nào tưởng tượng!” Phương Du nói tới chỗ này, mắt chờ mong càng đậm.

“Viễn Cổ ảo cảnh? Chẳng qua là ảo cảnh mà nói, giống như cũng không phải là như lời người nói tồn tại làm sao nhiều tạo hóa.” Mạnh Hạo nghe đến đó, hai mắt bỗng nhiên lóe lên.

“Này ảo cảnh, tiên nhân đã xác định, cùng chân thật không thể nghi ngờ, trong đó... hết thảy đều có khả năng!” Phương Du rất nghiêm túc nói ra.

”Yêu Tiên tông tồn tại lâu, tuế nguyệt khoảng cách thật lớn, đệ giữa niên kỷ cũng có chênh lệch, đệ có lẽ nhập môn không lâu, có lẽ đã nhập môn vạn năm.

Như vậy, làm sao có thể đồng thời ở vào một cái thời đại?” Mạnh Hạo mở miệng lần nữa.

Nghe được Mạnh Hạo vấn đề, Phương Du mắt lộ ra tán thưởng, Mạnh Hạo có thể nghĩ đến cái này vấn đề, Phương Du rất hài lòng.

”Việc này muốn xem vận khí rồi, dĩ vãng các thời kỳ nơi đây mở ra, đều có vận khí không tốt chi nhân, lựa chọn ký thân cũng không phải là Viễn Cổ ảo cảnh trong năm tháng tồn tại đệ tử.

Bọn hần không cách nào mở ra thứ hai cảnh giới, chỉ có thể bị sớm đào thải ra khỏi đi.

Cho nên, vô luận là vì tốt hơn đạt được tạo hóa, hay vẫn là vì có thể tiến vào thứ hai cảnh giới bên trong, đều cần tại ký thân lựa chọn, chỉ bằng số lượng tìm kiếm một ít tồn tại lâu dài cốt.”

Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ.

”Còn là trước kia theo như lời dạy, ký thân lựa chọn, rất trọng yếu, trường bối cũng tốt, Chương giáo cũng thế, còn có từng là Yêu Tiên tông kinh Thiên động Địa bảy thân truyền đệ tử, những thứ này đều không cần lo lắng, bởi vì là không thể nào đấy.

Về phần hạch tâm đệ tử, cũng là hiếm thấy đến cực điểm, có thể ngộ nhưng không thể cầu, duy chỉ có nội môn đệ tử còn có thể đi tranh thủ thoáng một phát.”

”Qua nhiều năm như vậy, Nam Thiên đại địa bên trên, mấy lần Yêu Tiên cổ tông mở ra, Quý Gia chiếm cứ khổng lồ ưu thế, bọn hần tìm được năm cái nội môn đệ tử hải cốt, hơn nữa đã tìm được duy nhất một cái hạch tâm đệ tử hải cốt.

Mà chúng ta Phương gia, chỉ có bốn cái nội môn đệ tử.

Về phần Nam Thiên đại địa mặt khác tông môn, cũng phần lớn là ghi chép nội môn đệ tử hải cốt chỗ mà thôi.” Phương Du nhìn Mạnh Hạo liếc, bình tĩnh nói ra.

Mạnh Hạo thở sâu, hần giờ mới hiểu được, ký thân trọng yếu, thân phận càng cao, tại thứ hai cảnh giới bên trong, thu hoạch càng lớn, một ít Viễn Cổ truyền thừa, một ít công pháp, đều cần đặc biệt địa vị mới có thể tiếp xúc.

”Còn có, tại tiến vào thứ hai cảnh giới lúc, tất cả mọi người sẽ ngẩn ngủ mất đi trí nhớ, cho là mình chính là ký thân, bất quá căn cứ cá nhân tư chất, sẽ tại mấy canh giờ đến trong mấy ngày, lần lượt thức tỉnh.

Nhưng lúc này, cực kỳ nguy hiểm!” Phương Du nghiêm túc mở miệng.

”Bởi người thức tỉnh chậm, người liền mất đi tiên cơ, thậm chí có nguy hiểm tính mạng, này nguy hiểm, đến từ mặt khác so với người sớm thức tỉnh chi nhân!”

”Cho nên, cái này thứ hai cảnh giới, mới là cái này Yêu Tiên Cổ Giới, nguy hiểm bắt đầu. Có thể thu hoạch cũng giống nhau là cực lớn, Yêu Tiên cổ tông bên trong, Viễn Cổ có nghe đồn, có một nghìn đạo pháp, một nghìn bằng môn, một nghìn tà đạo, cộng lại ba nghìn Đại Đạo, mỗi một chủng thần thông đạo pháp, đều tính Nhất Mạch truyền thừa.

Qua nhiều năm như vậy, hôm nay bị đạt được tốt nhất truyền thừa, là Nam Thiên Quý Gia thông qua hạch tâm đệ tử thân phận, nhận được thông minh, mà lại thành công lĩnh ngộ. Lúc này mới dẫn theo đi ra ngoài. Đây thần thông phối hợp Quý Gia nhân quả đạo. Uy lực vô cùng!

Mà cái này thông minh, tại Yêu Tiên tông ba nghìn Đại Đạo bên trong, bài danh bốn trăm linh tám vị, tại nó phía trước, có hơn bốn trăm càng mạnh hơn nữa thần thông, nhất là năm mươi thứ hạng đầu, mỗi một chủng đều là Đại Đạo!

Thậm chí truyền thuyết mười thứ hạng đầu. Đủ để lay trời chấn địa!” Phương Du thoại ngữ, Mạnh Hạo nghe xong, thần sắc như thường, nhưng trong lòng nhưng dần dần nhắc lên từng trận gợn sóng, hần nhìn Phương Du liếc, lần nữa hỏi một câu.

”Nam Thiên Quý Gia?”

Phương Du chần chờ một chút, suy nghĩ một chút, cái này mới chậm rãi mở miệng.

”Đệ sơn hải, Quý Gia có Ngũ Mạch, Nam Thiên cũng không phải là chủ mạch. Mà là Nhất Mạch mà thôi.”

”Cái này mười thứ hạng đầu thần thông đạo pháp, có những ai?” Mạnh Hạo nhìn ra Phương Du đối với Quý Gia vẫn đề trầm ngâm. Biết được đối phương không muốn nhiều lời, cho nên không có tiếp tục đuổi tìm, mà là hỏi đáy lòng cái khác hiếm kỳ.

”Ta không biết, ta chỉ biết là xếp hàng thứ nhất đấy, là... Sơn Hải Kinh! Bất quá coi như là thật sự có nghịch thiên cơ duyên đạt được, nếu không thể lĩnh ngộ, cũng không cách nào mang ra, lĩnh ngộ không được đạo

pháp, không cách nào lạc ấn, không cách nào nhớ kỹ, vừa ra ảo cảnh, sẽ quên tiệt.” Phương Du lắc đầu, lúc nói ra ba chữ sơn hải kinh ba kia, cặp mắt của nàng bên trong, có mãnh liệt thanh mang ẩn chứa.

Nghe được Sơn Hải kinh, Mạnh Hạo hai mắt cũng co rút lại một chút, hần nghĩ tới Anh Vũ từng nói qua đây, ba đại kinh tiến đến, đúng là nguồn gốc từ một bộ Sơn Hải kinh.

“Trước ngươi nói hai cái cảnh giới, chẳng lẽ còn có người thứ ba cảnh giới?” Mạnh Hạo lần nữa hỏi.

”Có, căn cứ gia tộc ghi chép, mấy lần mở ra, hầu như tám phần, không đạt được mở ra đệ tam cảnh giới yêu cầu, cho nên đều là tính tại thứ hai cảnh giới này Yêu Tiên Cổ Giới đóng cửa, mọi người bị truyền tống về Nam Thiên đại địa.

Chỉ có năm lần mở ra, đạt đến yêu cầu, xuất hiện người thứ ba cảnh giới!” Phương Du lời nói ngừng lại, Mạnh Hạo tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn lại.

”Người thứ ba cảnh giới, là từ Viễn Cổ thức tỉnh, toàn bộ Yêu Tiên cổ tông cấm chế, sẽ không cố định biến mất một ít, khiến người có thể đi vào trong đó, đạt được Yêu Tiên tông còn sót lại bảo vật!

Còn có chính là, tuy nói người thứ ba cảnh giới bên trong, lúc trước thân phận đều biến mất, nhưng căn cứ tại thứ hai cảnh giới bên trong làm cho học được truyền thừa cùng công pháp, có thể cởi bỏ đặc biệt một ít không có bị mở ra cấm chế, như vậy, liền có thể đạt được một cuộc tạo hóa đủ để cho bất luận kẻ nào kinh tâm động phách.” Phương Du chậm rãi nói ra.

Mạnh Hạo thở sâu, dần dần đối với cái này Yêu Tiên Cổ Giới rõ ràng rất nhiều, nơi đây cảnh giới thứ nhất, là chuẩn bị, thứ hai cảnh giới, căn cứ lúc trước chuẩn bị, thu hoạch chính là công pháp truyền thừa các loại không phải vật dụng thực tế tạo hóa.

Mà người thứ ba cảnh giới, thì là căn cứ trước hai cái cảnh giới tiên cơ cùng chuẩn bị, đạt được có thực chất bảo vật!

Một vòng tương hồ!

”Dưới mắt đã qua đi mấy canh giờ, chúng ta thời gian không nhiều lắm, cái này đệ nhất cảnh giới ba mươi canh giờ, tất cả mọi người sẽ dựa theo riêng phần mình tông môn gia tộc bí điển, đi tìm tất cả tông các tộc phát hiện hài cốt.

Ngươi theo ta đi, ta trước dẫn ngươi đi tìm kiếm Phương gia nội môn đệ tử hài cốt, ngươi liền ẩn thân tại đó, đợi cảnh giới thứ hai mở ra.” Phương Du nói qua, nhìn Mạnh Hạo liếc, thân thể nhoáng một cái lúc trước bay nhanh.

Mạnh Hạo suy nghĩ một chút, đối với Phương Du thoại ngữ, nội tâm của hắn phân tích về sau, có tám phần nắm chắc là thật, nhưng hắn tính cách cẩn thận, biết được không thể dễ tin người, trầm tư một lát sau, hắn nhìn Phương Du liếc, không có cự tuyệt.

Hai người tại đây thứ hai dưới đỉnh, hướng về phía trước rất nhanh đi nhanh.

Thời gian chậm rãi trôi qua, rất nhanh sắc trời dần dần muộn, Mạnh Hạo thời khắc lưu ý bốn phía, bất quá cái này Yêu Tiên cổ tông quá lớn, một đường hai người không có cùng những người khác gặp nhau, Mạnh Hạo nội tâm thủy chung đang suy tư, lúc này đây Yêu Tiên Cổ Giới mở ra, Nam Vực... cũng có ai tới.

“Hứa Thanh, Đại sư huynh, Tiểu béo, Sở Ngọc Yên, còn có Nam Vực ba đại gia tộc, còn có mặt khác tông môn Thiên Kiêu, không biết ở chỗ này, có thể gặp được ai.” Mạnh Hạo suy tư lúc, cùng Phương Du tại đây bay nhanh, tại sáng sớm ngày thứ hai dần dần đi đến ngọn núi thứ hai cùng ngọn núi thứ ba, gần như ba thành con đường.

Những nơi đi qua, khắp nơi hài cốt, khắp nơi xương khô, cũng không có thiếu khu vực, cấm chế ánh sáng tại đây trong đêm tối, chớp động nguy hiểm khí tức, coi như là Phương Du, cũng muốn tránh đi.

Đang đi về phía trước lúc, bỗng nhiên Phương Du mở miệng, truyền ra một câu lại để cho Mạnh Hạo mở to mắt thoại ngữ.

”Cái kia Quý Tiểu Tiểu từ nhỏ nguyên cùng ta ganh đua so sánh, ta lúc trước cố ý tại trước mặt nàng đối với người mở miệng, chính là muốn dẫn nàng chú ý, như lão tỷ ta không có tính sai, cái này Quý Tiểu Tiểu đối với người sẽ mãnh liệt hứng thú cùng tham muốn nắm giữ.

Hắc hắc, tiểu đệ người giúp ta, làm cho nàng tiền mất tật mang, đương nhiên, nếu như người không vui,

564. Chương 564: Tại Nơi Tiên Cơ

Mạnh Hạo cảm thấy có một cỗ gió thổi tới đưa vào trong miệng mình, suýt nữa khiến mình sặc, hắn vội vàng ho khan vài tiếng, nhìn Phương Du, nội tâm lần nữa xác định, trước mắt cô gái này, chính mình ngày sau đơn giản không thể trêu chọc.

Tính cách bá đạo không sao, nóng nảy cũng có thể chịu đựng, nhưng... gia hỏa này rõ ràng vô thanh vô tức liền cho Quý Tiểu Tiểu vui vẻ tiếp hồ to, điểm này, lại để cho Mạnh Hạo lập tức cảm giác sau lưng lạnh cả người.

Hắn giờ phút này, không có chút nào ý thức được, hắn tu hành hơn một trăm năm, từ lúc trước Khảo Sơn Tông bày quầy bán hàng bắt đầu, liền một đường bịp bợm mà đi, cho đến hiện tại, rất nhiều người nhớ tới hắn, đều nghiêng rằng nghiêng lợi, sâu hận năm đó bị ghen ghét sự tình.

Việc này không đáng sợ, đáng sợ chính là Mạnh Hạo không có có ý thức đến hành vi của mình, cái này đã nói lên hắn không cho là mình tại lừa người, loại này không cho rằng, là hắn đem lừa người, lúc thành thói quen, mà thói quen, đã trở thành bản năng.

Mà bản năng xuất hiện, tạo thành khủng bố hậu quả... Chính là hắn chỉ cần gặp được cơ hội, liền sẽ lập tức đục khoét...

“Cái này... tỷ tỷ, cái này không tốt lắm đâu.” Mạnh Hạo ho khan bên trong, liền vội mở miệng.

“Người đừng lấp liếm, cho rằng lão tỷ không có phát hiện, trước người lần đầu nhìn thấy Quý Tiểu Tiểu, con mắt nhìn chỗ nào?” Phương Du giống như cười mà không phải cười, nhưng lời nói lại làm cho Mạnh Hạo lần nữa có loại bị sặc cảm giác.

Hắn cố tình giải thích, nhưng việc này tất nhiên càng tô càng đen, chỉ có cười khổ.

“Người giúp ta bịp nàng, người lại không lỗ lã, Quý Tiểu Tiểu tuy rằng hèn hạ vô sỉ, tuy rằng lòng dạ hẹp hòi, tuy rằng xuất thân bất chính, tuy rằng ác độc vô cùng, tuy rằng âm độc tiểu nhân, nhưng... khuôn mặt nàng cũng không tệ, cũng coi như tự ái, làm người tiểu thiếp, ta là miễn cưỡng đồng ý đấy.” Phương Du càng nói hai mắt càng sáng, càng phát ra cảm thấy việc này không sai. Mắt thấy Mạnh Hạo vẫn còn cười khổ, lập tức trừng thu hút con người.

“Việc này, quyết định như vậy đi!”

“Ta...” Mạnh Hạo đang muốn mở miệng, Phương Du quay người nhoáng một cái, thẳng đến phía trước bay nhanh, đưa lưng về phía Mạnh Hạo lúc, khóe miệng nàng lộ ra mỉm cười đắc ý, hai mắt chớp động sáng ngời hào quang. Càng nghĩ càng cảm giác mình sáng suốt thần võ, vô thanh vô tức một cái hồ, nhất định đem chết tiệt...nọ Quý Tiểu Tiểu, vững hồ gắt gao...

Mạnh Hạo cười khổ, giả bộ như không có nghe được, tại Phương Du sau lưng, vội vã mà đi. Đi về phía trước lúc, ánh mắt của hắn đảo qua Phương Du, lúc trước nhìn hắn giống như hiền hoà, nhưng trên thực tế nội tâm cảnh giác không chút nào ít đi, chỉ bất quá hắn sớm đã học xong che giấu. Hiện lộ bên ngoài đàm tiếu, tuyệt sẽ không làm cho người ta đơn giản nhìn ra nội tâm.

“Nàng là đối với ta thật không có chút nào đề phòng, còn là cố ý như thế.” Mạnh Hạo trong mắt lộ ra trầm tư lúc, trong óc của hắn, không khỏi lần nữa hiển hiện, năm đó vãng sinh động bên trong một màn.

Theo bản năng nhìn thoáng qua tay phải mu bàn tay, Mạnh Hạo đáy lòng nghi hoặc thêm nữa.

“Hết thấy. Đợi khi tìm được rồi hài cốt về sau, có lẽ có thể nhìn ra, làm tiếp định đoạt.” Mạnh Hạo hai mắt hơi không thể tra chợt hiện bỗng nhúc nhích.

Sáng sớm lúc, nơi đây Yêu Tiên Cổ Giới, bầu trời không còn là đen kịt, dần dần xuất hiện sáng ngời lúc, Mạnh Hạo cùng Phương Du, đi tới thứ hai ngọn núi cùng thứ ba ngọn núi ở giữa một mảnh phế tích hài cốt phụ cận.

Nơi đây tổn hại cực kỳ nghiêm trọng, khắp nơi hài cốt, một cỗ tuế nguyệt tang thương tràn ngập không tiêu tan, càng có mục nát khí tức, giống như quyền luyện nơi đây, không muốn rời đi.

Mặt đất bàn đá xanh, sớm đã rạn nứt vô số, nơi xa Điều Lan Ngọc Thế, dường như bị người ở trên trời, một chưởng đè xuống về sau, cứng rắn nát bấy, khuếch tán ảnh hưởng, đã tạo thành phạm vi mấy vạn trượng bên trong, hết thấy đại địa tan vỡ.

“Đã đến, chính là chỗ này, Phương gia lúc này đây đến ba người, ta sẽ thông báo cho hai người khác, không để cho bọn họ lựa chọn nơi đây, nơi đây nội môn đệ tử hài cốt, thân phận xem như tương đối cao, tuy nói không phải đệ tử hạch tâm, nhưng ở nội môn đệ tử bên trong, dựa theo từng gia tộc tiền bối như lời, giao hữu rất nhiều, nếu như người có thể hảo hảo lợi dụng, chưa hẳn không có tạo hóa.” Phương Du nói qua, lấy ra một quả ngọc giản, đưa cho Mạnh Hạo.

“Trong lúc này có bảy con đường, đều là gia tộc tiền bối lúc trước ký thân người này đánh dấu con đường, mỗi tiếng nói cử động đều ở bên trong, bởi vì thời gian không cố định, sẽ không xuất hiện giống nhau tuế nguyệt, nhưng người cũng có thể tham khảo thoáng một phát.”

Phương Du nói qua, thả chậm tốc độ, cẩn thận xem xét rồi bốn phía về sau, tiếp tục đi về phía trước.

“Người ghi lại ta đi lộ tuyến, nơi đây có trận pháp phòng hộ, trận này ngoại nhân rất khó phá vỡ, như người ở bên trong, cũng có thể an toàn.”

“Còn có, nơi đây không nên đụng một cái che giấu cấm chế!”

“Nơi đây, cũng không thể đụng chạm.”

“Còn có nơi đây, người muốn chờ đợi thời gian nửa nén hương, chú ý nhìn trên mặt đất hình ảnh.” Một đường, Phương Du nói rất là kỹ càng, Mạnh Hạo ở phía sau đi theo, khi thì gật đầu, nhưng nghi ngờ trong lòng, cũng theo càng ngày càng nhiều, bởi vì hắn có thể nhìn ra, đối phương đích xác, không có bất kỳ giấu giếm.

Hắn hai người ở chỗ này nói tới nói lui, hành tẩu tại phế tích, hướng vào phía trong đi đến, mấy canh giờ về sau, lúc buổi trưa đến, Mạnh Hạo bỗng nhiên bước chân ngừng lại, nhìn về phía cách đó không xa, trong một mảnh phế tích, có một quả phát ra lam sắc quang mang ngọc giản, trôi lơ lửng ở chỗ đó, bốn phía có vô số phù văn lập loè chạy.

Chợt nhìn, cực kỳ xinh đẹp.

Tại bốn phía, phạm vi tầm hơn mười trượng bên trong, có tầng một cấm chế ánh sáng tràn ngập.

“Không cần nghĩ rồi, nơi đây trong gia tộc có ghi chép, từ Yêu Tiên Cổ Giới lần thứ nhất mở ra liên tồn tại, thủy chung không người nào có thể đem cái này cấm chế mở ra, bất quá dựa theo bộ dạng đi cấm thụ, có thể đoán được, ngọc giản này bên trong ghi chép đạo pháp, nhất định là một cái trong cả nghìn truyền thừa thần thông.” Phương Du quay đầu lại nhìn thoáng qua, có chút đáng tiếc mở miệng.

“Người xem cái này màn sáng bốn phía hài cốt, trong đó có không ít đều là các thời kỳ mở ra lúc, đối với cái này mà bay lên tham lam, ý đồ phá cấm chi nhân.” Phương Du lời nói rơi vào Mạnh Hạo trong tai, Mạnh Hạo bình tĩnh nhẹ gật đầu, lúc trước hắn liền thấy được những thứ này hài cốt, rõ ràng cùng Yêu Tiên tông chi nhân không giống.

“Cái này Yêu Tiên cổ tông, mở ra nhiều lần, nơi này là hay không còn có đã từng tông môn còn sống chi nhân?” Mạnh Hạo đột nhiên hỏi.

“Không có khả năng, toàn bộ đều chết hết, ngoại trừ hạo kiếp trước chia lìa một ít, ở tại chỗ này đây, đều chết hết, việc này tuy nói đã lâu, nhưng trong tộc điển tịch ghi chép, lớn như thế sự tình, tự nhiên có chứng

cứ cho thấy, này tông chết hết.” Phương Du lắc đầu.

“Như vậy nghìn năm một mở, sẽ hay không có kẻ đến sau, cũng không rời đi, mà là lưu tại nơi đây?” Mạnh Hạo hai mắt có chút lóe lên, giống như tùy ý lần nữa hỏi.

“Ngoại trừ chết ở chỗ này, nếu không hết thấy người từ ngoài đến, cũng sẽ ở nơi đây đóng cửa về sau, bị bài xích đi ra ngoài, không có may mắn, vấn đề này ta nằm đó cũng tò mò, trả lời ta đây, là gia tộc ở chỗ này, duy nhất tộc lão.” Phương Du nhìn Mạnh Hạo liếc, thật cũng không có đối với Mạnh Hạo hỏi ra lời nói sinh ra nghi hoặc.

Mạnh Hạo không nói thêm gì nữa, quay người lúc, hai người tiếp tục đi về phía trước, lúc này đây chỉ mới qua rồi một canh giờ, Phương Du liền mang theo Mạnh Hạo đi tới một chỗ nửa sụp xuống ốc xá bên cạnh, mọi nơi nhìn nhìn về sau, nàng lấy ra một quả ngọc giản, nhẹ nhàng sờ về sau, lập tức cái này nửa sụp xuống ốc xá, lập tức mơ hồ, {làm:lúc} hết thấy rõ ràng lúc, ốc xá không hề, hiển lộ tại Mạnh Hạo trước mắt đây, là một chỗ hố sâu.

Mạnh Hạo không có ngoài ý muốn, đoạn đường này, Phương Du ít nhất lấy ra bảy tám cái ngọc giản, lúc này mới thuận lợi đi đến, đủ loại phòng hộ, khiến cho nơi đây bị những người khác phát hiện khả năng, cực kỳ bé nhỏ.

Tại đây đây hố, có một cổ hải cốt, dựa vào tại đó, huyết nhục sớm đã mất đi, đã trở thành thây khô, mang đầu, giống như trước khi chết đang nhìn bầu trời, một cổ cô độc cùng ý tuyệt vọng, dù là thời gian trôi qua rồi kéo dài, cũng như trước lắng đọng xuống, lại để cho Mạnh Hạo rõ ràng cảm thụ.

”Hắn gọi Từ Long, Yêu Tiên tông một cái nhập môn rất sớm đệ tử, một đường từ ngoại môn tấn chức nội môn, cho đến hạo kiếp bên trong, theo Yêu Tiên tông tuần vong.

Nếu như không có cái kia trường hạo kiếp, hắn có lẽ có một tia khả năng, thành đệ tử hạch tâm.” Phương Du tay phải nâng lên, tại lòng bàn tay của nàng bên trong có bảy tám miếng ngọc giản, đều là tới đây mà cần thiết chi vật, từng cái thác ẩn về sau, đưa cho Mạnh Hạo.

”Không lâu sau, người ở nơi này rất an toàn, ta muốn đi một cái khác cổ hải cốt chỗ địa phương.” Phương Du nhìn thật sâu Mạnh Hạo liếc, trong mắt ân cần, không có chút nào hư giả.

Mạnh Hạo nhìn xem trong tay ngọc giản, nhìn xem Phương Du quay người lúc, biến mất ở phía xa bóng lưng, hắn đã trầm mặc.

Sau một lúc lâu, hắn quay người xem xét bốn phía, khi hắn đem bốn phía tất cả khu vực đều xem xét về sau, Mạnh Hạo đã cực kỳ xác định, nơi đây... Không có gặp nguy hiểm, nơi đây, đích xác, là một chỗ ít thấy ký thân.

”Chẳng lẽ, nàng thật là không có ác ý gì?” Mạnh Hạo nhẹ giọng thì thào, quay đầu lại lúc, nhìn về phía cái kia cổ hải cốt, đã trầm mặc một lát, hắn đi về hướng hải cốt, ngồi xổm người xuống cẩn thận quan sát.

Dần dần, Mạnh Hạo động dung, cái này hải cốt so với lúc trước hắn chỗ đã thấy bất luận cái gì một cổ, đều muốn cường hãn rất nhiều, thậm chí hắn mở ra thứ bảy mệnh, cũng không cách nào đem cái này hải cốt xương cốt, nặn ra chút nào khe hở.

Một màn này, lại để cho Mạnh Hạo tâm thần chấn động, cũng cảm nhận được tại đây hải cốt bên trên tồn tại nhân nhật uy áp. Cái này uy áp hắn chẳng qua là thoáng cảm thụ thoáng một phát, liền lập tức dựng tóc gáy, toàn thân như là đặt mình trong hàn quật, có loại mãnh liệt không cách nào hình dung uy áp, âm âm hàng lâm tại tâm thần.

Thật lâu, Mạnh Hạo mới một đầu mồ hôi lạnh tỉnh táo lại, lui ra phía sau vài bước, nhìn lên trước mặt hải cốt, sắc mặt âm tình bất định.

”Cái này là Yêu Tiên cổ tông nội môn đệ tử... Quả nhiên so với ta lúc trước thấy những cái kia hải cốt, cường đại rất nhiều, như thể xem, đoạn đường này ta chỗ đã thấy, cũng chỉ là đệ tử ngoại môn mà thôi.” Mạnh Hạo thở sâu, khoanh chân ngồi xuống.

”Phương Du đã không có ác ý.”

“Dưới mắt thời gian còn thừa lại không đến đệ nhị mươi canh giờ, như ở chỗ này chờ đợi xuống dưới, có rất lớn tỷ lệ, có thể thuận lợi tiến vào cảnh giới thứ hai, nhưng...” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, ngẩng đầu nhìn hướng thứ ba ngon núi phía sau, ngọn thứ tư.

Hắn thủy chung không cách nào quên, đoàn người mình tại mới vừa tiến vào nơi đây lúc, vẫn còn trong tình hà lúc, hắn thân là duy nhất thức tỉnh chi nhân, cũng là duy nhất một cái, thấy được thứ tư trên đỉnh, cái kia thân ảnh chi nhân.

Mạnh Hạo không biết lúc trước mấy lần nơi đây mở ra, các thời kỳ tiến vào nơi đây tu sĩ, có hay không có những người khác như chính mình giống nhau, bảo trì thanh tỉnh, nhưng hắn tin tưởng, coi như là có, cũng nhất định là phượng mao lân giác, dù sao mình thức tỉnh, mười phần là Hàn Sơn tương trợ.

Thậm chí coi như là có, như vậy cũng không phải là có thể cùng Mạnh Hạo giống nhau, ngẫu nhiên lúc giữa chứng kiến cái kia thân ảnh.

Hơn nữa vô cùng có khả năng, Mạnh Hạo là duy nhất một cái, tại tiến vào lúc bảo trì thanh tỉnh, mà lại thấy được cái kia thân ảnh chi nhân.

“Cái này, mới là ưu thế của ta, cũng là tiên cơ chỗ, nếu là chờ ở chỗ này, mặc dù nói không có nguy hiểm, thế nhưng chẳng khác gì là ta buông tha cho lúc trước cùng những người khác bất đồng tiên cơ.” Mạnh Hạo nội tâm có chút chần chờ.

“Thứ tư trên đỉnh thân ảnh, sẽ là ai...” Mạnh Hạo trầm mặc một lát sau, hai mắt nháy mắt chớp động, lộ ra một vòng quyết đoán.

565. Chương 565: Cố Nhân Gặp Nhau

Mạnh Hạo đứng lên, quay đầu lại nhìn thoáng qua bên người nội môn đệ tử từ long hải cốt, lại không chần chờ, quay người nhoáng một cái, dựa theo tiến đến lộ tuyến, vội vã mà đi.

Nếu không đi tìm kiếm thoáng một phát cái kia thân ảnh, Mạnh Hạo không cam lòng.

Nơi đây cho dù nguy hiểm, nhưng lại hắn nếu như đã đến, nếu như lựa chọn nguy hiểm, như vậy tự nhiên là cầu phú quý trong nguy hiểm, có thể hay không tại thứ hai cảnh giới bên trong, tiếp tục bảo trì chính mình tiên cơ, đem cái này tiên cơ hóa thành ưu thế, liền nhìn lúc này đây lựa chọn

Như bởi vì an toàn, mà không nguyện mạo hiểm, như vậy cần gì phải tới nơi này, nhìn qua báu vật mà tự tay bỏ qua, loại này tiếc nuối, phạm nhân cũng thở dài, hướng chi tu sĩ!

Cùng an toàn so sánh, Mạnh Hạo càng muốn đi liều thoáng một phát, đi bắt lấy một cái bản thân tạo hóa!

Không có người cam chịu bình thường, nội môn đệ tử từ long thân phận, tại Mạnh Hạo lúc trước, Phương gia đã có nhiều người thử qua, đạt được tạo hóa là có, nhưng hiển nhiên đều cũng không phải là hoàn mỹ.

Về bất đồng trong năm tháng, gửi thân từ long thân phận bảy con đường, lạc ấn ngọc giản, Mạnh Hạo đều nhìn, hắn không cho là mình có thể làm được so với những người khác rất tốt, điều này cũng làm cho quyết định, một khi lựa chọn từ long, bởi vì nội môn đệ tử thân phận, hắn đạt được đây, trên thực tế chẳng qua là Phương gia vĩnh viễn đạo pháp mà thôi.

Về phần những thứ khác, Mạnh Hạo rất khó được đến, khởi điểm, nhiều khi, liền quyết định rồi tới hạn.

Dùng qua nhiều thế hệ Phương gia người tâm trí, đã gần đến hồ làm được cực hạn, làm không được đây, chỉ có thể nhìn cá nhân cơ duyên, đã như vậy, Mạnh Hạo tình nguyện đem cơ duyên của mình, đặt ở thuộc về mình tiên cơ bên trên.

Cho nên, hắn quả quyết buông tha cho con đường này, giờ phút này thân thể bay nhanh, một đường không chút do dự, dựa theo mới có du lúc đến phương pháp, từng cái mở ra, dùng hai canh giờ, khi hắn đi ra cái

mảnh này an toàn có thể tiến vào cảnh giới thứ hai khu vực lúc, hắn cũng không lui lại, cho nên hắn không cần quay đầu lại, thẳng đến tứ phong phương hướng, nháy mắt mà đi.

“Còn có mười bảy canh giờ.” Mạnh Hạo yên lặng tính toán thời gian, triển khai tốc độ, mang theo cẩn thận, chạy tại mọi chỗ phế tích giữa, đi về phía trước tại mọi chỗ hài cốt bên cạnh.

Thời gian trôi qua, năm canh giờ về sau, hắn đi tới dưới tam phong, đoạn đường này, hắn không nhìn thấy những người khác, Mạnh Hạo trong nội tâm không có ngoài ý muốn, bởi vì ba mươi sáu canh giờ, giờ phút này đã trôi qua hơn phân nửa, nghĩ đến rất nhiều người đều sớm đã tìm được gửi thân, giờ phút này đều đang đợi đợi.

”Còn có mười hai canh giờ. , Mạnh Hạo nhìn thoáng qua nơi xa Đệ Tứ Phong, ánh mắt xa nhìn đỉnh núi, lần nữa bay nhanh.

Lại đi qua năm canh giờ, lúc Mạnh Hạo đi đến rồi một nửa Đệ Tam Phong cùng Đệ Tứ Phong ở giữa khoảng cách lúc, bỗng nhiên chấn động tiếng nổ vang, từ đằng xa truyền đến, bởi vì bốn phía yên tĩnh, thanh âm này truyền ra phạm vi xa đi một tí, rơi xuống Mạnh Hạo nơi đây lúc, theo như lời rất nhỏ, nhưng hắn lập tức liền có cảm cho phát hiện.

Càng là tại thanh âm này truyền đến lúc, có từng trận thần thông thuật pháp chấn động, lan tràn tới nơi đây, cho dù hay vẫn là yếu ớt, nhưng lại tại đây chấn động trong, Mạnh Hạo cảm nhận được một cỗ giống như đã từng quen biết khí tức.

Bước Chân hắn ngừng lại }, nhíu mày, cẩn thận cảm nhận về sau, mày nhíu lại càng chặt, bởi vì này khí tức, hắn đã nhớ tới là ai.

“Vân Thiên Đại Bộ, Triệu Phương.” Mạnh Hạo mắt nhìn xa xa, trong mắt lộ ra suy tư, giờ phút này khoảng cách cảnh giới thứ nhất chấm dứt, chỉ còn lại có bảy canh giờ.

Mà từ nơi này đến Đệ Tứ Phong, còn cần năm canh giờ, lưu cho Mạnh Hạo lúc lên núi lúc giữa, chỉ có hai canh giờ, rất ít, đơn giản không thể lãng phí.

Mạnh Hạo cố tình tiếp tục chạy đi, nhưng lại đi ra trăm trượng về sau, hắn bỗng nhiên quay người, hướng về truyền đến Triệu Phương khí tức đối phương, nháy mắt mà đi, thần sắc hắn lạnh như băng, nhưng hắn lúc trước nếu như đã đáp ứng Vân Thiên Lão Tổ, lẫn nhau giữa có giao dịch tồn tại, hắn như thế nào hết lòng tuân thủ hứa hẹn, đối phương cũng sẽ như thế nào tuân thủ.

Không có người giám sát, nhưng việc này trong lòng.

Mà làm người, nhiều khi, giảng chính là một cái không thẹn với lương tâm.

Mạnh Hạo tốc độ cực nhanh, nháy mắt mà đi, chỉ dùng thời gian nửa nén hương, liền thấy được cách đó không xa phế tích ở bên trong, có hai người tu sĩ, đang chém giết lẫn nhau.

Một người trong đó, đúng là Triệu Phương, hắn đầy người chặt vật, thần sắc có phần nộ, trên vạt áo có máu tươi, sắc mặt tái nhợt, hiển nhiên là bị thương.

Còn đối với hắn đấu pháp chi nhân, là một người mặc trường bào màu trắng, có tóc dài xỏa vai nam tử, nam tử này thân thể thon dài, tướng mạo cực kỳ tuấn lãng, càng có một cổ đủ để cho bất luận cái gì nữ tử ghé mắt khí chất, bên cạnh hắn vờn quanh ba cái phi toa, phun cầu vòng, vờn quanh. Lúc, phát ra bức người lợi hại chi ý, càng khiến cho cái này áo trắng nam tử, càng phát ra phiêu dật.

Nơi đây cũng không phải là chỉ có hai người này, ở đằng kia áo trắng phía sau nam tử ngoài mười trượng hơn, còn có một ăn mặc màu tím váy dài nữ tử, cô gái này cười nói tự nhiên, rất là xinh đẹp, nhất là giữa lông mày không khéo, khiến cho cô gái này liếc mắt nhìn qua, chính là thất khiếu linh lung chi nhân, rất nhiều tâm cơ.

Nàng mang theo dáng tươi cười, nhìn xem hai người đấu pháp, không có ra tay, nhưng ánh mắt khi thì đảo qua áo trắng nam tử lúc, có một vòng thâm sâu chi ý hiện lên, cái kia cũng không phải ái mộ, mà là có hàm ý khác.

“Nơi này là ta Vân Thiên Đại Bộ ghi chép gửi thân địa điểm, các người như thế cướp đoạt, ép người quá đáng!”

Lại một âm thanh nổ vang truyền ra, Triệu Phương phun ra máu tươi, thân thể lão đảo lui về phía sau, gất gao chăm chăm lên trước mắt áo trắng thanh niên, trong mắt sát cơ mãnh liệt, như hấn theo như lời, nơi này là bọn hấn Vân Thiên Đại Bộ phát hiện, nhưng lại lần này đã đến lúc, hấn vừa mới tìm được, liền lập tức bị một nam một nữ này hai người ra tay gây thương tích.

Chiếm cứ nơi đây chi ý, cực kỳ rõ ràng, nếu không phải là nàng kia ngoại trừ sớm nhất đánh lén bên ngoài, không có lại ra tay, giờ phút này bản thân đã sớm sinh tử khó liệu.

“Yêu Tiên tông chi vật, không có chủ, người không phải nói Vương mỗ cướp đoạt, như vậy coi như ta cướp đoạt tốt rồi.” Áo trắng nam tử nhàn nhạt mở miệng lúc, nhìn Triệu Phương liếc, trong mắt hiện lên một vòng lạnh lùng cùng bỏ qua.

“Cút a, như lại ra tay, ta liền giết người.”

Vân Thiên Đại Bộ ở bên trong, tư chất dùng Triệu Phương tốt nhất, Yêu Tiên cổ tông, cơ duyên tuy nặng, nhưng lại tư chất cũng là trọng yếu, tư chất càng cao, liền có thể càng tốt hiểu ra công pháp truyền thừa.

Triệu Phương bị gửi dùng kỳ vọng cao, vốn là Nguyên Anh trung kỳ, trước khi đến, bị kia lão tổ tự mình ra tay, không tiếc thuật pháp, sinh sôi đưa hấn tạm thời tăng lên tới Nguyên Anh hậu kỳ đỉnh phong trình độ, nhưng lại duy trì ba tháng.

Nơi đây hài cốt, cũng không phải bình thường nội môn đệ tử, mà là nửa bước chân nhập hạch tâm hiểm thấy thân phận, bởi vì cổ hài cốt này có trường bối, là Yêu Tiên tông một cái đệ tử hạch tâm.

Cái tăng quan hệ này, là Vân Thiên Đại Bộ trước đó lần thứ nhất tiến đến lúc, thật vất vả tìm tòi ra đến.

Triệu Phương hai mắt đỏ thắm, nhưng trước mắt này áo trắng nam tử, là chân chính Nguyên Anh hậu kỳ, mình bị cưỡng ép tăng lên, miễn cưỡng một trận chiến, nhưng đối với phương pháp xem trọng nhiều, chính mình căn bản cũng không phải là đối thủ.

Huống chi còn có nàng kia ở bên, cô gái này tuy nói chẳng qua là Nguyên Anh sơ kỳ, nhưng cho Triệu Phương cảm giác, giống như uy hiếp càng lớn, cảm giác này cực kỳ quỷ dị, lại để cho hấn rất là kinh hãi.

Ngay tại Triệu Phương cắn răng, chỉ có thể bị phần lựa chọn rời đi lúc, bỗng nhiên đẩy, xa xa truyền đến tiếng xé gió, thanh âm này nháy mắt mà đến, lập tức nhắc lên bốn phía bụi đất, mơ hồ tràn ra uy áp, lập tức khiến cho cái kia áo trắng nam tử biến sắc, mãnh liệt ngừng đầu lúc, hai mắt co rút lại.

Đã liền cái kia cô gái áo tím, cũng đều lấp bấp kinh hãi, nâng lên trán, nhìn không chuyển mắt nhìn lại.

Triệu Phương sững sờ, hấn lập tức chứng kiến tầng trời thấp ở bên trong, có một đạo khói xanh, trong đó lập lòe hắc nguyệt, đang dùng tốc độ cực nhanh, một cái chớp mắt tiến đến.

Khi nhìn rõ hắc nguyệt đồng thời, Triệu Phương bỗng nhiên lộ ra cuồng hỉ, trước khi đến, Vân Thiên Lão Tổ từng đối với hấn truyền âm, nói Mạnh Hạo sẽ ở Yêu Tiên cổ giới, thích hợp tương trợ.

“Kính xin Mạnh huynh giúp ta! !”

Hầu như tại Triệu Phương lời nói truyền ra đồng thời, khói xanh hắc nguyệt, trong chớp mắt xuất hiện ở ba người bên ngoài hơn mười trượng, hắc nguyệt biến mất, khói xanh tiêu tán, một thân Thanh y Mạnh Hạo, đứng ở chỗ đó, đối xử lạnh nhạt nhìn về phía ba người.

Cùng lúc đó, cái kia cô gái áo tím khi nhìn rõ Mạnh Hạo bộ dạng về sau, toàn bộ người mở to mắt, lộ ra không cách nào tin, càng có không thể tưởng tượng nổi, thậm chí hiểm thấy, tại trên người nàng, xuất hiện mãnh liệt rung động cùng hoảng hốt.

“Mạnh. . . Mạnh Hạo?” Nàng hít vào khẩu khí, nghẹn ngào mở miệng, đầu óc mãnh liệt nổ vang, như nhắc lên sóng lớn.

Áo trắng nam tử cũng là khi nhìn rõ rồi Mạnh Hạo lúc, sững sốt một chút, giống như cảm thấy có chút quen mắt, nhưng nhớ không nổi địa phương nào báỉ kiến, đã nghe được bên người nữ tử đích thoại ngữ về sau, hần trong giây lát nghĩ tới đối phương là ai!

Triệu Phương nội tâm lộp bộp một tiếng, hần không nghĩ tới song phương rõ ràng nhận thức.

Mạnh Hạo thần sắc lạnh lùng, ánh mắt rơi vào cái kia cô gái áo tím trên người, có chút ngưng tụ về sau, cười cười.

“Hàn bối đạo hữu, đã lâu không gặp, Phong Thái vẫn như trước.”

Cái kia cô gái áo tím, đúng là Thanh La Tông Hàn bối, năm đó cái kia một cách tình quái nữ tử, nàng hô hấp dồn dập, đã nghe được Mạnh Hạo đích thoại ngữ về sau, hay vẫn là vẻ mặt không cách nào tin.

“Thật là người?” Hàn bối khó có thể đối với tin vào hai mắt của mình, đối với Mạnh Hạo, nàng năm đó ấn tượng cực kỳ mãnh liệt, nàng trong trí nhớ Mạnh Hạo, sáng tạo ra lần lượt kỳ tích, vô luận là Thanh La Tông Thượng Cổ phúc địa bên trong Phương Đỉnh sự tình, hay vẫn là về sau Mạnh Hạo hóa thân đan đỉnh đại sư đi Thanh La Tông, còn có từ nay về sau Mạnh Hạo tại vãng sinh trong động, giết Lý gia đường, giết giết Quý Gia chuẩn danh sách chi nhân, thậm chí nhắc lên một cuộc Nam Vực Chi biến.

Một màn này màn, năm đó đều bị Hàn bối kinh hãi, mặc dù đã nói nhiều năm, nhưng lại nàng ấn tượng như trước cực kỳ mãnh liệt, cái này, cùng nàng Hàn gia lão tổ Chi linh hồn, năm đó nhắc nhở cùng phán đoán, cũng có liên quan rất lớn.

“Người. . . Tu vi của người! !” Hàn bối tâm thần chấn động, nhưng rất nhanh khi nàng phát giác được Mạnh Hạo tu vi về sau, nàng đáy lòng nhắc lên rung động, vượt qua lúc trước, trước mắt Mạnh Hạo, lại là Nguyên Anh Đại viên mãn!

Nàng rõ ràng biết rõ, coi như là Nam Vực tông môn gia tộc đường, hôm nay tu vi cao nhất mấy người, cũng chẳng qua là Nguyên Anh sơ, trung kỳ mà thôi, chỉ có Vương gia đường Vương Lệ Hải, che giấu quá sâu, ở chỗ này mới hiển lộ, là duy nhất một cái Nguyên Anh hậu kỳ. Cái này đã định trước, một khi đi ra ngoài, một khi Nam Vực truyền ra, Vương Lệ Hải nhảy lên, liền sẽ trở thành cái này đồng lứa đệ nhất nhân, oanh động Nam Vực.

Nhưng lại dưới mắt, đang nhìn đến Mạnh Hạo về sau, Hàn bối rung động, đã không cách nào hình dung.

Mạnh Hạo ánh mắt rơi vào giống nhau thần sắc mang theo khiếp sợ, thậm chí có chút ít phức tạp áo trắng nam tử trên người, nhìn đối phương lớn lên cùng Vương Đăng Phi gần như giống như đúc gương mặt, Mạnh Hạo liền đã biết người này thân phận.

Vương Đăng Phi ca ca, Vương gia đường, năm đó Huyết Tiên trong truyền thừa, giả chết chi nhân!

Vương Lệ Hải!

566. Chương 566: Hứa Thanh, Ở Chỗ Đây!

Lúc này Mạnh Hạo, sớm đã không phải năm đó mới vào Tu Chân Giới người mới, đối với những thứ này tông môn gia tộc đạo tử Thiên Kiêu, hần giải càng nhiều một ít, tuy nói cũng không phải là hoàn toàn chính xác, chi tiết không biết, có thể đại thể, cũng ít nhiều minh bạch cái gì là đạo tử, cái gì là Thiên Kiêu.

Đạo tử cùng Thiên Kiêu, chỉ là một cái xưng hô, một loại thân phận nhận thức, cái này nhận thức là trong tông môn có thể kéo dài thực lực chứng minh, cũng là ngoại giới đối với một cái tông môn tương lai chứng kiến.

Một cái Thiên Kiêu phần đông tông môn, không thể nghi ngờ tương lai phát triển, là có thể hơi có đoán trước cùng phán đoán đấy.

Trong đó đạo tử, là một cái trong tông môn, từng cái cảnh giới bên trong, vinh diệu nhất xưng hô, có thể nói tông môn gia tộc đối ngoại hành tẩu, toàn bộ tông môn gia tộc, tại bên ngoài một cái tiêu chí.

Nguyên Anh đạo tử, Kết Đan đạo tử, Trúc Cơ đạo tử, mỗi cái tông môn gia tộc, chỉ có cái này ba cái đạo tử.

Từng cái cảnh giới bên trong đạo tử, chỉ có một người, đồng thời bởi vì thân phận đặc thù, tông môn cũng tốt, gia tộc cũng được, đều phái ra cường giả trở thành hộ đạo chi nhân.

Tại ngoại giới, phong quang vô hạn, thanh danh hiển hách, đủ để cho đại đa số tu sĩ, không ngừng hâm mộ.

Có thể đạo tử giữa, một khi xuất hiện một cái cảnh giới trong, có hai cái đạo tử, như vậy cạnh tranh liên cực kỳ tàn khốc, nói như vậy, sau tấn thăng đạo tử, trừ phi tiên nhiệm rời khỏi, nếu không rất khó tiếp tục giữ lại thân phận, cho nên, bọn hắn bên ngoài phong quang ngạo nghễ, có thể ở bên trong, thì là cẩn thận.

Đều muốn thủy chung bảo trì đạo tử thân phận, đều muốn thủy chung có được vượt qua những người khác tu hành tài nguyên, thậm chí đều muốn tại tông môn hoặc là trong gia tộc, đạt được càng lớn quyền lực, nhất định phải muốn cho chính mình, nhanh hơn đề cao, nhanh hơn trở nên mạnh mẽ, mà lại thủy chung tiếp tục giữ vững. Áp đảo cùng thế hệ phía trên. Thậm chí siêu việt tiên nhân.

Mà Thiên Kiêu, tức thì cạnh tranh càng thêm tàn khốc, bọn hắn hưởng thụ lấy tại bên ngoài gần với đạo tử thân phận bên trên phong quang, đạt được gia tộc trong tông môn tài nguyên bên trên nghiêng, nhưng đồng dạng đầy, bởi vì vị trí cuối đào thải, bởi vì nhất định thời hạn bên trong không cách nào tấn thăng đào thải, bởi vì tấn chức sau cùng ngang nhau cảnh giới cường giả tranh đoạt tài nguyên.

Đây hết thấy hết thấy, khiến cho tất cả tông tất cả gia Thiên Kiêu. Ở bên trong lúc, giống nhau cẩn thận, không thể không khiến chính mình cường đại.

Đương nhiên, tất cả tông tất cả gia quy củ không giống với, nhưng tổng thể mà nói, cạnh tranh là nhất định, có thể lẫn nhau giết chóc, nhưng là tuyệt đối nghiêm cấm.

Vương Lệ Hải, chính là Nam Vực ba đại gia tộc trong, Vương gia đạo tử. Hắn tính cách ẩn nhẫn, con đường tu hành. Thường thường không lộ tài năng, thậm chí mấy lần ngoại giới truyền ra giả chết sự tình, tại Vương gia trong, hắn chẳng qua là Trúc Cơ đạo tử, Kết Đan một khắc, đã mất đi đạo tử thân phận, có thể ẩn nhẫn nhiều năm về sau, hắn xuất hiện lần nữa lúc, một lần hành động đánh bại Vương gia Nguyên Anh đạo tử, mà chuyển biến thành, oanh động Nam Vực.

Mạnh Hạo trong tay cầm một quả ngọc giản, từ hắn quyết định tới nơi đây về sau, ngọc giản này đã bị hắn lấy ra, toàn bộ hành trình thấu toàn bộ quá trình, giờ phút này ánh mắt đảo qua Vương Lệ Hải, hắn nằm đó ở Thượng cổ đạo giềng bên ngoài, từng khiêu chiến xem qua trước cái này Vương gia đạo tử, giờ phút này gặp nhau, đối phương nhìn như như thường, vừa vặn bên trên tuế nguyệt cảm giác, dĩ nhiên mơ hồ xuất hiện.

Bị Mạnh Hạo ánh mắt như vậy vừa nhìn, Vương Lệ Hải lập tức tâm thần chấn động, thậm chí có loại hãi hùng khiếp vía cảm giác, nếu không phải là hắn tính cách cứng cỏi, giờ phút này sớm đã thất thố.

Hắn hai mắt co rút lại, nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo lúc, nội tâm cũng không bình tĩnh, hắn nhận ra Mạnh Hạo, cũng nghĩ đến năm đó hai người một trận chiến, trận chiến ấy, hắn thất bại.

Đó là hắn cả đời này, chỉ ven ven có ba lượt thất bại, cũng chính là cái kia thất bại, lại để cho hắn những năm này tu hành ở bên trong, càng phát ra kiên nghị, vốn cho là mình đã đủ cường đại đến có thể quét ngang cùng thế hệ chi nhân trình độ, vốn cho là mình đã làm được, áp đảo Nam Vực đạo tử phía trên, trở thành cùng thế hệ nhất nhân trình độ.

Có thể trước mắt, đang nhìn đến Mạnh Hạo lập tức, tại cảm nhận được Mạnh Hạo tu vi nháy mắt, Vương Lệ Hải tâm thần, nổi lên nổ vang.

Niềm kiêu ngạo của hắn, như bị nát bấy, tự tin của hắn, dường như bị nghiền ép, giờ phút này thở sâu, hắn ôm quyền hướng về Mạnh Hạo cúi đầu.

“Nhiều năm không thấy, Mạnh huynh phong thái như trước.”

Hàn Bối ở bên, hô hấp dồn dập, giờ phút này mới thoảng bình tĩnh trở lại, có thể trong đầu, năm đó cùng Mạnh Hạo tiếp xúc từng màn, không tự chủ được hiển hiện, sớm nhất gặp nhau, còn có Tống gia trong hai người gần như kẻ mất **, còn có từ nay về sau đủ loại sự tình, đều bị Hàn Bối giờ phút này, không cách nào hoàn toàn bình tĩnh.

Mạnh Hạo đứng ở nơi đó, màu xanh trường bào như một vũng nước trong, thần sắc lạnh lùng, nhìn xem Vương Lệ Hải, khẽ gật đầu.

“Đã là cố nhân, các người đi thôi.” Mạnh Hạo bình tĩnh mở miệng.

Hàn Bối thở sâu, ôm quyền cúi đầu về sau, nhìn thật sâu Mạnh Hạo liếc, bỗng nhiên cười nói tự nhiên, hai mắt lộ ra tươi đẹp chi mang.

“Mạnh huynh vừa thấy mặt, khiến cho chúng ta rời đi, chẳng lẽ là không giống cùng tiểu muội ôn chuyện sao, cũng được, nếu như Mạnh huynh yêu cầu, tiểu muội rời đi là được.” Nàng nói qua, che miệng cười cười, nhìn cũng không nhìn Triệu Phương cùng Vương Lệ Hải, thân thể nhoáng một cái, như màu yến bình thường, lập tức đi xa.

“Mạnh huynh, vị này Triệu đạo hữu chỗ bộ lạc đạt được như vậy một cổ hài cốt sự tình, đã lộ ra đi ra ngoài, nơi đây coi như là chúng ta né tránh, có thể những người khác chỗ đó, khó mà nói.” Hàn Bối thanh âm truyền đến, mềm nhũn đấy, giống như toàn thân đã từ trước trong lúc khiếp sợ khôi phục.

”Mặt khác, Mạnh huynh, tiểu muội nơi đây có thể tặng kèm một cái tin tức cho người, Nam Vực lại tới đây những người khác có ai, ta không quá rõ ràng, nhưng ta hiểu rõ một người, là cùng ta cùng đi đấy.

Nàng gọi Hứa Thanh.” Hàn Bối thanh âm, mang theo nào đó kỳ dị chi lực, trực tiếp truyền vào Mạnh Hạo trong óc lúc, nàng đã mang theo tiếng cười đi xa.

Mạnh Hạo hai mắt nháy mắt ngưng tụ, không nói gì, mà là nhìn về phía Vương Lệ Hải.

Vương Lệ Hải nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo, hai người ánh mắt tại không trung đụng chạm nháy mắt, Vương Lệ Hải bỗng nhiên trong đôi mắt trong chớp lát lộ ra một vòng nồng đậm chiến ý.

Hắn tiến lên một bước, toàn thân khí thế bỗng nhiên quật khởi, nhìn qua Mạnh Hạo, Vương Lệ Hải thở sâu, ôm quyền lần nữa cúi đầu.

“Mạnh huynh mở miệng, nơi đây Vương mỗ tự nhiên sẽ không tranh đoạt, bất quá Mạnh huynh, năm đó từ biệt, đã qua mấy cái giáp, hôm nay gặp nhau, tại hạ muốn thỉnh Mạnh huynh chỉ giáo một phen!” Hắn nói qua, trên người khí thế mãnh liệt hơn.

Mạnh Hạo nhíu mày, hẳn thời gian cấp bách, không có thời gian để ý tới quá nhiều, hầu như ngay tại Vương Lệ Hải ngôn từ truyền ra một cái chớp mắt, Mạnh Hạo hất lên ống tay áo, về phía trước phóng ra một bước, Nguyên Anh Đại viên mãn uy áp, trong chớp lát thẳng đến Vương Lệ Hải bức áp mà đi.

Oanh!

Vương Lệ Hải thân thể chấn động, sắc mặt trắng xám, rời khỏi bảy tám bước về sau, nhìn thật sâu Mạnh Hạo liếc, quay người rời đi.

Mạnh Hạo lúc này mới ngẩng đầu, mắt nhìn Vương Lệ Hải bóng lưng. Vương gia này đạo tử. Cho Mạnh Hạo khắc sâu ấn tượng đi một tí.

“Tại ta đệ nhất mạng xuống. Hẳn một cái Nguyên Anh hậu kỳ, bản thân cảnh giới còn kém rồi một tầng nữa, rõ ràng chẳng qua là sắc mặt trắng xám, không thấy máu tươi, cái này Vương Lệ Hải chân thật chiến lực, sợ là có thể có thể so với bình thường đại viên mãn.” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ lúc, quay đầu nhìn Triệu Phương liếc.

Triệu Phương lập tức khản trương, hẳn thế nhưng là biết được trước mắt cái này Mạnh Hạo khủng bố. Đó là có thể cùng Hô Duyên lão tổ một trận chiến, lão tổ cấp bậc nhân vật, giờ phút này trong lòng có chút kêu khổ, lo lắng dùng Hồ khu Sói về sau, này Hồ cần người.

“Đa tạ Mạnh tiên bối cứu giúp chi ân, việc này vẫn bối định chi tiết bẩm báo lão tổ, đối với tiên bối ân huệ, chắc chắn trọng báo.” Triệu Phương lui ra phía sau vài bước, cẩn thận mở miệng lúc, không dám ở xưng hô Mạnh Hạo vi huynh. Mà là cực kỳ cung kính.

“Ta đáp ứng Vân Thiên lão tổ, ở chỗ này đối với người chiếu cố một chút. Đã hết rồi nghĩa vụ, nơi đây cũng không phải là lương duyên, nếu như người chất vấn lựa chọn, muốn làm hảo sinh cái chết chuẩn bị.” Triệu Phương tâm tư, Mạnh Hạo nhìn ở trong mắt, có thể hẳn liền Phương Du cho nội môn đệ tử thân phận đều buông tha cho, tự nhiên cũng sẽ không tới chọn nơi đây cái này tuy nói thân phận ột chút hài cốt gửi thân.

“Đa tạ tiên bối hảo ý, việc này vẫn bối nơi này có đúng mực, gia tổ cũng giúp ta tìm cách đi một tí thủ đoạn. . .” Triệu Phương chần chờ một chút, kiên trì mở miệng.

Mạnh Hạo nhìn Triệu Phương liếc, cái nhìn này, lại để cho Triệu Phương lập tức càng thêm khẩn trương lên.

“Ta không cách nào ở chỗ này lâu dài, người đã có lựa chọn, tự giải quyết cho tốt.” Mạnh Hạo nhẹ gật đầu, đem trong tay ngọc giản thu hồi, trong lúc này có toàn bộ hành trình lời nói và việc làm, coi như là cho Vân Thiên lão tổ căn cứ chính xác minh.

Mạnh Hạo không lại nhìn Triệu Phương, quay người nhoáng một cái, nháy mắt đi xa.

Cho đến chứng kiến Mạnh Hạo triệt để biến mất, Triệu Phương mới nói lỏng khẩu đại khí, cẩn thận nhìn chung quanh, thần sắc có chút do dự, một lát sau cắn răng một cái, không có rời đi, mà là dựa theo mở ra phương pháp, tiến vào đến rồi cất giấu hài cốt chỗ, ở nơi nào tâm thần bất định khẩn trương ở bên trong, chờ ở thời gian trôi qua.

Mạnh Hạo một đường cũng không có một lát dừng lại, thẳng đến thứ tư phong, trên đường đầu óc hẳn hiển hiện Hàn Bối trước khi đi lời nói, trong mắt chậm rãi lộ ra nhu hòa.

“Hứa Thanh cũng ở nơi đây sao. . .” Mạnh Hạo mắt nhìn bốn phía Yêu Tiên tông, trong trầm mặc, tốc độ càng lúc càng nhanh.

Mấy cái canh giờ về sau, lúc ngày thứ ba cũng sắp hết, khoảng cách cuối cùng cảnh giới thứ nhất chấm dứt, chỉ còn lại có hai canh giờ lúc, Mạnh Hạo đã xuất hiện ở thứ tư phong chân núi.

Hắn ngẩng đầu nhìn trước mặt nguy nga ngọn núi, núi này quá lớn, nhìn không tới phần cuối, cùng kia so sánh, Mạnh Hạo như là con sâu cái kiến bình thường, không chút nào thu hút, có thể cặp mắt của hắn bên trong, nhưng là hiện lên tinh quang, tại đây chân núi hẳn thở sâu, không chút do dự đẩy, lựa chọn lên núi.

Cũng may cái này Yêu Tiên tông mở ra cảnh giới thứ nhất, đại đa số khu vực đều bị cấm chế bao phủ, chỉ cần không đi đụng chạm, liền sẽ không phát sinh nguy hiểm, tại đây lên núi trong quá trình, Mạnh Hạo một đường thấy được vô số cấm chế khu vực, hắn nói tới nói lui, chỉ bằng số lượng tránh đi, tại đi qua hơn một canh giờ về sau, rút cuộc đang nhìn quang trong, xuất hiện đỉnh núi.

“Còn có nửa canh giờ. . .” Mạnh Hạo đứng ở thứ tư phong một khối nhô lên trên tảng đá lớn, nhìn xem đỉnh núi, hắn bỗng nhiên có chút chần chờ, giờ phút này thời gian muốn chấm dứt, hắn không biết mình lựa chọn, có phải là ... hay không chính xác.

Nếu không hết thấy giai không, Mạnh Hạo tiến đến lúc, đã từng cân nhắc đem cái kia Từ Long hài cốt tùy thân mang theo, mà khi hắn muốn đi động lúc, lại phát hiện, cái kia hài cốt, như là sinh trưởng tại đó, hắn không cách nào hoạt động chút nào.

“Là của ta, cuối cùng thuộc về ta, không phải ta đẩy, ta đã cưỡng cầu rồi, như vậy coi như là không chiếm được, tối thiểu nhất, ta không hối hận.” Mạnh Hạo bỗng nhiên tiêu sái cười cười, không lại lo lắng được mất, mà là đang cuối cùng này nửa canh giờ, đổ đầy tốc độ, hành tẩu tại trong sơn đạo, nhìn xem bốn phía phế tích, cảm thụ được đã từng Yêu Tiên tông bằng bạc, một đường dạo chơi mà đi.

Hắn nhìn mở được mắt, cũng liền không lại bởi vì thời gian mà khẩn trương, tại đây thông dong ở bên trong, tại thời gian chỉ còn lại có một trăm hơi thở thời điểm, hắn leo lên rồi thứ tư phong đỉnh núi!

567. Chương 567: Kha Cửu Tư

Tại bước lên bậc thang cuối cùng nháy mắt, Mạnh Hạo đứng ở đỉnh núi thứ tư, nhìn từ đằng xa nơi đây ngọn núi chính là rất nhọn, nhưng chân chính đứng ở chỗ này, nơi đây là bằng phẳng đấy.

Dường như một cái quảng trường, bốn phía sắp đặt chín chỗ tràn ngập khe hở đại đỉnh, chính giữa để đó một cái bằng gỗ quan tài, cái này quan tài không có nắp, bốn phía điêu khắc không phải phù văn mà là một vài bức tràn đầy tuế nguyệt cảm giác điêu khắc, trong đó có an lành, có may mắn, có núi sông đại địa, có trời xanh tình không.

Lúc đầu nhìn qua thì phức tạp, nhưng sau đó nhìn đi, cái này phức tạp bên trong giống như ẩn chứa đơn giản.

Nói không rõ cảm giác, tuy mâu thuẫn mà lại hài hòa.

Mạnh Hạo cất bước đi đến, khi hắn đi đến sát cái này quan tài, hắn thấy được bên trong quan tài, một khoảng trống trơn, không có thi thể, không có hài cốt, hết thấy đều không có.

Nơi đây, không có ký thân.

Giờ phút này, khoảng cách cảnh giới thứ hai mở ra, chỉ còn lại có không đến tám mươi hơi thở, Mạnh Hạo đứng ở quan tài bên cạnh, nhìn xem trong đó trống trơn, hắn trong trầm mặc, nội tâm than nhẹ.

Nói không thất vọng là không có khả năng, buông tha Phương Du cấp cho nơi nội môn đệ tử ký thân, kiên trì ý nghĩ của mình, nhưng cuối cùng sự thật tàn khốc lại để cho Mạnh Hạo giờ phút này, ở đằng kia than nhẹ bên trong mang theo phức tạp.

Trong trầm mặc, Mạnh Hạo ngẩng đầu, nhìn về phía dưới núi, hôm nay chỉ còn lại có hơn bảy mươi hơi thở thời gian, hắn không có khả năng lại tìm kiếm được bất luận cái gì một cỗ thi thể, hơn nữa theo con đường đi tới đây, hắn đã phát hiện, bắt đầu từ giữa sườn núi cũng không có hài cốt tồn tại.

Hắn nhìn qua dưới núi, đứng tại vị trí này, hắn có thể quan sát toàn bộ thứ tư ngọn núi, trong ánh mắt thứ tư ngọn núi vô số cấm chế liên tiếp, những này cấm chế rậm rạp chằng chịt, hầu như bao trùm toàn bộ ngọn núi, thậm chí tại Mạnh Hạo cảm thụ, tựa hồ ngọn núi này bên ngoài, cũng có một tầng cấm chế, ngăn cản tất cả mọi người bước vào.

Thậm chí giờ phút này nhìn những thứ này rậm rạp chằng chịt đấy, bất luận cái gì nhất đạo, chỉ cần Mạnh Hạo dụng thoáng một phát, đều lại để cho hắn hình thần câu diệt cấm chế. Mạnh Hạo sinh ra một tia hoảng hốt.

“Ta là đi như thế nào lên đây?” Mạnh Hạo bỗng nhiên nghĩ tới vấn đề này. Lúc trong núi, hắn không có chú ý tới điểm này. Tựa hồ thật là dễ dàng dùng hai canh giờ, liền từ chân núi đi đến nơi này.

Nhưng ở chỗ này như vậy vừa nhìn, cái này thứ tư ngọn núi. Rõ ràng chính là một cái cấm khu!

Hắn không biết cần cỡ nào kinh người vận khí, mới có thể như thế thuận lợi, không có gây ra bất luận cái gì cấm chế, cứ như vậy từng cái đi qua.

“Trừ phi, có người muốn để cho ta lại tới đây...” Mạnh Hạo hai mắt phút chốc lóe lên, giờ phút này, thời gian còn thừa lại ba mươi hơi thở. Hắn quay đầu, ánh mắt từ trên đỉnh ngọn núi thứ tư thu hồi, nhìn về phía xa xa đệ nhất phong sơn môn.

Dựa theo trong trí nhớ lúc trước thức tỉnh, thấy cái kia thân ảnh vị trí. Mạnh Hạo giờ phút này cũng đứng ở chỗ này, ngóng về nơi xa xăm, tóc của hắn bị gió thổi lên, quần áo của hắn trong gió bay bay.

Khi thời gian, chỉ còn lại có mười hơi thở lúc, Mạnh Hạo hai mắt lộ ra quyết đoán.

“Nếu như lại để cho ta thấy được người, mà người... lại để cho ta thuận lợi lên núi này, như vậy người là ai, có lẽ không còn trọng yếu.” Mạnh Hạo quay người, tại thời gian chỉ còn lại có năm hơi thở, cất bước nhập quan tài bên trong, thở sâu, bình tĩnh nằm xuống, hai mắt nhắm nghiền.

Ba hơi thở, hai hơi thở, một hơi...

Oanh!

Toàn bộ Yêu Tiên cổ tông bầu trời, trong lúc đó, truyền ra một tiếng động trời nổ mạnh, cái này tiếng vang vượt qua Lôi Đình, cuộn cuộn quanh quần toàn bộ thế giới, có một tầng gợn sóng thành hình từ phía trên không lan tràn, nháy mắt bao trùm toàn bộ Yêu Tiên cổ tông.

Tại gợn sóng bên trong, Yêu Tiên cổ tông, ngoại trừ Mạnh Hạo bên ngoài, tất cả đã tìm được ký thân tu sĩ, thân thể của bọn hắn, tại đang nhắm mắt, tại riêng phần mình lựa chọn ký thân bên cạnh, lập tức tản mát ra hào quang, giống như bản thân cùng hài cốt, dần dần xuất hiện trùng điệp, dần dần bị hào quang bao phủ, dung hợp lại với nhau.

Mà Mạnh Hạo nơi đây, từ từ nhắm hai mắt, tại trên trời nổ vang truyền đến lúc hắn liền mất đi ý thức. Lúc cái này tràn ngập Yêu Tiên cổ giới thanh quang, từ Mạnh Hạo nơi đây tràn ngập mà qua, không có xuất hiện như những người khác giống nhau dung hợp.

Nhưng ngay ở chỗ này, đột nhiên, tại đây đỉnh núi thứ tư, lúc trước Mạnh Hạo đứng đấy, nhìn về phía đệ nhất phong vị trí, cũng chính là hắn ở đây bước vào Yêu Tiên cổ tông trước, thức tỉnh lúc, thấy khu vực.

Giờ phút này, chẳng biết lúc nào, xuất hiện một người mặc trường bào màu trắng, tóc tai bù xù thân ảnh.

Thân ảnh ấy tóc tai tán loạn, một thân màu trắng trường bào có loang lỗ vết máu, bị tóc dài phủ trên mặt thấy không rõ bộ dạng, có lẽ từ thân hình, có thể nhìn ra, đây là một nam tử.

Có gió thổi tới, đưa hắn tóc tai nhấc lên một ít, lộ ra tóc tai lúc giữa hai mắt, chỗ đó mang theo tang thương, cất giấu mê mang, cũng ẩn chứa tiếc nuối.

Một cảm giác mục nát khí tức, tại trên người của hắn, giống như cùng toàn bộ Yêu Tiên cổ giới, dung hợp cùng một chỗ, tuy hai mà một.

“Đạ...Để cho hắn vào đi thôi.” Áo trắng nam tử nhìn qua nơi xa ngọn núi thứ năm, trong mắt mang theo hồi ức, nhẹ giọng mở miệng.

Tại thanh âm hắn truyền ra nháy mắt, toàn bộ Yêu Tiên cổ tông, bỗng nhiên chấn động một cái.

“Cái này không phù hợp quy tắc.” Một thanh âm ông ông giống như cũng không phải là thanh tĩnh, mang theo thì thào, như là nói mơ, quanh quần Thiên Địa.

“Hắn là những năm gần đây, kẻ duy nhất chứng kiến ta chi nhân, có lẽ, đây nhất định là nhân quả, khiến hắn... thay ta trở lại quá khứ, thay ta hưởng lão nhân gia người... nói ra một câu kia, ta năm đó, không thể nói ra.” Áo trắng nam tử thanh âm khàn khàn, cặp mắt của hắn nhu hòa, nhưng tại nhu hòa bên trong, đã có một cỗ đắm chìm tại trong năm tháng, không cách nào tự kìm chế tưởng niệm cùng thật sâu tiếc nuối.

“Câu nói kia, ta dấu ở trong lòng, đến nay đã chín vụn năm.” Áo trắng nam tử nhẹ giọng mở miệng.

“Hắn không có có thân phận.” Thế giới tựa hồ dừng lại, rất lâu sau đó, cái kia ông ông thanh âm, giống như mang theo một ít gợn sóng, chậm rãi truyền ra.

“Đem của ta thân phận cho hắn.” Áo trắng nam tử nhẹ nói nói.

Thế giới, lần nữa đã trầm mặc.

“Đem thời gian, vĩnh hằng tại một năm kia...” Áo trắng nam tử hai mắt nhắm nghiền, phủ lên trong mắt đau nhức, nhưng lại không lẫn át được trong lòng của hắn bị thương cùng hoài niệm.

Oanh!

Tràn ngập toàn bộ thế giới thanh quang, tại trong tích tắc, đột nhiên từ bốn phương tám hướng ngưng tụ mà đến, một cái chớp mắt, toàn bộ liền rơi vào Mạnh Hạo trên người, thân thể của hắn dần dần trong suốt, hắn hết thấy đều chậm rãi biến mất, cho đến một lát sau, lại một âm thanh vượt qua Lôi Đình nổ vang quanh quần bên trong, Mạnh Hạo thân thể, triệt để biến mất!

Cùng lúc đó, nhất đạo nhu hòa thanh quang, trong chốc lát đem Yêu Tiên cổ tông, toàn bộ bao trùm bên trong, dường như trong đó, lần nữa xuất hiện một thế giới, cái thế giới này, là trong trí nhớ Viễn Cổ!

Mà Mạnh Hạo nơi đây, hẩn biến mất, cùng với Nam Thiên đại địa tiến đến chi nhân khác, hoàn toàn bất đồng. Những người khác chẳng qua là dung hợp ký thân. Mà Mạnh Hạo... là chân thân bước vào!

Những người khác, chẳng qua là mượn người khác thân phận. Mà Mạnh Hạo... hẩn cũng không phải là mượn, mà là lấy được thân phận!

Mượn cùng đạt được, hoàn toàn bất đồng.

Tại toàn bộ Yêu Tiên cổ tông bị hào quang bao phủ lúc, áo trắng nam tử, vẫn như cũ đứng đó, đưa lưng về phía đệ nhất phong, dần dần trong mắt của hẩn, mờ mờ giống như thấy được một cái già nua thân ảnh, mang theo hiền lành mỉm cười, nhìn mình.

Ánh mắt kia, giống như bao dung chính mình hết thảy. Bao dung chính mình tất cả lầm đường lạc lối, dường như vĩnh viễn đều nhìn mình, chính mình hết thảy sai lầm, hẩn đều yên lặng đền bù.

Cái ngày đó, chuyện ta lại làm sai nhưng lại đối với ngài một câu trách cứ, tất thảy thay đổi.

Cái ngày đó, ta quần là áo lụa hoành hành, gạt nam lừa nữ, lại chưa từng chứng kiến người khéo mắt nép nhẵn cùng ánh mắt thất vọng.

Cái ngày đó, ta vì một cái nữ tử không tiếc tổng xuất tông môn Chí Bảo, một thân ngông nghênh chưa từng chú ý người hướng tông môn cúi lưng.

Cái ngày đó, ta mài kiếm khoe khoang chính mình thân phận, chưa từng chú ý tới người một đêm tóc trắng tang thương.

Cho đến cái ngày đó, ta nhìn người tọa hóa, thân thể thành tro bụi, ta khóc, lòng ta tại xé rách, thế giới không có, Thiên Địa không có, phụ thân của ta, người... rời đi.

Nhìn khuôn mặt người hiền lành già nua, nhìn người đối với ta cưng chiều ánh mắt, những năm này, ta vô luận đã làm sai điều gì, người đều đem ta bao dung tại sau lưng, một khắc này... ta mới phát hiện, nguyên lai... ta một mực thiếu nợ người một cái hứa hẹn, ta một mực... thiếu nợ người một câu.

Những lời này, chúng ta đã qua chín vạn năm....

Viễn Cổ thiên không là màu lam.

Mạnh Hạo mở mắt ra thấy chính là xanh thẳm bầu trời, trên bầu trời, từng con một tiên hạc bay múa, một con tường thú uốn lượn, từng trận huyền ảo thanh âm tại hẩn bốn phương tám hướng không ngừng quanh quần.

Thấy được vô số cực lớn cột sáng, phóng lên trời, thấy được toàn bộ thế giới, tràn đầy màu sắc.

Từng đạo trường hồng quán không, nguyên một đám thân ảnh tại trong Thiên Địa, kéo lê nhất đạo dấu vết.

Nơi núi xa là màu xanh sinh cơ dạt dào, Mạnh Hạo nghe được một cái tang thương thanh âm, quanh quần tại bát phương thế giới.

“Lão phu một vạn năm giảng đạo một lần, lúc này đây, lão phu giảng cho các ngươi một cái truyền thuyết, trong truyền thuyết, có một loại Chân Linh, kỳ danh Dạ, lúc nó nhắm mắt lại, thế giới chính là nó mộng, khi nó mở mắt, mộng sẽ thức tỉnh, Thiên Địa một mảnh bao la mờ mịt...”

Cái này tang thương thanh âm, chậm rãi yếu ớt, giống như tại bên tai thì thảo, lại như tại toàn bộ thế giới quanh quần.

”Tuế nguyệt như mộng, phân không rõ chân thật cùng hư giả, chính như người trong mộng có người khác, mà người khác trong thế giới, có lẽ cũng có người trong mộng.

Hay hoặc là tính mạng của chúng ta, cuộc đời của chúng ta, là một cái nhìn không tới bong bóng khí, chẳng biết lúc nào vỡ, chẳng biết lúc nào thanh tỉnh, ai trong mộng có người, người trong mộng có ai... Đây là một cái nan giải câu đố...”

“Đại sư huynh?” Mạnh Hạo bên tai, truyền đến thanh âm một cô gái.

“Đại sư huynh!” Thanh âm này mang theo kinh ngạc, càng phát ra dồn dập.

Mạnh Hạo thân thể ầm ầm chấn động, dường như hồn từ ngoại giới trở về, nháy mắt sáp nhập vào trong cơ thể, trong óc lập tức như là xé rách, từng trận đau đầu bên trong, thậm chí trước mắt thế giới xuất hiện trùng điệp.

Hắn hô hấp dồn dập thoáng một phát, cảm giác này giằng co mấy hơi, liền lập tức biến mất, bầu trời hay vẫn là trời xanh, thế giới... xuất hiện ở Mạnh Hạo trước mắt.

“Đại sư huynh, người đến cùng đang làm gì đó!” Mạnh Hạo phía trước, có một nữ tử mặc váy dài hồng nhạt, cô gái này mở to mắt, mang theo nghi hoặc, càng có khó hiểu, giống như bộ dáng tức giận, nhìn qua Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo cúi đầu nhìn nhìn chính mình, một thân áo trắng, tóc dài, khoanh chân ngồi ở ngọn núi đỉnh, giống như trên tế đàn một tòa, bốn phía có chín đại đỉnh, đang có khói xanh từ từ bốc lên không.

Nơi đây, là thứ tư ngọn núi, là đỉnh núi!

Mạnh Hạo tâm thần chấn động, tuy nói đầu đau muốn nứt, nhưng hai mắt như trước lộ ra trong sáng chi mang, hắn biết rõ, chính mình... tiến vào đến thứ hai cảnh giới bên trong, càng làm Mạnh Hạo tâm thần chấn động là hắn phát hiện chính mình rõ ràng... không có như Phương Du như lời, mất đi ý thức.

Hơn nữa tại thời khắc này, đầu óc hắn oanh một tiếng, hắn thân phận, trong chốc lát, tại trong đầu của hắn, rõ ràng hiển hiện.

“Yêu Tiên tông bảy đại đệ tử thân truyền... Thứ tư phong... Kha Cửu Tư!”

568. Chương 568: Nghĩ Lại Cho Thấu Đáo

Mạnh Hạo mặc một thân màu trắng áo dài, khoanh chân ngồi ở đỉnh núi thứ tư, hắn vuốt vuốt mi tâm, tại trong đầu của hắn, hôm nay nhiều thêm một đoạn trí nhớ, những ký ức này không thuộc về hắn, hơn nữa có chút mơ hồ, cũng bởi vì những ký ức này xuất hiện, khiến cho Mạnh Hạo đầu rất đau, dần dần cảm giác rất mãnh liệt.

Giờ phút này có nhu hòa gió thổi, lay động tóc hắn, vũ động quần áo của hắn, nhưng không cách nào tiêu tán trong lòng hắn mãnh liệt đến cực hạn rung động, còn có đối với mình giờ phút này thân phận thất thần.

Bảy đại đệ tử thân truyền!

Cái này tại Phương Du kể ra trong, kia là căn bản cũng không khả năng đạt được thân phận, như vậy thân phận, tại Yêu Tiên tông bên trong có thể hô phong hoán vũ, phía dưới có thể áp đảo hết bảy đệ tử, thậm chí cảm giữ có quyền sinh sát!

Từ Yêu Tiên cổ tông mở ra đến nay, chưa từng có người có thể đạt được khủng bố như vậy hiển hách thân phận, vô luận là ai, đều chưa từng có được, cao nhất, cũng chẳng qua là một cái đệ tử hạch tâm mà thôi.

Nhưng tại Mạnh Hạo cái này thân phận trước mặt, đệ tử hạch tâm... như là con sâu cái kiến!

Cái này thân phận, căn bản chính là trong truyền thuyết mới có, mà chân thật tức thì không có khả năng tồn tại! Yêu Tiên tông không có truyền thừa đệ tử, hoặc nói, bảy đệ tử thân truyền, chính là bảy truyền thừa đệ tử.

Đây là Yêu Tiên tông bên trong, đã vượt qua Trưởng lão, gần với Đại trưởng lão cùng tất cả phong Chương giáo địa vị!

Mạnh Hạo tâm thần chợt chấn động, lúc trước hắn cũng thật không ngờ, chính mình lại có thể biết giống như này tạo hóa, đã lấy được như vậy một cái, có thể nói khủng bố, chưa từng có ai, sau cũng nhất định chưa có tới người đấy, độc nhất vô nhị thân phận!

Thứ tư phong đệ tử thân truyền, Kha Cửu Tư!

“Như vậy xem, ta lúc trước thấy thân ảnh, người... chính là Kha Cửu Tư!”

“Yêu Tiên tông bị diệt, hẳn rõ ràng không chết! Là hẳn cho ta cái này thân phận, như vậy mục đích của hẳn là cái gì...” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, hô hấp co quắp.

“Đại sư, huynh!!” Bên tai truyền đến nữ tử cực kỳ bất mãn, gần như rống to thanh âm, rút cuộc cắt đứt Mạnh Hạo suy nghĩ, lại để cho hắn ngẩng đầu lên, nhìn thoáng qua trước mặt nữ tử này.

Giống như đối với Mạnh Hạo phản ứng rất là bất mãn, cô gái này một đạp chân, quay người rời đi.

Nàng rời đi, không có khiến cho Mạnh Hạo ánh mắt chút nào chuyển di, giờ phút này Mạnh Hạo, còn đắm chìm tại đây thân phận trong lúc khiếp sợ, sau nửa ngày về sau, hắn mới thở sâu, nhìn về phía bốn phía.

Nơi đây ngọn núi tú lệ, cỏ cây lay động, bầu trời xanh lam như hồ nước, toàn bộ bát phương, tràn đầy nồng đậm linh khí, hằng hà đệ tử tại đây sơn môn bên trong, hoặc là ngồi, hoặc là đứng, hoặc là nói chuyện, đến đến đi đi, nhất phái náo nhiệt.

Trên bầu trời, một cái xinh đẹp ưu nhã khổng lồ Ứng Long, đang bay múa, những nơi đi qua, gió không chỗ nào không có, càng nhiều nữa tiên thú, hoặc là đi xa, hoặc là trở về, sẽ là xoay quanh, khiến cho nơi đây, như là Tiên cảnh.

Xa xa, có phần đông khoanh chân ngồi ở không trung thân ảnh, đang nghe thứ ba trên đỉnh một cái lão giả, giảng đạo, thuyết kinh.

Hết thấy, cùng lúc trước hắn mới vừa tiến vào Yêu Tiên Cổ Giới lúc, thấy cái kia mông lung một màn, rất là tương tự, duy chỉ có... Mạnh Hạo bỗng nhiên hai mắt chợt co rút lại.

Nhìn hẳn đến, tại bầu trời này chí cao chỗ, thành linh... trời nổi lơ lửng ba tòa dường như đảo ngược ngọn núi!

Cái này ba tòa núi, mỗi một tòa đều so với đại địa ngọn núi khổng lồ gấp mấy lần, nếu không phải là khoảng cách quá xa, sợ là liếc không thấy phần cuối, vô số thanh đăng ở kia ba tòa đảo ngược ngọn núi buông thông, tựa hồ tại phía trên kia, có ba cái thể giới.

“Đây là...” Mạnh Hạo không có tại lúc trước Yêu Tiên tông cảnh giới thứ nhất bên trong, từng gặp một màn này, giờ phút này lần đầu chứng kiến, không khỏi sững sờ.

Này ba tòa đảo ngược ngọn núi, một tòa là khắp nơi bằng lâm như bằng sơn, một tòa nóng rực như hỏa sơn, một tòa khác... thì là đỏ thẫm một mảnh như là huyết sơn!

Mạnh Hạo vượt vượt mi tâm, cái này ba tòa núi rất là kỳ dị, nhưng Mạnh Hạo trong đầu trí nhớ pha tạp, hỗn tạp, để ý không rõ suy nghĩ, trầm ngâm ở bên trong, hắn thu hồi ánh mắt.

“Yêu Tiên tông... Như vậy ở chỗ này, của ta Phong Yêu sư thân phận, sẽ sinh ra cái dạng gì biến cố... Còn có yêu binh Hoang Trung, có hay không tồn tại ở cái này niên đại?” Mạnh Hạo trong mắt ở chỗ sâu trong, u mang khe động.

“Đại sư huynh, người làm sao vậy? Là nghĩ lại sao?” Tại Mạnh Hạo suy tư lúc, lúc trước rời đi thanh tú động lòng người mà nữ tử, giờ phút này lại vòng trở về, hình như có chút ít không cam lòng đứng ở Mạnh Hạo trước mặt, mở miệng lần nữa.

“Nghĩ lại cái gì? Chỉ có điều trong thoáng chốc, giống như làm một giấc mộng.” Mạnh Hạo thở sâu, thu hồi tâm tư, cười mở miệng.

“Mơ tới rồi cái gì?” Nữ tử giống như càng thêm hiếu kỳ.

“Tĩnh lại thì, nhớ không được.” Mạnh Hạo mắt thấy cô gái này còn muốn đặt câu hỏi, vì vậy thần sắc nghiêm túc.

“Người tu hành, nhanh đến rồi thời khắc mấu chốt rồi a, còn không mau đi tu hành.”

Nghe Mạnh Hạo thoại ngữ, cô gái này cũng tùy theo trường ánh mắt lên.

“Người còn dám giáo huấn ta, hừ, người lần này dính phiền toái lớn rồi, Chưởng giáo để cho ta tới hỏi người, người lần này có biết sai hay không!”

Sau khi nói xong, nữ tử trừng mắt nhìn, quay người rời đi.

Nhìn qua nữ tử rời đi, Mạnh Hạo nhíu mày, hắn có chút không biết rõ cô gái này lời nói hàm nghĩa.

”Phượng Du từng nói, tất cả tiến đến chi nhân, tại thứ hai cảnh giới bên trong, nhanh nhất mấy canh giờ, chậm nhất mấy ngày, sẽ từng cái tỉnh lại.

Khi bọn hắn không có thức tỉnh lúc trước, ưu thế của ta, lớn đến vô hạn! .” Mạnh Hạo xoa mi tâm, không lo lắng nàng kia thoại ngữ, mà là trầm tư cái này hư ảo Viễn Cổ thể giới. Dựa vào ta hôm nay thân phận, bọn hắn căn bản cũng không phải là đối thủ của ta, chỉ cần bị ta tìm được, sinh tử tại ta một ý niệm!” Mạnh Hạo hai mắt hàn mang lóe lên, đối với đệ tử thân truyền quyền lợi, hắn tuy nói giờ phút này trí nhớ còn có chút tán loạn, có thể bao nhiêu cũng có thể cảm thụ đi ra.

“Đáng tiếc không biết những người khác ký thân là ai, bất quá Quý gia tốt nhất ký thân, là một cái đệ tử hạch tâm, như vậy... ta liền đi tìm hắn, đưa hắn phế bỏ!” Mạnh Hạo lập tức đứng lên, nhưng hắn tại thân thể của hắn đứng lên nháy mắt, đột nhiên bầu trời chấn động lôi đình nổ vang, chỉ thấy bảy tám đạo tia chớp, oanh oanh long long mà đến, lập tức rơi vào Mạnh Hạo trên người.

Cái này tia chớp đến quá đột ngột, Mạnh Hạo toàn thân chợt chấn động, phun ra một ngụm máu tươi, trực tiếp ngã nhào trên đất, hắn sững sốt, cái này tia chớp uy lực mạnh, lại để cho hắn cảm thấy khủng bố, tuy nói là hư ảo thể giới, nhưng trong nháy mắt đó sinh tử nguy cơ, lại để cho Mạnh Hạo giờ phút này hít vào khẩu khí.

“Chuyện gì xảy ra!” Mạnh Hạo vội vàng nhìn hướng lên bầu trời, lập tức phát hiện bầu trời như cũ là một mảnh xanh thẳm, mà bốn phía... bốn phía bầu trời tất cả Yêu Tiên tông đệ tử, nguyên một đám rất nhiều nhân hình, có rất nhiều yêu thân, đều sắc mặt cổ quái, thậm chí không ít đều mang theo nhìn có chút hả hê, nhìn về phía chỗ ở mình đỉnh núi.

Bất quá giống như giận mà không dám nói gì, sợ mình chú ý tới, nguyên một đám rất nhanh liền làm ra bỏ qua bộ dạng, tranh thủ thời gian tản ra.

Mạnh Hạo sững sốt, hắn cảm thấy rất không đúng, giờ phút này chân chừ một chút, sau một lúc lâu lần nữa cắn răng, mạnh mẽ đứng dậy, lập tức cái này bốn phía chín đại đỉnh, lập tức truyền ra ông ông thanh âm, giữa chín đầu thiểm điện liên tử, nháy mắt mà ra, trực tiếp liền đem Mạnh Hạo thân thể toàn bộ buộc chặt ở, đem nâng lên không.

Tại Mạnh Hạo da đầu run lên bên trong, trên bầu trời, bảy tám đạo tia chớp lại oanh oanh mà đến, toàn bộ rơi vào Mạnh Hạo trên người, Mạnh Hạo lần nữa phun ra máu tươi, sắc mặt tái nhợt, hắn phát hiện bốn phía bầu trời những cái kia Yêu Tiên tông đệ tử, nguyên một đám lại toàn bộ nhìn về phía chính mình.

Nét mặt của bọn hắn cổ quái, có sắc khoái, có giải hận, giống như chứng kiến Mạnh Hạo nơi đây bị sét đánh, bọn họ đều nhanh muốn mở cờ trong bụng, gần muốn vỗ tay khen hay.

“Chết tiệt, đến cùng chuyện gì xảy ra!! Ta không phải đệ tử thân truyền sao, tại sao có thể như vậy!” Mạnh Hạo lúc này đây thật sự hoảng sợ rồi, cái kia tia chớp uy lực mạnh, vừa rồi cái thứ hai, lại để cho toàn thân hắn phẳng phát muốn tan vỡ.

Hắn giờ phút này sớm cũng nhớ tới lúc trước nàng kia nói nghĩ lại, nói chính mình phiền toái lớn rồi, dưới mắt đích thật là phiền toái lớn rồi, tại Mạnh Hạo xem ra, cái này căn bản là một cái trách phạt!

Thậm chí thứ tư trên đỉnh, cũng có không ít tu sĩ, nguyên một đám tranh thủ thời gian bay ra, hướng chính mình trong rất nhanh tiến đến.

“Đại sư huynh, chớ phản kháng rồi, lúc này đây thật sự phiền toái quá lớn, người... người hay vẫn là nhận sai a...”

“Đúng vậy a Đại sư huynh, lúc này đây Chưởng giáo thật sự giận dữ, ài, người nghìn lần không nên vạn lần không nên, làm sao đi trộm lục phong Chí Bảo, đưa cho Triệu Gia vị kia yêu nữ!”

“Nói vậy, Đại sư huynh rõ ràng là bị cái kia yêu nữ đầu độc, không sai tại Đại sư huynh, sai tại chết tiết...nợ yêu nữ!” Ngọn núi thứ tư bay tới mấy trăm người, cả đám đều mặt mũi tràn đầy khấn trương, càng có đau lòng, nhìn xem Mạnh Hạo, nhao nhao mở miệng.

Tại những người này thanh âm truyền ra, Mạnh Hạo tâm thần nổ vang, đầu óc hần giống như có một chút trí nhớ, nháy mắt thức tỉnh, những ký ức này bên trong, rõ ràng lại để cho Mạnh Hạo biết được, chính mình giờ phút này thân phận, cái này ngọn núi thứ tư Kha Cửu Tư, vốn tên là cũng không phải là nguyên bản.

Người có nghĩ trước làm sau, nhưng Kha Cửu Tư phụ thân, dưới sự phẫn nộ, trước kia, cưỡng ép hần sửa lại tên, gọi là Cửu Tư, ý là lại để cho hần làm bất cứ chuyện gì, muốn chín lần suy nghĩ thêm sự tình.

Nhưng hiển nhiên... tên cải biến cũng không cách nào ảnh hưởng đến Kha Cửu Tư tại Yêu Tiên tông bên trong, ngang ngược hoành hành kiêu ngạo. Cho dù là đổi thành Kha Cửu Bách Vạn Tư, cũng như cũ là không có hiệu quả.

Thật sự là hần là đệ tử thân truyền, nhưng là tu vi thấp nhất, mà lại là quần lụa áo là đệ tử thân truyền, toàn bộ Yêu Tiên tông bên trong, không người không biết, không người không hiểu, tính khí táo bạo, động cái là xuất thủ, gạt nam lừa nữ, có thể nói Yêu Tiên đệ nhất một phương.

Thậm chí hần đã làm được, vẹn vẹn tên có thể làm cho đệ tử ngoại môn phù phù quỳ lạy, lại để cho nội môn đệ tử nghe tin đã sợ mất mật, lại để cho đệ tử hạch tâm thân thể run rẩy, lại để ặt khác truyền thừa đệ tử liên tiếp nhú mày, làm cho cả tông môn Trưởng lão cùng bảy đại Chưởng giáo, toàn bộ đau đầu tình trạng.

Hần cái này nửa đời trước, không biết làm bao nhiêu chuyện hoang đường, đây hết thấy, lại để cho phụ thân của hần, Chưởng giáo ngọn thứ tư, một trong Chí Tôn, Kha Vân Hải, chịu không ngừng mà đền bù, không ngừng mà vì hần nơi đây, xử lý hết thấy phân tranh.

Cho đến mấy ngày trước, hần lại đem lục phong Chí Bảo trộm đi, đưa ngoại nhân, việc này rút cuộc chọc rồi thiên , coi như là phụ thân hần, cũng không khỏi không thấp ngông nghênh, lúc này mới hóa giải việc này.

Mạnh Hạo giờ phút này chỉ có cười khổ, thân thể của hần một lần nữa bị những cái kia thiểm điện liên thả lại trung tâm trên sân, một lát sau, những thứ này thiểm điện liên mới biến mất, nhưng Mạnh Hạo minh bạch, chỉ cần mình dám đứng lên, hoặc là có kia cử động, lôi đình tất nhiên trả lại.

“Tiểu tử, Đại sư huynh, nhận sai a, đừng tìm Chưởng giáo đối với đỉnh...” Bốn phía thứ tư phong đệ tử, đều dựa vào gần qua, đau lòng nhìn Mạnh Hạo, cho dù Kha Cửu Tư nơi đây quần lụa áo là hoành hành, nhưng đó là đối ngoại, về phần thứ tư phong, tức thì hoàn toàn tự như cùng một đứa bé, mọi người đối với hần nơi đây cảm tình rất sâu nặng.

569. Chương 569: Kha Vân Hải

Giờ phút này ngọn núi thứ tư, còn có càng nhiều đệ tử, đang rất nhanh chạy đến khuynh can.

Mạnh Hạo sắc mặt tái nhợt, nội tâm sớm đã phiền muộn đến cực hạn, hần vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, lại có thể biết là như thế này một cái kết quả.

“Muốn để cho ta tới nhận sai, đó là không có khả năng!” Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra quyết đoán, thở sâu, vội vàng lớn tiếng mở miệng:

“Cửu Tư sai rồi, lần này Cửu Tư thật sự sai rồi!”

Hắn lờn này lờn nói vừa ra, lập tức bốn phía nháy mắt yên tĩnh, tất cả mọi người mở to mắt, bất khả tư nghị nhìn Mạnh Hạo, bọn hắn lúc trước tuy nói khuyên bảo, đều minh bạch dùng tiểu tổ nóng nảy, đó là chết cũng sẽ không nhận sai đây.

Nhưng dưới mắt, rõ ràng nhận sai.

Không chỉ có đám bọn hắn sững sốt, giờ phút này chấn động cuồng phong nháy mắt quét ngang Thiên Địa, một cái hư ảo đại thủ, trong chốc lát từ giữa không trung xuất hiện, một phát bắt được Mạnh Hạo, tại Mạnh Hạo tâm thần chấn động bên trong, trực tiếp đưa hắn tóm nhập thứ tư phong bên trong một chỗ động phủ.

Ngay tại lúc đó, một cái thanh âm già nua, giống như mang theo ngạt trời tức giận, càng có đau lòng, truyền khắp toàn bộ Yêu Tiên tông.

“Lão Lục, khuyên tử đã biết sai, từ nay về sau lại có bất kỳ người dám nói lên việc này nửa chữ, đừng trách Kha mỗ trở mặt!”

Thanh âm này mang theo mãnh liệt bá đạo, truyền khắp bát phương lúc, Thiên Địa nổ vang.

Mạnh Hạo bị cái kia cực lớn cuồng phong bàn tay, trực tiếp tóm vào đến rồi một chỗ rộng rãi trong động phủ, hung hăng quăng xuống đất, bất quá lúc rơi xuống đất, rồi lại tản lực đạo, khiến cho Mạnh Hạo cái này một ném, không có cảm nhận được chút nào đau đớn.

Ánh mắt hắn đi lòng vòng, giờ phút này trong óc càng là ý niệm trong đầu bách chuyển, nội tâm cũng có lo lắng ình sẽ hay không bị nhìn ra, nhưng nghĩ tới đây là hư ảo thế giới, hắn liền hơi có yên tâm, vỗ vỗ xiêm y, đứng lên, dò xét bốn phía.

Động này rất đơn giản, thậm chí đơn giản đã đến không thể tại đơn giản trình độ, tuy nói rất lớn, có thể cũng chỉ có một trương giường đá, giờ phút này tại trên giường đá, khoanh chân ngồi một người trung niên nam tử.

Hắn đúng là Yêu Tiên tông thứ tư phong chi chủ, đệ nhất trọng thiên bảy Chí Tôn một trong, tại Cửu Sơn Hải giới bên trong, thanh danh hiển hách Kha Vân Hải.

Bên cạnh hắn, có một chén đèn dầu, chớp động sáng ngời hào quang, đem cái này trong động phủ triệt để chiếu rọi, nếu như cẩn thận nhìn, có thể nhìn quét tại ngọn đèn bắc đèn, rõ ràng là một cái rút nhỏ không biết gấp bao nhiêu lần, chỉ có ngón tay lớn nhỏ, thiêu đốt Phượng Hoàng!

Mà cái kia cây đèn, cũng không phải là Thanh Đồng, mà là một cái rút nhỏ rất nhiều lần Kim Long, đó là chân chính Kim Long, nó mở to miệng, râu rồng bay múa, hóa thành cây đèn!

Dùng Long làm chén, dùng Phượng làm bắc, vẻn vẹn vật ấy, như đặt ở Mạnh Hạo vị trí thời đại, cũng đủ để oanh động toàn bộ Nam Thiên đại địa, thậm chí sẽ khiến Tinh Không chấn động.

Ngồi ở trên giường đá nam tử, dung nhan tuấn lãng, đó có thể thấy được lúc tuổi còn trẻ, nhất định phong thái càng hơn dưới mắt, thần sắc hắn uy nghiêm, ăn mặc một thân màu xám trường bào, đang cau mày, hơi có bất đắc dĩ nhìn qua Mạnh Hạo.

“Có đau hay không.” Hắn thở dài, chậm rãi mở miệng.

Mạnh Hạo cẩn thận từng li từng tí, chân chừ một chút, nhẹ gật đầu.

“Người còn biết sợ? Người còn biết sợ người sao? Ít cùng nhĩ lão tử ta tới đây bộ! !” Kha Vân Hải chứng kiến Mạnh Hạo cái kia cẩn thận từng li từng tí bộ dạng, lập tức có chút tức giận.

“Được rồi, gần nhất đừng đi lục phong, người cũng thu liễm chút ít đi, Cửu Tư, đừng như vậy ham chơi, người niên kỷ cũng không nhỏ, sớm tìm đạo lý, đem ta truyền cho người những cái kia đạo pháp học, được hay không được!”, Kha Vân Hải nói qua nói qua, nộ khí lại lên, hãy nhìn đến trước mắt con của mình về sau, hắn thở dài, trong mắt cương chiều, còn hơn rồi tức giận.

“Đem ta truyền cho người đạo pháp, thi triển thoáng một phát ta xem một chút.” Kha Vân Hải hòa hoãn thoáng một phát ngữ khí.

Mạnh Hạo nuốt nhỏ nước miếng, hẳn thật sự khấn trương, cái này khấn trương không bị chính mình khống chế, tựa hồ ý thức của mình trong, thì có như vậy một cổ khấn trương cảm giác, thậm chí cái này cũng không phải lo lắng thân phận bại lộ, mà là trước mắt cái này cái trung niên nam tử, lại để cho Mạnh Hạo nghĩ tới chính mình trong trí nhớ phụ thân.

Cái kia trí nhớ tuy rằng mơ hồ, có thể cảm giác vẫn còn.

“Làm sao vậy ”Kha Vân Hải nhíu mày.

“Ta...Ta đã quên.” Mạnh Hạo kiên trì mở miệng, hẳn cũng không có biện pháp, Kha Cửu Tư trong trí nhớ, căn bản cũng không có cái gì đạo pháp.

Kha Vân Hải ngơ ngác nhìn Mạnh Hạo, sau một lúc lâu lại thán một tiếng, trong mắt hiện lên vẻ thất vọng, nhưng giống như sợ ánh mắt của mình làm bị thương Kha Cửu Tư, vì vậy thần sắc càng phát ra nhu hòa.

“Cửu Tư, người như vậy không được...” Hắn nói qua, tay phải nâng lên hư không chỉ một cái, lập tức linh khí nháy mắt từ bốn phía ngưng tụ mà đến, lại ở trước mặt của hắn, hóa thành vô số phù văn, trực tiếp hợp thành một quả ngọc giản, bay tới Mạnh Hạo trước người.

“Bộ này Ly Thần Quyết, người cầm lấy đi hảo hảo hiểu ra, đi đi.” Kha Vân Hải nhìn qua Mạnh Hạo, Mạnh Hạo giờ phút này tim đập rộn lên, hẳn nghĩ đến qua chính hắn một thân phận, có thể tại vô hạn khả năng Viễn Cổ Yêu Tiên tông bên trong, có quá nhiều tạo hóa, nhưng là không nghĩ tới, rõ ràng nhanh như vậy liền đạt được.

Hắn cầm lấy ngọc giản, cúi đầu cúi đầu về sau, quay người đang muốn ly khai lúc, Kha Vân Hải thanh âm, mang theo vẻ uể oải, bao hàm thoáng ánh lên không dễ bị phát hiện già nua, chậm rãi truyền ra.

“Lý chủ thiên mệnh tại chúng, khiến cho sinh linh cuối cùng có thọ cực hạn, vi phụ... Không cách nào cùng người cả đời đây, người muốn hiểu chuyện một ít...” Cái này trong lời nói, mang theo yêu thương, mang theo mong con hơn người, mang theo thật sâu kỳ vọng.

Mạnh Hạo bước chân ngừng lại, lòng của hắn, tại thời khắc này chẳng biết tại sao, bỗng nhúc nhích, quay đầu lại lúc, nhìn Kha Vân Hải, hắn chợt phát hiện, chỉ là thời gian ngắn như vậy, Kha Vân Hải tóc, lại có một ít, đã trở thành màu trắng.

“Đi đi, ta không sao, đi tìm những bằng hữu kia của ngươi, cùng một chỗ tán giải sầu.” Kha Vân Hải mỉm cười, phát phát tay, Mạnh Hạo tâm thần chấn động, trong trầm mặc rời đi.

Đi ra động phủ lúc, hắn nhìn xem bầu trời xa xăm, nhìn xem đệ nhất phong sơn môn, Mạnh Hạo bỗng nhiên có loại cảm giác, tựa hồ mơ hồ đoán được, Yêu Tiên cổ tông thứ tư trên đỉnh thân ảnh, tại sao lại lâm lnh lại tới đây.

“Là một loại tiếc nuối sao...” Mạnh Hạo nhẹ giọng thì thào, nhưng rất nhanh hắn trong mắt liền hiện lên một vòng âm lãnh, cái này âm lãnh không phải đối với Kha Vân Hải hoặc là Kha Cửu Tư, mà là đối với mặt khác bước vào nơi đây Nam Thiên đại địa tu sĩ.

”Cái này Yêu Tiên cổ tông thế giới, hết thấy đều tồn tại cạnh tranh, nếu như ta đã lấy được như vậy thân phận, như vậy muốn chi bằng số lượng đem hết thấy đối với ta có uy hiếp chi nhân, bóp chết tại nẩy sinh trong.

“Duy chỉ có đáng tiếc, bất kỳ một cái nào ngọn núi, đều có mấy vạn thậm chí nhiều hơn nội môn đệ tử, ta không có cách nào tại trong mấy ngày từng cái tìm kiếm, bất quá... Vị kia Quý Gia đệ tử hạch tâm, có lẽ có thể có một chút dấu vết để lại.” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, hẳn còn nhớ rõ vị kia Quý Minh Phong, lúc trước cùng mình đơn giản một trận chiến về sau, trước khi đi nhìn như mỉm cười, nhưng trong mắt bởi vì chính mình hư mất chuyện của hắn, mà hiện lên một vòng sát cơ.

“Người đã muốn giết ta, như vậy ở chỗ này, không nên bị ta tìm được.”

Mạnh Hạo mỉm cười, đi về phía trước lúc, không ngừng mà có người chứng kiến hắn về sau, lập tức xông tới, thăm hỏi ân cần, lúc Mạnh Hạo hạ sơn, chung quanh hắn, thỉnh linh quay chung quanh rồi hơn ba mươi người.

Những người này tu vi, Mạnh Hạo không có một cái nào có thể nhìn ra, nhưng hắn có thể cảm nhận được, mỗi người, đều cường đại không thể tưởng tượng nổi, thậm chí có một ít, sát khí đậm.

Nhưng càng nhiều nữa, là Yêu khí, Yêu khí tung hoành, những người này bộ dạng, trong đó có không ít là chân chính tu sĩ, còn có một chút, thì là yêu tu, trên người hoặc nhiều hoặc ít có chút lân phiến cùng bộ lông, thoạt nhìn cực kỳ quỷ dị dữ tợn.

“Đi, chúng ta lần lượt ngọn núi chạy một vòng, lúc trước có một đệ tử hạch tâm đắc tội ta, đáng tiếc lại để cho hắn chạy, chúng ta đi đem hắn tìm ra.” Mạnh Hạo lớn tiếng mở miệng, bốn phía mọi người âm âm cười cười, không có ngoài ý muốn, hiển nhiên đối với cùng loại sự tình, đều thành thói quen, nổ vang ở bên trong, những thứ này Mạnh Hạo sư đệ sư muội, vây quanh hắn bay lên, thẳng đến thứ ba phong.

Trên đường, thứ ba phong bên trong, lại cũng ít ỏi nhân bay ra, mỗi một cái đều là ngang ngược can rở thần thái, hướng về Mạnh Hạo chào hỏi, hiển nhiên rất quen thuộc bộ dạng, cũng gia nhập vào, Mạnh Hạo nhìn bọn họ, nghĩ tới Kha Vân Hải nói làm hình đi tìm bằng hữu tán giải sầu, nghĩ đến những người bạn này... Phải là Yêu Tiên tông bên trong, những thứ khác không bằng chính mình hoàn toàn khoa rồi.

“Cửu Tư, có muốn hay không đem những người khác cũng gọi lấy, nghe nói có một đệ tử hạch tâm chọc người, hắn không có mắt hay sao, dám trêu người?” Một cái trong đó mi tâm mọc ra vẩy cá thanh niên, kích động mở miệng.

“Toàn bộ gọi tới! Vừa rồi ta bị sét đánh thời điểm, hắn cười rất sung sướng.” Mạnh Hạo lập tức gạt đầu.

Cái kia từ thứ ba phong đến tu sĩ, nghe vậy lập tức nở nụ cười, tay phải nâng lên hư không chỉ một cái, lập tức một đóa cực lớn Bạch Liên hoa, trong chốc lát ở trên trời bên trên lông lánh đứng lên.

Cái này Bạch Liên hoa vừa ra, lập tức toàn bộ Yêu Tiên tông bên trong, tất cả thấy đệ tử, cả đám đều tâm thần chấn động, tranh thủ thời gian cúi đầu, trừ phi có cần phải sự tình, nếu không lập tức trở về đến riêng phần mình chỗ ở bên trong.

Bọn hắn minh bạch, Bạch Liên hoa vừa ra, chứng tỏ những cái kia hoàn toàn khoa đám Ma Đầu, muốn xuất hiện...

Cùng lúc đó, tại đây Yêu Tiên tông bên trong, lập tức tất cả trên ngọn núi, đều có bảy tám đạo cầu vòng, nháy mắt bay ra, trong đó nam nữ cũng có, mỗi một cái đều là quần áo hoa lệ, thân phận không tầm thường, bộ dạng khác nhau, có sau lưng mọc ra cánh, có sau lưng đuôi to vung vẩy, có thì là tuấn mỹ như yêu, bọn hắn tất cả từ trong nhà lão tổ, đều là trong tông môn cường giả.

Giờ phút này bọn hắn chứng kiến Bạch Liên hoa về sau, cả đám đều lộ ra vui vẻ, thẳng đến Bạch Liên hoa mà đến.

Thứ tư trên đỉnh, Kha Vân Hải khoanh chân ngồi ở trên giường đá, ngẩng đầu nhìn thoáng qua phía trên, lắc đầu, thần sắc càng phát ra mệt mỏi, tóc càng nhiều nữa hoa râm.

Không lâu sau, lúc Mạnh Hạo chứng kiến cái này bảy tám chục nhân đã đến lúc, hắn cũng nội tâm giật mình, nhưng rất nhanh, hắn liền hai mắt sáng ngời, những người này, đều là thế lực của hắn một trong, những người này, mới là hắn ở đây cái này Viễn Cổ thế giới, quét ngang mặt khác tiến đến Nam Thiên tu sĩ vốn liếng.

“Ở chỗ này, dùng Kha Cửu Tư thân phận, coi như là Sơn Hải Kinh... Cũng không phải là không được!” Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, hai mắt lộ ra sáng ngời hào quang.

“Chỉ có điều, tại đây Yêu Tiên tông bên trong, ba nghìn đạo pháp, ngoại trừ trước một trăm, mặt khác đều cần tông môn công hiến mới có thể đi đổi lấy, cái này công hiến... Không tốt làm cho.” Mạnh Hạo thông qua trong đầu Kha Cửu Tư trí nhớ, đối với Yêu Tiên tông đã có không ít hiểu rõ.

Ví dụ như đạo này pháp, căn cứ bất đồng mạnh yếu, cần thiết công hiến cũng không giống nhau dạng, nhưng trừ phi là gặp được khai chiến, bằng không mà nói, một cái đệ tử hạch tâm, tích lũy rất nhiều năm, mới có thể đổi lấy ba lượng cái đạo pháp mà thôi.

Về phần nội môn đệ tử, ngoại trừ trụ cột công pháp bên ngoài, tích lũy phía dưới, cũng chỉ là có thể đổi lấy một cái mà thôi.

Mà lại lẫn nhau giữa không cách nào giao dịch, chỉ có thể chính mình đi hiểu ra.

“Ta cũng không tốt làm cho, những người khác có thể so với ta càng khó! Xem ra tại đây Yêu Tiên tông thứ hai cảnh giới, đối với tông môn cống hiến, mới là chủ yếu đạt được công pháp truyền thừa con đường.” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ, thân thể bay ra, mang theo mọi người, gào thét lúc giữa thẳng đến thứ ba phong.

570. Chương 570: Giết Quý Tử

Trên đường, tại thứ tư phong cùng thứ ba phong tâm đó, trong tông môn, xa xa đại địa có một cái khổng lồ hố sâu, cái hố này phát ra trận trận hàn khí, chậm rãi lên không.

Ở giữa không trung, Mạnh Hạo lập tức tựu chú ý tới cái này hố sâu, nhất là tại đây hố sâu phụ cận, dài khắp một căn lại một căn Thanh sắc nhánh dây, phát ra Bảo Quang, những nhánh dây này từng cái đều có một người phẩm chất, giống như tràn đầy lực lượng.

“Cái này hố...” Mạnh Hạo chẳng biết tại sao, đang nhìn hướng xa xa cái này hố sâu lúc, bỗng nhiên có loại toàn bộ thể giới trọng điệp cảm giác, hình như có chút ít mơ hồ, tuy nói rất nhanh tựu khôi phục lại, vẫn như trước trong nội tâm cả kinh.

Ẩn ẩn, dùng hắc Phong Yêu Sư thân phận, đối với yêu khí mẫn cảm, lúc trước hắc liên phát hiện toàn bộ Yêu Tiên Tông, yêu khí kinh người, có thể dưới mắt, cái này trong hố sâu yêu khí, càng là kinh thiên.

“Ta trước khi tại đệ nhất cảnh giới, theo thứ ba phong đến thứ tư phong trong quá trình, thật không có phát hiện, tại đây vẫn tồn tại như vậy một cái quỷ dị hố to.” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, có quan hệ cái hố này, hắc trong đầu Kha Cửu Tư trong trí nhớ không có.

“Cửu Tư, đừng đánh yêu động chủ ý...” Tại Mạnh Hạo ánh mắt nhìn hướng cái kia hố sâu lúc, bên cạnh hắc một cái mị nhân như tơ, thính tai tiêm thiếu nữ, không hề cười mở miệng, trong hai tròng mắt chớp động mị thái, phảng phất tại trên người nàng, có một cổ đủ để đầu độc tâm thần dụ hoặc.

“Cái kia yêu động, lần trước chúng ta không phải đi đến sao, lãng phí một cách vô ích nhiều như vậy bảo bối, cũng chỉ là lại để cho nhánh dây kéo dài mấy ngàn trượng mà thôi, khoảng cách cuối cùng, không biết có còn xa lắm không đây này.” Thiếu nữ bên người, một cái bộ dáng tuấn mỹ thanh niên, mang theo tiếc nuối mở miệng, sau lưng của hắc có hai cái màu đen cánh, vô lúc vô thanh vô tức.

“Trong truyền thuyết, chỗ đó thể nhưng mà nghĩ lại lấy chúng ta Yêu Tiên Tông thủ hộ đệ nhất trọng thiên Yêu Thần, nghe nói thủy chung ngủ say. Hiếm thấy thức tỉnh.” Mạnh Hạo bên cạnh thân. Một cái hai tay khi thì có sắc bén móng tay lóng lánh thanh niên. Lắc đầu nói ra.

Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ, nhẹ gật đầu, mọi người không hề nhìn cái này yêu động, tiến về trước thứ ba phong.

Vừa mới tiến đến, lập tức liền có thứ ba phong hoàn khổ, chủ động đem sở hữu đệ tử hạch tâm toàn bộ kêu lên, không mà quần xem bọn hắc làm khí gió gì nguyên ý hay vẫn là không muốn, đối mặt tông môn đệ nhất ác bá. Bọn hắc chỉ có thể xuất hiện.

Mạnh Hạo ánh mắt đảo qua trước mặt cái này mấy ngàn người, dần dần nhú mày, hắc nhận không xuất ra bên trong có ai là Quý gia gửi thân, trầm ngâm ở bên trong, hắc đã đến gần một ít, lần nữa đảo qua về sau, mang theo mọi người, đi thứ hai phong.

Cho đến đã đến đệ nhất phong lúc, Mạnh Hạo xem lên trước mặt mấy ngàn đệ tử hạch tâm, như cũ là không có gì thu hoạch. Đáy lòng của hắc thâm than, giờ phút này thời gian đã về đi mấy canh giờ. Có lẽ đã có người thức tỉnh.

Ngay tại Mạnh Hạo muốn đi thứ năm phong xem xét lúc, thân thể của hắn theo những đệ nhất này phong đệ tử hạch tâm phía trên bay qua, đột nhiên, một cỗ cường yếu ớt chấn động, tại Mạnh Hạo trong nội tâm mãnh liệt xuất hiện, hắn lập tức tâm thần chấn động, bước chân nháy mắt dừng lại, cúi đầu nhìn về phía những đệ tử hạch tâm kia.

Từng cái tới gần về sau, Mạnh Hạo ánh mắt, đã rơi vào trong mọi người, một thanh niên trên người, thanh niên này dung nhan không tầm thường, đứng ở nơi đó, mặt không biểu tình, đương Mạnh Hạo nhìn về phía hắn lúc, thanh niên này cũng sững sốt một chút, hình như có chút ít tâm thần bất định.

“Chính là người rồi!” Mạnh Hạo bỗng nhiên mở miệng, hắn tại ở gần thanh niên này bên người lúc, cái loại này yếu ớt cảm giác mới chậm rãi nhiều đi một tí, tuy nói không biết được cụ thể, nhưng Mạnh Hạo cũng có thể đoán được đến, cái này nhất định là nào đó liên hệ.

“Bốn tiểu tử, ta...” Thanh niên này sắc mặt lập tức tái nhợt, liền vội mở miệng.

Mạnh Hạo trong mắt sát cơ lóe lên, có thể trước khi bị trách phạt bóng mờ vẫn còn, hắn có chút không muốn tại chỗ sát nhân, dù sao môn quy sâm nghiêm, trong tông môn sát nhân, vẫn sẽ có chút ít phiền toái.

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên thanh niên này thân thể mạnh mẽ mà run rẩy, hai mắt lộ ra một vòng mờ mịt, cùng lúc đó, tại trên người của hắn, có một cỗ ngoại nhân phát giác không đến khí tức, trong chốc lát như là thức tỉnh.

Tại Mạnh Hạo trong mắt, hắn lập tức chứng kiến, tại thanh niên này sau lưng, có một đoàn mơ hồ hư ảnh xuất hiện, cái này hư ảnh bên trong có một người nam tử, trên bờ vai đứng đầy Ô Nha, tướng mạo tuấn lãng, Quý gia chỉ mỗi hắn có khí tức, lập tức tản ra.

“Quý Minh Phong!” Mạnh Hạo liếc tựa nhận ra đối phương, trong mắt sát cơ bỗng nhiên lóe lên, giờ phút này một màn này, hiển nhiên là đối phương muốn thức tỉnh.

“Không còn kịp rồi, hắn như tỉnh lại, biến cố quá nhiều.” Mạnh Hạo nhìn đang tại thức tỉnh Quý Minh Phong liếc.

“Quý gia người, giết một cái cũng là giết, giết hai cái cũng đồng dạng, Quý gia Đạo Tử sao, Quý Minh Phong, người không có thức tỉnh cơ hội!” Mạnh Hạo làm việc quyết đoán, thân thể nháy mắt nhoáng một cái, lập tức xuất hiện ở Quý Minh Phong trước người, tại bốn phía người kinh hô ở bên trong, hắn tay phải nâng lên, lập tức oanh tại Quý Minh Phong ngực.

Một chớp mắt này, dùng Mạnh Hạo tu vi, bản không thể đối với cái này gửi thân thân thể tạo thành tổn thương, có thể thân thể này về sau, chỉ có Mạnh Hạo có thể chứng kiến Quý Minh Phong hư ảnh, nhưng lại thân thể âm âm chấn động, hai mắt khép kín trong như muốn giãy dụa mở ra.

Tại đây Yêu Tiên Tông!

Môn quy sâm nghiêm, trong ngày thường Kha Cửu Tư làm việc, tuy nói hoàn khổ, lúc giết người tuy có, nhưng ở như thế mặt của mọi người, tối đa cũng tựa là kích thương mà thôi, hơn nữa là tại chỗ tối, lợi dụng thân phận của mình, đem các loại cùng hắn có mâu thuẫn chi nhân, tại tông môn bên ngoài diệt sát.

Cho nên giờ phút này Mạnh Hạo xuất hiện, vừa mới bắt đầu chỉ là khiến cho kinh hô, thậm chí phía sau hắn những đi theo kia mà đến hơn một trăm người, vẫn còn dậm tiếu, không có đi ngăn cản, mặc dù là đệ nhất phong đệ tử hạch tâm, cũng phần lớn là nhú mày, có thể cũng hiểu biết cái này Kha Cửu Tư tại trong tông môn tiếng xấu, không muốn trêu chọc.

Dù sao, bất kỳ một cái nào khổng lồ tông môn, đều có như Kha Cửu Tư người như vậy tồn tại, việc này không cách nào tránh khỏi, cái đó một cái tông môn đều là như thế này.

Mà khi Mạnh Hạo một chớp mắt rơi xuống, Quý Minh Phong chỗ gửi thân thanh niên, lập tức thân thể mạnh mẽ mà chấn động, hướng về sau rút lui lúc, bốn phía tu sĩ, lập tức sắc biến hóa.

Bởi vì vì bọn họ nhìn ra, cái này bị Mạnh Hạo một chớp mắt đập bay đệ nhất phong đệ tử hạch tâm, rõ ràng xuất hiện Hồn Diệt dấu hiệu, loại chuyện này, lại để cho tất cả mọi người chấn động.

Hồn Diệt, cũng không phải là thân thể tử vong, mà là trở thành hoạt tử nhân, hồn phi phách tán, thậm chí từ loại nào trình độ đi lên nói, thật sự chính tử vong, còn muốn khùng bố.

Mạnh Hạo trong mắt sát cơ lóe lên, chứng kiến Quý Minh Phong hồn, giờ phút này mãnh liệt chấn động, hai mắt càng là sắp đóng mở một đạo khe hở, hần hừ lạnh một tiếng, lần nữa tới gần, tay phải nâng lên về phía trước một quyền rơi xuống.

Nổ vang ở bên trong, bị Quý Minh Phong gửi thân thân hình, lần nữa chấn động, nhìn như không ngại, có thể phía sau hần hư ảo Quý Minh Phong, hồn ảnh càng thêm tan rã, run rẩy ở bên trong, giống như phát ra im ắng gào rú, phẳng phất chính đem hết toàn lực đi thức tỉnh.

Mạnh Hạo đang tại lại ra tay, bốn phía đệ nhất phong đệ tử hạch tâm, nguyên một đám lập tức tiến lên ngăn cản, thậm chí Mạnh Hạo sau lưng những một đường kia theo hần mà đến mọi người, cũng đều cản trở Mạnh Hạo.

“Cửu Tư, không thể như thế.”

“Cửu Tư trước chia ra tay, chúng ta tìm một cơ hội, nhất định lại để cho người này có chạy đằng trời, làm gì đang tại mọi người mặt đưa hần diệt sát...”

Mạnh Hạo lập tức mọi người ngăn cản xuống, Quý Minh Phong hồn, thức tỉnh khí tức càng phát ra nồng đậm, thậm chí hai mắt tại đây trong tích tắc, ẩn ẩn xuất hiện hào quang.

“Tự là người này đối với ta đầu độc, cùng cái kia yêu nữ cấu kết, hại ta bị trách phạt, hôm nay không giết người này, thề không bỏ qua!” Mạnh Hạo hai mắt chớp động, lạnh lùng mở miệng lúc, thân thể nhoáng một cái, lần nữa xông ra, phía sau hần những mặt khác kia phong hoàn khổ đệ tử, cả đám đều chân chờ, sau đó nhao nhao cắn răng, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, lần nữa đem hần ngăn cản.

Tại Mạnh Hạo nhú mày nhìn về phía bọn hần đồng thời, cái này hơn mười người nhao nhao hướng về Mạnh Hạo truyền ra thần niệm.

“Nhất định phải giết?”

“Nhất định phải giết!” Mạnh Hạo quả quyết đáp lại.

“Tốt, người vừa mới thụ hết trách phạt, mặc kệ người vì sao phải giết người này, chúng ta cùng người đồng loạt ra tay!”

“Như vậy coi như là trách phạt, chúng ta cùng một chỗ khiêng, tổng so một mình người áp lực muốn nhỏ rất nhiều!” Cái này hơn mười người đều là Kha Cửu Tư tại tông môn bên cạnh trong mắt người hồ bằng cầu hữu, giờ phút này lời nói truyền ra lúc, lập tức quay người, theo bốn phía thẳng đến Quý Minh Phong mà đi.

Mạnh Hạo khẽ giật mình, nhìn thật sâu bọn hần liếc, lập tức đi về phía trước, mọi người cùng một chỗ, lập tức hoành tỏa ra bốn phía hết thấy ngăn cản đệ nhất Phong đệ tử, xuất hiện ở Quý Minh Phong bốn phía, tại Quý Minh Phong hồn hai mắt bỗng nhiên mở ra nháy mắt, nổ vang quanh quẩn.

Vô luận là Quý Minh Phong, hay là hần chỗ gửi thân chi nhân, tại đây trong tích tắc, tại đây nổ vang trong nổ vang, toàn bộ bỗng nhiên chấn động, nhất là Quý Minh Phong, vừa mới mở mắt ra, lập tức tự phát ra chỉ có Mạnh Hạo có thể nghe được thê lương kêu thảm thiết.

Hần hồn rất nhanh mơ hồ, thần sắc của hần nội lộ ra mờ mịt cùng sợ hãi, mở to mắt, nhìn về phía bốn phía lúc, lập tức ngưng tụ đã đến Mạnh Hạo trên người, đang nhìn đến Mạnh Hạo nháy mắt, hần hồn ảnh hai mắt bỗng nhiên co rút lại.

“Là người! !”

Tại đây một cái chớp mắt, nổ vang tái khởi, sở hữu ra tay, như là cuồng phong quét ngang lá rụng, trong chốc lát, Quý Minh Phong chỗ gửi thân thân thể, trực tiếp sụp đổ, tại đủ loại kinh thiên động địa thần thông xuống, tan thành mây khói.

Mà Quý Minh Phong hôn, cũng ở đây một cái chớp mắt, bỗng nhiên xé nát, hắn chỉ có Mạnh Hạo có thể nghe được kêu thảm thiết, quanh quẩn tại Mạnh Hạo bên tai lúc, Mạnh Hạo tay phải, trực tiếp đem Quý Minh Phong hôn, hoàn toàn nát bấy.

Phịch một tiếng, Quý gia cái này một đời kiêu dương Đạo Tử, bị Quý gia gửi dùng kỳ vọng cao danh sách chi nhân, tại đây Yêu Tiên Tông thứ hai cảnh giới, hư ảo Viễn Cổ trong thế giới, bị triệt để diệt sát.

Ở chỗ này tử vong, chẳng khác gì là hôn vong!

Cơ hồ tại Quý Minh Phong tử vong lập tức, tại đây Yêu Tiên Tông bên ngoài, Nam Thiên đại địa bên trên, Quý giới tổ trạch nội, ở đằng kia cao nhất trên tế đàn, khoanh chân ngồi Quý gia hôm nay tồn tại, Nam Thiên đệ nhất tổ, vị kia nhìn như thanh niên tu sĩ, nhắm hai mắt, bỗng nhiên mở ra.

Tại hắn hai mắt đóng mở nháy mắt, toàn bộ Nam Thiên đại địa bầu trời, phong vân kỳ dị, Thiên Địa biến sắc.

Hắn chậm rãi cúi đầu, nhìn mình trước mặt để đó chín miếng ngọc giản, tay trái chậm rãi nâng lên, đang muốn đi chạm đến đệ nhất mai, có thể không đợi hắn đụng chạm, lập tức cái này đệ nhất mai ngọc giản, truyền ra ken két thanh âm, trực tiếp vỡ vụn.

Tay của hắn, tại giữa không trung dừng lại.

Hắn sắc mặt, tại đây trong tích tắc, giống như nổi lên âm sương, cùng lúc đó, Đông Thổ bầu trời, Nam Vực chi thiên, Bắc Địa Thương Khung, tia chớp nổ vang, giống như theo hắn sắc mặt bên tai, nổi lên vô cùng mây đen.

“Vẫn lạc...” Hắn thì thào mở miệng, thanh âm khàn khàn, trong thần sắc, mang theo một vòng không cách nào tin, dùng tu vi của hắn, dùng địa vị của hắn, như vậy thần sắc, đã thật lâu không có xuất hiện.

571. Chương 571: Còn Không Kêu Thảm Thiết!

“Làm sao lại. . . Vẫn lạc?” Thanh niên sắc mặt càng phát ra âm trầm, hắn thời gian dần qua ngẩng đầu, trong đôi mắt có tia chớp tại du tẩu, trong thân thể có Lôi đình tại ngập trời nổ vang.

“Yêu Tiên cổ tông, nguy hiểm trình độ không cao, chỉ có cảnh giới thứ nhất bên trong, bởi vì gửi thân lựa chọn, sẽ xuất hiện tranh chấp, nhưng ai dám trêu chọc Quý gia?” Thanh niên trầm mặc, trong mắt cất giấu khó hiểu, càng có một tia che giấu sâu đậm phần nộ cùng đau nhức.

Quý Minh Phong, là hắn rất xem trọng hậu bối một trong, gửi dùng kỳ vọng cao, hắn vô luận như thế nào cũng không cách nào nghĩ đến, lại tại Yêu Tiên tông tử vong!

”Thứ hai cảnh giới, là hư ảo cảnh giới, chỗ đó nhìn như nguy hiểm, nhưng mà muốn xuất hiện nguy cơ sinh mệnh đấy, cực kỳ ít thấy, điều này cần quá nhiều cơ duyên cùng trùng hợp, tính toán thời gian, giờ phút này hắn là thứ hai cảnh giới vừa mới mở ra, dùng Minh Phong tư chất, xác nhận sớm nhất thức tỉnh một hai người một trong, làm sao lại vẫn lạc?

Yêu Tiên cổ tông mở ra vài vạn năm, Quý gia người, chưa từng có một lần. . . Tại đó xuất hiện chính thức tử vong!

Minh Phong. . . Hắn tại sao lại vẫn lạc?” Thanh niên trầm mặc, trong mắt hàn khí, làm cho cả Nam Thiên đại địa, đã nổi lên băng tuyết.

Tại đây trong trầm mặc, hắn bỗng nhiên tay phải nâng lên, lập tức trong tay hắn xuất hiện một mặt La Bàn, tại đây La Bàn trung tâm, tồn tại một vòng màu đen Thái Dương, khiến cho cái này La Bàn, tản mát ra hắc mang.

Nhìn qua La Bàn, thanh niên tay trái nâng lên, ở trên chậm chạp chấn động, trong mắt lộ ra thôi diễn chi ý, nhưng là chính là mấy cái thời gian hô hấp, hần bỗng nhiên thần sắc đại biến, trong tay La Bàn phịch một tiếng, lại trực tiếp vỡ vụn nhất đạo khe hở.

Hần hít vào khẩu khí, lộ ra khó có thể tin chi ý.

”Biến số! Ta chỉ tính ra, tại đây một lần Yêu Tiên cổ tông mở ra trong, xuất hiện một cái. . . Chính vạn năm đến trước đó chưa từng có biến số! !

Cái này biến số, thậm chí sẽ ảnh hưởng thời gian trôi qua, ảnh hưởng một ít tại tuế nguyệt Trường Hà trong đã phát sinh sự tình!

Tại sao lại như thế! ,

Giờ này khắc này, Yêu Tiên trong tông, cảnh giới thứ hai bên trong, đệ nhất trên đỉnh.

Bởi vì Quý Minh Phong cùng gia gửi thân tử vong, bốn phía nháy mắt hoàn toàn yên tĩnh, tất cả đệ nhất phong đệ tử hạch tâm đều trầm mặc nhìn xem một màn này, trong hai mắt dần dần lộ ra lạnh lùng chi mang, đã liền Mạnh Hạo sau lưng những cái kia theo tới lại không có động thủ chi nhân, cũng đều nhao nhao tâm thần chấn động, trong óc vu vu, đây hết thảy phát sinh quá nhanh, thế cho nên bọn hắn còn chưa tới nhớ rõ phản ứng hậu quả.

Giờ phút này đến rồi đệ nhất phong đệ tử hạch tâm tử vong, những người này lập tức trong óc vu vu bọn hắn sắc mặt biến hóa, nhao nhao biết, lúc này đây. . . Xong đại họa.

Mạnh Hạo đứng ở không trung, mắt nhìn bốn phía cùng mình niên kỷ không sai biệt lắm, cùng mình cùng nhau xuất thủ hơn mười người, những người này, đều là tất cả phong hoàn khoa, trong mắt người ngoài bọn họ là hồ bằng cầu hữu có thể chính bọn hắn biết, lẫn nhau ở giữa tình bạn sớm đã tại đây chút ít năm hoang đường ở bên trong, càng phát ra khắc sâu.

Mạnh Hạo nhìn bọn họ, bọn hắn cũng nhìn xem Mạnh Hạo, lẫn nhau ánh mắt đảo qua, đều hặc hặc cười cười.

Sau nửa canh giờ, từng trận tiếng chuông vang vọng toàn bộ Yêu Tiên tông, cùng lúc đó, tại Yêu Tiên tông giữa không trung, xuất hiện một cái cực lớn màn sáng lao tù, cái này trong lồng giam, Mạnh Hạo, còn có trước xuất thủ hơn mười người, nhao nhao bị trói cột vào bên trong.

Đang tại toàn bộ tông môn đệ tử mặt, một cái ở trần đại hán, tại không trung trôi nổi, từ từ nhắm hai mắt, cho đến tiếng chuông vang vọng rồi năm sau đó, đại hán này hai mắt bỗng nhiên đóng mở, lộ ra bức người tinh mang, tay phải hắn nâng lên hư không một trảo, lập tức một cái màu đen cây roi, lập tức trống rỗng xuất hiện, cái này cây roi chừng ngàn trượng chiều dài vung vẩy lúc hư vô vỡ vụn, tia chớp du tẩu, phát ra BA~ BA~ thanh âm, thanh âm này kinh tâm động phách, truyền khắp toàn bộ tông môn.

“Tàn sát tông môn đệ tử, dựa theo môn quy, vốn nên dùng mạng hoàn lại, niệm tình người tổ tông tại tông môn có công. . . Tội chết có thể miễn, trách phạt khó thoát!”

”Phụng bầy đại Chí Tôn chi mệnh, phế Kha Cửu Tư đệ tử thân truyền danh hào, phế Hứa Thiên Hải, Trần Mộng Vân. . . Bọn ngươi mười bảy người đệ tử thân truyền danh hào, toàn bộ cách chức làm nội môn đệ tử, vạn năm không thể khôi phục!

Càng cần thừa Địa Ngục ba cây roi, cây roi cây roi sinh tử, dùng cái này trách phạt! Trong đó Kha Cửu Tư, cần thừa bốn cây roi!

Nếu có lần sau nữa, toàn bộ dùng mạng hoàn lại! , đại hán nhàn nhạt mở miệng, thanh âm truyền khắp toàn bộ tông môn, tất cả nghe được chi nhân, đều trong nội tâm khiếp sợ, như vậy trách phạt, đã cực kỳ nghiêm khắc, thân phận làm thấp đi, vạn năm không thể khôi phục, đây là tiếp theo, quan trọng nhất là, Địa Ngục roi vọt, trừ phi có đủ cực cao tư chất, ít có người có thể thừa nhận hai cây roi trở lên!

Tại tất cả mọi người trong trí nhớ, ba cây roi, đã có nghìn năm không có xuất hiện qua, về phần bị đặc thù chiếu cố Kha Cửu Tư, hắn bốn cây roi. . . Đã tới ít ba nghìn năm, chưa từng xuất hiện.

Tại đây trong tích tắc, tất cả Yêu Tiên tông đệ tử, đều hoàn toàn yên tĩnh, nhất tề ngẩng đầu nhìn hướng lên bầu trời, nhất là đệ nhất phong, càng là lộ ra vẻ kiêu hãnh chỉ ý.

Không trung màn sáng bên trong, Mạnh Hạo cùng với khác hơn mười người, nghe ra đến bên ngoài đại hán lời nói về sau, nguyên một đám lập tức sắc mặt biến hóa.

”Con bà nó chứ, như vậy hận, ba cây roi. . . ,

”Lão tử cũng coi như khai sáng khơi dòng, ba cây roi thì như thế nào! !”

”Cái gì lần đệ tử thân truyền, lão tử đều muốn công pháp, đều muốn truyền thừa, đều muốn bảo bối, câu nói đầu tiên có thể, cái này cái gì đệ tử thân phận, không thềm để ý!”

”Cửu Tư, các huynh đệ bị phạt không sao, những lão gia hỏa kia tối đa để cho chúng ta da thịt chịu khổ, không có khả năng hủy diệt chúng ta, bất quá người cũng nên nói cho chúng ta biết, đến cùng tại sao phải khoảnh khắc đệ nhất phong đệ tử hạch tâm?”

Mạnh Hạo nhìn xem bốn phía hơn mười người, mặc dù hắn biết rất rõ ràng nơi này là hư ảo, vẫn như trước trong nội tâm cảm động, loại này cùng chung hoạn nạn cảm giác, lại để cho Mạnh Hạo thậm chí không muốn suy nghĩ, nơi đây cũng không phải là chân thật, không muốn lo lắng, chính mình cũng không phải là Kha Cửu Tư.

Chẳng qua là, câu hỏi của bọn hắn, Mạnh Hạo không biết nên như thế nào đi nói, đã trầm mặc một lát, hắn cắn răng một cái.

”Tiểu tử này âm thầm câu dẫn ta một cái sư muội! ,

Mạnh Hạo lời nói vừa ra, lập tức bốn phía cái này hơn mười người, nguyên một đám thần sắc cổ quái, sau đó cất tiếng cười to.

Khi bọn hắn tiếng cười truyền ra lúc, màn sáng bên ngoài đại hán, lạnh lùng mở miệng.

”Roi thứ nhất. , hắn lời nói giữa, tay phải bỗng nhiên nâng lên, cây roi tại hư vô vụn vụn, mãnh liệt hất lên mà ra, bén nhọn thanh âm nháy mắt nhắc lên đồng thời, BA~ một tiếng.

Thanh âm này thanh thúy, liên tiếp vang lên hơn mười cái, nhiều tiếng động trời, nổ vang như lôi đình gào thét.

Cái kia cây roi, trực tiếp từ Mạnh Hạo bọn người trên thân, nháy mắt rút qua.

Mạnh Hạo toàn thân nổ vang, như muốn hồn bay phá tán, cái loại này không cách nào hình dung kịch liệt đau nhức, trong nháy mắt đã kích thích tâm thần, lại để cho trước mắt hắn trực tiếp mơ hồ, cùng lúc đó, từng trận kêu thê lương thăm thiết, lập tức từ chung quanh hắn truyền ra.

Giờ này khắc này, ở phía xa thứ bảy trên đỉnh, có bảy thân ảnh, đang đứng ở nơi đó, như là thất luân chí cao vô thượng Thái Dương, ngóng về nơi xa xăm hình phạt một màn, trong bảy người một cái trong đó, đúng là Kha Vân Hải, hắn sắc mặt âm trầm, giờ phút này lửa giận ngập trời, gắt gao nhìn chăm chăm vào xa xa bị rút hầu như muốn chết Mạnh Hạo.

”Hôm nay Lý Chủ ngủ say, còn thiên mệnh tại chúng, đem đạo cảnh phong ấn, không hiện người trước, sớm muộn có đại sự phát sinh, Kha huynh nếu như sẽ không lòng dạ ác độc một ít, sợ là ngày sau kẻ này nhất định xông hạ ngập trời đại họa.” Nói chuyện đây, là một người trung niên nữ tử, nữ tử này thần sắc lạnh nhạt, toàn thân phát ra bảo quang, đứng ở nơi đó, giống như Thiên Địa dung hợp, đúng là bảy đại Chí Tôn ở bên trong, thứ sáu phong Chí Tôn.

”Kha huynh, đứa nhỏ này hoàn toàn chính xác có chút. . . Chính hắn xúc phạm môn quy cũng liền mà thôi, còn đâu độc những người khác được liên lụy, bản tính. . . Ái. , thứ ba phong Chí Tôn, là một cái lão giả, mặt mày ủ rũ, toàn thân tràn đầy tang thương, giờ phút này lắc đầu.

”Kẻ này rõ ràng có nghịch cốt, những năm gần đây này, hắn làm việc ương ngạnh, chết trong tay hắn đệ tử, đã có hơn mười người, chỉ có điều chúng ta nhìn tại Kha huynh tình cảm bên trên, không muốn truy cứu mà thôi, hôm nay hắn trắng trợn giết người, hoàn toàn chính xác qua! , đệ nhất phong Chí Tôn, là một thanh niên, hắn hai mắt dài nhỏ, tuần lã phi phạm, toàn thân phát ra kim quang, như có vô số kiếm ảnh

tại bốn phía lóng lánh, hình thành kiếm dương, hần lời nói bình thản, có thể phong âm giống như tay cầm lợi kiếm, xuyên thẳng qua hư vô.

Ngay tại ba người bọn họ lời nói vừa mới nói xong, Kha Cửu Tư thanh âm, mang theo tức giận truyền ra.

“Nghịch tử! ! Nghịch tử! !”

”Vừa mới thả hần đi ra ngoài, liền lại làm ra như thế táng tận thiên lương sự tình, đem hần quất chết được rồi, coi như lão phu không có cái này con trai độc nhất!

Hần nếu không chết, sớm muộn gì cũng muốn đem ta cứng rắn tức chết, những năm này, bởi vì Lý Chủ còn thiên mệnh tại chúng, sử dụng sinh linh cuối cùng có thọ cực hạn, đạo cảnh không dám hành tẩu thiên hạ, lão phu thọ nguyên khô kiệt, không có vô tận chi mệnh, đại nạn sớm lâm, chư vị đạo hữu đối với cái này nghiệt tử rất nhiều nhẫn nại, việc này Kha mỗ thủy chung ghi khắc.

Lại để cho hần chết a, là Kha mỗ năm đó vì tông môn, vì Lý Chủ, chín lần Sơn Hải Chiến giết chóc quá nhiều, khiến ười lăm tử, chỉ còn lại có hần một cái dòng độc đinh, nuông chiều từ bé, nhất định Kha mỗ có này một kiếp.

Mà thôi, mà thôi, lại để cho hần chết a!” Kha Vân Hải quay người, toàn thân giống như thoáng cái già nua, trên người Tử khí tràn ngập, càng phát ra nồng đậm.

Kha Vân Hải quay người lúc, nơi đây sáu người khác nhao nhao trầm mặc, trong đó thứ bảy phong Chí Tôn, là một cái tiên phong đạo cốt lão già tóc bạc, hần than nhẹ một tiếng, ánh mắt đảo qua bầu trời xa xa, đã rơi vào cái kia giờ lên cây roi đại hần trên người.

Đại hần này thân thể rất nhỏ ngừng lại, sau đó rút ra roi thứ hai.

Thanh âm như trước động trời, thậm chí mãnh liệt hơn, thoát nhìn kinh tâm động phách, nhưng trên thực tế, rơi vào Mạnh Hạo bọn người trên thân lúc, lại rõ ràng so với trước hơi nhỏ một ít.

Cho đến roi thứ ba rơi xuống, Mạnh Hạo hơn mười người, nguyên một đám da tróc thịt bong, thần sắc tiêu tụy, khó khăn ngẩng đầu, cả đám đều đặng chất nhìn xem Mạnh Hạo, bọn hần biết, Mạnh Hạo nơi đây, còn muốn thừa nhận thứ tư cây roi.

Mạnh Hạo cười khổ, đúng lúc này, thứ tư cây roi oanh oanh mà đến, một cái chớp mắt một mình đã rơi vào Mạnh Hạo trên người, cùng lúc đó, tại Mạnh Hạo bên tai, truyền đến Kha Vân Hải thanh âm tức giận.

“Còn không kêu thảm thiết!”

Mạnh Hạo sửng sốt một chút, sau đó phát ra cực kỳ bi thảm thê lương kêu thảm thiết, thanh âm này nghe được bốn phía những người khác, nguyên một đám nhìn thấy mà giật mình. . .

Hình phạt chấm dứt, lập tức có riêng phần mình ngọn núi chỉ nhân chạy đến, đem Mạnh Hạo đám người vịn, nhanh đi về chữa thương, cho đến Mạnh Hạo về tới thứ tư phong lúc, Kha Vân Hải thanh âm, tại toàn bộ thứ tư phong vang vọng.

“Đừng vịn hần, nghịch tử, cút cho ta tới đây!”

Vịn Mạnh Hạo thứ tư Phong đệ tử chần chừ một chút, tại Mạnh Hạo ý bảo hạ buông lỏng tay ra, Mạnh Hạo cười khổ, nhưng trong lòng có tình cảm ấm áp, thở dài, dần dần đi về hướng Kha Vân Hải chỗ động phủ.

572. Chương 572: Lý Chủ Truyền Thừa

Mạnh Hạo cảm giác mình cái thân phận này, tại đạt được tiện lợi đồng thời, cũng đã nhận lấy áp lực, quần áo lụa là thân phận, khiến cho hần có thể không kiêng nể gì cả làm việc, nhưng nơi đây dù sao cũng là khổng lồ tông môn, môn quy không thể sờ nhẹ.

“Đáng tiếc không tìm được Hồ Duyên lão tổ. . . Những người khác thời gian ngắn cũng không cách nào tìm được, đã như vậy, cũng liền không cần phải đi cưỡng ép tìm kiếm, ở chỗ này, muốn dùng đạt được đạo pháp truyền thừa làm chủ.”

Mạnh Hạo đi vào động phủ lúc, Kha Vân Hải khoanh chân ngồi ở trên giường đá, nhìn qua đi tới Mạnh Hạo, hừ lạnh một tiếng.

“Biết người lần này sai ở nơi nào sao.” Kha Vân Hải lạnh giọng mở miệng.

Mạnh Hạo ngẩng đầu nhìn rồi Kha Vân Hải liếc, không nói gì.

“Người sai tại không nên như thế trắng trợn đánh chết đồng môn đệ tử!” Kha Vân Hải nhìn qua Mạnh Hạo, chậm rãi nói ra.

Mạnh Hạo hai mắt nháy mắt lóe lên.

“Người sai tại ứng với lựa chọn một cái mặt khác thời gian, lại đi ra tay!”Kha Vân Hải nhìn xem Mạnh Hạo, khoát tay chặn lại, giống như chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

”Giết người mà thôi, ta đây cả đời giết chóc vô số, tu sĩ sở tu, chỉ cầu tâm không khởi, người đã muốn giết hấn, liền nhất định là có nhất định phải giết lý do, người ngày bình thường rất thông minh, hôm nay như thế lỗ mãng, có thể thấy được người muốn sao là diệt khẩu, hoặc là sợ hấn che giấu.

Mặc kệ người cùng đối phương có gì tư oán, thân phận của người, đều không cho phép người trước công chúng đánh chết!”Kha Vân Hải chậm rãi mở miệng.

Mạnh Hạo nhìn trước mắt Kha Vân Hải, nội tâm xuất hiện lần nữa rồi chấn động, cái này chấn động, đến từ linh hồn hấn, đến từ hấn trong trí nhớ đối với phụ thân mơ hồ ấn tượng, trong trầm mặc, Mạnh Hạo bỗng nhiên nở nụ cười.

Hấn dứt khoát quên chính mình cũng không phải là Kha Cửu Tư sự tình, nếu như đến nơi này, có lẽ Kha Cửu Tư cũng không muốn chính mình vĩnh viễn đều tự mình nhắc nhở, không phải chính thức Yêu Tiên tông chi nhân.

Nếu như thế. . . Ta là Mạnh Hạo, cũng là Kha Cửu Tư.

“Ta cảm thấy. . . Ta thật sự làm sai đây, là tự mình ra tay.” Mạnh Hạo bỗng nhiên mở miệng.

Kha Cửu Tư khẽ di một tiếng, nhìn về phía Mạnh Hạo.

“Ta không nên chính mình đi giết hấn, ta có lẽ nói cho người, sau đó người chỉ cần một câu, hấn liền chết rồi, cũng không có có nhiều như vậy phiền toái.” Mạnh Hạo nhẹ nói nói.

Kha Vân Hải mở to mắt, nhìn xem Mạnh Hạo, bỗng nhiên nở nụ cười, tiếng cười càng lúc càng lớn, đến cuối cùng, cũng không biết là giận quá mà cười, hay là thật đang cười to, hấn tay phải vung lên, lập tức một cỗ nhu hòa gió rơi vào Mạnh Hạo trên người, lập tức thương thế của hấn lập tức chuyển biến tốt đẹp.

Sau đó, Kha Vân Hải trầm ngâm một chút, tay phải nâng lên hướng về bên người Long chén nhỏ Phượng tâm cây đèn một trảo, lập tức có hai sợi quang bị rút ra, tại không trung lúc, bốn phía bát phương nồng đậm đến cực điểm Thiên Địa lực lượng, trong nháy mắt tiến đến, thành hình tại không trung ngưng tụ ở một chỗ, lại tại Kha Vân Hải trước mặt, như là luyện khí bình thường, tạo thành hai cái cực lớn Tăng Đá pho tượng.

Hai cái này pho tượng, chừng một cái cao hơn người, toàn thân đen kịt, cầm trong tay đại kiếm, như là binh tượng, phịch một tiếng, đã rơi vào trên mặt đất.

Chỉ là khí tức, khiến cho Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, cảm nhận được không cách nào hình dung uy áp, đã vượt qua hấn cả đời này, thấy tất cả cường giả.

Cùng lúc đó, Kha Vân Hải tay phải chỉ một cái Mạnh Hạo, lập tức Mạnh Hạo mi tâm xuất hiện nhất đạo khe hở, hai giọt máu tươi không bị hấn khống chế bay ra, phân biệt rơi vào cái này hai cái pho tượng trên người.

Từng cái rơi vào về sau, cái này hai cái binh tượng lập tức hai mắt lóe lên, như là có đủ rồi Linh tính, tại Mạnh Hạo hướng bọn chúng nhìn lại lập tức, lập tức Mạnh Hạo có loại giống như có thể tùy ý điều khiển cái này hai cái khổng bố đến rồi cực hạn binh tượng cảm giác.

“Cái này hai cái binh tượng, có người Hồn huyết ở bên trong, dù là kinh nghiệm vài vạn năm, dù là bọn chúng nhiều lần trắc trở, kinh nghiệm mấy chủ, nhưng chỉ cần người xuất hiện ở bọn chúng trước mặt, người chính là bọn chúng chí cao vô thượng đệ nhất chủ!” Kha Vân Hải sắc mặt có chút hồng nhuận phơn phớt, tóc có xám trắng đi một tí, nhàn nhạt mở miệng lúc, thâm ý sâu sắc nhìn Mạnh Hạo liếc.

“Ta Kha gia giết người, không cần người khác tương trợ. Người đi xuống đi, hảo hảo đem Ly Thần Quyết cảm ngộ, còn có. . . Đứng cho vì phụ gây chuyện nữa, được sao? Người cũng không nhỏ, thành thực một ít a” “.” Kha Vân Hải nói ra cuối cùng, lần nữa thở dài.

Mạnh Hạo vội ho một tiếng, nhẹ gật đầu, hai mắt lại lộ ra kỳ dị chi mang, bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn xem Kha Vân Hải, trên mặt không có cảm giác nổi lên ngại ngần chi ý.

“Cha, Sơn Hải kinh người có sao?”

Kha Vân Hải sững sốt một chút, vỗ giường đá.

“Nhóc con, Sơn Hải kinh? Người cho rằng cái này Yêu Tiên tông là người cha ta chế hay sao?”

“Một chiêu nửa thức cũng được a.” Mạnh Hạo tranh thủ thời gian nói ra.

“Sơn Hải kinh, đệ nhị trọng thiên Tam Đại Yêu Sơn, đệ tam trọng thiên Lưỡng Đại Thánh Địa, đều không thể đạt được chút nào, người cho rằng cha người ta đây cái đệ nhất trọng thiên thứ tư phong chi chủ, có thể hướng đệ tứ trọng bầu trời, hôm nay ngủ say Lý Chủ, muốn tới Sơn Hải kinh?”

“Sơn Hải kinh, nếu như người thật muốn muốn, chỉ có một biện pháp, Lý Chủ ngủ say trước có truyền thừa lưu lại, ai có thể leo lên tứ trọng thiên, đi đến trước mặt của hắn, liền có thể đạt được hắn truyền thừa!” Kha Vân Hải cả giận nói, vung tay lên, muốn đem Mạnh Hạo đuổi đi.

“Không có Sơn Hải kinh cũng không sao a, cha, người dùng người đang ở đây trong tông môn quyền lực, giúp ta đem những cái kia cần môn phái cống hiến mới có thể đạt được ba nghìn đạo pháp. . . Đều cho ta đổi lấy a.” Mạnh Hạo tranh thủ thời gian lui mà cầu tiếp theo, vội vàng nói.

Kha Vân Hải mở to mắt, ngơ ngác nhìn trước mắt Mạnh Hạo.

“Ba nghìn đạo pháp, người thật coi cái này Yêu Tiên tông, là người cha ta đến hay sao?” Kha Vân Hải cả giận nói.

“Hai nghìn chín trăm chín mươi chín cũng được, không thể ít hơn nữa nữa a.” Mạnh Hạo cắn răng mở miệng.

“Cút, không có!” Kha Vân Hải gào thét, tay phải vung lên.

“Cho ta đầy đủ công pháp, ta liền an tâm tại thứ tư phong tu hành ”” Mạnh Hạo dùng ra rồi sát thủ đồng, lời này lời nói vừa ra, Kha Vân Hải nâng lên tay phải không khỏi ngừng lại, chần chờ một chút về sau, lại nhìn một chút Mạnh Hạo, thở dài một tiếng.

“Cho rằng phụ thân phận, chỉ có thể cho người đổi lấy ba trăm đạo pháp, nếu như người có thể toàn bộ hiểu ra, vì phụ giấu lại những biện pháp khác.” Kha Vân Hải lắc đầu, tay phải hư không một trào, toàn bộ bàn tay dung nhập hư vô bên trong, nhắm mắt giống như cảm thụ được cái gì, một lát sau, tay phải của hắn thu hồi lúc, trong lòng bàn tay nhiều hơn một quả ngọc giản, ném cho Mạnh Hạo về sau, Kha Vân Hải tay áo hất lên, lập tức cuồng phong vòng quanh Mạnh Hạo cùng cái kia hai cái binh tượng, ra động phủ.

Tại đây thứ tư phong trung đoạn, có một chỗ cực kỳ xa hoa khu vực, khắp nơi sáng chói tinh quang, bốn phía càng có kỳ hoa dị thảo, động phủ đại môn, khí phái ngàn vạn, nơi đây, đúng là Kha Cửu Tử động phủ.

Mạnh Hạo trong nội tâm phấn khởi, cầm lấy ngọc giản, còn có trong tay hai cái rút nhỏ rất nhiều lần binh tượng, về tới nơi đây lúc, sắc trời đã là hoàng hôn, tại động phủ của hắn bên trong, có tới tó hơn mười người, nguyên một đám đang nhìn đến Mạnh Hạo về sau, toàn bộ lộ ra mỉm cười, cung kính bái kiến.

Thậm chí Mạnh Hạo phát hiện, từ hần bước vào động phủ một khắc này lên, vô luận muốn làm chuyện gì, chỉ cần một câu, liền lập tức có người trợ giúp toàn bộ làm xong.

Điều này làm cho Mạnh Hạo nội tâm có chút cảm khái, phải biết rằng hần coi như là tại Tử Vận tông thân là Tử Lô đệ tử lúc, cũng không có hôm nay như vậy xa hoa, rất không thích ứng, chần chừ một chút, liền đem tôi tớ đánh phát ra.

Một thân một mình, khoanh chân ngồi ở đây khổng lồ trong động phủ, Mạnh Hạo cúi đầu nhìn về phía trước mặt bình tượng cùng ngọc giản.

Hai thứ này vật phẩm, hần thử qua, đều không thể để vào trong túi trữ vật, có thể Mạnh Hạo lại phát hiện, chính mình trong túi trữ vật vật phẩm, rõ ràng có thể bị lấy ra.

Nguyên bản hần không có cảm thấy điểm này có cái gì bất đồng, mà khi hần nhớ lại Quý Minh Phong lúc, Mạnh Hạo đã nhận ra không đúng, Quý Minh Phong trên người, Mạnh Hạo không có tìm được túi trữ vật, thậm chí Quý Minh Phong, chẳng qua là một đám hồn mà thôi.

Dù là hần dung hợp tại gửi thân trên thân thể, cũng như trước chẳng qua là hồn dung hợp.

Trầm ngâm ở bên trong, Mạnh Hạo lại nghĩ tới trước Kha Vân Hải lời nói trong, Lý Chủ, Tam Đại Yêu Sơn, Lương Đại Thánh Địa. . . Những thứ này, Mạnh Hạo trong đầu Kha Cửu Tư trong trí nhớ rất mơ hồ.

“Lúc trước Chỉ Hương đã từng nói lên một ít. . .” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, đem chuyện này tình chôn ở trong nội tâm, hần tin tưởng, Chỉ Hương sẽ có biện pháp tìm được chính mình, dù sao Chỉ Hương. . . Mới xem như chính thức Yêu Tiên tông đệ tử!

“Đến lúc đó, hết thấy thì có đáp án!” Mạnh Hạo không lại suy tư việc này, hôm nay hần thân thể của mình, vẫn tồn tại rồi rất nhiều kỳ dị, ví dụ như tu vi của mình, chẳng qua là Nguyên Anh Đại viên mãn, có thể tại đây Yêu Tiên trong tông, tu vi của hần yếu ớt đến cực điểm, nhưng hết lần này tới lần khác tất cả mọi người kể cả Kha Vân Hải đều không có phát hiện, giống như trong mắt bọn họ, chỗ đã thấy hần, cùng chính thức bản thân bất đồng.

Còn có rất nhiều nghi hoặc địa phương, những thứ này Mạnh Hạo chỉ có thể đem quy tội cảnh giới thứ hai Viên Cổ hư ảo dẫn đến, đây hết thấy, chẳng qua là một cuộc Yêu Tiên tông mộng mà thôi.

Tuy nói giấc mộng này vô cùng chân thật, có đủ vô hạn khả năng, nhưng mộng. . . Cuối cùng là mộng, cũng không phải là chân thật.

“Nếu như có thể chân thật đây. . .” Mạnh Hạo bỗng nhiên trong óc mạnh động một cái ý niệm như vậy.

“Nếu như đây hết thấy, có thể trở thành chân thật đây. . . Như là tại lịch sử Trường Hà ở bên trong, gia nhập như vậy một đoạn chân thật cải biến.” Mạnh Hạo mắt nhìn trước mặt không cách nào để vào túi trữ vật bình tượng, nội tâm thầm than, hần hiểu được cái này là không thể nào đấy, nơi đây dù sao chẳng qua là một cuộc ảo cảnh mà thôi.

Chẳng qua là trong nội tâm đáng tiếc hai cái này bình tượng, nếu như có thể đem mang ra, Mạnh Hạo dù là lập tức ly khai cái này Yêu Tiên cổ giới, hần đều cực kỳ cam tâm tình nguyện.

“Đạo pháp truyền thừa, mới là cái này thứ hai cảnh giới trọng điểm!” Mạnh Hạo trong mắt lộ ra kiên nghị, không lại đi suy tư những cái kia không phù hợp thực tế sự tình, cúi đầu đem ngọc giản cầm lấy, nhắm mắt cảm ngộ.

Một lát sau, hần mở mắt ra, trong mắt có chút mờ mịt.

“Lôi Linh Quyết. . . Mượn Thiên Lôi chi ý, dung thể luyện hồn, từ Lôi Hồn, hóa Lôi Linh, lột xác thân thể, tự thành Thiên Địa nhất đạo Lôi, hưởng vĩnh sinh bất diệt chi thân. . .” Mạnh Hạo trầm ngâm, tiếp tục xem xét.

Thần sắc của hần càng phát ra ngưng trọng, khi thì hô hấp dồn dập, khi thì mãnh liệt mở mắt ra, bị chính mình chỗ đã thấy đạo pháp khiếp sợ, hần không tưởng tượng nổi, thế gian này thần thông thuật pháp, lại có nhiều như vậy biến hóa, nhiều như vậy không thể tưởng tượng.

Trong lúc này có thôn phệ sau cơn mưa cầu vồng, hóa thành một cái bảy màu cá, nhảy lên ra Tinh Không, bơi vào núi trong nước, hóa thân Đại Yêu phương pháp.

Trong lúc này, có quan sát phong vân, thôi diễn thế gian Hoàng Tuyền, dùng Vương khí mình Thiên Ý, dùng mình Thiên Ý mà soán thiên địa pháp tắc, động một tí ngôi sao diệt, niệm lên tang thương sụp đổ.

Trong lúc này, còn có một hàng loạt thần thông thuật pháp, trong đó có một bộ xưng là cá bằng ý, là hoàn toàn dùng thần thức làm cơ sở, biến hóa hết ngàn vạn, tu đến cực hạn, bản thân càng hợp biến thành một cái Côn Bằng!

Công pháp này, lại để cho Mạnh Hạo nghĩ tới vãng sinh trong động vị kia kỳ dị Côn Bằng.

Đủ loại hết thấy, đều bị Mạnh Hạo cảm thấy không thể tưởng tượng, thời gian dần qua, hần chậm rãi phát hiện, cái này Yêu Tiên tông công pháp, rõ ràng trong đó có hơn phân nửa, lại. . . Là Yêu pháp!

573. Chương 573: Nàng Gọi Hứa Thanh

Cái gọi là Yêu pháp, tu sĩ có thể tu, vạn vật chúng linh, đều có thể tu, thậm chí tu đến cuối cùng, có thể thành Đại Yêu.

Nhất là Thôn Sơn Quyết, lại để cho Mạnh Hạo nhìn về sau, tâm thần mãnh liệt chấn động, công pháp này khí thôn sơn hà, cũng không phải là tân trang, mà là chính thức đi nuốt núi sông, do đó thành tựu bản thân tiên lộ, tái sinh nhân tiên!

Cũng không có thiếu thuật pháp, trong đó theo như lời Thiên Địa khí tức, dùng Yêu khí làm chủ, đem luyện hóa bên người, trở thành bản thân Thiên Yêu Biến, này biến tổng cộng mười chín tầng, mỗi tầng có thể biến thân một cái Đại Yêu, kinh Thiên động Địa.

Nhìn một chút, ngoại giới đã qua một đêm, sáng sớm đã đến lúc, Mạnh Hạo không có chút cảm giác nào, hần đắm chìm tại đây ngọc giản bên trong, trong chần đạo pháp, hoàn toàn rung động, giờ phút này Mạnh Hạo, hần cũng không có phát hiện, hần thể giới, nhân sinh của hần, từ giờ khắc này, như là bị cưỡng ép mở ra một cánh cửa, lại để cho hần tiếp xúc đến ngoài cửa, chính thức Thiên Địa.

Loại này tạo hóa, tại đây vài vạn năm, nhiều lần Yêu Tiên tông mở ra trong, không người có thể đạt được, chỉ có tâm bởi vì cái này đặc thù thân phận, tại đây vô hạn khả năng trong thế giới, một người duy nhất, dùng như thế phương pháp, thấy được ba trăm đạo pháp đệ nhất nhân.

Tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả, hần là người thứ nhất, cũng là một cái cuối cùng!

Nếu như giờ phút này không ai biết, hần có được ba trăm đạo pháp, như vậy tất cả giờ phút này ở chỗ này, hoặc là đã từng đã tới cái này hư ảo Viễn Cổ Nam Thiên đại địa chi nhân, cả đám đều sẽ phát cuồng.

Chớ nói ba trăm, coi như là một cái, đều là bọn hần tha thiết ước mơ, thậm chí có lớn lao cơ duyên đều rất khó đạt được, hơn nữa. Mạnh Hạo cái này ba trăm đạo pháp, hần dần dần cũng nhìn ra, tuyệt không phải bình thường, cái này là. . . Ba nghìn đạo pháp trong, bài danh một nghìn trong vòng!

Thậm chí càng có một ít, xếp hạng năm trăm trong vòng, trong đó cái kia Thôn Sơn Quyết, Thiên Yêu Biến các loại đạo pháp, càng là hai trăm trong vòng.

Thần thông như vậy đạo pháp, đủ để cho tất cả mọi người ghen ghét điên cuồng. Như vậy truyền thừa tạo hóa, vài vạn năm, chỉ này như nhau!

Người khác ở chỗ này đã lấy được công pháp, dù là trước bỏ ra vô số cố gắng, nhưng một khi không cách nào đem hiểu ra, như vậy sau khi đi ra, hết thấy đều muốn bị xóa đi, Như Mộng trong hết thấy, tại thanh tỉnh lúc có người có thể nhớ tới, có người tức thì vô luận như thế nào, cũng đều không cách nào nhớ rõ.

Đạo lý là giống nhau, chỉ có đem đạo pháp hiểu ra, mới có thể chính thức có được, đi ra ngoài lúc cũng sẽ không quên.

Cho nên, một khi phát hiện không cách nào hiểu ra, như vậy hết thấy trả giá đều muốn như công dã tràng, cần lần nữa cố gắng, lần nữa thu hoạch mặt khác đạo pháp.

Kể từ đó, độ khó càng lớn.

Có thể Mạnh Hạo. . . Cũng không tồn tại vấn đề này, hẳn có ba trăm đạo pháp, một cái không thể hiểu ra, ta liền hiểu ra kế tiếp, ba trăm đạo pháp, chung quy là có có thể thích hợp tư chất của hắn, có thể hiểu ra học được.

Cho đến đến rồi buổi trưa lúc, Mạnh Hạo mới ngẩng đầu lên, chăm chú nắm bắt ngọc giản, hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang, thở sâu, đứng lên.

”Muốn đi thử xem bên trong Thôn Sơn Quyết, pháp quyết này đầu tiên là xem núi! , Mạnh Hạo thân thể nhoáng một cái, trực tiếp đi ra động phủ, giờ phút này hắn đã không có hứng thú tiếp tục tìm kiếm mặt khác Nam Thiên đại địa chi nhân, ở chỗ này, giết chóc vĩnh viễn đều là cuối cùng lựa chọn, lựa chọn đầu tiên, chính là bản thân tạo hóa.

Bất quá nếu có thể tìm được Hô Duyên lão tổ, dù là tái phạm rồi môn quy, Mạnh Hạo cũng sẽ lập tức tìm Kha Vân Hải, ra tay giết chết.

”Giờ phút này có lẽ cũng có dừng thức tỉnh chi nhân. . .” Mạnh Hạo vừa ra động phủ, trên đường tất cả chứng kiến hắn thứ tư Phong đệ tử, đều nguyên một đám mỉm cười gật đầu, Mạnh Hạo cũng mang theo dáng tươi cười, tại đây thứ tư phong trong bay nhanh, không bao lâu, thân thể liền dứt khoát bay ra, ở giữa không trung, nhìn về phía thứ tư phong.

”Xem núi. . . Xem núi chi hình, xem núi chi ý, trong mắt có núi, cho nên trong nội tâm giấu núi, cho nên thân có thể hóa núi.

Chỉ có như vậy, mới có thể đi triển khai giai đoạn thứ hai, ta chính là núi, núi chính là ta! , , Mạnh Hạo hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang, nhìn xem thứ tư phong, trong óc hiển hiện Thôn Sơn Quyết.

”Cũng chỉ có đạt đến thứ hai giai đoạn, mới có thể đi triển khai tầng thứ ba đoạn, đem núi. . . Nuốt, dùng sơn ý tổ ta Thần, dùng thân núi luyện ta thể!

Khí thôn sơn hà, quay người lúc, núi này cùng ta trong mắt không có ở đây, tại chúng sinh trong mắt có hay không tồn tại, cùng ta có quan hệ gì đâu! ,

”Làm được điểm này, xem như tiểu thành! , Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở không trung, nhìn xem thứ tư phong, cái này một tòa, chính là mấy cái canh giờ, hắn nhìn lấy ngọn núi, ngọn núi bên trong đệ tử nhìn xem hắn.

Càng ngày càng nhiều đệ mãnh phong đệ tử, phát hiện Mạnh Hạo, phát hiện cái này bọn hắn trong suy nghĩ Tiểu Tổ.

Nhất là một nữ đệ tử này, nguyên một đám cười nói tự nhiên, mặt mày trong mang theo chấn động, khi thì xuất hiện, khi thì ánh mắt đảo qua Mạnh Hạo.

”Tiểu Tổ hôm nay rõ ràng tu hành!”

”Việc này nhiều năm khó gặp a. . . ,

”Chẳng lẽ Tiểu Tổ sửa lại tính tình? , thứ tư phong đệ tử, nhao nhao kỳ dị, thậm chí ngày hôm nay, rất nhiều người tu hành ở bên trong, cũng không lúc nhìn về phía không trung Mạnh Hạo.

Giờ phút này hoàng hôn, thứ tư phong sơn đường đá trên bậc, có hơn mười thuộc về thứ tư phong đệ tử ngoại môn, đang khó khăn leo, bọn họ là tới tham gia tấn chức nội môn khảo hạch.

Khảo hạch này tổng cộng chín quan, trước mắt cái này treo núi muốn bay thiên, là cửa ải cuối cùng! Sẽ căn cứ bọn hắn treo lên đỉnh thời gian, cùng với trước tổng hợp thành tích, đến khảo hạch có hay không tấn chức thứ tư phong nội môn đệ tử.

Trong đó có một cái nữ tử, mặc một thân đệ tử ngoại môn trường sam, sắc mặt trắng xám, nhưng lại cần rắng, mang theo kiên nghị, dù là mỗi một đến cực điểm, dù là trước mắt hết thấy đều đã có trùng điệp, nhưng lại như trước run rẩy tiêu sái bên trên lần lượt bậc thang.

Khảo hạch này, nhìn như dễ dàng, duy chỉ có thân ở trong đó, mới biết ụ áp ở dưới khó khăn.

Có nội môn đệ tử, chịu trách nhiệm tại đây bốn phía thủ hộ, nếu có người thả vút bỏ, lập tức sẽ bị bọn hắn đưa đi.

Cái kia sắc mặt trắng xám nữ tử, giờ phút này khó khăn từ đó leo lên một chỗ bậc thang lúc, nàng ngừng đầu, nhìn xem bầu trời, thấy được giữa không trung, khoan chân ngồi xuống Mạnh Hạo.

“Đó là Tiểu Tổ, chúng ta thứ tư phong Tiểu Tổ.” Tại đây nữ tử cách đó không xa, có một cái nội môn đệ tử, chịu trách nhiệm những thứ này đệ tử ngoại môn an toàn, phát giác được nàng kia ánh mắt về sau, nhàn nhạt mở miệng.

”Tiểu Tổ. . . , nữ tử khê giết mình, nàng nhập môn tuy nói không lâu, nhưng thứ tư phong Tiểu Tổ uy danh, làm sao có thể không biết, chẳng qua là thân phận khoảng cách chênh lệch quá lớn, như Thiên Địa bình thường, nàng chẳng qua là mắt nhìn, liền một mỗi cúi đầu xuống, nàng muốn tiếp tục đi đến này tấn chức chi lộ.

Đây là nàng duy nhất đường ra, vì lúc này đây tấn chức, nàng đem một kiện gia truyền Pháp bảo thể chấp đi ra ngoài, từ người khác chỗ đó mượn tới rồi rất nhiều Yêu thạch tu hành, một khi thất bại, nàng cần hoàn lại rất nhiều năm.

Thậm chí một khi thất bại, đệ tử ngoại môn bên trong tàn khốc, mấy cái từng đối với nàng có lòng tham lam ngoại môn đồng tông, sẽ để cho nàng sống không bằng chết, trở thành nội môn đệ tử, như cá chép vượt Long môn, đây là nàng duy nhất đường ra.

Giờ phút này nàng thở sâu, đang muốn tiếp tục leo lên lúc, nhưng không có chú ý tới, giữa không trung Mạnh Hạo, chẳng biết lúc nào, ánh mắt. . . Đã rơi vào nơi đây.

Nữ tử thu hồi nhìn về phía bầu trời ánh mắt.

Có thể Mạnh Hạo hai mắt, lại đã có được ngóng nhìn, đang nhìn hướng cái này ngoại môn nữ đệ tử một cái chớp mắt, Mạnh Hạo tâm, chấn động một cái.

Hắn không lại đi xem núi, trong mắt của hắn, chỉ có rồi cái này một cái nữ tử.

Một thân đệ tử ngoại môn quần áo, kiên nghị hai mắt, cũng không phải là tuyệt mỹ dung nhan, chẳng qua là mặt mày thanh tú. Có thể trên người nàng, có một loại đối với Mạnh Hạo mà nói, không hiểu hấp dẫn.

Tựa hồ tại trên người cô gái này, cất giấu một cái hồn, đó là trước kia hồn, vậy là không có thức tỉnh nàng.

Dường như trước kia hữu duyên, này duyên dẫn dắt thế giới.

Mạnh Hạo không cần đi cẩn thận phân biệt, đã gặp nàng, là hắn biết, chính mình. . . Thấy được Hứa Thanh.

Bởi vì tại Mạnh Hạo trong nội tâm, có một giọt nước mắt, năm đó hóa thân tử hải lúc, cái kia giọt chìm vào đáy biển, rơi vào khóe miệng của hắn, thấm vào trong nội tâm Hứa Thanh nước mắt.

Vô cùng đơn giản nữ tử, vô cùng đơn giản yêu, không có vang trời hoảng sợ, không có liệt hỏa thiêu đốt, hết thấy như nước, trong bình tĩnh, đã qua nhiều năm.

Mạnh Hạo nhìn qua trong núi nữ tử, đáy lòng của hắn hình như có thủy triều nhấp nhô, nữ tử này xuất hiện, như là một khối Tảng Đá, đã rơi vào bình tĩnh trong hồ nước, khơi dậy tầng tầng rung động, hồ nước bình tĩnh bị đánh phá, trong thời gian ngắn, không có khả năng tiếp tục gợn sóng không sợ hãi.

Cái này hòn đá, giống như cái lời dẫn, dẫn động Mạnh Hạo suy nghĩ, dẫn động tinh thần của hắn, trong ký ức của hắn, dần dần xuất hiện có thể một bức tranh mặt, đó là một cái nữ tử, tại một mảnh màu tím trên biển, tại một tòa đảo hoang biên giới, nhìn qua xa xa, khóe mắt rơi xuống một giọt nước mắt.

Cái này nước mắt, sôi trào toàn bộ tử hải.

Nước mắt sầm lấy khổ, mang theo chất, mang theo tưởng niệm, mang theo hồi ức, còn mang theo một cổ chưa từng nói ra miệng, nhưng lại sớm đã thật sâu tồn tại cổ chấp.

Đó là đã từng đại thanh sơn, ngoái đầu nhìn lại vừa nhìn không quên, đó là Thanh La Tông, trong mọi người một người bỗng nhiên quay đầu lúc, ngọn đèn dầu hết thời trong chờ đợi, đó là vắng sinh trong động, lẫn nhau ngóng nhìn, biết được chia lìa, không biết gặp nhau ngày nào bị thương.

Cuối cùng, hóa thành cái kia giọt lệ, cũng ở nơi đây, hóa thành kích thích hồ nước nghìn tầng sóng.

Dường như hai người giữa, thủy chung đều là bình bình đạm đạm, có thể chẳng biết lúc nào, cái này bình thần, đã trở thành rồi nhân sinh một bộ phận, cái này bình thần, đã trở thành rồi lẫn nhau trong thoáng chốc mới phát hiện, nguyên lai sớm đã có đối phương thân ảnh.

“Nàng là Hứa Thanh.” Mạnh Hạo thì thảo, trên mặt lộ ra mỉm cười, đó là xa cách rồi hơn một trăm năm sau, gặp lại dáng tươi cười, thân thể của hắn bỗng nhiên nhoáng một cái, tại thứ tư phong mọi người trong mắt biến mất, xuất hiện lúc, thỉnh linh tại trong núi, tại đệ tử ngoại môn tấn chức khảo hạch đường núi trên bậc thang, tại nàng kia trước người.

Nữ tử này suýt nữa đâm vào Mạnh Hạo thân Thổ, Mạnh Hạo đột nhiên xuất hiện, làm cho nàng trong nội tâm cả kinh, theo bản năng lui ra phía sau.

Cách đó không xa vị kia nội môn đệ tử, càng là mở to mắt, đang nhìn đến Mạnh Hạo về sau, lập tức ghen ngào.

“Tiểu Tổ. . . Người. . .”

“Từ hôm nay trở đi, ngươi chính là thứ tư phong, đệ tử hạch tâm!” Như thế khoảng cách, Mạnh Hạo cảm nhận được trong nội tâm cảm ứng, hắn nhìn qua trước mắt còn không có thức tỉnh Hứa Thanh, nhẹ giọng mở miệng.

Nữ tử giật mình tại đó, có chút mờ mịt thất thố, giống như rất khẩn trương, lại không có pháp tin, càng là trong nội tâm nổi lên sợ hãi chi ý, giống như xin giúp đỡ giống như, nhìn về phía một bên nội môn đệ tử.

Cái này nội môn đệ tử thở sâu, lập tức cúi đầu đồng ý, tay phải nâng lên lấy ra ngọc giản, mắt nhìn vị nữ tử kia.

“Người tên là gì?”

Nữ tử này không đợi mở miệng, Mạnh Hạo thanh âm truyền ra.

“Nàng gọi Hứa Thanh, về sau tại ta trong động phủ tu hành.”

“A? Ta. . . Ta không gọi. . .” Nữ tử mở to mắt, đang muốn giải thích.

574. Chương 574: Ước Định Của Chúng Ta

Tại đây thứ tư phong, Mạnh Hạo thân phận, lời của hắn tự là Thiên Ý, vị kia Nội Môn Đệ Tử gạt đầu, tại ngọc giản bên trên trực tiếp lạc ấn, sau đó ôm quyền mà đi.

Đây hết thảy phát sinh quá đột ngột, cô gái này giờ phút này vẫn còn mờ mịt, không có chú ý tới, Mạnh Hạo đã bắt được tay của nàng.

“Người. . . Người muốn làm gì. . .”

Nơi tay bị bắt chặt lúc, nữ tử lập tức bình tĩnh, lần nữa mở to mắt, trong mắt lộ ra một vòng sợ hãi, nàng trong giây lát nghĩ tới thân phận của đối phương, nghĩ tới trong tông môn đối với tại người trước mắt đáng sợ truyền thuyết, đang muốn giãy dụa lúc Mạnh Hạo một tay lấy nàng kéo vào trong ngực, thân thể một nháy dừng lên.

Thứ tư trên đỉnh, Mạnh Hạo gào thét bay lên, một đường ngọn núi này các đệ tử, đang nhìn đến Mạnh Hạo trong ngực ôm nữ tử về sau, đều nguyên một đám lộ ra kinh ngạc thần sắc.

“Tiểu tổ trong ngực chính là. . .”

“Chưa thấy qua a, xem quần áo, hẳn là một cái Ngoại Môn Đệ Tử.”

“Không thể nào, hẳn hôm nay vừa mới yên tĩnh đã hơn nửa ngày, cái này trời còn chưa có tối, hẳn tự lại khôi phục bản tính?” Thứ tư phong mọi người, nguyên một đám hai mặt nhìn nhau.

Thứ tư phong giữa không trung.

“Thả ta ra! !” Cô gái này đỏ bừng cả khuôn mặt, mắt phượng dần dần lộ ra mãnh liệt tức giận, không ngừng mà giãy dụa, có thể tại Mạnh Hạo trong ngực, không có chút nào biện pháp giãy giụa đi ra, chỉ có thể trừng mắt gần trong gang tấc Mạnh Hạo, dần dần trong mắt tức giận càng ngày càng nhiều.

Cơ hồ tại hai người vừa mới rơi xuống, đi vào thứ tư phong trung đoạn, Mạnh Hạo động phủ ngoài cửa lập tức, cô gái này mãnh liệt há miệng nhỏ, hung hăng địa cắn lấy Mạnh Hạo trên cánh tay, Mạnh Hạo nhìn nàng một cái, mỉm cười, buông lỏng tay ra cánh tay.

“Người ngay ở chỗ này tu hành tốt rồi, không dùng được mấy ngày, người đã biết rõ ta là ai.” Mạnh Hạo cười mở miệng, nhìn thật sâu Hứa Thanh liếc.

“Người thân là thứ tư phong Đại sư huynh, tông môn thân truyền đệ tử, hẳn là thì có đặc quyền tùy ý khi nhục đệ tử khác sao!” Nữ tử tranh thủ thời gian lui ra phía sau vài bước. Chằm chằm vào Mạnh Hạo, vẻ mặt bất thiện.

“Ngày hôm qua ta cũng không phải là thân truyền đệ tử rồi.” Mạnh Hạo cười cười, khoanh chân ngồi xuống, đại có hứng thú nhìn trước mắt cô gái này.

Cô gái này bị Mạnh Hạo xem càng phát ra phần nộ. Có thể nghĩ đến Mạnh Hạo thân phận cùng những truyền thuyết kia. Nàng tự run rẩy thoáng một phát, lui ra phía sau vài bước. Càng phát ra cảnh giác.

Tại trong trí nhớ của nàng, có quá nhiều quan tại người trước mắt truyền thuyết, những trong truyền thuyết này bất kỳ một cái nào, đều đủ để ột cái Ngoại Môn Đệ Tử sợ hãi đã đến cực hạn.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Rất nhanh hoàng đã bắt tỉnh, màn đêm buông xuống, trên bầu trời sao lốm đốm đầy trời, cứ việc mơ hồ, có thể dùng không được bao lâu, đem hết thấy rõ ràng.

Hứa là Dạ Phong hàn, được phép kinh hoảng loạn. Tại gió thổi tới lúc, cô gái này núp ở đá núi trong góc, giống như rất là bất lực.

Mạnh Hạo mắt nhìn, đứng dậy đi đến.

“Người dừng lại! !” Cô gái này lập tức khẩn trương. Mạnh Hạo không để ý đến, trực tiếp đi đến trước mặt của nàng, theo trong Túi Trữ Vật lấy ra một bộ y phục, nhu hòa choàng tại trên người của nàng.

Cái này nhu hòa cử động, lại để cho cô gái này sống sót một chút.

Mạnh Hạo mỉm cười, lui trở về, nhắm mắt ngồi xuống.

Nữ tử trầm mặc, khi thì nhìn về phía Mạnh Hạo, thần sắc mang theo khó hiểu, còn có mê mang, giờ phút này cùng một chỗ mê mang, còn có bốn phía hiểu kỳ che dấu, quan sát nơi đây không ít thứ tư Phong đệ tử.

Bọn hắn nguyên một đám châu đầu ghé tai, nhao nhao đối với Mạnh Hạo như thể thương hương tiếc ngọc cử động, hiểu kỳ không thôi.

Còn có một người, giờ phút này đã ở mờ mịt, đó là Kha Vân Hải.

“Tiểu tử này chuyển tính tình?” Kha Vân Hải kinh ngạc thì thào.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Một đêm này, nữ tử thủy chung khấn nguyện, không dám đánh ngời, không dám nhắm mắt, nàng sợ mình nhắm mắt lại, sau một khắc mở ra lúc, sẽ xuất hiện trong đầu hiển hiện những khung bố kia hình ảnh.

Tại đây khấn nguyện ở bên trong, hơn nữa ban ngày trèo núi thí luyện mỗi một, bất tri bất giác, nàng mơ mơ màng màng đã ngủ.

Đương ánh nắng sáng sớm xuất hiện lúc, nữ tử bình thường trên mặt, lông mi run lên, chậm rãi mở ra lúc, nàng bỗng nhiên một cái run rẩy, lập tức đứng lên, theo trên người của nàng, có hai kiện trường bào rơi xuống.

Trường bào rất dày, có thể tưởng tượng ôn hòa.

Trong đó một kiện, là ở nàng thanh tỉnh lúc Mạnh Hạo vì nàng phủ thêm, mặt khác một kiện, là nàng mê man lúc, Mạnh Hạo vì nàng đắp lên.

Ở trước mặt nàng, còn có một đoàn yếu ớt hỏa, phát ra trận trận ôn hòa, cái này ôn hòa, mang theo thiên địa lực lượng, trợ giúp nàng nhu hòa khôi phục lấy mỗi một thân thể.

Nhìn đến đây, nữ tử sửng sốt một chút, ngừng đầu lúc, nhìn không tới Mạnh Hạo.

Chính chắn chờ ở bên trong, Mạnh Hạo thân ảnh, từ một bên núi trên bậc đi tới, trong tay cái loại này một ít trái cây, những linh quả này, Nội Môn Đệ Tử cũng đều không có tư cách hưởng dụng, là thân truyền đệ tử chỉ có.

Mạnh Hạo đặt ở nữ tử trước mặt.

Nữ tử thần sắc có chút phức tạp, trải qua một đêm nghỉ ngơi, nàng giờ phút này giống như đã tiếp nhận an bài như vậy, nhưng nội tâm tâm thần bất định như trước, nàng không biết mình địa phương nào hấp dẫn trước mắt cái này thiên chi kiêu tử, cũng không biết đối phương vì cái gì, một câu, quyết định vận mệnh của mình.

“Nếm thử những linh quả này, hương vị cũng không tệ lắm.” Mạnh Hạo cầm lấy một cái đặt ở bên miệng cắn một cái, lại lấy ra một cái đưa cho nữ tử.

Nữ tử chắn chờ một chút, sau khi nhận lấy ăn hết một ngụm nhỏ, lập tức hai mắt tỏa sáng, neho lại lúc đến, như thành trăng lưỡi liềm, .

“Ăn ngon à.” Mạnh Hạo cười nói.

Nữ tử mặt đỏ lên, nhẹ gật đầu.

“Ngoại môn rất loạn.” Mạnh Hạo nhìn về phía xa xa bầu trời.

“Nợ nần ta giúp người trả.”

Nữ tử cầm linh quả tay một châu, cúi đầu không nói gì.

“Mấy cái đối với người bất thiện Ngoại Môn Đệ Tử, đã xử lý.” Mạnh Hạo nhẹ giọng mở miệng.

Nữ tử thân thể nhẹ nhàng run rẩy, sau một lúc lâu ngừng đầu, kinh ngạc nhìn xem Mạnh Hạo.

“Vì cái gì?”

“Người vì cái gì đối với ta như vậy?”

“Ta chỉ là một cái rất bình thường Ngoại Môn Đệ Tử, người. . . Vì cái gì?”

Mạnh Hạo lắc đầu, không nói gì.

“Là vì Hứa Thanh sao? Hứa Thanh là ai?” Nữ tử cắn môi, đứng người lên, ngó nhìn Mạnh Hạo, trong mắt mang theo kiên nghị, nàng muốn muốn biết rõ đáp án.

Mạnh Hạo đã trầm mặc một lát, hôm nay, là ngày thứ ba, nếu như không có ngoài ý muốn, Hứa Thanh hôm nay sẽ thức tỉnh, mà cô gái này cũng sẽ biến mất, bởi vì nàng. . . Vẫn là sớm đã vãn lạc.

Đối mặt cô gái này ánh mắt, Mạnh Hạo quay đầu, trong mắt chậm rãi lộ ra một vòng hồi ức, trước mắt hiện ra nhớ năm đó tại Vãng Sinh Động nội, đánh chết Quý Hồng Đông về sau, nhìn xem Hứa Thanh nước mắt, chính mình giơ tay lên, nhẹ nhàng lau đi một màn, bên tai cũng trở về đây, năm đó đích thoại ngữ.

“Hiện tại an toàn, không có người lại có thể biết, bí mật của ngươi.”

“Mạnh Hạo, chúng ta. . . Còn có thể lại tương kiến sao.”

“Đừng khóc, lộ còn rất dài, nói không chừng lúc nào, chúng ta còn có thể tương kiến.”

Mạnh Hạo đến nay còn nhớ rõ, ngày nào đó, tại hắn quay người nháy mắt, một cái thân thể mềm mại, tại phía sau hắn ôm lấy hắn.

“Ta chờ ngươi.”

Hứa Thanh thanh âm, mang theo chấp nhất, định rồi tam sinh.

“Ngươi có thể đem Hứa Thanh, xem thành là của ngươi kiếp sau. . . Mà ta cùng với nàng, tại kiếp sau có một cái ước định, phải ở chỗ này tương kiến.” Mạnh Hạo nhẹ giọng thì thào.

575. Chương 575: Đã Lâu Không Gặp

Nữ tử nghe, nhưng cũng không có hiểu, nàng xem Mạnh Hạo trầm mặc, cúi đầu nhìn xem trong tay Linh quả, sau nửa ngày, nàng lui ra phía sau vài bước, tựa ở vách đá, đem cái này cả miếng Linh quả đều ăn về sau, ngẩng đầu, trên mặt lộ ra mỉm cười.

”Ta không biết ngươi nói kiếp sau là cái gì, ta chỉ biết là, cái kia gọi Hứa Thanh nữ tử, rất hạnh phúc. Nàng cười nhẹ lời nói, giờ phút này có gió thổi tới, rối loạn tóc của nàng tia, bị nữ tử nhẹ nhàng uyển tại sau tai.

Nói xong, nàng ngồi xuống, thở sâu, hai mắt nhắm nghiền, không nói thêm gì nữa, phủ ở trong hai tròng mắt, cất giấu nàng không muốn lại để cho ngoại nhân thấy hiểu ra.

Nàng rất thông minh, đã vượt qua nàng tuổi thông minh.

Từ Mạnh Hạo đích thoại ngữ trong, nàng nghe hiểu rồi một cái về tử vong hàm nghĩa.

Nàng không xác định, cũng không muốn đi xác định.

“Nếu như ngươi cùng Hứa Thanh ước định, là ở chỗ này gặp nhau, nếu như nàng nhất định sẽ từ trong thân thể của ta thức tỉnh, như vậy. . . Ta nguyện ý thành toàn nàng, làm cho nàng cùng ngươi, ở chỗ này gặp nhau.” Nữ tử nội tâm, nhẹ giọng thì thào.

Giờ khắc này, tại Yêu Tiên cổ trong tông, tại trên người của nàng, bởi vì loại này chủ động nguyện ý, xuất hiện một ít hiếm thấy biến hóa.

Nam Thiên đại địa tu sĩ, Ký thân dung nhập thứ hai cảnh giới, trở lại cái này Viễn Cổ tuế nguyệt, việc này không phải Ký thân mong muốn, bởi vì bọn hắn sớm đã vẫn lạc, hài cốt bên ngoài.

Có thể. . . Dù là tử vong nhiều năm, nhưng Yêu Tiên Cổ Giới đặc thù, bọn hắn tới tam có linh, này linh. . . Nếu là nhận thức, như thì nguyện ý, như vậy cùng hắn dung hợp Nam Thiên đại địa tu sĩ, đem có thể thật lớn trình độ đạt được thuộc về cái này Ký thân hết thảy.

Ví dụ như, cái này Ký thân sở tu làm được công pháp, vốn có hiểu ra, những thứ này, Nam Thiên đại địa tu sĩ, đang cùng Ký thân dung hợp lúc, tại sau khi thức tỉnh, bọn hắn tuy nói có trí nhớ, nhưng mơ hồ, có thể ở chỗ này sử dụng, nhưng nhưng không cách nào mang đi.

Dường như. . . Một cái người ngoài cuộc.

Nhưng bây giờ, có thể biến thành nửa cái trong cục nhân.

Nữ tử từ từ nhắm hai mắt, cũng không có mở ra.

Bốn phía rất yên tĩnh, Mạnh Hạo cũng lại không nói gì, mà là khoanh chân ngồi xuống, nhìn qua bầu trời xa xăm, lặng yên chờ đợi thời gian trôi qua, chờ đợi. . . Hứa Thanh thức tỉnh.

Tại hắc dưới sự bảo vệ, đêm không có bất luận kẻ nào, có thể đối với Hứa Thanh thức tỉnh tạo thành chút nào tổn thương, ngày hôm nay, Mạnh Hạo không có đi tu hành công pháp, nhìn hắc lấy bầu trời dần dần ánh mặt trời nồng đậm, nhìn xem Yêu Tiên tông cái này Viễn Cổ thế giới, một loại tựa hồ toàn bộ người, cùng nơi đây chính thức dung hợp cảm giác, tại đáy lòng của hắc nổi lên.

Hắc bỗng nhiên rất hâm mộ Kha Cửu Tư.

Hắc hâm mộ Kha Cửu Tư có cái này thì một cái tông môn gia, hâm mộ hắc có như vậy huynh đệ tỷ muội, hâm mộ hắc có những cái kia có thể cùng hắc cùng một chỗ giết người bằng hữu, có thể hâm mộ nhất đấy. . . Là hắc có một cái người cha tốt.

Một cái vì con của mình, có thể cúi xuống lưng, có thể yên lặng ở sau lưng lau đi hài tử vết xấu dấu vết, có thể dùng bao dung tâm, đi đem hết thảy sai lầm, thừa nhận xuống phụ thân.

Nhất là cái kia thái dương tóc trắng, còn có cái kia hết sức che giấu áp chế Tử khí, đây hết thảy cũng nói rõ, Kha Cửu Tư phụ thân, vị này thứ tư phong Chí Tôn, đã đến đại nạn.

“Đây là một tường kịch. . . Ta là xem cuộc vui ngoại nhân, có thể vì sao, ta nguyện ý chính thức dung nhập đùa giỡn bên trong, trở thành đùa giỡn trong nhân.” Mạnh Hạo trầm mặc.

Hắc nghĩ tới Kha Vân Hải, cái kia nhìn như nghiêm khắc ánh mắt, chẳng qua là trong mắt ở chỗ sâu trong, Mạnh Hạo có thể cảm nhận được thật sâu yêu, lại để cho hắc có chút mất phương hướng đi vào, hắc nghĩ tới Đại Thanh Sơn, nghĩ tới Vân Kiệt huyện, nghĩ tới hay vẫn là hài đồng lúc nhỏ trong, phụ thân của mình, mẹ của mình.

Lúc kia, hắc rất khoái nhạc, vô ưu vô lự, có thể đây hết thảy, tại màu tím kia gió quét ngang Vân Kiệt huyện lúc, biến mất.

”Phụ thân của ta, là ai. . . Hay không còn ở nhân gian, hắc có biết hay không, ta tại tưởng niệm trong trí nhớ, thân ảnh của hắc. , Mạnh Hạo đang nhìn bầu trời, tâm tình có chút sa sút.

Đắm chìm tại đắng chát trong hải dương, Mạnh Hạo từ trong túi trữ vật, lấy ra một cái bầu rượu, đặt ở bên miệng, uống xong rồi một miệng lớn.

“Cha, mẹ, các người cũng biết, ta đã nhanh nhớ không rõ bộ dáng của các người rồi. . . Quá nhiều năm, trong trí nhớ thân ảnh, đã mơ hồ.”

“Cái này không phải ta mong muốn, mà là tuế nguyệt trôi qua, để cho ta nhiều khi, muốn đi bắt lấy, nhưng lại bắt không được. . . Ta rất hâm mộ kha chín ân. . .” Mạnh Hạo lần nữa uống xong một miệng lớn tửu thủy, cay độc rượu, theo yết hầu vào khổ tâm.

Mạnh Hạo sẽ rất ít lâm vào như vậy tâm tình trong, từ từ năm đó cha mẹ sau khi mất tích, hắc liền không thể không học được độc lập, không thể không học được kiên cường, nhưng lúc này đây, bởi vì Hứa Thanh khơi gợi lên chuyện cũ, nhớ tới Nam Vực, nhớ lại Đại Thanh Sơn, bởi vì Kha Cửu Tư cùng Kha Vân Hải quan hệ, sinh ra đồng cảm, hắc không tự chủ được đấy, nghĩ tới Vân Kiệt huyện, nghĩ tới vui vẻ lúc nhỏ, nghĩ tới cha của mình mẹ.

Hắc bỗng nhiên rất lý giải Kha Cửu Tư, như vậy một cái ác bá hoàn khoa, nếu như hắc còn sống, như vậy có lẽ là cái này chết tiết vong Yêu Tiên cổ trong tông, vài vạn năm , duy nhất tồn tại.

Không có rời đi, mà là thủ hộ tại đây trong tông môn, thủ hộ tại thứ tư trên đỉnh, một năm một năm, vĩnh hằng ở chỗ này, thủ hộ lấy trong lòng của hắc Tịnh thổ.

Có lẽ, giờ phút này Yêu Tiên trong tông, không có người sẽ tưởng tượng ra được, vài vạn năm sau Kha Cửu Tư, sẽ trở thành cái dạng kia.

“Nhìn mình phụ thân tử vong, nhìn xem tông môn ngày từng ngày cô đơn, nhìn xem bằng hữu bên cạnh từng cái vẫn lạc, cho đến cuối cùng, chứng kiến tông môn diệt vong. Nếu như ta là hắc, ta sẽ làm như thế

nào. . ." Mạnh Hạo trầm mặc, cầm lấy bầu rượu, lần nữa uống xong một miệng lớn, giờ phút này sắc trời đã là hoàng hôn, cả ngày thời gian, tại Mạnh Hạo cái này đắm chìm trong suy nghĩ, thời gian dần qua trôi qua rồi.

"Kha Cửu Tư tiên đưa ta về tới đây, trở lại phụ thân hẳn tức đem tử vong niên đại trong, yêu cầu của hẳn. . . Ta có lẽ đã đã minh bạch." Mạnh Hạo trong mắt cất giấu hiểu ra, cầm lấy bầu rượu, đang muốn uống nữa hạ lúc, một tay từ sau lưng của hẳn với đến, nhẹ nhàng đặt ở hẳn cầm lấy bầu rượu mảnh khỏe bên trên.

Mạnh Hạo không quay đầu lại, hẳn cảm nhận được sau lưng, truyền đến ôm, ôm rất ít, dường như năm đó ở Vãng Sinh Động bên trong, cái kia sợ hãi mất đi ôm lấy.

Mạnh Hạo trên mặt lộ ra dáng tươi cười, không nói gì, tùy ý sau lưng người ngọc, ôm chính mình, tựa đầu nằm sấp tại trên lưng của mình, giống như đang nghe lấy tim đập.

Dường như chỉ có cái này tiếng tim đập, mới có thể làm cho nàng cảm thấy, đây hết thảy là chân thật đấy, bốn phía là hư ảo mộng, nhưng giấc mơ hai người, có được lấy lẫn nhau.

Ta cho rằng thấy được người, liền đã có được thế giới, lại không biết người trong mộng, đã sớm đã có được ta.

Hoàng hôn ở bên trong, quất sắc ánh mặt trời rơi đại địa, chiếu rọi tại thứ tư trên đỉnh, đem phong sau đại địa chiếu ra cái bóng, ở đằng kia đen kịt cái bóng trong, có thân ảnh của hai người, ôm nhau.

Giống như hy vọng thời gian có thể vĩnh hằng dừng lại ở, khiến cho tưởng niệm, khiến cho ước định, tại đây một cái chớp mắt, không hề như trong gió cát.

"Người đã tỉnh." Hồi lâu, khi sắc trời dần tối lúc, Mạnh Hạo quay đầu, nhìn phía sau nữ tử, giống nhau dung nhan, nhưng lại đã có không đồng dạng như vậy hờn.

Hồn bất đồng, khiến cho dung nhan tại thời khắc này, cũng đều đã có rất nhỏ biến hóa, giống như hơn nhiều vắng ngắt, thiếu đi khiếp đảm khẩn trương, hơn nhiều vô cùng đơn giản, thiếu đi lạ lẫm.

Nàng là Hứa Thanh.

Nàng không có Hàn bối thông minh, không có Sở Ngọc Yên xinh đẹp, nàng là Hứa Thanh, vô cùng đơn giản, vắng ngắt, như lòng của nàng, như ưa thích một người, không có có nguyên nhân, có chẳng qua là bất tri bất giác, đã trong mắt đã có người.

Một thân đệ tử ngoại môn áo dài, một đầu mái tóc, vô cùng mịn màng khuôn mặt, tuy không phải tuyệt mỹ, nhưng lại lại để cho Mạnh Hạo một mực nhớ tại trong lòng đấy. . . Hứa sư tỷ.

Hứa Thanh nhìn qua Mạnh Hạo, trên mặt lộ ra mỉm cười vui vẻ, trong mắt nhu hòa, mang theo tưởng niệm, mang theo hơn một trăm năm qua nhớ lại, nhìn xem Mạnh Hạo, nhìn xem cái kia trong trí nhớ gương mặt.

Hơn nhiều tang thương, thiếu đi trẻ trung.

Hứa Thanh ngó nhìn Mạnh Hạo, không có đi hỏi Mạnh Hạo vì cái gì cũng ở nơi đây, cũng không có đối với chính mình vừa mới thức tỉnh, liền chứng kiến Mạnh Hạo mà giật mình.

Tựa hồ trong lòng hẳn, vô luận lúc nào, vô luận địa phương nào, cùng Mạnh Hạo gặp nhau một màn, đều tại trong óc của nàng hiển hiện qua, rất thuyên nhưng, rất bình tĩnh.

Như hồi hã trong đám người, người xem rồi ta, ta nhìn vào người, nhìn nhau cười cười.

Dường như như vậy gặp nhau, tại thế giới của nàng trong, đã trình diễn rồi ngàn vạn lần, dường như nàng từ đầu đến cuối, dù là năm đó ở tử hải lên, cũng đều vô cùng hoàn toàn chính xác thứ, hai người, nhất định sẽ tại một ngày nào đó, gặp nhau.

"Không kinh ngạc sao? , Mạnh Hạo mỉm cười mở miệng.

"Tại sao phải kinh ngạc? Người đã đáp ứng ta đấy, chúng ta từng có ước định, sẽ lần nữa gặp nhau." Hứa Thanh như trước mang theo dáng tươi cười, lắc đầu.

Mạnh Hạo nhìn xem Hứa Thanh, nội tâm lúc trước hiển hiện đáng chất, giờ phút này tiêu tán rất nhiều, trên mặt hắn đáng tươi cười thêm nữa, trả lời như vậy, mới là Hứa Thanh, vô cùng đơn giản Hứa Thanh.

Nàng tin tưởng, nhất định sẽ gặp nhau, bởi vì có ước định, cho nên tại trong cuộc đời này, vô luận lúc nào, vô luận địa phương nào, nàng cũng sẽ không kinh ngạc, nàng thủy chung tin tưởng vững chắc.

“Những năm này. . . Người mạnh khỏe sao.” Hứa Thanh ôn nhu nói, nàng nhìn trước mắt cái này so với chính mình nhỏ một chút niên kỷ, nhưng lại tại đây hơn một trăm năm trong, thủy chung tại trong lòng mình, như thế nào cũng không thể quên được thân ảnh.

Nàng không quên mất, Đại Thanh Sơn ở trước mặt mình, mân mê bờ móng, theo dây thừng, một bên trên chọc phía dưới Vương có tài đảm người thân ảnh.

Nàng không quên mất, Thượng Cổ phúc địa bên trong, chính mình bắt lực lúc, ngăn cản ở trước mặt mình bóng lưng.

Nàng càng không quên mất, Thanh La Tông bên trong, làm ình cùng Phượng tổ dung hợp ở bên trong, thức tỉnh tự mình lúc, đi ra tông môn Mạnh Hạo, quay đầu mỉm cười.

Nàng cả đời cũng đều không thể quên, Vãng Sinh Động bên trong, phát sinh hết thảy.

Nếu như đem bí mật, ví von thành hai cái nhân tình cảm giác tích lũy, như vậy nàng cùng Mạnh Hạo giữa, có quá nhiều, chỉ có bọn hắn mới hiểu bí mật.

“Ta đi rồi Mặc Thổ, đi Tây Mạc.” Mạnh Hạo cười mở miệng, giờ phút này đêm gió thổi tới, rối loạn Hứa Thanh mái tóc, Mạnh Hạo giơ tay lên, nhẹ nhàng thay nàng uyển qua.

Hứa Thanh cúi đầu, khoe miệng mang theo mỉm cười.

”Ta cũng đi Mặc Thổ, cũng đi Tây Mạc. , rất nhanh, nàng lại lần nữa ngẩng đầu, nhìn qua Mạnh Hạo.

”Ta biết rõ. , Mạnh Hạo cười nói.

Dưới ánh trăng, ánh trăng nhu hòa chiếu vào trên người của hai người, như choàng tầng một cát trắng, nổi lên một cổ gọi là tốt đẹp chính là gió, lay động hai người tóc dài.

Hứa Thanh nhìn qua Mạnh Hạo, nhìn một chút, bỗng nhiên ngơ ngác một chút, giống như nhớ ra cái gì đó, mở to mắt, lộ ra kinh ngạc.

Không đúng. . . Người. . . Làm sao sẽ còn là bộ dáng của mình?

576. Chương 576: Vô Hạn Khả Năng!

Hứa Thanh một câu, lập tức lại để cho Mạnh Hạo tâm thần bỗng nhiên chấn động, hắn hai mắt nháy mắt chớp động, toàn thân càng là neoh lại rồi hai mắt, không có trả lời ngay.

Tinh thần của hắn bên ngoài, thấy được chính mình, thấy được tại tướng mạo bên trên, cùng chính thức chính mình, không có chút nào khác nhau gương mặt.

Hắn phát hiện mình hoàn toàn không để ý đến một chuyện!

Hứa Thanh cũng tốt, Quý Minh Phong cũng được, còn có mặt khác tất cả Nam Thiên đại địa tiến đến chi nhân, bộ dáng của bọn hắn đều cùng bản thân hoàn toàn bất đồng, bọn hắn dung hợp đến nơi này, đường như hồn nhập rồi người khác thân hình.

Có thể chính mình trong, nhưng là hoàn toàn bất đồng, hắn có thể mở ra túi trữ vật, có thể xuất ra trong túi trữ vật vật phẩm, tuy nói không cách nào đem những thứ kia để vào trong túi trữ vật, nhưng bộ dáng của hắn, nhưng là cùng bản thân giống như đúc.

Mạnh Hạo trước không để ý đến điểm này, hẳn thậm chí đều không có suy nghĩ đến điểm này, giờ phút này bị Hứa Thanh một câu nói toạc ra thiên cơ giống như, phẳng phất có một đạo thiểm điện, nổ vang ở bên trong, tại Mạnh Hạo tâm thần bên trong trực tiếp xẹt qua.

Hắn hô hấp dồn dập một ít, Hứa Thanh ở bên nhìn qua Mạnh Hạo, không có tiếp tục truy vấn, nàng xem ra Mạnh Hạo giờ phút này đang tại suy tư, đang trầm tư một kiện, có thể cho hắn động dung sự tình.

Mạnh Hạo nghĩ tới chính mình trước tại cảnh giới thứ nhất bên trong, bước vào thứ tư trên đỉnh, không nhìn thấy hài cốt, thấy chỉ là một cái trống trơn quan tài.

“Chẳng lẽ. . . Ta là chân thân tiến vào nơi đây! !”

“Người khác tiến đến, là thông qua gửi thân, chẳng qua là hồn đến đi vào giấc mộng, mà ta không có gửi thân, ta là thân thể chính thức bước vào nơi đây!” Mạnh Hạo cảm thấy có chút khó tin, thậm chí cái này không thể giải thích vì sao.

“Có thể chỉ có như vậy, mới có thể giải thích vì sao ta có thể mở ra túi trữ vật, vì sao bộ dáng của ta, không có cải biến! Có thể. . . Như bộ dáng của ta không có cải biến vì sao Kha Vân Hải, còn có bốn phía những người khác, không có nhìn ra manh mối. . .” Mạnh Hạo trầm mặc, hồi lâu về sau, hắn mơ hồ đã có đáp án.

“Bởi vì Kha Cửu Tư, mà ở trong đó. . . Cuối cùng bị chẳng qua là một cuộc hư ảo Viễn Cổ mà thôi.” Mạnh Hạo than nhẹ, vuốt vuốt mi tâm, những vấn đề này bản thân tồn tại mâu thuẫn hẳn chỉ có thể nhìn thấu một ít, còn không cách nào minh bạch toàn bộ.

“Như vậy đến xem, những người khác sau khi tỉnh dậy, chẳng phải là đều có thể nhìn ra ta là ai?” Mạnh Hạo hai mắt nháy mắt lóe lên, lộ ra một vòng hàn mang rất nhanh sau khi biến mất, hắn cười nhạt một tiếng.

“Nhìn ra lại có làm sao, dùng ta giờ phút này ở chỗ này thân phận coi như là bọn hắn nhận ra, cũng đều là muốn trốn tránh ta, không phải ta đi trốn tránh bọn hắn.” Mạnh Hạo sau khi suy nghĩ cẩn thận, nhìn về phía Hứa Thanh, đang muốn mở miệng lúc, hắn bỗng nhiên trong óc hiện lên một cái cực kỳ lớn mật, gần như điên cuồng ý niệm trong đầu.

Cái này ý niệm trong đầu vừa mới lên, Mạnh Hạo suy nghĩ một chút đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi ảo tưởng vọng tưởng, cố tình đều muốn xóa đi, nhưng này ý niệm trong đầu lại càng ngày càng sâu, lại để cho hắn hai mắt, dần dần lộ ra đáng sợ hào quang.

“Người. . .” Hứa Thanh nhìn qua Mạnh Hạo, chần chờ một chút nhẹ giọng mở miệng.

“Ta không sao.” Mạnh Hạo mỉm cười mở miệng, nhưng trong mắt hào quang chẳng những không có biến mất ngược lại càng phát ra thâm sâu.

“Có ý kiến gì không, người liền đi làm a, không cần để ý tới ta.” Hứa Thanh đứng dậy, chỉ chỉ động phủ.

“Nơi đây ta trước dùng.”

Mạnh Hạo gật đầu, tay phải từ trong lòng ngực lấy ra một quả ngọc giản, đúng là Kha Vân Hải cho hắn ba trăm đạo pháp đưa cho Hứa Thanh.

”Nơi này có một ít đạo pháp, người xem một chút có thể hiểu ra nào. , .

Hứa Thanh tiếp nhận thần thức quét qua về sau, lập tức mở to mắt, lộ ra không dám tin, ngẩng đầu ngơ ngác nhìn Mạnh Hạo, trong óc vu vù, nàng có thể tới đến cái này Yêu Tiên cổ tông, tự nhiên đối với nơi này hiểu rõ không ít, có thể càng là hiểu rõ, lại càng là đúng Mạnh Hạo này cái ngọc giản, càng phát ra rung động.

“Cái này. . . Những thứ này. . .”

“Đều là Yêu Tiên tông đạo pháp.” Mạnh Hạo cười mở miệng.

Hứa Thanh nhìn Mạnh Hạo hồi lâu, lúc này mới nhẹ gật đầu, thần sắc có chút cổ quái, giờ phút này trong đầu, cũng dần dần dung hợp thân thể này nguyên bản trí nhớ, đã tìm được Mạnh Hạo thân phận.

Lúc phát giác được Mạnh Hạo ở chỗ này thân phận về sau, Hứa Thanh đột nhiên cảm giác được, dùng chính mình đối với Mạnh Hạo rất hiểu rõ, cho dù có một ngày Mạnh Hạo đem ba nghìn đạo pháp đều bắt được trước mặt, cũng không phải là không thể được. . .

Hứa Thanh tiến vào động phủ lúc, Mạnh Hạo thân thể đứng ở nơi đó, bao quát đại địa, hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang, khi thì chạm đến chính mình túi trữ vật, hai mắt chớp động.

“Nơi đây đối với người khác mà nói, là một cuộc Viễn Cổ hư ảo, như là mộng. . . Có thể ta nếu như chân thân bước vào nơi đây, như vậy có không có khả năng, đem nơi đây biến thành chân thật tồn tại một đoạn lịch sử?” Mạnh Hạo cảm thấy ý nghĩ của mình, thật sự là không thể tưởng tượng, hơn nữa tràn đầy mâu thuẫn.

Nhưng hắn không cách nào khống chế ý nghĩ như vậy.

“Tuy nói chín thành chín là không thể nào, nhưng chỉ cần có như vậy một tia khả năng. . .” Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, hai mắt càng phát ra sáng ngời.

“Chỉ cần có một tia khả năng, ta liền kiếm lợi lớn!” Mạnh Hạo thở sâu, thân thể nhoáng một cái, trực tiếp ra động phủ phạm vi, theo thứ tự phong, lập tức tìm kiếm.

Rất nhanh, hắn đã tìm được một cái đang tại tuần sơn nội môn đệ tử, cái này nội môn đệ tử mặc dài sườn núi, chính như U Hồn giống như trời nổi đi về phía trước lúc, chợt nhìn thấy tiến đến Mạnh Hạo.

“Bái kiến Tiểu Tổ.” Hắn lập tức đình chỉ bước chân, ôm quyền cúi đầu, tuy nói Mạnh Hạo bị thủ tiêu rồi đệ tử thân truyền thân phận, nhưng đối với thứ tự phong mà nói, tử truyền đệ tử là tiếp theo, Tiểu Tổ mới là Vĩnh hằng thân phận.

“Có hay không đan dược?” Mạnh Hạo lập tức mở miệng, hai mắt hào quang, lại để cho đệ tử này sững sờ, vội vàng gật đầu, từ trong túi trữ vật lấy ra một cái bình thuốc đưa cho Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo sau khi nhận lấy nhẹ gật đầu, thân thể nhoáng một cái, tại đây nội môn đệ tử khó hiểu ở bên trong, quay người rời đi.

Về tới ngoài động phủ, hắn khoanh chân ngồi xuống, thở sâu, mở ra bình thuốc, bên trong có bảy miếng Long Nhân lớn nhỏ đan dược, từng trận mùi thuốc tràn ra, Mạnh Hạo nghe thấy thoáng một phát, trong đó rất nhiều thành phần hắn rất lạ lẫm, nhưng đại thể có thể xác định, đây là một quả có thể gia tăng tu vi đan dược.

Mà lại đan dược này phẩm chất thật tốt, là Bát Tuyệt Đan, là quan trọng nhất, là đan dược này bản thân, căn bản cũng không phải là Phàm phẩm, tại đây Viễn Cổ Yêu Tiên tông, một cái nội môn đệ tử tùy thân mang theo đan dược, đối với Nam Thiên đại địa tu sĩ mà nói, nói nó là Tiên Đan đều không chút nào quá đáng.

Thậm chí nếu là đặt ở Nam Thiên đại địa, cái này một lọ đan dược, đủ để oanh động Nam Thiên các đại tông môn.

Mạnh Hạo chần chờ một chút, nhưng rất nhanh liền cắn răng một cái, lấy ra một quả về sau, lập tức ngậm vào trong miệng, đan dược này cửa vào chậm rãi hòa tan, cùng lúc đó, Mạnh Hạo trong óc lập tức nổ vang, một cỗ không cách nào hình dung bằng bạc chi lực, chỉ là nháy mắt, liền đem thân thể của hắn trực tiếp bao phủ, như là hắn hóa thành vô biên nộ hải trong một thuyền lá lênh đênh, yếu ớt không chịu nổi một kích.

Hắn lập tức mở to miệng, đem đan phỉ nhỏ ra, ước chừng qua mấy cái canh giờ về sau, sắc trời vì lượng, hắn mới mở hai mắt ra.

Tại mở hai mắt ra lập tức, Mạnh Hạo lập tức xem xét tu vi của mình, nhưng rất nhanh liền nhíu mày, tu vi của hắn không có gia tăng chút nào, dường như trước hết thấy, đều là hư ảo.

“Không dùng. . .” Mạnh Hạo thở dài, tuy nói đáy lòng đã sớm đoán trước có thể như vậy, nhưng vẫn còn có chút tiếc nuối, đứng dậy lúc, hắn nhìn lấy dần dần bay lên sơ dương, bỗng nhiên nội tâm khẽ động.

“Đan dược không có hiệu quả, không thể gia tăng tu vi, như vậy dùng cái này Yêu Tiên tông một ít đặc thù công pháp hoặc là khu vực, đến tu luyện thân thể, sẽ hay không chân thật hữu hiệu?” Mạnh Hạo ánh mắt chớp động, công pháp thời gian ngắn hiểu ra mà lại tu hành gia tăng thân thể cường hãn, khả năng không lớn, nhưng một ít chuyên môn tu luyện thân thể khu vực, tại Mạnh Hạo trong đầu Kha Cửu Tư trong trí nhớ, Yêu Tiên tông có một chút.

Trong đó một chỗ, đúng là tại đây thứ tư trên đỉnh, tên là Cửu U Động.

Chỗ đó tồn tại vô cùng vô tận Cửu U Âm Sa, nương theo lấy đến từ Minh Hà gió, khiến cho tu sĩ bước vào về sau, như bản thân thực lực chưa đủ, rất nhanh sẽ toàn thân làn da bị lột bỏ, huyết nhục mơ hồ, xương cốt bị cạo ra.

Đồng dạng, cái kia Cửu U Âm Sa bản thân, bởi vì chí Âm, cho nên trong đó cũng là chí dương, ẩn chứa lại để cho thân thể khí huyết tràn đầy chi lực, nếu có thể thường xuyên trong đó tu hành, có thể lại để cho thân thể càng phát ra cường hãn.

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, lập tức tiến về trước này động, mới vừa đến , thủ hộ ở chỗ này thứ tư phong đệ tử hạch tâm, lập tức sững sốt một chút, hắn ở đây nơi đây nhiều năm, chưa bao giờ trông thấy Tiểu Tổ xuất hiện ở nơi đây.

Vội vàng bái kiến về sau, nghe nói Mạnh Hạo yêu cầu, cái này đệ tử hạch tâm lập tức cái trán di trừ mồ hôi, vội vàng khuyên bảo, nhưng mắt thấy Mạnh Hạo cố ý, chỉ có thể kiên trì mở ra.

“Tiểu Tổ, bên trong rất nguy hiểm, người. . . Người đang ở đây dựa vào bên ngoài lại một chút khu vực rèn luyện thân thể liền có thể, ngàn vạn đừng vào bên trong là. . .”

Mạnh Hạo gật đầu, ở đằng kia đệ tử hạch tâm mở ra xuống, trước mặt hắn vách đá phát ra hào quang, Mạnh Hạo cất bước bước vào trong đó.

Mới vừa vào đi, bốn phía một mảnh đen kịt, không đợi Mạnh Hạo thấy rõ, lập tức toàn thân hắn bỗng nhiên đau đớn, phảng phất có vô số cát sỏi, phô thiên cái địa, đưa hắn toàn thân lập tức vờn quanh, chỉ là trong chớp mắt, Mạnh Hạo toàn thân hầu như muốn tan vỡ.

Hắn chịu đựng kịch liệt đau nhức, bỗng nhiên mở ra thứ bảy mạng.

Oanh!

Thân thể của hắn trực tiếp bành trướng, sáu mươi tư phần Nguyên Anh Đại viên mãn chiến lực, cường hãn thân thể, tại đây trong tích tắc, toàn bộ bộc phát, rồi mới miễn cưỡng kiên trì, nhưng toàn thân kịch liệt đau nhức như trước càng ngày càng mãnh liệt.

Mười hơi thở về sau, Mạnh Hạo phun ra máu tươi, thân thể lập tức rút lui, toàn thân rất nhanh từ phía sau cửa ra, thối lui ra khỏi cái này kinh khủng cát gió thế giới.

Mới vừa ra tới, hắn liền lập tức khoanh chân ngồi xuống, toàn thân hắn huyết nhục mơ hồ, thoát nhìn nhìn thấy mà giật mình, lại để cho chịu trách nhiệm nơi đây đệ tử hạch tâm, lập tức hải hùng khiếp vía, sợ Mạnh Hạo ở chỗ này có cái gì không hay xảy ra.

Hai canh giờ về sau, Mạnh Hạo toàn thân mắt thường có thể thấy được khôi phục, cho đến hoàn toàn như thường về sau, hắn mở mắt ra, trong mắt lộ ra mỗi một, nhưng lúc hắn cảm thụ thoáng một phát thân thể về sau, Mạnh Hạo trong hai mắt, đã hiện lên ánh sáng mãnh liệt mang, ở đằng kia hào quang trong, ẩn chứa kích động cùng hưng phấn.

“Thân thể. . . Có thể tu hành!” Mạnh Hạo không biết loại này thân thể cường hãn, sẽ hay không cách đi lúc biến mất, nhưng trước mắt loại này thân thể rõ ràng cường hãn một chút cảm giác, lại để cho hắn cảm thấy vô cùng chân thật.

“Nếu có thể kết hợp một ít Luyện thể công pháp, ví dụ như cái kia Thôn Sơn Quyết, ví dụ như Yêu Mệnh Cửu Biến. . . Có lẽ sẽ để cho ta lực gấp rưỡi!” Mạnh Hạo trong mắt lộ ra chờ mong, thân thể nhoáng một cái, bay trở về động phủ, tại bước vào động phủ lập tức, Hứa Thanh ở bên trong mở mắt ra, nhìn xem tinh thần vô cùng phấn chấn Mạnh Hạo, trên mặt nâng lộ ra ôn nhu mỉm cười.

577. Chương 577: Hoàn Khố Yêu Minh

Thời gian chậm rãi trôi qua, đảo mắt đi qua hơn mười ngày, đệ tử Đệ Tứ Phong dần dần phát hiện, tiểu tổ bọn họ, vị kia đệ nhất hoàn khố ác bá, mấy ngày này lại sửa lại tính tình, rõ ràng không có ly khai Đệ Tứ Phong nửa bước.

Trong Cả ngày, hoặc là chính là cảm ngộ đạo pháp, hoặc là hãy tiến vào Cửu U động rèn luyện thân thể, loại này khác thường sự tình, kinh động đến các đệ tử Đệ Tứ Phong, thậm chí ngay cả Kha Vân Hải cũng đều không thể tin, quan sát mấy lần về sau, trên mặt hẳn lộ ra nụ cười vui vẻ.

Mạnh Hạo toàn bộ người đắm chìm tại tu hành bên trong, không hề đi để ý tới ngoại giới bất cứ chuyện gì, cho dù là nam thiên đại địa tiến đến tu sĩ đều lần lượt thức tỉnh, cũng đều không đi để ý tới.

Cái này hơn mười ngày thân thể rèn luyện, nhục thể của hắn cường hãn, càng ngày càng tăng, dưới mắt rõ ràng là đệ nhất mạng trạng thái, nhưng lại nhục thể của hắn, đã rèn luyện đã đến dường như mở ra đệ nhị mệnh lúc, thân thể cường độ.

Loại này kéo lên, lại để cho Mạnh Hạo thấy được phương hướng của mình!

“Nếu ta có thể ở Đệ nhất mệnh trạng thái, lại để cho thân thể có thể so với thứ bảy mạng hạ thân thân thể cường hãn, như vậy coi như là tu vi không thay đổi, vẹn vẹn dựa vào thân thể, ta có lẽ cũng có thể. . . Trảm Linh!” Mạnh Hạo tim đập rộn lên, hắn cảm thấy, cùng công pháp so sánh, tại đây cảnh giới thứ hai bên trong, thân thể tu hành, giống nhau trọng yếu.

Bởi vì đây là độc thuộc về hắn cá nhân có được, tại lúc trước hắn, bất kỳ một cái nào đi tới nơi này cảnh giới thứ hai tu sĩ, đều không thể đạt được cùng Mạnh Hạo giống nhau tạo hóa.

Mạnh Hạo thở sâu, trong mắt lộ ra sáng ngời Chi mang.

Mấy ngày này, hắn cùng với Hứa Thanh tu hành ba trăm đạo pháp, cùng Hứa Thanh chuyên tâm nhất trí hiểu ra đạo pháp bất đồng, Mạnh Hạo chỉ cần là phát hiện mình không cách nào hiểu ra, liền lập tức đổi kế tiếp đạo pháp.

Hơn mười ngày thời gian, ba trăm đạo pháp, bị hắn toàn bộ xem hết cuối cùng có ba đạo, bị hắn trọng điểm tìm hiểu, kia nhất thì là Thiên Yêu Biến, sau cùng. . .

Thì là Kha Cửu Tư sở tu làm được cách Thần Quyết!

”Thôn Sơn Quyết nội ngoại kiêm tu, nhưng lại trọng điểm hay vẫn là tu luyện thân thể, tu đến mức tận cùng, nhưng lại thành nhân tiên!

Về phần Thiên Yêu Biến, này thuật xếp hạng vị trí thứ chín mươi sáu. . . Có thể nói khủng bố loại này thuật pháp, cần yêu hồn, đem này linh hồn dung nhập bản thân bên trong, nhưng lại hóa thân thiên yêu, tổng cộng mười chín tầng, mỗi tầng một nhưng lại hóa thành một cái Thiên Địa Đại Yêu!

Về phần cái này Ly Thần Quyết. . . Đúng là Bất Tử Chi Đạo! ! , Mạnh Hạo trong mắt lộ ra kỳ quang, cái này ba môn đạo pháp trong, nếu nói là thần bí nhất đúng là cái này Ly Thần Quyết, này thuật cũng không phải là Yêu Tiên tông ba nghìn đạo pháp, mà là Kha Vân Hải ngẫu nhiên đạt được, dùng kia tu vi cùng kiến thức, cũng đều dần là Chí Bảo, đáng tiếc bản thân không thích tu luyện, cho nên mới đốc thúc Kha Cửu Tư tu luyện.

Ly Thần Quyết, có thể tu thành bất tử thần hồn một khi thần hồn xuất hiện, Thiên Địa Luân Hồi không thể diệt cho dù chết, một số năm sau, cũng sẽ lần nữa huyết nhục trùng sinh.

Này thuật. . . Nghịch thiên!

Càng là đối với những công pháp này hiểu rõ, Mạnh Hạo lại càng là đúng cái này Yêu Tiên tông tràn đầy làm cho rung động, thậm chí tại đây trong hơn mười ngày, hắn quan sát Yêu Tiên tông đệ tử tu hành, rõ ràng khi bọn hắn tu hành trong, đã tìm được Đồ Đằng khí tức.

Nhất là Mạnh Hạo đạt được ba trăm đạo pháp ở bên trong, trong đó có một chút, giờ phút này hẩn lại đi nhìn, tại đây chút ít đạo pháp bên trong là một loại tu hành giai đoạn, rõ ràng chính là cần hóa thân Đồ Đằng.

Phát hiện này, ẩn chứng Mạnh Hạo năm đó ở tây mạc một ít suy đoán, tây mạc Đồ Đằng dị yêu, sớm nhất thời điểm, vô cùng có khả năng, khởi nguyên tại Yêu Tiên tông.

Đối với Yêu Tiên tông càng là hiểu rõ, Mạnh Hạo rung động lại càng là mãnh liệt, từ nay về sau trong cuộc sống, hẩn chuyên tâm đi tu hành Thôn Sơn Quyết cùng Thiên Yêu Biến, trong đó dùng Thôn Sơn Quyết làm chủ, về phần Thiên Yêu Biến, Mạnh Hạo không có ý định đem triệt để hiểu ra xuống dưới, hẩn là tại đây Thiên Yêu Biến lên, cảm nhận được cùng mình tự nghĩ ra Thất Mệnh Anh Biến, tương tự cộng đồng chỗ.

Về phần Ly Thần Quyết, này thuật kinh người, Mạnh Hạo cố tình đi cảm ngộ, nhưng lại thủy chung không cách nào thành công.

Thời gian lần nữa trôi qua, rất nhanh đấy, Mạnh Hạo tại đây thứ hai cảnh giới bên trong, đã có một tháng, một tháng này, Hứa Thanh không có đi xuất động phủ, hoàn toàn đắm chìm tại đạo pháp hiểu ra ở bên trong, Mạnh Hạo dần dần buông tha cho Ly Thần Quyết, cũng buông tha cho Thiên Yêu Biến, mà là chuyên tâm tu hành Thôn Sơn Quyết.

Đồng thời ở đằng kia Cửu U trong động, không ngừng mà rèn luyện thân thể, hẩn giờ phút này, đã có thể làm được tại Cửu U trong động, kiên trì ba mươi hơi thở thời gian, thân thể cường hãn, bị hẩn cực kỳ rõ ràng cảm nhận được.

Cho đến lúc trước cùng Mạnh Hạo cùng một chỗ được cây roi phạt hoàn khoa, đi vào Đệ Tứ Phong tìm kiếm Mạnh Hạo lúc, chứng kiến Mạnh Hạo một tháng này đến biến hóa cực lớn, nhao nhao kinh ngạc.

“Lần trước bị cây roi phạt về sau, ta liền đang suy tư một vấn đề, nếu như nhục thể của ta đầy đủ cường hãn, nói không chừng cây roi phạt tự cũng không như vậy đau nhức.” Mạnh Hạo chứng kiến bốn phía những thứ này hoàn khổ nguyên một đám cổ quái ánh mắt, vội ho một tiếng, ngôn từ chính nghĩa mở miệng.

“Ta có dự cảm, nói không chừng lúc nào sẽ trải qua năm cây roi, sáu cây roi càng là thêm nữa, nếu không trước đây rất tốt mà rèn luyện thân thể, về sau cũng chỉ có thể thành thành thật thật rồi.” Mạnh Hạo một cái lời nói, lại để cho bốn phía những cái kia hoàn khoa nguyên một đám như có điều suy nghĩ, dường như cảm thấy Mạnh Hạo nói có chút đạo lý.

Không bao lâu, Mạnh Hạo kêu Hứa Thanh cùng một chỗ, cùng những thứ này Yêu Tiên tông đám công tử bột, tại một tháng này, lần thứ nhất đã đi ra Đệ Tứ Phong, khi bọn hẩn ra ngoài lúc, trên bầu trời phịch một tiếng, xuất hiện Bạch Liên hoa

Lập tức tất cả chứng kiến hoa này tất cả Phong Đệ Tử, nguyên một đám tranh thủ thời gian cúi đầu, tâm thần cảnh giác, nhao nhao biết rõ, yên tĩnh rồi một tháng bốn tông thiếu niên hư hỏng đám, lại đi ra.

Tính cả Mạnh Hạo ở bên trong một đám người, thở ra bằng hữu gọi bạn bè, thỉnh thoảng có người từ bát phương tiến đến, tiến vào đến trong đám người, rất nhanh, bọn hẩn người xung quanh mấy trên trăm, tại đây Yêu Tiên trong tông hoành hành bay nhanh, trên đường lẫn nhau đàm tiếu tiếng gió, đối với Mạnh Hạo mang theo Hứa Thanh, tất cả mọi người hiểu ý cười cười, có nhiều chiếu cố.

Không bao lâu, mọi người liền đi rồi Yêu Tiên tông bảy ngọn núi bên ngoài, một chỗ không cao thấp trên núi, núi này tại Yêu Tiên trong tông, là một chỗ không tính cấm khu cấm khu.

Bởi vì nơi này nguyên vốn không phải cấm khu, nhưng lại từ khi bị Yêu Tiên tông hoàn khoa đám chiếm cứ về sau, đem cho rằng ngày bình thường đại bản doanh, nơi đây liền trở thành Yêu Tiên tông đệ tử cấm khu.

Thấp trên núi, có một chỗ xa hoa đại diện, Mạnh Hạo ngồi ở trên đại diện đầu, chung quanh hẩn mọi người, dựa theo riêng phần mình gia tộc tổ tông tại tông môn bên trong địa vị, từng cái tòa tốt, tổng cộng bảy tám chục người, đều tại đàm tiếu tiếng gió, nói qua tông môn chuyện lý thú, nói qua ra ngoài rèn luyện phong cảnh.

“Cửu Tư, đệ đệ của ta chỗ đó gần nhất có mấy cái nội môn đệ tử, muốn gia nhập chúng ta yêu minh, ta lại để cho hắn đem người đã mang đến, một hồi các người nhìn xem, nếu không có vấn đề, coi như là bọn hắn gia nhập.” Tại Mạnh Hạo bên người, vị kia dung nhan tuấn lãng, duy chỉ có sau lưng có màu đen cánh thanh niên, này giằng ôm một cái cười nói tự nhiên nữ đệ tử, cười đối với Mạnh Hạo nói ra.

Yêu minh, Mạnh Hạo không xa lạ gì, tại trong đầu của hắn Kha Cửu Tư trong trí nhớ, cái này thuần túy chính là bọn họ những thứ này hoàn khoa đám tạo thành một tổ chức, phàm là đi vào nhập cái này cái tổ chức đấy, đều sẽ phải chịu bọn hắn những thứ này hoàn khoa bảo hộ.

Đương nhiên cũng muốn nộp lên trên một ít phí tổn, dùng cung cấp bọn hắn những thứ này hoàn khoa sở hữu tư nhân.

Đối với cái này sự tình, Yêu Tiên tông cũng là một mắt nhắm một mắt mở, không muốn đi để ý tới, đầu khi bọn hắn hồ đồ, dù sao cái này yêu minh Trưởng lão, đều là những thứ này hoàn khoa, bọn họ căn bản ngay tại Yêu Tiên tông, ngày bình thường cho dù hoang đường chiếm đa số, nhưng nếu nói trung thành, nhưng là vượt qua tuyệt đại đa số đệ tử phía trên.

Mạnh Hạo nghe vậy nhẹ gật đầu, cầm lấy chén rượu uống xong một cái, bên cạnh hắn Hứa Thanh mang theo hiếu kỳ nhìn xem bốn phía mọi người, đối với Mạnh Hạo có thể đạt được cái này sao một thân phận, năng đến nay đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Không bao lâu, thì có cái này một đám muốn gia nhập yêu minh đệ tử, nhao nhao bị người dẫn vào đại điện, nguyên một đám thân thể run rẩy, nhìn trước mắt những thứ này hoàn khoa đám, tranh thủ thời gian nộp lên trên rồi bái kiến Chi lễ về sau, hướng về mọi người cúi đầu.

Theo từng đám người đi lên, không lâu sau, có ba người tu sĩ, xuất hiện ở Mạnh Hạo trong mắt, ba người này hai nam một nữ, đều có chút khấn trương, nhưng này khấn trương tại Mạnh Hạo nhìn lại, cũng không phải là chân thật, trong mắt ở chỗ sâu trong, ngoại nhân rất khó phát giác được một vòng đối với mọi người bỏ qua, bị hắn mơ hồ chứng kiến.

Đang nhìn đến ba người nháy mắt, Mạnh Hạo cười cười, cùng lúc đó, ba người này cũng ở đây một cái chớp mắt, thấy được những thứ này hoàn khoa bên trong, ngồi ở trên nhất mới có, nghiễm nhiên là mọi người đứng đầu Mạnh Hạo.

Đang nhìn đến Mạnh Hạo một cái chớp mắt, cái này ba cái nội môn đệ tử, bỗng nhiên thân thể mãnh liệt chấn động, trong thần sắc lộ ra không cách nào tin.

Bọn hắn nhận ra Mạnh Hạo, Mạnh Hạo cũng nhận ra ba người này trên người linh hồn khí tức.

Trong ba người, nàng kia đúng là quý cười cười, một người khác, Mạnh Hạo lạ lẫm, thế nhưng trên người lại để cho hắn cùng với quý minh gió tương tự chính là cảm giác, lại để cho Mạnh Hạo có thể xác định, cũng là Quý Gia chi nhân.

Mà người cuối cùng, lại để cho Mạnh Hạo có chút ngoài ý muốn, là một cái lại để cho hắn có chút trí nhớ chi nhân, cẩn thận suy nghĩ một chút, lúc này mới nghĩ tới đối phương là ai, người này là Tống Văn Thư!

Nam Vực Tống gia đường, Mạnh Hạo từng tại Tống gia chiêu tế trên đại hội, rút được thứ nhất, đã trở thành kiều nữ Tống Giai vị hôn phu, tuy nói việc này hắn cho tới bây giờ không để ý qua, hôm nay gặp được cái này Tống Văn Thư, suy nghĩ một chút, nghĩ đến đối phương là ai.

“Có ý tứ, lại ở chỗ này, một lần gặp ba cái!” Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra một vòng hàn mang.

Hứa Thanh ở bên, mỉm cười, nhìn về phía ba người.

Ba người này giờ phút này sắc mặt biến hóa, bọn hắn vô luận như thế nào không nghĩ tới, rõ ràng ở chỗ này, gặp Mạnh Hạo, nhất là Mạnh Hạo thân phận, tại đây trong tích tắc, triệt để để cho bọn họ rung động, bọn hắn đương nhiên biết rõ, có thể ngồi ở chỗ này trên nhất đầu chi nhân thân phận là ai.

Nhưng lại càng là biết rõ, lại càng thì không cách nào tin, nhất là Mạnh Hạo bộ dạng, cùng bên ngoài lúc không có khác nhau, càng làm cho nhân tâm kinh sợ.

“Ừm... . . Hắn rõ ràng đã lấy được đệ tử thân truyền thân phận, Kha Cửu Tư, hắn đạt được chính là Kha Cửu Tư gửi thân, thậm chí” điều này sao có thể! Đệ tử thân truyền, đây là trong truyền thuyết mới tồn tại gửi thân! !” Quý cười cười mở to mắt, hô hấp dồn dập, đầu óc càng là vù vù.

Kia bên cạnh cái khác Quý Gia tộc nhân, hắn không biết Mạnh Hạo, nhưng lại hắn biết rõ ở chỗ này, có thể ngồi ở Kia bên cạnh cái khác Quý Gia tộc nhân, hắn không biết Mạnh Hạo, nhưng lại hắn biết rõ ở chỗ này, có thể ngồi ở bên trên vị trí đầu não đưa đẩy, chỉ có tông môn trong truyền thuyết đệ nhất ác bá Kha Cửu Tư, giờ phút này tâm thần hắn chấn động, nhận ra Mạnh Hạo là cùng nhóm người mình giống nhau người từ ngoài đến.

Việc này, cũng đủ để lại để cho hắn hoảng sợ, nhưng lại càng khiếp sợ đấy, là hắn nghĩ tới một tháng trước, tại trong tông môn đã nghe được sự tình, Kha Cửu Tư đánh chết đệ nhất phong một cái đệ tử hạch tâm.

Việc này, đưa tới hắn quá nhiều liên tưởng. . .

“Hắn đã giết Quý Minh Phong! ! Không tốt, ta đã biết việc này, hắn muốn diệt khẩu! !”Vị này Quý Gia tộc nhân lập tức sắc mặt đại biến, nội tâm kêu khổ, mặc dù hắn đáy lòng so với bất luận kẻ nào đều hy vọng Quý Minh Phong chết, nhưng lại việc này ngoại nhân sẽ không cho rằng như vậy.

Tổng Vân Thư đứng ở chỗ đó, hoàn toàn sửng sốt, Mạnh Hạo bộ dạng không thay đổi, hắn bắt đầu còn có chút chần chờ, nhưng theo Mạnh Hạo giống như cười mà không phải cười biểu lộ, Tổng Vân Thư đầu óc oanh một tiếng, hoàn toàn nhận ra cái này năm đó, hầu như muốn trở thành chính mình muội phu Mạnh Hạo.

”Thân truyền. . . Rõ ràng là. . . Đệ tử thân truyền! ! ,

578. Chương 578: Cha..

“Cửu Tư nhận thức bọn hắn?” Mạnh Hạo bên người cái kia sau lưng có màu đen cánh thanh niên, kỳ danh Dư Hưng Long, giờ phút này mang theo như có điều suy nghĩ chỉ ý, nhìn nhìn ba người kia, vừa nhìn về phía Mạnh Hạo.

Bốn phía mặt khác quần áo lụa là, cũng tự nhiên đều nhìn ra trong lúc này quý dị, nhao nhao ánh mắt chớp động, không cùng nhau nói chuyện nữa.

Lập tức đại diện bên trong hoàn toàn yên tĩnh, tại yên tĩnh này, Quý Tiểu Tiểu ba người nhất thời cảm nhận được mãnh liệt uy áp, bọn hắn tại trong tích tắc lập tức có không cách nào hình dung sinh tử nguy cơ.

“Ăn gian, hắn là tại ăn gian! Bằng không thì không có khả năng hắn trở thành đệ tử thân truyền, cái này... Như này còn để cho người khác ở chỗ này như thế nào đạt được truyền thừa, như thế nào sinh tồn!!” Quý Tiểu Tiểu mở to mắt, nàng giờ phút này trán đầy mồ hôi lạnh, nhanh muốn khóc, thân thể chậm rãi lui về phía sau, nhưng đến từ bốn phía những cái kia tại nàng trong mắt là hư ảo người chết quần áo lụa là ánh mắt, lại là làm cho nàng lập tức sinh tử nguy cơ mãnh liệt đến cực hạn.

“Việc này không công bằng! Hắn cái này thân phận, còn có cái gì không chiếm được hay sao?... Còn để cho chúng ta tại như nào ở chỗ này đạt được tạo hóa, thậm chí còn muốn nhìn sắc mặt hắn, hắn như mất hứng, một câu... liền để cho chúng ta tử vong!!”

Ở chỗ này, hồn vong, liền là tử vong!” Vị kia nam tử Quý gia tộc nhân, giờ phút này run rẩy, hắn ngày bình thường cũng là con cưng, nhưng dưới mắt... hắn căn bản là kiêu không nổi.

“Đương nhiên nhận thức bọn hắn.” Mạnh Hạo mỉm cười, đứng lên.

“Đóng cửa!” Tại hắn đứng dậy nháy mắt, hắn mở miệng. Lập tức này cửa đại diện, oanh oanh đóng lại, tầng tầng màn sáng lập tức bao phủ, trong đại diện hầu như tất cả quần áo lụa là, đều đứng lên.

Nơi này là Yêu Minh, nơi này là bọn họ đại bản doanh, ở chỗ này như giết người mà nói...tuy nói ảnh hưởng vẫn có, tuy nói vẫn có trừng phạt, nhưng bọn hắn có quá nhiều thủ đoạn tránh đi những thứ này trừng phạt, đem ba người này, sinh sôi nghiền chết.

”Ta nhớ đệ tam phong có một chỗ gọi Nhiên Hồn Động, người ba người khó được để cho ta cảm thấy hữu duyên, đưa các người một tháng Nhiên Hồn Động rèn luyện a.

Nếu thành, chính là ta Yêu Minh chi nhân, không thành, sinh tử cùng Yêu Minh không quan hệ.” Mạnh Hạo cười mở miệng, thanh âm vừa ra, quanh quần đại diện, mặt khác quần áo lụa là nhao nhao nở nụ cười.

Ba người sắc mặt đại biến, Tống Văn Thư hô hấp dồn dập, giờ phút này sắc mặt tái nhợt, miễn cưỡng mở miệng.

“Chúng ta... Chúng ta cân nhắc một chút đi.”

“Cân nhắc? Đi vào Yêu Minh đại diện, nói rõ các người đã có quyết đoán, giờ phút này hối hận rồi khỏi mà nói, chính là đối với ta Yêu Minh khi nhục, ba người các người dám khi nhục Yêu Minh? Dám khi nhục chúng ta!” Mạnh Hạo thanh âm một câu lại một câu cao giọng, bốn phía quần áo lụa là cũng đều lập tức ánh mắt bất thiện.

“Đệ tam phong huynh đệ, kính xin đem bọn họ mang đi a, về phần cái này một vị...” Mạnh Hạo trong mắt như nhìn người chết, nhìn lướt qua Tống Văn Thư.

“Hắn coi như xong.”

Tống Văn Thư cả người nói lỏng khẩu đại khí, chỉ là như vậy thời gian ngắn ngủi, hắn toàn thân mồ hôi lạnh sũng nước.

Bốn phía tiếng cười truyền ra, lập tức có hơn mười người thứ ba phong hoàn khoa bay ra, muốn mang theo Quý Tiểu Tiểu hai người rời đi, tại thời khắc nguy cơ, Quý Tiểu Tiểu cắn răng, vội vàng mở miệng.

“Ta biết rõ chỗ Quý Minh Phong thi thể! Trên người hắn có túi trữ vật, có bảo vật, ta có thể tại về sau dẫn người đi!”

Kia bên cạnh cái khác Quý Gia tộc nhân, giờ phút này sắc mặt biến hóa, cũng lập tức mở miệng.

“Quý Minh Phong vận khí không tốt, lựa chọn cũng không phải là chính xác thời gian, tiến đến trước liền chết, không ai giết hắn, là chính bản thân hắn tử vong!! Việc này Quý mỗ tận mắt nhìn thấy, lúc ấy ta ở bên cạnh tuyệt không nhìn lầm!”

Hai người mở miệng, đều tiết lộ một cái ý tứ, giao ra danh trạng.

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, chỉ một cái kia Quý gia tộc nhân.

“Dem hắn mang đi.”

Cái này Quý gia tộc nhân sắc mặt biến hóa, đang muốn giải thích, lập tức cái kia hơn mười người thứ ba phong hoàn khoa, đổ dành kéo đi, không để cho hắn đánh trả, trực tiếp mang đi.

Tống Văn Thư sắc mặt tái nhợt, giờ phút này trong óc vẫn còn vu vu.

Quý Tiểu Tiểu hô hấp dồn dập, giờ phút này cắn răng một cái, tay phải nâng lên võ mi tâm, lập tức từ nòng mi tâm bên trong, bay ra một đám hồn, này hồn thẳng Mạnh Hạo mà đến, Mạnh Hạo giống như cười mà không phải cười, nhìn Quý Tiểu Tiểu liếc, đem cái này hồn lấy đi.

“Hoan nghênh các người, gia nhập Yêu Minh.” Mạnh Hạo cười mở miệng, cửa đại diện từ từ mở ra, bốn phía quần áo lụa là nhìn một màn này, cũng biết hết thấy đây cũng không chỉ là biểu hiện mặt ngoài, có thể sự tình còn xa, đối với bọn họ mà nói, Kha Cửu Tư là đồng đạo, mà những người khác, tức thì là người ngoài.

Quý Tiểu Tiểu miễn cưỡng cười cười, cúi đầu ôm quyền, nội tâm thâm than, nàng minh bạch, chính mình kế tiếp muốn làm, chính là muốn lại để cho những thứ khác Quý gia người, đều minh bạch Quý Minh Phong tử vong, là bởi vì lựa chọn niên đại sai lầm, cho nên tại xuất hiện một cái chớp mắt, đã diệt vong.

Nếu có người không tin, như vậy lúc Mạnh Hạo xảy ra vấn đề, mình cũng có đại phiên toái, nghĩ tới đây, Quý Tiểu Tiểu trong mắt nổi lên một vòng sát cơ, cái này sát cơ, một mặt là đối với Mạnh Hạo, một mặt là đối với đồng tộc.

Cho đến bên ngoài mặt trời lặn phía tây, mọi người rời đi, Mạnh Hạo nhìn xem Tống Văn Thư có chút hoảng hốt bộ dạng, hần hiểu, dùng Quý Tiểu Tiểu tàn nhẫn, cái này Tống gia đạo tử, sợ là lành ít dữ nhiều.

Mạnh Hạo lắc đầu, không có để ý tới, cùng Hứa Thanh trở về thứ tư phong.

Thời gian trôi qua, giống như tuế nguyệt thoáng cái bình tĩnh, mỗi ngày sáng sớm, Mạnh Hạo đều quan sát thứ tư phong, cảm ngộ Thôn Sơn Quyết, thời gian khác, thì không ngừng tại Cửu U Động bên trong, rèn luyện nhục thể.

Cho đến lại đi qua một tháng, Mạnh Hạo không biết nơi đây thời gian cùng ngoại giới chân thật tuế nguyệt so sánh, có hay không đồng dạng, nhưng hần tại cái này gần hai tháng, thu hoạch thật lớn.

Thôn Sơn Quyết, hần ban đầu đã có cơ sở, thành công khắc tại trong nội tâm, mà thân thể rèn luyện, đã gia tăng không ít, giờ phút này đã đạt đến lúc trước mở ra thứ ba mệnh cường hần trình độ.

”Đáng tiếc Ly Thần Quyết... Nhìn kia công pháp, dường như cần một cái cực kỳ đặc thù hoàn cảnh, mới có thể hiểu ra. Mạnh Hạo có chút tiếc nuối, hần mơ hồ cảm thấy, này thuật nếu có thể học được, chính là tại đây Yêu Tiên trong tông, cực kỳ rung động thu hoạch.

Thậm chí hần hoài nghi mình tại cảnh giới thứ nhất thấy Kha Cửu Tư, sở dĩ còn sống, là vì Ly Thần Quyết!

“Có thể này thuật tu hành, rất nhiều thâm ảo, bất tử thần hồn...”

Về phần Hứa Thanh, nàng hoàn toàn đắm chìm tại ba trăm đạo pháp bên trong, Mạnh Hạo chưa từng đi quấy rầy, dù sao ở chỗ này, cảm ngộ đạo pháp, mới là mọi người chuyên trọng yếu nhất.

Hơn nữa Mạnh Hạo phát hiện, Hứa Thanh tại cảm ngộ những thứ này đạo pháp, lại có một chút kinh người tư chất, cái này tư chất một phương diện đến từ chính Hứa Thanh hồn, còn bên kia mặt, tựa hồ là cùng hần giờ phút này ký thân thân thể có liên quan rất lớn.

Cho đến mấy ngày về sau, Mạnh Hạo đang khoan chân ngồi ở giữa không trung, quan sát thứ tư phong, bỗng nhiên, hần bên tai truyền đến Kha Vân Hải thanh âm.

“Tới gặp ta.” Thanh âm trầm thấp, truyền vào Mạnh Hạo trong tai, Mạnh Hạo lập tức mở mắt ra.

Hần không chần chờ, nhoáng một cái phía dưới, thẳng đến Kha Vân Hải động phủ, không bao lâu, lúc đi tới động phủ về sau, đang nhìn đến Kha Vân Hải, lập tức Mạnh Hạo sắc mặt bỗng nhiên biến đổi.

Giờ phút này Kha Vân Hải, đã không còn là hai tháng trước Mạnh Hạo thấy trung niên bộ dáng, mà là già đi quá nhiều, hôm nay triệt để trở thành lão giả, đầu đầy tóc trắng.

Hần như trước hay vẫn là khoan chân ngồi ở trên giường đá, cho đến kia bên cạnh ngọn đèn, giờ phút này ẩm đạm rất nhiều.

“Yên tâm đi, cha ngươi còn chưa chết.” Kha Vân Hải nhìn Mạnh Hạo biến hóa thần sắc, mỉm cười, trong mắt mang theo hiền lành, mang theo chờ mong, càng có một tia không muốn.

Mạnh Hạo nói không nên lời chính mình giờ phút này là tâm tình gì, cho dù sớm biết sẽ như thế, nhưng dưới mắt, tận mắt thấy trở thành tóc trắng, tử khí phát ra càng nồng đậm Kha Vân Hải, hần hay vẫn là nội tâm có chút trống rỗng.

Thời gian mặc dù ngắn, nhưng Kha Vân Hải trên người nồng đậm tình thương của cha, lại để cho Mạnh Hạo nghĩ tới phụ thân của mình, có thể hần ở đây cái này một cái chớp mắt, chỉ có thể trầm mặc.

”Ngươi mấy ngày này không tệ, chưa tiếp tục gây tai họa cho ta, ngươi đã lựa chọn luyện thể, ba nghìn đạo pháp bên trong, có hai loại công pháp, đối với luyện thể có cực kỳ đặc thù tác dụng, thứ nhất là Cửu Thiên Bảo Thân Ấn, đạo pháp này là dung hợp Pháp bảo cùng thể nội bên trong, khiến cho thân thể thành bảo, phối hợp Thôn Sơn Quyết, có thể lại để cho thân như núi.

Này thuật bài danh thứ chín trong ba nghìn đạo pháp!” Kha Vân Hải thanh âm, mang theo uy nghiêm.

”Còn có một thuật, tên là Nhục Thân Thành Thánh! Đây thuật cực kỳ đặc thù, tuy nói là công pháp, không bằng nói là bí thuật, đây thuật một khi nắm giữ, có thể lại để cho thân thể lập tức cường hãn không chỉ có gấp mấy lần, mà lại vĩnh hằng củng cố.

Loại này bí thuật cực kỳ hiếm thấy, vì phụ cả đời, cũng chỉ biết được hai loại mà thôi, về phần cụ thể cường hóa bao nhiêu, vì phụ không biết kỹ càng, bất quá đây thuật tại ba nghìn đạo pháp bên trong, bài danh...thứ bảy!”

”Ba nghìn đạo pháp, mười thứ hạng đầu chi thuật, công hiến nhiều hơn nữa cũng không thể đổi lấy, coi như là vi phụ, cũng không có cách nào vì người đạt được, Lý Chủ có quy tắc, mười thứ hạng đầu đạo pháp, trừ Sơn Hải Kinh cần kia truyền thừa bên ngoài, mặt khác chín loại pháp, cần xông Yêu Tiên tháp.

Này tháp không mở ra đơn giản, cần bảy đại Chưởng giáo đồng thời xuất thủ, mới có thể mở ra, trong đó có chín mươi chín tầng, mỗi mười tầng, có thể lấy được tương ứng đạo pháp.”

”Ta đã trả giá một ít đại giới, lại để ặt khác sáu vị Chưởng giáo đồng ý, vì người mở ra hai lần, này hai lần người muốn hảo hảo nắm chắc, tranh thủ đạt được người muốn đạo pháp!” Kha Vân Hải hơi hột, nhưng Mạnh Hạo từ hân mấy ngày này rất nhanh biến hóa già nua lên, có thể đoán ra, cái này hơi hột trong giọng nói, đã ẩn tàng hân cực lớn trả giá.

Bằng không mà nói, làm sao có thể lại để ặt khác sáu cái Chưởng giáo, đồng ý mở ra Yêu Tiên tháp.

”Mặt khác, cái này hai lần mở ra, tuy nói là vì người đặc thù mà mở, nhưng cũng không thể lại để cho ngoại nhân nói này nói kia, cho nên những người khác cũng có thể xông vào.”

”Người cũng không nên lo lắng, này tháp cho dù độ khó thật lớn, nhưng vì phụ vì người chuẩn bị rất nhiều Pháp bảo, không tiếc đại giới, cũng muốn để người đạt được trong đó luyện thể đạo pháp.” Kha Vân Hải nói qua, trên mặt nổi lên tầng một ánh sáng màu đỏ, này quang cũng không phải là bình thường, tựa hồ là một loại hồi quang phản chiếu, tay phải hân nâng lên vung ra, lập tức một cái da thú túi bay ra, rơi vào Mạnh Hạo trước mặt.

”Trong này, Pháp bảo có năm nghìn, yêu binh có ba vạn, có ấn phù mười lăm vạn, có yêu ngọc trăm vạn, những thứ này người cầm lấy, cho dù khó khăn mấy, cũng cho lão tử ta gạt xuống, để người đạt được muốn đạo pháp!” Kha Vân Hải lời nói lúc giữa, nhìn về phía Mạnh Hạo, trong thần sắc cứng chiều, lại để cho Mạnh Hạo tâm, tại một cái chớp mắt, run rẩy thoáng một phát, hân cúi đầu nhìn về phía da thú túi, cầm ở trong tay, thần thức quét qua, thân thể chậm rãi run rẩy.

Hân rõ ràng cảm nhận được, trong này tuyệt đại đa số vật phẩm, bên trên mới tinh khí tức, còn có cái kia khí tức bên trong ẩn chứa Kha Vân Hải khí thế.

Những thứ này... bất chợt đều là Kha Vân Hải, tại đây ngăn ngừa gần hai tháng, tự mình vì hân luyện chế ra.

Tại đại nạn đến, tại sinh mệnh héo rũ, tại thọ nguyên đoạn tuyệt ở bên trong, tự nhiên vì con của hân, đi luyện ra những vật phẩm này, trong lúc này, ẩn chứa một cái phụ thân có thể vì hân tử trả giá hết thủy yêu thương, trong này tất cả vật phẩm, là Kha Vân Hải sinh mệnh luyện hóa.

”Cha...” Mạnh Hạo thì thào, ngẩng đầu, một tiếng kêu này, không phải trước kia tận lực làm, giờ khắc này, hân quên mất Kha Cửu Tư, lúc này đây...” Là hân phát ra từ tâm can, đối với Kha Vân Hải nơi đây cảm động, đối với Kha Cửu Tư hâm mộ, loại này loại phức tạp suy nghĩ, lại để cho Mạnh Hạo, nhẹ giọng mở miệng.

579. Chương 579: Muốn Lấy Được Sơn Hải Kinh, Tất Bộ Yêu Tiên Thể!

”Đừng làm ra như vậy một bộ tiểu hài tử bộ dáng, người có thể một lòng tu hành, đây là chuyện tốt, đáng tiếc như người có thể sớm một ít như vậy, thì tốt rồi.” Kha Vân Hải nhìn qua Mạnh Hạo, trong mắt yêu thương càng phát ra thâm sâu. “Tốt rồi, đi đi, Yêu Tiên tháp tại ba ngày sau mở ra, đến lúc đó nếu như

người có thể tiền đồ một ít, cũng không uổng công ta giúp người mở ra.” Kha Vân Hải nhìn thật sâu Mạnh Hạo liếc.

Mạnh Hạo cúi đầu, thật sâu cúi đầu, lúc này mới cầm lấy da thú túi, mang theo phức tạp cùng phiền muộn, rời đi.

Nhìn qua Mạnh Hạo bóng lưng, Kha Cửu Tư sắc mặt, không còn là hồng nhuận phơn phớt, mà là đã có trắng xám, trên mặt hằn nếp nhăn thêm nữa, trên người hằn Tử khí càng đậm úc, dường như toàn thân, tùy thời cũng có thể dập tắt sinh mệnh chi hỏa.

“Cửu Tư, cha không có biện pháp bồi người một đời, về sau. . . Muốn đều muốn dựa vào chính người. . . Hy vọng người có thể hiểu chuyện. . .” Kha Vân Hải càng phát ra tang thương, dùng tu vi của hắn, nguyên bản có gần như vô hạn thọ nguyên, có thể Lý Chủ trả thiên mệnh tại chúng sinh, sử dụng sinh mệnh cuối cùng có khô kiệt, mà hắn nơi đây, tồn tại quá lâu quá lâu, giờ phút này đã không có... nữa khí lực, tiếp tục còn sống xuống dưới.

Trên thực tế, từ lúc nhiều năm trước, hắn đã sinh mệnh héo rũ, nhưng hắn lo lắng Kha Cửu Tư, lúc này mới cứng rắn nâng cao, có thể cho tới bây giờ, hắn coi như là đều muốn tiếp tục, cũng làm không được rồi.

“Lý Chủ, quyết định của người, Kha mạo chọn tuân theo, có thể. . . Quyết định này của người, thật là đúng đấy sao? Cường giả như không có vô hạn chi sinh, đời ta tu sĩ như sở tu không phải trường sinh, như vậy tu hành Bỉ Ngạn, lại đang phương nào?” Kha Vân Hải thở dài, hai mắt nhắm nghiền, một lát sau, hắn hai mắt bỗng nhiên mở ra, trong đó mang theo mỗi một, vẫn như trước lộ ra một vòng hồi quang phản chiếu ánh sao.

“Lão phu còn không có thể nhắm mắt, tại Quy Khư trước, ta còn muốn vì Cửu Tư luyện chế giống nhau đang bảo vệ tính mạng chi bảo, bảo vật này ta đã luyện chế ra nhiều năm, còn kém cuối cùng. . . Một khi bảo vật này luyện thành, hắn dù là Ly Thần Quyết không có luyện thành, cũng có thể Cửu Kiếp bất tử! Thậm chí rất có thể, trợ giúp hắn đem Ly Thần Quyết tu thành!”

Mạnh Hạo về tới động phủ, Hứa Thanh vẫn còn nhắm mắt ngồi xuống, đắm chìm tại tu hành cảm ngộ bên trong, Mạnh Hạo ngồi ở chỗ kia, nhìn xem động phủ vách đá, nhìn xem bốn phía bố trí xa hoa, hắn đã trầm mặc.

Hồi lâu, hắn cúi đầu nhìn qua trong tay da thú túi, cái này túi không trầm, có thể tại Mạnh Hạo trong tay, nó là nặng trĩu đấy, cái kia bên trong chứa không phải Pháp bảo, mà là một cái phụ thân, đối với nhi tử kiếm

Đã bao hàm sinh mệnh, ẩn chứa chân tình.

Hồi lâu, Mạnh Hạo than nhẹ một tiếng, hai mắt nhắm nghiền, hắn lại nghĩ tới cha của mình mẹ, trong trí nhớ thân ảnh mơ hồ.

Thời gian trôi qua, đảo mắt ba ngày.

Ba ngày sau, lúc từng tiếng chuông vang vang vọng, truyền khắp toàn bộ Yêu Tiên tông lúc, vô số Yêu Tiên tông đệ tử bừng tỉnh, mở mắt bay ra, nhao nhao kinh ngạc không biết đã xảy ra chuyện gì lúc, bọn hắn thấy được tại đây Yêu Tiên tông giữa không trung, giờ phút này có từng trận màu sắc đa dạng, đột nhiên xuất hiện.

Tia sáng này tràn ngập bát phương, đem trọn cái bầu trời đều bao phủ, khiến cho trên bầu trời, cái kia ba tòa đối chiều núi, càng phát ra rõ ràng.

Theo hào quang càng phát ra mãnh liệt, Yêu Tiên tông bảy tòa trên ngọn núi, vô số tu sĩ, toàn bộ tâm thần chấn động, trong đó một ít lão tư cách đệ tử, thần sắc chậm rãi biến hóa, giống như nghĩ tới điều gì, trong mắt lộ ra không cách nào tin.

Hào quang giăng co một khắc chuông thời gian về sau, đột nhiên, ở đằng kia mảnh hào quang đích chính trung tâm, bầu trời xuất hiện nhất đạo cực lớn khe hở, tại đây khe hở quán xuyên toàn bộ bầu trời, giống như miệng mở lớn, nhìn không tới phần cuối chỗ, tại kia xuất hiện nháy mắt, oanh oanh thanh âm động

trời vòng qua vòng lại, một tòa trần ngập bảo quang đồng xanh tháp, chậm rãi từ trong cái khe hàng lâm xuống.

Tháp này mỗi tầng một, đều có bốn đầu khóa sắt cùng hư vô liên tiếp, tổng cộng chín mươi chín tầng, gần như bốn trăm đầu khóa sắt, hình thành sao một màn đủ để cho bất luận kẻ nào sau khi thấy, đều tâm thần chấn động kinh thể hình ảnh.

Chợt liếc, tháp này liền vô cùng lớn, cho đến nỗi vang vang vọng, đại địa chấn động lúc, này tòa đồng xanh tháp, chậm rãi trầm xuống lúc, càng lúc càng lớn, đến cuối cùng, hầu như thay thế bầu trời, khiến cho giờ phút này rõ ràng là sáng sớm, nhưng lại như là đêm tối.

Cuối cùng, cái này khổng lồ tháp, hàng lâm tại thứ tư phong cùng thứ ba phong giữa, hàng lâm tại. . . Cái kia trên mặt đất, truyền thuyết có hộ tông Yêu Thần chỗ hố sâu phía trên.

Cũng không phải là hoàn toàn trấn áp cả vùng đất, mà là trôi nổi đứng lên, khiến ột cái cực lớn bóng ma, thay thế Yêu Tiên tông thiên, nó nhìn như hàng lâm tại hố sâu bên trên, có thể đây chẳng qua là tương đối trung tâm vị trí mà nói, trên thực tế. . . Nếu là ở xa xa nhìn lại, nó phủ xuống, là cả Yêu Tiên tông cả vùng đất.

Tại đen kịt đáy tháp xuống, tồn tại không chỉ có có hố sâu, còn có đại địa bảy tòa ngọn núi!

Tất cả Yêu Tiên tông đệ tử, cả đám đều hô hấp dồn dập, ngơ ngác nhìn đây hết thấy.

Tại tháp tầng thứ nhất, thành linh có một cái khép kín đồng xanh đại môn, ở trên điêu khắc vô số Yêu thú, tràn đầy tang thương cùng Hồng Hoang chi ý.

Khổng lồ thân tháp, làm cho người ta nhìn thấy mà giật mình, tựa hồ cùng kia so sánh, tu sĩ chính là con sâu cái kiến, cho dù là bảy đại ngọn núi, tại trước mặt nó, cũng đều đã thành hài đồng.

Đúng lúc này, từ bảy tòa trên ngọn núi, thành linh bay lên bảy Thái Dương, cái này bảy Thái Dương màu sắc bất đồng, chậm rãi lên không lúc, Yêu Tiên trong tông tất cả đệ tử, toàn bộ quỳ lạy xuống.

Bởi vì này bảy Thái Dương bên trong, khoanh chân ngồi bảy thân ảnh, bọn hắn. . . Đúng là bảy tòa ngọn núi, bảy vị Chí Tôn!

Trong đó thứ tư Thái Dương bên trong, đúng là Kha Vân Hải.

Khi bọn hắn bảy đại Chí Tôn lên không lúc, mỗi người đều tay phải nâng lên, hướng về đồng xanh tháp chỉ một cái, cái này chỉ một cái phía dưới, tháp này lập tức nổ vang, phía dưới cùng đồng xanh đại môn, tại thời khắc này chấn động, lại. . . Chậm rãi mở ra, lộ ra nhất đạo khe hở!

Bởi vậy tháp quá lớn, đài cao, cho nên cái này khe hở nhìn như rất nhỏ, nhưng trên thực tế, chừng trăm trượng!

”Yêu Tiên tháp mở, trong đó chín mươi chín tầng, mỗi qua tầng một, có tỷ lệ thu hoạch ba nghìn đạo pháp một trong, mỗi qua mười tầng, tất đạt được một loại một trăm thứ hạng đầu đạo pháp, càng là sau này, đạt được mười thứ hạng đầu đạo pháp tỷ lệ lại càng lớn, trong đó thứ bảy mươi, tám mươi, chín mươi, tất lấy được mười thứ hạng đầu đạo pháp!

Mà thứ chín mươi chín tầng. . . Mười thứ hạng đầu đạo pháp, trừ Sơn Hải kinh bên ngoài, có thể đảm nhiệm chọn một loại!

Tháp này mỗi lần mở ra, hao phí tông môn nội tình, hôm nay mở ra, bọn người mỗi người một lần cơ hội, ai có cơ duyên, nên tạo hóa.” Thanh âm trầm thấp, từ thứ bảy phong Chí Tôn trong miệng, chậm rãi truyền ra, vang vọng Yêu Tiên tông lúc, toàn bộ Yêu Tiên tông trăm vạn tu sĩ, lập tức một mảnh tĩnh mịch.

Nhưng rất nhanh đấy, liền bạo phát ra kinh Thiên động Địa vù vù xôn xao.

”Yêu Tiên tháp. . . Cái này là Yêu Tiên tháp sao! Trời ạ, nó. . . Nó quá lớn! ,

“Yêu Tiên trong tông đệ nhất trọng thiên đầu tháp, sơn hải trình độ Chí Bảo!”

Từng trận xôn xao nổi lên bốn phía lúc thứ năm ngọn núi bên trong, một cái nội môn nữ tu, đang nắm chặt nắm đấm hai mắt lộ ra cổ chấp cùng cuồng hỉ, nàng đúng là Phương Du.

“Không nghĩ tới, lúc này đây lại có như thể tạo hóa, rõ ràng tại nơi này tuế nguyệt đoạn trong, có Yêu Tiên tháp!” Phương Du trong mắt mang theo cổ chấp.

Cùng lúc đó, tại thứ bảy phong sơn dưới chân chịu trách nhiệm ngoại môn trong hàng đệ tử, một vị nội môn đệ tử Chấp sự, là một người trung niên nam tử, hẩn chấp tay sau lưng, đứng ở chỗ ở bên ngoài, nhìn xem trên bầu trời khổng lồ Yêu Tiên tháp, trong mắt lộ ra kỳ dị ánh sáng.

“Vốn tưởng rằng lão phu tạo hóa, chỉ có tại thứ bảy phong mới có thể đạt được mà lại rất khó thu hoạch, trước mắt Yêu Tiên tháp xuất hiện, cơ hội của ta lại thêm một ít!” Trung niên nam tử này, đúng là Mạnh Hạo không có tìm được Hô Duyên lão tổ.

Yêu Tiên trong tông, Vương Lệ Hải, Hàn Bối, còn có mặt khác tất cả Nam Thiên đại địa chi nhân, đến từ Đông Thổ cũng tốt đến từ Bắc Địa cũng được, vô luận là Nam Vực hay vẫn là Mặc Thổ giờ phút này đều tại tận mắt nhìn thấy ở bên trong, tâm thần chấn động.

Trong đó tại thứ ba phong nội môn đệ tử trong, có một thanh niên, tại lúc này trước, hẩn thủy chung khom người, gặp người liền hèn mọn mỉm cười, có thể trước mắt, hẩn lưng lặng yên không phát ra hơi thở nâng lên, trong hai mắt nháy mắt lộ ra một vòng tinh mang, coi như có một cỗ Đế Vương giống như khí tức, tại trên người hẩn lóe lên rồi biến mất.

Hẩn đến từ Bắc Địa, đến từ Bắc Địa Đế tộc di mạch!

Như là hẩn như vậy kiêu dương, tại lúc này Yêu Tiên trong tông, riêng phần mình quật khởi, lộ ra cao chót vót chi ý.

Trong đó thứ sáu phong ở bên trong, có một cái nữ tử, nữ tử này quần áo, rõ ràng là một vị đệ tử hạch tâm, có thể nói là hôm nay Yêu Tiên trong tông, tất cả người tới chi nhân, ngoại trừ Mạnh Hạo bên ngoài, địa vị tối cao.

Nàng trừng mắt nhìn, nhìn nhìn thứ tư phong, lại nhìn một chút Yêu Tiên tháp, cười nói tự nhiên.

“Cái này Mạnh Hạo vận khí coi như không tệ, đã tìm được đệ tử thân truyền hài cốt là thứ nhất, đi vào niên đại, đúng là Kha Vân Hải tọa hóa mấy tháng trước.

Cho nên tại đây vô hạn khả năng cảnh giới thứ hai trong, xuất hiện cái này Yêu Tiên tháp, không kỳ quái, hết thảy cùng chân thật giống nhau, dù sao Dạ Yêu tồn tại, liên thiên địa đều có thể bịa đặt, năm đó soán nghịch sau quý chủ, đều có chút kiêng kỵ.”

Nữ tử này, dĩ nhiên là là Chỉ Hương.

“Yêu Tiên tháp, mở ra! , theo trên bầu trời, đến từ thứ bảy phong Chí Tôn tang thương thanh âm truyền ra, lập tức liền có mấy nghìn đạo thân ảnh, không chút do dự nháy mắt bay ra, thẳng đến Yêu Tiên tháp mà đi.

Mạnh Hạo cùng Hứa Thanh, loại này cũng đi ra động phủ, nhìn xem bầu trời tháp cao, Hứa Thanh trong mắt lộ ra cổ chấp chi mang, lại cúi đầu mắt nhìn trong tay ngọc giản, tức cười cười cười.

“Ta liền không đi, cái này ba trăm đạo pháp đã đầy đủ. ,

Mạnh Hạo nhẹ gật đầu, hẩn giải Hứa Thanh tính cách, giờ phút này không có khuyên bảo, thở sâu về sau, hẩn nhìn hướng không trung, Kha Vân Hải chỗ Thái Dương, nhìn xem cái kia so với ba ngày trước còn muốn già nua một chút thân ảnh, Mạnh Hạo trầm mặc, trong mắt hiện lên một vòng quyết đoán.

“Vì ta cũng tốt, vì Kha Cửu Tư cũng tốt, ta đều muốn đem hết toàn lực!” Mạnh Hạo thân thể bỗng nhiên bay lên, thẳng đến cái này chuyên môn vì hẩn mở ra Yêu Tiên tháp mà đi, tại bay nhanh lúc, trên bầu trời bảy Thái Dương bên trong, cái này bảy đại Chí Tôn, đều nhìn Mạnh Hạo nơi đây liếc.

Kha Vân Hải trong mắt lộ ra kỳ vọng, xa xa nhìn qua Mạnh Hạo thân ảnh, biến mất tại trong tháp.

Cùng lúc đó, càng ngày càng nhiều thân ảnh bay ra, tiến vào Yêu Tiên tháp, chỉ một lát sau thời gian, thì có vượt qua mười vạn người, bước vào đến rồi Yêu Tiên tháp tầng thứ nhất.

Cả vùng đất, còn có nhiều người hơn, lựa chọn xem thế nào, dù sao cơ hội chỉ có một lần, sớm trước quan sát một chút, luôn mới có lợi.

”Cái này Yêu Tiên tháp, trong tông môn có kỹ càng ghi chép, tháp này khảo nghiệm không phải tu vi cao thấp, cũng không phải tư chất rất xấu, nó chỗ khảo nghiệm đấy, chính là một cái người tổng hợp chiến lược.

Bất kể là tu vi gì, độ khó đều là giống nhau, cho dù là Ngưng Khí kỳ tu sĩ cùng Tiên cảnh cùng một chỗ bước vào, lẫn nhau cũng là công bằng, bọn hắn gặp phải địch nhân không giống với, nhưng nhằm vào mỗi người độ khó, nhưng là giống nhau.

Ta rất muốn biết, Mạnh Hạo tiểu tử thú vị này trong này, có thể đi đến tầng thứ mấy?” Chỉ Hương không có lập tức đi xông tháp, đối với nàng mà nói, cái này Yêu Tiên tháp cho dù oanh động Thiên Địa, nhưng lại thực sự không phải là nàng nhất định phải có đủ.

Nàng tới nơi này, không phải là vì những thứ này bình thường đạo pháp, mà là vì. . . Có được Yêu Tiên tông trận chiến đầu tiên thân, danh chấn Đệ Cửu Sơn hải đấy. . . Yêu Tiên thể!

Cái này Yêu Tiên thể, bất kể là đã từng hay vẫn là hiện tại, đều thanh danh hiển hách, bởi vì năm đó Lý Chủ, đúng là có được như vậy thân hình, thậm chí còn có nghe đồn, muốn lấy được Sơn Hải kinh, tất bộ Yêu Tiên thể!

”Tháp này sự tình chấm dứt, liền đi tìm tiểu tử thú vị kia! , Chỉ Hương âm thầm quyết định.

580. Chương 580: Tạo Hóa Chi Lộ

Giờ phút này tại Yêu Tiên tháp bên ngoài, Yêu Tiên tông trăm vạn tu sĩ, riêng phần mình tản ra, không có ở sát cạnh ngọn núi, mà là tại ngoài núi, chỉ có tại đó, mới có thể đại khái chứng kiến Yêu Tiên tháp bên ngoài.

Trăm vạn đệ tử, thành vòng tròn tản ra, nguyên một đám nhìn không di mắt.

Bọn họ toàn bộ đều chứng kiến, Yêu Tiên tháp tầng thứ nhất, thành linh tồn tại gần như mười vạn quang điểm, những điểm sáng này rậm rạp chằng chịt, từng cái, đều đại biểu một cái Yêu Tiên tông đệ tử.

“Không biết bên trong là cái dạng gì nữa đây.” Đệ nhất phong một vị đệ tử hạch tâm, giờ phút này ngóng nhìn những cái kia quang điểm, thì thảo mở miệng.

Nghi vấn như vậy, giờ phút này tại tất cả xem thế nào Yêu Tiên tháp tu sĩ trong nội tâm, đều hiển hiện.

Nhưng không đợi đầy lòng của mọi người lại trôi lên cái gì ý tưởng, đột nhiên, tất cả mọi người chứng kiến kia mười vạn quang điểm bên trong, có non nửa nháy mắt biến mất, theo quang điểm biến mất, lập tức tầng thứ nhất thân tháp bên trong, trong giây lát có mấy vạn người, thân ảnh như từ hư vô bên trong bị bắn ra, nguyên một đám phun ra máu tươi, lập tức rút lui.

Lại có một chút, trực tiếp hôn mê.

Một màn này, lập tức lại để cho bốn phía chi nhân nhao nhao hít vào khẩu khí, nhưng vào lúc này, nguyên bản một mảnh đen kịt tầng thứ hai, tại trong tích tắc, lại xuất hiện một cái quang điểm!

“Có người vượt qua tầng thứ nhất!”

“Lúc này mới bao lâu, liền xông qua tầng thứ nhất!” Bốn phía mọi người lập tức nổ vang, Phương Du hai mắt co rút lại một chút, tập trung tư tưởng suy nghĩ không nói.

Vương Lệ Hải cũng trong đám người, giờ phút này nhủ mảy.

Còn có vị kia từ phía bắc mà đến thanh niên, cũng là trong mắt tinh mang chớp động, Nam Thiên đại địa tiến đến chi nhân, có rất ít người trong nhóm đầu tiên xông tháp, phần lớn là tại bên ngoài xem xét.

Theo có người bước chân vào tầng thứ hai, thời gian dần trôi qua, càng nhiều nữa quang điểm, xuất hiện ở tầng thứ hai, bốn phía chỉ nhân nguyên một đám định khí tập trung tư tưởng suy nghĩ, nhìn không đi mắt nhìn lại.

Cũng có một chút, tự hỏi nắm giữ một ít kinh nghiệm, cũng đã bắt đầu xông tháp.

Mạnh Hạo vừa một bước vào Yêu Tiên tháp tầng thứ nhất, liền lập tức chứng kiến bốn phía là một mảnh màu đen đại địa, từng trận máu tanh khí tức tràn ra, dường như nơi này là một nơi chiến trường cổ.

Đưa tầm mắt nhìn qua bát phương, đột nhiên, tại tiền phương của hắn, hư vô vạn vẹo, thành linh xuất hiện mười thân ảnh, mười người này bộ dạng mơ hồ, nhưng theo tu vi, toàn bộ đều là Nguyên Anh Đại viên mãn.

Mười người này mang theo ngập trời sát khí, thẳng đến Mạnh Hạo nháy mắt mà tới.

Mạnh Hạo hai mắt chớp động, bỗng nhiên nở nụ cười, hắn giờ phút này mơ hồ minh bạch cái này Yêu Tiên tháp khảo hạch, rút cuộc là cái gì. Tại mười người kia tiến đến nháy mắt, thân thể của hắn không lùi mà tiến, thẳng đến mười người này mà đi.

Oanh oanh thanh âm nháy mắt quanh quẩn, Mạnh Hạo thân thể lóe lên, hóa thành khói xanh, những nơi đi qua, một quyền chỉ một cái, cái này mười cái Nguyên Anh Đại viên mãn thân ảnh, tại trong tay của hắn, căn bản là không cách nào chống cự, cũng chính là trong nháy mắt, liền lập tức tan vỡ mà chết.

Hết thấy, không đến năm cái hô hấp, mười người toàn bộ tử vong.

Nhưng ngay sau đó, từ mười người này trên người tràn ra khói đen, cái này khói đen cuộn cuộn, nháy mắt ngưng tụ cùng một chỗ, hóa thành một cái đen kịt thân ảnh, một thân màu đen trường bào, mang theo màu đen mặt nạ, một đầu tóc dài màu đen, trôi lơ lửng ở không trung, một cổ lại để cho Mạnh Hạo hai mắt co rút lại khí tức, từ trên thân người này tràn ra.

Càng làm cho Mạnh Hạo hai mắt thể chợt hiện đầy, là người này tu vi, cũng là Nguyên Anh Đại viên mãn.

Nhưng cho Mạnh Hạo cảm giác, cùng lúc trước mười người, hoàn toàn bất đồng, nếu như đem mười người kia ví von thành là chó dữ, như vậy người này chính là Cô Lang.

Hắn mắt lạnh nhìn Mạnh Hạo, tay phải bỗng nhiên nâng lên, thành linh tay phải của hắn lên, xuất hiện một ngọn núi.

Lúc này núi xuất hiện nháy mắt, Mạnh Hạo lập tức nhận ra, đây là Thôn Sơn Quyết!

Ngay sau đó, sơn này biến mất, cái kia hắc y thân ảnh nháy mắt xuất hiện ở Mạnh Hạo trước mặt, một chưởng rơi xuống, Mạnh Hạo trước mắt bỗng nhiên vẽ một cái, dường như thấy được một ngọn núi, oanh oanh mà đến.

“Thời kỳ viễn cổ, Nguyên Anh Đại viên mãn bên trong cường giả sao!” Mạnh Hạo ánh mắt lộ ra chiến ý, trên người hắn có một cái da thú túi, trong lúc này bất luận cái gì giống nhau vật phẩm lấy ra, đều khoảng cách đem cái này cường giả giết chết, nhưng nếu tại tầng thứ nhất này, Mạnh Hạo liền cần dùng Kha Văn Hải cho Pháp bảo, trong tâm hắn, không cho phép.

Thậm chí ngay cả thứ hai mạng đều không có mở ra, Mạnh Hạo trực tiếp một quyền oanh ra, hắn muốn mượn cơ hội này chứng kiến thoáng một phát, mình cùng thời kỳ viễn cổ cùng cảnh giới cường giả, đến cùng ai mạnh ai yếu!

Nổ mạnh quanh quẩn, hai người lập tức khai chiến, thần thông thuật pháp, màu sắc đa dạng, nổ vang động trời!

Một lát sau, theo này hắc y thân ảnh quay người lúc, như là vẩy đuôi giống như thò người ra đã đến Mạnh Hạo phía trước, một quyền oanh đến, Mạnh Hạo ngửa mặt lên trời cười cười, không có lui ra phía sau, trực tiếp tay phải nắm lại, một quyền đối diện.

Trong khoảng thời gian ngắn, hai người tại đây yêu tháp tầng thứ nhất, không ngừng ra tay, cho đến đi qua thời gian một nén nhang, một tiếng nổ vang về sau, cái kia hắc y thân ảnh chấn động, tan vỡ ra, hóa thành một chuỗi thâm ảo phù văn ẩn kín, vờn quanh Mạnh Hạo bốn phía.

Mạnh Hạo hô hấp có chút dồn dập, ánh mắt như điện, một trận chiến này không lâu sau, Nhưng tại đây thời gian một nén nhang bên trong, hắn cùng với cái kia hư ảo thân ảnh, dùng hết thuật pháp, lay đã xuất thân thân thể, lúc này mới đem tan vỡ.

Trong đó là quan trọng nhất, là Mạnh Hạo giờ phút này thân thể, chỗ đây lấy có thể so với thứ ba mạng lúc cường hãn, bằng không mà nói, dùng hắn đệ nhất mạng trạng thái, sợ thì không cách nào chiến thắng.

“Tốt một cái Viễn Cổ Nguyên Anh cường giả!” Mạnh Hạo thở sâu, ánh mắt đặt ở vờn quanh mãnh quần nhau chuyển những cái kia phù văn bên trên.

Những thứ này phù văn ẩn ký chân có mấy ngàn nhiều, nguyên một đám sáng tối bất định, tản mát ra kinh khủng uy áp, cũng chính là trong chớp mắt, một cái trong đó phù văn cấp tốc chớp động, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến. Phảng phất là nó chủ động lựa chọn Mạnh Hạo, Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, không có tránh đi, tùy ý cái kia phù văn dung nhập trong thân thể, dần dần trong đầu hóa thành một bí quyết đạo pháp.

“Yêu Hỏa?” Mạnh Hạo cẩn thận cảm thụ một chút, này thuật thậm chí cũng không phải trong ba nghìn đạo pháp, mà là một trong tạp thuật, đơn giản nhất một loại thuật pháp mà thôi.

Nhưng nói kia đơn giản, là ở đối với Yêu Tiên tông mà nói, thực tế nếu là đặt ở Nam Thiên đại địa tông môn, cái này nhìn như đơn giản Yêu Hỏa, là cực kỳ không tầm thường.

Mạnh Hạo hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang, nhắm mắt trầm tư một lát sau, mở ra hai mắt lúc, thần sắc lộ ra hiểu ra, hắn minh bạch không phải Yêu Hỏa chi pháp, mà là nơi đây khảo hạch.

”Nơi đây khảo hạch, là căn cứ mỗi người bất đồng tu vi mà phân phối, mà độ khó tức thì không thay đổi!

Như ta vẫn đạo, như vậy lúc trước đối mặt kia chính là mười vạn đạo cường giả... Như vậy tầng thứ nhất thu hoạch, đối với ta mà nói, không phải cái kia Yêu Hỏa chi thuật, mà là... Thôn Sơn Quyết vận dụng!

Nguyên lai pháp quyết này, còn có thể dùng như vậy.” Thân thể của hắn nhoáng một cái, về phía trước vọt vã mà đi, thẳng tiếp thượng tầng thứ hai.

Tại Mạnh Hạo bước lên cái này tầng thứ hai lúc, Yêu Tiên tháp, vờn quanh tại bát phương Yêu Tiên tông đệ tử, đều tại nhìn không chuyển mắt xem thể nào lấy, hầu như tất cả mọi người trong mắt, đều mang theo cổ chấp.

Yêu Tiên trong tháp tạo hóa tại, có thể hay không đạt được, cần không phải tu vi, mà là cơ duyên!

Giờ phút này mọi người có thể chứng kiến, tầng thứ nhất quang điểm, đã có hơn phân nửa, đều biến mất Vô Ảnh, xuất hiện ở trong tầng thứ hai, thậm chí tại tầng thứ ba, cũng có không ít.

Càng làm cho Yêu Tiên tông chi nhân hâm mộ đấy, là giờ phút này cao nhất tầng thứ năm, lại cũng có hơn mười quang điểm xuất hiện.

Một màn này màn, khiến cho bốn phía trong mọi người tâm sôi trào ở bên trong, lại có không ít gia nhập vào.

Đến từ bắc mà cái vị kia Đế tộc di mạch thanh niên, trong mắt hiện lên một vòng khinh miệt chi ý.

”Một đám hư ảo người chết, liền bản thân là không tồn tại đều nhìn không thấu, tại đây hư ảo trong thế giới, còn có thể bay lên tham lam chi ý, quả thực thú vị!

Đáng tiếc nơi đây tạo hóa, bọn người coi như là đến chín mươi chín tầng thì có ích lợi gì, nơi đây chỉ có còn sống hồn, mới có thể được với bản thân cơ duyên!” Thanh niên trong mắt tinh quang lóe lên, mơ hồ tại trên người hắn, đã có bề ngễ chi ý, nhoáng một cái phía dưới, nháy mắt bay lên, xen lẫn trong đám người, thẳng đến Yêu Tiên tháp mà đi.

Vương Lệ Hải, Hàn Bối, còn có Phương Du, riêng phần mình ánh mắt chớp động, cũng không bay ra, về phần mặt khác đến từ Nam Thiên đại địa chi nhân, có người chần chờ, có người quyết đoán.

Triệu Phương sắc mặt tái nhợt, ánh mắt lộ ra ánh sáng mãnh liệt chi mang, hắn thân phận, không phải lúc trước hắn cố hết sức muốn ôm lấy nội môn đệ tử, mà là một cái đệ tử ngoại môn.

Vén vén cái này đệ tử ngoại môn hài cốt, với hấn mà nói, cũng là hầu như tại cuối cùng trước mắt, mới thật không dễ dàng đạt được, mà hấn lúc trước lựa chọn, cho dù là Vương Lệ Hải kiêng kị Mạnh Hạo mà đi, Nhưng cuối cùng vẫn còn bị một vị đến từ bắc mà tu sĩ cướp đi.

“Ta mang theo bộ lạc đối với ta kỳ vọng, ta nhất định phải đạt được đạo pháp!” Triệu Phương cắn răng, thân thể bay nhanh bay lên, thẳng đến yêu tháp.

Hầu như mỗi thời mỗi khắc, đều có Yêu Tiên tông đệ tử bay ra, phóng tới Yêu Tiên tháp, đến từ bát phương ánh mắt, ngưng tụ trong tháp từng tầng một quang điểm, cùng lúc đó, Mạnh Hạo bước lên tầng thứ hai.

Cái này tầng thứ hai, hấn vừa một bước vào, lập tức hoàn cảnh chung quanh nháy mắt biến thành một mảnh biển rộng, sóng biển ngập trời, tiếng phóng đặng pháp phồng lúc giữa, từ đáy biển dâng lên mười tên pho tượng.

Mỗi một cái, đều thành linh có thể so với lúc trước cùng Mạnh Hạo quyết đấu hắc y cường giả, như độ khó thoáng cái đề cao gấp mười lần!

Mạnh Hạo hai mắt nháy mắt lóe lên, lộ ra dạt dào chiến ý, hấn hôm nay, cần đứng là muốn nhẹ nhàng vui vẻ đại chiến, dùng cái này đến tôi luyện tu vi của mình, dùng cái này đến rèn luyện thân thể, khiến cho bản thân tu vi cùng thân hình, hoàn mỹ cân đối một chỗ.

Cái này mười tên pho tượng vừa ra Tiên, lập tức nhất tề trợn mở hai mắt, trong chốc lát, khí thế ngập trời, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

“Thứ hai mệnh!”

Oanh!

Mạnh Hạo toàn thân trực tiếp bành trướng, tu vi trong chốc lát bộc phát ra, chiến lực bạo tăng gấp đôi, thể hiện ra hai phần Nguyên Anh Đại viên mãn chi lực, mà nhục thể của hấn, cũng tùy theo bạo tăng, giờ phút này tuy nói là thứ hai mạng trạng thái, Nhưng nhục thể của hấn, dĩ nhiên có thể so với thứ tư mạng trạng thái, thẳng đến mười tên pho tượng mà đi.

Cái này mười tên pho tượng, như là người thật, nguyên một đám Yêu khí tung hoành, mơ hồ khi bọn hấn chỗ mi tâm, có thể chứng kiến đồ đằng.

Nổ vang thanh âm phảng phát muốn nhắc lên toàn bộ biển rộng, một trận chiến này, trọn vẹn gần nửa canh giờ, lần lượt pho tượng, tại mở ra thứ hai mạng Mạnh Hạo trong tay, phần vỡ đi ra, về phần hấn đám bọn chúng thuật pháp, tại Mạnh Hạo trên người, toàn bộ bị hấn có thể so với thứ tư mạng cường hấn thân thể ngăn cản.

Lúc người cuối cùng pho tượng tại Mạnh Hạo trước mặt tan vỡ chia năm xẻ bảy về sau, bỗng nhiên đấy, những thứ này vỡ vụn pho tượng, tạo thành bọn họ nước biển, toàn bộ lên không, tại Mạnh Hạo hai mắt co rút lại xuống, hấn phía trên, giữa không trung, những thứ này nước biển thành linh hợp thành một tòa cự đại ngọn núi!

Núi này, toàn thân nước biển màu sắc, chính là Hải Sơn, tại sau khi xuất hiện, ánh mặt trời nhoáng một cái, màu sắc đa dạng ở bên trong, hướng về Mạnh Hạo nơi đây, oanh oanh đập tới.

Núi chưa tới, gió tới trước, mặt biển lập tức lõm, Mạnh Hạo tóc bay múa, quần áo vung vẩy, hấn ngẩng đầu nhìn qua đập tới Hải Sơn, trong mắt lộ ra kỳ dị chi mang.

“Lại là Thôn Sơn Quyết?”

581. Chương 581: Đạo Pháp Chi Loại

Giờ phút này tại đây Yêu Tiên ngoài tháp, vờn quanh tại bốn phía, khoanh chân ngồi xuống Yêu Tiên tông đệ nhất trọng thiên bảy đại Chí Tôn trong thứ tư phong chi chủ, Kha Vân Hải, một đầu tóc xám phiêu diêu,

hai mắt lộ ra sáng ngời chi mang.

Nhìn như tinh thần vô cùng phấn chấn, duy chỉ có ở đằng kia trong mắt ở chỗ sâu trong, cất giấu ngoại nhân nhìn không tới mỗi một cùng tang thương, toàn bộ người không có Tử khí bên ngoài tán, chỉ có tâm thần ở bên trong, đã thành biển Chết.

Yêu Tiên trong tháp từng màn, ngoại nhân là nhìn không tới đây, cho dù là bảy đại Chí Tôn, cũng đều không thể chứng kiến trong đó chấn động, nhưng hẳn mấy đại Chí Tôn lòng dạ biết rõ, lúc này đây Yêu Tiên tháp mở ra, rút cuộc là vì ai.

Giờ phút này ánh mắt của mấy người, khi thì đảo qua yêu tháp, bọn hắn cho dù nhìn không tới trong tháp sự tình, nhưng những điểm sáng này bên trên khí tức, lại là có thể để cho bọn họ cảm nhận được, riêng phần mình là ai.

Kha Vân Hải nhìn qua tầng thứ hai, trong mắt lộ ra chờ mong.

“Chín tư, vi phụ có thể vì người làm đây, chỉ có những thứ này...”

Yêu Tiên ngoài tháp, ngoại trừ bảy đại Chí Tôn, Yêu Tiên tông đệ nhất trọng thiên đệ tử, không ngừng có người bay vào trong tháp, bát phương vu vu, cho đến một lát sau, {làm:lúc} tầng thứ bảy trong, lần đầu xuất hiện một cái quang điểm lúc, bốn phía lập tức oanh động.

Đây hết thảy, Mạnh Hạo không cảm giác được, hẳn giờ phút này tại trong tầng thứ hai, nhìn trên bầu trời rơi xuống nước biển tạo thành cự sơn, mắt lộ ra tinh mang, ở đằng kia Hải Sơn nổ vang mà đến nháy mắt, thân thể của hắn một nhảy dựng lên, không có né tránh, mà là dùng thứ hai mạng trạng thái, trực tiếp phóng đi.

Nổ mạnh nháy mắt ngập trời, Mạnh Hạo không có phá tan Hải Sơn, mà đi vào vào đến rồi Hải Sơn ở trong, bị cái này Hải Sơn trực tiếp mang theo, oanh tại trên mặt biển.

Nước biển tạo thành thân núi, lập tức trở về lay động vô số gợn sóng, mà Mạnh Hạo dường như bị phong ấn giống như, giam cầm tại thân núi bên trong, tùy ý những thứ này gợn sóng tại chung quanh hắn chấn động mà qua lúc, cặp mắt của hắn bỗng nhiên đóng mở.

Hai tay nâng lên hướng ra phía ngoài mãnh liệt khê chống, lập tức cái này Hải Sơn oanh một tiếng, trực tiếp tan vỡ nổ bung, Mạnh Hạo thân thể lao ra lúc, sắc mặt tái nhợt, nhưng hai mắt đã có kỳ dị chi mang.

“Thôn Sơn Quyết...” Mạnh Hạo hô hấp có chút dồn dập, hẳn giờ phút này dĩ nhiên phát hiện, chính mình đối với Thôn Sơn Quyết hiểu ra, như dùng mười thành với tư cách triệt để lĩnh ngộ căn nhắc, như vậy hắn hiện tại, đã đem cái này Thôn Sơn Quyết, lĩnh ngộ chừng năm thành.

Theo Hải Sơn tan vỡ, Mạnh Hạo không có đợi đến lúc thuật pháp xuất hiện, đầu chờ đến nhất đạo chỉ từ bầu trời hàng lâm, này quang nhu hòa, rơi vào Mạnh Hạo phía trước, Mạnh Hạo mất nhìn, nội tâm có chút hiểu ra, biết rõ lúc này đây không có dụng phải thuật pháp, trước mắt này quang, đi vào nhập tầng thứ ba cửa vào.

Bước vào quang trong lúc, thân thể của hắn trực tiếp lên không, nhảy vào hư vô bên trong, trước mắt lần nữa rõ ràng lúc, đã là tầng thứ ba.

Mới vừa xuất hiện, bốn phía biển lửa ngập trời, mười cái chừng hơn một trượng cao thân ảnh, từ trong biển lửa gào thét mà đến, Mạnh Hạo trong mắt lóe lên.

“Thứ ba mạng!”

Oanh!

Mạnh Hạo thân thể lập tức bành trướng, tu vi lập tức biến hóa, bốn phần Nguyên Anh Đại viên mãn chi lực, tại đây một cái chớp mắt triệt để bộc phát, toàn thân hắn tràn đầy cường hân chi lực, nhất là thân thể, càng là khùng bố, cất bước lúc giữa, nổ vang ngập trời.

Tầng thứ tư, tầng thứ năm, tầng thứ sáu...

Mạnh Hạo tại không có chần chờ, một đường vội vã mà đi, cho đến tại bước vào tầng thứ bảy lúc, hấn mở ra thứ tư mạng.

Mà giờ khắc này ngoại giới, bởi vì tham dự Yêu Tiên tháp quá nhiều người, cổ mà không có bao nhiêu người chú ý tới phần đông quang điểm bên trong Mạnh Hạo, càng nhiều nữa người, là nhìn về phía tầng thứ mười.

Tại đó, giờ phút này có một cái quang điểm một mình tồn tại, đang ý đồ phá tan tầng thứ mười.

Giờ khắc này, hầu như tất cả đệ tử, đều tại chú ý nơi đây, nguyên một đám ánh mắt sáng ngời, đều tại nhìn cái này tầng thứ mười bên trong, một khi đột phá về sau, sẽ có thay đổi gì.

Dù sao, cái này Yêu Tiên tháp chín mươi chín tầng, mỗi mười tầng tất đạt được một trăm thứ hạng đầu đạo pháp, mà ba nghìn Đại Đạo trong một trăm thứ hạng đầu, bất kỳ một cái nào, đều có thể nói động trời thuật pháp, đủ để cho tất cả mọi người động tâm.

Nhất là những cái kia Nam Thiên đại địa tiến đến chi nhân, càng là nhìn xem tầng thứ mười, bọn hấn đối với cái này chú ý, muốn vượt qua Yêu Tiên tông đệ tử, Hàn bối cũng tốt, Vương Lệ Hải cũng thế, còn có Lý gia, Phương gia, còn có đến từ Đông Thổ, đến từ bắc mà tất cả không có bước vào trong tháp chi nhân, đều tại xem thế nào.

Thời gian trôi qua, cái này tầng thứ mười hình như có chút ít khó khăn, bước vào trong đó cái vị kia tu sĩ, giờ phút này như trước vẫn còn tầng thứ mười bên trong không có đột phá, tại ánh mắt của mọi người ngóng nhìn xuống, ngoại trừ Kha Vân Hải cùng với Phương Du bên ngoài, có rất ít người sẽ chú ý tới, trong lúc bất tri bất giác, có một cái quang điểm từ tầng thứ bảy biến mất, xuất hiện ở tầng thứ tám, rồi sau đó lại từ tầng thứ tám biến mất, xuất hiện ở tầng thứ chín.

Cho đến... Tại bốn phía tất cả mọi người sững sờ ở bên trong, bọn hấn ánh mắt làm cho ngưng tụ tầng thứ mười, đột nhiên... Nhiều hơn một cái quang điểm!

Đó là thứ hai bước vào tầng thứ mười quang điểm!

Hấn, đúng là Mạnh Hạo.

”Đây là... .

“Người này là ai? Thứ hai bước vào tầng thứ mười đệ tử, lúc trước không có cụ thể lưu ý!”

Xôn xao chi lộ, lập tức từ bốn phía truyền đến, nơi đây ánh mắt mọi người, lập tức ngưng tụ tại cái kia đại biểu Mạnh Hạo quang điểm bên trên.

Giờ phút này tầng thứ mười, một mảnh kim sắc sáng lóng lánh, bầu trời màu vàng, đại địa màu vàng, hi vọng chỗ, hết thảy đều là vàng óng ánh, có mười chuỗi kiếm ”, tại Mạnh Hạo xuất hiện nháy mắt, từ bốn phía mang theo động trời chi lực, nháy mắt mà đến.

Cái này mười chuỗi kiếm, đều bộc phát ra Trảm Linh chi lực, cường hãn vô cùng, sát cơ ngập trời.

“Thứ sáu mạng! .” Hầu như tại đây mười chuỗi kiếm tới gần lập tức, Mạnh Hạo lập tức hai mắt co rút lại, không chút do dự đẩy, trực tiếp mở ra thứ sáu mạng.

Oanh!

Mạnh Hạo tu vi bộc phát, thân thể trực tiếp bạo tăng, chiến lực đạt đến ba mươi hai phần Nguyên Anh Đại viên mãn, nhất là thân thể của hấn, giờ phút này cường hãn trình độ, đã vượt qua lúc trước thứ bảy mạng, đạt đến một loại tại Mạnh Hạo thời diễn trong, có thể so với thứ tám mạng trình độ!

Kinh người như thế chi lực, thậm chí như tổng hợp thực lực, giờ phút này Mạnh Hạo, đã có đủ lúc trước thứ bảy mạng cường hãn, ra tay lúc, lập tức Thiên Địa nổ vang.

Mạnh Hạo thần thông bày ra, nhất là trên tay phải, mơ hồ có một tòa hư ảo tiểu sơn, chớp động lúc giữa, cái mảnh này màu vàng thể giới, dường như hóa thành màu vàng nộ hải, cuộn cuộn gào thét.

Một lát sau, cái này mười chuỗi kiếm bỗng nhiên trùng điệp, cùng lúc đó toàn bộ màu vàng thể giới kim quang, tại đây một cái chớp mắt, trong chốc lát ngược lại cuộn tới, dường như mười chuỗi kiếm trùng điệp, đã trở thành một cái có thể thôn phệ tia sáng hắc động, đem thể giới này quang hấp thu mà đến lúc, bốn

phía một mảnh đen kịt, duy chỉ có thân kiếm, mang theo không cách nào hình dung quang, hướng về Mạnh Hạo, âm âm chém tới.

Thậm chí tại ở trên, còn xuất hiện ý cảnh chấn động!

Mạnh Hạo hai mắt co rút lại, lúc này kiếm tiến đến một cái chớp mắt, hắn không chút do dự mở ra thứ bảy mạng!

Oanh!

Bảy mạng bộc phát, sáu mươi phần chiến lực động trời, Mạnh Hạo thân thể, càng là phát ra Lôi Đình thanh âm, thân thể không lại bành trướng, mà là nội liễm đi một tí, thế nhưng Tiên Ma cảm giác, lại mãnh liệt hơn, giờ khắc này, Mạnh Hạo thân thể tại phán đoán của mình trong, như cùng là mở ra thứ chín mạng bộ dạng.

Chỉ thiếu chút nữa, có thể trực tiếp thân thể Trảm Linh!

Cắt bước lúc giữa, Mạnh Hạo hướng về kia tiến đến đại kiếm, trực tiếp một quyền mà đi.

Nổ vang ngập trời, nổ mạnh kinh Thiên động Địa, Mạnh Hạo phun ra máu tươi, thân thể lui về phía sau lúc, hắn phía trước thế giới, tại đây trong tích tắc, lập tức phá thành mảnh nhỏ, cùng này cùng đứng, vô số phù văn ẩn ký lập loè mà ra, ba nghìn Đại Đạo, ba nghìn phù văn, vờn quanh Mạnh Hạo bốn phía lúc, một cái trong đó lập tức lóng lánh, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Cái này ẩn ký, thoát nhìn như một tòa tiểu sơn, Mạnh Hạo tại thấy một cái chớp mắt, lập tức nhận ra, đây chính là hắn đã cảm ngộ rồi một nửa Thôn Sơn Quyết.

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, không có né tránh, tùy ý cái này ẩn ký tiến đến, dung nhập thân thể về sau, đầu óc hắn lập tức oanh một tiếng, phẳng phát có vô số ngọn núi hình thái, tại đây trong tích tắc toàn bộ xuất hiện ở tâm thần trong, như cùng là tại đây trong tích tắc, có vượt qua hàng tỉ ngọn núi, như bị Mạnh Hạo từng quan sát.

Cùng lúc đó, trong mắt của hắn lộ ra hiểu ra chi mang, khoanh chân ngồi xuống, sau nửa canh giờ hắn mở hai mắt ra lúc, thành linh tại Mạnh Hạo trong con mắt, xuất hiện một ngọn núi cái bóng.

Mạnh Hạo khí tức, càng là tại thời khắc này, có chỗ cải biến, đầu óc hắn trong làm cho có quan hệ với Thôn Sơn Quyết hình ảnh cùng trí nhớ, tại đây một cái chớp mắt, toàn bộ đều ngưng tụ ở cùng một chỗ, tạo thành một cái như là lạc ấn giống như hạt giống.

Cái kia là có thể bị hắn mang ra cái này Yêu Tiên tông cảnh giới thứ hai đấy, bản thân hiểu ra đạo pháp chi loại!

Loại này xuất hiện, đã chứng minh Mạnh Hạo, đã đem này thuật hiểu ra!

“Nuốt núi hồn, mô núi hồn, đoạt thân núi, luyện ta thân!” Mạnh Hạo đứng lên, tay phải vung lên, lập tức tại tay phải của hắn lên, một cái ngọn núi hư ảnh hoan hô, hắn mắt lộ ra kỳ dị chi mang, ngẩng đầu lúc, thân thể trực tiếp bay đi, hướng về phía trên giờ phút này rơi xuống nhất đạo quang, nháy mắt mà đi.

{làm:lúc} thân thể của hắn cùng đạo này quang đụng chạm lập tức, Mạnh Hạo toàn thân lập tức nổ vang, như cùng là ở trong nước đi về phía trước, có nhất định được trở ngại cảm giác, Nhưng cảm giác này chỉ tồn tại rồi mấy hơi thở, liền lập tức biến mất, đối với Mạnh Hạo mà nói, như cùng là xuyên qua một cái giới, trước mắt rõ ràng lúc, tiền phương của hắn, thành linh xuất hiện một mảnh thế giới mới.

Cái này phiên thế giới, đúng là một mảnh cổ xưa chiến trường, tại đây chiến trường bên trong, tại Mạnh Hạo xuất hiện trong nháy mắt, không ít thân ảnh chợt xoay người, nhất tề nhìn về phía Mạnh Hạo.

Chân có vài chục người, từng cái tu vi, đều bị Mạnh Hạo hai mắt co rút lại, mắt xem bọn hắn tới gần, Mạnh Hạo không chút do dự tay phải tại túi võ một cái, lập tức lấy ra rất nhiều phù văn, về phía trước mãnh liệt hất lên.

Oanh oanh thanh âm lập tức trở về lay động, toàn bộ đại địa đều đang run rẩy, từng đạo cực lớn khe hở, dùng Mạnh Hạo làm trung tâm, hướng về bốn phía nháy mắt khuếch tán, bầu trời Lôi Đình nổ vang, vô số tia chớp nhất tề hàng lâm, toàn bộ Thiên Địa, tại đây một cái chớp mắt, dường như đã trở thành tận thế.

Mạnh Hạo thở sâu, mặc dù hẳn lúc trước liền dự liệu được Kha Vân Hải cho hẳn phù văn cường hãn, Nhưng dưới mắt tận mắt thấy, như trước rung động, toàn bộ mười một tầng thế giới, đại địa đã biến mất, toàn bộ lúc trước nổ vang trong sụp xuống nát bấy, bầu trời một mảnh tàn phá, trên chiến trường hết thấy thân ảnh, đều đã trở thành tro bụi.

Duy chỉ có Mạnh Hạo nơi ở, đã trở thành một tòa Cô Phong.

“Bầu cử top đi lên?” Mạnh Hạo trừng mắt nhìn, lộ ra ngại ngần chi ý, nhoáng một cái phía dưới, nhảy vào tầng thứ mười hai.

Tầng mười hai, mười ba tầng, mười bốn tầng... , Mạnh Hạo một đường nổ vang, những nơi đi qua, thiên địa chấn động, bảo quang vô tận, đã liền ngoại giới... Cũng đều có thể nhìn ra một ít manh mối.

Giờ phút này ngoại giới, tất cả Yêu Tiên tông đệ tử đều mở to hai mắt, ngơ ngác nhìn Yêu Tiên trong tháp, từ tầng thứ mười bắt đầu, một đường cơ hồ là mấy cái thời gian hô hấp sẽ nhảy lên tầng một, cho đến dưới mắt, đã xuất hiện ở tầng thứ mười lăm trong quang điểm, tất cả mọi người, đều ngây dại.

Nhất là cái này quang điểm bốn phía, xuất hiện phạm vi rất lớn vàng sáng, Pháp bảo chấn động khí tức, trong đó cực kỳ rõ ràng.

“Người này... Người này dùng bao nhiêu Pháp bảo?”

582. Chương 582: Mười Hai Chữ (1)

Hẳn là ai? Chẳng lẽ là cái nào đệ tử thân truyền? Nhưng nếu thật là đệ tử thân truyền,... cũng không cần phải như vậy phung phí Pháp bảo a.”

“Cái này... Cái này phải dùng tới bao nhiêu Pháp bảo?”

“Ăn gian! Đây là ăn gian!!” Tại bốn phía Yêu Tiên tông đệ tử tĩnh mạch bên trong, một cái không cam lòng thanh âm, từ Bắc Địa mà đến truyền ra. Tại đây bốn phía chỉ nhân trợn mắt há hốc mồm, bọn hắn lập tức chứng kiến, tầng thứ mười lăm quang điểm, mang theo chiếm cứ từng tầng một phạm vi khổng lồ Pháp bảo vàng sáng, cứ lập lòe đi tới tầng thứ ba mươi sáu.

Ngay sau đó, là thứ mười bảy tầng, tầng mười tám, mười chín tầng, đang lúc mọi người thổ hồn hển, nội tâm cực hạn ghen tỵ, trực tiếp xuất hiện ở tầng thứ hai mươi. Ở chỗ này, cái này quang điểm mới dừng lại một chút, giống như tầng này cực kỳ khó khăn bộ dạng. Nhìn đến đây, mọi người mới nhao nhao nhẹ nhàng thở ra, bọn hắn nguyên một đám nội tâm phức tạp, nghị luận thanh âm, cũng ở thời điểm này, lộn xộn truyền ra.

“Ta đã nói rồi, không có khả năng có người như thế biến thái, người này Pháp bảo coi như là nhiều hơn nữa, cũng kiên quyết không cách nào đột phá tầng hai mươi!”

“Cuối cùng dừng lại rồi, nói cách khác, còn để cho chúng ta những người khác như thế nào đi so sánh!” Hàn Bối cùng Vương Lệ Hải, cũng âm thầm nhẹ nhàng thở ra, lúc trước một màn, hẳn hai người nhìn hãi hùng khiếp vía, không chỉ là bọn hắn, những thứ khác Nam Thiên đại địa tiến đến chỉ nhân, cũng như thế.

Nhưng mọi người còn đang nghị luận, thậm chí lẫn nhau còn chưa kịp đàm luận vượt qua ba câu, đột nhiên, thứ hai mươi tầng, trong giây lát truyền ra một tiếng quanh quẩn bát phương, thậm chí truyền ra ngoài tháp nổ vang. Tại nổ vang bên trong, toàn bộ thứ hai mươi tầng, lập tức có gần như ba thành phạm vi, toàn bộ đều bị Mạnh Hạo quang điểm bên ngoài nhắc lên bảo quang bao trùm, từ xa nhìn lại, hào quang vạn trượng! Một màn này lập tức lại để cho bốn phía chỉ nhân, nguyên một đám nhao nhao hít vào khẩu khí, trong óc càng là vù vù, hầu như tất cả mọi người, giờ phút này trong óc đều nổi lên một vấn đề. Đến cùng... bao nhiêu kiện pháp khí bộc phát, mới có thể sáng lạn đến gần cỡ ba thành cả tầng phạm vi toàn bộ bao phủ. Phương Du cũng là mở to mắt, trong thần sắc có chút ghen ghét bộ dạng.

“Không phải là có một người cha tốt sao!!” Kha Vân Hải khoanh chân ngồi giữa không trung, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười đắc ý, không thèm để ý chút nào bốn phía mặt khác sáu cái Chí Tôn nguyên một đám ánh mắt cổ quái.

”Đây mới là hảo hải tử, Cửu Tư, cường ép xông lên, cho lão tử ta thấy lên chín mươi tầng đi!!”, Kha Vân Hải suýt nữa cười lớn ra tiếng, dù là biết rõ đối phương là ăn gian bước lên, vừa vận vì phụ thân, thấy như vậy một màn, như trước cảm thấy thoải mái.

Thứ hai mươi tầng bên trong, Mạnh Hạo mang theo chạt vật, cấp tốc rút lui, thân thể của hắn bên ngoài mang một cái cái chụp cực lớn, này cái chụp bên ngoài sáng ngập trời, có rất đông Thiên Long dữ tợn gào thét, không ngừng oanh đến bất kỳ một vị trí nào, bị Mạnh Hạo nhìn thấy mà giật mình đều bị cái này cái chụp ngăn cản tại bên ngoài. Chẳng qua là giờ phút này cái này chụp rất nhanh ảm đạm, Mạnh Hạo tay trái cầm lấy một cái túi, cái này trong túi áo toàn bộ đều là yêu thạch, loại này cùng linh thạch tương tự chi vật, là chèo chống Mạnh Hạo vung vẩy Pháp bảo cùng phù văn trọng điểm. Vừa rồi chính là một cái chống đỡ hết nổi, khiến cho Mạnh Hạo suýt nữa táng thân tại vô thiên cái địa thần thông bên trong. Giờ phút này hắn lui ra phía sau, tranh thủ thời gian xuất ra rất nhiều phù văn, trực tiếp dán tại trên người.

Oanh! Mạnh Hạo trên người, ảm đạm màn hào quang, như toả sáng tân sinh, lập tức xuất hiện ít nhất mấy trăm tầng màn sáng, trọng chồng lên nhau, cản trở ngoại giới hết thảy thần thông tiến đến. Mạnh Hạo lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, cái này màn hào quang là hắn có thể nhảy vào nơi đây trọng điểm, cũng là Kha Vân Hải luyện chế Pháp bảo cùng phù văn ở bên trong chiếm cứ tối đa chi vật. Này tráo là Kha Vân Hải dùng sinh mệnh luyện chế, ẩn chứa hắn khí huyết, có cả khí tức, như là hắn tự mình tới đây, vì Mạnh Hạo phòng hộ hết thảy thuật pháp. Cho nên có này gắn vào, Mạnh Hạo ở chỗ này từng tầng một bên trong, như giẫm trên đất bằng. Đích thật là như ngoại giới người như lời, hắn ở đây ăn gian, nhưng lại không phải tiểu ăn gian, mà là một cái đại ăn gian. Nhìn xem bốn phía đại lượng thân ảnh, từng cái thể hiện ra tu vi, đều bị Mạnh Hạo kinh hãi, hắn lập tức từ cái khác trong túi áo, lấy ra đại lượng phù văn, về phía trước mãnh liệt hất lên.

Oanh long long nổ mạnh quanh quẩn, trên bầu trời, trực tiếp xuất hiện mấy nghìn cực lớn thủ ấn, này từng cái thủ ấn, đều kinh Thiên động Địa, trực tiếp phủ xuống thời giờ, quét ngang thứ hai mươi tầng. Mà bảo quang, đã đem cái này thứ hai mươi tầng gần như một nửa khu vực đều triệt để chiếm cứ. Theo thứ hai mươi một tầng quang rơi xuống, lúc cái này bốn phía hết thảy đều bị Mạnh Hạo mạnh mẽ gạt qua, ba nghìn đạo pháp chi ấn, xuất hiện lần nữa, vờn quanh tại Mạnh Hạo bốn phía, đột nhiên nhất đạo màu đỏ ẩn kị, thẳng đến Mạnh Hạo mà tới.

Tại dụng chạm Mạnh Hạo mi tâm lập tức, trong đầu của hắn lập tức chấn động mạnh, giống như có một cái thanh âm giã nua, truyền ra một tiếng tang thương thanh âm.

“Thiên Minh Quyết!” Thanh âm này không chỉ có quanh quẩn tại Mạnh Hạo tâm thần, càng là truyền ra cái này thứ hai mươi tầng Yêu tháp, truyền ra tại toàn bộ Yêu Tiên tông bên trong, thanh âm quanh quẩn lúc, Yêu Tiên bên trong bát phương đệ tử, cả đám đều tâm thần chấn động, cũng không ít người, lập tức hô hấp dồn dập, trong mắt lộ ra mãnh liệt tham lam chi ý.

“Thiên... Thiên Minh Quyết!!”

“Chết tiệt, chết tiệt, người này rõ ràng tại thứ hai mươi tầng, đã lấy được Thiên Minh Quyết!!”

“Ba nghìn đạo pháp bên trong, xếp hạng thứ ba mươi! Chính là Thiên Minh Quyết, này thuật nghe đồn một khi hiểu ra, lúc triển khai, lật tay bầu trời tối đen, che tay Thiên Minh!! Hắn rõ ràng đã nhận được Thiên Minh Quyết, ta không phục!!”

Yêu Tiên tông đệ tử, nguyên một đám triệt để điên cuồng. Nhưng điên cuồng nhất, là những cái kia từ Nam Thiên đại địa tiến đến chi nhân, Hàn Bối cũng tốt, Vương Lệ Hải cũng thế, Đông Thổ, Nam Vực, Bắc Địa tất cả mọi người, cả đám đều mang theo khát vọng mãnh liệt, cũng không có tiếp tục chờ đợi xuống dưới, mà là thân thể lập tức bay đi, thẳng đến Yêu Tiên tháp mà đi.

Quý gia, Phương gia, còn có Phương Du, cũng đều ở đây một cái chớp mắt, tùy theo lao ra. Không chỉ là bọn hắn, Yêu Tiên tông bên trong đệ tử, cũng có người không thể cứ đứng mà nhìn, mà là toàn bộ lao ra. Hiển nhiên Mạnh Hạo nơi đây thu hoạch, mãnh liệt kích thích bọn hắn. Trong nháy mắt, lại có hơn mười

vạn người, nhất tề nhảy vào trong Yêu Tiên tháp, mà lúc này đây, tầng hai mươi bên trong Mạnh Hạo, thân thể chấn động, mở mắt ra, trong đầu của hắn nhiều hơn Thiên Minh Quyết. Chẳng qua là pháp quyết này mặc dù tốt, nhưng không phải Mạnh Hạo rất muốn nhất đạo pháp. Hắn suy nghĩ một chút, buông tha ở chỗ này cảm ngộ, thân thể nhoáng một cái, thẳng đến tầng hai mươi một mà đi.

Thứ hai mươi hai tầng, hai mươi ba tầng...cũng chính là thời gian một nén nhang, Mạnh Hạo như cưỡi ngựa một đường. Lúc xuất hiện ở thứ hai mươi chín tầng, ngoại giới tất cả mọi người, hoàn toàn bị nhen nhóm, nguyên một đám nắm chặt nắm đấm, nguyên một đám lửa giận bành trướng, nhao nhao truyền ra không cách nào tin thanh âm, xôn xao ngập trời.

“Cái này nhất định là ăn gian!”

“Hắn làm sao có thể có nhiều như vậy Pháp bảo, như thế tốc độ nhanh, hắn mỗi tầng một Pháp bảo, chẳng lẽ vô hạn!!”

“Cái này không công bằng!!” Tại tuyệt đại đa số đệ tử tư rống, càng nhiều nữa chi nhân bắt đầu xông tháp, nhưng theo không ngừng bị loại bỏ, giờ phút này tại Mạnh Hạo đằng sau, vô ích trọn vẹn mười tầng nhiều.

“Chúng ta muốn mở Yêu Tiên tháp ra, đem người này khu trừ ra ngoài, này tháp là vì tất cả người mở ra, cần công bằng!” Một cái đến từ Đông Thổ tu sĩ, tại tầng thứ bảy thất bại bị truyền tống ra về sau, nội tâm cực kỳ không cam lòng, lập tức rống to. Nhưng khi mọi người ở đây nhao nhao tức giận, nổ vang thanh âm quanh quẩn, Mạnh Hạo chỗ thứ hai mươi chín tầng, trực tiếp bị bảo quang bao trùm. Quá phận nhất, là cái mảnh này bảo quang, trực tiếp xuất hiện ở thứ ba mươi tầng bên trong, cùng lúc đó cũng chính là bảy tám cái thời gian hô hấp, ba mươi tầng... trực tiếp vượt qua! Ngay sau đó bầu trời một mảnh yêu dị, mơ hồ xuất hiện bảy cái cực lớn pho tượng, cái này bảy pho tượng đều là ba đầu sáu tay, bộ dạng dữ tợn, lúc xuất hiện, có một cái như Thiên uy thanh âm, từ tối tăm bên trong truyền ra, quanh quẩn trời xanh đại địa.

“Ta chi đạo pháp, Thất Đà Đạo!” Thanh âm này vừa ra, lập tức Yêu tháp bên ngoài Yêu Tiên tông đệ tử, nguyên một đám con mắt đều đỏ, lâm vào càng thêm điên cuồng trạng thái, bởi vì này Thất Đà Đạo, là Yêu Tiên tông ba nghìn đạo pháp bên trong, xếp hạng thứ sáu mươi bảy thần thông. Này thuật, giống nhau kinh người, bất luận kẻ nào nếu có thể đạt được mà lại ngộ ra mà nói, lập tức thực lực đột nhiên tăng mạnh, từ nay về sau siêu phàm thoát tục.

“Cái này không công bằng!!” Vị kia đến từ Bắc Địa tu sĩ, phát ra thê lương gào rú, càng nhiều người nữa, cũng cũng bắt đầu rồi nhao nhao gào thét.

“Cái này bất công vô cùng!!”

“Khu trừ người này, còn Yêu Tiên tông công bằng!!”

583. Chương 583: Mười Hai Chữ (2)

Nhưng thanh âm bọn hắn hầu như vừa mới truyền ra, lập tức Kha Vân Hải chỗ đó nhàn nhạt nhìn thoáng qua, khẽ hừ một tiếng. Này âm thanh nhẹ ra, nhưng rơi vào đại địa, vượt qua Thiên Lôi, oanh mọi người nguyên một đám bức ra máu tươi, nhất là vị kia đến từ Bắc Địa tu sĩ, như là ma quỷ cơ hồ muốn bang xác, thần sắc hoảng sợ đến cực điểm, ngẩng đầu nhìn hướng lên bầu trời bảy đại Chí Tôn.

“Như còn có người hồ đồ, khu trừ tông môn.” Kha Vân Hải tang thương thanh âm, mang theo âm lãnh, quanh quẩn đại địa. Bốn phía lập tức hoàn toàn yên tĩnh, Chí Tôn lên tiếng, không ai dám nói thêm gì nữa, chỉ có điều đáy lòng nhao nhao tại chần chờ, vì sao tại trong tông môn luôn luôn không để ý tới ngoại giới sự tình Kha Vân Hải, hôm nay lại muốn mở miệng. Thời gian chậm rãi trôi qua, cái này Yêu Tiên tháp mười tầng, là một cái đường ranh giới, cản trở gần như chín thành chi nhân, có thể chân chính bước qua mười tầng, không có nhiều lắm, mà tầng hai mươi, lại là một phần thủy lãnh, giờ phút này miễn cưỡng bước qua, chỉ có mười lăm người. Ba mươi tầng về sau, hôm nay... chỉ có Mạnh Hạo một người mà thôi.

Về phần những cái kia Nam Thiên đại địa tu sĩ, cũng tại lúc này thời gian trôi qua bên trong, hầu như tuyệt đại đa số, đều thất bại mà ra, Vương Lệ Hải kia bị ngăn cản tại tầng thứ chín, thất bại mà ra lúc, hắc sắc mặt tái nhợt, hiển nhiên bản thân bị trọng thương. Có thể xông qua tầng thứ tám, hẳn đã thể hiện ra tất cả che giấu thủ đoạn tu vi, vẫn như trước dừng lại tại tầng thứ chín, dưới mắt chỉ có thể trầm mặc, mang theo đáng chất, không phải không thừa nhận mình cùng xa xa Cổ tu sĩ chênh lệch. Còn có Triệu Phương, hẳn liền tầng thứ năm đều không có xông qua.

Về phần Hàn Bối, là ít thấy xông đến tầng thứ mười chi nhân, nhưng lại thất bại, không cách nào đạt được một trăm thứ hạng đầu đạo pháp tạo hóa. Trong mọi người, có thể qua mười tầng đấy, kể cả Quý gia Phương gia bên trong, chỉ có ba người làm được. Một cái là Phương Du, một cái là Hồ Duyên lão tổ, còn có một người, thì là Bắc Địa Đế tộc di mạch thanh niên kia, ba người này, cho dù thành công đi qua tầng thứ mười, nhưng toàn bộ đều tại tầng thứ mười một dừng lại. Không cách nào tiếp tục đi về phía trước, chỉ có thể thất bại mà ra. Mà giờ khắc này, Mạnh Hạo quang điểm, một đường nổ vang, một đường bảo quang, xông lên thứ bốn mươi tầng.

Theo bốn mươi tầng bên trong, tang thương Thiên Địa thanh âm xuất hiện, Yêu đáp bên ngoài mọi người, nội tâm sớm đã ghen ghét đã đến cực hạn, bất mãn tới đỉnh phong. Nhưng cũng không dám mở miệng phát tiết. Nếu như ánh mắt của bọn hắn có thể giết người mà nói, như vậy giờ phút này thứ bốn mươi tầng, sớm đã thành tổ ong. Bọn hắn vội vàng muốn biết, cái này chết tiệt dựa vào ăn gian thủ đoạn, dựa vào vô cùng vô tận Pháp bảo bước vào thứ bốn mươi tầng gia hỏa, rút cuộc là ai. Cái nghi vấn này, vô luận là Yêu Tiên tông đệ tử, hay là Nam Thiên đại địa tiến đến chi nhân, đều cực kỳ khát vọng, tuy rằng, có người mơ hồ đoán được Kha Cửu Tư, nhưng việc này không cách nào xác nhận, cũng không tốt mở miệng nói ra. Dưới mắt, mặc kệ mọi người thừa nhận hay là không thừa nhận, nguyện ý hay là không muốn cái này Yêu Tiên tháp mở ra, vô số người xâm nhập, đã triệt để đã trở thành một người chiến trường.

Người này chính là để cho bọn họ hàm răng ngứa, một phương diện hận thấu xương, một phương diện nội tâm có cực kỳ ghen ghét... Mạnh Hạo. Nếu như một mực tiếp tục như vậy, có lẽ chỉ có đến cuối cùng, cả đám mới có thể biết được cái kia quang điểm là Mạnh Hạo, nhưng sự tình cố ý bên ngoài giờ phút này Mạnh Hạo tại thứ bốn mươi tầng, liền gặp ngoài ý muốn.

Trăm vạn yêu thạch, tại đây tiêu hao, dần dần không đủ, Mạnh Hạo dù sao không phải Kha Cửu Tư thân phận, yêu thạch với hắn mà nói, chỉ có thể mượn mà thôi, không cách nào đem hoàn toàn hấp thu, như thế tiêu hao liền tăng lớn.

“Không được a, được một lần nữa vì ta làm ra một ít yêu thạch...” Mạnh Hạo có chút nóng nảy. Giờ phút này chỉ còn lại có không đến ba tầng số lượng, tại đem cái này thứ bốn mươi tầng tất cả khảo hạch, cường ép oanh thành phế tích về sau, Mạnh Hạo ý niệm trong đầu bách chuyển, nhưng lại không có cách nào, chỉ có thể thử triển khai tu vi, đem đại lượng Pháp bảo ném ra, khiến chúng nó bảo quang theo lẫn nhau khoảng thời gian bất đồng, hợp thành một hàng chữ.

Gần nhìn, nhìn không ra cái gì, nhưng như tại ngoài tháp nhìn, lập tức có thể chứng kiến, tại thứ bốn mươi tầng, chiếm hơn nửa tầng bảo quang, chậm rãi xuất hiện ra sáu chữ, một nhóm mười hai chữ.

“Cha, Yêu thạch không đủ, vì ta cấp tới một điểm nữa.” Sáu chữ này vừa ra, Yêu Tiên tháp bên ngoài, tất cả Yêu Tiên tông đệ tử, nguyên một đám lập tức ngậy người, những cái kia đến từ Nam Thiên tu sĩ, cũng sững sốt. Trong chốc lát, ngoại giới một mảnh tĩnh mịch. Tất cả mọi người bị một câu nói kia ẩn chứa hàm nghĩa, triệt để rung động.

“Hơi quá đáng, hơi quá đáng!!”,

“Đây là ăn gian trắng trợn, không có chút nào che lấp hành vi, làm cho người tức lộn ruột!!”

“Rõ ràng còn làm cho người ta tiến đưa yêu thạch đi vào, tên đáng chết, chẳng lẽ hẳn cho rằng lúc này đây Yêu Tiên tháp mở ra, là chuyên môn vì một mình hắn mở hay sao!” Từng trận thổ hỏa, từ Yêu Tiên tông đệ tử trong miệng, dần dần truyền ra, bọn họ lửa giận đã ngập trời nhen nhóm.

Nhưng rất phần nộ, nhưng là những cái kia đến từ Nam Thiên đại địa tu sĩ, phần nộ của bọn hắn bên trong, mang theo một loại không cam lòng, càng có biệt khuất, bọn hắn không phải không thừa nhận, chính mình rõ ràng đã thua bởi cái này hư ảo cảnh giới bên trong sớm đã chết đi chi nhân. Hơn nữa là dùng loại này

làm cho không ai có thể tiếp nhận phương thức thua. Phương Du ở phía xa, thấy như vậy một màn, lập tức che miệng nở nụ cười, cười run rẩy hết cả người, ánh mắt của nàng cũng cười thành trăng lưỡi liềm, trong hai tròng mắt mang theo tươi đẹp chỉ mang. Liền mặt khác sáu cái Chí Tôn, giờ phút này cũng đều có chút lúng túng cười khổ, thỉnh thoảng nhìn về phía Kha Vân Hải.

Kha Vân Hải khoanh chân ngồi ở không trung, ngơ ngác nhìn mấy chữ, sửng sốt, hần sắc mặt biến hóa vài cái, càng là đích nói mấy câu, thân thể một cái chớp mắt bay lên, tại bốn phía Yêu Tiên tông mấy chục vạn ánh mắt người, bọn hắn ngơ ngác chứng kiến, Kha Vân Hải bay ra, thẳng đến Tiên tháp mà đi.

“Vân Hải Chí Tôn đây là muốn...”

“Đích thị là trừng trị người này, người này ăn gian bên ngoài trình độ như vậy, không ai có thể chịu đựng!”

“Nhưng ta cảm thấy không giống, ta chợt nhớ tới Kha Cửu a...” Bốn phía Yêu Tiên tông đệ tử nguyên một đám chờ, Kha Vân Hải đã tới gần Yêu Tiên tháp, trực tiếp đứng ở thứ bốn mươi tầng bên ngoài, chính là bình tĩnh, từ trong lòng ngực xuất ra một cái túi đựng đồ, tại tất cả mọi người trợn mắt mà nhìn về cái túi, Kha Vân Hải lấy ra Chí Tôn lệnh.

Lúc này mới đem cái này túi trữ vật, đưa vào trong.

“Hảo hảo xong, cho cha người nhìn lên chín mươi tầng đi!” Kha Vân Hải cười mở miệng, quay người nhoáng một cái, lại trở về tại chỗ khoanh chân ngồi xuống, nhìn cũng không nhìn bốn phía mọi người. Ngắn ngủi trầm mặc về sau, động trời xôn xao, triệt để bạo phát.

“Hắn là Kha Cửu Tư, chết tiệt, việc này có nội tình!!”

“Không công bằng, trắng trợn ăn gian, chúng ta không phục!!”

“Nguyên lai là Kha Cửu Tư, là hắn!!” Đệ nhất phong một cái đệ tử hạch tâm, lập tức nghiêng răng nghiêng lợi.

“Cũng chỉ có hắn có thể có nhiều như vậy Pháp bảo, cường ép đi lên bốn mươi tầng, việc này... việc này...” Thứ hai phong một vị nội môn đệ tử, giờ phút này nội tâm sớm đã điên cuồng, ghen ghét cực kỳ khủng khiếp.

“Người ăn gian cũng thì thôi, nhưng hết lần này tới lần khác còn như thế kiêu ngạo, rõ ràng trên đường còn có tiếp tế, cái này hơi quá đáng!!” Tại đây bốn phía đệ tử rút cuộc bộc phát, Nam Thiên đại địa mọi người, nguyên một đám cũng đều hải hùng khiếp vía, trong đó có không ít, mấy ngày này đều mơ hồ đã nhận ra Kha Cửu Tư không đúng.

Nhất là những cái kia nhận thức Mạnh Hạo chi nhân, chỉ cần liếc, có thể nhìn xảy ra vấn đề, cho nên Mạnh Hạo trở thành Kha Cửu Tư sự tình, tại Nam Thiên đại địa trong mọi người, không phải bí mật. Coi như là Quý Gia chi nhân, cũng đều biết, bất quá không biết có phải hay không Quý Tiểu Tiểu dùng phương pháp gì, Quý gia chi nhân đối với Mạnh Hạo nơi đây, giống như cũng không có đặc biệt sát cơ. Hàn Bối giờ phút này hô hấp dồn dập, cười khổ, đối với Mạnh Hạo nơi đây, đã triệt để nói không ra lời, chỉ có bội phục đến cực hạn.

Vương Lệ Hải sắc mặt không ngừng biến hóa, có không cam lòng, có phẫn nộ, nhưng cuối cùng chỉ còn lại có bất đắc dĩ. Hồ Duyên lão tổ hai mắt co rút lại, lúc trước hắn liền lưu ý đến Mạnh Hạo là Kha Cửu Tư thân phận, cho nên cố ý tránh ra, nhưng dưới mắt tuy nói thân phận không có bại lộ, nhưng nội tâm của hắn đối với Mạnh Hạo đạt được Kha Cửu Tư này thân phận ghen ghét đã đến cực hạn, phẫn phát muốn hóa thành hỏa diễm đem bản thân thiêu đốt. Còn có Phương Du, thần sắc cổ quái, nhìn xem thứ bốn mươi tầng, không biết đáy lòng lại nghĩ cái gì.

Đông Thổ, Bắc Địa, Nam Vực, Mặc Thổ, tất cả tiến đến chi nhân, giờ phút này nội tâm nhiều nhất, chính là vô lực, đối mặt một cái làm như vậy người, bọn hắn ngoại trừ vô lực, không có khác.

Tại Yêu Tiên tông đệ tử nguyên một đám khi tức giận, cũng có không ít người vì Mạnh Hạo nói chuyện, những thứ này đều là tông môn hoàn khoa, đều là Yêu Minh chi nhân, bọn họ mở miệng, lập tức khiến cho Yêu Tiên trong tông, xôn xao vô tận.

“Om sòm!” Ở lúc này cái lộn đã đến cực hạn, hừ lạnh một tiếng truyền ra, đúng là thứ bảy phong Chí Tôn, vị kia tiên phong đạo cốt lão giả, hần chậm rãi mở mắt ra, thanh âm vừa ra, kinh Thiên động Địa.

Lập tức khiến cho bốn phía Yêu Tiên tông đệ tử, nguyên một đám tâm thần nổ vang, nhao nhao rung mình im tiếng.

“Yêu Tiên tháp, căn bản sẽ không ở thời đại này mở ra, ngày nay sở dĩ mở, đúng là vì Kha Cửu Tư” Không có giải thích cặn kẽ, chẳng qua là nói ra một sự thật, nhưng lại để cho tất cả mọi người, nguyên một đám tâm thần lần nữa chấn động, cùng lúc đó, bọn hần cũng bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề.

Vì sao, này tháp mở ra, không thấy bất kỳ một cái nào Trưởng lão, thậm chí đệ tử thân truyền xuất hiện!

Hiển nhiên này tháp vì Kha Cửu Tư mà mở, tại trong tông môn cũng có một chút người biết được, cho nên bọn hần sẽ không tham dự, đệ tử thân truyền cũng tốt, Trưởng lão cũng thế, một khi tham dự, chẳng khác nào là thiếu thứ tư phong một cái nhân tình. Đang lúc mọi người trong trầm mặc, Yêu Tiên tháp thứ bốn mươi tầng, lập tức bảo quang ngập trời, Mạnh Hạo trong đó, đỡ đòn khổng lồ màn hào quang một đường rơi lấy Pháp bảo phù văn, một đường nổ vang lúc giữa, sinh sinh đi qua thứ bốn mươi tầng.

Lúc lại một cái một trăm thứ hạng đầu đạo pháp xuất hiện, Yêu Tiên ngoài tháp mọi người, chỉ có cười khở, ngơ ngác nhìn Yêu Tiên tháp bên trên Mạnh Hạo, rút cuộc nói không nên lời cái gì. Bọn hần nhìn xem Yêu Tiên tháp bên trong bảo quang, giờ phút này từ bốn mươi tầng bên trong, xuất hiện ở bốn mươi một tầng, sau đó bốn mươi hai, bốn mươi ba... Cho đến một lát sau, xuất hiện ở năm mươi tầng.

Sau đó là sáu mươi tầng...

Đoạn đường này, bảo quang chiếu rọi bầu trời bừng sáng, tại đây không ngừng mà xem, bốn phía mọi người, dần dần nhanh muốn chết lặng. Nhưng mỗi mười tầng một lần đạo pháp chi âm, đều không thể không để cho bọn họ nội tâm điên cuồng hâm mộ cùng phức tạp.

Ăn gian, nhân gia đều tại trên đường tiếp tế, còn có cái gì so với như vậy ăn gian đây...

Phần nộ, liền thứ bảy Chí Tôn đều mở miệng nói ra, lần này mở ra, căn bản chính là vì Kha Cửu Tư, những người khác có tư cách gì phần nộ...”

“Hừ, coi như là có Chí Tôn tương trợ thì như thế nào, ăn gian thủ đoạn đạt được tạo hóa, vĩnh viễn không bằng chúng ta một bước một dấu chân!”

“Không sai, huống hồ người này nói không chừng cũng liền dừng lại tại bảy mươi tầng!”

Một lát sau, đủ loại ngôn luận, không cách nào khổng chế lần nữa truyền ra lúc, phức tạp nhất đấy, thuộc những cái kia Nam Thiên đại địa tu sĩ, bọn họ ghen ghét tối đa, bọn họ hâm mộ tối đa, phần nộ của bọn hần, cũng là tối đa.

Trên thực tế, bọn hần đã ăn gian, như cùng là tại trong trường thi sớm biết được khảo đề. Nhưng khi bọn hần phát hiện có người rõ ràng tại trong trường thi, trực tiếp tùy thân mang theo một cái lão sư, cái loại cảm giác này, không cách nào hình dung.

“Ta nguyện rửa hần chết ở chỗ này!” Đến từ Bắc Địa Đế tộc di mạch thanh niên, nghiêng răng nghiêng lợi.

Trong đám người, còn có một nữ tử, cô gái này thần sắc bình tĩnh, hai mắt đã có kỳ dị chi mang, nhìn xem Yêu Tiên tháp.

”Sư tôn năm đó từng nói hần không tầm thường... Thậm chí lúc này ta tới đây, cũng là sư tôn cố ý nhắc nhở, muốn lưu ý người này, Mạnh Hạo, trên người của người đến cùng có chỗ nào, lại để cho sư tôn lão nhân gia người coi trọng như thế. Cô gái này nội tâm thì trào, nàng đúng là Nam Vực Yêu Tông Đạo tử, Lý Thi Kỳ! Sáu mươi bảy tầng, sáu mươi tám tầng, sáu mươi chín tầng!

Mạnh Hạo một đường kinh hãi lạnh mình, giờ phút này hần đối mặt cường giả đã không còn là tu sĩ, mà là xuất hiện rất nhiều hình thù kỳ quái Đại Yêu, thậm chí có vô cùng to lớn, một cái tát liền có thể đưa hần triệt để chụp chết. Nếu không phải là màn hào quang tồn tại, Mạnh Hạo đã không biết đã chết bao nhiêu lần, cho đến nổ vang ngập trời về sau, hần rút cuộc bước lên thứ bảy mươi tầng!

Tầng này, một khi vượt qua, nhất định mười thứ hạng đầu đạo pháp!

Mà mười thứ hạng đầu đạo pháp, tại thời xa xưa liên oanh động Cửu Sơn Hải, hôm nay Tu Chân Giới, càng là truyền thuyết bên trong!

Tại bước vào thứ bảy mươi tầng nháy mắt, Mạnh Hạo không đợi thấy rõ trước mắt thế giới, hần liền lập tức đã nghe được một cái ngạo nghễ thanh âm.

Thanh âm này rơi vào Mạnh Hạo trong tai, Mạnh Hạo sửng sò, bởi vì hần bỗng nhiên có loại quen thuộc không đáng tin cậy cảm giác...

“Tiểu oa nhi, chính là người đến xông cửa này? Lão đại đạo hiệu Khảo Sơn Lão Tổ, đến đến đến, lại để cho lão tổ tiên đưa người một cuộc tạo hóa”

584. Chương 584: Khô Viêm Yêu Pháp Bản Tôn Đạo

Lúc cái này thanh âm quen thuộc quanh quẩn tại bên tai, Mạnh Hạo cảm thấy có một hồi nhu hòa gió thổi tới, mang theo chính mình về tới cái kia tốt đẹp niên đại, vạn ác Khảo Sơn Tông bên trong.

Ở kia tông môn, có một đầu tà ác, hèn mọn bỉ ổi, không tuân thủ lời hứa, không đáng tin cậy lão ô quy...

Mạnh Hạo mở to mắt, nhìn hướng tiền phương, hần thấy được một đạo hắc ảnh nháy mắt xuất hiện, cùng lúc đó, ngoại giới trời tối, càng là ở thời điểm này, rắc rắc một tiếng.

Mạnh Hạo bốn phía màn hào quang, thoáng cái lún sụp xuống, suýt nữa muốn tan vỡ, ngay sau đó, một tiếng kêu thê lương thâm thiết truyền ra, Mạnh Hạo trước mắt thế giới lại sáng ngời, hần thấy được một cái... khổng lồ ác quy, đang rất nhanh lui về phía sau.

Này ác quy cỡ mấy nghìn trượng lớn nhỏ, cực đại đầu lâu, giờ phút này mặt mày ủ rũ, sau đó lại hung dữ nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo kinh hãi, lui ra phía sau vài bước, hần màn hào quang giờ phút này vỡ vụn, nhưng nháy mắt liền khôi phục như thường, có thể vừa rồi kia một cái chớp mắt, Mạnh Hạo biết rõ nếu là không có cái chụp này, chính mình đã táng thân nơi này chết tiệt chỗ chính lão ô quy trong miệng.

Cùng Mạnh Hạo trong trí nhớ Khảo Sơn Lão Tổ so sánh, trước mắt này quy, thật sự là nhỏ bé hơn một chút, nhưng cái kia không đáng tin cậy bộ dạng, còn có cái kia đánh lén phương thức, cùng với ngôn từ ngữ khí, cùng Mạnh Hạo trong trí nhớ Khảo Sơn Lão Tổ, giống như đúc.

Mạnh Hạo thần sắc có chút cổ quái, nhìn trước mắt cái này Khảo Sơn Lão Tổ, thù mới hận cũ thoáng cái hiển hiện trong óc, hần nghĩ tới lúc trước chính mình trăm cay nghìn đắng đi trợ giúp đối phương, kết quả cái này keo kiệt lão Quy, rõ ràng rán sành ra mỡ.

Nhất là về sau, rõ ràng còn muốn nuốt chính mình, nếu không phải là xưa có Đinh Tam Vũ nhắc nhở, Phong Yêu kinh đọc lên, mới đưa đây không phải là đáng tin cậy Khảo Sơn lão quy đuổi đi.

“Có cổ quái, người ánh mắt này không đúng, chẳng lẽ người nhận thức lão tổ ta?” Chỗ dựa lão ô quy trừng mắt, kinh ngạc nhìn về phía Mạnh Hạo, sau đó lại nhìn một chút Mạnh Hạo thân thể bên ngoài màn hào quang, lập tức nghiêng rằng nghiêng lợi, một bộ oán hận bộ dạng.

“Lão tổ ta không...nhất thường thức ăn gian, nhóc con người rõ ràng ăn gian, người người người, người dùng cái chụp này đỡ đòn, đến xông cửa, người đây là chơi xấu!!”

Mạnh Hạo lui ra phía sau vài bước, cẩn thận nhìn Khảo Sơn Lão Tổ liếc, bỗng nhiên mở miệng.

“Cổ Đạo, chấp phong thiên chi niệm...” Hần đầu nói đến đây, nhưng này Khảo Sơn lão ô quy căn bản là không có nửa điểm phản ứng, ngược lại càng phát ra kinh ngạc mang theo khó hiểu cùng hiếu kỳ.

“Con bà nó chứ, người mắng ta?”

Mạnh Hạo lui về sau nữa vài bước không niệm phong thiên kinh, mà là nhìn nhìn Kháo Sơn Lão Tổ, sau bỗng nhiên nở nụ cười.

Nụ cười kia mang theo ngạo ngùng, hai mắt càng là lộ ra kỳ quang, một màn này biểu lộ, lại để cho Kháo Sơn Lão Tổ nhìn về sau, bỗng nhiên thân thể run run thoáng một phát càng kinh ngạc.

“Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, lại cái ánh mắt này, lại cái ánh mắt này không sai a? Tiểu oa nhi này ánh mắt không sai a..”

“Con em người, lão tử chẳng những phải mắng ngươi còn muốn đánh ngươi!” Mạnh Hạo bỗng nhiên mở miệng, hét lớn một tiếng, thân thể trực tiếp một nhảy dựng lên, tay phải tại trên túi trữ vật vỗ, lập tức rất nhiều phù văn xuất hiện.

Mỗi một trương phù văn lên, đều tản mát ra động trời chi lực, bảo quang khuếch tán, càng có uy áp âm âm hàng lâm, Kháo Sơn Lão Tổ mở to mắt.

“Ngươi lợi hại!!!” Nó không chút do dự rất nhanh lui về phía sau, cái này phù văn cho nó cảm giác hải hùng khiếp vía, nhưng nó không đợi lui về phía sau bao lâu, Mạnh Hạo liền vung tay lên, lập tức những thứ này phù văn toàn bộ thiêu đốt, Thiên Địa hồng mang lúc giữa, lại một đầu Lôi Long, gào thét mà ra, thẳng đến Kháo Sơn Lão Tổ mà đi.

Oanh oanh thanh âm động trời quanh quẩn, Kháo Sơn lão ô quy tư oa gọi bầy, không ngừng né tránh, càng có nộ khí trùng thiên, vừa muốn mở miệng lúc, Mạnh Hạo lần nữa phát tay, bảy tám chục trương phù văn bay ra, cuồng oanh loạn tạc ở bên trong, đại địa nổ vang, bầu trời xé rách, Kháo Sơn Lão Tổ gào thét, chột vọt tới, trực tiếp đâm vào Mạnh Hạo trên màn hào quang.

Mạnh Hạo tránh thoát, cũng căn bản không có ý định trốn, tùy ý cái này lão ô quy đánh tới, trong nổ vang, kêu thảm thiết truyền ra, cái này lão ô quy lập tức ngược lại lui ra ngoài, Mạnh Hạo phát tay, lần này lấy ra hơn một nghìn trương phù văn, toàn bộ ném ra.

Những thứ này phù văn đều là Kha Văn Hải luyện hóa, không cần Mạnh Hạo dẫn phát, chỉ cần văng ra có thể tự hành biến ảo thần thông đạo pháp, lập tức bầu trời xuất hiện tiến lên tên pho tượng, ngay gần hàng lâm, thẳng đến Kháo Sơn Lão Tổ mà đi.

Cái này liên tục động tác, trực tiếp đem Kháo Sơn Lão Tổ oanh bay lăn lộn bảy tám vòng, nó không ngừng mà lui về phía sau, mai rùa đều muốn vỡ vụn, trong lòng khiếp sợ, thê lương rống to.

“Đầu hàng, lão tổ đầu hàng... Con bà nó chứ, ngươi chơi quá rồi, không có ai chơi quá đáng như ngươi đấy!!”

“Không chấp nhận đầu hàng!” Mạnh Hạo cắn răng nói ra, khó được có cơ hội này, hắn nói cái gì cũng muốn báo thù thoáng một phát, lập tức phát tay, lại là một nghìn phù văn bay ra, kêu thảm thiết không ngừng, Kháo Sơn Lão Tổ thân thể run run thoáng một phát, tranh thủ thời gian mọi nơi bỏ chạy, nội tâm biệt khuất đến cực hạn.

“Chết tiệt, chết tiệt, chúng ta có cừ oán sao? Chúng ta có cừ oán sao?” Kháo Sơn Lão Tổ rống to.

Oanh!

Mạnh Hạo lại lấy ra mấy trăm phù văn.

“Ta như thế nào trêu chọc ngươi? A? Ngươi nói!!” Kháo Sơn Lão Tổ đều nhanh muốn khóc, tránh cũng không thể tránh, toàn thân nổ vang, chỉ có thể cai đầu dài cùng tay chân đều co lên đến.

“Ta mới sinh ra bao lâu a, ta còn chưa có lớn lên, ta như thế nào trêu chọc ngươi!!”

“Ngươi bây giờ không có trêu chọc ta, không có nghĩa là ngươi về sau sẽ không trêu chọc ta!” Mạnh Hạo lần nữa vung tay, Kháo Sơn Lão Tổ kêu thảm thiết liên tục.

“Dem đầu của ngươi vươn ra.” Mạnh Hạo lại lấy ra rất nhiều phù văn, nhìn xem Kháo Sơn Lão Tổ.

“Đánh chết cũng không đuổi, ngươi quá khi dễ người, không có ai như ngươi đấy, ngươi... ngươi không nói đạo lý!” Kháo Sơn Lão Tổ ủy khuất đã đến cực hạn.

“Hiện tại không khi dễ ngươi, về sau ngươi sẽ khi dễ ta!” Mạnh Hạo hừ lạnh, lần nữa lấy ra rất nhiều phù văn, tiếp tục ném đi, nổ vang quanh quần, Kháo Sơn Lão Tổ kêu thảm thiết không ngừng, đến cuối cùng, thực khốc lên.

Nó mai rùa đã tổn hại hơn phân nửa, thân thể lạnh run, đầu trốn ở mai rùa, chết cũng không vươn ra, nhưng ánh mắt lại nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo, một bộ ta nhớ kỹ bộ dáng của ngươi.

Mạnh Hạo nhìn nhìn Kháo Sơn Lão Tổ, thân thể nhảy lên, đứng ở mai rùa bên trên, tay phải vỗ túi trữ vật, lấy ra giống nhau Kha Vân Hải luyện chế Pháp bảo, cái này là một cây tiểu đao, nhìn như rất cùn, nhưng cũng có sắc bén hàn mang, bị Mạnh Hạo cầm trong tay, ngồi xổm người xuống, tại cái này Kháo Sơn Lão Tổ mai rùa, trước mắt khắc một hàng chữ.

“Mạnh Hạo chi quy!”

Trước mắt bốn chữ này, Mạnh Hạo vỗ vỗ mai rùa, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười đắc ý.

“Lúc này đây coi như xong, tuy rằng ngươi không nhớ được, bất quá vẫn là hy vọng ngươi có thể cho ta nhớ lại ngươi là rùa của ta!”

Kháo Sơn Lão Tổ nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo, nghiêng rằng nghiêng lợi, nó đương nhiên biết rõ đối phương tại trên lưng mình khắc cái gì, giờ phút này nội tâm đã thề hôm nay nhục nhã, cả đời không thể nào quên.

Đạp trên Kháo Sơn Lão Tổ Mạnh Hạo đang muốn bay đi, muốn bước vào thứ bảy mươi một tầng, hần vừa mới bay lên, bỗng nhiên lại nhớ ra cái gì đó, cúi đầu lúc, bắt gặp Kháo Sơn Lão Tổ đầu đưa ra ngoài.

Mạnh Hạo lập tức vui vẻ, theo bản năng lấy ra phù văn, bị hù Kháo Sơn Lão Tổ run một cái, như thiểm điện lùi về, tại trong mai rùa ỷ khuất rỗng to.

“Ngươi không phải nói được rồi sao, ngươi ngươi ngươi... ngươi gạt ta!!!”

Mạnh Hạo thân thể nhoáng một cái, xuất hiện ở Kháo Sơn Lão Tổ lùi về mai rùa trước mặt, thân thể của hần bên ngoài màn hào quang, chính là bảo vệ tốt nhất không sợ cái này lão quy đánh lên.

“Lúc này đây buông tha ngươi, bất quá vì tầng này ban thưởng, ta đang suy nghĩ có muốn hay không đem ngươi tiêu diệt...” Mạnh Hạo rất nghiêm túc nói ra.

Kháo Sơn Lão Tổ run run thoáng một phát, tại trong mai rùa lập tức mở to miệng, trực tiếp nhổ ra một đạo kim quang, này quang lập tức bay ra, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, xuyên thấu màn hào quang tại Mạnh Hạo trước mặt trôi nổi lúc, hóa thành một cái phù văn ẩn ký.

Cái này ẩn ký lớn nhỏ cỡ nắm tay phát ra màu sắc đa dạng, càng có không cách nào hình dung uy áp tồn tại, giống như cái hạt giống, làm cho người ta sáng chói cảm giác, càng là tại đây ẩn ký xuất hiện trong nháy mắt, toàn bộ thế giới đều ảm đạm, dường như nó chỗ địa phương, Thiên Địa biến sắc.

Bởi vì nó ẩn chứa đạo, là Thiên Địa Đại Đạo, bởi vì sự hiện hữu của nó, là bao trùm tay thế giới quy tắc phía trên, bởi vì người tu đạo này, tất có Đại Đạo bên người!

Đúng là ba nghìn Đại Đạo, mười thứ hạng đầu đạo pháp!

Yêu Tiên tông bên trong, chính thức trên ý nghĩa động trời thuật pháp, lúc nào tới lịch khó lường, coi như là tại Viễn Cổ thời đại, cũng là hiếm có dấu người biết được.

Mạnh Hạo thở sâu, ngó nhìn này thuật, nội tâm nhin không được gia tốc nhảy lên, đây là hần đến đến cái này hư ảo Viễn Cổ Yêu Tiên tông về sau, ngoại trừ Ly Thần Quyết bên ngoài, thấy cường đại nhất đạo pháp.

“Không biết, là loại nào đạo pháp!”

Mạnh Hạo thở sâu, tay phải nâng lên, điểm một chút tại đây ẩn ký, tại đụng chạm cái này ẩn ký nháy mắt, Mạnh Hạo trong óc lập tức nổ vang.

Cái này ẩn ký, lại không cần cảm ngộ, mà là trực tiếp theo Mạnh Hạo ngón tay tiến vào hần thể nội bên trong, trong chốc lát, tại tinh thần của hần, hóa thành một cái hạt giống.

Cái này là... Đại Đạo hạt giống, mười thứ hạng đầu đạo pháp, không thể cảm ngộ, cảm ngộ cũng vô dụng, nó sẽ hóa thành hạt giống, ban đầu ra đời tại có cơ duyên tâm thần người bên trong!

Nếu như người cùng nó hữu duyên, nó sẽ thường tồn, nếu không duyên, mạnh mẽ lưu vô dụng!

Hạt giống này hư ảo, chớp động lúc giữa hóa thành chín phần, lại thăng đến Mạnh Hạo bảy cái Nguyên Anh mà đi.

Cái kia mặt khác hai phần, thì là như giấu ở Mạnh Hạo thể nội bên trong.

Đang cùng Mạnh Hạo Nguyên Anh đụng chạm lập tức, hạt giống này lập tức chấn động, lại từ hư ảo, cấp tốc vững chắc hóa xuống, dường như... Mạnh Hạo đã được nó nhận thức, khiến cho loại này, lựa chọn tại tâm thần hần bên trong ra đời!

Cùng lúc đó, tại bên ngoài, giờ phút này vạn chúng nhìn chăm chú, Yêu Tiên tông đệ tử, Nam Thiên đại địa tu sĩ, ánh mắt mọi người, đều ngưng tụ ở cái kia bị bảo quang triệt để bao trùm thứ bảy mươi tầng bên trong.

Liên Kha Vân Hải cũng đều phát ra chờ mong, mặt khác mấy cái Chí Tôn, cũng đều tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn lại, bọn hần đều muốn biết, lúc này đây, đến cùng sẽ xuất hiện mười thứ hạng đầu bên trong loại nào đạo pháp.

Đúng lúc này, đột nhiên, Yêu Tiên tông bầu trời, lập tức phong vân biến sắc, gió cuốn mây tan, Thiên Địa hồng mang, có một đạo quang lập tức hàng lâm, này quang mới vừa xuất hiện, thứ bảy phong Chí Tôn lão giả, hần nguyên bản nhắm mắt, trong giây lát mở ra, hai mắt nháy mắt xuất hiện tinh mang.

“Cái này là...”

Này quang rơi xuống, lập tức mơ hồ, lại tại ánh mắt mọi người, hóa thành ba phần!

Rõ ràng như thế dấu hiệu, người bên ngoài nhìn không ra manh mối, nhưng mặt khác mấy cái Chí Tôn, đều ở đây một cái chớp mắt, nhao nhao ngưng trọng.

Kha Vân Hải hô hấp có chút dồn dập, nếu là thay đổi chuyện khác, hần tuyệt sẽ không động dung chút nào, nhưng quan hệ đến Kha Cửu Tư nơi đây, hần không cách nào thông dong, giờ phút này hai mắt lộ ra kỳ dị chi mang, có chút không dám tin tưởng.

Giờ phút này, cái kia ba đạo quang lần nữa phân hoá, trở thành chín đạo quang mang, tại một cái chớp mắt... này chín quang dung hợp cùng một chỗ, thành linh hóa thành một cái thân ảnh khổng lồ.

Thân ảnh ấy, hơi mơ hồ, nhưng vẫn là có thể nhìn ra, ở trên Mạnh Hạo gương mặt!

Dường như hần đã có được một cái thật lớn pháp tướng, kinh Thiên động Địa!

Ngay sau đó, cái này pháp tướng chậm rãi mở miệng, truyền ra tang thương thanh âm, truyền khắp Yêu Tiên tông bên trong.

“Nhất Mạch hóa tam hồn, tam hồn tôi cửu thần, cửu thần luyện bản thể, đây là... Khô Viêm Yêu Pháp bản tôn đạo!”

Càng là tại đây một cái chớp mắt, không biết có hay không tối tăm liên hệ, Yêu Tiên tông trên bầu trời kia ba tòa lộn ngược Yêu sơn, chính giữa là Viêm Thạch Yêu Sơn, đột nhiên chấn động một cái!

Giờ khắc này, bảy đại Chí Tôn, các đệ tử, toàn bộ rung động.

585. Chương 585: Lý Chủ Thanh Âm

Ba tòa đối chiều Yêu Sơn, thứ nhất toàn thân băng sương, như ẩn chứa vô tận hàn khí, thứ hai đỏ thẫm như máu, dường như Thi Hải ngập trời, mà ở giữa chỉ sơn, thì là Viêm Thạch như lửa, tràn ngập Vô Thượng uy

nghiêm.

Giờ phút này, chấn động đấy, đúng là cái kia Viêm Thạch Yêu Sơn.

Núi này có chút chấn động, liền có ầm ầm nổ mạnh truyền ra, rung chuyển rồi Yêu Tiên tông tất cả mọi người tâm thần, bảy đại Chí Tôn, kể cả Kha Vân Hải ở bên trong, toàn bộ đều thần sắc ngưng trọng, nhao nhao từ khoanh chân trong đứng lên, nhìn về phía Yêu Sơn.

Một màn này, lại để cho Yêu Tiên tông đệ tử nhao nhao khó hiểu, nhưng bọn hắn cũng đều minh bạch, có thể khiến cho Yêu Sơn chấn động, có thể thấy được. . . Giờ phút này Yêu Tiên Tháp bên trong, tạo hóa nhất định nghịch thiên.

Những cái kia đến từ Nam Thiên đại địa tu sĩ, nguyên một đám sắc mặt biến hóa, trong đó tuyệt đại đa số, đáy lòng sớm đã ghen ghét phát cuồng, hận không thể bản thân trở thành Kha Cửu Tư.

Phương Du thở sâu, nàng trước liền đối với Mạnh Hạo chỗ đó có chút nghi hoặc, giờ phút này chứng kiến bầu trời này bên trên cực lớn pháp tướng lúc, nàng lại không chần chờ, lập tức minh bạch, cái kia Kha Cửu Tư, đích đích xác xác chính là Mạnh Hạo.

“Tiểu tử thú vị này. . .” Phương Du ánh mắt lộ ra một vòng vui vẻ.

Xa xa ngọn núi Thổ, Chỉ Hương hô hấp có chút dồn dập, nàng ngẩng đầu liếc mắt ở giữa Viêm Thạch Yêu Sơn, hai mắt lập tức co rút lại.

“Khô Viêm Yêu Pháp Bản Tôn Đạo. . . Lại là thuật này, cái này Mạnh Hạo đến cùng đến cỡ nào nghịch thiên cơ duyên, rõ ràng đã lấy được cái này cùng Viêm Thạch Yêu Sơn có sâu đậm quan hệ đạo pháp!”

Mọi người thần sắc bất đồng, nội tâm suy nghĩ khác nhau, duy nhất giống nhau đấy, chính là đối với Mạnh Hạo nơi đây mãnh liệt đến mức tận cùng ghen ghét cùng không cam lòng.

Đúng lúc này, bỗng nhiên, Viêm Thạch Yêu Sơn theo chấn động, từ trong phong ấn, truyền ra một cái mơ hồ thanh âm, thanh âm này mang theo kỳ dị vận luật, tại đây trong tích tắc, vang vọng Thiên Địa.

“Khô Viêm Yêu pháp tái hiện thiên, chúng ta phong ấn chưa hiểu duyên, sở tu cho tới bây giờ Bản Tôn Đạo, hết thấy cuối cùng. . . Ồ?” Thanh âm này nói tới chỗ này, đột nhiên đình trệ.

“Đêm. . .” Hồi lâu, một tiếng than nhẹ từ Viêm Thạch Yêu Sơn bên trên truyền ra về sau, không tiếp tục thanh âm.

Tại bên ngoài thanh âm vang vọng mọi người chấn động thời điểm Yêu Tiên Tháp bên trong, Mạnh Hạo hai mắt bỗng nhiên mở ra, hắn trong mắt lộ ra kỳ dị chi mang, tại tinh thần của hắn bên trong, đạo pháp chi loại thâm căn cố đế, sẽ không đi biến mất.

Mà lại cái này đạo pháp chi loại, phân ra bảy cây tơ mỏng, cùng bản thân bảy đại Nguyên Anh từng cái liên tiếp, cho dù tu vi không có thay đổi gì, nhưng ở Mạnh Hạo cảm giác lại giống như lại có một ít bất đồng.

Trầm ngâm ở bên trong, Mạnh Hạo đứng lên, nhìn nhìn như trước tựa đầu núp ở trong mai rùa cẩn thận từng li từng tí ở bên trong đang nhìn mình Kháo Sơn lão tổ, Mạnh Hạo cười cười.

“Kháo Sơn lão ô quy về sau chúng ta còn có thể gặp nhau đấy, ta đi trước.” Mạnh Hạo cười mở miệng, thân thể nhoáng một cái, thẳng đến bầu trời giờ phút này phủ xuống nhất đạo quang mà đi.

Ngay tại Mạnh Hạo cùng này quang dụng chạm lập tức, Kháo Sơn lão tổ đầu lập tức duỗi ra, hướng lên bầu trời một trận kêu ngạo gào thét.

“Người mới là lão ô quy, cả nhà người đều là lão ô quy, người tới a, đến a, lão tổ ta cho người một cuộc tạo hóa, người ngược lại là. . . A! !” Kháo Sơn lão tổ đang đắc ý rống to, như cùng là muốn tìm quay về mặt mũi giống nhau, còn không đợi hắn hô xong, cùng quang dung hợp Mạnh Hạo, bỗng nhiên thân thể vừa dừng lại, cúi đầu nhìn Kháo Sơn lão tổ liếc.

Cái này liếc mắt nhìn qua, lập tức lại để cho Kháo Sơn lão tổ thân thể run run thoáng một phát, cổ họng không cách nào hình dung tốc độ, vèo một tiếng lập tức lùi về.

“Cái này chết tiệt ăn gian biến thái, người nhanh chút ít đi thôi. . . Cuối cùng có một ngày lão tổ ta sau khi lớn lên, nhất định phải báo thù!” Kháo Sơn lão tổ tại trong mai rùa nghiêng răng nghiêng lợi.

Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ mắt nhìn phía dưới mấy ngàn trượng lớn nhỏ Kháo Sơn lão ô quy, hai mắt bỗng nhiên sáng ngời.

“Trước mấy đời Phong Yêu cho cái này không đáng tin cậy lão ô quy chớp tới vì ta hộ đạo, kỳ thật nói trắng ra là, chính là cho ta tìm tọa kỵ mà thôi” có thể qua nhiều năm như vậy, ta còn không có chính thức trên ý nghĩa cười một phát. . .

Không biết cười cái này lão ô quy, là cảm giác gì?” Mạnh Hạo nghĩ tới đây, lập tức tim đập thành thịch, hẳn thế nhưng là lòng dạ biết rõ, đợi trở lại rồi Nam Thiên đại địa, đều muốn lại đi chinh đồn cái này lão ô quy, căn bản cũng không khả năng.

Nghĩ tới đây, Mạnh Hạo lập tức từ quang trong đi ra, nhoáng một cái thẳng đến đại địa, đứng ở Kháo Sơn lão tổ trên lưng, Mạnh Hạo rơi xuống nháy mắt, Kháo Sơn lão tổ run run thoáng một phát, nó nội tâm lập tức mãnh liệt hồi hận, giờ phút này kinh hãi lạnh mình, không biết Mạnh Hạo nơi đây lại muốn làm gì.

“Nói đi, người thừa nhận không thừa nhận, người là ta Quy?” Mạnh Hạo cười tủm tỉm mở miệng.

Trốn ở trong mai rùa Kháo Sơn lão tổ cắn răng, vừa muốn trầm mặc lúc, bỗng nhiên cảm nhận được phần lưng Mạnh Hạo trên người, đột nhiên nhiều hơn đại lượng khí tức kinh khủng, biết đối phương nhất định là lại lấy ra rất nhiều phù văn.

Kháo Sơn lão tổ nội tâm phát điên, càng phát ra ủy khuất, hét lớn một tiếng.

“Thừa nhận, thừa nhận được chưa, người quá khi dễ người, ta. . . Ta còn là một cái nhỏ con rùa đen mà thôi, người người người. . . Người muốn gặp báo ứng đấy!”

“Thừa nhận là tốt rồi, như vậy đi thôi, dẫn ta ly khai cái này thứ bảy mươi tầng, chúng ta đi ra ngoài.” Mạnh Hạo ngồi xuống, tìm một cái vị trí thoải mái, tựa ở chỗ đó, trong tay cầm rất nhiều phù văn.

Kháo Sơn lão tổ thân thể lần nữa ngừng lại, có chút há hốc mồm, nó vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, đối phương rõ ràng đưa ra yêu cầu này, đang há hốc mồm lúc, Mạnh Hạo lập tức ném ra một thanh phù văn, ném vào Kháo Sơn lão tổ sau lưng.

Oanh long long nổ mạnh vang vọng, thần thông thuật pháp nổ vang, chấn động đại địa run rẩy, trời xanh xé rách, Kháo Sơn lão tổ kêu thảm một tiếng, tranh thủ thời gian chạy trốn.

“Đúng thôi, chính là cái này bộ dạng, đến đến đến, bay lên.” Mạnh Hạo hắc hắc cười cười, trong tay phù văn như là cây roi, dưới thân lão Quy như là con ngựa, điều khiển tự nhiên, làm cho Kháo Sơn lão tổ đều muốn khóc, có thể nhưng lại không thể không bay lên, nâng Mạnh Hạo thẳng đến bầu trời quang mà đi.

Nó nội tâm mãnh liệt hồi hận, sẽ hồi hận chính mình trước muốn chết, đối phương rõ ràng đều muốn rời đi, có thể chính mình hết lần này tới lần khác còn muốn rống như vậy vài câu, kết quả. . . Dem cái này chết tiệt sát tinh, lại gây ra trở về.

Tại đây ủy khuất ở bên trong, Kháo Sơn lão tổ phát tiết giống như rống to, mang theo Mạnh Hạo thẳng đến đạo kia quang, nháy mắt đụng chạm về sau, này quang thoáng cái bị căng ra, đem Kháo Sơn lão tổ cùng với Mạnh Hạo bao phủ ở bên trong, lập tức biến mất.

Xuất hiện lúc, đã là bảy mươi một tầng.

Nhưng ở ngoài giới nhìn, giờ khắc này, kể cả Kha Vân Hải ở bên trong, cho dù là Chỉ Hương, đều toàn bộ sững sốt một chút, ngơ ngác nhìn Yêu Tiên Thập thứ bảy mươi một tầng.

Chỉ thấy tại thứ bảy mươi một tầng, đại biểu Mạnh Hạo quang điểm bên ngoài, thành linh tồn tại một cái cực lớn quang điểm, kia bộ dạng. . . Đúng là con rùa đen hình dáng.

Mơ hồ có thể phát hiện, Mạnh Hạo là cười cái này con rùa đen trên người.

“Này làm sao còn có một con rùa đen?”

“Khổng lồ như thế con rùa đen, thoát nhìn sợ là chừng mấy ngàn trượng to lớn, chết tiệt, chết tiệt, cái này Kha Cửu Tư hơi quá đáng, hấn ăn gian cũng liền mà thôi, hấn có một tốt cha cũng liền mà thôi, hấn hấn người ”Hấn rõ ràng tại ăn gian trong ăn gian! !”

“Như vậy một cái lớn con rùa đen đi giúp hấn, hấn rút cuộc muốn cái gì! !” Yêu Tiên tông đệ tử, nguyên một đám phát điên, có thể rất phát điên đấy, nhưng là những cái kia đến từ Nam Thiên đại địa tu sĩ.

Bọn hấn nguyên một đám khó chịu, thần sắc không ngừng biến hóa, hăm mộ hóa thành ghen ghét, ghen ghét đã trở thành hận, giờ phút này phức tạp đến cực điểm.

“Không khỏi là Ô Thần lão tổ. . .” Triệu Phương cười khổ, nhìn xem bảy mươi một tầng từng màn, đáy lòng chỉ có thở dài.

Vương Lệ Hải nắm chặt nắm đấm, hấn trong mắt lộ ra không cam lòng, có thể càng nhiều nữa, nhưng là bất đắc dĩ.

Hàn Bối không ngừng mà trong nháy mắt, đối với Mạnh Hạo nơi đây, nàng giờ phút này đã mất bất luận cái gì lời nói, năm đó ấn tượng cùng hôm nay hết thấy trùng điệp về sau, nàng bỗng nhiên có loại dự cảm mãnh liệt, Mạnh Hạo tương lai, có vô hạn khả năng.

“Dựa vào thân phận cùng gia tộc chi lực, việc này làm cho người tức lộn ruột! Càng vô sỉ đấy, là hấn rõ ràng còn có như vậy một cái đại con rùa đen tọa kỵ, không phải là hấn cái thân phận này đã có tốt cha sao, chết tiệt!” Đến từ Bắc Địa Đế tộc di mạch người thanh niên kia, hấn từ lúc chào đời tới nay lần thứ nhất đi ghen ghét một người thân phận, phải biết rằng tại Bắc Địa lúc, thường thường đều là người khác đối với hấn nơi này có như vậy tâm tình.

Có thể trước mắt, hấn trong lúc bất tri bất giác, đã đối với Mạnh Hạo nơi đây, sinh ra mãnh liệt ghen ghét cùng nội tâm cho rằng không công bằng.

Kha Vân Hải ho khan một tiếng, hấn nhìn đến rồi bốn phía sáu cái Chí Tôn ánh mắt, cũng không có đi giải thích, nội tâm cũng có buồn bực, nhưng càng nhiều hơn là thoải mái.

Đang lúc mọi người cái này ánh mắt phức tạp ở bên trong, bọn hấn tận mắt thấy, Mạnh Hạo cùng hấn cái kia đại con rùa đen, một đường nhấc lên ngập trời bảo quang, từ bảy mươi một tầng quật khởi, bảy mươi hai, bảy mươi ba, bảy mươi bốn. . .

Cho đến một đường đến rồi thứ tám mươi tầng về sau, tất cả Yêu Tiên tông đệ tử, còn có những cái kia Nam Thiên đại địa tu sĩ, lần nữa lo lắng đứng lên, bọn hấn giờ phút này suy tính không phải Mạnh Hạo có thể hay không vượt qua này tầng, bọn hấn suy tính là ở tầng này, đối phương lại sẽ đạt được cái gì tạo hóa.

Loại này trở mắt nhìn xem người khác ở trước mặt mình đạt được bản thân tha thiết ước mơ tạo hóa cảm giác, để cho bọn chúng hầu như muốn phát cuồng.

Nếu là đúng phương dựa vào bản lĩnh thật sự cũng liền mà thôi, bọn hấn còn có thể tự an ủi mình, nhưng đối phương đúng là dựa vào thân phận, dựa vào ăn gian, cái này để cho bọn chúng suýt nữa phun ra một ngụm máu tươi.

“Ta không phục!” Một vị Quý gia tộc nhân, giờ phút này cầm chặt nắm đấm, cắn răng mở miệng.

Giống nhau như thế, còn có ngoại trừ Phương Du bên ngoài mặt khác hai cái Phương gia tộc nhân, còn có đến từ Đông Thổ cùng khu vực khác không ít người, có thể mặc kệ bọn hấn tâm tư như thế nào, đều không thể ngăn cản thứ tám mươi tầng, tại một lát sau, bạo phát ra động trời bảo quang.

Càng là tại đây bảo quang trong, toàn bộ tám mươi tầng, coi như muốn tan vỡ giống như, ngoại nhân có thể mơ hồ chứng kiến, cái kia khổng lồ con rùa đen, cơ hồ là mạnh mẽ đâm tới, cho đến một lát sau, tám mươi tầng hào quang vô tận, nổ vang thanh âm truyền ra ở bên trong, một cái cổ sóng không sợ hãi thanh âm, không nhanh không chậm đấy, mang theo chỉ mỗi hấn có vận luật, như từ hư vô hàng lâm.

“Nếu như xông qua Yêu Tiên Tháp tám mươi quan, liền ban thưởng người mười thứ hạng đầu đạo pháp. . . , Cửu Trọng Thiên Bổng.”

Thanh âm này xuất hiện, lập tức lại để cho tất cả mọi người sững sờ, không phải bởi vì thanh âm này tang thương, mà là bởi vì thanh âm này ngữ khí!

Chỉ Hương mãnh liệt mở to mắt, hô hấp dồn dập, thần sắc lộ ra không cách nào tin.

“Cái này là. . .”

Bảy đại Chí Tôn, kể cả Kha Vân Hải ở bên trong, tất cả mọi người, đều ở đây một cái chớp mắt, mãnh liệt đứng lên, bọn hắn nguyên một đám thần sắc mãnh liệt biến hóa, loại biến hóa này, thậm chí đã vượt qua trước Yêu Sơn chấn động.

Thân thể bọn họ bên ngoài Thái Dương, thậm chí đều ở đây tâm thần chấn động trong vụn vụn, có thể thấy được bọn hắn đối với cái này thanh âm đột nhiên xuất hiện rung động.

“Cái này là. . .”

“Đây là Lý Chủ thanh âm! !”

586. Chương 586: Mang Người Đi Xuống Đi

Lý Chủ thanh âm! !

“Điều đó không có khả năng, Lý Chủ đã ngủ say, như Lý Chủ thức tỉnh, Tam Đại Yêu Sơn lập tức hào quang ngàn vạn trượng, Lương Đại Thánh Địa đem ngay lập tức bỏ niêm phong, khắp trời đại địa, Đệ Cửu Sơn hải, tất cả cường giả đều muốn đến bái!” “Đây không phải Lý Chủ, có thể đích đích xác xác là Lý Chủ thanh âm, đây là vì sao!” “Này âm thanh có chút không đúng. . . Giống như hư nhược rồi một ít?” Bảy đại Chí Tôn, tại đây một cái chớp mắt, nhao nhao tâm thần mãnh liệt chấn động lên

Tại đây ngoại giới tất cả mọi người chấn động lúc, Yêu Tiên Thập tám mươi tầng bên trong, giờ phút này đang đứng ở tan vỡ bên trong, Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở Khảo Sơn lão tổ trên người, tiên phương của hắn, có một cái màu tím ẩn ký, đang tại lập lòe ánh sáng tím.

Theo hào quang tràn ra, bốn phía tan vỡ thế giới, dường như bị bắt động, vẫn không nhúc nhích.

Cái kia tại bên ngoài vang vọng thanh âm, giờ phút này cũng đang tại Mạnh Hạo bốn phía truyền ra, nguồn gốc. . . Đúng là hắn trước mặt cái này màu tím ẩn ký.

Mười thứ hạng đầu đạo pháp, không cần cảm ngộ, cần chính là cơ duyên, đạt được sau như bản thân cùng kia hữu duyên, tức thì tự nhiên có thể hóa thành đạo pháp chi loại, nếu như vô duyên, không cưỡng cầu được.

Mạnh Hạo trong trầm mặc, tay phải chậm rãi nâng lên, tại đụng chạm cái này màu tím ẩn ký nháy mắt, bỗng nhiên đây, thân thể của hắn chấn động mạnh một cái, cái này màu tím ẩn ký theo ngón tay của hắn, trực tiếp dung nhập hắn thể nội, biến ảo tại trong đầu lúc, hắn dường như thấy được một màn hư ảo.

Ở đằng kia hư ảo trong, hắn nhìn đến rồi một cái thân ảnh mơ hồ, tay phải nâng lên nhếch lên, như nhắc lên nhất trọng thiên, lần nữa phát tay lúc, trời xanh hai phần, coi như nhị trọng thiên.

Cho đến cuối cùng, thiên có cửu trọng, Cửu Trọng Thiên Bằng, vạn vật tang thương.

”Người cùng phương pháp này hữu duyên, liền đem đạo này tiễn đưa người. . . Có thể cùng Khô Viêm Yêu Pháp hỗ trợ lẫn nhau. . . Ta đã đợi thật lâu, có lẽ đợi đúng là người? Đến đây đi, đi qua chín mươi chín tầng, đi qua Tam Sơn, đi qua Lương Địa, như người có thể đi đến trước mặt của ta. . . Nếu có thể đạt được ta nhận thức, người. . . Chính là truyền nhân của ta. , lúc Mạnh Hạo mở hai mắt ra lúc, bên tai của hắn giống như lưu lại lấy trước thanh âm, Mạnh Hạo hai mắt có chút mờ mịt, nhưng rất nhanh liền rõ ràng.

Tại trong óc của hắn, giờ phút này màu tím kia ẩn ký, thành linh hóa thành một quả Đại Đạo chi loại, nhưng không lưu loát, cần Mạnh Hạo không ngừng hiểu ra, mới có thể đem thi triển đi ra.

Theo Mạnh Hạo mở mắt ra, lập tức trước mắt hần thế giới, không lại bất động, lập tức tan vỡ ra, theo thế giới tan vỡ, thứ tám mươi một tầng, hàng lâm.

“Trước đích thực thanh âm. . . Nói chuyện ngữ khí có chút không đúng, thân phận bất đồng, ngữ khí cũng không giống nhau dạng, hần. . . Là ai?” Mạnh Hạo trong mắt hiện lên một vòng nghi hoặc, thở sâu, mắt nhìn Kha Vân Hải cho hần túi trữ vật, bên trong Yêu thạch, phù văn cùng với Pháp bảo, đã còn thừa không nhiều lắm, nhưng hần đều muốn đạt được hai đại đạo pháp, hôm nay giống nhau còn không có xuất hiện.

“Cửu Thiên Bảo Thân Ấn, còn có bí pháp Nhục Thân Thành Thánh. . .” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, không chút do dự vỡ xuống Khảo Sơn lão tổ, tại đây lão ô quy ủy khuất ở bên trong, gào thét dựng lên, thẳng đến tám mươi một tầng mà đi.

Vừa mới bước vào, lập tức bốn phía bát phương nổ vang ngập trời, Mạnh Hạo bốn phía màn hào quang phòng hộ, rất nhiều rất nhiều phù văn cùng Pháp bảo, không ngừng mà ném ra, Khảo Sơn lão tổ càng là tư oa gọi bậy, không ngừng mà tránh né, một đường nổ vang.

Thứ tám mươi một tầng, tám mươi hai tầng. . .

Mạnh Hạo trùng kích, chính là đẩy mạnh, dùng Kha Vân Hải cho hần Pháp bảo phù văn, đi cường ép xông quan, theo hần không ngừng mà đi về phía trước, ngoại giới Yêu Tiên tông đệ tử, cũng đều dần dần hô hấp dồn dập, bởi vì bọn họ không phải không thừa nhận, giờ phút này. . . Mạnh Hạo đã sắp treo lên đỉnh!

Tám mươi ba!

Tám mươi bốn!

Tám mươi lăm!

Bảo quang từ thân tháp bên trong lộ ra, chiếu rọi bốn phía, lúc Mạnh Hạo bước vào thứ tám mươi bảy tầng lúc, cả tầng toàn bộ đều là bảo vật quang, hần tiêu hao Yêu thạch thêm nữa, hần phù văn đại lượng ném ra, hần Pháp bảo cũng đều hồng mất hơn phân nửa.

Dùng loại này cực kỳ khó khăn, mà lại chẳng khác gì là không tiếc đại giới phương pháp, rút cuộc đẩy mạnh đến rồi thứ tám mươi chín tầng.

Vừa mới bước vào tám mươi chín tầng, bốn phía thế giới lập tức cải biến, xuất hiện ở Mạnh Hạo trước mắt đây, thành lĩnh đã trở thành một chỗ cổ xưa chiến trường, bốn phía bát phương, vô số tu sĩ, đang tiến hành một cuộc hỗn chiến.

Tại đây chiến trường bên trong, Mạnh Hạo mới vừa xuất hiện, lập tức bốn phía đến từ vô số tu sĩ thân thể đạo pháp, oanh oanh mà đến, Mạnh Hạo thân thể bên ngoài màn sáng, trong chớp lát hầu như muốn tan vỡ.

Ở chỗ này, Mạnh Hạo gặp trước đó chưa từng có khó khăn, Thiên Địa nổ vang, hần chỉ có thể đem một trương lại một trương phù văn ném ra, chỉ có thể đem lần lượt Pháp bảo tan vỡ.

Vẫn như trước tại đây thứ tám mươi chín tầng, khó khăn vô cùng.

Hần vị trí vị trí, đúng là cái này chiến trường trung tâm, nhìn không tới phần cuối, như bị tầng tầng vây quanh, nơi đây, căn bản cũng không phải là hần có thể đã đến chỗ, cho dù là có Kha Vân Hải dùng sinh mệnh luyện chế phù văn cùng Pháp bảo, Mạnh Hạo như trước ở chỗ này, nửa bước khó đi.

Vô số tu sĩ, hàng hà thần thông, Mạnh Hạo phảng phất muốn bị chìm ngập ở bên trong.

Hần sắc mặt dần dần trắng xám, Khảo Sơn lão tổ cũng đều hấp hối, đối với Mạnh Hạo nơi đây ngược lại không có rồi cái gì hận, mà là đang đoạn đường này chinh chiến ở bên trong, dần dần hình như có đi một tí tình bạn tồn tại.

“Tối đa kiên trì nữa hai mươi hơi thở. . .” Mạnh Hạo sắc mặt biến hóa, hần Yêu thạch cùng phù văn, còn có Pháp bảo, đều nhanh muốn hao phí xong, trước mắt hai mươi hơi thở về sau, hần làm mất đi hết thấy chống cự, sẽ thất bại bị Truyền Tống đi ra ngoài.

”Chẳng lẽ thật sự phải đợi lần thứ hai cơ quái. . . , Mạnh Hạo thở sâu, hẳn không muốn có cơ hội thứ hai, hẳn muốn duy nhất một lần liền đạt được, bởi vì một khi lần thứ hai tiến đến, đại biểu Kha Vân Hải còn muốn vì hắn luyện chế Pháp bảo, đây là Mạnh Hạo chỗ không muốn thấy.

Tại đây nguy cơ trước mắt, ngoại giới Yêu Tiên tông đệ tử, cũng đều nguyên một đám nhìn không chuyển mắt ngóng nhìn, bọn hắn tâm tư khác nhau, thế nhưng chút ít đến từ Nam Thiên đại địa tu sĩ, giờ phút này tuyệt đại đa số, nhưng là vô cùng khát vọng, mạnh biến mất bại.

Bọn hắn kỳ vọng Mạnh Hạo dừng lại ở chỗ này, đây là một loại nếu như ta không cách nào đạt được, như vậy người khác tốt nhất cũng không cách nào lấy được tâm tính, theo bọn hắn như vậy suy nghĩ, giống như thật sự có hiệu quả nhất định, Mạnh Hạo tại đây thứ tám mươi chín tầng, đã trọn vẹn hao phí nửa canh giờ.

Thậm chí chung quanh hắn bảo quang, người ở bên ngoài nhìn lại, cũng đều đã bắt đầu co rút lại, đã bắt đầu ảm đạm, một màn này, lập tức lại để cho những cái kia Nam Thiên đại địa tu sĩ phấn khởi đứng lên.

”Hắn muốn đã thất bại! ! Hắc hắc, tà môn ma đạo, cuối cùng không thể thắng đang, hắn nhất định không cách nào xông qua cửa ải này!

”Thiên địa thương thương, hạo đăng chi phong, đời ta tu sĩ, cần bản thân cố gắng, làm sao có thể dựa vào ngoại lực? Người này hôm nay như thế, thắng chi không võ thua không nghi ngờ!” Đông Thổ Quý gia một vị danh sách tộc nhân, ngày bình thường đối với chính mình dòng họ cực kỳ tự hào, trước mắt dường như quên mất việc này ngạo nghễ mở miệng.

Theo mọi người không ngừng thảo phạt, không ngừng mà kỳ vọng, mắt thấy Mạnh Hạo bốn phía bảo quang càng ngày càng ảm đạm, phạm vi càng ngày càng ít.

Có thể. . . Đúng lúc này, Kha Vân Hải trong mắt lộ ra quyết đoán, thân thể bỗng nhiên khẽ động tốc độ cực nhanh, trong chớp lát, liền xuất hiện ở không trung thứ tám mươi chín tầng bên ngoài, tay phải khi nhắc lên, trong tay của hắn trực tiếp xuất hiện Chí Tôn linh, thần sắc nghiêm túc, tốc không gió mà bay, đem lệnh bài kia đang muốn theo như hướng thân tháp.

”Vân Hải không thể! ,

”Vân Hải, việc này nghĩ lại!” Ngay tại Kha Vân Hải xuất thủ lập tức, mặt khác sáu cái Chí Tôn, nhao nhao động dung, lập tức mở miệng ngăn trở, nhất là thứ bảy Chí Tôn, vị kia tiên phong đạo cốt lão giả, càng là trực tiếp xuất hiện ở Kha Vân Hải bên người.

”Kha mỗ đại nạn đã đến sống không quá mấy tháng. , Kha Vân Hải trầm mặc một lát, nhìn về phía ngăn cản tại chính mình trước người thứ bảy Chí Tôn lão giả.

Lão giả chần chờ nhìn xem Kha Vân Hải, hồi lâu thở dài một tiếng.

”Nếu như ngươi như thế, sợ là liền mấy tháng cũng không có.”

”Lão Thát, ngươi cả đời vì Đạo, không có con nối dõi, ngươi không hiểu thân là phụ thân trách nhiệm, Kha mỗ hôm nay chỉ có Cửu Tư cái này một cái hài tử, ta khi nào Quý Khư không trọng yếu, ta hy vọng tại ta đi rồi, hẳn như trước có thể vui vẻ.”

”Cửu Tư đứa nhỏ này, luôn luôn quần áo lụa là, ta lo lắng. . . Mà hắn đã lựa chọn tôi thân chi lộ, như vậy ta liền phải đem hết toàn lực, đi vì hắn đạt được Cửu Thiên Bảo Thân Ấn cùng. . . Bí pháp Nhục Thân Thành Thánh.” Kha Vân Hải nhẹ giọng mở miệng, ánh mắt đảo qua mặt khác lục đại Chí Tôn, tay phải lại không chần chờ chút nào, mãnh liệt đem Chí Tôn Lệnh, trực tiếp đặt tại rồi trên thân tháp.

Tại đây lệnh bài cùng thân tháp đụng chạm nháy mắt, Kha Vân Hải thân thể ầm ầm chấn động, hắn vốn là già nua, nhưng hôm nay lại càng thêm già nua, toàn thân khí tức, đều lập tức suy yếu xuống.

Có thể cùng lúc đó, thứ tám mươi chín tầng bên trong Mạnh Hạo, hắn phù văn đã sử dụng hết, hắn Pháp bảo sử dụng cố gắng hết sức, đã liền bốn phía phòng hộ màn sáng, cũng đều triệt để ảm đạm, cho đến một tiếng nổ vang, màn sáng lập tức tan vỡ ra

”Đã xong. . . , Mạnh Hạo than nhẹ, ở đằng kia màn sáng tan vỡ lập tức, hần nhìn đến rồi vô số thuật pháp, một cái chớp mắt đem chính mình bao phủ, có thể ngay sau đó, một cái thân ảnh cao lớn, đột nhiên xuất hiện ở Mạnh Hạo trong mắt, đứng ở trước người của hần.

Quay đầu lúc, lộ ra chính là một người trung niên bộ dáng nam tử, đúng là Mạnh Hạo tại tiến vào thế giới này trước, lần đầu tiên nhìn thấy đây. . . Kha Vân Hải.

Kha Vân Hải, đứng ở Mạnh Hạo bên người, dường như đã trở thành một cái thế giới, hóa thành một viên khổng lồ cây, vì Mạnh Hạo che khuất rồi phong vân, vì hần cản trở đến từ bốn phía vô số thần thông.

Những cái kia thần thông, đạo pháp, còn có vô số thân ảnh, toàn bộ đều ở đây một cái chớp mắt, coi như bất động giống như, nhất tề cố định xuống, toàn bộ thế giới, tại đây trong tích tắc, an tĩnh.

Đang nhìn đến thân ảnh ấy nháy mắt, Mạnh Hạo thân thể lập tức run rẩy thoáng một phát, tâm của hần, bị mãnh liệt nắm chặt, hần nhận ra thân ảnh ấy, chính như. . . Kha Vân Hải.

Kha Vân Hải mỉm cười nhìn Mạnh Hạo, tay phải nâng lên sờ lên Mạnh Hạo đầu, trên mặt lộ ra cứng chiều dáng tươi cười, dường như trong mắt hần, vô luận bất cứ lúc nào, người trước mắt, đều là hần không có lớn lên hải tử.

“Cửu Tư không sợ, phụ thân mang người đi xuống đi.”

Vô cùng đơn giản một câu, có thể rơi vào Mạnh Hạo trong tai lúc, nhưng là nhắc lên tâm thần hần bên trong không cách nào ngăn chặn suy nghĩ, hần nghĩ tới phụ thân của mình, thậm chí tại thời khắc này, đầu óc hần trong phụ thân thân ảnh, dần dần cùng Kha Vân Hải trùng điệp, lại để cho hần ở đây cái này một cái chớp mắt, chân chân chính chính quên mất hần không phải Kha Cửu Tư!

”Như. . . , Mạnh Hạo kinh ngạc nhìn xem Kha Vân Hải, tiến! Hơi thở thất bại, tiếp theo hơi thở hy vọng, cái này mãnh liệt tương phản, khiến cho Mạnh Hạo tại thời khắc này, nội tâm thật sâu lạc ấn rồi Kha Vân Hải thân ảnh, cái kia như. . . Phụ thân thân ảnh.

“Yên tâm đi, cha ngươi ta tạm thời còn chưa chết, ngươi còn không có cùng ta cùng tiến lên qua chiến trường, hôm nay, khiến cho chúng ta phụ tử hai người, cùng một chỗ chiến nơi đây, xông cửa này!” Kha Vân Hải hắc hắc cười cười, quay người lúc, tay phải nâng lên vung lên, lập tức Thiên Địa tan vỡ, một cỗ không cách nào hình dung khủng bố chi lực, lập tức hóa thành vòng xoáy, Oanh long long lúc, hướng về bốn phía cấp tốc khuếch tán, những nơi đi qua, đại địa tan vỡ, trời xanh mơ hồ, hết thấy thân ảnh, toàn bộ tan thành mây khói.

Càng là tại Kha Vân Hải thân thể bên ngoài, một chiếc ngọn đèn trôi nổi, Phượng tâm, Long đài!

Mạnh Hạo thở sâu, trong lòng của hần tại đây một cái chớp mắt, nổi lên vô hạn kích tình, trùng trùng điệp điệp nhẹ gật đầu, đứng ở Kha Vân Hải bên người, cùng phụ thân của hần, cùng một chỗ đi thẳng về phía trước.

Một cái phía trước, một cái ở phía sau, một cái là phụ, một cái là tử!

Kháo Sơn lão tổ mở to mắt, ngơ ngác nhìn Kha Vân Hải, tâm thần nổ vang, lộ ra sợ hãi chi ý, tranh thủ thời gian co lại đầu, nội tâm bừng tỉnh đại ngộ, đã minh bạch Mạnh Hạo lai lịch.

“Chết tiệt, hần lại có cái Chí Tôn lão tử, khó trách biến thái như vậy, khó trách có thể khi dễ lão tổ ta!”

587. Chương 587: Hà Tắt Phải Thế!

Kha Vân Hải phía trước, giờ khắc này hần dường như trở lại thời kỳ tráng niên, về tới tu vi đỉnh phong, tu vi của hần rút cuộc là cảnh giới gì, Mạnh Hạo không hiểu.

“Cửu Tư, Cửu Đại Sơn Hải, con đường tu hành, Linh, Tiên, Cổ, Đạo!” Kha Vân Hải tay phải nâng lên chỉ về phía trước, lập tức thế giới tan vỡ, cái này tại Mạnh Hạo trong tay vô cùng khó khăn tám mươi chín tầng, lập tức tan vỡ.

Theo thứ chín mươi tầng tiến đến, hiện ra ở Mạnh Hạo trước mắt, thành linh cũng là một chỗ chiến trường, chẳng qua là cái này chiến trường càng thêm rộng, thậm chí trên bầu trời, xuất hiện chín Thái Dương, đại địa tang thương, Mạnh Hạo thấy vô số cự nhân, càng có một chút cực lớn yêu!

Như cái này chiến trường lâu đời, thậm chí so với Yêu Tiên tông còn muốn lâu hơn.

“Nơi đây là Thái Cổ giới hình chiếu, cũng không phải là chân thực, nhưng cũng không phải là hư giả, tất cả một ý niệm... Truyền thuyết, Thái Cổ giới, là Cửu Đại Sơn Hải khởi nguyên.” Kha Vân Hải đi tại phía trước, phát tay, vô số gào thét mà đến thân ảnh lập tức tan vỡ, trở thành tro bụi.

Mạnh Hạo tại Kha Vân Hải sau lưng, tâm thần kích động.

“Trong truyền thuyết, Cửu Đại Sơn Hải chín Chủ, đều đến từ cái này Thái Cổ giới, mà không phải là Cửu Sơn Hải chi linh, kể cả chúng ta đệ Cửu Sơn Hải Lý Chủ!”

“Truyền thuyết, dù sao cũng là truyền thuyết, nó có thể là hư giả, nhưng ngươi nhất định phải biết rõ chuyện xưa của nó.” Kha Vân Hải chân phải tại đại địa đập mạnh, oanh oanh thanh âm động trời, tầng một gợn sóng từ đại địa khuếch tán, những nơi đi qua, phạm vi mấy vạn trượng, cùng một chỗ tồn tại, toàn bộ thân thể chấn động, trực tiếp chia năm xẻ bảy.

“Vi phụ cổ chi đỉnh phong, bán bộ đạo cảnh, vốn có vô hạn thọ nguyên, cùng Cửu Sơn Hải nguyệt thọ... có thể hưởng trường sinh.” Kha Vân Hải tiến về phía trước một bước bước đi, đại địa tại dưới chân hắn, một cái chớp mắt dường như rút nhỏ vô số lần, hắn lôi kéo Mạnh Hạo cánh tay, một bước này, trực tiếp vượt qua vô hạn.

Khảo Sơn Lão Tổ ngơ ngác nhìn đi xa Mạnh Hạo cùng Kha Vân Hải, bỗng nhiên nội tâm khê động, tranh thủ thời gian nằm rạp trên mặt đất, nội tâm cầu nguyện đối phương đem chính mình quên đi.

Mạnh Hạo hoàn toàn chính xác đem Khảo Sơn Lão Tổ quên mất, tại Kha Vân Hải kéo đi, hắn tiếp theo trong nháy mắt, đến một chỗ khác đại địa tràn đầy chiến trường.

“Nhưng, Lý Chủ còn thiên mệnh tại chúng, cho rằng tu sĩ sở tu, nếu có trường sinh, tại Thiên Địa bất công, mai táng kiếp sau chi lộ, cho nên phong đạo cảnh hành tẩu, để cho ta mấy người càng là còn mạng đi ra ngoài, từ nay về sau... thọ nguyên có hạn.”

Kha Vân Hải nhẹ giọng mở miệng, tóc của hắn áo choàng, đứng ở trong trời đất, dường như Chí Tôn.

Hay hoặc là nói, người... chính là Chí Tôn, tay phải hướng về đại địa nhấn một cái, lập tức mặt đất nổ vang, đại địa tầng tầng vỡ vụn. Bỗng nhiên sụp xuống, thôn phệ hết thấy.

“Cửa ải này, qua.” Kha Vân Hải giơ tay lên lúc, toàn bộ thế giới, lập tức phá thành mảnh nhỏ, tất cả chiến trường bên trong sinh mệnh, toàn bộ diệt vong, một cái thật lớn hố sâu, trên mặt đất không ngừng mà mở rộng, cho đến tại chỗ sâu nhất, giống như xuất hiện một cái quan tài.

Lúc Mạnh Hạo chứng kiến cái này quan tài lập tức, hắn bỗng nhiên toàn bộ người tâm thần oanh một tiếng, nhìn hắn đến cái này quan tài lên, có khắc chín đầu Hồ Điệp.

“Trong truyền thuyết, Thái Cổ giới bên trong, có một cái quan tài, cái này quan tài tại cực kỳ lâu lúc trước liền thủy chung tồn tại. Không có ai biết bên trong chôn cất ai, cũng không người biết được lúc nào tới lịch.” Kha Vân Hải nhàn nhạt mở miệng, toàn bộ thế giới biến mất, cùng này thời gian, nhất đạo ấn ký từ nơi này tan vỡ thứ chín mươi quan nội, lập tức bay ra, trôi lơ lửng ở Kha Vân Hải trước người.

Kha Vân Hải nhìn thoáng qua, trên mặt lộ ra mỉm cười, quay người tay áo hất lên, cái này ấn ký thẳng đến Mạnh Hạo mà tới.

“Dung hợp này ấn, vi phụ vì ngươi thủ hộ.”

Ấn ký lập tức đụng phải Mạnh Hạo mi tâm, nháy mắt biến mất, Mạnh Hạo thân thể ầm ầm chấn động, trong óc của hắn, tại trong tích tắc, thành linh nhiều hơn năm chữ to.

Cửu Thiên Bảo Thân Ấn!

Đúng là Mạnh Hạo đều muốn đạt được đây, chuyên môn tôi thể mười thứ hạng đầu đạo pháp!

Này khác ở Mạnh Hạo trong óc bơi chạy một vòng, bỗng nhiên nổi lên một hồi bài xích chỉ lực, giống như đạo pháp này cùng Mạnh Hạo vô duyên, cho nên không thể bị hắn hiểu ra, hóa thành Đại Đạo chi loại.

Mắt thấy đạo này pháp tại bản thân trong đầu lập tức mơ hồ, Mạnh Hạo tâm thần chấn động, nhưng vào lúc này, một bàn tay mang theo ấm áp, đặt trên vai của hắn.

“Không nên lo lắng, vi phụ giúp ngươi hàng phục pháp này!” Kha Vân Hải thanh âm mang theo ôn hòa, truyền vào Mạnh Hạo tâm thần bên trong, lập tức lại để cho hắn bình tĩnh trở lại, cùng này thời gian, một cổ không cách nào hình dung uy áp, lập tức từ Kha Vân Hải trên người bạo phát ra, tại đây uy áp hàng lâm bên trong, Mạnh Hạo không ngại, nhưng đầu óc hắn bên trong ẩn ẩn, lập tức run rẩy, giống như phát ra không cam lòng giãy giụa.

Nhưng này giãy giụa, tại Kha Vân Hải hừ lạnh một tiếng về sau, lập tức tan vỡ, phá thành mảnh nhỏ, như mất đi ý thức, ngừng lưu tại Mạnh Hạo trong đầu, dần dần dung hợp, hóa thành một quả ảm đạm Đại Đạo chi loại.

“Ta xóa đi nó đạo ý, tuy nói đạo ý biến mất, cùng ngươi thần thức không hợp, không cách nào làm cho ngươi lập tức tu hành, nhưng nó đã kiên quyết không kính trọng ngươi, chỉ có thể giết chết.”

“Đi thôi, chúng ta đi tầng tiếp theo.” Kha Vân Hải mỉm cười, nhìn Mạnh Hạo liếc, quay người đi tại phía trước, Mạnh Hạo thở sâu, đi theo ở phía sau.

Một đường hai người đi qua chín mươi một tầng, chín mươi hai tầng, chín mươi ba tầng...

Đoạn đường này, Mạnh Hạo không có bất luận cái gì xuất thủ, đều là Kha Vân Hải xuất thủ, thông dong bình tĩnh, phát tay Thiên Địa tan vỡ, một màn này lại để cho Mạnh Hạo tâm thần không ngừng chấn động.

Hắn cũng như này, liền lại càng không cần phải nói giờ phút này ngoại giới rồi.

Ngoại giới Yêu Tiên tông đệ tử, nguyên một đám tận mắt thấy, Kha Vân Hải tại yêu ngoài tháp, ấn lấy yêu tháp, nhắm mắt như nhập định càng là tại hắn nhập định lập tức, cái kia tám mươi tầng, trong đó thỉnh linh xuất hiện thứ hai quang điểm.

Mạnh Hạo bên ngoài, thứ hai quang điểm, cái này quang điểm quá kinh người, cùng hắn nói là quang điểm, không bằng nói đó là một cái Thái Dương!

“Cái đó là... cái kia không phải là Vân Hải Chí Tôn a? Cái này... Nếu thật là hắn, cái kia đây cũng quá... quá...”

“Cái kia chính là Vân Hải Chí Tôn...”

Bốn phía chi nhân, lập tức triệt triệt để để ngây người, bọn hắn như thế nào cũng không thể tưởng tượng, ăn gian... nguyên lai có thể làm được loại này kinh Thiên động Địa trình độ.

Cái này Thái Dương, mới vừa xuất hiện tại thứ tám mươi chín tầng, lập tức liền đem này tầng trực tiếp tan vỡ, lập tức mang theo Mạnh Hạo, đi chín mươi tầng, ở trong đó cũng chính là mấy cái thời gian hô hấp, hào quang ngập trời, thứ chín mươi tầng, trực tiếp qua cửa!

Càng là ở thời điểm này, bầu trời rơi xuống nhiều đóa bảo hoa, những thứ này đóa hoa trôi lơ lửng ở yêu tháp bốn phía, cuối cùng ngưng tụ thành một đóa cực lớn hoa sen.

Một màn này, lập tức có không ít người lập tức nhận ra, đúng là mười thứ hạng đầu đạo pháp trong, không tính bí thuật mà nói, duy nhất một cái dư thể đạo pháp, Cửu Thiên Bảo Thân Ấn!

Vô cùng mãnh liệt ghen ghét chỉ ý, từ trong lòng mọi người vừa mới bay lên, bỗng nhiên đây, cái kia bảo hoa chấn động, lại xuất hiện bất ổn bộ dạng, lập tức tất cả chứng kiến chi nhân, nội tâm lập tức kích động lên.

“Bất tương dung, đây là bất tương dung, hắc hắc, cái này Kha Cửu Tư hắn không cách nào hiểu ra đạo này pháp!”

“Thiên Ý, cái này là Thiên Ý!!”

Mọi người ở đây nguyên một đám nội tâm kích động thời điểm, bỗng nhiên đấy, Kha Vân Hải uy áp lập tức tản đi ra, đang lúc mọi người trợn mắt há hốc mồm ở bên trong, bọn hắn chứng kiến cái kia bất ổn Bảo Hoa, tại đây Chí Tôn uy áp xuống, tự nhiên bị xóa đi ý thức, cưỡng ép dung hợp.

Một màn này, lập tức lại để cho bốn phía Yêu Tiên tông đệ tử nguyên một đám mở to mắt, những cái kia lúc trước mở miệng chi nhân, càng là thần sắc lập tức không cam lòng đến cực hạn.

Nguyên một đám sắc mặt cổ quái, giờ phút này tất cả mọi người trong đầu, tại đây một cái chớp mắt, hầu như toàn bộ đều hiện lên nguyệt một câu.

“Chết tiệt, hắn không phải là có một cái tốt cha sao!!!”

Ngay sau đó, lại có một nhóm người, trong đầu hiện lên câu nói thứ hai.

“Ta làm sao lại không có cái này thì một cái Chí Tôn người cha...”

Bọn hắn đã vô lực lại đi hô cái gì không công bằng rồi, Kha Vân Hải xuất thủ, đem đây hết thảy đều nát bấy, còn có thể làm cho người ta như thế nào hô, người ta phụ tử nguyệt chiến...

Phương gia cũng tốt, Quý gia cũng thế, đến từ Đông Thổ, Bắc Địa, Nam Vực, Mặc Thổ tất cả mọi người, giờ phút này đều nguyên một đám ngẩn người, ngơ ngác nhìn trên bầu trời Yêu tháp.

Nhìn xem Kha Vân Hải dùng Chí Tôn thân phận, mang theo Kha Cửu Tư xông cửa.

Phương Du trừng mắt nhìn, nội tâm mơ hồ có chút bất an.

“Cũng không thể để cho ta cha biết rõ việc này...”

Chỉ Hường mở to mắt, hít vào khẩu khí, coi như là nàng, hôm nay cũng đều đối với Mạnh Hạo nơi đây, đã có mãnh liệt ghen ghét chi ý.

Mọi người đang cái này phức tạp ở bên trong, trở mắt nhìn yêu trong tháp Thái Dương mang theo quang điểm, một đường xông cửa, chín mươi bốn, chín mươi lăm, chín mươi sáu...

Cho đến chín mươi chín tầng!

Tất cả thấy như vậy một màn Yêu Tiên tông đệ tử, nguyên một đám lập tức hô hấp dồn dập, dường như quên mất hết thảy sự tình, trước mắt trong chỉ có Yêu Tiên tháp cao nhất tầng kia.

Chín mươi chín tầng bên trong, vượt quá Mạnh Hạo dự kiến, ở chỗ này, lại không có bất kỳ nguy hiểm xuất hiện, không phải chiến trường, chẳng qua là một chỗ sơn cốc, trong cốc có một mảnh hồ nước, bên cạnh hồ cũng một gian ốc xá, ốc xá bên ngoài, khoanh chân ngồi một cái lão giả.

Lão giả này đang tại thả câu, đối với đi tới Kha Vân Hải cùng Mạnh Hạo, nhìn cũng không nhìn.

Mạnh Hạo không nói gì, đi theo Kha Vân Hải sau lưng, Kha Vân Hải trầm mặc, đứng ở lão giả bên người, giống nhau không nói.

Hồi lâu, lão giả chậm rãi mở miệng.

“Cái này không phù hợp quy củ.”

“Ta thọ nguyên đã không nhiều lắm.” Kha Vân Hải nhàn nhạt mở miệng, Mạnh Hạo nghe đến đó, tâm thần chấn động.

“Kiểu không phù hợp quy củ.” Lão giả dừng lại một chút, than nhẹ một tiếng.

“Kha mỗ Yêu Tiên tông trả giá, là Lý Chủ chi mệnh không chất vấn, còn chưa đủ sao.” Kha Vân Hải ngừng đầu, nhìn về phía nơi xa thế giới.

Lão giả trầm mặc, hồi lâu thở dài một tiếng, tay phải nâng lên hư không một trảo, lập tức tại lòng bàn tay của hắn bên trong, nhiều hơn một mảnh ấn ký, cái này ấn ký là do vô số phù văn tạo thành, có một loại không trọn vẹn đẹp.

“Nhục Thân Thành Thánh, đây là bí thuật, không phải đạo pháp.” Lão giả nói qua, nhìn về phía Mạnh Hạo, liếc mắt nhìn qua, Mạnh Hạo lập tức tâm thần chấn động, cái nhìn này, như đem chính mình toàn bộ xem thấu.

“Cũng ý tứ.” Lão giả hai mắt ngưng tụ, chậm rãi mở miệng, tay phải vung lên, cái này ẩn ký thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, dung nhập mi tâm của hắn trong.

“Này thuật, Dạ khó phỏng, bất quá người đã có lão phu nhận thức, người sau khi rời đi, như lão phu vẫn còn, này bí mật có thể nguyên vẹn mở ra, như lão phu đã vẫn...” Lão giả lắc đầu, không có cũng tiếp tục mở miệng.

Mà Kha Vân Hải, rõ ràng cũng đúng lời nói này, không có nói ra bất luận cái gì chất vấn, quay người mang theo Mạnh Hạo, từng bước một ly khai nơi đây.

Cho đến hai người rời đi, lão giả mới ngẩng đầu, một lần nữa nhìn về phía Mạnh Hạo rời đi phương hướng, trong mắt lộ ra hiểu ra, lại có cảm khái.

“Vân Hải, người đã hiểu, cần gì phải thế...”

588. Chương 588: Đời Này Cũng Tốt

Kha Vân Hải đi ở phía trước, Mạnh Hạo theo ở phía sau, “Khóc đi ra khỏi sơn cốc, hướng về nơi xa hư vô, từng bước một đi đến.

Mạnh Hạo có chút tâm thần bất định, dùng tính cách của hắn, dùng định lực của hắn, phải không có lẽ tâm thần bất định đây, dù sao nơi đây hết thảy đều là hư giả, hắn cũng không có đi lừa gạt Kha Vân Hải, hắn không cần tâm thần bất định đây.

Có thể hắn hết lần này tới lần khác thấp thỏm, hắn sợ hãi đã mất đi cái thân phận này, nếu nói là sơ kỳ lúc, hắn là bởi vì tạo hóa, nhưng bây giờ tạo hóa đã đạt được, hắn không nên tâm thần bất định.

Nhưng hắn, hay vẫn là tâm thần bất định, hắn sợ hãi thức tỉnh một giấc mộng, sợ hãi đối phương biết được mình không phải là Kha Cửu Tư về sau, quay đầu lại lúc, cái kia không lại lại để cho hắn tiếp tục đắm chìm đây, cứng chiều ánh mắt.

Cái loại này trước một hơi, ta có thể kêu gọi phụ thân người, có thể tiếp theo hơi thở về sau, ta nhưng không cách nào mở to miệng cảm giác, là Mạnh Hạo giờ phút này nội tâm tâm thần bất định căn nguyên.

Hắn sợ mất đi, bởi vì hắn đã có được.

Đây là tình thương của cha, Mạnh Hạo trong trí nhớ, đã mơ hồ tình thương của cha, tại đây đoạn hư ảo trong năm tháng, lại để cho hắn một lần lại một lần hoảng hốt, quên mất mình không phải là Kha Cửu Tư.

“Cái. . .” Mạnh Hạo nội tâm đắng chát, nhìn xem đi thẳng về phía trước Kha Vân Hải, giống như đối phương cùng hắn, càng ngày càng xa, nhẹ giọng mở miệng.

Kha Vân Hải bước chân ngừng lại, xoay người lúc, trong mắt mang theo vui vẻ, cái kia cứng chiều chi ý, như trước như thường, nhẹ nhàng mà vượt vượt Mạnh Hạo đầu.

“Chớ suy nghĩ lung tung.”

Mạnh Hạo kinh ngạc nhìn xem Kha Vân Hải, trong mắt của hắn có chút ướt át, giờ khắc này, hắn không muốn đi cân nhắc đối phương là thật không nữa biết được đáp án cùng chân tướng, hắn không muốn đi cân nhắc những thứ này, hắn muốn chỉ có một.

Như có thật sự có duyên phận, cho người ta ở chỗ này trở thành phụ tử, như vậy ở chỗ này, ta là người tử.

Nếu như cái này hư ảo thế giới, có thể tính thành kiếp trước của ta, như vậy ở chỗ này người chính là ta kiếp trước phụ thân.

Nếu như nhất định đã đi ra cái này hư ảo Viễn Cổ về sau, từ nay về sau người không còn là ta phụ, ta không còn là người tử, như vậy khiến cho đoạn này tình phụ tử ở chỗ này, tại đây hư ảo Viễn Cổ trong để cho ta. . . Một đời đều sẽ không quên.

Ngài là phụ thân của ta.

Ta, là người tử.

Mạnh Hạo trùng trùng điệp điệp nhẹ gật đầu.

Kha Vân Hải cười vỗ vỗ Mạnh Hạo, mang theo hấn nhoáng một cái phía dưới, hai người lập tức, liền mất tại cái này thứ chín mươi chín tầng, xuất hiện ở Yêu Tiên Thập bên ngoài.

Khi bọn hấn xuất hiện nháy mắt, lập tức Yêu Tiên trong tông, tất cả đệ tử, toàn bộ ánh mắt ngưng tụ, trong những ánh mắt này có thật sâu thâm mộ có ghen ghét, có phức tạp, có bất đắc dĩ.

Theo Kha Vân Hải cùng Mạnh Hạo tiêu sái ra Yêu Tiên Thập lập tức nổ vang, dần dần thu nhỏ lại cho đến hóa thành nhất đạo quang, trở lại trời xanh trong cái khe, cùng lúc đó, cái kia trời xanh xé mở khe hở, tại đây một cái chớp mắt, mắt thường có thể thấy được khép lại, cho đến trong chớp mắt, bầu trời đã không tiếp tục nhất đạo khe hở.

Duy chỉ có. . .

Một trường hơi mờ cái thang, chẳng biết lúc nào, từ trên trời giáng xuống, thẳng đến đại địa mà đến, cuối cùng trôi lơ lửng ở Yêu Tiên trong tông thứ ba phong cùng thứ tư phong ở giữa hồ sâu bên trên.

Này bậc thang hào quang không tiêu tan, dường như ở bên trong lưu chuyển, ở trên thông thiên, thẳng đến hư vô mà đi, như cẩn thận nhìn, có thể mơ hồ chứng kiến, giống như tại nơi cuối cùng, có một cái cực lớn vòng xoáy.

Cái này cái thang, Mạnh Hạo đang nhìn đến sau sững sờ, nhưng rất nhanh hấn liền phát hiện, bốn phía Yêu Tiên tông mọi người, rõ ràng đều đối với cái này cái thang xuất hiện, thờ ơ, dường như, không nhìn thấy!

Có thể theo Mạnh Hạo ánh mắt từ bốn phía trong đám người đảo qua, hấn chợt nhìn thấy Quý Tiểu Tiểu, càng là từ Quý Tiểu Tiểu trong lúc biểu lộ, phát hiện đoán được nàng, thấy được cái thang.

“Chẳng lẽ, cái này cái thang chỉ có từ bên ngoài đến chi nhân, mới có thể chứng kiến?” Mạnh Hạo trong óc hiện ra ý nghĩ này đồng thời, giờ phút này bốn phía Yêu Tiên tông trong hàng đệ tử, những cái kia đến từ Nam Thiên đại địa chi tu, nguyên một đám tại Mạnh Hạo xuất hiện đồng thời, đều riêng phần mình tránh né đứng lên.

Bọn hấn không thể không tránh né, không thể không tránh đi, tuy nói trước bọn hấn điên cuồng ghen ghét, có thể giờ phút này dù sao vẫn là tại đây hư ảo Viễn Cổ trong thế giới, ở chỗ này, cùng thân là Kha Cửu Tư Mạnh Hạo đi đấu, bọn hấn coi như là có một trăm cái mạng, cũng đều không đủ.

Chỉ có thể tránh đi, chỉ có thể cẩn thận từng li từng tí, một khi thân phận bại lộ, sẽ gặp phải sinh tử nguy cơ, ngược lại là Mạnh Hạo nơi đây, căn bản cũng không sợ bại lộ.

Bởi vì. . . Nơi đây Nam Thiên đại địa chi nhân, không có có thể ở thân phận bên trên, đối với hấn sinh ra uy hiếp đấy.

Nhưng giờ phút này, bọn hấn cho dù riêng phần mình tránh đi, nhưng lại đều thấy được ngày đó không núi phủ xuống cái thang, đang nhìn đến cái này cái thang lập tức, mọi người toàn bộ tâm thần chấn động.

“Cái này là. . .” Bắc Địa vị kia Đế tộc di mạch thanh niên, giờ phút này đã sớm một lần nữa cúi đầu lưng cong, nhưng hô hấp của hấn dồn dập, hai mắt lộ ra tình mang.

“Chẳng lẽ là. . .” Phương Du hai mắt co rút lại, suy nghĩ một chút về sau, lập tức mở to mắt.

“Mở ra đệ tam cảnh giới máu chốt! !” Chỉ Hương ở phía xa, giờ phút này hô hấp dồn dập, nàng cầm nắm đầm, trong mắt mang theo kích động.

Còn có xa hơn chỗ, rất sớm liền lặng yên rời đi Hồ Duyên lão tổ, giờ phút này cũng là kích động lên.

Tại đây tất cả mọi người có tất cả tâm tư lúc, Kha Vân Hải mang theo Mạnh Hạo rời đi, trận này Yêu Tiên Thập phong ba, như vậy tiêu tán, ngoại trừ có hạn một số người đã lấy được một ít có hạn đạo pháp bên ngoài, cái này vì Mạnh Hạo chuyên môn mở ra Yêu Tiên Thập, cuối cùng cũng đích thật là chỉ có một mình hắn, ở bên trong, đã lấy được không cách nào hình dung tạo hóa.

Khô Viêm Yêu Pháp Bản Tôn Đạo, Cửu Trọng Thiên Băng, Cửu Thiên Bảo Thân Ấn, còn có cuối cùng bí pháp Nhục Thân Thành Thánh, đây hết thảy, đều là Mạnh Hạo rất kinh khốc thu hoạch. Bằng

Lại càng không cần phải nói Khảo Sơn lão tổ nơi đó bị sửa chữa, còn có quá nhiều rất nhỏ sự tình, đối với Mạnh Hạo mà nói, lúc này đây Yêu Tiên Thập, có thể nói hắn Thiên Địa cơ duyên.

Không có ở nơi đây dừng lại, về tới thứ tư phong về sau, Mạnh Hạo lập tức đi động phủ, Hứa Thanh đang tĩnh tọa nhập định, quanh thân hoàn văn sông sáng lên, mặt Thổ mang theo mỉm cười, giống như đắm chìm tại đạo pháp hiểu ra trong.

Mạnh Hạo không có quấy rầy Hứa Thanh, khoanh chân ngồi xuống về sau, cảm thụ thoáng một phát thể nội tồn tại bốn cái đạo pháp chi loại.

Cái kia toàn thân nhìn như xích viêm đấy, đúng là Khô Viêm Yêu Pháp Bản Tôn Đạo!

Còn có Cửu Trọng Thiên Băng, còn có Cửu Thiên Bảo Thân Ấn, một cái cuối cùng. . . Thì là bí thuật Nhục Thân Thành Thánh, thuật này hôm nay tại Mạnh Hạo trong đầu, ảm đạm vô quang, có thể chứng kiến, nhưng không cảm giác được.

Mà mặt khác ba đại đạo pháp, Mạnh Hạo có loại dự cảm, theo không ngừng mà hiểu ra, hắn có thể đem kia bày ra, mà lại dù là coi như là đã đi ra cái này hư ảo Viễn Cổ thế giới, cũng sẽ không quên.

Nghĩ tới đây, Mạnh Hạo tâm thần phấn khởi, trừ cái đó ra, hắn còn có một thu hoạch, cái kia liền là. . . Thôn Sơn Quyết!

Thuật này, hôm nay đã gần đến hồ hoàn toàn bị Mạnh Hạo nắm giữ, tuy nói cho đến tầng thứ nhất, có thể dựa theo đạo này pháp giới thiệu, một khi tu thành tầng thứ nhất, có thể thân thể bên ngoài hóa thân núi.

Kể từ đó, có thể lại để cho thân thể cường hãn, lại tăng một ít.

“Đến rồi cực hạn, có thể rút núi chi hồn, huyền núi chi ý, dùng cái này Thiên Sơn vạn phong hạ thấp!” Mạnh Hạo trong mắt lộ ra thỏa mãn chi mang, lúc này đây Yêu Tiên Thập hành trình, có thể nói đem vận mệnh của hắn, đổ lên rồi cực hạn.

Về phần một ít mặt khác thuật pháp cấm chế đủ loại thủ đoạn nhỏ, hắn cũng đã lấy được không ít, hôm nay đều tồn tại ở trong đầu, chẳng qua là nếu không thể hiểu ra, như vậy lý khai cái thế giới này về sau, đem tự động biến mất.

Mà lại Mạnh Hạo cũng ném thử đem khắc ở ngọc giản bên trên, nhưng lại không cách nào làm được, chỉ có thể buông tha cho.

“Sơn Hải kinh. . . Hẳn là không cách nào đạt được đấy.” Mạnh Hạo hai mắt lộ ra một vòng tinh mang, trầm ngâm một lát sau, buông tha cho đáp án này, có thể trong óc của hắn, thủy chung đều có tại thứ tám mươi tầng, nghe được cái thanh âm kia.

Thời gian nhoáng một cái, đi qua nửa tháng, nửa tháng này, Mạnh Hạo thủy chung tại động phủ ngồi xuống, hiểu ra đạo pháp, dần dần đem trong đầu thuật pháp vững chắc một ít.

Hứa Thanh cũng thức tỉnh mấy lần, hai người nhìn nhau cười cười, biết được thời gian ngắn ngủi, giờ phút này đều cần nắm chặt thời gian cảm ngộ đạo pháp, cho nên không có quá nhiều nói chuyện với nhau.

Cho đến một ngày này sáng sớm, Mạnh Hạo tại ngoài động phủ khoanh chân ngồi xuống, quan sát thứ tư phong, thể nội Thôn Sơn Quyết theo hiểu ra, dần dần đã khắc ở rồi Mạnh Hạo trong đầu, thậm chí hắn tầng thứ nhất, cũng đều sắp tu thành lúc, có một cái không có vượt quá hắn dự kiến chi nhân, đã đến.

Người tới, là một cái mặt khác ngọn núi hạch tâm nữ đệ tử, tươi đẹp dung nhan, giống như mang theo vô hạn minh động hai con người, nổi bật động lòng người đáng người, theo đi tới, theo xuất hiện ở Mạnh Hạo trước mặt lúc, đưa tới thứ tư phong không ít đệ tử chú ý.

“Cửu Tư ca ca, tiểu muội có chút tu đạo vấn đề, có thể thỉnh Cửu Tư ca ca giải thích nghi hoặc sao.” Ở đằng kia chút ít thứ tư phong đệ tử chú ý ở bên trong, nữ tử này đỏ mặt, dường như trong xương ngai ngừng bị rút cuộc toàn tâm toàn ý dùng khí đánh bại, dùng đến thanh âm rất nhỏ, tại Mạnh Hạo trước mặt, mang theo ngưỡng ngừng mở miệng.

Cái này dung nhan, thanh âm này, lập tức tạo thành một cỗ kinh người hấp dẫn, đủ để cho người sau khi thấy, tim đập thành thịch, giờ phút này thứ tư phong không ít chú ý nơi đây đệ tử, đều ở đây một cái chớp mắt, đem nàng kia giết nãy mình bình thường.

Tuyệt mỹ dung nhan, hoàn mỹ thân thể, vô cùng mịn màng da thịt, còn có cái kia hồn nhiên trong mang theo trời sinh mỹ thái thần sắc, đây hết thấy hết thấy, khiến cho nữ tử này, chỉ có vuột một lần, lại vừa hình dung.

“Không có thời gian.” Mạnh Hạo liếc liền nhận ra nữ tử này là ai, nghe được lời nói của đối phương, Mạnh Hạo cảm thấy toàn thân nổi lên tầng tầng một nổi da gà.

“Cái kia ở chỗ này cũng được đấy. . .” Nữ tử cắn môi dưới, giống như diễm đam đáng yêu, dường như thoáng cái bị đả kích ở, nhưng lại bởi vì cố chấp, lần nữa cố lấy dũng khí, cái kia động lòng người bộ dạng, giống như làm cho người ta cảm thấy cự tuyệt nàng, đều là một loại lỗi lầm.

Mạnh Hạo đang muốn cự tuyệt, thấy được nữ tử trong mắt lộ ra một vòng bất thiện chi ý, vì vậy vội ho một tiếng, đứng lên, đi thẳng về phía trước.

Nữ tử này, đúng là Chỉ Hương, nàng cúi đầu, đi theo tại Mạnh Hạo sau lưng, tại thứ tư Phong đệ tử thốn thức hâm mộ ở bên trong, theo Mạnh Hạo đã đi xa.

Trên đường đi, tất cả chứng kiến hần hai người Yêu Tiên tông đệ tử, đều nguyên một đám mở to mắt, nội tâm tức giận.

“Lại một cái như vậy nữ đệ tử, muốn rơi vào trong tay của hần rồi!”

“Chết tiệt, cái này đều cái thứ mấy rồi, khi nào loại chuyện này cũng có thể đến phiên ta a miệng ”

Hai người cho đến đi tới thứ hai phong phụ cận, Mạnh Hạo có chút không kiên nhẫn nhìn Chỉ Hương liếc.

“Nói đi, như thế nào giúp người.”

“Sảng khoái, người coi như là một cái nam nhân, biết đối với người ta chịu trách nhiệm, bất quá ta càng hiếu kỳ chính là, người đang ở đây tám mươi tầng bên trong, đến cùng gặp cái gì, rõ ràng có thể làm cho Lý Chủ mở miệng ban thưởng đạo pháp!” Chỉ Hương cười tủm tỉm nói, một câu cuối cùng lúc, nàng xem giống như đang cười, nhưng trên thực tế trong mắt đã có ngưng trọng.

Mạnh Hạo nghe đến đó, hai mắt bỗng nhiên co rút lại, nhìn về phía Chỉ Hương lúc, đáy lòng của hần chấn động.

“Cái đó là. . . Lý Chủ thanh âm?”

589. Chương 589: Cố Sự

Mạnh Hạo nội tâm âm thầm suy tư, nhưng thần sắc cũng không lộ chút nào, giống như cười mà không phải cười, nhìn Chỉ Hương liếc.

Chỉ Hương trừng mắt nhìn, gặp Mạnh Hạo cái này bộ dáng, thật sự không tốt phán đoán tâm tư, nội tâm thầm mắng một tiếng gian trá.

“Người đã không muốn nói, quên đi, chúng ta không nói việc này, dựa theo lúc trước ta và người ước định, người phải giúp ta một chuyện.” Chỉ Hương nhìn qua Mạnh Hạo, hai mắt long lanh lấu cá, cười mở miệng.

“Nói thật ra, ta và ngươi, trên thực tế ngược lại cũng không có cái gì chính thức ước định, bất quá nhìn tại những năm gần đây này ngươi từng xuất thủ, chuyện nhỏ Mạnh Hạo có thể giúp đỡ, về phần mặt khác, lực bất tòng tâm.” Mạnh Hạo cười cười, phong khinh vân đạm.

“Ngươi trước không cần phải gấp cự tuyệt, giúp ta, đối với ngươi cũng mới có lợi, mà ngươi tính cách cẩn thận, nghĩ đến là cần hết thấy hiểu rõ, mới có thể quyết đoán.” Chỉ Hương giống như rất có lòng tin, chính mình kế tiếp một phen nói cho hết lời về sau, Mạnh Hạo sẽ không cự tuyệt.

”Ta tựa như thực nói cho ngươi biết, sau đó ngươi tự nhiên sẽ phán đoán, là giúp ta hay là không giúp ta cũng không có quan hệ. Giờ phút này có gió thổi tới, đem sợi tóc Chỉ Hương thổi bay, tại trên gương mặt của nàng phật qua, khiến cho giờ khắc này Chỉ Hương, trên người nhiều hơn một cỗ không nói ra được mị thái.

Mạnh Hạo thần sắc như thường, không nói gì, hắn cũng muốn nghe xem, Chỉ Hương nơi đây đến cùng tới đây, vì cái gì.

“Ta và ngươi gặp nhau tại Đạp Tiên Kiều, này kiều là ai đã từng tạo ra, nghĩ đến ngươi hôm nay cũng biết được, chính là Yêu Tiên tông ba gã Yêu Đế!”

“Cái này ba tên Đại Yêu, theo thứ tự là Sương Thổ Yêu Đế, Khô Viêm Yêu Đế cùng với Huyết San Yêu Đế, ngươi hôm nay ngẩng đầu, có thể chứng kiến này ba tên Thiên Địa Đại Yêu, bọn hắn tại hư ảo Viễn Cổ thế giới, nghỉ lại ngủ say chi địa.” Chỉ Hương lời nói ra kinh người, bàn tay như ngọc trắng nâng lên chỉ bầu trời.

Mạnh Hạo tâm thần chấn động, hắn không nghĩ tới Chỉ Hương mở miệng, chính là kinh người như vậy, giờ phút này ngẩng đầu, nhìn hướng lên bầu trời kia ba tòa lộn ngược Yêu sơn, lúc trước hắn lần đầu tiên nhìn thấy cái này Tam Đại Yêu Sơn, liền nội tâm đã có suy đoán, giờ phút này nghe được Chỉ Hương lời nói, kết hợp bản thân hiểu rõ, Mạnh Hạo lập tức xác định, về việc này, Chỉ Hương không có nói sai!

Yêu Tiên tông bên trong ba Đại Yêu, tạo ra Đạp Tiên Kiều, ba vị Thiên Địa Đại Yêu, một người trong đó, đúng là Sương Thổ Yêu Đế Hàn Sơn!

Mạnh Hạo hai mắt co rút lại, nhìn thoáng qua này tòa xa xôi băng sương sơn, mơ hồ có loại dường như đoạn tuyệt với nhân thế cảm giác, như là tự mình phong ấn.

”Yêu Tiên tông từng đã là đệ nhất đại tông Cửu Sơn Hải, bởi vậy trong tông, có Lý Chủ, Yêu Tiên tông, là Lý Chủ sáng tạo ra!

Đó là trước Quý Gia, từng là đệ Cửu Sơn Hải chỉ chủ... Mà hắn dưới trướng, có hai đại chiến tướng giúp đỡ, có ba tên Đại Yêu hộ pháp! Trong đó một vị chiến tướng, chính là ngày sau Quý Gia.” Chỉ Hương nhàn nhạt mở miệng, lời nói qua lại để cho Mạnh Hạo tâm thần chấn động.

Mạnh Hạo thần sắc dần dần nghiêm túc, ánh mắt từ phía trên không Tam Đại Yêu Sơn thu hồi, nhìn về phía Chỉ Hương, hắn bỗng nhiên đối với Chỉ Hương tới đây Yêu Tiên tông mục đích, có càng nhiều hiểu kỳ.

“Ta là Yêu Tiên tông đệ tử, cho nên đối với những thứ này biết được khá nhiều. Yêu Tiên tông, có tứ trọng thiên, đệ nhất trọng thiên, chính là nơi đây bầy phong, đệ nhị trọng thiên, là Tam Đại Yêu Sơn, đệ tam trọng thiên, là Lương Đại Thánh Địa, mà đệ tứ trọng thiên, là chỗ Lý Chủ!”

“Đó, mới là Yêu Tiên tông từng đã là... đệ nhất tông Cửu Sơn Hải!” Chỉ Hương nói tới chỗ này, trong mắt lộ ra kỳ dị chi mang, dường như mang theo một cỗ tự hào.

“Cái gọi là Lương Đại Thánh Địa, nghĩ đến ngươi cũng có một ít suy đoán, đúng là Lý Chủ dưới trướng, hai đại chiến tướng gia tộc nơi ở, bởi vì lập nhiều đại công, cho nên bị Lý Chủ cho chữ Thánh.”

“Cho nên... chính là Thánh Địa, Cửu Sơn Hải, Lương Đại Thánh Địa!”

“Cái này Lương Đại Thánh Địa, một cái họ Phương! Cái khác... hậu thế không ai dám nhắc tới, nhắc tới là đại kiếp nạn, chỉ có thể gọi hắn là Quý!” Chỉ Hương thanh âm, từng chữ rơi vào Mạnh Hạo tâm thần, lại để cho Mạnh Hạo giờ phút này trong óc nổ vang, hắn rút cuộc đã minh bạch hoàn toàn Viễn Cổ xa xưa cổ sự (chuyện tình - converter)!

Quý gia chiếm Cửu Sơn Hải, thành tân chủ, việc này Mạnh Hạo lúc trước đã biết, nhưng giờ phút này khi hắn nghe được một cái khác chiến tướng gia tộc họ Phương, Mạnh Hạo tâm thần lẫn nữa chấn động.

Hắn nghĩ tới Phương Du, nghĩ tới Đông Thổ Phương gia!

Mạnh Hạo thở sâu, hắn mơ hồ cảm thấy, này Phương, đang là năm đó Thánh Địa chiến tướng chi họ, hắn không nghĩ tới, Phương gia lại có kinh người như thế lại lịch!

“Hai đại chiến tướng gia tộc đều kinh người như thế, ba Đại Yêu Đế Đô như vậy động trời, như vậy...có thể áp đảo bọn hắn phía trên, từng là Lý Chủ lại là bậc nào khí phách!” Mạnh Hạo trong óc, lẫn nữa hiện lên thứ tám mươi tầng, quanh quẩn tâm thần thanh âm.

”Lý Chủ đạo thành về sau, quyết định không nắm giữ thiên mệnh, hoàn thiên mệnh tại chúng, khiến cho đạo cảnh không hiện nhân trước, sinh mệnh cuối cùng có thọ cực hạn, bởi vậy sau khi phong ấn, thủy chung chưa từng hiện thân, mà cái kia Lương Đại Thánh Địa, tức thì bị bức tự mình phong ấn!

“Ngay tiếp theo, Tam Đại Yêu Sơn, cũng đều phong ấn!” Chỉ Hương tiếp tục từ từ mở miệng.

“Rồi sau đó Lý Chủ vẫn lạc, có người nói hắn mất tích, có người nói hắn chết trận, đủ loại truyền thuyết, vì vậy mới có Lương Đại Thánh Địa chiến tranh, kia một cuộc chiến tranh, oanh động Cửu Sơn Hải, cho đến cuối cùng... Lý Tự Đầu bên trên che trời!? (- reg14: cụ nào đi qua giúp biên chỗ này một chút), Quý Gia chiến thắng!”

”Yêu Tiên tông, cũng là ở kia một cuộc trong chiến tranh, sụp đổ... Trận chiến ấy, Đạp Tiên Kiều vỡ, Tam Đại Yêu Sơn bại sụp đổ, ba vị Đại Yêu vẫn lạc, Quý Gia thành chủ, Phương gia lui đi.

Mà Yêu Tiên tông, cũng chết vong hầu như không còn, chỉ có không nhiều lắm một số người chạy ra, hợp thành hôm nay Yêu Tiên tông.

Trận chiến ấy, toàn bộ Cửu Sơn Hải, gió tanh mưa máu... Ta không có trải qua, nhưng ở tông môn trên điển tịch, rõ ràng miêu tả.” Chỉ Hương nói tới chỗ này, dừng thoáng một phát, không có tiếp tục.

Mạnh Hạo trầm mặc, hô hấp dồn dập, nội tâm đã nhắc lên sóng lớn, căn cứ hắn làm cho hiểu rõ tin tức, hắn có thể đoán được, Chỉ Hương nói tuy nói chưa hẳn toàn bộ chân thật, nhưng ít ra có bảy tám phần chân thật tồn tại.

“Những thứ này, chính là Yêu Tiên tông chuyện!”

“Mà Yêu Tiên tông bên trong, có hai đại truyền thừa, năm đó danh chấn Cửu Sơn Hải, thứ nhất... dĩ nhiên là Sơn Hải Kinh, trong truyền thuyết Sơn Hải Kinh có chín cuốn, được một cuốn thành Sơn Hải chủ!”

“Lý Chủ năm đó, có đúng là quyển thứ chín!”

“Chẳng qua là cái này Sơn Hải Kinh, chỉ có phương pháp Lý Chủ truyền thừa mới có thể đạt được, mà Lý Chủ vẫn lạc về sau, này truyền thừa tiêu tán, coi như là hôm nay Quý chủ, cũng chỉ là nắm giữ da lông mà thôi, không có đạt được chính thức Sơn Hải Kinh.”

“Cho nên, hôm nay cửu đại Sơn Hải, chín chủ bên trong, Quý chủ yếu nhất!”

“Mà cái khác truyền thừa, hạn chế quá nhiều, nhưng có đủ điều kiện chi nhân, hôm nay cực kỳ ít thấy, mà ta... tức thì có đủ điều kiện, có thể ở chỗ này, đạt được... Yêu Tiên thể!” Chỉ Hương nhẹ giọng mở miệng, đang nói ra cuối cùng ba chữ lúc, nàng trong mắt lộ ra kỳ dị chi mang.

Mạnh Hạo nghe đến đó, hai mắt lóe lên.

“Lý Chủ lúc đầu, căn cứ thân thể của mình, ngưng tụ ra một loại tu hành thể chất, chính là Yêu Tiên thể, có như vậy thân thể, có thể tu hành yêu pháp tốt hơn, thậm chí trở lại nguyên trạng, từ yêu hóa thân, trở thành chí cao vô thượng Thiên yêu!”

“Dùng cái này, thôn phệ Cửu Sơn Hải Yêu khí, cùng Quý gia phân tạo hóa!”

“Việc này, không phải ta một người có thể làm được, tại ta về sau, vì lúc này đây cơ hội, ngưng tụ Yêu Tiên tông bên trong mọi người chỉ lực, cho nên người lúc này đây giúp ta, không chỉ ta, mà toàn bộ Yêu Tiên tông, đều muốn nhớ kỹ việc này.”

“Tại lúc cần thiết, tại người thành Tiên về sau, tại ngoại giới, chúng ta có thể vì người che chở, thậm chí chúng ta có thể đem người chiêu nhập Yêu Tiên tông!” Chỉ Hương nhìn qua Mạnh Hạo, từng chữ từng chữ nói ra.

“Vì sao là ta.” Mạnh Hạo trầm ngâm một lát, nhìn về phía Chỉ Hương.

“Tại thứ hai cảnh giới bên trong, cần người tương trợ tức thì không nhiều, nhưng ở thứ ba cảnh giới, nếu có người tương trợ, có thể lại để cho thành công của ta nắm chắc, gia tăng không ít.”

“Ta cũng không biết người như thế nào làm được, hay là người như có Kha Cửu Tư thân phận, cũng gián tiếp nói rõ người cùng Yêu Tiên tông trong tối tăm hữu duyên... Cho nên, người mới có thể tại Đạp Tiên Kiềm, có thể bỏ qua nguyên rửa chi lực!”

“Nguyên rửa chi lực, là Yêu Tiên tông năm đó là người đã chết lưu lại oán khí, đối với Lý chủ, đối với Quý chủ, đối với hết thảy kẻ sống oán khí, cái này oán khí lắng đọng chín vạn năm, là mạnh nhất nguyên rửa.”

“Tại đây nguyên rửa, bất luận kẻ nào, không có chỉ định thời kì, đụng chạm Yêu Tiên cổ tông chi vật, quấy rầy vong hồn, đều động tới hãn phải chết!”

“Chỉ có tại Yêu Tiên cổ tông mở ra lúc, bước vào nơi đây, mới có thể đạt được tạo hóa, bởi vì chỉ có thời điểm này, mới là nguyên rửa ít nhất, yếu nhất thời điểm.”

“Nhưng... một ít hạch tâm khu vực, nguyên rửa chi lực, tuyệt sẽ không bởi vì bất cứ chuyện gì mà giảm bớt, ta cũng cần người giúp ta... dùng người tránh đi nguyên rửa, giúp ta tại thứ ba cảnh giới bên trong, mở ra một con đường!”

“Thứ ba cảnh giới?” Mạnh Hạo trong mắt nháy mắt lộ ra một vòng lợi hại chi mang.

Chỉ Hương cười nhạt một tiếng, không có ngoài ý muốn, mà là như thường mở miệng.

“Yêu Tiên cổ tông, trước hai cái cảnh giới, là tất nhiên xuất hiện, mà thứ ba cảnh giới muốn xem cơ duyên, muốn đi vào căn cơ duyên xảo hợp, mà lại mỗi lần chỉ cần có một người tiến vào, như vậy có thể mở ra thông đạo, lại để cho tất cả tại cảnh giới thứ hai chi nhân, đều thuận lợi tiến rộng rãi”

“Ví dụ như người xông qua Yêu Tiên tháp về sau, xuất hiện cái kia duy có chúng ta có thể thấy Thông Thiên bậc thang, chính là cơ duyên, cũng là đệ tam cảnh giới cửa vào, nhưng này cửa vào, bởi vì người mà mở, cho nên chỉ có người mới có thể bước lên đi, đi vào đệ tam cảnh giới.”

“Người vừa tiến vào đệ tam cảnh giới, nơi đây hư ảo sẽ tiêu tán, tất cả mọi người... đều sẽ cùng người cùng một chỗ, xuất hiện ở đệ tam cảnh giới bên trong.”

Mạnh Hạo nghe vậy cười tủm cười, không nói gì, nhưng Chỉ Hương tinh xảo đặc sắc, giờ phút này giống nhau đáng tươi cười hiển hiện.

“Người yên tâm, ta không cần mượn người đi đệ tam cảnh giới, chính thức cần người tương trợ, là mặt khác Nam Thiên đại địa tiến đến chi nhân, mà ta Yêu Tiên tông chuẩn bị thật lâu, rút cuộc tìm được một phương pháp, để cho ta không cần dùng phương pháp này, cũng có thể đi vào thứ ba cảnh giới bên trong, chỉ có điều một khi ta tiến vào, những người khác cũng sẽ giống nhau thuận lợi tiến vào mà thôi, coi như là tiện nghi bọn họ.”

“Chỗ tốt không đủ.” Mạnh Hạo mắt lộ ra trầm tư, trầm giọng nói ra

Chỉ Hương nhìn Mạnh Hạo liếc, nghe nói Mạnh Hạo thoại ngữ, trong nội tâm nàng lập tức phản khởi, nàng không sợ Mạnh Hạo không đề cập tới yêu cầu, chỉ có song phương lẫn nhau có lợi, mới có thể đồng tâm hiệp lực.

“Yêu Tiên tông bên trong, có Yêu Tiên trì, này trì chính là chỗ truyền thừa, ta sẽ tại thứ hai cảnh giới trong, đạt được danh ngạch cùng tư cách, lừa dối, chỉ có như vậy, mới có thể tại thứ ba cảnh giới bên trong, đi chỗ chân thật Yêu Tiên trì, tại đó bị nhận thức... chính thức đạt được tạo hóa, cải biến thân thể, trở thành Yêu Tiên thể!”

“Người giúp ta, cũng là giúp mình, trong Yêu Tiên trì, ta và người có thể cùng có được, ngâm thân thể, người coi như là không có trở thành Yêu Tiên thể tư cách, nhưng là có thể cường hãn thân thể!”

“Nói cách khác, lúc này đây tạo hóa, ta và người cùng có được!” Chỉ Hương nói xong, nhìn về phía Mạnh Hạo, cái này đã là nàng lớn nhất thành ý.

Mạnh Hạo trầm mặc một lát, phân tích Chỉ Hương ngôn từ độ tin cậy, sau một lúc lâu, hấn trong mắt lộ ra quyết đoán.

“Người phải đáp ứng ta một cái điều kiện” Mạnh Hạo nói tới chỗ này, trên mặt không có cảm giác, nổi lên một tia ngại ngùng, người không biết hấn, sẽ cảm thấy giờ khắc này Mạnh Hạo rất đáng yêu, mà những cái kia chính thức hiểu rõ hấn, sẽ ở chứng kiến cái này thần sắc về sau, cảm thấy đáng hận cực kỳ...

590. Chương 590: Hấn Nhất Định...

“Điều kiện gì?” Chỉ Hương sững sốt một chút, nhìn về phía Mạnh Hạo, nhất là chứng kiến Mạnh Hạo trên mặt ngại ngùng về sau, nàng bỗng nhiên không nhéo cười đứng lên, trong mắt chớp động lên tươi đẹp chỉ mang.

“Người cái này Tiểu hoạt đầu, tuổi không lớn lắm, hao tổn tâm tư cũng không nhỏ, bắt quá ta nghiêm túc cảnh cáo người, đừng nhìn tỷ tỷ ta nơi đây ngôn từ tùy ý, nhưng tỷ tỷ ta thế nhưng là thủ thân như ngọc, đã sớm thề cả đời vì Đạo, sẽ không nói nhĩ nữ tư tình.” Chỉ Hương cười mở miệng, dần dần thần sắc nghiêm túc đứng lên.

“Cho nên, tiểu đệ đệ, bỏ đi người trong đầu những cái kia không khỏe mạnh ý tưởng a, ta là sẽ không đồng ý!”

Mạnh Hạo sững sốt, kinh ngạc nhìn xem Chỉ Hương.

“Người đang nói cái gì?”

“Đừng giả bộ, người điểm này tiểu tâm tư, lúc tỷ tỷ ta không nhìn ra được? Hừ hừ, tỷ tỷ cả đời này, gặp được quá nhiều chuyện như vậy, mà thôi mà thôi, ta và người cũng coi như hữu duyên, ta liền miễn cưỡng đáp ứng người thoáng một phát, có thể cho người kéo kéo tay, đây là của ta lần ranh!” Chỉ Hương chần chờ một chút, cắn răng, coi như bỏ ra thật lớn một cái giá lớn, không đợi Mạnh Hạo nơi đây mở miệng, lập tức tiến lên kéo lại Mạnh Hạo tay.

Rất nhanh vừa buông ra, lui ra phía sau vài bước, trên mặt có một chút hồng.

”Được chưa. ,

“A?” Mạnh Hạo lúc này mới chợt hiểu hiểu ra, lập tức nở nụ cười khổ, hấn thật đúng là không có hứng thú này. . .

“Ta đối với lớn tuổi nữ nhân, không có gì cảm thụ. . .” Mạnh Hạo vội vàng vội ho một tiếng.

Chỉ Hương nghe nói chuyện đó, lập tức trừng nổi lên mắt, một cổ hàn khí lập tức khuếch tán, Mạnh Hạo trừng mắt nhìn, thò người ra thấp giọng mở miệng.

“Điều kiện của ta là, cái đầu bước vào tầng thứ ba chi nhân, là ta.”

Chỉ Hương nhú mày, nhìn Mạnh Hạo liếc.

“Ý của người là. . . Hả?” Chỉ Hương cứng nói đến đây, bỗng nhiên kịp phản ứng, sau đó giống như cười mà không phải cười nhìn xem Mạnh Hạo.

“Ta gần nhất trong túi áo Linh Thạch không nhiều lắm.” Mạnh Hạo trên mặt lần nữa ngại ngùng.

Chỉ Hương che miệng cười cười, việc này đối với nàng mà nói tiện tay mà thôi, cũng liền không có cự tuyệt, đối với nàng mà nói, chỉ cần Mạnh Hạo đáp ứng tương trợ, hết thảy dễ nói.

”Yêu Tiên Trì tại Yêu Tiên tông bên trong, là trọng địa, ta có tông môn tương trợ, có mười phần chuẩn bị, lúc này mới tại đây ngăn ngừa trong vòng mấy tháng, đã lấy được tiến vào chỗ đó tư cách.

Người nơi đây, cần cùng đi với ta, chúng ta chỉ có quen thuộc chỗ đó, mới có thể tại đệ tam cảnh giới trong trước tiên lại đi.

Như vậy, người cho ta một tháng, ta tranh thủ có thể giúp người đạt được bước vào chỗ đó thân phận, sau đó. . . , Chỉ Hương đang mở miệng lúc, không đợi nói xong, đã bị Mạnh Hạo cắt ngang.

“Yêu Tiên tông đệ nhất trọng thiên, ngoại trừ mặt khác lục đại Chí Tôn động phủ, mặt khác bất kỳ địa phương nào, ta không cần phải nữa có thân phận gì.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, ngôn từ khí phách trắc lậu.

Chỉ Hương mở to mắt, gắt gao nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo, dần dần trong mắt lộ ra hâm mộ ghen ghét chi ý, coi như là nàng, giờ phút này cũng đều đáy lòng tức giận bất bình, nàng đã quên người trước mắt thân phận, đã quên đối phương có một cái Chí Tôn lão phụ.

Nhất là nghĩ đến chính mình vì tư cách này, toàn bộ tông môn chuẩn bị quá nhiều năm, hao phí quá nhiều tinh lực cùng mấy đời người chuẩn bị, lúc này mới đã có hôm nay mấy tháng thời gian thành công.

Nhưng này hết thảy, cùng trước mắt cái này chết tiệt Mạnh Hạo so sánh, thoát nhìn không có ý nghĩa. . .

”Tại tông môn trên điển tịch, về đã từng trong tông môn một số nhân vật có ghi chép, trong đó một cái, đúng là ghi chép Kha Cửu Tư, người quần áo lụa là bá đạo, việc ác bất tận, trong tông môn phạm là người qua lại chi địa, gà bay chó chạy, khi nam bá nữ, thậm chí cuối cùng tông môn vẫn lạc lúc, bộ sơ bộ đoán chừng, người có đạo lữ hơn bốn trăm người, có con nối dõi hơn ba nghìn cái!

Người chính là cái. . .” Chỉ Hương nhàn nhạt mở miệng, câu nói kể tiếp nàng chưa nói.

”Nguyên bản người cả đời này, chính là một cuộc chề cười, chắc là sẽ không bị ghi chép lại đây, bất quá tại cuối cùng tông môn một trận chiến ở bên trong, người dùng hết thọ nguyên, không tiếc tử chiến, đứng lên chiến công hiển hách, người đạo lữ toàn bộ chết trận, bị người chôn cất tại đệ nhất trên đỉnh.

Người con nối dõi toàn bộ tử vong, bị người tự tay chôn cất tại thứ hai phong ở bên trong, mà thứ tư phong, là người phụ chi mộ, đồng thời cũng là người vì mình lựa chọn chôn xương chi địa.

Tông môn bị diệt cái ngày đó, chỉ có người cùng không nhiều lắm một số người, lựa chọn cùng tông môn cùng chết, chém giết Quý gia chúng tiên, trước khi chết, quý chủ hàng lâm, tiếc người chiến tâm, cho người sinh tồn chi đạo, chỉ cần người thấp trước đây, thường xuyên thấp đầu lâu.

Người không có cúi đầu, mà là ngửa mặt lên trời cười to, lần nữa một trận chiến, cho đến chết lúc, người rơi vào trong quan tài, tử vong trước, nói ra câu nói sau cùng.” Chỉ Hương bình tĩnh nói ra, Mạnh Hạo nghe, thần sắc dần dần phức tạp, đến cuối cùng, hần giống như cảm động lây, trầm mặc không nói.

”Người nói. . . Phụ thân, người vì ta kiêu ngạo sao. ,

Mạnh Hạo nghe đến đó, trong óc lập tức nổ vang, hần hai mắt nhắm nghiền, rất lâu sau đó, giương đôi mắt lúc, trong mắt của hần, chẳng biết tại sao, chảy xuống một nhóm nước mắt.

Này nước mắt, không thuộc về hần, dường như đến từ tối tăm.

”Đừng bảo là.” Mạnh Hạo tâm tình sa sút, quay người mang theo nội tâm đột nhiên nhiều ra đến thương cảm, đi về hướng xa xa.

Chỉ Hương bỗng nhiên có chút hối hận đã kích thích Mạnh Hạo, đang muốn mở miệng lúc, Mạnh Hạo thanh âm từ đằng xa truyền đến.

”Ba ngày sau, nơi đây gặp nhau, ta cùng đi với người Yêu Tiên Trì. , .

Mạnh Hạo về tới thứ tư phong, về tới động phủ của hần bên ngoài, ngồi ở chỗ kia, nhìn xem bầu trời dần dần hoàng hôn, thọ lấy màn đêm buông xuống, lại nhìn xem sơ dương ngẩng đầu, tinh thần của hần trong, nhấp nhô nhìn đến chỗ này về sau, cùng Kha Vân Hải từng màn.

“Làm cả đời này phụ tử. . .” Mạnh Hạo thì thào, hần lần nữa cảm nhận được Kha Cửu Tư năm đó cảm giác, đây là một loại ngoại nhân, không cách nào nhận thức phức tạp, trên cái thế giới này, cái mảnh này trong Thiên Địa, xưa nay trong năm tháng, chỉ có Kha Cửu Tư một người có thể nhận thức tư vị, hôm nay. . . Lại thêm một cái.

Chỉ có hai người bọn họ, mới có đồng cảm, giống nhau nhận thức, giống nhau phức tạp.

“Tử muốn nuôi dưỡng mà thân không có ở đây. . .” Mạnh Hạo hai mắt nhắm nghiền, như hần không biết Ly Thần Quyết, hần sẽ cho rằng Kha Cửu Tư đã chết, nhưng ở hiểu được Ly Thần Quyết về sau, nghe trước Chỉ Hương lời nói, Mạnh Hạo bỗng nhiên có loại cảm giác.

Hần có thể tưởng tượng đến , lúc huyết nhục tiêu tán về sau, lúc tuế nguyệt đã qua thật lâu thật lâu , lúc Yêu Tiên tông đã trở thành phế tích, đầy đất hài cốt lúc, đột nhiên có một ngày, tại thứ tư trên đỉnh, ở đằng kia trong quan tài, Kha Cửu Tư thân thể, từ hư vô trong chậm rãi ngưng tụ ra , cho đến hần lần nữa mở mắt ra.

Lần nữa thấy được bầu trời, thấy được tông môn, thấy được bốn phía nguyên bản quen thuộc hết thảy lúc, cái loại này người và vật không còn cảm giác, cái loại này toàn bộ Thiên Địa, chỉ còn lại có tự mình một người cô độc, cái loại này đối với phụ thân tưởng niệm, còn có đối với chính mình đã từng quần áo lụa là hối hận, sẽ hóa thành nước mắt.

Hần nhất định tại thứ tư đỉnh núi, khóc thật lâu.

Hần nhất định tại đó, nhìn xem hết thảy trước mắt, bi thương rồi một đời.

Hần nhất định tại phụ thân trước mộ phần, yên lặng uống rượu, như một cái sự ngu dại chi nhân giống nhau, tại đó lầm bầm lầu bầu dập đầu lấy đầu.

Hần nhất định tự mình đi qua tất cả khu vực, thấy được tất cả hài cốt, bên trong có thân nhân của hần, bằng hữu, có hận hần đấy, có thích hần, đủ loại thân ảnh, đã thành xương cốt, đủ loại suy nghĩ, đã theo gió.

Lúc hần lần nữa về tới thứ tư phong, nhìn về phía nơi xa Thiên Địa lúc, hần trong thế giới, chỉ còn lại có thủ hộ.

Cùng kia nói thủ hộ Yêu Tiên tông, không bằng nói hần thủ hộ đấy, là mình trong trí nhớ mỹ hảo, thủ hộ đấy, là phụ thân của hần.

Giờ khắc này Mạnh Hạo, hần đã hiểu, hần đã hiểu Kha Cửu Tư tâm, đã hiểu Kha Cửu Tư ý.

“Người nhất định ngay tại bên cạnh của ta, có lẽ tại ta hồn ở bên trong, xem ta tại thuộc về nhân sinh của người trong, đi tới con đường khác nhau, mỗi khi ta xem hướng phụ thân lúc, người cũng nhất định đang dùng mắt của ta, nhìn lấy phụ thân của người.”

Mạnh Hạo ngẩng đầu, nhìn xem lại một lần hoàng hôn, lần nữa hai mắt nhắm nghiền.

Hai ngày sau , lúc cùng Chỉ Hương thời gian ước định đã đến lúc, Mạnh Hạo đã đi ra thứ tư phong, cùng Chỉ Hương cùng một chỗ, đi thứ bảy phong!

Đệ nhất trọng thiên, cuối cùng một phong, ngọn núi này nặng, là đệ nhất trọng thiên chi thủ.

Thứ bảy phong về sau, thế giới một mảnh bao la mờ mịt, nơi này là cấm khu, không phải được cho phép đệ tử không thể bước vào bán bộ cấm khu, có rất ít người biết được, cái này một mảnh bao la mờ mịt trong, đến cùng có cái gì.

Mặc dù là bước vào đi vào, cũng nhìn không tới bốn phía, chỉ có thể dựa theo thu hoạch được lệnh bài, tại đây bao la mờ mịt trong sương mù, bị chỉ dẫn đi chỉ định địa phương.

Chỉ Hương có lệnh bài, Mạnh Hạo không có.

Lúc hai người tới cái mảnh này bao la mờ mịt bên ngoài lúc, thấy được hai cái cực lớn thạch điêu, giống như người giống như Yêu, bát tí bốn đầu, chiều cao trăm trượng, trợn mắt nhìn qua đại địa.

Hai cái pho tượng, có tất cả một cánh tay cầm lấy cực lớn thạch kiếm, lẫn nhau giao nhau, đâm vào đại địa bên trong, tạo thành một cái kiếm cửa.

Môn này khổng lồ, làm cho giống như không có trở ngại, có thể nếu không phù hợp tư cách tự nhận ý đồ bước vào trong đó, nhất định gặp phải tai hoạ ngập đầu.

Chỉ Hương thần sắc mang theo thành kính cùng kính sợ, ở đằng kia hai cái thạch điêu quý xuống bái, hai tay nâng lên, giờ lên ột quả màu tím đen lệnh bài, lệnh bài kia phát ra nhu hòa ánh sáng, chậm rãi phiêu khởi lúc, thẳng đến bên trái pho tượng mà đi, rơi vào pho tượng kia trong tay lúc, pho tượng hai mắt bỗng nhiên lóe lên, chậm rãi giờ lên nghiêng đâm vào đại địa kiếm, lộ ra một con đường.

“Tam đẳng tư cách, chỗ đi chỗ nào?” Âm thanh vù vù, mang theo lạnh lạnh, vang vọng bát phương.

“Yêu Tiên Trì!” Chỉ Hương thở sâu, lập tức mở miệng.

”Phù hợp quy tắc, có thể thông nơi đây ba thành đường, có thể lưu nơi đây mười chín canh giờ. , thanh âm như trước lạnh lạnh.

Chỉ Hương thở sâu, nội tâm áp chế kích động, phía sau nàng nghiêng tông môn chi lực, dùng phương pháp đặc thù, hao phí thật lớn một cái giá lớn, mới khiến cho nàng đem này cái lệnh bài dẫn vào nơi đây.

Mà lại lệnh bài kia, là tam đẳng tư cách lệnh bài, có thể làm cho nàng có đủ nơi đây tam đẳng tư cách, vẹn vẹn này tư cách, liền cực kỳ hiếm thấy, có thể vì nàng đạt được thật lớn tiện lợi, cũng là nàng tin tưởng một trong.

Đứng dậy lúc, cái kia miếng lệnh bài bay trở về, bị Chỉ Hương trân trọng cầm ở trong tay, vật ấy chỗ đại biểu tam đẳng tư cách, giá trị quá lớn, Chỉ Hương vội vàng đem kia cất kỹ, hướng về hai cỗ pho tượng quý lễ về sau, lúc này mới đi vào con đường trong, tại kiếm trong môn, quay đầu lại nhìn về phía Mạnh Hạo, trong mắt mang theo một vòng khiêu khích, tại nàng xem ra, coi như là năm đó Kha Cửu Tư, đoán chừng tối đa cũng chính là bốn năm các loại tư cách mà thôi.

Mạnh Hạo trầm mặc, ngẩng đầu nhìn pho tượng, sau một lúc lâu đi thẳng về phía trước, vừa mới tới gần kiếm cửa, bỗng nhiên phía bên phải pho tượng cực lớn thạch kiếm, bỗng nhiên vù vù.

Nhất đạo ánh mắt lợi hại, trong chớp lát từ pho tượng kia trong hai mắt thoáng hiện, như là có đủ rồi linh động, lạnh lùng nhìn về phía Mạnh Hạo.

Đầu nhìn thoáng qua, phảng phất muốn đem Mạnh Hạo từ trong tới ngoài cũng nhìn thấy rõ ràng, lúc này mới chậm rãi giờ lên thạch kiếm, lộ ra con đường.

“Chí Tôn tư cách, nơi đây toàn bộ thông, thời gian vô hạn.”

Chỉ Hương mở to mắt, trong óc ô...ô...n...g một tiếng, triệt triệt để để đứng ở chỗ đó, nội tâm đã muốn điên.

591. Chương 591: Yêu Tiên Trì

“Người tại sao có thể có Chí Tôn tư cách!” Chỉ Hương trừng mắt Mạnh Hạo, nhìn xem hắn chậm rì rì tiêu sái nhập kiếm cửa, đi tới bên cạnh mình, hung dữ mà hỏi.

Nhưng này câu nói vừa hỏi xong, nàng liền lập tức cảm giác mình hôm nay có chút ngu dốt rồi, hỏi một câu nói nhảm. . .

Thật sự là cái kia Chí Tôn tư cách, đối với nàng mà nói, đã không còn là rung động, mà là một loại tàn phá, cái này tàn phá không chỉ là nàng cá nhân, còn có phía sau nàng tông môn.

Tập hợp tông môn chi lực, hao phí vô số một cái giá lớn, mới đổi lấy một cái làm cho nàng cảm thấy kích động không thôi tam đẳng tư cách lệnh bài, nhưng trong nháy mắt, trước mặt của mình, liền xuất hiện như vậy một cái siêu việt thân phận nàng vô số Chí Tôn tư cách.

Một màn này, đối ai, đều phát điên, nội tâm ghen ghét cùng hâm mộ, sẽ hóa thành nồng đậm không cam lòng cùng không công bằng. Giờ khắc này Chỉ Hương, nàng xem như triệt triệt để để cảm nhận được Yêu Tiên Thập bên ngoài, lúc trước những người kia tâm tình.

“Ta tìm cha ta muốn.” Mạnh Hạo hơi hột.

Có thể hẳn càng như vậy, Chỉ Hương lại càng là cảm thấy Mạnh Hạo diện mục khả tăng, nàng nghiêng rằng nghiêng lợi, hung hăng cầm chặt nắm đấm.

“Ta đây cuộc đời, ghét nhất đúng là người như vậy hoàn khoa, không phải là có một Kha Cửu Tư thân phận sao, không phải là có một Chí Tôn lão tử sao. . .” Chỉ Hương khinh thường mở miệng, nói ra cuối cùng, chính nàng đều có thể cảm nhận được, giọng nói kia trong nồng đậm vị chua.

Mạnh Hạo cười cười, cũng không nói lại, hướng bao la mờ mịt trong sương mù đi đến, Chỉ Hương tức giận nhìn xem Mạnh Hạo cái kia bộ dáng nhàn nhã, lần nữa cầm nắm tay nhỏ, thật vất vả mới ổn định lại, cùng Mạnh Hạo cùng đi vào.

Thế nhưng chính là đi vài bước, Mạnh Hạo liền ngừng lại, nhìn về phía Chỉ Hương.

“Người dẫn đường a, nơi đây tất cả khu vực, ta cũng có thể đi, mà người chỉ có thể đi Yêu Tiên Trì, người muốn ở phía trước dẫn đường miệng ”

Chỉ Hương vừa mới đề xuống tức giận, trong nháy mắt lần nữa bộc phát, nàng thở sâu, không ngừng tự an ủi mình muốn lấy đại cục làm trọng, lúc này mới hăng hái gạt đầu, đi ở rồi phía trước.

Mạnh Hạo đi theo ở phía sau, nhìn xem Chỉ Hương phía trước thướt tha dáng người, tại đây sương mù trong ánh trăng mờ, cũng là có một loại khác xinh đẹp.

Sương mù tại hai người phía trước rất nhanh cuộn cuộn, dần dần tách ra, lộ ra một cái quanh co khúc khuỷu đạo lý, Chỉ Hương phía trước, Mạnh Hạo ở phía sau, hai người đi về phía trước ước chừng thời gian một nén nhang về sau, bỗng nhiên phía trước sương mù mãnh liệt hướng ra phía ngoài khuếch tán, trong nháy mắt lộ ra một mảnh ngàn trượng lớn nhỏ khu vực, khiến cho nơi đây, làm cho người ta trước mắt sáng tỏ thông suốt.

Đó là một ngọn núi, một tòa không cao núi.

Dưới núi có thác nước, rơi xuống ao ở bên trong, tạo thành một chỗ nhấp nhô chấn động đầm nước, cứng thấy như vậy một màn lúc, bốn phía không âm thanh âm, mà khi hình tượng này triệt để ánh vào trong óc lúc, bỗng nhiên đây, từng trận tiếng nước như là đột nhiên xuất hiện, trong chốc lát tại Mạnh Hạo bên tai vang vọng. Thác nước rơi xuống nước, chim hót hoa nở, tất cả thanh âm tại trong nháy mắt xuất hiện, lập tức chinh phục tất cả giác quan, càng là có từng trận Tiên Linh giống như khí tức tràn ngập, mang theo hương vị ngọt ngào, Mạnh Hạo hít một hơi, lập tức toàn thân khí huyết vận chuyển lại.

“Nơi này chính là Yêu Tiên Trì?” Mạnh Hạo nhìn về phía bốn phía, ánh mắt rơi vào đầm nước trong, này Thủy thanh tịnh, giống như có thể trông thấy đáy đầm, mơ hồ có chút tia sương mù bay lên, hình thành từng màn năm màu rực rỡ hư ảo.

Càng là tại đây bốn phía, tồn tại rất nhiều hòn non bộ Nguyên Thạch, phía trên hoặc là điêu khắc Yêu vật, hoặc là chính là như bên trong ẩn chứa Yêu Linh, hình thành một loại tuyệt vời giống như Tiên cảnh một góc cảm giác.

“Không phải Yêu Tiên Trì, còn có thể là nhà người hậu viện hồ cá hay sao!” Chỉ Hương tức giận mở miệng, nội tâm của nàng các loại ghen ghét hâm mộ cùng phức tạp, nhất thời nửa khắc không cách nào tiêu tán.

Sau khi nói xong, liền không để ý tới nữa Mạnh Hạo, mà là đi ra phía trước, nhìn xem Yêu Tiên Trì, thần sắc có chút kích động, tay phải nâng lên, nhẹ nhàng vuốt ve bốn phía hòn non bộ, trong thần sắc, mang theo thành kính.

“Điều này cũng rất đơn giản a.” Mạnh Hạo ánh mắt đảo qua bốn phía.

“Đơn giản? !” Chỉ Hương như là bị mãnh liệt kích thích đến, chợt xoay người, hung dữ mà nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo.

”Đối với người mà nói đơn giản, có thể với ta mà nói, là tông môn vô số năm chuẩn bị cùng tích lũy, là mấy đời người cố gắng cùng cố chấp, là cả tông môn kỳ vọng cùng mộng tưởng.

Vì hôm nay đơn giản, tông môn bỏ ra bao nhiêu một cái giá lớn, vì hôm nay đơn giản, có bao nhiêu người đã trở thành hài cốt!”

”Còn có nơi đây, người nói đơn giản, đó là bởi vì thân phận của ta và người, đối những người khác, những thứ này bao la mờ mịt sương mù, lập tức diệt Tiên ở vô hình, nơi đây cấm chế, cho dù là đạo cảnh đều muốn nhú mảy.

Bên ngoài cái kia hai cái pho tượng dưới thân kiếm, đã từng chém giết không dưới mười cái chuẩn đạo cảnh Chí Tôn! , .

Mạnh Hạo nhú mảy, hai mắt nháy mắt lạnh như băng, nhìn Chỉ Hương liếc.

”Thu hồi ngũ khí của người, là người mời ta đến tương trợ.”

Chỉ Hương thở sâu, trầm mặc một lát sau, hướng về Mạnh Hạo hạ thấp người cúi đầu.

”Là ta thất thố, việc này ta sẽ đối với người có nói rõ. , .

Nàng nói xong, lần nữa cúi đầu, quay người tay phải đè lại một viên Nguyên Thạch, giống như đem tâm thần dung nhập trong đó, Mạnh Hạo nhìn xem Chỉ Hương cử động, sau đó tới gần trì thủy bên cạnh, ngồi xổm xuống sau nhìn qua bên trong Thủy, mắt lộ ra kỳ dị chi mang.

”Chính là này Thủy, có thể cải biến thể chất, có thể lại để cho có đủ tư cách chi nhân biến thành Yêu Tiên thể? Nghĩ đến tư cách này, không đi tiến vào nơi đây tư cách, mà là nào đó kỳ dị thân thể.” Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ, tay phải nâng lên xâm nhập đầm nước bên trong.

Tại hần đụng chạm cái này đầm nước nháy mắt, Mạnh Hạo toàn thân chấn động mạnh, hần cảm nhận được hình như có một đám dòng nước lạnh, nháy mắt theo ngón tay dung nhập thể nội.

”Ta và người đều là hồn đến Viễn Cổ, nơi đây hết thấy nhìn như chân thật, nhưng trên thực tế đều là hư giả cho nên người không cần nếm thử, hấp thu không được, căn bản vô dụng. Chỉ Hương mở mắt ra, nhàn nhạt mở miệng, giống như tâm tính khôi phục như thường.

”Tốt rồi, ta đã để lại ấn ký, hiện tại ta muốn mọi nơi xem một chút, quen thuộc nơi đây, để đệ tam cảnh giới bên trong, chúng ta lại đến miệng người cũng tận mau đem ấn ký lưu lại, như vậy tại cái thứ ba cảnh giới bên trong, nơi đây có khí tức của người, mới có thể một lần nữa trở về.” Chỉ Hương nói qua, quay người vòng quanh bốn phía bước chậm hành tẩu, ánh mắt chớp động, không ngừng quan sát nơi đây, như muốn đem nơi đây hết thấy, đều khắc sâu khắc ở trong trí nhớ.

Mạnh Hạo không để ý đến Chỉ Hương, hần hai mắt hào quang chớp động giữa, bỗng nhiên đứng lên, hướng về đầm nước bên trong đi đến.

Mạnh Hạo đến gần trong nước hồ, cho đến này Thủy tìm được đến đây bộ ngực hần về sau, hần trôi lơ lửng ở trong nước hồ, hai mắt nhắm nghiền, tại đây một cái chớp mắt, hần cảm nhận được bốn phía trong nước hồ, có từng trận hàn khí từ bốn phương tám hướng gào thét mà đến, một cái chớp mắt liền hút vào thể nội.

Có thể Mạnh Hạo nhưng là nhú mảy, dần dần lại đi về hướng đầm nước bên ngoài, toàn thân nhoáng một cái, hơi nước tiêu tán.

”Hoàn toàn chính xác vô dụng, xem ra này ao đầu nhằm vào thân thể, đối với hồn trợ giúp không có.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, dựa theo Chỉ Hương yêu cầu, tại trong một góc trên tảng đá để lại ấn ký về sau, quay người đi ra ngoài.

Mang hương không có bất kỳ lòng nghi ngờ, như trước Mạnh Hạo không đi nếm thử, nàng ngược lại sẽ có chút ít kinh ngạc, giờ phút này chứng kiến Mạnh Hạo tự mình chứng kiến, cảm thấy rất là bình thường.

Hai người một đường không nói gì, cho đến đã đi ra cái mảnh này bao la mờ mịt chi địa về sau, tại bên ngoài, lẫn nhau rời đi, Mạnh Hạo cũng không nghĩ tới, chính mình trước vô tâm ngôn từ, rõ ràng đối với Chỉ Hương nơi đây kích thích lớn như vậy.

Ly khai bao la mờ mịt chi địa, Mạnh Hạo tại thứ tư phong ngồi xuống rồi mấy ngày về sau, tại một ngày hoàng hôn, hần lặng yên không phát ra hơi thở một lần nữa tới nơi này mảnh bao la mờ mịt chi địa, mang theo trong mắt kỳ dị chi mang, hần rất nhanh bước vào bao la mờ mịt trong sương mù, dựa theo trong trí nhớ phương hướng, cấp tốc mà đi.

Không bao lâu, hần cũng một lần nữa về tới cái mảnh này Yêu Tiên Trì bên ngoài.

”Có quan hệ cái này Yêu Tiên Trì sự tình, Chỉ Hương nhất định có chút giấu giếm, ta cũng không tin như thế trọng yếu ao, thật sự như thế đơn giản liền có thể tiến vào.

Trong lúc này sợ là có chút huyền diệu chỗ.

Bất quá bất kể như thế nào, cái này ao Thủy, rõ ràng có thể rèn luyện thân thể, mà lại hiệu quả so với Cửu U Động muốn ôn hòa quá nhiều, đang thích hợp ta thân thể tăng cường!” Mạnh Hạo hít sâu miệng há, cất bước trực tiếp bước vào trong nước hồ, chỉ lộ ra một cái đầu lâu, nhắm mắt lúc, lập tức cái này trong nước hồ xuất hiện đại lượng dòng nước lạnh.

Giống như từng đầu Băng tia, lập tức chui vào Mạnh Hạo thể nội, trong chốc lát, Mạnh Hạo chấn động toàn thân, hần khí huyết lập tức vận chuyển, càng là dần dần đã bắt đầu hấp thu.

Nhục thể của hần vốn là cường hãn, đã trải qua Cửu U Động rèn luyện về sau, hơn nữa đối với Thôn Sơn Quyết nắm giữ, mỗi lần xem sơn đồ có thu hoạch, chẳng qua là thủy chung kẹt tại đệ nhất mạng xuống, có đủ có thể so với thứ ba mạng thân thể bên trên, khó có thể lại tồn tiến.

“Hy vọng nơi đây, có thể cho ta có chỗ cường hãn.” Mạnh Hạo khí huyết càng phát ra chuyển động, dần dần tại đây trì thủy bên trên, những cái kia bay lên sương mù, hóa thành một mảnh dài hẹp trường Long, không ngừng mà tiến vào miệng của hần trong mũi, dường như thôn vãn thổ vụ.

Mà nhục thể của hần, tại đây một cái chớp mắt, chậm rãi tăng cường, những cái kia dòng nước lạnh mỗi một tia, đều dung nhập Mạnh Hạo huyết nhục bên trong, kích phát nhục thể của hần, phẳng phất là từ bên trong rèn luyện.

Cái này cùng Cửu U Động rèn luyện phương thức, hoàn toàn bất đồng.

Thời gian dần dần trôi qua, không biết đi bao lâu, lúc Mạnh Hạo mở hai mắt ra lúc, hần thể nội oanh một tiếng, trước bình cảnh, lập tức đột phá, nhục thể của hần, rút cuộc đạt đến tại đệ nhất mạng trạng thái xuống, có thể so với thứ tư mạng thân thể cường hãn.

Từng trận lực lượng cảm giác, tràn ngập Mạnh Hạo toàn thân, hần có thể cảm nhận được tại chính mình thể nội, ẩn chứa kinh khủng lực bộc phát, thậm chí dựa vào thân thể, một quyền xuống dưới, kim thạch núi lở.

“Phía dưới hàn khí, càng đậm một ít.” Mạnh Hạo trong mắt lộ ra quyết đoán, hần sớm đã quyết định, tại đây Viễn Cổ ở bên trong, chính mình muốn cho thân thể cường hãn, bởi vì đây là tại phân tích của hần trong, ra hiểu ra đạo pháp bên ngoài, có khả năng nhất bị chính thức mang đi chi vật.

Giờ phút này hần thở sâu, thân thể lập tức trầm xuống, trực tiếp trầm xuống đến nơi này đầm nước trung bộ, ở chỗ này nháy mắt, Mạnh Hạo toàn thân lập tức nổ vang, BA~ BA~ thanh âm không ngừng truyền ra, thân thể của hần dường như bất quy tắc, bị không ngừng mà đè ép, đè ép hần đấy, toàn bộ đều là dòng nước lạnh.

Những thứ này dòng nước lạnh ở chỗ này bàng bạc vô cùng, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, không ngừng mà từ toàn thân của hần điên cuồng dũng mãnh vào, thậm chí cũng không cần Mạnh Hạo đi hấp thu, bọn chúng liền chính mình đến lâm, giống như khát vọng trở thành Mạnh Hạo thể nội một bộ phận.

Mạnh Hạo toàn thân run rẩy, không ngừng mà vận chuyển khí huyết.

Hần cũng không hiểu biết, hôm nay Yêu Tiên tông, tuy nói không phải phồn vinh nhất lúc, nhưng so với hậu kỳ sụp đổ, muốn tốt rất nhiều, các loại tài nguyên cực kỳ phong phú, như thế ao, tích lũy không biết bao nhiêu vạn năm, mới có như thế quy mô.

Cho nên hàn khí tích lũy xuống, cũng liền càng phát ra khủng bố, nhưng đồng dạng. . . Đối với thân thể tầm bổ cùng cường hãn, hiệu quả cũng là kinh người.

Mạnh Hạo thân thể, dùng một loại tốc độ khủng khiếp, đang tại bị không ngừng kéo lên, càng ngày càng mạnh.

“Nếu có thể một mực như vậy, lúc ta tại đệ nhất mạng trạng thái xuống, có thể so với thứ bảy mạng thân thể lúc, vậy có phải hay không nói ta. . . Đã làm được. . . Thân thể Trảm Linh! !” Mạnh Hạo tại trong ao, hai mắt bỗng nhiên đóng mở, lộ ra trong đó một vòng kinh tâm động phách ánh sao.

592. Chương 592: Trảm Tiên Khách Khí

Mạnh Hạo dưới thân thể trầm, nhắm mắt lúc đến từ cái này đầm nước bên trong hàn khí, không ngừng từ thân thể của hắn từng cái vị trí dừng mãnh vào tiến đến, chui vào trong cơ thể, lập tức cùng hàn khí huyết dung hợp ở một chỗ, lưu chuyển toàn thân, khiến cho nhục thể của hắn, có thể phát hiện dần dần cường hãn.

Giống như tại đây trong nước hồ, ẩn chứa nào đó trong Thiên Địa kỳ dị chi vật, có thể tại ôn hòa ở bên trong, làm cho người ta thân thể, thoát thai hoá cốt, nhưng là thực sự không phải là không có thương hại, đến từ cái này dòng nước lạnh trong hàn khí, dần dần đem Mạnh Hạo toàn thân đông cứng cứng rắn, thậm chí tại bảy tám canh giờ về sau, xuất hiện như muốn đem hồn ngưng kết dấu hiệu.

Mà giờ khắc này Mạnh Hạo, tại đây ao ở dưới trung đoạn, bỗng nhiên mở hai mắt ra, không chần chờ chút nào, toàn thân nhảy lên dựng lên, trong chớp lát phá vỡ mặt nước, xuất hiện ở ngoại giới lúc, thân thể của hắn run nhẹ, từng trận màu trắng sương mù từ trên người hắn bay ra, thậm chí dưới chân của hắn mặt đất, tại thời khắc này, phát ra ken két thanh âm, đúng là dùng hắn làm trung tâm, xuất hiện tầng tầng, hướng về bốn phía rất nhanh lan tràn.

Mạnh Hạo khoanh chân ngồi xuống nhắm mắt xuống, cho đến đi qua mấy ngày, lúc này mới mở mắt ra, tại trong mắt của hắn, lưu lại lấy một vòng lam mang, này mang đến từ trong cơ thể hắn hôm nay không có tiêu tán hàn độc.

“Nơi đây đối với thân thể rèn luyện có thật lớn ưu thế, nhưng bên trong có hàn độc, loại độc này cần tiêu phí một ít thời gian mới có thể từ trong cơ thể khu trừ, bằng không mà nói, Nhược Hàn độc không ngừng tích lũy, tức thì có nguy hiểm tính mạng.” Mạnh Hạo nhũ mảy, hắn nhìn rồi mắt túi trừ vật, than nhẹ một tiếng.

“Đáng tiếc nơi này là hư ảo Viễn Cổ, nơi đây đan dược ta nuốt vào vô dụng, chỉ có tại ngày sau như trước tồn tại một ít thí luyện địa phương, tìm được loại này tu hành thân thể phương pháp.

Nếu là có thể nuốt đan dược, như vậy dùng cái này thời đại Đan đạo, nhất định để cho ta làm nhiều công ít.” Mạnh Hạo trầm ngâm một lát, lúc này mới đứng dậy, quay người đi ra ngoài, hắn ý định quay về thứ tư phong nghỉ ngơi một đoạn thời gian, đợi hàn độc triệt để khu trừ về sau, lại đến nơi đây ngâm trì thủy.

Hành tẩu tại bao la mờ mịt trong sương mù, Mạnh Hạo mang theo tâm tư, cái loại này thấy được Bảo Sơn, nhưng lại không cách nào toàn bộ mang đi cảm giác, lại để cho hắn rất là phiền muộn.

Đang hành tẩu lúc, dần dần ra bao la mờ mịt khu vực, tại hắn đi ra cái kia hai cái pho tượng kiểm cửa nháy mắt, bỗng nhiên đẩy, Mạnh Hạo thân thể mãnh liệt ngừng lại, cặp mắt của hắn tại đây trong tích tắc, lộ ra ánh sáng mãnh liệt mang.

Trong mắt của hắn lóng lánh tinh quang, trong óc tại đây một cái chớp mắt, nổi lên một cái ý niệm trong đầu.

“Nơi đây đan dược bởi vì là hư ảo, cho nên ta nuốt vào vô dụng. . .”, nhưng, nơi đây có vô tận dược thảo, thậm chí một ít tại ta thời đại kia diệt tuyệt dược thảo, ở chỗ này cũng đều là rất thông thường.

Như vậy. . . Nếu như ta tự mình tới luyện mở đầu?” Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, tim đập thành thịch.

“Hư ảo được thảo, luyện chế hư ảo chi đan, việc này. . . Ta cũng không phải là không có làm qua! ! ,” Mạnh Hạo thở sâu, trong mắt hào quang như ẩn chứa kiêu dương, giờ phút này tâm thần chấn động, hần bị ý nghĩ của mình chỗ rung động, nhất là việc này hần càng là cân nhắc, càng cảm thấy có như vậy một tia khả năng thực hiện.

Mà một khi thực hiện, Mạnh Hạo không biết mình là hay không. . . Sẽ ảnh hưởng cái này hư ảo Viễn Cổ bố cục!

“Bịa đặt, ta năm đó ở Tử Vận tông bên trong, tại tấn chức Tử Lô lúc, liền từng dùng hư ảo chi vật, luyện chế được một quả. . . Bịa đặt đan dược! !”

“Như vậy ở chỗ này, ta có hay không còn có thể dùng đồng dạng phương pháp, đi luyện chế ra. . . Một quả thuộc về nơi đây bịa đặt đan!” Mạnh Hạo nắm chặt nắm đấm, thân thể của hần có chút rung rung, ý nghĩ này quá điên cuồng, Mạnh Hạo cũng không biết có được hay không, nhưng đơn thuần dùng Đan đạo mà nói, việc này có khả năng!

“Bịa đặt, coi như là dùng ta Đan đạo tạo nghệ, cũng rất khó có một lần thành công, muốn xem cơ duyên, muốn xem tạo hóa!”

Mạnh Hạo hai mắt nhắm nghiền, một lát sau mở ra lúc, hần trong mắt lộ ra quyết đoán, thân thể nhoáng một cái, thẳng đến thứ tư phong mà đi, một đường bay nhanh, những nơi đi qua nhưng phàm là chứng kiến đệ tử của hần, cả đám đều nội tâm có chút ghen ghét, Yêu Tiên Tháp một màn, Mạnh Hạo tại Yêu Tiên tông bên trong vốn là quần áo lụa là thanh danh, càng lớn.

Về tới thứ tư phong, Hứa Thanh còn đang bế quan, cùng Mạnh Hạo so sánh, Hứa Thanh dụng công trình độ, là Mạnh Hạo như thế nào cũng đều không cách nào đuổi theo đuổi đấy.

Bất quá mỗi người cơ duyên tạo hóa bất đồng, thích hợp Hứa Thanh phương pháp, không nhất định thích hợp Mạnh Hạo, đồng dạng, Mạnh Hạo phương pháp, đối với Hứa Thanh mà nói, cũng là không thích hợp.

Mấy ngày về sau, toàn bộ thứ tư phong đệ tử, cũng biết rồi bọn họ tiểu chủ, không biết phát điên vì cái gì, lại còn nói muốn bắt đầu luyện đan, việc này oanh động thứ tư phong, càng là truyền ra ngoài, khiến ất khác mấy cái ngọn núi, đều biết hiểu rồi việc này.

Trong khoảng thời gian ngắn, các loại sau lưng nói này nói kia, dần dần truyền ra, bất quá bên ngoài, lại không người dám nói cái gì đó, mà Yêu minh những cái kia hoàn khoa đám, nguyên một đám đối với cái này sự tình ngược lại là cực kỳ ủng hộ.

Tại Mạnh Hạo đưa ra cần đại lượng dược thảo lúc, lập tức Yêu minh phát động, cho Mạnh Hạo nơi đây, đưa tới đại lượng luyện đan dược thảo, vì vậy Mạnh Hạo sinh hoạt, mỗi ngày cũng chỉ có bốn sự kiện.

Cảm ngộ đạo pháp, luyện chế đan dược, khu trừ hàn độc, đắm chìm Yêu Tiên Trì luyện thể.

Nhất là luyện chế đan dược, thứ tư phong có một cái phòng luyện đan, là Kha Vân Hải chi vật, Mạnh Hạo tự nhiên đem chiếm lấy, không ngừng mà luyện chế đan dược, vì vậy toàn bộ thứ tư phong, thường xuyên nghe được từng trận nổ vang nổ đan thanh âm.

Thanh âm này vô luận là đêm tối hay vẫn là ban ngày, đều thường xuyên sẽ xuất hiện, mỗi lần xuất hiện, tất cả mọi người minh bạch, bọn họ tiểu chủ, luyện đan lại thất bại.

Mạnh Hạo cũng đầy bụi đất, đây cũng không phải là hần mong muốn, mà là hần Đan đạo sớm đã, ra đời từ vài vạn năm về sau, cùng hôm nay Đan đạo bất đồng, cho nên hần cần chậm rãi đi thích ứng, mới có thể triển khai thực lực bản thân.

Mà lại quan trọng nhất là, Mạnh Hạo phát hiện mình luyện chế đan dược, có lẽ là bởi vì nơi này là hư ảo nguyên nhân, có đôi khi rõ ràng luyện chế ra , tuy nói không phải bịa đặt, chẳng qua là hư ảo chi đan, nhưng lại thủy chung không cách nào cuối cùng thành công.

Hình như có như vậy một cỗ lực lượng quỷ nhiễu, khiến cho cái này hư ảo thể giới đan dược, bị cố định tại nào đó phạm trù bên trong, mà Mạnh Hạo luyện chế đan dược, hiển nhiên là phạm trù bên ngoài, không bị

cho phép xuất hiện.

Mạnh Hạo không có nhụt chí, cũng không có buông tha cho, thủy chung nếm thử, tìm kiếm ban đầu ở Tử Vận tông, luyện chế ra bịa đặt lúc cảm giác, thời gian thì cứ như vậy chậm rãi trôi qua, đảo mắt một tháng trôi qua.

Một tháng này, toàn bộ Yêu Tiên tông bảy đại ngọn núi, hầu như không người không biết Mạnh Hạo luyện đan, nhất là đến từ thứ tư phong tiếng nổ vang, đã thành rồi Yêu Tiên tông đệ nhất trọng thiên tạp âm một trong.

Vô số lần thất bại, hao phí chính là không cách nào tưởng tượng được thảo, cũng chính là của hần thân phạm cùng với Yêu Tiên tông nội tình, bằng không mà nói, bị như vậy hao phí, đủ để ột cái cỡ trung tông môn kêu khổ.

Thực tế là. . . Mạnh Hạo mỗi lần luyện chế, dùng đều là tại hôm nay thời đại này, cũng đều rất là trân quý được thảo, kể từ đó, mỗi lần thất bại, đều có không ít người âm thầm đau lòng.

Tuy nói thủy chung không có thành công, nhưng Mạnh Hạo thu hoạch cũng không nhỏ, hần Đan đạo sớm đã, dần dần cùng Viễn Cổ dung hợp, thậm chí thời gian dần qua xuất hiện thuộc về hần chính mình Đan đạo chi lộ, hơn nữa nhiều như vậy lần luyện đan, Mạnh Hạo thuần thục trình độ, cũng tinh tiến rồi rất nhiều.

Đồng thời, tại đây hơn một tháng, hần Thôn Sơn Quyết, rút cuộc triệt để hiểu rõ tầng thứ nhất, khắc ở rồi trong óc của hần, có thể bị mang ra cái này cảnh giới thứ hai bên ngoài.

Mà lại Mạnh Hạo trong cơ thể hàn độc, cũng ở đây thời gian trôi qua xuống, bị khu trừ hơn phân nửa, nếu không phải là Mạnh Hạo thường xuyên đi ngâm, giờ phút này hàn độc đã sớm hoàn toàn biến mất.

Tuy nói như thế, nhưng cái này hàn độc, cũng đạt tới khả khổng trình độ, chỉ cần thời gian dài không lại đi đụng chạm trì thủy, liền có thể tự động triệt để tiêu tán.

Mạnh Hạo thân thể, tại một tháng này, biến hóa to lớn, lại để cho chính hần cũng đều kinh hãi không thôi, đối với Yêu Tiên Trì kỳ dị, rất là khiếp sợ, bởi vì giờ phút này nhục thể của hần chi lực, đã đạt đến tại đệ nhất mạng xuống, liền có thể so với thứ năm mạng trình độ.

Dựa theo Mạnh Hạo suy đoán, một khi chính mình có thể ở đệ nhất mạng xuống, đạt tới thứ bảy mạng thân thể cường hãn, như vậy hần như triển khai thứ bảy mạng, hần liền là. . . Chính thức thân thể Trảm Linh.

Mà một khi đến rồi lúc kia, gặp lại Hô Duyên lão tổ, Mạnh Hạo có nắm chắc, không cần đã từng giống như khó khăn, liền có thể đem hình thần câu diệt, triệt để chém giết.

”Đáng tiếc nếu muốn đạt tới thứ sáu mạng trình độ, cần trầm xuống đến đáy ao. . . Mà chỗ đó hàn độc nặng, ta đem khu trừ, cần một tháng mới có thể làm được.

Hơn nữa dựa theo tính toán, ta ít nhất cần chìm vào đáy ao mười lần tả hữu, kể từ đó, không sai biệt lắm một năm thời gian.” Mạnh Hạo trầm mặc, đi ở Yêu Tiên tông bốn phía khu vực bên trong.

Đang hành tẩu lúc, bỗng nhiên hần thân thể vừa dừng lại, bốn phía thế giới, trời cùng đất, hết thấy hết thấy, đều ở đây trong tích tắc, xuất hiện trùng điệp hư ảnh, cũng may chẳng qua là mấy cái thời gian hô hấp liền khôi phục như thường.

“Đây là một tháng này, lần thứ ba xuất hiện.” Mạnh Hạo nhíu mày, hần mơ hồ có thể cảm nhận được, cái này thứ hai cảnh giới, sắp tiêu tán, một khi biến mất, tất cả từ Nam Thiên đại địa tiến đến chi nhân, đều ly khai nơi đây, còn lần này Yêu Tiên cổ tông một nhóm, đối với rất nhiều người mà nói, biến mất chính là chấm dứt.

”Nhanh đến lời nói, có lẽ ngay tại gần nhất, chậm mà nói, sợ là cũng chỉ có một gần hai tháng rồi.” Mạnh Hạo có chút tiếc nuối, thời gian không đủ, không đủ để lại để cho hần ở đây nơi đây, đạt tới thứ sáu mạng cường hãn.

Giờ phút này thân thể nhoáng một cái, Mạnh Hạo xuất hiện ở Yêu Tiên tông bên ngoài, một chỗ rất là vắng vẻ khu vực, bốn phía không ai, nơi đây có rất ít người bên ngoài trải qua, ngày bình thường rất là yên tĩnh.

Mạnh Hạo cúi đầu mắt nhìn mặt đất, lại nhìn chung quanh, bỗng nhiên tay phải tại trên túi trữ vật vỗ, lập tức bay ra một thanh Tuế Nguyệt Mộc Kiếm, tại đây trên mộc kiếm, tồn tại không biết bao nhiêu đạo ấn ký, đều là Mạnh Hạo mấy ngày này gia cố Thổ đi.

Nhìn nhìn thanh kiếm này, lại nhìn một chút mặt đất, Mạnh Hạo trong mắt rất nhanh hiện lên một vòng quyết đoán.

“Nếu như không ném thử một chút, sẽ rất không cam lòng, dù là biết rõ tám chín phần mười là không thể nào, nhưng nếu quả thật có như vậy một tia khả năng. . .” Mạnh Hạo tay phải hất lên, lập tức trong tay Tuế Nguyệt Mộc Kiếm nhảy mắt đâm vào mặt đất, lập tức lan tràn, trong chớp mắt liền biến mất Vô Ảnh, giấu ở sâu trong lòng đất.

”Trên người ta tất cả Pháp bảo trong, chỉ có Tuế Nguyệt Mộc Kiếm, cần tuế nguyệt chi lực lắng đọng, nếu có như vậy một tia khả năng thành công. . .

Như vậy làm như ta trở lại trong hiện thực lúc, ta có thể đạt được một thanh vài vạn năm tuế nguyệt chi kiếm, dùng cái này kiếm chi uy, một kiếm chém chết vài vạn năm, Trảm Tiên khách khí!

Như thế chi bảo, đánh cuộc một lần lại có làm sao!”

593. Chương 593: Tiệp Xúc Nam Thiên Chi Nhân

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, quay người thẳng đến xa xa, tại Yêu Tiên tông bên trong, hần tổng cộng tìm bốn khu vực, phân biệt đem bốn thanh tuế nguyệt kiếm giấu trong đó.

Mạnh Hạo Tuế Nguyệt kiếm, tổng cộng mười chuỗi, có thể tạo thành hoa sen đệ nhất trận.

Xuất ra bốn thanh tuế nguyệt mộc kiếm, đánh bạc chuyện trong tương lai khả năng rất lớn sẽ không xuất hiện, đối với Mạnh Hạo mà nói, cái này là ngang tàng đánh bạc.

”Một chút tuế nguyệt mộc kiếm, đại biểu rất nhiều rất nhiều linh thạch... Mạnh Hạo chịu đựng đau lòng, chôn giấu một lại chút Tuế Nguyệt mộc kiếm, này mỗi một cái mộc kiếm, đều ký thác lấy giấc mộng của hần cùng kỳ vọng.

Bốn khu vực, từng cái đều là Mạnh Hạo nghìn chọn vạn chọn về sau mới lựa chọn, thậm chí cái này bốn địa phương, đều là dựa theo hần trong trí nhớ đệ nhất cảnh giới bên trong, nơi bảy ngọn núi bảo tồn tương đối hoàn hảo.

Dùng cái này bảo đảm, vạn nhất...thật có thể xuất hiện tại trong hiện thực, sẽ thuận lợi bị hần thu hồi.

Cho đến màn đêm buông xuống, Mạnh Hạo ở không trung, nhìn đại địa, ánh mắt đảo qua nơi hần bốn phía vùi kiếm, Mạnh Hạo trong mắt chờ mong, càng ngày càng đậm.

“Như thành, tức thì ta từ nay về sau con đường tu hành như ý, nếu không thành...Ta cũng bình thường tâm tính, không có tiếc nuối.” Mạnh Hạo lại nhìn thoáng qua, một mực nhớ kỹ này bốn vị trí về sau, quay người nhoáng một cái, thẳng đến thứ tư phong mà đi.

Thời gian nhoáng một cái, lại trôi qua hơn phân nửa tháng, loại này thế giới trọng điệp cảm giác, số lần càng ngày càng nhiều, khoảng cách càng lúc càng ngắn, mỗi lần xuất hiện, từ vừa bắt đầu lập tức, đã biến thành mấy tức.

Nhất là mấy ngày trước kia một lần, Mạnh Hạo đang tại luyện đan, trọng điệp đột nhiên hàng lâm, duy trì lâu cỡ hơn mười hơi thở thời gian, thậm chí Mạnh Hạo còn có cảm giác, dường như này hơn mười hơi thở, hần đã đi khỏi cái này hư ảo Viễn Cổ cảm giác.

Những ngày này , Mạnh Hạo không nhìn thấy qua Kha Vân Hải, coi như là đi vắng an, cũng chỉ là cách động phủ đại môn, nghe được trong đó Kha Vân Hải có chút mệt mỏi thanh âm.

Hắn không biết Kha Vân Hải đang làm những gì, nhưng chỉ cần nghe được Kha Vân Hải thanh âm, Mạnh Hạo tâm can liền bình tĩnh thoáng một phát, cả đời này phụ tử, đối với Mạnh Hạo mà nói, là hắn tại đây hư ảo Viễn Cổ bên trong, thu hoạch lớn nhất.

Hứa Thanh bế quan còn chưa kết thúc, nàng cảm ngộ giống như cực kỳ thuận lợi, mỗi lần Mạnh Hạo chứng kiến Hứa Thanh, đều có thể cảm nhận được nàng trong hồn biến hóa bất đồng.

Dường như cả người, đã đắm chìm tại trong đạo pháp, cũng không phải là trên dung nhan tuyệt mỹ, nhiều hơn một vòng nói không rõ khí chất, khí chất này, làm cho người ta liếc mắt nhìn liền khó quên, chịu mê muội.

“Có lẽ nhanh đến rồi, cái này trọng điệp cảm giác càng mãnh liệt, càng nhiều lần, bọn hắn lại càng ngồi không yên.” Mạnh Hạo khoanh chân ngồi ở ngoài động phủ, nhìn bầu trời giờ phút này hoàng hôn, dần dần ngưng tụ mây đen, nội tâm thì trào.

Mấy ngày này, hắn không có chủ động lại đi tìm những cái kia đến từ Nam Thiên đại địa tu sĩ, mà là bình tĩnh tại đây thứ tư phong trên đỉnh, luyện chế bịa đặt đan, cảm ngộ đạo pháp.

Nhưng phạm là thức tỉnh Nam Thiên đại địa tu sĩ, đều không tầm thường thế hệ, riêng phần mình đều có tông môn hoặc là gia tộc nội tình, có không ít phương pháp tránh đi Mạnh Hạo, điểm này Mạnh Hạo cũng rõ ràng, cùng hắn toàn bộ tông môn tìm kiếm, không bằng không tìm.

Mạnh Hạo tin tưởng, những người này... sẽ đến tìm kiếm mình.

Hơn nữa một khi đến, nhất định là tuyệt đại đa số, ngoại trừ gặp mặt nhất định sinh tử Hô Duyên lão tổ!

Mưa, rào rào mà rơi, chiếu vào Yêu Tiên tông bên trong, nhắc lên màn mưa, khiến cho thế giới một mảnh mông lung, tại đây mông lung trong, Mạnh Hạo nhìn xem thế giới, hắn bỗng nhiên có loại phân không rõ cảm giác, hắn không biết là chỗ ở mình thế giới mông lung, hay vẫn là trận mưa này mông lung, hay là... hết thấy đều mông lung.

Tựa như cùng u mê.

Mưa mãi cho đến canh ba, mới dần dần nhỏ hơn, toàn bộ Thiên Địa một mảnh hàn khí, tạo thành sương mù, cho đến sơ mặt trời ngẩng đầu, ánh mặt trời phá vỡ thành từng mảnh sương mù, khiến cho sương mù dần dần mỏng manh, dần dần tiêu tán, khiến ông lung xuất hiện rõ ràng, dường như một màn họa trục, chậm rãi mở ra.

Sáng sớm, một thanh kiếm đã tới!

Không biết từ chỗ nào, một thanh kiếm gào thét mà đến, kiếm này thẳng đến Mạnh Hạo, nhưng không có bị thứ tư phong trận pháp ngăn cản, hiển nhiên tại trong kiếm, có chỗ đặc thù.

Lúc thanh kiếm này đi vào Mạnh Hạo trước mặt, trôi nổi tại hắn phía trước nửa trượng bên ngoài, phía trên chớp động sáng tối bất định hào quang, mơ hồ có thể chứng kiến thanh kiếm này bị người dùng hồn lực ẩn một dấu vết.

Đó là một chữ.

Phương.

Mạnh Hạo nở nụ cười, hắn đã nhận được hắn muốn mấy người.

Tay phải hắn nâng lên hư không một trảo, kiếm này rơi vào Mạnh Hạo trong tay, Mạnh Hạo thần thức tràn ra, tại đây trên thân kiếm quét qua, lập tức trong óc của hắn, nhiều hơn một đoạn truyền âm.

Nghe truyền âm, Mạnh Hạo dáng tươi cười càng phát ra rực rỡ, hồi lâu, hắn hai mắt nhắm nghiền.

Cho đến buổi trưa qua đi, hoàng hôn tại tạm thời, Mạnh Hạo hai mắt đột nhiên mở ra, thân thể khẽ động, toàn bộ người hóa làm cầu vồng, hướng về ngoài núi gào thét mà đi, thẳng đến bên ngoài đệ nhất phong, tới gần sơn môn một chỗ đệ tử ngoại môn chỗ ở.

Không lâu sau, Mạnh Hạo liền đi tới chỗ ở chi địa, bốn phía một bóng người không có, rất là yên tĩnh, tại Mạnh Hạo phía trước, có ba hàng liên xá, Mạnh Hạo đi về hướng hàng thứ hai, tại căn thứ ba ốc xá bên ngoài, tay phải nâng lên vung ra, lập tức cửa phòng mở ra, hắn không chần chờ chút nào, cất bước bước vào trong đó.

Vừa một bước vào, lập tức liền có hơn mười đạo ánh mắt, lập tức tại ốc xá bên trong hướng nhìn hắn.

Cái này ốc xá rất lớn, trong đó thành linh sớm đã có hơn mười người chờ ở chỗ này, Mạnh Hạo đưa tầm mắt nhìn qua, thấy được trong đám người, tốp năm tốp ba mấy nhóm lẩn quẩn.

Đồng thời cái này mấy cái trong hội, lại bởi vì địa vực nguyên nhân, riêng phần mình lại phân chia đi ra, từng địa vực không sai biệt lắm đều tụ tập cùng một chỗ, dù sao tại cùng một cái địa vực mà nói, lẫn nhau cho dù có sát cơ, cũng muốn cân nhắc thoáng một phát sự tình bại lộ về sau, đưa tới phiền toái.

Trong đó nhân số tối đa, rõ ràng là Quý Gia, tổng cộng bảy người, mỗi một cái đều là nội môn đệ tử thân phận, trong mắt mang theo tinh mang, cho dù không nói gì, nhưng khí thế trên người, tại thời khắc này không có giấu giếm, nguyên một đám cực kỳ không tầm thường, càng có một vòng ngạo nghễ, mơ hồ tồn tại.

Trong bảy người này, ba nữ bốn nam, hiển nhiên hai người, một cái trong đó đúng là Quý Tiểu Tiểu, một người khác, là một thanh niên nam tử, mi tâm của hắn có một cái Tam Xoa Kích ấn ký, khi chớp động khiến cho cả người hắn lộ ra một cỗ nguy hiểm cảm giác, từ cảm giác này, người này cùng bị Mạnh Hạo giết chết Quý Minh Phong, giống như bất phân sà sà nhau bộ dạng.

Hắn, đúng là Quý Gia danh sách, Quý Minh Không!

Bất quá, bảy người này, Mạnh Hạo để ý nhất cũng không phải Quý Tiểu Tiểu cùng Quý Minh Không, mà là tại phía sau bọn họ, một cái dung mạo xấu xí, mang trên mặt mỉm cười, dáng thoắt thấp bé thanh niên.

Thanh niên này nhìn như bình thường, nhưng Mạnh Hạo tại nhìn qua bảy người này lúc, duy chỉ có tại đây nhìn như bình thường thanh niên trên người, cảm nhận được một cỗ nguy hiểm.

Nhưng là chỉ là nguy cơ, tại Quý Gia những người này trên người, Mạnh Hạo không có cảm nhận được cái loại này khác cốt minh tâm không chết không thôi địch ý, dường như đối với Quý Minh Phong chết, bọn hắn không biết được là do Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo giống như tùy ý nhìn Quý Tiểu Tiểu liếc, Quý Tiểu Tiểu không nói gì, cùng Mạnh Hạo ánh mắt nhìn nhau.

Ngoại trừ Quý Gia bảy người bên ngoài, lại có Phương gia, Phương Du giống như cười mà không phải cười nhìn qua Mạnh Hạo, tại Phương Du sau lưng, có hai nam tử, cả đám đều ánh mắt bất thiện, lạnh nhạt dò xét Mạnh Hạo.

Chứng kiến hai người này, Mạnh Hạo nhớ tới Phương Du từng nói đến, lúc này đây Phương gia đến ba người, nghĩ đến hai vị này, chính là Phương gia hai người khác rồi.

Lại để cho Mạnh Hạo lưu ý đấy, là hai người này trên tay phải, nhìn như bình thường, nhưng Mạnh Hạo dùng qua Phương gia cánh ve sâu cái bao tay, liếc thấy ra, hai người này tay phải không tầm thường chỗ.

Đồng Thổ tiến đến, ngoại trừ Quý gia cùng Phương gia bên ngoài, còn có ba nam người, những người này phần lớn là đi theo Quý gia cùng Phương gia sau lưng, bản thân hào quang bị kiêu dương che đậy, lộ ra vô cùng không xuất ra kỳ.

Nhưng tu vi của bọn hắn, đều nhất định không tầm thường, Mạnh Hạo ánh mắt đảo qua, tại đây ba trong năm người, hắn lưu ý đến một cái thân thể thon dài nam tử, nam tử này đứng ở Phương Du bên người, trên mặt mỉm cười, giống như bộ dáng ôn nhu, duy chỉ có trong mắt chỗ sâu một vòng tàn nhẫn, mơ hồ lại để cho cả người hắn khí chất trong, hơn nhiều một vòng kiêu hùng chi ý.

Người này là ai, Mạnh Hạo không biết, nhưng nhìn kia vị trí, Mạnh Hạo cũng suy nghĩ ra đi một tí hương vị.

“Người này chẳng lẽ là đang theo đuổi ‘bạo long’?” Mạnh Hạo bỗng nhiên rất bội phục dũng khí của người này.

Một phương hướng khác, thì là Bắc Địa, Bắc Địa đối với Mạnh Hạo mà nói, là một khu man hoang, có lẽ so với Tây Mạc muốn đỡ một ít, nhưng so với Nam Vực cùng Đông Thổ, như trước có chút chênh lệch.

Thậm chí lúc Mạnh Hạo đã có hiểu rõ về sau, hẳn đã hiểu, cái gọi là Bắc Địa, trên thực tế chính là xuất hiện lưu vong khu vực, chỗ đó tu sĩ, phần lớn là bị khu vực khác sở bất dung, vì tương lai lúc này mới đi Bắc Địa.

Bất quá đối với bên ngoài, Bắc Địa tuyên dương đây, là tự do, tuyệt đối tự do.

Tại đó, tồn tại tông môn, thường thường là khu vực khác phản bội tông sáng tạo, tồn tại gia tộc, thường thường là một ít phân liệt hình thành, ví dụ như cái kia cái gọi là Đế tộc di mạch, chính là như thế.

Nghe nói tổ tiên từng xuất hiện mấy cái Tiên, khiến cho hậu bối tử tôn, coi đây là căn cơ, dần dần lớn mạnh, rồi sau đó phân liệt, một bộ phận vẫn lạc, một bộ phận đi tới Bắc Địa, thành tộc quần.

Bắc Địa xuất hiện ở nơi đây tu sĩ, tổng cộng cũng chỉ có tám người, tám người này rất là kỳ dị, lẫn nhau không có thành nhóm luẩn quẩn, mà là từng cái đều là một mình tồn tại.

Bướng bỉnh cảm giác, rất rõ ràng nhất, trong tám người ba nữ năm nam, từng cái đều dường như độc xà, làm cho người ta một loại âm lãnh cảm giác, nhất là một cái trong đó thanh niên, mắt phượng, dung nhan tuấn mỹ, nhìn như mỉm cười, nhưng nụ cười kia âm lãnh, làm cho người ta nhìn về sau, phảng phất có âm phong thổi qua.

Người này, chính là vị Đế tộc di mạch rồi.

Còn có một thanh niên, trên mặt có một cái bớt rất rõ ràng, cái bớt kỳ dị, phảng phất là một mình chi vật, tại thanh niên này trên mặt chậm rãi nhúc nhích, thoạt nhìn thấy mà giật mình, làm cho người ta không thể không lưu ý.

Bên kia, thì là Nam Vực.

Chứng kiến Nam Vực mọi người, Mạnh Hạo ánh mắt cũng nhu hòa một ít, Nam Vực... dù sao cũng là nhà của hắn, chuẩn xác mà nói, hẳn chính là Nam Vực chi nhân.

Nam Vực tổng cộng bảy người, bảy người này phân chia, Mạnh Hạo liếc có thể nhìn ra phía sau bọn họ tông môn gia tộc liên minh quan hệ.

Vương Lệ Hải có thể cùng Hàn Bối cùng một chỗ, hiển nhiên đại biểu Vương gia cùng Thanh La Tông ở giữa hợp tác.

Tổng Vân Thư, Mạnh Hạo không nhìn thấy, nhưng hẳn có thể đoán ra Tổng Vân Thư kết cục, đích thị là bị Quý Tiểu Tiểu diệt khẩu.

Cho đến Mạnh Hạo ánh mắt, đã rơi vào một cái Nam Vực trên người nữ tử lúc, nhìn đối phương xa lạ kia dung nhan, mà khi Mạnh Hạo ánh mắt cùng cô gái này hai mắt đụng chạm, Mạnh Hạo toàn bộ người, ngơ ngác một chút.

“Là nàng...”

594. Chương 594: Toàn Thân Là Bệnh

Mạnh Hạo trí nhớ nàng, có chút mơ hồ, trên thực tế cùng nàng giữa, Mạnh Hạo tiếp xúc rất ít, đã liền lời nói, tại trong trí nhớ giống như cũng không có cái gì trao đổi.

Hai người giữa, duy nhất liên hệ, chính là năm đó trận kia Tổng gia kén rể, cuối cùng hẳn cùng với nàng, đã thành rõ ràng lạ lẫm, nhưng hết lần này tới lần khác đã có lẫn nhau liên quan chi nhân.

Nàng là Tống Giai, chuẩn xác mà nói, nàng, là Mạnh Hạo đạo tử.

Bởi vì ở đằng kia một lần kén rể về sau, thân là Tống gia nữ tử, là không thể nào còn có lần thứ hai kén rể đây, đây đối với thanh danh của nàng, đối với Tống gia thể diện mà nói, đều không cho phép.

Cho dù là cuối cùng, Mạnh Hạo đào tẩu, Tống gia cũng đứng bên ngoài cũng không có đã từng nói qua việc này, nhưng đối với một cái nữ tử mà nói, việc này đã tạo thành không nhỏ đả kích.

Nàng bản chính là một cái nhu nhược nữ tử, cho dù có không tầm thường tư chất, có thể thực chất bên trong nhu nhược, khiến cho nàng rất khó kiên cường, như là nhà ấm bên trong đóa hoa, không nguyện ý, cũng sợ hãi kinh nghiệm ngoại giới mưa gió.

Mạnh Hạo trí nhớ Tống Giai, chính là cái này bộ dạng, có xinh đẹp dung nhan, ôn hòa hai mắt, còn có ánh mắt kia ở chỗ sâu trong, đến từ tâm thần nhu nhược.

Nhưng bây giờ, hơn một trăm năm lần nữa sau khi thấy, Tống Giai thay đổi, trong mắt của nàng càng nhiều nữa, là một loại kiên định, năm đó nhu nhược bị giấu ở trong mắt ở chỗ sâu trong, dường như lột xác, dường như lớn lên.

Nàng không thể không lớn lên, từ Mạnh Hạo năm đó sự tình về sau, nàng cũng không có lựa chọn bất luận cái gì đạo tử, Tống gia lão tổ chẳng biết tại sao, đối với nàng nơi đây cũng lại không có chút nào yêu cầu, thậm chí mơ hồ đối với nàng rất khách khí bộ dạng, có thể cho cảm giác của nàng, dường như chính mình đã thành ngoại nhân.

Việc này nàng năm đó không hiểu, nhiều năm sau dần dần minh bạch, hết thấy không là bởi vì chính mình hết thấy từ lúc trước kén rể ngày bắt đầu, từ nay về sau. . . Hết thấy bất đồng.

Nàng càng là minh bạch, trên người của mình ngoại trừ Tống gia chi nhân bên ngoài, hẳn là hơn nhiều một cái thần bí bối cảnh, bối cảnh này cường đại, làm cho cả Tống gia, đều ve mùa đông như kinh, thậm chí đối với nàng nơi đây không biết nên xử lý như thế nào.

Trong nhà hết thấy tài nguyên, toàn bộ đối với nàng nghiêng, thậm chí so với ca ca của nàng Tống Vân Thư, còn muốn coi trọng, nàng mọi yêu cầu, toàn bộ thỏa mãn, việc này cũng đưa tới Tống Vân Thư mãnh liệt ghen ghét, khắp nơi nhắm vào nàng khắp nơi nhường nhịn, có thể cho đến tận đi vào Yêu Tiên tông giới, Tống Vân Thư hay vẫn là hùng hổ dọa người.

Nhất là tại cảnh giới thứ nhất trong, nếu không phải là nàng cơ cảnh, sợ là sẽ phải chết ở đồng tộc bên trong, việc này, làm cho nàng lòng tham đau đớn.

Nàng đã sớm nhận ra Mạnh Hạo, nhưng đối với Mạnh Hạo lòng của nàng là phức tạp, loại này phức tạp xoắn xuýt rồi hơn một trăm năm cho đến giờ phút này, hai người ánh mắt nhìn nhau lập tức, Tống Giai nhẹ nhàng mà vừa quay đầu.

Mạnh Hạo trầm mặc, thu hồi ánh mắt.

Hắn nhìn đến rồi Lý Thi Kỳ, nghĩ tới năm đó cùng đi Khảo Sơn tông Vương Hữu Tài, nghĩ tới ly khai Triệu Quốc về sau, lại không nhìn thấy, có lẽ theo Khảo Sơn lão quy rồi đi tiểu Hổ.

Tuế nguyệt cảm giác, ở thời điểm này, lơ đãng xuất hiện ở Mạnh Hạo trong nội tâm, lại để cho nội tâm của hắn hơn nhiều một ít cảm khái, có lẽ tuế nguyệt, chỉ có tại gặp cố nhân lúc, mới có thể phát huy nhượng lại người thốn thức thời gian.

Lý Thi Kỳ mỉm cười, rất là lạnh nhạt, Mạnh Hạo khẽ gật đầu, ánh mắt từ còn lại chi nhân trên người đảo qua, còn dư lại những người kia, cũng là Nam Vực chi tu, nhưng Mạnh Hạo đã không biết.

Bất quá trong đó có một người, Mạnh Hạo đang nhìn đến về sau, hắn nghĩ tới năm đó Lý gia đạo tử, chết trong tay hắn Lý Đạo Nhất.

Đây là một cái thân thể đại hán khôi ngô, ánh mắt như đao, toàn thân đứng ở nơi đó, làm cho người ta cảm giác giống như đem tùy thời có thể ra khỏi vỏ, bổ ra Thiên Địa đại đao.

Hắn là Lý gia bên trên một đời đạo tử, Lý Thiên đao!

Rồi sau đó tên còn lại, thì là một cái kia mạo xấu xí, xấu xí lão giả, lão giả này vẻ mặt bộ dáng cười mỉ mỉ, mang theo âm mộ nhìn xem Mạnh Hạo, người này Mạnh Hạo lạ lắm, hẳn đứng ở Nam Vực trong mọi người, Mạnh Hạo từ kia trên người kẻ khác, cũng nhìn thấy chán ghét.

Hắn không có tìm được Tử Vận tông, Nhất Kiếm tông, cùng với khác tông môn đệ tử, việc này lại để cho Mạnh Hạo có chút khó hiểu, nhưng không biết ý hỏi thời điểm.

Cuối cùng, mới là Tây Mạc, hoặc là nói là Mạc Thổ.

Mạnh Hạo thấy được Triệu Phương, cho tới Đóa Lan, về phần mặt khác hai ba người, Mạnh Hạo không biết, cũng không có thấy Hồ Duyên lão tổ.

Hắn không biết có rất nhiều, nhưng trước mắt không biết hẳn đây, nơi đây không có.

Kha Cửu Tư thân phận, có Chí Tôn vi phụ, Yêu Tiên tông bên trong đệ nhất hoàn khoa, Yêu Minh chủ tử một trong, đủ loại tên tuổi, đều khiến cho nơi đây chi nhân, đối với Mạnh Hạo nơi đây, vô tận âm mộ.

Nhất là Yêu Tiên Thập oanh động, khiến cho cái này âm mộ, tại không ít người ở sâu trong nội tâm, sớm đã hóa thành khó có thể hình dung ghen ghét.

Mạnh Hạo, tại hẳn trước mắt trong mắt của những người này, hẳn chính là chỗ này thứ hai cảnh giới bên trong, hư ảo Viễn Cổ trong Thiên Kiêu, hào quang vạn trượng.

"Chư vị đạo hữu, gặp nhau tại hạ tới đây, không biết có chuyện gì? ", Mạnh Hạo ánh mắt đảo qua mọi người, mỉm cười, dựa vào khung cửa, dò xét mọi người, cười mở miệng.

Hắn động tác, mang theo một cỗ hoàn khoa cảm giác, nhất là dựa vào khung cửa cử động, càng là mang theo tùy ý, khiến cho nơi đây không ít người, cả đám đều nhú mày.

Có thể hết lần này tới lần khác nội tâm lại rất là bất đắc dĩ, ở chỗ này, bọn hắn chẳng qua là nội môn đệ tử, cùng Mạnh Hạo thân phận, Thiên Địa chi chênh lệch, thậm chí bọn hắn cũng không dám cùng Mạnh Hạo gặp nhau.

Nếu không phải là lúc này đây bị buộc đến rồi cực hạn, tại ích lợi thật lớn trước mặt, bọn hắn thật sự không cam lòng buông tha cho, giờ phút này cũng kiên quyết sẽ không để cho Mạnh Hạo chứng kiến bộ dáng của mình.

Thậm chí bọn hắn cũng nghĩ qua che giấu tướng mạo, hoặc là dùng những phương pháp khác gặp mặt, nhưng lẫn nhau giữa chỉ cần vừa tới gần, sẽ hình thành cảm ứng, là thế nào che giấu cũng đều vô dụng đấy.

Trừ phi là tận lực tránh né cùng kéo ra khoảng cách, nhưng lúc này đây gặp nhau, rất trọng yếu, nếu không hiển lộ ra thành ý, sợ là không có nửa điểm hiệu quả.

Cho nên, tại Phương gia cùng Quý gia liên hợp xuống, bọn hắn tất cả mọi người, đều đã đạt thành một cái đồng minh, cái này đồng minh chỉ có một đối thủ, tập hợp mọi người chi lực, đến đối kháng Mạnh Hạo, trở thành một lần đàm phán lợi thế.

Như thế, bọn hắn mới dám xuất hiện ở Mạnh Hạo trước mặt.

Loại này biệt khuất, đối với bọn họ những thứ này bất kỳ một cái nào tại bên ngoài, đều là kiêu dương người mà nói, khó khăn nhất chịu được.

Mạnh Hạo lời nói truyền ra, mọi người trầm mặc, không ai nguyện ý cái thứ nhất mở miệng, chỉ có thể là người xem rồi ta, ta nhìn vào người, cuối cùng nhìn về phía Quý gia cùng Phương gia.

Quý gia người cũng trầm mặc, nhìn về phía Phương gia.

Phương Du vội ho một tiếng, nhìn Mạnh Hạo liếc.

"Chúng ta có một sự tình muốn phiền toái người , đương nhiên sẽ có thù lao, thù lao rất nhiều rất lớn! , , Phương Du hiển nhiên không biết từ chỗ nào hiểu rõ hơn Mạnh Hạo một ít, lời nói vừa ra, lập tức lại để cho Mạnh Hạo lộ ra cảm thấy hứng thú bộ dạng.

“Chuyện này đối với người mà nói cũng rất đơn giản, tại thứ ba phong cùng thứ tư phong ở giữa hố sâu bên trên, này tòa cái thang người cũng thấy đấy a, người chỉ cần bò lên trên cái kia cái thang, lên đỉnh cao nhất, đi ra ngoài, coi như là hoàn thành.”

”Chúng ta dẫu cá nhân, đều trả cho người mười vạn Linh Thạch, với tư cách thù lao, người xem. . . Chúng ta nơi này có mấy chục người, bởi như vậy, mấy trăm vạn Linh Thạch a, cái này Linh Thạch kiếm nhiều dễ dàng a có phải hay không, nghe tỷ lời nói. , Phương Du trừng mắt nhìn, giúp đỡ Mạnh Hạo tính toán.

“Không được a tỷ, ta gần nhất đau đầu. . . Còn có cái này bả vai a, lúc tu luyện uốn éo đến rồi, nhất là cái này chân, càng là ở chỗ này như nước Thổ không phục bộ dạng, mỗi ngày toàn thân đều khó chịu a.” Mạnh Hạo con mắt đảo một vòng, bỗng nhiên mặt mày ủ rũ.

Mạnh Hạo lời nói vừa ra, mọi người nguyên một đám sắc mặt lập tức khó nhìn lên, cho dù cũng không có nói chuyện, nhưng nội tâm sớm đã đối với cái này nói thầm đứng lên, tu sĩ đau đầu, việc này quý tin.

Tu luyện có thể uốn éo đến bả vai, cái này tu luyện cũng không phải Tri Chu Cấp Mô Công, làm sao có thể sẽ uốn éo đến. . .

Nhất là cái kia khí hậu không phục, thì càng lại để cho đáy lòng của mọi người mắng to, bọn hắn tất cả mọi người không có thủy thổ không phục, hết lần này tới lần khác Mạnh Hạo nơi đây không phục?

Huống chi. . . Tất cả mọi người là hồn tiến đến, chưa từng nghe nói hồn còn có thể khí hậu không phục. . .

“Người xem ta đây cổ, cũng là đặc biệt đau nhức, ta hiện tại rất muốn nhất làm đấy, chính là nằm trong động phủ nghỉ ngơi, để cho ta cha cho ta tìm những cái kia xoa bóp lưu thông máu sự muối đám giúp ta khôi thông khí huyết, cái này chuyện nhỏ, ta thật sự là không thể giúp a.” Mạnh Hạo nhéo nhéo cổ, thở dài.

Mọi người cố nén nộ khí, giờ phút này nguyên một đám nội tâm phát điên, khi bọn hắn xem ra, cái này Mạnh Hạo là xích lõa trắng trợn khoe khoang, tại khoe khoang thân phận của hắn, tại khoe khoang hắn có một Chí Tôn lão phụ.

Còn tìm rồi một đám xoa bóp lưu thông máu sự muối. . . Việc này lại để cho nơi đây tất cả nam tính tu sĩ, nguyên một đám nghiêng răng nghiêng lợi.

“Cái kia, ta xem sắc trời cũng không sớm, cha ta còn chờ ta trở về ăn cơm, ta đi trước.” Mạnh Hạo đánh cho cái hà hơi, nói qua lại để ọi người nguyên một đám phát điên mà nói, quay người muốn rời đi.

“Đủ rồi!” Phương Du nắm chặt nắm đấm, nổi giận gầm lên một tiếng.

“Há miệng ngậm miệng cha người cha người, cha người là Kha Vân Hải sao!” Phương Du những lời này nói xong, nội tâm lập tức hối hận.

Mạnh Hạo bước chân ngừng lại, xoay người lúc, thần sắc lạnh lùng, nhìn Phương Du liếc.

”Phụ thân ta là ai, tuy nói ta cũng muốn biết, có thể cùng người không quan hệ. ,

“Người. . . Chẳng qua là cho người trước cái thang, sau đó mang theo mọi người cùng nhau qua cửa thứ hai cảnh giới, mở ra cái thứ ba cảnh giới mà thôi, việc này đối với người mà nói rất đơn giản, hơn nữa tại cái thứ ba cảnh giới, người cũng sẽ đạt được tạo hóa, huống hồ làm như vậy, mọi người kết xuống thiện duyên, ngày sau tại Nam Thiên đại địa, con đường của người mới có thể. . .” Phương Du lập tức mở miệng, nàng tuy nói cũng có muốn đi vào đệ tam cảnh giới khát vọng, nhưng chung quy mà nói, đối với Mạnh Hạo là hảo ý, vừa rồi cũng là nhất thời tức giận mới như thế mở miệng.

Điểm này, Mạnh Hạo minh bạch, đúng là bởi vì hắn ở đây Phương Du trên người không có cảm nhận được ác ý, rồi mới hướng kia luôn luôn không có gì địch ý, giờ phút này sắc mặt hòa hoãn một ít.

“Để cho ta mang bọn người tiến vào đệ tam cảnh giới, có thể.” Hắn nhàn nhạt mở miệng.

“Bất quá mười vạn Linh Thạch, quá ít, ta các người phải tại đệ tam cảnh giới bên trong, một nửa thu hoạch!”

”Việc này các người đồng ý, lập xuống ước định, phát hạ tâm nói, dùng đạo vẫn là thề, chúng ta tu sĩ, chú trọng lời thề, nhất là cùng tu hành tương quan, không muốn lưu lại khúc mắc, nếu không tu vi dừng lại không nói, cuối cùng có hình thần câu diệt một ngày. , .

“Như các người không đồng ý, tức thì quyền khi không có việc này, yên lặng chờ cái này cảnh giới thứ hai tan vỡ.”

“Lựa chọn như thế nào, chính các người lựa chọn.” Mạnh Hạo nói xong, quay người đẩy ra phòng bỏ cửa, cất bước đi ra.

”Chính người liền không muốn vào nhập đệ tam cảnh giới? , Vương Lệ Hải bỗng nhiên mở miệng.

”Tại đây cảnh giới thứ hai, ta đã đạt được đầy đủ, tiến vào không tiến vào đệ tam cảnh giới, đối với ta mà nói không sao cả. , Mạnh Hạo không quay đầu lại, cất bước đi xa.

595. Chương 595: Tình Thương Của Cha Như Núi!

Lưu lại mọi người trầm mặc, lẫn nhau nội tâm giãy giụa xoắn xuýt, đối với Mạnh Hạo nơi đây, cho dù là lửa giận ngút trời, nhưng cũng không thể tránh được, cái kia cái thang, bởi vì Mạnh Hạo mà xuất hiện, cũng liền chỉ có Mạnh Hạo có thể bước vào.

Bọn hắn đều thử qua, toàn bộ chỉ có thể chứng kiến, nhưng lại không cách nào đụng chạm.

Mấy ngày về sau, lúc Mạnh Hạo cùng bọn họ những người này lần nữa gặp nhau lúc, mỗi người đều tại Mạnh Hạo trước mặt, phát hạ lời thề, hứa hẹn một khi tiến vào đệ tam cảnh giới, đem đệ tam cảnh giới thu hoạch, tại đệ tam cảnh giới chấm dứt lúc, hoặc tại Mạnh Hạo sớm dưới sự yêu cầu, cho Mạnh Hạo.

Lời thề chứng kiến, cửa ra chính là đạo tức thì, đối với những thứ này ngày sau thành tựu không cách nào đoán chừng Nam Thiên đại địa Thiên Kiêu mà nói, bọn hắn không thể có lòng kết, một khi hủy nặc, bởi vì lời thề tại, khúc mắc xuất hiện, sẽ ảnh hưởng tu vi của bọn hắn.

Như chỉ là ngôn từ, hoặc là bình thường lời thề cũng liền mà thôi, có thể hết lần này tới lần khác khi bọn hắn nói ra lời thề về sau, Mạnh Hạo rõ ràng lấy ra một bộ nhìn như đơn giản, nhưng trên thực tế lại cực kỳ nham hiểm ác độc đạo pháp.

Đạo pháp này rất đơn giản, chỉ cần có đủ Trúc Cơ trở lên tu vi, liền có thể tu hành, kia tên đạo chứng.

Là Mạnh Hạo mấy ngày nay, tại Kha Vân Hải ngoài động phủ, hướng Kha Vân Hải muốn tới đấy, là ở cái này Viên Cổ thời đại liền tồn tại, chuyên môn lẫn nhau trói buộc ước định đạo pháp một trong.

Có đạo này pháp tại, một khi hủy nặc, lập tức liệt hồn, Đại Đạo vô duyên, tu vi ngã xuống.

Mọi người không thể làm gì, vì tiến vào đệ tam cảnh giới, chỉ có thể cẩn thận từng li từng tí phát ra lời thề, dùng đạo chứng là thề, hoàn thành lẫn nhau ước định, về phần cá biệt không muốn phát ra lời thề người, không cần Mạnh Hạo ra tay, tại cái khác người dưới áp lực, cũng đều bộ có thể cắn răng tiếp nhận.

Dù sao, không người nào nguyện ý lại để cho bản thân trả giá thật nhiều, mà có người không nỗ lực, liền có thể thu hoạch.

Nhưng hiển nhiên bọn hắn cũng không biết bọn hắn tự cho là toàn bộ trong đám người, không có Chỉ Hương không có Hồ Duyên lão tổ.

Tương đối Mạnh Hạo nơi đây, cũng phát hạ lời thề, sẽ dựa theo yêu cầu của bọn hắn, bước lên thông thiên bậc thang, nhưng thời gian chính hắn đến canh đầu là hứa hẹn, tại cảnh giới thứ hai trong những ngày kế tiếp sẽ không đi lấy thế uy áp bọn hắn để cho bọn chúng có thể không cần cẩn thận ẩn núp xuống dưới.

Cái hứa hẹn này, đối với kia người khác mà nói là chờ đợi đã lâu đấy, bọn hắn từng rất nhiều lần tự hỏi, chính mình có lẽ là các thời kỳ tông môn trong gia tộc, tiến vào cái này cảnh giới thứ hai trong, rất biệt khuất được rồi.

Không dám đường hoàng, không dám nhận gần thứ tư phong, thậm chí chứng kiến những cái kia hoàn khoa từ phía trên bên trên gào thét mà qua, đều muốn lập tức cúi đầu, sợ bị Mạnh Hạo nhận ra.

Cuộc sống như vậy, bọn hắn qua mấy tháng, sớm đã chịu được đến rồi cực hạn, giờ phút này rút cuộc có thể yên lòng, hưởng thụ một ít cái này Viễn Cổ ánh mặt trời. . .

Cùng mọi người đã đạt thành ước định về sau, Mạnh Hạo minh bạch ly khai nơi đây ngày, đã sắp đến rồi, hắn muốn ly khai cái này hư ảo Viễn Cổ thế giới, trở lại chân thật trong hiện thực.

Đối với nơi này, hắn không có gì không muốn, hoàn khoa cũng tốt, thân phận cũng được, hết thảy đối với Mạnh Hạo mà nói, chẳng qua là một giấc mộng mà thôi, mộng tỉnh lúc, hết thảy đều có thể quên.

Có thể duy chỉ có, hắn không muốn quên cả đời này phụ thân, Kha Vân Hải.

Cái loại này tình thương của cha, lại để cho Mạnh Hạo đắm chìm ở bên trong, không muốn thức tỉnh, không muốn mộng chấm dứt một khắc, chính mình đem Kha Vân Hải quên, tại đây hư ảo Viễn Cổ, hắn cảm nhận được cái loại này phụ thân ở bên cạnh cảm giác.

Loại cảm giác này, thậm chí có thể nói đền bù Mạnh Hạo nội tâm, trước kia lưu lại tiếc nuối.

Hắn không có ở đây cảm ngộ đạo pháp, mỗi ngày ngoài trừ luyện đan bên ngoài, nhiều thời gian hơn, là khoan chân ngồi ở Kha Vân Hải ngoài động phủ, cho dù Kha Vân Hải không có mở ra động phủ cửa, nhưng Mạnh Hạo như trước ngồi ở chỗ này, thảnh thơi nói chuyện.

Sinh hoạt, tựa hồ thì cứ như vậy bình tĩnh xuống dưới, gợn sóng không sợ hãi, bình bình đạm đạm, Hứa Thanh vẫn còn nhắm quan, thủy chung không có mở mắt ra, Mạnh Hạo cũng thói quen cuộc sống như vậy, thậm chí hắn không chỉ một lần nghĩ tới, nếu như liên tiếp tục như vậy, cũng chưa hẳn không phải một loại nhân sinh.

Cho đến nửa tháng sau, lúc trùng điệp một màn hầu như mỗi ngày đều sẽ xuất hiện lúc, Mạnh Hạo biết, hắn muốn đi, cái loại này nội tâm không muốn, còn có từng trận phức tạp khó tả suy nghĩ, lại để cho Mạnh Hạo trong nội tâm luôn trôi lên phiền muộn.

Hắn nhìn lấy bầu trời, nhìn xem đại địa, nhìn xem đệ nhất trọng thiên bảy tòa ngọn núi, nhìn xem thứ tư núi, nhìn xem Kha Vân Hải động phủ, hắn nhắm mắt lại, sẽ xuất hiện từ lại tới đây phát sinh từng màn sự tình.

Ban đầu thừa nhận sai lầm, từ nay về sau quất đánh, lại về sau Kha Vân Hải cương chiêu, Yêu Tiên Thập bên trong, cả đời này phụ tử, đây hết thảy hết thảy, Mạnh Hạo không cách nào quên.

Hắn bỗng nhiên rất cảm tạ Kha Cửu Tư, cảm tạ hắn tiền đưa chính mình tiến đến, thành toàn hắn, cũng thành toàn rồi chính mình.

“Tình thương của cha như núi. . .” Không biết có phải hay không như vậy suy nghĩ, ảnh hưởng tới hắn Đan đạo, tại đây một ngày đêm khuya, Mạnh Hạo luyện hắn ở đây cái này cảnh giới thứ hai bên trong, cuối cùng một lò đan được.

Cái này lô đan được, đến cùng đều để vào rồi thuốc gì cây cỏ, Mạnh Hạo quên mất, hắn đắm chìm tại đối với Kha Vân Hải tôn kính trong, đắm chìm tại mấy ngày này mỹ hảo ở bên trong, đắm chìm tại cả đời này tình phụ tử trong, hướng về trong lò đan, để đó được thảo.

Mỗi một loại dược thảo hương vị, đều đại biểu nội tâm của hắn màu sắc, dần dần điều hòa ở một chỗ, đã bắt đầu luyện đan, không có đi cân nhắc thành bại, có chẳng qua là nhớ lại, nhớ lại ở chỗ này từng màn, nhớ lại Kha Vân Hải tình thương của cha, nhớ lại còn nhỏ trong trí nhớ, phụ thân của mình, thân ảnh mơ hồ.

Bầu trời đêm, không trăng.

Mạnh Hạo luyện đan, tại đây trong lúc bất tri bất giác, xấu hổ dần dần toàn bộ lò đan truyền ra từng trận không cách nào hình dung thanh âm, coi như Tiên khúc, hay vẫn là tấu ca, khi thì vui sướng, khi thì phiền muộn.

Trong thanh âm mang theo không muốn, từ từ truyền ra, vang vọng tại thứ tư trên đỉnh, lại để cho thứ tư phong hết thảy mọi người, đang nghe rồi về sau, cả đám đều ngẩng đầu lên, kinh ngạc nhìn xem đỉnh núi truyền đến thanh âm này địa phương.

Thanh âm này, như gió giống nhau, thổi qua mọi người trái tim, thổi lên từng vòng rung động, tạo nên bọn hấn trong nội tâm trí nhớ, tựa hồ nhớ lại từng đã là chính mình.

Tại đây trong hồi ức, mỗi người cũng không cùng, dường như một cái lớn lên hải tử, nhìn mình phụ thân uốn lượn ở dưới lưng, trong nháy mắt phát hiện, nguyên lai phụ thân đã lão. . . Đấy lòng có chút chua xót.

Phảng phất là nhớ lại từng đã là tuổi nhỏ, đôi mắt phụ thân nghiêm khắc, đấy lòng sinh ra phản nghịch, từng tại trong lòng nói qua: "Đừng nói nhiều rồi! , .

Có thể cho đến nhiều năm, đôi mắt đầu đầy tóc trắng lão nhân nằm ở trên giường bệnh, người cầm chặt hấn gầy gò tay, chảy nước mắt, nội tâm nhẹ lẩm bầm: "Nói thêm nữa một ít a. . . Phụ thân của ta."

Rất nhiều người, trong lúc bất tri bất giác, buông xuống hết thủy tu hành, kinh ngạc nhìn xem đỉnh núi, không biết mình đã ở cái này hồi ức trong, nước mắt chảy xuống.

Hứa Thanh mở mắt ra, trong mắt mang theo mờ mịt, sự bi thương của nàng, chậm rãi hiển hiện, nàng nghĩ tới nhà của mình, nghĩ tới trong trí nhớ, mơ hồ đã qua đời đi cha mẹ.

"Ta nghĩ về nhà" ". ." Hứa Thanh thì thào.

Trong lò đan, truyền ra thanh âm, vang vọng toàn bộ thứ tư phong, Mạnh Hạo không biết, hấn đắm chìm tại trong suy nghĩ, luyện đan, như là phổ nhạc giống nhau, cũng như Mộc Điều, dùng phương thức như vậy, đem ngôn từ không cách nào biểu đạt suy nghĩ, dung nhập trong đó.

Đan được này tại trong lò đan luyện chế thanh âm, vốn là bình thần không có gì lạ đấy, nhưng hôm nay, bởi vì ẩn chứa tình cảm, bởi vì ẩn chứa Mạnh Hạo suy nghĩ, dường như có đủ rồi sinh mệnh, có đủ rồi linh, đã vượt qua thiên lại.

Dù sao vấn đề này, rất động lòng người đấy, chính là tình. . . Tình yêu tuy đẹp, có thể nhưng lại xa xa không bằng thân tình vô tư.

Thời gian dần qua, thứ ba phong, thứ năm phong Yêu Tiên tông đệ tử, cũng nghe đến nơi này đến từ thứ tư phong luyện đan thanh âm, thanh âm này, không cần đi biểu đạt cái gì, người đã nghe được, sẽ hạ xuống hết thủy tu hành, sẽ đứng ở chỗ đó, thông qua thanh âm này, nghĩ đến phụ thân của mình.

Càng ngày càng nhiều đệ tử, nguyên một đám trầm mặc, tại đây trong thanh âm, trong đầu của bọn hấn, nhắc lên từng màn thuộc về trí nhớ của mình.

Phụ thân hút thuốc thương, dưới trời chiều nếp nhăn gương mặt, quay đầu lại lúc, mang theo làm cho người ta thoáng cái bình tĩnh đáng tươi cười, vuốt ve đầu của mình.

Ánh mặt trời trong, ta cười phụ thân trên cổ, bị gió lên cao cao lúc, tiếng cười của ta mang theo vui vẻ, khi đó ta đây, không biết mình tiếng cười, chính là phụ thân vui vẻ.

Cặp kia vững vàng tay, ta không muốn chứng kiến dần dần khô si. . .

Vương Lệ Hải, đã nghe được cái thanh âm này, hấn không lại ngồi xuống, kinh ngạc nhìn phía xa đen kịt hư vô, hấn nghĩ tới chính mình nghiêm khắc phụ thân.

Hàn Bối, đã trầm mặc, lòng của nàng bỗng nhiên xé rách, nàng cúi đầu, nàng vĩnh viễn nhớ rõ, một năm kia, phụ thân của nàng mang theo nàng, tại Thanh La Tông bên trong, tập tễn thân ảnh.

Thời gian dần qua, thứ hai phong, thứ sáu phong, cũng đều đã nghe được cái thanh âm này, này dây thanh lấy tình thương của cha, cuồng phong cũng không cách nào thổi tan chút nào, cho dù là trong Thiên Địa rất ác chi nhân, cũng sẽ ở thanh âm này trong, tìm được thuộc về hấn chính mình nhớ lại.

Đã từng, đôi mắt người gió lên tay, ta từng trợn mắt nhìn, thậm chí ra tay phản kháng, đóng sập cửa mà đi lúc, không nhìn thấy người run rẩy thân thể, thất vọng ánh mắt.

Cho đến cái ngày đó đêm mưa, bệnh nặng tại giường ta đây, mở ra móng lung hai mắt, thấy được người đã tóc trắng thân ảnh quỳ lạy tại thân mình trước cầu nguyện, vì bệnh của ta, bận rộn, bán của cải lấy tiền mặt hết thấy, chỉ vì con của mình, có thể khỏi hấn.

Một khắc này, tay của ta đang run, lòng ta tại xé, ta nghĩ mở to miệng, nói một tiếng. . . Phụ thân, ta sai rồi.

Luyện đan thanh âm, dần dần truyền vào đệ nhất phong, truyền vào thứ bảy phong, hai ngọn núi này cũng đều vang vọng cái thanh âm này lúc, Yêu Tiên tông đệ nhất trọng thiên, tất cả khu vực, đệ tử ngoại môn cũng tốt, nội môn đệ tử cũng được, còn có đệ tử hạch tâm, thậm chí Trưởng lão, tất cả mọi người. . .”, cho dù là trên thế giới này, cường đại nhất Tiên, trong lòng của hắn, cũng sẽ đối với thanh âm này, sinh ra một vòng nhớ lại.

Nổi lên đồng cảm, phù rồi hồi ức, toàn bộ Yêu Tiên tông, tại đây một cái chớp mắt, toàn bộ yên tĩnh. . . Tất cả mọi người, đều ở đây trong thanh âm, dường như về tới qua.

Đệ nhất phong Chí Tôn, thứ hai phong, thứ ba phong, thứ năm phong, thứ sáu phong, thứ bảy phong. . . Sáu cái Chí Tôn, nguyên một đám tại đây trong thanh âm, ngẩng đầu, nhìn qua thứ tư phong, nét mặt của bọn hắn mang theo phiền muộn, bọn hắn thấy được Mạnh Hạo luyện đan, đã nghe được cái này luyện đan bên trong, Mạnh Hạo thanh âm.

Cho dù là bọn họ ở bên trong, trước đối với Kha Cửu Tư ghét nhất Chí Tôn, giờ phút này cũng đều tại đây trong trầm mặc, truyền ra thở dài.

“Hắn. . . Rút cuộc trưởng thành, Vân Hải huynh. . . Nhìn qua người một đường. . . Đi tốt.”

Tại đây một cái chớp mắt, Yêu Tiên tông bên trong, nhiều hơn mặt khác thanh âm, thanh âm này. . . Là tiếng chuông, là. . . Chuông tang.

596. Chương 596: Dầu Hết Đèn Tắt

Tại phong thứ hai trên đỉnh, Tổng Giai đỡ một bên Thanh Tùng, kinh ngạc nhìn phương hướng thứ tư phong, cặp mắt của nàng chẳng biết lúc nào, đã xuất hiện mê man, nước mắt chẳng biết lúc nào, đã xẹt qua đôi má.

Bên tai của nàng quanh quẩn đan âm, thanh âm này tại đáy lòng của nàng, tạo nên từng tầng một rung động, tạo thành một màn lại một màn, nàng từng đã là trí nhớ.

Trí nhớ phụ thân, trong trí nhớ chính mình...

Có người đem con gái, xưng là hòn ngọc quý trên tay, tại Tổng Giai trong trí nhớ, nàng... chính là phụ thân trên bàn tay Minh Châu.

Đan âm thanh quanh quẩn, từng tiếng phập phồng, phiêu diêu toàn bộ đệ nhất trọng thiên, lấy nhiễm trăm vạn người, cũng lấy nhiễm Phương Du, nàng trầm mặc, đáy lòng của nàng cực kỳ phức tạp, có bức bối, lại có hồi ức. Nàng hồi ức, là bởi vì nàng nghĩ tới phụ thân, như vẫn sinh bình thường, nhìn như ôn hòa, nhưng là có nghiêm khắc phụ thân, còn có chỗ ấy lúc từng màn ám áp.

Nàng bức bối, là bởi vì thanh âm này từ thứ tư phong truyền ra, nàng có thể cảm nhận được, đến từ Mạnh Hạo, đến từ Mạnh Hạo đối với một cái cũng không phải là phụ thân hắn chỉ nhân, sinh ra thân tình.

“Cha, người năm đó lựa chọn, chính xác sao?” Phương Du thì thào, chẳng biết lúc nào, trong mắt của nàng đã có vệt nước mắt, nàng nghĩ tới khi còn bé, mỗi lần chứng kiến mẫu thân thút thít nỉ non, còn có phụ thân đứng ở cửa sổ bên cạnh, nhìn về phía xa xa thâm sâu trong mang theo ánh mắt phức tạp.

Ánh mắt kia trong, giống như ẩn chứa một loại yêu, Phương Du lúc ấy không hiểu, nàng sau khi lớn lên nhớ lại, cái kia đích thật là một loại yêu, không phải đối với chính mình, mà là hướng phía xa xa hư vô trong, không biết tồn tại ở nơi nào một người.

Tình thương của cha, cùng tình thương của mẹ hoàn toàn bất đồng, hắn càng hàm súc, càng không nói gì, như núi, người còn nhỏ nhìn, hắn là của người thần hộ mệnh thiếu niên nhìn, hắn tựa hồ biến thành ngàn

cản ánh mắt người chường ngại, thanh niên lúc có lẽ người sẽ cảm thấy, hấn biến thấp, người cho rằng người đã so với hấn cao.

Nhưng trung niên lúc, lúc người lần nữa nhìn ngọn núi kia, người sẽ chợt phát hiện, hấn vẫn luôn tại đó vẫn luôn tại yên lặng nhìn mình kiêu ngạo, cuồng vọng, ích kỷ, cùng với hẹp, hấn đều tại bao dung, vô thanh vô tức bao dung.

Người hiểu ý ngọn nguồn chua xót, người sẽ bình tĩnh đại ngộ, cái này... chính là tình thương của cha.

Người có được lúc có lẽ cảm thụ không sâu, nhưng một khi người đã mất đi, người liền đã mất đi trong nội tâm thiên!

Con muốn nuôi dưỡng mà thân không có ở đây, cái này là bức nào bi thương, đây là trong cả đời, sâu nhất thút thít nỉ non.

Mạnh Hạo luyện đan, đan âm quanh quần đệ nhất trọng thiên, bảy đại ngọn núi trăm vạn đệ tử, toàn bộ trầm mặc, liền Chí Tôn tại thời khắc này, cũng trầm mặc.

Nghe thanh âm, phù phát hiện mình nhớ lại...

Đã từng lúc, ta cho là ta đã lâu đại, đối mặt người rất nhiều ngôn từ, rất nhiều quấy nhiễu, ta cảm thấy được người thay đổi, ta cảm giác mình đã có thể một mình bay lượn.

Cho đến ta gãy cánh, đầy người mỗi một, đã bay cực kỳ lâu, ngẫu nhiên một lần quay đầu lại, ta chợt nhớ tới người, nhớ tới người theo như lời hết thấy, mà khi ta quay đầu lại lúc, chỉ có thể nhìn đến người phản mộ, trước mộ phần, ta khóc, ta nghĩ nói, phụ thân... Ta sai rồi.

Đã từng, ta cúi đầu xuống nhìn xem người, quay người rời đi chỉ vì chứng minh chính mình, một số năm sau, lúc có một ngày ta thắng thế giới, mang theo vinh quang của ta đi vào trước mặt của ngài, ta vốn định nhìn người bộ dáng giết mình. Nhưng ta nhìn thấy đấy, là người cho ta kiêu ngạo ánh mắt, một khắc này, ta bỗng nhiên đau lòng, ta ôm lấy tóc trắng xoa người, nhẹ giọng nói qua.

“Phụ thân, ta đã trở về.”

Quý Tiểu Tiểu nước mắt chảy xuống, nàng đắm chìm tại chính mình hồi ức trong, nghĩ tới rất nhiều...

Lý Thi Kỳ trong đầu, xuất hiện là sư tôn của nàng, nàng không biết mình có phụ thân là ai, nàng mở hai mắt ra, lần thứ nhất thấy, không phải là của nàng sư tôn, nhưng chẳng biết lúc nào lên, trong trí nhớ của nàng, sư tôn như cha.

Nàng xưng hô hấn sư tôn, nhưng dưới đáy lòng, nàng xưng hô hấn là phụ thân.

Nàng là con nuôi, tại tã lót lúc liền đã mất đi song thân, sau khi lớn lên, bộ dáng của nàng rất đẹp. Nhưng khi còn nhỏ trên người của nàng có thường nhân không có tàn tật, là sư tôn của nàng, một chút cải biến nhân sinh của nàng.

Không có sư tôn của nàng, sẽ không có bây giờ Lý Thi Kỳ.

Hấn từng mang theo nàng, tìm kiếm qua quê quán dấu vết, nhưng tìm thật lâu, cho đến nàng nhẹ giọng mở miệng.

“Sư tôn, không tìm, đời này người là sư tôn của ta, kiếp sau, ta hy vọng người là phụ thân của ta.”

Luyện đan thanh âm, tiếp tục quanh quần, thanh âm này đã động mỗi người, ảnh hưởng tới mỗi người, lây nhiễm mỗi người...

Mạnh Hạo thần sắc mờ mịt, hấn đan, vẫn còn luyện chế, lò đan thanh âm, càng truyền ra, mỗi một thanh âm trong, đều ẩn chứa hấn đối với Kha Vân Hải không muốn, đều ẩn chứa hấn tình thương của cha khát vọng.

Hấn không chút nào biết, tại hấn sau lưng, chẳng biết lúc nào xuất hiện một thân ảnh người mặc áo trắng, có tóc dài, thân thể gầy gò, toàn bộ người lộ ra tuế nguyệt khí tức, tang thương dường như Viễn Cổ.

Hấn, mới là Kha Cửu Tư.

Hắn đứng ở Mạnh Hạo sau lưng, kinh ngạc nhìn Mạnh Hạo trước mặt lò đan, giống như có thể nhìn tới vĩnh viễn.

Đan này, là Mạnh Hạo luyện, đan thanh âm, có Mạnh Hạo, cũng có hắn.

Cho đến cái kia chuông tang, đã bắt đầu gõ vang, thoáng một phát, thoáng một phát, thoáng một phát...

Không phải từng cái đệ tử tử vong, đều có chuông tang, cho dù là đệ tử hạch tâm, cũng đều không có như vậy tư cách, mặc dù là đệ tử thân truyền, cũng giống nhau không có tiếng chuông đưa tiễn.

Trừ phi là, đối với toàn bộ tông môn, lập được đại công chi nhân, mới có thể có cái này Yêu Tiên tông tiếng chuông, vì kia sâu xa hộ đạo.

Trừ này ra... chỉ có Chí Tôn vẫn lạc, mới xuất hiện toàn bộ tông môn chuông tang vang lên...

Lúc thứ chín âm thanh chuông tang quanh quẩn, Mạnh Hạo thân thể chấn động mạnh một cái, hắn chậm rãi ngẩng đầu, giờ khắc này, phía sau hắn Kha Cửu Tư hư ảo thân ảnh, cũng ngẩng đầu lên.

“Tiếng chuông...” Mạnh Hạo thì thào, trong lòng của hắn thoáng cái bị sợ hãi tràn ngập, giờ khắc này, cái gì luyện đan, cái gì hư ảo, cái gì Viễn Cổ, đều lập tức biến mất, cho dù là một lò Tiên Đan ở trước mặt của hắn sắp thành công, hắn đều không để ý.

Thân thể của hắn run rẩy, một cái lại để cho hắn dường như bị hắc ám thôn phệ đáp án, phù hiện tại trong đầu của hắn lúc, Mạnh Hạo thân thể run rẩy lên, hắn chợt đứng người lên.

Tại hắn đứng dậy lập tức, lò đan nổ vang, kia bên trong đan dược trong sát na nổ tung, theo chúng nổ tung, cùng Mạnh Hạo ở giữa liên hệ, cũng lập tức gián đoạn, Mạnh Hạo phun ra một ngụm máu tươi, máu tươi của hắn rơi vào tan vỡ trong lò đan, cái này ngụm máu tươi, ẩn chứa Mạnh Hạo giờ phút này trong nội tâm không cách nào hình dung suy nghĩ, cái kia trong suy nghĩ ẩn chứa con đối với cha, cái loại này dứt bỏ không ngừng thân tình.

“Cha...” Mạnh Hạo thân thể không chút do dự nhảy mắt lao ra.

Lao khỏi đan phòng Mạnh Hạo, cũng không có chú ý tới, ở đằng kia nghiền nát trong lò đan nguyên bản vốn một lò mười hạt đan dược, giờ phút này nổ chín hạt, nhưng này chín hạt vỡ vụn, phóng xuất ra dược lực, nhưng là lập tức ngưng tụ tại thứ mười hạt bên trên.

Khiến cho cái kia thứ mười hạt đan dược, tại một sát na xuất hiện lập lòe, giống như từ hư ảo, biến thành chân thật!

Nhất là Mạnh Hạo máu tươi, cái kia ẩn chứa chí tình chí nghĩa máu tươi, tại thời khắc này, toàn bộ bị cái kia thứ mười hạt đan dược hấp thu, khiến cho Đan này... một cái chớp mắt, dường như triệt để hoàn thành lột xác từ hư hóa thật!

Đan này, dù là hư hóa thật, dù là đã đạt đến Mạnh Hạo trong giấc mộng yêu cầu, nhưng giờ phút này Mạnh Hạo, trong óc của hắn, không có đan dược, có chăng qua là lo lắng, đó là quên mất mình là ai lo lắng...

Hắn chợt lao ra chạy ra khỏi đan phòng, lao ra khỏi động phủ, chạy ra khỏi nơi ở, cả người hóa thành nhất đạo nhanh đến không cách nào nữa nhanh đến cầu vồng, thẳng đến Kha Vân Hải động phủ bay đi.

Chuông tang, tại cái này trong Thiên Địa, tại đây đệ nhất trọng thiên bảy đại ngọn núi ở bên trong, không ngừng mà quanh quẩn... Một tiếng, một tiếng, lúc gõ vang thứ mười ba âm thanh, Mạnh Hạo xuất hiện ở Kha Vân Hải ngoài động phủ.

Nhìn xem cái kia đóng thật chặt động phủ đại môn, Mạnh Hạo trong mắt chảy xuống nước mắt, hắn quỳ gối rồi trước cổng chính.

“Phụ thân!” Thanh âm này không cao, nhưng lại truyền khắp toàn bộ thứ tư phong, Mạnh Hạo con mắt ướt, hắn ở đây cái này hư ảo Viễn Cổ, trong lúc bất tri bất giác, đã đem chính mình triệt để chìm vào tiến đến, Kha Vân Hải xuất hiện, bổ sung chỗ trống hắn thiếu niên bắt đầu, liền thủy chung tình thương của cha.

Đoạn này chỗ trống, ngày bình thường bị Mạnh Hạo cẩn thận che giấu, hắn không muốn để cho người khác đi đụng chạm, thậm chí mình cũng không nguyện đi đụng phải.

Cho đến tại đây hư ảo Viễn Cổ trong, Kha Vân Hải xuất hiện, đem đây hết thấy... bỏ sung.

Mạnh Hạo lòng đang xé rách, giờ khắc này, hắn cảm thấy Thiên Địa đều đã mất đi màu sắc, một loại không cách nào hình dung cảm giác, lập tức hàng lâm toàn thân, coi như thân thể đã trở thành một cái hắc động, hút đi rồi chính mình hồn, hút đi rồi tính mạng của mình, hút đi rồi chính mình hết thấy.

“Phụ thân...” Mạnh Hạo chảy nước mắt, nhìn xem động phủ đại môn, ngoại giới chuông tang vẫn còn quanh quẩn, đã gõ mười chín tiếng, mỗi gõ vang thoảng một phát, đều có một đạo màu xanh quang sáng, xuất hiện ở thứ tư trên đỉnh, giờ phút này trên ngọn núi phương trong hư không, như vậy quang sáng, đã có mười chín cái.

“Đừng khóc.” Ngay tại Mạnh Hạo nước mắt, từ trên gương mặt rơi xuống, giọt rơi trên mặt đất lúc, động phủ đại môn, vô thanh vô tức mở ra, Kha Vân Hải mang theo một mỗi thanh âm, từ trong đó chậm rãi truyền ra.

Mạnh Hạo thân thể chợt chấn động, hắn rất nhanh ngẩng đầu, không chần chờ chút nào, lập tức liền vọt vào, đi vào đen kịt động phủ, thấy được tại động phủ trên giường đá, khoanh chân ngồi xuống Kha Vân Hải.

Kha Vân Hải, càng già nua, dường như toàn bộ người tản ra mục nát, thậm chí tại trên người của hắn, giờ phút này có từng trập màu trắng quang điểm, bay ra, dường như thân thể của hắn, đang đứng ở tọa hóa bên trong.

Bên cạnh hắn ngọn đèn, giờ phút này đã dầu hết đèn tắt... hào quang yếu ớt, dường như gió thổi qua, sẽ dập tắt.

Một cái cực lớn quan tài, ngay ngắn đặt ở một bên, cái này quan tài bên trên điêu khắc cái này rất nhiều điềm lành chi thứ, toàn bộ quan tài nhìn như bình thường, nhưng trên thực tế như cẩn thận nhìn, sẽ mơ hồ nhìn ra, này hòm quan tài không tầm thường.

“Cửu Tư, đừng khóc... ngươi đã trưởng thành, phụ thân không cách nào tiếp tục cùng ngươi, về sau đường, cần nhờ chính ngươi... Ta duy nhất còn có thể làm đây, chính là tại trước Quy Khư tọa hóa, vì ngươi rèn ra một món đồ, vì phụ suốt đời Chí Bảo!” Kha Vân Hải khàn khàn mở miệng, trong mắt mang theo cương chiều, nhìn Mạnh Hạo.

Ngoại giới chuông tang, đã gõ vang năm mươi bảy tiếng, chín mươi chín âm thanh về sau, hồn cuối cùng có tán, theo tiếng chuông biến thành chín mươi chín quang sáng, trở về Thiên Địa, đi vào sâu xa...

597. Chương 597: Trở Thành Kiêu Ngạo Của Người

“Ly Thần Quyết, có thể tu bắt tử thần hồn, nhưng độ khó khăn quá lớn. . . Còn có rồi cái này miệng quan tài, liền có thể giúp ngươi tu hành thuật này, có nó tại, dù là hạo kiếp ngập trời, ngươi. . . Cũng có thể sống xuống dưới!”

Ngắn ngủn mấy câu, Kha Vân Hải nói xong, đã thở hồng hộc, sắc mặt trắng xám, thân thể bên ngoài màu trắng quang điểm, càng ngày càng nhiều, vờn quanh tại trên người của hắn, khiến cho giờ khắc này Kha Vân Hải, dường như hơn nhiều tầng một vàng sáng.

Hắn hiền lành nhìn qua Mạnh Hạo, ánh mắt kia sâu sắc không muốn, mang theo cương chiều, mang theo đau lòng. . . Hắn sợ hãi chính mình rời đi, lưu lại hài tử, bị người bắt nạt, sẽ cô độc, sẽ trầm mặc.

Mạnh Hạo cắn môi, quỳ gối Kha Vân Hải trước mặt, hắn nước mắt, đã mất âm thanh.

“Khóc cái gì, nam nhi đương thời, rơi lệ càng nhiều, đạo lại càng không kiên, người đứa nhỏ này. . .” Kha Vân Hải tay phải giống như khó khăn nâng lên, Mạnh Hạo chảy nước mắt, đi lên trước, nhích tới gần Kha Vân Hải.

Lại để cho Kha Vân Hải đã tràn đầy nếp nhăn tay, vuốt ve đầu của hắn.

“Người đã trưởng thành rồi. . .”

“Cha. . .” Mạnh Hạo ngẩng đầu, nhìn qua tràn ngập Tử khí, đã là dầu hết đèn tắt Kha Vân Hải, tâm của hắn tại xé rách, thân thể của hắn run rẩy, cái loại này phụ thân sắp rời đi cảm giác, vô cùng mãnh liệt trong lòng của hắn đánh thẳng vào.

Hắn. . . Sớm đã đem Kha Vân Hải, nhìn đã thành phụ thân của mình.

“Người cuối cùng có vừa chết, việc này không thể đổi, Lý Chủ còn mạng tại chúng, ta thân là đệ nhất trọng Thiên Chí Tôn, muốn tuân thủ. . .”

“Vì sao phải tuân thủ, đời ta tu sĩ, sở tu không phải là trường sinh sao, vì sao phải đem trường sinh buông tha cho!” Mạnh Hạo nhìn qua Kha Vân Hải, chảy nước mắt, thì thào mở miệng.

Kha Vân Hải trầm mặc, thời gian dần qua ngẩng đầu, giống như ánh mắt có thể xuyên thấu động phủ. Nhìn về phía nơi xa tương lai. Giờ phút này ngoại giới tiếng chuông. Đã gõ vang sáu mươi chín xuống, cũng rần vang vọng, chuông tang vang lên.

“Đời ta tu sĩ, sở tu không chỉ là vì trường sinh, mà là đối với đạo truy cầu. . . Nghe thấy đạo người, sớm sống chiều chết, hỏi người, nay tịch cầu gì hơn. . .” Kha Vân Hải cúi đầu xuống. Nhìn qua Mạnh Hạo.

“Sống cùng chết, đối với vi phụ mà nói, không trọng yếu, nếu không có Lý Chủ, vi phụ sớm đã không biết chết đi bao nhiêu lần. . . Sinh tử không đáng sợ, ta duy chỉ có lo lắng đây. . . Chính là người. . .” Kha Vân Hải vuốt ve Mạnh Hạo đầu, hắn đã không có rồi bao nhiêu khí lực, trong mắt mang theo hiền lành, còn có cái kia càng phát ra nồng đậm cứng chiều.

“Nhiều năm trước, ta vốn nên vẫn lạc đây. Có thể ta lo lắng người, lúc này mới kéo dài đến nay. Như có khả năng, ta cũng muốn tiếp tục cùng người đi xuống đi, giống nhau Yêu Tiên Thập bên trong, người đi theo phía sau của ta, ta mang theo người. . . Đi về hướng xa xa.” Kha Vân Hải mỉm cười, chẳng qua là sắc mặt trắng xám, thân thể càng ngày càng nhiều màu trắng quang điểm, khiến cho nụ cười này, phẳng phất có chút ít xa xôi.

“Cha. . .” Mạnh Hạo giữ chặt Kha Vân Hải tay.

“Huynh đệ tỷ muội của người, đều đã rời đi, ta lại rời đi, thế gian này thân nhân của người, cũng chưa có. . . Ta hy vọng người về sau. . . Có thể hiểu chuyện một ít.” Kha Vân Hải nhìn xem Mạnh Hạo, trong mắt hiền lành càng đậm, không muốn thêm nữa, như hắn theo như lời, hắn cả đời này, giờ phút này không yên lòng nhất, chính là trước mắt hài tử.

Nếu có nửa điểm hy vọng, hắn đều đi thu hoạch, làm ình có thể có nhiều thời gian hơn, nhìn xem Kha Cửu Tư, một chút chính thức lớn lên.

Mạnh Hạo nói không nên lời đáy lòng là cái gì suy nghĩ, tâm của hắn đau đớn, dường như thế giới tại trước mắt chạy bại, dường như trong thân thể đã có một cái vòng xoáy, hút đi rồi chính mình hết thấy suy nghĩ.

Hắn chỉ có thể nắm thật chặt Kha Vân Hải tay, chỉ có thể chảy nước mắt, mở to miệng, lại nói không ra chút nào lời nói.

“Đừng khổ sở, huynh đệ tỷ muội của người đám, đều đang đợi lấy ta, ta cũng là phụ thân của bọn hắn, muốn đi cùng bọn họ. . . Cửu Tư, phụ thân hy vọng có một ngày, sẽ tới thăm ở bên trong, vì người kiêu ngạo. . .”

Phía ngoài tiếng chuông, giờ phút này đã vang vọng thứ tám mươi chín xuống, Kha Vân Hải thân thể, đã hoàn toàn bị màu trắng quang điểm vờn quanh, thậm chí Mạnh Hạo cầm lấy tay của hắn, giờ phút này cũng đều mơ hồ, duy chỉ có Kha Vân Hải hiền lành mỉm cười, còn rõ ràng tồn tại.

Chẳng qua là cặp mắt của hắn, đã hơi dần dần ảm đạm, sẽ ở cuối cùng mười hạ chuông tang trong, mất đi tất cả sáng bóng, hóa thành vô số quang điểm, từ nay về sau biến mất tại thế gian.

Mạnh Hạo tâm, như bị xé mở, hần run rẩy được chứ thân thể, cầm lấy đã mơ hồ như muốn bắt không được Kha Vân Hải bàn tay.

“Cha. . .”

Bỗng nhiên, Kha Vân Hải dần dần ảm đạm hai mắt nháy mắt ngưng tụ, phảng phất là cái này ngưng tụ, ngưng tụ hần giờ phút này cuối cùng Sinh Mệnh lực, kinh ngạc nhìn xem Mạnh Hạo.

Ở hai mắt của hần trong, Mạnh Hạo sau lưng, giờ phút này chậm rãi ngưng tụ ra rồi một thân ảnh, một cái cùng Mạnh Hạo bộ dạng hoàn toàn bất đồng, mặc một thân áo trắng, có tóc dài, nhìn như thanh niên, nhưng lại ẩn chứa vô tận tang thương thân ảnh.

Chính là. . . Kha Cửu Tư!

Kha Cửu Tư nhìn xem phụ thân của mình, trong mắt của hần chảy nước mắt, chậm rãi quỳ xuống, cùng Mạnh Hạo trùng điệp lại với nhau.

Kha Vân Hải trên mặt lộ ra mỉm cười, hần sớm sẽ hiểu đây hết thảy, giờ phút này lắc đầu lúc, tay phải chậm rãi nâng lên, đặt tại rồi Mạnh Hạo mi tâm bên trên, cũng hoặc là nói, là đặt tại rồi Kha Cửu Tư mi tâm bên trên.

Tại đây một cái chớp mắt, Yêu Tiên tông diệt tông, Kha Cửu Tư động trời một trận chiến, từ nay về sau một lần nữa phục sinh, một mình thủ hộ Yêu Tiên tông vài vạn năm, một màn này màn, toàn bộ đều hiển hiện tại Kha Vân Hải trong đầu.

“Cha. . . Ta hiểu chuyện. . . Chuyện trước kia, thực xin lỗi. . . Thực xin lỗi, phụ thân. . . Trước kia ta sai rồi. . .” Kha Cửu Tư nhìn qua Kha Vân Hải, nhẹ giọng mở miệng, nước mắt chảy xuống, hần thủy chung đều muốn lại nhìn liếc phụ thân, thủy chung đều muốn tại trước mặt phụ thân, nói câu nào.

Hần lời nói truyền ra, cũng là Mạnh Hạo lời nói truyền ra, hai người, một câu, không biết là Kha Cửu Tư ượn Mạnh Hạo miệng, hay vẫn là Mạnh Hạo ượn Kha Cửu Tư hồn.

“Cha. . . Ta trưởng thành, người có thể yên tâm, ta sẽ một mực trở thành người kiêu ngạo. . .”

Kha Vân Hải nhìn xem Mạnh Hạo, nhìn xem Kha Cửu Tư, hồi lâu, trên mặt hần lộ ra hiền lành mỉm cười, nụ cười kia nắm lấy một vòng tán thưởng, càng có thoải mái.

“Cảm ơn người, người giống nhau, cũng là con của ta, cả đời này phụ tử.” Kha Vân Hải khàn khàn mở miệng, nhìn thật sâu Mạnh Hạo liếc, cái kia trong mắt mang theo giống nhau cương chiều, giống nhau hiền lành, cho đến dần dần hai mắt nhắm nghiền, thân thể cũng tại thời khắc này, bị vô tận màu trắng quang điểm, tràn ngập toàn thân.

Mạnh Hạo thân thể chấn động mạnh một cái, hần lôi kéo Kha Vân Hải tay, giờ phút này ôm đồm không, cái kia chén đèn dầu, cuối cùng ngọn lửa, giờ phút này dập tắt.

“Cha! !” Mạnh Hạo nước mắt ngăn không được, nhìn xem Kha Vân Hải thân thể chậm rãi biến mất, giờ phút này ngoại giới, truyền đến thứ chín mươi chín âm thanh chuông tang!

Trăm trong thiếu một, không thể thập toàn thập mỹ, bởi vậy tiếng chuông hộ đạo, thủ hộ đạo, chính là một, không thể nhiều, không thể thiếu, chín mươi chín đạo minh đường.

Cái này là Chí Tôn vẫn lạc chi chuông.

Tiếng chuông này, vang vọng toàn bộ đệ nhất trọng thiên bảy tòa ngọn núi, giờ khắc này, bảy tòa trên ngọn núi, trăm vạn tu sĩ, đều tại trong trầm mặc, hướng về thứ tư phong quỳ lạy xuống, tất cả mọi người, cho dù là Chí Tôn, cũng đều tại thời khắc này, hướng về thứ tư phong, cúi đầu.

Thứ tư trên đỉnh, tiếng khóc truyền ra, tất cả đệ tử, đều tại thời khắc này, hướng về Kha Vân Hải động phủ, quỳ lạy xuống.

Kha Vân Hải, vẫn lạc.

Tiếng khóc từ bên ngoài truyền đến, Mạnh Hạo nhìn xem Kha Vân Hải thân ảnh hoàn toàn biến mất, hần quỳ ở nơi đó, đã trầm mặc cực kỳ lâu, cho đến đứng dậy lúc, hần nắm ngực, từng bước một đi ra động phủ

lúc, thấy được ngoài động phủ, tất cả thứ tư phong đệ tử, đều đã đến , lúc ánh mắt của bọn hắn nhìn nhau lúc, Mạnh Hạo thần sắc mang theo đến cực điểm bi thương.

Hắn nhìn đến rồi bầu trời ánh mặt trời, này quang ánh vào trong mắt của hắn, hắn giống như thấy được Kha Vân Hải thân ảnh, ở đằng kia chín mươi chín cái quang sáng hộ tống xuống, đang dần dần đi xa, mơ hồ dường như quay đầu lại nhìn thoáng qua đại địa, nhìn thoáng qua chính mình.

Tại đây quang trong, Mạnh Hạo thấy được chính mình mới vừa tới đến cái này hư ảo thế giới, lần đầu tiên nhìn thấy Kha Vân Hải, nghiêm khắc trong mang theo cứng nhắc, vô luận mình làm sự tình gì, đều bao dung.

{làm:lúc} mình giết Quý Minh Phong về sau, ở đằng kia trách phạt roi vọt, bên tai truyền đến Kha Vân Hải thanh âm, một câu kia còn không kên thăm thiết, lại để cho Mạnh Hạo tâm, thoáng cái xúc động rồi.

Pháp bảo tổng xuất, dùng sinh mệnh luyện chế phù văn, còn có Yêu Tiên Tháp bên trong, tại Mạnh Hạo cho rằng hết thảy thất bại lúc, xuất hiện ở trước mặt mình thân ảnh, cái kia vuốt đầu của mình, hiền lành thanh âm.

“Ta mang ngươi, đi xuống đi.”

Một màn này màn, Mạnh Hạo ở đằng kia quang trong đều chứng kiến, cho đến hóa thành cuối cùng ly biệt.
. .

Kha Vân Hải, hắn thủy chung đều minh bạch, chính mình cũng không phải là Kha Cửu Tư.

Cho đến cuối cùng, một câu kia cảm ơn, nói rõ rồi tất cả, mà một câu kia ngươi cũng là con của ta, cho Mạnh Hạo nhận thức. . .

Đây hết thấy hết thấy, coi như một giấc mộng, có thể Mạnh Hạo không muốn đây là mộng!

“Lão nhân gia người. . . Rồi đi.” Mạnh Hạo thì thào, trước mắt quang, đã trở thành màu đen, thay thế toàn bộ thế giới lúc, hắn phun ra một ngụm máu tươi, toàn thân ngã xuống.

Mạnh Hạo hôn mê hai ngày , lúc hắn thức tỉnh lúc, hắn nhìn đến rồi Hứa Thanh mang theo sầu lo ánh mắt, Mạnh Hạo không muốn nói chuyện, Hứa Thanh cùng hắn, tham gia Kha Vân Hải tang lễ, Kha Vân Hải màn, tại thứ bảy phong bên ngoài trong sơn cốc, trong mộ không có thi thể, chỉ có cái kia một chiếc dập tắt ngọn đèn.

Hắn không còn là bình thường đệ tử, cũng sẽ không là đệ tử thân truyền, mà là đã trở thành thứ tư phong chủ, không phải Chí Tôn chủ.

Hắn không có ở đây đi luyện đan, cũng không lại cảm ngộ đạo pháp, mà là ngồi ở ngoài động phủ, nhìn xem đêm tối, nhìn xem bình minh, hắn không biết mình đang nhìn cái gì, hắn thậm chí như vậy ngăn người.

Mấy ngày về sau, tại đây hư ảo Viễn Cổ, một ngày đã nhiều lần xuất hiện trùng điệp lúc, Mạnh Hạo minh bạch, nơi đây. . . Sắp tiêu tán.

“Sống cùng chết, một cuộc ly biệt, cũng là một cuộc bắt đầu.” Mạnh Hạo có chút đồn ngộ, hai mắt nhắm nghiền, hồi lâu lần nữa mở ra lúc, hắn lựa chọn đi về hướng thiên bậc thang, trước khi đi trước, cái kia miếng bìa đặt đan dược, bị Mạnh Hạo trong lúc vô tình chứng kiến, có thể nhưng không có kinh hãi, mà là kinh ngạc nhìn thật lâu, đem trân trọng để vào rồi trong túi trữ vật.

Tại thiên bậc thang trước, Mạnh Hạo quay đầu lại, lần nữa nhìn thoáng qua thứ tư phong, cái nhìn này, như muốn đem cái này thứ tư phong, một mực mà trí nhớ trong đầu.

Sau đó quay người, bước lên cái này ngoại nhân nhìn không tới cái thang, từng bước một, đi tới, hắn đi về phía trước lúc, Yêu Tiên tông bên trong, tất cả Nam Thiên đại địa tiến đến chi tu, toàn bộ đều ngóng nhìn thân ảnh của hắn.

Bọn hắn đều đang đợi đợi, chờ đợi Mạnh Hạo đi đến đỉnh phong lúc, cái này cảnh giới thứ hai chấm dứt, đệ tam cảnh giới. . . Mở ra.

598. Chương 598: Đệ Tam Cảnh Giới

Mạnh Hạo đi rất chậm, càng ngày càng cao, cho đến đi lên thiên không, cho đến đi lên đỉnh phong, lúc một cái cuối cùng bậc thang, ở trước mặt của hắn lúc, hắn cúi đầu xuống, nhìn phía dưới Yêu Tiên tông bảy tòa ngọn núi, Mạnh Hạo hai mắt nhắm nghiền, lần nữa mở ra lúc, hắn trong mắt lộ ra một vòng quyết đoán.

“Cha, ta rời đi. . .” Hắn nhẹ giọng mở miệng, bước ra bước chân, bước lên một cái cuối cùng bậc thang, nổ vang thanh âm, tại đây một cái chớp mắt, kinh Thiên động Địa, toàn bộ thế giới, tại đây trong tích tắc, đã bắt đầu mãnh liệt chấn động.

Hết lần này tới lần khác cái này chấn động, Mạnh Hạo có thể chứng kiến, có thể cảm nhận được, nhưng Yêu Tiên tông bên trong, không phải Nam Thiên đại địa tiến đến chi nhân, nhưng không cách nào phát hiện chút nào.

Cả vùng đất, giống nhau cảm nhận được cái này thiên địa chấn động đấy, thì là Nam Thiên đại địa chi tu, bọn hắn nguyên một đám thần sắc kích động, mang theo mãnh liệt kỳ vọng, đi tận mắt nhìn thấy, đệ tam cảnh giới mở ra!

Yêu Tiên tông, trước hai cái cảnh giới nhiều lần đều xuất hiện, nhưng này đệ tam cảnh giới, từ đầu đến cuối, cũng liền xuất hiện qua mấy lần mà thôi, mỗi một lần, đều cần lớn lao cơ duyên cùng tạo hóa.

Với tư cách có thể thấy tận mắt chứng nhận đệ tam cảnh giới mở ra bọn hắn, giờ phút này nội tâm, tràn đầy sục sôi.

So với việc bọn hắn, chính thức có thể chứng kiến cái này cảnh giới thứ hai tiêu tán, đệ tam cảnh giới mở ra, chỉ có Mạnh Hạo một người.

Bởi vì giờ phút này, hắn là duy nhất một cái đứng tại trong giữa không trung, thấy được toàn bộ thế giới chi nhân, hắn bước lên thông thiên bậc thang đỉnh phong nhất, cúi đầu lúc, hắn nhìn đến rồi cái thế giới này, tại đây càng phát ra mãnh liệt chấn động xuống, xuất hiện trùng điệp.

Cái này trùng điệp chẳng qua là lập tức, liền biến mất.

Một cổ vô hình đấy, không cảm giác được hư ảo chi phong, không biết từ chỗ nào thổi tới, nhắc lên giới sợi tóc, nhưng lại tại đây trong thế giới, nhắc lên tuế nguyệt.

Mạnh Hạo tận mắt thấy, toàn bộ đệ nhất trọng thiên bảy tòa ngọn núi, dường như một cái chớp mắt đi qua vạn năm, những cái kia trên núi xanh miết lục Mộc, héo rũ sau lại nở rộ, cho đến cải biến bộ dáng.

Hắn nhìn đến rồi bảy tòa trên ngọn núi, mọi chỗ đều lan ngọc thể nhấp nhô, thấy được vô số sinh mệnh trong đó sinh lão bệnh tử, một cái chớp mắt, chính là vạn năm.

Cho đến hắn nhìn đến rồi toàn bộ Thiên Địa, đột nhiên đen kịt, một cái bàn tay khổng lồ xuất hiện, giống như che đậy rồi toàn bộ thế giới, ở đằng kia trong lòng bàn tay, hắn mơ hồ thấy được một cái áo bào màu vàng lão giả, chẳng qua là hất lên tay áo, trời xanh cải biến, Thiên Địa hồng mang, Tinh Không cuốn ngược.

Đại địa chấn động, tại đây đen kịt trong, Mạnh Hạo nhìn không tới quá nhiều, nhưng có thể chứng kiến Lương Đại Thánh Địa tan vỡ, Tam Đại Yêu Sơn chia năm xẻ bảy, Yêu Tiên tông đệ nhất trọng thiên bảy tòa ngọn núi, xuất hiện khe hở, cho dù thân núi vẫn còn, nhưng lại đã mất đi rất nhiều bộ phận.

Một chỗ lại một chỗ lều các sụp xuống, một cái lại một cái đệ tử tử vong, Mạnh Hạo thấy được một cuộc oanh động toàn bộ Đệ Cửu Sơn hải đại chiến, duy chỉ có trận này chiến, ở vào trong bóng tối, Mạnh Hạo nhìn không rõ, chỉ có thể thoáng cảm thụ.

Cho đến hết thấy biến mất, không biết đi bao lâu, thứ tư trên đỉnh, cái kia miệng trong quan tài, Mạnh Hạo chứng kiến đi ra một người mặc áo trắng, có tóc dài thân ảnh.

Hắn đứng ở thứ tư phong, yên lặng đứng ở nơi đó, như là thủ hộ cái mảnh này đại địa, cho đến Vĩnh hằng.

Đây hết thấy, có thể nhìn thành là vài vạn năm, cũng có thể nhìn thành là nháy mắt, lúc Mạnh Hạo nhắm mắt lại, lần nữa mở ra lúc, toàn bộ thế giới, đã về tới sự thật, hài cốt như cũ là tàn hồn, phế tích như cũ là phế tích.

Hết thấy. . . Như thường.

Mạnh Hạo trầm mặc, lần nữa hai mắt nhắm nghiền, lại một lần mở ra lúc, hắn đã không có ở đây hư vô, mà là nằm ở thứ tư phong trong quan tài, thấy được bầu trời.

Tàn phá bầu trời, giống nhau Mạnh Hạo trong trí nhớ, chính mình trước nằm ở chỗ này lúc giống nhau.

Giống như trận mộng, mà giờ khắc này. . . Tỉnh mộng, Mạnh Hạo trầm mặc, trong óc của hắn, không ngừng mà hiện ra hư ảo Viên Cổ từng màn, cho đến khóe mắt chảy xuống nước mắt.

”Thật sự, chẳng qua là một giấc mộng sao? , Mạnh Hạo có chút phân biệt không rõ, hắn chậm rãi ngồi dậy, cho đến từ nơi này trong quan tài đi ra lúc, hắn bỗng nhiên tâm thần chấn động, mãnh liệt quay đầu lại, nhìn về phía cái kia miệng quan tài.

Cái này quan tài, hắn quen thuộc, đúng là hư ảo Viên Cổ trong, Kha Vân Hải vẫn lạc trước, vì hắn. . . Hoặc là nói là vì Kha Cửu Tư, luyện chế có thể tu luyện Ly Thần Quyết Chí Bảo.

Mạnh Hạo thần sắc có chút hoảng hốt, hắn đứng ở nơi đó, rất lâu sau đó, quay người lúc, nhìn xem thứ tư phong, nơi đây hết thấy, hắn ban đầu ở đệ nhất cảnh giới lúc lên núi, một mảnh mơ hồ.

Nhưng hôm nay, dù là nơi đây một mảnh tàn phá, có thể Mạnh Hạo như trước có thể ở nơi đây, tìm được trong trí nhớ quen thuộc, nơi đây từng đã là từng cọng cây ngọn cỏ, đều là hắn không cách nào quên đấy.

Trong trầm mặc, Mạnh Hạo đi tới ngọn núi biên giới, hắn năm đó chứng kiến Kha Cửu Tư địa phương, hắn lần nữa đứng ở chỗ này lúc, đưa lưng về phía nơi xa đệ nhất phong, nhìn về phía thứ bảy phong bên ngoài hư vô.

Đây không phải hắn lần thứ nhất đứng ở chỗ này, có thể trước đệ nhất cảnh giới trong, hắn không biết Kha Cửu Tư đang nhìn cái gì, giờ phút này lại đi nhìn, hắn đã triệt để minh bạch.

”Hắn ở đây nhìn, kha phụ màn.

, Mạnh Hạo nhìn xa thứ bảy phong về sau, chỗ đó có một mảnh sơn cốc chôn cất đấy, mai táng đấy, là các thời kỳ Yêu Tiên tông vẫn lạc cường giả, trong đó có một mảnh khu vực, chôn cất lấy. . . Kha Vân Hải.

Hồi lâu, Mạnh Hạo thu hồi ánh mắt, yên lặng tiêu sái tại đây thứ tư trên đỉnh, nơi đây từng cọng cây ngọn cỏ, cho dù cùng năm đó không hề cùng dạng, nhưng Mạnh Hạo như trước có thể từ nơi này nhất phiến phiến phế tích ở bên trong, tìm được từng đã là quen thuộc.

Đi ở trong đó, Mạnh Hạo trong thần sắc mang theo hồi ức, nội tâm mang theo phức tạp, dường như một cái từ trong mộng vừa mới thức tỉnh người, có chút hoảng hốt, giống như phân không rõ cái nào là thật, cái nào là giả.

Thứ tư trên đỉnh, cho dù phế tích tràn ngập, nhưng vẫn là có không ít khu vực, tồn tại từng đã là cấm chế, giờ phút này tại Mạnh Hạo phía trước, thì có một chỗ cấm chế tồn tại, nhu hòa quang khi thì tràn ra, nhìn như không có gì, nhưng nếu bỏ qua này quang, không có chính xác pháp môn mà bước vào đi vào, cho dù là Mạnh Hạo thân thể cường hãn, cũng nhất định vẫn lạc.

Cái mảnh này cấm chế, ngăn chặn rồi Mạnh Hạo đường, tại cấm chế về sau, là một cái trong núi đường nhỏ, có thể chứng kiến khắp nơi hài cốt, con đường này, Mạnh Hạo rất quen thuộc, bởi vì đường này thông đấy, là hắn tại thứ tư phong động phủ.

Đứng ở cấm chế bên ngoài, Mạnh Hạo thần sắc càng thêm phức tạp, hồi lâu về sau hắn hai mắt nhắm nghiền, lúc lần nữa mở ra lúc, tay phải hắn nâng lên, bấm động một loại cổ quái ấn quyết, mang theo một mảnh tàn ảnh, nhẹ nhàng mà, đặt tại rồi phía trước.

Vô thanh vô tức giữa, nơi đây tồn tại như Vĩnh hằng cấm chế ánh sáng, đột nhiên mãnh liệt lóe lên, dần dần mỏng manh, cho đến tại Mạnh Hạo trước mặt, lộ ra nhất đạo lỗ hổng.

Mạnh Hạo than nhẹ, đi vào trong đó, mang trên mặt phiền muộn, nhìn xem đầy đất thi hài, cho đến đi tới phần cuối, cái kia từng tại cảnh giới thứ hai trong, hẳn nhớ kỹ mấy tháng động phủ.

Động phủ đại môn, sớm đã tan vỡ, trong đó một mảnh trống trơn, đầy đất bụi bặm, tại Mạnh Hạo trong trí nhớ, cảnh giới thứ hai bên trong Kha Vân Hải cho hẳn bình tượng, đã không có.

”Có lẽ, bình tượng vốn là không tồn tại đây. , Mạnh Hạo yên lặng ngồi tại ngoài động phủ, hẳn ở đây thứ hai cảnh giới trong, thường xuyên ngồi xuống địa phương, nhìn qua nơi xa Thiên Địa, cái này một tòa, chính là cả buổi.

Hắn biết, tại đây cái thứ ba cảnh giới trong, giờ phút này tất cả Nam Thiên đại địa tu sĩ, đều tại dùng riêng phần mình phương pháp, dùng tại cảnh giới thứ hai đạt được thu hoạch, đang không ngừng mà đào lấy nơi đây còn sót lại bảo vật.

Có thể nói cái này cái thứ ba cảnh giới, phẳng phất là một gian bị mở ra Tàng Bảo Các, bất luận kẻ nào chỉ cần đến rồi cảnh giới này, có nhất định được cơ duyên, liền có thể ở chỗ này, đạt được tạo hóa.

Cả buổi về sau, Mạnh Hạo đứng lên, đã đi ra chỗ này đã từng thuộc về động phủ của hắn, đi ở cái này thứ tư trên đỉnh, đi về hướng rồi. . . Kha Vân Hải động phủ.

Nơi đây, đã không có rồi cấm chế, tất cả cấm chế đều tại năm đó trận đại chiến kia trong hồng mất, đã liền động phủ đại môn, cũng đều sụp đổ, duy chỉ có. . . Trong động phủ hết thấy, Mạnh Hạo sau khi thấy sững sốt một chút.

Động phủ này tất cả bày biện, cùng hắn trong trí nhớ cảnh giới thứ hai ở bên trong, cơ hồ là giống như đúc. . .

Toàn bộ động phủ cửa, càng là không nhiễm một hạt bụi, hình như có người thường xuyên đến quét dọn.

Mạnh Hạo đứng ở chỗ này, nhìn qua động phủ, rất lâu sau đó, dường như quên mất thời gian trôi qua, quên mất nơi đây không phải cảnh giới thứ hai hư ảo Viễn Cổ, cho đến ba ngày sau, hắn ôm quyền thật sâu cúi đầu.

Cái này cúi đầu, bái chính là từng đã là mộng, cái này cúi đầu, bái chính là cái kia một đời phụ tử, cái này cúi đầu, đồng dạng cũng là Mạnh Hạo từ trong mộng, triệt để thức tỉnh.

Cái kia một đời tình phụ tử, bị hắn thật sâu giấu ở đáy lòng, đã trở thành người khác sinh một bộ phận, không thể phân cách, không thể mất đi.

Đứng dậy giống, Mạnh Hạo trong mắt lộ ra kiên định cùng quyết đoán, đi xuống rồi thứ tư phong.

Hạ sơn, Mạnh Hạo thở sâu, thân thể nháy mắt bay ra, tâm của hắn đã từ hư ảo Viễn Cổ thu hồi hơn phân nửa, giờ phút này hai mắt lóe lên, thẳng đến xa xa mà đi.

Nổ vang vang vọng, hẳn tốc độ cực nhanh, nháy mắt liền xuất hiện ở xa xa, Mạnh Hạo thân thể vừa dừng lại, cúi đầu nhìn nhìn thân thể của mình, đây chính là ở thời điểm này, hắn mới có dư lực đi quan sát thân thể của mình.

”Hư ảo Viễn Cổ bên trong thân thể tu hành, quả nhiên. . . Vẫn còn! , Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, lộ ra tinh mang, hư ảo Viễn Cổ trong, nhục thể của hắn tu hành không có uống phí khí lực, giờ phút này như trước như. . . Tại đệ nhất mạng trạng thái xuống, có thể so với thứ năm mạng thân thể cường hãn.

”Tại đệ nhất cảnh giới bên trong, ta thu hoạch lớn nhất, cảnh giới thứ hai bên trong, ta thu hồi giống nhau là vượt qua tất cả mọi người, đây chính là ta ưu thế, cũng là ta tiên cơ.

Như vậy tại đây cái thứ ba cảnh giới trong, ta như trước cũng muốn. . . Trở thành lớn nhất người thắng! , Mạnh Hạo thân thể nháy mắt chớp động, một cái chớp mắt đi xa, tiếng hét truyền ra, còn không đợi tản ra quá xa, hắn đã Vô Ảnh.

”Nếu như thân thể tu hành có thể bảo lưu lại , như vậy. . .” Mạnh Hạo đi về phía trước lúc, ánh mắt đã rơi vào xa xa, trong thân sắc không có cảm giác đây, nổi lên một vòng tinh mang, tại trong mắt của hắn, cất giấu thật sâu chờ mong cùng khẩn trương.

“Như vậy ta mai táng Tuế Nguyệt Mộc Kiếm, có hay không. . . Thành công! !” Mạnh Hạo thở sâu, như kiếm này có thể thành công, như vậy hẳn thu hoạch, đem đủ để nghịch thiên.

Đạo pháp cũng tốt, thân thể cũng được, những thứ này Mạnh Hạo đều cực kỳ thoả mãn, có thể trước mắt hẳn càng kỳ vọng đây, chính là chỗ này Tuế Nguyệt Mộc Kiếm, bởi vậy kiếm một khi thành công, chính là Trảm Tiên Chí Bảo.

Càng bởi vậy kiếm một khi thành công, như vậy Mạnh Hạo đối với hư ảo Viễn Cổ trong, phát sinh hết thảy, sẽ có rồi càng sâu khắc lý giải, sẽ để cho hẳn dùng cái này phán đoán, có hay không thật sự có thể. . . Cải biến tương lai.

Cho dù nội tâm cũng biết việc này căn bản cũng không đại khả năng, nhưng Mạnh Hạo như trước hay vẫn là chờ mong, thân thể của hẳn nhoáng một cái, thẳng đến xa xa, tại đây bay nhanh xuống, không bao lâu, Mạnh Hạo liền xuất hiện ở bốn phía mai táng Tuế Nguyệt Mộc Kiếm địa phương một trong.

599. Chương 599: Mũi Kiếm

Năm đó hẳn lựa chọn khu vực, đều là một ít vắng vẻ nơi hẻo lánh. Thậm chí phần lớn là đệ nhất cảnh giới bên trong đã từng gặp, biết được có thể bảo tồn lâu dài khu vực.

Giờ phút này tới gần, Mạnh Hạo càng khẩn trương, một lát sau, khi hẳn đi tới nơi này một khu vực, nhìn dưới mặt đất phế tích, Mạnh Hạo thở sâu, lập tức hạ xuống.

Mọi nơi tìm sau nửa ngày, Mạnh Hạo cúi đầu, nhìn về phía dưới chân mặt đất, chân phải bỗng nhiên nâng lên, hướng phía dưới hung hăng đạp mạnh, oanh một tiếng, dưới chân hẳn mặt đất lập tức nổ tung, vô số cát đất văng khắp nơi, trong chốc lát, một cái thật lớn hố sâu liền xuất hiện ở Mạnh Hạo dưới chân.

Nhưng trong hố sâu, không có cái gì...

Mạnh Hạo sắc mặt có chút khó coi, hẳn quay người tại đây bốn phía, tất cả vị trí bắt đầu tìm kiếm, cho đến một lát sau, hẳn hầu như đem nơi đây đều lật qua lại mấy lần, cũng đều không thu hoạch được gì.

Dường như ở chỗ này, từ đầu đến cuối, đều chưa từng có cái gì Tuế Nguyệt Mộc kiếm được chôn dấu qua.

“Đã thất bại sao...” Mạnh Hạo hai mắt lộ ra một chút không cam lòng, hẳn trong mắt lóe lên, thân thể bay lên, hướng về chỗ giấu kiếm chi địa thứ hai bay đi.

Khi hẳn đã đến thứ hai chỗ giấu kiếm chi địa về sau, lần nữa tìm kiếm, nhưng kết quả lại là giống như đúc, vô luận hẳn như thế nào tìm tòi, đều tìm không thấy Tuế Nguyệt Mộc kiếm chút nào.

Ngay sau đó, nơi khu vực thứ ba, nhưng đáp án, như cũ là giống nhau.

Mạnh Hạo nội tâm càng trầm xuống, trên mặt lộ ra cười khổ, hẳn hiện tại đã có thể xác định, mình ở hư ảo Viễn Cổ ý tưởng, đã thất bại.

Than nhẹ bên trong, hẳn đi về hướng rồi cuối cùng một chỗ vùi kiếm, nơi đây tới gần thứ bảy phong, khoảng cách khá xa, mà hôm nay cũng không phải hư ảo Viễn Cổ, một đường thông suốt, hôm nay nơi đây khắp nơi nguy cơ, coi như là Mạnh Hạo, cũng dùng mấy ngày thời gian, mới đi đến được thứ bảy dưới đỉnh, chỗ hẳn nằm đó giấu thứ tư mộc kiếm.

Nơi đây đã từng là một mảnh núi rừng, giờ phút này núi rừng đã sớm tan thành mây khói, đã trở thành một mảnh phế tích, tại đây trong phế tích, Mạnh Hạo tìm thật lâu mới tìm được từng đã là chỗ vùi kiếm.

Đem oanh mở về sau, Mạnh Hạo nhìn xem trống trơn hố sâu thở dài một tiếng triệt để buông tha cho kỳ vọng, hẳn hiểu, chính mình đã thất bại.

“Nhưng như đã thất bại, như vậy Tuế Nguyệt Kiếm, đi nơi nào?” Mạnh Hạo bỗng nhiên nhú mày, hần mở ra túi trữ vật, tại hần trong túi trữ vật, Tuế Nguyệt Mộc kiếm chỉ còn lại có sáu chuôi, kia bị hần mai táng bốn thanh kiếm, đích xác biến mất.

Mạnh Hạo trầm mặc, việc này lộ ra quỷ dị, hình như có chút ít vượt qua tưởng tượng của hần, đáp án có rất nhiều, duy nhất có thể giải thích tựa hồ chính là vùi kiếm thành công nhưng bốn thanh Tuế Nguyệt Mộc kiếm, đã bị người tại thật lâu lúc trước, liền lấy đi rồi.

Mạnh Hạo lắc đầu, đang muốn ly khai lúc, bỗng nhiên hần ánh mắt xéo qua ở đằng kia hố sâu biên giới đảo qua, thấy được một vật, đang nhìn đến vật này, lập tức, Mạnh Hạo thân thể ầm ầm chấn động, hần hô hấp lập tức dồn dập, chợt lóe lên, trực tiếp xuất hiện ở trong hố sâu, gắt gao nhìn chăm chăm vào một mảnh chỉ có cỡ móng tay lớn nhỏ, thoát nhìn bình thường, giấu ở trong đất bùn phiền gỗ.

Cái này phiền gỗ, lộ ra tuế nguyệt mộc nát, kia bề ngoài xấu xí, ngập sâu trong bùn đất ...

“Cái này là...” Mạnh Hạo hô hấp trước đó chưa từng có dồn dập, hần đè nén nội tâm kích động, cẩn thận từng li từng tí đem cái này phiền gỗ nhặt lên, cỡ móng tay lớn nhỏ phiền gỗ, bốn phía bất quy tắc, nhưng có một cái giác, giống như cất giấu sắc bén.

Dường như phần mũi một thanh kiếm!!

“Đây là Xuân Thu Mộc, đây là phần mũi mộc kiếm!” Mạnh Hạo hô hấp càng phát ra dồn dập, trong đầu của hần nổ vang, bỗng nhiên có hỗn loạn, hần khát vọng thành công, nhưng đối với thành công không thể giải thích vì sao.

Giờ phút này tâm thần nổ vang lúc, hần cẩn thận nhìn xem kiếm trong tay phần mũi kiếm.

“Không đúng... tựa hồ... không phải ta lúc đầu mai táng Mộc kiếm?” Mạnh Hạo khê di một tiếng, nhìn kỹ lại, tại cỡ móng tay lớn nhỏ đến mảnh gỗ, thỉnh linh tồn tại gần như hơn ba vạn năm tuế nguyệt chi lực.

Chỉ có điều bởi vì cái này phiền gỗ quá nhỏ, cho nên bên trên tuế nguyệt chi lực rất không ổn định, dường như ở vào phát huy bên trong, sẽ dần dần biến mất bộ dạng.

“Của ta Mộc kiếm, nếu thật thành công, chôn ở chỗ này có mười vạn năm tả hữu. Nhưng này phiền gỗ cũng chỉ có ba vạn năm, mặt khác bộ dạng, giống như cũng có chút khác nhau?” Mạnh Hạo có chút phân biệt không rõ, trầm ngâm bên trong, hần đột nhiên đối với chính mình năm đó có thành công hay không, cũng sinh ra hoài nghi.

Không nhìn thấy nguyên vẹn kiếm, Mạnh Hạo rất khó phán đoán, mà lại tại đây phiền gỗ, hần cũng không có cảm nhận được năm đó chính mình tại trên mộc kiếm lưu lại lạc ấn cùng dấu vết.

Trầm ngâm bên trong, Mạnh Hạo đem cái này phiền gỗ trân quý thu hồi, vật ấy tuy nhỏ, mặc dù không cách nào phán đoán có phải... hay không Mạnh Hạo năm đó lưu lại, nhưng bên trên ba vạn năm tuế nguyệt chi lực, cũng là nho nhỏ này mảnh vỡ, có thể so với Chí Bảo.

”Nếu như thất bại, ta chỉ là tổn thất bốn thanh Tuế Nguyệt Mộc kiếm, chỉ cần tiêu hao một ít linh thạch, ta còn có thể đem chúng phục chế ra, nếu như thành công, như vậy coi như là bị những người khác sớm lấy đi, nhưng vật này là ta tự tay luyện chế, ngày sau như có một ngày gặp được, dù là kiếm này đã bị người luyện chế ra nhiều lần.

Nhưng Kiếm Tâm là của ta tuế nguyệt chi lực, tức thì kiếm chủ nhân, vĩnh viễn ta đều là đệ nhất chủ.” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, việc này hần nếu như nghĩ mãi mà không rõ, cũng liền không muốn lại đi không có tác dụng đầu nhiều gia suy tư, ngẩng đầu lúc, nhìn hần hướng thứ bảy phong phía sau khu vực, trong mắt dần dần lộ ra một vòng thương cảm.

“Chỗ đó, chính là Kha phụ mộ địa.” Mạnh Hạo đứng dậy, hóa thành cầu vồng, thẳng đến cái mảnh này Yêu Tiên tông các thời kỳ cường giả tử vong về sau, chỗ mai táng bay đi.

Đoạn đường này, Mạnh Hạo nghe được đến từ Yêu Tiên tông bên trong, tất cả cái khu vực đều có tiếng nổ vang truyền ra, thậm chí còn có dấu pháp thanh âm, khi thì quanh quẩn ở phía xa.

Đối với Nam Thiên đại địa đi tới nơi này đệ tam cảnh giới mọi người mà nói, nơi đây như bảo khố, bất kỳ địa phương nào đều có tạo hóa, mà lại những thứ này tạo hóa, bình thường dưới tình huống cũng không phải là nhất trí, nhìn đúng là ai tại cảnh giới thứ hai chuẩn bị càng đầy đủ, hiểu rõ càng toàn diện, thậm chí học biết một chút phá vỡ cấm chế thủ đoạn.

Những thứ này, mới là mấu chốt, bất quá, đã có bảo vật tồn tại, như vậy lẫn nhau giữa khó tránh khỏi sẽ có tranh đoạt cùng xung đột, chém giết lẫn nhau, cũng liền tập mãi thành thói quen.

Mạnh Hạo không để ý đến việc này, cái đó sợ cái gì cũng không làm, có lẫn nhau ở giữa lời thề ước định tại, hẳn ở chỗ này thu hoạch, cũng sẽ vượt qua những người khác rất nhiều.

Đi về phía trước lúc, khi sắc trời dần dần muộn, thứ bảy phong bên ngoài, Yêu Tiên tông chôn cất vực liền tại phía trước lúc, bỗng nhiên có một đạo cầu vòng, từ thứ bảy phong trung đoạn cấp tốc bay ra, nguyên bản không đi hướng Mạnh Hạo bay tới. Nhưng giống như tại không trung lúc, nhận ra Mạnh Hạo nơi đây, cái này cầu vòng rõ ràng cải biến phương hướng, thẳng đến Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo tại giữa không trung dừng lại, thần sắc như thường, lạnh mắt nhìn đi.

Cái kia cầu vòng tốc độ cực nhanh, mang theo một cổ bá đạo cảm giác, nhắc lên kinh người gào thét, một cái chớp mắt liền từ đằng xa tới gần, cầu vòng bên trong, là một thanh niên nam tử, đúng là vị kia đến từ Bắc Địa Đế tộc di mạch.

Người này hai mắt như điện, mang theo một cổ dữ tợn cùng lạnh lùng, thẳng đến Mạnh Hạo, trong nháy mắt tới gần lúc, tay phải hắn nâng lên bấm niệm pháp quyết vung ra, lập tức sáu đầu Hắc Long hư ảo lao ra, gào thét động trời, lẫn nhau dây dưa cùng một chỗ, tràn ra khủng bố uy áp, hướng về Mạnh Hạo nơi đây, oanh oanh ồ ồ tới

Cái này sáu đầu Hắc Long, mỗi một cái đều vượt qua Nguyên Anh Đại viên mãn, sáu đầu dung hợp cùng một chỗ, hình thành uy áp, lại như cùng bán bộ Trảm Linh, có thể thấy được cái này Đế tộc di mạch thanh niên, bản thân tu vi cường hãn.

Mắt thấy cái này sáu đầu Hắc Long gào thét tới gần, chiếm cứ Mạnh Hạo phía trước thế giới, mỗi một cái Hắc Long đều có mấy trăm trượng lớn nhỏ, sáu đầu dây dưa cùng một chỗ, khí thế kinh người, hướng về Mạnh Hạo, oanh oanh tiến đến.

Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng, không né tránh chút nào, thậm chí không lùi mà tiến tới, về phía trước phóng ra một bước, tay phải nhắc lên, nhìn hắn giống như bình thường thân thể, trong nháy mắt liền bộc phát ra có thể chịu được so với thứ năm mạng cường hãn, cái này cường hãn, đồng dạng là bán bộ Trảm Linh.

Một vòng rơi xuống, Thiên Địa nổ vang, cái kia sáu đầu Hắc Long gào rú thanh âm kết kết thúc, bị kinh Thiên động Địa nổ mạnh, trực tiếp bao phủ ở bên trong, dường như Mạnh Hạo nắm đấm, nhắc lên cuồng phong, trực tiếp đem chúng xé rách.

Càng là tại Mạnh Hạo một quyền này, thậm chí còn xuất hiện một tòa hư ảo núi, đúng là Mạnh Hạo hiểu ra Thôn Sơn Quyết tầng thứ nhất hiển hóa chỉ lực, một đấm xuất ra, như gió bạo, như núi lâm.

Oanh oanh oanh!

Sáu đầu Hắc Long, nháy mắt phá thành mảnh nhỏ, vị kia đến từ Bắc Địa Đế tộc di mạch, sắc mặt bỗng nhiên đại biến, hai mắt trực tiếp lộ ra khiếp sợ, hiển nhiên hắn thật không ngờ, Mạnh Hạo nơi đây, rõ ràng mạnh như vậy.

Dựa theo hắn nguyên bản ý định, một kích này nếu có thể đánh chết Mạnh Hạo tốt nhất, nếu không thể, cũng phải nhìn ra Mạnh Hạo hư thật. Nhưng dưới mắt thể hiện ra tu vi, lại để cho hắn lập tức tâm thần trầm xuống.

Hắn không chút do dự thân thể lập tức lui về phía sau.

“Mạnh huynh, việc này làm...” Hai mắt chớp động, hắn lập tức trầm giọng mở miệng.

“Đệ nhất mệnh.”

Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, thân thể của hắn oanh một tiếng, trực tiếp bạo phát ra đệ nhất mệnh khủng bố chi lực, nhất là nhục thể của hắn, trực tiếp đạt đến có thể so với thứ sáu mệnh trình độ, trong nháy mắt, Mạnh Hạo chiến lực, trực tiếp bạo tăng gấp đôi.

Hắn tiến về phía trước một bước bước đi, hóa thành khối xanh, trong đó hắc nguyệt nháy mắt xuất hiện ở Bắc Địa thanh niên trước người, tay phải nâng lên, trực tiếp một quyền.

Oanh một tiếng, cái này Bắc Địa thanh niên hai tay nâng lên đối kháng, thân thể ra ngoài hiện hắc quang, nhưng cái này hắc quang lập tức tan vỡ chia năm xẻ bảy, hắn phun ra máu tươi, thân thể bỗng nhiên rút lui, thần sắc lần đầu lộ ra hoảng sợ.

“Hắn lại lập tức cường hãn gấp đôi!!” Cái này Bắc Địa Đế tộc di mạch thanh niên, họ Liễu tên Tử Xuyên, ngày bình thường cuồng ngạo đến cực điểm, giờ phút này lại tâm thần khiếp sợ, nhưng hắn trong xương bừng tỉnh, như trước tồn tại.

Máu tươi phun ra lúc, thân thể của hắn thật vất vả dừng lại, chợt ngừng đầu, trong mắt lộ ra dữ tợn, thè lưỡi liếm đi trên khóe miệng máu tươi, gắt gao nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo.

“Cũng thế, hôm nay hắn là cực hạn của ngươi a, lập tức bộc phát ra gấp đôi chiến lực, không tệ không tệ, ngươi có tư cách trở thành đối thủ của ta, như vậy khiến cho ngươi mở mang kiến thức một chút, cái gì gọi là Đế thể...” Liễu Tử Xuyên ngạo nghễ mở miệng. Nhưng hắn lời nói không đợi nói xong, đột nhiên, Mạnh Hạo chỗ đó nhàn nhạt truyền ra một câu.

“Đệ nhị mệnh!”

Oanh!

Mạnh Hạo thân thể trong chốc lát, trực tiếp động trời, nhục thể của hắn, ngay lập tức có thể so với thứ bảy mệnh khủng bố, hắn chiến lực, lần nữa bộc phát, dẫn động trời xanh biến sắc, lại để cho cái này bốn phía lập tức nổi lên cuồng phong.

Liễu Tử Xuyên mi tâm nhảy loạn, tâm thần tại đây một cái chớp mắt, triệt để nổ vang, miệng đắng lưỡi khô, trong óc ông ông, mở to mắt, không cách nào tin nhìn qua Mạnh Hạo, bỗng nhiên một hồi da đầu run lên.

“Chết tiệt, chết tiệt, người này tu vi biến thái, đây tuyệt đối là đến từ cảnh giới thứ hai đạo pháp, nói không chừng là mười thứ hạng đầu đạo pháp!” Liễu Tử Xuyên kinh hãi, giờ phút này thân thể nháy mắt lui về phía sau, rõ ràng không chút do dự đẩy, lập tức đào tẩu.

Hắn chạy nhanh. Nhưng Mạnh Hạo đuổi theo còn nhanh hơn. Chẳng qua là một bước, trong nháy mắt đuổi theo, chỉ một cái rơi xuống, lập tức một tòa núi lớn hư ảnh xuất hiện, hướng về Liễu Tử Xuyên oanh oanh mà đi.

Liễu Tử Xuyên phun ra máu tươi, thân thể hầu như muốn tan vỡ, mãnh liệt sinh tử nguy cơ, lại để cho hắn hồn phi phách tán, lập tức tay phải nâng lên hung hăng một vỗ ngực, lập tức nổ ra một cái hạt châu, cái này hạt châu bay ra, đựng một tiếng nổ bùng, hóa thành một cái lưới lớn, trực tiếp đem Liễu Tử Xuyên trảo ở bên trong, dường như tối tăm trong có cổ lực lượng, lôi kéo lưới lớn, lập tức đi xa.

Khiến cho Mạnh Hạo hư ảo chi núi, chẳng qua là quét thoáng một phát, không có hoàn toàn đập trúng, nhưng là lại để cho Liễu Tử Xuyên lần nữa phun ra máu tươi, tâm thần đại loạn, mang theo hoảng sợ, nháy mắt đi xa.

“Thu hoạch của ngươi, ta muốn tám phần, không đồng ý, ta liền giết ngươi...” Mạnh Hạo không có đuổi theo, mà là đứng tại nguyên chỗ, nhàn nhạt mở miệng.

600. Chương 600: Chân Linh —— Dạ!

Chạy xa Liễu Tử Xuyên, đã nghe được những lời này, nếu là không có cùng Mạnh Hạo ra tay trước, hẳn nhất định là cười lạnh khinh thường, nhưng trước mắt, hẳn có thể khắc sâu cảm nhận được, Mạnh Hạo trong lời nói sát cơ cùng chân thật đáng tin.

Đó là mặc kệ chính mình trong có thân phận gì, cái kia Mạnh Hạo đều có thể không chút do dự nói giết liền giết!

Loại này ngôn từ, lộ ra sát phạt, lại để cho Liễu Tử Xuyên tâm thần chấn động, nội tâm bỗng nhiên hồi hận chính mình trước thăm dò.

”Đáng chết, cũng không phải ta một người cùng hẳn có ước định, tất cả mọi người cùng hẳn có ước định, ta vì sao càng muốn đối với kia thăm dò! ! , Liễu Tử Xuyên nội tâm cực kỳ phiền muộn, nhưng không dám sinh ra bất luận cái gì chất vấn, hẳn tin tưởng, tại đây Yêu Tiên tông bên trong, chính mình nếu quả thật dám đi không tuân thủ lời nói của đối phương, như vậy nhất định tử vong.

“Nếu như cùng những người khác liên thủ. . .” Liễu Tử Xuyên hai mắt lóe lên, nhưng rất nhanh liền ảm đạm xuống, bởi vì hẳn phát hiện, cho dù là trải qua trước một trận chiến, có thể hẳn rõ ràng đối với Mạnh Hạo thực lực chân chính, lại. . . Còn không có hiểu rõ cùng phán đoán.

Hắn chỉ biết là đối phương sâu không lường được, căn bản là không có xuất toàn lực, nhưng rốt cuộc xảy ra mấy thành, hẳn suy đoán không ra.

”Người như vậy, hay vẫn là ít trên chọc thì tốt hơn. ,

Liễu Tử Xuyên đi xa lúc, Mạnh Hạo thu hồi ánh mắt, thu thứ ba mạng, thân thể khôi phục được đệ nhất mạng trạng thái, nhắm mắt cảm thụ một lát, Mạnh Hạo mở hai mắt ra lúc, trong mắt của hắn lộ ra thuộc về cường giả tinh mang.

”Giờ phút này mạnh yếu không tốt lắm phán đoán, bất quá nếu ta có thể đệ nhất mạng xuống, có được thứ bảy mạng thân thể cường hãn, như vậy mở ra thứ bảy mạng về sau, ta nhất định thân thể Trảm Linh!

Đó là triệt triệt để để thân thể Trảm Linh, phối hợp tu vi của ta. . . Ta có thể chém giết Trảm Linh đệ nhất đao!” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, thở sâu, thân thể nháy mắt bay ra, thẳng đến xa xa Táng vực mà đi.

Không lâu sau, Mạnh Hạo dần dần tới gần, đại địa một mảnh phế tích, cho dù là cái này Táng vực, cũng là khắp nơi hài cốt, mọi chỗ từng đã là cường giả phần mộ, đều biến thành một chỗ lại một chỗ hố sâu.

Vật bồi táng, sợ là từ lâu tại trong năm tháng, bị một lần lại một lần quấy rầy mà chia cắt, mà nơi đây cấm chế, hôm nay tồn tại cũng không nhiều rồi.

Mạnh Hạo nhìn đến đây, trong nội tâm đau nhói thoáng một phát, hắn lập tức đi về phía trước, cho đến thấy được cách đó không xa quen thuộc khu vực trong, tồn tại một vòng cấm chế ánh sáng lúc, tâm của hắn mới để xuống.

Đó là một chỗ mộ địa, Kha Vân Hải mộ địa!

Chí Tôn chi phần mộ, cái kia trong mộ chôn cất lấy không phải thi cốt, mà là một chiếc đập tắt đồng xanh đèn.

Tại đây mộ địa bên ngoài, tồn tại tầng một cấm chế hào quang, này quang bao phủ bốn phía, khi thì lập lòe, phòng ngừa ngoại nhân bước vào trong đó.

Mạnh Hạo thân thể rơi xuống, đứng ở cấm chế bên ngoài, nhìn qua Kha Vân Hải mộ, trầm mặc xuống, chẳng biết lúc nào, trên mặt của hắn đã có vệt nước mắt.

Hồi lâu, hắn quỳ trên mặt đất, hướng về kia Kha Vân Hải phần mộ, nhẹ nhàng đập đầu lay ba cái.

“Cảm ơn người, người không phải phụ thân của ta, nhưng ở cái kia hư ảo Viễn Cổ trong, người để cho ta cảm nhận được phụ thân yêu, để cho ta ở đẳng kia một đời, làm người tử.” Mạnh Hạo ngẩng đầu, nhẹ giọng thì thào.

Sau một lúc lâu, Mạnh Hạo thần sắc mang theo phiền muộn, tay phải tại trên túi trữ vật vỗ, lấy ra một bầu rượu, đặt ở bên miệng uống xong một miệng lớn về sau, đem còn lại ngã trên mặt đất.

”Cha, để cho ta cuối cùng gọi ngài một tiếng cha. . . Ở đằng kia hư ảo một đời trong, cảm ơn người, cảm ơn người. . . , Mạnh Hạo yên lặng nhìn xem Kha Vân Hải phần mộ, hồi lâu, hần đứng lên, tại quay người một cái chớp mắt, cặp mắt của hắn không còn là phiền muộn, mà là lộ đã xuất thân là tu sĩ kiên nghị.

Cho đến giờ khắc này, Mạnh Hạo mới tỉnh chính thức từ trong mộng đi ra!

”Xuất hiện đi, người đã đợi thật lâu, giờ phút này không ra, ta liền đi. , Mạnh Hạo tại quay người lập tức, trầm giọng mở miệng.

Hắn lời nói vang vọng, lập tức từ nơi không xa, một mảnh thoát nhìn bình thường chi địa, đột nhiên hư vô vụn vụn, đi ra một cái nữ tử, nữ tử này. . . Có tuyệt mỹ dung nhan, hai mắt sáng rỡ, giơ tay nhắc chân, mang theo một cỗ tự nhiên mị thái, đúng là Chỉ Hương.

“Ta một đoán, người chắc chắn lại tới đây tế điện Kha Vân Hải, quả nhiên ở chỗ này, liền đã giảm bớt đi tìm người trắc trở.” Chỉ Hương cười mở miệng.

Mạnh Hạo không nói gì, mà là nhìn về phía cái này thứ bảy phong về sau, ngoại trừ Táng vực bên ngoài, một chỗ khác khu vực, từng đã là chỗ đó, bị vô tận bao la mờ mịt sương mù chỗ bao phủ, mà hôm nay chỗ đó, nhìn lại lúc đã không có rồi sương mù.

Đã liền cái kia hai cái cực lớn pho tượng, cũng đều không tồn tại, có thể thấy, là ở chỗ đó, có một cái cực lớn màn hào quang, mọc ngược tại cả vùng đất, tản mát ra hơi không thể tra hào quang.

Đây là cấm chế, một mảng lớn khu vực, nhìn như bình thường, nhưng lại có thể diệt Tiên cấm chế!

Dù là đến rồi hôm nay, bởi vì phiên khu vực này tầm quan trọng, cho nên nơi đây cấm chế, như trước cường hãn đến trình độ khủng bố, thậm chí. . . Bao nhiêu năm rồi, Yêu Tiên tông mấy lần mở ra, đều chưa từng có người có thể bước vào một khu vực như vậy trong.

Chỗ đó, là cấm địa! Không cho phép bất luận kẻ nào bước vào, tất cả ném thử muốn bước vào chi nhân, cuối cùng toàn bộ tử vong.

“Đi thôi.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, đi thẳng về phía trước, Chỉ Hương mỉm cười, cùng Mạnh Hạo cùng một chỗ, hướng về kia mảnh bao la mờ mịt bay nhanh.

Đi về phía trước lúc, Chỉ Hương nội tâm hơi có dắc ý, từng tại cảnh giới thứ hai trong, bọn hắn đi ở đồng dạng trên đường, nàng bị mãnh liệt kích thích đến, trước mắt tại đây đệ tam cảnh giới ở bên trong, nàng tin tưởng, đã bị kích thích, tuyệt sẽ không là mình.

Chỉ Hương nghĩ tới đây, mỉm cười, tốc độ nhanh hơn, nhảy lên liền vượt qua Mạnh Hạo, đi ở rồi phía trước, Mạnh Hạo mắt nhìn Chỉ Hương bóng lưng, không nói gì thêm.

Hai người một trước một sau, rất nhanh liền đi tới cấm chế màn hào quang bên ngoài, nơi đây, cũng chính là đã từng cái kia hai tòa pho tượng, kiểm cửa chỗ.

Chỉ Hương thần sắc có chút nghiêm túc, thở sâu, từ trong lòng ngực lấy ra cái kia miếng đại biểu thứ ba các loại tư cách lệnh bài, tại màn hào quang bên ngoài, cẩn thận từng li từng tí đem lệnh bài kia vươn về trước, cho đến tại đụng chạm màn hào quang nháy mắt, bỗng nhiên tại Chỉ Hương phía trước, màn hào quang cấp tốc lóng lánh đứng lên, nổi lên gợn sóng, đã thành rung động, lập tức kích động toàn bộ cấm chế.

Từng trận vù vù thanh âm, cũng tiếp theo vang vọng ra, cùng lúc đó, thanh âm trầm thấp, mang theo suy yếu cùng mỗi một, cũng ở đây một cái chớp mắt, tại cái này bốn phía, mơ hồ truyền ra.

”Tam đẳng tư cách, chỗ đi chỗ nào? , , âm thanh vù vù, cho dù suy yếu, nhưng cũng có lạnh lạnh, vang vọng bát phương.

“Yêu Tiên Trì!” Chỉ Hương thở sâu, lập tức mở miệng.

”Phù hợp quy tắc, có thể thông nơi đây ba thành đường, có thể lưu nơi đây mười chín canh giờ. ,

Cùng đã từng giống như đúc lời nói, lại để cho Chỉ Hương kích động không thôi, trước mặt nàng màn sáng, trực tiếp mở ra nhất đạo khe hở, Chỉ Hương thở sâu, quay đầu lại mang theo đắc ý nhìn trước Mạnh Hạo.

Dựa theo cùng ước định của nàng, Mạnh Hạo thần sắc như thường, đã đi tới, hai người cùng một chỗ, từ nơi này trong cái khe đang muốn bước vào, Mạnh Hạo nhìn như bình tĩnh, nhưng trên thực tế nội tâm cũng có cảnh giác, hẳn không biết Chỉ Hương phương pháp có hay không có tác dụng.

Nhưng lại tại hần hai người đụng chạm cái này khe hở lập tức, Chỉ Hương thuận lợi tiêu sái nhập vào đi, mà Mạnh Hạo nơi đây, thì là thân thể ảm ảm chấn động, cuối cùng bị nhất đạo cấm chế ánh sáng, nhảy mất hàng lâm, bao phủ thân thể, dường như bị một cái bong bóng khí vây quanh, động lại bước chân.

“Chỉ Hương ngươi là ý gì!” Mạnh Hạo tại đây cấm chế ánh sáng bên trong, thân thể không cách nào hành động, nhưng có thể nói lời nói, hai mắt nhảy mắt lạnh lẽo.

Chỉ Hương ở bên trong mãnh liệt quay đầu lại, thần sắc lộ ra lo lắng, càng có giật mình.

“Không có khả năng, người đang ở đây bên trong có lạc ấn, mà ta tam đẳng tư cách, là có thể mang một người đi vào, chỉ cần bên trong có người lạc ấn, chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ người lạc ấn bị xóa đi rồi hả?”

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, đúng lúc này, bỗng nhiên đấy, cái kia suy yếu thanh âm, lần nữa truyền ra.

”Chí Tôn tư cách, nơi đây toàn bộ thông, thời gian vô hạn. ,

Thanh âm này vừa xuất hiện, Mạnh Hạo thân thể bên ngoài bong bóng khí, lập tức phá toái, thân thể của hần lập tức khôi phục như thường, cất bước giữa, dễ dàng, như giẫm trên đất bằng giống như, đi vào trong cấm chế.

Chỉ Hương mở to mắt, lộ ra không cách nào tin, thân thể lui ra phía sau vài bước, ngơ ngác nhìn nuôi dưỡng Mạnh Hạo.

“Không có khả năng, nơi này là chân thật thế giới, không phải hư ảo Viễn Cổ, người đang ở đây Viễn Cổ trong có Kha Vãn Hải thân phận, nhưng hôm nay tại đây đệ tam cảnh giới bên trong, người chính là người, thế nào lại là Chí Tôn!”

Mạnh Hạo nhìn như thần sắc như thường, nhưng nội tâm cũng nhắc lên sóng lớn, việc này hẳn không thể giải thích vì sao, đúng như là Chỉ Hương theo như lời, có thể trước mắt sự thật đã có là như thế này!

“Chúng ta có thể ở nơi đây lưu lại ấn ký, như vậy lưu lại một chút ít thân phận dấu vết, nghĩ đến cũng không phải việc khó, đây chẳng phải là cảnh giới thứ hai trong, chỗ chỉ mỗi hần có thu hoạch sao.” Mạnh Hạo trầm mặc một lát, chậm rãi mở miệng.

”Cái này không giống với, hư ảo Viễn Cổ là Dạ. . . Là. . . Là hư ảo đấy, ấn ký như là trí nhớ, Hả? , Chỉ Hương nói tới chỗ này, bỗng nhiên mở to mắt, giống như nghĩ tới điều gì, nàng thở sâu, phức tạp nhìn xem Mạnh Hạo.

”Ta hiểu được, là Dạ, nó nhớ kỹ người! ,

“Dạ?” Mạnh Hạo hai mắt một phủ xuống, hẳn đã sớm biết Chỉ Hương đối với Yêu Tiên tông rất hiểu rõ vượt qua xa đã từng cùng hần nói những cái kia, có rất nhiều địa phương cũng không có đối với chính mình nói ra.

Như cái này Dạ, chính là như vậy.

Mạnh Hạo nghĩ tới chính mình vừa mới bước vào cảnh giới thứ hai lúc, nghe được mặt khác ngọn núi Dạ đạo thanh âm, bên trong liền đề cập tới có một loại Chân Linh, gọi là Dạ!

”Việc này cũng không phải là ta nghĩ giấu giếm ngươi, mà là tông quy, không thể lộ ra ngoài, bất quá người nếu như có thể bị Dạ nhớ kỹ, ta nói cho cũng không có quan hệ, Thiên Địa có Chân Linh, cụ thể mấy tên, ta không biết.

Chỉ biết là thật rất ít, mười tên trong vòng!”

”Chân Linh, là trong Thiên Địa độc nhất vô nhị! ,

”Trong đó một cái, kia tên Dạ, truyền thuyết nó nhắm mắt lại, thế giới chính là một giấc mộng, nó giương đôi mắt, mộng sẽ phá toái, hết thấy giai không.

Nó cùng Yêu Tiên tông hữu duyên, cho nên ở tại Yêu Tiên tông bên trong, đã trở thành Yêu Tiên tông thủ hộ thực sự là yêu quái!”Chỉ Hương phúc tạp mở miệng, Mạnh Hạo nghe đến đó, lập tức liền nghĩ đến thứ ba phong cùng thứ tư phong ở giữa cái kia cực lớn hố sâu.

“Nó tại. . .” Mạnh Hạo tâm thần chấn động, chân chừ một chút.

”Nó ngay tại dưới chân của chúng ta, tại Yêu Tiên tông đệ nhất trọng thiên đại địa bên trong, nó là cái dạng gì nữa đây, ta cũng không biết, ta chỉ biết, Viễn Cổ đến nay có nghe đồn, Chân Linh phải không tưởng chỉ vật, Yêu Tiên tông vẫn lạc, thậm chí về sau có người nói là nguyên nhân của nó, tông môn bị diệt lúc, không ai có thể giết chết nó, coi như là quý chủ, cho dù có năng lực như thế, nhưng giết Chân Linh, hình như có thật lớn kiêng kỵ chỗ.

Cho nên, Dạ vẫn luôn tại Yêu Tiên tông, nó thường xuyên nhớ lại, vì vậy mới có cảnh giới thứ hai hư ảo Viễn Cổ. . .”

Mạnh Hạo tâm, trong lúc đó mãnh liệt nổ vang chấn động, hần hô hấp dồn dập, nhìn qua Chỉ Hương.

“Người nói, chúng ta kinh nghiệm hư ảo Viễn Cổ, chẳng qua là nó một giấc mộng?”

601. Chương 601: Hào Phóng Chỉ Hương!

Chỉ Hương nhìn qua Mạnh Hạo, trầm mặc một lát, nhẹ gật đầu, sau đó giống như lại nhớ ra cái gì đó, chân chừ một chút.

”Đây chỉ là một truyền thuyết, đến cùng thiết giả, không người biết được, có lẽ là thực, có lẽ cũng không phải là như thế. . . Mà Chân Linh Dạ quý dị, giống như có thể ở bất luận cái gì trong năm tháng, đều thủy chung tồn tại.

Từng đã là Yêu Tiên tông, xuất hiện qua vô số Thiên Kiêu thế hệ, ý đồ đi nghiên cứu Chân Linh Dạ, bọn hắn cho rằng, Dạ như Truyền Tống, chỉ có điều Truyền Tống thực sự không phải là không gian, mà là thời gian.

Cho nên, có tương đối một nhóm người tin tưởng vững chắc, Dạ mộng, không phải là mộng, mà là chân thật thời gian Truyền Tống, tựa hồ bọn hắn cũng tìm ra rồi rất nhiều chứng cứ miệng ”

Mạnh Hạo trầm mặc, hai mắt nhắm nghiền, hồi lâu sau mở ra, giấu giếm chút nào nỗi lòng biến hóa.

“Là hư ảo cũng tốt, là chân thật cũng được, chỉ cần ta cho rằng chỗ đó hết thấy, cùng ta có liên quan, như vậy ngay tại trong lòng của ta, tồn tại nhân quả, về phần chân tướng như thế nào, không trọng yếu.” Mạnh Hạo nội tâm thì trào, tại vừa rồi cái kia một cái chớp mắt, hần có chút mê mang, có thể nhắm mắt thời gian, hần hiểu.

“Đi thôi, chúng ta đi Yêu Tiên Trì.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng.

Chỉ Hương nhìn Mạnh Hạo liếc, nhẹ gật đầu, đi ở phía trước, hai người một trước một sau, dựa theo trong trí nhớ vị trí, hướng về Yêu Tiên Trì đi về phía trước.

Không lâu sau, bọn hắn sẽ tới nhóm tại cảnh giới thứ hai trong, từng đi vào qua cái kia chỗ đầm nước chỗ.

Nơi đây có chút tổn hại, càng tồn tại không ít vỡ vụn, rất nhiều địa phương tan vỡ chia năm xẻ bảy, khiến cho bốn phía tồn tại không ít đá vụn, đã liền giữa không trung cũng rậm rạp chằng chịt nổi lơ lửng không ít, khiến người rất khó tới gần, đã liền lấy cái ao nước, cũng đều không lại như cảnh giới thứ hai bên trong thanh tịnh, mà là tồn tại một ít không sạch sẽ.

Là trọng yếu hơn là, nơi đây trì thủy, rất ít. . .

Chợt nhìn, cái ao nước giống như cái hồ sâu, đã từng tràn đầy trì thủy, hôm nay chỉ còn lại có một cái ngọn nguồn, chỉ có cảnh giới thứ hai một thành tả hữu.

Đang nhìn đến cái kia một thành trì thủy đồng thời, Chỉ Hương ánh mắt lộ ra kích động, toàn thân nổi lóng một cái đại khí, nàng sợ hãi, chính là rõ ràng có đủ rồi tư cách, có thể bởi vì tuế nguyệt trôi qua quá lâu, nơi đây trì thủy, tại các loại ngoài ý muốn ở bên trong, đã biến mất.

Kể từ đó, nàng liền triệt để uống phí khí lực, chính xác tông môn chuẩn bị, cũng sẽ không có ý nghĩa.

Việc này chính là một cuộc tranh bạc lớn, một khi đánh bạc ở bên trong, từ nay về sau thăng chức rất nhanh, một khi thất bại, tại loại này tổn thất phía dưới, tông môn sẽ dần dần xuống dốc.

Chỉ Hương đề xuống kích động, ánh mắt rất nhanh đảo qua bốn phía, lúc thấy được nàng tại cảnh giới thứ hai trong lạc ấn cái kia khối Tảng Đá lúc, Chỉ Hương thân thể run rẩy, rút cuộc đề nén không được kích động, hô hấp đều dồn dập lên.

Hết thấy đều rất hoàn mỹ, thuận lợi làm cho nàng trước không cách nào tưởng tượng, cái kia khối tồn tại lạc ấn Tảng Đá rất mầu chốt, có thể đi vào nơi đây, cần một cái tư cách, mà có thể đi vào Yêu Tiên Trì, tức thì cần thứ hai tư cách.

Tư cách này, nàng nhất định phải tại cảnh giới thứ hai trong đạt được, nhưng không cần, mà là tại đây đệ tam cảnh giới trong, đem tư cách này nhất lên, tại nơi đây tu hành.

Nếu như không có thứ hai cảnh giới, trực tiếp tại đây đệ tam cảnh giới trong, thoát nhìn tựa hồ giống nhau, nhưng trên thực tế, Chỉ Hương cùng kia sau lưng tông môn, thôi diễn phía dưới, có thật lớn khả năng, là bởi vì tuế nguyệt trôi qua, nơi đây tồn tại cấm chế, bởi vì đã trải qua họa kiếp, gần như phong bế, cho nên sẽ không nhận thức.

Cho nên duy nhất phương pháp, chính là đạt được Viễn Cổ tư cách!

Chỉ Hương thở sâu, quay người nhìn về phía Mạnh Hạo, ôm quyền thật sâu cúi đầu.

“Mạnh đạo hữu, đa tạ một đường tương trợ, hôm nay kính xin đạo hữu ra tay, giúp ta triển khai một con đường, xua tán bốn phía nguyên rửa chi lực, lại để cho Chỉ Hương có thể thuận lợi. . . Đi vào trong nước hồ!” Chỉ Hương ngó nhìn Mạnh Hạo, lần nữa cúi đầu.

Mạnh Hạo minh bạch, chính mình chính thức trợ giúp đẩy, cũng liền chỉ có những thứ này, nơi đây tàn phá, gần như phế tích, một mảnh tán loạn, thoát nhìn giống như không có nguy hiểm, khả năng lại để cho Chỉ Hương như thế khẩn trương, nghĩ đến cũng đúng như Đạp Tiên Kiều giống nhau, tồn tại nhìn không thấy nguyên rửa.

Càng chạy về phía trước, nguyên rửa càng khủng bố, đụng chạm bất kỳ vật gì, đều bị mãnh liệt cản trở.

“Ta ném thử một chút.” Mạnh Hạo nhẹ gật đầu, nếu như đã đáp ứng Chỉ Hương, trừ phi là gặp được không thể chống đỡ sự tình, nếu không Mạnh Hạo sẽ không đổi ý.

Nghĩ đến Đạp Tiên Kiều bên trên kinh nghiệm, Mạnh Hạo mơ hồ đoán được, chính mình không bị nguyên rửa nguyên nhân, có lẽ cùng bản thân là Phong Yêu Sư có quan hệ, giờ phút này hai mắt lóe lên, hần đi lên trước, tay phải nâng lên vung lên, lập tức đem một mảnh ngăn cản tại phía trước hòn đá, lập tức nhấc lên, những thứ này hòn đá coi như không chuẩn bị bất luận cái gì nguyên rửa, dễ dàng đẩy, đã bị xóc lên.

Mạnh Hạo một đường về phía trước, cho đến đem tất cả hòn đá đều thanh lý ra, tính cả giữa không trung hòn đá, cũng đều bị thanh lý về sau, lộ ra một con đường đi thông cái ao nước lúc, hần quay đầu lại nhìn về phía Chỉ Hương.

“Thì cứ như vậy?”

Chỉ Hương cũng là sửng sốt một chút, có chút chần chờ, nàng không quá xác định nơi đây có hay không thật sự tồn tại nguyên rửa, nếu như không có nguyên rửa. . . Như vậy hiển nhiên lại để cho Mạnh Hạo đến hỗ trợ, trên thực tế chính là không công cho đối phương tạo hóa.

Nghĩ tới đây, Chỉ Hương mơ hồ có chút đau lòng, nàng dù sao lúc trước đã đáp ứng, lại để cho Mạnh Hạo cùng kia cùng một chỗ ngâm, mà hôm nay cái này trì thủy không nhiều lắm. . .

“Sẽ không thật không có nguyên rửa a chẳng lẽ là ta đã lấy được tư cách, được thừa nhận rồi thân phận, cho nên nơi đây nguyên rửa liền không lại nhằm vào?” Chỉ Hương nghĩ tới đây, cắn răng một cái, đi thẳng về phía trước.

Có thể nàng mới vừa đi ra ba bước, bỗng nhiên sắc mặt đại biến, thân thể của nàng tại đây một cái chớp mắt, lại sửa biến sắc, làn da lập tức biến thành màu đen, nàng toàn thân phun ra một cái hắc huyết, thân thể rất nhanh lui về phía sau.

Cho đến thối lui ra khỏi ba năm bước, nàng lập tức khoanh chân ngồi xuống, tay phải vung lên, xuất hiện trên trăm kim châm, phân biệt đâm vào toàn thân, đại lượng hắc huyết chảy ra, tản mát ra hư thối tanh tưởi khí tức, Chỉ Hương mặt xám như tro, lại lấy ra một quả bi đất, chịu đựng đau lòng bóp chặt lấy, lộ ra trong đó một cái hồ phách màu sắc đen được, một cái nuốt vào.

Sau một lúc lâu, nàng đầy người suy yếu, nhưng thân thể màu đen, nhưng dần dần biến mất, cho đến hoàn toàn tản đi lúc, nàng toàn thân như bệnh nặng mới khỏi, ngẩng đầu lúc, nàng mang theo sợ hãi, nhìn về phía Mạnh Hạo, nhìn về phía cùng Mạnh Hạo giữa, cái này rõ ràng chỉ có hơn mười trượng, nhưng làm cho nàng hoảng sợ khoảng cách.

Nàng vừa rồi, chẳng qua là thoáng nhích tới gần một ít, liền hầu như muốn vẫn lạc, nếu không phải là nàng phản ứng nhanh, nếu không phải là nàng cũng không phải là chính thức bước vào, sợ là giờ phút này, sớm đã trở thành một ghềnh Hắc Thủy.

Chứng kiến Chỉ Hương nơi đây biến cố, Mạnh Hạo cũng ở đây tâm cơ, hắc cảm giác toàn thân giống như rất không thoải mái, vội vàng cúi đầu xem xét, nhưng lại không nhìn thấy chút nào dị thường, tựa hồ nơi đây đối với người khác mà nói là cấm khu, nhưng đối với chính mình đến nói, không có chút nào hiệu quả.

“Làm sao bây giờ?” Chỉ Hương tại ngoài mười trượng hơn, thần sắc lộ ra lo lắng, trơ mắt nhìn thành công đang ở trước mắt, nhưng này hơn mười trượng khoảng cách, như là Thiên Địa khe rãnh, căn bản là không cách nào vượt qua.

Thậm chí nàng đều không có chú ý tới, giờ phút này quần áo của nàng, đều có không ít địa phương như bị ăn mòn, gió thổi qua, liền hóa thành tro bụi, lộ ra một ít da thịt.

“Nếu không, người lôi kéo ta, ta mang người tiến đến thử xem?” Mạnh Hạo cũng không có cách nào, mắt nhìn đục ngầu trì thủy, lại nhìn một chút Chỉ Hương.

Chỉ Hương trầm mặc, vừa rồi một màn làm cho nàng kinh hãi, có thể trước mắt căn bản không có phương pháp khác, hơn nữa coi như là lại để cho Mạnh Hạo đem trì thủy mang ra cũng vô dụng, đều muốn đạt được Yêu Tiên thể, nhất định phải tại ao ở bên trong ngồi xuống mới có thể.

Chỉ Hương cắn răng một cái, trong mắt lộ ra quyết đoán cùng kiên định, tông môn vì chuyện hôm nay, bỏ ra quá nhiều, hy vọng đều tại trên người của nàng, như không thành công, nàng thà rằng chết ở chỗ này.

Chỉ Hương thở sâu, mang theo bất cứ giá nào chí ý, trùng trùng điệp điệp nhẹ gặt đầu, hướng về Mạnh Hạo lần nữa cúi đầu.

“Đa tạ Mạnh huynh tương trợ, ân này, Chỉ Hương cả đời không quên!” Nàng như vậy cúi đầu, nguyên bản cũng có chút lộ ra da thịt, lập tức trôi nổi đứng lên, khiến cho Mạnh Hạo liếc mắt liền thấy được da thịt bên trong, một ít làm cho người ta kinh tâm động phách chỗ.

Tựa hồ giờ phút này mới phát hiện, Chỉ Hương sắc mặt cũng không hồng thoáng một phát, ngồi thẳng lên lúc, nàng nhàn nhạt mở miệng.

“Một ít nhiều ra đến thịt mà thôi, Mạnh huynh ưa thích lời nói, có thể tiến đưa người.”

Chỉ Hương lời nói vừa ra, kia “Hào phóng” chỗ, lại để cho Mạnh Hạo lập tức ho khan, suýt nữa bị sặc đến, hắc âm thâm kinh hãi, từ hắc nhận thức đối phương bắt đầu, đã cảm thấy nàng này tính cách thay đổi liên tục, mỗi lần đối mặt lúc, dường như đều có bất đồng tính cách.

Từ bắt đầu kiêu mị, cho đến phóng đãng, sau đó cởi mở, cho đến trước mắt. . . Như đàn ông giống như khẩu khí.

“Được rồi được rồi. . .” Mạnh Hạo vội ho một tiếng, hướng Chỉ Hương đi đến, tiếp cận Chỉ Hương giờ tay lên, kéo lại Mạnh Hạo cánh tay, sau đó thở sâu, trong mắt lộ ra quyết đoán.

Mạnh Hạo nhìn Chỉ Hương liếc, không nói thêm gì nữa, quay người mang theo nàng, đi thẳng về phía trước, một bước, hai bước, ba bước. . .

Chỉ Hương thân thể có chút run rẩy, lúc Mạnh Hạo mang theo nàng đi vào trước làm cho nàng thần sắc biến hóa giờ địa phương, Chỉ Hương giống như khấn trương đến rồi cực hạn, nhưng nàng lại không có trước nguyên rửa cảm giác, chẳng qua là quần áo của nàng, tại thời khắc này, xuất hiện tiêu người. . .

Cho đến hai người đi ra bảy tám bước, triệt để bước vào đến nơi này mảnh chỗ nguyên rửa lúc, Chỉ Hương toàn thân quần áo, đã triệt để biến mất, lộ ra cái kia bộ đủ để cho bất kỳ một cái nào nam tử, đều hô hấp dồn dập tuyệt vời thân hình.

Có lỗi có lỗi, tuyệt vời tuyệt luân.

Mạnh Hạo đưa tầm mắt nhìn qua, lập tức nhìn triệt triệt để để, đây là hắc trong ấn tượng, lần thứ hai chứng kiến thân thể nữ nhân, lần đầu tiên là Sở Ngọc Yên, trước mắt không có cảm giác được, nội tâm đã có so sánh.

Theo so sánh, hắc khi thì khê gât đầu, khi thì nhả lại lông mi, khi thì mắt lộ ra ngạc nhiên.

Chỉ Hương nhìn Mạnh Hạo liếc, lập tức cắn chặt hai hàm răng trắng ngà, có thể ngoài miệng lại nhàn nhạt mở miệng.

“Thích gì bộ vị, ta hiện tại sẽ đưa người.”

Mạnh Hạo cười cách không chỉ một cái.

Chỉ Hương lông mày nhướng lên, tay phải nâng lên thành đao, hướng về lồng ngực của mình muốn chém xuống, Mạnh Hạo lập tức mở to mắt, vội vàng ngăn cản.

“Ta sợ người rồi rồi, thôi đi, người chém xuống, ta cũng không cần.”

Chỉ Hương hung hăng mà đào Mạnh Hạo liếc, không nói thêm gì nữa, lôi kéo Mạnh Hạo đi thẳng về phía trước, hai người cho đến gần gần trì thủy chỗ, đi vào ao ở bên trong, đạp trên đục ngẫu trì thủy, dần dần đi tới trong ao.

Nơi đây trì thủy rõ ràng đục ngẫu, có thể quỷ dị là, từ Chỉ Hương trên người, giờ phút này dần dần tràn ra một cỗ mùi thơm ngát, mùi vị kia khuếch tán ra, rơi vào trong nước hồ, lập tức nơi đây trì thủy lập tức cuộn cuộn, cũng chính là trong chớp mắt, lại không còn là đục ngẫu, mà là một mảnh thanh tịnh, thậm chí còn tán phát ra trận trận mùi thơm ngát.

Cẩn thận đi nghe thấy, lại có Chỉ Hương mùi trên người, giống như đức.

602. Chương 602: Tạo Hóa

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên lúc, Chỉ Hương đã lôi kéo Mạnh Hạo, cùng một chỗ ngồi xuống, khoanh chân ngồi ở trong ao, nước ao không nhiều lắm, chỉ có thể cao không quá Chỉ Hương mềm mại vòng eo.

Mạnh Hạo cũng bị lôi kéo, khoanh chân ngồi xuống, hắc vội ho một tiếng, ánh mắt rơi vào Chỉ Hương trên người.

”Lúc ta tại hấp thu nơi đây Yêu Tiên trì, người cũng có thể ở chỗ này tôi thể, hơn nữa ta thể chất đặc thù, tại chuyển hóa làm Yêu Tiên thể quá trình, sẽ tản mát ra một cỗ đặc thù mùi.

Này vị dung nhập huyết nhục, có thể so với thiên tài địa bảo, cho nên...người có thể ở chỗ này, đem người am hiểu nhất Luyện Thể thuật pháp vận chuyển, nhưng tăng hiệu quả không ít.

Cùng hẩn lẫm phí, không bằng cho người hấp thu.” Chỉ Hương nhẹ giọng mở miệng.

”Mặt khác, tại chuyển hóa thành Yêu Tiên thể quá trình, ta không thể được quấy rầy, về phần nguyên rửa, căn cứ tông môn phán đoán, chỉ cần ta bắt đầu chuyển hóa, tức thì nguyên rửa tự cũng không lại đối với ta hữu dụng.

Nếu như người sớm chấm dứt, có thể ở ngoài chờ ta, trong khoảng thời gian này, ta không biết bao lâu, hy vọng người có thể giúp ta hộ pháp.” Chỉ Hương nhìn qua Mạnh Hạo, hồi lâu hai mắt nhắm nghiền.

Tại nàng nhắm mắt lập tức, một cỗ mùi thơm nồng nặc, lập tức tràn ra, triệt để dung nhập trong nước hồ, tại trong tích tắc, lập tức trong nước hồ, dâng lên từng trận màu trắng sương mù, cái này sương mù càng ngày càng đậm, trong nháy mắt liền đem toàn bộ nước ao bao phủ, đem Mạnh Hạo cùng Chỉ Hương thân ảnh, che đầy bên trong.

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, nhìn chung quanh, hẩn đầu phát hiện ra trước đây, là nơi đây trong nước hồ, tràn ra từng trận hàn khí, cái này hàn khí nguyên bản yếu ớt, nhưng mà khi nổi lên sương mù về sau, rõ ràng trong nháy mắt, mãnh liệt không chỉ gấp mười lần.

Mà lại nhìn lên bộ dạng, đang đang từ từ càng phát ra băng hàn, Mạnh Hạo từng tại cảnh giới thứ hai ngâm qua này nước, biết rõ càng rét hiệu quả càng tốt, giờ phút này thở sâu, đang muốn vận chuyển tu vi nhưng hẩn rất nhanh liền phát giác được, cái này bốn phía sương mù, lại cũng tại thoải mái huyết nhục của mình, dường như không ngừng mà dung nhập đi vào, khiến cho thân thể, dùng một loại trình độ kinh người đang đang từ từ cường hãn.

“Chỉ Hương không có nói sai.” Mạnh Hạo trong mắt lộ ra một vòng tinh mang, giờ phút này sương mù, nước ao, đều tại đối với thân thể hữu hiệu, dù là không thi triển bất luận cái gì thuật pháp, Mạnh Hạo ở chỗ này thu hoạch, cũng không ít.

Tuy nói đệ nhất mệnh đạt tới thứ bảy mệnh thân thể cường hãn là không thể nào nhưng đạt tới thứ sáu mệnh, lại là có thể làm được.

Mà dựa theo Mạnh Hạo phỏng đoán, đệ nhất mệnh muốn đạt tới thứ bảy mệnh, độ khó quá lớn...

“Không biết Nhục Thân Thành Thánh” có hay không có thể ở chỗ này tu luyện, này thuật chỉ có thể tu một lần, nhưng lại để cho thân thể duy nhất một lần vĩnh hằng kinh người cường hãn... Mà nơi đây bầu không khí thích hợp nhất rèn luyện thân thể, chính là ta triển khai này thuật thời điểm!” Mạnh Hạo trong mắt hiện lên một vòng tinh mang cho dù cái này Nhục Thân Thành Thánh, bản thân càng mạnh tức thì biên độ tăng trưởng càng là cường hãn.

Nhưng đạo pháp cũng tốt, bí thuật cũng thế, này thuật đã tại đây Yêu Tiên tông đạt được, Mạnh Hạo có loại dự cảm, nếu không phải lại nơi đây tu hành, đi ngoại giới, có lẽ cũng không phải là có thể dùng.

Đã như vậy, cũng cũng không cần do dự chần chờ, lúc dùng hay dùng!

Mạnh Hạo hai mắt tuôn ra tinh quang, nhắm mắt lại, không chút do dự trong đầu, triển khai Nhục Thân Thành Thánh bí thuật!

Oanh!

Mạnh Hạo trong óc lập tức nổ vang, theo bí thuật triển khai, thân thể của hẩn lập tức chấn động, bốn phía sương mù lập tức cuộn cuộn, chỉ là một lát thời gian, rõ ràng như gió giục mây vùn, xuất hiện cực lớn vòng xoáy, oanh long long chuyển động.

Nước ao cũng tại thời khắc này, bắt đầu kích động, như trở thành vòng xoáy.

Cùng lúc đó, Chỉ Hương chỗ đó cho dù đắm chìm tại thể chất cải biến bên trong, vẫn như trước cảm nhận được ngoại giới biến hóa, nội tâm cả kinh, ngay sau đó nàng nào đồng dạng giống như nổ vang, toàn thân một cái chớp mắt tản mát ra đại lượng Yêu khí, cái này Yêu khí khuếch tán ra, khiến cho sương mù càng đậm, thân thể của nàng, như bị vô hình kích thích, sớm đã bắt đầu cải biến.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Mạnh Hạo quên mất hết thấy, Chỉ Hương cũng như thế, hai người khoanh chân ngồi ở trong nước hồ, bị sương mù che đầy, thấy không rõ bốn phía, cũng thấy không rõ chính mình, nhưng

đối với thân thể cảm thụ, còn có thể miễn cưỡng tồn tại.

Mạnh Hạo thân thể, đang đang không ngừng mà bành trướng, đạo bành trướng đến cực hạn về sau, nhanh chóng co rút lại, vòng đi vòng lại, giống như tuần hoàn, mà từng vòng tuần hoàn chấm dứt, Mạnh Hạo thân thể, đều bộc phát ra kinh khủng chấn động.

Nhục thể của hắn càng ngày càng mạnh!

Vô số hư ảo phù văn, tại một cái chớp mắt, tại Mạnh Hạo bốn phía xung quanh lóng lánh, những thứ này phù văn nhiều, phẳng phất từ trong hư vô xuất hiện, nguyên một đám tản mát ra cổ xưa tang thương khí tức, vờn quanh Mạnh Hạo bốn phía, khiến cho Mạnh Hạo thoát nhìn, dường như tràn đầy một cổ kỳ dị cảm giác.

Cùng Mạnh Hạo bất đồng đấy, là Chỉ Hương, thân thể của nàng bên ngoài, thỉnh linh tản mát ra từng trận tràn đầy Yêu khí, những thứ này Yêu khí quá nồng, lại tại lẫn nhau ngưng tụ, tạo thành lần lượt sinh linh.

Những thứ này sinh linh bộ dạng khác nhau, nhưng từng cái, đều là trong năm tháng đã từng tồn tại, hôm nay vẫn lạc, nhưng lại bị cái này trời xanh Cửu Sơn Hải nhớ kỹ Thiên Địa Đại Yêu.

Chúng từng cái huyền hóa ra, giống như rút nhỏ vô số lần, khoanh chân ngồi ở Chỉ Hương bốn phía, riêng phần mình bấm niệm pháp quyết, đánh ra từng đạo thấy không rõ ánh sáng, không ngừng mà dung nhập Chỉ Hương thể nội bên trong.

Mà Mạnh Hạo nơi đây, bởi vì cùng Chỉ Hương quá gần mà giờ khắc này lại cũng bị những cái kia Thiên Địa Đại Yêu bao phủ cùng một chỗ, cũng không ít vô hình ánh sáng cũng đánh vào đến Mạnh Hạo thể nội bên trong.

Mạnh Hạo thân thể run rẩy, cùng lúc đó, chung quanh hắn những cái kia phù văn, tại cấp tốc xoay tròn xuống, không ngừng có phù văn phóng tới Mạnh Hạo, chui vào hắn thể nội.

Theo quang cùng phù văn dung nhập, Mạnh Hạo trong óc tiếp tục nổ vang, khí tức của hắn càng ngày càng lớn mạnh, nhục thể của hắn dần dần phóng xuất ra kinh khủng chấn động.

Khi thì tráng kiện đến kinh người, khi thì co rút lại nội liễm, quần áo của hắn, cũng từ lúc thân thể này bành trướng mà rách vụn, giờ phút này toàn thân không có chút nào quần áo, cùng Chỉ Hương giống nhau, trần truồng khoanh chân ngồi xuống.

Trước hết nhất cường đại đấy, là hắn cốt cách, những cái kia giống như mang theo cực kỳ đặc thù tác dụng, có thể ột người cốt cách, càng phát ra cường hãn, càng phát ra cứng rắn, cho đến có thể so với Pháp bảo.

Nguyên bản tại đây không ngừng mà thoải mái, Mạnh Hạo xương cốt sẽ càng phát ra khủng bố, nhưng... hết lần này tới lần khác giờ phút này bên cạnh hắn Chỉ Hương. Chỉ Hương chung quanh những cái kia khoanh chân ngồi xuống hư ảo Đại Yêu, chúng phóng xuất ra vô hình ánh sáng, cùng Mạnh Hạo phù văn hoàn toàn trái lại.

Này quang không phải tắm bổ, mà là phá hủy, như là Yêu Tiên thể, chú ý chính là tại phá hủy trong kích phát tiềm lực, đập nặn ra mạnh nhất thân thể.

Mà Nhục Thân Thành Thánh bí thuật, thì là tắm bổ, giống nhau là dùng tiềm lực kích phát, đi tắm bổ thân hình, khiến cho cường đại cường đại hơn, cho đến cường hóa ra mạnh nhất thân thể.

Cái này hai loại phương pháp không giống nhau, từ xưa đến nay, cho tới bây giờ đều không có đồng thời tu hành, không phải là không muốn, mà không cách nào tu hành.

Nhưng hết lần này tới lần khác giờ phút này, tại Mạnh Hạo trên người, dưới cơ duyên xảo hợp, rõ ràng đạt đến nào đó phù hợp, càng là bởi vì những cái kia hư ảo Đại Yêu ánh sáng, tại hắn thể nội bên trong không ngừng phá hủy cốt cách, khiến cho xương cốt của hắn bắt đầu vỡ vụn.

Nhưng cái này không phù hợp Nhục Thân Thành Thánh, cho nên... nguyên bản chỉ cần vận dụng một phần nhỏ phù văn lạc ấn bí thuật, tại đây một cái chớp mắt, lập tức bị ngay tiếp theo, đưa ra càng nhiều nữa phù văn ấn ký, thẳng đến Mạnh Hạo thể nội, đi hoàn thiện cốt cách.

Tại đây một hủy, một bỏ quá trình, Mạnh Hạo đã nhận lấy không cách nào hình dung thống khổ, nhưng đồng dạng, hấn thu hoạch, cũng là chưa từng ai có!

Không biết đi bao lâu, lúc Mạnh Hạo cốt cách, tại đây không ngừng mà tuần hoàn xuống, triệt để vững chắc về sau, nhục thể của hấn lập tức oanh một tiếng, trực tiếp đột phá, đạt đến thứ sáu mệnh cường hấn trình độ.

Giờ khắc này Mạnh Hạo, hấn không cần tu vi, chỉ là thân thể, liền tràn đầy kinh tâm động phách chi lực, duy chỉ có thoát nhìn, không còn là như trước kia giống như thon dài, mà là bành trướng, toàn bộ người dường như hóa thành một tòa tiểu sơn.

Cũng chính là ở thời điểm này, hấn thân thể rèn luyện, từ cốt cách lan tràn, bắt đầu rèn luyện huyết nhục!

Cốt cách, huyết nhục, kinh mạch, lúc cái này ba phương diện trước đã nhận được rèn luyện về sau, ba thứ dung hợp cùng một chỗ, liền có thể bộc phát ra cường hấn khí huyết!

Mạnh Hạo toàn thân chấn động, đến từ Thiên Địa Đại Yêu ánh sáng, một cái chớp mắt khiến cho Mạnh Hạo toàn thân héo rũ đến cực hạn, dường như da bọc xương, nhưng tiếp theo hơi thở, đến từ bốn phía phù văn ẩn ký, đại lượng dừng mãnh ập vào, lại trong chốc lát, lại để cho Mạnh Hạo thân thể khôi phục như lúc ban đầu.

Tại đây không ngừng mà tuần hoàn, Mạnh Hạo bốn phía phù văn càng giảm bớt, đã tồn tại không nhiều lắm, nhưng vào lúc này, đột nhiên, Yêu Tiên tông bảy đại ngọn núi trên bầu trời, đột nhiên, xuất hiện một cự đại khe hở.

Cái này khe hở oanh long long xé mở, truyền ra nổ mạnh, lập tức chấn động giờ phút này tại Yêu Tiên trong tông, tất cả Nam Thiên đại địa tu sĩ, những người này nhất tề ngẩng đầu, thần sắc lập tức lộ ra hoảng sợ.

Bọn hấn thấy rõ ràng, trong cái khe bầu trời, giờ phút này có một cái quái vật khổng lồ, đang oanh long long hàng lâm, cái kia như một cái khổng lồ đầy, không cách nào hình dung cự tháp!

Đây là... Yêu Tiên tháp! !

Này tháp, mọi người đang cảnh giới thứ hai đều gặp, nhưng giờ phút này nhìn lại, lập tức thấy được bất đồng, thân tháp... miễn cưỡng nguyên vẹn, nhưng có không ít khu vực, tan vỡ toái diệt, thậm chí lẫn nhau giữa liền tiếp địa phương, chỉ còn lại có một mảnh quang.

Toàn bộ tháp, một mảnh tàn phá, giống như tại năm đó trận đại chiến kia ở bên trong, hầu như muốn bị triệt để hủy diệt.

Nhưng nó... hay vẫn là tồn tại, giờ phút này nổ vang lúc giữa hàng lâm, lập tức tạo thành tràn đầy uy áp, lại để cho tất cả chứng kiến này tháp chi nhân, cả đám đều tâm thần chấn động, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Ngay sau đó, tại đây Yêu Tiên tháp hàng lâm ở bên trong, từ thân tháp bên trong, lập tức xuất hiện một cái phù văn cầu vòng!!

Đó là vô số phù văn ẩn ký, tạo thành thiên hà, quét ngang hư không, như nhất đạo động trời tầm lụa, thẳng đến thứ bảy phong phía sau Yêu Tiên trì phương hướng, oanh oanh mà đi, nháy mắt hàng lâm nơi đó, người ở bên ngoài nhìn không tới khu vực, trực tiếp bao phủ Yêu Tiên trì, đánh vào Mạnh Hạo thể nội!

Nhục Thân Thành Thánh, là đến từ Yêu Tiên tháp bí thuật, Yêu Tiên thể là Lý Chủ sáng tạo mạnh nhất thân hình, cả hai đến cùng ai mạnh, việc này rất khó nói rõ ràng.

Nhưng dưới mắt, tại Mạnh Hạo trên người, giống như đã tiến hành như vậy một cuộc, trước đó chưa từng có chinh chiến, dùng thân thể của hấn là chiến trường, bí thuật cùng Yêu Tiên thể, triển khai đối kháng.

Là phá hủy có thể còn hơn tầm bổ, hay vẫn là tầm bổ đến không cách nào bị phá hủy, như là cùng mâu thuẫn!

603. Chương 603: Thứ Tám Nguyên Anh!

Mạnh Hạo huyết nhục, lập tức bành trướng, lại âm âm héo rũ, tại đây vòng đi vòng lại ở bên trong, tạo thành một cỗ khó có thể miêu tả kịch liệt đau nhức, loại thống khổ này, lại để cho Mạnh Hạo run rẩy ở bên trong, toàn thân di ra đại lượng mồ hôi.

Có thể cặp mắt của hắn lại mang theo trước đó chưa từng có kiên định, cắn răng, cứng rắn kiên trì, không để ỉnh đã hôn mê, mà là càng sâu cấp độ đi cảm thụ, giờ phút này thân thể tại đây không ngừng mà héo rũ cùng bành trướng ở bên trong, dần dần sinh sôi ra khủng bố chi lực.

Oanh!

Tại Thiên Địa Đại Yêu vô hình ánh sáng xuống, Mạnh Hạo thân thể lập tức héo rũ, như muốn tan vỡ toái diệt, tóc rơi xuống, như là dầu hết đèn tắt, coi như chết héo chi nhân.

Oanh!

Tại bí thuật Nhục Thân Thành Thánh ở bên trong, tại Yêu Tiên Tháp phóng xuất ra phù văn ẩn ký, lập tức phạm vi lớn dung nhập Mạnh Hạo thể nội, trong chớp lát, khiến cho hắn héo rũ thân thể, trong nháy mắt bạo tăng bành trướng, như là Cự Nhân.

Loại này Mâu cùng thuận cải biến, giống như loại từ xưa đến nay, chưa từng có xuất hiện qua cải tạo, lại để cho Mạnh Hạo thân thể, tại đây không ngừng mà tuần hoàn xuống, càng ngày càng mạnh! !

Chỉ Hương chỗ đó, giờ phút này thân thể run rẩy, nàng không có bí thuật Nhục Thân Thành Thánh, có chăng qua là thuần túy Yêu Tiên thể cải tạo, giờ phút này thân thể héo rũ, nhưng ở cái này héo rũ trong, đã có càng kinh người Yêu khí, động trời dựng lên.

Hai người, đều tại riêng phần mình con đường tu hành bên trên, không ngừng mà cường đại, mà cái này Yêu Tiên Trì vốn cũng không hơn trì thủy, giờ phút này cũng chậm rãi giảm bớt.

Không biết đi bao lâu, cho đến một tiếng động trời nổ vang, truyền khắp toàn bộ bát phương lúc, Mạnh Hạo mãnh liệt ngừng đầu, cho dù từ từ nhắm hai mắt, có thể nhục thể của hắn, tại đây một cái chớp mắt, không còn là khoa trương bành trướng, cũng không phải gần như tử vong khô héo, mà là thon dài!

Thon dài thân thể, thoát nhìn giống như không có bất kỳ lực lượng cảm giác, có thể hết lần này tới lần khác trong đó, đã ẩn tàng vượt qua Mạnh Hạo trước thân thể khủng bố cùng không cách nào hình dung cường đại.

Thân thể của hắn, tràn đầy một cỗ đặc thù mị lực, giống như mỗi một tác da thịt, đều ẩn chứa kinh người bạo phá lực, càng là tại đây trong thân thể, tồn tại cứng rắn khó có thể hình dung cốt cách, khiến cho giờ khắc này Mạnh Hạo, tại hắn ngừng đầu nháy mắt, trên thân thể của hắn, lập tức bạo phát ra mãnh liệt khí thể.

Gió cuốn mây tan, vòng xoáy nổ vang, Mạnh Hạo khí thể trên người, thành linh là. . . Hắn mở ra thứ bảy mạng về sau, tài năng chuẩn bị thân thể chi lực! !

Mà trước mắt, hắn căn bản cũng không có mở ra thứ bảy mạng, chẳng qua là duy trì đệ nhất mạng mà thôi.

Bốn phía sương mù cuộn cuộn, vòng xoáy oanh oanh chuyển động, Mạnh Hạo trong đó thở sâu, hắn rõ ràng cảm nhận được sự cường đại của mình, cho dù tu vi hay vẫn là như thường, nhưng thân thể cường hãn, khiến cho hắn chiến lực, đem cùng qua hoàn toàn bất đồng.

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, trực tiếp mở ra thứ hai mạng.

Oanh!

Thứ ba mạng, thứ tư mạng. . . Mạnh Hạo không chút do dự đẩy, tại đây khoanh chân ở bên trong, đem thân thể tồn tại mạnh nhất chi lực, toàn bộ mở ra, cho đến thứ bảy mạng!

Thân thể của hắn chấn động, tu vi của hắn có thể bày ra đấy, như trước hay vẫn là sáu mươi tư phần Nguyên Anh Đại viên mãn chi lực, có thể. . . Nhục thể của hắn, tại đây một cái chớp mắt, nhưng là đạt đến một loại trước đó chưa từng có trình độ.

Nhục thể của hân, hân cốt cách, thân thể của hân, giờ phút này không thành quy tắc trắng kiện, thậm chí thân cao đều bị cưỡng ép tăng lên không ít, cho dù là khoanh chân ngồi, cũng như cùng trước đứng thẳng.

Cái này kinh khủng thân hình, thoát nhìn đã không giống như là tu sĩ, mà là Yêu vật! !

Mặt mũi của hân dữ tợn, vô số gân xanh tại toàn thân cổ lầy nhúc nhích, tóc của hân càng dài, ngẩng đầu lúc, trong mắt lộ ra hung hân chí ý, dường như một quyền””, có thể nổ vang đại địa.

Mạnh Hạo không biết nên như thế nào hình dung giờ phút này thân thể, cái loại này cầm chặt nắm đấm về sau, từ thể nội bộc phát ra kinh khủng cảm giác, lại để cho Mạnh Hạo thời gian dần qua đoán được, giờ khắc này chính mình, cùng lúc trước so sánh, cường đại rồi rất nhiều.

“Có thể. . . Như vậy thân thể cường hân, còn không phải Trảm Linh ”.” Mạnh Hạo trầm mặc, cho dù thân thể khủng bố, nhưng hân hay vẫn là dần dần phát giác được, thân thể không biết tại khi nào, liền xuất hiện bình cảnh.

Bình cảnh này xuất hiện, không để cho Mạnh Hạo uể oải, ngược lại làm cho hân trong mắt lộ ra kích động, bởi vì này bình cảnh, đại biểu một việc. . .

Cái này là. . . Bước vào thân thể Trảm Linh bình cảnh! !

Một khi đột phá cái này bình cảnh, Mạnh Hạo liền có thể triệt để thân thể Trảm Linh, cái kia là chân chân chính chính có thể đối kháng Trảm Linh đệ nhất đạo thân hình, cái kia là chân chân chính chính Trảm Linh cảnh giới!

Tuy rằng không phải tu vi, mà là thân thể, có thể giống nhau là khủng bố đến cực điểm!

“Ta có lẽ có thể đột phá!” Mạnh Hạo ánh mắt lóe lên, thở sâu về sau, lập tức hai mắt nhắm nghiền, tại hân nhắm mắt lập tức, chung quanh hân những cái kia Thiên Địa Đại Yêu, đột nhiên lần nữa phóng xuất ra vô hình ánh sáng.

Những thứ này chỉ xem không rõ có bao nhiêu, nhất tề đánh vào Mạnh Hạo thể nội, tại tiến vào thân thể của hân lập tức, không có đi rung chuyển cốt cách, không có đi héo rũ huyết nhục, mà là đối với kinh mạch của hân, sinh ra chí mạng phá hủy.

Mạnh Hạo không phải Chỉ Hươu, Chỉ Hươu thể chất đặc thù, cái này đặc thù thể chất, có thể cho cái này chí mạng biến thành cũng không phải là chí mạng, cho nên mới có thể từ trong đó đạt được trùng sinh giống như Yêu Tiên thể.

Nhưng Mạnh Hạo nơi đây, nhưng là vĩnh viễn so với Chỉ Hươu thể chất còn muốn đặc thù, còn muốn kinh người, thậm chí là cùng Yêu Tiên thể không hợp nhau, như là kẻ địch vốn có xưa nay giống như bí thuật!

Mà bí thuật, đã liền Kha Vân Hải năm đó cũng đều từng nói, Thiên Địa hiếm thấy, lai lịch thần bí khó lường, có thể thấy được kia thần bí chỗ.

Hầu như tại Mạnh Hạo kinh mạch toàn thân bị phá hủy lập tức, chung quanh hân vô tận phù văn, lập tức dừng mảnh vào mà đến, lập tức liền đem Mạnh Hạo kinh mạch, triệt để chữa trị nguyên vẹn.

Vòng đi vòng lại Mâu cùng thuận, lần nữa tại Mạnh Hạo thể nội, điên cuồng triển khai, đã thích ứng cốt cách nên tại, thói quen thân thể xé rách, giờ phút này kinh mạch phá hủy cùng trùng tạo, đối với Mạnh Hạo mà nói, hân sớm đã có thể tiếp nhận.

Giờ phút này chẳng qua là thân thể run rẩy, có thể thần sắc cũng không thay đổi thoáng một phát.

Trong cơ thể nổ vang ngập trời, kinh mạch tại đây không ngừng mà phá hủy ở bên trong, càng phát ra cứng cổ đứng lên, càng phát ra cường hân, khiến cho Mạnh Hạo thân thể, tại thời khắc này, lại một lần kéo lên!

Loại này kéo lên, càng ngày càng ngưng tụ, cho đến hóa thành một cỗ phá tan bình cảnh lực lượng, tại Mạnh Hạo thể nội nổ vang nổ bung.

Oanh!

Mạnh Hạo thân thể chấn động, khoe miệng tràn ra máu tươi, bình cảnh giống như mặt cực lớn tường thành, giờ phút này tại đây oanh kích xuống, dần dần xuất hiện khe hở, nhưng còn không có chia năm xẻ bảy.

“Lại đến!” Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, thân thể tất cả lực lượng, tại thời khắc này không ngừng mà ngưng tụ, chung quanh hắn phù văn ẩn ký đã không nhiều lắm, giờ phút này theo Mạnh Hạo ngưng tụ, ngoại giới Yêu Tiên Thấp, lại một lần chấn động, phun trào ra càng nhiều nữa phù văn ẩn ký, thậm chí thấp này đều ảm đạm xuống.

Những thứ này ẩn ký dung hội đã thành Ngân Hà, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến, dừng mãnh vào bên trong thân thể của hắn, khiến cho Mạnh Hạo toàn thân chấn động mạnh một cái, tại bốn phía Thiên Địa ánh sáng đưa hắn kinh mạch phá hủy, bí mật Thuật Ẩn nhớ phù văn dừng mãnh vào một lần nữa rèn, bắn ra lực mới nháy mắt, Mạnh Hạo lần nữa hướng về bình cảnh, phát khởi trùng kích.

Oanh! !

Mạnh Hạo thân thể bình cảnh, mãnh liệt chấn động, dường như khe hở càng lúc càng lớn, dường như tùy thời có thể tan vỡ, cũng chính là ở thời điểm này, càng nhiều nữa Thiên Địa Đại Yêu quang, càng bằng bạc phù văn ẩn ký, hầu như đồng thời tiến đến, toàn bộ tiến vào Mạnh Hạo trong cơ thể.

Khiến cho Mạnh Hạo toàn thân nổ vang, tại đây trong tích tắc, hắn ngửa mặt lên trời, phát ra im ắng gào rú, thân thể của hắn, tại đây một cái chớp mắt, không còn là như trước giống như khoa trương bành trướng, mà là rất nhanh co rút lại, khôi phục tràn đầy nhu nhược khí chất thon dài!

Cùng lúc đó, thân thể của hắn kinh mạch cải tạo, nháy mắt hoàn thành.

Thiên Địa Đại Yêu quang, đã vô pháp tiếp tục phá hủy, bốn phía phù văn ẩn ký đã gần đến hồ mông manh, vẫn không cách nào đối với Mạnh Hạo kinh mạch phát ra nổi trợ giúp.

Tại đây kinh mạch hoàn thành lập tức, thân thể của hắn bình cảnh. Trực tiếp tan vỡ chia năm xẻ bảy!

Theo bình cảnh biến mất, Mạnh Hạo thân thể, dùng một loại trình độ kinh người, bỗng nhiên kéo lên, càng ngày càng mạnh, càng ngày càng kinh Thiên động Địa!

Nhưng lại để cho Mạnh Hạo nhú mày đấy, là hắn cũng không có cảm nhận được, bình cảnh đột phá về sau, thân thể Trảm Linh trạng thái, điểm này, lại để cho Mạnh Hạo lập tức nội tâm chấn chờ.

Tại hắn nhú mày suy tư lúc, một loại lại để cho Mạnh Hạo trước không có chút nào dự liệu được biến hóa, cũng tại thời khắc này, tại Mạnh Hạo trên người, trực tiếp xuất hiện, khiến cho Thiên Địa biến sắc, phong vân cuốn ngược, bốn phía sương mù ngập trời, vòng xoáy phảng phất muốn bất động.

Biến hóa này, là Mạnh Hạo giờ phút này thân thể, bởi vì cốt cách, huyết nhục, kinh mạch, ba người đồng thời đề cao về sau, có đủ rồi Yêu Tiên thể đặc thù, có thể dùng rồi Nhục Thân Thành Thánh khí huyết.

Tại loại này chưa từng có xuất hiện qua Mâu cùn thuần dung hợp ở bên trong, hình thành một loại, tại Mạnh Hạo trước chưa bao giờ có, tại hắn về sau, có lẽ cũng rất khó xuất hiện. . . Kinh người biến hóa.

Biến hóa này, không phải đến từ nhục thể của hắn, mà là đến từ đan điền của hắn bên trong, ở đằng kia bảy Nguyên Anh bên người, giờ phút này. Thịnh linh nhiều hơn một đoàn nồng đậm hình người khí huyết.

Đây là một cái bởi vì thân thể cường hãn đến rồi cực hạn về sau, hình thành. . . Khí huyết Nguyên Anh! !

Này anh xuất hiện, lập tức lại để cho Mạnh Hạo tu vi đều tiếp theo chấn động, tóc của hắn tự động, tu vi của hắn đang không ngừng bộc phát, càng là tại thời khắc này, Mạnh Hạo. Cảm nhận được, thứ tám mạng chấn động! !

“Trảm Linh, ngay tại. . . Thứ tám mạng!” Mạnh Hạo hô hấp lập tức dồn dập, hắn mơ hồ hiểu ra.

Cùng lúc đó, tại phiến khu vực này bên ngoài, thứ bảy dưới đỉnh, một cái lão giả đang rất nhanh bay nhanh, chậm rãi nhích tới gần Mạnh Hạo cùng Chỉ Hương chỗ cấm khu bên ngoài.

Ở chỗ này, lão giả ngừng lại, ngẩng đầu lúc, trong mắt lộ ra một vòng âm lãnh.

Hắn, đúng là Hô Duyên lão tổ.

”Ta có thể cảm nhận được, Mạnh Hạo cái kia tiểu tạp chủng đang ở bên trong, hắn cầm lấy bộ lạc của ta Chí Bảo. Bất quá bảo vật này thuộc về ta Thiên Tông bộ lạc, hắn cướp đi cũng là vô dụng.

Có quan hệ bảo vật này bí mật, ta tại cảnh giới thứ hai sớm đã lấy được thương. . .” Hô Duyên lão tổ cười lạnh, lui ra phía sau vài bước, tay phải nâng lên vung lên, lại tại đây trên mặt đất, bố trí trận pháp cấm chế.

“Mạnh Hạo, nơi đây chính là người chôn xương chỗ, lão phu ở nơi này bên ngoài chờ người đi ra, người xuất hiện lúc, cho người máu tươi tại chỗ!” Hô Duyên lão tổ khoe miệng lộ ra âm lãnh, bố trí sau khi kết thúc, thở sâu, khoan chân ngồi ở xa xa.

“Chính là một cái chuẩn Trảm Linh, cũng dám cùng lão phu đấu!”

”Tại đây đệ tam cảnh giới bên trong, Yêu Tiên tông bìa một cái không phải bản thân chi vật, người cái kia Ngao Khuyển, căn bản là không cách nào xuất hiện, cũng liền không thể để cho người cùng kia dung hợp mượn tới Trảm Linh chi lực.

Như vậy, người nhất định phải chết.” Hô Duyên lão Tổ Thần sắc ở bên trong, sát cơ mãnh liệt.

“Giết người, sau khi trở về lão phu lại tiêu diệt người Ô Thần bộ lạc, để cho bọn chúng vì người chôn cùng!”

604. Chương 604: Thế Như Chẻ Tre

Mạnh Hạo hai mắt nhắm nghiền, một lát sau mở ra, trong mắt của hắn hiện lên một vòng kỳ dị chi mang, hắn nghiêng đầu nhìn thoáng qua sắc mặt tái nhợt, thân thể lạnh run Chỉ Hương.

Nhìn ra Chỉ Hương giờ phút này đã đến mấu chốt nhất thời điểm.

Mạnh Hạo thu hồi ánh mắt, đứng lên, từ nơi này trong nước hồ, hướng về phía ngoài trì đi ra, cho đến đi khỏi hồ nước bên trong sương mù, đi tới ngoại giới.

Theo hắn rời đi, Chỉ Hương nơi đó thừa nhận áp lực lập tức tăng lên, lúc trước bị Mạnh Hạo phân tán Thiên Địa Đại Yêu vô hình ánh sáng, trong nháy mắt toàn bộ ngưng tụ tại Chỉ Hương nơi đây.

Trên thực tế nàng cũng may mắn là gặp Mạnh Hạo, bằng không mà nói, không có Mạnh Hạo chia sẻ, nàng lúc trước vô cùng có khả năng không cách nào thừa nhận, chẳng những không đạt được Yêu Tiên thể, còn là sinh mạng nguy hiểm.

Việc này thực sự không phải là nàng tính toán Mạnh Hạo, liền Chỉ Hương chính mình, cũng cũng không nghĩ tới có thể như vậy, dù sao nàng là năm đó chạy khỏi những người kia tạo thành Yêu Tiên tông, đối với Yêu Tiên cổ tông trong cấm khu, hiểu rõ cũng không phải là kỹ càn, hơn nữa tuế nguyệt trôi qua, tồn tại quá nhiều biến hóa, không cách nào toàn bộ biết được.

Mạnh Hạo đi khỏi hồ nước, đứng bên ngoài, thân thể của hắn thon dài, làn da không còn là năm đó có chút biến thành màu đen, mà là lộ ra như màu trắng, khiến cho cả người hắn, thoát nhìn càng thêm nho nhã, cái loại này thư sinh khí chất, càng phát ra mãnh liệt cùng rõ ràng.

Mạnh Hạo tay phải nâng lên tại trên túi trữ vật vỡ, lấy ra một bộ màu xanh trường bào, mặc vào người về sau, cả người hắn thoát nhìn, cùng lúc trước hình như có bất đồng thật lớn.

Càng thêm tuấn lãng, càng thêm phiêu dật, nhìn như thanh niên, nhưng nhìn ở chỗ sâu trong, lại cất giấu một vòng nhân nhật tuế nguyệt tang thương.

Hồi lâu, hắn nhắm hai mắt lại, cảm thụ thể nội bên trong đan điền tồn tại thứ tám Nguyên Anh.

Khí huyết Nguyên Anh!

Một lát sau, Mạnh Hạo hai mắt bỗng nhiên mở ra lúc, hắn thể nội bên trong tám cái Nguyên Anh tại đây trong tích tắc, thoáng dung hợp thoáng một phát, chỉ là ném thử dung hợp, liền lập tức lại để cho Mạnh Hạo tâm thần nổ vang, như có Thiên Địa Lôi Đình ầm ầm nổ bung, một cỗ không cách nào hình dung cường hãn tu vi cùng kinh khủng thân thể chỉ lực trong chớp lát trong lòng hắn hiển hiện.

Thậm chí... thần trí của hắn, cũng đều tại thời khắc này, bỗng nhiên bạo tăng, chỉ là khuếch tán thoáng một phát, liền lập tức bao trùm bát phương.

Mạnh Hạo nhẹ ồ lên một tiếng, hắn đầu tiên cảm nhận được đây, là ở cái mảnh này cấm khu ở chỗ sâu, tồn tại một cỗ ba động kỳ dị, cái này chấn động tại lúc đụng chạm thần trí của mình, kích ra một cỗ phản chấn, khiến cho Mạnh Hạo thần thức lập tức ở khu vực như vậy, tan rã ra.

Về phần địa phương khác, một mảnh phế tích, đều đã tại năm đó trận kia trong chiến tranh, hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo thần thức trong cũng ở đây mảnh cấm khu bên ngoài, thấy được một người... Tại nhìn người nọ nháy mắt Mạnh Hạo hai mắt sát cơ lóe lên.

Hắn, thấy được bên ngoài khoanh chân ngồi xuống, trên mặt cười lạnh Hô Duyên lão tổ!

“Muốn mai phục ở nơi này sao.” Mạnh Hạo ánh mắt lóe lên, lộ ra dáng tươi cười, chẳng qua là nụ cười này mang theo mỉa mai, càng có hàn ý, mang theo không thêm che giấu sát cơ.

Mang theo sát cơ, Mạnh Hạo quay đầu lại nhìn thoáng qua Chỉ Hươu, nơi đây an toàn, Chỉ Hươu ở chỗ này lộ xác, sẽ không có người tới quấy rầy, Mạnh Hạo thần thức lần nữa tản ra, đảo qua bốn phía, quay người tiến về phía trước một bước bước đi, đang muốn hướng về cấm khu bên ngoài đi về phía trước, cùng Hô Duyên lão tổ giải quyết xong trận này nhân quả, hắn lòng mày có chút nhíu xuống, bước chân dừng lại, nhìn về phía cấm khu ở chỗ sâu trong.

Hắn hai lần thần thức tản ra, đều tại cùng một vị trí, bị vô hình tan rã mất, khiến cho hắn thấy không rõ chỗ đó tồn tại manh mối gì, chỉ có thể mơ hồ nhìn tới đó, giống như tồn tại một cỗ hải cốt.

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, không có lập tức ra ngoài cùng Hô Duyên lão tổ một trận chiến, mà là quay người thẳng đến đi vào ở chỗ sâu trong đi về phía trước, hắn nếu như đã đáp ứng Chỉ Hươu, vì kia hộ pháp, như vậy muốn trước xác định nơi đây an toàn.

Không lâu sau, Mạnh Hạo liền đi tới hắn thần thức bị tan rã địa phương, nơi đây có một khối nham thạch, dưới mặt đá, nằm một cỗ hải cốt, đó có thể thấy được, đây là một cái nữ tử hải cốt.

Tại cô gái này trong tay, cầm lấy một thanh mộc kiếm.

Cái này mộc kiếm phát ra yếu ớt ánh sáng, đúng là này quang, đem Mạnh Hạo thần thức tan rã, thậm chí cùng hắn nói là tan rã, không bằng nói là thôn phệ.

Đang nhìn đến cái này mộc kiếm nháy mắt, Mạnh Hạo thân thể ầm ầm chấn động, kiếm này không phải của hắn Tuệ Nguyệt Xuân Thu Mộc kiếm, mà là... mỗi lần phát hiện, bên người đều nhất định tồn tại hải cốt đấy... Thí Tiên Kiếm!!

Mạnh Hạo trên người tổng cộng có bốn thanh Thí Tiên Kiếm, giờ phút này hắn thấy được thứ cái thứ năm.

Ánh mắt lóe lên, Mạnh Hạo nhìn về phía cái kia cỗ hải cốt, yên lặng nhìn nửa ngày, nhưng này hải cốt đã hoàn toàn thay đổi, thấy không rõ bộ dạng.

Mạnh Hạo trầm mặc, tay phải nâng lên hư không một trảo, lập tức cái thanh kia mộc kiếm lập tức bay ra, dần dần trôi lơ lửng ở Mạnh Hạo trước người, bị hắn tay áo hất lên thu hồi về sau, chân phải nâng lên đạp mạnh, lập tức đại địa xuất hiện một cái hố sâu.

Đem cô gái này hải cốt để vào trong hố sâu, lại để cho kia nhập thổ vi an về sau, Mạnh Hạo ôm quyền hướng phân mộ cúi đầu, quay người lúc, hắn thần thức lần nữa tản ra, lúc này đây, cũng không có phát hiện chút nào dị thường, lúc này mới nhoáng một cái phía dưới, toàn bộ người hóa thành nhất đạo cầu vòng, thẳng đến đi vào bên ngoài mà đi.

“Hô Duyên lão tổ, cũng đã đến ta và ngươi chấm dứt thời điểm!” Mạnh Hạo trong mắt sát cơ lóe lên, tốc độ nhanh hơn.

“Liền lấy người này, tới chứng nhận của ta thứ tám mệnh, có hay không có thể diệt Trảm Linh!”

Mạnh Hạo tốc độ cực nhanh, toàn bộ người như là một đạo thiểm điện, nhất là hấn cường hấn thân thể, giờ phút này cái này đệ nhất mệnh xuống, liền vượt khỏi năm đó thứ bảy mệnh khủng bố, khiến cho đi về phía trước ở bên trong, gió cũng muốn tan, một đường đi về phía trước, một đường nổ vang.

Cái này nổ vang thanh âm càng lúc càng lớn, đến cuối cùng, hầu như kinh Thiên động Địa, một đường truyền đến cấm khu về sau, truyền vào Hô Duyên lão tổ trong tai, tại hấn mở mắt ra nháy mắt, hấn thấy được cấm khu bên trong, Mạnh Hạo một cái chớp mắt xuất hiện.

“Mạnh Hạo!” Hô Duyên lão tổ nhe răng cười, không chút do dự tay phải bấm niệm pháp quyết, chỉ về phía trước.

Mạnh Hạo thần sắc như thường, cất bước lúc giữa, trực tiếp liền bước vào đến Hô Duyên lão tổ trận pháp cấm chế bên trong, tại hấn bước vào lập tức, bốn phía bát phương lập tức xuất hiện thành từng mảnh màu đen âm ảnh, thẳng đến Mạnh Hạo đánh tới.

Mỗi một đạo mơ hồ, đều ẩn chứa kinh người chi lực, nhưng tại ở gần Mạnh Hạo nháy mắt, Mạnh Hạo sắc mặt không thay đổi chút nào, đầu đi đi thẳng về phía trước, liền nhắc lên mãnh liệt tiếng nổ vang, tất cả âm ảnh, tại đụng chạm Mạnh Hạo lập tức, bị hấn thân thể mãnh liệt phản chấn, trực tiếp tan vỡ.

Cùng nhau đi tới, tan vỡ không ngừng.

Một màn này, lại để cho Hô Duyên lão tổ hai mắt có chút co rụt lại, nội tâm hơi có kinh hãi, nhưng nghĩ đến Mạnh Hạo tại cảnh giới thứ hai thân phận, cũng liền thoải mái, cười lạnh.

“Tại lão phu thiên la địa võng trong, lão phu thậm chí đều không cần ra tay, liền có thể nhìn người, một chút đi về hướng tử vong.”

“Thật sao.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, về phía trước chạy đi, chung quanh hấn hư vô lập tức nổ vang, xuất hiện từng thanh hư ảo lưỡi dao sắc bén, nhắc lên bén nhọn gào thét, thẳng đến Mạnh Hạo chém tới.

Càng là từ không trung, xuất hiện đại lượng tia chớp, như ngân xà, thẳng đến Mạnh Hạo mà tới.

Oanh oanh thanh âm quanh quẩn, Mạnh Hạo bước chân không có chút nào dừng lại, theo đi về phía trước đi, tất cả tiến đến trận pháp cấm chế, đều tại thân thể của hấn bên ngoài tan rã, không cách nào ngăn cản hấn chút nào.

Một màn này, lại để cho Hô Duyên lão tổ sắc mặt lần nữa biến đổi. Nhưng hấn không đợi làm mấy thứ gì đó, Mạnh Hạo hai mắt chớp động lúc giữa, tốc độ lập tức bạo tăng, hóa thành nhất đạo cầu vòng, sát mặt đất, lập tức mà đến.

Theo Mạnh Hạo đi về phía trước, một đường nổ vang ngập trời, trận pháp cấm chế dường như tại kêu rên, như là bị một cây đao trực tiếp chặt đứt, oanh một tiếng, tan vỡ nổ bung, Mạnh Hạo đã xuất hiện ở Hô Duyên lão tổ trước mặt.

“Ta vốn muốn đi tìm người, không nghĩ tới người đã chủ động tới đây, một trận chiến này, ta chỉ chém ra Bát Chỉ” Mạnh Hạo mở miệng lúc, tay phải nâng lên, chỉ một cái oanh khứ.

Một tòa hư ảo sơn, tại Mạnh Hạo trên đầu ngón tay xuất hiện, cùng hấn nói là chỉ một cái chi lực, không bằng nói là một núi chi uy.

Oanh!

Hô Duyên lão tổ sắc mặt đại biến, tay trái nâng lên vung lên, lập tức ngăn cản, lẫn nhau đụng chạm lập tức, thân thể của hấn bỗng nhiên lui về phía sau, sắc mặt hơi tái nhợt, trong mắt sát cơ một núi, tay phải tùy theo nâng lên về phía trước quét qua.

“Một tắc vương!”

“Thứ hai mệnh!”

Hô Duyên lão tổ một tắc vương, dường như cầm giữ bát phương hư vô, dường như hết thấy đều bị áp chế trạng thái, như là ở trong nước hết thấy đều chậm chạp. Nhưng tại đây một cái chớp mắt, Mạnh Hạo trên

người bộc phát ra thứ hai mệnh, tu vi của hần gia tăng hay vẫn là tiếp theo, thân thể cường hãn, mới là trọng điểm.

Lại tại đây bốn phía bị giam cầm ở bên trong, Mạnh Hạo cưỡng ép đột phá, dường như một tiếng thanh thúy tiếng vang, rách nát mặt kính, một tắc vuông tại Mạnh Hạo trên người, triệt để thất bại.

Cái này thất bại lần trước, đối với Hô Duyên lão tổ mà nói, hầu như không cách nào tin, phải biết rằng lúc trước Mạnh Hạo đối mặt với một tắc vuông, căn bản là không cách nào làm được, trong chớp mắt liền đem một tắc vuông tan vỡ.

Tiếp theo hơi thở, Mạnh Hạo xuất hiện ở Hô Duyên lão tổ trước mặt.

“Đây là thứ hai chỉ” Mạnh Hạo mở miệng đồng thời, dùng thứ hai mệnh trạng thái, điểm ra thứ hai chỉ, rơi vào Hô Duyên lão tổ trước mặt, Hô Duyên lão tổ sắc mặt đại biến, tay phải bấm niệm pháp quyết, lập tức thân thể bên ngoài xuất hiện mảng lớn hắc vụ, ngưng tụ thành một cái màu đen tằm thuần, cùng Mạnh Hạo ngón tay đụng chạm.

Phịch một tiếng, tằm thuần lập tức tan vỡ chia năm xẻ bảy, Mạnh Hạo ngón tay, rơi vào Hô Duyên lão tổ ngực.

Hô Duyên lão Tổ thần sắc đại biến, thân thể bỗng nhiên rút lui, tâm thần khiếp sợ. Nhưng lòng hần biết giờ phút này không phải suy tư thời điểm, bấm niệm pháp quyết, tóc tán loạn, ngửa mặt lên trời một rống.

“Thất tình lục dục, mười ba Luân Hồi Đạo, thất tình, thất đạo!” Hần gào rú lúc, lập tức từ trên người hần, âm âm lúc giữa xuất hiện một cái cầu vòng, cái này cầu vòng gào thét dựng lên, tại không trung tản ra, hóa thành bảy đạo màu sắc bất đồng tám lạng, thẳng đến Mạnh Hạo, mang theo sát cơ mà đến.

Cẩn thận nhìn, có thể chứng kiến, cái này thất đạo trường cầu vòng bên trong, mỗi một đạo trong, đều thành linh tồn tại một cái như như trẻ con Lệ Quỷ, nhìn kia bộ dạng, giống như lẫn nhau giữa đều có chút tương tự, dường như lẫn nhau là cốt nhục quan hệ huyết thống.

“Thứ ba mệnh.” Mạnh Hạo lắc đầu, nhàn nhạt mở miệng, lập tức hần tu vi bạo tăng, nhưng thân thể cường hãn, tại đây một cái chớp mắt, đã vượt qua tu vi, không có từng đã là bành trướng, nhưng tản mát ra so với trước còn muốn kinh khủng chấn động.

Mạnh Hạo tiến về phía trước một bước đi đến, nhìn cũng không nhìn tiến đến thất đạo trường cầu vòng, tùy ý cái này thất đạo trường cầu vòng đụng chạm thân thể, tại lẫn nhau đụng chạm lập tức, nổ vang ngập trời, thất đạo trường cầu vòng toàn bộ tan vỡ, trong đó Lệ Quỷ, phát ra thê lương kêu thảm thiết, toàn bộ cuốn ngược lại, Mạnh Hạo một bước... xuất hiện ở giờ phút này sớm rung động Hô Duyên lão tổ trước người.

“Thứ ba chỉ.” Mạnh Hạo mở miệng lúc, chỉ một cái rơi xuống.

Hô Duyên lão tổ mở to mắt, hai tay nâng lên vung vẩy, lập tức thân thể bên ngoài xuất hiện màn hào quang, cùng Mạnh Hạo đối kháng, oanh một tiếng, màn hào quang tan vỡ, Hô Duyên lão tổ thân thể như như điều đứt dây rút lui, khóe miệng tràn ra máu tươi, thần sắc lộ ra hoảng sợ.

”Người...Người bây giờ là tu vi gì!! ,

“Tu vi có thể giết người.” Mạnh Hạo bình tĩnh mở miệng, mang theo thông dong, đi thẳng về phía trước.

605. Chương 605: Khí Thể Như Cầu Vòng!

“Giết ta? Không biết lượng sức! , ”Hô Duyên lão tổ nội tâm cả kinh, nhưng thần sắc lại càng phát ra âm trầm, thân thể lui về phía sau lúc, tu vi lập tức toàn diện bộc phát, đang muốn triển khai thần thông.

“Không biết lượng sức sao? Vậy hãy để cho người xem vừa nhìn, ta không biết lượng sức!”

“Thứ tư mạng!” Mạnh Hạo bình tĩnh mở miệng lúc, lập tức thân thể oanh một tiếng, mở ra thứ tư mạng, tại thứ tư mạng xuống, tám phần Nguyên Anh Đại viên mãn tu vi, còn có cái kia cực kì khủng bố, sớm đã vượt qua lúc trước thứ bảy mạng ở dưới cường hãn thân thể.

Khiến cho Mạnh Hạo chẳng qua là xông lên, liền trực tiếp xuất hiện tàn ảnh, trong chớp lát, xuất hiện ở Hô Duyên lão tổ trước mặt, tay phải nâng lên, chỉ một cái rơi xuống, cái này chỉ một cái, trực tiếp một chút tại Hô Duyên lão tổ nâng lên trên tay phải, đem tay phải, hướng về phía sau đặt tại rồi Hô Duyên lão tổ ngực.

Oanh một tiếng, Hô Duyên lão tổ khoe miệng tràn ra máu tươi, thân thể bay nhanh rút lui, thần sắc hẩn hoảng sợ, tràn đầy không cách nào tin, hẩn kinh khủng không phải Mạnh Hạo tu vi, mà là Mạnh Hạo thân thể.

Loại này kinh khủng thân thể, vượt ra khỏi tưởng tượng của hẩn, thậm chí là hẩn mới nghe lần đầu!

Ngay tại hẩn bị đến từ Mạnh Hạo chỉ một cái chi lực trùng kích, thân thể quay ngược lại lập tức, Mạnh Hạo lần nữa cất bước đi ra.

“Thứ năm mạng!”

Mười sáu phần Nguyên Anh Đại viên mãn tu vi, so với trước còn muốn kinh người thân thể cường hãn, tại đây một cái chớp mắt, từ Mạnh Hạo trên người âm âm quật khởi, nhục thể của hẩn bề ngoài bên trên không có chút nào biến hóa, nhưng đã làm cho bốn phía hư vô, đều xuất hiện vụn vụn.

Loại này đủ để rung động tất cả mọi người thân thể, phối hợp Mạnh Hạo tu vi, khiến cho Mạnh Hạo một bước rơi xuống, liền dường như trực tiếp hồng mất hư vô, xuất hiện ở Hô Duyên lão tổ trước người, tay phải nâng lên, bình nằm ngón tay rơi xuống.

Hô Duyên lão tổ ngửa mặt lên trời gào rú, hẩn cảm nhận được sinh tử nguy cơ, giờ phút này cắn chót lưỡi phun ra máu tươi lúc, máu của hẩn hóa thành phù văn hướng ra phía ngoài mãnh liệt khuếch tán.

“Thất tình lục dục mười ba Luân Hồi Đạo, thành mười ba sát chiêu, ngưng tụ nhất đạo. . . Trảm tình diệt!” Hô Duyên lão tổ trước người, máu của hẩn hóa thành phù văn, thành linh ngưng tụ trực tiếp hóa thành một thanh huyết sắc Thiên Đạo, hướng về Mạnh Hạo bỗng nhiên chém tới!

Tiếp theo trong nháy mắt Mạnh Hạo ngón tay cùng cái này huyết sắc Thiên Đạo đụng chạm, nổ vang động trời đao này chấn động, lại trực tiếp chia năm xẻ bảy, triệt để tan vỡ, mà Mạnh Hạo ngón tay, vững vàng được rơi xuống, điểm vào Hô Duyên lão tổ ngực.

Hô Duyên lão tổ phun ra máu tươi, lồng ngực của hẩn lập tức huyết nhục mơ hồ, toàn thân nổ vang, thân thể bay nhanh lui về phía sau lúc, sắc mặt một mảnh trắng bệch, quay người lại không chút do dự đẩy, không đi chọn tộc tái chiến, mà là bay nhanh muốn chạy trốn.

Hẩn sợ, đối với Mạnh Hạo nơi đây kinh khủng thân thể, sinh ra mãnh liệt kiêng kỵ, hẩn phát hiện, cái này thân thể là ở quá kinh người, thần thông của mình thuật pháp, rõ ràng không cách nào rung chuyển kia chút nào.

Hầu như tại hẩn quay người đào tẩu lập tức, Mạnh Hạo thanh âm, từ từ truyền ra.

“Thứ sáu mạng!”

Oanh!

Mạnh Hạo tại mở ra thứ sáu mạng lập tức, thân thể của hẩn khẽ run lên, ngửa mặt lên trời phát ra im ắng gào thét, Hô Duyên lão tổ đối với hẩn mà nói, sinh tử chỉ ở nhất niệm giữa, hẩn muốn, là ở cái này trong chiến đấu, tôi luyện chính mình tự nghĩ ra cái này tám mạng thuật!

Giờ phút này thứ sáu mạng mở ra, ba mươi hai phần Nguyên Anh Đại viên mãn chi lực không coi vào đâu, chính thức kinh người, là Mạnh Hạo thân thể, tại đây thứ sáu mạng xuống, triệt để bộc phát ra, trong lúc mơ hồ, Trảm Linh khí tức, tại nhục thể của hẩn bên trên, thời gian dần qua sinh sôi đi ra.

Chung quanh hẩn hư vô, đại lượng vụn vụn, chung quanh hẩn cát đất, nhất tề run rẩy, toàn bộ bát phương nổi lên vòng xoáy, dường như nhấc lên cuồng phong, nhưng này cuồng phong, nhấc lên giới Mạnh Hạo sợi tóc, thổi bất động quần áo của hẩn, dường như tại đây trong cuồng phong, hẩn là duy nhất không động!

“Thân thể Trảm Linh! ! !”

“Điều đó không có khả năng! ! !” Hô Duyên lão tổ tại thấy như vậy một màn lập tức, dùng tu vi của hắn, dùng tuổi của hắn, dùng định lực của hắn, cũng nhịn không được la thất thanh.

Trảm Linh thân thể, trong ký ức của hắn, đó là trong truyền thuyết Viễn Cổ thời đại mới có cảnh giới, loại cảnh giới này, là Trảm Linh, nhưng lại không phải Trảm Linh, bởi vì nó không có ý cảnh, có thể coi là không có ý cảnh, có đủ như vậy thân thể, tại bất kỳ một cái nào Trảm Linh cảnh giới trong, đều so ra mà vượt đỉnh phong.

Mà một khi tu vi cũng là Trảm Linh, như vậy đối với bất kỳ một cái nào cùng kia đối địch Trảm Linh tu sĩ mà nói, đều là. . . Ác mộng! !

“Hôm nay thời đại, sớm đã không phải tu thể thời đại, thể chất vừa nói sớm đã đã trở thành qua, người này. . . Hắn chẳng lẽ là tại đây Yêu Tiên tông bên trong, đã lấy được luyện thể tạo hóa! !” Hô Duyên lão tổ da đầu run lên, hồn phi phách tán giống như lập tức rút lui, bởi vì hắn biết, Mạnh Hạo thuật pháp, có bảy mạng mà nói.

Mà bây giờ, chỉ là thứ sáu mạng liền kinh người như thế, nếu như đổi thành rồi thứ bảy mạng. . .

Hô Duyên lão tổ không muốn ở chỗ này dốc sức liều mạng, hắn còn có càng nhiều chuyện hơn muốn làm, giờ phút này không thềm để ý chút nào thể diện vấn đề, bay nhanh bỏ chạy, có thể tốc độ của hắn nhanh, nhưng Mạnh Hạo nhanh chóng là. . . Nhanh hơn!

Oanh!

Mạnh Hạo một cái chớp mắt, liền xuất hiện ở Hô Duyên lão tổ phía trước, đem ngăn cản đồng thời, tay phải nâng lên, chỉ về phía trước rơi xuống.

“Ta và ngươi còn không có chấm dứt, cần gì phải gấp gáp.”

Hô Duyên lão tổ sắc mặt đại biến, không chút do dự hai tay nâng lên, tay trái ngón cái đụng chạm ngón trở phải, tay phải ngón cái đụng chạm ngón trở trái, song chưởng nghịch chuyển, muốn trở thành một cái dài mảnh khung, về phía trước mãnh liệt duỗi ra. Tạo thành một cái bốn phương đường cong, hết thấy đường cong bên trong, không phù hợp hắn ý cảnh chi tu, đều xây dựng bị bài xích, một phương Thiên Địa, bài xích một người.

Giờ phút này cái này bốn phương đường cong, lập tức lập loè mà ra, đón gió gặp phát triển, trực tiếp mở rộng đem Mạnh Hạo bao phủ ở bên trong.

Cùng lúc đó, một cỗ cường đại bài xích trong, dường như tại đây bốn đường cong bên trong, động trời dựng lên, cái này bài xích, như muốn đem Mạnh Hạo khu trừ nát bấy.

“Cút cút cút cút” ” tối tăm ở bên trong, tại Mạnh Hạo bên tai, như lời đình giống như truyền đến động trời thanh âm, thanh âm này vang vọng giữa, bài xích chi lực càng kinh người hơn.

Đây không phải Mạnh Hạo lần thứ nhất gặp được Hô Duyên lão tổ triển khai cái này thuật pháp, giờ phút này hắn sớm đã mở ra thứ sáu mạng, tại đây kinh khủng thân thể xuống, hắn hai mắt đột nhiên lóe lên, mở to miệng, hướng về phía trước tiến đến bốn phương đường cong, trực tiếp hô lên rồi một thanh âm.

“Cút!”

Mạnh Hạo thanh âm, như là âm sóng, tại trong tích tắc liền áp đảo rồi tất cả Thiên Lô nổ vang, cuộn cuộn khuếch tán, lại để cho cái này hư vô nháy mắt vỡ vụn, lại để cho cái này bát phương lập tức vù vù, cái kia tiến đến bốn phương đường cong, trực tiếp liền tan vỡ nổ bung.

Nó hết thấy bài xích, tại gặp được không cách nào rung chuyển chi nhân lúc, hết thấy đã trở thành rồi chê cười!

Như là dòng suối, muốn một cái chớp mắt rút núi, làm sao có thể làm được!

Bốn phương đường cong tan vỡ, Mạnh Hạo ngón tay, lần nữa điểm vào Hô Duyên lão tổ ngực, oanh một tiếng, Hô Duyên lão tổ phun ra máu tươi, bộ ngực hần mơ hồ, phía sau lưng cũng tuôn ra máu tươi, thân thể cùng loạng choạng lúc, nhìn về phía Mạnh Hạo trong ánh mắt, đã mang theo một cổ dữ tợn.

”Lão phu phải đi, ngươi cũng không lại để cho, chẳng lẽ thực cho rằng lão phu sợ ngươi! , , lời nói giữa, Hô Duyên lão tổ tay phải bấm niệm pháp quyết, võ mi tâm, lập tức há mồm phun ra một thanh màu đen cây đao.

Đao này vừa ra, Thiên Địa biến sắc, tại Hô Duyên lão tổ trong tay cấp tốc xoay tròn, mãnh liệt bành trướng, thỉnh linh hóa thành một thanh đại đao, ở trên điêu khắc một cái đã đoạn đầu Long!

Hô Duyên lão tổ tay phải hất lên, thần sắc mang theo dữ tợn cùng một xóa sạch liễu chết điên cuồng, hướng về Mạnh Hạo nơi đây, bỗng nhiên chém tới.

“Chết cho ta! !”Hô Duyên lão tổ tu vi toàn diện bộc phát, tại đây một cái chớp mắt, lại. . . So với trước cường đại hơn rồi gấp mấy lần không ngừng, thậm chí ở thời điểm này, chung quanh hắn, dường như xuất hiện tầng một gợn sóng, cái này gợn sóng mang theo tang thương, đó là quy tắc!

Này Địa Yêu Tiên Cổ giới quy tắc.

Cái này quy tắc, giống như tồn tại một cổ bài xích, không phải trước bốn phương đường cong bài xích, mà là đến từ cái này Yêu Tiên cổ tông thể giới, chính thức bài xích!

Một đao rơi, Thiên Địa kinh!

“Ngươi sẽ sợ đấy.” Mạnh Hạo bình tĩnh mở miệng lúc, mở ra. . . Thứ bảy mạng! !

Sáu mươi tư phần Nguyên Anh Đại viên mãn tu vi, tại trên người hắn âm âm bộc phát, thân thể càng là tại đây một cái chớp mắt, phóng xuất ra càng nhiều nữa Trảm Linh khí tức, kết hợp phía dưới, Mạnh Hạo bốn phía, hư vô sụp xuống, toàn bộ bát phương đều tại nổ vang, dường như thân thể của hắn, tại đây một cái chớp mắt, cùng cái này tổn hại Yêu Tiên tông bên trong, có chút không cách nào đặt chân.

Tựa hồ nơi này có tối tăm trong hạn chế, hết thảy vượt qua cái này hạn chế tu vi hoặc là chiến lược, đều muốn không cho phép ở tại chỗ này.

Mà giờ khắc này Mạnh Hạo, thể hiện ra chiến lược, cũng đụng chạm tới cái này giới hạn!

“Nguyên lai, không cần mở ra thứ tám mạng, ta đã thân thể Trảm Linh!”Mạnh Hạo cảm thụ thoáng một phát giờ phút này trạng thái, nội tâm dĩ nhiên hiểu ra, giờ khắc này hắn. . .

Chính là Trảm Linh!

Cho dù không có ý cảnh, nhưng hắn cũng là Trảm Linh! ! Thậm chí so với trước dung hợp Ngao Khuyển, đeo lên Huyết Tiên mặt nạ, mượn tới Huyết Tiên chi lực lúc, còn phải mạnh hơn một ít!

Đối mặt Hô Duyên lão tổ chém tới một đao, Mạnh Hạo tay phải nâng lên, không chút do dự, chỉ một cái nhấc tới.

Hình ảnh, giống như tại đây một cái chớp mắt định trụ, Thiên Địa nổ vang nổ mạnh, tại đây một cái chớp mắt, dường như bất động, nhưng tại hạ một hơi, nhưng là ngập trời dựng lên.

Oanh long long tiếng vang không ngừng mà vòng qua vòng lại, tại đây yên tĩnh trong thế giới, truyền khắp toàn bộ Yêu Tiên tông, bị tất cả đến từ Nam Thiên đại địa tu sĩ nghe được.

Hô Duyên lão tổ phun ra máu tươi, thân thể âm âm rút lui, trong tay màu đen đại đao, từng khúc vỡ vụn, hần sắc mặt trắng xám, thần sắc cực kỳ khó coi, hắn đều đã không tiếc bị bài xích mạo hiểm, triển khai toàn bộ tu vi, là. . . Còn không có đánh chết đối phương! !

“Cái này đã là cực hạn của hắn, hắn thứ bảy mạng, chính là mạnh nhất trạng thái!”Hô Duyên lão tổ bỗng nhiên trong thần sắc lộ ra một vòng điên cuồng, hắn hô hấp dồn dập, trong mắt sát cơ mãnh liệt.

“Nếu như thế, lão phu sẽ đưa ngươi ra đi!” Hô Duyên lão tổ lời nói giữa, tay phải hắn nâng lên, hướng về ngực mãnh liệt nhấn một cái, khi nhấc lên, nhất đao màu đỏ ánh sáng, từ hắn trong lòng bàn tay xuất hiện, phẳng phát từ thân thể nội rút ra bình thường.

Đó là một cái màu đỏ cây roi, chính thể hư ảo, như là cây roi hồn, cùng Mạnh Hạo nắm đó trong tay hấn cướp đi cây roi, ngoại trừ màu sắc, thoát nhìn giống như đúc!

Tại đây cây roi xuất hiện nháy mắt, Hồ Duyên lão tổ toàn thân huyết nhục cấp tốc héo rũ, dường như sinh mệnh đều ngưng tụ ở rồi cái này cây roi hồn bên trong, hấn trong mắt sát cơ mãnh liệt tới được đỉnh phong.

Mạnh Hạo đứng ở tại chỗ, bốn phía nhấc lên đầy trời bão cát, tại đây trong bão cát, tóc của hấn bị thổi bay, vẫn không nhúc nhích.

Mấy cái thời gian hô hấp về sau, lúc bốn phía bão cát tiêu tán thời gian. . .

“Chết cho ta! !” Hồ Duyên lão tổ gầm nhẹ một tiếng, đã khô gầy héo rũ thân thể, mãnh liệt khê động, thân thể của hấn bên ngoài cây roi hồn, rút ra yêu dị tiếng vang, mang theo khí tức kinh khủng, thẳng đến Mạnh Hạo, giống như khát máu mà đến.

Mạnh Hạo ngẩng đầu lên, trong mắt của hấn không có lộ ra chút nào tâm tình, chẳng qua là bình tĩnh nhìn bốn phía cây roi hồn bay múa, tản mát ra khủng bố chấn động Hồ Duyên lão tổ, trận chiến này hấn đã mài giũa rồi thuật pháp, giờ phút này cần đây, là xem một chút chính mình toàn bộ lực lượng, đến cùng. . . Mạnh như thế nào!

“Thứ tám mạng!” Mạnh Hạo nhắm mắt lại, nhàn nhạt mở miệng.

606. Chương 606: Thứ Tám Mạng!

Tại Mạnh Hạo thanh âm truyền ra nháy mắt, đầu óc hấn lập tức nổ vang, thân thể mãnh liệt run rẩy, bốn phía hư vô lập tức vận vạo, tại đây vận vạo ở bên trong, đại địa xuất hiện vỡ vụn, phong vân biến sắc, một cỗ vô hình vòng xoáy, lập tức tại Mạnh Hạo bốn phía đột nhiên xuất hiện, Oanh long long xoay tròn lúc, nhấc lên nhất đạo khổng lồ vòi rồng.

Cái kia hư ảo cây roi, quất vào cái này vòng xoáy vòi rồng ở bên trong, lập tức bị bắn lên, càng là tại đây vòi rồng xuống, mặt đất tất cả cát đất toàn bộ run rẩy trôi nổi dựng lên, cuồng phong quét ngang ở bên trong, Hồ Duyên lão tổ sắc mặt triệt để đại biến, thân thể không bị khống chế hướng về phía sau đập đập đập rời khỏi.

Hấn ánh mắt lộ ra trước đó chưa từng có hoảng sợ cùng khiếp sợ, giờ phút này trong óc ông ông.

”Không có khả năng, hấn cái thuật pháp này, chỉ có bảy mạng, làm sao lại xuất hiện. . . Thứ tám mạng! ! , .

Tại Hồ Duyên lão tổ nơi đây hoảng sợ đồng thời, Mạnh Hạo toàn thân như là vận vạo, từng trận kịch liệt đau nhức giống như thủy triều lập tức đưa hấn bao phủ, hấn cũng không nghĩ tới, mở ra thứ tám mạng, rõ ràng. . . Như vậy đau nhức!

Toàn thân như bị xé nứt, tại đây xé rách ở bên trong, hấn cảm nhận được từng đợt rồi lại từng đợt cường hấn lực lượng, tại thể nội dùng không cách nào hình dung tốc độ, ầm ầm kéo lên.

Trong cơ thể của hấn tám cái Nguyên Anh, tại đây một cái chớp mắt, nháy mắt trọng chồng lên nhau, không ngừng dung hợp xuống, dần dần bắn ra ra, siêu việt thứ bảy mạng khủng bố tu vi.

Từng đã là thứ bảy mạng, Mạnh Hạo có thể thể hiện ra tu vi, là sáu mươi tư phần Nguyên Anh Đại viên mãn chi lực, đã là cực hạn, không thể lại gia tăng chút nào, mà trước mắt, chỉ là sơ kỳ dung hợp, cái này cực hạn liền lập tức tan vỡ vỡ vụn.

Sáu mươi lăm phần, sáu mươi sáu phần. . . Trong chớp mắt, Mạnh Hạo thể nội, liền có đủ rồi bảy mươi phần Nguyên Anh Đại viên mãn bằng bạc tu vi, mà lại vẫn còn không ngừng tăng cường, một loại cường hấn cảm giác, phát ra gần như khí tức kinh khủng, tại trên người của hấn, theo tu vi cùng thân thể không ngừng trở nên mạnh mẽ, ầm ầm bộc phát.

Bốn phía Thiên Địa vận vẹo, phong vân biến sắc, Mạnh Hạo thân thể bên ngoài vòi rồng, bát phương đều có thể chứng kiến, cái này vòi rồng giống như liên tiếp trời cùng đất, tại đây không ngừng mà nổ vang ở bên trong, bộc phát ra càng mạnh hơn nữa khí thế.

Mạnh Hạo thân thể run rẩy, thậm chí thất khiếu bắt đầu tràn ra máu tươi, khiến cho thần sắc hắn có chút dữ tợn, tóc tán loạn ở bên trong, hắn thanh tú cảm thấy, thân thể nội tu vi, khoảng chừng cái này mấy cái thời gian hô hấp, liền trực tiếp gia tăng đến rồi chín mươi ba phần Nguyên Anh Đại viên mãn chi lực.

Vẫn còn kéo lên!

Mỗi lần nhiều nhất ra một phần, Mạnh Hạo toàn thân đều nổ vang thoáng một phát, hắn thừa nhận áp lực sẽ càng lớn, hắn có thể thể hiện ra khí thế, cũng liền càng kinh người hơn, cùng lúc đó, hắn thọ nguyên tiêu hao, cũng liền càng thêm rất nhanh.

Nhưng này hết thấy, đều không thể đi thay thế cái loại này theo tu vi kéo lên, mà đưa tới bản thân cường hãn điên cuồng, loại này điên cuồng, sẽ sinh ra một cỗ mãnh liệt tự tin, tại đây tự tin xuống, Mạnh Hạo ngẩng đầu, ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng gào thét.

Rống! !

Thanh âm của hắn, giống như đem thể nội thừa nhận hết thấy kịch liệt đau nhức đều ở đây một cái chớp mắt truyền khắp toàn bộ Yêu Tiên tông bên trong, thân thể của hắn thủy chung đều tại run rẩy, tu vi của hắn, tại đây một cái chớp mắt, trực tiếp từ vừa rồi chín mươi ba phần Nguyên Anh Đại viên mãn, nhảy lên tới rồi chín mươi chín phần!

Mạnh Hạo tóc, bỗng nhiên biến thành, càng là sửa biến sắc, không còn là màu đen, mà là đã trở thành màu xám, hắn dung nhan thoát nhìn, dường như không còn là thanh niên, mà là tràn ngập tang thương, thân thể của hắn như trước thon dài, có thể toàn thân khí chất, nhưng là tại đây một cái chớp mắt, triệt để đại biến.

Chín mươi chín, một trăm! !

Trọn vẹn một trăm phần Nguyên Anh Đại viên mãn tu vi, tại thời khắc này, âm âm bộc phát, Mạnh Hạo gào thét, cũng tiếp theo kinh Thiên động Địa, tóc của hắn càng ngày càng dài, giờ phút này đã đến phần eo, chung quanh hắn phong bạo càng ngày càng mãnh liệt, khiến cho Mạnh Hạo thân thể, tại đây vòi rồng bên trong, lại chậm rãi trôi nổi đứng lên.

Bốn phía xuất hiện tia chớp Lôi đình, Oanh long long tiến đến, vờn quanh bốn phía, khiến cho vòi rồng đã trở thành sấm chớp mưa bão, vang trời hoảng sợ!

Một màn này, lại để cho Hồ Duyên lão tổ hô hấp dồn dập, mở to mắt, mang theo nồng đậm đến rồi cực hạn không cách nào tin, toàn thân trong đầu một mảnh nổ vang.

“Tại sao có thể như vậy. . . Hắn. . . Hắn. . .”

Tại Hồ Duyên lão tổ nơi đây hoảng sợ lúc, Mạnh Hạo toàn thân lần nữa truyền ra ngập trời nổ mạnh, tu vi của hắn, lần nữa kéo lên đứng lên! !

Một trăm lẻ một, một trăm lẻ hai, một trăm lẻ ba. . . Cho đến đến rồi thứ một trăm mười lăm! !

Mạnh Hạo tóc, đã đến đầu gối vị trí, hắn gào thét, càng phát ra kinh Thiên động Địa, bốn phía phong bạo, tại đây không ngừng mà khuếch tán xuống, đạt đến trăm trượng tả hữu, càng là ở thời điểm này, đến từ cái mảnh này Thiên Địa bài xích, bỗng nhiên xuất hiện.

Mạnh Hạo bốn phía hư vô, không ngừng mà toái diệt, càng thêm khí tức kinh khủng, tại trên người hắn, âm âm quật khởi, như cùng là một cái ngủ say Viễn Cổ hung thú, tại đây một cái chớp mắt, thức tỉnh!

Một trăm mười sáu, một trăm mười bảy. . . Trong chớp mắt, lúc Mạnh Hạo trên người, xuất hiện một trăm hai mươi tám phần Nguyên Anh Đại viên mãn tu vi lúc, hắn gào thét, chính là Trảm Linh gào thét.

Khí thế của hắn, chính là Trảm Linh khí thế!

Chung quanh hắn hết thấy khí tức, đều là thuộc về Trảm Linh! !

Phong bạo đạt đến ba trăm trượng, Lôi đình hóa thành bát phương Lôi Trì, Mạnh Hạo tóc, cùng thân cao giống nhau dài, màu xám tóc, tại đây trong gió phiêu diêu, hần dung nhan mang theo tang thương, hai mắt mãnh liệt ngưng tụ ở bên trong, phảng phất có diệt tuyệt sinh tử chi lực, tại trong mắt của hần lưu chuyển.

Chỉ là nhìn Mạnh Hạo liếc, Hô Duyên lão tổ liền trong óc nhảy mắt nổ vang, dường như bị một cỗ đại lực trùng kích, cả người hần thân thể mãnh liệt run rẩy, lui ra phía sau vài bước lúc, phun ra một ngụm máu tươi, thần sắc hoảng sợ trong, dâng lên một vòng sợ hãi.

“Người. . . , Hô Duyên lão tổ thân thể run rẩy, nghẹn ngào mở miệng. Còn chưa kết thúc.” Mạnh Hạo hai mắt nhắm nghiền, cảm nhận được thể nội một trăm hai mươi tám phần Nguyên Anh Đại viên mãn khổng lồ tu vi, cái này đã vượt qua Nguyên Anh cực hạn, cái này là. . . Trảm Linh lực lượng! !

Dùng số lượng, đưa tới biến chất, dùng đầy đủ Nguyên Anh tu vi, cứng rắn tích lũy, vượt qua bước chân vào, cái kia trước đây, từng độc thuộc về trảm thể giới thần linh.

Có thể đúng như là Mạnh Hạo theo như lời, hần thứ tám mạng, còn chưa kết thúc, giờ phút này chẳng qua là tu vi đã nhận được bạo tăng, nhục thể của hần, giờ phút này cũng ở đây bằng tốc độ kinh người, hướng về một loại thân thể Trảm Linh, cấp tốc bay vọt.

Thân thể Trảm Linh, đó là Viễn Cổ tu sĩ cảnh giới, hôm nay Tu Chân Giới, có rất ít người có thể đem thân thể, rèn luyện đến Trảm Linh trình độ, thậm chí có thể nói, căn bản cũng không đại khả năng, bởi vì độ khó quá lớn.

Coi như là Mạnh Hạo nơi đây, cũng là đủ loại cơ duyên xảo hợp, lúc này mới đạt đến loại này trong truyền thuyết cảnh giới, giờ phút này nhục thể của hần, nhìn như như thường, nhưng trên thực tế thể nội mỗi một tia huyết nhục, đều tại bị xé nứt, mỗi một tác cốt cách, đều tại toái diệt, mỗi một cái kinh mạch, đều tại tan vỡ.

Có thể hết lần này tới lần khác, vô luận như thế nào xé rách, như thế nào toái diệt, như thế nào tan vỡ, Mạnh Hạo thân thể đều sẽ không xuất hiện vấn đề gì, mà là tại đây xé rách, toái diệt cùng tan vỡ ở bên trong, thân thể dường như đã tiến hành gây dựng lại, khiến cho khí huyết động trời! !

Cũng chính là mấy hơi thở loạn phụ, phanh phanh tiếng tim đập, như lôi đình giống như nổ vang bát phương, Hô Duyên lão tổ hô hấp phảng phất muốn đình chỉ, hần nhìn lấy Mạnh Hạo, giờ phút này trong mắt giống như nhìn không tới rồi Mạnh Hạo gương mặt, hần nhìn đến đấy, là một đoàn nồng đậm đấy, coi như có thể cùng thiên địa pháp tắc đi đối kháng đấy, kinh Thiên động Địa khí huyết! !

Khí Huyết Thao Thiên! !

Giờ phút này Mạnh Hạo, chính là cái này bộ dạng, trái tim của hần mỗi một lần nhảy lên, đều bị bốn phía phong bạo dừng lại, lại để cho bốn phía hư vô run rẩy, lại để cho ngoại tịch Thiên Địa, xuất hiện chấn động.

Cho đến nhục thể của hần, theo khí huyết kinh người, phá tan tầng một vô hình bích chương, nguyên vẹn bước vào đến rồi Trảm Linh cảnh giới cái kia một cái chớp mắt, Mạnh Hạo trên người Trảm Linh khí tức, ngập trời dựng lên!

Mạnh Hạo thở sâu, hần phát hiện, trước mắt thể giới, bất đồng.

Hần nhìn đến rồi vô số bụi bặm ở trong Thiên Địa bay múa, hần đã nghe được đến từ trên thể giới này, coi như vô số vong hồn thì ào, hần cảm nhận được toàn bộ Yêu Tiên tông bên trong, tồn tại một cỗ không nói ra được bi thương.

Là quan trọng nhất. . . Hần đã nghe được. . . Tiếng hít thở.

Ngủ say tiếng hít thở, từ nơi này sâu trong lòng đất, mơ hồ truyền đến, coi như tại đây đại địa xuống, tồn tại một cái quái vật khổng lồ, đang đứng ở ngủ say, truyền ra tiếng hít thở, vang vọng bát phương.

Đây hết thấy nói đến lời nói chậm chạp, nhưng trên thực tế, từ Mạnh Hạo mở ra thứ tám mạng đến bây giờ, chẳng qua là thời gian rất ngắn, cái này một cái chớp mắt, hần cảm nhận được tất cả.

Một trăm hai mươi tám phần Nguyên Anh Đại viên mãn, lại để cho Mạnh Hạo tại tu vi bên trên, bước vào đến rồi thuộc về trảm thể giới thần linh!

Vô tận tạo hóa rèn luyện thân thể, khiến cho Mạnh Hạo tại mở ra thứ tám mạng xuống, thân thể của hắn, tại đây một cái chớp mắt, đã trở thành trong truyền thuyết đấy. . . Nhục Thân Thành Thánh, này Thánh, tại Mạnh Hạo trên người, ví von đúng là Trảm Linh!

“Ta không phải Trảm Linh, nhưng đã có đủ rồi Trảm Linh chi lực.” Mạnh Hạo nhẹ giọng thì thào, giờ khắc này hắn, cho dù là trước dung hợp máu phân, cũng xa xa không bằng hiện tại.

“Trước mắt, ta muốn ném thử thoáng một phát, hôm nay ta đây, đến cùng có. . . Mạnh như thế nào!” Mạnh Hạo cúi đầu, hai mắt nháy mắt lộ ra tinh mang, nhìn về phía Hồ Duyên lão tổ lập tức, tại Hồ Duyên lão tổ trong óc ô...ô...n...g một tiếng nháy mắt, Mạnh Hạo biến mất.

Hồ Duyên lão tổ da đầu run lên, hồn phi phách tán, cấp tốc lui về phía sau, tay phải vung vẩy lúc, cây roi hồn nổ vang co rúm bát phương, có thể tiếp theo hơi thở, Mạnh Hạo liền dường như cứng rắn xâm nhập đến rồi Hồ Duyên lão tổ đồng tử cái bóng bên trong, xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Tay trái của hắn nâng lên, một thanh liên bắt ở rút đến cây roi, cái này cây roi phát ra kêu rên, lại không cách nào gãy giữa.

“Người, quá yếu.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng lúc, tay phải nâng lên, nhẹ nhàng mà về phía trước, điểm một cái, điểm vào Hồ Duyên lão tổ mi tâm.

Hồ Duyên lão tổ toàn thân oanh một tiếng, thân thể của hắn bỗng nhiên bay lên, nhích tới gần cấm khu phương hướng, còn không đợi rơi xuống, đầu lâu của hắn đầu tiên tan vỡ, nháy mắt liền huyết nhục mơ hồ, sau đó là ngực, tiếp theo là tứ chi, cuối cùng là thân thể của hắn.

Hết thấy tất cả, tại đây trong tích tắc, tại Mạnh Hạo thứ tám mạng xuống, nhẹ nhàng một điểm, lập tức chia năm xẻ bảy, kêu thê lương thảm thiết cũng không kịp truyền ra lúc, Hồ Duyên lão tổ thân thể, liền triệt để hỏng mất.

Nguyên Thần của hắn chạy ra, gần như hơi mờ, chỗ mi tâm, lộ ra một cái động lớn, sinh mệnh khí tức ồ ồ mà chảy, không cách nào ngăn chặn, khiến cho hắn tới lúc gấp rút nhanh chóng suy yếu, tử vong chẳng qua là thời gian, không dùng được mười hơi thở, hắn phải chết không thể nghi ngờ!

Hắn hoảng sợ sấm lấy không cách nào hình dung sợ hãi cùng tuyệt vọng, phát ra thê lương thét lên, biết rõ vô dụng, như trước lui về phía sau muốn chạy trốn.

Có thể chỉ trong nháy mắt, cấm khu bên trong, đột nhiên xuất hiện một cái thoát nhìn xinh đẹp đến cực điểm bàn tay như ngọc trắng, cái này bàn tay nhỏ bé coi như không có xương giống như, da thịt như ngọc, bay bổng vươn, một thanh. . .

Nhéo ở rồi Hồ Duyên lão tổ Nguyên Thần.

“Ta tu vi bị hao tổn, người này Nguyên Thần tiễn đưa ta, lấy ra luyện đan, người xem được chứ?” Một cái cùng Mạnh Hạo trước đoán, hoàn toàn bất đồng nữ tử, dùng Chỉ Hương thanh âm, từ cấm khu bên trong, đi ra.

Nét mặt tươi cười như hoa, thiên kiều bá mị, xinh đẹp tuyệt luân, tuyệt đại tao nhã, nàng mới thật sự là Yêu nữ Chỉ Hương!

607. Chương 607: Oh, Tất Cả Mọi Người Lại Cùng Một Chỗ

Dùng phong hoa tuyệt đại để hình dung Chỉ Hương, cũng chỉ có thể miêu tả nàng một phần mà thôi, như vậy nữ tử, Mạnh Hạo không thừa nhận cũng không được, là mình hôm nay này nửa đời người, thấy...nữ nhân đẹp nhất.

Không có một bất kỳ cái nào nữ nhân ở trước mặt nàng, không âm đạm biến sắc, trở thành lá xanh.

Nàng mặc lấy một bộ màu đỏ nhạt váy dài, mang theo dáng tươi cười, giơ tay nhấc chân, đều làm cho người ta hoa mắt, nhất là thân thể của nàng, tản mát ra một cỗ cực kỳ đặc biệt khí tức, như Yêu khí, như linh tức.

Cảm giác đứng lên, coi như thân thể đã trở thành thiên tài địa bảo, không giống người thường, trong lúc mơ hồ, cái này bốn phía bát phương khí tức, dường như đều ở đây một cái chớp mắt, vờn quanh tại nàng bốn phía.

Giờ khắc này thân thể của nàng, không thuộc về bất luận kẻ nào, chỉ thuộc về chính nàng, cái này...mới thật sự là Chỉ Hương, bởi đó trước tu vi bị hao tổn, bởi vì đối với Yêu Tiên tông kế hoạch đủ loại áp dụng.

Nàng dùng Tiên cảnh tu vi, sinh sinh lột xác hóa thành lúc trước Trảm Linh biên giới, thậm chí nhiều khi, chỉ có thể thể hiện ra Nguyên Anh chi lực. Nhưng dưới mắt, hiển nhiên Yêu Tiên thể tại trên người của nàng, đã thành công.

Theo Yêu Tiên thể thành công, tu vi của nàng, đã ở cái này một cái chớp mắt, đã bắt đầu khôi phục, sợ là thời gian rất ngắn, sẽ một lần nữa có được...Tiên lực!

Đã đến lúc kia, mọi người rời đi, trở về Nam Thiên đại địa, mà nàng. . . Cũng đem tại đồ trong tuyển chọn ly khai, phản hồi Cửu Sơn Hải Yêu Tiên tông.

Thậm chí rất có thể, Yêu Tiên tông tu sĩ, đã ở nơi nào đó ngưng tụ, đi nghênh đón nàng trở về.

Đối mặt Chỉ Hương yêu cầu, Mạnh Hạo thần sắc như thường, chậm rãi nhẹ gật đầu.

Chỉ Hương cắn môi cười cười, cầm lấy Hồ Duyên lão tổ sắp tiêu tán Nguyên Thần, mãnh liệt sờ, đụng một tiếng, Hồ Duyên lão tổ một đời Trảm Linh cường giả, tại trong tích tắc Nguyên Thần trực tiếp tan vỡ chia năm xẻ bảy, hóa thành từng điểm tinh quang, bị Chỉ Hương khê hấp phía dưới, dung nhập nàng mi tâm, dần dần bị nàng hấp thu.

Chỉ Hương dung nhan càng thêm xinh đẹp, đủ để cho hết thấy tồn tại nhìn thấy mà giật mình tim đập thành thịch.

“Cảm ơn.” Chỉ Hương tay phải nâng lên, một mảnh khăn che mặt tại trên mặt nàng xuất hiện, che đây này sẽ cho người si mê tuyệt mỹ dung nhan, hai con ngươi chớp động kỳ dị chi mang, nhìn Mạnh Hạo.

“Lần này nhận thức thoáng lại một phát, Chu Chỉ Hương, thanh khiết hương lan, sắc nước hương trời, ta là Chỉ Hương, Yêu Tiên tông Thánh Nữ, nhưng ta thích người khác xưng hô ta là yêu nữ.” Chỉ Hương mỉm cười, hướng về Mạnh Hạo hạ thấp người, cúi đầu.

Chỉ là mấy câu, mấy cái động tác đơn giản, lập tức một cỗ nói không rõ khí thế, ngay tại Chỉ Hương trên người vô hình ngưng tụ ra , hóa thành một đám uy áp, bao phủ bốn phía.

“Người thiếu nợ ta, không chỉ một buổi trưa nhân tình.” Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng.

“Mạnh đạo hữu yên tâm, việc này chẳng những cá nhân ta nhận đồng, Cửu Sơn Hải, tân Yêu Tiên tông, cũng sẽ không quên.” Chỉ Hương nâng lên trán, chăm chú nhìn Mạnh Hạo, bàn tay như ngọc trắng nâng lên vung lên, một quả ngọc giản bay ra.

Ngọc giản này phong cách cổ xưa, chính diện là một cái chữ Yêu, mặt sau là một chữ Tiên.

“Vật ấy Yêu Tiên tông Trưởng Lão lệnh bài, duy trì này lệnh, chính là Khách khanh Trưởng lão, Mạnh đạo hữu ngày sau như cần tương trợ, tùy thời duy linh đến ta Yêu Tiên tông trong.”

Mạnh Hạo đưa tay tiếp nhận lệnh bài, nhìn thoáng qua về sau, đem thu vào trữ vật đại bên trong, hướng về Chỉ Hương nhẹ gật đầu, không nói thêm gì nữa, quay người đang muốn ly khai.

“Ta cá nhân càng cảm tạ Mạnh đạo hữu, nhưng nói cho người biết một tin tức, thứ ba phong cùng thứ tư phong ở giữa hố sâu, đi vào nhập đệ tứ cảnh giới nơi mấu chốt.” Chỉ Hương nhìn Mạnh Hạo liếc, cười mở miệng.

Mạnh Hạo bước chân ngừng lại, quay đầu lại nhìn về phía Chỉ Hương.

”Việc này những người khác có tông môn gia tộc nội tình, có lẽ phần lớn biết được, thậm chí có thể nói, đệ tứ cảnh giới, sẽ không đóng cửa, bất kỳ một cái nào tiến vào đệ tam cảnh giới chỉ nhân, chỉ cần có bốn sự, liền có thể bước vào đệ tứ cảnh giới.

Như không có bản lĩnh, chỉ có thể lực bất tòng tâm.” Chỉ Hương cười cười, lần nữa hướng về Mạnh Hạo hạ thấp người cúi đầu, quay người lúc, thân ảnh tại Mạnh Hạo trong mắt, một cái chớp mắt biến mất.

Mạnh Hạo ánh mắt chớp động, hần nhìn ra Chỉ Hương cường hãn, giờ khắc này Chỉ Hương, cùng lúc trước hoàn toàn bất đồng, hần mắt lộ ra suy tư, cúi đầu mắt nhìn túi trữ vật, hồi tưởng cùng Chỉ Hương một đường tiếp xúc.

Nội tâm của hần có tám phần khẳng định, chuyện nhỏ nơi đây, Chỉ Hương cùng Yêu Tiên tông, sẽ ra tay trợ giúp, nếu là đại ân, tức thì hết thảy khó liệu.

Mạnh Hạo tiêu sái cười cười, hần sớm đã minh bạch, Tu Chân Giới, hết thảy muốn dựa vào chính mình, không thể quá nhiều ỷ lại ngoại lực, mới Yêu Tiên tông đối với trợ giúp của mình là cực kỳ nhỏ đều không sao cả.

Lúc này đây, hần thu hoạch lớn nhất, không phải tân Yêu Tiên tông cùng Chỉ Hương hứa hẹn, mà là hần thứ tám Nguyên Anh, còn có giờ phút này cái này cường hãn thân thể.

Mạnh Hạo thở sâu, mắt nhìn thân thể của mình, đồng thời cũng cảm nhận được tại thứ tám mệnh, thọ nguyên kinh khủng tiêu hao, ngay tại lúc đó, cái loại này thế giới bài xích cảm giác, lại chẳng biết lúc nào biến mất, điểm này, lại để cho Mạnh Hạo trong mắt hào quang lóe lên, nhìn về phía thứ tư phong.

Sau đó thu hồi ánh mắt, thân thể nhoáng một cái, trực tiếp thối lui ra khỏi thứ tám mạng trạng thái, về tới đệ nhất mệnh.

Tiến về phía trước một bước, Mạnh Hạo thân thể hóa thành cầu vồng, bay nhanh đi xa, trước khi đi, hần đem cái kia cây roi hồn cũng thu vào trữ vật đại bên trong, vật ấy Mạnh Hạo đã nhìn ra, cùng Hô Duyên lão tổ cây roi là nhất thể.

Bất quá giờ phút này không phải khiến chúng nó dung hợp thời điểm, Mạnh Hạo ý định triệt để sau khi rời đi, lại đi nghiên cứu.

Mà dưới mắt, hần phải ở chỗ này, đi xem chính mình, tại cái này đệ tam cảnh giới bên trong, có thể lại có bao nhiêu tạo hóa, gào thét lúc giữa, Mạnh Hạo bay nhanh, qua thứ bảy phong, qua thứ sáu phong.

Khi hần tới gần thứ năm phong lúc, Mạnh Hạo bỗng nhiên hai mắt lóe lên, khóe miệng bỗng nhiên lộ ra mỉm cười, cải biến phương hướng, hướng về thứ năm phong bay nhanh, không lâu sau, tại Mạnh Hạo phía trước, thành linh xuất hiện một mảnh cấm chế hào quang.

Cái mảnh này cấm chế chừng ba tầng, tầng ngoài âm đạm, nhưng chính giữa tầng kia nhưng là hào quang lưu chuyển, nhất là tận cùng bên trong nhất tầng kia, giống như bảo tồn cực kỳ nguyên vẹn.

Ba tầng cấm chế, bao phủ phạm vi mấy trăm trượng đại địa, có thể xuyên thấu qua cấm chế, chứng kiến trong đó có một gian phòng bỏ, phòng bỏ bên ngoài dựa vào vách tường, có một cổ hải cốt.

Cái này hải cốt cùng ngoại giới không giống nhau, cũng không có bị khô quắt, mà là giữ vững khi còn sống một ít bộ dáng, đó là một cái lão giả.

Hần giống như trước khi chết mang theo tiếc nuối, nhìn qua xa xa, không biết suy nghĩ cái gì, tại trong tay của hần, cầm lấy một cây cây sáo, chỉ có điều vật ấy cũng không phải là Pháp bảo, mà là phạm phẩm, hôm nay đã hơi khô khô.

Ở trước mặt của hần, còn có một vật, đó là một mặt trống, ước chừng đầu lâu lớn nhỏ, toàn thân màu tím, ở trên tản mát ra quang mang nhàn nhạt, trong lúc mơ hồ, dường như có thể nghe được, có từng trận gào thét, tại bên trong trống quanh quẩn.

Cấm chế bên ngoài, giờ phút này có bảy tám cái Nam Thiên đại địa tu sĩ, đang cau mày, trong đó có mấy người, đang ném thứ muốn phá vỡ cấm chế.

Trong những người này, có bốn vị là Quý Gia tộc nhân, trong đó Quý Tiểu Tiểu ở bên trong, mặt khác bốn năm người, vị kia lúc trước bị Mạnh Hạo sợ quá chạy mất Bắc Địa Đế tộc di mạch Liễu Tử Xuyên, cũng ở trong đó.

Về phần những người khác, phần lớn là Đông Thổ cùng Bắc Địa tu sĩ, nguyên một đám đang cau mày, nhìn xem trong cấm chế cái trống màu tím, lộ ra khát vọng chỉ ý.

Mạnh Hạo đến, nhắc lên cầu vòng, lập tức phá vỡ nơi đây yên tĩnh, lại để ọi người lập tức cảnh giác, chợt nhìn lại lúc, khi thấy là Mạnh Hạo về sau, cả đám đều sắc mặt cực kỳ khó coi.

Đối với Mạnh Hạo tại cảnh giới thứ hai bên trong vợ vét tài sản, bọn hắn mỗi người đều nghiêng rằng nghiêng lợi, duy chỉ có Liễu Tử Xuyên, thân thể run run thoáng một phát, tranh thủ thời gian lui về phía sau vài bước.

“Tất cả mọi người tại cùng một chỗ ah” Mạnh Hạo hặc hặc cười cười, đi tới.

“Nhiều ngày không thấy, rất là nhớ, không biết mọi người hay không có cái gì thu hoạch a? Hy vọng mọi người có thể ở chỗ này, nhiều hơn thu hoạch.” Mạnh Hạo thần sắc rất là chân thành, trên thực tế hắn cũng thật là nghĩ như vậy, hắn chân thành hy vọng, tất cả mọi người có thể ở chỗ này, có đại thu hoạch.

Hắn càng nói như vậy, nơi đây mọi người sắc mặt lại càng khó coi, nguyên một đám nhìn về phía Mạnh Hạo lúc, ánh mắt mang theo bất thiện, rất có muốn ra tay, đem Mạnh Hạo giết chết ở chỗ này, xong hết mọi chuyện ý tưởng.

Mạnh Hạo coi như không nhìn thấy, như trước tại đó cười tủm tỉm đấy, một bộ rất cảm khái bộ dạng.

“Ồ, như thế nào không có người để ý ta? Mà thôi mà thôi, chư vị đạo hữu, Mạnh mỗ thật sự hy vọng các người thu hoạch lớn hơn một chút, nói như vậy, ta chỗ này bớt lời mà nói, mới có thể rút nhiều một ít có phải hay không.”

Mọi người thấy hướng Mạnh Hạo ánh mắt, đã có sát cơ, thậm chí mấy vị tính khí táo bạo đấy, đã đi ra vài bước.

Mạnh Hạo giống như đối với mấy cái này không có phát hiện, mang trên mặt ngại ngần, dạng như vậy hắn tưởng rằng tại cảm khái, nhưng đang lúc mọi người nhìn lại, rõ ràng là khoe khoang một bộ cần ăn đòn, càng là muốn chết thần sắc.

Duy chỉ có Liễu Tử Xuyên, giờ phút này hải hùng khiếp vía, nội tâm của hắn hôm nay tại hò hét.

“Quá hèn hạ, quá vô sỉ, gia hỏa này...gia hỏa này về sau nghìn vạn lần không thể trêu chọc, hắn rõ ràng là cường đại như Trảm Linh, nhưng hết lần này tới lần khác ở chỗ này lộ ra như vậy một bộ dáng...”

Cái này rõ ràng là...rõ ràng là muốn hấp dẫn người khác tới ra tay a!! Quá vô sỉ!!” Liễu Tử Xuyên nghĩ tới đây, không khỏi nghĩ tới chính mình lúc trước bị ai, hắn có thể tiên đoán được, một khi có người ra tay, như vậy kế tiếp muốn cùng mình giống nhau bị thảm.

Giờ phút này nhìn hắn Mạnh Hạo đáng tươi cười, càng phát ra cảm thấy khủng bố, nhưng trong lòng lại mơ hồ có chờ mong, chờ mong người khác giống nhau một dạng với hắn...

“Huynh đệ ta tại cảnh giới thứ hai, đối với chư vị nhiều có đắc tội, mọi người đừng trách tội a, tại đây đệ tam cảnh giới trong, ta hy vọng mọi người đồng tâm hiệp lực, huynh đệ ta ở chỗ này có hay không có đầy đủ tạo hóa, liền nhìn chư vị đạo hữu được rồi.” Mạnh Hạo một bộ cảm kích bộ dạng, nói xong, còn ôm quyền hướng về mọi người cúi đầu.

Cái này cúi đầu, coi như là Quý Tiểu Tiểu, cũng đều nghiêng rằng nghiêng lợi, Liễu Tử Xuyên chỗ đó, cũng đều bộ mặt run rẩy. Về phần những người khác, càng là lửa giận lập tức kéo lên.

“Còn có...” Mạnh Hạo đứng dậy, mang theo dáng tươi cười, đang muốn tiếp tục mở miệng lúc, một vị đến từ Bắc Địa tu sĩ, có chút nóng nảy, giờ phút này hét lớn một tiếng, thân thể lập tức lao ra.

“Cho lão tử câm miệng, ngươi cũng biết tại cảnh giới thứ hai đối với chúng ta đắc tội?” Cái này đến từ Bắc Địa tu sĩ vừa mới lao ra, Liễu Tử Xuyên liền mở to hai mắt, lộ ra chờ mong chỉ ý.

“Chơi hần, chơi chết hần!” Liễu Tử Xuyên hưng phấn.

Cái này Bắc Địa tu sĩ lập tức đi vào Mạnh Hạo trước mặt, mang theo nhe răng cười, tay phải bỗng nhiên nâng lên, bấm niệm pháp quyết, hướng về Mạnh Hạo, nháy mắt nhấn một cái.

Cùng lúc đó, còn có một Bắc Địa tu sĩ, cũng theo lao ra, liền Quý Gia, cũng có một cái tộc nhân, ánh mắt chớp động, nháy mắt mà đến.

Mạnh Hạo trên mặt, lộ ra ngại ngần.

608. Chương 608: Các Người Làm Thương Tôn Ta

Mạnh Hạo trên mặt lộ ra ngại ngần nháy mắt, tay phải hần đã nâng lên, lập tức một bàn tay, tốc độ cực nhanh, ở đằng kia tiến đến Bắc Địa đại hán còn không có kịp phản ứng lúc, liền trực tiếp vỗ vào trên mặt của hần.

Oanh một tiếng, tại đây đại hán cảm giác, như có là bị một mặt núi lớn hô tại trên người, đại não lập tức nổ vang, thân thể bị một tát này, vốn là có lẽ phiến bay lên.

Có thể hết lần này tới lần khác Mạnh Hạo một tát này, cuối cùng lực đạo đi về hướng xuống, vì vậy đang lúc mọi người nhìn lại, Mạnh Hạo chẳng qua là vừa ra tay, liền lập tức như cầm lấy đại hán đầu, trực tiếp oanh tại trên mặt đất.

Khiến cho đại hán này thân thể dường như bay lên, lại va chạm rồi đại địa, truyền ra nổ vang lúc, Mạnh Hạo trên mặt như trước mang theo ngại ngần, chân phải nâng lên, hung hăng mà tại đây đại hán trên người đập mạnh.

Quyền đầm cước đá, nổ vang không ngừng, bắt đầu đại hán này vẫn còn giãy giụa gào thét, tu vi bộc phát, ý đồ phản kháng, có thể trong chớp mắt, tại Mạnh Hạo kinh khủng kia thân thể chỉ lực xuống, liền trực tiếp phát ra kêu thê lương thảm thiết, thân thể núp ở trên mặt đất, kêu thảm thiết càng phát ra kinh người.

Mạnh Hạo cầm lấy đại hán đầu, không ngừng mà va chạm đại địa, đại hán này lập tức phun ra máu tươi.

“Người có nói đạo lý hay không!” Mạnh Hạo rất tức giận mở miệng, cầm lấy đại hán va chạm mặt đất.

“Ta là tại chúc mừng các người, là ở cho các người chúc phúc a, có thể còn người, lại để cho tới giết ta?” Mạnh Hạo lần nữa va chạm, đại hán kêu thảm thiết thê lương đến cực điểm, thân thể run rẩy, thần sắc lộ ra hoảng sợ, nội tâm một đoàn đay rồi giống như, bị Mạnh Hạo trực tiếp đánh cho hồ đồ.

“Người như vậy không đúng, người như vậy không đạo đức!” Mạnh Hạo thân thể nhảy dựng lên, trực tiếp đạp tại đại hán trên người, giẫm được đại hán một thân hài ấn, dấu giày.

Đại hán bụm lấy đầu, tiếng kêu thê thảm, Mạnh Hạo rất là tức giận.

“Không biết tốt xấu người như vậy đúng không, ta đến chúc phúc người, người rõ ràng lấy oán trả ơn!” Mạnh Hạo lần nữa hung hăng mà đá rồi thoáng một phát, một màn này lại để cho Liễu Tử Xuyên trong mắt lộ ra hưng phấn, đáy lòng có chút run rẩy nhưng lại rất kích động, dù sao tự mình một người không may, tổng không bằng mọi người cùng nhau không may đến thoải mái một ít.

Giờ phút này kinh ngạc nhất đấy, là cái kia mới vừa đi ra cái khác Bắc Địa tu sĩ, còn có cái kia Quý gia tộc nhân, hai người đã lao ra, có thể ngay sau đó trước mắt một màn này xuất hiện, lập tức lại để cho hai người lập tức da đầu run lên.

Đang muốn lui về phía sau lúc, Mạnh Hạo đã ngẩng đầu lên, nhìn xem hai người thần sắc lộ ra một bộ bị thương tổn bộ dạng.

“Ta cứ như vậy làm cho người ta phiền chán sao?”

“Ta rõ ràng đến chúc phúc các ngươi, một mình hần không linh tình cũng liền mà thôi hai người các ngươi. . . Rõ ràng cũng không linh tình!” Mạnh Hạo bị phần gần chết, hần càng như vậy cái kia hai cái tu sĩ lại càng là da đầu run lên, giờ phút này lập tức lui về phía sau, nhưng lại tại bọn hần lui ra phía sau nháy mắt, Mạnh Hạo tay phải nâng lên, hư không một trao.

“Muốn nói rõ ràng bằng không thì không thể đi.” Mạnh Hạo một trao này, lập tức hai người kia mang theo hoảng sợ, lập tức thân thể không bị khống chế nháy mắt trở về, tại ở gần Mạnh Hạo lúc Mạnh Hạo một bàn tay một cái, toàn bộ vỡ tới, đặt tại rồi trên mặt đất, không ngừng mà va chạm mặt đất.

“Vì cái gì! !” Mạnh Hạo đau buồn âm thanh mở miệng, cầm lấy Quý gia vị kia tộc nhân, liên tục va chạm mặt đất bảy tám lần, cái này Quý gia tộc nhân phần nộ đến cực điểm, thân thể tu vi cũng tốt, Pháp bảo cũng tốt, toàn bộ triển khai, có thể tại Mạnh Hạo mấy bàn tay xuống, lập tức liền tan vỡ, một màn này, lập tức lại để cho vị này Quý gia tộc nhân, hô hấp dồn dập, chịu hoảng sợ.

Hoảng sợ cứng lên, đầu của hần, bị Mạnh Hạo cầm lấy, lần nữa hôn hít đại địa.

Cái khác Bắc Địa tu sĩ, thê lương thanh âm mãnh liệt hơn, hần trở mắt nhìn Quý gia tộc nhân cùng cái khác Bắc Địa tu sĩ như con gà con tử giống như bị Mạnh Hạo chinh đồn, tại Mạnh Hạo trong tay không có chút nào sức hoàn thủ, lập tức bị hù liên tục cầu xin tha thứ.

Nhưng vẫn là trốn không thoát Mạnh Hạo trừng phạt, nổ vang vang vọng, Mạnh Hạo mỗi một lần thân thể nhảy lên, đều bị ba người thê lương kêu thảm thiết, máu tươi văng khắp nơi. . .

“Các ngươi làm thương tổn ta! !”

“Còn cười cười mà qua, đây là không...nhất có thể tha thứ, ta hảo ý a! !” Mạnh Hạo lần nữa quyền đâm cước đá, một màn này màn, đem bốn phía mấy người khác, triệt để rung động, Quý gia tộc nhân khác, còn có mặt khác hai cái Bắc Địa tu sĩ, cả đám đều hô hấp dồn dập, thần sắc hoảng sợ đến cực điểm.

Nhao nhao nội tâm may mắn, chính mình trước không có ra tay, nhất là mấy cái vừa rồi suýt nữa an tâm nại không được muốn đi ra tu sĩ, thậm chí đều có loại sống sót sau tai nạn cảm giác.

Hần sao nhìn về phía Mạnh Hạo ánh mắt, đã mang theo trước chỗ chỉ có sợ hãi, cái này sợ hãi, kéo dài tại cảnh giới thứ hai đối với Mạnh Hạo cảm giác, càng làm cho bọn hần bị ai đứng lên, bởi vì bọn họ đột nhiên phát hiện, tại đây đệ tam cảnh giới trong, rõ ràng. . . Vẫn bị khi dễ!

Quý Tiểu Tiểu mở to mắt, hô hấp dồn dập, mang theo rung động, ngơ ngác nhìn Mạnh Hạo, nàng giờ phút này thậm chí có loại, trước mắt cái này Mạnh Hạo là một cái tên điên cảm giác.

Có thể theo cái này cảm giác cùng lúc xuất hiện đấy, nhưng là sợ hãi, dường như Mạnh Hạo tại cảnh giới thứ hai trong đối với ảnh hưởng của nàng, bị hoàn mỹ kéo dài xuống, xuất hiện ở cái này đệ tam cảnh giới bên trong.

Liều Tử Xuyên là trong mọi người, rất hưng phấn mà, nội tâm giờ phút này vẫn còn hò hét.

“Chơi hần, chơi chết hần!”

Mạnh Hạo trên mặt bị phần, chinh đồn ba người này lúc, Quý gia ngoại trừ Quý Tiểu Tiểu bên ngoài, hai người khác chần chờ một chút, một cái có chút lớn tuổi Quý gia tộc nhân, cắn răng mở miệng.

”Mạnh huynh. . . Việc này là bọn hần không đúng, có thể. . . Bọn hần dù sao cũng là vi phạm lần đầu. . .

”Đúng vậy a, Mạnh huynh, tiếp tục đánh xuống, bọn hần liền chết rồi. . . Một bên Bắc Địa tu sĩ vội vàng cũng tiếp theo mở miệng.

Đúng như là bọn hần theo như lời, giờ phút này tại Mạnh Hạo bên người ba người, sớm đã đầy người máu tươi, nguyên một đám thở ra thì nhiều, tiến khí ít, nếu không có tu sĩ, sớm đã bị cứng rắn đánh chết.

“Ngươi cũng muốn lấy oán trả ơn?” Mạnh Hạo ngẩng đầu, mắt nhìn đầu tiên nói chuyện Quý gia tộc nhân.

Cái này liếc mắt nhìn qua, vị này lớn tuổi Quý gia tộc nhân lập tức run run thoáng một phát, tranh thủ thời gian lui ra phía sau vài bước, về mặt phần nộ lập tức mở miệng.

“Bọn hấn hơi quá đáng, ta bình sinh hận nhất, chính là lấy oán trả ơn, Mạnh huynh cứ việc ra tay, không cần để ý ta chỗ này.”

Về phần vị kia thứ hai mở miệng Bắc Địa tu sĩ, giờ phút này càng là khẩn trương lên, mang theo hoảng sợ, lúc phát hiện Mạnh Hạo nghiêng đầu nhìn về phía chính mình lúc, hấn lập tức lớn tiếng nói ra lời nói.

“Mạnh huynh trừ bạo an dân, việc này khoái chẳng! Tại hạ hận không thể cùng người giống nhau, có thể như thế hào tình vạn tượng a!”

Liều Tử Xuyên ở một bên, nội tâm tràn đầy khinh bỉ, hấn cảm thấy hay vẫn là chính mình lúc trước cường tráng một ít, so với những người này mạnh nhiều lắm.

Mạnh Hạo trên mặt lộ ra ngại ngùng, chân phải nâng lên, đang muốn tiếp tục đạp hạ lúc, té trên mặt đất, bụm lấy đầu cái vị kia Lý gia tộc người, không biết sao, bỗng nhiên phúc linh tâm đến.

“Mạnh đạo hữu nghe ta một lời, ta. . . Thu hoạch của ta, có thể cho Mạnh đạo hữu sáu thành!”

Hấn lời nói vừa ra, Mạnh Hạo trong nháy mắt buồn bực thu hồi chân phải, trực tiếp xoay người đem vị này Quý gia tộc nhân chịu phục, trên mặt lộ ra ngại ngùng chi ý, vỗ bả vai của đối phương.

”Huynh đệ, hảo huynh đệ, cái này nhiều không có ý tứ a, kỳ thật ta là người, hay vẫn là rất đem nguyên tắc đây, người nói tám phần đúng không? Mà thôi mà thôi. . .

“A?” Vị kia mặt mũi tràn đầy là máu Quý gia tộc nhân sưng sốt một chút, đang muốn mở miệng.

Kia bên cạnh cái khác Bắc Địa tu sĩ, sớm đã hô lên.

“Tám phần, thu hoạch của ta, tám phần đều là Mạnh huynh đấy!”

Hấn lời nói vừa ra, Mạnh Hạo lập tức một lần nữa ép đến vị kia Quý gia tộc nhân, một thanh nâng dậy vị này Bắc Địa tu sĩ, trên mặt ngại ngùng thêm nữa, một bộ xin lỗi bộ dạng.

”Huynh đệ ưu ái như thế, Mạnh mỗ có xấu hổ a, tốt, người nếu như thế tin tưởng ta, như vậy ta chúc phúc người, ở chỗ này thu hoạch nhiều hơn. . .

Vị này Bắc Địa tu sĩ khóc không ra nước mắt, nhìn xem Mạnh Hạo, vội vàng gật đầu.

Vị kia bị một lần nữa ép đến Quý gia tộc nhân, lúc này đây không chút do dự lập tức hô to.

“Tám phần, ta cũng là tám phần!”

Một người khác, giờ phút này cắn răng, cũng tiếp theo hô lên.

Mạnh Hạo một bộ cảm động bộ dạng, đem ba người toàn bộ nâng dậy.

“Nhận được ba vị đạo hữu ưu ái như thế, Mạnh mỗ được chi có xấu hổ a, bất quá các người đã như thế cố ý, mà thôi mà thôi, Mạnh mỗ chỉ có đã muốn.” Mạnh Hạo rất là cảm khái, rất có đưa mắt thiên hạ đều người tốt cảm giác.

Ba người run rẩy đây, nhìn xem Mạnh Hạo, mặc kệ nội tâm có hay không nguyên rửa đến rồi cực hạn, có thể trên mặt cũng không dám lộ ra chút nào, đối với Mạnh Hạo nơi đây, bọn hấn xem như triệt để sợ hãi.

Vừa rồi một màn kia, ngoại nhân chẳng qua là nhìn, mà bọn hấn thì là tự mình nhận thức, Mạnh Hạo mỗi một quyền, đều không có chút nào thuật pháp chấn động, đó là hoàn toàn thân thể chi lực.

Có thể dùng thân thể chi lực, liên cơ hồ khiến bọn hấn không có đánh trả cơ hội, thậm chí càng thêm quỷ dị, là Mạnh Hạo quyền cước, rõ ràng có thể đánh nhau tán bọn họ thuật pháp.

Loại này kinh khủng thân thể, đủ để cho tất cả mọi người tuyệt vọng, giờ phút này nhìn về phía Mạnh Hạo, cái kia ngại ngùng đáng tươi cười, đã trở thành bọn hấn ngày sau trong trí nhớ, sâu nhất ác mộng.

Lúc ba người này không thể không ôm quyền, bị riêng phần mình bạn bè vịn trở về lúc, Mạnh Hạo nhìn Quý Tiểu Tiểu liếc, trong mắt thâm ý sâu sắc, Quý Tiểu Tiểu thân thể run lên, nội tâm khẩn trương, ngoại nhân không hiểu, có thể Quý Tiểu Tiểu minh bạch, Mạnh Hạo đây là ở nhắc nhở nàng, nàng lúc trước đáp ứng, mang theo Mạnh Hạo đi Quý Minh Phong thi thể chỗ sự tình.

Giờ phút này bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, bốn phía mọi người, đều trầm mặc xuống, giống như đối với bên người cấm chế, cũng đều đã mất đi hứng thú, nguyên một đám nội tâm khẩn trương, khi thì nhìn về phía Mạnh Hạo.

Lúc này, Mạnh Hạo mới đưa ánh mắt, nhìn về phía cấm chế, nhìn một chút, lúc hắn nhìn hướng trong cấm chế phòng bỏ bên cạnh, cái kia tìm người bảo đảm tồn coi như hoàn hảo thi hài lúc, Mạnh Hạo đột nhiên cảm giác được người này, có chút quen thuộc.

Hắn trầm mặc một lát, lại đi nhìn lên, hắn nhận ra người này là ai, thần sắc không khỏi có chút phiền muộn, lão giả này, tại Mạnh Hạo trong trí nhớ, vốn là một thanh niên, một cái ban đầu ở cảnh giới thứ hai trong, bên cạnh hắn phần đông hoàn khoa một trong, vị kia sau lưng mọc ra cánh Yêu Tiên tông đệ tử.

Mạnh Hạo còn nhớ rõ tên của hắn, hắn gọi Nhất Hiền Tử.

“Nhất Hiền Tử đạo hữu, người có lẽ cũng không nhận ra ta, nhưng ở trong trí nhớ của ta, chúng ta là bằng hữu. . . Nếu như người tối tăm có linh, thỉnh mở ra cấm chế, ta đi đem người mai táng, cho người nhập thổ vi an.” Mạnh Hạo trầm mặc, hồi lâu sau, hắn hướng về trong cấm chế thi thể, ôm quyền thật sâu cúi đầu.

Giờ khắc này hắn, không có đi cân nhắc pháp bảo gì, đúng như là hắn theo như lời, hắn muốn đẩy, chẳng qua là năm đó cảnh giới thứ hai bằng hữu một cuộc, đi đem đối phương mai táng, xuống mồ.

Hồi lâu, Mạnh Hạo đứng dậy, nhìn xem không có chút nào biến hóa cấm chế, hắn trong trầm mặc xoay người qua, đang muốn lúc rời đi, bỗng nhiên đẩy, cái kia tầng ba cấm chế tại phía sau hắn, trong giây lát lóng lánh đứng lên, chiếu xạ ra năm màu rực rỡ hào quang, tại đây hào quang ở bên trong, nhất đạo khe hở, vô thanh vô tức mở ra!

Chỉ vì, Mạnh Hạo mở ra!

Mạnh Hạo thân thể chấn động, mãnh liệt quay đầu lại.

Bốn phía mọi người, nguyên một đám mở to mắt, tâm thần trước đó chưa từng có nổ vang cùng chấn động, càng có không cách nào hình dung hoảng sợ cùng không thể tưởng tượng nổi.

609. Chương 609: Tam Nhân Ái Phi

“Cái này cấm chế. . . Rõ ràng chính mình mở ra! !”

“Chẳng lẽ đúng như Mạnh Hạo theo như lời, tối tăm có linh?”

”Nếu quả thật có phương pháp này, vậy có phải hay không nói chúng ta cũng có thể bởi vì tại cảnh giới thứ hai quan hệ nhân mạch, đi mở mở nơi đây một ít đặc biệt cấm chế! , , bốn phía mọi người nguyên một đám tâm thần chấn động, mang theo không thể tưởng tượng nổi, càng có rung động.

Cái này vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn hắn, thậm chí để cho bọn chúng không cách nào đi lý giải, chuyện như vậy nhìn như cũng không phải là phức tạp, nhưng trên thực tế nếu muốn đi nghĩ sâu, tức thì tồn tại làm cho người ta cảm thấy cực kỳ phức tạp nhân quả tuần hoàn.

Dù sao, cảnh giới thứ hai. . . Là hư ảo đấy!

Có thể tại đây hư ảo cảnh giới thứ hai bên trong phát sinh câu chuyện cùng người quen biết, rõ ràng tại đây trong hiện thực, sinh ra đồng cảm, việc này vô cùng quỷ dị!

Đang lúc mọi người nhao nhao kinh hãi hoảng sợ lúc, Mạnh Hạo quay đầu lại nhìn về phía mở ra cấm chế khe hở, trầm mặc một lát sau, hắn hai mắt lộ ra một vòng quyết đoán, cất bước giữa, tại bốn phía mọi người thở hào hển ở bên trong, bọn hắn tận mắt thấy Mạnh Hạo, vài bước phía dưới tiếp cận cấm chế, càng là thân thể nhoáng một cái, toàn bộ là. . . Lập tức bước vào trong đó.

Tại Mạnh Hạo bước vào nháy mắt, cùng cấm chế khe hở, lập tức vận vẹo, trong chớp mắt khôi phục như thường, mà Mạnh Hạo. . . Giờ phút này đúng là đứng ở trong cấm chế.

Cùng ngoại giới mọi người, ngăn lấy tầng một cấm chế, dường như ngăn lấy một cái thế giới.

Mạnh Hạo không để ý đến bên ngoài mọi người như thế nào rung động, hẩn nhìn lấy bốn phía, lại nhìn xem Nhất Hiên Tử thi hài, trong trầm mặc đến gần, yên lặng đứng ở nơi đó, ôm quyền thật sâu cúi đầu về sau, tại phòng bỏ bên cạnh, đào ra rồi một cái hố sâu.

Cẩn thận đem Nhất Hiên Tử thi hài, bỏ vào trong hố sâu, vô luận là thanh kiếm kia, hay vẫn là cái kia mặt chớp động hào quang trống, Mạnh Hạo đều không có làm của riêng, mà là để vào trong hố sâu.

“Nhất Hiên Tử mặc kệ ngươi là phủ nhận nhận thức ta, tại ta trong trí nhớ chúng ta là bằng hữu. . . Nguyện ngươi nhập thổ vi an nếu có Luân Hồi. . . Hy vọng chúng ta có thể gặp nhau.” Mạnh Hạo nhìn xem trong hố sâu hài cốt, trong mắt lộ ra hồi ức, nghĩ tới tại cảnh giới thứ hai trong, cùng với khác ngọn núi hoàn khoa đám, cùng một chỗ bị cây roi phạt từng màn.

Hồi lâu Mạnh Hạo than nhẹ, đang muốn đem Thổ trên chôn bỗng nhiên trong hố sâu hài cốt bên cạnh, cái kia mặt màu tím trống lại truyền ra một tiếng trống vang lên, thanh âm này như là tim đập, tại đây yên tĩnh bát phương trong, bỗng nhiên xuất hiện, đặc biệt rõ ràng.

Mạnh Hạo hai mắt ngưng tụ, nhìn lại lúc, mặt này màu tím trống, tản mát ra màu tím hào quang, lại từ trong hố sâu chậm rãi phiêu lên, lơ lửng ở rồi Mạnh Hạo trước mặt.

Này trống có đầu lâu lớn nhỏ, trống mặt màu đen, bốn phía màu tím, mơ hồ ở phía trên, có thể chứng kiến vô số phù văn sáng tối bất định nhấp nhô, nhất là tại trống trên mặt, lặc ẩn một cái đồ đằng.

Cái này đồ đằng, là một cái màu đen cóc, thoát nhìn có chút dữ tợn bộ dạng, tại trong miệng, duỗi ra thật dài đầu lưỡi, lại vòng quanh một cái Hắc Long!

Cái kia Hắc Long giãy giụa, có thể tựa hồ tại đây cóc trước mặt, không có sức hoàn thủ.

Rõ ràng chỉ là một cái đồ đằng, có thể Mạnh Hạo đang nhìn đi lúc, đã có loại dường như động thái ảo giác, mà trống mặt khác, cũng tồn tại một cái đồ đằng.

Chỉ có điều ở trên là một cái khổng lồ cá sấu, cái này cá sấu lân phiến dữ tợn, bộ dạng hung tàn, mở ra mở ra, giống như phát ra im ắng gào thét. . .

Này trống, cực kỳ không tầm thường!

Mạnh Hạo trầm mặc, sau một lúc lâu đưa tay phải ra, cái kia mặt màu tím trống, hào quang lần nữa lập lòe rồi vài cái, chậm rãi đã rơi vào Mạnh Hạo trong lòng bàn tay.

Tại dụng chạm Mạnh Hạo bàn tay nháy mắt, Mạnh Hạo trong óc lập tức ô...ô...n...g một tiếng, coi như đã nghe được cóc gào thét, Hắc Long thê lương, còn có cái kia cá sấu âm lãnh.

Sau một lúc lâu, mới khôi phục lại, cùng lúc đó, tại Mạnh Hạo trong đầu, nhiều hơn một ít vận dụng này trống phương pháp.

Một màn này bị cấm chế bên ngoài mọi người thấy, cả đám đều mở to mắt, lộ ra rung động chi ý, nội tâm cho dù hâm mộ ghen ghét, có thể thần sắc cũng không dám lộ ra chút nào.

Mạnh Hạo trước đáng sợ, cho bọn hẩn không cách nào phai mờ ấn tượng, sớm đã đã trở thành lặc ẩn, thật sâu tồn tại đáy lòng.

Mạnh Hạo yên lặng đem mặt này màu tím trống thu hồi, ngẩng đầu nhìn hài cốt, ôm quyền lần nữa cúi đầu.

“Đa tạ đạo hữu thành toàn, vật ấy trong tay ta, tất sẽ không đem bôi nhọ.” Mạnh Hạo lời nói giữa, bốn phía xuất hiện một mảnh nhu hòa gió, gió này thổi qua bốn phía, nhắc lên Mạnh Hạo tóc, coi như có người ở trong gió, thì thào nói nhỏ.

Mạnh Hạo cuối cùng, đem Thổ chôn ở hài cốt bên trên, dần dần tu ra một tòa nắm mồ, tay phải nâng lên vùng lên giữa, một khối tấm ván gỗ bay tới, ngón tay hẩn ở trên liên tục khắc họa, trong chớp mắt, một tòa Mộ Bia xuất hiện, thật sâu dựng đứng tại mộ phần bên trên.

Nhất Hiên Tử chi mộ.

“Đạo hữu, một đường đi tốt.” Mạnh Hạo nhẹ giọng mở miệng, quay người lúc, hướng về cấm chế đi ra ngoài, nơi đây hết thấy, hẳn không có đi quấy rầy, cũng không có đi tìm tòi, như hẳn nguyên bản, cũng chỉ là bởi vì thấy được Nhất Hiền Tử, khơi gợi lên nhớ lại, chẳng qua là đến đem mai táng mà thôi.

Theo Mạnh Hạo tiêu sái ra, cấm chế chớp động, lộ ra khe hở, lúc Mạnh Hạo bước ra về sau, cấm chế lần nữa khôi phục như thường, nơi đây mọi người, cả đám đều mang theo cổ quái nhìn về phía Mạnh Hạo.

Cái gì Vương đáy lòng, cũng không khỏi được dâng lên một cỗ, đối với Mạnh Hạo nơi đây cao thâm mặt trắc cảm giác.

Không để ý đến mọi người, Mạnh Hạo đi thẳng về phía trước, bỗng nhiên bước chân ngừng lại, hẳn quay đầu lại nhìn Quý Tiểu Tiểu liếc.

Quý Tiểu Tiểu bị Mạnh Hạo cái nhìn này xem ra, lập tức đáy lòng run lên, trong trầm mặc cắn răng, cùng bên người Quý gia tộc nhân thấp giọng nói vài câu về sau, tại Quý gia tộc nhân không thể tưởng tượng nổi trong, Quý Tiểu Tiểu thân thể nhoáng một cái, thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Mạnh Hạo hắc hắc cười cười, thân thể cũng tiếp theo bay lên, về phía trước bay nhanh giữa, Quý Tiểu Tiểu đi theo ở phía sau, hai người đảo mắt, liền đi xa không thấy bóng dáng, lưu lại nơi đây mọi người, nguyên một đám hai mặt nhìn nhau, có thể không nghi, đối với Mạnh Hạo ẩn tượng, sớm đã thâm căn cố đế mãnh liệt.

Mạnh Hạo phía trước, Quý Tiểu Tiểu ở phía sau, hai người lập tức đi xa, đang lúc mọi người xem không nơi đến, Mạnh Hạo quay đầu lại, giống như cười mà không phải cười nhìn Quý Tiểu Tiểu liếc.

Hắn còn nhớ rõ, đang không có bước vào Yêu Tiên cổ tông trước, ở đằng kia mảnh trong tinh hà, đối phương toàn bộ thân thể, đều dán chính mình một màn.

“Quý Minh Phong tuy rằng gửi thân là đệ nhất phong đệ tử hạch tâm, có thể chỗ của hắn, lại không phải là ở đệ nhất phong, mà là đang thứ ba dưới đỉnh.” Quý Tiểu Tiểu đối mặt Mạnh Hạo đáng tươi cười, có chút không lạnh mà run, vội vàng mở miệng.

“Dẫn đường a.” Mạnh Hạo nhàn nhạt nói ra, trên thực tế hắn cũng không phải là coi trọng Quý Minh Phong thi thế, mà là muốn dùng phương pháp này, đem Quý Tiểu Tiểu triệt để kéo vào chính mình trong.

Kể từ đó, chẳng khác gì là tại Quý gia, chôn một cái cái đỉnh, một khi chính mình gặp chuyện không may, Quý Tiểu Tiểu cũng chạy không được, mà lại bởi vì thân là Quý gia tộc nhân, phản bội rồi tộc kết cục, sẽ càng thêm thê thảm.

Điểm này, Quý Tiểu Tiểu làm sao có thể không hiểu, có thể nàng không có lựa chọn chỗ trống, nguyên bản nàng cho rằng, tại cảnh giới thứ hai chính mình đầu xem như kẻ sách tạm thời mà thôi, tại đây đệ tam cảnh giới, đủ để thay đổi Càn Khôn, mà khi phát hiện Mạnh Hạo tu vi khủng bố về sau, Quý Tiểu Tiểu triệt để minh bạch, chính mình. . . Không cách nào phản kháng.

Đã không cách nào phản kháng, dứt khoát không lại đi giãy giụa.

Tại Quý Tiểu Tiểu thuận theo xuống, hai người một đường bay nhanh, trên đường dùng Mạnh Hạo thần thức, tránh được một số người, thuận lợi nhích tới gần thứ ba phong.

Quý Tiểu Tiểu không có phát hiện đoạn đường này Mạnh Hạo cử động, nhưng phát hiện một đường tiến đến, không có gặp được nửa cái thân ảnh về sau, bao nhiêu cũng có thể đoán ra một ít, đối với Mạnh Hạo nơi đây, càng là kiên kỵ đứng lên.

Mạnh Hạo nhíu mày, đoạn đường này, hẳn tổng cộng đã nhận ra sáu bảy người, những người này phần lớn là một mình, có thể mỗi người đi về phía trước phương hướng, lại đều là thứ ba phong cùng thứ tư phong ở giữa một chỗ khu vực.

Mạnh Hạo nghĩ tới Chỉ Hương ngôn từ, Chân Linh Dạ, ngay tại thứ ba phong cùng thứ tư phong ở giữa dưới hố sâu, mà lại cái kia chỗ hố sâu, chính là đi thông đệ tứ cảnh giới cửa vào.

Hắn hai mắt vừa hồi, miệng từ lộ ra cười lạnh.

”Có thể không lại đi tìm kiếm cái này đệ tam cảnh giới tạo hóa, mà là chạy tới đệ tứ cảnh giới, nói rõ những người này, hẳn là đều lẫn nhau đã có không nhỏ thu hoạch.

Như vậy xem ra, cũng đến rồi ta nên đi để cho bọn chúng thực hiện ước định thời điểm rồi.” Mạnh Hạo suy tư lúc, phía trước Quý Tiểu Tiểu bước chân ngừng lại.

“Đến rồi, ngay ở chỗ này, nơi đây có cấm chế, người đi theo ta đi.” Quý Tiểu Tiểu quay đầu lại nhìn Mạnh Hạo liếc, nhàn nhạt mở miệng lúc, Mạnh Hạo tay phải bỗng nhiên nâng lên, đầu ngón tay bắn ra, một quả màu đỏ được hoàn, lập tức bay ra, tốc độ cực nhanh, nháy mắt liền xuất hiện ở Quý Tiểu Tiểu trước mặt, tại Quý Tiểu Tiểu biến sắc lập tức, đan được đã đến trước mặt.

Có thể nàng vẫn có thời gian né tránh, nhưng lúc cùng Mạnh Hạo ánh mắt nhìn nhau, thấy được Mạnh Hạo trong mắt một vòng lãnh ý, Quý Tiểu Tiểu đáy lòng run lên, không có né tránh, tùy ý đan được này, chui vào trong miệng, nháy mắt hòa tan, đã trở thành một cỗ mang theo mùi tanh chất lỏng, tán cùng toàn thân.

“Đi thôi.” Mạnh Hạo mỉm cười, khẽ gạt đầu lúc, nhìn chung quanh, nơi đây là một mảnh phế tích, có vô số tàn phá cấm chế ánh sáng khi thì lập loè.

Quý Tiểu Tiểu sắc mặt khó coi, không nói thêm gì nữa, quay người lúc, rất tròn đường cong, lộ ra kinh tâm động phách xinh đẹp, đi ở rồi phía trước, mang theo Mạnh Hạo tại đây bốn phía, dựa theo nào đó quy luật đi về phía trước.

Ước chừng một nén nhang về sau, tại Mạnh Hạo phía trước, xuất hiện một tòa cái giếng sâu, đáy giếng, thỉnh thoảng có hai cỗ thi thể, ngã vào cùng một chỗ.

Một cái trong đó, đúng là Quý Minh Phong, còn có một, thì là hắc tử thân rồi.

Tại Quý Minh Phong trên người, có một cái tam nhãn Ô Nha, hầu như tại Mạnh Hạo nhìn lại lập tức, cái này Ô Nha cũng mãnh liệt ngừng đầu, nhìn về phía Mạnh Hạo.

Quý Minh Phong trên người, càng có hai túi trữ vật, một cái là màu trắng, một cái là màu đen, màu đen kia túi trữ vật, Mạnh Hạo đang nhìn đi lúc, Quý Tiểu Tiểu tại bên người lãnh đạm mở miệng.

”Màu đen túi trữ vật, bên trong có Quý Minh Phong nuôi dưỡng Yêu thú, mà cái này đầu tam nhãn Ô Nha, sớm đã Thông Linh, là Quý Minh Phong ba tuổi lúc, từ trên trời bay tới, từ nay về sau nương theo kia bên người.

Người có thể giết hắc tử, cũng là vận khí, nếu như là tại bên ngoài, muốn giết Quý Minh Phong, coi như là Trảm Linh, cũng đều cực kỳ khó khăn, hẳn. . . Dù sao cũng là Quý gia, Nguyên Anh cảnh giới đạo tử.

Tại trên người hắc tử, càng có lão tổ lạc ấn, đáng tiếc theo tử vong của hắc tử, hết thấy đều tiêu tán.” Quý Tiểu Tiểu nhàn nhạt nói ra.

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên lúc, cái kia Ô Nha đột nhiên bay ra, hóa thành nhất đạo hắc quang, trong chớp lát, lại thẳng đến Mạnh Hạo mà đến.

Còn không đợi Mạnh Hạo ra tay, đột nhiên, từ Mạnh Hạo trong túi trữ vật, trong gương đồng, có một cái hưng phấn giống như run rẩy thanh âm, bỗng nhiên truyền ra.

“Con em người đấy, người tiểu muội muội đấy, Ngũ Gia vừa tỉnh, rõ ràng liền chứng kiến người cái này con mắt thứ ba tiểu ái phi!”

610. Chương 610: Bị Thương Ngũ Gia

Tam Nhãn Ô Nha, hẳn là nhận thức Anh Vũ đấy. . .

Bằng không mà nói, nó cũng không có khả năng nguyên bản hay vẫn là hùng hổ bay tới, có thể đang nghe Anh Vũ thanh âm về sau, toàn thân lập tức bộ lông dựng thẳng lên, cả người chấn động mạnh, dường như nhận lấy mãnh liệt kích thích, phát ra một tiếng thê lương thét lên, lại tại không trung nháy mắt quay người, hướng về xa xa bay nhanh bỏ chạy.

Cùng lúc đó, Anh Vũ cũng lập tức từ Mạnh Hạo trong túi trữ vật bay ra, tinh thần vô cùng phấn chấn, rất có một bộ, lão tử lại đi ra cảm giác.

Nhất là hai mắt, lộ ra hưng phấn hào quang, ngửa mặt lên trời gào khóc kêu vài tiếng về sau, mãnh liệt lao ra, thẳng đến Tam Nhân Ô Nha mà đi.

“Đã lâu không gặp, người chạy cái gì? Chạy nữa Ngũ Gia muốn làm người rồi a! !”

“Ái phi đừng chạy, một ngày phu thê bao nhiêu nhật ân kia mà, dù sao năm đó hai người chúng ta thề nhưng là cực kỳ lâu phu thê, người chạy cái gì a, ta nghĩ tới người, liền dư vị vô cùng a.” Anh Vũ kích động mở miệng.

Nhưng vào lúc này, mắt thấy nó muốn đuổi theo Tam Nhân Ô Nha, đột nhiên, Tam Nhân Ô Nha trong mắt lộ ra nước mắt, càng có trinh liệt, lại tại đây trong tích tắc, không biết triển khai cái gì thuật pháp, lập tức toàn thân nó màu đen lông vũ, nhất tề tróc ra. . .

Cũng chính là thời gian trong nháy mắt, xuất hiện ở Mạnh Hạo cùng Ngũ Gia trước mặt đấy, đã không còn là màu đen Ô Nha, mà là một cái màu da đấy. . . Ngốc cọng lông quạ.

Cái kia toàn thân lần lãng tám vểnh lên lông vũ cây, thoát nhìn vô cùng thê thảm.

Có thể kêu thảm thiết cũng không phải cái này Tam Nhân Ô Nha, mà là Anh Vũ, Anh Vũ phát ra kêu thê lương thảm thiết, dường như bị thật sâu tổn thương, thân thể nháy mắt ngừng lại, ngơ ngác nhìn bay xuống xuống lông vũ, phát ra càng thêm thê lương gào rú.

“Người người người. . . Người tại sao phải như vậy! !” Ngũ Gia giống như chịu không được loại này trước một hơi, đối phương còn là của mình tình cảm chân thành, phù hợp chính mình thẩm mỹ quan, có thể tiếp theo hơi thở về sau, hết thấy đều nghịch chuyển tới kích thích.

Giờ phút này thân thể run rẩy thậm chí đều có chút vui buồn thất thường, có thể thấy được cái này kích thích đối với nó mà nói quá cường liệt rồi.

Thừa dịp Anh Vũ thất thần công pháp, cái kia Tam Nhân Ô Nha không biết triển khai thủ đoạn gì, lập tức phá vỡ mà vào hư vô, biến mất vô tung vô ảnh.

Anh Vũ phát điên, ngửa mặt lên trời gào thét.

“Con bà nó chứ Ngũ Gia tuyệt đối sẽ không buông tha người!”

Mạnh Hạo bỗng nhiên đối với Anh Vũ rất đồng tình, nhất là chứng kiến đối phương thậm chí ngay cả thô tục cũng thay đổi sau lập tức minh bạch việc này đối với nó kích thích, kiên quyết không nhỏ.

”Người thấy đủ a muốn Tam gia ta nói, cái này Ô Nha coi như phúc hậu, bằng không thì đấy, tại người làm nó thời điểm, nó đột nhiên đến một chiêu như vậy, người dọa xử lý? , , Anh Vũ trên mắt cá chân lục lạc chuông, lộ ra Bì Đồng gương mặt, truyền ra hân mang theo ác ý thanh âm.

Thanh âm này vừa ra, chẳng những lại để cho Mạnh Hạo ngây ngốc một chút, Anh Vũ càng là lập tức rung mình rồi vài cái, thần sắc lộ ra trước đó chưa từng có hoảng sợ.

Mạnh Hạo đối với Bì Đồng cùng Anh Vũ, sớm thành thói quen, lúc trước hân cũng cân nhắc qua, tại đệ nhất cảnh giới cùng cảnh giới thứ hai, hai người này đều không có xuất hiện, nghĩ đến là nơi đây đặc thù, bọn chúng có lẽ có nguyên nhân khác, không cách nào hiển lộ.

Về phần hiện tại, từ trước Anh Vũ lời nói trong, Mạnh Hạo cũng nghe ra, đối phương là vừa mới thức tỉnh, nhưng Mạnh Hạo nếm thử, nơi đây Ngao Khuyến không cách nào sau khi xuất hiện, lại nghĩ tới Hô Duyên lão tổ từng đã là lời nói, như có điều suy nghĩ, càng phát ra cảm thấy Anh Vũ cùng Bì Đồng lai lịch khó lường.

Bên cạnh hân Quý Tiểu Tiểu, là lần đầu tiên chứng kiến Anh Vũ, giờ phút này mở to mắt, nhất là đã nghe được Bì Đồng lời nói về sau, Quý Tiểu Tiểu luôn luôn lớn mật, có thể cuối cùng là nữ tử, mặt không khỏi một đỏ, ám xì một tiếng khinh miệt.

Có thể nàng hay vẫn là xem thường Ngũ Gia. . .

Tại nàng ám phi lập tức, Anh Vũ mãnh liệt quay đầu, trực câu câu nhìn về phía Quý Tiểu Tiểu, trong mắt lộ ra hung quang, như muốn đem trước biệt khuất cùng tổn thương phát tiết bộ dạng.

Hô hấp của nó dồn dập, đưa tầm mắt nhìn qua, không ngừng mà tại Quý Tiểu Tiểu trên người dò xét.

“Không có lòng, chết tiết, rõ ràng không có lòng! !”

“Thương thiên a, ngươi vì sao phải như thế trừng phạt ta! !” Anh Vũ rống to, nghiêng rằng nghiêng lợi, vừa nghĩ tới trước Ô Nha rụng lông một màn, nó đã cảm thấy bị thật sâu làm thương tổn.

Quý Tiểu Tiểu không có Anh Vũ nhìn có chút sợ hãi, tại nàng cảm giác, cái này đầu chết tiết tạp mao Anh Vũ, ánh mắt quá sắc bén rồi.

Mạnh Hạo không để ý đến Anh Vũ, tay phải nâng lên hư không một trảo, lập tức đáy giếng Quý Minh Phong hai túi trữ vật bay ra, cách không tại Mạnh Hạo trong tay, Mạnh Hạo mắt nhìn về sau, không có lập tức đem mở ra, mà là tay áo hất lên, đem túi trữ vật thu vào.

Sau đó hai mắt lóe lên, tại Anh Vũ ngửa mặt lên trời đang muốn đau đớn mà rên lên lúc, một tay lấy kia bắt lấy, mặc kệ Anh Vũ cam tâm tình nguyện hay vẫn là không vui, ném vào trong túi trữ vật, lúc này mới nhìn về phía Quý Tiểu Tiểu.

“Ta muốn đi thu Pháp bảo rồi, ngươi muốn không có việc gì, cũng có thể đi theo, chỗ đó có thể đi tiến vào đệ tứ cảnh giới cửa vào.”

Quý Tiểu Tiểu chần chờ một chút, nhẹ gật đầu, giống như không có đối với đệ tứ cảnh giới cửa vào sự tình tỏ vẻ giật mình, dường như đã sớm biết được bộ dạng.

Mạnh Hạo nhìn Quý Tiểu Tiểu liếc, biết được lấy đối phương gia tộc, biết việc này không khó, hai người rất nhanh rời đi, Mạnh Hạo phía trước, thẳng đến thứ ba phong cùng thứ tư phong ở giữa hồ sâu, bởi vì khoảng cách cũng không phải là rất xa, một lúc lâu sau, Mạnh Hạo liền xuất hiện ở cái mảnh này hồ sâu bên ngoài.

Giờ phút này đã có mấy người sớm liền đến nơi này, Quý gia cũng có mấy người đang, trong đó cái kia Quý Minh Không, đang mang theo kỳ dị chi mang, nhìn qua Mạnh Hạo, Lý Thi Kỳ cùng với Hàn Bối, còn có Vương Lệ Hải, cũng đều khoanh chân tại cách đó không xa, đang nhìn đến Mạnh Hạo đi tới lúc, tất cả mọi người thần sắc biến đổi.

Mạnh Hạo vẻ mặt mỉm cười, đưa tay hướng về mọi người chào hỏi.

”Hắc hắc, nhân sinh nơi nào không gặp lại a, chư vị đạo hữu, lại gặp mặt, thế nào, tại đây đệ tam cảnh giới thu hoạch như thế nào a? , , Mạnh Hạo vẻ mặt mỉm cười tiêu sái , kia bên cạnh Quý Tiểu Tiểu da mặt co rúm, nàng đã nhìn ra, cái này Mạnh Hạo. . . Vừa muốn lừa người rồi.

“Mạnh mẽ chân thành chúc phúc chư vị đạo hữu, có thể ở cái này đệ tam cảnh giới, thu hoạch nhiều hơn, nói như vậy, ta cũng đi theo nhờ rồi không phải, cảm ơn chư vị đạo hữu rồi, các người đều là người tốt a.” Mạnh Hạo rất là cảm khái, phẳng phất có chút ít không có ý tứ, mang theo ngại ngùng, hướng về sắc mặt dần dần khó coi mọi người ôm quyền cúi đầu.

Nam Vực mấy người, nguyên một đám hai mắt lập tức chớp động, nhất là Hàn Bối, đang nhìn đến Mạnh Hạo dáng tươi cười về sau, lập tức thân thể có chút chấn động, vội vàng cúi đầu miệng nàng quá rõ ràng Mạnh Hạo nụ cười, phải biết rằng năm đó Nam Vực, Mạnh Hạo cái này ngại ngùng dáng tươi cười, tại lừa được không ít người về sau, sớm đã truyền ra. . .

Vương Lệ Hải cho dù chưa từng gặp qua Mạnh Hạo ngại ngùng, có thể cũng nghe nói đối phương lừa người tính cách, giờ phút này vừa nhìn thấy nụ cười này, phải nhìn...nhỡ Hàn Bối cử động, lập tức cảnh giác lên.

Lý Thi Kỳ cười khổ, nhìn Mạnh Hạo liếc, không nói gì.

Tổng Giai cũng ở đây trong đó, mang theo phức tạp nhìn qua Mạnh Hạo, giống như Mạnh Hạo vô luận như thế nào cười, đối với nàng mà nói, đều là một cái bộ dạng.

Còn có vị kia Lý gia đạo tử Lý Thiên Dao, hẳn là một người duy nhất, Nam Vực tu sĩ trong, đối với Mạnh Hạo dáng tươi cười không có gì phát hiện, ngược lại nhú mày, trong mắt mơ hồ lộ ra sát cơ chi nhân.

Ngược lại là Quý gia nơi đây những người kia, giống như đã nhận được tin tức, cho nên giờ phút này phần lớn là thần sắc như thường, có thể trong mắt ở chỗ sâu trong, mơ hồ mang theo cảnh khái

Mạnh Hạo ngẩng đầu nhìn rồi một vòng, lập tức có chút nhụt chí, suy nghĩ lúc này đây bắt chẹt như muốn thất bại, có thể chợt thấy vị kia Lý gia đạo tử Lý Thiên Dao ánh mắt, Mạnh Hạo bỗng nhiên nội tâm chấn động.

“Vị đạo hữu này rất lạ mặt a.” Mạnh Hạo tranh thủ thời gian tiến lên vài bước, cười nhìn về phía Lý Thiên Dao.

“Thế nào, tại đây đệ tam cảnh giới thu hoạch còn có thể a, đến đến đến, mở ra lại để cho huynh đệ xem một chút, ta tốt trước chọn đi một nữa.”

“Cút!” Lý Thiên Dao lãnh đạm mở miệng.

Mạnh Hạo trước mặt khắc, hay vẫn là đáng tươi cười chân thành, mơ hồ ngại ngùng, có thể tiếp theo trong nháy mắt, sắc mặt lập tức biến hóa, nổi lên một vòng lệ ý, tại Lý Thiên Dao thanh âm truyền ra một cái chớp mắt, tay phải hần trực tiếp nâng lên, một bàn tay chụp về phía Lý Thiên Dao.

Lý Thiên Dao trong mắt hàn quang lóe lên, lộ ra khinh miệt, hần tu vi không tầm thường, phóng nhãn Nam Vực, vô luận là cùng thế hệ hay vẫn là cùng chết đi Lý Đạo Nhất cái kia trong đồng lứa, đều đã là nhân tài kiệt xuất thế hệ, giờ phút này hừ lạnh ở bên trong, tay phải nhắc tới hư không một trảo, lập tức một mảnh bạch quang hóa đao, lập tức nắm trong tay.

Còn không đợi hần đem đao này triển khai, Mạnh Hạo bàn tay, dùng không cách nào hình dung tốc độ, lập tức tiến đến, oanh một tiếng, trực tiếp vỗ vào Lý Thiên Dao trên mặt.

Một tát này, trực tiếp đem Lý Thiên Dao đánh cho hồ đồ, hần lập tức phẫn nộ, đang muốn giãy giụa, có thể kết cục nhưng là cùng Bắc Địa tu sĩ giống nhau, bị Mạnh Hạo trực tiếp một bàn tay, theo như trên mặt đất.

Quyền đâm cước đá, nổ vang vang vọng, Lý Thiên Dao phát ra kêu thê lương thảm thiết, mấy lần đều muốn giãy giụa, thậm chí chính là đều chém ra, nhưng ở Mạnh Hạo tùy ý vỗ phía dưới, lập tức Thiên Dao tan vỡ.

Cái này thô bạo cử động, lập đến lại để cho bốn phía chi nhân mở to mắt.

“Người lại dám mắng ta!”

“Ta hảo ý cho người chúc, người rõ ràng mắng chửi người!”

“Thực sự quá phân ra!” Mạnh Hạo một bên nói qua, một bên đá lấy, thần sắc lệ khí càng phát ra mãnh liệt, nhìn bốn phía mọi người, nguyên một đám hải hùng khiếp vía.

Lý Thiên Dao phẫn nộ đến cực điểm, có thể thời gian dần qua, cái này phẫn nộ bị sợ hãi thay thế, cuối cùng hóa thành tuyệt vọng, phun ra máu tươi lúc, tử vong bóng ma lập tức hàng lâm.

Cuối cùng, Hàn Bối trừng mắt nhìn, ho khan một tiếng, nhắc nhở một câu về sau, Lý Thiên Dao cái này mới phản ứng tới, vô cùng ủy khuất đấy, hô lên nguyện ý nhiều nỗ lực một ít một cái giá lớn lời nói.

Lúc này mới đem việc này hóa giải, tại Mạnh Hạo một lần nữa đáng tươi cười chân thành xuống, hần từ Lý Thiên Dao trên người, lấy đi rồi hần tổng cộng đạt được ba dạng Pháp bảo trong hai kiện.

Mà lại. . . Hay vẫn là tốt nhất cái kia hai kiện, tại Lý Thiên đạo đau lòng ở bên trong, Mạnh Hạo vỗ bờ vai của hần, rất là cảm khái đấy, ngại ngùng đạo tạ.

Sau đó, Mạnh Hạo nhìn về phía những người khác, đã có Lý Thiên Dao phía trước, nơi đây những người khác, cho dù là nội tâm đến cỡ nào nguyện rửa Mạnh Hạo, cũng đều không thể không mở ra túi trữ vật, đem thu hoạch xuất ra, có lời thề tại, bọn hần không cách nào vi phạm, không thể giấu giếm.

Vì vậy, tại thịt của bọn hần đau nhức ở bên trong, kinh hãi lạnh mình nhìn xem Mạnh Hạo từ trong tay bọn họ, mang theo bắt bẻ ánh mắt, lựa chọn giống nhau lại một dạng Pháp bảo.

“Cái này không sai!”

“Ồ, lại có một mặt thuẫn Giáp, rất tốt rất tốt.”

“Cái này bình hoa không tệ, vừa nhìn chính là Chí Bảo a!”

“Còn có cái này tiểu tượng đất, tuy rằng thiếu một cái cánh tay, thiếu đi một cái đầu, nhưng ta liền cố mà làm đem đi đi.”

Như thế một vòng, Mạnh Hạo trên người thu hoạch, đủ để cho tất cả mọi người nhìn thấy mà giật mình. Từng cái bị Mạnh Hạo lấy đi rồi Pháp bảo chi nhân, đều sắc mặt khó coi, nếu không phải là cảm thấy đánh không lại Mạnh Hạo, chắc chắn ra tay đem cứng rắn ta rồi, cái loại này hận ý, sớm đã ngập trời, trong lòng của bọn hắn, đã giọt đầy máu.

Mạnh Hạo lấy đi đầy, đối với bọn họ mà nói không phải Pháp bảo, mà là trong lòng của bọn hắn thật. . .

Lúc đứng ở Tổng Giai trước mặt lúc, nhìn xem Tổng Giai lấy ra một mặt ngọc bội, còn có đến từ Tổng Giai phức tạp trong thấp lấy ánh mắt lạnh lùng, Mạnh Hạo trầm mặc, đem trên người đặt được giống nhau Pháp bảo, đặt ở Tổng Giai trong tay.

Tổng Giai nhăn lại đôi mi thanh tú, đang muốn mở miệng lúc, bỗng nhiên đấy, có ba đạo cầu vòng, từ đằng xa gào thét mà đến , lúc trước một người, đúng là Phương Du, phía sau nàng hai người nam tử, đúng là Phương gia tộc nhân.

Hai cái này nam tử trong mắt mang theo vui mừng, hiển nhiên lúc này đây thu hoạch, để cho bọn chúng rất là kinh hỉ.

611. Chương 611: Đạo Hữu Nghe Ta Một Lời

“Đây không phải Phương gia ba vị đạo hữu sao, nhìn hai vị huynh đệ sắc mặt vui mừng khó nén, tại đây đệ tam cảnh giới trong, đích thị là thu hoạch không nhỏ a. . .” Mạnh Hạo hai mắt sáng ngời, lập tức quay người, mang theo dáng tươi cười, hướng xem ra lâm Phương gia ba người, ôm quyền cúi đầu.

Phương Du lập tức sắc mặt khó nhìn lên, oán hận nhìn xem Mạnh Hạo, chứng kiến Mạnh Hạo như vậy cái bộ dạng, khí không đánh một chỗ .

“Không có!” Phương Du trừng mắt.

“Như vậy không tốt sao.” Mạnh Hạo trừng mắt nhìn.

“Không tốt cũng không có, nhìn ngươi như vậy, thu hoạch cũng đều rất nhiều, tỷ tỷ ta nơi đây, liệu chết liệu sống, mới lấy tới như vậy một hai kiện, ngươi rõ ràng còn muốn bối ra lớp da!” Phương Du nghiêng răng nghiêng lợi, một bộ tuyệt không thỏa hiệp bộ dạng.

“Như vậy a. . .” Mạnh Hạo lộ ra khó xử thần sắc, còn không đợi hắn lời nói nói xong, Phương Du sau lưng cái kia hai cái Phương gia nam tử, một người trong đó cười lạnh.

“Cho ngươi mặt mũi không biết xấu hổ đúng không, cho rằng nơi đây hay vẫn là cảnh giới thứ hai? Lập tức rút ngay, bằng không mà nói, ngươi cái này tiểu tạp chủng cũng liền dừng rồi bỏ cái này đệ tam cảnh giới rồi!”

”Không biết lượng sức chi nhân, khắp nơi có thể thấy được, chớ nói ta Phương gia thu hoạch, ở chỗ này coi như là Quý gia cướp đoạt cũng muốn cân nhắc thoáng một phát, về phần ngươi. . . Trên người của ngươi chỉ vật, xuất ra một nửa, bằng không mà nói. . . Cái khác Phương gia tộc nhân, giờ phút này cũng ẩn thân mở miệng, trong thần sắc, nhìn về phía Mạnh Hạo lúc, lộ ra khinh miệt cùng khinh thường.

Hắn hai người lời nói vừa mới nói xong, Mạnh Hạo lập tức ngẩng đầu, nhìn về phía hai người.

Có thể giống như so với Mạnh Hạo còn muốn phần nộ, thì là Phương Du, nàng lập tức gương mặt tức giận, quay đầu mắt lạnh nhìn sau lưng hai cái này tộc nhân.

“Các ngươi vừa rồi lại để cho hắn lấn?” Phương Du cắn răng, lời nói vừa ra khỏi miệng, thân thể lập tức biến mất, xuất hiện ở một cái tộc nhân bên người, tay phải bỗng nhiên nâng lên, một quyền rơi xuống.

Oanh một tiếng, vị kia Phương gia tộc nhân, không đợi mở miệng, liền sắc mặt đại biến, thân thể bỗng nhiên rút lui, phun ra một ngụm máu tươi, hoảng sợ nhìn xem Phương Du.

“Phương Du ngươi làm gì! !”

“Ngươi nói hửn không biết xấu hổ?” Phương Du trong mắt lửa giận thiêu đốt, toàn thân coi như hóa thân bạo long, thân thể nhoáng một cái, lần nữa tới gần, ở đằng kia Phương gia tộc nhân trong rung động, đang muốn phản kháng, nổ vang vang vọng, thân thể của hửn lại một lần bay ra.

“Ngươi dám uy hiếp hửn, không có lý khai đệ tam cảnh giới, ta đây khiến cho ngươi. . . Không có lý khai cái này đệ tam cảnh giới!” Phương Du trên mặt sát cơ lóe lên, không đợi cái kia Phương gia tộc nhân thân thể rơi xuống, nàng liền lập tức biến mất, xuất hiện lúc, đã ở rồi cái này tộc nhân bên người, tay phải khi nhắc lên, một quyền oanh ra, một quyền này, tuyệt không phải bộ dạng, mà là bạo phát ra, thuộc về Phương Du toàn bộ chỉ lực.

Nổ vang thanh âm, kinh Thiên động Địa, tại bốn phía mọi người trong rung động, vị kia Phương gia tộc nhân, lập tức phun ra máu tươi, thân thể lại tại đây một cái chớp mắt, bỗng nhiên tan vỡ, chia năm xẻ bảy lúc, hửn Nguyên Anh xuất hiện, thét lên bỏ chạy.

“Phương Du, ngươi dám giết chết đồng tộc, ngươi nhất định phải chết, ngươi vì một ngoại nhân, lại dám giết ta! !”

“Giết ngươi thì như thế nào.” Phương Du hừ lạnh một tiếng, lập tức nhoáng một cái, tay phải nâng lên bấm niệm pháp quyết vung lên, lập tức một cái cực lớn Phương Đỉnh, âm âm biến ảo, trực tiếp bao phủ vị kia Phương gia tộc nhân Nguyên Anh, nhẹ nhàng đụng một cái, Nguyên Anh kêu thảm thiết kết một tiếng dừng lại, trực tiếp tan vỡ.

Cùng lúc đó, hửn túi trử vật bay ra, bị Phương Du một phát bắt được, xóa sạch trên của hửn lạc ấn về sau, ném cho Mạnh Hạo.

Một màn này, triệt để rung động bốn phía mọi người, nhất là Quý gia tộc nhân, càng là nguyên một đám mở to mắt, chảy ra không cách nào tin, đánh chết đồng tộc, cái này tại bất kỳ một cái nào trong gia tộc, đều là tội lớn!

Bọn hửn không thể giải thích vì sao, vì sao Phương Du, chẳng qua là bởi vì tộc nhân mấy câu lời nói, giống như này tàn nhẫn.

Phương Du quay người, nhìn về phía cái khác Phương gia tộc nhân.

Cái này tộc nhân thân thể chấn động, lui ra phía sau vài bước, nội tâm khẩn trương, càng có cảnh giác, vội vàng mở miệng.

“Phương Du tỷ, việc này là một cái hiểu lầm, ta. . .

“Ngươi nói hửn không biết lượng sức?” Phương Du trong mắt sát cơ lần nữa chớp động, Phương gia tộc nhân lập tức da đầu run lên, không chút do dự thân thể cấp tốc lui về phía sau, còn không đợi hửn lui về phía sau bao nhiêu, Phương Du đã nháy mắt tới gần, một quyền rơi xuống.

Nổ vang giữa, vị này Phương gia tộc nhân, phun ra máu tươi, hoảng sợ lui về phía sau.

“Phương Du tỷ, ta sai rồi, thật sự sai rồi! !”

“Ngươi còn nói muốn hửn xuất ra một nửa thu hoạch?” Phương Du lạnh giọng mở miệng lúc, tay phải bấm niệm pháp quyết, lập tức cái kia hư ảo Phương Đỉnh, một cái chớp mắt tiến đến, muốn đè xuống lúc, vị kia Phương gia tộc nhân sắc mặt đại biến, không chút do dự gỡ xuống túi trử vật, trực tiếp ném cho Mạnh Hạo.

“Mạnh huynh chuộc tội, tiểu đệ biết sai! !”

Mạnh Hạo tiếp nhận túi trử vật, nhú mày, không biết lại nghĩ cái gì.

“Coi như ngươi lành lợi, tội chết có thể miễn, bất quá trừng phạt. . . Phải có.” Phương Du nhìn Phương gia tộc nhân liếc, Phương Đỉnh nháy mắt rơi xuống, oanh một tiếng, vị này Phương gia tộc nhân phun ra

máu tươi, thân thể loạng choạng lui về phía sau, sắc mặt trắng xám, có thể cuối cùng tính mạng không lo, lòng hần kinh lạnh mình, tranh thủ thời gian hướng về Phương Du ôm quyền cúi đầu.

Mạnh Hạo đem hai túi trữ vật đều thu vào, nhìn về phía Phương Du lúc, Phương Du cũng nhìn về phía Mạnh Hạo.

“Người đây là vì sao.” Mạnh Hạo hỏi.

“Người đừng quản nhiều như vậy, dù sao đồ đặc của ta, là không thể nào đưa cho người, nghĩ cũng đừng nghĩ, không có cửa đâu!” Phương Du nhủ mày, cắn răng kiên định mở miệng.

Mạnh Hạo thâm ý sâu sắc nhìn Phương Du liếc, không có nhắc lại vật phẩm sự tình, bốn phía tất cả mọi người có tất cả tâm tư, nguyên một đám mắt lộ ra suy tư, lẫn nhau không nói. Đúng lúc này, bỗng nhiên mọi người vờn quanh cái kia chỗ hố sâu, đột nhiên truyền ra một tiếng động trời nổ vang, coi như có gào thét từ trong đó ở chỗ sâu trong truyền ra, khiến cho đại địa chấn động, cùng lúc đó, tại đây hố sâu bốn phía vô số dây leo chi vật, bắt đầu quỹ dị nhúc nhích.

Dần dần vừa thô vừa to, dần dần dài dằng dặc, đảo mắt liền vờn quanh bốn phía, cái kia từng đám cây đằng điều, coi như măng xà, tại đây lan tràn sinh trưởng lúc, bốn phía trong Thiên Địa Yêu khí, lập tức kinh Thiên động Địa, từ bốn phương tám hướng, gào thét mà đến, đảo mắt liền tràn ngập tại đây hố sâu bên trên, hóa thành nhất đạo cực lớn cột sáng, phóng lên trời.

Vô luận tại Yêu Tiên tông đệ nhất trọng thiên, bất luận cái gì một chỗ vị trí, cũng có thể tại đây trong tích tắc, chứng kiến đạo này cột sáng, cùng lúc đó, một cỗ triệu hoán, từ đáy lòng của mọi người mãnh liệt truyền ra, cái này triệu hoán, vang vọng tất cả Nam Thiên đại địa tiến đến chi nhân tâm thần trong.

Càng là tại thời khắc này, lòng của mỗi người ở bên trong, đồng loạt hiện lên một đoạn tin tức, thư này hơi thở trong, rõ ràng mà nói ọi người, nơi đây. . . Chính là đi thông đệ tứ cảnh giới cửa vào!

Có có thể người, lại vừa bước vào đệ tứ cảnh giới!

Mạnh Hạo tâm thần chấn động, bốn phía tất cả tu sĩ, đồng dạng hô hấp dồn dập, hai mắt chớp động, nhưng lại không người cái thứ nhất ném thử, đều là ngóng nhìn, không có hành động thiếu suy nghĩ.

Không bao lâu, lại có một số người bị cái này cột sáng hấp dẫn, lần lượt đã đến, có thể không có một cái nào có thể chạy ra Mạnh Hạo vớ vét tài sản, cho đến Hứa Thanh cũng đã đến lúc, tại đây đệ tam cảnh giới bên trong, tất cả tu sĩ, có hơn phân nửa, đều đã tại đây bốn phía.

Cả đám đều ánh mắt lập loè, lẫn nhau có tất cả tâm tư.

Cái thứ nhất động đậy, là một cái trong đám người, kia mạo xấu xí lão giả, lão giả này đến từ Nam Vực, thân thể của hắn gầy còm, giờ phút này bay ra, trực tiếp đập tại một cái dây leo bên trên, một phát bắt được về sau, quay đầu lại nhìn mọi người liếc, mỉm cười, trực tiếp lấy ra một kiện Pháp bảo, đó là một mặt cây quạt, bị hắn một thanh đặt tại cái này dây leo bên trên.

Lập tức cái này cây quạt, lập tức bị một đoàn thanh quang vây quanh, bắt đầu cấp tốc tan rã, hóa thành từng điểm tinh quang, dung nhập dây leo phủ xuống, cùng lúc đó, cái này dây leo lập tức sinh trưởng, không ngừng mà lan tràn xuống, mang theo lão giả, trực tiếp chui vào trong hố sâu.

”Ta Phương gia đối với nơi đây có chút hiểu rõ, nơi đây tiến vào đệ tứ cảnh giới, cần Pháp bảo, ngoại giới Pháp bảo lần một ít, chủ yếu nhất là ở nơi đây đạt được Pháp bảo, đem bọn chúng tế hiến cho Yêu Đẳng, liền có thể căn cứ tế hiến nhiều ít, theo dây leo trầm xuống mà đi.

Mà một khi đã đi ra dây leo, ý đồ tự động xuống dưới, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!” Phương Du nhìn Mạnh Hạo liếc, chậm rãi mở miệng, đã là đối với Mạnh Hạo nói, cũng là nhiều những người khác nói.

Lời nói về sau, Phương Du thân thể nhoáng một cái, tới gần một cái dây leo, học lão giả bộ dạng, xuất ra giống nhau Pháp bảo đựng chạm đẳng điều, theo đẳng điều lan tràn, cũng tiến nhập trong hố sâu.

Ngay sau đó, lần lượt có người bay ra, Quý gia tộc nhân, Bắc Địa tu sĩ, còn có Nam Vực mọi người, theo bọn hắn nguyên một đám bước lên đẳng điều, lần lượt lấy ra Pháp bảo, muốn chìm vào hố sâu lúc, Mạnh Hạo vội ho một tiếng, hình như có chút ít không có ý tứ, ngại ngừng mở miệng.

“Chư vị đạo hữu, trước hết nghe ta một lời, nơi đây đã là nếu không đoạn tế hiến Pháp bảo, ta chỗ này hôm nay Pháp bảo không ít, có thể cấp cho chư vị đạo hữu, chúng ta mượn một còn hai, già trẻ không gặt, giá cả vừa phải.”

“Huống hồ tại đây đệ tứ cảnh giới trong, mọi người nói không chừng sẽ có tốt hơn thu hoạch, cho nên trước đây đưa vào, đều là đáng giá đấy, mượn một còn hai, tuyệt đối công bằng!” Mạnh Hạo thanh âm truyền ra, nhưng phàm là nghe được tu sĩ, đều sắc mặt nháy mắt cực kỳ khó coi.

“Mượn một còn hai, còn công bằng?”

“Không có bái kiến đen như vậy đấy! !”

“Chê cười, coi như là thật sự nửa đường vào không được đệ tứ cảnh giới, cũng sẽ không sẽ cùng cái này mạnh lòng dạ hiểm độc đây đưa!”

Mọi người cả đám đều hưng hăng nhìn xem Mạnh Hạo, đối với hắn nơi đây không chút nào để ý, rất nhanh bắt lấy dây leo, từng cái chìm vào trong hố sâu.

Hứa Thanh tại Mạnh Hạo bên người, che miệng cười cười, nàng nghĩ tới Khảo Sơn tông bên trong Mạnh Hạo năm đó nhất cử nhất động, giờ phút này nhìn xem Mạnh Hạo, đáng tươi cười càng thêm ngọt ngào.

“Bọn hắn ngươi sẽ phải hối hận, ta đây thật là hảo ý.” Mạnh Hạo ho khan hai tiếng, hướng về Hứa Thanh trừng mắt nhìn, Hứa Thanh đáng tươi cười càng uy, hướng về Mạnh Hạo lắc đầu, thân thể phiêu khởi, bắt được một gốc rễ đằng, chìm vào trong hố sâu.

Mạnh Hạo không phải một cái cuối cùng, nơi đây cũng không phải là tất cả mọi người lựa chọn bước vào đệ tứ cảnh giới, cũng có một ít, lựa chọn buông tha cho.

Mạnh Hạo vừa nhìn không tiếp tục người bước vào, vì vậy vòng quanh hố sâu một vòng, tìm một cái chính giữa vị trí, lúc này mới bắt lấy đằng điều, lấy ra Pháp bảo, không vội dừng vội đặt tại phía trên, theo Pháp bảo bị hấp thu, đằng điều lan tràn, mang theo hắn, hướng về đen kịt hố sâu, cấp tốc chui vào.

Vừa mới bước vào hố sâu, lập tức Mạnh Hạo cảm nhận được bốn phía truyền đến từng trận âm lãnh, cùng lúc đó, nơi đây cũng không phải là đen kịt, tại bốn phía hố trên vách đá, thỉnh thoảng có chút từng điểm tinh quang, khiến cho bốn phía đang lúc mọi người nhìn lại, rõ ràng có thể thấy được.

Tại Mạnh Hạo chung quanh, có vài chục đầu dây leo, đều tại chậm rãi trầm xuống, mỗi một cái dây leo bên trên, đều có Nam Thiên tu sĩ.

Về phần phía dưới cùng, một mảnh đen kịt, nhìn không rõ, nhưng khi thì từ phía dưới truyền ra gào thét, dường như cuồng phong quét ngang, khiến ọi người cả đám đều lập tức bắt lấy đằng điều, lúc này mới có thể ổn định thân thể.

612. Chương 611: Ta Có Đan... (2)

Mùi thơm này cũng bay vào trong mũi năm con Thanh Mộc Lang, nhưng chúng chẳng có phản ứng gì, vẫn lười biếng gục đầu không để ý.

- Không tệ! Mấy con dị yêu này có thể chống cự lại Thanh Hương ở một trình độ nhất định, chính xác không phải dị yêu tầm thường! Nhưng mà nếu ta dùng bí pháp của Tư Long đốt hương thì sẽ có sự khác biệt. Các vị đạo hữu hãy nhìn xem!

Mặc Phương hất cằm lên, tay trái ông ta bấm niệm pháp quyết, biến hóa xảy ra. Lập tức từng làn thuật pháp xuất hiện, tạo thành từng vòng chấn động từ tay trái của ông ta tản ra, sau đó Mặc Phương trực tiếp đặt tay trái lên đoạn hương xanh.

Một tia lửa vô hình bỗng dưng xuất hiện, đốt cháy đoạn Thanh Hương. Mùi hương nồng đậm hơn mấy chục lần trước đó khuếch tán ra bốn phía. Trong gần trăm tu sĩ ở đây, nhất là những tộc nhân có đồ đằng Thanh Mộc Lang đều biến sắc. Bọn họ cảm nhận được trong đồ đằng Thanh Mộc Lang của mình đang truyền ra

xao động. Các tộc nhân đó dồn dập lui ra phía sau, tránh xa khỏi vùng có mùi hương, mà họ cho là thần bí đáng sợ này.

Mà năm con Thanh Mộc Lang ở vị trí trung tâm tỏa ra mùi hương này vẫn gục đầu lưỡi biếng như cũ. Chúng nó không có tí phản ứng nào với mùi hương này. Chỉ có con Ngũ Mao hơi ngẩng đầu, giống như đang há miệng ngáp một cái, trong mắt nó đầy vẻ lưỡi nhác.

Bốn phía rất yên tĩnh. Tất cả mọi người lại nhìn Mặc Phương. Ông ta hơi đổi sắc mặt. Việc này cũng nằm ngoài dự liệu của ông ta. Mặc Phương hừ lạnh một tiếng, dùng tay phải đập mạnh làm Thanh Hương lập tức nát vụn. Trong thoáng chốc, mùi hương càng nồng đậm hơn trước, nhanh chóng khuếch tán ra bốn phía.

Nhưng... đám Đại Mao, Nhị Mao... vẫn cứ lưỡi nhác như trước. Con Ngũ Mao còn đang gục đầu đùa giỡn với Tứ Mao, không để ý đến Mặc Phương chút nào.

Mạnh Hạo ho khan một tiếng, sợ dĩ mùi hương này không có hiệu quả là do mấy con Thanh Mộc Lang đã sớm trải qua nhiều lần lột xác. Một ít khuyết điểm nhỏ nhất do di truyền từ chủng loại, đã sớm biến mất trong quá trình chúng nó lột xác biến hóa.

- Khá lắm! Mấy con Thanh Mộc Lang này lại có sức kháng cự với Thanh Hương! Nhưng không có vấn đề gì! Đây chỉ là một loại phương pháp đơn giản nhất, trong các phương pháp của Mặc mà thôi!

Mặc Phương vội ho một tiếng, tay phải ông ta vung lên, một luồng ánh sáng màu đỏ lập tức bay ra, dừng ở trước người ông ta, đó là một miếng thịt cực lớn.

Miếng thịt vẫn còn nhỏ máu đầm đìa, mùi máu tanh tỏa ra khắp nơi. Ngũ Mao chột ngẩng đầu, Tứ Mao với Tam Mao cũng đưa mắt nhìn sang. Những tộc nhân ở bốn phía có đồ dâng Thanh Mộc Lang cũng lập tức dồn dập biến sắc, mà lui ra phía sau một lần nữa. Bọn họ cảm nhận được Thanh Mộc Lang trong đồ dâng của họ đang vô cùng kích động, giống như mất đi khống chế muốn tự lao ra ngoài.

- Thịt của Tầm Mộc Lộc! Có sức hấp dẫn rất lớn đối với Thanh Mộc Lang. Hơn nữa, miếng thịt này đã được lão phu luyện hóa suốt mười tám tháng!

Mặc Phương cười nói. Ngũ Mao lộ ra vẻ kỳ dị, nó tiến lên ngửi ngửi vài cái rồi lại quay đầu về, tiếp tục chơi đùa với Tứ Mao. Tam Mao cũng tỉ mỉ nhìn miếng thịt một lúc, đến lúc nó cảm thấy không có gì thú vị mới quay đầu không thèm nhìn nữa.

Mạnh Hạo cười cười. Trong quá trình huấn luyện mấy con Thanh Mộc Lang này, trừ lần đầu ở bên ngoài, những lần sau Mạnh Hạo không có dùng thịt cho ăn. Cho dù là chúng nó muốn ăn thịt, Mạnh Hạo cũng sẽ âm thầm mang chúng nó ra ngoài, để cho chúng nó ở trong núi rừng tự tìm bắt thú sống xé thịt mà ăn. Điều đó đã tạo cho mấy con sói một thói quen là không thích ăn thịt thú chết. Lúc trước, Ngũ Mao tiến lên ngửi miếng thịt chẳng qua là vì nó hiếu kỳ mà thôi.

Mặc Phương trợn trừng mắt, nhưng do tộc nhân Ô Đạt bộ ở bốn phía đang nhìn vào mình, ông ta mới ho khan một tiếng, lộ vẻ tán thưởng:

- Xem ra lão phu cần sử dụng một ít lực rồi!

Mặc Phương cắn răng một cái, vung tay phải lên, một mảnh chất lỏng màu xanh lá lập tức xuất hiện, nhưng đám Đại Mao vẫn không có phản ứng nào.

Mặc Phương hơi nóng nảy, hai tay ông ta nắm niệm pháp quyết triển khai thuật pháp. Từng luồng ánh sáng lấp lánh xuất hiện, lần lượt chiếu vào năm con Thanh Mộc Lang. Nhưng chúng nó đến nhìn cũng không thèm nữa, đang bận rộn chơi đùa với nhau. Thậm chí con Đại Mao còn nhắm mắt lại vẻ buồn ngủ.

Tộc nhân Ô Đạt bộ ở bốn phía dần lộ ra vẻ mặt kỳ lạ. Bọn họ lần lượt nhìn Mặc Phương lấy hương, lấy thịt, lấy nước, rồi dùng pháp thuật, triển khai đủ loại thủ đoạn, trán Mặc Phương còn chảy cả mồ hôi, nhưng... năm con Thanh Mộc Lang không có phản ứng đặc biệt nào, cũng không có để ý đến ông ta.

Mấy người Ô Trần, Ô Linh cũng lộ ra vẻ cổ quái, ngay cả Đại trưởng lão cũng nhíu mày. Duy chỉ có Đại tể tự hơi lộ ra vẻ mỉm cười nơi khóe miệng, lão lại đưa mắt nhìn về chỗ tay phải của Mạnh Hạo một lần nữa.

- Có lẽ ta có thể xác định được thân phận của hắn rồi!

Đại tể tự thâm nghĩ mà vui sướng trong lòng.

Mặc Phương gắt gao nhìn vào năm con Thanh Mộc Lang, hai mắt ông ta có chút hần đỏ. Một lát sau, Mặc Phương thâm căn răng, đưa tay phải vỗ lên túi trữ vật một cái, từ đó bay ra một luồng huyết quang, lúc rơi vào tay ông ta đã hóa thành một viên đan dược màu máu.

Viên đan dược này vừa xuất hiện, sắc mặt tộc nhân Ô Đạt bộ ở bốn phía đại biến. Hào quang đồ đằng trên người bọn họ đồng loạt xuất hiện, từng con dị yêu dồn dập biến ảo ra, chúng ngửa mặt lên trời gào thét, rồi nhìn chăm chăm vào viên huyết đan của Mặc Phương. Nếu không có chủ nhân của chúng đang cực lực khống chế, chắc chắn chúng đã xông lên tranh cướp.

- Đây là...

Đại trưởng lão Ô Đạt bộ ngưng hai mắt nhìn kỹ.

Ngay cả Đại tể tự cũng chợt co rụt con ngươi lại.

- Viên đan dược này là lúc lão phu còn là Tư Long cấp một, dùng bí thuật không ngừng luyện hóa nó cho đến tận bây giờ, Tự Yêu Đan!

Mặc Phương cầm viên đan dược màu máu, kiêu ngạo mở miệng. Đây là đòn sát thủ của ông ta, thân là một Tư Long, giờ phút này cũng chỉ có thể lấy ra thủ đoạn cuối cùng này để đối phó dị yêu.

- Tự Yêu Đan!

- Là Tự Yêu Đan trong truyền thuyết! Nghe nói viên đan dược này đã sớm thất truyền, mà Mặc đại sư lại có thể luyện chế ra được nó!

Người ở bốn phía kinh hãi, xôn xao bàn tán.

- Viên đan dược này, tuy không phải là Tự Yêu Đan chính thức trong truyền thuyết. Cho dù là bộ lạc Hàn Tuyết được coi là nắm giữ đan phương luyện chế, thì bọn họ cũng chỉ có loại tàn phương mà thôi. Viên đan dược này là từ tổ tiên của Mặc mô truyền xuống phương pháp luyện đan. Tuy không dám so với gia tộc Hàn Tuyết, nhưng nhìn khắp toàn bộ Tây Mạc, uy năng của viên đan dược này đủ để cho hết thảy dị yêu dưới cấp năm, trong vòng trăm trượng phải điên cuồng!

Mặc Phương kiêu ngạo nói, lúc lấy viên đan dược này ra, ông ta đã không còn lo lắng nữa. Nếu không phải do sốt ruột, mọi người bốn phía đang nhìn vào, lại thêm trước kia mình thất bại liên tục, thì ông ta sẽ không lấy viên đan dược này ra.

613. Chương 612: Quân Tử Ái Tài

Gió, như cùng là Cửu U Hàn Phong, những nơi đi qua, lập tức khiến cho mọi người thể xác và tinh thần phát lạnh, dường như đưa thân vào rét đậm bên trong, càng kinh người hơn đây, là này Hàn Phong giống như xem chúng tu như phạm nhân, trong chốc lát, khiến cho nơi đây dây leo bên trên mỗi người, đều run run thoáng một phát.

Gọi ra khí tức, nháy mắt liền biến thành Hàn Băng, phát ra ken két thanh âm, lại để cho tất cả mọi người nhìn thấy mà giật mình.

Nếu không phải là bọn hắn chỗ dây leo bên trên, thủy chung tản ra từng trận nhiệt lưu, dung nhập toàn thân, sợ là cao hơn tu vi, tại cái này trong gió lạnh, cũng không cách nào kiên trì quá lâu.

Mạnh Hạo hai mắt lóe lên, nắm chặt dây leo, hắn đã phát hiện, cái này dây leo, đi vào nhập đệ tứ cảnh giới nơi máu chốt, tu sĩ khác, cũng đều đã nhận ra điểm này.

Theo như lời không phải tất cả mọi người, đều lựa chọn bước vào đệ tứ cảnh giới, nhưng có thể tới đến Yêu Tiên cổ tông đấy, đều là Nam thiên đại địa người nổi bật, giờ phút này đã quyết định bước vào đệ tứ cảnh giới, sẽ rất ít bỏ dở nửa chừng.

Theo mọi người nguyên một đám xuất ra Pháp bảo, không ngừng mà tế tự cho dây leo, nơi đây dây leo từng đám cây vượn vẹo, không ngừng lan tràn, hướng về phía dưới bay nhanh.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Mạnh Hạo tại cuối cùng, theo trầm xuống, không ngừng quan sát bốn phía, nơi đây hồ sâu coi như không có phần cuối, mọi người đã trầm xuống rồi không biết bao nhiêu phạm vi, như trước hay vẫn là không nhìn thấy dưới đáy, ngược lại là Hàn Phong, càng phát ra mãnh liệt đứng lên, khiến cho dây leo đối với Pháp bảo cần, cũng tiếp theo gia tăng.

Tại Mạnh Hạo cách đó không xa, đúng là Lý Thiên Dao, hần sắc mặt dần dần biến hóa, giờ phút này càng có kinh hãi, hần Pháp bảo chuẩn bị coi như sung túc, nhưng không chịu nổi như vậy tế tự, thậm chí giờ phút này hần nơi đây, hầu như mỗi qua một đoạn thời gian, đều cần tế tự một kiện Pháp bảo, cũng may chẳng phân biệt được phẩm chất, bất kỳ pháp bảo nào cũng có thể bị tế tự.

Có thể thời gian dần trôi qua, hần trong túi trữ vật tạp bảo đã không nhiều lắm, lại như vậy tiến hành xuống dưới, như còn không nhìn thấy dưới đáy, như vậy hần liền cần đi tế tự trên người chủ yếu Pháp bảo.

Cái này với hần mà nói, thì không cách nào tiếp nhận, giờ phút này nhú mào, cần rằng phía dưới, hần trong mắt lộ ra quyết đoán, thân thể vừa dừng lại, lại theo dây leo, chuẩn bị hướng lên bờ đi, nhìn lên bộ dạng, giống như ý định ly khai nơi đây, buông tha cho tiến vào đệ tứ cảnh giới.

Có thể hầu như tại hần vừa mới leo đi lên cũng chính là nửa trương tả hữu, bỗng nhiên đấy, hần sắc mặt đại biến, tại chung quanh hần Hàn Phong, trong nháy mắt bạo tăng gấp mười lần, tóc của hần, lông mày của hần, mắt thường có thể thấy được cấp tốc tuyết trắng, thậm chí tại trên da dẻ của hần, đều trong chớp lát xuất hiện băng hoa, dường như toàn thân, sắp trở thành băng điêu.

Mãnh liệt sinh tử nguy cơ, lại để cho Lý Thiên Dao hoảng sợ trung lập khắc lấy ra một kiện bản thân chủ yếu Pháp bảo, đó là một thanh màu lam kiếm, ở trên lưu quang bốn phía, càng giống là một thanh đao, liếc mắt nhìn qua, có thể nhìn ra không phải bình thường chi bảo.

Lý Thiên Dao bất chấp đau lòng, lập tức đem kiếm này đao đặt tại dây leo bên trên, kiếm này đao lập tức hòa tan, dung nhập dây leo trong lúc, Lý Thiên Dao bốn phía hàn khí, lúc này mới tiêu tán, thân thể của hần cũng chậm chậm khôi phục, nhưng thần sắc của hần, cũng lộ ra hoảng sợ.

“Chỉ cho phép xuống, không cho phép bên trên? Một khi hướng lên, tức thì muốn trả giá cao, sẽ càng lớn?” Lý Thiên Dao nội tâm kêu khổ lúc, bốn phía những người khác, cũng đều lần lượt đã nhận ra Lý Thiên Dao nơi đây kỳ dị, nguyên một đám nhao nhao kinh hãi, riêng phần mình nổi lên tâm tư.

“Không đúng, không phải không có thể bên trên, mà là một khi tiến vào nơi đây, coi như là buông tha cho, cũng cần tế tự Pháp bảo mới có thể!”

“Đích thật là như vậy, xem ra muốn tiến vào cái này đệ tứ cảnh giới, cũng không phải là dễ dàng. . .” Mọi người như có điều suy nghĩ lúc, Lý Thiên Dao cũng chứng kiến, chính mình dây leo, giờ phút này lại co rút lại, không lại hướng xuống, mà đi về hướng bên trên.

Mạnh Hạo nhìn rõ ràng nhất, hai mắt lập tức lóe lên, như có điều suy nghĩ lúc, sờ lên túi trữ vật, bỗng nhiên trên mặt nhưng lộ ra ngại ngùng đáng tươi cười, nhưng nhưng không có lên tiếng, mà là chậm rì rì lại để cho dây leo, chậm rãi trầm xuống.

Lý Thiên Dao trầm mặc, lộ ra chần chờ, bày ở trước mặt hần giờ phút này có hai con đường, hoặc là bên trên, hoặc là xuống, mà một cái giá lớn, sợ là muốn nỗ lực gần như toàn bộ Pháp bảo.

Chần chờ một lát, Lý Thiên Dao cắn răng một cái!

“Nếu như đều muốn hao phí Pháp bảo, dứt khoát dùng một cái, bằng không mà nói, một khi ly khai, ta trước chính là không công hao phí, mà nếu có thể thành công, tiến vào đệ tứ cảnh giới có thu hoạch, liền có thể đền bù tổn thất!”

Cùng Lý Thiên Dao có một dạng tâm tư tu sĩ không ít, giờ phút này cả đám đều cắn răng, lộ ra quyết đoán, việc này đối với bọn họ mà nói, chính là một cuộc đánh bạc, bọn hắn đã thấy được buông tha cho sau hai bàn tay trắng, mà như kiên trì, tức thì ít nhất vẫn có khả năng. . . Đạt được vượt qua nỗ lực thu hoạch.

Kể từ đó, làm sao có thể không đánh bạc!

Thời gian trôi qua, một ngày về sau, mọi người đã hoàn toàn xâm nhập trong hầm, vẫn như trước hay vẫn là nhìn không tới đáy hố, dường như nơi đây căn bản cũng không có phần cuối, mà lại ở thời điểm này, đã có không ít người, dùng hết rồi trong túi trữ vật tạp bảo, bày tại trước mặt bọn họ, là muốn sao vận dụng ở chỗ này phát hiện bảo vật, hoặc là chính là hao phí bản thân Pháp bảo.

Cái này tiến thoái lưỡng nan cực diện, lại để cho không ít người sắc mặt cực kỳ khó coi, bọn hắn trước bước vào nơi đây lúc, đều cho rằng chuẩn bị rất là đầy đủ, nhưng hôm nay mới phát hiện, bọn họ chuẩn bị, căn bản chính là không có ý nghĩa.

So với việc bọn hắn, Mạnh Hạo nơi đây thật sự là quá dễ dàng rồi, hắn trong túi trữ vật Pháp bảo nhiều lắm, tùy tiện xuất ra giống nhau tể tự, thì có thể làm cho dây leo lan tràn, thậm chí còn thỉnh thoảng cái biến dây leo phương hướng, đưa cho cách đó không xa Hứa Thanh Pháp bảo.

Một màn này, nhìn bốn phía mọi người nguyên một đám ánh mắt nóng bỏng, nhao nhao ghen ghét đến cực điểm.

“Ài, bảo bối nhiều lắm.” Mạnh Hạo khi thì thở dài, thanh âm vang vọng lúc, lại để cho bốn phía mọi người, nguyên một đám hận đến hàm răng ngứa.

”Chư vị đạo hữu, bảo bối không đủ lời nói, nhớ rõ nhất định phải mở miệng, chúng ta dù sao đồng đạo một cuộc, cùng mưa gió, chung hoạn nạn, vô luận như thế nào, Mạnh mẽ đều tuyệt sẽ không chỉ lo thân mình. Các người chỉ cần mở miệng mượn Pháp bảo, ta lập tức liền cho người mượn đám!”

Yên tâm, ta chỗ này giá cả vừa phải, già trẻ không gạt, mượn một trả ba!” Mạnh Hạo thanh âm, tại đây trong hố sâu, vang vọng rất xa, coi như là tại phía trước nhất vị lão giả kia, cũng đều tại sau khi nghe, da mặt khê nhảnh một cái.

Phương Du quay đầu lại hung hăng trợn mắt nhìn liếc, nhưng trên mặt lại lộ ra dáng tươi cười.

Về phần Quý gia đám người, sắc mặt đều hận khó coi, bọn hắn cũng như này, liền lại càng không cần phải nói những người khác, cả đám đều đối với Mạnh Hạo thanh âm, lại là hận, lại là bất đắc dĩ.

“Gian trá vô sỉ tiểu nhân, chúng ta coi như là lại thiếu Pháp bảo, cũng sẽ không hướng người mở miệng!”

“Không sai, trước ở bên ngoài hay vẫn là mượn một còn hai, hôm nay rõ ràng mượn một trả ba, cố định lên giá, hèn hạ đến cực điểm!”

“Chết cũng đều không hướng người mở miệng!” Mọi người nguyên một đám phẫn nộ âm thanh truyền ra, Mạnh Hạo sau khi nghe, thở dài.

“Các người sai rồi, trên người ta mỗi một kiện Pháp bảo, đều đại biểu ta một lần hồi ức, ta cho người mượn đám bọn chúng không phải Pháp bảo, là ta cả đời thực thích a ”Mạnh Hạo rất là cảm khái mở miệng.

”Trời đất chứng giám a, ta thật là hảo ý a, người xem ta đây Pháp bảo, cỡ nào hào quang lượn lờ, cỡ nào sáng chói mê người, đây là chính phẩm Pháp bảo!

Hơn nữa các người muốn a, đã có pháp bảo của ta, các người liền có thể thuận lợi tiến vào đệ tứ cảnh giới, tại đệ tứ cảnh giới trong, chỉ cần có một cái thu hoạch, lập tức tất cả tiền vốn đều trở về rồi.

Cái này nhiều có lợi nhất a!”

“Các huynh đệ, chúng ta muốn xem xa hơn một ít, trước mắt nỗ lực không coi vào đâu, quan trọng là ..., không có nỗ lực, làm sao có thể có hồi báo, đúng hay không?” Mạnh Hạo dùng ra tất cả vốn liếng, trực tiếp đem năm đó ở Khảo Sơn tông tiệm tạp hóa bốn sự đều dùng được, ở chỗ này không ngừng mà khuyên bảo, nghe được mọi người nguyên một đám lửa giận thêm nữa.

Hứa Thanh ở bên, che miệng một mực ở cười, nàng xem thấy Mạnh Hạo, thần sắc càng phát ra nhu hòa đứng lên.

“Các đạo hữu, cùng tiến vào đệ tứ cảnh giới so với, điểm ấy nỗ lực, được coi là rồi cái gì?” Mạnh Hạo cuối cùng ý vị thâm trường mở miệng, thanh âm vang vọng lúc, mang theo tràn đầy thành ý, thật đúng là đã động rồi nơi đây cá biệt tu sĩ, để cho bọn chúng lập tức rối rắm.

Lý Thiên Dao cắn răng một cái, hần giờ phút này trên người chỉ còn lại có bốn kiện Pháp bảo, bất luận cái gì một kiện nếu là tể dâng ra đi, đều lại để cho lòng hần đau nhức đến cực điểm, trước mắt thần sắc lộ ra quyết đoán, lập tức mở miệng.

“Ta mượn trước ba kiện! !”

Mạnh Hạo vừa nghe đến Lý Thiên Dao lời nói, lập tức tinh thần chấn động, lập tức tay phải lấy ra một kiện Pháp bảo, đặt tại dây leo bên trên, tài đại khí thô cải biến dây leo phương hướng, tới gần Lý Thiên Dao.

”Hay vẫn là Lý huynh kiến thức rộng rãi, hùng tài đại lược, mà thôi, hôm nay cái thứ nhất khai trương, ta cho người giảm giá cài tốt rồi, mượn ba dạng Pháp bảo, người còn tám kiện liền có thể.

Cái này ba dạng Pháp bảo, ta cho người định giá tổng cộng ba vạn Linh Thạch, nói như vậy, người cần đưa ta tám vạn Linh Thạch. , ”Mạnh Hạo nói qua, lấy ra ba dạng rất tầm thường tạp bảo, lại dựng lên chứng từ, còn có chính là dùng tại cảnh giới thứ hai phương pháp, phát hạ đạo thẻ.

Lý Thiên Dao cắn răng, hoàn thành những sau này, cầm lấy ba dạng Pháp bảo, lập tức đem nhấn một cái tại dây leo bên trên, theo dây leo rất nhanh trầm xuống, giải hần khẩn cấp.

”Mọi người thấy được chưa, Mạnh mẽ là quân tử, quân tử ái tài lấy chi có đạo, ta chỗ này không có ép mua ép bán, là có thể thiếu nợ đấy, không cần lập tức tới hoàn lại, chỉ cần lập xuống chứng từ, hết thấy liền không thành vấn đề.

Đợi sau này đi ra, các người trả lại ta tựu thành, thật tốt mua bán a.” Mạnh Hạo ngừng đầu, đạo đức tốt giống như nói.

Bốn phía những người khác, nguyên một đám trầm mặc, càng phát ra cảm thấy trước mắt cái này Mạnh Hạo, thật sự vô sỉ đến rồi cực hạn, theo thời gian trôi qua , lúc lại đi qua cả buổi về sau, phía dưới hố sâu, còn không có chứng kiến phần cuối lúc, Lý Thiên Dao cũng đã thiếu nợ Mạnh Hạo hơn bốn mươi vạn linh thạch thời gian. . . Vương Lệ Hải, nhin không được mở miệng.

“Ta mượn mười món!”

“Ta cũng mượn mười món!” Lý Thi Kỳ cắn chặt hai hàm răng trắng ngà, tức giận nói.

“Ta cũng muốn mượn mười món!” Hàn Bối thở dài.

Mạnh Hạo lập tức tinh thần run run, cực kỳ lưu loát lấy ra Pháp bảo, lập xuống chứng từ, nhìn xem ba người phát hạ đạo thẻ về sau, cười tủm tỉm đem Pháp bảo từng cái đưa qua.

“Yên tâm mua sắm, tại hạ tất cả vật phẩm, cam đoan chất lượng, càng là đưa hàng đến thăm!”

Ba người cắn răng tiếp nhận Pháp bảo, không lại nhìn Mạnh Hạo, lập tức tể tự dây leo trầm xuống.

Lại đi qua một ngày, theo những người khác lần lượt đã không có Pháp bảo, hay hoặc giả là còn dư lại Pháp bảo, là ở không cách nào đi tể tự, tại là bất kể đối với Mạnh Hạo nơi đây như thế nào hạn thấu xương, cũng không mở miệng không được.

“Mượn một còn năm, chư vị đạo hữu a, dù sao ta chỗ này Pháp bảo cũng không nhiều rồi, cái này phát triển giá, cũng là chuyện không có cách nào khác. . . Mặt khác ta tuyên bố, đợi chỉ còn lại có mười món Pháp bảo lúc, ta lại ở chỗ này, mở một cuộc hoàn toàn mới, tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả đấu giá hội.” Mạnh Hạo thở dài, có thể hai mắt cũng tại sáng lên.

Hần lời nói vừa ra, lập tức đưa tới bốn phía mọi người ngập trời phẫn nộ, có thể phẫn nộ về phẫn nộ, cuối cùng vẫn còn không thể không cắn răng tiếp nhận, bỏ ra gấp năm lần một cái giá lớn, mua đại lượng Pháp bảo.

“Kiếm lợi lớn, hắc hắc, không nghĩ tới lúc này đây Yêu Tiên cổ tông, lại là của ta phúc địa!” Mạnh Hạo tựa ở dây leo bên trên, đếm lấy trong tay chúng từ, nhìn xem Thổ trước mặt con sói, hai mắt sáng lên, hẳn thực chất bên trong ái tài ham mê, dù là tu vi đến rồi trình độ như vậy, cũng như trước không có giảm bớt chút nào.

“Phát tài!”

614. Chương 612: Thẹn Quá Hóa Giận!

Dị yêu ở bốn phía gào rú, năm con Thanh Mộc Lang cũng nhao nhao ngẩng đầu lên nhìn, nhưng trông chúng nó lại có vẻ kỳ lạ.

Mặc Phương cầm Tự Yêu Đan, trên mặt đầy vẻ ta đây. Ông ta vừa lấy viên đan dược này ra, thì trong lòng không còn lo lắng nào nữa. Bởi ông ta chưa từng nghe qua có loại dị yêu nào, lại chống cự được sức hấp dẫn của Tự Yêu Đan.

Nhưng rất nhanh ông ta đã biến sắc, chẳng những ông ta như vậy, mà tộc nhân Ô Đạt bộ ở bốn phía cũng đều mở to hai mắt, ngơ ngác không thể hiểu nổi, nhìn năm con Thanh Mộc Lang.

Trong năm con Thanh Mộc Lang, trừ Đại Mao đang nhắm mắt ngủ gục, còn đám Nhị Mao lại lộ ra vẻ hiếu kỳ, chúng nó ngửi ngửi vài cái rồi cùng lộ ra vẻ khó hiểu, nhìn về phía Mạnh Hạo.

Thấy Mạnh Hạo không nói gì, đám chúng nó lại quay lại chơi đùa với nhau, Đại Mao thì vẫn đang nhắm mắt. Năm con sói đều không có nhìn Mặc Phương lẫn Tự Yêu Đan lấy một lần nào nữa.

So sánh với sự điên cuồng của đám dị yêu biến ra từ trong đồ đằng của các tộc nhân ở xung quanh, mấy con Thanh Mộc Lang này thật bình tĩnh. Trong đầu Mặc Phương, sấm sét đang nổ đùng đùng.

Bốn phía trở nên yên tĩnh, gần trăm người ở đây dường như cùng ngừng thở.

- Không thể nào... Tại sao có thể như vậy! Đây là... là Tự Yêu Đan a! Tất cả dị yêu ở đây đều không thể chống cự nổi Tự Yêu Đan...

Mặt của Mặc Phương tái nhợt. Sự việc xảy ra đối với ông ta là một đả kích rất lớn. Ông ta thì thảo, thân thể lão đảo lui ra sau, nhìn nhìn viên đan nuôi dị yêu quý giá nhất trong tay mình, rồi lại nhìn thái độ thờ ơ của năm con Thanh Mộc Lang.

Ông ta cảm thấy đầu óc quay cuồng, ánh mắt mờ mịt, cũng bắt đầu hoài nghi bản thân mình.

Mạnh Hạo ho khan một tiếng, có chút đồng tình với cảm giác của Mặc Phương. Nếu ông ta lấy ra những vật khác, có lẽ sẽ làm đám Đại Mao có chút để ý. Tuy Tự Yêu Đan là vật báu của Mặc Phương, nhưng đối với đám Đại Mao mà nói, viên đan này còn không có tồn tại nữa điểm giá trị.

Từ nhỏ chúng nó đã ăn Tự Yêu Đan của gia tộc Hàn Tuyết mà lớn lên. Hơn nữa cho dù là gia tộc Hàn Tuyết, cũng không thể luyện chế ra được Tự Yêu Đan chính thức, có phẩm chất bất phàm. Trừ phi gia tộc bọn họ có đại sư đan đạo giống như Mạnh Hạo.

Có thể nói, mấy con Thanh Mộc Lang này từ nhỏ đã ngậm vàng bạc mà lớn, bây giờ có người lại cầm cục đồng, cục thiết đến đến dụ dỗ, thì làm sao chúng nó thêm để ý đến.

Hơn nữa con Đại Mao còn từng nuốt qua Tự Yêu Đan chính thức.

Gia tộc Hàn Tuyết nắm giữ đan phương cũng không phải là loại tàn phương, nhưng bọn họ dựa theo đan phương đó, cũng không thể luyện ra Tự Yêu Đan chính thức được. Bởi vì gia tộc bọn họ không phải là Phong Yêu sư!

Chỉ có Phong Yêu sư, mới có thể dẫn dắt yêu khí trong trời đất, dung nhập vào trong đan dược để luyện ra Tự Yêu Đan chính thức.

Đại Mao đã nuốt vào viên đan đỏ, nên nó đã có biến đổi nghiêng trời lệch đất, siêu phàm thoát tục.

- Nếu như Mặc Phương đại sư không có biện pháp nào nữa, thì đến lượt Mạnh mẽ lựa chọn dị yêu của Mặc đại sư rồi! Kính xin Tế tự tiên bối làm chứng cho việc này!

Mạnh Hạo nhìn Mặc Phương một cái rồi mỉm cười, nhìn về phía Đại tế tự của Ô Đạt bộ cách đó không xa, ôm quyền cúi đầu.

Trước đó, vị Đại tế tự này nhìn mu bàn tay phải của hắn mấy lần, hắn đều biết hết. Đây cũng là một điểm trong kế hoạch của hắn. Từ trước khi bước vào Ô Đạt bộ nửa năm về trước, Mạnh Hạo đã nghĩ ra thân phận mình sẽ để lộ trong tương lai.

Hậu duệ của gia tộc Hàn Tuyết!

Bởi vì trên mu bàn tay phải của Mạnh Hạo, có đồ đằng hình Vô Mục tầm. Hình đồ đằng này khá giống với con Hàn Tuyết tầm, người không biết thì sẽ khó phân biệt được rõ ràng. Tuy tại Tây Mạc, những bộ lạc dùng đồ đằng con tầm không ít, nhưng khi Mạnh Hạo biểu hiện ra thiên phú Tư Long, thì hắn tin tưởng nhất định sẽ làm cho người ta sinh ra một ít liên tưởng như hắn mong muốn.

Trước đó, trong đầu Đại tế tự đúng là đã xuất hiện liên tưởng như vậy.

Đại tế tự hơi suy nghĩ một chút lại nhìn về phía Mặc Phương. Lão không nói gì chỉ nhìn Mặc Phương, các tộc nhân của Ô Đạt bộ cũng dồn dập đưa mắt nhìn về phía Mặc Phương, làm cho ông ta cảm thấy đã đâm lao phải theo lao.

Mặc Phương ngẩng đầu nhìn chằm chằm vào Mạnh Hạo. Giờ phút này trong mắt ông ta, trình độ cảm thụ dành cho Mạnh Hạo đã lên đến một độ cao mới. Sau một lúc lâu, Mặc Phương cắn chặt răng, ông ta không thể ở trước mặt nhiều người, làm trái với quy củ của Tư Long, chính mình muốn đoạt lấy dị yêu của đối phương, thì phải làm tốt chuẩn bị đối phương sẽ lựa chọn lại dị yêu của mình.

- Mấy con dị yêu của hắn quá mức quý dị, cho dù là ta cũng không có cách nào làm cho chúng nó đi theo mình. Nhưng nếu hắn muốn đạt được dị yêu của ta thì cũng tuyệt đối không làm được!

Mặc Phương hừ lạnh một tiếng, nghĩ đến bầy yêu cường đại của mình, trong lòng ông ta đã có không ít tin tưởng. Mặc Phương vung tay phải lên, một cái túi trữ vật chuyên biệt lập tức xuất hiện trong tay. Cái túi trữ vật này được làm từ da thú, nó run lên một cái thì lập tức có từng luồng hào quang bay ra, cùng với từng tiếng gào thét, gầm hú vang lên.

Tổng cộng có hai mươi ba con Thanh Mộc Lang, mười chín con Thanh Mộc Xà, còn có mười ba con Thanh Mộc Bức gào thét bay ra, khí thế ngập trời tràn ra bốn phía. Tiếng gầm thét vang vọng khắp nơi, làm cho tộc nhân của Ô Đạt bộ đều lộ ra vẻ kính sợ.

Thấy cảnh này, trong lòng Mặc Phương cũng nhật đi một ít xấu hổ trước đó. Hai mắt ông ta lóe lên, lại lấy thêm một cái túi, vung lên một cái, từ trong túi vang lên ba tiếng gào thét điếc tai nhức óc, rồi bay ra ba con dị yêu lớn tầm trên dưới mười trượng. Đó là một con rắn lớn màu xanh tím có cái đầu vừa thô vừa to; một con sói màu xanh biếc, toàn thân nó có sấm sét vờn quanh.

Cuối cùng là một con dơi. Trong chớp mắt khi nó xuất hiện đã khiến cho bầy yêu nhao nhao chấn động lớn.

Trên thân con dơi này tản ra một luồng hơi thở tang thương, giống như nó đã sống lâu thật lâu. Lúc xuất hiện, nó lơ lửng trên không trung, hai cánh thu lại, thân thẳng tắp, trong hai mắt con dơi có một vòng đục ngầu, lộ ra cái nhìn lạnh lẽo. Lúc nó đưa mắt nhìn quanh bốn phía, những người chạm phải ánh mắt đó đều không nhìn được mà rung động tâm thần.

- Ba con dị yêu cấp năm! Kinh ngạc hơn nữa là ba con dị yêu đều biến dị. Nhất là con dơi đen này... có thể so với cảnh giới Trúc Cơ hậu kỳ!

- Cấp bốn cũng có hơn mười con. Cấp ba càng chiếm phần đông! Không có loại cấp hai!

Tộc nhân của Ô Đạt bộ ở bốn phía nhìn Mặc Phương càng thêm kính sợ.

Tư Long cấp năm tại Tây Mạc đã xem như là cường giả. Như Mặc Phương này, tu vi chỉ có Trúc Cơ trung kỳ, nhưng chiến lực chính thức của ông ta thì tu sĩ Trúc Cơ hậu kỳ gặp phải cũng sẽ đau đầu.

- Đây chính là bầy yêu của Mặc mỗ! Nếu người có bản lĩnh thì đem chúng nó đi đi!
Tiếng Mặc Phương vang vọng mang theo tự tin, trên mặt ông ta đầy vẻ kiêu ngạo.

615. Chương 613: Đệ Tứ Cảnh Giới!

“Hy vọng phía dưới này càng sâu một ít, tốt nhất con đường này rời đi mười ngày tám ngày đấy.” Mạnh Hạo hai mắt sáng lên, hắn trong túi trữ vật cái khác không có, những thứ ngón ngang kia Pháp bảo có không ít.

Rất nhiều đều là đối với Mạnh Hạo mà nói không có tác dụng rồi, thậm chí năm đó Ngưng Khí kỳ bảo bối, hắn đều thủy chung không có ném, một mực giữ lại, bởi vì. . . Hắn không nỡ bỏ.

Thiếu niên lúc nghèo đến điên rồi hắn, đối với một khối Linh Thạch cũng không muốn bỏ qua, những Pháp bảo kia, mỗi kiện ít nhất cũng đều giá trị hơn mười khối tả hữu, Mạnh Hạo làm sao có thể cam lòng ném đi.

Hắn một mực ý định tìm một cơ hội xử lý, có thể vô luận là Mặc Thổ hay vẫn là Tây Mạc, đều là cần cỗi đấy, bán không được, vì vậy tại Mạnh Hạo trong túi trữ vật, càng để lâu một mỗi càng nhiều.

Hắn túi trữ vật, nếu để cho ngoại nhân chứng kiến bên trong, chắc chắn chấn động, bởi vì bên trong quá lộn xộn rồi, cái gì cũng có, dù sao. . . Đây là Mạnh Hạo toàn bộ gia sản, mỗi lần hắn Linh Thạch không có, vừa nhìn túi trữ vật, liền sẽ cảm thấy rất thỏa mãn.

Như trước mắt cơ hội như vậy, đối với Mạnh Hạo mà nói, là suốt đời khó cầu, hắn kích động cực kỳ khủng khiếp, theo một cái lại một cái tu sĩ, cắn răng mở miệng mua Pháp bảo, Mạnh Hạo tranh thủ thời gian chào hàng.

Những chứng từ kia, Mạnh Hạo không sợ bọn họ không thừa nhận, mà lại những mọi người này là có thân phận đại tông môn gia tộc đạo tử Thiên Kiêu thể hệ, không thiếu Linh Thạch, có đạo thể tại, lại không dám không trả.

“Chết tiệt, Mạnh Hạo! ! Cái này một thanh Ngưng Khí kỳ dùng Pháp bảo, người người người. . . Người rõ ràng cho ta định giá một vạn Linh Thạch, vật ấy mười cái Linh Thạch ta cũng không muốn, người quá tồi! !” Gầm lên giận dữ, từ Mạnh Hạo sau lưng, một vị Bắc Địa tu sĩ trong miệng điên cuồng truyền ra, người này con mắt đều đỏ, gắt gao nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo, trong tay cầm một thanh chiếu lấp lánh tiểu kiếm.

“Còn có cái này, cái này căn bản là Trúc Cơ Kỳ tu sĩ dùng Pháp bảo, người vậy mà định giá hai vạn Linh Thạch muốn ta còn mười vạn! !”

“Ta đây đem cây quạt, cái này tính là cái gì đều tàn phá rồi cho dù là Kết Đan Pháp bảo, có thể. . . Cái này thứ đồ hư, định giá năm vạn, người làm gì thể không đi đoạt!”

Theo mọi người gào thét, Mạnh Hạo mí mắt một phen.

”Đối với các người mà nói là đồ bỏ đi nhưng đối với ta mà nói, những thứ này đều là ta vất vả khổ cực tích lũy ngày bình thường không muốn ăn không bỏ được uống, lúc này mới toàn như vậy một bộ gia sản!

Các người nếu như không quan tâm ta cho các người lui, sau đó các người bị liệt nhập không chào đón trong danh sách!” Mạnh Hạo lạnh giọng mở miệng.

Những người kia trong cơn giận dữ, nghiêng rằng nghiêng lợi, có thể cuối cùng vẫn còn thở dài một tiếng, hung hăng đem Pháp bảo đặt tại rồi dây leo bên trên, khiến cho dây leo chậm rãi trầm xuống.

Cuối cùng , lúc Quý gia tộc nhân cũng đều mở miệng lúc, nơi đây mọi người, chỉ có không nhiều lắm một ít không có thiếu Mạnh Hạo kén xù Linh Thạch, còn lại đấy, mỗi người nhìn về phía Mạnh Hạo lúc, đều đã khóc không ra nước mắt.

Đang lúc mọi người cái này vội vàng chờ đợi ở bên trong, rút cuộc tại một ngày về sau, bọn hắn thấy được ở phía dưới, xuất hiện hào quang, theo hào quang xuất hiện, mọi người lập tức thấy được hố sâu dưới đáy.

Đang nhìn đến phần đáy một cái chớp mắt, bọn hắn không ít thiếu Mạnh Hạo nơi đây ketch xù Linh Thạch đáy, đều suýt nữa kích động nước mắt chảy xuống, duy chỉ có Mạnh Hạo nơi đây, liên tục thở dài, tràn đầy tiếc nuối.

“Cái này hố sâu như thế nào mới như vậy thiên? Nếu sâu hơn điểm thì tốt rồi, ta đấu giá hội còn chưa mở a. . .” Mạnh Hạo nhíu mày, có thể lại không có cách nào, nhìn xem bốn phía mọi người, nguyên một đám kích động theo dây leo, thẳng đến phía dưới mà đi, không bao lâu, đã đến cái này hố sâu dưới đáy.

Cái này hố sâu dưới đáy, vượt ra khỏi mọi người tưởng tượng đại, dường như cái kia hố sâu, chỉ là một cái thông đạo, mà lối đi này xuống, thì là một cái khổng lồ thế giới!

Vô biên vô hạn, thậm chí thần thức tản ra, đều không thể phát hiện phần cuối chỗ, mọi người một vừa đưa ra về sau, đứng ở chỗ này, đều tâm thần chấn động.

Mạnh Hạo hai mắt nháy mắt co rút lại, hô hấp có chút dồn dập rồi thoáng một phát, Hứa Thanh ở bên cạnh hắn, đang nhìn ở đây lập tức, cũng đều tâm thần chấn động.

Không có người nói chuyện, bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người, đều bị nơi đây từng màn, triệt triệt để để khiếp sợ.

Nơi đây. . . Có một mảnh vô biên vô hạn mặt đất, một mảnh bóng loáng, như là mặt kính, mà trước mọi người đang phía trên thấy quang, đúng là từ nơi này trên mặt đất lộ ra.

Nếu như đem đại địa ví von thành tấm gương, như vậy tại đây một cái chớp mắt, mọi người đứng ở tấm gương bên ngoài, nhìn về phía tấm gương lúc, thấy không phải mình, mà là. . . Một mảnh Viễn Cổ chiến trường!

Ở đằng kia trong gương, thành linh tồn tại thế giới, Viễn Cổ thế giới, không biết là trước tại cảnh giới thứ hai, hay vẫn là sau tại cái kia đoạn tuế nguyệt, tóm lại, tại trong mắt mọi người thấy, chính là một mảnh, bàng bạc chiến trường.

Trên chiến trường, có vô số tu sĩ, đang tại chém giết, Thiên Địa biến sắc, trời xanh nổ vang, từng đạo đại chính là cái khe không ngừng khuếch tán, một luồng sóng khủng bố đến cực điểm thuật pháp màn sáng, bao phủ bát phương.

Trên bầu trời, vô số chiến xa gào thét, càng có đại lượng Kim giáp tu sĩ, chém giết ngập trời, xa xa, không biết bao nhiêu đầu Cự Long gào rú, càng có vô biên Yêu thú, giống như chiếm cứ trời cùng đất.

Có thể chứng kiến, có người phát tay, đại địa tan vỡ, bay ra một khối Đại Lục, hóa thành sao băng, đập tới hư vô.

Có thể chứng kiến, có người một quyền xuống, ngôi sao tan vỡ, trở thành vô số hỏa diễm, đốt cháy thế giới.

Có thể chứng kiến, có người toàn thân tràn ngập trăm vạn Pháp bảo, hình thành gió lốc, những nơi đi qua, huyết nhục văng khắp nơi, gió này bạo, triệt để đã trở thành huyết sắc!

Có thể chứng kiến, có người nắm niệm pháp quyết, chỉ một cái trời xanh, lập tức vô số văn tự lập lòe kim quang, tại không trung tạo thành các loại cổ văn, tản mát ra động trời khí tức, giết chết vô tận.

Có thể chứng kiến, có người nắm Ác Thổ, Quỷ thân ngàn trượng, vô số gương mặt nhấp nhô, phát ra thê lương gào rú, chỗ hướng bề ngê!

Cái này là. . . Một cuộc song phương đại chiến!

Đệ nhất phương, là tu sĩ, vô biên vô tận mà tu sĩ, mỗi người thần thông, đều có thể xé rách hư vô, biến ảo pháp tướng, có vô số Chí Bảo nổ vang chấn động trời xanh.

Thứ hai phương, thì là Yêu, những bộ dạng kia khác nhau Thiên Địa Đại Yêu, vòng quanh tàn gió, ngập trời mà đến, những nơi đi qua, một mảnh hắc triều. . .

Tại xa hơn chỗ, chỗ đó trời cùng đất giữa, thỉnh linh. . . Tồn tại một cái cực lớn quan tài, cái này quan tài như cùng là từ phía trên hàng lâm! Bốn phía vờn quanh cực lớn thất thải quang hoàn, tại đây quảng sáng bên trong, thỉnh linh có chín đầu Hồ Điệp, đang tại bông bành nhảy múa!

Vô số thân ảnh, vờn quanh tại đây quan tài bốn phía, đang triển khai ngấp trời chém giết, lẫn nhau đều không cho đối phương, tới gần nơi này hòm quan tài trụ bán bộ!

Này quan tài, đúng là trận chiến đấu này căn nguyên chỗ, giống như mọi người khai chiến, chém giết điên cuồng, cũng là vì tranh giành cùng” cái này miệng quan tài! !

Kể cả Mạnh Hạo ở bên trong tất cả Nam thiên đại địa tu sĩ, cả đám đều phiêu tại không trung, ngơ ngác nhìn đại địa trong mặt gương, thể hiện ra một màn này màn kinh Thiên động Địa chiến trường, nhìn xem những phát tay kia di sơn đảo hải, Trích Tinh lấy nguyệt thần thông, nhao nhao tâm thần bị mãnh liệt rung động.

Càng là có ba người, tại đây chiến trường bên trong, cho dù là cái này chiến trường tại khổng lồ, chém giết lại ngấp trời, có thể cũng không cách nào che giấu ba người này phong thái, khiến người có thể lần đầu tiên, liền lập tức sẽ đem ánh mắt, ngưng tụ tại trên người bọn họ.

Giống như. . . Bọn hấn tại đây trên chiến trường, như là mạnh nhất Quân Vương, là cái kia tôn cao Thái Dương, tất cả mọi người, đều muốn nhìn lên!

Người đầu tiên, là tu sĩ, hấn mặc một thân đạo bào, một đầu tóc trắng, dung nhan tang thương, tay phải khi nhấc lên, trong lòng bàn tay có hai cái hạt châu, đang tại chậm rãi xoay tròn, một cái là màu đen, một cái là màu trắng!

Phía sau của hấn, có một mảnh hư ảo Tinh Không, dường như cái này Tinh Không là hấn huyền hóa ra, hấn đứng ở trên trời, một người, liền có thể chấn nhiếp toàn bộ Yêu tộc.

Thứ hai, là Yêu tộc chỗ đó, một cái mọc ra cánh, bộ dạng như là Biên Bức Đại Yêu, nó hai mắt đỏ thẫm, thân thể bốn phía vờn quanh bảy đoàn tiêm diễm, mỗi một đoàn hỏa diễm màu sắc đều không giống với, càng là tại trong ngọn lửa, thỉnh linh” “” giống như tồn tại bảy chuỗi Mộc kiếm!

Quanh thân cao thấp, tản mát ra động trời khí tức, giống như hấn đứng ở nơi đó, liền có thể lại để cho thể giới, lại để cho trời xanh, lại để cho hết thảy chúng sinh, nhất định quỳ lễ!

Mạnh Hạo không biết hai người kia tu vi, nhưng hấn vẫn hô hấp trước đó chưa từng có dồn dập, bởi vì hấn không biết có phải hay không ảo giác, đang nhìn hướng cái kia hơi thở tu sĩ lão giả thời điểm, đang nhìn đến kia trong tay Hắc Bạch hai cái hạt châu thời điểm.

Trong óc của hấn, nổi lên năm đó ở Triệu Quốc, thấy. . . Tiểu Hồ trong tay hạt châu!

Hạt châu kia, cùng lão giả này trong tay màu trắng hạt châu, là. . . Giống như đúc, cho Mạnh Hạo cảm giác, có lẽ. . . Cái này căn bản là đồng nhất vật!

Mặt khác, nhân hình nọ Biên Bức, cùng Mạnh Hạo năm đó một trận chiến chi Yêu, có một chỗ tương tự, có thể là quan trọng nhất, là kia thân thể bên ngoài, cái kia bảy đoàn trong ngọn lửa Mộc kiếm, Mạnh Hạo sau khi thấy, tâm thần nổ vang, cái này rõ ràng. . . Chính là của hấn Thí Tiên Kiếm!

Kiểm này, hấn hôm nay có năm thanh, trong đó bốn thanh là đạt được, một thanh là phục chế!

Nhưng càng làm cho Mạnh Hạo hô hấp, thậm chí toàn bộ tâm thần đều nổ vang đứng lên, trong đầu, có một thanh âm đang không ngừng gào rú đấy. . . Là cái này trong gương trong thể giới, cái thứ ba nhìn chăm chú chi nhân!

Cái kia là. . . Một người trung niên nam tử, kia mạo xấu xí, mặc một thân màu trắng trường bào, có một đầu nửa hắc năm mươi tóc dài, toàn thân cao thấp, không lộ ra chút nào tu vi khí tức, có thể hấn trôi lơ lửng ở không trung, bốn phía Thiên Địa, thật giống như bị phong ấn, bát phương hư vô, thật giống như bị bất động.

Yêu tộc chứng kiến nó, toàn bộ run rẩy, Yêu khí lập tức hỗn loạn, coi như không bị khống chế.

Tu sĩ chứng kiến hần, nguyên một đám lập tức kính sợ, coi như dù là ánh mắt nhìn qua người này, cũng đều sẽ bản thân áp lực bạo tăng, tu vi ngã xuống!

Hần không thuộc về bất kỳ bên nào, đứng ở không trung lúc, như là cái mảnh này chiến trận, thiên hạ ba phần, trong đó có một phần, tại hần nơi đây!

Trong tay của hần, cầm lấy một thanh màu bạc trường thương, thương này trên có thành từng mảnh lân phiến, lẫn nhau chồng chung vào một chỗ, màu sắc cũng không phải là triệt để màu bạc, mà là khi thì hóa thành đen kịt!

Đang nhìn đến cây thương này nháy mắt, Mạnh Hạo trong đầu, lập tức trở về lay động rồi một thanh âm.

“Yêu binh. . . Hoang Trùng! !”

Trên người hần Hoang Trùng Ma Niệm biến thành chi thương, tuy nói đã sắp tiêu tán, nhưng giờ phút này như trước tại Mạnh Hạo trong cơ thể, truyền ra vù vù, tản mát ra rồi mãnh liệt triệu hoán.

“Tam đại. . . Phong Yêu! !” Mạnh Hạo trực câu câu nhìn xem vị kia trung niên nam tử, tại thời khắc này, thân phận của đối phương, hần lập tức rõ ràng vô cùng!

616. Chương 613: Thẹn Quá Hóa Giận! (2)

Ông ta nắm chắc, cho dù đối phương có thể mang đi, thì cũng chỉ là mấy con dị yêu cấp ba yếu nhất mà thôi. Từ khi Mặc Phương đạt được những con dị yêu này, lão đều dùng toàn bộ tích góp của mình đi nuôi nấng chúng. Mà mỗi một con đều đi theo ông ta nhiều năm, nên ông ta có lòng tin chúng nó sẽ không bị người khác thu phục.

Mạnh Hạo mỉm cười, dùng tu vi cùng thân phận của hần sẽ không đối chọi gay gắt, mà chỉ cho tên tu sĩ nho nhỏ này chút giáo huấn. Lúc này, ánh mắt hần lướt qua bầy dị yêu kia.

- Có thể trở thành dị yêu của Mạnh mẽ là một lần cơ duyên cùng tạo hóa của các ngươi! Ta cho các ngươi thời gian ba hơi thở, nếu nguyện ý đi theo ta thì hãy đến bên cạnh ta!

Mạnh Hạo nhàn nhạt mở miệng, hần đứng ở nơi đó, lời nói vang vọng, có một chút yêu khí hơi hơi tỏa ra.

Nhưng chỉ với chút yêu khí này, lập tức làm cho thân thể mấy chục con dị yêu chấn động mạnh, đồng loạt ngẩng đầu. Mà trong tích tắc đồ đằng dị yêu của tộc nhân Ô Đạt bộ ở bốn phía mãnh liệt gào rú, từng tiếng nổ vang lên trong không khí. Tuyệt đại đa số bọn chúng đều thoát ly chủ nhân của mình, bay lên không trung, thét gào đầy khát vọng.

Ngay cả vị Đại trưởng lão cũng phải biến sắc vì đồ đằng trên người ông ta lần đầu xuất hiện hào quang, một con Thanh Mộc Xà trong đó đang điên cuồng muốn lao ra.

Đại tể tự cũng biến sắc, lúc này hào quang cũng phát ra từ đồ đằng của lão. Lão hít sâu, vung tay phải về phía trước, tu vi bộc phát, một vách tường vô hình bỗng nhiên xuất hiện bao phủ bốn phía, ngăn cản đồ đằng dị yêu của các tộc nhân muốn lao ra.

Mặc Phương hoàn toàn thay đổi sắc mặt, ông ta hít thở dồn dập, lộ ra vẻ không thể nào tin. Ông ta ngờ ngác nhìn bầy yêu mấy phút trước còn ngoan ngoãn ở bên cạnh mình, bây giờ chúng đang gào rú phát cuồng, lao thẳng đến chỗ Mạnh Hạo. Trong nháy mắt, chỉ còn lại ba con dị yêu cấp năm vẫn còn đang giãy dụa giữa không trung.

Nhưng chỉ được một hơi thở, con Thanh Mộc Lang với con Hắc Xà cũng gào thét bay tới chỗ Mạnh Hạo. Chỉ còn lại con dơi, hai mắt nó cẩn thận nhìn xoáy sâu vào Mạnh Hạo. Lúc này, con mắt đục ngầu của nó cũng lộ ra vẻ trấn tĩnh và rung động.

- Đến!

Mạnh Hạo nhìn lại về phía con dơi, hắn thấy có tổn thương ngầm tồn tại trong thân thể nó. Loại tổn thương này rất khó phát hiện. Cho dù là Mạnh Hạo cũng chỉ cảm nhận được trên thân con dơi tản ra một tia yêu khí rất nhạt.

Loại yêu khí rất giống với tồn tại trên người Đại Mao.

Thông qua sự hỗn loạn của tia yêu khí này, Mạnh Hạo mới nhìn ra vẻ kỳ dị của con dơi và tổn thương ngầm trên thân nó.

Mạnh Hạo vừa nói xong, hai mắt con dơi cực lớn này chớp chớp, lộ ra một tia cơ trí. Trong chớp mắt, thân mình con dơi lao ra, ngay sau đó đã xuất hiện bên người Mạnh Hạo.

- Điều này không thể xảy ra!

Mặc Phương phun ra một búng máu tươi, loạng choạng bước lui mấy cái, cả người như điên cuồng, la lớn.

Ông ta không có cách nào thừa nhận hết thấy mọi việc mới đây. Lúc này, hai mắt ông ta đỏ bừng, tóc tai bù xù, la hét xong, ánh mắt ông ta đã lộ ra sát cơ mãnh liệt. Mặc Phương không thể chấp nhận việc mình ở trước sự chứng kiến của nhiều người, lại bị thua trong tay một tên Tư Long không tiếng tăm. Giờ phút này, trong mắt Mặc Phương đầy sát cơ lập lòe, ông ta bỗng nhiên nâng tay phải lên.

Trên cổ tay ông ta có đeo một cái vòng bằng xương màu đen. Sau khi Mặc Phương vung tay lên, cái vòng bằng xương lập tức vỡ vụn, một tiếng nổ “Phịch” vang lên, một mảng tro cốt xuất hiện.

Trong nháy mắt, mảng tro cốt này ngưng tụ lại, tỏa ra hào quang chói mắt, hóa thành một cái truyền tống trận. Trong chốc lát, có một tiếng gầm thét vang trời từ trong truyền tống trận phát ra, cùng lúc đó, một bóng ảnh màu xám lập tức xuất hiện. Đó là một con vượn lớn màu xám có kích thước khoảng bảy tám trượng.

Hai mắt con vượn đỏ thẫm, thân nó đầy lông. Lúc xuất hiện, nó ngửa mặt lên trời rống to, một luồng hơi thở gần với cảnh giới Kết Đan trực tiếp khuếch tán ra bốn phía, làm cho không ít tộc nhân Ô Đạt bộ ở chung quanh phải biến sắc.

- Dị yêu cấp sáu!

- Đúng là dị yêu cấp sáu!

- Giết tất cả dị yêu của hắn, rồi giết luôn hắn đi!

Mặc Phương gằn giọng ra lệnh. Con vượn lớn này ngửa mặt lên trời gào thét, toàn bộ lông trên người nó dựng đứng cả lên, thân thể mạnh mẽ lao thẳng đến chỗ Mạnh Hạo.

Về mặt nó đầy hung tàn như muốn nghiền nát tất cả tính mạng đang ngăn trước mặt mình thành bụi.

Ánh mắt Mạnh Hạo lạnh lẽo.

- Đại Mao!

Hắn lạnh nhạt mở miệng.

Ngay lúc Mạnh Hạo vừa nói xong, con Đại Mao vốn rất lười nhác từ đầu đến cuối bỗng ngẩng đầu, trong chớp mắt thân thể gầy yếu của nó bộc phát ra khí thế kinh người, hai mắt lạnh lùng của nó tràn đầy vẻ hung tàn cùng điên cuồng đến cực điểm.

Sự hung tàn của nó vẫn luôn bị Mạnh Hạo áp chế lại, nếu không có mệnh lệnh của Mạnh Hạo thì nó sẽ không để lộ ra. Lúc này nó được cho phép, sự hung tàn đã lộ ra. Trong tiếng nổ vang, một luồng hơi thở nồng đậm mùi máu tanh từ thân con sói tràn ra, lúc này bộ lông vốn có màu xanh của nó...

Đã biến thành màu trắng!

Một bóng trắng nháy mắt bay ra, tốc độ nhanh đến khó có thể hình dung được, chớp mắt liền xuất hiện ở trước người Cụ Viên. Một tiếng động nổ vang long trời lở đất, một luồng sóng quét ngang lan ra bốn phía, mang theo tro bụi trên mặt đất, nhắc lên một cơn lốc gào thét dữ dội.

Miệng Cự Viên truyền ra tiếng kêu rên cùng rít gào thảm thiết, thân thể khổng lồ của nó, giờ phút này giống như là đâm vào một ngọn núi. Bỗng nhiên nó lùi lại, mồm phun ra từng ngụm lớn máu tươi, tiếng nó kêu thảm thiết truyền khắp bốn phía. Ở trước lồng ngực của nó có một mảng lớn máu thịt lẫn lộn, là do có một miếng thịt lớn đã bị trực tiếp kéo xuống.

Bóng trắng lại lóe lên, Đại Mao xuất hiện ở một bên, trong miệng còn dính máu tươi, nó vươn đầu lưỡi đỏ ngầu liếm môi, cổ họng nuốt một cái, giống như nuốt xuống miếng thịt vừa kéo xuống lúc trước.

Trên mặt nó không có kiêu ngạo, chỉ có lạnh lùng cùng tàn nhẫn, liếc mắt nhìn Cự Viên một cái, nó liền ngửa mặt lên trời gầm nhẹ một tiếng. Thân mình nháy mắt hóa thành bóng trắng, chỉ trong chớp mắt, ở bốn phía của nó xuất hiện một vùng ảo ảnh, bên trong ảo ảnh này là một cây đại thụ.

Cái cây vặn vẹo, cành cây quăn quanh cùng một chỗ, hóa thành một đầu sói, theo hướng nhìn của Đại Mao lao ra. Ánh mắt Cự Viên toát ra sự sợ hãi, nhưng nó vẫn rống to, thân thể tại chớp mắt lại phóng to mấy lần, nhắm thẳng đến Đại Mao mà lao tới.

Lại một tiếng nổ long trời lở đất, nhưng lần này còn xen lẫn tiếng kêu thảm thiết, thê lương đến cực điểm của Cự Viên. Thân ảnh Đại Mao xuất hiện tại bên người Cự Viên, nó há mồm to dày đặc răng nanh, trực tiếp cắn lấy cổ Cự Viên.

Tiếng kêu thảm thiết đang còn vang dội, bỗng một tiếng răng rắc vang lên...

Trong phút chốc, máu chảy đầm đìa, đầu Cự Viên bị Đại Mao một ngụm cắn đứt. Ngậm cái đầu tròn, thân mình Đại Mao nhoáng lên một cái, về tới bên người Mạnh Hạo.

617. Chương 614: Phong Ấn

Càng là ở thời điểm này, Mạnh Hạo chợt phát hiện, hắn trong túi trữ vật gương đồng "Cái này hắn ở đây Khảo Sơn tông đặt được về sau, vẫn đối với hắn có cự trợ giúp lớn Chí Bảo, tại đây một cái chớp mắt, lại... Đột nhiên chấn động lên.

Nó chấn động, thực sự không phải là thấy được mang mao chi thú lúc bộ dạng, mà là từ trong tới ngoài, dường như toàn bộ tấm gương, đều tại mãnh liệt lắc lư.

Một màn này, lại để cho Mạnh Hạo sửng sốt, nhưng thần sắc cũng không lộ chút nào, ánh mắt lóe lên, nhìn về phía Yêu binh Hoang Trùng.

Năm đó Mạnh Hạo lần thứ nhất gặp được Yêu binh Hoang Trùng lúc, thu Ma Niệm, hóa thành Ma thương, càng là biết được chính thức Yêu binh Hoang Trùng, bị phong ấn ở một mảnh Viên Cổ chiến trường trong.

Trừ cái đó ra, Mạnh Hạo còn biết được, cái mảnh này Viên Cổ chiến trường, cùng Yêu Tiên tông có quan hệ, một khi hắn đi vào Yêu Tiên tông, dựa vào Ma Niệm cảm ứng, có thể tìm được Hoang Trùng chỗ!

Có thể đã trải qua thứ nhất, thứ hai, đệ tam cảnh giới, Mạnh Hạo thủy chung không có tìm được cùng Yêu binh Hoang Trùng có quan hệ bất cứ tin tức gì, nhưng ở chỗ này... Tại đây đệ tứ cảnh giới cả vùng đất... Mạnh Hạo rút cuộc thấy được, Yêu binh Hoang Trùng dấu vết!

Cái kia một thân trường bào màu trắng, có nửa trắng nửa đen tóc trung niên nam tử, đúng là... Tam đại Phong Yêu, mà hắn trong tay cầm thương, đúng là... Yêu binh Hoang Trùng!

Một người, một cây thương, đứng ở trên trời, tam phân thiên hạ!

Loại khí thế này, chấn nhiếp Yêu tộc, uy áp tu sĩ, giống như thiên hạ trên mặt đất, tuy không phải độc tôn, nhưng là Chí Tôn Vô Thượng!

Mạnh Hạo tâm thần chấn động, hắn nhìn lấy Tam đại Phong Yêu, hô hấp dồn dập, cái này... Chính là Phong Yêu Sư!

Thấy được Tam đại Phong Yêu khí thể như vậy, Mạnh Hạo đối với mình cửu đại Phong Yêu đạo lộ, bỗng nhiên đã có mãnh liệt chờ mong, hẳn chờ mong có một ngày, mình cũng có thể như vậy, đứng ở hư thực, phân thiên hạ!

Đại địa trong mặt gương từng màn, chấn nhiếp rồi Mạnh Hạo đồng thời, cũng rung động bốn phía tất cả tiến đến Nam Thiên tu sĩ, mọi người cả đám đều hô hấp dồn dập, trong đó vị kia trước một mực ở trước gầy còm lão giả, hai mắt bỗng nhiên chớp động, một cái Thuần Di, lại nhảy ra đám người, thẳng đến đại địa mà đi.

Cử động của hắn, lập tức đưa tới bốn phía ánh mắt của mọi người, Mạnh Hạo cũng hai mắt lóe lên, nhìn sang.

Cái kia gầy còm lão giả tốc độ cực nhanh, nháy mắt liền đứng ở đại địa mặt kính bên trên, về phía trước bay nhanh giữa, cho ngoại nhân nhìn lại, dường như hắn bước vào đến rồi Viễn Cổ chiến trường ở bên trong, nhưng trên thực tế, nơi đây như trước hay vẫn là đại địa mặt kính.

Hắn thân ảnh tại mấy hơi thở về sau, mãnh liệt dừng lại, hai tay nâng lên, hướng về đại địa âm âm nhấn một cái, cái này nhấn một cái phía dưới, lập tức mặt kính như bị kích thích, lập tức vặn vẹo, tại đây vặn vẹo ở bên trong, tại lão giả này bên người, mặt kính phủ xuống trong thế giới, có một người trung niên nam tử, nam tử này mặc chiến giáp, tay phải khi nhắc lên, có một đoàn hỏa diễm trôi nổi, trong ngọn lửa, tồn tại một cái màu đỏ phi diều.

Nguyên bản, những thứ này đều là trong gương chi vật, có thể giờ phút này tại lão giả kia dưới sự kích thích, lại chẳng biết tại sao, đột nhiên, cái này màu đỏ phi diều, rõ ràng từ trong gương đột nhiên bay ra.

Phảng phất là phá tan nào đó phong ấn, từ trong gương, xuất hiện đến rồi tám gương bên ngoài!

Bộ dạng rút nhỏ quá nhiều, hỏa diễm cũng đều ảm đạm rồi không ít, tuy nói xa xa không bằng trong gương bộ dáng, nhưng ở xuất hiện một cái chớp mắt, cũng như trước tản mát ra cường hãn khí tức!

Cũng không phải là chỉ có lửa này chim bay ra, tại phía sau, tại cái này đại địa vặn vẹo giữa, thành linh bốn đạo quang, cũng tiếp theo bay ra, cái này bốn đạo quang trong, có hai thanh kiếm, một thanh cây quạt, còn có một thanh phi toa.

Bốn vật theo sát Hỏa Diệu về sau, dường như bộc phát bình thường, lập tức bay ra lúc, lão giả kia cười một tiếng dài, trực tiếp bay lên, hướng về Hỏa Diệu tay áo hất lên, muốn đem bắt được.

Bốn phía mọi người nguyên một đám tâm thần chấn động, giờ phút này lại không chần chờ chút nào, lập tức mấy chục người nhất tề bay ra, phóng tới cái kia bốn đạo quang bên trong, vắng khắp nơi Pháp bảo.

Mạnh Hạo tốc độ nhanh nhất, hầu như tại lão giả kia đem Hỏa Diệu bao phủ, đang toàn lực thu phục lúc, hắn đã vượt qua mọi người, một phát bắt được này giữa màu xanh phi toa.

Vật ấy như chùy, ở trên phát ra lợi hại chỉ mang, càng có hàn khí bức người, Mạnh Hạo vừa mới đụng chạm, lập tức dường như đặt mình trong rét đậm bên trong, hắn hai mắt lạnh mang lóe lên, trực tiếp mở ra thứ ba mạng, một tay lấy cái này phi toa bắt trong tay.

Sau đó thân thể nhoáng một cái, tay trái nâng lên về phía trước mãnh liệt vung lên, cuồng phong gào thét, vòng quanh muốn chụp vào cái thanh kia cây quạt Quý gia mấy người cùng với Bắc Địa tu sĩ, khiến cho bọn hắn thân ảnh ngừng lại, Mạnh Hạo đã nháy mắt tới gần, tay trái trực tiếp quét ngang, ôm đồm hướng cây quạt.

Tại đụng chạm cái này cây quạt nháy mắt, một cỗ không cách nào hình dung nóng bức, nháy mắt bộc phát, nhảy vào Mạnh Hạo trong cơ thể, Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng, không có nửa điểm chần chờ, mở ra thứ năm mạng!

Cường hãn thân thể, kinh người tu vi, tại đây một cái chớp mắt, lập tức đem cây quạt cùng phi toa trấn áp, khiến cho bọn chúng giãy giụa ở bên trong, không cách nào bay ra Mạnh Hạo bàn tay, bị Mạnh Hạo để vào trong túi trữ vật.

Cùng lúc đó, cái kia hai thanh phi kiếm, cũng đã bị người đoạt đi, Phương Du cướp được một thanh, một cái khác đem thì là bị Quý Minh Không cướp đi, về phần những người khác, đều sắc mặt khó coi, ánh mắt

đảo qua đạt được bảo vật Mạnh Hạo ba người về sau, vừa nhìn về phía này vị gầy còm lão giả.

Giờ phút này, cái này gầy còm lão giả, cũng rút cuộc đem Hỏa Diệu lấy đi, hẩn thu hoạch, không thể nghi ngờ là lớn nhất, bất luận kẻ nào đều có thể nhìn ra, cái kia Hỏa Diệu, mới là trọng bảo, về phần mặt khác, tuy nói cũng đều không tầm thường, nhưng kém quá nhiều.

Lão giả khàn khàn cười cười, ánh mắt đảo qua mọi người lúc, tại Mạnh Hạo nơi đây dừng lại một chút, trong mắt lộ ra một vòng ngưng trọng cùng kiêng kỵ, sau đó vừa nhìn về phía mọi người.

“Chư vị đạo hữu, nơi đây tạo hóa không ít, không cần phải nhìn chăm chăm vào lão già ta thu hoạch a.” Lão giả cười hắc hắc, lui ra phía sau vài bước, tay phải giống như tùy ý nâng lên, nhưng lại có từng trận quang sáng ở bên trong lượn lờ.

“Tạo hóa nhiều hơn nữa, nhưng cũng không có đạo hữu người biết được hơn.” Quý gia một đoàn người, địa vị gần với chết đi Quý Minh Phong Quý Minh Không, trầm giọng mở miệng.

Hẩn lời nói vừa ra, bốn phía mọi người lập tức ánh mắt chớp động, hiển nhiên đối với lão giả trước có thể đem trong gương chi vật dẫn xuất tám gương bên ngoài cử động, đều có mãnh liệt hứng thú.

”Để nói, các người bất luận kẻ nào đều có thể làm đến, nơi đây cái này đệ tứ cảnh giới, có thể bước vào chỉ nhân quá ít, cho nên ngoại giới đối với nơi này biết được, cũng đều thưa thớt.

Cái này trong như gương trước mặt đại địa, thực tế Thổ là một đạo phong ấn, phong ấn một chỗ chiến trường, cũng có thể nhìn thành là phong ấn một phương thế giới.

Tại đây trong phong ấn, thời gian là Vĩnh hằng đấy, nếu có thể từ ngoại giới kích thích, lập tức mở ra một cái lỗ hổng, như vậy tự sẽ khiến trong đó Vĩnh hằng thời gian, nháy mắt xuất hiện phong bạo.

Giống như cái nghịch chuyển hắc động, đem vật phẩm bên trong hút ra, tán lạc tại ngoại giới, chỉ có điều tại quá trình này trong, Pháp bảo chi vật, sẽ bị suy yếu.” Gầy còm lão giả hắc hắc cười cười, chậm rãi mở miệng.

“Về phần như thế nào làm, cũng không cần lão hủ lại nói rõ chi tiết rồi, nơi đây đại địa chiến trường thật lớn, có thể ở chỗ này đạt được cái gì, đều xem chư vị tạo hóa nữa.” Lão giả nói xong, sẽ không nhìn mọi người, thân thể nhoáng một cái, thẳng đến xa xa bay nhanh.

Bốn phía mọi người cũng đều ánh mắt chớp động, nhìn xem đại địa mặt kính, đối với lão giả lời nói, có phán đoán của mình, có thể không luận như thế nào phán đoán, trước sự thật đều nói rõ, lão giả lời nói, tám chín phần mười là thật.

Kể từ đó, nơi đây... Đối với tất cả mọi người mà nói, đều là một cuộc sinh mệnh, thật lớn tạo hóa!

Theo lẫn nhau ánh mắt đảo qua, Quý gia chỉ nhân lập tức bay ra tản ra, Bắc Địa, Nam Vực, Tây Mạc chỉ tu, cũng đều nhao nhao khuếch tán, Mạnh Hạo liếc Hứa Thanh.

“Tự chính mình không có việc gì.” Hứa Thanh mỉm cười, quay người nhoáng một cái, cũng lập tức đi xa, tìm kiếm thuộc tại vận mệnh của mình.

Mạnh Hạo thở sâu, hẩn nhìn lấy trong gương thế giới, trong trầm mặc hai mắt lóe lên, hướng về một cái phương hướng, rất nhanh đi về phía trước.

Mục tiêu của hẩn, chỉ có một, cái kia chính là Tam đại Phong Yêu chỗ!

Chỉ có mặt khác, Mạnh Hạo cho dù có hứng thú, nhưng tại Phong Yêu nhất mạch so sánh, hết thảy đều là thứ yếu.

Đang đi về phía trước lúc, ước chừng nửa nén hương về sau, Mạnh Hạo nhíu mày, nơi đây rất là quỷ dị, nhất là cái kia ba vị người mạnh nhất, bọn hẩn trong gương thế giới không trung, tại tám gương bên ngoài, có thể chứng kiến, có thể vô luận như thế nào đi về phía trước, đều không thể tiếp cận!

Mà lại tại đại địa mặt kính bên ngoài, thoát nhìn thế giới này tuy nói không thấy biên giới, nhưng có thể mơ hồ liếc nhìn rất xa, nhưng chân chính đáp tại đại địa mặt kính lúc, nơi đây dường như vô biên vô hạn, Mạnh Hạo đi về phía trước thật lâu, khoảng cách Tam đại Phong Yêu vị trí, như trước xa xôi.

Đang trầm ngâm lúc, Mạnh Hạo bỗng nhiên nghiêng đầu, hai mắt lóe lên, hắn thấy được giờ phút này vị trí, tại dưới chân trong mặt gương trong thế giới, đúng là một chỗ đầu pháp chi địa.

Hai người tu sĩ, đang cùng một đoàn sương mù màu đen quần chiến, lẫn nhau thuật pháp khuếch tán, càng có Pháp bảo va chạm, trong đó giống nhau Pháp bảo, Mạnh Hạo nhìn về sau, lập tức mắt sáng lóng lánh.

Đó là một mảnh kim điệp, nguyên bản sẽ không để cho Mạnh Hạo để trong lòng, có thể Mạnh Hạo lại phát hiện, tại đây kim điệp sĩ, có một cái đồ án, đó là một cái hoa sen đồ án.

Là do mười chuỗi kiếm, tạo thành hoa sen đồ án!

Bộ dạng, đúng là Mạnh Hạo Liên Hoa Kiếm Trận, Mạnh Hạo khẽ di một tiếng, nhìn kỹ mắt về sau, tay phải hắn bỗng nhiên nâng lên, hướng về đại địa nổ vang một quyền, một quyền này rơi xuống, mặt đất chấn động, trong mặt gương thế giới phiến khu vực này, lập tức cũng bóp méo thoáng một phát, mơ hồ hình như có một mảnh vòng xoáy muốn hình thành, có thể nhảy mất liền tản đi.

Mạnh Hạo thân sắc như thường, trực tiếp mở ra thứ năm mạng, thân thể nổ vang giữa, lần nữa một quyền, nhảy mắt, vòng xoáy ngưng tụ, hắc động xuất hiện, một cổ khổng lồ hấp lực, trong gương thế giới sau khi xuất hiện, có ba dạng Pháp bảo, nhảy mắt bị hút vào.

Ngay sau đó, tại Mạnh Hạo dưới chân, cái này ba dạng Pháp bảo, bay nhanh bay ra, có thể đang bay ra trong quá trình, trong đó giống nhau Pháp bảo, nhảy mắt vỡ vụn, tan vỡ nổ bung, còn lại khác nhau, tốc độ cực nhanh, càng vừa bay ra, liền trực tiếp hướng hai cái phương hướng, như có đủ linh động, vội vã mà đi.

Mạnh Hạo thân thể một cái Thuấn Di, thanh yên hắc nguyệt, nhảy mắt xuất hiện ở không trung, ôm đồm hướng cái kia trương kim điệp, này lá vù vù, phát ra sắc bén chi mang, dường như chỉ cần Mạnh Hạo đụng chạm, liền sẽ lập tức đem bàn tay phân cách.

Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng, tay phải tay áo hất lên, trực tiếp đem cái này kim điệp xoáy lên về sau, song chỉ nhảy mắt một trương, mặc cho cái này kim điệp gãy giữa, cũng đều không thể từ trong tay hắn bay ra.

Cầm tại phụ cận, Mạnh Hạo nhìn thoáng qua về sau, trong mắt lộ ra sắc mặt vui mừng, lập tức thu hồi, có thể cúi đầu vừa nhìn mặt kính thế giới thời điểm, Mạnh Hạo tâm thần bỗng nhiên chấn động.

Hắn phát hiện, ở đằng kia mặt kính trong thế giới, bị chính mình đạt được kim điệp, còn có cái kia vỡ vụn đấy, cùng với bay đi một kiện khác Pháp bảo, rõ ràng... Thoạt nhìn vẫn còn mặt kính trong thế giới.

“Là tàn ảnh? Hay hoặc là, bay ra ngoài cũng không phải là chân thật?” Mạnh Hạo nhíu mày, hắn nghĩ tới chính mình gương đồng, trước chấn động.

Nghĩ đi nghĩ lại, Mạnh Hạo bỗng nhiên thân thể chấn động, mãnh liệt cúi đầu nhìn về phía trong như gương trước mặt đại địa.

618. Chương 614: Bạch Lang!

Nó vừa liếm máu trên đầu, vừa ngẩng đầu, mang theo lạnh lùng cùng hung tàn, nhìn mọi người xung quanh, giống như chỉ cần Mạnh Hạo nói một câu, nó lại có thể lao ra.

Tất cả dị yêu xung quanh Đại Mao đều run run lui về phía sau, không dám tới gần. Cho dù là Nhị Mao, hay là Thanh Lang lôi đình cấp năm kia cũng là như vậy. Còn có đại xà kia, cũng chậm rãi lui về phía sau, trên mặt lộ ra vẻ cảnh giác cùng kính sợ.

Duy nhất chỉ có con dơi màu đen cực lớn kia, vẫn lạnh lùng nhìn Đại Mao, Đại Mao cũng ngẩng đầu lên, ánh mắt hung ác nhìn về phía con dơi.

Hai con dị yêu thăm dò nhìn về phía nhau, đều nhìn ra đối phương khó chơi.

Trên quảng trường, Mặc Phương đang đứng ở bên trong đám người, sắc mặt lão tái nhợt, thân thể run run. Lúc này thi thể không đầu của con Cự Viên kia ngã xuống, máu tươi phun trào, mùi máu tanh lan ra bốn phía, tràn ngập toàn bộ quảng trường.

Cho đến một lúc lâu sau, từng đợt tiếng động hít vào bỗng nhiên truyền ra, trong nháy mắt, ánh mắt mọi người nơi đây đều tập trung lên trên người Đại Mao. Ánh mắt của bọn họ mang theo hoảng sợ, mang theo rung động, nhưng lại càng mang theo kích động.

- Bạch lang!

- Đúng là bạch lang rồi, bên trong diễm tịch của Ô Đạt bộ chúng ta có ghi chép lại về Ô Thần Bạch Lang! Đây chính là màu sắc trong truyền thuyết của tổ tiên Thanh Mộc Lang, chẳng lẽ là nó...phản tổ?

- Biến dị phản tổ, việc này là trăm năm khó gặp, trong mười ngàn con Thanh Mộc Lang, cũng chưa chắc có thể xuất hiện một con!! Ô Ô Đạt bộ của chúng ta đã lâu lắm rồi không có xuất hiện bạch lang!

Tộc nhân Ô Đạt bộ ở bốn phía hoàn toàn xôn xao, một đám đều khiếp sợ trong lòng. Đây là chuyện mang lại rung động lớn nhất cho bọn họ trong những chuyện đã phát sinh ngày hôm nay.

Ngay cả vị đại trưởng lão của Ô Đạt bộ cũng đều hít thở dồn dập, ánh mắt lão lóe lên tia sắc bén, có một sự tham lam không thể kiềm chế được trào ra.

Lúc này thân thể của tế tự mặt đất cũng chấn động, hai mắt lộ ra ánh sáng ngập trời, nhìn chăm chăm Đại Mao, nhìn lông trắng trên người Đại Mao, hô hấp của lão cũng dồn dập không kém. Một lát sau lão mới lấy lại được bình tĩnh.

- Những vấn đề có liên quan đến dị yêu Cự Viên này, kính xin tế tự mặt đất làm chứng, Mạnh mẽ cần một cái công đạo. Nếu không có gì giao ra thì đừng trách tại hạ tự mình giải quyết.

Mạnh Hạo thản nhiên mở miệng, tay phải vung lên, mấy con dị yêu lập tức lao ra, cắn lấy thi thể Cự Viên, lôi kéo thi thể chạy về phía Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo ôm quyền cúi đầu, xoay người lại, trước mặt tất cả tu sĩ nơi này, đi xuống dưới chân núi. Phàm là những nơi hắn đi qua, tộc nhân bộ lạc đứng cản đường tại phía trước Mạnh Hạo đều lui sang hai bên, vẻ mặt kính sợ, càng có không ít người hướng Mạnh Hạo cúi đầu.

Trong Tu Chân giới, cường giả đều nên được tôn trọng, điểm này vô luận là ở địa phương nào cũng là như nhau. Mà ở vùng đất Tây Mạc này, điểm này lại càng rõ ràng hơn.

Ngay cả lão giả Thủy Mộc kia, giờ phút này cũng nhắc nhở chính mình không nên u mê nữa, lão nhìn bóng lưng Mạnh Hạo rời đi, nhìn hơn mười con dị yêu đi theo phía sau Mạnh Hạo, ánh mắt lộ ra vẻ kính sợ. Giờ phút này lão lại không hề có ghen tị cùng hâm mộ nữa, bởi vì chênh lệch giữa hai người thật sự là quá lớn, lớn đến mức lão đã không có chút ghen tị nào, ngược lại là tràn đầy sợ hãi.

Mất thấy Mạnh Hạo muốn mang theo phần đông dị yêu đi, vị nam tử trung niên là đại trưởng lão của Ô Đạt bộ kia, hai mắt lóe lên hàn quang sắc bén, thản nhiên mở miệng.

- Người cứ như vậy mà đi sao?

Gã vừa nói xong thì từng trận uy áp tản ra bao phủ xung quanh Mạnh Hạo, đồng thời bóng người vị đại trưởng lão này cũng trong chớp mắt xuất hiện ở phía trước Mạnh Hạo, ngăn cản đường đi của hắn.

- Con bạch lang này là thánh vật của bộ tộc ta, ngươi phải để nó lưu lại thì ngươi mới có thể trở về.

Ánh mắt đại trưởng lão nhìn phía Đại Mao, trong lòng hưng phấn, nhưng không lộ dấu vết nào ra bên ngoài.

- Mạnh mẽ nghe không hiểu, ngài có thể lặp lại lần nữa không.

Lúc Mạnh Hạo vừa nói xong, trong mắt hắn nhìn như bình thường, nhưng lại có một tia lạnh lùng nháy mắt hiển lộ, tất cả dị yêu chung quanh hắn đều tràn ngập ý muốn giết chết hết thảy. Nhất là Đại Mao, ngay cả con người của nó cũng xuất hiện màu trắng.

Còn có con dơi kia, giờ phút này hai mắt cũng đỏ đậm, lơ lửng ở giữa không trung, nhưng từng trận sát cơ cũng hiện lên.

Nếu chỉ là như thế thì cũng không có gì, nhưng trên mu bàn tay phải của Mạnh Hạo, ánh sáng đồ đằng hơi hơi nhấp nháy, khí tức của Vô Mực tầm bỗng nhiên truyền ra. Đó là một loại khí tức đoạt lấy, Vô Mực tầm đoạt lấy một giây thời gian sống của tất cả vật có sự sống trên thế giới, sự tồn tại của nó là long trời lở đất. Giờ phút này khí tức của nó tản ra, ngay cả vị đại trưởng lão kia cũng phải biến sắc mặt.

Càng làm cho gã kinh hãi là ở trên người Mạnh Hạo, gã đã nhận ra hai luồng khí tức sâu đậm khác bị che dấu, khí tức này cho dù là gã cũng chỉ có thể mơ hồ cảm ứng. Một cái là ác ma giết chóc, huyết hải ngập trời, một cái lại giống như quân vương làm chủ bầu trời.

- Tư Long cao giai! Trên người của hắn ít nhất còn một con dị yêu cường đại đến khủng bố!

Sắc mặt đại trưởng lão lại biến đổi, gã có thể không cần Mạnh Hạo, nhưng lại không thể không cần thân phận Tư Long cao giai của đối phương.

Tu sĩ Tư Long, bản thân hắn sẽ không mạnh, cường đại chính là dị yêu!

Đại trưởng lão Ô Đạt bộ có chút chần chờ, đúng lúc này, tế tự mặt đất của Ô Đạt bộ lại ho khan một tiếng.

- Mạnh đại sư mời trở về, tất cả chuyện này đều là hiểu lầm, về phần chuyện yêu vượn lúc trước, lão phu sẽ cho đại sư một cái công đạo.

Tế tự mặt đất ăn nói rất là khách khí, nghe vào trong tai đại trưởng lão lại làm cho gã nheo mắt lại, theo mọi biểu hiện hôm nay của tế tự mặt đất, gã phát giác lão không thích hợp. Giờ phút này hai mắt lóe ra, gã không nói gì, mà là nhường đường.

Mạnh Hạo quay đầu nhìn về phía tế tự mặt đất, chấp tay cúi đầu, xoay người mang theo đàn dị yêu, dần dần xuống núi. Tại trên quảng trường của ngọn núi, người bốn phía lần lượt rời đi, Mặc Phương cũng lấy sắc mặt âm trầm rời khỏi. Rốt cuộc đại trưởng lão Ô Đạt bộ không chịu nổi nghi hoặc trong lòng, nhìn về phía tế tự mặt đất.

- Ô Hàn đạo hữu, tuy vừa rồi vị Tư Long họ Mạnh kia có chút kỳ dị, nhưng Mặc Phương dù sao cũng là con nối dòng của Mặc Tử đại sư. Cách làm lúc trước của chúng ta có chút không thích hợp thì phải?

- Tại sao lại không thích hợp, người cũng thấy đồ đằng trên mu bàn tay của Tư Long họ Mạnh kia, hay là người ngay cả liên tưởng cũng không có?

Tế tự mặt đất cười nhạt một tiếng, đưa mắt nhìn đại trưởng lão.

- Đồ đằng? Đó chỉ là một con tầm...

Hai mắt đại trưởng lão Ô Đạt bộ chợt lóe, lộ ra vẻ trầm tư, nhưng rất nhanh sắc mặt gã bỗng nhiên biến đổi, mạnh mẽ ngẩng đầu nhìn về phía tế tự mặt đất, vẻ mặt lộ ra một chút không thể tin.

619. Chương 615: Thanh Kiếm Gõ Thứ Ba!

- Chẳng lẽ...

- Nếu lão phu không có đoán sai, người này chính hậu duệ của gia tộc Hàn Tuyết năm đó. Lúc trước lão phu lấy được tin tức là khi Thánh Tuyết thành ở Mặc Thổ sụp đổ, thì gia tộc Hàn Tuyết rời Mặc Thổ đi Nam Vực. Bất quá bây giờ xem ra, còn có một ít tộc nhân, lựa chọn trở về Tây Mạc.

Tế tự mặt đất mỉm cười.

- Cái này cũng giải thích, vì sao người này trở thành khách khanh của bộ tộc ta đã nửa năm, nhưng chúng ta lại không thể nhận được chút tin tức nào người này ở Tây Mạc. Bởi vì hắn là từ Mặc Thổ chạy tới, trên

đường sợ là lo lắng bị đuổi giết nên không dám lộ dấu vết gì, lí do lựa chọn Ô Đạt bộ có lẽ phần lớn là vì tội nạn.

- Việc này...

Đại trưởng lão Ô Đạt bộ tìm đập thành thịch, gã quá rõ ràng truyền thuyết của gia tộc Hàn Tuyết năm đó. Khi đó Tư Long Phương Mộc cường đại cùng không bỏ cỡ nào.

- Ta sẽ cùng với tộc công thương nghị về vấn đề này. Nhưng mà... Ô Đạt bộ tuy nhỏ, thì chúng ta vẫn có thể che chở được một hậu duệ gia tộc Hàn Tuyết!

- Điều duy nhất cần lo lắng là không phải hấn sẽ chạm phải địch nhân, mà là như thế nào làm cho hấn cam tâm tình nguyện trở thành khách khanh của Ô Đạt bộ ta. Nếu người này là hậu duệ của gia tộc Hàn Tuyết, thì sẽ có thiên phú Tư Long, nếu có đầy đủ tài nguyên cùng cơ hội, hấn có thể trở thành Tư Long cấp chín cũng không phải là không có khả năng!

- Có lẽ, có thể cho hấn một cơ hội để cảm ngộ Tổ Thụ. Mặc Tử đại sư năm đó chính là tại lần đầu tiên cảm ngộ Tổ Thụ thì bước vào đến Tư Long cấp sáu.

Mắt tế tự mặt đất lộ ra vẻ suy tư, vung tay áo, xoay người hóa thành cầu vồng, đi thẳng lên đỉnh núi.

Khi hai người bọn họ nói chuyện với nhau về thân phận của Mạnh Hạo, thì Mạnh Hạo đã về tới phía sau núi, vào trong sân chỗ nuôi dưỡng dị yêu của hấn. Cùng đi với hấn là hơn mười con dị yêu phía sau, lập tức làm oanh động tất cả tu sĩ ở khu vực này. Cả đám đều hoảng sợ, ngơ ngác nhìn theo đàn dị yêu phía sau Mạnh Hạo.

Cho đến khi Mạnh Hạo bước chân vào trong sân, những ánh mắt này cũng vẫn mang theo rung động cùng khó tin, nhỏ giọng bàn tán cùng nhau. Rất nhanh, chuyện Mạnh Hạo chiến đấu cùng dị yêu của Tư Long cấp năm - Mặc Phương đại sư, lập tức truyền khắp cả bộ lạc. Mỗi người khi nghe được chuyện này, lại biết được Mạnh Hạo có năm con Thanh Mộc lang, mà toàn bộ năm con đều biến dị, đều hít vào một hơi, sắc mặt hoảng sợ đến cực điểm.

Sau khi về tới sân, Mạnh Hạo không để ý tới đàn dị yêu, mà là đưa mắt tập trung quan sát trên thân con dơi màu đen. Hai mắt hấn lóe lên, dường như có yêu khí ngưng tụ trong mắt, hấn cẩn thận nhìn lại.

Cái nhìn lại này làm Mạnh Hạo nghi hoặc, trên mặt dần dần lộ ra vẻ cổ quái. Lúc này hấn cũng thật sự nghiêm túc nhìn chăm chú, dần dần Mạnh Hạo nhìn thấy bên trong thân thể con dơi màu đen có một thanh kiếm gỗ!

Khoảnh khắc cảm nhận được kiếm gỗ, hai mắt Mạnh Hạo lấp lánh như sao, trong lòng lại nhấc lên khiếp sợ, hấn đang ngồi khoanh chân, trong chớp mắt liền đứng bật dậy.

Tại khoảnh khắc hấn đứng lên thì bầu trời dường như trở nên nhỏ bé hơn, toàn bộ thế giới bị thay thế bởi thân hình của Mạnh Hạo. Hấn đứng lên tạo nên một cơn gió lốc, hấn đứng lên tạo nên sấm chớp ngập trời.

Đầu óc Mạnh Hạo ù ù, chấn động đến từ sâu trong tâm hồn, làm cho khí thể trên người hấn khuếch tán ra ngoài, trong chớp lát, đã bao phủ toàn bộ sân, khiến cho đàn dị yêu toàn thân run run. Trong khoảnh khắc này, ánh mắt chúng nhìn về phía Mạnh Hạo mang theo sự sợ hãi trước đây chưa từng có. Tất cả đều nức nở nằm sấp xuống mặt đất, không dám nhúc nhích.

Ngay cả thân thể Đại Mao cũng chấn động, cúi đầu xuống, hướng về phía Mạnh Hạo, con dơi màu đen kia cũng lạnh run ở giữa không trung. Tuy rằng nó có chỗ bất phạm, nhưng khi đối mặt với uy áp ngưng tụ từ Hoàn Mỹ Kim Đan hậu kỳ cùng thân phận Phong Yêu sư của Mạnh Hạo, khiến nó có một loại ý nghĩ mãnh liệt. Tựa như chỉ cần một ý niệm của người tu sĩ trước mắt này, bản thân nó cũng có thể trở thành tro bụi trong nháy mắt.

Một điểm này so với chủ nhân trước đó của nó là Mặc Phương, thì hoàn toàn khác hẳn.

Tại giữa không trung bên trong sân, giờ phút này sấm sét vang dội, từng đợt tia chớp bỗng nhiên xẹt qua. Tất cả khí tức bên trong sân ngay tại lúc này bỗng cuồng loạn khắp nơi, dường như ngăn cách khu vực này ra khỏi trời đất, đã hình thành một thế giới thuộc về Mạnh Hạo.

Lúc này ở trên người Mạnh Hạo có ánh sáng khuyếch tán ra, giờ phút này đã không tìm thấy một chút khí chất thư sinh yếu đuối nào trên người hắn nữa, mà thay vào đó là một cỗ khí thế của kẻ mạnh, có thể khởi động cả trời đất. Giây phút này Mạnh Hạo không phải là thư sinh nữa, mà trở thành Kim Đan hậu kỳ, nhưng sức chiến đấu lại bằng với kẻ đã là Nguyên Anh!

Nhưng mà tất cả chuyện này...Nếu theo góc nhìn của người bên ngoài thì vẫn là gió êm sóng lặng, không có chuyện gì xảy ra cả. Chỉ có tại bên trong sân mới có thể cảm nhận được, trên người Mạnh Hạo trong chớp mắt, đã phát ra ý chí của cường giả.

Mạnh Hạo nhìn về phía con dơi màu đen đang run rẩy thật lâu, sau đó hắn nhắm lại hai mắt, nhưng lại ngay lập tức mở mắt ra. Sấm sét biến mất, tia chớp không còn, cuồng bạo trong sân khoảnh khắc tan đi. Thân thể Mạnh Hạo trở lại bình thường, không còn là cường giả vĩ ngạn kia, mà lại hóa thân thành thư sinh yếu đuối tầm thường.

- Kiếm gỗ này...

Mạnh Hạo nhẹ giọng lầm bầm. Tay phải nâng lên nắm một cái trong không trung, ngay lập tức con dơi màu đen đang run rẩy không thể giãy dụa, bị kéo về phía Mạnh Hạo, thân thể bị bắt trong tay Mạnh Hạo.

Sợ hãi mãnh liệt dâng lên trong lòng con dơi màu đen, hiển lộ trong đôi mắt của nó. Đối với nó thì Mạnh Hạo khủng bố giống như thiên uy, còn có yêu khí lượn lờ trên người Mạnh Hạo đã hình thành áp chế gần như cùng một cấp bậc đối với nó.

Mạnh Hạo nắm lấy con dơi màu đen, ánh mắt trầm tư, một lát sau hắn bỗng nhiên nâng lên tay trái đâm vào trong thân thể con dơi màu đen. Thống khổ khi bị xé rách làm cho con dơi màu đen run rẩy lợi hại hơn, mạng sống của nó đang trôi qua rất nhanh. Nhưng cùng lúc đó, tay trái Mạnh Hạo trào ra yêu khí, cuộn cuộn không ngừng tràn vào trong cơ thể của nó, bù lại phần sinh mệnh bị tổn thất.

Tay trái Mạnh Hạo xâm nhập dần dần cho đến khi, ở một mảnh máu thịt bên trong cơ thể con dơi màu đen, Mạnh Hạo cầm phần đầu của một thanh kiếm gỗ, khoảnh khắc nắm được chuôi kiếm gỗ này thì hắn mạnh mẽ rút kiếm ra.

Máu tươi bắn tung tóe, con dơi màu đen kêu thảm thiết. Thân thể lui về phía sau, giãy dụa muốn bay lên nhưng lại phù phù rơi trên mặt đất. Nó giống như đang hấp hối, nhưng đôi mắt nó lại lộ ra vẻ kích động cùng cảm kích, mặc dù thân thể run run, nhưng sinh cơ của nó lại không ngừng được kéo lên.

Thanh kiếm kia đã rời khỏi thân thể của nó, thứ ngăn trở nó tu hành giờ phút này đã được Mạnh Hạo lấy ra, tu vi của nó lập tức khôi phục lại.

620. Chương 616: Thanh Kiếm Gỗ Thứ Ba! (2)

Sinh cơ của nó cũng bùng nổ theo, lại dung hợp yêu khí mà Mạnh Hạo dùng tay trái truyền qua, khiến con dơi này giống như lấy được tân sinh, càng cường đại hơn trước.

Nhìn như suy yếu, nhưng vết thương trên người nó khôi phục nhanh chóng đến độ mắt thường cũng có thể nhìn thấy được. Hơi thở trên người nó càng ngày càng mạnh mẽ, không ngừng chồng chất ngút trời.

Cặp mắt nó dần dần không còn là cảm kích nữa, mà biến thành âm u, nhìn chằm chằm Mạnh Hạo.

Về mặt Mạnh Hạo thản nhiên, không liếc nhìn con dơi này một cái, dường như cho dù con dơi này cường đại cỡ nào đi nữa, thì cũng sẽ không làm cho hắn chú ý chút nào cả.

Lúc này Mạnh Hạo chăm chú nhìn kiếm gỗ lấy được từ trong cơ thể con dơi, vung vẩy một cái thì máu dính trên kiếm biến mất, kiếm gỗ trở về màu sắc cũ, rất bình thường, không có điểm nào thần kì cả. Nhưng xung quanh kiếm lại có linh khí bao quanh, trong chớp mắt này giống như tự ngưng tụ mà đến. Kiếm gỗ này giống như trở thành một cái lỗ xoáy hấp thu linh khí, cắn nuốt hết thủy linh khí.

Về mặt Mạnh Hạo có chút cổ quái khi nhìn kiếm gỗ, hắn dùng tay trái vỗ túi trữ vật một cái, lập tức từ trong túi trữ vật của hắn bỗng chốc có hai bóng đen bay ra, hóa thành hai thanh kiếm gỗ giống nhau như đúc.

Ba thanh kiếm gỗ lơ lửng ở trước người Mạnh Hạo, hai mắt Mạnh Hạo lộ ra quang mang kỳ dị

- Năm đó ở trong cơ thể Ứng Long đã phát hiện thanh kiếm gỗ này, hôm nay tại nơi này, lại đã phát hiện một thanh khác trong cơ thể con dơi màu đen! Kiếm gỗ này rốt cuộc có lai lịch gì...

Ánh mắt Mạnh Hạo nhìn lướt qua ba thanh kiếm gỗ, nếu không biết trước, thanh kiếm nào là do phục chế mà có, thì người ngoài nhất định không cách nào phân biệt ra.

- Đáng tiếc là phục chế kiếm gỗ cần bỏ ra quá nhiều linh thạch, nếu không thì lại phục chế thêm ba thanh kiếm gỗ nữa, vậy là có thể tạo thành đệ nhất Liên Hoa kiếm trận!

- Nếu hợp thành kiếm trận thì không biết uy lực sẽ lớn bao nhiêu...Có yếu hơn so với Tuế Nguyệt kiếm trận hay không? Dù sao dựa theo số lượng linh thạch cần để phục chế một kiếm, thì kiếm này...có thể nói là khủng bố!

Hai mắt Mạnh Hạo lấp lánh, tay phải vung lên, thu ba thanh kiếm gỗ này vào trong túi trữ vật, sau đó mới nhìn về phía con dơi màu đen.

Lúc này vết thương của con dơi màu đen đã khôi phục không ít, hơi thở của nó so với trước kia cường đại nhiều lắm. Bây giờ khí tức nó hiển lộ ra đã không còn là Trúc Cơ hậu kỳ nữa, mà là đạt đến Kết Đan sơ kỳ, vả lại rõ ràng theo thời gian trôi qua, còn không ngừng khôi phục, nó còn có thể càng mạnh hơn nữa.

- Con thú bị thanh kiếm gỗ này chém giết thì không thể là con thú tầm thường được, giống như Ứng Long thượng cổ... Như vậy cũng có thể đoán được đến, con dơi này... không biết là bị thanh kiếm gỗ này hành hạ bao nhiêu năm, do đó mới rơi xuống cảnh giới này. Bây giờ nó đang trong giai đoạn khôi phục, như vậy sau khi đạt tới đỉnh phong nó sẽ càng thêm cường đại...

Mạnh Hạo mỉm cười, hắn không cần biết con dơi này mạnh bao nhiêu, chỉ cần trên người nó còn tồn tại yêu khí, nó cũng sẽ bị Mạnh Hạo khắc chế.

Nhất là... Yêu khí này còn là do Mạnh Hạo vừa rồi cố ý truyền vào trong lúc nó suy yếu, yêu khí này chính là thủ đoạn sắc bén nhất để Mạnh Hạo khống chế nó.

Lúc Mạnh Hạo nhìn về phía con dơi màu đen này thì hai mắt con dơi chợt giật mình, cúi đầu, lộ ra ý muốn thần phục. Mặc kệ đáng vẻ này có bao nhiêu thật giả, không thể nghi ngờ rằng trong chớp mắt này, nó lựa chọn thần phục.

Vài ngày sau, Mạnh Hạo cùng Mặc Phương tiến hành một trận chiến giữa Tư Long, đã truyền khắp Ô Đạt bộ. Tên của Mạnh Hạo nháy mắt trở nên nổi tiếng, ở trong Ô Đạt bộ lập tức có được thanh danh hiển hách.

Thời điểm hoàng hôn một ngày kia, bên trong sân của Mạnh Hạo, tế tự mặt đất một mình đến, đưa tới một miếng lệnh bài, đại biểu Mạnh Hạo trở thành khách khanh chân chính của Ô Đạt bộ.

Ngoại trừ lệnh bài, lão còn cho Mạnh Hạo một cơ hội có thể cảm ngộ thánh thụ của Ô Đạt bộ, cây thánh thụ này, có tên là Thanh Mộc...

Cơ hội gần gũi, cảm thụ đối với loại đồ đẳng có thể huyền hóa ra sinh mệnh, để che chở bộ tộc này, Mạnh Hạo hơi suy nghĩ một chút. Trong đầu hắn hiện lên một thụ nhân khổng lồ, hắn cần đồ đẳng có thuộc tính mộc, tuy nói bất kỳ một thuộc tính mộc nào cũng được cả. Nhưng ... năm loại đồ đẳng trong ngũ hành, bản thân mỗi loại càng mạnh, thì sau này, khi Mạnh Hạo luyện thành ngũ sắc Nguyên Anh sẽ càng mạnh!

Thời gian để cảm ngộ thánh thụ Thanh Mộc là vào bảy ngày sau.

Trong bảy ngày này, Ô Đạt bộ cử hành một hội nghị thức long trọng. Nghi thức này thực sự không phải là vì Mạnh Hạo trở thành khách khanh, mà là để thờ cúng tổ tiên, mở ra lạc ấn Thanh Mộc. Chỉ có như vậy mới có thể cho Mạnh Hạo tiến vào trong đó, tiến hành cảm ngộ.

Cơ hội cảm ngộ này đối với bất kỳ một tộc nhân nào cũng đều cực kỳ trọng yếu, đó là một hồi sinh mệnh thăng hoa, mà mỗi một tộc nhân khi trưởng thành đều phải tiến hành, còn đối với khách khanh, cũng là một hồi tạo hóa.

Bảy ngày sau, sau khi cử hành một loạt nghi thức phức tạp, tại đỉnh ngọn núi của Ô Đạt bộ, mấy ngàn tộc nhân Ô Đạt bộ khoanh chân ngồi xuống tạo thành một vòng tròn, nhỏ giọng niệm chú ngữ kì dị. Thanh âm truyền khắp trời đất, khiến cho bầu trời trong xanh tại một khắc này quay cuồng đầy mây, giống như năm tháng đã trôi qua thật lâu, thì Mạnh Hạo mặc một thân trường bào màu xanh đi lên đỉnh núi, đứng ở chỗ bậc thang của tế đàn.

Trên tế đàn, tế tự mặt đất đứng ở nơi đó, bên cạnh lão còn có một lão thái bà. Lão thái bà này là tế tự bầu trời của Ô Đạt bộ, đang mỉm cười nhìn Mạnh Hạo.

- Ô Đạt bộ chúng ta tiếp đãi người ngoài, tất cả sự tình gì cũng phải có trả giá trước thì mới có thu hoạch. Mạnh đạo hữu cũng không là hạng người tầm thường, có thể cảm nhận được thành ý của Ô Đạt bộ chúng ta.

Tế tự mặt đất mỉm cười, chậm rãi nói.

- Đa tạ.

Mạnh Hạo ôm quyền.

- Xin mời!

Người nói chuyện là tế tự bầu trời, vị lão thái bà này vung tay phải lên, ở bên trong tế đàn lập tức nổ vang, nứt ra một đường khe hở. Khoảnh khắc khe hở này xuất hiện, một luồng ánh sáng nháy mắt phóng lên cao, tại bên trong ánh sáng này cũng có một luồng yêu khí nồng đậm, khoảnh khắc khuếch tán ra.

Luồng yêu khí này làm cho hai mắt Mạnh Hạo chột nheo lại, hơn nữa, ở bên trong ánh sáng này, một thụ nhân khổng lồ từ từ hiện lên. Màu xanh, cao hơn mười mét, trên thân thể có lá cây đã héo rũ một nửa, trên mình nó lộ ra khí tức tang thương khó có thể hình dung...

Nó giống như tồn tại qua năm tháng, đã quá lâu rồi, lâu đến mức, trong cặp mắt của nó cũng như ẩn chứa dấu vết của thời gian. Lúc này, khi nó lơ lửng xuất hiện, thì trên người của nó lộ ra sinh cơ tràn đầy.

Sinh cơ này mạnh đến nỗi, nó dường như làm cho tất cả sinh mệnh thuộc tính mộc tại chóp mắt này sẽ cúng bái nó, gọi nó là tổ tiên, chính là... luồng sinh cơ tràn đầy này, ở trong cảm thụ của Mạnh Hạo lại tồn tại suy bại cùng thương lão, giống như sắp đi đến điểm cuối của sinh mệnh vậy.

621. Chương 617: Phong Yêu Đời Thứ Năm!

Hơn nữa ở trên người của nó còn tồn tại từng vết sẹo đã khép lại, một luồng hơi thở cường đại từ trên người nó khuếch tán ra, khiến cho trời đất biến sắc, gió mây biến đổi, khắp nơi núi rừng đồng thời gào thét.

Cặp mắt của nó mang theo trí tuệ, nhìn về phía Mạnh Hạo.

Khi nó vừa xuất hiện thì thanh âm niệm chú của mấy ngàn tộc nhân xung quanh lập tức trào dâng, ào ào cúng bái.

Tế tự mặt đất cùng tế tự bầu trời đều hướng về thụ nhân, cúi đầu.

Mạnh Hạo không chớp mắt, nhìn thụ nhân khổng lồ, đầu óc hắn có chút rung động. Hắn hoàn toàn có thể khẳng định, thụ nhân này là đại yêu thiên địa, nó cũng giống như Bắc Hải, là một yêu chân chính!

- Người ngoại tộc... Người đã lấy được sự đồng ý của tộc mà ngô che chở, thì ngô... sẽ đưa người một cơ hội tạo hóa, mang người cảm thụ trí nhớ đã qua trải qua ngàn vạn năm của ngô...

Thụ nhân khổng lồ ồ ồ nói, nó nhìn Mạnh Hạo, tay phải từ từ nâng lên, đặt ở trước người Mạnh Hạo.

Khi thụ nhân này để tay ở trước mặt Mạnh Hạo, chờ đợi Mạnh Hạo bước lên, thì trong túi trữ vật của Mạnh Hạo, Cổ Ngọc Phong Yêu, từ sau khi Mạnh Hạo đi vào Tây Mạc, trong nháy mắt lần đầu tiên chấn động một cái.

Cùng lúc đó, giọng nói tang thương của Cổ Ngọc Phong Yêu vang lên trong đầu Mạnh Hạo, quanh quẩn vang dội.

- Cổ đạo, chấp phong thiên chi niệm, muôn dân sơn hạ đại thiện, chín sơn hải cần đạo kiếp đến, mạng ngô vô lượng!

- Cổ đạo, niệm vạn biến của yêu, không đi theo tiên lộ, đập kiếp chín sơn hải, đạo ngô vĩnh hằng, muôn dân sai mà đạo ngô thật, mạng ngô vô lượng!

Thanh âm tang thương ở trong đầu Mạnh Hạo như một chuỗi lời đình nổ tung, rầm rầm quanh quẩn. Hai mắt Mạnh Hạo chợt lóe, hít sâu một cái, nhìn bàn tay thụ nhân để ở trước mặt, trong mắt Mạnh Hạo lộ ra một chút quyết đoán, cất bước, bước vào trong lòng bàn tay của thụ nhân này.

Khoảnh khắc khi hần bước lên đó, thụ nhân ngẩng lên rống về phía bầu trời. Tiếng hô long trời lở đất, nhưng lại tách mở tầng mây đầy trời, vén ra bầu trời xanh thăm thẳm, hóa thành một cơn lốc xoáy khổng lồ. Tại bên trong lốc xoáy giống như tồn tại một thế giới khác.

Cùng lúc đó, thụ nhân này nắm bàn tay lại, nhưng lại không làm đau Mạnh Hạo chút nào. Thân mình đập trên ánh sáng, đi thẳng lên trời cao, trong nháy mắt liền nhảy vào trong lốc xoáy kia, thân thể lập tức phóng to lên, Mạnh Hạo nhìn không chuyển mắt. Hần thấy được thụ nhân khổng lồ này, sau khi thân thể không ngừng mà phóng to, trực tiếp hóa thành một đại thụ thiên địa.

Tại khoảnh khắc lúc thụ mộc này xuất hiện, đầu óc Mạnh Hạo nổ tung một tiếng, ý thức không ngừng kéo dài, giống như thời gian nghịch chuyển, trời cao vỡ vụn, sao trời buông xuống.

Ngẩng đầu thì thấy bầu trời không còn là trời, mà là một khoảng không đầy tinh thần, mặt đất một mảnh mênh mang, mơ hồ có thể nhìn ra vẫn là Tây Mạc, nhưng lại cùng Nam Vực tuy hai mà một. Thiên Hà hải xanh thăm, bên kia biển là Đông Thổ với mặt đất chấn động, cùng Bắc Mạc trong lúc đó hình như có một cơn gió lốc gào thét quét ngang.

Đây là vùng đất Nam Thiên không biết vào năm nào tháng nào.

Mặt đất này cũng không phải là một mảnh bằng phẳng, mà là một viên tinh thần.

- Đây là ... Nam Thiên Tinh!

- Bên cạnh núi thứ chín, Nam Thiên, Đông Thắng, Bắc Lô, Tây Ngưu, bốn viên tinh thần vĩnh hằng, dựa theo ý chí viễn cổ, không có bắt đầu, không có kết thúc, vờn quanh núi thứ chín...

- Mà ta... Đến từ núi thứ chín. Trên biển có một đảo tên gọi là Quang Thanh, ta là Thanh Mộc chí tôn ở trên đảo Quang Thanh!

Thanh âm tang thương quanh quẩn, đó là thanh âm của thụ nhân, khuếch tán qua trời đất, truyền vào thần trí của Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo hít sâu một hơi, theo thanh âm của thụ nhân, mặt đất trước mặt Mạnh Hạo dần dần thu nhỏ lại, trở thành một viên tinh thần. Cùng lúc đó, hần thấy được tại trong tinh không này, rõ ràng có tồn tại ...

Một ngọn núi vô cùng khổng lồ, núi dường như nhìn không tới cuối!!

Núi này to lớn hơn Nam Thiên Tinh nhiều lần, giống như cự nhân cùng con kiến, khiến cho trong nháy mắt khi Mạnh Hạo nhìn qua, đầu óc vu vù. Nhận thức của hần tại trong nháy mắt này giống như bị xé nát, tâm thần sụp đổ.

Mặc dù đối với núi thứ chín, đối với Nam Thiên Tinh, Mạnh Hạo cũng không phải là hoàn toàn không biết gì. Nhưng mãi cho đến lúc này, hần mới chính thức thấy được ... Núi thứ chín hào hùng như thế nào!

Hắn thấy được núi thứ chín, thấy được bốn phía của núi thứ chín, tồn tại bốn viên tinh thần bao gồm cả Nam Thiên Tinh. Còn có hai bên núi thứ chín, hai mảnh ... biển rộng nhìn không tới cuối, giống như tinh không, tựa như rộng không giới hạn ...!

Có lẽ kia không phải là nước biển thật sự, nhưng lúc này nhìn lại thì thấy sóng biển ngập trời, sóng to cuộn cuộn đánh tới, giống như muốn diệt trừ viên tinh thần.

Một màn này làm cho tâm trí Mạnh Hạo chấn động hơn bao giờ hết.

Cùng lúc đó, hắn nhìn thấy một luồng thanh quang từ trong biển cấp tốc tiến đến, có thể nhìn đến bên trong ánh sáng, đó là một đại thụ màu xanh giống như có thể tranh phong cùng trời cao.

Cây ấy lao ra biển rộng, lướt qua sông tinh không, thẳng hướng đến Nam Thiên Tinh. Nhưng trong chớp mắt khi cây ấy tiến đến, đầu óc Mạnh Hạo lập tức ông một tiếng, hắn nhìn đến ở trên Nam Thiên Tinh, rõ ràng hiện ra một gương mặt thật lớn.

Khuôn mặt khổng lồ này, có thể nhìn ra là một lão giả, lão giả từ từ nhắm hai mắt, giống như Nam Thiên Tinh là thân thể của lão, đầu của lão mờ ảo, trùng điệp với Nam Thiên Tinh, hơi hơi mở miệng hướng về phía thanh quang đang tiến đến, nói ra một âm tiết mà Mạnh Hạo nghe không rõ.

Khoảnh khắc lúc âm thanh này xuất hiện, thanh mộc bên trong thanh quang trực tiếp ầm ầm sụp đổ, chia năm xẻ bảy, hóa thành vô số mảnh nhỏ, rơi xuống Nam Thiên Tinh.

Trong đó phần lớn mảnh nhỏ trong quá trình rơi xuống bị thiêu đốt, trở thành tro bụi. Chỉ còn lại một ít mảnh, rơi thẳng đến chỗ Mạnh Hạo, nháy mắt phá tan thân thể Mạnh Hạo, trực tiếp chui vào. Sau khi dung hợp cùng thân thể hắn xong, lại mang theo hắn rơi vào cả vùng đất Tây Mạc, từ đó bắt đầu mọc rễ.

Mạnh Hạo có chút mờ mịt, hắn không cảm giác thấy đau đớn, nhưng hắn lại có loại cảm giác, giống như chính mình đã trở thành gốc đại thụ kia, trải qua thời gian vô tận, hóa thành một cây Thanh Mộc.

Nhiều năm qua đi, dưới tàng cây có một con bạch lang đi tới, một con hoa xà, một con dơi bé nhỏ sống ở dưới tàng cây. Không biết trôi qua bao lâu nữa, vào hoàng hôn của một ngày mưa, từ phía xa trong màn mưa có một người đi tới.

Kia là một người nam tử trung niên, cầm một cây dù, sau khi đi tới trước cây thì dừng lại ngắm nhìn vài lần.

- Lại là một thứ đã từng chứng đạo Nam Thiên, thân thể đã mất, hồn phách đã tàn, nhưng vẫn muốn lưu lại một tia hồn, muốn tiếp tục ở Nam Thiên để chứng minh...

- Cũng được, Nam Thiên Tây Mạc, là hậu duệ của ta, ta sẽ cho bọn ngươi lưu lại hóa thành tạo hóa đồ đằng, giống như yêu đạo chi đan của Nam Vực... Đường đến cổ đạo, mạng ngô vô lượng.

Nam tử trung niên than nhẹ một tiếng, nâng tay phải lên đặt trên Thanh Mộc, hồi lâu, xoay người rời đi.

622. Chương 618: Phong Yêu Đời Thứ Năm! (2)

Khi y rời đi thì phía sau y có vô số sợi tơ vờn quanh, những sợi tơ này không xác định rõ tên. Mỗi một sợi đều nối liền với thân thể y, khuếch trương tản ra, giống như dung nhập hư vô, giống như một tuyến nhân quả dài hẹp trong đời.

- Nhất mạch hậu duệ của ta, truyền thừa từ đời thứ năm, ta là Phong Yêu tôn đời thứ năm, không cùng một đạo với núi thứ chín, không có mưu lược gì, bọn họ làm đúng cũng tốt, sai cũng không sao, đạo của ta vẫn vĩnh hằng trường tồn!

- Ta muốn chứng kiến đạo kiếp của núi thứ chín, trước khi đi... vừa vặn gặp được ngươi. Đó là nguyên nhân, nguyên nhân quyết định ta và ngươi vào một ngày nào đó trong tương lai, trở thành điểm ngộ cho hậu duệ của ta.

- Một mạch Phong Yêu không phải là không thể gãy đoạn, nếu hậu bối có thể ngộ thì mới được kéo dài, nếu không thể hiểu, cuối cùng có một ngày, đến lúc núi thứ chín gặp đạo kiếp, muôn dân sẽ nhớ lại, ý niệm Phong Yêu của ta.

Nam tử trung niên quay đầu nhìn thật sâu vào Thanh Mộc, nhưng ở trong cảm thụ Mạnh Hạo, cái nhìn này giống như thấy được chính mình, khiến cho đầu óc Mạnh Hạo tại trong nháy mắt này, lại vù vù.

Lần vù vù này, kéo dài thật lâu, cho đến khi nó biến mất, thì tất cả hình ảnh trước mắt Mạnh Hạo đang nhìn đều tiêu tán trong phút chốc.

Hắn... Đứng ở trong lòng bàn tay thụ nhân, bầu trời vẫn như trước tràn ngập mây đen, xung quanh cũng vẫn quanh quẩn thanh âm niệm chú của mấy ngàn tộc nhân Ô Đạt bộ. Tất cả giống như chỉ phát sinh trong giây lát, nhưng ở trong trí nhớ, Mạnh Hạo lại giống như đã trải qua ngàn năm vậy.

Trong mắt của hắn lộ ra vẻ mờ mịt, trầm mặc quên mất tất cả xung quanh, sau khi đi xuống bàn tay thụ nhân, Mạnh Hạo khoan chân ngồi ở trên tế đàn, hai mắt nhắm nghiền.

Trên thân thể của hắn, dần dần xuất hiện ánh sáng, bên trong ánh sáng này giống như từ từ dài ra một cành cây, xâm nhập vào trong nham thạch của tế đàn, khiến cho Mạnh Hạo, có chút giống như đã trở thành thụ nhân.

Nhưng phàm là tộc nhân Ô Đạt bộ thấy một màn như vậy, đầu óc đều đồng loạt nổ vang, ngơ ngác nhìn hết thấy chuyện này. Hai người tế tự mặt đất cùng tế tự bầu trời cũng hô hấp dồn dập, ánh mắt lộ ra vẻ không thể tin.

Hơn nữa vào lúc này, một đạo cầu vòng phá vỡ mà đến, như xé rách hư vô, trực tiếp dẫm chân tới gần, hóa thành một lão giả tóc trắng, khi tu vi khuếch tán, thì bộc lộ ra là Nguyên Anh hậu kỳ đại viên mãn. Lúc xuất hiện, ánh mắt lão giả này nhìn chằm chằm vào trên người Mạnh Hạo, vẻ mặt biến hóa.

- Thanh Tổ ban thưởng đồ...

Hồi lâu, lão giả tóc trắng này mới chậm rãi mở miệng, bên cạnh lão, hai đại tế tự của Ô Đạt bộ đều hướng về phía lão giả, vẻ mặt ngưng trọng gập gập đầu.

- Người này đã được Thanh tộc ban thưởng đồ, thì những gì điều tra có liên quan hắn hủy bỏ toàn bộ. Mặc kệ hắn có lai lịch gì, thật cũng tốt, giả cũng thế, hắn chính là khách quý vĩnh hằng của Ô Đạt bộ chúng ta!

Thời gian chậm rãi trôi qua, khi Mạnh Hạo lại mở mắt ra thì đã trôi qua bảy ngày.

Khoảnh khắc lúc hắn mở mắt ra, tộc nhân Ô Đạt bộ xung quanh đã sớm rời đi, bầu trời là thời điểm hoàng hôn, chung quanh không hề có bóng người. Chỉ có chính hắn, khoan chân ngồi ở chỗ cao nhất đỉnh núi này, trên tòa tế đàn này.

Ánh mắt Mạnh Hạo lộ ra vẻ mờ mịt, cúi đầu nhìn nhìn thân thể của chính mình. Trên người của hắn tồn tại rất nhiều cành cây, dung hợp cùng thân thể, lan tràn bốn phía, giống như hắn đã trở thành cây.

Hồi lâu, Mạnh Hạo hít sâu một cái, những cành cây này dần dần co rút lại, cho đến khi hoàn toàn dung nhập vào trong cơ thể hắn, thì Mạnh Hạo chậm rãi đứng lên.

Vẻ mặt của hắn dần dần bình tĩnh, ngẩng đầu nhìn bầu trời, đáy lòng hoảng hốt có một chút cảm khái.

- Đại đạo có ba ngàn, đan đạo, yêu đạo, đồ đẳng, công pháp, đủ loại phương thức, đều là một đường trong đại đạo.

- Đồ đẳng cũng tốt, Phong Yêu cũng thế, còn có tiên phù Mặc Thổ... Cũng giống như ta lấy được ba cuốn bí thuật, Quyển 1: Thôi hóa, là dùng luyện đan; Quyển 2: Tuế Nguyệt, là dùng luyện bảo; Quyển 3: Tư Long, chính là hóa yêu, giữa chúng nó tồn tại mối liên hệ sâu sắc, nhìn như là ba loại, nhưng trên thực tế đều có căn nguyên giống nhau!

- Đều có liên quan đến Phong Yêu!

Hai mắt Mạnh Hạo lộ ra quang mang kỳ dị, giây phút này, hắn hiểu rõ, giữa trời đất này, Nam Vực cũng tốt, Tây Mạc cũng thế, đơn giản là tiên cùng yêu!

Nếu coi Nam Thiên là đất của tiên, so sánh với Quý gia cao cao tại thượng kia, như vậy yêu ... đại biểu chính là các mạch Phong Yêu thần bí khó lường!

- Chuyện có khác thường, còn yêu thì đa biến ... Cho nên ở vùng đất Nam Thiên, với Nam Vực hóa thành đan đạo, với Mặc Thổ hóa thành phù, cùng với Tây Mạc trở thành đồ đằng, có lẽ ở Đông Thổ, ở Bắc Mạc hai khu vực lớn này, yêu cũng có biến hóa khác nhau.

- Nhưng xét đến cùng, đều là yêu!

- Khác với tiên, tiên càng cao quý, yêu càng đa dạng. Tiên là một, yêu là mười ngàn!

Đầu óc Mạnh Hạo nháy mắt như có tia chớp xẹt ngang qua, tại trong nháy mắt này, đầu óc của hắn đã hiểu ra những vấn đề trước nay chưa hiểu được.

Nghĩ đến đây, thân thể Mạnh Hạo rõ ràng đang ở tại ngọn núi của vùng Ô Đạt bộ này, nhưng trong một chớp mắt, ý thức của hắn dường như khuếch tán ra, quay về chín tầng trời, suy nghĩ hiểu ra từng đợt. Từ khi bước vào Mặc Thổ, đủ loại suy nghĩ rối rắm trong đầu hắn, tại lúc này đây, lại có một đáp án thống nhất.

- Tất cả, đều là bởi vì khí tức của núi thứ chín, khí tức này, gọi là bản nguyên, mà nhất mạch Phong Yêu, lại gọi khí tức này là yêu khí! Như vậy... Có lẽ bản thân núi thứ chín này, chính là một đại yêu thiên không chí tôn, cường đại không cách nào hình dung được!

Hai mắt Mạnh Hạo càng thêm sáng ngời.

- Núi thứ chín là yêu, khí tức tràn ngập bốn viên tinh thần lớn bên trong núi thứ chín, Quý gia cũng tốt, những cường giả lúc trước cũng thế. Bọn họ đều là tiên, muốn thu hoạch toàn bộ bản nguyên của núi thứ chín, để đứng đầu chín sơn hải.

- Giống như hai mặt chính và tà, Phong Yêu chính là một con đường tu hành khác. Con đường này, không phải là vì thu hoạch khí tức của núi thứ chín, mà là coi nó là yêu, nhưng bị phong ấn, mà sắc phong cũng chỉ dựa vào một ý niệm của bản thân!

- Có lẽ ở thật lâu thật lâu trước kia, đối với trời cao của chín sơn hải, đối với tinh không của toàn bộ thế giới này, mọi người đều không hiểu phương thức tồn tại của chúng nó. Vì thế có một nhóm người, cho rằng chín sơn hải là chất dinh dưỡng để bản thân trưởng thành, sau khi cắn nuốt nó thì có thể làm bản thân lớn mạnh không giới hạn, đột phá trình độ sinh mệnh của bản thân, giống như hòa cùng với sinh mệnh của núi, đó là tiên!

- Rất nhiều người cho rằng như vậy, gần như là toàn bộ. Nhưng vẫn còn có một phần nhỏ người, bọn họ cho rằng chín sơn hải là đại yêu thiên không, yêu này đang bị phong ấn, khi mở ra phong ấn của chúng nó, bản thân sẽ trở thành cường giả, lấy điều khiến bọn nó để hoàn thành ý muốn trở thành chúa tể của bản thân.

623. Chương 619: Đồ Đằng Thanh Mộc!

- Một bộ phận người này, chính là những Phong Yêu sư...sớm nhất!

- Hai bộ phận người này, quan niệm bất đồng, phân ra hai con đường trở thành cường giả khác nhau, không có con đường đúng và sai, chỉ có chính là đạo bất đồng, bất tương vi mưu (không cùng đạo, không cùng mục đích)!

Mạnh Hạo hít sâu một cái, trong chớp mắt này hắn đã hiểu rõ.

Từ lúc đạt được Cổ Ngọc Phong Yêu, sau khi trở thành Phong Yêu đời thứ chín, Mạnh Hạo luôn cảm thấy mờ mịt, nhất là về Phong Yêu, theo từng bước một đi tới, hắn càng ngày càng khó hiểu, là thăm dò, giờ khắc này, hắn đã hiểu.

- Để đạt được ngũ sắc Nguyên Anh, ta đã đi vào Tây Mạc, vì dung hợp đồ đằng ngũ hành, dùng phương pháp luyện đan, lấy chính mình làm lô, lấy đồ đằng làm đan phương, luyện ra Hoàn Mỹ Nguyên Anh của bản thân!

- Đây là mục đích chủ yếu khi ta đến Tây Mạc!

- Cuộc đời của ta, đúng là có nhiều biến đổi, lấy ngàn biến đi theo con đường Phong Yêu! Cuối đường này, chính là đại yêu thiên không, phong hết tiên của thế gian!

- Cũng như vậy, nhưng sắc phong vạn vật thành yêu, sắc phong phạm nhân ... thành tiên!

Đầu óc Mạnh Hạo nổ vang không dứt, lúc hần hiểu ra, tu vi của hần tại chớp mắt này cũng sôi trào theo, từ Kim Đan hậu kỳ trực tiếp tiến thêm một bước, đã trở thành Kim Đan đại viên mãn.

Khoảng cách tới Nguyên Anh kỳ gần hơn từng bước, nếu Mạnh Hạo không phải là vì Hoàn Mỹ ngũ sắc, giờ phút này hần cũng có thể thử đi ngưng tụ Nguyên Anh. Chính là cửa ải này, đã từng khiến không ít tu sĩ phải dừng bước.

Ngưng tụ Nguyên Anh khó khăn cỡ nào, cho dù Mạnh Hạo không có trải qua, nhưng ở Tử Vận Tông đã nhìn qua mấy điển tịch, nên hần hiểu rất rõ, khó khăn này cần có được vận may lớn, vả lại còn cần có tư chất nhất định, mới có thể như cá chép vượt long môn, từ nay về sau bước vào cảnh giới siêu phàm thoát tục.

Nguyên Anh... Đó là những người vượt xa Kết Đan, thậm chí thuật pháp thi triển trong tay Nguyên Anh đã không còn là thuật pháp tầm thường nữa, mà thêm vào đó những hiểu biết quy tắc của thiên địa. Thi triển ra đã là nửa thần thông.

Rõ ràng nhất, chính là phương pháp thuận di, có thuật ấy, tu sĩ mới có thể được xưng là vĩnh hằng. Bởi vì một khi tu sĩ Nguyên Anh muốn bỏ chạy, trừ phi là bao phủ bằng trận pháp, nếu không thì rất khó để vây khốn, giết chết được họ.

Về phương diện khác, một khi trở thành Nguyên Anh, lại có thể triển khai một loại thuật thần thông gần như là bản năng... Đoạt xá!

Bởi vì một khi trở thành Nguyên Anh rồi thì thân thể đã là thứ yếu, tu luyện đều là một thân Nguyên Anh. Thân thể nếu chết, có thể bỏ qua, đoạt xá thân thể mới mà sống, khiến cho tu sĩ Nguyên Anh kỳ có trình độ khó chơi hơn hẳn Kim Đan kỳ nhiều lần, nếu cùng trên một đạo một đường, sẽ có khả năng sống sót rất lớn.

Những thứ này, chỉ là một phần nhỏ trong số đủ loại thần thông, mà sau khi trở thành tu sĩ Nguyên Anh kỳ sẽ có thôi, như một góc của núi băng, giống như hạt gạo mà so với mặt trăng, đây là những thứ người bên ngoài nói đến. Chỉ có chân chính bước vào Nguyên Anh kỳ, mới thật sự hiểu được mức độ cường hãn của Nguyên Anh kỳ!

Hai mắt Mạnh Hạo sáng lấp lánh, ánh mắt lướt qua bốn phía, thân mình nhoáng lên một cái, cả người hóa thành một đạo cầu vồng, trong khoảng khắc đi xa, bay thẳng đến sân của hần ở sau núi. Ngay lúc Mạnh Hạo gào thét mà đi, trên núi có vài luồng thần thức đảo qua, sau khi đã nhận ra Mạnh Hạo, vài luồng thần thức này có chút dừng lại, nhìn theo Mạnh Hạo rời đi.

- Xem ra lúc cảm ngộ cây tổ Thanh Mộc của tộc này, trên người của ta đã phát sinh những biến hóa khiến cho ta ở nơi này có địa vị đặc thù...

Lấy tâm trí của Mạnh Hạo, khi những thần thức này nhìn theo hần rời đi, lập tức khiến cho hần nghĩ đến rất nhiều điều, mặc dù không có đoán ra đáp án chân chính, nhưng cũng phân tích ra được bảy tám phần.

Sau khi về tới sân, đàn di yêu của Mạnh Hạo lập tức nhảy nhót, nhất là Đại Mao còn trực tiếp nhào tới, vòng quanh Mạnh Hạo mà phát ra tiếng gào cao hứng không ngừng. Mạnh Hạo cười vỗ vỗ đầu Đại Mao, sau khi đàn yêu an tĩnh lại, hần mới khoanh chân ngồi ở trong viện, hai mắt chớp động, lộ ra vẻ trầm tư, một lát sau bỗng nhiên hai mắt hần chợt lóe.

- Trước khi ta thức tỉnh thì trong cơ thể mọc lan ra phần lớn là cành cây mang theo thuộc tính mộc...

Mạnh Hạo nhắm mắt suy nghĩ, vận chuyển lực lượng trong cơ thể, cũng chỉ là mấy nhịp hô hấp, thân thể của hắn lập tức chấn động, trên làn da nổi lên gân xanh, hơn nữa từ trên thân thể của hắn, chậm rãi chui ra từng cành cây. Những cành cây này lay động chui vào dưới nền đất, khuếch tán khắp nơi, khiến cho ngay lúc này, trên thân thể Mạnh Hạo phát ra hơi thở của thuộc tính mộc nồng đậm đến cực điểm, toàn thân lấp lánh ánh sáng, giống như hóa thành một cây Thanh Mộc viễn cổ.

Trong sân, đàn yêu lập tức chấn động, đều ngẩng đầu nhìn về phía Mạnh Hạo, trên mặt đều lộ ra vẻ nghi hoặc. Đối với chúng nó, Mạnh Hạo giờ phút này so với trước kia thì thân thiết hơn, chúng đều lần lượt vờn quanh bên người Mạnh Hạo, vài con nằm úp sấp xuống, cũng có con chơi đùa, bộ dáng giống như rất vui vẻ.

Thời gian chậm rãi trôi qua, sáng sớm ngày thứ hai thì Mạnh Hạo mở mắt ra, giống như tỉnh dậy từ trong thiền định, ngay lúc mở mắt ra, trên thân thể của hắn bỗng nhiên lấp lánh thanh quang, hào quang rực rỡ.

- Dựa theo tin tức Ô Trần đưa cho ta về đồ đằng thuộc tính mộc để phán đoán, giờ phút này ta...rõ ràng đã hoàn thành bước mấu chốt nhất, cùng thuộc tính mộc hòa hợp, tuy hai mà một...

Mạnh Hạo nhìn thân thể giống như Thanh Mộc trên người hắn, trong đầu hiểu ra, điều này hiển nhiên là một lần tạo hóa do cây Thanh Mộc viễn cổ kia, hoá làm thụ nhân cho hắn.

Có thể nơi này từng có liên quan đến vị kia Lão Tổ Phong Yêu đời thứ năm, nhưng dù thế nào thì việc này đối với Mạnh Hạo mà nói là cực kỳ trọng yếu.

Hắn tới Ô Đạt bộ này chính là vì đồ đằng thuộc tính mộc, giờ phút này chẳng những đã đạt được, lại còn không phải là thuộc tính mộc bình thường, mà là Thanh Mộc viễn cổ. Đây đối với Mạnh Hạo, chẳng khác gì là bước được bước đầu tiên, trên con đường đi tới ngũ sắc Nguyên Anh!

Mạnh Hạo hít sâu một cái, hai mắt nhắm nghiền, dựa theo tin tức cùng phương thức Ô Trần cho hắn, chậm rãi vận chuyển lực lượng trong cơ thể, hoàn thành một bước cuối cùng của đồ đằng thuộc tính mộc... Khắc đồ đằng.

Thời gian chậm rãi trôi qua, sau nửa giờ, trên thân thể Mạnh Hạo lại xuất hiện thanh quang lấp lánh. Lúc này ở bên trong ánh sáng, hai tay của hắn nâng lên, rất nhanh bấm tay niệm thần chú, khi đẩy mạnh về phía trước thì hai mắt lại mở, lúc này đây, trong mắt hắn lộ ra tinh mang.

Ngay trước khi tay phải Mạnh Hạo đẩy về phía trước, thân thể của hắn lập tức nổ vang, ánh sáng chậm rãi từ bên trong thân thể của hắn bay ra, cũng dần dần ngưng tụ bên người hắn. Một cành cây lay động, cũng mọc ra, dường như ở trên người Mạnh Hạo, xuất hiện một cái ảo ảnh đại thụ trọng điệp. Mà giờ khắc này, điều Mạnh Hạo phải làm, chính là tách ảo ảnh đại thụ này ra khỏi cơ thể mình.

624. Chương 620: Đồ Đằng Thanh Mộc!(2)

Trước tiên phải tách ra, lại chia nhỏ, rồi sau đó khắc, phương thức của các bộ lạc không giống nhau, nhưng trên nguyên lý, ở cả vùng đất Tây Mạc này, khắc đồ đằng cũng không thay đổi phương pháp.

Theo ánh sáng chậm rãi từ trên người Mạnh Hạo tách ra, những cành cây này cũng đều tiêu tán, giống như theo ánh sáng rời đi. Cùng lúc đó, tại bên trong ánh sáng, một cái ảo ảnh đại thụ dần dần biến ảo, sau khi hiện ra càng ngày càng chân thật, thì hình thành một cây xanh cực lớn.

Cây ấy mặc dù hư ảo, nhưng lại phát ra khí tức thuộc tính mộc nồng đậm đến cực điểm, khuếch tán khắp nơi, quay cuồng trong trời đất, khiến xung quanh bên ngoài sân của Mạnh Hạo, tại lúc này, tất cả dị yêu đều an tĩnh lại. Nhưng cỏ xanh trên mặt đất, núi rừng chung quanh đều điên cuồng lay động sinh trưởng trong nháy mắt này. Một cỗ sinh cơ nồng đậm đến cực điểm, rất khó hình dung ở một khắc này tràn đầy, từ trong hư ảo đại thụ ở trước người Mạnh Hạo cuộn cuộn ngập trời.

Khí tức này kinh thiên động địa, đưa tới sự chú ý của không ít tu sĩ, bọn họ đều ngưng thần từ bốn phương tám hướng nhìn tới.

Mạnh Hạo hít sâu một cái, giờ khắc này cho dù là chấn động lớn hơn nữa, hắn cũng sẽ không để tâm. Hắn chỉ quan tâm một chuyện duy nhất, chính là bước đầu tiên của ngũ sắc Nguyên Anh, khắc đồ đằng thuộc tính mộc.

- Ngưng!

Hai mắt Mạnh Hạo chợt lóe, hai tay bấm tay niệm thần chú, chỉ về phía cây xanh hư ảo. Dưới một chỉ này, cây ấy lập tức chấn động mạnh một cái, rồi dừng mất thường có thể thấy được nó đang thu nhỏ lại.

Tốc độ thu nhỏ lại này rất thông thả, mỗi lần chỉ thu nhỏ lại một chút, lại nhắc lên biến hóa trong trời đất cùng với sinh cơ tràn đầy, rõ ràng hơn, truyền khắp bốn phía, khiến cho toàn bộ tộc nhân Ô Đạt bộ chấn động.

Bọn họ thấy rõ ràng, có một luồng thanh quang giống như muốn nổi đến trời cao, từ khu vực sau núi phóng lên cao. Theo hào quang xuất hiện, có một ảo ảnh Thanh Mộc thật lớn hiện ra, sinh cơ nồng đậm, làm cho núi rừng bốn phía này điên cuồng sinh trưởng.

Đúng lúc này, có bốn cầu vòng từ bên trong ngọn núi gào thét mà ra, người dẫn đầu chính là tộc công Ô Đạt bộ, lão giả đầu bạc trắng. Về mặt lão ngưng trọng, cấp tốc mà đến nhưng lại không có tới gần, mà là khoanh chân ngồi ở giữa không trung.

- Mạnh đạo hữu không nên hiểu lầm, lão phu là tộc công Ô Đạt bộ, đến đây hộ pháp cho người!

Lời nói vừa truyền ra thì có hai đạo cầu vòng khác, lần lượt hóa thành tế tự đại địa cùng tế tự thiên không. Hai người cũng giống như tộc công khoanh chân ngồi ở giữa không trung, canh giữ bát phương, hộ pháp giúp Mạnh Hạo.

Người cuối cùng là vị đại trưởng lão kia, mặc dù trong lòng gã có chút không muốn, nhưng giờ phút này gã vẫn khoanh chân ngồi ở một phương hướng khác, vì Mạnh Hạo đang khắc đồ đằng hộ pháp.

Trên thực tế, ngay từ lúc Mạnh Hạo được Thanh Mộc ban thưởng, mấy người bọn họ đã chuẩn bị sẵn sàng, chờ Mạnh Hạo sau khi tỉnh dậy, khắc đồ đằng, hộ pháp cho Mạnh Hạo.

Đồ đằng Thanh Mộc không phải là mộc bình thường, như vậy khi khắc đồ đằng sẽ khiến cho trời đất biến hóa, thậm chí có khả năng dẫn tới dị thú rình mò, cho nên nhất định phải có người hộ pháp, mới có thể bảo đảm không có gì xảy ra.

Mạnh Hạo ngẩng đầu, thấy được xung quanh có chừng bốn tu sĩ Nguyên Anh của Ô Đạt bộ, hắn trầm mặc, sau một lúc lâu hắn thở dài một tiếng. Mặc kệ Ô Đạt bộ này có mục đích gì bên trong hay không, nhưng hành động mấy ngày này liên tiếp đều biểu lộ thành ý rất lớn, những thứ này Mạnh Hạo xem thấy được.

Mạnh Hạo hít sâu một cái, không hề nhìn về phía không trung nữa, mà phần lớn sức lực đều đặt trên việc khắc đồ đằng Thanh Mộc. Lực lượng vận chuyển, không ngừng mà bấm tay niệm thần chú, trước mặt hắn ảo ảnh Thanh Mộc cực lớn này chậm rãi thu nhỏ lại, hơi thở cũng càng ngày càng mạnh. Cho đến khi Thanh Mộc này hóa nhỏ còn khoảng bảy tám mét, thì sinh cơ tràn ra vậy mà lại mãnh liệt đến mức kinh thiên động địa, dẫn tới sự chú ý của những bộ tộc khác ở trong dải núi non này.

- Đồ đằng Thanh Mộc này, là từ Ô Đạt bộ truyền ra, chẳng lẽ ... ở Ô Đạt bộ, có người đồ đằng hóa Nguyên Anh?

Trong Ô Viêm bộ, lập tức có vài luồng thần thức, ở giữa không trung ngưng tụ lại với nhau, đều nhìn về phía Ô Đạt bộ.

Một màn như vậy, cũng đồng loạt xảy ra ở trong các bộ lạc khác, đặc biệt là Ô Bình bộ, ở trong chớp mắt này, còn có năm đạo cầu vòng gào thét bắn lên, bay thẳng đến Ô Đạt bộ.

Mặc dù năm bộ lạc lớn này vốn là nhất mạch tương liên, nhưng ở trong cũng đều có mâu thuẫn không thể hóa giải, ví dụ như chán ghét Ô Đạt bộ nhất chính là Ô Bình bộ này.

Giờ phút này năm đạo cầu vòng Ô Bình bộ gào thét, lao thẳng đến Ô Đạt bộ. Vừa mới tới gần, chưa kịp thấy rõ ràng, lập tức một đạo quang sáng cực lớn, nháy mắt từ bên trong Ô Đạt bộ ầm ầm xuất hiện, bao phủ bốn phía, che đầy tất cả, ngăn cản người của Ô Bình bộ ở bên ngoài.

- Ô Đạt bộ chúng ta có chuyện quan trọng, không cho phép người không phải tộc nhân bộ lạc ta bước vào nửa bước. Một khi có người bước qua quang sáng phòng hộ này ... Ô Đạt bộ chúng ta cũng sẽ không niệm tình cảm nhất mạch!

Thanh âm lạnh lạnh của tộc công Ô Đạt bộ quanh quẩn, khiến cho mấy người Ô Bình bộ bên ngoài quang sáng về mặt biến đổi, nhìn nhau một cái, cười lạnh không nói, nhưng cũng không tiếp tục bước vào.

Một màn bên ngoài, Mạnh Hạo đã nhận ra, nhưng giờ phút này hắn đem phần lớn tinh lực đều đặt trên việc khắc đồ đằng. Trước mặt hắn Thanh Mộc càng ngày càng nhỏ, cho đến khi hóa nhỏ còn mười mét thì trời đất nổ vang, trên bầu trời bỗng nhiên xuất hiện sấm sét ầm ầm gào thét. Mức độ sinh cơ nồng đậm khiến cho bên trong sân của Mạnh Hạo, đã bị một mảnh cỏ cây điên cuồng sinh trưởng bao trùm, thậm chí tại trong khu vực phía sau núi Ô Đạt bộ, tại một cái chớp mắt này cũng đều bị cỏ cây tràn ngập.

Ngay cả ngọn núi, rồi ngay cả nơi phía trước núi của Ô Đạt bộ, còn có núi rừng xung quanh đây cũng trong chớp mắt này, cỏ cây mọc điên cuồng. Một màn này, khiến cho bốn bộ lạc khác càng thêm khiếp sợ, thậm chí theo sinh cơ cường hãn này xuất hiện, bầu trời mây đen quay cuồng, có từng trận gào thét, từ trong núi rừng đằng xa quanh quẩn truyền tới. Thanh âm gào thét này là của dị thú sinh sống ở bốn phía, chúng nó cảm nhận được sinh cơ nơi này, nên sinh ra tham lam.

- Thiên Phương!

Đúng lúc này, một tiếng rít gào kinh thiên động địa, ầm ầm truyền ra, khoanh khắc thanh âm này quanh quẩn, mấy người Ô Bình bộ bên ngoài quang sáng về mặt biến đổi, không chút do dự cấp tốc rút lui. Lúc rời đi thì trong vẻ mặt lộ ra vui sướng khi người gặp họa.

Tại trong quang sáng về mặt Tộc công Ô Đạt bộ giờ phút này cũng biến đổi, hô hấp trở nên dồn dập. Lão chợt ngừng đầu, thấy được ở trên bầu trời xa xăm, có một mảnh mây đen đang nhanh chóng lao đến.

- Chết tiệt, con Thiên Phương thú này nửa năm trước bị Ô Thần đả thương, nhưng lại không có rời đi, mà là trốn ở chỗ này!!

625. Chương 621: Nay Thật Sự Chưa Thử Qua!

- Trừ phi là liên hợp với bốn bộ tộc khác, đồng loạt triệu hồi tổ tiên Ô Thần, nếu không, chúng ta cũng không phó được con Thiên Phương thú này!

- Đồ đằng Thanh Mộc của vị Mạnh đại sư này lại cường đại đến trình độ như vậy, chẳng lẽ thứ Thanh Mộc tổ thụ ban thưởng cho hắn ... là một luồng bản nguyên hay sao!!

Giữa không trung, bốn người mạnh nhất Ô Đạt bộ, giờ phút này đều chấn động trong lòng.

- Tộc công, Thiên Phương thú là vì tên khách khanh họ Mạnh này mà tới. Chúng ta không thể chống cự, không bằng tống xuất hắn đi, dùng cái này hóa giải, ta...

Vị đại trưởng lão của Ô Đạt bộ kia, nhìn tấm mây đen đang gào thét mà đến trên bầu trời kia, vẻ mặt biến hóa liên tục, lập tức mở miệng.

Nhưng lời nói của gã còn chưa kịp nói xong, lập tức đã bị Tộc công Ô Đạt bộ - vị lão giả đầu đầy tóc bạc kia, hừ lạnh một tiếng trực tiếp đánh gãy.

- Việc này đừng nhắc lại nữa, hắn là người mà Thanh Tổ lựa chọn, nếu chúng ta không bảo hộ nổi, còn có mặt mũi nào đi cúng bái Thanh Tổ. Huống hồ, Ô Đạt bộ chúng ta tuy rằng không phải là tộc lớn, nhưng

vẫn luôn giữ lời hứa. Lúc trước lão phu đã mở miệng, trừ phi là xác định không thể chống cự, nếu không, tuyệt đối không thể thất hứa!

- Hộ Sơn trận, toàn lực mở ra!

Tộc công vừa nói xong, tay phải mạnh mẽ vung lên, từ trong ống tay áo của lão lập tức bay ra một luồng ánh sáng, dung nhập vào ngọn núi. Trong phút chốc, núi này nổ vang, tán phát ra từng trận ánh sáng màu xanh, sau khi dung hợp cùng với quang sáng trận pháp xung quanh, thì lập tức vờn quanh toàn bộ Ô Đạt bộ, sau đó một cây xanh vô cùng lớn xuất hiện!

Cây ấy bao phủ Ô Đạt bộ ở bên trong, chống cự lại bên ngoài.

Về mặt Mạnh Hạo tái nhợt, hẳn cũng không ngờ tới khắc đồ đằng Thanh Mộc này lại gian nan như thế. Giờ phút này, trước mặt hắn Thanh Mộc chỉ còn năm mét, nhưng Mạnh Hạo đã vận chuyển toàn bộ lực lượng, cũng chỉ có thể khiến nó chậm rãi co rút lại mà thôi.

- Khắc ấn đồ đằng, tốt nhất nên lấy sau khi tròn 10cm ...

Hiểu biết của Mạnh Hạo đối với đồ đằng mặc dù không nhiều lắm, nhưng tất cả chuyện trụ cột cũng biết được. Giờ phút này ánh mắt hắn lộ ra sự quyết đoán, kim quang trên thân thể ầm ầm bùng nổ, tay trái nâng lên chỉ xuống mặt đất. Phong Chính thuật bỗng nhiên triển khai, mặt đất chấn động vô hình, yêu khí nhẹ gào thét mà đến, dung nhập vào trong cơ thể Mạnh Hạo, đồng thời theo ấn ký của Mạnh Hạo, đều khắc lại ở trên Thanh Mộc kia.

Năm mét, còn năm mét nữa... Cho đến ba, hai mét... Mạnh Hạo gầm nhẹ một tiếng, cắn lưỡi phun ra một ngụm máu tươi, ngụm máu tươi này ẩn chứa yêu khí, rơi vào trên Thanh Mộc này, thì cây ấy chợt chấn động, trực tiếp hóa thành một mét.

Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, hai mắt lộ ra vẻ chấp nhất. Đúng lúc này, trận pháp Ô Đạt bộ chấn động nổ vang, như bị một lực lớn va chạm, tiếng động rung trời quanh quẩn, Mạnh Hạo lập tức ngẩng đầu. Hắn thấy được bên ngoài quang sáng trận pháp, giờ phút này có một tấm mây đen, đang va chạm với quang sáng.

- Thiên Phương!

Tại bên trong mây đen, có tiếng rít gào kinh thiên rầm rầm vang lên, khiến cho mặt đất chấn động, bầu trời sóng gợn vằn vẹo, tiếng gào chợt xuất hiện thì đoàn mây đen trên bầu trời kia, lại va chạm đến.

Tộc công Ô Đạt bộ cùng đám người tể tự, sắc mặt đại biến, thân thể lần lượt chấn động, khoe miệng tràn ra máu tươi. Trận pháp là bọn họ chủ trì, cũng cần bọn họ gánh vác lực phản chấn.

Một cổ uy áp khủng bố thuộc Trảm Linh, ở một khắc này, chợt khuếch tán. Uy áp này đến từ tấm mây đen kia, đến từ Thiên Phương thú ở bên trong!

Nói thì chậm, tốc độ tấm mây đen kia cực nhanh, cái va chạm thứ hai trong phút chốc liền nổ vang trời, tiếng động ken két biến thành tiếng nổ hồng mắt. Trận pháp phòng hộ của Ô Đạt bộ, trận pháp cây xanh khổng lồ này, trong chớp mắt trực tiếp dập nát, chia năm xẻ bảy. Theo trận pháp tán loạn, bốn người tộc công đều phun ra máu tươi, thân mình cũng tự rút lui trở ra, vẻ mặt khó coi.

Giữa không trung, tấm mây đen kia gào thét mà đến, lao thẳng đến phía sau núi, chỗ Mạnh Hạo.

Trong quá trình trước khi tới, bên trong mây đen có thể nhìn đến một đôi ánh mắt màu đỏ, mang theo vẻ tham lam cùng điên cuồng. Hơn nữa, khi nó gào thét thì tầng mây bốn phía tiêu tán, lộ ra bộ lông rậm rạp, lộ ra bản thể chân chính của Thiên Phương thú.

Kia là một con thú có hình cầu, cực lớn, bộ lông dài bao phủ toàn thân, rậm rạp buông thõng. Khi nó lao về phía trước, những sợi lông này bị gió thổi lên, thoát nhìn giống như một cái đuôi, mà Thiên Phương thú, thì lại giống như một ngôi sao băng lông rậm.

Mất thấy không người nào có thể ngăn cản phương hướng của nó, đám người Tộc công Ô Đạt bộ, chỉ có thể trở mắt nhìn Thiên Phương thú gào thét mà qua. Cường giả của bốn bộ lạc khác cũng đều đang chú ý nơi đây, thấy như vậy một màn, đáy lòng đều có chút vui sướng khi người gặp họa.

Đúng lúc này, toàn thân Mạnh Hạo lấp lánh kinh quang, Thanh Mộc trước mặt hắn chỉ còn nửa mét. Tại nháy mắt khi Thiên Phương thú kia gào thét đến, Mạnh Hạo nhấc tay phải lên, yêu khí vô cùng vô tận từ bốn phía gào thét mà đến. Sau khi yêu khí ngưng tụ lại, Mạnh Hạo nhấn một cái về phía Thanh Mộc.

- Thu nhỏ cho ta!

Mạnh Hạo gầm nhẹ một tiếng, yêu khí ngưng tụ trên tay phải hắn, bộc phát ra uy áp kinh người. Ảo ảnh Thanh Mộc dùng tốc độ mắt thường có thể thấy được, nhanh chóng thu nhỏ lại, trong chớp mắt, liền hóa nhỏ còn mười mấy cm. Trong lúc Thiên Phương thú phấn nộ gào thét, ảo ảnh Thanh Mộc cũng bay thẳng đến mi tâm Mạnh Hạo, trong khoảnh khắc hóa thành một cái lạc ấn Thanh thuật.

Đồ đằng thuộc tính mộc! Màu sắc thứ nhất của ngũ hành, màu xanh của mộc!

Tại khoảnh khắc hình thành, tu vi Mạnh Hạo âm âm vận chuyển, lại tiến bộ một chút, giống như cách Nguyên Anh chỉ còn kém một tia ... sinh cơ của hắn tràn đầy đến trình độ khủng bố. Thậm chí lúc trước Mạnh Hạo bởi vì tiêu hao sinh cơ lưu lại nội thương, tại chớp mắt này khôi phục hoàn toàn. Càng kinh người hơn, là bộ dạng của Mạnh Hạo, tại dưới tác dụng kinh người của sinh cơ này, như bị động lại tại khoảnh khắc này, cho dù là ngày sau tang thương đi nữa, cũng vẫn có thể giữ vững bộ dạng của ngày hôm nay.

Loại sinh cơ khủng bố này còn làm cho thuật pháp của Mạnh Hạo, trên phương diện uy lực, cũng mạnh mẽ thêm không ít.

- Điều này chứng minh, ta lựa chọn ngũ sắc đường là chính xác. Con đường này có thể cho ta dùng một loại phương thức khác, đi tới ... Hoàn Mỹ ngũ sắc Nguyên Anh chỉ thuộc về Mạnh Hạo ta...!

Mạnh Hạo mãnh liệt xoay người, tay phải nâng lên, ánh sáng đồ đằng lóng lánh. Tơ của Vô Mực tầm bỗng nhiên xuất hiện, tầng tầng vờn quanh, rồi ở trước mặt Mạnh Hạo, trực tiếp hóa thành một mảnh lá chắn tơ tầm khoảng mấy trượng.

Tiếng động nổ vang long trời lở đất, Thiên Phương thú trực tiếp va chạm đến, tại trong tiếng nổ vang, thân thể Mạnh Hạo không ngừng lui về phía sau, phun ra một ngụm lớn máu tươi. Khi hắn ngẩng đầu, thì con Thiên Phương thú kia đang ở giữa không trung, mở to mắt, hình như có chút kinh ngạc, lực va chạm của nó lại không thể phá tan lá chắn bằng tơ tầm này.

Hai mắt con Thiên Phương thú chợt lóe hung quang, nó cảm nhận được trên người Mạnh Hạo, tồn tại hai cổ dao động. Hai cổ dao động này cho dù là nó, cũng đều cảm giác kiêng kỵ. Nhưng cùng lúc đó, tại bên trong ấn ký Thanh Mộc ở mi tâm Mạnh Hạo chất chứa sinh cơ, đối với nó là vật chứa thương tổn nhất, hấp dẫn sự tham lam của nó.

Còn có yêu khí nhàn nhạt trên người Mạnh Hạo, đối với nó mà nói, lại càng làm nó điên cuồng. Giờ phút này ánh mắt lập tức đỏ lên, Thiên Phương thú mạnh mẽ rống to, rầm rầm bay thẳng đến chỗ Mạnh Hạo.

Thân mình Mạnh Hạo rất nhanh lui về phía sau, nhưng trong khoảnh khắc khi hắn thấy được bộ lông dày rậm trên người Thiên Phương thú, thì bỗng nhiên hai mắt của hắn sáng lên.

- Chim anh vũ, nơi này có một con thú có bộ lông mà người tuyệt đối chưa từng thử qua!

Mạnh Hạo bỗng nhiên ngẩng đầu lên trời, lớn tiếng rống lên, thanh âm mạnh mẽ truyền ra, khuếch tán ra bát phương, cuộn cuộn mà đi, trực tiếp lan tràn khắp núi rừng chung quanh.

Gần như ngay tại trong nháy mắt thanh âm Mạnh Hạo truyền ra, một tiếng bén nhọn tê mình mạnh mẽ từ đằng xa truyền ra. Thanh âm này bén nhọn tới mức làm cho thân hình Thiên Phương thú hơi lung lay, lộ ra vẻ cảnh giác. Đồng thời một luồng tạp quang, mang theo tốc độ kinh người, từ đằng xa mạnh mẽ gào thét mà đến.

Bên trong ánh sáng này, hai mắt chim anh vũ sáng lên, hưng phấn đến mức cả người phát run, hai mắt mang theo mờ ám sâu sắc, gắt gao nhìn chăm chăm bộ lông toàn thân Thiên Phương thú. Nó run run, đó là hưng phấn đến run rẩy!

- Thứ này ta chưa thử qua, thật sự chưa từng thử qua!!

- A a a, Ngũ gia thật là vui!!

Chim anh vũ phát cuồng rồi, tốc độ cực nhanh, giống như bộc phát ra tiềm lực trong sinh mạng của nó, lao thẳng đến phía Thiên Phương thú - giờ phút này vẫn đang cảnh giác, kinh hãi khó hiểu.

Mạnh Hạo vẻ mặt cổ quái, thân mình đã sớm lui ra phía sau, rồi đi thật xa, hẩn nhìn chim anh vũ bay tới, bỗng nhiên cảm khái trong lòng.

- Quả nhiên, nhiều lúc vì một cái ham mê đặc thù, có thể cho cá nhân bộc phát ra tiềm lực vượt xa sinh mệnh. Nó cứ nhiên không quan tâm đến lực lượng của Thiên Phương thú có thể so với Trảm Linh...

626. Chương 622: Tế Tự Mặt Đất Thuần Phác.

Tộc nhân Ô Đạt bộ bao gồm cả tộc công, tế tự cùng với đại trưởng lão, bọn họ đều nhìn thấy được luồng tạp quang kia. Nó lấy một loại tốc độ kinh người, mang theo một sự điên cuồng cùng với chấp nhất, lao thẳng đến phía Thiên Phương thú cường đại.

- Dị yêu này, trung thành hộ chủ đến cỡ nào.

Tế tự mặt đất cất tiếng than nhẹ, có vẻ rất là cảm khái. Lão đã gặp qua rất nhiều dị yêu, nhưng cái loại vì an ủi chủ nhân mà chính mình phát cuồng, không để ý đến hậu quả, không quan tâm đến cả sống chết. Dị yêu như thế này thì lão gặp không nhiều.

Chim anh vũ kích động, thoát nhìn quả thực rất chấp nhất, hưng phấn khi chim anh vũ nhìn thấy mãnh thú đầy lông mao chưa từng thử qua, thoát nhìn là như là trung thành, chống đỡ cho chủ.

Không chỉ có tế tự mặt đất cho là như vậy, giờ phút này rất nhiều người của Ô Đạt bộ, sau khi nhìn thấy cảnh tượng này, đối với chim anh vũ trong luồng tạp quang kia, đều có một sự kính nể rất sâu sắc.

Bọn họ nhìn chim anh vũ hóa thành tạp quang, trong phút chốc lao thẳng về phía Thiên Phương thú. Trong một tiếng rít gào của Thiên Phương thú, chim anh vũ không để ý tới, cho dù là phải liều mạng, dường như nó cũng muốn đồng quy vu tận với Thiên Phương thú, gào thét xông lên, xoay một vòng, xông thẳng đến phía sau Thiên Phương thú.

- Dị yêu chim anh vũ này cũng không tầm thường, nó còn biết được nhược điểm của Thiên Phương thú chính là ở phía sau.

Tế tự mặt đất rất kinh ngạc, sự tán thưởng trong ánh mắt càng ngày càng nồng đậm.

Nhưng bên cạnh, vẻ mặt lão thái bà tế tự bầu trời lại có chút cổ quái, dường như bà ta còn đang chần chờ.

Đại trưởng lão Ô Đạt bộ mở to mắt, gã nhìn cảnh tượng trước mắt này, cảm giác kỳ lạ đến không nói được nên lời. Bên cạnh gã còn có Tộc công, giờ phút này nét mặt cũng đã biến sắc, ánh mắt trợn trừng, đầu tiên là nhìn nhìn tế tự mặt đất, sau đó lại nhìn chim anh vũ đang ở giữa không trung, lão cũng có vẻ chần chờ.

Mạnh Hạo ở phía xa nghe được lời nói của tế tự mặt đất, lập tức ho khan. Cẩn thận nhìn tế tự mặt đất, hẩn phát hiện thấy người này là thật sự tán thưởng chim anh vũ từ trong đáy lòng, đồng thời cảm khái sự thuần phác của đối phương so với bản thân mình, mấy năm nay đã yên lặng thay đổi, cũng có chút cảm khái.

Đúng lúc này, chim anh vũ đã mang theo sự chấp nhất của nó, mang theo mộng tưởng của nó, giống như một quân cảm tử. Đôi mắt nó đỏ lên, mang theo hưng phấn run rẩy, muốn xông vào bên trong cơ thể của Thiên Phương thú. Nhưng đến thời khắc mấu chốt, thân mình Thiên Phương thú bỗng nhiên chột lóe lên, biến mất không thấy gì nữa, sau khi xuất hiện lại thì đã ở một phương hướng khác.

Nó dường như đã nhận ra mục đích của chim anh vũ, đôi mắt lập tức lộ ra sự phẫn nộ, ngửa mặt lên trời rống to.

- Thiên Phương.

Theo tiếng gào thét của nó, chim anh vũ rất là chật vật, thân mình bị sóng xung kích đẩy lui ra rất khó tiếp cận. Hiển nhiên, khi đối mặt với con Thiên Phương thú này, nó cũng rất là khó khăn, nhưng chim anh vũ tuyệt đối sẽ không bị khó khăn đánh gục. Nó ở giữa không trung, cũng gào lên một tiếng, biểu tình lại càng trở nên hưng phấn hơn, hai mắt sáng lên. Đó là sự kích động cùng tư thái sắc mị mị dung hợp cùng một chỗ, hình thành một loại xấu xa đáng khinh, nó tiếp tục hóa thành tạp quang, lại xông về phía Thiên Phương thú.

- Trung yêu, tuyệt đối là một dị yêu trung thành khó gặp được, các người xem nó cũng đã bị thương, vậy mà vẫn chấp nhất, dũng cảm như trước, không sợ sống chết.

Tế tự mặt đất lộ ra biểu tình cảm động, lớn tiếng nói.

- Mạnh đại sư có thể có được một con trung yêu như thế này, thực sự là vận may của hắn.

- Đúng thế, con dị yêu này, tuy rằng bề ngoài có chút khó coi, nhưng phẩm đức của nó cũng đáng để cho mọi người tán dương.

Không ít người của Ô Đạt bộ cho là như vậy, bọn họ tâm hồn thuần phác, giờ phút này đang nhìn chim anh vũ. Thậm chí trong lòng đám người hâm mộ này còn đang âm thầm khát vọng, mong ước rằng mình cũng có thể có được một dị yêu trung thành và tận tụy như thế.

Nhưng khi người của Ô Đạt bộ, cùng với vị tế tự mặt đất còn đang cảm khái đối với hành động của chim anh vũ, thì đột nhiên...

- Dừng chạy, tiểu quái quái, để cho Ngũ gia đến chinh phục người,

Chim anh vũ rống to, tốc độ càng nhanh hơn.

Tiếng rống to này của nó vang lên, quanh quẩn tám phương, rơi vào trong tai của đám người Ô Đạt bộ, làm cho họ sau khi nghe được, sắc mặt cả đám nhất thời trở nên cổ quái. Bọn họ đều trợn mắt há hốc mồm, hàm nghĩa lộ ra trong lời nói này của chim anh vũ, thật sự là làm cho mọi người ở nơi đây không thể nào tin nổi.

- Nó lại còn biết dùng kế?

Tế tự mặt đất cũng sửng sốt một chút, nhưng rất nhanh trên mặt lại hiện lên vẻ tán thưởng, đôi mắt lộ ra biểu tình minh ngộ, thở ra một hơi thật dài.

- Đây là tình cảm sâu đậm đến cỡ nào, nó mới có thể dùng phương pháp như vậy, để ngăn cản Thiên Phương thú làm thương tổn đến chủ nhân của nó.

Theo lời nói của tế tự mặt đất, mặc dù cũng có chút gượng ép, nhưng một số người trong Ô Đạt bộ vẫn nguyện ý tin tưởng. Chỉ có điều là, càng có nhiều người sắc mặt biến thành cổ quái hơn, tế tự bầu trời theo bản năng nhìn tế tự mặt đất cũng định có lời nhắc nhở, nhưng sau khi chần chờ một chút thì cũng chỉ có gượng cười.

Đại trưởng lão ngơ ngẩn ra một chút, giống như lần đầu tiên nhìn thấy tế tự mặt đất, gã nhìn đi nhìn lại lần nhiều lần.

Còn có tộc công Ô Đạt bộ, biểu tình lại càng cổ quái hơn, nhưng cũng cố gượng cười.

Mạnh Hạo lại ho khan một tiếng, hắn càng cảm thấy sự thuần phác của tế tự mặt đất thật là hiếm thấy.

Giờ phút này chim anh vũ ở giữa không trung, trong tiếng rống khàn khàn giận dữ nhằm thẳng về phía Thiên Phương thú. Một đợt sóng xung kích từ thân thể Thiên Phương thú, bỗng nhiên khuếch trương tản ra hóa thành một đợt sóng vô cùng kinh khủng. Chim anh vũ đứng mũi chịu sào như bị cuồng phong quét ngang, bay lui về phía sau, tiếp cận không thành công, nhưng nó lại vẫn chấp nhất, cùng với hưng phấn, càng bị áp chế lại càng hăng, tín niệm muốn thử Thiên Phương thú này, càng trở nên kiên định hơn.

- Ôi a, hãy còn dầy dụa à, cứ giãy dụa đi tiểu quái quái, người càng giãy dụa Ngũ gia ta lại càng hưng phấn.

Chim anh vũ rống to, lại tiếp tục phóng tới.

Tốc độ cực nhanh, trong khoảnh khắc khi tới gần Thiên Phương thú, thân thể chim anh vũ phịch một tiếng, vậy mà lại hóa thành mấy trăm thân ảnh từ bốn phương tám hướng, phóng thẳng đến thân thể Thiên Phương thú.

- Giấy dựa đi tiểu quai quai, khi Ngũ gia công kích hãy giấy dựa, cầu xin tha thứ đi chứ.

Chim anh vũ hưng phấn rống to lao thẳng đến Thiên Phương thú, tiếng rống giận trùng kích đánh tới Thiên Phương thú. Mặc dù thân ảnh chim anh vũ gần như vỡ vụn toàn bộ, nhưng vẫn còn có một nhánh thành công, từ phía sau trực tiếp xông thẳng vào đến bên trong cơ thể Thiên Phương thú.

Trong khoảnh khắc nó tiến vào, thân thể Thiên Phương thú run lên một cái, trên mặt lộ ra vẻ mờ mịt.

627. Chương 623: Tế Tự Mặt Đất Thuần Phác. (2)

Nhưng rất nhanh nó liền hóa thành giống như nhục nhã điên cuồng trước nay chưa từng có, tiếng gào thét kinh thiên động địa, vượt qua tất cả những tiếng nổ vang trước đây, quanh quẩn trong thiên địa, nổi lên một trận gió lốc kinh thiên.

- Gào thét đi, cho dù người gào thét đến vỡ cả yết hầu, cũng không còn có người có thể tới cứu người.

Chim anh vũ hạ xuống, trọng tâm xuất hiện tại giữa không trung, thân thể hưng phấn run lên, hai mắt toát ra hào quang.

Giờ khắc này, cả đám người của Ô Đạt bộ ở bốn phía, đều trợn mắt há hốc mồm. Rất nhiều người lúc trước còn cảm thấy chim anh vũ là hạng dị yêu trung dũng, giờ phút này sắc mặt bọn họ tái nhợt, giống như cả thế giới của bọn họ sụp xuống. Bọn họ ngơ ngác nhìn giữa không trung, chỉ có điều không thể dùng từ đáng khinh để hình dung chim anh vũ.

Tế tự mặt đất lại sững sốt một chút, nhưng rất nhanh hai mắt của lão lại lộ ra những tia sáng mãnh liệt. Đó là một loại thưởng thức, cũng là một loại lý giải.

- Vì giận cái con Thiên Phương thú kia, mà con dị yêu chim anh vũ này lại không ngại dùng lời nói để khiêu chiến. Điều này cần đến trí tuệ lớn đến cỡ nào, dũng khí của nó đáng tán dương đến nhường nào.

- Mạnh đạo hữu, người có thể có được con dị yêu này, chính là đại khí vận của người.

Tế tự mặt đất thờ dài một tiếng, lời nói vừa mới ra khỏi miệng, tộc công Ô Đạt bộ ở bên cạnh thật sự là nhین không được, cố tình muốn nhắc nhở một câu. Nhưng sau khi nhìn đến sự chấp nhất cùng với ánh mắt tán thưởng của tế tự mặt đất, tộc công Ô Đạt bộ thờ dài một tiếng, không lên tiếng nữa.

Đại trưởng lão ở nơi đó cũng mở to mắt, ngơ ngác nhìn tế tự mặt đất, bên cạnh gã là tế tự bầu trời sắc mặt lại càng trở nên cổ quái. Hai người nhìn nhau một cái, bọn họ đều nhìn ra nụ cười gượng gạo trong ánh mắt đối phương.

Ngay tại lúc lời nói của tế tự mặt đất truyền ra, đồng thời khi đó chim anh vũ cũng rống to lên một tiếng bén nhọn, lao thẳng về phía Thiên Phương thú, Thiên Phương thú rống giận. Lúc này một con thú, một con chim lập tức ở giữa không trung tiến hành một cuộc chiến đấu, tiến công cùng với phòng thủ. Chim anh vũ thì tiến công, Thiên Phương thú thì phòng thủ.

Trong khoảng thời gian ngắn, tiếng gào hét liên tục phát ra, cho đến khi chim anh vũ quát to lên một tiếng, không biết nó đã xuất ra thủ đoạn gì, không tiếc liều mạng trọng thương, mạnh mẽ đột phá. Sau khi nó nhảy vào đến bên trong cơ thể của Thiên Phương thú, Thiên Phương thú phát ra một tiếng rống thê lương, trong mắt lộ ra vẻ hoảng sợ, ngay ở giữa không trung, thân mình nhoáng lên một cái, trong phút chốc không để ý đến Mạnh Hạo cùng với yêu khí ở nơi này, nó xoay người cấp tốc đi xa.

Thân thể chim anh vũ lại một lần nữa huyền hóa đi theo, mang theo một chút run run cùng với sự hưng phấn, mang theo một niềm tự hào chinh phục mãnh thú chưa thử qua, lại thêm một tiếng rống bén nhọn, lao thẳng đến phía Thiên Phương thú.

- Tiểu quái quái đừng chạy! Hãy lại đây, chỗ Ngũ gia đây còn có thật nhiều tư thể chưa thử qua, người đừng chạy.

Chim anh vũ kêu to, kích động hóa thành một đạo cầu vồng, hướng lên trời phóng theo hướng Thiên Phương thú bỏ chạy.

Cảnh tượng này rơi vào trong mắt những người của Ô Đạt bộ, đồng thời cũng có thần thức của một vài cường giả của các bộ tộc khác phát giác được, tâm thần mọi người đều chấn động, đồng thời khó có thể hình dung được sự cổ quái nổi lên trong lòng.

Loại kỳ thú Thiên Phương thú này, nó lại không đánh mà lại chạy, việc này vốn đã làm cho bọn họ khiếp sợ. Lại càng khiếp sợ hơn, cái con chim anh vũ hung hãn không sợ chết kia, lại có phương thức công kích kỳ lạ đến mức không thể tưởng tượng được như thế.

Nhìn thấy chim anh vũ đã đi xa, Mạnh Hạo nhẹ nhàng thở ra một cái, triệu hồi chim anh vũ xuất hiện, trong lòng hẳn vốn là đã có sự chuẩn bị. Hãy nhìn xem nét mặt cổ quái của những người Ô Đạt bộ ở bốn phía đi, lại nhìn ánh mắt tán thưởng của tế tự mặt đất kia, Mạnh Hạo cảm giác về sau, nếu mình không phải là vạn bất đắc dĩ, thì không cần triệu hồi chim anh vũ xuất hiện.

Khi đám người tản đi, tộc công Ô Đạt bộ cười gượng liếc mắt nhìn Mạnh Hạo một cái, sau khi miễn cưỡng nói mấy câu chúc mừng Mạnh Hạo khắc ấn đồ đằng thành công, thì lắc đầu rời đi.

Ánh mắt đại trưởng lão nhìn về phía Mạnh Hạo, đã đem theo một tia ngưng trọng hiếm thấy, ôm quyền hướng về phía Mạnh Hạo, khi xoay người thì cũng là một bộ biểu tình phức tạp giống như tế tự bầu trời, đi về phía sau núi.

Duy chỉ có tế tự mặt đất hình như có tâm sự, muốn cùng Mạnh Hạo đàm luận một số về chim anh vũ. Nhưng nhìn đến Mạnh Hạo vẻ mặt thản nhiên, không hề lo lắng chút nào đến an nguy của chim anh vũ, trong đáy lòng lại vì chim anh vũ mà cảm thấy rất khó chịu. Ngay sau đó cũng có chút không vui đối với Mạnh Hạo, xoay người hóa thành một đạo cầu vồng, vậy mà lại đuổi theo chim anh vũ.

Mạnh Hạo tắt đi nụ cười gượng gạo, không còn phải nói điều gì nữa, chỉ có thể nhìn theo tế tự mặt đất đi về phía xa.

- Không biết nếu có một ngày, vị tế tự mặt đất thuần phác này, biết được bản tính của chim anh vũ, lão còn có thể cảm thấy bầu trời không hề xanh thắm nữa hay không, con người sinh ra vốn không hề tốt đẹp.

Mạnh Hạo huyền tưởng suy nghĩ về cảnh tượng kia, trong đáy lòng đối với tế tự mặt đất cũng có một chút đồng tình, thân hình nhoáng lên một cái, hẳn đã về tới trong sân của mình.

Thời gian nhoáng một cái đã trôi qua hai ngày, ngày hôm sau, lúc tế tự mặt đất trở về đã là hoàng hôn. Về mặt lão có chút hoảng hốt, sắc mặt tái nhợt giống như cả người đã bị đả kích nghiêm trọng, sau khi trở về lão trực tiếp lựa chọn bế quan.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo phát hiện ra, hai ngày nay, trong vài lần mình đi ra ngoài, tất cả những người bộ Ô Đạt bộ khi nhìn thấy hắn, trên mặt đều lộ ra vẻ kính sợ. Thậm chí còn có người ẩn ẩn mang theo sự sợ hãi không dám lại gần, giống như không dám đắc tội, chỉ cần vừa nhìn thấy hắn lập tức vã mồ hôi trán, ngay sau đó vội vàng tránh đi.

Lờ mờ, hình như việc tà ác của chim anh vũ có lan đến trên người Mạnh Hạo. Chuyện liên quan đến vị Mạnh đại sư có con đệ yêu tà ác này, đã truyền khắp Ô Đạt bộ, thậm chí cả ở bốn bộ lạc khác, việc này cũng truyền ra rất nhanh.

Chim anh vũ trước sau cũng không hề thấy trở về, nhưng đối với nó, Mạnh Hạo cũng không hề có lo lắng gì. Con chim anh vũ này đã sống không biết bao nhiêu năm, vẫn luôn luôn có một bộ dạng tính cách điếc không sợ súng như thế. Nhưng cho đến nay vẫn không thấy nó chết một lần nào, đối với cái năng lực sinh tồn của con chim anh vũ này Mạnh Hạo rất yên tâm.

Huống chi còn có miếng mỡ đông, đã hóa thành lục lạc đang cùng ở một chỗ với nó. Mạnh Hạo cảm thấy, nếu hẳn phải lo lắng thì không phải là chim anh vũ, mà chỉ có thể là con Thiên Phượng thú kia mà thôi.

Lại qua mấy ngày nữa, đa số thời gian Mạnh Hạo đều ở trong sân, quan sát đồ đằng mộc của hắn.

628. Chương 624: Mặc Tử Cấp Bảy.

Khi đồ đằng Thanh Mộc kia ở mi tâm hắn chớp động, thì từng trận sinh cơ bàng bạc khuếch tán ra toàn thân Mạnh Hạo, khiến cho mỗi lần Mạnh Hạo nhắm mắt ngồi xuống, thì cho dù chỉ là trái tim đập thôi, cũng có thể dẫn động đến trình độ sống gợn khắp bốn phía thiên địa.

- Đây chỉ mới là đồ đằng mộc, một đồ đằng trong ngũ hành mà thôi. Vậy mà nó đã làm cho tu vi của ta tiếp cận gần hơn với Nguyên Anh.

Hai mắt Mạnh Hạo nhắm vào rồi mở ra, có tỏa ra những tia sáng lấp lánh.

- Nếu ta có thể đạt được đồ đằng thứ hai trong ngũ hành, như vậy tu vi của ta tuy nói vẫn là Kim Đan đại viên mãn, nhưng trên thực tế, không cần đến mặt nạ huyết sắc, ta cũng có thể cùng với Nguyên Anh sơ kỳ đỉnh cao chiến đấu một trận.

- Thậm chí... Hẳn là ta có thể mượn dùng lực lượng đồ đằng, để triển khai mấy loại thần thông thuật pháp Nguyên Anh của mình.

Sau khi Mạnh Hạo cẩn thận thể hội một chút lực lượng của đồ đằng, trong lòng hắn như chợt hiểu ra.

Cùng lúc đó, trong mấy ngày này, đàn yêu mà Mạnh Hạo đạt được từ chỗ Mặc Phương, cũng được hắn dùng phương thức của mình – lấy Tự Yêu đan để nuôi nấng, khi thì thả ra để cho chúng tự đi kiếm ăn. Trong thời gian ngắn ngủi có mấy ngày, những dị yêu này đều tự có biến hóa, hơn nữa còn bộc lộ ra không ít hung hãn. Chẳng qua cũng vì nguyên nhân thời gian, thì vẫn có sự chênh lệch không nhỏ so với Đại Mao cùng với bốn con Thanh Mộc lang.

Nhưng cứ tiếp tục như vậy, cho dù là chúng nó không bằng năm con Thanh Mộc lang, nhưng cũng sẽ từ từ lột xác, biến hóa, dần dần trở nên cường đại.

Cho đến một buổi trưa của một ngày, Mạnh Hạo đang khoan chân ngồi, bỗng nhiên một tiếng rít gào lay động phía sau núi Ô Đạt bộ, từ đằng xa rầm rầm truyền đến. Theo tiếng gầm gừ quanh quẩn, một con Cự Mãng màu đen to chừng bảy tám trượng, ở giữa không trung hóa thành một đạo cầu vồng màu đen, lao thẳng đến nơi ở của Mạnh Hạo.

Con hắc xà này toàn thân tràn đầy hơi thở cường hãn, cũng có hiện lên ý hung tàn, cái lưỡi rắn thò ra thụt vào thì giống như những hơi thở rối loạn bốn phía. Hơn nữa ở xung quanh thân thể của nó, có cả một lượng lớn mây mù đen giống như đằng vân giá vụ quay cuồng.

Ở trên thân con hắc xà này có một lão già đứng, lão già này trên thân mặc một cái áo bào màu đen, vẻ mặt âm trầm, trong đôi mắt mang theo cao ngạo cùng với ý nhìn người ta bằng nửa con mắt. Lão theo hắc xà tới gần, khi trôi nổi ở giữa không trung, phía trên sân của Mạnh Hạo thì lão già này cúi đầu xuống, trong khoảnh khắc ánh mắt của lão đã rơi vào trên người Mạnh Hạo.

Tu vi của lão già này không cao, chỉ là Kết Đan sơ kỳ, nhưng hết lần này đến lần khác, trên người của lão lại có không ít đồ đằng chi chít. Những đồ đằng này có sẵn những dao động kinh người, bổ xung cho lão già, tán phát ra khí thể giống như khí thể Nguyên Anh.

- Người chính là Mạnh Hạo?

Âm thanh cuồn cuộn vang lên quanh quẩn. Nó không giống tiếng người, mà giống như là tiếng vô số mãnh thú cùng nhau gào thét phát ra. Tiếng gào thét kinh thiên, thanh âm cùng nhau quay cuồng trong tám

phương, khiến cho tâm thần các tu sĩ ở khu vực sau núi này đều bị chấn động, khiến cho gần như tất cả các đệ yêu trong một khắc này, thân thể đều run lên, hình như rất sợ hãi.

- Tư Long cấp bảy, Mặc Tử đại sư.

- Đúng là Mặc Tử đại sư, quả nhiên lão đến tìm Mạnh Hạo.

- Mạnh đại sư chiếm đàn yêu Mặc Phương, việc này cho dù đám người tộc công ra mặt, cũng không có quá nhiều tác dụng. Đây là cuộc cạnh tranh vị trí Tư Long đệ nhất trong Ô Đạt bộ, giữa Mặc Tử đại sư và Mạnh đại sư.

Trong khu vực phía sau núi, khi nhìn thấy thấy lão già cùng hắc xà giữa không trung, lập tức có người nhận ra thân phận của lão già mặc hắc y đó.

Mạnh Hạo khoanh chân ngồi trong sân, hắt từ từ mở mắt ra, vẻ mặt lạnh lùng, thản nhiên, ngẩng đầu nhìn thoáng qua lão già mặc hắc y cùng con hắc xà kia.

Đó chỉ là một ánh mắt nhìn bình thường, không có sự sắc bén kinh người, cũng không có lời nói kinh thiên động địa. Nhưng chỉ là ánh mắt này đảo qua, lập tức khiến con hắc xà vốn hung tàn cuồng ngạo kia, trong khoảnh khắc gặp ánh mắt Mạnh Hạo, cả thân mình mạnh mẽ run lên.

Đơn giản là trong tâm thần của nó, giờ phút này đang nổi lên một trận sóng to gió lớn. Cái liếc mắt nhìn thì như tùy ý của Mạnh Hạo, lão già mặc hắc y kia thì không nhìn ra nhiều manh mối, nhưng con hắc xà này, thân là đệ yêu thì thân thể lại lập tức run lên. Ở bên trong nó, tâm thần nổ vang, từ thân thể đến linh hồn nhất tề xuất hiện nỗi sợ hãi và kính nể, trước nay chưa từng có.

Dường như là sự nghiền ép trên phương diện sinh mệnh, một loại kính sợ giống như đến từ nơi sâu thẳm trong linh hồn nó. Cho dù là huyết mạch viễn cổ tang thương của tổ tiên nó, gặp phải người trước mắt cũng phải run lên sợ hãi. Giống như trên thân người này có một cỗ hơi thở không thể nào hình dung được, có thể làm cho nó phải kính nể như trời.

Một luồng mục quang, một tiếng gào thét bén nhọn thê lương, thân thể con hắc xà này trong khoảnh khắc liền thoái lui. Mặc cho vẻ mặt lão già mặc hắc y trên thân nó biến hóa, trấn an thế nào, đều không thể làm cho con hắc xà này bình phục trở lại được.

Cũng may Mạnh Hạo chỉ nhìn thoáng qua, liền thu hồi ánh mắt trở về, vì thế nên con hắc xà mới có thể miễn cưỡng chống đỡ. Nếu Mạnh Hạo nhìn nó thời gian dài hơn, con rắn này nhất định sẽ phải từ trên không trung rơi xuống.

Một màn này, người ngoài không nhìn ra cái gì, nhưng tâm thần Mặc Tử cũng chấn động mạnh một cái, suýt nữa thì cắn vào lưỡi, mở to mắt. Hôm nay lão vốn muốn hùng hổ trừng phạt Mạnh Hạo này, còn có cả ý niệm thu hồi đàn yêu trong đầu cũng thay đổi trong nháy mắt.

- Chết tiệt, chẳng trách đám người tộc công cùng với đại trưởng lão thấy ta tới đây cũng không ngăn cản, thì ra bọn họ sớm đã nhìn ra người này chính là Tư Long cấp cao.

- Rốt cuộc hắn là Tư Long cấp mấy?

Sắc mặt Mặc Tử biến hóa, ở giữa không trung nhìn Mạnh Hạo chăm chăm, trong nháy mắt trong đầu lão hiện lên thật nhiều suy nghĩ.

- Người có việc gì?

Mạnh Hạo thản nhiên cất tiếng hỏi, giọng nói bình tĩnh, hai mắt của hắn lạnh lùng nhìn về phía Tư Long cấp bảy - Mặc Tử đang ở giữa không trung. Đối với đám đồ đảng chỉ chút trên thân người này, Mạnh Hạo nổi lên rất nhiều hứng thú.

- Lão phu là Mặc Tử, Mạnh đạo hữu, khuyến tử học nghệ không tinh, đàn yêu tâm huyết sưu tầm nửa đời, bị người đoạt mất. Việc này người nói thế nào?

- Nhưng mà, nể mặt ta và người đều là Tư Long, một thangs au, chính là ngày năm đại bộ lạc Ô Thần tế bái tổ tiên. Đến lúc đó, để lấy được danh ngạch thứ tự bước vào tổ địa, sẽ tiến hành một hồi tỷ thí giữa năm đại bộ lạc.

- Đến ngày tỷ thí, lão phu muốn biết một chút về bí thuật Tư Long của Mạnh đạo hữu.

Mặc Tử nhất thời đắn đo, không thể nắm bắt rõ được cấp bậc Tư Long của Mạnh Hạo, nhưng lão đã đến đây tự nhiên không thể vội vàng rời đi. Giờ phút này sau khi kiên trì nói ra những lời này, lão xoay người hóa thành một đạo cầu vồng, trong nháy mắt đã mang theo hắc xà rời đi.

629. Chương 625: Sư Tôn Ta Là Cổ Lạp.

- Nhất định phải biết rõ người này là Tư Long cấp mấy, không thể làm việc lỗ mãng. Vừa lúc mượn cuộc tỷ thí của năm đại bộ lạc, để nhìn xem người này hư thật như thế nào.

Khi Mặc Tử rời đi thì hai mắt chợt lóe lên, trong lòng đã hạ quyết tâm, trong nháy mắt liền đi xa.

Đến nhanh, đi gấp, cảnh tượng này làm cho mọi người ở bốn phía đều sửng sốt.

Mạnh Hạo cũng giật mình một cái, hơi suy nghĩ một chút, liền hiểu được nguyên nhân vì sao vị Tư Long cấp bảy – Mặc Tử kia lại trước sau không đồng nhất như vậy. Mạnh Hạo cười nhạt một tiếng, nhưng hai mắt lại hơi hơi lóe sáng.

- Rốt cục chờ được đến ngày năm đại bộ lạc cúng bái tổ tiên rồi sao ... Cúng bái tổ tiên cần tiến vào thánh địa Ô Thần, đó cũng chính là địa điểm ước định tụ họp cùng mấy người khác.

- Nhưng mà đồ đồ đảng đảng của ta đã thu hoạch được, bây giờ có tiến vào thánh địa này hay không cũng không có liên quan gì nhiều. Vả lại Ô Đạt bộ này đối với ta cũng không tệ lắm.

Mạnh Hạo trầm ngâm một lát, một lần nữa nhắm mắt lại, tiếp tục đi sâu vào trình tự nghiên cứu đồ đồ đảng đảng trên người hắn.

Sáng sớm ngày thứ hai, trời mới tờ mờ sáng Mạnh Hạo đã tỉnh dậy từ trong nhập định, hắn nhìn thoáng qua đàn yêu đang yên tĩnh. Hơn mười con dị yêu này giờ phút này đã chia làm ba bộ phận, một bộ phận lấy Đại Mao làm đầu, nhóm Thanh Mộc lang.

Một bộ phận khác là con dơi màu đen cùng đàn Thanh Mộc bức. Về mặt số lượng tuy đàn Thanh Mộc lang nhiều hơn chúng nó một ít, nhưng trong Thanh Mộc bức lại có nhiều con cấp bậc cao. Đôi bên không tính là thế lực ngang nhau, nhưng vẫn có giới hạn rõ ràng, không lai vãng, còn có chút địch ý.

Bộ phận thứ ba còn lại là Thanh Mộc xà, số lượng của chúng không nhiều lắm, ở vào khoảng giữa của Thanh Mộc lang và Thanh Mộc bức. Xét về phương diện thực lực cá thể thì thua xa hai nhóm kia, nên bọn này thuộc loại cuối cùng, trong ngày thường đối với Đại Mao cùng với Hắc Bức đều tràn đầy bộ dạng kính sợ.

Ngắm nhìn ba nhóm dị yêu này, sau một lát trầm ngâm, Mạnh Hạo đứng dậy, nhoáng lên một cái đi ra khỏi sân. Ở phía sau hắn, Đại Mao ngẩng đầu nhòm dậy đi theo, đàn Thanh Mộc lang đều theo sát ở phía sau. Hai mắt Hắc Bức chợt lóe lên, nó cũng đồng thời bay vọt lên, mang theo đàn Thanh Mộc bức trên không trung gào thét mà đi.

Cuối cùng mới đến Thanh Mộc xà, một đám dị yêu đi theo Mạnh Hạo, tất cả dần dần đi về phía sau núi. Dọc theo đường đi, những người của Ô Đạt bộ phàm là gặp Mạnh Hạo, sau khi nhìn thấy Mạnh Hạo, trên mặt đều lộ ra vẻ kính sợ, cúi đầu né tránh.

Sau khi ra khỏi Ô Đạt bộ, ở trong nơi bốn phía là núi rừng, Mạnh Hạo giống như lúc trước, cho bảy dị yêu này tản ra, để chúng nó tự mình kiếm ăn. Còn hắn lại khoan chân ngồi dưới một cây đại thụ, đả tọa.

Đại Mao không rời đi mà ghé vào bên người Mạnh Hạo, nhìn thì có vẻ như lưỡi nhấc, nhưng trên thực tế trong mắt đã có một chút cảnh giác, lạnh lùng nhìn khắp bốn phía.

Trong hơn nửa năm Mạnh Hạo đi vào Ô Đạt bộ, hắn thường xuyên mang theo mấy con Thanh Mộc lang ra ngoài, những lần đó Đại Mao đều không rời khỏi bên người Mạnh Hạo một bước, cho dù là kiếm ăn cũng là do mấy con Thanh Mộc lang khác mang về. Trừ khi Mạnh Hạo yêu cầu, nếu không thì nó rất ít khi rời đi.

Đến nay cho dù là đàn yêu đã lớn mạnh, nhưng Đại Mao vẫn như thế.

Mạnh Hạo vuốt ve cái đầu Đại Mao một chút, hần nghĩ tới ngao khuyến, tâm thần chìm vào trong mặt nạ huyết sắc, cảm thụ được ngao khuyến ngủ say, Mạnh Hạo than nhẹ một tiếng.

- Không biết khi nào thì nó mới có thể thức tỉnh.

Mạnh Hạo thu hồi linh thức nhìn núi rừng chung quanh, giờ phút này đã có gió thổi tới, làm cho núi rừng phát ra thanh âm sần sật.

Phóng mắt nhìn đi, giống như là ở Nam Vực, nhưng trong cảm giác thì nơi này xa lạ, nơi này không phải là quê hương.

- Sau khi rời đi khỏi Mặc Thổ, có lẽ lực quá nhiều Quý gia tìm kiếm của tiên phù đã sớm biến mất. Kế tiếp ... ta muốn chuẩn bị thật tốt, Quý gia có thể tùy thời mà đến.

- Nhưng mà cho dù không có lực lượng tiên phù của Mặc Thổ, thì ở bên cạnh ta cũng có đầy đủ lực lượng tiên phù, có thể gây nhiễu một chút.

Mạnh Hạo đang nhìn bầu trời, trước khi rời khỏi Mặc Thổ trong đáy lòng hắn đã nghĩ đến mấy vấn đề này. Giờ phút này đã hơn nửa năm trôi qua, vẫn còn không nhìn thấy người của Quý gia, làm cho Mạnh Hạo lơ mơ đoán được, tờ giấy tiên phù và cảm ngộ tiên phù mà hắn đạt được, đã có tác dụng nhất định, ngăn cản các phương tiện tìm kiếm của Quý gia.

- Quý gia.

Trong mắt Mạnh Hạo lộ ra những tia sáng lạnh lùng.

- Sớm muộn gì cũng có một ngày Ta sẽ cường đại, cho Quý gia các người ngưỡng mộ.

Mạnh Hạo hít sâu vào một cái, trong mắt lộ ra vẻ chấp nhất.

Đúng lúc này, tâm thần của Mạnh Hạo bỗng nhiên kích động, hắn quay đầu nhìn về phía xa xa, bên tai hắn đang có một thanh âm cao ngạo, lơ mơ từ phiến rừng này truyền ra phía ngoài.

- Ta bất kể cái con Thiết Ô Xà này có phải là các người phát hiện trước hay không. Sư phụ ta là Tư Long cấp bảy - Cổ Lạp, các người có dám cùng ta tranh đoạt không?

Chỗ núi rừng Mạnh Hạo đang ở đó cũng không gần Ô Đạt bộ lắm mà cũng hơi xa một chút. Nó bị vây ở bên trong núi non vô tận, nếu theo thói quen của Mạnh Hạo, hắn sẽ dẫn theo đàn yêu dần dần đi đến chỗ sâu ở bên trong, hôm nay vừa mới đến nơi, còn chưa kịp tiến lên phía trước đã nghe thấy những thanh âm này.

Nếu là những ngày thường, Mạnh Hạo rất ít gặp những người khác, đại đa số thời điểm đều là ở một mình. Giờ phút này nghe được những câu nói như thế linh thức Mạnh Hạo tản ra, nhìn sang.

Cùng với chỗ Mạnh Hạo đang đứng, cách một khu vực núi rừng không lớn lắm, có bảy tám người tộc Ô Đạt bộ về mặt tức giận, đang đối diện với ba người về mặt kiêu ngạo, nếu từ trên quần áo mà xem, thì đây là người của Ô Bình bộ.

Ba người của tộc Ô Bình bộ, trong đó có một thanh niên, bộ dạng tu vi ước chừng Trúc Cơ sơ kỳ, còn hai người kia tuổi hơi lớn hơn một chút. Giờ phút này, ba người đó đang lộ ra nụ cười lạnh lùng mang theo vẻ khinh miệt, nhìn về phía những người của Ô Đạt bộ.

Trong đám người Ô Đạt bộ này rõ ràng có Ô Trần cùng với Ô Linh, Ô Hải cũng ở trong đó, còn mấy người khác Mạnh Hạo cũng đều quen mặt. Bọn họ đều là đám người nổi bật trong thế hệ trẻ tuổi của Ô Đạt bộ.

Ở bên cạnh của bọn họ đều có dị yêu, giờ phút này những dị yêu này đều lộ ra những tia sáng hung dữ, gắt gao nhìn chăm chăm về phía ba người Ô Bình bộ.

Ở giữa đôi bên có một cái lưới lóe lên u quang, lúc này trong lưới có một con rắn nhỏ toàn thân màu đen thui. Con rắn này nằm trong lưới, vẫn hôn mê không nhúc nhích.

- Con Thiết Ô xà này là do chúng ta phát hiện ra, hơn nữa chúng ta đã bỏ ra một số đại giới mới có thể bắt được nó. Các người dựa vào cái gì mà cướp đoạt!

Ô Linh cắn răng mở miệng, lớn tiếng nói.

630. Chương 626: Sư Tôn Ta Là Cổ Lạp. (2)

Người thanh niên tộc Ô Bình bộ kia cười lạnh một tiếng, cũng không thèm nhìn đến bảy tám người tộc Ô Đạt bộ, gã trực tiếp đi đến chỗ cái lưới đen, tay phải nâng lên một trảo, đang muốn cầm lấy cái lưới đen này thì thấy Ô Linh cắn răng một cái, tay phải nâng lên, bấm tay niệm thần chú. Một con Thanh Mộc lang bên người nàng lập tức mạnh mẽ lao ra, cùng lúc đó ở trên người Ô Linh, ánh sáng đỏ hồng bỗng nhiên chớp động.

Nhưng ngay trong nháy mắt này, trong ánh mắt người thanh niên Ô Bình bộ kia lộ ra vẻ khinh miệt, tay trái vung lên một cái, một cái thi thể sói toàn thân tối đen, còn có chút hư thối bỗng nhiên huyền hóa đi ra. Nó vừa mới xuất hiện liền ngã mặt lên trời găm nhẹ, lao thẳng đến chỗ Ô Linh.

Mọi người tộc Ô Đạt bộ đều biến sắc, tất cả mọi người đều nhất tề ra tay. Một tiếng nổ ầm ầm vang lên, bảy tám người tộc Ô Đạt bộ tất cả đều đồng loạt phun ra máu tươi, rút lui về phía sau.

- Dị yêu cấp sáu.

Ô Hải chưa sót cất tiếng nói.

Sắc mặt Ô Trần tái nhợt, ánh mắt Ô Linh lộ ra sự từng trải, nhưng mấy người bọn họ cũng chỉ có thể trầm mặc. Cái thi thể sói toàn thân hư thối kia giờ phút này, đang lạnh lùng âm hiểm nhìn bọn họ.

- Ô Bình bộ ta cùng với Ô Đạt bộ các người vốn là đồng nguyên, nếu không có lý do đó, hôm nay các người trêu chọc ta cũng không một ai có thể sống sót mà rời đi.

Thanh niên kia ngạo nghễ cất tiếng nói, sau khi khinh miệt nhìn thoáng qua đám người Ô Linh, một tay cầm lấy lưới đen, xoay người đang muốn dẫn hai người kia rời đi. Bỗng nhiên gã quay mạnh đầu lại, liếc mắt nhìn thấy ở một bên, trong rừng sâu, Ngũ Mao giờ phút này gục ở đó, giống như đang xem náo nhiệt.

Tính cách Ngũ Mao rất náo nhiệt, đối với rất nhiều chuyện nó đều có được cái tâm hiếu kỳ rất sâu. Ví dụ như lúc này, khi nó đi qua chỗ này thì nó đã bị cái thi thể sói toàn thân hư thối kia hấp dẫn, không khỏi mở to mắt mà ngắm nhìn.

- Hả?

Người thanh niên kia ánh mắt sáng ngời nhìn về phía Ngũ Mao, trong ánh mắt lập tức lộ ra ý kinh ngạc vui mừng.

- Đây là ... một con sói không tầm thường. Vậy mà lại có thể nhìn thấy một con Thanh Mộc lang như vậy ở chỗ này. Nếu bắt được con Thanh Mộc lang này hiến cho sư tôn, sư tôn chắc chắn sẽ rất cao hứng.

Gã thanh niên cười ha hả. Giờ phút này, hai người bên cạnh gã sau khi thấy được Ngũ Mao, cũng đều lộ ra vẻ vui mừng

Hiển nhiên là thân hình không nhỏ, cùng với bộ dạng thần võ của Ngũ Mao, làm cho bọn họ liếc mắt liền nhìn thấy không tầm thường.

- Ngũ Mao.

Ô Trần giờ phút này sau một chút sửng sốt nhất thời cũng nhìn thấy và nhận ra Ngũ Mao, cùng lúc đó trong lòng gã cảm thấy mừng như điên, lập tức quay đầu nhìn khắp mọi nơi. Tuy không thu hoạch được gì, nhưng có thể nhìn thấy Ngũ Mao, trong lòng Ô Trần cũng lập tức bình tĩnh trở lại.

Sắc mặt Ô Hải cũng vui vẻ, duy chỉ có Ô Linh thì lại có vẻ mặt cực kỳ phức tạp. Giờ phút này mấy người Ô Đạt bộ cũng đều đã nhìn thấy Ngũ Mao. Sau khi nhận ra, cả một đám đều cảm thấy kinh ngạc lẫn vui mừng.

Nghe bọn họ gọi đến tên của mình, Ngũ Mao kinh ngạc quay đầu nhìn bọn họ vài lần, sau đó nó lại thu hồi ánh mắt, tiếp tục mang theo vẻ tò mò, nhìn về phía cái thi thể sói cũng đang ngóng nhìn nó kia.

Trên mặt gã thanh niên lộ ra nụ cười đến hở cả răng, gã không thèm để ý chút nào đến vẻ mặt của người Ô Đạt bộ, khi nhận ra con Thanh Mộc lang này. Trong mắt gã, chỉ cần là vật bản thân nhìn trúng, hơn nữa còn là vật muốn hiến cho sư tôn, như vậy toàn bộ người Ô Bình bộ sẽ đồng ý. Thậm chí phóng mắt nhìn đến vài bộ lạc khác, người có thể tranh giành cùng với sư tôn, cũng chỉ có đến mấy người mà thôi.

- Bắt con sói này lại cho ta...Phải bắt sống.

Lời người thanh niên này vừa nói ra, hai người bên cạnh gã lập tức mạnh mẽ lao ra. Cùng lúc đó cái thi thể sói hư thối kia, trong nháy mắt cũng gào thét mà lao thẳng đến phía Ngũ Mao.

Hơn nữa khi hai người tu sĩ kia lao ra, thì ánh sáng đồ đằng trên toàn thân họ lập lánh, hóa thành một mảnh lưới lớn, bao phủ hướng về phía Ngũ Mao.

Hai mắt Ngũ Mao chớp động lên ánh sáng lạnh lẽo, thân mình trong khoảnh khắc nhoáng lên, tốc độ trực tiếp bùng nổ trong nháy mắt. Nó trực tiếp lao ra, hướng về phía thanh niên kia cắn một miếng, tốc độ của nó cực nhanh, khiến cho người thanh niên này căn bản là phản ứng không kịp nữa, trong phút chốc Ngũ Mao đã xuất hiện ở ngay trước mặt gã. Khi Ngũ Mao sắp sửa cắn xuống một miếng, thì trên người thanh niên này bỗng nhiên phát ra một luồng ánh sáng màu đen.

Luồng ánh sáng màu đen này mạnh mẽ khuếch tán ra, sau khi đụng chạm đến Ngũ Mao, thì Ngũ Mao kêu lên một tiếng thảm thiết, toàn thân lập tức toát ra khí đen, rất nhanh lui về phía sau. Nhưng khi nó lui về phía sau thì đồng thời cái thi thể sói thi hư thối kia, mang theo ánh mắt âm trầm, trong nháy mắt cũng đã tới gần, mở ra một cái mồm to dày đặc răng nanh, cắn thẳng về phía Ngũ Mao.

Đúng lúc này, một tiếng gầm nhẹ từ trong núi rừng truyền ra, một luồng ánh sáng xanh trong khoảnh khắc đã tới gần, trực tiếp đánh vào cái thi thể sói hư thối kia. Cái sói thi này toàn thân chấn động, giống như điều đứt dây lập tức bị bắn tung lên. Thân thể Tứ Mao trong nháy mắt xuất hiện ở bên cạnh Ngũ Mao, hướng về phía ba người Ô Bình bộ, lộ ra những chiếc răng nanh sắc bén, phát ra tiếng gầm nhẹ.

- Ha ha ha, lại có tận hai con, nếu đem bọn nó hiến cho sư tôn, chắc chắn sư tôn sẽ rất vui mừng.

Người thanh niên âm thầm kinh hãi mà cười. Trong nháy mắt vừa mới rồi kia, gã căn bản cũng không kịp phản ứng, nếu không phải là sư tôn cho gã đồ đằng hộ thân, sợ là trong một nháy mắt kia, bản thân gã đã phải đầu thân ở hai nơi rồi. Trong giọng nói của gã, trong mắt của gã, hàn quang chột lóe lên, trong lòng càng thêm thêm muốn Ngũ Mao.

Tay phải gã vung ra phía trước, một cái thủ hoàn màu đen lập tức bay ra, , cái thủ hoàn này phịch một tiếng vỡ vụn ra ở giữa không trung, hóa thành một trận lốc xoáy. Trong vùng lốc xoáy, từng tiếng gào thét trầm thấp truyền ra, trong nháy mắt xuất hiện từng chùm ánh sáng màu đen, ngay sau đó ở xung quanh gã, đã xuất hiện đến hơn hai mươi cái thi thể sói toàn thân hư thối.

- Lên đi cho ta, mặc kệ là chết hay sống, chỉ có hai cái thi thể Thanh Mộc lang này, có nghiền nát cũng không có gì nhiều lắm.

Trong ánh mắt gã thanh niên lộ ra một vẻ tàn nhẫn.

Trong khoảnh khắc chúng nó xuất hiện, một luồng tanh tưởi hư thối trong nháy mắt khuếch trương tản ra, làm cho cả núi rừng, mặt đất trong nháy mắt cũng trở nên tối đen héo rữa. Bảy tám người Ô Đạt bộ sắc mặt đều đại biến.

- Tứ Mao, Ngũ Mao các người chạy mau.

Ô Trần trong lòng lo lắng hơn, lập tức la lớn.

- Muốn chết.

Gã thanh niên cười lạnh, tay phải chỉ ra một ngón, lập tức có bốn con sói thì mạnh mẽ quay đầu lại, nhìn chằm chằm đám người Ô Trần. Trong khoảnh khắc, chúng nó hóa thành những tia sáng đen, lao thẳng đến chỗ bảy tám người Ô Đạt bộ.

631. Chương 627: Thệt....

Đám sói thì còn lại thì lại đem theo vẻ hung tàn, điên cuồng lao về phía Tứ Mao và Ngũ Mao.

Mạnh Hạo nhíu mày nhìn cảnh tượng này, sau khi hừ lạnh một tiếng, Đại Mao bên dưới người hắn mạnh mẽ ngẩng đầu, ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng gầm nhẹ. Tiếng tru đồng loạt vang lên, lập tức âm vang, chấn động núi rừng. Cùng lúc đó, ở bốn phía xung quanh, Nhị Mao, Tam Mao, còn có cả đàn Thanh Mộc lang đều ở đây, trong nháy mắt đều mạnh mẽ lao ra, từ các phương hướng khác nhau, lao thẳng tới nơi Tứ Mao, Ngũ Mao.

Tốc độ cực nhanh, cảnh tượng đó ở trong mắt gã thanh niên kia cùng tộc nhân Ô Đạt bộ cũng chỉ là trong nháy mắt, chung quanh núi rừng từng luồng ánh sáng xanh trong nháy mắt lao ra, liền hóa thành hơn hai mươi con Thanh Mộc lang. Mỗi một con Thanh Mộc lang này đều cực kỳ bất phàm, có chút thần võ, nhất là hai con trong đó thân cao gần ba trượng, toàn thân ánh sáng xanh lóng lánh, hai mắt lộ ra vẻ hung tàn lạnh lẽo, trong khoảnh khắc đã bao vây khu vực này.

Điều khiến cho sắc mặt gã thanh niên này đại biến là, đám sói thì màu đen hư thối đang ở giữa không trung cũng đột nhiên dừng lại, cảm nhận được cảm giác nguy cơ nhìn quanh bốn phía.

- Nhị Mao, Tam Mao.

Ô Trần mừng rỡ, kích động cất tiếng gọi.

Người thanh niên Ô Bình bộ sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, hai tộc nhân bên cạnh gã vẻ mặt cũng đều biến hóa, bọn họ đều nhìn về phía những con Thanh Mộc lang đang tiến đến kia.

- Không nghĩ tới lần này lại có thể có vận khí tốt như thế này, ở đây có nhiều Thanh Mộc lang không tồi, nếu hiền cho sư tôn thì vị trí của ta ở trong lòng sư tôn nhất định sẽ vượt qua nhị sư huynh, cùng với đại sư huynh rồi.

Gã thanh niên kia sắc mặt biến hóa, sau đó lại cười ha hả.

Nhưng ngay sau khi tiếng cười của gã thanh niên này vừa truyền ra, đột nhiên một tiếng gào thét kinh thiên động địa mạnh mẽ từ trong núi rừng truyền ra, quanh quẩn ở tám phương trời cao. Chỉ là một tiếng gào thét này, còn mang theo một loại khí thế kiêu ngạo, cười nhạo núi rừng, khiến cho thân thể tất cả dị yêu ở nơi đây đều run lên, ngay cả tu sĩ Ô Đạt bộ và Ô Bình bộ, cũng đều chấn động tâm thần mãnh liệt.

Cùng lúc đó, một luồng ánh sáng trắng trong một chớp mắt lao ra, tốc độ cực nhanh, chỉ có thể nhìn thấy một đường ánh sáng bạc lóng lánh. Trong chớp mắt khi luồng ánh sáng trắng này đi qua, có bảy tám con sói thì bị nó đụng chạm nổ vang, khi tiếng kêu thê lương thảm thiết truyền ra, thì mấy con sói thì nhất thời bị nổ tung hủy diệt. Trong một mảnh sương mù đen hư thối khuếch tán, luồng ánh sáng trắng kinh thiên động địa này ở giữa không trung, hóa thành một con sói màu trắng, mang theo một vẻ tư thái cao quý, từ trên cao nhìn xuống mặt đất.

Con sói màu trắng này cũng không phải là lớn lắm, thậm chí còn có một chút gầy yếu. Nhưng khi nó xuất hiện, tất cả các con Thanh Mộc lang bốn phía, toàn bộ đều nằm sấp xuống, lộ ra một vẻ thần phục.

Con sói trắng kia ngẩng mặt lên trời, phát ra một tiếng sói tru, theo tiếng huýt gió của nó, tất cả các con Thanh Mộc lang khác cũng đều cất lên tiếng sói tru. Trong một khoảng thời gian ngắn, tất cả tiếng huýt gió của cả bảy sói dung hợp cùng một chỗ, kinh thiên động địa, ầm ầm oanh động tám phương. Thậm chí làm cho cả vùng núi rừng đều run lên, đám sói thì này thân thể cũng đều run lên, trong ánh mắt vô thần, dường như cũng lộ ra một chút kính sợ cùng thần phục.

- Bạch lang Vương.

Giờ phút này, toàn bộ tu sĩ chứng kiến cảnh này, đầu óc nháy mắt nổ tung, tất cả đều hiện lên một tên gọi. Bạch lang Vương!

Sắc mặt gã thanh niên biến hóa, hơi thở dồn dập, thân thể gã lui lại vài bước nhìn con Bạch lang Vương giữa không trung. Trong mắt của gã liền lộ ra vẻ tham lam trước nay chưa từng có.

- Bạch lang Vương, nơi đây lại có cả Bạch lang Vương, nếu sư tôn biết được việc này chắc chắn sẽ vui sướng đến cực điểm. Mặc kệ Bạch lang Vương này trước đây thuộc về ai, từ giờ trở đi nó phải thuộc về ta.

Gã thanh niên ngửa mặt lên trời rống to, tay phải nhấc lên, trong tay gã xuất hiện một miếng ngọc giản, bị gã nắm chặt lấy, dùng tốc độ nhanh nhất, đem việc nơi đây thông tri tới sư tôn Cổ Lạp của gã.

Linh thức Mạnh Hạo thấy cảnh tượng như vậy, hừ lạnh một tiếng, trực tiếp cất bước đi thẳng về phía trước.

Ở trong khoảnh khắc miếng ngọc giản bị gã thanh niên bóp nát, trong một mảnh sơn mạch cách khu vực này một chút, có hai ngọn núi dường như muốn xông thẳng lên trời, sừng sững cả vùng đất. Ở xa nhìn lại, giống như hai thanh pháp binh sắc bén, cảm giác chấn nhiếp đánh sâu vào cảm quan của mọi người.

Mỗi khi đến giữa trưa, khi dương khí nồng đậm nhất, thì hai ngọn núi này sẽ phát ra những tia sáng màu bạc. Những tia sáng này giống như thể khai thiên tích địa, vờn quanh bốn phía, tạo ra từng trận sóng gợn quanh quần.

Nơi này chính là Ô Bình bộ trong năm đại bộ lạc Ô Thần.

Giờ này khắc này, tại trong ngọn núi thứ hai của Ô Bình bộ, ở một vách núi có một tảng đá xanh, đang có bảy tám người Ô Bình bộ mỉm cười, mang theo vẻ cung kính nhìn về phía một nam tử trung niên đang đứng ở chính giữa, vui vẻ chuyện trò.

Người nam tử trung niên này toàn thân mặc hắc bào, tướng mạo cũng không tầm thường, trong hai mắt như có ẩn chứa tinh thần, nếu cẩn thận nhìn thì đều cảm nhận được sự sắc bén trong đôi mắt đó, khiến cho y giống như là nặng gắt, bất tri bất giác trở thành người được mọi người chú ý.

- ... Phương pháp của Tư Long vốn là như thế, nếu muốn làm cho đạo Tư Long của bản thân có thể trường tồn, và lại tất cả các phương diện đều tinh tiến, như vậy không có gì hơn là xuất phát từ huyết nhục bản thân, tìm kiếm đáp án trên cốt cách cùng với huyết mạch.

Cổ Lạp thần nhiên cất tiếng nói, nụ cười hiện lên ở trên nét mặt, nhưng lại không làm cho người ta có cảm giác xuân phong phơi phới, ngược lại nó lại có một loại kiêu ngạo cao cao tại thượng, Chỉ là ở sâu trong mắt của y, cất giấu một tia cảm khái.

Những tộc nhân Ô Bình bộ ở bốn phía, phần lớn đều là những người nổi bật trong bộ lạc, tu vi đều là Kết Đan, giờ phút này cả đám đều như đang tập trung suy nghĩ.

- Cổ đại sư không hổ là Tư Long cấp bảy, những lời nói này chúng ta đều là lần đầu tiên được nghe, nhưng cẩn thận ngẫm lại, thì cực kỳ có lý.

- Đúng vậy xem ra Cổ đại sư đã tìm ra đạo Tư Long chân chính của bản thân, tương lai liền trở thành bất khả hạn lượng. Khi đó phóng mắt khắp năm bộ của Ô Thần, có thể ở trên bí pháp Tư Long, cùng Cổ đại sư quyết tranh hơn thua, chỉ sợ là vô cùng hiếm có.

Những lời này đều có ý tôn cao người nam tử trung niên đó, mà đây chính là Cổ Lạp sau khi bị truyền tông đưa đến khu vực này, đã mất đi liên hệ với Mạnh Hạo. Lúc trước khi Mạnh Hạo cùng với mấy lão quái Nguyên Anh khác thương nghị việc có liên quan đến năm bộ Ô Thần, thì Cổ Lạp bị Mạnh Hạo chụp hôn mê bất tỉnh, không biết việc đó. Việc duy nhất y còn biết đó chính là, bản thân sau khi tỉnh dậy, vậy mà lại về tới Tây Mạc.

632. Chương 628: Thịt.... (2)

Điểm quan trọng nhất là y phát hiện, bên người đã không có bóng dáng sát tinh làm cho y ban ngày sợ hãi, ban đêm trong cơn ác mộng, cũng hoảng sợ mơ thấy kia nữa. Phát hiện này làm cho Cổ Lạp lúc ấy cũng sợ hãi, nhưng rất nhanh liền không dám tin tưởng, cẩn thận tìm kiếm mọi nơi, lại chỉ tìm được man cụt nhân đã hôn mê ngủ rất say.

Cho đến khi Cổ Lạp rút cuộc đã xác thực được bốn phía không có bóng dáng Mạnh Hạo, thân thể của y run lên, ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng gào thét kinh thiên động địa.

Y nghĩ đến đoạn ngày bản thân gặp phải sự tra tấn, ngược đãi phi nhân tính kia, nghĩ đến huyết nhục trên người không biết bị nghiền cứu bao nhiêu lần. Trong tiếng gào thét, nước mắt của Cổ Lạp chảy xuống.

Đó là nước mắt hạnh phúc vì sống sót sau tai nạn. Hơn nữa y còn phát hiện, đẳng cấp Tư Long của mình cũng trong lúc vô tình lên đến cấp bảy.

Y cho rằng, đó là trời cao cảm động vì những nỗ lực của y, khiến cho ... sát tinh chết tiệt kia không biết vì sao lương tâm thức tỉnh, rốt cục thả mình đi. Vì thế y mang theo man cụt nhân đi ra khỏi núi rừng, nhiều lần biến chuyển, nay y đã trở thành Tư Long thanh danh hiển hách tại Ô Bình bộ này.

Nhìn những tộc nhân Ô Bình bộ ở bốn phía lần lượt lên tiếng, Cổ Lạp cười ngạo nghễ, đang muốn nói cái gì đó, bỗng nhiên vẻ mặt y khẽ động, tay phải nâng lên vỗ túi trữ vật. Ngay sau đó, trong tay y xuất hiện một miếng ngọc giản, khoanh khắc khi ngọc giản được lấy ra, thì nằm trên tay y vang lên tiếng ken két. Ánh mắt mọi người xung quanh lập tức nhìn lại, đều thấy được ngọc giản vỡ vụn.

- Hả?

Trong mắt Cổ Lạp chợt lóe lên hào quang.

- Là ba đồ nhi của Cổ mỗ ở bên ngoài gặp phiền toái.

Cổ Lạp thần nhiên cất tiếng nói, tay phải nắm lấy ngọc giản bóp nát hoàn toàn, sau đó vung mạnh về phía trước. Những mảnh ngọc giản vỡ lập tức phát ra ánh sáng nhu hòa, đã hình thành một hình ảnh như ẩn như hiện. Trong tấm hình chính là khoanh khắc Đại Mao lao ra, hiển lộ ra phong thái Bạch lang Vương.

Trong nháy mắt khi nhìn thấy hình ảnh này, đám tộc nhân Ô Bình bộ ở bốn phía hai mắt mạnh mẽ sáng choang lên, Cổ Lạp cũng mở to đôi mắt nhìn chăm chăm vào Đại Mao trong tấm hình, sau đó thì phát ra tiếng cười ha hả.

- Ba đồ nhi của Cổ mỗ này, ngày thường là khôn khéo nhất, cũng là hạng người kiệt xuất trong Ô Bình bộ. Không tệ, không tệ, bọn chúng đã tìm cho Cổ mỗ một con Lang Vương.

Cổ Lạp cười ha hả, thân hình bỗng nhiên vọt lên không. Giờ phút này những tộc nhân Ô Bình bộ ở bốn phía, cũng lần lượt nhất tề bay lên trong tiếng cười.

- Chúc mừng Cổ đại sư có thể thu được một con đệ yêu Lang Vương như thế này.

- Nhưng mà Lang Vương này là Thanh Mộc lang, có liên quan gì đến Ô Đạt bộ hay không?

- Coi như là có liên quan thì cũng có làm sao, vật mà Cổ đại sư coi trọng, cho dù là Mặc Tử của Ô Đạt bộ cũng chỉ có thể cúi đầu.

Tại bốn phía, trong tiếng người cười nói, Cổ Lạp cười ha hả ngẩng cao đầu, vẻ mặt rất là ngạo nghễ.

- Cổ mỗ cũng sẽ cũng sẽ không lấy không con thú này, nếu con Lang Vương này có chủ Cổ mỗ sẽ bồi thường, thậm chí nếu tư chất tốt, Cổ mỗ cũng có thể thu làm đệ tử.

Tay áo Cổ Lạp vung lên, đi về phía giữa không trung.

Đám người tộc nhân Ô Bình bộ ở bốn phía đều lộ ra ý tán thưởng, vây quanh Cổ Lạp cùng nhau bay lên, hướng về phía phía ngọc giản truyền đến, hóa thành mấy đạo cầu vồng gào thét mà đi.

Cùng lúc đó, ở trong khu rừng, Mạnh Hạo cất bước đi đến, sau khi Bạch lang Vương lấy tư thái kinh người xuất hiện, gã thanh niên Ô Bình bộ - tam đệ tử của Cổ Lạp đại sư kia liền bóp nát ngọc giản. Tiếp đó, gã

tìm kiếm trong quần áo của mình, lấy ra một tảng đá màu đen ở trước ngực, kéo mạnh xuống, sau đó ném về phía trước.

- Thịnh Yêu Tôn Giao Long.

Ánh mắt gã thanh niên lộ ra vẻ cuồng nhiệt, trong lúc nói, gã cắn đầu lưỡi, phun ra một ngụm máu tươi lớn. cùng lúc đó, hai tộc nhân khác bên cạnh gã, cũng tự phun ra máu tươi. Máu của ba người ở giữa không trung, thì bị tảng đá kia hấp thu một cách quỷ dị.

- Phịch!!!

Một tiếng nổ bùng, tảng đá kia hóa thành một mảnh sóng gợn khuếch tán, ngay sau đó, ở trong làn sóng gợn này, truyền ra một tiếng rít gào kinh thiên.

Ở bên trong tiếng rít gào này có một con giao long mạnh mẽ lao ra. Thân thể con giao long này lớn đến vài chục trượng, khi nó xuất hiện thì núi rừng chấn động, kinh thiên động địa, một cỗ uy áp mệnh mông trong phút chốc khuếch trương tản ra.

Con giao long này cũng không phải là hoàn chỉnh, trên người nhiều chỗ bị hư thối, thậm chí có chỗ còn có thể nhìn thấy cả xương cốt. Một cỗ hương vị mục nát, theo sự xuất hiện của nó tràn ngập tám phương.

- Thịnh Yêu Tôn, diệt chúng sinh.

Hai mắt gã thanh niên kia phát ra ánh sáng càng cuồng nhiệt hơn. Đây là dị yêu bảo mệnh mà sư tôn ban cho gã, dị yêu này không phải là cấp sáu mà là cấp bảy, thực lực của nó rất mạnh. Trong suy nghĩ của gã, chỉ cần con yêu tôn này xuất hiện, bản thân gã cũng có thể chấm dứt trận chiến này, trước khi sư tôn đến đây.

- Đây là ... cấp bảy.

- Trên người gã làm sao lại có thể có dị yêu cấp bảy!!! Điều đó là không có khả năng!!!!

Đám người tộc nhân Ô Đạt bộ giờ phút này sắc mặt hoàn toàn biến đổi, lộ ra vẻ mặt không thể tin được. Cho dù là Mặc Phương trong bộ lạc, trên người cũng không thể có dị yêu cấp bảy, vì loại dị yêu trình độ này, người khác rất khó mà khống chế được.

- Sư tôn của ta là Cổ Lạp đại sư, ở trong mắt lão nhân gia, không có gì là không có khả năng!

Gã thanh niên cười to, phát tay một cái. Con giao long kia ngửa cổ lên trời rống lên một tiếng, lao thẳng về phía Đại Mao.

Mạnh Hạo đi ở trong rừng, linh thức của hắn tản ra, liền thấy được cảnh tượng này, trên mặt hắn lộ ra vẻ cổ quái. Từ khi con sói thi đầu tiên xuất hiện, thì Mạnh Hạo đã có chút kinh ngạc. Dị yêu của Cổ Lạp cũng có chút không giống bình thường.

Cho đến lúc con giao long này xuất hiện, Mạnh Hạo lập tức nhận ra, đây rõ ràng là con giao long bị hắn chém chết lúc trước, rồi ném thi thể cho Cổ Lạp, để làm thức ăn nuôi nấng man cự nhân.

Khi linh thức Mạnh Hạo đảo qua thì Đại Mao gầm nhẹ lên một tiếng. Trong khoảnh khắc toàn thân bạch quang lóng lánh, thân mình nó nhoáng lên một cái, hóa thành một luồng ánh sáng trắng bay thẳng đến chỗ con giao long kia. Lúc này đàn Thanh Mộc lang bốn phía cùng với đám sói thi hư thối, cũng trong một cái chớp mắt, triển khai một hồi đấu dị yêu sinh tử.

Một tiếng động nổ vang quanh quẩn, tiếng rít gào gầm nhẹ quẩn quanh trong không gian. Cuộc chiến giữa những con Thanh Mộc lang cùng với đám sói thi có vẻ tầm thường, nhưng chiến trường bên Đại Mao và giao long, thì lại nổ vang không ngừng. Đại Mao hung tàn cùng với sinh mệnh vượt qua trình độ lực lượng của bản thân, cho dù giao long là dị yêu cấp bảy, nhưng nhất thời cũng không có cách nào lay động Đại Mao một chút.

633. Chương 629: Thịt.... (3)

Ngược lại nó còn không ngừng bị đánh phải lui lại, cho đến một lát sau, Đại Mao lộ ra vẻ không kiên nhẫn, sau một tiếng gầm nhẹ, thân thể nó lại chấn động mạnh một cái, dùng tốc độ mắt thường cũng nhìn thấy bánh trưởng lên, trong phút chốc liền lớn hơn mười trượng, nhìn qua giống như một tòa núi trắng nhỏ, khí thế cũng theo đó mà không ngừng quật khởi, trong phút chốc trực tiếp ép về phía con giao long kia.

Trong nháy mắt, khí thế ở trên người Đại Mao kinh động tám phương, vừa xông ra giống như gây nên một trận gió lốc màu trắng trong thiên địa. Trong một tiếng rít gào chấn động thiên địa, từ trên trời cao nó trực tiếp xông về phía giao long, dưới lực va chạm mạnh mẽ, tiếng gào thét thê lương từ trong miệng giao long truyền ra. Thân thể nó vốn đã bị tàn phá giờ phút này ầm ầm tan rã, chia năm xẻ bảy, cái đầu giao long trực tiếp bị Đại Mao cắn một miếng. Thân hình Đại Mao nhoáng lên một cái, sau khi xuất hiện giữa không trung, cắn cái đầu giao long một miếng, rồi ngẩng cổ lên trời tru lên một tiếng.

Tiếng huýt gió kinh thiên động địa, tất cả Thanh Mộc lang ở bốn phía đều cất tiếng gầm nhẹ, không ngừng tiếp tục đánh tới. Cũng chỉ là thời gian mấy hơi thở, tất cả những con sói thi ở nơi đây, toàn bộ đều dập nát.

Đám người tộc nhân Ô Đạt bộ đều phấn chấn, Ô Trần thì nắm chặt tay, vẻ mặt rất kích động.

Trái lại, gã thanh niên tộc Ô Bình bộ cùng với hai người ở bên cạnh, giờ phút này sắc mặt đều trắng bệch, theo bản năng lui về phía sau, hơi thở dồn dập. Nhất là gã thanh niên - tam đệ tử của Cổ Lạp đại sư, ánh mắt lại càng lộ ra vẻ không thể tin nổi.

- Đây... Đây là Lang Vương cấp tám.

Hơn nữa ở phía sau, từ bên trong một ngọn núi, một luồng ánh sáng đen trong nháy mắt lao đến. Phía sau luồng ánh sáng này cũng có một mảnh cầu vồng gào thét, trong khoảnh khắc tới gần thì hóa thành một con dơi màu đen, cũng kinh người giống như Đại Mao. Phía sau con dơi này lại còn theo đến không ít Thanh Mộc bức.

Thậm chí bây Thanh Mộc xà, trong những tiếng xào xạc, cũng xuất hiện trong núi rừng xung quanh.

- Đây... Đây là Bức Vương.

Sắc mặt gã thanh niên lại biến hóa, thân mình không ngừng lui về phía sau. Giờ phút này trong ánh mắt gã lộ ra vẻ hoảng sợ, gã không hề nghĩ tới, hôm nay lại trêu chọc vào một đàn yêu đáng sợ như thế.

- Cho dù là có hai Yêu Vương, hôm nay gặp phải ta, các ngươi cũng phải để mạng lại.

Gã thanh niên cắn răng một cái, ánh mắt lộ ra vẻ tàn nhẫn, tay phải gã bỗng nhiên nâng lên, từ trong túi trữ vật lấy ra một khối thịt màu đen.

Trong khoảnh khắc khi khối thịt này được lấy ra, phía xa xa, trong núi rừng có một tiếng rít gào kinh thiên động địa, tiếng vang ầm ầm như muốn xé toang trời cao, mạnh mẽ truyền ra.

- Thịt....

Một tiếng gầm thét này truyền ra, lay động cả trời cao, khiến cho mặt đất khắp nơi đều run lên, núi rừng xung quanh cuồng loạn, như đang có một trận cuồng phong gào thét mà đến, như muốn đem tất cả sinh mệnh cuốn cho tan thành tro bụi.

Hơn nữa ở trong tiếng gào thét này còn tồn tại một cỗ uy áp, cho dù là tu sĩ cũng có thể cảm nhận được nó. Uy áp này trực tiếp làm cho sắc mặt đám người tộc nhân Ô Đạt bộ đại biến, còn có mấy người phun ra máu tươi, hai lỗ tai ù ù.

Ở nơi đó trên thân Đại Mao, một thân lông trắng cũng dựng đứng lên, trên người lộ ra một cảm giác cảnh giác trước nay chưa từng có, hai mắt nó một mảnh băng hàn. Giờ phút này nó dường như đã không còn có một cảm xúc xao động nào nữa, thứ còn lại chỉ có một cỗ sát cơ.

Nó hơi hơi cúi đầu, phát ra từng trận thanh âm uy hiếp, thanh âm này cũng không lớn, đó là bản năng của nó.

Ở bên cạnh còn có con dơi màu đen, vẻ mặt con dơi này cũng ngưng trọng giống như thế, gắt gao nhìn chăm chăm về phía truyền đến tiếng rít gào xa xa. Trong hai mắt u quanh lông lánh, cái mồm nó từ từ há ra, lộ ra những chiếc răng nanh sắc bén.

Dị yêu ở nơi đây chỉ có bọn chúng là có được bộ dáng như thế. Về phần những con dị yêu khác, đều lạnh run ở bên trong tiếng rít gào, cả một đám nằm sấp trên mặt đất, giống như bị trấn áp, không dám hoạt động một chút nào.

Cho dù là bọn Nhị Mao, giờ phút này chúng nó cũng chỉ miễn cưỡng ngẩng đầu, ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ, cùng giãy dụa, phát ra từng tiếng rít gào, gầm gừ nhẹ nhẹ.

Còn gã thanh niên kia cùng với hai người tộc Ô Bình bộ ở bên cạnh, sắc mặt cũng đều biến hóa, thân thể bị chấn động run lên. Tay gã thanh niên cầm khối thịt màu đen run rẩy, suýt nữa thì đem vật cầm trong tay trực tiếp ném đi.

- Các người chết chắc rồi, hiện tại ai cũng không thể cứu được nhóm các người.

Tại trong tiếng rít gào của núi rừng phía xa, thì Mạnh Hạo đi ra khỏi khu rừng, thân ảnh của hắn hiển lộ ra trước mặt mọi người.

- Mạnh đại sư.

- Là Mạnh đại sư.

- Bái kiến Mạnh đại sư.

Đám người tộc nhân Ô Đạt bộ, trong nháy mắt nhìn thấy Mạnh Hạo, giống như là thấy được người thân của mình, lập tức kích động, đồng loạt bái kiến.

Nhất là Ô Trần, gã là người đầu tiên nhìn thấy Mạnh Hạo, giờ phút này vẻ mặt gã cực kỳ kích động. Đối với Mạnh Hạo, gã đã không còn là cung kính đơn thuần, mà là gần như cuồng nhiệt.

Trong lòng Ô Hải cũng nhẹ nhàng thở ra một hơi thật dài, còn lại Ô Linh ở bên cạnh sắc mặt có chút phức tạp, nhưng cũng theo bản năng cúi đầu.

Mạnh Hạo mỉm cười hướng về phía mọi người gật gật đầu, ánh mắt đảo qua nhìn về phía núi rừng xa xa, cảm thụ được mặt đất chấn động, trên mặt hắn dần dần lộ ra một nụ cười. Không cần cho linh thức xem xét, hắn cũng có thể cảm nhận được, giờ phút này ở trong núi rừng phía xa, đang có một man cự nhân nện bước đi nhanh, có lẽ trong miệng còn đang chảy nước miếng, chạy nhanh về chỗ này.

Trong khoảnh khắc Mạnh Hạo xuất hiện, tất cả dị yêu ở nơi đây, chỉ sau một cái chớp mắt, dường như đã không còn có bất kỳ một uy áp gì, tất cả đều đứng lên trên mặt đất, khôi phục dáng vẻ thần võ. Về mặt Nhị Mao lại càng lộ ra sự thân thiết, nó chạy nhanh về hướng Mạnh Hạo, trong nháy mắt toàn bộ đàn yêu đều xúm lại, vờn xung quanh Mạnh Hạo.

Thân hình Đại Mao cũng nhoáng lên một cái, phóng nhanh về tới bên người Mạnh Hạo. Giờ phút này bộ dạng của nó không còn vẻ hung tàn như lúc trước, mà trở nên thành thật khéo léo biết điều.

Con dơi màu đen chần chờ một chút, sau một cái lóe lên, cũng bay lại bên người Mạnh Hạo. Đôi mắt âm lãnh của nó nhìn về phía núi rừng xa xa.

- Mạnh đại sư? Ô Đạt bộ các người có thêm một Mạnh đại sư từ khi nào?

Tam đệ tử của Cổ Lạp, người thanh niên đang cầm khối thịt màu đen trong tay, giờ phút này kiêu căng, ngạo mạn, khinh miệt cất tiếng hỏi.

- Nói như vậy đàn yêu này là của người, sư tôn ta là Tư Long cấp bảy - Cổ Lạp đại sư của Ô Bình bộ. Nếu người thông minh, lập tức đem đàn yêu này chấp tay đưa lên. Nếu không nghe lời, không cần phải nói tới sư tôn của ta đang trên đường, mà chỉ cần man cự nhân sấp đến kia, cũng có thể trong nháy mắt dẫm nát toàn bộ bọn các người.

Gã thanh niên ngạo nghễ cất tiếng nói.

634. Chương 630: Sư Tôn Cứu Ta.

Trong khoảnh khắc khi lời nói của gã truyền ra, mặt đất oanh động lên một tiếng, tiếng gầm gừ từ trong núi rừng phía xa truyền về càng gần hơn.

- Thịt...Thịt.

Thanh âm kinh thiên, giống như lôi đình, lan ra bốn phía, làm cho sắc mặt nhóm người Ô Đạt bộ đại biến. Giờ phút này mặt đất lại tiếp tục chấn động, đàn yêu bên người Mạnh Hạo, ngoài Đại Mao và con dơi màu đen kia, những dị yêu khác đều phát ra tiếng gầm nhẹ, cảm nhận được nguy hiểm mãnh liệt.

- Đã nghe thấy chưa, đây là tiếng rít gào của man cự nhân đó. Nó là hộ pháp bên người sư tôn của ta, là dị yêu mà lão nhân gia năm đó tự mình thu phục được, dị yêu man cự nhân!

Gã thanh niên tinh thần rung lên, cuồng tiếu lớn giọng.

- Loại man cự nhân này, lấy dị yêu làm thức ăn, trong toàn bộ khu vực Tây Mạc cũng rất hiếm thấy. Trong truyền thuyết chúng rất ít nhận chủ, nhưng sư tôn của ta lại làm được điểm này, làm cho tên man cự nhân này, nghe theo hiệu lệnh của sư tôn.

Mặt đất lại chấn động, tiếng gào thét của man cự nhân càng gần hơn, nhóm người Ô Đạt bộ nhất tề lui về phía sau, đàn yêu cũng gào thét mãnh liệt hơn. Duy chỉ có một mình Mạnh Hạo vẫn đứng nguyên tại chỗ, nhìn về núi rừng phía xa, trên mặt lộ ra vẻ nửa như cười nửa như không.

- Cổ Lạp này cũng là một nhân tài, để cho y nuôi nấng man cự nhân, nhưng sau khi tách ra khỏi ta, y vậy mà lại có thể dùng đồ ăn, dụ dỗ man cự nhân này làm việc cho y.

- Sợ rồi sao, man cự nhân đến đây, các ngươi đều phải chết.

Gã thanh niên ngẩng mặt lên trời cười to, mặt đất lại càng chấn động mạnh hơn, xa xa đã có thể nhìn thấy, ở trong đám rừng núi có một thân ảnh cao đến hơn mười trượng, giống như là một ngọn núi, đang nện bước đi nhanh, vừa đi vừa gào thét.

Thân thể cao lớn, hơi thở dã man, tiếng gào thét kinh người, khí thế không có gì sánh kịp, tại trong một cái chớp mắt này, rõ ràng đến nỗi mọi người nơi đây đều phải nhìn thấy.

- Thịt... Thịt.

Lại là một tiếng gào thét kinh thiên động địa, thanh âm này với khoảng cách gần như vậy phản chấn lại, lập tức hóa thành lôi đình khuếch tán ra tám phương. Cùng lúc đó thân thể của man cự nhân kia mạnh mẽ nhảy dựng lên, từ trong rừng núi lao ra, gào thét phóng thẳng đến nơi này. Khi nó ở giữa không trung thì che cả ánh mặt trời, khiến cho mặt đất như xuất hiện một bóng ma, làm cho đám người tộc nhân Ô Đạt bộ ở nơi đây, một đám đều mở to mắt, vô cùng hoảng sợ. Bọn họ dường như không còn thở, ngơ ngác nhìn lên trên không trung, nhìn man cự nhân kinh thiên động địa kia.

Gã thanh niên tam đệ tử của Cổ Lạp đại sư kia nhìn thì có vẻ như trấn định, nhưng trong đáy lòng cũng rất khẩn trương. Nếu không phải là vạn bất đắc dĩ, và lại sư tôn của gã cũng sắp đến, thì gã tuyệt đối sẽ không triệu hồi man cự nhân này ra.

Đây chính là một dị yêu man cự nhân tảo bạo, bất kể là ai ở trước mặt cũng chỉ là đồ ăn của nó mà thôi. Cho dù là lão nhân gia sư tôn, khi nhìn thấy man cự nhân này thì cũng đều rất khách khí, không ngừng cung cấp cho man cự nhân này thịt để ăn, thậm chí lúc nó ngủ còn phải gác giữ cho nó.

- Man cự nhân tôn quý, bọn họ sẽ là đồ ăn của ngươi.

Gã thanh niên kia thân thể run run, học tư thái của sư phụ gã, hét lớn một tiếng, miếng thịt cầm trong tay trực tiếp ném về hướng Mạnh Hạo.

Cùng lúc đó thân thể của gã cấp tốc lui về phía sau, sắc mặt hai người tộc Ô Bình bộ bên cạnh gã kia, cũng đều tái nhợt, thân thể run lên chạy nhanh ra phía sau.

Thế nhưng vẫn là chậm mất một chút, thân thể man cự nhân kia như một trận gió gào thét mà đến. Nó còn đang tại giữa không trung thì bàn tay to đã đập mạnh vào mặt đất, vươn tay trực tiếp nắm lấy một người Ô Bình bộ bên cạnh gã thanh niên. Trong tiếng kêu thảm thiết của người tộc Ô Bình bộ, man cự nhân ném ngay người kia vào miệng, răng rắc một vài tiếng nhai ngấu nghiến liền nuốt xuống.

- Thịt... Thịt.

Man cự nhân rất to lớn kia ngửa mặt lên trời rống to, trong ánh mắt của nó không có tu sĩ, không có dị yêu, chỉ có miếng thịt đen nho nhỏ kia. Thân mình nó gào thét lao ra, bàn tay to nâng lên muốn cầm lấy khối thịt vô cùng nhỏ bé với nó.

Mắt nhìn thấy người bên cạnh mình bị man cự nhân nuốt sống, trong lòng gã thanh niên cảm thấy hoảng sợ, nhưng giờ phút này chiếm đa số vẫn là một cỗ tàn nhẫn. Nhìn bàn tay to của man cự nhân vươn thẳng đến chỗ Mạnh Hạo, gã thanh niên lập tức cười ha hả, trong tiếng cười kia mang theo một vẻ cuồng ngạo.

- Ta coi trọng dị...

Lời nói truyền ra trong tiếng cười của gã thanh niên này, nhưng không đợi cho gã nói xong, thì gã đột nhiên mở to mắt, lộ ra vẻ không thể tin nổi. Gã trợn mắt há hốc mồm, đầu tiên là mờ mịt, nhưng sau đó là hoảng sợ.

Bởi vì gã nghe được giọng nói của Mạnh Hạo.

- Cả ngày chỉ có biết ăn thịt thôi sao? Còn không qua đây.

Bởi vì gã đã thấy được hành động của Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo bắt lấy khối thịt đen kia, bàn tay to lớn của man cự nhân kia cũng đã sắp tới gần. Nhưng khi lời nói của Mạnh Hạo thốt ra, trong nháy mắt đầu man cự nhân kia ngẩng lên, rồi cả cái thân thể khổng lồ của nó thể mà lại mạnh mẽ run lên.

Dường như giọng nói của Mạnh Hạo đối với nó mà nói giống như là thiên uy, cho dù nó có lại đói, cho dù nó cuồng bạo, nhưng một kiếp này, nó không thể nào quên được thanh âm của Mạnh Hạo.

Vào cái năm ấy, thanh âm của người đó đứng trên đỉnh đầu của nó, dẫn động yêu khí tám phương, hỏi nó có nguyện quy thuận hay không, giờ đây trong một cái chớp mắt, làm cho man cự nhân này phải mở to mắt.

Bàn tay to của nó đưa đến trước mặt Mạnh Hạo ba thước thì mạnh mẽ dừng lại, nó ngơ ngác liếc mắt một cái nhìn Mạnh Hạo, ánh mắt luống cuống, nhưng chỉ trong nháy mắt lại biến mất, hóa thành vẻ sợ hãi cùng với uất ức, rống lớn lên một tiếng.

Đó là sự kinh ngạc lẫn vui mừng sau khi tìm được chủ nhân, ảm ức là vì nửa năm qua, nó thường xuyên ăn không đủ no, buồn bực vì tìm không thấy Mạnh Hạo. Giờ phút này toàn bộ tâm tình đều phát tiết ra theo một tiếng rống to.

- Cầm miệng đi, lại đây!

Mạnh Hạo khiển trách nó.

Tiếng rống to của man cự nhân lập tức im bật, nó lại nhu thuận giống như một con mèo nhỏ, chạy nhanh đến bên người Mạnh Hạo, thậm chí còn không dám lên gần yêu bên người Mạnh Hạo, trực tiếp đứng ở bên người hắn.

Lúc này trên mặt nó còn mang theo vui sướng, biểu cảm này của nó, cùng với bộ dạng nghe lời của nó làm cho tất cả mọi người đứng bốn phía, sau khi nhìn thấy cảnh tượng này thì đầu óc liền biến thành bần nhão. Sự tương phản mãnh liệt trong một khoảng thời gian ngắn, làm cho đầu óc toàn bộ bọn họ đều cảm thấy trống rỗng.

Man cự nhân này lúc trước còn nóng nảy, giờ phút này nhìn lại rõ ràng là rất biết điều, làm sao còn chút vẻ hung tàn nào lúc trước. Bộ dạng này rõ ràng là đáng vẻ vui mừng sau khi thấy chủ nhân.

Thậm chí động tác ngồi cạnh kia, thoát nhìn cũng cực kỳ thuần thực, giống như một đoạn thời gian dài trước đó, ở trước mặt Mạnh Hạo, nó đều là bộ dạng này.

Cảnh tượng này làm cho mọi người trong một khoảnh khắc đều yên tĩnh lại, Ô Trần thì ngơ ngẩn, Ô Hải thì hít vào một hơi thật dài, còn Ô Linh thì hoàn toàn sững sốt.

Gã thanh niên tam đệ tử của Cổ Lạp đại sư kia, thì vô luận như thế nào cũng không thể, đem quái vật nóng nẩy ăn thịt người, ngay đến cả sư tôn cũng phải cẩn thận hầu hạ trong trí nhớ, liên hệ với man cự nhân nhu thuận giống như một con chó lớn ở trước mắt. Đầu óc gã giờ này ầm ầm ù ù, gã bỗng nhiên có cảm giác tên man cự nhân này, không phải là của sư tôn gã, mà là của Mạnh đại sư mà gã chưa bao giờ thấy qua này.

- Man cự nhân này là ta nuôi thả ở xung quanh đây, người gọi nó tới, là muốn bảo nó ra tay với ta sao?

Mạnh Hạo nhìn thoáng qua gã thanh niên, cười như không cười lên tiếng.

Gã thanh niên kia mở mồm, nhưng đầu óc gã trống rỗng, gã không biết nói cái gì, cảnh tượng này đã hoàn toàn điên đảo tinh thần của gã. Đúng lúc này, trên bầu trời xa xăm bỗng nhiên có bảy tám đạo cầu vồng gào thét mà đến. Dẫn đầu đám người chính là vẻ mặt tôn cao của Cổ Lạp đại sư. Một tiếng nổ vang, làm cho gã thanh niên kia lập tức thanh tỉnh, khi gã ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời thì trên mặt lộ ra vẻ kích động.

- Sư tôn cứu ta!!!!

635. Chương 631: Cổ Đại Sư.

- Hoảng cái gì, có lão phu ở đây, ai có thể tổn thương đệ tử của ta!

Cổ Lạp mặc một bộ trường bào đẹp đẽ, mái tóc tung bay theo gió, hạ xuống từ giữa trời, vẻ mặt ngạo nghễ, đầy vẻ cao quý, giống như giữa trời đất này, chỉ y độc tôn.

Nhất là con giao long hai đầu dưới chân y, thân dài mười mấy trượng, vảy màu tím, đầu giao long dữ tợn cùng đôi mắt trắng toát, khiến giao long nhìn đầy tử khí, nhưng vẫn vô cùng thần vũ, cực kỳ bá đạo, đủ để khiến mọi người cảm thấy nặng nề sau khi nhìn thấy.

Giữa không trung, Cổ Lạp khí thế ngất trời, bảy tám tu sĩ Ô Bình bộ bên cạnh y, đều có tu vi Kết Đan, ai nấy rõ ràng đều không phải tộc nhân bình thường, đều là kẻ quyền quý trong bộ lạc.

Lúc này bọn họ vây quanh Cổ Lạp, tiền hô hậu ủng, Cổ Lạp vẻ mặt cao ngạo, đứng đưng nhìn mặt đất, thứ đầu tiên y nhìn thấy, đương nhiên là thân thể to lớn của man cự nhân.

Chỉ vì vấn đề góc độ, hắn không nhìn thấy Mạnh Hạo bị man cự nhân che khuất, chỉ là nhìn tư thế khéo léo của man cự nhân, đáy lòng có hơi so sánh.

Nhưng cho dù y nghĩ thế nào, cũng không thể liên hệ man cự nhân khéo léo với Mạnh Hạo, trong suy nghĩ của hắn, đây là Tây Mạc, không phải Mạc Thổ, sát tinh đó đã bỏ qua, sẽ không xuất hiện trước mặt mình nữa.

Suy nghĩ này vốn nửa năm trước còn có chút dao động, nhưng hiện giờ đã qua nửa năm rồi, Cổ Lạp vẫn luôn an toàn thoải mái, đối với cái ý nghĩ này đã hình thành một thói quen.

Chuyện thứ hai y nhìn thấy, chính là Đại Mao và con dơi màu đen, còn có đàn yêu xung quanh không bị thân thể to lớn của man cự nhân che khuất.

Về phần tộc nhân Ô Đạt bộ, hắn hoàn toàn bỏ qua.

- Hai con Yêu vương không tệ, lão phu tung hoành Tây Mạc nhiều năm, dị yêu thể này cũng không gặp nhiều.

Cổ Lạp hơi mỉm cười, không hề để ý đến đệ tử đang cầu cứu, mà chấp tay đứng giữa không trung, bao quát mặt đất, đứng đưng nói.

Lúc y mở miệng, Đại Mao trên mặt đất ngẩng đầu, trong mắt lộ sát cơ. Bộ lông trắng toát, lúc này cũng lộ ra sát ý lạnh như băng tuyết.

Con dơi đen cũng hít mắt lại, nó cảm nhận được uy hiếp từ trên người Cổ Lạp, lúc nhìn chăm chăm Cổ Lạp, mồm nó lộ ra hàm răng sắc bén.

Còn những dị yêu khác, lúc này đang run rẩy dưới uy áp của giao long hai đầu ở giữa không trung, giống như bị uy hiếp.

Đám người Ô Trần của Ô Đạt bộ, sắc mặt tái nhợt. Bọn họ nhìn đám người Ô Binh bộ giữa trời, lại nhìn con giao long đáng sợ, nhìn Cổ Lạp trên mình giao long, hô hấp trở nên gấp gáp.

- Là... Tư Long cấp bảy Cổ Lạp đại sư của Ô Binh bộ!

Ô Trần theo bản năng nhìn về phía Mạnh Hạo sau lưng man cự nhân, thấy sắc mặt Mạnh Hạo bình thường, đột nhiên cảm thấy yên tâm.

Lúc này giữa không trung, nghe được lời nói của Cổ Lạp, tộc nhân của Ô Binh bộ, lũ lượt cười theo.

- Quả là hai con dị yêu không tầm thường, chúc mừng Cổ đại sư, hôm nay thu được hai con Yêu vương, thực lực nhất định có thể tăng tiến không ít.

- Không sai, Cổ đại sư thật may mắn, những con dị yêu thế này, cực kỳ hiếm thấy!

Trong tiếng cười vẻ mặt mọi người đều vui mừng, như bọn họ nói, Yêu vương thế này, quả thực hiếm thấy. Cổ Lạp nghe được mọi người tán tụng, cũng có phần đắc ý và mừng rỡ, Đại Mao và dơi đen, của thực khiến y động tâm.

- Đệ tử bái kiến sư tôn!

Lúc này, gã thanh niên Ô Binh bộ trên mặt đất, nhìn thấy Cổ Lạp tới nơi, trong lòng lập tức buông lỏng, đồng thời khí thế khoa trương cũng lập tức xuất hiện trên người.

- Sư tôn, hai con Yêu vương này đệ tử vô tình phát hiện ở đây, liền muốn ra tay bắt bọn chúng về dâng sư tôn. Nhưng những người này đột nhiên xuất hiện, trước đó hấn còn ra tay với đệ tử, ý muốn cướp đoạt, xin sư tôn chủ trì công đạo!

Thanh niên này không hề chần chừ, lui lại mấy bước, lớn tiếng nói, ánh mắt nhìn Mạnh Hạo, lộ ra vẻ âm độc, khóe miệng có nụ cười châm biếm.

- Cho dù người ở Ô Đạt bộ có thân phận gì, chọc vào tiểu gia ta, lại có ý đồ với dị yêu sư tôn ta coi trọng, người chết chắc rồi!

Thanh niên có vẻ đắc ý, cao ngạo, bộ dạng cho dù ta bôi nhọ người, thì người cũng có cách gì.

Ánh mắt Cổ Lạp quét qua man cự nhân, càng lúc càng kinh ngạc với vẻ khéo léo của nó, nhưng ánh mắt bị nó che đi, không nhìn thấy Mạnh Hạo ở phía sau, nhưng nghĩ đến thân phận của bản thân ở Ô Binh bộ, y dừng dừng nói.

- Không thể như vậy, đã là đạo hữu Ô Đạt bộ, đồ nhi con sao có thể nói lời ác độc như vậy.

- Đệ tử biết sai, chỉ là người này thực quá ngông cuồng, nếu không phải sư tôn tới kịp thời, sợ rằng giờ này đồ nhi chỉ còn là thi thể.

Thanh niên vội vã cúi đầu, lộ vẻ âm ức.

Mạnh Hạo nghe vậy chỉ cười, nhẹ nhàng đi tới trước một bước, bước ra khỏi nơi man cự nhân che khuất, để bản thân mình, lộ ra trong mắt đám người giữa không trung. Mạnh Hạo ngẩng đầu, nhìn về phía Cổ Lạp đang tràn đầy cao ngạo.

- Lão phu muốn nhìn xem, ai dám động đến đồ... Hả? A? Đó!

Gần như ngay khi Mạnh Hạo bước ra, cũng là lúc Cổ Lạp nghe được lời nói của đệ tử, vẻ mặt kiêu ngạo, ghéech cằm lên, đang nói chuyện.

Chỉ là câu nói này vẫn chưa nói xong, Cổ Lạp đã mở to mắt, nửa câu sau của y, dừng lại ở chữ “hả”, rồi sững sờ.

A xong, thì hoảng sợ không thể tin tưởng.

Đó xong ... liền hít một hơi thật sâu.

Giờ phút này, y gần như ngừng thở, sắc mặt nhanh chóng biến hóa, bộ dạng như còn sống sờ sờ mà lại nhìn thấy lệ quỷ hoàng tuyền vậy. Đầu óc choáng váng, như bị lôi đình đánh trúng, y ngã ra tại chỗ.

Đầu óc choáng váng, dường như có vạn con ngựa đang ầm ầm chạy qua, không ngừng dẫm đạp lên ý thức của y, đập nát hoàn toàn. Y đột nhiên hiểu ra vạn vật nhân sinh vì sao lại tình xảo đến vậy.

- Vạn vật nhân sinh chết tiệt này, uống cho ta thời gian này nuôi người, người người người... Người đã gặp phải sát tinh này, vì sao vừa rồi không nhắc nhở ta một câu!

Trong lòng Cổ Lạp nhỏ lệ.

Đồng thời, tộc nhân Ô Bình bộ bên cạnh Cổ Lạp, cũng đồng thời nhìn thấy Mạnh Hạo, đều lần lượt cất giọng lạnh nhạt.

- Chuyện này vị đạo hữu này của Ô Đạt bộ có phần quá đáng. Yêu vương này nếu đã là đệ tử của Cổ Lạp đại sư phát hiện trước thì có nghĩa là có quyền bắt về. Người cướp đoạt như vậy, khinh Ô Bình bộ ta quá lắm!

- Chỉ là Ô Đạt bộ nhỏ nhỏ, ai nấy đều là căn bã, ta đoán rằng người này là khách khanh của Ô Đạt bộ. Chỉ một khách khanh nhỏ nhỏ, lại dám khoa trương đến vậy, ta thật rất muốn nhìn xem, người dám giết tộc nhân Ô Bình bộ trước mặt chúng ta không!

Tu sĩ bên cạnh Cổ Lạp, lần lượt mở miệng. Bọn họ không quen Mạnh Hạo, cũng không biết thân phận của Mạnh Hạo. Dù sao chuyện Mạnh Hạo gây ra trong Ô Đạt bộ lúc trước, có tộc công và tế tự của Ô Đạt bộ can thiệp, khiến cho Mạnh Hạo vẫn còn thần bí, người ngoài không biết được câu chuyện cụ thể.

Cho dù là trận chiến với Mặc Phương, Ô Đạt bộ cũng hạ mệnh lệnh nghiêm khắc, không được truyền ra ngoài.

636. Chương 632: Hại Thầy.

- Ha ha, hôm nay Cổ mỗ hơi mệt rồi, cáo từ, cáo từ.

Cổ Lạp hơi run, trong lúc nói chuyện đã lui lại phía sau, vừa được ba bước, liền quay người, đang muốn hóa thành cầu vồng chạy đi, thì lại bị tộc nhân Ô Bình bộ bên mình ngăn lại.

- Cổ đại sư, ngài làm sao vậy?

- Đúng vậy, Cổ đại sư, hai con Yêu vương thần vũ như thế, há có thể nhìn lầm, tuyệt đối không sai được, đây chính là hai con Yêu vương!

- Không sao không sao, ta chợt nhớ mình còn một đàn dị yêu cần nuôi dưỡng, vậy... Ta đi trước nhé...

Cổ Lạp run rẩy trong lòng, vội vã mở miệng, đẩy những kẻ đang kéo mình ra, không thèm quan tâm đến người khác, định một mình rời đi.

- Sư tôn, người này không chỉ lúc trước muốn ra tay với đệ tử, thậm chí lúc đệ tử nói danh hiệu của sư tôn xong, vẫn khoa trương bá đạo như cũ, mở miệng nhục mạ, sư tôn. Chuyện này sao có thể nhịn được!

Thanh niên thấy Cổ Lạp muốn rời đi, vội vã bay lên, tự mình ngăn cản trước mặt Cổ Lạp.

Mạnh Hạo như cười như không nhìn cảnh tượng này, vỗ vỗ lên vạn vật nhân sinh bên cạnh, hắn cảm thấy Cổ Lạp bây giờ, thú vị hơn quá khứ nhiều.

Đám người Ô Trần, cũng ngẩng ra nhìn cảnh tượng đảo ngược này, dần lộ ra chút nghi ngờ. Không hiểu Cổ Lạp đại sư này, lúc đến khí thế ngất trời, vì sao lúc này lại như vậy. Bất giác, bọn họ đều nhìn về phía Mạnh Hạo.

Không chỉ bọn họ như vậy, tộc nhân Ô Bình bộ, cũng đều nhìn ra vẻ không ổn.

- Người cút ra cho ta!

Cổ Lạp tức giận, đưa tay lên định hất đối phương ra, thì Mạnh Hạo ở dưới đất cười nói.

- Đã đến nơi rồi, sao vội rời đi.

Mạnh Hạo vừa nói, thân thể Cổ Lạp run run, miễn cưỡng nở một nụ cười còn xấu hơn cả khóc, quay người nhìn Mạnh Hạo. Nhưng thân thể y càng run mạnh hơn, trong lòng đau đớn, có âm ỨC và tức giận quanh quẩn trong đầu.

- Sao lại như vậy... Nơi này là Tây Mạc... Không phải là Mạc Thổ... Hẳn vì sao cũng ở chỗ này, ta ta ta ta

Đầu óc Cổ Lạp chấn động, thân thể y càng thêm run rẩy, từng chút ký ức hiện lên trong đầu. Từ lần đầu tiên nhìn thấy Mạnh Hạo, cho đến khi bị nghiền cứu thê thảm. Khó khăn lắm mới có được mấy ngày tốt lành, nhưng hiện giờ trong khoảnh khắc này, ký ức đó như trở thành ác mộng không tan.

- Sao lại như vậy...

Cổ Lạp bị phần trong lòng, nhưng lúc quay người lại thì chớp chớp mắt, dường như là lần đầu tiên phát hiện ra Mạnh Hạo, trên mặt lộ vẻ vui mừng, trong lòng lại đang nhanh chóng suy nghĩ xem nên nói những gì.

Nhưng y chưa kịp nghĩ xong, tam đệ tử bên cạnh y, thanh niên kia, nhìn thấy sư tôn không định rời đi nữa, trong lòng thở phào, quay người, hung dữ nhìn chằm chằm Mạnh Hạo.

- Người chết chắc rồi, chọc vào một Tư Long cấp bảy, cho dù là Ô Đạt bộ, cũng không bảo vệ được người!

Thanh niên càng nói càng khoa trương, lúc này gã đã bỏ qua một sự thực, bên người Mạnh Hạo có hai Yêu vương. Trong mắt gã, trong năm bộ Ô Thần, có rất ít người dám chọc giận sư tôn gã.

Sắc mặt Cổ Lạp đại biến, trong lòng căng thẳng.

Lời nói của thanh niên lọt vào tai Cổ Lạp, y liền mở to mắt, lập tức nghĩ đến kết cục thê thảm của những người đắc tội với Mạnh Hạo trong quá khứ.

Thân thể y run rẩy, nhìn chằm chằm vào tam đệ tử bên mình. Y đột nhiên cảm thấy nghi ngờ, kẻ này, là đệ tử hay là kẻ thù của y.

- Cổ Lạp, người thấy thế nào?

Mạnh Hạo mỉm cười, nhìn Cổ Lạp giữa không trung. Thân thể Cổ Lạp không ngừng run rẩy, còn có mồ hôi lạnh đổ ra như mưa, đang định mở miệng giải thích.

- Thật to gan, dám gọi trực tiếp tên của sư tôn ta, người có tư cách này sao!

Thanh niên hét lớn, một lần nữa cắt đứt lời giải thích của Cổ Lạp.

- Người!

Cổ Lạp đỏ ngầu mặt, nhất là khi nhìn thấy Mạnh Hạo cau mày, giống như hàng vạn tia sét nổ vang trong đầu Cổ Lạp, khiến sắc mặt y hoàn toàn biến đổi, nhìn thấy đệ tử mình lại định mở miệng, y kinh hãi hét lên một tiếng.

- Người cầm miệng lại cho ta!

Giọng y vang vọng, truyền khắp bốn phương, khiến cho tộc nhân Ô Bình bộ xung quanh đều biến sắc, theo bản năng lui lại, rồi đồng loạt nhìn về phía Cổ Lạp.

- Sư tôn, người làm sao vậy? Kẻ này quá kiêu ngạo, trước đó còn không ngừng châm chọc người, người...

Thanh niên nhìn Cổ Lạp một cái, ngây ra một chút, vội nói tiếp.

Cổ Lạp nổi cơn tam bành, có thể nhìn ra cơn giận dữ trong mắt y, bộ dạng như muốn ăn tươi nuốt sống thanh niên này vậy. Lần đầu tiên y phát hiện ra, bản thân thu tên đệ tử này, là ngu ngốc đến thế nào, đến cả vẻ mặt của mình cũng không nhìn ra, đã thế còn cứ nói trước mặt sát tinh như thế.

- Sư tôn cái rắm, lão phu là sư tôn của người lúc nào. Thằng nhãi chết tiệt, người không phải đệ tử của ta, người là kẻ thù của ta!

Cổ Lạp tức giận ngút trời, một nguy cơ sinh tử mãnh liệt trong nháy mắt xuất hiện, thậm chí toàn thân y trong giây phút này đều đau nhức, trong đầu hiện lên cảnh năm đó bị cắt từng miếng thịt, tức thì giận dữ hét lớn, tay phải đưa lên đánh thẳng vào không trung.

Bốp một tiếng, thanh niên phun ra một ngụm máu tươi, kêu lên thảm thiết, thân thể văng đi, rơi xuống đằng xa, lập tức hôn mê.

Như còn chưa nguôi giận, thân thể Cổ Lạp lay động, lao về phía thanh niên đã hôn mê, hung hăng giẫm mạnh một cái.

Rắc một tiếng, thanh niên đang hôn mê đau đớn tỉnh lại, gào lên thảm thiết, rồi lại lần nữa hôn mê.

Cảnh tượng này, lập tức khiến tất cả tộc nhân Ô Bình bộ hoàn toàn biến sắc, lũ lượt lui lại, ánh mắt nhìn Cổ Lạp lập tức trở nên sắc bén.

- Cổ đại sư, ngài có ý gì!

Nhưng Cổ Lạp ngoảnh mặt làm ngơ, thân thể nhảy lên, rồi quỳ sụp xuống trước mặt Mạnh Hạo, trong khoảnh khắc nước mắt đầm đìa, bộ dạng như vô cùng kích động.

- Cuối cùng cũng tìm được thiếu chủ rồi, thiếu chủ... Lão nô tìm người đã nửa năm nay... Lão nô còn tưởng người không còn cần lão nô nữa. Lão nô...

Cổ Lạp vừa nói, lập tức khiến mọi người kinh hô. Cho dù là đám người Ô Trần, hay là đám người Ô Bình bộ giữa không trung, sau khi nghe được lời nói này, ai nấy sắc mặt biến đổi, tràn đầy vẻ hoảng sợ khó có thể hình dung.

Bọn họ ai nấy hô hấp gấp gáp, nhìn về phía Mạnh Hạo và Cổ Lạp.

- Bọn... họ có quan hệ thế nào?

- Mạnh đại sư lại là chủ nhân của Cổ đại sư... Hắn có thân phận như thế nào!

- Khó trách Mạnh đại sư nhiều bí pháp Tư Long đến vậy, còn có thể tự nuôi được Yêu vương, nô tài của ngài là cấp bảy, vậy ngài ấy là cấp mấy?

Đám người Ô Trần tròn mắt, nhưng những kẻ quyền quý từ Ô Bình bộ đi theo Cổ Lạp tới đây còn kinh hãi hơn nhiều.

- Cổ đại sư lại gọi người này là thiếu chủ... Rốt... Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra!

- Là thật ư... Người này lại là thiếu chủ của Cổ đại sư. Cổ đại sư đã mạnh mẽ đến thế rồi, vậy chủ nhân của ngài ấy...

Về mặt Mạnh Hạo bình thường, vẫn nhìn Cổ Lạp cười mà như không cười. Cổ Lạp nói những lời này, hiển nhiên là lo lắng sẽ bị mình trừng phạt, sấm hối chuyện lúc trước, nhất là hiện giờ quỳ ở đó, chăm chăm nhìn bản thân, trên mặt lộ vẻ ảm ức và cầu cạnh.

637. Chương 633: Ô Linh.

-> - Chăm man nhân cho tốt, đến lúc cần ta sẽ gọi người.

Mạnh Hạo dừng dừng nói, quay đầu nhìn man nhân một cái, vỗ lên người nó, rồi mặc man nhân về mặt không nở, Mạnh Hạo phất tay quay đi, bước về phía xa.

Đại Mao cùng con dơi đen, còn cả đàn dị yêu đông đúc, đi theo sau lưng Mạnh Hạo. Đám người Ô Trần, lúc này cũng hít thở gấp gáp, vội vã theo sát Mạnh Hạo rời đi.

Cổ Lạp cung kính vái Mạnh Hạo, nói to.

- Mệnh lệnh của thiếu chủ, lão nô thề chết tuân theo!

Cổ Lạp thở phào trong lòng, thân thể không còn run rẩy nữa. Trước đó, suýt chút nữa y bị dọa chết, lúc này thấy Mạnh Hạo đã đi xa, mới đứng dậy, vẻ kiêu ngạo cao cao tại thượng lại xuất hiện. Y chấp tay, quay người nhìn đám quý tộc Ô Binh bộ đang trợn tròn mắt, vẻ mặt nghi hoặc.

- Công tử nhà ta tuy còn trẻ, nhưng vẫn rất uy nghiêm, lai lịch của lão phu, là hộ đạo giả truyền thừa thần bí ở Tây Mạc, người thủ hộ chính là công tử nhà ta. Nửa năm trước, chúng ta bị tách rời lúc truyền tống tới đây.

Con mắt Cổ Lạp đảo quanh, giải thích một chút, vỗ vỗ man nhân, dẫn man nhân vẫn còn gằm ghè từng tiếng thịt .. thịt, đi về phía Ô Binh bộ. Giữa không trung, cho dù y nhìn như có vẻ đã hồi phục bình thường, nhưng trong lòng, cái cảm giác may mắn sống sót sau tai nạn rất là mãnh liệt.

- Chết tiệt, nơi này không thể ở lại, ta phải đi suốt đêm, rời xa sát tinh này...

Trong đầu Cổ Lạp hiện lên rất nhiều suy nghĩ, nhưng nhanh chóng liền chần chừ. Y nghĩ đến câu nói của Mạnh Hạo trước khi đi, trong lòng dần dần xuất hiện ý giãy dụa, sau một lúc lâu, Cổ Lạp thở dài một tiếng.

Y cuối cùng vẫn là không có can đảm, âm thầm chạy trốn.

Trong sơn mạch, Mạnh Hạo đi phía trước, đàn dị yêu theo sau, đám người Ô Trần, vô cùng cẩn thận đi ở sau cùng. Ánh mắt nhìn bóng lưng của Mạnh Hạo, cho dù là Ô Linh cũng có vẻ tôn kính, đặc biệt là Ô Trần, còn có vẻ cuồng nhiệt.

Mọi người yên lặng, Mạnh Hạo không nói, bọn họ cũng không dám nói lời nào, mãi khi đi sâu vào trong núi, đã có thể nhìn thấy ngọn núi của Ô Đạt bộ ở xa xa.

- Mạnh... Mạnh đại sư...

Ô Trần chần chừ một chút, cuối cùng không nhịn được, bước nhanh lên, nhỏ giọng lên tiếng.

- Mạnh đại sư, rốt cuộc ngài có quan hệ thế nào với Cổ đại sư?

Ô Trần vừa hỏi, ánh mắt mọi người đều sáng lên. Câu hỏi này, cũng là thắc mắc lớn nhất trong lòng bọn họ suốt đoạn đường vừa rồi.

Mạnh Hạo đi phía trước, không dừng lại, nghe vậy cười.

- Năm đó Mạnh mỗ tới nơi đây, dẫn theo một man nhân, tên này ăn thịt, nuôi rất phiền phức, vừa hay bên ta có một tùy tùng, vì vậy liền để y chịu trách nhiệm nuôi dưỡng.

- Y chính là Cổ Lạp.

Mạnh Hạo nói đơn giản, vẫn tiếp tục đi.

Nhưng lời nói đơn giản đó, lọt vào tai đám người Ô Trần, lại như sấm chớp vang rền. Mấy người Ô Trần nghe được, hít sâu một hơi, ánh mắt nhìn Mạnh Hạo, càng thêm cuồng nhiệt.

Trong mắt bọn họ, có thể có được dị yêu như man nhân, vốn đã là cực kỳ kinh người. Nhưng Mạnh Hạo còn hơn thế, tùy tùng nuôi nâng dị yêu, cũng đã là Tư Long cấp bảy.

Tất cả tin tức này, lập tức hóa thành một vòng thần bí bao bọc lấy Mạnh Hạo.

- Chuyện này các người biết là được rồi, không cần phải truyền ra.

Vừa bước vào địa phận Ô Đạt bộ, Mạnh Hạo quay lại nhìn đám người Ô Trần, mỉm cười nói, rồi hóa thành cầu vồng, dẫn theo dị yêu, đi về phía hậu sơn.

Đám người Ô Trần vội chấp tay vái một cái, ai nấy đều quyết định, chuyện ngày hôm nay, cho dù là Mạnh đại sư tùy ý nhắc nhở, nhưng bản thân mình tuyệt đối không truyền ra ngoài.

Cho đến khi Mạnh Hạo khuất khỏi tầm mắt, đám người Ô Trần nhìn nhau, đều thấy vẻ không thể tưởng tượng trong mắt nhau, dường như những gì trải qua hôm nay, đã vượt qua những gì họ trải nghiệm cả mấy năm trời.

Ai nấy mang theo cảm khái, chia ra đi các hướng khác nhau ở trong bộ lạc. Khác với Ô Trần cuồng nhiệt, lúc này Ô Linh yên lặng bước đi trong bộ lạc, như đang suy nghĩ điều gì, vẻ mặt u ám bất định, còn có phần chần chừ. Nhưng rất nhanh, nàng nhìn về phía Ô Trần, đôi mắt lập tức lộ vẻ kiên định, vẻ mặt nàng lúc này, khiến nàng nhìn có vẻ đặc biệt xinh đẹp.

Đêm khuya, Ô Linh di chuyển nhanh chóng, đi về phía sân viện của Mạnh Hạo ở sau núi.

Không lâu lắm, nàng đã đến trước sân viện, đứng ở đó, ánh trăng rơi lên người, khiến nàng vào khoảnh khắc này, tim bỗng đập nhanh.

Nàng nghiêng rằng, trong mắt lộ vẻ quyết đoán, bước tới nhẹ nhàng nói.

- Ô Linh, cầu kiến Mạnh đại sư.

Mạnh Hạo ở bên trong từ từ mở mắt, nhìn ra ngoài sân viện, thấy Ô Linh, hơi cau mày, nhưng không từ chối, chỉ không nói một lời, vung tay lên, cửa viện lập tức mở ra.

Thân hình xinh đẹp của Ô Linh nhanh chóng bước vào.

- Đa tạ Mạnh đại sư cho Ô Linh vào.

Ô Linh đứng trong sân, cảm thấy căng thẳng, nhìn biểu hiện dừng dừng của Mạnh Hạo, Ô Linh vội lên tiếng.

Nói rồi, Mạnh Hạo vẫn không có biểu hiện gì.

- Lần trước Ô Trần đến nhờ Mạnh đại sư, Ô Linh không hiểu chuyện, nói nhiều điều bậy, xin Mạnh đại sư đừng để bụng...

Ô Linh càng căng thẳng, theo bản năng vãn về góc áo, cúi đầu nói.

Mạnh Hạo cau mày.

- ... Chuyện ngày hôm nay, Mạnh đại sư yên tâm, ta đảm bảo bọn họ tuyệt đối không truyền ra ngoài.

Ô Linh thở gấp, đầu óc có chút hỗn loạn, những ngôn từ chuẩn bị trước khi tới đây, giờ hoàn toàn không nói ra được.

- Người có chuyện gì?

Mạnh Hạo dừng dừng nói, cắt đứt lời nói của Ô Linh.

Ô Linh đang căng thẳng, lại bị Mạnh Hạo ngắt lời, trong lòng run lên, nghiêng rằng ngẩng đầu.

Trong khi nói, tay nàng kéo một cái, xiêm y lập tức rơi xuống, lộ ra đồ lót màu da người, khiến cho đường cong thân thể dưới ánh trăng có vẻ vô cùng dụ hoặc.

Sắc mặt có phần hơi tái, nhưng trong mắt lại hiện ra vẻ chấp nhất, thân thể dưới ánh trăng, run lẩy bẩy, nhưng nàng nghiêng rằng, đứng ở nơi đó nhìn về phía Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo ngây ra, ánh mắt bất giác dừng lại trên người Ô Linh, lúc quét qua, Mạnh Hạo cũng không biết là có chuyện gì xảy ra, lại nghĩ đến Sở Ngọc Yên năm đó.

- Mạnh đại sư, vì đệ đệ mình, Ô Linh có thể bỏ ra tất cả.

Thân thể Ô Linh run rẩy, nhưng lại ngẩng đầu lên, dưới ánh trăng sáng, khuôn mặt nàng vô cùng xinh đẹp, động lòng người.

Mạnh Hạo không nói một lời, mục đích của Ô Linh rất rõ ràng, là muốn hắn giúp đỡ Ô Trần, thu được địa vị và thân phận trong bộ lạc. Việc này với Mạnh Hạo không phải quá khó, cho dù là tu vi của bản thân Mạnh Hạo, hay là thân phận Tư Long, nếu quả thực ủng hộ một người trong tam đại huyết mạch, thì hoàn toàn có thể làm được.

- Hứng thú của ta với thân thể người không lớn.

Rất lâu sau, Mạnh Hạo thu lại ánh mắt, dừng dừng nói. Tu vi tới mức của hắn, có thể bỏ qua biến hóa của năm tháng, vì thế đối với rất nhiều sự việc đều trở nên lãnh đạm. Cho dù hắn chưa từng trải qua giao hoan, nhưng với chuyện gió trăng này, cũng không nhìn vào mắt.

Nếu hắn gặt đầu, sẽ có rất nhiều cô gái tu vi thấp, cam tâm tình nguyện hiến dâng thân thể, để thu được một viên Hoàn Mỹ Kim Đan đại viên mãn, còn được cường giả Nguyên Anh sơ kỳ che chở.

638. Chương 634: Bĩ Ngạn Hoa Động Trong Nháy Mắt!

→ Nhưng Mạnh Hạo không quan tâm đến gió trăng, chí của hắn là đi Đông Thổ - Đại Đường, là đạt tới cảnh giới tiên nhân, là vượt lên trên Quý gia, khiến cho thiên hạ không ai có thể làm lòng mình dao động, khiến cho trời cao vĩnh viễn không thể che đi đôi mắt của bản thân.

Đó là giấc mộng của hắn, từ khi bước vào Tu Chân giới, càng đi càng kiên định giấc mơ này.

Người sống một lần, không muốn làm con sâu cái kiến!

Vì giấc mộng này, hắn bước vào Nam Vực, vì giấc mộng này, hắn tới Mặc Thổ, vì giấc mộng này, hắn lại tới Tây Mạc tìm ra con đường ngũ sắc Nguyên Anh của bản thân mình.

Tất cả, theo thời gian trôi qua, đã thành một con đường không thể xóa nhòa trong lòng Mạnh Hạo.

Sắc mặt Ô Linh tái nhợt, cắn môi, nàng nhìn về bình tĩnh của Mạnh Hạo, cảm nhận được ánh mắt đó không hề có vẻ động lòng với thân thể mình. Chỉ là quả thực như lời đối phương, hắn coi trọng không phải thân thể của bản thân.

Ánh trăng chiếu lên người Ô Linh, nàng nghiêng rằng, cay đắng ngẩng đầu nhìn Mạnh Hạo, đang định cất lời, đột nhiên đôi mắt Mạnh Hạo co rút, ánh mắt ngay khoảnh khắc này dừng lại ở vị trí trái tim, chỗ lồng ngực Ô Linh.

Khoảnh khắc này, dưới ánh trăng sáng, Mạnh Hạo lần đầu tiên nhìn thấy trên cổ Ô Linh, có một sợi dây chuyền.

Đó là một sợi dây chuyền màu bạc, dưới ánh trăng, phát ra ánh sáng dịu dàng, có hình những cánh hoa, bảy cánh hoa, kết thành một bông hoa màu bạc.

Gần như ngay khi Mạnh Hạo nhìn thấy sợi dây, Bĩ Ngạn hoa đã được Thủy Đông Lưu phong ấn, rất lâu không phát tác trong cơ thể hắn, ngay lúc này, lại có dấu hiệu tỉnh dậy.

Dấu hiệu này vô cùng đột ngột, gần như ngay chớp mắt đó, cơn đau xuất hiện khắp toàn thân Mạnh Hạo, khiến sắc mặt hắn hoàn toàn thay đổi.

Cũng may tu vi Mạnh Hạo lúc này hơn xa năm đó, cho dù cơn đau như thủy triều, bao phủ khắp toàn thân, nhưng nhìn từ ngoài, Ô Linh chỉ thấy sắc mặt Mạnh Hạo thay đổi rồi lại trở về bình thường.

Tay phải Mạnh Hạo đột nhiên đưa lên, chộp lấy, dây chuyền trên cổ Ô Linh lập tức đứt ra, hóa thành một luồng ngân quang, bay thẳng vào tay Mạnh Hạo.

- Vật này người làm sao có được.

Lúc này Mạnh Hạo đã đau nhức khắp người, khiến hần tu vi chấn động, không ngừng xung kích Bỉ Ngạn Hoa trong cơ thể, Bỉ Ngạn Hoa thì muốn thoát khỏi phong ấn, tu vi của hần thì toàn lực áp chế, nhưng từ bên ngoài, không ai phát hiện ra chút nào.

Ô Linh ngậy ra, bắt giắc đưa tay lên cổ.

- Là mẫu thân ta cho ta...

- Người có thể đi rồi, chuyện của Ô Trần, ta sẽ suy nghĩ.

Mạnh Hạo nói xong, nhắm mắt lại, không hề trả lại dây chuyền trong tay.

Ô Linh hơi chần chừ, cúi đầu mặc xiêm y lên, hướng Mạnh Hạo vái một cái, tâm trạng phức tạp phiền muộn, quay người rời đi.

Gần như ngay khi Ô Linh rời khỏi sân viện, Mạnh Hạo cũng không còn có thể áp chế cơn đau, sắc mặt trắng bệch, từng giọt mồ hôi rơi xuống, toàn thân đầm mồ hôi. Tay trái hần vung mạnh lên, đồ đằng Thanh Mộc trên trán lập tức biến hóa, Vô Mực tằm xuất hiện trên mu tay, dị yêu xung quanh đồng thời cảnh giác. Tiếp đó một màn ánh sáng nhu hòa lấy Mạnh Hạo làm trung tâm, tràn ra xung quanh, bao bọc lấy cả sân viện, thân thể Mạnh Hạo chấn động, phun ra một ngụm máu tươi.

Lúc phun ra máu tươi, không phải chỉ là màu đỏ, mà có bốn màu, giữa không trung, ngụm máu này hóa thành sương, ngưng kết thành một đóa Bỉ Ngạn Hoa, mang theo vẻ dữ tợn và không cam lòng, gào thét với Mạnh Hạo.

Trong mắt con người Mạnh Hạo xuất hiện một tia tàn nhẫn, Kim Đan hoàn mỹ toàn lực vận chuyển. Hần nhắm hai mắt lại, không ngừng trấn áp, khoảng chừng một tuần hương, thân thể hần đột nhiên chấn động.

- Người muốn ra sao, có thể!

Mạnh Hạo hừ lạnh, vỗ lên túi trữ vật, một cuộn tranh bay ra, lơ lửng trước mặt hần, như có lực lượng vô hình giăng co, muốn mở cuộn tranh có chứa Bỉ Ngạn Hoa này ra.

Hai mắt Mạnh Hạo đột nhiên mở ra, lạnh lùng nhìn cuộn tranh, chỉ có Mạnh Hạo mới có thể nghe thấy tiếng gào thét từ trong đó truyền ra. Một người một tranh, trong sân viện này, trong vườn và phòng hộ, giăng co một canh giờ.

Cho đến khi cuộn tranh phát ra một tiếng gào thét không cam lòng, dần dần ảm đạm, rơi trên mặt đất, Mạnh Hạo mới thở dài một hơi, nhắm mắt lại. Đến khi hần mở mắt lần nữa, cả người về cơ bản đã khôi phục bình thường, chỉ có vẻ mặt vẫn rất âm trầm.

- Nó đã sớm thức tỉnh rồi!

Trong mắt Mạnh Hạo lóe lên vẻ tàn nhẫn, vừa rồi Bỉ Ngạn Hoa giấy dựa quá mãnh liệt, mãnh liệt đến mức không thể nào giống như mới tỉnh lại, mà như đã tích lũy một thời gian, chuẩn bị một lần phá tan phong ấn.

- Ta vốn cho rằng nó luôn bị phong ấn, vẫn luôn ngủ say, nhưng xem ra, nó không biết đã thức dậy từ khi nào. Thế nhưng nó lại không hề có chút nhức nhích, mà chuẩn bị đến thời khắc quan trọng, thừa dịp ta không phòng bị, toàn lực giãy dụa...

Mạnh Hạo hít sâu một hơi, cúi đầu nhìn sợi dây chuyền trong tay.

- Nếu không phải thứ này dẫn tới một chút phản ứng bản năng của nó, bị ta phát hiện ra, sợ là nó sẽ vẫn ẩn nhẫn, cho đến khi một kích tuyệt sát!

Mạnh Hạo im lặng. Hần biết rõ rằng, nếu không phải hôm nay ngẫu nhiên phát hiện chuyện này, nếu thực sự cho Bỉ Ngạn Hoa thêm thời gian, ẩn nấp trong cơ thể mình, vậy bản thân, rất có thể vào thời khắc quan trọng nhất, không chút phòng bị, cuối cùng thực sự bị nó giãy khỏi phong ấn, thậm chí còn bị nó chiếm giữ thân thể.

Nghĩ tới đây, với tu vi và định lực của Mạnh Hạo, cũng cảm thấy hơi sợ hãi.

- Thứ này là gì, lại khiến nó trong khi ẩn nấp sợ ta phát hiện, cũng không nhận được xuất hiện biến hóa bản năng của Bỉ Ngạn Hoa.

Mạnh Hạo cúi đầu, cẩn thận quan sát sợi dây chuyền trong tay, đôi mắt lóe lên, linh thức cũng tản ra, nhưng lại không có thu hoạch gì.

Mạnh Hạo hơi suy tư, đột nhiên giơ tay, ấn lên mắt trái, có một tia tiên khí của tiên nhân chỉ lộ trong cơ thể bỗng vận chuyển, ngưng tụ trong mắt trái. Trong khoảnh khắc, mắt trái nháy nháy bảy tám lần, chiếu ra ánh sáng mạnh, nhìn về phía dây chuyền.

Chỉ vừa mới nhìn, sợi dây chuyền trong mắt Mạnh Hạo, đã hoàn toàn khác hẳn lúc trước. Nó căn bản không phải là sợi dây chuyền, mà cũng là một đóa Bỉ Ngạn Hoa.

Cho dù là bảy cánh hoa, nhưng lại chỉ có một màu, trên đó có tử khí mịt mù, mà hình như, còn có một tia sinh cơ yếu ớt.

Nếu trong một vài hoàn cảnh đặc thù, tia sinh cơ này có thể quật khởi, một lần nữa sống lại.

- Đây... Chẳng lẽ là... Hạt giống Bỉ Ngạn Hoa!

Trong đầu Mạnh Hạo, đột nhiên hiểu ra, mắt trái lóe lên, khôi phục như bình thường, sắc mặt hắn càng tái nhợt, nhưng tay phải lại nắm chặt sợi dây chuyền.

Hắn hít thở gấp gấp, một lúc lâu mới hồi phục bình thường.

- Khó trách Bỉ Ngạn Hoa trong cơ thể ta cực kỳ ẩn nhẫn cũng phải xuất hiện biến hóa bản năng... Nó muốn nuốt hạt giống Bỉ Ngạn Hoa này, để có thể làm bản thân càng thêm mạnh mẽ.

Mắt Mạnh Hạo lóe lên hàn mang, tay phải dùng sức, muốn bóp nát hạt giống Bỉ Ngạn Hoa này, nhưng hắn đột nhiên nghĩ gì đó, trầm ngâm giây lát. Cầm hạt giống này trong tay, hắn cẩn thận quan sát một chút, đột nhiên lộ ra ánh sáng kỳ dị.

639. Chương 635: Tạo Hóa Trì!

- Bóp nát nó đi tuy xong hết mọi chuyện, nhưng lại có phần đáng tiếc. Thứ này là vật tốt nhất, để cho ta tham chiếu, quan sát, tìm ra nhược điểm của Bỉ Ngạn Hoa.

Ánh mắt Mạnh Hạo lóe lên, cất hạt giống Bỉ Ngạn Hoa này đi.

- Nợ chị em Ô Trần một phần nhân tình rồi.

Mạnh Hạo ngẩng đầu, đưa tay lên, thu lại phòng hộ xung quanh, bên ngoài đã là sáng sớm hôm sau.

- Đồ đẳng ngũ hành của bộ lạc Ô Thần, lấy mộc kim làm chủ, những thứ khác chỉ là nhánh phụ mà thôi. Ta có được đồ đẳng Thanh Mộc, vốn không định tham dự vào việc của Ô Đạt bộ, cũng không định tiến vào Ô Thần thánh địa gặp gỡ đám người Nghiêm Tung, mà tìm dịp rời đi. Hiện giờ xem ra... Cần phải ở lại thêm mấy ngày rồi. Cũng tốt, thuận tiện điều tra xem, mẫu thân của Ô Linh, có được hạt giống Bỉ Ngạn Hoa từ đâu.

- Còn cả đồ đẳng thuộc tính kim, nếu có thể có được, cũng là một kỳ ngộ.

Mạnh Hạo hơi suy tư. Chuyện bộ lạc Ô Thần lấy mộc hỏa làm chủ, là do Mạnh Hạo quan sát nửa năm nay phát hiện ra. Quan trọng nhất là con Kim Ô bay ra từ Ô Thần thánh địa năm đó, cho Mạnh Hạo cảm giác, đó không phải là hỏa, mà là thuộc tính kim mạnh mẽ ngất trời.

Ý đã định, Mạnh Hạo nhắm mắt dả tọa, vận chuyển tu vi, cẩn thận dò xét trong cơ thể, cuối cùng cảm lấy cuốn tranh, khóe miệng lộ ra nụ cười lạnh, thu nó lại.

Tuy nói không xác định được lần này Bỉ Ngạn Hoa có thực sự ngủ say không, hay là vẫn còn ần ần, Nhưng chuyện này Mạnh Hạo đã có chuẩn bị, cho dù lần sau Bỉ Ngạn Hoa đột nhiên phát tác, Mạnh Hạo cũng có phần nắm chắc, có thể áp chế lần nữa.

- Áp chế cho đến mức, không phải nó dung hòa vào ta, mà là ta hoàn toàn dung hòa với nó mới thôi! Đến lúc đó, ta là Bỉ Ngạn Hoa, nhưng Bỉ Ngạn Hoa không phải là ta!

Trong mắt Mạnh Hạo lộ vẻ kiên định, thì thào nói nhỏ.

- Bỉ Ngạn Hoa nở trời bảy màu, hoa rụng thành tiên một nghìn năm..., nếu ta có thể hoàn toàn nắm giữ bí mật của Bỉ Ngạn Hoa, thì thành tiên... cũng không phải là quá xa vời...

Mạnh Hạo ngẩng đầu, nhìn bầu trời, khát vọng mạnh mẽ từ đáy lòng với cảnh giới thành tiên.

- Phong yêu cũng được, thành tiên cũng xong, không đến cảnh giới đó... đều là con sâu cái kiến.

Mạnh Hạo nhắm mắt, trong lòng nảy sinh hy vọng.

Thời gian thấm thoát, hơn nửa tháng đã qua, ngày tế tổ của năm bộ Ô Thần đã đang đến gần.

Ngũ bộ tế tổ, đối với năm bộ lạc Ô Thần mà nói, là chuyện cực kỳ quan trọng, vì cái gọi là tế tổ, trừ nghi thức trên danh nghĩa ra, còn có xếp hạng thực lực giữa năm bộ lạc.

Mà sở dĩ có tế tổ, nguyên nhân chủ yếu là đồ đẳng truyền thừa trong Ô Thần thánh địa, truyền thừa này không phải cái gì hư vô mờ ảo, mà là Tạo Hóa trì!

Đó là một đầm nước, cách một khoảng thời gian, trong đó sẽ xuất hiện một loại nước trong suốt, nước này cực kỳ kỳ dị, cho dù là tộc nhân của bộ lạc nào, chỉ cần bước vào trong đó, đã tọa hấp thu, sẽ có thể gia tăng lực lượng đồ đẳng của bản thân trên diện rộng.

Nước này vốn không có hành (hành trong ngũ hành), nhưng dựa vào những người khác nhau bước vào, sẽ tự hóa thành một loại thuộc tính trong ngũ hành. Thậm chí trong lịch sử năm bộ Ô Thần, không ít người, ở trong Tạo Hóa trì, đột phá tu vi theo việc lực lượng đồ đẳng tăng lên.

Tạo Hóa trì này, là thứ quan trọng nhất của năm bộ Ô Thần, cũng là nguyên nhân khách khanh bên ngoài bằng lòng lựa chọn năm bộ lạc này.

Nhưng... Nước của Tạo Hóa trì, không phải là vô hạn, mỗi lần tế tổ, thì sẽ mở đó ra, nước bên trong không nhiều. Hiển nhiên bộ lạc đầu tiên bước vào trong đó, sẽ thu được chỗ tốt lớn nhất, mà bộ lạc cuối cùng, thì hiệu quả đã không còn rõ ràng nữa rồi.

Vì thế, cái gọi là thi đấu tế tổ, thực tế chính là xếp hạng giữa năm bộ lạc, có thể coi như thứ tự tế tổ trước sau, đi giành lấy cơ duyên trong Tạo Hóa trì.

- Ô Đạt bộ ta, đã hơn ba trăm năm liên tục, đều là người cuối cùng tế tổ... Mà Ô Bình bộ, trong hơn ba trăm năm này, nhiều lần đứng thứ nhất...

Trên quảng trường đỉnh núi của Ô Đạt bộ, tộc công từ từ mở miệng, tiếng nói vang vọng.

Trong quảng trường, Mạnh Hạo cũng được mời tới, còn có vị Tư Long cấp bảy Mặc Tử và đứa con Mặc Phương của lão. Ở nơi này, còn có cả tế tự bầu trời, đại trưởng lão của Ô Đạt bộ.

Chỉ có vị tế tự mặt đất, sau lần trở về trước, thì vẫn luôn luôn bế quan, lần này cũng không xuất hiện.

Trừ bọn họ, còn có mấy người trang phục rõ ràng là tu sĩ Tây Mạc chứ không phải tộc nhân Ô Đạt bộ. Những người này ai nấy tu vi bất phàm, toàn thân sát khí, cũng là khách khanh như Mạnh Hạo, nhưng lại không phải Tư Long, mà là tu sĩ đồ đẳng.

Tộc nhân của Ô Đạt bộ cũng khoảng mấy chục người, đám người Ô Trần, Ô Linh và Ô A Lý, cũng đứng trong đó, ai nấy vẻ mặt khẩn trương, lại có phần mong ngóng.

Trong đó Ô Linh, thỉnh thoảng lại nhìn Mạnh Hạo. Về mặt hấn văn bình thường, như không nhìn thấy, đứng đó nhắm mắt im lặng.

- Lần thi đấu tế tổ này sắp bắt đầu, vì quy củ của tổ tiên, giữa năm bộ lạc đã có quy định từ lâu, thi đấu không được giết hại lẫn nhau, không được để máu của tộc nhân chảy ở thánh địa.

- Cho nên, cho tới bây giờ, các lần thi đấu tế tổ, đều là tiến hành giữa các khách khanh của bộ lạc. Mà các người, cũng vì thế mà thu được tư cách bước vào Tạo Hóa trì sau tộc nhân bộ lạc ta.

- Tất cả, phải làm phiền mọi người rồi.

Tộc công Ô Đạt bộ, quét mắt nhìn các khách khanh của bộ tộc, ôm quyền cúi đầu thật sâu.

Bên cạnh ông ta, tế tự bầu trời và đại trưởng lão, cũng vẻ mặt nghiêm túc chấp tay.

Tộc nhân bộ lạc Ô Trần xung quanh, cũng cung kính cùng hành lễ.

- Tộc công yên tâm, có phụ thân ta ở đây, thi đấu Tư Long, không dám nói đứng nhất năm bộ lạc, nhưng tuyệt đối không phải vị trí cuối cùng.

Mặc Tử chưa mở miệng, Mặc Phương đã chen vào, trong lúc nói, Mặc Phương còn âm hiểm nhìn Mạnh Hạo một cái.

Còn Mặc Tử đại sư, thì chỉ đứng đó cười nhạt.

- Mặc mỗ tận lực là được.

Mặc Tử từ từ nói, giọng nói có phần hơi khàn, nhưng ẩn chứa tự tin, cũng vô cùng rõ ràng.

Mạnh Hạo mở mắt, vẻ mặt bình thường, gặp phải Mặc Phương khiêu khích, vẫn coi như không nhìn thấy, ánh mắt quét qua những khách khanh xung quanh, dừng lại một chút nhìn một nam tử trung niên. Người này tướng mạo tầm thường, tu vi thoát nhìn cũng chỉ là Kết Đan, nhưng người này luôn cho Mạnh Hạo cảm giác, quanh mình như có một màn sương, nhìn không rõ ràng.

Khi ánh mắt Mạnh Hạo nhìn tới người này, y cũng nhìn lại Mạnh Hạo, ánh mắt hai người chạm nhau giữa không trung, nhìn như tùy ý, nhanh chóng tản ra, nhưng đôi mắt Mạnh Hạo lại hơi co lại.

- Trên người người này, có khí tức dị yêu, khí tức này rất nhạt, nhưng lại không phải phát tán từ đồ đẳng của y, mà giống như... tự bản thân y có sẵn!

Mạnh Hạo hơi suy tư.

Ngay chính lúc này, đột nhiên, từng hồi u u, giống như tiếng tù và, đột nhiên vang lên từ Ô Thần thánh địa trong sơn mạch, truyền khắp bốn phía.

640. Chương 636: Tạo Hóa Trì! (2)

Theo âm thanh xuất hiện, từng đợt gợn sóng, khuếch tán giữa không trung, nơi nào nó đi qua, như cuồng phong quét tới, khiến cho bầu trời đổi sắc, mặt đất cũng hơi chấn động.

Nhất thời, bốn phương tám hướng, toàn bộ bị gợn sóng này quét qua, giống như phong ấn trong đó. Tiếp theo, một luồng quang mang vàng kim, đột nhiên xuất hiện từ trong Ô Thần thánh địa, khuếch tán trong bầu trời, phát tán từng trận uy áp mạnh mẽ.

- Chúng ta đi!

Tộc công Ô Đạt bộ hít sâu một hơi, nhìn luồng kim quang kia, có vẻ chấp nhất, phát tay áo, thân thể bay lên, hóa thành cầu vồng lao về phía cột sáng.

Những người khác cũng lần lượt bay lên, trong đó không ít người, ánh sáng đồ đẳng ở trên thân sáng lên, lan ra khắp người. Mà Tư Long cấp bảy - Mặc Tử, thì phát tay áo, con giao long hai đầu lập tức xuất hiện từ trong hư không, ngẩng đầu gầm thét, Mặc Tử đứng trên mình nó, Mặc Phương cũng đi theo.

Giao long hai đầu uy vũ phi phàm vừa mới xuất hiện, lập tức khiến mọi người kinh hãi và khiếp sợ, càng có không ít người lập tức nhìn về phía Mạnh Hạo, muốn xem xem thú cười của Mạnh Hạo là gì.

Về mặt Mạnh Hạo bình thản, vỗ lên cái túi màu xanh bên mình, lập tức từ trong đó bay ra một luồng ánh sáng trắng, hóa thành Đại Mao. Thân thể nó tuy gầy gò, nhưng lại lớn đến mấy trượng, sau khi để Mạnh Hạo ngồi lên người, thì nó ngẩng đầu tru lên.

Tiếng tru kinh thiên động địa, truyền khắp bốn phương, khiến tộc nhân Ô Đạt bộ ai nấy đều kinh hãi, ngay cả con giao long hai đầu kia, cũng hơi lui lại một chút.

Mặc Tử hừ lạnh, vỗ vào giao long, hóa thành một chiếc cầu vòng bay đi.

Mạnh Hạo ngồi trên mình Đại Mao, ánh mắt nhìn về cột sáng xa xa, hẳn không quá hứng thú với Ô Thần thánh địa, nhưng đã tới đây rồi, có lý nào lại không đi xem.

Trong lúc bay về phía trước, cùng mấy chục người của Ô Đạt bộ, bay lên khỏi ngọn núi, ở giữa không trung, Mạnh Hạo nhìn những phương hướng khác, từ trong khu vực của bốn bộ lạc khác, cũng có tu sĩ từ các bộ lạc, đồng thời bay ra.

Trên bầu trời, mấy trăm người của năm bộ lạc, từ năm phương hướng khác nhau, lao thẳng tới cột sáng ở chính giữa, tốc độ không hề chậm.

Mạnh Hạo nhìn thấy Cổ Lạp trên người man cự nhân, về mặt kiêu ngạo, tộc nhân Ô Bình bộ xung quanh, cũng đều có vẻ nhìn đời bằng nửa con mắt.

Còn Tư Long của mấy bộ lạc khác, trong đó trong mấy Tư Long của Ô Đẩu bộ, nổi bật nhất là một lão bà. Lão bà này trên mặt lấm tấm những đốm xanh đen, mặc trường bào, cho dù có vẻ xấu xí, nhưng con độc nhãn cự thú dưới chân, lại giống như kinh không, ý hung sát vô cùng rõ ràng.

Còn có cả Tư Long Ô Viêm bộ, có ba người, trong đó một người mặc áo trắng, là một lão giả. Người này tiên phong đạo cốt, bộ dạng bất tục, dị yêu dưới thân là một con hạc lớn màu trắng, rất đẹp đẽ, bay qua giữa trời, giống như tới từ tiên giới.

Cuối cùng là Ô Âm bộ, bộ lạc này có hai Tư Long, trong đó một người đội nón rộng, nhìn không rõ vóc dáng, mặc một bộ áo tối, khác hẳn người bên cạnh, giống như một ngư ông, dưới chân gã, là một con giun lớn đến mấy chục trượng, dính một ít dịch nhờn khiến người ta kinh hãi. Khi con giun này đi tới, còn có mùi quái dị.

- Trong những Tư Long này, hẳn là không có bốn người Nghiêm Tung, bốn người họ, chắc là khách khanh đồ đẳng trong các bộ lạc.

Trong khi Mạnh Hạo quan sát mọi người, thì hẳn và Mặc Tử cũng đồng thời bị tu sĩ các bộ lạc khác quan sát.

- Mạnh đại sư, lần thi đấu tế tổ này, ngài đứng khiến lão phu thất vọng.

Mắt thấy đã gần tới nơi, Tư Long cấp bảy - Mặc Tử bên cạnh Mạnh Hạo, lạnh lùng mở miệng, trong lúc nói, thân mình lóe lên, giao long xông ra, lao về phía kim quang.

Mạnh Hạo hơi cau mày, trong lòng thầm than. Từ khi đến Tây Mạc, hẳn rất ít chủ động chọc người khác, nhưng thực lực dần dần lộ ra, lại tự nhiên trở thành cái gai trong mắt người khác. Loại phân tranh vì những thứ thế này, Mạnh Hạo không hề mong muốn.

- Chuyện này cũng nên kết thúc rồi.

Trong mắt Mạnh Hạo lộ chút tàn nhẫn, tu vi tới trình độ của hắn, cực kỳ hiểu rõ Tu Chân giới mạnh được yếu thua, lúc cần quyết đoán, Mạnh Hạo sẽ không nương tay.

Càng tới gần, mọi người lại nhìn thấy trong kim quang, có một đài cao vàng kim trôi nổi. Đài này giống như một cái sân lớn, được kim quang bao bọc.

Không lâu sau, tộc nhân của năm bộ lạc lục tục xuất hiện, lơ lửng ở bốn phía kim quang. Tộc công và tế tự của mấy bộ lạc, hiển nhiên sẽ không nói quá nhiều, chỉ sau khi trừng mắt với nhau, thì không hề khách khí chút nào, lập tức quyết định xuất chiến.

- Cuộc chiến này chỉ có hai trận, đều là hỗn chiến, một trận là đồ đằng tu, một trận là Tư Long chiến!

Tộc công Ô Đạt bộ quay đầu, nhìn về phía khách khanh bộ lạc mình, trầm giọng nói.

- Mỗi trận hỗn chiến, một bộ lạc đưa ra ba người, hai trận đều thắng, đương nhiên là số một, còn về số hai, thì là quyết định dựa vào số khách khanh của các bộ lạc ra trận còn lại mấy người.

- Hai trận chiến này, các lần đều có người chết, chứ vị là khách khanh của bộ lạc ta, nếu không địch lại... có thể buông tay. Bộ lạc tuy coi trọng thắng bại, nhưng chứ vị đã ra tay giúp đỡ, tình cảm còn quan trọng hơn.

- Trận đầu tiên, là đồ đằng tu!

Tộc công Ô Đạt bộ vừa nói, lập tức trong các khách khanh xung quanh, tức thời có ba người lao ra, chấp tay hành lễ với tộc công, lao thẳng về phía kim quang.

Một trong ba người này, chính là nam tử trung niên Mạnh Hạo thấy có điểm quái dị lúc trước, Mạnh Hạo nhìn người này lao vào trong kim quang, ánh mắt lóe lên, tiên khí của tiên nhân chỉ lộ trong cơ thể vận chuyển, tức thời mắt phải chớp chớp bảy tám cái, chăm chú quan sát.

Nhưng vừa nhìn, ánh mắt Mạnh Hạo đã co rút lại.

Trong mắt hắn, đột nhiên nhìn ra, vị nam tử trung niên này, căn bản không phải tu sĩ Tây Mạc gì. Trên người y, lại có một màn sương, mà bên trong sương này ... chính là Thiên Phương thú ngày trước, bị chim anh vũ truy kích bỏ chạy!

Khiến Mạnh Hạo ngạc nhiên hơn nữa, là trên người Thiên Phương thú này, hắn lại nhìn thấy dấu vết biến hóa của miếng mỡ đông, thậm chí hiện giờ nhờ mắt tiên, hắn còn nhìn ra cả khí tức của chim anh vũ.

- Chim anh vũ này từ sau khi truy đuổi Thiên Phương thú lần trước, vẫn chưa hề trở lại. Hiện giờ xem ra, rõ ràng đã có chuyện gì đó với Thiên Phương thú này, hình như ... Thỏa hiệp lẫn nhau rồi?

Mạnh Hạo thu lại mắt tiên, cảm thấy quái dị, nhưng nghĩ đến tính cách của chim anh vũ, hắn cảm thấy tất cả đều có khả năng.

Lúc này hắn nhìn những người tiến vào đài cao của các bộ lạc khác, có phần thương cảm...

- Đám Nghiêm Tung, hắn là ở trong những người này...

Ánh mắt Mạnh Hạo quét qua, tiếc là đám Nghiêm Tung ai nấy đều giả hoạt, đề phòng lẫn nhau, sẽ không để người ta dễ dàng nhìn ra thân phận. Cho dù là Mạnh Hạo, nhìn hồi lâu, cũng không tìm ra tung tích bọn họ, trong số mười hai khách khanh từ các bộ lạc khác.

Hỗn chiến, sau khi mười lăm tu sĩ đồ đằng của năm bộ lạc bước lên đài xong, không có ngôn từ hay khách sáo gì, lập tức nổ vang, trực tiếp triển khai đại chiến.

641. Chương 637: Thiên Thiên.

Mỗi bộ lạc ba người, giống như một đoàn thể, là quan hệ chiến hữu, hỗ trợ lẫn nhau, điểm này ở bốn bộ lạc khác rất rõ ràng, nhưng... ba người của Ô Đạt bộ, lại khác hẳn.

Nam tử trung niên do Thiên Phương thú biến thành, vừa bước lên đài, liền ngẩng đầu gầm thét, xông tới phía trước, không hề nhìn hai đồng bạn bên cạnh. Cảnh tượng này khiến hai khách khanh của Ô Đạt bộ kia ngây ra, có ý muốn cùng xông lên, nhưng nhìn nam tử trung niên hung hãn, lại tính một mình khiêu chiến tất cả, hai người bọn họ hơi run lên, lập tức lui lại.

Cảnh tượng này xuất hiện, khiến cho tu sĩ của năm bộ lạc đều trợn tròn mắt, không ít người nhìn về phía Ô Đạt bộ, cho rằng đó có lẽ là một kế hoạch của Ô Đạt bộ.

Nhưng nhìn tộc công và tế tự của Ô Đạt bộ, cũng có vẻ mặt kinh ngạc, tộc nhân bốn bộ lạc khác, lại nhất thời suy tư.

Tiếng nổ vang vọng, đôi mắt Mạnh Hạo lóe lên, hắn không nhìn nam tử trung niên do Thiên Phương thú biến hóa nữa, mà nhìn những khách khanh ra trận của bộ lạc khác, cố gắng tìm ra đám người Nghiêm Tung.

- Đám người hỗn đản vô đạo đức các ngươi, ta muốn đại biểu Thiên Thiên, đại biểu Ngũ đệ, đến độ hóa các ngươi!

Nam tử trung niên vừa xông ra, lập tức gào lên, tiếng nói như sấm sét truyền ra. Y lao thẳng đến một đoàn đội ba người, tiếng nổ vang vọng, ánh sáng thuật pháp đồ đằng chớp sáng.

Đoàn ba người kia đến từ Ô Viêm bộ, lúc này lạnh lùng nhìn nam tử trung niên xông tới, không hề chần chừ lập tức ra tay. Tức thời tiếng nổ vang lên, thuật pháp va chạm, sóng xung kích tràn ra xung quanh.

- Oa oa oa, một, hai, ba... Khốn kiếp, các ngươi làm vậy là sai. Các ngươi ba người, ba người đó! Ba người đánh một mình ta. Các ngươi vô đạo đức!

Tiếng gầm đầy ảm ức của nam tử trung niên truyền ra, vang vọng bốn phía. Tộc nhân của các bộ lạc xung quanh nghe được, ai nấy đều có vẻ mặt cổ quái.

Bọn họ nhìn thấy nam tử trung niên, lúc này lui về phía sau, về mặt biến đổi, thể hiện ý đồ xấu xa khó nói.

- Mẹ nó chứ, mấy tên xấu xa các ngươi, chờ đó, chờ đó!

Giọng nói của nam tử trung niên thay đổi, không còn vẻ ảm ức trước đó, mà hóa thành kiêu ngạo cuồng vọng, thân hình lay động, lại lao về phía ba người của một bộ lạc khác.

- Ta đâm!

- Ta tránh!

- Ha ha, ta lại đâm!

Giọng nói nam tử trung niên sắc nhọn, còn thêm kiêu ngạo, tốc độ cực nhanh, không ngừng xuyên qua giữa mọi người. Bản thân y lại là da dày thịt béo, có đánh đập thế nào cũng không ảnh hưởng, khiến cho những khách khanh kia càng lúc càng phần nộ là, nam tử trung niên này ra tay cực kỳ vô sỉ hạ lưu, vô cùng xấu xa, thần thông thuật pháp toàn tập trung trên một ngón tay.

Mà ngón tay này... Chuyên chỉ vào mũi của mọi người.

Hơn nữa chẳng phân bộ lạc, cứ thấy người là ra tay, thậm chí hai người của Ô Đạt bộ, cũng không tránh khỏi, bị người này đâm chọc, nổi cơn tam bành. Nếu không phải nể mặt đều là khách khanh một bộ lạc, thì cũng đã ra tay rồi.

Khiêu khích như thế, rất nhanh, cục diện hỗn chiến trên đài đã thay đổi, có vẻ không còn là hỗn chiến, mà là người của bốn bộ lạc khác, cùng vây công nam tử trung niên.

Cảnh tượng này, khiến sắc mặt mọi người của Ô Đạt bộ đều khó coi, ngay cả tộc công, tế tự và vị đại trưởng lão kia cũng đều sầm mặt lại.

Các lần thi đấu tế tổ, chưa từng xảy ra chuyện này, cảnh tượng lúc này, đâu có phải hỗn chiến, đây rõ ràng là một lần chèn ép.

Mạnh Hạo ho khan, hắn hơi chút áy náy. Hắn hiểu rõ, nếu không phải là bản thân mang chim anh vũ tới đây, có lẽ lần thi đấu tế tổ này, sẽ không giống như hiện giờ.

- Miếng mỡ đông bất tử... Chim anh vũ ác thủ... Sợ rằng một lúc nữa, sẽ còn xuất hiện Thiên Phương thú hung tàn. Trận chiến này, khụ khụ... Nếu không có gì bất ngờ, hẳn là Ô Đạt bộ thắng rồi.

Mạnh Hạo đang nghĩ như vậy, một tiếng gầm thét tức giận cực độ xuất hiện trên đài cao, truyền ra từ một khách khanh khác của Ô Đạt bộ.

Gã không thể tiếp tục nhẫn nhịn nữa. Đã ba lần bị đâm chọc, đó là một sự sỉ nhục cực lớn với gã, khiến gã giờ phút này, gầm thét xông về phía nam tử trung niên, không còn để ý cái gì khách khanh cùng bộ lạc, mà lại ra tay phản bội.

Khách khanh bên cạnh, đang muốn ngăn cản, thì nam tử trung niên xuất hiện sau lưng gã, đâm tới.

- Khốn kiếp, chúng ta là đồng bạn, người người người... Ta liều với người!

Vị khách khanh này liền tức giận, ánh mắt đỏ ngầu, quay người gầm thét.

Lúc này trên đài cao, chiến trường lại thay đổi, tất cả mọi người đều công kích nam tử trung niên kia. Thậm chí lúc này đừng nói là bọn họ, cho dù là tộc nhân của các bộ lạc ở bên ngoài, cũng không nhịn được có suy nghĩ muốn xông tới, vây công nam tử trung niên kia. Người này ra tay thực quá vô sỉ, xấu xa đến cực điểm.

Cả đời này bọn họ chưa từng thấy ai hạ lưu như vậy.

- Lần thi đấu tế tổ này, Ô Đạt bộ lại tìm tới một khách khanh như vậy. Chuyện này... Quá náo loạn rồi!

- Ô Đạt bộ lẽ nào không tìm được người khác, kẻ vô sỉ như vậy cũng xuất hiện!

Tộc nhân của các bộ lạc khác, lập tức châm chọc, trào phúng Ô Đạt bộ.

Tộc nhân của Ô Đạt bộ sắc mặt khó coi, lòng muốn phản bác, nhưng lại không nói lên lời, trong mắt tộc công hiện lên lửa giận, nhìn chằm chằm nam tử trung niên trên đài cao.

Mạnh Hạo thầm than trong lòng, càng cảm thấy áy náy, ánh mắt không ngừng di động trên người khách khanh bốn bộ lạc khác, tìm tung tích đám Nghiêm Tung.

Đột nhiên hai mắt Mạnh Hạo sáng lên, nhìn về một khách khanh của Ô Âm bộ trong chiến trường. Người này là một nam tử trung niên, thân thể khô ngô, là một đại hán, vẻ mặt dữ tợn. Nhưng người này sau khi bị một kích của nam tử do Thiên Phương thú hóa thành, trên mặt trong chớp mắt lộ ra biểu hiện không như những người khác, có hơi chần chừ và hoảng hốt.

Mặc dù rất nhanh biến mất, rồi hóa thành phần nô, nhưng cảnh tượng này lại bị Mạnh Hạo phát hiện, hơn nữa lúc người này phần nô, thì một lão giả khách khanh của Ô Bình bộ, còn phần nô hơn, phát cuồng tự mình đuổi theo.

- Mạc Ly, Uông lão quái!

Đôi mắt Mạnh Hạo co rút, lập tức từ biến hóa rất nhỏ đó, nhận ra được thân phận của hai người.

Đại hán do Thiên Phương thú biến thành, lúc này bị vây công, phát ra từng tiếng gầm sắc nhọn.

- Thiên Thiên, thẳng cháu nhà ngươi, đến người rồi!

Đại hán cất lời, toàn thân chấn động, dừng lại giữa không trung, gần như khoảnh khắc y dừng lại, tất cả khách khanh xung quanh, toàn bộ ra tay, đánh tới.

Tiếng nổ kinh thiên động địa, trong mắt tất cả mọi người, kẻ này chết chắc rồi, chỉ có Mạnh Hạo thở dài một hơi. Hắn biết, Thiên Phương thú sắp ra rồi.

Trong tiếng nổ, một tiếng gầm thét kinh thiên truyền ra, tiếng gầm thét này mạnh mẽ, trong chớp mắt hóa thành sóng xung kích, khuếch tán ra bốn phương. Trong làn sóng này, tộc nhân của năm bộ lạc bên ngoài đều nín thở, trợn mắt, lộ vẻ kinh hãi không thể tin tưởng.

Bọn họ tận mắt nhìn thấy, sóng xung kích lan ra, tất cả khách khanh vây công đại hán trung niên, toàn bộ đều phun máu tươi, ai nấy lão đảo lui lại, vẻ mặt khiếp sợ không thể tin tưởng.

Mà đại hán trung niên hẳn phải chết trong mắt mọi người, lúc này đầu tóc tung bay, vẻ mặt hung tàn, ngẩng mặt gầm thét, đôi mắt đỏ ngầu, lộ vẻ điên cuồng như dị yêu.

Thân thể loáng lên, trong khoảnh khắc liền xuất hiện trước mặt một khách khanh, có vẻ tàn nhẫn, đôi tay đưa lên, dùng một tư thế không thể hình dung, đối phương dường như không thể né tránh, lập tức bị bắt lấy, xé mạnh một cái.

Tiếng hét thảm truyền ra, thân thể tu sĩ này lập tức bị xé làm đôi, máu tươi tung bay, đại hán lại di chuyển.

Tiếng hét thảm không ngừng truyền ra, cảnh tượng máu tanh này, giống như sấm sét giáng mạnh vào tâm thần tộc nhân năm bộ lạc bên ngoài, khiến tất cả bọn họ đều thở gấp, trợn mắt.

Trong chớp mắt, có ba người chết đi, đại hán trung niên giống như chiến tiên, không đâu địch nổi, đi qua nơi nào, nơi đó tử vong.

- Ta bỏ quyền!

Một khách khanh Ô Viêm bộ, nhìn đại hán sắp tới gần, run rẩy vội vã mở miệng, lời nói truyền ra, thân thể gã lập tức biến mất, được kim quang bao bọc, kéo ra khỏi chiến trường.

- Bỏ quyền!

- Bỏ quyền!

Liên tục có người hô lên, từng người rời khỏi chiến trường, nhưng vẫn có người nói chậm, bị đại hán xông tới, điên cuồng giằng xé.

- Bỏ...

Một khách khanh Ô Bình bộ, vừa nói đến miệng, còn chưa nói xong, trung niên đại hán do Thiên Phương thú hóa thành đã xông tới, mở lớn mồm, trước mặt tất cả mọi người, cắn một miếng trên mặt vị khách khanh này, khiến giọng nói của gã hóa thành một tiếng kêu thảm.

Rất nhanh, trên đài trừ đại hán trung niên ra, không còn một ai, chỉ có một mình y đứng đó, ánh mắt hung tàn quét quanh, ngẩng đầu gào thét.

- Ô Đạt bộ, trận chiến này ta giúp các ngươi thắng lợi, ta muốn tiến vào Tạo Hóa trì!

Tộc nhân Ô Đạt bộ choáng váng, tế tự bầu trời hít sâu một hơi, đại trưởng lão mở to mắt, ánh mắt tộc công lóe lên, nhanh chóng cười lớn.

- Vốn nên như vậy, hôm nay Tạo Hóa trì, nhất định có chỗ cho đạo hữu!

Đại hán trung niên nhìn tộc công, gật đầu, bước tới một bước, ra khỏi kim quang. Y vừa mới xuất hiện, tộc nhân của mấy bộ lạc khác kinh hãi rút lui, nhường đường cho y về đến Ô Đạt bộ. Lúc trở lại, tộc nhân Ô Đạt bộ đều run sợ, tránh né, đại hán này kiêu ngạo bước đi, nhưng sau khi nhìn thấy Mạnh Hạo, ánh mắt bất giác có chút tránh né.

Bốn phía im lặng, khoảng chừng mười mấy nhịp thở sau, từ vị trí Ô Đấu bộ truyền ra giọng nói âm trầm.

- Trận thứ hai, Tư Long đấu!

Mạnh Hạo ngẩng đầu...

642. Chương 638: Răng Nanh Gãy!

- Đáng tiếc! Ta chỉ nhìn ra Mạc Ly và Uông lão đầu, còn Nghiêm Tung và Lê Thiên thì không cách nào nhìn ra!

Mạnh Hạo suy nghĩ.

- Mạnh đại sư! Người phải cẩn thận rồi! Đây là sinh tử đấu, hy vọng người có đủ thời gian nói hai chữ bỏ quyền!

Tư Long cấp bảy Mạc Tử nhìn Mạnh Hạo đầy âm hiểm, lúc đi ngang qua Mạnh Hạo, lão ta lạnh lùng mở miệng.

Mạc Phương đi bên cạnh lão ta oán độc liếc Mạnh Hạo, ánh mắt như muốn giết người.

Hai cha con nhà này gào thét bước thẳng vào trong kim quang. Mạnh Hạo vẫn rất bình tĩnh, nhưng theo tính cách của hắn, càng bình tĩnh lại càng đại biểu cho sát cơ.

Nếu đối phương đã lộ ra rằng nhanh, vậy với tính cách của Mạnh Hạo, hắn sẽ hung hăng bẻ gãy cái răng nhanh đó!

Ô Linh lo lắng nhìn về phía Mạnh Hạo, Ô Trần đứng cạnh nàng ta thì nhìn Mạnh Hạo đầy cuồng nhiệt. Gã có niềm tin mãnh liệt vào Mạnh Hạo, niềm tin này giống như sự mù quáng. Vì trong lòng gã, Mạnh Hạo đã cường đại đến không có ai sánh kịp.

Thân thể Mạnh Hạo loáng một cái, bạch lang dưới chân hắn hóa thành luồng ánh sáng trắng, mang theo hắn phóng nhanh tới chỗ kim quang. Vừa bước vào, hai mắt Mạnh Hạo lập tức sáng lên, kim quang như nước chảy tràn tới bên cạnh hắn, trong đó ẩn chứa lực lượng của thuộc tính mộc. Trong cảm giác của Mạnh Hạo, có thể rõ ràng cảm nhận được, nếu hắn dùng đồ đằng Thanh Mộc chiếu vào kim quang, thì có thể dễ dàng điều khiển nó.

Cùng lúc đó, trong kim quang vẫn tồn tại lực lượng của thuộc tính kim, làm cho lòng Mạnh Hạo khê dao động.

Gần như cùng với lúc Mạnh Hạo bước vào đài cao, nhóm ba Tư Long của bốn bộ lạc còn lại đều vừa hô hét vừa tiến đến. Cổ Lạp, lão thái bà kia, còn có lão ngư ông và nhiều người nữa... Trong nháy mắt tất cả Tư Long tham chiến đều đứng ở trên đài cao...

Từng tiếng dị yêu thét gào kinh thiên động địa. Cùng với tiếng gầm rú của man cự nhân, Cổ Lạp vung tay phải lên, lập tức có gần trăm con dị yêu xuất hiện quanh y. Trong đó có hơn mười con Giao Long và rất nhiều Lang Thi khổng lồ. Tử khí ngập trời vờn quanh người y làm cho khí thế của Cổ Lạp tăng lên kinh người.

Nhất là tiếng rít gào của man cự nhân, làm cho ngay cả tộc nhân của năm đại bộ lạc ở bên ngoài, cũng phải kinh hãi không thôi.

Sau đó là lão thái bà kia, trong tiếng gào rú của Độc nhân Cự Viên đang ở dưới chân, lão thái bà như mở ra một cánh cửa trong hư không, từ đó một bầy vượn gào rú bay ra. Mỗi con đều là yêu vượn một mắt, số lượng gần trăm con, lúc chúng xuất hiện thì khí thế của lão thái bà giống như dâng trào.

Còn lão giả tóc bạc như thần tiên đang cười trên con hạc trắng thần võ kia, thì phát tay một cái, xung quanh lão liền có một mảng màu trắng dài, do rất nhiều con rắn nhỏ tạo thành xuất hiện, số lượng nhiều đến mấy trăm con, hơn xa người khác. Những con rắn nhỏ này khê khê lưỡi, trong chớp mắt sau khi chúng xuất hiện lần nữa, giống như có kịch độc đang lan ra.

Nhưng mà kinh người nhất là lão ngư ông kia. Dưới thân lão là một con giun cực lớn, sau khi làm ra vẻ rít gào không tiếng động, lấy lão làm trung tâm, một lượng lớn bùn đất biến ảo ra. Từ trong bùn đất đó, từng con giun dữ tợn chui ra, chúng nó ngọ nguậy làm cho không gian quanh đó mờ ảo đi.

Còn có Mặc Tử khi vừa xuất hiện, con Giao Long hai đầu liền gầm thét vang trời, hư vô xung quanh lão lập tức vụn vèo, một đàn yêu rít gào mà đến. Toàn bộ đều là Giao Long, thân thể chúng cũng không nhỏ. Sau khi xuất hiện cả bầy yêu cùng ngửa mặt lên trời gào thét.

Về phần Mạnh Hạo, khí thế hơi yếu, xung quanh hắn chỉ có vài chục con Thanh Mộc lang cùng với đàn dơi, không thể so sánh với hiệu quả thị giác ghê người, mà năm người kia tạo ra.

Lúc này, người của năm đại bộ lạc ở ngoài kim quang nhìn cảnh này, cũng đều trầm ngâm mà suy nghĩ, kể cả tế tự và tộc công của mỗi bộ lạc cũng suy tư. Tư Long chiến khác với đồ đẳng tu, đồ đẳng tu là sự cường đại của từng cá nhân, còn Tư Long thì có trình độ cao hơn, có thể thao túng một bộ lạc mạnh mẽ.

Cho nên dù xem xét trên phương diện nào, thì địa vị của Tư Long đều vượt xa tu sĩ đồ đẳng.

Tựa như tế tổ, trên thực tế có thể xem nhẹ trận chiến đầu tiên, trận chiến thứ hai này mới quan trọng nhất!

Sắc mặt Ô Linh đầy lo lắng, trong mắt Ô Trần thì càng thêm cuồng nhiệt. Người của năm đại bộ lạc ở xung quanh đều đang khấn trương ngóng nhìn...

Một hồi hỗn chiến nữa, lại bắt đầu!

Trước đó, Mạnh Hạo cũng không chủ động tham gia trận chiến này, nhưng lần hỗn chiến này hẳn lại chủ động ra tay. Đây là lần chủ động đầu tiên kể từ khi hấn vào Tây Mạc, đã ra tay... chính là sát cơ!

Hắn là người đầu tiên ra tay, nhưng người hấn tấn công không phải là Tư Long của bốn bộ lạc kia, mà là Mặc Tử.

Người đã lộ rằng nanh, như vậy là tự người muốn chết!

Đây là tính cách của Mạnh Hạo, đã không ra tay thì thôi một khi ra tay thì chính là sát cơ.

Hắn vung tay phải lên, Đại Mao lập tức ngửa mặt lên trời rống to, thân thể nó tức thì biến lớn. Nó cùng với đàn sói bên cạnh và bầy dơi đen, hóa thành mấy luồng cầu vòng phóng thẳng đến chỗ bầy yêu của Mặc Tử.

Mạnh Hạo ra tay làm cho Mặc Tử chấn động. Lão ta vốn không nghĩ tới Mạnh Hạo sẽ là người ra tay đầu tiên, hơn nữa lại ra tay với mình. Lão nghĩ rằng Mạnh Hạo sẽ lợi dụng hỗn chiến mà đánh lén mình, như vậy mới không bị người dị nghị. Đây cũng là mưu tính của lão.

Nhưng lúc này Mạnh Hạo lại trực tiếp ra tay, làm cho lão không kịp trở tay.

- Người muốn chết!

Mặc Tử giận dữ hét, bầy Giao Long của lão đồng loạt gào thét, bay đến chỗ bầy yêu của Mạnh Hạo. Còn Mặc Phương thấy vậy cũng lộ vẻ tức giận, trong mắt gã tràn đầy oán độc cùng sát cơ. Gã đứng ở sau cha mình, khước miệng hơi nhếch lên, nhìn chăm chăm vào Mạnh Hạo mà cười lạnh lùng.

- Người nhất định phải chết!

Lập tức có tiếng nổ, vang lên khắp trời, việc Mạnh Hạo ra tay làm cho mấy Tư Long khách khanh của các bộ lạc khác phải sửng sò. Chẳng riêng gì bọn họ, mà ngay cả các tộc nhân của từng bộ lạc ở bên ngoài kim quang cũng đều chớp chớp mắt, sửng sốt.

- Ô Đạt bộ này xảy ra chuyện gì...

- Thế nhưng lại có thêm một người phản chiến? Chẳng lẽ người này lại giống như đại hán vừa rồi, có thực lực đủ để càn quét mọi người?

- Điều này là không thể! Thiên Khải Tư Long rất mạnh, người này không đủ sức vượt qua họ đâu!

Ở ngoài kim quang, các tộc nhân của từng bộ lạc sau khi kinh ngạc, đều xôn xao nhìn về phía Ô Đạt bộ. Nhưng lại thấy bản thân Ô Đạt bộ cũng giết mình, nhất là biểu tình của tế tự và tộc công cũng giống như trận chiến đầu tiên.

- Đáng chết! Đúng là có vấn đề! Sao bọn họ lại có biểu tình đó!

- Lần đầu còn hiểu được, lần thứ hai cũng vậy! Đây là quỷ kế của bọn họ!

- Có thể lắm! Nhưng mà quỷ kế gì lại tự giết lẫn nhau trước chứ?

Ngay lúc tộc nhân các bộ lạc ở ngoài kim quang đang thì thầm sôi nổi, thì ở trong kim quang Mặc Tử đang ngửa mặt lên trời, cười lớn.

643. Chương 639: Răng Nanh Gãy! (2)

- Mạnh tiểu nhi! Chính người muốn chết nên không thể trách lão phu. Tuy ta và người là khách khanh cùng một bộ lạc, nhưng người lại ra tay với ta, nên người là gian tế của bộ lạc khác. Đã thế... Lão phu giết người! Cho dù người có nói bỏ quyền cũng vô dụng!

Trong lúc Mặc Tử nói thì bầy Giao Long chung quanh lão đã lao tới được hơn một nửa. Con Giao Long hai đầu cũng đang lao tới.

Tiếng nổ vang trời! Đại Mao hóa thành luồng ánh sáng trắng trông vô cùng hung tợn. Mỗi một lần con dơi màu đen lóe lên, hàm răng sắc nhọn của nó chớp lóe xuất hiện là lại có một con Giao Long bị khô héo toàn thân, thê lương chết đi.

Mặc Tử thấy vậy liền biến sắc. Lão ta đã dự đoán là Mạnh Hạo rất mạnh, nhưng lại không ngờ rằng con sói trắng và con dơi đen kia lại mạnh kinh người đến vậy. Mà cái con dơi kia lại làm cho lão thêm uất ức, vì nó vốn là của lão. Tại vì lão cảm thấy tư chất của nó sau này, không bằng mấy con Giao Long nên mới đem cho con mình hộ thân.

Nhưng không ngờ rằng, con dơi đen này rơi vào tay Mạnh Hạo, lại thể hiện ra thực lực kinh người như thế.

- Lúc này chỉ mới bắt đầu mà thôi! Lão phu định sẽ dùng thủ đoạn này đối phó với đối thủ, nhưng giờ cho người biết một chút cũng hay!

Mặc Tử cười lạnh, lão đưa tay phải vỗ vào túi trữ vật, lập tức có tiếng gầm nhẹ truyền ra từ trong đó! Một đám Giao Long nháy mắt bay ra, tạo thành một đoàn dài, số lượng mấy trăm con. Trong đó có đến hơn mười con Giao Long hai đầu.

Những con Giao Long này vừa bay ra liền tạo nên khí thế ngập trời. Các Tư Long khác thấy thế đều cả kinh, càng không nói đến cảm xúc của những người đứng bên ngoài.

- Đây hoàn toàn không phải là bắt đầu, mà là kết thúc!

Mạnh Hạo nhìn những con Giao Long kia rồi lạnh nhạt nói. Tay phải của hắn bấm niệm pháp quyết, đưa tay nhấn vào đan điền một cái, Kim Đan trong cơ thể hắn lập tức chấn động mãnh liệt. Ở trong Kim Đan, yêu đan của Ứng Long thượng cổ, trong nháy mắt truyền ra một tiếng rít gào.

Trong tiếng gầm thét mãnh liệt, một hư ảnh Ứng Long hiện ra trên đỉnh đầu Mạnh Hạo. Hư ảnh con Ứng Long này có thân hình đến trăm trượng, cái đuôi rất dài, đôi cánh sắc bén, còn có đầu rồng, với hai mắt đỏ như máu. Lúc nó xuất hiện, khí thế bỗng dâng lên ngút trời.

Cả kim quang cũng phải vận vẹo do chịu áp lực mạnh, các Tư Long khác ở quanh đấy đều mặt mày đại biến.

- Đây là...

- Dị yêu cấp mười một! Trời ạ! Đây là... Đây là hư thần mà chỉ có dị yêu cấp mười một mới có thể xuất hiện!

- Loại uy áp này... Người này... Chẳng lẽ người này là Đại Tư Long!

Tất cả Tư Long trên đài đều kinh hô. Bọn họ phát hiện ra, trong chớp mắt, cả đám dị yêu của mình đều đang run rẩy. Ánh mắt chúng nó vô cùng hoảng sợ mà nhìn lên Ứng Long trên trời.

Một luồng áp chế thuộc đẳng cấp bên trên, trong nhất thời xuất hiện ở khắp mọi nơi, không chỗ nào mà không có.

Một luồng uy áp khó có thể hình dung được, bao trùm trời đất giáng xuống đài cao trong kim quang này. Trong chớp mắt khi Ứng Long xuất hiện, tất cả Giao Long ở xung quanh của Mặc Tử lập tức run rẩy. Chúng nó phát ra tiếng gào rú thê lương thể hiện sự hoảng sợ cùng cực, là sự sợ hãi mãnh liệt nhất trong đời chúng.

Toàn bộ dị yêu co rúm lại, cùng lui về phía sau. Trong đó có một số con dị yêu run rẩy quá độ, giống như chúng nó không thể thừa nhận được sự uy áp đáng sợ này nữa. Chúng nó kêu lên thảm thiết, thân mình lúc nào cũng sắp đổ sụp xuống.

Mạnh Hạo lạnh lùng vung tay phải lên, hư ảnh Ứng Long trên đầu hắn lập tức phát ra tiếng gầm thét kinh trời, kim quang vận vẹo kịch liệt, trời đất ở bên ngoài biến đổi. Ứng Long thượng cổ là vua của bầu trời. Nó lộ ra tư thế ngạo nghễ đất trời, xông thẳng đến chỗ bầy Giao Long đang run lập cập kia.

Những nơi nó đi qua, mấy con Giao Long đang run rẩy kia đều không dám kêu rên tiếng nào, mà để cho Ứng Long tùy ý cắn nuốt. Con hai đầu hay con bình thường đều yếu ớt, không có chút sức phản kháng nào ở trước mặt Ứng Long. Chỉ trong mấy hơi thở, toàn bộ bầy Giao Long đã bị cắn nuốt hết.

Mặc Tử không thể tin được mà la lên một tiếng kinh hãi, sắc mặt lão tái nhợt đi, thân thể không ngừng lui ra sau. Hư ảnh Ứng Long đang gầm thét lao đến chỗ lão. Trong mắt Mặc Tử lộ vẻ điên cuồng, lão vươn một tay, chụp lấy Mặc Phương đang ở gần mình, ý muốn được sống sót của lão càng điên cuồng và mãnh liệt hơn.

- Mặc Tử ta đây đắm chìm trong con đường Tư Long nhiều năm, mong muốn của ta, tâm huyết suốt đời của ta là có thể nghiên cứu ra dị yêu mạnh nhất! Mạnh tiểu nhi! Ta không phục!

Trong lòng Mặc Tử gào lên, đồng thời tay trái của lão cũng bấm niệm pháp quyết. Trong lúc Ứng Long sắp đến gần, vẻ mặt của Mặc Phương còn đang là vẻ khó có thể tin và mờ mịt, thì một tay Mặc Tử đặt trên đỉnh đầu Mặc Phương - con lão, vỗ một cái. Mặc Phương lập tức phun máu tươi, sau đó đầu của gã nứt toác, vỡ tan.

- Dùng thân thể con ta, chặn ấu yêu! Lấy hồn con ta nuôi dưỡng dị yêu mà nhất mạch Tư Long Mặc gia ta đời đời truyền thừa, Mặc Giao chín đầu!

Ở trong tiếng hô, thi thể Mặc Phương run rẩy mãnh liệt, một tiếng gào rú vang lên từ trong đầu lâu vỡ nát của gã, từ trong đó, một con Giao Long màu đen đột ngột bay ra.

Một đầu, hai đầu, ba đầu... Trong chốc lát, tổng cộng có bảy cái đầu sinh ra từ thân thể của Mặc Phương, sau đó phóng lên trời.

Thân thể Mặc Phương trực tiếp nát bấy, nhưng máu thịt của gã không tiêu tán, mà tụ lại một chỗ, trong chốc lát hình thành cái đầu Giao Long thứ tám. Một con Giao Long có tám cái đầu, thân hình tầm trăm trượng, lập tức xuất hiện trước mặt Mặc Tử.

Hai mắt Mặc Tử đỏ thẫm, lão ngửa mặt lên trời hét to, con Giao Long tám đầu ở phía trước lão cũng gào rú, bay thẳng đến chỗ Ứng Long thượng cổ.

- Giết cho ta!

Tinh thần Mặc Tử rơi vào trạng thái điên cuồng, hét lên.

Con Giao Long tám đầu này, có thực lực hơn xa những con Giao Long bình thường. Nó gầm thét, gắng gượng chống cự lại uy áp, mà bay đến trước mặt Ứng Long thượng cổ. Giao Long tám đầu và Ứng Long thượng cổ cùng lao vào, tấn công đối phương, tạo nên tiếng nổ ầm trời.

Mạnh Hạo vẫn bình tĩnh như thường, lạnh lùng nhìn cảnh này. Tất cả Tư Long ở bốn phía đều thâm chấn động tâm thần, chăm chú nhìn xem diễn biến trận đấu. Còn người của năm đại bộ lạc ở ngoài kim quang cũng nín thở, nhìn chằm chằm vào trận chiến trong kim quang, giống như thế giới của họ chỉ còn lại một màn Long Giao chiến này!

Trong tiếng nổ ngập trời bỗng vang lên tiếng kêu thảm thiết. Con Giao Long tám đầu đã bị vỡ nát hết ba đầu, máu thịt lẫn lộn bị Ứng Long nuốt trực tiếp luôn. Còn năm cái đầu còn lại của Giao Long vẫn gào rú, vùng vẫy nhào vào cắn xé với Ứng Long. Ứng Long ngửa đầu rộng to, giống như uy nghiêm của nó bị khiêu khích, thân hình nó mau chóng biến lớn đến tầm một trăm trượng, trực tiếp đụng vào thân con Giao Long kia.

Tiếng nổ khủng khiếp, vang vọng đất trời, con Giao Long còn năm đầu kêu lên thảm thiết. Nó run rẩy và sợ hãi muốn lui ra sau trốn chạy, nhưng còn chưa tránh được bao xa, thân mình nó bị Ứng Long đụng một cái, nát bấy thành một đồng máu thịt. Ứng Long khê há miệng đã nuốt hết toàn bộ đồng máu thịt kia.

644. Chương 640: Răng Nanh Gãy! (3)

Mặc Tử hét cả hồn vía, đầu óc quay cuồng, lão đảo lui người ra phía sau.

- Bỏ quyền!

Trong lòng lão tràn ngập sợ hãi, trước nguy cơ mất mạng đang tới gần, lão dồn sức hét lên. Theo tiếng lão vừa nói ra, kim quang bắt đầu vây quanh thân thể lão, chỉ chờ một lực kéo là lão sẽ bị lôi ra khỏi đài kim quang.

Con Ưng Long kia lập tức lại rít gào, thân mình trong nháy mắt giống như vị thiêu đốt, lửa lớn ngập trời, lao thẳng tới phía Mặc Tử. Trong khoảnh khắc thân thể Mặc Tử được kéo ra ngoài, nửa thân hình của Ưng Long, lại đánh thẳng lên kim quang, nhưng bị chặn lại.

- Mạnh mẽ muốn giết người! Ai cũng không thể ngăn!

Mạnh Hạo lạnh lùng nói, hắn đưa một ngón tay chạm vào kim quang, đồ đằng Thanh Mộc ở mi tâm của hắn lập tức có biến hóa. Sau đó, thân thể hắn xuất hiện hư ảnh Thanh Mộc. Một luồng hơi thở tràn ngập lực lượng của thuộc tính mộc lan ra, theo chỗ chạm ngón tay của Mạnh Hạo, mà dung nhập vào kim quang.

Kim quang này do thuộc tính mộc và kim tạo thành. Một khắc này, dưới tác dụng của lực lượng Thanh Mộc, kim quang thể nhưng lại vận vẹo, làm cho Ưng Long lan tràn một cách quỷ dị ra ngoài. Vào lúc Mặc Tử cho rằng mình thoát chết rồi, chỉ vừa khê thở phào một cái, thì thế giới của lão đã biến thành màu đen.

Đó là đầu của Ưng Long đã há miệng, nuốt Mặc Tử một cái!

Một tiếng rắc vang lên, lại có tiếng Mặc Tử la lên thảm thiết, nhưng chỉ một tiếng là ngừng hẳn. Thân thể lão đã bị Ưng Long trực tiếp cắn đứt đoạn, hơn nửa thân thể lão ở ngoài và còn gần nửa thân thể của lão ở trong miệng Ưng Long đều ầm ầm nổ bung, tan tành.

Một màn này giống như cái răng nanh bị bẻ gãy!

Lúc này Ưng Long mới tiêu tan đi, nhưng một màn vừa rồi của nó đã gây ra oanh động. Ở bên ngoài kim quang, năm bộ lạc Ô Thần cùng xôn xao kinh hãi.

- Cái này... Đây là Đại Tư Long!

- Con rồng kia là rồng gì? Trước giờ chưa từng thấy loại dị yêu như vậy!

- Thậm chí ngay cả Tổ Quang cũng không thể ngăn cản. Mặc Tử còn bỏ quyền rồi mà vẫn bị giết chết!

Năm đại bộ lạc chấn động, gần như mọi ánh mắt của bốn bộ lạc kia đều tập trung nhìn về phía Ô Đạt bộ.

Tộc công của Ô Đạt bộ ngậy người ra, hô hấp dồn dập, tế tự bầu trời ở cạnh đấy quay sang, nhìn tộc công. Hai người bọn họ nhìn nhau, đều thấy rõ vẻ kinh hãi trong mắt đối phương.

- Đại Tư Long!

Hai người nhìn vào mắt nhau đều thấy được cùng một ý nghĩ.

- Chắc hẳn trước kia hắn bị thương, nên con dị yêu Đại Tư Long của hắn cũng chỉ có thể Hóa hình, mà không thể hiện ra bản thể thật sự.

Cũng không riêng gì hai người bọn họ có cách nghĩ như vậy, mà những Tộc công và tế tự của các bộ lạc ở bốn phía, trong lúc này, đều có ý nghĩ như vậy.

Vị Đại trưởng lão của Ô Đạt bộ lúc này cũng hít vào một ngụm khí, lão ta nhìn về phía Mạnh Hạo cũng không còn dám bày ra sự khinh thị hay địch ý, mà là cái nhìn xem trọng với những người ngang hàng mình.

Ô Linh thở dồn dập, sắc mặt nàng ta vì kích động mà đỏ lên, nắm chặt nắm đấm. Nàng ta hiểu rằng, Mạnh đại sư sẽ là chỗ dựa lớn nhất giúp tỷ đệ hai người họ, quét khỏi trong bộ lạc.

Ô Trần thì nhìn Mạnh Hạo đầy cuồng nhiệt, lúc này trong mắt gã, Mạnh Hạo giống như thiên uy, là người mà gã tôn sùng nhất trong đời mình.

Còn có đại hán do Thiên Phương thú hóa thành cũng mở to mắt, lăm bắm vài câu không rõ.

Người ở bên ngoài phản ứng mạnh như thế, lại càng không cần phải nói tới tế tự của các bộ lạc đang ở trên đài cao. Cổ Lạp đứng ở đó hít vào một ngụm khí lạnh, ánh mắt y hiện lên chút bi ai, nhưng gã cũng cam chịu số phận rồi. Nhân vật cường đại như vậy, bản thân gã không trêu chọc nổi, lúc này không có lựa chọn nào khác chỉ có thể chấp nhận số phận. Nhưng đồng thời gã cũng có chút vui mừng.

- Thiếu chủ cường đại rồi! Đi theo hán đối với mình cũng là một lựa chọn không tệ!

Cổ Lạp đảo mắt suy nghĩ, gã bắt đầu cân nhắc mình nên lập công như thế nào, để thể hiện mình trong mắt thiếu chủ, để bản thân không còn là tên nuôi dưỡng dị yêu tầm thường nữa.

Nhưng ngay vào lúc mọi người vẫn còn đang chấn động với cảnh tượng vừa rồi, thì đột nhiên lão thái bà với lão già tóc bạc và lão Tư Long ăn mặc như lão đánh cá ở trên đài kim quang, không hẹn mà cùng ra tay một lúc. Đám dị yêu của bọn họ theo lệnh mà hét gào, bay thẳng đến chỗ hư ảnh Ứng Long đang tan biến của Mạnh Hạo.

Ánh mắt ba người này lộ vẻ tham lam, bọn họ là Tư Long, có thể nhìn ra một ít mảnh khoe. Nên bọn họ cho rằng, dị yêu hình rồng của Mạnh Hạo có vấn đề, nó không tồn tại được lâu nên mới phải biến mất, nếu giết chết Mạnh Hạo, thì bọn họ có thể tha hồ chia chác tất cả dị yêu mà Mạnh Hạo đang có.

- Đây là một Đại Tư Long bị thương, lực lượng Đại Tư Long chỉ còn lại ở một mức nhất định. Có thể... không giống như trong truyền thuyết, Đại Tư Long chân chính là không thể bị giết chết.

- Một Đại Tư Long bị thương, đối với chúng ta mà nói chính là một lần cơ duyên!

Đám người lão thái bà trong nháy mắt ra tay, hiển nhiên là đã đạt được nhận thức chung. Về phần Cổ Lạp, đối với các Tư Long khách khanh khác của năm đại bộ lạc Ô Thần mà nói, thì do thời gian y đến ngắn ngủi, còn chưa hiểu biết lẫn nhau, nên lần hành động này, ba người bọn họ không nói cho y biết.

Lúc ba người kia hành động thì Mạnh Hạo lập tức xoay người, ánh mắt hắn lộ ra sự lạnh lẽo đầy chết chóc. Mạnh Hạo nâng tay phải lên, đồ đằng Vô Mực tằm trên mu bàn tay, lập tức biến ảo ra tơ tằm, vờn quanh người Mạnh Hạo thành một vùng tơ tằm kín mít.

Tiếng nổ động trời vang lên, Mạnh Hạo vẫn đứng im không nhúc nhích, mặc cho dị yêu của ba Tư Long kia tấn công. Trong khoảng thời gian ngắn, máu tươi văng khắp nơi, tiếng kêu thảm thiết mãnh liệt vang lên. Người ở bên ngoài nhìn vào, cũng chỉ có thể nhìn thấy một vùng máu me bao trùm.

- Vô sỉ!

Ô Linh vẻ mặt lo lắng, tức giận mắng. Các tộc nhân của Ô Đạt bộ cũng đều phẫn nộ. Tộc công, tế tự và cả Đại trưởng lão đều biến sắc. Ba người bọn họ cùng bay ra, muốn đi cứu viện, nhưng lại bị Tộc công và tế tự của những bộ lạc khác liên thủ ngăn cản.

Cùng lúc đó, Cổ Lạp trên đài cao thấy thế thì cũng biến sắc, y không do dự mà lệnh cho bảy dị yêu của mình, bay thẳng đến chỗ ba tên Tư Long kia.

Ở thời khắc máu chốt, một tiếng nổ kinh trời vang lên, chỗ Mạnh Hạo đứng trước đó, trong tiếng nổ, bỗng nhiên cũng truyền ra âm thanh vù vù. Đó là do tơ tằm ở trên không trung đang xoay tròn với tốc độ cực nhanh tạo ra tiếng rít. Trong thanh âm này, tơ tằm mạnh mẽ vọt ra phía ngoài, tầng tầng lớp lớp quét ngang bốn phía, máu tươi phun ra, tiếng kêu thảm cũng vang lên, thân thể tất cả dị yêu ở gần Mạnh Hạo trong phạm vi tầm mười trượng, đều lập tức bị cắt đoạn.

Trong mùi máu tanh tràn ngập, Mạnh Hạo từng bước đi ra khỏi biển máu, tơ tằm vẫn vờn quanh thân thể hắn. Mạnh Hạo lạnh lùng nhìn ba vị Tư Long kia đang tái cả mặt, mà không ngừng lui về phía sau.

645. Chương 641: Cái Dây Câu Kia!

Trong mắt lão thái bà Tư Long kia lóe lên vẻ ác liệt, con Độc nhãn Cự viên trước đó chưa từng rời bà ta bước nào lập tức gào thét, bay thẳng đến chỗ Mạnh Hạo.

- Man cự nhân!

Mạnh Hạo lạnh lùng mở miệng, Man cự nhân lập tức ngửa mặt lên trời thét dài, nhào lên chỗ Cự viên kia, chỉ với một bàn tay đã bắt được nó. Man cự nhân hung tợn, há miệng cắn xé Cự viên, con Cự viên kêu la thảm thiết. Lão thái bà kia tái mặt, định lui ra sau nhưng có một luồng ánh sáng trắng lóe lên, Đại Mao không tiếng động đã xuất hiện phía sau bà ta. Ánh mắt nó lạnh lùng, nó hung tợn há miệng đớp một cái vào cổ bà ta.

Lão thái bà kia định vùng vẫy thoát ra, thì con dơi đen chợt xuất hiện bổ nhào vào bà ta. Tiếng kêu la thảm thiết vang lên làm lòng người sợ hãi. Lão thái bà kia thoáng chốc đã mất mạng, cả người đã bị hút thành cái xác khô.

Đúng lúc đó, con Tiên hạc của lão già tóc bạc giống như tiên ông kia kêu lên một tiếng, nó mang theo lão ta xông ra khỏi kim quang, trong chớp mắt đã bay xa khỏi đài cao. Lúc đã ở bên ngoài, sắc mặt lão già tóc bạc tái nhợt, lão ta vừa thở dốc vừa hoảng sợ nhìn về phía Mạnh Hạo.

- Anh Vũ!

Ở trên đài trong kim quang, Mạnh Hạo cũng không thèm nhìn lão già tóc bạc mà nhìn về phía lão đánh cá, lạnh lùng nói.

Hắn vừa nói xong, ở ngoài kim quang, vị đại hán trung niên do Thiên Phương thú hóa thành kia, đang đứng chỗ Ô Đạt bộ bỗng ngửa mặt lên trời rống to, sau đó lao thẳng đến chỗ lão già tóc bạc kia. Lão già tóc bạc sợ hãi la lên, nhưng đại hán trung niên đã đến gần. Tiếng kêu la thảm thiết vang lên, đại hán trung niên chộp một cái, thân thể lão già đã bị xé nát. Còn con Tiên hạc của lão sợ hãi càng kêu thảm thiết hơn.

Ở trên đài kim quang, những Tư Long thực lực yếu kém đã sớm bỏ quyền, không tính Mạnh Hạo và Cổ Lạp, thì lúc này chỉ có lão già như người đánh cá là còn ở lại.

Lão đánh cá này cũng tái cả mặt mày, hoảng sợ nhìn về phía Mạnh Hạo. Mạnh Hạo đi về phía lão, từng bước một như là đạp lên tinh thần của lão, làm cho lão cảm nhận được uy nghiêm ngày càng lớn mạnh. Lúc này lão ta biết mình không thể chạy thoát, lại càng hiểu rõ, cho dù đối phương là Đại Tư Long bị thương, thì cũng không phải là hạng mình có thể trêu chọc được.

Nhưng đứng trước nguy cơ sống chết, hai mắt lão lộ ra khao khát cầu sinh. Tay phải lão vỗ lên mặt đất, con giun lớn ở bên cạnh lão ta lập tức gào thét mãnh liệt, tất cả các con giun trong đất bùn được biến ảo ra trước đó đều tập trung hết tới chỗ con giun lớn. Chúng nó tụ tập lại rồi hình thành một sợi râu trên người con giun lớn, làm cho con giun này trông đầy hung tợn.

Lão đánh cá lại phun ra một ngụm máu tươi, vừa khẽ gầm vừa đưa hai tay bấm niệm pháp quyết.

- Bí pháp nhân quả!

Lão vừa nói xong thì bỗng nhiên con giun lớn kia cúi đầu, há to miệng. Ngoài dự đoán của mọi người ở bốn phía, con giun lớn đã há miệng nuốt lão đánh cá, sau đó trên đầu con giun này, đột nhiên mọc thêm một cái mụn, có hình dạng như gương mặt lão đánh cá kia.

- Đời này lão phụ vô vọng thành Đại Tư Long rồi! Nhưng bí thuật nhân quả này lại giúp ta dung hợp với dị yêu thành một tính mạng mới! Cho dù người là Đại Tư Long thì cũng đừng mơ đánh ngã được ta!

Lão già này ngửa mặt lên trời cười lớn, thân hình bây giờ của lão khiến người ta kinh hãi.

Mạnh Hạo biến sắc, không do dự mà lui thân về phía sau. Về mặt hắn có sự nghiêm trọng trước nay chưa từng có, lúc này toàn bộ tu vi trong cơ thể hắn nhanh chóng vận chuyển, hai mắt hắn lóe lên ánh sắc bén, nhưng không phải là nhìn lão già kia, mà là nhìn về phía bầu trời.

Điều làm cho hắn để ý như thế không phải là do lão già kia có gì đặc biệt, mà là bí thuật mà lão ta mới thi triển ra... Bí thuật nhân quả!

Lúc bí thuật này hiện ra, Mạnh Hạo đã cảm nhận được hơi thở của Quý gia.

Trong chớp mắt, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một cái vòng xoáy khổng lồ. Trong vòng xoáy có một sợi tơ màu bạc, như dây cước dùng để câu cá hiện ra, tiến thẳng đến chỗ lão già đã hóa thành con giun kia.

Đúng lúc đó, thời gian ở xung quanh bỗng ngừng lại. Mạnh Hạo hoảng sợ phát hiện tất cả mọi người, bao gồm cả các Tộc công của năm bộ lạc đều đứng im bất động, giống như toàn bộ thế gian trong thời khắc này, đang bị trói buộc dừng lại.

Tất cả giống như con cá chờ đợi sợi tơ như dây câu trên bầu trời kia, tiến đến câu hết thấy bọn họ lên.

Chỉ còn có Mạnh Hạo và sợi tơ màu bạc kia, là vật có thể di động được trên thế giới này.

Thế giới bất động, thời gian dừng lại, cho dù là kim quang ở trên đài cao cũng như sa vào cõi vĩnh hằng, mà ngay cả hào quang của nó cũng ngừng lấp lánh.

Còn tộc nhân của năm đại bộ lạc ở bốn phía cũng như biến thành tượng đất, cả đám đứng yên không nhúc nhích.

Kể cả lão già hóa thành con giun lớn, do thi triển bí thuật nhân quả cũng bất động giống như một pho tượng, lơ lửng giữa không trung. Trên mặt lão vẫn duy trì vẻ cười cuồng dại.

Chỉ có Mạnh Hạo có thể động đây, và chỉ có sợi tơ màu bạc trên bầu trời có thể động đây!

Một cảm giác nguy cơ mãnh liệt ập đến trong lòng Mạnh Hạo. Quý gia! Gia tộc mạnh mẽ ẩn nấp ở Nam Vực đã làm cho Mạnh Hạo phải ra đi, bây giờ hơi thở ấy lại xuất hiện trong mắt Mạnh Hạo, ngay trong trời đất vùng Tây Mạc này.

Sợi tơ hiện ra ánh sáng màu bạc, trong tiếng rít mà bay thẳng từ bầu trời đến mặt đất này. Ánh sáng bạc gọn sóng như có thể chia cắt hư không vô hình. Lúc nó tiến đến lại không nhắm vào Mạnh Hạo, mà giống như cái móc câu, trực tiếp câu thân thể lão già đã hóa con giun lớn kia lên, trong cảnh tượng mọi người ở xung quanh vẫn đang bất động thân hình.

Mạnh Hạo thở dốc, nhưng hắn cũng không dám động đây, mà đứng im như những người khác, dừng lại tất cả các động tác, ngay cả suy nghĩ cũng dừng lại.

Hắn tận mắt thấy đầu sợi tơ bạc chọt hiện một cái móc câu. Cái móc dễ dàng móc xuyên qua thân hình con giun lớn, giống như con giun đó đã trở thành mồi câu cá...

Tâm thần Mạnh Hạo chấn động mạnh, ý nghĩ trong đầu hắn xoay chuyển.

- Đây không phải sợi tơ gì cả, mà là sợi dây câu cá của một cái cần câu!

Mạnh Hạo vẫn không nhúc nhích thân thể, nhưng hai mắt hắn có thể thấy rõ ràng cảnh, lão già hóa thành con giun kia bị dây câu móc vào rồi bị lôi lên trời cao.

- Hiếm khi thấy có tu sĩ Tây Mạc lại tu luyện bí thuật nhân quả, hóa thân thành mồi câu, dùng miếng mồi này chắc có thể câu được một con cá Tây Mạc lớn đây!

Trên bầu trời, từ nơi cuối cùng của sợi dây câu, có giọng nói ung dung, đậm mùi tang thương truyền đến.

- Đã thành mồi câu thì không cần nhân quả nữa!

Trên bầu trời, âm thanh tang thương đó lại thì thào vang vọng. Mạnh Hạo hoảng sợ chứng kiến ngay lúc này, tại vùng trời này, ở phía trên mỗi người đều xuất hiện từng sợi tơ. Những sợi tơ như ẩn như hiện, chập chờn không ngừng, như là vận mệnh. Nếu nhìn kỹ thì trông chúng giống như dính liền vào cùng một chỗ.

646. Chương 642: Diệt Nhân Quả!

Bất kể là dị yêu hay tu sĩ, đất đai hay sông núi. Trên thân tất cả những vật tồn tại nơi đây, đều có rất nhiều sợi tơ. Những sợi tơ này đan xen và kết dính lẫn nhau, dính vào với cả con giun khổng lồ bị lưỡi câu móc lên ở giữa không trung kia. Trong người có ta, trong ta có người giống như là một cái lưới chúng sinh thật lớn.

Chỉ cần đã từng gặp qua, hay có chút quen biết thì sẽ có những sợi tơ kết nối các đối tượng lại với nhau, giống như là nhân quả.

- Từ nay về sau diệt nhân quả!

Âm thanh tang thương trên bầu trời lại vang lên, sau đó Mạnh Hạo liền thấy, rất nhiều sợi tơ vận mệnh đập chồm trên thân con giun khổng lồ đang ở giữa trời kia, trong nháy mắt này bỗng tan biến!

Những sợi tơ vận mệnh này tan biến thì cũng lập tức tạo ra phản ứng dây chuyền, khiến cho những sợi tơ kết nối đất đai, sông núi, dị yêu và tu sĩ có liên quan với con giun kia rung rung theo.

Càng làm cho Mạnh Hạo hoảng sợ là trong chớp mắt, thân thể của tất cả các tu sĩ ở bốn phía chấn động mạnh, sắc mặt bọn họ tái nhợt. Những sợi tơ kết nối bọn họ với con giun kia, cũng đang bắt đầu tan biến. Trong sinh mệnh của mỗi người bọn họ, những trí nhớ có liên quan tới con giun hay lão già kia, đều theo đó mà biến mất.

Giống như sự cân bằng ở bên trong nhân quả đã bị phá vỡ, Nhân là cưỡng ép xóa đi một phần trí nhớ, dẫn đến Quả là toàn bộ thế giới cũng theo đó mà lung lay, sụp đổ.

Hơn nữa, vào lúc này, tâm thần Mạnh Hạo càng chấn động, hắn phát hiện những sợi tơ quanh mình cũng rung rung, xuất hiện dấu hiệu tan biến. Cùng lúc đó, một luồng lực lượng khó có thể hình dung nổi đang tràn vào thế giới của hắn, muốn xóa đi trí nhớ của hắn với con giun và lão già kia.

Trong lúc tâm thần Mạnh Hạo nổi vang, thì đột nhiên Cổ Ngọc Phong Yêu trong túi trữ vật của hắn rung lên một cái, hóa thành một luồng lực lượng nhu hòa tràn ngập toàn thân Mạnh Hạo. Những sợi tơ nhìn như đã tan biến đi nhưng trên thực tế, luồng lực lượng kia chỉ khê quét qua người Mạnh Hạo, lại không thể xóa đi được trí nhớ về con giun và lão già kia trong sinh mệnh của Mạnh Hạo.

Cũng chính vào lúc này, con giun khổng lồ kia đã hóa thành một luồng cầu vòng bay thẳng lên bầu trời, trong chớp lát đã biến mất không thấy tăm hơi.

Trong nháy mắt, toàn bộ thế giới lại khôi phục lại dáng vẻ như trước khi bị bất động.

Lúc thời gian được khôi phục lại... Thân thể mỗi người đều giật mạnh một cái.

Kim quang lại tỏa sáng trên đài cao. Cổ Lạp đầu tiên là có chút mờ mịt, nhưng y nhanh chóng vui vẻ hô lên một tiếng bỏ quyền, thân thể y lập tức bị kim quang bao trùm rồi bị lôi ra khỏi đài cao.

Trong ký ức của y không có lão già như lão đánh cá kia, có chăng chỉ nhớ là Mạnh Hạo đã chiến thắng tất cả các Tư Long.

Ở ngoài kim quang, tộc nhân của năm đại bộ lạc Ô Thần cũng khôi phục lại như thường, về mặt từng người không có gì lạ, bọn họ đều đưa mắt chăm chú nhìn Mạnh Hạo. Trong trí nhớ của bọn họ cũng không có xuất hiện qua lão đánh cá kia, thậm chí về mặt tộc nhân bộ lạc của lão vẫn như thường, tựa hồ trong sinh mệnh của bọn họ từ trước tới giờ đều không có tồn tại ký ức nào về lão đánh cá kia cả.

- Ô Đạt bộ lại mời được một vị Đại Tư Long!

- So với lần Tế Tổ trước đó, hẳn Ô Đạt bộ đã phải bỏ ra một cái giá thật lớn, nếu không thì họ không có khả năng mời được Đại Tư Long đến trợ giúp.

Trong lúc tộc nhân của năm đại bộ lạc vẫn đang bàn tán xôn xao, thì Mạnh Hạo đứng trên đài cao, sắc mặt có chút tái nhợt. Hắn không thấy được vẻ kinh ngạc trên mặt bất cứ người nào ở xung quanh, như thể trong cảm giác của bọn họ, chưa từng có khoảng thời gian bị bất động kia.

Bọn họ cũng không có chút phản ứng nào với việc lão già hóa thành con giun kia đã biến mất, giống như là trong trí nhớ, thậm chí là trong sinh mạng của tất cả các tu sĩ, đều chưa từng tồn tại vị lão giả kia.

Còn có dị yêu, đất đai sông núi ở đây cũng đều như thế. Trong chớp mắt nhân quả của lão già hóa thành giun kia bị người ta chặt đứt, trong ý thức của chúng sinh trong trời đất này cũng mất đi tất cả dấu vết về sự tồn tại của lão già đó.

- Đây mới là tử vong... tử vong chân chính, xóa đi trí nhớ của tất cả những người lão đã tiếp xúc qua, giống như lão chưa từng xuất hiện trên thế giới này...

- Cái này là ... Nhân quả tuyến của Quý gia!

Mạnh Hạo thở gấp, sắc mặt hần càng lúc càng tái hơn. Hần nhìn bốn phía mà mơ hồ cảm nhận được, có một sự đáng sợ trước nay chưa từng có.

Trong giây lát, Mạnh Hạo nhớ tới trong túi trữ vật của mình, có cái cần câu mà hắn lấy được khi giết chết Quý Tử. Mạnh Hạo bỗng nhiên hiểu được tác dụng của cái cần câu này.

Cũng trong nháy mắt, Mạnh Hạo liền nghĩ tới, nếu cái dây câu kia tiến về phía mình, móc mình lên, thì có lẽ ngay sau đó hết thấy dấu vết của hắn trên thế giới này, ở trong chốc lát đều bị xóa bỏ hoàn toàn.

- Quý gia...!

Sắc mặt Mạnh Hạo có chút tái nhợt, hắn nâng tay phải lên, thu hồi tất cả bảy yêu của mình, rồi bay từ trên đài cao ra bên ngoài. Man cự nhân gào thét, đi ở phía sau hắn, cả hai rời khỏi kim quang mà xuất hiện ở bên ngoài.

Mạnh Hạo không có quan tâm đến bất cứ ánh nhìn hay ngôn từ nào ở bốn phía, hắn ngẩng đầu nhìn bầu trời, sắc mặt rất khó coi. Không có người nào ở đây, có thể hiểu được tâm tình của Mạnh Hạo giờ phút này. Ngay cả chim anh vũ cũng không nhận ra có sự tình gì khác thường.

Có lẽ cấp độ của chim anh vũ không đủ, cũng có thể là chim anh vũ không có nhiều trí nhớ, hay sự chú ý với lão già hóa thành giun kia, nên mới không nhận ra điều gì lạ thường hết.

Nhưng nếu có sự tình gì liên quan đến người quan trọng của bản thân nó, thì có lẽ nó sẽ nhận ra chỗ bất đồng.

Lúc Mạnh Hạo thôi không nhìn trời nữa, thì ở nơi đây, năm đại bộ lạc Ô Thần không thể không thừa nhận Ô Đạt bộ đã đạt được thắng lợi, cùng với tư cách là bộ lạc thứ nhất có thể bước vào Thánh địa Ô Thần.

Năm đại bộ lạc cùng kích phát huyết mạch, triển khai phương pháp đặc thù của riêng từng bộ lạc, làm cho toàn bộ Thánh địa Ô Thần từ từ mở ra trong tiếng chấn động ầm ầm.

Khi tộc nhân của Ô Đạt bộ vui mừng hò reo, thì Tộc công và Tế tự bộ lạc bọn họ rất là khách khí, ôm quyền cảm tạ với Mạnh Hạo. Người Ô Đạt bộ hóa thành những luồng cầu vồng bay thẳng đến chỗ kim quang. Mạnh Hạo mơ hồ thấy được kim quang trên đài cao tiêu tán, rồi hóa thành một cánh cửa lớn đang từ từ mở ra.

- Lần này phải đa tạ Mạnh đại sư và Thiên đạo hữu. Lão phu nhất định tuân thủ hứa hẹn, sau khi các tộc nhân tiến vào, thì các ngươi cũng có thể bước vào Tạo Hóa trì!

Tộc công Ô Đạt bộ tinh thần phấn chấn, ôm quyền nói chuyện với Mạnh Hạo và đại hán do Thiên Phương thú hóa thành.

Mạnh Hạo không có để tâm việc này cho lắm, ánh mắt hắn lơ đãng nhìn đại môn đang chậm rãi ở ra, miễn cưỡng gạt đầu.

647. Chương 643: Cơ Duyên Đi Kèm.

- Nhân quả tuyền của Quý gia quá mạnh mẽ! Nhân quả bị Quý gia diệt, thì hết thấy dấu vết liên quan đều bị xóa đi. Việc này...

Trong lúc Mạnh Hạo đang suy tư, thì đại môn trong kim quang đã mở ra được hơn nửa. Bỗng nhiên, thân thể Mạnh Hạo chấn động mạnh một cái, trong giây lát mặt hắc biến sắc đến độ không thể nào che dấu được.

Bởi vì lúc này, trong đầu hắc bỗng nhiên lóe lên một ý nghĩ.

- Không đúng!

- Nhân quả tuyền, diệt Nhân quả, xóa đi tất cả nhân quả từng tồn tại, không cho phép trong trí nhớ của chúng sinh có bất cứ dấu vết nào, là một loại xóa bỏ toàn diện. Nhưng ... Nếu như có người còn giữ lại được trí nhớ, thì chẳng khác nào thuật này đã xuất hiện sơ hở, trở nên không hoàn mỹ. Thậm chí nói nghiêm trọng hơn, là thuật này đã không thành công...

- Không tốt!

Mạnh Hạo nghĩ tới đây, thì sắc mặt hắc lại đại biến thêm lần nữa. Hắc có thể tưởng tượng được, người thi triển thuật này cũng nhất định có thể phát hiện ra điều này. Hắc không kịp nghĩ thêm nhiều nữa mà nhoáng một cái, phi thân thẳng đến chỗ đại môn đã mở hơn một nửa trong kim quang kia.

Đồng thời với lúc Mạnh Hạo bay đi, toàn bộ thế giới lại bất động lần nữa. Cùng lúc đó, trên bầu trời bỗng nhiên xuất hiện cái dây câu đã biến mất lúc trước, lần này nó ... tiến thẳng đến chỗ Mạnh Hạo!

- Lại có một con cá như vậy lọt lưới, dám phá hỏng lúc lão phu diệt nhân quả! Cũng may không phải là không tìm được người, người còn chưa đủ tư cách để cho lão phu bị thuật pháp cản trở. Nếu đã bị lão phu đã phát hiện ra, trời đất bao la, người chạy đâu cho thoát?

Trên bầu trời, âm thanh tang thương kèm theo tiếng cười khê lại thông thả vang lên. Cả vùng đất này, mọi người ở bốn phía lại bất động một lần nữa!

Từ khi Mạnh Hạo tu hành đến nay, bắt đầu ở Đại Thanh Sơn cho đến giờ phút này, hắc tự hỏi kinh nghiệm sinh tử của mình trải qua không ít, lịch lãm rèn luyện cũng nhiều. Nhưng nguy cơ gặp phải ngày hôm nay, là lần nguy cơ sinh tử lớn nhất trên đường tu hành của hắc từ trước đến nay.

Cho dù biến hóa phát sinh sau khi giết Quý Tử, hay khi Ngao khuyển có dấu hiệu thức tỉnh, thì trong lòng Mạnh Hạo vẫn còn chút lòng tin có thể giải quyết được, nhưng việc trước mắt ...

Sau khi thấy được cái chết kỳ lạ của lão già hóa thành con giun kia, bản thân Mạnh Hạo căn bản cũng không có chút biện pháp nào, có thể chống cự lại loại bí pháp diệt Nhân Quả mà hắc chưa bao giờ nghe qua này.

Sắc mặt Mạnh Hạo tái nhợt, lúc này bốn phía lại bất động. Tộc nhân năm đại bộ lạc như vậy, bày dị yêu cũng vậy, ngay cả mây trời trên không trung cũng hoàn toàn vĩnh hằng. Chỉ có cái dây câu kia, chỉ có Mạnh Hạo trong lúc này, là những tồn tại còn di động được ở thế giới này.

Tốc độ của Mạnh Hạo cực nhanh, nháy mắt đã bay đến chỗ kim quang, xông thẳng vào đại môn trong kim quang. Tu vi Kim Đan đại viên mãn của hắc được bộc phát ra toàn bộ, đẩy nhanh tốc độ, hắc nhanh chóng biến mất trong đại môn.

Nhưng ngay tức khắc khi Mạnh Hạo biến mất, thì cái dây câu kia cũng rít lên, tốc độ nhanh đến khó có thể hình dung, trong nháy mắt đuổi vào đại môn màu kim.

Ở trong đại môn không phải là cửa truyền tống mà là một cái lối đi. Khi Mạnh Hạo gấp rút bay đến lối ra bên kia, cái hắc thấy ở đó, là một vùng núi non bao quanh bốn phía.

Vùng núi này có các dãy núi màu ám kim, một luồng uy áp như có như không vờn quanh nơi này. Từ xa nhìn lại có thể nhìn thấy, ở đỉnh cao nhất của dãy núi, hình như có một cái lỗ hồng, có từng đợt hơi nóng phun trào, khiến cho vùng núi này như là một vùng núi lửa!

Tổng cộng có bảy miệng núi lửa, hợp thành một vùng núi non khổng lồ. Mà ở trong đó... chính là Thánh địa của bộ lạc Ô Thần, cũng là chỗ nghỉ lại của con chim Ô Kim kia.

Mạnh Hạo bước vào, không hề ngừng lại đi thẳng tới phía trước. Nhưng vừa mới bay ra, hắn lập tức nhìn thấy hư vô ở bốn phía, tồn tại vô số cái khe rất nhỏ.

Loại khe hở hư vô này tản ra hơi thở khủng bố, giống như chỉ cần sơ sẩy đụng vào một cái thì thân thể sẽ lập tức bị xé nát bấy.

Càng tới gần vùng núi do bảy miệng núi lửa hình thành này, Mạnh Hạo càng cảm thấy được khí tức của dị yêu. Khí tức này hơi pha tạp, hỗn loạn như có rất nhiều dị yêu cùng tồn tại.

Lúc này Mạnh Hạo bay lên, hắn lập tức nhìn thấy ở phía xa xa có một đám gió đen, giống như nhận ra có người xâm nhập, đám gió lập tức rít gào bay tới chỗ Mạnh Hạo. Trong đám gió đen là một bầy Ô Nha màu đen giống hệt nhau. Có đến hơn một ngàn con Ô Nha cùng tụ lại một chỗ. Chúng nó ùn ùn kéo đến với tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt đã tới gần, có thể thấy mỗi một con Ô Nha đều có hai mắt màu đỏ, lộ ra vẻ điên cuồng.

Thậm chí mỗi một con Ô Nha trong đám hơn ngàn con này, đều tản ra dao động tu vi đến cấp bảy, có thể so sánh với Kết Đan sơ kỳ. Nhất là mười con Ô Nha trong đó, có dao động tu vi có thể so với cấp chín!

Mạnh Hạo biến sắc, nhưng đứng vào lúc này ở phía sau hắn, cái dây câu màu bạc đã đuổi tới. Cái dây câu này ở trong Thánh địa Ô Thần, đột nhiên làm cho đất trời nơi đây nổ vang. Lực lượng làm cho thế giới bất động trong nháy mắt đã ảnh hưởng đến nơi đây, làm cho vùng Thánh địa Ô Thần này cũng lập tức... bất động.

Cỏ cây trên mặt đất ngừng đong đưa, khe hở hư vô bị cưỡng ép hiển hiện giữa không trung, như là vĩnh hằng. Còn đám Ô Nha màu đen kia cũng bị bất động giữa không trung, không nhúc nhích được nữa. Ngay cả miệng núi lửa ở các dãy núi bốn phía đều lập tức ngừng phun trào hơi nóng.

Chỉ có... Ở phía trước, trong bảy ngọn núi lửa có một đỉnh núi. Đó là vật thứ ba còn có thể tự do hoạt động bình thường, cho dù thế gian này đang đất động.

- Có đường sống!

Hai mắt Mạnh Hạo lóe lên, hắn nhanh chóng lao thân, bay thẳng đến chỗ ngọn núi lửa còn bình thường đó.

Cái sợi tơ màu bạc vẫn cấp tốc đuổi theo phía sau hắn, mơ hồ có thể nhìn thấy được có một cái lưới câu hiện lên ở đầu sợi tơ!

Nói thì chậm, nhưng sự việc lại diễn ra rất nhanh, Mạnh Hạo bộc phát toàn bộ tu vi bản thân, càng không tiếc sử dụng của Huyết Thiểm Băng, chỉ cần một cái chớp nhoáng một cái là bay được hơn mấy trăm trượng. Trong nguy cơ sinh tử, hắn sử dụng toàn bộ tiềm lực, ào ào đi tới.

Trong chớp mắt, Mạnh Hạo đã xuất hiện bên cạnh đám Ô Nha màu đen đang bất động, đang muốn cấp tốc bay qua, thì đột nhiên trong lòng Mạnh Hạo khẽ lay động một cái.

- Vì có cái dây câu kia làm cho bốn phía bất động, nên đám dị yêu này mới bị bất động một chỗ. Cơ hội này là ngàn năm khó gặp, sợ là từ khi Thánh địa Ô Thần tồn tại đến nay, còn chưa từng xuất hiện qua chuyện như vậy...

- Cứ buông tha như vậy thì quả là đáng tiếc... Dù mạo hiểm cũng phải tóm một cái!

Ánh mắt Mạnh Hạo lộ ra tia sáng mãnh liệt, rồi hóa thành quyết đoán. Hắn không chần chừ nữa mà vung tay phải lên, hướng về phía bầy dị yêu Ô Nha đang bất động. Những con Ô Nha kia lập tức thân bất do kỷ, hóa thành từng luồng ánh sáng màu đen, bị Mạnh Hạo thu vào túi càn khôn.

648. Chương 644: Cơ Duyên Đi Kèm. (2)

Làm xong việc này, hắn cũng không do dự nữa, mà tiếp tục bay nhanh về phía trước.

Sợi tơ màu bạc ở sau lưng hắn đuổi theo rất gần!

Mạnh Hạo hô hấp dồn dập, sợi tơ bạc đã tiến gần sát, hắn cắn đầu lưỡi phun ra máu tươi, thân thể nhoáng một cái, Huyết Băng Thiểm lập tức vận chuyển đưa hắn xuất hiện ở chỗ xa hơn. Sắc mặt hắn tái nhợt nhưng cũng không dừng lại chút nào, mà vẫn bay tới trước. Trong bụi cỏ trên mặt đất gần ngay chỗ hắn, có tám con ong độc cũng bị bất động giữa không trung, sau mấy con ong này là một cái tổ ong lớn, bên ngoài tổ ong cũng có vài chục con ong độc.

Mạnh Hạo thấy vậy thì cắn răng, tới gần chỗ tổ ong hơn, hắn vung tay thu ong độc và tổ ong rồi lại thi triển Huyết Băng Thiểm nhanh chóng lao về phía trước.

- Cơ hội hiếm có, ngàn năm khó gặp. Nhất định phải nắm chắc!

Mạnh Hạo âm thầm hò hét, cũng càng thêm rối rắm. Đây là lần nguy cơ sinh tử trước nay chưa từng có, trên con đường tu hành của hắn. Nhưng... Hết lần này tới lần khác, ở trong nguy cơ tại Thánh địa Ô Thần này, lại cũng là lần tạo hóa trước nay chưa từng có!

Lần tạo hóa này khiến cho mọi thứ xung quanh đều bất động, tạo cơ hội cho Mạnh Hạo có thể dễ dàng, tùy ý thu lấy các loại dị yêu. Loại cơ duyên này, cho dù là Mạnh Hạo cũng phải động tâm không thôi.

Nhất là... khi hắn thấy được trong chỗ một miệng núi lửa bất động, hình như có một con thần lân lớn cỡ vài chục trượng. Một nửa thân nó thò ra khỏi miệng núi lửa, nhưng nó cũng bị bất động làm cho Mạnh Hạo càng xoắn xuýt rối rắm hơn nữa.

- Liều mạng!

Mạnh Hạo khẽ gầm, thân hình chớp lóe xuất hiện cạnh con thần lân kia, vung tay thu nó vào túi càn khôn, rồi phun máu tươi đẩy nhanh tốc độ. Một đường bay tới này, Mạnh Hạo không để ý tới sinh tử, mà cứ thấy dị yêu là hắn dùng tốc độ nhanh nhất bay tới thu lấy.

Từng bầy dị yêu hay chỉ một dị yêu mạnh mẽ ở Thánh địa Ô Thần này mấy năm qua, vẫn luôn không có người nào có thể lấy được, chúng đã sống rất lâu ở nơi đây. Cho dù là năm đại bộ lạc nhiều lần đến tế tổ cũng phải cẩn thận từng chút một, dùng thủ đoạn đặc thù để tránh đi bầy yêu. Vậy mà hôm nay... trong tình cảnh chúng nó bị bất động, đã giúp Mạnh Hạo chiếm được đại tiện nghi trước nay chưa từng có.

Một đám muỗi màu xanh lá khoảng hơn một ngàn con, bị bất động trong một miệng núi lửa, giống như chúng nó đang xông vào miệng núi, muốn đấu sinh tử với một con cá sấu cực lớn, có nửa thân chìm trong nham thạch.

Những con muỗi này có hai cọng xúc tu phát ra ánh sáng âm u, toàn thân mọc vô số lông như gai sắc dữ tợn, trông mà giật cả mình.

Còn con cá sấu kia có màu đỏ, hai mắt lại đen kịt, nửa thân nó chìm trong nham thạch nóng chảy, tản ra dao động tu vi kinh người.

- Nơi này ... thật cuộc nơi này có bao nhiêu dị yêu!

Mạnh Hạo mở to mắt, trong lòng hắn đã xoắn xuýt đến cực độ, mà sợi tơ bạc rít gào bay tới càng lúc càng nhanh, bây giờ cách Mạnh Hạo đã không đến năm mươi trượng.

- Chết tiệt!

Hai mắt Mạnh Hạo đỏ lên, lập tức thi triển một lần Huyết Băng Thiểm để xuất hiện bên ngoài miệng núi lửa, rồi hắn vung tay lên thu đám yêu muỗi và con cá sấu màu đỏ kinh người kia vào túi càn khôn.

Thân thể hắn nhoáng một cái đã bay thẳng đến nơi xa hơn, sợi tơ bạc đã cách Mạnh Hạo tầm ba mươi trượng. Nó vạch ra trên hư không một đường thẳng, tốc độ cực nhanh tiếp cận Mạnh Hạo.

Cảm giác được nguy cơ sinh tử ở một khắc này đã mãnh liệt hơn, hiển nhiên là đến cực hạn. Hai mắt Mạnh Hạo đỏ lên, không thể lại lo chuyện đi túm dí yêu ở bốn phía nữa, mà hấn lao thẳng tới chỗ ngọn núi lửa còn hoạt động bình thường kia.

Chỉ là... khi tới rất gần chỗ đó rồi, Mạnh Hạo lại liếc mắt thấy phía dưới mặt đất bỗng nhiên có một nắm mồ!

Nắm mồ này có nứt ra một cái khe hở, trong khe hở có thể thấy một cái quan tài, nằm trong quan tài là một bộ xương có một nửa trên là hình người, nửa dưới là hình thú, trông rất quý dị.

Điều làm cho Mạnh Hạo hô hấp dồn dập là phần bụng của bộ xương kia, có một thanh mộc kiếm!

Trong nháy mắt Mạnh Hạo nhìn thanh mộc kiếm, thì hấn chợt trợn trừng mắt. Hấn nhìn thấy bộ xương kia không phải vật chết, mà đang mở to mắt, tuy bị bất động, nhưng Mạnh Hạo có thể cảm nhận được có một luồng uy hiếp từ trên bộ xương này phát ra. Sự uy hiếp này gần như là uy áp của Trảm Linh.

- Thanh mộc kiếm thứ ba!

Mạnh Hạo thở gấp, đây là thanh mộc kiếm thứ ba hấn nhìn thấy, nếu lấy được thanh kiếm này, cộng thêm thanh kiếm phục chế kia nữa, thì hấn có tới bốn thanh!

Lại lịch kiếm này như thế nào Mạnh Hạo cũng không rõ lắm. Trong trực giác, hấn cảm thấy cần đến hai ngàn linh thạch cực phẩm, mới có thể phục chế thanh kiếm này, như vậy nó nhất định bất phàm. Sở dĩ hiện nay không có tiếng tăm gì, có lẽ là do số lượng đạt được còn chưa đủ.

Lúc này, Mạnh Hạo càng có trực giác mãnh liệt hơn là, nếu hấn bỏ lỡ biến hóa đặc thù ngày hôm nay, thì lúc sau hấn muốn lấy được thanh mộc kiếm từ chỗ bộ xương quý dị kia, sẽ cực kỳ khó khăn.

Đau xót và vui vẻ cùng tồn tại trong cảm thụ của Mạnh Hạo bây giờ. Hấn hung hăng cắn chặt răng, thân thể nháy mắt chuyển hướng, bay thẳng đến chỗ mặt đất kia. Trong nháy mắt sau khi tới gần, hấn đưa tay phải chen vào trong khe hở của nắm mồ kia, trực tiếp nắm lấy mộc kiếm ở trên bộ xương kia mà kéo mạnh ra phía ngoài một cái, nghe mơ hồ như có một tiếng gầm phẫn nộ vang lên từ chỗ bộ xương kia.

Mạnh Hạo cũng chẳng kịp nhìn kỹ lại nữa mà hoảng thân thể một cái, bay thẳng vào giữa ngọn núi lửa còn hoạt động bình thường kia. Trong chớp mắt khi hấn tiến vào ngọn núi lửa này, thì sợi tơ bạc kia cũng đuổi tới nơi và theo hấn chui vào trong núi.

- Cho dù chạy tới chân trời góc biển, người cũng trốn không thoát!

Âm thanh tang thương kia giống như truyền từ hư vô đến, rồi quanh quẩn chỗ miệng núi lửa này. Mạnh Hạo bay ở phía trước, sắc mặt tái nhợt, sợi tơ bạc ở phía sau chỉ còn cách hấn hơn ba trượng, đang rít gào đuổi sát.

Thật giống như lời người kia nói, Mạnh Hạo... trốn không thoát!

Trong miệng núi lửa này không có nham thạch nóng chảy, mà chỉ có một cái ao nước ở sâu phía trong miệng núi. Bốn phía là vách nham thạch vòng thành hình bậc thang, chạy thẳng tới chỗ dưới cùng là cái ao nước kia.

Mạnh Hạo tiến tới, gào thét xông thẳng xuống phía dưới. Trên đường đi xuống, trong miệng núi lửa này xuất hiện một lượng lớn cấm chế. Những cấm chế này, là để nghiêm cấm tất cả những người không phải tộc nhân Ô Thần Đại Tộc tiến vào. Trừ phi là có tộc nhân của Ô Thần tộc che chở, nếu không, tất cả người ngoài đi vào nơi này đều phải diệt vong.

Nhưng... cái dây câu đuổi theo ở sau lưng Mạnh Hạo đang rít gào bay tới, làm cho hết thấy cấm chế ở chỗ này bị bất động. Cho dù ngọn núi lửa này có điểm kỳ dị, thì vào lúc mà sợi tơ kia tiếp cận hết thấy cũng đều bị bất động.

Cấm chế bất động thì không còn trở ngại nào nữa, làm cho tốc độ của Mạnh Hạo càng nhanh hơn. Hấn đã trở thành người ngoài duy nhất bước vào nơi đây đầu tiên, kể từ xưa cho đến giờ.

649. Chương 645: Trăm Nhân Quả Của Mạnh Hạo!

Việc này là chưa từng có trước đó, Mạnh Hạo là người đầu tiên. Hắn tới gần làm cái Tạo Hóa trì kia nổi lên cơn sóng. Nhưng Mạnh Hạo không có vui sướng, mà ánh mắt hắn lộ ra vẻ tuyệt vọng. Hắn vốn cho rằng nơi đây có thể ngăn cản sợi tơ bạc, nên mới đi vào đây.

Nhưng giờ thì chỗ này chỉ có một cái ao nước, mà không có vật gì đặc biệt khác.

- Không có đường đi...

Ánh mắt Mạnh Hạo nhanh chóng đảo qua bốn phía, linh thức tản ra mới xác định, nơi đây chỉ có một cái Tạo Hóa trì kia thôi. Sắc mặt hắn càng tái nhợt hơn, hiện lên nụ cười thảm.

- Tạo Hóa trì ... nếu không còn đường đi nữa, nếu không có lựa chọn nào khác, nếu thực sự phải chết, vậy cũng phải liều chết đánh cược một lần, cược cái Tạo Hóa trì này!

Hai mắt Mạnh Hạo lộ ra ý quyết đoán và tàn nhẫn, thân thể hắn nhoáng một cái, lập tức nhảy vào trong Tạo Hóa trì.

Đồng thời với lúc Mạnh Hạo nhảy vào Tạo Hóa trì, thì cái sợi tơ bạc kia cũng tới gần, nó trôi vòng quanh người Mạnh Hạo rồi mãnh liệt thít chặt một cái!

Vào ngay lúc bị sợi tơ bạc đụng vào người mình, đầu óc Mạnh Hạo lập tức nổ vang như muốn hồn phi phách tán. Giống như thân thể và ý thức của hắn triệt để bị chia lìa trong thời khắc này. Một luồng cảm giác lạnh lẽo hiển hiện trong linh hồn hắn. Nguy cơ sinh tử đã trực tiếp buông xuống người hắn.

- Lão phu đã từng nói người còn không có mạnh đến mức lão phu không tìm ra được, cũng dám bắt chước người ta làm cho lão phu bị cản trở... Câu ra Nhân Quả của người, thì hết thấy đều viên mãn.

- Ô! Trên người người lại có dấu vết Nhân Quả của Quý gia, tuy rất nhạt lại sắp bị người xóa đi, nhưng hôm nay vẫn còn. Lão phu phải nhìn xem thử người là ai...

- Mạnh Hạo... Giết Quý Tử...Đã bị Quý gia ra thông cáo truy tung. Hóa ra là người... Gặp phải lão phu là do vận mệnh của người nó như thế, cũng coi như là chấm dứt Nhân Quả của người cùng Quý gia ta.

- Lão phu là Quý Thập Cửu, ban cho người... thuật mà Quý gia độc chiếm trong thiên hạ này, Diệt Nhân Quả!

Trong âm thanh tang thương đang quanh quẩn, thân thể Mạnh Hạo run rẩy, ý thức của hắn chia lìa khỏi thân thể. Linh hồn hắn như bị một luồng lực lượng mạnh mẽ trôi buộc, rồi bị túm ra khỏi thân thể hắn.

Ý thức của Mạnh Hạo mờ mịt, tu vi mất sạch, ngay cả lực lượng của Phong Yêu sư cũng mất đi, giống như hắn đã trở thành người phàm, thân thể hắn yếu ớt đến độ không có chút sức phản kháng nào.

Trong đầu hắn hiện giờ chỉ có câu nói của âm thanh tang thương kia.

- Diệt Nhân Quả...

Mạnh Hạo có thể mơ hồ nhìn thấy bên ngoài thân thể mình, xuất hiện rất nhiều sợi tơ như ẩn như hiện, không ngừng nhấp nháy. Những sợi tơ này chính là vận mệnh Nhân Quả của hắn, chúng đan xen lồng vào nhau, hơn nữa còn lan tràn ra xung quanh, không thấy được điểm cuối.

Mờ mờ ảo ảo, Mạnh Hạo như có thể nhìn thấy, những sợi tơ đó lấy thân thể hắn làm trung tâm mà khuếch tán ra bốn phía, những sợi tơ đã hàm chứa cuộc đời hắn.

- Trăm!

Thanh âm tang thương cất lên một chữ. Chữ này vừa nói ra, thế giới nổ vang, kinh thiên động địa như sấm sét đang giáng ngập trời.

Toàn thân Mạnh Hạo run rẩy, hắn thấy tất cả những sợi tơ bên ngoài thân thể mình, trong một nháy mắt đó đồng loạt đứt đoạn, như bị một lưỡi dao sắc bén vô hình cắt đứt. Những mối nối đồng loạt mở ra, dẫn tới phản ứng dây chuyền, khiến cho sự đứt đoạn này lan tràn đến lượng lớn sợi tơ đã dung nhập vào trong hư vô xung quanh. Những sợi tơ này không biết là liên kết với trí nhớ của những ai, đều trong một khắc này liên tiếp đứt đoạn.

Cho dù là cách hư vô, cự ly xa xôi vô tận, thì vào thời khắc này, những sợi tơ đứt đoạn biến mất cũng là trong phút chốc, bao phủ trên toàn bộ vùng đất Nam Thiên.

Tây Mạc, tại khu vực bất động ở ngoài kim quang, vào lúc này tất cả tộc nhân của năm đại bộ lạc Ô Thần cùng chấn động thân thể, ai nấy mặt mày tái nhợt, ánh mắt hiện lên sự mịt mờ. Trong trí nhớ của bọn họ những dấu vết liên quan tới Mạnh Hạo, trong chớp mắt như đã bị chém đứt, xóa sạch toàn bộ.

Ô Linh, Ô Trần, Ô Hải, tất cả tộc nhân năm đại bộ lạc, tại thời khắc này, từ đầu tới cuối, trong đầu bọn họ đều không có tồn tại hình bóng của Mạnh Hạo.

Còn có Mạc Ly và Ưông lão đầu, cả tên Nghiêm Tung và lão quái Lê Thiên còn ẩn nấp. Thân thể cả bốn người này cũng chấn động mạnh, những sợi tơ kết nối Nhân Quả có liên quan đến Mạnh Hạo bên ngoài thân thể bọn họ, cũng đứt đoạn tan biến.

Như có một thanh đao vô hình, trong thời khắc này chém đứt hết thấy Nhân Quả trí nhớ về Mạnh Hạo. Lúc thanh đao này chém đến chỗ đại hán do Thiên Phương thú hóa thành, thì có chút dừng lại, nó gặp phải một sự giãy dụa chống cự mãnh liệt. Sự giãy dụa này làm cho thân thể đại hán kia run rẩy dữ dội, nhưng cuối cùng... đao này vẫn chém xuống.

- Quý gia Tiên, Ngũ gia ta tuyệt đối sẽ không quên món nợ này!

Từ miệng đại hán này, mơ hồ truyền ra tiếng chim anh vũ gào thét thê lương.

Thanh đao này gào thét đi qua, chém tới người Cổ Lạp, xóa sạch tồn tại của Mạnh Hạo trong trí nhớ của y. Sau đó thanh đao khuếch trương, đi thẳng về phía Mặc Thổ. Vùng đất Mặc Thổ cũng không bất động, chỉ có một mảnh khu vực của Ô Thần đại tộc ở Tây Mạc kia là bất động. Giờ phút này, Đao tử Mặc Thổ - La Xung đang khoanh chân đả tọa, bỗng nhiên thân thể chấn động mạnh, phun ra một ngụm máu tươi lớn, lúc gã ngẩng đầu thì lộ ra vẻ mờ mịt.

Còn có tất cả giáo chúng của Kim Quang Giáo ở Mặc Thổ, cũng trong chớp mắt đó, chấn động thân hình. Ai nấy đều phun ra máu tươi, vẻ mặt mê mang, như đã quên đi cái gì đó mà không thể nào nghĩ ra.

Thanh đao vô hình này, tung hoành khắp cả Mặc Thổ, sau khi xóa đi toàn bộ dấu vết của Mạnh Hạo ở nơi này, nó lan về phía Nam Vực.

Trong Nam Vực, tên mập đang đắc ý mài răng, bên người ôm một tiểu nữ tử, nhỏ giọng thì thào, thì đột nhiên thân thể gã run rẩy, sắc mặt đại biến, liên tục phun ra bảy tám ngụm máu tươi. Sắc mặt gã lập tức tái nhợt, ánh mắt mờ mịt mà nhìn ra bốn phía.

- Người làm sao vậy?

Nàng kia vẻ mặt kinh hoảng, đỡ lấy tên mập, lo lắng hỏi.

- Không có gì! Giống như... giống như ta đã quên mất người nào đó... Kỳ quái!

Giờ khắc này không chỉ có tên mập như thế, mà cả Trần Phàm rồi tất cả những người ở địa phương khác tại Nam Vực, có tồn tại trí nhớ về Mạnh Hạo, đều lập tức phun ra máu tươi, ai nấy lộ ra vẻ mê mang.

Trong trí nhớ của bọn họ, vào giờ khắc này, những dấu vết có liên quan đến Mạnh Hạo đều bị chém đứt. Trong Nhân Quả tuyến của bọn họ, những mối nối có liên quan với Mạnh Hạo, toàn bộ vỡ nát.

Sinh mệnh của bọn họ, từ đầu đến cuối đã không còn có tu sĩ nào tên Mạnh Hạo, cũng không có Đan Quỷ đại sư nào hết.

- Chết tiệt! Danh khí người này ở Nam Vực quá lớn, lại có nhiều người có liên hệ Nhân Quả với hắn như thế!

Trong hư vô, thanh âm tang thương có chút khiếp sợ lên tiếng, trong đó còn mang theo một tia hỗn hển, cùng không thể tin nổi. Thuật Diệt Nhân Quả này, chém đứt càng nhiều liên hệ, tiêu hao cũng càng lớn. Cho nên, tuy gọi là kỹ thuật trong thiên địa, nhưng khi sử dụng cũng phải cẩn thận hơn vài phần.

Hứa Thanh đang nhập định trong một động phủ tại Thanh La Tông, bầu trời bao la bên ngoài đã hoàng hôn. Nàng mở mắt ra, than nhẹ một tiếng ngừng nhập định, rồi lấy từ trong người ra một bình thuốc, bên trong bình là Dương Nhan Đan.

Nhưng trong một chớp mắt này, thân thể nàng bỗng nhiên rung mạnh một cái, phun ra một rồi bảy tám ngụm máu tươi, sắc mặt tái nhợt, thân thể nàng càng run rẩy dữ dội hơn.

Nàng có thể cảm giác được trong trí nhớ của mình, những ký ức liên quan đến Mạnh Hạo đang nhanh chóng tan biến đi, chính là đang bị người ta ép buộc xóa đi.

- Không!

Hứa Thanh kêu lên một tiếng thê lương, tóc tai bù xù, hai tay nàng bấm niệm pháp quyết mong chống cự lại, nhưng đại giới là lại phun ra thêm mấy ngụm máu tươi.

- Mạnh Hạo... Mạnh Hạo...

Hứa Thanh vận chuyển toàn bộ tu vi, không tiếc bất cứ giá nào, cố gắng chống cự lại một lần nữa.

- Mạnh Hạo... là ai?

Nhưng nàng vừa mới vận chuyển tu vi thì lại ngẩn người, vẻ mặt mờ mịt, giống như không nhớ nổi Mạnh Hạo là ai, lại càng không hiểu nổi tại sao mình lại vận chuyển tu vi. Nhưng nàng rõ ràng cảm nhận được tâm của mình như đang bị xé rách. Theo bản năng đưa tay lên vuốt khóe mắt, nàng chạm phải nước mắt của chính mình.

- Tại sao phải đau lòng, tại sao lại rơi lệ?

Hứa Thanh khẽ lẩm bẩm.

Toàn bộ Nam Vực dâng lên một hồi gió bão Nhân Quả vô hình. Trong cơn gió bão này, Tử Vận Tông bị ảnh hưởng lớn nhất, hầu như tất cả người trong tông môn trong chớp mắt này, đều phun ra một ngụm máu tươi.

Sở Ngọc Yên sắc mặt tái nhợt, nắm chặt năm đấm, nàng cười thảm mà nhận ra biến hóa trong trí nhớ của mình. Trong tích tắc trí nhớ về Mạnh Hạo trong đầu nàng bị xóa đi, nàng đưa tay lên, cắn nát đầu ngón tay rồi nhanh chóng muốn viết lên vách tường hai chữ, Mạnh Hạo.

Nhưng nàng chỉ viết được chữ Mạnh... Tay nàng đã dừng lại, vẻ mặt mê mang.

- Ta viết cái gì đây?

Đan Quỷ đang ngồi trên núi thấp của ông, mà nhìn về phía bầu trời xa xăm, không biết là đang suy nghĩ cái gì. Cho dù là lúc thanh đao vô hình kia chém tới, thì ông vẫn ngồi yên một chỗ, chỉ khẽ thở dài một tiếng.

- Ngày này cuối cùng tới rồi sao...

Đan Quỷ lắc đầu cay đắng, nhưng trong mắt ông lại lộ ra một tia cố chấp. Ông nâng tay phải lên, trong lòng bàn tay liền xuất hiện một viên đan dược. Viên đan dược này tản ra hơi thở đượm mùi tháng năm, giống như nó đã tồn tại không biết bao nhiêu năm rồi.

- Cho dù bị chém mất liên hệ Nhân Quả với đệ tử của ta, thì cuộc đời này của lão phu cũng kiên quyết không làm Quý gia Tiên!

Đan Quỷ trầm mặc, nhắm nghiền hai mắt, ông bị ai nhìn tất cả những trí nhớ của mình về Mạnh Hạo đang tan thành mây khói.

Đan dược trong tay ông tản ra khí tức kinh người, thế mà lại từ từ làm cho những trí nhớ đã tan thành tro bụi kia, dường như được đắp nặn lại một lần nữa, không bị ảnh hưởng chút nào.

- Đáng chết! Hắn có một sư tôn mạnh như vậy! Đáng tiếc tu vi của ta không đủ, nếu không thì... diệt hết toàn bộ!

Trong hư vô, thanh âm tang thương phần nộ, vang lên quanh quẩn.

Thanh đao vô hình quét qua toàn bộ Nam Vực, lúc tràn đến Vãng Sinh Động thì chợt có một giọng nói lạnh lùng của một nữ tử từ Vãng Sinh Động truyền ra.

- Quý gia Ngụy tiên mà cũng dám xóa đi trí nhớ của Bồn cung! Cút!

Một tiếng thét kinh hãi vang lên từ trong hư vô, thanh âm tang thương kia mang theo sự khó tin cùng hoảng sợ, thất thanh hét lên.

- Hắn lại có liên quan đến Vãng Sinh Động! Đáng chết! Đáng chết! Rốt cuộc tên này còn quen biết những ai, mà Nhân Quả lại càng lúc càng khó chém như thế!

Trên Thiên Hà hải, có một hòn đảo trôi nổi. Nếu như ở trên giữa không trung, cúi đầu xuống mà nhìn thì bộ dáng của nó giống như một con rùa. Cái đảo ấy ở trên Thiên Hà hải, những năm gần đây rất là thần bí, thường thường nó trôi nổi không chừng, luôn luôn bị sương mù che phủ.

Giờ phút này, cái đảo đang trôi nổi này, bỗng nhiên ngừng mạnh lại một chút. Từ trên đảo này, một tiếng gầm thét giận dữ kinh thiên động địa truyền ra.

- Cút cút cút! Ông nội nhà ngươi! Lão từ đã thật vất vả mới ngủ được một giấc, thì ngươi liền đến quấy rầy. Trí nhớ về tên Mạnh tiểu tử kia, ngươi nghĩ rằng ta muốn lắm sao. Chết tiệt, cút cút cút!

Thanh âm của Khảo Sơn Lão Tổ như tiếng sấm, ầm ầm vang động quanh quẩn, tạo ra cho Thiên Hà hải một trận sóng lớn ngập trời, khiến cho thanh âm tang thương ở trong hư vô kia, phải hô hấp dồn dập.

- Như thế nào mà còn tồn tại một cái như vậy? Cái này bảo ta phải chém như thế nào? Chém như thế nào?

650. Chương 646: Không Chém Được!

Trong khi thanh âm tang thương kia thổ hổn hển, hoàn toàn rung động đối với sự tồn tại của Mạnh Hạo, thì trong một tiểu đảo khác trên Thiên Hà hải, có một lão giả lưng còng, vẻ mặt mỉm cười đang đứng trước bàn vẽ. Trước mặt ông là bức tranh vẽ một đại hán uy vũ bất phàm.

Nhưng khi ông đang vẽ, bỗng nhiên ông nhíu mày, ngẩng đầu. Khi ánh mắt nhìn về phía bầu trời, thì hiện lên những tia sáng thâm thúy.

- Người được lão phu nhớ kỹ, Quý Thiên không thể chém nhân quả.

Lão giả thân nhiên cất tiếng nói, tay phải nâng lên, bút ở trong tay vung lên không trung, một vệt mực vẩy ra dung nhập vào trong bầu trời.

Tại trong nháy mắt khi nó dung nhập vào với bầu trời, toàn bộ bầu trời, lập tức tối đen.

Một tiếng kêu thê lương thảm thiết bỗng nhiên từ trong hư vô truyền ra. Chủ nhân của tiếng kêu thê lương thảm thiết đó, chính là thanh âm tang thương của Quý Gia – Quý Thập Cửu.

Trong tiếng kêu thảm thiết này, toàn bộ tu sĩ, phàm là người có sợi tơ bị chém đứt, thân thể đồng loạt chấn động mạnh. Nhân Quả tuyến tồn tại giữa bọn họ và Mạnh Hạo vốn bị chém vỡ nát, tại trong một chớp mắt này, như thời gian nghịch chuyển, từng cái từng cái một lần nữa ngưng tụ lại từ trong vỡ nát. Chúng nó chẳng những hoàn hảo hơn lúc ban đầu, thậm chí bởi vì được hồi phục từ vỡ nát, còn cứng cõi hơn.

Sắc mặt Sở Ngọc Yên tái nhợt, từ từ nhắm chặt hai mắt, nhưng khi hai mắt nàng mở ra, thì nhìn thấy một chữ Mạnh trên vách tường. Sau khi trầm mặc, nàng nâng tay phải lên, ở phía sau chữ Mạnh nàng viết thêm một chữ Hạo.

Đan Quỷ thu hồi đan dược, ánh mắt động lại nhìn về phía nơi xa không nói gì, nhưng trong ánh mắt kiên định, cũng đã lộ ra quyết tâm của ông.

Tên mập đang xoa đầu, trong đầu đang mờ mịt suy tư chuyện cũ, thân thể của gã lại đột nhiên mạnh mẽ run lên. Gã hít vào một hơi sâu, trong trí nhớ giống như một lần nữa nhiều thêm mấy chuyện cũ, làm cho sau khi sắc mặt gã liên tục biến hóa, thì nghĩ tới Mạnh Hạo.

Trần Phàm cũng như thế, toàn bộ vùng đất Nam Vực, Mặc Thổ, còn có khu vực Tây Mạc, toàn bộ những tu sĩ có sợi tơ bị chém đứt lúc trước, ở trong một cái chớp mắt này, khôi phục lại toàn bộ.

Hứa Thanh cắn môi, trong trầm mặc nàng cúi đầu nhìn về phía bình thuốc trong tay, ánh mắt lộ ra một nỗi lo lắng sâu sắc. Cảnh tượng lúc trước, giờ phút này được nàng hồi tưởng lại, chỉ cảm thấy toàn thân ớn lạnh. Nàng không thể tưởng tượng được, nếu trong trí nhớ của mình, cho tới bây giờ vốn là không có hình ảnh Mạnh Hạo, thì như vậy đối với nàng mà nói, nó sẽ là một loại hình thức cô đơn gì.

Trong trầm mặc, Hứa Thanh cắn răng một cái. Nàng hiểu được thực lực mới giải quyết được căn bản của vấn đề, giờ phút này nàng đã quyết định, dung hợp hoàn toàn cùng với trí nhớ của Phượng Tổ, để đề cao tu vi của chính mình.

Mặt đất Tây Mạc, trong thánh địa Ô Thần, bên trong chính giữa miệng núi lửa kia, trong Tạo Hóa trì, thân thể Mạnh Hạo đột nhiên chấn động. Hắn nghe được một tiếng kêu thảm thiết thê lương, trong tiếng kêu thảm thiết vang vọng, Mạnh Hạo mở mắt ra.

Trong khoảnh khắc khi hắn mở mắt ra, hắn thấy được ngoài thân thể của mình, ngoại trừ cái dây câu màu bạc, giờ phút này toàn bộ đã trở thành màu đen. Màu đen này nhanh chóng lan tràn ra, những nơi nó đi qua, dây câu tan thành tro bụi, cho đến khi nó lan tràn đến bên trong hư vô, mới hóa thành tiếng kêu thảm thiết thê lương vừa rồi.

Ở bên trong tiếng kêu thảm thiết, ánh mắt Mạnh Hạo lộ ra những tia sáng lạnh lẽo. Những gì vừa trải qua hắn nhìn không thấy, nhưng hắn đã nhìn thấy cảnh tượng lão già hóa thành con giun bị trảm diệt nhân quả. Hắn có thể tưởng tượng ra, chính mình vừa rồi đã trải qua dạng sinh tử gì.

Giờ phút này trong mắt hiện lên sát cơ mãnh liệt, hắn thấy được một ảo ảnh mơ hồ xuất hiện cách đó không xa. Ảo ảnh này thoát nhìn thì là một người tu sĩ, toàn thân có ngọn lửa màu đen lượn lờ, tiếng kêu thảm thiết phát ra càng mãnh liệt. Giờ phút này, y đang giãy dụa, muốn cố gắng chạy vào trong hư vô.

- Thủy Đông Lưu, là Thủy Đông Lưu.

Bên trong tiếng kêu thảm thiết mơ hồ, cái bóng dáng kia không ngừng kêu lên cái tên này. Hai mắt Mạnh Hạo chợt lóe lên, tay phải hắn vung lên phía trước, sau khi đã đội lên mặt nạ huyết sắc, tu vi của hắn ầm ầm bùng nổ, theo tu vi điên cuồng dâng lên, cả người hắn tán phát ra huyết khí, xông ra.

Huyết Chỉ, Huyết Thủ Ấn, Huyết Sát Giới.

Giờ phút này, toàn bộ xuất hiện, tiếng nổ vang vọng, đồng loạt đánh lên trên bóng dáng hư ảo kia. Mạnh Hạo với sát cơ mãnh liệt, vung tay phải lên, trong nháy mắt Liên Hoa Kiếm Trận xuất hiện nhanh chóng xoay tròn, lực Tuế Nguyệt dao động ngập trời, xông thẳng đến cái ảo ảnh mơ hồ kia.

- Chết cho ta.

Mạnh Hạo cất tiếng nói âm hàn, lời nói giản đơn, hắn bấm tay niệm thần chú, đánh một chỉ về phía trước.

Tử Khí Trảm, Tử Khí Giáo Sát, Tử Lâm Nguyệt, ánh sáng tím ngập trời, gào thét nổ vang, vọng đi vọng lại.

- Vô Diện Nhất Ngôn - Phong Hỏa Liên.

Tay trái Mạnh Hạo nâng lên, nhấn vào mặt nạ huyết sắc một cái. Bên ngoài thân thể hắn lập tức xuất hiện một gương mặt ảo ảnh thật lớn, mở miệng, giống như khê cất lên một câu trong im lặng, bên trong tiếng nổ vang đi thẳng về phía ảo ảnh.

Tiếng kêu thê lương thấm thiết lại vọng về, thân hình Mạnh Hạo nhoáng lên một cái, như một tia chớp lao ra, tay phải nâng lên, sau khi đã đeo vào cái bao tay của Phương gia đánh ra một quyền. Một tiếng nổ lớn truyền ra, sát cơ của Mạnh Hạo khuếch tán, liên tục đánh ra hơn trăm quyền.

Mỗi một quyền đều ẩn chứa lực lượng to lớn, tiếng nổ vang không ngừng, mắt thấy thân ảnh hư ảo kia, giống như lung lay sắp đổ, giống như bị phong ấn tất cả lực đánh trả, ngay cả tu vi cũng yếu ớt vô cùng, nhưng nó lại vẫn kiên trì muốn đi vào hư vô, Mạnh Hạo bấm tay niệm thần chú, Phong Yêu đệ bát cấm bỗng nhiên xuất hiện.

Cùng lúc đó, bóng dáng đó dừng lại trong nháy mắt, vẻ mặt Mạnh Hạo tràn ngập sát khí. Hắn phát hiện, thuật pháp của mình, oanh kích như thế, nhưng lại không thể gây thương tổn quá lớn cho đối phương. Nhưng một khi để cho người này chạy thoát, Mạnh Hạo không cam lòng.

Nếu đã giết Quý Tử cũng không ngại giết thêm một Quý Thập Cửu, nhất là vào giờ phút này, phỏng chừng thời khắc suy yếu nhất trong cả đời của đối phương, giờ phút này nếu không giết chết, hậu họa vô cùng.

Mạnh Hạo cắn răng một cái, tay phải nâng lên nhấn một cái vào mặt nạ huyết sắc.

- Tam Vĩ Phiên!

Mạnh Hạo quát khẽ một tiếng, trực tiếp vận dụng pháp bảo mạnh nhất trong tất cả pháp bảo mà hắn có, Tam Vĩ phiên trong mặt nạ huyết sắc!

Lấy tu vi của Mạnh Hạo hiện nay, dĩ nhiên có thể miễn cưỡng vận dụng một đuôi trong đó, hơn nữa nó không còn là hư ảo xuất hiện mà là bản thể xuất hiện. Lời nói của Mạnh Hạo vừa thốt ra, khí tức xung quanh hắn lập tức xoay tròn, ảo ảnh lá cờ huyết sắc trong khoảnh khắc xuất hiện. Khi tay phải của Mạnh Hạo vung lên, lá cờ động, thiên địa biến, vừa xông ra liền trực tiếp cuốn lên trên người ảo ảnh Quý gia Thập Cửu, mạnh mẽ kéo xuống.

651. Chương 647: Không Chém Được!(2)

Quý gia Thập Cửu phát ra tiếng kêu thê lương thấm thiết, vô cùng sợ hãi và kinh khủng, trong âm thanh còn mang theo vẻ không thể tin.

- Đây là...Đây là...Sơn Hải Đế phiên.

Trong tiếng kinh hô của lão, thân thể lão nổ vang, vốn là một cái ảo ảnh mơ hồ như không cùng một thế giới với Mạnh Hạo. Nhưng giờ phút này lại đang bị cưỡng ép lộ ra, hiển lộ ra ở trước mặt Mạnh Hạo, hóa thành một lão già.

Lão già này cả người chật vật, trên mặt giống như bị một vệt mực màu đen thiêu đốt, khí tức toàn thân hỗn loạn, chỉ khoảng trên dưới Kết Đan, hiển nhiên là bị áp chế cường hành.

Về mặt lão giống như không dám tin vào chính mình, thế nhưng lại bị túm vào bên trong phiên thế giới này.

- Điều đó là không có khả năng, không thể nào là Đế Phiên!! Trong truyền thuyết, Đế Phiên đã bị phá vỡ.

- Đế Phiên em gái người.

Trên mặt Mạnh Hạo lộ ra vẻ tức giận, nghĩ đến màn sinh tử lúc trước. Hắn cũng nhớ đến lời nói của Thủy Đông Lưu lúc đó, phạm là người được ông nhớ kỹ, Quý Thiên không thể diệt nhân quả. Hắn cũng biết nếu không có Thủy Đông Lưu, bản thân hôm nay chỉ sợ là cử tử nhất sinh.

Giờ phút này trong lúc tức giận, hắn vô tình nói ra câu cửa miệng của chim anh vũ. Trong khi nói hắn tiến tới, tay phải nâng lên, một quyền hạ xuống, tiếng nổ vang lên, tiếng kêu thê lương thấm thiết của lão già truyền ra.

- Người chỉ là một người phạm, vậy mà cũng dám dẫm thương lão phu, người...

- Rầm!

- Người dám giết ta!

- Rầm

Lực lượng tay phải của Mạnh Hạo cực kỳ cường đại, không ngừng oanh kích vào bên trong trước mặt Quý gia Thập Cửu. Thân thể lão già này không ngừng hủy diệt, nhưng tu vi của bản thân lão cường hãn, cho dù bị công kích như thế, nhưng khả năng khôi phục lại thân thể lại cực kỳ nhanh.

- Chỉ là người phạm, vậy mà cũng xứng đả thương lão phu sao? Người dẫn lão phu từ Quý giới vào trong đây cũng tốt, đợi lão phu sau khi khôi phục, sẽ tự tay giết người.

Trong mắt Mạnh Hạo hàn quang chớp lên, hắn chỉ đơn giản là thu tay phải về, ánh mắt lạnh lùng nhìn lão già trước mặt, trong ánh mắt lộ ra những tia sáng kỳ lạ. Những tia sáng này làm cho lão già sửng sốt, nhưng sau đó lại lạnh lùng cười rộ lên.

Nhưng trong khoảnh khắc, khi tiếng cười của lão truyền ra, Mạnh Hạo bấm tay niệm thần chú, một chỉ điểm vào ngay trên mi tâm lão già.

- Giết người thật đáng tiếc, ta muốn dùng máu của người, cộng thêm máu của tên Quý Tử năm đó để lại, để luyện Huyết linh của Mạnh mỗ.

- Tốc độ khôi phục của lão phu, còn nhanh hơn thương thể mà người tạo ra.

Khi lão già dữ tợn cất tiếng nói, thì tay phải Mạnh Hạo vung lên, Liên Hoa kiếm trận bay múa, hóa thành lực Tuế Nguyệt, không ngừng giáng xuống trên người lão già này.

Ở trong Liên Hoa kiếm trận, lão già biến sắc nhưng vẫn hừ lạnh một tiếng.

- Nếu có thể nhiều gấp đôi thì còn có chút ảnh hưởng tới lão phu. Nhưng những thứ lực Tuế Nguyệt như bây giờ, còn chưa đủ.

- Không đủ này.

Trong mắt Mạnh Hạo những tia sáng lạnh chớp động, hắn trực tiếp lấy ra bốn thanh kiếm gỗ, lần lượt đâm vào trong cơ thể của lão già này, ngăn cản sự khôi phục của lão.

Lão già kia vốn dĩ cương quyết mà kiêu ngạo, vậy mà sau khi nhìn thấy bốn thanh kiếm gỗ kia, nhất là khi bị bốn thanh kiếm gỗ này đâm vào bên trong cơ thể, thì lão phát ra một tiếng kêu thảm thiết thê lương.

- Chết tiệt, chết tiệt, đây là Kiếm Giết Tiên. Người, người, người, rốt cuộc người là ai, mà có thể có Kiếm Giết Tiên này. Tuy nói phong ấn còn chưa được mở ra, nhưng đây là ... Kiếm Giết Tiên.

Thương thể của lão trong nháy mắt chuyển biến thành xấu, tốc độ khôi phục lập tức chậm chạp đến cực điểm. Dưới mọi cách tra tấn của Mạnh Hạo, Quý gia Thập Cửu đã thê thảm đến cực điểm.

- Cái ta có, chính là thời gian để tra tấn người.

Trong mắt Mạnh Hạo hàn quang chớp động.

Trong khi Mạnh Hạo đang tra tấn Quý gia Thập Cửu, thì ở nơi Đông Thổ - Đại Đường, trong một ngôi nhà cực kỳ xa hoa, nữ tử năm đó đã có duyên gặp mặt Mạnh Hạo một lần, một người con gái tính tình cuồng ngạo - Phương Du, nàng đang chậm rãi lau đi vết máu tươi trên khóe miệng. Làm cho Quý gia Thập Cửu cũng không có cách nào dự liệu được, đó là thuật Diệt Nhân Quả của lão cũng đã lan đến cả Đông Thổ Đại Đường, lan đến cả nơi ở của Phương Du.

Trên mặt Phương Du lộ ra vẻ tức giận, nàng mạnh mẽ đứng lên, vừa mới ra khỏi cửa, bỗng nhiên một âm thanh phản nộ đến cực điểm của nữ tử, từ trong hậu viện của cấm viện, vang lên kinh thiên động địa.

- Quý gia.

Nghe thấy âm thanh này, Phương Du biến sắc, nàng nhìn thấy một bóng người từ trong cấm địa hậu viện bay thẳng lên, trong nháy mắt xuất hiện ở trước mặt mình, hóa thành một thiếu phụ trung niên áo quần đẹp đẽ quý giá. Trong lúc này, người phụ nữ xinh đẹp này sắc mặt âm trầm, khi xuất hiện thì thiên địa

biến sắc, hư vô bốn phía run lên, toàn bộ mặt đất đều chấn động, ngay cả những tòa nhà bốn phía, cho dù có tồn tại vô số cấm chế, cũng đều xuất hiện dấu vết vỡ vụn.

- Mẫu thân...

Thân thể Phương Du run lên, nàng sợ nhất chính là mẫu thân của nàng.

- Theo ta đi.

Thiếu phụ trung niên này chính là người đã từng xuất hiện ở Tổng gia – Nam Vực năm đó. Trong ánh mắt của nàng lộ ra sát cơ mãnh liệt, xoay người liền đi thẳng đến tổ trạch của Quý gia ở Đông Thổ - Đại Đường phía xa xa.

- Mẫu thân, ngàn vạn lần đừng xúc động, phụ thân đã từng nói....

- Đừng nói đến cha người trước mặt ta, rốt cục người có đi hay là không?

Trong đôi mắt phượng của mỹ nữ trung niên kia lộ ra sát khí.

Đông Thổ - Đại Đường, trong một tòa nhà cực kỳ xa hoa, một lát sau khi truyền ra một tiếng nổ kinh thiên. Toàn bộ tòa nhà đổ sụp xuống, chia năm xẻ bảy, có thể nhìn thấy rất nhiều bóng người rất là bình tĩnh, từ trong đó nhanh chóng đi ra. Thậm chí ở trên đường đi ra còn có người thấp giọng nói cười, cũng có người vẫn tiếp tục xem cuốn sách ở trong tay, hơn nữa lại còn có một lão già trong tay cầm một cái bàn tính, vừa đi vừa tính.

Mọi người vẫn bình tĩnh như thế này chỉ có một khả năng... Cái tòa nhà này chắc là thường xuyên bị những tiếng nổ vang mà sụp xuống như thế này.

Bên trong tòa nhà bị đổ sụp này có vị mỹ phụ trung niên cùng với Phương Du, thân ảnh hai người hóa thành cầu vồng trong nháy mắt bay ra ngoài, thẳng về phía tổ trạch Quý gia trên đất Đông Thổ Đại Đường ở xa xa.

Theo một tiếng thở dài, từ trong tòa nhà vừa sụp đổ, một nam tử trung niên mặc áo dài văn sĩ lắc đầu, ông lắc đầu từ bên trong đi ra, ngẩng đầu nhìn bóng dáng vợ con biến mất ở phía xa xa, ông thở dài nhưng cũng không đi ngăn cản.

Trên bầu trời, vẻ mặt trung niên mỹ phụ đầy sát khí, tốc độ cực nhanh, kinh thiên động địa. Bên người nàng, Phương Du vẻ mặt khấn nguyện, nhưng trong lòng thì lại đang có một nỗi hưng phấn, trong nỗi hưng phấn mang theo kích động.

Một lát sau, đã thấy hai người ẩn ẩn hiện hiện ở gần một tòa thành trì. Tòa thành trì này màu đen, hình vuông, trông nó giống như một pho tượng lớn trấn áp mặt đất.

652. Chương 648: Lần Sau Thì Không Được Viện Dẫn Lẽ này Nữa.

Ở bên trong thành trì này có hoàng cung, nhìn từ xa cũng thấy hoàng cung này cực kỳ đồ sộ và lộng lẫy, cung điện liên tiếp nối nhau. Nhất là chính giữa quảng trường, có mười tám pho tượng rồng rất lớn dựng đứng, phát ra khí thế kinh thiên.

Hoàng cung này chỉ có một cửa lớn, cửa này màu hoàng kim, mặt trên có ba ngàn chín trăm hai mươi bảy cái đỉnh. Từng cái đỉnh một đều không phải là vật bình thường, bất kỳ một cái đỉnh nào cũng đều có thể nói là bảo vật.

Hơn nữa, ở trên cửa này còn có điêu khắc mây bay thú nhảy, kim quang vô hạn, tỏa sáng giống như là cửa tiên.

Nơi này chính là một trong những tổ trạch của Quý gia ở Đông Thổ - Đại Đường. Một tổ trạch như vậy ở trên vùng đất Nam Thiên, tổng cộng tồn tại có đến hàng trăm cái. Từng cái đều giống như hoàng cung,

nhưng lại không phải là hoàng cung, sừng sững ở trong trời đất quanh năm không thay đổi, nổi lên tác dụng môn hộ.

Hơn nữa xung quanh hoàng cung này, người nhà Quý gia còn tu kiến một tòa thành trì khổng lồ.

Vừa mới tới gần tòa thành trì này, bởi vì hai người đến tạo ra một đợt sóng gợn cùng với tiếng gào thét kinh thiên, lập tức khiến cho tu sĩ Quý gia trong tòa thành trì phát hiện.

- Người lập tức dừng bước.

- Nếu còn bước thêm nửa bước, giết không tha.

- Mẹ, mẹ đừng xúc động...

Phương Du chớp chớp mắt, vội vàng gấp giọng cẩn.

Khi lời nói của nàng còn chưa dứt, mỹ phụ trung niên nâng chân phải lên, trực tiếp đá một cước vào trên cánh cửa lớn của tòa thành.

- Oanh!

Một tiếng nổ vang kinh thiên, chấn động mặt đất, oanh động toàn bộ thành trì. Cái cửa lớn của tòa thành nhất thời vỡ tung, chia năm xẻ bảy sụp đổ xuống, hóa thành vô số mảnh nhỏ, bụi mù cuốn lên, bay về phía sau giống như bị cuồng phong thổi quét qua.

- Lớn mật, dám xông vào Quý gia.

- Các ngươi muốn chết.

Từ trên cánh cửa sụp đổ của tòa thành, lập tức truyền ra từng tiếng gầm nhẹ từ trong tòa thành, có thể nhìn thấy rất nhiều bóng người gào thét, bay thẳng đến phía cửa thành.

- Mẹ đừng xúc động, ngàn vạn lần mẹ đừng xúc động....

Phương Du vội vàng kêu to.

- Người cầm miệng.

Mỹ phụ trung niên trừng mắt, tay phải nâng lên, sau khi nắm chặt tay lại, một quyền trực tiếp đập vào mặt đất. Toàn bộ mặt đất trong nháy mắt giống như hóa thành biển rộng, đồng loạt pháp phồng không ngừng nổ vang. Từng cái khe lớn trong khoảnh khắc mở ra, ầm ầm lan dần ra bốn phương tám hướng.

Cùng lúc đó, mỹ phụ trung niên mang theo sát khí, thân mình phóng thẳng về phía trước, đi thẳng về phía đám tu sĩ đang tiến đến. Trong khoảnh khắc vừa tới gần, chỉ cần một quyền thì ngay lập tức có những tiếng kêu thê lương thảm thiết truyền ra, còn có rất nhiều bóng dáng như điều đứt dây, trực tiếp bị cuốn lên.

Mỹ phụ trung niên giống như một bạo long, nơi nàng đi qua, thiên địa nổ vang, nổi lên từng hồi gió xoáy, quét ngang hơn mấy trăm ngàn người tiến đến. Không có bất kỳ một người nào, có thể làm cho nàng tạm dừng lại chút.

Bên người nàng là Phương Du, một bên thì kêu to đừng xúc động, một bên thì lộ ra sát khí giống như mẹ của nàng. Thậm chí còn mang theo hưng phấn, gào thét tiến lên, phàm là những người bị mẹ nàng đánh ngã, nàng đều bồi thêm cho ngã hẳn xuống.

Cũng chỉ trong thời gian vài lần gào thét, thiên địa biến sắc, toàn bộ thành trì như đã bị xóc lên vô số những cái khe lớn, thành trì sụp xuống chính giữa mỹ phụ trung niên, cả người nàng hóa thành một luồng gió xoáy, dưới một cái quét ngang theo cửa thành trực tiếp xông về phía tòa nhà hoàng cung.

Khi sắp tới gần cái tòa hoàng cung phát ra kim quang vô tận, tới trước đại môn gần hơn ba nghìn cái đình, có chạm khắc mây bay thú nhảy. Đúng lúc này, tiếng gầm gừ giận dữ từ trong nội thành truyền ra, cùng lúc đó có vài chục bóng người, nổi lên dao động tu vi kinh thiên, lao thẳng đến nơi đây.

- Phương phu nhân, ngài là muốn đại biểu cho Phương gia, tuyên chiến với Quý gia ta hay sao.

Trong số những người đang tiến lại gần, có một lão già đầu bạc âm trầm cất tiếng. Ở bên cạnh lão già này có một người đi theo, người này chính là Quý gia Thập Nhất. Giờ phút này vẻ mặt gã khiếp sợ, nhìn mẫu thân con hai người này tiến đến, gã chỉ biết trợn mắt há hốc mồm.

- Bản cung tới đây không lấy danh nghĩa Phương gia, mà chỉ lấy thân phận mẫu thân, chỉ đại biểu cho chính mình.

Mỹ phụ trung niên mạnh mẽ ngẩng đầu, sát khí trong đôi mắt phượng chợt lóe lên, tay phải nàng nâng lên hướng về không trung, đánh mạnh ra một quyền.

Một quyền đánh ra, thiên địa nổ vang, hư vô vỡ vụn, một luồng gió màu đen trong giây lát gào thét thổi tới, lan ra tám phương, âm âm khuếch tán. Ngay sau đó, ngọn gió quét ngang về phía hơn mười người đang tiến đến, khiến cho những người này sắc mặt đại biến.

Ngay trong khi vẻ mặt bọn họ biến hóa, lúc đó Phương Du cất tiếng.

- Mẫu thân, người đừng...

Nhưng đột nhiên lúc đó, thân mình mỹ phụ trung niên nhoáng lên một cái, trực tiếp tới gần cái cửa tiên của hoàng cung, tay phải nàng nâng lên, không chút do dự, một quyền đánh thẳng vào cánh cửa lớn này.

Quyền đánh ra, một tiếng chấn động, gần một nửa Đông Thổ ngập trong tiếng nổ vang kinh thiên động địa. Cái tiên môn của hoàng cung Quý gia này đã từng ở trên mặt đất bao nhiêu năm rồi, thì giờ đây trong một cái chớp mắt, lần đầu tiên nó phát ra tiếng động ken két, sau đó tiếng nổ phát ra, trực tiếp chia năm xẻ bảy, tầng tầng sụp đổ xuống hóa thành vô số những mảnh nhỏ, mang theo toàn bộ hơn ba nghìn cái đỉnh vàng đã bị chặt đứt bay thẳng vào trong hoàng cung. Cũng giờ phút này, trong hoàng cung đang cấp tốc làm sống lại mười tám pho tượng rồng lớn, đều chậm đến một nơi.

Tiếng nổ vang lên không ngừng, mười tám con rồng lớn không ngừng phát ra những tiếng gào thét thê lương, trong nháy mắt thân thể đã bị đánh vỡ tan, khiến cho một nửa hoàng cung trở thành một đồng hỗn độn, toàn bộ đã bị đào tung lên.

- .. xúc động

Phương Du hít vào một hơi dài, ngơ ngác nhìn mẫu thân của mình, rồi lại nhìn cánh cửa màu vàng đã đổ sụp kia, hai chữ cuối cùng này, hóa thành tiếng thì thầm.

- Mạnh Lệ!!!! Người điên rồi phải không!!!

Tiếng gào thét giận dữ từ bốn phía truyền ra, hơn mười lão già giờ phút này gào thét, ánh mắt lộ ra sát cơ cùng phần nộ, nhưng ẩn ẩn hiện hiện bên trong còn mang theo vẻ bất đắc dĩ, trong khoảnh khắc đã tiến đến.

- Dám dẫm thương con ta, ta liền hủy đi tổ trạch của các ngươi, chém Nam Thiên Môn của các ngươi. Người khác sợ Quý gia các ngươi, ta không sợ.

Trong mắt mỹ phụ trung niên lộ ra sát khí ngập trời. Nàng đã nhìn từ lâu, lúc này đây rốt cục không thể nào nhịn được nữa, giờ phút này cánh cửa lớn hoàng cung đã đổ sụp, thân mình nàng nhoáng lên một cái trực tiếp bước nhanh vào.

Phương Du chạy nhanh theo mẫu thân, hai mẹ con bọn họ vừa mới bước vào trong tiên môn này, thế giới ở trước mắt lập tức thay đổi.

Ở phía trước hai người, xuất hiện một dãy núi. Dãy núi này màu trắng, từ xa nhìn lại như được bao phủ bởi những bông tuyết trắng, nhưng cẩn thận nhìn lại, thì đây không phải là những bông tuyết, mà giống như ngọc thạch.

Toàn bộ núi non đều như thế, ở vùng đỉnh núi này còn có một ốc xá đơn giản. Nhưng bên ngoài ốc xá đó, lại là những cung điện cực kỳ xa hoa bao xung quanh. Nhất là ở trên sườn núi còn có một cái cửa cầu thật lớn, điêu lan ngọc thể, trên đó có viết ba chữ rồng bay phượng múa thật lớn.

“Nam Thiên Môn”.

653. Chương 649: Lần Sau Thì Không Được Viện Dẫn Lễ Này Nữa. (2)

Tại dưới cái cửa cầu này có một dãy núi, ngọc thạch uốn lượn, cho đến chân núi thì hóa thành một hồ nước. Hơn nữa trong hồ nước này xuất hiện ảnh ngược của dãy núi cùng với cung điện này, nước trong hồ không có một gợn sóng, cho nên ảnh ngược này sinh động như thực, khiến cho người ta nhìn đến không nhận rõ được, hồ trong núi và hồ ngoài núi, cái nào là ảnh cái nào là thực, cái nào mới là cái tồn tại thực sự.

- Mẫu thân...

Vừa mới bước vào trong này, Phương Du ngày thường gan lớn, vậy mà giờ phút này cũng có chút kinh hãi, bị những cảnh tượng này chấn kinh tâm thần rồi, nàng ngơ ngác nhìn về phía mẫu thân của mình.

Mỹ phụ trung niên hừ lạnh một tiếng, nhìn về phía ngọn núi bạch ngọc, ở chỗ sâu trong ánh mắt cũng có một chút kiêng kỵ. Nhưng rất nhanh, chút kiêng kỵ này liền tiêu tán ngay, thay vào đó còn lại là phần nộ cùng với sát khí. Nàng hít sâu một cái, đồng thời khi hít sâu, trên người của nàng trong một cái chớp mắt, lại có một lực lượng kinh khủng điên cuồng dâng lên.

Tóc nàng bay tung lên, cặp mắt nàng lóe lên tia sắc bén, thiên địa biến sắc, một cỗ uy áp cường đại bỗng nhiên bộc lộ ra trên thân người của nàng, khiến cho bầu trời nhất thời mờ đi. Mỹ phụ trung niên nâng tay phải lên, trong tay nàng đã xuất hiện một thanh kiếm.

Đó là một thanh kiếm gỗ.

Kiếm này có chút không giống với bốn thanh kiếm mà Mạnh Hạo đoạt được, ở trên thanh kiếm này có khắc một văn tự phong cách cổ xưa.

Tuyệt.

Cầm kiếm này, tay phải mỹ phụ trung niên bỗng nhiên nâng lên, hướng về phía đỉnh núi trên Nam Thiên Môn, tại ở dưới chân núi mạnh mẽ chém xuống. Trong khoảnh khắc nhất chém này bổ xuống, bầu trời đã trở thành màu đen, mặt đất thì dường như đã trở thành hư vô, giống như toàn bộ tất cả lực lượng của cả thế giới đều ở đây, trong một cái chớp mắt đều đã ngưng tụ ở nơi này, dung nhập vào trên thanh kiếm này, hóa thành một luồng kiếm khí chảy ra, khí thể kinh thiên động địa, gào thét dựng lên, từ dãy núi này lao thẳng đến Nam Thiên Môn.

Cũng chính là vào lúc này, hơn mười lão già gào thét lao thẳng đến. Cả một đám vốn đang tức giận ngập trời, nhưng trong khoảnh khắc, khi nhìn thấy thanh kiếm kia, thì sắc mặt tất cả lại bỗng nhiên biến đổi.

- Chết tiệt, Tuyệt Tiên Kiếm.

- Người, đồ điên họ Mạnh kia, người, người, người... Người thế nhưng lại ở tại Nam Thiên Môn này, thôi động, chém Tuyệt Tiên Kiếm.

Tốc độ kiếm khí cực nhanh, trong khoảnh khắc đã tới gần Nam Thiên Môn, khi sắp sửa đụng chạm tới Nam Thiên Môn thì đột nhiên, ở tại bên cạnh Nam Thiên Môn, chẳng biết tự khi nào, từ trong hư vô đi ra một thân ảnh thiếu niên. Thiếu niên này nhìn rõ ràng tuổi còn rất nhỏ, nhưng trên người y lại có một cỗ khí thế tang thương của năm tháng, không cách nào hình dung được.

Y nhìn thấy kiếm khí tiến đến, lại nhìn mỹ phụ trung niên một chút, lắc lắc đầu nhưng cũng không ngăn cản, tùy ý để kiếm khí này oanh một tiếng, chém vào trên Nam Thiên Môn. Toàn bộ Nam Thiên Môn run lên mạnh mẽ, trong tiếng nổ vang trực tiếp sụp đổ xuống, chia năm xẻ bảy.

Từ sau khi Quý gia đi tới Nam Thiên Tinh, tu kiến nên Nam Thiên Môn – đại biểu địa vị thống trị của Quý gia, thì đây là lần đầu tiên nó sụp đổ trong thiên địa này.

- Nể mặt cha người là Mạnh lão tiên bối, lần này lão phu không làm khó dễ người, để cho người phát tiết uất hận chất chứa trong lòng ... Nhưng lần sau không được viện dẫn lễ này nữa.

Thiếu niên cũng không nhìn Nam Thiên Môn sụp đổ, thản nhiên cất tiếng nói, tay phải vung lên, toàn bộ thế giới trong khoảnh khắc đều mờ đi, mọi người đều biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng trước khi biến mất không thấy gì nữa, giọng nói mang theo một sự kiên định cùng chấp nhất của mỹ phụ trung niên vẫn vang lên, quanh quẩn trong thế giới này.

- Hôm nay bản cung cũng cảnh cáo Quý gia các người, lần sau không được vi phạm nữa.
- Thân tình cũng tốt, mà cảm xúc cũng thế, đều là nhân quả, sớm muộn gì thì sau khi chém hết, tất cả sẽ thành không.

Thiếu niên mỉm cười nhẹ nhàng cất tiếng nói, tay phải vung lên Nam Thiên Môn bị sụp đổ ở phía sau, lập tức giống như thời gian nghịch chuyển, những khối vụn bay lên, trong nháy mắt lại một lần nữa ngưng tụ lại, lại hóa thành Nam Thiên Môn hoàn hảo như lúc ban đầu.

Chỉ là, thiếu niên này tự mình cũng hiểu được, y có thể làm cho Nam Thiên Môn hoàn hảo trở lại, nhưng sự sụp đổ lúc trước, đã làm cho tu vi toàn bộ mệnh hồn của tất cả các tu sĩ của Quý gia, ngưng tụ tại trên Nam Thiên Môn này rơi xuống, cái này thì không có cách nào trong một thời gian ngắn mà khôi phục được.

Đây mới là chỗ trọng yếu của Nam Thiên Môn, cái cửa này chính là để cho những tu sĩ của Quý gia, mượn lực lượng Quý Thiên để đột phá tu vi.

Trong giờ khắc này, ở mặt đất Tây Mạc, bên ngoài thánh địa Ô Thần, thế giới yên lặng sớm đã khôi phục lại. Trí nhớ có liên quan đến Mạnh Hạo của tộc nhân năm đại bộ lạc, bởi vì thuật Diệt Nhân Quả này cuối cùng thất bại, cũng không bị chém đứt, đương nhiên khôi phục như cũ.

Nhưng ở trong trí nhớ của bọn họ, không chỉ dừng lại ở một màn trước khi tĩnh lặng, mà trí nhớ lúc này còn cổ tình dừng lại ở một khắc, Mạnh Hạo lao ra đầu tiên, tiến vào đại môn kim quang.

Tộc công Ô Đạt Bộ ha ha cười, lắc đầu cất tiếng nói:

- Mạnh đại sư có chút nóng vội. Việc này không sao, chúng ta đi lên gặp nhau là được mà.

Khi lão cất tiếng nói thì thân hình lão nhoáng lên một cái, lão bước vào trong kim quang của cửa lớn. Ở phía sau lão, tế tự Ô Đạt Bộ, đại trưởng lão cùng với những người khác đều lần lượt nhảy vào, bao gồm đại hán do Thiên Phương thú hóa thành. Gã đại hán này giờ đây sắc mặt âm trầm, trong mắt hiện lên một chút thẹn quá hóa giận.

Giờ phút này chủ đạo gã là chim anh vũ, đối với chim anh vũ mà nói, cảnh tượng lúc trước được nó bảo lưu trong trí nhớ, biết được chân tướng. Giờ phút này nó đang tức giận ngập trời nhưng cũng có chút lo lắng, thân hình nhoáng lên một cái, bước vào trong kim quang.

Về phần những bộ lạc khác, khi thấy tộc nhân Ô Đạt Bộ đều không thèm để ý đến việc, vị Mạnh đại sư xâm nhập trước tiên, thì họ cũng không tiện nói một điều gì. Trên thực tế đừng nói gì Ô Đạt Bộ, cho dù đối lại là bọn họ, giờ phút này cũng sẽ cố gắng không để ý đến, dù sao ... vị Mạnh đại sư kia đã hiển lộ ra thực lực Đại Tư Long. Một nhân vật như vậy, bất kỳ một bộ lạc nào đều phải tôn sùng là thượng khách.

Khi người của Ô Đạt Bộ bước vào trong đại môn kim quang, xuất hiện trong thánh địa có bảy ngọn núi lửa tồn tại, thì giờ phút này Mạnh Hạo đang đem vị Quý Thập Cửu, tầng tầng buộc chặt lại, lấy bốn thanh kiếm gỗ để không ngừng làm suy yếu tu vi của lão, làm cho người này căn bản là không thể khôi phục tu vi được nữa.

Thậm chí vì lo lắng người này tu vi rất cao, hắn còn có thêm một ít thủ đoạn khác nữa. Mạnh Hạo lấy từ trong túi trữ vật ra một lượng lớn độc đan mà năm đó hắn đã luyện chế, cũng không quản hỗn hợp lẫn vào nhau, độc tính của nó sẽ khủng bố hơn lên như thế nào, thậm chí đến ngay cả hắn muốn giải cũng rất khó. Sau đó hắn liền trực tiếp dứt cho Quý Thập Cửu.

654. Chương 650: Thanh Mộc Phản Tổ.

Quý Thập Cửu mở to mắt, sau khi bị buộc nuốt vào từng bó lớn bó nhỏ độc đan, cả người lẫn mặt lão đều tím ngắt lại, thân thể liên tục run lên bảy lần. Mỗi lần run như vậy, thân thể đều lập tức héo rũ hẳn đi, thậm chí sau khi đến lần thứ bảy, hơi thở cả người lão giống như đều mang theo kịch độc, ánh mắt cũng tái đi, trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ.

- Người...Chết tiệt, người có bao nhiêu độc đan?!! Người đã bắt ta nuốt bao nhiêu độc đan?!!!

Mạnh Hạo hừ lạnh một tiếng:

- Hôm nay tra tấn người đến đây thôi đã, chờ cho độc đan trong cơ thể người hoàn toàn dung hợp, ta sẽ vì người mà luyện chế càng nhiều.

Tay phải Mạnh Hạo vung lên, trực tiếp thu hồi Quý Thập Cửu này vào trong mặt nạ huyết sắc, thúc giục Tam Vĩ Phiên buộc chặt lại.

Chỉ có Tam Vĩ Phiên buộc chặt, thì Mạnh Hạo mới có thể yên tâm một chút. Nếu không cẩn thận, một cường giả như vậy, để ở một vị trí khác, Mạnh Hạo có cảm giác không an toàn.

- Chờ sau khi người này suy yếu đến cực hạn, máu của lão có thể dùng để chế tác Huyết linh, linh hồn của gã có thể dùng để chế tác lõi hồn, cùng làm bạn với Lão Tổ Lý gia. Thân thể của lão, có thể dùng mấy phương pháp đặc biệt, để chế tác thành con rối.

- Một đại cao thủ như vậy, một thân là bảo vật, cũng không thể lãng phí. Chỉ đáng tiếc trên người lão không có túi trữ vật.

Mạnh Hạo cẩn thận suy nghĩ, sau khi cảm giác mình không có lãng phí chỗ nào, lúc này mới vừa lòng gật đầu.

Cũng may là Quý Thập Cửu không nghe được, nếu như lão nghe được những lời này, chắc chắn sẽ phun ra một ngụm máu tươi, hận trước đây đã không thể bị Thủy Đông Lưu trực tiếp giết đi thì tốt hơn.

- Lần này cũng coi như nhân họa đắc phúc ...

Mạnh Hạo cúi đầu, mắt nhìn túi càn khôn, tim đập thành thịch. Lúc trước trên đường mượn lực lượng sợi tơ bạc kia, hắn đã thu về rất nhiều dị yêu hung mãnh. Thậm chí trong đó có không ít dị yêu, cho dù là Mạnh Hạo có gặp được, nhưng nếu nó còn hoạt động bình thường, thì muốn thu phục cũng khó khăn.

Nhất là có không ít là yêu đàn, đây đối với Mạnh Hạo mà nói là một thu hoạch rất lớn.

- Còn có thanh kiếm kia.

Mạnh Hạo hô hấp dồn dập. Giờ phút này hắn nghĩ tới thanh kiếm gỗ thứ tư ở trên người Quý Thập Cửu, hoặc cũng có thể nói đó là thanh thứ ba.

Kiểm như vậy Mạnh Hạo cảm giác trong đó ẩn chứa bí ẩn thật lớn, nếu mình có thể đoạt được nhiều một ít, hẳn là có thể cởi bỏ bí mật này.

- Thí Tiên Kiếm sao? Còn có Tam Vĩ Phiên kia nữa, Quý Thập Cửu gọi nó là Sơn Hải Đến phiên, không giống như cái tên mà miệng mỡ đồng đã nói.

Mạnh Hạo như có điều suy nghĩ, tay phải nâng lên vỗ vào túi trữ vật, trong tay lập tức xuất hiện một cái cần câu màu xanh. Cầm cái cần câu ở trong tay, hai mắt Mạnh Hạo hiện lên tia sáng kỳ dị.

- Lần trước Quý Thập Cửu triển khai diệt nhân quả, dây câu lão tung ra cùng với cần câu trong tay ta, chắc là một cặp.

Mạnh Hạo cúi đầu xem chiếc cần câu trong tay, trong lúc mơ hồ cái loại cảm giác giống như nghe được chúng sinh mơ hồ gào thét, trẻ con thì khóc lóc, các lão già thì thở dốc, cảnh tượng nam nữ khóc cười, nằm đó lại hiện lên.

Mạnh Hạo đột ngột buông tay ra, hai mắt hắn chớp động trầm ngâm một lát, sau đó thu hồi cái cần câu này.

- Vật này sử dụng như thế nào, có lẽ ở trên người Quý Thập Cửu có thể nghĩ biện pháp, lấy được đáp án.

Ánh mắt Mạnh Hạo đảo qua miệng núi lửa, nhìn thẳng vào Tạo Hóa trì.

Nội tâm vừa động, lúc trước một khắc khi hần bước vào thì vừa đúng lúc bị Nhân Quả tuyến quần quanh, cho nên cũng không có quá nhiều cảm giác. Giờ phút này tất cả mọi thứ đã trở lại bình thường, hai mắt Mạnh Hạo chợt lóe lên, thân mình hần ngay lập tức lao thẳng đến Tạo Hóa trì, nhanh chóng đi vào. Sau khi nhắm hai mắt lại, cảm thụ một lát, thì hần mở mắt ra, trong mắt lộ ra chút kinh ngạc vui mừng.

- Vậy mà lại có tác dụng cho đồ đằng biến hóa lột xác. Nếu tu hành ở chỗ này, cũng có thể giúp đồ đằng Thanh Mộc của ta tinh tiến hơn, thậm chí nếu có đủ lực lượng để lột xác, thì đồ đằng Thanh Mộc của ta cũng có thể biến hóa!

- Thậm chí đối với Vô Mục tâm của ta cũng có lợi. Ở chỗ này, dường như có thể cho nó hóa thành đồ đằng chân chính, mà không phải dùng thuật pháp của Lê Thiên để che dấu.

Hai mắt Mạnh Hạo chớp động, đồ đằng Thanh Mộc của hần vốn là truyền thừa từ Thánh Tổ Thanh Mộc của Ô Đạt Bộ. Tuy chỉ là ấu thể, còn cần phải không ngừng trưởng thành, nhưng nó đã là một đồ đằng thuộc tính mộc rất mạnh. Mạnh Hạo không biết, nếu lại lột xác nữa nó sẽ biến thành cái gì.

Giờ đây suy nghĩ lại một chút, trong mắt hần lộ ra vẻ quyết đoán, hần khoanh chân ngồi ở trong nước hồ, sau một cái hít sâu, nhắm mắt thì đồ đằng Thanh Mộc ở mi tâm, đồ đằng Vô Mục nằm ở mu bàn tay, lập tức ảo hóa.

Nước trong ao này lập tức sôi trào, giống như quay cuồng hóa thành một cái lốc xoáy, lấy Mạnh Hạo làm trung tâm lan rộng ra bốn phía, không ngừng quay tròn.

Trong nước hồ có lực lượng đồ đằng nồng đậm, theo vòng quay lao thẳng đến chỗ Mạnh Hạo, trong khoảnh khắc liền dung nhập vào trong cơ thể hần, dung hợp cùng với đồ đằng Thanh Mộc và đồ đằng Vô Mục nằm trên mu bàn tay Mạnh Hạo.

Theo quá trình dung hợp, nước ao dùng tốc độ mắt thường có thể thấy mà giảm dần. Một lát sau, trong khi nước ao ở nơi đây quay cuồng, thì nổi lên sương mù. Sương mù này dần dần bao phủ thân ảnh của Mạnh Hạo, rồi lại từ từ bốc lên cao, khiến cho trong miệng núi lửa này đã tràn ngập sương mù.

Mạnh Hạo ở bên trong dung hợp, bên ngoài miệng núi lửa, tộc nhân của Ô Đạt Bộ trên đường thật cẩn thận, mang theo chút dè dặt, đi thẳng đến nơi đây.

- Kỳ quái, lấy trí nhớ của ta năm đó, nơi này hần là phải có một bầy dị yêu quạ đen mới đúng. Dùng phương pháp đặc thù, có chút tỷ lệ nhỏ, có thể thu hoạch được một con trong đó làm dị yêu.

- Đúng vậy a, còn ở chỗ đó, ta nhớ được là có một bầy dị yêu muỗi màu xanh, cực kỳ khủng bố. Năm đó khi ta mang người đến đây, đã từng nhìn thấy một người của Ô Đạt Bộ, không cẩn thận trêu chọc vào, trong nháy mắt liền trở thành một cái thây khô.

- Kỳ quái, lần này chúng ta tiến vào nơi đây, cũng không khỏi quá mức yên tĩnh rồi...

Tộc công Ô Đạt Bộ cùng với tế tự bầu trời, còn có ba người nhóm đại trưởng lão đều mang theo sự hồ nghi. Trong ấn tượng của bọn họ, lần này tiến vào trong thánh địa là một lần đơn giản nhất.

Trên đường gần như không có gặp một con dị yêu nào, thậm chí cũng không cần vận dụng mấy thủ đoạn tổ truyền, bọn họ liền đi thẳng tới miệng núi lửa trung tâm của dãy bảy miệng núi lửa này.

Dựa theo những điều đã ghi lại, bảy ngọn núi lửa đều có Tạo Hóa trì của riêng mình, nhưng duy chỉ có ngọn núi trung tâm này là ao chủ. Nếu thiếu ao chủ thì các Tạo Hóa trì ở các núi lửa khác cũng sẽ giảm bớt.

Giờ phút này vừa tới gần miệng núi lửa, mọi người tộc Ô Đạt Bộ lập tức liền thấy được sương mù ở trong miệng núi lửa. Trong nháy mắt khi nhìn đến sương mù này, đột nhiên bọn họ nghe thấy một tiếng gầm nhẹ bỗng nhiên truyền ra từ bên trong miệng núi lửa này.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nga-duc-phong-thien>